- THÁNH THIÊN TIÊN VỰC -
TỐI CƯỜNG THẦN THOẠI
ĐẾ HOÀNG
NHÂM NGÃ TIẾU

Hệ Thống Thần Thoại Đế Hoàng

Tác giả: Nhâm Ngã Tiếu

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

Xuyên việt thành hoàng tử bị phế ngôi vị, may mắn ông trời không để Tần Quân tuyệt vọng, hắn kích hoạt hệ thống Thần Thoại!

Có thể triệu hoán tất cả nhân vật trong thần thoại!!!

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, một gậy chấn núi sông!

Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, nhìn khắp thế giới!

Phật quốc trong lòng bàn tay Như Lai Phật Tổ, không ai có thể trốn!

Tô Đát Kỷ họa quốc ương dân, Hằng Nga Tiên Tử hoa nhường nguyệt thẹn, Thiết Phiến Công Chúa nóng bỏng như lửa, Tam Thánh Mẫu . . .

Trong thế giới Thần Ma này, Tần Quân quyết tâm làm Thần Hoàng cường đại nhất!

Cảnh giới:

Luyện khí

Trúc Cơ

Kim Đan

Thuế Phàm

Hoá Hư

Địa Tiên

Thiên tiên

Chân tiên

Kim tiên

Thái Ất Kim tiên

Thái Ất tán tiên

Thái Ất Huyền tiên

Đại La Kim tiên

Đại La Chí tiên

Đại La Thủy tiên

Nhập Thánh

Hiển Thánh

Thánh Nhân

Mục lục:

Chương 1: Tô Đát Kỷ Hại nước hại dân
Chương 2: Lên liền hai cấp (1)
Chương 3: Lên liền hai cấp (2)
Chương 4: Hoàng phẩm thượng giai
Chương 5: Loạn tướng Hạ Hầu Ân
Chương 6: Triệu hoán Hạo Thiên Khuyển (1)
Chương 7: Triệu hoán Hạo Thiên Khuyển (2)
Chương 8: Desert Eagle thể hiển uy lực
Chương 9: Kỹ năng truyền thừa
Chương 10: Thú triều khủng khiếp (1)
Chương 11: Thú triều khủng khiếp (2)
Chương 12: Yêu Vương
Chương 13: Thiên cơ bất khả lộ sót
Chương 14: Thanh Đàn Thành (1)
Chương 15: Thanh Đàn Thành (2)
Chương 16: Trời sinh chính khí cương trực

Chương 17: Đại La Thánh Khí
Chương 18: Tự loạn đầu trận tuyến (1)
Chương 19: Tự loạn đầu trận tuyến (2)
Chương 20: Tu sĩ Ma Đạo
Chương 21: Nhổ cỏ nhổ tận gốc
Chương 22: Ngang ngược không cố kỵ (1)
Chương 23: Ngang ngược không cố kỵ (2)
Chương 24: Gió nổi mây phun
Chương 25: Ngộ thương
Chương 26: Cung kính tiễn tam hoàng tử (1)
Chương 27: Cung kính tiễn tam hoàng tử (2)
Chương 28: Vô tư kính dâng
Chương 29: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến
Chương 30: Huyền Linh Tông chấn động (1)
Chương 31: Huyền Linh Tông chấn động (2)
Chương 32: Thua
Chương 33: Thẳng thắn vô tư
Chương 34: Đè ép (1)
Chương 35: Đè ép (2)
Chương 36: Cho ngươi ba chiêu
Chương 37: Khoảnh khắc hoa nở
Chương 38: Cao thủ ẩn nấp
Chương 39: Điều khiển sương mù đằng vân (1)
Chương 40: Điều khiển sương mù đằng vân (2)
Chương 41: Huyết Đao Vệ
Chương 42: Thương hội Yến gia
Chương 43: Phong Linh Căn (1)
Chương 44: Phong Linh Căn (2)
Chương 45: Huyết Đao Vương
Chương 46: Khách sạn Lạc Nhai (1)
Chương 47: Khách sạn Lạc Nhai (2)
Chương 48: Quan Thánh Đế
Chương 49: Vũ Thánh bá đạo
Chương 50: Quân công tử (1)
Chương 51: Quân công tử (2)
Chương 52: Nam công chúa
Chương 53: Đệ nhất thiên tài Vương Đô
Chương 54: Khắp nơi tới triều
Chương 55: Thái sư Giả Tuân
Chương 56: Cấm vệ của hoàng cung

Chương 57: Sợ chạy
Chương 58: Càn hoàng đế (1)
Chương 59: Càn hoàng đế (2)
Chương 60: Chu Tước Đài
Chương 61: Cuộc chiến Thuế Phàm
Chương 62: Phương pháp bảo vệ phần thắng (1)
Chương 63: Phương pháp bảo vệ phần thắng (2)
Chương 64: Đồng quy vu tận
Chương 65: Đánh cược tính mạng
Chương 66: Cương quyết (1)
Chương 67: Cương quyết (2)
Chương 68: Một đao kia
Chương 69: Thần trợ công
Chương 70: Tham gia đàm phán (1)
Chương 71: Tham gia đàm phán (2)
Chương 72: Cường thế
Chương 73: Nàng là con dâu của ngài (1)
Chương 74: Nàng là con dâu của ngài (2)
Chương 75: Khắp chốn giang hồ là tên ta
Chương 76: Ngân Long Tru Hồn Thương
Chương 77: Mỹ nhân đang tắm (1)
Chương 78: Mỹ nhân đang tắm (2)
Chương 79: Tàn bạo
Chương 80: Vũ hội Nam Trác Tiềm Long
Chương 81: Hắc Dạ Các
Chương 82: Phần thưởng của nhiệm vụ phong phú (1)
Chương 83: Phần thưởng của nhiệm vụ phong phú (2)
Chương 84: Làm vẻ vang cho hoàng thất.
Chương 85: Cái gì gọi là trọng trách
Chương 86: Vua của trăm binh (1)
Chương 87: Vua của trăm binh (2)
Chương 88: Bãi trừ cấm vệ lệnh
Chương 89: Càn Nguyệt Song Tinh (1)
Chương 90: Càn Nguyệt Song Tinh (2)
Chương 91: Chó đen giảm giá trị
Chương 92: Ngươi có lên hay không
Chương 93: Pháp thuật huyền phẩm (1)
Chương 94: Pháp thuật huyền phẩm (2)
Chương 95: Phách lực
Chương 96: Biết trước tương lai! Kích thước như ý!

Chương 98: Dũng khí của thái tổ (1)
Chương 99: Dũng khí của thái tổ (2)
Chương 100: Rút thưởng bùng nổ!
Chương 101: Hoàng triều Nam Trác
Chương 102: Buổi chiều đầu tiên
Chương 103: Thương Kỳ Vương Lang (1)
Chương 104: Thương Kỳ Vương Lang (2)
Chương 105: Sát Na Phương Hoa
Chương 106: Vật cưỡi
Chương 107: Đột nhiên triệu hoán đến (1)
Chương 108: Đột nhiên triệu hoán đến (2)
Chương 109: Cao thủ phật giáo
Chương 110: Tuyên Thượng không ai bì nổi
Chương 111: Đệ đệ ngu xuẩn (1)
Chương 112: Đệ đệ ngu xuẩn (2)
Chương 113: Đột phá Kim Đan Cảnh
Chương 114: Đại thần!
Chương 115: Kiếm tiên Thanh Liên (1)
Chương 116: Kiếm tiên Thanh Liên (2)
Chương 117: Tiên nhân cùng bọn bịp bợm giang hồ
Chương 118: Thần phục (1)
Chương 119: Thần phục (2)
Chương 120: Viêm Kình Tông của vương quốc Ngô Kỳ
Chương 121: Luận về phong thái
Chương 122: Kim Đan đi khắp nơi trên mặt đất
Chương 123: Công Tôn Đồ (1)
Chương 124: Công Tôn Đồ (2)
Chương 125: Hắn không là người tốt
Chương 126: Thế lực khủng khiếp
Chương 127: Đánh cược (1)
Chương 128: Đánh cược (2)
Chương 129: Uy phong của Thần Long
Chương 130: Nam Hải Long Vương
Chương 131: Thông quan
Chương 132: Mệnh Cơ Các không bộc lộ bản thân (1)
Chương 133: Mệnh Cơ Các không bộc lộ bản thân (2)
Chương 134: Danh tiếng vang xa
Chương 135: Nặng bình thường
Chương 136: Treo thiên tài lên đánh (1)
Chương 137: Treo thiên tài lên đánh (2)

Chương 138: Tiểu bá vương
Chương 139: Sát thủ khả ái
Chương 140: Một chưởng khủng khiếp (1)
Chương 141: Một chưởng khủng khiếp (2)
Chương 142: Vạn Khô Chưởng của Nghiệp Hoa Tự
Chương 143: Thánh thể bất diệt
Chương 144: Không ngờ là hắn (1)
Chương 145: Không ngờ là hắn (2)
Chương 146: Tập kích thành
Chương 147: Bá vương cái thế
Chương 148: Hung thần bái nhập (1)
Chương 149: Hung thần bái nhập (2)
Chương 150: Dư luận xôn xao (2)
Chương 151: Tinh Túc Môn
Chương 152: Độc Giao
Chương 153: Hắc Độc Mê Hoa (1)
Chương 154: Hắc Độc Mê Hoa (2)
Chương 155: Thương Lam Tứ Hiệp
Chương 156: Không có đường về
Chương 157: Trò khôi hài (1)
Chương 158: Trò khôi hài (2)
Chương 159: Lông cánh đầy đủ
Chương 160: Xé rách da mặt
Chương 161: Giá trị năng lực tìm đường chết đầy (1)
Chương 162: Giá trị năng lực tìm đường chết đầy (2)
Chương 163: Đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam
Chương 164: Vũ hội phong vân
Chương 165: Văng ra (1)
Chương 166: Văng ra (2)
Chương 167: Cửa lớn bằng đồng xanh
Chương 168: Tôn nghiêm
Chương 169: Anh hùng (1)
Chương 170: Anh hùng (2)
Chương 171: Bái ta làm thầy
Chương 172: Tên của Nhân Bảng
Chương 173: Thiên tài đỉnh cấp
Chương 174: Lạc Yên Song Ác
Chương 175: Thiên tài đỉnh cấp (1)
Chương 176: Tư chất bát tinh
Chương 177: Lửa cháy khắp toàn thành (1)

Chương 178: Lửa cháy khắp toàn thành (2)
Chương 179: Mang ngọc có tội
Chương 180: Kiếm tiên tới đây
Chương 181: Tất cả chỉ vì quá yếu (1)
Chương 182: Tất cả chỉ vì quá yếu (2)
Chương 183: Đồ tôn
Chương 184: Tên truyền tám phương
Chương 185: Thay trời hành đạo
Chương 186: Một kiếm (1)
Chương 187: Một kiếm (2)
Chương 188: Không được trêu chọc
Chương 189: Sứ giả của Thần Kiếm Đường
Chương 190: Sự yên tĩnh có thể cắt mi gẫy lưng
Chương 191: Quỷ thần (1)
Chương 192: Quỷ thần (2)
Chương 193: Đứng đầu
Chương 194: Vô Thườngđòi mạng
Chương 195: Hung ma khiến cả thành kinh sợ
Chương 196: Thí luyện tại thành bắt đầu (1)
Chương 197: Thí luyện tại thành bắt đầu (2)
Chương 198: Ta ở chỗ này
Chương 199: Long Châu
Chương 200: Long Hồn thượng cổ (1)
Chương 201: Long Hồn thượng cổ (2)
Chương 202: Đại anh hùng đỉnh thiên lập địa
Chương 203: Người và rồng đại chiến (1)
Chương 204: Người và rồng đại chiến (2)
Chương 205: Pháp bảo hậu thiên
Chương 206: Tàn bạo
Chương 207: Nổ thiên lôi
Chương 208: Loại thiên tài hiếm thấy
Chương 209: Quân đoàn Thần Ma (1)
Chương 210: Quân đoàn Thần Ma (2)
Chương 211: Đại sát bốn phương
Chương 212: Động tâm
Chương 213: Tuyệt cảnh (1)
Chương 214: Tuyệt cảnh (2)
Chương 215: Tà ma phụ thể
Chương 216: Ma tu khủng bố
Chương 217: Hung bạo thoải mái (1)

Chương 218: Hung bạo thoải mái (2)
Chương 219: Xương sắt thép
Chương 220: Mười đại yêu nghiệt
Chương 221: Cõi âm (1)
Chương 222: Cõi âm (2)
Chương 223: Mấy ngàn năm chấp nhất
Chương 224: Ngoại lệ
Chương 225: Đội hình hoành tráng (1)
Chương 226: Đội hình hoành tráng (2)
Chương 227: Hoàng Đô thịnh thế
Chương 228: Thần thú của Hoàng triều
Chương 229: Trượng nghĩa ra tay (1)
Chương 230: Trượng nghĩa ra tay (2)
Chương 231: Thánh thượng giá lâm
Chương 232: Tức giận
Chương 233: Một lời đã định (1)
Chương 234: Một lời đã định (2)
Chương 235: Địa Tiên Cảnh tầng tám
Chương 236: Thương Vân Tông
Chương 237: Phong vân ở Hoàng Đô (1)
Chương 238: Phong vân ở Hoàng Đô (2)
Chương 239: Tam muội chân hỏa
Chương 240: Lột xác
Chương 241: Một đêm này (1)
Chương 242: Một đêm này (2)
Chương 243: Khí mê hoặc lòng người
Chương 244: Lạc Hoàng
Chương 245: Nhằm vào quy tắc (1)
Chương 246: Nhằm vào quy tắc (2)
Chương 247: Càng không công bằng
Chương 248: Nghiền ép tất cả mọi người ở đó
Chương 249: Sát cục (1)
Chương 250: Sát cục (2)
Chương 251: Tuyệt cảnh
Chương 252: Chim đại bàng cánh vàng
Chương 253: Vô pháp vô thiên (1)
Chương 254: Vô pháp vô thiên (2)
Chương 255: Mật gấu
Chương 256: Chấn động toàn thành
Chương 257: Niềm vui bất ngờ cuồng bạo (1)

Chương 258: Niềm vui bất ngờ cuồng bạo (2)
Chương 259: Thần khí
Chương 260: Không kiêng nể gì cả
Chương 261: Uy chấn thiên hạ (1)
Chương 262: Uy chấn thiên hạ (2)
Chương 263: Ngạo Vô Kiếm giao dịch
Chương 264: Thánh Anh Đại Vương
Chương 265: Một ngón tay khủng khiếp (1)
Chương 266: Một ngón tay khủng khiếp (2)
Chương 267: Bạn ngươi ngàn thu vạn đại
Chương 268: Tên gọi Hồng Hài nổi danh thiên cổ
Chương 269: Thánh Anh Đại Vương (1)
Chương 270: Thánh Anh Đại Vương
Chương 271: Thiên quân vạn mã
Chương 272: Hoàng bào Cửu Long Chí Tôn
Chương 273: Số mệnh pháp bảo (1)
Chương 274: Số mệnh pháp bảo (2)
Chương 275: Quét ngang Hoàng Đô
Chương 276: Lưu được núi xanh
Chương 277: Sát danh (1)
Chương 278: Sát danh (2)
Chương 279: Thiên mệnh chi tử
Chương 280: Chiến báo
Chương 281: Thâm Uyên Môn (1)
Chương 282: Thâm Uyên Môn (2)
Chương 283: Kiếm Tiên Thanh Liên
Chương 284: Chính ma bất lưỡng lập
Chương 285: Nhiệm vụ trận doanh (1)
Chương 286: Nhiệm vụ trận doanh (2)
Chương 287: Quyền lực dung hợp triệu hoán
Chương 288: Đại thế đã thành
Chương 289: Diệt vương quốc Thương Lam (1)
Chương 290: Diệt vương quốc Thương Lam (2)
Chương 291: Quân đoàn Long Khởi
Chương 292: Khí phách
Chương 293: Hồn thượng cổ (1)
Chương 294: Hồn thượng cổ (2)
Chương 295: Tà vật khủng khiếp
Chương 296: Ngươi không phải là đối thủ của ta
Chương 297: Thu phục vương quốc Thương Lam

Chương 298: Địa phương thần bí (1)
Chương 299: Địa phương thần bí (2)
Chương 300: Trăm vạn quân Hắc Long
Chương 301: Uy chấn chiến trường
Chương 302: Thần quân (1)
Chương 303: Thần quân (2)
Chương 304: Người có tên
Chương 305: Đuổi xuống
Chương 306: Buôn bán tin tức (1)
Chương 307: Buôn bán tin tức (2)
Chương 308: Thần thông dịch chuyển
Chương 309: Thần thú
Chương 310: Vương quốc Hắc Long chấn động (1)
Chương 311: Vương quốc Hắc Long chấn động (2)
Chương 312: Thích thể hiện phân ra 3 đẳng cấp
Chương 313: Tần Quân rất tốt
Chương 314: Ma khí (1)
Chương 315: Ma khí (2)
Chương 316: Ăn thần thú
Chương 317: Xuất thế
Chương 318: Nhan Kinh Hi (1)
Chương 319: Nhan Kinh Hi (2)
Chương 320: Mặt người thân rắn
Chương 321: Kiêu ngạo hống hách
Chương 322: Chúc Long (1)
Chương 323: Chúc Long (2)
Chương 324: Hoàng đế tuyệt vọng
Chương 325: Đường đường chính chính
Chương 326: Đầy vinh dự (1)
Chương 327: Đầy vinh dự (2)
Chương 328: Càn Hoàng Đế chết
Chương 329: Đội quân yêu thú
Chương 330: Đại điển đăng cơ
Chương 331: Hung hăng ngang ngược (1)
Chương 332: Hung hăng ngang ngược (2)
Chương 333: Thâm Uyên Môn hạ xuống
Chương 334: Cuộc chiến phẫn nộ
Chương 335: Đầu sỏ lại công kích (1)
Chương 336: Đầu sỏ lại công kích (2)
Chương 337: Cơn giận của Hồng Hài Nhi

Chương 338: Chết thì chết
Chương 339: Kim cương Lôi Chấn Tử (1)
Chương 340: Kim cương Lôi Chấn Tử (2)
Chương 341: Mạt tướng tới chậm
Chương 342: Bỏ đá xuống giếng
Chương 343: ma thủ thần bí (1)
Chương 344: ma thủ thần bí (2)
Chương 345: yêu nghiệt thiên cổ
Chương 346: Tân hoàng đăng cơ
Chương 347: Vạn vạn người kính ngưỡng (1)
Chương 348: Vạn vạn người kính ngưỡng (2)
Chương 349: Đại Tần! Tần Đế!
Chương 350: Âm Binh Bài
Chương 351: Ngự chỉ của Thánh Hoàng
Chương 352: Sắc phong (1)
Chương 353: Sắc phong (2)
Chương 354: Đá thức tỉnh (1)
Chương 355: Đá thức tỉnh (2)
Chương 356: Nữ nhân của trẫm
Chương 357: Thức tỉnh huyết mạch
Chương 358: Ba loại người (1)
Chương 359: Ba loại người (2)
Chương 360: Song yêu đương đại
Chương 361: Bốn thần tông
Chương 362: Phệ hồn (1)
Chương 363: Phệ hồn (2)
Chương 364: Phong thuỷ luân chuyển
Chương 365: Thông Tí Viên Hầu
Chương 366: 5 phách (1)
Chương 367: 5 phách (2)
Chương 368: Phong thái vô địch
Chương 369: Uy chấn bốn thần tông
Chương 370: Cấm chế thần bí (1)
Chương 371: Cấm chế thần bí (2)
Chương 372: Như Lai Phật Tổ
Chương 373: Kim Vô Hối
Chương 374: Cực Viêm U Thủy
Chương 375: Lực lượng thần bí (1)
Chương 376: Lực lượng thần bí (2)
Chương 377: Đột phá Hóa Hư Cảnh

Chương 378: Cơ Vĩnh Sinh của thánh đình Nam Vực
Chương 379: Nguyền rủa (1)
Chương 380: Nguyền rủa (2)
Chương 381: Tuyệt vọng sôi trào
Chương 382: Lời ca ngợi của Kim Vô Hối
Chương 383: Người tàn sát (1)
Chương 384: Người tàn sát (2)
Chương 385: Mười vạn Thiên Binh
Chương 386: Tham kiến chủ công
Chương 387: Mục tiêu lớn (1)
Chương 388: Mục tiêu lớn (2)
Chương 389: Hai loại công năng mới
Chương 390: Tập kích bất ngờ bốn thần tông
Chương 391: Diệt thánh thú (1)
Chương 392: Diệt thánh thú (2)
Chương 393: Niềm vui bất ngờ của Đan Minh Tử
Chương 394: Ma tôn Minh Mộng
Chương 395: Cổ Đăng thuận theo
Chương 396: Trù tính (1)
Chương 397: Trù tính (2)
Chương 398: Lão đầu thần bí
Chương 399: Dạ Yểm Chi Lâm
Chương 400: Các ngươi quá yếu
Chương 401: Vận khí trời sinh (1)
Chương 402: Vận khí trời sinh (2)
Chương 403: Nam Cung Liệt Thiên
Chương 404: Lão đầu bá đạo
Chương 405: Thần điện (1)
Chương 406: Thần điện (2)
Chương 407: Nam Vực Thánh Đình
Chương 408: Thế nào là thần tiên
Chương 409: Thượng cổ kỳ chủng (1)
Chương 410: Thượng cổ kỳ chủng (2)
Chương 411: Khốn thú
Chương 412: Đạo hữu xin dừng bước
Chương 413: Bình Thiên Yêu Tôn
Chương 414: Mất mặt vì hoàng đế
Chương 415: Miêu Nhân Chiến Hồn (1)
Chương 416: Miêu Nhân Chiến Hồn (2)
Chương 417: Hắc Sát Quyền Ma

Chương 418: Không chết không ngừng
Chương 419: Nhiệt huyết (1)
Chương 420: Nhiệt huyết (2)
Chương 421: Man Tượng Vương
Chương 422: Ma Đạo chấn động
Chương 423: Huyền Phong Trại
Chương 424: Yêu tộc xâm nhập (1)
Chương 425: Yêu tộc xâm nhập (2)
Chương 426: Đối lập xưa và nay
Chương 427: Chính Khí Minh
Chương 428: Tần Đế uy thế
Chương 429: Không sợ (1)
Chương 430: Không sợ (2)
Chương 431: Chính Khí Minh ra oai phủ đầu
Chương 432: Tín hiệu chấn nhiếp
Chương 433: Thiếu niên kiêu ngạo
Chương 434: Thái Ất Kim Tiên (1)
Chương 435: Thái Ất Kim Tiên (2)
Chương 436: Hồng Hài Nhi đối đầu Na Tra
Chương 437: Lý Nguyên Bá nổi giận
Chương 438: Cự Linh Thần (1)
Chương 439: Cự Linh Thần (2)
Chương 440: Thiên đạo của thế giới
Chương 441: Chính Phật liên thủ
Chương 442: Long Vương gửi tin
Chương 443: Táng đảm (1)
Chương 444: Táng đảm (2)
Chương 445: Thần thánh phương nào
Chương 446: Pháp bảo thần ma
Chương 447: Tinh kiếm (1)
Chương 448: Tinh kiếm (2)
Chương 449: Nuốt gọn vô chủ chi địa
Chương 450: Chiến báo liên miên
Chương 451: Đại Bằng trở lại (1)
Chương 452: Đại Bằng trở lại (2)
Chương 453: Rung động
Chương 454: Vô thượng thần thông
Chương 455: Vọng Thiên Nhai (1)
Chương 456: Vọng Thiên Nhai (2)
Chương 457: Bình Thiên Yêu Tôn xuất hiện

Chương 458: Nhiên Đăng Phật Tổ
Chương 459: Nhân yêu khai chiến
Chương 460: Đại chiến tới gần
Chương 461: Yêu Tôn đột kích (1)
Chương 462: Yêu Tôn đột kích (2)
Chương 463: Quần chiến Ngưu Ma Vương
Chương 464: Yêu tôn nổi giận
Chương 465: Hoàng Phong Đại Vương
Chương 466: Tam Muội Thần Phong (1)
Chương 467: Tam Muội Thần Phong (2)
Chương 468: Kinh thiên hạ
Chương 469: Quan Thiên Đại Hội
Chương 470: Hắc thủ thần bí (1)
Chương 471: Hắc thủ thần bí (2)
Chương 472: Ngũ Hổ Thần Tướng
Chương 473: Bàn cờ thiên hạ
Chương 474: Kích động lòng người (1)
Chương 475: Kích động lòng người (2)
Chương 476: Sao chổi gây họa
Chương 477: Ma hồn nhiễu thành
Chương 478: Chiến bại liên tiếp
Chương 479: Cút (1)
Chương 480: Cút (2)
Chương 481: Sức mạnh của thần
Chương 482: Tinh Thần Châu
Chương 483: Hàng Long La Hán
Chương 484: Pháp ngoại phân thân (1)
Chương 485: Pháp ngoại phân thân (2)
Chương 486: Bình Thiên chi địa
Chương 487: Uy thế của ma binh
Chương 488: Xi Vưu Ma Ảnh
Chương 489: Nữ thần
Chương 490: Truy đuổi trong đêm (1)
Chương 491: Truy đuổi trong đêm (2)
Chương 492: Hạo kiếp
Chương 493: Cường giả Địa Bảng
Chương 494: Quần hùng hội tụ (1)
Chương 495: Quần hùng hội tụ (2)
Chương 496: Long Vương hàng lâm
Chương 497: Hằng Nga xuất thế (1)

Chương 498: Hằng Nga xuất thế (2)
Chương 499: Trẫm họ Tần
Chương 500: Nữ thần ra tay
Chương 501: Thế nào là thần (1)
Chương 502: Thế nào là thần (2)
Chương 503: Nam Vực chi chủ
Chương 504: Âm Hoàng
Chương 505: Diệt Hạo Nhật Minh
Chương 506: Bát Tiên Quá Hải (1)
Chương 507: Bát Tiên Quá Hải (2)
Chương 508: Hạp cốc thần bí
Chương 509: Tiểu thế giới
Chương 510: Đại yêu
Chương 511: Kinh thiên động địa (1)
Chương 512: Kinh thiên động địa (2)
Chương 513: Tần Hoàng Giới
Chương 514: Đại Đạo Bí Tự
Chương 515: Khuy tham tâm linh
Chương 516: Bổn hoàng (1)
Chương 517: Bổn hoàng (2)
Chương 518: Ma Hoàng
Chương 519: Vực cấp thịnh sự
Chương 520: Phong quang Thánh Triều
Chương 521: Vô thị thánh pháp (1)
Chương 522: Vô thị thánh pháp (2)
Chương 523: Diễn Thiên Thạch
Chương 524: Lục Giới Nộ Hống (1)
Chương 525: Lục Giới Nộ Hống (2)
Chương 526: Thánh Triều chấn động
Chương 527: Cường thế đột phá
Chương 528: Ma Hoàng buồn bực (1)
Chương 529: Ma Hoàng buồn bực (2)
Chương 530: Thánh Thành tiểu bá vương
Chương 531: Thánh Thành (1)
Chương 532: Thánh Thành (2)
Chương 533: Kỳ Lân chi tử
Chương 534: Một cú nuốt trọn
Chương 535: Thái Tử Cầm (1)
Chương 536: Thái Tử Cầm (2)
Chương 537: Thiên Từ Thần Thông

Chương 538: Dã tâm của Thánh Hậu
Chương 539: Ma Hoàng và Thánh Hoàng (1)
Chương 540: Ma Hoàng và Thánh Hoàng (2)
Chương 541: Mối quan hệ đối địch
Chương 542: Độn Địa Thần Thuật
Chương 543: Thánh Lê
Chương 544: Ma Hoàng chi nộ (1)
Chương 545: Ma Hoàng chi nộ (2)
Chương 546: Thánh Triều chi tượng
Chương 547: Đêm nay
Chương 548: Tai Tinh
Chương 549: Yến hội chi Đẩu (1)
Chương 550: Yến hội chi Đẩu (2)
Chương 551: Kỳ Lân chi huyết
Chương 552: Chúng ta mới là diễn viên chính
Chương 553: Đối chọi gay gắt (1)
Chương 554: Đối chọi gay gắt (2)
Chương 555: Trẫm chính là Tần Đế
Chương 556: Hỏa Kỳ Lân
Chương 557: Công năng mới
Chương 558: Điểm danh khí (1)
Chương 559: Điểm danh khí (2)
Chương 560: Người của Thần Điện tới
Chương 561: Kim Thân La Hán
Chương 562: Thái Ất Tán Tiên cảnh
Chương 563: Tử Hán Hầu (1)
Chương 564: Tử Hán Hầu (2)
Chương 565: Tử Hán Hầu (3)
Chương 566: Uy Thế của Thái Ất Tán Tiên
Chương 567: Dịch Ma Hoàng
Chương 568: Mục tiêu là vị trí Thánh Hoàng (1)
Chương 569: Mục tiêu là vị trí Thánh Hoàng (2)
Chương 570: Ma Hoàng hiện
Chương 571: Ngộ Bồ Đề
Chương 572: Thiên Hà thủy quân
Chương 573: Đại thế đã thành (1)
Chương 574: Đại thế đã thành (2)
Chương 575: Chí bảo
Chương 576: Trùng kích Địa Tiên
Chương 577: Thiên phạt kinh thành (1)

Chương 578: Thiên phạt kinh thành (2)
Chương 579: Tử Vi Đế Tinh
Chương 580: Khí vận hoàng giả
Chương 581: Thác Tháp Thiên Vương (1)
Chương 582: Thác Tháp Thiên Vương (2)
Chương 583: Phụ tử tranh phong
Chương 584: Quan Thiên Đài (1)
Chương 585: Quan Thiên Đài (2)
Chương 586: Khí vận chi cao
Chương 587: Còn lại năm trăm
Chương 588: Như Lai Phật Chưởng
Chương 589: Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân (1)
Chương 590: Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân (2)
Chương 591: Xằng bậy
Chương 592: Bí mật đạo quả
Chương 593: Tử Tuyệt Đao (1)
Chương 594: Tử Tuyệt Đao (2)
Chương 595: Tử Long chi cường
Chương 596: Địa Viên Tộc
Chương 597: Cường hoành
Chương 598: Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân
Chương 599: Khe hở lòng đất khủng bố (1)
Chương 600: Khe hở lòng đất khủng bố (2)
Chương 601: Đối địch nhằm vào
Chương 602: Luyện Vương
Chương 603: Ngươi chính là Nhị Lang Thần
Chương 604: Vận Mệnh Chi Luân
Chương 605: Thần thông Trảm Thiên (1)
Chương 606: Thần thông Trảm Thiên (2)
Chương 607: Thỏ ngọc
Chương 608: Tuấn hòa thượng
Chương 609: Như Lai mạnh mẽ
Chương 610: Oán niệm khủng bố
Chương 611: Tuấn tăng cường đại
Chương 612: Tinh Thần Chi Ngục
Chương 613: Khí vận hiển hóa
Chương 614: Lực lượng khủng bố
Chương 615: Thuật Thần Hàng
Chương 616: Khí vận tôi thể
Chương 617: Chiến với Tinh Quan

Chương 618: Năm vị Tinh Quan
Chương 619: Bình Thiên Yêu Tôn lại đến tấn công
Chương 620: Giết sạch Tinh Quan
Chương 621: Sơn Băng Địa Liệt
Chương 622: Mục tiêu yêu tộc
Chương 623: Kim Cương Bất Hoại
Chương 624: Càng xấu càng tốt (1)
Chương 625: Càng xấu càng tốt (2)
Chương 626: Đại chiến khủng bố
Chương 627: Dời thù hận
Chương 628: Nhị Lang Thần không ai bì nổi
Chương 629: Cực Hạn đan
Chương 630: Một đao kia
Chương 631: Ngươi rất đáng yêu
Chương 632: Đại hội điên cuồng
Chương 633: Tên người
Chương 634: Hai người song long
Chương 635: Mười tát Tinh Quan diệt
Chương 636: Thiên Sư Chung Quỳ
Chương 637: Quan Thiên phong
Chương 638: Hạng nhất
Chương 639: Thần Vô Cơ
Chương 640: Thần Ma đỉnh cao
Chương 641: Bát Giới
Chương 642: Trẫm là Thiên Đế
Chương 643: Nổi tiếng khắp nơi (1)
Chương 644: Nổi tiếng khắp nơi (2)
Chương 645: Hoàng Tuyền Nộ Khiếu
Chương 646: Tội đẹp trai
Chương 647: Linh Bảo Cảm Ngọc
Chương 648: Nhược Lai
Chương 649: Thành trì tiêu điều
Chương 650: Hổ Hoàng
Chương 651: Dạ Đế
Chương 652: Cơ Vĩnh Sinh thức tỉnh
Chương 653: Vạn Yêu đăng
Chương 654: Uy của Diệt Thế Yêu Đế
Chương 655: Cơn giận của Dạ Đế
Chương 656: Không gì không làm được
Chương 657: Sự khủng bố của Vạn Yêu đăng

Chương 658: Sư phụ
Chương 659: Kinh thiên thụ yêu
Chương 660: Dương Tiễn đỉnh cao
Chương 661: Tư thái vô địch
Chương 662: Đạp thụ vương
Chương 663: Ân trạch của thiên đạo
Chương 664: Nhân vật chính trong thiên địa
Chương 665: Không ngờ là hắn (1)
Chương 666: Không ngờ là hắn (2)
Chương 667: Thiên đạo giận dữ
Chương 668: Tọa kỵ của trẫm
Chương 669: Dạ Đế cung
Chương 670: Nhị Lang Thần chiến với Dạ Đế
Chương 671: Xưng bá Vô Tận Địa Vực
Chương 672: Vạn Kiếp Ngự Trùng
Chương 673: Ông trời bất công
Chương 674: Đường Tam Tạng
Chương 675: Người Hoa Hạ khủng bố
Chương 676: Chỗ dựa Thần Điện
Chương 677: Đao kiếm không có mắt
Chương 678: Chưởng vỗ lên trời
Chương 679: Quyết không bỏ qua
Chương 680: Thiết viện
Chương 681: Đại anh hùng
Chương 682: Liệt Long Chi Tâm
Chương 683: Cho gia phụ mặt mũi
Chương 684: Thanh Hồ Vương (1)
Chương 685: Thanh Hồ Vương (2)
Chương 686: Tốc độ vượt qua cực hạn
Chương 687: Chết
Chương 688: Trả lại gấp mười
Chương 689: Thánh Đế thức tỉnh
Chương 690: Cung phụng vạn kiếp
Chương 691: Dã vọng dài đến vạn năm
Chương 692: Hổ Quân Thần Quân
Chương 693: Lực Bạt Sơn Hề
Chương 694: Tiểu Bạch Long
Chương 695: Chiến với Thanh Hồ Vương
Chương 696: Cái gì gọi là cứng rắn
Chương 697: Ngược Hồ Vương

Chương 698: Đại Đạo Sinh Thiên Luân
Chương 699: Biên Hải vô địch
Chương 700: Cao ngang trời
Chương 701: Quyết chiến sắp đến (1)
Chương 702: Quyết chiến sắp đến (2)
Chương 703: Đè đầu đánh
Chương 704: Đủ loại thần thông
Chương 705: Thương hải tang điền
Chương 706: Sư phụ của Thiết Kình Thiên
Chương 707: Thần bí ẩn
Chương 708: Phục Hoạt đan
Chương 709: Thống nhất Âm phủ
Chương 710: Kim Liên Binh Mã Kiếp
Chương 711: Cửu Đầu Trùng trở về
Chương 712: Song hùng đối chọi
Chương 713: Ngang sức ngang tài
Chương 714: Lục Nhĩ Mi Hầu (1)
Chương 715: Lục Nhĩ Mi Hầu (2)
Chương 716: Yêu Tổ
Chương 717: Đại Vu Khoa Phụ
Chương 718: Long Đế
Chương 719: Một bàn tay
Chương 720: Long Cung tiên cảnh
Chương 721: Huyết mạch Tổ Long
Chương 722: Mùi thuốc súng
Chương 723: Động tác của Thần Vô Cơ
Chương 724: Về Nam Vực (1)
Chương 725: Về Nam Vực (2)
Chương 726: Hứa Tiên
Chương 727: Thánh Đế vạn tuế
Chương 728: Tây Vực mời
Chương 729: Mong đợi
Chương 730: Lấy lực chứng đạo
Chương 731: Vậy thì chiến đi
Chương 732: Khoa Phụ khủng bố
Chương 733: Trấn Đình Thần Tướng
Chương 734: Đại La! Đại La!
Chương 735: Kim Sí Bằng Điểu (1)
Chương 736: Kim Sí Bằng Điểu (2)
Chương 737: Thảo Đầu Thần Quân

Chương 738: Ngọc Hoàng Đại Đế
Chương 739: Kim Ô
Chương 740: Độc Thánh
Chương 741: Ôn thần giáng lâm
Chương 742: Khiêu chiến Đại La
Chương 743: Chiến ý
Chương 744: Nhân tài kiệt xuất
Chương 745: Trời càng lớn
Chương 746: Đại chiến sắp đến
Chương 747: Đại La đến tấn công
Chương 748: Đại Tần vô địch (1)
Chương 749: Đại Tần vô địch (2)
Chương 750: Thuật Thỉnh Thần
Chương 751: Chặt đứt tơ tình
Chương 752: Chấn nhiếp lục giới
Chương 753: Tề Thiên Đại Thánh
Chương 754: Đâm thủng Nam Vực Thiên Thế Giới
Chương 755: Một gậy chấn núi sông
Chương 756: Thần Vô Cơ đánh hoài không chết
Chương 757: Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả
Chương 758: Ngươi không thích hợp làm vương
Chương 759: Đánh cuộc
Chương 760: Chấn thiên hạ
Chương 761: Đại chiến Long Cung
Chương 762: Huyết Yêu Quân Vương
Chương 763: Đại Bằng Điểu bá lực
Chương 764: Ước hẹn Yêu Khư
Chương 765: Mười đại thần thú thượng cổ (1)
Chương 766: Mười đại thần thú thượng cổ (2)
Chương 767: Binh Tôm Tướng Cua
Chương 768: Hắc Hải Vương Kình
Chương 769: Bạch Cốt Mệnh Quân
Chương 770: Phát cuồng
Chương 771: Đại Bằng Điểu chiến Tôn Ngộ Không
Chương 772: Ăn thịt
Chương 773: Đốt cháy tuổi thọ
Chương 774: Cực Viêm Ma Thần
Chương 775: Tan xương nát thịt
Chương 776: Đấu Đạo Bí Tự
Chương 777: Mười ba vạn năm

Chương 778: Thứ hạng Thần Ma
Chương 779: Không hiểu phong tình
Chương 780: Minh Vương Liêm
Chương 781: Tranh quyền
Chương 782: Vận Mệnh Chi Tử
Chương 783: Niềm vui bất ngờ của Viên Hồng (1)
Chương 784: Niềm vui bất ngờ của Viên Hồng (2)
Chương 785: Kế hoạch danh chấn thiên hạ
Chương 786: Mai Sơn Lục Quái
Chương 787: Thần Hầu cái thế
Chương 788: Nhị Lang Thần uy vũ
Chương 789: Thiên Tuyển Phủ
Chương 790: Đột phá Chân Tiên cảnh
Chương 791: Tư thái ngông cuồng
Chương 792: Hấp thu thiên kiếp
Chương 793: Thạch Ki Nương Nương
Chương 794: Chín vực đồng ý đến
Chương 795: Yêu hầu đến tấn công
Chương 796: Yến hội mười vực (1)
Chương 797: Yến hội mười vực (2)
Chương 798: Lục Nhĩ Mi Hầu tức giận
Chương 799: Cuộc chiến Đại La
Chương 800: Yêu Hoàng khủng bố
Chương 801: Hầu Vương kiệt ngạo
Chương 802: Hai hầu cái thế
Chương 803: Long Đế giật mình
Chương 804: Càng chiến càng mạnh
Chương 805: Đại thánh phu phục
Chương 806: Uy áp các vực
Chương 807: Niết Bàn Bồ Đề
Chương 808: Dung hợp phó bản
Chương 809: Kỳ Lân Chi Tổ
Chương 810: Đại bằng chiến kỳ lân (1)
Chương 811: Đại bằng chiến kỳ lân (2)
Chương 812: La Sĩ Tín kinh khiếp
Chương 813: Thần thú
Chương 814: Thanh Khâu Cửu Vĩ Hồ
Chương 815: Thần thông của Hắc Điệp
Chương 816: Thiên Mệnh Đại Đế
Chương 817: Yêu Hoàng bí ẩn

Chương 818: Như Ý Chân Tiên
Chương 819: Lục Nhĩ cường đại
Chương 820: Tỳ Bà
Chương 821: Bá đạo tạo áp lực
Chương 822: Kết cục thê thảm
Chương 823: Cái chết của Thần Vô Cơ
Chương 824: Trọng Minh Điểu
Chương 825: Tiếng rống của Chúc Long
Chương 826: Thi Hoàng Điện
Chương 827: Bảy mươi hai thi nô
Chương 828: Chúc Long ra đời (1)
Chương 829: Chúc Long ra đời (2)
Chương 830: Tử Tinh Kim Liên Kiếp
Chương 831: Trọng Minh Điểu hiển uy
Chương 832: Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn
Chương 833: Đại chiến ba ngàn hiệp
Chương 834: Phật Đà hiện thế
Chương 835: Như Lai lần thứ hai rút lui
Chương 836: Hùng tâm
Chương 837: Về Thiên Đình
Chương 838: Thi pháp khí vận
Chương 839: Đại Chu Thiên Chương.
Chương 840: Lôi Âm Tự Tây Vực
Chương 841: Như Lai chiến với Yêu Tổ (1)
Chương 842: Như Lai chiến với Yêu Tổ (2)
Chương 843: Thiên hạ ai không biết quân
Chương 844: Hùng chủ thiên hạ
Chương 845: Cửu đỉnh dẫn khí vận
Chương 846: Các đời thiên kiêu
Chương 847: Chuẩn Đề Đạo Nhân
Chương 848: Long Đế và Tần
Chương 849: Người trong kiệu bí ẩn
Chương 850: Thần cốt
Chương 851: Thánh Đế vào Trung Hoang
Chương 852: Ma tôn đến tấn công
Chương 853: Mũi tên vô địch
Chương 854: Kiếm Chủ cùng Yêu Tổ (1)
Chương 855: Kiếm Chủ cùng Yêu Tổ (2)
Chương 856: Ưu Công Tử
Chương 857: chém đầu

Chương 858: Uy phong lớn lối
Chương 859: Thánh Đế mạnh mẽ
Chương 860: Nể mặt ta
Chương 861: Giết điện chủ
Chương 862: Văn Trọng
Chương 863: Yêu Tổ giết tới
Chương 864: Uy lực của thần pháo
Chương 865: Kiếm Chủ chiến với Yêu Tổ
Chương 866: Cái tên Cơ gia
Chương 867: Hậu Nghệ đỉnh cao
Chương 868: Sống lại một kiếp người
Chương 869: Viêm Hoàng
Chương 870: U Vương thành (1)
Chương 871: U Vương thành (2)
Chương 872: Lấy mạng chó của hắn
Chương 873: Một đấm diệt thế
Chương 874: Một mũi tên diệt Lang Ma
Chương 875: Tru Yêu Tổ
Chương 876: Yêu hầu phản nghịch
Chương 877: Yêu Hoàng đấu với Kiếm Chủ
Chương 878: Bất hủ mệnh thành
Chương 879: Thần thoại U Vương
Chương 880: Khống chế U Vương thành
Chương 881: Lại gặp Ninh Thải Thần
Chương 882: Nhiên Đăng xuất thế
Chương 883: Giết hướng Yêu Khư
Chương 884: Chân Võ Đại Đế
Chương 885: Đồ Yêu Tổ (1)
Chương 886: Đồ Yêu Tổ (2)
Chương 887: Anh Chiêu Yêu Quân
Chương 888: Thiên hạ chấn kinh
Chương 889: Nhiên Đăng chiến với Như Lai
Chương 890: Chân Võ xuất hiện
Chương 891: Huyền Đô đại pháp sư
Chương 892: Thuấn Đế xuất thế
Chương 893: Uy lực của Bảo Liên Đăng
Chương 894: Bá Vương sính uy
Chương 895: Đột phá Đại La Chí Tiên
Chương 896: Kết minh
Chương 897: Lão tăng cùng yêu

Chương 898: Phá thiên kiếp
Chương 899: Cái gì là Ngộ Không (1)
Chương 900: Cái gì là Ngộ Không (2)
Chương 901: Chinh chiến Tây Vực
Chương 902: Nam Vực tiêu điểm
Chương 903: Đại Tần song mãnh
Chương 904: Trấn Ác Nộ Phật
Chương 905: Chí Tiên truyền thiên hạ
Chương 906: Thiết giáp Chiến Thần
Chương 907: Thánh Đình Cơ Vĩnh Sinh
Chương 908: Kiếm Tiên và Quỷ Thần
Chương 909: Vượt qua trăm vạn dặm
Chương 910: Đã từng là người mạnh nhất
Chương 911: Âm Đế đột kích
Chương 912: Tiên binh
Chương 913: Diệt Thế Yêu Đế
Chương 914: Ngươi là Chiến Thần (1)
Chương 915: Ngươi là Chiến Thần (2)
Chương 916: Cửu đế trên cõi đời
Chương 917: Chiến Thần chuyển thế chấn bát phương
Chương 918: Thức tỉnh kiếp trước
Chương 919: Hùng Chủ bảng đổi mới
Chương 920: Đột phá Kim Tiên cảnh
Chương 921: Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng
Chương 922: Tuyên chiến, kiếm chỉ Tây Vực
Chương 923: Chiến Thần Hình Thiên
Chương 924: Thiên hạ chú ý (1)
Chương 925: Thiên hạ chú ý (2)
Chương 926: Bá Vương chiến Đại Thánh
Chương 927: Ngộ Không điên dại
Chương 928: Đại Bàn Nhược Kinh
Chương 929: Một gây nứt đại lục
Chương 930: Đấu Chiến Thắng Phật
Chương 931: Tại hạ tên Hình Thiên
Chương 932: Cuộc chiến Linh Sơn
Chương 933: Như Lai tàn nhẫn
Chương 934: Hình Thiên bá đạo
Chương 935: Đấu Chiến Thắng Phật thần võ
Chương 936: Nếu ta ở mức đỉnh cao
Chương 937: Lỗi tại kiếp trước

Chương 938: Ta là Tề Thiên Đại Thánh
Chương 939: Rơi vào Phật Môn
Chương 940: Suốt kiếp là Tề Thiên Đại Thánh
Chương 941: Như Lai thức tỉnh
Chương 942: Bồ Đề Tổ Sư chưa biết
Chương 943: Thả đồ nhi của ta ra (1)
Chương 944: Thả đồ nhi của ta ra (2)
Chương 945: Tổ sư mạnh mẽ
Chương 946: Phế ngươi
Chương 947: Tổ sư tọa trấn
Chương 948: Bản thân trước kia
Chương 949: Bồ Đề truyền thiên hạ
Chương 950: Bí ẩn Ma Thần
Chương 951: Thánh thai
Chương 952: Hội trăm hùng
Chương 953: Không còn Đấu Chiến Thắng Phật
Chương 954: Thuyết phục Như Lai (1)
Chương 955: Thuyết phục Như Lai (2)
Chương 956: Thể tiên thiên
Chương 957: Lực lượng vận mệnh
Chương 958: Kim Quang Thánh Mẫu
Chương 959: Chí Tôn Pháp Nhãn
Chương 960: Đại Tiên Sở Câu Hoài
Chương 961: Đại La Thủy Tiên
Chương 962: Pháp Nhãn độ kiếp
Chương 963: Đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất
Chương 964: Sức mạnh của thần tiên
Chương 965: Kim Quang trận hiển uy
Chương 966: Đại tiên chật vật
Chương 967: Đạo nhân điên
Chương 968: Truy nã Sở Câu Hoài
Chương 969: Tà ma kinh thiên hạ
Chương 970: Như Lai quy tâm (1)
Chương 971: Như Lai quy tâm (2)
Chương 972: Mệnh Quân
Chương 973: Âm mưu của Yêu Hoàng
Chương 974: Nhan Đế
Chương 975: Oán Vương tháp
Chương 976: Chỉ vì một lời hứa
Chương 977: Hoàng Tuyền cung

Chương 978: Trăm vạn thiên tiên thi
Chương 979: Chân Võ Đãng Ma
Chương 980: Không xứng biết tên ta
Chương 981: Quay đầu là bờ
Chương 982: Oán Thần
Chương 983: Cửu u chi thế (1)
Chương 984: Cửu u chi thế (2)
Chương 985: Vinh quang Phật Tổ
Chương 986: Oán khí ngút trời
Chương 987: Nhan Đế khủng bố
Chương 988: Hai giới Âm Dương đại chiến
Chương 989: Đối thủ của Tần Thánh Đế
Chương 990: Cơn giận của Cửu U Âm Đế
Chương 991: Thử thách của đại đế
Chương 992: Đông Hoàng Thái Nhất
Chương 993: Đại quân Cửu U khủng bố
Chương 994: Chiến tranh vang dội xưa nay
Chương 995: Độ Ác hiển uy
Chương 996: Truyền thuyết Cổ Phật
Chương 997: Cửu u long khí (1)
Chương 998: Cửu u long khí (2)
Chương 999: Bất tử bất diệt
Chương 1000: Như Lai như thần
Chương 1001: Không bao giờ được bình yên
Chương 1002: Thật náo nhiệt
Chương 1003: Nhan Đế thật yếu
Chương 1004: Phản đồ
Chương 1005: Liên hợp
Chương 1006: Đánh chìm Yêu Khư
Chương 1007: Đại năng sắp đến chiến trường
Chương 1008: Kiếm Chủ ra tay
Chương 1009: Kiếm Chủ bá khí
Chương 1010: Hai tên khốn
Chương 1011: Đại đế và Lão Quân
Chương 1012: Muốn chết sao
Chương 1013: Không chịu nổi một kích
Chương 1014: Lựa chọn của kẻ yếu (1)
Chương 1015: Lựa chọn của kẻ yếu (2)
Chương 1016: Cửu U rút lui
Chương 1017: Thiên Mệnh chiến Lão Quân

Chương 1018: Đánh bại nhân vật chính thiên địa
Chương 1019: Đại cục thiên hạ
Chương 1020: Thập Điện Diêm Vương
Chương 1021: Mục tiêu Trung Hoang
Chương 1022: Người vận mệnh
Chương 1023: Bao trùm vận mệnh
Chương 1024: Không tin số phận
Chương 1025: Giận chiến với vận mệnh
Chương 1026: Ước chiến
Chương 1027: Trẫm muốn làm đế trăm vực
Chương 1028: Hạng hai cõi đời
Chương 1029: Tổ Sư đụng Lão Quân (1)
Chương 1030: Tổ Sư đụng Lão Quân (2)
Chương 1031: Vào kiếp mới có thể siêu thoát
Chương 1032: Hình Thiên đỉnh cao
Chương 1033: Lên đường
Chương 1034: Yêu Hoàng ra cung
Chương 1035: Ba ngàn đại thế giới
Chương 1036: Kỳ Lang Vương và Hoa Nhất Kiếm
Chương 1037: Uy của Tần Thánh Đế
Chương 1038: Kiếm Chủ đấu với Thánh Đế
Chương 1039: Hình Thiên vô địch
Chương 1040: Biến số lớn nhất
Chương 1041: Tín ngưỡng sụp đổ
Chương 1042: Chủ mười vực
Chương 1043: Cơ gia khủng hoảng (1)
Chương 1044: Cơ gia khủng hoảng (2)
Chương 1045: Lẽ ra nên thần phục
Chương 1046: Chí bảo Thánh Đình
Chương 1047: Khác lạ
Chương 1048: Chiến Thần đấu với Chiến Thần
Chương 1049: Chiến hồn bất khuất
Chương 1050: Cái gọi là chí bảo
Chương 1051: Thánh cốt
Chương 1052: Chiến với thần tiên đầy trời
Chương 1053: Con đường thi đấu Thánh Nhân
Chương 1054: Huyết mạch áp chế
Chương 1055: Cách thành thánh
Chương 1056: Tuyệt Thiên thành
Chương 1057: Hùng chủ tập hợp

Chương 1058: Yêu Hoàng chiến với Oán Vương
Chương 1059: Thánh Đế vào thành (1)
Chương 1060: Thánh Đế vào thành (2)
Chương 1061: Trực diện Đông Hoàng Thái Nhất
Chương 1062: Hình Thiên đấu Đông Hoàng
Chương 1063: Bóng dáng Nhân Tổ
Chương 1064: Bắt đầu tranh đấu
Chương 1065: Phá trời lập cửu đế
Chương 1066: Can Tướng Mạc Tà
Chương 1067: Một cước giẫm chết
Chương 1068: Thái Sơn Thạch Cảm Đương
Chương 1069: Côn Bằng
Chương 1070: Tư thái vô địch
Chương 1071: Không ai bì nổi
Chương 1072: Khiêu chiến đại đế
Chương 1073: Truyền thừa của Cơ gia
Chương 1074: Hình Thiên bá đạo
Chương 1075: Thạch Cảm Đương đấu với Diệt Thế Yêu Đế
Chương 1076: Thù hận của U Vương
Chương 1077: Tôn Ngộ Không nổi giận (1)
Chương 1078: Tôn Ngộ Không nổi giận (2)
Chương 1079: Ngộ Không chiến với Viêm Hoàng
Chương 1080: Cái tên Yêu Đế
Chương 1081: Đế Nữ bí ẩn
Chương 1082: Ứng cử viên cửu đế
Chương 1083: Đại năng Cổ Tiên giới
Chương 1084: U Vương tái hiện
Chương 1085: Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh
Chương 1086: Yêu Hoàng vô địch
Chương 1087: Hình Thiên chiến với Đông Hoàng Thái Nhất
Chương 1088: Đại đế chiến với Đông Hoàng
Chương 1089: Thái Dương Thần Lâm
Chương 1090: Thái Ất Chân Nhân
Chương 1091: Uy của Hỗn Độn Chung
Chương 1092: Đột phá Thái Ất cảnh
Chương 1093: Thần đều không ngăn được (1)
Chương 1094: Uy chấn trăm vực (1)
Chương 1095: Uy chấn trăm vực (2)
Chương 1096: Thái Nhất chỉ ngô độc tôn
Chương 1097: Thần Hình Kiếp

Chương 1098: Cùng Kỳ giận cắn Hỗn Độn Chung
Chương 1099: Khinh miệt
Chương 1100: Bạch Đế
Chương 1101: Vĩnh sinh thật sự
Chương 1102: Chủ hồn thức tỉnh
Chương 1103: Con kiến trước kia
Chương 1104: Khinh thường bò sát
Chương 1105: Cường giả trong truyền thuyết
Chương 1106: Không địch lại
Chương 1107: Muốn đi khắp ba ngàn thế giới
Chương 1108: Đánh hội đồng Đông Hoàng Thái Nhất (1)
Chương 1109: Đánh hội đồng Đông Hoàng Thái Nhất (2)
Chương 1110: Hút Thái Dương Chân Hỏa
Chương 1111: Đạo Hạnh Thiên Tôn
Chương 1112: Sức chiến đấu bão táp
Chương 1113: Đệ nhất đế thiên hạ
Chương 1114: Thế đạo biến
Chương 1115: Kiếp trước trôi đi
Chương 1116: Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn
Chương 1117: Thống nhất thiên hạ
Chương 1118: Thương Hoa Tiên Tôn
Chương 1119: Lập cửu đế thiên hạ
Chương 1120: Hệ thống thăng cấp (1)
Chương 1121: Hệ thống thăng cấp (2)
Chương 1122: Truyền miệng ức vạn người
Chương 1123: Tần Thiên Đế
Chương 1124: Đánh khắp thiên hạ
Chương 1125: Tử trung đỉnh cao
Chương 1126: Đánh khắp thiên hạ
Chương 1127: Tử trung đỉnh cao
Chương 1128: Hiển thánh luyện công đức
Chương 1129: Tổ của Kỳ Lân
Chương 1130: Yêu tộc muốn vươn lên
Chương 1131: Hùng đồ thiên hạ, Đại Tần vô địch!
Chương 1132: Nghiền áp chiến trường
Chương 1133: Tiên Thiên Bồ Đề Căn
Chương 1134: Thâu Nguyệt Giáo xuất hiện (1)
Chương 1135: Thâu Nguyệt Giáo xuất hiện (2)
Chương 1136: Địa Tàng Vương
Chương 1137: Đại kiếp nạn đến

Chương 1138: Thẳng hướng Cửu U Chi Địa
Chương 1139: Địa Tàng Vương ra tay
Chương 1140: Long khí lột xác
Chương 1141: Văn Thù hành Kiếm Chủ
Chương 1142: Trật tự Cửu U
Chương 1143: Đường đại đạo
Chương 1144: Chủ trăm vực
Chương 1145: Nghiêu Đế (1)
Chương 1146: Nghiêu Đế (2)
Chương 1147: Thâu Nguyệt Giáo Tôn
Chương 1148: Đông Hoàng Thái Nhất thức tỉnh
Chương 1149: Địa Tàng Vương nổi giận
Chương 1150: Đừng để tên nào chạy trốn
Chương 1151: Cửu u minh long
Chương 1152: Lực lượng của Hiển Thánh
Chương 1153: Nỗi đau của chúng tiên
Chương 1154: Đơn giản thưởng thức hắn.
Chương 1155: Thiên Mệnh đột phá
Chương 1156: Khoảnh khắc trước lúc quyết chiến
Chương 1157: Gặp gỡ ở vũ trụ
Chương 1158: Thiên Thư thành tiên (1)
Chương 1159: Thiên Thư thành tiên (2)
Chương 1160: Núi dựa bí ẩn
Chương 1161: Vạn cổ nhất đế
Chương 1162: Thời đại cấp vực
Chương 1163: Tổ Vu Cường Lương
Chương 1164: Tầng mây lôi năm mươi vạn thước
Chương 1165: Nam Tố Tiên Tử
Chương 1166: Cường Lương hung tàn
Chương 1167: Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu
Chương 1168: Rồng Đại La Thủy Tiên cảnh
Chương 1169: Thiên kiêu giằng co (1)
Chương 1170: Thiên kiêu giằng co (2)
Chương 1171: Giai Đạo Bí Tự
Chương 1172: Lực lượng của Tổ Vu
Chương 1173: Tây Môn Ngục
Chương 1174: Tự tìm đường chết
Chương 1175: Cuồng không giới hạn
Chương 1176: Cơn giận của Đạo Thương Đình
Chương 1177: Vạn Pháp đảo

Chương 1178: Đại năng truyền kỳ
Chương 1179: Phong gia Cổ Tiên giới
Chương 1180: Trẫm là Tần Thiên Đế
Chương 1181: Nhập Thánh ra tay (1)
Chương 1182: Nhập Thánh ra tay (2)
Chương 1183: Chém tận giết tuyệt!
Chương 1184: Nổi tiếng vũ trụ.
Chương 1185: Bất Diệt Thánh Thân thần bí.
Chương 1186: Thiên đạo khó chứa! Thành tựu Thái Ất Tán tiên!
Chương 1187: Bá đạo xé thiên kiếp! (1)
Chương 1188: Bá đạo xé thiên kiếp! (2)
Chương 1189: Triệu Công Minh xuất thế
Chương 1190: Nhân Hoàng Phục Hy
Chương 1191: Thần uy Định Hải Châu
Chương 1192: Phục Hy giận chiến Cường Lương.
Chương 1193: Mưa gió nổi lên (1)
Chương 1194: Mưa gió nổi lên (2)
Chương 1195: Thương Lang Bối Cung An Như Mệnh
Chương 1196: Thần tượng Trường Sâm Thương
Chương 1197: Cả thành kinh động.
Chương 1198: Tiên Tôn Cung (1)
Chương 1199: Tiên Tôn Cung (2)
Chương 1200: Chí tà Ma Thai.
Chương 1201: Phong Oa sấm Tiên Tôn Cung.
Chương 1202: Thiên phôi chi tranh
Chương 1203: Bất động đái thiên (1)
Chương 1204: Bất động đái thiên (2)
Chương 1205: Hỗn Độn Ma Thai lộ răng nanh.
Chương 1206: Phong Oa chiến Ma thai!
Chương 1207: Ngươi có thể gọi ta là Thiên Hoàng!
Chương 1208: Phượng Hoàng Cầm cùng Huyền Hư Đao. (1)
Chương 1209: Phượng Hoàng Cầm cùng Huyền Hư Đao. (2)
Chương 1210: Người không thể trêu vào.
Chương 1211: Cổ Tiên giới một chia làm hai.
Chương 1212: Hà Đồ hiển uy.
Chương 1213: Trảm thiên tuyệt địa!
Chương 1214: Yêu thần Anh Chiêu (1)
Chương 1215: Yêu thần Anh Chiêu (2)
Chương 1216: Thiên uy mênh mông
Chương 1217: Nỗi sợ của Thương Hoa Tiên Tôn

Chương 1218: Yêu Thần đến đầu vào
Chương 1219: Cường Lương đỉnh cao
Chương 1220: Được đến Thiên Thư
Chương 1221: Sự khủng bố của Ma Minh
Chương 1222: Ma Quân và Khổng Tuyên
Chương 1223: Thành tiên
Chương 1224: Nam nhân mạnh nhất dưới đất
Chương 1225: Huyết Sát Ma Đế (1)
Chương 1226: Huyết Sát Ma Đế (2)
Chương 1227: Cảnh giới Thánh Nhân
Chương 1228: Cường Lương phá thiên
Chương 1229: Trẫm trở lại
Chương 1230: Các Thần Ma giật mình
Chương 1231: Mãi không có cuối
Chương 1232: Nhan Đế bí ẩn
Chương 1233: Thống nhất Huyền Đương đại thế giới
Chương 1234: Trấn Nguyên Đại Tiên (1)
Chương 1235: Trấn Nguyên Đại Tiên (2)
Chương 1236: Dạ Quy đại thế giới
Chương 1237: La Sĩ Tín thần uy
Chương 1238: Tăng tiến vùn vụt
Chương 1239: Thực lực của Như Lai và Nhiên Đăng
Chương 1240: Tu vi của song phật
Chương 1241: Kiếm Thần Dương Bắc Minh
Chương 1242: Con của Thiên Đế
Chương 1243: Tù Mệnh Đế Tôn
Chương 1244: Cổ Thánh Đế Đạo (1)
Chương 1245: Cổ Thánh Đế Đạo (2)
Chương 1246: Nhan Vương thành cùng bay
Chương 1247: Bắt chuyện trong vũ trụ
Chương 1248: Tù Mệnh Ngục quỷ dị
Chương 1249: Lực lượng của Ác Oan
Chương 1250: Thân bất tử bất diệt
Chương 1251: Kỷ nguyên đại hư không
Chương 1252: Bí mật của Trường Sâm Thương
Chương 1253: Bí mật tuyên cổ
Chương 1254: Đế Thiên Vô trăm vạn năm gặp một lần
Chương 1255: Chủng tộc mạnh nhất
Chương 1256: Cơ Bất Bại
Chương 1257: Người rừng khủng bố

Chương 1258: Cường Lương thua trận (1)
Chương 1259: Cường Lương thua trận (2)
Chương 1260: Mạnh đến không thể tưởng tượng
Chương 1261: Ơn của Tử Đạo
Chương 1262: Kiếm Ma Lâm Mạnh Triều
Chương 1263: Võ Chiến Thần xuất thế
Chương 1264: Ai cuồng hơn ai
Chương 1265: Mũi nhọn của Nhân Vương
Chương 1266: Ma Thai loạn thế, đại đế tái hiện
Chương 1267: Tên của ta là Tù Mệnh
Chương 1268: Thức tỉnh cực hạn
Chương 1269: Quần thần xuất động
Chương 1270: Thần tiên triều bái (1)
Chương 1271: Thần tiên triều bái (2)
Chương 1272: Sớm định trước
Chương 1273: Dương Bắc Minh vô địch
Chương 1274: Sát kiếp
Chương 1275: Trần Vô Kỵ và Thần Nông
Chương 1276: Nhẹ nhàng diệt
Chương 1277: Tiểu yêu nghiệt
Chương 1278: Kiếm Thần xuất thế
Chương 1279: Vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh
Chương 1280: Luật trời mới
Chương 1281: Tần Thiên Đế điên cuồng
Chương 1282: Atula tộc
Chương 1283: Uy của Minh Hà. (Thượng)
Chương 1284: Uy của Minh Hà. (Hạ)
Chương 1285: Tụ tập ở Tần Tiên giới
Chương 1286: Đại Trảm Diệt Phủ đấu với Huyền Hoàng Phá Pháp quyền
Chương 1287: Kiếm Thần đến
Chương 1288: Kiếm ý của Dương Bắc Minh
Chương 1289: Cực độ kiếm ý
Chương 1290: Tuyên Cổ thần kiếm
Chương 1291: Tổ Vu thủ bá
Chương 1292: Nửa Bước Thánh Nhân
Chương 1293: Năm người tổ đội
Chương 1294: Tốc độ không gian
Chương 1295: Át chủ bài lớn nhất (1)
Chương 1296: Át chủ bài lớn nhất (2)
Chương 1297: Gặp lại nhau

Chương 1298: Thừa dịp y chưa bị thương
Chương 1299: Ngũ sắc thần quang đấu với Tuyên Cổ thần kiếm
Chương 1300: Chưa bao giờ thua
Chương 1301: Thần thoại sụp đổ
Chương 1302: Ngộ Không thành thánh
Chương 1303: Dương Tiễn Bán Thánh
Chương 1304: Dương Tiễn chiến với Khổng Tuyên
Chương 1305: Chiến Thần mạnh nhất
Chương 1306: Ông trời trêu cợt
Chương 1307: Danh tiếng của Nhị Lang
Chương 1308: Hỗn Thế Ma Vương
Chương 1309: Đệ nhất vũ trụ (1)
Chương 1310: Đệ nhất vũ trụ (2)
Chương 1311: Dưới Thánh Nhân đều là con kiến
Chương 1312: Gió mây lại nổi lên
Chương 1313: Huyết Phệ Ma Thần
Chương 1314: Đại kiếp nạn diệt thế
Chương 1315: Nhân Hoàng Hiên Viên
Chương 1316: Thiên kiêu thứ tám
Chương 1317: Hỗn Độn Ma Thai tiến hóa
Chương 1318: Thiên kiêu thứ bốn, năm
Chương 1319: Hạo nhiên chính khí
Chương 1320: Hiên Viên kiếm
Chương 1321: Ta là Hiên Viên dưới tay Nhan Đế
Chương 1322: Uy của Nhan Đế
Chương 1323: Cổ Phật trong truyền thuyết (1)
Chương 1324: Cổ Phật trong truyền thuyết (2)
Chương 1325: Ngọc Hoàng Đại Đế.
Chương 1326: Nhân quả báo ứng.
Chương 1327: Trương Bách Nhẫn.
Chương 1328: Hai tầng thân phận.
Chương 1329: Cực Lôi Chí Tinh.
Chương 1330: Thời Không Tuyệt Địa. (Thượng)
Chương 1331: Thời Không Tuyệt Địa. (Hạ)
Chương 1332: Sơn cùng thủy tận.
Chương 1333: Giới diện thần bí.
Chương 1334: Một người một thụ tinh.
Chương 1335: Thiên đế bá đạo.
Chương 1336: Thân sinh cốt nhục.
Chương 1337: Bí mật động trời.

Chương 1338: Trẫm là lão tử ngươi! (Thượng)
Chương 1339: Trẫm là lão tử ngươi! (Hạ)
Chương 1340: Quỳ xuống!
Chương 1341: Quá khứ của Cơ Bất Bại.
Chương 1342: Đột phá Thánh cảnh.
Chương 1343: Nhâm Ngã Tiếu cường đại thần bí.
Chương 1344: Hỏa thần Chúc Dung.
Chương 1345: Thành tựu Đại La Kim Tiên! (1)
Chương 1346: Thành tựu Đại La Kim Tiên! (2)
Chương 1347: Đế Tuấn.
Chương 1348: Yêu đế chiến Huyền Đô.
Chương 1349: Đế Tuấn đấu Huyền Đô
Chương 1350: Sáng Thế Thần chuyển thế!
Chương 1351: Cuồng ngạo vô song. (1)
Chương 1352: Cuồng ngạo vô song. (2)
Chương 1353: Đại truy sát!
Chương 1354: Tử cục.
Chương 1355: Phục Hy độ kiếp!
Chương 1356: Ta muốn thành thánh.
Chương 1357: Tử Đạo giật mình
Chương 1358: Huy hoàng của trẫm chỉ mới bắt đầu. (Thượng)
Chương 1359: Huy hoàng của trẫm chỉ mới bắt đầu. (Hạ)
Chương 1360: Cơ Bất Bại chiến với Tử Đạo
Chương 1361: Hành tung của Bạch Đế
Chương 1362: Thông Thiên Giáo Chủ xuất thế
Chương 1363: Vận Mệnh Chi Tử hiện
Chương 1364: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ
Chương 1365: Tổ của Địa Tiên
Chương 1366: Trảm tình vấn thánh
Chương 1367: Bốn cường giả
Chương 1368: Thiên Đình Đại Tần mạnh mẽ
Chương 1369: Phục Hy trợ giúp Dương Tiễn
Chương 1370: Khai chiến
Chương 1371: Ngộ Không có muốn thành thánh
Chương 1372: Hồng Quân giảng đạo. (Thượng)
Chương 1373: Hồng Quân giảng đạo. (Hạ)
Chương 1374: Thành tựu Đại La Thủy Tiên
Chương 1375: Hồng Quân muốn thu Tần Quân
Chương 1376: Thiên kiêu thứ nhất
Chương 1377: Hỗn Độn Tử Kim Bổng

Chương 1378: Người nào dám chiến một trận với trẫm
Chương 1379: Đệ nhất thiên kiêu tương lai
Chương 1380: Chiến với Đế Thiên Vô
Chương 1381: Cái gì là thiên phú mạnh nhất
Chương 1382: Đại Trảm Diệt Phủ
Chương 1383: Một tay chấn biển lửa
Chương 1384: Huyền Trì mở. (Thượng)
Chương 1385: Huyền Trì mở. (Hạ)
Chương 1386: Năm mươi vị
Chương 1387: Thử thách chết chóc
Chương 1388: Côn Luân Thần Quyển
Chương 1389: Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ. (Thượng)
Chương 1390: Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ. (Hạ)
Chương 1391: Phục Thần Bạo Hoang Quyền! Tuyên Cổ Cực Quang!
Chương 1392: Vào Thánh Môn
Chương 1393: Diện kiến chư thánh
Chương 1394: Đạo Tổ và Kiếm Tôn
Chương 1395: Thành kiến
Chương 1396: Lai lịch của Tần Thiên Đế
Chương 1397: Các Thánh Nhân kiêng dè
Chương 1398: Chuẩn bị chiến tranh
Chương 1399: Con kiến kiêu ngạo. (Thượng)
Chương 1400: Con kiến kiêu ngạo. (Hạ)
Chương 1401: Lục Áp đạo nhân xuất thế
Chương 1402: Tôn Ngộ Không giác tỉnh cực hạn. (1)
Chương 1403: Tôn Ngộ Không giác tỉnh cực hạn. (2)
Chương 1404: Cơn giận của Chư Thánh. (1)
Chương 1405: Cơn giận của Chư Thánh. (2)
Chương 1406: Có ta vô địch (1)
Chương 1407: Có ta vô địch (2)
Chương 1408: Tử Đạo thần lâm. (1)
Chương 1409: Tử Đạo thần lâm. (2)
Chương 1410: Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết (1)
Chương 1411: Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết (2)
Chương 1412: Đại Tần thiên đình ở đâu (1)
Chương 1413: Đại Tần thiên đình ở đâu (2)
Chương 1414: Khai chiến trên toàn diện. (1)
Chương 1415: Khai chiến trên toàn diện. (2)
Chương 1416: Thân Chí Tôn thuỷ tinh. (1)
Chương 1417: Thân Chí Tôn thuỷ tinh. (2)

Chương 1418: Hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần. (1)
Chương 1419: Hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần. (2)
Chương 1420: Lực lượng Thiên Đạo. (1)
Chương 1421: Lực lượng Thiên Đạo. (2)
Chương 1422: Hiển hóa vô biên Nhị Lang Thần (1)
Chương 1423: Hiển hóa vô biên Nhị Lang Thần (2)
Chương 1424: Chỉ phụng Tần Thiên Đế (1)
Chương 1425: Chỉ phụng Tần Thiên Đế (2)
Chương 1426: Nổi giận giết Thánh (1)
Chương 1427: Nổi giận giết Thánh (2)
Chương 1428: Đạo Tổ tức giận. (1)
Chương 1429: Đạo Tổ tức giận. (2)
Chương 1430: Thiên Cổ Nhất Đế (1)
Chương 1431: Thiên Cổ Nhất Đế (2)
Chương 1432: Tái thế thành Thánh (1)
Chương 1433: Tái thế thành Thánh (2)
Chương 1434: Luân Hồi Ma Bàn
Chương 1435: Lý Nguyên Bá, thành Thánh! (1)
Chương 1436: Lý Nguyên Bá, thành Thánh! (2)
Chương 1437: Cực Viêm Ma Thần nổi giận (1)
Chương 1438: Cực Viêm Ma Thần nổi giận (2)
Chương 1439: Kim Bằng bạo lệ (1)
Chương 1440: Kim Bằng bạo lệ (2)
Chương 1441: Hai chùy nện bạo (1)
Chương 1442: Hai chùy nện bạo (2)
Chương 1443: Cuồng lực chấn chiến trường (1)
Chương 1444: Cuồng lực chấn chiến trường (2)
Chương 1445: Thánh Môn thương (1)
Chương 1446: Thánh Môn thương (2)
Chương 1447: Một chưởng trấn 5 Thánh (1)
Chương 1448: Một chưởng trấn 5 Thánh (2)
Chương 1449: Bồ Đề cực hạn giác tỉnh (1)
Chương 1450: Bồ Đề cực hạn giác tỉnh (2)
Chương 1451: Âm Dương nhị khí (1)
Chương 1452: Âm Dương nhị khí (2)
Chương 1453: Ra đi, Tề Thiên Đại Thánh! (1)
Chương 1454: Ra đi, Tề Thiên Đại Thánh! (2)
Chương 1455: Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không (1)
Chương 1456: Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không (2)
Chương 1457: Muốn ngươi vạn kiếp bất phục (1)

Chương 1458: Muốn ngươi vạn kiếp bất phục (2)
Chương 1459: Ngộ Không điên dại (1)
Chương 1460: Ngộ Không điên dại (2)
Chương 1461: Bổng định càn khôn (1)
Chương 1462: Bổng định càn khôn (2)
Chương 1463: Ta muốn Tề Thiên (1)
Chương 1464: Ta muốn Tề Thiên (2)
Chương 1465: Yêu Tộc Chí Tôn (1)
Chương 1466: Yêu Tộc Chí Tôn (2)
Chương 1467: Nội vũ trụ (1)
Chương 1468: Nội vũ trụ (2)
Chương 1469: Tô Đế truyền thuyết (1)
Chương 1470: Tô Đế truyền thuyết (2)
Chương 1471: Tù Mệnh Đế Tôn xuất thủ (1)
Chương 1472: Tù Mệnh Đế Tôn xuất thủ (2)
Chương 1473: Tân Kỷ Nguyên (1)
Chương 1474: Tân Kỷ Nguyên (2)
Chương 1475: Trở lại Trái Đất (1)
Chương 1476: Trở lại Trái Đất (2)
Chương 1477: Thiên Đạo Chí Thánh (1)
Chương 1478: Thiên Đạo Chí Thánh (2)
Chương 1479: Bát Hoang thần bí (1)
Chương 1480: Bát Hoang thần bí (2)
Chương 1481: Mạnh mẽ xông tới Cổ Phật giới (1)
Chương 1482: Mạnh mẽ xông tới Cổ Phật giới (2)
Chương 1483: Cường thế bức bách (1)
Chương 1484: Cường thế bức bách (2)
Chương 1485: Đại Đạo Truyền Thừa! Hệ thống ân trạch! (1)
Chương 1486: Đại Đạo Truyền Thừa! Hệ thống ân trạch! (2)
Chương 1487: Chúc Cửu Âm (1)
Chương 1488: Chúc Cửu Âm (2)
Chương 1489: Thiên Hổ tông Thạch Vô Song (1)
Chương 1490: Thiên Hổ tông Thạch Vô Song (2)
Chương 1491: Ai dám ra mặt (1)
Chương 1492: Ai dám ra mặt (2)
Chương 1493: Ngươi còn dám có ý kiến gì không (1)
Chương 1494: Ngươi còn dám có ý kiến gì không (2)
Chương 1495: Lại là Yêu Hầu (1)
Chương 1496: Lại là Yêu Hầu (2)
Chương 1497: Thiên Hổ Tông, bị tiêu diệt (1)

Chương 1498: Thiên Hổ Tông, bị tiêu diệt (2)
Chương 1499: Hoàn Vũ Tam Tiên Đao (1)
Chương 1500: Hoàn Vũ Tam Tiên Đao (2)
Chương 1501: Hỗn Độn Chí Bảo (1)
Chương 1502: Hỗn Độn Chí Bảo (2)
Chương 1503: Khinh người quá đáng (1)
Chương 1504: Khinh người quá đáng (2)
Chương 1505: Tân tông chủ (1)
Chương 1506: Tân tông chủ (2)
Chương 1507: Vạn cổ yêu nghiệt (1)
Chương 1508: Vạn cổ yêu nghiệt (2)
Chương 1509: Cự thú Nhạc Thổ (1)
Chương 1510: Cự thú Nhạc Thổ (2)
Chương 1511: Cảm giác Thánh Nhân tồn tại (1)
Chương 1512: Cảm giác Thánh Nhân tồn tại (2)
Chương 1513: Hoang Thần (1)
Chương 1514: Hoang Thần (2)
Chương 1515: Bồ Đề xuất thủ (1)
Chương 1516: Bồ Đề xuất thủ (2)
Chương 1517: Tồn tại đã lâu (1)
Chương 1518: Tồn tại đã lâu (2)
Chương 1519: Quý Long Uyên (1)
Chương 1520: Quý Long Uyên (2)
Chương 1521: Tồn tại Siêu việt Thánh Nhân (1)
Chương 1522: Tồn tại Siêu việt Thánh Nhân (2)
Chương 1523: Thái Sơ (1)
Chương 1524: Thái Sơ (2)
Chương 1525: Một tay chế phục Thánh Quân (1)
Chương 1526: Một tay chế phục Thánh Quân (2)
Chương 1527: Sát Hỏa Phiến (1)
Chương 1528: Sát Hỏa Phiến (2)
Chương 1529: Như Lai lại hiện ra (1)
Chương 1530: Như Lai lại hiện ra (2)
Chương 1531: Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống (1)
Chương 1532: Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống (2)
Chương 1533: Viễn Cổ Thiên Đế (1)
Chương 1534: Viễn Cổ Thiên Đế (2)
Chương 1535: Cực hạn Như Lai chiến cực hạn Bồ Đề (1)
Chương 1536: Cực hạn Như Lai chiến cực hạn Bồ Đề (2)
Chương 1537: Ma Tổ hiện thân (1)

Chương 1538: Ma Tổ hiện thân (2)
Chương 1539: Lại gặp Nhậm Ngã Tiếu (1)
Chương 1540: Lại gặp Nhậm Ngã Tiếu (2)
Chương 1541: Ngươi có thể lăn (1)
Chương 1542: Ngươi có thể lăn (2)
Chương 1543: Ta nói, ngươi liền phải nhận (1)
Chương 1544: Ta nói, ngươi liền phải nhận (2)
Chương 1545: Ma Tổ thương (1)
Chương 1546: Ma Tổ thương (2)
Chương 1547: Tô Đế cùng Hoang Thần (1)
Chương 1548: Tô Đế cùng Hoang Thần (2)
Chương 1549: Thần Hoàng phẫn nộ (1)
Chương 1550: Thần Hoàng phẫn nộ (2)
Chương 1551: Tần Thiên Đế trở về (1)
Chương 1552: Tần Thiên Đế trở về (2)
Chương 1553: Diệt Ma đế! Bắt Minh Hà! (1)
Chương 1554: Diệt Ma đế! Bắt Minh Hà! (2)
Chương 1555: Tuyên cổ vô song (1)
Chương 1556: Tuyên cổ vô song (2)
Chương 1557: Minh Hà ác mộng (1)
Chương 1558: Minh Hà ác mộng (2)
Chương 1559: Tề Thiên Đại Thánh chiến Tây Sở Bá Vương (1)
Chương 1560: Tề Thiên Đại Thánh chiến Tây Sở Bá Vương (2)
Chương 1561: Nữ Oa giảng đạo (1)
Chương 1562: Nữ Oa giảng đạo (2)
Chương 1563: Nhập Thánh cảnh hậu kỳ (1)
Chương 1564: Nhập Thánh cảnh hậu kỳ (2)
Chương 1565: Bách Lý Chí Nam (1)
Chương 1566: Bách Lý Chí Nam (2)
Chương 1567: Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh (1)
Chương 1568: Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh (2)
Chương 1569: Tần Thiên Đế oai (1)
Chương 1570: Tần Thiên Đế oai (2)
Chương 1571: Tù Mệnh ngục bạo động (1)
Chương 1572: Tù Mệnh ngục bạo động (2)
Chương 1573: Ma Tộc loạn (1)
Chương 1574: Ma Tộc loạn (2)
Chương 1575: Ma Tổ tái hiện (1)
Chương 1576: Ma Tổ tái hiện (2)
Chương 1577: Huyền Đương (1)

Chương 1578: Huyền Đương (2)
Chương 1579: Chỉ có Thiên Đế trường tồn (1)
Chương 1580: Chỉ có Thiên Đế trường tồn (2)
Chương 1581: Đại Đạo chiến đấu (1)
Chương 1582: Đại Đạo chiến đấu (2)
Chương 1583: Thủ Tần Thiên Đế (1)
Chương 1584: Thủ Tần Thiên Đế (2)
Chương 1585: Đại Đạo Chí Tôn cảnh (1)
Chương 1586: Đại Đạo Chí Tôn cảnh (2)
Chương 1587: Song đế tranh phong (1)
Chương 1588: Song đế tranh phong (2)
Chương 1589: Hoang Thần chấn kinh (1)
Chương 1590: Hoang Thần chấn kinh (2)
Chương 1591: Là Tề Thiên Đại Thánh! (1)
Chương 1592: Là Tề Thiên Đại Thánh! (2)
Chương 1593: Chí Tôn pháp nhãn kinh khủng (1)
Chương 1594: Chí Tôn pháp nhãn kinh khủng (2)
Chương 1595: Toàn bộ vẫn lạc (1)
Chương 1596: Toàn bộ vẫn lạc (2)
Chương 1597: Thành tựu Chí Tôn Bá thể (1)
Chương 1598: Thành tựu Chí Tôn Bá thể (2)
Chương 1599: Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ (1)
Chương 1600: Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ (2)
Chương 1601: Vô Song chi kiếp (1)
Chương 1602: Vô Song chi kiếp (2)
Chương 1603: Diệt (1)
Chương 1604: Diệt (2)
Chương 1605: Trương Đạo Nhai cùng Triệu Hàn Dao (1)
Chương 1606: Trương Đạo Nhai cùng Triệu Hàn Dao (2)
Chương 1607: Oai thế của Bách Lý Hồng Cương (1)
Chương 1608: Oai thế của Bách Lý Hồng Cương (2)
Chương 1609: Ứng Long xuất thế (1)
Chương 1610: Ứng Long xuất thế (2)
Chương 1611: vô song Sát Tinh (1)
Chương 1612: vô song Sát Tinh (2)
Chương 1613: Đại năng Thần Thoại ra tay. (1)
Chương 1614: Đại năng Thần Thoại ra tay. (2)
Chương 1615: Đại Đế sắp trở về. (1)
Chương 1616: Đại Đế sắp trở về. (2)
Chương 1617: Thiên Đế chi mê. (1)

Chương 1618: Thiên Đế chi mê. (2)
Chương 1619: Tây Phương Côn Trấn Hải (1)
Chương 1620: Tây Phương Côn Trấn Hải (2)
Chương 1621: Hoàng Phủ gia (1)
Chương 1622: Hoàng Phủ gia (2)
Chương 1623: Trong ba đao. (1)
Chương 1624: Trong ba đao. (2)
Chương 1625: Nhị tôn giáng lâm (1)
Chương 1626: Nhị tôn giáng lâm (2)
Chương 1627: Ai dám làm Thiên Đế bị thương. (1)
Chương 1628: Ai dám làm Thiên Đế bị thương. (2)
Chương 1629: Hi vọng của Yêu Tộc. (1)
Chương 1630: Hi vọng của Yêu Tộc. (2)
Chương 1631: Thiên Khung Yêu Đế. (1)
Chương 1632: Thiên Khung Yêu Đế. (2)
Chương 1633: Nhân Trung Lữ Bố (1)
Chương 1634: Nhân Trung Lữ Bố (2)
Chương 1635: Vô Song chiến mở ra. (1)
Chương 1636: Vô Song chiến mở ra. (2)
Chương 1637: Hạ Thần Võ tái xuất giang hồ. (1)
Chương 1638: Hạ Thần Võ tái xuất giang hồ. (2)
Chương 1639: Hình Thiên cực hạn giác tỉnh (1)
Chương 1640: Hình Thiên cực hạn giác tỉnh (2)
Chương 1641: Đừng trêu chọc Tần Thiên Đế (1)
Chương 1642: Đừng trêu chọc Tần Thiên Đế (2)
Chương 1643: Diệt Bách Lý gia (1)
Chương 1644: Diệt Bách Lý gia (2)
Chương 1645: Liệt Diễm đại đạo (1)
Chương 1646: Liệt Diễm đại đạo (2)
Chương 1647: Chuẩn Đề Đạo nhân (1)
Chương 1648: Chuẩn Đề Đạo nhân (2)
Chương 1649: Đông Vương Công! Xa Bỉ Thi! (1)
Chương 1650: Đông Vương Công! Xa Bỉ Thi! (2)
Chương 1651: Đột phá (1)
Chương 1652: Đột phá (2)
Chương 1653: Hỗn Độn sinh linh triều bái (1)
Chương 1654: Hỗn Độn sinh linh triều bái (2)
Chương 1655: Bất hủ Thiên Đế (1)
Chương 1656: Bất hủ Thiên Đế (2)
Chương 1657: Hồng Mông Đế Kiếm chiến Thất Bảo Diệu Thụ (1)

Chương 1658: Hồng Mông Đế Kiếm chiến Thất Bảo Diệu Thụ (2)
Chương 1659: Truyền Tiên Thiên thổ nạp (1)
Chương 1660: Truyền Tiên Thiên thổ nạp (2)
Chương 1661: Nguyên Sơ Đại Đế (1)
Chương 1662: Nguyên Sơ Đại Đế (2)
Chương 1663: Đại Đạo công đức (1)
Chương 1664: Đại Đạo công đức (2)
Chương 1665: Thiên Đế thành Thánh (1)
Chương 1666: Thiên Đế thành Thánh (2)
Chương 1667: Phong Lang Cư Tư (1)
Chương 1668: Phong Lang Cư Tư (2)
Chương 1669: Con Ma thứ nhất (1)
Chương 1670: Con Ma thứ nhất (2)
Chương 1671: Cơ Hạo Dạ (1)
Chương 1672: Cơ Hạo Dạ (2)
Chương 1673: Cực Đế cùng Tô Đế (1)
Chương 1674: Cực Đế cùng Tô Đế (2)
Chương 1675: Ma Tổ quật khởi (1)
Chương 1676: Ma Tổ quật khởi (2)
Chương 1677: Thiên Đế vĩ lực (1)
Chương 1678: Thiên Đế vĩ lực (2)
Chương 1679: Trấn áp Vận Mệnh chi tử (1)
Chương 1680: Trấn áp Vận Mệnh chi tử (2)
Chương 1681: Bách Lý Thủ Ước (1)
Chương 1682: Bách Lý Thủ Ước (2)
Chương 1683: Thiên Đế như thầy ta (1)
Chương 1684: Thiên Đế như thầy ta (2)
Chương 1685: Đại Tranh chi Thế (1)
Chương 1686: Đại Tranh chi Thế (2)
Chương 1687: Ma Tộc xưng bá (1)
Chương 1688: Ma Tộc xưng bá (2)
Chương 1689: Song đế cuồng chiến (1)
Chương 1690: Song đế cuồng chiến (2)
Chương 1691: Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng (1)
Chương 1692: Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng (2)
Chương 1693: Tam đế đấu (1)
Chương 1694: Tam đế đấu (2)
Chương 1695: Con đường của Cực Đế (1)
Chương 1696: Con đường của Cực Đế (2)
Chương 1697: Huyết Phệ Ma Thần (1)

Chương 1698: Huyết Phệ Ma Thần (2)
Chương 1699: Khổng Thánh Nhân (1)
Chương 1700: Khổng Thánh Nhân (2)
Chương 1701: Chí Tôn Cửu Long Ỷ (1)
Chương 1702: Chí Tôn Cửu Long Ỷ (2)
Chương 1703: Ma Tổ đối chiến Khổng Thánh (1)
Chương 1704: Ma Tổ đối chiến Khổng Thánh (2)
Chương 1705: Trấn Ma chính khí (1)
Chương 1706: Trấn Ma chính khí (2)
Chương 1707: Kiếm trảm Thánh cảnh (1)
Chương 1708: Kiếm trảm Thánh cảnh (2)
Chương 1709: Huyết mạch giác tỉnh (1)
Chương 1710: Huyết mạch giác tỉnh (2)
Chương 1711: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần (1)
Chương 1712: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần (2)
Chương 1713: Hỗn Độn đại địa nhất thống (1)
Chương 1714: Hỗn Độn đại địa nhất thống (2)
Chương 1715: Mệnh thành rõ ràng (1)
Chương 1716: Mệnh thành rõ ràng (2)
Chương 1717: Ma tộc mệnh số (1)
Chương 1718: Ma tộc mệnh số (2)
Chương 1719: Thời đại chư thiên vũ trụ (1)
Chương 1720: Thời đại chư thiên vũ trụ (2)
Chương 1721: Thiên Đế chiến Bạch Đế (1)
Chương 1722: Thiên Đế chiến Bạch Đế (2)
Chương 1723: Vận Mệnh mạnh (1)
Chương 1724: Vận Mệnh mạnh (2)
Chương 1725: Hỗn Độn Đại thế giới (1)
Chương 1726: Hỗn Độn Đại thế giới (2)
Chương 1727: Nô Dịch Vận Mệnh (1)
Chương 1728: Nô Dịch Vận Mệnh (2)
Chương 1729: Bao trùm (1)
Chương 1730: Bao trùm (2)
Chương 1731: Thần Ma yếu nhất trong lịch sử (1)
Chương 1732: Thần Ma yếu nhất trong lịch sử (2)
Chương 1733: Vùng đất Đại Năng tập hợp (1)
Chương 1734: Vùng đất Đại Năng tập hợp (2)
Chương 1735: Quách Gia khẩn trương (1)
Chương 1736: Quách Gia khẩn trương (2)
Chương 1737: Thiên Đế trở v (1)

Chương 1738: Thiên Đế trở v (2)
Chương 1739: Câu Trần! Quản Trọng! (1)
Chương 1740: Câu Trần! Quản Trọng! (2)
Chương 1741: Đại Đế thành Thánh (1)
Chương 1742: Đại Đế thành Thánh (2)
Chương 1743: Năm Thánh xuất thế (1)
Chương 1744: Năm Thánh xuất thế (2)
Chương 1745: Vì Nhân tộc (1)
Chương 1746: Vì Nhân tộc (2)
Chương 1747: Ma tộc hạo kiếp (1)
Chương 1748: Ma tộc hạo kiếp (2)
Chương 1749: Trảm Ma trợ Yêu (1)
Chương 1750: Trảm Ma trợ Yêu (2)
Chương 1751: Đại Đạo khí vận (1)
Chương 1752: Đại Đạo khí vận (2)
Chương 1753: Thiên Đế tham chiến (1)
Chương 1754: Thiên Đế tham chiến (2)
Chương 1755: Ma Tổ vẫn lạc (1)
Chương 1756: Ma Tổ vẫn lạc (2)
Chương 1757: Hỗn Độn Chí Thánh (1)
Chương 1758: Hỗn Độn Chí Thánh (2)
Chương 1759: Còn sống đợi ngươi đến (1)
Chương 1760: Còn sống đợi ngươi đến (2)
Chương 1761: Trẫm gọi Tần Quân (1)
Chương 1762: Trẫm gọi Tần Quân (2)
Chương 1763: Khí vận của Nhân tộc (1)
Chương 1764: Khí vận của Nhân tộc (2)
Chương 1765: Thiên Đế trường tồn (1)
Chương 1766: Thiên Đế trường tồn (2)
Chương 1767: Trở về (1)
Chương 1768: Trở về (2)
Chương 1769: Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn (1)
Chương 1770: Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn (2)
Chương 1771: Hỗn Độn Thần Chủ (1)
Chương 1772: Hỗn Độn Thần Chủ (2)
Chương 1773: Hỗn Độn Viễn Cổ, Thiên Đạo Trung Cổ (1)
Chương 1774: Hỗn Độn Viễn Cổ, Thiên Đạo Trung Cổ (2)
Chương 1775: Cực hạn Hình Thiên (1)
Chương 1776: Cực hạn Hình Thiên (2)
Chương 1777: Đỉnh phong chi chiến (1)

Chương 1778: Đỉnh phong chi chiến (2)
Chương 1779: Thương Thái Sơ (1)
Chương 1780: Thương Thái Sơ (2)
Chương 1781: Đại Tần phấn chấn (1)
Chương 1782: Chí Tôn Quan Vũ
Chương 1783: Đại Tần phấn chấn (2)
Chương 1784: Nhân Vương Đỉnh (1)
Chương 1785: Nhân Vương Đỉnh (2)
Chương 1786: Vũ Thánh vô song (1)
Chương 1787: Vũ Thánh vô song (2)
Chương 1788: Đại Tần Vũ Thần (1)
Chương 1789: Đại Tần Vũ Thần (2)
Chương 1790: Các Đế Hoàng chấn kinh (1)
Chương 1791: Các Đế Hoàng chấn kinh (2)
Chương 1792: Khen thưởng dung hợp (1)
Chương 1793: Khen thưởng dung hợp (2)
Chương 1794: Thương Khung Yêu Đế nhập chiến (1)
Chương 1795: Thương Khung Yêu Đế nhập chiến (2)
Chương 1796: Long Đảm Thần uy (1)
Chương 1797: Long Đảm Thần uy (2)
Chương 1798: Vô Song quy tắc (1)
Chương 1799: Vô Song quy tắc (2)
Chương 1800: Chí Tôn Vô Địch trở về (1)
Chương 1801: Chí Tôn Vô Địch trở về (2)
Chương 1802: Phá Diệt Cực Thương (1)
Chương 1803: Phá Diệt Cực Thương (2)
Chương 1804: Đại Đế nhúng tay (1)
Chương 1805: Đại Đế nhúng tay (2)
Chương 1806: Kim Cương Lý Nguyên Bá (1)
Chương 1807: Kim Cương Lý Nguyên Bá (2)
Chương 1808: Thập Trọng Thiên (1)
Chương 1809: Thập Trọng Thiên (2)
Chương 1810: Hoàng Kim Cự Tháp (1)
Chương 1811: Hoàng Kim Cự Tháp (2)
Chương 1812: Cực Lôi đại đạo (1)
Chương 1813: Cực Lôi đại đạo (2)
Chương 1814: Đại Đạo Đế Tôn (1)
Chương 1815: Đại Đạo Đế Tôn (2)
Chương 1816: Vô Song đại chiến bắt đầu (1)
Chương 1817: Vô Song đại chiến bắt đầu (2)

Chương 1818: Oanh động xuất hiện (1)
Chương 1819: Oanh động xuất hiện (2)
Chương 1820: Thần Tướng ra sân (1)
Chương 1821: Thần Tướng ra sân (2)
Chương 1822: Tần Thiên Đế chiến Quý Long Uyên (1)
Chương 1823: Tần Thiên Đế chiến Quý Long Uyên (2)
Chương 1824: Vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, tốt (1)
Chương 1825: Vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, tốt (2)
Chương 1826: Đại Tần thiên đình nổi danh (1)
Chương 1827: Đại Tần thiên đình nổi danh (2)
Chương 1828: Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh (1)
Chương 1829: Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh (2)
Chương 1830: Thanh thế vô song (1)
Chương 1831: Thanh thế vô song (2)
Chương 1832: Yên tĩnh (1)
Chương 1833: Yên tĩnh (2)
Chương 1834: Thần uy của Triệu Vân (1)
Chương 1835: Thần uy của Triệu Vân (2)
Chương 1836: Lý Nguyên Bá chiến Chí Tôn Vô Địch (1)
Chương 1837: Lý Nguyên Bá chiến Chí Tôn Vô Địch (2)
Chương 1838: Đại Đế muốn thu đồ đệ (1)
Chương 1839: Đại Đế muốn thu đồ đệ (2)
Chương 1840: Như thế nào là Chí Tôn (1)
Chương 1841: Như thế nào là Chí Tôn (2)
Chương 1842: Lòng dạ của Đại Đế (1)
Chương 1843: Lòng dạ của Đại Đế (2)
Chương 1844: Long khí sôi trào (1)
Chương 1845: Long khí sôi trào (2)
Chương 1846: Chí Tôn Vô Địch chiến Tần Thiên Đế (1)
Chương 1847: Chí Tôn Vô Địch chiến Tần Thiên Đế (2)
Chương 1848: Thiên Đế lộ ra Thần uy (1)
Chương 1849: Thiên Đế lộ ra Thần uy (2)
Chương 1850: 3000 Đại Đạo cũng có thể đốt (1)
Chương 1851: 3000 Đại Đạo cũng có thể đốt (2)
Chương 1852: Thiên Đế Thần thông (1)
Chương 1853: Thiên Đế Thần thông (2)
Chương 1854: Trảm Đại Đế (1)
Chương 1855: Trảm Đại Đế (2)
Chương 1856: Chiến Quân đến (1)
Chương 1857: Chiến Quân đến (2)

Chương 1858: Thành Cát Tư Hãn (1)
Chương 1859: Thành Cát Tư Hãn (2)
Chương 1860: Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (1)
Chương 1861: Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (2)
Chương 1862: Thiên Đế chi đồ (1)
Chương 1863: Thiên Đế chi đồ (2)
Chương 1864: Cực hạn Đế Tuấn (1)
Chương 1865: Cực hạn Đế Tuấn (2)
Chương 1866: Cổ Thánh Đao Quân (1)
Chương 1867: Cổ Thánh Đao Quân (2)
Chương 1868: Chung cực đại hỗn chiến (1)
Chương 1869: Chung cực đại hỗn chiến (2)
Chương 1870: Tô Đế Nhập Ma (1)
Chương 1871: Tô Đế Nhập Ma (2)
Chương 1872: Hỗn Độn song kiệt tới (1)
Chương 1873: Hỗn Độn song kiệt tới (2)
Chương 1874: Hoành phách một thời đại (1)
Chương 1875: Hoành phách một thời đại (2)
Chương 1876: Hí kịch kết thúc (1)
Chương 1877: Hí kịch kết thúc (2)
Chương 1878: Ngục Đạo Thần Đế (1)
Chương 1879: Ngục Đạo Thần Đế (2)
Chương 1880: Ma Tổ đột kích (1)
Chương 1881: Ma Tổ đột kích (2)
Chương 1882: Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách (1)
Chương 1883: Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách (2)
Chương 1884: Hai hài tử (1)
Chương 1885: Hai hài tử (2)
Chương 1886: Phượng Tổ Cú Mang (1)
Chương 1887: Phượng Tổ Cú Mang (2)
Chương 1888: Chí Tôn chiến, Vận Mệnh hiện (1)
Chương 1889: Chí Tôn chiến, Vận Mệnh hiện (2)
Chương 1890: Ta chính là Bạch Đế (1)
Chương 1891: Ta chính là Bạch Đế (2)
Chương 1892: Cha con gặp nhau (1)
Chương 1893: Cha con gặp nhau (2)
Chương 1894: Sở Điệu Thánh tổ (1)
Chương 1895: Sở Điệu Thánh tổ (2)
Chương 1896: Tà Vận chi pháp (1)
Chương 1897: Tà Vận chi pháp (2)

Chương 1898: Hai Đại Đế (1)
Chương 1899: Hai Đại Đế (2)
Chương 1900: Thiên Đế vũ trụ (1)
Chương 1901: Thiên Đế vũ trụ (2)
Chương 1902: Cơ Càn Khôn (1)
Chương 1903: Cơ Càn Khôn (2)
Chương 1904: Vũ trụ dung hợp (1)
Chương 1905: Vũ trụ dung hợp (2)
Chương 1906: Đại Tần U Linh (1)
Chương 1907: Đại Tần U Linh (2)
Chương 1908: Trái tim của Bạch Đế (1)
Chương 1909: Trái tim của Bạch Đế (2)
Chương 1910: Đại Đạo Đắc Kỷ (1)
Chương 1911: Đại Đạo Đắc Kỷ (2)
Chương 1912: Công Tây Độc Nha (1)
Chương 1913: Công Tây Độc Nha (2)
Chương 1914: Thiên Đế cùng con rối (1)
Chương 1915: Thiên Đế cùng con rối (2)
Chương 1916: Đấu Chiến Đại Đạo (1)
Chương 1917: Đấu Chiến Đại Đạo (2)
Chương 1918: Công Tây Độc Nha đối chiến Bạch Đế (1)
Chương 1919: Công Tây Độc Nha đối chiến Bạch Đế (2)
Chương 1920: Thả Bệ Hạ của ta ra (1)
Chương 1921: Thả Bệ Hạ của ta ra (2)
Chương 1922: Cơ Hạo Dạ chiến Sở Điệu Thánh Tổ (1)
Chương 1923: Cơ Hạo Dạ chiến Sở Điệu Thánh Tổ (2)
Chương 1924: Hỗn Độn Thần Viên (1)
Chương 1925: Hỗn Độn Thần Viên (2)
Chương 1926: Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn (1)
Chương 1927: Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn (2)
Chương 1928: Đại Đạo Hỗn Độn (1)
Chương 1929: Đại Đạo Hỗn Độn (2)
Chương 1930: Thời Gian đại đạo (1)
Chương 1931: Thời Gian đại đạo (2)
Chương 1932: Chư thiên vũ trụ cúng bái (1)
Chương 1933: Chư thiên vũ trụ cúng bái (2)
Chương 1934: Thiên Đế Thần thể (1)
Chương 1935: Thiên Đế Thần thể (2)
Chương 1936: Thập Tam Trọng Thiên (1)
Chương 1937: Thập Tam Trọng Thiên (2)

Chương 1938: Đại Tần đệ nhất kiếm (1)
Chương 1939: Đại Tần đệ nhất kiếm (2)
Chương 1940: Đấu Chiến Tề Thiên Đại Thánh (1)
Chương 1941: Đấu Chiến Tề Thiên Đại Thánh (2)
Chương 1942: Hỗn Độn chi chủ! Hồng Mông chi chủ! (1)
Chương 1943: Hỗn Độn chi chủ! Hồng Mông chi chủ! (2)
Chương 1944: Thanh Liên Trường Ca (1)
Chương 1945: Thanh Liên Trường Ca (2)
Chương 1946: Thiên Đế vĩnh thùy bất hủ (1)
Chương 1947: Thiên Đế vĩnh thùy bất hủ (2)
Chương 1948: Hắn là cha ngươi (1)
Chương 1949: Hắn là cha ngươi (2)
Chương 1950: Duy trẫm Độc Tôn (1)
Chương 1951: Duy trẫm Độc Tôn (2)
Chương 1952: Song đế kéo thù (1)
Chương 1953: Song đế kéo thù (2)
Chương 1954: Tà Đạo Câu Trần (1)
Chương 1955: Tà Đạo Câu Trần (2)
Chương 1956: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)
Chương 1957: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)
Chương 1958: Tề Thiên Đại Thánh đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)
Chương 1959: Tề Thiên Đại Thánh đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)
Chương 1960: Ngục Đạo Thần Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)
Chương 1961: Ngục Đạo Thần Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)
Chương 1962: Câu Trần Đại Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)
Chương 1963: Câu Trần Đại Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)
Chương 1964: Viêm Tuyên Đế Quân đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)
Chương 1965: Viêm Tuyên Đế Quân đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)
Chương 1966: Viêm Quân cung gia nhập Đại Tần thiên đình (1)
Chương 1967: Viêm Quân cung gia nhập Đại Tần thiên đình (2)
Chương 1968: Nhất minh động Đế Đạo (1)
Chương 1969: Nhất minh động Đế Đạo (2)
Chương 1970: Trời không tuyệt đường người (1)
Chương 1971: Trời không tuyệt đường người (2)
Chương 1972: Tiêu Yêu Thiên Tôn (1)
Chương 1973: Tiêu Yêu Thiên Tôn (2)
Chương 1974: Hỗn Độn Thổ Linh cùng Hỗn Độn Phong Linh (1)
Chương 1975: Hỗn Độn Thổ Linh cùng Hỗn Độn Phong Linh (2)

Chương 1976: Ngươi không biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sao (1)
Chương 1977: Ngươi không biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sao (2)
Chương 1978: Độc Cô Thiên Tông gặp Tô Đế (1)
Chương 1979: Độc Cô Thiên Tông gặp Tô Đế (2)
Chương 1980: Thái Thương Ngân Long (1)
Chương 1981: Thái Thương Ngân Long (2)
Chương 1982: Nhân Vương Đỉnh chi tranh (1)
Chương 1983: Nhân Vương Đỉnh chi tranh (2)
Chương 1984: Thiên Tôn giáng lâm (1)
Chương 1985: Thiên Tôn giáng lâm (2)
Chương 1986: Chiến Tiêu Yêu Thiên Tôn (1)
Chương 1987: Chiến Tiêu Yêu Thiên Tôn (2)
Chương 1988: Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên (1)
Chương 1989: Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên (2)
Chương 1990: Đạo Binh sơ hiển (1)
Chương 1991: Đạo Binh sơ hiển (2)
Chương 1992: Thái Thương Ngân Long hiện thế (1)
Chương 1993: Thái Thương Ngân Long hiện thế (2)
Chương 1994: Kiếm Tiên mạnh (1)
Chương 1995: Kiếm Tiên mạnh (2)
Chương 1996: Hồng Mông Dung Đạo (1)
Chương 1997: Hồng Mông Dung Đạo (2)
Chương 1998: Song đế gặp mặt (1)
Chương 1999: Song đế gặp mặt (2)
Chương 2000: Đại Đạo Tôn vẫn lạc (1)
Chương 2001: Đại Đạo Tôn vẫn lạc (2)
Chương 2002: Tô Đế muốn chiến Nhậm Ngã Tiếu (1)
Chương 2003: Tô Đế muốn chiến Nhậm Ngã Tiếu (2)
Chương 2004: Đọa Thiên Kiếm Đế (1)
Chương 2005: Đọa Thiên Kiếm Đế (2)
Chương 2006: Uy hiếp Ngũ đế (1)
Chương 2007: Uy hiếp Ngũ đế (2)
Chương 2008: Minh Trùng tộc (1)
Chương 2009: Minh Trùng tộc (2)
Chương 2010: Đại Đế lời thề (1)
Chương 2011: Đại Đế lời thề (2)
Chương 2012: Sở Minh Hoàng (1)
Chương 2013: Sở Minh Hoàng (2)
Chương 2014: Đi chết đi, hiệp sĩ bàn phím! (1)
Chương 2015: Đi chết đi, hiệp sĩ bàn phím! (2)

Chương 2016: Hảo Vận Đại Đạo (1)
Chương 2017: Hảo Vận Đại Đạo (2)
Chương 2018: Ngàn vạn Thánh Nhân (1)
Chương 2019: Ngàn vạn Thánh Nhân (2)
Chương 2020: Nguyên Thuỷ Thiên Tôn xuất thế (1)
Chương 2021: Nguyên Thuỷ Thiên Tôn xuất thế (2)
Chương 2022: Tà Đạo Cuồng Đế (1)
Chương 2023: Tà Đạo Cuồng Đế (2)
Chương 2024: Ngao Thần Quân (1)
Chương 2025: Ngao Thần Quân (2)
Chương 2026: Thiên Đế ở đâu (1)
Chương 2027: Thiên Đế ở đâu (2)
Chương 2028: Đế Giang đại chiến Tằng Cuồng Đế (1)
Chương 2029: Đế Giang đại chiến Tằng Cuồng Đế (2)
Chương 2030: Nữ Đế nguy hiểm (1)
Chương 2031: Nữ Đế nguy hiểm (2)
Chương 2032: Đế Tộc Kiếm (1)
Chương 2033: Đế Tộc Kiếm (2)
Chương 2034: Đăng Tiên đài (1)
Chương 2035: Đăng Tiên đài (2)
Chương 2036: Thần Chủ sử giả (1)
Chương 2037: Thần Chủ sử giả (2)
Chương 2038: Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc (1)
Chương 2039: Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc (2)
Chương 2040: Hắc ám Ma Tổ Lữ Bố (1)
Chương 2041: Hắc ám Ma Tổ Lữ Bố (2)
Chương 2042: Nguyên Sơ đại đế giáng lâm (1)
Chương 2043: Nguyên Sơ đại đế giáng lâm (2)
Chương 2044: Tứ Đế đối Ngao Thần Quân (1)
Chương 2045: Tứ Đế đối Ngao Thần Quân (2)
Chương 2046: Nhậm Ngã Tiếu đối Ngao Thần Quân (1)
Chương 2047: Nhậm Ngã Tiếu đối Ngao Thần Quân (2)
Chương 2048: Triệu Vân chiến Ngao Thần Quân (1)
Chương 2049: Triệu Vân chiến Ngao Thần Quân (2)
Chương 2050: Sát Thần Bạch Khởi! Đông Hoàng Thái Nhất! (1)
Chương 2051: Sát Thần Bạch Khởi! Đông Hoàng Thái Nhất! (2)
Chương 2052: Sơ Thái Dương Thần lâm (1)
Chương 2053: Sơ Thái Dương Thần lâm (2)
Chương 2054: Hỗn Độn lực (1)
Chương 2055: Hỗn Độn lực (2)

Chương 2056: Giao ra Nữ Đế, chuyện cũ sẽ bỏ qua (1)
Chương 2057: Giao ra Nữ Đế, chuyện cũ sẽ bỏ qua (2)
Chương 2058: Thần Chủ giáng lâm (1)
Chương 2059: Thần Chủ giáng lâm (2)
Chương 2060: Đại Tần bách chiến bách thắng (1)
Chương 2061: Đại Tần bách chiến bách thắng (2)
Chương 2062: Đại Tần Thần uy (1)
Chương 2063: Đại Tần Thần uy (2)
Chương 2064: Ngũ Sắc Thần Quang lộ ra bá uy (1)
Chương 2065: Ngũ Sắc Thần Quang lộ ra bá uy (2)
Chương 2066: Nhậm Ngã Tiếu chiến Hỗn Độn Thần Chủ (1)
Chương 2067: Nhậm Ngã Tiếu chiến Hỗn Độn Thần Chủ (2)
Chương 2068: Hồng Mông Đại Tự Tại (1)
Chương 2069: Hồng Mông Đại Tự Tại (2)
Chương 2070: Vô Tận Hư Không Ngục (1)
Chương 2071: Vô Tận Hư Không Ngục (2)
Chương 2072: Tô Đế đại chiến Đại Tần thiên đình (1)
Chương 2073: Tô Đế đại chiến Đại Tần thiên đình (2)
Chương 2074: Đại Tự Tại oai (1)
Chương 2075: Đại Tự Tại oai (2)
Chương 2076: Đông Hoàng Thái Nhất Đại Tự Tại (1)
Chương 2077: Đông Hoàng Thái Nhất Đại Tự Tại (2)
Chương 2078: Thần Chủ Vân Điện (1)
Chương 2079: Thần Chủ Vân Điện (2)
Chương 2080: Long tranh đế đấu (1)
Chương 2081: Long tranh đế đấu (2)
Chương 2082: Cực lạc tu luyện (1)
Chương 2083: Cực lạc tu luyện (2)
Chương 2084: Vạn Đạo Sát Lộ (1)
Chương 2085: Vạn Đạo Sát Lộ (2)
Chương 2086: Tồn tại không phải người (1)
Chương 2087: Tồn tại không phải người (2)
Chương 2088: Thương Bá Huyền Hổ (1)
Chương 2089: Thương Bá Huyền Hổ (2)
Chương 2090: Hồng Mông Ma Giáo (1)
Chương 2091: Hồng Mông Ma Giáo (2)
Chương 2092: Liệt Diễm yêu ma (1)
Chương 2093: Liệt Diễm yêu ma (2)
Chương 2094: Thành tựu Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (1)
Chương 2095: Thành tựu Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (2)

Chương 2096: Ma Tôn hung tàn (1)
Chương 2097: Ma Tôn hung tàn (2)
Chương 2098: Đừng lãng phí thời gian (1)
Chương 2099: Đừng lãng phí thời gian (2)
Chương 2100: Cực hạn Nhiễm Mẫn (1)
Chương 2101: Cực hạn Nhiễm Mẫn (2)
Chương 2102: Ma Tôn đột kích (1)
Chương 2103: Ma Tôn đột kích (2)
Chương 2104: Huyết Bức tộc cùng Kim Diêu thần giáo (1)
Chương 2105: Huyết Bức tộc cùng Kim Diêu thần giáo (2)
Chương 2106: Cửa thứ một vạn (1)
Chương 2107: Cửa thứ một vạn (2)
Chương 2108: Vũ Điệu Thiên Vương đại chiến Cực Đế (1)
Chương 2109: Vũ Điệu Thiên Vương đại chiến Cực Đế (2)
Chương 2110: Sơn Hà Xã Tắc Đồ hiển uy (1)
Chương 2111: Sơn Hà Xã Tắc Đồ hiển uy (2)
Chương 2112: Thông quan thành công (1)
Chương 2113: Thông quan thành công (2)
Chương 2114: Ma Vũ Đại Đạo (1)
Chương 2115: Ma Vũ Đại Đạo (2)
Chương 2116: Bất Bại Đại Đế (1)
Chương 2117: Bất Bại Đại Đế (2)
Chương 2118: Nhậm Ngã Tiếu đấu Cực Đế (1)
Chương 2119: Nhậm Ngã Tiếu đấu Cực Đế (2)
Chương 2120: Không Gian Đại Đạo (1)
Chương 2121: Không Gian Đại Đạo (2)
Chương 2122: Thôn Phệ Đại Đạo (1)
Chương 2123: Thôn Phệ Đại Đạo (2)
Chương 2124: Xa Hoàng! Đông Đế! (1)
Chương 2125: Xa Hoàng! Đông Đế! (2)
Chương 2126: Đại Tần chí cao (1)
Chương 2127: Đại Tần chí cao (2)
Chương 2128: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ (1)
Chương 2129: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ (2)
Chương 2130: Đại Tần nguy cơ (1)
Chương 2131: Đại Tần nguy cơ (2)
Chương 2132: Thịnh nộ (1)
Chương 2133: Thịnh nộ (2)
Chương 2134: Thái Nguyên Thủy Tổ giáng lâm (1)
Chương 2135: Thái Nguyên Thủy Tổ giáng lâm (2)

Chương 2136: Nhị Lang cái thế vô song (1)
Chương 2137: Nhị Lang cái thế vô song (2)
Chương 2138: Mạnh (1)
Chương 2139: Mạnh (2)
Chương 2140: Dung hợp (1)
Chương 2141: Dung hợp (2)
Chương 2142: Đông Đế cường thế (1)
Chương 2143: Đông Đế cường thế (2)
Chương 2144: Thiên Đế thành (1)
Chương 2145: Thiên Đế thành (2)
Chương 2146: Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn (1)
Chương 2147: Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn (2)
Chương 2148: Thôn Phệ Thao Thiết (1)
Chương 2149: Thôn Phệ Thao Thiết (2)
Chương 2150: Thực lực của Thiên Đế (1)
Chương 2151: Thực lực của Thiên Đế (2)
Chương 2152: Âm Dương Hắc Bạch Vô Thường (1)
Chương 2153: Âm Dương Hắc Bạch Vô Thường (2)
Chương 2154: Ma Tổ khủng bố (1)
Chương 2155: Ma Tổ khủng bố (2)
Chương 2156: Cửu Cung Vô Thượng muốn chiến (1)
Chương 2157: Cửu Cung Vô Thượng muốn chiến (2)
Chương 2158: Thời không dung hợp (1)
Chương 2159: Thời không dung hợp (2)
Chương 2160: Hoàng Cừu Thiên! Ma Cảnh Thương! (1)
Chương 2161: Hoàng Cừu Thiên! Ma Cảnh Thương! (2)
Chương 2162: Hồng Mông Ngũ Tử! Lăng Đế! (1)
Chương 2163: Hồng Mông Ngũ Tử! Lăng Đế! (2)
Chương 2164: Hai mươi bốn Mộc Quan (1)
Chương 2165: Hai mươi bốn Mộc Quan (2)
Chương 2166: Thời Không tuyến (1)
Chương 2167: Thời Không tuyến (2)
Chương 2168: Trắng xoá vô tận (1)
Chương 2169: Trắng xoá vô tận (2)
Chương 2170: Hồng Mông chưa mở (1)
Chương 2171: Hồng Mông chưa mở (2)
Chương 2172: Vốn là người mạnh nhất (1)
Chương 2173: Vốn là người mạnh nhất (2)
Chương 2174: Thủy Nguyên khí (1)
Chương 2175: Thủy Nguyên khí (2)

Chương 2176: Thiên Đế vô địch (1)
Chương 2177: Thiên Đế vô địch (2)
Chương 2178: Hồng Mông bắt đầu (1)
Chương 2179: Hồng Mông bắt đầu (2)
Chương 2180: Hồng Mông hiện, Thiên Đế vô thượng (1)
Chương 2181: Hồng Mông hiện, Thiên Đế vô thượng (2)
Chương 2182: Thần Thoại trợ giúp Hồng Mông (1)
Chương 2183: Thần Thoại trợ giúp Hồng Mông (2)
Chương 2184: Chí Cao Thần Tọa (1)
Chương 2185: Chí Cao Thần Tọa (2)
Chương 2186: Thời đại sinh linh (1)
Chương 2187: Thời đại sinh linh (2)
Chương 2188: Chu Ma đại đế (1)
Chương 2189: Chu Ma đại đế (2)
Chương 2190: Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn (1)
Chương 2191: Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn (2)
Chương 2192: Tạo Hóa Thái Hư Tôn (1)
Chương 2193: Tạo Hóa Thái Hư Tôn (2)
Chương 2194: Thần Thoại sáng lập (1)
Chương 2195: Thần Thoại sáng lập (2)
Chương 2196: Bao phủ Hồng Mông (1)
Chương 2197: Bao phủ Hồng Mông (2)
Chương 2198: Hồng Mông Hỗn Độn (1)
Chương 2199: Hồng Mông Hỗn Độn (2)
Chương 2200: Hệ thống chấn kinh (1)
Chương 2201: Hệ thống chấn kinh (2)
Chương 2202: Thiên Đế khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng (1)
Chương 2203: Thiên Đế khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng (2)
Chương 2204: Tín nhiệm (1)
Chương 2205: Tín nhiệm (2)
Chương 2206: Thiên Đế lực lượng (1)
Chương 2207: Thiên Đế lực lượng (2)
Chương 2208: Thần Thoại phục sinh (1)
Chương 2209: Thần Thoại phục sinh (2)
Chương 2210: Thần bí Chính Hoa (1)
Chương 2211: Thần bí Chính Hoa (2)
Chương 2212: Chính Hoa Tà Phật (1)
Chương 2213: Chính Hoa Tà Phật (2)
Chương 2214: Lăng Đế xuất thế (1)
Chương 2215: Lăng Đế xuất thế (2)

Chương 2216: Tạo Hóa Tôn Ngộ Không (1)
Chương 2217: Tạo Hóa Tôn Ngộ Không (2)
Chương 2218: Đấu Chiến chi khí (1)
Chương 2219: Đấu Chiến chi khí (2)
Chương 2220: Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả (1)
Chương 2221: Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả (2)
Chương 2222: Thiên Đế bá đạo (1)
Chương 2223: Thiên Đế bá đạo (2)
Chương 2224: Tiếp Dẫn đạo nhân (1)
Chương 2225: Tiếp Dẫn đạo nhân (2)
Chương 2226: Ma Cảnh Thương đại chiến Hoàng Cừu Thiên (1)
Chương 2227: Ma Cảnh Thương đại chiến Hoàng Cừu Thiên (2)
Chương 2228: Hai cường giả Tạo Hóa (1)
Chương 2229: Hai cường giả Tạo Hóa (2)
Chương 2230: Kim Diêu thần giáo diệt (1)
Chương 2231: Kim Diêu thần giáo diệt (2)
Chương 2232: Đại Đế trở về (1)
Chương 2233: Đại Đế trở về (2)
Chương 2234: Mục đích của Cực Đế (1)
Chương 2235: Mục đích của Cực Đế (2)
Chương 2236: Hỗn Độn Thần Tôn (1)
Chương 2237: Hỗn Độn Thần Tôn (2)
Chương 2238: Chuẩn Đề kích động (1)
Chương 2239: Chuẩn Đề kích động (2)
Chương 2240: Khánh Đế ước hẹn (1)
Chương 2241: Khánh Đế ước hẹn (2)
Chương 2242: Bát Đại Chí Tà (1)
Chương 2243: Bát Đại Chí Tà (2)
Chương 2244: Thiên Đế chiến Cực Đế! (1)
Chương 2245: Thiên Đế chiến Cực Đế! (2)
Chương 2246: Song đế tranh huy! (1)
Chương 2247: Song đế tranh huy! (2)
Chương 2248: Chư thiên loạn chiến (1)
Chương 2249: Chư thiên loạn chiến (2)
Chương 2250: Lăng Đế xuất thế (1)
Chương 2251: Lăng Đế xuất thế (2)
Chương 2252: Bắc Hồng Mông Nạp Lan Tôn Vương (1)
Chương 2253: Bắc Hồng Mông Nạp Lan Tôn Vương (2)
Chương 2254: Cả một đời (1)
Chương 2255: Cả một đời (2)

Chương 2256: Thủy chung (1)
Chương 2257: Thủy chung (2)
Chương 2258: Như thế nào vô địch (1)
Chương 2259: Như thế nào vô địch (2)
Chương 2260: Lục Đao thần tôn (1)
Chương 2261: Lục Đao thần tôn (2)
Chương 2262: Cửu Cung chí nguyện (1)
Chương 2263: Cửu Cung chí nguyện (2)
Chương 2264: Kêu gọi Thần linh (1)
Chương 2265: Kêu gọi Thần linh (2)
Chương 2266: Chu Ma đại đế phục sinh (1)
Chương 2267: Chu Ma đại đế phục sinh (2)
Chương 2268: Hồng Mông điện, Hỗn Độn đảo (1)
Chương 2269: Hồng Mông điện, Hỗn Độn đảo (2)
Chương 2270: Cửu Cực Càn Đế (1)
Chương 2271: Cửu Cực Càn Đế (2)
Chương 2272: Cực Đế muốn chiến Lăng Đế (1)
Chương 2273: Cực Đế muốn chiến Lăng Đế (2)
Chương 2274: Tô Đế Tông kiếm (1)
Chương 2275: Tô Đế Tông kiếm (2)
Chương 2276: Vô hạn trưởng thành (1)
Chương 2277: Vô hạn trưởng thành (2)
Chương 2278: Đại Diễn Thần chi (1)
Chương 2279: Đại Diễn Thần chi (2)
Chương 2280: Cái thế đại chiến (1)
Chương 2281: Cái thế đại chiến (2)
Chương 2282: Ngũ Tướng Thông Thần (1)
Chương 2283: Ngũ Tướng Thông Thần (2)
Chương 2284: Đại kiếp tà số (1)
Chương 2285: Đại kiếp tà số (2)
Chương 2286: Trẫm muốn hắn sống (1)
Chương 2287: Trẫm muốn hắn sống (2)
Chương 2288: Vô địch Thiên Đế (1)
Chương 2289: Vô địch Thiên Đế (2)
Chương 2290: Coi trời bằng vung! (1)
Chương 2291: Coi trời bằng vung! (2)
Chương 2292: Trẫm lửa giận (1)
Chương 2293: Trẫm lửa giận (2)
Chương 2294: Cực hạn miểu sát (1)
Chương 2295: Cực hạn miểu sát (2)

Chương 2296: Thần linh lực lượng (1)
Chương 2297: Thần linh lực lượng (2)
Chương 2298: Thành Thần chiến (1)
Chương 2299: Thành Thần chiến (2)
Chương 2300: Cửu Cung Bá Thượng (1)
Chương 2301: Cửu Cung Bá Thượng (2)
Chương 2302: Triều Thiên Phượng (1)
Chương 2303: Triều Thiên Phượng (2)
Chương 2304: Tuyên Minh Lệ hung tàn (1)
Chương 2305: Tuyên Minh Lệ hung tàn (2)
Chương 2306: Lão Tử cùng Tử Vi Đại Đế. (1)
Chương 2307: Lão Tử cùng Tử Vi Đại Đế. (2)
Chương 2308: Biến đổi (1)
Chương 2309: Biến đổi (2)
Chương 2310: Không xứng thành Thần (1)
Chương 2311: Không xứng thành Thần (2)
Chương 2312: Đọa Lạc cùng Tà Phật (1)
Chương 2313: Đọa Lạc cùng Tà Phật (2)
Chương 2314: Chí Tà hành tung (1)
Chương 2315: Chí Tà hành tung (2)
Chương 2316: Lý Họa Hồn (1)
Chương 2317: Lý Họa Hồn (2)
Chương 2318: Đại Đế Tà Lang (1)
Chương 2319: Đại Đế Tà Lang (2)
Chương 2320: Đấu Chiến Thắng Phật xuất thế (1)
Chương 2321: Đấu Chiến Thắng Phật xuất thế (2)
Chương 2322: Chiến Cửu Cung Bá Thượng (1)
Chương 2323: Chiến Cửu Cung Bá Thượng (2)
Chương 2324: Lý Họa Hồn cường đại (1)
Chương 2325: Lý Họa Hồn cường đại (2)
Chương 2326: Hỗn Độn Thuỷ Kỳ Lân (1)
Chương 2327: Hỗn Độn Thuỷ Kỳ Lân (2)
Chương 2328: Thủy Nguyên chi tinh (1)
Chương 2329: Thủy Nguyên chi tinh (2)
Chương 2330: Hồng Mông đại chiến (1)
Chương 2331: Hồng Mông đại chiến (2)
Chương 2332: Vũ Văn gia tộc (1)
Chương 2333: Vũ Văn gia tộc (2)
Chương 2334: Thái Dịch Trường Sinh (1)
Chương 2335: Thái Dịch Trường Sinh (2)

Chương 2336: Lý Họa Hồn trở về (1)
Chương 2337: Lý Họa Hồn trở về (2)
Chương 2338: Vô địch đội hình (1)
Chương 2339: Vô địch đội hình (2)
Chương 2340: Thế lực thần bí (1)
Chương 2341: Thế lực thần bí (2)
Chương 2342: Lực lượng vượt qua cực hạn (1)
Chương 2343: Lực lượng vượt qua cực hạn (2)
Chương 2344: Nghiền ép (1)
Chương 2345: Nghiền ép (2)
Chương 2346: Lý Họa Hồn chiến Đọa Lạc (1)
Chương 2347: Lý Họa Hồn chiến Đọa Lạc (2)
Chương 2348: Khống chế Huyền Nga Nộ Thú (1)
Chương 2349: Khống chế Huyền Nga Nộ Thú (2)
Chương 2350: Thiên Đế là thần (1)
Chương 2351: Thiên Đế là thần (2)
Chương 2352: Âm Dương Hám Thần (1)
Chương 2353: Âm Dương Hám Thần (2)
Chương 2354: Thủy Nguyên ý thức (1)
Chương 2355: Thủy Nguyên ý thức (2)
Chương 2356: Bá Hàn U (1)
Chương 2357: Bá Hàn U (2)
Chương 2358: Tà Phật cúi đầu (1)
Chương 2359: Tà Phật cúi đầu (2)
Chương 2360: Nguyên Đế (1)
Chương 2361: Nguyên Đế (2)
Chương 2362: Tôn Mệnh Vận (1)
Chương 2363: Tôn Mệnh Vận (2)
Chương 2364: Đông Đế sợ hãi (1)
Chương 2365: Đông Đế sợ hãi (2)
Chương 2366: Cửu Cực Chí Cao chiến Hồng Mông (1)
Chương 2367: Cửu Cực Chí Cao chiến Hồng Mông (2)
Chương 2368: Minh Võ Thần Khải (1)
Chương 2369: Minh Võ Thần Khải (2)
Chương 2370: Tái chiến Lăng Đế (1)
Chương 2371: Tái chiến Lăng Đế (2)
Chương 2372: Đại Đạo hiển hóa (1)
Chương 2373: Đại Đạo hiển hóa (2)
Chương 2374: Tam Thần Ma tề tụ (1)
Chương 2375: Tam Thần Ma tề tụ (2)

Chương 2376: Lại tiến một vị trí (1)
Chương 2377: Lại tiến một vị trí (2)
Chương 2378: Chiến bại (1)
Chương 2379: Chiến bại (2)
Chương 2380: Thiên Đế chiến Tôn Vương (1)
Chương 2381: Thiên Đế chiến Tôn Vương (2)
Chương 2382: Thiên Đế cùng Cửu Cực Chí Cao (1)
Chương 2383: Thiên Đế cùng Cửu Cực Chí Cao (2)
Chương 2384: Song đế lại tụ họp (1)
Chương 2385: Song đế lại tụ họp (2)
Chương 2386: Cửu Cung Bá Thượng phẫn nộ (1)
Chương 2387: Cửu Cung Bá Thượng phẫn nộ (2)
Chương 2388: Khuất nhục chết đi (1)
Chương 2389: Khuất nhục chết đi (2)
Chương 2390: Thành Thần bảng thứ tư (1)
Chương 2391: Thành Thần bảng thứ tư (2)
Chương 2392: Con đường chính xác (1)
Chương 2393: Con đường chính xác (2)
Chương 2394: Thành tựu Đại Diễn Thần Chi (1)
Chương 2395: Thành tựu Đại Diễn Thần Chi (2)
Chương 2396: Nhận lầm (1)
Chương 2397: Nhận lầm (2)
Chương 2398: Thái Dịch Trường Sinh (1)
Chương 2399: Thái Dịch Trường Sinh (2)
Chương 2400: Trường Sinh xưng mạnh nhất (1)
Chương 2401: Trường Sinh xưng mạnh nhất (2)
Chương 2402: Thành Thần bảng đệ nhất (1)
Chương 2403: Thành Thần bảng đệ nhất (2)
Chương 2404: Thất Thải chi khí (1)
Chương 2405: Thất Thải chi khí (2)
Chương 2406: Hồng Mông chi tử thứ năm (1)
Chương 2407: Hồng Mông chi tử thứ năm (2)
Chương 2408: Thập đại Tổ Vu! Chấn kinh Hồng Mông! (1)
Chương 2409: Thập đại Tổ Vu! Chấn kinh Hồng Mông! (2)
Chương 2410: Tôn Mệnh Vận muốn Thí Thần (1)
Chương 2411: Tôn Mệnh Vận muốn Thí Thần (2)
Chương 2412: Trấn Linh bia (1)
Chương 2413: Trấn Linh bia (2)
Chương 2414: Lực lượng mới xuất hiện (1)
Chương 2415: Lực lượng mới xuất hiện (2)

Chương 2416: Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận (1)
Chương 2417: Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận (2)
Chương 2418: Trường Sinh vẫn lạc (1)
Chương 2419: Trường Sinh vẫn lạc (2)
Chương 2420: Thần linh không thể chiến thắng (1)
Chương 2421: Thần linh không thể chiến thắng (2)
Chương 2422: Thông Thiên bày trận (1)
Chương 2423: Thông Thiên bày trận (2)
Chương 2424: Hồn Sơ chi địa (1)
Chương 2425: Hồn Sơ chi địa (2)
Chương 2426: Thần lực sơ hiển (1)
Chương 2427: Thần lực sơ hiển (2)
Chương 2428: Vứt cũ lập mới (1)
Chương 2429: Vứt cũ lập mới (2)
Chương 2430: Âm Giới định chiến (1)
Chương 2431: Âm Giới định chiến (2)
Chương 2432: Thí Thần chiến (1)
Chương 2433: Thí Thần chiến (2)
Chương 2434: Thập đại Thần Đế (1)
Chương 2435: Thập đại Thần Đế (2)
Chương 2436: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ (1)
Chương 2437: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ (2)
Chương 2438: Chúng Thần chấn kinh (1)
Chương 2439: Chúng Thần chấn kinh (2)
Chương 2440: Nhị trọng Tạo Hóa Mỹ Hầu Vương (1)
Chương 2441: Nhị trọng Tạo Hóa Mỹ Hầu Vương (2)
Chương 2442: Thần linh sụp đổ (1)
Chương 2443: Thần linh sụp đổ (2)
Chương 2444: Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc (1)
Chương 2445: Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc (2)
Chương 2446: Âm Dương Tạo Hóa (1)
Chương 2447: Âm Dương Tạo Hóa (2)
Chương 2448: Ngươi chỉ có chút lực lượng này? (1)
Chương 2449: Ngươi chỉ có chút lực lượng này? (2)
Chương 2450: Thời Không Tạo Hóa (1)
Chương 2451: Thời Không Tạo Hóa (2)
Chương 2452: Chấn kinh (1)
Chương 2453: Chấn kinh (2)
Chương 2454: Phân thân cực hạn. (1)
Chương 2455: Phân thân cực hạn. (2)

Chương 2456: Thủy Nguyên thần tộc khủng hoảng (1)
Chương 2457: Thủy Nguyên thần tộc khủng hoảng (2)
Chương 2458: Có nên giết hay không (1)
Chương 2459: Có nên giết hay không (2)
Chương 2460: Chết không có gì đáng tiếc (1)
Chương 2461: Chết không có gì đáng tiếc (2)
Chương 2462: Tạo Hóa tứ trọng (1)
Chương 2463: Tạo Hóa tứ trọng (2)
Chương 2464: Vô tận động (1)
Chương 2465: Vô tận động (2)
Chương 2466: Chúng Thần chiến (1)
Chương 2467: Chúng Thần chiến (2)
Chương 2468: Tuyền Khải Nữ Hoàng (1)
Chương 2469: Tuyền Khải Nữ Hoàng (2)
Chương 2470: Hùng Phong thần vực (1)
Chương 2471: Hùng Phong thần vực (2)
Chương 2472: Lấy Thiên Đế vi tôn (1)
Chương 2473: Lấy Thiên Đế vi tôn (2)
Chương 2474: Giàu trước nay chưa từng có (1)
Chương 2475: Giàu trước nay chưa từng có (2)
Chương 2476: Đế Đình Táng Ma sơn (1)
Chương 2477: Đế Đình Táng Ma sơn (2)
Chương 2478: Hồng Mông Đại Đế phục sinh (1)
Chương 2479: Hồng Mông Đại Đế phục sinh (2)
Chương 2480: Tử Vi đến (1)
Chương 2481: Tử Vi đến (2)
Chương 2482: Đế Đình công chính (1)
Chương 2483: Đế Đình công chính (2)
Chương 2484: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên (1)
Chương 2485: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên (2)
Chương 2486: Thiên Đế dị thường (1)
Chương 2487: Thiên Đế dị thường (2)
Chương 2488: Quỷ Thần Mưu (1)
Chương 2489: Quỷ Thần Mưu (2)
Chương 2490: Cửu Túc Cụ Quyền (1)
Chương 2491: Cửu Túc Cụ Quyền (2)
Chương 2492: Càn Long Đại Đế (1)
Chương 2493: Càn Long Đại Đế (2)
Chương 2494: Đại Đế tam đẳng (1)
Chương 2495: Đại Đế tam đẳng (2)

Chương 2496: Nhớ kỹ tên của ta (1)
Chương 2497: Nhớ kỹ tên của ta (2)
Chương 2498: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế (1)
Chương 2499: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế (2)
Chương 2500: Mục tiêu mạnh nhất (1)
Chương 2501: Mục tiêu mạnh nhất (2)
Chương 2502: Vận rủi biến số (1)
Chương 2503: Vận rủi biến số (2)
Chương 2504: Tề tụ Thánh Long lĩnh (1)
Chương 2505: Tề tụ Thánh Long lĩnh (2)
Chương 2506: Thiên Đình chiến Đế Đình (1)
Chương 2507: Thiên Đình chiến Đế Đình (2)
Chương 2508: Thiên Đế át chủ bài (1)
Chương 2509: Thiên Đế át chủ bài (2)
Chương 2510: Trảm Bất Hủ (1)
Chương 2511: Trảm Bất Hủ (2)
Chương 2512: Đường Tuyệt Thế (1)
Chương 2513: Đường Tuyệt Thế (2)
Chương 2514: Thần niệm diệt địch (1)
Chương 2515: Thần niệm diệt địch (2)
Chương 2516: Thiên Đình cường thế (1)
Chương 2517: Thiên Đình cường thế (2)
Chương 2518: Kết quả thần bí (1)
Chương 2519: Kết quả thần bí (2)
Chương 2520: Trở về Hồng Mông (1)
Chương 2521: Trở về Hồng Mông (2)
Chương 2522: Thiên Đế nổi giận (1)
Chương 2523: Thiên Đế nổi giận (2)
Chương 2524: Trẫm muốn chúng sinh tín ngưỡng trẫm (1)
Chương 2525: Trẫm muốn chúng sinh tín ngưỡng trẫm (2)
Chương 2526: Chế bá Thành Thần bảng (1)
Chương 2527: Chế bá Thành Thần bảng (2)
Chương 2528: Hấp thu Thủy Nguyên ý thức (1)
Chương 2529: Hấp thu Thủy Nguyên ý thức (2)
Chương 2530: Tô Đế vô địch (1)
Chương 2531: Tô Đế vô địch (2)
Chương 2532: Thiên Đế cường đại (1)
Chương 2533: Thiên Đế cường đại (2)
Chương 2534: Dung hợp Nguyên Vị Diện (1)
Chương 2535: Dung hợp Nguyên Vị Diện (2)

Chương 2536: Chúng sinh vui mừng (1)
Chương 2537: Chúng sinh vui mừng (2)
Chương 2538: Triệu hoán chí cao! Bàn Cổ Cự Thần! (1)
Chương 2539: Triệu hoán chí cao! Bàn Cổ Cự Thần! (2)
Chương 2540: Mạnh nhất Cự Thần (1)
Chương 2541: Mạnh nhất Cự Thần (2)
Chương 2542: Thiên Đế Thần cung (1)
Chương 2543: Thiên Đế Thần cung (2)
Chương 2544: Chí Cao Thần giới (1)
Chương 2545: Chí Cao Thần giới (2)
Chương 2546: Cường cường quyết đấu (1)
Chương 2547: Cường cường quyết đấu (2)
Chương 2548: Thẳng hướng Đế Đình (1)
Chương 2549: Thẳng hướng Đế Đình (2)
Chương 2550: Tổ Nguyên thần tượng (1)
Chương 2551: Tổ Nguyên thần tượng (2)
Chương 2552: Bàn Cổ đại chiến Đế Đình giới (1)
Chương 2553: Bàn Cổ đại chiến Đế Đình giới (2)
Chương 2554: Vĩnh Hằng Thần Mệnh (1)
Chương 2555: Vĩnh Hằng Thần Mệnh (2)
Chương 2556: Côn Bằng trùng sinh (1)
Chương 2557: Côn Bằng trùng sinh (2)
Chương 2558: Ngươi là mạnh nhất (1)
Chương 2559: Ngươi là mạnh nhất (2)
Chương 2560: Con mồi rất béo tốt (1)
Chương 2561: Con mồi rất béo tốt (2)
Chương 2562: Thời Thần quân chủ (1)
Chương 2563: Thời Thần quân chủ (2)
Chương 2564: Cùng tiến lên (1)
Chương 2565: Cùng tiến lên (2)
Chương 2566: Nguyên Vị Diện đứng im (1)
Chương 2567: Nguyên Vị Diện đứng im (2)
Chương 2568: Chuyển thế mạnh nhất (1)
Chương 2569: Chuyển thế mạnh nhất (2)
Chương 2570: Không người có thể siêu việt (1)
Chương 2571: Không người có thể siêu việt (2)
Chương 2572: Khống chế thứ tám thời không (1)
Chương 2573: Khống chế thứ tám thời không (2)
Chương 2574: Thần bí ánh sáng (1)
Chương 2575: Thần bí ánh sáng (2)

Chương 2576: Bất Hủ Vĩnh Hằng (1)
Chương 2577: Bất Hủ Vĩnh Hằng (2)
Chương 2578: Các ngươi sẽ trở thành Thần (1)
Chương 2579: Các ngươi sẽ trở thành Thần (2)
Chương 2580: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (1)
Chương 2581: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (2)
Chương 2582: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (1)
Chương 2583: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (2)
Chương 2584: Vạn Sinh Sáng Tạo nhất cảnh (1)
Chương 2585: Vạn Sinh Sáng Tạo nhất cảnh (2)
Chương 2586: Sơ đại Sáng Tạo thần (1)
Chương 2587: Sơ đại Sáng Tạo thần (2)
Chương 2588: Hình Hủy Diệt (1)
Chương 2589: Hình Hủy Diệt (2)
Chương 2590: Chúng tộc sinh ra (1)
Chương 2591: Chúng tộc sinh ra (2)
Chương 2592: Thiên Đế bố cục (1)
Chương 2593: Thiên Đế bố cục (2)
Chương 2594: Thiên Đế sinh ra (1)
Chương 2595: Thiên Đế sinh ra (2)
Chương 2596: Dòng sông lịch sử (1)
Chương 2597: Dòng sông lịch sử (2)
Chương 2598: Hắn đã thức tỉnh (1)
Chương 2599: Hắn đã thức tỉnh (2)
Chương 2600: Thời gian luân hồi (1)
Chương 2601: Thời gian luân hồi (2)
Chương 2602: Hỗn loạn bắt đầu (1)
Chương 2603: Hỗn loạn bắt đầu (2)
Chương 2604: Vi tình sở khốn (1)
Chương 2605: Vi tình sở khốn (2)
Chương 2606: Siêu Thiên sợ hãi (1)
Chương 2607: Siêu Thiên sợ hãi (2)
Chương 2608: Đối thủ cạnh tranh (1)
Chương 2609: Đối thủ cạnh tranh (2)
Chương 2610: Nguyên Vị Diện thứ nhất (1)
Chương 2611: Nguyên Vị Diện thứ nhất (2)
Chương 2612: Hồn Tinh của Thần linh sơ đại (1)
Chương 2613: Hồn Tinh của Thần linh sơ đại (2)
Chương 2614: Hoàng tước ở phía sau (1)
Chương 2615: Hoàng tước ở phía sau (2)

Chương 2616: Dám động thủ nữa (1)
Chương 2617: Dám động thủ nữa (2)
Chương 2618: Điên cuồng tác chiến (1)
Chương 2619: Điên cuồng tác chiến (2)
Chương 2620: Ôm cây đợi thỏ (1)
Chương 2621: Ôm cây đợi thỏ (2)
Chương 2622: Tàng Mệnh Luân (1)
Chương 2623: Tàng Mệnh Luân (2)
Chương 2624: Siêu Thoát Thần Nguyên (1)
Chương 2625: Siêu Thoát Thần Nguyên (2)
Chương 2626: Pháp Tiên Thiên (1)
Chương 2627: Pháp Tiên Thiên (2)
Chương 2628: Tái hiện vinh quang (1)
Chương 2629: Tái hiện vinh quang (2)
Chương 2630: Vĩnh Hằng Như Một (1)
Chương 2631: Vĩnh Hằng Như Một (2)
Chương 2632: Nguyên Chủ mưu tính (1)
Chương 2633: Nguyên Chủ mưu tính (2)
Chương 2634: Nguyên Kỷ Nguyên đại chiến (1)
Chương 2635: Nguyên Kỷ Nguyên đại chiến (2)
Chương 2636: Tứ cảnh oai (1)
Chương 2637: Tứ cảnh oai (2)
Chương 2638: Đoàn tụ (1)
Chương 2639: Đoàn tụ (2)
Chương 2640: Thần Mệnh chi tử (1)
Chương 2641: Thần Mệnh chi tử (2)
Chương 2642: Mệnh cách (1)
Chương 2643: Mệnh cách (2)
Chương 2644: Đồ sát Thiên Nguyên đế tộc (1)
Chương 2645: Đồ sát Thiên Nguyên đế tộc (2)
Chương 2646: Muốn đồ Thần (1)
Chương 2647: Muốn đồ Thần (2)
Chương 2648: Hủy Diệt Nguyên Thần (1)
Chương 2649: Hủy Diệt Nguyên Thần (2)
Chương 2650: Nguyên Vị Diện thứ nhất, diệt (1)
Chương 2651: Nguyên Vị Diện thứ nhất, diệt (2)
Chương 2652: Vô pháp vô thiên (1)
Chương 2653: Vô pháp vô thiên (2)
Chương 2654: Thần chiến (1)
Chương 2655: Thần chiến (2)

Chương 2656: Thành toàn (1)
Chương 2657: Thành toàn (2)
Chương 2658: Vô Thượng Nguyên Thần (1)
Chương 2659: Vô Thượng Nguyên Thần (2)
Chương 2660: Thiên Đế trở về, Đại Diễn khôi phục (1)
Chương 2661: Thiên Đế trở về, Đại Diễn khôi phục (2)
Chương 2662: Chiến Thần nguy hiểm (1)
Chương 2663: Chiến Thần nguy hiểm (2)
Chương 2664: Dã tâm của Đại Diễn (1)
Chương 2665: Dã tâm của Đại Diễn (2)
Chương 2666: Tìm kiếm Thiên Nguyên (1)
Chương 2667: Tìm kiếm Thiên Nguyên (2)
Chương 2668: Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh (1)
Chương 2669: Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh (2)
Chương 2670: Trống rỗng (1)
Chương 2671: Trống rỗng (2)
Chương 2672: Thủy Ác (1)
Chương 2673: Thủy Ác (2)
Chương 2674: Uy hiếp (1)
Chương 2675: Uy hiếp (2)
Chương 2676: Thành Sáng Tạo thần (1)
Chương 2677: Thành Sáng Tạo thần (2)
Chương 2678: Thần Ma tề tụ (1)
Chương 2679: Thần Ma tề tụ (2)
Chương 2680: Thiên Đế mạnh nhất (1)
Chương 2681: Thiên Đế mạnh nhất (2)
Chương 2682: Lửa giận của các Hồng Mông Thần linh (1)
Chương 2683: Lửa giận của các Hồng Mông Thần linh (2)
Chương 2684: Quá khứ (1)
Chương 2685: Quá khứ (2)
Chương 2686: Đấu quy tắc (1)
Chương 2687: Đấu quy tắc (2)
Chương 2688: Đại Diễn hận (1)
Chương 2689: Đại Diễn hận (2)
Chương 2690: Tần Thiên Thừa (1)
Chương 2691: Tần Thiên Thừa (2)
Chương 2692: Thủy Ác Bất Phụ (1)
Chương 2693: Thủy Ác Bất Phụ (2)
Chương 2694: Thần Ma nhập Thần giới cao nhất (1)
Chương 2695: Thần Ma nhập Thần giới cao nhất (2)

Chương 2696: Cực Đế chi kiếp (1)
Chương 2697: Cực Đế chi kiếp (2)
Chương 2698: Thần niệm va chạm (1)
Chương 2699: Thần niệm va chạm (2)
Chương 2700: Âm thanh chấn Thần giới (1)
Chương 2701: Âm thanh chấn Thần giới (2)
Chương 2702: Nhập Chúng Thần khởi nguyên (1)
Chương 2703: Nhập Chúng Thần khởi nguyên (2)
Chương 2704: Tà vật làm Thiên Đế sợ hãi (1)
Chương 2705: Tà vật làm Thiên Đế sợ hãi (2)
Chương 2706: Bóng người thần bí (1)
Chương 2707: Bóng người thần bí (2)
Chương 2708: Hắc Ám đại đế (1)
Chương 2709: Hắc Ám đại đế (2)
Chương 2710: Chiến Cực Đế (1)
Chương 2711: Chiến Cực Đế (2)
Chương 2712: Sản phẩm nhân quả (1)
Chương 2713: Sản phẩm nhân quả (2)
Chương 2714: Kế tiếp Nguyên Kỷ Nguyên (1)
Chương 2715: Kế tiếp Nguyên Kỷ Nguyên (2)
Chương 2716: Thiên phú (1)
Chương 2717: Thiên phú (2)
Chương 2718: Hóa thân thành hắc ám (1)
Chương 2719: Hóa thân thành hắc ám (2)
Chương 2720: Phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần (1)
Chương 2721: Phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần (2)
Chương 2722: Kiềm chế (1)
Chương 2723: Kiềm chế (2)
Chương 2724: Hạo kiếp giáng lâm (1)
Chương 2725: Hạo kiếp giáng lâm (2)
Chương 2726: Cực Đế quyết tuyệt (1)
Chương 2727: Cực Đế quyết tuyệt (2)
Chương 2728: Chỉ tồn một vị (1)
Chương 2729: Chỉ tồn một vị (2)
Chương 2730: Vì chiến mà sinh, vì chiến mà chết (1)
Chương 2731: Vì chiến mà sinh, vì chiến mà chết (2)
Chương 2732: Thần Ma tề tụ (1)
Chương 2733: Thần Ma tề tụ (2)
Chương 2734: Tiến hóa vô hạn! Thần Ma mạnh nhất! (1)
Chương 2735: Tiến hóa vô hạn! Thần Ma mạnh nhất! (2)

Chương 2736: Vì Thiên Đế muôn lần chết không chối từ (1)
Chương 2737: Vì Thiên Đế muôn lần chết không chối từ (2)
Chương 2738: Thần Ma thề chết (1)
Chương 2739: Thần Ma thề chết (2)
Chương 2740: Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh (1)
Chương 2741: Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh (2)
Chương 2742: Trẫm tức hết thảy (*Đại Kết Cục) (1)
Chương 2743: Trẫm tức hết thảy (*Đại Kết Cục) (2)
Chương 2744: Nguyên Kỷ Nguyên mới (Đại Kết Cục)

------oOo------

Chương 1: Tô Đát Kỷ Hại nước hại dân

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vương quốc Càn Nguyệt... hoàng tử Tần Quân bị giáng chức...

Toàn thân Tần Quân mặc áo tù nhân màu trắng giống như ăn mày vậy, co quắp ngồi ở trong xe tù. Phía trước có hai con ngựa lớn màu đen đang kéo theo xe tù, khiến cho thân thể Tần Quân theo thân xe không ngừng lên xuống.

Lúc này, tâm tình Tần Quân gần như suy sụp.

Trời ạ!

Lão tử không ngờ xuyên qua!

Gương mặt dơ bẩn, Tần Quân nhìn lướt qua xung quanh. Mười lăm gã binh sĩ áp tải hắn, lúc này đang chạy ở trong một thung lũng. Mặt trời chiều đã ngả về phía tây. Hai bên vách núi trơ trụi, cao tới mấy chục thước. Mặt đất đầy đá vụn trải rộng. Không một gốc cây nào. Quang cảnh nơi đây có vẻ vô cùng hoang vắng.

Rất có ý cảnh đường cổ, gió tây, ngựa gầy gò.

- Ta đặc biệt không muốn xuyên qua...

Tần Quân khóc không ra nước mắt. Trước đó, hắn vừa mới hết giờ làm, đi

ra khỏi tòa nhà của công ty còn không tới năm bước chân. Bỗng nhiên có thứ gì đó đập trúng đầu hắn. Một giây tiếp theo, hắn chỉ cảm thấy ý thức mê muội. Trước mắt hắn, trời đất quay cuồng. Sau khi ý thức tỉnh táo, hắn liền xuất hiện ở trong toa xe chở tù này. Đồng thời trong đầu hắn còn chui ra một trí nhớ không thuộc về hắn.

Hiện tại hắn bám thân ở trên người của tam hoàng tử vương quốc Càn Nguyệt trùng tên trùng họ với hắn. Căn cứ vào ký ức của thân thể này, nơi này là thế giới Thần Ma mọc lên như rừng. Thế giới này không biết lớn tới mức nào. Vương quốc Càn Nguyệt chỉ là muối bỏ biển.

Tuy rằng sinh ra là hoàng tử, nhưng thiên phú luyện khí của người này lại chỉ bình thường thôi. Cùng huynh đệ tỷ muội của hắn thì hoàn toàn không thể so sánh được.

Cái gì gọi là luyện khí?

Hút linh khí thiên địa cường đại thân thể và linh hồn của bản thân mình, người đại thành dời núi lấp biển, hái sao chuyển trăng.

Chủ nhân của cái thân thể này đã mười sáu tuổi. Thiên phú luyện khí bình thường. Đến nay cũng chỉ mới là tu vi Luyện Khí Cảnh tầng hai. Ở trong phương diện chính trị, người này cũng không có thiên phú gì. Người này cùng ngôi vị hoàng đế gần như là vô duyên. Nhưng tính tình hắn rất cố chấp, đắc tội với ngũ hoàng tử Tần Dự. Trước đó không lâu, hắn bị Tần Dự vu oan hãm hại, nói ngầm nuốt tiền tài trong quốc khố. Hoàng đế giận dữ, trực tiếp giáng hắn làm lao dịch tới biên cảnh phục vụ.

Đương nhiên, xét đến cùng vẫn là người này không khiến cho hoàng thượng yêu thích.

- Trời ạ, thế giới này nguy hiểm như vậy, ta muốn đi về!

Tần Quân vẻ mặt như đưa đám nghĩ đến, xuyên qua không phải là bị sét đánh hoặc bị xe đụng sao?

Không khoa học!

Sự nghiệp vừa khởi bước, nữ đồng sự xinh đẹp vẫn ngầm ám ý có ý đối với hắn. Đỉnh phong của cuộc sống đang ở trước mắt hắn. Kết quả xuyên

qua!

Ta không phục!

Tần Quân oán giận không thôi. Hơn nữa xuyên qua rồi, lại còn rất xui xẻo, phải lập tức đi làm lao dịch, khổ ép cả đời!

Tuy rằng thế giới này có Thần Ma. Nhưng trời ạ, hiện tại hắn chỉ là thực lực một luyện khí tầng hai. Ngay cả binh sĩ xung quanh hắn cũng không làm gì được, còn nói gì tới chuyện luyện khí thành thần?

Tần Quân không có khả năng là tiểu hài tử. Tư tưởng hắn đã trưởng thành. Thế giới này có thần kỳ đi nữa cũng không có quan hệ gì với tình cảnh của hắn hiện tại.

- Đinh! Kích hoạt hệ thống thần thoại!

- Đinh! Hệ thống thần thoại bắt đầu xác định ràng buộc với kí chủ!

- Đinh! Bởi vì lần đầu kích hoạt hệ thống thần thoại, thưởng cho kí chủ một lần cơ hội ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Nhưng ở thời điểm Tần Quân mất hết can đảm, một âm thanh lạnh lùng vang lên ở trong đầu hắn.

Tần Quân cả kinh thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Hệ thống thần thoại là cái thứ gì?

- Hệ thống thần thoại chính là do đại đạo sinh cơ sinh ra. Kí chủ có thể dựa vào hệ thống thần thoại mỗi một tháng triệu hoán ra một Thần Ma, đồng thời xuất hiện các loại thành tựu còn có thể ngẫu nhiên rút thưởng. Loại hình phần thưởng không giới hạn là loại nào. Có thể là công pháp, thuật pháp, cũng có thể là thiên tài địa bảo hoặc thần khí. Thậm chí còn có loại khác. Tất cả phải xem vận khí của kí chủ!

Âm thanh thần bí kia vang lên lần nữa. Sau khi nghe được Tần Quân thoáng sửng sốt một chút. Kiếp trước hắn xem qua vô số tiểu thuyết ngựa Thiên Mã Hành Không, hệ thống tiểu thuyết trên mạng, hắn cũng từng

xem qua. Nhưng hắn không nghĩ tới bản thân mình cũng sẽ có ngày này.

Hắn theo bản năng lấy tay nhéo nhéo mặt mình.

Rất đau!

Là thật!

- Phụt, hoàng tử ngốc này không ngờ tự mình nhéo mình!

- Ha ha, thật khiến ta cười chết. Đoán chừng là mất hết can đảm dẫn đến thần kinh thác loạn.

- Thực sự đáng thương. Ai bảo hắn đắc tội ngũ hoàng tử.

- Ngũ hoàng tử không chỉ có thiên phú trác việt, cũng am hiểu quyền mưu thuật. Sau này nhất định có thể leo lên ngôi vị hoàng đế.

- Hoàng thất vô tình. Ôi, huynh đệ ruột thịt cũng có thể hãm hại lẫn nhau.

Binh sĩ xung quanh bàn luận ầm ĩ. Phần lớn bọn họ đều đang giễu cợt Tần Quân.

Thế hệ hoàng tử bị giáng xuống, đày đi biên cảnh, cũng coi như hiếm thấy trong lịch sử.

Tần Quân nghe được thầm giận. Trong lòng hắn vội vàng hỏi:

- Hệ thống, ta nên triệu hoán Thần Ma thế nào?

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên lấy ra một Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút trúng Cửu Vĩ Yêu Hồ Đát Kỷ!

- Đát Kỷ, đến từ phong thần diễn nghĩa.

- Chủng tộc: Cửu Vĩ Yêu Hồ!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng năm!

- Công pháp: đại pháp Thiên Hồ, tâm thuật yêu mị.

- Thần thông bản mạng: Chân thân của Cửu Vĩ Yêu Hồ!

- Mức độ trung thành: 90 (giá trị đầy là 100)!

- Đặc biệt nhắc nhở, khi mức độ trung thành của Thần Ma thấp hơn 0 sẽ phản bội kí chủ!

Trong đầu Tần Quân bị những âm thanh vang lên liên tiếp. Hắn nghe đến mức choáng váng mơ hồ. Cái gì diễn?

Đát Kỷ?

Phong thần diễn nghĩa?

Đó không phải là truyền thuyết thần thoại của Hoa Hạ sao?

- Người đâu? Nói triệu hoán, thế nào không có động tĩnh gì?

Tần Quân nóng ruột hỏi. Sẽ không phải là mình bị huyễn thính chứ?

- Đát Kỷ rất nhanh sẽ xuất hiện. Nhắc nhở kí chủ, triệu hồi ra Thần Ma chỉ là số liệu mô phỏng trong thần thoại, ký ức của bọn họ không phải là bản nguyên. Hệ thống sẽ cho bọn họ một đoạn ký ức thực sự thuộc về thế giới này. Hi vọng kí chủ không nên làm lộ!

Tần Quân bán tín bán nghi. Trước khi Đát Kỷ xuất hiện, hắn chắc chắn sẽ không hoàn toàn tin tưởng.

Thần Thoại vốn chính là bịa đặt. Có thể là sự thật sao?

Chỉ có điều vừa nghĩ tới ký ức thân thể này của mình, nhịp tim của hắn lại không khỏi đập thình thịch. Mảnh thế giới này giống như trong chuyện tiên hiệp. Khắp nơi đều là yêu ma quỷ quái.&

------oOo------

Chương 2: Lên liền hai cấp (1)

Có thể hệ thống thần thoại thật sự tồn tại!

- Vậy ta có thể triệu hoán Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, chiến thần của thiên đình Nhị Lang Chân Quân, Như Lai Phật Tổ sao?

- Có thể!

- Tu hành Đạo Tổ?

- Có thể!

- Ngày màu mỡ! Ta phải treo thế giới Thần Ma này lên đánh!

Tần Quân nhất thời phấn khởi. Nếu như quả thật triệu hồi ra những ngưu nhân trong thần thoại này, vương quốc Càn Nguyệt chỉ trong một phút sẽ bị hắn thống trị. Thậm chí có thể chinh phục toàn thế giới!

- Vậy phải xem vận khí của ký chủ. Trong thần thoại có quá nhiều nhân vật. Nói không chừng kí chủ đến chết cũng triệu hoán không ra nhân vật mình muốn triệu hoán!

Hệ thống không nhịn được dội nước lã. Đối với điều này, Tần Quân hoàn toàn không thèm để ý tới. Nói đùa sao? Bị hệ thống thần thoại đập trúng loại tỉ lệ sự kiện cực thấp này còn bị hắn gặp phải, vận khí còn cần phải nói sao?

Thật muốn cho nổ nhà!

Toàn thân Tần Quân hưng phấn run rẩy, xích sắt ở trên hai tay hai chân theo đó lay động, phát ra âm thanh đinh đinh đinh.

Đúng lúc này, các binh sĩ bỗng nhiên đều ngừng lại. Xe chở tù dừng lại theo. Điều này khiến cho Tần Quân nghi ngờ ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy các binh sĩ đều rút đao, mỗi một người giống như gặp phải kẻ địch lớn.

Những binh sĩ này chính là cấm vệ do hoàng cung bồi dưỡng. Mội người đều có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng năm. Tùy tiện một người cũng có thể đánh cho Tần Quân răng rơi đầy đất. Năng lực cảm nhận của bọn họ Tần Quân còn xa mới có thể so sánh được.

Điều này đủ để thấy rõ, ngũ hoàng tử Tần Dự dụng tâm hiểm ác. Có nhóm cấm vệ này áp giải Tần Quân, hắn căn bản không có cơ hội chạy trốn.

- Khanh khách...

Đúng lúc này, một tiếng cười duyên khiến người ta nổi da gà vang lên. Hiệu quả vô cùng mị hoặc. Tất cả mọi người ở đây bao gồm cả Tần Quân, trong lòng đều rung động.

Ngay sau đó một bóng trắng giống như trích tiên vậy, tung bay hạ xuống. Toàn thân nàng mặc y phục màu trắng như tuyết, làn váy và ống tay áo theo gió tung bay, ôm lấy thân thể cực kỳ hoàn mỹ. Từng đường cong bốc lửa lộ ra ngoài. Chỉ thấy trên vai nàng mặc áo lông cừu màu trắng. Dưới mái tóc đen giống như tơ liễu chính là một khuôn mặt tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nhếch lên, khiến người ta thèm nhỏ dãi. Hai mắt ngầm có sóng nước, hình như cất giấu phong tình vạn chủng.

Hại nước hại dân!

Tô Đát Kỷ!

- Những con kiến hôi các ngươi cũng dám giam giữ chủ công của ta. Phạt các ngươi xuống địa ngục cũng là nhẹ.

Đát Kỷ nhìn các binh sĩ cấm vệ thản nhiên cười nói. Tuy rằng nàng đang cười, nhưng lời của nàng lại làm cho người ta cảm thấy phía sau lưng ớn lạnh.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ, tròng mắt cũng lòi cả ra. Quá đẹp. So với nữ minh tinh hắn nhìn thấy được trên ti vi kiếp trước, hoàn toàn không phải là cùng một đẳng cấp. Thật dường như đến từ trong một cuộn tranh.

- Lớn mật! Ngươi là người nào, cũng dám ngăn cản cấm vệ của vương

quốc!

Đội trưởng cấm vệ trầm giọng nói. Tuy rằng bọn họ đều bị khuôn mặt tuyệt đẹp của Đát Kỷ làm cho kinh diễm, nhưng phần nhiều hơn chính là đề phòng.

Đát Kỷ phát ra khí tức cường giả khiến cho bọn họ hãi hùng khiếp vía. Mặc dù là đối mặt với đại tướng quân của vương quốc, bọn họ cũng không có cảm nhận như vậy.

Hóa Hư Cảnh tầng năm!

Tần Quân không có nghe nói qua về Hóa Hư Cảnh. Bởi vì trong vương quốc Càn Nguyệt, mạnh nhất chẳng qua cũng chỉ là Thuế Phàm Cảnh.

Trong ký ức của thân thể này, tu tiên chia ra làm Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm. Mỗi một cảnh chia ra làm tầng chín. Người mạnh nhất vương quốc Càn Nguyệt chính là đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh, Thuế Phàm Cảnh tầng một, đã từng một đao chém gãy núi cao trăm thước. Truyền thuyết về hắn lưu truyền trong toàn bộ vương quốc, thậm chí chấn áp các vương quốc khác ở xung quanh.

Trên vương quốc có người nói còn muốn hoàng triều tồn tại, tuy rằng biên chế không khác biệt lắm, nhưng thực lực lại là khác nhau một trời một vực. Tần Quân cũng chỉ nghe qua một ít lời đồn đại từ hoàng triều. Tin tức cụ thể thế nào, hắn không hiểu quá rõ.

Những điều này đều không phải là điều quan trọng nhất!

Quan trọng chính là Đát Kỷ không ngờ còn mạnh hơn so với Nam Mãnh đại tướng quân trấn quốc!

Thật sự phải vô địch!

Tần Quân phấn khởi nghĩ đến đó. Đồng thời hắn không yên lòng thầm nghĩ:

- Hệ thống, Hóa Hư Cảnh có đúng ở trên Thuế Phàm Cảnh hay không?

- Đúng vậy! Trên Thuế Phàm Cảnh chính là Hóa Hư Cảnh!

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân cảm thấy mỹ mãn. Ánh mắt hắn nhìn về phía Đát Kỷ càng thêm nhiệt tình.

Đúng lúc này, Đát Kỷ bỗng nhiên vung tay áo. Mười lăm tên binh sĩ cấm vệ chỉ cảm thấy một lực lượng thần bí không có cách nào ngăn cản đập vào mặt. Sau một khắc tất cả đều bay ra ngoài. Lao tù giam giữ Tần Quân còn nổ tung. Thiết côn xoay tròn bắn về các phương hướng khác nhau.

Tự do!

Tần Quân hít sâu một hơi, cố nén kích động đứng lên.

Vừa xuyên qua, hắn còn tưởng rằng cuộc sống mới sẽ rất buồn bã. Thật không nghĩ tới, hắn lại kích hoạt hệ thống thần thoại, trực tiếp thoát khỏi sự vây khốn.

Cuộc sống mừng quá hóa buồn chẳng qua cũng chỉ có như vậy.

- Chủ công, ngài có khỏe không?

Đát Kỷ giống như mị ảnh, đi tới trước mặt Tần Quân. Một mùi thơm truyền vào trong mũi Tần Quân, khiến cho hắn tâm viên ý mã.

Keng!

Một tiếng động vang lên.

Đát Kỷ trực tiếp chặt đứt dây xích đang trói buộc Tần Quân. Ngay sau đó xích chân cũng bị nàng bẻ gãy.

- Ta không sao.

ần Quân cố gắng trấn tĩnh tâm tình, nói.

Ở trong phong thần diễn nghĩa, Đát Kỷ vốn là một nữ tử bản tính lương thiện, xinh đẹp vô cùng. Nhưng ở trên đường vào cung, nàng bị hồ ly tinh chín đuôi hại chết, cũng bị nó bám trên thân. Sau đó, còn tạo ra liên tiếp những chuyện ác khiến cho người ta giận sôi gan.

Đát Kỷ trước mắt này rõ ràng không phải là Đát Kỷ lúc đầu, bởi vì chủng tộc của nàng là Cửu Vĩ Yêu Hồ.

Ở trong lúc ban đầu, Đát Kỷ biểu hiện rất ít. Ký ức của hậu thế đối với nàng cũng chỉ là hại nước hại dân và thủ đoạn tàn nhẫn. Thực lực của nàng lại không được người khác quan tâm.

Không nghĩ tới nàng lại có thực lực Hóa Hư Cảnh tầng năm. Rất khó tưởng tượng được, những đại năng này ở trong thần thoại lại được khủng khiếp tới mức nào.

Tôn Ngộ Không một cái nhún người đã rời xa vạn dặm, loại tốc độ này khiến Tần Quân suy nghĩ một chút cũng phải tặc lưỡi.

Vương quốc Càn Nguyệt diện tích đường kính đều không có xa được tới vạn dặm.

- Ta liều mạng với ngươi!

------oOo------

Chương 3: Lên liền hai cấp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đội trưởng cấm vệ lau vết máu tươi trên miệng một cái, sau đó rút đao, lao về phía Đát Kỷ. Tốc độ của hắn rất nhanh. Đổi lại thành người bình thường, căn bản sẽ không kịp phản ứng. Chí ít Tần Quân cũng không có cách nào chống cự được.

Bàn tay trắng thuần của Đát Kỷ đưa ra, đè xuống một cái. Đội trưởng cấm vệ không ngờ trực tiếp ngã nhào ở trước mặt nàng.

Ầm!

Chân phải Đát Kỷ giẫm lên trên lưng của đội trưởng cấm vệ. Mặt đất vỡ nát, từng vết nứt giống như mạng nhện lan tràn. Đội trưởng cấm vệ không ngừng được phun ra máu tươi. Ánh mắt hắn tan rã, khí tức mệt mỏi.

- Ta nhổ vào! Thật sự cuồng bạo!

Tần Quân nheo mắt. Đát Kỷ thoạt nhìn mảnh mai. Nhưng không nghĩ tới lực lượng của nàng lại cuồng bạo như vậy.

Có lẽ ở trong cùng giai, lực lượng của Đát Kỷ quả thực chỉ tính là hạ đẳng. Nhưng đối mặt với con kiến hôi Luyện Khí Cảnh, lực lượng của nàng tuyệt đối là cấp khủng khiếp!

- Ngươi tránh ra!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào đội trưởng cấm vệ. Đát Kỷ thông minh linh lợi nhường đường.

Đi tới trước mặt đội trưởng cấm vệ, Tần Quân ngồi xổm người xuống, cả người lẫn vật dường như vô hại, cười nói:

- Ngươi mới vừa nói cái gì? Ai thần kinh thác loạn?

- Ngươi! Phế vật... Hoàng...

Trong mắt của đội trưởng cấm vệ đầy tơ máu. Hắn nhìn về phía Tần Quân ,trong ánh mắt lộ ra vẻ căm phẫn. Dù sao hắn là bại bởi Đát Kỷ. Bây giờ bị Tần Quân giễu cợt, hắn chỉ cảm thấy tự tôn của mình bị giẫm đạp.

Bốp!

Tần Quân trực tiếp tát một cái vào trên mặt hắn. A, chết đã đến nơi còn dám giễu cợt lão tử!

Cái tát này, trực tiếp tát tan cả một hơi thở cuối cùng của đội trưởng cấm vệ. Hắn chết ngay tại chỗ.

- Đinh! Giết chết binh sĩ Luyện Khí Cảnh tầng năm! Thu được 50 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ kích hoạt bảng tư liệu cá nhân!

Cái quỷ gì?

Giá trị kinh nghiệm? Bảng tư liệu cá nhân?

Tần Quân nhất thời sửng sốt. Cùng lúc đó một nguồn nhiệt từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Ngay sau đó một màn ánh sáng xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Luyện Khí Cảnh tầng hai (150/200 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Thần thông: Không!

- Công pháp: Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng).

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ!

Ta ngất!

Thế nào lại cảm giác như đang bơi ở trên mạng vậy?

Hai mắt Tần Quân trợn tròn, vẻ mặt vẻ không thể tưởng tượng nổi. Âm thanh của hệ thống đúng lúc vang lên ở trong đầu hắn:

- Bởi vì kí chủ đến từ địa cầu thế kỷ hai mươi mốt. Cho nên để cho kí chủ thích ứng, do dó hệ thống lựa chọn sử dụng phương thức số liệu hóa trong trò chơi của địa cầu!

- Hệ thống thần thoại rốt cuộc có mục đích gì?

Tần Quân bất an hỏi.

Trên trời sẽ không tự nhiên có bánh nhân thịt rơi xuống!

Lăn bò trong công việc nhiều năm, Tần Quân biết rõ điểm này. Hệ thống thần thoại không có khả năng vô duyên vô cớ vô cớ bồi dưỡng hắn.

- Kí chủ quá yếu, tạm thời không có tư cách biết được mục tiêu cuối cùng của hệ thống!

Một câu nói khiến cho Tần Quân không nói được gì. Hắn đứng ở tại chỗ rầu rĩ một hồi. Hắn chỉ muốn ném đi lo lắng ở trong lòng ra sau đầu.

Sinh hoạt là thế nào? Nếu không thể phản kháng, vậy hưởng thụ đi!

- Đánh tất cả những người khác thành trạng thái không còn lực chiến đấu, sau đó để cho ta tới tự tay giết bọn họ!

Tần Quân đứng dậy phân phó nói. Mặc dù là lần đầu tiên giết người, trong lòng có chút khó chịu. Nhưng ở cái thế giới cá lớn nuốt cá bé này, hắn không thể mềm lòng.

Nhóm binh sĩ cấm vệ này chính là do ngũ hoàng tử Tần Dự phái tới. Hiện tại toàn bộ cấm vệ quân đều rơi vào trong tay Tần Dự, tương đương với kẻ địch. Hơn nữa dọc đường đi, nhóm binh sĩ cấm vệ này không ít lần chèn ép hắn. Tần Quân tất nhiên sẽ không thả hổ về rừng.

Hiệu suất của Đát Kỷ rất nhanh. Không đến ba giây, tất cả binh sĩ cấm vệ còn lại đều giống như chó chết vậy, nằm trên mặt đất, xương cốt toàn thân nát hết, không thể động đậy.

Tần Quân cố nén phản cảm trong lòng, rút trường đao của đội trưởng cấm vệ ra, tự tay kết thúc tính mạng của bọn họ.

- Đinh! Giết chết binh sĩ Luyện Khí Cảnh tầng năm! Thu được 40 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết binh sĩ Luyện Khí Cảnh tầng năm! Thu được 35 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thăng cấp Luyện Khí Cảnh tầng ba!

...

Âm thanh hệ thống nhắc nhở, liên tiếp vang lên. Mười bốn tên binh sĩ cấm vệ trực tiếp khiến cho hắn thăng cấp lên Luyện Khí Cảnh tầng bốn. Trong

cơ thể dâng trào chân khí, khiến cho hắn có một loại kích động muốn hét dài!

Thoải mái!

Cá chép nhảy long môn!

Tần Quân phấn khởi vô cùng. Lúc này hắn cảm giác mình có thể một quyền đánh gẫy một gốc cây to bằng bắp đùi!

Lên liền hai cấp!

Chiếu theo loại tốc độ này, lão tử sắp biến thành siêu nhân!

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Luyện Khí Cảnh tầng bốn (221/400 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Thần thông: Không!

- Công pháp: Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng).

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ!

Nhìn bảng tư liệu của bản thân mình, ánh mắt Tần Quân chậm rãi trở nên lạnh lẽo. Hắn lạnh giọng, cười nói:

- Ngũ hoàng tử sao? Nếu ta đã chiếm lấy thân thể này, vậy mối thù của hắn cũng là mối thù của ta. Ngươi cứ chờ bị ta tập kích ngược đi!

Vốn là cùng một cây sinh ra, sao lại nỡ xào rán nhau!

Ngũ hoàng tử không để ý tới liên hệ máu mủ, không muốn Tần Quân trở thành tử địch, lại có lòng muốn giết hắn.

- Đinh! Kích hoạt nhiệm vụ chính: Thống trị vương quốc Càn Nguyệt!

Nhiệm vụ thành công: Thưởng năm mươi vạn giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng! Thời gian làm nhiệm vụ: Năm năm!

- Đinh! Kích hoạt nhiệm vụ phụ: Chém giết ngũ hoàng tử Tần Dự! Nhiệm vụ thành công: Thưởng mười vạn giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Liên tục hai lần hệ thống nhắc nhở vang lên. Số lượng kinh nghiệm lớn tới mức, thiếu chút nữa khiến cho hắn chảy nước miếng. Nhưng hắn vẫn cẩn thận hỏi:

- Nếu như nhiệm vụ thất bại?

- Nhiệm vụ chính nếu như thất bại, trực tiếp cướp đoạt thân phận của kí chủ. Nhiệm vụ phụ thất bại không bị trừng phạt!

Cướp đoạt thân phận của ký chủ?

Trong lòng Tần Quân chợt căng thẳng. Sau khi nhìn thấy thực lực Đát Kỷ kinh khủng như vậy, hắn liền sinh ra dã tâm, tất nhiên không có khả năng buông tha hệ thống thần thoại.

Xem ra chính mình nhất định phải đi lên con đường đế hoàng!

Tần Quân thổn thức không thôi. Loại cảm giác không thể làm theo ý mình này rất thoải mái!

------oOo------

Chương 4: Hoàng phẩm thượng giai

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng rồi. Không phải vẫn có một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng sao?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến phần thưởng ở thời điểm kích hoạt hệ thống thần thoại, hắn chỉ triệu hồi về Đát Kỷ, còn không có rút thưởng.

- Có bắt đầu rút thưởng hay không?

- Có!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên rút thưởng...

Tần Quân vừa khẩn trương lại vừa chờ mong. Thật không biết sẽ rút ra được cái gì.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Desert Eagle vô hạn!

A?

Cái thứ gì?

Sắc mặt Tần Quân nhất thời trở nên đặc sắc. Một giây tiếp theo, một khẩu súng lục màu bạc xuất hiện ở trong tay hắn, hình dáng bên ngoài tinh xảo lãnh khốc tới mức lóa mắt. Đát Kỷ ở bên cạnh nhìnthấy, ánh mắt không khỏi nhất thời sáng lên.

- Desert Eagle vô hạn, chính là vũ khí nóng của địa cầu. Trải qua hệ thống cải tạo, đạn do chân khí của kí chủ biến thành. Kí chủ chỉ cần rót vào chân khí là có thể ngưng tụ ra đạn!

Có thể!

Rất cường thế!

Tần Quân kích động tìm hiểu Desert Eagle. Hắn trực tiếp hướng về phía mặt đất nổ súng. Trong phút chốc hắn cảm giác chân khí trong cơ thể tự động bị hút vào trong khẩu súng lục. Một tiếng động vang lên. Mặt đất bị bắn nổ ra lỗ lớn bằng miệng chén.

Trời ạ!

Đây là Desert Eagle sao?

Cũng tương đương với loại pháo nhỏ!

Tần Quân không nhịn được hôn lên thân của khẩu súng này một cái. Chân

khí hóa thành đạn, tất nhiên phải mạnh mẽ hơn so với đạn bình thường.

- Chủ công, trong tay ngài chính là pháp khí gì vậy? Uy lực như vậy hoàn toàn tương đương với pháp khí pháp khí Hoàng phẩm thượng giai!

Đát Kỷ không nhịn được hỏi, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào Desert Eagle trong tay Tần Quân.

Pháp khí chính là do tu sĩ Luyện Khí chế tạo, chia ra làm bốn phẩm: Thiên, Địa Huyền, Hoàng. Đẳng cấp lần lượt giảm xuống. Mỗi phẩm chia ra làm tứ giai hạ, trung, thượng, siêu. Pháp khí thật ra chính là vũ khí. Chỉ có điều nó tiêu hao là chân khí. Chân khí chính là do tu sĩ hút vào linh khí thiên địa biến thành.

Tuy rằng bản thể kiếp trước không có học vấn không có nghề nghiệp, nhưng đối với một ít tin tức cơ sở của thế giới Thần Ma vẫn hiểu rõ.

- Nó gọi là Desert Eagle.

Tần Quân cười nói. Hắn cũng không giải thích cặn kẽ. Giải thích quá nhiều cũng không tốt.

Đát Kỷ tất nhiên chưa từng nghe nói qua về Desert Eagle. Nhưng nó là vật của Tần Quân, nàng cũng không tiện tiếp tục hỏi thăm. Vì vậy nàng nói sang chuyện khác, hỏi:

- Chủ công, chúng ta bây giờ đi đâu đây?

- Trước tìm một con sông đã. Ta muốn tắm.

Tần Quân ngửi thấy trên người tanh tưởi, vẻ mặt ghét bỏ nói. Hắn từ Vương Đô đi ra, đã gần nửa tháng. Thân thể này của hắn đều không có tắm tẩy qua. Có thể thấy được nhóm cấm vệ kia đối xử với hắn tốt tới mức nào!

Hơn nữa gần đây núi rừng nối liền.

Trước không có thôn, sau không có quán. Tối nay nhất định được ở ngoài lại nơi hoang dã.

Sau đó, Tần Quân đi tới trước mặt một binh sĩ cấm vệ thoạt nhìn t sạch sẽ nhất. Hắn trực tiếp cởi bỏ y phục của người này xuống.

Hắn cũng không muốn mặc quần áo tù đi vào thành trấn.

Lại như vậy, Tần Quân dẫn theo Đát Kỷ xoay người về hướng đã tới đây. Mục tiêu của hắn tất nhiên là Vương Đô của vương quốc Càn Nguyệt!

- Đát Kỷ, nàng quen biết với Trụ Vương không?

- Hắn là ai?

- Một quân chủ.

- Quân chủ? Ta chỉ nhận thức chủ công!

- Ha ha! Có tiền đồ!

Thung lũng rất dài. Hai người vừa nói chuyện phiếm vừa đi. Bởi đã đột phá Luyện Khí Cảnh tầng bốn, thể lực của Tần Quân dư thừa, cũng không ngại mệt.

Màn đêm dần dần hạ xuống.

Trong nơi hoang dã truyền đến tiếng các loại thú các loại chim kêu. Rừng cây giống như ma quỷ giương nanh múa vuốt, khiến cho buổi tối trở nên càng âm u khủng khiếp.

Căn cứ vào trí nhớ của đời trước, mỗi khi màn đêm xuống, đều sẽ làm cho các binh sĩ cấm vệ chờ đợi lo lắng. Tuy rằng ở đây là thuộc về phạm vi lãnh thổ của vương quốc Càn Nguyệt, nhưng sơn dã bao giờ cũng có những yêu thú, sơn tặc ẩn nấp.

Yêu thú rất hung tàn, thích ăn thịt người, nhất là thân thể của tu sĩ, ẩn chứa rất nhiều chân khí. Đối với bọn chúng mà nói, đó chính là đại bổ.

Có người nói yêu thú đạt được cảnh giới nhất định là có thể hóa thành hình người!

Lại nói tiếp, Đát Kỷ thật ra chính là yêu thú, hơn nữa còn biến hóa thành

công!

Tần Quân vừa đi vừa quan sát Đát Kỷ bên cạnh. Dưới bóng đêm, gương mặt Đát Kỷ càng thêm xinh đẹp, khiến cho tim hắn đập nhanh hơn. Hoang sơn dã lĩnh, cô nam quả nữ!

Suy nghĩ một chút cũng có chút kích động!

Về phần nguy hiểm?

Ha hả, Đát Kỷ lại có thực lực là Hóa Hư Cảnh tầng năm. Toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt nàng đều có thể đi ngang!

- Chủ công, ở phía trước có tiếng nước chảy.

Giọng nói ôn nhu mị hoặc của Đát Kỷ vang lên, đánh gãy suy nghĩ của Tần Quân.

- Vậy đi nhanh một chút. Ta thật sự chịu không nổi trên người dơ bẩn thế này nữa!

Tần Quân gật đầu nói. Hắn vừa dứt lời, Đát Kỷ đã nhanh như tia chớp ôm hông của hắn. Ngay sau đó hắn liền cảm giác thân thể rời khỏi mặt đất. Hắn nhìn xuống dưới. Mắt hắn nhất thời trợn trừng.

Chỉ thấy Đát Kỷ ôm hắn bay lên trên không trung. Còn chưa đén ba giây, bọn họ đã bay qua khoảng cách trăm thước, độ cao cách mặt đất cũng đạt được tới hơn hai mươi thước, tương đương tầng năm tầng sáu của nhà cao tầng tại địa cầu.

Một mùi thơm dũng mãnh tràn vào trong mũi hắn. Hắn có thể cảm giác được cánh tay của mình hình như va chạm tới một thứ tương tự với quả cầu chứa nước vậy. Hơi thở của hắn nhất thời trở nên dồn dập.

- Ha ha ha, chủ công, ngươi xấu hổ sao?

Đát Kỷ nghiêng đầu kiều mị nhìn về phía hắn. Dưới ánh trăng, nàng đẹp đến mức kinh tâm động phách, khiến cho Tần Quân cũng nhìn tới ngây người.

Không trách được Trụ Vương si mê nàng như vậy. Quả nhiên là hại nước hại dân!

- Khụ khụ, ta làm gì phải xấu hổ!

Tần Quân giả vờ ho vài tiếng, dùng từ ngữ chính nghĩa nói. Chỉ là da mặt dày của hắn không nhịn được, trở nên ửng đỏ.

Kiếp trước hắn lại chưa từng thấy qua nữ nhân nào xinh đẹp giống như Đát Kỷ.

Trong khi nói chuyện, hai người lại đi tới trước một hồ nước. Xung quanh là rừng cây trải rộng. Hồ nước hình trăng non hiện lên. Ở dưới ánh trăng chiếu xuống, mặt hồ gợn sóng lấp lánh, đẹp vô cùng.

Khi Đát Kỷ buông Tần Quân ra, trong lòng hắn không khỏi cảm thấy mất mát. Mỹ nhân như ngọc, khiến hắn thật không nỡ rời đi!

- Nàng lại đứng ở chỗ này sao?

Tần Quân nhìn thấy được Đát Kỷ không có ý định rời đi. Hắn không khỏi hỏi một câu. Hắn cũng không có thói quen để cho người ta nhìn hắn tắm.&

------oOo------

Chương 5: Loạn tướng Hạ Hầu Ân

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có cần thiếp thân tắm cho chủ công hay không?

Đát Kỷ miệng ngậm ngón trỏ, nũng nịu hỏi. Tần Quân nghe được, xương cốt cũng muốn nhũn ra!

Muốn!

Đương nhiên muốn!

Tần Quân hưng phấn gật đầu. Đúng lúc này, Đát Kỷ bỗng nhiên cau mày

nói:

- Có người tới!

- Nhanh lên một chút. Đám loạn tướng kia sẽ lập tức đuổi qua!

- Ta đau chân...

- Hiện tại tính mạng quan trọng hơn a! Cô nãi nãi ơi, kiên nhẫn một chút!

Trong rừng cây, một nam một nữ đang bước nhanh, chạy thoát thân. Bọn họ thân mặc cùng một kiểu áo màu xanh lam, bên hông từng người trang bị trường kiếm. Nam tử tuấn lãng cao ngất, nữ tử thanh thuần tuyệt mỹ.

Nhưng lúc này bọn họ có vẻ rất chật vật. Phía sau lưng trang phục của nam tử thật giống như bị đao cắt rách, máu tươi tràn ra, nhìn thấy mà giật mình. Nữ hài mặc dù không có bị thương, nhưng trên mặt đầy vẻ thống khổ, bước đi cũng khập khiễng.

Thường Hạo rất không cam lòng. Hắn căm giận thực lực mình không đủ, không ngờ không bảo vệ tốt tiểu sư muội, khiến cho nàng theo mình bị truy sát.

Thường Thiến Thiến rất hối hận. Nàng hối hận mình không nên quấn quít lấy đại sư huynh, đòi đại sư huynh dẫn mình xuống núi. Thế giới bên ngoài cũng không tốt đẹp như trong sự tưởng tượng của nàng.

Từng người mang tâm tư khác nhau. Bọn họ rất nhanh liền lao ra khỏi rừng cây. Đập vào mắt bọn họ là một hồ nước. Đứng ở bên bờ đối diện là một đôi nam nữ. Hai người trên thân đều mặc trang phục màu trắng, ở dưới màn đêm vô cùng rõ ràng.

Trang phục của Đát Kỷ là màu trắng hoa mỹ. Trang phục màu trắng của Tần Quân bẩn loạn, dù sao cũng là áo tù nhân.

- A, làm hỏng chuyện tốt của ta!

Hai mắt Tần Quân muốn phun ra lửa. Nếu như ánh mắt có thể giết người, Thường Hạo và Thường Thiến Thiến đã là thi thể.

Chân mày Đát Kỷ vẫn nhúi lại, không có giãn ra. Nàng lẩm bẩm nói:

- Không nghĩ tới ở trong rừng núi hoang vắng còn có thể gặp phải một cường giả Kim Đan Cảnh!

Kim Đan Cảnh!

Toàn thân Tần Quân run lên. Tại vương quốc Càn Nguyệt, cường giả Kim Đan Cảnh có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đương nhiên đây là sau khi đã loại bỏ tu sĩ tông môn.

Tu sĩ tông môn không thuộc về sự thống trị của vương quốc. Hiện nay vương quốc Càn Nguyệt có ba đại tu sĩ tông môn. Mỗi một tông môn đều có cường giả Kim Đan Cảnh trấn thủ. Tuy rằng bọn họ ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, nhưng có địa vị ngang hàng cùng với hoàng thất của vương quốc. Ở thời điểm chống đỡ kẻ thù bên ngoài, thậm chí hoàng thất còn có thể phái thiên tài đi tới ba đại tông môn tu luyện.

Huyền Linh Tông, Tử Quang Tông, Phần Sơn Cốc!

Ba đại tông môn, ở vương quốc Càn Nguyệt giống như thánh địa, được vạn dân kính ngưỡng!

Trong đó, đối thủ một mất một còn của Tần Quân, ngũ hoàng tử Tần Dự chính là đệ tử của chưởng môn Tử Quang Tông!

- Hai vị, chạy mau. Loạn tướng Hạ Hầu Ân đang đuổi giết chúng ta!

Thường Thiến Thiến chạy về phía hai người Tần Quân vừa kêu lên, khiến cho Thường Hạo thầm mắng.

Giờ đã là lúc nào rồi, nàng vẫn còn nhắc nhở người khác. Để cho bọn họ ở lại kéo dài thời gian Hạ Hầu Ân đuôi theo chúng ta, không phải tốt sao?

Hạ Hầu Ân!

Tần Quân nhất thời nhíu mày. Quốc gia nào cũng sẽ có phản loạn phân tử. Hạ Hầu Ân chính là loạn tướng mạnh nhất của vương quốc Càn Nguyệt. Trước đây hắn từng là đại tướng quân trấn quốc. Nhưng bởi vì hắn và một phi tử của hoàng thượng tư thông, dẫn tới hoàng thượng tức giận, phái

Nam Mãnh ra giết chết Hạ Hầu Ân. Đáng tiếc lại để cho hắn chạy trốn.

Từ đó về sau, Nam Mãnh liền thay thế Hạ Hầu Ân trở thành đại tướng quân trấn quốc mới!

Chỉ có điều Tần Quân cũng không e ngại. Nói đùa, lão tử đứng bên cạnh một cường giả siêu cấp Hóa Hư Cảnh tầng năm, còn sợ Kim Đan Cảnh nho nhỏ sao?

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến cách Tần Quân hai người càng lúc càng gần. Bọn họ rất nhanh liền bị vẻ đẹp tuyệt thế của Đát Kỷ làm cho kinh diễm.

Thế gian lại có nữ tử xinh đẹp như vậy...

Đây là trong lòng sư huynh muội hai người đang đồng thời thầm cảm thán. Nhất là Thường Hạo, còn kém chút nữa thì chảy nước miếng!

- Nhìn cái gì vậy? Muốn chạy trốn lại mau trốn đi!

Tần Quân cả giận nói. Nữ nhân của lão tử ngươi cũng dám nhìn?

Thường Thiến Thiến cũng nổi giận:

- Chúng ta có lòng tốt nhắc nhở ngươi. Ngươi có thái độ gì vậy!

- Ai cần các ngươi phải nhắc nhở. Hạ Hầu Ân mà thôi! Chiến ngũ cặn bã!

Tần Quân khinh thường nói.

Lời của hắn khiến cho Thường Thiến Thiến dừng bước lại. Đôi mắt to mọng nước của nàng trợn trừng, hỏi:

- Ngươi không sợ Hạ Hầu Ân?

Tuy rằng nghe không hiểu chiến ngũ cặn bã là có ý gì, nhưng nàng nghe ra được, Tần Quân hình như không sợ Hạ Hầu Ân.

Lẽ nào tên tiểu khất cái này là cao thủ sao?

Nếu như Tần Quân biết trong lòng Thường Thiến Thiến gọi hắn là tiểu khất cái, khẳng định hắn sẽ thổ huyết.

- Mắc mớ gì tới nàng?

Tần Quân mắt trợn trắng nói. Đồng thời suy nghĩ của hắn bắt đầu trở nên sống động.

Nếu như chém giết Hạ Hầu Ân, hắn có thể quang minh chính đại quay về Vương Đô!

Phụ thân tiện nghi của hắn hận nhất chính là Hạ Hầu Ân.

Tần Quân hoàn toàn có thể lấy đầu của Hạ Hầu Ân về lập công chuộc tội. Thậm chí còn giành được chiếm được sự yêu mến của hoàng đế!

- Thái độ của con người này thế nào vậy!

Thường Thiến Thiến dù gì cũng là con gái của tông chủ Huyền Linh Tông, đã khi nào bị người khác đối xử vô lễ như thế?

Đương nhiên, Hạ Hầu Ân không tính là gì. Hắn căn bản cũng không phải là người!

Thường Hạo mắt thấy tiểu sư muội của mình bị khi dễ, nhất thời cả giận nói:

- Tiểu tử, ngươi đây là đâm đầu vào chỗ chết. Ngươi biết không?

Mặc dù trên mặt Tần Quân bẩn thỉu, nhưng hắn cũng nhìn ra được tuổi của Tần Quân chỉ có nhỏ hơn so với hắn, sẽ không lớn hơn. Đát Kỷ càng là phong thái của tuổi dậy thì.

Thân là thiên tài của Huyền Linh Tông, hắn cũng không nhận ra hai người Tần Quân mạnh hơn hắn.

Hắn thấy, Tần Quân chính là đang khoác lác ở trước mặt Đát Kỷ.

Cường giả Kim Đan Cảnh dưới hai mươi tuổi, Thường Hạo căn bản không có nghe nói qua. Hai người Tần Quân khẳng định không phải đối thủ của

Hạ Hầu Ân cường giả Kim Đan Cảnh lâu đời.

- Tiểu sư muội, chúng ta đi mau. Đừng cùng bọn họ chịu chết!

Thường Hạo vội vàng quay đầu lại, nói với Thường Thiến Thiến.

- Đi? Các ngươi đi được sao?

Đúng lúc này, một tiếng quát đầy bá đạo vang vọng dưới màn đêm. Chỉ thấy một bóng người khôi ngô từ trong rừng cây đối diện chợt nhảy lên.

Tần Quân xoay người tập trung nhìn vào. Hôm nay, hắn đạt được Luyện Khí Cảnh tầng bốn, thị lực vượt qua người bình thường. Hắn liếc mắt liền thấy rõ được diện mạo hình tượng người tới.

------oOo------

Chương 6: Triệu hoán Hạo Thiên Khuyển (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đó là một tên đại hán khôi ngô, thân mặc áo giáp cũ nát, hai cánh tay giơ cao một thanh trường đao, cơ bắp rắn chắc giống như rồng cuộn vậy, đặc biệt đánh vào thị giác.

Ầm.

Một tiếng động vang lên.

Đại hán kia liền đạp lên trên lớp ở ở đối diện hồ nước, giẫm tới mức bùn đất lún xuống. Mái tóc đen của hắn theo gió rối tung. Trên khuôn mặt dữ tợn là đôi mắt giống như mắt con báo vậy. Trong mắt hắn lộ ra vẻ hung quang.

Cường giả Kim Đan Cảnh, loạn tướng mạnh nhất của vương quốc Càn Nguyệt... Hạ Hầu Ân!

- Kết thúc...

Hai chân Thường Hạo trực tiếp giống như nhũn ra, co quắp ngã xuống đất, không hề có khí phách của đệ tử thiên tài trong đại tông.

Thường Thiến Thiến cũng hoa dung thất sắc, toàn thân run rẩy, sợ hãi cực kỳ.

Tần Quân ngược lại hiếu kỳ quan sát Hạ Hầu Ân. Gia hỏa tốt, thân cao tuyệt đối vượt quá hai thước!

So với những tiên sinh châu âu khỏe đẹp tại địa cầu kiếp trước, hoàn toàn không kém hơn chút nào. Thậm chí hắn còn khôi ngô hơn. Thanh đại đao kia còn tới một trượng dài. Nếu như chém vào trên thân người, tuyệt đối là một đao liền mất mạng.

- Mãng phu.

Đát Kỷ lãnh đạm liếc mắt nhìn Hạ Hầu Ân. Bất kể là thực lực hay tướng mạo, Hạ Hầu Ân rõ ràng không lọt vào pháp nhãn của nàng.

Cùng lúc đó, Hạ Hầu Ân cũng chú ý tới Đát Kỷ. Đôi mắt báo của hắn nhất thời trợn trừng, lẩm bẩm nói:

- Nữ nhân này đẹp quá!

Một giây tiếp theo, trong mắt hắn từ kinh ngạc biến thành ham mê nữ sắc.

Mỹ nhân như vậy, phải chiếm!

- Tiếp tục nhìn nữa, cẩn thận ta móc cặp mắt của ngươi xuống!

Đát Kỷ lạnh giọng nói. Tần Quân nghe được không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Không hổ danh là nữ yêu từ trong phong thần diễn nghĩa đi ra. Đủ hung tàn!

Hạ Hầu Ân trái lại rất vui vẻ. Hắn bước chậm về phía hai người Tần Quân. Hai chân hắn giẫm lên ở trên mặt hồ không ngờ như giẫm trên đất bằng. Vừa đi hắn vừa trêu tức, cười nói:

- Tiểu mỹ nhân, ngươi thật sự tới móc con mắt của ta đi!

Chết chắc rồi!

Thường Hạo không khỏi nhắm hai mắt lại. Đối mặt với Hạ Hầu Ân tu vi Kim Đan Cảnh, hắn hiểu rõ mình cho dù có trốn, cũng không có hi vọng.

Thường Thiến Thiến sợ đến mức, theo bản năng chui ra phía sau lưng Tần Quân. Hai tay nàng còn nắm thật chặt lấy vai của Tần Quân. Ban đầu, nàng muốn nắm lấy đại sư huynh. Đáng tiếc người này kinh sợ đến mức co quắp ngã trên mặt đất.

Lúc này, nàng chợt nghe được tiếng Tần Quân thì thào:

- Kim Đan Cảnh... Nếu như giết chết, không biết có thể thu được bao nhiêu giá trị kinh nghiệm...

Giá trị kinh nghiệm?

Đó là cái gì?

Thường Thiến Thiến tâm tư đơn thuần, bị lời Tần Quân nói làm dời đi lực chú ý. Ngay cả sự sợ hãi cũng giảm bớt đi rất nhiều.

Tần Quân và Đát Kỷ phát ra khí tức bình tĩnh khiến cho nàng đột nhiên cảm thấy an lòng.

- Tiểu mỹ nhân, tối nay để cho ngươi nếm thử tư vị tuyệt diệu!

Hạ Hầu Ân vừa tiến gần về phía Đát Kỷ vừa nói, khiến cho mặt Thường Thiến Thiến phải ửng đỏ. Tần Quân không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Gia hỏa này thực sự là tìm đường chết.

Hắn nhìn về phía Đát Kỷ. Khuôn mặt tuyệt mỹ đã đầy trong sạch, hắn liền vội vàng nói:

- Lưu lại một hơi thở, để cho ta tự mình giải quyết hắn!

- Được!

Đát Kỷ nói xong liền hành động. Tốc độ của nàng nhanh như kinh hồng, đánh ra một chưởng. Mắt của Tần Quân, Thường Thiến Thiến cùng với Hạ

Hầu Ân vẫn không có cách nào bắt được quỹ tích động tác của nàng.

Một tiếng động vang lên!

Hạ Hầu Ân giống như bao cát, bay ngược trở lại, trực tiếp bay qua mấy chục thước xa, đụng gãy một gốc cây đại thụ. Tần Quân thấy vậy, khóe miệng co quắp. Thường Thiến Thiến há hốc mồm.

Thường Hạo cũng bị tiếng động cực lớn làm cho khiếp sợ đến mức trợn mắt. Đáng tiếc hắn đã không nhìn thấy được bóng dáng của Hạ Hầu Ân.

Đát Kỷ nhanh chóng bay vào trong rừng cây. Ngay sau đó mặt đất chấn động. Rõ ràng Đát Kỷ và Hạ Hầu Ân triển khai chiến đấu kịch liệt.

- Nữ nhân thối tha! Ta muốn giết chết ngươi!

Tiếng gầm gừ của Hạ Hầu Ân giống như Lệ Ma, vang vọng ở dưới màn đêm.

Ngay sau đó một đạo đao khí từ trong rừng cây dâng lên, xông thẳng vào trong bầu trời đêm. Cảnh tượng hoành tráng. Tần Quân nhìn thấy, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Hắn cũng muốn có lực lượng cường đại như vậy!

Thường Thiến Thiến ở phía sau, nàng đã nhìn tới há hốc mồm. Nữ tử tuyệt mỹ kia không ngờ lại cường đại như vậy!

Thường Hạo càng không nhịn được cho mình một bạt tai. Đau đớn trên mặt khiến cho hắn xác thực tin rằng chính mình không phải đang nằm mơ.

Hắn không khỏi vui mừng bất ngờ đứng lên. Xem ra hắn không cần phải chết nữa!

Chỉ có điều vừa nghĩ tới ánh mắt mình lúc trước nhìn về phía Đát Kỷ, hắn lại bất an. Hắn rất sợ mình chọc giận Đát Kỷ.

Không được một phút, cuộc chiến đấu liền dừng lại. Rừng cây đối diện hồ nước chỉ thấy bụi bặm cuồn cuộn bốc lên. Đát Kỷ kéo theo Hạ Hầu Ân cường tráng hơn nàng mấy lần, tung người bay đến. Nàng giống như tiên

nữ cửu thiên, hạ xuống trước mặt Tần Quân. Thường Hạo và Thường Thiến Thiến nhìn thấy, miệng há hốc, một hồi lâu cũng nói không ra lời.

Một tiếng động vang lên!

Toàn thân Hạ Hầu Ân đều là máu, giống như chó chết bị Đát Kỷ ném ở trên bãi cỏ. Cảnh tượng đó khiến cho hai người Thường Hạo cảm giác giống như mình đang nằm mơ.

Đây thật là cường giả Kim Đan Cảnh uy chấn tám phương của vương quốc Càn Nguyệt kia sao?

- Các.... ngươi... rốt cuộc là ai?

Miệng Hạ Hầu Ân chứa đầy máu loãng, hỏi. Trong đôi mắt hắn lộ ra sự tuyệt vọng.

Kinh mạch toàn thân hắn bị chấn đứt. Muốn đứng dậy hoàn toàn là hy vọng xa vời.

Lúc này, trong lòng hắn bị sự hối hận vô hạn tràn ngập. Mình không ngờ nhìn nhầm!

- Hạ Hầu Ân, cảm ơn ngươi đã đến.

Vẻ mặt Tần Quân đầy cảm kích nói với Hạ Hầu Ân. Hạ Hầu Ân tức giận đến mức thiếu chút nữa thổ huyết.

Trời ạ!

Cái gì gọi là cảm kích?

Các ngươi đánh ta thành như vậy, còn nói là cảm kích?

- Chủ công, chúng ta nên xử trí hắn thế nào?

Đát Kỷ cười duyên hỏi.

Nghe được nàng nói vậy, ba người Hạ Hầu Ân không khỏi ngẩn người. Nữ nhân này thực lực sâu không lường được, không ngờ lại gọi Tần Quân là

chủ công?

Bọn họ không khỏi hít vào một hơi khí lạnh. Điều đầu tiên bọn họ nghĩ đến không phải là Tần Quân mạnh tới mức nào, mà là bối cảnh của hắn có bao nhiêu khủng khiếp. Không ngờ có thể điều tới một nữ nhân xinh đẹp, thực lực vượt xa cường giả Kim Đan Cảnh tới làm thị vệ thiếp thân.

Tuyệt đối không phải là người của vương quốc Càn Nguyệt!

- Để cho ta tới.

Tần Quân kích động nói. Cường giả Kim Đan Cảnh à. Có trời mới biết được, hắn sẽ được thưởng bao nhiêu giá trị kinh nghiệm!

Lão tử muốn một lần bay lên trời!

Quỳ rạp trên mặt đất, ánh mắt Hạ Hầu Ân lóe lên. hắn hiểu rõ cơ hội cuối cùng của mình đã tới. Hắn liếc mắt liền nhìn ra được, Tần Quân chỉ là một người yếu, thực lực Luyện Khí Cảnh tầng bốn. Chỉ cần Tần Quân dám tới gần, hắn có thể đánh ra một tia khí lực cuối cùng, bắt ngược lại Tần Quân!

Lấy thêm Tần Quân làm con tin, sống sót chạy đi!

Thậm chí ép tiểu mỹ nhân này!

Ở sâu bên trong đầu, Hạ Hầu Ân không khỏi có chút kích động nho nhỏ.

Ầm...

Hạ Hầu Ân chỉ cảm thấy đầu bị thứ gì đó xuyên thủng.

------oOo------

Chương 7: Triệu hoán Hạo Thiên Khuyển (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay sau đó huyết sắc bao trùm tầm mắt của hắn, miệng hắn há hốc, gương mặt hắn lộ vẻ không dám tin.

Trước khi chết, suy nghĩ duy nhất của hắn là thứ trong tay Tần Quân rốt cuộc là loại pháp khí gì...

- Đinh! Giết chết cường giả Kim Đan Cảnh tầng chín! Thu được 10000 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thăng cấp Luyện Khí Cảnh tầng năm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thăng cấp Luyện Khí Cảnh tầng sáu!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thăng cấp Luyện Khí Cảnh tầng bảy!

...

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng bốn!

- Đinh! Bởi kí chủ đột phá một cảnh giới lớn, do dó thưởng kí chủ một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Thoải mái!

Tần Quân cảm nhận chân khí trong cơ thể mạnh mẽ hơn so với lúc trước gấp trăm lần. Hắn hận không thể gào to một tiếng!

Lão tử lúc này mới xem như là một lần bay lên trời!

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến trợn mắt hốc mồm nhìn Tần Quân. Bọn họ có thể cảm giác được sau khi Tần Quân giết chết Hạ Hầu Ân dường như đã biến thành một người khác, phát ra khí tức cường đại khiến cho bọn họ kinh hãi run sợ.

Cường giả Trúc Cơ Cảnh!

Hắn không ngờ là cường giả Trúc Cơ Cảnh!

Trong lòng Thường Hạo điên cuồng hét lên, trong mắt lộ ra vẻ đố kị.

Thân là thiên tài của Huyền Linh Tông, hiện tại hắn chẳng qua cũng chỉ là Luyện Khí Cảnh tầng chín mà thôi. Muốn đột phá Trúc Cơ Cảnh, vẫn cần

tốn rất nhiều tinh lực.

- Nói đi, hệ thống, giá trị kinh nghiệm là quy định như thế nào?

Tần Quân không nhịn được ở trong lòng thầm hỏi. Lúc trước, mình giết một binh sĩ cấm vệ cũng chỉ có hơn mười giá trị kinh nghiệm. Hắn thấy giết chết Hạ Hầu Ân, chắc hẳn giá trị kinh nghiệm phải lên tới mấy vạn, thậm chí lên mười vạn mới đúng.

- Hệ thống chỉ tính thực lực của bọn họ, không tính danh tiếng. Đương nhiên nếu như kí chủ và đối phương phát sinh dao động tâm tình mãnh liệt sẽ kích phát ra nhiệm vụ. Ví dụ như ngũ hoàng tử Tần Dự.

- Đặc biệt nhắc nhở, kí chủ chỉ có giết đối thủ có sự thù địch đối với mình, mới có khả năng thu được giá trị kinh nghiệm. Nếu như kí chủ tàn hại người vô tội, sẽ không chiếm được giá trị kinh nghiệm!

Một hồi giải thích khiến cho Tần Quân bừng tỉnh. Đồng thời, cũng khiến cho hắn phát sinh một tia thiện cảm đối với hệ thống. Chí ít giá trị kinh nghiệm đặt ra trên đó có thể thấy được hệ thống vẫn rất nhân từ.

Xem ra sau này muốn giết người, phải kéo thù hận trước đã!

Tâm tình Tần Quân rất ngang nhiên. Hắn không nhìn thấy ánh mắt khác thường của Thường Thiến Thiến và Thường Hạo, ở trong lòng thầm nói:

- Triệu hoán! Triệu hoán! Hay nhất là triệu hồi ra Tề Thiên Đại Thánh cho ta. Lão tử muốn vô địch khắp thiên hạ!

- Chủ công không ngờ trong nháy mắt đột phá một cảnh giới lớn. Quả nhiên không đơn giản.

Đát Kỷ liếc mắt thoáng nhìn Tần Quân. Chỉ có điều bởi vì mức độ trung thành duy trì ở chín mươi, cho nên nàng cũng không sinh ra lòng ác niệm.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến cảnh giới thấp lại không nhìn ra nhiều chi tiết như vậy. Bọn họ còn tưởng rằng Tần Quân là cố ý giả heo ăn lão hổ, vẫn đè thấp khí tức của mình.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên lấy ra Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút trúng Hạo Thiên Khuyển!

- Hạo Thiên Khuyển, đến từ tây du ký.

- Chủng tộc: Thiên khuyển!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Đại pháp Thiên Cẩu Thôn Nhật, thuật mũi thần truy tìm tung tích, lệnh pháp khuyển vương hào.

- Thần thông bản mạng: chân thân thiên khuyển!

- Mức độ trung thành: 100(đầy giá trị 100)!

Hạo Thiên Khuyển?

Sắc mặt Tần Quân nhất thời đầy quái dị. Hơn nữa còn là Hạo Thiên Khuyển đến từ tây du ký.

- Hệ thống, Hạo Thiên Khuyển lại mạnh hơn Đát Kỷ một chút không?

Tần Quân có chút không tin nói. Dù gì cũng là thần thú của chiến thần thiên đình. Hơn nữa ở trong tây du ký còn từng chiến đấu cùng Tôn Ngộ Không!

- Hệ thống nhắc nhở, sau khi Hạo Thiên Khuyển sử dụng thần thông bản mạng, thực lực đạt được Địa Tiên Cảnh. Đồng thời nó chưa trưởng thành tới cực hạn. Kí chủ còn có thể tiếp tục bồi dưỡng nó.

Địa Tiên Cảnh!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Vừa nghe đã biết còn mạnh hơn Hóa Hư Cảnh!

- Địa Tiên Cảnh là cảnh giới trên Hóa Hư Cảnh sao?

Trong lòng Tần Quân thầm hỏi, đồng thời ánh mắt quét ra bốn phía xung quanh. Thật không biết Hạo Thiên Khuyển trong truyền thuyết rốt cuộc có

bộ dạng thế nào.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến nhìn thấy được hắn hết nhìn đông tới nhìn tây, bọn họ nhất thời khẩn trương, còn tưởng rằng lại có kẻ địch.

- Không sai.

Hệ thống tiếc chữ như vàng nói. Tần Quân không khỏi hỏi tới:

- Trên Địa Tiên Cảnh thì sao?

- Không thể trả lời!

Tần Quân nhất thời bất đắc dĩ. Thế nào lại có cảm giác hệ thống có chút cao ngạo vậy?

Lập tức hắn tiếp tục hỏi:

- Ta nên làm như thế nào để kiểm tra tư liệu của mình. Còn nữa, Hạo Thiên Khuyển lúc nào mới tới?

Hạo Thiên Khuyển quá mạnh mẽ!

Bảo tiêu siêu cấp!

Hắn đã khẩn cấp muốn nhìn thấy Hạo Thiên Khuyển.

Câu hỏi của hắn vừa kết thúc, một màn ánh sáng chiếu hình ảnh liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Trúc Cơ Cảnh tầng bốn (121/4000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Thần thông: Không!

- Công pháp: Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng).

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển!

Lúc trước hắn đã thí nghiệm qua. Ngoại trừ chính hắn, những người khác đều không nhìn thấy được bảng tư liệu của hắn.

Không nghĩ tới, bây giờ muốn lại tăng cấp, không ngờ cần phải có bốn nghìn giá trị kinh nghiệm. Phải biết rằng vương quốc Càn Nguyệt cũng không nhiều cường giả Kim Đan Cảnh. Ngay cả tu sĩ Trúc Cơ Cảnh cũng coi như rất ít. Bọn họ gần như đều là nhân vật lớn được các gia tộc thế lực lôi kéo.

- Chỉ cần kí chủ muốn, bảng tư liệu sẽ xuất hiện bất cứ lúc nào. Về phần Hạo Thiên Khuyển, nó sẽ ở trong vòng hai mươi bốn giờ, xuất hiện ở trước mặt ngươi.

Hệ thống trả lời khiến cho tâm tình nóng nảy của Tần Quân được bình tĩnh trở lại. Là của mình, muốn chạy cũng không được!

Nghĩ xong, hắn đi tới Hạ Hầu Ân trước mặt, tìm kiếm một hồi. Đánh quái thăng cấp, rơi ra bảo vật. Hiện tại nên tìm hiểu thi thể.

Trên người Hạ Hầu Ân ngoại trừ một thanh đại đao dài cả trượng này ra, không ngờ không có mang theo vật phẩm trân quý nào khác

- Chủ công, nhẫn trữ vật của hắn.

Đát Kỷ nhìn thấy được vẻ mặt thất vọng của Tần Quân, không khỏi nhắc nhở. Lời này vừa nói ra, ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Còn có đồ chơi này sao?

Hắn vội vàng mở tay của Hạ Hầu Ân ra. Chỉ thấy trên ngón giữa bên tay phải của hắn có một chiếc nhẫn ngọc thạch. Hắn trực tiếp rút chiếc nhẫn ngọc thạch ra.

Trí nhớ của đời trước gần như chỉ liên quan tới vui đùa. Đối với tin tức về phương diện tu tiên, biết được rất ít. Điều này khiến cho Tần Quân không khỏi thầm mắng, quá phế vật!

- Hiện tại chủ nhân của nó đã chết. Kí chủ có thể lấy máu khiến cho chiếc nhẫn trữ vật nhận chủ.

Đát Kỷ lại nhắc nhở. Nàng xem như là đã nhìn ra, Tần Quân chính là một tu tiên tiểu bạch. Rất nhiều tin tức căn bản, hắn đều không biết được rõ ràng.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến càng cảm thấy bất đắc dĩ hơn. Ngươi ngay cả điều này cũng không biết. Ngươi luyện thế nào đến được Trúc Cơ Cảnh vậy?

Nhất định là một kẻ từ nhỏ liền bắt đầu bế quan tu luyện tới phát điên!

Thường Thiến Thiến nghĩ như vậy.

------oOo------

Chương 8: Desert Eagle thể hiển uy lực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bằng không Tần Quân không có khả năng hung dữ đối với nàng như vậy. Bình thường các thiếu niên nhìn thấy nàng lại không nhường đường sao? Duy nhất chỉ có Tần Quân không giống bọn họ.

Tần Quân nâng ngón trỏ của tay phải lên, lại gặp khó khăn. Hắn còn không có cắn đứt được ngón tay. Hiện tại hắn đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng bốn, có thể một ngụm cắt rơi ngón tay hay không?

Đúng lúc này, Đát Kỷ mỉm cười lại gần, ngậm ngón trỏ của hắn. Điều này khiến cho toàn thân Tần Quân chợt giật mình.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến cũng trợn to hai mắt.

Hình ảnh này là gì vậy?

Mắt Thường Hạo càng đỏ lên.

Trời ạ!

Nhân sinh Doanh gia!

Bản thân thiên phú cao, còn có nữ tử xinh đẹp như thế làm bạn bên cạnh. Cùng là nam nhân, chênh lệch vì sao lại lớn như vậy?

Thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy được Đát Kỷ, Thường Hạo liền kinh sợ. Bây giờ nhìn thấy Đát Kỷ ôn nhu cắn Tần Quân như vậy, trong lòng hắn buồn phiền tới mức hoảng hốt.

- Được rồi.

Đát Kỷ chậm rãi thả lỏng miệng, nhìn ngón trỏ đang rỉ máu. Tần Quân chỉ cảm thấy bản thân mình dường như đang lơ lửng ở trên đám mây. Từ ngón tay vừa rồi truyền tới cảm giác điện giật, khiến cho hắn khó có thể quên được.

Thu hồi tâm thần, Tần Quân vội vàng đặt ngón trỏ ở trên nhẫn trữ vật.

Cái gọi là nhẫn trữ vật, đó là nhẫn bên trong nắm giữ không gian độc lập, chuyên môn dùng để chứa đựng vật phẩm.

Không gian bên trong nhẫn trữ vật của Hạ Hầu Ân có kích thước chừng hai mươi thước vuông. Sau khi lấy máu nhận chủ, Tần Quân chỉ cần tập trung tâm thần ở trên nhẫn trữ vật, có thể bỏ vào hoặc lấy ra vật phẩm. Hắn trực tiếp thu Desert Eagle và đại đao của Hạ Hầu Ân vào trong.

Bởi vì mới mẻ, hắn lại có thể bỏ vào lấy ra Desert Eagle tới mười lần. Tới khi sử dụng được tùy tâm sở dục, bảo đảm không xuất hiện tình huống xấu hổ, không đón nổi Desert Eagle.

Thật thần kỳ!

Tần Quân không khỏi cảm thán. Không hổ danh là thế giới Thần Ma, loại nhẫn trữ vật vật này không ngờ thật sự tồn tại. Đồng thời cũng chứng minh trí tưởng tượng của nhân loại địa cầu phong phú.

Nhìn thấy được vẻ mặt thổn thức của hắn, Thường Thiến Thiến liền không nhịn được che trán. Khóe miệng Thường Hạo càng co quắp.

Ngươi dù gì cũng là thiên tài của thế lực lớn. Một cái nhẫn trữ vật đã khiến ngươi cảm thấy mới mẻ như vậy sao?

- Được rồi. Các ngươi có thể đi!

Tần Quân cảm nhận được ánh mắt bọn họ, không khỏi thản nhiên nói. Trong lòng hắn lại nóng như lửa.

Tiếp theo Đát Kỷ sẽ giúp hắn tắm rửa!

Những người không có nhiệm vụ mau mau cút ngay!

Đêm xuân một khắc đáng ngàn vàng!

- Chân ta bị đau. Ta muốn ở lại chỗ này nghỉ ngơi một đêm.

Thường Thiến Thiến đáng thương nói. Thường Hạo cũng lặng lẽ nhìn về phía Đát Kỷ. Đát Kỷ dung nhan tuyệt thế, thiếu chút nữa câu đi linh hồn nhỏ bé của hắn. Hắn làm sao có thể rời đi vào lúc này được?

Suy nghĩ một chút, Thường Hạo dùng ngôn từ chính nghĩa nói:

- Thủ hạ còn có một đám binh sĩ của Hạ Hầu Ân. Lúc trước chính là bọn họ đang đuổi giết chúng ta. Cho nên chúng ta đành lưu lại cùng các ngươi chiến đấu!

Âm thanh nói năng có khí phách. Khí phách đệ tử của đại tông thể hiện ra được vô cùng nhuần nhuyễn.

Đáng tiếc, Đát Kỷ cũng không nhìn hắn, mà nhìn Tần Quân hỏi:

- Cần ta giải quyết bọn họ không?

Phụt...

Thường Hạo thiếu chút nữa thổ huyết. Nữ thần, nàng có cần phải tuyệt tình như vậy hay không?

Tần Quân không khỏi rơi vào trầm tư. Thường Hạo nhìn thấy vậy, trong lòng hắn thầm run lên. Trời ạ, các ngươi chẳng lẽ thật sự muốn động thủ

hay sao?

Đúng lúc này, Đát Kỷ bỗng nhiên nói:

- Thật sự có một đám binh sĩ đang chạy về phía chúng ta.

- Các ngươi có thể đi chiến đấu.

Tần Quân quay đầu nhìn về phía hai người Thường Hạo nói. Hắn giận bọn họ thiếu chút nữa thì thổ huyết. Có cần hữu hảo như vậy hay không!

Đương nhiên Tần Quân chỉ là nói đùa. Đám binh sĩ của Hạ Hầu Ân trong mắt hắn hoàn toàn là giá trị kinh nghiệm. Hắn tất nhiên không thể bỏ qua.

Giết đám binh sĩ cùng hung cực ác, trong lòng hắn hoàn toàn không có chút gánh nặng nào.

Hạ Hầu Ân từ sau khi làm phản, dẫn teho binh sĩ ở vương quốc Càn Nguyệt không chuyện ác nào không làm. Mặc dù Nam Mãnh đại tướng quân tự mình chinh phạt, nhưng lần nào cũng để cho hắn chạy trốn, khiến hoàng đế hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Không được một phút, hai ba mươi tên binh sĩ từ trong rừng cây đối diện hồ nước đi ra. Thực lực của bọn họ không đồng đều. Người thấp nhất là Luyện Khí Cảnh tầng hai. Mạnh nhất cũng không quá Luyện Khí Cảnh tầng sáu.

- Bọn họ ở nơi đó!

- Chờ một chút! Các ngươi mau nhìn kìa. Đó không phải là thi thể của tướng quân sao?

- Ta ngất! Thật sự đúng rồi!

- Tướng quân chết rồi sao?

Các binh sĩ nhất thời rối loạn, ánh mắt nhìn về phía đám người Tần Quân lộ vẻ sợ hãi.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến có vẻ rất hưng phấn. Lúc trước bởi vì

có Hạ Hầu Ân ở đó, khiến bọn họ sợ hãi những binh sĩ này. Nhưng bây giờ Hạ Hầu Ân đã chết. Đám binh sĩ này ở trong mắt bọn họ giống như sơn dương.

Đúng lúc này, Tần Quân lại lấy ra Desert Eagle. Sau khi thăng cấp Trúc Cơ Cảnh, cảm quan của hắn vượt qua người thường. Với khoảng cách xa mấy chục thước, hắn vẫn có thể nhìn thấy rõ đối phương.

Ầm! Ầm! Ầm...

Đạn không ngừng gào thét bắn ra. Những binh sĩ kia căn bản không kịp phản ứng, đã trực tiếp bị bắn trúng. Hoa máu bắn ra. Bởi Desert Eagle trải qua hệ thống cải tạo, chỉ cần truyền vào chân khí là được. Hơn nữa, sau khi đột phá Trúc Cơ Cảnh, trên phương diện chất lượng và tổng số lượng chân khí của Tần Quân đều vượt xa Luyện Khí Cảnh.

Những binh sĩ Luyện Khí Cảnh đó căn bản không ngăn cản được.

- Đinh! Giết chết binh sĩ Luyện Khí Cảnh tầng ba, thu được 25 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết binh sĩ Luyện Khí Cảnh tầng bốn, thu được 29 giá trị kinh nghiệm!

...

Âm thanh hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên ở trong đầu Tần Quân. Nhưng hắn cũng không quá vui mừng hay bất ngờ, mà vẫn bình tĩnh tiếp tục nổ súng.

- Chạy mau! Tiểu tử kia có pháp khí!

- A.

- Đây là pháp khí gì vậy? Lực phá hoại quá mạnh mẽ!

Những binh sĩ còn sống, sau khi nhìn thấy được uy lực kinh khủng của Desert Eagle, sợ đến mức phân tán ra bốn phía chạy thoát đi. Tần Quân bình tĩnh nói:

- Đát Kỷ, ném tất cả bọn họ qua đây!

- Được, chủ công.

Đát Kỷ cười nũng nịu nói. Nói xong, nàng liền giống như trích tiên mị ảnh vậy, nhanh chóng bay về phía đối diện hồ nước. Tần Quân cũng sẽ không nổ súng. Rất nhanh, Đát Kỷ liền ném tên binh sĩ đầu tiên qua. Người vẫn còn ở trên không trung, Tần Quân liền giơ tay lên bắn liền ba phát, khiến cho tên binh sĩ kia còn ở trên không trung liền chết.&

------oOo------

Chương 9: Kỹ năng truyền thừa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuật bắn súng vẫn quá kém!

Tần Quân âm thầm tiếc nuối nghĩ. Nếu như hắn có thuật bắn súng cao siêu, hoàn toàn có thể một phát súng lấy mạng.

May mà chân khí của hắn nhiều, bắn mấy trăm phát súng cũng không là vấn đề!

Cứ như vậy, từng tên binh sĩ bị Đát Kỷ ném qua. Tần Quân mượn chuyện này cũng có thể luyện được một chút thuật bắn súng. Không được một phút, tất cả binh sĩ đều chết ở dưới đạn chân khí của Desert Eagle. Đáng tiếc, Tần Quân vẫn còn cách thăng cấp một ít giá trị kinh nghiệm nữa.

Chỉ có điều không sao. Luyện Khí Cảnh và Trúc Cơ Cảnh cần có số lượng giá trị kinh nghiệm cũng không tính là nhiều. Sau khi cố gắng đột phá Kim Đan Cảnh cần phải có số lượng giá trị kinh nghiệm lớn hơn nữa.

Đối với điều này, Tần Quân vẫn rất hài lòng.

Thường Hạo và Thường Thiến Thiến nhìn tới trợn mắt há hốc mồm. Đám binh sĩ này tuy rằng không tính là quá mạnh, nhưng dù gì cũng là tu sĩ, là nhân vật Luyện Khí Cảnh. Cho dù là hai người bọn họ liên thủ cũng không có cách nào đẩy lùi được tất cả binh sĩ. Nhưng ở trước mặt Tần Quân và

Đát Kỷ, những binh sĩ này lại có vẻ yếu ớt như vậy!

Bọn họ hiểu rõ, thật ra là Đát Kỷ quá mạnh mẽ. Còn có pháp khí trong tay Tần Quân, đẳng cấp tuyệt đối là rất cao!

- Được rồi, các ngươi có thể đi!

Tần Quân xoay người thưởng thức Desert Eagle. Hắn nhìn hai người Thường Hạo cười nói. Thân khẩu súng Desert Eagle màu bạc ở dưới ánh trăng chiếu xuống phản xạ ra ánh sáng lạnh lẽo, khiến cho tim của hai người chợt nhảy lên.

- Các ngươi có thể đưa chúng ta trở về Huyền Linh Tông hay không?

Thường Thiến Thiến giả vờ điềm đạm đáng yêu hỏi. Nàng đúng là cùng đường.

Đi ra ngoài rèn luyện, ban đầu còn tưởng rằng ở dưới sự bảo vệ của Thường Hạo, nàng có thể cố gắng du ngoạn một hồi. Không nghĩ tới nàng lại xuất sư bất lợi. Bọn họ vừa mới rời khỏi tông môn không được ba ngày liền bị Hạ Hầu Ân bắt làm tù binh. Nếu không có phải nửa đường có thù oán gia tìm tới cửa, Thường Thiến Thiến đã bị Hạ Hầu Ân làm vấy bẩn.

Sau đó, nàng và Thường Hạo tìm cơ hội chạy trốn. Một lần trốn chính là hai ngày. Hạ Hầu Ân không ngờ để mắt tới sắc đẹp của nàng, vẫn không ngừng theo sát. Trong lúc đó, nàng còn bị tổn thương mắt cá chân.

Hiện tại nàng nếu muốn quay về tông môn, chỉ dựa vào Thường Hạo là không được. Thường Hạo bị Hạ Hầu Ân đánh cho bị trọng thương. Hiện tại thực lực của hắn giống như Luyện Khí Cảnh tầng năm. Nếu như muốn xuyên qua dải đất hoang dã và từng thành trì, tuyệt đối là rất khó. Hơn nữa bản thân Thường Thiến Thiến xinh đẹp. Dọc đường đi rất dễ dàng bị người khác mơ ước.

Cho nên nàng hiện tại chỉ có thể dựa vào Tần Quân và Đát Kỷ.

Thường Hạo tức giận đến bĩu môi. Nhưng hắn cũng không dám để ý tới mặt mũi. Thương thế của mình hắn hiểu rõ ràng nhất. Thoạt nhìn hắn hình như không có việc gì, nhưng tì tạng bị chấn động tổn thương, cần phải điều trị trong khoảng thời gian dài.

- Nàng đang nằm mơ sao?

Tần Quân nhìn Thường Thiến Thiến giống như nhìn thấy một kẻ ngốc. Dựa vào cái gì ta phải đưa ngươi trở lại?

Ta cũng không phải vỏ xe phòng hờ đại sư huynh của ngươi!

- Sau khi trở lại tông môn, ta sẽ bảo cho cha ta thưởng cho ngươi!

Thường Thiến Thiến gấp đến độ nước mắt cũng sắp chảy ra.

Nói thật giống như cha ngươi rất trâu bò vậy!

Tần Quân đảo mắt. Hắn vừa muốn cự tuyệt, âm thanh nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên:

- Đinh! Kích phát ra nhiệm vụ phụ. Hộ tống Thường Thiến Thiến trở lại Huyền Linh Tông. Phần thưởng của nhiệm vụ 5000 giá trị kinh nghiệm!

Năm nghìn giá trị kinh nghiệm!

Vậy là bằng giết bao nhiêu tu sĩ Luyện Khí Cảnh!

Tần Quân vội vàng đổi giọng, vỗ ngực, dùng lời lẽ chính nghĩa, nói:

- Không thành vấn đề, bảo vệ người yếu, người người có trách nhiệm!

Hai mắt Thường Thiến Thiến nhất thời trợn tròn. Trên hàng lông mi thật dài vẫn còn đọng lại giọt nước mắt. Cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, biểu tình ngây người. Có vẻ rất khả ái.

Đát Kỷ và Thường Hạo cũng không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

Một câu nói trước, còn rất không kiên nhẫn. Một câu nói sau không ngờ lập tức thay đổi thái độ.

- Thật sao?

Thường Thiến Thiến rụt rè hỏi một câu. Nàng khiếp sợ Tần Quân đùa giỡn nàng.

- Thật sự!

Tần Quân nghiêm túc gật đầu. Đồng thời trong lòng hắn thầm hỏi:

- Tại sao phải kích phát nhiệm vụ phụ?

- Đối phương hi vọng ngươi giúp đỡ, tâm tình quá mức nồng liệt, cho nên mới tạo ra nhiệm vụ phụ.

- Mặt khác, bởi đây là nhiệm vụ phụ đầu tiên do người khác gây ra. Một khi kí chủ hoàn thành nhiệm vụ, sẽ kích hoạt hình thức kỹ năng truyền thừa!

Hình thức kỹ năng truyền thừa?

Tần Quân nhất thời bị kích thích lòng hiếu kỳ nồng đậm mạnh mẽ. Hệ thống kiên nhẫn giải thích:

- Cái gọi là kỹ năng, n thật ra là khái quát đối với công pháp, thuật pháp, thần thông. Kí chủ có thể ngẫu nhiên lấy ra kỹ năng truyền thừa Thần Ma, phạm vi vô hạn. Một khi rút trúng, trực tiếp rót kỹ năng vào trong đầu của kí chủ. Kí chủ chỉ cần tu luyện thêm một chút liền có thể phát huy ra giống như bình thường.

- Đương nhiên, nếu như rút trúng kỹ năng quá cường đại, thực lực cảnh giới của kí chủ thấp, thể hiện ra lực phá hoại rất có khả năng sẽ không đúng theo ý người.

Tần Quân bừng tỉnh. Trong lòng hắn cũng không khỏi dâng lên một tia mong chờ.

Tuy rằng hắn đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng bốn, nhưng thủ đoạn công kích của hắn rất ít. Công pháp còn chỉ có một bộ Luyện Khí Quyết đại lục. Nói cách khác nếu như không có công pháp Trúc Cơ Cảnh, hắn đừng mong lại tiến bộ.

Cũng may hắn có hệ thống thần thoại!

Đánh quái thăng cấp!

- Chủ công, đêm nay chúng ta lại nghỉ ngơi ở trong này đi.

Đát Kỷ nói. Bởi vì có Thường Hạo và Thường Thiến Thiến gia nhập, nàng không thể mang theo Tần Quân trực tiếp xuyên qua đồng hoang.

- Đúng. Lại ở bên hồ nghỉ ngơi đi.

Thường Thiến Thiến liền vội vàng gật đầu nói. Nàng trật khớp chân, đi lại cực kỳ thống khổ, tất nhiên muốn nghỉ ngơi một đêm.

Tần Quân tất nhiên không có ý kiến. Chỉ là trong lòng hắn không khỏi có một tia bi thương căm phẫn.

A!

Cùng tắm xem ra là không có cách nào thực hiện được!

Nghĩ một lát, Tần Quân trực tiếp đi về phía hồ nước. Sau khi đột phá Trúc Cơ Cảnh, tạp chất dơ bẩn trong cơ thể hắn đều bị bài trừ qua lỗ chân lông, khiến cho toàn thân hắn dính dính nhớp nhớp, cực kỳ khó chịu.

Sau khi nhìn thấy được Tần Quân đi vào trong hồ u, Đát Kỷ thản nhiên cười. Sau đó nàng lấy từ trang bị bên hông ra một bộ trang phục cấm vệ đặt ở bên hồ.

- Tỷ tỷ, buổi tối ta ngủ cùng với tỷ tỷ đi.

------oOo------

Chương 10: Thú triều khủng khiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Thiến Thiến lại gần, lộ vẻ đáng thương hỏi. Những buổi tối trước đó, nàng cùng Thường Hạo chạy nạn, khiến cho nàng trong lúc ngủ cũng không dám thả lỏng. Nàng rất sợ Thường Hạo nổi lên tâm tư xấu xa. Cũng

may Thường Hạo không xé rách lớp da mặt giả nhân giả nghĩa.

Theo Thường Hạo, Thường Thiến Thiến sớm muộn sẽ gả cho hắn. Nhất thời nóng vội, ngược lại sẽ làm hỏng chuyện lớn.

Mục tiêu của hắn là toàn bộ Huyền Linh Tông!

Thường Hạo lặng lẽ không lên tiếng, đi tới dưới một cây đại thụ, luyện công điều dưỡng thân thể.

Sau khi tắm xong, tinh thần Tần Quân sảng khoái. Hắn kéo bộ áo tù nhân bị ướt lên bờ, sau đó cầm trang phục cấm vệ đi tới trong rừng cây thay.

Sau khi thay xong trang phục của cấm vệ, toàn thân Tần Quân dường như sống lại, tướng mạo tuấn mỹ. Mái tóc ướt trái lại khiến hắn tăng thêm một phần tà mị. Nhìn hắn đi tới, miệng Thường Thiến Thiến thoáng mở ra.

Không nghĩ tới tên này bộ dạng túi da lại rất được.

Chí ít so với Thường Hạo, cũng không tệ.

Thậm chí bởi vì hắn đột phá Trúc Cơ Cảnh, khí chất so với Thường Hạo càng xuất trần hơn. Nhất là dưới đôi mày kiếm, hai mắt hắn lấp lánh có thần. Thường Thiến Thiến nhìn thấy, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

Đương nhiên, tất cả là căn cứ vào biểu hiện cường thế của Tần Quân lúc trước. Bằng không bề ngoài cho dù tốt, cũng không có cách nào hấp dẫn được Thường Thiến Thiến.

- Đát Kỷ, buổi tối ngủ cùng ta, ta sợ.

Tần Quân chẳng biết xấu hổ, tiến đến trước mặt Đát Kỷ, cười hắc hắc nói. Thường Thiến Thiến nghe được thầm mắng vô sỉ.

Có Thường Thiến Thiến và Thường Hạo ở đó, Tần Quân tất nhiên không tiện phát sinh một ít chuyện vui vẻ với Đát Kỷ.

Đêm đó, Đát Kỷ bắt tới ba con thỏ rừng nướng lên. Bởi vì nhìn Thường Hạo không vừa mắt, Tần Quân không có chia thỏ nướng cho hắn, khiến cho hắn tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. Mặc dù Thường Thiến Thiến

cho cho hắn, hắn cũng không muốn nhận.

Nam nhân phải có tôn nghiêm!

Thường Hạo lặng lẽ ăn lương thực phụ trong tay. Trong lòng hắn lại mắng mười tám đời tổ tông Tần Quân một lượt.

Sau khi ăn xong thỏ nướng, ba người Tần Quân mệt mỏi liền dựa vào một cây đại thụ, chìm vào giấc ngủ. Đát Kỷ ngồi ở chính giữa, Tần Quân và Thường Thiến Thiến dựa ở hai bên nàng. Thường Hạo thấy vậy, nghiến răng nghiến lợi.

Suốt đêm không nói chuyện. Tuy rằng nơi hoang dã thường xuyên truyền đến tiếng dã thú gào thét, nhưng bởi vì tinh thần quá mệt mỏi, Tần Quân ngủ rất say.

...

Ngày hôm sau, trời mới vừa sáng, Tần Quân cảm giác mũi rất ngứa. Sau đó hắn chậm rãi mở mắt ra. Đập vào mắt hắn là khuôn mặt tươi cười của Thường Thiến Thiến. Bởi đến quá gần, hắn sợ đến mức trực tiếp đứng phắt dậy. Thường Thiến Thiến cũng bị đẩy cho, đặt mông ngồi dưới đất.

- Em gái nàng! Mới sáng sớm chơi cái gì kinh hồn vậy!

Tần Quân mắng, đồng thời tay phải không ngừng vỗ về phía ngực. Trái tim đập quá nhanh.

- Ngươi dám mắng sư muội ta!

Cách đó không xa Thường Hạo nhất thời không vui. Hắn bước mấy bước, đi tới trước mặt Tần Quân, hình như muốn động thủ.

Hiện tại Tần Quân đã đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng bốn, cũng không sợ hắn. Lúc này Tần Quân liền trừng mắt mắng:

- Ngươi không phục sao? Vậy tới đi!

Thường Hạo tức giận đến toàn thân run rẩy. Hắn chỉ là muốn biểu hiện một chút, không nghĩ tới Tần Quân cứng rắn như thế.

Trúc Cơ Cảnh và Luyện Khí Cảnh tuy rằng cảnh giới nối liền, nhưng khác nhau một trời một vực. Đừng nói hắn giờ phút này, cho dù hắn ở dưới trạng thái toàn thịnh, cũng không có tự tin tuyệt đối có thể đánh thắng Tần Quân.

- Được, ta xin lỗi. Ai cho ngươi ngủ nướng như vậy!

Thường Thiến Thiến phủi mông một cái đứng lên. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng viết đầy hai chữ không vui. Nàng chỉ là muốn trêu chọc Tần Quân một chút. Làm sao biết được hắn lại có phản ứng lớn như vậy.

Tần Quân nhìn lướt qua một vòng, phát hiện Đát Kỷ đang ở bên bờ sông cười mà như không cười, nhìn hắn. Hắn nhất thời hiểu rõ mình là người tỉnh lại cuối cùng. Hắn nhìn mặt trời ở trên cao. Chắc hẳn đã sắp tới chín giờ.

Sắc mặt hắn ửng đỏ, giả ho một tiếng, nói:

- Chúng ta lên đường đi!

- Ngươi cũng sẽ không có ý tứ à!

Thường Thiến Thiến che miệng cười nói.

Người gian không phá!

Tần Quân buồn bực suy nghĩ. Thường Hạo nhìn thấy được hai người trò chuyện tiếng cười liên tục vang lên, lại không khỏi cảm thấy tức giận.

- Sư muội! Sư ca giúp sư muội trút giận, sư muội thế nào lại không trò chuyện với ta vậy!

Thường Hạo bi thương căm phẫn nghĩ. Nhưng hắn cũng không dám biểu hiện ra ngoài. Hắn chỉ có thể xanh mặt đứng ở sau lưng Thường Thiến Thiến.

Sau đó Tần Quân ở bên hồ rửa mặt xong, liền dẫn đoàn người rời đi.

Vị trí của Huyền Linh Tông vừa lúc ở trên đường đi về Vương Đô.

Nhóm bốn người biến mất ở trong rừng cây. Dọc đường đi, Tần Quân đều đang suy nghĩ Hạo Thiên Khuyển khi nào mới xuất hiện.

Đây chính là một cường giả Địa Tiên Cảnh đấy!

Có Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh, thế lực hộ vệ của hắn sẽ càng mạnh mẽ. Thậm chí trèo lên đánh toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt!

- Đúng rồi. Những thủ hạ khác của Hạ Hầu Ân ở nơi nào?

Tần Quân vừa đi vừa nhìn về phía Thường Thiến Thiến hỏi. Thủ cấp của Hạ Hầu Ân còn đang ở trong nhẫn trữ vật của hắn. Nếu như gặp phải loạn tướng khác, hắn sẽ lấy thủ cấp của Hạ Hầu Ân ra, trước kéo thù hận, sau lại quét giá trị kinh nghiệm.

phương án tác chiến hoàn mỹ, Tần Quân cũng sắp cảm động trước chính mình.

- Không biết. Bởi vì bình thường Hạ Hầu Ân bị đại tướng quân Nam Mãnh truy sát. Binh sĩ thủ hạ càng ngày càng ít. Không có ai biết đại bản doanh của hắn. Mỗi lần hắn xuất hành đều chỉ dẫn theo hơn mười người.

Thường Thiến Thiến lắc đầu nói.

Tần Quân không khỏi gật đầu. Nếu như Hạ Hầu Ân thật sự có đội quân quy mô lớn, chắc hẳn đã sớm làm phản. Sao có thể chịu cảnh quanh năm bị đội quân của vương quóc truy sát như vậy?

Hơn nữa hành vi Hạ Hầu Ân phạm tội tàn nhẫn chắc hẳn cũng có thể thu hút người gia nhập vào đội ngũ của hắn.

- Ai!

Tần Quân thất vọng thở dài nói.

Thường Hạo đi ở phía sau cùng, khóe miệng giật một cái. Hắn thấy, Tần Quân chính là đang giả vờ trâu bò.

Cho rằng mình giết được Hạ Hầu Ân đã là rất nổi bật sao?

Nếu không có Đát Kỷ ra tay, Tần Quân căn bản không phải là đối thủ của Hạ Hầu Ân.

Dù vậy, hắn có chán ghét Tần Quân thế nào đi nữa, cũng không dám động thủ.

Một đường không nói chuyện.

Tới gần buổi trưa, bốn người vượt qua một ngọn núi nhỏ, đi tới trên Hoang Nguyên. Đưa mắt nhìn lại, Hoang Nguyên vô biên vô hạn, dường như không có điểm cuối, khiến người ta cảm giác tuyệt vọng. Trên bầu trời xanh cũng không thiếu yêu thú cầm loại đang bay. Thể hình bên ngoài của nó khiến người ta khiếp sợ tới cực độ.

------oOo------

Chương 11: Thú triều khủng khiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Yêu thú chia ra làm thập giai. Mỗi giai lại là cửu cấp. Nhất giai tương đương với Luyện Khí Cảnh. Nhị giai tương đương với Trúc Cơ Cảnh. Tam giai tương đương với Kim Đan Cảnh. Tứ giai tương đương với Thuế Phàm Cảnh. Ngũ giai tương đương với Hóa Hư Cảnh. Yêu thú đạt được ngũ giai có thể biến hóa.

Đát Kỷ giới thiệu cho Tần Quân biết. Tần Quân nghe được. không khỏi tặc lưỡi lấy làm kỳ.

Thường Thiến Thiến không khỏi tò mò hỏi:

- Trên Thuế Phàm Cảnh là Hóa Hư Cảnh sao? bên trong Huyền Linh Tông chúng ta vẫn chưa có tư liệu liên quan tới Hóa Hư Cảnh.

Tần Quân bĩu môi. Bản thân Huyền Linh Tông các ngươi lại là cặn bã.

- Nhưng thật ra là có. Chẳng qua là cơ mật, đệ tử bình thường không có tư cách hiểu rõ.

Thường Hạo thản nhiên nói. Hắn vốn định biểu hiện mình, nhưng lọt vào trong tai Thường Thiến Thiến chính là một ý tứ khác.

Bản thân ta vì con gái của tông chủ không có tư cách hiểu rõ sao?

Cái miệng nhỏ nhắn của Thường Thiến Thiến mín lại. Đối với đại sư huynh của mình, nàng càng thêm phản cảm.

Đúng lúc này, mặt đất bỗng nhiên chấn động. Bốn người vội vàng quay đầu lại nhìn. Chỉ thấy phía đông, nơi thiên địa giao hợp xuất hiện một vạch đen. Tần Quân nhất thời nhíu mày. Sau khi hắn nhìn kỹ, thiếu chút nữa thì sợ tới mức tiểu cả ra.

Trời ạ!

Vô số yêu thú đang chạy về phía bọn họ. Các loại yêu thú đều có. Giao long, rắn, hổ, báo, hùng v.v... Bọn chúng đều lớn hơn so với động vật trên địa cầu gấp mấy lần. Thậm chí còn có yêu thú có thể so ánh với ngọn núi nhỏ. Cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

- Chạy mau!

Đát Kỷ quát lớn. Trong nháy mắt ba người Tần Quân từ trong chấn động, giật mình tỉnh lại.

Nhóm bốn người bắt đầu chạy nhanh về phía trước. Phương hướng vừa lúc tạo thành chín mươi độ so với thú triều hiện lên.

Tần Quân cũng không muốn bị thú triều nghiền ép, lệch khỏi phương hướng quỹ đạo. Hắn liền vội vàng kêu lên:

- Đát Kỷ, mau mang theo ta và Thường Thiến Thiến bay lên!

Đát Kỷ trong nháy mắt hiểu ý, hai tay giơ ra, ôm lấy vòng eo của Tần Quân và Thường Thiến Thiến trực tiếp nhảy lên, bay nhanh.

Ta ngất!

Thường Hạo nhất thời há hốc mồm.

Trời ạ, ta thì sao?

- Chờ ta một chút!

Thường Hạo hoảng sợ kêu lên. Đáng tiếc Tần Quân cũng không để ý tới hắn.

Nói đùa sao? Đát Kỷ chỉ có hai tay. Lại nói nhiệm vụ phụ của hắn là hộ tống Thường Thiến Thiến quay về Huyền Linh Tông, không bao gồm Thường Hạo.

Thường Hạo tiểu tử này bao giờ cũng nhìn lén Đát Kỷ. Tần Quân sớm nhìn hắn không thuận mắt.

Cùng lúc đó, ở phía trước thú triều còn có một đội tu sĩ đang chạy như điên. Trong đó nữ có nam có. Trên người của mỗi người đều có vết máu. Tất cả thoạt nhìn rất chật vật.

- Chạy qua bên kia! Bên kia có người!

Một nam nhân râu mép dài chỉ vào phương hướng của đám người Tần Quân kêu lên. Lời vừa nói ra, các tu sĩ còn lại vội vàng chạy về phía đám người Tần Quân.

Ở dã ngoại, gặp phải yêu thú tập kích, không cần ngươi chạy trốn nhanh nhất, chỉ cần không phải chậm nhất là được!

- Ta ngất! Một đám người cặn bã!

Thường Hạo đuổi sát ba người Tần Quân, nhìn thấy được nhóm tu sĩ kia không ngờ mang theo thú triều chạy về hướng của mình. Hắn nhất thời không nhịn được mắng lớn.

Cùng lúc đó, một chó mực thoạt nhìn hình như là nuôi trong nhà đang thè lưỡi vượt qua các tu sĩ. Bốn chân của nó nhỏ dài, khiến nó chạy có chút thấy tức cười. Mục tiêu thình lình là đám người Tần Quân.

- Trời ạ! Con chó lông tạp này làm sao mà chạy được nhanh như vậy?

- Trời ạ! Không thể nhẫn nhịn được! Bị một chó mực vượt qua!

- Chạy thoát thân! Không quan tâm tới nó!

- Rõ ràng không phải là yêu thú, lại còn có thể chạy nhanh như vậy! Tức chết đại gia ta!

- Gâu gâu gâu!

Ở trong sự bi thương căm phẫn kêu gào của một đám tu sĩ, chó mực chạy trốn càng lúc càng nhanh. Đầu lưỡi thật dài từ trong miệng nó xuất hiện. Nước bọt theo đó bắn ra. Nhìn rất tức cười.

Gào! Gào! Gào...

Vô số yêu thú liên tiếp rít gào, âm thanh chấn động trời cao, khiến cho tâm thần của các tu sĩ Luyện Khí càng thêm căng thẳng. Mỗi người đều đang hận cha mẹ không sinh ra cho mình thêm hai cái đùi.

Được Đát Kỷ ôm, Tần Quân nhìn thú triều giống như sóng thần vậy, tâm tư thoáng động. Hắn ở trong lòng, thầm hỏi:

- Hệ thống, giết yêu thú có thể được giá trị kinh nghiệm hay không?

- Sẽ, chỉ có điều so với giết chết kẻ địch ở trong cùng giai, sẽ đạt được giá trị kinh nghiệm ít hơn.

Hệ thống nhanh chóng đáp lại. Điều này khiến cho tâm tư Tần Quân trong nháy mắt trở nên sống động. Ở đây nhiều yêu thú như vậy. Nếu như đều giết chết, vậy sẽ là bao nhiêu giá trị kinh nghiệm?

Nghĩ tới đây, hắn nhìn về phía Đát Kỷ hỏi:

- Nàng có thể chiến thắng được thú triều không?

Khóe miệng Đát Kỷ giật một cái, bất đắc dĩ nói:

- Tiểu chủ công, đây chính là thú triều. Ta làm sao có thể tự lực chấn động? Hơn nữa thú triều quy mô lớn như vậy, hoặc là thiên tai địa kiếp đưa tới. Hoặc là có một vị Yêu Vương đang tác động!

Yêu Vương!

Tần Quân thận trọng hỏi:

- Yêu Vương rất mạnh sao?

- Mỗi một vị Yêu Vương đều ít nhất là Hóa Hư Cảnh. Thú triều quy mô như vậy, nên Yêu Vương nói không chừng còn mạnh hơn.

Đát Kỷ nói chuyện một hồi, khiến cho Tần Quân mồ hôi lạnh tuôn ra nhễ nhại. Hắn thấy, Đát Kỷ tuy rằng cũng là Hóa Hư Cảnh, nhưng dù sao chỉ là nữ lưu, am hiểu thuật yêu mị, khẳng định không lợi hại bằng các cường giả chiến đấu Hóa Hư Cảnh khác.

Nghĩ tới đây, hắn nhất thời đành bỏ đi suy nghĩ quét thú triều.

- Cứu mạng a!!! Các ngươi đừng bỏ ta lại!!

Giọng điệu hoảng sợ của Thường Hạo từ phía sau truyền đến. Tần Quân không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Thường Thiến Thiến theo bản năng quay đầu nhìn lại. Nàng chỉ thấy Thường Hạo giống như chó nhà có tang, ở phía sau không ngừng theo sát, hoàn toàn không còn phong độ trước kia.

Nàng đột nhiên cảm giác được trước kia đại sư huynh không gì không làm được, thật ra cũng ất đáng thương.

Nếu như Thường Hạo biết được trong lòng tiểu sư muội đối với mình đã có sự đổi mới, khẳng định sẽ thổ huyết.

- Tần Quân, có thể mau cứu đại sư huynh của ta hay không? Hắn rất nhanh sẽ bị thú triều đuổi kịp.

Thường Thiến Thiến lộ vẻ đáng thương hỏi. Dù sao cùng một tông môn, nàng cũng không đành lòng khi nhìn thấy đại sư huynh của mình bị thú triều xé nát.

Tần Quân bĩu môi nói:

- Cứu thế nào?

- Lại nói, hắn vốn có thể theo đường cũ trở về, trốn trong rừng cây. Là hắn cứ muốn chạy theo chúng ta.

------oOo------

Chương 12: Yêu Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Thiến Thiến bị Tần Quân ngụy biện, tức giận đến mức ngực nhỏ lên xuống không ngừng. Nàng còn muốn lại nói, Tần Quân lại không cho phép cự tuyệt nói:

- Ta chỉ đáp ứng đưa nàng trở lại, không đáp ứng đưa hắn!

Nói đùa. Nếu không phải bởi vì nhiệm vụ, ta mới lười để ý tới ngươi!

Tuy rằng Thường Thiến Thiến xinh đẹp, nhưng so với Đát Kỷ, vẫn có sự chênh lệch rất rõ ràng.

Hơn nữa hai người không thân chẳng quen. Tần Quân cũng không muốn cùng nàng dây dưa quá lâu.

Chờ lão tử đăng cơ làm hoàng đế, ba nghìn mỹ nữ trong hậu cung tùy tiện chọn!

Thường Thiến Thiến cắn răng trầm mặc. Lúc này nàng chỉ có thể cầu khẩn đại sư huynh chạy nhanh lên một chút, đừng tụt lại phía sau.

- Gâu gâu gâu!

Đúng lúc này, phía sau truyền đến từng tiếng chó sủa. Tần Quân theo bản năng quay đầu lại. Hắn liền nhìn thấy được một chó mực đang chạy về phía bọn họ.

Thường Hạo nhìn thấy được chó mực này giống như nuôi trong nhà, đã vượt qua mình. Hắn thiếu chút nữa tức giận đến bất tỉnh.

Hắn đường đường là đệ tử của Huyền Linh Tông, không ngờ không chạy bằng một con chó?

- Hạo Thiên Khuyển?

Sắc mặt Tần Quân nhất thời trở nên quái dị. Con chó mực này tuy rằng hình thể có lớn hơn so với chó bình thường, nhưng cách chó thần vẫn chênh lệch quá lớn. Điều này khiến cho hắn không có cách nào đánh đồng nó cùng đệ nhất thần thú trong Tây Du Ký.

- Chủ công! Đừng chạy! Ta là Hạo Thiên Khuyển!

Đúng lúc này, con chó mực bỗng nhiên truyền âm vào trong tai Tần Quân. Tần Quân nghe được, mắt nhất thời trợn trừng.

Ta ngất!

Thật đúng là Hạo Thiên Khuyển!

Ta không phục. Hạo Thiên Khuyển trong tưởng tượng của ta chắc phải là đạp áng mây bảy màu tới bái kiến ta mới phải chứ!

Trong lòng Tần Quân thầm hét to nói. Nhưng hắn vẫn rất cao hứng. Làm người không thể chỉ nhìn bề ngoài. Không đúng, chó không thể nhìn bề ngoài. Hạo Thiên Khuyển khai hỏa toàn bộ hỏa lực, dù gì cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh siêu cấp. Có nó ở đây, thú triều căn bản không đáng để lo.

Nghĩ tới đây, hắn vội vàng nói với Đát Kỷ:

- Đừng bay nữa. Chúng ta xuống đi!

- Vì sao?

Đát Kỷ không khỏi nhíu mày. Nếu như bị thú triều bao vây xung quanh, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Thường Thiến Thiến cũng nghi ngờ nhìn về phía hắn.

Đối với điều này, Tần Quân thản nhiên cười nói:

- Yêu Vương trong lời nàng nói đã tới!

Dựa theo lời Đát Kỷ nói, Yêu Vương có thể gây ra thú triều chắc hẳn chính là Hạo Thiên Khuyển.

Hạo Thiên Khuyển hình như có một kỹ năng gọi là chó vương hiệu lệnh pháp, chắc hẳn chính là nói tới điều động thú triều.

Toàn thân Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến nhất thời run lên. Lẽ nào Tần Quân quen biết với Yêu Vương này?

Về phần Hạo Thiên Khuyển, các nàng không để ý tới. Một con chó thôi, nhìn thế nào cũng không giống như là Yêu Vương.

Lại như vậy, Đát Kỷ ôm Tần Quân và Thường Thiến Thiến hạ xuống đất. Hạo Thiên Khuyển đi tới trước mặt Tần Quân. Tần Quân ngồi xổm người xuống, xoa đầu chó của nó, vẻ mặt kích động. Cảnh tượng như vậy rơi vào trong mắt Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến lại vô cùng quái dị.

Lúc trước Hạo Thiên Khuyển truyền âm cho Tần Quân, các nàng cũng không nghe được. Cho nên, bọn họ cảm thấy rất khó hiểu, vì sao Tần Quân đối với con chó mực thoạt nhìn rất bình thường này lại hữu hảo như vậy.

- Các ngươi... Cuối cùng... Không bay... nữa!

Thường Hạo chạy đến trước mặt ba người thì dừng lại. Hai tay hắn chống trên đầu gối, không ngừng thở dốc. Người này không ngờ quên mất, phía sau lưng còn có sóng lớn thú triều đang lao tới gần.

- Có nó ở đây, chúng ta cũng không cần chạy nữa.

Tần Quân đứng dậy cười nói. Hạo Thiên Khuyển lại đi vòng quanh người hắn, thoạt nhìn không có gì khác biệt so với chó nhà bình thường, không hề có phong phạm của thần thú.

- Là nó sao? Chỉ một con chó mực da tạp mà thôi!

Thường Hạo xem thường nói. Dù sao có Đát Kỷ ở đây, hắn cũng không sợ. Chỉ cần đi theo Đát Kỷ, là có thể bình an vô sự.

Nữ nhâ này lại là tồn tại siêu cấp, ngay cả Hạ Hầu Ân nàng cũng có thể dễ dàng trấn áp!

Hạo Thiên Khuyển vừa nghe Thường Hạo dám chửi mình là chó mực da tạp, nó nhất thời ngừng lại, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm vào Thường Hạo. Thường Hạo chỉ cảm thấy sát cơ khủng khiếp giống như nước thủy vọt về phía mình. Toàn thân hắn giống như rơi vào trong hầm băng, không có cách nào mở miệng nói gì được nữa.

Làm sao có thể...

Thường Hạo hoảng sợ nhìn Hạo Thiên Khuyển. Từ trên người Hạo Thiên Khuyển, hắn cảm giác được uy áp càng khủng khiếp hơn so với Hạ Hầu Ân cùng với Đát Kỷ.

Bịch.

Một tiếng động vang lên. Hắn trực tiếp quỳ xuống, lạy Hạo Thiên Khuyển.

- Đại sư huynh, đại sư huynh làm sao vậy?

Thường Thiến Thiến nhíu mày hỏi. Uy áp của Hạo Thiên Khuyển chỉ nhằm vào Thường Hạo. Nàng cũng không có cảm giác được.

Thường Hạo quỳ rạp dưới đất, mồ hôi lạnh tuôn ra nhễ nhại. Hắn căn bản nghe không vào lời Thường Thiến Thiến nói.

Ngược lại, Đát Kỷ nhíu mày nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển. Nàng từ trên người Hạo Thiên Khuyển cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm.

Cũng may Hạo Thiên Khuyển đối với Tần Quân rất thân gần, không phải là kẻ địch.

- Nói cho ngươi biết. Đối với Hạo Thiên Khuyển, ngươi hãy tôn trọng một chút. Cẩn thận ta để cho nó xé nát ngươi ra!

Tần Quân hừ lạnh nói. Thần thú của chiến thần thiên đình là tồn lại mà đám người phàm như ngươi có thể bêu xấu được sao?

Thường Hạo không dám mở miệng, chỉ có thể phủ phục trên mặt đất, còn không ngừng run rẩy.

Nhìn thấy được đại sư huynh uất ức như thế, Thường Thiến Thiến không khỏi che trán, vẻ mặt ghét bỏ.

Lúc này, nhóm tu sĩ kia lại chạy tới.

- Thú triều tới, các ngươi thế nào vẫn còn ở đây?

- A! Không quan tâm tới bọn họ! Bọn họ chờ chết đi!

- Chạy mau. Ta cũng không muốn chết ở chỗ này!

- Đúng vậy. Đừng để ý tới bọn họ!

Tần Quân liếc mắt nhìn tới. Nhóm tu sĩ này tổng cộng có mười tám người. Tu vi của bọn họ đều đã ngoài Luyện Khí Cảnh tầng bảy. Từ y phục của bọn họ đó có thể thấy được bọn họ không phải tới từ cùng một thế lực.

- A? Sư muội Thiến Thiến, sao sư muội lại ở chỗ này?

Một nữ tu sĩ bỗng nhiên dừng lại hỏi. tuy rằng tướng mạo nàng bình thường, nhưng mặc trang phục màu vàng có dấu hiệu của Huyền Linh Tông. Tu vi của nàng còn đạt được Luyện Khí Cảnh tầng tám. So với Thường Thiến Thiến cao hơn một tầng.

Thường Thiến Thiến vừa nhìn, mắt nhất thời sáng lên:

- Lý sư tỷ, không nghĩ tới lại gặp được sư tỷ ở chỗ này!

- Phía trước cũng xuất hiện thú triều!

- Ông trời của ta! Chúng ta bị bao vây!

------oOo------

Chương 13: Thiên cơ bất khả lộ sót

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các tu sĩ mới vừa chạy lướt qua đám người Tần Quân liền ngừng lại. Chỉ thấy đường chân trời phía trước cũng xuất hiện bóng dáng của thú triều. Hiện tại chỉ có hướng rừng cây không có thú triều. Nhưng nếu như bọn họ xoay người chạy về phía rừng cây, chắc hẳn sẽ không có chạy vào đến rừng cây, đã bị thú triều giẫm đạp mà chết.

Trong lúc nhất thời, các tu sĩ đều trở nên tuyệt vọng. Nữ tu sĩ được gọi là Lý sư tỷ đi tới trước mặt Thường Thiến Thiến, thở dài nói:

- Tiểu sư muội, chúng ta trốn không thoát. Sư muội nói xem, tại sao sư muội lại muốn đi ra ngoài? Đang yên đang lành sao lại không chịu ở trong tông môn?

Tần Quân bị bọn họ nói một hồi, làm cho phiền não. Vì vậy hắn không nhịn được quát lớn:

- Tất cả đều im miệng cho ta. Các ngươi còn chưa có chết!

Bên cạnh Hạo Thiên Khuyển nâng đầu chó của mình lên. Trong mắt nó lộ ra vẻ khinh thường.

Các tu sĩ đồng loạt nhìn về phía Tần Quân. Tần Quân thân mặc trang phục cấm vệ, bộ dạng tuấn tú lịch sự. Nhất là sau khi đột phá Trúc Cơ Cảnh, lộ ra uy thế rất rõ ràng, khiến cho trong lòng các tu sĩ Luyện Khí Cảnh thất kinh.

Thiếu niên này lại là thiên tài của môn phái nào?

Chỉ có điều bây giờ đại nạn rơi xuống đầu, không ai lưu ý tới thân phận của hắn.

- A, thú triều đã bao vây xung quanh chúng ta, lẽ nào chúng ta còn có thể sống được sao?

- Yêu Vương trời đánh không ngờ đưa tới nhiều yêu thú như vậy.

- Yêu Vương? Các ngươi suy đoán là Yêu Vương gây ra. Tại sao ta không có thấy Yêu Vương tồn tại?

- Không nghĩ tới ta ngang dọc vương quốc nhiều năm, không ngờ chết ở ngoài vùng hoang dã! Ta không cam lòng!

Tần Quân bất đắc dĩ, nhìn đám tu sĩ này đang bi thương căm phẫn. Trời ạ, các ngươi có cần mất mặt như thế hay không?

Mặt đất chấn động càng lúc càng mãnh liệt. Thú triều cách bọn họ càng lúc càng gần. Thậm chí ngay cả trong rừng cây cũng có rất nhiều yêu thú chạy ra. Hiện tại ngoại trừ trên bầu trời, bọn họ lại không còn phương hướng nào để chạy thoát thân.

Tuyệt vọng bắt đầu lan tràn ở trong đám người. Ngay cả Thường Thiến Thiến cũng ôm thật chặt cánh tay của Lý sư tỷ, toàn thân không ngừng run rẩy.

Giờ phút này, Tần Quân đột nhiên cảm giác được mình cao lớn, sống lưng không khỏi ưỡn thẳng.

Xem ra lão tử nên cứu giúp đám chuột nhắt này!

- Hạo Thiên Khuyển!

Mắt thấy thú triều càng lúc càng gần, Tần Quân trực tiếp quát lớn. Bước chân Hạo Thiên Khuyển đầy cao ngạo ngang tàng đi về phía trước. Lúc trước các các tu sĩ sỉ nhục đối với nó, nó đã nghe được rõ ràng.

Nó xem thường, liếc mắt nhìn một đám mười tám tên tu sĩ, ở dưới biểu tình đờ đẫn của bọn họ, nó ngửa đầu gào to một tiếng.

- Gào.

Tiếng gào của Hạo Thiên Khuyển không giống với loài chó, trái lại giống như hổ và sư tử, vô cùng khí phách, đinh tai nhức óc. Sóng âm cuồn cuộn. Các tu sĩ sợ đến mức đều bịt tai lại.

Thú triều từ bốn phương tám hướng lao về phía đám người Tần Quân đều dừng bước lại, phủ phục trên mặt đất. Mỗi một con yêu thú đều cúi đầu xuống, dường như đang triều bái quân vương.

- Ta ngất! Đây là...

- Con chó mực này... là Yêu Vương sao?

- Trời ơi, không trách được nó chạy nhanh như vậy!

- Ta không tin! Nó làm sao có thể là Yêu Vương...

Sau khi các tu sĩ trải qua một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, nhất thời kích động bàn luận. Ngay cả Thường Thiến Thiến và Đát Kỷ cũng chấn động nhìn Hạo Thiên Khuyển.

Giờ phút này Hạo Thiên Khuyển hình như trở nên thần tuấn. Bộ lông màu đen trên toàn thân nó ở dưới ánh sáng mặt trời chiếu xuống, không ngờ chiếu rọi vào vẻ sáng bóng của kim loại, chấn động lòng người.

Tần Quân không để ý tới sự chấn động của các tu sĩ chấn động. Hắn về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi:

- Ngươi tại sao phải đưa tới nhiều yêu thú như vậy?

Phóng tầm mắt nhìn lại, khí tức của rất nhiều yêu thú khiến cho hắn khiếp sợ. Nói rõ yêu thú nhị cấp cực kỳ nhiều.

- Ta chính là Yêu Vương vùng này. Ngày hôm nay ta đặc biệt tới bái chủ công. Những yêu thú này luyến tiếc ta, cố ý kết thành quần đội đến tiễn ta.

Hạo Thiên Khuyển mở miệng thốt ra tiếng người. Trong giọng nói của nó khó có thể che giấu được một tia đắc ý.

Tần Quân nhất thời bừng tỉnh. Hệ thống đều an bài thân phận cho mỗi một vị Thần Ma được triệu hồi ra, khiến cho bọn họ không có ký ức ban đầu. Có thể tất cả Thần Ma đã xuất hiện từ lâu, chỉ là chờ đợi hắn triệu hoán.

Hắn thật sự không tin hệ thống thần thoại có thể bóp méo toàn thế giới bất kỳ thời khắc nào.

Thật sự là Yêu Vương!

Các tu sĩ đưa mắt nhìn nhau. Con chó mực lúc trước bị bọn họ giễu cợt,

không ngờ là một vị Yêu Vương. Bọn họ chỉ cảm thấy cái cổ mát lạnh. Đồng thời bọn họ cũng cảm thấy may mắn. Chí ít bọn họ không cần bị thú triều giẫm đạp mà chết.

- Gia hỏa này rốt cuộc có lai lịch thế nào vậy?

Đôi mắt đẹp Thường Thiến Thiến trợn trừng. Tần Quân bao giờ cũng cho nàng vô số bất ngờ. Chỉ một Đát Kỷ đã rất lợi hại. Hiện tại lại ra một Yêu Vương tới bái. Toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt, hắn đã có thể đi ngang!

Toàn thân đầy mồ hôi lạnh, Thường Hạo không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt. Nghĩ tới vừa rồi, mình không ngờ đắc tội Hạo Thiên Khuyển, thân thể hắn liền không nhịn được run run một cái.

- Được, Hạo Thiên Khuyển, xua bọn chúng đi. Chúng ta chạy đi thôi.

Tần Quân cố nén kích động muốn quét quái. Nếu như hắn hạ thủ đối với những yêu thú này, chắc hẳn mức độ trung thành của Hạo Thiên Khuyển sẽ giảm xuống.

Hạo Thiên Khuyển gật đầu, sau đó hét dài một tiếng. bầy thú ngăn cản đám người Tần Quân đều nhường đường. Cứ như vậy, Tần Quân dẫn theo Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển bước chậm đi về phía trước, Thường Thiến Thiến và Thường Hạo thấy vậy vội vàng đuổi theo bước chân của hắn. Các tu sĩ còn lại tất nhiên không dám dừng lại, cũng đi theo phía sau đám người Tần Quân.

Nhìn hai bên các loại yêu thú dữ tợn khủng khiếp, các tu sĩ kinh hồn bạt vía. Đồng thời địa vị của Tần Quân ở trong lòng bọn họ tăng vọt thẳng tắp.

Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, bọn họ vẫn chưa nghe nói qua có ai có thể thu phục được Yêu Vương.

Mặc dù là người mạnh nhất vương quốc, tông chủ Tử Quang Tông Ngạo Thiên cũng làm không được!

Yêu Vương ở trong vương quốc Càn Nguyệt, hoàn toàn là tượng trưng vô địch. Cũng may bên trong vương quốc, số lượng Yêu Vương có thể đếm được trên đầu ngón tay. Yêu vuong cùng Nhân tộc nước giếng không phạm nước sông.

Nhóm tu sĩ này đến từ ba đại tông môn và một ít tông môn nhỏ. Bởi vì một lần ngẫu nhiên, bọn họ kết đội đi tới Hoang Nguyên trải qua nguy hiểm tìm kiếm bảo vật.

------oOo------

Chương 14: Thanh Đàn Thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không nghĩ tới sáng sớm hôm nay, bọn họ đột nhiên gặp phải thú triều. Bọn họ sợ đến nỗi, hiện tại tinh thần vẫn còn ở trong trạng thái căng thẳng.

- Chủ công, ngươi tại sao lại biết nó?

Đát Kỷ tò mò hỏi. Ban đầu nàng còn tưởng rằng mình chính là tồn tại mạnh nhất dưới tay của Tần Quân. Không nghĩ tới bây giờ trên đường lại xông ra một Hạo Thiên Khuyển. Trong lòng nàng vẫn có chút phiền muộn nhỏ.

- Ha ha! Thiên cơ bất khả lộ!

Tần Quân đắc ý nói. Nhân sinh đắc ý cần đều vui mừng. Thời điểm nên đắc ý thì phải đắc ý!

- Chủ công là Thần Tử trời giáng, sớm muộn cũng sẽ thống nhất vạn giới. Ta có thể bái nhập làm thủ hạ của chủ công, là vinh hạnh của ta.

Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên nịnh nọt. Tần Quân nghe được, trong lòng thoải mái một hồi.

Hiện nay mức độ trung thành của Hạo Thiên Khuyển đạt được đầy giá trị. Cho nên mới phải thổi phồng hắn như vậy. Nếu như mức độ trung thành không cao, tuyệt đối là một thái độ khác.

- Được rồi. Sau này đừng gọi ta là chủ công. Gọi công tử!

Tần Quân xua tay cười nói.

Sau này hắn khẳng định sẽ phải dẫn theo Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển tiến vào vương cung. Chủ công cái danh hiệu này rất dễ dàng khiến cho các triều thần khác dùng ngòi bút làm vũ khí. Tuy rằng hiện tại hắn đã có thể ngang ngược không chút e ngại. Nhưng hắn vẫn muốn danh chính ngôn thuận đăng cơ. Nếu như mưu phản, tuyệt đối sẽ bạo phát chiến tranh. Cho dù hắn có giành được chiến thắng, thực lực của một nước của vương quốc Càn Nguyệt cũng sẽ giảm xuống trên diện rộng.

Căn cứ vào ký ức của thân thể này, sức khỏe phụ thân tiện nghi của hắn đã từ từ trở nên kém đi, chắc hẳn không chống đỡ được mấy năm sẽ buông tay rời khỏi nhân gian.

Hắn cũng không muốn thu thập cục diện rối rắm!

Hắn muốn chính là một vương quốc Càn Nguyệt cường thế!

Sau khi nhìn đám người Tần Quân đi xa, các yêu thú rất nhanh liền từng con rời đi. Thú triều lúc đó tan rã.

- Được rồi, các vị. Tiếp theo cũng không cần đi theo chúng ta nữa.

Tần Quân bỗng nhiên dừng bước xoay người nói. Sở dĩ hắn vẫn không lên tiếng, cũng là bởi vì nể tình bọn họ đều là Nhân tộc.

Người có không thù oán đối với mình, Tần Quân vẫn nguyện ý giúp đỡ một chút. Dù sao vừa rồi không có khiến cho hắn bị hại.

- Không biết đại danh của công tử. Ta là Lam Nhược Cơ, đa tạ công tử cứu giúp!

Một nam tử anh tuấn đi tới ôm quyền nói. Toàn thân hắn trang phục màu xanh lam, bên hông đeo một thanh trường kiếm, phong độ phiêu dật. Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười sáng lạng như ánh sáng mặt trời càng dễ dàng khiến người ta dâng lên một tia thiện cảm đối với hắn.

Nam tử yếu như gà?

Cha mẹ ngươi rất coi trọng đối với ngươi, bằng không sẽ không đặt cho ngươi cái tên này!

- Tần Quân, chỉ là tiện tay mà thôi.

Trong lòng Tần Quân vừa đang nhạo báng vừa khoát tay nói. Hắn không che giấu tung tích. Bởi vì tiền thân của hắn được cho là nỗi sỉ nhục của hoàng tộc. Chuyện liên quan tới hắn trên cơ bản đều bị vương cung phong tỏa. Chỉ có một số ít người biết được vị tam hoàng tử này có bao nhiêu biến chất.

- Tần công tử chào công tử. Ta tên là Lý Du, đến từ Phần Sơn Cốc...

- Tần công tử, ta là Vương Ngọc Hằng, đến từ Tử Quang Tông...

- Ta là Miêu Nhất Đao, cảm ơn Tần công tử cứu giúp...

Sau khi nhìn thấy được Lam Nhược Cơ đi đầu giới thiệu, các tu sĩ còn lại đều lên tiếng nói. Mỗi người đều muốn kết giao với Tần Quân.

Tần Quân không nhịn được khoát tay nói:

- Được rồi, các ngươi có thể rời đi!

Một đám tu sĩ Luyện Khí Cảnh, hắn cũng không có hưng thú kết giao quá lớn. Nhất là bản thân hắn đã đột phá Trúc Cơ cảnh. Đối với so với tu sĩ Luyện Khí yếu hơn hắn, hắn thực sự không có hứng thú.

Huống gì, bên cạnh hắn còn có hai vị cao thủ siêu cấp Hóa Hư Cảnh đang đứng.

- Hừ! Những gia hỏa này bao giờ cũng săn giết yêu thú bên trong khu vực của ta. Thật muốn há một một hơi nuốt chửng bọn họ!

Nếu không phải suy nghĩ đến Tần Quân cũng người, thời điểm nó vừa chạy nhanh tới, đã muốn kết liễu những loài bò sát này.

Tần Quân lắc đầu cười. Lấy Lam Nhược Cơ dẫn đầu, các tu sĩ vội vàng tản đi. Uy thế khủng khiếp của yêu vương khiến cho bọn họ khiếp sợ.

Thời đại nhân loại và yêu thú đối địch, yêu thú ăn thịt người, có thể hấp thu được linh khí bên trong cơ thể máu thịt của người, tốc độ tu luyện sẽ

tăng nhanh.

Người có thể luyện khí được gọi chung là tu sĩ. Tu sĩ giết yêu thú lấy nội đan. Nội đan ẩn chứa linh khí yêu thú tích lũy suốt đời, không những được trợ giúp tu sĩ tu luyện, đồng thời da thịt, gân cốt của yêu thú đều có tác dụng đối với tu sĩ. Ví dụ như chế luyện pháp khí, dược liệu v.v.

Nói tóm lại, nhân loại và yêu thú xung khắc như nước với lửa.

Nếu không có hệ thống thần thoại, Hạo Thiên Khuyển không có khả năng thần phục Tần Quân.

- Tiểu sư muội, sư muội cố gắng bảo trọng.

Lý sư tỷ nhìn Thường Thiến Thiến nhỏ giọng nói. Đối với điều này, Thường Thiến Thiến thản nhiên cười nói:

- Yên tâm đi, có Tần Quân bảo vệ ta, hắn đáp ứng hộ tống ta quay về Huyền Linh Tông.

- Vậy thì ta yên tâm.

Lý sư tỷ gật đầu nói nói xong. Nàng liếc mắt nhìn Thường Hạo một cái, liền rời đi.

Thường Hạo ở bên trong Huyền Linh Tông cực kỳ có danh tiếng. Nhưng bây giờ, bởi vì Hạo Thiên Khuyển, toàn thân hắn có vẻ vô cùng chật vật. Hắn đứng ở một bên cúi đầu, trước sau không mở miệng. Tuy rằng rất nghi ngờ, nhưng nàng cũng đoán được chuyện này có liên quan đến Tần Quân. Cho nên nàng cũng không dám quản.

- Được, chúng ta tiếp tục đi thôi!

Liếc mắt nhìn theo phương hướng đám người Lam Nhược Cơ rời đi, Tần Quân vỗ tay nói. Mọi người tất nhiên không có ý kiến.

- Hạo Thiên Khuyển, yêu thú thủ hạ của ngươi mạnh nhất là mấy giai?

- Có ba con yêu thú tứ giai. Trong đó một con gần đột phá ngũ giai hóa hình.

- A? Dẫn bọn chúng tới ra sức làm việc cho ta thì thế nào?

- Không được. Bọn chúng đáng ghét nhân loại.

- Cắt!

Tần Quân vừa cùng Hạo Thiên Khuyển nói chuyện phiếm vừa đi tới. Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến theo sát phía sau, Thường Hạo đi theo cuối cùng. Đoàn người đi về phía đường chân trời.

Có Hạo Thiên Khuyển làm bạn, dọc đường đi yêu thú cũng không dám tới gần.

Tần Quân hưng phấn đồng thời cũng có chút tiếc nuối. Hắn còn muốn dựa vào giết yêu thú soát giá trị kinh nghiệm. Đáng tiếc có Hạo Thiên Khuyển ở đây, hắn làm không được chuyện này.

Cũng may hắn dò xét một chút ý tứ của Hạo Thiên Khuyển, được biết chỉ cần không giết yêu thú trong quận vực của nó trước đó, vậy là tốt rồi. Dù sao bên trong yêu thú bình thường cũng tàn sát lẫn nhau. Đây là phương pháp loại trừ tự nhiên. Người yếu chỉ có thể trở thành thức ăn của cường giả.

------oOo------

Chương 15: Thanh Đàn Thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi Hạo Thiên Khuyển gia nhập, Thường Thiến Thiến đối với nó cảm thấy vô cùng hứng thú. Mỗi ngày nàng đều xoay quanh nó. Về phần Thường Hạo, đã hoàn toàn bị nàng lãng quên. Đại sư huynh ngày xưa hòa ái dễ gần ở trong mắt nàng đã trở nên khó coi.

Thường Hạo cũng trở nên vô cùng thành thật. Hắn không còn cùng Tần Quân tranh luận nữa. Tần Quân bảo hắn đi đốn củi tìm nguồn nước, hắn cũng không hề có câu oán hận đi làm. Xem ra Hạo Thiên Khuyển đã khiến cho hắn khiếp sợ quá sức.

Đường đi khô khan, Tần Quân bắt đầu bảo cho Đát Kỷ làm giáo luyện. Mặc dù có hệ thống thần thoại ở đây, nhưng hắn hiểu rõ kinh nghiệm thực chiến quan trọng tới mức nào. Hắn không chỉ có hi vọng thủ hạ của mình vô địch, đồng thời cũng hi vọng mình có thể nắm giữ lực lượng chí cao vô thượng. Bản thân cường đại mới có cảm giác an toàn nhất.

Kết quả là, con đường bị ngược của Tần Quân chính thức bắt đầu. Thường Hạo và Thường Thiến Thiến vẫn quan sát cuộc chiến. Bọn họ đều bị thiên phú của Tần Quân hù dọa. ý thức chiến đấu của Tần Quân cực tốt, đồng thời sai lầm gần như không phạm phải lần thứ hai. Sơn nữa sau khi hắn đột phá Trúc Cơ Cảnh, kỳ kinh bát mạch tất cả đều khơi thông. Mỗi ngày hắn đều có tiến bước khả quan.

Năm ngày vội vàng trôi qua.

Đám người Tần Quân cuối cùng nhìn thấy được một tòa thành trấn. Vương quốc Càn Nguyệt đất đai rộng lớn. Tuy rằng chỉ có một trăm ba mươi bảy tòa thành trì, nhưng lại có rất nhiều thành trấn. Giữa các thành trì cách nhau rất xa. Nếu như đi bộ, cần phải đi đường rất lâu. Đám người Tần Quân đi không vội. Lộ trình ba ngày lại cứng rắn dây dưa đến năm ngày.

- Thanh Đàn Thành? Đi qua nó, chắc hẳn rất nhanh sẽ đi tới Huyền Linh Tông đúng không?

Tần Quân nhìn về phía Thường Thiến Thiến hỏi. Trí nhớ của đời trước trên cơ bản đều xoay xung quanh Vương Đô. Đối với toàn bộ hoàn cảnh địa lý vương quốc Càn Nguyệt cũng hiểu không nhiều. Thậm chí không rõ nhớ tổng cộng có bao nhiêu thành trì.

Thường Thiến Thiến cười nói:

- Đúng vậy. Qua Thanh Đàn Thành, lại đi thêm một ngày sẽ đến.

Khoảng thời gian bị Hạ Hầu Ân bắt đi, khiến cho nàng chờ đợi lo lắng. Cũng may mấy ngày nay theo Tần Quân thật ra cũng chậm rãi tiêu tan không ít. Tần Quân thường xuyên nói tới một ít tiết mục ngắn đến từ địa cầu, chọc cho Thường Thiến Thiến và Đát Kỷ bình thường luôn vui cười. Điều này khiến cho thiện cảm của Thường Thiến Thiến đối với Tần Quân cũng càng ngày càng tăng.

- Cuối cùng cũng sắp tới nơi.

Tần Quân lẩm bẩm nói. Chỉ cần đưa được Thường Thiến Thiến trở về Huyền Linh Tông, hắn có thể nhận được phần thưởng, đồng thời còn có thể lấy ra kỹ năng.

Hôm nay Tần Quân ngoại trừ Desert Eagle ra, thủ đoạn công kích thật sự không lấy ra được.

Tu sĩ chiến đấu đều có các loại pháp thuật, vũ kỹ. Hắn cũng không thể lấy thịt người ra vật lộn đi?

Uy lực của Desert Eagle cũng có hạn. Gặp phải kẻ địch thân pháp nhanh, hoàn toàn có thể dễ dàng tránh né đạn.

Cho nên, Tần Quân rất khát vọng có thể rút được kỹ năng hạng nhất có thể nổ được trời!

Đoàn người đi tới trước cửa thành. Tường thành Thanh Đàn Thành cao tới bảy tám thước. Cửa thành lại cao tới năm thước, rộng chừng bốn thước, ngựa xe như nước, có vẻ rất náo nhiệt.

Ở trước cửa thành, binh sĩ đứng hai hàng. Khi đám người Tần Quân tiến tới gần, một tên binh sĩ cản bọn họ lại, nói:

- Bốn người thêm một con chó, mười khối tiền đồng.

Vào thành còn phải giao tiền?

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Vương quốc Càn Nguyệt cũng không có quy định như thế. Tối đa cũng chỉ là kiểm tra thân phận một chút.

Thường Thiến Thiến thật ra nhìn quen không trách. Nàng trực tiếp từ trong túi tiền bên hông móc ra mười khối tiền đồng.

Đoàn người cứ như vậy đi vào Thanh Đàn Thành. Mới vừa đi vào, Tần Quân đã bị một bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn xông vào trong lòng.

- A! Xin lỗi! Ta không phải cố ý...

Bóng người nhỏ nhắn xinh xắn vội vàng từ trong lòng Tần Quân lui lại, đồng thời không ngừng xin lỗi.

Tần Quân không khỏi quan sát nàng. Không ngờ là một nữ hài trên mặt bẩn thỉu. Nàng mặc áo vải xám cũ, thoạt nhìn hình như chỉ khoảng chừng mười bốn mười lăm tuổi, toàn thân giống như con thỏ nhỏ bị hoảng sợ.

- Không có việc gì.

Tần Quân liếc mắt quan sát nàng một cái, sau đó liền thu hồi ánh mắt, dẫn theo đám người Đát Kỷ đi vào trong thành.

Khúc nhạc đệm nhỏ này cũng không khiến cho mọi người chú ý.

- Ra khỏi thành, một người năm khối tiền đồng!

Một tên binh sĩ ngăn cản thiếu nữ áo vải nói. Lời vừa nói ra, thiếu nữ áo vải nhất thời trợn tròn hai mắt. Nàng nũng nịu mắng:

- Năm khối tiền đồng, Thanh Đàn Thành từ lúc nào có quy định như thế? Ta thế nào lại không biết?

- Điều nàng không biết còn nhiều! Không có tiền thì cút đi! Đừng mong ra khỏi thành!

Binh sĩ kia nổi giận mắng. Thiếu nữ áo vải khiếp sợ chỉ phải cắn răng rời đi.

Đi vào một hẻm nhỏ, thiếu nữ áo vải tức giận đến giậm chân. Trong miệng nàng không ngừng chửi bới:

- Thượng bất chính hạ tắc loạn! Đáng chết! Ta phải rời đi thế nào đây...

Bên kia, đám người Tần Quân đi vào một khách sạn. Đi cả một ngày đường, bọn họ dự định ở Thanh Đàn Thành nghỉ ngơi một đêm.

Tần Quân không khỏi cảm thán. Dọc đường đi, theo những gì nghe thấy, hắn phát hiện Thanh Đàn Thành và thành thị Hoa Hạ cổ đại cực kỳ tương tự. Ngay cả cách bình dân mặc cũng vậy.

Quan trọng nhất chính là, mọi người đều đang nói Hán ngữ. Cũng không biết thế giới này và địa cầu rốt cuộc có quan hệ gì.

Nếu như có khả năng, Tần Quân vẫn muốn trở về. Dù sao ở địa cầu hắn cũng có gia đình. Hắn biến mất nhất định sẽ khiến cho cha mẹ hắn đau buồn.

- Đát Kỷ, chúng ta ở chung một gian phòng.

Tần Quân ngôn từ chính nghĩa nói.

- Không được. Đát Kỷ tỷ tỷ theo ở với ta. Buổi tối ta không dám ngủ một mình.

Thường Thiến Thiến vội vàng ôm lấy cánh tay Đát Kỷ nói. Tần Quân nghe được, khóe miệng giật một cái.

Trời ạ!

Bóng đèn đáng chết!

Tần Quân cố nén kích động muốn bùng nổ. Hắn nhìn về phía Đát Kỷ, Đát Kỷ buông tay nói:

- Công tử, ta vẫn là theo Thiến Thiến thôi.

Nhìn vẻ mặt Đát Kỷ tươi cười, Tần Quân xấu hổ một hồi. Tuy rằng mức độ trung thành của Đát Kỷ là chín mươi, nhưng không có nghĩa là nàng nguyện ý hiến thân cho Tần Quân. Có lẽ mức độ trung thành đầy, còn có thể. Nhưng cũng không nhất định.

Dù sao hệ thống không quy định mức độ trung thành đầy, sẽ không giảm. Cho nên Tần Quân cũng không dám ép buộc, để tránh cho mức độ trung thành của Đát Kỷ điên cuồng giảm xuống. Đến lúc đó chạy làm sao bây giờ?

------oOo------

Chương 16: Trời sinh chính khí cương trực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ có điều từ thái độ của Đát Kỷ đối với mình, Tần Quân cảm thấy mình vẫn có hy vọng!

Cứ như vậy, Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển một gian phòng. Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến một gian phòng. Thường Hạo lại một mình một gian.

Sau khi cơm tối kết thúc, Tần Quân liền dẫn Hạo Thiên Khuyển đi dạo khắp nơi. Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến cũng không có hứng thú đi dạo, cho nên không theo cùng.

- Bán hồ lô đường đây!

- Tơ lụa tốt nhất, khách quan mời tiến vào xem đi!

- Cô nương Yên Hoa Lâu ngày hôm nay đều đến đông đủ. Các đại gia mau vào đi!

- Bánh nướng! Bánh nướng đặc biệt của Bắc Cương đây!

Buổi tối, Thanh Đàn Thành vạn nhà sáng đèn. Trên đường phố vô cùng náo nhiệt, khiến cho Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển lưu luyến không muốn trở về.

Trong đó thứ hấp dẫn Tần Quân nhất chính là Yên Hoa Lâu. Khụ khụ, chỉ là hiếu kỳ thôi!

Làm người hiện đại, Tần Quân đã rất lâu không nhìn thấy qua cảnh tượng phồn hoa như vậy. Ở đô thị địa cầu, phố lớn ngõ nhỏ đều có các loại kèn đồng hoặc tiếng nhạc, chói tai vô cùng.

Chỉ có điều hắn chú ý tới một điểm, tuy rằng nhân loại trở nên mạnh mẽ, chủ yếu là luyện khí tu tiên, nhưng bên trong Thanh Đàn Thành tu sĩ cũng không nhiều. Mặc dù là ký ức của tiền thân đối với phương diện này cũng không có hiểu biết rõ ràng gì. Bởi vì trên cơ bản tiền thân sử dụng thời gian ở phương diện vui đùa. Cho nên trí nhớ của hắn không có sự trợ giúp quá lớn đối với Tần Quân.

- Chờ ta đăng cơ ngôi vị hoàng đế, cũng để cho dân chúng có thể luyện khí tu tiên!

Tần Quân bắt đầu miên man suy nghĩ không ngừng. Thử nghĩ một chút, toàn bộ vương quốc bình dân đều là tu sĩ, vậy vương quốc Càn Nguyệt sẽ phải mạnh mẽ tới mức nào?

Nói không chừng có thể vượt qua hoàng triều!

- Công tử, phía trước có vấn đề.

âm thanh của Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên kéo Tần Quân quay về hiện thực. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ở chỗ rẽ có một đám bình dân đang vây quanh hết vòng này tới vòng khác. Thích xem náo nhiệt là thiên tính của nhân loại. Mặc dù ở thế giới tu tiên cũng vậy.

Tần Quân cũng thích xem náo nhiệt. Vì vậy hắn dẫn theo Hạo Thiên Khuyển bước nhanh tới.

- Chà chà, gia hỏa này thật đáng thương. Muốn thi công danh, đáng tiếc lại đắc tội với Trình gia.

- Đúng vậy, bình dân muốn lăn lộn ra mặt thật khó.

- Trần Thư Lễ tiểu tử này đêm nay có phiền toái rồi!

- Lại nói tiếp, hắn không có khả năng là bình dân. Hắn chính là con tư sinh của thành chủ. Đáng tiếc lại không được nhận. Thành chủ phu nhân thường xuyên phái người làm khó dễ hắn. Thành chủ cũng không tiện nhúng tay.

- Nói như vậy, Trình gia chèn ép Trần Thư Lễ cũng không phải là không có đạo lý. thế lực của thành chủ và Trình gia tranh đấu gay gắt đã không phải là một ngày hai ngày.

Dân chúng bàn luận ầm ĩ. Tần Quân đẩy đoàn người ra, sau đómới nhìn thấy được một người thanh niên gầy yếu đang nằm trên mặt đất, má phải của hắn sưng đỏ. Khóe miệng còn có vết máu. Đây rõ ràng là bị người ta quăng cho một cái tát.

Đứng ở trước mặt người thanh niên gầy yếu chính là một người thanh niên anh tuấn mặc trang phục hoa lệ. Phía sau hắn còn có hai gã người hầu đi theo. Cả hai đang có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng ba.

- Trần Thư Lễ, ngươi không phải rất cố chấp sao? Bảo ngươi xin lỗi cho lão tử, ngươi không chịu. Hiện tại giống như một con chó nằm trên mặt đất, thư thái không?

Người thanh niên anh tuấn lộ ra vẻ mặt tươi cười, xem thường mắng. Người thanh niên gầy yếu được gọi là Trần Thư Lễ cắn răng, cố nén đau đớn đứng lên. Thấy vậy, người thanh niên anh tuấn bỗng nhiên lại đá ra một cước, trúng ngay giữa ngực của Trần Thư Lễ, đạp hắn một cước ngã trở lại trên mặt đất.

- Ngươi có bản lĩnh thì lại đứng lên đi!

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Hắn rất không quen nhìn hành vi kiêu ngạo hống hách của người thanh niên anh tuấn.

Đúng lúc này, một bóng người nhỏ nhắn xinh xắn xuyên qua đám người, ngăn cản ở trước mặt Trần Thư Lễ, khẽ nói:

- Trình Kiệt, ngươi đứng có quá đáng quá mức! Lại khi dễ ca ta nữa, cẩn thận ta bảo cha ta hỏi tội Trình gia các ngươi!

Tần Quân cảm thấy nữ hài này nhìn rất quen mắt. Hắn cẩn thận suy nghĩ. Nàng không phải là thiếu nữ va chạm vào hắn ngày hôm nay lúc hắn đi vào thành hay sao?

- Ai da, đây không phải là đại tiểu thư thành chủ Trần Diệu Âm sao? Thế nào lại lôi thôi lếch thếch như vậy? Thật sự làm mất mặt của thành chủ!

Trình Kiệt tặc lưỡi giả vờ kinh ngạc nói. Trên mặt hắn đầy vẻ ghét bỏ. Thiếu nữ áo vải tức giận đến mức thân thể run rẩy.

- Muội muội, tránh ra. Chuyện này không liên quan đến muội!

Trần Thư Lễ lại đứng lên lần nữa, kéo Trần Diệu Âm đến phía sau người mình.

- Đinh! Phát hiện thiên tài trời sinh có tiềm lực chính khí cương trực!

Đúng lúc này, trong đầu Tần Quân bỗng nhiên vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống. Hắn không khỏi nghi ngờ hỏi:

- Trời sinh chính khí cương trực là vật gì?

- Thế gian luôn luôn có các loại thiên tài. Không chỉ là tu tiên. Người này thân chứa chính khí cương trực, phẩm tính trời sinh lại cương trực công chính. Ở thế giới này, người nắm giữ chính khí cương trực ở trên phương diện học thuật, trong chính trị, thiên phú vượt xa so với người bình thường. Một khi trưởng thành lên, không người nào không trở thành nhân tài trị thế. Mặt khác, chính khí cương trực một khi bị kích phát, còn có thể chấn áp tà ma!

Nghe qua bộ dạng thật trâu bò.

Ánh mắt Tần Quân bỗng nhiên sáng lên. Mục tiêu của hắn lại là làm hoàng đế. Đối với hắn mà nói, nhân tài trị thế tuyệt đối giá trị để cho hắn lôi kéo.

Hơn nữa, còn có thể chấn áp tà ma. Thật là không đơn giản!

- Lẽ nào hệ thống thần thoại có thể cảm ứng được nhân tài?

Tần Quân không nhịn được tiếp tục ở trong lòng hỏi.

- Đúng vậy. Chỉ có điều chỉ có thể ở trong phạm vi nhất định. Dù sao mục đích chủ yếu của hệ thống thần thoại là trợ giúp kí chủ trưởng thành. Phàm là nhân tài có ích đối với kí chủ, hệ thống đều sẽ nhắc nhở!

- Vậy chẳng phải là nói ngoại trừ chính khí cương trực, còn có khí khác sao?

Tần Quân hăng hái bừng bừng, ở trong lòng hỏi. Trần Diệu Âm và Trần Thư Lễ còn đang cùng Trình Kiệt đấu nước bọt.

- Quả thật có. Những khí này được gọi chung là thánh khí, là do trong các tổ tông của bọn họ có người thành tựu Đại La Chi Cảnh, do đó sáng tạo ra thánh khí. Huyết mạch đời sau tự chủ thay đổi, có tỷ lệ xuất hiện thánh

khí.

Thánh khí?

Đại La Chi Cảnh?

Tần Quân trợn tròn hai mắt. Lượng tin tức hơi lớn!

------oOo------

Chương 17: Đại La Thánh Khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở thời điểm hắn muốn phải tiếp tục hỏi thăm, hệ thống cắt ngang lời hắn, nói:

- Kí chủ không có tư cách tiếp xúc tin tức trên phương diện này. Cho nên cho dù ngươi hỏi, ta cũng không có trả lời. Chỉ có thể nói cho ngươi biết, tỷ lệ thánh khí xuất hiện cực thấp. Nếu như kí chủ thu phục Trần Thư Lễ, sau này vương quốc Càn Nguyệt thăng cấp hoàng triều, tỷ lệ sẽ tăng cao!

Thăng cấp hoàng triều!

Trong mắt Tần Quân là một mảnh nóng như lửa.

- Hệ thống, trên vương quốc chính là hoàng triều sao?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

- Không sai. Sau khi thăng cấp hoàng triều, quốc gia này liền có số mệnh. Số mệnh liên quan đến suy vong của quốc gia, thậm chí có thể ảnh hưởng khí tượng thiên tai. Trên hoàng triều chính là thánh triều. Chỉ có điều những cái này đều cách kí chủ quá xa xôi. Chỉ là điều kiện từ vương quốc thăng cấp hoàng triều đã vô cùng hà khắc.

Hệ thống kiên nhẫn giải thích.

Lúc này, Trình Kiệt cười gằn nói:

- Thật sự cho rằng thành chủ có thể một tay che trời sao? Ngày hôm nay ta lại bắt nàng trở về, gạo nấu thành cơm. Đến lúc đó thành chủ nói không chừng còn phải gả nàng cho ta!

- Ngươi!

- Câm miệng!

Trần Diệu Âm bị tức giận đến mức toàn thân run rẩy. Khuôn mặt nhỏ nhắn bẩn thỉu đỏ bừng một mảnh. Trần Thư Lễ còn trực tiếp vung quyền đánh về phía Trình Kiệt. Nhưng hắn không phải là đối thủ của Trình Kiệt.

Trình Kiệt thậm chí không cần tránh né, một tay liền dễ dàng nắm lấy quyền phải của Trần Thư Lễ, tiện tay đẩy một cái. Trần Thư Lễ liền lảo đảo lui về phía sau. Sau khi lui ra ngoài ba bốn thước, ở thời điểm hắn sắp ngã xuống, một cánh tay có lực đỡ ở phía sau lưng hắn, khiến cho hắn không chật vật ngã nhào. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại, đúng lúc nhìn thấy gương mặt tuấn mỹ của Tần Quân nở nụ cười tươi.

- Cảm ơn.

Trần Thư Lễ nhỏ giọng nói. Nói xong, hắn liền lao về phía Trình Kiệt.

Biết rõ đánh không thắng, gia hỏa này còn dám lên. Người này so với thư sinh ấn tượng trong của Tần Quân hoàn toàn khác nhau. Lẽ nào đây là tác dụng của chính khí cương trực?

Tần Quân lắc đầu. Trần Thư Lễ vẫn quá lỗ mãng. Chỉ có điều đứng ở góc độ của Trần Thư Lễ, quả thực chỉ có thể cứng rắn làm vậy. Bằng không lẽ nào nhìn muội muội của mình bị bắt đi?

- Đừng kích động!

Tần Quân bước tới phía sau Trần Thư Lễ, tay phải ấn ở vai hắn, khiến cho hắn không thể động đậy. Lúc này, Trần Diệu Âm và Trình Kiệt cũng nhìn về phía Tần Quân.

Là hắn!

Đôi mắt trong suốt của Trần Diệu Âm nhất thời sáng lên. Buổi chiều ở trước cửa thành, nhỡ đụng phải, chính là lần đầu tiên nàng và thân thể nam nhân xa lạ tiếp xúc với nhau. Hơn nữa Tần Quân khí vũ hiên ngang, cho nên nàng đối với Tần Quân vẫn có ấn tượng.

Trình Kiệt không khỏi nhíu mày. Bởi vì hắn nhận ra quần áo Tần Quân mặc. Trang phục cấm vệ của hoàng cung tại Vương Đô.

Lẽ nào người này là cấm vệ của hoàng cung?

- Cần gì phải ép người đến tuyệt lộ?

Tần Quân nhìn Trình Kiệt chậm rãi nói. Hai người hầu ở phía sau Trình Kiệt chỉ mới có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng ba. Bản thân Trình Kiệt có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng bốn. Có thể ở trong thế hệ trẻ Thanh Đàn Thành, hắn rất xuất chúng. Nhưng ở trong mắt Tần Quân, hắn lại không khác gì mèo chó.

- Các hạ là cấm vệ của hoàng cung sao?

Trình Kiệt trầm giọng hỏi. Tuy rằng trời cao hoàng đế xa, nhưng bây giờ bọn họ thân ở trong chợ. Nếu như đối nghịch cùng cấm vệ, rất dễ dàng bị những gia tộc khác nắm được nhược điểm.

Cấm vệ của hoàng cung!

A

Dân chúng chung quanh đồng thời hít vào một hơi khí lạnh. Một ít thám tử gia tộc, đồng tử cũng co lại. Bọn họ đều lui lại, chuẩn bị mật báo về phía gia tộc của mình.

Thanh Đàn Thành ở trong vương quốc Càn Nguyệt, địa vị miễn cưỡng thuộc về trung đẳng. Cấm vệ của hoàng cung chính là chịu sự quản lý khống chế của hoàng tộc. Cho dù là thành chủ gặp mặt bọn họ, cũng không dám chậm trễ.

- Cái đó và thân phận của ta không có quan hệ gì. Tha được cho người thì nên tha. Buông tha cho bọn họ đi!

Tần Quân bình thản nói. Hiện tại bản thân hắn đang mang tội, bị người điều tra ra được, cũng không tốt.

Sắc mặt Trình Kiệt biến đổi không ngừng. Cuối cùng hắn cắn răng nói:

- Được! Ta lại cho cấm vệ đại nhân một chút mặt mũi! Chúng ta đi!

Không hổ danh là con em của đại gia tộc, hiểu rõ người nào không thể đắc tội.

Nhìn ba người Trình Kiệt rời đi, Tần Quân lắc đầu cười. Hắn xoay người nhìn về phía Trần Thư Lễ. Lúc này Trần Thư Lễ đang ngây người nhìn Tần Quân.

Thân là người đọc sách, Trần Thư Lễ tất nhiên hiểu rõ về các cấp quan chức trong vương quốc Càn Nguyệt.

Còn trẻ như vậy đã làm binh sĩ cấm vệ sao?

Binh sĩ cấm vệ trên cơ bản đều chọn lựa từ trong đội quân ra. Tòng quân phải ngoài mười sáu tuổi. Hắn cũng không tin sau khi Tần Quân tòng quân rất nhanh đã được lựa chọn làm cấm vệ.

Quan trọng nhất chính là nếu không có hoàng thượng tự mình hạ lệnh, cấm vệ không được phép rời khỏi Vương Đô!

Lần gần đây nhất, hoàng thượng điều động cấm vệ, hình như là liên quan tới tam hoàng tử bị giáng chức...

Trong nháy mắt Trần Thư Lễ nghĩ đến rất nhiều điều. Nếu như biết hắn đang suy nghĩ điều gì, Tần Quân khẳng định chắt lưỡi. Trời ạ, thật sự là yêu nghiệt. Điều này cũng có thể suy luận đi ra được sao?

Thanh Đàn Thành cách Vương Đô rất xa. Đối với rất nhiều tin tức ở Vương Đô, Thanh Đàn Thành đều không biết. Chỉ có đại lão của các gia tộc mới khả năng biết được. Trần Thư Lễ không ngờ nắm giữ hướng đi mới nhất của Vương Đô. Có thể thấy được chí hướng của hắn đã sớm là hoàng cung!

- Như thế nào, có hứng thú theo ta lăn lộn không?

Tần Quân nhíu mày hỏi. Loại người này có tiềm lực sau này có thể trở thành nhân tài trị thế. Hắn cũng không muốn buông tha.

- Theo ngươi lăn lộn?

Trần Thư Lễ sửng sốt. Có cần nói trắng ra như vậy hay không?

Trần Diệu Âm quan sát Tần Quân, trong đôi mắt đẹp lộ ra vẻ hiếu kỳ.

- Công tử này thật sự là cấm vệ sao?

- Không biết. Đời này ta còn chưa đi ra khỏi Thanh Đàn Thành.

- Y phục trên người hắn thoạt nhìn rất không tầm thường!

- Có thể khiến cho đại công tử Trình gia chịu thiệt, người này tuyệt đối không đơn giản!

Dân chúng chung quanh bàn luận ầm ĩ. Đối với chế phục cấm vệ, cũng không phải là chuyện toàn dân đều biết. Bằng không lúc vào thành những binh sĩ kia cũng không dám thu lệ phí vào thành của Tần Quân.

Hạo Thiên Khuyển tiến đến bên cạnh Tần Quân. Nó đánh giá Trần Thư Lễ, ánh mắt lộ ra vẻ khinh bỉ. Tên thư sinh nho nhã này tu vi mới miễn cưỡng tới Luyện Khí Cảnh tầng một. So với một người bình thường cũng không có sự khác biệt quá lớn.

------oOo------

Chương 18: Tự loạn đầu trận tuyến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không được, chí hướng của ta là thi trạng nguyên, vào triều làm quan, tạo phúc cho xã tắc!

Trần Thư Lễ ngôn từ chính nghĩa nói.

Trần Diệu Âm không khỏi che trán. Nàng thật sự không hiểu mình vị ca ca này rốt cuộc đang suy nghĩ gì? Làm quan có cái gì tốt?

Luyện khí tu tiên mới là tiêu diêu tự tại!

Theo đuổi trường sinh mới là chính đạo!

- Đương nhiên, ta cũng hi vọng ngươi làm như vậy. Chỉ là trong quá trình này, nếu như ngươi gặp phải vấn đề, có thể tìm ta bất cứ lúc nào!

Tần Quân vỗ vai Trần Thư Lễ, gương mặt lộ ra biểu tình ta coi trọng ngươi.

Ba năm một lần khoa cử gần đến. Mỗi lần khoa cử đều là do các đại thần trong triều đình đánh cờ với nhau. Thậm chí ngay cả hoàng tử và vương gia cũng sẽ ra tay lôi kéo người mà bản thân mình xem là nhân tài mới.

Nếu như Trần Thư Lễ thi đến trạng nguyên, đồng ý chắc chắn sẽ khiến cho rất nhiều đại lão tranh đầu rách máu chảy.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Trần Thư Lễ nhíu mày hỏi. Dám nói ra lời nói này, thân phận của Tần Quân khẳng định không chỉ đơn giản là cấm vệ như vậy đâu!

- Chúng ta tìm một chỗ an tĩnh nói chuyện!

Tần Quân nhìn về phía lão bách tính xung quanh, nhỏ giọng cười nói.

Trần Thư Lễ gật đầu. Hiện tại hắn cũng cảm thấy rất hứng thú đối với Tần Quân.

- Diệu Âm, muộ đi về trước đi. Phụ thân đang sốt ruột tìm muội đấy.

Trần Thư Lễ quay đầu lại, nhìn Trần Diệu Âm giả như tiểu khất cái nói.

- Ta mới không quay về!

Trần Diệu Âm trợn trắng mắt nói:

- Ta muốn đi tu tiên. Ta mới không ở lại trở thành công cụ cho liên nhân!

Trở lại trong khách sạn, Tần Quân đặc biệt sai tiểu nhị chuẩn bị một bàn rượu và thức ăn đưa lên. Sau đó hắn cùng Trần Thư Lễ chậm rãi nói chuyện. Kiếp trước, bản thân hắn lại ở thế kỷ hai mươi mốt. Đó là thời đại tin tức bùng nổ. Hơn nữa hắn đã đi làm, trà trộn nhiều năm. Hắn nói ra phương án quản lý khiến cho Trần Thư Lễ chấn động, không ngừng tán thưởng.

Trần Diệu Âm vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy ca ca của mình kính phục một người như vậy. Điều này khiến cho nàng phát sinh hứng thú thật lớn đối với Tần Quân.

Rất nhanh, Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến cũng xuống lầu. Nhìn thấy được Tần Quân đang cùng hai huynh muội trò chuyện vừa nói vừa cười, các nàng không khỏi hiếu kỳ xông tới.

Trần Thư Lễ và Trần Diệu Âm trực tiếp bị vẻ tuyệt thế của Đát Kỷ làm kinh diễm.

Phi lễ chớ nhìn. Trần Thư Lễ rất nhanh liền thu hồi ánh mắt. Tần Quân giới thiệu sơ qua bọn họ với nhau một hồi.

- Ngươi đối với khoa cử lần này có bao nhiêu nắm chắc?

Tần Quân một vừa uống trà vừa cười hỏi.

- Ta đã chuẩn bị kỹ càng. Tuyệt đối có thể chứng minh bản thân mình!

Trần Thư Lễ tự tin cười nói. Mặc dù không có nói tới trạng nguyên, nhưng giọng điệu của hắn rõ ràng đã để lộ dã tâm của mình.

Hắn dừng một chút, thận trọng hỏi:

- Ngài sẽ không phải là tam hoàng...

Thường Thiến Thiến và Trần Diệu Âm không khỏi nghiêng tai lắng nghe. Các nàng rất tò mò đối với thân phận của Tần Quân.

- Ha ha, ngươi biết là tốt rồi. Yên tâm, tuy rằng ta hiện tại nghèo túng,

nhưng ta có lòng tin sẽ đoạt lại quyền lực!

Tần Quân cắt ngang lời hắn. Trong khách sạn ngư long hỗn tạp, cũng không thể để cho bọn họ truyền đi.

Trần Thư Lễ không khỏi cười khổ nói:

- Theo ta được biết, tình hình của ngài hiện tại hỏng bét không phải bình thường. Muốn trở về rất khó.

Trong khi nói chuyện, trong lòng hắn bắt đầu tính toán xua đuổi Tần Quân đi như thế nào. Tuy rằng Tần Quân vừa mới ra tay tương trợ, nhưng hắn cũng không muốn cột chung một thuyền với một hoàng tử bị giáng chức.

Báo ân thì báo ân, hắn cũng không thể cầm tiền đồ của mình ra nói đùa được!

- Đúng lúc, trước đó không lâu ta vừa giết chết Hạ Hầu Ân. Đầu của hắn ở chỗ này.

Tần Quân xoa nhẫn trữ vật của mình cười nói.

Hạ Hầu Ân!

Trần Thư Lễ và Trần Diệu Âm đồng thời hít vào một hơi khí lạnh. Hạ Hầu Ân ở toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt đều có tiếng tăm lừng lẫy. Tất cả đều biết hắn là một cường giả Kim Đan Cảnh.

- Đúng vậy, Hạ Hầu Ân căn bản không phải là đối thủ của Đát Kỷ tỷ tỷ!

Thường Thiến Thiến theo đó lên tiếng nói. Nàng cố ý phá Tần Quân, nói cho huynh muội Trần Thư Lễ biết, Hạ Hầu Ân là do Đát Kỷ giết chết.

Hai huynh muội theo bản năng nhìn về phía Đát Kỷ.

Thật không nghĩ tới nữ tử tuyệt mỹ này còn mạnh hơn Kim Đan Cảnh!

Trần Thư Lễ đứng dậy, quay về phía Tần Quân chắp tay nói:

- Bái kiến chủ công!

Thường Thiến Thiến há hốc mồm. Lúc trước bộ dạng người này vẫn còn do dự. Thế nào hiện tại lại đột nhiên hành lễ?

Nàng không biết, Trần Thư Lễ vốn cũng không tin Tần Quân có thể một mình giết chết Hạ Hầu Ân. Nhưng Tần Quân có thể thu phục cường giả còn mạnh hơn Kim Đan Cảnh, điều này không đơn giản!

Hắn biết hiện nay hoàng đế căm hận nhất chính là Hạ Hầu Ân. Một khi Tần Quân giao đầu của Hạ Hầu Ân cho hoàng thượng, tội lớn hơn nữa cũng có thể bỏ qua.

Lên thuyền phải thừa dịp lên sớm!

Mặc dù không đầu nhập vào Tần Quân, ngày khác sau khi thi đậu công danh sau cũng phải làm ra lựa chọn!

Không có chỗ dựa, là không có khả năng ở Vương Đô lăn lộn phong sinh thủy khởi!

Tuy rằng hắn thờ phụng tri thức thay đổi số phận, nhưng hiểu rõ một vị cao thủ siêu cấp có thể dễ dàng chém giết Hạ Hầu Ân có bao nhiêu tác dụng. Nói hoàn toàn không khoa trương, có Đát Kỷ ở bên cạnh, ngôi vị hoàng đế của Tần Quân trên cơ bản vững chắc!

Thế giới này cuối cùng vẫn là người mạnh làm vua!

- Gọi công tử. Ở thời điểm trước khi ngươi thi đậu trạng nguyên, quan hệ của chúng ta không thể để lộ ra, biết không?

Tần Quân cười tủm tỉm nói. Về phần Thường Thiến Thiến bên cạnh, hắn không để ở trong lòng. Trải qua nhiều ngày ở chung như vậy, hắn biết nữ tử này tâm địa đơn thuần, không có bao nhiêu tâm tư.

Trần Thư Lễ hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi ngồi xuống. Hắn hiểu rõ Tần Quân là muốn thử thách hắn.

Hắn không chỉ có không nổi giận, trái lại còn tràn ngập ý chí chiến đấu!

Nếu như Tần Quân tín nhiệm hắn vô điều kiện, hắn trái lại cảm thấy có

quỷ.

- Được rồi. Đi về nghỉ ngơi đi.

Tần Quân phất tay nói. Bất tri bất giác hắn liền có vị trí cấp trên. Đối với điều này, Trần Thư Lễ cũng không cảm thấy khó chịu, trái lại rất hưng phấn.

Dù sao hắn chỉ là con tư sinh của thành chủ Thanh Đàn Thành. Địa vị của hắn ở trong thành thậm chí còn không bằng bình dân. Có thể ôm bắp đùi của một hoàng tử, hắn làm sao có thể không hưng phấn?

------oOo------

Chương 19: Tự loạn đầu trận tuyến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tần Quân ca ca, ngày mai gặp!

Trần Diệu Âm nhìn Tần Quân phất tay cười nói. Tần Quân chỉ gật đầu. Ngày mai hắn sẽ phải rời đi. Ai gặp lại sau với tiểu nha đầu nàng chứ!

Có thể cùng Trần Thư Lễ xác định quan hệ, Tần Quân đã rất hài lòng.

Chỉ có điều Trần Thư Lễ còn trẻ. Muốn trưởng thành lên không phải một sớm một chiều là thành công.

Đợi đến sau khi huynh muội Trần Thư Lễ rời đi, Đát Kỷ không nhịn được hỏi:

- Công tử, Trần Thư Lễ này thoạt nhìn rất yếu. Công tử xem trọng hắn ở điểm nào?

- Đúng vậy, một móng vuốt của Khuyển gia ta cũng có thể đè chết hắn.

Hạo Thiên Khuyển mang theo sự khinh thường nói.

Thường Thiến Thiến mặc dù không có hỏi, nhưng đôi mắt to trong veo

như nước lại nhìn chăm chú vào Tần Quân.

- Các ngươi không hiểu đâu.

Tần Quân giả vờ cao thâm khó lường nói, dẫn tới hai nàng và một chó đồng thời trợn trắng mắt.

Ở thời điểm bọn họ chuẩn bị đứng dậy trở về phòng, Thường Hạo bỗng nhiên đi vào cửa lớn khách sạn. Vừa nhìn thấy đám người Tần Quân, sắc mặt của hắn nhất thời không được tự nhiên. Hắn miễn cưỡng cười, sau đó nhanh chóng lên lầu.

Có mờ ám!

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Tuy rằng Thường Hạo gần đây thành thật, nhưng bởi vì hắn cho Tần Quân ấn tượng đầu tiên là gia hỏa rất cuồng ngạo. Người như vậy tuyệt đối sẽ không hoàn toàn kinh sợ, chỉ là giấu thù hận ở trong lòng mà thôi.

Chỉ có điều, ngại vì Thường Thiến Thiến ở bên cạnh, hắn không tiện hỏi nhiều. Lại nói ở trước mặt thực lực tuyệt đối, nhiều âm mưu quỷ kế hơn nữa cũng chỉ là uổng công!

Cùng lúc đó, các gia tộc lớn của Thanh Đàn Thành đều đang bàn luận về Tần Quân.

...

Trình gia.

Bên trong đại đường, một người trung niên khôi ngô râu dài nhìn Trình Kiệt hỏi:

- Ngươi xác định là cấm vệ?

Hắn chính là Trình Chiến gia chủ Trình gia, cao thủ Trúc Cơ Cảnh tầng bốn!

- Không sai. Hắn mặc trang phục cấm vệ. Chỉ có điều hắn rất trẻ tuổi, đoán chừng mới mười sáu mười bảy tuổi.

Trình Kiệt vừa nhớ lại, vừa nói.

- Cấm vệ mười sáu mười bảy tuổi? Làm sao có thể!

Trình Chiến mở miệng bác bỏ nói:

- Cấm vệ phải từ trong quân đội sàng lọc ra. Tuổi nhỏ như vậy không có thể trở thành cấm vệ được. Hơn nữa cấm vệ là không thể rời khỏi Vương Đô!

Trình Kiệt há hốc mồm. Hắn không dám tin hỏi:

- Lẽ nào ta bị đùa bỡn?

- Ừ, tiếp theo gặp phải loại tình huống này phải thử trước. Không cần tự mình loạn đầu trận tuyến. Dù sao ngươi sau chính là người sẽ thừa kế Trình gia này!

Trình Chiến trầm giọng nói, hình như rất bất mãn về sự nhát gan của Trình Kiệt.

- Là hài nhi tự loạn đầu trận tuyến. Hài nhi tuyệt đối sẽ không có lần tiếp theo!

Trình Kiệt nghẹn đỏ mặt nói, trong lòng lại ghi hận Tần Quân. Khi dễ Trần Thư Lễ chính là nhiệm vụ Trình Chiến an bài cho hắn. Ngày hôm nay, hắn thật vất vả mới gặp được Trần Diệu Âm, kết quả bị hắn thả cho chạy mất!

Mất mặt!

Quá mất mặt!

Trong lòng Trình Kiệt âm thầm thề, nhất định phải khiến cho Tần Quân hối hận!

Bên kia, Trần Diệu Âm cũng nói chuyện phát sinh tối nay cho thành chủ Trần Triển Kiếm.

Trần Triển Kiếm năm nay đã năm mươi tuổi, tóc thoáng lộ ra hoa râm,

nhưng thân thể xương cốt vẫn tính là cường tráng. Hắn vốn vẫn đang tức giận chuyện Trần Diệu Âm rời nhà trốn đi. Nhưng nghe đến đoạn Trình Kiệt không ngờ ở bên đường chèn ép Trần Thư Lễ, lửa giận của hắn liền chuyển tới trên Trình gia. Lại nghe tới Tần Quân trượng nghĩa xuất hiện, hắn lại phát sinh hiếu kỳ.

- Công tử kia tên gọi là gì? Hắn có thân phận gì?

Trần Triển Kiếm nhíu mày hỏi.

- Tên và thân phận của hắn, ta không thể nói. Nhị ca nói, tuyệt đối không thể tiết lộ, trong đó bao gồm cả cha. Hắn còn nói cơ hội Trần gia chúng ta quật khởi sắp đến.

Trần Diệu Âm lắc đầu nói. Khi nói ra những lời này, trên mặt nàng đầy vẻ hiếu kỳ.

Trần Thư Lễ và Tần Quân nói chuyện, nàng chỉ nghe hiểu được hơn phân nửa. Một là Tần Quân có thân phận rất đặc biệt, không được truyền ra ngoài. Hai là thủ hạ của Tần Quân có một cường giả vượt qua Kim Đan Cảnh.

Chỉ là điểm thứ hai lại c đủ khiến cho bọn họ Trần gia ôm bắp đùi của Tần Quân!

Trần Triển Kiếm vừa nghe, chân mày nhất thời nhíu chặt lại. Hắn không lên tiếng nữa, trái lại chìm vào trong suy tư. Bầu không khí trong đại đường bắt đầu trở nên nặng nề.

Trần Diệu Âm rất không thích bầu không khí này. Nàng liền vội vàng nói:

- Ta đi về nghỉ trước!

Ngày hôm nay kế hoạch rời nhà ra đi xem như đã ngâm nước nóng. Thành vệ đáng chết, lại muốn thu phí ra khỏi thành!

Trần Triển Kiếm không để ý đến nữ nhi tùy hứng này của mình. Hắn tự lẩm bẩm:

- Thư Lễ hành sự ổn trọng. Hắn nói như vậy khẳng định có nguyên nhân.

Bởi vì Trần Thư Lễ là con tư sinh, cho nên bị chính thê của hắn xa lánh. Hơn nữa thiên phú luyện khí không tốt. Mặc dù thân là thành chủ hắn cũng không dám hậu đãi Trần Thư Lễ. Hắn chỉ có thể lén lút, thầm thỏa mãn tất cả nhu cầu đọc sách của Trần Thư Lễ.

Mà tin tức Vương Đô cũng chỉ có một mình hắn khai thông cho Trần Thư Lễ. Mỗi một tháng Vương Đô phát sinh chuyện gì lớn, đều sẽ ghi lại trên giấy, do bồ câu đưa tin truyền tới trong tay mỗi một vị thành chủ. Đương nhiên chỉ cần có thân phận cũng có thể được truyền tới trước. Hắn có thể chuyển tin tức cho Trần Thư Lễ, có thể thấy được hắn đối với đứa con tư sinh này của mình kỳ vọng cao tới mức nào.

Ở vương quốc Càn Nguyệt, cũng không chỉ có một lối ra luyện khí.

- Mà thôi, liền tùy hắn đi.

Trần Triển Kiếm thở dài nói. Trần Thư Lễ từ nhỏ đến lớn tâm trí lại thành thục hơn so với bạn cùng lứa tuổi. Trong hai đứa con trai, hắn càng thích Trần Thư Lễ hơn. Đáng tiếc danh phận và thiên phú luyện khí bày ra ở nơi đó.

- Trình gia...

Ánh mắt Trần Triển Kiếm lạnh lẽo. Bàn trà bị hắn nắm ở trong tay bị chấn động tới mức không ngừng run rẩy lay động.

...

Mặt trời mọc lên ở phía đông. Tần Quân bị ánh mặt trời ngoài cửa sổ chiếu vào gương mặt có chút ngứa ngáy. Hắn chậm rãi trợn mắt, ý thức dần dần tỉnh táo.

Sau khi xuyên qua, mỗi ngày tỉnh lại hắn đều có loại cảm giác bừng tỉnh cách một thế hệ. Bởi vì trong mộng, hắn vẫn sống đô thị phồn hoa trên địa cầu.

- Hạo Thiên Khuyển, nên tỉnh dậy rồi.

Tần Quân đứng dậy đi tới trước chậu nước bên giường, vừa cầm lấy rửa

mặt khăn, vừa hướng về phía Hạo Thiên Khuyển nằm ngủ trên mặt đất, nói.

Hạo Thiên Khuyển mở một con mắt liếc xem Tần Quân, phong thái có chút khinh bỉ, hình như đang nói ta còn tỉnh dậy sớm hơn so với ngươi.

Sau khi rửa mặt xong, Tần Quân dẫn theo Hạo Thiên Khuyển đi tới trước gian phòng bên cạnh của Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến.

------oOo------

Chương 20: Tu sĩ Ma Đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đát Kỷ, nên rời giường rồi!

- Biết rồi.

Đối mặt với lời gọi của Tần Quân, Đát Kỷ lười biếng đáp lại một câu, giọng nói cảm giác vô cùng mị hoặc. Tần Quân nghe được, tâm can ngứa ngáy.

Về phần Thường Hạo, Tần Quân lười đi gọi. Tốt nhất là để hắn ở lại chỗ này!

Lắc đầu, Tần Quân loại bỏ tạp niệm trong lòng, sau đó theo hàng hiên đi xuống phía dưới.

Vừa tới đầu cầu thang, một thiếu niên xinh đẹp mặc trang phục màu trắng nhẹ nhàng lay động quạt lông từ trên lầu ba đi xuống. Làn da hắn trắng nõn, ngũ quan so với Tần Quân còn muốn tuấn mỹ hơn. Thậm chí đẹp đến mức có chút giống nữ nhân. Chí ít là Tần Quân suy nghĩ như vậy.

Ánh mắt của người thiếu niên mặc trang phục màu trắng và Tần Quân chạm vào nhau. Hắn lễ phép tính gật đầu, sau đó liền đi xuống lầu.

- Ngày hôm qua tại sao không có nhìn thấy qua hắn?

Tần Quân nghi ngờ nói. Thiếu niên xuất chúng như thế, chỉ liếc mắt nhìn qua sẽ rất khó quên. Lẽ nào tối hôm qua hắn còn không xuống lầu?

- Trên người hắn có ma khí!

Âm thanh của Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên truyền vào trong tai của Tần Quân. loại thuật truyền âm này có thể khiến cho những người khác không nghe thấy được.

- Ma khí?

Sắc mặt Tần Quân nhất thời biến đổi.

Luyện khí tu tiên mãi mãi lưu truyền. Tu sĩ Nhân tộc chậm rãi diễn biến thành hai đạo chính ma. Chính đạo chú ý nước chảy thành sông. Ma đạo chú ý chỉ vì cái trước mắt, dẫn đến tâm tính lột xác. Đồng thời thủ đoạn của bọn họ tàn nhẫn, vì đạt được mục đích thề không bỏ qua.

Hai đạo chính ma một khi gặp mặt, trực tiếp chính là ngươi chết ta sống.

Mà vương quốc Càn Nguyệt thuộc về trận doanh chính đạo. Cho nên rất ít khi có thể nhìn thấy được bóng dáng của tu sĩ Ma Đạo.

nếu như người thiếu niên áo trắng này là tu sĩ Ma Đạo, hắn tới vương quốc Càn Nguyệt cũng không phải là việc tốt.

- Xem ra tu vi của hắn không thấp. Ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

Tần Quân âm thầm kinh ngạc. Hiện tại hắn đã đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng bốn. Ở dưới sự chỉ đạo của Đát Kỷ, hắn đã được xem là cường giả Trúc Cơ Cảnh chân chính. Nhưng hắn vẫn nhìn không thấu được người thiếu niên áo trắng vừa rồi.

May mà Hạo Thiên Khuyển chính là tồn tại Hóa Hư Cảnh siêu nhiên. Nó liếc mắt liền nhìn thấu sự khác thường của đối phương.

Nghĩ tới đây, Tần Quân dẫn theo Hạo Thiên Khuyển đi tới tầng một. Người thiếu niên áo trắng kia không ngờ không rời đi, mà đang ngồi ở trong góc chờ đợi tiểu nhị bưng thức ăn lên.

Tần Quân chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái liền thu hồi ánh mắt. Sau đó hắn tự mình tìm được một bàn không người ngồi xuống. Sau khi phân phó tiểu nhị đi lấy thức ăn, hắn liền ngồi yên chờ đợi.

Không bao lâu, Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến đi xuống. Ngay sau đó là Thường Hạo. Người này vành mắt rất đen. Cũng không biết tối hôm qua hắn làm cái gì.

- Ăn xong điểm tâm, chúng ta lại rời đi sao?

Thường Thiến Thiến vừa ngáp vừa đi tới bên cạnh Tần Quân, hỏi.

- Ừ.

Tần Quân khẽ gật đầu. Hắn có thể cảm giác được ánh mắt của người thiếu niên mặc trang phục màu trắng nhìn qua. Chính xác mà nói là nhìn về phía Đát Kỷ.

Đát Kỷ ngược lại không để ý. Bởi vì ánh mắt tất cả nam tử bên trong tầng một đều tập trung ở trên người nàng. Nàng đã tập mãi thành thói quen.

Đôi khi đẹp quá cũng một loại gánh nặng.

- Nữ tử quá xinh đẹp!

Thiếu niên áo trắng nhìn Đát Kỷ lẩm bẩm nói. Trong mắt hắn đầy vẻ kinh diễm. Rất nhanh, vẻ kinh diễm này liền biến thành háo sắc.

Hắn muốn lấy được nữ tử tuyệt mỹ này!

Đúng lúc này, ngoài khách sạn truyền đến những tiếng ồn ào. Rất nhanh Trình Kiệt liền dẫn theo một đám người hầu đi đến. Hắn nhìn chung quanh một vòng. Ánh mắt hắn xác định phong tỏa ở trên người Tần Quân.

- Tiểu tử thối, thật tốt là ngươi còn chưa rời khỏi!

Trình Kiệt cười gằn nói. Tối hôm qua bởi vì Tần Quân làm hại hắn chưa hoàn thành được nhiệm vụ do phụ thân giao cho hắn. Cho nên sáng sớm hôm nay hắn liền tới đây, gây sự với Tần Quân.

Trình gia ở Thanh Đàn Thành là thế lực số một số hai. Hắn muốn dò xét nơi Tần Quân ở lại, rất dễ dàng.

- Ai, sáng sớm đã có người tới tìm xui xẻo!

Tần Quân thở dài nói. Thường Thiến Thiến, Thường Hạo cùng với Đát Kỷ lại lộ ra vẻ mặt nghi hoặc, nhìn Trình Kiệt đi về phía bọn họ.

- Ai da, còn có hai mỹ nhân. Từ giờ trở đi, các nàng đều thuộc về ta!

Trình Kiệt nhìn thấy được Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến, mắt nhất thời nhìn chằm chằm. Nhất là Đát Kỷ. Vừa nhìn thấy, tim hắn liền đập nhanh hơn, tâm viên ý mã.

- Không biết sống chết.

Đát Kỷ liếc mắt nhìn Trình Kiệt, sau đó che miệng cười duyên nói. Giọng nói tuy rằng dễ dàng làm cho trái tiam của nam nhân bị lạc mất phương hướng, nhưng lời nói ra lại khiến cho Trình Kiệt thầm đau buồn.

Thường Thiến Thiến còn hừ lạnh một tiếng đầy khinh thường. Ở Huyền Linh Tông, thiên tài mạnh mẽ hơn Trình Kiệt chính là rất nhiều. Nếu như đệ tử nòng cốt của Huyền Linh Tông chạy tới, thành chủ Thanh Đàn Thành cũng phải tự mình nghênh đón.

Không biết thân phận các nàng, hai tay Trình Kiệt chống nạnh cười nói:

- Không biết sống chết? Ở trong Thanh Đàn Thành này, ai dám khiến cho ta chết?

Tần Quân cảm thấy bất đắc dĩ. Lẽ nào gia hỏa này biết hắn không phải là cấm vệ, cho nên mới dám lớn mật như thế?

- Cút sang một bên! Cẩn thận lão tử phế ngươi!

Thường Hạo vỗ lên bàn. Tần Quân sợ đến mức, tay phải run run một cái, thiếu chút nữa làm rơi chiếc đũa ra ngoài. A, gia hỏa này tuyệt đối là đang phát tiết buồn bực tích tụ trong người cùng với oán khí đối với mình từ lâu!

Nghe được có người muốn chiếm lấy tiểu sư muội của mình, Thường Hạo nhất thời lại nổi nóng. Nếu như đối phương mạnh hơn bản thân mình thì cũng thôi. Nhưng đối phương chỉ có thực lực Luyện Khí Cảnh tầng bốn. Hắn làm sao có thể nhịn được?

- Không phục sao?

Trình Kiệt cười trêu tức, nói. Thiên phú của hắn ở trên phương diện luyện khí bình thường, cho nên bình thường đều dựa vào đan dược đắp nặn ra. Ở phương diện nhận biết, hắn cũng yếu hơn so với tu sĩ cùng trình độ. Hơn nữa cảnh giới của đám người Tần Quân đều cao hơn hắn. Cho nên hắn cũng không biết sự khủng khiếp của đám người Tần Quân.

- Thiếu gia... Bọn họ hình như không dễ chọc...

Một người hầu thận trọng nhỏ giọng nhắc nhở. Đáng tiếc hắn cũng nhìn không thấu được tu vi của đám người Tần Quân. Hắn chỉ cảm thấy đối phương có cảm giác rất áp bách.

- Không dễ chọc? Ở Thanh Đàn Thành còn người có ta không chọc nổi sao?

Trình Kiệt xem thường nói. Hắn ngược lại không phải là kẻ ngốc nghếch. Lời hắn nói xong đúng là tình hình thực tế!

&

------oOo------

Chương 21: Nhổ cỏ nhổ tận gốc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Thanh Đàn Thành hiện nay, có thể nói là Trình gia độc quyền. Ngay cả Trần gia đại biểu cho thành chủ cũng phải nén giận, càng chưa nói tới gia tộc nhỏ khác.

Hơn nữa hiện tại nhất cử nhất động của hắn đại biểu cho thái độ của Trình gia. Trình Chiến chính là hi vọng mượn con trai kiêu ngạo tuyên dương địa

vị Trình gia ở Thanh Đàn Thành.

Ở vương quốc Càn Nguyệt cũng sẽ không chú ý dân chủ giống như địa cầu. Rất ít người nắm quyền suy nghĩ cho bách tính.

- Khẩu khí thật là lớn!

Thường Hạo cười. Thanh Đàn Thành ở trước mặt Huyền Linh Tông giống như con kiến hôi, Trình gia nho nhỏ cũng dám càn rỡ như thế. Thường Hạo hiện tại tuy rằng sa sút, nhưng ở Huyền Linh Tông lại phong cảnh vô cùng.

Lúc này hắn liền đi về phía Trình Kiệt, dự định phát tiết ra chèn ép của Tần Quân đối với hắn mấy ngày qua.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Trình Kiệt nhìn thấy được Thường Hạo dám động thủ, trong mắt nhất thời bắn ra sát ý. Quyền phải trực tiếp đánh về phía mặt của Thường Hạo.

Một quyền bình thường, tốc độ lại rất nhanh. Người bình thường căn bản sẽ không kịp né tránh.

Thường Hạo cười xem thường. Hắn giơ quyền lên va chạm vào quyền của Trình Kiệt.

Răng rắc

Hai tay tấn công, tiếng gãy xương theo đó vang lên, khiến cho da đầu tê dại.

- A.

Trình Kiệt kêu thảm một tiếng. Ở trong biểu tình khó tin nổi của tất cả những vị khách và nhân viên bên trong khách sạn, hắn lui lại phía sau. Thường Hạo lại lộ ra vẻ mặt xem thường đứng tại chỗ.

- Thực lực kém như vậy, còn dám kiêu ngạo!

Thường Hạo xì một tiếng khinh miệt, dẫn tới những vị khách còn lại vỗ

tay tỏ ý vui mừng.

- Đánh rất hay!

- Ha ha, sớm nhìn Trình gia khó chịu!

- Hư, nhỏ giọng một chút. Đừng để Trình gia ghi hận!

- Đúng. Trình gia chuyện gì cũng có thể làm ra được!

Lời những vị khách này nói giống như từng con dao đâm vào trong tim của Trình Kiệt, khiến cho thương thế của hắn càng thêm nặng. Hắn trực tiếp thổ huyết.

Thiếu niên áo trắng ngồi ở trong góc, tặc lưỡi lấy làm kỳ, đánh giá Thường Hạo. Trong miệng hắn lẩm bẩm nói:

- Luyện Khí Cảnh tầng chín, có chút thú vị.

Bản thân Tần Quân bắt đầu ăn, mặc kệ Thường Hạo và Trình Kiệt tranh đấu.

- Đại sư huynh, đánh rất hay!

Thường Thiến Thiến hoan hô nói. Giờ phút này, hình tượng của đại sư huynh ở trong lòng nàng lại cao lớn.

Đát Kỷ đưa tay trắng thuần đỡ lấy khuôn mặt, cười duyên nói:

- Thường Hạo tiểu huynh đệ cũng có một mặt uy vũ như thế.

Tần Quân không khỏi liếc mắt nhìn nàng. Nữ nhân này nói chuyện, bao giờ cũng không tự chủ được mang theo giọng điệu quyến rũ, dụ dỗ người ta phạm tội!

- Tất cả dều lên cho ta! Đánh chết hắn!

Trình Kiệt rít gào phẫn nộ nói. Bởi vì cánh tay phải gãy xương, đau đến mức mặt hắn lấm tấm mồ hôi lạnh. Nhưng hận ý trong mắt hắn lại làm cho lòng người lạnh giá.

Ra lệnh một tiếng, đám người hầu của hắn đều lao về phía Thường Hạo.

Những người này bình thường đều có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng ba. Tổng cộng có mười hai người, Thường Hạo bởi vì có thương tích, chiến lực tối đa có thể phát huy ra Luyện Khí Cảnh tầng sáu. Nhưng đối phó với bọn họ, vẫn không chật vật.

- Mau ăn cơm đi. Đợi lát nữa còn phải rời đi!

Tần Quân trừng mắt với Thường Thiến Thiến quát khẽ. Đối với điều này, Thường Thiến Thiến chỉ là đảo mắt, cũng không tranh luận.

Không được một phút, Thường Hạo liền dễ dàng đốn ngã tất cả người hầu của Trình Kiệt. Hắn biểu hiện ra thực lực khiến cho tất cả những vị khách trong khách sạn đều sùng bái không thôi.

- Người thiếu hiệp này thật là lợi hại. Khẳng định phía sau có tông môn!

- Xem thế này, bọn họ xem như là hoàn toàn đối lập với Trình gia.

- Bọn họ hình như không phải là người của Thanh Đàn Thành?

- Lợi hại a, thủ hạ của Trình Kiệt đều là tu sĩ Luyện Khí, không ngờ không địch lại nổi thiếu hiệp này!

Nghe được mọi người xung quanh gọi mình là thiếu hiệp, Thường Hạo hăng hái nở nụ cười. Khí chất ung dung tự tin của hắn luc này khiến cho không ít vị khách nữ không nhịn được, ném qua mị nhãn.

- Nhanh tới dùng cơm!

Giọng nói của Tần Quân bỗng nhiên truyền vào trong tai Thường Hạo. Sắc mặt Thường Hạo nhất thời lại không được tự nhiên. Nhưng hắn vẫn thành thật trở lại trước bàn ngồi xuống.

- Các ngươi chờ đấy cho ta!

Trình Kiệt cắn răng mắng. Nói xong hắn liền không để ý tới đám người hầu của mình đang nằm dưới đất, xoay người rời đi.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ nhổ cỏ nhổ tận gốc!

- Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Giết chết Trình Kiệt, thưởng 500 giá trị kinh nghiệm; Giết chết Trình Chiến, thưởng 800 giá trị kinh nghiệm; Phá hủy Trình gia, thưởng 2000 giá trị kinh nghiệm, cũng thu được một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa!

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân nhất thời sửng sốt. Như vậy đều có thể kích phát nhiệm vụ phụ?

Hắn thấy, tuy rằng Trình Kiệt rất kiêu ngạo tìm đường chết, nhưng không đáng tội chết chứ?

Thậm chí còn liên luỵ tới toàn bộ Trình gia!

Nghĩ tới đây, trong lòng Tần Quân nhất thời khó chịu. Hắn cũng không muốn bị hệ thống thần thoại bồi dưỡng thành một kẻ cuồng ma sát nhân.

- Tất cả nhiệm vụ của hệ thống đều quay xung quanh việc kí chủ trưởng thành để định ra. Nhiệm vụ chính đầu tiên liền để cho kí chủ trở thành hoàng đế vương quốc Càn Nguyệt. Cho nên Thanh Đàn Thành đã bị hệ thống ngầm thừa nhận là phạm vi thế lực của kí chủ. Căn cứ vào kiểm tra đo lường, Trình gia ở Thanh Đàn Thành không chuyện ác nào không làm, bách tính đều oán hận, sợ hãi bọn họ.

- Trình Kiệt đã ghi hận lên kí chủ. Sau khi hắn trở về nhất định sẽ dẫn đến thủ hạ mạnh hơn truy sát kí chủ, thậm chí có khả năng ép gia chủ Trình gia ra mặt.

- Bất kể là vì dân hay vì mình, kí chủ cũng phải diệt trừ bọn họ!

Âm thanh của hệ thống vô cùng lạnh như băng, nhưng khiến cho Tần Quân cảm thấy dễ chịu một chút. Hắn lập tức nhếch miệng lên, thoáng lộ ra một nụ cười giễu cợt:

- Trình gia à Trình gia, người đang làm trời đang nhìn. Đừng tưởng rằng mình chính là thổ bá vương Thanh Đàn Thành, có thể tùy ý làm bậy...

Sau khi trải qua hệ thống giải thích, trong lòng Tần Quân không còn có

mâu thuẫn nữa. Hắn thông qua lời những vị khách xung quanh bàn luận trong lúc Thường Hạo và Trình Kiệt chiến đấu có thể biết được, danh tiếng của Trình gia ở Thanh Đàn Thành thối tới mức nào.

Đã như vậy, thì nhổ cỏ nhổ tận gốc!

Nhìn thấy được Tần Quân bỗng nhiên cười rộ lên, Thường Thiến Thiến không khỏi bĩu môi nói:

- Ngươi rốt cuộc thế nào lại đắc tội hắn vậy?

Đát Kỷ và Thường Hạo cũng có chút ngạc nhiên. Đương nhiên bọn họ cũng không quá để ý tới lời đe dọa của Trình Kiệt.&

------oOo------

Chương 22: Ngang ngược không cố kỵ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nói sơ qua về chuyện gặp phải tối hôm qua cho bọn họ nghe. Thường Thiến Thiến nghe xong, không khỏi tức giận nói:

- Gia hỏa bắt nạt người lương thiện sợ kẻ ác, nên đánh!

- Sớm biết vậy lại phế hai cánh tay hắn!

Thường Hạo cười lạnh nói.

Thích giả vờ thể hiện tới nghiện rồi sao?

Trong lòng Tần Quân thầm nôn ọe. Chỉ có điều hắn cũng không có nói ra.

Rất nhanh, bọn họ liền ăn xong điểm tâm. Sau khi Thường Hạo đi tính tiền, tất cả liền đi ra khỏi khách sạn.

Điều khiến cho Tần Quân cau mày là, người thiếu niên áo trắng này không ngờ cũng theo đi ra khỏi khách sạn. Tuy rằng hắn theo phương hướng khác nhau rời đi, nhưng Tần Quân luôn cảm thấy hắn để mắt tới đoàn người

mình.

- Hướng cửa thành ở bên kia!

Thường Thiến Thiến kéo ống tay áo của Tần Quân nhắc nhở. Tần Quân lắc đầu cười:

- Tạm thời không vội ra khỏi thành. Ta còn có việc muốn làm.

- Chuyện gì?

Đát Kỷ và Thường Hạo cũng nghi ngờ nhìn về phía Tần Quân.

- Giết Trình Kiệt, diệt trừ Trình gia!

Tần Quân cười lạnh nói. Đồng thời hắn cũng đang suy tư phương án tác chiến. Có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ở đây, hắn tất nhiên có thể ngang ngược hoàn toàn không phải e ngại. Chỉ có điều mục tiêu của hắn là ngôi vị hoàng đế. Hắn vừa lúc muốn mượn Trình gia tới tăng cao danh tiếng của mình!

Cái gì?

Diệt trừ Trình gia?

Toàn thân Thường Thiến Thiến và Thường Hạo chấn động, khó có thể tin nổi nhìn về phía Tần Quân.

Có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ở đây, bọn họ tựấtnhiên không nghi ngờ Tần Quân có thể sẽ không làm được điều đó. Chỉ là trái tim bọn họ có chút băng giá. Cũng chỉ bởi vì Trình Kiệt đắc tội Tần Quân?

- Ha ha ha. Có thể. Ta cũng không quen nhìn có người dám khiêu khích công tử nhà chúng ta.

Đát Kỷ liếm môi cười quyến rũ nói. Trong phong thần diễn nghĩa, Đát Kỷ vốn cũng không phải là nữ tử nhân từ nương tay. Hại nước hại dân không chỉ đơn giản là vẻ đẹp của nàng, còn có thủ đoạn của nàng.

Hạo Thiên Khuyển không mở miệng, nhưng trong miệng lại phát ra tiếng

rít gào của loài chó khi tức giận.

Thường Thiến Thiến và Thường Hạo không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Quả nhiên có dạng chủ nhân thế nào sẽ có dạng thủ hạ thế ấy. Bọn họ chỉ có thể mặc niệm cho Trình Kiệt và Trình gia.

Vị trí Trình gia rất dễ tìm được. Bởi vì bách tính toàn thành đều biết.

Tần Quân không làm công tác chuẩn bị, mà trực tiếp dẫn theo Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển xông về phía Trình gia.

Rất nhanh, đoàn người lại đi tới trước phủ đệ của Trình gia. Trước cửa lớn là một phố nhỏ. Các loại tiểu thương đang buôn bán. Bọn họ đều đánh ra cờ hiệu của Trình gia. Đồng thời còn có hai đội thủ vệ đang đi tuần.

- Trình gia thật là khí thế!

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Ở bên trong Thanh Đàn Thành hắn nhìn thấy phủ đệ khí thế nhất chính là phủ đệ của Trình gia này. Chỉ riêng tường vây đã cao tới bốn thước. Người bình thường căn bản không thể đi vào. Diện tích của toàn bộ phủ đệ cực lớn. Bên trong còn có một ngọn núi nhỏ, mây mù vấn vít. Chim chóc bay vào bay ra, rất có cảm giác của tiên sơn.

Chỉ nhìn phủ đệ cũng có thể thấy được địa vị và tài lực của Trình gia ở Thanh Đàn Thành.

- Đứng lại. Những người không có nhiệm vụ không được đi vào Trình gia!

Một thủ vệ giơ trường côn trong tay lên quát lớn. Các thủ vệ khác đang tuần tra xung quanh đều tập trung đến. Sắc mặt mỗi người đều không tốt, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ.

Tần Quân bĩu môi, trực tiếp bước về phía cửa lớn.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Tên thủ vệ cầm côn kia tức giận quát một tiếng. Một côn liền đập về phía đầu Tần Quân. Nếu như đổi lại thành người bình thường, bị đập trúng, đầu chắc hẳn lập tức nở hoa.

Thân là Trúc Cơ Cảnh, Tần Quân làm sao có thể để cho hắn đập trúng. Tay phải vừa nhấc lên, Tần Quân dễ dàng đỡ được trường côn. Lực lượng cường đại khiến cho thủ vệ không có cách nào lại khống chế được trường côn nữa.

- Hừ! Đâm đầu vào chỗ chết chính là ngươi!

Chân phải Tần Quân nhanh như tia chớp giơ lên, với thế lớn lực nặng, đạp trúng vào ngực của tên thủ vệ này, trực tiếp đạp tới mức hắn thổ huyết bay ra ngoài.

Những thủ vệ bình thường chỉ có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng hai tầng ba, làm sao có thể là đối thủ của Trúc Cơ Cảnh tầng bốn?

Giống như một đàn cừu mưu toan đọ sức lực mãnh hổ!

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đều không có ra tay. Bởi vì đám kiến hôi này căn bản không phải là đối thủ của Tần Quân.

Đi tới trước cửa lớn của phủ đệ, Tần Quân đạp một cước ở trên cửa chính đang đóng chặt, trực tiếp đá văng cửa lớn. Lực lượng Trúc Cơ Cảnh vượt xa Luyện Khí Cảnh. Căn cứ theo tính toán của bản thân Tần Quân, lực lượng của hắn chí ít đã ngoài năm nghìn cân!

Lực lượng như vậy nếu như rơi trên cơ thể người, tuyệt đối là có tính chất huỷ diệt tàn phá!

Một đám thủ vệ căn bản không dám ngăn cản. Mỗi một người nghẹn họng nhìn trân trối nhìn Tần Quân. Lực lượng như vậy bọn họ chỉ thấy qua ở trên người gia chủ.

- Mau nhìn kia ! Có người tự tiện xông vào phủ đệ của Trình gia!

- Ta ngất! Bọn họ là ai? Không ngờ to gan như vậy!

- Mạnh mẽ!

- Chà chà, có người sắp gặp xui xẻo!

Bách tính lui tới ở trước phủ đệ bàn luận ầm ĩ. Tin tức rất nhanh liền được truyền ra, giống như ôn dịch tràn ngập về phía khắp toàn thành.

Các gia tộc nhanh chóng nhận được tin tức.

Cùng lúc đó, một đám người Tần Quân đi vào phủ đệ Trình gia, rất nhanh liền có từng tên tu sĩ của Trình gia từ bốn phương tám hướng kéo tới, bao vây xung quanh bọn họ.

- Là ngươi!

Trình Kiệt dẫn theo một người trung niên từ trong hoa viên đi ra. vừa nhìn thấy đám người Tần Quân, ánh mắt hắn cũng đỏ lên. Nhất khi nhìn thấy Thường Hạo.

Bây giờ, oán hận của hia hỏa này đối với Thường Hạo còn lớn hơn so với Tần Quân. Bởi vì cánh tay phải của hắn cũng bị Thường Hạo phế bỏ. Không mất mấy tháng thời gian rất khó có thể bình phục lại được.

- Ngày hôm nay, Trình gia phải giải tán!

Tần Quân bá đạo tuyên bố. Hệ thống chỉ nói phá hủy Trình gia, cũng không nói gì nhất định phải giết hết tất cả mọi người.

Trong Trình gia có rất nhiều nô lệ, người hầu. Bọn họ đều là vô tội, Tần Quân cũng không muốn gây tai họa cho bọn họ.

- Khốn kiếp! Ngươi lặp lại lần nữa!

Trình Kiệt giận không kìm chế được nói. Người trung niên phía sau hắn lại bắt đầu quan sát đám người Tần Quân. Tướng mạo của người trung niên này bình thường, thân cao gầy, toàn thân mặc trang phục màu xám, thoạt nhìn không khác biệt với người hầu. Nhưng màu sắc u ám trong mắt hắn làm cho lòng người khiếp sợ.

------oOo------

Chương 23: Ngang ngược không cố kỵ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cũng chú ý tới người trung niên mặc y phục màu xám này. Không ngờ hắn là cường giả Trúc Cơ Cảnh!

Tuy rằng Tần Quân cũng là Trúc Cơ Cảnh, nhưng kinh nghiệm của hắn quá ít, cảnh giới tăng vọt lên quá nhanh, dẫn đến căn cơ của hắn không ổn định. Luận về năng lực thực chiến, mặc dù là tu sĩ mới vào Trúc Cơ Cảnh cũng có thể một mình đấu thắng được hắn.

- Trình gia các ngươi đắc tội với người các ngươi không chọc nổi!

Thường Hạo lạnh giọng giễu cợt nói.

Gia hỏa này nhìn như có lòng tốt nhắc nhở, nhưng rõ ràng là đang kích thích Trình Kiệt.

Tần Quân cũng không quá để ý. Dù sao ngày hôm nay Trình gia phải hủy.

Nghĩ tới đây, tay phải Tần Quân để xuống sau thắt lưng. Hắn từ trong không trung lấy ra Desert Eagle, trên mặt lộ ra dáng vẻ tươi cười không có ý tốt.

- Nhị thúc, chính là bọn họ. Mau giúp ta giết chết bọn chúng!

Trình Kiệt tức giận đến mức không nhịn được, vội vàng bảo người trung niên mặc y phục màu xám phía sau ra tay.

Ầm

Đúng lúc này, một tiếng súng xé rách những tiếng ồn ào náo động, làm cho cả Trình gia trở nên yên lặng.

Chỉ thấy tay phải Tần Quân giơ Desert Eagle. Toàn thân Trình Kiệt cứng ngắc. Trên trán của hắn còn có một lỗ máu. Ánh mắt hắn tan rã, máu tươi theo lỗ máu chảy xuống, vô cùng đáng sợ.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ nhổ cỏ nhổ tận gốc giết chết Trình Kiệt! Thu được 534 giá trị kinh nghiệm!

Bản thân Trình Kiệt lại có ba mươi bốn giá trị kinh nghiệm. Lại thêm phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ, tuy rằng không thể thăng cấp, Tần Quân vẫn rất hài lòng.

Yên lặng!

Đám người Thường Thiến Thiến đều há hốc mồm. Những tu sĩ kia còn đờ đẫn nhìn Tần Quân.

Trong nháy mắt sắc mặt người trung niên mặc y phục màu xám liền trầm xuống. Trình Kiệt lại là đại công tử của Trình gia, bị Tần Quân giết chết ở ngay trước mặt hắn!

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Người trung niên y phục màu xám bỗng nhiên ra tay. Chỉ thấy quyền phải của hắn có lửa lớn thiêu đốt, chợt đánh mạnh về phía Tần Quân. Chỉ hai bước chân, hắn lại cách Tần Quân không quá hai thước xa. Tốc độ của hắn nhanh tới mức Tần Quân căn bản không kịp phản ứng nữa.

- Vút

Người trung niên y phục màu xám chỉ cảm thấy một bóng trắng thoáng lướt qua ở trước mắt. Ngay sau đó một lực lượng cực lớn vỗ vào trên má phải của hắn. Trong phút chốc thân thể hắn không khống chế được, bay ra ngoài, trực tiếp đụng trên một cây đại thụ ở phía xa.

Những tu sĩ đang muốn động thủ thấy vậy, khiếp sợ đến mức toàn thân run rẩy. Hai chân bọn họ giống như mọc rễ, không dám đi tới.

- Chà chà, đây là pháp thuật sao?

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Trên nắm tay dấy lên lửa cháy mạnh, có phần trái với lẽ thường của khoa học. Chỉ có pháp thuật mới có thể giải thích thông được.

- Pháp thuật cấp thấp mà thôi.

Đát Kỷ xem thường nói. Trong khi nói chuyện, nàng vẫn giơ giơ cánh tay

trắng thuần. Hình như nàng cảm thấy cho người trung niên y phục màu xám kia một bạt tai, làm bẩn bàn tay của nàng.

Thường Thiến Thiến thấy vậy, rất hưng phấn. Nữ nhân có thể mạnh mẽ đến mức độ giống như Đát Kỷ vậy, không uổng công đi tới thế gian này một lần!

Nàng không biết, Đát Kỷ cũng không tính là nữ nhân chân chính. Nàng chỏ là một con yêu hồ. Hơn nữa còn có chín cái đuôi!

Thường Hạo theo bản năng sờ về phía mặt của mình. Ngay từ khi vừa mới bắt đầu, hắn cảm thấy tràn ngập sự tham lam mê mẩn đối với Đát Kỷ. Nhưng đến bây giờ, hắn đã không dám có suy nghĩ không an phận đối với Đát Kỷ nữa. Còn lại chỉ có sự sợ hãi.

Lúc này, Tần Quân quay về phía người trung niên y phục màu xám đang khó khăn từ dưới đất bò dậy kia nổ súng. Mất đi lực chiến đấu, người trung niên y phục màu xám có thể đứng lên đã là cực hạn. Hắn làm sao có thể tránh né được. Bởi vậy, hắn lập tức bị bể đầu.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng ba, thu được 325 giá trị kinh nghiệm!

Giá trị kinh nghiệm của tu sĩ Trúc Cơ Cảnh không ngờ ít như vậy!

Tần Quân bĩu môi. Xem ra muốn soát quái thăng cấp cũng không phải dễ dàng như vậy. Bằng không hắn hoàn toàn có thể dẫn theo Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đi tìm Kim Đan Cảnh, cường giả Thuế Phàm Cảnh gây phiền phức.

Chỉ có điều muốn có được giá trị kinh nghiệm, đầu tiên còn phải khiến cho đối phương phát sinh thù hận.

- Làm sao bây giờ? Đại công tử và trưởng lão bị giết, chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ!

- Còn có thể làm sao nữa? Đương nhiên là chờ đợi gia chủ tự mình động thủ!

- Ta cảm giác Trình gia đá phải thiết bản!

- Chúng ta vẫn yên lặng theo dõi tình hình đi!

Các tu sĩ xung quanh bàn luận ầm ĩ. Trong số bọn họ, phần lớn mọi người là khách khanh do Trình gia mời tới. Đối với Trình gia, bọn họ cũng không có bao nhiêu lòng trung thành.

Thấy vậy, đám người Tần Quân tiếp tục đi về phía trước. Giờ khắc này, ở trước cửa lớn đã tập trung rất nhiều bách tính. Bởi góc độ hiện lên thẳng tắp, bọn họ đều có thể nhìn thấy được thi thể củ Trình Kiệt và người trung niên mặc y phục màu xám.

Trình Kiệt ở Thanh Đàn Thành có thể nói là mọi người đều biết. Đương nhiên đều là để thoá mạ mà thôi.

Cái chết của hắn khiến cho dân chúng giống như bếp lửa, nhiệt tình bình luận không ngừng. Thám tử của các gia tộc vội vàng trở lại báo tin. Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thanh Đàn Thành gió nổi mây phun.

...

Phủ đệ của thành chủ.

- Cái gì? Có người ở phủ đệ của Trình gia gây sự, cũng giết chết Trình Kiệt sao?

Trần Triển Kiếm chấn động kinh ngạc hỏi. Đứng ở trước mặt hắn là một nam tử tướng mạo bình thường, thuộc về dạng người ném vào đám đôngthế nào cũng tìm không ra.

- Đúng vậy. Đồng thời một trưởng lão của Trình gia cũng bị giết chết. Đối phương là hai nam tử hai nữ tử thêm một con chó mực.

Thám tử gật đầu nói, trên mặt đầy vẻ quái dị và khiếp sợ.

Trần Thư Lễ đứng ở bên cạnh Trần Triển Kiếm nhất thời kích động. Hắn ôm quyền nói:

- Phụ thân, bọn họ đó là người hôm qua cứu ta!

Không nghĩ tới Tần Quân lại bất ngờ xông tới Trình gia, Trần Thư Lễ tất nhiên không nghi ngờ chuyện này là thật hay giả. Có thể dễ dàng giết chết cường giả siêu cấp như Hạ Hầu Ân, vậy tiêu diệt Trình gia tuyệt đối là dễ dàng!

- Phụ thân, lấy tư liệu hành vi phạm tội có liên quan đến Trình gia chúng ta nắm được đưa ra ngoài!

Trần Thư Lễ cố nén hưng phấn nói.

- Vì sao?

Trần Triển Kiếm nghi ngờ hỏi.

- Bởi vì hắn là tam hoàng tử Tần Quân của triều đại đương thời!

Trần Thư Lễ thản nhiên cười nói, bộ dạng bày mưu nghĩ kế. Lời của hắn lại khiến cho đồng tử của Trần Triển Kiếm co lại.&

------oOo------

Chương 24: Gió nổi mây phun

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

- Không xong! Gia chủ! Xảy ra chuyện lớn!

Đang ở bên trong phòng tu luyện, Trình Chiến bỗng nhiên bị người hầu vội vàng xông vào quấy nhiễu. Hắn nhíu mày quát:

- Chuyện gì cho ngươi hốt hoảng như vậy? Còn thể thống gì nữa!

Bất kể vị tu sĩ nào đang trên đường tu luyện bị cắt ngang đều sẽ lộ ra biểu tình khó chịu.

- Có người xông vào. Dại công tử và tứ trưởng lão đều bị giết chết!

- Ngươi nói cái gì?

Trình Chiến nhảy dựng lên, giống như một con hùng sư nổi giận.

Con trai bị giết, đổi thành bất kỳ kẻ nào cũng không có cách nào tiếp nhận được!

- Bọn chúng ở nơi nào?

Trình Chiến tức giận hỏi. Cũng không cần quan tâm nguyên nhân là cái gì, đối phương phải nợ máu trả bằng máu!

- Bọn họ đang đánh về phía này...

Vù.

Một tiếng vang lên.

Trình Chiến giống như một cơn gió tông cửa xông ra. Người hầu trực tiếp bị đẩy ngã nhào trên mặt đất.

Bên kia, đám người Tần Quân không có chút sợ hãi, bước chậm tiến đến. Xung quanh bọn họ có mười mấy tu sĩ khách khanh và trên trăm thành viên của gia tộc. Bọn họ chỉ dám đi theo, không có ai dám động thủ. Cục diện rất đồ sộ.

- Một đám người nhát gan!

Thường Thiến Thiến che miệng cười nói. Trên mặt nàng đầy vẻ hưng phấn. Trước đây ở Huyền Linh Tông nàng làm sao có thể trải qua chuyện kích thích như vậy được.

Thường Hạo mặc dù không có mở miệng, nhưng ánh mắt lại tập trung ở trên người Tần Quân. Hắn phát hiện mình càng lúc càng nhìn không thấu Tần Quân. Trong lòng hắn cũng bắt đầu hối hận.

Thật sự không nên đắc tội hắn!

Một lời không hợp lại muốn diệt cả gia tộc của đối phương. Người ngoan độc như vậy hắn lại không muốn trêu chọc vào.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của hắn, khẳng định sẽ kêu oan. Không phải hắn tàn bạo. Chỉ là Trình gia thích tìm đường chết, dẫn tới hệ thống ban bố nhiệm vụ!

Nếu như Tần Quân thật sự tàn bạo, đám tu sĩ khách khanh và tộc nhân của Trình gia xung quanh đã trở thành thi thể.

- Đợi lát nữa lưu kẻ địch lại một hơi thở, để cho đến ta giải quyết!

Tần Quân phân phó với Đát Kỷ. Về phần Hạo Thiên Khuyển, chiến đấu như vậy không đáng để cho nó ra tay. Nó cũng không cần thiết phải ra tay.

Đối với điều này, Tần Quân thậm chí có chút lo lắng. Nếu như mình triệu hồi ra Tề Thiên Đại Thánh, hắn sẽ nghe mệnh lệnh của ta sao?

Chỉ có điều nhiệt tình yêu thương đối với Hầu ca, bất kể như thế nào Tần Quân cũng muốn triệu hồi ra hắn!

Đây chính là nam thần chân chính của tử tôn Hoa Hạ!

- Ai giết chết con ta?

Trong khi nói chuyện, một tiếng hét phẫn nộ từ đình viện phía trước truyền đến. Chỉ thấy Trình Chiến giống như một cái tháp sắt đứng ở trên đỉnh đình viện, khiến cho người ta kiếp sợ.

Khí thế cường đại của Trúc Cơ Cảnh tầng bốn khiến cho Thường Hạo và Thường Thiến Thiến chấn động. Tần Quân lại nheo mắt lại.

Tuy rằng đều là Trúc Cơ Cảnh tầng bốn, nhưng hắn có thể cảm giác được chênh lệch giữa mình và Trình Chiến không phải là quá nhỏ. Nếu như hai người là quyết đấu công bằng, hắn tuyệt đối sẽ bị giết chết trong nháy mắt!

Tần Quân cũng không nổi giận. Sớm muộn hắn cũng muốn là vô địch trong cùng giai.

- Trình gia các ngươi làm nhiều việc ác. Ngày hôm nay phải giải tán!

Tần Quân ngôn từ chính nghĩa kêu. Trình Chiến tức giận đến mức thiếu

chút nữa thì sùi bọt mép. Lúc này hắn liền giậm chân, giống như mũi tên nhọn đánh úp về phía Tần Quân.

Khoảng cách giữa hai bên có hơn mười thước xa. Nhưng đối với Trình Chiến mà nói, chỉ là thời gian hai lần hít thở.

Tay phải hắn biến thành trảo. Năm ngón tay không ngờ biến thành màu xanh, ở dưới ánh sáng mặt trời chiếu xuống phản xạ ra hàn quang kim loại.

- Lại là pháp thuật sao?

Tần Quân hâm mộ nghĩ. Hắn có tu vi Trúc Cơ Cảnh, nhưng lại không có bản lĩnh của Trúc Cơ Cảnh.

Đát Kỷ ngăn cản ở trước người Tần Quân. Ánh mắt nàng nhìn Trình Chiến viết đầy hai chữ khinh miệt.

Trình Chiến ở giữa không trung nhìn thấy được một nữ tử tuyệt mỹ cũng dám ngăn cản hắn, sát ý trong mắt sâu hơn. Theo hắn thấy, Tần Quân đây là đang sỉ nhục hắn, không ngờ để cho một nữ tử ngăn cản hắn!

- Loài bò sát nhỏ!

Đát Kỷ vung tay phải lên, giơ ống tay áo. Cuồng phong đánh úp về phía trước mặt Trình Chiến. Trình Chiến cả kinh, sắc mặt điên cuồng biến đổi. Hắn muốn chống đỡ, đáng tiếc chỉ là tốn công vô ích.

Ở dưới biểu tình hoảng sợ của các tu sĩ khách khanh và các tộc viên, Trình Chiến trực tiếp bị thổi bay vào trong bầu trời. Chỉ có Thường Thiến Thiến và Thường Hạo là tu vi Luyện Khí Cảnh bị Cuồng Phong đẩy cho lui về phía sau.

Tần Quân nheo đôi mắt lại. Trong mắt hắn đều là sự ao ước tươi đẹp. Đây là cường giả Hóa Hư Cảnh đấy!

Trong lúc giơ tay nhấc chân lại có uy năng lớn như vậy.

Vèo vèo!

Đát Kỷ nhanh chóng từ trong hư không bắn ra hai chỉ. Hai chùm tia sáng

màu đỏ mang theo âm thanh phá không bắn về phía Trình Chiến, trực tiếp xuyên thủng hai vai Trình Chiến. Máu tươi bắn ra tung tóe. Đau đớn mãnh liệt khó có thể tưởng tượng được khiến cho Trình Chiến không nhịn được kêu lên đầy thê lương thảm thiết.

Thân là Trúc Cơ Cảnh, giọng của Trình Chiến lớn đến không thể tưởng tượng nổi. Ngay cả Tần Quân cũng không nhịn được che lỗ tai. Chắc hẳn một phần ba mọi người trong Thanh Đàn Thành đều có thể nghe được.

Bịch.

Một tiếng động vang lên. Trình Chiến lúc trước vẫn uy phong lẫm lẫm, lại rơi trên mặt đất. Ba người Tần Quân nhìn thấy cũng cảm giác đau đớn.

Với tiết tấu này, chắc hẳn hai chân phải tàn.

- Công tử, ngươi có thể dùng pháp khí của ngươi kết liễu hắn!

Đát Kỷ lùi đến bên cạnh Tần Quân, nhẹ giọng cười nói. Mùi hương thơm ngát trên người nàng chui vào trong mũi Tần Quân, khiến cho toàn thân hắn rung lên.

Tần Quân mỉm cười lấy ra Desert Eagle đi về phía Trình Chiến.

Lúc này Trình Chiến cảm giác toàn thân giống như có vạn con sâu đang bò cắn. Nhất là hai vai, đau muốn lấy mạng của hắn. Trên mặt hắn đầy mồ hôi lạnh. Hắn nhìn chằm chằm vào Tần Quân cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

- Ta là ai sao?

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ tươi cười thần bí khó dò. Hắn nhếch miệng cười, quay về phía Trình Chiến nói:

- Ta là tam hoàng tử của vương quốc, Tần Quân!

Ầm!

Trình Chiến quỳ rạp trên mặt đất chỉ cảm thấy trong đầu chợt nổ tung. Hắn

nhìn Tần Quân, biểu tình đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi. Trong lòng hắn vô cùng tuyệt vọng.

Kết thúc!

Thật sự kết thúc rồi!

Sau khi biết được thân phận của Tần Quân, hắn hiểu rõ Trình gia thật sự kết thúc. Mấy năm nay Trình gia làm những chuyện thất đức gì, hắn biết rõ ràng vô cùng. Chỉ là hắn ỷ vào trời cao hoàng đế xa, hắn có khả năng không cần sợ hãi.

------oOo------

Chương 25: Ngộ thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không đúng! Tam hoàng tử không phải là bị giáng chức sao...

Trình Chiến bỗng nhiên nghĩ đến tin tức gần đây nghe được. Hắn vừa muốn mở miệng, đạn mang theo âm thanh phá không kéo tới, trực tiếp xuyên thủng đầu hắn.

Trình gia đệ nhất gia tộc Thanh Đàn Thành, gia chủ Trình Chiến, chết!

- Đinh! Giết chết Trình Chiến tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng bốn, thu được 499 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ nhổ cỏ nhổ tận gốc giết chết Trình Chiến, thu được 800 giá trị kinh nghiệm!

Liên tục hai tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân nhất thời cảm giác sảng khoái vô cùng.

Sau khi tu sĩ khách khanh và thành viên Trình gia xung quanh nhìn thấy được Trình Chiến chết bất đắc kỳ tử, mỗi người đều há hốc mồm.

- A, chạy mau!

Một tu sĩ khách khanh hít vào một hơi khí lạnh, sau đó xoay người chạy trốn. Các tu sĩ khách khanh còn lại cũng vậy. Bọn họ chỉ là tới Trình gia làm công, cũng sẽ không bán mạng cho Trình gia.

Các thành viên Trình gia cũng bắt đầu chạy trốn tứ phía. Đương nhiên cũng có một vài người tính cách cương liệt tức giận lao về phía Tần Quân.

Đáng tiếc phần lớn bọn họ đều là tu vi Luyện Khí Cảnh. Tần Quân dựa vào Desert Eagle liền dễ dàng đoạt được tính mạng của năm người.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng tám! Thu được 81 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng sáu! Thu được 65 giá trị kinh nghiệm!

...

Thoải mái!

Một khẩu súng ở trong tay, thiên hạ ta có!

Tần Quân nhìn các thành viên ở Trình gia xung quanh đã bị khiếp sợ tới vỡ mật. Hắn cười khúc khích. Hắn cố nén kích động soát quái, kêu:

- Nếu như có ai dám phản kháng, lại xử quyết. Gia chủ của các ngươi cũng không phải là đối thủ của chúng ta. Các ngươi còn muốn chống lại sao?

- Cho các ngươi thời gian mười hơi thở để chạy thoát thân!

Lời vừa nói ra, tất cả thành viên Trình gia đang bao vây xung quanh đám người Tần Quân tất nhiên là cây đổ bầy khỉ tan, đều bỏ chạy về phía cửa lớn. Cục diện kết thúc rất đồ sộ.

Trước cửa lớn của phủ đệ đã tập trung thành hơn trăm ngàn bách tính và tu sĩ tạo thành một vòng tròn, chiếm cả con đường. Tuy rằng bọn họ đều rất tò mò, nhưng không có ai dám vào xem náo nhiệt.

Lúc này, từng tên tu sĩ khách khanh chật vật trốn tới, đồng thời còn mang

theo một tin tức, Trình Chiến bị giết!

Ầm!

Trình Chiến bị giết?

Trình Chiến ở Thanh Đàn Thành đủ để đứng vào hàng trước ba. Đó là cường giả Trúc Cơ Cảnh tầng bốn!

- Trình gia tuyệt đối là chọc tới thiết bản!

- Chà chà, Trình Chiến vừa chết, Trình gia xem như là kết thúc hơn phân nửa!

- Sao có thể chỉ như vậy được. Các ngươi nhìn những khách khanh này đều chạy thoát. Thực lực chỉnh thể của Trình gia xem như là hoàn toàn suy sụp!

- Đối phương rốt cuộc là thần thánh phương nào? Hi vọng không phải là tai ương đối với chúng ta...

- Ha ha ha, đáng đời Trình gia! Bọn họ mạnh mẽ trưng thu phí dụng ra khỏi thành và vào thàn. Mấy năm nay không biết mò được bao nhiêu lợi lộc.

Dân chúng bàn luận ầm ĩ. Phần lớn mọi người là vỗ tay tỏ ý vui mừng. Các thế lực gia tộc thế trong lòng lại cảm thấy sợ hãi. Bọn họ rất sợ sau khi Trình gia ngã xuống, kẻ gặp tai ương kế tiếp chính là bọn họ.

Rất nhanh, các tộc nhân của Trình gia cũng hoảng sợ từ bên trong phủ đệ chạy ra. Thấy tình cảnh này, cả con đường càng thêm sôi trào.

Với tiết tấu này... Trình gia thật sự phải suy sụp!

...

- Thế nào còn không có nhắc nhở nhiệm vụ hoàn thành vậy?

Tần Quân nghi ngờ nghĩ. Rõ ràng bốn phía xung quanh đã không còn ai. Trình gia xem như là tan rã. Nhưng hắn vẫn không có nghe được tiếng

nhắc nhở của hệ thống.

Chẳng lẽ là phải hủy cả phủ đệ này sao?

Nghĩ tới đây, hắn nhìn Đát Kỷ ở phía sau lưng, hỏi:

- Nnàng có thể phá hủy cả tòa phủ đệ này hay không?

- Không thành vấn đề. Chỉ có điều công tử các ngươi nên rời đi trước, để tránh bị ngộ thương.

Đát Kỷ gật đầu nói. Tuy rằng theo Tần Quân thấy, diện tích phủ đệ Trình gia rất lớn, nhưng đối với Đát Kỷ mà nói, lại rất nhỏ.

Cường giả Hóa Hư Cảnh phá núi phá đất cũng rất nhẹ nhàng.

Tần Quân gật đầu. Sau đó hắn dẫn theo Thường Thiến Thiến và Thường Hạo đi về phía cửa lớn của phủ đệ. Hạo Thiên Khuyển lại tiến đến trước mặt Đát Kỷ, kinh ngạc nghi ngờ nói:

- Thật không ngờ, nàng cũng là Yêu tộc!

Lúc trước Đát Kỷ cũng không thật sự lộ ra yêu khí. Nhưng vừa rồi, khi nàng cùng Trình gia đánh một trận, trong lúc vô tình đã lộ ra một chút. Tuy rằng chỉ có một chút, nhưng bị Hạo Thiên Khuyển nhạy cảm bắt được.

- Suỵt.

Đát Kỷ đặt ngón trỏ ở bên miệng. Nàng còn không có tiết lộ thân phận chân chính của mình với Tần Quân. Nàng lại không biết trong lòng Tần Quân đã biết từ lâu.

Tuy rằng Hạo Thiên Khuyển nghi ngờ không biết tại sao Đát Kỷ lại hoàn toàn che giấu được yêu khí của mình, nhưng nó cũng không tiện truy hỏi.

Mặc dù đều là Hóa Hư Cảnh, ngay từ lúc đầu Hạo Thiên Khuyển cũng cho rằng Đát Kỷ là Nhân tộc.

Nó rất hâm mộ. Bởi vì nó có thể áp chế yêu khí của mình, lại không thể

hoàn toàn che giấu được. Cường giả ngoài Kim Đan Cảnh đều có thể nhìn ra nó là một con yêu thú. Chỉ có điều rất khó đoán được tất cả thực lực của nó.

Bởi vì một khi nó toàn lực bạo phát, vậy chính là thực lực khủng khiếp của Địa Tiên Cảnh!

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên!

Người mạnh nhất trong vương quốc Càn Nguyệt chỉ mới là Thuế Phàm Cảnh mà thôi!

- Thật sự phải hủy phủ đệ đẹp như vậy sao?

Thường Thiến Thiến không đành lòng, nhìn về phía Tần Quân hỏi.

- Mắc mớ gì tới nàng.

Tần Quân tức giận nói. Thường Thiến Thiến tức giận đến giương nanh múa vuốt, muốn đánh về phía hắn. Đáng tiếc nàng lại bị một tay hắn đè đầu lại.

Cảnh tượng hai người đùa giỡn rơi vào trong mắt Thường Hạo lại vô cùng chói mắt. Hắn thậm chí có cảm giác dường như mình bị tiểu sư muội phản bội.

Hắn lại không biết, đại sư huynh bị tiểu sư muội vứt bỏ là định luật mãi mãi không thay đổi!

- Hừ!

Thường Hạo hừ lạnh một tiếng. Sau đó hắn bước chân nhanh hơn, đi ở trước mặt hai người Tần Quân, không muốn đi nhìn cảnh tượng hai người bọn họ đùa giỡn ác tục.

Đúng lúc này, Tần Quân bị hai tay Thường Thiến Thiến đánh tới, tay phải thoáng trượt đi, từ trên đầu của nàng rơi tới chỗ ngực của nàng.

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong đầu chợt nổ tung. Giờ phút này hắn chỉ có một cảm giác, thật là mềm.

Thường Thiến Thiến cũng ngừng lại. Hai mắt nàng trợn tròn, vẻ mặt không dám tin nhìn Tần Quân. Trong nháy mắt hai người rơi vào trong sự trầm mặc xấu hổ.

------oOo------

Chương 26: Cung kính tiễn tam hoàng tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo bản năng, tay phải Tần Quân dời xuống, dùng sức chộp một cái, sau đó nhanh chóng thu tay lại, giả ho, nói:

- Đừng làm loạn, rõ như ban ngày!

Ở trong dự đoán!

Trong lòng Tần Quân xúc động vạn phần. Thật không nhìn ra nha đầu kia lại che giấu rất sâu!

Ngươi còn nói biết rõ như ban ngày!

Thường Thiến Thiến tức giận đến mắt cũng đỏ lên. Nàng thủ thân như ngọc vài chục năm lại bị gia hỏa này chiếm tiện nghi!

Tần Quân liền vội vàng xoay người đuổi theo bước chân của Thường Hạo. Hắn nhìn trước mặt Thường Hạo ngẩng đầu ưỡn ngực, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, hắn không khỏi cảm thán:

- Huynh đệ, xin lỗi, ta không phải cố ý!

Hắn tất nhiên nhìn ra được Thường Hạo rất để ý Thường Thiến Thiến. Đáng tiếc Thường Thiến Thiến đơn thuần lại không nhìn thấu ý nghĩ của đại sư huynh mình.

Nhất là sau khi gặp phải Tần Quân, Thường Thiến Thiến không tự chủ

được không để mắt đến đại sư huynh của mình.

Thường Hạo đáng thương!

Thường Hạo hình như nhận thấy được ánh mắt của Tần Quân. Hắn quay đầu nhìn lại. Tần Quân đã theo kịp, nhưng Thường Thiến Thiến lại tụt ở phía sau. Hắn không khỏi kêu:

- Tiểu sư muội, đừng dây dưa nữa. Cẩn thận bị ngộ thương!

Em gái ngươi!

Ta đã bị ngộ thương rồi!

Trong lòng Thường Thiến Thiến khóc thút thít nói. Đồng thời hình tượng của Thường Hạo trong lòng nàng lại giảm xuống.

Nếu như Thường Hạo biết thuật đọc tâm, chắc hẳn không thể không thổ huyết.

- Thành chủ đến!

Bên ngoài phủ đệ của Trình gia, một giọng nói từ phía sau đoàn người truyền đến, khiến cho dân chúng không tự chủ được tránh một lối đi cho hắn.

Ngay sau đó, Trần Triển Kiếm dẫn theo binh sĩ bước nhanh tới. Phía sau hắn còn có ba thanh niên nam nữ. Hai người trong đó không ngờ là Trần Thư Lễ và Trần Diệu Âm.

Một người thanh niên khác lại là Trần Hưng con trai trưởng của Trần Triển Kiếm. Tuy rằng tướng mạo giống nhau, nhưng thân hình hắn cao lớn, lưng hùm vai gấu, trên gương mặt khó có thể che giấu được một tia ngạo khí.

- Chà chà, Trình gia cũng có ngày này!

Trần Hưng nhìn tộc nhân của Trình gia chạy thục ở khắp nơi, không khỏi có chút hả hê nói. Những tộc nhân của Trình gia vừa nhìn thấy Trần Triển Kiếm, liền khiếp sợ đến mức vội vàng cúi đầu, nhanh chóng biến mất ở bên trong biển người.

Bên trong Thanh Đàn Thành, ân oán gút mắt giữa Trình gia và thành chủ Trần gia mọi người đều biết.

Bọn họ cũng không tin Trần Triển Kiếm sẽ giơ tay ra cứu giúp. Hắn tuyệt đối chỉ biết bỏ đá xuống giếng, đánh rắn giập đầu!

- Bọn họ thật sự là lợi hại.

Trần Diệu Âm cảm thán nói. Lời nàng nói tất nhiên là chỉ đám người Tần Quân.

Mới đến Thanh Đàn Thành một ngày, lại diệt trừ Trình gia bá vương bên trong thành. Đây chính là uy lực của cường giả sao?

Nhất là liên tưởng đến Đát Kỷ dung nhan tuyệt mỹ, khát vọng trong lòng nàng đối với chuyện cầu tiên càng thêm trở nên mãnh liệt.

- Đúng vậy, xem ra vương quốc sắp đổi trời rồi.

Trần Thư Lễ gật đầu thổn thức nói.

Toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt, người có thể dễ dàng đánh bại Hạ Hầu Ân, tuyệt đối không quá ba người. Hiện tại lại thêm một Đát Kỷ.

Tần Quân nắm giữ Đát Kỷ hoàn toàn có thể cùng ngũ hoàng tử Tần Dự ở bên trong Vương Đô đang giống như mặt trời ban trưa lại đánh cờ một hồi.

Hơn nữa, tối hôm qua nói chuyện cùng Tần Quân, khiến cho Trần Thư Lễ rất bội phục tri thức uyên bác của Tần Quân. Theo hắn thấy, Tần Quân không làm hoàng đế cũng khó khăn!

Nếu như Tần Quân biết đánh giá của Trần Thư Lễ đối với hắn như vậy, khẳng định cười ra nước tiểu. Tần Quân chẳng qua là một học sinh tốt nghiệp đại ở địa cầu mà thôi.

Nếu như Tần Quân ở thời điểm tốt nghiệp cấp ba xuyên qua, vậy tri thức lại càng uyên bác!

Ngôn ngữ, số học, hóa, lý, sinh, lịch sử, chính trị v.v, đều có liên quan

đến!

Khụ khụ!

Chỉ có điều thật để cho Tần Quân thời kỳ cao trung xuyên qua, chắc hẳn vẫn hù không được Trần Thư Lễ. Bởi vì khi đó hắn không có kinh nghiệm xã hội, năng lực xử sự làm người quá yếu, càng không có da mặt dày giống như hiện tại.

Lại ở thời khắc huynh muội ba người đang cảm thán, ba người Tần Quân đi ra. Ánh mắt của tất cả bách tính trong cả con đường đều đồng loạt rơi vào trên người bọn họ.

- Tham kiến tam hoàng tử!

Trần Thư Lễ bỗng nhiên quỳ xuống nói. Vừa nghe được hắn nói vậy, dân chúng đều ngây ngẩn cả người.

Tam hoàng tử?

Lúc này, Trần Triển Kiếm quỳ xuống theo, cao giọng kêu lên:

- Hạ quan khấu kiến tam hoàng tử. Chúc mừng tam hoàng tử vì Thanh Đàn Thành loại bỏ được Trình gia một nguồn gốc gây họa cho thành này!

Ầm!

Thật sự là hoàng tử!

Dân chúng vội vàng quỳ lạy theo. Ở vương quốc Càn Nguyệt, hoàng tử cao cao tại thượng. Bình dân nhìn thấy phải quỳ lạy, nếu không sẽ gặp phải hình phạt.

Trần Diệu Âm vội vàng lôi kéo Trần Hưng quỳ xuống theo.

Nhìn mấy trăm bách tính hướng về phía mình quỳ lạy, Tần Quân cảm giác thành tựu rất lớn!

Thường Thiến Thiến và Thường Hạo lại chấn động kinh ngạc, nhìn về phía Tần Quân. Tối hôm qua Tần Quân và Trần Thư Lễ nói chuyện, cũng

không nói thẳng ra thân phận của Tần Quân. Trong những ngày chung đụng này, hắn cũng không có đề cập qua. Điều này khiến cho Thường Thiến Thiến hai người luôn suy đoán.

Không nghĩ tới hắn lại là tam hoàng tử của triều đại đương thời!

- Tam hoàng tử không phải phế...

Thường Thiến Thiến không khỏi nhìn về phía Thường Hạo hỏi. Nhưng nàng còn chưa nói hết lời, liền tự mình che miệng mình lại.

Đương sự đang ở trước mắt. Nàng cũng không thể nói như vậy.

Tần Quân không để ý đến bọn họ. Hắn nhìn Trần Triển Kiếm và Trần Thư Lễ cười nói:

- Tới rất đúng lúc. Trình gia làm nhiều việc ác, đã bị thủ hạ của ta diệt trừ.

Lời hay hắn vẫn sẽ nói. Dù sao hệ thống đều nói thanh danh của Trình gia ở Thanh Đàn Thành không tốt. Cho nên hắn biểu hiện ra chính là bộ dạng hóa thân của chính nghĩa.

- Trình gia làm nhiều việc ác, lẽ ra nên tịch thu tài sản cả nhà, giết kẻ phạm tội!

Trần Triển Kiếm cao giọng kêu lên. Ngay sau đó, Trần Thư Lễ bên cạnh hắn cầm một bộ thẻ tre, sau đó bắt đầu thì thầm:

- Tháng ba năm nay, Trình Kiệt đại công tử Trình gia coi trọng một thiếu nữ bình dân. Bởi vì phụ mẫu nàng phản đối, người hầu liền mạng đánh chết phụ mẫu của nàng...

- Tháng một năm nay, Trình gia vì cướp giật hầm mỏ dưới tay của Lý gia, ban đêm đánh lén Lý gia, tàn sát hết cả nhà Lý gia...

- Tháng mười hai năm ngoái...

- Tháng tám năm ngoái...

Tất cả bách tính đều trầm mặc nghe Trần Thư Lễ đọc tội. trong mắt mỗi

người đều đầy lửa giận. Ngay cả Thường Hạo và Thường Thiến Thiến cũng trầm mặc xuống.&

------oOo------

Chương 27: Cung kính tiễn tam hoàng tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân âm thầm chắt lưỡi. Trần Thư Lễ nói đều là chuyện lớn, đủ để liên luỵ tới cửu tộc. Chắc hẳn vẫn có rất nhiều mạng người không có nói ra.

Giờ phút này, trong lòng hắn không có cảm giác tội lỗi, trái lại có chút khó chịu.

Hắn không nên nhân từ nương tay. Gia tộc thối nát này không nên để cho bất cứ người nào chạy thoát!

- Ầm ầm ầm.

Đúng lúc này, phía sau lưng Tần Quân bỗng nhiên vang lên tiếng nổ mạnh khủng khiếp. Sóng công kích cường đại dâng lên cuồng phong, thổi tới khiến y phục của Tần Quân bay phất phới. Đân chúng càng bị xô ngã xuống đất.

Tần Quân theo bản năng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy phủ đệ của Trình gia xuất hiện mây nấm khổng lồ. Bụi bặm giống như từng con rồng quanh quẩn trên không trung. Gỗ vụn, cột nhà bay lượn trên không trung. Hình ảnh vô cùng đồ sộ, giống như bị vô số bom oanh tạc vậy.

Phủ đệ của Trình gia lớn như vậy hủy hoại lại chỉ trong chốc lát. Tất cả kiến trúc bên trong đều bị phá hủy.

Cảnh tượng như vậy giống như thần tích, khiến cho dân chúng chấn động vô cùng. Ngay cả đám người Trần Triển Kiếm cũng bị làm cho giật mình.

- Mau nhìn kìa! Thần tiên hạ phàm!

Có một bách tính bỗng nhiên kêu lên. Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy, lấy bụi bặm khắp bầu trời làm bối cảnh, Đát Kỷ giống như tiên nữ trên cửu thiên, phiêu nhiên hạ xuống. Hạo Thiên Khuyển ở trong hư không phía sau lưng nàng. Hình ảnh thật duy mỹ. May là Tần Quân đều xem thế là đủ.

Dung nhan và trang phục của Đát Kỷ quả thực giống như tiên nữ!

- Con chó mực kia...

Trần Thư Lễ nhìn Hạo Thiên Khuyển, toàn thân không khỏi run lên. Chó có thể bay chắc chắn không phải là loại chó tầm thường.

Xem ra chính mình còn đánh giá thấp Tần Quân.

Ở dưới biểu tình chấn động của mấy trăm người, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển hạ xuống bên cạnh Tần Quân. Đát Kỷ cười quyến rũ nói:

- Công tử, thiếp thân đã hủy diệt phủ đệ của Trình gia.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ nhổ cỏ nhổ tận gốc phá hủy Trình gia! Thu được 2000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa!

Cuối cùng cũng hoàn thành!

Tần Quân không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù không có thăng cấp, nhưng chí ít hắn thu được một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa. Sau này hắn cũng sẽ nắm giữ năng lực tác chiến.

Nghĩ tới đây, Tần Quân nhìn Trần Triển Kiếm cười nói:

- Được rồi, tàn cục lại giao cho vị thành chủ ngươi đi sắp xếp. Ta còn muốn rời đi. Sẽ không thể chậm trễ nữa!

Nói xong, hắn liền nháy mắt về phía ba người Đát Kỷ. Đoàn người đi về phía hướng cửa thành. Bọn họ đi qua nơi nào, tất cả bách tính đều kính trọng e sợ nhường đường.

Nhìn theo bóng lưng bọn họ rời đi, Trần Triển Kiếm không khỏi cảm thán nói:

- Vị tam hoàng tử này cũng không phải phế vật như trong lời đồn đại. Xem ra nước trong hoàng cung còn sâu hơn so với chúng ta vẫn nghĩ...

- Hắn sẽ thắng!

Trần Thư Lễ tự tin nói. Giọng nói của hắn dừng một chút, sau đó cười nói:

- Bởi vì có ta!

Mặc dù không có nói rõ, nhưng Trần Triển Kiếm lại hiểu rõ ý tứ của hắn.

Trần Hưng không khỏi vò đầu hỏi:

- Thắng cái gì? Vị tam hoàng tử này rất mạnh. Tuy rằng ta có tu vi Luyện Khí Cảnh tầng bảy, nhưng vẫn cảm giác không phải là đối thủ của hắn.

Trần Triển Kiếm đảo mắt. Vị con trai trưởng này của hắn tuy rằng thiên phú luyện khí rất tốt, nhưng chính là không đủ thông tuệ.

- Cung kính tiễn tam hoàng tử. Cảm ơn tam hoàng tử vì dân trừ hại!

Trong bách tính bỗng nhiên có một gã đại hán cao giọng kêu lên. Âm thanh bi thương căm phẫn. Rõ ràng hắn đã từng bị Trình gia nhằm vào.

Trong nháy mắt, những lời này kích động tâm tình của những bách tính còn lại. Bọn họ đều cao giọng vui vẻ đưa tiễn Tần Quân. Thậm chí còn có người bắt đầu gào khóc.

Nghe thấy tiếng hoan hô tiếng khóc của dân chúng phía sau, Tần Quân cũng không nhịn được, có chút xúc động. Xem ra chính mình phải leo lên ngôi vị hoàng đế, dẫn dắt vương quốc đi về phía thái bình thịnh thế!

Tuy rằng hắn không phải Thánh Mẫu có tinh thần trọng nghĩa trào dâng, nhưng hắn cũng không thể thấy bách tính sống ở trong cảnh nước sôi lửa bỏng. Bởi vì kiếp trước hắn cũng là một người bình thường.

- Không nghĩ tới ngươi là tam hoàng tử. Thật hay giả vậy?

Dọc đường đi, Thường Thiến Thiến đều hỏi về vấn đề này. Thường Hạo

cũng lộ ra ánh mắt phức tạp nhìn Tần Quân. Nếu như Tần Quân thật sự là hoàng tử, hắn lại không dám trả thù nữa.

- Đương nhiên là sự thật!

Tần Quân tức giận đáp lại. Dù sao hiện tại đã lộ ra ngoài ánh sáng, hắn cũng không sợ bị Thường Thiến Thiến biết.

- Ngươi không phải là bị giáng chức sao?

Thường Thiến Thiến chớp chớp đôi mắt to, hỏi. Dựa theo pháp luật của vương quốc, thiên tử phạm pháp cùng tội với thứ dân. Hôm nay Tần Quân cũng không được xem như là hoàng tử nữa.

Ánh mắt Thường Hạo nhất thời sáng lên. Đúng vậy, gia hỏa này bị giáng chức. Bây giờ hắn căn bản không phải là hoàng tử. Hắn chỉ là một tù phạm phải đi tới trước biên cương lao dịch.

Trời ạ!

Một tù phạm vẫn dám lớn lối như vậy!

Trong lòng Thường Hạo dâng lên vô vàn suy nghĩ. Hắn cúi đầu bắt đầu cân nhắc xem nên hãm hại Tần Quân như thế nào.

- Ta sẽ lấy công chuộc tội.

Tần Quân xem thường cười nói. Hắn mang đầu của Hạ Hầu Ân về, phụ hoàng tiện nghi của hắn cũng sẽ không lại làm khó hắn.

Nếu như vẫn không có cách nào hòa hoãn, vậy đừng trách hắn không khách khí!

Nắm giữ Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển. hắn dám chống lại toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt.

Đoàn người rất nhanh liền đi ra khỏi Thanh Đàn Thành, đi tới cửa thành phía tây. Đám người Tần Quân phát hiện, binh sĩ thủ thành đều đã biến mất. Liên tưởng đến Trần Thư Lễ lúc trước nói qua Trình gia mạnh mẽ thu phí dụng ra vào thành, nghĩ đến binh sĩ các cửa thành đều là người của

Trình gia, hiện tại Trình gia vừa ngã, những binh sĩ kia nghe tin liền chạy trốn.

Bởi vì từ đây tới Huyền Linh Tông, lộ trình chỉ chưa đến hai ngày, tốc độ của đoàn người nhanh hơn, tranh thủ chạy ngay trong đêm.

Tuy rằng rất muốn lập tức tiến hành kỹ năng truyền thừa, nhưng Thường Thiến Thiến và Thường Hạo ở bên cạnh, hắn không buông tay chân ra được. Hệ thống thần thoại là bài tẩy lớn nhất để hắn lập thân. Hắn tuyệt đối không thể tiết lộ, cho dù là có thân mật mấy đi nữa.

...

Sắp tới thời điểm hoàng hôn, Thanh Đàn Thành, bên trong phủ thành chủ.

- Phụ thân, ta muốn đi tu tiên. Lần này ta là nghiêm túc!

Trần Diệu Âm sạch sẽ động lòng người nhìn Trần Triển Kiếm, hăng hái nói.

Lúc này, Trần Triển Kiếm đang cùng Trần Thư Lễ thảo luận về phương châm thống trị Thanh Đàn Thành tiếp theo.

------oOo------

Chương 28: Vô tư kính dâng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng thiên phú luyện khí của Trần Thư Lễ không tốt, nhưng ở trong phương diện chính trị, hắn lại có thiên phú cực cao. Từ lúc mười bốn tuổi đến nay, hắn đã bắt đầu bày mưu tính kế cho Trần Triển Kiếm. Đương nhiên tất cả những điều này chỉ có rất ít người biết được.

- Ngày mai ta sẽ mời tu sĩ tới dạy dỗ con.

Trần Triển Kiếm cũng không ngẩng đầu lên nói. Giờ phút này, hắn tâm hoa nở rộ. Đại địch Trình gia vừa đảo, Thanh Đàn Thành lại thuộc về sự khống chế của hắn. Hắn đã khẩn cấp thể hiện quyền cước.

- Không phải. Ta muốn bái nhập một trong ba đại tông môn!

Trần Diệu Âm lộ ra giọng điệu sốt ruột nói.

- Ba đại tông môn?

Trần Triển Kiếm ngẩng đầu nhìn về phía nàng, một đôi lông mày rậm nhíu lại thật chặt.

- Không sai. Bên trong vương quốc cũng chỉ có ba đại tông môn là mạnh nhất. Ta muốn đi vào trong đó học tập pháp thuật chân chính!

Trần Diệu Âm nghiêm túc nói. Trong đầu nàng không khỏi hồi tưởng lại giọng nói, dáng điệu diện mạo của đám người Tần Quân khiến cho Trình gia ác bá của Thanh Đàn Thành tan thành mây khói.

Nàng rất hướng tới thực lực và tự do của bọn họ.

Trần Triển Kiếm vừa muốn mở miệng phản đối, Trần Thư Lễ bỗng nhiên lên tiếng nói:

- Để cho nàng đi đi. Thế giới này cuối cùng là thiên hạ của tu sĩ. Trần gia nếu muốn thật sự bay lên, phải có tu sĩ siêu cường chấn trận, giống như công tử.

Hắn nói công tử tất nhiên chính là chỉ Tần Quân.

Tần Quân chỉ dựa vào Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, có thể làm được tới trình độ ngang ngược không chút e ngại.

- Nhưng ba đại tông môn...

Trần Triển Kiếm do dự nói. Ở vương quốc Càn Nguyệt, muốn bái nhập ba đại tông môn rất khó. Không chỉ cần phải có tư chất, thế lực gia tộc còn phải đổi lại, đứng dưới lá cờ của ba đại tông môn. Hắn cũng không muốn làm thủ hạ đứng thành hàng.

Hơn nữa làm như vậy, rất dễ dàng chọc giận hoàng thất.

- Không nói nhất định phải đi tới ba đại tông môn, tiểu muội có thể đi vào trong đó, đại ca cũng có thể đi theo!

Trần Thư Lễ thần bí cười nói. Trần Triển Kiếm đầu tiên là nhíu mày. Trên mặt hắn lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chỗ đó quả thực còn mạnh hơn so với ba đại tông môn, hơn nữa không nhiều quy định như vậy!

Chỉ là ở đó cũng không thuộc về vương quốc Càn Nguyệt.

...

Bầu trời giống ráng đỏ vậy, từng hàng cò trắng bay qua đám mây. Phía dưới là từng ngọn dãy núi. Nước trong núi xanh, mây mù quay quanh. Quả thật giống như Tiên Cảnh. Ở trong dãy núi có cung điện, quỳnh lâu điện ngọc. phóng tầm mắt nhìn lại, mơ hồ có thể nhìn thấy được rất nhiều bóng nhỏ bé người bay vào bay ra.

Đứng ở dưới chân núi, Tần Quân nhìn Huyền Linh Tông ở trong dãy núi, trên mặt hắn đầy vẻ cảm thán.

So với hình ảnh chơi tiên hiệp võng du kiếp trước, hoàn toàn không bàng hoàng, thậm chí càng thật sự hơn.

- Cuối cùng đã tới.

Thường Thiến Thiến vui vẻ nói. Thường Hạo cũng thở phào nhẹ nhõm.

Trở lại Huyền Linh Tông, có nghĩa là hắn không cần phải chịu sự đè ép của Tần Quân nữa!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ hộ tống Thường Thiến Thiến trở lại Huyền Linh Tông, thu được 5000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng năm!

Liên tục hai tiếng nhắc nhở của hệ thống khiến cho Tần Quân mặt mày rạng rỡ. Hắn không chỉ có thăng cấp, còn nhận được một lần cơ hội kỹ

năng truyền thừa.

- Được rồi. Đã tới đây, các ngươi lên đi!

Tần Quân phất tay nói.

- Các ngươi không theo chúng ta đi tới đó sao?

Thường Thiến Thiến ngoài ý muốn nói. Trong lòng hắn đầy cảm động. Thật không nghĩ tới Tần Quân đưa nàng về tông môn sau đó liền chuẩn bị trực tiếp rời đi, căn bản không đòi hỏi bất kỳ lợi ích gì.

Lại liên tưởng hai người ở chung trong khoảng thời gian này, ánh mắt nàng không khỏi đỏ lên.

Nghĩ tới đó, nàng tiến đến trước mặt Tần Quân, kéo tay hắn đi lên trên núi. Thường Hạo nhìn thấy cảnh tượng như vậy, mắt cũng đỏ lên.

Dắt tay!

Dắt tay!

Thường Hạo cảm thấy tim mình cũng sắp vỡ ra. Thế nhưng Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đang ở bên cạnh, hắn không dám động thủ. Hắn chỉ có thể cắn răng nhìn theo bóng lưng của Tần Quân.

- Nàng làm gì vậy chứ?

Tần Quân liền vội vàng kéo nàng lại. Hiện tại hắn khẩn cấp muốn truyền thừa kỹ năng, thật không muốn đòi lợi ích.

- Đêm nay các ngươi ở tại bên trong Huyền Linh Tông đi. Ta sẽ nói với phụ thân ta, để cho hắn lấy ra hậu lễ. Dù sao ta là nữ nhi của hắn!

Thường Thiến Thiến vỗ ngực bảo đảm. Nha đầu kia không suy nghĩ, nàng rời nhà trốn đi, phụ thân sẽ tức giận tới mức nào.

Hậu lễ?

Tần Quân vừa nghe, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ do dự. Nhưng rơi vào trong

mắt Thường Thiến Thiến, nghiễm nhiên là thái độ đại công vô tư.

Căn cứ hiểu rõ trong mấy ngày qua, Thường Thiến Thiến hiểu rõ Tần Quân không có khả năng là người nhiệt tình.

Hắn có thể vô tư kính dâng đối với mình như vậy, lẽ nào...

Càng nghĩ, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng càng ửng đỏ. Ở dưới bối cảnh hoàng hôn, trông nàng rất đẹp mắt.

- Công tử, vậy đáp ứng đi. Chung quy vẫn tốt hơn so với ngủ hoang sơn dã lĩnh ngoài trời.

Đát Kỷ làm nũng nói. Tần Quân chỉ đành phải đồng ý.

Cứ như vậy, đoàn người đi về phía sơn môn của Huyền Linh Tông.

- Không thể nhẫn nhịn được. Đến Huyền Linh Tông, ta không tin ta vẫn không thể làm gì được ngươi! Một hoàng tử bị giáng chức còn ngông cuồng như thế!

Thường Hạo nhìn theo bóng người Tần Quân và Thường Thiến Thiến phía trước vừa nói vừa cười, sắc mặt vô cùng thâm trầm.

- Đúng. Không nên tiết lộ thân phận của ta. Bao gồm cả phụ thân nàng cũng vậy.

Tần Quân dặn dò Thường Thiến Thiến. Hắn cũng không muốn mọi chuyện trở nên phức tạp.

- Được.

Thường Thiến Thiến cười nói. Sau khi trở lại Huyền Linh Tông, tảng đá treo trong lòng nàng cuối cùng cũng rơi xuống. Nàng đã không cần lúc nào cũng lo lắng mình sẽ gặp phải nguy hiểm nữa.

- Thường Hạo sư huynh và Thiến Thiến sư muội đã trở về. Các ngươi ra ngoài lúc nào?

- Oa, nữ tử kia đẹp quá!

- Thế nào còn có con chó lông tạp này lên núi vậy?

- Và người Thiến Thiến sư muội đang nói cười kia là ai? Thật đố kị! Hắn làm sao có thể đứng ở bên cạnh nữ thần của ta như vậy được!

- Hắn khẳng định không đơn giản. Khí tức trên người hắn thật mạnh, Trúc Cơ Cảnh!

Dọc theo thang đá đi lên, trên đường đi đệ tử Huyền Linh Tông gặp phải bọn họ đều đang bàn luận ầm ĩ. Đối với điều này, Thường Thiến Thiến có mắt lại không hề nhìn thấy. Nàng vẫn cùng Tần Quân vừa nói vừa cười. Ngược lại, Thường Hạo cảm thấy vô cùng xấu hổ.&

------oOo------

Chương 29: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn thấy, Thường Thiến Thiến vốn sẽ gả cho hắn, hiện tại lại cùng một gã nam tử khác vừa nói vừa cười. Hắn cảm giác tôn nghiêm nam nhân của hắn đều không có.

Trên thực tế, các đệ tử xung quanh cũng không có để ý tới hắn. Cũng không có ai thừa nhận hai người bọn họ là một đôi do trời đất tạo nên.

Phàm là nam đệ tử của Huyền Linh Tông, làm gì có người nào không có tâm tư muốn Thường Thiến Thiến gả cho mình?

Tần Quân vừa đi vừa quan sát hoàn cảnh chung quanh. Nhà lầu trong Huyền Linh Tông vô cùng khí thế. So với đạo quan của Hoa Hạ cực kỳ giống nhau, nhưng lại có diện tích lớn hơn nữa. Bề ngoài càng hoa lệ hơn. Trong không khí vẫn tràn ngập mùi hoa khiến tinh thần người ta sảng khoái. Tới gần buổi tối, hai bên thềm đá đốt sáng ngọn đèn, khiến cho phạm vi tầm nhìn trở nên hư ảo mông lung.

Chỉ riêng từ hoàn cảnh ban đầu, cũng đủ để hơn bất kỳ một phong cảnh nào ở địa cầu.

Nhất là thác nước bên cạnh thềm đá này giống như ngân hà từ trên đỉnh núi rót về phía chân núi, cực kỳ tráng lệ. Thỉnh thoảng có tu vi đệ tử cường đại đạp thác nước chảy lên, bộ dạng khí phách của tiên gia.

Trong đoạn trí nhớ nào đó của tiền thân Tần Quân từng đề cập qua. Thế giới này quả thật có thần tiên tồn tại. Luyện Khí tu tiên, vì chính là đứng vào hàng tiên ban.

Tuy rằng kiếp trước hắn không tin quỷ thần, thờ phụng khoa học. Nhưng sau khi xuyên qua, đã phá tan nhận thức của hắn. Cho nên, đối với tiên thần tồn tại, cũng biến thành khát vọng trong lòng hắn.

Chà chà, cũng không biết là thần tiên cường đại trong thần thoại Hoa Hạ, hay tiên thần trong thế giới này tốt hơn?

Ở thời khắc Tần Quân mơ màng, đoàn người đã đi tới lầu các giữa sườn núi. Nơi này có mấy gã chấp sự đang tọa trấn, đăng ký tin tức cho đệ tử ra vào. Đi lên nữa chính là biệt viện nơi các đệ tử ở cùng với các cung điện lớn của tông môn.

Dựa theo Tần Quân chắc chắn, cả tòa núi ít nhất cũng cao hai ba nghìn thước. Đổi lại thành địa cầu, độ cao như vậy phải có tuyết bay mới đúng. Nhưng dãy núi ở đây lại không có. Đứng ở dưới chân núi ngước mắt nhìn theo, căn bản không nhìn thấy được dấu hiệu tuyết trắng.

- Bọn họ là bằng hữu của ta. Mở cho bọn họ một viện, để cho bọn họ tới ở tạm thời đi.

Thường Thiến Thiến giống như đại tỷ, đi tới trước mặt các chấp sự, vỗ bàn kêu. Các chấp sự nghe được nàng nói như vậy, khóe miệng co quắp.

Tại sao tiểu bá vương này lại trở về!

Tuy rằng Thường Thiến Thiến là con gái của tông chủ, nhưng bọn họ cũng không thể trực tiếp khiến cho đám người Tần Quân vào ở. Nhất là Tần Quân vẫn mặc y phục cấm vệ.

- Các ngươi là đến từ gia tộc nào?

Một chấp sự râu dài nhíu mày hỏi. Tần Quân tu vi Trúc Cơ Cảnh, hắn liếc mắt là có thể nhìn ra. Thiên tài như vậy mặc dù là ở Huyền Linh Tông cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Tiếp tục nhìn về phía Đát Kỷ, ánh mắt chấp sự râu dài dại ra. Nhưng cũng may hắn vẫn khám phá hồng trần, hiểu rõ huyền ảo của cuộc đời. Nói đơn giản là có lòng không đủ lực. Cho nên rất nhanh ánh mắt hắn liền dời đi. Về phần Hạo Thiên Khuyển, trực tiếp bị hắn không nhìn tới.

- Không tiện tiết lộ.

Tần Quân ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Nghe được hắn nói vậy, các chấp sự không khỏi nhíu mày. Lúc này, Thường Hạo lên tiếng:

- Lần này ta và tiểu sư muội ra ngoài gặp phải hiểm cảnh, nhờ có bọn họ ra tay tương trợ. Yên tâm đi, bọn họ chỉ ở một đêm. Hơn nữa chúng ta còn có việc phải thương lượng với sư phụ. Hi vọng mấy vị trưởng bối tạm thời để cho bọn họ ở trước.

Tự nhiên chuyên nghiệp, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Tần Quân cũng không nhịn được bĩu môi. Thường Hạo nói nhìn như là đang bảo vệ hắn, nhưng thật sự là ám chỉ các chấp sự chỉ cho phép hai người Tần Quân ở một đêm.

Thường Hạo thân là đệ tử thân truyền của tông chủ, tuy rằng không phải thiên tài yêu nghiệt nhất trong tông môn, nhưng bởi vì thân phận, các chấp sự cũng phải cho hắn một chút mặt mũi.

- Được rồi.

Chấp sự râu dài gật đầu nói. Nói xong, hắn liền xoay người. Chỉ thấy trong cái tủ cao phía sau có tới trăm cái ngăn kéo nhỏ. Mỗi một nhỏ ngăn kéo đều ghi chú chữ số. Chấp sự râu dài kéo một cái ngăn kéo trong đó ra, lấy từ bên trong ra một chùm chìa khoá.

- Tiểu Chu, dẫn bọn họ đi.

Chấp sự râu dài nói với một đệ tử thiếu niên vốn đang quét rác bên cạnh.

- Các ngươi đi vào ở trước. Sáng sớm ngày mai ta sẽ tới tìm các ngươi.

Thường Thiến Thiến nhìn Tần Quân thản nhiên cười nói.

Tần Quân tất nhiên sẽ không phản bác. Hắn đang khẩn cấp muốn nhận kỹ năng truyền thừa.

Lại như vậy, Tần Quân, Đát Kỷ cùng với Hạo Thiên Khuyển ở dưới sự dẫn đường của thiếu niên Tiểu Chu, đi về phía một con đường nhỏ âm u tĩnh mịch bên cạnh lầu các.

Thường Thiến Thiến và Thường Hạo lại tiếp tục đi về phía đỉnh núi. Bên ngoài gặp phải nhiều chuyện như vậy, Thường Thiến Thiến có rất nhiều nước đắng muốn khóc với phụ thân.

...

Sau khi đi tới một gian biệt viện, Tiểu Chu đưa cái chìa khóa cho Tần Quân liền vội vàng rời đi. Đó rõ ràng là một người thiếu niên hay xấu hổ.

- Đát Kỷ, đêm nay ngủ cùng ta có được không? Ta cũng không dám ngủ một mình.

Tần Quân cười hắc hắc nói. Bên trong biệt viện có tám gian phòng. Hai người và một con chó vào ở, tuyệt đối không có vấn đề.

- Ngươi có Hạo Thiên Khuyển ở cùng rồi.

Đát Kỷ ném mị nhãn, cười duyên nói. Trong khi nói chuyện, nàng liền xoay người đi về phía một gian phòng khách. Tần Quân vừa định theo sau, nhưng nàng liền đóng cửa phòng lại.

Tần Quân không khỏi bĩu môi. Đương nhiên hắn cũng không để ý. Đêm nay hắn tiến hành nhận kỹ năng truyền thừa, tất nhiên không có khả năng để cho những người khác ở cùng phòng với mình được.

Ngay cả Hạo Thiên Khuyển cũng bị hắn đánh tiếng, chuyển đến trong một gian phòng khách khác.

Sau khi đóng cửa phòng, Tần Quân trực tiếp ngồi xếp bằng trên giường. Không hổ danh là Huyền Linh Tông. Tùy tiện một gian phòng khách cũng tốt hơn so với khách sạn ở Thanh Đàn Thành.

- Hệ thống, ta muốn rút hai lần kỹ năng truyền thừa!

Tần Quân cố nén kích động ở trong lòng nói. Đêm nay hắn sẽ xoay người!

- Hiện tại tiến hành cơ hội kỹ năng truyền thừa đầu tiên. Đặc biệt nhắc nhở, phần lớn kỹ năng đến từ công pháp, pháp thuật cùng với thần thông của các nhân vật trong câu chuyện thần thoại Hoa Hạ, có mạnh có yếu. Đẳng cấp công pháp và pháp thuật từ dưới đi lên chia ra làm vật phàm, linh phẩm, địa phẩm, thiên phẩm, tiên phẩm, tuyệt phẩm, thánh phẩm. Mỗi phẩm chia ra làm ba cấp hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng.

------oOo------

Chương 30: Huyền Linh Tông chấn động (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần thông không cụ thể đẳng cấp phân hoá.

- Có bắt đầu rút kỹ năng truyền thừa ngẫu nhiên hay không?

Tần Quân âm thầm ghi nhớ những tin tức này, sau đó nói:

- Có!

Địa Sát Thất Thập Nhị Biến!

Thân Ngoại Hóa Thân!

Nhất Mạch Hóa Tu Hành!

Trong đầu Tần Quân bắt đầu hiện lên pháp thuật thần thông tiếng tăm lừng lẫy của những vị thần tiên trong trí nhớ kiếp trước. Hắn rất có ấn tượng là thần thông Tôn Ngộ Không nhổ ra một nắm lông khỉ xanh, tất cả đều biến

thành Hầu Tử Hầu. So với thuật phân thân ảnh hiện đầy trời vẫn thấy trâu bò hơn!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ lấy ra được thần thông Thiên Cương Tam Thập Lục Biến của Thiên Bồng Nguyên Soái!

Thiên Bồng Nguyên Soái?

Nhị sư huynh Trư ca đại danh đỉnh đỉnh!

Trời ạ, lão tử muốn Địa Sát Thất Thập Nhị Biến a!

Sắc mặt Tần Quân nhất thời nhăn lại. Trong Tây Du Ký, biểu hiện của Trư Bát Giới thật sự thuộc về heo bằng hữu trong đội!

- Hiện tại bắt đầu kỹ năng truyền thừa Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vừa ra, trong phút chốc, Tần Quân còn không kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trong đầu có một tiếng nổ. Ngay sau đó một ký ức khổng lồ khó có thể tưởng tượng được dũng mãnh tràn vào trong đầu của hắn.

Ầm!

Trong nháy mắt ý thức của Tần Quân rơi vào trong sự trống rỗng. Cùng lúc đó, công pháp Luyện Khí Quyết sở học vật phàm trung đẳng tiền thân của hắn bắt đầu tự động vận chuyển. Linh khí chung quanh bắt đầu điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn.

Ba mươi sáu biến là số Sao Bắc Đẩu!

Bảy mươi hai biến là số Địa Sát!

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng không chỉ là thuật biến hóa. Bên trong bao gồm ba mươi sáu loại thần thông!

Theo thứ tự là xoay vần tạo hóa, điên đảo âm dương, chuyển sao đổi đấu, xoay chuyển trời đất trả lại mặt trời, gọi mưa gọi gió, chấn núi động địa, điều khiển sương mù đằng vân, vẽ sông thành đất liền, túng địa kim quang, lật sông khuấy biển, chỉ đất thành thép, ngũ hành đại độn, lục giáp kỳ môn,

ngược quá khứ, tới tương lai, nhổ núi chuyển đá, cải tử hoàn sinh, phi thân thác tích, chín tức phục khí, đạo xuất nguyên dương, hàng long phục hổ, lấp bể vá trời, đẩy núi lấp biển, chỉ đá thành vàng, đứng thẳng không thấy bóng, thai hóa dịch hình, kích thước như ý, khoảng khắc hoa nở, du thần ngự khí, cách tường thấy rõ, xoay gió lật lửa, nắm giữ ngũ lôi, ẩn vực thu đất, cát bay đá chạy, ép núi vượt biển, vãi đậu thành binh, bảy mũi tên theo dõi.

Mỗi một loại thần thông đều bác đại tinh thâm, hoàn toàn nắm giữ thật sự có thể xưng là thần tiên!

Thiên Bồng Nguyên Soái trong Tây Du Ký lại nắm giữ mười vạn thiên binh thiên tướng là quan lớn của Thiên Đình, đại năng trong thần tiên!

Chỉ là phạm vào giới luật của trời bị giáng xuống làm heo, sau đó thực lực giảm lớn. Chí ít bản thân Tần Quân cũng không cho rằng Trư Bát Giới của Tây Du Ký có năng lực khống chế mười vạn thiên binh thiên tướng. Tùy tiện gặp phải một yêu quái cũng có thể dễ dàng bắt được hắn. Theo Tần Quân, hoặc là hắn đang giấu dốt, hoặc là biến thành thân heo thực lực giảm xuống trên diện rộng.

May mà hệ thống lấy ra được chính là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến của Thiên Bồng Nguyên Soái, nếu như Trư Ngộ Năng, Tần Quân hẳn phải khóc chết.

Ầm ầm ầm

Dưới màn đêm, trên không trung của Huyền Linh Tông ngưng tụ từng mảnh lôi vân. Lôi điện như rồng như mãng xà xuyên qua tầng mây. Gió lốc cuốn xuống. Các đệ tử cả kinh mở mắt, rời khỏi trạng thái luyện công.

Bên trong một tòa cung điện của Huyền Linh Tông, Thường Thiến Thiến đang cùng phụ thân nói về những chuyện mình trải qua ở bên ngoài. Nàng sợ đến mức từ chỗ đứng nhảy lên. Ngay cả Thường Hạo cũng sợ đến toàn thân run lên.

Tiếng sấm vừa rồi thật sự quá dọa người!

- Chuyện gì xảy ra?

Phụ thân của Thường Thiến Thiến, Thường Thiên Hữu đứng dậy. Toàn thân hắn mặc áo bào trắng. Tuy rằng dáng người hắn không khôi ngô, nhưng tản ra một loại khí chất trầm ổn giống như thái sơn vậy. Lọn tóc bên tai mơ hồ có mấy sợi hoa râm, khiến cho hắn càng lộ ra mị lực của nam nhân thành thục.

- Thế nào đột nhiên lại có sét đánh vậy?

Thường Hạo nhíu mày hỏi. Huyền Linh Tông có pháp trận bảo vệ. Mấy chục năm cũng không thấy sấm sét tập kích.

Trừ khi có người ở bên trong Huyền Linh Tông đang độ kiếp!

Cái gì gọi là độ kiếp?

Luyện khí tu tiên vốn là hành vi nghịch thiên. Ở thời điểm tu sĩ đột phá, thiên đạo sẽ phát động thiên kiếp, với ý đồ ngăn cản tu sĩ. Một khi qua được, thiên đạo liền sẽ ngầm thừa nhận tu sĩ. Tu tiên từ Kim Đan Cảnh lên, mỗi đột phá một đại cảnh đều sẽ đưa tới thiên kiếp!

Bên trong Huyền Linh Tông, cường giả Kim Đan Cảnh không ngoài mười người.

Chẳng lẽ lại có đệ tử nòng cốt đột phá Kim Đan Cảnh?

Thường Thiên Hữu nhất thời kích động. Hắn vội vàng đi ra ngoài điện. Thường Thiến Thiến và Thường Hạo theo sát phía sau.

Không chỉ có bọn họ nghĩ như vậy, ngay cả đệ tử toàn tông cũng suy đoán như vậy.

- Lại có người đột phá Kim Đan Cảnh!

- Là ai? Chung sư tỷ hay Trác sư huynh?

- Chắc là Trác Tuấn Kiệt!

- Trác sư huynh dừng lại ở Trúc Cơ Cảnh tầng chín đã không phải là một hai năm. Xem ra lần này sẽ một lần hành động đột phá!

- Trái lại, thiên kiếp lần này còn muốn khủng khiếp so với lúc Lý trưởng lão đột phá hơn mười năm trước!

Lôi vân chiếm giữ ở trên không trung Huyền Linh Tông không ngừng cuồn cuộn. Từng đợt sấm sét khủng khiếp giống như điện giao chợt hiện. Khí tức diệt thế khủng khiếp tản ra, khiến cho tất cả đệ tử Huyền Linh Tông sinh lòng sợ hãi.

Ở trước mặt thiên kiếp như vậy, Huyền Linh Tông dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đánh cho hủy diệt.

- Nhanh sai người phát động pháp trận!

Sắc mặt Thường Thiên Hữu trở nên khiếp sợ kêu lên. Các trưởng lão từ lầu các bên cạnh đi ra, vội vàng bay về phía đỉnh núi.

Tần Quân không biết hắn rút được thần thông Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, không ngờ dẫn tới toàn bộ Huyền Linh Tông gà bay chó sủa. Chỉ có điều may mắn chính là pháp trận Huyền Linh Tông sẽ giúp hắn ngăn cản thiên kiếp!

Thần thông không giống với công pháp hoặc pháp thuật. Bởi vì nó dính một chữ thần. Có thể tưởng tượng được nó mạnh tới mức nào. Thiên đạo cũng không cho phép hắn có thể dễ dàng trưởng thành lên.

Bên kia, chỗ biệt viện của Tần Quân, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đứng ở trước phòng khách nơi Tần Quân ở, trầm mặc không nói.

- Công tử đang lĩnh ngộ thần thông...

Một lúc lâu, Hạo Thiên Khuyển phá tan bầu không khí yên lặng trước. Chỉ là âm thanh của nó có chút run rẩy.

Tần Quân năm nay mới mười sáu tuổi, tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm, không ngờ có thể lĩnh ngộ thần thông!

Đối với Hạo Thiên Khuyển sống không biết bao nhiêu năm tháng mà nói, đơn giản là một chuyện không thể nói được!

------oOo------

Chương 31: Huyền Linh Tông chấn động (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đát Kỷ cau mày nói:

- Hơn nữa còn không phải là thần thông bình thường!

Nàng có thể cảm giác được trong phòng của Tần Quân truyền đến một khí tức khiến cho nàng, một cường giả Hóa Hư Cảnh cũng thấy tim đập nhanh. Mặc dù Thiên Cương Tam Thập Lục Biến ở trong Tây Du Ký cũng là số ít đại thần thông. Nắm giữ nó đều là đại thần trong thiên địa. Ví dụ như Thiên Bồng Nguyên Soái, Bồ Đề lão tổ v.v...

...

Ba mươi sáu loại thần thông hoàn toàn in vào trong đầu Tần Quân. Tuy rằng đã biết, nhưng dù sao tu vi quá thấp như thế, hắn tối đa chỉ liên tục sử dụng ra hai loại thần thông liền tiêu hao hết linh lực. Hơn nữa uy năng đánh tới cũng sẽ không kinh thiên động địa.

Quả nhiên cơ sở tu vi mới là quan trọng nhất!

Tần Quân chậm rãi mở đôi mắt ra. Trong mắt hắn bắn ra hai đạo tinh quang, ở trong gian phòng tối tăm vô cùng kinh người.

Ầm ầm ầm

Ngoài cửa sổ truyền đến từng tiếng sấm, nhưng cũng không hù dọa được hắn. Hắn chỉ là có chút nghi ngờ. Thế nào đột nhiên liền bắt đầu có sét đánh vậy?

Hắn lại không biết, toàn bộ Huyền Linh Tông đều đang sứt đầu mẻ trán vì thiên kiếp hắn dẫn tới.

- Hệ thống, tiếp tục kỹ năng truyền thừa ngẫu nhiên!

Trong lòng Tần Quân đang mặc niệm nói. Hắn có thể cảm giác được Đát

Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đứng ở ngoài cửa. Có bọn họ bảo vệ, Tần Quân tất nhiên không sợ.

Hiện tại hắn cần nhất là công pháp.

Luyện Khí Quyết chính là công pháp vật phàm trung đẳng, tương đương với hàng thông thường. Đừng thấy hắn có thể đánh quái làm nhiệm vụ thăng cấp, nhưng vẫn cần phải có công pháp.

Công pháp tu luyện ra được linh lực, đối với tu sĩ mà nói là vô cùng quan trọng. Ví dụ như cùng là Trúc Cơ Cảnh ngũ giai, tu sĩ nắm giữ công pháp linh phẩm ở trên phương diện số lượng linh lực, lại lớn hơn so với Tần Quân, thậm chí lên tới gấp mười lần. Càng chưa nói tới chất lượng linh lực.

Nếu như nói công pháp vật phàm tu luyện ra được linh lực tương đương với một thanh kiếm gỗ. Vậy công pháp linh phẩm lại luyện ra được chính là một thanh kiếm sát!

Càng chưa nói tới công pháp địa phẩm, thiên phẩm!

Về phần phẩm cấp đi lên nữa, Tần Quân cũng chỉ nghe hệ thống đề cập qua. Trong vương quốc Càn Nguyệt căn bản không có ghi chép như vậy.

- Đinh! Bắt đầu rút ngẫu nhiên kỹ năng truyền thừa!

Nhất định phải là công pháp!

Công pháp!

Tốt nhất là công pháp thiên phẩm, siêu cấp!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được không biết vai Tử Hồng Lôi Pháp, công pháp thiên phẩm thượng đẳng!

Không biết là loại nào?

Ý tứ áo rồng sao...

Khóe miệng Tần Quân co giật vài cái. chỉ có điều công pháp thiên phẩm

thượng đẳng cũng không tệ. Chí ít mạnh hơn Luyện Khí Quyết không chỉ gấp trăm lần!

Ở thời khắc hắn miên man suy nghĩ, ký ức truyền thừa Tử Hồng Lôi Pháp dũng mãnh tràn vào trong đầu hắn. So với cảm giác khó chịu do Thiên Cương Tam Thập Lục Biến mang đến, phải nhỏ rất nhiều. Nhưng ý thức của hắn vẫn rơi vào trong sự trống rỗng. Đối với tất cả mọi thứ xung quanh mình cũng không lại tự vệ được.

Nếu như lúc này có người tập kích hắn bất ngờ, tuyệt đối có thể dễ dàng thành công.

Chỉ có điều cũng may có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ở bên ngoài bảo vệ.

Cùng lúc đó, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến dẫn tới thiên kiếp bắt đầu thể hiện uy lực. Từng con điện long mang theo uy lực diệt thế hạ xuống. Pháp trận bảo vệ tông của Huyền Linh Tông trong nháy mắt được kích phát. Một tầng dãy núi với màn hào quang màu lam nhạt hiện ra. Sét rơi vào phía trên màn hào quang của pháp trận, kích thích ra từng vòng sóng gợn, giống như khối đá đập vào mặt hồ.

Ầm! Ầm! Ầm...

Từng thiên lôi rơi vào trên pháp trận bảo vệ tông. Tiếng nổ vang khiến cho đệ tử toàn tông khiếp sợ. Ở trước mặt lôi vân cuồn cuộn, Huyền Linh Tông cũng biến thành nhỏ bé.

Vẻ mặt Thường Thiên Hữu thâm trầm nhìn thiên uy. Hắn quay đầu hướng về phía một trưởng lão bên cạnh hỏi:

- Rốt cuộc là vị đệ tử nào trong tông ta đang độ kiếp vậy?

Một cường giả Kim Đan Cảnh đối với tông môn mà nói, giống như vũ khí sát thương trên quy mô lớn. Thêm một cường giả Kim Đan Cảnh có thể khiến cho địa vị của Huyền Linh Tông lại leo lên tầng cao nhất.

- Không biết được rõ ràng. Hoàn toàn không cảm ứng được. Chỉ có điều ta đã phân phó đệ tử đi hỏi thăm.

Trưởng lão lắc đầu nói.

Huyền Linh Tông có rất nhiều dãy núi. Nếu như có người muốn giấu, rất khó bị phát hiện. Trừ khi bọn họ căn cứ vào phương hướng linh khí lưu chuyển đi tra xét.

Mà giờ khắc này Tần Quân đang tiếp nhận công pháp truyền thừa. Luyện Khí Quyết bị áp chế. Cho nên hắn không lại tự động hấp thu linh khí. Hơn nữa thiên kiếp bị pháp trận bảo vệ tông ngăn cản, không ai sẽ liên hệ thiên kiếp như vậy với tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng năm nho nhỏ như Tần Quân.

- Hoặc là Chung sư tỷ, hoặc là Trác sư huynh. Quá tốt. Huyền Linh Tông chúng ta lại sắp có thêm một cường giả Kim Đan Cảnh.

Thường Thiến Thiến vỗ tay cười nói.

Thường Hạo ở bên cạnh nhìn lôi vân cuồn cuộn trong trời đêm, ánh mắt lộ ra một tia hâm mộ. Tuy rằng thiên phú của hắn rất tốt, nhưng ở trước mặt Chung sư tỷ và Trác Tuấn Kiệt vẫn không đủ nhìn. Mong đợi của Thường Thiên Hữu đối với hắn chính là trước năm mươi tuổi đột phá Kim Đan Cảnh, khiến cho hắn chịu áp lực rất lớn.

Cùng lúc đó, phía trước một căn nhà gỗ trong một ngọn núi, một nam tử áo đen đứng ở trước hoa viên ngước mắt nhìn theo thiên kiếp. Khuôn mặt hắn lạnh lùng nghiêm nghị. Bên mép có râu mép mờ mờ, khiến cho hắn càng lộ ra mị lực của nam nhân. Hắn chính là đệ nhất thiên tài Trác Tuấn Kiệt của Huyền Linh Tông.

Năm nay hắn đã ba mươi bốn tuổi, tu vi đạt được Trúc Cơ Cảnh đại viên mãn. Nhưng cánh cửa trong Kim Đan Cảnh lại trước sau vẫn kém một bước như vậy.

- Chung Linh, không nghĩ tới ta vẫn là thua nàng.

Khóe miệng Trác Tuấn Kiệt thoáng lộ ra một nụ cười khổ.

Bên kia, bên cạnh một con sông nhỏ, một nữ tử mặc y phục màu trắng ngồi tĩnh tọa ở trên tảng đá lớn. Ánh trăng chiếu vào trên mặt của nàng. Trên gương mặt tinh xảo viết đầy sự khiếp sợ và mất mát.

Nàng chính là đệ nhất thiên tài trong các nữ đệ tử của Huyền Linh Tông, Chung Linh.

Tuổi và thực lực của nàng đều gần với Trác Tuấn Kiệt. Hai người xem đối phương là đối thủ cạnh tranh. Từ khi bọn họ bái nhập Huyền Linh Tông, thời gian đã qua hai mươi mấy năm. Đệ tử cùng thời đều bị bọn họ bỏ qua từ phía xa. Duy nhất chỉ có hai người còn đang cắn răng tích cực.

- Trác Tuấn Kiệt, lần này thật sự bị ngươi đánh bại...

Chung Linh khổ sở thì thào tự nói.

------oOo------

Chương 32: Thua

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai thiên tài đều tưởng đối phương đột phá Kim Đan Cảnh đưa tới thiên kiếp. Không chỉ có là bọn họ, ngay cả những đệ tử còn lại cũng có ý nghĩ như vậy.

Mà Tần Quân kẻ cầm đầu gây họa vẫn chìm đắm ở trong kỹ năng truyền thừa Tử Hồng Lôi Pháp.

- Chà chà, không trách được công tử muốn tới Huyền Linh Tông.

Hạo Thiên Khuyển nhìn thiên kiếp, tặc lưỡi lấy làm kỳ nói.

Huyền Linh Tông phát động pháp trận bảo vệ tông tiêu hao linh thạch tuyệt đối rất khổng lồ. Nếu để cho Thường Thiên Hữu biết được chân tướng, khẳng định sẽ có ý nghĩ muốn giết chết Tần Quân.

Cái gì gọi là linh thạch?

Linh thạch chính là linh khí thiên địa ngưng tụ ra. Ở trong tu sĩ tương đương với loại tiền thông dụng. Linh thạch không những được dùng để tu luyện, còn có thể phát động vận hành pháp trận.

Thiên kiếp có uy lực rất mạnh. Muốn ngăn cản nó, linh thạch tiêu hao khó có thể đánh giá hết. Chỉ có điều vì một cường giả Kim Đan Cảnh sinh ra, Thường Thiên Hữu cảm thấy giá trị!

- Cũng không biết Huyền Linh Tông có thể tìm công tử gây phiền phức hay không?

Đát Kỷ cười duyên nói. Từ sau khi biết Tần Quân, Tần Quân tiến bước nàng đều nhìn ở trong mắt. Có thể nói là thần tốc. Hiện tại hắn lại lĩnh ngộ thần thông. Chư vậy chủ công sau này tuyệt đối có thể ở trong thiên địa dâng lên sóng to gió lớn.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất xem thường nói:

- Cái tông môn nhỏ này, người mạnh nhất chỉ là Thuế Phàm Cảnh. Hơn nữa lại chỉ có một vị. Bọn họ nếu dám làm càn, ta diệt toàn tông của hắn!

Thân là yêu vương, tính tình Hạo Thiên Khuyển chỉ ngoan ngoãn đối với Tần Quân mà thôi.

...

Không biết qua bao lâu, ý thức của Tần Quân chậm rãi tỉnh táo lại.

Hắn mở đôi mắt ra. Trong tròng mắt mơ hồ có điện quang lượn lờ. Hắn thở ra một hơi dài, trên mặt đều là vẻ hài lòng.

Tử Hồng Lôi Pháp không hổ danh là công pháp thiên phẩm thượng đẳng. Công pháp thuộc tính lôi, lực phá hoại ở trong các thuộc là mạnh nhất. Cảnh giới tâm pháp chia ra làm sáu tầng. Mỗi một tầng tự kèm theo một pháp thuật.

Pháp thuật thuộc tầng thứ nhất chính là Chưởng Tâm Lôi, tên cũng giống như ý nghĩa. Trong lòng bàn tay ngưng tụ ra lôi điện, đập vào trên người kẻ địch, lực sát thương cực lớn.

Mỗi khi đột phá một tầng cảnh giới tâm pháp, tốc độ nạp khí sẽ tăng lên gấp bội. Chỉ là tầng thứ nhất lại có thể gấp hai mươi lần so với tốc độ nạp khí của Luyện Khí Quyết!

- Hệ thống, cho ta xem bảng thuộc tính hiện tại một chút!

Tần Quân cố nén mừng rỡ ở trong lòng nói. Hắn vừa dứt lời, trước mặt hắn liền xuất hiện bảng thuộc tính gần như trong suốt:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Trúc Cơ Cảnh tầng năm (4210/5000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển!

Khoảng cách thăng cấp tiếp theo, đã rất gần. Nhất là nhìn dòng thần thông, hắn liền không nhịn được nhếch miệng cười.

Học được Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, hắn đã tương đương với thần tiên gà mờ, cưỡi mây đạp gió, chỉ đá thành vàng, thu phóng kích thước của thân thể v.v... Tất cả đều không thành vấn đề. Thậm chí còn có thể nghịch thiên cải mệnh. Chỉ có điều chỉ là tương đương với Chư Cát Lượng đốt đèn, kéo dài tính mạng, tỷ lệ thi triển thành công không lớn, tương đương với yếu.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến có rất nhiều thần thông. Người bình thường nghiên cứu cả đời cũng rất khó tập được phân nửa. Nhưng có hệ thống thần thoại ở bên cạnh, Tần Quân trực tiếp thông hiểu đạo lí. Chỉ có điều muốn thi triển lại rất khó. Không chỉ có trong thời gian ngắn tối đa sử dụng hai thần thông liền rơi vào tình trạng kiệt sức. Trong đó có rất nhiều đại thần thông, bởi vì cảnh giới của hắn thấp, linh lực chưa đủ, không có cách nào thi triển ra.

Chỉ có điều, đối với hắn mà nói, hắn đã rất thỏa mãn.

Lại liên tưởng đến Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, tim hắn càng nóng như lửa.

Bảy mươi hai biến cũng không phải chỉ có thể biến hóa bảy mươi hai loại, mà là ý tứ thay đổi thất thường. Trong Tây Du Ký, bảy mươi hai biến của Hầu ca khiến người ta lưu lại ấn tượng chỉ là thuật biến hóa. Nhưng phần lớn độc giả đều bỏ quên, thời điểm Hầu ca đang sử dụng bảy mươi hai biến, có thể khiến cho yêu quái không hề phát hiện ra. Điểm ấy lại càng trâu bò hơn!

Hắn cũng không tin là yêu quái, các thần tiên ngốc. Chắc là bảy mươi hai biến của Hầu ca không chỉ có có thể thay đổi hình dáng bên ngoài, ngay cả khí tức cũng có thể thay đổi!

Chỉ có điều bảy mươi hai biến cách hắn quá xa xôi. Sau đó có thể rút được hay không cũng là một dấu hỏi.

Muốn tới đây, Tần Quân không đứng dậy, mà tiếp tục ngồi xếp bằng, dựa theo tâm pháp Tử Hồng Lôi Pháp nạp khí luyện công. Bởi vì kỹ năng truyền thừa, hắn trực tiếp liền học được tâm pháp tầng thứ nhất, tâm pháp của năm tầng phía sau, hắn cũng nhớ kỹ trong lòng. Đột phá chỉ là vấn đề thời gian.

Trong đình viện ngoài cửa Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển tiếp tục chờ nửa canh giờ sau liền từng người trở về phòng nghỉ ngơi. Đêm nay nhất định có rất nhiều người lăn lộn khó ngủ.

Sau khi thiên kiếp tiêu tan, Thường Thiên Hữu kích động lệnh cho trưởng lão gọi Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh vào điện nghị sự.

Bất luận là ai đột phá Kim Đan Cảnh, đối với Huyền Linh Tông đều sẽ là một trợ lực lớn!

Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh rất nhanh đã đi tới trong đại điện. Thường Thiến Thiến kích động gần đi tới hỏi:

- Sư huynh sư tỷ, các ngươi ai đột phá Kim Đan Cảnh?

Thường Hạo lộ ra vẻ mặt cô đơn nhìn bọn họ. Thường Trên mặt Thiên Hữu lại lộ ra vẻ hưng phấn. Các chấp sự trưởng lão còn lại đều mong chờ

nhìn Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh.

Sắc mặt Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh đều thâm trầm nhìn đối phương, không nói được một lời. Bầu không khí trở nên có chút quỷ dị.

Thường Thiên Hữu theo bản năng nhíu mày, trong lòng dâng lên một chút bất an. Hắn không nhịn được, hỏi:

- Tại sao các ngươi không nói chuyện?

- Chúc mừng Chung sư tỷ!

- Chúc mừng Trác sư đệ!

Chung Linh và Trác Tuấn Kiệt trăm miệng một lời nói. Lời vừa ra khỏi miệng, sắc mặt của hai người càng thêm khó coi.

- Ngươi nói vậy là có ý gì?

Hai người lại miệng đồng thanh hỏi. Bọn họ đều cho rằng đối phương đang sỉ nhục mình. Rõ ràng là đối phương đột phá, nhưng lại chúc mừng mình. Đây không phải là sỉ nhục thì là cái gì?

Chúc mừng mình tụt lại phía sau đối phương sao?

Thường Thiến Thiến và Thường Hạo sững sờ nhìn cảnh tượng như vậy. Thường Thiến Thiến tâm tư đơn thuần theo bản năng hỏi:

- Chẳng lẽ các ngươi đều không có đột phá?

------oOo------

Chương 33: Thẳng thắn vô tư

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời vừa nói ra, Chung Linh và Trác Tuấn Kiệt đều ngây ngẩn cả người. Biểu tình của hai người hết sức phức tạp, có phần vui mừng bất ngờ, khó có thể tin nổi, kinh ngạc v.v.

- Chẳng lẽ không phải Chung sư tỷ đưa tới thiên kiếp? Ta cũng không có đột phá.

Trác Tuấn Kiệt vội vàng mở miệng nói, khiến cho sắc mặt Thường Thiên Hữu thoáng chút liền trở nên khó coi.

- Không phải ta.

Chung Linh lắc đầu nói, trên mặt đầy vẻ thổn thức:

- Ta còn tưởng rằng là Trác sư đệ. Xem ra chắc là một vị tiền bối trong tông môn.

Thường Thiên Hữu và tất cả trưởng lão theo bản năng nhìn về phía nhau. Sắc mặt của bọn họ càng thêm khó coi.

Các trưởng lão Huyền Linh Tông gần như đều đến đông đủ. Đầu tiên liền loại bỏ khả năng trưởng lão Kim Đan Cảnh đột phá Thuế Phàm Cảnh. Hiện tại Chung Linh và Trác Tuấn Kiệt đều phủ nhận là mình đưa tới thiên kiếp. Vậy thì là ai?

- Chẳng lẽ là Tần Quân bọn họ...

Thường Hạo đột nhiên hỏi. Người này cố ý chỉ nói phân nửa, biểu hiện rất thẹn thùng.

Thường Thiến Thiến biết thân phận của Tần Quân đặc biệt. Hơn nữa nàng từng bảo đảm đối với Tần Quân. Bây giờ bị Thường Hạo nhắc tới, cha nàng nhất định sẽ hỏi tới.

Đại sư huynh ngu ngốc!

- Chính là những người đã cứu các ngươi sao?

Thường Thiên Hữu nhíu mày hỏi.

Vì chống lại thiên kiếp, Huyền Linh Tông bọn họ phát động pháp trận bảo vệ tông, tiêu hao linh thạch tương đương với chi tiêu hơn nửa năm của toàn tông. Bây giờ nghe nói có thể là thiên kiếp do người ngoài đưa tới,

hắn không khỏi có loại bị cảm giác làm bia đỡ đạn.

Càng nghĩ hắn càng phẫn nộ, vội vàng quát:

- Dẫn bọn họ tới đây!

- Phụ thân! Bọn họ đều đang nghỉ ngơi. Có chuyện gì, ngày mai lại nói, có được không?

Thường Thiến Thiến vội vàng chặn đường nói. Nàng không phải bảo vệ Tần Quân, mà là bảo vệ Thường Thiên Hữu.

Ngay cả Hạ Hầu Ân hung nhân như vậy cũng chết thảm ở trong tay của Đát Kỷ. Lại thêm một chuyện của Trịnh gia ở Thanh Đàn Thành, nàng hiểu rõ bất luận là Đát Kỷ hay Tần Quân, đều không phải là người lương thiện.

Nhìn lại sắc mặt Thường Thiên Hữu hiện tại, hai nhóm người một khi gặp gỡ, nhất định sẽ bạo phát ra tranh chấp.

Đến lúc đó...

Không phải Thường Thiến Thiến xem thường tông môn của mình. Mà là biểu hiện của Đát Kỷ thật sự quá mạnh mẽ như thế. Lại thêm Hạo Thiên Khuyển là yêu vương một phương. Hai người đều là cường giả siêu cấp đã ngoài Thuế Phàm Cảnh. Nếu thực sự đánh nhau, nàng lo lắng Huyền Linh Tông sẽ bị san thành bình địa.

- Không được!

Thường Thiên Hữu theo bản năng cự tuyệt nói. Vừa nghĩ tới đám người Huyền Linh Tông đỡ thiên kiếp, trong lòng hắn lại không nhịn được.

- Lẽ nào ân cứu mạng của nữ nhi, phụ thân cũng không để ở trong lòng?

Thường Thiến Thiến giả bộ điềm đạm đáng yêu nói.

Thường Thiên Hữu vừa nghe, nhất thời sinh lòng hổ thẹn. Bởi vì mẫu thân của Thường Thiến Thiến bất hạnh qua đời lúc nàng còn nhỏ tuổi, cho nên hắn đối với nữ nhi này của mình vô cùng cưng chiều.

Hoàn toàn là loại cưng chiều nâng ở trong lòng bàn tay còn sợ rơi này.

Lần này nghe nói Thường Thiến Thiến bị Hạ Hầu Ân bắt đi, hắn sợ đến mức lưng cũng toát mồ hôi lạnh. Cho nên vừa nghe Thường Thiến Thiến nói như vậy, hắn lại không tiện cưỡng cầu triệu tập đám người Tần Quân vào lúc này.

- Được rồi, sáng sớm ngày mai mời bọn họ lên!

Thường Thiên Hữu khoát tay nói. Mặc dù tất cả trưởng lão có chút không tình nguyện, nhưng nghe hắn nói như vậy, cũng không dám phản bác.

Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh lại liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ đều có thể nhìn ra được sự nghi ngờ trong mắt đối phương.

Tần Quân là ai?

...

Sáng sớm ngày hôm sau, ánh mặt trời dần dần rọi sáng các ngõ ngách của Huyền Linh Tông.

Tần Quân chậm rãi trợn mắt. Tu luyện một đêm không chỉ không khiến cho hắn cảm giác mệt mỏi, trái lại tinh thần sáng láng.

Tử Hồng Lôi Pháp không hổ danh là công pháp thiên phẩm. Chỉ là một đêm tu luyện khiến hắn cảm giác linh lực tăng trưởng rõ rệt. So sánh với nó, Luyện Khí Quyết thật giống như trò con nít, không đáng giá nhắc tới.

Sau khi rửa mặt sơ qua, Tần Quân đi ra khỏi biệt viện. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển từ lâu đã ở trong đình viện chờ đợi. Đồng thời còn có Thường Thiến Thiến.

- Tần Quân, ngươi cuối cùng đã tỉnh. Thiên kiếp tối hôm qua không phải là bởi vì ngươi chứ?

Vừa bắt đầu, Thường Thiến Thiến gần như trực tiếp nắm lấy áo ngực của Tần Quân hỏi.

- Thiên kiếp?

Tần Quân nghi ngờ, người này còn không biết tối hôm qua truyền thừa thần thông đưa tới thiên kiếp lớn tới mức nào.

Thường Thiến Thiến vội vàng giải thích một hồi. Trọng điểm tập trung ở việc Huyền Linh Tông vì thế tiêu hao bao nhiêu linh thạch.

- Có liên quan tới ta sao? Ta cũng không có đột phá Kim Đan Cảnh.

Tần Quân lộ ra vẻ mặt vô tội.

- Không có khả năng. Toàn bộ mọi người trên dưới Huyền Linh Tông đều đã kiểm tra qua. Tối hôm qua không có đệ tử nào đột phá Kim Đan Cảnh. Về phần người đột phá Thuế Phàm Cảnh càng không thể nào có.

Thường Thiến Thiến khẽ kêu nói. Chẳng biết tại sao, nàng luôn cảm thấy chuyện này có liên quan tới đám người Tần Quân.

Tần Quân buồn bực. Hắn bỗng nhiên liên tưởng đến tối hôm qua lúc tiếp nhận truyền thừa thần thông, thình lình xuất hiện tiếng sấm. Hắn không khỏi thì thào tự nói:

- Lẽ nào truyền thừa thần thông cũng sẽ đưa tới thiên kiếp?

- Thần thông?

Đôi mắt đẹp của Thường Thiến Thiến trợn trừng, trong mắt đều là vẻ hiếu kỳ.

Đát Kỷ che miệng cười quyến rũ nói:

- Đúng vậy. Chỉ có điều công tử mới bằng chừng ấy tuổi, liền có thể lĩnh ngộ thần thông, thực sự không tầm thường!

Tần Quân bừng tỉnh, Thường Thiến Thiến lại càng hiếu kỳ đối với thần thông hơn.

- Được rồi. Dẫn ta đi gặp phụ thân nàng. Người nào làm, người ấy chịu.

Tần Quân vung tay áo nói. Nếu là do mình, hắn cũng không có ý định đùn đẩy. Dù sao hắn và Huyền Linh Tông không thù không oán. Hơn nữa hắn cũng có tiêu chuẩn đạo đức của mình.

Dù sao hắn cũng không có linh thạch có thể bồi thường!

Vua cũng thua thằng liều!

Thường Thiến Thiến nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Tần Quân thẳng thắn thừa nhận như vậy, khiến cho ấn tượng của nàng đối Tần Quân càng tốt tới, cách rơi vào tay giặc đã không xa.

Cứ như vậy, hai người Tần Quân cộng thêm một con chó đi theo Thường Thiến Thiến tiến về phía điện nghị sự của Huyền Linh Tông.

Dọc đường đi, đệ tử gặp phải đều lộ vẻ mặt phức tạp nhìn hắn. Trong đó có đố kị, có phần khó có thể tin nổi, cũng có cả sự hâm mộ.

- Hắn chính là người tối hôm qua gây ra thiên kiếp sao?

- Không thể nào đâu, quá trẻ tuổi!

- Thường Hạo sư huynh đã báo, chắc là hắn. Hiện nay Huyền Linh Tông cũng chỉ có hai người bọn họ là người ngoài.

------oOo------

Chương 34: Đè ép (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nữ tử bên cạnh hắn đẹp quá... So với Chung sư tỷ và Thiến Thiến sư muội còn đẹp hơn...

- Đúng vậy...

Tần Quân Trúc Cơ Cảnh tầng năm, thính lực vượt xa người thường. Hắn mơ hồ có thể nghe rõ bọn họ nói chuyện. Đối với điều này, hắn chỉ mỉm cười.

Chỉ có điều tiểu tử Thường Hạo này bao giờ cũng ngáng chân hắn. Xem ra phải tìm cơ hội lại giáo huấn hắn một chút mới được.

Biểu hiện của Thường Thiến Thiến lại vui vẻ, một đường sôi nổi. Theo nàng, Tần Quân thân là tam hoàng tử khẳng định không thiếu linh thạch. Cho nên sau khi chuyện này nói xong, cha nàng sẽ đối với Tần Quân càng thêm hữu hảo.

Như vậy sau này, mọi chuyện lại càng dễ dàng...

Rất nhanh, bọn họ liền đi vào điện nghị sự.

Điện nghị sự của Huyền Linh Tông nguy nga lộng lẫy, khiến cho Tần Quân không hiểu sao có ảo giác như đi vào hoàng cung. Có thể thấy được ba đại tông ở vương quốc Càn Nguyệt có địa vị cao tới mức nào.

Thế lực gia tộc tầm thường cũng không dám xây dựng như vậy.

- Ngươi chính là Tần Quân đột phá Kim Đan Cảnh?

Trác Tuấn Kiệt mở miệng hỏi trước, giọng nói có chút công kích, khiến cho Tần Quân chẳng biết tại sao. Lẽ nào ta chọc giận qua lão huynh này?

- Không phải!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Trác Tuấn Kiệt nghiêm túc nói. Trác Tuấn Kiệt nghe được, không khỏi kinh ngạc đứng lên. Nhưng mà câu nói tiếp theo của Tần Quân lại khiến cho hắn thiếu chút nữa thổ huyết:

- Ta là Tần Quân Trúc Cơ Cảnh.

Phụt!

Chẳng lẽ còn không phải là ngươi!

Hai mắt Trác Tuấn Kiệt muốn phun lửa. Chỉ là Trúc Cơ Cảnh nho nhỏ, hắn cũng không để đối phương vào trong mắt. Hắn theo bản năng nhìn về phía Đát Kỷ đang đứng phía sau Tần Quân. Vừa nhìn liền khiến cho đồng tử của hắn co lại.

Hắn phát hiện hắn không ngờ nhìn không thấu Đát Kỷ!

- Thiên kiếp tối hôm qua là các người đưa tới?

Thường Thiên Hữu mở miệng hỏi. Hơn mười người trưởng lão đứng bên cạnh hắn đều hung tợn nhìn Tần Quân bọn họ, dường như muốn ăn thịt người.

Cũng không trách bọn họ được. Vốn tưởng rằng tông môn lại xuất hiện một cường giả Kim Đan Cảnh. Kết quả bị người đùa bỡn, hơn nữa còn chống đỡ thiên kiếp miễn phí!

Hồi tưởng lại lúc đó bọn họ kích động và vui mừng nhảy nhót giống như chim sẻ, bọn họ lại hận không tìm được một cái lỗ để chui vào.

- Ta cũng không nghĩ tới sẽ gây ra thiên kiếp.

Tần Quân buông tay nói, vẻ mặt vô tội, khiến cho Thường Thiên Hữu rất muốn một cái tát đánh bay hắn.

Thường Hạo đứng ở bên cạnh không khỏi cười lạnh. Tuy rằng hắn cũng cho rằng Huyền Linh Tông đánh không lại Tần Quân, nhưng có thể khiến cho quan hệ giữa Huyền Linh Tông và Tần Quân trở nên kém hơn!

Tần Quân thân là tam hoàng tử, mục tiêu sau này nhất định là ngôi vị hoàng đế. Nhưng hắn nghe qua, quan hệ giữa Tần Quân và ngũ hoàng tử Tần Dự tệ tới cực điểm. Trên cơ bản hắn và Tử Quang Tông phía sau Tần Dự không có cơ hội, liên hợp. Hiện tại hắn tách quan hệ giữa Tần Quân và Huyền Linh Tông, tương đương với Tần Quân mất đi khả năng được hai đại tông môn ủng hộ!

Về phần Phần Sơn Cốc còn lại, sau đó Thường Hạo lại nghĩ biện pháp đi ngáng chân Tần Quân.

Nghĩ vậy, khóe miệng Thường Hạo thoáng lộ ra một cười lạnh. Chỉ là khi nhìn thấy được Thường Thiến Thiến cầm lấy góc áo Tần Quân, nụ cười lạnh trên mặt hắn nhất thời biến mất.

- Ta muốn phế ngươi!

Trong lòng Thường Hạo đang gầm hét lên. Hình như cảm nhận được ánh mắt âm độc của hắn, Tần Quân bỗng nhiên quay đầu lại nhìn hắn cười sáng lạng. Hắn sợ đến mức vội vàng cúi đầu.

- Ngươi biết đêm qua ngươi đưa tới thiên kiếp, tạo thành tổn thất lớn tới mức nào đối với Huyền Linh Tông ta hay không?

Thường Thiên Hữu trầm giọng hỏi. Đồng thời trong lòng hắn rất tò mò vì sao Tần Quân có thể gây ra thiên kiếp. Hắn liếc mắt liền có thể nhìn ra Tần Quân chỉ có tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm.

Chờ một chút, Trúc Cơ Cảnh tầng năm?

Khóe miệng Thường Thiên Hữu co giật. Hắn tất nhiên nhìn ra được, Tần Quân mới mười sáu mười bảy tuổi. Trẻ tuổi như vậy liền có tu vi như vậy. Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh được Huyền Linh Tông lấy làm kiêu ngạo nhất, nhưng ở trước mặt hắn căn bản không tính là thiên tài.

- Xin lỗi.

Tần Quân trịnh trọng ôm quyền nói.

- Hoàn hảo hoàn hảo...

Thường Thiến Thiến không khỏi khẽ vỗ vào ngực. Nàng sợ nhất chính là Tần Quân bắt đầu nổi tính ngang ngược, cùng Thường Thiên Hữu cứng rắn đối đầu.

- Chỉ có điều...

Tần Quân bỗng nhiên chuyển đề tài câu chuyện, khiến cho trái tim Thường Thiến Thiến lại nhấc lên:

- Ta cứu con gái ngươi và đệ tử của ngươi, xem như hòa. Ngươi thấy thế nào?

Linh thạch một năm của Huyền Linh Tông lẽ nào lại không bằng tính mạng của nữ nhi tông chủ?

Áy náy cũng đã nói, hắn cũng không có ý định lại muốn khao thưởng gì. Hắn yên tâm thoải mái.

- Ngươi...

Thường Thiên Hữu tức giận đến thổi mũi trừng mắt. Các trưởng lão phía sau càng giận không kìm chế được.

Thường Hạo không khỏi mặt mày rạng rỡ. Quả nhiên vẫn là Tần Quân quen thuộc.

- Đúng rồi, phụ thân, cứ tính như thế đi. Hắn cũng đã nói xin lỗi.

Thường Thiến Thiến đi tới trước mặt Thường Thiên Hữu, lắc cánh tay hắn cười nói:

- Phụ thân, ngài không biết dọc đường đi Tần Quân đối với ta rất chiếu cố. Ngay cả Hạ Hầu Ân hắn cũng dám giết!

Nha đầu kia cố ý nhắc tới chuyện này, chính là ám chỉ cho Thường Thiên Hữu không khỏi tức giận. Thực lực bên phía Tần Quân không thể kém hơn so với Huyền Linh Tông.

Bên trong Huyền Linh Tông, tồn tại có thể giết chết Hạ Hầu Ân không vượt quá ba người. Hơn nữa luận cuộc chiến sinh tử, bọn họ những tu sĩ sống an nhàn sung sướng lại không thể so sánh được với loạn tướng như Hạ Hầu Ân.

Thường Thiên Hữu không ngốc. Thường Thiến Thiến ám chỉ đến mức rõ ràng như thế. Ngay cả các trưởng lão cũng âm thầm hít vào một hơi khí lạnh. Tất cả bọn họ đều nhíu mày nhìn về phía Tần Quân và Đát Kỷ. Về phần Hạo Thiên Khuyển, bị bọn họ trực tiếp không để mắt đến.

- Đát Kỷ tỷ tỷ lại là cường giả Hóa Hư Cảnh.

Thường Thiến Thiến lại gần trước mặt Đát Kỷ, nắm bàn tay trắng thuần của Đát Kỷ lên, ngây thơ chân chất nói.

Hóa Hư Cảnh!

Thường Thiên Hữu và các trưởng lão nhất thời há hốc mồm. Một lão đầu tóc trắng xoá trong đó, toàn thân còn run rẩy:

- Làm sao có thể. Từ khi nào vương quốc Càn Nguyệt lại xuất hiện một vị cường giả Hóa Hư Cảnh?

Hắn chính là đại trưởng lão Huyền Linh Tông, cường giả Kim Đan Cảnh đỉnh phong, Từ Hải!

Sống gần trăm năm, hắn lại biết rõ Hóa Hư Cảnh mạnh mẽ thế nào. Năm đó hắn đã từng rời khỏi vương quốc Càn Nguyệt ra ngoài tự do. Hắn từng có may mắn biết được uy năng khủng khiếp của cường giả Hóa Hư Cảnh. Đó là tồn tại mà cường giả Kim Đan Cảnh thậm chí Thuế Phàm Cảnh không có cách nào có thể sánh ngang.

------oOo------

Chương 35: Đè ép (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Hải cẩn thận quan sát Đát Kỷ. Càng nhìn hắn càng kinh hãi. Bởi vì hắn hoàn toàn không có cách nào thấy rõ được tu vi của Đát Kỷ. Dường như Đát Kỷ chỉ là một người bình thường.

Kẻ địch nhìn không thấu mới đáng sợ nhất!

Thường Thiên Hữu nhíu mày hỏi:

- Thiến Thiến, lời con nói là sự thật sao?

Thân là tông chủ, hắn là số ít người biết được sự tồn tại của Hóa Hư Cảnh. Hắn cũng hiểu rõ loại cường giả siêu cấp này đối với vương quốc Càn Nguyệt có thể tạo thành nhiều phá hủy. Đối mặt với cường giả như vậy, Huyền Linh Tông tập thể xông lên cũng không đủ cho Đát Kỷ giết.

- Hì hì, công tử nhà ta đã xin lỗi. Hi vọng quý tông không nên lại ép buộc. Bằng không...

Đát Kỷ che miệng cười duyên nói. Trong khi nói chuyện nàng liền bạo phát ra khí thế khủng khiếp của mình, ép tới ngực tất cả mọi người trên đại điện giống như gặp phải đòn nghiêm trọng.

Ngoại trừ Tần Quân và Thường Thiến Thiến ra, những người khác đều hãi hùng khiếp vía. Thường Hạo, Trác Tuấn Kiệt, Chung Linh cùng với đệ tử dưới Kim Đan Cảnh còn lại càng bị khí thế của Đát Kỷ ép tới nửa quỳ dưới đất.

Thật mạnh!

Trác Tuấn Kiệt và Chung Linh trợn tròn hai mắt. Không nghĩ tới nữ tử tuyệt mỹ này mạnh đến mức thái quá như vậy.

Đát Kỷ cũng không có tiếp tục làm khó dễ bọn họ. Rất nhanh nàng liền thu lại khí thế.

- Đát Kỷ nhà ta tính tình có chút không tốt. Mong các vị thứ lỗi.

Tần Quân chắp tay cười nói. Đát Kỷ nghe được mắt không khỏi trợn trắng.

Đám người Thường Thiên Hữu khóe miệng co quắp. Tuy rằng trong lòng phẫn nộ, nhưng phần nhiều là khiếp sợ.

May là Thường Thiến Thiến đúng lúc nhắc nhở!

- Mà thôi! Chuyện này cứ quyết định như vậy đi!

Thường Thiên Hữu khoát tay nói, bộ dạng thâm minh đại nghĩa. Tần Quân thấy vậy, thật muốn cười.

Thường Thiến Thiến không khỏi vỗ tay tỏ ý vui mừng. Sau đó kêu hai bên mở yến tiệc.

Đối với điều này, Tần Quân trực tiếp từ chối. Hắn lắc đầu nói:

- Được rồi, ta còn phải rời đi.

Nói xong hắn liền xoay người về phía ngoài điện. Đát Kỷ bước liên tục theo sát phía sau. Hạo Thiên Khuyển lắc đuôi chó điên cuồng. Cho dù là ai

cũng không có cách nào liên hệ nó và yêu vương.

- Chờ một chút!

Đúng lúc này, Trác Tuấn Kiệt bỗng nhiên lên tiếng nói. Tần Quân không khỏi dừng bước, kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Gia hỏa này sẽ không phải là kẻ ngu si chứ?

Chẳng lẽ còn không nhìn thấy rõ thế cục?

- Chuyện thiên kiếp có thể bỏ qua. Nhưng ta muốn khiêu chiến với ngươi. Ngươi có thể gây ra thiên kiếp, khẳng định có chỗ hơn người!

Ánh mắt Trác Tuấn Kiệt sáng quắc nói. Hắn không thể không biết mình là tu vi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong khi dễ Tần Quân là một chuyện đáng xấu hổ.

Thường Thiên Hữu và một tất cả trưởng lão âm thầm trầm trồ khen ngợi. Cứ như vậy để cho đám người Tần Quân rời đi, bọn họ sau này còn lăn lộn thế nào?

Truyền đi, danh tiếng cũng không tiện!

Nếu như Trác Tuấn Kiệt đánh bại Tần Quân, điểm đến đó thì ngừng, chí ít cũng vì Huyền Linh Tông hòa nhau một phần.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ đánh bại thiên tài Huyền Linh Tông! Nhiệm vụ hoàn thành thu được 1000 giá trị kinh nghiệm!

Một nghìn giá trị kinh nghiệm?

Vừa vặn có thể thăng cấp. Chỉ là một mình đấu, Tần Quân thật sự không nắm chắc có thể chiến thắng Trác Tuấn Kiệt.

- Thế nào? Không dám sao? Yên tâm. Chỉ là điểm đến đó thì ngừng, luận bàn mà thôi!

Trác Tuấn Kiệt nhíu mày cười nói.

Tần Quân không khỏi nheo mắt lại. Người này rất đáng đánh!

Chỉ có điều nghĩ tới mình vừa lĩnh ngộ Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, trong lòng hắn lại nóng như lửa.

- Có thể sử dụng pháp khí không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi.

- Đương nhiên!

Trác Tuấn Kiệt cao ngạo nói. Mặc cho Tần Quân lấy ra pháp khí thế nào, hắn tin tưởng ở trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ ngoại vật nào cũng chỉ là phù vân.

Đám người Thường Thiên Hữu lại có chút khẩn trương. Người có thể nắm giữ cường giả Hóa Hư Cảnh làm thủ hạ, pháp khí trong tay khẳng định cũng không phải vật tầm thường.

Nếu chẳng may hắn lấy ra pháp khí địa phẩm vậy phải làm thế nào?

Thanh kiếm của Trác Tuấn Kiệt chính là linh khí huyền phẩm. Hơn nữa bản thân tinh thông pháp thuật, thậm chí có thể miễn cưỡng đánh một trận cùng mới vào cường giả Kim Đan Cảnh.

- Tốt lắm, khi nào thì bắt đầu?

Tần Quân không kịp chờ đợi hỏi.

Thường Thiến Thiến không khỏi lo lắng nhìn về phía hắn. Nàng vốn định nói hòa giải. Nhưng mắt thấy Tần Quân và Trác Tuấn Kiệt đều lộ ra vẻ mặt tự tin, nàng cũng không tiện mở miệng.

- Đi ngay tới đài luyện tập võ nghệ!

Trác Tuấn Kiệt như có thâm ý cười nói.

Đài luyện tập võ nghệ chính là nơi đệ tử Huyền Linh Tông chuyên môn luận bàn quyết đấu. Hai người một khi đi tới đó, khẳng định toàn tông đều biết.

- Được!

Tần Quân sảng khoái đáp ứng.

Đám người Thường Thiên Hữu trên mặt lộ ra ý cười. Thường Hạo cũng không nhịn được, mặt mày rạng rỡ. Đợi lát nữa ngươi ở dưới ánh mắt của đệ tử toàn tông thất bại thảm hại, đến lúc đó xem ngươi làm thế nào còn cười được.

- Công tử, có nắm chắc không?

Đát Kỷ nhỏ giọng hỏi Tần Quân. Nàng lại biết lực chiến đấu của Tần Quân. Kể cả tu sĩ cùng giai, hắn cũng không nhất định có thể đánh thắng được.

Hiện tại đối phương chính là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong. Mặc dù dựa vào Desert Eagle, Tần Quân cũng rất khó làm được.

Trác Tuấn Kiệt thân là đệ tử thiên tài của Huyền Linh Tông, tập được pháp thuật khẳng định rất nhiều. Chỉ dựa vào thân pháp cũng có thể tránh né được đạn của Desert Eagle.

- Có mất cái gì đâu mà.

Tần Quân nhìn Đát Kỷ nháy mắt ra hiệu cười nói. Nói xong, hắn liền đi theo Trác Tuấn Kiệt ra khỏi điện nghị sự.

Thường Thiên Hữu và các vị trưởng lão cũng đuổi theo bước chân của bọn họ. Một trận so đấu khiến cho cao tầng Huyền Linh Tông đều xuất hiện, cũng coi như bữa tiệc thịnh soạn khó có được.

- Ngươi phải cẩn thận. Tiểu tử này thoải mái như vậy, khẳng định có mờ ám.

Chung Linh đối Trác Tuấn Kiệt nhỏ giọng nhắc nhở.

- Yên tâm đi, ta sẽ không bại!

Trác Tuấn Kiệt ý khí tăng phát nói. Từ khi xuất đạo tới nay, ở trong cùng

giai, hắn hiếm có địch thủ. Tự tin không có khả năng từ trong không trung tạo dựng lên.

Rất nhanh đoàn người liền đi ra khỏi điện nghị sự, theo thang đá đi về phía đài luyện tập võ nghệ ở giữa sườn núi.

Tin tức truyền đi rất nhanh. Trong khoảng thời gian ngắn liền huyên náo tới toàn tông đều biết.

- Cái gì? Trác sư huynh muốn so đấu cùng người sao?

- Là cường giả Kim Đan Cảnh sao? Cái gì? Trúc Cơ Cảnh tầng năm? Đối phương là muốn chết sao?

- Chà chà, có người nói bọn họ chính là kẻ cầm đầu gây họa tối hôm qua gây ra thiên kiếp.

------oOo------

Chương 36: Cho ngươi ba chiêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trúc Cơ Cảnh tầng năm có thể gây ra thiên kiếp sao?

- Nghe nói là thủ hạ của hắn đưa tới. Tuổi còn trẻ không chỉ có đạt tới Trúc Cơ Cảnh tầng năm, thủ hạ của hắn còn rất mạnh. Hắn chắc hẳn có địa vị không đơn giản.

Các đệ tử Huyền Linh Tông bàn luận ầm ĩ. Cùng lúc đó, bọn họ còn nhanh chóng tập trung về phía đài luyện tập võ nghệ.

Dọc đường đi, Tần Quân hưởng thụ ánh mắt khác thường của các đệ tử lui tới. Chỉ có điều hắn cũng không quá để ý.

Đợi lát nữa sẽ khiến cho các ngươi trợn mắt há hốc mồm!

Rất nhanh, bọn họ lại đi tới đài luyện tập võ nghệ. Lúc này đài luyện tập võ nghệ đã bị đệ tử bao vây xung quanh hết vòng này tới vòng khác. Toàn

bộ đài luyện tập võ nghệ cao tới hai thước, là một chỗ sân khấu đường kính mười thước. Dựa vào thác nước. Nếu như một bên trong đó bị lực lớn đánh ra, đoán chừng sẽ rơi vào trong thác nước bên cạnh, theo dòng nước xiết chảy xuống phía chân núi.

Mặc dù là tu sĩ Trúc Cơ Cảnh cũng sẽ rơi vào kết quả không chết cũng bị thương.

Xem ra người sáng tạo đài luyện tập võ nghệ ncũng không có tâm tư tốt lắm.

Huyền Linh Tông mặc dù là chính phái, nhưng tu sĩ ở trong môn phái nhân từ chỉ là đại nghĩa, vì lợi ích của mình. Huynh đệ ruột thịt còn có thể phản bội, nữa là sư huynh đệ?

Nghĩ tới đây, Tần Quân đi tới phía dưới đài luyện tập võ nghệ. Những đệ tử kia nhìn thấy được đám người Thường Thiên Hữu xuất hiện, vội vàng tránh ra một lối đi.

Cao tầng đều có mặt. Trận chiến này đã không tầm thường nữa, mà bay lên đến mức độ liên quan đến mặt mũi của tông môn.

- Tần Quân, ngươi phải cẩn thận.

Thường Thiến Thiến lôi kéo ống tay áo của Tần Quân khẩn trương nói. Các đệ tử Huyền Linh Tông còn lại nhìn thấy được cảnh tượng như vậy, ánh mắt muốn phun lửa.

Mỗi một người đều hận không thể nhảy ra giết chết Tần Quân.

Thường Hạo càng vô cùng đau đớn.

- Thiến Thiến và tiểu tử này...

Ánh mắt của Thường Thiên Hữu lóe lên. Góc độ hắn nhìn về phía chuyện này lại không giống với đám người Thường Hạo.

Tuy rằng Tần Quân khiến cho Huyền Linh Tông kinh ngạc, nhưng hắn nắm giữ lực lượng lại là khiến cho Thường Thiên Hữu đặc biệt thèm nhỏ dãi.

Quan trọng nhất chính là bối cảnh của Tần Quân. Chỉ một công tử lại có thể có cường giả Hóa Hư Cảnh làm hộ vệ. Thế lực sau lưng hắn khẳng định cường đại.

Nếu như Thường Thiến Thiến và Tần Quân làm đám cưới...

Tim Thường Thiên Hữu bắt đầu đập nhanh hơn. Ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân càng thêm nóng rực. Ý nghĩ khiến cho Tần Quân kinh ngạc trái lại giảm bớt không ít.

- Đợi lát nữa bảo Tuấn Kiệt xuống tay lưu tình.

Thường Thiên Hữu âm thầm quyết định nói. Cùng lúc đó, Tần Quân và Trác Tuấn Kiệt cũng lên đài. Hai người đứng đối diện.

Toàn thân Trác Tuấn Kiệt mặc trang phục màu đen. Hắn lấy ra trường kiếm, toàn thân giống như kiếm khách cao ngạo, khí chất không tầm thường, khiến cho mắt của các nữ đệ tử phía dưới đều nhanh chóng lóe lên những tinh quang.

So với Thường Hạo, Trác Tuấn Kiệt có phong phạm đại đệ tử tu tiên phái đáng sợ hơn.

So sánh với hắn, Tần Quân thân mặc y phục cấm vệ, tuy rằng giá trị nhan sắc cao hơn, nhưng khí thế hoàn toàn không thể so sánh được. Ở trước mặt Trác Tuấn Kiệt, Tần Quân trái lại càng giống như phối hợp diễn.

- Trác sư huynh nỗ lực lên!

- Tiểu tử này rốt cuộc có lai lịch ra sao?

- Nữ nhân ở bên cạnh hắn đẹp quá... Ta chưa từng thấy qua nữ nhân nào đẹp như vậy...

- Chà chà, tiểu tử này thoạt nhìn rất yếu!

Các đệ tử Huyền Linh Tông bàn luận ầm ĩ, bỏ đá xuống giếng. Mặc dù phần lớn đệ tử cũng chỉ là tu vi Luyện Khí Cảnh, nhưng đối mặt với kẻ thù bên ngoài, thuật pháo miệng vô sự tự thông.

- Tần Quân nỗ lực lên!

Trong đám người, cũng chỉ có Thường Thiến Thiến đang cổ vũ cho Tần Quân. Nhưng giọng nói của nàng rơi vào trong tai những đệ tử còn lại có vẻ rất chói tai.

Tiểu sư muội bị sói lừa mất rồi!

Sỉ nhục!

Nam đệ tử toàn tông cảm thấy bị sỉ nhục!

Trác Tuấn Kiệt cũng có chút không vui. Hắn hừ lạnh một tiếng nói:

- Lấy ra pháp khí của ngươi đi!

Tần Quân trực tiếp từ trong nhẫn trữ vật lấy ra Desert Eagle. Tay phải vung lên. Desert Eagle theo đầu ngón tay của hắn xoay tròn ba vòng. Ánh sáng màu bạc chớp hiện khiến không ít đệ tử không khỏi phải híp mắt lại.

Thường Thiên Hữu và một tất cả trưởng lão thấy nhíu mày. Pháp khí trên tay tiểu tử này thật là kỳ lạ. Bọn họ trước đây đều chưa từng thấy qua.

Hạo Thiên Khuyển buồn chán nằm ở trên mặt đất. Trúc Cơ Cảnh so đấu, nó một chút hứng thú cũng không có.

- Ra tay đi, cho ngươi ba chiêu!

Trác Tuấn Kiệt bình tĩnh nói, phong thái khí định thần nhàn. Đệ tử dưới đài thấy được, không khỏi trầm trồ khen ngợi.

Khí độ như thế xứng với thân phận đại đệ tử của Huyền Linh Tông!

- Nhường ta ba chiêu? Ngươi xác định sao?

Sắc mặt Tần Quân lộ vẻ cổ quái nói. Đệ tử đại phái đều tìm đường chết như thế sao?

So đấu vẫn làm cho đối phương...

- Không sai!

Mũi Trác Tuấn Kiệt cũng sắp hướng lên trời.

Thường Thiến Thiến luôn luôn rất ngưỡng mộ Trác Tuấn Kiệt đột nhiên cảm giác, vị đại sư huynh này trước đây nhìn thế nào cũng có chút thích thể hiện.

Cái từ thích thể hiện này, là nàng học được từ trong miệng Tần Quân.

Nói ngắn gọn chính là ý tứ thích khoác lác, ra vẻ ta đây. Nàng còn từ trong miệng Tần Quân nghe được, thích thể hiện kết quả bình thường đều không tốt.

- Trác sư huynh là tiết tấu muốn quỳ à!

Thường Thiến Thiến không khỏi cảm thán nói. Chung Linh bên cạnh không khỏi nghi ngờ nói:

- Tiết tấu muốn quỳ là có ý gì?

Đi chung với Tần Quân hồi lâu, cái khác nàng không học được, lại đi học một ít từ ngữ trong tiết mục ngắn đến từ địa cầu.

- Chính là ý tứ muốn thua.

Thường Thiến Thiến mắt trợn trừng nói. Nàng bỗng nhiên có chút hiểu vẻ mặt xem thường của Tần Quân khi nói ra những từ ngữ này.

Không học thức thật là đáng sợ!

Tuy rằng Chung Linh nhìn không thấu sự khinh bỉ trong lòng Thường Thiến Thiến, nhưng nàng không khỏi nhíu mày. Lẽ nào Tần Quân thật sự có thể chiến thắng được Trác Tuấn Kiệt sao?

Phải biết rằng Trác Tuấn Kiệt lại là thiên tài duy nhất bên trong vương quốc Càn Nguyệt tiến thân vào Nhân Bảng ở Nam Vực!

Cái gì gọi là Nhân Bảng ở Nam Vực?

Trong Nam Vực nắm giữ chừng mấy trăm vương quốc. Hoàng triều càng vượt qua mười cái. Nhân Bảng chính là các bộ máy thế lực siêu cấp ban bố ra, chính là nhằm vào thiên tài dưới năm mươi tuổi. Tổng cộng có nghìn người, Trác Tuấn Kiệt liền đứng hàng thứ chín trăm bảy mươi ba!&

------oOo------

Chương 37: Khoảnh khắc hoa nở

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ tu sĩ Nam Vực dưới năm mươi tuổi, ít cũng hơn mười vạn. Nếu như lại thêm người bình thường nữa, tuyệt đối vượt quá ngàn vạn!

Đứng hàng thứ chín trăm bảy mươi ba ở trong mười vạn người này, Trác Tuấn Kiệt quả thực được cho thiên tài siêu cấp!

Tuy rằng tu vi cùng tiến lên với Trác Tuấn Kiệt, nhưng Chung Linh biết được mình căn bản không phải là đối thủ của Trác Tuấn Kiệt. Cho nên nghe Thường Thiến Thiến nói Tần Quân sẽ đánh bại Trác Tuấn Kiệt, nàng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

- Tiểu sư muội, tiểu sư muội không biết Trác sư huynh của muội thật sự lợi hại.

Chung Linh lắc đầu cười nói. Thường Thiến Thiến không khỏi bĩu môi. Trong mắt tình nhân hóa Tây Thi. Toàn tông trên dưới có người nào không biết sư tỷ và Trác sư huynh có một chân?

Nàng lại không biết, bản thân mình cũng trong mắt tình nhân hóa Tây Thi.

- Thế nào, sợ rồi sao? Còn chưa động thủ?

Trác Tuấn Kiệt trêu tức nói. Cùng lúc đó, không trung bỗng nhiên nhẹ nhàng rơi xuống từng cánh hoa đào. Mặt Tần Quân mỉm cười nhìn cánh hoa đào rơi khắp bầu trời. Hắn giả bộ thở dài nói:

- Không nghĩ tới Huyền Linh Tông còn có thể có mưa hoa đào!

Thường Thiên Hữu và tất cả trưởng lão cũng đưa mắt nhìn nhau. Trên Huyền Linh Tông có cây hoa đào sao?

Các đệ tử càng bàn luận ầm ĩ. Các nữ đệ tử lại lộ ra vẻ mặt mừng rỡ. Cánh hoa đào từ trên trời rơi xuống thật sự quá đẹp. Lại thêm thác nước ở phía sau đài luyện tập võ nghệ, hai cảnh dung nhập vào trong một bức canh phong cảnh càng lộ vẻ khí chất tiên phái.

Trác Tuấn Kiệt cũng bắt đầu nghi ngờ. Hắn ở Huyền Linh Tông đã vài chục năm. Hắn vẫn chưa từng thấy qua cây hoa đào nào tồn tại. Thế nào đột nhiên lại có cánh hoa đào bay xuống vậy?

Rất nhanh liền có cánh hoa đào rơi vào đầu vai, đỉnh đầu cùng với quần áo hắn. Hắn nhặt một cánh hoa đào lên, ngửi một cái, trên mặt lộ ra vẻ say mê.

Thơm quá.

Nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, ý cười trên khóe miệng Tần Quân càng rõ ràng.

Cánh hoa đào này chính là thuật khoảnh khắc hoa nở trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

Vô số cánh hoa đào rơi xuống, rơi vào trên thân người, liền sẽ nở ra bảy màu hoa. Trong khoảnh khắc, trong người kẻ đó sẽ bị cắn nuốt tất cả sinh cơ, nguyên thần, nguyên khí, tinh khí. Cuối cùng hoa bảy màu héo tàn ngưng kết thành đào tiên ẩn chứa sức sống. Sau khi dùng sẽ tăng thọ nguyên. Người bị rơi cánh hoa rơi trúng lại sẽ biến mất.

Nghe rất khủng khiếp, nhưng tu vi của Tần Quân quá thấp. Hắn sử dụng ra khoảnh khắc hoa nở căn bản không đủ để cắn nuốt Trác Tuấn Kiệt. Nhưng ít ra có thể cắn nuốt hơn phân nửa sức sống, linh lực cùng với thể lực của hắn.

Sử dụng ra phương pháp này, linh lực trong cơ thể Tần Quân gần như tiêu hao hơn phân nửa. Hắn ung dung thản nhiên để tay phải xuống bên hông, nhanh chóng lấy từ Desert Eagle trong nhẫn trữ vật ra.

Bởi vì ở đây chính là Huyền Linh Tông. Trác Tuấn Kiệt lại chưa từng thấy qua thuật khoảnh khắc hoa nở. Vì vậy hắn không mất cảnh giác. Trong chớp mắt, khi hơn mười cánh hoa dính vào trên người hắn, rơi vào ở trong mắt nữ đệ tử dưới đài trong mắt, quả thực soái bạo!

Nam thần hợp với mưa hoa đào. Khí chất của thần tượng muốn tăng cao!

Hai mắt Chung Linh còn mê mẩn nhìn Trác Tuấn Kiệt trên đài luyện tập võ nghệ. một đám cao tầng của Huyền Linh Tông lại không có nhìn thấu được sự quỷ dị của cánh hoa đào, chỉ là nghi ngờ tại sao lại có cánh hoa đào rơi xuống.

Lúc này, một cánh hoa đào bỗng nhiên rơi vào trên đầu vai Thường Thiên Hữu. Trong phút chốc sắc mặt Thường Thiên Hữu trở nên khiếp sợ.

- Cẩn thận! Cánh hoa đào này không thích hợp!

Giọng điệu hắn cấp bách quát lớn. Những đệ tử kia sợ đến mức vội vàng tránh cánh hoa đào. Trác Tuấn Kiệt ở trên đài luyện tập võ nghệ cũng vậy. Đáng tiếc hắn vừa động một cái, hơn mười mảnh hoa đào trên người bắt đầu phát huy tác dụng. Sức sống, linh lực, thể lực của hắn bắt đầu nhanh chóng trôi qua. Tóc đen bên tai còn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên bạc phơ.

Thuật khoảnh khắc hoa nở đối với đại năng thật sự mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới. Nhưng đối với vẫn còn người phàm ở trạng thái tu sĩ mà nói, lại là trí mạng.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Trác Tuấn Kiệt hoảng sợ kêu lên. Tuy rằng tu sĩ của hắn là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, nhưng đối mặt với thuật khoảnh khắc hoa nở hắn căn bản không thể nào chống lại được. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy các đệ tử dưới đài cảm thấy trái tim vô cùng băng giá.

Chẳng lẽ là những cánh hoa đào này?

- Nhất định là tiểu tử kia!

Một trưởng lão chỉ vào Tần Quân nổi giận mắng. Hắn vừa định xông lên

đài luyện tập võ nghệ, Đát Kỷ trực tiếp ngăn cản ở trước người hắn. Bàn tay trắng thuần của nàng vỗ một cái. Trưởng lão kia trực tiếp bay ra ngoài.

- Người trẻ tuổi so đấu, trưởng bối xen tay vào sao?

Đát Kỷ lạnh giọng quát. Khí thế Hóa Hư Cảnh hoàn toàn bạo phát ra, khiến cho các trưởng lão liên tiếp lui về phía sau. Những đệ tử kia càng không dám tin, nhìn nàng.

Nữ nhân tuyệt mỹ này không ngờ mạnh như vậy!

Cùng lúc đó, sức sống, linh lực, thể lực giảm xuống trên diện rộng, Trác Tuấn Kiệt trực tiếp nửa quỳ ở trên đài luyện tập võ nghệ.

Tần Quân nhanh tay nhanh mắt, nhanh chóng nổ súng. Nhưng mà Trác Tuấn Kiệt cuối cùng vẫn là thiên tài của Nhân Bảng ở Nam Vực. Hắn nhanh chóng lăn về phía bên cạnh, đúng lúc né tránh.

Trác Tuấn Kiệt lúc trước còn phong độ phiêu dật không ngờ rơi vào trình cảnh như vậy, khiến người ta thổn thức không thôi.

Tuy rằng thuật khoảnh khắc hoa nở đáng sợ, nhưng nếu có hiểu biết, Trác Tuấn Kiệt cũng sẽ không trúng phải. Đáng tiếc Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng không được ghi chép ở trong vương quốc Càn Nguyệt. Tất cả mọi người trên dưới Huyền Linh Tông đều không có nghe nói qua.

Tần Quân không nhanh không chậm, tiếp tục nổ súng. Trác Tuấn Kiệt chỉ có thể hoảng hốt né tránh. Lúc này bầu trời không còn có cánh hoa đào rơi xuống nữa. Nhưng ở trong khoảng thời gian ngắn, Trác Tuấn Kiệt cũng không có khả năng khôi phục đỉnh phong.

Yên lặng!

Các đệ tử dưới đài luyện tập võ nghệ đều yên lặng lại. Bọn họ nhìn trên đài, Tần Quân đang quyết đánh rắn giập đầu và Trác Tuấn Kiệt chật vật không chịu nổi. Bọn họ không khỏi có có loại cảm giác không thật.

- Làm sao có thể?

- Những cánh hoa đào vừa rồi là do hắn triệu hồi ra sao?

- Đúng vậy, trên người hắn cũng có cánh hoa đào, vì sao hắn không có vấn đề gì?

- Giả dối! Không ngờ sử dụng ra loại thủ đoạn nát này!

- Không công bằng! Trác sư huynh bị hãm hại!

Nghe thấy tiếng đệ tử dưới đài phẫn nộ bàn luận, Tần Quân bĩu môi cười. Lẽ nào trước khi chiến đấu còn phải giới thiệu cặn kẽ pháp thuật của mình cho đối thủ?

------oOo------

Chương 38: Cao thủ ẩn nấp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Não… tàn!

Đây là Huyền Linh Tông một trong ba đại tông môn của vương quốc Càn Nguyệt sao?

Thật khiến cho người ta thất vọng!

Trong lòng Tần Quân vừa châm chọc, vừa bắn Trác Tuấn Kiệt, rất nhanh Trác Tuấn Kiệt liền không còn năng lực né tránh. Đạn bắn trúng bắp đùi của hắn. Máu tươi bắn ra trên đài luyện tập võ nghệ. Gia hỏa này cũng coi như kiên cường, hoàn toàn không kêu một tiếng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai vai và bụng Trác Tuấn Kiệt bị bắn trúng. Toàn thân hắn đã không có năng lực tác chiến nữa.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ phụ đánh bại thiên tài Huyền Linh Tông! Thu được 1000 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá đến Trúc Cơ Cảnh tầng sáu!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống liên tiếp vang lên, khiến cho Tần Quân sảng khoái không dừng.

Trúc Cơ Cảnh tầng sáu!

Tần Quân cảm nhận linh lực trong cơ thể dâng trào. Hắn không khỏi có một loại kích động muốn hét dài. Nhưng hắn vẫn nhịn xuống, không thể biểu hiện quá đắc ý!

- Hắn không ngờ đột phá!

Đại trưởng lão Từ Hải cả kinh kêu lên, dẫn tới những người khác đều ồ lên.

Đang trong lúc tỷ đấu lại đột phá. Loại chuyện này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết!

Quan trọng nhất chính là đệ nhất thiên tài Huyền Linh Tông Trác Tuấn Kiệt thất bại!

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, Trác Tuấn Kiệt chính là đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt, thần thoại trong thế hệ trẻ. Thần thoại đó lại bị một thiếu niên địa vị thần bí đánh bại, khiến cho bọn họ có loại cảm giác mộng tưởng bị bắn nát.

- Tuấn Kiệt...

Chung Linh che miệng lẩm bẩm nói. Nhìn Trác Tuấn Kiệt thê lương ở trên đài, nàng không khỏi có loại cảm giác thỏ chết cáo xót thương.

Tần Quân nhìn lướt qua tất cả mọi người ở đó một vòng, sau đó cất cao giọng nói:

- Thiên tài của Huyền Linh Tông thật không tệ!

Đoàng

Trái tim kiêu ngạo của các đệ tử bị một câu khích lệ của hắn đánh nát. Khích lệ bại tướng dưới tay rất tốt, quá độc!

Thường Thiên Hữu hít sâu một hơi. Trác Tuấn Kiệt bị đánh bại, so với những đệ tử khác tim hắn cũng không dễ chịu. Bởi vì Trác Tuấn Kiệt lại là đệ tử đắc ý nhất trong cuộc đời hắn.

Nhất là Trác Tuấn Kiệt bị Tần Quân đánh bại dễ dàng như vậy, hắn còn cảm giác mặt nóng hừng hực, đau đến không thở được.

Những đệ tử còn lại giận mà không dám nói gì. Tuy rằng bọn họ cảm thấy thủ đoạn của Tần Quân hèn hạ, nhưng đối mặt với trận mưa hoa đào quỷ dị đào, bọn họ cũng không có lòng tin đi tới.

Tiếp tục nhìn Trác Tuấn Kiệt, tóc đã có quá trắng hơn nửa, trên mặt cũng xuất hiện không ít nếp nhăn, toàn thân thoạt nhìn già đi hai mươi tuổi.

Nếu như không phải chính mắt nhìn thấy tất cả, dù thế nào các đệ tử cũng sẽ không tin tưởng Trác Tuấn Kiệt lúc này đang trên đài luyện tập võ nghệ là đại sư huynh của bọn họ.

Quá tàn nhẫn!

Rất nhiều nữ đệ tử đều không dám nhìn Trác Tuấn Kiệt. Nếu như Trác Tuấn Kiệt trải qua một hồi chiến đấu kịch liệt rơi vào tình trạng toàn thân bị thương còn tốt. Nhưng hết lần này tới lần khác lại quỷ dị như vậy, sức sống tổn hao nhiều, làm cho lòng người giá lạnh.

Tần Quân không tiếp tục kêu gào rầm rĩ. Mặc dù hắn có thể đánh bại Trác Tuấn Kiệt, hoàn toàn dựa vào là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến. Nếu thật sự để cho đệ tử Trúc Cơ Cảnh khác nhảy lên đài luyện tập võ nghệ, vậy hắn sẽ rơi vào tình trạng lúng túng.

- Hiện tại không có chuyện gì chứ?

Tần Quân đi tới trước mặt Thường Thiên Hữu cười nói. Nói xong hắn liền xoay người đi về phía thềm đá. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đi theo ở hai bên trái và phải của hắn. Bọn họ đi qua nơi nào, các đệ tử Huyền Linh Tông đều là tự giác nhường đường. Bọn họ sợ mình rơi vào kết quả thê thảm giống như Trác Tuấn Kiệt.

Thường Thiến Thiến vội vàng đuổi theo bước chân Tần Quân. Đám người

trưởng lão Từ Hải muốn ngăn cản, nhưng bị Thường Thiên Hữu ngăn lại.

- Để cho hắn đi đi. Chuyện này coi như qua! Không được tìm hắn gây phiền phức nữa!

Thường Thiên Hữu nhìn theo bóng lưng Tần Quân rời đi, thở dài nói.

Tuy rằng Tần Quân đánh bại Trác Tuấn Kiệt khiến cho hắn rất không dễ chịu. Chỉ có điều bây giờ hắn càng thiên về chiều hướng để cho Tần Quân và Thường Thiến Thiến kết thành một đôi. Nếu như từ góc độ nhạc phụ để nhìn, thật ra Tần Quân không tệ.

Ngay cả đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt đều có thể dễ dàng chiến thắng, hơn nữa thủ hạ của hắn là cường giả Hóa Hư Cảnh. Huyền Linh Tông không thể trêu vào, chỉ có thể trèo cao!

Huyền Linh Tông có thể thuận gió thuận mưa lâu như vậy, làm tông chủ khẳng định có công lao.

- Vậy... Tuấn Kiệt phải làm sao bây giờ?

Một trưởng lão do dự hỏi. Theo bọn họ, Trác Tuấn Kiệt đã bị phế. Nhìn dáng vẻ hiện tại hắn nửa già nua, chắc hẳn sau này cũng sẽ không có tiền đồ quá lớn.

- Yên tâm đi. Sức sống và linh lực của hắn đang khôi phục. Vừa rồi Tần Quân sử dụng pháp thuật rõ ràng phẩm cấp rất cao. Chỉ có điều tu vi của hắn quá thấp, vẫn không có cách nào phát huy ra được tất cả uy năng của nó.

Thường Thiên Hữu khoát tay nói. Hắn lại là cường giả Thuế Phàm Cảnh, liếc mắt liền thấy rõ được chỗ thiếu hụt của khoảnh khắc hoa nở.

Chính xác mà nói là chỗ thiếu hụt về tu vi của Tần Quân.

Quay đầu lại nhìn về phía Trác Tuấn Kiệt, trên mặt Thường Thiên Hữu lộ ra vẻ không vui. Hắn hừ lạnh nói:

- Tuấn Kiệt mấy năm nay tăng lên quá nhanh. Nếu như hắn cẩn thận, hoàn toàn có thể né tránh được những cánh hoa đào này. Lần này coi như cho

hắn một bài học.

Tất cả trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, đều không dám nói gì nữa. Bọn họ chỉ đành an bài đệ tử đi nâng Trác Tuấn Kiệt dậy.

Thường Hạo đứng ở trong đám người lại đứng tới ngẩn ngơ. Toàn thân hắn dường như bị choáng váng.

- Làm sao có thể... Tần Quân làm sao... có khả năng... chiến thắng Trác sư huynh...

Thường Hạo thất hồn lạc phách lẩm bẩm nói. Ngay cả Trác Tuấn Kiệt cũng đánh không lại Tần Quân, hắn làm sao dám đấu với Tần Quân nữa?

Cứ như vậy, Tần Quân bước chậm đi xuống chân núi. Thường Thiến Thiến đi theo ở bên cạnh hắn không ngừng kêu lên:

- Oa! Ngươi thật là lợi hại! Những cánh hoa đào này đều là do pháp thuật tạo thành sao?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đệ tử Huyền Linh Tông đau lòng không thôi.

Đại sư huynh bị người ngoài đánh bại!

Tiểu sư muội bị cùng một người ngoài lừa gạt chạy mất!

Toàn bộ Huyền Linh Tông đều hổ thẹn!

- Không nói cho nàng biết. Đừng đi cùng ta nữa. Ta phải quay về Vương Đô.

Tần Quân khoát tay nói. Vừa thăng cấp tâm tình hắn rất tốt, khó có được một lần không có ba hoa đối với Thường Thiến Thiến.

------oOo------

Chương 39: Điều khiển sương mù đằng vân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thường Thiến Thiến vừa nghe, trong nháy mắt liền cảm thấy mất mát. Nàng lôi kéo góc áo của Tần Quân vừa đi, vừa nói:

- Ngươi chừng nào lại đến thăm ta?

- Xong rồi, ta mới không đến thăm nàng. tất cả mọi người tông môn các nàng đều coi ta là kẻ địch. Ta còn dám tới sao?

- Vậy ta đi tìm ngươi, thì thế nào?

- Đừng, để tránh lại bị người khác đuổi giết!

- Không quan tâm. Ta sẽ đi Vương Đô tìm ngươi. Ta còn muốn làm...

- Làm cái gì chứ? Cút sang một bên. Đừng tiễn nữa!

Tần Quân khoát tay nói. Thật ra trong lòng hắn vẫn một chút không muốn. Đối với tình ý củ Thường Thiến Thiến, hắn làm sao có thể không nhìn ra.

Đợi đến khi hắn đăng cơ, sẽ cưới Thường Thiến Thiến!

Mỹ nữ trong hậu cung ba nghìn không thể thiếu a, bằng không sẽ bị giảm quy cách!

Thường Thiến Thiến tiễn Tần Quân tới trước lầu các giữa sườn núi. Nàng đối với Đát Kỷ lưu luyến không rời nói:

- Đát Kỷ tỷ tỷ, tỷ tỷ phải cố gắng bảo trọng. Ngàn vạn lần đừng cho Tần Quân chiếm được tiện nghi.

Phụt

Nha đầu thối nói cái gì vậy chứ?

Hai mắt Tần Quân muốn phun lửa nhìn chằm chằm vào Thường Thiến Thiến. Thường Thiến Thiến lại không để ý tới hắn.

- Hì hì, yên tâm đi. Công tử bây giờ còn chưa có năng lực chiếm tiện nghi

của ta.

Đát Kỷ cười quyến rũ nói, khiến cho Tần Quân càng bị tổn thương.

Ý tứ của những lời này không phải nói hắn không có năng lực sao?

- Hừ!

Tần Quân giả vờ phẫn nộ hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người đi về phía dưới chân núi, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển nhanh chóng đuổi kịp hắn.

Thường Thiến Thiến nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, trong đôi mắt đẹp ngầm có lệ quang.

Nàng bỗng nhiên bắt đầu hoài niệm thời gian mình cùng Tần Quân đấu võ mồm.

...

Sau khi rời khỏi Huyền Linh Tông, Hạo Thiên Khuyển hiếu kỳ nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- Công tử, lúc trước công tử thi triển pháp thuật rất có ảo diệu của thần thông. Rốt cuộc là lai lịch gì?

- Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

Tần Quân tự đắc nói. Thiên Cương Tam Thập Lục Biến chỉnh thể mà nói, xem như là thần thông. Nhưng bởi vì tu vi của hắn quá thấp, phát huy ra lại chỉ thuộc về phạm trù pháp thuật.

Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ liếc mắt nhìn nhau. Hai bên đều có thể nhìn ra sự nghi ngờ trong mắt của đối phương.

Rõ ràng bọn họ đều không có nghe nói qua tồn tại về Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Tần Quân cũng khó có được một lần không giải thích. Thiên Cương Tam Thập Lục Biến chính là chiêu số bảo toàn tính mạng của hắn. Không phải là thời điểm vạn bất đắc dĩ, hắn chắc chắn sẽ không hoàn toàn truyền tin

tức ra.

- Chỉ có điều, bên trong Huyền Linh Tông thật ra co một vị cao thủ ẩn nấp. Chắc hẳn ngay cả tông chủ cũng không biết.

Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên cảm thán nói, nhất thời khiến cho lòng hiếu kỳ của Tần Quân tăng lên.

Tồn tại có thể được Hạo Thiên Khuyển gọi là cao thủ, khẳng định không đơn giản!

- Cao thủ? Mạnh tới mức nào?

Tần Quân hiếu kỳ, nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi. Phải biết rằng chiến lực mạnh nhất của vương quốc Càn Nguyệt chỉ mới là Thuế Phàm Cảnh mà thôi.

- Một cường giả Hóa Hư Cảnh.

Đát Kỷ thay Hạo Thiên Khuyển đáp lại, khiến cho Tần Quân không khỏi cảm thấy vô cùng kinh ngạc, nhìn về phía nàng.

Hóa ra Đát Kỷ cũng nhận thấy được. Chỉ có điều đã nói rõ đối phương yếu hơn so với Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển.

Chỉ là không ngờ Huyền Linh Tông lại che giấu một vị cường giả Hóa Hư Cảnh. Thật đáng để Tần Quân suy nghĩ sâu xa.

Nếu như vị cường giả Hóa Hư Cảnh này thuộc về Huyền Linh Tông, ngày hôm nay Tần Quân sẽ không có dễ dàng rời đi như vậy. Đám người Thường Thiên Hữu lộ ra phong thái thấp như vậy, khẳng định không biết vị cường giả này tồn tại.

- Chà chà, nếu để cho bọn họ biết trong tông môn có một vị cường giả siêu cấp đang ẩn nấp, khẳng định bọn họ sẽ sợ hãi tới mức bắn ra nước tiểu.

Tần Quân buồn cười nói. Thường Thiên Hữu và đám trưởng lão Từ Hải nhìn thấy Đát Kỷ đã sợ thành như vậy. Nếu như biết bản thân tông môn cất giấu một quả bom nặng ký, chắc hẳn toàn tông cũng phải hỗn loạn.

- Chỉ là mới vào Hóa Hư Cảnh mà thôi.

Đát Kỷ khinh thường nói. Hạo Thiên Khuyển không tiếp lời. Rõ ràng nó cũng không quá lưu ý.

Dù sao Hạo Thiên Khuyển bạo phát ra toàn lực lại là cường giả Địa Tiên Cảnh khủng khiếp!

- Tiếp theo, chúng ta lao thẳng đến Vương Đô.

Tần Quân cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên phóng người nhảy một cái.

Sau khi đột phá đến Trúc Cơ Cảnh tầng sáu, hắn có thể dễ dàng nhảy lên cao sáu, bảy thước. Người còn chưa có rơi xuống đất, dưới chân hắn liền nhanh chóng ngưng tụ ra một đám mây trắng. Ngay sau đó mây trắng liền kéo hắn bay ra khỏi rừng cây. Lá cây bị chấn động, bay tán loạn.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, điều khiển sương mù đằng vân!

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ nhìn ra được trong mắt đối phương lộ ra biểu tình không dám tin tưởng.

Trúc Cơ Cảnh sẽ biết phương pháp bay sao?

Lại liên tưởng đến lúc trước Tần Quân thi triển ra thuật khoảnh khắc hoa nở, bọn họ ý thức được tối hôm qua Tần Quân lĩnh ngộ thần thông không hề tầm thường.

Mới nghĩ tới đây, bọn họ hóa thành luồng ánh sáng lao về phía Tần Quân đi đến.

Lần đầu tiên dựa vào chính mình để bay, Tần Quân có cảm giác mới mẻ. Ngay từ lúc đầu ở trên mây trắng, thân thể hắn còn không có cách nào đứng vững chắc. Nhưng chỉ nửa phút hắn liền có thể ở trên mây trắng, đứng vững gót chân.

- Thoải mái. Không trách được nhiều người muốn tu tiên như vậy!

Tần Quân hăng hái nghĩ. Cừa dứt lời, tốc độ mây trắng dưới chân hắn chợt

giảm xuống, khiến cho hắn biến sắc.

Lúc này, hắn đột nhiên phát hiện linh lực trong cơ thể đang xói mòn trên mức diện rộng. Chỉ ngắn ngủi mười giây đã hoàn toàn hao hết sạch. Mây trắng dưới chân hắn trực tiếp tiêu tan, khiến cho hắn rơi về phía mặt đất.

Giờ phút này hắn cách mặt đất không đến mười thước. Ở trong nháy mắt, khi rơi xuống đất hắn lộn người một cái liền giảm bớt tác dụng của lực rơi.

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đồng thời xuất hiện ở sau lưng hắn. Chỉ nghe Đát Kỷ che miệng cười duyên nói:

- Công tử, tu vi của công tử quá thấp. Còn phải tu luyện thêm một chút.

Hạo Thiên Khuyển mặc dù không có mở miệng, nhưng nhìn thấy ý cười trong hai mắt chó của nó, khóe miệng Tần Quân giật giật vài cái.

- Hừ, tiếp tục đi thôi!

Tần Quân cứng rắn nói sang chuyện khác. Trong lòng hắn thầm hừ lạnh. Sau đó hắn phủi mông một cái, đứng dậy tiếp tục đi tới.

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau. Hai người một chó rất nhanh liền biến mất ở sâu bên trong rừng cây.

------oOo------

Chương 40: Điều khiển sương mù đằng vân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì Hạo Thiên Khuyển là yêu vương một phương, tuy rằng đã che giấu khí tức, nhưng đối với lực chấn áp yêu thú lại vẫn còn. Một đường đi tới, Tần Quân cũng không có gặp phải yêu thú tập kích.

...

Huyền Linh Tông, điện nghị sự.

Thường Thiên Hữu nhìn chằm chằm vào nữ nhi của mình, trầm giọng hỏi:

- Tần Quân rốt cuộc là thân phận gì?

Trong đại điện còn có hơn mười người trưởng lão lấy Từ Hải dẫn đầu đang đứng. Còn có một đám đệ tử nòng cốt. Chung Linh và Trác Tuấn Kiệt cũng ở trong đó.

Thời khắc này tuy rằng khí sắc Trác Tuấn Kiệt đã khôi phục không ít, chỉ là mái tóc trắng vẫn tồn tại.

Trên mặt Thường Thiến Thiến lộ ra vẻ khổ sở. Tần Quân đã từng dặn dò nàng, không được tiết lộ thân phận của hắn.

- Tên của hắn, ta đã biết được. Chỉ cần hỏi thăm nhiều hơn, biết thân phận của hắn chỉ là vấn đề thời gian.

Thường Thiên Hữu liếc mắt liền nhìn thấu được chỗ khó xử của Thường Thiến Thiến. Giọng nói của hắn dừng một chút, sau đó tiếp tục cười nói:

- Yên tâm đi, ta đã nói sẽ không lại tính toán với Tần Quân, thì sẽ không truy cứu nữa.

- Mặt khác, nếu như có thể, ta sẽ không hạn chế con và Tần Quân có phát triển tiến thêm một bước.

Những lời này khiến cho trên mặt Thường Thiến Thiến theo bản năng lộ ra vẻ vui mừng. Bất chợt gương mặt nàng lại đỏ bừng.

Nữ hài tử đối mặ với chuyện phương diện tình cảm chung quy sẽ ngượng ngùng.

Trác Tuấn Kiệt nghe được, chợt nhíu mày. Đối với Tần Quân hắn tuy rằng không đến mức sinh hận, nhưng rất không thoải mái. Hiện tại bộ dạng hắn giống như quỷ, chính là do Tần Quân làm hại. Mặc dù hắn đại lượng hơn nữa, cũng không có khả năng trong lòng không hề sinh ra mâu thuẫn.

Chung Linh liếc mắt liền nhìn thấu sự khó chịu trong lòng hắn. Vì vậy nàng đứng ra, nói thẳng:

- Sư phụ, như vậy sợ rằng không tốt lắm đau. Dù nói thế nào đi nữa Huyền Linh Tông chúng ta cũng là tông môn đỉnh cấp trong vương quốc Càn Nguyệt. Có cần phải khiêm tốn như vậy sao?

Các đệ tử nòng cốt còn lại trẻ tuổi khí thịnh cũng lộ ra vẻ oán giận. Trước kia bọn họ đều cảm thấy kiêu ngạo vì Huyền Linh Tông. Nhưng Tần Quân xuất hiện, lại giầy xéo niềm kiêu ngạo của bọn họ. Hiện tại bọn họ lại nghe được tông chủ có ý định gả Thường Thiến Thiến cho Tần Quân, bọn họ càng cảm thấy khó chịu.

- Các ngươi biết nữ tử đi theo bên cạnh Tần Quân kia mạnh tới mức nào sao?

Thường Thiên Hữu nhìn lướt qua bọn họ một vòng, lạnh giọng hỏi. Các đệ tử đều lộ ra vẻ mê mang.

- Hóa Hư Cảnh! Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, đi lên nữa mới là Hóa Hư Cảnh! Toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt, người mạnh nhất chẳng qua là Thuế Phàm Cảnh. Hơn nữa số lượng người cộng lại cũng không vượt quá năm người.

Thường Thiên Hữu thổn thức không thôi. Các đệ tử nòng cốt nghe được, hít vào một hơi khí lạnh.

Không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân lại có người mạnh như vậy. Bọn họ không khỏi hồi tưởng lại uy thế Đát Kỷ phát ra lúc đó. Không trách được lại kinh khủng như vậy.

Thường Hạo đứng ở trong góc, cúi đầu, hai tay nắm chặt thành quyền, nổi đầy gân xanh. Rõ ràng trong lòng hắn vô cùng không bình tĩnh.

Hắn đã xem Thường Thiến Thiến là thê tử tương lai của mình. Kết quả hiện tại, khi biết sư phụ có ý định muốn gả Thường Thiến Thiến cho Tần Quân, hắn liền giống như bị sét đánh. Oán hận trong lòng hắn đối với Tần Quân lại tăng lên, thậm chí bắt đầu vặn vẹo.

Một khi Thường Thiến Thiến thật sự gả cho Tần Quân, vậy sau này Huyền Linh Tông cũng sẽ thuộc về Tần Quân. Thường Hạo vẫn lấy tông chủ làm mục tiêu làm sao có thể nhịn được?

- Tần Quân, ta chưa trừ diệt rơi ngươi, thề không làm người!

Trong lòng Thường Hạo thầm gầm hét lên. đáng tiếc hiện tại hắn bất lực, thậm chí ngay cả tư cách mở miệng khuyên Thường Thiên Hữu cũng không có.

Muốn lật đổ Tần Quân, đầu tiên phải tách Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ra.

- Được rồi, Thiến Thiến. Hiện tại con có thể nói cho ta biết thân phận của Tần Quân chứ?

Thường Thiên Hữu xua tay, nhìn về phía Thường Thiến Thiến hỏi.

Thường Thiến Thiến hít sâu một hơi, khẽ cắn hàm răng nói:

- Tần Quân xem như là tam hoàng tử của hoàng thất hiện nay.

Tam hoàng tử!

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện yên lặng lại. Cho dù là Thường Thiên Hữu và tất cả trưởng lão cũng ngây ngẩn cả người.

Hoàng tử triều đại đương thời vượt quá mười người. Tiền thân của Tần Quân vô cùng uất ức, bị coi là sỉ nhục của hoàng thất. Cho nên tin tức của hắn đều bị hoàng đế phong tỏa ở bên trong Vương Đô. Cho nên cao tầng Huyền Linh Tông đối với tam hoàng tử Tần Quân cũng không có ấn tượng gì.

- Tam hoàng tử? Hắn không phải là bị giáng xuống, đày đến biên cương sao?

Chung Linh không nhịn được hỏi.

Lời nói này khiến cho Thường Thiên Hữu nghĩ đến càng nhiều điều hơn. Nếu như Tần Quân là tam hoàng tử, vậy căn bản không có khả năng nắm giữ cường giả Hóa Hư Cảnh làm thủ hạ. Nói cách khác trong lúc Tần Quân đang bị giáng chức, thu được kỳ ngộ.

Đã bái lạy một cường giả thần bí làm sư sao?

Không chỉ có là Thường Thiên Hữu, các trưởng lão khác cũng chìm vào trầm tư. Bọn họ cũng không tin hoàng thất nuôi dưỡng một cường giả Hóa Hư Cảnh. Nếu thật sự là như vậy, tại sao muốn phân cho một hoàng tử bị giáng chức?

Hiện tại đã cách ngày so đấu tại Huyền Linh Tông kết thúc là năm ngày. Tần Quân cách Vương Đô cũng càng lúc càng gần.

Tin tức Trác Tuấn Kiệt bị người đánh bại lại lan truyền nhanh chóng. Tuy rằng Huyền Linh Tông có ý định giấu diếm, nhưng bên trong Huyền Linh Tông có không ít người của thế lực khác được xếp vào. Cho nên Huyền Linh Tông muốn giấu cũng không thể giấu được.

Làm đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt, Trác Tuấn Kiệt lại bị người khác đánh bại ở bên trong Huyền Linh Tông. Tin tức sôi sục được truyền đi ở bên trong toàn bộ vương quốc sôi.

Cũng may thân phận của Tần Quân cũng không truyền ra. Trong đệ tử nòng cốt tạm thời không có gián điệp của thế lực khác. Cho nên người ngoài chỉ biết Trác Tuấn Kiệt bị người khác đánh bại, cũng không biết là bị ai đánh bại.

Tần Quân còn không biết chuyện của mình đã bị truyền khắp giới tu sĩ của vương quốc Càn Nguyệt.

Lúc này bọn họ đi tới trong dãy núi cách Vương Đô mấy chục dặm xa. Vì để phòng Vương Đô chú ý, lúc Tần Quân đi ngang qua một tòa thành trấn cố ý toàn thân thay một bộ y phục màu trắng, đường viên in hoa văn kim sắc. Một mái tóc đen buộc ở sau đầu. Lại thêm khuôn mặt hắn vốn đã tuấn mỹ, khiến người ta không khỏi cảm thán trước một vị thiếu niên nhanh nhẹn.

Đáng tiếc lời Tần Quân nói lại phá hủy hình tượng của hắn. Chỉ nghe hắn hét lên:

- Cuối cùng cũng sắp đến. Chân ta cũng đi tới mềm nhũn rồi. Đát Kỷ, bảo nàng cõng ta, vì sao nàng không cõng!

------oOo------

Chương 41: Huyết Đao Vệ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hạo Thiên Khuyển nguyện ý cõng công tử, tại sao lại bắt ta cõng? Chẳng lẽ công tử muốn sờ ngực ta?

Đát Kỷ mắt trợn trắng nói.

Hạo Thiên Khuyển bộ dạng chó Nhật cười nói:

- Đúng vậy. Để cho ta cõng công tử cũng tốt. Bao nhiêu người muốn cưỡi yêu vương cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút thôi.

Tần Quân bĩu môi. Xem ra lý tưởng đánh chiếm Đát Kỷ còn đang ở trên con đường cách mạng, vẫn cần phải tiếp tục cố gắng.

Sau đó hắn thu hồi biểu tình vui cười, bắt đầu tự suy nghĩ một chút xem sau khi mình tiến vào Vương Đô nên hành động như thế nào.

Hôm nay bản thân hắn đang mang tội. Hắn muốn gặp phụ hoàng tiện nghi của hắn cũng không có dễ dàng như vậy. Nếu như xông vào sợ rằng sẽ khiến cho hoàng thượng càng tức giận hơn. Đến lúc đó cho dù lấy ra cái đầu của Hạ Hầu Ân cũng chỉ vô dụng

Tần Quân cũng cân nhắc qua chuyện mượn Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển trực tiếp soán vị. Chỉ là hắn hiện tại đối với chuyện quản lý quốc gia, lại có lòng mà không có sức. Hoàng thượng không có khả năng muốn làm gì là có thể làm được. Cho dù hắn uỷ quyền cho đại thần, nhưng lại lo lắng về bọn họ.

Thời cơ còn chưa tới. Hơn nữa oán hận của tiền thân đối với Tần Dự đã sâu tận xương tủy. Tần Quân phải đi từng bước một khiến cho Tần Dự tuyệt vọng, để trả ân cho tiền thân. Ai bảo hắn chiếm thân thể này.

Đương nhiên, nếu như Tần Quân sớm triệu hồi ra một ít đại thần có thể trị thế, chuyện làm hoàng đế tự nhiên sẽ sớm thực hiện được.

- Công tử, phía trước đang phát sinh một trận chiến đấu.

Đát Kỷ bỗng nhiên nhắc nhở, kéo suy nghĩ của Tần Quân quay trở về hiện thực.

Chiến đấu?

Tần Quân không khỏi nghi ngờ. Vương Đô gần đây cũng có người dám lỗ mãng như vậy sao?

Nghĩ tới đây, hắn vung tay áo nói:

- Chúng ta đi xem.

Năng lực cảm nhận của Đát Kỷ vượt xa Tần Quân. Tần Quân tối đa chỉ có thể nhận thấy được tình hình bên trong phạm vi ngàn mét. Hơn nữa rừng cây xung quanh, phạm vi tầm nhìn bị ngăn cản, rất khó phát hiện được tình hình Đát Kỷ nói tới.

Đại khái đi qua hai ba dặm đường, Tần Quân mới đến được phía trước như Đát Kỷ đã nói.

Chiếu vào tầm mắt hắn là một mảnh rừng trúc. Trong rừng đang có một đám tu sĩ mặc cẩm phục màu đỏ. Bọn họ đều đeo khăn đỏ, rõ ràng thân phận không đơn giản. Mỗi người chí ít đều nắm giữ tu vi Luyện Khí Cảnh tầng năm. Có thể so sánh với cấm vệ của hoàng cung.

Trong rừng trúc đầy thi thể nằm rải rác. Nam nữ già trẻ đều có. Trên mặt đất máu tươi còn chưa khô. Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi khiến người ta muốn nôn ọe.

- Những người này rốt cuộc là thế lực phương nào...

Tần Quân thì thào tự nói. Trong trí nhớ của đời trước cũng không có cẩm phục màu đỏ. Quan trọng nhất chính là bọn họ đều cầm theo loan đao, trên người phát ra khí sát phạt khiến người ta hãi hùng khiếp vía.

Lúc này, còn có mười bốn người đang miễn cưỡng chống đỡ. Hoặc nói là bốn gã nam tử trưởng thành che chở cho mười hài đồng. Trên người bốn người bọn họ có thương thế với mức độ khác nhau. Trên mặt những hài

đồng kia viết đầy vẻ hoảng sợ, chọc cho người ta dâng lên lòng thương xót.

- Yến gia các ngươi đắc tội người các ngươi không đắc tội nổi!

Một nam tử cường tráng dẫn đầu trầm giọng nói. Cẩm phục màu đỏ của hắn khác với những người khác. Phía sau in hai thanh loan đao.

Đoàn người cũng không chú ý tới sự xuất hiện của Tần Quân, Đát Kỷ cùng với Hạo Thiên Khuyển. Bọn họ mượn đống đất ẩn nấp. Đồng thời Đát Kỷ cũng ngăn cản khí tức của Tần Quân, khiến cho những tu sĩ Luyện Khí Cảnh không hề phát hiện ra.

- Huyết Đao Vệ... số lượng thực sự rất lớn...

Trong bốn gã nam tử bị bao vây chặt chẽ, một người trung niên trên mặt có râu quai hàm cầm theo thanh trường thương cay đắng cười nói. Trong ngực hắn có một chỗ lỗ máu nhìn thấy mà giật mình. Hiển nhiên hiện tại hắn đã là nỏ mạnh hết đà.

Ba gã nam tử khác mặc bình thường, nhưng rõ ràng là thủ hạ của người trung niên râu quai hàm kia.

Tần Quân cẩn thận quan sát, phát hiện trang phục của những hài đồng kia cũng không giống như tiểu hài bình dân. xem ra chắc là nhà phú giáp nào đó ở bên trong Vương Đô.

Chỉ có điều Huyết Đao Vệ là tổ chức gì?

- Chém tận giết tuyệt!

Nam tử cường tráng thân là đầu mục Huyết Đao Vệ vung đao quát lớn. Hai mươi bốn tên Huyết Đao Vệ xung quanh trực tiếp đánh về phía bốn gã nam tử và mười hài đồng.

Tần Quân nhất thời nhíu mày, trực tiếp lấy ra Desert Eagle nổ súng. Tiếng súng khiến các Huyết Đao Vệ cả kinh đều ngừng lại. Bọn họ đồng loạt nhìn về phía Tần Quân.

Vừa nhìn thấy hắn, nam tử cường tráng dẫn đầu đám Huyết Đao Vệ không

khỏi nhíu mày quát:

- Huyết Đao Vệ hành sự, những người không có nhiệm vụ đừng để ý chuyện vớ vẩn!

Tần Quân vui vẻ, liền trực tiếp dẫn theo Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đi ra ngoài.

Thật ra hắn cũng không muốn xen vào việc của người khác. Nhưng người bị hại là một đám hài đồng. Hắn không có cách nào ngồi xem không quan tâm.

Nếu như hắn không có năng lực, có lẽ sẽ buông tha trong lòng tiêu chuẩn đạo đức, nhưng hiện tại hắn có năng lực, vì sao không quan tâm?

Kiếp trước ở địa cầu có quá nhiều ràng buộc. Hiện tại sống lại một đời, hắn sẽ sống thật hào hiệp!

Gặp chuyện bất bình, chỉ cần không quen nhìn, nên rút đao lại rút đao!

- Ta không quan tâm các ngươi có ân oán gì, thả đám tiểu hài tử này ra!

Tần Quân quát lạnh. Trong khi nói chuyện, hắn liền trực tiếp đi về phía Huyết Đao Vệ. Khoảng cách hai bên vốn cũng không vượt quá ba mươi thước. Rất nhanh hắn lại đi tới trước mặt nam tử cường tráng. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau.

Nhìn trang phục toàn thân của Tần Quân và tùy tùng, chân mày đầu mục Huyết Đao Vệ nhíu lại càng sâu hơn. Kinh nghiệm của hắn nói cho hắn biết, Tần Quân rõ ràng rất có lai lịch. Quan trọng nhất chính là hắn không ngờ nhìn không thấu được tu vi của Tần Quân và Đát Kỷ.

Về phần Hạo Thiên Khuyển, lại một lần nữa bị người ta không thấy tới.

- Không được!

Đầu mục Huyết Đao Vệ phản bác. Tuy rằng đoán không ra lai lịch của Tần Quân, nhưng Tần Quân thật sự quá trẻ tuổi. Hắn mới không tin Tần Quân là đối thủ của cao thủ Luyện Khí Cảnh tầng chín đỉnh phong như hắn.

- Dưới chân thiên tử, các ngươi dám cả gan diệt tộc người ta. Xem ra trong mắt các ngươi đã không còn vương pháp!

Tần Quân có chút nổi giận. Lão tử diệt Trình gia đều không dám làm tuyệt đường như thế. Các ngươi ngay cả tiểu hài tử cũng không buông tha!

Hơn nữa trong những thi thể xung quanh cũng không thiếu lão nhân và nữ nhân. Điều này khiến cho ấn tượng của Tần Quân đối với Huyết Đao Vệ càng tệ hơn.

------oOo------

Chương 42: Thương hội Yến gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Giết chết bọn chúng!

Đầu mục Huyết Đao Vệ phẫn nộ quát lớn. Hắn là giúp người làm việc. Cho dù gặp phải vấn đề gì, phía trên cũng sẽ giúp hắn đứng vững. Cho nên hắn không có lý do gì để sợ hãi Tần Quân.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ diệt phân đội Huyết Đao Vệ! Nhiệm vụ hoàn thành thu được 2000 giá trị kinh nghiệm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân không khỏi thầm mắng. Thế nào giá trị kinh nghiệm lại ít như vậy!

Nghĩ thì nghĩ, động tác của hắn cũng rất nhanh. Bởi vì Huyết Đao Vệ đã đánh về hướng hắn. Hắn giơ súng lên chính là bắn ra một hồi.

Phụt! Phụt! Phụt...

Đạn liên tiếp bắn trúng từng tên Huyết Đao Vệ. Uy lực của Desert Eagle theo tu vi của Tần Quân tăng cao cũng được tăng cường. Hiện tại hắn đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng sáu. Hắn sử dụng Desert Eagle, lực sát thương đủ để giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh trong nháy mắt.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng sáu! Thu được 65 giá trị kinh

nghiệm!

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng bảy! Thu được 71 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng năm! Thu được 59 giá trị kinh nghiệm!

...

Nhìn thấy được năm tên Huyết Đao Vệ trúng đạn, những Huyết Đao Vệ còn lại cảnh giác. Bọn họ nhanh chóng né tránh. Đáng tiếc tốc độ của Tần Quân nhanh hơn. Tốc độ bắn nhanh tới mức khiến cho Huyết Đao Vệ hoa cả mắt.

Từng tên Huyết Đao Vệ ngã xuống. Tiếng nhắc nhở của hệ thống giống như âm nhạc tuyệt vời khiến cho nhiệt huyết Tần Quân sôi trào.

Xem ra hôm nay xen vào chuyện của người khác đã quản đúng rồi!

Trực tiếp kéo thù hận lại gây ra nhiệm vụ phụ. Nếu như lại thêm mấy đợt, nói không chừng có thể trùng kích tới Kim Đan Cảnh!

- Thật mạnh!

Đầu mục Huyết Đao Vệ chấn động kinh ngạc nghĩ. Người trung niên râu quai hàm cũng lộ rabiểu tình tương tự. Mười hài đồng được hắn bảo vệ lại lộ ra vẻ mặt sùng bái nhìn Tần Quân.

Đi ở trong đám Huyết Đao Vệ, toàn thân Tần Quân mặc y phục màu trắng, máu tươi bắn ra lại không về dính lên trên người hắn. Toàn bộ hình ảnh in thật sâu ở trong lòng của những người đang xem cuộc chiến.

Không được một phút, tất cả Huyết Đao Vệ đều ngã xuống. Chỉ còn lại có đầu mục Huyết Đao Vệ đang run rẩy lui về phía sau. Rõ ràng hắn rất sợ hãi đối với Tần Quân.

- Ngươi mới vừa nói cái gì?

Tần Quân đùa nghịch khẩu Desert Eagle, trêu tức cười nói. Vừa nói hắn

vừa đi về phía đầu mục Huyết Đao Vệ.

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển không nhúng tay vào, mà đứng ở cách đó không xa xem cuộc vui.

Đối phó với nhóm Huyết Đao Vệ này, một mình Tần Quân cũng đủ để giải quyết.

Trên mặt đầu mục Huyết Đao Vệ đầy mồ hôi lạnh. Ngay cả chiếc khăn đỏ đều bị nhuộm ướt. Có thể tưởng tượng được trên mặt hắn lúc này đầy vẻ hoảng sợ.

- Các hạ rốt cuộc là ai? Các hạ biết người Yến gia bọn họ đắc tội là ai không?

Đầu mục Huyết Đao Vệ cắn răng hỏi, âm thanh run rẩy. Rõ ràng trong lòng hắn cực kỳ không bình tĩnh.

Chỉ là trong lúc đang nói, đồng thời tay phải của hắn lặng lẽ di chuyển tới sau thắt lưng.

- Là ai?

Trên mặt Tần Quân lộ ra nụ cười quỷ dị. Tốt nhất là lôi ra thế lực ở phía đằng sau Huyết Đao Vệ.

Nếu như đối phương biết được Tần Quân phá hủy kế hoạch của bọn họ, khẳng định sẽ sinh hận, lại tương đương với một nhiệm vụ phụ.

Phi!

Tần Quân, ngươi càng lúc càng thâm hiểm!

Tần Quân đắc ý nghĩ. Nhưng đầu mục Huyết Đao Vệ lại không biết ý nghĩ của Tần Quân. Chỉ nghe hắn trầm giọng quát:

- Ta chính là làm việc cho ngũ hoàng tử hiện nay. Ngươi đừng vội u mê không chịu tỉnh ngộ!

Vương Đô hiện nay, ngũ hoàng tử Tần Dự có thể nói là một tay che trời,

được hoàng đế tín nhiệm sâu sắc. Quyền thế của hắn càng trải rộng từ vua tới dân. Bất luận là bình dân hay quan viên, tất cả đều cho rằng Tần Dự sẽ trở thành Thái tử.

Sức khỏe của hoàng đế không tốt đã là chuyện người người đều biết. Chắc hẳn chỉ chống đỡ được khoảng ba bốn năm.

- A, là làm việc cho ngũ hoàng tử!

Tần Quân giả vờ hoảng sợ nói. Trong mắt hắn lạià hiện lên một chút cảm giác lạnh lẽo.

Quả nhiên không phải oan gia không gặp gỡ!

Nếu như người đứng ở phía sau Huyết Đao Vệ là Tần Dự, như vậy chuyện vớ vẩn này Tần Quân chắc chắn sẽ nhúng tay vào!

- Hừ! Khuyên ngươi nhanh chóng rời đi!

Đầu mục Huyết Đao Vệ lạnh giọng nói. Hắn cũng không cáo mượn oai hùm gây phiền phức cho Tần Quân. Bởi vì một cường giả Trúc Cơ Cảnh là tồn tại hắn không chọc nổi.

Chỉ có điều chuyện này cũng sẽ không chấm dứt tại đây. Đối phương giết sạch thủ hạ của hắn, hắn nhất định sẽ báo chuyện này lên cho ngũ hoàng tử.

Trong mắt hắn, Tần Quân là người đã chết.

Lúc này, vẻ kinh hoàng trên mặt Tần Quân đã biến mất. Thay vào đó là một biểu tình lạnh như băng. Hắn giơ khẩu súng Desert Eagle lên, trực tiếp nổ súng. Viên đạn xé rách không khí, trực tiếp xuyên thủng đầu mục Huyết Đao Vệ.

- Ngươi...

Đầu mục Huyết Đao Vệ trợn tròn hai mắt. Thanh đoản kiếm tay phải hắn đang cầm ở sau thắt lưng trực tiếp rơi xuống trên mặt đất.

Đến chết hắn cũng không biết rõ Tần Quân rốt cuộc là ai.

Nếu như núi dựa của hắn là người khác còn tốt. Nhưng hết lần này tới lần khác lại là Tần Dự. Hắn quả thực đủ xui xẻo.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng tám! Thu được 88 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ diệt phân đội Huyết Đao Vệ! Thu được 2000 giá trị kinh nghiệm!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho trên mặt Tần Quân đang lạnh như băng, trong nháy mắt liền được hòa tan.

Muốn đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng sáu, cần đạt được sáu nghìn giá trị kinh nghiệm. Tiêu diệt những Huyết Đao Vệ này, khiến cho hắn cách đột phá đã không xa.

- Đa tạ công tử cứu giúp. Tại hạ là Yến Mạc Bắc, gia chủ Yến gia. Không biết tôn tính đại danh của công tử, sau này Yến gia ta tất sẽ báo đáp gấp bội!

Người trung niên râu quai hàm đi tới ôm quyền nói. Hình tượng của Tần Quân vốn cũng không giống như kẻ đại gian đại ác. Hơn nữa lúc trước theo như lời Tần Quân nói với đầu mục Huyết Đao Vệ, rõ ràng là người hành hiệp trượng nghĩa.

- Tần Quân!

Tần Quân không giấu diếm. Hắn không có khả năng quàng khăn đỏ, làm chuyện tốt phải lưu danh!

Dù sao sau này hắn lại muốn làm hoàng đế người, danh tiếng tốt càng lớn càng tốt!

- Tần Quân... cái tên này thật quen thuộc...

Yến Mạc Bắc thì thào tự nói. Một giây tiếp theo sắc mặt hắn trở nên khiếp sợ. Ánh mắthắn lại nhìn về phía Tần Quân đầy vẻ không dám tin.

Tần Quân không phải là tên tam hoàng tử trước đó không lâu bị giáng

chức sao?

------oOo------

Chương 43: Phong Linh Căn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba gã hộ vệ Yến gia trông chừng mười hài đồng lại nhìn về phía bọn họ. Nhân vật có thể khiến cho Yến Mạc Bắc khiếp sợ như vậy, khẳng định không đơn giản.

- Không sai. Ta lại ngóc đầu trở lại.

Tần Quân mỉm cười nói.

Lúc đầu, thời điểm tiền thân của Tần Quân bị áp giải ra khỏi hoàng cung, toàn bộ bách tính Vương Đô đều tận mắt nhìn thấy. Bởi vì Tần Quân bị áp giải bên đường, ra khỏi thành, có thể nói là mất mặt tới cực điểm.

Mà cái chủ ý này không cần đoán cũng biết là của Tần Dự đưa ra. Trước đây ý định ban đầu của hoàng đế là lặng lẽ áp giải Tần Quân tới biên cảnh. Nhưng Tần Dự đưa ra ý kiến:

- Hành vi tham ô của Tần Quân đã ở huyên náo sôi sục ở bên trong Vương Đô. Hoàng thất phải xử trí rõ ràng, để cho bách tính biết, ai cũng không thể vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp trái pháp luật. Đồng thời cũng có thể báo cho người đời sau biết!

Nghĩ đến đây, Tần Quân lại giận không chỗ phát tiết. Tuy rằng hắn không phải là chủ nhân thật sự của thân thể này, nhưng không quen nhìn hành vi của Tần Dự.

Vốn là cùng một cây sinh ra, cần gì như vậy đưa huynh đệ ruột thịt vào chỗ chết?

Tiền thân trong ở triều không hề có thế lực gì đáng nói, có thể tạo thành uy hiếp đối với Tần Dự cũng chỉ có hôn ước của Tần Quân này. Đáng tiếc tiền thân quá phế vật. Chuyện hôn ước đã bị trở thành trò đùa. Không ai

cho rằng hôn ước đó có thể trở thành sự thật.

Bởi vì đối phương chính là nữ nhi của đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh, Nam Ngọc Tâm.

Nam Mãnh tự nhiên không có khả năng gả nữ nhi cho một phế nhân. Cho dù đối phương là hoàng tử, quyền phát biểu của Nam Mãnh ở trong triều hiện tại không kém hơn thừa tướng chút nào, được hoàng đế vô cùng tin cậy.

Như vậy xem ra, Tần Dự chắc là nhìn chằm chằm vào Nam Ngọc Tâm. Nếu như leo lên bánh xe lớn Nam Mãnh này, ngôi vị hoàng đế thật sự chính là vật trong lòng bàn tay của hắn!

- Tham kiến tam hoàng tử!

Lúc này Yến Mạc Bắc nửa quỳ xuống, quay về phía Tần Quân cung kính hô lên.

Ba gã thủ vệ của Yến gia vừa nghe hắn nói vậy, khiếp sợ đến mức vội vàng quỳ xuống.

Trong lòng Tần Quân thầm cảm thấy sảng khoái. Hắn nhìn Yến Mạc Bắc cũng càng thêm thuận mắt.

- Bản thân ta bây giờ đang mang tội, không cần đa lễ. Yến gia các ngươi vì sao đắc tội với Tần Dự?

Tần Quân phất tay hỏi. Từ trước đến nay hắn đều không có nghe nói qua về Huyết Đao Vệ. Đây rõ ràng không là ở bên trong biên chế.

Tần Dự cũng dám tự ý phái sát thủ ở bên ngoài Vương Đô diệt tộc. Đây tuyệt đối là hành vi không để ý tới hoàng uy.

Có lẽ Tần Quân có thể từ trên người Yến gia tìm được nhược điểm nhằm vào Tần Dự.

- Ai, còn không phải là bởi vì mơ ước thương hội Yến gia ta sao!

Giọng nói Yến Mạc Bắc tràn ngập bi thương và bất đắc dĩ.

Thương hội của vương quốc Càn Nguyệt chủ yếu là tập trung thương phẩm của thương nhân, gia tộc cùng với cá nhân, thường xuyên tổ chức buổi đấu giá với các loại quy mô, từ trong đó phân ra lợi ích. Đương nhiên cũng có một ít thương hội nắm giữ sản nghiệp của chính mình.

Thương hội bên trong Vương Đô cũng không ít. Trong đó phần lớn đều là chi nhánh do tổng bộ phái tới.

- Thương hội của các ngươi gọi là gì?

Tần Quân tò mò hỏi. Thương hội có thể khiến cho Tần Dự coi trọng, tuyệt đối không đơn giản.

- Thương hội Yến Bắc

Yến Mạc Bắc bất đắc dĩ nói. Tần Quân nghe được, đồng tử co lại.

Thương hội Yến Bắc lại là thương hội bản thổ đứng hàng đầu bên trong vương quốc Càn Nguyệt. Hắn có tài lực thế nào, không ai có thể biết rõ ràng.

- Không thể nào. Thương hội Yến Bắc các ngươi có tiền như vậy, lẽ nào không thuê được bảo tiêu thực lực mạnh hay sao? Tần Quân nhíu mày hỏi. Ấn tượng của tiền thân đối với thương hội Yến Bắc chỉ có một. Đó chính là có tiền.

Có tiền có thể sai quỷ khiến ma!

Thực lực Huyết Đao Vệ thường là Luyện Khí Cảnh. Tần Quân cũng không tin thương hội Yến Bắc không thuê được tu sĩ Trúc Cơ Cảnh.

Yến Mạc Bắc lúng túng nói:

- Những tu sĩ kia vừa nghe nói chúng ta đắc tội ngũ hoàng tử, tất cả đều chạy...

Tần Quân đánh giá cao thương hội. Thương hội của vương quốc Càn Nguyệt trên cơ bản đều thuộc về người phàm. Thương phẩm giao dịch tối đa có thể thu hút tu sĩ Trúc Cơ Cảnh, nhưng cũng rất ít. Cho nên thương

hội Yến Bắc lôi kéo cũng không được nhiều tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đến. Bọn họ vừa nghe thương hội Yến Bắc đắc tội ngũ hoàng tử tất cả đều ném mặt rời đi.

Bên trong vương quốc Càn Nguyệt, tu sĩ có thể tu luyện tới Trúc Cơ Cảnh trên cơ bản đều là đệ tử tông môn. Dù sao tu sĩ độc hành tài nguyên ít, thế đơn lực bạc, rất khó có được thành tựu quá cao.

Hiện tại trong giới tu sĩ có người nào không biết ngũ hoàng tử và Tử Quang Tông đi lại rất gần, còn được công nhận hoàng đế sau này. Ai dám đắc tội?

Trừ khi không muốn lăn lộn ở vương quốc Càn Nguyệt!

- Nhóm Huyết Đao Vệ này ở trong tổ chức Huyết Đao thực lực tính là tầng thấp nhất. Cao thủ Yến gia chúng ta đều bị Huyết Đao Vệ mạnh hơn chém giết. Còn lại đều là người già yếu, cho nên mới phái bọn họ tới đuổi giết chúng ta, nhổ cỏ nhổ tận gốc.

Yến Mạc Bắc cười khổ nói.

Tần Quân không khỏi nheo mắt lại, trong lòng lại hiện ra một ý nghĩ khác.

- Thương hội Yến Bắc các ngươi đắc tội Tần Dự. Nghĩ đến ở vương quốc Càn Nguyệt không có cách nào tiếp tục đặt chân đi.

Tần Quân xoa cằm nói. Yến Mạc Bắc nghe được, liền tuyệt vọng một hồi.

Sự thực đúng là như vậy. Cho dù bọn họ muốn chạy trốn, rời khỏi vương quốc Càn Nguyệt cũng không có khả năng. Bởi vì vương quốc Càn Nguyệt cách các vương quốc khác ở quanh thân đều là bình nguyên hoang dã, núi rừng. Bên trong có các loại yêu thú khủng khiếp ẩn nấp. Nếu như không có thực lực Trúc Cơ Cảnh, không người nào dám rời khỏi vương quốc Càn Nguyệt.

Rất rõ ràng, Yến Mạc Bắc không phải là cao thủ Trúc Cơ Cảnh. Ba gã thủ vệ của hắn càng không phải.

Như vậy tính ra, Yến gia bọn họ vẫn chỉ là một con đường chết.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ thu phục thương hội Yến Bắc! Nhiệm vụ hoàn thành sẽ thu được 4000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống đúng lúc vang lên. Bởi vì Tần Quân phát sinh dã tâm đối với thương hội Yến Bắc, cho nên có thể kích phát ra nhiệm vụ phụ. Bản thân hắn cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Một khi mhiệm vụ hoàn thành, hắn liền có thể thăng cấp. Đồng thời còn thu được cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

------oOo------

Chương 44: Phong Linh Căn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần đầu tiên rút thưởng hắn rút trúng Desert Eagle. Có thể nói đây là loại sát khí nhỏ. Cho nên hắn rất chờ mong lần rút thưởng tiếp theo.

- Đầu nhập vào ta đi. Ta và Tần Dự cũng là đối đầu tới chết. Kẻ địch của kẻ địch lại là bằng hữu!

Tần Quân thẳng thắn nói. Yến Mạc Bắc nghe được không khỏi lộ vẻ xúc động.

Chỉ có điều Yến Mạc Bắc không có lập tức đáp ứng. Nếu như là Tần Quân một tháng trước, hắn có thể sẽ đáp ứng.

Nhưng bây giờ bản thân Tần Quân bị giáng chức. Một khi hắn xuất hiện ở Vương Đô, chắc chắn sẽ khiến cho hoàng đế tức giận.

Đắc tội ngũ hoàng tử đã đủ khổ. Đắc tội hoàng đế nữa, Yến gia sẽ thật sự bị liên luỵ tới cửu tộc.

- Yên tâm đi. Lần này ta trở về chính là muốn rửa tội danh. Ta sẽ dàn xếp tốt cho các ngươi. Chờ sau khi ta khôi phục danh hiệu hoàng tử sau lại quang minh chính đại ủng hộ Yến gia các ngươi!

Tần Quân tất nhiên nhìn ra được sự lo lắng của Yến Mạc Bắc. Vì vậy hắn khẽ cười nói.

Yến Mạc Bắc vừa nghe, lại có chút không yên lòng:

- Nhưng nhóm Huyết Đao Vệ này không quay về phục mệnh, ngũ hoàng tử nhất định sẽ lại phái sát thủ...

- Không có việc gì. Theo ta vào thành, ta sẽ bảo vệ các ngươi!

Tần Quân khoát tay nói. Yến Mạc Bắc cảm thấy trước mặt đây cũng là an bài hay nhất. Về phần chạy thoát thân, hắn căn bản không có ý nghĩ. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt còn có người Tần Dự không tìm được sao?

Sau đó, Tần Quân đi về phía mười hài đồng này. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng theo qua.

- Đinh! Phát hiện nhân tài tư chất tiềm lực đơn linh căn thuộc tính phong!

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân nhất thời sửng sốt, linh căn phong?

Muốn tu tiên phải nắm giữ linh căn. Đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến bên trong vương quốc Càn Nguyệt ít tu sĩ. Bởi vì phần lớn mọi người không có linh căn.

Linh căn cụ thể dáng dấp ra sao, Tần Quân tạm thời còn không biết. Nhưng tất cả tu sĩ đều hiểu linh căn thuộc tính càng tinh khiết càng tốt. Ở thời điểm học tập công pháp thuộc tính tương ứng có thể làm ít công to.

Thuộc tính của linh căn nếu như quá tạp, tu luyện ngược lại sẽ rất khó khăn. Bởi vì linh căn thuộc tính đơn độc chiếm đoạt tỉ lệ quá ít.

Toàn năng có lúc lại có ý nghĩa bình thường.

Bản thân Tần Quân chính là tư chất tạp linh căn. Thuộc tính ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ đều có. Tuy rằng thích hợp tu luyện công pháp thuộc tính ngũ hành, nhưng muốn thu được thành tựu thật cao, trên căn bản là không có khả năng.

Ở trong tu sĩ, linh căn thuộc tính ngũ hành rất phổ biến. Nắm giữ ba loại thuộc tính linh căn có thể tính là thiên tài. Tốc độ tu hành của bọn họ, những người tư chất bốn linh căn hoặc linh căn tạp khó có thể so sánh được.

Hai linh căn tư chất đây chính là nhân vật bảo bối được tông môn tu tiên tranh nhau cướp.

Tư chất đơn linh căn cũng được gọi là tư chất thiên linh căn, tồn tại hiếm có giống như lông phượng sừng lân vậy. Vương quốc Càn Nguyệt mấy trăm năm khó tìm được một ng.

Thuộc tính phong cực kỳ rất thưa thớt, không thuộc về trong ngũ hành, lại mạnh hơn.

Thuộc tính hiếm có còn có lôi, ánh sáng, khoảng không v.v, được gọi là Thánh Linh Căn. Hiện nay, bên trong vương quốc Càn Nguyệt ngoại trừ ba đại tông môn có biện pháp kiểm tra đo lường tư chất thánh linh căn ra, các thế lực còn lại đều làm không được.

Tin tức liên quan tới thánh linh căn, Tần Quân cũng chỉ là được đọc qua từ trong một ít thư tịch.

Thánh Linh Căn chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết. Nói cách khác hệ thống phát hiện hài đồng có tiềm chất Thánh Linh Căn này, rất có khả năng còn chưa bị thương hội Yến Bắc phát hiện.

Theo nhắc nhở của hệ thống, Tần Quân nhìn về phía một thiếu niên đứng ở phía sau cùng. Người thiếu niên này khoảng chừng mười hai mười ba tuổi, gầy như que củi, nhưng đôi mắt lại hết sức trong suốt. Tuy rằng đã rơi lệ, nhưng cũng không đến nỗi không chịu nổi giống như những hài đồng khác.

- Hắn tên gọi là gì?

Tần Quân chỉ vào thiếu niên linh căn hệ phong hỏi.

- Hắn gọi là Yến Tam, là cháu của ta, không có thiên phú tu tiên, tương đối bình thường.

Yến Mạc Bắc vội vàng giải thích.

Không có thiên phú tu tiên sao?

Tần Quân cười thầm. Xem ra chính mình thật sự đã đoán đúng.

Đối mặt với ánh mắt chăm chú của của Tần Quân, Yến Tam vội vàng cúi đầu, không dám nhìn hắn.

- Công tử, không phải công tử cũng muốn thu phục bọn họ chứ? Bọn họ thoạt nhìn rất yếu!

Đát Kỷ không hiểu hỏi, khiến cho Yến Mạc Bắc và ba gã thủ vệ của hắn xấu hổ vô cùng.

Đồng thời bọn họ theo bản năng quan sát Đát Kỷ. Ngoại trừ dung nhan tuyệt mỹ ra, bọn họ không ngờ nhìn không thấu nền tảng của Đát Kỷ.

Nàng thần bí giống như là một đoàn sương mù dày đặc vậy, tuyệt đối không phải là người thường.

- Ừ, tiếp theo chúng ta cùng nhau vào Vương Đô!

Tần Quân nói không cho phép người khác nghi ngờ. Cường giả Hóa Hư Cảnh như Đát Kỷ, tất nhiên sẽ khinh thường Yến gia. Nhưng hắn lại hiểu rõ ràng tác dụng của thương hội đối với vương quốc. Dù sao vương quốc Càn Nguyệt phần lớn đều là người phàm. Tiền tài bị tu sĩ coi là cặn bã, nhưng đối với phàm nhân mà nói lại tràn ngập lực hấp dẫn.

Quan trọng nhất chính là phát hiện ra Yến Tam thiên tài linh căn hệ phong!

Thiên tài Thánh Linh Căn một khi trưởng thành lên, tuyệt đối là hạng người kinh thiên động địa.

Mức độ trung thành duy trì ở chín mươi, Đát Kỷ không tiếp tục rầu rĩ về chuyện Yến gia quá yếu nữa. Trước khi đi, Yến Mạc Bắc muốn chôn cất tộc nhân. Đối với điều này, Tần Quân cũng có thể hiểu được. Lúc này hắn liền bảo Đát Kỷ đánh ra từng hố sâu.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đám người Yến Mạc Bắc liền bị hù dọa. Bọn họ không nghĩ tới Đát Kỷ lại mạnh như vậy. Sợ rằng nàng cũng không chỉ đơn giản là Trúc Cơ Cảnh!

Không trách được Tần Quân dám quay về Vương Đô. Hóa ra hắn thật sự có con át chủ bài!

Trong quá trình chôn cất, mười hài đồng bắt đầu khóc rống lên. Trong đó bao gồm cả Yến Tam. Tần Quân vậy, rất sốt ruột, cũng rất phiền não. Nhưng hắn không cắt ngăng những hài tử này khóc lóc. Sát ý trong lòng hắn đối với Tần Dự lại tăng thêm một phần.

Nếu như Tần Dự đăng cơ, vương quốc Càn Nguyệt chắc hẳn sẽ không tiến vào thái bình thịnh thế, một lời không hợp lại diệt toàn tộc người ta. Trái tim đế vương ngoan độc là đủ, nhưng lại làm quá tay.

Làm hoàng đế ngoại trừ thủ đoạn độc ác ra, cũng có một chút nhân từ. Phần nhân từ này là khi đối mặt với lê dân bách tính!

- Yến Tam, ngươi có muốn báo thù không?

------oOo------

Chương 45: Huyết Đao Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi lễ tang đơn sơ kết thúc, Tần Quân xao đầu Yến Tam hỏi. Yến Mạc Bắc và ba gã thủ vệ không khỏi kinh ngạc nhìn về phía bọn họ. Các hài đồng còn lại không hiểu chuyện. Tuy rằng trước đây bọn chúng đã cười nhạo Yến Tam là phế vật, nhưng gia tộc gặp phải biến cố, mâu thuẫn giữa bọn chúng trước đây trong nháy mắt liền tiêu tan thành mây khói. Cho nên mỗi người đều nhìn về phía Yến Tam.

- Muốn! Cả đời ta nhất định phải trả thù này!

Yến Tam lau nước mắt, vẻ mặt kiên định nói.

Tần Quân không khỏi cảm thán. Trời ạ, nếu như tiểu tử này đổi vào trong

thế giới tiểu thuyết, tuyệt đối là nhân vật chính a

Lưng đeo huyết hải thâm cừu của gia tộc, phế vật lại tập kích ngược thành thiên tài tuyệt thế, thỏa mãn khuôn mẫu của nhân vật chính!

- Vậy ngươi nguyện ý đi theo ta không? Ta sẽ bồi dưỡng ngươi thành cao thủ. Sau này ngươi tự mình đi báo thù!

Tần Quân bộ lộ ra biểu tình của con sói xám cười hỏi.

- Nguyện ý!

Yến Tam kích động nói. Trên mặt các hài đồng còn lại đều lộ ra vẻ hâm mộ. Biểu hiện của Tần Quân vừa rồi khiến cho bọn chúng vô cùng sùng bái. Trong lòng bọn chúng vừa coi hắn thành ân nhân, lại còn là thần tượng.

Yến Mạc Bắc do dự nói:

- Công tử... tư chất của tam nhi hắn...

- Các ngươi nhầm!

Tần Quân cười lớn một tiếng. Nói xong hắn liền xoay người rời đi. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau.

Thấy vậy, Yến Mạc Bắc chỉ đành phải kìm chế sự nghi ngờ trong lòng, vội vàng dẫn dắt tộc nhân còn lại đi theo sau.

...

Bên trong một tòa cung điện rộng rãi, ngũ hoàng tử Tần Dự đang ngồi ở trước bàn đọc sách. Năm nay hắn mười sáu tuổi hắn rất tuấn mỹ, hoàn toàn không thua kém gì Tần Quân. Hắn mặc trên người trang phục bằng gấm còn có đính các loại ngọc châu. Dưới một đôi mày kiếm, mắt hắn chuyên chú nhìn thư tịch trên tay. Bên cạnh có hai cung nữ dung mạo xinh đẹp đang bóp vai đấm lưng cho hắn.

Sách hắn xem là án lệ quyền mưu tranh đấu kinh điển của đại thần các đời. Sách như vậy ở trong hoàng cung có thể nói là cấm kỵ. Nhưng hắn dám

nhìn, có thể thấy được dã tâm của hắn.

- Ngũ điện hạ, Huyết Đao Vương cầu kiến.

Một tiểu thái giám chạy vào nhẹ giọng nói. Tần Dự không quay đầu lại, xua tay đáp lại:

- Để cho hắn tiến đến.

Huyết Đao Vương chính là tâm phúc của hắn, cao thủ Trúc Cơ Cảnh tầng tám!

Đồng thời thủ hạ hắn đã thành lập một tổ chức sát thủ, tên là tổ chức Huyết Đao. Ở bên trong vương quốc, tổ chức này có danh tiếng nhất định, bình thường tiếp nhận các loại nhiệm vụ ám sát. Cho dù là ai cũng không nghĩ ra, tổ chức như vậy lại chịu sự khống chế quản lý của Tần Dự.

Rất nhanh, Huyết Đao Vệ liền long hành hổ bộ đi đến. Toàn thân hắn mặc áo bào màu đỏ, giống như ướt đẫm máu. Dưới mái tóc bạc là một khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, tuổi chừng bốn mươi, bên hông còn trang bị một thanh loan đao dài chừng nửa trượng.

Hắn vừa đi vào, nhiệt độ trong đại điện hình như cũng giảm xuống không ít, khiến cho hai cung nữ toàn thân run lên.

- Thế nào? Yến gia đã diệt trừ hết chưa?

Tần Dự liếc mắt nhìn Huyết Đao Vương, không để ý hỏi.

Huyết Đao Vệ quì một gối, trầm giọng nói:

- Phần lớn người của Yến gia đã bị giết. Nhưng Yến Mạc Bắc dẫn theo một đám hài đồng Yến gia chạy trốn. Thuộc hạ thu xếp cho một đội Huyết Đao Vệ đuổi theo giết, đến nay chưa có trở về. Chắc hẳn đã gặp bất trắc.

Tần Dự vừa nghe, nhất thời để quyển sách trên tay xuống. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Huyết Đao Vương, nhíu mày hỏi:

- Yến Mạc Bắc cũng không có tu vi Luyện Khí. Ý của ngươi là có người đang trợ giúp Yến gia sao?

Ở bên trong Vương Đô, người dám cùng hắn đối nghịch cũng không nhiều lắm, nhưng quả thật vẫn có.

Huyết Đao Vương không trả lời. Hắn hiểu rõ Tần Dự không phải đang hỏi hắn, mà là đang suy nghĩ tìm hiểu.

Hơn nữa hắn đáp lại vấn đề này cũng không thích hợp, sẽ làm cho Tần Dự trời sinh có tính đa nghi sẽ miên man suy nghĩ.

Tần Dự ở trong các hoàng tử có tâm tính đế vương lớn nhất. Làm việc ở dưới tay hắn, mỗi người cũng giống như đi trên băng mỏng, rất sợ nói sai.

- Đi xuống đi. Ta sẽ cho người đuổi theo điều tra hành tung của Yến Mạc Bắc. Chờ đợi mệnh lệnh của ta!

Tần Dự phất tay nói. Yến gia ở trong mắt hắn chỉ là một hạt cát bụi, nói diệt thì diệt. Hiện tại có người giúp Yến gia, hắn cũng không quá để ý, chỉ là hiếu kỳ mà thôi.

Thương hội bên trong Vương Đô cũng không chỉ có thương hội Yến Bắc.

Huyết Đao Vương cung kính cúi đầu, sau đó nhanh chóng rời đi. Trong đại điện lại khôi phục sự yên tĩnh.

Tần Dự cầm sách lên tiếp tục xem. Hai cung nữ vẫn không có lên tiếng, thậm chí ngay cả sắc mặt cũng không có thay đổi qua.

...

- Trước mặt chính là Vương Đô.

Tần Quân nhìn cửa thành hùng vĩ phía trước nói. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ở phía sau lộ ra vẻ hiếu kỳ. Bọn họ vẫn là lần đầu tiên đi tới thủ đô của vương quốc Nhân tộc.

Đám người Yến Mạc Bắc lại có chút khẩn trương.

Cửa thành Vương Đô cao tới mười thước, được làm bằng đồng thau rất cao và rộng. Phía ngoài mặt có khắc các loại hình vẽ kỳ trân dị thú, có vẻ

vô cùng trang nghiêm. Cửa thành nối liền tường thành càng ngăn cách núi rừng, không biết là dài bao nhiêu.

Ở trước cửa thành có một đội binh sĩ đang đứng chờ. Mỗi một người chí ít đều là Luyện Khí Cảnh tầng năm. Đạo tặc bình thường muốn xông vào, căn bản không có khả năng.

- Đợi lát nữa ta để cho Hạo Thiên Khuyển đi vào cùng các ngươi. Đát Kỷ mang theo ta lẩn vào trong.

Tần Quân quay đầu lại phân phó nói. Hiện tại, tuy rằng khí chất của hắn đã thay da đổi thịt, người bình thường căn bản sẽ không liên hệ hắn và tam hoàng tử với nhau. Nhưng những binh sĩ thủ thành lại biết rõ ràng tướng mạo của hắn. Vì đề phòng nếu chẳng may xảy ra, hắn vẫn quyết định lặng lẽ lẻn vào bên trong thành.

Vương Đô có địa vực cực lớn. Các thành trì khác còn xa mới có thể so sánh được. Chỉ cần đi vào, muốn ẩn nấp cũng tuyệt đối dễ dàng.

- Cái này...

Yến Mạc Bắc nhìn Hạo Thiên Khuyển nhất thời rối rắm.

Dựa vào con chó vườn này sao?

Chắc hẳn bọn họ đi vào sẽ bị người của Tần Dự bắt. Con chó đất đen này cũng sẽ bị hầm.

Nếu như Hạo Thiên Khuyển biết được ý nghĩ trong lòng hắn, không muốn xé nát bọn họ ra cũng không thể.

- Yên tâm đi. Chúng ta đi vào sẽ gặp mặt.

Tần Quân khoát tay nói.

Yến Mạc Bắc vừa nghe, nhất thời yên tâm lại.

Sau đó, Đát Kỷ ôm lấy thắt lưng của Tần Quân. Hai người đột nhiên biến mất. Đám người Yến Mạc Bắc nhìn thấy vậy, thần sắc ngẩn người.

------oOo------

Chương 46: Khách sạn Lạc Nhai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tốc độ này...

Cùng lúc đó, Tần Quân vừa mở mắt liền phát hiện hắn đã đi tới bên trong Vương Đô. Hắn và Đát Kỷ đang đứng ở trong một hẻm nhỏ. Bên ngoài đường truyền tới những tiếng ồn ào khiến cho Tần Quân giống như bừng tỉnh giấc mộng.

Sau khi hoàn toàn dung hợp với thân thể, trí nhớ của đời trước tương đương với hắn sống lâu mười sáu năm, đối với toàn bộ Vương Đô, hắn đều có loại cảm giác thân thiết.

Hai người đi ra khỏi hẻm nhỏ. Hai bên đường phố là các loại tiểu thương, tửu lâu, thương lâu, xe ngựa và bách tính không ngừng qua lại trên đường phố, náo nhiệt phồn hoa. Đi phía trái nhìn lại chính là cửa thành. Đám người Yến Mạc Bắc mới vừa ở chỗ thành vệ đăng ký thân phận, đang đi về phía bọn họ.

- Vương Đô, ta lại trở về. Tất cả mọi thứ nơi đây nhất định thuộc về ta!

Tần Quân xoay người nhìn về phía trung tâm của Vương Đô. Nơi đó mơ hồ có thể nhìn thấy được đường viền của hoàng cung nổi lên ở phía xa xa.

Tần Quân trở lại Vương Đô, chuyện thứ nhất không phải là trực tiếp tiến vào hoàng cung, mà là tìm khách sạn!

Tuy rằng hắn nắm chắc có thể dựa vào cái đầu của Hạ Hầu Ân loại bỏ lửa điana của phụ hoàng tiện nghi. Nhưng hắn cần phải chọn được một thời gian thích hợp. Hắn phải làm được việc ở trước mặt bách tính trong toàn thành, đường đường chính chính khôi phục lại thân phận hoàng tử!

Mà không lâu sau đó, đặc sứ của vương quốc Thương Lam thăm hỏi Vương Đô.

Vương quốc Thương Lam ở vào bên cạnh vương quốc Càn Nguyệt. Hai nước ngoài mặt là minh hữu, kì thực tranh đấu gay gắt.

Cách năm năm, hai nước đều sẽ phái sứ giả tiến hành giao lưu với nhau. Năm năm trước là vương quốc Càn Nguyệt phái người đi tới vương quốc Thương Lam. Dựa theo ký ức Tần Quân, lần thăm hỏi kia vương quốc Càn Nguyệt hình như chịu thiệt rất lớn. Quan viên cũng không dám nói.

Cái gọi là vương quốc giao lưu, làm trò mở màn liền là cao thủ quyết đấu.

Áp dụng chế độ một đấu cuộc ba cuộc thắng hai. Sau khi quyết đấu kết thúc mới đàm luận quốc sự. Cao thủ quyết đấu đưa đến tác dụng chính là chấn áp.

Phe thua trong lúc bàn luận quốc sự rất dễ dàng rơi vào tình thế bị động!

Bởi vì quyết đấu phái ra đều là chiến tướng mạnh nhất của hai nước, tương đương với chiến lực cao nhất quyết đấu!

Mỗi lần quyết đấu đều là ở trước mặt bách tính Vương Đô của các quốc gia, công khai quyết đấu. Phe thua sẽ rất mất mặt.

Tần Quân dự định đến lúc đó sẽ chặn ngang một bước, để cho Đát Kỷ xuất chiến, vì nước vẻ vang. Đến lúc đó phụ hoàng tiện nghi khẳng định sẽ thay đổi ấn tượng đối với hắn. Cho dù Tần Dự muốn làm khó dễ cũng không có cách nào. Đồng thời mượn Đát Kỷ chấn áp triều đình và bách tính, khiến cho bọn họ hiểu rõ, Tần Quân hắn cường thế trở về!

- Chúng ta lại ở khách sạn này đi. Tuy rằng không tính là khách sạn tốt nhất ở Vương Đô, nhưng ở đây ngư long hỗn tạp. Ngũ hoàng tử muốn bắt chúng ta đoán chừng phải suy nghĩ một chút.

Yến Mạc Bắc chỉ vào một khách sạn lớn ở phía trước nói. Tần Quân theo phương hướng hắn chỉ thị nhìn lại. Khách sạn này tên là khách sạn Lạc Nhai. Trong trí nhớ của Tần Quân cũng có tin tức liên quan tới khách sạn Lạc Nhai.

Có người nói khách sạn Lạc Nhai lai lịch không cạn. Đứng sau lưng một vị quái vật khổng lồ. Bách tính bình thường sẽ không vào ở khách sạn Lạc Nhai. Bởi vì khách bên trong phần lớn đều là tu sĩ. Hơn nữa bản thân

khách sạn Lạc Nhai lại có chi dụng cao hơn so với khách sạn khác, khiến cho người phàm phải chùn bước.

- Có thể.

Tần Quân không có ý kiến. Dù sao không phải hắn bỏ tiền.

Đoàn người trực tiếp đi vào khách sạn Lạc Nhai, nhất thời thu hút sự chú ý của phần đông vị khách đang ở bên trong tầng một. Mười hài đồng thật sự quá chói mắt.

Không ai bàn luận. Bọn họ chỉ là lấy ánh mắt khác thường quan sát đám người Tần Quân. Rất nhanh ánh mắt bọn họ liền tập trung vào trên người Đát Kỷ.

Dáng vẻ hại nước hại dân của Đát Kỷ khiến cho những nam tu sĩ này này đều nhìn chằm chằm, lại không có cách nào di chuyển được.

Yến Mạc Bắc đi tới trước quầy, móc ra ngân lượng. Tuy rằng Yến gia gặp biến cố, nhưng trên người hắn cất giấu không ít tiền. Chỉ riêng vàng bạc châu bảo hắn mang theo đều có thể bán được rất nhiều tiền.

- Vị cô nương này, không biết phương danh của nàng là gì? Tại hạ là...

Một tu sĩ trẻ tuổi thoạt nhìn rất chính phái đi tới, nhìn Đát Kỷ cười nói. Hắn còn chưa nói hết lời đã bị Tần Quân một tát đánh bay ra ngoài.

A!

Nữ nhân của lão tử ngươi cũng dám tán!

Tần Quân lắc lắc tay phải hơi tê dại, nghĩ. Đối phương chỉ là tu sĩ Luyện Khí Cảnh tầng tám, nhưng ở trước mặt hắn căn bản không đủ nhìn.

A

Liên tiếp có những âm thanh hít khí lạnh vang lên. Những vị khách đang quan sát đều chấn động nhìn Tần Quân. Thật không nghĩ tới thiếu niên này thoạt nhìn nhu nhược lại lợi hại như vậy.

Trong nháy mắt những ánh mắt đang cố định ở trên người Đát Kỷ đều dời đi. Người thiếu niên kia có thể dễ dàng tát bay Luyện Khí Cảnh tầng tám, thân phận khẳng định không đơn giản. Bọn họ cũng không muốn đắc tội.

Đát Kỷ tuy đẹp, nhưng bọn họ không thể nhúng chàm.

Chưởng quỹ mắt thấy cảnh tượng vừa rồi, hắn vội vàng nháy mắt với các tạp dịch trong góc đang muốn ra tay với Tần Quân.

Tạp dịch của khách sạn Lạc Nhai thoạt nhìn bình thường. Nhưng mỗi người đều là cao thủ Luyện Khí. Đây cũng là bảo đảm nguyên nhân quan trọng an toàn cho khách sạn Lạc Nhai.

Có thể dễ dàng tát bay cao thủ Luyện Khí Cảnh tầng tám, Tần Quân có thể là tồn tại Trúc Cơ Cảnh. Hơn nữa hắn nhỏ tuổi như vậy, rõ ràng lai lịch không nhỏ.

Vì vậy chưởng quỹ lại giảm cho Yến Mạc Bắc một chút phí dụng, để bày tỏ lấy lòng.

Cứ như vậy, đoàn người dọc theo thang lầu đi về phía lầu ba, chuẩn bị nghỉ ngơi một chút.

- Vị công tử ca vừa rồi rốt cuộc là ai vậy?

- Không biết được rõ ràng. Nhưng luôn cảm thấy hình như đã thấy qua ở nơi nào đó.

- Được rồi. Khách sạn Lạc Nhai có bao nhiêu vị khách không chọc nổi chứ?

- Chà chà, thị nữ của hắn thật đẹp. Ta vẫn là lần đầu nhìn thấy được nữ nhân đẹp như vậy.

- Ta cũng vậy. Đáng tiếc, chúng ta cũng chỉ có thể nhìn một chút.

Đám người Tần Quân biến mất ở sau góc của lầu ba. Các vị khác trong đại sảnh ở tầng một lại bắt đầu bàn luận. Bọn họ đều quyết định không nên đi trêu chọc Tần Quân. Về phần tu sĩ trẻ tuổi lúc trước bị Tần Quân một tát đánh bay ra ngoài kia lại xám xịt rời đi. Hắn không còn mặt mũi nào lại ở

lại khách sạn Lạc Nhai nữa.&

------oOo------

Chương 47: Khách sạn Lạc Nhai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi trở lại trong phòng, Tần Quân trực tiếp ở trên giường bắt đầu tu luyện Tử Hồng Lôi Pháp. Tuy rằng tu vi có thể dựa vào hệ thống thăng cấp, nhưng công pháp tiến cảnh phải dựa vào chính hắn.

Thời gian kế tiếp, đám người Tần Quân rất ít khi đi ra khỏi khách sạn Lạc Nhai. Tuy rằng Yến Mạc Bắc nghi ngờ vì sao Tần Quân không được hành động, nhưng lại không dám hỏi nhiều.

Nếu như không có Tần Quân hoặc Đát Kỷ làm bạn, hắn không dám rời khỏi khách sạn Lạc Nhai.

Chỉ chớp mắt, bốn ngày vội vàng trôi qua.

Ngày này, thám tử của Tần Dự rốt cuộc tìm được hành tung của đám người Yến Mạc Bắc.

- Bọn họ tiến vào khách sạn Lạc Nhai sao?

Tần Dự nhíu mày hỏi.

- Đúng vậy! Thuộc hạ tận mắt nhìn thấy được bọn họ ăn ở bên trong khách sạn Lạc Nhai. Nhưng bọn họ vẫn không rời khỏi khách sạn Lạc Nhai.

Thám tử thân mặc cẩm phục màu đen, khuôn mặt bình thường, thuộc về dạng gương mặt đại chúng ném vào trong biển người rất khó lại tìm không ra được. Nhưng khí chất của hắn rất âm u lạnh lẽo. Trong tròng mắt của hắn, trong lúc lơ đãng sẽ lộ ra ánh sáng lạnh lẽo làm cho lòng người khiếp sợ.

Tần Dự xoa cằm bắt đầu suy nghĩ tìm hiểu. Bối cảnh của khách sạn Lạc Nhai quá sâu. Chio dù là hắn cũng không hiểu được bao nhiêu. Nhưng phụ

hoàng tiện nghi của hắn đã từng có ý nhắc nhở hắn. Bất kể hắn làm việc như thế nào, nhưng không được quấy nhiễu khách sạn Lạc Nhai.

Ngay cả hoàng Đế Đô cũng kiêng kỵ, vậy khách sạn này khẳng định không đơn giản.

- Thôi đi. Chờ bọn họ đi ra, lại giải quyết bọn họ. Tiền tài trên người Yến Mạc Bắc cũng không nhiều. Hắn không có khả năng ở lại trong khách sạn Lạc Nhai trong thời gian dài.

Tần Dự phất tay nói. So với việc Yến Mạc Bắc, hắn càng lưu ý tới một phong mật hàm về danh sách đặc sứ của vương quốc Thương Lam đang đặt ở trên bàn.

Tiếp qua năm ngày, cuộc quyết đấu giữa cao thủ hai nước lại sắp bắt đầu. Mà lần này hoàng đế để cho hắn chủ trì dẫn đội, ý nghĩa trọng đại. Hắn không được phép để xảy ra bất kỳ sơ sót nào.

Hắn hiểu rõ đây là phụ hoàng đang tạo thế cho hắn. Nếu như hắn biểu hiện tốt, sẽ đẩy thanh danh của hắn lên tới đỉnh phong. Nhưng ngược lại đúng là tổn thương nặng nề.

Ở thời điểm Tần Dự đang đau đầu vì chuyện cao thủ hai nước quyết đấu, Tần Quân lại nghênh đón một chuyện vui.

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma mỗi tháng một lần đã tới. Kí chủ có lựa chọn triệu hoán ngẫu nhiên hay không?

Đang tu luyện, Tần Quân chợt mở hai mắt ra. Hắn hít sâu một hơi, tâm tình trấn tĩnh, lẩm bẩm nói:

- Không nghĩ tới nhanh như vậy lại đã qua một tháng.

Bất tri bất giác, hắn đã xuyên qua một tháng. Hồi tưởng qua lại các loại chuyện xảy ra, tâm tình hắn không khỏi trở nên phức tạp.

- Đương nhiên phải triệu hoán! Hiện tại liền bắt đầu!

Sau khi Tần Quân thu lại tâm thần, kiên quyết nói. Tuy rằng dưới tay hắn có hai cao thủ siêu cấp Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, nhưng số lượng thủ

hạ vẫn quá ít.

Hắn không khỏi mong đợi. Lần này hắn sẽ lại triệu hoán đến một vị đại thần nào?

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán một Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến tứ đại nguyên soái Quan nguyên soái!

- Quan Vũ (Quan Thánh Đế), đến từ truyền thuyết đạo giáo.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Vũ Đạo Thánh Khí! Thanh Long Trảm Thần Đao! Trảm Mã Đao!

- Thần thông: Phá Tà Phượng Nhãn!

- Vật cưỡi: Thần mã Xích Thố!

- Mức độ trung thành: 85(đầy giá trị 100)!

Trời ơi?

Quan Vũ?

Là Quan Vũ: rượu ấm chém hoa hùng, qua năm cửa ải, chém sáu tướng?

Tần Quân nhất thời há hốc mồm. Suy nghĩ vòng vo một chút, hắn vội vàng hỏi:

- Quan Vũ cũng là thần tiên sao?

- Không sai. Tam Quốc Diễn Nghĩa sau khi trải qua các loại diễn nghĩa và truyền thuyết, Quan Vũ ở dân gian không ngừng được thần hóa. Thậm chí có tên gọi là Vũ Thánh Nhân, Quan Thánh Đế. Hệ thống triệu hoán chính là Quan Vũ trong tứ đại nguyên soái Mã Triệu Ôn Quan.

- Quan Vũ này chính là Quan nguyên soái trấn thủ một trong bốn Thiên Môn lớn của Thiên Đình. Vì bảo vệ tốt Nam Thiên Môn, Ngọc Hoàng Đại Đế nghiêm ngặt lựa chọn nguyên soái trấn môn, thực lực không tầm thường. Bên ngoài còn sẽ có lực uy hiếp vốn có. Quan Vũ vừa vặn phù hợp. Dân gian có các loại phiên bản lời đồn đại, nhưng Mã Triệu Ôn Quan phổ biến nhất. Hhệ thống ở đây cũng thiết lập bốn đại nguyên soái Mã Triệu Ôn Quan!

Tần Quân nghe được nghẹn họng nhìn trân trối. Quan Vũ thật đúng là thành thần, hơn nữa còn là nguyên soái trấn thủ Nam Thiên Môn. Hắn không khỏi liên tưởng đến hình ảnh trong Tây Du Ký. Đáng tiếc đại tướng bên trong trấn thủ Nam Thiên Môn là nhân vật áo rồng, hắn không hề cảm giác được sự tồn tại.

Chỉ có điều nhìn thấy được Quan Vũ chỉ là thực lực Hóa Hư Cảnh tầng chín, hắn nhất thời lại thoải mái. Thực lực như vậy ở trước mặt Tôn Ngộ Không đúng là nhân vật áo rồng.

Dù sao triệu hồi ra tới Thần Ma ký ức đều sẽ một lần nữa bị hệ thống đặt ra. Hắn cũng lười lại tiếp tục tính toán.

- Quan nhị gia à Quan nhị gia, hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng.

Tần Quân ngồi ở trên giường, cảm thán nói. Thời kì tam quốc nhiều anh hùng như vậy. Sau khi Quan Vũ chết thành tựu tuyệt đối tính là đứng đầu. Trong dân gian không biết có bao nhiêu miếu đám người Vũ Thánh, Chư Cát Lượng, Tào Tháo, Lưu Bị, Lữ Bố. Ngược lại chẳng Quan Vũ được tới độ cao hóa thần.

Vừa nghĩ tới Quan Vũ ở trong chuyện Tam Quốc Diễn Nghĩa, mắt Tần Quân không khỏi nhất thời sáng lên. Quan Vũ tuyệt đối là điều kiện tuyển thủ cao thủ quyết đấu tốt nhất!

Quan Vũ của bản thần thoại khẳng định có chiến lực cực cao!

Hơn nữa Quan Vũ là vị Nhân tộc hắn triệu hồi ra.

Lại nói bản thân Quan Vũ chính là tướng lĩnh. Nói không chừng còn có thể mượn lần quyết đấu giữa hai nước này, được hoàng đế nhìn trúng, tiến vào

quân doanh.

Tần Quân càng nghĩ càng phấn khởi. Hắn hận không thể lập tức nhìn thấy Quan Vũ. Chỉ có điều hệ thống thần thoại triệu hoán Thần Ma sẽ xuất hiện ở trong một ngày, không gấp được.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, trong lầu hai của khách sạn Lạc Nhai có một nữ tử áo xanh mặt che lụa mỏng màu xanh đi xuống. Dáng người nàng lả lướt, hai tay nhẹ nắm lại, để xuống bên hông, trắng nõn nà. Thị nữ đi theo bên cạnh nàng cũng có diện mạo rất khả ái, chỉ khoảng chừng mười bốn mười lăm tuổi.

Hai nàng vừa đi ra, liền dẫn tới tất cả các vị khách trong đại sảnh tầng một đều bàn luận ầm ĩ.

- Lại là nữ tử này. Nàng cứ cách ba ngày mới xuống lầu một lần. Rất thần bí!

------oOo------

Chương 48: Quan Thánh Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nửa tháng trước nàng đã tới. Thậm chí có người muốn đến gần, kết quả bị nàng đánh ra một chưởng, bay ra khỏi khách sạn Lạc Nhai.

- A, lợi hại như vậy sao?

- Quan trọng nhất chính là chưởng quỹ đối với điều này lại giống như bịt tai không nghe thấy, không nhìn thấy vậy.

- Có người nói nữ tử này hình như không phải là người của vương quốc Càn Nguyệt.

Đối mặt với tiếng bàn luận của những vị khách nhân, nữ tử áo xanh thờ ơ. Đôi mắt nàng sáng ngời lạnh lùng giống như nước. Ở mi tâm lại có điểm

chu sa. Nếu như không nhìn kỹ, rất khó phát hiện.

Thị nữ không ngồi xuống, mà là đứng ở bên cạnh cười hỏi:

- Tiểu thư, có gì cần, ta đi mua cho ngài.

- Không cần, ngồi xuống đi. Gần đây Vương Đô không yên ổn.

Nữ tử áo xanh lắc đầu nói. Nàng nhìn lướt qua tất cả những vị khách ở tầng một, cuối cùng thất vọng thu hồi ánh mắt.

Tiểu nhị vội vàng đi tới. Thị nữ thay thế nữ tử áo xanh gọi món ăn. Nữ tử áo xanh lại không để ý uống trà, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh. Tuy rằng các tu sĩ còn lại rất tò mò đối với nữ tử áo xanh, nhưng cũng không dám nhìn chằm chằm vào nàng. Bởi vì nữ tử này tu vi cao thâm, lai lịch thần bí.

Khi tiểu nhị bưng thức ăn lênc, khách sạn Lạc Nhai nghênh đón một khách mới. Không ngờ chính là Tần Dự.

Thời khắc này Tần Dự toàn thân mặc áo lam, trong tay phe phẩy một cái quạt giấy, bộ dạng của một công tử phong lưu. Đi theo ở phía sau hắn, còn có Huyết Đao Vương. Huyết Đao Vương cũng thay toàn thân áo đen. Hai người cải trang, rõ ràng tới đây có mục đích mờ ám.

Bọn họ vừa tiến đến, những khách nhân đều quay đầu lại nhìn qua. Ánh mắt bọn họ chủ yếu tập trung ở trên người Huyết Đao Vương.

Người này sát khí quá nặng. Hắn vừa tiến đến liền khiến cho người ta cảm thấy sau lưng ớn lạnh.

Ngay cả nữ tử áo xanh cũng không nhịn được, quay đầu nhìn lại. Ánh mắt của nàng dừng lại ở trên người Huyết Đao Vương một lát liền dời đi. Cuối cùng đôi mắt đẹp rơi vào trên người Tần Dự, nhất thời sáng lên. Nàng thầm nghĩ:

- Còn trẻ như vậy liền đạt được Luyện Khí Cảnh tầng chín. Đúng là thiên tài.

- Chưởng quỹ, nơi này của các ngươi có một vị khách tên là Yến Mạc Bắc hay không?

Tần Dự đi tới trước quầy cười hỏi.

Chưởng quỹ đầu tiên là liếc mắt nhìn Huyết Đao Vương một cái, sau đó lắc đầu nói:

- Khách sạn Lạc Nhai có quy củ của mình, không được tiết lộ tin tức của bất kỳ một vị khách nào. Cho nên ta không biết có hay không.

- Hừ!

Huyết Đao Vương hừ lạnh một tiếng. Khí thế Trúc Cơ Cảnh bạo phát ra, khiến cho bầu không khí tại đại sảnh tầng một trong nháy mắt đông cứng lại.

Không ít vị khách biến sắc. Nhưng có một vài người trên mặt lộ ra vẻ hài hước.

Các tạp dịch trong góc, trong mắt lại lóe lên một cảm giác lạnh lẽo. Sau đó bọn họ đều đi về phía Huyết Đao Vương. Nhưng chưởng quỹ đúng lúc dùng ánh mắt ra hiệu, để cho các tạp dịch đều dừng bước lại.

- Ngũ hoàng tử, lẽ nào ngươi cho rằng dựa vào một tu sĩ Trúc Cơ Cảnh có thể ở khách sạn Lạc Nhai đùa giỡn ngang ngược hay sao?

Chưởng quỹ lạnh lùng nói. Trước đó, trong khách sạn tuy rằng cũng phát sinh mâu thuẫn, nhưng hắn đều giả vờ không nhìn thấy. Chỉ cần không ở bên trong khách sạn tranh đấu là tốt rồi. Tần Quân và nữ tử áo xanh đều xử lý đối thủ trong nháy mắt, cho nên hắn lười nhúng tay.

Nhưng Huyết Đao Vương này làm vậy, không thể nghi ngờ là muốn khiêu chiến với quyền uy của khách sạn Lạc Nhai.

Đồng tử của Tần Dự hơi co lại, sau đó xua tay cười nói:

- Không được vô lễ!

Huyết Đao Vương gật đầu, sau đó thu lại khí thế. Đồng thời ánh mắt hắn

lặng lẽ liếc nhìn về phía các ngõ ngách. Trong nháy mắt vừa rồi, hắn cảm giác được vài luồng sát ý kéo tới, khiến cho hắn giống như rơi vào trong hầm băng.

- Khách sạn Lạc Nhai này rốt cuộc có lai lịch thế nào...

Huyết Đao Vương âm thầm kinh hãi nói.

Những vị khách ở đây lại đưa mắt nhìn nhau. Thật không nghĩ tới công tử này lại là ngũ hoàng tử triều đại đương thời.

Ở Vương Đô, có người nào không biết Tần Dự là có hoàng tử khả năng nhất trở thành thái tử?

Duy nhất chỉ có nữ tử áo xanh kia lại lắc đầu. Nàng nhẹ giọng thở dài:

- Ban đầu còn tưởng là một thiên tài. Không nghĩ tới là hoàng tử.

Những lời này có ý nghĩa khác biệt rất lớn. Các vị khách chung quanh đều nghe hiểu được ý của nàng. Thân là hoàng tử, khẳng định có rất nhiều tài nguyên. Cho nên cái danh thiên tài không phù hợp với thực tế.

Khóe miệng Tần Dự giật một cái. Hắn theo bản năng xoay người nhìn về phía nữ tử áo xanh kia. Nhưng hắn chỉ có thể nhìn thấy được bóng lưng của nàng.

- Chưởng quỹ, có thể thu xếp cho con ngựa yêu của ta hay không?

Một âm thanh trung khí mười phần bỗng nhiên từ cửa lớn truyền đến, giống như tiếng sấm. Người tu vi hơi yếu thậm chí có một cảm giác màng tai đau đớn.

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn lại. Chỉ thấy một đại hán khôi ngô thân mặc y phục màu xanh lục đi tới. Hắn thân cao chín thước, râu dài hai thước, mắt xếch, lông mày như vẽ, mặt đỏ như trái táo, môi giống như tô son. Hắn giống như một tháp sắt, tản ra khí thế bá đạo nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt.

Người tới thình lình là Quan Vũ Quan Thánh Đế do Tần Quân triệu hồi ra!

- Khí phách thật mạnh

Tần Dự nhìn chằm chằm vào Quan Vũ trong lòng kinh ngạc thán phục không thôi. Hắn trà trộn trong hai giới quân chính, khả năng quan sát vô cùng độc đáo. Quan Vũ tuyệt đối không phải là người tầm thường.

Quan Vũ phát ra khí thế bá đạo như vậy, hắn chỉ mới nhìn thấy qua ở trên người một người. Đó chính là đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh!

Hơn nữa Quan Vũ phát ra, cảm giác áp bách này còn mạnh hơn Nam Mãnh!

Không chỉ có hắn, những người khác cũng bị chấn động. Huyết Đao Vương luôn luôn cuồng ngạo nhìn thấy được Quan Vũ nhất thời lại bối rối. Ngay cả nữ tử áo xanh cũng không nhịn được nhíu mày quan sát Quan Vũ.

- Một đại hán tốt!

Chưởng quỹ tán thưởng một tiếng. Hắn vội vàng sai tiểu nhị đi giúp Quan Vũ dẫn ngựa đi.

- Khách quan, ngươi muốn ở lại sao?

Chưởng quỹ thận trọng hỏi. Thân là thương nhân, hắn hiểu rõ người nào có thể chèn ép, người nào không nên đắc tội.

Hắn quen biết bao người, thậm chí cường giả Kim Đan Cảnh mắt cũng từng thấy qua. Nhưng từ trước tới nay, hắn chưa từng gặp phải cường giả khí thế trùng thiên giống như Quan Vũ vậy.

Quan Vũ vuốt râu gật đầu nói:

- Không sai.

Trong khi nói chuyện đôi mắt phượng của hắn nhìn qua một lướt tất cả mọi người ở đó. Ánh mắt hắn đảo qua chỗ nào, không có ai dám nhìn thẳng vào hắn.

------oOo------

Chương 49: Vũ Thánh bá đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay cả nữ tử áo xanh lúc trước không để Tần Dự ở trong mắt cũng theo bản năng cúi đầu, trong lòng kinh hãi nghĩ:

- Uy áp thật mạnh. So với trưởng lão thánh giáo ta còn muốn khủng khiếp hơn!

- Ta nhất định phải lôi kéo hắn!

Toàn thân Tần Dự hưng phấn run rẩy. Hiện nay ngăn cản lớn nhất của hắn trên con đường xưng hoàng chính là Nam Mãnh. Tuy rằng hắn ở trong triều đã lôi kéo rất nhiều đại thần, nhưng đội quân của vương quốc Càn Nguyệt lại bị Nam Mãnh nắm chặt. Hắn căn bản không có cơ hội nhúng tay vào.

Trước khi chết, Quan Vũ đó là dũng tướng. Sau khi chết thành thần, tu vi của hắn tăng vọt. Khí tức dũng tướng, người bình thường làm sao có thể so sánh được.

Nếu như hắn Nam Mãnh đứng chung một chỗ, khí thế của Nam Mãnh cũng phải thấp hơn hắn một đoạn.

- Vị tiền bối này...

Tần Dự ôm quyền hành lễ nói. Thân là ngũ hoàng tử không ngờ hành lễ với người. Nhưng những vị khách có mặt ở đây đều không kinh ngạc.

Nguyên nhân không có gì khác. Vị đại hán khôi ngô giống như tháp sắt này quá mạnh mẽ!

Chỉ là liếc mắt nhìn đã khiến cho người ta phát sinh suy nghĩ không thể địch lại được, càng chưa nói tới chiến đấu.

Quan Vũ lúc trước làm người đã vô cùng cao ngạo, càng chưa nói tới sau khi thành thần, vẫn đợi ở Thiên Đình. Hệ thống triệu hồi ra Quan Vũ chỉ sửa lại ký ức. Nhưng bản lĩnh và tính cách vẫn giống như bình thường.

Cho nên hắn cũng không thu lại khí thế của mình.

Hóa Hư Cảnh tầng chín, cách Địa Tiên Cảnh chỉ thiếu chút nữa. Hắn tùy ý phát ra khí thế liền giống như mặt trời chói mắt.

- Đi sang một bên. Ta bình sinh ghét nhất loại người lấy thế đè người như người. Cho dù ngươi là hoàng tử.

Quan Vũ khoát tay nói. Tần Dự nghe được gương mặt co quắp, tim mơ hồ phát đau.

Đại ca, rốt cuộc ai lấy thế đè người chứ?

Toàn bộ mọi người bên trong khách sạn đều bị khí thế của ngươi ép tới không dám thở mạnh...

Trong lòng Tần Dự thầm tức giận mắng. Nhưng hắn cũng không dám biểu hiện ra ngoài. Hắn rất sợ Quan Vũ lập tức bóp nát cổ họng của hắn.

Quan Vũ hình như nhận thấy được sự bất mãn của hắn, liền liếc mắt nhìn về phía hắn. Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng lui về phía sau.

- Không quấy rầy tiền bối nghỉ ngơi.

Tần Dự chắp tay nói, sau đó liền dẫn theo Huyết Đao Vương rời đi. Ánh mắt khác thường của những vị khác xung quanh bắn tới, khiến cho hắn cảm thấy xấu hổ vô cùng. Hắn hiểu rõ ngày hôm nay qua đi, toàn thành đều sẽ bàn luận về chuyện này.

Tuy rằng tức giận, nhưng hắn không dám tức giận đối với Quan Vũ. Thậm chí hắn càng thêm khát vọng có được Quan Vũ.

Nếu như thu phục được Quan Vũ, chuyện cười này sẽ lại biến thành giai thoại.

Sau khi đi ra khỏi khách sạn Lạc Nhai, Huyết Đao Vương không nhịn được cảm thán nói:

- Người vừa rồi thật mạnh. Chỉ một ánh mắt của hắn đã khiến cho ta có một loại cảm giác hít thở không thông.

Tần Dự gật đầu nói:

- Nếu để cho hắn tham dự cuộc so đấu cùng vương quốc Thương Lam sắp tới, chúng ta tuyệt đối có thể thắng!

Lần đầu tiên khi vừa nhìn thấy được Quan Vũ đầu, hắn liền cho rằng Quan Vũ mạnh hơn Nam Mãnh. Loại cảm giác này thật khó hiểu khiến cho hắn càng thêm hiếu kỳ đối với Quan Vũ.

Hôm nay, hắn vốn muốn giải quyết Yến Mạc Bắc. Nhưng bởi vì Quan Vũ, khiến cho sự chú ý của hắn trong nháy mắt xoay chuyển. Hắn trực tiếp ném Yến Mạc Bắc ra sau đầu.

...

Bên trong khách sạn Lạc Nhai, Quan Vũ tìm được một bàn không người ngồi xuống. Lực chú ý của các vị khách còn lại đều tập trung ở trên người hắn. Không ai dám nói chuyện lớn tiếng. Tất cả đều xì xào bàn tán. Quan Vũ tập mãi thành thói quen, cũng không nổi giận.

Hắn là xuất thân quân nhân. Sau khi võ nghệ đại thành, hắn đi đến chỗ nào cũng đều trở thành tiêu điểm chú ý. Sau tập được phương pháp tu tiên, khiến cho khí chất càng thêm cuồng bạo.

- Tiểu thư, người này hoàn toàn không thu liễm khí thế, thực sự không để người vào mắt.

Thị nữ nhìn nữ tử áo xanh nhỏ giọng nói. Đối với điều này, nữ tử áo xanh lắc đầu cười:

- Nếu như hắn phát ra tất cả khí thế, khách sạn Lạc Nhai này trong nháy mắt sẽ bị san thành bình địa.

- Lợi hại như vậy sao...

Thị nữ cả kinh, cái miệng nhỏ nhắn mở ra.

Đúng lúc này, từ trên lầu ba truyền đến tiếng vui đùa ầm ĩ của một đám hài đồng. Chỉ thấy Tần Quân dẫn theo Yến Tam và mười hài đồng đi xuống.

Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Yến Mạc Bắc cùng với ba gã người hầu của hắn theo sát phía sau.

- Lại nói Quan Vũ này, rượu Tào Tháo ban thưởng cho hắn còn chưa lạnh liền cầm đầu của Hoa Hùng tới. Chư hầu các lộ cả kinh, sắc mặt đại biến...

Tần Quân đang kể cho các hài đồng về Tam Quốc Diễn Nghĩa. Bởi vì bất ngờ triệu hoán đến Quan Vũ, vì vậy hắn nhất thời cao hứng lại nói với những người khác về chuyện của Quan Vũ. Kết quả khiến cho đám hài đồng hứng thú, quấn quít đòi tiếp tục nghe tiếp.

Quan Vũ ngồi ở tầng một biến sắc, đứng dậy. Tất cả mọi người cả kinh, theo bản năng cũng đứng lên theo. Bầu không khí khẩn trương, khiến người ta không dám há mồm thở dốc.

Tất cả mọi người đang kinh ngạc nghi ngờ. Gia hỏa này làm sao vậy?

Tần Quân đi tới tầng một cũng phát hiện ra bầu không khí có cái gì đó không đúng. Ánh mắt hắn tự nhiên mà vậy rơi vào trên người Quan Vũ. Trên mặt hắn nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Hình tượng Quan Vũ khắc sâu vào lòng người. Mỗi người Hoa Hạ vừa nhìn thấy hắn đều có thể đoán ra thân phận của hắn. Toàn thân mặc y phục màu xanh lục, cao lớn uy mãnh, khuôn mặt đỏ bừng giống như trái táo đỏ. Hơn nữa chòm râu dài. Cách xưng hô công râu dài đẹp cũng không có khả năng chỉ là hư danh.

Những vị khách này cũng nhận ra Tần Quân đã tới. Lúc đầu Tần Quân một tát đánh bay một tu Luyện Khí Cảnh cao giai ở khách sạn Lạc Nhai vẫn là trọng tâm bàn tam kéo dài không suy.

Bây giờ thấy Tần Quân và Quan Vũ bất ngờ đối diện, bọn họ cũng không khỏi tiếc nuối. Công tử ca này gặp phải tai ương rồi!

- Điện hạ, thuộc hạ tới muộn. Mong rằng điện hạ không trách!

Quan Vũ bước nhanh đi tới trước mặt Tần Quân, quì một gối ôm quyền nói. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy sắc mặt mọi người trở nên khiếp sợ.

A

Tên đại hán khủng khiếp này không ngờ là thủ hạ của công tử ca này?

Nữ tử áo xanh cũng trợn trừng đôi mắt đẹp, cẩn thận quan sát Tần Quân. Trong lòng nàng dâng lên sóng to gió lớn. Nàng liếc mắt liền nhìn ra được Tần Quân có tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng sáu. Thoạt nhìn tuổi tác không chênh lệch so với ngũ hoàng tử lúc trước, lại có tu vi như thế.

Thiên tài!

Thiên tài chân chính!

------oOo------

Chương 50: Quân công tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quan nhị gia, ngươi rốt cuộc đã tới!

Tần Quân kích động kêu lên. Hắn gọi ra một tiếng này, khiến cho Yến Tam và đám hài đồng ngạc nhiên nhìn về phía Quan Vũ.

Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển lại lộ ra vẻ mặt kiêng kỵ nhìn Quan Vũ. Từ trên người Quan Vũ, bọn họ cảm giác được một tia nguy hiểm.

Tên đại hán khôi ngô này cũng là cường giả Hóa Hư Cảnh!

- Thời điểm thuộc hạ tập võ từng được tổ tiên của Từ quý phi chiếu cố, đồng ý sau khi tu vi đại thành sẽ trợ giúp cho tử tôn của hắn. Thuộc hạ biết được lúc này điện hạ rơi vào trong tình cảnh nguy cấp, cố ý tới cứu viện, một đường điều tra, mới phát hiện điện hạ không ngờ lại nhớ tới Vương Đô.

Quan Vũ thổn thức không thôi. Từ quý phi chính là mẫu phi tiện nghi của Tần Quân, ba năm trước đây cũng đã chết vì bệnh.

Không thể không nói, hệ thống an bài thân phận cho Quan Vũ thực sự cẩn

thận, giải thích như vậy người ngoài muốn điều tra cũng không được. Bởi vì liên lụy tới tổ tông Từ gia. Từ gia lớn như vậy đã tiêu vong, chỉ còn lại có Tần Quân.

- Công tử này rốt cuộc có thân phận gì?

- Ngươi không nghe được tên đại hán này gọi hắn là điện hạ sao?

- A? Ngươi vừa nói, ta đột nhiên cảm thấy hình như đã từng nhìn thấy vị công tử này.

- Lẽ nào hắn cũng là hoàng tử?

- Không thể nào đâu? Ngũ hoàng tử lúc trước hắn còn chưa từng để vào mắt kìa.

Các vị khách trong khách sạn Lạc Nhai lại bàn luận ầm ĩ. Lúc trước Quan Vũ vẫn chấn áp toàn bộ khách sạn, không ngờ quì một gối về phía Tần Quân, khiến cho bọn họ thật lâu cũng khó có thể phục hồi lại tinh thần.

Ánh mắt của nữ tử áo xanh càng sáng quắc nhìn Tần Quân, giống như sói nhìn thấy được dê.

Tần Quân vội vàng ra hiệu Quan Vũ đứng lên. Sau đó hắn giới thiệu với mọi người ở phía sau:

- Vị này chính là Quan Vân Trường nghĩa bạc vân thiên, Quan Vũ!

Lúc trước Tần Quân vừa nói đến chuyện Quan Vũ hâm rượu chém Hoa Hùng, khiến cho những hài đồng này đều sùng bái đối với Quan Vũ không thôi. Ngay cả Yến Mạc Bắc cũng kinh hãi nhìn Quan Vũ.

Hắn nắm giữ thương hội đã có hơn hai mươi năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được khí thế giống như của đại hán khôi ngô này. Hắn chỉ đứng ở đó bất động lại khiến cho người ta một loại cảm giác áp bách vô địch. Rất khó tưởng tượng được Quan Vũ mạnh như thế nào.

Nghĩa bạc vân thiên!

Ánh mắt Quan Vũ nhất thời sáng lên. Cái hình dung này quả thực khen

đến tâm khảm của hắn đi. Trong nháy mắt thiện cảm đối với Tần Quân đã bay lên đến cực hạn.

Càng nhìn Tần Quân, hắn càng cảm thấy cực kỳ giống với ân công năm đó, khiến cho ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân càng thêm hiền lành.

Cùng lúc đó, chưởng quỹ khách sạn Lạc Nhai cũng nhíu mày nhìn về phía Tần Quân, không biết đang suy nghĩ điều gì.

- Nàng gọi là Đát Kỷ, tồn tại cùng một cảnh giới với ngươi. Nó gọi là Hạo Thiên Khuyển, ngàn vạn không nên coi khinh nó.

Tần Quân giới thiệu cho Quan Vũ. Yến Mạc Bắc âm thầm rơi lệ. Ta không ngờ không bằng một con chó!

Vì sao không giới thiệu ta...

Quan Vũ vuốt râu nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ, trong mắt thoáng hiện ra cảm giác lạnh lẽo. Rõ ràng hắn nhìn ra được Đát Kỷ không phải là Nhân tộc. Về phần Hạo Thiên Khuyển, hắn tạm thời vẫn nhìn không thấu.

Đồng thời ấn tượng trong lòng Quan Vũ đối với Tần Quân cũng có phần đổi mới. Có thể thu phục cường giả Hóa Hư Cảnh như Đát Kỷ này, Tần Quân khẳng định không phải tệ hại giống như trong lời đồn đại. Lại thêm bản thân hắn nữa, toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt còn có ai có thể ngăn cản được bọn họ?

Nghĩ đến đây, Quan Vũ không khỏi sinh lòng hào khí.

Trước đây hắn chính là xuất thân võ tướng, lần này tuy là nhận lời hứa, nhưng trái tim rong ruổi sa trường của hắn lại không có lạnh xuống.

- Tiểu nhị, mang thức ăn lên! Lấy hết thức ăn ngon nhất trong khách sạn tới cho ta!

Tần Quân dũng mãnh kêu lên. Sắc mặt Yến Mạc Bắc lại nhăn nhó một hồi. Bởi vì Tần Quân tiêu chính là tiền của hắn.

- Ha ha, khách sạn Lạc Nhai hôm nay nghênh đón người mạnh như vậy, là vinh hạnh của khách sạn chúng ta. Hôm nay ta đại biểu khách sạn mời

khách. Mời tất cả các vị khách, để bày tỏ sự hoan nghênh đối với công tử và tiền bối!

Chưởng quỹ bỗng nhiên cười nói, dẫn tới tất cả các vị khách vỗ tay tán thưởng.

Tần Quân quay đầu lại, liếc mắt nhìn chưởng quỹ, khẽ cười nói:

- Chưởng quỹ đủ hào khí. Bằng hữu này ta nhận!

Nếu như người bình thường nói như vậy, chưởng quỹ khách sạn Lạc Nhai nhất định sẽ cười to. Nhưng do hắn tới nói, lại khiến cho người ta cảm thấy rất hợp lý.

Thực lực bản thân Tần Quân lại không tầm thường. Hơn nữa hắn còn thu phục được lợi người có khí thế cuồng bạo như Quan Vũ. Bất tri bất giác những vị khách ở đây đều coi hắn thành nhân vật lớn.

- Có thể trở thành bằng hữu cùng công tử, là vinh hạnh của ta. Kể từ hôm nay, công tử ở bên trong khách sạn Lạc Nhai, tất cả tiêu dùng ta tới bao hết!

Chưởng quỹ vỗ ngực cười nói, dẫn tới những người khác không ngừng có ao ước đối với Tần Quân.

Hắn chỉ là chưởng quỹ của khách sạn Lạc Nhai này, cũng không phải là chủ nhân thật sự. Cho nên hắn chỉ có thể nhận bao phần tiêu xài của Tần Quân. Nhưng đây vẫn là một khoản không nhỏ.

Ngay cả Yến Mạc Bắc cũng không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Thương hội Yến Bắc ở Vương Đô truyền thừa gần trăm năm. Hắn lại biết khách sạn Lạc Nhai có lai lịch không nhỏ. Không nghĩ tới Tần Quân có thể thu được sự tôn trọng của khách sạn Lạc Nhai.

Chỉ có điều, khi lại nhìn về phía Quan Vũ, chấn động trong lòng hắn lại giảm bớt.

Tên đại hán này có hình tượng và khí thế khiến người ta bị trùng kích thật sự quá lớn!

Thức ăn rất nhanh được đưa lên bàn. Tần Quân và Quan Vũ càng nói càng hòa hợp. Tần Quân biết được tính cách của Quan Vũ, vì vậy chuyên môn nói một ít sự tích Triệu Tử Long một mình cưỡi ngựa cứu chủ, Nhạc Phi tận trung báo quốc. Quan Vũ nghe được nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lập tức làm ra một hồi sự nghiệp.

- Thiếu niên này quả thật không tầm thường.

Nữ tử áo xanh ở cách đó không xa tán thưởng nói. Thị nữ bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt mê trai nhìn về phía Tần Quân.

Bình thường, bộ da của Tần Quân vốn cũng được. Hơn nữa hắn lại kể về một ít sự tích anh hùng, khiến cho hình tượng của hắn không khỏi trở nên cao lớn. Ngay cả những vị khách khác cũng không tránh được, cảm thấy kính phục.

Tuổi còn trẻ đã biết rõ nhiều sự tích anh hùng như vậy.

Vì tăng thêm hiệu quả, Tần Quân vẫn cố ý thần hóa thực lực của đám người Triệu Tử Long, Nhạc Phi. Ví dụ như Triệu Tử Long thâm nhập năm trăm vạn hùng binh, giết được bảy tiến bảy lùi, người lại hoàn toàn không sao cả.

&

------oOo------

Chương 51: Quân công tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng rồi, nhị gia, tiểu tử này là thiên tài Thánh Linh Căn, thuộc tính là phong. Thế nhưng ta không có công pháp thuộc tính phong nào. Không biết ngài có hay không?

Tần Quân gọi Yến Tam tới bên cạnh nhẹ giọng nói.

Thuộc tính linh căn hiếm có được gọi chung là Thánh Linh Căn, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Yến Mạc Bắc vừa nghe, thiếu chút nữa cả kinh nhảy dựng lên.

Mà các vị khác còn lại vẫn lắng nghe Tần Quân nói chuyện, lúc này càng nghẹn họng nhìn trân trối.

Thánh Linh Căn?

- Qua đây, ta xem một chút!

Quan Vũ cau mày nói. Hắn cũng hiểu rõ thiên tài Thánh Linh Căn có bao nhiêu hiếm có và trân quý.

Nữ tử áo xanh càng thất thố bóp nát chén trà trong tay, xoay người trở lại. Trong đôi mắt đẹp của nàng đầy vẻ chấn động.

Yến Tam thông minh linh lợi đi tới trước mặt Quan Vũ. Chỉ thấy Quan Vũ nâng tay phải lên đặt tại thiên linh cái của hắn. Linh lực từ trong cơ thể hắn dâng trào bạo phát, khiến cho tất cả mọi người bên trong khách sạn cảm giác ngực bị búa tạ đánh một đòn.

Khóe miệng Tần Quân cong lên. Hắn cũng không sợ tin tức Yến Tam là Thánh Linh Căn truyền đi. Có liên quan đến cái lông chim. Đát Kỷ cùng với Hạo Thiên Khuyển ở đây, ai có thể từ trong tay hắn cướp đi Yến Tam?

Hắn đây là muốn tạo thế. Trước khi gặp mặt hoàng đế làm ra một danh tiếng cường thế. Dưới tay mình có cường giả, còn có thiên tài siêu cấp!

Sau này hoàng đế còn muốn giận chó đánh mèo đối với hắn, phải suy nghĩ một chút xem cổ tay của mình có đủ sức lực hay không đã.

Rất nhanh, Quan Vũ đưa tay ra, vẻ mặt phức tạp cảm thán nói:

- Đúng là đơn linh căn thuộc tính phong.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó đều ồ lên. Trong xương cốt Quan Vũ phát ra ngạo khí, bọn họ đều có thể cảm nhận được. Bọn họ cũng tin tưởng Quan Vũ sẽ không nói láo.

- Vừa vặn, ta từng ngẫu nhiên có được một bộ công pháp thuộc tính

phong. Đợi lát nữa ta sẽ truyền lại cho hắn.

Quan Vũ hào sảng nói. Tần Quân nghe được liền vui vẻ.

Yến Mạc Bắc càng mừng rỡ như điên. Hắn hiểu rõ một thiên tài tư chất Thánh Linh Căn có ý nghĩa như thế nào.

Yến gia bọn họ sắp quật khởi!

Chỉ là vừa nghĩ tới ngày xưa Yến gia vắng vẻ đối với Yến Tam, hắn không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Người ta không phải là phế vật, chỉ là Yến gia bọn họ mắt chó không có tròng!

Nhưng nếu không có gặp được Tần Quân, hắn thậm chí có khả năng coi Yến Tam thành kẻ bỏ đi. Nghĩ đến đây, trong lòng hắn nghĩ lại mà sợ hãi. Hắn thiếu chút nữa thẹn với liệt tổ liệt tông!

- Ha ha, uống rượu dùng bữa đi!

Tần Quân phất tay cười nói. Quan Vũ vuốt râu cười. Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tần Quân càng thêm thoả mãn. Đừng nói trước đó là hai vị cường giả Hóa Hư Cảnh. Tần Quân sớm nắm trong tay một thiên tài Thánh Linh Căn. Ánh mắt như vậy, cho dù là hắn cũng cảm thấy không bằng....

Tiểu tử này có tiềm chất làm hoàng đế!

Rất nhanh liền có người ngồi không yên. Bọn họ bưng rượu tới chào hỏi Tần Quân, Tần Quân ai đến cũng không cự tuyệt, không sĩ diện, cùng bọn họ uống rượu cười đùa.

Khi có người hỏi cách xưng hô của hắn, hắn chỉ thản nhiên cười nói:

- Gọi Quân công tử là được rồi!

Cảm giác thích thể hiện thật sự thoải mái!

Nơi nào có người nơi đó liền có giang hồ!

Trong giới tu sĩ lại là giang hồ lớn hơn nữa. Chuyện đã xảy ra ở bên trong khách sạn Lạc Nhai giống như mọc chân chạy ra khắp toàn bộ Vương Đô. Đầu tiên là một cường giả thần bí không để cho ngũ hoàng tử mặt mũi. Sau xuất hiện một Quân công tử thu phục vị cường giả thần bí này. Hơn nữa, dưới tay của Quân công tử lại có một thiếu niên thiên tài Thánh Linh Căn.

Mấy tin tức này cực kỳ mạnh mẽ, khiến cho tu sĩ toàn thành đều đang bàn luận ầm ĩ. Quân công tử cái tên này còn một lần liền nổi tiếng.

Đề tai câu chuyện của các tu sĩ lúc trà dư tửu hậu trên cơ bản đều xoay xung quanh trên người Quân công tử. Hơn nữa gần đây bởi vì chuyện hai nước so đấu, Vương Đô tập trung không ít tu sĩ từ phần đất bên ngoài tới, khiến cho thân phận của Quân công tử càng thêm thần bí, cũng được các đại môn phái, gia tộc nhớ kỹ.

Mà Quan Vũ trải qua truyền miệng của các tu sĩ, nghiễm nhiên biến thành tồn tại khủng khiếp giống như hung ma.

Cũng may vương quốc Càn Nguyệt tuy rằng chịu sự quản lý của chính đạo, nhưng cũng không ngoan cố đến mức vừa nghe được tin đồn liền muốn bao vây tiễu trừ người khác.

Ngày thứ hai sau khi chuyện xảy ra.

Dự Vương Cung, ở đây chính là cung điện của ngũ hoàng tử Tần Dự.

Ở gần hoàng cung có rất nhiều hoàng tử. Nhưng duy nhất chỉ có Tần Dự được ở lại trong một tòa vương cung. Điều này có ý nghĩa không tầm thường.

Lúc này, Tần Dự ngồi ở bên trong thư phòng, vẻ mặt âm trầm. Đứng trước mặt hắn là Huyết Đao Vương và một nam tử áo đen. Tên nam tử áo đen này thậm chí còn mang một cái khăn đen che khuất hơn phân nửa khuôn mặt, như bóng với hình.

- Thế nào? Đã điều tra ra được lai lịch của vị Quân công tử kia hay không?

Hai tay Tần Dự bắt chéo ở sau lưng, trầm giọng hỏi.

Hắn vô cùng khát vọng có thể nhận được Quan Vũ. Khi hắn nghe được Quan Vũ bái Quân công tử thần bí kia, hắn thiếu chút nữa đã tức giận đến thổ huyết.

Trong vô hình, hắn cũng bởi vì Quan Vũ, đã thấp hơn Quân công tử một đoạn.

Khi đối mặt với hắn, Quan Vũ ném mặt mũi của hắn. Nhưng hắn vừa xoay người liền bái Quân công tử, đơn giản là đánh vào mặt hắn.

Có người nói diện mạo của Quân công tử trẻ tuổi giống như hắn.

- Không điều tra ra được. Hắn lại giống như đột nhiên xuất hiện. Ngay cả ở chỗ của thành vệ cũng không có đăng ký tin tức của hắn.

Người áo đen nhỏ giọng nói. Trong khi nói chuyện, hắn lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một bức họa đưa cho Tần Dự, cũng nói rõ:

- Đây là do một vị thực khách nào đó tại khách sạn Lạc Nhai vẽ tướng mạo của Quân công tử.

Tần Dự giật lại vừa nhìn, trên mặt lộ ra biểu tình dường như đang suy nghĩ.

Nếu như Tần Quân nhìn thấy được, khẳng định sẽ cười ra nước tiểu.

Trời ạ, ngoại trừ có thể nhìn ra đại khái ngũ quan, còn có thể nhìn ra được cái gì chứ!

Hoàn toàn thích hợp với bất kỳ công tử ca nào.

Tần Dự căn bản không có cách nào từ trên bức tranh này nhìn ra được bóng dáng của Tần Quân. Hắn thu hồi bức họa, ngẩng đầu nói:

- Tin tức về Quân công tử, các ngươi phải tiếp tục điều tra!

- Còn nữa, ba ngày sau, chính là chuyện hai nước so đấu. Bất cứ chuyện gì cũng phải đẩy lại sau.

Tần Dự trầm giọng nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Huyết Đao Vương.

Huyết Đao Vệ thấy vậy, mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

------oOo------

Chương 52: Nam công chúa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Đao Vệ thoạt nhìn rất lãnh khốc, nhưng thích nhất là chèn ép dân nữ. Nếu không phải hắn có thực lực mạnh mẽ, còn có thể huấn luyện Huyết Đao Vệ, bằng không Tần Dự đã sớm diệt trừ hắn.

- Được rồi, đi xuống đi!

Tần Dự khoát tay nói. Huyết Đao Vương và người áo đen vội vàng rời khỏi thư phòng.

Một lần nữa ngồi vào trước bàn đọc sách, chân mày Tần Dự vẫn không hề giãn ra. Hắn nhìn về phía danh sách đặc sứ của vương quốc Thương Lam trên mặt bàn, thật lâu không có cách nào hoàn hồn.

- Lần này, vương quốc Càn Nguyệt gặp phiền phức lớn.

...

Ngày này, Tần Quân dẫn theo Yến Tam đi tới trước phòng Quan Vũ gõ cửa. Giọng nói của Quan Vũ truyền đến:

- Điện hạ đẩy cửa vào đi.

Mặc dù cách một cánh cửa, hắn cũng có thể biết được đang đứng ở ngoài cửa là ai.

Vào cửa sau, Tần Quân liền nhìn thấy được Quan Vũ đang ngồi ngay ngắn ở trước bàn uống trà. Sau khi Tần Quân đóng cửa lại, nhìn hắn cười hắc hắc nói:

- Nhị gia, ta mặt dày dẫn theo Tam nhi đến, hi vọng ngài có thể truyền thụ cho hắn công pháp thuộc tính phong.

Quan Vũ vuốt râu lắc đầu nói:

- Hôm qua ta đã đáp ứng điện hạ. Hơn nữa thiên tài Thánh Linh Căn ta vẫn là lần đầu nhìn thấy.

Đối với chuyện vì sao Tần Quân gọi mình là nhị gia, hắn tuy rằng không rõ, nhưng cảm giác sử dụng rất được.

Ít nhất là một cách gọi tôn trọng.

- Nhị gia, nói một chút xem, linh căn là gì? Ta chung quy nghe được, tu sĩ phải có linh căn, mới có khả năng tu luyện.

Tần Quân tò mò hỏi. Tiền thân không học vấn không nghề nghiệp. Bản thân Tần Quân lại vừa chuyển kiếp tới một tháng. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển lại là yêu. Cho nên đối với kiến thức thông thường của tu sĩ Nhân tộc, hắn có rất nhiều chỗ không hiểu.

Quan Vũ lộ vẻ quái dị nhìn hắn, nói:

- Linh căn thật ra là để chỉ thuộc tính luyện khí. Ví dụ như tiểu tử này, là tiềm chất phong linh căn, thật ra chính là ý tứ thuộc tính phong.

Phụt

Mặt Tần Quân đỏ lên. Đổ mồ hôi, hóa ra chính là thuộc tính. Mình còn tưởng rằng linh căn thật sự là cái cây gì đó.

Sau đó Tần Quân lại thỉnh giáo một hồi về những vấn đề mình gặp phải ở trong tu luyện. Quan Vũ đều kiên trì trả lời. Sau khi liên tục hỏi năm vấn đề, Tần Quân liền tự cảm thấy mình nên rời đi, lưu lại thời gian cho Quan Vũ và Yến Tam.

Sau khi ra cửa, Tần Quân cũng không trở về phòng, mà cảm thấy buồn chán muốn xuống lầu uống chút rượu tiêu khiển một hồi.

Cùng lúc đó, khách sạn Lạc Nhai nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

- Quân công tử? Ở nơi nào? Lôi ra đây để cho bản cô nương nhìn một cái!

Một giọng nữ tử giống như chim hoàng oanh, linh hoạt kỳ ảo truyền vào khách sạn Lạc Nhai. Chỉ thấy một thiếu nữ áo vàng đi đến. Đi theo phía sau là bốn gã thị vệ tu vi Luyện Khí Cảnh tầng tám.

Thiếu nữ khuôn mặt tinh xảo, dáng người tuy rằng không cao gây, nhưng thoạt nhìn thông minh khéo léo, linh động. Trên đôi mắt to, hàng lông mi dài lúc đóng lúc mở. Trong mắt nàng đều là vẻ giảo hoạt. Cái miệng nhỏ giống như đóa hoa anh đào cong lên thật cao, độ cong cũng có thể làm giá treo áo.

Nàng vừa tiến đến, người bên trong khách sạn cũng không lộ ra vẻ kinh diễm, trái lại lộ ra vẻ bất đắc dĩ và sợ hãi.

Thiếu nữ này mặc dù xinh đẹp, nhưng thân phận không bình thường. Không có người nào dám nhúng chàm nàng một sợi lông.

Bởi vì nàng tên gọi Nam Ngọc Tâm.

Cha nàng ở Vương Đô thậm chí cả vương quốc là nhân vật hết sức quan trọng. Đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh, cường giả Thuế Phàm Cảnh. Mặc dù mới vào tầng một, nhưng hắn tuyệt đối là chiến lực mũi nhọn nhất của vương quốc. Về phần cường giả Thuế Phàm Cảnh của ba đại tông môn, bình thường cũng sẽ không hỏi tới quốc sự. Trừ khi vương quốc Càn Nguyệt gần như rơi vào tình cảnh diệt quốc, bọn họ mới có thể ra tay.

Chưởng quỹ vừa nhìn thấy Nam Ngọc Tâm hăng hái bừng bừng, nhất thời cảm thấy nhức đầu.

Cô nãi nãi này sao lại tới đây vậy?

- Quân công tử? Hắn ở nơi nào?

Nam Ngọc Tâm kích động kêu lên, dường như muốn cùng Quân công tử đại chiến một trận.

Tần Quân vừa mới vừa đi tới góc lầu, liếc mắt liền nhìn thấy được Nam Ngọc Tâm. Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng lui về phía sau.

Tiền thân tuy rằng ở Vương Đô nổi tiếng hoàn khố, nhưng sợ nhất một người. Đó chính là Nam Ngọc Tâm.

Thân là nữ nhi của đại tướng quân, Nam Ngọc Tâm có thiên phú luyện khí rất tốt. Mười lăm tuổi nàng liền đạt được Luyện Khí Cảnh tầng bảy. Bên trong thế hệ trẻ tuổi, không có ai có thể áp chế nàng. Rất rõ ràng bên trong đó bao gồm cả tiền thân của Tần Quân.

Bởi vì tiền thân bình thường khi dễ người, khiến cho Nam Ngọc Tâm mỗi lần nhìn thấy hắn đều đánh cho béo người. Đương nhiên bên trong nhất định là có nguyên nhân chuyện hôn ước.

Nam Ngọc Tâm làm sao có thể tha thứ cho việc mình gả cho một phế vật. Mặc dù đối phương là hoàng tử. Cho nên hai người mỗi lần gặp mặt, tiền thân của Tần Quân đều sẽ bị nàng đánh cho mặt mũi bầm dập.

Tiền thân nỗ lực cáo trạng với hoàng đế, ngược lại bị hoàng đế chửi mắng một trận. Dù sao ngay cả thê tử tương lai của mình còn đánh không thắng, thật sự quá mất mặt.

Tần Quân tin tưởng một khi mình đi xuống, nhất định sẽ bị Nam Ngọc Tâm nhận ra.

Hắn còn có kế hoạch tập kích ngược của mình. Hắn cũng không thể để cho thân phận của mình bị lộ ra ánh sáng quá sớm được.

- Nam công chúa, công chúa tìm Quân công tử có chuyện gì không?

Chưởng quỹ nhức đầu hỏi. Nam Ngọc Tâm tuy rằng không phải hoàng thất, nhưng bởi vì quan hệ với Nam Mãnh, nàng được hoàng hậu nhận làm con gái nuôi, đứng hàng công chúa.

Điều này không thể nghi ngờ là buộc chặt Nam Mãnh và hoàng thất lại chung một chỗ.

- Ta tìm hắn đương nhiên là có chuyện quan trọng khẩn cấp!

Nam Ngọc Tâm lộ vẻ đương nhiên nói. Trên mặt cười đầy vẻ phấn khởi. Đôi mắt to không ngừng nhìn lướt qua tầng một, mưu toan tìm được vị Quân công tử kia.

Chưởng quỹ khổ sở nói:

- Công chú và Quân công tử có hẹn sao. Nếu như có hẹn, vậy mời công chúa chờ ở trong này.

Nam Ngọc Tâm lại có tiếng là điêu ngoa. Nàng tìm Quân công tử đoán chừng là vì luận bàn. Nhưng hắn lại không tiện trực tiếp xua đuổi Nam Ngọc Tâm. Ai kêu người ta có một người cha rất lợi hại.

- Ngươi trực tiếp nói cho ta biết, hắn ở phòng nào!

Nam Ngọc Tâm đi tới trước quầy cười đùa nói. Chỉ là vẻ tươi cười giảo hoạt của nàng rõ ràng có ý uy hiếp.

Chưởng quỹ càng thấy đau đầu. Tạm thời vứt bỏ chuyện hắn lấy lòng đối với Tần Quân, nếu như hắn tiết lộ tin tức của Tần Quân, vậy xem như là đập nát chiêu bài của khách sạn Lạc Nhai.

------oOo------

Chương 53: Đệ nhất thiên tài Vương Đô

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh từ hành lang lầu ba truyền đến. Nam Ngọc Tâm ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thiếu niên áo trắng đang đi xuống. Thiếu niên này trên mặt mang lụa trắng, chỉ lộ ra đôi mắt. Đó không ngờ chính là Tần Quân.

Tấm lụa trắng chính là do hắn mượn được từ chỗ của Đát Kỷ.

Ánh mắt Nam Ngọc Tâm nhất thời sáng lên. Tần Quân đeo lụa trắng phong thái ép người. Bởi vì đột phá Trúc Cơ Cảnh, da tay của hắn trắng nõn, hai mắt thâm thúy như tinh không. Khi đi bộ dạng của hắn khí vũ hiên ngang, tươi mát tuấn dật, bộ dạng chính là một công tử văn nhã.

Nam Ngọc Tâm vẫn còn là thiếu nữ hoa quý tuổi trẻ. Vừa nhìn thấy hắn, nàng liền cảm giác trong lòng hình như có thứ gì đó nở hoa kết trái. Nhịp tim đập cũng nhanh hơn.

Từ sau khi nàng nghe nói qua về sự tích của Quân công tử, nàng đối với Quân công tử phát sinh hứng thú nồng đậm mạnh mẽ. Ở Vương Đô, người có thể áp chế ngũ hoàng tử cũng không nhiều.

Tuy rằng ngũ hoàng tử Tần Dự cũng phong độ phiêu dật, nhưng tính tình không tốt. Nam Ngọc Tâm rất chán ghét hắn. Hơn nữa Tần Dự bình thường gặp Nam Mãnh đều đưa ra ý định cầu hôn, khiến cho nàng càng chán ghét Tần Dự. Cho nên nghe nói có người khiến cho Tần Dự biến thành chuyện nực cười, lúc đó nàng đã cười mãi không thôi.

Không hiểu sao, nàng đối với Quân công tử này liền phát sinh một tia huyễn tưởng mông lung. Đương nhiên điều này là nhờ có người trên phố hiểu chuyện thổi phồng đối với Tần Quân.

Hiện tại Nam Ngọc Tâm nhìn về phía Tần Quân lần đầu tiên, mắtđã rất hài lòng. So với Quân công tử trong ảo tưởng của nàng lại giống nhau như đúc.

Giống như từ trong bức họa đi ra vậy.

- Ngươi chính là Quân công tử?

Trong mắt Nam Ngọc Tâm có tia sáng kỳ dị liên tục phát ra. Nàng ngạc nhiên quan sát Tần Quân.

Tần Quân lặng lẽ bước chậm đi xuống, đưa lưng về phía Nam Ngọc Tâm trầm giọng nói:

- Nam công chúa, có chuyện gì không?

Các vị khách chung quanh đều rất tò mò. Tần Quân hôm nay thế nào lại đeo khăn che mặt?

- Ngươi biết ta sao?

Nam Ngọc Tâm vui mừng bất ngờ hỏi. Chỉ có điều nàng suy nghĩ một

chút. Phụ thân của mình là đại tướng quân trấn quốc. Có nhiều người biết thân phận mình đi.

Tần Quân không trả lời, cũng không xoay người nhìn nàng, để tránh khỏi bị nàng nhận ra.

Phong thái này rơi ở trong mắt Nam Ngọc Tâm chính là cao ngạo lạnh lùng. Nàng không chỉ không có tức giận, trái lại càng thêm hiếu kỳ.

Đổi lại thành những người khác biết được thân phận của nàng, nhất định sẽ hết sức lo sợ. Người dám tỏ thái độ lạnh lùng giống như Tần Quân, cũng không nhiều lắm. Trong những người cùng lứa tuổi, nàng càng không gặp qua.

- Chúng ta tới so tài một hồi!

Nam Ngọc Tâm hăng hái bừng bừng nói. Vừa dứt lời, nàng liền bước ra. Thân thể hơi nghiêng đi, tay phải đã đánh ra. Mục tiêu là lưng của Tần Quân.

Tuy rằng Tần Quân căn cơ bất ổn, nhưng hắn rốt cuộc vẫn là Trúc Cơ Cảnh, làm sao có thể bị tu sĩ Luyện Khí Cảnh thương tổn được. Hắn nhanh chóng xoay người, tay trái nhanh như tia chớp nắm lấy cổ tay của Nam Ngọc Tâm, trong nháy mắt khiến cho nàng không có cách nào lại đi tới được nữa.

- Thật nhanh!

Đồng tử của Nam Ngọc Tâm co lại. Tốc độ Tần Quân xoay người nhanh đến mức, ngay cả ánh mắt của nàng cũng không có cách nào bắt được.

Nàng theo bản năng muốn từ trong tay của Tần Quân giãy ra. Nhưng tay phải của nàng căn bản không có cách nào kéo ra được từ trong tay trái của Tần Quân, dường như bị sắt kẹp chặt vậy.

- Thả ta ra!

Nam Ngọc Tâm trừng mắt quát. Bị Tần Quân cầm lấy cổ tay, tim của nàng không ngờ lại đập nhanh hơn một phần. Gương mặt nàng ửng đỏ. Dù sao đây là ở trước mặt mọi người.

Tần Quân tiện tay vung ra. Thân thể Nam Ngọc Tâm liền không khống chế được, lui về phía sau. Sau khi liên tiếp lui về phía sau bảy bước, nàng va chạm vào trên đài.

Chưởng quỹ không khỏi che trán. Hắn không đắc tội nổi Nam Ngọc Tâm, cũng không đắc tội nổi Tần Quân. Nhìn thấy được hai người phát sinh tranh chấp, hắn cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

- Nam công chúa, nơi này là khách sạn Lạc Nhai. Xin đừng phá hỏng quy củ của nơi này. Không nên ỷ vào thân phận của phụ thân mình mà làm càn.

Tần Quân xoay người đưa lưng về phía Nam Ngọc Tâm, lạnh lùng nói. Hắn cố ý khiến giọng nói khàn đi. Cũng may Nam Ngọc Tâm tạm thời không có nghe ra được thân phận thực sự của hắn.

Nam Ngọc Tâm vừa nghe, trong lòng bốc lên một ngọn lửa vô danh. Hai tay nàng nắm chặt, thân thể cố gắng đứng thẳng, cắn răng nói:

- Ta làm gì mà nói là làm càn?

- Ha hả!

-...

Nam Ngọc Tâm nhìn Tần Quân bóng lưng bỗng nhiên có chút ủy khuất. Nàng theo bản năng nhìn về phía xung quanh. Nàng phát hiện khách sạn khách đều sợ hãi nhìn nàng, khiến cho nàng có chút xấu hổ.

- Vậy chúng ta ra ngoài?

Nam Ngọc Tâm đề nghị.

Xem thế này, ngay cả Tần Quân cũng hết chỗ nói rồi. Đại tỷ, chúng ta rất quen thuộc sao?

Nam Ngọc Tâm hình như nhìn ra được suy nghĩ trong lòng Tần Quân, nàng vội vàng giải thích:

- Ta chỉ là hiếu kỳ, Quân công tử rốt cuộc là một người như thế nào. Ngay cả Tần Dự đều thu phục không được cao thủ, lại bị ngươi thu phục.

Tần Quân không nhịn được nói:

- Nàng không phải là đối thủ của ta. Nhanh chóng rời đi đi!

Các vị khách chung quanh nghe được hắn nói vậy, không khỏi thán phục. Ngay cả Nam công chúa điêu ngoa cũng dám xua đuổi. Quả nhiên có dạng thủ hạ gì, thì lại có dạng chủ nhân như thế. Quan Vũ không để cho ngũ hoàng tử mặt mũi, Tần Quân cũng không nể mặt Nam Ngọc Tâm.

Nam Ngọc Tâm tức giận đến toàn thân run rẩy. Nàng lấy tay chỉ vào Tần Quân một hồi, cũng nói không ra lời. Cuối cùng nàng hừ lạnh một tiếng liền xoay người rời đi.

Bốn gã người hầu hiếu kỳ liếc mắt nhìn Tần Quân, vội vàng đuổi theo bước chân của nàng. Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người dám không nể mặt Nam Ngọc Tâm như thế.

Hơn nữa còn là thiếu niên cùng tuổi.

Nam Ngọc Tâm đi rồi, Tần Quân mới thở phào nhẹ nhõm. Hắn hiểu rõ hành động của mình hôm nay, ngược lại sẽ làm cho Nam Ngọc Tâm vẫn quấn quít lấy hắn, mãi đến khi đánh bại hắn mới thôi. Chỉ có điều hắn cũng không quá để ý.

Bởi vì còn có ba ngày nữa là tới ngày hai nước so đấu. Đến lúc đó hắn sẽ quang minh chính đại đứng ra, đoạt vị lại trí hoàng tử.

Lắc đầu, Tần Quân đi tới trước một bàn nhỏ không người.

- Làm rất tốt. Quân công tử, công tử thực sự quá trâu bò. Ngay cả Nam công chúa cũng không cho mặt mũi!

- Nam công chúa quá điêu ngoa. Bản thân nàng sẽ không có cho Quân công tử mặt mũi, Quân công tử cần gì phải cho nàng mặt mũi?

- Chà chà, lấy tính cách của Nam công chúa chắc chắn sẽ không bỏ qua!

- Chỉ có điều ta thế nào lại cảm giác Nam công chúa có ý đối với Quân công tử?

- Ha ha! Lời này nếu như truyền đi, ngũ hoàng tử muốn không tức chết cũng không thể.

Các vị khách chung quanh cười nói. Tần Quân chỉ lắc đầu cười. Hắn lại không biết, còn chưa được nửa ngày, tin tức Nam công chúa ưu ái hắn liền được truyền ra ngoài.

Không thể không nói, tu sĩ cũng bát quái.

Đương nhiên bọn họ bát quái chỉ là nhằm vào cường giả. Người yếu bọn họ căn bản không có hứng thú bàn luận.

------oOo------

Chương 54: Khắp nơi tới triều

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi, cái tên Quân công tử liền vang vọng toàn bộ Vương Đô, thậm chí mơ hồ có tên đệ nhất thiên tài Vương Đô.

Tới gần ngày hai nước so đấu, bên trong Vương Đô tu sĩ càng lúc càng nhiều. Thậm chí ngay cả ba đại tông môn cũng phái người đến đây xem chừng.

Hai nước so đấu, phái ra chính là chiến lực mạnh nhất. Chí ít đều là cường giả Kim Đan Cảnh. Nam Mãnh còn là Thuế Phàm Cảnh. Đại chiến như vậy tất nhiên sẽ thu hút các thế lực khắp nơi.

Chỉ là quan sát cuộc chiến lại có thể học được rất nhiều điều!

- Binh.

Nam Ngọc Tâm phẫn nộ đập nát bình hoa ngọc xanh xuống đất. Thị nữ bên cạnh sợ hãi không thôi, vội vàng khuyên bảo nàng.

- Hắn dựa vào cái gì hung dữ đối với ta như vậy?

- Ta cũng không phải tìm hắn gây phiền phức. Người ta chỉ là hiếu kỳ về hắn mà thôi!

- Thật là, cũng không biết một chút thương hương tiếc ngọc nào!

Nam Ngọc Tâm ngồi ở ghế thở phì phò mắng. Các thị nữ nghe được, đưa mắt nhìn nhau

Quân công tử?

Thân là thị nữ của trấn quốc phủ, các nàng cũng đã nghe nói qua về cái tên Quân công tử. Thật không nghĩ tới đại tiểu thư nhà mình lại bất ngờ đi tìm Quân công tử, hơn nữa còn mang theo một bụng tức trở về.

Lẽ nào vị Quân công tử kia không biết thân phận của tiểu thư?

Các thị nữ âm thầm nghi ngờ. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, mặc dù là đệ tử của ba đại tông môn, nhìn thấy Nam Ngọc Tâm cũng không dám sĩ diện. Dù sao phụ thân của Nam Ngọc Tâm Nam Mãnh chính là tồn tại Thuế Phàm Cảnh siêu nhiên.

Hai chữ Thuế Phàm đủ để nói rõ tất cả!

- Là ai chọc cho nữ nhi bảo bối của ta tức giận như vậy?

Đúng lúc này, ngoài phòng truyền đến một tiếng cười trung khí mười phần. Ngay sau đó một trung niên khôi ngô đi với bước đi mạnh mẽ uy vũ tiến tới. Thân hắn cao gần hai thước, lưng hùm vai gấu, khiến cẩm bào màu đen mặc trên người hắn căng lên. Khuôn mặt không uy tự phát ra khí thế bừng bừng. Lông mày rậm mắt to. trong mắt hắn lộ ra ánh sáng lạnh lẽo khiến người ta khiếp sợ.

Hắn chính là đệ nhất cường giả ngoài mặt của vương quốc Càn Nguyệt, đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh!

- Phụ thân...

Nam Ngọc Tâm trề miệng hô một tiếng.

- Nói một chút xem, ai có năng lực chọc giận con vậy?

Nam Mãnh ha ha cười nói. Nam Ngọc Tâm nghe được luôn cảm thấy trong lời nói có vấn đề.

Nàng không khỏi phì một tiếng, nói:

- Còn không phải là vị Quân công tử kia sao? Không ngờ hắn hoàn toàn không nể mặt ta.

- Quân công tử?

Chân mày Nam Mãnh không khỏi nhíu chặt lại. Hóa ra tên Quân công tử đã truyền tới trong triều đình.

Hôm nay lâm triều, Tần Dự không ngờ lớn mật đề cử Quan Vũ, cũng tuyên bố Quan Vũ không kém hơn Nam Mãnh chút nào. Điều này khiến cho hắn thầm buồn, đồng thời cũng ghi nhớ Quân công tử và Quan Vũ.

- Đúng vậy. Tâm nhi hiếu kỳ đi tìm hắn, muốn so tài một hồi. Kết quả...

Câu nói kế tiếp Nam Ngọc Tâm khó có thể mở miệng. Quá mất mặt. Lúc đó xung quanh nhưng có nhiều quần chúng như vậy.

Chỉ có điều nàng thật ra không có hận Tần Quân. Bởi vì hai người giao đấu nho nhỏ, khiến cho nàng hiểu rõ, mình thật sự không là đối thủ của Tần Quân. Chỉ là thái độ của Tần Quân quá lạnh nhạt, khiến cho nàng rất buồn bực.

- Ngươi có thể thấy được tên đại hán râu dài, thủ hạ của Quân công tử kia hay không?

Nam Mãnh giả vờ tùy ý hỏi.

Hai nước so đấu sắp tới gần. Mặc dù hắn có lòng tin chiến thắng một trận. Nhưng hai trận khác lại thấp thỏm. Lần này vương quốc Thương Lam không ngờ phái ra hai cường giả Thuế Phàm Cảnh, chấn động triều đình và bách tính, khiến cho hoàng đế lo lắng không thôi.

Chỉ có người thân giữ chức vị cao mới biết được hai nước so đấu quan trọng tới mức nào. Bởi vì mỗi lần so đấu đều đặt thêm tài nguyên. Bên thua không chỉ có phải bồi thường tài nguyên, còn có thể ở trong lần đàm phán tiếp theo sẽ rơi xuống tình thế hạ phong.

- Không nhìn thấy. Chỉ thấy Quân công tử.

Nam Ngọc Tâm lắc đầu nói. Giọng nói của nàng dừng một chút, sau đó cắn răng nói:

- Gia hỏa kia còn giả trang thần bí, không ngờ đeo khăn che mặt không chịu lấy mặt mũi thực nhìn người.

Chân mày Nam Mãnh không khỏi càng nhíu chặt hơn. Xem ra vị Quân công tử này có mưu đồ khác.

...

Cửa thành Vương Đô.

Thường Thiến Thiến một nhảy vừa đi ở phía trước. Đi theo phía sau là đại trưởng lão Huyền Linh Tông Từ Hải. Ngoài ra còn có các đệ tử Thường Hạo, Trác Tuấn Kiệt, Chung Linh. Toàn bộ đội ngũ khoảng chừng hai mươi người. Trang phục của Huyền Linh Tông lộ rõ tiêu chí khiến cho bách tính và tu sĩ dọc đường đều nhường đường.

- Huyền Linh Tông cũng tới!

- Sáng sớm Tử Quang Tông vừa tới xong. Hiện tại chỉ còn thiếu Phần Sơn Cốc.

- Chà chà, Tử Quang Tông và Huyền Linh Tông từ trước đến nay không hợp nhau. Nói không chừng bọn họ sẽ xảy ra xung đột.

- Các ngươi phát hiện không? Ngay cả một ít đại tông môn của vương quốc Thương Lam cũng phái người đến.

- Năm năm một lần so đấu. Lần trước là ở vương quốc Thương Lam. Tương đương với mười năm Vương Đô mới tổ chức một lần. Chúng ta có phúc được xem.

Các tu sĩ trong bách tính bàn luận ầm ĩ. Ở bên trong Vương Đô, khoảng cách giữa tu sĩ và bách tính rất gần. Tu sĩ cũng không dám gây khó dễ cho bách tính. Bởi vì nơi này là dưới chân thiên tử.

- Thật muốn nhanh chóng nhìn thấy Tần Quân.

Thường Thiến Thiến xoay người nhìn mọi người cười nói. Ngoại trừ sắc mặt Thường Hạo có chút âm trầm ra, những người khác đều mỉm cười.

Lần này đệ tử tới Vương Đô trên cơ bản đều cao hơn đồng lứa của Thường Thiến Thiến, cho nên tất cả mọi người sẽ không ăn dấm chua.

Trác Tuấn Kiệt nắm chặt trường kiếm bên hông, bình tĩnh nói:

- Ta sẽ lại khiêu chiến hắn! Lần này, ta sẽ không sơ ý nữa!

Chung Linh nhìn đã Trác Tuấn Kiệt từ vực sâu sống lại, trên mặt đầy vẻ vui mừng.

Đoàn người cười nói đi tới. Rẽ qua mấy con phố, bọn họ liền gặp phải một đám tu sĩ thân mặc mặc trang phục màu tím tuấn dật. Đối phương chính là Tử Quang Tông một trong ba đại tông môn.

- Ai da, đây không phải là Trác Tuấn Kiệt sao? Nghe nói ngươi ở bên trong Huyền Linh Tông bị một người ngoài đánh bại?

Người nói chính là một thanh niên tuấn mỹ. Trong tay hắn phe phẩy chiếc quạt lông. Khí tức Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong lộ rõ không thể nghi ngờ, khiến cho tu sĩ hai bên đường phố hãi hùng khiếp vía.

- Lư Huyền Phong, ngươi không cần tìm lỗi!

Chung Linh trầm giọng quát. Tên người thanh niên cầm quạt lông này chính là đệ nhất thiên tài của Tử Quang Tông. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt Lư Huyền Phong xếp hạng phía sau Trác Tuấn Kiệt. Bản thân bọn họ đều là nhân vật dẫm đầu trong tông môn thế hệ trẻ.

Từ Hải hừ lạnh một tiếng. Nhưng hắn là trưởng bối. Tiểu bối tranh phong, hắn cũng không tiện xen vào, bằng không truyền đi sẽ mất mặt xấu hổ.

- Ta bất kể bị ai đánh bại, cũng có thể chiến thắng ngươi. Bại tướng dưới tay.

Trác Tuấn Kiệt nhìn chằm chằm vào Lư Huyền Phong xem thường cười, khiến cho đồng môn phía sau không khỏi vỗ tay tán thưởng.

Dân chúng và tu sĩ xung quanh cũng không tránh khỏi cảm thán. Thật không hổ danh là đệ nhất thiên tài của vương quốc. Nói năng chính là khí phách!

Sắc mặt Lư Huyền Phong cũng khó coi. Hắn hừ lạnh nói:

- Ta sẽ đánh bại ngươi. Chỉ có điều trước đó, ta sẽ chọn chiến đấu với Quân công tử hiện đang nổi danh nhất Vương Đô hiện nay đã!

Quân công tử?

Trên mặt đám người Trác Tuấn Kiệt lộ ra vẻ nghi hoặc. Đôi mắt Thường Thiến Thiến chớp chớp, trong mắt đều là sự hiếu kỳ nồng đậm. Nghe thấy cái tên này đã biết người này không đơn giản.

Lư Huyền Phong nhẹ lay động quạt lông, xoay người cười nói:

- Trác Tuấn Kiệt, ngươi có cường thịnh mấy đi nữa, chung quy vẫn có hạn. So với Quân công tử, ngươi còn kém xa lắm!

Nói xong, hắn liền dẫn một đám đệ tử Tử Quang Tông rời đi.

Mà lời của hắn lại khiến cho sắc mặt Trác Tuấn Kiệt trở nên thâm trầm. Các tu sĩ xung quanh cũng cảm thấy có lý

Bản thân tu vi của Quân công tử cũng không tệ. Còn có thể thu phục cường giả siêu cấp. Dưới tay hắn còn có một thiên tài Thánh Linh Căn. Sau này trưởng thành lên tuyệt đối là kiêu hùng một phương. So sánh hai bên, Trác Tuấn Kiệt chung quy chỉ là thiên phú cá nhân mạnh mẽ. Có thể thành tông chủ Huyền Linh Tông hay không còn là một vấn đề. Dù sao Thường Thiên Hữu còn xa mới đến thời điểm thoái vị.

Người của Huyền Linh Tông đưa mắt nhìn nhau, lại đều nhớ kỹ cái tên

Quân công tử này.

------oOo------

Chương 55: Thái sư Giả Tuân

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

Khách sạn Lạc Nhai.

Cốc cốc!

Tần Quân đang tu luyện bỗng nhiên bị tiếng gõ cửa cắt ngang. Hắn không vui, hỏi:

- Ai?

- Tiểu nữ tử Du Phượng Hoàng, hi vọng Quân công tử nể mặt cho gặp.

Ngoài cửa truyền đến một giọng nữ giống như tiếng chuông bạc vậy. Chỉ nghe âm thanh cũng có thể đoán chắc là mỹ nữ.

Tần Quân âm thầm suy nghĩ. Du Phượng Hoàng cái tên này hắn căn bản không có nghe nói qua. Chỉ có điều hắn cũng không sợ. Hạo Thiên Khuyển đang nằm ngủ ở bên cạnh.

- Vào đi.

- Đa tạ công tử đồng ý.

Vừa dứt lời, cửa phòng liền được đẩy ra. Không ngờ đó chính là một trong những vị khách thần bí không thể trêu chọc của khách sạn Lạc Nhai, nữ tử áo xanh.

- Du cô nương, có chuyện gì không?

Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường hỏi. Hắn cũng từng chú ý tới Du

Phượng Hoàng. Hắn không nghĩ tới nữ tử này sẽ chủ động tới tìm hắn.

Hắn rất tò mò dưới cái khăn che mặt của Du Phượng Hoàng sẽ là một khuôn mặt như thế nào, là khuynh quốc khuynh thành, hay xấu tới mức làm cho người khác giận sôi gan?

- Không biết Quân công tử đã nghe nói qua về Nam Minh Thánh Giáo chưa?

Du Phượng Hoàng chân thành hành lễ đối với Tần Quân. Sau đó nàng nhẹ cười hỏi. Dáng người thướt tha phối hợp với âm thanh làm cho lòng người ngứa ngáy, tuyệt đối là sát thủ thiếu nam.

Nam Minh Thánh Giáo?

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ mơ hồ. Thấy vậy, Du Phượng Hoàng không khỏi nhíu mày. Ban đầu nàng còn tưởng rằng Tần Quân đến từ thế lực lớn. Nhưng hắn không ngờ không có nghe nói qua về Nam Minh Thánh Giáo.

- Nam Minh Thánh Giáo chính là thế lực đỉnh cấp của mảnh đất vô chủ. Mười hai trưởng lão đều cường giả là Hóa Hư Cảnh. Ngươi biết Hóa Hư Cảnh chứ?

Du Phượng Hoàng tự mình đi tới trước bàn ngồi xuống. Trong giọng nói của nàng khó có thể che giấu một tia ngạo nghễ.

Hóa Hư Cảnh!

Đồng tử Tần Quân co lại. Hắn mặc dù không có nghe nói qua về mảnh đất vô chủ, nhưng một môn phái lại có hơn mười hai tôn cường giả Hóa Hư Cảnh, quả thực muốn nổ trời.

- Ta đương nhiên biết Hóa Hư Cảnh. Nhị gia dưới tay ta chính là cường giả Hóa Hư Cảnh.

Tần Quân nhíu mày nói. Thua người không thua trận, không thể kinh sợ!

Thân thể mềm mại của Du Phượng Hoàng run lên. Nàng liếc mắt nhìn hắn một cái. Nàng lại một lần nữa ôm quyền nói:

- Xem ra tiểu nữ tử đã khinh thường công tử.

Nàng chuyển đề tài câu chuyện, nghiêm túc nói:

- Gia nhập Nam Minh Thánh Giáo, lấy thiên phú của công tử còn có vị thiếu niên tư chất Thánh Linh Căn kia, sau này các ngươi tuyệt đối có thể vượt qua cả vương quốc Càn Nguyệt.

Quả nhiên là tới đào người.

- Tại hạ phía sau đã có môn phái. Hơn nữa không thua gì Nam Minh Thánh Giáo. Cho nên lòng tốt của Du cô nương ta chỉ có thể xin nhận tấm lòng.

Tần Quân từ chối nói. Nói đùa. Hắn nắm giữ hệ thống thần thoại. Hắn còn cần gia nhập môn phái nữa sao?

Hắn lại còn phải làm hoàng đế!

Không kém gì môn phái ở Nam Minh Thánh Giáo đi?

Du Phượng Hoàng lại bị chấn động kinh ngạc. Tần Quân ở trong mắt nàng dường như bị từng tầng sương mù dày đặc che khuất, khiến cho nàng căn bản không nhìn thấy rõ nền tảng của Tần Quân.

- Đã như vậy, tiểu nữ tử sẽ không bắt buộc công tử. Chỉ là không biết công tử có nguyện ý cùng ta kết bằng hữu hay không?

Giọng nói Du Phượng Hoàng vẫn rất bình tĩnh.

- Đương nhiên có thể. Chỉ là nếu muốn kết bằng hữu, Du cô nương có thể để cho ta xem mặt mũi thực của nàng một chút hay không?

Tần Quân cười nói. Nhìn Du Phượng Hoàng mang khăn che mặt, khiến cho chứng cưỡng bách mức độ nhẹ làm hắn rất hiếu kỳ.

Du Phượng Hoàng liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó chậm rãi cởi khăn che mặt ra. Nếu như thị nữ của nàng ở đây, nhất định sẽ kinh ngạc kêu lên, không thể tưởng tượng nổi. Du Phượng Hoàng rất ít lộ rõ mặt mũi thực ở trước mặt cùng thế hệ. Huống gì là người vừa quen biết.

Cho dù bình thường Tần Quân làm bạn ở bên cạnh Đát Kỷ cũng không tránh khỏi cảm thấy kinh diễm. Khuôn mặt Du Phượng Hoàng vô cùng tinh xảo. Một đôi mắt đẹp bình tĩnh giống như đầm nước, khiến cho nàng thoạt nhìn lạnh lùng xinh đẹp hơn. Ở trên phương diện giá trị nhan sắc, nàng hoàn toàn không thua kém gì Đát Kỷ. Chỉ là nàng không quyến rũ bằng Đát Kỷ. Nhưng so với Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm lại rõ ràng đẹp hơn một phần.

Nhìn thấy được Tần Quân thoáng ngây người ra, Du Phượng Hoàng khẽ cười. Sau đó nàng lại một lần nữa đeo khăn che mặt lên, khiến cho Tần Quân cũng tỉnh táo lại.

- Khụ khụ, không trách được Du cô nương phải đeo khăn che mặt. Mỹ mạo của nàng quả thực dễ dàng khiến người ta phạm tội.

Tần Quân giả ho một tiếng. cười nói. Loại ca ngợi này khiến cho Du Phượng Hoàng không khỏi cảm thấy buồn cười.

- Được rồi, tiểu nữ tử xin được cáo lui trước. Không quấy rầy Quân công tử tu luyện.

Du Phượng Hoàng đứng dậy hành lễ nói.

- Không vội. Ta có thể không tu luyện. Nếu không chúng ta đi uống chút trà, thưởng thức, ngắm hoa?

-...

- Vậy chúng ta đây hàn huyên một chút?

Du Phượng Hoàng xoay người trực tiếp rời đi, thậm chí cũng lười trả lời. Đợi sau khi nàng rời khỏi trong phòng, Tần Quân mới cười rộ lên.

Hắn chỉ là nói đùa. Tuy rằng Du Phượng Hoàng rất đẹp, nhưng thế lực sau lưng nàng lại không thể khinh thường. Tần Quân cũng sẽ không đến mức để tinh trùng lên óc.

Hắn giả vờ lỗ mãng, chính là để cho thiện cảm của Du Phượng Hoàng đối với mình giảm bớt một phần, để cho nàng ít có ý đồ với chính mình.

- Nam Minh Thánh Giáo... Nếu quả thật cường đại như Du Phượng Hoàng nói vậy, này Nam Minh Thánh Giáo tới vương quốc Càn Nguyệt có mục đích gì?

Tần Quân nhíu mày suy nghĩ tìm hiểu. Đừng nói là mười hai tôn cường giả Hóa Hư Cảnh, chỉ là một cường giả Hóa Hư Cảnh cũng đủ khiến cho vương quốc Càn Nguyệt tan thành mây khói.

Một vị quái vật khổng lồ lớn như vậy đi tới vương quốc Càn Nguyệt, khẳng định không phải chỉ đi ngang qua. Bởi vì thời gian Du Phượng Hoàng đợi ở trong khách sạn Lạc Nhai còn dài hơn so với hắn.

Bất tri bất giác, Tần Quân đã đứng ở trên phương diện lợi ích của toàn bộ vương quốc nhìn nhận sự vật.

Suy nghĩ một hồi, hắn liền ném tạp niệm ra sau đầu. Còn có ba ngày nữa là tới ngày hai nước quyết đấu. Nhiệm vụ chủ yếu trước mặt hắn chính là duy trì tình trạng thân thể ở đỉnh phong. Đến lúc đó lại một mình hoá trang lên sân khấu!

...

Thời gian ba ngày trôi qua rất nhanh.

Ở cửa thành Vương Đô, người ra vào càng lúc càng nhiều, khiến cho các lớn khách sạn bên trong thành đều chật ních.

Trước khi quyết đấu một ngày, sứ giả của vương quốc Thương Lam điều khiển xe ngựa tiến vào bên trong thành. Bọn họ tổng cộng có hơn một trăm người. Phần lớn là người hầu. Tổng cộng có năm chiếc xe ngựa. Trong đó bốn chiếc năm người. Một chiếc còn lại vận chuyển hàng hóa.

Trước cửa thành có cấm vệ của hoàng cung đang chờ. Đẫn đầu chính là thái sư Giả Tuân triều đại đương thời. Năm nay hắn đã hơn tám mươi tuổi, có tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng hai, khiến cho hắn bên ngoài giống như chỉ chừng bốn mươi tuổi.

- Tại hạ là thái sư Giả Tuân của vương quốc Càn Nguyệt, đặc biệt tới đón tiếp sứ giả của quý quốc. Bệ hạ đã bị chuẩn bị một tòa phủ đệ cho quý

quốc ở lại.

Giả Tuân chắp hai tay thi lễ, cười nói. Dân chúng và tu sĩ chung quanh đều đang tò mò nhìn sứ giả của vương quốc Thương Lam. Không người nào dám lớn tiếng nói chuyện.

- Làm phiền Giả thái sư dẫn đường.

Trong một chiếc xe ngựa đi đầu truyền đến một giọng nói lạnh lùng hờ hững. Giả Tuân nghe được, khẽ nhíu mày. Đối phương cũng không xuống xe. Rõ ràng không để vị thái sư vương quốc Càn Nguyệ này vào trong mắt.

Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, Giả Tuân có thể nói là dưới một người trên vạn người. Đương nhiên đại tướng quân Nam Mãnh và hắn là vị trí ngang hàng.

Dù vậy, đối phương vẫn không có để hắn vào trong mắt. Có thể thấy được thái độ của vương quốc Thương Lam ngạo mạn tới mức nào.

Bình tĩnh mà xem xét, thực lực một nước của vương quốc Càn Nguyệt quả thực kém hơn vương quốc Thương Lam một bậc. Nhưng chênh lệch cũng không lớn. Nếu như hai nước bạo phát chiến tranh, không mấy chục năm rất khó phân ra một thắng bại. Thậm chí còn có khả năng bị các vương quốc khác ở xung quanh tập kích bất ngờ.

Giả Tuân phất tay, ra hiệu cấm vệ của hoàng cung dẫn đường.

Cứ như vậy, sứ giả của vương quốc Thương Lam theo cấm vệ của hoàng cung tiến về phía trung tâm thành. Bách tính và tu sĩ hai bên đường phố lại bàn luận.

------oOo------

Chương 56: Cấm vệ của hoàng cung

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vương quốc Thương Lam khó tránh khỏi không cho vương quốc Càn Nguyệt chúng ta mặt mũi đi?

- Ai nói không phải. Ngay cả Giả thái sư bọn họ cũng dám thờ ơ. Điều đó nói rõ bọn họ tới với khí thế hung hăng!

- Còn nói cái gì minh hữu. So với kẻ địch còn muốn âm hiểm hơn!

- Hơn năm mươi năm trước kết minh, lúc đó vương quốc Thương Lam hoàn toàn là dựa vào vương quốc Càn Nguyệt chúng ta!

- Đáng tiếc thái tổ lại chết sớm, ai!

Giả Hủ đi ở đằng trước, trong tai nghe được tiếng dân chúng bàn luận, trong lòng hắn cũng đầy vẻ bất đắc dĩ.

Hoàng đế hiện nay và hoàng đế một đời trước quả thực không thể so sánh được. Bất luận là thực lực cá nhân và năng lực trị thế cũng không bằng. Chỉ có điều hoàng đế hiện nay lại lòng dạ độc ác hơn đời trước.

- Lần này quyết đấu, vương quốc Càn Nguyệt lại sẽ mất thể diện. Hơn nữa còn là ở ngay trước mặt bách tính toàn thành.

Trong lòng Giả Tuân oán giận nghĩ. Sau khi biết được danh sách sứ giả của vương quốc Thương Lam, triều đình và bách tính đều chấn động kinh ngạc. Thế nhưng hai nước quyết đấu đã trở thành truyền thống, còn phải thực hiện ở ngay trước mặt bách tính thủ đô của các quốc gia.

Đây là một quy định do chính là hoàng đế đời trước đưa ra, với ý định ban đầu là vẫn đè nặng vương quốc Thương Lam. Thế nhưng hậu bối cho lực, trở thành mang tảng đá lên đập chân của mình.

Tin tức thái sư Giả Tuân bị sứ giả của vương quốc Thương Lam vắng vẻ, rất nhanh được truyền đi, khiến cho vô số dân chúng và tu sĩ oán giận không dừng. Bầu không khí Vương Đô cũng trở nên ngưng trọng.

Tin tức truyền vào trong khách sạn Lạc Nhai. sau khi Tần Quân nghe được trái lại vỗ tay tỏ ý vui mừng.

- Giả Tuân lão thất phu, ngươi trước đây bỏ đá xuống giếng đối với ta. Ngươi cũng có ngày hôm nay!

Tần Quân cảm giác rất vui vẻ. Theo thời gian trôi qua, hắn đã hoàn toàn dung hợp cùng trí nhớ của đời trước. Tương đương với hắn chính là Tần Quân thân thể này. Mười sáu năm tiền thân từng trải qua lại khiến cho hắn có cảm giác như chính mình trải qua. Trước đây, thời điểm hắn bị nói xấu là tham ô quốc khố. Giả Tuân lão thất phu lại ở trên triều, bắt hắn xoát danh vọng các loại.

Nhớ tới cảnh tượng lúc đó, Tần Quân cũng cảm giác tức giận.

- Chỉ có điều vương quốc Thương Lam ngạo khí như vậy, rõ ràng là không để vương quốc Càn Nguyệt vào mắt. Quyết đấu ba trận thắng hai, vương quốc Càn Nguyệt có Nam Mãnh là tu vi Thuế Phàm Cảnh. Tìm ra hai cường giả Kim Đan Cảnh đỉnh phong cũng không khó khăn...

Tần Quân nghĩ tới đây, chân mày càng thêm nhíu lại. Uy danh của Nam Mãnh lại không chỉ lưu truyền ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt. Ở trong các vương quốc khác xung quanh cũng rất có uy danh.

Chẳng lẽ vương quốc Thương Lam có thể tìm ra hai thậm chí ba gã cường giả Thuế Phàm Cảnh?

Nếu như Nam Mãnh cũng thất bại, cho dù Quan Vũ thắng một trận cũng khó mà nghịch chuyển được thế cục.

Xem ra được sớm làm ra dự định!

Tần Quân xoa cằm suy nghĩ đối sách. Lần này hai nước quyết đấu, hắn dự định để lực lượng mình nắm giữ chấn áp triều đình và bách tính, khiến cho hoàng đế cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Sau đó hắn sẽ từng bước một cướp đoạt quyền lực của Tần Dự, cho đến khi ép hắn phải tuyệt vọng!

Mặt khác hắn còn có thể mượn quá trình tranh quyền đoạt lợi kích phát ra các loại nhiệm vụ, để cho chính mình trở nên cường đại hơn!

Hiện nay hắn vẫn quá yếu.

...

Vào lúc ban đêm, đám người Tần Quân đang ngồi ở tầng một ăn. Hắn và Đát Kỷ, Quan Vũ, Yến Mạc Bắc một bàn. Yến Mạc Bắc và ba gã người hầu cùng các hài đồng ăn ở hai bàn khác.

- Qua năm cửa ải, chém sáu tướng! Nói rất hay!

Quan Vũ vỗ bàn quát lớn. Tần Quân khiếp sợ đến mức đôi đũa trong tay thiếu chút nữa bị chấn động rơi xuống.

Ngươi đương nhiên cảm thấy được!

Nhân vật đó chính là ngươi!

Tần Quân rất bất đắc dĩ. Quan Vũ mặt như trái táo đỏ, giống như uống say. Hắn cố nén kích động hỏi:

- Sau đó có chuyện gì xảy ra?

Đát Kỷ và Yến Mạc Bắc cũng tò mò nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Bên trong tầng một tất cả thực khách đều đang lắng nghe. Lúc trước bọn họ còn không để ý lắm. Nhưng nghe Tần Quân nói là Tam Quốc Diễn Nghĩa, dần dần bọn họ cũng bị hắn thu hút tiến vào trong câu chuyện.

Đối với các vị khách ở bên trong khách sạn Lạc Nhai, Tần Quân vẫn duy trì thái độ hữu hảo. Tuy rằng phần lớn cũng chỉ là kết giao với Tần Quân, nhưng lại là một lực lượng không nhỏ.

Nếu như có thể thu phục, không thể tốt hơn!

- Ngũ hoàng tử giá lâm!

Đúng lúc này, ngoài khách sạn truyền đến một tiếng kêu chói tai giống như tiếng gà trống vậy. Vừa nghe cũng biết là giọng nói của thái giám.

Tần Dự tới?

Tần Quân theo bản năng nhíu mày. Sau đó nhanh chóng đoạt lấy tấm lụa trắng buộc ở bên thắt lưng của Đát Kỷ. Ở dưới biểu tình u oán của Đát Kỷ, hắn nhanh chóng đeo lên.

Ở trước khi hai nước quyết đấu, hắn còn chưa định để lộ thân phận ra.

Thực khách chung quanh cũng không nghi ngờ. Dù sao đối phương là Tần Dự. Hơn nữa thế giới này cũng không có ảnh chụp.

Rất nhanh, Tần Dự thân mặc trang phục b gấm ảo châu ở dưới cấm vệ của hoàng cung làm bạn đi vào khách sạn Lạc Nhai. So với y phục thường xuất hành lần trước, lần này hắn là thân phận hoàng tử. Cấm vệ đứng hai hàng ở trước cửa. Chưởng quỹ cũng không thể không hành lễ.

- Không biết ngũ hoàng tử lần này tới là vì cái gì?

Chưởng quỹ khẩn trương hỏi.

Đối mặt với hoàng thất, quy định của khách sạn Lạc Nhai cũng không thể không phá.

Tần Dự không nhìn hắn. Ánh mắt Tần Dự nhìn lướt qua tất cả mọi người ở đó, trực tiếp phong tỏa ở trên người Quan Vũ.

Lần trước hắn ở khách sạn Lạc Nhai bị mất mặt, khiến cho hắn cũng không muốn cho chưởng quỹ thêm mặt mũi. Hắn trực tiếp lấy ra thân phận tới mời người.

- Tiền bối, hai nước quyết chiến vô cùng cấp bách. Hi vọng tiền bối có thể theo ta tham gia vào cuộc chiến!

Tần Dự đi tới trước mặt Quan Vũ ôm quyền nói. Hắn dùng ngôn từ chính nghĩa giống như vì nước vì dân.

Lời của hắn rất có huyền cơ. Theo hắn tham gia vào cuộc chiến, cũng chính là tiến vào dưới trướng của hắn. Đến lúc đó Quan Vũ thu được công lao cũng phải phân cho hắn một phần. Đến lúc đó toàn quốc đều cho rằng Quan Vũ là người của hắn.

- Không có hứng thú!

Quan Vũ lạnh lùng nói. Tâm tình của hắn rất không thoải mái. Vừa lúc nghe được qua năm cửa ải, chém sáu tướng, kết quả lại bị Tần Dự cắt ngang.

So sánh xuống, Tần Quân càng hợp với khẩu vị của hắn hơn. Có thể sáng tác ra tiểu thuyết lấy hắn làm nhân vật chính. Đơn giản là chủ công tài đức sáng suốt nhất trên đời này.

Tần Dự lại kinh ngạc. Trong lòng hắn không khỏi dâng lên một ngọn lửa giận. Dưới ánh mắt ý thức hắn nhìn về phía Tần Quân. Ba người trong cùng một bàn với Quan Vũ rõ ràng lấy Tần Quân làm chủ.

- Các hạ chính là Quân công tử?

Tần Dự cố nén phẫn nộ, nhìn về phía Quân công tử hỏi.

Mấy ngày qua, cái tên Quân công tử ở bên trong Vương Đô đã huyên náo sôi sùng sục. Hơn nữa còn là đạp hắn thượng vị.

Nếu như không phải dưới điều kiện hắn muốn kết giao cùng Quan Vũ, Quân công tử làm sao có thể trở nên hưng thịnh như vậy?

Cho nên, ở trong lòng hắn Quân công tử chính là một tiểu nhân hèn hạ!

- Ừ.

Tần Quân vừa uống trà vừa nhẹ ừ một tiếng. Phong thái này rơi vào trong mắt những người khác hoàn toàn là không để ngũ hoàng tử vào trong mắt.

Những thực khách này hưng phấn đưa mắt nhìn nhau. Bình thường thái độ của Tần Quân đối với bọn họ rất hữu hảo. Ban đầu bọn họ còn tưởng rằng hắn là một công tử dễ nói chuyện. Hiện tại xem ra, Quân công tử cũng có một mặt bá đạo của mình.

- Quân công tử, để cho tiền bối gia nhập quyết đấu của hai nước thì thế nào?

Tần Dự cắn răng hỏi. Hai hàng cấm vệ phía sau đều lặng lẽ đặt tay ở.

Tần Quân không trả lời, để tránh khỏi bị lộ. Tần Dự cũng không dễ lừa gạt được giống như Nam Ngọc Tâm. Tuy rằng khuôn mặt của hắn bị che khuất, nhưng nếu như nói nhiều, nhất định sẽ bị Tần Dự nhận ra.

- Vì vương quốc, hi vọng Quân công tử có thể đại nghĩa...

Tần Dự nhìn thấy được Tần Quân không mở miệng, trong lòng càng thêm căm tức. Vì vậy hắn tiếp tục khuyên. Nhưng hắn còn chưa nói hết lời đã bị Quan Vũ cắt ngang:

- Được rồi! Cút sang một bên. Đừng quấy rầy chúng ta uống rượu nói chuyện phiếm!

------oOo------

Chương 57: Sợ chạy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quan Vũ bình thường cũng quan tâm tới chính trị của vương quốc Càn Nguyệt. Hắn biết được Tần Dự chính là người cạnh tranh lớn nhất trên đường Tần Quân leo lên đỉnh ngôi vị hoàng đế. Hắn tất nhiên sẽ không có sắc mặt tốt đối với Tần Dự.

Trải qua những ngày chung đụng này, hắn phát hiện Tần Quân rất ưu tú. Cách xử sự làm người cũng không phù hợp với tuổi của hắn. Chiêu hiền đãi sĩ, thậm chí có thể cùng tu sĩ trong khách sạn Lạc Nhai bình thường hoà mình.

Chủ công như vậy, hắn đi đâu đi tìm được nữa?

Hơn nữa tổ tiên mẫu phi tiện nghi của Tần Quân có ân với hắn. Hắn phải thần phục Tần Quân.

Hắn thấy, hắn đạt được Hóa Hư Cảnh giúp đỡ Tần Quân đăng cơ cũng không phải là vấn đề hóc búa.

Tự tin của hắn là bởi vì thực lực của hắn!

- Lớn mật! Các ngươi dám nói chuyện với ngũ hoàng tử như thế sao? Hôm nay cần phải nhốt tất cả các ngươi vào trong thiên lao!

Một đội trưởng cấm vệ phía sau Tần Dự phẫn nộ quát. Tuy rằng Quan Vũ

lộ ra khí thế ép người, nhưng ở trước mặt một nhóm cấm vệ, ở trong Vương Đô, bọn họ cấm vệ của hoàng cung muốn bắt người nào, có ai dám phản kháng?

- Quá ầm ĩ!

Quan Vũ không vui quát lớn. Hắn trực tiếp giậm chân. Trong phút chốc Tần Dự và một nhóm cấm vệ chỉ cảm thấy lòng bàn chân truyền đến một lực trùng kích khó có thể ngăn cản, trực tiếp hất bay bọn họ. Mỗi một người chật vật ngã ở trên đường phố bên ngoài khách sạn Lạc Nhai.

Ầm!

Tất cả thực khách ở đại sảnh tầng một của khách sạn Lạc Nhai nhất thời sôi trào. Quan Vũ lại dám ở trước mặt mọi người tập kích cấm vệ của hoàng cung!

Mấu chốt nhất chính là Quan Vũ nhẹ nhàng giậm chân một cái, liền đánh ngã một đội cấm vệ của hoàng cung!

Thực lực khủng khiếp như vậy!

- Chà chà, thực sự không biết tự lượng sức mình.

Đát Kỷ che miệng cười duyên nói. Tần Dự ngay cả Trúc Cơ Cảnh cũng không có đạt được, cũng dám chiêu mộ Quan Vũ. Về phần thân phận, Tần Quân cũng là hoàng tử, bất luận so sánh như thế nào, Tần Dự cũng không sánh bằng Tần Quân.

Mặc dù cùng Tần Quân ở chung không lâu, nhưng nàng đều nhìn ở trong mắt. Tu vi của hắn tăng mạnh giống như ngồi hỏa tiễn. Hai cường giả Hóa Hư Cảnh liên tiếp tới đầu nhập.

Chỉ riêng những điều này, đủ để cho Tần Quân quét ngang toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt.

Lại nói vì sao nàng bái nhập Tần Quân. Nàng cũng không thể nói được chính xác. Trong I minh dường như đã nhận định Tần Quân. Loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Trước đây, khi lần đầu tiên nhìn thấy được Tần Quân, nàng không ngờ lại có cảm giác kích động muốn ra sức cho hắn. Hiện tại hồi tưởng lại, nàng cảm thấy thực sự thần kỳ.

Ở chung với Tần Quân cũng khiến cho nàng càng thêm có thiện cảm đối với Tần Quân. Thậm chí trong lúc vô tình, vị thiếu niên thành thục nhưng không đứng đắn này đã đi vào trong lòng nàng.

- Hừ, trong đáy của mắt vị hoàng tử này có một tia hung quang. Hiển nhiên cực kỳ bất mãn đối với ta. Chủ tử như vậy ta làm sao bái nhập được?

Quan Vũ vuốt râu híp mắt nói, khiến cho Tần Quân không khỏi giơ ngón tay cái lên nói nịnh:

- Không hổ danh là Quan nhị gia cái thế vô song. Khả năng quan sát thật độc đáo!

Hay cho một câu cái thế vô song!

Trong lòng Quan Vũ cực kỳ hưởng thụ. Trên gương mặt đỏ không khỏi cười thành đáng vẻ của cây hoa cúc. Ánh mắt của hắn nhìn về phía Tần Quân càng thêm tán thưởng. Đây mới là chủ công tốt.

Lúc này, ngoài khách sạn truyền đến tiếng quát mắng tức giận thở hổn hển của Tần Dự:

- Quốc nạn phủ xuống đầu, các ngươi vẫn ngồi ở chỗ này uống rượu. Tu vi cao tới đâu thì có ích lợi gì? Bất nhân bất nghĩa, chung quy không xứng để gọi là anh hùng!

Lời của hắn trái lại khiến cho Tần Quân cười ha ha, đứng lên:

- Vì nước chia sẻ, cần phải cống hiến sức lực cho ngươi sao? Lẽ nào ngươi là hoàng thượng?

Tần Quân cố ý nói với giọng điệu kỳ quái, khiến cho Tần Dự nghe không ra được giọng nói của hắn. Nhưng Tần Dự tức giận đến mức, đẩy ra hai cấm vệ đang đỡ hắn ra, muốn xông vào cùng Tần Quân đại chiến tám trăm hiệp.

Bên trong khách sạn, bầu không khí vốn có chút ngưng trọng. Trong nháy mắt những vị khách kia chợt cười vang.

Đúng vậy, ra sức vì nước dựa vào cái gì phải làm việc cho Tần Dự hắn?

Lão tử nhà ngươi còn không có băng hà, ngươi lại ngông cuồng như thế. Sau đó nếu như ngươi thật sự đăng cơ, chẳng phải là muốn trưng dụng ai là có thể trưng dụng người đó hay sao?

Tu sĩ tập trung ở khách sạn Lạc Nhai trên cơ bản đều là người độc hành. Phần lớn bọn họ đều thích tự do. Cho nên hành vi của Tần Dự khiến cho bọn họ cảm giác rất buồn nôn.

- Cho các ngươi thời gian năm hơi thở, lăn!

Quan Vũ quát lạnh, âm thanh giống như sấm sét giữa đất bằng phẳng. Tất cả mọi người khiếp sợ đến mức run rẩy một cái.

Tần Quân không khỏi liên tưởng đến tam đệ của hắn. Vị này hết lớn khiến hoạn quan Trương Dực Đức rơi xuống cầu Đương Dương. Phi, Trương Dực Đức người Yến!

Chỉ có điều Trương Phi cũng không có thành thần. Nhất định là không sánh bằng Quan Vũ hiện tại.

Ngoài khách sạn, đám người Tần Dự lại thiếu chút nữa sợ vỡ mật. Nhất là sát cơ của Quan Vũ phong tỏa ở trên người bọn họ, khiến cho bọn họ giống như toàn thân ở trong hầm lạnh. Quanh năm ở trong Vương Đô bình yên, đừng nói là Tần Dự, ngay cả cấm vệ của hoàng cung cũng chưa từng cảm nhận sát cơ khủng khiếp như vậy.

Theo mỗi một giây mất đi, phần sát cơ này lại tăng lên gấp bội, khiến cho bọn họ căn bản không lại dám đi tới.

Thời gian năm hơi thở sao mà ngắn ngủi như vậy. Tới gần cuối cùng, Tần Dự vẫn không chịu được phần sát cơ này, vội vàng kêu lên:

- Lui! Mau lui lại!

Nói xong, hắn liền xoay người chạy thoát thân. HẮn rất sợ Quan Vũ xông

ra ngoài.

Cứ như vậy, ngũ hoàng tử quyền khuynh triều đình và bách tính không ngờ ở bên trong Vương Đô bị người dọa cho khiếp sợ phải bỏ chạy, truyền đi tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Dưới màn đêm, bách tính và tu sĩ hai bên đường phố lại nghi ngờ nhìn đám người Tần Dự đang chật vật bỏ chạy.

- Chuyện gì xảy ra vậy? Đó không phải là ngũ hoàng tử sao?

- Còn có cấm vệ của hoàng cung nữa. Bọn họ vì sao hốt hoảng như vậy?

- Hướng kia hình như là khách sạn Lạc Nhai?

- Có người nói ngũ hoàng tử muốn đi gây sự với Quân công tử.

- Chà chà, xem phong thái và thần sắc của bọn họ rõ ràng bị thua thiệt.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Mỗi một người giống như ăn phải thuốc kích thích. Từ sau khi Quân công tử xuất hiện, khiến cho ngũ hoàng tử lông cánh đầy đủ liên tiếp làm ra chuyện kinh ngạc. Điều này làm cho các tu sĩ ngửi được bát quái.

Có thể vị Quân công tử này sau đó sẽ trở thành kình địch của ngũ hoàng tử!

Bên kia, bên trong khách sạn Lạc Nhai tràn ngập tiếng khen tặng. Tất cả mọi người đang ủng hộ cho Quan Vũ. Cho dù là chưởng quỹ cũng không nhịn được sùng bái nhìn Quan Vũ.

Bình sinh hắn đã nhìn thấy qua vô số người. Nhưng đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy được nam nhân khí phách như vậy. Mặc dù đối phương sau này có khả năng làm hoàng đế nhất, hắn vẫn không nể tình.

Mấu chốt nhất chính là sát khí của Quan Vũ, mặc dù không nhằm vào hắn, cũng khiến cho hắn kinh hoàng không thôi.

- Người này tuyệt đối là dũng tướng tuyệt thế có thể so ánh với đại tướng quân Nam Mãnh!

Chưởng quỹ âm thầm kinh hãi nói. Bởi vì trước đây Quan Vũ từ tòng quân, khí chất thiết huyết của quân nhân quá rõ ràng. Hơn nữa bên ngoài hình thể của hắn, tuyệt đối thích hợp trở thành dũng tướng xung phong.

Chỉ có điều vừa liên tưởng đến tin tức hắn gần đây điều tra được có liên quan đến Tần Quân, ánh mắt hắn bỗng nhiên nhất thời sáng lên.

- Xem ra người này thật sự có tâm tranh hoàng!

Chưởng quỹ thật sâu liếc mắt thoáng nhìn Tần Quân đang cùng Quan Vũ chuyện trò vui vẻ. Trong lòng đối hắn bội phục không thôi.

- Ha ha, Quan nhị gia chính là Quan nhị gia. Khiến cho bọn họ khiếp sợ đến mức suýt tè ra quần!

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Quan Vũ chỉ mỉm cười vuốt râu. Mặc dù không có nhiều lời, nhưng thần sắc này rõ ràng rất hưởng thụ. Mũi đều cũng hướng lên trời rồi.

Hay tay Đát Kỷ chống cằm, cười quyến rũ nói:

- Nhị gia quả thực lợi hại. Khí phách toàn thân chính là đứng đầu trong những người ta gặp được.

Những lời này nàng cũng không có ý tứ thổi phồng. Nàng tu luyện mấy trăm năm, ngược lại cũng đã gặp không ít cường giả Nhân tộc. Nhưng khí thế của bọn họ còn xa mới bằng được Quan Vũ.

Tần Quân chà xát tay cười nói:

- Tiếp tục uống rượu dùng bữa. Không cần không quan tâm tới đám khỉ nhảy nhót làm gì.

------oOo------

Chương 58: Càn hoàng đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng đúng đúng.

Vẫn không có cách nào xen miệng vào, Yến Mạc Bắc rốt cuộc tìm được cơ hội nói chuyện. Đáng tiếc chỉ là đồng ý với Tần Quân.

Đứng ở hành lang lầu ba Du Phượng Hoàng tận mắt nhìn thấy tất cả mọi chuyện phát sinh vừa rồi. Nhìn Tần Quân cười hi hi ha ha, đôi mi thanh tú của nàng lại không hề giãn ra.

- Tiểu thư, tiểu thư đang suy nghĩ gì đấy?

Thị nữ sau lưng tò mò hỏi. Đừng thấy thị nữ này yểu điệu, nhưng nàng lại nắm giữ tu vi Luyện Khí Cảnh tầng sáu, được cho là thiên tài.

- Ta đang suy nghĩ thế lực sau lưng Quân công tử rốt cuộc là phương nào.

Du Phượng Hoàng nhẹ giọng nói.

Mấy ngày qua nàng cũng phái người điều tra qua thân phận của Tần Quân. Hóa ra Tần Quân xem như là tam hoàng tử của triều này. Chỉ có điều hắn phạm tội bị cách chức, lại được người cứu, sau đó quay về Vương Đô. Điều khiến cho người ta giật mình, chính là tu vi của hắn không ngờ đã đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng sáu.

Vương quốc Càn Nguyệt cũng không có thiên tài như vậy. Mặc dù là đệ nhất thiên tài Trác Tuấn Kiệt ở tuổi của Tần Quân cũng không có tu vi cao như vậy.

Nhìn như vậy, Tần Quân thật sự nhận được thế lực thần bí đến giúp đỡ. Ví dụ như Đát Kỷ. Có người nói Đát Kỷ có thể trong nháy mắt giết chết cường giả Kim Đan Cảnh siêu cấp.

Đánh chết nàng cũng không tin Tần Quân có thể sử dụng mị lực nhân cách hấp dẫn cường giả siêu cấp tìm nơi nương tựa. Hơn nữa còn là ở thời điểm hắn rất sa sút nhất.

- Tiểu thư đừng suy nghĩ nhiều như vậy làm gì. Nhiệm vụ của chúng ta là thành lập phân đà, không có khả năng lôi kéo nhân tài.

Thị nữ nhún vai cười nói:

- Hơn nữa Quân công tử ngay cả tên trên Nhân Bảng cũng không có lên được. Làm sao có thể so sánh với được với tiểu thư ngài.

- Hắn sau này nhất định sẽ vào Nhân Bảng, dương danh lập vạn.

Du Phượng Hoàng nhìn Tần Quân dưới lầu, lẩm bẩm nói.

Lời này vừa nói ra, thị nữ không khỏi chấn động kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Nàng vẫn là lần đầu nghe thấy tiểu thư đánh giá một người như vậy. Hơn nữa tuổi đối phương còn nhỏ hơn so với Du Phượng Hoàng.

Suốt đêm không nói chuyện.

Tin tức Ngũ hoàng tử Tần Dự bị Quân công tử đánh bỏ chạy, ở trong đêm đã lưu truyền rộng rãi. Chỉ có điều ngày hôm sau chính là thời điểm hai nước quyết đấu, cũng không có khiến cho dư luận xôn xao.

Ngày hôm sau, trời mới vừa sáng, vô số dân chúng và tu sĩ liền từ trong giấc ngủ mơ tỉnh lại.

Đám người Tần Quân cũng vậy. Hắn triệu tập Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Quan Vũ lại, sau đó phát cho bọn họ áo bào đen trước đó đã mua được.

Về phần đám người Yến Mạc Bắc, hắn lại để cho bọn họ ở lại trong khách sạn Lạc Nhai nghỉ tạm, để tránh khỏi lại bị Huyết Đao Vương truy sát.

- Tại sao phải mặc cái này?

Đát Kỷ nghi ngờ hỏi.

- Giấu mình. Trước lẩn vào trong đám người, thời khắc mấu chốt chúng ta sẽ xuất thủ. Như vậy là có thể khiến cho bách tính, quan viên thậm chí hoàng đế càng cảm kích chúng ta hơn.

Tần Quân cười hắc hắc nói. Đát Kỷ nghe được không khỏi trợn trừng mắt. Người này có thật nhiều ý đồ xấu.

Quan Vũ lại mặc áo bào đen ngạo nghễ cười nói:

- Hôm nay ta liền muốn giống như Quan Vân Trường trong Tam Quốc Diễn Nghĩa, hâm rượu chém Hoa Hùng!

Trung nhị!

Mười phần trung nhị!

Tần Quân không khỏi thầm chế nhạo. Nếu như đổi lại thành những người khác nói những lời này, thật ra cũng không có gì. Nhưng từ trong miệng Quan Vũ truyền ra, thế nào lại cảm giác giống như đang thổi phồng chính mình.

Sau đó nhóm ba người thêm một con chó mực theo thang lầu đi xuống. Cùng lúc đó cũng có không thiếu tu sĩ từ trong phòng đi ra. Bọn họ vừa nhìn thấy Tần Quân liền cười chào hỏi.

- Quân công tử buổi sáng tốt lành. Không nghĩ tới công tử cũng thức dậy sớm như vậy.

- Ha ha, không bằng chúng ta kết bạn cùng đi tới Chu Tước Đài!

- Có người nói Chu Tước Đài là được tạm thời dựng lên, diện tích không nhỏ!

- Không có cách nào. Hai nước quyết đấu lại là người mạnh nhất đấu. Nếu như lôi đài nhỏ, hai bên rất khó thi triển ra.

Tần Quân cũng không từ chối lời mời của những tu sĩ này. Đối mặt với mỗi một vị tu sĩ, không quan tâm bọn họ tu vi như thế nào, hắn đều sẽ mỉm cười gật đầu.

Lúc bọn họ đang muốn đi ra khỏi khách sạn Lạc Nhai, chưởng quỹ bỗng nhiên đi tới nói:

- Quân công tử, sau này có gì cần, có chỗ nào ta có thể giúp được công tử, tuyệt đối sẽ giúp. Cũng hi vọng công tử đừng xem ta như là người xa lạ.

Tần Quân dừng bước lại, kinh ngạc nhìn về phía chưởng quỹ. Dối với điều này, chưởng quỹ chỉ là lộ ra vẻ mặt tươi cười.

- Không hổ danh là chưởng quỹ của khách sạn Lạc Nhai, đứng thành hàng phải nhân lúc còn sớm. Tinh thần này đã được ngươi biểu hiện ra đầy đủ.

Tần Quân vỗ vai chưởng quỹ, vẻ mặt ta xem được ngươi.

Tuy rằng không hiểu Tần Quân nói tinh thần đứng thành hàng là gì, nhưng chưởng quỹ có thể nghe ra lời khen trong câu nói của Tần Quân. Điều này nói rõ Tần Quân nguyện ý tiếp nhận hắn lấy lòng.

Không nói chuyện tào lao, Tần Quân cất bước liền đi ra khỏi khách sạn Lạc Nhai, đồng thời đội chiếc mũ từ áo bào màu đen lên.

Quan Vũ và Đát Kỷ cũng vậy. Về phần Hạo Thiên Khuyển, ha hả, mặc hay không mặc đều đen.

Tuy rằng sắc trời vẫn lộ ra sự u ám, nhưng trên đường phố đã kín người hết chỗ.

- Đát Kỷ, tới trong lòng ta, cẩn thận bị người khác sỗ sàng.

Tần Quân thuận thế ôm Đát Kỷ vào trong lòng. Đát Kỷ đảo mắt, cũng không có phản kháng. Chỉ là bàn tay trắng thuần lại bấm ở phần thịt mềm bên thắt lưng của Tần Quân, khiến cho hắn đau đến mức nhe răng nhếch miệng.

Đau cũng vui sướng!

Ta nhịn!

Khóe miệng Tần Quân co quắp, cố gắng duy trì biểu tình bình tĩnh. Hạo Thiên Khuyển thấy vậy, cười tới mức mắt cũng cong cả lại.

- Trẻ tuổi thật tốt.

Quan Vũ theo ở phía sau, vuốt râu cười nói. Người này hình như bất kỳ thời khắc nào cũng phải sờ bộ râu dài của mình. Nhất là sau khi Tần Quân ban tặng hắn danh hiệu công râu dài đẹp trai, động tác này càng tệ hại hơn.

Mỹ nhân trong ngực, tâm tình Tần Quân nhộn nhạo, hận không thể lại cứ như thế đi thẳng.

Chỉ có điều mới vừa đi qua chỗ rẽ kế tiếp, Đát Kỷ liền nhanh chóng từ trong ngực hắn tách ra. Nhìn thấy được Tần Quân lại duỗi móng vuốt chó ra, Đát Kỷ bĩu môi nói:

- Đủ rồi. Cẩn thận ta phế tay ngươi.

Lời vừa nói ra, tay phải Tần Quân giống như giống như điện giật, rụt trở về.

Ai, vẫn là thực lực quá yếu!

------oOo------

Chương 59: Càn hoàng đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bi thương căm phẫn nghĩ. Trong phong thần diễn nghĩa, Đát Kỷ với khuôn mặt đẹp lại đủ thâm độc. Tuy rằng từ khi ở chung trước mắt, có thể thấy, Đát Kỷ cũng không tàn nhẫn biến thái như ban đầu vậy. Nhưng trong lòng hắn vẫn ôm một tia kính nể.

May mà mức độ trung thành của Đát Kỷ đối với hắn vẫn luôn trên chín mươi. Thậm chí thỉnh thoảng sẽ nhảy lên một cái.

Sau đó, trên đường đi Tần Quân không còn dám chiếm tiện nghi của Đát Kỷ nữa. Hơn nữa ở trước mặt mọi người, hắn cũng không tiện làm càn quá mức.

Chu Tước Đài chính là mới xây xong gần đây, ở vào trung tâm của Vương Đô.

Từ khách sạn Lạc Nhai đi bộ tới, phải mất một canh giờ. Có thể thấy được Vương Đô lớn tới mức nào.

Khi đám người Tần Quân theo sóng người đi tới Chu Tước Đài, trời đã hoàn toàn sáng lên. Mặt trời treo cao trên không trung.

Chu Tước Đài chiều rộng đều là ngàn mét, cao tới một thước, do nham thạch bạch ngọc dựng thành. Nham thạch bạch ngọc chính là một loại vật liệu đá đặc biệt. So với nham thạch bình thường lại cứng hơn. Phóng tầm mắt nhìn lại, giống như một khối bạch ngọc cực lớn bày ra ở trong Vương Đô, rất đồ sộ.

Ở phía chính bắc của Chu Tước Đài có một tòa lầu các. Phía trên có quan tướng có quyền thế trong triều đình đã ngồi đầy. Lấy Tần Dự làm đại biểu một đám hoàng tử ngồi ở hàng thứ hai. Hàng thứ nhất có một chiếc Long Ỷ để trống. Rất rõ ràng là chuẩn bị cho vị hoàng đế hiện nay.

Đồng thời lầu các còn có một nửa chỗ ngồi để không. Ở phía trước cầu thang dựng thẳng một khối bảng hiệu lớn, có khắc bốn chữ lớn vương quốc Thương Lam.

- Người cũng thật nhiều. Như vậy nếu bị thua, toàn bộ vương quốc đều phải hổ thẹn.

Tần Quân nhìn biển người xung quanh Chu Tước Đài, cảm khái nói. Quan Vũ không tiếp lời. Ánh mắt hắn lại là nhìn về một hướng khác.

Chỉ thấy sứ giả của vương quốc Thương Lam đang mang theo bốn kiệu lớn bước chậm đến. Rất nhanh các bách tính và tu sĩ còn lại đã chú ý tới bọn họ. Cảnh tượng vốn ồn ào náo động nhanh chóng yên tĩnh trở lại.

- Thật thú vị. Đối phương không ngờ phái tới ba gã cường giả Thuế Phàm Cảnh!

Quan Vũ nhếch miệng lên, lộ ra nụ cười ý vị thâm trường nói. Nghe thấy vậy, trong lòng Tần Quân nhất thời kinh sợ. Trong nháy mắt mày kiếm nhíu lại.

Ba gã cường giả Thuế Phàm Cảnh. Vương quốc Thương Lam đã cường đại đến mức độ này?

- Hoàng thượng giá lâm!

Đúng lúc này, một giọng nói của thái giám truyền vào trong tai của mọi người. Chỉ thấy từ phương hướng tương đối giống như sứ giả của vương quốc Thương Lam, một đám cấm vệ của hoàng cung đi tới. Ngay chính

giữa có một chiếc xe ngựa làm bằng hoàng kim. Trên đỉnh xe ngựa còn khảm một viên Dạ Minh Châu có kích thước lớn như quả bóng rổ vậy. Không cần đoán cũng biết bên trong Vương Đô chỉ có hoàng đế mới có thể có khí phách như thế.

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuổi!

Vô số bách tính và tu sĩ đồng thời quỳ lạy nói. Hình ảnh cực kỳ đồ sộ, giống như sóng biển.

Đám người Tần Quân cũng quì một gối theo. Tu sĩ không cần nằm úp sấp trên mặt đất lạy giống như bách tính. Quan Vũ và Đát Kỷ mặc dù là cường giả Hóa Hư Cảnh, nhưng đối phương chính là phụ thân của Tần Quân. Đối với hoàng đế hiện nay, quỳ một gối xuống hành lễ cũng không có khiến cho bọn họ phản cảm.

Trên lầu các, tất cả quan viên, tướng quân, hoàng thân quốc thích đều đứng dậy cúi người chào. Ở trên lầu các quỳ xuống, rõ ràng là không hiện thực. Dù sao vị trí quá chật hẹp.

Cấm vệ của hoàng cung và bên phía vương quốc Thương Lam đồng thời đi tới trước lầu các. Cuộc so đấu còn chưa bắt đầu, bầu không khí liền tràn ngập mùi thuốc súng.

Mảnh vải của xe ngựa hoàng kim bị xốc lên. Ngay sau đó một người trung niên thân mặc long bào đi ra. Tuy rằng dáng người hắn không khôi ngô, nhưng toàn thân tản ra một loại khí tức nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt, đỉnh đầu đội mũ hoàng kim ngọc, chắp hai tay sau lưng ở sau lưng, thần thái hờ hững nhìn lướt qua dân chúng và tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài.

Hắn chính là hoàng đế hiện nay, Càn Hoàng Đế.

Phụ hoàng tiện nghi của Tần Quân, tần càn.

- Nhìn thấy bệ hạ, còn không xuống hành lễ!

Bên cạnh xe ngựa hoàng kim một thái giám khôi ngô với giọng nói chói tai hô lên. Tóc hắn đã bạc trắng. Khuôn mặt hắn lại rất trẻ tuổi. Hắn chính là tổng quản hoàng cung, Trầm Duyên, cường giả Kim Đan Cảnh.

Đối mặt với lời ép hỏi của Trầm Duyên, Càn Hoàng Đế không ngừng tiến về ngôi vị hoàng đế. Vương quốc Thương Lam ở một bên không thể không hành lễ. Trong xe ngựa đi đầu, một người thanh niên thân mặc cẩm bào màu đen viền vàng đi tới. Đỉnh đầu hắn đội ngọc quan. Trên khuôn mặt anh tuấn mang theo nụ cười hờ hững, khiến người ta thấy được một loại cảm giác khinh miệt. Ở bên thắt lưng của hắn còn trang bị một thanh bảo kiếm bằng đồng. Trên vỏ kiếm gắn năm viên bảo châu với màu sắc khác nhau, mơ hồ phản xạ ra ánh sáng.

- Chu Dịch Thế thái tử vương quốc Thương Lam đại biểu quốc gia của ta bái kiến Càn Hoàng Đế!

Thanh niên mặc áo bào bằng gấm giọng nói không kiêu ngạo không siểm nịnh, hơi cung kính cúi đầu, chắp hai tay thi lễ. Hắn không phải là người của vương quốc Càn Nguyệt, tất nhiên không cần quỳ lạy Càn Hoàng Đế.

Vừa dứt lời, người ngồi ở ba chiếc xe ngựa phía sau cũng đi ra. Một đại tướng, hai tu sĩ. Tuy rằng khí thế Thuế Phàm Cảnh bị bọn họ thu lại, nhưng vẫn ép người.

Tên đại tướng thân mặc áo giáp màu đen uy vũ, một mái tóc đen tùy ý thả trên vai, lông mày rậm mắt báo, cực kỳ khôi ngô. Áo choàng màu đen ở sau người hắn theo gió khẽ lắc lư, giống như lợi kiếm rút ra khỏi vỏ, uy thế kinh người. Hắn mở miệng nói đầu tiên:

- Phiêu Kị đại tướng quân vương quốc Thương Lam Tiêu Bắc Long, tham kiến Càn Hoàng Đế!

- Chân Hồn của vương quốc Thương Lam tham kiến Càn Hoàng Đế!

Người nói chuyện là tên tu sĩ thân mặc trường bào màu lam, khuôn mặt giống như trung niên, tóc có hai màu đen trắng giao nhau, hốc mắt rất sâu, mũi ưng, khiến người ta một loại ấn tượng thâm độc.

- Tống Lãng của vương quốc Thương Lam tham kiến Càn Hoàng Đế!

Còn lại tên kia tu sĩ áo bào tro theo ôm quyền kêu lên. Hắn bề ngoài bình thường, đứng cùng một chỗ với Tiêu Bắc Long và Chân Hồn, rất dễ dàng khiến người ta bỏ qua.

Ba người vừa mở miệng liền khiến cho các tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài chấn động.

- Có người nói Tiêu Bắc Long mười năm trước liền đột phá Thuế Phàm Cảnh!

- Chân Hồn và Tống Lãng cũng không thua gì với cường giả Tiêu Bắc Long, tiếng tăm lừng lẫy ở trong giới tu sĩ của vương quốc Thương Lam.

------oOo------

Chương 60: Chu Tước Đài

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng vậy, có người nói hai người này đều nắm giữ đại tông môn, không thua gì với ba đại tông môn của vương quốc chúng ta!

- Chẳng phải bọn họ đều là cường giả Thuế Phàm Cảnh sao?

- A vương quốc chúng ta bên này chỉ có đại tướng quân Nam Mãnh là Thuế Phàm Cảnh... Kết thúc rồi!

Đám người Tần Quân ẩn thân ở trong biển người, lặng lẽ nhìn chằm chằm vào ba người Tiêu Bắc Long.

Đứng ở trên lầu các, Tần Dự nhìn Thái tử vương quốc Thương Lam Chu Dịch Thế không khỏi cắn răng. hai người ngoài mặt xem ra đều là hoàng đế tương lai của vương quốc từng người. Tuy rằng Tần Dự ở trong các hoàng tử cực kỳ xuất sắc, nhưng so với Chu Dịch Thế, lại có sự chênh lệch không phải là quá nhỏ.

Chỉ có điều Chu Dịch Thế đã tuổi gần ba mươi tuổi. Trên phương diện kinh nghiệm lại nhiều hơn so với Tần Dự mới mười sáu tuổi. Điều khiến cho bách tính của vương quốc Càn Nguyệt vẫn xem trọng Tần Dự.

- Lại ngồi đi!

Càn Hoàng Đế mặt không đổi sắc nói. Trong lòng hắn lại cảm thấy bất đắc

dĩ. Nhìn ba người Tiêu Bắc Long, hắn liền biết lần này hai nước quyết đấu, vương quốc Càn Nguyệt tám chín phần mười là thất bại.

Chỉ có điều thua người không thua trận. Chí ít biểu hiện ra được không quan tâm hơn thua!

Gặp thái sơn sụp xuống trước mặt cũng không đổi sắc!

Được tổng quản hoàng cung Trầm Duyên đến đỡ, Càn Hoàng Đế đi về phía lầu các. Chu Dịch Thế lại dẫn theo đám người Tiêu Bắc Long đi theo sau.

- Lốc cốc! Lốc cốc! Lốc cốc!

Đúng lúc này, trên đường phố xa xa truyền đến tiếng vó ngựa vang dội. Chỉ thấy biển người tự động tách xa nhau tạo thành một con đường. Đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh thân cưỡi một con thần mã màu đen cao một trượng đi tới.

Giống như thân cưỡi Hắc Long, thần võ không tầm thường.

- Đại tướng quân trấn quốc!

- Đại tướng quân uy vũ!

- Đại tướng quân nỗ lực lên, nhất định phải xử chết bọn họ!

Dân chúng kích động gào thét quát lên, giống như siêu sao Thiên Vương giá lâm. Không thể không nói ở vương quốc Càn Nguyệt, nhân khí của Nam Mãnh tuyệt đối là đứng đầu. Cho dù là Càn Hoàng Đế so ra cũng kém hơn hắn. Bởi vì hắn chính là đệ nhất cường giả của vương quốc Càn Nguyệt. Hơn nữa công lao và thành tích của hắn không người nào có thể so sánh được.

Nếu như đổi lại thành ở địa cầu cổ đại, công cao trấn chủ khẳng định sẽ bị chơi tới chết. Nhưng ở thế giới Thần Ma này, tu vi mới thật sự là nắm đấm. Càn Hoàng Đế cũng không dám mưu hại Nam Mãnh. Hắn cũng không có năng lực.

- Rất biết cách thể hiện đi!

Tần Quân không khỏi nhỏ giọng cảm thán nói. Không ngờ còn lên sân khấu muộn hơn so với hoàng đế!

Đôi mắt xếch của Quan Vũ không khỏi híp lại, nhìn Nam Mãnh. Trong mắt hắn đều là vẻ khinh thường.

Ở trong mắt người bình thường, Nam Mãnh chính là thần. Nhưng trong mắt hắn chính là một người yếu. Hắn có lòng tin một đao chém xuống cái mũ trên đầu Nam Mãnh.

- Nhân tộc các ngươi phô trương thật ghê gớm. Đổi lại thành Yêu tộc chúng ta, liền trực tiếp đấu võ.

Hạo Thiên Khuyển đứng ở bên chân Tần Quân khinh bỉ nói. Tần Quân bĩu môi. Yêu tộc các ngươi làm sao hiểu được lạc thú thích thể hiện.

Bởi vì người xung quanh quá nhiều, quá mức ồn ào náo động. Chỉ cần Hạo Thiên Khuyển cúi đầu, sẽ không sợ bị người khác phát hiện.

Đợi sau khi sứ giả hai nước đều ngồi xuống, ca vũ sẽ lên Chu Tước Đài biểu diễn giúp vui đầu tiên. Tần Quân thật ra xem rất say sưa. Nhưng bách tính và tu sĩ đều đã sốt ruột.

- Cũng không biết đám người Quân công tử có tới hay không.

Ngồi sau lưng Càn Hoàng Đế, Tần Dự không ngừng nhìn lướt qua biển người xung quanh Chu Tước Đài. Thế nhưng mặc dù lầu các cao bốn trượng, hắn vẫn không tìm được chỗ của đám người Tần Quân. Phóng tầm mắt nhìn lại, một mảnh đông nghịt đều là đầu người.

Quan trọng nhất chính là tu sĩ mặc áo bào đen trong biển người không một nghìn người cũng có tới năm trăm người. Muốn dùng mắt tìm được đám người Tần Quân căn bản là không có khả năng.

- Cũng không biết lần này vương quốc Càn Nguyệt chúng ta có thể thắng hay không?

Một hoàng tử u buồn than thở.

Tần Dự bĩu môi. Túi rượu thùng cơm. Không có thân phận hoàng tử thì không làm được trò trống gì. Ngay cả tình thế như vậy cũng không nhìn thấy rõ.

- Đó là đương nhiên. Có cha ta ở đây, nhất định có thể thắng!

Ngồi ở hàng sau một đám hoàng tử, Nam Ngọc Tâm cao ngạo hừ một tiếng nói. Tần Dự nghe được không khỏi lắc đầu. Nam Mãnh cường thịnh mấy đi nữa, thì có ích lợi gì?

Ba trận hai thắng!

Càn Hoàng Đế ngồi ở long y phía trước, quay đầu lại cười nói:

- Năm năm trước nam ái khanh còn chưa đảm nhiệm đại tướng quân trấn quốc, cho nên không có tham gia hai nước quyết đấu lần trước. Trẫm rất chờ mong biểu hiện của hắn lần này.

Nhận được hoàng đế tán thưởng, Nam Ngọc Tâm cười đến mức hai mắt híp lại thành loan nguyệt.

Mà ở bên kia, Chu Dịch Thế cũng nghe được đối thoại của bọn họ, khóe miệng hắn không khỏi cong lên, thoáng lộ ra một ý cười khinh miệt.

Ca vũ tiến hành biểu diễn trong thời gian uống cạn một chén trà. Sau đó đại thái giám Trầm Duyên, khụ khụ, không đúng, tổng quản hoàng cung Trầm Duyên lên đài chủ trì hai nước quyết đấu.

- Tiếp theo là vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam tiến hành luận bàn liên minh, để gia tăng sự hữu nghị giữa hai nước. Hai bên mỗi bên phái ra ba người, ba trận thắng hai, điểm đến thì ngừng.

Trầm Duyên cao giọng tuyên bố, âm thanh chói tai, nhưng vô cùng có lực xuyên thấu.

- Cũng không biết lão nô này mới tu luyện Kim Đan Cảnh đỉnh phong có thứ tu bổ được thiếu sót phía dưới hay không.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Trầm Duyên, chán ghét nghĩ.

Trầm Duyên đối với tiền thân của hắn thật ra rất tốt, không thiên vị ai.

Có người nói Trầm Duyên là tiểu thái giám theo chân Càn Hoàng Đế lớn lên. Càn Hoàng Đế lợi dụng tài nguyên đắp hắn đến Kim Đan Cảnh đỉnh phong, cũng không biết là thật hay giả.

Nếu như là nói thật, quan hệ của hai người cần phải đưa ra nghiên cứu. Tần Quân vừa nghĩ tới một hình ảnh tà ác liền không nhịn được ớn lạnh. Hi vọng phụ hoàng tiện nghi của hắn không cần chán ghét giống như hắn nghĩ vậy.

- Mời hai bên mỗi bên phái ra một vị đến Chu Tước Đài.

Trầm Duyên vừa dứt lời, một đại tướng bên cạnh Nam Mãnh lắc người một cái, đột nhiên xuất hiện ở trên Chu Tước Đài, dẫn tới bách tính và tu sĩ dưới đài ủng hộ liên tục.

- Mới vào Thuế Phàm Cảnh.

Quan Vũ thì thào một câu.

- Tại hạ là Bạch Ngự Phong thiên tướng dưới trướng của đại tướng quân trấn quốc!

------oOo------

Chương 61: Cuộc chiến Thuế Phàm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại tướng chắp tay hô to. Âm thanh vang vọng bên tai tất cả mọi người ở đó, khiến cho ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người hắn. Hắn toàn thân mặc chiến giáp màu bạc, trên đỉnh đầu đội nón bạc, phối hợp với khuôn mặt anh tuấn, dáng vẻ cao ngất, khiến ánh mắt người ta liền nhất thời sáng ngời.

Thật là chiến tướng ngân giáp thần tuấn!

Trong lòng Tần Quân không ngừng tán thưởng. Ở trong trí nhớ của đời

trước cũng không có ấn tượng về Bạch Ngự Phong. Bạch Ngự Phong khẳng định không phải là thiên tướng.

Quan trọng nhất chính là Bạch Ngự Phong lại có tu vi Thuế Phàm Cảnh. Thật không nghĩ tới vương quốc Càn Nguyệt giấu sâu như vậy.

Dân chúng và tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài đều đang châu đầu ghé tai, bàn luận Bạch Ngự Phong rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Lúc này, ngồi bên phía vương quốc Thương Lam, Tống Lãng lắc mình thoáng một cái lại đi tới trên Chu Tước Đài, chắp tay nói:

- Vương quốc Thương Lam, Tống Lãng.

Thoạt nhìn hắn rất bình thường, đứng ở trước mặt Bạch Ngự Phong, bất kể về phương diện hình dáng bên ngoài hay khí thế đều kém hơn một đoạn rất lớn, khiến cho bách tính và tu sĩ dưới đài cười rộ lên.

- Bạch tướng quân nỗ lực lên, đánh bại hắn!

- Nhất định phải tranh một hơi thở cho vương quốc Càn Nguyệt!

- Trước đây tại sao không có nghe nói qua về Bạch tướng quân?

- Chỉ là một thiên tướng mà thôi.

- Xong rồi, thân khí phách này làm chính tướng cũng không có vấn đề gì!

Tần Quân nghe được không khỏi khẩn trương. Trời ạ, vạn nhất nếu như Bạch Ngự Phong thắng, Nam Mãnh khẳng định cũng có thể thắng, đến lúc đó còn có cơ hội để cho hắn lên sân khấu nữa sao?

Hắn theo bản năng về phía Quan Vũ hỏi:

- “Bọn họ ai có thể thắng?

- Tống Lãng.

Quan Vũ tiếc chữ như vàng nói. Nói xong hắn liền nhắm hai mắt lại, rõ ràng không có hứng thú đối với hai người đối quyết trên đài.

Tần Quân nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Đát Kỷ ở bên cạnh không khỏi trợn trừng mắt, nói:

- Ngươi là hoàng tử, lại muốn quốc gia của mình thua như vậy sao?

- Hắc hắc, có các ngươi ở đây, làm sao có thể thua được?

Tần Quân không mặt mũi không da, cười nói. Đối với điều này, Đát Kỷ không trả lời. Chỉ là khóe miệng nàng nhếch lên, nói rõ tâm tình nàng rất rất sung sướng.

- Lên trận!

Trầm Duyên bỗng nhiên cao giọng quát. Vừa dứt lời, sát biên giới Chu Tước Đài bỗng nhiên có màn ánh sáng màu tím nhạt, trong nháy mắt xông vào trong trời mây.

Pháp trận!

Ánh mắt Tần Quân liền sáng ngời. Pháp trận tương tự với cơ quan, chỉ có điều càng huyền ảo hơn. Lấy linh khí làm cơ sở, không những ngăn cản được kẻ địch, còn có thể tu luyện v.v… Trước đây hắn ở Huyền Linh Tông lĩnh ngộ thần thông lại nhờ có pháp trận của Huyền Linh Tông hỗ trợ chống đỡ.

Không nghĩ tới Chu Tước Đài cũng có pháp trận. Chỉ có điều suy nghĩ một chút, Tần Quân liền thoải mái. dù sao xung quanh Chu Tước Đài có đầy bách tính đang đứng. Một khi tu sĩ vận dụng pháp thuật, rất dễ dàng tạo thành ngộ thương quy mô lớn.

- Tử Quang Ngục Trận của quý quốc nghe nói là pháp trận địa phẩm, không biết là thật hay giả vậy?

Chu Dịch Thế có thêm hứng thú, nhìn về phía một hoàng tử vương quốc Càn Nguyệt đang ở gần hắn, hỏi. Pháp trận, pháp khí chia ra làm hoàng phẩm, huyền phẩm, địa phẩm, thiên phẩm. Mỗi phẩm chia ra làm ba giai: hạ, trung, thượng. Điều này rất gần với đẳng cấp công pháp, pháp thuật. Chỉ có điều hai phẩm đầu tiên của công pháp và pháp thuật là vật phàm và

linh phẩm. Mỗi phẩm còn lấy phân ra đẳng cấp.

Ở trong vương quốc, bất luận là công pháp, pháp thuật, hay pháp trận, pháp khí, đạt được địa phẩm đã ít lại càng ít. Mỗi lần xuất hiện lại sẽ gây ra tinh phong huyết vũ. Đương nhiên Tử Quang Ngục Trận chính là tất cả của hoàng thất, không ai dám cướp.

- Đó là đương nhiên! Tử Quang Ngục Trận chính là trận pháp mạnh nhất của quốc gia ta!

Hoàng tử vô cùng mập mạp được Chu Dịch Thế hỏi vậy, hắn không cần suy nghĩ, trực tiếp ngạo nghễ trả lời.

- Nhị ca, câm miệng!

Cách đó không xa Tần Dự lạnh giọng quát. Hoàng tử mập mạp khiếp sợ đến mức không khỏi run rẩy một cái.

Nhị hoàng tử Tần Liệt, tồn tại mang tính lót đáy các phương diện trong rất nhiều hoàng tử. Không đúng, trước đây còn có Tần Quân chiếm lấy vị trí yếu nhất.

- Ngũ hoàng tử cần gì phải nổi giận. Dù sao nhị hoàng tử cũng ca ca của ngươi.

Chu Dịch Thế cười tủm tỉm nói. Tần Liệt nghe được không khỏi gật đầu.

Đúng vậy!

Lão tử là nhị ca của ngươi. Ở ngay trước mặt mọi người, ngươi bảo ta câm miệng, bảo ta còn để mặt mũi ở chỗ nào được?

Vừa nghĩ như thế, Tần Liệt nhất thời khó chịu. Ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Dự tràn ngập lửa giận.

- Tần Dự ngươi...

- Yên tĩnh!

Một âm thanh uy nghiêm cắt ngang lời Tần Liệt nói. Tần Liệt vừa định

mắng lại. Nhưng lời nói đến trong miệng, hắn lại nín trở lại. Vẻ mặt hắn đầy khủng hoảng nhìn Càn Hoàng Đế đang ngồi ở long ỷ.

Chỉ thấy Càn Hoàng Đế liếc mắt nhìn Chu Dịch Thế, nói:

- Ngươi rất tốt, so với những đứa con trai phế vật của ta, còn mạnh hơn nhiều.

- Cảm ơn bệ hạ khích lệ.

Chu Dịch Thế chắp tay cười nói. Trong lòng một đám hoàng tử lại cảm thấy bất bình. Ánh mắt bọn họ nhìn về phía hắn tràn ngập sự thù địch.

Một câu nói liền khiến cho Chu Dịch Thế lựa họn giải trừ tranh chấp, đồng thời còn khiến cho các hoàng tử cùng chung mối thù.

Không hổ danh là đế hoàng!

Trong lòng Chu Dịch Thế thầm cảm thán không thôi. Phụ hoàng của hắn đã từng nói qua, Càn Hoàng Đế tuy rằng không bằng đời trước, nhưng thủ đoạn của Càn Hoàng Đế, ngay cả phụ hoàng hắn so sánh ra cũng kém hơn. Đáng tiếc Càn Hoàng Đế chỉ vì cái trước mắt, trái lại khiến cho thực lực một nước của vương quốc Càn Nguyệt không ngừng giảm dần.

Làm đại tướng quân quanh năm chinh chiến, Nam Mãnh trong năm năm qua, tu vi gần như không tiến triển. Bởi vì hắn vẫn luôn lĩnh quân chiến tranh, không có thời gian tu luyện.

Lấy kinh nghiệm thực chiến, hắn từ lâu đã đạt được bình cảnh.

- Điểm đến thì ngừng. Trận đầu quyết đấu chính thức triển khai!

Trên Chu Tước Đài, Trầm Duyên cao giọng hô lên. Nói xong hắn liền nhanh chóng tránh qua một bên. Hai cường giả Thuế Phàm Cảnh chiến đấu, Kim Đan Cảnh đỉnh phong như hắn không có khả năng hắn tham dự vào.

- Xin chỉ giáo!

Bạch Ngự Phong trầm giọng quát. Trong khi nói chuyện, hắn nâng tay

phải lên. Một thanh thương bạc với chùm tua màu đỏ đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn, rõ ràng đến từ trong nhẫn trữ vật.

Tống Lãng lại giơ tay lên, ra hiệu Bạch Ngự Phong dẫn đầu phát động công kích.

Thái độ khinh thường như vậy đặc biệt kích thích Bạch Ngự Phong. Lúc này hắn liền cầm trường thương đâm ra, bước chân đạp một cái, giống như một đạo ngân quang chớp hiện. Tốc độ của Tống Lãng cũng mau không thể tưởng tượng nổi, phóng người nhảy lên một cái liền dễ dàng tránh thoát.

------oOo------

Chương 62: Phương pháp bảo vệ phần thắng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Một tiếng động vang lên

Hai chân Bạch Ngự Phong nhún xuống, nhảy lên, giống như đạn pháo bắn mạnh lên vậy, đuổi theo Tống Lãng.

Tốc độ của hai người, ngay cả mắt Tần Quân căn bản cũng không có cách nào nắm bắt được, càng chưa nói tới bách tính và phần lớn tu sĩ. Mỗi người bọn họ nín thở tập trung tinh thần quan sát, không ai dám thở mạnh.

Các tướng quân ngồi ở trên lầu các cũng vô cùng khẩn trương.

- Hi vọng Bạch Ngự Phong không để cho ta thất vọng.

Tần Dự nhìn Bạch Ngự Phong lẩm bẩm nói. Hai tay hắn nắm thật chặt tay vịn ghế, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh.

Mặc dù Bạch Ngự Phong là người của Nam Mãnh, nhưng có quan hệ cùng hắn. Cho nên nếu như Bạch Ngự Phong thắng, hắn tất nhiên cao hứng. Thậm chí hắn có thể mượn Bạch Ngự Phong tan rã quân quyền của Nam

Mãnh.

Tuy rằng sắc mặt Càn Hoàng Đế không chút dao động sợ hãi, nhưng mắt cũng không dám nháy lấy một chút.

Ở dưới sự dẫn dắt của hắn, vương quốc Càn Nguyệt đã từng thua một lần hai nước quyết đấu. Hắn cũng không muốn lại thua thêm lần thứ hai.

Đáng tiếc ngay từ lúc đầu thế tấn công của Bạch Ngự Phong hung bạo mạnh mẽ, nhưng rất nhanh liền bị áp chế xuống.

Tống Lãng chỉ né tránh ba hiệp liền bắt đầu phản kích. Hắn vung tay phải lên. Hinh lực ngưng tụ ra một bàn tay khổng lồ màu xanh, trực tiếp đập Bạch Ngự Phong rơi xuống trên mặt đất.

Từ độ cao mấy chục thước rơi xuống, Tần Quân nhìn thấy cũng cảm giác đau đớn.

Nham thạch bạch ngọc của Chu Tước Đài còn bị đập ra một hố cạn. Có thể thấy được lực lượng của nó lớn tới mức nào. Cho dù là Tần Quân toàn lực công kích, cũng rất khó phá hủy được Chu Tước Đài.

Bạch Ngự Phong nhảy dựng lên. Hắn lau vết máu bên miệng một cái, một tay múa trường thương. Trong phút chốc một linh lực ngưng tụ thành Bạch Long quấn ở quanh người hắn, cực kỳ đồ sộ. Mơ hồ có tiếng rồng ngâm vang vọng.

- Pháp thuật này thật là đẹp!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Bạch Ngự Phong toàn thân có linh lực bạch long quấn quanh, kinh ngạc nhỏ giọng kêu lên. Đát Kỷ bên cạnh khinh bỉ nói:

- Trông được nhưng không dùng được. Pháp thuật của gia hỏa này không bằng Tống Lãng.

Tay phải Tống Lãng ngưng tụ một bàn tay khổng lồ màu xanh cùng hình thể của hắn không phù hợp. Chỉ có điều từ hình thức bên ngoài mà nhìn, Bạch Ngự Phong với bạch long càng đẹp trai hơn, càng lãnh khốc hơn.

Bạch Ngự Phong khẽ quát một tiếng. Nham thạch bạch ngọc dưới chân hắn hình thành những vết nứt giống như mạng nhện vậy. Thân thể hắn giống như mũi tên rời cung chợt bắn ra. Linh lực Bạch Long xoay quanh ở trên trường thương, xé rách không khí, phát sinh từng tiếng nổ, khí thế tăng cao.

Đối mặt với công kích của Bạch Ngự Phong không thể ngăn cản, tay phải của Tống Lãng vỗ một cái. Bàn tay khổng lồ màu xanh trực tiếp vỗ vào trên trường thương. Linh lực Bạch Long trong nháy mắt tiêu tan.

Bạch Ngự Phong giống như bị sét đánh, thân hình trực tiếp rơi về phía Chu Tước Đài.

Giao đấu hết lần này tới lần khác không có lợi, khiến cho dân chúng và tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài không khỏi trầm mặc. Mặc dù là người bình thường cũng nhìn ra được Bạch Ngự Phong đã bị áp chế.

Trên lầu các, sắc mặt một đám quan tướng càng khó coi vô cùng.

Nam Mãnh nhíu mày. Hai nắm đấm lớn nổi gân xanh. Rõ ràng trong lòng hắn không bình tĩnh.

- Hắn sắp thua.

Quan Vũ lạnh lùng nói. Tần Quân nghe được không khỏi nháy mắt. Lúc này mới giao đấu bao lâu đã kết thúc rồi?

- Tống Lãng rất mạnh sao?

Tần Quân tò mò hỏi. Hắn chỉ có Trúc Cơ Cảnh căn bản không nhìn thấy rõ chi tiết hai người giao đấu. Hắn thấy, Bạch Ngự Phong tuy rằng bị áp chế, nhưng vẫn sinh long hoạt hổ, kiên trì mấy trăm hiệp nữa cũng không phải là vấn đề.

- Thuế Phàm Cảnh tầng hai mà thôi.

Quan Vũ xem thường nói. Trong lời nói của hắn hoàn toàn không để Tống Lãng vào trong mắt, khiến cho tu sĩ bên cạnh kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Người này rất thích thể hiện.

Tần Quân bừng tỉnh. Bạch Ngự Phong mới vào Thuế Phàm Cảnh, đoán chừng là gần đây mạnh mẽ nâng lên, tất nhiên không phải là đối thủ của Tống Lãng, tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng hai.

Đúng lúc này, Tống Lãng bắt đầu chủ động tấn công. Thân hình hắn giống như mị ảnh, ở trên không trung lưu lại từng đạo tàn ảnh, ép thẳng về phía Bạch Ngự Phong.

Đồng tử của Bạch Ngự Phong co lại, nhanh chóng múa trường thương trong tay. Cuồng phong nổi lên bốn phía, giống như trận gió xoáy, xoay tròn ở xung quanh người hắn. Phong nhận sắc bén. Nếu như người bình thường tới gần sẽ trực tiếp bị cắt nát.

- Ngươi quá yếu!

Giọng nói lạnh lùng của Tống Lãng truyền vào trong tai Bạch Ngự Phong. Bạch Ngự Phong cả kinh trong nháy mắt nổi da gà. Hắn theo bản năng xoay người. Lúc này một bàn tay khổng lồ màu xanh giống như ngọn núi nhỏ kéo tới.

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Bạch Ngự Phong thổ huyết bay ngược lại, giống như một quả đạn pháo, nện ở phía trên màn ánh sáng Tử Quang Ngục Trận. Bách tính và tu sĩ cả kinh một, giống như nước thủy triều lui về phía sau.

Cũng may lực phòng ngự của Tử Quang Ngục Trận cực kỳ kinh người, cũng không bị Bạch Ngự Phong đập thủng.

- Hoàn toàn không phải là đối thủ cùng một đẳng cấp...

- Thiên tướng chính là thiên tướng. Không có cách nào uy vũ giống như đại tướng quân Nam Mãnh!

- Không phải Bạch tướng quân quá yếu. Là đối phương quá mạnh mẽ...

- Có bản lĩnh ngươi lên đi. Chắc hẳn trực tiếp bị giết chết trong nháy mắt!

- Đúng vậy, người ta đã tận lực!

Xung quanh Chu Tước Đài vang lên tiếng ồn ào rung trời. Phần lớn mọi người đang oán giận, khiến cho một đám quan tướng trên lầu các đưa mắt nhìn nhau. Biểu tình của ngũ hoàng tử Tần Dự càng thâm trầm giống như muốn nhỏ ra nước.

Càn Hoàng Đế và Nam Mãnh đều cau mày. Rõ ràng bọn họ không dự đoán được Bạch Ngự Phong sẽ bị bại nhanh như vậy.

Tần Quân lại nhìn có chút hả hê. Thua thua. Thua càng thảm càng tốt!

Đợi đến khi tất cả mọi người tuyệt vọng, lão tử đi lên quét danh vọng.

Phi, ý tưởng này thật sự tiện!

Ngay cả Tần Quân cũng không nhịn được khinh bỉ mình. Chỉ có điều tâm tình của hắn vẫn phấn khởi.

Đúng lúc này, Bạch Ngự Phong ở sát biên giới Chu Tước Đài chống trường thương, người loạng choạng, chậm rãi đứng lên. Dưới chân hắn, mặt đài bị máu tươi nhuộm ra thành từng đóa hồng hoa, khiến cho bóng lưng của hắn càng thêm bi tráng.

- Ta còn có thể tái chiến!

Bạch Ngự Phong cúi đầu thở dốc nói. Giọng nói của hắn nặng nề, khiến cho tất cả mọi người lộ vẻ xúc động. Những bách tính và tu sĩ vừa rồi đang giễu cợt hắn, bây giờ đều trầm mặc.

------oOo------

Chương 63: Phương pháp bảo vệ phần thắng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tống Lãng không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Bạch Ngự Phong. Một đòn vừa rồi hắn đã vận dụng toàn lực. Xương cốt toàn thân Bạch Ngự Phong

chắc hẳn đã vỡ nát hơn phân nửa. Hắn lại vẫn có thể đứng lên. Phần ý chí này không đơn giản.

Ngay cả Tần Quân cũng lộ ra vẻ mặt thưởng thức nhìn Bạch Ngự Phong. Trong lòng hắn bắt đầu tính toán lúc nào thu Bạch Ngự Phong vào dưới trướng.

Tuy rằng chiến lực không bằng Quan Vũ, Đát Kỷ, nhưng dù gì cũng có tu vi Thuế Phàm Cảnh. Hơn nữa phần này ý chí ngoan cường. Sau này nói không chừng có thể trở thành đại tướng giống như Nam Mãnh.

- Được rồi. Bắt đầu cuộc đấu kế tiếp. Trận này tính chúng ta thua!

Đứng ở trên lầu các, Càn Hoàng Đế bỗng nhiên nói. Bản thân hắn lại có tu vi Kim Đan Cảnh. Hắn đề khí mở miệng, rất dễ dàng ép tiếng bàn luận của tất cả mọi người ở đó.

Lời này vừa nói ra, khiến cho bách tính tu sĩ phía dưới xôn xao.

Đứng ở góc Chu Tước Đài, Trầm Duyên vội vàng tuyên bố:

- Trận đầu quyết đấu, vương quốc Thương Lam thắng!

Hắn hiểu rõ tâm tư của Càn Hoàng Đế. Thua là chuyện nhỏ. Nếu như bù thêm vị cường giả Thuế Phàm Cảnh Bạch Ngự Phong này, quả nhiên là tiền mất tật mang.

Trầm Duyên lập tức ra hiệu cấm vệ ở góc Chu Tước Đài đóng Tử Quang Ngục Trận. Sau đó hắn sai người ta đỡ Bạch Ngự Phong đi xuống. Tống Lãng liếc mắt nhìn Bạch Ngự Phong sau đó bay trở về lầu các, giống như hắn chưa từng chiến đấu qua.

- Mời hai bên phái ra thành viên quyết đấu trận thứ hai!

Trầm Duyên cao giọng kêu lên, khiến cho những tiếng bàn luận kia thoáng ngừng lại.

Trận đầu quyết đấu lại thua nhanh như vậy, khiến cho trong lòng tất cả mọi người đều che kín một tầng bóng ma.

Bách tính bình thường đối với tu vi cảnh giới cũng không hiểu biết gì. Nhưng các tu sĩ lại biết, Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm v.v… Một cường giả Thuế Phàm Cảnh tuyệt đối xem như là cường giả siêu cấp số một số hai của vương quốc. Sau khi Bạch Ngự Phong tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng một bị truyền ra, tất cả tu sĩ đều chờ mong không ngừng đối với hắn.

Đáng tiếc, không như mong muốn.

Bạch Ngự Phong bị đánh bại quá nhanh. Bọn họ thấy tan nát cõi lòng.

- Ta tới!

Một tiếng quát bá đạo từ trong lầu các truyền ra, dẫn tới tất cả mọi người ở đó sôi trào. Bởi vì người nói chuyện là Nam Mãnh chiến thần của vương quốc Càn Nguyệt!

Nam Mãnh không lập tức bay về phía Chu Tước Đài, mà nhìn về phía chỗ ngồi của vương quốc Thương Lam. Ánh mắt hắn qua lại ở trên người Tiêu Bắc Long và Chân Hồn.

- Chân Hồn, ngươi tới đi.

Chu Dịch Thế nhẹ giọng nói. Tiêu Bắc Long mạnh hơn Chân Hồn. Nhưng bây giờ đã thắng trận đầu. Cho nên lưu lại thành viên mạnh nhất đến phía sau nhất mới là phương pháp bảo vệ phần thắng.

- Được!

Chân Hồn trực tiếp đứng dậy. Hắn liếc mắt nhìn Nam Mãnh, sau đó liền bay tới trên Chu Tước Đài.

- Phụ thân, nhất định phải thắng đấy!

Nam Ngọc Tâm hưng phấn kêu lên. Đối với điều này, Nam Mãnh chỉ khẽ cười xua tay. Sau đó hắn chớp hiện, đã đứng đối diện với Chân Hồn ở trên Chu Tước Đài.

Tần Dự lại nhíu mày. Hắn biết phía bên vương quốc Thương Lam, mạnh nhất là Tiêu Bắc Long. Đối phương cố ý tránh né Nam Mãnh, khiến cho

vương quốc Càn Nguyệt rơi vào địa vị bất lợi.

Nhưng trận thứ hai Nam Mãnh phải lên. Bằng không nếu như trận thứ hai cũng thua, Nam Mãnh ngay cả cơ hội xuất trận cũng không có.

- Nhị gia, bọn họ ai có thể thắng không?

Tần Quân hiếu kỳ về phía Quan Vũ hỏi.

- Chẳng phân biệt được, sàn sàn như nhau.

Quan Vũ híp mắt nói.

Trời ạ!

Lại như thế sao?

Tần Quân không khỏi cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Điều này chẳng phải là nói ở trên chiến lực cao đoan, vương quốc Thương Lam đã cùng vương quốc Càn Nguyệt kéo dài khoảng cách sao?

- Trời ạ! Ngươi nói loạn cái gì chứ? Nam tướng quân là vô địch!

Một người tu sĩ bên cạnh tức giận nói.

Fan cuồng.

Tần Quân đảo mắt, mặc kệ hắn.

- Lên trận!

Tiếng nói gà trống của Trầm Duyên vang lên lần nữa. Tử Quang Ngục Trận đột nhiên dâng lên.

Đại tướng quân trấn quốc của vương quốc Càn Nguyệt đối chiến với cường giả Thuế Phàm Cảnh của vương quốc Thương Lam!

Căng thẳng mười phần.

Tất cả mọi người đang bàn luận. Gần như bọn họ đều cho rằng Nam Mãnh

sẽ chiến thắng. Điều này khiến cho Tần Quân không khỏi cảm thán. Đây là ưu thế sân nhà.

- Nam tướng quân tất thắng!

- Nói đùa, Nam tướng quân từ sau khi thành danh đã từng thua bao giờ đâu.

- Cái gia hỏa gọi Chân Hồn này vừa nhìn liền biết không phải là đối thủ của Nam tướng quân.

- Cho dù trận này thắng, trận thứ ba phải làm sao bây giờ? Đối phương lại là đại tướng quân Tiêu Bắc Long của vương quốc Thương Lam, uy danh không kém chút nào so với Nam tướng quân.

- Không ổn!

Tiếng bàn luận của bách tính và tu sĩ truyền vào trong tai hai người Nam Mãnh. Đối với điều này, Chân Hồn thờ ơ không để ý tới. Hắn nhìn chằm chằm vào Nam Mãnh lạnh lùng nói:

- Đã sớm muốn cùng ngươi giao đấu. Hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng.

- So với ba đại tông môn của vương quốc Càn Nguyệt chúng ta, các ngươi còn kém xa lắm. Chí ít bọn họ sẽ không tha hạ thân tới tham gia vào cuộc chiến.

Nam Mãnh xem thường cười nói. Chân Hồn nghe được, ánh mắt hiện lên một tia sát cơ.

Ầm!

Linh lực dâng trào từ trong cơ thể Chân Hồn bạo phát, thổi tà áo bào của hắn bay phần phật. Chân phải hắn giẫm một cái. Có tiếng sấm sét nổ vang, chỉ thấy hắn giống như mũi tên nhọn đánh úp về phía Nam Mãnh. Tay phải của hắn biến thành trảo, một tia u ám màu mực trong nháy mắt từ trong ống tay áo hắn lan tràn tới đầu ngón tay.

Nam Mãnh nâng tay phải lên. Một thanh đại đao bằng sắt đen xuất hiện ở

trong tay hắn. Đối mặt với thế tấn công hung mãnh của Chân Hồn, hắn trực tiếp một đao chém ngang qua. Tốc độ nhanh tới mức khiến cho người ta hoa cả mắt. Trong chớp mắt, thân hình Chân Hồn ngả về phía dưới. Dưới tác dụng của quán tính, hắn lướt qua phía dưới của lưỡi đao. Ở thời điểm hai người sắp lướt qua nhau, một trảo của hắn lộ ra.

Đinh.

Trảo của Chân Hồn rơi vào trên khôi giáp của Nam Mãnh, kích thích ra tiếng động giống như tiếng kim loại va chạm. Rất rõ ràng áo giáp trên người Nam Mãnh không phải là ật tầm thường, hoàn toàn không tổn hại chút nào.

Mặt Nam Mãnh không đổi sắc, chân phải nhanh như tia chớp đá ra, làm cho Chân Hồn chỉ có thể dùng hai cánh tay đón đỡ.

Một tiếng động vang lên. Lực lượng cường đại đá hắn bay ra ngoài mấy trăm thước.

------oOo------

Chương 64: Đồng quy vu tận

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật là khí phách!

Tần Quân không khỏi cảm thán nói. Nam Mãnh đứng ở trên Chu Tước Đài gần như không di chuyển vị trí. Ngược lại là Chân Hồn có vẻ chật vật như vậy.

Quan Vũ và Đát Kỷ xem thường. Bọn họ đều là tồn tại Hóa Hư Cảnh siêu nhiên, tất nhiên sẽ không lớn tiếng khen ngợi hai tu sĩ Thuế Phàm Cảnh chiến đấu.

Hạo Thiên Khuyển còn ghé vào bên chân Tần Quân, dường như đã đi vào giấc ngủ.

Tần Quân lại vô cùng khẩn trương. Nếu như Nam Mãnh thua, hắn ngay cả

cơ hội xuất trận cũng không có.

- Hi vọng vương quốc Càn Nguyệt không nên kém như vậy!

Tần Quân thì thào tự nói. Dân chúng và tu sĩ xung quanh đều đang hò hét tên của Nam Mãnh, thanh thế lớn, đinh tai nhức óc.

Trên lầu các, một đám quan tướng cũng vô cùng khẩn trương. Nếu như trận quyết đấu thua, vương quốc Càn Nguyệt sẽ bị vương quốc Thương Lam ép tới không ngẩng đầu lên được.

- Phụ thân, nỗ lực lên!

Nam Ngọc Tâm kích động kêu lên. trường hợp quan trọng như vậy, giọng nói của nàng vốn có không thích hợp. Nhưng giờ này phút này, không ai lưu ý tới sự thất lễ của nàng.

Ngay cả lực chú ý của Càn Hoàng Đế cũng tập trung ở trên Chu Tước Đài.

Sắc mặt Tần Dự biến đổi không ngừng. Hắn thường xuyên sẽ liếc mắt nhìn về phía Chu Dịch Thế, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Trái lại, mặt Chu Dịch Thế tươi cười. Hình như hắn không lo lắng Chân Hồn sẽ thất bại vậy.

Tiêu Bắc Long trêu tức nhìn chằm chằm vào Nam Mãnh trên Chu Tước Đài, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Khác biệt lớn nhất giữa ngươi cùng ta chính là, ngươi xem trọng thực lực cá nhân, ta lưu ý tới lợi ích đại cục.

Ở quân khu vương quốc Càn Nguyệt, Nam Mãnh chính là trời. Quân quyền bị một mình hắn nắm giữ. Chiến tướng dưới tay lại bị danh tiếng của hắn ép qua. Bất kể là cái chiến dịch gì, hắn đều xông lên phía trước. Thanh danh của hắn thật ra uy chấn tám phương. Các tướng sĩ khác lại buồn bã không có ánh sáng.

Địa vị trèo càng cao, hưởng dụng tài nguyên càng nhiều.

Mà tài nguyên vương quốc cho đội quân, trên cơ bản tập trung ở trên

người Nam Mãnh. Điểm này không giống với quân khu của vương quốc Thương Lam.

Có thể Nam Mãnh mạnh hơn Tiêu Bắc Long một phần. Nhưng luận về thực lực đội quân của hai nước, vương quốc Càn Nguyệt đã năm năm lạc hậu.

Ầm!

Chân Hồn giống như một đạo quỷ ảnh từ trên trời hạ xuống, đập đến mặt bàn vỡ nát. Hắn vừa né tránh một đao của Nam Mãnh trong nháy mắt, giống như muốn cắt phá không gian. Tốc độ của hắn nhanh không thể tưởng tượng nổi. Chân Hồn không kịp né tránh, liền vội vàng hai tay đẩy ra.

Trong phút chốc, linh lực màu đen hội tụ thành một tấm lá chắn ngăn cản ở trước mặt hắn, đáng tiếc tốn công vô ích.

- Keng

Tấm lá chắn màu đen bị một đao của Nam Mãnh chém nát. Lực lượng cường đại chấn động tới mức Chân Hồn bị đẩy về phía sau, hai chân ma sát trên mặt đài, lưu lại hai khe rãnh cạn dài đến mấy chục thước.

Sau khi thân hình chậm lại, Chân Hồn chỉ cảm thấy cổ họng thóang ngọt. Hắn không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi. Trong nháy mắt khí tức toàn thân hắn trở nên mệt mỏi. Chỉ thấy hai tay của hắn không ngừng chảy máu. Máu tươi rơi vào trên Chu Tước Đài, phối hợp nham thạch bạch ngọc trắng nõn, vết đỏ làm cho lòng người rét lạnh.

- Không phải nói bọn họ gần như ngang nhau sao?

Sắc mặt Tần Quân quái dị, nhìn về phía Quan Vũ hỏi.

- Tu vi bọn họ là gần như ngang nhau. Chỉ có điều Nam Mãnh quanh năm chinh chiến. Sát khí ngưng tụ thành thế. Hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu có thể nói là phong phú vô cùng. Chân Hồn tất nhiên không phải là đối thủ của hắn.

Quan Vũ mở một con mắt nói.

Tần Quân nghe được, rất hiếu kỳ, hỏi tới:

- Thế là cái gì?

- Cảnh giới khí thế cao hơn, công tử tạm thời vẫn biết ít thì tốt hơn.

Quan Vũ vuốt râu cười nói. Chỉ là nụ cười của hắn rơi vào trong mắt Tần Quân là đáng đánh như vậy.

Lúc này, Chân Hồn lại đánh về phía Nam Mãnh.

So với trận đầu, cực kỳ tương tự. Đơn phương áp chế. Chỉ có điều lần này đến phiên cường giả vương quốc Thương Lam bị áp chế.

Tuy rằng Tần Quân không nhìn thấy rõ động tác của bọn họ, nhưng có thể nhìn ra được, tiếp tục như vậy nữa, Nam Mãnh thắng là cái chắc.

Dân chúng và tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài cảm nhận giống như Tần Quân. Cho nên không khí của hiện trường càng thêm tăng vọt.

Không ngừng bị đánh bay, lại không ngừng tấn công.

Chân Hồn quả thực đủ ngoan cường.

Trong lòng Tần Quân xúc động vạn phần. Hắn theo bản năng nhìn về phía chỗ ngồi của vương quốc Thương Lam trên lầu các. Gương mặt của thái tử Chu Dịch Thế vẫn tươi cười. Giống như Chân Hồn không phải là người của vương quốc Thương Lam bọn họ.

- Nam Mãnh, ngươi quả thực đủ mạnh mẽ!

Chân Hồn lau vết máu trên miệng, cắn răng nói.

Nam Mãnh mặt không đổi sắc, đại đao sắt đen trong tay hắn nhỏ máu. Máu không phải là của hắn, mà là Chân Hồn.

- Cho dù ta có bị bại, ngươi cũng phải bỏ ra giá lớn vô cùng nghiêm trọng!

Chân Hồn tức giận quát một tiếng. Lúc này hắn giậm chân vọt về phía

Nam Mãnh. Nam Mãnh xem thường cười. Giống như nỏ mạnh hết đà, còn dám nói mạnh miệng.

Ở thời điểm hai bên sắp đánh lên, tay phải Chân Hồn nhanh chóng hiện ra một viên hạt sen màu đỏ. Hắn bay thẳng đến chỗ Nam Mãnh. Bởi khoảng cách gần quá, Nam Mãnh chỉ có thể theo bản năng giơ đao lao chống đỡ.

Ầm! Ầm! Ầm...

Tiếng nổ mạnh rung trời vang lên. Trong nháy mắt sương mù nhấn chìm hơn phân nửa không gian bên trong Tử Quang Ngục Trận. Dân chúng bị dọa đến mức che đi lỗ tai.

- Ta ngất! Giở thủ đoạn ngầm!

Tần Quân kêu lên. Trời ạ, nếu như Nam Mãnh bị hãm hại tới mức thua trận, vậy hắn làm sao có thể còn lên sân khấu được nữa?

Trên lầu các, Càn Hoàng Đế và một đám quan tướng đều đồng loạt đứng lên. Trái lại Chu Dịch Thế ở một bên lại lộ ra vẻ mặt ý cười.

Trầm Duyên dứng ở trên Chu Tước Đài bị đập ở màn ánh sáng phía trên Tử Quang Ngục Trận. Đại thái giám đáng thương chắc hẳn bị chấn động tới mức nội thương.

- Phụ thân!

Nam Ngọc Tâm hoảng sợ kêu lên. Trong nháy mắt, trái tim nàng treo cao.

Sương mù cuồn cuộn chậm rãi tiêu tan. Ánh sáng của ngàn vạn đôi mắt tập trung ở bên trong Tử Quang Ngục Trận. Tất cả mọi người đang chờ đợi Nam Mãnh từ trong đó đi ra.

Lúc này, cuối cùng có một bóng người chật vật đi ra khỏi sương mù. Nhưng đó cũng không phải là Nam Mãnh. Mà là Chân Hồn toàn thân đẫm máu.

Xôn xao

Tất cả mọi người ở đó ồ lên. Tiếng bàn tán ồn ào rung trời.

- Làm sao có thể? Nam tướng quân làm sao có thể bại được?

- Trời ạ! Không ngờ là tập kích bất ngờ!

------oOo------

Chương 65: Đánh cược tính mạng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật không biết xấu hổ? Không ngờ là nữ nhân! Nói ra không sợ bị chê cười sao?

- Ván này không tính l!

- Lẽ nào chúng ta lại thua rồi?

Dân chúng vẫn không có cách nào tiếp nhận được kết cục này. Bọn họ đều chửi ầm lên. Nếu không có Tử Quang Ngục Trận ngăn cản, chắc hẳn Chân Hồn sẽ bị nước bọt dìm cho chết đuối.

Trong biển người, sắc mặt Tần Quân cũng thâm trầm. Hắn cũng không có dự đoán được sẽ là kết cục này.

- Hắn còn chưa có chết.

Quan Vũ mở mắt phượng, thản nhiên nói. Tần Quân nghe được, ánh mắt hắn nhất thời sáng lên.

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Chỉ thấy sương mù trên Chu Tước Đài bỗng nhiên bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên thổi tan. Cục diện đồ sộ khác thường. Chân Hồn mới vừa đi ra, sơ sẩy một cái liền bị thổi ngã xuống đất. Sương mù cuồn cuộn rời khỏi mặt đất, giống như hắc long uốn lượn ở trên không trung.

- Hừ! Nam Mãnh ta sẽ không thua!

Một tiếng gầm gừ giống như một con sư tử tức giận từ trên Chu Tước Đài truyền đến. Không ngờ là Nam Mãnh.

Tất cả mọi người tập trung nhìn vào. Chỉ thấy một tay Nam Mãnh chống đại đao chậm rãi đứng lên. Áo giáp trên người hắn bị nổ tung, tàn phá không chịu nổi. Trên mặt hắn đầy máu. Nhưng hai mắt hắn vẫn đằng đằng sát khí.

- Giả trâu bò thật đẹp!

Tần Quân vui mừng bất ngờ, cảm thán nói. Nếu như Nam Mãnh thua, sẽ không có cơ hội cho hắn biểu hiện. Cho nên hắn vẫn rất thưởng thức bộ dạng giả trâu bò này của Nam Mãnh.

Đát Kỷ lắc đầu cười nói:

- Hiện tại hắn cũng có thể đứng lên gào một tiếng.

Tần Quân ngẩn người. Lúc này, Trầm Duyên thận trọng đi tới giữa hai người, cao giọng nói:

- Trận thứ hai tính là vương quốc Càn Nguyệt thắng!

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra Chân Hồn đã mất đi ý thức. Mới vừa rồi bị thổi ngã, trực tiếp lấy đi một tia khí lực cuối cùng của hắn.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó đều sôi trào.

Tất cả mọi người đang hô to cái tên của Nam Mãnh. Ngay cả một đám quan tướng trên lầu các cũng không nhịn được vỗ tay tỏ ý vui mừng. Nam Ngọc Tâm còn kích động nhảy về phía trước, trong mắt đầy nước mắt rưng rưng.

- Không hổ danh là ái khanh của trẫm!

Trên mặt Càn Hoàng Đế cuối cùng cũng lộ ra vẻ tươi cười. Tần Dự ở phía sau cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm. Nếu như ngay cả Nam Mãnh cũng thua, vậy vương quốc Càn Nguyệt này thật sự sẽ vô cùng mất

mặt.

Chu Dịch Thế nhìn Nam Mãnh, trong lòng không khỏi cảm thán nói:

- Thực sự là một dũng tướng.

Tiêu Bắc Long ở bên cạnh xem thường hừ lạnh một tiếng, cũng không có phản bác.

Sau khi Tử Quang Ngục Trận được giải trừ, Nam Mãnh đi từng bước một rời khỏi Chu Tước Đài. Không ai đỡ, hắn đi không nhanh. Nhưng mỗi một bước cũng giống như búa tạ rơi vào trong lòng mọi người.

Sau khi đưa mắt nhìn Nam Mãnh xuống đài. Trầm Duyên vừa lau mồ hôi lạnh trên trán, kêu lên:

- Hiện tại bắt đầu trận tỷ thí thứ ba. Mời hai bên mỗi người phái ra một vị.

Vừa dứt lời, Tiêu Bắc Long liền xuất hiện trên Chu Tước Đài. Hình thể của hắn không kém chút nào so với Nam Mãnh.

Khí thế Thuế Phàm Cảnh liền bạo phát, quét ngang tất cả mọi người ở đó, khiến cho tiếng ồn ào thoáng ngừng lại.

- Ai dám tới đánh với ta một trận!

Tiêu Bắc Long quát lạnh, trong lời nói tràn ngập sự khinh miệt. Nam Mãnh đã mất đi lực chiến đấu. Hiện tại, phía bên vương quốc Càn Nguyệt không ai là đối thủ của hắn.

Trên lầu các, Càn Hoàng Đế nghe được hắn lớn lối nói như thế, sắc mặt thoáng chốc liền trở nên thâm trầm.

Một đám tướng sĩ phía sau đều trầm mặc. Không có người nào dám lên vào lúc này.

Cho dù Nam Mãnh đánh với Tiêu Bắc Long cũng không nhất định thắng được. Huống gì là bọn họ?

Một khi thua, bọn họ sẽ đối mặt với sự chỉ trích của toàn bộ mấy ngàn vạn

bách tính của vương quốc. Sau này nếu muốn bò đi lên nữa, sẽ khó như lên trời!

Hiện tại đi ra, hoàn toàn là tự chui đầu vào rọ.

- Thế nào, không ai dám lên sao?

Tiêu Bắc Long mở miệng, cười như điên nói, giống như nhìn thấy được vở hài kịch buồn cười nhất trên thế giới.

Hai mắt Càn Hoàng Đế giống như muốn phun ra lửa. Tuy rằng ngay từ lúc đầu, hắn đã dự đoán được tình huống như vậy xuất hiện, nhưng sau khi mọi chuyện thật sự phát sinh, hắn vẫn khó có thể kìm chế được lửa giận.

Tần Dự và một đám hoàng tử cũng vô cùng oán giận. Trong đầu hắn không khỏi hồi tưởng lại bóng dáng khí phách khủng khiếp của Quan Vũ. Nếu như hắn có thể tới, thật là tốt biết bao.

- Ở Vương Đô bên trong vương quốc Càn Nguyệt ta, con khỉ như ngươi cũng dám kêu gào sao? Cẩn thận kẻo ngươi không đi ra khỏi Chu Tước Đài được!

Một âm thanh tràn ngập sự khinh bỉ, phá tan sự yên tĩnh quỷ dị. Ngay sau đó ba người mặc áo đen từ trong biển người phóng người nhảy lên một cái, rơi vào trên Chu Tước Đài.

Tất cả ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người bọn họ. Trên lầu các, đại biểu hai nước đều nhíu mày.

Ba gã người thần bí này là ai?

- Các ngươi là ai? Hai nước quyết đấu, các ngươi có tư cách xen vào sao?

Tiêu Bắc Long lạnh lùng nói, giọng nói tràn ngập sát khí, khiến người ta cảm thấy lạnh sống lưng.

Nghe vậy, Tần Quân vén mũ lên, lộ ra một khuôn mặt tuấn tú. Vẻ mặt hắn đầy giễu cợt nói:

- Ta là tam hoàng tử của vương quốc Càn Nguyệt, ta vì sao không có tư

cách? Nếu như ta không có tư cách, vậy Thái tử của các ngươi nên từ nơi đó lăn xuống đi!

Lời nói với ý tứ vô cùng khiêu khích, khiến cho tất cả mọi người ở đó chấn động.

Mà trên lầu các, sắc mặt của tất cả quan tướng vương quốc Càn Nguyệt biến đổi kịch liệt. Ngay cả Càn Hoàng Đế cũng vậy. Tần Dự còn thoáng cái nhảy dựng lên, kinh ngạc kêu lên:

- Hắn làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?

Chuyện tam hoàng tử bị giáng chức, có thể nói là toàn thành đều biết. Hắn tại sao lại trở về?

- Ta ngất! Tại sao lại là tam hoàng tử?

- Hắn không phải là bị giáng chức sao?

- Hắn là tam hoàng tử? Hắn không phải là Quân công tử sao?

- Cái gì? Tam hoàng tử chính là Quân công tử gần đây khiến dư luận bàn tán xôn xao hay sao?

- Điều này còn có thể giả được sao? Ta và hắn đã từng uống rượu với nhau!

Dân chúng và các tu sĩ chấn động kinh ngạc, không ngừng bàn luận. Vứt bỏ thân phận của Tần Quân, vừa nghe được, bọn họ đều rất thoải mái!

Dám cùng Tiêu Bắc Long tranh phong, hơn nữa còn châm chọc Thái tử vương quốc Thương Lam, quả thực to gan lớn mật!

Tuy rằng theo bọn họ, Tần Quân làm vậy là đang đâm đầu vào chỗ chết. Nhưng lời Tần Quân nói, là lời bọn họ hoàn toàn muốn nói, lại không dám nói!

- Người này thật can đảm!

------oOo------

Chương 66: Cương quyết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nụ cười vẫn treo trên gương mặt Chu Dịch Thế cuối cùng biến mất. Tần Quân ở trong lòng hắn là người đã chết. Ở trước mặt mọi người, dám bảo hắn lăn xuống, vậy Tần Quân là người đầu tiên.

- Phụ hoàng, nếu không có ai dám tham gia vào cuộc chiến, vậy hãy để cho người của ta tới. Phụ hoàng thấy thế nào?

Tần Quân xoay người nhìn về phía Càn Hoàng Đế trên lầu các, cao giọng nói. Với tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng sáu, giọng hắn rất nhẹ nhàng liền truyền khắp vào trong tai tất cả mọi người ở đó.

Càn Hoàng Đế chau mày. Không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ điều gì. Bất chợt mặt hắn giãn ra, cười nói:

- Đương nhiên có thể!

Ta ngất!

Đáp ứng thống khoái như vậy sao?

Tần Quân có chút kinh ngạc. Chỉ có điều hắn cũng không ngẫm nghĩ nhiều, mà nói với Tiêu Bắc Long:

- Ngươi rất kiêu ngạo, có dám đánh cược tính mạng hay không?

Đánh cược tính mạng?

Tất cả mọi người ở đó đều yên tĩnh. Tất cả mọi người hiếu kỳ theo dõi hắn.

Tần Quân ngẩng đầu ưỡn ngực. Thời khắc thể hiện tốt như vậy, hắn phải nắm thật chắc!

Đầu phải nâng lên!

Nhìn người cần phải nhìn bằng mũi!

Sắc mặt càng cợt nhả càng tốt!

Thể hiện phải ra bộ dạng lớn nhất!

- Đánh cược tính mạng như thế nào?

Tiêu Bắc Long trêu tức hỏi. Hắn liếc mắt liền nhìn thấu tu vi của Tần Quân. Tuyệt đối thuộc về đứng đầu thiên tài nhất lưu. Nếu như có thể quang minh chính đại diệt trừ Tần Quân, vậy dĩ nhiên là hay lắm.

Trên lầu các, vẻ mặt Càn Hoàng Đế kinh ngạc khác thường nhìn Tần Quân. Người con trai này của hắn hình như đã thay da đổi thịt.

Tần Dự nhìn Tần Quân được vạn người chú ý, ánh mắt cũng sắp phun ra lửa.

- Tên súc sinh này tại sao lại trở lại!!!

Trong lòng hắn hắn thầm rít gào phẫn nộ.

Sở dĩ Tần Quân không học vấn không nghề nghiệp, vô pháp vô thiên như vậy, thật ra công lao chủ yếu là do sự cưng chiều của Càn Hoàng Đế. Bởi vì trong các hoàng tử, Tần Quân rất giống như hắn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Càn Hoàng Đế để cho hắn và Nam Ngọc Tâm lập hôn ước. Chỉ là theo Tần Quân lớn lên, hắn càng hoàn khố, khiến cho thiện cảm của Càn Hoàng Đế đối với hắn dần dần giảm xuống. Chuyện Tần Quân bị giáng chức chính là do Tần Dự một tay điều khiển. Không chỉ là vì Nam Ngọc Tâm, mà còn là vì che giấu sự đố kỵ ở trong lòng hắn.

Bất kể hắn làm tốt tới mức nào, chung quy hắn vẫn cảm giác được mức độ Càn Hoàng Đế yêu thích đối với hắn phải thấp hơn Tần Quân.

Tham ô quốc khố chính là tội liên luỵ cửu tộc. Cho dù Càn Hoàng Đế lại yêu thích Tần Quân, cũng không có cách nào tha thứ cho Tần Quân làm ra chuyện này. Cho nên dưới cơn nóng giận Càn Hoàng Đế mới giáng chức,

đày hắn tới biên cương.

Bây giờ nhìn thấy Tần Quân lại xuất hiện, còn khoa trương như vậy, Tần Dự so với đối mặt với Quân công tử lúc trước, còn muốn phẫn nộ hơn. Hắn thậm chí có cảm giác bị lường gạt.

Hắn cảm giác mình bị phụ hoàng lừa gạt!

Phụ hoàng vẫn bao che cho súc sinh này!

Tần Dự nghiến răng nghiến lợi, hận không thể nuốt sống Tần Quân ở trên Chu Tước Đài.

- Nếu như ngươi có thể đánh bại thủ hạ của ta, ta sẽ ở trước mặt mọi người tự sát!

Tần Quân lộ vẻ trêu tức, nhìn chằm chằm vào Tiêu Bắc Long nói.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó đều ồ lên. Tam hoàng tử là điên rồi sao?

Đối phương lại là Tiêu Bắc Long!

Đát Kỷ và Quan Vũ đều mặc áo bào màu đen. Đầu bọn họ bị mũ che khuất, khiến cho dân chúng không có cách nào nhìn thấy rõ ràng được mặt mũi của bọn họ. Các tu sĩ cũng vậy. Cho nên bọn họ rất nghi vấn thực lực của Đát Kỷ và Quan Vũ.

Đương nhiên là có một số ít người đang ủng hộ Tần Quân. Tất nhiên bọn họ là những vị ở trong khách sạn Lạc Nhai.

- Gia hỏa này thế nào lại có cảm giác giống như đổi thành một người khác vậy.

Trên lầu các, Nam Ngọc Tâm chớp mắt lẩm bẩm nói. Trước đây Tần Quân cũng không dám ở trước mặt mọi người lớn lối như thế. Càng chưa nói tới chuyện châm chọc đại tướng và thái tử nước hắn.

- Nói thế là thật sao?

Tiêu Bắc Long cười. Tần Quân hoàn toàn là chán sống!

- Ta đường đường là hoàng tử sẽ nói đùa với nhân vật nhỏ như ngươi sao?

Tần Quân giả vờ tức giận nói, dẫn tới tất cả mọi người ở đó đều cười vang. Ngay cả một đám quan tướng và Càn Hoàng Đế trên lầu các đều nở nụ cười. Duy nhất chỉ có Tần Dự và đoàn người của vương quốc Thương Lam chính là không cười.

- Chỉ giỏi nói!

Tiêu Bắc Long hừ lạnh nói. Tâm tình hắn đặc biệt khó chịu, hận không thể một đao chém chết Tần Quân. Hắn trầm giọng nói:

- Vậy thì bắt đầu đi. Hôm nay ta sẽ thành toàn ý nguyện được quy thiên của ngươi.

Giết người còn nói hay như vậy, có bệnh!

Tần Quân đảo mắt. Sau đó hắn nói với Trầm Duyên:

- Lớn quá... khụ khụ, Trầm công công, lên trận!

Vẻ mặt Trầm Duyên kinh ngạc khác thường nhìn chằm chằm vào hắn, nói:

- Trước hết mời tam hoàng tử xuống đài, để tránh khỏi bị ngộ thương.

- Không cần! Ta lại đứng ở bên trong đài, không ra tay! Nếu như thủ hạ của ta thua, lập tức tự sát tạ tội!

Tần Quân khoát tay nói, bộ dạng hùng hồn đầy nghĩa khí. Bách tính và tu sĩ dưới đài nghe được, không khỏi cao giọng trầm trồ khen ngợi.

Thứ vương quốc Càn Nguyệt không thiếu nhất đó là tâm huyết nam nhi!

Cho dù Tần Quân chết, hắn cũng thể hiện mà chết!

Không đúng. Là vị nước quên thân!

- Tiểu tử tốt.

Càn Hoàng Đế thì thào một câu. Tần Dự ở phía sau nghe được, sắc mặt trắng nhợt. Trời ạ, hai phụ tử các ngươi quả nhiên đang chơi trò lừa dối.

Hắn lại không biết, sở dĩ Càn Hoàng Đế cho phép Tần Quân làm loạn, là bởi vì ở đây không có người nào dám lên.

Nếu như Tần Quân thua, bọn họ cũng có lí do thoái thác. Ai bảo Tần Quân là người bị giáng chức. Người thắng có tội, không tính là cái gì cả.

Hơn nữa, việc đứng ra chịu tội, còn có thể giao cho Tần Quân. Dù sao trên người hắn đều là tội, không kém bêu danh.

- Cái này...

Trầm Duyên cảm thấy khó xử. Theo bản năng hắn nhìn về phía Càn Hoàng Đế trên lầu các. Càn Hoàng Đế khẽ gật đầu. Hắn mới quay đầu lại thở dài một tiếng, sau đó cao giọng kêu lên:

- Lên trận!

Vừa dứt lời, trong nháy mắt Tử Quang Ngục Trận dâng lên.

- Tiểu tử, thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi lại xông vào!

Tiêu Bắc Long cười gằn nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền lấy ra một cái chùy màu đen, có kích thước giống như vại nước vậy. Phía trên phản xạ ra tia sáng làm cho lòng người rét lạnh.

Một búa này nếu như đánh ở trên thân thể gầy yếu của Tần Quân, nhất định sẽ bị đập thành bánh thịt.

------oOo------

Chương 67: Cương quyết (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tam hoàng tử lỗ mãng...

- Trước đây chung quy nghe được ác danh của tam hoàng tử. Thật không nghĩ tới, ở thời điểm mấu chốt vẫn là hắn đứng ra!

- Đúng vậy. Nhìn lại những hoàng tử khác, so sánh với Thái tử vương quốc Thương Lam, kém hơn không chỉ một chút thôi đâu. Lại chỉ có tam hoàng tử dám giễu cợt Thái tử vương quốc Thương Lam.

- Đáng tiếc, tam hoàng tử ngày hôm nay không thoát khỏi tử kiếp.

- Có người nói gần đây uy danh của Tiêu Bắc Long còn cường thịnh hơn cả Nam tướng quân. Thủ hạ của tam hoàng tử làm sao có thể thắng được hắn.

Bách tính và các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Thủ hạ của hoàng tử khẳng định đến từ hoàng cung. Ngay cả Nam Mãnh cũng không nhất định chiến thắng được đối thủ. Trong hoàng cung còn có người mạnh hơn Nam Mãnh sao?

Nói ra, không có ai tin tưởng nổi.

- Hừ, là ngươi đâm đầu vào chỗ chết!

Trong lòng Tần Dự châm chọc nói. Hiểu rõ của hắn đối với vương quốc Càn Nguyệt có thể nói là rất thấu triệt. Hắn biết được ba đại tông môn sẽ không ra tay. Người mạnh nhất của vương quốc Càn Nguyệt chính là Nam Mãnh. Về phần Tần Quân có thể lôi kéo đến ba đại tông môn, hắn căn bản không suy nghĩ đến.

Chỉ dựa vào phế vật này thôi sao?

Ha hả!

Nam Ngọc Tâm đã mặc niệm cho Tần Quân. Mặc dù tiểu tử này giống như thay đổi thành một người khác, nhưng thủ đoạn tìm đường chết lại không chỉ có không thay đổi, còn trở nên mạnh hơn.

Đúng lúc này, Tần Quân búng ngón tay một cái. Quan Vũ ở bên cạnh, một tay liền kéo áo bào đen xuống. Dáng người hắn khôi ngô, khí thế cao ngạo trác tuyệt, trong nháy mắt thể hiện ra.

Tay phải hắn lập tức giơ ngang lên. Trong nháy mắt hắn lấy Thanh Long Yển Nguyệt Đao từ trong nhẫn trữ vật ra.

Một tiếng động vang lên. Chuôi đao nện ở trên nham thạch bạch ngọc, đập xuống một lỗ nhỏ.

A.

Tất cả bách tính và tu sĩ nhìn thấy rõ diện mạo của Quan Vũ đều hít vào một hơi khí lạnh. Ngay cả quan lớn hai nước ở trên lầu các cũng vậy.

Thế gian có một loại người. Chỉ cần liếc mắt nhìn hắn một cái, đã biết hắn rất mạnh!

Tào Tháo vô cùng khát vọng đối với Quan Vũ, thậm chí không nỡ giết chết hắn.

Quan Vũ chính là người như thế. Thân thể hùng tráng, khí chất cuồng ngạo. Khí thế Hóa Hư Cảnh, và tiêu chí bên ngoài của hắn khiến cho người ta liếc mắt nhìn sẽ rất khó quên được.

Quan trọng nhất chính là hắn đứng ở trước mặt Tiêu Bắc Long. Khí thế không chỉ có giảm đi, trái lại còn tăng lên một bậc!

- Tại sao lại là hắn!

Cuối cùng Tần Dự không có cách nào duy trì được sự bình tĩnh. Hắn đứng phắt dậy, cả kinh kêu lên, dẫn tới một đám quan tướng liếc mắt nhìn. Ngay cả Càn Hoàng Đế và Chu Dịch Thế cũng kinh ngạc nhìn về phía hắn.

- Phụ hoàng, hắn chính là cường giả ở tại khách sạn Lạc Nhai, mấy ngày trước đã bị Quân công tử thu nhận...

Tần Dự vội vàng ôm quyền nói. Nhưng còn chưa nói hết lời, hắn chợt dừng lại. Trên mặt hắn đầy vẻ oán hận và không dám tin.

Tần Quân...

Quân công tử...

Trời ạ, ta ngất mất thôi!

Tần Dự thiếu chút nữa nổ tung. Các quan tướng còn lại cũng hội ý với nhau. Hóa ra Quân công tử gần đây khiến cho dư luận xôn xao không ngờ là tam hoàng tử.

- Có chút thú vị.

Trên mặt Càn Hoàng Đế thoáng lộ ra một ý cười. Trong mắt hắn đều là vẻ vui mừng. Nói như thế, Tần Quân thật sự có khả năng thắng lợi?

- Trong vòng ba chiêu, nếu như ngươi không chết, ta và công tử nhà ta cùng nhau tự vận!

Quan Vũ vuốt râu quay về phía Tiêu Bắc Long nói. Hắn chỉ mở một con mắt, thái độ khinh miệt làm cho tất cả mọi người ở đó sôi trào.

Ban đầu còn tưởng rằng Tần Quân đã đủ điên cuồng!

Không nghĩ tới thủ hạ của hắn còn điên cuồng hơn!

Tiêu Bắc Long tức giận đến mức khóe miệng co quắp. Tuy rằng chấn động kinh ngạc đối với khí phách của đối phương, nhưng bị Quan Vũ sỉ nhục như vậy, hắn làm sao có thể nhịn được?

- Đám tiểu nhân, đừng vội càn rỡ!

Tiêu Bắc Long bỗng nhiên cầm cái chùy đen trong tay đập xuống đất. Hắn đập ra một cái hố to, đá vụn bay ngang.

Trời ạ!

Thật là trâu bò!

Dám nói với Quan Công như thế!

Kính nể của Tần Quân đối với Tiêu Bắc Long, trong nháy mắt hóa thành sông lớn không ngừng cuồn cuộn. Năng lực tìm đường chết của gia hỏa này đã tăng lớn!

- Động thủ đi!

Quan Vũ lạnh lùng nói. Nhưng Tần Quân nhìn thấy được rõ ràng gương mặt đỏ như trái táo của hắn có chút khó coi. Rõ ràng hắn đã nổi giận.

Hắn không khỏi mặc niệm cho Tiêu Bắc Long. Chọc giận đại cường giả vốn cao hơn ngươi một cảnh giới là chuyện vô cùng khủng khiếp. Huống gì đối phương còn là Quan Vũ.

Đây chính là người của Vũ Thánh, Quan Thánh Đế của Thiên Đình!

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Tiêu Bắc Long hô lên năm chữ, khiến cho Tần Quân thiếu chút nữa quỳ lạy. Sau đó hắn liền vọt về phía Quan Vũ. Tất cả mọi người ở đó đều nín thở tập trung tinh thần. Ngay cả Chu Dịch Thế, thái tử của vương quốc Thương Lam cũng vậy.

Một quan công nửa đường xông ra, nếu như bọn họ thua, Chu Dịch Thế cũng không biết khi trở lại phải ăn nói thế nào.

Tốc độ của Tiêu Bắc Long mặc dù nhanh, nhưng không nhanh đến mức khiến cho bách tính không có cách nào nhìn thấy rõ. Nhưng khí thế của hắn so với Tống Lãng và Chân Hồn lúc trước đều mạnh mẽ hơn nhiều. Hắn giống như chiếc xe tăng, đánh úp về phía Quan Vũ.

Cái chùy màu đen cực lớn xé rách không khí, trực tiếp đập về phía đầu Quan Vũ.

Khiến cho người ta chấn động kinh ngạc chính là Tần Quân và người mặc áo đen bên cạnh không ngờ không né tránh, vẫn đứng ở bên cạnh Quan Vũ.

- Lá gan của tiểu tử này quả thực đã lớn lên!

Càn Hoàng Đế tự nói một câu. Tướng mạo của Tần Quân vốn đã rất giống với hắn. Hiện tại phần ung dung này khiến cho hắn rất hài lòng. Hắn càng nhìn càng thấy giống như mình.

Không thể không nói, Càn Hoàng Đế và Tần Quân rất giống nhau ở một điểm chính là không biết xấu hổ.

Đối mặt với thế không thể đỡ của Tiêu Bắc Long, ánh mắt Quan Vũ thoáng nhíu lại. Một tay hắn cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao chém về phía trước. Trong phút chốc ánh sáng mạnh mẽ chợt hiện ra. Tất cả mọi người bao gồm Tiêu Bắc Long cũng không nhịn được nhắm mắt lại.

Một đao này vô cùng sáng chói!

Khí thế của một đao này tăng cao!

Một đao này kinh động trời cao!

Phụt.

Một tiếng động vang lên. Tất cả mọi người cả kinh mở mắt ra. Tần Quân đứng ở phía sau Quan Vũ, là người đầu tiên mở mắt. Đúng lúc, hắn nhìn thấy một tay Quan Vũ giơ Thanh Long Yển Nguyệt Đao lên, bóng lưng ngạo nghễ. Máu tươi bắn ra ở trên không trung. Tập trung chú ý nhìn vào, Tiêu Bắc Long vẫn duy trì ở tư thế đập chùy. Chỉ là đầu của hắn đã không còn ở đó nữa!

------oOo------

Chương 68: Một đao kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm Ầm.

Đầu của Tiêu Bắc Long rơi trên mặt đất, lăn hơn mười vòng mới dừng lại. Tất cả mọi người ở đó nhìn thấy đều há hốc mồm.

Yên tĩnh!

Lúc này thậm chí có thể nghe được tiếng kim rơi.

Càn Hoàng Đế còn đứng phắt dậy. Hắn vẫn giữ vững bình tĩnh, lúc này lại

nghẹn họng nhìn trân trối về phía bóng dáng cao lớn của Quan Vũ kia

Ngay cả Nam Mãnh vừa rồi được đỡ lên lầu các cũng há hốc mồm.

Tiêu Bắc Long cân sức ngang cùng hắn tài bị giết chết trong giây lát sao?

Sự yên tĩnh quá quỷ dị lại không có ai nào phá tan. Dường như toàn thế giới đều mất đi âm thanh.

- Cái này... làm sao có thể...

Toàn thân Chu Dịch Thế dường như choáng váng. Toàn thân hắn run rẩy. Hắn không thể tin được cảnh tượng trước mắt là sự thật.

Miệng Tần Dự lúc này đã có thể nhét vào một quả trứng gà.

Trước đó hắn đoán Quan Vũ có khả năng chiến thắng Tiêu Bắc Long. Nhưng trăm triệu lần hắn cũng không ngờ được lại chỉ là một đao đã giết chết trong nháy mắt!

Tiêu Bắc Long lại là cường giả Thuế Phàm Cảnh, nam nhân đứng ở đỉnh cao của vương quốc!

Lại liên tưởng tới lời Quan Vũ nói ba chiêu lúc trước, tất cả mọi người không khỏi dâng lên tâm tình chấn động. Hóa ra hắn không khoác lác, trái lại có phần khiêm tốn!

- Ta ngất! Quỳ bái! Nhị gia uy vũ quá!

Tần Quân kích động nói, trong nháy mắt phá tan sự yên lặng của tất cả mọi người ở đó.

Ầm!

Tất cả mọi người ở đó liền sôi trào!

- Thật trâu bò! Không ngờ lại giết chết Tiêu Bắc Long chỉ trong giây lát!

- Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào? Thực lực khó tránh khỏi quá kinh khủng đi?

- Ông trời của ta! Ta không nằm mơ chứ?

- Đây chính là Tiêu Bắc Long... đại tướng quân trấn quốc của Vương quốc Thương Lam!

- Chúng ta thắng rồi sao?

Bách tính và tu sĩ kích động khó nhịn nổi, tiếng ồn ào rung trời. Tất cả mọi người đang hoan hô.

Quan Vũ được vạn người chú ý, lại chậm rãi thu đao. Tay trái hắn tự nhiên vuốt về phía chòm râu dài của mình. Dáng vẻ của hắn hờ hững, giống như hắn vừa chém chết, không phải là Tiêu Bắc Long, mà là một con mèo, con chó nào đó.

Càn Hoàng Đế cố nén kích động ngồi xuống. Chỉ là trên mặt hắn không kìm được dáng vẻ tươi cười.

Chu Dịch Thế và một đám sứ giả của vương quốc Thương Lam lại thất thanh nhọn kêu. Tiêu Bắc Long làm sao có thể bị giết chết trong giây lát như vậy được?

Ngay cả Tống Lãng và Chân Hồn cũng trầm mặc. Bọn họ tự nghĩ, bản thân mình không phải là đối thủ của Tiêu Bắc Long.

Hiện tại Tiêu Bắc Long bị giết chết trong giây lát. Nếu như bọn họ đi tới, chắc hẳn cũng có số phận tương tự.

- Trầm công công, còn đứng ngây ra đó làm gì?

Tần Quân nhìn Trầm Duyên đang đứng ở sát biên giới Chu Tước Đài kêu lên. Trầm Duyên từ trong sự khiếp sợ được kéo trở lại trong hiện thực.

- Hiện tại ta tuyên bố, hai nước quyết đấu, vương quốc Càn Nguyệt thu được hai trận thắng. Dựa theo quy tắc ba trấn thắng hai, vương quốc Càn Nguyệt đạt được thắng lợi trong hai nước quyết đấu lần này!

Tiếng của Trầm Duyên rất tốt. Mặc dù là âm thanh giống như tiếng gà trống, nhưng tất cả bách tính và tu sĩ nghe được, trong lòng lại thấy thoải

mái.

Hai nước quyết đấu lần trước, vương quốc Càn Nguyệt thua rất mất mặt. Một trận cũng không có thắng nổi!

Lần này cuối cùng hòa nhau một lần!

Càn Hoàng Đế quay đầu lại, nhìn Chu Dịch Thế cười nói:

- Không nghĩ tới đại tướng quân trấn quốc của quý quốc yếu ớt như vậy. Xem ra vương quốc Thương Lam không lớn bằng lúc trước.

Thoải mái!

Cuối cùng cũng mở mày mở mặt!

Càn Hoàng Đế cười đến mức sắp biến thành một đóa hoa cúc. Tuy rằng Chu Dịch Thế phẫn nộ, nhưng lúc này cũng chỉ có thể miễn cưỡng vui cười. Thân thể của hắn cũng đang run rẩy.

Tiêu Bắc Long lại là chiến thần của vương quốc Thương Lam. Không ngờ trong lúc hai nước quyết đấu, hắn lại bị đối thủ giết chết trong giây lát. Nếu như truyền tới bên trong vương quốc Thương Lam, tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn, thậm chí khiến cho lòng dân rung chuyển.

Hắn còn không biết nên đối mặt với phụ hoàng hắn như thế nào.

Vốn là một công tác tốt, kết quả biến thành ác mộng. Chu Dịch Thế đầy tuyệt vọng.

- Mặt khác, mọi người đều biết ta vì bị kẻ gian hãm hại, bị giáng chức đày tới biên cương.

Tần Quân bỗng nhiên cất cao giọng nói, khiến cho tiếng hoan hô của tất cả mọi người ở đó chợt yên tĩnh trở lại. Dân chúng đưa mắt nhìn nhau. Gặp kẻ gian hãm hại?

Nếu như đổi lại thành thường ngày, bách tính khẳng định không tin. Nhưng bây giờ Tần Quân dẫn theo thủ hạ ngăn cơn sóng dữ, bọn họ đều nguyện ý đi tin tưởng.

Thân là hoàng tử, gấm y ngọc thực, cần gì tham tài?

- Ta không nói là kẻ gian nào. Nhưng lần này ta trở về là mang theo công lao và thành tích trở về!

Tần Quân khí thế tăng cao nói ra, trái một câu kẻ gian, phải một câu kẻ gian. Tần Dự trên lầu các nghe được, sắc mặt tái xanh.

Một lần hành động xoay chuyển thế cục hai nước quyết đấu, quả thực được tính là công lao và thành tích.

Dân chúng đều biểu thị tán thành. So sánh cùng chuyện này, ngầm nuốt quốc khố không tính là cái gì cả.

Dù sao tiền trong quốc khố bách tính cũng không thể dùng được.

Nhưng mà lúc này, Tần Quân lại từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái đầu người. Không ngờ chính là đầu của Hạ Hầu Ân.

- Đó là...

Càn Hoàng Đế lộ vẻ xúc động. Hắn hận Hạ Hầu Ân đến tận xương cốt. Cho nên chỉ cần liếc mắt là hắn có thể nhận ra. Không chỉ bởi vì Hạ Hầu Ân và phi tử của hắn cấu kết, mà còn bởi vì Hạ Hầu Ân trường kỳ dẫn động chiến tranh, khiến cho triều đình nghiến răng nghiến lợi.

- Cái đầu này chính là đầu loạn tướng Hạ Hầu Ân!

Tần Quân giơ cao cái đầu của Hạ Hầu Ân, kêu lên, khiến cho tất cả mọi người ở đó đều bùng nổ.

Mọi người ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt đều biết tới hung danh của Hạ Hầu Ân. Ngay cả Nam Mãnh nhiều lần đều không thể thành công bắt được hắn.

Không nghĩ tới, hắn lại bị tam hoàng tử giết chết!

Quan Vũ mỉm cười vuốt râu. Hắn hiểu rõ Tần Quân sẽ xoay người. Trong lòng hắn đầy tự hào. Bởi vì hắn giúp đỡ Tần Quân nắm giữ quyền nói ở

nơi đây.

Chỉ có điều cho dù không có hắn, Tần Quân cũng có thể dựa vào Đát Kỷ.

Nói chuyện xong, Tần Quân không lên tiếng nữa, mà lộ ra gương mặt tươi cười nhìn về phía lầu các. Chính xác mà nói, là nhìn về phía phụ hoàng tiện nghi của mình.

Ánh mắt hai phụ tử đối diện nhau. Tất cả mọi người đều an tĩnh lại.

Ngay cả Chu Dịch Thế cũng nghi ngờ nhìn về phía Tần Quân. Trước đó, hắn không có ấn tượng đối với Tần Quân. Hắn chỉ biết là trong các hoàng tử của vương quốc Càn Nguyệt, người có quyền thế nhất chính là ngũ hoàng tử Tần Dự.

------oOo------

Chương 69: Thần trợ công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại xem ra, tam hoàng tử mới thật sự là khúc xương cứng!

- Trẫm tuyên bố, tam hoàng tử Tần Quân chém giết loạn tướng Hạ Hầu Ân, lấy công chuộc tội, khôi phục lại thân phận hoàng tử. Mặt khác!

Càn Hoàng Đế đối diện cùng Tần Quân năm giây, mới cười nói. Hắn nói ra hai chữ cuối cùng, khiến cho hơi thở của tất cả mọi người trở nên dồn dập.

- Bởi vì thủ hạ của tam hoàng tử xuất lực, vì vương quốc Càn Nguyệt thắng được một trận tỷ thí thắng lợi. Phong tam hoàng tử vì Việt Vương, phần thưởng một tòa cung điện!

Càn Hoàng Đế cao giọng tuyên bố. Những lời này khiến cho sắc mặt một đám hoàng tử biến đổi kịch liệt.

Phong vương không có khả năng là nói chơi. Trong số hoàng tử của thế hệ này vẫn chưa có người nào được phong vương. Cho dù là Tần Dự cũng chỉ thu được một tòa Dự Vương Cung mà thôi. Thân phận của hắn vẫn là

hoàng tử. Chỉ có điều phong vương cũng là chuyện sắp diễn ra.

Nhưng hết lần này tới lần khác, thật không ngờ, Tần Quân bị giáng chức, lại dẫn theoe lực lượng mới xuất hiện, dẫn đầu phong vương.

Phải biết rằng Càn Hoàng Đế chính là hoàng đế tập kích các vương mới lên ngôi vị đỉnh cao. Từ đó về sau, hắn không phong vương cho các hoàng tử khác. Có thể thấy được, Tần Quân được phong vương, có ý nghĩa to lớn tới mức nào.

- Về phần vị dũng sĩ này...

Càn Hoàng Đế nhìn về phía Quan Vũ. Bởi không biết nên xưng hô với Quan Vũ như thế nào, giọng điệu của hắn không khỏi dừng lại.

- Hắn gọi là Quan Vũ.

Tần Quân liếc mắt liền nhìn ra phụ hoàng tiện nghi đang khó xử, vì vậy mở miệng giới thiệu.

Đối mặt với Càn Hoàng Đế, Quan Vũ vẫn chắp tay hành lễ, chỉ có điều không quỳ lạy. Năm đó, thời điểm hắn tòng quân, vương quốc Càn Nguyệt còn chưa được tạo dựng lên. Hắn tất nhiên sẽ không khom lưng quỳ xuống.

- Quan Vũ, vì biểu hiện kinh diễm ở trong quyết đấu giữa hai nước, được phong làm tướng quân tam phẩm. Chức vụ cụ thể do chính các ngươi quyết định!

Ầm!

Tất cả mọi người ở đó lại chấn động. Tướng quân tam phẩm!

Trực tiếp từ người bình thường bay vọt đến tướng quân tam phẩm. Có thể nói, điều này là một bước lên trời!

Sắc mặt Nam Mãnh có chút khó coi. Quân quyền vẫn bị hắn chiếm lấy, Ngay cả Càn Hoàng Đế cũng không dám đơn giản nhúng tay vào. Nhưng hiện tại lại bị một cường giả hắn không quen biết đảm nhiệm tướng quân tam phẩm. Tuy rằng địa vị vẫn thấp hơn hắn, nhưng hắn vẫn khó chịu.

Quan trọng nhất chính là Quan Vũ một đao chém giết Tiêu Bắc Long trong giây lát, cũng khiến cho hắn bị chấn áp. Hắn cũng không dám nói một chữ không. Hắn có thể cảm giác được ngạo khí trùng thiên của Quan Vũ này.

Lão hồ ly!

Nam Mãnh thầm mắng. Hắn tất nhiên nhìn ra được Càn Hoàng Đế muốn giảm bớt binh quyền của hắn. Trước đây ở quân khu, hắn một mình độc quyền. Hiện tại có thêm một Quan Vũ mạnh hơn hắn. Sau đó quân khu khẳng định không còn là nơi hắn có thể một mình độc đoán được nữa.

Sắc mặt Tần Dự cũng khó coi tới cực điểm.

Trước đây hắn đã muốn lôi kéo Quan Vũ. Không trách được Quan Vũ không cho hắn sắc mặt. Hóa ra là người của Tần Quân.

Lại liên tưởng đến hình ảnh lần trước, tại khách sạn Lạc Nhai, Tần Quân và Quan Vũ cùng nhau trêu đùa hắn, lửa giận của hắn lại dâng lên ngập trời. Hắn gần như điên cuồng.

- Cảm ơn phụ hoàng ban cho!

Tần Quân mừng rỡ không thôi. Vì vậy hắn có hình có dạng, hướng về phía Càn Hoàng Đế giơ tay hành lễ. Trong lòng hắn lại âm thầm suy nghĩ:

- Lão già này dễ nói chuyện như vậy sao?

Hắn cẩn thận nhớ lại trí nhớ của đời trước. Hiện từ góc độ bên thứ ba nhìn lại, Càn Hoàng Đế đối với tiền thân quả thật không tệ, đủ loại bao dung. Tuy rằng bình thường có đánh chửi, nhưng rất ít khi trừng phạt nghiêm khắc. Chỉ có điều chuyện ngầm nuốt quốc khố huyên náo quá lớn. Hắn không thể không vận dụng trọng hình.

Vừa nghĩ như thế, ấn tượng của Tần Quân đối với Càn Hoàng Đế liền bắt đầu được cải thiện.

Không nói gì khác, chỉ riêng chuyện phong vương, hắn liền trực tiếp tung người vượt lên trên Tần Dự, trở thành thân phận tồn tại cao quý nhất trong các hoàng tử!

- Được rồi. Hai nước quyết đấu đã kết thúc. Chuẩn bị hồi triều, Quân nhi, dẫn theo hai thủ hạ của các ngươi, quay về hoàng cung!

Càn Hoàng Đế nhìn lướt qua dân chúng và tu sĩ xung quanh Chu Tước Đài, nói. Điều này khiến cho quyết đấu giữa hai nước chính thức kéo màn che xuống.

So với hai nước quyết đấu thắng lợi, sắc thái truyền kỳ của Tần Quân và Quan Vũ còn đáng sợ hơn. Trong lúc nguy cấp, Tần Quân hét lớn một tiếng. Quan Vũ mặt không đổi sắc, chém chết Tiêu Bắc Long!

Các loại nhạc đệm này khiến dân chúng còn chưa thỏa mãn.

- Thật lợi hại! Tam hoàng tử sau này chính là thần tượng của ta!

- Ha ha! Ta thấy Quan Vũ sẽ trở thành chiến thần còn mạnh hơn Nam Mãnh!

- Rắm thối! Chiến thần chỉ có một. Đó chính là Nam Mãnh!

- Bớt thổi phồng đi. Ngươi để cho Nam Mãnh đi chiến đấu với Tiêu Bắc Long còn chưa nhất định có thể thắng được đâu!

- Chính là! Quan Vũ chỉ một đao đã lập tức giết chết Tiêu Bắc Long. Rõ ràng Nam Mãnh không phải là đối thủ của hắn. Trừ khi mắt của các ngươi mù rồi!

Bách tính và các tu sĩ bàn luận sau khi tan cuộc. Tin tưởng sẽ không bao lâu nữa, Tần Quân và Quan Vũ sẽ nổi danh khắp toàn quốc.

Tần Quân đứng ở trên Chu Tước Đài đang ra sức khích lệ Quan Vũ:

- Trời ạ! Nhị gia, lần sau còn có thể lại soái thêm một chút hay không!

Lúc này Đát Kỷ cũng nhấc chiếc mũ đen ra. Trên gương mặt nghiêng nước nghiêng thành đầy mị hoặc của nàng lộ vẻ tươi cười. Nàng cũng biểu hiện rất tán thưởng đối với Quan Vũ:

- Nhị gia quả thực lợi hại. Ngay cả ta cũng không có thấy rõ được huyền

diệu trong một đao vừa rồi.

Nếu như đánh nhau, Đát Kỷ tự nhận không phải là đối thủ của Quan Vũ.

- Thuế Phàm Cảnh mà thôi. Sao cần phải nói đến.

Quan Vũ vuốt râu khẽ cười nói. Hắn thoáng híp mắt lại. Đây rõ ràng là thần thái hắn rất hưởng thụ.

Người cao ngạo có lúc cũng thích nghe nịnh bợ.

Lúc này, Hạo Thiên Khuyển nhảy lên Chu Tước Đài, chạy về phía Tần Quân. Theo sát phía sau thình lình là Thường Thiến Thiến.

- Tần Quân!

Thường Thiến Thiến trực tiếp chạy tới, nhảy đến trên người Tần Quân, giống như một con gấu túi.

Tần Quân bất đắc dĩ. Nha đầu kia thế nào lại tới đây vậy?

Chỉ có điều hắn cũng không thể trực tiếp ném nàng xuống đi?

- Vừa rồi ngươi biểu hiện thật sự quá soái! Không nghĩ tới ngươi còn có thể có một ngày đẹp trai như vậy!

Thường Thiến Thiến kích động nói không ngừng. Sau khi ở chung lâu với Tần Quân, phương thức nói chuyện của nàng cũng có chút giống như Tần Quân.

------oOo------

Chương 70: Tham gia đàm phán (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới Chu Tước Đài, đoàn người của Huyền Linh Tông lại xúc động vạn phần. Đại trưởng lão Từ Hải thán phục:

- Tiểu tử này lại từ nơi nào dụ được cường giả tới vậy? Không ngờ có thể giết chết Tiêu Bắc Long trong nháy mắt.

Trác Tuấn Kiệt nhìn chằm chằm vào Tần Quân, không mở miệng. Hiển nhiên hắn cũng bị biểu hiện của Tần Quân vừa rồi làm chấn động.

Sắc mặt Thường Hạo thâm trầm tới cực điểm, tâm tình vô cùng phức tạp.

Trong biển người, đoàn người Tử Quang Tông cũng đang bàn luận Tần Quân và Quan Vũ. Đại đệ tử Lư Huyền Phong cảm thán nói:

- Xem ra Vương Đô sắp đổi trời rồi.

Trước đây Tử Quang Tông bọn họ cho rằng Tần Dự có hy vọng lên ngôi vị hoàng đế nhất, cho nên mới ủng hộ hắn, khiến cho quan hệ được gắn bó chặt chẽ.

Hiện tại có thêm một Tần Quân, lại thêm Quan Vũ thực lực sâu không lường được. Tử Quang Tông bọn họ phải một lần nữa suy tính một hồi. Chí ít không thể đắc tội đế hoàng đời kế tiếp.

Dù sao Tử Quang Tông bọn họ cắm rễ ở vương quốc Càn Nguyệt.

- Được rồi. Ta còn phải vào hoàng cung. Nàng nhanh xuống đi.

Tần Quân vỗ vào phía sau lưng Thường Thiến Thiến, cười khổ nói. Không thể không nói, nha đầu kia thật đúng như dự đoán. Hắn có thể cảm giác được ngực mình bị thứ giống như hai quả bóng nước đè nặng.

Thường Thiến Thiến vừa nghe, chỉ đành phải buông tay. Nàng lè lưỡi một cái, đi tới bên cạnh Đát Kỷ, cười nói:

- Ta cũng muốn đi tới hoàng cung. Dẫn ta vào xem đi!

Nàng tuy rằng đơn thuần, nhưng hiểu rõ Tần Quân hiện tại có thể nói là cá chép nhảy long môn, là một hoàng tử duy nhất được phong vương!

Dẫn nàng vào hoàng cung, không khó lắm.

- Chuyện này...

Tần Quân có chút khó xử. Nói đùa sao? Chúng ta là quan hệ như thế nào? Dựa vào cái gì phải dẫn nàng đi vào. Trừ khi nàng theo ta...

Khụ khụ!

Thường Thiến Thiến nhất thời không nghe theo, lắc lắc cánh tay Đát Kỷ bắt đầu làm nũng:

- Đát Kỷ tỷ tỷ, mau nói giúp ta một chút. Tần Quân nghe lời của tỷ tỷ nhất.

Những lời này khiến cho Tần Quân âm thầm giơ ngón tay cái lên. Thần trợ công à!

Tương đương với gián tiếp thổ lộ!

Đát Kỷ không khỏi nhìn về phía Tần Quân. Tần Quân lúc này vỗ tay nói:

- Không thành vấn đề!

Xem đến đây, tới phiên Thường Thiến Thiến buồn bực. Với một ánh mắt của người ta, ngươi liền đồng ý. Lẽ nào ngươi chỉ thích Đát Kỷ tỷ tỷ?

- Tam hoàng tử, chúng ta đi thôi.

Trầm Duyên đi tới cười nói, giọng nói có chút ý tứ lấy lòng. Từ nhỏ làm bạn với Càn Hoàng Đế, hắn tất nhiên sẽ hiểu được yêu thích của Càn Hoàng Đế đối với Tần Quân. Hiện tại Tần Quân lại lấy được công lớn, dường như thay da đổi thịt. Sau này nói không chừng có thể trở thành đế hoàng đời kế tiếp. Hắn tất nhiên phải lấy lòng.

Tần Quân theo đội ngũ cấm vệ đi ở phía sau cùng, nhìn đường nét hoàng cung đã xuất hiện ở phía trước, lại xúc động vạn phần. Một tháng sau ta lại một lần nữa trở về. Hơn nữa còn phong quang như vậy. Tiền thân ngươi có thể an tâm đi.

- Oa, đây là hoàng cung sao? Thật hùng vĩ!

Cùng Đát Kỷ kéo cánh tay Thường Thiến Thiến hưng phấn kêu lên, dẫn tới một đám hoàng tử trước mặt âm thầm xem thường. Chỉ có điều nếu

như bọn họ biết được thân phận của Thường Thiến Thiến, khẳng định phải thu hồi loại tâm tình này lại.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, địa vị của Thường Thiến Thiến cao hơn bọn họ. Tông chủ của ba đại tông môn và hoàng đế lại là tồn tại địa vị ngang hàng. Thường Thiến Thiến cũng tương đương với hoàng tử, công chúa. Chỉ có điều nàng không có huynh đệ tỷ muội. Hoàng tử trong hoàng thất lại có một đám đông.

Lúc này, Nam Ngọc Tâm lại tới gần, vẻ mặt hồ nghi nhìn Tần Quân. Theo bản năng, Thường Thiến Thiến phát sinh sự bài xích đối với nàng. Thường Thiến Thiến vội vàng ngăn cản ở trước người Tần Quân, giống như gà mẹ bảo vệ đàn con gà con, hai tay chống nạnh hỏi:

- Nàng làm gì vậy? Một nữ hài tử tới gần nam nhân như vậy, thật sự tốt sao?

Phụt

Tần Quân thiếu chút nữa phì cười. Khóe miệng của Đát Kỷ và Quan Vũ cũng co quắp. Nha đầu kia nói thế nào lại giống giọng điệu của Tần Quân như vậy?

Sắc mặt Nam Ngọc Tâm cũng trở nên khó coi. Ở trước mặt mọi người bị người khác nói như vậy, nàng làm sao có thể nhẫn nhịn được?

- Nàng là ai? Ta nói chuyện với Tần Quân, mắc mớ gì tới nàng?

Nam Ngọc Tâm trầm giọng hỏi. Nếu không phải phía trước có Càn Hoàng Đế và một đám quan lớn đang được hộ tống, nàng đã sớm ra tay hung bạo.

- Ta là ai? Mắc mớ gì tới nàng!

Thường Thiến Thiến là người thô lỗ. Tần Quân nghe được, hoàn toàn không nhịn được, phình bụng cười to lên.

Trời ạ!

Nha đầu kia học được thật là nhanh!

Tiếng cười của Tần Quân dẫn tới các hoàng tử phía trước đều quay đầu lại. Khi nhìn thấy được hắn đứng bên cạnh hai nữ hài xinh đẹp, trong mắt mỗi người đều lộ ra sự ao ước, đố kị.

Nhìn thấy được Tần Quân cười đến mức vô lễ như thế, hai mắt Nam Ngọc Tâm cũng sắp phun ra lửa. Con ngươi nàng đảo một vòng, sau đó giảo hoạt ôm lấy cánh tay của Tần Quân, cười nói:

- Ta là vị hôn thê của hắn. Nàng lại tính thứ gì? Ta đây là một nguyên phối lại không tư cách chế giễu nàng sao?

Lúc này đến phiên Thường Thiến Thiến sửng sốt, toàn thân giống như bị sét đánh.

Hắn có vị hôn thê...

Trong nháy mắt viền mắt Thường Thiến Thiến đỏ ửng. Từng giọt nước mắt bắt đầu đảo quanh.

Tần Quân thấy vậy liền nhức đầu. Hắn vội vàng đẩy Nam Ngọc Tâm ra. Sau đó hắn nhìn Nam Ngọc Tâm trịnh trọng nói:

- Xin lỗi, hôn ước của chúng ta từ lâu đã là có tiếng mà không có miếng. Hôm qua nàng còn quyền đấm cước đá đối với ta. Hôm nay ta không với cao nổi tới nàng! Mong nàng hãy tự trọng!

Thoải mái!

Trí nhớ của đời trước hắn có thể nói là cảm giác như chính mình trải qua. Khi nói ra những lời này, lỗ chân lông trên toàn thân hắn cũng giãn ra. Thoải mái đến mức không thể chịu nổi!

Nam Ngọc Tâm há hốc mồm. Nàng vẫn là lần đầu tiên nghe được những lời cổ quái như vậy. Nhưng ý tứ trong lời nói đó lại khiến cho nàng xấu hổ, nổi giận không thôi.

- Nam nhi tốt!

Quan Vũ thở dài nói. Nam Ngọc Tâm nghe được thiếu chút nữa thổ huyết. Trong mắt Đát Kỷ cũng liên tục phát ra tia sáng kỳ dị. Thân phận của Nam

Ngọc Tâm bọn họ cũng đều biết. Nữ nhi của đại tướng quân trấn quốc, lại bị hắn từ chối.

Những hoàng tử và quan viên vẫn chú ý tới đám người Tần Quân. Bọn họ cũng đưa mắt nhìn nhau. Xem ra tam hoàng tử thật sự lột xác. Trước đây hắn sẽ không thể nào nói ra được những lời như vậy.

Thường Thiến Thiến nhất thời mừng rỡ. Nhưng mà lúc này, Tần Quân nhìn về phía nàng, cũng nghiêm túc nói:

- Chúng ta vẫn chưa có xác định quan hệ. Nàng cũng đừng làm loạn.&

------oOo------

Chương 71: Tham gia đàm phán (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đối với Thường Thiến Thiến cũng không có tình cảm quá sâu nặng. Hắn cứu Thường Thiến Thiến cũng như hộ tống nàng, khiến cho nàng phát sinh tình cảm đối với hắn. Nhưng hắn lại không có. Nhiều lắm chỉ coi như là có thiện cảm.

Con đường nhân sinh dài như vậy, hắn còn không muốn sớm bị người khác trói buộc như vậy bị.

Quan trọng nhất chính là lão tử sau này sẽ làm hoàng đế. Lão tử làm sao có thể bị những nữ nhân như các nàng hạn chế được!

Ha ha ha!

Trong lòng Tần Quân càn rỡ cười nói, nhưng biểu hiện ra lại giả vờ bộ dạng chính nhân quân tử. Thường Thiến Thiến thấy vậy, muốn nói lại thôi.

- Được rồi! Mau tiến vào hoàng cung rồi.

Tần Quân xua tay nói.

Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm đều trầm mặc đi theo ở phía sau,

không nói được một lời.

Đát Kỷ không khỏi cảm thán nói:

- Công tử thực sự rất vững tâm.

- Cắt, tình cảm chú ý nước chảy thành sông. Có thể sau này ta sẽ tiếp nhận các nàng, nhưng bây giờ thì không.

Tần Quân nhún vai nói. Thân thể này mới mười sáu tuổi, còn đang trong quá trình trưởng thành, không thể bị mỹ sắc móc sạch thân thể.

Nếu như Đát Kỷ biết được suy nghĩ của hắn, thiện cảm đang dâng lên trong lòng nàng lúc này tuyệt đối sẽ tiêu tan thành mây khói.

Đi thẳng ở phía trước đám hoàng tử, Tần Dự nghiến răng nghiến lợi. Hắn dù gì cũng là tu vi Luyện Khí Cảnh tầng tám, trong tai tất nhiên nghe được những lời một đám người Tần Quân nói lúc trước.

- Ta tuyệt đối sẽ làm cho ngươi lại thân bại danh liệt!

Ở trong lòng Tần Dự thầm gầm thét. Nhưng giờ phút này hắn hoàn toàn không dám quay đầu lại. Hắn dường như đã tưởng tượng ra được Tần Quân đang lộ ra vẻ mặt giễu cợt nhìn hắn, khiến cho trái tim hắn giống như bị kim châm.

Sau khi tiến vào hoàng cung, chiếu vào trong mắt Tần Quân chính là từng cung điện nguy nga, từng bức tường ngăn bên trong cung cao tới mười thước. Phía ngoài hiện lên màu đỏ. Phóng tầm mắt nhìn lại, có thể nhìn thấy được ở trung tâm của hoàng cung có một ngọn núi nhỏ. Phía trên có một tòa cung điện to lớn, nguy nga lộng lẫy. Trên mái hiên còn có hai con rồng, khí phách vô cùng.

Trầm Duyên bỗng nhiên kêu lên:

- Những thành viên hai nước không tham ra đàm phán mời đi theo ta. Trong lúc chờ đợi, ta sẽ dẫn các ngươi đi nghỉ ngơi trước.

Thường ngày không có khẩu dụ của Càn Hoàng Đế, không ai có thể tự ý tiến vào hoàng cung.

Nhưng bây giờ đang trong lúc hai nước đàm phán, để cho sứ giả nước bọn họ cảm nhận khí tức cường đại của hoàng cung cũng là một loại thủ đoạn chấn áp.

- Việt Vương điện hạ, bệ hạ bảo điện hạ cũng đi tham gia đàm phán. Mặt khác, Quan tướng quân cũng có thể hộ tống.

Trầm Duyên đi tới trước mặt Tần Quân, cười nói. Tần Quân ngẩn người. Nhưng rất nhanh, hắn liền hiểu ý.

Xem ra phụ hoàng tiện nghi này dự định để cho Quan Vũ giữ thể diện.

Nói đùa. Quan Vũ một đao lập tức giết chết Tiêu Bắc Long. Chỉ cần đứng ở nơi đó, đoàn người của vương quốc Thương Lam cũng không dám nói nhiều.

- Được.

Tần Quân cười đáp ứng. Sau đó hắn nói với Đát Kỷ:

- Dẫn bọn họ qua. Đợi lát nữa chúng ta lại tới tìm nàng.

Có liên quan đến Quan Vũ, hắn tất nhiên không lo lắng tới sự an toàn của mình. Về phần Đát Kỷ, mặc dù nàng có khuôn mặt đẹp hại nước hại dân, nhưng cũng không sợ bị người khác nhớ thương. Cường giả Hóa Hư Cảnh muốn quét ngang vương quốc Càn Nguyệt tuyệt đối dễ dàng.

Đát Kỷ khẽ gật đầu, sau đó xoay người dẫn theo Hạo Thiên Khuyển và Thường Thiến Thiến đuổi theo bước chân của Trầm Duyên.

Tần Quân dẫn theo Quan Vũ đi về phía Càn Hoàng Đế đã đi xuống khỏi long kiệu. Đứng bên cạnh Càn Hoàng Đế còn có thái sư Giả Tuân, Tần Dự cùng với các quan viên nhị phẩm khác. Chu Dịch Thế lại dẫn theo năm quan viên cùng với Chân Hồn.

Từ điểm này cũng có thể thấy được, Chân Hồn đã quy thuận đối với hoàng thất vương quốc Thương Lam. Tống Lãng chỉ là tay chân hành động.

- Nam tướng quân về trước đi tìm thái y khám một chút đi. Đừng để lưu lại

bệnh căn.

Càn Hoàng Đế lộ ra vẻ mặt quan tâm đối với Nam Mãnh toàn thân dính đầy vết máu, nói. Chỉ là trong mắt hắn lại đầy vẻ hài hước.

Theo thân thể dần dần trở nên kém đi, hắn bình thường sẽ nhớ lại chuyện cũ, phát hiện mình làm ra rất nhiều chuyện sai lầm. Một sai trong số đó chính là quá tín nhiệm Nam Mãnh, cho hắn quyền lực quá lớn!

- Cảm ơn bệ hạ.

Nam Mãnh miễn cưỡng cười vui nói. Tuy rằng ngày hôm nay vương quốc Càn Nguyệt thu được toàn thắng, nhưng hắn lại nhận phải một hồi công kích.

Tuy rằng thắng một trận tỷ thí, nhưng ở trước mặt Quan Vũ biểu hiện kinh diễm như vậy, hắn căn bản không đủ nhìn.

Lúc này hắn nhìn thấy được Tần Quân và Quan Vũ đi tới. Hắn không khỏi nhíu mày. Ánh mắt hắn rơi vào trên người Quan Vũ. Trong mắt hắn đầy vẻ kiêng kỵ.

Sau khi tới gần, hắn mới phát hiện khí thế của Quan Vũ là ép người như vậy. Nhất là khí tức sát phạt khiến cho hắn kinh hồn bạt vía. Hắn hiểu rõ mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Quan Vũ.

- Quân nhi, quyết đấu lần này các con lập công lớn. Cho nên thời điểm đàm phán con cũng có quyền phát biểu.

Càn Hoàng Đế xoay người nhìn Tần Quân cười nói.

Lời này vừa nói ra, bên cạnh Tần Dự sắc mặt khó coi giống như cà tím.

- Nhi thần cũng không dám lắm miệng. Vẫn do phụ hoàng ngài tới nói đi.

Tần Quân cung kính nói. Lúc trước Càn Hoàng Đế coi trọng và phong thưởng đối với hắn khiến cho ấn tượng của hắn đối với Càn Hoàng Đế đổi mới. Cho nên trong lời nói của hắn cũng khách khí hơn vài phần.

Như vậy cũng tốt. Dù sao Càn Hoàng Đế ưu ái đối với hắn như thế, sau

này tạm thời thành thật đánh ra căn cơ. Chờ tới khi hai chân Càn Hoàng Đế đạp một cái, hắn sẽ lại cường thế đăng vị.

- Không có việc gì, ta sẽ cho con cơ hội nói chuyện.

Càn Hoàng Đế xua tay nói.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ đàm phán xuất sắc: Ở trong hội nghị hai nước biểu hiện xuất sắc, thu được sự tán thưởng của Càn Hoàng Đế! Nhiệm vụ hoàn thành thưởng 5000 giá trị kinh nghiệm!

Tần Quân trợn trừng mắt. Như vậy đều có thể kích phát ra nhiệm vụ phụ. Xem ra vị phụ hoàng tiện nghi này quả thật dành cho hắn kỳ vọng cao.

Năm nghìn giá trị kinh nghiệm cũng đủ để cho hắn thăng cấp.

Hắn theo bản năng nhìn về phía Tần Dự đang đi bên cạnh. Hắn phát hiện tiểu tử này đang thâm trầm nhìn hắn. Con ngươi hắn đảo một vòng, sau đó đi tới quàng lấy cổ Tần Dự, cười nói:

- Ngũ đệ, đã lâu không gặp, thực sự là nhớ đệ!

Trong khi nói chuyện hắn cố ý dùng sức, xiết tới mức Tần Dự thiếu chút nữa không thở nổi.

------oOo------

Chương 72: Cường thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn là tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng sáu dễ dàng nghiền ép Tần Dự chỉ mới là Luyện Khí Cảnh tầng tám.

- Thật sự muốn giết gia hỏa này. Phần thưởng hẳn là rất phong phú!

Trong lòng Tần Quân cảm khái nói, nhưng hắn vẫn buông lỏng tay ra.

Tiền thân đối với Tần Dự thù hận thậm chí là quá sâu. Cho nên nếu như

không phải đi từng bước một khiến cho Tần Dự tuyệt vọng, thân bại danh liệt, oán khí trong xương cốt này sợ là khó có thể tiêu tan.

Dù sao hiện tại có liên quan đến Quan Vũ, Đát Kỷ cùng với Hạo Thiên Khuyển ở đây, không ai có thể uy hiếp hắn!

- Gia hỏa này lực lượng làm sao có thể...

Trong lòng Tần Dự dâng lên sóng to gió lớn. Tần Quân sử dụng thủ đoạn đối với hắn, là chiêu hắn trước đây thích sử dụng đối với Tần Quân nhất. Trước đây, tu vi của Tần Quân yếu bị hắn đùa bỡn ở trong lòng bàn tay. Hiện tại phong thuỷ luân chuyển. Hắn cảm thấy ủy khuất muốn chết được.

- Ta nhất định phải giết chết hắn! Băm thây vạn đoạn!

Trong lòng Tần Dự điên cuồng gầm thét, nhưng hắn biểu hiện ra lại giả vờ phong khinh vân đạm nói:

- Ngu đệ cũng thực sứ hoài niệm hoàng huynh.

- Ha ha! Đúng là ngu đệ. Một tháng, vẫn ngu xuẩn như thế.

Tần Quân vỗ vai hắn cười nói, hắn cố ý làm càn, cười nói, dẫn tới đám người Chu Dịch Thế sắc mặt cổ quái nhìn hắn. Ngay cả Càn Hoàng Đế cũng vậy.

Ta nhổ nào!

Ta nhịn!

Tần Dự miễn cưỡng vui cười. Hiện tại, Càn Hoàng Đế ở bên cạnh, hắn cũng không dám làm gì.

Đương nhiên một phần nguyên nhân lớn hơn nữa là bởi vì thực lực của Tần Quân còn cao hơn hắn. Quan Vũ lại đang ở phía sau lưng. Nếu như hắn dám động thủ, kết quả tuyệt đối sẽ là rất thảm.

- Tiểu tử này rốt cuộc đã ừng trải chuyện gì, không ngờ giống như đổi thành một người khác vậy?

Càn Hoàng Đế âm thầm nghĩ. Tin tức Tần Quân tập kích cấm vệ chạy trốn, hắn đã sớm biết. Bởi vì Tần Quân không theo thời điểm quy định đi tới biên cương được báo lên. Nhóm cấm vệ kia cũng mất đi tin tức.

Chỉ có điều hắn không chỉ có không có tức giận, trái lại có chút vui mừng.

Trong rất nhiều hoàng tử, hắn yêu thích Tần Quân nhất. Không phải là bởi vì Tần Quân lớn lên rất giống hắn. Mà là bởi vì tình cảm chân thành của hắn là dành cho Từ quý phi mẫu phi tiện nghi của Tần Quân.

- Được rồi, chúng ta đi tới Càn Chân Điện trước.

Càn Hoàng Đế cắt ngang sự tranh đấu gay gắt giữa Tần Quân và Tần Dự, nói. Hai đứa con trai thù hận, hắn hiểu. Nhưng hắn không nhúng tay. Ở bên trong nhà đế hoàng chính là như vậy. Thân tình mỏng manh, tất cả đều phải dựa vào thủ đoạn.

Hắn trái lại rất tán thành các hoàng tử tranh đấu, hoàng tử bộc lộ ra tài năng nổi bật nhất, mới có tư cách đảm nhiệm Thái tử, thậm chí hoàng đế.

Tần Quân buông Tần Dự ra, đi tới trước mặt Quan Vũ. Hai người lại đuổi theo bước chân của Càn Hoàng Đế.

- Xem ra việc tranh vị trí thái tử lại có biến số.

Thái sư Giả Tuân âm thầm nghĩ. Càn Hoàng Đế yêu thích Tần Quân, cả triều đều biết. Giáng chức của Tần Quân, đày tới biên cương có thể nói là đánh vào mặt của Càn Hoàng Đế, khiến cho Càn Hoàng Đế đối với Tần Dự đã phát sinh bất mãn. Chỉ có điều Tần Dự không làm như vậy, ngược lại chính là để lại tai hoạ ngầm.

Hiện tại tiếp tục nhìn Tần Quân áp chế Tần Dự, Giả Tuân đột nhiên cảm giác được Tần Quân trước kia là đang giả vờ ngu ngốc, giả vờ hoàn khố.

Thu thập cường giả cao cấp, trước hết giết Hạ Hầu Ân, sau lại giết Tiêu Bắc Long!

Thủ đoạn như vậy khiến cho Giả Tuân cũng không nhịn được phải tặc lưỡi. So với Tần Quân hiện tại, Tần Dự ngược lại rơi vào hạ phong.

Đối với cửa ải vị trí thái tử, cho dù thân là thái sư Giả Tuân, hắn cũng không dám lắm miệng. Nếu như truyền tới trong tai Càn Hoàng Đế, khẳng định sẽ không dễ nghe.

Trẫm còn chưa có chết, các ngươi liền bắt đầu mơ ước ngôi vị hoàng đế?

Có hoàng đế nào không muốn trường sinh bất lão, thiên thu vạn đại vĩnh viễn làm quân vương?

Đoàn người từng người đều mang theo suy nghĩ riêng, tiến về phía Càn Chân Điện. Càn Chân Điện không lớn, thuộc về cung điện tương đối yên lặng. Nhưng lúc này có cấm vệ của hoàng cung gác, bao vây một vòng quang quanh toàn bộ cung điện.

Sau khi tiến vào Càn Chân Điện, Càn Hoàng Đế ngồi xuống chỗ ngồi, sau đó chỉ vào một cái ghế bên trái, nói:

- Quân nhi, con ngồi đi. Quan tướng quân ngồi bên cạnh.

Điều này khiến cho các cao quan đều nhíu mày. Cho dù là Giả Tuân, trong lòng cũng không hài lòng. Chỉ có điều bọn họ đều không có phản bác. Bởi vì công lao của Tần Quân quá lớn!

Về phần Quan Vũ, bọn họ lại càng không dám. Bọn họ sợ bị hắn một đao chém đầu xuống.

Đoàn người của vương quốc Thương Lam lại ngồi một loạt ghế bên phải. Đây là quy định của vương quốc Càn Nguyệt, khách ngồi phía bên phải.

- Vì xúc tiến liên minh giữa hai nước, chúng ta tới thương lượng trước vấn đề sở hữu Ngọc Quan Thành nằm giữa hai nước.

Chu Dịch Thế mở miệng đầu tiên nói. Tần Quân không khỏi cẩn thận lắng nghe. Mấy thứ này sau này hắn làm hoàng đế cũng phải chú ý.

- Ngọc Quan Thành bắt đầu từ thái tổ đã thuộc về vương quốc Càn Nguyệt chúng ta. Hiện tại tất nhiên vẫn thuộc về chúng ta.

Giả Tuân tấn đáp lại.

- Nhưng Ngọc Quan Thành là ràng buộc quan trọng của hai nước. Nếu như quý quốc không bảo vệ tốt, thậm chí sẽ mang đến phiền phức cho quốc gia của ta.

Chu Dịch Thế lắc đầu cười nói.

Ở trên bản đồ, vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam là liên kết bình hành. Ngọc Quan Thành chính là tồn tại phía bắc xen giữa hai nước, đồng thời cũng đối mặt với một vương quốc khác, vương quốc Hắc Long.

Địa bàn của vương quốc Hắc Long lớn tương đương với vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam cộng lại. Bởi vì sự tồn tại của nó, vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam mới không thể không liên minh.

- Ngọc Quan Thành phải do một bên mạnh mẽ tới trấn thủ. Điều trẫm không hiểu là đại tướng quân trấn quốc của quý quốc cũng đã chết, còn có tư cách gì đi bảo vệ nó?

Càn Hoàng Đế bỗng nhiên lên tiếng. Hắn vừa mở miệng liền khiến cho được bầu không khí tràn ngập mùi thuốc súng.

Đồng thời, cũng khiến cho Tần Quân không khỏi cảm thán. Tuy rằng vương quốc Càn Nguyệt thế yếu, nhưng thái độ của hoàng đế cũng không yếu.

Trời ạ!

Xát muối vào miệng vết thương !

Chu Dịch Thế thầm mắng không thôi. Nếu như hắn biết thuật nguyền rủa, Càn Hoàng Đế hiện tại đã là người chết.

- Tiêu Bắc Long chết, còn có ta!

Chân Hồn bỗng nhiên trầm giọng nói. Hắn tự nhận mình sẽ không kém Tiêu Bắc Long quá xa.

- Chà chà, ngươi được không?

Đúng lúc này, Tần Quân không nhịn được lên tiếng. Hắn vừa mở miệng, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người hắn.

------oOo------

Chương 73: Nàng là con dâu của ngài (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng hắn vẫn còn trẻ, nhưng hôm nay biểu hiện bừa bãi lại để lại ấn tượng sâu sắc cho người bên phía vương quốc Thương Lam.

- Ta thế nào lại không được?

Chân Hồn cố nén phẫn nộ hỏi. Ở đây đều quan lớn cường giả. Một mình ngươi thiếu niên rắm thối chen miệng vào làm cái gì!

- A? Phải vậy?

Người hỏi ngược lại hắn lần này không còn là Tần Quân, mà là Quan Vũ. Hắn nửa híp mắt, nhìn chăm chú về phía Chân Hồn, sát ý khủng bố xác định phong tỏa ở trên người Chân Hồn, khiến cho sống lưng Chân Hồn ớn lạnh, giống như đứng trên đống lửa, ngồi trên đống than.

Đối mặt với sự cường thế của Quan Vũ, Chân Hồn không ngờ không dám mở miệng nữa. Trên trán hắn, từng giọt mồ hôi lạnh đọng lại, lớn chừng vằng hạt đậu.

- Phế vật!

Trong lòng Chu Dịch Thế thầm nổi giận mắng. Thời điểm vừa tới, mỗi một người đều khí thế ngang tàng. Không nghĩ tới hiện tại lại kinh sợ như thế.

- Trẫm xem ra, Quan tướng quân chắc hẳn là người thích hợp trấn thủ Ngọc Quan Thành nhất.

Trên mặt Càn Hoàng Đế thoáng lộ ra một nụ cười nói. Chỉ là nụ cười của

hắn rơi vào trong mắt Chu Dịch Thế là đáng ghét như vậy.

Đây không phải là lấy thế đè người sao?

Chu Dịch Thế bi thương căm phẫn nghĩ. Hắn không biết hai nước quyết đấu, ý nghĩa vốn chính là khiến cho phe thắng lấy thế đè người. Năm năm trước vương quốc Thương Lam bọn họ chính là nhằm vào sứ giả của vương quốc Càn Nguyệt như vậy.

- Quý quốc nếu có người không phục, lo lắng về vấn đề trấn thủ Ngọc Quan Thành, có thể tới tìm ta bất cứ lúc nào. Chỉ có điều Thanh Long Yển Nguyệt Đao ta sẽ không lưu tình.

Quan Vũ vuốt râu nói. Về điểm này trước đó hắn và Tần Quân đã thương lượng xong. Quan Vũ tòng quân chinh chiến, đoạt chiến tích, thủ tiêu Nam Mãnh.

Về phần ở Vương Đô, Tần Quân có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển bảo vệ.

Tuy rằng Hạo Thiên Khuyển vẫn không ra tay, nhưng Tần Quân lại biết con chó mực này bạo phát, chính là cấp cường giả Địa Tiên Cảnh, thậm chí trong nháy mắt giết chết được Quan Vũ và Đát Kỷ.

Nói cũng nói đến mức này, nếu như đám người Chu Dịch Thế còn dám phản bác, chắc hẳn ngày hôm nay bọn họ không đi ra nổi Càn Chân Điện.

Ngay lập tức, Giả Tuân và Chu Dịch Thế bắt đầu ký hiệp nghị. Ở trên thế giới này, hiệp nghị trên giấy rất là quan trọng. Nếu như một vương quốc nói không giữ lời, vương quốc còn lại sẽ cô lập vương quốc đó.

Bằng không giữa các vương quốc sẽ không còn liên minh gì đáng nói nữa.

- Tiếp theo chúng ta nói chuyện buôn bán tài nguyên của hai nước!

Giả Tuân nộp hiệp nghị cho Càn Hoàng Đế, sau đó tiếp tục nói.

Bởi vì có Quan Vũ và Tần Quân chấn áp, đàm phán tiếp theo lại trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tần Quân không tiếp tục nói chen vào nữa. Nhưng nếu như đám người

Chu Dịch Thế dám có phần ý kiến, hắn sẽ ra hiệu Quan Vũ bạo phát ra sát ý của mình, khiến cho đám người Chu Dịch Thế hãi hùng khiếp vía, hận không thể lập tức kết thúc đàm phán.

Vẻ tươi cười trên mặt Càn Hoàng Đế vẫn chưa từng biến mất. Hắn vốn cho rằng hai nước quyết đấu, bọn họ lại thua trận, sau đó ở trên các hạng mục đàm phán, sẽ bị vương quốc Thương Lam áp chế. Thật không nghĩ tới Tần Quân mang theo Quan Vũ giống như thần binh trời giáng, phá tan cục diện khó xử cho vương quốc Càn Nguyệt, đồng thời cũng giành được thắng lợi trong các hạng mục đàm phán.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, công lao và thành tích của Tần Quân so với thắng lợi một cuộc chiến tranh còn muốn lớn hơn.

Bởi vì thắng lợi quyết đấu ngày hôm nay, vương quốc Thương Lam mất đi Tiêu Bắc Long, tương đương với mất đi một cánh tay. Lại thêm đàm phán lại bị áp chế, trong nháy mắt vương quốc Càn Nguyệt tiến thân vượt qua cả vương quốc Thương Lam.

Dù sao một tướng quân Thuế Phàm Cảnh lại địch nổi trăm vạn tướng sĩ!

Trong lúc đàm phán, phía bên vương quốc Càn Nguyệt trong lòng đều luôn mỉm cười. Duy nhất chỉ có Tần Dự vẫn lộ ra vẻ mặt âm trầm, lặng lẽ không lên tiếng.

Cũng may không có ai chú ý tới hắn.

- Không thể không nói, tam hoàng tử của bệ hạ quả nhiên là nhân kiệt. Trước đây ta cho rằng ngũ hoàng tử xuất chúng. Hiện tại xem ra, thật sự lợi hại chính là tam hoàng tử.

Sau khi cuộc đàm phán kết thúc, Chu Dịch Thế đứng dậy, chắp tay cảm thán cười nói, với ý định gây xích mích ly gián. Tất cả mọi người có thể nghe được ý của hắn. Vậy mà Tần Quân không ngờ tiếp một câu:

- Nói thừa, ta là ca của hắn, đương nhiên lợi hại hơn so với hắn. Chỉ có điều quý quốc chọn ngươi làm Thái tử, khó tránh khỏi mắt có chút mù đi?

Phụt

Tần Dự cuối cùng không nhịn được nữa, buồn bực trong lòng tích tụ lại, tức giận công tâm, trực tiếp thổ huyết, lập tức bất tỉnh.

Nụ cười trên mặt Chu Dịch Thế cũng cứng đờ. Trong lòng giống như mười vạn con thần thú lao nhanh qua.

- Một khi ta leo lên ngôi vị hoàng đế, nhất định sẽ chinh phạt vương quốc Càn Nguyệt các ngươi!

Chu Dịch Thế âm thầm mắng.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ dẫn đầu xưng hoàng! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: lên ngôi vị hoàng đế sớm hơn Chu Dịch Thế. Trước khi nhiệm vụ hoàn thành, Chu Dịch Thế không thể chết được! Hoàn thành nhiệm vụ đem thu được 100000 giá trị kinh nghiệm, một lần ngẫu nhiên rút thưởng!

Tần Quân ngẩn người. Ta ngất, trong lòng tiểu tử này rốt cuộc căm hận đối với hắn lớn tới mức nào, mới có khả năng kích ra nhiệm vụ lớn như vậy. Phần thưởng thật là phong phú!

- Người đâu, đỡ ngũ hoàng tử đi xuống đi!

Sắc mặt Càn Hoàng Đế thâm trầm nói. Vốn là một chuyện vui, kết quả bởi vì Tần Dự thổ huyết hôn mê mà kéo màn kết thúc. Thật sự mất hứng!

Thái sư Giả Tuân cười khổ một tiếng, vội vàng ra ngoài gọi cấm vệ của hoàng cung.

Ngày xưa ngũ hoàng tử rất được sủng ái. Hiện tại lại bị Càn Hoàng Đế không thích nhìn thấy như vậy. Nhà đế hoàng thực sự bạc tình.

Lại như vậy, người của hai nước cười nói đi ra khỏi Càn Chân Điện. Chỉ có điều người phía bên vương quốc Thương Lam, dáng vẻ tươi cười cũng đều miễn cưỡng. Lần này sau khi đàm phán kết thúc, bọn họ trở lại còn không biết nên ăn nói với hoàng thượng của bọn họ như thế nào.

- Phụ hoàng, lời nói đùa vừa rồi không biết có chắc chắn không?

Trên đường, Tần Quân nhìn về phía Càn Hoàng Đế hỏi. Vẻ mặt hắn đầy sự

đáng thương. Càn Hoàng Đế nhìn thấy, cũng muốn cười.

- Đương nhiên là chắc chắn!

Càn Hoàng Đế khoát tay nói. Hắn tự nhiên hiểu rõ Tần Quân nói là chuyện để Quan Vũ trấn thủ Ngọc Quan Thành.

Vừa lúc mượn cơ hội này đề bạt Quan Vũ lên địa vị ngang hàng cùng Nam Mãnh.

------oOo------

Chương 74: Nàng là con dâu của ngài (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hơn nữa Quan Vũ một đao lập tức chém chết Tiêu Bắc Long. Chuyện này tuyệt đối có thể chấn áp tất cả tướng quân của vương quốc Thương Lam. Phái hắn đi là thích hợp nhất!

Tin tưởng ngày hôm nay qua đi, uy danh của Quan Vũ sẽ mạnh hơn Việt Nam. Một đao lập tức giết chết Tiêu Bắc Long, quá nhiều sắc thái truyền kỳ.

Không thể không nói, ở trong Tam Quốc Diễn Nghĩa, Quan Vũ có thể kinh diễm chư hầu các lộ. Sau khi thành thần đi tới nơi thế giới Thần Ma này, hắn vẫn có thể làm được điều đó.

Ngọc Đế lệnh cho hắn trông coi Thiên Môn rõ ràng có phần nhân tài không được trọng dụng!

- Cảm ơn phụ hoàng thành toàn!

Tần Quân vui vẻ nói. Càn Hoàng Đế đối xử với hắn tốt như vậy, hắn cũng không có ý tứ trực tiếp soán vị.

Tuy rằng hắn lông cánh đầy đủ, nhưng vẫn không muốn trực tiếp mưu nghịch. Nhất là sau khi nhìn thấy Càn Hoàng Đế.

Giết cha cuối cùng là chuyện đại nghịch bất đạo. Hiện tại Tần Quân giết người có thể làm được không nháy mắt. Nhưng hắn còn không có mất trí đến mức làm ra loại chuyện trái với luân thường đạo lý này.

Dù sao Càn Hoàng Đế cũng không còn sống được mấy năm.

- Ngươi nói một chút xem làm thế nào từ trong nhóm cấm vệ kia trốn ra được vậy?

Càn Hoàng Đế khẽ cười hỏi, hoàn toàn không có ý định trách cứ, bộ dạng giống như từ phụ.

Các đại thần ở phía sau cũng tò mò vô cùng. Đám người Chu Dịch Thế cũng vểnh tai, lắng nghe.

Người dẫn đến quyết đấu giữa hai nước nghịch chuyển rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Chẳng lẽ lại thật sự giống như lời những người nói, trước đây không học vấn không nghề nghiệp, thậm chí trở thành nỗi sỉ nhục của hoàng thất?

Chu Dịch Thế đối với điều này, biểu thị nghi ngờ thật sâu. Tuy rằng ngôn ngữ của Tần Quân càn quấy tới cực điểm, nhưng luôn có thể nắm lấy sơ hở công kích người khác. Hơn nữa lần này hai nước quyết đấu, hắn rõ ràng đã sớm ở phía dưới. Nếu như ngay từ lúc đầu, hắn đã phái Quan Vũ đi ra, Tiêu Bắc Long sẽ không phải chết.

Đầu tiên là giả vờ không muốn sống, ép Tiêu Bắc Long đồng ý đặt cược sinh tử. Sau đó quang minh chính đại chém giết Tiêu Bắc Long. Kế sách như vậy không thể nói là không độc.

- Vương quốc Càn Nguyệt thật sự sẽ quật khởi sao...

Chu Dịch Thế nhìn bóng lưng cao ngất của Tần Quân âm thầm nghĩ. Chỉ có điều nỗi sỉ nhục Tần Quân cho hắn, hắn cũng sẽ không quên. Sau này, hắn nhất định phải trả lại.

Tần Quân nói sơ qua một lần. Đại thể đó là Đát Kỷ kết bạn lúc tuổi còn nhỏ đến cứu hắn, thuận tiện trợ giúp hắn chém giết Hạ Hầu Ân.

- Vị Đát Kỷ kia là lai lịch ra sao?

Càn Hoàng Đế nghi ngờ hỏi.

Ban đầu còn tưởng rằng là Quan Vũ chém giết Hạ Hầu Ân. Thật không nghĩ tới lại do người khác làm. Hạ Hầu Ân thực lực rất mạnh, hơn nữa có các loại thủ đoạn. Cho dù là cường giả Thuế Phàm Cảnh cũng không nhất định có thể giết chết được hắn. Có thể thấy được thực lực của Đát Kỷ tuyệt đối ở trên Thuế Phàm Cảnh.

Chu Dịch Thế ở bên cạnh hít vào một hơi khí lạnh. Các sứ giả khác của vương quốc Thương Lam cũng đưa mắt nhìn nhau.

Có một Quan Vũ đã đủ khủng khiếp. Không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân còn có một cường giả khác.

- Nàng là con dâu của ngài!

Tần Quân cười hắc hắc nói, nói ra những lời này hoàn toàn không e ngại.

Quan trọng nhất chính là hắn sợ Càn Hoàng Đế coi trọng Đát Kỷ!

Cho nên hắn phải sớm châm một mũi phòng trước!

Trụ Vương còn không thể kìm chế được trước khuôn mặt đẹp của Đát Kỷ. Hắn không tin Càn Hoàng Đế tốt hơn so với Trụ Vương chỗ nào.

- Đát Kỷ cứu ngươi ở trong lúc nguy nan. Nữ tử như vậy ngươi có thể nạp.

Càn Hoàng Đế gật đầu nói, trên mặt đầy vẻ tán thưởng.

Có thể dễ dàng giết chết Hạ Hầu Ân, nữ nhân như vậy khẳng định là rất cường đại. Nữ nhân như vậy cũng tuyệt đối rất cao ngạo. Có thể bị Tần Quân tán được, vậy thủ đoạn tán gái của hắn tuyệt đối không đơn giản. Phải biết rằng hiện tại Tần Quân cũng chưa đến mười sáu tuổi.

Quả nhiên là già rồi!

Trong lòng Càn Hoàng Đế khóc thút thít. Đám đại thần Giả Tuân lại đưa mắt nhìn nhau. Tất cả đều có một loại biểu cảm hiểu ra. Tam hoàng tử sắp

quật khởi!

Sau khi đi vào Ngự Hoa Viên, Càn Hoàng Đế để cho Tần Quân tùy ý đi du ngoạn. Hắn còn phải xử lý trắc trở. Hơn nữa đàm phán hôm nay liên quan đến quá nhiều lợi ích. Hắn không thể không tổng kết và lên kế hoạch một hồi. Đi cùng hắn là Giả Tuân và các quan viên đã ngoài nhị phẩm.

- Tam hoàng tử, hôm nay nghe thấy quả nhiên là khiến cho chúng ta mở rộng tầm mắt.

Mặt Chu Dịch Thế tươi cười nói. Dường như chuyện Tiêu Bắc Long bị giết không có quan hệ gì với hắn vậy. Tâm cơ nặng khiến cho Tần Quân không khỏi cảm thán. Người làm thái tử quả nhiên không đơn giản.

- Thái tử Thương Lam cũng không phải người tầm thường. Chỉ là không biết sau khi ngươi trở về nên ăn nói với phụ hoàng của ngươi thế nào?

Tần Quân giả vờ tò mò hỏi.

Câu nói đầu tiên khiến cho nụ cười trên mặt Chu Dịch Thế cứng đờ. Trong lòng hắn càng tức giận mắng liên tục.

- Tam hoàng tử thực sự là mồm miệng nhanh nhẹn, hoàn toàn không cho người ta mặt mũi. Hi vọng không nên chết non quá sớm.

Chu Dịch Thế quan tâm nói.

Đối với điều này, Tần Quân không thèm để ý chút nào, khoát tay nói:

- Được rồi. Ta phải trở về đi ăn mừng. Các ngươi chậm rãi chơi, hành động bí mật một chút. Đồ trong hoàng cung chúng ta vô cùng trân quý.

Ta nhổ vào!

Dám mắng chúng ta là hạng người trộm cắp!

Không chỉ có là Chu Dịch Thế, các sứ giả ở phía sau hắn cũng nổi giận.

Tần Quân không để ý tới ánh mắt muốn giết người của bọn họ. Hắn xoay người dẫn theo Quan Vũ rời đi. Trước khi đi Quan Vũ liếc mắt nhìn đám

người Chu Dịch Thế. Thấy vậy toàn thân bọn họ run lên, vội vàng cúi đầu, không dám đối diện.

Chờ tới khi bọn họ biến mất ở lối rẽ của Ngự Hoa Viên, một sứ giả mới cảm thán nói:

- Tên đại tướng gọi là Quan Vũ này khí thế hung bạo mạnh mẽ. Ta bình sinh có thể nói là lần đầu nhìn thấy.

- Được rồi, đừng có thổi phồng chí khí của người khác nữa!

Chu Dịch Thế trầm giọng nói. Hắn theo bản năng nhìn về phía Chân Hồn đang đi theo ở phía sau cùng không nói một lời.

Thời gian mới tới hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang. Hiện tại lại giống như một con chó ở phía sau không dám nói hơn một câu.

Phế vật!

Sau khi nhìn thấy được thần uy của Quan Vũ, trong lòng Chu Dịch Thế chôn xuống một hạt giống. Một cường giả siêu cấp thật sự có thể xoay chuyển thế cục của vương quốc!

...

------oOo------

Chương 75: Khắp chốn giang hồ là tên ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở dưới khí tức nhận biết của Quan Vũ, Tần Quân rất nhanh lại đi tới một sân viện, tìm được Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển cùng với Thường Thiến Thiến.

Ở bên trong viện còn có rất nhiều hoàng tử và sứ giả của vương quốc Thương Lam. Về phần Nam Ngọc Tâm, chắc hẳn đã đi vấn an phụ thân của mình đi.

- Chào tam hoàng huynh!

- Tam hoàng đệ, đã lâu không gặp. Một tháng qua vẫn mạnh khỏe chứ?

- Ha ha, hoàng huynh ngày hôm nay có thể nói là ra hết danh tiếng. Thực sự tiện sát chúng ta.

- Hoàng huynh lấy từ đâu ra dũng tướng đắc lực như vậy?

Một đám hoàng tử nhìn thấy được Tần Quân liền vây quanh hắn. Trước đây bọn họ xem thường đối với Tần Quân, thậm chí gặp mặt lại châm chọc khiêu khích. Phần lớn nguyên nhân chính là bởi vì sự thiên vị của Càn Hoàng Đế.

Tần Quân nhìn bọn họ khẽ gật đầu, sau đó đi thẳng tới trước mặt Đát Kỷ bọn họ, cười nói:

- Đi thôi, cần phải trở về.

Càn Hoàng Đế phong thưởng cho hắn một tòa Việt Vương Cung. Nhưng trong khoảng thời gian ngắn, hắn khẳng định không có cách nào vào ở được. Cho nên bọn họ còn phải vào ở tại khách sạn Lạc Nhai.

Hơn nữa hắn tin tưởng không bao lâu nữa, Càn Hoàng Đế sẽ phái người tới đón hắn.

Làm gì có được đạo lý để cho công thần lớn ở khách sạn?

Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển cùng với Thường Thiến Thiến không hỏi thăm, trực tiếp theo hắn rời đi.

Nhìn theo bóng người bọn họ rời đi, các hoàng tử không khỏi mắng lớn. Thật không coi ai ra gì!

Bọn họ lại không biết, trước đây bọn họ cũng không có xem tiền thân Tần Quân là người.

...

Chuyện hai nước quyết đấu giống như biết mọc chân từ Vương Đô truyền

khắp vương quốc Càn Nguyệt.

Xuất sắc nhất chính là tam hoàng tử Tần Quân đột nhiên xuất hiện xoay chuyển càn khôn. Thần tướng Quan Vũ một đao chém xuống, lập tức giết chết truyền kỳ đại tướng Tiêu Bắc Long của vương quốc Thương Lam. Phàm là thế lực và gia tộc nhận được tin tức đều trợn mắt há hốc mồm. Tên của Tần Quân và Quan Vũ còn được lưu truyền rộng rãi ở bên trong bách tính. Ngay cả trong giới tu sĩ cũng đang bàn luận về chuyện này.

- Ngươi nghe nói không, tam hoàng tử Tần Quân dẫn theo một vị thần tướng tên là Quan Vũ chém chết Tiêu Bắc Long đại tướng quân trấn quốc của vương quốc Thương Lam!

- Nghe nói, có người nói lúc đó tam hoàng tử và Tiêu Bắc Long đánh cược tính mạng!

- Có người nói Quan Vũ thân cao ba trượng, một cây đại đao dẫn tới sấm sét mưa to xối xả!

- Sao có thể chỉ là vậy chứ? Có người nói Quan Vũ chỉ một ánh mắt lại khiến cho thái tử vương quốc Thương Lam sợ tới nước tiểu cả ra!

Lời đồn đãi truyền đi càng lúc càng thái quá. Mơ hồ có tiết tấu thần hóa Quan Vũ.

Chỉ có điều có thể xác định, nhân khí của Quan Vũ càng lúc càng mạnh hơn Nam Mãnh.

Ngay cả Tiêu Bắc Long cùng một cấp bậc với Nam Mãnh cũng bị Quan Vũ một đao lập tức giết chết. Chênh lệch giữa hai người, cho dù là hài đồng cũng hiểu rõ.

Thanh Đàn Thành, phủ thành chủ.

- Ha ha ha! Không hổ danh là tam hoàng tử. Thủ đoạn tay này hay!

Trần Triển Kiếm kích động vỗ bàn cười to nói. Trần Thư Lễ ngồi bên cạnh cũng kích động không thôi:

- Xuất chiến không phải là Đát Kỷ, mà là một người gọi là Quan Vũ. Xem

ra tam hoàng tử lại thu thập một cường giả siêu cấp!

Tuy rằng Trần Thư Lễ là người đọc sách, nhưng hiểu rõ Tiêu Bắc Long là tồn tại như thế nào.

Một đao liền có thể lập tức giết chết hắn, chắc hẳn Đát Kỷ cũng không có thực lực như vậy.

- Đúng vậy, tam hoàng tử cũng không biết từ nơi nào lôi kéo tới nhiều cường giả như vậy.

Trần Triển Kiếm cảm khái nói.

Trước đây Tần Quân tới Thanh Đàn Thành một ngày liền liên trừ bá chủ Trình gia. Hiện tại còn chấn động toàn bộ vương quốc. Như vậy nếu như hoàng tử thành hoàng, vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn phải bay vọt!

Một khắc khi nhận được tin tức kia, hắn đầu tiên là chấn động kinh ngạc, khó có thể tin nổi. Cuối cùng lại biến thành kiên định.

Hắn hạ quyết tâm nhất định phải đứng ở trên trận doanh của Tần Quân. Về phần ngũ hoàng tử Tần Dự, hắn thấy nhất định sẽ bị Tần Quân giẫm lên.

- Thư Lễ, tam hoàng tử coi trọng con như vậy, con cũng không thể khiến cho hắn thất vọng. Sau này con có yêu cầu gì, tùy tiện lấy. Cuộc thi khoa cử lần sau, con nhất định phải thi đỗ trạng nguyên!

Trần Triển Kiếm ý vị thâm trường nói.

Trần Thư Lễ tự tin nói:

- Yên tâm đi. Luận về Luyện Khí, ta tự cảm thấy xấu hổ. Nhưng luận về đọc sách và quản lý xã tắc, ta có tự tin tuyệt đối!

Thời điểm tuổi còn nhỏ, hắn liền bắt đầu bày mưu tính kế cho Trần Triển Kiếm, đã có kinh nghiệm nhất định, chỉ có điều vẫn là đánh nhỏ, nháo nhỏ. Theo tam hoàng tử ở Vương Đô dốc sức làm, đó mới là chuyện kích thích!

...

Huyền Linh Tông, điện nghị sự.

- Không được, người này tuyệt đối là nhân trung chi long!

Thường Thiên Hữu nhìn tin tức trên tay, cảm thán nói. Trong tay các trưởng lão ngồi hai hàng phía dưới, cũng có thư. Tất cả đều là truyền từ Vương Đô tới. Phía trên viết không ngờ đều có liên quan tới chuyện Tần Quân và Quan Vũ đại triển thần uy.

- Quan Vũ rốt cuộc là ai? Khi Tần Quân ở tại Huyền Linh Tông cũng không có dẫn theo người này. Bên cạnh hắn chỉ dẫn theo một nữ nhân và một con chó.

Một trưởng lão nghi ngờ nói.

Đát Kỷ trước đây chấn áp bọn họ, khiến cho bọn họ không dám động thủ. Hiện tại bên cạnh Tần Quân lại có một cấp cường giả, khiến cho bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối.

Từ lúc nào cấp cường giả giống như rau cải trắng đầy đường cái đều có vậy?

- Sau lưng của hắn khẳng định có một vị thế lực lớn!

Thường Thiên Hữu tin tưởng chắc chắn nói. Cường giả Hóa Hư Cảnh giống như Đát Kỷ, không có khả năng bằng tự nhiên vô cớ đầu nhập vào hoàng tử một vương quốc.

Sau khi trở lại khách sạn Lạc Nhai, Tần Quân phát hiện đại sảnh tầng một không ngờ đầy người chen chúc, vô cùng ồn ào náo động. Bọn họ vừa nhìn thấy Tần Quân, nhất thời đều yên tĩnh lại.

Bầu không khí thật quỷ dị. Tần Quân nhìn thấy, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. Bị nhiều người như vậy trợn tròn hai mắt nhìn mình chằm chằm, đổi lại là ai cũng cảm thấy không được tự nhiên.

- Chẳng lẽ là cừu gia?

Tần Quân nhíu mày nghĩ đến. Đúng lúc này, chưởng quỹ bỗng nhiên từ trong đám người đi ra, kích động cầm tay của Tần Quân tay kêu lên:

- Tam hoàng tử ngài cuối cùng đã trở về! Ta đã mở tiệc ăn mừng cho ngài!

Hắn vừa mở miệng, phía sau các tu sĩ nhất thời sôi nổi.

- Hắn chính là tam hoàng tử?

- Đúng vậy! Chính là hắn! Hắn còn là Quân công tử!

------oOo------

Chương 76: Ngân Long Tru Hồn Thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta ngất. Không trách được Quân công tử lợi hại như vậy, dám không để ý tới ngũ hoàng tử!

- Thật là đẹp trai, tuấn tú lịch sự!

- Có người nói bản thân tam hoàng tử hiện tại cũng có tu vi Trúc Cơ Cảnh. Thiên tài!

Nghe các tu sĩ tràn ngập sùng bái và kích động nói, trong lòng Tần Quân không kìm chế được sự đắc ý. Xem ra lão tử cũng lung lạc được một số lượng lớn người hâm mộ!

Không thể biểu hiện quá đắc ý!

Tốt xấu gì ta hiện tại cũng là thân phận hoàng tử, không thể quá đắc ý như vậy được!

Hắn xua tay khẽ cười nói:

- Được rồi, các vị không dự định để cho ta đi vào sao?

Các tu sĩ vừa nghe vội vàng kêu không dám, sau đó giống như nước thủy triều lui lại.

Sau đó chưởng quỹ đưa Tần Quân, Quan Vũ cùng với Đát Kỷ tới một bàn đã bày sẵn rượu ngon thức ăn ngon. Về phần Thường Thiến Thiến đã trở lại chỗ khách sạn nơi đệ tử Huyền Linh Tông ở lại.

Ánh mắt của các tu sĩ rơi vào trên người Quan Vũ phát ra thần uy không tầm thường. Ánh mắt bọn họ đều là sự thán phục, chấn động, sùng bái.

So với vTần Quân, các tu sĩ càng sùng bái Quan Vũ hơn. Một đao chém chết Tiêu Bắc Long đã trở thành sự kiện truyền kỳ. Vô số tu sĩ đều đang suy đoán, Quan Vũ mạnh như thế nào.

Nhưng có thể khẳng định một điều, tuyệt đối ở trên Thuế Phàm Cảnh.

- Chưởng quỹ, không tệ lắm. Chuẩn bị rất chu toàn!

Tần Quân nói với chưởng quỹ đang đứng bên cạnh, cười nói. Đối với điều này, chưởng quỹ chỉ lắc đầu nói:

- Thời điểm nghe được điện hạ và Quan tướng quân xoay chuyển càn khôn trong lúc hai nước quyết đấu, ta cũng đã sai hạ nhân bắt đầu chuẩn bị.

Quan Vũ vuốt râu, nói cảm tạ:

- Đa tạ lòng tốt của chưởng quỹ.

Các tu sĩ còn lại cũng đều tìm được chỗ ngồi ngồi xuống. Bởi Quan Vũ uy danh quá thịnh, thân phận của Tần Quân quá cao, bọn họ cũng không dám tới gần.

Lúc này, Yến Mạc Bắc từ trên lầu ba đi xuống. Vẻ mặt hắn kích động, đi tới trước bàn quì một gối:

- Từ hôm nay trở đi, thương hội Yến Bắc chúng ta lại ra sức làm trâu làm ngựa cho điện hạ!

Thương hội Yến Bắc!

Trong nháy mắt khách sạn liền yên lặng lại. Ở Vương Đô, thậm chí toàn bộ vương quốc, thương hội Yến Bắc đều rất nổi danh.

Chỉ có điều trước đó không lâu thương hội Yến Bắc mai danh ẩn tích, khiến người ta cân nhắc không ra. Thật không nghĩ tới bây giờ hắn lại muốn đầu nhập vào dưới trướng của Tần Quân.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ thu phục thương hội Yến Bắc! Thu được 4000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng bảy!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên. Ngay sau đó trong cơ thể Tần Quân hiện ra một nguồn nhiệt kỳ dị. Hắn cảm giác được rõ ràng linh lực trong cơ thể đang gấp bội tăng trưởng.

Thoải mái!

Không chỉ có thăng cấp, còn nhận được một lần cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Hắn vội vàng ra hiệu Yến Mạc Bắc đứng lên, cũng nói:

- Yên tâm đi, sau này ta sẽ khiến cho thương hội Yến Bắc các ngươi phát triển còn tốt hơn so với trước đây!

- Đa tạ điện hạ!

Yến Mạc Bắc kích động nói.

Sau khi nghe nói về biểu hiện của Tần Quân và Quan Vũ ở trên Chu Tước Đài, Yến Mạc Bắc cũng không còn nghi vấn lời Tần Quân nói nữa.

Bằng vào công lao và thành tích Tần Quân thu được ngày hôm nay, là người hoàng tử đầu tiên được phong vương, hắn đã cao hơn ngũ hoàng tử Tần Dự!

Nói cách khác chỉ cần đi theo Tần Quân, hắn cũng không cần lại lo lắng, sợ hãi Tần Dự.

- Ha ha, dùng bữa dùng bữa!

Tần Quân xua tay cười nói. Nói xong hắn liền dẫn đầu động đũa. Ngày

hôm nay hắn có thể nói là hoàn toàn xoay người. Vui sướng khiến cho hắn ăn uống cũng nhiều hơn.

Cùng lúc đó, trong phòng gian phòng khách nào đó ở lầu hai, Du Phượng Hoàng đang nghe thị nữ nói về tất cả những chuyện phát sinh trên Chu Tước Đài hôm nay.

- Một đao chém chết Tiêu Bắc Long...

Trên mặt Du Phượng Hoàng lộ ra vẻ chấn động.

Tuy rằng vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam cũng không lọt vào pháp nhãn của nàng, nhưng Tiêu Bắc Long và Nam Mãnh nhân vật như vậy nàng bình thường vẫn chú ý. Cho dù ở Nam Minh Thánh Giáo, cường giả Thuế Phàm Cảnh cũng có chức vị cao.

- Đúng vậy. Lúc đó rất nhiều người đều tận mắt nhìn thấy. Tiêu Bắc Long ngay cả một chiêu cũng không có sử dụng ra!

Thị nữ lộ ra vẻ mặt sùng bái nói. Theo Du Phượng Hoàng vào nam ra bắc, nàng cũng đã gặp qua rất nhiều cường giả. Nhưng người có thể dễ dàng giết chết cường giả Thuế Phàm Cảnh trong nháy mắt cũng rất ít. Hiện tại đối phương lại đang ở dưới lầu. Nàng làm sao có thể không kích động được?

Đôi mi thanh tú của Du Phượng Hoàng không khỏi nhíu lại, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Xem ra phía sau Tần Quân người này thật sự có thế lực không thua kém gì Nam Minh Thánh Giáo ủng hộ. Chúng ta ngàn vạn lần không thể đắc tội, chỉ có thể qua lại thân thiết với hắn.

Tần Quân trăm triệu lần không nghĩ tới, một chuyện ở Chu Tước Đài trái lại khiến cho rất nhiều người lầm tưởng đứng sau lưng hắn là một vị quái vật khổng lồ. Chỉ có điều cho dù biết, hắn cũng sẽ không giải thích.

Hắn thích thể hiện, sẽ để hiểu nhầm đó kéo dài hơn nữa. Chí ít có thể chấn áp không ít kẻ địch ẩn bên trong.

...

Mang theo cả người đầy mùi rượu trở lại trong phòng khách, Hạo Thiên Khuyển giúp hắn đóng cửa phòng. Chỉ thấy hắn đặt mông ngồi ở trên giường, bắt đầu ngồi tĩnh tọa, vận chuyển Tử Hồng Lôi Pháp tiêu trừ cảm giác say.

- Thiếu niên đắc ý. Chỉ cần không kiêu căng là tốt rồi.

Hạo Thiên Khuyển thì thào một câu, liền nằm trên mặt đất bắt đầu nghỉ ngơi. Đối với biểu hiện của Tần Quân hôm nay, nó rất hài lòng. Chủ công như vậy mới đáng để nó đi theo.

Một lúc lâu, cảm giác say của Tần Quân tiêu tan. Hắn không mở mắt, mà đang thầm nói trong lòng:

- Hệ thống, ta muốn bắt đầu rút thưởng!

Tuy rằng rất thực dụng, nhưng đối với tu sĩ đã ngoài Kim Đan Cảnh, nguy hại cực nhỏ, đã sớm muộn bị hắn vứt bỏ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút thưởng...

Như Ý Kim Cô Bổng!

Bảo Liên Đăng!

Thập Nhị Phẩm Thanh Liên!

Tru Tiên Kiếm!

Phong Hỏa Luân, vòng Càn Khôn, Hỗn Thiên Lăng...

Tần Quân thầm ở trong lòng đọc một lần hết những thần bình mình có thể nghĩ tới. Hắn suy nghĩ một chút về nhân phẩm của mình hiện nay, còn chưa rút phải cái yếu. Hi vọng lần này cũng không cần ngoại lệ.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Ngân Long Tru Hồn, sinh ra từ Đông Hải Long Cung của Tây Du Ký.

Ngân Long Tru Hồn?

Tên rất khí phách. Nhưng trời ạ, trong Tây Du Ký từng có một thanh như vậy sao?

------oOo------

Chương 77: Mỹ nhân đang tắm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ dở khóc dở cười. Hệ thống hình như cảm nhận được phẫn uất trong lòng hắn, vì vậy giải thích:

- Đông Hải Long Cung trong Tây Du Ký cất giấu vô số thần binh lợi khí. Ngay cả Tôn Ngộ Không cũng từ trong đó nhận được như Như Ý Kim Cô Bổng. Ngân Long Tru Hồn tuy rằng xa kém so với Như Ý Kim Cô Bổng, nhưng là pháp khí thiên phẩm thượng giai, nặng đến năm nghìn cân!

- Quan trọng nhất chính là, Ngân Long Tru Hồn vốn có công hiệu hút hồn, phẩm cấp còn có thể nâng cao!

Pháp khí thiên phẩm thượng giai!

Mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Hắn vội vàng thầm hô to:

- Nhanh lấy ra ta xem một chút!

Vừa dứt lời, hắn liền cảm giác trước mắt có ánh sáng màu bạc lóe lên. Một giây tiếp theo sắc mặt hắn kịch biến. Hắn chỉ cảm thấy thân thể bị một vật nặng khó có thể tưởng tượng được đang đè ép xuống. Sàn nhà căn bản không chịu nổi trọng lượng có nó, trực tiếp sụp xuống.

Năm nghìn cân, tương đương với hơn hai tấn. Dường như một chuyện nhức đầu bỗng nhiên đặt ở trên người Tần Quân.

Thân thể thấy đau quặn ở bụng dưới. Hắn vội vàng thầm quát lên ở trong lòng:

- Nhanh thu hồi đi!

Một tiếng động vang lên!

Hắn rơi vào trên sàn nhà phòng khách lầu hai. Cũng may Ngân Long Tru Hồn đúng lúc bị hệ thống thu hồi. Bằng không hắn sẽ rơi đến tầng một đi.

- Thơm quá...

Tần Quân theo bản năng quay đầu nhìn lại. Một giây tiếp theo sắc mặt hắn trong nháy mắt cứng đờ. Trong lòng hắn thầm kêu ta ngất.

Trong phòng sương mù tràn ngập, phối hợp với ánh sáng ngọn đèn mờ nhạt, khiến cho hình ảnh càng thêm mông lung. Lúc này mắt Tần Quân cũng nhìn chằm chằm. Đau nhức trên người đã trực tiếp bị hắn ném đến sau đầu.

Theo ánh mắt hắn nhìn lại, chỉ thấy tấm ngăn cách giữa phòng bên cạnh được vải lụa đỏ ngăn cản, mơ hồ có thể nhìn thấy được một thân thể dáng vẻ lả lướt có lồi có lõm đứng ở trong thùng gỗ phía sau mảnh lụa đỏ, đường nét rõ ràng. Đó là nữ tử. Hơi nước khiến cho mảnh vải đỏ nhẹ nhàng tung bay, ngờ ngợ nhìn thấy được một màu trắng nõn khiến cho Tần Quân có loại xu thế mũi phun máu. Trong không khí có mùi thơm nhẹ nhàng thoang thoảng càng làm cho Tần Quân tâm viên ý mã.

- Đăng đồ tử từ đâu tới! Đâm đầu vào chỗ chết!

Một tiếng kêu khẽ quen thuộc truyền đến. Trong phút chốc, ba cái kim châm xuyên qua tấm vải lụa đỏ, bắn về phía trước mặt Tần Quân. Tốc độ cực nhanh. Tần Quân khiếp sợ đến mức vội vàng lăn về phía bên cạnh.

Phập! Phập! Phập!

Kim châm đâm vào trong sàn nhà, hơi rung động.

Tần Quân cố nén đau đớn mãnh liệt, đứng dậy, quát:

- Cô nương! Hiểu nhầm! Tự nhiên nền nhà sập. Chuyện không liên quan đến ta! Ta cũng là người bị hại!

- Ừ? Quân công tử?

Đối phương kinh ngạc nghi ngờ kêu lên một tiếng. Tần Quân nghe được trong lòng thầm vui vẻ. Đối phương không ngờ nhận ra hắn. Xem ra hiểu nhầm có thể giải thích.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy nữ tử ở phía sau tấm vải lụa đỏ đã bắt đầu mặc quần áo. Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm, nhưng trong miệng lại lẩm bẩm nói:

- Phi lễ chớ nhìn... Phi lễ chớ nhìn...

Cũng không biết nữ tử sau tấm lụa đỏ rốt cuộc có bộ dạng thế nào, âm thanh rất êm tai, dáng người cũng mạnh mẽ.

Tần Quân âm thầm mơ màng. Rất nhanh đối phương liền giật tấm vải lụa đỏ, lại đi ra. Hai chân nàng đi trần giống như chạm ngọc, đi tới. Nhìn lên hai chân trắng nõn trơn nhẵn bị trang phục màu tím che khuất, nhìn lên nữa, Tần Quân lại xấu hổ.

Ta ngất!

Tại sao lại là nàng...

Không trách được luôn cảm thấy âm thanh có chút quen thuộc...

Tần Quân lúng túng chắp tay cười nói:

- Hóa ra là Du cô nương. Không nghĩ tới cô nương ở tại dưới lầu của ta.

Nữ tử này thình lình là Du Phượng Hoàng. Khuôn mặt tuyệt mỹ vốn dính nước, tóc cũng không có buộc lên, một lọn từng lọn dán ở trên mặt. Trên người nàng chỉ khoác một trang phục màu tím. Hai cánh tay hai chân đều để lộ ở trong không khí. Xương quai xanh dưới cần cổ càng đong đưa khiến Tần Quân cảm thấy mắt có chút hoa lên.

Du Phượng Hoàng ở dưới trạng thái này, lực sát thương đối với nam nhân chính là bất đắc kỳ tử!

Mặt của nàng vốn đẹp hơn so với Thường Thiến Thiến, Nam Ngọc Tâm một phần, lại sánh ngang cùng Đát Kỷ. Hiện tại mỹ nhân ra tắm, khiến cho

huyết mạch Tần Quân sôi sục.

- Quân công tử, nhìn đủ chưa?

Du Phượng Hoàng mặt không đổi sắc hỏi. Nàng theo bản năng đi nhìn lên trên đỉnh đầu, nhìn lỗ thủng lớn ở phía trên trần nhà, cùng với Hạo Thiên Khuyển đang lộ ra đầu chó, khóe miệng nàng không khỏi co quắp.

- Nhìn đủ rồi!

Tần Quân bị giật mình tỉnh lại. Sau đó, hắn liền vội vàng kêu lên. Đồng thời trong lòng hắn âm thầm xem thường chính mình. Cũng không phải là không có từng nhìn thấy mỹ nữ!

Nghĩ tới đây, hắn giả vờ trò chuyện với Du Phượng Hoàng hỏi:

- Du cô nương đang tắm?

Sắc mặt Du Phượng Hoàng càng lạnh hơn. Tần Quân ngay lập tức ý thức được tình cảnh lúc này, mình hỏi vấn đề này rõ ràng là không thích hợp. Hắn vội vàng đổi giọng hỏi:

- Thời tiết lạnh, Du cô nương nên mặc thêm áo vào đi!

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn lại hối hận.

Ta thề!

Ta tuyệt không phải cố ý hoa hoa!

Ta là thật sự quan tâm nàng!

Nhìn ánh mắt Du Phượng Hoàng lộ ra ánh sáng lạnh, trong lòng Tần Quân thề. Hắn biểu hiện ra vẻ do dự hỏi:

- Ta có nên rời khỏi đây hay không?

- Ngươi cứ nói đi?

Du Phượng Hoàng mặt không thay đổi hỏi. Nếu không phải suy nghĩ đến

thân phận và thế lực thần bí phía sau Tần Quân, nàng thật muốn một chưởng đập chết hắn.

- Được! Ta lập tức rời đi!

Tần Quân giả vờ chính nhân quân tử nói. Đáng tiếc đã xuất hiện vấn đề.

Hắn theo bản năng đi về phía cạnh cửa, nhưng đi chưa được mấy bước lại lui trở về.

- Ngươi còn có việc gì sao?

Du Phượng Hoàng cố nén kích động muốn bùng nổ hỏi.

Tần Quân lúng túng chỉ vào lỗ lớn phía trên trần nhà nói:

- Từ nơi này đi tới gần hơn.

Nói xong, hắn liền thả người nhảy một cái, nhảy trở về phòng của mình. Chỉ là cái nhảy này tác động tới thương thế. Hắn đau đến mức nhe răng nhếch miệng. Bị vật nặng năm nghìn cân đè nặng rơi xuống, suýt nữa khiến cho xương cốt thân thể hắn tan ra. Đổi lại thành người bên ngoài, chắc hẳn đã bị đè chết.

- Nhìn thấy không?

Hạo Thiên Khuyển nhìn Tần Quân cười hắc hắc nói.

- Nhìn thấy được cái quỷ. Thiếu chút nữa bị nàng bắn chết.

Tần Quân tức giận nói. Chỉ có điều trong lòng hắn lại đầy kinh diễm. Thân này bị thương giá trị!

Lúc này, dưới lầu truyền đến tiếng hét chói tai của thị nữ Du Phượng Hoàng. Tần Quân vội vàng rời khỏi vị trí gần cái lỗ trên sàn nhà. Hắn cũng không có tâm tình đợi ở bên trong phòng. Nghĩ tới Ngân Long Tru Hồn, trong lòng hắn lại nóng như lửa.

------oOo------

Chương 78: Mỹ nhân đang tắm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạo Thiên Khuyển hồ nghi đi theo hắn.

Một người một chó đi tới tầng một. Lúc này khách sạn Lạc Nhai đang chuẩn bị đóng cửa. Nhìn thấy được Tần Quân muốn đi ra ngoài, chưởng quỹ không khỏi nghi ngờ hỏi:

- Điện hạ, muộn thế này, ngài ra đi làm cái gì?

- Có việc.

Tần Quân ném lại một câu, tiếp theo liền vội vã rời đi. Có Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh, hắn cũng không sợ Tần Dự hoặc Chu Dịch Thế phái người ám sát hắn.

Nhìn theo bóng dáng Tần Quân rời đi, chưởng quỹ lắc đầu cảm thán nói:

- Không hổ danh là người khiến cho dư luận xôn xao. Hành tung thật khiến cho người ta cân nhắc không ra.

Tới gần đêm khuya, bên trong Vương Đô ít có dấu vết của người đi lại. Trên đường tối tăm, chỉ có số ít khách sạn vẫn có ánh đèn thắp sáng.

- Rốt cuộc có chuyện gì?

Hạo Thiên Khuyển không nhịn được hỏi.

- Ta muốn thử xem pháp khí của ta.

Tần Quân ba phải cái nào cũng được đáp lại. Hiện tại hắn đã đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng bảy. Lực lượng từ lâu đã vượt quá người bình thường. Hắn muốn thử một chút xem mình có thể nhấc được Ngân Long Tru Hồn lên hay không.

Pháp khí?

Hạo Thiên Khuyển càng nghi ngờ. Chẳng lẽ là của Tần Quân?

Một đường không nói chuyện. Một người một chó tấn đi tới trước Chu Tước Đài.

Trận pháp của Chu Tước Đài đã bị bỏ. Buổi tối cũng không có binh sĩ trông coi. Hơn nữa nham thạch bạch ngọc tuy rằng cứng rắn trân quý, cũng sẽ không có người nào não tàn đến mức tới trộm nó. Dù sao diện tích của nó dài rộng đạt tới ngàn mét.

Đêm khuya vắng người, khắp bầu trời đầy sao và trăng rọi sáng Chu Tước Đài.

Tần Quân trực tiếp để cho hệ thống thần thoại lấy Ngân Long Tru Hồn ra.

Keng.

Một tiếng động vang lên. Một thanh thương dài một trượng màu bạc rơi vào trên đài. Cán là sắt bạc thần bí chế tạo thành. Ánh sáng màu bạc lóe lên. Đầu dài đến gần một thước. Tạo hình khác hẳn với bình thường, cực kỳ thô dày, vô cùng sắc bén, không có tua. Cán và đầu do một ngân long chiếm giữ, khí phách không tầm thường.

Thật lãnh khốc!

Chỉnh thể dài đến hơn ba thước. Chỉ riêng phần đầu lại có tới một thước. Hiện tại Tần Quân mới có khoảng một thước bảy. Tuy rằng sau này còn có khả năng cao lên, nhưng ở trước mặt Ngân Long Tru Hồn, quả thực có vẻ quá thấp.

Một tấc dài một tấc mạnh mẽ!

Nếu như nắm giữ thành thạo Ngân Long Tru Hồn, sau này thiên quân vạn mã ai có thể ngăn cản?

Chiều dài của Long Yển Nguyệt Đao Quan Vũ Thanh không khác biệt so với Ngân Long Tru Hồn. Đương nhiên Thanh Long Yển Nguyệt Đao trong Tam Quốc Diễn Nghĩa không có khả năng dài như vậy. Trượng của cổ đại và phương thức tính toán của hiện đại khác nhau.

Chỉ có điều, sau khi thành thần Quan Vũ vung vẩy Thanh Long Yển Nguyệt Đao dài hơn ba thước tuyệt đối dễ dàng, uy lực vượt xa so với trước kia. Ai dám tới gần hắn bên trong phạm vi ba thước?

- Cái thanh thương này không đơn giản!

Hạo Thiên Khuyển kinh ngạc nói. Pháp khí thiên phẩm thượng giai, bên trong vương quốc Càn Nguyệt còn chưa xuất hiện qua.

Tần Quân chà xát hai tay, nắm lấy cán dùng sức nhấc lên. Trời ạ, thật là nặng!

Hắn nghẹn đỏ mặt chỉ có thể miễn cưỡng nhấc Ngân Long Tru Hồn lên, nhẹ nhàng vung một cái, thậm chí không có cách nào duy trì sự cân bằng của thân thể.

- Vèo.

Đúng lúc này, một âm thanh phá không truyền đến. Một thanh phi đao xé rách không khí lao về phía Tần Quân kéo, độ cực nhanh, muốn đâm trúng đầu của Tần Quân.

Phi đao ở dưới màn đêm lóe ra hàn quang. Trong lòng Tần Quân nhất thời kinh sợ, lại không kịp né tránh. Nhưng phi đao còn không có chạm đến hắn, liền bị lực vô hình ngăn cản lại, rơi vào bên chân hắn.

Hắn theo bản năng nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển bên cạnh. Hắn biết được nhất định là Hạo Thiên Khuyển ra tay cứu giúp. Lúc này nó đang nhìn chằm chằm vào một hướng khác.

Tần Quân theo ánh mắt Hạo Thiên Khuyển nhìn tới. Chỉ thấy cách đó mấy trăm thước một người áo đen đang đứng ở đỉnh mái hiên nhìn hắn, sau lưng là mặt trăng. Bóng người kia làm cho lòng người giá lạnh. Hắn thấy vậy, lửa giận ngập trời.

Xa như vậy ngươi còn có thể ném qua. Phi đao của ngươi phải không?

Đúng lúc này, người áo đen kia từ trên mái hiên bay vọt đến, giống như một đạo quỷ ảnh, thâm trầm vô cùng, Mỗi lần rơi xuống đất lại nhảy lên, hắn có thể bay ra gần hai mươi thước xa.

- Đâm đầu vào chỗ chết! Dám đánh lén lão tử!

Tần Quân phẫn nộ kéo theo Ngân Long Tru Hồn, đi về phía người áo đen. Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau.

Hắn cũng mặc kệ đối phương có lý do gì. Đối phương muốn giết chết hắn, hắn phải đánh trả!

Người áo đen nhìn thấy được Tần Quân cũng dám đi về phía mình, ánh mắt lộ ra một ý cười đầy giễu cợt. Tốc độ của hắn rất nhanh, thoáng cái đã chỉ còn cách Tần Quân không đến mười thước.

- Lão tử đập chết ngươi!

Tần Quân giận dữ hét lớn, hai tay sử dụng ra lực lượng toàn thân, cầm Ngân Long Tru Hồn nặng năm nghìn cân lên múa, muốn đánh về phía người áo đen.

- Không biết tự lượng sức mình!

Người áo đen hừ lạnh một tiếng. Trước đó hắn đã điều tra qua nội tình của Tần Quân. Một tháng trước chỉ có tu vi Luyện Khí Cảnh, không biết đập vào bao nhiêu linh đan diệu dược, mới đột phá Trúc Cơ Cảnh, căn cơ bất ổn. Tuyệt đối không phải là đối thủ của Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong như hắn.

Trong bóng đêm, ánh sáng u ám. Hắn chỉ có thể nhìn thấy được Tần Quân tốn sức vung vẩy một cây trượng dài màu bạc. Hắn trực tiếp kết luận Tần Quân lực lượng chưa đủ, trên phương diện tu vi thì tốt, nhưng tố chất thân thể lại trì trệ không tiến.

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp lấy tay chụp vào Ngân Long Tru Hồn, muốn đoạt lấy nó từ trong tay của Tần Quân.

- Ầm.

Ngân Long Tru Hồn năm nghìn cân nặng trực tiếp đập gẫy cánh tay của người áo đen, lại nện ở trên thân thể hắn. Người áo đen chỉ cảm thấy thân thể muốn nổ mạnh. Đau khổ kịch liệt khiến cho hắn không kịp kêu thảm

thiết, máu tươi trực tiếp từ trong miệng bay ra. Thân thể trực tiếp giống như bóng cao su vậy, bay ra ngoài.

Tàn bạo!

Tuyệt đối tàn bạo!

May là bản thân Tần Quân cũng không nhịn được, trong lòng thầm giật mình. Ta ngất. Gia hỏa ngu ngốc này cũng dám tay không tới đón. Đầu óc có vấn đề à!

Khóe miệng Hạo Thiên Khuyển cũng co quắp. Nó tự nhiên nhìn ra được đối phương chỉ có tu vi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, cũng dám không hề đề phòng, nhận lấy một thanh nặng năm nghìn cân đập lên.

Người áo đen bay ra ngoài hai mươi thước xa. Thời điểm Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển chạy tới, người này đã chỉ có thở ra mà không có hít vào nữa.

------oOo------

Chương 79: Tàn bạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xương của hắn đã bị vỡ hơn phân nửa. Hai chân và hai tay thể hiện ra độ cong người bình thường khó có thể làm được. Hai mắt hắn trắng dã. Trong ngực còn lún xuống. Ngờ ngợ còn có thể nhìn thấy được đầu xương trắng ởn. Tần Quân cũng không nhẫn tâm nhìn hắn.

- Nói xem, ai phái ngươi tới?

Tần Quân từ trên cao nhìn xuống hỏi. Nhưng người áo đen lúc này đã nói không ra lời. Hắn hơi nghiêng đầu, trong mắt đầy tơ máu, muốn mở miệng, nhưng nói quanh co một hồi Tần Quân cũng nghe không hiểu.

Nhìn hắn thê thảm như thế, trong lòng Tần Quân cũng không nhẫn tâm. Vì vậy đành tiễn hắn ra đi.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, thu được 956 giá trị kinh nghiệm!

Tần Quân thu hồi nhẫn trữ vật, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi:

- Có thể hủy thi diệt tích hay không?

Chỉ cần đối phương không có tìm được thi thể của người áo đen này, sẽ lại phái người tới. Hắn vừa lúc mượn điều này quét kinh nghiệm.

Hạo Thiên Khuyển gật đầu. Lúc này từ trong miệng nó phun ra một ngọn lửa mạnh màu xanh lam, thiêu đốt thi thể của người áo đen thành tro bụi. Gió lạnh thổi qua, ngay cả tro cốt cũng không còn lại.

Tần Quân thấy vậy, ánh mắt nhất thời sáng lên, vội vàng hỏi:

- Đây là ngọn lửa gì vậy?

Đơn giản là lợi khí giết người đoạt của!

- Chút tài mọn của thiên cẩu tộc chúng ta.

Hạo Thiên Khuyển ba phải cái nào cũng được nói. Ý tứ cũng để lộ ra, ngươi không phải thiên cẩu tộc, không có khả năng học được.

Tần Quân thất vọng ồ một tiếng, lập tức chuyển lực chú ý vào trên Ngân Long Tru Hồn.

Vì nhanh chóng nắm giữ được thanh pháp khí thiên phẩm thượng giai này, hắn phải chăm chỉ. Mặc dù có Đát Kỷ, Quan Vũ, Hạo Thiên Khuyển bảo vệ, nhưng bản thân hắn cũng hi vọng mình nắm giữ được chiến lực kinh thiên động địa.

Hắn đầu tiên là tùy ý vung vẩy Ngân Long Tru Hồn. Dù sao cái này nặng đến năm nghìn cân. Không nói tới chuyện khác. Hiện tại quan trọng nhất chính là làm thế nào sử dụng nó như bình thường.

Vừa lúc mượn nó rèn luyện lực lượng.

- Ta dạy cho ngươi một loại phương pháp thổ nạp. Ở trong quá trình luyện,

có thể tăng cường lực lượng thân thể của ngươi!

Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên nói. Rõ ràng nó không đành lòng nhìn lại dáng vẻ xấu hổ của Tần Quân lúc luyện.

- A? Ngươi nói nhanh lên.

Tần Quân vội vàng dừng lại, chỉ là vung vẩy mười lần đã khiến cho đầu hắn đẫm mồ hôi.

- Phương pháp này tên là thổ nạp Tiên Thiên. Nghe nói là phương pháp thời kỳ thượng cổ vạn vật ban đầu tu luyện thổ nạp. Chính là vị thánh nhân thứ nhất trong thiên địa ban cho...

Hạo Thiên Khuyển thao thao bất tuyệt nói.

Tần Quân đầu đầy vạch đen, cắt ngang lời nó nói:

- Đừng nói lai lịch của nó với ta. Buổi tối gió lạnh thấu xương. Ta cần tận dụng thời gian luyện tập.

Ánh mắt Hạo Thiên Khuyển lộ ra vẻ u oán, lập tức nói một lượt về khẩu quyết và vận hành yếu điểm của thổ nạp Tiên Thiên.

Đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng bảy, trí nhớ của Tần Quân vượt xa so với trước kia. Muốn ghi nhớ khẩu quyết khoảng trăm chữ, đối với hắn vẫn dễ như trở bàn tay.

Sau đó hắn vừa vung vẩy Ngân Long Tru Hồn vừa lặng lẽ niệm khẩu quyết nạp khí. Linh lực trong cơ thể bắt đầu nóng lên, khiến cho hai cánh tay hắn đang đau nhức lại giảm xuống một phần.

- Thật sự hữu hiệu!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên, ý chí chiến đấu lên cao.

Hạo Thiên Khuyển thấy vậy, rất vui mừng. Tuy rằng đầu phục Tần Quân, nhưng nó vẫn hi vọng chủ công của mình là một cường giả. Nếu không phải thái độ của Tần Quân đối với nó rất tốt, mức độ trung thành của nó đã sớm giảm xuống. Bây giờ thấy Tần Quân vừa thu được vinh dự còn có thể

chăm chỉ như vậy, nó tất nhiên cao hứng.

Không chỉ có nó, Đát Kỷ và Quan Vũ thật ra cũng có ý nghĩ như vậy. Ngay từ lúc đầu chỉ là hệ thống triệu hoán lệnh cho bọn họ bái nhập làm thủ hạ của Tần Quân. Nhưng theo thời gian dài, nếu như thực lực của Tần Quân vẫn quá thấp, bọn họ khẳng định sẽ phản bội đi.

Cũng may tốc độ tu vi của Tần Quân tinh tiến giống như ngồi máy bay. Cho dù là bọn họ cũng cảm thấy chấn động kinh ngạc. Cho nên mức độ trung thành có khả năng vẫn không giảm xuống.

Thời gian lại lặng lẽ trôi qua như thế. Người thiếu niên ra sức vung vẩy. Bên cạnh là một chó mực nằm trên mặt đất nhỏ nghỉ ngơi, phối hợp với trăng sáng trong bầu trời đêm, đẹp như một bức tranh.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, trời còn chưa sáng, Tần Quân liền kéo thân thể mệt mỏi trở lại khách sạn Lạc Nhai. Lúc này khách sạn Lạc Nhai đang chuẩn bị mở cửa. Những người làm đang dọn sạch bàn ghế, lau bàn.

Chưởng quỹ đang ở trước quầy ngáp. Vừa nhìn thấy Tần Quân, hắn vội vàng hỏi:

- Điện hạ, tối hôm qua điện hạ rốt cuộc làm cái gì, thế nào lại khiến cho sàn nhà bị sụp vậy? Khách phía dưới chỉ vào người của ta chửi mắng một trận.

Nhìn vẻ mặt u oán của chưởng quỹ, Tần Quân vò đầu cười:

- Tối hôm qua tu vi đột phá, không khống chế được. Chi phí cần thiết để sửa chữa, ta bồi thường.

Đột phá?

Ánh mắt của chưởng quỹ nhất thời sáng lên. Tần Quân vốn còn trẻ, không nghĩ tới đột phá lại dễ dàng giống như uống trà. Quả thật là yêu nghiệt!

Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng và thị nữ của nàng từ lầu hai đi tới. Thị nữ vừa nhìn thấy Tần Quân, mắt nhất thời đỏ lên. Nàng trực tiếp rút kiếm

bay vọt đến, trong miệng khẽ kêu nói:

- Đăng đồ tử! Để mạng lại!

Đối mặt với thị nữ của Du Phượng Hoàng tập kích tới, Tần Quân hoảng hốt né tránh. Luyện tập cả đêm, hắn ở trong tình trạng kiệt sức, bước chân vừa di chuyển, thân thể mất đi cân bằng, va vào trên bàn, nguy hiểm thoát được một kiếm của thị nữ.

- Trời ạ! Nàng có ý gì?

Tần Quân nhất thời nổi giận. Nếu như hắn tránh chậm một chút, thật sự có khả năng sẽ bị đâm trúng.

Nhưng mà thị nữ vẫn lộ ra vẻ mặt đầy lửa giận, dường như muốn băm thây Tần Quân ra thành vạn đoạn mới có thể thư thái. Lúc này nàng lại muốn một lần nữa đâm kiếm về phía ngực của Tần Quân.

A!

Thật sự cho rằng ta dễ khi dễ sao?

Tần Quân trực tiếp lấy ra một đòn muốn khiến cho đối phương bể đầu. Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng giống như mị ảnh, thoáng hiện ra ở giữa hai người. Tay phải của nàng nhanh như tia chớp kẹp lấy trường kiếm của thị nữ, chỉ dùng ngón trỏ và ngón giữa, độ mạnh yếu và độ chuẩn xác khiến người ta chấn động.

Mà Tần Quân còn chưa giơ lên, nhìn hai mắt Du Phượng Hoàng lộ ra dưới khăn che mặt, trên mặt Tần Quân hiện lên vẻ lúng túng.

Hình ảnh tối hôm qua không tự chủ được hiện lên ở trong đầu hắn, khiến cho tim hắn đập nhanh hơn.

Trời ạ!

Ta sẽ không phải là động tâm chứ?

Tần Quân thầm mắng một tiếng, sau đó lặng lẽ thu pháp khí về.

------oOo------

Chương 80: Vũ hội Nam Trác Tiềm Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Còn ra thể thống gì nữa!

Du Phượng Hoàng nhẹ giọng mắng thị nữ một câu, khiến cho thị nữ ủy khuất đến độ sắp khóc. Nàng chỉ vào Tần Quân rung giọng nói:

- Hắn tối hôm qua không biết liêm sỉ. Loại đăng đồ tử này phải giết chết!

Sát khí thật là nặng!

Chưởng quỹ và một đám người hầu không khỏi nhíu mày. Đồng thời bọn họ cũng lộ ra vẻ cổ quái nhìn về phía Tần Quân. Lẽ nào tối hôm qua Tần Quân làm ra chuyện gì điên rồ đối với vị cô nương thần bí này?

- Nói bậy! Ta là không cẩn thận ngã xuống. Hơn nữa ta cái gì cũng không có làm, cái gì cũng không nhìn thấy được!

Tần Quân ngôn từ chính nghĩa nói:

- Nàng có thể nói ta là sát nhân cuồng ma. Nhưng nàng không thể nói ta là đăng đồ tử. Ta ngay cả tay của nữ hài cũng không có nắm qua đâu!

Bất kể kiếp trước kiếp này, hắn đừng nói kéo tay của nữ hài, chính là làm gì đó cũng đã làm qua!

Nói dối không đỏ mặt, là kỹ năng cơ sở của người đi lại trong xã hội, không đúng là hành tẩu giang hồ!

Du Phượng Hoàng cũng không nhịn được, hết chỗ nói rồi. Ánh mắt nàng giống như u oán, mê ly vậy nhìn về phía Tần Quân. Tần Quân thấy vậy trong lòng chợt lo lắng. Chỉ nghe nàng bình tĩnh hỏi:

- Điện hạ bên cạnh có nữ tử đẹp như thế, làm sao có thể ngay cả tay cũng không có kéo qua?

Mọi người xung quanh cũng bắt đầu cảm thấy chán ngấy. Làm sao lại nghe có cảm giác như đôi phu thê nhỏ đang cãi nhau vậy?

Tần Quân giả ho một tiếng nói:

- Ta là hoàng tử, nên vì chuyện nước mà làm lụng vất vả. Các ngươi chớ nghĩ quá nhiều!

- Ta mới không tin!

Thị nữ của Du Phượng Hoàng hoàn toàn không nể tình, khiến cho Tần Quân muốn bóp chết nàng.

- Được, ta phải về phòng nghỉ ngơi. Du cô nương quản tốt thị nữ của mình. Đừng có chủ tớ chẳng phân biệt được.

Tần Quân xua tay nói. Nói xong hắn liền tự mình đi về phía thang lầu. Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau. Nhìn bóng dáng một người một chó lên lầu, ánh mắt Du Phượng Hoàng lộ ra vẻ có chút suy nghĩ. Nàng liếc mắt liền nhìn ra được Tần Quân có tình trạng kiệt sức, hình như vừa trải qua một trận đại chiến.

Quan trọng nhất chính là vừa rồi thị nữ tập kích Tần Quân lúc, nàng từ trên người Hạo Thiên Khuyển cảm nhận được một sát khí khiếp người.

- Con chó mực kia không đơn giản. Bằng không một hoàng tử làm sao có thể bất cứ lúc nào cũng dẫn theo nó?

Du Phượng Hoàng suy nghĩ. Thị nữ bên cạnh còn đang kêu gào. Chỉ có điều thấy nàng xua tay, sau đó liền yên tĩnh trở lại.

Lúc này, chưởng quỹ lại gần hỏi:

- Cô nương, sáng sớm cần gì không?

- Không cần, các ngươi chậm rãi làm việc đi.

Du Phượng Hoàng lắc đầu nói. Nói xong, nàng liền bước chậm đi về phía cửa lớn của khách sạn. Thị nữ theo sát phía sau.

- Nữ tử này vừa rồi rõ ràng không giống như là Trúc Cơ Cảnh. Lẽ nào nàng là Kim Đan Cảnh... Không có khả năng... Nàng mới bao nhiêu tuổi...

Chưởng quỹ thì thào tự nói. Hắn lập tức liền ném ý nghĩ này ra sau đầu, sau đó trở lại trước quầy tiếp tục tính sổ sách.

Bên kia, sau khi Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển vào nhà, Hạo Thiên Khuyển mới nói:

- Vị Du cô nương kia có tu vi Kim Đan Cảnh.

- Kim Đan Cảnh mà thôi...

Tần Quân mệt mỏi khoát tay nói. Một giây tiếp theo, vẻ mặt của hắn ngưng đọng, sau đó không dám tin hỏi:

- Cái gì? Kim Đan Cảnh? Nàng thoạt nhìn không lớn hơn so với ta mấy tuổi?

Trác Tuấn Kiệt đã hơn ba mươi tuổi, là đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt, vẫn dừng lại ở Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong.

Chẳng lẽ Du Phượng Hoàng là Thiên Sơn Đồng Mỗ?

Vừa nghĩ như thế, Tần Quân không khỏi cảm thấy ớn lạnh.

- Nhân ngoại hữu nhân, vương quốc Càn Nguyệt dù sao cũng quá nhỏ.

Hạo Thiên Khuyển đương nhiên nói.

Tần Quân lắc đầu cười. Kim Đan Cảnh mà thôi. Đối với hắn nắm giữ hệ thống thần thoại mà nói, cũng không xa xôi.

- Được rồi. Ta phải nghỉ ngơi. Nếu như Đát Kỷ bọn họ tới tìm ta, ngươi giúp ta ứng phó một chút.

Tần Quân nói xong liền nhào tới trên giường.

Về phần lỗ thủng trên sàn nhà kia đã được khách sạn sửa chữa xong.

Không thể không nói hiệu suất làm việc của khách sạn Lạc Nhai quả thực nhanh.

...

Dự Vương Cung.

Vẻ mặt Tần Dự tái nhợt nằm ở trên giường. Đứng bên cạnh là Huyết Đao Vương và một nam tử áo đen đội mũ.

- Ngươi phái ra sát thủ có thành công không?

Tần Dự run giọng hỏi. Ngày hôm qua tức giận công tâm, dẫn đến linh lực hắn tán loạn, tổn thương kinh mạch, không một tuần lễ rất khó khỏi hẳn.

- Không có tin tức.

Nam tử áo đen trầm giọng nói. Chiếc mũ bằng lụa đen che đi khuôn mặt của hắn. Khí tức của hắn vô cùng yếu ớt, giống như một cái bóng ở trong phòng.

Huyết Đao Vương không khỏi hừ lạnh nói:

- Ám Kieeu, xem ra sát thủ của ngươi cũng không được tốt lắm.

- Ha hả, đối phương lại là tam hoàng tử, nắm giữ cấp cường giả như Quan Vũ bảo vệ, có bản lĩnh ngươi tới đi?

Nam tử áo đen được gọi là Ám Kiêu ngược lại chế nhạo nói, khiến cho Huyết Đao Vương không thể phản bác.

Chỉ là suy nghĩ một chút tới bóng dáng to lớn của Quan Vũ kia, hắn cũng hãi hùng khiếp vía, càng chưa nói tới chiến đấu.

Tần Dự không khỏi cắn răng. Một đêm không về, rõ ràng là nhiệm vụ thất bại. Hắn dường như nhìn thấy được vẻ mặt Tần Quân đang giễu cợt nhìn hắn cười.

- Ta kiến nghị điện hạ tạm thời không nên tranh phong với hắn.

Ám Kiêu bỗng nhiên khuyên nhủ.

Tần Dự không khỏi nhíu mày nhìn về phía hắn. Trong mắt lóe lên một tia lo lắng. Đối với điều này, Ám Kiêu vẫn duy trì sự ung dung:

- Tam hoàng tử vừa lập công lớn, hiện tại đối nghịch với hắn là không sáng suốt. Điện hạ đừng quên, hoàng thượng lại muốn điều Quan Vũ đến Ngọc Quan Thành. Đến lúc đó không có Quan Vũ bảo vệ, điện hạ lại chơi đùa với tam hoàng tử, dễ như trở bàn tay.

Phía sau Ám Kiêu chính là một tổ chức sát thủ thần bí. Mặc dù là làm việc cho Tần Dự, nhưng cũng không có đến mức bù cả mạng. Chết một tên thủ hạ, hắn cũng không muốn chết tên thứ hai.

- Có đạo lý!

Ánh mắt Tần Dự nhất thời sáng lên, cắn răng nói:

- Tần Quân! Để ngươi sống lâu thêm vài ngày!

Huyết Đao Vương cũng thở phào nhẹ nhõm. Nếu như Tần Dự u mê, một mực không chịu giác ngộ, nói không chừng sẽ bồi thường của tổ chức Huyết Đao của hắn vào.

Hắn vội vàng nói sang chuyện khác:

- Một tháng sau chính là vũ hội Nam Trác Tiềm Long. Điện hạ làm hoàng tử tu vi mạnh nhất hoàng thất nên chuẩn bị thật tốt. Đây chính là chuyện làm cho vương quốc vẻ vang!

Vũ hội Nam Trác Tiềm Long!

------oOo------

Chương 81: Hắc Dạ Các

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt Tần Dự nhất thời sáng lên, cảm thán nói:

- Đúng vậy, ta thế nào lại quên mất chuyện này. Vũ hội Nam Trác Tiềm Long chính là do hoàng triều Nam Trác tổ chức. Có người nói 100 người đứng đầu có thể bái nhập bảy đại tông môn của hoàng triều.

Hoàng triều Nam Trác!

Trên mặt Huyết Đao Vương lộ ra một tia hướng tới. Hoàng triều lại là tồn tại vượt lên trên vương quốc. Mặc dù vương quốc Càn Nguyệt liên thủ với vương quốc Thương Lam căn bản cũng không phải là đối thủ của hoàng triều Nam Trác.

Có người nói biên giới hoàng triều lớn đến mức khó có thể tưởng tượng được. Vương quốc Càn Nguyệt giống như một châu phủ bên trong hoàng triều mà thôi.

- Chỉ có điều Tần Quân súc sinh kia tu vi bây giờ mạnh hơn ta. Cũng không biết hắn ăn linh đan diệu dược gì.

Tần Dự cắn răng nói. Nhớ tới cảnh tượng lúc trước bị Tần Quân xiết cổ, hắn lại tức giận, ở trên giường run rẩy.

- Không cần lo lắng. Trong một tháng Quan Vũ khẳng định sẽ bị điều đến Ngọc Quan Thành. Ở trước thời điểm vũ hội Nam Trác Tiềm Long diễn ra, khẳng định có cơ hội giết chết tam hoàng tử.

Ám Kiêu khẽ cười nói. Hắn đội mũ, làm cho không người nào có thể thấy rõ biểu tình của hắn lúc này.

- Được rồi, ngươi có thể lui xuống.

Mặt Tần Dự không chút thay đổi nói. Ám Kiêu không nói thêm gì nữa, cung kính ôm quyền, sau đó liền xoay người rời đi, thân giống như mị ảnh, mang theo tàn ảnh, trong chớp mắt liền đi ra khỏi cửa phòng.

Đợi đến khi khí tức của Ám Kiêu biến mất, Huyết Đao Vương mới không nhịn được hỏi:

- Điện hạ, tổ chức sát thủ của Ám Kiêu người này thuộc về thế lực quốc gia của hắn, chúng ta thật sự có thể tín nhiệm hắn được sao?

Tác dụng của bản thân tổ chức Huyết Đao chính là ám sát. Hiện tại lại có thêm Ám Kiêu, hắn tất nhiên khó chịu.

Trên gương mặt tái nhợt của Tần Dự thoáng lộ ra một nụ cười có vẻ thần bí khó lường:

- Ngươi không hiểu, Ám Kiêu đến từ Hắc Dạ Các. Hắc Dạ Các không thuộc về bất kỳ một vương quốc nào khác. Bọn họ không trung thành. Chỉ cần cho đủ linh thạch, bọn họ sẽ hạ thủ. Không quan tâm đối phương mạnh tới mức nào!

- Chỉ dựa vào tổ chức Huyết Đao của ngươi, rất nhiều chuyện vẫn không có cách nào hoàn thành được.

Đối mặt với lời nói thẳng của Tần Dự, trong lòng Huyết Đao Vương cảm thấy không phục, nhưng phần nhiều hơn chính là bất đắc dĩ. Tổ chức Huyết Đao mới đứng được chưa đầy hai năm. Người mạnh nhất chính là hắn, Trúc Cơ Cảnh tầng tám. Rất nhiều kẻ địch của Tần Dự đều dựa vào hắn đi giải quyết. Nhưng hắn cuối cùng vẫn là Trúc Cơ Cảnh.

Trong triều một ít đại thần đều có cường giả Kim Đan Cảnh bảo vệ. Cho nên Huyết Đao Vương chỉ có thể vì Tần Dự diệt trừ một ít nhân vật bình thường.

- Được rồi. Ngươi cũng đi xuống đi. Ta muốn nghỉ ngơi.

Tần Dự không để ý tới biểu tình của Huyết Đao Vương, trực tiếp khoát tay nói. Ở trong mắt hắn, Huyết Đao Vương thậm chí toàn bộ tổ chức Huyết Đao đều là quân cờ. Tổ chức Huyết Đao là do hắn sáng lập, hắn không cần cho Huyết Đao Vương sự kính trọng.

Huyết Đao Vương liền vội vàng hành lễ, sau đó liền rời đi.

- Tần Quân... Ta có thể khiến cho ngươi thân bại danh liệt một lần, cũng có thể có lần thứ hai...

Tần Dự nằm ở trên giường thì thào tự nói. Khuôn mặt tuấn tú tái nhợt trở nên dữ tợn. Rõ ràng hắn đã hận Tần Quân thấu xương.

Mà Huyết Đao Vương ra khỏi phòng, lại quay đầu lại nhìn lên bầu trời. Trên bầu trời xanh thẳm có hai hàng cò trắng bay qua. Hắn lẩm bẩm:

- Huyết đao không phải là đao của người kia.

...

- Điện hạ, nên thức dậy thôi.

Trong lúc mơ mơ màng màng, Tần Quân nghe được một tiếng cười duyên tràn ngập tính mị hoặc. Giờ phút này hắn đang ở trong mộng trái ôm phải ấp. Tay trái ôm Đát Kỷ, tay phải ôm Du Phượng Hoàng. Ba người nằm ở trong suối nước nóng, muốn thoải mái bao nhiêu có bấy nhiêu.

- Đừng quấy rầy ta... Đát Kỷ... Hôn một cái...

Đứng ở bên giường nhẹ lắc Tần Quân, Đát Kỷ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ. Người này tuyệt đối là đang nằm mờ làm chuyện xấu xa gì đó!

Lúc này nàng liền thò tay phải ra, bấm ở trên mặt Tần Quân. Tần Quân đau đến mức thoáng cái liền ngồi phắt dậy, tức giận trừng mắt quát:

- Ai quấy nhiễu...

Còn chưa nói hết lời, vừa nhìn thấy mặt Đát Kỷ không đổi sắc, Tần Quân nhất thời không nói được gì nữa.

- Khụ khụ, Đát Kỷ, có chuyện gì không?

Tần Quân giả vờ nghiêm túc hỏi.

- Ngươi mới vừa nói, ai hôn ngươi một cái?

Đát Kỷ lộ ra vẻ mặt trêu tức hỏi. Chỉ là ánh mắt của nàng có chút lạnh.

Tần Quân liền cảm thấy xấu hổ.

Ta ngất. Có thể đừng xông tới lúc ta đang ngủ hay không!

May mà ta không có thói quen ngủ trần truồng!

Hắn theo bản năng nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển. Hắn vẫn nằm ở trên sàn nhà. Khi cảm nhận được ánh mắt của hắn, nó trực tiếp quay đầu đi, bộ dạng ta không biết ngươi.

- Ai, không giấu được. Thật ra từ lần đầu tiên ta nhìn thấy nàng...

- Mau đứng lên! Hoàng thượng phái người tới tìm ngươi!

Đát Kỷ trực tiếp cắt ngang lời Tần Quân biểu lộ. Nói xong nàng liền đứng dậy bước ra khỏi đó.

Nhìn theo bóng lưng uyển chuyển của nàng, Tần Quân khóc không ra nước mắt. Quá không nể tình, tốt xấu cũng cho ta biểu lộ hết đã!

Chán nản thì chán nản, Tần Quân vẫn nhanh chóng rời giường mặc quần áo. Hắn hiểu rõ ý định sứ giả hoàng cung đến đây. So với ở khách sạn, hắn càng muốn ở cung điện thoải mái xa xỉ hơn.

Không bao lâu, sau khi mặc vào y phục toàn thân trắng như tuyết, Tần Quân liền dẫn theo Hạo Thiên Khuyển đi ra khỏi cửa phòng. Khi đi tới hành lang hắn liền nhìn thấy được tổng quản hoàng cung Trầm Duyên đang ngồi ở giữa tầng một. Bên cạnh có hai hàng cấm vệ đang chờ. Các vị khách còn lại đều là đứng ở trong góc, nhỏ giọng bàn luận.

Quan Vũ cùng Trầm Duyên ngồi chung một bàn. Không biết hai ngườ đang trò chuyện cái gì, tiếng cười không ngừng vang lên.

- Vị đại thái giám này không ngờ có thể chọc cho nhị gia cười.

Trong lòng Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ. Hắn lập tức liền đi xuống.

Nhìn thấy được Tần Quân xuất hiện, Trầm Duyên liền vội vàng đứng lên cười nói:

- Tam điện hạ, cuối cùng cũng đợi được ngài.

- Không có cách nào, đêm qua làm lụng quá vất vả.

Tần Quân ha ha cười nói. Vừa nói, hắn vừa hướng về phía Đát Kỷ đang

ngồi một mình ở bên cạnh, nháy mắt ra hiệu.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, mọi người xung quanh bừng tỉnh. Ngay cả Trầm Duyên trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười tràn ngập thâm ý, bộ dạng ta hiểu được.

Khóe miệng Đát Kỷ giật giật một cái, cố nén kích động muốn một tát đánh bay Tần Quân. Nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, không muốn xem gương mặt tươi cười đòi đánh của hắn.

------oOo------

Chương 82: Phần thưởng của nhiệm vụ phong phú (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngày hôm nay ta tới là truyền khẩu dụ của bệ hạ, dẫn tam điện hạ quay về hoàng cung ở lại. Bệ hạ nói, thân là Việt Vương, có thể nào lại ở khách sạn.

Trầm Duyên cười nói. Sau đó trên mặt quầy chưởng quỹ lộ ra vẻ bất đắc dĩ. Quả nhiên chỗ nước cạn không nhốt được rồng.

Tần Quân xoay cái cổ, cười nói:

- Thủ hạ của ta có thể tạm thời dẫn vào hoàng cung không? Một khi Việt Vương Cung bố trí xong, ta lại dẫn theo bọn họ đi ra ngoài.

Đám người Yến Mạc Bắc cần có hắn che chở. Bằng không mặc dù thân ở khách sạn Lạc Nhai, bọn họ cũng tránh không được cái chết.

Khách sạn Lạc Nhai tuy rằng bối cảnh thần bí, nhưng người hầu ở đây trên cơ bản đều là tu vi Luyện Khí Cảnh. Chỉ cần một cường giả Trúc Cơ Cảnh lẻn vào trong đó, gặp gỡ đám người Yến Mạc Bắc, lập tức giết chết, lại bỏ trốn mất dạng, căn bản không phải là vấn đề.

- Đương nhiên. Chỉ cần tam điện hạ không để cho bọn họ chạy loạn là tốt rồi.

Trầm Duyên cười nói. Người bình thường là không được phép tiến vào hoàng cung. Người vi phạm sẽ bị cấm vệ của hoàng cung lập tức chém giết. Chỉ có điều Tần Quân hôm qua lập ra công lao quá lớn, Càn Hoàng Đế cũng lại ngoại lệ cho phép.

- Vậy đa tạ.

Tần Quân chắp tay cười nói. Ngay lập tức hắn xoay người đi về phía thang lầu, chuẩn bị gọi đám người Yến Mạc Bắc xuống.

Thời điểm đi ngang qua lầu hai, hắn thấy Du Phượng Hoàng cũng đi tới. Hắn ngẩn người, sau đó cười chào hỏi:

- Du cô nương, trùng hợp như vậy sao? Cô nương muốn đi ra ngoài sao?

- Ta phải rời đi.

Ánh mắt Du Phượng Hoàng sâu xa nói.

- Lúc này lại trở về sao?

Tần Quân trợn trừng mắt hỏi. Trong lòng hắn đang suy nghĩ một vấn đề, Du Phượng Hoàng là thiên tài tuyệt thế hay là Thiên Sơn Đồng Mỗ?

Du Phượng Hoàng thở dài một hơi, nhìn chằm chằm vào hắn nói:

- Ngươi là người nam tử đầu tiên xông vào phòng của ta trong lúc ta tắm rửa. Theo lý mà nói, ta chắc hẳn phải giết chết ngươi mới đúng.

Trời ạ...

Tần Quân theo bản năng lui về phía sau. Nữ nhân Thiên Sơn Đồng Mỗ hư hư thực thực trước mắt này lại là cường giả Kim Đan Cảnh. Nếu như nàng ra tay, chắc hẳn đám người Quan Vũ phía dưới cũng không kịp ra tay cứu giúp hắn.

Vậy mà Du Phượng Hoàng không hề động thủ. Trong mắt nàng lộ ra thần sắc khiến Tần Quân nhìn không hiểu nổi. Nàng buồn bã nói:

- Một tháng sau sẽ diễn ra vũ hội Nam Trác Tiềm Long. Ngươi sẽ tham gia

chứ?

Vũ hội Nam Trác Tiềm Long là trò gì vậy?

Trong lòng Tần Quân nghi ngờ. Chỉ có điều hắn đã hai đời làm người, liếc mắt liền nhìn ra Du Phượng Hoàng không chừng là nữ tử bảo thủ đã trải qua tình ái. Tối hôm qua mình xông nhầm vào trong phòng nàng, lưu lại một ít ấn ký.

Tuy rằng còn chưa đủ để lấy phá được trái tim của nàng.

Nhưng ít ra có cơ hội!

- Nếu nàng muốn ta tham gia, ta sẽ tham gia!

Tần Quân nói lời thề son sắt. Hắn am hiểu nhất là nói lời hay. Hơn nữa hắn khiếp sợ, nếu bản thân mình nói ra một chữ không, sẽ khiến Du Phượng Hoàng động thủ. Cho nên hắn chỉ có thể kiên trì đáp ứng.

Trong mắt Du Phượng Hoàng ánh lên tia sáng kỳ dị càng thêm rõ ràng. Nàng nhìn chằm chằm vào Tần Quân mặt đủ năm giây, lúc này mới mở miệng nói:

- Nếu như ta ở trong vũ hội Nam Trác Tiềm Long không gặp được ngươi, ngươi cứ chờ bị ta giết đi. Bất kể sau lưng ngươi có chỗ dựa là thế lực như thế nào.

Hấp dẫn!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Ý tứ của những lời này không phải là nói chỉ cần Tần Quân ở trên vũ hội Nam Trác Tiềm Long biểu hiện tốt, Du Phượng Hoàng lại có khả năng gả cho hắn sao?

So với bị giết, có thêm một hồng nhan tri kỷ rõ ràng là tốt hơn.

- Trừ khi long trời lở đất, bằng không ta nhất định sẽ trình diện!

Tần Quân vỗ ngực bảo đảm nói. Du Phượng Hoàng làm sao có thể từng nghe nói biểu lộ phóng đãng không kềm chế được như thế. Dưới khăn che mặt, khóe miệng của nàng mơ hồ có thể thấy được đang cong lên. Hình

như nàng bị Tần Quân chọc cười.

Ở tầng một, Trầm Duyên, Quan Vũ đưa mắt nhìn nhau. Đát Kỷ khẽ nhíu mày. Con thỏ nhỏ chết bầm này lại đang miệng lưỡi trơn tru lừa gạt nữ nhân.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của nàng khẳng định sẽ kêu oan. Đúng là nằm cũng trúng đạn. Không thấy được ta hiện tại đang nguy hiểm tới tính mạng sao? Còn không mau bắt đầu cứu giá!

- Tốt lắm, một lời đã định.

Du Phượng Hoàng nói xong, ý vị thâm trường liếc mắt nhìn hắn sau đó quay người rời đi. Thị nữ sau lưng nàng lại oán giận trừng mắt với hắn. Hắn thấy vậy, lại chẳng biết tại sao.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ: xuất sắc ở trong vũ hội Nam Trác Tiềm Long! Nhiệm vụ hoàn thành thưởng 200000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần ngẫu nhiên rút thưởng! Nhiệm vụ thất bại sẽ gặp phải Du Phượng Hoàng thậm chí toàn bộ Nam Minh Thánh Giáo truy sát vô tận!

Gì vậy!

Lại kích phát nhiệm vụ phụ?

Phần thưởng phong phú tới mức khiến cho Tần Quân chảy nước miếng. Nhưng cái giá phải tra khi nhiệm vụ thất bại quá lớn, khiến cho hắn phải lau mồ hôi trán.

Hắn hiện tại không có thể nào đối đầu được với Nam Minh Thánh Giáo, bên trong ít nhiều có hơn mười vị cường giả Hóa Hư Cảnh, thậm chí có khả năng có cường giả Địa Tiên Cảnh!

Đồng thời phần thưởng của nhiệm vụ phong phú như vậy, nói rõ độ khó của nhiệm vụ cực cao.

Xem ra cần phải điều tra về vũ hội Nam Trác Tiềm Long.

Ngay lập tức hắn lắc đầu, tiếp tục đi về phía lầu ba. Hình ảnh hai người

quay lưng về phía nhau chạy như băng dường như dừng lại. Nhiều năm sau đó Tần Quân hối hận mình lúc đó tại sao lại muốn bảo đảm!

Thời điểm Du Phượng Hoàng đi ngang qua Trầm Duyên, Trầm Duyên bỗng nhiên mở miệng nói:

- Du cô nương, hi vọng nàng một vừa hai phải thôi. Tuy rằng vương quốc Càn Nguyệt là địa phương nhỏ, nhưng cũng không phải là nơi mặc cho người khác gây khó dễ.

Lời này vừa nói ra, toàn bộ khách sạn lại trở nên yên tĩnh. Mà Tần Quân vừa đi vào bên trong hành lang lầu ba lại không nghe được.

Quan Vũ, Đát Kỷ không khỏi quan sát Du Phượng Hoàng. Kim Đan Cảnh ở trong mắt bọn họ căn bản không đáng để nhắc tới. Nhưng lời Trầm Duyên nói rõ ràng biểu thị lai lịch của Du Phượng Hoàng không tầm thường, ở trên cả vương quốc Càn Nguyệt.

Du Phượng Hoàng dừng bước lại, ném ra một câu nói sau đó liền rời đi:

- Quý quốc không có thiên tài đáng để được thánh giáo ta nhìn trúng. Thậm chí ngay cả thành tư cách lập phân đà cũng không có.

Trầm Duyên tức giận đến mức vỗ bàn, nhưng cũng không dám chủ động công kích. Bởi vì thế lực sau lưng Du Phượng Hoàng thật sự quá lớn. So sánh với nó, vương quốc Càn Nguyệt quả thật giống như con kiến hôi.

------oOo------

Chương 83: Phần thưởng của nhiệm vụ phong phú (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nữ tử này rốt cuộc có thân phận gì? Thậm chí ngay cả tổng quản hoàng cung Trầm Duyên cũng không dám động thủ đối với nàng.

Chưởng quỹ âm thầm cân nhắc nói. Hắn cũng không tin Trầm Duyên là nể mặt Tần Quân mới không ra tay.

Khách sạn rơi vào trong sự yên tĩnh. Quan Vũ tự mình uống trà. Đát Kỷ buồn chán chống cằm. Về phần Hạo Thiên Khuyển, ngoại trừ nằm trên mặt đất còn có thể làm gì?

Đại khái sau một chén trà nhỏ, Tần Quân mới dẫn theo đám người Yến Mạc Bắc đi xuống.

Sau khi từ biệt sơ qua chưởng quỹ, bọn họ liền đi ra khỏi khách sạn Lạc Nhai.

Trước khách sạn có một chiếc kiệu lớn chế tạo bằng hoàng kim, xa hoa vô cùng, khiến cho bách tính hai bên đường phố bàn luận ầm ĩ. Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên, đây chính là chiếc kiệu chuyên dụng của hoàng thượng. Không nghĩ tới Càn Hoàng Đế không ngờ lại chịu bỏ ra được.

- Đát Kỷ, theo ta lên ngồi đi.

Tần Quân trực tiếp kéo tay Đát Kỷ liền đi về phía kiệu lớn hoàng kim. Sau khi Đát Kỷ hơi phản kháng một chút, liền đi theo hắn. Về phần Quan Vũ, dẫn theo con ngựa Xích Thố của hắn đi.

Hạo Thiên Khuyển?

Không nhìn tới. Để cho nó đi theo đội ngũ phía sau!

Đây chính là cơ hội tốt để hắn và Đát Kỉ ở cùng một chỗ!

- Lên kiệu!

Tiếng nói giống như gà trống của Trầm Duyên vang lên. Bách tính trước mặt vội vàng tránh ra. Cứ như vậy, đám người Tần Quân trùng trùng điệp điệp đi về phía hoàng cung.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, dân chúng cảm thán không thôi.

- Một tháng trước hắn bị xe chở tù nhốt, đưa ra khỏi Vương Đô, lúc đó chúng ta vẫn còn mắng hắn!

- Đúng vậy, một tháng ngắn ngủi, hắn lại biến thành anh hùng của toàn bộ vương quốc. Thế sự thay đổi khiến người ta khó có thể dự đoán được!

- Cắt, biểu hiện của tam hoàng tử ngày hôm qua có thể nói là khiến cho vương quốc Càn Nguyệt chúng ta mở mày mở mặt. Hắn đáng để nhận được quang vinh đặc biệt như vậy!

- Đúng vậy! Nhìn những hoàng tử khác đi. Mỗi một ngồi ở đó, giống như khúc gỗ. Dù sao sau này nếu như tuyển chọn Thái tử, ta ủng hộ tam điện hạ!

- Thôi đi. Lựa chọn Thái tử mắc mớ gì tới ngươi. Ngươi căn bản không có ủng hộ quyền.

Ngồi ở trong kiệu lớn hoàng kim, sau khi Tần Quân nghe được mấy tiếng bàn luận này, hắn thầm cảm thấy sảng khoái không thôi.

Một đường không nói chuyện, Tần Quân tuy rằng muốn cùng Đát Kỷ sinh ra chút chuyện gì đó. Thế nhưng thực lực không đủ, vẫn bị đặt tại trên vách kiệu.

...

Tin tức tam hoàng tử Tần Quân vào ở trong hoàng cung giống như gió xoáy liền truyền khắp trong giới quan viên cùng với trong tai các hoàng tử. Phản ứng mỗi một người đều khác nhau. Có người cười nhạo, có người ghen tỵ, có người thờ ơ.

Tới lúc gần hoàng hôn, Tần Quân còn chưa ngồi ấm ở trong cung điện của mình, đã bị Càn Hoàng Đế cho đòi đến Càn Chân Điện.

- Tam điện hạ, tiếp theo ngài lại có nhiệm vụ. Nếu như nắm chắc, sau này có lẽ có thể bước cao hơn một bước.

Trầm Duyên dẫn đường khẽ cười nói. Ở trong hoàng cung, chỉ có Càn Hoàng Đế có thể ép buộc Trầm Duyên.

Tần Quân bị kích thích ra hứng thú, tò mò hỏi:

- Trầm công công có thể tiết lộ một chút hay không?

Hoàng đế ban bố nhiệm vụ cho hắn, mười phần sẽ có kích phát nhiệm vụ

phụ trong hệ thống thần thoại.

Về phần Trầm Duyên nói bước cao hơn một bước, hắn căn bản không có để ở trong lòng. Ở trong lòng hắn ngôi vị hoàng đế sớm muộn gì cũng là của hắn. Hiện tại, điều hắn cần chính là mượn các loại nhiệm vụ để khiến cho bản thân mình cường đại hơn.

- Bởi vì hai nước quyết đấu, đệ tử của ba đại tông môn đều đã đi tới Vương Đô. Dù sao ba đại tông môn và hoàng thất có địa vị ngang hàng, cho nên cần tổ chức yến hội.

Trầm Duyên nói thần bí như vậy. Nói tới chỗ này hắn liền không tiếp tục nữa. Nói quá nhiều sẽ phạm vào kiêng kỵ.

Tần Quân không khỏi bĩu môi:

- Địa vị ngang hàng? Hừ, sau này ta nhất định sẽ khiến cho bọn họ cúi xuống xưng thần!

Lời này vừa nói ra, toàn thân Trầm Duyên chấn động. Hắn liếc mắt nhìn Tần Quân cũng không tiếp lời. Tần Quân nói ra những lời này tương đương với để lộ dã tâm của hắn đối với ngôi vị hoàng đế.

Chỉ có điều có vị hoàng tử nào có thể thờ ơ đối với ngôi vị hoàng đế?

Trầm Duyên tiếp tục dẫn đường. Rất nhanh hai người lại đi tới Càn Chân Điện. Trầm Duyên dừng lại ở trước cửa lớn. Tần Quân tùy tiện đẩy cửa tiến vào. Trầm Duyên thấy vậy, thoáng cái liền mướt mồ hôi.

Hoàng thất không có thân tình. Giữa hoàng đế và hoàng tử đều là lễ quân thần.

Nhưng nghĩ đến sự yêu thích của Càn Hoàng Đế đối với Tần Quân, Trầm Duyên liền lắc đầu cười.

- Tham kiến phụ hoàng.

Đi vào trong đại đường, Tần Quân quay về phía Càn Hoàng Đế đang ngồi bên bàn đọc sách, hành lễ kêu lên, khiến cho Càn Hoàng Đế không khỏi để quyển sách trên tay xuống, nhìn về phía hắn.

- Nếu như không nhìn kỹ, trẫm cũng không thể tin con là Quân nhi.

Càn Hoàng Đế cười mà như không cười nói.

Nghe được lời này, trong lòng Tần Quân thoáng động. Lẽ nào vị phụ hoàng tiện nghi này đã nhìn ra được cái gì sao?

Đúng lúc này, chỗ góc khuất trong đại đường bỗng nhiên truyền đến một âm thanh phá không, khiến cho lông tơ của Tần Quân trong nháy mắt dựng đứng lên. Hắn theo bản năng né tránh. Một thanh trường kiếm lướt qua trước mặt hắn. Quỷ dị chính là trường kiếm không trực tiếp đâm vào trên tường, mà giống như có linh tính quay đầu lại, tiếp tục đâm về phía hắn.

Nằm cũng trúng đạn!

Pháp khí!

Lại có người dám tập kích ta. Hơn nữa còn là ở trong hoàng cung. Lẽ nào Càn Hoàng Đế đối với hắn lại nổi lên tâm tư xấu xa?

Trong chớp mắt, Tần Quân đã suy nghĩ tới hàng vạn hàng nghìn điều. Lửa giận trong lòng hắn ngập trời. Lúc này hắn liền lấy ra Ngân Long Tru Hồn. Trong phút chốc ánh sáng màu bạc chớp hiện, lập lòe sáng tới mức Càn Hoàng Đế cũng phải nhắm mắt lại.

Một tiếng động rất lớn vang lên!

Chỉ thấy hai tay Tần Quân nắm chặt Ngân Long Tru Hồn đập gẫy thanh trường kiếm rơi trên mặt đất. Thậm chí ngay cả mặt đất cũng bị đập xuống một cái hố to. Càn Hoàng Đế nhìn thấy cũng bị giật mình, mắt nhìn chằm chằm vào Ngân Long Tru Hồn trong tay hắn.

- Thật là uy vũ!

Càn Hoàng Đế âm thầm thở dài nói. Mặc dù hắn đã từng thấy vô số bảo vật, nhưng lại cũng chưa từng thấy qua vật nào bất phàm như vậy. Phẩm cấp khẳng định rất cao.

Lúc này, Tần Quân xoay người, đỏ mắt nhìn chăm chú về phía Càn Hoàng

Đế. Hắn thấy vậy, trong lòng thầm giật mình, liền vội vàng đứng lên.

- Phụ hoàng, phụ hoàng làm vậy rốt cuộc là có ý gì?

------oOo------

Chương 84: Làm vẻ vang cho hoàng thất.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Càn Hoàng Đế hỏi. Giọng nói có chút khó có thể tin nổi. Quả thực là như vậy. Lúc trước thái độ của Càn Hoàng Đế đối với hắn quả thực không khác gì cha ruột, thậm chí tốt quá hoá dở. Dù sao con trai của Càn Hoàng Đế nhiều như vậy. Thật sự phong vương lại chỉ có một mình Tần Quân. Cảnh này khiến Tần Quân rất có thiện cảm đối với hắn.

Trăm triệu lần không nghĩ tới người này lại bất ngờ hãm hại hắn!

Càn Hoàng Đế thoáng lộ ra vẻ lúng túng nói:

- Trẫm chỉ là muốn thử ngươi thôi. Ra đi, Tăng ái khanh!

Vừa dứt lời, trong góc liền có một nam tử thân mặc cẩm phục màu đen oai hùng đi ra. Mái tóc đen của hắn buộc ở sau đầu. Một gương mặt góc cạnh của hắn rõ ràng vẻ chấn động kinh ngạc.

- Trong tay ngươi chẳng lẽ là pháp khí huyền phẩm thượng giai?

Tăng Đông trầm giọng hỏi. Ttrường kiếm hắn vừa ném ra lại là pháp khí huyền phẩm hạ cấp. Có thể đập gẫy nó, phẩm cấp khẳng định chỉ cao hơn chứ không thấp hơn.

Về phần pháp khí địa phẩm, Tăng Đông căn bản chưa từng nghĩ qua. Hiện nay, pháp khí địa phẩm vương quốc Càn Nguyệt trên mặt nổi đã ít lại càng ít. Chí ít trong hoàng thất, pháp khí địa phẩm hắn đã gặp không quá ba thanh!

- Đúng là như thế nào, không phải lại như thế nào?

Tần Quân lạnh giọng châm chọc nói:

- Ngươi tập kích ta bất ngờ, chẳng lẽ còn muốn ta bồi thường sao?

Vô cùng tức giận khiến cho Tăng Đông nhịn không được lông mày đều dựng lên. Thế nhưng Tần Quân chính là hoàng tử Càn Hoàng Đế yêu nhất, hắn cũng không dám làm.

- Được, Tăng ái khanh chỉ là muốn thử bản lĩnh của ngươi một chút, không nghĩ tới lại bị ngươi hủy đi một pháp khí. Ngươi lại còn được một tấc lại muốn tiến một thước. Phải biết rằng Tăng ái khanh chính là cường giả Kim Đan Cảnh. Nếu muốn giết chết ngươi, ngươi đã chết!

Càn Hoàng Đế trợn mắt nói. Nhưng trong lòng hắn lại cảm thán không thôi. Một tháng không gặp, tiểu tử này không ngờ tính tình trở nên nóng nảy như vậy.

Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ lại, hắn liền cảm thấy thoải mái. Từ hoàng tử cao cao tại thượng trở thành kẻ tù tội nơi biên cương, thay đổi quá nhanh, rất dễ dàng khiến người ta lột xác. Hơn nữa trên đường đi tới, người chết ở dưới tay Tần Quân cũng không ít. Hành trình của hắn cũng đã sớm truyền vào trong mắt Càn Hoàng Đế. Bao gồm cả chuyện diệt Trình gia ở Thanh Đàn Thành.

Kim Đan Cảnh!

Đồng tử Tần Quân co lại. Trên mặt hắn không khỏi lộ ra vẻ lúng túng. Vừa rồi Tăng Đông ném ra thanh trường kiếm, tốc độ cũng không nhanh. Bằng không hắn làm sao có thể dễ dàng tránh thoát được như vậy?

Chỉ có điều trong lòng hắn vẫn còn có chút oán khí. Có cần chơi ta như vậy hay không?

Cẩn thận ngươi chơi quá lửa, ta dẫn dắt thủ hạ tạo phản!

Nhìn thấy được Tần Quân u oán nhìn mình chằm chằm, Càn Hoàng Đế lúng túng không thôi. Hắn vội vàng phất tay nói:

- Tăng ái khanh đi xuống trước đi. Sau này trẫm sẽ bồi thường cho ngươi

hai thanh pháp khí huyền phẩm.

Tăng Đông tới nhất thời vui vẻ, vội vàng ôm quyền rời đi. Một thanh kiếm mất đi, được bồi thường lại hai thanh, hắn kiếm lớn!

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Tần Quân âm thầm mắng:

- Lão tử một ngày nào đó sẽ quang minh chính đại đánh bại ngươi!

Hơn nữa ngày này sẽ không quá xa!

Hiện tại hắn đã là Trúc Cơ Cảnh tầng bảy. Nâng cao cảnh giới đối với hắn mà nói rất đơn giản. Khó khăn chính là kinh nghiệm chiến đấu và công pháp nâng cao tu vi.

- Cái thanh này tên gọi là gì? Ngươi là từ đâu mà có được?

Ánh mắt Càn Hoàng Đế sáng quắc nhìn chằm chằm vào Ngân Long Tru Hồn hỏi, một trượng dài lại khoe khốc vô cùng, bất kỳ một nam nhân nào đều thích!

- Ngân Long Tru Hồn, lai lịch nói rất dài dòng, cho nên đừng nói!

Tần Quân nhún vai nói. Trong khi nói chuyện hắn liền thu Ngân Long Tru Hồn vào trong nhẫn trữ vật. Hắn rất sợ Càn Hoàng Đế muốn cướp lấy. Càn Hoàng Đế thấy vậy, liền dở khóc dở cười.

Hôm nay thân thể Càn Hoàng Đế càng ngày càng tệ. Ngay cả sức lực nhấc Ngân Long Tru Hồn lên cũng không có, làm sao có thể mở miệng đòi của hắn?

- Được rồi, nếu ngươi đã chứng minh được thực lực của ngươi. Vậy ở trong yến hội thiên tài Càn Nguyệt tiếp theo liền do ngươi tới chủ trì!

Càn Hoàng Đế nói sang chuyện khác.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Yến hội thiên tài?

- Cứ cách một khoảng thời gian, Vương Đô đều sẽ tiến hành yến hội như vậy. Thiên tài tu sĩ trong toàn quốc đều sẽ tới tham gia. Lần này vừa lúc hai nước quyết đấu diễn ra, cho nên chuẩn bị tổ chức luôn. Chỉ có điều mỗi lần tổ chức yến hội thiên tài đều là sân khấu của đệ tử ba tông môn lớn, cho nên gọi là yến hội ba đại tông môn cũng không sai. Địa điểm tổ chức chính là hoàng thất, để bày tỏ sự tôn trọng đối với tu sĩ trong vương quốc.

Thì ra là thế!

Ở nơi này tổ chức yến hội, rõ ràng là một hồi so đấu của các thiên tài trong toàn quốc!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Nếu như hắn ở trên bữa tiệc kéo thù hận, khiến cho các tu sĩ kích phát nhiệm vụ phụ cho hắn, chẳng phải quá hay sao?

- Đồng thời trẫm hi vọng ngươi có thể lấy danh nghĩa vì hoàng thất. Trước kia hoàng thất phái ra hoàng tử trẻ tuổi đềulà quần chúng. Lần này trẫm hi vọng ngươi có thể có thành tựu.

Càn Hoàng Đế trịnh trọng nói.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ phụ kỳ vọng cao của Càn Hoàng Đế! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Ở trong yến hội thiên tài Càn Nguyệt, lực áp thiên tài các lộ! Nhiệm vụ hoàn thành thu được 3000 giá trị kinh nghiệm, một lần ngẫu nhiên rút thưởng!

Thoải mái!

Lại là nhiệm vụ!

Tần Quân đột nhiên cảm giác tạm thời không tạo phản là cơ hội sáng suốt tới mức nào. Nếu như đăng vị, rất khó lại kích phát nhiệm vụ phụ. Cho dù có kích phát cũng tuyệt đối là nhiệm vụ khó khăn. Dù sao khi đó hắn đứng ở trên đỉnh phong của toàn bộ vương quốc. Hiện tại mượn nhiệm vụ rèn luyện mình là phương án tốt nhất.

- Mặt khác, ngươi ở trong buổi đàm phán giữa hai nước đã biểu hiện xuất sắc, vì vương quốc giành được lợi ích lớn. Trẫm rất vui mừng, đặc biệt cho phép ngươi ngươi trưng dụng một trăm cấm vệ của hoàng cung làm thủ hạ.

Càn Hoàng Đế tiếp tục nói.

Cấm vệ của hoàng cung hiện nay thuộc về ngũ hoàng tử Tần Dự quản lý. Điều này tương đương với suy yếu thực lực của Tần Dự, khiến cho Tần Quân hận không thể hôn hắn một cái.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ đàm phán xuất sắc: Ở trong hội nghị hai nước biểu hiện xuất sắc, thu được sự tán thưởng của Càn Hoàng Đế! Thu được 5000 giá trị kinh nghiệm!

Lúc này, lại một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân thầm cảm thấy sảng khoái không thôi.

------oOo------

Chương 85: Cái gì gọi là trọng trách

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhiệm vụ phụ này là kich phát trước khi hai nước đàm phán. Hắn vẫn buồn bực tại sao không có hoàn thành. Hóa ra cần phải được Càn Hoàng Đế chính miệng khẳng định.

Hiện tại hắn còn cách thăng cấp chỉ thiếu có chút nữa thôi!

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Trúc Cơ Cảnh tầng bảy (6200/7000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Pháp khí: Ngân Long Tru Hồn (thiên phẩm thượng giai), (hoàng phẩm thượng giai)!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế!

Bảng liệt kê nhiều thuộc tính nhất là pháp khí. Xem ra giá trị Ngân Long Tru Hồn quả thực không tầm thường. Giờ phút này hắn đã cách thăng cấp rất gần. Tiến thêm một bước chính là Trúc Cơ Cảnh tầng tám!

Nhìn bảng liệt kê thuộc tính của mình, Tần Quân rất thoả mãn. Nếu như ở trong yến hội thiên tài tiếp theo, hắn biểu hiện xuất sắc, như vậy thì có thể thuận lợi thăng cấp. Thậm chí còn thu hoạch được một lần cơ hội rút thưởng.

- Ngươi đang suy nghĩ gì? Lo lắng mình không có cách nào ép qua được đệ tử của ba đại tông môn sao?

Âm thanh của Càn Hoàng Đế kéo suy nghĩ của Tần Quân vào trong hiện thực. Hắn lập tức thu hồi bảng liệt kê thuộc tính.

Bảng liệt kê thuộc tính chỉ có chính hắn có thể nhìn thấy. Những người khác đều sẽ cho rằng hắn đang thất thần.

- Làm sao có thể! Ba đại tông môn mà thôi. Ngay cả đệ nhất thiên tài của vương quốc Trác Tuấn Kiệt đều là bại tướng dưới tay ta!

Tần Quân tràn đầy tự tin nói.

- A? Ngươi đã đánh bại Trác Tuấn Kiệt?

Càn Hoàng Đế nhất thời cảm thấy hứng thú lớn. Thám tử hoàng thất có thể không có cách nào tiến vào bên trong Huyền Linh Tông. Cho nên hắn chỉ nghe nói qua có vị thiên tài thần bí đã đánh bại Trác Tuấn Kiệt. Hắn cũng không liên tưởng vị thiên tài thần bí kia lại cùng một chỗ với Tần Quân l.

Hiện tại vừa nghe nói Tần Quân đã đánh bại Trác Tuấn Kiệt, hắn nhất thời lại ngồi thẳng.

Con cháu hoàng thất thiên phú luyện khí vẫn luôn không cao. Tần Dự có tốt hơn một chút, nhưng sau khi bái nhập Tử Quang Tông cũng không coi

là thiên tài nhất lưu bên trong tông.

Chuyện này vẫn đè nặng trong lòng Càn Hoàng. Phải biết rằng phụ thân hắn, thái tổ hoàng đế vương quốc Càn Nguyệt lại là cường giả chân chính. Vương quốc Càn Nguyệt hoàn toàn là dựa vào thiết quyền của thái tổ hoàng đế đánh ra.

Bây giờ thấy Tần Quân không chỉ có bản lĩnh thu phục cường giả, còn có thiên phú luyện khí rất mạnh, hắn làm sao có thể không kích động?

- Ừ, tình huống lúc đó là như vậy...

Tần Quân nói sơ qua một lượt. Về phần Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, hắn không nhắc tới. Hắn chỉ nói mình sử dụng chút thủ đoạn. Càn Hoàng Đế nghe được không khỏi cảm thán. Đệ nhất thiên tài cũng sẽ có một ngày lật thuyền. Hơn nữa còn là bị tiểu nhân như Tần Quân thực hiện được.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của hắn, khẳng định sẽ không nghe theo:

- Uy uy uy, ta đây gọi là cơ trí, mới không phải là tiểu nhân!

- Được rồi, ngươi đi xuống đi. Yến hội thiên tài sẽ tiến hành ở một tuần lễ sau. Sau khi kết thúc Quan Vũ có thể đi tới Ngọc Quan Thành phục chức. Hiện tại trước hết để cho Trầm Duyên dẫn ngươi đi lựa chọn một trăm cấm vệ của hoàng cung!

Càn Hoàng Đế khoát tay nói. Tuy rằng rất tò mò đối với Tần Quân, nhưng quốc sự chồng chất quá nhiều, hắn không có thời gian cùng Tần Quân tiếp tục nói chuyện phiếm nữa.

- Được rồi!

Tần Quân chẳng để ý, đáp lại một câu, sau đó liền xoay người rời đi. Điều này khiến cho Càn Hoàng Đế vừa tức lại vừa buồn cười.

- Mà thôi, dù sao ta cũng không chống đỡ được bao lâu. Cần gì bắt tiểu tiết.

Càn Hoàng Đế lắc đầu cười. Thân thể mình thế nào, hắn rõ ràng nhất.

Trước đây hắn kiêng kị nhất là chuyện thái tử. Nhưng bây giờ hắn nóng lòng muốn thái tử xuất hiện. Hắn không thể để cho giang sơn Tần gia này hủy ở trong tay mình.

Trong rất nhiều hoàng tử, duy nhất chỉ có Tần Dự có tâm tính và thủ đoạn đế hoàng lớn nhất. Nhưng thủ đoạn của Tần Dự quá tàn nhẫn. Nếu để cho hắn lên làm hoàng đế, những hoàng tử khác hẳn phải chết, không thể nghi ngờ. Hơn nữa Tần Dự còn có thể đi theo con đường của mình ngày xưa, chính sách tiêu cực.

Hiện tại Tần Quân xuất hiện, khiến cho hắn có hy vọng mới. Những năm gần đây hắn cũng nghĩ lại qua về phương pháp hành chính của mình. Quả thực không thích hợp. Cứ tiếp tục như vậy nữa, vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn sẽ bị nước khác cắn nuốt. Cho nên hắn trực tiếp loại bỏ Tần Dự, dự định đến nâng đỡ Tần Quân.

Từ Tần Quân vì Thanh Đàn Thành diệt trừ Trình gia, cũng có thể thấy được, trong lòng Tần Quân có nhân nghĩa tồn tại.

Hơn nữa Quan Vũ và Đát Kỷ hai vị cấp cường giả ra sức cho Tần Quân, nói không chừng Tần Quân có thể dẫn dắt vương quốc Càn Nguyệt đi về phía thịnh thế mới.

Lập tức Càn Hoàng Đế loại bỏ tạp niệm ra khỏi đầu, sau đó đi vào thư phòng bên cạnh.

Bên kia, Tần Quân ở dưới sự hướng dẫn của Trầm Duyên đi ra khỏi hoàng cung. Phần lớn cấm vệ bình thường đều đang thao luyện. Địa điểm lại ở quân doanh Vương Đô gần với hoàng cung, để bất cứ lúc nào cũng có thể ứng phó với nhiệm vụ đột ngột xảy ra.

Số lượng cấm vệ của hoàng cung là không có hạn chế, chỉ có điều vô cùng nghiêm ngặt. Không chỉ cần phải chí ít đạt được tu vi Luyện Khí Cảnh tầng bốn, còn phải tham dự theo quân. Sau đó bọn họ trải qua huấn luyện đặc biệt mới có tư cách gia nhập cấm vệ quân.

Hai người rất nhanh lại đi tới chỗ quân doanh của cấm vệ quân tại Vương Đô. Phạm vi ba dặm bị tường cao vây quanh. Đứng ở bên ngoài đều có thể nghe được tiếng hô rung trời ở bên trong. Ở con đường gần đó có ít tiểu thương hơn. Bởi vì có đội ngũ cấm vệ tuần tra.

- Tham kiến tam điện hạ và Trầm công công!

Một lão tướng trông coi ở trước cửa lớn, ôm quyền hô lớn. Sau khi hai nước quyết đấu, tên của Tần Quân ở bên trong Vương Đô có thể nói là không có người nào không biết không người nào không hiểu.

- Không cần đa lễ. Bệ hạ thưởng tam điện hạ một trăm cấm vệ, cố ý sai lão nô dẫn đường.

Trầm Duyên lạnh lùng nói. Đừng thấy hắn ở trước mặt Tần Quân ăn nói khép nép, đổi lại thành những người khác, tư thái của hắn lại rất cao ngạo lạnh lùng.

- Không thành vấn đề!

Lão tướng vội vàng đáp ứng nói. Binh sĩ ở bên trong quân doanh Vương Đô cũng không phải đều là cấm vệ. Phần lớn đều là binh sĩ bình thường bảo vệ Vương Đô.

------oOo------

Chương 86: Vua của trăm binh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi vào quân doanh Vương Đô, chiếu vào trong mắt Tần Quân là một đám binh sĩ khôi ngô mình trần đang huấn luyện. Có chỗ chạy bộ thành đội. Có người đang chiến đấu ở trong hố cát. Phóng tầm mắt nhìn lại, bên trong quân doanh đều là những hố cát, cực kỳ đồ sộ.

- Ta dẫn các ngươi đi tới chỗ khu vực của quân cấm vệ.

Lão tướng ân cần cười nói. Hắn biết danh vọng của Tần Quân hôm nay, tất nhiên muốn nịnh bợ.

Tần Quân vừa quan sát cảnh tượng xung quanh, vừa gật đầu. Tuy rằng phần lớn binh sĩ Luyện Khí tu vi không cao, nhưng tản ra sĩ khí lại rất mạnh, khiến cho hắn không khỏi phát sinh dã tâm.

Hắn phải lấy được những binh sĩ này. Hắn muốn tạo ra đội quân mạnh hơn!

Rất nhanh, bọn họ lại đi tới chỗ khu vực của quân cấm vệ. Chỉ là Tần Quân thấy được một bóng người khiến cho hắn chán ghét. Không ngờ là Tần Dự.

Trong hoàng cung, tin tức đã lưu thông. Cung nữ, tiểu thái giám đều là con đường quan trọng lưu truyền tin tức. Thời điểm biết được Càn Hoàng Đế muốn phân cho Tần Quân một trăm cấm vệ quân, Tần Dự cả kinh trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên, sau đó vội vàng đi tới quân doanh Vương Đô.

- Tam hoàng huynh, tại sao lúc rảnh rỗi tới chỗ của ta làm khách?

Trên khuôn mặt tuấn tú tái nhợt của Tần Dự hiện ra dáng vẻ tươi cười ngoài ý muốn. Kì thực trong lòng hắn đã mắng Tần Quân không chỉ một vạn lần.

Tần Quân nhíu mày, ngôn từ chính nghĩa hỏi:

- Ngu đệ, đệ nói gì vậy? Cái gì gọi là ngươi ở đây, quân doanh là của khắp cả vương quốc! Chẳng lẽ đệ muốn tạo phản?

Một câu nói khiến cho mọi người xung quanh đều hãi hùng khiếp vía. Vị tam hoàng tử này quả nhiên là cái gì cũng dám nói!

Tần Dự tức giận đến mức khóe miệng co quắp. Hắn hận không thể cho mình trước đây một bạt tai. Vì sao phải khiêm tốn tự xưng mình là ngu đệ, làm hại Tần Quân vẫn xưng hô với hắn như vậy.

- Tam hoàng huynh thực sự mồm miệng linh hoạt, ngôn ngữ độc ác, khiến cho ta không thể không cảm phục.

Tần Dự cố nén phẫn nộ, cười nói. Hắn muốn biểu hiện tự nhiên, nhưng rơi vào trong mắt người bên cạnh, rõ ràng đã rơi xuống phía dưới.

Tần Quân khoát tay áo, trực tiếp nói:

- Lấy một trăm người mạnh nhất trong cấm vệ quân ra đây, ta muốn!

Bá đạo!

Căn bản không thương lượng cùng Tần Dự, trực tiếp đòi người.

Tần Dự thiếu chút nữa nổ tung. Hắn cắn răng trầm giọng nói:

- Sợ rằng này không phù hợp với quy định? Phụ hoàng tuy rằng cho tam hoàng huynh một trăm cấm vệ, nhưng cũng không có cho ngươi tùy ý lựa chọn. Một trăm người mạnh nhất mang trọng trách, có thể nào đặc biệt lập tức lấy ra đưa cho tam hoàng huynh được?

- Bảo vệ ta lại không phải là trọng trách sao? Ta lại là hoàng tử duy nhất được phong vương. Sau này thậm chí có khả năng tiến thêm một bước!

Tần Quân trợn mắt nói, bộ dạng ngươi thế nào lại không tán thưởng.

Tần Dự nghe được gan cũng thấy đau. Người này trong lời nói đều là ý tứ khoe khoang đắc ý. Tuy rằng rất ngốc nghếch, nhưng hết lần này tới lần khác khiến cho hắn không biết nên phản bác như thế nào.

- Mặc dù ngươi là tam hoàng tử cũng không thể vô lễ như thế. Chúng ta lại là cấm vệ quân trực tiếp thuộc sự quản lý của bệ hạ!

Lại ở thời khắc bầu không khí đang xấu hổ, một đại hán khôi ngô mình trần phẫn nộ quát lên, âm thanh trung khí mười phần, giống như sư tử gào. Hắn vừa mở miệng, binh sĩ cấm vệ ở bốn phương tám hướng đang rèn luyện đều tập trung nhìn qua, không khí hình như cũng trở nên ngưng đọng.

Sắc trời càng ngày càng mờ. Những cấm vệ kia đỏ mắt nhìn về phía Tần Quân, quả thật có loại cảm giác giống như mãnh thú muốn cắn người.

- Ngươi tính là thứ gì?

Tần Quân liếc mắt hỏi. Đối phương mặc dù có tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng một, nhưng hắn cũng không sợ. Ở Vương Đô dám động thủ đối với hoàng tử sẽ liên luỵ tới cửu tộc.

Một câu nói khiến cho đại hán khôi ngô không thể nói được lời nào. Bắp thịt rắn chắc của hắn khiến người ta căng thẳng. Những sợi gân xanh giống như giun đang giãy dụa, cực kỳ kinh người.

- Hắn chính là Chu Lực Thông giáo đầu cấm vệ. Ở khu vực này, tất cả cấm vệ đều thuộc về sự quản lý của hắn.

Tần Dự cười ha hả nói. Chu Lực Thông là người của hắn, có nghĩa là toàn bộ cấm vệ quân cũng thuộc về hắn. Hiện tại Tần Quân tìm đường chết, đắc tội với Chu Lực Thông, có nghĩa là sau này Tần Quân rất khó lại thu phục được cấm vệ quân. Cho dù Càn Hoàng Đế có ý định, Chu Lực Thông khẳng định là người đầu tiên nhảy ra phản đối.

- Sau đó thì sao? Phụ hoàng lệnh cho ta tới chọn người, giáo đầu cấm vệ không cho phép sao?

Mặt Tần Quân không chút thay đổi nói:

- Đã như vậy, ta đây trở lại để cho phụ hoàng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!

Nói xong, Tần Quân xoay người rời đi. Trầm Duyên và lão tướng vội vàng đuổi theo.

- Tam điện hạ, ngươi đừng vội!

- Tam điện hạ, quân đoàn dưới trướng của ta tùy điện hạ chọn. Hai trăm người cũng không có vấn đề gì!

Vậy mà Tần Quân đi càng lúc càng nhanh. Cuối cùng hắn thậm chí bắt đầu chạy. Tần Dự và Chu Lực Thông thấy vậy há hốc mồm.Kkịch bản không phải là như vậy?

- Hỏng rồi! Không thể để cho hắn truyền chuyện xảy ra ở đây đến tai phụ hoàng được!

Tần Dự biến sắc, vội vàng đuổi theo Tần Quân. Càn Hoàng Đế đối xử hoàng tử cũng coi như hòa ái. Nhưng có một số việc, hoàng tử tuyệt đối không thể làm. Tuy rằng Càn Hoàng Đế dung túng Tần Dự vận dụng cấm vệ quân, nhưng tuyệt đối sẽ không cho phép hắn đem cấm vệ quân trở thành thủ hạ của mình.

Từ khi thành lập vương quốc tới nay, cấm vệ quân đều trực tiếp chịu sự quản lý hoàng đế. Trước đây là như vậy, sau này cũng vậy.

Tần Dự muốn đuổi kịp Tần Quân, nhưng sao ngờ được, Tần Quân không ngờ vận đủ lực chạy về phía trước. Rất nhanh hắn liền chạy ra khỏi quân doanh của Vương Đô, khiến cho binh lính tuần tra kinh ngạc không thôi. Đây vẫn là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy được hoàng tử chạy trốn vội vàng như vậy.

- Tam điện hạ, điện hạ chậm một chút.

Trầm Duyên đuổi theo sau. Thật ra hắn hoàn toàn có thể trực tiếp ngăn cản ở phía trước mặt Tần Quân. Nhưng đối với tranh đấu giữa các hoàng tử, hắn cũng không muốn nhúng tay. Cho nên hắn cũng không ngại cùng Tần Quân chơi tiếp.

Hoàng tử giống như Tần Quân một giây trước còn đỏ mặt, một giây tiếp theo liền giống như tiểu hài tử vậy, chạy đi cáo trạng, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải. Hắn cảm thấy thật thú vị.

Hắn cũng không cho rằng Tần Quân thật sự bởi vì ủy khuất mới chạy trốn. Người này rõ ràng là đang khiến cho Tần Dự buồn nôn.

------oOo------

Chương 87: Vua của trăm binh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi không cho ta người, có thể. Vậy ngươi đi mà nói chuyện với Càn Hoàng Đế đi!

Mặc dù Tần Dự ở trong triều rất có địa vị, nhưng vẫn không dám lộ liễu đánh cờ, đấu với Càn Hoàng Đế.

Càn Hoàng Đế để cho Tần Quân đi chọn cấm vệ, Tần Dự không cho phép, coi như là đánh vào mặt của Càn Hoàng Đế.

Tần Quân rất được yêu thích cũng sẽ bị cách chức. Tần Dự cũng sợ là bản thân sẽ bị thả ra ngoài.

Đáng tiếc Tần Quân đã đạt được Trúc Cơ Cảnh tầng bảy. Hắn vận hết sức lực chạy nhanh, khiến cho Tần Dự cố gắng cũng đuổi không kịp.

Lại như vậy, Tần Quân và Trầm Duyên rất nhanh liền bỏ qua Tần Dự. Sau khi tiến vào hoàng cung, Tần Quân mới dừng lại, nhìn Trầm Duyên cười nói:

- Trầm công công giúp ta báo cáo lại tình huống vừa rồi cho phụ hoàng biết. Nhất định phải nói thật nói, không được thiên vị ta, cũng không thiên vị Tần Dự.

Trầm Duyên ngẩn người, theo bản năng hỏi:

- Vậy còn điện hạ?

- Ta phải quay về cung điện của mình luyện công đây.

Tần Quân khoát tay nói. Nói xong hắn liền đi về phía cung điện của mình.

Trầm Duyên nhìn bóng lưng của hắn không khỏi cảm thán:

- Tam điện hạ thật là kỳ nhân. Hành sự khó có thể phỏng đoán.

Ban đầu còn tưởng rằng Tần Quân sẽ đi tới trước mặt Càn Hoàng Đế khóc lóc kể lể một hồi. Không nghĩ tới người này không ngờ hoàn toàn không có ý đó. Trái lại bảo mình nói thật tình huống lúc đó cho Càn Hoàng Đế nghe. Điều này khiến cho Trầm Duyên cân nhắc không ra.

Hắn lại không biết, bản thân Tần Quân không muốn một trăm cấm vệ làm thủ hạ. Làm vậy giống như xếp vào ở bên cạnh mình một trăm gián điệp.

...

Sau khi trở lại cung điện của mình, Tần Quân cũng không chú ý sắc trời đã tối, trực tiếp tìm tới Quan Vũ, thỉnh cầu nói:

- Nhị gia, ngươi biết thương pháp sao? Có thể giảng dạy cho ta một chút

không? Ta muốn luyện!

Còn có một tuần nữa, Quan Vũ sẽ bị phái đến Ngọc Quan Thành. Trước lúc đó hắn phải cố gắng học tập từ trên người Quan Vũ một hồi.

Lần đầu tiên nhìn thấy được Ngân Long Tru Hồn, hắn liền hạ quyết tâm muốn luyện tập thương pháp.

- Thật ra có biết một chút. Đi thôi, ta thật ra muốn xem thử điện hạ có thiên phú luyện hay không?

Quan Vũ sang sảng đáp ứng nói. Tần Quân hiếu học như vậy, hắn tất nhiên cao hứng.

Hơn nữa, nghe nói Tần Quân muốn luyện thương pháp, hắn theo bản năng phát sinh cảm giác thân cận. Xuất thân là kỵ binh, hắn rất xem thường những người sử dụng đao kiếm. Hắn cho rằng chỉ có binh khí dài như đại đao, họa kích mới có khả năng ngang dọc trong thiên quân vạn mã, đại khai đại hợp, vạn phu không có đối địch.

Cung điện được xây theo dạng tứ hợp viện. Hai người rất nhanh lại đi tới trên một mảnh đất trống ở giữa. Tần Quân trực tiếp lấy Ngân Long Tru Hồn từ trong nhẫn trữ vật ra.

Ánh sáng màu bạc lập lòe, trong nháy mắt khiến cho ánh mắt Quan Vũ nhất thời sáng lên. Hắn khẽ quát một tiếng:

- Được!

Tần Quân lập tức ném Ngân Long Tru Hồn cho Quan Vũ, ra hiệu hắn làm mẫu về thương pháp một chút. Chỉ thấy Quan Vũ một tay tiếp được Ngân Long Tru Hồn, giơ lên trên không trung. Tần Quân nhìn thấy lực lượng cường của hắn, liền trợn mắt há hốc mồm.

Không hổ danh là Vũ Thánh!

- Một thanh thương tốt, ít nhất là thiên phẩm!

Quan Vũ tán thưởng nói. Hắn thật ra không có dâng lên lòng tham. Bởi vì Thanh Long Yển Nguyệt Đao của hắn còn có phẩm cấp cao hơn.

Ngay sau đó Quan Vũ bắt đầu múa. Khí thế của hắn mạnh mẽ vô cùng, vung vẩy trước giống như thiên địa cũng phải bị đánh văng. Mặc dù hắn không có dùng linh lực, lực của gió cũng làm cho Tần Quân phải lui lại.

Yến Mạc Bắc, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển đang nghỉ ngơi. Từng người đều từ trong phòng đi ra. Bọn họ đều bị tiếng gió do Quan Vũ múa thương thu hút. Vừa đi ra, bọn họ liền nhìn thấy được Quan Vũ đang múa một thanh thương màu bạc dài ba trượng. Toàn bộ trong viện đều bị lực gió cuồng bạo tràn ngập. Thậm chí những hài đồng Yến gia cả kinh cũng đi theo ra.

Khi bọn họ nhìn thấy được phong thái khí phách của Quan Vũ khi múa thương, mỗi người đều lộ ra vẻ sùng bái.

Nhất là Yến Tam. Từ sau khi Quan Vũ dạy công pháp thuộc tính phong cho hắn, tu vi của hắn có thể nói là tiến triển cực nhanh. Trong mấy ngày ngắn ngủi, hắn cũng đã đột phá Luyện Khí Cảnh tầng một. Điều này khiến cho Tần Quân thiếu chút nữa thì khóc. Trời ạ, tốc độ này quả thực giống hệt như đi cáp treo.

Tần Quân chú ý thấy Quan Vũ múa thương đại khai đại hợp. Khi thì nắm cán, khi thì nắm dưới đầu. Ở trong tay hắn, Ngân Long Tru Hồn năm nghìn cân nặng nhẹ giống như gậy gỗ, vung vẩy như bình thường, hoàn toàn không có cảm giác nặng nề. Nhưng đầu đâm ra trong nháy mắt, khiến cho hắn cảm giác dường như thế giới cũng sẽ bị đâm thủng, thế không thể đỡ.

- Không hổ danh là vua của trăm binh!

Tia sáng kỳ dị trong mắt Tần Quân càng lúc càng nhiều. Rất nhanh Quan Vũ liền thi triển hết một bộ thương pháp, sau đó ném cho Tần Quân. Tần Quân tiếp được trong nháy mắt thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất. Ta ngất. Khí lực của lão tử cũng không lớn như ngươi vậy.

Những người khác lại đều cười rộ lên, còn tưởng rằng Tần Quân chỉ là không chịu được quán tính của Ngân Long Tru Hồn.

- Nhớ kỹ chưa?

Quan Vũ vuốt râu thản nhiên hỏi. Sắc mặt của hắn vốn đã đỏ như trái táo, sau khi múa thương vẫn khiến người ta một loại cảm giác phong khinh vân đạm.

Nhớ kỹ cái búa!

Ngươi múa nhanh như vậy, ánh mắt ta cũng không theo kịp!

Trong lòng Tần Quân chửi rủa không dừng. Nhưng biểu hiện ra ngoài, hắn lại chỉ có thể giả vờ xấu hổ nói:

- Không, nhị gia quá mức dũng mãnh phi thường, nhanh như kinh hồng. Ta nhìn thấy mà hoa cả mắt, dường như...

- Dừng!

Quan Vũ nhức đầu kêu lên. Nếu như Tần Quân nói thẳng không nhớ, hắn còn có thể sẽ tức giận. Nhưng hết lần này tới lần khác người này ở trong lúc thừa nhận đồng thời còn khen hắn đến ba hoa chích choè. Đang gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười. Quan Vũ chỉ phải bất đắc dĩ nói:

- Vậy ta làm động tác chậm lại một chút.

Trong khi nói chuyện, hắn lại tiếp nhận Ngân Long Tru Hồn bắt đầu vung vẩy, đồng thời giảng giải:

- Thương pháp này vô danh, nhưng từng chiêu đều tìm đúng nhược điểm của kẻ địch, dành cho một đòn trí mạng. Nếu như ngươi có thể học được, lực chiến đấu sẽ tăng mạnh!

Khoác lác thật lợi hại!

Tần Quân bĩu môi, nhưng biểu hiện ra lại là vẻ tập trung tinh thần nhìn chằm chằm vào động tác của Quan Vũ. Hắn rất sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Yến Mạc Bắc không khỏi nhìn về phía Yến Tam hỏi:

- Ngươi vừa nhớ được không?

------oOo------

Chương 88: Bãi trừ cấm vệ lệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhớ được. Chỉ có điều ta không thích thương pháp.

Yến Tam thành thật trả lời. Hai người hoàn toàn không hạ giọng. Tần Quân nghe được khóe miệng co quắp. Đát Kỷ lại che miệng nở nụ cười.

Ta nhịn!

Tần Quân cắn răng nghĩ. Hắn lại là người từ thời đại tin tức trên địa cầu xuyên qua tới đây, tư tưởng hỗn độn, rất khó làm được tới trình độ tâm không tạp niệm giống như Yến Tam vậy. Đương nhiên quan trọng nhất chính là Yến Tam vốn chính là thiên tài tuyệt thế trong truyền thuyết.

Lần này, tốc độ Quan Vũ múa thương quả thực chậm hơn rất nhiều. Tần Quân cố gắng ghi nhớ mỗi một chi tiết.

Đợi Quan Vũ múa thương xong, Tần Quân tiếp nhận Ngân Long Tru Hồn, sau đó không nói một lời, bắt đầu chiếu theo khuôn mẫu, múa thương. Ngân Long Tru Hồn năm nghìn cân múa lên khó khăn tới mức nào. Còn chưa sử dụng ra ba chiêu, hắn cũng đã mệt tới mức thở gấp.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, một ít hài tử Yến gia không khỏi cười rộ lên.

Miễn miễn cường cường vung vẩy hết tất cả chiêu thức xong, Tần Quân mới để Ngân Long Tru Hồn xuống đất, nhìn đám người Yến Mạc Bắc trợn mắt nói:

- Các ngươi tới đây! Nếu như ai có thể giơ nó quá đỉnh đầu, tính như ta thua!

Đám người Yến Mạc Bắc tất nhiên không phục. Ngay cả những hài đồng kia cũng vậy. Nhưng chờ sau khi bọn họ đi cầm Ngân Long Tru Hồn, mới hiểu được trọng lượng Ngân Long Tru Hồn khủng khiếp tới mức nào.

Năm nghìn cân là trọng lượng khiến người bình thường khó có thể động được. Cho dù là tu sĩ Luyện Khí, chí ít cũng phải đột phá Trúc Cơ Cảnh mới có thể cầm được.

Đến lúc này, bọn họ không còn dám cười Tần Quân nữa, thay vào đó chính là sùng bái.

Bản thân lại nắm giữ quyền lực vô thượng, vẫn khắc khổ như vậy, phá tan nhận thức của bọn họ đối với hoàng tử.

...

Dưới màn đêm, bên trong Càn Chân Điện, Càn Hoàng Đế vừa buông xuống công việc trong tay sang một bên, lại nhìn về phía Trầm Duyên đứng bên cạnh, cười nói:

- Tiểu tử này xem ra là không muốn cấm vệ.

- Tam điện hạ tự có suy nghĩ của mình. Lão nô cũng đoán không được.

Trầm Duyên khẽ cười nói, dường như cái gì cũng không hiểu.

Đúng lúc này, ngoài điện truyền đến một giọng nói của thái giám:

- Bệ hạ, Ngũ điện hạ cầu kiến.

- Để cho hắn tiến đến.

Càn Hoàng Đế gật đầu nói. Hắn ngược lại muốn xem thử Tần Dự muốn nói gì.

Rất nhanh, Tần Dự liền vô cùng lo lắng chạy vào. Sau khi hành lễ, hắn với giọng điệu sốt ruột nói:

- Phụ hoàng, Tam hoàng huynh có phải đã nói gì đó với phụ hoàng hay không?

Trầm Duyên nheo mắt, trong lòng bỗng nhiên hiểu rõ dụng ý của Tần Quân.

Càn Hoàng Đế mặt không chút thay đổi nói:

- Trẫm muốn nghe một chút xem ngươi nói như thế nào.

Trong lòng Tần Dự thoáng động, nhất thời hiểu rõ Tần Quân khẳng định đã thêm mắm thêm muối, nói hắn thành đại ác nhân, dẫn đến trên mặt Càn Hoàng Đế cũng không có nụ cười.

- Là như vậy, Tam hoàng huynh muốn đến lựa chọn một trăm cấm vệ, ta không có ý kiến. Nhưng hắn không tôn trọng cấm vệ, thậm chí còn sỉ nhục đối phương, công bố cấm vệ quân đều là túi rượu thùng cơm, dẫn tới cấm vệ tức giận. Ta đang muốn hòa giải, vậy mà hắn xoay người lại rời đi, nói xem thường cấm vệ quân. Nhi thần lo lắng hắn chửi bới cấm vệ quân, đặc biệt tới giải thích với phụ hoàng, hi vọng phụ hoàng không nên trách tội cấm vệ quân.

Tần Dự giả vờ bất đắc dĩ nói. Trầm Duyên nghe được không khỏi lắc đầu.

Lúc này, Trầm Duyên mới ý thức được vì sao Tần Quân muốn hắn nói thật chuyện này. Nguyên nhân, hóa ra là đào hầm để cho Tần Dự nhảy vào.

- Thật sự là như thế phải không?

Càn Hoàng Đế âm trầm hỏi.

- Phụ hoàng có thể hỏi Chu giáo đầu.

Tần Dự giả vờ bị hiểu nhầm phát sinh ủy khuất. Hắn hiểu Trầm Duyên. Trầm Duyên chắc chắn sẽ không thiên vị bất kỳ một hoàng tử nào. Tần Quân thêm mắm thêm muối, hắn cũng sẽ nói dối. Hai người đều có sai. Trầm Duyên chỉ biết mở một con mắt nhắm một con mắt.

- Ban đầu dựa theo cách nói của Quân nhi, ngược lại là hắn có vẻ trẻ con.

Càn Hoàng Đế chậm rãi nói. Tần Dự nghe được sắc mặt đại biến.

Không xong!

Bị lừa!

...

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân ngủ thẳng đến lúc tự nhiên tỉnh. Sau một hồi rửa mặt, hắn mới cầm theo Ngân Long Tru Hồn đi ra khỏi tẩm cung của bản thân.

- Điện hạ, chuyện tốt!

Vừa mới ra khỏi cửa, Yến Mạc Bắc liền hưng phấn chạy tới. Tần Quân nhìn thấy không khỏi buồn bực. Chuyện gì có thể khiến cho Yến Mạc Bắc cao hứng như thế?

- Ngũ hoàng tử Tần Dự bị tước đoạt lệnh cấm vệ!

Toàn thân Yến Mạc Bắc run rẩy nói. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày. Ta ngất, nghiêm trọng như vậy sao? Tần Dự tiểu tử kia khẳng định ở trước mặt Càn Hoàng Đế phỉ báng hắn.

Lệnh cấm vệ có thể điều động cấm vệ của hoàng cung. Tính đến hiện nay, Càn Hoàng Đế cũng có một lệnh cấm vệ, tương đương với cấm vệ quân chỉ do hắn và Tần Dự sử dụng. Hiện tại Tần Dự bị tước đoạt lệnh cấm vệ. Sau này tự nhiên là không thể lại thuyên chuyển cấm vệ quân. Nếu như tự ý thuyên chuyển, chờ đợi hắn đúng là hình phạt tàn khốc hơn.

- Chà chà, thực sự đi tìm đường chết.

Tần Quân không che giấu chút nào sự hả hê của mình.

- Điện hạ, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Ta nghe nói nguyên nhân chuyện này là bởi vì điện hạ và Tần Dự tranh chấp?

Yến Mạc Bắc tò mò hỏi, trong mắt đều là vẻ cảm phục. Tần Quân vừa tới Vương Đô bao lâu, không ngờ có thể khiến cho Tần Dự đang giống như mặt trời ban trưa nhiều lần gặp phải thua thiệt.

Tần Quân cũng không giấu diếm, giảng giải chân tướng một lần. Yến Mạc Bắc nghe được, nghẹn họng nhìn trân trối. Như vậy cũng có thể được sao?

Chỉ có điều vừa nghĩ tới tính cách của hoàng đế, quả thực có thể thực hiện

được. Tuy rằng Càn Hoàng Đế rất xem trọng Tần Dự, nhưng cũng không thể tha thứ Tần Dự khi quân phạm thượng. Nếu như đổi lại thành những quan viên khác, chắc hẳn đã trực tiếp bị loại bỏ chức vụ. Cho nên Tần Dự bị trừng phạt như vậy đã tính là nhẹ.

- Ha ha, ta sớm muộn sẽ đùa chết hắn!

Tần Quân cười to nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền cầm thương đi tới trên mảnh đất trống trước mặt, bắt đầu luyện.

Hắn dù gì cũng là đến từ thời đại tin tức của địa cầu. Phương thức tư duy về bản chất có sự khác biệt với người của thế giới này. Hơn nữa hắn đi làm, lăn lộn trong xã hội nhiều năm, đoán ý qua lời nói và sắc mặt từ lâu đã làm tới mức chín muồi. Tần Dự lại yêu nghiệt mấy đi nữa, cuối cùng cũng chỉ là một thiếu niên, hơn nữa tư duy hạn chế, làm sao có thể thắng được hắn?

------oOo------

Chương 89: Càn Nguyệt Song Tinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên nếu như Tần Quân gặp phải một ít mưu sĩ đỉnh cấp, khẳng định sẽ gặp nhiều thua thiệt. Đáng tiếc Tần Dự người này cùng Càn Hoàng Đế cực giống nhau, rất nhiều chuyện đều tự chủ trương.

Nhìn bóng người cao ngất của Tần Quân, Yến Mạc Bắc không khỏi cảm thán nói:

- Xem ra ta thực sự gặp phải phúc tinh.

Tần Dự diệt Yến gia hắn, thù này không báo, hắn thẹn với liệt tổ liệt tông. Nhưng Tần Dự quyền thế ngập trời, khiến cho hắn gần như tuyệt vọng. Hiện tại sau khi hắn bái nhập vào dưới trướng của Tần Quân, mới phát giác được Tần Dự chẳng qua cũng chỉ có như vậy.

Hơn nữa thù hận giữa Tần Quân và Tần Dự hắn cũng biết qua. Cho nên hắn không lo lắng Tần Quân sẽ hạ thủ lưu tình.

Cùng lúc đó, tin tức Tần Dự bị bãi trừ lệnh cấm vệ giống như trận gió xoáy truyền khắp các ngõ ngách Vương Đô. Sau khi thế lực khắp nơi nghe được, phản ứng mỗi bên đều không giống nhau. Nhưng bọn họ đều có một nhận thức chung.

Tam hoàng tử thật sự lột xác!

Tin tức Tần Dự mất đi lệnh cấm vệ dẫn tới toàn bộ Vương Đô gió nổi mây phun. Ba đại tông môn mặc dù không có biểu lộ ra thái độ, nhưng người có tâm phát hiện Tử Quang Tông và Tần Dự gặp gỡ càng ngày càng ít.

Mà đầu sỏ gây ra sự kiện này, Tần Quân lại cả ngày ở bên trong hoàng cung tập luyện. Ở dưới sự chỉ điểm của Quan Vũ, thương pháp của tiến bước như bay. Đồng thời Tử Hồng Lôi Pháp cũng mơ hồ có xu thế đột phá tầng thứ hai.

Tử Hồng Lôi Pháp tổng cộng phân ra sáu tầng. Mỗi tầng tự kèm theo một loại pháp thuật. Tầng thứ nhất đã bị hắn hiểu thành thạo. Chẳng qua là pháp thuật cận chiến, sau khi nắm giữ Ngân Long Tru Hồn khiến cho uy năng của nó chắc hẳn rất khó chém ra được.

Trong thời gian một tuần tiếp theo, Tần Quân gần như rất ít ra khỏi hoàng cung, suốt ngày say mê ở trong thương pháp. Trong thời gian này Nam Ngọc Tâm ngược lại tới tìm hắn một lần. Chỉ có điều nhìn thấy Tần Quân chăm chỉ luyện tới như vậy, nàng cũng ngại tiếp tục làm phiền, nên đành rời đi. Về phần Thường Thiến Thiến, nàng căn bản lại không có tiến vào hoàng cung.

Trải qua một tuần huấn luyện, Tần Quân có thể nói là thay da đổi thịt. Tuy rằng thương pháp không tính là tinh diệu, nhưng vung vẩy Ngân Long Tru Hồn cũng không khó khăn giống như trước đây nữa. Đồng thời hắn cũng có lòng tin chiến đấu với tu sĩ cùng giai. Trước đây dựa vào hệ thống thần thoại thăng cấp, căn cơ của hắn không ổn. Nhưng hiện tại tuyệt đối vững như lão tài xế.

Chí ít Yến Mạc Bắc và người hầu của hắn cùng tiến lên, đều không phải là đối thủ của Tần Quân. Chỉ trong năm chiêu Tần Quân liền có thể khiến cho bọn họ nằm xuống.

Ngày này, đám người Tần Quân ở dưới sự hướng dẫn của Trầm Duyên dời đến Việt Vương Cung mới được thu thập xong. Đêm nay cũng là thời điểm yến hội thiên tài diễn ra. Địa điểm đã quyết định là ở Việt Vương Cung.

Bố cục của Việt Vương Cung so với Trình gia ở Thanh Đàn Thành còn muốn khí thế hơn. Diện tích lại lớn không chỉ gấp đôi. Mấy nghìn gian nhà ở. Bên trong có không ít hoa viên, sông nhỏ, chim ngữ mùi hoa. Vừa đi vào cửa lớn Việt Vương Cung, từng hàng thị nữ, hạ nhân đồng thời quỳ xuống cao giọng kêu lên:

- Tham kiến tam điện hạ!

Liếc mắt nhìn sơ qua một cái, có ít nhất một nghìn người. Tần Quân thấy vậy, thầm cảm thấy sảng khoái. Không trách được mọi người khát vọng đối với quyền lực như vậy.

- Được rồi. Mỗi người đi làm việc của mình đi!

Tần Quân phất tay cười nói. Đám thị nữ và hạ nhân lại hành lễ, mới từng người tản đi.

Trầm Duyên đứng ở bên cạnh cười nói:

- Điện hạ hài lòng không?

Lần này, hắn ngay cả chữ ta cũng trực tiếp bỏ qua, rõ ràng có ý thân cận.

Tần Quân trở về mới vài ngày liền được phong vương, lại thoáng thi triển kế sách cướp đoạt quyền lực lớn nhất của Tần Dự. Chênh lệch giữa hai người thế nào, người sáng suốt đều có thể nhìn ra.

Càn Hoàng Đế tất nhiên cũng nhìn ra được trò xiếc của Tần Quân. Nhưng vậy thì tính sao?

Tần Dự dám cả gan khi quân phạm thượng. Càn Hoàng Đế mặc dù biết chân tướng của câu chuyện vẫn phẫn nộ. Trẫm đem quyền lực cho ngươi mượn sử dụng, nhưng không có nói cấm vệ quân đều thuộc về ngươi!

Trẫm còn chưa có chết, ngươi lại không để trẫm vào mắt. Tốt lắm, vậy trẫm lại cướp đoạt quyền lực của ngươi, xem ngươi còn đắc ý thế nào!

Có người nói bởi vì lệnh cấm vệ bị tước đoạt, Tần Dự lại tức giận công tâm, một tuần không có ra khỏi Dự Vương Cung, vẫn luôn điều dưỡng thân thể.

- Thoả mãn. Từ nhỏ đến lớn, thái độ làm việc của Trầm công công ta vẫn luôn nhìn ở trong mắt. Có một lần nào xảy ra sai lầm được?

Tần Quân cười đùa nói. Một câu nịnh bợ cũng sẽ không giảm thọ. Dù sao sau này Trầm Duyên cũng là thủ hạ của hắn.

Chờ hắn đăng cơ, toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt đều là của hắn!

Trầm Duyên nhất thời mặt mày rạng rỡ. Hắn chắp tay cười nói:

- Được rồi. Tin tức yến hội thiên tài đã tung ra ngoài. Đến lúc đó, bất kỳ tu sĩ trẻ tuổi nào cũng đều có thể tới tham gia. Nhiệm vụ cụ thể sẽ do Trương quản gia giới thiệu cho điện hạ. Lão nô còn có việc phải quay về hoàng cung.

Một lão nhân khoảng lục tuần mặc hoa phục đứng ở bên cạnh, khom lưng ôm quyền nói:

- Sau này trên dưới Việt Vương Cung bất kỳ việc vặt nào, điện hạ đều có thể sai lão hủ hỗ trợ.

Tần Quân nhìn hắn gật đầu cười. Sau đó hắn nhìn Trầm Duyên cười nói:

- Trầm công công, đi thong thả không tiễn.

Trầm Duyên xua tay liền xoay người rời đi. Tần Quân lại giới thiệu Quan Vũ, Đát Kỷ, Yến Mạc Bắc cùng với Hạo Thiên Khuyển cho Trương lão. Ánh mắt Trương lão phần lớn dừng lại ở trên người Quan Vũ. Hắn thầm nghĩ:

- Đây cũng là chiến tướng truyền kỳ một đao lập tức giết chết Tiêu Bắc Long. Thực sự rất uy vũ!

Lúc này còn chưa tới chính ngọ. Tần Quân có thời gian đi dạo Việt Vương Cung.

- Đát Kỷ, nàng xem Việt Vương Cung của ta đây còn thiếu cái gì?

Tần Quân bắt đầu trêu chọc Đát Kỷ như thường ngày.

- Cái gì?

Đát Kỷ nghi ngờ nói. Việt Vương Cung thoạt nhìn cũng chẳng thiếu gì, xa hoa vô cùng.

- Thiếu một nữ chủ nhân.

Tần Quân thần bí nói. Quan Vũ và Yến Mạc Bắc nghe được, khóe miệng co quắp. Cũng may đám tiểu hài tử kia đã đã đi ngắm cảnh khắp nơi, bằng không lại bị Tần Quân dạy hỏng.

Đát Kỷ đảo mắt, không nói tiếp. Tần Quân bao giờ cũng tìm cách biểu lộ với nàng. Nàng tuy rằng rất bất đắc dĩ, nhưng trong lòng lại có chút rung động. Chỉ có điều tuổi Tần Quân quá nhỏ, tu vi thấp, nàng chướng mắt.

Nàng nói thẳng:

- Chờ ngươi trở thành nam nhân chân chính, nữ chủ nhân dĩ nhiên là có!

------oOo------

Chương 90: Càn Nguyệt Song Tinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười ngất. Ta ngất. Lời như vậy nàng cũng nói được. Kẻ sĩ có thể chết nhưng không thể bị sỉ nhục!

Chỉ có điều hắn cũng chỉ có thể thầm phẫn uất trong lòng. Nếu như đánh nhau, hắn khẳng định không phải là đối thủ của Đát Kỷ.

...

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua. Màn đêm rất nhanh liền hạ xuống.

Vào lúc hoàng hôn, Việt Vương Cung cũng đã giăng đèn kết hoa. Trước cửa lớn hạ nhân đứng hai hàng chào hỏi các tu sĩ trẻ tuổi tiến vào.

Mà ở bên trong cung điện đã dọn xong mấy trăm bàn điểm tâm, dành cho người hưởng dụng.

- Đây là Việt Vương Cung. Thật khí thế. Gia hỏa Tần Quân này thật sự xoay người rồi.

Thường Thiến Thiến nhìn Việt Vương Cung trước mặt, vui mừng bất ngờ kêu lên. Đã nhịn một tuần, không gặp Tần Quân, nha đầu kia tất nhiên sẽ không bỏ qua bữa tiệc thịnh soạn đêm nay.

Đi cùng nàng đều là đệ tử trẻ tuổi. Đại trưởng lão Từ Hải cũng không có tới.

- Người ta là hoàng tử, tất nhiên khí thế.

Giọng điệu Thường Hạo rất đau lòng. Người này hiện tại đã hoàn toàn đoạn tuyệt với hy vọng tìm Tần Quân báo thù.

Ngay cả Tần Dự ở trong tay Tần Quân, cũng phải nhiều lần chịu thiệt. Nếu như hắn lại dám đắc tội Tần Quân, tuyệt đối là đâm đầu vào chỗ chết.

Chung Linh cảm thán nói:

- Tần Quân người này thủ đoạn quả thực không bình thường. Sau này chúng ta cố gắng hết mức với qua lại thân thiết với hắn.

Khi nói ra lời này, đồng thời nàng theo bản năng nhìn về phía Trác Tuấn Kiệt đang đi ở đằng trước. Tuy rằng Trác Tuấn Kiệt thiên phú rất mạnh, có thể nói đệ nhất thiên tài trong vương quốc Càn Nguyệt, nhưng muốn đối nghịch cùng một vương quốc, đúng là không sáng suốt.

Trác Tuấn Kiệt mặt không đổi sắc, hai mắt nhìn chằm chằm vào phía trước. Chỉ thấy đoàn người Tử Quang Tông xông tới trước mặt. Giữa hai bên chính là cửa lớn của Việt Vương Cung.

Dẫn đầu là đại đệ tử Tử Quang Tông Lư Huyền Phong. Hắn cũng nhìn

thấy được Trác Tuấn Kiệt. Ánh mắt hai người chạm nhau trên không trung, đồng thời nhíu mày.

Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, Trác Tuấn Kiệt là một thiên tài duy nhất tiến vào Nhân Bảng. Lư Huyền Phong hắn tuy rằng được gọi là thiên tài đứng thứ hai ở trong vương quốc Càn Nguyệt, nhưng bởi vì không tiến vào Nhân Bảng, cho nên địa vị chênh lệch quá xa.

Hai bên đều đi tới trước cửa lớn của Việt Vương Cung. Lư Huyền Phong dẫn đầu cười nói:

- Trác Tuấn Kiệt, đêm nay chúng ta nên cố gắng so đấu một hồi. Hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng.

Đối với điều này, Trác Tuấn Kiệt lạnh lùng nói:

- Có thể ngươi sẽ bị những người khác đánh bại trước.

Tu sĩ xung quanh đi tới, vừa nhìn thấy hai người bọn họ nhất thời triển khai nhiệt nghị:

- Trác Tuấn Kiệt và Lư Huyền Phong à, Càn Nguyệt Song Tinh!

- Chà chà, đêm nay xem ra lại là hai người này tranh nhau phát sáng.

- Cái gì mà Càn Nguyệt Song Tinh. Chẳng qua chỉ có thể xưng hùng ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt mà thôi!

- Nói thật giống như ngươi có thể dương danh ở ngoại cảnh vậy.

Chung Linh nhìn Lư Huyền Phong không khỏi cảm thán nói:

- Lư Huyền Phong tuy rằng từng bại bởi Trác sư huynh, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định. Nhìn bộ dạng hắn tràn đầy tự tin, xem ra yến hội đêm nay khó bề phân biệt.

- Cắt, đêm nay người phong tao nhất, khẳng định là Tần Quân!

Hai tay Thường Thiến Thiến chống nạnh, xem thường nói.

- Phong tao?

Chung Linh lộ ra vẻ mặt kỳ quái, nhìn chằm chằm vào Thường Thiến Thiến. Từ sau khi ở cùng với Tần Quân một khoảng thời gian, trong miệng nha đầu kia bao giờ cũng xuất hiện một ít từ ngữ cổ quái ngạc nhiên.

- Chính là người phong cảnh nhất, khẳng định là Tần Quân!

Thường Thiến Thiến giải thích. Chỉ có thể nói thiếu nữ rơi vào tình yêu đều là mù quáng. Từ sau khi phát hiện mình thích Tần Quân, sùng bái trong lòng nàng đối với Tần Quân có thể nói là tăng lên tới cực điểm. Mặc dù bị Tần Quân từ chối một lần, nhưng trong lòng nàng vẫn đầysự mong chờ.

Tuổi tác nữ hài này đối với ái tình bao giờ cũng rất kích động. Nhất là Thường Thiến Thiến từ nhỏ đã quen được nuông chiều.

Lần trước Tần Quân tuy rằng thổ lộ tiếng lòng, nhưng không có nói lời chết. Thường Thiến Thiến cho là mình còn có cơ hội.

Chung Linh không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ. Nàng cũng không biết Tần Quân rốt cuộc cho Thường Thiến Thiến uống canh gì, không ngờ khiến cho nàng tín nhiệm như vậy.

Lúc này, Trác Tuấn Kiệt và Lư Huyền Phong cũng kết thúc cuộc chiến bằng lời lẽ. Hai người dẫn theo đệ tử đồng môn của mình đi vào bên trong Việt Vương Cung. Mới vừa vào đi, bọn họ liền nhìn thấy được một con chó mực nằm ở sau cửa lớn, trước tượng đá. Không ngờ là Hạo Thiên Khuyển. Tần Quân cũng không muốn để cho một ít lưu manh không có tu vi tiến đến hết ăn lại uống, cho nên liền để cho Hạo Thiên Khuyển trông coi ở trước cửa. Nếu như gặp phải loại người này, Hạo Thiên Khuyển trực tiếp đánh hắn ra ngoài.

Cũng may cho tới bây giờ, vẫn chưa có người nào dám đục nước béo cò. Bởi vì một khi bị phát hiện, đây chính là tội lớn.

- Oa! Hạo Thiên Khuyển, đã lâu không gặp!

Thường Thiến Thiến vừa nhìn thấy Hạo Thiên Khuyển liền hưng phấn nhào qua. Đám người Trác Tuấn Kiệt cũng nhận ra con chó mực này chính

là con chó trước đây hộ tống Tần Quân. Thật không nghĩ tới Tần Quân coi trọng nó như vậy, dẫn cả nó vào Việt Vương Cung.

Đem một vị yêu vương dẫn vào Vương Đô, nếu như truyền ra ngoài, khẳng định lòng người bàng hoàng.

- Chà chà, không nghĩ tới đường đường là Việt Vương lại vẫn nuôi một con chó mực như vậy, thật sự hạ giá.

Lư Huyền Phong lắc đầu cười. Hạo Thiên Khuyển với con chó lưu lạc trên phố bên ngoài, không có gì khác nhau. Thoạt nhìn cũng không thần tuấn. Chỉ có điều nếu như cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện hai mắt Hạo Thiên Khuyển lấp lánh có thần, rất có linh tính.

Kkhóe miệng Thường Thiến Thiến co quắp. Thường Hạo đứng sau lưng Chung Linh không khỏi mặc niệm cho Lư Huyền Phong. Đại gia à, đây chính là yêu vương, ngươi cũng dám trêu chọc như vậy. Đi tìm đường chết cũng không thể làm như thế được!

Đám người Trác Tuấn Kiệt cũng nghe được hai người Thường Thiến Thiến nói qua Hạo Thiên Khuyển không tầm thường. Lúc này bọn họ đều lấy một loại ánh mắt buồn thương xót xa, đồng tình, trào phúng nhìn chằm chằm vào Lư Huyền Phong. Lư Huyền Phong thấy vậy, toàn thân không được tự nhiên.

- Lẽ nào ta nói sai sao?

Trong lòng Lư Huyền Phong thầm cảm thấy căng thẳng. Hắn theo bản năng nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển. Lúc này Hạo Thiên Khuyển đang nhe răng nhìn chằm chằm vào hắn. bên trong đôi mắt đều là sát khí. Lư Huyền Phong thấy vậy, sống lưng chợt ớn lạnh. Trong phút chốc hắn chỉ cảm thấy có sát khí vô tận đập vào mặt, giống như sóng biển muốn nhấn chìm hắn hắn.

------oOo------

Chương 91: Chó đen giảm giá trị

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bịch một tiếng. Đại đệ tử Tử Quang Tông không ngờ không để ý tới hình tượng, quỳ một chân trên đất. Gương mặt hắn đầy mồ hôi lạnh, thần sắc còn sợ hãi không thôi. Ngoại trừ đệ tử Huyền Linh Tông ra, tất cả tu sĩ bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đều chẳng biết tại sao.

- Lư Huyền Phong thế nào vậy? Lẽ nào đang bái lạy Việt Vương?

- Đoán chừng là mắc bệnh!

- Chà chà, có người nào không biết Lư Huyền Phong và ngũ hoàng tử là bằng hữu tốt. Bây giờ hắn lại ở bên trong Việt Vương Cung quỳ xuống, đơn giản là đánh vào mặt ngũ hoàng tử.

- Hừ, ngũ hoàng tử chỉ có hiểu một chút quyền mưu mà thôi. Nếu như để hắn làm hoàng đế, vương quốc Càn Nguyệt nhất định vong!

- Đúng vậy, so sánh xuống, công lao và thành tích của Việt Vương lại lớn hơn. Có người nói hắn đã từng vì Thanh Đàn Thành diệt trừ qua gia tộc ác bá.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Từ nghi ngờ hành động của Lư Huyền Phong đến tôn sùng Tần Quân. Chuyển biến thật sự rất nhanh.

Hai nước quyết đấu khiến cho toàn quốc đều biết được danh hiệu của Tần Quân và Quan Vũ. Hơn nữa Tần Quân chém Hạ Hầu Ân, ngoại trừ chuyện Trình gia bị người có tâm đào ra, hắn hiện tại ở trong các hoàng tử, danh vọng có thể nói là đứng hàng thứ hai thì không có ai đứng thứ nhất.

Hạo Thiên Khuyển rất nhanh liền thu hồi sát khí. Tuy rằng đối với nó giết Lư Huyền Phong là chuyện dễ dàng như trở bàn tay. Nó thậm chí không e ngại toàn bộ Tử Quang Tông. Nhưng bây giờ nó bái nhận Tần Quân làm chủ, phải suy nghĩ cho hắn.

- Chúng ta đi thôi!

Trác Tuấn Kiệt liếc mắt nhìn Lư Huyền Phong đang chật vật, lạnh lùng nói. Nói xong, hắn liền dẫn đầu đi về phía bên trong Việt Vương Cung. Đám người Thường Thiến Thiến vội vàng đi theo phía sau hắn.

Trong lòng Lư Huyền Phong kinh hoàng, không dám nhìn Hạo Thiên

Khuyển nữa, vội vàng dẫn theo các sư huynh đệ đuổi theo bước chân của đám người Trác Tuấn Kiệt. Các tu sĩ còn lại cũng không có liên hệ sự dị thường của hắn cùng với Hạo Thiên Khuyển.

- Con chó kia rốt cuộc có lai lịch thế nào...

Trong đầu cảu Lư Huyền Phong đầy nghi ngờ và sợ hãi. Lúc này hắn hận không thể cho mình một cái tát. Việt Vương làm sao có thể để cho một chó phế canh giữ ở trước cửa được?

Mất mặt không phải là Việt Vương, mà là Lư Huyền Phong hắn!

Ở chính giữa Việt Vương Cung có một bãi đất trống rất lớn. Bình thường là lưu lại cho Tần Quân luyện võ, hiện tại dùng để bày yến tiệc. Dưới bóng đêm, xung quanh đất trống để từng cột đèn, chiếu sáng cả cuộc yến hội. Lúc này Tần Quân đang uống rượu cùng đệ tử Phần Sơn Cốc chạy tới trước tiên.

- Ha ha, Việt Vương không hổ danh là nhân vật phong vân hiện nay. Uống rượu cũng không nhường chút nào.

Lâm U, đại đệ tử Phần Sơn Cốc giơ bát cười nói

Dáng người Lâm U trung đẳng, khuôn mặt tuấn tú, khí chất cũng có chút nho nhã. Nhưng người này ở trên phương diện uống rượu cũng rất dũng mãnh.

Tần Quân bĩu môi. Nói đùa, ca kiếp trước uống rượu cùng những lão bản kia, uống đến xuyên không. Từ lâu ta đã luyện ra tửu lượng giỏi. Hơn nữa hắn tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng bảy, tác dụng của cồn đối với hắn cũng không phải qua lớn.

Sau một hồi nói chuyện với nhau, khiến cho các đệ tử Phần Sơn Cốc lấy Lâm U làm đại biểu rất có thiện cảm đối với Tần Quân. Chủ yếu là Tần Quân không sĩ diện, trong lời nói không có cảm giác cao cao tại thượng. So sánh với Tần Dự, bọn họ tất nhiên càng thích Tần Quân hơn.

- Tử Quang Tông và Huyền Linh Tông tới!

Lúc này, có tu sĩ bỗng nhiên cao giọng hô lên một câu, khiến cho Tần

Quân và Lâm U không khỏi xoay người nhìn lại. Chỉ thấy Trác Tuấn Kiệt và Lư Huyền Phong dẫn theo đồng môn bước chậm đến. Ở sau lưng Trác Tuấn Kiệt, Thường Thiến Thiến vừa nhìn thấy Tần Quân, mắt nhất thời sáng lên, trực tiếp liền chạy về phía hắn.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không ít tu sĩ trẻ tuổi tim đập nhanh hơn.

- Thật là nữ hài đáng yêu. Nàng hình như là con gái của tông chủ Huyền Linh Tông?

- Đương nhiên rồi, công chúa Huyền Linh Tông!

- Nhìn nàng kích động như vậy, chẳng lẽ là vì ta?

- Phi! Không biết xấu hổ! Nhất định là vì ta!

Ngay cả Lâm U cũng không nhịn được ưỡn thẳng thắt lưng, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Thường Thiến Thiến chạy về phía mình.

Thường Thiến Thiến mặc dù tư sắc so với Đát Kỷ kém hơn một phần, nhưng quả thực rất xinh đẹp. Nếu không phải tu vi quá thấp, có thể khí chất của nàng sẽ có thể sánh bằng Đát Kỷ.

Vậy mà Thường Thiến Thiến trực tiếp lướt qua Lâm U, nhào vào trong lòng Tần Quân, lại giống như bạch tuộc ôm lấy hắn. Các tu sĩ trẻ tuổi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, mắt đều trợn trừng. Mà vài nữ tu sĩ lại ngầm xấu hổ thay cho Thường Thiến Thiến không biết e lệ.

Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, nữ tử đều bảo thủ. Có rất ít nữ tử có thể ở trước công chúng làm ra hành động ôm nam tử. Càng chưa nói tới Thường Thiến Thiến như vậy, thân mật đến mức khiến người ta chảy máu mũi.

- Nàng nhanh xuống đi.

Tần Quân bất đắc dĩ nói với Thường Thiến Thiến. Nữ tử này thế nào càng lúc càng càn rỡ vậy?

Chỉ có điều cảm nhận được ánh mắt ao ước của nam tu sĩ xung quanh, hắn vẫn cảm giác rất thoải mái.

- Người ta đã lâu không gặp ngươi, nhớ ngươi!

Thường Thiến Thiến lưu luyến không rời buông tay, chu mỏ nói. Bộ dáng nàng khả ái, khiến các nam tu sĩ nhìnthấy, tâm cũng sắp mềm nhũn ra.

Đát Kỷ đang đi theo quản gia Trương lão tiến tới, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi nhíu mày.

- A, nàng không ngờ nhíu mày. Chẳng lẽ trong lòng có ta?

Tần Quân chú ý tới biểu tình của Đát Kỷ, nhất thời trong lòng vui mừng. Nhưng hắn cũng không lập tức đi về phía Đát Kỷ giải thích, mà nhìn các tu sĩ xung quanh cười nói:

- Cũng đã sắp đến giờ rồi. Yến hội chuẩn bị bắt đầu đi!

Các tu sĩ tất nhiên không có ý kiến. Bọn họ đều tự tìm đến bàn rượu ngồi xuống. Lúc này, Trương lão lại đánh tiếng để đoàn ca vũ đã chuẩn bị từ lâu bắt đầu biểu diễn.

Giai đoạn trước của yến hội, mọi người đều trò chuyện với nhau, cơ hội để cho tu sĩ trẻ tuổi có thể tập trung quy mô lớn giống như vậy cũng không nhiều. Trao đổi với nhau ngoại trừ tăng tiến tình cảm, cũng có thể tăng thêm hiểu biết.

Thu hoạch cho dù không có lớn mấy, sau này ra ngoài cũng có thể nói ta và đệ nhất thiên tài đã từng cùng uống rượu. Đây tuyệt đối là vốn liếng nhỏ cho ngươi thể hiện!

Làm gia chủ, Tần Quân tất nhiên nhận được rất nhiều tu sĩ mời rượu. Đương nhiên tu sĩ dám mời rượu hắn đều ở tu vi Trúc Cơ Cảnh. Các tu sĩ Luyện Khí Cảnh cũng không dám đi, để tránh khỏi bị người ta chê cười.

------oOo------

Chương 92: Ngươi có lên hay không

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhớ lại trước kia, Tần Quân không khỏi cảm thán. Trước đây cấm vệ Luyện Khí Cảnh tầng năm ở trong mắt hắn mắt đều là đối thủ khó thể chiến thắng, Hiện tại cho dù là Kim Đan Cảnh ở trước mặt hắn cũng sẽ không khiến cho hắn lộ vẻ xúc động.

Hoàng tử, hắn có thể nói là đỗ trạng nguyên. Ngoại trừ Tần Dự đang phấn đấu lên Trúc Cơ Cảnh ra, các hoàng tử còn lại không có thiên phú luyện khí gì. Tất cả đều là tự mình sa đọa, cầu mong bình an suốt đời.

- Chúc mừng tam điện hạ quang vinh bước lên Việt Vương. Việt Vương Cung này còn khí phách hơn Dự Vương Cung rất nhiều.

Lư Huyền Phong bỗng nhiên cầm chén rượu đi tới, nhìn Tần Quân cười nói, ngôn ngữ có ý lấy lòng.

Biểu hiện của Tử Quang Tông đối với Tần Dự gần đây rất bất mãn. Ở trong mắt Tử Quang Tông, không có khả năng liều chết ôm lấy Tần Dự. Hiện tại xuất hiện Tần Quân thế vượng hơn, bọn họ tất nhiên phải lấy lòng.

Nhất là trải qua một cửa Hạo Thiên Khuyển kia, khiến cho Lư Huyền Phong đối với Tần Quân phát sinh một tia kính nể.

Sớm nghe nói thủ đoạn của Việt Vương không tầm thường, luôn có thể lôi kéo được một vị cường giả siêu cấp. Hạo Thiên Khuyển vừa rồi khiến cho hắn suy đoán, ít nhất cũng có tu vi Kim Đan Cảnh!

Đừng thấy bản thân hắn là đại đệ tử Tử Quang Tông, cũng không có thủ hạ Kim Đan Cảnh. Càng chưa nói tới thủ hạ là cường giả siêu cấp như Quan Vũ có thể một đao chém chết Tiêu Bắc Long ngay lập tức.

Cho nên Lư Huyền Phong ngoài mặt cao ngạo, kì thực trong lòng phục một người, vậy chính là Tần Quân.

Trác Tuấn Kiệt có thể được gọi là đệ nhất thiên tài. Vậy thì tính sao?

Lư Huyền Phong tuy rằng rất mơ ước danh hiệu đệ nhất thiên tài, nhưng hắn càng để ý tới quyền lực hơn. Hắn muốn làm tông chủ Tử Quang Tông, một lực lượng tông môn đỉnh cấp thế nào cũng có một tu sĩ Thuế Phàm Cảnh mạnh mẽ. Căn cứ vào hiểu biết của hắn, Thường Thiên Hữu cũng

không coi Trác Tuấn Kiệt thành thiếu tông chủ để bồi dưỡng. Đương nhiên phương diện này có một phần nguyên nhân rất lớn là đến từ tính cách của bản thân Trác Tuấn Kiệt.

- Những lời này không biết có phải là lời trong lòng của Lư huynh hay không?

Tần Quân cười mà như không cười nói, khiến cho dáng vẻ tươi cười của Lư Huyền Phong hơi dừng lại.

Người ngoài đều nói Việt Vương hành sự bừa bãi, nhưng kì thực tâm tư kín đáo, ngôn ngữ sắc bén khiến người ta khó lòng phòng bị.

Câu này nhìn như tùy ý hỏi ngược khiến cho Lư Huyền Phong rơi vào tình cảnh xấu hổ. Nếu như hắn thừa nhận, truyền đi khiến người ta lầm tưởng Tử Quang Tông đã vứt bỏ ngũ hoàng tử, ủng hộ Việt Vương.

Nếu như hắn phủ nhận, lại sẽ làm người bên ngoài cho rằng hắn là đại đệ tử Tử Quang Tông, lại là một kẻ thích nói láo, khẩu thị tâm phi dối trá.

- Ha ha, không biết Việt Vương đối với yến hội đêm nay có ý kiến gì không? Đợi lát nữa khẳng định có không ít người khiêu chiến Trác Tuấn Kiệt. Hắn lại là đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt, tu sĩ trẻ tuổi duy nhất tiến vào Nhân Bảng.

Lư Huyền Phong cười ha hả nói sang chuyện khác, chỉ đầu mâu về phía Trác Tuấn Kiệt đang giáo tiếp với người thân ở cách đó không xa.

Tần Quân híp mắt cười nói:

- Không có ý kiến gì. Tối nay là sân khấu của các ngươi.

Chờ các ngươi đấu võ, quyết định ra người mạnh nhất, ta mới ra ngoài ngăn cơn sóng dữ, hù chết các ngươi!

Lư Huyền Phong vừa nghe Tần Quân không có ý định bàn luận với Trác Tuấn Kiệt, trong lòng không khỏi mừng rỡ. Ít nhất nói rõ Tần Quân không có cảm giác đối với Trác Tuấn Kiệt.

Hai người hàn huyên thêm vài câu nữa, Tần Quân liền đi về phía Đát Kỷ

và Thường Thiến Thiến.

Mới vừa đi ra chưa được vài bước, một giọng nữ quen thuộc truyền đến:

- Tần Quân!

Tần Quân quay đầu lại nhìn lại, nhất thời cảm thấy đau đầu. Người tới thình lình là Nam Ngọc Tâm.

Nha đầu điêu ngoa này dẫn theo bốn gã hộ vệ bước nhanh đi tới, dẫn tới rất nhiều tu sĩ đồng thời quay đầu lại nhìn. Gần đây tuy rằng Quan Vũ xuất hiện danh tiếng càng lúc càng tăng lên, nhưng Nam Mãnh vẫn là đại tướng quân trấn quốc. Cho nên ở trng mắt các tu sĩ, Nam Ngọc Tâm không chỉ có xinh đẹp, cũng là một bánh trái thơm ngon.

- Sao nàng lại tới đây?

Tần Quân bất đắc dĩ hỏi.

- Ta cũng tu sĩ. Ta thế nào lại không thể tới?

Nam Ngọc Tâm nhíu mày hỏi, mặt cũng lộ ra vẻ hăng hái.

Nàng nhìn lướt qua bốn phía xung quanh, ánh mắt rất nhanh liền xác định phong tỏa ở trên người Đát Kỷ và Thường Thiến Thiến. Lúc này nàng liền bỏ lại Tần Quân, đi về phía hai nàng.

Trước đây nàng liền có chút ái mộ đối với Quân công tử. Sau biết được Quân công tử chính là Tần Quân từ nhỏ đến lớn nàng bình thường hay khi dễ, khiến cho thiện cảm của nàng đối với Tần Quân lớn hơn nữa. Nhất là câu nói của Tần Quân lúc đầu kia đến nay vẫn khắc ghi ở trong đầu nàng:

- Hôm qua nàng quyền đấm cước đá đối với ta, hôm nay ta không với cao nổi tới nàng!

Cho nên Nam Ngọc Tâm vẫn muốn tìm cơ hội ăn miếng trả miếng, chế giễu trở lại. Mỗi ngày nàng đều nghĩ nên làm như thế nào để chỉnh lại Tần Quân. Đáng tiếc Tần Quân chưa cho nàng cơ hội, vẫn say mê ở trên việc luyện thương.

Yến hội thiên tài lần này, nàng tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Thấy các nàng tập trung lại một chỗ, Tần Quân cũng không có hứng thú lại gần nữa. Hắn trực tiếp xoay người đi về phía bàn rượu.

Biểu diễn ca vũ đầu tiên vẫn kéo dài. Chỉ có điều lực chú ý của phần lớn tu sĩ đều không có tập trung ở trên người các nàng. Từng người đều nói chuyện với nhau.

Thời gian nhanh chóng trôi qua. Đại khái qua một lúc lâu sau, Trương lão bỗng nhiên đi tới bãi đất trống phía trước mặt, cao giọng kêu:

- Mọi người ăn cũng ăn rồi, uống cũng uống rồi. Vậy tiết mục quan trọng nhất tối nay có phải cũng nên bắt đầu hay không?

Lời này vừa nói ra, tất cả tu sĩ đều vỗ tay tán thưởng.

- Được! Ta sớm không kịp đợi nữa!

- Luyện Khí luận bàn cũng nên bắt đầu!

- Ha ha, điểm đến thì ngừng, ngàn vạn lần không được tổn thương hòa khí.

- Khó có được một lần có thể cùng nhiều thiếu niên anh hùng như vậy uống rượu. Yến hội đêm nay giá trị.

Tần Quân lặng lẽ lùi đến trong góc, giao lại cho Trương lão chủ trì.

Rất nhanh liền có một tu sĩ y phục màu trắng, khoảng ngoài hai mươi tuổi nhảy ra chỉ mặt đọc tên người mình muốn khiêu chiến. Đối phương cũng không khiếp sợ chiến đấu. Hai người ở trên không trung, bắt đầu luận bàn pháp thuật. Các loại pháp thuật đẹp mắt khiến cho Tần Quân nhìn say sưa. Bình thường hắn lại rất ít khi nhìn thấy được cảnh chiến đấu như vậy. Thuế Phàm Cảnh chiến đấu hắn không nhìn thấy rõ. Kẻ địch cảnh giới còn lại đều bị Đát Kỷ bọn họ giết chết trong giây lát. Sau đó để cho hắn thu lấy đầu người. Cho nên ở trên kinh nghiệm chiến đấu, pháp thuật hắn vẫn rất khiếm khuyết.

------oOo------

Chương 93: Pháp thuật huyền phẩm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đợi lát nữa ngươi có muốn lên hay không?

Ánh mắt Nam Ngọc Tâm sáng quắc nhìn chằm chằm vào Tần Quân hỏi.

Người ngoài chỉ biết là Tần Quân có thủ hạ lợi hại, không biết tu vi của bản thân Tần Quân. Nhưng ngày ấy ở khách sạn Lạc Nhai, nàng lại thu thiệt ở trong tay của Tần Quân. Cho nên nàng rất muốn nhìn Tần Quân xuất thủ lần nữa.

- Nàng đoán đi.

Tần Quân cười khẽ đáp, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào tu sĩ luận bàn phía trước.

Nam Ngọc Tâm còn không có nói tiếp, Thường Thiến Thiến liền dẫn đầu nói:

- Tần Quân nhất định sẽ lên. Thậm chí đánh bại tất cả tu sĩ ở đây!

- Thôi đi! Hắn lợi hại hơn nữa cũng sẽ có một giới hạn. Một tháng trước hắn mới là Luyện Khí Cảnh tầng hai. Nơi này có không ít tu sĩ đều đã đạt được Trúc Cơ Cảnh!

Nam Ngọc Tâm xem thường nói. Ánh mắt nàng nhìn về phía Thường Thiến Thiến giống như đang nhìn một kẻ ngốc.

Một tháng từ Luyện Khí Cảnh tầng hai đột phá Trúc Cơ Cảnh?

Ha hả!

Từ khi sinh ra, Nam Ngọc Tâm không có nghe nói qua người nào có thể trong vòng một tháng từ Luyện Khí Cảnh tầng hai đột phá đến Trúc Cơ Cảnh. Mặc dù Nam Mãnh bình thường giải giải cho nàng nghe về thế giới cảnh ngoại, nhưng nàng cũng chưa từng nghe nói qua có tồn tại thành tích nào như vậy.

Tuy rằng một lần nàng chịu thiệt ở trong tay của Tần Quân, nhưng hai người dù sao cũng không giao đấu. Cho nên ở trong lòng nàng, Tần Quân không có cách nào so sánh được với thiên tài giống như Trác Tuấn Kiệt.

Tần Quân tất nhiên cảm nhận được ý tứ khiêu khích của Nam Ngọc Tâm, Hắn chỉ mỉm cười cũng không giải thích nhiều.

Đợi lát nữa lão tử sử dụng hành động đánh trực tiếp!

Trong lòng Tần Quân thầm cười lạnh nói. Trường thương trong nhẫn trữ vật dường như đã bắt đầu rung động. Khụ khụ, lời này có điểm lạ!

Từng cuộc luận bàn đấu liên tiếp diễn ra. Rất nhanh có người liền nhắc tới tên Lư Huyền Phong. Đối với điều này, Lư Huyền Phong hoàn toàn không để ý. Hắn lộ ra nụ cười mỉm, liền đi tới trước mặt đối thủ. Hai người giả mù sa mưa, sau khi ôm quyền hành lễ liền bắt đầu công kích lẫn nhau.

Trong tay Lư Huyền Phong cầm quạt lông, lay động kiến cuồng phong nổi lên. Từng đợt gió mát đánh úp về phía đối phương, đầy sắc bén. Đối phương bị đánh trúng hoảng hốt sử dụng kiếm chống đỡ. Đáng tiếc vẫn bị cắt ra từng vết thương, máu tươi bắn ra, nhưng không bị tổn thương tới điểm yếu hại.

Tần Quân thấy vậy không khỏi gật đầu. Không hổ danh là một trong Càn Nguyệt Song Tinh. Trong lúc chiến đấu biểu hiện ra khí độ ung dung khiến người ta xem thế là đủ.

Hắn không khỏi liên tưởng đến Trác Tuấn Kiệt. Nếu như không có bị thuật khoảnh khắc hoa nở hãm hại, chắc hẳn Tần Quân ngay cả thương cũng không đả thương được hắn.

Vừa nghĩ tới đây, hắn vừa nhìn lại về phía Trác Tuấn Kiệt. Vậy mà người này không ngờ cũng đang nhìn hắn chằm chằm, giống như nhìn đồng chí. Hắn thấy vậy, bất chợt cảm thấy ớn lạnh.

- Ta ngất. Chẳng lẽ gia hỏa này bởi vì đố kị ta soái, sinh ra yêu?

Tần Quân tự luyến nghĩ. Thật ra hắn cũng hiểu rõ đêm nay Trác Tuấn Kiệt nhất định sẽ khiêu chiến hắn. Đối với điều này, hắn không chỉ có không sợ

hãi, trái lại rất chờ mong.

Khổ luyện thương thuật là để dựa vào chính mình chiến thắng tất cả đối thủ!

Tuy rằng hắn hiểu rõ mình và Trác Tuấn Kiệt vẫn có chênh lệch nhất định. Nhưng trong tay cầm Ngân Long Tru Hồn Thương phẩm thiên giai, hắn không tin chính mình ở trước mặt Trác Tuấn Kiệt sẽ không chịu nổi một đòn.

Cùng lắm thì dốc hết sức lực!

Hạo Thiên Khuyển dạy cho hắn phương pháp thổ nạp Tiên Thiên khiến cho lực lượng của hắn tăng mạnh, cũng là nguyên nhân khiến cho lòng tin của hắn tăng lên rất cao.

Ở trong sự chờ mong của Tần Quân, Lư Huyền Phong đã chiến thắng đối thủ. Hắn nhẹ nhàng lay động quạt lông cười nói:

- Trác Tuấn Kiệt, đến đây đi. Để cho tất cả mọi người nhìn xem giữa chúng ta ai mạnh mẽ hơn!

Lời này vừa nói ra, dẫn tới các tu sĩ kích động không thôi.

- Càn Nguyệt Song Tinh lại sắp chạm mặt!

- Ta cảm giác Trác Tuấn Kiệt sẽ thắng. Dù sao hắn là thiên tài duy nhất tiến vào Nhân Bảng!

- Lư Huyền Phong có tự tin như vậy, nói không chừng thật sự có thể thắng!

- Mấy năm trước Lư Huyền Phong thua ở trong tay Trác Tuấn Kiệt, nhưng Trác Tuấn Kiệt cũng bị thương. Điều đó nói rõ chênh lệch giữa hai người cũng không lớn.

- Đây mới thật sự là tiết mục quan trọng nhất!

Tần Quân cũng bắt đầu ngồi nghiêm chỉnh. Hắn đối với trận giao đấu giữa Lư Huyền Phong và Trác Tuấn Kiệt lại cảm thấy cực kỳ hứng thú.

Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm không lại tiếp tục đấu võ mồm nữa. Hai nàng đều chăm chú nhìn Trác Tuấn Kiệt và Lư Huyền Phong. Về phần Đát Kỷ, đối với cuộc chiến đấu của hai người, nàng lại không có hứng thú, tự mình ăn điểm tâm. Dường như dạ dày của nàng là cái động không đáy.

Trác Tuấn Kiệt trực tiếp đứng dậy đi tới trước mặt Lư Huyền Phong, lạnh lùng nói:

- Đêm nay liền cho ngươi lại lĩnh ngộ sự chênh lệch giữa chúng ta!

Trong khi nói chuyện hắn giơ trường kiếm bên hông lên. Kiếm chưa rút ra khỏi vỏ, khí thế đã hiện ra, khiến cho tất cả mọi người không khỏi nín thở tập trung tinh thần.

- Mơ hồ có xu thế ngưng tụ kiếm thế...

Trương lão ở bên cạnh, vừa vuốt râu ừa thở dài nói. Trải qua buổi chiều Hạo Thiên Khuyển nhắc nhở, Tần Quân mới hiểu lão đầu này nhìn như bình thường, thật ra đã có tu vi Kim Đan Cảnh tầng một.

Dáng vẻ tươi cười trên mặt Lư Huyền Phong cũng ngưng đọng. Lúc này hắn liền múa quạt. Từng phong nhận nhanh chóng bay ra, muốn cắt Trác Tuấn Kiệt thành tám khối lớn.

Ngâm...

Trường kiếm rút ra khỏi vỏ, tiếng kim loại va chạm cực kỳ chói tai. Tất cả mọi người chỉ cảm thấy kiếm quang thoáng hiện, chói mắt mọi ngươi. Khi lại mở mắt, tất cả phong nhận của Lư Huyền Phong đều bị hắn chém xuống.

Trác Tuấn Kiệt giơ trường kiếm lên. Ánh trăng bị mũi kiếm phản xạ, cực kỳ chói mắt. Mũi kiếm chỉ vào cổ họng của Lư Huyền Phong.

Hai người cách xa nhau không đầy ba thước. Trác Tuấn Kiệt chỉ cần một bước liền có thể lấy được tính mạng của Lư Huyền Phong.

Chênh lệch đã phân ra cao thấp.

Sắc mặt Lư Huyền Phong trở nên khó coi. Thân hình hắn bỗng nhiên chuyển một cái, đưa lưng về phía Trác Tuấn Kiệt khuynh đảo đi. Hai chân hắn nhanh chóng giẫm xuống đất, quạt lông như đao vung về phía Trác Tuấn Kiệt.

Quá trình miêu tả rất chậm, kì thực nhanh như kinh hồng. Phản ứng của Trác Tuấn Kiệt cũng không kém, trở tay sử dụng trường kiếm đi chống đỡ.

Đinh.

Một tiếng động vang lên. Trường kiếm và quạt lông công kích lẫn nhau. Trác Tuấn Kiệt lại bị va chạm, phải lui về phía sau ba bước.

------oOo------

Chương 94: Pháp thuật huyền phẩm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thân pháp tốt!

Trác Tuấn Kiệt nhỏ giọng tán thưởng một câu. Tay phải hắn run lên một cái. Trường kiếm rung lên tạo ra từng đóa hoa kiếm, đánh úp về phía Lư Huyền Phong. Tốc độ một kiếm này nhanh tới mức khiến cho người ta hoa cả mắt, thế không thể đỡ!

Đồng tử của Lư Huyền Phong co lại, không kịp phản kích, chỉ có thể lui về phía sau.

Tần Quân trợn trừng mắt. Một kiếm này của Trác Tuấn Kiệt, mắt hắn cũng nhìn không rõ. Nhất là Trác Tuấn Kiệt phát ra khí thế, khiến cho hắn không khỏi kinh hãi.

Trong chớp nhoáng này, Trác Tuấn Kiệt giống như từ con cừu biến thành mãnh hổ.

Vèo.

Một tiếng động vang lên!

Ở thời điểm trường kiếm của Trác Tuấn Kiệt sắp chạm đến Lư Huyền Phong, hắn bỗng nhiên run rẩy thanh kiếm. Mũi kiếm không ngờ uốn lượn, giống như con rắn, quấn ở trên quạt lông của Lư Huyền Phong, dùng sức kéo ra. Quạt lông của Lư Huyền Phong liền bay ra.

Sau khi mất đi quạt lông, trên mặt Lư Huyền Phong lộ ra vẻ kinh hoảng. Nhưng hai tay hắn nhanh chóng đẩy về phía trước. Linh lực màu xanh hóa thành hai con chim ưng lao về phía Trác Tuấn Kiệt. Ưng trảo sắc bén, giống như có thể cắt thành đá vụn.

- Ưng Trảo của Tử Quang Tông! Nghe nói là pháp thuật huyền phẩm hạ đẳng, uy lực vô cùng!

Có tu sĩ hiểu biết rộng, cả kinh kêu lên, dẫn tới tất cả mọi người ở đó đều ồ lên.

Pháp thuật huyền phẩm ở trong mắt tu sĩ bình thường hoàn toàn là chí bảo. Trong lúc nhất thời, mấy trăm đôi mắt nóng bỏng rơi vào trên thân của Lư Huyền Phong.

Đối mặt với pháp thuật huyền phẩm, Trác Tuấn Kiệt cũng không dám khinh thường. Trường kiếm thu hồi, múa trên đỉnh đầu. Lực lượng mạnh mẽ hơn nữa bổ về phía trước. Kiếm khí màu trắng ngang dọc ra, trực tiếp cắt nát hai con chim ưng màu xanh.

Nhìn thấy thế, sắc mặt Lư Huyền Phong càng thêm khó coi.

Chênh lệch giữa hai người, chỉ cần là người sáng suốt đều có thể nhìn ra. Lư Huyền Phong của hắn quả thực không phải là đối thủ của Trác Tuấn Kiệt!

Tần Quân thật sự nhận thức được, thực lực Trác Tuấn Kiệt tuy rằng còn xa mới có thể so sánh được với đám người Quan Vũ, nhưng ở trên Trúc Cơ Cảnh quả thực rất tốt.

- Nhìn thấy không? Đây là thực lực của đệ nhất thiên tài!

Nam Ngọc Tâm liếc mắt nhìn Tần Quân nói. Tuy rằng nàng đối với Trác

Tuấn Kiệt không có cảm goác, nhưng muốn làm mất mặt Tần Quân một chút.

Lúc này Thường Thiến Thiến cũng không tiện ngốc nghếch ủng hộ Tần Quân. Dù sao Trác Tuấn Kiệt là đại sư huynh của nàng.

Tần Quân bĩu môi. Bà nương thối, rõ ràng thích lão tử, còn làm ta mất mặt. Cẩn thận ta sau này không cưới nàng!

Nhưng trong lòng hắn vẫn bị thực lực của Trác Tuấn Kiệt làm cho kinh diễm. Hơn nữa hắn có thể nhìn ra, Trác Tuấn Kiệt căn bản không có vận dụng toàn lực. Toàn bộ quá trình, phong thái của hắn đều có vẻ dễ dàng thoải mái. Trái lại Lư Huyền Phong vẫn bị động.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta!

Thanh kiếm của Trác Tuấn Kiệt chỉ vào Lư Huyền Phong, lạnh lùng nói, giống như đánh bại một kẻ vô danh tiểu tốt. Phong cách cao như vậy, ngay cả Tần Quân cũng không nhịn được giơ ngón tay cái lên.

Lư Huyền Phong tức giận đến mức toàn thân run rẩy. Nhưng hắn không thẹn quá thành giận. Hắn hiểu rõ tiếp tục nữa, người khó chịu vẫn là hắn.

Bình phục tâm tình một hồi, hắn mới miễn cưỡng cười vui nói:

- Lần sau ta nhất định có thể chiến thắng ngươi!

Nói xong, hắn liền lui ra.

Khóe miệng Trác Tuấn Kiệt giơ cao, đứng ngạo nghễ trước tất cả mọi người. Không ai dám khiêu chiến. Ở thời điểm hắn chuẩn bị nhìn về phía Tần Quân, Tần Quân đã mở miệng trước, nói:

- Vị thiếu hiệp này thực lực rất tốt. Có dám cùng bản vương thử một hồi hay không!

Sau khi Tần Quân vừa nói xong, tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía hắn. Sắc mặt mỗi người vô cùng quái dị...

Hắn tuy rằng quý vì là Việt Vương, dưới trướng có cường giả siêu cấp,

nhưng tu vi của bản thân hắn cũng không có người nào công nhận. Cho nên hiện tại hắn muốn khiêu chiến Trác Tuấn Kiệt, biểu tình của các tu sĩ xung quanh đều rất quái dị.

Lẽ nào Việt Vương muốn mượn Trác Tuấn Kiệt quét danh tiếng sao?

Nhưng Trác Tuấn Kiệt lại nổi tiếng là người cao ngạo, làm sao có thể để mình thua một trận nữa?

Vừa nghĩ như thế, biểu tình của các tu sĩ lại lộ ra vẻ trêu tức.

Nam Ngọc Tâm há hốc mồm, vẻ mặt không hiểu nhìn Tần Quân đang đi về phía Trác Tuấn Kiệt. Sau khi đã biết thực lực Trác Tuấn Kiệt cường đại, gia hỏa này thế nào còn dám khiêu chiến trước?

Nếu là thua, sẽ khiến cho hoàng thất mất mặt!

Thường Thiến Thiến lại kích động. Tần Quân không có khả năng lần đầu tiên đối chiến với Trác Tuấn Kiệt. Có lẽ có thể lại dựa vào pháp thuật thần bí tập kích ngược Trác Tuấn Kiệt!

Đáng tiếc lần này, Trác Tuấn Kiệt không có khả năng lại sơ ý.

Tần Quân đi tới trước mặt Trác Tuấn Kiệt, cười nói:

- Trác thiếu hiệp chẳng biết có thể nể mặt, đánh với bản vương một trận hay không?

Tuổi tác của Trác Tuấn Kiệt gần như gấp hai hắn, còn gọi người ta là thiếu hiệp. Loại chuyện không biết xấu hổ này, Tần Quân cũng có thể làm ra.

Mặt Trác Tuấn Kiệt không đổi sắc, tay phải rung thanh kiếm, lạnh lùng nói:

- Ta muốn rửa sạch nỗi nhục trước đó!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó chấn động.

Rửa sạch nỗi nhục trước đó?

Ý tứ là Trác Tuấn Kiệt đã từng bị thua thiệt ở trong tay của Tần Quân sao?

-Các ngươi còn nhớ rõ không? Có người ở bên trong Huyền Linh Tông từng đánh bại Trác Tuấn Kiệt, còn bình yên rời đi!

-Đúng vậy, hiện tại rất có khả năng sẽ là Việt Vương. Chỉ có hắn có thể sau khi đánh bại Trác Tuấn Kiệt, toàn thân trở ra.

-Cũng đúng. Dù sao nửa tháng trước Việt Vương là thân phận hoàng tử. Huyền Linh Tông cũng không dám làm loạn.

-Xong rồi. Chỉ là các người đoán vớ vẩn. Nếu như Việt Vương có thể đánh bại Trác Tuấn Kiệt, ta sẽ nuốt thanh kiếm này!

-Đúng! Nếu như Việt Vương thắng, ta cầm chén ăn!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Phần lớn mọi người vẫn không tin Tần Quân có thể chiến thắng được Trác Tuấn Kiệt.

Thường Thiến Thiến khẩn trương nhìn về phía Đát Kỷ hỏi:

- Đát Kỷ tỷ tỷ, Tần Quân có thể thắng được sao?

-Hắn không bao giờ làm chuyện gì mà không có nắm chắc.

Đát Kỷ lắc đầu cười, khiến cho Thường Thiến Thiến bừng tỉnh. Đúng vậy, từ khi biết Tần Quân, nàng chưa từng nhìn thấy Tần Quân thất bại lần nào.

Nam Ngọc Tâm kinh ngạc, nhìn về phía Đát Kỷ. Bởi vì quan hệ với phụ thân nàng, nàng đã nghe qua tin tức có liên quan đến Đát Kỷ. Nữ tử này tướng mạo khuynh quốc khuynh thành, nhưng nàng lại là tồn tại khủng khiếp chém giết Hạ Hầu Ân. Ngay cả cha nàng cũng không giết được Hạ Hầu Ân. Cho dù Đát Kỷ có thể sử dụng chút thủ đoạn, nhưng thực lực vẫn không thể khinh thường.

------oOo------

Chương 95: Phách lực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho nên lời Đát Kỷ nói khiến cho Nam Ngọc Tâm không khỏi tin tưởng vài phần. Chẳng lẽ Tần Quân thật sự có thực lực?

Vào lúc này, ánh sáng màu bạc chợt hiện ra. Chỉ thấy Tần Quân lấy ra một Ngân Long Tru Hồn Thương dài một trượng, phối hợp hoa bào màu trắng trên toàn thân, quả nhiên là thần tướng phụ thể.

Ngân Long Tru Hồn Thương vừa ra, ánh mắt tất cả mọi người nhất thời sáng lên.

Cây thương thật tốt, hơn nữa khiến người ta một cảm giác áp lực nặng nề.

- Một cây trường thương tốt!

Mắt Trác Tuấn Kiệt đều là tia sáng kỳ dị. Vừa rồi, Lư Huyền Phong bị hắn đánh bại, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Ngân Long Tru Hồn Thương.

Đạo lý mang ngọc có tội, Tần Quân hiểu. Nhưng hắn căn bản không cần phải sợ hãi. Ở trong vương quốc Càn Nguyệt hắn không sợ bị người cướp lấy. Có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển bảo vệ, cho dù là ba đại tông môn, hắn cũng không sợ hãi.

Bởi vì Hạo Thiên Khuyển toàn lực bạo phát chính là tôn tại Hóa Hư Cảnh Địa Tiên Cảnh!

-Đến đây đi! Lần này ta phải quang minh chính đại đánh bại ngươi!

Tần Quân khẽ cười nói, hoàn toàn không đè thấp âm lượng. Phần lớn mọi người có thể nghe hiểu được ý tứ của hắn, là nói hắn từng đã đánh bại Trác Tuấn Kiệt, chỉ có điều thủ đoạn không quang minh mà thôi.

-Làm sao có thể...

Trên mặt Lư Huyền Phong lộ ra vẻ không dám tin tưởng.

Trương lão cũng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Ngân Long Tru Hồn Thương trong tay của Tần Quân. Lấy nhãn lực của hắn, tất nhiên có thể

nhìn ra Ngân Long Tru Hồn Thương không tầm thường.

Hai tay Tần Quân giơ cao Ngân Long Tru Hồn Thương, nhìn Trác Tuấn Kiệt cười nói:

- Đến đây đi!

Trong lòng hắn lại chửi ầm lên. Trời ạ, ngươi thật ra nhanh lên một chút. Đây chính là cây thương năm nghìn cân thương đấy!

Trác Tuấn Kiệt khẽ gật đầu. Lúc này, hắn liền giơ thanh kiếm lên, đâm về phía Tần Quân. Thân phận của Tần Quân hắn cao quý, tất nhiên không có đạo lý để cho Tần Quân xuất thủ trước.

Tốc độ của một kiếm này tuy rằng không phải là đỉnh phong của hắn, nhưng tu sĩ dưới Trúc Cơ Cảnh căn bản không kịp chống đỡ.

Tần Quân chỉ là kinh nghiệm không bằng cùng giai, nhưng cảm quan lại giống như cùng giai. Hắn cũng không lui lại, trực tiếp giơ Ngân Long Tru Hồn Thương lên, cứng rắn đập về phía Trác Tuấn Kiệt. Động tác này sơ hở trăm chỗ. Khóe miệng Trác Tuấn Kiệt thoáng cong lên, lộ ra một sự xem thường.

Hắn nhanh chóng đâm kiếm tới, muốn đánh tơi Ngân Long Tru Hồn Thương từ trong tay của Tần Quân.

Đáng tiếc, hắn không dự đoán đến trọng lượng khủng khiếp của Ngân Long Tru Hồn Thương trọng lượng khủng khiếp.

Keng!

Trác Tuấn Kiệt biến sắc. Chỉ thấy Ngân Long Tru Hồn Thương trực tiếp đập cong thanh trường kiếm của hắn, lao đâm về phía lồng ngực của hắn. Trong phút chốc, hắn vội vàng né tránh. Nhưng thân thể hắn đã mất đi sự cân bằng, không thể tránh được, ngã về phía sau. Sau khi lui về phía sau vài chục bước, hắn mới có thể dừng lại tới.

Yên lặng!

Tất cả mọi người ở đó yên lặng. Tất cả mọi người trợn tròn hai mắt.

Hiệp đầu tiên, Trác Tuấn Kiệt liền bị đánh lui?

Lư Huyền Phong càng nghẹn họng nhìn trân trối. Hắn biết rõ, muốn đẩy lùi Trác Tuấn Kiệt sẽ khó khăn tới mức nào, chứ đừng nói là trực tiếp đẩy lùi như vậy.

Trên mặt Trác Tuấn Kiệt lộ ra vẻ hoảng sợ. Hắn cắn răng hỏi:

- Cây thương này của ngươi rốt cuộc nặng bao nhiêu?

Trong nháy mắt vừa rồi, hắn thậm chí cảm giác được, nếu như mình chỉ chậm một bước, sợ rằng sẽ bị đập thành trọng thương.

Tần Quân cắm một đầu của thanh thướng xuống trên mặt đất, khẽ cười nói:

- Nặng bình thường, cũng chỉ năm nghìn cân mà thôi.

Năm nghìn cân...

A...

Tất cả mọi người ở đó vang lên tiếng hít khí lạnh. Mỗi người đều nhìn chằm chằm vào Tần Quân giống như đang nhìn thấy một con quái vật.

Nam Ngọc Tâm cũng vậy. Vừa rồi nghĩ tới, lần nhìn nhìn thấy được Tần Quân múa thương mệt như con chó, nàng lúc đó còn cười nhạo Tần Quân. Bây giờ nghĩ lại, mặt nàng không khỏi hoảng hốt.

Thường Thiến Thiến càng kích động hơn. Không nghĩ tới Tần Quân lợi hại như vậy, không lại giống như lần trước, cần phải giở thủ đoạn.

-Làm sao có thể? Thanh trường thương nặng năm nghìn cân? Nó là sử dụng nguyên liệu gì chế tạo thành vậy?

-Có thể ngoài mặt có trận pháp không gian, bên trong giấu trọng lượng.

-Việt Vương thoạt nhìn yếu ớt, không nghĩ tới lại có lực lượng khủng khiếp như vậy!

-Chà chà, xem ra Việt Vương có dũng khí của thái tổ!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Lúc này Tần Quân giơ thương lên chính là đánh về phía Trác Tuấn Kiệt. Nhân lúc hắn hoang mang phải lấy mạng của hắn!

Trường thương giống như rồng. Từng lôi điện theo hai tay Tần Quân lan tràn tới thân thương. Trong phút chốc lôi điện lượn lờ, giống như hàng vạn hàng nghìn con chim đang hót vang. Ở dưới màn đêm, nó chói mắt lãnh khốc không chịu nổi.

Một chiêu này là do Tần Quân lĩnh ngộ được từ vài ngày trước. Chưởng Tâm Lôi và Ngân Long Tru Hồn Thương kết hợp, khiến cho tốc độ hắn đâm thương tới, càng nhanh hơn, lực phá hoại càng đáng sợ hơn.

Đồng tử Trác Tuấn Kiệt co lại. Hắn cũng không e ngại, trực tiếp ép về phía trước mặt Tần Quân. Tuy rằng trọng lượng của Ngân Long Tru Hồn Thương khủng khiếp, nhưng lại hạn chế rất lớn tốc độ của Tần Quân.

-Ta sẽ không thua!

Ánh mắt Trác Tuấn Kiệt lạnh lùng tàn khốc, tay phải cầm trường kiếm thế giống như gió mạnh. Ở thời điểm thương kiếm sắp va chạm vào nhau, hắn bỗng nhiên xoay người. Thân hình hắn nhanh đến phát lên tàn ảnh, cùng Ngân Long Tru Hồn Thương đan xen lẫn nhau. Hắn quay người một kiếm muốn chặt đầu của Tần Quân.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, các tu sĩ trợn tròn hai mắt.

Tốc độ của Trác Tuấn Kiệt có thể nói là đã lên tới đỉnh phong. Tu sĩ Trúc Cơ Cảnh căn bản không kịp né tránh!

Việt Vương sắp thua?

Tất cả mọi người nín thở tập trung tinh thần. Một kiếm nhanh đến mức tận cùng khiến cho bọn họ đều cảm giác không kịp né tránh, huống gì là Tần Quân?

Ở trong chớp mắt, mắt Tần Quân bỗng nhiên hiện lên một tia dị quang. Thân thể hắn nhanh chóng tránh đi, nguy hiểm tránh thoát một kiếm mau

không thể tưởng tượng nổi này của Trác Tuấn Kiệt.

Cùng lúc đó, một tay Tần Quân cầm Ngân Long Tru Hồn Thương ném về phía Trác Tuấn Kiệt. Âm thanh phá không truyền đến. May là Trác Tuấn Kiệt cũng không dám khinh thường, chỉ có thể né tránh.

Xôn xao...

Tất cả mọi người ở đó đều ồ lên. Tần Quân không ngờ tránh thoát một kiếm này của Trác Tuấn Kiệt!

Cho dù là Trương lão và Đát Kỷ cũng không khỏi nhíu mày. Dựa theo lẽ thường, tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng bảy là không có khả năng tránh thoát được một kiếm này. Nhưng Tần Quân hết lần này tới lần khác lại tránh thoát được. Tuy rằng hắn thoáng lộ ra chút hoảng loạn, nhưng hắn vẫn tránh khỏi.

------oOo------

Chương 96: Biết trước tương lai! Kích thước như ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật ra ở thời điểm cuối cùng Trác Tuấn Kiệt vẫn thu lực. Dù sao Tần Quân vẫn là Việt Vương. Nếu hắn chém đầu của Tần Quân xuống, hoàng thất và Huyền Linh Tông sẽ biến thành tình trạng không chết không dừng. Đến lúc đó Tử Quang Tông và Phần Sơn Cốc cũng sẽ theo bỏ đá xuống giếng, cuối cùng thậm chí có khả năng dẫn đến Huyền Linh Tông bị huỷ diệt.

Nhưng hắn trăm triệu lần không nghĩ tới Tần Quân không ngờ có thể tránh thoát. Trác Tuấn Kiệt cũng không dám lại khinh thường nữa. Nếu như lại thất bại, hắn thật sự không có mặt mũi nào tự xưng là đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt nữa.

Phải biết rằng Tần Quân mới mười sáu tuổi. Nếu như đạt đến tuổi tác của hắn, khẳng định sẽ còn mạnh hơn hắn!

- Ngươi đúng là thiên tài yêu nghiệt. Chỉ có điều ta sẽ không thua!

Trác Tuấn Kiệt lạnh lùng nói. Nói xong hắn vung trường kiếm lên, chém ra kiếm khí, tàn sát bừa bãi lao về phía Tần Quân.

Tần Quân giậm chân, vọt tới phía trước.

Ngân Thương phía trước, thân thể bỗng nhiên về ngả về phía sau, xảo diệu lướt qua phía dưới kiếm khí. Các tu sĩ nhìn thấy, mắt liền hoa cả lên.

Năng lực phản ứng thật là nhanh!

Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm đã nhìn tới há hốc mồm. Tần Quân không ngờ lợi hại như vậy!

- Gia hỏa này là đang khai quải sao?

Thường Thiến Thiến run giọng nói. Tuy rằng nàng cho rằng Tần Quân sẽ thắng, nhưng chưa bao giờ thấy Tần Quân có thể uy vũ như vậy. Trực tiếp đối đầu, không ngờ lại chỉ có địa vị ngang hàng với Trác Tuấn Kiệt, chẳng phân biệt được trên dưới.

- Cái gì gọi là khai quải?

Nam Ngọc Tâm nghi ngờ hỏi.

- Là không hợp với lẽ thường, không để ý tới quy tắc trở nên mạnh mẽ!

Ở thời khắc hai nàng thán phục, hai tay Tần Quân nắm Ngân Long Tru Hồn Thương quét ngang ra, muốn đập gẫy hai chân Trác Tuấn Kiệt. Nhưng lực phản ứng của Trác Tuấn Kiệt nhanh hơn. Ở trong nháy mắt Tần Quân vừa vung thương, hắn liền nhảy lên.

A!

Lẽ nào gia hỏa này cũng biết được thuật biết trước tương lai?

Trong long Tần Quân tức giận thầm mắng. Không sai, hắn mặc dù có thể có biểu hiện khác thường như vậy, là bởi vì hắn vận dụng thuật biết trước tương lai trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Biết trước tương lai... Đối với sau này có tính toán biết trước nhất định!

Bởi vì tu vi quá yếu, Tần Quân chỉ có thể biết trước được tình hình trong ba giây sau. Nhưng như vậy cũng đủ để cho hắn ứng phó với cục diện trước mắt.

Biết trước tương lai, nghe rất trâu bò, nhưng sau khi tu vi đạt được tới mức độ cao thâm, mới có thể dễ dàng phân biệt được thuật này. Chỉ có điều ở bên trong Trúc Cơ Cảnh thậm chí Kim Đan Cảnh, tuyệt đối là tồn tại giống như nghịch thiên vậy!

Liên tục sử dụng nhiều lần thuật biết trước tương lai này, thể lực của Tần Quân có chút giảm sút.

Phải tốc chiến tốc thắng!

Tần Quân lòng nóng như lửa đốt, vừa chống đỡ Trác Tuấn Kiệt tấn công, suy nghĩ vừa nhanh chóng chuyển động.

Có rồi!

Kích thước như ý!

Kích thước như ý trong Tam Thập Lục Biến... Thân thể lại có thể tùy ý biến thành lớn nhỏ. Lực lượng tùy theo kích thước mà biến hóa theo!

Lúc này Tần Quân liền phát động thuật này. Thân thể của hắn và Ngân Long Tru Hồn Thương đồng thời thu nhỏ lại. Trong chớp mắt hắn liền biến thành kích thước giống như con ruồi vậy. Bóng đêm mông lung, tất cả mọi người cho rằng hắn đột nhiên biến mất.

- Chuyện gì xảy ra vậy... Khí tức của hắn rõ ràng vẫn còn...

Đồng tử Trác Tuấn Kiệt co rút nhanh. Lông tơ toàn thân hắn dựng đứng. Hắn nhanh chóng nhìn lướt qua xung quanh, căn bản không nhìn thấy được bóng dáng của Tần Quân.

Tất cả mọi người ở đó đều ồ lên. Các tu sĩ cũng bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây.

- Việt Vương?

- Ta ngất. Thế nào lại đột nhiên biến mất không thấy vậy?

- Khí tức của hắn còn đang ở đây. Lẽ nào vận dụng phương pháp ẩn nấp gì sao?

- Đoán chừng là vậy. Loại pháp thuật khiến thân hình hoàn toàn biến mất này hẳn là có phẩm cấp tuyệt đối cao!

- Cũng không suy nghĩ một chút xem, người ta là hoàng tộc, có thể tìm tới pháp thuật như vậy cũng không khó.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Tu vi Đát Kỷ và Trương lão cao thâm, lại nhíu mày. Ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm vào lòng bàn chân của Trác Tuấn Kiệt. Kéo lại gần nhìn, chỉ thấy Tần Quân nhỏ bé giống như con kiến đang khiêng Ngân Long Tru Hồn Thương ra sức chạy nhanh.

- A, mệt chết cha. Tương đương với chạy một trăm thước!

Trong lòng Tần Quân thầm chửi rủa. Sau khi hắn thu nhỏ lại, Trác Tuấn Kiệt cũng không có thu nhỏ lại. Khoảng cách hai chân Trác Tuấn Kiệt đối với hắn mà nói, không thể gọi là không lớn.

Cũng may Trác Tuấn Kiệt chưa từng thấy pháp thuật kích thước như ý như vậy. Hắn cũng giống như những tu sĩ khác, cho rằng thân hình Tần Quân chỉ là đang được che giấu.

Vì đề phòng Tần Quân đột nhiên tập kích, Trác Tuấn Kiệt vẫn không nhúc nhích, chỉ chuyển động đôi mắt.

Cục diện yên lặng lại. Các tu sĩ trẻ tuổi đều đang tìm vị trí của Tần Quân.

Khi Tần Quân chạy đến phía sau lưng Trác Tuấn Kiệt, hắn vội vàng phát động thuật kích thước như ý. Thân hình hắn bỗng nhiên lớn lên, đồng thời xoay người liền ném Ngân Long Tru Hồn Thương tới.

- Nằm xuống cho lão tử!

Kèm theo tiếng quát lớn bất chợt vang lên của Tần Quân, Trác Tuấn Kiệt

theo bản năng quay đầu lại. Nhưng đã không kịp. Thuật kích thước như ý phát động tốc độ ở trong một giây. Tần Quân dường như đột nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn. Ngân Long Tru Hồn Thương nặng năm nghìn cân đè ép không khí, mang theo khí thế vô cùng đập về phía Trác Tuấn Kiệt.

Một tiếng động vang lên!

Trác Tuấn Kiệt chỉ kịp sử dụng trường kiếm đi chống đỡ. Ngân Long Tru Hồn Thương nặng nề đập ở trên thân kiếm của hắn. Thanh kiếm trực tiếp đứt đoạn. Lực lượng cường đại khiến cho cánh tay phải của Trác Tuấn Kiệt trong nháy mắt bị gãy xương, toàn thân thổ huyết bay ngược đi.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người đều há hốc mồm.

Ầm!

Trác Tuấn Kiệt đập ở trên một bức tượng đá mới có thể dừng lại được. Bức tượng đá khổng lồ thoáng chấn động. Có thể thấy được Tần Quân sử dụng ra khí lực lớn tới mức nào.

- Phụt...

Nằm ở mặt đất, Trác Tuấn Kiệt nhìn thân thể Tần Quân chật vật cố vùng dậy. Hắn muốn mở miệng, kết quả lại là phun ra một búng máu.

Tần Quân dựa vào Ngân Long Tru Hồn Thương chống đỡ thân thể, liên tục sử dụng Thiên hai loại pháp thuật Cương Tam Thập Lục Biến khiến cho hắn rơi vào tình trạng kiệt sức. Cũng may Trác Tuấn Kiệt đã mất đi lực chiến đấu.

Toàn bộ Việt Vương Cung rơi vào trong sự yên tĩnh. Các tu sĩ nhìn thân thể Tần Quân run rẩy, trên mặt lộ ra vẻ chấn động.

Tần Quân không ngờ đánh bại Trác Tuấn Kiệt!

------oOo------

Chương 98: Dũng khí của thái tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Ngọc Tâm khẽ che cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt đều là vẻ không dám tin. Thường Thiến Thiến ở bên cạnh đã kích động đến mức không biết phải nói cái gì.

Lư Huyền Phong nhìn Tần Quân, vẻ mặt dại ra. Tất cả mọi người của Huyền Linh Tông đã choáng váng.

Một lần còn được. Có thể nói là Trác Tuấn Kiệt sơ suất.

Nhưng lần này?

Chẳng lẽ thuật ẩn nấp của Tần Quân rất cao siêu sao?

Xong rồi. Lần này ít nhất nói rõ ở trong cuộc chiến sinh tử, Trác Tuấn Kiệt tuyệt đối không phải là đối thủ của Tần Quân!

- A... Ta vừa hoa mắt sao?

- Người nằm trên mặt đất đúng là Trác Tuấn Kiệt...

- Ông trời của ta... Việt Vương lợi hại như vậy sao?

- Không trách được hắn có thể lôi kéo cường giả siêu cấp. Xem ra, bởi vì thiên phú của hắn quá mạnh mẽ, được thế lực lớn phái người tới bảo vệ!

- Vị trí đệ nhất thiên tài của Vương quốc Càn Nguyệt phải đổi chủ rồi sao?

Các tu sĩ kích động khó nhịn nổi. Ở trong các tu sĩ trẻ tuổi, Trác Tuấn Kiệt có thể nói là thần thoại của thế hệ, tồn tại vô địch trong cùng thế hệ!

Không nghĩ tới hắn không ngờ lại thất bại!

Hơn nữa bị đánh bại triệt để như vậy!

Trác Tuấn Kiệt chỉ vào Tần Quân một hồi lâu, nói không nên lời. Máu của hắn lại phun ngược ra.

- Người đâu! Mau đỡ Trác công tử xuống đi!

Trương lão vội vàng kêu lên. Bốn gã hạ nhân nhanh chóng đi lên khiêng Trác Tuấn Kiệt đi xuống. Bị Tần Quân toàn lực sử dụng Ngân Long Tru Hồn Thương đập một cái, cho dù không chết cũng phải tàn phế. Chỉ có điều pháp thuật ở thế giới này cao siêu. Có thương nặng nữa, chỉ cần thân thể cơ năng chưa có hoàn toàn phá hủy cũng có thể trị hết.

Thường Thiến Thiến chạy đến trước mặt Tần Quân đỡ lấy hắn, khiến cho đoàn người của Huyền Linh Tông đang lo lắng Trác Tuấn Kiệt, đồng thời không khỏi cảm thán. Nữ nhân lớn, không để lại nữa!

Trận luận bàn này khiến cho bọn họ tâm phục khẩu phục. Tuy rằng phong cách chiến đấu của Tần Quân quá thô bạo, nhưng nếu như hắn không sử dụng toàn lực, căn bản không có cách nào chiến thắng được Trác Tuấn Kiệt. Cho nên các đệ tử Huyền Linh Tông không oán hận Tần Quân, trái lại rất kính phục.

Sau khi Trác Tuấn Kiệt được khiêng xuống đi trị liệu, không ai còn dám khiêu chiến với Tần Quân nữa. Nếu như hắn là tu sĩ bình thường còn hoàn hảo. Nhưng hắn là Việt Vương. Hiện tại đi nhặt tiện nghi của hắn, tuyệt đối sẽ khiến cho hoàng thất phát ra lửa giận.

Hơn nữa Tần Quân đánh bại Trác Tuấn Kiệt, đã chứng minh được chính mình!

- Ngày hôm nay qua đi, danh tiếng của Việt Vương sẽ càng thêm vang dội!

- Đúng vậy. Sau này đệ nhất thiên tài sẽ không phải là Trác Tuấn Kiệt nữa!

- Ta thích phong cách chiến đấu của Việt Vương. Quá dã man!

- Thật ra ta rất hiếu kỳ, vừa rồi Việt Vương sử dụng chính là pháp thuật gì vậy?

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Nhưng lúc này ánh mắt bọn họ nhìn về phía Việt Vương hoàn toàn khác biệt. Lúc trước chỉ là kính phục những việc hắn làm gần đây. Nhưng bây giờ thực lực của bản thân hắn cũng nhận được sự chứng minh, khiến cho bọn họ không có lời nào để nói.

- Được rồi. Các vị, các vị tiếp tục đi. Ta sợ rằng không có cách nào chiến

đấu nữa. Trác huynh quá mạnh mẽ. Hiện tại ta chỉ có thể làm quần chúng.

Được Thường Thiến Thiến đỡ, Tần Quân nhìn các tu sĩ cười khổ nói. Các tu sĩ đều là phát ra tiếng cười vang với ý tốt.

Sau đó, các tu sĩ còn lại cũng không kìm chế được nhiệt huyết, đều nhảy ra khiêu chiến.

Tần Quân tìm một vị trí ngồi xuống. Thường Thiến Thiến hưng phấn nói không ngừng, ríu ra ríu rít giống như một con chim nhỏ.

Nam Ngọc Tâm và Đát Kỷ cũng đã đi tới. Hai nàng đều sử dụng ánh mắt khác thường nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

- Có thể yên tĩnh một hồi hay không? Ta mệt chết đi được! Ôi!

Tần Quân bất đắc dĩ nhìn Thường Thiến Thiến cầu xin. Thường Thiến Thiến nghe được nhất thời xin lỗi.

Nam Ngọc Tâm không mở miệng. Chỉ là ở trong lòng nàng, hình tượng của Tần Quân đã bị biểu hiện của hắn vừa rồi phá vỡ.

Đát Kỷ dường như có thâm ý nói:

- Công tử không hổ danh là người phúc lớn, pháp thuật như vậy cũng biết.

Mặc dù Đát Kỷ là Hóa Hư Cảnh cũng sẽ không có thuật kích thước như ý. Nhưng nàng từng nghe tiền bối trong tộc nói qua thuật biến hóa như vậy. Mạnh nhất chính là Pháp Thiên Tượng Địa. Có người nói nó đã vượt ra ngoài phạm trù pháp thuật, được gọi là thần thông!

Không biết, chừng như ý thuật thật ra và pháp hiện tượng thiên văn hơn là một bản chất, lực lượng tùy hình thể biến hóa biến hóa, chỉ có điều Tần Quân linh lực thấp, tối đa biến thành một trượng cao, và pháp hiện tượng thiên văn địa tiêu chuẩn chênh lệch quá xa.

Tây Du Ký từng có ghi chép:

- Hắn làm được tới mức vui vẻ. Nhảy cầu, đi ra ngoài động, cầm bảo bối ở trong tay, sử dụng một thần thông Pháp Thiên Tượng Địa, thắt lưng con

một cái, mở miệng kêu lên: “Dài ra!” Hắn cao vạn trượng, đầu giống như ngọn núi thái sơn, thắt lưng giống như dãy núi trùng điệp, mắt giống như tia chớp, miệng giống như chậu máu, răng giống như kiếm kích. Cây gậy trong tay hắn chọc thủng ba mươi ba tầng trời, đâm tới mười tám tầng địa ngục, khiến cho đám hổ báo sói trùng, đàn quái ở khắp núi, yêu vương bảy mươi hai động, đều phải dập đầu lễ bái, run rẩy, nơm nớp lo sợ tới hồn bay phách tán. Hắn thoáng chốc thu pháp tượng, còn biến hóa bảo bối thành một cái kim thuê, giấu ở trên vành tai. Động phủ hồi phục, các yêu vương các động đều tới tham dự.

Hắn chính là Tôn Ngộ Không sau khi học nghệ trở về, dương oai ở Hoa Quả Sơn.

Cao tới vạn trượng, có thể thấy được thực lực của Tôn Đại Thánh trâu bò tới mức nào. Đương nhiên Tây Du Ký cũng không thiếu tồn tại mạnh mẽ giống như hắn.

Người có Pháp Thiên Tượng Địa mạnh mẽ như Tôn Đại Thánh, ví dụ như Cộng Công của Nộ Chàng Bất Chu Sơn. Bất Chu Sơn cao bao nhiêu không cần phải nói nhiều. Nó nối thiên liền địa, hơn nữa còn là thiên địa lúc đầu!

Ở thời điểm Tần Quân đang suy nghĩ không ngừng, Thường Thiến Thiến lắc lắc hắn, mới khiến cho hắn giật mình tỉnh lại.

- Thế nào?

Tần Quân mê man hỏi.

- Hỏi ngươi đấy. Vừa rồi ngươi sử dụng chính là pháp thuật gì?

Thường Thiến Thiến bất mãn nói.

Nam Ngọc Tâm và Đát Kỷ cũng hiếu kỳ nhìn hắn. Khóe miệng hắn cong lên, làm bộ thần bí nói:

- Bí mật!

- Cắt!

Ba nàng đồng thời trợn trừng mắt. Chỉ có điều Tần Quân không muốn nói, các nàng cũng thể nào tiếp tục truy hỏi.

Yến hội tiếp tục tiến hành. Những tu sĩ không luận bàn, lại bắt đầu bàn luận về Tần Quân. Ngay cả Lư Huyền Phong cũng từng bưng rượu hướng về phía Tần Quân ăn mừng.

------oOo------

Chương 99: Dũng khí của thái tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian nhanh chóng trôi qua. Khi yến hội kết thúc, Tần Quân đã uống say không còn biết gì. Lại thêm tình trạng kiệt sức, nên sau khi bị thị nữ đỡ vào phòng ngủ, hắn ngả người vào giường liền ngủ.

Mà tin tức liên quan tới chuyện hắn đánh bại Trác Tuấn Kiệt dường như mọc cánh vậy, bắt đầu nhanh chóng lưu truyền. Trong một đêm, tin tức này đã truyền khắp Vương Đô. Ngày hôm sau, nó lại bắt đầu truyền bá về phía toàn quốc.

Thần thoại của thế hệ trẻ tuổi bị một vị hoàng tử duy nhất được phong vương bên trong vương quốc đánh bại!

Trác Tuấn Kiệt đã qua ba mươi tuổi. Tần Quân mới mười sáu tuổi. Thiên phú chênh lệch thế nào, đến heo cũng có thể hiểu rõ!

...

Sáng sớm ngày hôm sau, triều đình hoàng cung.

- Ha ha ha! Không hổ danh là con trai của trẫm, phát ra hùng uy của hoàng thất!

Càn Hoàng Đế cười đến toe tóe. Các tướng quân trong triều đình lại nịnh nọt chúc mừng.

Ngay cả thái sư Giả Tuân cũng vậy. Duy nhất chỉ có trấn quốc đại tướng

quân Nam Mãnh lộ ra vẻ mặt thâm trầm.

Ánh mắt hắn thường xuyên liếc nhìn về phía đại tướng mặc trang phục màu xanh lục phía sau. Đó không ngờ là Quan Vũ.

- Bệ hạ, dân gian hiện tại thịnh truyền Việt Vương có dũng khí của thái tổ!

Trầm Duyên cười ha hả nói. Hoạn quan ở triều đường bình thường không có quyền phát biểu. Nhưng thân phận của hắn đặc biệt, được Càn Hoàng Đế vô cùng yêu thích, nên không có ai dám chỉ trích.

- Dũng khí của thái tổ? Ha ha, truyền đi rất hay!

Càn Hoàng Đế càng thêm hài lòng.

Thái tổ hoàng đế của vương quốc Càn Nguyệt năm đó có thể lực dũng mãnh vô song. Chiến tranh, mỗi lần hắn đều xông lên phía trước, giống như Hạng Võ trong lịch sử địa cầu Hoa Hạ. Hơn mười năm trước, người mạnh nhất vương quốc Càn Nguyệt chính là Thái tổ hoàng đế!

Cười một hồi, Càn Hoàng Đế mới đưa ánh mắt nhìn về phía dưới, cuối cùng chăm chú vào Quan Vũ.

- Quan Vũ đã là tướng quân tam phẩm. Vừa lúc Ngọc Quan Thành không có tướng trấn thủ. Mời Quan tướng quân đi tới đó. Mười vạn tướng sĩ trong Ngọc Quan Thành đều thuộc về sự quản lý của Quan tướng quân!

Ầm!

Triều đình chấn động. Quan Vũ trực tiếp từ người vô danh tiểu tốt trở thành đại tướng nắm giữ mười vạn đại quân. Tốc độ tăng lên này có thể nói là tốt nhất từ trước tới nay!

- Bệ hạ! Đây chính là Ngọc Quan Thành và mười vạn tướng sĩ!

Nam Mãnh dẫn đầu nhảy ra biểu thị không phục.

- A? Quan tướng quân ở trong lúc hai nước quyết đấu lập được công lớn. Lẽ nào Nam ái khanh muốn không để ý tới phần công lao này?

Càn Hoàng Đế cười tủm tỉm hỏi.

- Hừ!

Quan Vũ hừ lạnh một tiếng. Khí thế Hóa Hư Cảnh ép tới mức các võ quan trong toàn triều đều có kích động muốn quỳ xuống. Hắn rất xảo diệu. Duy nhất chỉ có không để cho khí thế ép về phía Càn Hoàng Đế. Hắn vừa dương oai, cũng phải cho Càn Hoàng Đế mặt mũi.

Nam Mãnh còn cảm giác ngực bị búa tạ công kích, khí huyết cuồn cuộn, tâm tư hoảng hốt. Hắn không dám mở miệng phản bác nữa.

Các quan viên, tướng quân còn lại âm thầm chắt lưỡi. Đây vẫn là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy có người tại triều đường ép Nam Mãnh một đầu. Hơn nữa còn là phương thức bá đạo như vậy!

- Được rồi! Chuyện này cứ quyết định như vậy đi. Ngày mai Quan tướng quân liền lên đường đi tới Ngọc Quan Thành!

Càn Hoàng Đế giải quyết dứt khoát nói. Tất cả mọi người đồng thời kêu lên:

- Bệ hạ anh minh!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... kỳ vọng cao của Càn Hoàng Đế! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Ở yến hội thiên tài Càn Nguyệt lực ép thiên tài các lộ! Thu được 3000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng tám!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến Tần Quân đang mê man giật mình tỉnh giấc. Hắn theo phản xạ có điều kiện, từ trên giường ngồi dậy. Hắn khẩn trương nhìn bốn phía xung quanh. Sau khi nhìn qua một hồi lâu, hắn mới có thể tỉnh lại.

Nếu không có nguồn nhiệt linh lực mênh mông ở trong cơ thể, chắc hẳn hắn cũng không có ý thức được mình đã hoàn thành nhiệm vụ.

- Ta lại có thể rút thưởng?

Tần Quân gãi tóc mơ hồ hỏi.

- Đúng vậy!

Hệ thống thần thoại vẫn tiếc chữ như vàng đáp lại.

Nhận được câu trả lời của hệ thống, cảm giác buồn ngủ của Tần Quân, trong nháy mắt hoàn toàn không còn. Hắn xoa xoa hai tay nói:

- Hy vọng có thể rút được đồ tốt. Bắt đầu rút thưởng!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Túi càn khôn!

Hiên Viên Kiếm!

Quạt ba tiêu!

Theo thói quen Tần Quân bắt đầu nhắc tới những pháp khí trâu bò bên trong ký ức. Vào lúc này, Đát Kỷ bỗng nhiên đẩy cửa mà tiến vào.

- Công tử, nên rời giường rồi. Ngày mai nhị gia sẽ phải khởi hành đi tới Ngọc Quan Thành.

Đát Kỷ vào cửa liền nói. Bởi vì Tần Quân rất muốn tiến công chiếm đóng nàng, cho nên cho phép nàng tiến vào bất cứ lúc nào, không cần gõ cửa. Hiện tại Đát Kỷ đối với hắn cũng có một tia thiện cảm mơ hồ. Cho nên nàng cũng không để ý tới sự khác biệt nam nữ.

Đương nhiên nguyên nhân trọng yếu nhất là Đát Kỷ không phải là người, mà là yêu.

- Đinh! Rút lấy cái yếm của Đát Kỷ, sinh ra từ Phong Thần Diễn Nghĩa!

Thứ gì chứ?

Đát Kỷ...

Biểu tình của Tần Quân nhất thời ngưng đọng. Quan trọng nhất chính là hắn cảm giác trên tay xuất hiện thêm một thứ màu hồng nhạt, còn lưu lại hơi ấm.

Ông trời của ta ạ!

Tần Quân thiếu chút nữa thì bạo phát. Theo bản năng, hắn ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy gương mặt tuyệt mỹ của Đát Kỷ đang nhìn hắn. Hai mắt nàng muốn phun ra lửa.

- Ta...

Tần Quân muốn giải thích, lại không biết phải mở miệng như thế nào. Trò này đùa quá rồi!

Ngẫu nhiên rút thưởng không ngờ rút ra một thứ như thế?

- Công tử.

Đát Kỷ cười lạnh tiến gần về phía Tần Quân. Tần Quân khiếp sợ đến mức quấn chăn dựa vào tường, vẻ mặt kinh hoàng:

- Đát Kỷ, không phải như nàng nghĩ...

- Vậy vì sao ngươi còn đang nắm nó không buông?

- A... Cũng không thể ném...

-...

Tần Quân nắm chặt lấy cái yếm màu hồng nhạt trong tay, trên mặt tràn ngập vẻ sợ hãi. Đát Kỷ không có khả năng là nữ tử yếu đuối. Cường giả siêu cấp Hóa Hư Cảnh, có thể đùa chết hắn!

Một giây tiếp theo, bên trong Việt Vương Cung quanh quẩn tiếng hắn kêu thảm thiết thê lương. Tất cả hạ nhân đều có thể nghe được rõ ràng.

Bên trong một tòa biệt viện cách đó mấy trăm thước, Quan Vũ đang uống trà không khỏi mỉm cười:

- Công tử và Đát Kỷ thực sự là oan gia hoan hỉ.

Sau một nén hương, Tần Quân sưng mặt sưng mũi đi tới biệt viện của Quan Vũ. Đi theo phía sau hắn là Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, còn có hai người hầu bưng thức ăn.

------oOo------

Chương 100: Rút thưởng bùng nổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhị gia, ta tới tiễn ngươi!

Tần Quân cười ha ha nói, không để ý tới vẻ tươi cười trêu tức của Quan Vũ.

- Đa tạ công tử.

Quan Vũ đứng dậy chắp tay cười nói. Tần Quân để cho những thân tín như bọn họ gọi hắn là công tử. Như vậy nghe thân cận hơn Vương gia một chút.

Mặt Đát Kỷ không đổi sắc, tìm một vị trí ngồi xuống. Chỉ là khóe mắt của nàng khó có thể che giấu được ánh cười.

Tuy rằng rất xem thường loại hành vi xấu xa này của Tần Quân, nhưng ít nhất nói rõ Tần Quân thật sự mê luyến nàng. Nữ nhân nào không có một chút lòng hư vinh. Hơn nữa đối phương vẫn là người nàng có thiện cảm.

Sau đó Tần Quân bắt đầu hỏi thăm cảm giác của Quan Vũ trong buổi lên triều hôm nay. Ngày hôm nay vẫn là lần đầu tiên Quan Vũ lên triều.

Tuy rằng Tần Quân là Việt Vương, nhưng vẫn không có quyền lực được lên triều. Đối với điểm này, bản thân Tần Quân cũng cân nhắc không ra, phụ hoàng tiện nghi rốt cuộc có dụng ý gì?

Phong vương, không cho lên triều?

Về phần có phải là Càn Hoàng Đế quên hắn hay không, hắn căn bản không nghĩ tới.

Tuy rằng thân thể Càn Hoàng Đế dần dần trở nên kém đi, nhưng trí nhớ cũng không có suy yếu đến mức nhanh như vậy.

Quan Vũ không giấu diếm, nói sơ qua về tình hình lên triều ngày hôm nay một lần. Thời điểm nghe được Nam Mãnh bị hắn chấn áp, không dám nói lời nào, Tần Quân không nhịn được cười ha hả.

Thoải mái!

Ban đầu ở thời điểm tiền thân của Tần Quân bị cách chức, Nam Mãnh có thể nói là hóa thân làm chính nghĩa dùng ngòi bút làm vũ khí đối với hắn. Lão thất phu này không biết chân tướng của sự tình đã đánh Tần Quân vào vực sâu. Thù này không thể bảo là không sâu.

Đương nhiên rất có khả năng bởi vì hôn ước giữa Tần Quân và Nam Ngọc Tâm. Năm đó, thời điểm Nam Mãnh và Càn Hoàng Đế giao hẹn, Tần Quân và Nam Ngọc Tâm mới sinh ra. Bọn họ làm sao có thể ngờ được, sau khi lớn lên, Tần Quân không chịu được như thế.

- Nhị gia, chúng ta ăn cơm trước. Ngày mai ngươi sẽ phải đi tới Ngọc Quan Thành. Ngày hôm nay nên cố gắng giúp ta luyện một chút mới được!

Tần Quân hưng phấn nói. Quan Vũ nắm giữ mười vạn đại quân, điều này không thể nói là không có ý nghĩa sâu sắc đối với hắn.

Chỉ cần mức độ trung thành của Quan Vũ không kém hơn 0, sẽ không sợ hắn phản bội.

Hiện nay, mức độ trung thành của Quan Vũ đã đạt được chín mươi. Có thể thấy được ngày thường Tần Quân nịnh bợ đưa đến tác dụng không nhỏ.

Tục ngữ nói, kẻ sĩ chết vì người tri kỷ. Cái gọi là người tri kỷ, nhưng thật ra là người thưởng thức chính mình. Dựa theo Tần Quân hiểu là địa vị mình cao, vẫn thường xuyên khen mình, không có bệnh cái lông!

- Ha ha, không thành vấn đề. Hôm nay ta liền dạy công tử một chiêu sát kỹ!

Quan Vũ vuốt râu cười nói.

Sát kỹ?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên, cuối cùng cũng sẽ truyền tuyệt chiêu sao?

Trải qua ở chung lâu như vậy, hắn từng đi tìm Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển thỉnh giáo pháp thuật, nhưng bọn họ đều là yêu, đường đi khác nhau.

Mà Quan Vũ chỉ dạy hắn một bộ thương thuật vô danh.

Xem ra phải triệu hồi ra Thần Ma truyền thụ bản lãnh của mình, cũng là nhiệm vụ có độ khó cực cao.

...

Dự Vương Cung.

- Cái gì? Tần Quân không ngờ đánh bại Trác Tuấn Kiệt?

Tần Dự đang ở bên trong phòng tĩnh dưỡng, nghe được Huyết Đao Vương bẩm báo, cả kinh trực tiếp đứng lên.

Trác Tuấn Kiệt là nhân vật thế nào, hắn tất nhiên hiểu rõ ràng. Thiên tài trên Nhân Bảng, hắn còn xa mới có thể so sánh được.

Vứt bỏ thân phận, Trác Tuấn Kiệt là trăng sáng trên bầu trời, vậy hắn chỉ là ngôi sao làm nền. thiên phú giữa hai người chênh lệch khó có thể vượt quá.

- Đúng vậy, có người nói Việt Vương sử dụng trường thương nặng đến năm nghìn cân. Trên phố đang sôi nổi truyền đi rằng hắn có dũng khí của thái tổ.

Sắc mặt Huyết Đao Vương ngưng trọng nói. Hắn nghĩ, mình đối với Trác Tuấn Kiệt khó có phần thắng. Hiện tại xem ra Tần Quân hắn còn mạnh hơn. Nhất là pháp thuật ẩn nấp quỷ dị kia, khiến cho người ta khó lòng

phòng bị. Ở trong cuộc chiến sinh tử, đó tuyệt đối là trí mạng!

Tần Dự tức giận đến mức lồng ngực lên xuống không ngừng. Cuối cùng hắn vẫn ngồi xuống. Bàn tay phải đặt ở mặt bàn đã nắm chặt thành quyền.

- Ngày mai Quan Vũ sẽ rời khỏi đây. Trong thời gian nửa tháng còn lại, chúng ta phải diệt trừ Tần Quân!

Ánh mắt Tần Dự lóe lên nói. Vũ hội Nam Trác Tiềm Long vô cùng cấp bách. Hắn mặc dù không có lòng tin đạt được thứ hạng tốt nhất, nhưng tuyệt đối không thể tha thứ cho việc trong hoàng thất có người mạnh mẽ hơn hắn xuất hiện.

Huyết Đao Vương khổ sở nói:

- Việt Vương gần đây vẫn luôn ở trong cung luyện thương, muốn hạ thủ quá khó khăn. Hơn nữa bản thân hắn cũng có thực lực Trúc Cơ Cảnh vô địch.

Trác Tuấn Kiệt đại biểu cho tồn tại Trúc Cơ Cảnh mạnh nhất.

Đánh bại hắn, Tần Quân tất nhiên xứng với danh hiệu này. Đương nhiên Huyết Đao Vương là cố ý nâng Tần Quân lên. Trong lòng hắn không muốn chiến đấu cùng Tần Quân.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, bất kể lấy cái gì, trước mắt, Tần Dự cũng không phải là đối thủ của Tần Quân.

- Trúc Cơ Cảnh mà thôi. Lẽ nào hắn đánh thắng được Kim Đan Cảnh?

Tần Dự xem thường nói.

Ở dưới sự dẫn đường của một nhóm cấm vệ quân, Quan Vũ rời khỏi Vương Đô. Tin tức truyền đi rất nhanh, tất cả mọi người biết vị quan thần tướng trong giây lát chém chết Tiêu Bắc Long sắp đi trấn thủ Ngọc Quan Thành, thống lĩnh mười vạn binh sĩ.

Số tướng quân, thống lãnh binh vượt quá số nà của Quan Vũ không chỉ năm ngón tay.

Bởi vì tổng binh lực của vương quốc Càn Nguyệt cũng không đến trăm vạn.

Chỉ cần biểu hiện của Quan Vũ ở Ngọc Quan Thành không quá tệ, sau này tuyệt đối có thể có địa vị ngang nhau cùng Nam Mãnh. Chỉ có điều lấy thực lực của Quan Vũ, rất khó xuất hiện sai lầm quá lớn. Một mình hắn tương đương với trăm vạn đại quân.

Sau khi Quan Vũ rời đi, Tần Quân vẫn đóng cửa không ra, chìm đắm ở trong sát kỹ Quan Vũ truyền thụ trong ngày cuối cùng, tên là Sát Na Phương Hoa.

Cái gọi là Sát Na Phương Hoa, thật ra lại là một chiêu đâm thẳng. Chỉ có điều ở trong nháy mắt khi đâm ra, sẽ bắn ra ánh sáng linh lực, sau đó lấy một loại tốc độ vượt qua cực hạn cho kẻ địch một đòn trí mạng.

Nghe thì đơn giản, nhưng khi luyện rất khó khăn.

Linh lực nén đến mức tận cùng, nổ mạnh sinh ra cường quang. Đồng thời còn được đẩy mạnh tốc độ thân thể chạy nước rút, đâm ra nhìn như rất nhẹ nhàng, nhưng ở trong lúc chiến đấu, tất cả phải hoàn thành ở bên trong nửa giây. Độ khó lớn đến mức khiến cho tu sĩ tầm thường khó có thể tưởng tượng được.

------oOo------

Chương 101: Hoàng triều Nam Trác

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi yến hội thiên tài đã kết thúc, thế lực khắp nơi đều rời khỏi Vương Đô. Trước khi đi, Thường Thiến Thiến dẫn theo đoàn người của Huyền Linh Tông cố ý tới bái biệt Tần Quân. Đối với điều này, thái độ của Tần Quân cũng rất hữu hảo. Mặc dù đối mặt với Trác Tuấn Kiệt lòng tin bị tổn thương nặng nề, hắn cũng không có bỏ đá xuống giếng, khiến cho đoàn người của Huyền Linh Tông phát sinh thiện cảm đối với hắn.

Ngày thứ ba sau khi Quan Vũ rời khỏi đó, Trầm Duyên lại đi tới Việt Vương Cung.

- Điện hạ, hơn hai mươi ngày sau, hoàng triều Nam Trác sẽ tiến hành vũ hội Tiềm Long. Vũ hội Tiềm Long cứ ba năm một lần, là cơ hội tuyệt hảo để tu sĩ các vương quốc bái nhập tông môn của hoàng triều Nam Trác. Trong quá trình vũ hội nếu như biểu hiện xuất sắc, rất có khả năng sẽ được tông môn của hoàng triều Nam Trác chiêu nạp, tiến vào danh sách một trăm người đứng đầu, còn có thể tùy ý lựa chọn tiến vào một trong bảy đại tông môn mạnh nhất của hoàng triều!

Trầm Duyên ý vị thâm trường nói. Ngoài mặt Tần Quân rất bình tĩnh, nhưng trong lòng lại là vô cùng sục sôi.

Đây chính là cơ hội cá chép nhảy long môn, dùng chân nghĩ cũng hiểu được nội tình của tông môn hoàng triều khẳng định khủng khiếp.

Hơn mười vương quốc tập chung vào một chỗ, mới có khả năng so sánh với lãnh thổ của hoàng triều, mới có thực lực chống lại.

Lại thêm nhiệm vụ được Du Phượng Hoàng kích phát ra, Tần Quân tất nhiên phải tham gia. Nếu như biểu hiện tốt, có thể thu được hai mươi vạn giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

- Trầm công công, vũ hội Tiềm Long có hạn chế số người hay không?

Tần Quân không nhịn được hỏi.

- Gần như không. Chỉ cần có thể tiến vào hoàng triều Nam Trác, liền có thể báo danh.

Trầm Duyên cười nói, nhưng Tần Quân lại là nghe được một tia manh mối.

Chỉ cần!

Thân là hoàng tử của vương quốc, Tần Quân tất nhiên có thể đi vào hoàng triều Nam Trác. Nhưng đối với tu sĩ bình thường khác lại không giống như vậy. Khẳng định có rất nhiều phiền phức.

Chỉ có điều, những điều này thì có liên quan gì đến Tần Quân?

Loại bỏ tạp niệm, Tần Quân tiếp tục hỏi:

- Khi nào xuất phát?

- Mười ngày sau, điện hạ và Ngũ điện hạ, tứ điện hạ sẽ xuất phát, do cấm hộ vệ đưa đi, Giả thái sư dẫn đường.

Trầm Duyên đáp lại. Làm vương quốc một phương tiến vào hoàng triều, khẳng định phải phái đại thần đi thăm viếng. Bằng không chính là thất lễ.

- Ta có thể dẫn thủ hạ đi theo không?

- Đương nhiên có thể. Nhưng trong thời điểm vũ hội, bọn họ chỉ có thể ở bên ngoài chờ đợi.

- Được rồi!

Tần Quân gật đầu. Có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đi theo, hắn cũng bớt lo lắng.

Hắn không ngốc. Trên đường đi, Tần Dự khẳng định sẽ phái người tới tập kích hắn. Đây lại là cơ hội ngàn năm một thuở.

Cũng may Tần Dự cũng không biết con át chủ bài thật sự của hắn.

Sau đó hai người hàn huyên một hồi, Trầm Duyên liền từ biệt rời đi. Tần Quân xoay người liền bắt đầu tiếp tục luyện thương. Hắn muốn học được Sát Na Phương Hoa trước khi vũ hội Tiềm Long!

Đến lúc đó, không có khả năng nhờ tới thủ hạ, mà là bản lĩnh thật sự của mình!

- Ầm...

Một thương đâm ra, tia sáng lập lòe. Không khí bị Ngân Long Tru Hồn Thương đâm vào, đột ngột nổ tung, phát sinh tiếng nổ vang khiến màng tai cảm thấy đau đớn.

...

Mười ngày vội vàng trôi qua. Tần Quân không đi ra khỏi Việt Vương Cung, cả ngày luyện thương, khiến cho Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển không khỏi tán thưởng sự chăm chỉ của hắn.

Dựa theo giao hẹn, Tần Quân sửa sang xong hành lý liền dẫn theo Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đi ra khỏi Việt Vương Cung, đến tập hợp ở phía trước hoàng cung.

Khổ luyện thương thuật mười ngày, lại thêm phương pháp thổ nạp Tiên Thiên do Hạo Thiên Khuyển dạy, lực lượng của Tần Quân trực tiếp tăng lên gấp bội. Tinh khí thần toàn thân hắn dường như lột xác, hai mắt lấp lánh có thần, giống như có giấu tinh không mênh mông.

- Đát Kỷ, các nàng có hiểu biết gì đối với hoàng triều Nam Trác hay không?

Tần Quân vừa đi, vừa nhìn về phía Đát Kỷ hỏi. Tuy rằng Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển là do hệ thống thần thoại triệu hồi ra tới, nhưng bọn họ cũng có ký ức thuộc về thế giới này, tương đương với dân thổ cư. Chỉ là nhân vật đặt ra bị thay thế.

Đát Kỷ đáp lại:

- Có người nói hoàng triều Nam Trác cường giả như mây. Cường giả Hóa Hư Cảnh ở chỗ của bọn họ cũng không tính là lời đồn đại. Có người nói bên trong hoàng triều Nam Trác còn có cường giả vượt qua Hóa Hư Cảnh.

Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh không khỏi kiêu ngạo ngẩng đầu lên. Nó vẫn không tiết lộ với Đát Kỷ về thực lực chân chính của mình. Dĩ nhiên không phải bởi vì nó giấu mình, mà là xem thường khoe khoang.

- A? Sau Hóa Hư Cảnh là cái gì?

Tần Quân giả vờ hỏi, phối hợp với Hạo Thiên Khuyển giả vờ giấu mình.

- Địa Tiên Cảnh.

Trên mặt Đát Kỷ lộ ra vẻ hướng tới.

- Bốn nước lấy...

Tần Quân nông nổi nói một câu từ ngữ kinh điển nào đó kiếp trước, khiến cho Đát Kỷ không nghĩ ra. Nàng luôn cảm thấy Tần Quân hình như đang cười nhạo nàng.

- Hừ, chuyện lần trước ngươi trộm đồ của ta... vẫn chưa xong đâu!

Đát Kỷ hừ lạnh nói.

Vẻ mặt tươi cười của Tần Quân nhất thời bị xấu hổ thay thế. Trời ạ, thế nào còn nắm lấy không tha!

Hắn cũng thật sự không ngờ được rút thưởng sẽ rút ra thứ như vậy. Nhưng hệ thống thần thoại cũng nói là rút thưởng ngẫu nhiên!

Ừ! Ngẫu nhiên!

Hệ thống chết tiệt!

Đây tuyệt đối là chỗ bẩn trong nhân sinh. Chỉ có điều nói đi thì phải có nói lại. Nhiệt độ của cái yếm đó đến nay vẫn khiến cho hắn khó có thể quên được. Còn có một mùi thơm làm cho lòng người say mê.

Phi!

Biến thái đáng chết!

Trong lòng Tần Quân không ngừng nôn ọe đối với hệ thống thần thoại. Nhưng đối mặt với vẻ mặt trêu tức của Đát Kỷ, con ngươi của hắn đảo một vòng, lại giống trước đây mặt không đổi sắc. Đát Kỷ bây giờ có thể lấy chuyện này tới nói đùa, biểu thị nàng đã bị hắn hấp dẫn!

- Hắc hắc, nếu không nàng lấy đồ kia ra trả lại cho ta?

Tần Quân giả vờ thỉnh cầu nói. Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh không khỏi lắc đầu. Đôi bên ân ái có thể chú ý một chút tới con chó độc thân đang đi ở bên cạnh hay không!

- Tiểu công tử trầm mê thứ đồ chơi kia, ta sợ ngươi ăn không tiêu.

Đát Kỷ sử dụng ngón trỏ phải đẩy cằm của Tần Quân lên, cười quyến rũ nói. Âm thanh mềm mại ỏn ẻn khiến cho Tần Quân nghe được chỉ cảm thấy dưới bụng có một ngọn lửa chợt vọt lên.

Những lời này có nghĩa đặc biệt nào khác sao...

Bình tĩnh!

Thua người không thể thua khí thế!

------oOo------

Chương 102: Buổi chiều đầu tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngôn từ chính nghĩa nói:

- Được rồi, đừng làm loạn nữa. Xe ngựa đã sắp đến hoàng cung!

Quả thực là như vậy. Phía trước đó là cửa lớn của hoàng cung. Lúc này một nhóm cấm vệ đang xếp thành hàng chờ. Giả Tuân, Tần Dự, cùng với tứ hoàng tử Tần Vân đang nói chuyện với nhau. Bên cạnh còn đám tùy từng của mỗi người bọn họ đang đứng. Tần Dự cũng dẫn theo Huyết Đao Vương đi cùng.

Mặc dù tướng mạo của tứ hoàng tử Tần Vân không tuấn tú bằng Tần Quân và Tần Dự, nhưng người cao ngựa lớn. Có người nói gần đây hắn đã đột phá Luyện Khí Cảnh tầng tám. Tần Dự cũng đột phá Trúc Cơ Cảnh. Trong thời gian hơn một tháng ngắn ngủi, hai người đã nuốt bao nhiêu linh dược, người bình thường khó có thể tưởng tượng được.

- Tam hoàng huynh!

Tần Vân vừa nhìn thấy Tần Quân liền phất tay kêu lên. Hai người khi còn bé, quan hệ vẫn rất tốt. Trước đây tuổi tác xấp xỉ nhau, cho nên như hình với bóng. Nhưng từ sau khi bắt đầu Luyện Khí, quan hệ của hai người mới có thể trở nên bất hòa.

Thiên nga làm sao có thể thông đồng làm bậy với chim yến tước?

- Tứ hoàng đệ khỏe chứ.

Tần Quân không mặn không lạt gật đầu. Về phần Tần Dự, hắn trực tiếp không nhìn tới. Hắn nhìn về phía thái sư Giả Tuân hành lễ nói:

- Chào Giả thái sư, đã khiến cho ngài phải đợi lâu.

Tuy rằng hắn đối với Giả Tuân thiện cảm có hạn, nhưng không thể không nói, khả năng trị thế của Giả Tuân quả thực lợi hại. Bằng không vương quốc Càn Nguyệt cũng không vượt qua nổi kế hoạch chinh chiến trong hơn mười năm của Càn Hoàng Đế.

Một vương quốc muốn chinh chiến khắp nơi, lương thực, tài nguyên v.v trong nước cũng phải đầy đủ. Những thứ này lại phải dựa vào bách tính lao động tay chân. Cho nên quốc thái dân an mới là nền tàng để trở thành cường quốc.

- Việt Vương lễ độ. Nếu tất cả mọi người đến đông đủ, vậy chúng ta nên xuất phát thôi. Lên xe.

Giả Tuân thở dài cười nói. Bên cạnh có bốn chiếc xe ngựa đẹp đẽ quý giá. Làm hoàng thất của vương quốc, bọn họ tất nhiên không có khả năng đi bộ đến. Giả Tuân cũng là thân phận thái sư. Cho nên bốn người mỗi người một chiếc xe ngựa.

Tần Quân trực tiếp chọn chiếc xe ngựa đi cuối cùng. Hắn lôi kéo tay Đát Kỷ liền đi tới. Hạo Thiên Khuyển điên cuồng theo ở phía sau.

- Hừ! Đi tham gia vũ hội Tiềm Long còn dẫn nữ nhân. Đúng là bùn loãng không trát nổi tường!

Tần Dự hừ lạnh nói. Tần Vân bên cạnh thật ra lại si mê nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ. Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt thế hại nước hại dân khiến cho hắn mất hồn mất vía.

Tuy rằng Tần Dự có nghe nói qua một ít lời đồn liên quan đến Đát Kỷ, nhưng hắn cũng không tin Đát Kỷ thật sự lợi hại như vậy. Theo hắn thấy,

người giết Hạ Hầu Ân nhất định là Quan Vũ. Mối sỉ nhục trước đó ở khách sạn Lạc Nhai, cũng là do Tần Quân cố ý an bài.

Càng nghĩ càng hận hắn phất tay áo đi tới chiếc xe ngựa phía trước nhất. Huyết Đao Vương theo sát bên cạnh hắn.

Giả Tuân không khỏi nhíu mày. Theo lý mà nói, hắn chắc hẳn là ngồi xe ngựa đầu tiên. Dù sao hắn ở bên trong vương quốc đạo cao vọng trọng. Cho nên khi nhìn thấy Tần Dự giành trước chiếm lấy chiếc xe ngựa đi đầu tiên, trong lòng hắn nhất thời sinh ra cảm giác không vui.

Tần Quân không để ý chút nào tới ánh mắt khác thường của các cấm vệ quân. Hắn kéo Đát Kỷ vào bên trong buồng xe. Hạo Thiên Khuyển lại ghé vào tấm ván gỗ ở bên ngoài thùng xe. Thân là yêu vương, nó cũng lười biếng.

Đội ngũ bắt đầu đi tới. Tổng cộng năm mươi cấm vệ, bảo vệ bốn chiếc xe ngựa, trùng trùng điệp điệp chạy về cửa thành hướng đông, dẫn tới bách tính dọc đường bàn luận ầm ĩ.

- Cấm vệ của hoàng cung. Bên trong bốn chiếc xe ngựa nhất định là nhân vật lớn!

- Có người nói dường như là muốn tham gia vũ hội Tiềm Long gì đó...

- Ta cũng đã nghe nói qua. Nghe nói là hoàng triều Nam Trác tổ chức vũ hội, chuyên môn lựa chọn thiên tài.

- Hoàng triều Nam Trác? Cũng là minh hữu của vương quốc chúng ta sao?

- Suy nghĩ nhiều rồi. Vương quốc Càn Nguyệt chúng ta làm chó cho đối phương cũng không được!

Danh tiếng của hoàng triều Nam Trác cũng dần dần bắt đầu được truyền bá. Vũ hội Tiềm Long ba năm tổ chức một lần. Hoàng thất đã hai mươi năm không có tham gia. Bởi vì Càn Hoàng Đế lớn tuổi mới có con. Thành viên hoàng gia của thế hệ trước lại truy đuổi danh lợi, không có tham gia.

Thế lực của ba đại tông môn và những gia tộc khác cũng sẽ phái người đi tham gia, chỉ có điều rất ít. Bởi vì người tùy tiện tham gia vũ hội Tiềm

Long là sẽ chết!

Tin tức Việt Vương, tứ hoàng tử, ngũ hoàng tử đi tới hoàng triều Nam Trác tham gia vũ hội Tiềm Long lan truyền nhanh chóng. Tin tức càng ầm ĩ càng lớn. Rõ ràng là người có tâm đang ở phía sau thúc đẩy. Nếu như ba người Tần Quân thất bại, điều này đối với hoàng thất chính là một cái tát vang dội.

Hoàng cung, Càn Chân Điện.

- Bọn họ đã xuất phát sao?

Càn Hoàng Đế vừa xử lí công vụ, vừa tùy ý hỏi.

Đứng ở trước mặt hắn là tổng quản hoàng cung Trầm Duyên. Hắn khom lưng cười nói:

- Chắc hẳn đã ra khỏi cửa thành.

- Ngươi nói, trẫm làm như vậy có thể quá tàn khốc hay không?

Càn Hoàng Đế lại chuyển đề tài, có chút bất đắc dĩ hỏi.

Trầm Duyên không khỏi nheo mắt lại, khẽ cười nói:

- Bệ hạ, ngài chọn chính là người đứng đầu vương quốc, tất nhiên không thể mềm lòng. Trước đây thái tổ cũng không có mềm lòng.

Nhắc tới thái tổ, Càn Hoàng Đế không khỏi trầm mặc.

Một lúc lâu, hắn mới phất tay nói:

- Đi xuống đi. Tin tức liên quan tới vũ hội Tiềm Long, tiếp tục truyền bá. Hi vọng vũ hội lần này có thể tuyển chọn ra người thích hợp.

- Vâng.

Trầm Duyên cung kính cúi đầu, sau đó lặng lẽ không một tiếng động lui lại.

...

Mặt trời lặn ở ngọn núi phía tây.

Đám người Tần Quân đã tiến vào dãy núi, mắt thấy sắc trời dần dần tối đen, không thích hợp để tiếp tục chạy đi, đội ngũ liền ngừng lại. Bộ phận cấm vệ bắt đầu tìm củi đốt lửa.

Ngồi ở trên bàn đạp xe ngựa, Tần Quân không khỏi cảm thán. Địa cầu mặc dù không có tu tiên, nhưng khoa học kỹ thuật cũng cường đại. Chí ít cảnh tượng giống như bây giờ, không đến mức khô khan như vậy.

Nếu buồn chán, vậy luyện thương!

Nghĩ tới đây, Tần Quân đứng dậy, đi tới bãi đất trống không người lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương múa, dẫn tới đám người Tần Dự liến mắt nhìn.

- Cây thương kia thật sự nặng năm nghìn cân sao?

Tần Vân chắt lưỡi hỏi, nghe thấy tiếng gió thổi khi Tần Quân vung thương, có thể cảm nhận được trọng lượng khủng khiếp này.

Tần Dự hừ lạnh một tiếng, nhưng không mở miệng. Hắn vẫn tự hiểu lấy mình. Nếu như hiện tại oán hận Tần Quân, đợi lát nữa Tần Quân sẽ bảo hắn thử ra tay. Vậy thì bi kịch!

------oOo------

Chương 103: Thương Kỳ Vương Lang (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giả Tuân cũng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Thật không nghĩ tới Tần Quân thật sự có một mặt uy vũ như vậy.

Màn đêm dần dần hạ xuống. Đội ngũ chia làm ba nhóm. Tần Quân và Giả Tuân vây quanh một đống lửa. Tần Dự và Tần Vân lại tách nhau ra. Cấm vệ lại ngồi ở phía ngoài, thời khắc cảnh giác với hoàn cảnh chung quanh.

Tần Quân tự mình ăn thịt quay, hoàn toàn không có ý nghĩ đến gần Giả Tuân.

Mới ra ngoài Vương Đô ngày đầu tiên, sẽ không có nguy hiểm.

Ôm loại ý niệm này, Tần Quân biểu hiện ra rất bình tĩnh.

Ngược lại là Tần Dự và Tần Vân có chút khẩn trương. Hai người vẫn là lần đầu tiên đi ra khỏi Vương Đô. Hơn nữa còn là ngủ ngoài trời nơi hoang dã, tất nhiên sẽ khẩn trương.

Phần lớn lãnh thổ của vương quốc Càn Nguyệt cũng không bị Nhân tộc chiếm lĩnh. Yêu thú tồn tại nhìn mãi quen mắt. Tình huống như vậy ở các vương quốc khác cũng vậy. Thậm chí có lúc còn có thể phát sinh sự kiện có thú triều tập kích thành trì.

Bóng đêm âm u tĩnh mịch. Sau khi ăn bữa cơm tối đơn giản xong, mọi người bắt đầu nghỉ ngơi. Tần Quân lại để cho Đát Kỷ quay về bên trong buồng xe ngủ. Hắn và Hạo Thiên Khuyển lại dựa ở bên ngoài thùng xe.

- Đêm nay thế nào không ba hoa?

Đát Kỷ trêu tức hỏi.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Bây giờ là thời kỳ đặc biệt. Không chỉ phải phòng yêu thú, còn phải phòng người đấy.

Lời là nói như vậy, nhưng Đát Kỷ vẫn rất cảm động. Làm gì có hoàng tử nào lại để cho thủ hạ ngủ trong thùng xe, bản thân mình lại canh giữ ở bên ngoài?

Nhưng Tần Quân rất chấp nhất, Đát Kỷ cũng không rụt rè nữa.

Thời gian yên tĩnh trôi đi.

Trên bầu trời đêm, các vì sao càng phát sáng rực rỡ.

- Ngao ô...

Không biết là khi nào, đột nhiên vang lên một tiếng sói tru, tất cả mọi người khiếp sợ đến mức từ ngủ mơ giật mình tỉnh lại.

Tần Quân đứng ở trên bàn đạp nhìn về bốn phía xung quanh. Tiếng sói tru vừa rồi có tính đè ép rất lớn. Mặc dù là Trúc Cơ Cảnh tầng tám hắn cũng cảm thấy tim mình đập có chút nhanh.

Trời ạ!

Mới ra ngoài đã gặp phải yêu thú cường đại sao?

Tim Tần Quân cũng muốn phồng to hơn. Nhưng hắn hoàn toàn không khẩn trương. Hạo Thiên Khuyển vẫn nằm ở trên mặt đất, bên chân hắn. Nó hơi híp mắt lại, rõ ràng cũng không để ý.

Bên trong buồng xe, Đát Kỷ không đi ra, ngược lại làm cho Tần Quân càng yên tâm hơn. Có hai vị bảo tiêu siêu cấp ở bên cạnh, thần tới giết thần yêu tới giết yêu!

Đám người Tần Dự lại khác. Mỗi một người bọn họ đều rút vũ khí ra, khẩn trương không thôi.

Các cấm vệ còn bao vây xung quanh bọn họ, để tránh cho nguy hiểm đột nhiên hạ xuống.

- Ngao ô...

Tiếng sói tru lại vang lên lần nữa. So với âm thanh vừa rồi, rõ ràng lớn hơn nhiều, hơn nữa đã tiến gần về phía bọn họ.

- Tất cả cấm vệ, chuẩn bị chiến đấu.

Đội trưởng đội cấm vệ trầm giọng quát, hắn nắm giữ tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm, là tồn tại cao trong cấm vệ quân.

Nắm giữ tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng hai, Giả Tuân cũng không có biểu hiện quá khẩn trương. Hắn nhìn ba người Tần Quân khẽ cười nói:

- Ba vị điện hạ không cần lo lắng. Ở đây cách Vương Đô chỉ có mấy chục dặm. Yêu thú gần đây cũng sẽ không quá mạnh mẽ.

Tần Quân không khỏi bĩu môi. Trúc Cơ Cảnh tầng tám ta đây còn cảm giác tim đập nhanh. Ngươi lại nói không mạnh?

Dù sao có cấm vệ chống đỡ, Tần Quân cũng vui vẻ được thanh nhàn.

Rất nhanh, trên mặt đất bắt đầu có chút rung động. Rõ ràng có một quái vật khổng lồ đang đến gần. Cỗ yêu khí khiếp người quậy đến mức lá cây xung quanh đều đang lay động.

Tần Dự và Tần Vân khẩn trương trốn ở phía sau đám hộ vệ. Tần Quân nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi lắc đầu. Quả nhiên là đóa hoa trong nhà ấm. Mới thế này đã kinh sợ như vậy, bọn họ còn muốn tham gia vũ hội Tiềm Long nữa sao?

- Không nghĩ tới gần đây không ngờ xuất hiện một tiểu Lang Yêu vừa ngưng kết yêu đan.

Hạo Thiên Khuyển ghé vào bên chân Tần Quân cảm thán nói. Yêu thú ngưng kết yêu đan chính là tồn tại Kim Đan Cảnh. Nhân loại ngưng kết chính là Kim Đan. Để cho tiện, nhân loại cũng gọi yêu thú Yêu Đan Cảnh là Kim Đan Cảnh.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Cuối cùng có thể quét quái thăng cấp sao?

- Hạo Thiên Khuyển, con tiểu Lang Yêu kia ngươi không quen biết đi. Ta có thể giết không?

Tần Quân cười hắc hắc nói.

- Có thể.

Hạo Thiên Khuyển liếc mắt nhìn Tần Quân một cái nói. Bên trong Yêu tộc lại không đoàn kết. Trình độ chém giết nhân loại còn muốn thảm khốc hơn. Có người nói, trước đây thật lâu, mảnh thế giới này bị Yêu tộc thống trị. Nhưng bởi vì không đoàn kết, mới bị Nhân tộc tập kích ngược.

Nhận được câu trả lời thuyết phục của Hạo Thiên Khuyển, Tần Quân không khỏi mong đợi.

Nếu như trên đường có thể không ngừng gặp phải yêu thú, nói không chừng trước khi tới vũ hội Tiềm Long, trước hắn có thể đột phá Kim Đan Cảnh. Vừa nghĩ như thế, hắn vẫn có một chút kích động.

Ầm...

Một vị quái vật khổng lồ tối tăm phá hủy cây cối, xuyên ra. Tất cả cấm vệ khiếp sợ đến mức toàn thân run lên. Ánh mắt bọn họ vừa rơi xuống ở trên thân đối phương, nhất thời đều hít vào một hơi khí lạnh.

Đây là một con sói lớn màu xám vai cao ba thước, chiều cao còn đạt được năm thước, bên ngoài thân máu tươi đầm đìa. Thậm chí không ít phần lông đã bị lôi điện đốt cháy trụi lủi, khiến người ta một loại cảm giác thê lương. Nhất là hai mắt nó, đặc biệt là một màu đỏ tươi. Mắt chảy ra làm cho lòng người lạnh giá.

Uy thế của Yêu Đan Cảnh ép tới tim tất cả mọi người đập nhanh không dừng.

Ở đây ngoại trừ Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ra, không có ai vượt quá Kim Đan Cảnh. Sở dĩ không phái tu sĩ Kim Đan Cảnh, một là để cho bọn họ rèn luyện, hai là tu sĩ Kim Đan Cảnh vốn rất hiếm hoi. Mỗi người đều có chức trách của mình.

- Bao vây quanh nó! Đừng để cho nó tổn thương ba vị điện hạ!

Giả Tuân vội vàng kêu lên. Năm mươi cấm vệ nhanh chóng bao vây xung quanh yêu lang màu xám. Thủ hạ của Tần Dự và Tần Vân cũng vậy. Nhưng nếu bọn họ không giết được con yêu lang màu xám này, tuyệt đối sẽ làm cho cấm vệ quân hoàn toàn chết sạch. Đến lúc đó, con đường phía sau lại càng thêm khó khăn.

- Ngao ô...

Yêu lang màu xám ngửa đầu hét dài. Ngay sau đó nó nhún người nhảy lên một cái, giống như tảng đá lớn đập về phía Tần Dự.

Chà chà, nhân phẩm quá xấu. Ngay cả yêu thú cũng chăm chú nhìn tới hắn đầu tiên!

Trong đầu Tần Quân tràn ngập ác ý nghĩ. Lúc này, Đát Kỷ cũng từ bên trong buồng xe đi ra. Nàng trực tiếp ngồi ở bên cạnh Tần Quân, có phần hứng thú nói:

- Con tiểu yêu lang này lại có huyết mạch của Thương Kỳ Vương Lang.

------oOo------

Chương 104: Thương Kỳ Vương Lang (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Kỳ Vương Lang?

Tên rất trâu bò!

Nhìn thấy được sự nghi ngờ trong mắt của Tần Quân, Đát Kỷ giới thiệu:

- Thương Kỳ Vương Lang chính là một yêu loại tồn tại từ xa xưa kéo dài tới nay, đã từng có một thời cực mạnh, chỉ có điều bây giờ đã xuống dốc. Con tiểu yêu làng tuy rằng huyết mạch không thuần khiết, nhưng có lẽ có một ngày sẽ lột xác trở thành Thương Kỳ Vương Lang chân chính.

- Cắt. Ở trước mặt Thiên Cẩu tộc, Thương Kỳ Vương Lang căn bản không đáng nhắc tới.

Hạo Thiên Khuyển xem thường nói.

- Vĩ đại nhất chính là Thiên Hồ tộc!

Đát Kỷ đắc ý nói theo, khiến cho Tần Quân không khỏi bĩu môi. Ta không phải nhằm vào một người nào đó trong các ngươi. Là hai người các ngươi, ở trước mặt Nhân tộc mạnh nhất, chủng tộc các ngươi tính là cái lông gì!

Cùng lúc đó, Huyết Đao Vương tận trung với cương vị công tác bảo vệ Tần Dự. Đáng tiếc đối mặt với yêu lang màu xám phát cuồng, Huyết Đao

Vương hoàn toàn bị nghiền ép. Nếu không phải có những cấm vệ khác chia sẻ thù hận, người này chắc hẳn không kiên trì được năm giây.

- Ngao...

Yêu lang màu xám vung vẩy hai lang trảo, một trảo hạ xuống. Bùn đất bay ngang. Cấm vệ bị đập cho trực tiếp thổ huyết bay ngược lại.

Vô số pháp thuật rọi sáng quang cảnh u ám. Tất cả đều rơi vào trên thân của con yêu lang màu xám, nhưng cũng không tạo thành tổn thương đối với nó, trái lại khiến cho nó càng thêm cuồng bạo.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Chỉ thấy con yêu lang màu xám này bỗng nhiên phun ra ánh sáng màu đỏ, giống như cột ánh sáng trực tiếp đánh một cấm vệ thành thịt nát. Hình ảnh cực kỳ tanh mùi máu, khiến cho người ta muốn nôn ọe.

- Đáng giận. Yêu thú Kim Đan Cảnh ở gần Vương Đô đều đã bị Nam Mãnh thanh trừ. Nhưng không nghĩ tới lại gặp phải một con Lang Yêu vừa đột phá Kim Đan Cảnh, xuất sư bất lợi. Ôi!

Giả Tuân nhìn yêu lang màu xám xông tới với thế không thể đỡ, cảm thán nói. Ông trời có đức hiếu sinh. Nhân tộc tuy là bá chủ, nhưng cũng sẽ không tàn sát yêu thú hầu như không còn. Hơn nữa yêu thú không những là thực vật của Nhân tộc, máu thịt toàn thân của chúng đối với tu sĩ Nhân tộc cũng có chỗ cực kỳ hữu dụng. Cho nên các vương quốc đều sẽ cố gắng khống chế số lượng yêu thú.

Cũng không để cho chúng bị diệt chủng. Nhưng cũng không thể để chúng nhiều tới mức mang lại tai họa cho dân trong thành.

Đương nhiên yêu thú không phải là ngu ngốc. Bình thường yêu vương xuất hiện, thống nhất mảnh đất yêu thú nào đó, hình thành thú triều.

- Huyết Đao Trảo!

Toàn thân Huyết Đao Vương mặc trang phục đen phóng người nhảy lên, giơ thanh loan đao lên cao quá đỉnh đầu. Huyết quang chợt hiện ra. Một

đao chém xuống. Hắn muốn chém yêu lang màu xám thành hai khúc.

Nhưng mà, yêu lang màu xám bỗng nhiên xoay người vung trảo. Yêu lực màu đỏ hóa thành ba đạo phong nhận, với tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt rơi vào trên thân của Huyết Đao Vương. Máu tươi bắn ra. Huyết Đao Vương ở giữa khoảng không kêu thảm một tiếng liền bay ngược trở về.

Sắc mặt Tần Dự kịch biến. Người mạnh nhất trong số thủ hạ bên cạnh hắn chính là Huyết Đao Vương. Nhưng ở trước mặt yêu lang màu xám lại không chịu được một đòn như thế.

Chẳng lẽ thật sự phải chạy trốn quay về Vương Đô sao?

Tần Dự có vẻ xấu hổ. Nếu như để cho người của Vương Đô biết được, bọn họ mới ra ngoài một ngày lại chạy trở về, vậy sẽ mất mặt tới mức nào?

- Cũng không biết giết chết nó có thể kiếm được bao nhiêu giá trị kinh nghiệm.

Tần Quân lẩm bẩm nói. Từng tên cấm vệ liên tiếp chết thảm. Thủ hạ của Tần Dự và Tần Vân cũng bị lần lượt đánh bay. Nhưng hắn cũng không vội.

Không đến thời điểm mấu chốt, hắn không dự định để cho Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ra tay. Hắn muốn dựa vào chính mình. Cho nên hắn đang đợi tới lức thể lực của yêu lang màu xám chống đỡ hết nổi, lúc đó hắn mới động thân.

- Việt Vương, còn không bảo nàng ra tay!

Lúc này, Giả Tuân bỗng nhiên nhìn về phía Tần Quân. Tin tức Đát Kỷ chém giết Hạ Hầu Ân, ở cao tầng của vương quốc đã không phải là bí mật gì. Chỉ có điều phần lớn mọi người cũng không muốn tin tưởng mà thôi.

Tới tình cảnh này, Giả Tuân dường như sắp chết đuối lại nắm được cọng rơm. Hắn không quan tâm đúng hay sai. Mọi việc cứ làm rồi lại nói sau. Dù sao cũng không phải là thủ hạ của hắn.

Tần Quân khẽ nhíu mày. Khi Đát Kỷ sắp đứng dậy, hắn bỗng nhiên giơ tay lên ngăn lại nàng.

- Nếu như một con yêu sói ngăn cản chúng ta, chúng ta không cần đi tham gia vũ hội Tiềm Long nữa!

Tần Quân lạnh lùng nói. Tần Vân ở cách đó không xa nghe được, xấu hổ không thôi. Tần Dự lại cảm giác Tần Quân là đang sỉ nhục hắn. Đương nhiên cũng chính là đang giễu cợt hắn.

Keng...

Tần Quân nâng tay phải lên. Ngân Long Tru Hồn Thương đột nhiên xuất hiện ở tay hắn. Ánh sáng màu bạc lập lòe, phối hợp với y phục màu trắng trên toàn thân hắn, lộ ra thần thái phấn chấn.

- Nghiệt súc, Thường Sơn Triệu... Phi! Bản vương ở đây, đừng vội làm càn!

Tần Quân kêu lên một tiếng cổ quái, sau đó hắn liền phóng về phía phía yêu lang màu xám. Hắn khắc khổ huấn luyện thương thuật, còn không phải là vì giờ phút này sao?

Tiếng kêu của Tần Quân cũng hấp dẫn con yêu lang màu xám. Nhìn thấy được hắn cầm theo trường thương kéo tới, con yêu lang màu xám cuồng bạo căn bản không suy nghĩ nhiều, trực tiếp gào thét phóng về phía hắn...

Hình thể khổng lồ giống như xe tăng, đấu đá lung tung. Các cấm vệ khiếp sợ đến mức vội vàng né tránh. Huyết Đao Vương nửa quỳ trên mặt đất cũng vội lăn về phía bên cạnh tránh né.

- Là thời gian biểu diễn lực lượng chân chính!

Tần Quân nổi giận gầm lên một tiếng. Cơ bắp trên hai cánh tay của hắn căng lên. Hắn sử dụng ra lực lượng toàn thân vung Ngân Long Tru Hồn Thương lên, đập về phía trước. Tiếng gió thổi kinh người. Tất cả mọi người khẩn trương theo dõi hắn và yêu lang màu xám.

Không thể không nói, thời khắc này Tần Quân thoạt nhìn uy vũ như vậy. Nhất là khi hắn hô lên, các cấm vệ nghe được, nhiệt huyết sôi trào. Ngay cả Tần Vân và Giả Tuân cũng sử dụng ánh mắt khác thường theo dõi hắn.

Duy nhất chỉ có Tần Dự sắc mặt khó coi giống như ăn trúng phải con ruồi.

Keng.

Một tiếng động rất lớn vang lên!

Ngân Long Tru Hồn Thương nện ở trên lang trảo của yêu lang màu xám. Lực lượng cường đại tản ra về phía bốn phương tám hướng, cát bay đá chạy, lá cây bay tán loạn. Ở dưới ánh mắt khẩn trương của tất cả mọi người, Tần Quân và yêu lang màu xám đồng thời lui về phía sau.

------oOo------

Chương 105: Sát Na Phương Hoa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu lang màu xám trượt lại hai thước xa. Hai chân Tần Quân sát mặt đất, kích thích tới mức bùn đất bay loạn. Sau khi trượt đủ tám thước xa, hắn mới có thể dừng lại được. Nhìn kỹ lại, có thể phát hiện lòng bàn tay của hai tay hắn không ngờ chảy máu.

- Trời ạ, lão tài xế lật xe!

Tần Quân thầm mắng, mặt hoảng hốt. Vừa rồi khoe khang, hiện tại lại giống như tát một tát vào mặt hắn. Điều này khiến cho hắn cảm giác mặt cũng đau.

Hắn lại không biết những người khác đã nhìn ngây người.

Không ngờ hắn chỉ dựa vào man lực lại đẩy lùi một con yêu lang Kim Đan Cảnh!

Vừa rồi tất cả mọi người luân phiên bao vây tấn công cũng chưa từng khiến cho con yêu lang màu xám lui về phía sau. Có thể thấy được lực lượng của Tần Quân có bao nhiêu biến thái.

Thân hình của con yêu lang màu xám cũng dừng lại. Rõ ràng nó không nghĩ đến lực lượng của Tần Quân lớn như vậy. Nhưng nó đã tiến vào trạng

thái cuồng bạo, trong đầu nó chỉ có sự hung bạo. Tất cả mọi sinh vật trước mắt nó đều khiến cho nó muốn xé nát.

Lúc này, nó liền lại nhào về phía Tần Quân, giống như thái sơn áp đỉnh. Tần Quân không dám khinh thường, vội vàng né tránh. Thân thể hắn ở trên không đồng thời xoay người chính là đâm một cái. Pháp khí thiên phẩm cuối cùng vẫn là thiên phẩm, trực tiếp chọc cho yêu lang màu xám thủng một lỗ máu. Máu tươi giống như từ bên trong vòi nước chảy ra, phun ra thành dòng.

Pháp khí thiên giai khẳng định không chỉ đơn giản là sắc bén như vậy. Dựa theo lời của hệ thống thần thoại, bên trong Ngân Long Tru Hồn Thương có giấu một Long Hồn, đồng thời vốn có công năng hút hồn. Đáng tiếc hắn tạm thời không phát huy ra được.

Có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh, Tần Quân hung hãn không sợ!

Trường thương giống như con rồng, nhanh chóng đâm ra, giống như mưa rơi vào trên thân của yêu lang màu xám. Máu tươi bắn ra. Từng lỗ máu xuất hiện ở bên ngoài thân nó, nhìn thấy mà giật mình.

Đám người Giả Tuân đã nhìn há hốc mồm. Bọn họ đều nghe nói qua Tần Quân chiến thắng Trác Tuấn Kiệt, nhưng vẫn luôn ôm thái độ nửa tin nửa ngờ. Dù sao Trác Tuấn Kiệt lại là thiên tài của Nhân Bảng, làm sao có thể bị một hoàng tử hoàn khố đánh bại được?

Bây giờ thấy Tần Quân biểu hiện, bọn họ nhất thời tin tưởng.

- Việt Vương điện hạ thật mạnh!

- Có người nói câu thương trong tay hắn nặng tới năm nghìn cân!

- Không trách được uy mãnh như vậy. Nếu như nện ở trên thân người, tuyệt đối sẽ đập thành bánh thịt.

- Không hổ danh là người có dũng khí của thái tổ!

Các cấm vệ bàn luận ầm ĩ. Sắc mặt Tần Dự lại thâm trầm. Hắn cắn răng. Nhìn thấy được Tần Quân lợi hại như vậy, hắn đố kị tới mức sắp phun ra

lửa.

Thử suy nghĩ một chút, loài bò sát đã từng bị ngươi giẫm xuống dưới chân, tùy ý đùa bỡn bỗng nhiên biến thành tồn tại ngươi ngưỡng vọng. Trong lòng ngươi có thể ổn định được nữa sao?

Chuyện thường tình của con người!

Nhưng hắn sai. Sai có ở đây là tay chân không nên tương tàn. Trước đây hắn đẩy tiền thân của Tần Quân vào tử địa, tâm hắn đã chết, hoàn toàn không để ý chút nào tới tình tay chân. Cho nên Tần Quân cũng sẽ không bận tâm hắn.

- Ta nhất định phải giết chết hắn trước khi đến hoàng triều Nam Trác!

Trong mắt Tần Dự đều là sát ý. Lấy chênh lệch giữa hai người hiện tại, cho dù có là heo cũng đoán ra được, biểu hiện của Tần Quân khẳng định vượt xa hắn. Tới khi đó, quay về vương quốc Càn Nguyệt, hắn thật sự trở thành lá xanh làm nền cho Tần Quân, thậm chí trực tiếp bị đánh xuống vực sâu.

Huyết Đao Vương nửa quỳ trên mặt đất, vẻ mặt chấn động nhìn Tần Quân. Vừa rồi Tần Quân múa thương, uy thế khiến cho hắn dâng lên một ý nghĩ không thể địch lại được.

Khổ luyện nửa tháng, Tần Quân đã sớm không còn giống như trước. Lại thêm tu vi bản thân Trúc Cơ Cảnh tầng tám, loại gia hỏa như Huyết Đao Vương này cũng không thể nào chống cự được.

- Gào...

Yêu lang màu xám nhỏ giọng rít gào. Yêu lực màu đỏ từ trong miệng nó phun ra, giống như cột ánh sáng đánh về phía Tần Quân. Trong phút chốc, Tần Quân sớm vận dụng thuật biết trước tương lai, nguy hiểm tránh thoát. Bất chợt, hắn thoáng động linh cơ, trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

Hắn chuẩn bị thi triển Sát Na Phương Hoa!

Vù vù...

Chưởng Tâm Lôi theo hai tay của hắn lan tràn tới Ngân Long Tru Hồn Thương. Lôi điện vang lên tiếng chói tai. Tất cả mọi người nhìn thấy đều trợn tròn hai mắt.

Chân phải Tần Quân mạnh giẫm lên mặt đất, thân thể phát ra tốc độ nhanh nhất, giống như một Lôi Long lao về phía con yêu lang màu xám. Lôi quang chói mắt xuất hiện, khiến cho người ta theo bản năng nhắm mắt lại. Ngay cả con yêu lang màu xám cũng vậy.

- Nhất định phải thành công!

Tần Quân tâm giận dữ hét. Ánh mắt hắn đã không có cách nào phân biệt rõ cảnh tượng phía trước. Sát Na Phương Hoa là một chiêu đâm thẳng, không thể thay đổi phương hướng. Một khi thay đổi, tốc độ và uy thế đều sẽ giảm mạnh.

Phụt.

Một tiếng động vang lên!

Âm thanh mũi thương đâm vào da thịt khiến cho trong lòng Tần Quân thầm vui vẻ. Giờ phút này, hắn ở dưới tình huống đang chạy nước rút, lực lượng còn mạnh hơn so với thời kỳ toàn thịnh vài phần.

Tiếng kêu thảm thiết của con yêu lang màu xám vang lên ở bên tai. Ngay sau đó hắn cảm giác một lực lượng không thể kháng cự dâng lên. Hai tay hắn không khỏi buông ra. Thân thể và Ngân Long Tru Hồn Thương bay ra ngoài.

Bịch!

Tần Quân chật vật ngã ở bãi cỏ cách đó hơn mười thước. Ngân Long Tru Hồn Thương nặng năm nghìn cân nện ở bên cạnh hắn, trực tiếp đập xuống tạo thành một cái hố to. Cây cỏ vụn bay loạn. Toàn thân hắn khiếp sợ đến mức run run một cái.

Trời ạ, nếu như không cẩn thận nện ở trên thân hắn, vậy là xong đời!

Trong lòng Tần Quân muốn kêu lớn. Nhưng thân thể đau đớn khiến cho gương mặt hắn vặn vẹo. Hắn cảm giác mình chí ít bị gãy ba cái xương.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên. Con yêu lang màu xám lúc này cũng có vẻ lung lay sắp đổ. Toàn thân nó dường như được tưới máu. Nhất là lỗ máu cực lớn ở lưng, rất rõ ràng là do Sát Na Phương Hoa đâm ra.

Tuy rằng hắn thất bại, nhưng đám người Giả Tuân lại nhìn tới trợn mắt há hốc mồm, một hồi lâu cũng không có cách nào phục hồi lại tinh thần.

- Công tử càng lúc càng lợi hại.

Đát Kỷ tán thưởng nói. Tuy rằng ở trong mắt nàng vẫn không đủ nhìn, nhưng so với Tần Quân một tháng trước, biến hóa của hắn có thể nói là thần tốc.

Hạo Thiên Khuyển khẽ gật đầu, ánh mắt rơi vào con yêu lang màu xám thê thảm, không biết suy nghĩ điều gì.

- Gào gào...

Con yêu lang màu xám nhỏ giọng gầm lên, đi về phía Tần Quân, thân hình lay động, không ngừng hất đầu. Nó đi thật chậm. Rõ ràng Sát Na Phương Hoa không dễ chịu.

------oOo------

Chương 106: Vật cưỡi

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhanh cứu giá!

Giả Tuân vội vàng kêu lên. Các cấm vệ xung quanh đều bừng tỉnh xông qua. Bọn họ đều là ngăn cản ở trước mặt Tần Quân, nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mặc dù bản thân con yêu lang màu xám bị trọng thương, nhưng những Luyện Khí Cảnh bọn họ cũng không thể đối kháng.

- Khoan đã, hoàng huynh ta còn có thể tái chiến, các ngươi gấp cái gì? Hắn không phải mới vừa nói, phải biểu diễn lực lượng chân chính sao?

Lúc này, Tần Dự bỗng nhiên cao giọng quát, khiến cho các cấm vệ đều ngây ngẩn cả người.

Ta ngất!

Thần bổ đao!

Tần Quân vừa xấu hổ vừa tức giận. Trời ạ, ta còn đánh giá thấp năng lực tận dụng mọi thứ của tiểu tử đê tiện này.

- Ngũ hoàng đệ, như vậy không tốt lắm đâu?

Tần Vân nhíu mày quát. Tuy rằng quan hệ giữa hắn và Tần Quân hiện tại chỉ có thể tính là bình thường, nhưng không thể đứng nhìn Tần Dự mưu hại huynh đệ ruột thịt.

Tần Dự dám hãm hại Tần Quân, tất nhiên cũng có thể sẽ hãm hại hắn!

Tần Vân không ngốc. Về tình về lý hắn đều phải ngăn cản Tần Dự lại. So với Tần Dự, hắn càng thích Tần Quân hơn. Cho dù Tần Quân đối xử với huynh đệ không đường hoàng, phong thái cũng sẽ không quá cao.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh!

Giả Tuân liếc mắt nhìn Tần Dự sau đó quát lớn. Các cấm vệ nhất thời để ý tới. Nhưng trong lúc bọn họ muốn động thủ, Đát Kỷ bỗng nhiên lắc mình xuất hiện ở trước mặt con yêu lang màu xám.

Bàn tay trắng thuần của nàng lộ ra, ngón trỏ bắn ra, nhẹ nhàng điểm ở trên trán của con yêu lang màu xám.

Ầm.

Một tiếng động vang lên.

Con yêu lang màu xám khổng lồ không ngờ giống như một bao cát bay ra ngoài. Sau khi bay ra hơn hai mươi thước xa, nó đập ngã một mảnh cây cối.

Yên lặng!

Ngoại trừ Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển ra, tất cả mọi người há hốc mồm. Ngay cả Giả Tuân và Tần Dự cũng vậy.

Trời ạ!

Đây chính là yêu thú Kim Đan Cảnh. Mặc dù nó bị trọng thương, nhưng trình độ cũng thể hiện ra ở đó!

Hơn nữa hình thể khổng lồ như vậy!

Lại bị Đát Kỷ, nữ tử nhìn như rất nhu nhược này chỉ một ngón tay đã bắn bay đi. Cảnh tượng như vậy lật đổ thế giới quan sát của bọn họ.

Lúc này, bọn họ mới nhớ tới lời đồn Đát Kỷ chém giết Hạ Hầu Ân. Hóa ra là sự thật.

Huyết Đao Vương khiếp sợ đến mức trực tiếp co quắp ngã xuống đất. Lúc trước hắn và Tần Dự vẫn còn thương lượng làm như thế nào để giết chết Tần Quân. Bây giờ nhìn thấy được thực lực của Đát Kỷ, hắn nhất thời đoạn tuyệt với tâm tư kia.

Không quan tâm Tần Dự nghĩ như thế nào, dù sao hắn cũng mặc kệ.

Ở trong sự yên tĩnh quỷ dị, Đát Kỷ lắc mình đi tới bên cạnh Tần Quân, nâng hắn dậy, nở nụ cười mị hoặc, nói:

- Cho ngươi cậy mạnh.

Tần Quân không khỏi cười khổ, mất mặt quá.

Thật ra hắn cũng không mất mặt. Chí ít đã khiến cho đám người Giả Tuân bội phục không thôi.

- Có muốn ta hiện tại giết chết hắn hay không.

Đát Kỷ bỗng nhiên nhìn về phía Tần Dự cười nói. Dáng vẻ tươi cười tuyệt mỹ rung động lòng người rơi vào trong mắt Tần Dự lại vôi cùng khủng khiếp.

Hắn theo bản năng lui về phía sau, sợ bị Đát Kỷ bắn bể đầu.

- Không thể!

Giả Tuân nhất thời luống cuống, liền vội vàng khuyên nhủ.

Nếu như Tần Dự bị giết, hắn và Tần Quân đều không có được trái cây ăn. Đương nhiên Tần Quân cũng không sợ.

- Đừng nóng vội. Sau này sẽ chậm rãi đùa chết hắn!

Tần Quân lau đi vết máu ở bên miệng, cười lạnh nói, khiến người ta nổi da gà.

Đát Kỷ khẽ gật đầu. Sau đó bàn tay nàng đặt ở sau lưng của Tần Quân. Một nguồn nhiệt kỳ lạ chui vào trong cơ thể hắn, khiến cho nổi thống khổ của hắn giảm bớt.

A?

Không ngờ biết trị liệu?

Tần Quân giống như lần đầu tiên nhận thức Đát Kỷ. Hắn nhìn chằm chằm vào nàng. Đối với điều này, vẻ mặt Đát Kỷ mỉm cười, cũng không giải thích.

Lúc này, con yêu lang màu xám lại đứng lên lần nữa, rõ ràng đã mất đi lực chiến đấu, nhưng nó vẫn dựa vào bản năng chiến đấu đứng lên, khiến cho người ta thán phục.

Đám người Giả Tuân lại khẩn trương không. Thời khắc con yêu thú sắp chết, sẽ phát ra chiến lực mạnh hơn, cùng kẻ địch đồng quy vu tận.

- Để cho ta tới!

Tần Quân nhặt Ngân Long Tru Hồn Thương lên, hưng phấn đi về phía con yêu lang màu xám. Yêu thú Kim Đan Cảnh giá trị kinh nghiệm khẳng định không thấp!

- Công tử, so với giết nó, không bằng thu nó làm vật cưỡi!

Âm thanh của Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên truyền vào trong tai Tần Quân. Những người khác lại không nghe được.

- Vật cưỡi?

Sắc mặt Tần Quân trở nên cổ quái. Hắn cẩn thận suy nghĩ. So với hóa thành giá hạ kinh nghiệm, quả thực không bằng thu phục. Chí ít tương đương với bảo tiêu Kim Đan Cảnh.

Thực lực như vậy ở vương quốc Càn Nguyệt cũng là bá chủ một phương.

- Nó sẽ thần phục sao?

Tần Quân truyền âm trở lại.

Thuật truyền âm rất đơn giản. Luyện Khí Cảnh đều có thể luyện thành, linh lực bám vào âm thanh là được.

- Ta có nắm chắc.

Câu trả lời của Hạo Thiên Khuyển khiến cho Tần Quân không khỏi vui vẻ. Ngay sau đó Hạo Thiên Khuyển nhanh chóng đi tới trước mặt con yêu lang màu xám. Đám người Giả Tuân không khỏi khẽ kêu lên một tiếng. Bọn họ không dám nhìn con chó mực này bị yêu lang ăn tươi.

Nhưng mà, Hạo Thiên Khuyển nhìn con yêu lang màu xám, sủa một tiếng chó. Hung quang trong mắt của con yêu lang màu xám liền tiêu tan, khôi phục lại sự tỉnh táo. Nó nhẹ nhàng gào lên một tiếng, sau đó buông mình ngã xuống đất, hôn mê mất.

- Được rồi. Mọi người không cần lo lắng. Con yêu lang này đã bị ta thu phục. Sau đó nó đi theo chúng ta!

Tần Quân cao giọng nói, dẫn tới tất cả mọi người xôn xao.

Thu phục?

Các cấm vệ đưa mắt nhìn nhau. Giả Tuân và Tần Vân lộ ra vẻ mặt chấn động. Tần Dự tức giận đến trong ngực lên xuống không ngừng. Nếu như

Tần Quân thật sự thu phục con yêu lang màu xám, vậy chính là đã thu phục một vị cường giả Kim Đan Cảnh!

Suy nghĩ lại một chút về thực lực khủng khiếp của Đát Kỷ, cùng với Quan Vũ trấn thủ Ngọc Quan Thành, Tần Dự ngay cả đố kị cũng sinh ra, chỉ có không có lực.

Sau đó các cấm vệ bắt đầu thu thập tàn cục, chôn cất cho những cấm vệ đã chết thảm.

Việt Vương đều đã lên tiếng. Mặc dù các cấm vệ còn muốn giết chết con yêu lang màu xám, cũng chỉ có thể nhịn xuống. Giả Tuân rất muốn khuyên giải Tần Quân. Hắn nhìn thấy được Đát Kỷ chữa thương cho Tần Quân, liền không dám mở miệng nữa.

Hạo Thiên Khuyển vẫn ghé vào trước mặt con yêu lang màu xám. Không ai đoán được nó là đang chữa thương cho con yêu lang màu xám.

- Xem ra Hạo Thiên Khuyển bị con tiểu Lang Yêu này làm cho cảm động.

Đát Kỷ khẽ cười nói.

------oOo------

Chương 107: Đột nhiên triệu hoán đến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cảm động?

Tần Quân nghi ngờ hỏi một câu. Thật ra thu phục con yêu lang màu xám, đó là do hắn cho Hạo Thiên Khuyển một chút mặt mũi. Dù sao đường phía sau còn dài hơn, quét quái cũng không khó.

Đát Kỷ lắc đầu nói:

- Thiên Cẩu tộc đã sớm biến mất ở dòng sông dài lịch sử. Nó có lẽ là Thiên Cẩu duy nhất trong thiên địa. Ngươi cảm thấy nó trưởng thành sẽ thuận buồm xuôi gió sao?

Tần Quân bừng tỉnh. Thì ra là thế. Hạo Thiên Khuyển có thể trưởng thành cho tới trình độ như bây giờ, không biết đã bao nhiêu lần tìm được đường sống trong chỗ chết. Đoán chừng là nhìn thấy được yêu lang màu xám giống như thấy được mình trước kia, cho nên mới ra cứu.

Xuôi dòng đẩy thuyền đưa một nhân tình, còn có thể nhận lấy vật cưỡi Kim Đan Cảnh, hai thắng!

Tần Quân âm thầm vui vẻ nói. Phần lớn yêu thú mặc dù chết trận cũng sẽ không thần phục nhân loại. Thù hận của hai tộc từ lâu đã thâm nhập trong huyết mạch.

Đêm nay nhất định có rất nhiều người ngủ không được.

Mượn thương thế, Tần Quân mặt dày gối lên chân của Đát Kỷ, rất nhanh liền đi vào giấc ngủ. Những người khác nhìn thấy được, không khỏi ao ước.

Mỹ nhân như vậy, thực lực còn khủng khiếp, không ngờ đối với Tần Quân ôn nhu như vậy. Điều này khiến cho bọn họ đố kị không thôi.

Tần Quân có thể bình yên ngủ. Nhưng những người khác lại làm không được. Bọn họ rất sợ con yêu lang màu xám bỗng nhiên tập kích. Mặc dù Tần Quân nói đã thu phục nó, nhưng bọn họ đều không thể nào tin tưởng được.

Bên trong vương quốc Càn Nguyệt vẫn chưa có người nào có thể thu phục yêu thú Kim Đan Cảnh. Mặc dù là yêu thú vừa đột phá.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân thoải mái từ trên đùi của Đát Kỷ tỉnh lại. Hắn ngẩng đầu liền nhìn thấy được dung nhan tuyệt mỹ của Đát Kỷ. Đôi mắt đẹp của nàng nhắm lại, lông mi thật dài run lên một cái. Thấy vậy, hắn không khỏi nhập thần.

Vào lúc này, Tần Quân bỗng nhiên cảm giác phía sau có thứ gì đó đang húc vào mình. Hắn nhìn lại, thiếu chút nữa thì khiếp sợ đến mức gần chết.

Chỉ thấy con yêu lang màu xám đang đứng ở phía sau lưng hắn. Sau khi được yêu lực của Hạo Thiên Khuyển cứu chữa. Lỗ máu trên thân nó đã ngừng chảy, nhưng thoạt nhìn vẫn rất thê thảm.

- Công tử, yên tâm đi. Từ nay về sau nó là vật cưỡi của công tử.

Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh truyền âm nói. Ở bên cạnh con yêu lang màu xám, nó rất dễ dàng bị người khác bỏ qua. Hình thể chênh lệch thật sự quá lớn.

Nghe được nó nói vậy, Tần Quân không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Hắn thật đúng là sợ bị con yêu lang màu xám một ngụm nuốt mất.

- Đã như vậy, đặt cho ngươi lmột cái tên...

Tần Quân xoa cằm suy tư nói. Đát Kỷ ở phía sau cũng từ trong giấc ngủ mơ tỉnh lại. Vừa mở mắt, nàng liền nghe được một cái tên khiến cho nàng không biết phải nói gì.

- Ngươi tên là Tiểu Hôi Hôi!

Yêu thú đột phá Kim Đan Cảnh đã có thể mở miệng thốt ra tiếng người. Đối mặt với cái tên Tiểu Hôi Hôi do Tần Quân đề ra, yêu lang màu xám biểu thị không phục:

- Ta muốn cái tên càng khí phách hơn!

Tất cả mọi người xung quanh còn đang chìm trong giấc ngủ đều giật mình tỉnh giấc. Tối hôm qua vì đề phòng con yêu lang màu xám đột nhiên tập kích, phần lớn mọi người đều không có ngủ yên giấc...

- Tiểu Hôi Hôi dễ nghe hơn nhiều. Ở địa cầu nó ít nhiều cũng có mười vạn người hâm mộ!

Tần Quân bĩu môi nói. Chỉ có điều sử dụng Tiểu Hôi Hôi tới gọi một con yêu thú Kim Đan Cảnh quả thực không hợp lý.

Đát Kỷ một tay chống cằm, đầy hứng thú nhìn Tần Quân gọi con yêu lang màu xám là Tiểu Hôi Hôi.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất, không khỏi cảm thán:

- May mà ta đã sớm có tên.

- Tiểu Thương thì thế nào?

- Còn chưa đủ khí phách.

- Tiểu Thương cái tên này không tệ!

Yêu lang màu xám hưng phấn nói. Trên người nó mang huyết mạch Thương Kỳ Vương Lang. Lấy chữ thương tất nhiên được.

Khóe miệng Tần Quân kéo ra, khoát tay nói:

- Tên này không tốt. Ta nói đùa mà thôi. Sau này ngươi tên là Thương Quân Lang.

Thương Quân Lang?

Ánh mắt của con yêu lang màu xám nhất thời sáng lên. Cái tên này thật hợp với tâm ý của nó, nghe cũng rất uy phong.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu phục con vật cưỡi đầu tiên! Thưởng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Thình lình vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống khiến cho Tần Quân ngẩn người, sau đó bắt đầu mừng như điên.

Ta ngất!

Hóa ra lần đầu tiên có thể kích phát ra thưởng. Xem ra sau này chính mình nên suy nghĩ thêm về phương diện này một chút.

Lúc này, Giả Tuân đi tới, chắp tay hành lễ nói:

- Việt Vương điện hạ, chúng ta nên khởi hành thôi.

- Đi.

Tần Quân gật đầu nói. Sau đó Giả Tuân lại đi về phía Tần Dự và Tần Vân. Chỉ là khi đi ngang qua Thương Quân Lang, thần sắc hắn có chút câu nệ. Rõ ràng hắn rất khiếp sợ nó.

Tần Quân nhanh chóng chui vào thùng xe, sau đó trong lòng mặc niệm nói:

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Tề Thiên Đại Thánh!

Dương Tiễn!

Như Lai Phật Tổ!

Tần Quân trước sau như một bắt đầu nhắc tới những cường giả mình khát vọng kia. Bởi vì một lần rút thưởng ngẫu nhiên rút ra được cái yếm của Đát Kỷ, hiện tại hắn có chút khiếp sợ. Hắn sợ hệ thống triệu hồi ra nhân vật áo rồng thần thoại.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Pháp Hải, đến từ truyền thuyết Bạch Xà Truyền!

Pháp Hải?

Ta ngất!

Ta muốn hòa thượng là Như Lai, mà không phải là Pháp Hải gì đó!

Tần Quân không nhịn được muốn hô to. Pháp Hải là ai, phần lớn con cháu Hoa Hạ đều biết. Đó là trong bộ tiểu thuyết dân gian nhân vật chính là rắn và Hứa Tiên. Pháp Hải vốn là cao tăng đắc đạo. Nhưng theo tiểu thuyết ở dân gian không ngừng diễn biến, khiến cho hắn biến thành ác tăng, trở thành tồn tại cổ hủ chống lại yêu ma.

Hắn không dám xác định hệ thống triệu hồi ra tới Pháp Hải là thuộc về phiên bản dân gian nào. Nhưng đoán chừng là một bản đạt trình độ phổ cập lớn nhất này.

Nếu quả thật là như vậy, Pháp Hải nhìn thấy được Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển chẳng phải là muốn bùng nổ sao?

- Ta không phục...

Tần Quân cắn răng nói. Đây là lần đầu tiên sau khi triệu hoán Thần Ma, hắn phát sinh tâm tình mâu thuẫn.

- Không phải nói triệu hoán Thần Ma sao? Pháp Hải là thần hay là ma?

Tần Quân chất vấn.

- Nhắc nhở kí chủ, Thần Ma chỉ là gọi chung. Từ lúc bắt đầu, hệ thống nói triệu hoán ra nhân vật tùy ý trong truyền thuyết thần thoại. Có thể một ngày nào đó ngươi sẽ triệu hoán đến một yêu quái ăn thịt trong Tây Du Ký nào đó.

-...

Trên trán Tần Quân đầy vạch đen. Hắn đột nhiên phát hiện hệ thống thật vô lại.

------oOo------

Chương 108: Đột nhiên triệu hoán đến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vẫn là câu nói kia. Không có cách nào phản kháng vậy thì hưởng thụ!

- Lấy ra thuộc tính của Pháp Hải đi.

Tần Quân hữu khí vô lực nói. Ngay sau đó trước mắt hắn liền xuất hiện thuộc tính của Pháp Hải.

- Pháp Hải, đến từ truyền thuyết Bạch Xà.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng hai!

- Công pháp: Phổ Độ Thánh Kinh!

- Thần thông: Nhiếp Yêu Chi Khí!

- Pháp bảo: Bát vàng Pháp Âm!

- Mức độ trung thành: 80(đầy giá trị 100)!

Hóa Hư Cảnh tầng hai!

Tần Quân càng đau đầu lơn. Thực lực như vậy lại có thể so sánh cùng Đát Kỷ. Mấu chốt nhất chính là cái bát vàng Pháp Âm của hắn, có thể nhiễu loạn tâm thần yêu quái, làm cho đối phương không thể động đậy.

Cũng là nói Đát Kỷ đấu với Pháp Hải, tỷ lệ bại trận cực cao.

- Pháp bảo?

Tần Quân chú ý tới Pháp Hải xuất hiện thêm một pháp bảo. Thanh Long Yển Nguyệt Đao của Quan Vũ chính là pháp khí thiên phẩm, nhưng vẫn không có nhét vào bảng liệt kê thuộc tính. Nhưng bát vàng Pháp Âm lại xuất hiện, hơn nữa còn quy nạp ở pháp bảo.

Rất rõ ràng đẳng cấp pháp bảo càng cao hơn pháp khí.

- Pháp bảo và pháp khí có gì khác nhau?

Tần Quân tâm tính thiện lương hỏi.

- Pháp bảo có linh, pháp khí là chết.

Hệ thống nhanh chóng đáp lại:

- Ngân Long Tru Hồn Thương của kí chủ nếu như có thể mở ra khả năng hút hồn, sau này cũng có thể thăng cấp làm pháp bảo.

- Đẳng cấp pháp khí chia ra làm bốn phẩm: hoàng phẩm, huyền phẩm, địa

phẩm, thiên phẩm. Mỗi phẩm từ thấp đến cao phân ra thành các hạ cấp, trung giai, thượng giai. Sau đó lại chính là pháp bảo. Về phần đẳng cấp của pháp bảo. Chờ sau khi kí chủ thu được pháp bảo mới có thể có biết được.

Tần Quân hận đến nghiến răng nghiến lợi. Hắn ghét nhất là xem kịch không ra hết!

Sau đó hắn không khỏi cảm thấy nhức đầu. Pháp Hải nắm giữ pháp bảo, lực chiến đấu khẳng định rất cao. Ngay cả Bạch nương tử tu luyện nghìn năm hắn còn có thể dễ dàng trấn áp. Có thể thấy được sự cường đại của bát vàng Pháp Âm.

Chỉ có điều vừa nghĩ tới Hạo Thiên Khuyển nắm giữ thực lực Địa Tiên Cảnh, hắn lại thoải mái. Cùng lắm thì đánh tới khi Pháp Hải phục!

Hơn nữa bát vàng Pháp Âm có một nhược điểm trí mạng. Nếu như bị người bình thường nhỏ giọt máu tươi vào, sẽ tạm thời mất đi tác dụng. Hứa Tiên là dựa vào nhược điểm này đã cứu được Bạch nương tử, lại trở lại cuộc sống hạnh phúc làm rắn. Tuy rằng kết cục vẫn buồn, nhưng quá trình vẫn rất thoải mái.

Pháp Hải vẫn còn phải một ngày nữa mới đến. Tần Quân không vội. Hắn ngồi ở bên trong buồng xe bắt đầu ngồi xếp bằng luyện công. Linh lực tu vi mới là cơ sở cường đại.

...

Mặt trời lặn ở phía tây. Trong một thung lũng, cấm vệ hộ tống bốn chiếc xe ngựa tiếp tục đi tới.

Nhìn Thương Quân Lang đi theo phía sau cùng, sắc mặt Tần Dự vẫn luôn không tốt.

- Điện hạ, kế hoạch của chúng ta vẫn...

Huyết Đao Vương ở bên cạnh nhỏ giọng nói. Lời còn chưa nói hết, hắn đã bị Tần Dự cắt ngang:

- Tất cả như trước!

Mới ra ngoài được một ngày, hắn tận mắt nhìn thấy được Tần Quân thu phục một con yêu thú Kim Đan Cảnh. Nếu như lại để cho Tần Quân tiếp tục trưởng thành, đến lúc đó cho dù Càn Hoàng Đế truyền ngôi vị hoàng đế cho hắn, hắn cũng không giữ được.

Liếc mắt một cái nhìn vẻ sợ hãi lộ ra ở trên gương mặt của Huyết Đao Vương, Tần Dự hừ lạnh một tiếng, trong lòng đầy xem thường.

Cũng may trước khi xuất phát, hắn đã cam kết cùng một vị cường giả siêu cấp.

Kim Đan Cảnh lại như thế nào?

Lần này hắn mời chính là cường giả Thuế Phàm Cảnh. Chỉ có điều cái giá bỏ ra cực lớn. Nghĩ tới đây, mặt hắn lại xuất hiện một tầng u ám, phần nhiều hơn chính là dữ tợn.

Huyết Đao Vương nhìn sắc mặt của hắn liền biết hắn đã thù hận sâu. So với Tần Dự trước kia, hắn đã biến thành một người khác.

Trở nên càng mù quáng hơn, càng ngu xuẩn hơn.

Trước đây Tần Dự làm một chuyện gì đều sẽ cẩn thận bố trí. Nhưng bây giờ chỉ vì cái trước mắt, hắn hận không thể lập tức giết chết Tần Quân.

Làm sát thủ lành nghề, Huyết Đao Vương đối với sát khí rất mẫn cảm. Đám người Tần Quân cũng phát sinh sát ý đối với Tần Dự. Nói không chừng ở trên đường đi, Tần Quân sẽ động thủ.

Nếu như đổi lại thành trước đây, hắn khẳng định sẽ chắc chắn đứng ở sau lưng Tần Dự. Nhưng bây giờ hắn sợ.

Chỉ riêng Đát Kỷ và Thương Quân Lang kia đủ cho Tần Dự ăn một bầu. Quan trọng nhất chính là con chó mực trông rất bình thường luôn đi theo ở bên cạnh Tần Quân kia.

Hắn rõ ràng chú ý thấy Thương Quân Lang hình như rất sợ con chó mực kia. Phải biết rằng đối với yêu thú kẻ mạnh là vua. Yêu thú Kim Đan Cảnh không có khả năng khiếp sợ một con chó nhà bình thường. Vậy chỉ có một

khả năng. Đó chính là Hạo Thiên Khuyển còn mạnh mẽ hơn cả Thương Quân Lang!

Sau khi đi ra khỏi thung lũng chính là một con sông lớn rộng mấy chục thước. Thấy trời đã tối, đội ngũ liền ngừng lại.

Tõm.

Một tiếng vang lên!

Thương Quân Lang trực tiếp nhảy vào trong con sông lớn. Thương thế của nó đã khép lại, cho nên nó muốn nhanh chóng rửa đi vết máu trên thân.

Tần Quân cũng từ thùng xe đi tới. Người hắn cũng bẩn. Nhất là vết máu, khiến cho toàn thân hắn khó chịu. Trước khi đi, hắn vẫn có gắng ngoắc tay vẫy Đát Kỷ, nói:

- Nào, chúng ta cùng đi tắm. Còn có thể chà lưng cho nhau, cớ sao mà không làm?

- Phi! Không biết xấu hổ!

Cách đó không xa, Tần Dự nhỏ giọng mắng. Những người khác đều lấy ánh mắt khác thường nhìn về phía Tần Quân và Đát Kỷ. Nhất là Đát Kỷ dung nhan tuyệt thế và dáng người nóng bỏng. Nhìn thì bọn họ nhất định làm, nhưng lại không dám nhìn nhiều. Bọn họ rất sợ chọc giận Đát Kỷ. Nữ tử này lại có thể chỉ cần một ngón tay bắn bay tồn tại khủng khiếp như Thương Quân Lang.

Đát Kỷ cười quyến rũ, sau đó chân thành đi về phía Tần Quân, khiến cho các cấm vệ hâm mộ đố kị.

Tần Quân nhất thời kích động. Cuối cùng cũng đánh chiếm Đát Kỷ sao? Hơn nữa còn là ở trong sông. Rất ngượng ngùng nha!

Hắn cố nén kích động nắm lấy tay Đát Kỷ, lôi kéo nàng đi tới. Bờ sông này dài hơn năm mươi thước, có chỗ uốn lượn, có thể mượn cây cối che khuất.

- Trẻ tuổi thật tốt.

Giả Tuân cảm khái nói. Hắn cũng không sợ Tần Quân gặp bất trắc. Dù sao có Đát Kỷ đi theo, hệ số an toàn của bọn họ cao hơn.

Tần Vân không khỏi chậc lưỡi ao ước nói:

- Tam hoàng huynh thực sự có phúc khí. Có nữ tử như vậy làm bạn, ta tình nguyện không cần vinh hoa phú quý.

------oOo------

Chương 109: Cao thủ phật giáo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Được!

May mà tiểu tử này không có khả năng đăng cơ, bằng không vương quốc Càn Nguyệt là Thương Triều kế tiếp.

Không bao lâu, trong rừng cây tại khúc ngoặt của con sông truyền đến tiếng kêu thảm thiết và tiếng rơi xuống nước của Tần Quân, khiến cho đám người Tần Vân càng chịu không nổi.

Trời ạ, lại còn chơi trò kích thích.

Bên kia, Tần Quân ướt sũng đang ở giữa sông. Hắn quay lên bờ sông, nhìn Đát Kỷ đang che miệng cười khẽ, tức giận bất bình nói:

- Nàng làm vậy là bán đứng tình yêu của ta dành cho nàng!

Đối với điều này, Đát Kỷ không khỏi trợn trừng mắt, tức giận nói:

- Chúng ta chỉ là quan hệ chủ tớ, không có khả năng phu thê.

Ở thế giới này cũng không có ly hôn. Nếu như bái đường thành thân sẽ ở cùng một chỗ cả đời. Cho dù phải chia tay, cũng chỉ có thể do phía nam bỏ phía nữ, giống như Hoa Hạ cổ đại. Cho nên bán đứng tình yêu là một chuyện đại nghịch bất đạo.

Đương nhiên, thân là Yêu tộc, tư tưởng của Đát Kỷ có thể càng cởi mở hơn.

- Hồ ly tinh không phải có sở thích hút dương khí của nam nhân sao? Thế nào đến nàng lại không được? Ta đây mặc cho cho nàng hái!

Tần Quân lộ ra vẻ mặt nghi ngờ nói, giống như Đát Kỷ là giả hồ ly.

- Lấy dương bổ âm nhưng không phải là bản lĩnh của hồ yêu chúng ta. Rõ ràng là đến từ Nhân tộc các ngươi. Hơn nữa ta là thiên hồ chín đuôi, làm sao có thể sử dụng loại thủ đoạn nát này!

Đát Kỷ giả vờ tức giận nói.

Thật vậy chăng?

Tần Quân vẻ mặt hoài nghi, suy nghĩ kỹ một chút cũng thấy Đát Kỷ trong phong thần diễn nghĩa cũng không cũng không làm chuyện như vậy. Lại thêm đời này Đát Kỷ bị đại năng khống chế, trở thành công cụ, không thể lấy Đát Kỷ trong phong thần diễn nghĩa ra để cân nhắc.

Thật ra Trụ Vương cũng rất oan. Đáng tiếc lịch sử do người thắng viết, lại thêm phong thần diễn tả phổ cập, bị biến thành hôn quân.

Cũng may hắn không phải quá oán hận. Hậu bối Tùy Triều, hoàng đế Dương Quảng càng đáng thương hơn.

Sau đó Tần Quân không tiếp tục đùa với Đát Kỷ nữa. Hắn bắt đầu tự mình tắm rửa. Đát Kỷ cũng nhảy vào sông. Chỉ là nàng vẫn mặc y phục. Dù vậy, sau khi trang phục bị ướt, hiện ra đường cong rõ ràng khiến cho mắt Tần Quân cũng nhìn chằm chằm.

- Sắc tức là không, không tức là sắc...

Tần Quân liền vội vàng xoay người đi. Dù sao hiện tại hắn cũng không có cách nào chinh phục được Đát Kỷ, mắt không thấy tâm không phiền!

Mười phút sau, Tần Quân lên bờ, toàn thân đổi y phục mới màu trắng. Đát Kỷ theo lên bờ. Ở dưới ánh mắt khiếp sợ của Tần Quân, quanh thân nàng

có sương mù bay lên. Y phục ướt nhẹp đã khô đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được. Rất nhanh nàng liền giống như không có xuống sông.

- Có thể dạy ta một chút hay không?

Tần Quân đi tới gần, hỏi. Có một chiêu này, sau này tắm sẽ dễ dàng hơn, thậm chí không cần thêm y phục.

- Nhưng thật ra là vận dụng yêu lực. Linh lực của Nhân tộc các ngươi cũng có thể làm như vậy.

Đát Kỷ cười nói, ngay sau đó liền giảng giải yếu lĩnh cho Tần Quân nghe.

Nhưng thật ra chính là kích phát linh lực từ các lỗ chân lông trong thân thể ra, khiến cho hơi nước bên ngoài thân bốc hơi lên. Chỉ có điều quá trình này cần rất nhiều linh lực. Nhất là phải khiến cho linh lực phát sinh nhiệt lượng. Điểm này đối với tu sĩ cấp thấp mà nói, độ khó cực lớn.

Nhưng Tần Quân không có khả năng là tu sĩ cấp thấp.

Sau khi cầm quần áo hấp khô, Tần Quân lại hóa thành phong thái thiếu niên hăng hái, nắm tay Đát Kỷ giống như thiên tiên, trở lại đội ngũ. Ánh mắt đám người Giả Tuân không khỏi sáng ngời. Không thể không nói, Tần Quân và Đát Kỷ đứng chung một chỗ, quả thực xứng.

Đương nhiên có một người lại không cho là như vậy. Đó chính là Tần Dự.

- Hừ! Sớm muộn gì ta cũng sẽ giết ngươi, còn muốn đoạt nữ nhân của ngươi!

Trong lòng Tần Dự oán độc mắng. Đáng tiếc hắn đã sớm liệt Tần Quân vào danh sách phải giết, không nhảy nhót được vài ngày.

Sắc trời dần dần tối lại. Khi các cấm vệ đốt lửa cắm trại, bốn phía xung quanh đã bị bóng tối bao phủ. Mặt sông lấp lánh ánh sáng. Thỉnh thoảng có vài con cá nhảy vọt lên mặt sông.

Đêm nay thật không có xuất hiện vấn đề gì. Có Thương Quân Lang vị yêu thú Kim Đan Cảnh này ở đây, phần lớn yêu thú cũng không dám tới gần. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, yêu thú ngưng kết yêu đan cũng

không nhiều. Phần lớn đều ẩn nấp ở thâm sơn.

Suốt đêm không nói chuyện. Sáng sớm ngày hôm sau, đội ngũ tiếp tục đi về phía trước.

Dựa theo Giả Tuân phán đoán, chắc hẳn phải đi thêm nửa tháng mới có thể đến được hoàng triều Nam Trác. Vũ hội tuyển chọn Tiềm Long sẽ kéo dài một tháng, cho nên Tần Quân cũng không vội.

Tới gần giữa trưa, đội ngũ ra khỏi khu rừng rậm, đi tới Hoang Nguyên.

- Phía trước có vấn đề!

Đội trưởng cấm vệ đi ở đằng trước bỗng nhiên cao giọng kêu lên, khiến cho đội ngũ ngừng lại. Tần Dự và Tần Vân vội vàng từ thùng xe đi tới. Bọn họ đứng ở bàn đạp nhìn về phía trước.

Chỉ thấy bão cát, có một bóng người đang đi về phía bọn họ.

- Tiếp tục đi tới. Đối phương chỉ là một người, sợ cái gì!

Giả Tuân không vui hừ lạnh nói. Bọn họ lại đại biểu cho hoàng thất. Gặp phải một người, lại sợ thành như vậy, truyền đi cũng không sợ bị chê cười sao?

Đội trưởng cấm vệ không khỏi xấu hổ. Hắn vội vàng lệnh cho đội ngũ tiếp tục đi tới.

Thương Quân Lang đi theo bên cạnh một chiếc xe ngựa cuối cùng lại híp mắt lại, Hạo Thiên Khuyển nằm ở trên bàn đạp của xe ngựa cũng mở mắt ra. Ánh mắt bọn họ đều nhìn chằm chằm vào bóng người đang từ phía xa đi tới.

- Tới rồi!

Tần Dự kích động khẽ kêu lên một tiếng, khiến cho Huyết Đao Vương ở bên cạnh không khỏi nhíu mày hỏi:

- Điện hạ, hắn là do ngài phái tới sao?

- Ừ.

Tần Dự khẽ gật đầu, sau đó từ bàn đạp nhảy xuống, cùng Huyết Đao Vương sóng vai đi tới.

- Đó là một vị tu sĩ phật giáo, tu vi cường đại. Đợi lát nữa hãy tôn trọng một chút.

Tần Dự nhìn về phía Huyết Đao Vương dặn dò.

Phật giáo?

Thần sắc Huyết Đao Vương có chút không được tự nhiên. Tuy rằng bên trong vương quốc Càn Nguyệt cũng có hòa thượng, nhưng so với phật giáo chân chính, lại khác nhau một trời một vực.

Phật giáo thế lực to lớn, ngay cả hắn cũng không biết được rõ ràng. Dù sao hắn thăm viếng mỗi một vương quốc, bao gồm hoàng triều ở bên trong, đều có bóng dáng của đệ tử phật giáo. Bọn họ phần lớn đều có địa vị cao thượng.

Tu sĩ phật giáo có bản linh trấn ma giết yêu cường đại hơn so với tu sĩ tầm thường rất nhiều. Bởi vì phật pháp của bọn họ có lực sát thương trí mạng đối với tai hoạ.

------oOo------

Chương 110: Tuyên Thượng không ai bì nổi

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mời cao thủ phật giáo tới, điện hạ chỉ sợ là muốn buông tay đánh một trận.

Huyết Đao Vương âm thầm nghĩ. Vương quốc Càn Nguyệt cực kỳ bài xích đối với phật giáo. Không có một tu sĩ phật giáo nào được triều đình trọng dụng. Phương diện này là từ Thái tổ hoàng đế truyền xuống.

- Phật cáo Tu Bồ Đề, các Bồ Tát Ma Ha Tát, làm như thế để hàng phục

tâm...

Kèm theo những tiếng niệm kinh, tên tu sĩ phật giáo kia dần dần tiến tới gần. Giọng nói của hắn làm cho mọi người đang cảnh giác không khỏi bình tĩnh trở lại. Ngược lại là Thương Quân Lang có vẻ trở nên nóng nảy.

Rất nhanh, tên tu sĩ phật giáo kia liền đi tới gần. Trên thân hắn mặc một chiếc áo cà sa cũ rách, trên người đầy cát bụi, gương mặt nghị lực bình tĩnh, hai mắt kiên định, dường như có thể đạp bằng thiên sơn vạn thủy. Chuỗi phật châu theo ngón cái chuyển động. Cát bụi đầy trời phía sau lưng hắn. Dường như hắn chỉ là là tăng nhân khổ hạnh.

Sắc mặt Giả Tuân không khỏi ngưng trọng. Hắn từ trên người của tăng nhân này, cảm giác được một khí tức mênh mông, giống như có thể dung nạp trăm sông.

Hi vọng hắn chỉ là đi ngang qua.

Giả Tuân nghĩ như vậy. Đáng tiếc, tăng nhân lại đứng ở trước mặt bọn họ.

- Hoàng thất Càn Nguyệt đi về phía trước, tăng nhân không cản đường!

Đội trưởng cấm vệ trầm giọng quát. Ở trong phạm vi vương quốc Càn Nguyệt hắn tất nhiên có sức lực nói ra những lời này. Đương nhiên nếu như rời khỏi phạm vi của vương quốc Càn Nguyệt, hắn không dám nói, để tránh khỏi gặp tới gian tà mơ ước.

Vậy mà tăng nhân không nhanh không chậm nói:

- Mục tiêu chuyến này của bần tăng chính là các ngươi.

Lời này vừa nói ra, thần sắc các cấm vệ nhất thời không tốt.

- Nghe nói hoàng thất Càn Nguyệt xuất hiện yêu nghiệt, nhiễu loạn lòng người. Bần tăng đặc biệt tới trừ yêu.

Tăng nhân không nhanh không chậm nói, khiến cho các cấm vệ nhất thời chửi ầm lên.

Nói xấu hoàng thất Càn Nguyệt có yêu nghiệt, chẳng khác nào nói xấu

toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt!

Lại thêm phần lớn mọi người trong vương quốc Càn Nguyệt rất phản cảm đối với hòa thượng. Cho nên nghe tăng nhân nói như thế, bọn họ liền trực tiếp rút đao ra.

Vào lúc này, Tần Dự bỗng nhiên đi tới chắp tay cười nói:

- Tuyên Thượng cao tăng, ngài rốt cuộc đã tới.

Chân mày Giả Tuân nhất thời nhíu chặt. Thật không nghĩ đến, người này là do Tần Dự mời tới. Lại thêm lời Tuyên Thượng mới nói vừa rồi, rất rõ ràng là nhằm vào Tần Quân.

Hắn không khỏi cảm tahasy nhức đầu. Trước kia Tần Dự làm việc cẩn thận, nào giống như bây giờ. Mới ra ngoài hai ngày, Tần Dự lại nhiều lần muốn mưu hại Tần Quân. Điều này khiến cho thiện cảm của hắn đối với Tần Dự giảm xuống trên diện rộng.

Tranh đoạt ngôi vị hoàng đế có thể. Nhưng cố dùng tu sĩ phật giáo tới giết huynh đệ, thủ đoạn như vậy khiến cho bất kỳ một đại thần nào cũng cảm thấy trái tim băng giá. Đồng thời cũng cho thấy Tần Dự là loại người vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn.

Thân là hoàng tử, Tần Dự khẳng định biết được vương quốc Càn Nguyệt bài xích đối với phật giáo. Hắn làm vậy tương đương với vi phạm ý chí của tổ tông, đại nghịch bất đạo!

- Điện hạ, yêu nhân này ở đâu?

Tuyên Thượng trịnh trọng hỏi. Nhưng hỏi thì hỏi, đồng thời dưới ánh mắt ý thức hắn lại nhìn về phía một chiếc xe ngựa cuối cùng. Nhưng lúc nhìn thấy được Thương Quân Lang, chân mày hắn không khỏi nhíu lại.

- Hừ! Thật hay cho một con nghiệt súc. Không ngờ vừa ngưng kết yêu đan. Nếu để cho ngươi trưởng thành tiếp, khẳng định lại là tai họa một phương”

Tuyên Thượng lạnh lùng nói. Trong khi nói chuyện khí thế Thuế Phàm Cảnh cường đại bạo phát ra, khiến cho sắc mặt mọi người biến đổi, giống

như gặp phải kẻ địch lớn.

Ánh mắt Hạo Thiên Khuyển chợt biến đổi, hung quang hiện ra. Thương Quân Lang bên cạnh cũng trở nên càng nóng nảy hơn, còn không ngừng phát ra tiếng rít gào trầm thấp.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên từ trong thùng xe đi tới. Làm bạn với hắn còn có Đát Kỷ.

- Con lừa ngốc ở đâu tới. Dám ngăn cản hoàng thất ta, là muốn chết hay vẫn là muốn chết?

Tần Quân cao giọng mắng.

A, lão tử còn tưởng là Pháp Hải. Kết quả là áo rồng, hơn nữa còn đặc biệt thích thể hiện!

Một câu nói ra, các cấm vệ nghe được vui sướng không thôi. Khóe miệng Tuyên Thượng co quắp, ánh mắt sắc bén nhìn Tần Quân lạnh lùng nói:

- Ngươi chính là tam hoàng tử Tần Quân, ngôn ngữ sát khí nặng như thế, quả nhiên là bị yêu nghiệt chiếm thân thể!

Tần Quân vui vẻ. Ngươi thật sự đã là đoán!

- Con lừa ngốc này không để ý tới quyền uy hoàng thất, xử quyết!

Tần Quân trực tiếp hạ lệnh nói, khiến cho các cấm vệ trực tiếp bao vây xung quanh Tuyên Thượng. Đối với điều này, Tần Dự không chỉ không có phần hoảng hốt, trái lại lộ ra biểu tình nhìn có chút hả hê.

Tuyên Thượng lại là tồn tại còn mạnh hơn cả Nam Mãnh. Quan Vũ không có mặt ở đây, vương quốc Càn Nguyệt căn bản không có người nào có thể ngăn cản được Tuyên Thượng!

- Ai, các ngươi đều bị yêu nghiệt mê hoặc. Để cho bần tăng tới phổ độ các ngươi! A di đà phật!

Tuyên Thượng chắp hai tay lại trước ngực. Trong phút chốc ánh sáng màu vàng từ trong cơ thể hắn bắn ra, vô cùng lập lòe trang nghiêm. Một lực

lượng vô hình cường đại trực tiếp hất văng các cấm vệ xung quanh ngã trên mặt đất.

- Lớn mật! Ngươi cũng dám động thủ đối với cấm vệ của hoàng cung!

Giả Tuân nhất thời nổi giận. Tuyên Thượng này làm vậy, nói rõ không để ý tới uy nghiêm của vương quốc Càn Nguyệt.

- Giả thái sư không nên tức giận. Tuyên Thượng cao tăng là cường giả Thuế Phàm Cảnh, không phải là kẻ ác. Đợi hắn loại bỏ đi yêu nghiệt xong sẽ rời đi. Chúng ta không ngăn được.

Tần Dự cười ha hả nói. Lời hắn vừa nói ra, tất cả mọi người nghe được trái tim không khỏi băng giá.

Ngay cả Tần Vân cũng vậy. Hắn không khỏi giả thiết, nếu như mình đắc tội Tần Dự, có thể cũng rơi xuống kết quả như vậy hay không?

Chỉ có điều hắn suy nghĩ quá nhiều. Để đối phó với hắn, Tần Dự căn bản không cần tìm cao thủ Thuế Phàm Cảnh.

Thuế Phàm Cảnh!

Ba chữ này liền khiến cho tất cả mọi người trầm mặc xuống. Ngay cả Giả Tuân cũng không biết phải nói cái gì.

Đối mặt với nhóm cường giả này, bọn họ muốn ngăn cũng không ngăn được.

Lúc này, Tần Quân dẫn theo Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Thương Quân Lang bước chậm đi tới. Hắn quan sát Tuyên Thượng từ trên xuống dưới, không khỏi tặc lưỡi nói:

- Phật môn không phải là không sát sinh sao? Thế nào, lẽ nào yêu thú không tính là sinh linh?

- Ngươi nói ta là yêu nghiệt, ngươi có chứng cứ gì?

- Ngươi có năng lực như vậy, tại sao không đi tới nơi ở của Yêu tộc tàn sát bọn họ? Sao chỉ biết khi dễ người yếu sao?

------oOo------

Chương 111: Đệ đệ ngu xuẩn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục ba câu câu hỏi pháo ngữ hàng loạt, khiến cho Tuyên Thượng không khỏi sửng sốt. Sau đó hứn lộ ra vẻ bi thiên thương xót người, thở dài nói:

- Thí chủ nhập tà quá sâu, đã không có cách nào siêu độ. Chỉ có thể khiến cho ngươi hình thần câu diệt, mới có thể trả lại cho vương quốc Càn Nguyệt một thái bình thịnh thế!

Trâu bò!

Ngay cả Tần Quân cũng không nhịn được nhìn về phía hắn giơ ngón tay cái lên:

- Ngươi miệng lưỡi như vậy, làm hòa thượng thật đáng tiếc!

Tuyên Thượng mặt không đổi sắc, cất bước đi về phía Tần Quân. Thương Quân Lang mở miệng to như chậu máu liền lao về phía Tuyên Thượng, muốn một ngụm nuốt trọn hắn. Lúc này, Tuyên Thượng giơ tay lên chính là đánh ra một chưởng. Ánh sáng phật môn màu vàng hiện ra. Linh lực ngưng tụ thành cự chưởng, trực tiếp đánh bay thân thể khổng lồ của Thương Quân Lang ra ngoài. Hơn nữa còn bay ra ngoài mấy chục thước. Đám người Giả Tuân thấy vậy, hãi hùng khiếp vía.

- Tần Quân, hôm nay thần tiên cũng không thể nào cứu được ngươi!

Tần Dự lộ vẻ dữ tợn, cười gằn nói, dường như đã nhìn thấy cảnh tượng Tần Quân chết thảm ở trước mặt hắn.

Đối với điều này, Tần Quân chỉ là dựng thẳng ngón tay lên hướng về phía hắn. Đồng thời hắn dùng ánh mắt ra hiệu cho Đát Kỷ, lập tức giết chết người này!

Một Thuế Phàm Cảnh nho nhỏ không ngờ dám càn rỡ như thế!

- A di đà phật, người phật mon ta lòng từ bi, có thể nào lại động sát niệm!

Vào lúc này, một giọng nói còn muốn trang nghiêm hơn cả Tuyên Thượng truyền đến. Tất cả mọi người cả kinh ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy một lão tăng thân mặc áo cà sa kim hồng, trong tay cầm bát vàng từ trên trời hạ xuống. Bát vàng trong tay hắn giống như mặt trời, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Lão già này rốt cuộc đã tới, hơn nữa phương thức lên sân khấu còn đặc biệt soái như vậy!

Sắc mặt Tuyên Thượng kịch biến. Lúc này hắn liền quỳ xuống. Tần Dự nhìn thấy liền trợn mắt há hốc mồm. Người có thể khiến cho cường giả Thuế Phàm Cảnh quỳ xuống, khẳng định là mạnh hơn nữa.

Sắc mặt Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng thoáng đổi. Đát Kỷ còn bảo vệ ở trước người Tần Quân, nhỏ giọng nói:

- Công tử cẩn thận, người này có thể là cường giả Hóa Hư Cảnh!

Hóa Hư Cảnh!

Thương Quân Lang vừa chạy tới khiếp sợ đến mức trực tiếp co quắp ngã xuống đất, không hề có khí phách.

Âm thanh của Đát Kỷ không đè thấp. Những người khác đều bị dọa cho giật mình. Các cấm vệ không có nghe nói qua về Hóa Hư Cảnh, nhưng Giả Tuân lại biết. Một vị cường giả Hóa Hư Cảnh có thể địch nổi một vương quốc!

- Kết thúc...

Giả Tuân buồn bã cười nói. Nếu như để Càn Hoàng Đế biết được, ở dưới sự dẫn dắt của hắn, Tần Dự không ngờ mời được cao thủ phật giáo giết Tần Quân, hắn cũng không có cách nào trốn thoát được can hệ.

Ào ào xôn xao...

Áo cà sa của Pháp Hải bị gió lớn thổi bay phất phới. Khuôn mặt hắn

nghiêm trọng. Sau khi rơi xuống đất, một uy áp vô hình liền tản ra, khiến cho người ta không dám đối diện với hắn.

- Tuyên Thượng, ngươi vì sao lại tới vương quốc Càn Nguyệt!

Pháp Hải nhìn chằm chằm vào Tuyên Thượng lạnh giọng hỏi. Tuyên Thượng quỳ gối trên mặt đất, không dám ngẩng đầu, thân thể run rẩy. Rõ ràng hắn cực kỳ khẩn trương.

Tần Quân nhìn thấy vậy liền vui mừng. Không nghĩ tới Pháp Hải và con lừa ngốc này có quan hệ.

Lúc này, Tần Dự chuyên tìm đường chết bỗng nhiên đứng ra chắp tay cười nói:

- Tuyên Thượng cao tăng là vì ta tới loại bỏ yêu tà. Không biết vị đại sư này xưng hô như thế nào?

Có thể khiến cho Tuyên Thượng khẩn trương như vậy, lão hòa thượng này khẳng định mạnh hơn. Nói không chừng còn mạnh hơn Quan Vũ kia!

Vậy mà Pháp Hải căn bản không nhìn tới hắn, không để ý tới hắn, khiến cho hắn ở trong gió thổi, vô cùng xấu hổ mất tự nhiên.

- Sư bá, ngài thế nào lại tới đây?

Tuyên Thượng ngẩng đầu khẩn trương hỏi.

Sư bá!

Sắc mặt của mọi người trở nên cổ quái. Biểu tình của hai người Tần Quân và Tần Dự lại giống nhau, đều cảm thấy vui mừng bất ngờ!

- Ha ha ha! Dám thích thể hiện với lão tử! Sư bá ngươi lại là thủ hạ của ta!

Trong lòng Tần Quân cười một cách điên cuồng.

- Tặc lưỡi, Tần Quân, hôm nay ngươi không chết cũng khó. Nữ nhân của ngươi cũng thuộc về ta!

Trong lòng Tần Dự kích động.

Pháp Hải trừng mắt nhìn Tuyên Thượng. Sau đó hắn nhìn về phía Tần Quân. Hắn đi từng bước một, tiến về phía Tần Quân.

Ha ha!

Đi tìm chết!

Tần Dự cố nén hưng phấn. Đưa mắt nhìn cảnh tượng như vậy, hắn dường như đã dự kiến được cảnh tượng Tần Quân bị Pháp Hải một chưởng đập chết.

- A di đà phật! Bần tăng Pháp Hải, mấy ngày trước đó đột nhiên linh quang thoáng hiện, dự cảm bần tăng và điện hạ có một hồi cơ duyên, nên đặc biệt tới bái nhập!

Pháp Hải hành lễ nói.

Rắc...

Âm thanh tan nát cõi lòng vang lên, thình lình lại là hai người Tần Dự và Tuyên Thượng. Hai người giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ ở tại chỗ.

Ha ha ha!

Lý do này vô địch!

Tần Quân cố nén kích động cười phun, trịnh trọng nói:

- Cao tăng không cần đa lễ. Nhận được sự ủng hộ của ngài, ta hoàn toàn là như hổ thêm cánh. Sau này chúng ta cùng nhau đạp đỉnh phong!

- Làm sao có thể!!!

mắt Tần Dự cũng đỏ lên. Về phần lời Pháp Hải nói, hắn mới không tin. Hoàn toàn là lời nói vô căn cứ.

Giả Tuân, Tần Vân cùng với một đám cấm vệ lại há hốc mồm. Như thế không cần tốn nhiều sức, hóa giải uy hiếp, còn thu phục một cường giả

siêu cấp Hóa Hư Cảnh?

Trời ạ!

Ta tại sao không có loại phúc khí này?

Ngay cả Giả Tuân cũng không nhịn được đố kị trước vận may nghịch thiên của Tần Quân.

- Sư bá, ngài không hồ đồ chứ?

Tuyên Thượng lộ ra giọng điệu sốt ruột nói. Lúc trước hắn vẫn luôn mồm muốn giết Tần Quân. Kết quả sư bá mình nhảy ra, còn tuyên bố phải bái Tần Quân làm chủ. Điều này khiến cho Tần Quân trong nháy mắt bay vọt lên trên hắn. Trong lòng hắn làm sao có thể cân đối được?

Sư bá sẽ không phải là niệm kinh niệm tới mức choáng váng rồi chứ?

Trong lòng Tuyên Thượng khó có thể tin nổi nghĩ. Pháp Hải ở ký ức của hắn là uy nghiêm, cương trực công chính. Thật không nghĩ tới cũng sẽ có một ngày bái nhập hoàng tử thế gian làm môn hạ.

Phản ứng đầu tiên của hắn chính là không tin.

Pháp Hải trừng mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói:

- Ngã phật từ bi, ngươi có thể nào nhúng tay chuyện tranh đấu quyền lực trong vương quốc!

- Ta...

Tuyên Thượng muốn biện giải cho mình. Nhưng hắn còn chưa nói hết lời đã bị Pháp Hải cắt ngang:

- Trở lại tự bế, mười năm không được ra khỏi chùa!

Mười năm!

------oOo------

Chương 112: Đệ đệ ngu xuẩn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắc mặt Tuyên Thượng trắng nhợt. Hàng vạn hàng nghìn căm phẫn trong lòng hắn đều chuyển tới trên thân của Tần Dự. Nếu không phải Tần Dự cam kết mời hắn tới, hắn làm sao có thể rơi vào kết quả như vậy?

Tần Dự càng mất hết can đảm, trở nên tuyệt vọng.

Lúc trước hắn có thể nói là hoàn toàn xé rách da mặt với Tần Quân. Thật không nghĩ tới, lá bài tẩy của mình bị Tần Quân dễ dàng hóa giải như vậy.

Hắn cũng không tin Tần Quân thật sự có vấn đề. Tần Quân tuyệt đối đã an bài mọi chuyện từ trước, chuyên môn chờ hắn nhảy vào hố!

- Hắn rốt cuộc có chỗ dựa vững chắc gì...

Tần Dự tuyệt vọng nghĩ. Hắn thấy, liên tiếp có cường giả tới bái nhập Tần Quân, nhất định là bởi vì phía sau lưng Tần Quân có một quái vật khổng lồ.

Tần Quân đắc ý nhìn Tuyên Thượng cười nói:

- Tiểu hòa thượng, phật pháp của ngươi còn chưa đủ sâu, không thể hiểu rõ lí lẽ. Trở lại cố gắng tu luyện, tìm hiểu kinh phật!

Tiểu hòa thượng!

Tuyên Thượng tức giận đến mức trong ngực dưới lên xuống. Nhưng ngại vì Pháp Hải đứng ở bên cạnh, hắn không dám phản bác, chỉ có thể xám xịt rời đi.

Đợi sau khi Tuyên Thượng rời đi, Tần Quân mới có thể cười tủm tỉm nhìn về phía Tần Dự. Thấy hắn sợ hãi, trong lòng cũng vui vẻ.

- Ngươi mới vừa rồi nói cái gì tới? Hôm nay thần tiên cũng cứu không được ta sao?

Tần Quân cười đến chói lòa. Nhưng Tần Dự nhìn thấy, sau lưng lại ớn lạnh. Hắn muốn giải thích, nhưng không biết nên mở miệng như thế nào. Tất cả các cảm giác phẫn nộ, không cam lòng, đố kị, tuyệt vọng đều trộn cùng một chỗ, khiến cho hắn gần như suy sụp.

Tuyệt vọng!

Đệ đệ ngu xuẩn của ta!

Trong lòng Tần Quân vui sướng. Đánh mặt mà không cần ra tay cảm giác thật sự thoải mái. Ai bảo ngươi vừa rồi thích thể hiện như vậy. Hiện tại từ thiên đường rơi vào địa ngục, tư vị không dễ chịu đi!

Nghĩ tới đây, trong mắt Tần Quân lộ ra sát ý khủng bố. Tần Dự khiếp sợ đến mức không ngừng lui về phía sau. Sau đó hắn chạy đến phía sau Giả Tuân, hoảng sợ lẩm bẩm nói:

- Ngươi không thể giết ta...

Ở trước mặt tử vong, Tần Dự không có cách nào lại duy trì bình tĩnh được nữa. Tuyên Thượng gần như là người mạnh nhất hắn có thể mời được. Nhưng người đó lại bị Pháp Hải dọa cho khiếp sợ đến mức tè ra quần, xám xịt chạy trốn. Hắn làm sao có thể không tuyệt vọng?

Giả Tuân không khỏi thở dài. Sớm biết như vậy, trước đây cần gì phải làm vậy?

- Từ Vương Đô đi ra hai ngày, lần đầu tiên ngươi ngăn cản các cấm vệ cứu ta. Lần này ngươi trực tiếp mời người tới giết ta. Lại thêm việc ngươi đã từng hãm hại, vu oan ta tham ô quốc khố. Chỉ riêng ba chuyện này, xin lỗi!

Tần Quân đi từng bước một về phía Tần Dự, tay phải uốn cong một lần, Desert Eagle đột nhiên xuất hiện ở trên tay hắn.

Giết gà đâu sử dụng dao mổ trâu!

Giết Tần Dự không cần phải dùng đến Ngân Long Tru Hồn Thương, để tránh khỏi làm bẩn mũi thương.

- Việt Vương điện hạ, không được!

Giả Tuân quá sợ hãi, vội vàng ngăn cản lại, nói. Các cấm vệ lại trầm mặc. Từ sau khi Tần Dự mất đi lệnh cấm vệ, cấm vệ của hoàng cung không thuộc về sự quản lý của hắn. Trên đường đi tới, so với Tần Quân, bọn họ rất phản cảm với vị hoàng tử tay chân tương tàn này.

Ngươi có thể mời tới cường giả Thuế Phàm Cảnh, ngươi lợi hại. Vậy còn cần chúng ta làm cái gì?

Hơn nữa thái độ của Tuyên Thượng lúc trước làm cho các cấm vệ đều nhịn một bụng lửa giận!

- Điện hạ, ông trời có đức hiếu sinh. Ngài ngàn lần không được động sát niệm!

Pháp Hải cũng lên tiếng. Đừng thấy Pháp Hải tàn nhẫn vô tình đối với yêu quái, nhưng đối với người bình thường quả thật có một tấm lòng từ bi.

Đáng tiếc, lần này Tần Quân không chịu!

- Hừ! Hắn sống thêm một ngày, sẽ có nhiều người bị hắn hại chết hơn. Ta không lạm sát kẻ vô tội, chỉ giết kẻ ác!

Sắc mặt Tần Quân lạnh như băng, giơ Desert Eagle lên. Sắc mặt Pháp Hải có chút không được tự nhiên. Ở thời điểm hắn muốn ra tay ngăn cản lại, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đồng thời ngăn cản ở trước mặt hắn.

Hai khí thế vượt xa hắn ép tới. Hắn không khỏi phải lui về phía sau.

- Yêu vương!

Sắc mặt Pháp Hải kịch biến. Bởi vì tu vi của hắn thấp hơn so với Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, cho nên lúc trước hắn không có phát hiện ra được thân phận của bọn họ. Nhưng yêu lực vừa phát ra, Pháp Hải nhất thời đoán được.

Cùng lúc đó, Tần Quân nhanh chóng đi tới trước mặt Giả Tuân, một tay lộ ra, kéo hắn ra. Sau đó bản thân mình lại trực diện với vẻ mặt tuyệt vọng của Tần Dự. Tốc độ Trúc Cơ Cảnh tầng tám của hắn nhanh tới mức Tần Dự khó có thể tưởng tượng được!

- Kiếp sau làm một người có tình có nghĩa!

Tần Quân lạnh lùng nói. Ban đầu, hắn vốn có muốn cho Tần Dự sống thêm một khoảng thời gian, không ngừng kích phát nhiệm vụ phụ để cường đại chính mình. Nhưng người này không biết phân biệt, không ngừng đẩy vào hắn vào lôi trì.

Bùm...

Tiếng súng Desert Eagle xé rách tất cả ồn ào náo động. Tần Dự trợn tròn hai mắt. Ở mi tâm ở xuất hiện thêm một lỗ máu. Máu tươi không ngừng tuôn ra.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng một, thu được 102 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ phụ... Chém giết ngũ hoàng tử Tần Dự! Nhận được phần thưởng 100000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Trúc Cơ Cảnh tầng chín!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng một!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng hai!

- Đinh! Vì kí chủ ngưng kết Kim Đan, thưởng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Liên tục vài tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên. Trong phút chốc, Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể nổ mạnh. Linh lực cuồng bạo từ bốn phương tám hướng tập trung về phía hắn, cuồn cuộn nổi lên gió xoáy quay xung quanh người hắn. Cát bay đá chạy, thanh thế lớn...

Pháp Hải, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển đang muốn chiến đấu, đồng thời quay đầu lại nhìn. Trên mặt của bọn họ đều lộ ra vẻ khó tin.

Đột phá!

Hơn nữa còn là trực tiếp từ Trúc Cơ Cảnh tầng tám đột phá đến Kim Đan Cảnh!

Thương Quân Lang đã nhìn tới trợn mắt há hốc mồm. Đây là thiên tài Nhân tộc sao? Đột phá quá dã man. Một chút nguyên tắc cũng không nói tới!

Đám người Giả Tuân không có đạt được Kim Đan Cảnh, nhưng bọn họ đều có thể cảm nhận được khí thế của Tần Quân đang lấy một loại tốc độ khủng khiếp tăng vọt. Lại thêm chuyện hắn vừa giết chết Tần Dự, khiến cho địa vị của Tần Quân ở trong lòng bọn họ đột nhiên leo cao.

Tần Dự vừa chết, sau này giang sơn vương quốc Càn Nguyệt sợ rằng phải rơi vào tay hắn!

------oOo------

Chương 113: Đột phá Kim Đan Cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm...

Vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên đột nhiên có lôi vân cuồn cuộn. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy trong lòng Tần Quân đang vui mừng bất ngờ, thầm giật mình.

Ta ngất!

Sẽ không phải là thiên kiếp chứ?

Tần Quân bất an nghĩ. Kim Đan Cảnh chính là một bước ngoặt của tu sĩ. Tu sĩ ngưng kết Kim Đan và tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong hoàn toàn không phải là cùng một đẳng cấp. Bất luận là chất lượng hay số lượng linh lực, cũng không có cách nào đánh đồng. Đây là khoảng cách phần lớn công pháp đều rất khó che giấu.

Vừa dứt lời, một trận gió lốc lôi điện có kích thước chừng thắt lưng cuốn xuống, trực tiếp rơi vào trên thân của Tần Quân, trong nháy mắt y phục

của hắn bị nghiền nát, tóc còn dựng thẳng đứng lên. Thiếu niên hăng hái không còn tồn tại.

- Không đau mấy!

Tần Quân thiếu bị làm thịt lẩm bẩm nói. Thiên lôi đối với thân thể tu sĩ có hiệu quả ngâm thể, cho nên có không ít tu sĩ sẽ lựa chọn cứng rắn chống lại. Tần Quân cũng có ý nghĩ như vậy.

Đồng thời hắn không phải là mới vào Kim Đan Cảnh, mà là trực tiếp vượt qua đến Kim Đan Cảnh tầng hai. Thân thể cũng nhận được sự lột xác về chất.

Ầm! Ầm! Ầm...

Từng lôi điện liên tiếp đánh xuống, rơi vào trên thân Tần Quân thân, khiến cho mặt đất dưới chân hắn bị nghiền nát, hình thành hố sâu.

Đám người Giả Tuân vẫn là lần đầu tiên thấy có người cứng rắn chống lại thiên kiếp, miệng há hốc, hồi lâu cũng không có cách nào khép lại.

- Điện hạ thực sự có tâm chí tốt.

Pháp Hải nhắm mắt cảm thán nói. Chỉ có điều hắn đối với chuyện Tần Quân giết Tần Dự vẫn canh cánh trong lòng. Đợi lát nữa không thể không đòi một lời giải thích.

Tuy rằng u minh có thứ gì đó dẫn dắt hắn tìm đến Tần Quân, nhưng bên cạnh Tần Quân có hai vị yêu vương làm bạn. Nếu như hắn tâm thuật bất chính, vậy Pháp Hải chỉ có thể động thủ trấn yêu ma.

Hắn không tin trời, chỉ tin phật. Không có niềm tin vào phật, hắn tình nguyện buông tha cơ duyên đột phá.

- Công tử có thể chống đỡ nổi không?

Đát Kỷ có chút lo lắng hỏi.

- Yên tâm đi. Đừng thấy hắn bình thường cà lơ phất phơ, nhưng trong xương cốt có một năng lực chịu đựng không phù hợp với tuổi tác của hắn.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất, thuận miệng đáp lại.

Mặc dù có hệ thống thần thoại, nhưng bản thân Tần Quân vẫn rất tự mình cố gắng. Từ việc hắn chăm chỉ luyện thương, là có thể nhìn ra được.

Lúc này Tần Quân đã da tróc thịt bong, đau đến nhe răng nhếch miệng. Nhưng hắn cảm giác mình vẫn có thể kiên trì tiếp.

- Ca phải trở thành cường giả nam nhân!

Tần Quân cắn răng nhỏ giọng gầm hét lên. Lực lượng dâng trào trong cơ thể khiến cho hắn có loại kích động muốn hét dài. Quá trình độ kiếp, linh khí thiên địa càng điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn, cải tạo kinh mạch của hắn, tăng cường căn cốt. Vứt bỏ linh lực, hắn có thể cảm giác được lực lượng của chính mình đã tăng lên gấp bội.

Trong phút chốc, hắn chợt phát hiện mình có thể quan sát bên trong. Ở trong cơ thể hắn ngưng tụ ra một viên Kim Đan, kích thước giống như quả trứng gà vậy. Mặt ngoài còn có hai đường vân thần bí tối nghĩa. tất cả linh khí thiên địa hấp thu đều dũng mãnh tràn vào hắn, lại chuyển hoán ra linh lực tràn ngập.

Kim Đan Cảnh tầng hai!

Đệ nhất thiên tài của vương quốc Càn Nguyệt chỉ mới là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong!

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, Tần Quân được cho là người mạnh nhất dưới năm mươi tuổi!

Chỉ có điều tên của Trác Tuấn Kiệt ở Nhân Bảng ở Nam Vực đứng hàng thứ chín hơn trăm. Nhưng thấy thiên tài phía trước đều là tu vi Kim Đan Cảnh. Có thể kéo gần, Tần Quân đã thấy rất đủ.

- Khi nào lại nhìn thấy Du Phượng Hoàng, nàng nhất định sẽ cả kinh đến mức miệng cũng không khép lại được cho mà xem!

Tần Quân vui vẻ nghĩ. Một giây tiếp theo lại là một đạo thiên lôi hạ xuống, trong nháy mắt kéo hắn từ trong sự huyễn tưởng đi ra.

Tê liệt!

Vẫn xong chưa sao?

Tần Quân mắng. Cũng may thiên lôi chỉ có bốn mươi chín đạo. Lôi vân cuồn cuộn ở phía trên đỉnh đầu hắn đã dần dần tiêu tan ra.

Đến lúc này, Tần Quân hoàn toàn thăng cấp làm cường giả Kim Đan Cảnh. Hắn vẫn không biết thu liễm khí tức của hắn lại, khiến cho các cấm vệ hãi hùng khiếp vía. Ngay cả Giả Tuân và Tần Vân cũng không dám nhìn thẳng vào hắn.

- Được rồi. Các ngươi đi an táng cho hắn. Ta đi trước, tìm một con sông tắm!

Tần Quân liếc mắt nhìn thi thể Tần Dự cách đó không xa, phân phó nói. Toàn thân hắn tối tăm. Bên ngoài thân bám vào tạp chất màu đen, dính dính, cực kỳ khó chịu.

Nói xong, hắn liền phóng người nhảy một cái. Dưới chân tự động dâng lên một đoàn mây khí thể giống như sương mù, nâng hắn liền nhanh chóng bay về phía tây.

Sau khi đột phá Kim Đan Cảnh, linh lực của hắn tăng mạnh. Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng có thể vận dụng hơn phân nửa. Điều khiển sương mù đằng vân càng hạ bút thành văn. Đương nhiên thời gian duy trì sẽ không quá dài.

Có hệ thống thần thoại truyền thừa ở bên cạnh, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến căn bản không cần phải hắn tốn thời gian đi cảm ngộ. Tất cả đều đã truyền thụ ở trong đầu hắn. Chỉ cần linh lực đầy đủ là được.

- Ngồi mây rời đi!

Giả Tuân kinh ngạc kêu lên một tiếng. Pháp thuật như vậy trước đây hắn từng nhìn thấy được có cường giả ở hoàng triều thi triển qua. Bên trong vương quốc Càn Nguyệt còn không có cường giả tinh thông loại pháp thuật này. Phần lớn tu sĩ cũng phải dựa vào pháp khí để tiến hành bay.

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển trước đây đã tận mắt nhìn thấy Tần Quân thi triển thuật này, cho nên cũng không kinh ngạc. Ngược lại là Pháp Hải có chút lộ vẻ xúc động.

- Thuật điều khiển sương mù đằng vân vô cùng cao thâm. Tuổi hắn còn nhỏ không ngờ có thể học được. Thiên phú như vậy...

Pháp Hải cảm thán nói. Chỉ là khi ánh mắt hắn rơi vào trên thân của Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, trở nên không tốt.

- Các ngươi thân là yêu vương, tại sao lại đi theo điện hạ?

Pháp Hải trầm giọng hỏi.

Yêu vương?

Đám người Giả Tuân giật mình. Bọn họ đều khó có thể tin nổi, nhìn về phía Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển.

Ngày hôm nay bọn họ nhận đã đủ nhiều sợ hãi. Nhưng nghĩ đến đi theo bên cạnh mình là hai vị yêu vương, bọn họ khiếp sợ tới cực độ.

...

Bên kia, Tần Quân một đầu lao vào con sông. Đát Kỷ liên thủ với Hạo Thiên Khuyển nhất định có thể trấn áp được Pháp Hải. Về điểm này hắn vô cùng vững tin.

Hạo Thiên Khuyển dù sao cũng là thần thú, làm sao có thể bị bát vàng của Pháp Hải trấn áp được?

Nó không có khả năng là tiểu yêu giống như Bạch Tố Trinh.

------oOo------

Chương 114: Đại thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vừa tắm, trong lòng vừa thầm hỏi:

- Ta hiện tại có một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên và một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, đúng không?

- Đúng vậy.

- Rút thưởng rrước! Hiện tại rút, hy vọng có thể dính vận may đột phá Kim Đan Cảnh!

- Đinh! Bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Ngàn vạn không nên lại là cái yếm gì đó!

Hạo Thiên Khuyển cũng không cần vòng chó!

RTrong lòng Tần Quân lặng lẽ cầu nguyện. Vận khí nữ sinh thích cười sẽ không kém hơn nam sinh đáng khinh đi?

Phi!

Làm sao có thể đánh giá mình như vậy được!

Ở trong lúc Tần Quân đang tự mình bổ não, tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên:

- Chúc mừng kí chủ rút được nguyên bộ Tử Kim Đế Hoàng Giáp, sinh ra từ Đông Hải Long Cung của Tây Du Ký!

Tử Kim Đế Hoàng Giáp?

Ta ngất! Cái tên này thật là trung nhị.

Trán Tần Quân đầy vạch đen. Chỉ có điều Đông Hải Long Cung thật ra khiến cho hắn hứng thú. Không thấy Tề Thiên Đại Thánh ngoại trừ vòng kim cô trên đầu ra, còn lại toàn thân bao gồm cả gậy như ý đều là đến từ Đông Hải Long Cung sao? Ngay cả Ngân Long Tru Hồn Thương Tần Quân rút được lần trước cũng vậy.

Trong Tây Du Ký, Đông Hải Long Cung có thể nói là chỗ tụ tập thần binh

trong thiên hạ. Đương nhiên những pháp khí siêu cường này khẳng định không ở long cung. Bằng không long cung sẽ không rơi vào tình cảnh mặc cho Tôn Ngộ Không khi dễ. Có thể nói là so trên chưa đủ, so dưới có thừa. Thật có chút xấu hổ.

- Tiếp tục triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân tiếp tục nói, nhất định phải triệu hoán ra được nhân vật trâu bò!

Tốt nhất là có thể trấn áp Pháp Hải!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu triệu hoán Thần Ma...

Tề Thiên Đại Thánh!

Nhị Lang Thần!

Đại thần Bàn Cổ!

Khụ khụ, người cuối cùng quá vô sỉ. Nếu là hắn đi ra, thế giới này sẽ bị Tần Quân chinh phục. Chỉ có điều lấy thực lực của Tần Quân cũng không có cách nào khiến cho Bàn Cổ vui lòng phục tùng.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được Thái Bạch Kim Tinh, đến từ Tây Du Ký!

Nổ!

Ta ngất. Cuối cùng cũng có một vị đại thần tới!

Tần Quân kêu lên một tiếng kích động, giống như uống phải tiết gà. Thái Bạch Kim Tinh nổi tiếng cũng không thấp. Tuy rằng mọi người không biết rõ đối với thực lực của hắn, nhưng người này lại là tồn tại dám chiêu hàng Tôn Ngộ Không!

Có nghe nói tới một câu nói hay không? Miệng pháo vô địch!

- Mau đưa tư liệu Thái Bạch Kim Tinh ra!

Tần Quân thúc giục.

Vừa dứt lời, một màn ánh sáng chỉ có hắn có thể nhìn thấy được, liền xuất hiện ở trước mắt:

- Thái Bạch Kim Tinh, đến từ Tây Du Ký.

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Thiên Tiên Cảnh tầng bốn!

- Công pháp: Tiên Thiên Thánh Kinh!

- Thần thông: Cổ Hoặc Thần Âm! Sao Kim hộ thể!

- Pháp bảo: Phất trần trừ tà!

- Mức độ trung thành: 90(đầy giá trị 100)!

Thiên Tiên Cảnh!

Tần Quân chỉ cảm thấy toàn thân chợt giật mình, hai mắt sáng lên. Hắn không nhịn được hỏi:

- Thiên Tiên Cảnh cao hơn so với Địa Tiên Cảnh sao?

- Không sai. Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm là Phàm Cảnh. Cao hơn chính là Hóa Hư Cảnh, Địa Tiên Cảnh, Thiên Tiên Cảnh!

Hệ thống giải thích.

- Thái Bạch Kim Tinh không ngờ mạnh mẽ hơn Hạo Thiên Khuyển?

Tần Quân có chút không giải thích được. Thái Bạch Kim Tinh khiến người ta có ấn tượng là quan ngoại giao Thiên Đình, ống truyền lời của Ngọc Hoàng Đại Đế. Hạo Thiên Khuyển lại là đệ nhất thần thú trong Tây Du Ký!

- Chỉ có thể nói là tạm thời mạnh mẽ hơn Hạo Thiên Khuyển. Không gian Hạo Thiên Khuyển trưởng thành còn rất lớn. Thái Bạch Kim Tinh đã là đỉnh phong trong Tây Du Ký.

Tần Quân bừng tỉnh. Chỉ có điều hắn đối với Thái Bạch Kim Tinh vẫn rất có thiện cảm. Nhìn chung trong Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không chỉ kính trọng hai vị thần tiên. Một là Quan Âm Bồ Tát. Hai chính là Thái Bạch Kim Tinh. Trên đường đi Tây Phương, Thái Bạch Kim Tinh cũng nhiều lần giúp đỡ Tôn Ngộ Không. Yêu quái ngăn cản trên con đường đi Tây Phương có không ít là sủng vật và vật cưỡi, của thần tiên đại năng. Nhưng duy nhất chỉ có Thái Bạch Kim Tinh không có ghi chép bất lương như vậy.

- Nói xem, Thần tộc lại là cái gì?

Tần Quân hóa thành cục cưng tốt.

- Thái Bạch Kim Tinh chính là thần quan tinh tú, bài vị thăng cấp từ lâu, có thể coi là Thần tộc.

Trước được Tử Kim Đế Hoàng Giáp, sau có Thái Bạch Kim Tinh, trong lòng Tần Quân đắc ý miễn bàn. Không giống với Pháp Hải, mức độ trung thành của Thái Bạch Kim Tinh ngay từ lúc đầu chính là chín mươi. Hơn nữa Thái Bạch Kim Tinh ở trong các chuyện thần thoại xưa đều là người hiền lành, trong Bảo Liên Đăng đã từng cứu Trầm Hương. tTrong Tây Du Ký lại nhiều lần giúp Hầu Tử. Tốt hơn so với Pháp Hải trong truyền thuyết Bạch Xà rất nhiều.

Quan trọng nhất chính là Thiên Tiên Cảnh!

Trời ạ, trong hoàng triều Nam Trác chắc hẳn cũng không có Thiên Tiên Cảnh đi!

Tần Quân không khỏi nghĩ đến Du Phượng Hoàng. Nam Minh Thánh Giáo các ngươi rất giỏi sao?

Chí ít mười hai tên cường giả Hóa Hư Cảnh?

Ha hả, ca hiện tại có cường giả Thiên Tiên Cảnh!

Mang theo tâm tình vui mừng rạo rực, Tần Quân bắt đầu tắm táp, chà xát thân thể. Không được ba phút hắn đã tắm xong. Hắn đi tới bên bờ, y phục cũng không có mặc, hắn liền khiến cho hệ thống triệu hồi Tử Kim Đế Hoàng Giáp ra.

- Đặc biệt nhắc nhở, Tử Kim Đế Hoàng Giáp thuộc về pháp bảo loại hình phòng ngự, cần phải lấy máu nhận chủ!

Tần Quân trợn tròn hai mắt. Không ngờ là pháp bảo. Xem ra hắn khinh thường rút thưởng vừa rồi.

Chỉ thấy Tử Kim Đế Hoàng Giáp trên tay nặng đến ba trăm cân. Từ đầu tới chân, giày, mũ quan đều có. Áo vải màu tím lót trong. Kim loại ở mặt ngoài áo giáp giống quá hoàng kim vậy. Trên mũ quan hiện lên màu tử kim. Ánh sáng mặt trời chiếu vào, phản xạ ra ánh sáng khiến người ta phải lóa mắt. Đỉnh chop còn gắn lông chim thần bí màu tím đỏ, dài đến một thước, theo gió phiêu dật.

Vừa liếc mắt nhìn, biết được một bộ giáp này không tầm thường.

Tần Quân cắn đứt ngón tay, lấy máu bôi lên trên Tử Kim Đế Hoàng Giáp. Trong phút chốc, Tử Kim Đế Hoàng Giáp phát ra ánh sáng mạnh. Ngay sau đó nó không ngờ tự động bay lên. Tần Quân nhìn thấy không khỏi há hốc miệng. Hắn theo bản năng theo đứng lên.

Vèo vèo vèo...

Tử Kim Đế Hoàng Giáp bắt đầu tách ra. Các vị trí nhanh chóng bám vào mặt ngoài thân thể của Tần Quân. Trong khoảnh khắc trọn bộ Tử Kim Đế Hoàng Giáp liền mặc ở trên thân của Tần Quân, phối hợp với gương mặt tuấn lãng của hắn, một khí phách nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt trực tiếp bạo phát ra. Áo choàng màu tím phía sau lưng theo gió chập chờn. Chiếc lông chim màu tím đỏ ở trên đầu giống như ngọn lửa cháy mạnh. Giờ phút này hắn không còn là thiếu niên hăng hái, mà là thần tướng cái thế!

------oOo------

Chương 115: Kiếm tiên Thanh Liên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồng thời màu tử kim tôn quý mơ hồ khiến người ta một loại cảm giác khí phách của đế hoàng!

- Trái lại, ta thế nào không cảm giác được trọng lượng của nó?

Tần Quân kinh sợ lẩm bẩm nói. Trong u minh, hắn cảm giác mình dường như hòa làm một thể với Tử Kim Đế Hoàng Giáp. Sau khi mặc nó, thậm chí ngay cả lực lượng cũng tăng cường không chỉ gấp đôi!

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, làm thế nào để thu hồi?

Ý tưởng này vừa ra, Tử Kim Đế Hoàng Giáp trên thân bỗng nhiên biến mất. Không ngờ nó trực tiếp trở lại trong nhẫn trữ vật của hắn, khiến cho hắn lại biến thành trạng thái trần truồng.

- Không trách được gọi là pháp bảo. Hiệu quả này thật muốn bùng nổ!

Tần Quân phấn chấn nghĩ. Ngay lập tức hắn liền lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một bộ y phục màu trắng mặc vào. Cũng không thể để cho đám người Đát Kỷ bọn họ sốt ruột chờ đợi.

Vừa đi, hắn vừa hỏi thăm:

- Hệ thống, pháp bảo chắc hẳn cũng có phân chia đẳng cấp chứ?

- Xin lỗi, đẳng cấp của kí chủ quá thấp, không có tư cách biết được.

Chết tiệt!

Có thể uyển chuyển một chút hay không. Ta dù gì cũng là nam nhân có pháp bảo!

Tần Quân buồn bực không thôi. Chỉ có điều vừa nghĩ tới Tử Kim Đế Hoàng Giáp và Thái Bạch Kim Tinh, hắn nhất thời vui mừng.

Hắn lại sử dụng ra thuật điều khiển sương mù đằng vân. Hắn bay ra chưa được trăm thước xa, phía sau liền truyền đến một âm thanh phá không. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại. Vhỉ thấy một bóng trắng lấy tốc độ khiến cho hắn khó có thể phân biệt rõ được, đang lao tới, giống như Kinh Hồng.

- Ai?

Tần Quân quá sợ hãi. Chỉ có điều ngay sau đó truyền tới âm thanh già nua, liền khiến cho hắn thở phào nhẹ nhõm:

- Lão hủ là Thái Bạch Kim Tinh, vẫn luôn tiềm tu ở hải ngoại, bỗng nhiên cảm ngộ được có cơ duyên cùng điện hạ, cố ý chạy tới bái nhập dưới trướng của điện hạ!

Thái Bạch Kim Tinh!

Tần Quân vội vàng ngừng lại, kích động nói:

- Đại tiên, ta cuối cùng cũng đợi được ngài!

Cuối cùng cũng đợi được ngươi. Thật may ta đã không buông tha...

Bóng trắng nhanh chóng rơi vào mây sương mù do Tần Quân ngưng tụ ra. Tóc hắn bạc trắng như tuyết, toàn thân mặc y phục màu trắng mộc mạc, khuôn mặt hòa ái. Tay hắn cầm một cây phất trần, một tiên khí đập vào mặt. Chỉ riêng nhìn hình tượng đã khiến người ta một loại cảm giác thần tiên, là thứ Pháp Hải không có cách nào có được.

- Điện hạ không cần đa lễ. Trước khi tới ta đã bấm ngón tay tính toán qua những gì điện hạ gặp được trong khoảng thời gian gần đây. Quả nhiên là không tầm thường. Cư trú ở vương quốc nho nhỏ, lại có thể thu được sự coi trọng của yêu vương Hóa Hư Cảnh, tu sĩ, thậm chí còn có một vị thần thú Địa Tiên Cảnh. Có thể thấy được điện hạ sau này không thể đo lường.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói. Sau khi nói xong vài lời giản dị, lại đi sâu vào trong tim Tần Quân.

- Đại tiên thành thực như vậy, nói ra ta cũng thấy ngượng ngùng.

Tần Quân giả vờ khiêm tốn nói. Thái Bạch Kim Tinh nghe được, khóe miệng giật một cái. Hắn vội vàng nói sang chuyện khác:

- Không biết điện hạ muốn đi đâu. Sau đó có ta làm bạn, trợ giúp điện hạ mưa thuận gió hoà!

Không hổ danh là quan ngoại giao của Thiên Đình, nói ngọt tới tận tâm

khảm!

- Có đại tiên tương trợ, ta cảm giác thiên hạ không còn trở ngại!

- Làm gì có làm gì có. Điện hạ phúc duyên đại thịnh, sau này khẳng định có càng nhiều cường giả trợ giúp.

- Gấm thêm hoa không bằng đưa than trong ngày tuyết rơi. Thời điểm mấu chốt đại tiên tương trợ, còn hơn những người sau này cả ngàn vạn lần!

- Điện hạ khoa trương. Lấy mấy vị bên cạnh điện hạ kia, đừng nói ở vương quốc Càn Nguyệt, cho dù là hoàng triều Nam Trác, cũng không có người nào làm gì được điện hạ.

Hai người nịnh bợ có thể nói là thao thao bất tuyệt. Tần Quân vừa điều khiển sương mây dưới chân lao về phía phương hướng đám người Đát Kỷ, vừa cùng Thái Bạch Kim Tinh thần thương khẩu chiến. Hai người cũng không cảm thấy mệt, trái lại cảm thấy ý chí chiến đấu hiên ngang, cuối cùng gặp phải tri kỷ.

- Hậu sinh khả uý!

Trong lòng Thái Bạch Kim Tinh thầm cảm thán, nhưng miệng lại không chịu thua, khen Tần Quân đến trên trời dưới đất không có ai sánh bằng. Nhưng Tần Quân đến từ địa cầu thời đại tin tức bùng nổ. Tiết mục ngắn có nhiều đếm không xuể. Hắn khen đến mức Thái Bạch Kim Tinh cũng không thể không hưởng thụ.

Tần Quân cũng âm thầm xúc động. Thuật miệng lưỡi của Thái Bạch Kim Tinh siêu cường. Quan trọng nhất chính là bất kể hắn khen thế nào, lão thất phu này lại hoàn toàn không đỏ mặt chút nào.

- Đúng rồi, không biết Thái Bạch Kim Tinh có biết Lý Bạch không?

Tần Quân bỗng nhiên nói sang chuyện khác.

Thái Bạch Kim Tinh có rất nhiều lai lịch. Địa cầu Hoa Hạ có người nói là huynh đệ của Lão Tử. Cũng có người nói là Lý Bạch. Thái Bạch Kim Tinh ở Tây Du Ký được gọi là Lý Trường Canh. Trường Canh chính là chỉ sao Kim. Họ Lý là nguồn gốc gặp gỡ.

Thảo Đường Tập Tự của Lý Dương Băng từng viết: Nước của Thần Long trốn về với thục. Lại chỉ tay vào cây Mận (Lý) mà sinh Bá Dương. Buổi tối Kinh Khương, sao Hôm đi vào giấc mộng, khi mới sinh ra tên là Bạch, lấy tự là Thái Bạch. Được người đời gọi là Thái Bạch Chi Tinh. Chuyện là vậy.

Phạm Truyền Chính cũng từng ghi chép: Công sanh dã, trước phủ quân chỉ trời lấy họ kép. Tiên phu người mộng sao Hôm báo tin tốt lành, tên cùng chữ đạt theo sao Hôm.

Trong lịch sử ghi chép, mẫu thân của Lý Bạch từng nằm mơ thấy Thái Bạch Kim Tinh, cho nên đặt tên cho con trai là Lý Bạch, tự Thái Bạch. Ở dân gian Đường triều liền có nhã xưng là Trích Tiên. Sở thích của Lý Bạch là thơ và kiếm, cho nên cũng có danh xưng là thi tiên và kiếm tiên. Chỉ có điều trong Tây Du Ký, Thái Bạch Kim Tinh giúp đỡ Tôn Ngộ Không trên con đường đi về phía tây, Đường triều đã được thành lập. Lý Bạch dĩ nhiên tồn tại. Hai bên tự mâu thuẫn. Đương nhiên Tây Du Ký cũng chỉ là tiểu thuyết. Nói không chừng ai thật ai giả, chỉ có thể là mỗi người một ý.

- Điện hạ làm sao biết đồ đệ Lý Bạch của ta?

Thái Bạch Kim Tinh kinh ngạc, nghi ngờ nói. Nơi này cách hải ngoại xa đến mức người thường không có cách nào tưởng tượng được. Nếu không phải Thái Bạch Kim Tinh có tu vi Thiên Tiên Cảnh, cũng không có khả năng đúng lúc chạy tới.

- Đại tiên thật sự có một đồ đệ gọi là Lý Bạch sao?

Tần Quân không bình tĩnh nổi. Lẽ nào hệ thống triệu hoán Thần Ma tới, đều tồn tại ở thế giới này từ lâu, chỉ là bị xóa đi ký ức?

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu, kiêu ngạo nói:

- Tất nhiên. Đồ đệ của ta Lý Bạch ở khu vực vùng duyên hải Nam Vực cực phú nổi danh, được người gọi là kiếm tiên Thanh Liên!

Kiếm tiên Thanh Liên Lý Bạch!

------oOo------

Chương 116: Kiếm tiên Thanh Liên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt Tần Quân liền sáng ngời. Quả nhiên là hắn. Thi tiên Lý Bạch chính là lấy Thanh Liên cư sĩ tự xưng.

- Đại tiên, có thể gọi cả đồ nhi của ngài tới hay không? Ngày khác nếu như ta xưng hoàng, ổn thỏa sẽ phong quan thêm tước cho đồ nhi của ngài!

Tần Quân xoa xoa hai tay, cười hắc hắc nói. Lý Bạch là người có tiếng muốn làm quan. Thơ của hắn phần lớn đều biểu đạt mình có tài nhưng không gặp thời, rời xa triều đình nhưng lòng lại lo lắng cho giang sơn.

Nếu như nói về học tập, Lý Bạch nhất định là tồn tại đại ngưu. Nếu để cho hắn làm quan, Tần Quân không dám cam đoan. Nhưng hắn lại là đồ đệ của Thái Bạch Kim Tinh, lại được gọi là Kiếm Tiên Thanh Liên, tu vi khẳng định không kém!

Thái Bạch Kim Tinh nhất thời khó xử. Suy nghĩ một hồi hắn mới có thể uyển chuyển cự tuyệt nói:

- Tiểu đồ đã xuất sư. Ta không thể lại quấy nhiễu ý chí của hắn. Xem như chuộc tội với điện hạ.

Được!

Thực sự là sư phụ hiền từ!

- Như vậy đi, ngài truyền một tin tức cho hắn. Tới hay không là do hắn quyết định. Mục tiêu của ta lại là thành lập Thần Đình vượt lên thiên địa!

Tần Quân lui một bước nói. Không thể làm quá đáng, để tránh khỏi hoàn toàn ngược lại.

Thái Bạch Kim Tinh vừa nghe, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng. Lúc này hắn liền vung phất trần lên, một luồng ánh sáng trắng liền tốc độ lấy mắt thường khó có thể nắm bắt được nhanh chóng biến mất không thấy

bóng dáng.

Năng lực của Thiên Tiên Cảnh thực sự là thần.

Tần Quân nhìn thấy liền ao ước. Nhưng hắn không hỏi thăm loại pháp thuật này là gì.

Có thể để cho Thái Bạch Kim Tinh mời Lý Bạch, đã là nhượng bộ lớn nhất của hắn.

Dù sao còn nhiều thời gian!

...

- Lão lừa ngốc, ngươi đừng có không biết phân biệt phải trái!

Mặt Đát Kỷ lạnh như băng. Hạo Thiên Khuyển và Thương Quân Lang ở bên cạnh đều như hổ đói rình mồi nhìn chằm chằm vào Pháp Hải. Các cấm vệ tập trung thành một vòng tròn ở xung quanh ngươi nhìn ta một chút, ta nhìn ngươi một chút, đều không dám mở miệng ngăn cản.

Giả Tuân và Tần Vân cũng vậy. Lúc trước Tuyên Thượng liền khiến cho bọn họ giận mà không dám nói gì. Hiện đang đối mặt với sư bá của Tuyên Thượng, bọn họ tất nhiên lại càng không dám mở miệng.

Pháp Hải lạnh lùng nói:

- Chờ điện hạ trở về, chúng ta lại phân ra cao thấp. Có bần tăng ở đây, điện hạ không cần đám yêu vật các ngươi!

Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đều là hạng người tâm cao khí ngạo. Ngay cả Tần Quân đối xử với bọn họ, cũng đều lấy lễ đối đãi. Bọn họ sao có thể chịu được lời lẽ mang tính công kích đặc biệt của Pháp Hải.

- Hừ, chờ công tử trở về, ta không xé nát ngươi cũng không được!

Giọng điệu Hạo Thiên Khuyển điềm nhiên nói. Toàn lực bạo phát ra, hắn quả thật có thực lực nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh.

Pháp Hải nhắm mắt không nói chuyện, miệng lẩm bẩm kinh phật, dường

như đã ăn chắc Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển.

Đám người Giả Tuân khẩn trương không thôi. Bất luận là Pháp Hải thực lực không biết, hay hai vị yêu vương Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển này, đều khiến cho bọn họ kinh hoàng.

Sau một nén hương, Tần Quân cuối cùng đã trở về. Chỉ là hắn còn dẫn theo một lão già tóc trắng hòa ái dễ gần.

- Chuyện gì xảy ra vậy? Bầu không khí có cái gì không đúng?

Sau khi hạ xuống, Tần Quân cười hỏi. Hắn liếc mắt liền nhìn ra Pháp Hải và Đát Kỷ các nàng không hòa hợp được với nhau. Nhưng biết rõ hắn vẫn còn hỏi.

Pháp Hải xuất hiện cho hắn một cái gõ cảnh báo. Sau này nói không chừng còn xuất hiện loại hiện tượng nội chiến này. Cho nên lần này phải xử lý tốt, để tránh các Thần Ma không kiêng nể gì cả.

Tuy rằng bọn họ đều thần phục với Tần Quân, nhưng bởi vì Tần Quân quá yếu, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển nếu như thật sự nổi giận, Tần Quân muốn ngăn cũng không ngăn được.

Nhưng cũng may cho hắn, lần này triệu hoán ra được Thái Bạch Kim Tinh. Phải chấn áp bọn họ một chút!

- Điện hạ, yêu vật không thể tin được. Nhất là yêu vương. Bọn họ thực lực mạnh mẽ. Nếu như trong lòng bọn họ tồn tại ác ý gì, hậu quả tưởng tượng thôi đã không chịu nổi!

Pháp Hải mở miệng nói đầu tiên. Trong khi nói chuyện, hắn liền cầm ra bát vàng Pháp Âm của bản thân.

Khóe miệng Tần Quân liền kéo lên. Không hổ danh là Pháp Hải đến từ trong truyền thuyết Bạch Xà, thật là cổ hủ.

- Hừ, vậy công tử làm sao biết được ngươi không có ác ý?

Đát Kỷ hừ lạnh châm chọc nói. Pháp Hải nghe được, sắc mặt liền trở nên khó coi.

- Được rồi! Ta còn ở đây, không được phép nghi kỵ lẫn nhau. Các ngươi còn không có tiếp xúc với nhau, làm nào biết được đối phương thật sự xấu?

Tần Quân không vui nói. Ngày hôm nay phải xác lập uy nghiêm của chủ công xuống. Bằng không sớm muộn sẽ là tai hoạ ngầm.

- Nhưng bọn họ là yêu...

Pháp Hải với giọng điệu sốt ruột nói. Nhưng hắn còn chưa nói hết lời, đã bị Thái Bạch Kim Tinh vẫn không hé răng, cắt ngang:

- Cũng không phải! Vạn vật có linh, người có phân ra tốt xấu. Nói gì tới yêu? Không được quơ đũa cả nắm!

- Ngươi là ai?

Pháp Hải nhìn chằm chằm vào Thái Bạch Kim Tinh trầm giọng hỏi.

Hóa Hư Cảnh làm nào biết được sự khủng khiếp của Thiên Tiên Cảnh?

Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Giả Tuân, Tần Vân cùng với toàn bộ một đám cấm vệ, người hầu đều nhìn về Thái Bạch Kim Tinh. Người này toàn thân màu trắng. Ngay cả lông mày cũng trắng, cực kỳ dễ làm cho người khác chú ý. Hắn vừa mở miệng, trong nháy mắt trở thành tiêu điểm chú ý.

- Giới thiệu một chút, hắn chính là tiên nhân hải ngoại, Thái Bạch Kim Tinh. Tất cả mọi người hãy tôn trọng một chút!

Tần Quân chủ động giới thiệu Thái Bạch Kim Tinh.

Tiên nhân!

Cái từ này khiến cho tất cả mọi người toàn thân chấn động. Điều khiến cho bọn họ chấn động kinh ngạc nhất, chính là Thái Bạch Kim Tinh đến từ hải ngoại. Ở đây vẫn chưa có người nào từng qua lại hải ngoại. Nam Vực lớn tới mức khó có thể tưởng tượng được. Vương quốc Càn Nguyệt lại là một góc nhỏ của khối đại lục này. Cho dù là cường giả Hóa Hư Cảnh cũng có năng lực xuyên qua Nam Vực.

Đương nhiên phần lớn cường giả cũng sẽ không tốn thời gian bôn ba. Tất cả đều đang tranh đấu vì lợi ích của mình, thậm chí là bế quan luyện công.

- Hừ? Hắn thật sự là tiên nhân sao?

Pháp Hải hừ lạnh hỏi. Không chỉ có là hắn, những người khác cũng lộ ra biểu tình nghi vấn. Bọn họ không có cách nào từ trên người của Thái Bạch Kim Tinh cảm giác được linh lực tồn tại.

Hơn nữa Tần Quân chỉ là đi tắm cũng gặp phải tiên nhân, ai tin?

Tiên nhân chỉ là lời đồn đại mà thôi.

------oOo------

Chương 117: Tiên nhân cùng bọn bịp bợm giang hồ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiên nhân chỉ là cách xưng hô mà thôi. Điện hạ nâng cao ta.

Thái Bạch Kim Tinh khiêm tốn nói.

- Hừ, ta không quan tâm ngươi là tiên nhân hay là bọn bịp bợm giang hồ. Người và yêu đi con dường khác nhau. Ngươi không được quấy nhiễu bần tăng loại trừ yêu.

Pháp Hải tức giận nói. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển nghe được, trợn trừng mắt nhìn hắn.

Tần Quân không khỏi mỉm cười. Pháp Hải đơn giản là Tần Dự phụ thể, năng lực tìm đường chết khiến cho hắn xem thế là đủ.

Đáng tiếc hắn không phải Hứa Tiên, sẽ không trơ mắt nhìn Đát Kỷ bị trấn áp.

Thái Bạch Kim Tinh liếc mắt nhìn Tần Quân liền biết được suy nghĩ của hắn. Lúc này Thái Bạch Kim Tinh cười nói:

- Như vậy đi, cao tăng cho là ánh mắt mình khá độc đạo, nhận định những yêu vương bọn họ sẽ nguy hại tới điện hạ, cũng chế giễu ta là đám bịp bợm trên giang hồ. Điêu này nói rõ cao tăng rất tín nhiệm đối với mình. Không ngại chúng ta đánh cược một chút!

Một câu nói liền chọc giận Pháp Hải, đồng thời khiến cho Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Thương Quân Lang phát sinh thiện cảm đối với hắn.

Miệng lưỡi là lợi hại. Xem ra sau này ta còn phải học hỏi hắn nhiều hơn.

Tần Quân càng nhìn Thái Bạch Kim Tinh càng cảm thấy thuận mắt.

Pháp Hải lại bình tĩnh nữa, cũng chịu không được khiêu khích của Thái Bạch Kim Tinh. Vì vậy hắn lạnh giọng hỏi:

- Đánh cược như thế nào?

- Ngươi cho rằng ta là đám bịp bợm giang hồ. Vậy ta khẳng định tu vi thấp. Chúng ta thử một hồi. Nếu như ta thắng, ngươi không phản bác các nàng tiếp tục ở lại bên cạnh điện hạ nữa. Đồng thời ngươi cũng không được thẹn quá thành giận rời đi.

Thái Bạch Kim Tinh mỉm cười nói. Hắn nói lời lẽ rất thỏa đáng, khiến cho Pháp Hải không có lý do rời khỏi.

Tần Quân cũng không nhịn được gật đầu khen ngợi hắn.

- Vậy ngươi thua?

Pháp Hải tức giận hỏi. Hắn cẩn thận quan sát Thái Bạch Kim Tinh. Quả thực không có sóng dao động linh lực. Lại thêm trước mắt bao nhiêu người như vậy, thân hắn là cao thủ Hóa Hư Cảnh, có thể nào tha thứ cho khiêu khích như vậy được?

- Cắt đầu tạ tội!

Thái Bạch Kim Tinh khí định thần nhàn nói. Những người khác nghe được không khỏi hít vào một hơi khí lạnh. Chẳng lẽ thực sự là tiên nhân?

Pháp Hải thu hết vẻ mặt của mọi người ở trong mắt. Trái lại hắn càng xem thường, nhận định Thái Bạch Kim Tinh đang cố làm ra vẻ huyền bí, muốn lấy thế ép hắn.

- Đến đây đi!

Pháp Hải giơ tay lên ra hiệu nói. Ngay cả bát vàng Pháp Âm hắn cũng lười lấy ra. Trong khi nói chuyện hắn vẫn nhìn chằm chằm vào Thái Bạch Kim Tinh, hi vọng nhìn thấy được người này lộ ra vẻ kinh hoảng.

Đáng tiếc hắn vẫn tính sai. Lão tài xế lật xe, hậu quả nữ tài xế còn đáng sợ hơn. Bởi vì tốc độ xe của lão tài xế quá nhanh!

Hai người tới đất trống, đứng đối mặt với nhau. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng rất hiếu kỳ, không biết Thái Bạch Kim Tinh đến tột cùng là trình độ như thế nào.

- Chó mực, ngươi thấy thế nào?

Đát Kỷ nhìn chằm chằm vào Thái Bạch Kim Tinh hỏi.

Hạo Thiên Khuyển ở bên cạnh lắc đầu nói:

- Nếu như ta vận dụng chân thân, có lẽ có thể nhìn ra lai lịch của người này. Nhưng bây giờ nhìn không thấu. Đương nhiên cũng có khả năng, lão gia hỏa này căn bản là người phàm.

Nếu như nó vận dụng chân thân, vậy chính là tồn tại Địa Tiên Cảnh siêu cấp.

Đát Kỷ tuy rằng rất hiếu kỳ muốn xem chân thân của Hạo Thiên Khuyển mạnh tới mức nào, nhưng không hỏi thăm. Bởi vì nàng đã nghe ra Hạo Thiên Khuyển hình như cho rằng Thái Bạch Kim Tinh sẽ thắng.

Nhưng nếu thật sự là như thế, ngay cả thân là Hóa Hư Cảnh nàng cũng đoán không được, sẽ phải là tồn tại lợi hại tới mức nào?

Vừa nghĩ như thế, nàng không khỏi khiếp sợ tới cực độ. Theo bản năng, nàng nhìn về phía Tần Quân. Tiểu tử này chẳng lẽ thật sự mời tới một vị tiên nhân?

Tần Quân không chú ý tới ánh mắt của Đát Kỷ, trái lại hưng phấn nhìn hai người Thái Bạch Kim Tinh. Ánh mắt của hắn rơi vào trong mắt Đát Kỷ, rõ ràng là vô cùng tín nhiệm Thái Bạch Kim Tinh.

- Bần tăng không khi dễ ngươi. Ngươi động thủ trước đi!

Pháp Hải chắp hai tay lại trước ngực nói. Cuối cùng hắn còn niệm một câu A di đà phật, giống như cao tăng đắc đạo.

Thái Bạch Kim Tinh trực tiếp vung phất trần trừ tà trong tay lên. Trong phút chốc, cuồng phong trước mặt đánh về phía Pháp Hải. Trong nháy mắt sắc mặt Pháp Hải đại biến.

Ầm.

Một tiếng vang lên!

Pháp Hải chỉ cảm thấy một lực lượng khủng khiếp khó có thể tưởng tượng được đập vào mặt. Kể cả bùn đất dưới chân hắn cũng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài. Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Trong chớp mắt hắn liền bị đánh vào một ngọn núi cách đó ngoài ngàn mét, trực tiếp đập xuyên qua ngọn núi, tiếp tục bay ngược mấy trăm thước, mới có thể rơi xuống đất. Nhưng quán tính cường đại khiến cho hắn trượt dọc theo mặt đất không ngừng lại được. Bùn đất bay ngang. Sau khi trượt ra một khe rãnh dài đến ba mươi thước, hắn mới có thể dừng lại được.

Yên lặng!

Bao gồm Tần Quân, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối nhìn ngọn núi phía xa này. Từ góc độ này nhìn lại, có thể nhìn thấy được rõ ràng ngọn núi này bị đập thủng một lỗ lớn. Có thể thấy được Thái Bạch Kim Tinh này vừa rồi vung lên một cái, lại mạnh tới mức nào.

Thiên Tiên Cảnh trong giây lát đánh ngã Hóa Hư Cảnh, mang đến chấn động, khiến cho bọn họ thật lâu vẫn khó có thể phục hồi lại tinh thần.

Một lúc lâu, Thái Bạch Kim Tinh mới có thể xoay người cười nói:

- Ta xuống tay đã đủ nhẹ. Đáng tiếc hắn... Ai!

Giả vờ trâu bò không chê vào đâu được!

Tần Quân thiếu chút nữa muốn quỳ xuống hiến đầu gối. Hắn bước nhanh đi tới trước mặt Thái Bạch Kim Tinh, kích động cầm hai tay của hắn rung giọng nói:

- Đại tiên a! Ta hoàn toàn không khen nhầm đại tiên!

Nhiều lời hơn nữa cũng không có cách nào biểu hiện ra sự sùng bái trong lòng hắn.

Trước đó hắn đã có phán đoán về cuộc chiến đấu giữa Thái Bạch Kim Tinh và Pháp Hải. Tuy rằng hắn cũng có đoán được cuộc chiến sẽ kết thúc trong nháy mắt. Nhưng hắn hoàn toàn thật sự không ngờ được đốn ngã trong nháy mắt lại có thể chấn động được như vậy!

So với Quan Vũ trong giây lát chém chết Tiêu Bắc Long còn muốn chấn động hơn gấp trăm lần!

Bịch.

Một tiếng động vang lên!

Cuối cùng có cấm vệ vô ý thức quỳ xuống, vẻ mặt hắn chấn động, miệng há hốc, lớn đến mức đủ để nhét vào một quả trứng gà. Ngay sau đó các cấm vệ còn lại đều quỳ xuống theo. Ngay cả Giả Tuân và Tần Vân cũng vậy.

- Tiên nhân!

- Quả nhiên là tiên nhân. Lực lượng cường đại như vậy!

------oOo------

Chương 118: Thần phục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta ngất! Ta không ngờ nhìn thấy được tiên nhân!

- Việt Vương điện hạ quả nhiên là thần phúc quấn thân. Không ngờ nhận được tương trợ của tiên nhân!

Ngoại trừ Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Thương Quân Lang không quỳ lạy ra, tất cả mọi người đều đang dập đầu. Thậm chí còn có người kích động đến nghẹn ngào rơi lệ.

Ở thế giới này, người phàm là tin thần, tu sĩ cũng vậy. Tu tiên là vì trở thành tiên nhân, trường sinh bất tử!

Trải qua giao đấu vừa rồi, bọn họ biết Hóa Hư Cảnh là tồn tại còn muốn cường đại hơn Thuế Phàm Cảnh. Nhưng bọn họ không lường được Pháp Hải ở dưới một chiêu giống như tiện tay vung lên của Thái Bạch Kim Tinh lại bay ra tới như vậy. Hai người chênh lệch thế nào, đến kẻ ngu si cũng có thể nhìn ra.

Cho dù nói Thái Bạch Kim Tinh không phải là tiên nhân, bọn họ cũng không tin!

- Điện hạ cất nhắc ta. Ta trước đi xem tăng nhân này như thế nào, cũng đưng có chết chứ.

Thái Bạch Kim Tinh chắp tay cười nói. Bói xong liền bay về phía xa, giống như một luồng ánh sáng trắng, trong chớp mắt liền biến mất ở bên trong tầm mắt của mọi người.

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh rời đi, Đát Kỷ liền không nhịn được hỏi:

- Công tử hắn thật sự là tiên nhân sao?

Hạo Thiên Khuyển cũng không kìm chế được được, hỏi:

- Ngươi là lừa gạt từ đâu tới vậy?

Đầu tiên là Pháp Hải linh quang chơt hiện, cảm ngộ được hữu duyên cùng Tần Quân, đến đây bái nhập. Sau đó Tần Quân đi tắm, dẫn về một vị tiên nhân, truyền đi ai tin?

Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển phát hiện mình cũng từ trong u minh cảm giác hữu duyên với Tần Quân, mới có thể tới bái nhập.

Tần Quân lộ ra thần thái cao thâm khó dò. Hắn ngẩng đầu, liếc mắt nhìn trời xanh, phong thái làn phong tao khiến người ta muốn đánh hắn. Sau khi nhìn chằm chằm vào bầu trời xanh hết mười giây, hắn mới có thể cảm thán nói:

- Ta cũng không biết vì sao may mắn như vậy. Đi đến chỗ nào cũng có cường giả bái nhập. Thái Bạch Kim Tinh đúng là tiên nhân. Thời điểm hắn ở hải ngoại bế quan cảm giác cùng ta có duyên, liền vạn dặm xa xôi tới trợ giúp. Đây là ông trời thương xót ta!

Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ trán đầy vạch đen. Cách đó không xa Giả Tuân và Tần Vân liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ đều có thể nhìn ra trong mắt đối phương lộ rõ biểu tình không dám tin tưởng.

Đầu tiên là Quan Vũ kinh diễm toàn quốc. Bên người Tần Quân lại có hai vị yêu vương. Đi ra khỏi Vương Đô liền thu phục yêu thú Kim Đan Cảnh. Ngay sau đó cường giả Hóa Hư Cảnh tới bái nhập. Hiện tại lại có tiên nhân trong truyền thuyết đi theo Tần Quân. Chỉ là Tần Quân hiện tại nắm giữ thế lực để để quét ngang rất nhiều vương quốc gần đây.

- May là không đối địch với hắn.

Tần Vân may mắn nghĩ. Ánh mắt hắn không khỏi nhìn về phần mộ Tần Dự ở phái sau lưng, do cấm vệ tạm thời dựng lên. Trên mặt hắn không khỏi lộ ra nụ cười đầy vẻ giễu cợt. Tần Dự hoành hành ngang ngược nhiều năm, lại rơi vào kết quả như vậy. Hắn không chỉ không có cảm giác thỏ chết cáo xót thương, trái lại tràn ngập sự hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

Bởi vì hắn biết, nếu như Tần Dự đăng cơ, những hoàng tử bọn họ không có được trái cây ăn.

Tần Quân không giống vậy. Hiện tại hắn nắm giữ lực lượng đủ để cho hắn soán vị bất cứ lúc nào, thậm chí dễ dàng bóp chết đám hoàng tử bọn họ. Nhưng hắn không làm như vậy. Hơn nữa hắn giết chết Tần Dự, cũng là bởi vì Tần Dự năm lần bảy lượt tính kế với hắn. Tần Dự bị chết cũng là đáng

đời.

- Trong lúc cười đùa liền có thể lôi kéo nhiều cường giả như vậy. Tam hoàng huynh quả thực còn lợi hại hơn thái tổ!

Tần Vân sùng bái nhìn về phía Tần Quân. Giả Tuân lại lộ ra vẻ mặt phức tạp. Hắn hiểu rõ vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn phải bởi vì Tần Quân mà xuất hiện sự thay đổi nghiêng trời lệch đất. Chỉ có điều từ góc độ vương quốc đến xem xét, chắc là một chuyện vui. Bởi vì Tần Quân nắm giữ lực lượng thật sự quá mạnh mẽ!

Chỉ là, nếu như Tần Quân đăng cơ, hắn còn có thể bảo vệ được vị trí thái sư này sao?

Rất nhanh, Thái Bạch Kim Tinh cầm theo Pháp Hải đã hôn mê trở về. Thời khắc này Pháp Hải đã không còn phong thái cao tăng. Áo cà sa trên thân dù chưa tổn hại, nhưng dính đầy bùn đất, đầy vết máu. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển nhìn thấy, khóe miệng co quắp.

Phải biết rằng thực lực cyả bọn họ và Pháp Hải cũng không chênh lệch lớn. Bọn họ không dám tưởng tượng nếu như mình đối mặt với Thái Bạch Kim Tinh sẽ có kết quả như thế nào.

Chắc hẳn so với Pháp Hải, cũng không khá hơn chút nào.

- Hắn sẽ không chết chứ?

Trong lòng Tần Quân chợt lo lắng. Tuy rằng tính cách ghét yêu Pháp Hải khiến cho hắn ác sâu đau nhanh. Nhưng bản thân Pháp Hải không có khả năng là người đại ác. Ngược lại đối với Nhân tộc, hắn vẫn lấy nhân hậu để đối đãi. Quan trọng nhất chính là hắn có thực lực Hóa Hư Cảnh. Chết quá đáng tiếc!

Thái Bạch Kim Tinh khẽ cười nói:

- Tu sĩ Hóa Hư Cảnh làm gì có thể chết dễ dàng như vậy được.

Trong khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra bình ngọc nhỏ màu trắng, từ bên trong đổ ra một viên đan dược nhỏ đút vào miệng Pháp Hải.

Tần Quân nhìn thấy, ánh mắt nhất thời sáng lên. Hắn vội vàng hỏi:

- Đại tiên biết luyện đan?

Nói lên luyện đan, mọi người nghĩ đến đầu tiên là Thái Thượng Lão Quân. Thái Thượng Lão Quân và Thái Bạch Kim Tinh đều thuộc về đạo giáo. Có thể bọn họ đều biết luyện đan.

- Sẽ không. Đây là ta mua được.

Thái Bạch Kim Tinh vô cùng lưu manh, lắc đầu bình thản nói, khiến cho Tần Quân không khỏi thất vọng.

Thân thể Tôn Ngộ Không không tệ, bình thường đều đánh không chết hắn. Chỉ có thể sử dụng Ngũ Chỉ Sơn trấn áp hắn, là bởi vì Hầu Tử ăn vô số đan dược của Thái Thượng Lão Quân, lại thêm bị lò luyện đan luyện thiêu đốt bốn mươi chín ngày. Tần Quân cũng muốn có thân thể bất tử bất diệt.

Nhìn chung vô số tiểu thuyết, nhân vật chính đều có một đặc điểm, đó là đánh không chết!

Lúc này, vừa ăn đan dược vào không được mười giây, Pháp Hải không ngờ đã tỉnh lại. Có thể thấy được đan dược của Thái Bạch Kim Tinh có bao nhiêu thần kỳ. Pháp Hải từ dưới đất bò lên, sau đó ngồi tĩnh tọa điều trị khí tức. Đám người Tần Quân không có quấy rầy hắn.

Một lúc lâu, Pháp Hải mới trợn mắt nói:

- Nguyện thua cuộc. Bần tăng không phản bác bọn họ ở bên cạnh điện hạ nữa. Cảm ơn đại tiên ân không giết!

Pháp Hải không phải kẻ ngu ngốc. Vừa rồi giao đấu nếu như Thái Bạch Kim Tinh không hạ thủ lưu tình, hiện tại hắn đã thân chết đạo tiêu. Mà ở thời điểm hắn ngồi tĩnh tọa, Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng không có bỏ đá xuống giếng. Hắn cũng không phải là người ngoan cố không chịu hiểu.

------oOo------

Chương 119: Thần phục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong truyền thuyết Bạch Xà, sở dĩ hắn vẫn ngoan cố, đó là bởi vì không có ai có thể cảnh tỉnh hắn!

Thời điểm nước ngập Kim Sơn, Pháp Hải còn bởi vì cố chấp dẫn tới tâm ma, làm ra thủ đoạn thối nát dụ dỗ Hứa Tiên xuống.

Nhưng trong truyền thuyết Bạch Xà, Pháp Hải lúc đầu cũng không xấu.

Hiện tại Thái Bạch Kim Tinh cảnh tỉnh cho Pháp Hải, khiến cho hắn trong nháy mắt tỉnh táo lại. Ở đây không phải trong thế giới truyền thuyết Bạch Xà. Ở thế giới này Thần Ma mọc lên như rừng, người mạnh là vua!

Tất cả pháp tắc đều do cường giả lập ra quy định!

- Ha ha, cao tăng chỉ là vì những tà ma này ảnh hưởng mới phát sinh quan niệm cố chấp. Thật ra nếu không có Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển, ta đã chết sớm. Mặt khác, bọn họ còn giúp trợ giúp ta loại bỏ không ít ác đồ làm xằng làm bậy.

Tần Quân dẫn đầu cười nói, hóa giải sự xấu hổ của Pháp Hải. Hắn hiểu rõ Pháp Hải khẳng định vẫn rất không thoải mái về chuyện của Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển. Hắn chỉ có thể chờ thời gian tới mài bằng sự mâu thuẫn.

Pháp Hải chắp hai tay lại trước ngực, niệm một câu A di đà phật, sau đó không nhiều lời nữa.

Thấy vậy, Tần Quân nhìn về phía Giả Tuân, cười nói:

- Thái sư, chúng ta tiếp tục đi tới. Tặng xe ngựa của Tần Dự cho đại tiên có được không?

- Đương nhiên có thể!

Giả Tuân vội vàng trả lời. Có Thái Bạch Kim Tinh trấn thủ, Càn Hoàng Đế tính vì Tần Dự chết giận chó đánh mèo, Tần Quân cũng không thể tránh

được.

Hiện tại điều hắn muốn làm chính là ôm lấy bắp đùi của Tần Quân!

Đứng thành hàng phải nhân lúc còn sớm. Nếu không sẽ gặp tai bay vạ gió!

Đội ngũ thu thập sơ qua một hồi liền tiếp tục đi tới. Thái Bạch Kim Tinh ngồi trên xe ngựa của Tần Dự. Pháp Hải lại đi bộ theo. Ban đầu Tần Quân muốn cho hắn cưỡi ngựa. Nhưng hắn uyển chuyển nói lời cự tuyệt, lấy mỹ danh là đi bộ đi ngàn dặm cũng là tu luyện. Có thể thấy được, hắn bị Thái Bạch Kim Tinh đánh bại, tạo thành tổn thương nặng nề đối với sự tự tin của hắn.

Tâm tình Tần Quân rất tốt. Vì vậy ngồi ở chỗ người kéo xe ngựa, thỉnh thoảng thì thầm hát một đoạn ca khúc được yêu thích. Cấm vệ xung quanh tuy rằng cảm thấy nhạc điệu rất quái lạ, nhưng êm tai khác thường.

Đại khái đi tới mười dặm, Huyết Đao Vương bỗng nhiên tiến đến bên cạnh Tần Quân, cắn răng nói:

- Việt Vương điện hạ, tại hạ là đầu mục là tổ chức sát thủ, thủ hạ của Tần Dự, Huyết Đao Vương.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, thờ ơ nói:

- Thế nào? Muốn tìm ta báo thù sao?

- Làm sao có thể! Ta là muốn bái nhập điện hạ. Tổ chức Huyết Đao chính là tâm huyết của ta. Nhưng vì một lần bất ngờ, ta được Tần Dự cứu, sau đó dẫn theo thủ hạ bái nhập vào dưới trướng của hắn. Tổ chức Huyết Đao từ lúc ban đầu có mười mấy người, nay đã mở rộng đến mấy trăm người. Tuy rằng là dựa vào Tần Dự, nhưng chúng ta vẫn luôn muốn rời khỏi hắn. Cho nên vẫn phải cảm tạ điện hạ diệt trừ Tần Dự!

Huyết Đao Vương giải thích. Những lời này đúng là lời nói thật lòng của hắn.

Nhất là khi Ám Kiêu xuất hiện, khiến cho Huyết Đao Vương ý thức được mình chẳng qua là công cụ của Tần Dự, gọi thì tới, đuổi thì đi.

Tần Quân tràn ngập thâm ý, nhìn chằm chằm vào Huyết Đao Vương, khẽ cười nói:

- Ta làm sao biết được ngươi có phải là thật lòng thật ý hay không. Hành trình tiếp theo chính là thời kỳ thử thách. Chờ ta trở lại Vương Đô lại định đoạt chuyện này...

Huyết Đao Vương nhất thời mừng rỡ, vội vàng ôm quyền cảm kích nói:

- Đa tạ điện hạ khoan dung!

Nếu như đổi lại thành Tần Dự, sau khi giết chết đối thủ khẳng định sẽ phải nhổ cỏ nhổ tận gốc. Nhưng Tần Quân lại không. Điều này nói rõ thủ đoạn của Tần Quân không độc ác bằng Tần Dự. Nhưng chủ công như vậy mới càng làm cho thủ hạ yên tâm.

Gần vua như gần cọp, không có khả năng là một chuyện đùa.

Huyết Đao Vương lập tức lui lại. Đội ngũ tiếp tục đi tới, khúc nhạc đệm nhỏ này cũng không gây ra sóng gió lớn.

Sau khi diệt trừ Tần Dự, Tần Quân có thể nói là tinh thần sảng khoái. Bên cạnh lại không có con ruồi đáng ghét, hơn nữa vừa đột phá Kim Đan Cảnh, khiến cho hắn đối với vũ hội Tiềm Long phát sinh lòng tin cường đại.

Ban ngày đi về phía trước, hắn ở bên trong buồng xe ngồi tĩnh tọa luyện công. Tối muộn, hắn lại thỉnh giáo về phía Pháp Hải và Thái Bạch Kim Tinh những vấn đề mình gặp phải khi tu tiên. Đối mặt với Tần Quân chăm chỉ như vậy, Thái Bạch Kim Tinh và Pháp Hải đều rất vui mừng. Bọn họ cũng không giấu giếm, tất cả đều nguyện ý chỉ điểm cho Tần Quân. Điều này khiến cho thực lực Tần Quân càng ngày càng tăng.

Năm ngày ngắn ngủi, Tần Quân đã có thể tùy ý thi triển Sát Na Phương Hoa. Thậm chí hắn có thể xuyên thủng ra một sơn động nhỏ cao mười thước. Hắn không còn là hoàng tử hoàn khố tay trói gà không chặt, mà được cho là một cường giả hoành hành một phương.

Một ngày này, đội ngũ đi tới sa mạc. Qua sa mạc liền sẽ tiến vào cảnh nội của vương quốc Thương Lam. Đi qua vương quốc Thương Lam lại đi ngang qua một vương quốc nữa mới có thể đến được hoàng triều Nam

Trác. Tương đương với giữa hoàng triều Nam Trác và vương quốc Càn Nguyệt có hai vương quốc ngăn cản. Khoảng cách tương đương với từ Hoa Hạ Á Châu của địa cầu sát biên giới điểm cuối của Âu Châu. Có thể thấy được Nam Vực lớn tới mức nào. Phải biết rằng vương quốc trong Nam Vực có số lượng nhiều vô số kể.

Cũng may các cấm vệ đều không phải là người phàm. Ngựa trưng dụng đều rất cường tráng. Tốc độ bọn họ đi về phía trước nhanh hơn người bình thường rất nhiều.

- Sa mạc này chính là nơi đạo tặc, ác đồ hoành hành. Tiểu thương cũng không dám đi qua nơi đây.

Giả Tuân và Tần Quân sóng vai đi về phía trước, giới thiệu. Tần Quân bên cạnh lại vừa đi tới, vừa luyện thương. Hắn chăm chỉ khiến cho Tần Vân rất xấu hổ. Cho nên Tần Vân cũng trốn ở bên trong buồng xe luyện công.

- A? Vương quốc cũng không quản một chút sao?

Tần Quân được hỏi.

Trên mặt Giả Tuân lộ ra vẻ bất đắc dĩ:

- Bệ hạ chủ trương chinh chiến với bên ngoài, quân quyền lại bị Nam tướng quân khống chế vững vàng, làm gì có binh lực tới tiêu diệt?

Hiện tại Càn Hoàng Đế có một loại tình trạng rất lúng túng. Chinh chiến với bên ngoài hơn mười năm, quốc khố không còn chút sức lực nào. Hắn có lòng muốn rút quân, nhưng điều này không thể nghi ngờ là khiến cho hắn nhận sai.

------oOo------

Chương 120: Viêm Kình Tông của vương quốc Ngô Kỳ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho nên hắn chỉ có thể kiên trì chịu đựng xuống. Cục diện rối rắm lưu lại cho hậu thế. Dù sao hắn không còn sống được mấy năm. Cho nên hắn

muốn ở mấy năm cuối cùng được ăn cả ngã về không, để cho mình lưu danh sử sách. Đương nhiên nếu như thất bại, để lại tiếng xấu muôn đời.

Trong lịch sử Hoa Hạ, Tùy Dương Đế Dương Quảng là phiên bản của hắn, chủ trương chinh chiến Cao Câu Lệ, dẫn đến Tùy Triều tan vỡ. Chư hầu mọc lên như rừng. Lại thêm một ít sự tích ác liệt của hắn khiến cho hắn trở thành hôn quân trong lịch sử. Nhưng mà những việc Tùy Dương Đế làm khi còn sống lại có công lao cực lớn đối với hậu thế. Nổi danh nhất đó là Đại Vận Hà. Ở trên phương diện công lao và thành tích, Càn Hoàng Đế lại không bằng Tùy Dương Đế.

- Chờ ta đăng hoàng, bảo vệ cảnh nội trọn đời thái bình!

Tần Quân ý khí hăng hái nói. Hắn hoàn toàn không che giấu chút nào dã tâm của mình. Toàn thân Giả Tuân run lên, cũng không tiếp lời. Nhưng lợi Tần Quân nói lại làm cho hắn thật cao hứng. Chí ít Tần Quân có ý thức để cho vương quốc thái bình.

Quan trọng nhất chính là Tần Quân không e ngại hắn. Điều này nói rõ Tần Quân có suy nghĩ tiếp nhận hắn. Hắn làm sao có thể không cao hứng được?

Đội ngũ tiếp tục đi tới phía trước. Đại khái đi được mười dặm, phía bắc bỗng nhiên có năm bóng người đi tới. Bão cát bay đầy trời che giấu đi gương mặt thật của bọn họ. Nhưng khí thế của bọn họ lại làm cho lòng người kinh sợ.

Tất cả đều là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong!

- Phía trước có tình huống!

Đội trưởng cấm vệ vội vàng cao giọng kêu lên. Chỉ có điều lần này bọn họ cũng không hoảng loạn. Mặc dù đối phương là năm tên tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong.

Nguyên nhân không có gì khác. Đội ngũ bọn họ lại có cường giả vượt xa Trúc Cơ Cảnh!

Năm tên tu sĩ này bay thẳng đến đội ngũ, rõ ràng không phải là đi thoáng qua.

Lúc này, Tần Quân đã trở lại bên trong buồng xe nghỉ ngơi.

- Đội ngũ phía trước, có thể chỉ đường cho chúng ta hay không!

Một âm thanh sang sảng truyền đến. Người nói chuyện là vị nam tử oai hùng ở trong năm người kia. Toàn thân hắn mặc trường sam màu trắng xanh, bên hông trang bị một thanh trường kiếm, khiến người ta có một loại cảm giác tuấn tú hiệp khách. Bốn người khác là hai nam hai nữ. Bề ngoài đều không tầm thường. Nhất là nữ tử y phục màu đỏ kia, khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt đẹp giống như trăng sáng, nhưng đồng tử lại giống như hai đầm nước sâu, bình tĩnh không chút gợn sóng. Làn da nàng nõn nà, vòng eo rất nhỏ, thuộc về nữ tử xinh đẹp khiến người ta nhìn một cái liền khó có thể quên được.

Năm người đều rất trẻ tuổi. Rõ ràng bọn họ là đệ tử của đại tông môn hoặc con em thế gia. Hơn nữa còn không thuộc về vương quốc Càn Nguyệt. Bởi vì tu sĩ thế hệ trẻ tuổi của vương quốc Càn Nguyệt đạt được Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong lác đác không có mấy.

- Các vị thiếu hiệp muốn đi đâu vậy?

Đội trưởng cấm vệ khách khí hỏi. Hai bên đã cách xa không được mười thước, nhưng cũng không có ý thu ngăn cự ly. Cả hai bên đều đang cảnh giác đối phương.

Nam tử mặc trường sam màu trắng xanh cười nói:

- Hoàng triều Nam Trác, chúng ta không cẩn thận làm rơi mất địa đồ, cho nên chỉ có thể hỏi đường.

Hoàng triều Nam Trác?

Đội trưởng cấm vệ ngẩn người, theo bản năng nhìn về phía Giả Tuân đang đi tới. Chỉ thấy Giả Tuân chắp tay cười nói:

- Xin hỏi các vị thiếu hiệp là đi tham gia vũ hội Tiềm Long sao?

Lời này vừa nói ra, năm người ngoại trừ nữ tử y phục màu đỏ ra, ánh mắt đều nhất thời sáng lên. Nam tử mặc trường sam màu trắng xanh còn cười

nói:

- Không sai, lẽ nào các ngươi cũng vậy?

Ánh mắt hắn tự nhiên mà rơi vào bốn chiếc xe ngựa sau lưng Giả Tuân. Rõ ràng bên trong buồng xe mới là chủ nhân.

- Đúng vậy. Không ngại chúng ta đồng hành. Cũng có thể thuận tiện chiếu cố lẫn nhau.

Giả Tuân cười đề nghị. Có bốn vị cường giả siêu cấp Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển trấn thủ, hắn tất nhiên không sợ đối phương giở thủ đoạn. Hơn nữa năm người này lai lịch không tầm thường, có thể lôi kéo quan hệ cũng là chuyện tốt.

Nhiều thêm một người bạn, thêm một lối ra.

Năm người không khỏi đưa mắt nhìn nhau. Cuối cùng bọn họ vẫn đồng ý với đề nghị này. Không có cách nào. Ai bảo bọn họ không tìm được đường!

Nếu tiếp tục lưu lại, nói không chừng sát hạch vũ hội Tiềm Long kết thúc, bọn họ còn chưa có tới hoàng triều Nam Trác.

- Tại hạ Diệp Hiên, là đại đệ tử Viêm Kình Tông của vương quốc Ngô Kỳ. Bọn họ đều là sư đệ sư muội của ta. Đoạn đường tiếp theo, hi vọng các vị không nên ghét bỏ chúng ta.

Nam tử mặc trường sam màu trắng xanh chắp tay cười nói, khiến cho Giả Tuân và một đám cấm vệ phát sinh thiện cảm đối với hắn. Nho nhã lễ độ, giọng nói không có giả vờ. Đây mới thật sự là người thanh niên tuấn tú!

Lúc này, Tần Vân từ bên trong buồng xe đi ra, sau đó hỏi:

- Vương quốc Ngô Kỳ? Là vương quốc láng giềng ở phía tây vương quốc Thương Lam chúng ta sao?

Nghe vậy, Diệp Hiên không khỏi nhìn về phía hắn, cười nói:

- Đúng vậy.

Đồng thời trong lòng hắn nói thầm. Tu sĩ Luyện Khí Cảnh cũng muốn tham gia vũ hội Tiềm Long sao?

Trong đội ngũ chỉ có Tần Vân phù hợp với tiêu chuẩn tham gia vũ hội Tiềm Long. Cấm vệ quân vừa nhìn là binh sĩ. Về phần Pháp Hải, một lão hòa thượng mà thôi.

Còn không biết mình bị khinh bỉ, Tần Vân cười vang nói:

- Vương quốc Ngô Kỳ và nước ta mặc dù không có lui tới, nhưng quan hệ cũng không xấu. Ta là tứ hoàng tử Tần Vân của vương quốc Càn Nguyệt, ra mắt các vị!

Tứ hoàng tử vương quốc Càn Nguyệt!

Diệp Hiên và những người bạn đồng hành liếc mắt nhìn nhau. Tất cả nhìn ra sự bất ngờ trong mắt của đối phương.

- Ra mắt tứ hoàng tử. Tứ hoàng tử cũng muốn tham gia vũ hội Tiềm Long?

Diệp Hiên tiếp tục hỏi, chỉ là mặt dáng vẻ tươi cười càng rõ ràng. Tần Vân còn tưởng rằng hắn kết giao được bằng hữu tốt.

Hắn không biết Diệp Hiên hài lòng chính là vương quốc Càn Nguyệt yếu như vậy.

Vương quốc Càn Nguyệt vẫn chinh chiến với bên ngoài. Hai phía đông tây của vương quốc Thương Lam và vương quốc Ngô Kỳ đều không phải là kẻ địch của nó. Vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt bên ngoài có quan hệ liên minh. Vương quốc Ngô Kỳ có trạng thái tương đối đóng kín. Vương quốc Càn Nguyệt đã từng xuất binh chinh phạt qua vương quốc Ngô Kỳ, đáng tiếc đánh một trận lại thất bại. Vương quốc Càn Nguyệt liền không dám lại trêu chọc vương quốc Ngô Kỳ nữa.&

------oOo------

Chương 121: Luận về phong thái

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thậm chí có người nói qua, vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam hợp lực cũng không phải là đối thủ của vương quốc Ngô Kỳ.

Thân là đại đệ tử đệ nhất tông môn của vương quốc Ngô Kỳ, sau khi Diệp Hiên nhìn thấy được Tần Vân, liền biết được vương quốc Càn Nguyệt có bao nhiêu kém cỏi. Cho nên hắn tự nhiên vì vậy mà trở nên mừng rỡ. Nước láng giềng càng yếu, quốc gia bọn họ càng an toàn.

- Không sai, ta không giống các ngươi, là vì tiền đồ. Ta chỉ là đại biểu cho hoàng thất chúng ta đứng ra mà thôi, không cầu thứ tự quá cao, không mất mặt là được.

Tần Vân sảng khoái cười nói, hoàn toàn không giả vờ làm người béo mập, rất thành thực.

Giả Tuân không khỏi lắc đầu. Tần Vân là quá thành thật, cho nên nhất định vô duyên với ngôi vị hoàng đế.

Diệp Hiên xua tay khiêm tốn đáp lại một câu. Cuộc nói chuyện giữa hai người sau đó liền trở nên không dinh dưỡng.

- Vậy chúng ta tiếp tục lên đường!

Giả Tuân theo bản năng nhìn về phía một chiếc xe ngựa cuối cùng sau đó nói. Tần Quân trước đó không lâu mới đột phá Kim Đan Cảnh. So với hắn, năm tên thiên tài Viêm Kình Tông này cũng không nhịn được buồn bã thất sắc.

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Năm người Diệp Hiên gia nhập thật ra khiến cho đội ngũ tăng thêm một phần khí tức. Phần lớn đều là Tần Vân và năm người Diệp Hiên cười nói. Trong năm người duy nhất chỉ có nữ tử y phục màu đỏ kia không mở miệng, vẫn vẻ mặt lạnh lùng. Tần Vân cảm thấy hứng thú nhất chính là nàng. Cho nên khiến cho Tần Vân mặt ngoài tươi cười trong tâm lại sốt ruột.

- Có bốn chiếc xe ngựa. Ngoại trừ điện hạ và Giả thái sư còn có ai nữa?

Diệp Hiên có chút không nhịn được, hỏi.

- Còn có một vị hoàng huynh cùng với một vị tiên nhân.

Tần Vân người này thẳng thắn, khiến cho Giả Tuân ở bên cạnh, khóe miệng co quắp.

Có thể không cần tiết lộ nội tình của chúng ta cho người xa lạ hay không!

Tần Vân nói vậy, khiến cho năm người Diệp Hiên không khỏi kinh ngạc. Ngay cả nữ tử y phục màu đỏ cũng ném tới ánh mắt kinh ngạc.

Tiên nhân?

Ý nghĩ đầu tiên của năm người Diệp Hiên chính là không tin. Thứ hai đó là cho rằng đám người Tần Vân bị đám giang hồ lừa gạt.

Tuy rằng bên trong vương quốc tu tiên rất phổ biến. Nhưng tiên nhân vẫn chỉ là lời đồn đại.

Cảm nhận được ánh mắt của nữ tử y phục màu đỏ, Tần Vân nhất thời kích động. Hắn giả ho một tiếng, sau đó nói:

- Vị tiên nhân này là do hoàng huynh ta mời tới. Ngay cả hóa...

- Khụ khụ!

Giả Tuân cuối cùng không nhịn được cắt ngang lời hắn.

Tần Vân không khỏi vô cùng kinh ngạc nhìn về phía hắn. Chỉ nghe Giả Tuân cười nói:

- Cái gì mà tiên nhân chứ? Điện hạ đừng nói chuyện cười.

Lúc này, nữ tử y phục màu đỏ vẫn không mở miệng bỗng nhiên lên tiếng nói:

- Điện hạ là muốn nói ngay cả cường giả Hóa Hư Cảnh cũng không phải là đối thủ của vị tiên nhân kia?

Ánh mắt Tần Vân nhất thời sáng lên, bộ dạng ngươi hiểu ta, khiến cho

khóe miệng Giả Tuân giật một cái. Có thể đừng ngu xuẩn như thế có được không!

- Phì...

Một nữ tử khác mặc y phục màu trắng không nhịn được cười. Tuy rằng so với nữ tử y phục màu đỏ, nàng giống như cỏ xanh bên cạnh hoa tươi, nhưng nàng cũng thuộc về loại hình dễ nhìn. Chỉ thấy nàng cười nhạo nói:

- Hóa Hư Cảnh mạnh tới mức nào, các ngươi biết không?

Vương quốc Ngô Kỳ liền có một vị cường giả Hóa Hư Cảnh, bảo vệ vương quốc Ngô Kỳ mấy trăm năm. Cho nên cường giả Hóa Hư Cảnh ở trong mắt bọn họ chính là thần.

Nghe được có người có thể đánh bại cường giả Hóa Hư Cảnh, bọn họ tất nhiên không nhịn được cười.

Một đám ếch ngồi đáy giếng không biết Hóa Hư Cảnh mạnh tới mức nào. Không trách được vương quốc Càn Nguyệt dần dần suy bại.

Tần Vân không khỏi tức giận. Hắn tự nhiên có thể nghe ra sự xem thường trong giọng điệu của nữ tử mặc y phục màu trắng kia. Thời điểm hắn đang muốn giải thích, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng sói tru, khí phách vô cùng. Sắc mặt năm người Diệp Hiên biến đổi kịch liệt.

- Yêu thú Kim Đan Cảnh! Mọi người cẩn thận!

Diệp Hiên vội vàng rút kiếm. Bốn người còn lại cũng vậy. Trái lại đám người Tần Vân lại là lộ ra vẻ hài hước.

Chủ nhân của tiếng sói tru chính là Thương Quân Lang trước đó không lâu đi dò đường.

Chỉ thấy hình thể khổng lồ Thương Quân Lang chạy như điên tới, bốn chân mang theo móng sắc lẹm bay ngang, thanh thế cực lớn, khiến người ta một loại cảm giác thế không thể đỡ.

Năm người Diệp Hiên giống như gặp phải kẻ địch lớn. Trong cùng giai, yêu thú mạnh hơn tu sĩ một phần. Huống gì Kim Đan Cảnh và Trúc Cơ

Cảnh đỉnh phong là lạch trời có khó có thể vượt qua.

- Không cần hoang mang. Đó là vật cưỡi của hoàng huynh ta, Thương Quân Lang!

Tần Vân đắc ý nói. Lúc trước các ngươi vẫn coi thường chúng ta. Bây giờ lại bị vật cưỡi của chúng ta hù dọa đến như vậy, thực sự là đánh vào mặt mình!

Vật cưỡi?

Năm người Diệp Hiên kinh ngạc không thôi.

Nữ tử mặc y phục màu trắng kia chấn động kinh ngạc hỏi:

- Làm sao có thể? Khí thế như vậy, con yêu lang này ít nhất là tồn tại Kim Đan Cảnh, phàm là yêu thú ngưng kết yêu đan dẫu có chết không hàng.

Tần Vân càng đắc ý, đang muốn giải thích. Lúc này, xe ngựa cuối cùng bỗng nhiên có một bóng người cao ngất đi ra. Đó chính là Tần Quân.

- Trời ạ, lão tử vẫn không dễ dàng mới ngủ được một giấc. Các ngươi có thể thôi BB hay không!

Tần Quân tức giận mắng. Vừa dứt lời, hắn vẫn không nhịn được dụi dụi khóe mắt.

Yên lặng!

Ánh mắt tất cả mọi người đều tập ở trên người hắn. Giả Tuân lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ. Trên mặt Tần Vân lại là vẻ hoảng sợ. Năm người Diệp Hiên lại có chút nổi giận.

Tuy rằng nghe không hiểu cách Tần Quân dùng từ, nhưng hiểu được là từ không tốt.

Ngay cả nữ tử y phục màu đỏ lãnh đạm cũng không nhịn được nhíu mày. Một nam đệ tử tính tình nóng nảy nhất thời chửi ầm lên:

- Ngươi có thể tôn trọng một chút hay không!

Diệp Hiên theo bản năng nhíu mày. Đồng thời hắn nhìn về phía Thương Quân Lang đã tới gần đội ngũ. Nếu như Thương Quân Lang thực sự là vật cưỡi của Tần Quân, vậy lời sư đệ hắn nói, không thể nghi ngờ sẽ đưa bọn họ vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Tần Quân trừng mắt nhìn lại.

A, vẫn còn có người dám cãi lại!

- Ngươi chính là ai vậy?

A?

Nam đệ tử kia ngẩn người, sau đó hừ lạnh nói:

- Ta là Tông Ngạn, đệ tử Viêm Kình Tông!

- Viêm Kình Tông lại là thứ gì?

- Trời ạ! Ngươi nói vậy là có ý gì? Đừng vội sỉ nhục tông môn ta!

- Sỉ nhục thì thế nào?

- A...

Mắt thấy hai người làm cho càng lúc càng nóng nảy, Giả Tuân vội vàng nhảy ra hoà giải:

- Việt Vương điện hạ, bọn họ chính là đệ tử Viêm Kình Tông của vương quốc Ngô Kỳ, cũng muốn đi tới tham gia vũ hội Tiềm Long. Vì đánh rơi địa đồ, cho nên theo chúng ta đồng hành.

Thương Quân Lang đi ngang qua năm người Diệp Hiên. Nó còn cố ý đẩy ngã Tông Ngạn, sau đó phe phẩy cái đuôi đi tới trước xe ngựa của Tần Quân.

Tông Ngạn tức giận đến mức muốn mắng to. Nhưng vừa nhìn thấy Thương Quân Lang, hắn liền kinh sợ.

- Đánh rơi địa đồ? Thế nào không ném luôn người đi?

Tần Quân cười. Tiếng cười của hắn khiến cho sắc mặt đám người Diệp Hiên càng thêm khó coi.

Thật ra lúc đám người Diệp Hiên đến, Tần Quân đã tỉnh. Diệp Hiên bọn họ và Tần Vân giao lưu, hắn cũng nghe vào tai. Cho nên hắn mới cố ý giả vờ phong thái ngang ngược, chèn ép bọn họ.

Hắn không quen nhìn đám người Diệp Hiên cao giọng nói, dường như đang cười nhạo bọn họ vô tri.

- Này, miệng ngươi có thể sạch sẽ một chút hay không?

Nữ tử mặc y phục màu trắng cả giận nói. Tuy rằng bộ dạng Tần Quân rất được, nhưng ngôn ngữ khó nghe, khiến cho nàng hoàn toàn không có chút thiện cảm nào.

Ngay cả nữ tử y phục màu đỏ cũng nhíu mày lạnh nhìn Tần Quân, dường như sẽ rút kiếm bất cứ lúc nào.

- Miệng ta không sạch sẽ? Nàng tới gần xem đi, tuyệt đối sạch sẽ!

Tần Quân chỉ miệng mình cười hắc hắc nói. Nữ tử mặc y phục màu trắng nghe được khuôn mặt đỏ lên, khẽ gắt một câu:

- Đăng đồ tử!

Lúc này, Diệp Hiên cũng nhìn không được nữa. Hắn lạnh lùng nói:

- Các hạ nếu như không quen nhìn chúng ta, chúng ta đi là được. Cần gì sỉ nhục như vậy?

------oOo------

Chương 122: Kim Đan đi khắp nơi trên mặt đất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ. Chúng ta có lòng tốt dẫn các ngươi theo, các ngươi trái lại cười nhạo Tần Vân. Hiện tại lại lấy ra bộ dáng ủy khuất bị khi dễ, còn có thiên lý hay không?

- Điện hạ, ngàn lần không được nổi giận. Những thiếu hiệp cũng không có ác ý. Theo lẽ thường suy nghĩ, tiên nhân quả thực chỉ là lời đồn đại...

Pháp Hải ở trên lưng ngựa lên tiếng, khiến cho Tần Quân không khỏi nheo cặp mắt lại.

Năm người Diệp Hiên lúc này mới hiểu được Tần Quân vì sao cay nghiệt như vậy. Hóa ra là do lúc trước bọn họ nghi vấn chuyện tiên nhân này.

Pháp Hải cho bậc thang, Tần Quân tất nhiên sẽ không lại làm khó dễ bọn họ. Năm người Diệp Hiên chỉ có điều có chút tự cho mình là đúng, cũng không thật sự đắc tội hắn.

- Tiếp tục đi tới. Nhưng đừng chậm trễ thời gian.

Tần Quân ném lại một câu, tiếp theo liền quay về thùng xe, khiến cho năm người Diệp Hiên đưa mắt nhìn nhau.

Nữ tử mặc y phục màu trắng cắn răng nói:

- Người này thật đáng ghét!

- Hắn rất mạnh.

Nữ tử y phục màu đỏ lạnh lạnh lùng đột nhiên nói một câu, khiến cho những người khác không khỏi kinh ngạc nhìn về phía nàng.

Tông Ngạn trợn tròn hai mắt, khó có thể tin nổi nói:

- Hắn thoạt nhìn rất trẻ tuổi a.

Khuôn mặt Tần Quân thoáng lộ ra vẻ non nớt. Chắc hẳn khoảng mười sáu mười bảy tuổi. Chỉ mới chừng ấy tuổi không ngờ có thể khiến cho nữ tử y phục màu đỏ đánh giá là rất mạnh.

Diệp Hiên nhíu mày trầm mặc, không biết suy nghĩ điều gì.

Giả Tuân đi tới, cười nói:

- Việt Vương điện hạ chúng ta tính tình là như vậy. Các ngươi đừng để ý.

Tần Vân cũng nói theo:

- Đúng vậy, bất kể đối mặt với ai, hoàng huynh ta đều như vậy. Nói năng chua ngoa nhưng tâm đậu hũ.

Nói ra những lời này, chính hắn cũng không tin. Tần Quân không chỉ có nói năng chua ngoa, cũng tâm như đao, giết người không chớp mắt.

- Lẽ nào hắn cũng muốn tham gia vũ hội Tiềm Long?

Nữ tử mặc y phục màu trắng nghi ngờ hỏi. Ánh mắt Tông Ngạn không khỏi nhất thời sáng lên. Hắn suy nghĩ ở trong vũ hội Tiềm Long phải cho Tần Quân đẹp mặt. Mà bây giờ có Thương Quân Lang ở đây, hắn giận mà không dám nói gì.

Tần Vân gật đầu nói:

- Không sai, ngươi cũng đừng xem thường hoàng huynh ta. Tuy rằng hoàng huynh ta trẻ tuổi, nhưng trước đó không lâu vừa đột phá Kim Đan Cảnh!

Kim Đan Cảnh!

Năm người Diệp Hiên quá sợ hãi. Giả Tuân không nhịn được che trán. Hắn ngay cả cơ hội ngăn cản Tần Vân cũng không có.

Tiểu tử này không phải là cố ý lộ tẩy chứ?

Mặt ngoài bộ dạng thành thật...

Bên trong buồng xe, trán Tần Quân đầy vạch đen nói với Đát Kỷ:

- Tần Vân tiểu tử này đơn giản là bằng hữu heo trong đội. Ta còn muốn giả heo ăn lão hổ.

Dựa vào vách buồng Đát Kỷ lười biếng nói:

- Như vậy không tốt sao? Chí ít có thể chấn áp bọn họ.

Khóe miệng Tần Quân kéo lên một chút. Đại tỷ, ngươi không biết thích thể hiện và đánh vào mặt cái nào chơi hay hơn sao?

Bên kia, năm người Diệp Hiên cũng từ từ hồi thần. Nam tử áo đen vẫn không có mở ra miệng, cười khổ nói:

- Xem ra chúng ta mới là ếch ngồi đáy giếng.

- Hắn thật sự lợi hại như vậy sao?

Nữ tử mặc y phục màu trắng vẫn có chút không tin.

- Thật sự. Chúng ta tận mắt nhìn thấy hắn độ kiếp. Thiên lôi này quả thực dọa người. Hoàng huynh ta cũng suýt bị đánh thành tro bụi.

Tần Vân nói ra lời thề son sắt, dường như hắn chính là Tần Quân.

Thiên kiếp!

Sau khi năm người Diệp Hiên nghe được sự miêu tả của hắn, không khỏi tin tưởng vài phần.

Nữ tử y phục màu đỏ hờ hững nói:

- Các ngươi đều nói vương quốc Càn Nguyệt chỉ có Trác Tuấn Kiệt có bản lĩnh. Hiện tại xem ra các ngươi để lọt hắn.

Bốn người Diệp Hiên xấu hổ không thôi. Trong bọn họ nữ tử y phục màu đỏ nhỏ tuổi nhất, vừa qua hai mươi, thiên phú chính là mạnh nhất trong số bọn họ, có thể đạt được Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong. Nữ tử y phục màu đỏ bình thường cơ bản đều chỉ bế quan. Đối với tin tức bên ngoài, nàng hoàn toàn không biết gì cả. Tất cả tin tức nàng biết có liên quan đến vương quốc Càn Nguyệt toàn bộ là đến từ bọn họ.

Ba gã nam đệ tử đều có chút ái mộ đối với nữ tử y phục màu đỏ. Cho nên nghe được lời của nàng nói, bọn họ đều có chút xấu hổ.

Nữ tử mặc y phục màu trắng nhíu mày nhìn về phía nàng, trong mắt có chút không vui, nhưng cũng không nhiều lời.

Có thể thấy đội ngũ này của bọn họ cũng không đoàn kết giống như ngoài mặt.

- Tiếp tục đi tới.

Phía trước, âm thanh của đội trưởng cấm vệ cắt ngang lời bọn họ nói chuyện với nhau, cũng hóa giải sự xấu hổ của bọn họ.

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Tiểu tử Tần Vân này lại không an phận, bắt đầu không ngừng đến gần nữ tử y phục màu đỏ. Điều này làm cho trong lòng ba gã nam đệ tử Diệp Hiên không vui, nhưng ngoài mặt lại không tiện nói cái gì.

Trải qua giao lưu, Tần Vân mới biết được nữ tử y phục màu đỏ tên là Chúc Nghiên Khanh. Nữ tử mặc y phục màu trắng tên là Dương Lan. Nam tử áo đen tên là Mộ Dung Huyền.

Trong năm người, người lớn tuổi nhất chính là Mộ Dung Huyền. Chỉ có điều Diệp Hiên mạnh nhất, lại thêm là thân phận đại đệ tử, tất cả mọi người lấy hắn làm đầu.

Đương nhiên ngoại trừ Chúc Nghiên Khanh. Nữ nhân này tính cách cao ngạo lạnh lùng, có đôi khi thậm chí không nể mặt Diệp Hiên.

Đối mặt với Tần Vân đến gần, Chúc Nghiên Khanh không hứng thú lắm. Thế nhưng tiểu tử này dính như da trâu quấn quít lấy không tha. Nàng cuối cùng không nhịn được lạnh giọng trách mắng:

- Điện hạ, nếu như ngươi quá rảnh rỗi, có thể đi luyện công.

Chúc Nghiên Khanh tuy rằng vẫn còn hoa quý, nhưng tiêu chuẩn kén chồng của nàng rất cao. Ít nhất phải mạnh mẽ hơn nàng. Rất rõ ràng Tần Vân hoàn toàn không phù hợp.

Tuy rằng Tần Vân bộ dạng trưởng thành sớm, nhưng chung quy vẫn là thiếu niên.

Bị nữ thần mắng một câu, mặt Tần Vân cũng không nhịn được đỏ lên. Hắn chỉ có thể mất mát rời khỏi đó. Diệp Hiên, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền thấy vậy, thầm cảm thấy sảng khoái không thôi.

- Chúc sư muội của chúng ta thực sự thích gần người. Cũng không biết Chúc sư muội rốt cuộc thích thanh niên tài tuấn thế nào?

Dương Lan che miệng cười nói. Ba người Diệp Hiên không khỏi vểnh tai nghe. Bọn họ cũng từng đến gần Chúc Nghiên Khanh, đáng tiếc đều kết thúc trong sự thất bại.

Chúc Nghiên Khanh liếc mắt nhìn nàng, sau đó thản nhiên nói:

- Anh hùng trong lòng ta nhất định phải là anh hùng cái thế, đỉnh thiên lập địa.

Ngồi ở bên trong buồng xe Tần Quân nghe được thiếu chút nữa phì cười. Theo bản năng hắn tiếp một câu:

- Có phải là chân đạp mây tía bảy màu hay không?

------oOo------

Chương 123: Công Tôn Đồ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người này hoàn toàn không hạ giọng, khiến cho Chúc Nghiên Khanh ở bên ngoài sắc mặt càng lạnh hơn. Bốn người Diệp Hiên lại chẳng biết tại sao. Bọn họ không hiểu được rõ ràng mây tía bảy màu là cái gì.

Thời gian như thế lặng lẽ trôi qua.

Đội ngũ đi tới, mặt trời dần dần tây chìm.

Lúc này, bọn họ đã đi tới sâu trong sa mạc. Trong lúc thỉnh thoảng gặp phải mấy thương đội, nhưng đối phương vừa nhìn thấy bọn họ liền khiếp sợ đến mức quay đầu rời đi, cũng không phát sinh giao tiếp gì.

Ban đầu cho rằng bọn họ sẽ yên tĩnh tiến vào buổi tối. Nhưng mà đạo tặc hoành hành sa mạc vẫn xuất hiện.

- Đứng lại!

Một quát chói tai bá đạo vang lên. Ngay sau đó ở dưới lớp cát xung quanh bỗng nhiên bay ra từng tên đạo tặc trong tay cầm vũ khí. Có khoảng chừng gần năm mươi người. Dẫn đầu chính là một người nam tử trên khuôn mặt trải rộng những vết sẹo, đầy hung ác độc địa.

Nam tử mặt sẹo khiêng một thanh dao bầu lớn, ngăn cản ở phía trước đội ngũ cười lạnh nói:

- Đi ngang qua ở đây lưu lại tài phú còn cả nữ nhân nữa!

Trong khi nói chuyện, ánh mắt hắn càn rỡ nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh và Dương Lan. Nhất là Chúc Nghiên Khanh. Hắn vừa nhìn thấy, thiếu chút nữa chảy nước miếng.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Nhịn một bụng đầy lửa giận Tông Ngạn trực tiếp rút kiếm phóng về phía nam tử mặt sẹo. Bước chân hắn như gió, một kiếm đâm về phía cổ họng của nam tử mặt sẹo. Hắn muốn một kiếm đâm xuyên qua cổ họng.

Vậy mà lực phản ứng của nam tử mặt sẹo cực nhanh. Hắn nhanh chóng né tránh, sau đó vung thanh đao bầu chém về phía Tông Ngạn. Đao quang lạnh lùng. Tông Ngạn cả kinh theo bản năng sử dụng trường kiếm đi đón đỡ.

Keng.

Một tiếng động vang lên. Lực lượng cường đại va chạm, khiến hắn bay ra ngoài.

- Kim Đan Cảnh!

Diệp Hiên híp mắt lẩm bẩm nói. Nam tử mặt sẹo rõ ràng vẫn ép thấp khí tức, nhưng chiến đấu một hồi, liền tiết lộ ra ngoài.

Bởi vì Thương Quân Lang tồn tại, trước mặt tính như có đạo tặc phát hiện ra đội ngũ của đám người Tần Quân cũng không dám đánh cướp. Hiện tại nhóm đạo tặc này rõ ràng không có sợ hãi, cho nên mới dám nhảy ra.

Quả nhiên, nam tử mặt sẹo dẫn đầu có tu vi Kim Đan Cảnh. Chỉ có điều rõ ràng là vừa đột phá, bằng không có thể trực tiếp giết chết Tông Ngạn ngay lập tức.

- Mọi người cẩn thận. Hắn đã đạt được Kim Đan Cảnh. Chúng ta không phải là đối thủ của hắn!

Diệp Hiên vội vàng kêu lên. Mộ Dung Huyền cũng vội vàng đỡ lấy Tông Ngạn không ngừng ngã xuống. Các cấm vệ cũng nhanh chóng rút đao, cảnh giác nhìn bọn đạo tặc với vẻ mặt nụ cười dữ tợn xung quanh.

Giả Tuân không khỏi trầm giọng hỏi:

- Các hạ nắm giữ tu vi Kim Đan Cảnh, chắc hẳn không phải là hạng người vô danh!

Bên trong vương quốc Càn Nguyệt, tu sĩ đạt được Kim Đan Cảnh rất ít. Trên cơ bản bọn họ đều có danh tiếng, Chỉ cần là người đã ghi danh, Giả Tuân liền có thể nhớ tới sự tích của đối phương.

Nam tử mặt sẹo liếm môi, uy nghiêm đáng sợ cười nói:

- Ta là Công Tôn Đồ, nghe nói qua sao?

Đồng tử Giả Tuân co lại, cả kinh nói:

- Ngươi là Công Tôn Đồ một đêm tập kích năm mươi đệ tử Trúc Cơ Cảnh của Tử Quang Tông sao?

Năm người Diệp Hiên vừa nghe, đều quá sợ hãi.

Tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đều có phương pháp bảo vệ tính mạng của riêng mình. Một đêm bị giết năm mươi tu sĩ Trúc Cơ Cảnh cũng không phải là chuyện dễ dàng. Huống gì là đệ tử Trúc Cơ Cảnh của Tử Quang Tông.

Đừng thấy đệ nhất thiên tài đến từ Huyền Linh Tông. Nhưng đệ nhất tông môn của vương quốc Càn Nguyệt lại là Tử Quang Tông.

- Khà khà, không nghĩ tới ngươi vẫn nghe nói qua về chiến tích của ta. Dù vậy, ngày hôm nay nếu các ngươi không để lại tiền tài và nữ nhân, đều phải chết!

Công Tôn Đồ cười gằn, giống như ác ma, khiến người ta khiếp sợ tới cực độ. Dương Lan nhìn thấy theo bản năng trốn tới phía sau Diệp Hiên.

Ngồi ở trên lưng ngựa Pháp Hải vẫn nhớ kỹ kinh phật, hoàn toàn không có ý xuất thủ. Hạo Thiên Khuyển ở phía sau ghé vào bàn đạp vẫn còn ngủ mơ. Xe ngựa đi đầu không chút động tĩnh. Thái Bạch Kim Tinh cũng không có ý xuất thủ.

Giả Tuân biết rõ sự khủng khiếp của Công Tôn Đồ, hắn vội vàng nhìn về phía một chiếc xe ngựa cuối cùng, kêu lên:

- Việt Vương điện hạ, mau ra tay đi. Cấm vệ quân không thể chống lại được đối phương.

Đột nhiên, hắn ý thức được mỹ danh để cho cấm vệ quân hộ tống đám hoàng tử Tần Quân, còn không bằng nói là tới làm chạy chân. Bọn họ còn phải dựa vào Tần Quân bảo vệ.

- Thương Quân Lang, giúp ta bắt chuyện với hắn.

Giọng điệu lười biếng của Tần Quân từ bên trong buồng xe truyền ra. Mọi người nghe được, ánh mắt nhất thời sáng lên. DDúng vậy, Thương Quân Lang cũng là tồn tại Kim Đan Cảnh!

Vừa dứt lời, Thương Quân Lang đi theo cuối cùng trong nháy mắt từ trạng thái dịu ngoan biến thành nguyên hình. Trong mắt nó hiện ra hung quang, một tiếng sói tru bá đạo từ trong miệng nó phát ra, chấn động tới mức tất cả mọi người không nhịn được phải che lỗ tai.

Ngay sau đó, thân thể cao lớn của Thương Quân Lang giống như xe tăng, xông về phía Công Tôn Đồ ở đằng trước. Các cấm vệ vội vàng né tránh. Diệp Hiên cũng lôi kéo Dương Lan tránh ra.

- Loài bò sát! Đi tìm chết!

Thương Quân Lang tức giận mắng. Trong khi nói chuyện, ba đạo yêu lực màu đỏ từ trong miệng nó bay ra, xé rách không khí, trực tiếp bắn về phía Công Tôn Đồ.

Khóe miệng Công Tôn Đồ cong lên, lộ ra một nụ cười nhạt đầy vẻ xem thường. Hắn cũng không né tránh, vung đao chém tới trước mặt. Đao khí màu đen mang theo cuồng phong tàn sát bừa bãi dâng lên. Bụi bặm tung bay. Đàn ngựa cả kinh hí vang, nâng cao móng ngựa.

Ầm một tiếng!

Yêu lực màu đỏ cùng đao khí màu đen ầm ầm va chạm vào nhau. Lực trùng kích cường đại tàn sát bừa bãi về phía các phương hướng. Giả Tuân và mấy cấm vệ còn bị ném ngã trên mặt đất. Cát đá phía dưới chỗ nổ mạnh trực tiếp bắn ra, hình thành hố to.

- Đây là lực lượng Kim Đan Cảnh sao...

Chúc Nghiên Khanh thì thào tự nói. Cuồng phong vỗ vào mặt nàng. Nàng hoàn toàn không cảm giác được đau đớn. Những sợi tóc theo gió trung bay. Trong nàng đầy tia sáng kỳ dị.

Đám người Diệp Hiên đều khẩn trương nhìn Thương Quân Lang và Công Tôn Đồ. Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong bọn họ cũng không dám tùy tiện tham gia vào cuộc chiến.

Thương Quân Lang phóng người nhảy lên một cái, hai móng giống như đao phong xé rách bụi bặm, đánh úp về phía Công Tôn Đồ. Công Tôn Đồ giơ đao lên cứng rắn lay động. Móng vuốt sói rơi vào trên lưỡi đao, tia lửa bắn ra bốn phía. Lực lượng cường đại ép tới mức hai chân Công Tôn Đồ lún vào trong cát đá, hai cánh tay run rẩy. Mơ hồ có tư thế không chịu được.

------oOo------

Chương 124: Công Tôn Đồ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Súc sinh này khí lực ghê gớm thật!

Công Tôn Đồ thầm mắng một tiếng. Ngay sau đó đồng tử của hắn co lại, trán xuất hiện phù văn thần bí. Thân thể hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đang tăng lên lớn hơn, nhanh chóng cao lên. Trong chớp mắt hắn liền biến thành người khổng lồ cao ba thước, y phục bị căng ra, có xu thế dường như tùy thời có đột ngột nổ tung.

- Pháp thuật Bội Hóa!

Mộ Dung Huyền kinh ngạc kêu lên một tiếng. Bốn người Diệp Hiên càng khẩn trương nhìn tình hình cuộc chiến. Pháp thuật Bội Hóa ở trong giới tu tiên rất nổi danh. Thân thể tăng lên gấp bội đồng thời lực lượng cũng theo đó tăng vọt. Nhưng tiêu hao linh lực và thể lực cực lớn, cánh cửa gia nhập lại rất khó. Bên trong vương quốc Càn Nguyệt ít có người biết thuật này.

So với pháp thuật Bội Hóa, kích thước như ý trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến của Tần Quân rõ ràng càng cao thâm hơn. Có thể khiến cho thân thể tiếp xúc những vật phẩm khác nhau, theo thu nhỏ lại hoặc tăng gấp bội. Về điểm này, pháp thuật Bội Hóa xa không thể làm được.

- Cút cho ta!

Hai cánh tay cơ bắp của Công Tôn Đồ hoạt động, dốc toàn lực bỗng nhiên đẩy ra, không ngờ đẩy được Thương Quân Lang ra!

Đám người Giả Tuân thầm kêu không ổn. Xem ra Thương Quân Lang cũng không làm gì được Công Tôn Đồ.

Người này không phải mới vào Kim Đan Cảnh sao? Rõ ràng lúc trước không có dùng toàn lực!

Thương Quân Lang cũng nổi giận. Thua bởi Tần Quân, nó nhận. Nhưng không thể lại bại bởi một người cùng cảnh giới với mình được!

Lúc này nó ngẩng đầu mở miệng. Yêu lực hóa thành dòng nước lũ màu đỏ cuốn đi tất cả, muốn nhấn chìm Công Tôn Đồ. Vậy mà Công Tôn Đồ giơ tay lên, chính là một đao, chém dòng nước lũ yêu lực thành hai nửa. Đao

khí ngang dọc, thổi đến gương mặt tất cả mọi người thấy đau.

- Đao thuật tà ma này đã đạt được cảnh giới cực cao!

Diệp Hiên âm thầm kinh hãi nói. Tuy rằng hắn không có nghe nói qua ác danh của Công Tôn Đồ, nhưng Công Tôn Đồ hiện tại biểu hiện ra lực lượng đã chấn áp được hắn.

Đồng thời hắn có chút buồn bực. Trên đường đi tới cũng không có gặp phải đạo tặc mạnh mẽ như vậy. Thế nào sau khi gặp phải đám người Tần Quân, vận khí bắt đầu quay lưng?

Có lẽ là trùng hợp...

Diệp Hiên chỉ có thể an ủi mình như vậy.

Cùng lúc đó, Công Tôn Đồ đạp chân xuống, giống như sét đánh, lao tới gần về phía Thương Quân Lang.

Thanh đao bầu lớn bị Công Tôn Đồ giơ lên thật cao, vẻ mặt hắn lộ ra nụ cười dữ tợn, dường như đã muốn chặt đầu của Thương Quân Lang.

- Hừ!

Vào lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên. Ngay sau đó một ánh sáng màu vàng lấy tốc độ mắt thường khó phân biệt được, xuyên thủng vai phải của Công Tôn Đồ. Máu tươi bắn ra. Thân thể Công Tôn Đồ không khống chế được, bay ngược đi.

Bất chợt...

Tất cả mọi người đồng loạt đưa ánh mắt chuyển hướng về phía nguồn gốc ánh sáng màu vàng phát ra. Chỉ thấy Pháp Hải trên lưng ngựa chậm rãi thu hồi tay phải, khẽ đọc một câu:

- A di đà phật.

Giả Tuân và một đám cấm vệ không khỏi kinh ngạc. Bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới Pháp Hải sẽ ra tay. Vị lão tăng này không phải căm hận yêu thú sao?

Năm người Diệp Hiên lại khiếp sợ không thôi. Thật không nghĩ tới vị lão tăng này có thực lực khủng khiếp như vậy.

Nhất là Dương Lan. Mặt nàng đỏ ửng một hồi. Lúc trước nàng còn giễu cợt Tần Vân không biết cái gì gọi là Hóa Hư Cảnh. Bây giờ mới biết trong đội ngũ này cao thủ ùn ùn.

- Bọn họ rốt cuộc là ai...

Chúc Nghiên Khanh nhíu mày nghĩ. Tiện tay đánh ra một đòn liền đánh bay Công Tôn Đồ. Thực lực của Pháp Hải nói không chừng đã vượt qua Kim Đan Cảnh!

Lại thêm Tần Quân tuổi còn trẻ liền đột phá Kim Đan Cảnh. Nàng chợt phát hiện đội ngũ này bị sương mù dày đặc che đậy, tràn ngập cảm giác thần bí. Đương nhiên ngoại trừ tiểu tử ngốc Tần Vân này.

- Lão lừa ngốc! Ngươi là ai?

Công Tôn Đồ che vai phải của mình đang không ngừng chảy máu, lạnh giọng hỏi. Sát ý trong mắt hắn cũng sắp ngưng là thực chất.

Pháp Hải nhắm mắt lại, thản nhiên nói:

- Bần tăng là ai không quan trọng. Quan trọng chính là hôm nay ngươi đừng mong rời đi được. Lòng người nếu làm ác, còn ác độc hơn yêu ma quỷ quái!

Nghe nói Công Tôn Đồ từng một đêm tập kích trăm tu sĩ Trúc Cơ Cảnh, hắn liền muốn ra tay. Nhưng Tần Quân phái ra Thương Quân Lang, hắn liền không tiện nhúng tay vào. Khi nhìn thấy được Thương Quân Lang bị thua, hắn tất nhiên ra tay. Tuy rằng hắn chán ghét yêu thú, nhưng phân biệt rõ ai nhẹ ai nặng.

Cho dù hắn không ra tay, Thái Bạch Kim Tinh, Đát Kỷ cùng với Hạo Thiên Khuyển cũng sẽ xuất thủ cứu Thương Quân Lang.

Hắn còn không bằng thuận nước giong thuyền, tiêu trừ mâu thuẫn của Tần Quân đối với hắn.

Ánh mắt Công Tôn Đồ đỏ như máu. Tuy rằng phẫn nộ, nhưng hắn biết mình còn lâu mới là đối thủ của Pháp Hải. Hắn âm thầm kinh sợ nghĩ:

- Làm sao có thể xuất hiện người mạnh như vậy được? Ám Kiêu đại nhân cung cấp tin tức không chính xác. Hơn nữa cũng không có thấy bóng dáng của Tần Dự.

- A di đà phật...

Pháp Hải khẽ đọc một câu, ngay sau đó giơ tay lên chính là đánh ra một chưởng. Linh lực màu vàng giống như suối phun trào, đánh ra, trực diện lao về phía Công Tôn Đồ. Khoảng cách giữa hai người chỉ là hai mươi mấy thước. Chút khoảng cách ấy đối với Pháp Hải mà tính, căn bản không là cái gì cả. Trong chớp mắt, linh lực màu vàng liền đánh vào trên thân của Công Tôn Đồ. Toàn bộ quá trình nhanh đến mức tất cả mọi người không kịp phản ứng nữa.

Phụt...

Công Tôn Đồ thổ huyết bay ngược lại. Trong nháy mắt xương cốt toàn thân hắn vỡ nát. Hắn giống như cái diều đứt dây trực tiếp bay ra ngoài gần trăm thước xa. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Hoàn toàn là cuộc chiến đấu không cùng một đẳng cấp!

Sau một hồi yên tĩnh ngắn ngủi, các đạo tặc còn lại vội vàng hoảng sợ lui lại.

- Công Tôn lão đại đã chết!

- Chạy mau!

- Chạy thoát thân quan trọng hơn. Không quan tâm Công Tôn lão đại!

- Má ơi! Lão hòa thượng này quá kinh khủng!

Bọn đạo tặc vốn như hổ đói nhìn chằm chằm vào bọn họ, hiện tại lại giống như nước thủy triều lui lại, rất nhanh liền biến mất ở phía sau cồn cát. Điều

này khiến cho năm người Diệp Hiên khó có thể phục hồi lại tinh thần.

Giả Tuân lộ ra vẻ mặt phức tạp nhìn Pháp Hải. Lúc trước Pháp Hải bị Thái Bạch Kim Tinh đánh ngã trong nháy mắt, khiến cho hắn không hiểu rõ ràng về thực lực của Pháp Hải. Hiện tại có Công Tôn Đồ so sánh, hắn mới biết vị lão tăng này khủng khiếp thế nào.

------oOo------

Chương 125: Hắn không là người tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại một đôi, Thái Bạch Kim Tinh không hổ danh là đại tiên!

Chỉ có điều hắn bội phục nhất vẫn là Tần Quân. Có thể lôi kéo được nhiều cường giả như vậy đến bên cạnh, bản lĩnh của Tần Quân thế nào, hắn thật khó có thể tưởng tượng được. Chí ít mạnh mẽ hơn Càn Hoàng Đế. Thậm chí vượt qua Thái tổ hoàng đế!

Thực lực bản thân có thể dựa vào thiên phú và thời gian. Tần Quân có thiên phú, chỉ thiếu thời gian mà thôi.

Mà cường giả đầu nhập vào lại cần mị lực nhân cách!

- Đa tạ tiền bối ra tay!

Diệp Hiên vội vàng nhìn về phía Pháp Hải nói lời cảm ơn. Bốn gã bạn đồng hành còn lại bao gồm Chúc Nghiên Khanh ở bên trong, đều biểu hiện rất cung kính.

Trong nháy mắt giết chết cường giả Kim Đan Cảnh, thực lực Pháp Hải tệ nhất cũng phải là Thuế Phàm Cảnh!

Đối mặt với năm người nói lời cảm ơn, Pháp Hải chỉ lắc đầu cười, sau đó nhắm mắt tiếp tục niệm kinh. Toàn bộ quá trình hắn đều không có xuống khỏi lưng ngựa. Công Tôn Đồ đã sinh tử chưa biết.

Vào lúc này, Tần Quân bỗng nhiên từ thùng xe chạy đến. Giọng điệu hắn

cấp bách hỏi:

- Cao tăng, ngươi giết hắn?

Hắn vốn muốn chờ Công Tôn Đồ chiến đấu đến tình trạng kiệt sức sẽ xuất thủ. Thật không nghĩ tới Pháp Hải thật tình như thế.

Pháp Hải trợn mắt, lắc đầu nói:

- Người xuất gia không sát giới. Bần tăng chỉ là phế hắn.

Tần Quân không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Ánh mắt hắn nhìn về phía Pháp Hải càng thêm thuận mắt hơn. Hắn lập tức hắn lấy ra Desert Eagle liền chạy về phía Công Tôn Đồ.

Hắn muốn làm gì?

Năm người Diệp Hiên đưa mắt nhìn nhau. Từ câu hỏi của Tần Quân có thể nghe ra, hắn không muốn Công Tôn Đồ chết.

- Hừ, hắn cũng không phải người tốt!

Dương Lan hừ lạnh nói. Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền, Chúc Nghiên Khanh mặc dù không có nói, nhưng bọn họ cũng ý nghĩ như vậy.

Công Tôn Đồ làm nhiều việc ác, tội ác tày trời. Tần Quân còn muốn để cho hắn sống sót, khẳng định cũng không phải là người lương thiện.

Giả Tuân không khỏi nhíu mày. Hắn cũng không có cách nào lý giải được dụng ý của Tần Quân.

Ầm...

Lúc này, tiếng súng vang lên. Chỉ thấy Tần Quân quay về phía Công Tôn Đồ ngoài xa đã ngất đi, nổ súng.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Kim Đan Cảnh, thu được 2102 giá trị kinh nghiệm!

Thoải mái!

Trực tiếp là hai nghìn giá trị kinh nghiệm!

Tần Quân nhất thời mặt mày rạng rỡ. Chỉ có điều Hạ Hầu Ân Kim Đan Cảnh chín tầng cho hắn một vạn giá trị kinh nghiệm. Lại tổng hợp lại giá trị kinh nghiệm trước mặt nhận được, có thể suy ra, giá trị kinh nghiệm của Luyện Khí Cảnh là từ 0 đến một trăm. Trúc Cơ Cảnh lại là từ một trăm đến một nghìn. Kim Đan Cảnh là một nghìn đến một vạn.

Ở trong thời khắc Tần Quân suy nghĩ tìm hiểu, Giả Tuân lại lộ ra vẻ tươi cười. Diệp Hiên, Mộ Dung Huyền, Tông Ngạn lại lộ ra vẻ mặt nghi ngờ. Mặt Dương Lan đỏ bừng. Nàng có cảm giác như bị đánh vào mặt, thật sự không tự nhiên được.

Ngược lại là Chúc Nghiên Khanh lấy một loại ánh mắt khác thường khó có thể hiểu được, nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Trở lại đội ngũ, cảm giác được ánh mắt của mọi người, Tần Quân không khỏi sờ sờ gò má của mình, sau đó nghi ngờ nói:

- Mặt ta có hoa sao?

- Hoàng huynh quá uy vũ. Cho nên tất cả mọi người nhìn hoàng huynh.

Tần Vân hợp thời nói nịnh. Từ sau khi Tần Dự chết bất đắc kỳ tử, tiểu tử này bao giờ cũng tìm cách lôi kéo quan hệ với Tần Quân.

- Thì ra là thế.

Tần Quân bừng tỉnh hiểu ra, sau đó cao ngạo đi qua trước mặt Diệp Hiên. Dương Lan nhìn thấy, nghiến răng nghiến lợi.

Người này quá thối!

Thật là muốn đánh hắn!

Đáng tiếc Pháp Hải ở đây, Dương Lan không dám động thủ. Về phần theo như lời Tần Vân, Tần Quân có tu vi Kim Đan Cảnh, nàng một chữ cũng không muốn tin tưởng.

- Sai người đi lục soát thi thể Công Tôn Đồ một chút.

Giả Tuân nhìn về phía đội trưởng cấm vệ phân phó nói. Đạo tặc Kim Đan Cảnh lại bị bọn họ gặp phải, cũng không trùng hợp.

Dù sao cường giả Kim Đan Cảnh bất kể đi tới chỗ nào, đều sẽ được tôn sùng, làm sao có thể vào rừng làm cướp làm đạo tặc được?

Năm người Diệp Hiên cũng có ý nghĩ như vậy. Bọn họ nhỏ giọng bàn luận.

Rất nhanh, cấm vệ đi lục soát thi thể của Công Tôn Đồ rất nhanh liền cầm một lá thư chạy trở về. Sau khi lá thư được giao cho Giả Tuân, Giả Tuân nhìn kỹ, nhất thời sắc mặt kịch biến.

- Giả thái sư, phía trên viết cái gì vậy?

Tần Vân được hỏi.

Vậy mà Giả Tuân không nhìn hắn, nhanh chóng chạy về phía Tần Quân đang chuẩn bị lên xe ngựa.

- Việt Vương điện hạ, lá thư này điện hạ nên xem.

Giả Tuân khẩn trương nói, Tần Quân hồ nghi tiếp nhận thư bắt đầu xem lướt qua.

Tần Vân biểu thị rất đáng thương. Đồng thời là hoàng tử, vì sao chênh lệch lớn như vậy?

Chỉ có điều hắn rất thức thời không tiến tới. Hiện tại kính nể của hắn đối với Tần Quân thậm chí đã vượt quá phụ hoàng hắn.

Năm người Diệp Hiên nhìn thấy vậy, cũng coi như đã hiểu rõ. Đội ngũ này nhưng thật ra là lấy Tần Quân làm tâm. Tần Vân tên hoàng tử này ngược lại có vẻ không quan trọng.

- Gia hỏa kia căn bản không phải là người tốt, lại vẫn có thể có uy vọng như vậy!

Dương Lan rất không hiểu nói.

Chúc Nghiên Khanh liếc mắt nhìn nàng, lạnh nhạt lên tiếng nói:

- Người ta mạnh mẽ, địa vị người ta cao. Người ta cũng không phải là người tốt. Vậy còn nàng?

Nàng rất không quen nhìn dáng vẻ yểu điệu của Dương Lan. Trên đường đi, nàng bao giờ cũng ỷ vào thân phận nữ nhân của mình để cho Mộ Dung Huyền và Tông Ngạn chiếu cố. Nếu không phải có Chúc Nghiên Khanh ở đây, chắc hẳn ba người Diệp Hiên đã sớm bị nàng câu hồn phách.

- Ngươi!

Dương Lan tức giận đến mức thân thể run lên. Theo bản năng nàng nhìn về phía các bằng hữu khác trong đội. Nhưng mà ba người Diệp Hiên đều nhìn về phía những phương hướng khác, dường như chưa từng nghe qua hai người tranh cãi.

So sánh với Dương Lan, ba người Diệp Hiên càng lưu ý Chúc Nghiên Khanh hơn. Không chỉ bởi vì nàng có giá trị nhan sức cao, còn bởi vì địa vị của Chúc Nghiên Khanh ở trong tông môn.

- Hừ! Chết cũng còn phải gây phiền toái cho ta!

Sau khi Tần Quân xem thư xong, lạnh giọng mắng. Lá thư này chính là do một người thần bí tên gọi là Ám Kiêu viết cho Công Tôn Đồ...

Trong thư nhắc tới một người là Tần Dự, sai Công Tôn Đồ ngoại trừ Tần Dự và Đát Kỷ ra, tất cả mọi người khác đều giết chết!

Hóa ra Công Tôn Đồ là muốn giết tất cả mọi người. Người này lúc trước cố ý nói chỉ cần lưu lại tiền tài liền buông tha bọn họ, hóa ra là trêu đùa bọn họ.

- A, còn muốn cướp Đát Kỷ. Cho ngươi chết vui vẻ, thật sự đặc biệt hối hận làm sao!

------oOo------

Chương 126: Thế lực khủng khiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân để thư vào trong nhẫn trữ vật. Vừa lúc chờ sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc giao cho Càn Hoàng Đế, cũng coi như có lý do để ăn nói. Tần Quân dù sao cũng là người phải làm hoàng đế, không thể lưu lại chỗ bẩn cho dân chúng có thể chửi rủa.

Giả Tuân không khỏi thở dài một tiếng. Đối với Tần Dự đã chết, hắn càng chán ghét hơn. Dù sao Tần Dự cũng muốn giết hắn.

Tần Quân không khỏi liếc mắt nhìn về phía Huyết Đao Vương cách đó không xa. Hắn vội vàng ngoắc tay, kêu lên:

- Huyết Đao Vương, tới đây một chút!

- Điện hạ, có gì phân phó?

Huyết Đao Vương nhanh chóng chạy tới, cung kính ôm quyền hỏi. Đồng thời hắn liếc mắt nhìn về phía năm người Diệp Hiên.

- Cắt!

Dương Lan hừ lạnh một tiếng, nói xong liền xoay người né tránh. Bốn người còn lại cũng đi về phía bên cạnh. Đây rõ ràng là ân oán bên trong vương quốc Càn Nguyệt. Bọn họ tự nhiên không tiện dự thính.

- Ngươi có quen biết một người tên gọi là Ám Kiêu không?

Tần Quân tùy ý hỏi.

- Ám Kiêu?

Huyết Đao Vương quá sợ hãi. Khi nhìn thấy vậy chân mày Tần Quân nhíu lại. Huyết Đao Vương xem ra cũng đã nghe nói qua Ám Kiêu.

- Ám Kiêu đến từ Hắc Dạ Các. Hắc Dạ Các là thế lực sát thủ thuần túy. Chỉ cần cho đủ linh thạch, sau đó bọn họ sẽ ra tay. Không quan tâm đối phương mạnh tới mức nào, bọn họ đều có thể làm được.

Huyết Đao Vương vội vàng giải thích.

Tần Quân không khỏi buồn cười nói:

- Lẽ nào bọn họ có thể giết cường giả Hóa Hư Cảnh?

Lời vừa nói ra, Pháp Hải ở phía sau lưng ngựa không khỏi liếc mắt nhìn qua.

- Có thể!

Huyết Đao Vương lộ ra vẻ mặt hoảng sợ nói. Trước đây hắn từ trong miệng Tần Dự nói về Hắc Dạ Các, sau đó hắn đã đặc biệt sai người ta đi thu thập tin tức về Hắc Dạ Các. Hắn biết được càng nhiều hơn. Hắn đối với Hắc Dạ Các thậm chí Ám Kiêu càng sợ hãi hơn.

Hắc Dạ Các đến từ hoàng triều Nam Trác, ở toàn bộ Nam Vực cũng có uy danh lớn lao.

Chân mày Tần Quân nhất thời nhăn lại, như thế cũng được sao?

Tiếng của bọn họ không đè thấp, khiến cho năm người Diệp Hiên ở cách đó không xa cũng nghe được rõ ràng.

Hắc Dạ Các là tồn tại gì?

Đám người Diệp Hiên lộ ra vẻ mặt mê man. Duy nhất chỉ có Chúc Nghiên Khanh lộ ra vẻ phức tạp.

- Bần tăng cũng từng nghe nói qua về Hắc Dạ Các. Ở Nam Vực ít có người nào dám đắc tội Hắc Dạ Các. Nếu như bị Hắc Dạ Các chú ý tới, tu sĩ có bỏ ra tiền tài lớn hơn nữa, cũng sẽ bỏ mình ở trong bảng nhiệm vụ của Hắc Dạ Các.

Pháp Hải bỗng nhiên lên tiếng nói. Tất cả mọi người nghe được lộ vẻ xúc động.

Hắc Dạ Các ở toàn bộ Nam Vực khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật. So sánh với thế lực như vậy, vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Ngô Kỳ

có vẻ nhỏ bé vô cùng.

Không thể không nói, ở Nam Vực, có không ít thế lực, tông môn vượt lên trên vương quốc.

- Hừ, Hắc Dạ Các thì như thế nào. Hi vọng hắn đừng chọc ta, bằng không hừ hừ!

Tần Quân bĩu môi nói. Hắc Dạ Các là thế lực mang tính chất sát thủ. Tần Dự vừa chết, hắn cũng không đáng để quá lo lắng về Hắc Dạ Các.

Cố chủ cũng đã chết hết. Tổ chức sát thủ tất nhiên không có khả năng vẫn nắm một mục tiêu không tha.

Chỉ là Ám Kiêu còn không biết Tần Dự chết.

- Hừ, chỉ giỏi nói mạnh miệng!

Dương Lan xem thường hừ một tiếng nói. Mộ Dung Huyền ở bên cạnh không khỏi sử dụng ánh mắt ra hiệu nàng, bớt nói.

Diệp Hiên và Tông Ngạn lại nghiêm túc nghe ba người Tần Quân nói chuyện, khiến cho bọn họ cảm giác hình như tiếp xúc đến bầu trời càng cao cao.

Sắc mặt Chúc Nghiên Khanh lại vẫn không dễ coi. Nhất là sau nghe được cái tên Hắc Dạ Các này.

- Điện hạ, nếu như Ám Kiêu còn không biết Tần Dự chết, sợ rằng sẽ vẫn nghĩ biện pháp tìm phiền toái cho chúng ta.

Sắc mặt Huyết Đao Vương khó coi nói. Chỉ có điều vừa nghĩ tới Pháp Hải, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, cùng với khả năng quỷ thần của Thái Bạch Kim Tinh, da mặt căng thẳng của hắn không khỏi bắt đầu thoải mái.

- Nếu như giết chết Ám Kiêu, Hắc Dạ Các sẽ làm sao?

Tần Quân quỷ dị cười nói.

Có Thái Bạch Kim Tinh ở bên cạnh, sợ Hắc Dạ Các cái lông!

Hơn nữa mỗi một tháng hắn đều có thể có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma. Một ít nhiệm vụ trọng đại còn có thể có thể kích phát các loại thưởng!

Lấy địa vị và thực lực của hắn bây giờ, Hắc Dạ Các cho dù lại phái sát thủ cũng không có khả năng lấy ra người mạnh nhất. Bằng không chẳng phải là giết gà dùng đao mổ trâu sao?

Dựa theo tiết tấu tiểu thuyết, là theo đẳng cấp từ yếu đến mạnh mẽ tới lần lượt phái người ra, liên tiếp đưa kinh nghiệm tới cho nhân vật chính!

Ta chẳng lẽ không đúng là khuôn mẫu của nhân vật chính sao?

Tần Quân nghĩ như vậy đến, mặt dáng vẻ tươi cười càng thêm tà mị.

- Cũng sẽ không làm gì cả. Nhiệm vụ trong Hắc Dạ Các đều do sát thủ tự mình lựa chọn. Tần Dự vừa chết, Ám Kiêu tiếp nhận nhiệm vụ này, một khi biết được, tất nhiên sẽ không lại tiếp tục truy sát. Dù sao cũng không có thù lao. Cho dù điện hạ giết chết hắn, Hắc Dạ Các cũng sẽ không lưu ý. Trong Hắc Dạ Các mỗi ngày đều có rất nhiều sát thủ bỏ mạng, địa vị của Ám Kiêu ở Hắc Dạ Các cũng không cao.

Huyết Đao Vương do dự nói, khiến cho Tần Quân không khỏi thở dài.

Trời ạ!

Không phù hợp với những gì ghi trong tiểu thuyết!

Xem ra ta cũng không phải là mẫu nhân vật chính mẫu, làm hại lão tử uổng công kích động!

Trong lòng Tần Quân tức giận bất bình nghĩ. Hắn lập tức liền phất tay áo đi trở về thùng xe.

Huyết Đao Vương không khỏi nghi ngờ. Theo lý mà nói, Tần Quân chắc hẳn phải cao hứng mới đúng, vì sao trái lại có chút tức giận?

- Xem ra thiên tài là không thể sử dụng lẽ thường để hiểu được.

Huyết Đao Vương âm thầm cảm thán. Giả Tuân bên cạnh cũng cảm thán

tương tự như hắn.

- Được rồi, lên đường đi. Trước khi trời tối hy vọng có thể chạy tới chỗ nguồn nước.

Giả Tuân cao giọng quát. Mọi người đều cố gắng lấy lại tinh thần, tiếp tục đi về phía trước.

Công Tôn Đồ xuất hiện lại tăng thêm một tầng lo lắng ở trong lòng mọi người. Khi đi đường, tất cả có chút khẩn trương. Nếu không có Pháp Hải ra tay, chắc hẳn cấm vệ quân đã sợ chạy mất, không dám lại đi tới.

Mà cũng nhờ có Pháp Hải ra tay, năm người Diệp Hiên trở nên quy củ hơn. Điều này khiến cho Tần Vân muốn đến gần Chúc Nghiên Khanh tự đòi mất mặt, ngoan ngoãn quay về thùng xe luyện công.

...

Chỉ chớp mắt, hai ngày vội vàng trôi qua. Khi đêm ngày thứ ba xuất hiện, đội ngũ mới có thể rời khỏi sa mạc.

------oOo------

Chương 127: Đánh cược (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đêm nay ở chỗ này nghỉ ngơi đi!

Giả Tuân chỉ vào rừng cây dưới màn đêm trước mặt nói. Chỉ cần Tần Quân không có ý kiến, những người khác cho dù phản bác cũng vô ích. Cho dù là vị tứ hoàng tử Tần Vân này cũng vậy.

Rất nhanh, đội ngũ đứng ở bên trong rừng cây nhỏ. Các cấm vệ bắt đầu nhóm lửa.

Đang chuẩn bị đi ra khỏi thùng xe Tần Quân chợt nghe trong đầu vang lên một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống:

- Đinh! Một tháng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma đã đến!

Trời ạ?

Nhanh như vậy sao?

Trong nháy mắt Tần Quân cảm thấy vui mừng bất ngờ. Nhưng hắn cũng không trở lại chỗ ngồi, mà đi theo chân Đát Kỷ đi tới trước một đống lửa ngồi xuống.

- Một tháng một lần. Ta phải cố gắng cân nhắc.

Tần Quân ngẩng đầu suy nghĩ. Chỉ thấy mặt trăng trên bầu trời đêm bị mây mù che khuất. Chỉ có điều mây đen đang có xu thế tản ra. Nếu như tản đi, một mặt trăng tròn sẽ hiện ra rõ ràng.

- Trăng tròn chính là thời cơ tốt. Chờ tới lúc trăng tròn lại triệu hoán. Nói không chừng có thể khiến vận khí tăng cao, triệu hồi ra được một vị đại tiên Thiên Tiên Cảnh.

Tần Quân âm thầm chờ mong.

Thái Bạch Kim Tinh đã là cường giả Thiên Tiên Cảnh. Vậy còn người nào cao hơn nữa? Lý Tĩnh sao?

Dương Tiễn và Tôn Ngộ Không lại là trình độ gì?

Giống như tới...

Trời ạ, vừa nghĩ như thế, não cũng không đủ dùng!

Tần Quân lộ ra vẻ mặt khổ ép suy nghĩ, nhưng trong lòng lại vui tới sắp hỏng rồi. Vẫn thần thoại chúng ta cường đại!

- Tam Thanh Đạo Tổ, Thập Nhị Tổ Vu, Yêu Hoàng Yêu Đế, Hồng Quân, Bàn Cổ, Nữ Oa, Tam Hoàng Ngũ Đế tới đi... Trời ạ, không thể nghĩ nữa, để tránh sau khi triệu hoán phát sinh cảm giác mất mát!

Tần Quân thì thào tự nói. Đát Kỷ ở bên cạnh không nhịn được hỏi:

- Ngươi đọc những cái tên này cảm giác hình như đã nghe qua ở nơi nào đó. Tất cả đều có cảm giác thật là khí phách.

Lời vừa nói ra, Tần Quân không khỏi vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Đát Kỷ. Nữ tử này chẳng lẽ thức tỉnh trí nhớ kiếp trước sao?

- Ta đọc đều thủ hạ của ta sau này.

Tần Quân giả vờ thần bí nói.

Đát Kỷ không khỏi trợn trừng mắt nói:

- Nói thật giống như ngươi có thể biết trước tương lai vậy.

- Nàng thật là thông minh!

- Tại sao không nói ngươi sẽ xưng bá thiên địa?

- Khẳng định rồi. Còn cần nói nữa sao?

- Có thể giữ chút mặt mũi hay không?

Hai người bắt đầu đấu võ mồm. Những người khác ở gần đây nghe được âm thầm buồn cười. Càng nhìn Tần Quân và Đát Kỷ, càng cảm thấy bọn họ giống như một đôi vợ chồng son.

Thái Bạch Kim Tinh và Pháp Hải ở bên cạnh cũng lắc đầu mỉm cười theo. Tần Quân tuy rằng hoàn toàn không có dáng vẻ uy nghiêm của chủ công, nhưng hắn ba hoa như vậy, thật ra khiến người ta cảm giác rất thân thiết, gần gũi.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất, lười nhác nói:

- Thật sự là một đôi oan gia hoan hỉ.

- Hừ, hắn sao? Một tiểu nam nhân mà thôi!

Đát Kỷ xem thường nói.

- Trời ạ! Nàng muốn làm cái gì chứ!

Tần Quân nhất thời khó chịu. Nàng có thể gọi ta là nam nhân, mời xóa chữ tiểu đi!

Đát Kỷ không mở miệng. Chỉ là thần thái tràn ngập khiêu khích trong đôi mắt nhỏ khiến cho Tần Quân càng nổi giận hơn. Lúc này hắn liền đưa tay tập kích ngực đi.

Bốp...

Một cái tát rơi vào gáy của Tần Quân, trực tiếp khiến cho hắn nằm úp sấp ngã xuống đất.

Những người khác không khỏi cười rộ lên. Ngay cả năm người Diệp Hiên cũng vậy. Chúc Nghiên Khanh không khỏi si ngốc nghĩ:

- Người này khi thì bừa bãi, khi thì ấu trĩ không uy nghiêm. Rốt cuộc người nào mới thật sự là hắn?

Đừng thấy Tần Quân ở trước mặt Đát Kỷ không phẩm hạnh như vậy, nhưng hắn ở trong lòng đám người Giả Tuân và cấm vệ quân lại rất có uy nghiêm. Trải qua những ngày chung đụng này, địa vị của Tần Quân ở trong lòng bọn họ tự nhiên vượt quá Càn Hoàng Đế.

Càn Hoàng Đế nhảy nhót không được mấy năm. Giang sơn của vương quốc Càn Nguyệt sớm muộn sẽ là của Tần Quân!

- Có thể đây là nguyên nhân hắn có thể lôi kéo nhiều cường giả như vậy.

Giả Tuân phát hiện đám người Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh đều nhìn Tần Quân cười, bỗng nhiên có điều hiểu ra.

Lúc này, Tần Quân xoa gáy thầm mắng Đát Kỷ. Hắn ngẩng đầu nhìn thấy trăng tròn đã đi ra. Trong lòng hắn vội vàng thầm nói:

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Nhất định phải là cường giả Thiên Tiên Cảnh!

Tần Quân tâm cầu nguyện. Thái Bạch Kim Tinh mạnh mẽ cho hắn ấn tượng khó có thể phai mờ, cho nên hắn đối với tiêu chuẩn yêu cầu triệu hoán cũng cao hơn.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được Long Nữ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

Long Nữ!

Tần Quân ngẩn người. Cái gì vậy?

- Cho ta xem tư liệu về Long Nữ.

Trong lòng Tần Quân vội vàng thầm nói. Đừng triệu hồi ra một vị phế vật đấy!

Một giây tiếp theo, tư liệu Long Nữ liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Long Nữ, đến từ truyền thuyết thần thoại.

- Chủng tộc: Long tộc!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Chân Long Thần Pháp!

- Thần thông bản mạng: Thân Chân Long! Hơi thở rồng! Hô phong hoán vũ!

- Pháp bảo: Roi xương Tổ Long!

- Mức độ trung thành: 100(đầy giá trị 100)!

Hóa Hư Cảnh tầng chín, cũng không tệ lắm!

Quan trọng nhất chính là mức độ trung thành đầy giá trị!

Tần Quân chỉ có thể an ủi mình như vậy. Cũng không biết Long Nữ có xinh đẹp hay không.

- Ở bên cạnh Quan Âm Bồ Tát, có một đôi đồng nam đồng nữ. Nam gọi Thiện Tài, nữ tên là Long Nữ. Long Nữ chính là tiểu nữ của Đông Hải Long Vương.

Hệ thống bỗng nhiên giới thiệu, giống như một chậu nước lạnh hắt vào đầu Tần Quân.

Không ngờ là đồng nữ...

- Có cần không đáng tin cậy như thế hay không?

Tần Quân có chút oán giận.

Đát Kỷ ở bên cạnh phát hiện Tần Quân yên tĩnh trở lại, còn tưởng rằng hắn tức giận, vì vậy lặng lẽ vươn tay trắng thuần cầm tay của Tần Quân, khiến cho toàn thân hắn chợt giật mình.

- Nàng không ngờ chủ động nắm tay của ta!

Hơi thở của Tần Quân cũng trở nên dồn dập. Nhìn thấy được hắn biến thành dạng Trư ca, Đát Kỷ che miệng cười quyến rũ, sau đó lặng lẽ thu hồi bàn tay đang cầm tay Tần Quân lại.

- Long Nữ này cũng không có đi theo Quan Âm Bồ Tát. Hiện tại nàng đã trưởng thành thiếu nữ hoa quý. Mặt khác, nàng cùng tiền thân của kí chủ có nguồn gốc sâu xa.

Hệ thống như có thâm ý nói. Hình như so với trước đây có thêm một chút sắc thái tình cảm.

Nguồn gốc sâu xa?

Tần Quân không khỏi hồi tưởng lại trí nhớ của đời trước, căn bản không có ký ức nào liên quan tới Long Nữ.

------oOo------

Chương 128: Đánh cược (2)

Hắn không khỏi nhìn về phía Đát Kỷ, con ngươi đảo một vòng, cười nói:

- Đát Kỷ, ngươi tin hay không, ngày mai có một nữ hài thực lực đạt được Hóa Hư Cảnh tới bái nhập ta!

Người này không hạ giọng, khiến cho những người khác cũng nghe được rõ ràng.

Đát Kỷ còn tưởng rằng hắn đang giận nẫy, không khỏi chớp mắt cười nói:

- "Ngoại trừ ta, còn có thể có nữ tử thực lực cường đại khác bái nhập ngươi sao? Ngươi nằm mơ đi!

Những người khác đều cho là hắn đang nói đùa. Dương Lan còn bĩu môi nhỏ giọng nói:

- Người si nói mộng.

- Được! Như vậy chúng ta đánh cược. Nếu như lời nói của ta trở thành sự thật, vậy nàng hôn ta một cái đi. Hôn ở đây này!

Tần Quân chỉ vào miệng mình cười hắc hắc nói, dẫn tới khuôn mặt nhỏ nhắn của Dương Lan và Chúc Nghiên Khanh ửng đỏ, thầm mắng đăng đồ tử.

Đát Kỷ tức giận nói:

- Muốn chiếm tiện nghi của ta sao. Nếu là thua thì sao?

Cường giả Hóa Hư Cảnh không có khả năng giống như cải trắng. Hơn nữa còn là nữ hài. Nàng cũng không tin.

- Thua, ta mặc cho nàng xử trí!

Tần Quân khiêu khích nháy mắt ra hiệu.

- Được!

Đát Kỷ đáp ứng một tiếng nói. Những người khác đều lắc đầu mỉm cười, không có xem đây là sự thật.

Tông Ngạn nhỏ giọng khinh bỉ nói:

- Xem cường giả Hóa Hư Cảnh khắp nơi trên mặt đất đều có sao...

Viêm Kình Tông bọn họ xem vị lão tổ tông Hóa Hư Cảnh kia trở thành thần. Cho nên đánh chết bọn họ cũng sẽ không tin tưởng lời Tần Quân nói.

Giả Tuân thật ra dường như suy nghĩ tới điều gì. Hắn nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Thái Bạch Kim Tinh đưa tay phải tính toán, trên mặt thoáng lộ ra một dáng vẻ tươi cười trêu tức. Chỉ có điều hắn không có vạch trần ra.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất. Pháp Hải tự mình niệm kinh, đều không để ý tới lời nói đùa của Tần Quân.

- Nói xem, Long Nữ là lai lịch gì?

Tần Quân dựa vào một tảng đá, trong lòng hỏi.

Có thể theo Quan Âm Bồ Tát, khẳng định không đơn giản.

Tiểu nữ của Đông Hải Long Vương, bối cảnh thật tốt thật mạnh!

- Thần thoại Long Nữ có thật nhiều phiên bản và thân phận. Long Nữ ở đây khi còn bé ham chơi từng thi pháp đi tới nhân gian du ngoạn, biến thành thân người nàng nếu như dính vào nước sẽ hiện ra long thân. Bi kịch bao giờ cũng sẽ phát sinh. Nàng không cẩn thận chạm tới nước. Nàng vội vàng chạy đi tới bãi biển. Nhưng chẳng biết tại sao, nàng đột nhiên biến thành một con cá lớn, không thể động đậy. Sau đó nàng bị người đánh cá phát hiện muốn bắt đem đi bán. Lúc này, thiện tài đồng tử của Quan Âm Bồ Tát qua mua nàng, mới có thể cứu được nàng. Sau đó Long Nữ theo Quan Âm Bồ Tát.

Tần Quân nghe không khỏi chớp mắt. Thế nào lại có cảm giác Đông Hải Long Vương bị Quan Âm Bồ Tát gài bẫy mất nữ nhi?

Chẳng biết tại sao biến thành cá lớn không thể nhúc nhích. Lại trùng hợp bị Thiện Tài đồng tử cứu như vậy, có mờ ám!

Chỉ có điều đây đều là truyền thuyết thần thoại. Hiện tại triệu hồi ra Long Nữ cũng không có ở cùng Quan Âm Bồ Tát.

- Nếu như triệu hồi ra Hồng Hài Nhi thì chơi vui rồi...

Tần Quân âm thầm nghĩ tới, trong Tây Du Ký Hồng Hài Nhi bị Quan Âm Bồ Tát mang đi, sau đó bị đổi tên là Thiện Tài đồng tử. Cũng không biết Thiện Tài đồng tử này có phải là Thiện Tài đồng tử trong câu chuyện hệ thống nói tới hay không.

Suốt đêm không nói chuyện, đội ngũ không gặp phải đạo tặc hoặc yêu thú tập kích. Về phần đặt cược giữa Đát Kỷ và Tần Quân cũng bị mọi người ném ra sau đầu. Theo bọn họ, đây thật ra là trò chơi của đôi vợ chồng son. Cho dù Tần Quân thua, Đát Kỷ cũng sẽ không bắt hắn làm gì cả...

Đội ngũ tiếp tục đi về phía trước. Đi lên tiếp nữa chính là địa giới của vương quốc Thương Lam. Vương quốc Thương Lam từng là của hoàng triều Nam Trác.

Sáng sớm, Tần Quân theo đội ngũ đi bộ. Vừa đi, hắn vừa nhìn về phía Giả Tuân đang đi theo bên cạnh hỏi:

- Trước đó không lâu vương quốc Thương Lam vừa bị thua thiệt nhiều. Bọn họ có thể ngăn cản giết chúng ta hay không?

Giả Tuân suy nghĩ tìm hiểu một lát, sau đó do dự nói:

- Bọn họ sẽ không làm như vậy đâu. Nếu làm như vậy, sau này đội ngũ vương quốc Thương Lam đi ngang qua vương quốc Càn Nguyệt, cũng sẽ gặp phải đãi ngộ tương tự. Hoàng đế Thương Lam cũng sẽ không ngu như vậy. Đương nhiên cũng không loại bỏ có vài quan viên hoặc tu sĩ muốn vì nước báo thù.

Hi vọng thật có tu sĩ hoài nghi như vậy.

Tần Quân âm thầm chờ mong. Hắn muốn quét tu sĩ thăng cấp. Chỉ cần đối

phương phát sinh sát ý đối với Tần Quân trước mới được. Bằng không Tần Quân biến thành sát nhân cuồng ma, đẳng cấp chẳng phải là từ từ từ từ tăng lên sao?

- Ngâm...

Vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng rồng ngâm cao vút, lực xuyên qua vô cùng, khiến cho bách thú trong lòng sinh ra sự kính sợ.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên. Ngay sau đó tất cả đều há hốc mồm, trên mặt lộ ra vẻ chấn động và khó tin, dường như quá kỳ lạ.

Ngay cả Tần Quân cũng há hốc mồm. Chỉ thấy trên đám mây có một Bạch Long đang xoay quanh. Thân thể rồng thần tuấn ở ánh sáng mặt trời chiếu xuống phản xạ ra cảm xúc có khuynh hướng giống như kim loại. Đầu giống như lạc đà, sừng giống như hương, mắt giống như thỏ, tai giống như bò, thân giống như rắn, bụng giống như con trai, vảy giống như cá chép, móng giống như chim ưng, tay chân giống như hổ, thường xuyên phát ra tiếng rồng ngâm chấn động thiên địa.

- Chân long a... Đây cũng không phải là rồng béo rắn mối phương tây...

Tần Quân nhìn Bạch Long trên khoảng không thì thào tự nói. Đồng thời tim hắn đập nhanh hơn. Nếu như hắn đoán được không sai, Bạch Long kia chính là Long Nữ.

Những người khác hưng phấn bàn luận ầm ĩ:

- Đó là rồng! Không nghĩ tới nhìn thấy được khi còn sống. Ta không hoa mắt chứ?

- Ông trời của ta, Bạch Long hiện thân. Hóa ra Long tộc thật sự tồn tại!

- Thần Long thật tuấn dật!

- Thật sự là rồng...

Mặc dù là năm người Diệp Hiên cũng thất thần không thôi. Đối với vương quốc nhỏ mà nói, rồng là thuộc về thần thú trong truyền thuyết.

Hạo Thiên Khuyển, Thương Quân Lang giống như gặp phải kẻ địch lớn, nhìn chằm chằm vào Bạch Long trong khoảng không. Pháp Hải và Đát Kỷ nhíu chặt chân mày. Trên mặt Thái Bạch Kim Tinh lộ vẻ tươi cười thần bí khó dò, ánh mắt lặng lẽ liếc nhìn về phía Tần Quân.

Đám người Giả Tuân và một đám cấm vệ đều đồng thời quỳ xuống, hướng về phía Bạch Long trên trời dập đầu. Tần Quân thấy vậy, rất bất đắc dĩ. Thực sự ngu muội.

------oOo------

Chương 129: Uy phong của Thần Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, không ít thành trì của vương quốc Thương Lam đều có thể nghe được tiếng rồng ngâm, khiến cho toàn bộ vương quốc sôi trào giống như căn bên lớn. Người người chạy nhanh ra quan sát. Rồng xuất hiện chẳng lẽ là biểu thị vương quốc Thương Lam sắp quật khởi?

Đáng tiếc, bọn họ chung quy vẫn suy nghĩ nhiều quá!

- A! Thần Long bay về phía chúng ta!

Một cấm vệ kinh ngạc kêu lên. Tất cả mọi người nhất thời khẩn trương. Bạch Long giống như cơn gió lốc lao xuống. Long uy khổng lồ long uy khiến cho tất cả mọi người dưới Kim Đan Cảnh không nhịn được quỳ xuống. Năm người Diệp Hiên cũng không chịu được.

Nhìn Bạch Long càng lúc càng tới gần, Tần Quân bước nhanh đi tới trước mặt tất cả mọi người, khiến bọn họ không khỏi nghi ngờ.

Hắn muốn làm gì?

- Điện hạ, nhanh quỳ xuống. Ngàn vạn lần không nên chọc giận Thần Long!

Giả Tuân giọng điệu sốt ruột nói. Hiện tại hắn đã coi Tần Quân thành hy vọng sau này của vương quốc Càn Nguyệt, tất nhiên không muốn nhìn

thấy hắn ngã xuống ở dưới long trảo.

Nhưng mà, Tần Quân không hề động đậy, trái lại nhìn thẳng Bạch Long, khiến cho đám người Giả Tuân, Tần Vân mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

- Gia hỏa này điên rồi sao?

Dương Lan trợn tròn hai mắt nghĩ. Diệp Hiên, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền cùng với Chúc Nghiên Khanh cũng có ý nghĩ như vậy.

Lúc này, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Thương Quân Lang, Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh đều đi tới sau người của Tần Quân. Sáu bóng lưng rơi vào trong mắt của những người khác lại trở nên cao lớn, đỉnh thiên lập địa, không để ý tới uy áp của Thần Long.

Cảnh tượng như vậy khắc thật sâu ở trong tâm của tất cả mọi người.

- Ta hình như thấy được Thái tổ hoàng đế...

Giả Tuân thì thào tự nói. Nhìn bốn người Tần Quân thêm một con chó một con sói, hắn có thể cảm giác được một khí thế bễ nghễ thiên hạ. Khí thế như vậy còn mạnh hơn so với Càn Hoàng Đế, không thua kém gì Thái tổ hoàng đế ngày xưa.

Tần Quân không thấy được biểu tình của tất cả mọi người phía sau. Hắn nhìn Bạch Long càng ngày càng gần, cười nói:

- Đát Kỷ, chuẩn bị nhận thua đi!

- Chịu thua sao?

Trên mặt Đát Kỷ lộ ra một vẻ nghi hoặc.

Rất nhanh nàng liền nhớ tới cuộc đánh giữa giữa Tần Quân cùng nàng tối hôm qua. Nàng nhất thời lộ vẻ xúc động, trong mắt bắn ra vẻ khó tin.

- Ngâm...

Bạch Long gào to một tiếng, ngay sau đó bắn ra ánh sáng mạnh, làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng. Thân thể Bạch Long bắt đầu thu nhỏ

lại, rất nhanh liền biến thành một nữ tử Nhân tộc thân thể yểu điệu. Ánh sáng mạnh tiêu tan, một nữ hài thân mặc áo váy màu trắng lộ rõ chân thân.

Tuy rằng mái tóc nàng tung bay, gương mặt xinh xắn hoàn mỹ không tỳ vết đầy vẻ kích động. Cái miệng nhỏ nhắn giống như anh đào khẽ nhếch lên. Đội mắt màu thủy lam chớp chớp vài cái, ngàn vạn phong tình khiến tâm hồn người khác phải mê đắm. Trên chiếc váy trắng là từng mảnh vảy rồng. Nàng từ trên trời hạ xuống, giống như thiên tiên hạ phàm.

- Tần Quân ca ca!

Bạch Long biến thành nữ hài tuyệt mỹ, kích động hô một tiếng, sau đó trực tiếp bay về phía Tần Quân. Ở dưới tình huống tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối, nàng trực tiếp nhào vào trong lòng của Tần Quân.

Thấy nàng, lúc này Tần Quân mới ý thức được vì sao hệ thống nói hắn và Long Nữ có nguồn gốc sâu xa.

Hóa ra ở thời điểm tiền thân của Tần Quân mười tuổi, ở trên phố gặp được một nữ đồng rất xinh đẹp. Lúc đó nữ đồng rất muốn ăn Hồ Lô đường, nhưng không có tiền, chỉ có thể trơ mắt nhìn. Tần Quân tuổi nhỏ tiêu tiền như nước, trực tiếp mua toàn bộ Hồ Lô đường đưa tới cho nàng. Hai người bởi vậy kết duyên.

Từ đó về sau, Tần Quân mỗi lần ra ngoài di du ngoạn chung quy có thể gặp được nữ đồng này. Nhưng tuổi nhỏ hắn cũng không suy nghĩ quá nhiều. Mỗi lần gặp, hắn đều rộng rãi mời nàng ăn đồ ăn ngon.

Dựa theo ý nghĩ của Tần Quân lúc đó, nữ đồng này rất đẹp, sau này cưới về làm thê tử. Ừ, là ngây thơ như thế!

Đáng tiếc hai người chỉ chơi một tháng, nữ đồng cũng không có xuất hiện nữa. Thời gian lâu dài, Tần Quân cũng sắp quên đi chuyện này.

- Hãm hại phụ thân! Như vậy cũng được sao?

Trong lòng Tần Quân kêu lên. Lẽ nào hệ thống sớm biết hắn sẽ bám ở trên người của tam hoàng tử phế vật này?

- Thật ra ở lúc thân thể này sinh ra, kí chủ liền bám vào ở trong cơ thể hắn.

Nhưng bởi xuyên qua tiêu hao lực linh hồn. Chỉ có thể chờ sau khi ý thức của chủ thân thể này tiêu tan, kí chủ mới có khả năng thế thân hắn. Có thể kí chủ chỉ cảm thấy xuyên qua tốn mấy giây, nhưng kì thực lại rất lâu. Từ ý nghĩa nào đó mà nói, kí chủ và tiền thân vốn là một khối hai ý thức.

Bệnh tâm thần phân liệt?

Tần Quân bị chấn động kinh ngạc. Không trách được Long Nữ có thể sớm gặp hắn. Hóa ra đều là do hệ thống tính toán được.

Chờ một chút, chẳng phải là nói nếu tiền thân vẫn không chết, hắn không có cách nào thủ tiêu?

Tính như vậy, hắn còn phải cảm tạ Tần Dự?

- Mặt khác, bên trong hệ thống còn có ý thức Thần Ma cũng không phải như kí chủ suy đoán như vậy, bọn họ cũng không thành dân thổ cư của thế giới này. Phần lớn Thần Ma là đột nhiên hạ xuống, sau đó hệ thống xếp vào cho hắn một đoạn ký ức thuộc về thế giới này. Thân phận của bọn họ đều có một chút giống nhau. Đó là không ai có thể nghiệm chứng thân phận của bọn họ.

Hệ thống lại yêu sách.

- Đợi đến khi cảnh giới của kí chủ càng cao hơn. Thời gian triệu hoán Thần Ma sẽ không phải là một ngày, thậm chí có thể vừa triệu hồi ra liền tới!

- Như vậy vấn đề liền tới. Thái Bạch Kim Tinh và Lý Bạch lại là chuyện gì? Nếu như Thái Bạch Kim Tinh đột nhiên xuất hiện, vậy Lý Bạch thế nào lại tồn tại? Còn có Pháp Hải. Hắn vì sao có quan hệ với Tuyên Thượng?

Tần Quân nắm lấy lỗ thủng hệ thống nói, để hỏi. Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Quan Vũ ngược lại còn tốt. Thật sự là người cô đơn.

- Lý Bạch tạm thời không có danh hiệu Kiếm Tiên Thanh Liên. Là Thái Bạch Kim Tinh đang khoác lác. Có vài Thần Ma có tỷ lệ chạm đến Thần Ma kèm theo. Tương đương với một lần triệu hồi ra hai vị.

Hệ thống giải thích cặn kẽ nói. Xem ra Long Nữ xuất hiện khiến cho Tần Quân thu được quyền lực tiếp xúc tầng cơ mật cao hơn của hệ thống.

Khoác... lác...

Tần Quân trán đầy vạch đen. Hắn nhớ tới ra vẻ đạo mạo của Thái Bạch Kim Tinh. Không hiểu sao có loại cảm giác bị đùa giỡn. Vẻ mặt do dự của lão thất phu kia lúc đó, đoán chừng là vì đào hầm cho hắn.

- Về phần Pháp Hải và Tuyên Thượng, có một phần Thần Ma ở thời điểm kí chủ hạ xuống thế giới này liền xuất hiện theo. Trong đó có Pháp Hải.

------oOo------

Chương 130: Nam Hải Long Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống làm bộ thần bí nói. Tần Quân nghe được liền sửng sốt. Vậy chẳng phải là nói, đã có bộ phận Thần Ma bắt đầu hoành hành ở mảnh thế giới này?

- Có Thần Ma nào? Không có đại năng sao?

Tần Quân khẩn trương hỏi. Nếu như sớm triệu hồi ra đại năng giống như Tôn Ngộ Không, Như Lai Phật Tổ, mười mấy năm trôi qua, bọn họ nói không chừng đã đầu nhập vào thế lực khác, hoặc tự nghĩ ra thế lực.

Nói vậy, sẽ làm Tần Quân rất đau lòng!

- Rất ít. Không vượt quá năm vị. Chỉ có thể nói Pháp Hải và Long Nữ tính là hai vị yếu nhất.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân muốn hô to trời ạ.

Còn có ba vị Thần Ma cường đại hơn cả Pháp Hải, Long Nữ đã đặt chân ở đây!

- Nếu như ta triệu hoán đến Thần Ma đã xuất hiện thì như thế nào?

Tần Quân thấp thỏm hỏi.

- Bọn họ sẽ thức tỉnh ý thức tới đầu nhập vào kí chủ.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân thở phào một cái. Hắn đã xem hệ thống thần thoại thành vật riêng tư của mình. Hắn lại không muốn nhìn thấy hệ thống triệu hoán ra Thần Ma đối đầu với mình.

Ở thời khắc Tần Quân và hệ thống giao lưu, Long Nữ ở trong lòng hắn, bắt đầu dùng mặt cọ cọ vào mặt hắn, vô cùng vô cùng thân thiết. Những người khác thấy vậy, trợn tròn hai mắt.

- Sao có thể như vậy được...

Dương Lan cả kinh kêu lên. Bạch Long lúc trước vẫn khiến cho bọn họ kính trọng e sợ, không ngờ hóa thành dáng vẻ nữ hài, còn nhào vào trong lòng Tần Quân. Phần lớn người ở đây vẫn không có cách nào tiếp nhận được.

Đát Kỷ lộ ra vẻ mặt phức tạp nhìn cảnh tượng như vậy. Ánh mắt nàng giống như u oán, giống như chấn động kinh ngạc, còn có một tia lòng đố kị.

- Thiếu nữ Long tộc...

Pháp Hải thì thào tự nói, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Long tộc cũng không tính là một thành phần bên trong Yêu tộc. Hơn nữa ở bên trong Nhân tộc còn đạt được tín ngưỡng cực cao. Cho nên Pháp Hải nhìn thấy được Long Nữ cũng không nổi lên sát ý.

- Không nghĩ tới nàng cũng lớn như vậy.

Tần Quân ôm thiếu nữ trong lòng cảm thán nói. Mức độ trung thành đầy như vậy khiến Long Nữ cơ bản nguyện ý vì hắn làm bất kỳ một chuyện gì. Bảo hắn làm sao có thể không kích động được?

Nhất là cảm giác được thứ mềm mại đè nặng trong ngực hắn, nhất thời hắn cảm thấy tâm viên ý mãn.

Long Nữ ngẩng đầu cười si ngốc nói:

- Vốn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại Tần Quân ca ca. Nhưng tối hôm qua một lực lượng thần bí phá vỡ cấm chế trói buộc ta, cho nên ta ngay lập tức đuổi theo tìm ca ca. May là ta không có quên khí tức của Tần Quân ca ca.

Mở miệng liền gọi một câu Tần Quân ca ca, làm cho tâm Tần Quân cũng nhanh mềm hóa.

Những người khác đều ao ước nhìn Tần Quân. Chỉ có Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh cùng với Dương Lan không đố kị Tần Quân.

Lúc trước long uy vẫn khiến cho bọn họ khiếp sợ. Cho nên ánh mắt bọn họ nhìn về phía Long Nữ càng nhiều hơn chính là kính nể.

- Khí tức của Long Nữ này còn mạnh hơn cả lão tổ tông...

Chúc Nghiên Khanh âm thầm kinh sợ nghĩ. Nàng lại liên tưởng đến lúc trước Tần Quân đưa ra lời cá cược. Nàng chợt phát hiện mình càng không hiểu hắn.

Nhìn như tùy tiện, nhưng kì thực lại thận trọng.

- Nào nào tới đây đi. Ta giới thiệu cho các ngươi một chút.

Tần Quân lôi kéo Long Nữ về phía đám người Thái Bạch Kim Tinh giới thiệu bọn họ với nhau. Ngoại trừ thái độ của Đát Kỷ có chút lãnh đạm, những người khác đều biểu hiện ra thái độ hữu hảo.

Pháp Hải như có thâm ý nói:

- Long tộc là đại tộc viễn cổ truyền thừa xuống. Cô nương là thân phận gì?

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu dài, cười đưa mắt quan sát Long Nữ.

Hạo Thiên Khuyển cũng đang quan sát Long Nữ. Về phần Thương Quân Lang, nó nằm rạp trên mặt đất run rẩy. Long uy khiến cho nó từ trong xương cốt cảm thấy sợ hãi.

Ánh mắt của Đát Kỷ lại có chút căm thù. Long Nữ cũng có thể cảm nhận được. Cho nên ánh mắt nàng nhìn về phía Đát Kỷ có chút khiêu khích.

- Lúc ta sinh ra đã chưa từng thấy qua cha mẹ ruột. Cũng may gặp được Nam Hải Long Vương thu ta làm tiểu nữ nhi. Bằng không ta đau khổ suốt đời. Ban đầu là Tần Quân ca ca ở thời điểm ta gặp khó khăn nhất giúp đỡ ta.

Long Nữ thản nhiên cười nói.

Tần Quân không khỏi bừng tỉnh. Không trách được Long Nữ lại đột nhiên biến mất. Hóa ra là bị Nam Hải Long Vương mang đi.

- Nam Hải Long Vương lại là bá chủ ở hải ngoại. Không nghĩ tới nàng có thể có tầng quan hệ này.

Thái Bạch Kim Tinh híp mắt cảm thán nói. Có thể khiến cho hắn khích lệ như vậy, nói rõ Nam Hải Long Vương hắn chỉ mạnh hơn chứ không kém.

Đám người Giả Tuân cùng với năm người Diệp Hiên nghe được đưa mắt nhìn nhau.

Long Vương, vừa nghe đã biết đó là tồn tại siêu cấp giống như bá chủ!

Bởi vì Long Nữ bái nhập, Tần Quân tương đương với ôm lấy bắp đùi của Nam Hải Long Vương.

- Gia hỏa này rốt cuộc làm sao làm được?

Tông Ngạn đố kị đến mức hai mắt cũng sắp phun ra lửa. Cho dù là Diệp Hiên và Mộ Dung Huyền cũng không nhịn được phát sinh ghen tỵ.

Yêu thú Kim Đan Cảnh làm vật cưỡi!

Cao tăng Hóa Hư Cảnh!

Hiện tại lại tới một người thực lực siêu cường, bối cảnh nữ nhi của Long Vương thông thiên!

Bọn họ cũng bắt đầu nghi vấn nhân sinh. Nếu như bọn họ biết Đát Kỷ cũng là cường giả Hóa Hư Cảnh, nhất định sẽ phải khóc. Nếu như biết được Hạo Thiên Khuyển là cường giả Địa Tiên Cảnh, Thái Bạch Kim Tinh là cường giả Thiên Tiên Cảnh, đoán chừng phải sợ tới ngất đi.

Cho dù là đã thành thói quen, Giả Tuân Tần Vân, Huyết Đao Vương cùng với một đám cấm vệ, người hầu đều không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh.

Thật sự lại là một cường giả Hóa Hư Cảnh tới bái nhập, hơn nữa còn là thiếu nữ tuyệt đẹp, đổi lại thành bất kỳ một nam nhân nào cũng sẽ ghen tị!

- Vương quốc Càn Nguyệt thật sự sắp quật khởi!

Trong lòng mọi người cũng không khỏi dâng lên ý nghĩ như vậy. Chỉ dựa vào thủ hạ của Tần Quân hiện tại đủ để quét các vương quốc xung quanh. Mặc dù là vương quốc Ngô Kỳ cũng khó mà chống đỡ.

- Dù sao sau này ta vẫn sẽ đi theo bên cạnh Tần Quân ca ca, không bỏ không rời!

Long Nữ ôm cánh tay Tần Quân ngọt ngào cười nói, dường như tiểu nữ hài ngây thơ chân chất rơi vào tình yêu cuồng nhiệt.

- Hừ!

Hai tay Đát Kỷ khoanh trước ngực, hừ lạnh một tiếng. Rõ ràng tâm tình nàng rất không thoải mái.

Long Nữ xuất hiện để cho nàng phát sinh cảm giác nguy cơ.

Tần Quân chỉ vào miệng mình, cười hắc hắc nói:

- Đát Kỷ, nguyện thua cuộc đi!

Hắn thích xem bộ dạng chịu thiệt của Đát Kỷ. Chỉ có điều xung quanh nhiều người như vậy, Đát Kỷ chắc hẳn sẽ xấu hổ lắm.

------oOo------

Chương 131: Thông quan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vậy mà, con ngươi Đát Kỷ đảo qua một vòng, không ngờ lắc mình đi tới trước mặt Tần Quân, hai tay nâng mặt của Tần Quân lên, liền hôn một cái.

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong đầu chợt nổ mạnh, hai mắt trợn trừng. Trên mắt đều là vẻ phấn khởi.

Mọi người xung quanh nhìn thấy, đều nghẹn họng nhìn trân trối. Dương Lan và Chúc Nghiên Khanh vội vàng quay đầu sang chỗ khác, xấu hổ khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

- Thoải mái!

Tần Quân tâm hoa tức giận phát, ở hắn muốn tiến thêm một bước lúc, Đát Kỷ lại là lui lại, vẻ mặt khiêu khích nhìn về phía bên cạnh Long Nữ.

Long Nữ cắn răng, không ngờ giơ hai tay lên quay đầu Tần Quân qua, , sau đó đỏ mặt tới gần, đôi môi va chạm vào nhau. Trong lòng Tần Quân chỉ có một ý nghĩ.

Hôm nay là ngày tốt gì vậy?

- Hừ! Ta cũng dám!

Sau khi hôn Tần Quân một chút, giống như chuồn chuồn đạp nước, Long Nữ dương dương đắc ý nói với Đát Kỷ. Đát Kỷ tức giận đến mức thiếu chút nữa nổ tung.

Hai nàng đều là cường giả Hóa Hư Cảnh. Nếu như đánh nhau, phạm vi ngàn mét sẽ bị san thành bình địa. Cho nên Tần Quân kiên trì nói:

- Được rồi. Sau này mọi người đều là một đội ngũ. Chúng ta tiếp tục đi tới. Không lâu sau, vũ hội Tiềm Long sẽ bắt đầu tuyển chọn.

Giả Tuân cũng phát hiện bầu không khí giữa hai nàng có chút quỷ dị, cũng kêu lên theo:

- Cả đội xuất phát!

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Chỉ là bởi vì Long Nữ gia nhập, khiến cho bầu không khí trở nên áp lực.

Phụ hoàng của Long Nữ lại là Nam Hải Long Vương. Tuy rằng bọn họ không biết Nam Hải Long tộc thế lực lớn tới mức nào. Nhưng nhất định là tồn tại vượt xa vương quốc. Chỉ là lúc trước Long Nữ phát ra long uy liền khiến cho bọn họ có một loại cảm giác sắp đạp tới trời. Bọn họ tất nhiên không dám đắc tội toàn bộ Long tộc.

Mặc dù là Dương Lan, cũng không dám nhỏ giọng mắng Tần Quân nữa. Nàng sợ bị Long Nữ nghe được.

Không thể không nói, đôi khi lực chấn áp của nữ nhân đối với nữ nhân mạnh hơn so với nam nhân đối với nữ nhân.

- Tần Quân ca ca, đừng gọi ta là Long Nữ. Gọi Tiểu Ly đi.

Long Nữ ôm cánh tay Tần Quân cười tủm tỉm nói. Không đúng, từ giờ trở đi phải gọi nàng là Tiểu Ly.

Đát Kỷ không quen nhìn nàng dính người như vậy, sắc mặt vẫn không khá hơn chút nào, khiến cho Tần Quân chung quy cảm giác cả người ớn lạnh.

Oan uổng quá lớn!

Là nàng muốn ôm ta không buông!

Trong lòng Tần Quân thầm giải thích với Đát Kỷ, nhưng ngoài mặt vẫn tươi cười, nói chuyện cùng Tiểu Ly.

Đến lúc này, thủ hạ của Tần Quân có Thương Quân Lang một yêu thú Kim Đan Cảnh, bốn gã cường giả Hóa Hư Cảnh: Đát Kỷ, Quan Vũ, Pháp Hải, Tiểu Ly. Một cường giả Địa Tiên Cảnh Hạo Thiên Khuyển, một cường giả Thiên Tiên Cảnh Thái Bạch Kim Tinh.

Đội hình như vậy, hắn thậm chí dám tranh đấu cùng Nam Minh Thánh Giáo phía sau Du Phượng Hoàng.

Mười hai trưởng lão nắm giữ thực lực Hóa Hư Cảnh là rất lợi hại sao?

Có thể chịu được một cái phất trần của Thái Bạch Kim Tinh sao?

Tần Quân hăng hái. Lại thêm thực lực bản thân hắn đã đạt được Kim Đan Cảnh tầng hai. Nếu như ở vũ hội Tiềm Long dương danh, hoàn thành nhiệm vụ do Du Phượng Hoàng gây ra. Sau đó thu được hai mươi vạn giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên, một lần triệu hoán Thần Ma!

Đến lúc đó, thực lực và thế lực của hắn lại tăng cao, ai có thể ngăn cản?

- Tiểu Ly, Nam Hải Long Vương thế nào lại đồng ý cho nàng đi ra ngoài?

Thái Bạch Kim Tinh đi theo phía sau lưng hai người Tần Quân bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

Thái Bạch Kim Tinh đến từ hải ngoại, rõ ràng đã nghe nói qua về Nam Hải Long Vương.

Tiểu Ly chu mỏ nói:

- Hắn đương nhiên không đồng ý. Thậm chí hắn còn nói nếu như ta không đột phá Địa Tiên Cảnh không cho ta đi ra ngoài, còn cố ý thiết lập cấm chế để cho ta an tâm bế quan. Nhưng tối hôm qua cấm chế bỗng nhiên bị một loại lực lượng ta nhìn không thấy đánh bại. Sau đó ta trốn thoát.

Địa Tiên Cảnh!

Khóe miệng đám người Đát Kỷ, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển co giật. Những người khác lại lộ ra vẻ mặt mơ hồ. Bọn họ cũng không biết cái gì gọi là Địa Tiên Cảnh.

Thái Bạch Kim Tinh gật đầu, bộ dạng ta đã biết. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Tần Quân, truyền âm nói:

- Thực lực của Nam Hải Long Vương còn mạnh mẽ hơn ta. Hơn nữa tính

cách nóng nảy. Nếu như biết được điện hạ bắt cóc nữ nhi bảo bối của hắn, chỉ sợ sẽ sinh chuyện...

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tần Quân biến đổi. Thái Bạch Kim Tinh mạnh nhất cũng không phải là đối thủ của Nam Hải Long Vương. Tính tất cả mọi người lại, khẳng định cũng không được lợi ích gì.

Hơn nữa Long Vương sao có khả năng đơn thương độc mã được?

Vô số lính tôm tướng cua vọt tới, đều có thể dìm bọn họ chết đuối

Chỉ có điều Nam Hải Long Vương tạm thời cũng sẽ không phát hiện. Dù sao phía sau còn một khoảng thời gian. Hắn cũng đang ở hoàng triều Nam Trác. Hắn không tin Nam Hải Long Vương dám đến gây tai họa ở hoàng triều Nam Trác đi.

Binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn!

Nam Hải Long Vương cho Tần Quân áp lực trước đó chưa từng có. Nhưng ngoài mặt hắn vẫn phong khinh vân đạm.

Mà Thái Bạch Kim Tinh cũng vẫn là gương mặt mỉm cười. Hai người nói chuyện cũng không truyền ra ngoài. Những người khác đều không có phát hiện ra sự khác thường của bọn họ.

Nam Hải Long Vương ngoài mặt tương đương với một chỗ dựa vững chắc của Tần Quân. Nếu như Thái Bạch Kim Tinh nói thẳng ra, không thể nghi ngờ là đẩy Tần Quân từ thiên đường về phía địa ngục.

Nếu như những người khác biết Nam Hải Long Vương rất có khả năng sẽ nhằm vào Tần Quân, bọn họ không chừng sẽ phát sinh ý niệm khác.

Tần Vân là hoàng tử, Giả Tuân là thái sư. Năm người Diệp Hiên lại là một nhóm thiên tài cao cấp nhất của vương quốc Ngô Kỳ. Bọn họ hiện tại kính nể Tần Quân, sẽ chỉ làm cho sau khi Tần Quân lên ngôi vị hoàng đế sẽ càng thuận lợi hơn. Ngược lại, Tần Quân còn chưa đăng hoàng, bọn họ nói không chừng sẽ bắt đầu tính toán.

Lòng người cách cái bụng. Mặc dù phong thái của Giả Tuân thể hiện rất thấp, cũng không có nghĩa là hắn đã quy thuận đối với Tần Quân.

Như vậy, đội ngũ bình tĩnh đi tới.

Tới thời điểm gần chính ngọ, đội ngũ đi tới biên quan vương quốc Thương Lam. Muốn đến hoàng triều Nam Trác, chỉ cần đi xuyên qua thật nhanh. Muốn tiến vào biên quan cần phải đăng ký thân phận. Kể từ đó, thân phận của đám người Tần Quân chắc chắn sẽ lưu truyền ở vương quốc Thương Lam.

Rất nhanh đội ngũ lại đi tới trước cửa thành. Các binh sĩ trấn thủ quan ải vừa nhìn thấy Thương Quân Lang nhất thời tập trung đến, giống như gặp phải kẻ địch lớn.

- Ta là thái sư Giả Tuân của vương quốc Càn Nguyệt, dẫn theo hoàng thất Càn Nguyệt tham gia vũ hội Tiềm Long.

------oOo------

Chương 132: Mệnh Cơ Các không bộc lộ bản thân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giả Tuân cất cao giọng nói. Vũ hội Tiềm Long cũng không chỉ có hoàng thất của vương quốc Càn Nguyệt tham gia, Thái tử vương quốc Thương Lam Chu Dịch Thế và một ít quan nhị đại cũng muốn tham gia. Cho nên trước đó Càn Hoàng Đế liền cùng hoàng đế Thương Lam đạt được hiệp nghị, không ngăn cản.

Đừng thấy thực lực một nước của vương quốc Thương Lam mạnh mẽ hơn so với vương quốc Càn Nguyệt, nhưng Càn Hoàng Đế là một con chó điên. Nếu như chọc tới, hắn thậm chí dám đánh cược tính mạng bách tính của toàn quốc cùng vương quốc Thương Lam quyết một trận tử chiến.

Huống hồ sau khi tổn thất Tiêu Bắc Long, vương quốc Thương Lam mặc dù có căm hận vương quốc Càn Nguyệt, cũng không dám xé rách da mặt cùng vương quốc Càn Nguyệt. Bởi vì quanh thân còn có các vương quốc khác giống như hổ đói nhìn chằm chằm vào.

Xung quanh vẫn lưu truyền một câu lời nói đùa. Hoàng đế vương quốc

Càn Nguyệt không có một người nào không bị điên. Đương nhiên hiện nay vương quốc Càn Nguyệt chỉ có hai vị hoàng đế.

- Các ngươi có thể quản được nó sao?

Một tên binh sĩ chỉ vào Thương Quân Lang cảnh giác hỏi. Hình thể của Thương Quân Lang quá mức khổng lồ. Nếu như nó phát cuồng, thương tổn đến bách tính thì phải làm thế nào?

Nghe vậy, Tần Quân trực tiếp xoay người nhảy lên lưng Thương Quân Lang, cười nói:

- Nó là vật cưỡi của ta. Yên tâm đi. Nuôi trong chuồng, không dã tính.

Khóe miệng các cấm vệ co quắp, nhưng không có ai sẽ ngốc đến mức mở miệng vạch trần.

- Da mặt của hoàng huynh thực sự là càng ngày càng dầy. Thật hâm mộ...

Tần Vân cảm thán nghĩ, khuyết điểm lớn nhất của hắn là dễ dàng nói thật, hơn nữa đầu óc quá ít.

Thấy vậy, các binh sĩ liền không nói thêm gì nữa. Giả Tuân dẫn đầu đi đến trước cửa thành, lấy ra thư thông quan do Càn Hoàng Đế tự tay viết xuống. Mặt còn có con dấu ngọc tỷ của vương quốc Càn Nguyệt.

Đại khái tốn thời gian một nén hương, đội ngũ mới chính thức thông qua vùng sát cổng thành.

Đi qua biên quan liền nhìn thấy được thảo nguyên vô tận. Muốn đi tới thành trì gần đây còn phải đi thêm nửa ngày.

- Chờ một chút! Các ngươi ai là Việt Vương Tần Quân?

Vào lúc này, tường thành truyền đến một tiếng quát. Ngay sau đó một tiểu tướng áo bào trắng cầm theo trường kiếm nhảy xuống, bước đi ở trên hư không, rất nhanh liền hạ xuống phía trước đội ngũ.

Ngồi ở lưng Thương Quân Lang, Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Ngươi tìm ta có chuyện gì?

Nhanh như vậy đã có người tới tìm phiền toái?

- Bởi ngươi đánh bại Trác Tuấn Kiệt, hiện tại ngươi đã thay thế Trác Tuấn Kiệt ở thứ tự Nhân Bảng, ta muốn khiêu chiến với ngươi!

Tiểu tướng áo bào trắng ngôn từ chính nghĩa nói. Dưới mày kiếm, hai mắt hắn tràn ngập ý chí chiến đấu.

Đánh bại Trác Tuấn Kiệt!

Tiến vào Nhân Bảng?

Năm người Diệp Hiên quá sợ hãi. Ngay cả Chúc Nghiên Khanh ánh mắt cũng sáng quắc nhìn chằm chằm vào bóng lưng Tần Quân, không nghĩ tới hắn thật sự là thiên tài như thế.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Ngươi tính thứ gì? Bất kỳ con chó con mèo nào tới khiêu chiến, ta đều phải nhất định tiếp nhận sao?

Tiểu tướng áo bào trắng quẫn bách, sau đó giọng điệu sốt ruột nói:

- Ta lại là thiên tài đứng hàng thứ hai trong vương quốc Thương Lam, Tống Ngọc Phong!

Thiên tài đứng hàng thứ hai?

Tần Quân không khỏi quan sát Tống Ngọc Phong. Hắn giống như Trác Tuấn Kiệt, là tu vi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong. Chỉ là trên thân có thêm một phần khí thế thiết huyết của quân nhân.

Tần Quân quay đầu lại nhìn liếc mắt những binh sĩ với vẻ mặt trêu tức trên tường thành, trong lòng hắn thoáng động. Sau đó hắn thả người từ trên thân của Thương Quân Lang nhảy xuống. Tay phải một lật cái. Ngân Long Tru Hồn Thương uy vũ liền đột nhiên xuất hiện ở trên tay hắn.

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Đánh bại Tống Ngọc Phong!

Nhiệm vụ hoàn thành thưởng 5000 giá trị kinh nghiệm!

A, không ngờ có thể phát động một nhiệm vụ phụ!

Xem ra thiên tài có danh vọng quả thực không bình thường.

- Đến đây đi, tốc chiến tốc thắng!

Hiện tại đã đạt được Kim Đan Cảnh tầng hai, Tần Quân không có lý do gì phải sợ hãi Tống Ngọc Phong. Hơn nữa nhìn thần sắc các binh sĩ ở biên quan, tất cả đối với Tống Ngọc Phong tràn ngập lòng tin. Nếu như có thể ở trước mắt bao nhiêu người đánh bại hắn, nói không chừng có thể tổn thương nặng nề sĩ khí của biên quan.

Tiêu Bắc Long chết khiến cho tất cả tướng sĩ vương quốc Thương Lam đều hận thấu xương đối với vương quốc Càn Nguyệt. Đồng thời trong lòng bọn họ cũng có một phần sợ hãi mà chính bọn họ không muốn thừa nhận.

Tiêu Bắc Long được bọn họ coi là thần, bị người một đao chém chết trong giây lát. Trong tiềm thức bọn họ đã không dám coi thường vương quốc Càn Nguyệt nữa.

Sau khi nghe được Tần Quân đáp ứng, ánh mắt Tống Ngọc Phong nhất thời sáng lên. Tay phải hắn chợt vỗ một cái vào vỏ kiếm. Trường kiếm trực tiếp bay ra. Kiếm quang lập lòe. Chân trái hắn giẫm một cái, chợt xông về phía Tần Quân. Đồng thời tay phải hắn nhanh chóng tiếp nhận thanh trường kiếm từ khoảng không rơi xuống.

- Thật nhanh!

Diệp Hiên khẽ quát một tiếng, mắt nhìn chằm chằm vào Tống Ngọc Phong. Thật không nghĩ tới vương quốc Thương Lam còn có thiên tài như thế.

Dương Lan, Mộ Dung Huyền, Tông Ngạn cũng có chút kinh ngạc. Sắc mặt Chúc Nghiên Khanh vẫn bình tĩnh. Hình như Tống Ngọc Phong không lọt được vào pháp nhãn của nàng.

Đối mặt với t Tống Ngọc Phong xông tới hung hãn, Tần Quân vung Ngân Long Tru Hồn Thương lên múa, sau đó liền đập tới phía trước. Trường

thương nặng năm nghìn cân vung lên múa, rất có thế thái sơn ép đỉnh. Tống Ngọc Phong tuy rằng cũng nhận thấy được Ngân Long Tru Hồn Thương có thể có hơi nặng, nhưng tuyệt đối không ngờ được nó có thể nặng đến năm nghìn cân.

Tu sĩ Trúc Cơ Cảnh muốn vung vũ khí năm nghìn cân lên như bình thường, tuyệt đối rất khó. Chỉ có số rất ít người thân thể thiên phú dị bẩm mới có thể làm được. nếu không phải Tần Quân dựa vào phương pháp thổ nạp Tiên Thiên do Hạo Thiên Khuyển đưa cho, hắn cũng không có cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn, lực lượng tăng gấp bội như vậy.

- Dám đấu lực lượng với ta!

Trong mắt Tống Ngọc Phong hiện lên một tia khinh thường. Dù sao hắn là binh sĩ, phương diện lực lượng, mạnh hơn tu sĩ cùng giai nhiều. Cho nên nhìn thấy Tần Quân muốn trực tiếp cứng đối cứng với hắn, hắn tất nhiên vui mừng nhảy nhót giống như chim sẻ.

Đáng tiếc Tần Quân cũng không phải là tu sĩ Trúc Cơ Cảnh.

- Keng...

Ngân Long Tru Hồn Thương nện ở trên trường kiếm. Lực lớn khó có thể tưởng tượng được trong nháy mắt khiến cho trường kiếm của Tống Ngọc Phong bị đập gẫy. Sắc mặt hắn biến đổi kịch liệt, nhưng đã không kịp trốn tránh.

Một tiếng răng rắc!

------oOo------

Chương 133: Mệnh Cơ Các không bộc lộ bản thân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngân Long Tru Hồn Thương nện ở trên lồng ngực của hắn. Xương ngực trong nháy mắt bị đập vỡ. Hắn trực tiếp bị đập đến mức bay ra ngoài. Toàn bộ quá trình miêu tả lên rất chậm, kì thực chẳng qua là trong chớp mắt. Hình ảnh vô cùng chấn động thị giác, khiến tất cả mọi người nhìn tới ngây

người.

Một tiếng động vang lên. Tống Ngọc Phong đập vào xe gỗ ở cách đó hơn hai mươi thước, hắn che ngực điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, sau đó đầu nghiêng sang một bên, ngất đi.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Đánh bại Tống Ngọc Phong! Thu được 5000 giá trị kinh nghiệm!

Năm nghìn giá trị kinh nghiệm tương đương với giá trị kinh nghiệm nhận được khi giết chết tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng năm. Xem ra sau này phải chuyên tìm loại thiên tài có danh tiếng thiên tài như vậy để khiêu chiến.

Tần Quân vui mừng rạo rực nghĩ. Hắn hoàn toàn không chú ý tới biểu tình của tất cả tướng sĩ phía sau tường thành đang trợn mắt hốc mồm. Ngay cả năm người Diệp Hiên cũng vậy. Đoàn người của vương quốc Càn Nguyệt thật ra đã nhìn quen không để ý nhiều. Nếu như Tần Quân có thể tổn thương nặng nề yêu thú Kim Đan Cảnh thua ở trong tay Tống Ngọc Phong, bọn họ ngược lại mới giật mình.

- Tiếp tục lên đường!

Tần Quân khiêng Ngân Long Tru Hồn Thương xoay người nói. Đối phó với loại cặn bã này, ngay cả Tử Kim Đế Hoàng Giáp cũng không cần phải lấy ra.

Giả Tuân vội vàng giật mình tỉnh lại, sau đó gọi cấm vệ quân tiếp tục đi tới. Binh sĩ biên quan bên cạnh vội vàng chạy về phía Tống Ngọc Phong. Chỉ có điều bọn họ đều không có mất lý trí đi chặn đường Tần Quân. Tống Ngọc Phong chủ động khiêu chiến đối phương. Thua chỉ có thể là tài nghệ không bằng người, không có gì oan uổng.

- Gia hỏa này xem ra thật sự là tu sĩ Kim Đan Cảnh!

Chúc Nghiên Khanh nhìn chằm chằm vào bóng lưng Tần Quân, lẩm bẩm nói. Bên cạnh trong lòng Diệp Hiên khó chịu một hồi. Hắn sớm coi Chúc Nghiên Khanh là thành nữ nhân của mình. Bây giờ thấy nàng vô cùng chú ý đối với nam tử khác, trong lòng tự nhiên không thoải mái. Nhưng hắn cũng không tiện nói cái gì. Cũng không thể để cho hắn đi khiêu chiến với Tần Quân?

Tốc độ và khí thế lao tới của Từ Tống Ngọc Phong vừa rồi, so với Diệp Hiên là tám lạng nửa cân. Nhân vật như vậy cũng bị Tần Quân cuồng bạo giết chết trong nháy mắt. Diệp Hiên mới không đến mức không biết tự lượng sức nhảy tới để chịu chết.

Dương Lan và Tông Ngạn đối với Tần Quân vẫn rất không thoải mái, vừa nhìn thế này cũng hoàn toàn câm miệng. Thậm chí bọn họ cũng không dám bàn luận về Tần Quân.

- Ông trời của ta, Việt Vương của vương quốc Càn Nguyệt không ngờ mạnh như vậy. Có người nói hắn chỉ có mười sáu tuổi!

- Không trách được có thể đánh bại Trác Tuấn Kiệt. Ngay cả Tống Ngọc Phong cũng bị hắn đánh bại trong nháy mắt.

- Có người nói Tiêu tướng quân lúc đầu là bị người này dụ dỗ mới lập ra tử ước. Thật không nghĩ tới bản thân người này là thiên tài yêu nghiệt. Ai, thiên tài như vậy vì sao không xuất hiện ở vương quốc Thương Lam chúng ta?

- Quả thực như vậy. Ngươi xem vật hắn cưỡi đi. Lấy sự quan sát của ta, tuyệt đối là yêu thú tam giai!

Yêu thú chia ra làm thập giai. Mỗi giai chín cấp. Nhất giai tương đương với Luyện Khí Cảnh. Nhị giai tương đương với Trúc Cơ Cảnh. Tam giai tương đương với Kim Đan Cảnh. Tứ giai tương đương với Thuế Phàm Cảnh. Ngũ giai tương đương với Hóa Hư Cảnh. Yêu thú đạt được ngũ giai có thể biến hóa. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển lúc này cũng tương đương với yêu thú ngũ giai. Về phần Hạo Thiên Khuyển vì sao không biến hóa? Tần Quân cũng đã từng hỏi qua. Nhưng nó ba phải cái nào cũng được, không trả lời.

Như vậy, dưới rất nhiều ánh mắt thù hận, đố kị, chấn động, sợ hãi của các binh sĩ ở biên quan, đám người Tần Quân đi về phía đường chân trời.

Mà tin tức Tống Ngọc Phong bị đánh bại cũng giống như gió xoáy, cuốn về phía bên trong vương quốc Thương Lam.

Tuy rằng Tống Ngọc Phong không tiến vào Nhân Bảng, nhưng dù sao

cũng là đệ nhị thiên tài. Hắn bị Tần Quân đánh bại trong nháy mắt, đủ để thấy rõ thứ hạng của Tần Quân trên Nhân Bảng quả thực không phải là giả.

- Nói, danh sách Nhân Bảng mua ở nơi nào?

Ngồi ở trên lưng Thương Quân Lang, Tần Quân nhìn về phía Huyết Đao Vương đi theo bên cạnh hỏi.

Hôm nay Huyết Đao Vương đã hoàn toàn chịu phục Tần Quân. Hắn vội vàng trả lời:

- Mệnh Cơ Các ở các thành trì đều có bán.

Gần như bên trong mỗi một vương quốc mỗi một tòa thành trì đều có Mệnh Cơ Các. Hơn nữa không người nào dám động tới Mệnh Cơ Các. Bản thân Mệnh Cơ Các là một thế lực siêu nhiên. Các chi nhánh bình thường cũng cực kỳ giấu mình. Nhưng bên trong có thể bán ra bất kỳ tin tức gì mà các tu sĩ muốn. Chỉ cần tu sĩ cho ra giá trị đáng giá. Linh thạch, pháp khí, công pháp đều có thể.

Không đề cập tới Nhân Bảng, Tần Quân cũng thiếu chút nữa quên mất Mệnh Cơ Các là một thế lực siêu nhiên. Không có cách nào, Mệnh Cơ Các thật sự quá khiêm tốn.

Tới gần buổi tối, đội ngũ cuối cùng đi tới thành trì. Bọn họ không bị ngăn cản. Sau khi đi vào cửa thành, đội ngũ đi về phía khách sạn gần đấy. Đi ra ngoài nửa tháng, bọn họ cũng có chút nhớ nhung giường chiếu.

- Tần Quân ca ca, ta và ca ca ngủ cùng có được không?

Tiểu Ly ôm cánh tay Tần Quân làm nũng nói. Tần Quân nghe được, tâm hoa nở rộ. Mặc dù lúc đó hắn muốn mở miệng đáp ứng, nhưng một tay Đát Kỷ giật hắn lại, sau đó hai tay chống nạnh nói:

- Tiểu muội muội, phải biết giữ mình trong sạch. Coi như muội không hiểu, công tử nhà chúng ta còn đang trong giai đoạn trưởng thành, muội cũng không thể đào sạch thân thể của hắn được.

Phụt.

Một tiếng động vang lên!

Không biết là ai cười ra tiếng trước. Ngay sau đó tất cả mọi người ở tầng một của khách sạn cười rộ lên.

Cho dù là da mặt Tần Quân thật dày, cũng không nhịn được đỏ lên. Hắn trầm giọng nói:

- Ta mới không bị nàng móc sạch thân thể. Không tin đêm nay chúng ta thử xem!

- Tốt tốt!

Tiểu Ly vui mừng nhảy nhót giống như chim sẻ, ở tại chỗ nhảy nhảy dựng lên, khiến cho các nam nhân khác ao ước, nuốt nước miếng.

- Không được! Đêm nay ngươi đi theo ta!

Đát Kỷ ngang ngược ngắt lời nói, nói xong liền lôi kéo Tần Quân đi lên trên lầu.

- Ta cũng muốn đi!

Tiểu Ly cũng không chịu thua, vội vàng nắm chéo váy bước nhanh về phía bước, đuổi theo bọn họ.

Các vị khách nam còn lại hâm mộ tới mức hai mắt sắp phun ra lửa. Trời ạ, đây là tiết tấu song phi đấy!

------oOo------

Chương 134: Danh tiếng vang xa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những vị khách nữ lại biết được Tần Quân là ai. Chí ít từ bên ngoài nhìn tới, Tần Quân quả thực được cho là tuấn tú lịch sự. Có thể khiến cho hai nữ tử tuyệt mỹ như vậy tranh đoạt, bối cảnh khẳng định không đơn giản.

Giả Tuân trực tiếp bao hết tất cả phòng khách còn lại. Chỉ có điều bởi số lượng người quá nhiều, hắn chỉ đành phải để cho một phần cấm vệ đi tới khách sạn đối diện. Đoàn người trùng trùng điệp điệp khiến người ta bàn luận ầm ĩ.

- Bọn họ hình như không phải là người của vương quốc Thương Lam.

- Chắc là người của vương quốc Càn Nguyệt. Nhìn cách bọn họ ăn mặc và khẩu âm là biết.

- Vậy vị công tử vừa rồi là Việt Vương ngũ hoàng tử của Càn Nguyệt sao?

- Đoán chừng là Việt Vương. Có người nói hắn ở biên quan một chiêu liền đánh bại Tống Ngọc Phong!

- Tống Ngọc Phong? Làm sao có thể. Hắn lại là thiên tài Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong!

Thân phận của Tần Quân vừa được lộ ra ánh sáng, nhất thời khiến cho toàn bộ khách sạn ồ lên. Tin tức truyền đi, rất nhanh đã truyền khắp toàn thành.

Vào đêm.

Sau khi Đát Kỷ và Tiểu Ly tranh chấp nửa ngày, quyết định hai nàng ngủ cùng một gian phòng, giám sát đối phương không quấy nhiễu Tần Quân.

Tần Quân biểu thị ta ngất. Ta rất hi vọng các nàng làm phiền ta!

Thế nhưng trong mắt hai nàng chỉ có đối phương, đã không để ý tới hắn hắn, không quan tâm tới yêu cầu của hắn. Bọn họ vừa đấu võ mồm vừa đi ra khỏi cửa phòng, lưu lại Tần Quân ngồi ở trên giường nhìn tay phải, chỉ còn có thể tuôn lệ và buồn bã.

Trước đó còn phóng túng giống như ma, thoáng sau giống như biến thành thánh thành phật!

Thật thương cho bản thân!

Luyện công!

Ta yêu luyện công!

Tần Quân loại bỏ tạp niệm, bắt đầu ngồi xếp bằng ở giường nạp khí luyện công. Hắn phát hiện lợi dụng phương pháp thổ nạp Tiên Thiên và khẩu quyết tâm pháp Tử Hồng Lôi Pháp, luyện công làm ít công to. Gần đây mơ hồ có dấu hiệu muốn đột phá cảnh giới tầng thứ ba.

Trước đó không lâu hắn cũng đã đột phá Tử Hồng Lôi Pháp tầng thứ hai, thu được thứ tên là pháp thuật Lôi Quang. Pháp thuật này chính là bản tiến hóa của Chưởng Tâm Lôi. Hai tay có thể đánh ra hai do cột ánh sáng lôi điện hình thành, bắn về phía kẻ địch. Lực sát thương cực lớn. Chỉ có điều được ở dưới tình huống đối phương sơ suất hoặc ở gần. Bằng không rất dễ dàng bị người né tránh.

Hiện tại hắn rất chờ mong Tử Hồng Lôi Pháp tầng thứ ba sẽ mang đến cho mình pháp thuật thế nào.

Suốt đêm không nói chuyện.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân sớm tỉnh lại. Luyện công một đêm hắn không chỉ không thấy mệt, trái lại cảm giác thần thái sáng láng. Vì vậy hắn gọi hệ thống lấy ra bảng liệt kê thuộc tính:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Kim Đan Cảnh tầng hai (33200/100000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Pháp khí: Ngân Long Tru Hồn Thương (thiên phẩm giai), Desert Eagle (hoàng phẩm giai)!

- Pháp bảo: Tử Kim Đế Hoàng Giáp!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Tử Hồng Lôi Pháp (đẳng cấp thiên phẩm)! Luyện Khí Quyết (đẳng cấp vật phàm!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ!

A?

Tần Quân đột nhiên cảm giác được không thích hợp. Ngày hôm qua đánh bại Tống Ngọc Phong xong, hắn còn cố ý nhìn giá trị kinh nghiệm một lần, ở khoảng ngoài ba vạn. Vì sao xuất hiện thêm hai ba nghìn giá trị kinh nghiệm?

- Bởi vì kí chủ luyện công cũng có thể tăng giá trị kinh nghiệm. Trước đây tốc độ tăng quá nhỏ, kí chủ không chú ý tới. Nhưng gần đây kí chủ đã đạt được Tử Hồng Lôi Pháp tầng thứ hai đỉnh phong, tốc độ hấp thu linh khí đã không còn như xưa.

Hệ thống giải thích.

Tần Quân cẩn thận nghĩ cũng thấy đúng. Chẳng lẽ không đánh quái không làm nhiệm vụ, hắn không có thể đột phá?

Phải biết rằng các tu sĩ và yêu thú còn lại không có khả năng dựa vào hệ thống, đều dựa vào tu luyện dần dần trở nên mạnh mẽ.

Nghĩ tới đây, Tần Quân vừa đi về phía chậu nước bên cạnh do tiểu nhị sớm đưa đến, trong lòng vừa thầm hỏi:

- Nói xem, rút thưởng ngẫu nhiên có thể rút được huyết mạch không?

Một cột huyết mạch này biểu hiện không, quá chói mắt!

- Có thể!

Hệ thống tiếc chữ như vàng nói.

Tần Quân không khỏi có ý nghĩ kỳ quái. Các loại huyết mạch cường đại nhanh chóng hiện ra ở trong đầu hắn.

Vào lúc này, cửa phòng bỗng nhiên bị người ngang ngược đẩy ra. Ngay sau đó Tiểu Ly đi nhanh tới. Khi nàng nhìn thấy Tần Quân đang rửa mặt, liền cười hì hì lại gần nói:

- Tần Quân ca ca, ta tới giúp ca ca lau.

Vừa nói, nàng vừa đưa tay cướp đi khăn mặt của Tần Quân.

Nhìn Tiểu Ly thông minh khả ái, trong lòng Tần Quân không khỏi cảm thán. Mỹ nữ như vậy nếu như đặt ở địa cầu, muốn trở thành nữ thần của toàn quốc tuyệt đối dễ dàng.

Không thể không nói, hệ thống thần thoại triệu hồi ra mỹ nữ đều là chất lượng cao.

Sau này còn cần tán gái gì nữa. Trực tiếp triệu hoán ra thê tử là được!

Tiểu Ly thông minh linh lợi lau mặt cho Tần Quân, hơn nữa động tác cực kỳ ôn nhu. Thân thể hai người khó tránh khỏi có chút ma sát. Điều này khiến cho bụng Tần Quân dâng lên một tà hỏa. Một tay hắn ôm lấy Tiểu Ly vào lòng, đang muốn sỗ sàng, Đát Kỷ lại xông vào.

- Công tử, sáng sớm còn phải lên đường. Công tử cũng đừng động tâm tư lệch lạc gì nữa!

Đát Kỷ cười tủm tỉm nói. Chỉ là nụ cười của nàng có chút lạnh, khiến cho Tần Quân cảm giác sống lưng lạnh.

Trời ạ!

Nàng không theo ta, còn không cho phép người khác theo ta!

Trong lòng Tần Quân dường như có trăm vạn con thần thú lao nhanh qua. Nhưng hắn rất thích Đát Kỷ, cũng không dám tiếp tục làm loạn. Hắn chỉ đành phải Y Y không nỡ buông ra Tiểu Ly.

- Tần Quân ca ca, chúng ta không quan tâm nàng. Ca ca muốn làm gì với Tiểu Ly, Tiểu Ly đều không phản kháng.

Tiểu Ly nũng nịu nói. Tần Quân nghe được thiếu chút nữa phun máu mũi.

Có thể không cần dụ ta phạm tội được hay không!

Đát Kỷ nhìn thấy Tần Quân cười khúc khích, không khỏi thầm mắng Tiểu Ly một câu: tiểu hồ ly tinh. Lúc này nàng quên mất, mình cũng là hồ ly tinh.

Cuối cùng Tần Quân ở dưới sự xô đẩy của Đát Kỷ, đi ra khỏi phòng.

- Đát Kỷ, đừng đẩy, ta tự đi!

- Đúng, đừng đẩy Tần Quân ca ca của ta!

- Hừ!

Ba người cãi nhau ầm ĩ đi tới tầng một. Lúc này, Tần Quân chợt phát hiện ở tầng một có hơn mười người tu sĩ trẻ tuổi đang đứng. Ở trước cửa lớn của khách sạn còn bị bách tính và các tu sĩ vây quanh, chật như nêm cối.

Nhất là sau khi bọn họ xuống lầu, ánh mắt của những tu sĩ trẻ tuổi này liền đồng thời rơi vào trên thân hắn, tất cả tràn ngập sự thù địch và ý chí chiến đấu.

------oOo------

Chương 135: Nặng bình thường

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi đó là Việt Vương của vương quốc Càn Nguyệt? Nghe nói ngươi chiến thắng Tống Ngọc Phong. Chúng ta không tin. Có bản lĩnh các ngươi cũng đánh bại chúng ta đi!

Một nam tử áo xanh trầm giọng quát. Các tu sĩ trẻ tuổi phía sau liền tức giận phụ họa theo, thanh thế hung bạo mạnh mẽ. Đổi lại thành tu sĩ bình thường khẳng định sẽ khiếp sợ đến mức chân mềm.

Lại có người đưa kinh nghiệm tới cửa!

Trong lòng Tần Quân cảm thán. Không phải ta không muốn yên thân. Nhưng luôn luôn có vài thằng hề nhảy nhót vẫn không tin tà. Bản thân ta là một người rất khiêm tốn. Thế nhưng thế giới quá nóng nảy. Giang hồ khắp chốn đều có tên ta.

- Thế nào? Ngươi sợ rồi sao?

Nam tử áo xanh trêu tức cười nói. Nhìn Tần Quân trẻ tuổi như vậy, rất khó có thể liên tưởng hắn và Việt Vương đánh bại Tống Ngọc Phong ở cùng một chỗ. Cho nên lòng tin của bọn họ tăng lên gấp bội.

Tần Quân còn chưa mở miệng, Tiểu Ly phía sau hắn nhất thời không vui. Chỉ thấy hai tay nàng chống nạnh mắng chửi:

- Tần Quân ca ca của ta sẽ sợ các ngươi sao? Đừng nói là hắn, một đầu ngón tay ta cũng có thể ấn chết các ngươi!

Các tu sĩ trẻ tuổi đều bị vẻ đẹp tuyệt thế của Tiểu Ly làm kinh diễm. Bọn họ thuận thế nhìn về phía Đát Kỷ, phát hiện giá trị nhan sắc của Đát Kỷ không kém hơn so với Tiểu Ly chút nào. Thậm chí còn quyến rũ, phong tình vạn chủng hơn, trêu chọc tâm can của những người trẻ tuổi bọn họ.

Nam tử áo xanh làm con chim đầu đàn bị Tiểu Ly sỉ nhục như vậy, mặt mũi tự nhiên cảm giác có chút không chịu được. Hắn cũng sẽ không tìm đường chết mà đi đấu võ mồm với Tiểu Ly. Bất kể thắng thua, mất mặt đều là hắn. Đấu với một nữ hài, mặc dù thắng cũng không vẻ vang.

- Tần Quân, ngươi rốt cuộc có dám nghênh chiến hay không!

Nam tử áo xanh nhìn chằm chằm vào Tần Quân hung tợn hỏi.

Những tu sĩ trẻ tuổi còn lại la ầm lên: theo

- Nhất định là sợ!

- Hừ, dựa vào hắn như vậy còn có thể đánh bại được Tống Ngọc Phong sao?

- Đoán chừng là thủ hạ có cường giả tương trợ. Chưa nghe nói qua sao? Thủ hạ của Việt Vương cường giả nhiều như mây. Nhất là vị yêu tướng

tên là Quan Vũ kia!

- Chà chà, vương của vương quốc Càn Nguyệt tồi tệ như vậy sao?

Ngay cả những vị khách còn ở lại cũng không khỏi lắc đầu. Chỉ có điều bọn họ thật ra không có giễu cợt Tần Quân. Ở dưới tình huống như thế, nếu như Tần Quân nghênh chiến, hắn đối mặt với xa luân chiến, chắc chắn sẽ phải thất bại.

Tuy nhiên như vậy cũng nói rõ, Tần Quân không bằng những thiên tài đỉnh cấp này.

Thiên tài chân chính mặc dù thất bại, cũng sẽ không khiếp sợ phải chiến đấu, chịu thua trên phuuong diện khí cốt.

Vậy mà lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng cười nói:

- Lẽ nào ngươi muốn đấu ngay ở chỗ này sao?

- Còn không nhường đường! Ngày hôm nay gia gia dạy các ngươi cách đối đãi làm người!

Một câu trước nói vẫn còn quy củ. Một câu nói sau hoàn toàn ngông cuồng, làm cho cả khách sạn sôi lên sùng sục.

Nam tử áo xanh ngẩn người. Sau đó hắn tức giận đến mức thiếu chút nữa rút kiếm. Hắn cố nén phẫn nộ xoay người đi về phía ngoài khách sạn. Các tu sĩ trẻ tuổi còn lại cũng vậy. Tuy rằng tức giận Tần Quân vô lễ, nhưng bọn họ phần nhiều hơn chính là hưng phấn.

Tần Quân dẫn theo Đát Kỷ và Tiểu Ly đi ra khỏi khách sạn. Các thực khách còn lại đều hiếu kỳ đi theo ra ngoài. Thật khó gặp được thiên tài hai nước chiến đấu với nhau.

Ngoài khách sạn đường bị các tu sĩ vây chật như nêm cối. Không chỉ có không có xe ngựa, tiểu thương làm phiền, Tần Quân cũng không có cách nào chạy trốn.

Liếc mắt nhìn qua hết một vòng, không có ai đột phá Trúc Cơ Cảnh chín tầng, trong lòng Tần Quân nhất thời sinh ra sự xem thường, châm chọc

nói:

- Các ngươi ai mạnh nhất, cũng không thể tất cả đều cùng nhau lên? Hay nói cố ý muốn khiến cho ta mệt chết?

- Nếu như là như vậy, có phải ta đánh bại các ngươi, còn phải đánh bại tất cả tu sĩ của vương quốc Thương Lam hay không?

Hai câu khiến cho tất cả mọi người ở đó trong nháy mắt đều yên tĩnh. Sắc mặt của các tu sĩ trẻ tuổi còn lúc xanh lúc đỏ, biến đổi không ngừng.

Dân chúng và các tu sĩ đứng ngoài xem lại là nổi giận, đều chửi ầm lên:

- Thật sự không để vương quốc Thương Lam chúng ta ở trong mắt sao?

- Hừ! Ngươi có thể đánh bại Tống Ngọc Phong lại như thế nào? Có bản lĩnh ngươi đánh thắng Tô Liệt Kiếp đi!

- Dựa vào hắn còn muốn đánh bại được Tô Liệt Kiếp? Tô Liệt Kiếp lại là tồn tại xếp hạng thứ chín trăm hai mươi mốt trên Nhân Bảng!

- Những người tuổi trẻ này cũng thật là. Không ngờ bao vây người ta như vậy. Truyền ra ngoài. Danh tiếng của vương quốc Thương Lam chúng ta cũng không dễ nghe!

- Đúng, chúng ta quả thực không thể lấy nhiều khinh ít!

Người vây xem tuy rằng phẫn nộ, nhưng cũng dưới phép khích tướng của Tần Quân, tất cả bắt đầu khuyên bảo tu sĩ trẻ tuổi không nên lấy nhiều đấu với ít. Tần Quân lộ ra vẻ mặt cương liệt, mũi hướng lên trời, nhưng trong lòng lại cười muốn lật trời.

Một đám ngu xuẩn. Nếu như đấu một mình, các ngươi không thắng được ta!

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Thoáng lộ tài hoa! Đánh bại mười thiên tài! Nhiệm vụ hoàn thành thu hoạch được 8000 giá trị kinh nghiệm!

Lúc này, nhiệm vụ phụ lại được phát động. Tần Quân không nhịn được cảm thán. Hắn không muốn quét giá trị kinh nghiệm cũng khó khăn!

Đám người Giả Tuân cũng lục tục từ trong khách sạn đi tới. Từ hai bên khách sạn, cấm vệ đi ra, vội vàng bảo vệ ở hai bên Tần Quân. Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển, Huyết Đao Vương lại đứng sau lưng Tần Quân. Về phần Thương Quân Lang, vẫn được nuôi thả ở ngoài thành giao hẹn đến ngày hôm sau sẽ ở gặp mặt thành trì bên kia.

- A di đà phật, điện hạ bất kể đi đến chỗ nào, chỗ đó đều có phong ba!

Pháp Hải chắp hai tay lại trước ngực cảm thán nói. Tần Quân nghe được, khóe miệng co rút. Đát Kỷ và Tiểu Ly lại che miệng cười rộ lên. Quả nhiên là một nụ cười trăm nghìn mị hoặc. Không ít nam nhân nhìn thấy, ánh mắt đều trợn tròn.

Tần Quân không để ý tới bọn họ, vẻ mặt trêu tức nhìn chằm chằm vào nam tử áo xanh cười nói:

- Ngươi lớn lối như thế, xem ra ngươi chắc là thiên tài mạnh nhất ở đây. Đến đây đi, xem ngươi có thể đỡ được ba chiêu dưới thương của ta hay không!

Trong khi nói chuyện hắn liền lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương. Trường thương một trượng, uy vũ không tầm thường, khiến cho ánh mắt tất cả mọi người liền sáng ngời.

Hôm nay Tần Quân đã có thể một tay giơ Ngân Long Tru Hồn Thương lên. Hơn nữa tay không run rẩy.

------oOo------

Chương 136: Treo thiên tài lên đánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên trán nam tử áo xanh bắt đầu xuất hiện mồ hôi lạnh. Không chỉ bởi vì cảm giác áp bách khi Tần Quân phát ra sự cường đại, còn có ánh mắt không tốt của của các tu sĩ trẻ tuổi phía sau.

Một câu nói của Tần Quân liền khiến cho hắn đắc tội phần lớn thiên tài

phía sau.

Văn không đứng đầu, võ không có đứng thứ hai.

Thiên tài đều cao ngạo. Ai cũng không phục ai. Nam tử áo xanh dựa vào cái gì được Tần Quân cho rằng là người mạnh nhất?

- Hừ! Ta thật ra muốn xem thử ngươi có đúng là có bản lĩnh thật sự hay không!

Nam tử áo xanh rút kiếm liền đâm về phía Tần Quân. Tần Quân không lùi mà tiến tới. Một tay hắn cầm Ngân Long Tru Hồn Thương liền ép về phía nam tử áo xanh.

Hai người di chuyển nhanh như thỏ. Hai bên cách nhau không đầy tám thước, một bước liền sẽ va chạm.

Mắt Tần Quân hiện lên một tia ánh sáng lạnh. Một thương vung ra, thế lớn lực chìm. Tốc độ Kim Đan Cảnh, Trúc Cơ Cảnh sao có thể nhìn thấy rõ được?

Trong phút chốc, nam tử áo xanh chỉ cảm thấy Tần Quân trong nháy mắt xé mở lớp ngụy trang của con cừu, hóa thân thành hổ dữ nhào về phía mình. Trong lúc hoảng hốt, hắn theo bản năng giơ kiếm lên đi đón đỡ. Kết cục nhất định bi kịch!

Tống Ngọc Phong còn không đỡ nổi, nữa là hắn vị tiểu bối vô danh này?

Một tiếng keng vang lên.

Trường kiếm bị Ngân Long Tru Hồn Thương đập gẫy. Nam tử áo xanh không kịp né tránh trực tiếp bị Ngân Long Tru Hồn Thương đập vào cánh tay. Tiếng gãy xương thanh thúy lạnh lẽo đáng sợ. Máu tươi bắn ra. Ở trước mắt bao nhiêu người, hắn giống như một quả đạn pháo bay ra ngoài, trực tiếp đập ngã hơn mười người tu sĩ trẻ tuổi phía sau.

Xôn xao...

Hình ảnh dã man như thế, tràn ngập kích thích thị giác như thế khiến cho mọi người trên cả con đường đều xôn xao.

Ánh mắt mỗi người nhìn về phía Tần Quân đều không giống lúc trước nữa. Lúc này, bọn họ dường như đang nhìn thấy một con quái vật.

- Thương... thương của ngươi nặng bao nhiêu?

Một tu sĩ trẻ tuổi lắp bắp hỏi, âm thanh khó có thể che giấu được sự run rẩy.

- Nặng bình thường, cũng năm nghìn cân!

Một tay Tần Quân múa Ngân Long Tru Hồn Thương, đập cán thương ở trên mặt đất. Đá vụn bắn ra, trực tiếp đập xuống thành một lỗ nhỏ. Dân chúng thấy vậy, đều hít khí lạnh. Các tu sĩ càng há hốc mồm.

Năm... Năm nghìn cân?

Còn nói nặng bình thường?

Xem thế này, các tu sĩ trẻ tuổi lúc trước còn kêu gào rầm rĩ nhất thời sợ hãi. Trời ạ, nếu như cây thương này đập ở trên thân bọn họ, bọn họ không chết cũng phải bị tàn tật!

Ngân Long Tru Hồn Thương nặng năm nghìn cân chấn áp tất cả mọi người ở đó. Không người nào dám lại tới khiêu chiến Tần Quân.

Điều này làm cho Tần Quân rất xấu hổ. Còn thiếu chín người mới có thể hoàn thành nhiệm vụ phụ. Xem ra quá thể hiện cũng không tốt!

Nghĩ tới đây, hắn giả vờ giễu cợt cười nói:

- Thế nào? Không ai dám sao? Uy phong vừa rồi đâu cả rồi?

- Sáng sớm ồn ào mù quáng, nói muốn khiêu chiến ta. Kết quả hiện tại mọi người đều kinh sợ?

- Thiên tài của vương quốc Thương Lam đều hèn nhát như vậy sao?

- Các ngươi đừng tu luyện nữa. Đi thêu hoa đi. Nếu không, có khi nữ nhân chơi được còn chuồn mất!

Hàng loạt pháo ngữ vắn ra. Nghe hắn nói xong, các tu sĩ trẻ tuổi hận tìm không được một cái lỗ để chui vào. Nhất là biểu tình chỉ tiếc rèn sắt không thành thép của dân chúng và các tu sĩ này, khiến cho bọn họ không khỏi hối hận.

Phì.

Tiểu Ly che miệng nở nụ cười. Nha đầu kia hoàn toàn ép tiếng cười khẽ vang lên, vô tình cười nhạo các tu sĩ trẻ tuổi đối diện.

Đát Kỷ lắc đầu cười. Nàng hiểu rõ đắc tội tiểu tử Tần Quân này tuyệt đối không được trái cây ăn.

- Lão hủ đi khắp Nam Vực, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được vương quốc nhát gan như vậy.

Thái Bạch Kim Tinh lão thất phu này không nói lời nào còn ra vẻ đạo mạo, vừa nói ra liền mắng đối phương vào chỗ chết. Mấu chốt là còn không có một chữ thô tục nào.

Tần Quân không khỏi trợn trừng mắt. Ngươi mới được triệu hồi ra, làm sao có thể đi khắp Nam Vực.

Nhất là nghĩ đến Thái Bạch Kim Tinh nói khoác cái tên Lý Bạch đã truyền khắp hải ngoại, được người ta gọi là Kiếm Tiên Thanh Liên, hắn hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Từ chối thì từ chối, cần gì phải thích thể hiện như vậy.

Đừng cho là ta chưa từng đi hải ngoại, có thể lừa bịp ta!

Trong bụng Tần Quân chế nhạo Thái Bạch Kim Tinh. Dân chúng và tu sĩ xung quanh lại sôi trào.

- Trời ạ! Các ngươi thật sự không ra sao! Có thể nào tha thứ cho người khác giẫm đạp lên vương quốc chúng ta!

- Các ngươi bình thường không phải rất đắc ý sao? Thế nào bây giờ lại không lên! Thật sự giống như những kẻ nhu nhược!

- Một đám nhãi ranh, không chịu nổi trọng dụng!

- Phế vật!

Bị kẻ địch, người một nhà cùng nhau giễu cợt, ai có thể nhịn được nữa?

Lúc này liền có một tu sĩ trẻ tuổi nhảy ra, tức giận nói:

- Tới đi! Ta mặc dù đánh không thắng ngươi, phía sau cũng có người có thể đánh bại ngươi. Ta hao tổn linh lực của ngươi trước!

Nói xong, hắn liền rút đao lao về phía Tần Quân. Sau một giây, hắn lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược trở về.

- Trời ạ! Người chết chim hướng lên trời!

Lại một tên tu sĩ trẻ tuổi gân cổ vọt tới. Tần Quân vẫn duy trì tư thế đâm thương không nói một lời nào. Quả nhiên dưới cơn thịnh nộ không còn kinh sợ!

Đáng tiếc tên tu sĩ này chỉ có tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm. Thực lực như vậy có thể dương oai diệu võ ở trong một thành. Nhưng hắn ở trước mặt Tần Quân căn bản không đủ nhìn.

Tần Quân cũng lười vận dụng Ngân Long Tru Hồn Thương. Tay trái hắn giơ lên, nhanh chóng thi triển pháp thuật lôi quang tầng thứ hai của Tử Hồng Lôi Pháp. Một cột ánh sáng do lôi điện ngưng tụ thành từ lòng bàn tay hắn bắn ra, trực tiếp xuyên thủng vai phải của tu sĩ này. Máu tươi bắn ra. Tu sĩ này kêu thảm một tiếng liền bay ra ngoài.

- Tất cả các ngươi cùng nhau lên đi, để tránh lãng phí thời gian!

Tần Quân hừ lạnh nói. Một câu nói đã thiêu đốt lửa giận của những người còn lại, đồng thời cũng khiến cho bọn họ thầm vui mừng bất ngờ. Bọn họ không dám một mình đấu với Tần Quân, nhưng tất cả bọn họ làm sao có thể không dám cùng đấu với hắn?

Lúc này liền có hơn mười tu sĩ trẻ tuổi rút vũ khí ra. Tần Quân bước về phía trước ba bước, để tránh khỏi liên lụy tới đám người Đát Kỷ.

- Tần Quân ca ca, có muốn ta hỗ trợ hay không vậy?

Tiểu Ly khẩn trương hỏi. Nàng rất sợ Tần Quân bị thương.

------oOo------

Chương 137: Treo thiên tài lên đánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì khi còn bé có khoảng thời gian gặp gỡ này, khiến cho nàng đã nhận định Tần Quân là người quan trọng nhất. Tuy rằng Nam Hải Long Vương chứa chấp nàng, cũng cầm giữ sự tự do của nàng, cho nên nàng đối với Nam Hải Long Vương tuy có cảm kích, nhưng cũng không yêu.

- Không cần. Đối phó những tiểu tử này, không cần các nàng ra tay!

Tần Quân khiêng Ngân Long Tru Hồn Thương quay đầu lại, cười nói. Nói xong hắn liền múa Ngân Long Tru Hồn Thương đi về phía trước. Tổng cộng mười ba tên tu sĩ trẻ tuổi nhanh chóng lao về phía Tần Quân.

Bản thân bãi đất trống đường kính chưa đủ mười thước dung nạp mười mấy người hỗn chiến không đủ. Cho nên người vây xem đều đồng thời lui về phía sau, sợ bị ngộ thương.

- Hắn có thể thắng được sao?

Trước cửa lớn của khách sạn Dương Lan khẩn trương hỏi. Diệp Hiên ở bên cạnh trầm ngâm nói:

- Đúng vậy, đối phương quá nhiều người. Hơn nữa mỗi người đều là tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm.

Đồng thời trong lòng hắn không nhịn được dâng lên một tia kiêng kỵ. Bọn họ đi tới tòa thành đầu tiên của vương quốc Thương Lam liền có nhiều thiên tài như vậy. Xem ra vương quốc Thương Lam cũng không yếu như hắn tưởng tượng.

Hắn lại không biết, tu sĩ thích ra ngoài trải qua nguy hiểm, săn yêu thú. Cho nên các thành trì ở gần biên quan hội tụ rất nhiều thiên tài và cường giả. Càng đi vào trong, số lượng cường giả và thiên tài ngược lại càng ít.

Càng an nhàn, càng dễ dàng khiến người ta sa đọa.

- Hắn có thể thắng. Hơn nữa còn thắng được rất nhẹ nhàng!

Chúc Nghiên Khanh bỗng nhiên lên tiếng nói, vô hình cho Diệp Hiên một cái tát, khiến cho sắc mặt Diệp Hiên nhất thời thâm trầm.

Dương Lan, Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền không khỏi kinh ngạc nhìn về phía nàng. Ở trong lòng bọn họ, Chúc Nghiên Khanh sâu không lường được. Lại thêm nàng chính là đệ tử có thiên phú cao nhất của Viêm Kình Tông. Cho nên trong tiềm thức bọn họ cho rằng ít nhiều Chúc Nghiên Khanh cũng mạnh hơn.

- Chúc sư muội rất xem trọng hắn.

Diệp Hiên giả vờ tùy ý cười nói, kì thực trong lòng đang mơ hồ cảm thấy đau.

Một khi thầm mến bất luận nam hay nữ cũng dễ dàng nghi kỵ. Bởi vậy lúc này đây, Diệp Hiên cũng bắt đầu nghi ngờ Chúc Nghiên Khanh có phải đang coi trọng Tần Quân hay không.

Vậy mà Chúc Nghiên Khanh không trả lời hắn, ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Tần Quân đã bị các tu sĩ bao vây xung quanh. Ánh mắt của nàng rơi vào trong mắt Diệp Hiên, không thể nghi ngờ là chứng thực suy đoán trong lòng hắn.

- Thế nào? Chuyện tới trước mắt lại không dám sao?

Tần Quân trêu tức cười nói. Mười ba tên tu sĩ trẻ tuổi bắt đầu di chuyển xung quanh hắn, mà không xông lên. Điêu này khiến cho hắn rất bất đắc dĩ, lại muốn cười.

Cảnh tượng như vậy rất có cảm giác như trong kinh kịch!

Những lời này của hắn nhất thời thiêu đốt lửa giấn vốn đã kìm nén từ lâu

của mười ba tu sĩ trẻ tuổi. Tất đều vung đao múa kiếm lao về phía hắn. Bốn phương tám hướng đều có công kích. Chân mày Tần Quân nhíu lại, hai tay nhanh chóng múa Ngân Long Tru Hồn Thương. Ngân Long Tru Hồn Thương dài một trượng có phạm vi công kích cực lớn. Lúc này liền có ba gã tu sĩ trẻ tuổi bị đập, thổ huyết bay ra ngoài. Người đầu tiên còn bị hủy đi diện mạo, phát ra tiếng kêu thảm thiết giống như heo bị làm thịt.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không ít người lắc đầu. So sánh với Tần Quân, những thiên tài này quả thực không chịu nổi một đòn.

- Xem ra trước đây điện hạ thật sự giấu tài.

Giả Tuân cảm thán nói. Đánh chết hắn cũng không tin Tần Quân trong vòng một tháng thật sự từ Luyện Khí Cảnh tầng hai bay vọt đến Kim Đan Cảnh. Cho nên hắn cho rằng Tần Quân trước đây vẫn luôn giả vờ!

Giả ngu!

Giả vờ yếu!

Giả vờ hoàn khố!

Kính nể của Huyết Đao Vương, Tần Vân và một đám cấm vệ đối với Tần Quân càng thêm sâu sắc.

Hoắc...

Hai tay Tần Quân múa Ngân Long Tru Hồn Thương. Trường thương nặng năm nghìn cân ở trong tay hắn giống như cũng không nặng như vậy. Tốc độ còn nhanh đến mức khiến cho mắt người bình thường cũng khó có thể nắm bắt được.

Các tu sĩ bao vây tấn công hắn lại khổ không thể tả. Bọn họ căn bản không có cách nào tới gần Tần Quân, còn muốn thi triển pháp thuật lại phải đề phòng Ngân Long Tru Hồn Thương. Nếu là bị đập, tuyệt đối là cả đời khó quên.

Vào lúc này, Tần hình thể Quân chợt trở nên cao lớn, trong nháy mắt đạt được ba thước cao, giống như một ngọn núi nhỏ. Thanh Ngân Long Tru Hồn Thương trong tay hắn còn dài đến ba trượng, tương đương với gần

mười thước.

Yên lặng!

Tất cả mọi người thấy vậy liền há hốc mồm. Ngay cả đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng trợn tròn hai mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Thuật kích thước như ý vừa ra, chấn động tất cả mọi người ở đó!

Nhưng Tần Quân không chú ý tới sự chấn động kinh ngạc của các tu sĩ trẻ tuổi. Lúc này hắn vung Ngân Long Tru Hồn Thương lên quét về phía tất cả mọi người ở đó, dễ dàng đảo qua, trực tiếp khiến tất cả tu sĩ trẻ tuổi còn lại sớm bị thổ huyết bay ngược.

Có người bị đập gãy cánh tay, xương trắng lộ ra làm cho lòng người rét lạnh. Có người bị đập trung ngực, máu tươi bắn ra, bắn vào mặt đất, biến thành từng đóa hoa máu.

Thời khắc này Ngân Long Tru Hồn Thương dài đến mười thước, vung vẩy một vòng. Các tu sĩ trẻ tuổi căn bản không có đường nào để né tránh. Thậm chí khiến cho bách tính và tu sĩ đứng ngoài xem hãi hùng khiếp vía, sợ mình cũng bị đập phải.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Thoáng lộ tài hoa! Đánh bại mười thiên tài! Thu được 8000 giá trị kinh nghiệm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho hào khí của Tần Quân tăng mạnh. Hắn khiêng Ngân Long Tru Hồn Thương hăng hái kêu lên:

- Còn có ai nữa!

Yên lặng!

Tất cả mọi người ở đó yên tĩnh, nhìn Tần Quân cao ba thước, không ai bì nổi. Trên mặt mỗi người đều viết đầy sự chấn động.

- Yêu ma! Ngươi nhất định là yêu ma!

Một người tu sĩ hoảng sợ kêu lên, nhất thời khiến cho mọi người ồ lên. Ánh mắt mọi người nhìn về phía Tần Quân tràn ngập sự sợ hãi và sát ý.

Người và yêu hai bên không thể cùng tồn tại. Nếu như Tần Quân là yêu ma, các tu sĩ nhất định sẽ hợp nhau tấn công.

- Hừ! Phàm phu tục tử. Đây vẫn là thuật biến hóa. Các ngươi không hiểu đừng hắt nước bẩn. Lẽ nào ngay cả chút kiến thức tu tiên thông thường như vậy vương quốc Thương Lam cũng không có?

Thái Bạch Kim Tinh hừ lạnh một tiếng, truyền khắp bên tai tất cả mọi người. Tên kia tu sĩ muốn vu oan hãm hại Tần Quân là yêu ma chỉ cảm thấy ngực trúng phải một đòn nghiêm trọng, thổ huyết ngã xuống đất, khí tức nhất thời trở nên yếu ớt.

------oOo------

Chương 138: Tiểu bá vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các tu sĩ còn lại liền xấu hổ. Bọn họ không ngốc. Từ trên thân Tần Quân, bọn họ căn bản không cảm giác được yêu khí. Bọn họ tất nhiên hiểu rõ Tần Quân không phải là yêu ma. Nhưng bị Thái Bạch Kim Tinh vô tình vạch trần, bọn họ không nhịn được có cảm giác mình là tiểu nhân liền nổi giận.

Lúc này, thân thể Tần Quân nhanh chóng thu nhỏ lại đến trạng thái ban đầu. Hắn nhìn lướt qua một vòng, cười nói:

- Nếu như không còn ai khiêu chiến ta, vậy chúng ta đi.

Nói xong, hắn liền xoay người đánh tiếng bảo đám người Giả Tuân thu dọn đồ đạc tiếp tục lên được. Những tu sĩ trẻ tuổi còn lại đều nhát gan không ai dám khiêu chiến với hắn.

Tần Quân đắn đo rất có chừng mực. Mặc dù đánh trọng thương hơn mười người tu sĩ trẻ tuổi, nhưng hắn cũng không giết chết bọn chúng. Điều này khiến cho quần chúng tuy rằng phẫn nộ, nhưng không đến mức xé rách da mặt, nhất định phải diệt trừ Tần Quân.

Như vậy, đám người Tần Quân hiên ngang rời khỏi vòng vây của đám người. Quần chúng nhìn thấy vậy, đều nghiến răng nghiến lợi.

- Thấy được chưa? Hắn đã thắng, hơn nữa rất nhẹ nhàng.

Chúc Nghiên Khanh lạnh lùng nhìn theo phía sau lưng, Diệp Hiên nói một câu, khiến cho Diệp Hiên xấu hổ không thôi.

Lúc này, ấn tượng của Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền cùng với Dương Lan đối với Tần Quân hoàn toàn đổi mới. Đổi lại là bọn họ, sẽ không dám đối nghịch cùng toàn bộ thành trì, thậm chí cũng không dám nghĩ tới.

Nhưng Tần Quân hết lần này tới lần khác lại làm được. Hơn nữa tu sĩ toàn thành còn không dám ngăn cản hắn!

Người này đúng là rồng trong loài người!

Mặc dù vẫn khó chịu đối với Tần Quân, Dương Lan cũng không nhịn được phát sinh cảm thán như vậy. Trước đây ở vương quốc Ngô Kỳ, bọn họ lại chưa từng thấy qua nhân vật nào như vậy.

- Thuật biến hóa vừa rồi của hắn là cái gì vậy? Không ngờ có thể làm cho mình biến thành lớn hơn.

Mộ Dung Huyền đối với thuật kích thước như ý, kinh ngạc thán phục không thôi.

Chúc Nghiên Khanh lắc đầu nói:

- Sao có thể chỉ là là thuật biến hóa. Ngươi không có cảm giác được, sau khi hắn biến thành lớn hơn, lực lượng cũng tăng lên sao? Lực lượng theo thân thể biến hóa mà biến hóa theo. Điểm này đã vượt ra ngoài phạm trù của thuật biến rồi.

Bốn nà Diệp Hiên nghe được như lọt vào trong sương mù. Trong đám người trước mặt, Tần Quân lại lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn không nghĩ tới Chúc Nghiên Khanh có thể nhìn ra điểm này.

- Nữ tử này tương lai không đơn giản.

Thái Bạch Kim Tinh bấm ngón tay tính toán nói. Cuối cùng hắn dường như còn có thâm ý nhìn về phía Tần Quân nói:

- Hơn nữa số phận quấn thật chặt lấy điện hạ.

Quấn thật chặt?

Trời ạ, nói cho cùng là có nghĩa khác!

Chỉ có điều ta thích!

Tần Quân tán thưởng nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh. Chúc Nghiên Khanh vốn có diện mạo xuất chúng, lại thêm khí chất cô độc lạnh lẽo, càng làm cho nam nhân có một loại ham muốn chinh phục. Tần Quân cũng là một nam nhân bình thường. Khụ khụ, hiện nay thân thể này chỉ có thể tính là nam hài.

- Ta thì sao? Ta thì sao?

Tiểu Ly giọng điệu cấp bách hỏi. Đát Kỷ ở bên cạnh nhỏ giọng thầm thì nói:

- Cố làm ra vẻ huyền bí, lật ngược phải trái.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói:

- Số phận của nàng và Đát Kỷ số phận đều quấn lấy điện hạ.

Lời này vừa nói ra, Tiểu Ly mặt mày rạng rỡ. Ngay cả Đát Kỷ cũng thoáng lộ ra một nụ cười mỉm.

- Thật sự biết cách nịnh bợ.

Hạo Thiên Khuyển nhỏ giọng nói. Đối với điều này, trên mặt Thái Bạch Kim Tinh vẫn mỉm cười như cũ, hoàn toàn không có biểu hiện xấu hổ.

Miệng pháo yêu cầu cơ bản là không đỏ mặt!

Pháp Hải không xen miệng vào. Có lẽ bởi vì lần giao đấu trước đó, khiến cho trong lòng hắn có bóng ma, không dám đắc tội Thái Bạch Kim Tinh.

- Tiếp tục xuất phát!

đội trưởng cấm vệ đứng ở phía trước, cao giọng kêu lên. Đám người Tần Quân lại trở lại xe ngựa của mỗi người ngồi xuống. Pháp Hải ngồi ở trên lưng ngựa của xe ngựa Tần Quân. Thái Bạch Kim Tinh ngồi ở xe ngựa của Tần Dự. Tần Quân dẫn theo Đát Kỷ và Tiểu Ly ngồi vào xe ngựa của mình. Nam tử hai bên đường phố nhìn thấy không khỏi ao ước.

- Đăng đồ tử vẫn là đăng đồ tử!

Dương Lan hừ lạnh nói. Chỉ là giọng nói của nàng nghe thế nào cũng có chút không được tự nhiên.

Chúc Nghiên Khanh thật ra thờ ơ. Diệp Hiên thấy vậy, không khỏi thở phào một cái. Căn cứ vào hiểu biết của hắn đối với Chúc Nghiên Khanh, nàng cũng sẽ không cùng những nữ nhân khác chung một phu quân.

Vừa nghĩ như thế, sự thù địch của hắn đối với Tần Quân không khỏi giảm bớt.

- Ai, ngày hôm nay chúng ta làm vương quốc Thương Lam mất thể diện!

- Không phải chúng ta quá yếu, là hắn quá mạnh mẽ!

- Trường thương trong tay hắn nặng năm nghìn cân, lại thêm pháp thuật biến hóa quỷ dị, ai có thể chống đỡ?

- Thật là bá vương. Chắc hẳn chỉ có Tô Liệt Kiếp có thể áp chế hắn!

- Tần Quân quả thực bị cho là tiểu bá vương!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Từ đó tiểu danh xưng bá vương liền rơi vào trên đầu của Tần Quân, nhanh chóng truyền khắp toàn thành, cũng lan tràn về phía toàn bộ vương quốc Thương Lam.

Đầu tiên là đánh bại Tống Ngọc Phong đệ nhị thiên tài của vương quốc Thương Lam. Hiện tại lại làm cho các thiên tài của một tòa thành trì không dám động thủ. Tin tức này tuyệt đối có thể khiến cho toàn bộ vương quốc Thương Lam chấn động. Lại thêm lúc trước Tiêu Bắc Long chết, khiến

cho Tần Quân ở vương quốc Thương Lam vẫn có danh tiếng rất cao. Hiện tại hắn lại cường thế nghiền ép thiên tài của vương quốc Thương Lam. Đơn giản là đang khiêu khích với toàn bộ vương quốc Thương Lam.

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... ác mộng của thiên tài Thương Lam! tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Trở thành tồn tại khiến cho thiên tài vương quốc Thương Lam nghe tin đã sợ mất mật! Nhiệm vụ sau khi hoàn thành thu được 50000 giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Mới vừa đi ra khỏi cửa thành, tiếng nhắc nhở của hệ thống liền ở trong đầu Tần Quân vang lên, khiến cho hắn ngẩn người.

Trời ạ!

Nhiệm vụ này có chút lớn. Nhiệm vụ không chỉ có có tính khiêu chiến, hơn nữa phần thưởng còn phong phú như vậy. Nói không chừng có thể khiến cho hắn thăng cấp.

Nghĩ đến mình nghiền ép tất cả thiên tài của vương quốc Thương Lam, sau này nếu như hắn đăng cơ, tương lai vương quốc Thương Lam khẳng định ở dưới bóng ma của hắn bao phủ, suy nghĩ một chút cũng thấy sảng khoái.

- Ngươi đang cười cái gì?

Đát Kỷ nghi ngờ hỏi. Nhìn thấy được Tần Quân cười khúc khích, nàng muốn tát hắn.

- Tần Quân ca ca nhất định là đang suy nghĩ tới chuyện xấu hổ thẹn thùng.

Bên kia, Tiểu Ly chu mỏ nói, biểu tình khả ái không thôi.

Phụt!

------oOo------

Chương 139: Sát thủ khả ái

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu nha đầu này tâm tư không thuần khiết!

Tần Quân giả ho khan một tiếng, sau đó ngôn từ chính nghĩa nói:

- Ta đang nghĩ phải tu luyện như thế nào, để trở nên mạnh hơn.

- Như vậy cũng cần phải cười khúc khích sao?

-...

Thời gian chuyển động, thoáng cái, ba ngày vội vàng trôi qua...

Đám người Tần Quân thật ra không gặp phả quá nhiều khó khăn ngăn cản. Danh tiếng của Tần Quân tiểu bá vương đã hoàn toàn danh chấn toàn bộ vương quốc Thương Lam.

Các thành trì của vương quốc Thương Lam đều đang bàn luận về Tần Quân. Hành tung động thái của đám người Tần Quân còn luôn luôn được các thế lực của vương quốc Thương Lam nắm giữ.

Tin tức thậm chí đang truyền về phía vương quốc Càn Nguyệt.

- Ta ngất. Đứng đầu Nhân Bảng lại có có tu vi Hóa Hư Cảnh, hơn nữa mới hơn bốn mươi tuổi.

Bên trong xe ngựa, Tần Quân cầm một quyển danh sách thở dài nói. Danh sách này thình lình là danh sách Nhân Bảng. Tổng cộng có một nghìn trang. Một trang ghi lại chiến tích của mỗi người có tên trong đó.

Tần Quân, vị trí chín trăm bảy mươi ba, tam hoàng tử của vương quốc Càn Nguyệt, từng đánh bại thiên tài Trác Tuấn Kiệt trên Nhân Bảng, năm ấy mười sáu tuổi, thực lực ước tính là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong.

Vài nét bút rất ít, lại mang ý nghĩa sâu nặng.

Toàn bộ Nam Vực lớn tới mức nào? Chỉ là vương quốc cũng đã tính tới hàng trăm. Tần Quân có thể ở thế hệ trẻ tuổi đạt được thứ hạng trước nghìn, đã rất nổi bật.

Trong chín trăm người đầu, đều là cường giả Kim Đan Cảnh. Ba trăm

người đứng đầu còn đột phá Thuế Phàm Cảnh. Mười người đứng đầu đều đã đột phá Hóa Hư Cảnh. So với bọn họ, thiên tài bên trong vương quốc Càn Nguyệt tương đương với tài năng tầm thường.

- Có người nói Nhân Bảng còn có Địa Bảng, Thiên Bảng. Chỉ có điều hai bảng không được tiêu thụ nhiều. Chỉ có thể cung cấp cho một ít tu sĩ có thân phận.

Đát Kỷ cảm thán nói:

- Nhân tộc quả thực còn có thiên phú hơn Yêu tộc. Chỉ có điều trong cùng giai, vẫn là Yêu tộc mạnh hơn.

- Cắt! Ta tu luyện không đến mười năm cũng đã đột phá Hóa Hư Cảnh. Những thiên tài này căn bản không tính là cái gì cả.

Tiểu Ly đắc ý nói. Tần Quân nghe được khóe miệng co quắp. Đại tỷ, ngươi thuận tiện cũng đạp ta sao?

Đát Kỷ bĩu môi nói:

- Nếu không phải muội có truyền thừa Long tộc, bây giờ nói không ngừng ngay cả Kim Đan Cảnh cũng không có đột phá đến.

Trong lời nói của nàng có sự hâm mộ. Cho dù là ai cũng có thể nghe ra được.

Long tộc từ xưa đến nay đều là đại tộc. Hai tộc người và yêu cũng không dám tùy tiện đắc tội.

- Dừng. Nàng còn không phải là là Thiên Hồ tộc sao!

Tiểu Ly ngẩng cằm, phản kích nói.

Hai nàng công kích lẫn nhau, nhưng đều đang nâng cao huyết thống của đối phương. Điều này làm cho Tần Quân rất tổn thương.

Này này này, các ngươi chú ý một chút. Bên cạnh các ngươi còn có một tiểu trong suốt Kim Đan Cảnh này!

Mà thôi!

Tần Quân chỉ đành không để ý tới Đát Kỷ và Tiểu Ly cãi nhau không ngừng, sau đó tiếp tục xem lướt qua danh sách Nhân Bảng.

Trong thời gian ba ngày, lúc hắn không có chuyện gì làm, đều lật xem quyển danh sách này. Đối với thiên tài Nam Vực, hắn cũng có nhận biết rõ ràng hơn. Hắn nhớ kỹ hai tên.

Một là Kim Vô Hối, thiên tài đứng đầu Nhân Bảng.

Hai là Tô Liệt Kiếp, người thiên tài duy nhất của vương quốc Thương Lam tiến vào Nhân Bảng. Có người nói trước đó không lâu, hắn vừa đột phá Kim Đan Cảnh, một lần hành động vượt qua Trác Tuấn Kiệt, thứ tự đứng hàng thứ chín trăm hai mươi mốt.

Nếu như muốn hoàn thành nhiệm vụ ác mộng của các thiên tài Thương Lam, hắn khẳng định không thể vòng qua được Tô Liệt Kiếp.

- Ở thời điểm Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong từng chém giết cường giả vừa tiến vào Kim Đan Cảnh. Xem ra năng lực thực chiến của gia hỏa này rất mạnh.

Tần Quân suy nghĩ. Tuy rằng mức độ biến thái không thể đánh đồng với chín trăm người đứng đầu, nhưng đối với hắn mà nói, đây là một đối thủ mạnh mẽ.

Vào lúc này, xe ngựa bỗng nhiên ngừng lại.

Giọng nói của đội trưởng cấm vệ vang lên:

- Phía trước là người phương nào, còn không mau nhường đường!

- Hừ, Tần Quân có phải ở bên trong đội ngũ của các ngươi hay không?

Một tiếng hét phẫn nộ từ phía trước truyền đến. Cảm giác vô cùng áp bách. Tần Quân nghe được sắc mặt thoáng động. Lúc này hắn liền đứng dậy đi ra khỏi thùng xe.

Hôm nay Tần Quân thiếu kinh nghiệm thực chiến, không có lý do gì để khiếp sợ chiến đấu. Hơn nữa có nhiều cường giả như vậy bảo vệ, hắn sợ

cái lông!

Vén mành vải lên, Tần Quân mới phát hiện đội ngũ đã đi tới một thung lũng. Thung lũng rộng chừng mười thước, cao chừng năm mươi thước. Dưới đáy cỏ dại mọc ngang dọc. Có từng vũng nước hiện ra. Mây đen trên bầu trời tập trung lại. Mơ hồ có dấu hiệu báo trước cho một trận mưa xối xả.

Phía trước có một đám người thần bí toàn thân mặc áo giáp màu đen. Dẫn đầu chính là một nam tử khôi ngô, cao tới hai thước. Trong tay hắn cầm hai thanh roi sắt, lưng hùm vai gấu, hai mắt lộ ra sát ý nồng đậm.

Tu vi của hắn đạt được Kim Đan Cảnh, phía sau hơn hai mươi danh thủ, mỗi người đều đang ở tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm, đằng đằng sát khí. Không khí cũng sắp bị sát khí của hắn ngưng kết lại.

- Giao ra Tần Quân, tha cho các ngươi không chết!

Đại hán cầm roi sắt tiếng giống như hồng lôi, khiến cho đám ngựa cả kinh hí lên.

- Các ngươi là do người phương nào phái tới? Hoàng đế Thương Lam sao?

Giả Tuân từ thùng xe đi tới, trầm giọng hỏi. Nói đùa, có đám cường giả siêu cấp như Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải ở đây, hắn làm sao có thể sợ được?

Đại hán cầm roi sắt cất bước đi về phía đội ngũ. Thủ hạ áo giáp theo sát phía sau. Hắn vừa bước tới gần giọng nói vừa điềm nhiên nói:

- Hoàng đế Thương Lam không có ép buộc ta. Muốn trách thì trách Tần Quân bị người ta treo giải thưởng!

Treo giải thưởng?

Thần sắc Tần Quân thoáng động. Giả Tuân cũng để ý tới. Hắn liền vội vàng nói:

- Tần Dự đã chết. Hắc Dạ Các các ngươi cũng nên buông tha nhiệm vụ đi!

Lời vừa nói ra, đại hán cầm roi sắt quả nhiên dừng bước. Hắn nhíu mày nhìn lướt qua đội ngũ, giống như là đang tìm kiếm Tần Dự.

- Không cần tìm. Tần Dự đã bị ta giết chết, sau đó ném thây trong đồng hoang!

Tần Quân đi tới phía trước đội ngũ nói. Nói xong hắn không khỏi trêu tức quan sát đại hán cầm roi sắt. Trên thân người này khí sát phạt rất nặng, còn vượt qua cả loạn tướng Hạ Hầu Ân. Của vương quốc Càn Nguyệt

Vào lúc này, đỉnh khe núi bỗng nhiên có một bóng người nhảy xuống. Toàn thân hắn mặc áo đen, đầu đội mũ, giống như ảnh tử.

- Ám Kiêu!

------oOo------

Chương 140: Một chưởng khủng khiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Đao Vương cả kinh kêu lên. Tần Quân không khỏi nhíu mày quay đầu lại nhìn về phía Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển. Chỉ thấy Pháp Hải vẫn nhắm mắt, thờ ơ. Hạo Thiên Khuyển hình như vĩnh viễn ngủ không có cảm thấy, vẫn ghé vào bàn đạp.

Bọn họ cũng không kinh ngạc trước sự xuất hiện của Ám Kiêu. Xem ra bọn họ đã sớm phát hiện ra Ám Kiêu đang ẩn nấp, chỉ là không để vào mắt.

Ám Kiêu rơi vào phía trước người đại hán cầm roi sắt, xoay người đối mặt với Huyết Đao Vương, trầm giọng hỏi:

- “Tần Dự chết thật rồi sao?

Lúc trước hắn vẫn buồn bực, vì sao vẫn không có cách nào liên hệ cùng Tần Dự. Hắn cũng không phát hiện ra tin tức của Tần Dự.

Phải biết rằng Tần Dự chỉ mới ứng ra một nửa số linh thạch. Nếu như hắn

đã chết, Ám Kiêu lại phiền lòng giết chết Tần Quân, cũng không có cách nào nhận được nửa phần thù lao còn lại.

- Đúng vậy, Tần Dự nhiều lần lặp đi lặp lại đùa giỡn quỷ kế đối với Việt Vương điện hạ, đã bị xử tử. Hi vọng ngươi không nên lại dây dưa tiếp. Bằng không đối với ngươi cũng không phải là chuyện tốt.

Huyết Đao Vương lộ ra vẻ mặt đề phòng nói. Ám Kiêu chính là sát thủ. Nói không chừng hắn lại đột nhiên phát động tập kích.

Lời này vừa nói ra, Ám Kiêu không khỏi trầm mặc. Đại hán cầm roi sắt lại không có quấy rầy hắn, mà lẳng lặng chờ đợi.

- Bất kể thế nào, Ám Kiêu ta đã nhận nhiệm vụ này, sẽ phải hoàn thành. Bằng không truyền ra ngoài, cũng không dễ nhìn.

Ám Kiêu trầm giọng nói. Tần Quân nghe được không khỏi trợn trừng mắt.

Đại ca, ngươi đây là đang tìm đường chết, ngươi biết không?

Những người khác cũng không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ. Bao gồm Huyết Đao Vương và năm người Diệp Hiên cũng vậy. Sau khi đã biết Pháp Hải và Thái Bạch Kim Tinh ra tay, bọn họ đều không cho rằng nhóm sát thủ trước mắt này có thể diệt trừ Tần Quân.

Sau khi nhìn thấy được mọi người trầm mặc, Ám Kiêu còn tưởng rằng mình đã khiến cho bọn họ sợ hãi, vì vậy ra an ủi:

- Yên tâm đi, chỉ cần các ngươi không phản kháng, ta giết chết Tần Quân xong sẽ rời khỏi đây.

Phụt!

Ngươi này dụng bộ dạng lão nhân an ủi tiểu hài tử nói chuyện là sao vậy?

Khóe miệng Tần Quân co quắp. Đát Kỷ mới vừa từ bên trong buồng xe đi ra, cũng không nhịn được, cười rộ lên một tiếng.

Tên sát thủ này có chút khả ái a!

- Ngươi thật sự nghĩ rằng ngươi có thể giết chết được ta sao?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt cổ quái hỏi. Đồng thời đánh giá trong lòng hắn đối với Hắc Dạ Các không khỏi giảm xuống.

Con đường tin tức của Ám Kiêu khó tránh khỏi quá yếu đi?

Không ngờ dẫn theo tu sĩ Kim Đan Cảnh và một nhóm tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đột kích hắn. Quả nhiên là người không biết thì không sợ!

Ám Kiêu đội ngũ khiến người ta không nhìn thấy rõ vẻ mặt của hắn. Hắn khẽ cười nói:

- Trước mặt, Công Tôn Đồ tuy rằng bị các ngươi giết chết, nhưng vị phía sau ta hôm nay không có khả năng giống như Công Tôn Đồ.

Căn cứ vào hiểu biết của hắn đối với vương quốc Càn Nguyệt, triều đình tổng cộng có hai vị cường giả Thuế Phàm Cảnh, Nam Mãnh và Quan Vũ. Bọn họ đều đang lĩnh quân chiến đấu ngoài biên giới. Căn bản không rảnh dẫn dắt đám người Tần Quân tham gia vũ hội Tiềm Long.

Đương nhiên hắn nhận thức như vậy là khi n Dự còn sống đã nói cho hắn biết. Trên đường đi, hắn đều ở khoảng cách khá xa, cho nên cũng không có nhìn thấy Pháp Hải và Thái Bạch Kim Tinh ra tay. Hắn cũng không biết Long Nữ Tiểu Ly xuất hiện.

- A? Lẽ nào vị này chính là cường giả Hóa Hư Cảnh?

Tần Quân có thêm nhiều hứng thú hỏi.

- Hừ!

Đại hán cầm roi sắt hừ lạnh một tiếng, âm thanh có chút tức giận.

Hắn cho rằng Tần Quân đang sỉ nhục hắn.

Ám Kiêu cười, cười đến có chút lạnh:

- Hóa Hư Cảnh là tồn tại thế nào? Các ngươi cũng xứng để bọn họ ra tay sao?

Tần Quân không nói gì. Đám người Giả Tuân cũng vậy. Năm người Diệp Hiên càng lấy ánh mắt nhìn kẻ ngốc để nhìn chăm chú về phía Ám Kiêu. Điều này làm cho Ám Kiêu càng thêm phiền não.

- Úy Trì Liêm, giết chết tất cả bọn họ!

Ám Kiêu phất tay nói, ngôn ngữ giống như đã ăn chắc đám người Tần Quân.

Úy Trì Liêm!

Tên này khiến cho sắc mặt Giả Tuân, Huyết Đao Vương biến đổi kịch liệt. nNgay cả Diệp Hiên cũng vậy.

- Điện hạ, Úy Trì Liêm chính là cường giả Kim Đan Cảnh đỉnh phong, không thuộc về vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt, nhưng bình thường chấp hành nhiệm vụ ở hai nước, rất có uy danh. Trước đây Hạ Hầu Ân vẫn đảm nhiệm đại tướng quân trấn quốc, cũng đã từng bị hắn đánh bại.

Giả Tuân khuyên giải nói. Thời gian gần đây, Tần Quân rõ ràng thích chiến đấu. Hắn thật sự sợ Tần Quân không biết lượng sức cùng Úy Trì Liêm giao chiến.

Tần Quân bừng tỉnh. Hóa ra là một tồn tại mạnh hơn Hạ Hầu Ân. Không trách được Ám Kiêu lớn lối như thế.

Lúc này, tay Úy Trì Liêm đều cầm roi sắt đi tới, cách Tần Quân đã chưa đầy mười thước. Khoảng cách này cực kỳ nguy hiểm.

- Cao tăng, gia hỏa này giao cho cao tăng! Ta biết ngươi không sát sinh. Lưu lại một hơi thở, để ta chấm dứt hắn!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Úy Trì Liêm nói. Hắn vừa dứt lời, Pháp Hải liền xuất hiện ở bên cạnh hắn, chắp hai tay lại trước ngực nói:

- A di đà phật, nguyện vì điện hạ cống hiến sức lực.

Từ sau khi bị Thái Bạch Kim Tinh đánh bại, ngạo khí của lão gia hỏa này

liền thu liễm. Lại thêm lúc trước Tần Quân bất kể hiềm khích, vẫn đối với hắn rất tôn trọng. Cho nên hắn cũng vui vẻ ý ra tay.

- Lão lừa ngốc! Khuyên ngươi vẫn nên lui lại, để tránh lão tử một roi đập chết ngươi!

Úy Trì Liêm thốt ra lời đe dọa.

Đứng ở phía sau, hai tay Ám Kiêu khoanh lại, giễu cợt cười nói:

- Việt Vương, xem ra ngươi thực sự chán bản lĩnh của con lừa đen này.

Cường giả Hóa Hư Cảnh che giấu khí tức, đừng nói là tu sĩ Kim Đan Cảnh, dù là tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cũng khó mà phân rõ.

Năm người Diệp Hiên không nhịn được lắc đầu. Tự cao tự đại dễ dàng đưa mình vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Ánh mắt Chúc Nghiên Khanh sáng ngời. Rõ ràng nàng cảm thấy cực kỳ hứng thú đối với chuyện Pháp Hải ra tay.

- Thí chủ sát nghiệt sâu nặng, quay đầu nhìn lại là bờ!

Pháp Hải thờ ơ nói. Nói xong hắn liền nhẹ nhàng chém tay phải ra. Một chưởng bình bình thường thường, nhìn như hoàn toàn không có khí lực. Nhưng đám người Úy Trì Liêm đang đối mặt với hắn lại cảm thấy lông tơ dựng đứng.

Ầm...

Giống như sấm sét giữa đất bằng phẳng, mặt đất ở trước mặt Pháp Hải, vách núi bỗng nhiên bị nghiền nát, lực trùng kích cuồng bạo xuyên qua Úy Trì Liêm, xuyên qua Ám Kiêu, xuyên qua tất cả chiến sĩ mặc giáp màu đen.

------oOo------

Chương 141: Một chưởng khủng khiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phút chốc, da của bọn họ bỗng nhiên đột ngột nổ tung, máu tươi bắn bay ra ngoài. Nhưng thân thể của bọn họ cũng không có nhúc nhích. Ngược lại tất cả mặt đất và vách núi bị nghiền nát. Cục diện đồ sộ khác thường.

Đồng tử Tần Quân co lại. Mặc dù là đạt được Kim Đan Cảnh tầng hai, hắn cũng không có cách nào nhìn thấy rõ được ảo diệu trong một chưởng này.

Vô cùng quỷ dị. Thân núi bị nghiền nát giống như giấy vậy. Nhưng đám người Úy Trì Liêm lại không có bị đánh bay. Nhưng da của bọn họ lại bị ép vỡ. Năng lực khống chế linh lực quả thực khủng khiếp đến mức khó có thể hiểu nổi.

Về phần Giả Tuân, Tần Vân, Huyết Đao Vương, năm người Diệp Hiên và một đám cấm vệ đã nhìn há hốc mồm. Bọn họ hoàn toàn không có cách nào hiểu nổi. Cảm giác không thể tưởng tượng nổi và sợ hãi khủng khiếp.

- Làm sao... có khả năng...

Đã biến thành người máu, Úy Trì Liêm run giọng nói. Còn chưa nói hết lời, hắn liền bịch một tiếng, quỳ gối xuống đất.

Mũ của Ám Kiêu đã bay mất không thấy bóng dáng từ lâu. Nhưng đám người Tần Quân vẫn không có thấy rõ được mặt mũi thực của hắn. Lúc này mặt hắn máu tươi đầm đìa. Thậm chí mơ hồ có thể nhìn thấy được xương trắng lòi ra. Thê thảm không nỡ nhìn. Hắn ngã thẳng tắp về phía sau. Những chiến sĩ mặc giáp màu đen còn giống như ngã trái ngã phải, không có người nào không thảm. Tất cả đều vô cùng thê thảm.

Tiếp tục nhìn về phía vách núi hai bên. Chiều rộng đủ mười thước bị khuếch trương. Đường chân trời bụi bặm bay lên cuồn cuộn, giống như đạn pháo oanh tạc qua.

Toàn bộ hình ảnh khiến tất cả mọi người chấn động. Tất nhiên là ngoại trừ ba vị Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển không thuộc nhân loại. Ngay cả Thương Quân Lang cũng mở lớn miệng sói, dường như đã choáng váng.

- A di đà phật.

Pháp Hải lộ ra vẻ mặt từ bi thu hồi tay phải, nhìn Tần Quân, rất bất đắc dĩ.

Lập tức, Tần Quân lấy ra Desert Eagle đi về phía Úy Trì Liêm. Hắn căn bản không cho người này có cơ hội mở miệng, một phát súng bắn hắn.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng chín, thu được 10000 giá trị kinh nghiệm!

Thoải mái!

Kế tiếp!

Tần Quân mang tâm tình sảng khoái giống như thu thức ăn vậy, đi về phía Ám Kiêu. Lần này hắn không trực tiếp động thủ, mà trêu tức quan sát Ám Kiêu nói:

- Cho ngươi thích thể hiện! Là ngươi muốn giết ta. Cũng đừng trách ta!

Nếu như Ám Kiêu không chấp nhất như vạy, Tần Quân cũng lười để ý tới hắn.

Nhưng người này hành vi chức nghiệp thường ngày quá ngoan cố. Thật đáng buồn!

Kết quả của Ám Kiêu nói cho chúng ta biết, không thể thích thể hiện đối với những tình huống không tuyệt đối nắm chắc chiến thắng kẻ địch!

- Ngươi không thể giết ta... Ta là con trai của trưởng lão Hắc Dạ Các... Ngươi nếu như giết ta, sẽ đắc tội Hắc Dạ Các...

Ám Kiêu rung giọng nói, giọng điệu tràn ngập thống khổ và tuyệt vọng. Giờ phút này hắn cảm giác sống không bằng chết. Nhưng càng là như vậy, hắn càng không muốn chết.

Đắc tội Hắc Dạ Các?

Thần sắc Tần Quân biến đổi. Ở thời điểm Ám Kiêu cho là hắn khiếp sợ, hắn bỗng nhiên nổ súng. Một tiếng động vang lên khiến cho Ám Kiêu mất đi ý thức.

Vì sao...

Sự nghi ngờ này nhất định chỉ có thể kiếp sau Ám Kiêu mới có thể hiểu được.

Trong vương quốc chỉ lớn như vậy, lại có người dám đối nghịch với Hắc Dạ Các!

- Đinh! Giết chết tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng năm, thu được 5200 giá trị kinh nghiệm!

Kèm theo tiếng nhắc nhở của hệ thống hạ xuống, thi thể của Ám Kiêu bỗng nhiên bay ra một tia sáng, với tốc độ mắt thường có thể thấy được trốn vào trong hư không, biến mất.

- Không tốt! Đó là ấn ký huyết mạch của cường giả Địa Tiên Cảnh. Nếu như hậu bối chết, ấn ký huyết mạch sẽ quay trở lại, hiện ra hình ảnh hậu bối nhìn thấy được trước khi chết!

Pháp Hải kinh ngạc kêu lên. Hắn luôn luôn bình tĩnh không ngờ thất thố như vậy. Có thể thấy được ấn ký huyết mạch mang đến hậu quả đáng sợ tới mức nào.

Địa Tiên Cảnh?

Mọi người lộ ra vẻ nghi hoặc. Thần sắc Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly lại đại biến.

- Cường giả Địa Tiên Cảnh...

Đát Kỷ lo lắng lẩm bẩm nói. Đừng thấy nàng chỉ kém một cảnh giới, chiến lực lại chênh lệch xa tới vạn dặm.

- Dừng. Yên tâm đi, Tần Quân ca ca, ta rất nhanh có thể đột phá Địa Tiên Cảnh. Đến lúc đó chúng ta không cần phải sợ!

Tiểu Ly đắc ý liếc mắt nhìn Đát Kỷ cười nói. Đát Kỷ nghe được khóe miệng co quắp.

Những người khác không khỏi nhất thời kinh sợ. Tuy rằng bọn họ không hiểu Địa Tiên Cảnh là cái gì, nhưng nhất định là tồn tại vượt qua Hóa Hư Cảnh!

- Ấn ký huyết mạch chỉ là ít nhất cần có tu vi Địa Tiên Cảnh. Nói không chừng đối phương không chỉ là tu vi Địa Tiên Cảnh đâu. Hơn nữa hắn lại là trưởng lão Hắc Dạ Các, nói không chừng có thể khiến cho toàn Hắc Dạ Các đối địch cùng công tử.

Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên mở miệng nói. Năm người Diệp Hiên khiếp sợ đến mức kinh hoàng nhìn về phía nó.

Con chó mực này nhìn như bình thường không ngờ có thể nói!

Thân là trưởng lão thế lực một phương, khẳng định có quyền lực rất lớn. Lại thêm Hắc Dạ Các là tổ chức sát thủ lớn nhất ở Nam Vực. Nếu như phát động tất cả sát thủ tập kích Tần Quân, vậy thật đúng là khó lòng phòng bị.

Vậy mà Tần Quân không thèm để ý chút nào. Hắn xua tay cười nói:

- Binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn. Ta nếu không giết hắn, cũng sẽ đắc tội Hắc Dạ Các. Cho nên hắn vẫn phải chết.

Mọi người cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thực như vậy.

Địa Tiên Cảnh lại như thế nào?

Hạo Thiên Khuyển chính là Địa Tiên Cảnh!

Hơn nữa Tần Quân còn có Thiên Tiên Cảnh Thái Bạch Kim Tinh làm con át chủ bài. Chân trần không sợ mang giày!

Cùng lắm thì đập chết Hắc Dạ Các, ai sợ ai!

Ôm loại tâm tính này, Tần Quân bước chậm đi tới trước mặt một đám chiến sĩ mặc giáp màu đen, liên tiếp nổ súng, kết thúc tính mạng của bọn họ. Hắn lại thu hoạch hơn một vạn giá trị kinh nghiệm. Tu luyện thêm một đoạn thời gian nữa, hắn có thể đột phá tới Kim Đan Cảnh tầng ba.

- Con chó mực này làm sao có thể nói được?

- Có người nói yêu thú tu luyện tới cảnh giới nhất định có thể mở miệng thốt ra tiếng người. Các ngươi không phát hiện Thương Quân Lang rất kính nể đối với con chó mực kia sao?

- Lẽ nào nó cũng là yêu thú tam giai?

- Có khả năng!

Diệp Hiên, Dương Lan, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền bắt đầu bàn luận về Hạo Thiên Khuyển. Chúc Nghiên Khanh cũng hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào Hạo Thiên Khuyển.

Cho tới bây giờ, bao gồm cả Tần Quân ở bên trong, vẫn không có người thấy Hạo Thiên Khuyển ra tay.

------oOo------

Chương 142: Vạn Khô Chưởng của Nghiệp Hoa Tự

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ nhất thần thú của Tây Du Ký thậm chí ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có. Thật đáng buồn!

Trở lại trước xe ngựa, Tần Quân cười nói:

- Tiếp tục đi tới, không quan tâm Hắc Dạ Các cái gì cả. Chúng ta vẫn phải tận dụng thời gian đi tới hoàng triều Nam Trác. Mấy ngày nữa vũ hội Tiềm Long liền bắt đầu sát hạch người tham gia thi đấu.

Cũng may vũ hội Tiềm Long sát hạch kéo dài đến một tháng. Bằng không bọn họ muốn không bỏ qua cũng không thể.

- Tiếp tục xuất phát!

Đội trưởng cấm vệ vội vàng kêu lên. Tần Quân lại nắm tay Đát Kỷ và Tiểu Ly trở lại thùng xe. Thời điểm đi ngang qua chỗ xe ngựa của Thái Bạch

Kim Tinh, âm thanh của Thái Bạch Kim Tinh lại truyền vào tai hắn:

- Các chủ Hắc Dạ Các, ngay cả ta cũng không có nắm chắc chiến thắng.

Tần Quân thiếu chút nữa lảo đảo ngã nhào một cái.

Đại ca!

Ngươi không phải thích khoác lác sao? Lúc này làm gì phải tăng áp lực cho ta vậy?

Tần Quân truyền âm trở lại:

- Các chủ Hắc Dạ Các cũng sẽ không vì một vị trưởng lão con trai mà ngàn dặm xa xôi tới giết ta.

Trừ khi hắn thật sự nhàm chán như vậy!

Bên trong buồng xe Thái Bạch Kim Tinh không khỏi lắc đầu cười. Xem ra vẫn không dọa được tên tiểu tử này.

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Sau khi trở lại thùng xe, Tần Quân trực tiếp ngồi xếp bằng luyện công. Tiểu Ly và Đát Kỷ cũng không có quấy rầy hắn. Các nàng đều hiểu, đừng thấy Tần Quân ngoài mặt rất bình tĩnh, trong lòng lại rất có áp lực, cho nên mới phải tận dụng thời gian tu luyện.

...

Trong dãy núi cách vương quốc Thương Lam không quá xa xôi, có một ngọn núi không có thực vật đứng vững ở trong dãy núi này. Ở trên đỉnh núi có một tòa cung điện. Bầu trời u ám. Mây đen bao phủ, lôi điện cùng lúc xuất hiện. Mây đen ép núi, núi muốn đổ sụp xuống.

Sâu bên trong cung điện, một lão già mặc áo bào màu đen đang ngồi xếp bằng luyện công. Hai tay hắn để xuống chân, trong lòng bàn tay có một đoàn khí đen đang nhảy nhót, quỷ dị âm trầm.

Vào lúc này, một tia sáng từ ngoài điện phóng tới. Lão nhân cả kinh mở mắt. Đồng tử của hắn không ngờ là huyết sắc. Phối hợp với gương mặt giống như vỏ cây của hắn, trông hắn giống như một yêu ma.

- Ấn ký huyết mạch của Kiêu Nhi!

Lão già mặc áo bào màu đen biến sắc. Hắn liền vội vàng nắm lấy tia sáng, sau đó đập vào trán. Hai mắt theo đó đóng lại.

Ba giây sau, lão già mặc áo bào màu đen bỗng nhiên trợn mắt. Một khí tức khủng khiếp tuyệt luân từ trong cơ thể hắn bạo phát ra, khiến cho tất cả vật phẩm bên trong cung điện đều đang chấn động.

- Thằng nhãi dám giết chết con ta, ta nhất định phải giết sạch tất cả những người có quan hệ với ngươi!

Lão già mặc áo bào màu đen cắn răng ngoan độc nói một tiếng. Ngay lập tức ánh mắt hắn lóe lên, kêu:

- Tà Long! Đi ra!

Vừa dứt lời, trong góc tối tăm của cung điện có một bóng đen đi ra. Hắn giống như một cái bóng, không nhìn thấy rõ trang phục và khuôn mặt của hắn. Chỉ có thể đại thể nhìn thấy được đường nét thân thể hắn và đôi mắt thâm trầm.

- Chủ nhân, có gì phân phó!

- Kiêu Nhi bị giết!

Lão già mặc áo bào màu đen bình tĩnh nói. Chỉ là ở trong sự bình tĩnh ẩn chứa lửa giận khó có thể tưởng tượng được.

- Cái gì? Thiếu chủ Ám Kiêu làm sao có thể bị giết được? Hắn không phải đi vương quốc Càn Nguyệt tiếp nhận nhiệm vụ sao?

Tà Long khó có thể tin nổi kêu lên.

- Vương quốc Càn Nguyệt mạnh nhất chỉ có tu vi Thuế Phàm Cảnh mà thôi. Chẳng lẽ là thế lực khác gây nên?

Ám Kiêu lại là đứa con trai được lão già mặc áo bào màu đen thích nhất. Hắn bị giết, lão già mặc áo bào màu đen chắc chắn sẽ không từ bỏ ý định.

- Đối phương là tu sĩ Hóa Hư Cảnh. Cho nên cần ngươi ra tay.

Lão già mặc áo bào màu đen lạnh lùng nói. Căn cứ vào đoạn cuối hình ảnh giữ lại trong ấn ký huyết mạch, hắn liếc mắt liền nhìn ra được Pháp Hải nắm giữ thực lực Hóa Hư Cảnh.

Hóa Hư Cảnh!

Đồng tử Tà Long co lại, nhưng cũng không từ chối, hơn nữa hắn cũng không dám từ chối.

- Mặt khác, đối phương có một tên thủ hạ, là một vị lão tăng. Sử dụng chính là Vạn Khô Chưởng. Ngươi đi tới Nghiệp Hoa Tự điều tra một chút trước. Ta sẽ chế ra khuôn mặt của hắn.

Lão già mặc áo bào màu đen trầm giọng nói.

- Vâng!

...

Vào ban đêm, còn không biết trưởng lão Hắc Dạ Các đã bắt đầu hành động, Tần Quân đang thỉnh giáo về phía Pháp Hải.

- Cao tăng, buổi chiều ngươi thi triển ra một chưởng kia, có thể dạy ta hay không?

Tần Quân xoa xoa hai tay cười hắc hắc nói. năm người Diệp Hiên ngồi vây quanh ở trước một đống lửa khác cũng vểnh tai nghe.

Tần Vân ở bên cạnh, ánh mắt cũng nhất thời sáng lên. Buổi chiều một chưởng kia của Pháp Hải có thể nói là kinh thiên động địa. Đến nay bọn họ dường như vẫn còn đang nhìn thấy rõ ràng ở trước mắt.

- Chiêu này là Vạn Khô Chưởng, chính là tuyệt học của Nghiệp Hoa Tự chúng ta, không được truyền ra ngoài.

Pháp Hải lắc đầu cười nói, trực tiếp từ chối Tần Quân.

Vạn Khô Chưởng!

Xem ra là bản lĩnh Pháp Hải mới học được ở thế giới này. Không trách được bên trong bảng liệt kê thuộc tính không thấy hiện ra.

Nhưng Tần Quân vẫn cảm thấy tâm can ngứa ngáy đối với Vạn Khô Chưởng. Thật sự quá khí phách, phá núi nứt đá, khiến người ta khó có thể tránh né. Mặc dù không nhiều biến hóa đẹp mắt, nhưng lực phá hoại khủng khiếp.

- Hừ! Không có dạy! Tần Quân ca ca, ta tới dạy ngươi!

Tiểu Ly không vui. Nàng ôm cánh tay Tần Quân chu mỏ nói. Nha đầu kia giống như thuốc cao bôi trên da chó, vẫn theo sát Tần Quân, khiến cho Tần Quân vừa thống khổ cũng vừa vui sướng.

Thống khổ chính là có Đát Kỷ ở bên cạnh, hắn căn bản không có cách nào ngắt lấy Tiểu Ly.

- Nàng có thể dạy ta cái gì? Nàng lại là Long tộc!

Tần Quân khoát tay nói, Đát Kỷ là bởi vì chủng tộc hạn chế lớn, không có cách nào dạy hắn bản lĩnh.

- Có thể. Ta có thể dạy ngươi công pháp ngâm thể, khiến cho thân thể ngươi trở nên cường đại giống như Long tộc!

Tiểu Ly lộ ra một chút kích động. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cũng đỏ bừng, giống như Tần Quân đang sỉ nhục nàng.

Công pháp ngâm thể?

Thân thể cường đại giống như Long tộc sao?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Tần Vân ở bên cạnh và năm người Diệp Hiên cách đó không xa cũng là thần sắc nhưvậy.

- Nhanh dạy cho ta!

Tần Quân thoáng lộ ra một chút kích động nói. Long tộc ở hàng vạn hàng

nghìn chủng tộc cường độ thân thể tuyệt đối xếp hàng đầu. Căn cứ vào một ít lời đồn đại ở vương quốc Càn Nguyệt, tương truyền ở thời điểm trước khi Nhân tộc xưng bá thiên địa, Long tộc từng làm qua bá chủ.Ccó thể thấy được chủng tộc này phải mạnh mẽ thế nào.

------oOo------

Chương 143: Thánh thể bất diệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lấy Tiểu Ly mà nói, trẻ tuổi như vậy liền đạt được Hóa Hư Cảnh tầng chín đã vượt qua những thiên tài ở Nam Vực.

Tiểu Ly gật đầu. Sau đó ở dưới ánh mắt mong chờ của tất cả mọi người, nàng trực tiếp đưa ngón tay ra, điểm ở trên trán Tần Quân. Một giây tiếp theo, Tần Quân chỉ cảm thấy trong đầu chợt bùng nổ. Một tin tức xa lạ khổng lồ điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong đầu.

Như vậy sao?

Những người khác thiếu chút nữa ngừng hoạt động. Bọn họ còn muốn học trộm, kết quả lại là bộ dạng như vậy.

- Công pháp ngâm thể của Long Tộc...

Chúc Nghiên Khanh thì thào tự nói, mắt liên tục phát ra tia sáng kỳ dị, không biết đang suy nghĩ gì.

Bốn người Diệp Hiên cũng hâm mộ đối với Tần Quân không thôi. Đồng thời bọn họ hạ quyết tâm ở thời điểm vũ hội Tiềm Long rời xa Tần Quân, không thể đối chiến với tên biến thái này.

Đát Kỷ bĩu môi, trong lòng có chút lo lắng. Đối mặt với thế tấn công ôn nhu cường đại như vậy của Tiểu Ly, cũng không biết Tần Quân có thể chống đỡ được hay không.

Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ một chút, nàng liền ném lo lắng này ra sau đầu. Không phải nàng tín nhiệm Tần Quân, mà là người này căn bản

không có ý tứ chống đỡ. Hắn hận không thể lập tức ăn Tiểu Ly.

Thái Bạch Kim Tinh lại nhìn về phía Pháp Hải cười nói:

- Ngươi xem, điện hạ của chúng ta phúc duyên thâm hậu. Sau này nhất định có thể oai phong một cõi.

Đối với điều này, Pháp Hải cũng mỉm cười gật đầu. Tuy rằng ngay từ lúc đầu có chút mâu thuẫn. Nhưng Thái Bạch Kim Tinh và Tần Quân đối với hắn vẫn rất tôn trọng. Hắn tự nhiên sẽ không phát sinh mâu thuẫn. Đồng thời, trong thời gian gần đây, biểu hiện của Tần Quân hắn cũng nhìn ở trong mắt.

Tuy rằng thủ hạ có nhiều cường giả siêu cấp như vậy, nhưng Tần Quân mỗi ngày đều đang cố gắng luyện công. Thậm chí còn muốn chăm chỉ hơn năm người Diệp Hiên.

Hoàng tử chiêu hiền đãi sĩ lại chăm chỉ, sau này nhất định có thể thành một hồi sự nghiệp to lớn.

Điều khiến cho hắn giật mình chính là nhân duyên của Tần Quân. Thường xuyên có cường giả tới bái nhập. Hơn nữa những người khác đều giống như hắn, đều là đột nhiên linh quang thoáng hiện, cảm giác cơ duyên của mình ở trên thân Tần Quân.

- Chung quy cảm giác ở dưới sự hướng dẫn Việt Vương điện hạ, vương quốc Càn Nguyệt sẽ đi về phía độ cao mới.

Giả Tuân cảm thán nói, không e ngại Tần Vân đang ở bên cạnh.

Tần Vân gật đầu sùng bái nói:

- Tam hoàng huynh thật lợi hại. Nếu ta có thể mạnh mẽ được bằng một phần mười của hắn thì tốt rồi.

Lúc trước Tần Quân giết chết Tần Dự, làm hại hắn chờ đợi lo lắng chừng mấy ngày. Nhưng Tần Quân cũng không nhằm vào hắn. Thậm chí thỉnh thoảng vẫn cùng hắn chuyện trò vui vẻ. Điều này khiến cho thiện cảm của hắn đối với Tần Quân tăng mạnh. Trong lòng hắn chỉ có sự sùng bái, không có một tia ghen tỵ và tâm tình căm phẫn.

Không thể không nói, tiểu tử Tần Vân này quá đơn thuần. May mà hắn gặp phải Tần Quân. Nếu để cho những hoàng tử khác nắm giữ hi vọng đăng cơ, kết cục của hắn khẳng định thê thảm.

Bóng đêm mông lung. Những vì sao sáng trên khắp bầu trời tạo thành một bức tranh tuyệt mỹ. Tiếng nói chuyện của mọi người cũng rất nhỏ, khiến cho tiếng ve trong rừng cây xung quanh lại trở nên ầm ĩ.

Đại khái qua thời gian một chén trà, Tần Quân mới chậm rãi mở hai mắt ra.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu được tàn trang công pháp ngâm thể thánh thể bất diệt!

- Đinh! Bởi vì kí chủ là lần đầu tiên thu được công pháp, do dó thưởng kí chủ một lần triệu hoán Thần Ma!

Vù...

Tần Quân thở ra một hơi dài. Trong mắt hắn đều là tinh quang. Về phần tiếng nhắc nhở của hệ thống trong đầu vang lên lại bị hắn quên lãng. Hắn chìm đắm ở trong sự huyền bí của thánh thể bất diệt không có cách nào tự kềm chế.

Tiểu Ly dạy cho hắn thánh thể bất diệt chỉ có năm tầng. Nhưng vẫn khiến cho hắn hưng phấn không thôi.

Tầng thứ nhất bách độc bất xâm!

Tầng thứ hai xương sắt thép!

Tầng thứ ba kim thân không hỏng!

Tầng thứ tư lực nhổ núi!

Tầng thứ năm Pháp Thiên Tượng Địa!

Tân của mỗi một tầng ý tứ cũng giống như ý nghĩa, khiến cho Tần Quân không khỏi hướng tới. Mấu chốt nhất chính là thánh thể bất diệt và Tử

Hồng Lôi Pháp hoàn toàn không xung đột, một bên luyện ngoài, một bên nội tu.

Mấu chốt nhất chính là thánh thể bất diệt không chỉ có năm tầng. Căn cứ vào ký ức truyền thừa, còn có ba tầng bị xói mòn ở trong dòng sông dài lịch sử. Chí ít Long Cung không có.

- Tiểu Ly, nàng học được đến tầng thứ mấy?

Tần Quân được về phía Tiểu Ly hỏi.

- Tầng thứ tư.

Tiểu Ly nghịch lọn tóc cười nói. Tần Quân nghe được hít vào một hơi khí lạnh.

Những người khác mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không hỏi thăm. Dù sao đây chính là bí mật riêng tư.

- Tầng thứ năm Pháp Thiên Tượng Địa quá biến thái. Đây đã là cấp bậc thần thông. Dù thế nào ta cũng không học được.

Tiểu Ly chu mỏ nói.

Pháp Thiên Tượng Địa!

Tên này vừa ra, Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển đồng thời lộ vẻ xúc động. Bọn họ đưa mắt nhìn nhau. Cả hai đều có thể nhìn ra sự chấn động kinh ngạc ở trong mắt của đối phương.

- Pháp Thiên Tượng Địa là cái gì? Thần thông lại là cái gì?

Tần Vân không nhịn được hỏi. Năm người Diệp Hiên cũng hiếu kỳ lắng nghe.

- Pháp Thiên Tượng Địa chính là một loại thần thông biến hóa thân thể. Sau khi thi triển ra, thân thể có thể biến thành cao nghìn trượng, lực lượng vô cùng, đỉnh thiên lập địa.

Thái Bạch Kim Tinh giải thích. Nói ra những lời này hắn không nhịn

được, ánh mắt phức tạp nhìn Tần Quân và Tiểu Ly.

Thần thông như thế cũng có thể tùy ý truyền thụ!

Cao nghìn trượng!

Những người khác nghe được hít vào một hơi khí lạnh. Ánh mắt mọi người nhìn về phía Tần Quân và Tiểu Ly trở nên nóng bỏng.

Thần thông như thế, ai không muốn học?

Nhưng bọn họ cũng có tự hiểu lấy mình. Bất luận là Tần Quân, hay Tiểu Ly, cũng không thể đem thần thông này truyền thụ ra ngoài.

- Rất nhiều công pháp luyện thể đều có thể tu luyện tới Pháp Thiên Tượng Địa. Tu sĩ bình thường cũng không có khả năng trực tiếp học tập đến Pháp Thiên Tượng Địa, đạt được nền tảng có thân thể cường đại.

Thái Bạch Kim Tinh tiếp tục nói. Chỉ một câu nói liền khiến những người khác đang nóng như lửa lập tức loại bỏ ý nghĩ.

Hàng vạn hàng nghìn công pháp, công pháp ngâm thể là thống khổ nhất. Người không có ý chí lớn chắc chắn sẽ không thử.

Tần Quân không giống với bọn họ. Hắn cũng đã chết qua một lần, còn sợ thống khổ sao?

------oOo------

Chương 144: Không ngờ là hắn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên đứng dậy. Hắn không kịp chờ đợi trở lại thùng xe chuẩn bị tu luyện thánh thể bất diệt. Luyện công pháp này sẽ chịu rất nhiều phần kích thích. Giống như lôi điện ngâm thể, nham thạch nóng chảy thiêu đốt thân v.v… Nhưng nhập môn tầng thứ nhất vẫn phải là hấp thu linh khí tăng cường thân thể.

Đối với sự chăm chỉ của Tần Quân, mọi người đã tập thành thói quen.

- Chúng ta cũng bắt đầu luyện công!

Diệp Hiên mở miệng nói. Hắn ngược lại không phải là nhìn thấy được Tần Quân chăm chỉ mới chăm chỉ theo. Mà là Chúc Nghiên Khanh đã bắt đầu ngồi tĩnh tọa. Hắn cũng không muốn ở trước mặt nữ thần hạn xuống ấn tượng hết ăn lại nằm.

Như vậy, mọi người bắt đầu nghỉ ngơi. Dưới màn đêm thường xuyên vang lên tiếng yêu thú rít gào, tăng thêm một phần màu sắc sợ hãi cho buổi tối.

Qua khoảng chừng hai canh giờ.

Bên trong buồng xe, Tần Quân bỗng nhiên mở mắt. Trong hai mắt tối tắm không ngờ phát ra hai tia sáng, vô cùng kinh người. Hắn âm thầm cảm thán trước sự mạnh mẽ của thánh thể bất diệt. Hắn mới luyện trong thời gian ngắn như vậy, không ngờ cảm giác lực lượng mơ hồ có phần được tăng cường.

- Đúng rồi! Ta hình như vì là lần đầu tiên nhận được công pháp mà thu hoạch được cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều này. Hắn đắc tội Hắc Dạ Các, bên cạnh cường giả càng nhiều, hắn càng an tâm.

- Hệ thống! Cho ta triệu hoán!

Lúc này Tần Quân liền hô lên. Tiểu Ly đang ngủ say bên cạnh bị dọa tới giật mình tỉnh lại. Đát Kỷ bên kia ngược lại đã thành thói quen, tiếp tục nhắm mắt ngủ.

Ba người đã thành thói quen ngủ cùng một chỗ. Bởi vì Đát Kỷ và Tiểu Ly tranh giành tình nhân, khiến cho Tần Quân không chiếm được tiện nghi của các nàng.

- Tần Quân ca ca, ca ca đang làm gì thế...

Tiểu Ly lẩm bẩm kêu lên một tiếng, âm thanh ôn nhu, khiến người ta không nhịn được muốn che chở cho nàng.

- Không có việc gì. Nàng ngủ tiếp đi.

Tần Quân xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nhẹ giọng nói. Chết tiệt. Thiếu chút nữa bại lộ!

Không thể quá kích động, phải tâm bình khí hòa!

Sau khi trấn an Tiểu Ly đi vào giấc ngủ, Tần Quân mới thở phào nhẹ nhõm. Sau đó ở trong lòng hắn nghĩ thầm:

- Hệ thống bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán đi. Triệu hoán cho ta một gia hỏa lợi hại hung tàn nhất!

Ngưu Ma Vương!

Na Tra!

Cộng Công, La Hầu, Đông Hoàng Thái Nhất, Xi Vưu, Hình Thiên v.v đều có thể!

Tần Quân nghĩ như vậy. Đương nhiên hắn cũng không cho rằng mình có thể triệu hoán đến những đại năng kia. Cho dù triệu hồi ra được cũng không dễ trấn áp. Không phải tất cả đại thần đều bình dị gần gũi giống như Thái Bạch Kim Tinh...

Ngẫm lại xem, lúc Pháp Hải đi ra nhảy nhót bao nhiêu. Thậm chí muốn chém Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ. Nếu như triệu hồi ra gia hỏa cương liệt giống như Tôn Ngộ Không như, chẳng phải là muốn lật trời sao?

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Mỗi lần đến lúc này, Tần Quân cũng không nhịn được bắt đầu cảm thấy khẩn trương, giống như vợ mình sinh con, cũng không biết là con trai hay con gái.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Lý Nguyên Phách, đến từ truyền thuyết dã sử.

Cái gì vậy...

Lý Nguyên Phách?

Trời ạ!

Đây là nhân vật gì!

Tần Quân thiếu chút nữa từ trong xe nhảy dựng lên. Hệ thống đại ca, nơi này là thế giới Thần Ma mọc lên như rừng. Ngươi lại triệu hoán một nhân vật trong dã sử là tới đùa sao?

- Lý Nguyên Phách là nhân vật lịch sử trong Lý Huyền Phách diễn nghĩa, một hảo hán đứng đầu ở trong Tùy Đường, do chim đại bàng cánh vàng hạ phàm biến thành, trong tay cầm hai cây thiết chùy, mỗi cái nặng bốn trăm cân.

- Trong Thuyết Đường miêu tả: Lực lớn vô cùng. Hai cánh tay có thể vật ngã được bốn con voi. Vuốt chém sắt như bùn. Thắng được Hạng Vũ thời Hán. Một bữa ăn một đấu gạo, ăn thịt mười cân. Sử dụng hai cây thiết chùy, mỗi cái bốn trăm cân. Hai chùy cộng lại tổng cộng tám trăm cân, giống như chậu lớn vậy.

Nghe được hệ thống giới thiệu, Tần Quân không khỏi bĩu môi:

- Thì tính sao? Ngân Long Tru Hồn Thương của lão tử lại nặng đến năm nghìn cân! Tám trăm cân tính là cái lông gì!

Kết thúc, lãng phí một lần triệu hoán.

- Truyền thuyết anh hùng cổ điển thường dùng lực lớn chín trâu hai hổ để hình dung. Lý Nguyên Phách càng cao thâm hơn, vật ngã bốn voi. Chỉ có hơn chứ không kém! Tiểu thuyết cổ điển, lực lượng của một voi là một vạn hai ngàn năm trăm cân. Bốn voi tổng lực hợp lại hơn năm vạn cân!

Phụt!

Lực lượng hơn năm vạn cân!

Tần Quân thiếu chút nữa bị nước bọt làm sặc chết.

- Mặt khác, ở đây nhắc tới chính là truyền thuyết dã sử. Một trận đánh ở Tứ Minh Sơn, một mình cưỡi ngựa đánh bại phản vương mười tám đường, đại quân hai trăm ba mươi vạn. Từ đó về sau lại giết chết hảo hán lên tới năm ngàn. Trên Tử Kim Sơn một ngựa hai búa đối mặt với đội quân một trăm tám mươi vạn. Hai cây thiết chùy giống như đập con ruồi, chỉ đánh cho núi thây biển máu, giết chết đội quân một trăm tám mươi lăm vạn chỉ còn lại sáu mươi tám vạn. Khiến cho Lý Mật phải giao ra ngọc tỷ, phản vương hiến thư xin hàng.

- Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, Lý Nguyên Phách có thể nói là lấy một địch trăm vạn, đã vượt qua phạm vi của người phàm!

- Mà hệ thống triệu hoán Lý Nguyên Phách chính là sau khi bị lôi điện đánh chết, thức tỉnh trạng thái chim đại bàng cánh vàng, chiến lực bay vọt!

Tần Quân nghe đến trợn mắt há hốc mồm. Lý Nguyên Phách không ngờ trâu bò như thế. Trước đây hắn xem qua truyền thuyết anh hùng Tùy Đường trên kịch truyền hình, tuy rằng Lý Nguyên Phách vẫn vô địch, nhưng làm gì có được khoa trương giống như truyền thuyết dã sử.

May là người này bị lôi điện đánh chết. Bằng không Lý Thế Dân có thể dựa vào hắn chinh phục toàn thế giới.

- Điều bảng liệt kê thuộc tính Lý Nguyên Phách ra cho ta xem. Ta cảm giác hệ thống ngươi rất tôn sùng hắn!

Tần Quân cũng bắt đầu chờ mong Lý Nguyên Phách bị thần hóa. Bây giờ nghĩ lại, Lý Nguyên Phách quả thực phù hợp với hình tượng hung tàn hắn đã nghĩ lúc trước.

- Lý Nguyên Phách, đến từ truyền thuyết dã sử.

- Chủng tộc: Chim đại bàng cánh vàng!

- Tu vi: Địa Tiên Cảnh tầng một!

- Công pháp: Kim Bằng Bách Biến!

- Thần thông: Chân thân chim đại bàng! Băng Thiên Liệt Địa!

- Pháp bảo: Kim Bằng Thần Chùy!

- Vật cưỡi: Vạn Lý Vân!

- Mức độ trung thành: 100(đầy giá trị 100)!

Tần Quân nhìn tới trợn mắt há hốc mồm. Trời ạ, gia hỏa này thật sự là thần. Lại có tu vi Địa Tiên Cảnh!

- Lý Nguyên Phách mạnh mẽ hơn Hạo Thiên Khuyển? Ngươi là đang đùa ta chắc?

Tần Quân không nhịn được muốn nôn mửa. Nhưng trong lòng hắn lại cười tới lật trời. Không quan tâm Lý Nguyên Phách trong dã sử mạnh như thế nào, dù sao triệu hồi ra Lý Nguyên Phách càng mạnh càng có lợi đối với hắn.

------oOo------

Chương 145: Không ngờ là hắn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Còn đây là chim đại bàng cánh vàng. Lý Nguyên Phách chỉ là tên của hắn khi còn sống thôi.

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến trong Tây Du Ký cũng có chim đại bàng cánh vàng. Hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn Hầu ca. Hắn không nhịn được hỏi:

- Nếu như có một ngày triệu hoán đến chim đại bàng cánh vàng trong Tây Du Ký, rốt cuộc ai là bản tôn?

- Không có khả năng. Bất luận là sinh ra từ phiên bản nào, bản tôn chỉ biết có một. Ví dụ như, ngươi triệu hoán đến Trư Bát Giới, không có khả năng lại triệu hoán đến Thiên Bồng Nguyên Soái.

Hệ thống giải thích khiến cho Tần Quân không khỏi có chút tiếc nuối. Chim đại bàng cánh vàng trong Tây Du Ký lại là nhân vật giống như Đại

Ma Vương, tuyệt đối là tồn tại khủng khiếp vượt qua Thiên Tiên Cảnh.

Chỉ có điều triệu hoán đến Lý Nguyên Phách cũng không tệ. Chí ít người này ngốc, không có đầu óc gì. Hơn nữa lại là một người có mức độ trung thành được đáng giá đầy, khiến cho Tần Quân rất hài lòng.

Sau khi triệu hoán kết thúc, Tần Quân rất chờ mong Lý Nguyên Phách lên sân khấu. Tùy Đường Diễn Nghĩa, Lý Nguyên Phách mười hai tuổi liền đánh khắp thiên hạ không địch thủ. Hạng Vũ, Lữ Bố nếu như cùng một thời đại với hắn, chắc hẳn cũng phải quỳ.

Nhân vật cuồng phách như vậy, rất thích hợp làm tiên phong!

Vừa nghĩ tới sau này mình leo lên ngôi vị hoàng đế, Quan Vũ và Lý Nguyên Phách dẫn dắt thiên quân vạn mã ngang dọc Nam Vực, tâm hắn chợt dâng trào!

- Lý Nguyên Phách à Lý Nguyên Phách, ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng!

Tần Quân nhỏ giọng thì thào một câu, sau đó tâm tình liền trấn tĩnh, tiếp tục luyện công, tu luyện Tử Hồng Lôi Pháp.

Đát Kỷ ở bên cạnh lại chậm rãi mở đôi mắt đẹp ra, âm thầm nói:

- Lý Nguyên Phách là ai? Chẳng lẽ là vị cường giả kế tiếp tới bái nhập công tử sao?

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của nàng khẳng định sẽ thổ huyết. Xem ra Đát Kỷ trải qua chuyện đặt cược về Tiểu Ly đã có chuẩn bị tâm lý.

...

Trời tờ mờ sáng, đội ngũ liền bắt đầu tiếp tục đi tới.

Tần Quân ngồi ở bên trong xe ngựa, thật ra có thể tiếp tục luyện công. Điều này làm cho năm người Diệp Hiên không nhịn được có chút hâm mộ.

- Sớm biết vậy chúng ta chắc hẳn là cũng mua một chiếc xe ngựa tới.

Mắt Dương Lan buồn ngủ mông lung nói. Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền ở bên cạnh cũng chưa có hoàn toàn tỉnh táo. Chỉ có điều bọn họ ngược lại không nói gì thêm.

Đội trưởng cấm vệ đi phía trước dẫn đội quay đầu lại cười nói:

- Chúng ta đi là đường tắt. Tối đa bảy ngày liền có thể chạy tới hoàng triều Nam Trác. Tiếp tục kiên trì.

Còn có bảy ngày!

Dương Lan, Diệp Hiên, Mộ Dung Huyền cùng với Tông Ngạn không khỏi trợn trừng mắt.

Chúc Nghiên Khanh thật ra không nói gì thêm. Bộ dạng cô độc lạnh lẽo đi tới. Dường như thân không ở cùng thế giới với những người khác.

Đại khái đi về phía trước ba canh giờ, tới gần giữa trưa, đội ngũ lại thấy được đường nét thành trì hiện ra.

- Đi vào trong tòa thành này, tốc độ nhanh nhất. Chúng ta còn có thể thuận tiện mua lương thực.

Giả Tuân từ bên trong buồng xe đi tới nói. Bọn họ đi đường lệch khỏi quỹ đạo thương lộ. Cho nên có thể gặp được số lượng thành trì có hạn. Nhất là càng tới gần hoàng triều Nam Trác, thành trì của vương quốc Thương Lam phân bố càng xa.

Mọi người tất nhiên không có ý kiến. Lúc này bọn họ liền đi về phía thành trì trước mặt.

- Vì sao trên mặt đất có nhiều hài cốt yêu thú như vậy?

Dương Lan bỗng nhiên lên tiếng hỏi. Vừa hỏi nàng còn vừa đi về phía một bộ xương trắng giống như hình con chó bên cạnh bụi cỏ.

Nhìn kỹ, liền có thể phát hiện khắp nơi gần đó đều là xương trắng. Phần lớn đều là yêu thú. Cũng có không thiếu xương người. Thậm chí còn có một chút thi thể yêu thú còn chưa hoàn toàn mục nát. Ruồi bay lượn phía trên. Mùi tanh tưởi tràn ngập không trung.

- Các ngươi có chỗ không biết. Vùng này yêu thú khá nhiều. Bên trong hoàng triều Nam Trác, không ít cường giả đều nuôi yêu thú làm sủng vật. Bởi vì luôn luôn có yêu thú trốn tới, làm hại vương quốc xung quanh, vương quốc Thương Lam lại sợ giết lầm, đắc tội với cường giả của hoàng triều Nam Trác, cho nên vùng này rất ít khi tiến hành thanh lý yêu thú lớn. Thậm chí có không ít thành trì còn vội vàng di chuyển.

Giả Tuân giải thích, khiến cho mọi người bừng tỉnh. Đồng thời bọn họ cũng phát sinh một tia đồng tình đối với vương quốc Thương Lam.

Đồng tình thì đồng tình, đội ngũ vẫn phải tiếp tục đi tới.

Rất nhanh, bọn họ lại đi tới trước cửa thành. Sau khi đội trưởng cấm vệ giải thích thân phận, binh sĩ thủ thành lộ ra vẻ mặt cổ quái nói:

- Tiểu bá vương Tần Quân ở trong xe ngựa?

Tiểu bá vương?

Một đám cấm vệ và năm người Diệp Hiên ngẩn người. Chỉ có điều suy nghĩ kỹ một chút, cái danh hiệu tiểu bá vương này lại là rất chuẩn xác đối với Tần Quân.

Ngồi ở bên trong buồng xe, khóe miệng Tần Quân giật giật:

- Ta thế nào lại thành bộ máy học tập rồi?

- Bộ máy học tập là cái gì?

Tiểu Ly hiếu kỳ hỏi. Ánh mắt của Đát Kỷ cũng nhìn về phía hắn.

- Ách... Các nàng không hiểu đâu. Đó là một loại pháp bảo chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết!

Tần Quân làm bộ thần bí nói, trong lòng lại là cười lật trời.

Pháp bảo truyền thuyết!

Toàn thân hai nàng chấn động, mặt lộ ra hướng tới vẻ.

Vào lúc này, mặt đất bắt đầu thoáng có chút chấn động, dẫn đến xe ngựa cũng lay động theo. Sắc mặt Đát Kỷ và Tiểu Ly đồng thời biến đổi. Chỉ nghe Đát Kỷ kêu lên:

- Không tốt! Có một đợt thú triều lớn đang kéo tới về phía bên này!

- Thú triều?

Tần Quân ngẩn người. Theo bản năng hắn liên tưởng đến cục diện thú triều đưa tiễn Hạo Thiên Khuyển trước đây. Đến nay nhớ tới, hắn cũng không nhịn được thấy tim đập nhanh.

Chỉ có điều lấy nhóm cường giả Thái Bạch Kim Tinh ở đây, cũng không sợ thú triều mới đúng.

- Lần này thú triều do một vị yêu vương dẫn dắt!

Sắc mặt Đát Kỷ ngưng trọng nói. Tần Quân nghe được sắc mặt biến đổi.

Yêu vương!

Ít nhất cũng phải đột phá Hóa Hư Cảnh!

Cùng lúc đó, những người khác cũng nhận thấy được sự khác thường. Binh sĩ thủ thành đang cùng đội trưởng cấm vệ nói chuyện, liền vội vàng kêu lên:

- Nhanh vào thành! Đóng cửa thành! Thú triều lại tới!

Thú triều bất luận là ở một vương quốc nào, đều khiến cho người ta nghe tin đã sợ mất mật. Đội trưởng cấm vệ vội vàng chào hỏi các cấm vệ vào thành. Đợi sau khi tất cả đội ngũ đều vào thành, binh sĩ thủ thành nhanh chóng đóng cửa thành lại.

Lúc này, đường chân trời xuất hiện một vạch đen. Thình lình là thú triều.

------oOo------

Chương 146: Tập kích thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số yêu thú lao nhanh đến. Phần lớn là yêu thú nhất giai, nhị giai. Nhưng nhìn kỹ lại, cũng không thiếu bóng dáng của yêu thú tam giai. Có yêu mãng xà to giống như vại nước. Cũng có yêu hùng cường tráng giống như ngọn núi nhỏ. Các loại yêu thú đều có. Mỗi một con đều hung ác độc địa dữ tợn, dường như muốn san bằng thành trì.

Các binh sĩ trên tường thành nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đầu cũng đầy mồ hôi lạnh. Thậm chí có người hai chân cũng đang run rẩy.

Phóng tầm mắt nhìn lại, thú triều kéo tới giống như biển vậy. Bất luận là ai trông thấy cảnh tượng như vậy đều sẽ kinh hồn bạt vía.

Sau khi tiến vào bên trong thành, Tần Quân đi ra khỏi xe ngựa. Tiểu Ly và Đát Kỷ theo sát phía sau.

Ngoài thành tiếng gầm gừ của vạn thú vô cùng khủng khiếp. Tất cả bách tính và tu sĩ trong thành nghe được hãi hùng khiếp vía. Ngay cả Tần Vân và đám người Diệp Hiên cũng vậy.

- Ta có thể lên tường thành nhìn không?

Tần Quân nhìn về phía sĩ quan bên cạnh hỏi.

Sĩ quan theo bản năng muốn cự tuyệt. Nhưng nghĩ đến Tần Quân chính là thiên tài tiểu bá vương gần đây vẫn truyền ra, có lẽ có thể giúp bọn họ. Vì vậy hắn liền gật đầu đồng ý.

Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển, Huyết Đao Vương đi theo sau lưng hắn. Về phần Thương Quân Lang giống như trước đây, lựa chọn vòng qua thành chạy đi. Nếu như vào thành, chắc chắn sẽ gây ra khủng hoảng.

- Chúng ta cũng đi theo!

Giả Tuân nhìn Tần Vân đang kinh hồn bạt vía, nói. Tần Vân theo bản năng muốn cự tuyệt. Chỉ có điều vừa nghĩ tới các vị thủ hạ của Tần Quân, nhất

thời hắn lại lấy hết dũng khí, cùng Giả Tuân bước đi.

Chúc Nghiên Khanh không nói gì, trực tiếp theo đi về phía cầu thang bên cạnh. Thấy vậy, bốn người Diệp Hiên cũng chỉ có thể cắn răng đi theo nàng.

Đi tới tường thành, các binh sĩ không để ý đến bọn họ, mà đang hoảng sợ nhìn thú triều từ phía xa lao nhanh đến. Thú triều còn cách tường thành chưa đầy hai nghìn thước. Hai bên rừng cây đã trực tiếp bị các yêu thú giẫm đổ, bụi bặm tung bay, giống như dòng nước lũ cuốn tới.

Cảnh tượng như vậy khiến cho Tần Vân, Giả Tuân, đám người Diệp Hiên vừa tới, khiếp sợ đến mức toàn thân run rẩy. Bọn họ chưa từng gặp qua thú triều quy mô như vậy.

- Tại sao lại có thú triều quy mô lớn như vậy...

Một tên binh sĩ bên cạnh tuyệt vọng lẩm bẩm nói.

Tần Quân không khỏi nhíu mày hỏi:

- Vùng này bình thường vẫn bạo phát thú triều sao?

Hắn nghĩ đến những hài cốt gặp phải lúc trước. Có thể thấy được thành này hẳn không phải là lần đầu tiên gặp phải thú triều.

Binh sĩ buồn bã đáp lại:

- Đúng vậy, nhưng theo khoảng cách thời gian vũ hội Tiềm Long mở ra càng lúc càng gần, những yêu vương của hoàng triều Nam Trác này bao giờ cũng tìm cơ hội chạy đến đây. Có người nói nửa tháng trước, Nham Thành cách đây mười mấy dặm bị thú triều phá hủy. Không có người nào may mắn còn sống sót.

Lời vừa nói ra, sắc mặt đám người Tần Quân đều là biến hóa kịch liệt. Đát Kỷ, Tiểu Ly còn tốt. Dù sao bọn họ không phải là Nhân tộc. Nhưng đám người Tần Quân lại không giống vậy. Một tòa thành có bao nhiêu người?

Không trăm vạn cũng có tới con số mười vạn. Không ngờ tất cả đều chết ở dưới móng vuốt của yêu thú. Điều khiến cho bọn họ đều có một loại cảm

giác nặng nề thỏ chết cáo xót thương.

- Yêu vương có thể dễ dàng tập trung rất nhiều yêu thú. Bọn họ tập kích thành trì nhân loại có lẽ là xuất phát từ tâm tư trả thù.

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên mở miệng nói. Mọi người không khỏi nghi ngờ nhìn về phía hắn.

Thái Bạch Kim Tinh mới có thể tiếp tục nói:

- Thân là yêu vương, có thể thật lòng phục tùng được bao nhiêu. Cho nên su khi bọn họ bị cường giả Nhân tộc thu phục, trong lòng ít nhiều gì cũng sẽ có tâm tình thù hận. Dù sao phần lớn cường giả đều dựa vào thủ đoạn tàn khốc mạnh mẽ thu phục yêu thú.

Hắn vừa giải thích như thế, mọi người mới bừng tỉnh.

Mọi người không khỏi ném về phía Tần Quân một ánh mắt khác thường. Tần Quân rốt cuộc là dựa vào thủ đoạn gì để thu phục Hạo Thiên Khuyển?

- Công tử, cần ta ra tay hay không?

Hạo Thiên Khuyển về truyền âm phía Tần Quân hỏi. Nó cũng là yêu vương, tự nhiên có lòng tin ngăn cản thú triều.

Tần Quân lắc đầu, trả lời:

- Đừng nóng vội, còn chưa tới lúc thành bị phá, hơn nữa chúng ta cũng không phải là khăn quàng đỏ!

Khăn quàng đỏ?

Mắt Hạo Thiên Khuyển hiện lên một tia nghi ngờ, nhưng nó cũng không có hỏi. Nó đã thành quen với việc trong miệng Tần Quân thường xuyên xuất hiện từ ngữ mới mẻ.

Thân là một người bình thường có máu có thịt, Tần Quân tất nhiên cũng không thể đứng nhìn bách tính toàn thành bị thú triều tàn sát. Nhưng hắn cũng không muốn là xuất lực cho thành trì của nước địch. Ban đầu cứ để cho các binh sĩ thủ thành. Đợi tới lúc thành bị phá hắn sẽ xuất thủ.

Hắn chỉ nguyện cứu bách tính, mà không phải cứu cái thành này.

Ầm một tiếng!

Vô số yêu thú húc vào tường thành. Máu tươi bắn ra ở trên tường thành. Tất cả mọi người đứng ở trên tường thành cảm giác được rõ ràng tường thành lay động kịch liệt một cái, dường như muốn đổ xuống.

- Trời ạ, những yêu thú này điên rồi sao?

Tần Quân nhìn những yêu thú phía dưới đã đụng tới bể đầu chảy máu. Hắn chắt lưỡi kêu lên. Những người khác cũng thấy tim đập nhanh.

Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ lại nhíu mày. Thân là Yêu tộc, bọn họ tất nhiên nhìn ra được những yêu thú bị lực lượng gì đó mê hoặc tâm trí, cho nên mới điên cuồng như vậy.

- Một đám súc sinh! Cũng dám ngăn cản đường của ta. Đâm đầu vào chỗ chết!

Vào lúc này, một tiếng hét phẫn nộ bá đạo tuyệt luân từ điểm cuối đường chân trời truyền đến, giống như thiên thần đang gầm thét, chấn động tới mức phần lớn mọi người trên tường thành phát sinh cảm giác bị ù tai. Âm thanh lớn khó có thể tưởng tượng được.

Năm tên cường giả siêu cấp Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly đều biến sắc.

- Có cường giả qua!

Đát Kỷ nhìn chằm chằm vào đường chân trời nói. Từ nơi này nhìn lại, ngoại trừ yêu thú căn bản không nhìn thấy được bóng người. Nhưng tiếng hét phẫn nộ vừa rồi tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng, không thể giả được.

Đám người Giả Tuân, Tần Vân lại ngẩn người. Nhưng bọn họ biết Đát Kỷ có thực lực khủng khiếp khó dò. Ngay cả nàng cũng phải tôn kính gọi là cường giả, người này khẳng định không đơn giản.

Tần Quân lại kích động. Trong lòng hắn không khỏi nghĩ. Chẳng lẽ là Lý Nguyên Phách?

Lấy tính cách cuồng phách cương liệt của Lý Nguyên Phách này, chắc chắn sẽ không đi đường vòng. Tám phần mười thật sự sẽ trực tiếp đánh tới.

------oOo------

Chương 147: Bá vương cái thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lý Nguyên Phách à, để cho ta xem một chút, ngươi hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng rốt cuộc có bao nhiêu hung hãn!

Tần Quân âm thầm mong đợi nói. Bất luận là Lý Nguyên Phách hay chim đại bàng cánh vàng, đều có một đặc điểm, đó là hung bạo mạnh mẽ!

Ầm...

Một tiếng nổ khủng khiếp từ đường chân trời truyền đến. Chỉ thấy vô số yêu thú không biết bị thứ gì va chạm, bay lên, máu thịt bắn ngang trời cao. Hình ảnh đồ sộ vô cùng. Ngay sau đó, đám yêu thú trước mặt không ngừng bị đánh bay, giống như cá mập dọc theo bờ biển đi tới. Các yêu thú lại là bọt sóng bị bắn ra.

- Chẳng lẽ là yêu vương?

Có binh sĩ không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt. Tu sĩ làm sao có thể cuồng bạo như vậy?

Theo khoảng cách càng lúc càng gần, đám người Tần Quân tu vi khá cao thật ra đã nhìn thấy rõ người tới. Tần Quân nhất thời mừng rỡ như điên, giống như uống máu gà toàn thân run rẩy.

Chỉ thấy một thiếu niên mặt như bệnh quỷ, gầy như que củi, trong tay cầm hai thanh búa sắt lớn giống như vại nước vọt tới. Hắn đi qua nơi nào, yêu thú đều bị búa sắt đập thành bánh thịt, tàn nhẫn đến cực điểm!

Lý Nguyên Phách sinh ra đã miệng nhọn, quai hàm thu lại, một đầu lông vàng buộc lại. Trên đỉnh đầu hắn đội ô kim quan. Trên người mặc bảo giáp do nước thép chế thành. Toàn thân hắn bị khí thể quỷ dị màu trắng quấn quanh, khiến cho máu tươi của yêu thú không dính được trên thân hắn.

Bá vương cái thế ở thời kì Tùy Đường, bách chiến bách thắng, thiên hạ vô địch đã tới!

Lúc này hắn đã thức tỉnh huyết mạch chim đại bàng cánh vàng, hung bạo mạnh mẽ vượt xa trước đây, giống như Ma thần phụ thể!

- Một đám súc sinh cũng dám ngăn cản ta!

Lý Nguyên Phách hùng hùng hổ hổ điên cuồng chạy về phía trước. Tay hắn cầm hai cái búa lớn giống như vại nước, thoạt nhìn còn lớn hơn bản thân hắn. Nhưng hắn vung vẩy rất nhẹ nhàng, giống như không có trọng lượng. Nhưng mỗi một chùy đều có thể đập nát những yêu thú chặn đường yêu thú thành thịt nát. Bất kể là yêu thú nhất giai nhị giai, hay tam giai tứ giai, đều không chịu được một búa của hắn.

Trăm vạn yêu thú ở trước mặt hắn giống như không có tác dụng. Bóng dáng người hắn thấp bé ở trong thú triều này lại dụ cho người ta chú ý.

Khí thể màu trắng quấn ở quanh người hắn giống như trận gió xoáy chiếm giữ, cuốn lên không ít yêu thú loại nhỏ ở trên không hí.

- Đây... còn là người sao?

- Trời ạ! Ta hoa mắt sao?

- Tiểu hài này thật là lợi hại...

- Rắm... Khẳng định không phải là tiểu hài tử. Chỉ có điều hình thể nhỏ gầy mà thôi! Quá mạnh mẽ... Đơn giản là yêu vương hình người!

- Ông trời của ta... Ta đang nằm mơ sao?

Các binh sĩ trên tường thành kinh ngạc kêu lên liên tục. Ngay cả Giả Tuân, Tần Vân, đám người Diệp Hiên cũng nhìn tới trợn mắt há hốc mồm.

Mãnh nhân như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được.

Trăm vạn thú triều tới lui tự nhiên, vậy đối với búa sắt dường như có lực lượng vạn quân, lại khổng lồ yêu thú đều sẽ bị hắn một búa đập chết.

- Trên người của người này mang cổ huyết mạch!

Thái Bạch Kim Tinh nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách trầm giọng nói. lời nói và thần sắc của hắn khiến cho đám người Pháp Hải chấn động tâm thần.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được Thái Bạch Kim Tinh lộ ra biểu tình ngưng trọng như vậy.

- Hệ thống, Kim Bằng Thần Chùy của Lý Nguyên Phách nặng bao nhiêu?

Trong lòng Tần Quân thầm hỏi.

Nhìn uy thế của Lý Nguyên Phách, hai cái búa lớn cũng không đơn giản chỉ là tám trăm cân!

- Mỗi một cái đều có trọng lượng vạn cân!

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân hãi hùng khiếp vía.

Ta ngất. Kinh khủng như vậy sao?

Phải biết rằng gậy vàng như ký của Hầu ca mới chỉ nặng một vạn ba ngàn năm trăm cân!

Chỉ có điều, đây chẳng qua là gậy vàng như ý dưới trạng thái bình thường. Nếu như biến thành lớn, trăm vạn cân cũng chỉ là chuyện nhỏ.

- Người này tuyệt đối là cường giả Hóa Hư Cảnh!

Pháp Hải bình luận. Tần Quân nghe được trợn trừng mắt. Người ta là cường giả Địa Tiên Cảnh cảnh giới cao hơn ngươi có được không!

Thái Bạch Kim Tinh không nói tiếp, mà ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách.

- Cho dù là tổ sư gia chỉ sợ cũng không có thể uy vũ như vậy...

Diệp Hiên thì thào tự nói. Dương Lan, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền đều theo bản năng gật đầu.

Ầm một tiếng!

Chỉ thấy Lý Nguyên Phách bỗng nhiên ném ra một búa. Kim Bằng Thần Chùy nhanh chóng xoay tròn bay ra, trực tiếp nện ở trên thân của một yêu hùng cao tới mười thước, trực tiếp đập tới ngực của con yêu hùng kia lún vào, máu tươi bắn ra, xương ngực bắn ra ngoài. Thân thể cao lớn trực tiếp rời khỏi mặt đất, đánh bay từng con yêu thú. Tiếng gào thét hội tụ vào một chỗ, che giấu những âm thanh còn lại trong thiên địa.

Ầm!

Hùng yêu ép cho vô số yêu thú va chạm vào nhau, dồn thành một ngọn núi nhỏ. Máu tươi của yêu thú tràn ra ở trên sườn núi, thê mỹ vô cùng.

- Ực ực...

Tần Vân thấy vậy, không nhịn được nuốt nước miếng. Tròng mắt hắn cũng sắp rơi ra ngoài. Nhìn Lý Nguyên Phách xung phong, hắn không nhịn được cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Ở dưới tuyệt cảnh thú triều tập kích thành, Lý Nguyên Phách biểu hiện cuồng bạo không chỉ có không khiến cho bọn họ sinh lòng sợ hãi, trái lại nhiệt huyết dâng trào lên. Đương nhiên nếu như Lý Nguyên Phách là kẻ địch của bọn họ, bọn họ khẳng định phải sợ tới ngất đi.

- Gia hỏa này rất thích hợp làm tướng quân xung phong. Nếu như có thể thu phục...

Tần Quân thản nhiên mở miệng nói, khiến cho những người khác ném về phía hắn ánh mắt khinh bỉ. Ngươi thu phục cường giả đã đủ nhiều, còn muốn lại thu phục nữa sao?

Cho dù là Đát Kỷ, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển ở bên trong, đều không cho rằng Tần Quân có thể thu phục được Lý Nguyên Phách điên cuồng

mãnh liệt này.

- Vị cường giả này nếu như đặt ở chiến trường, tuyệt đối là đại sát khí...

Giả Tuân cũng không nhịn được cảm thán nói. Đồng thời hắn không nhịn được mơ màng. Cường giả như vậy nếu như ra sức vì vương quốc Càn Nguyệt, vương quốc Thương Lam và vương quốc Ngô Kỳ gì đó đều chỉ là phù vân. Chỉ dựa vào một mình Lý Nguyên Phách liền có thể tiêu diệt hai nước.

Tần Quân nhìn về phía Giả Tuân cười nói:

- Nếu thái sư cũng nói như vậy, đợi lát nữa ta nghĩ biện pháp lôi kéo hắn.

- Đừng!

- Công tử, không thể được!

- Điện hạ, người này quá hung ác điên cuồng, không thể tới gần!

Giả Tuân, Đát Kỷ, Huyết Đao Vương vội vàng khuyên giải nói. Những người khác cũng đều lên tiếng, bảo Tần Quân bỏ đi cái ý nghĩ vô căn cứ này.

Ngay cả Tiểu Ly luôn luôn đối với Tần Quân muốn gì được đó cũng vậy.

------oOo------

Chương 148: Hung thần bái nhập (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Phách phát ra khí thế vượt xa Hóa Hư Cảnh. Mặc dù là thân là Long tộc, Tiểu Ly cũng không dám giao đấu với hắn, Có thể thấy được Lý Nguyên Phách mạnh tới mức nào.

- Gào...

Vào lúc này, một đạo tiếng hổ gầm chấn động thiên địa từ phía xa truyền

đến, làm cho tâm thần mọi người chấn động mạnh.

Lý Nguyên Phách cũng dừng bước lại. Lúc này hắn cách tường thành đã chưa đầy ba trăm thước. Nhưng hắn không tiếp tục đi tới, ngược lại xoay người nhìn lại. Thân thể nhỏ gầy đứng ở giữa thú triều, không ngờ không có một con yêu thú nào dám tập kích hắn. Cho dù các yêu thú đã bị mê hoặc tâm trí, nhưng bản năng khiến cho bọn chúng rời xa Lý Nguyên Phách vị hung thần này.

- Vị yêu vương kia tới!

Thái Bạch Kim Tinh mở miệng nói, khiến cho tất cả mọi người khẩn trương.

Yêu vương, chỉ là tiếng xưng hô này khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật. Càng chưa nói tới giao chiến với hắn.

Chỉ có điều Lý Nguyên Phách phía dưới cuồng bạo như vậy, sợ rằng ngay cả yêu vương cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Một con mèo nhỏ cũng dám mở miệng kêu gào với ta sao?

Lý Nguyên Phách hừ lạnh nói. Tay hắn xiết chặt lấy Kim Bằng Thần Chùy. Thân thể hắn nhỏ gầy giống như que củi, xương lại dường như làm bằng sắt thép, sừng sững không ngã.

Ầm!

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên ném một thanh Kim Bằng Thần Chùy. Thần chùy ở trên không trung nhanh chóng xoay tròn, liên tiếp đụng nổ trăm con yêu thú, sau đó lại bay trở về tay hắn. Tất cả đều là yêu thú tam giai...

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tần Quân rất đau lòng. Những yêu thú này lại là giá trị kinh nghiệm!

Chỉ có điều hắn cũng không có lỗ mãng đến mức lao xuống, đi bảo Lý Nguyên Phách lưu lại người sống. Dù sao yêu thú quá nhiều, khó bảo toàn hắn sẽ không bị xé nát.

- Gào...

Tiếng gào thét bá đạo tuyệt luân này lại vang lên lần nữa. Chỉ thấy điểm cuối thú triều có một thân ảnh khôi ngô bay tới. Toàn thân có yêu khí huyết sắc quấn vòng quanh, dưới chân đạp mây đen, làm gió yêu ma, khí thế trùng thiên.

Theo hắn càng lúc càng gần, Tần Quân mới nhìn rõ được mặt mũi thực của hắn. Đầu hổ thân người. Trên thân mặc áo giáp do hắc thiết chế thành, cơ bắp cường tráng. Tay cầm một cây đại đao. Mắt hổ đầy tức giận, khiến người ta khiếp sợ.

- Tiểu tử Nhân tộc, dám cả gan tàn sát Yêu tộc ta. Hôm nay không muốn xé nát ngươi cũng không thể!

Hổ Yêu Vương tức giận gầm hét lên, giống như Lôi Thần đang tức giận gào thét, uy chấn tám phương.

Các binh sĩ trên tường thành khiếp sợ đến mức hãi hùng khiếp vía. Bách tính trong thành cũng rơi vào khủng hoảng. Ngoài thành vạn thú rít gào khiến tất cả dân chúng và các tu sĩ khiếp sợ đến mức đều chạy về phía cửa thành bên kia. Nếu không phải có binh sĩ ngăn cản, sợ rằng bọn họ cũng muốn chạy trốn.

Nếu như người ở đây đều trốn hết, tòa thành này là tòa thành trống, căn bản không cần thiết phải trấn thủ nữa.

Các quan viên và gia tộc trong tất nhiên không muốn nhìn thấy một cảnh tượng như vậy. Nếu như không có nô lệ, bọn họ tương đương với không có quyền lực.

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Phách đang đi về phía Hổ Yêu Vương. Hắn đi được không nhanh không chậm, nhưng thân khí thế lại liên tục tăng lên. Khí trắng quỷ dị mang theo hơi nóng rừng rực tản về phía bốn phương tám hướng. Đám yêu thú xung quanh cả kinh, theo bản năng chạy trốn về phía sau.

- Trên người của người này sát khí nồng đậm. Đúng là hiếm thấy.

Pháp Hải cau mày nói. Nếu không phải suy nghĩ đến mình đánh không thắng Lý Nguyên Phách, hắn chắc hẳn sẽ nói muốn thu nhận Lý Nguyên

Phách.

Khóe miệng Tần Quân giơ cao. Nói đùa, người ta ở nhân gian liền giết địch trăm vạn. Càng chưa nói, sau khi hóa thân chim đại bàng cánh vàng lại càng hung tàn hơn.

Chỉ có điều Lý Nguyên Phách càng hung tàn càng tốt. Dù sao giá trị mức độ trung thành đầy. Thậm chí còn trung thành hơn Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển.

Mấu chốt nhất chính là Lý Nguyên Phách là suy nghĩ cứng nhắc, tương đương với kẻ ngốc. Kẻ địch muốn xúi giục cũng khó khăn!

So với Lữ Bố còn mạnh hơn nhiều. Không thấy Lữ Bố đã chuyển đổi chủ tử giữa đường đó sao.

- Con Hổ Yêu Vương này chí ít đạt tới Hóa Hư Cảnh tầng năm!

Sắc mặt Đát Kỷ ngưng trọng nói, rõ ràng không có nắm chắc có thể chiến thắng được vị Hổ Yêu Vương này.

- Vậy chẳng phải là nói vị cường giả này sẽ bại sao?

Dương Lan hoảng sợ hỏi. Hóa Hư Cảnh đã khiến cho bọn họ ngước mắt nhìn theo. Huống gì còn là Hóa Hư Cảnh tầng năm.

Tần Quân xem thường cười. Nguyên Phách của lão tử lại là Địa Tiên Cảnh, sẽ bại sao?

Nụ cười của hắn lại bị Thái Bạch Kim Tinh ở bên cạnh bắt được. Vì vậy Thái Bạch Kim Tinh bắt đầu bấm ngón tay tính toán. Rất nhanh sắc mặt hắn liền biến hóa kịch liệt.

Cùng lúc đó, Hổ Yêu Vương cầm theo đại đao, đi về phía Lý Nguyên Phách. Tốc độ của hắn cực nhanh, thế không thể đỡ.

Đối mặt Hổ Yêu Vương thế tới rào rạt, trên gương mặt chỉ còn da bọc xương của Lý Nguyên Phách lộ ra vẻ tươi cười đầy hung tàn. Hai tay hắn nắm thật chặt Kim Bằng Thần Chùy. Hai chân chợt khụy xuống.

Ầm một tiếng, mặt đất dưới chân hắn bị nghiền nát. Toàn thân hắn giống như đạn pháo bắn lên.

Trong chớp mắt, hai bên liền sắp va chạm vào nhau. Giờ phút này hình ảnh dường như dừng lại. Tất cả mọi người há hốc mồm khẩn trương nhìn cảnh tượng như vậy.

Lúc này, bóng người Lý Nguyên Phách nhanh đến đột phá hạn chế của không gian. Hổ Yêu Vương cả kinh, đồng tử co lại, không kịp phản ứng nữa. Hắn chỉ có thể nhìn thấy Kim Bằng Thần Chùy lao tới trước mặt.

- Ầm...

Một tiếng va chạm nổ vang chấn động thiên địa. Ở dưới biểu tình nghẹn họng nhìn trân trối của tất cả mọi người, đầu của Hổ Yêu Vương trực tiếp bị Lý Nguyên Phách đập bạo, máu thịt bắn ra mấy ngàn thước.

Yên lặng!

Một búa thần uy, thiên địa yên tĩnh!

Ngay cả vô số yêu thú cũng dừng gây rối. Hổ Yêu Vương bị bể đầu. Ánh hung quang trong mắt chúng cũng bắt đầu tiêu tan.

- Ai dám tổn thương yêu sủng của ta!

Trong cơ thể Hổ Yêu Vương chợt bộc phát ra một tiếng gầm thét tức giận. Ngay sau đó một đạo quang ảnh bay ra, mơ hồ không rõ, nhưng tản ra uy áp ngập trời.

- Trong cơ thể con yêu vương này lại bị chủ nhân giấu một đạo phân tâm.

Thái Bạch Kim Tinh cau mày nói. Ý tứ trong lời hắn nói rất rõ ràng. Tất cả mọi người hiểu rõ.

Cũng là nói chủ nhân rõ ràng có thể dễ dàng bắt được con Hổ Yêu Vương này, nhưng hắn không có, lại dung túng cho nó tàn sát hàng loạt dân trong thành!

- Hừ!

Lý Nguyên Phách hừ lạnh một tiếng. Lúc này hắn liền vung chùy ném tới, trực tiếp đánh bay thi thể của Hổ Yêu Vương. Trong chớp mắt thi thể Hổ Yêu Vương liền biến mất ở phía chân trời, không nhìn thấy hình bóng nữa. Có thể thấy được lực lượng của hắn cường đại tới mức nào.

------oOo------

Chương 149: Hung thần bái nhập (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một vị yêu vương chí ít Hóa Hư Cảnh tầng năm bị hắn dễ dàng giết chết trong nháy mắt như vậy. Tất cả mọi người đứng trên tường thành đều trầm mặc. Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng.

Tuy rằng Thái Bạch Kim Tinh là Thiên Tiên Cảnh, nhưng bị biểu hiện tàn bạo của Lý Nguyên Phách chấn áp.

Hắn liếc mắt nhìn ra trên người Lý Nguyên Phách mang huyết mạch Thái Cổ. Nếu như trưởng thành lên, sau này chính là tồn tại hắn ngưỡng vọng.

- Thật hung tàn.

Tần Quân chắt lưỡi nói. Những người khác ở bên cạnh đều thành thật gật đầu.

Vào lúc này, Lý Nguyên Phách bỗng nhiên xoay người bay về phía tường thành. Hắn sát khí đầy người khiến cho các binh sĩ trên tường thành đồng thời lui về phía sau một bước.

- Điện hạ cẩn thận.

Huyết Đao Vương hợp thời biểu hiện chính mình, ngăn cản ở trước mặt Tần Quân. Tần Quân thấy vậy khóe miệng giật giật. Đại ca, ta mạnh hơn ngươi thì phải?

Tốc độ của Lý Nguyên Phách rất nhanh, trực tiếp rơi vào tường thành. Mọi người khiếp sợ đến mức vội vàng rút vũ khí ra. Tiểu Ly, Pháp Hải, Hạo

Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh đứng ở trước mặt Tần Quân, rất sợ Lý Nguyên Phách một búa đập chết Tần Quân.

- Các hạ muốn làm cái gì?

Thái Bạch Kim Tinh trầm giọng hỏi. Lý Nguyên Phách vừa từng trải một trận đại chiến, sát khí sôi trào. Lại thêm dáng vẻ bề ngoài của hắn giống như ác quỷ, cho nên rất khó khiến người ta phát sinh thiện cảm.

Vậy mà lúc này, Tần Quân bỗng nhiên đi tới, chà xát tay cười nói:

- Nguyên Phách, cực khổ rồi!

Hắn vừa mở miệng, Lý Nguyên Phách liền nhếch miệng cười. Chỉ là nụ cười của hắn khiến cho mọi người càng sợ hãi hơn.

- Điện hạ cẩn thận!

Pháp Hải vội vàng kéo Tần Quân đi ra phía sau.

Đát Kỷ lại là ngẩn người.

Nguyên Phách?

Chẳng lẽ là Lý Nguyên Phách công tử nhắc tới tối hôm qua?

Vừa nghĩ như thế, ánh mắt nàng nhìn về phía Tần Quân nhất thời không giống mọi khi. Lẽ nào vị hung thần này cũng là thủ hạ của Tần Quân?

- Ân công, Nguyên Phách đặc biệt tới bái nhập, trợ giúp ân công xây dựng một hồi sự nghiệp to lớn!

Lý Nguyên Phách quì một gối cười nói. Tất cả mọi người cả kinh xôn xao. Trên mặt mỗi người đều lộ vẻ khó tin. Đát Kỷ và Thái Bạch Kim Tinh mặc dù đã đoán được tình hình thực tế, cũng không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh.

Hung thần ở trước trăm vạn yêu thú không kiêng nể gì cả, một búa đập chết yêu vương, lại muốn bái nhập Tần Quân?

Đám người Giả Tuân bị chấn động tới mức ngây ngươi. Các binh sĩ lại lộ ra vẻ mặt chấn động nhìn cảnh tượng như vậy.

- A... Vị này chính là tiểu bá vương Tần Quân?

- Không nghĩ tới vị quái vật này lại muốn bái nhập tiểu bá vương!

- Đúng, không phải vẫn lưu truyền thủ hạ của tiểu bá vương cường giả nhiều như mây sao?

- Ông trời của ta ơi, có vị hung thần này ở đây, vương quốc Thương Lam còn có thể đấu cùng vương quốc Càn Nguyệt nữa hay sao?

- Lại thêm vị thần tướng gọi là Quan kia Vũ, lực lượng thủ hạ của tiểu bá vương thật khó có thể tưởng tượng được!

Các binh sĩ bàn luận ầm ĩ. Phần lớn mọi người đều hít khí lạnh, hoàn toàn không thể tin được cảnh tượng trước mặt.

- Nguyên Phách mau đứng lên. Ngươi vừa xuất hiện đã uy phong như vậy, quả nhiên là thần tướng!

Tần Quân vội vàng đỡ Lý Nguyên Phách dậy. Những lời tán dương hắn nói hoàn toàn không giữ lại chút nào. Thật ra ở trong lòng hắn Lý Nguyên Phách không thuộc về thần tướng, mà là hung tướng, sát khí trên chiến trường!

Lý Nguyên Phách được hắn khen ngợi, liền vò đầu ngại ngùng cười rộ lên. Những người khác nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chỉ cảm thấy điều này dường như không chân thật.

Đây là vị hung thần vừa rồi ngăn cản giết yêu vương kia sao?

- Vì sao ngươi gọi Tần Quân ca ca là ân công?

Tiểu Ly hiếu kỳ hỏi.

Những người khác cũng vậy. Chẳng lẽ Tần Quân lại từng cứu qua Lý Nguyên Phách. Người này khi còn bé rốt cuộc đã cứu bao nhiêu cường giả?

Hơn nữa còn luôn luôn có cường giả bởi vì linh cảm một đường đi tới bái nhập.

- Lúc nhỏ ta không có nhà để về, là ân công cho ta một miếng cơm ăn. Bằng không ta sớm chết đói.

Lý Nguyên Phách nghiêm túc nói, thiếu chút nữa khiến cho mọi người cười ngất.

Thật đúng là đặc biệt có chuyện như vậy sao?

Tần Quân cố nén kích động muốn cười phun, phất tay nói:

- Chuyện quá khứ không nên nói ra. Sau này có Nguyên Phách tương trợ, toàn bộ thiên hạ, ta nơi nào mà đi không được?

Giờ phút này hắn hận không thể hôn hệ thống một cái. Cái ký ức xen vào này quá trâu bò!

Không chê vào đâu được!

Chuyện khi hắn còn bé, ai có thể nhớ rõ?

Lý Nguyên Phách được khen, hào khí liền dâng trào, lúc này lên tiếng đồng ý nói:

- Sau này ân công bảo ta đập ai, ta đập người đó!

Trong khi nói chuyện, hắn vẫn cố ý lắc lư Kim Bằng Thần Chùy trong tay. Mọi người nhìn thấy đều hãi hùng khiếp vía.

- Còn gọi là ân công? Gọi điện hạ.

Tần Quân cười mắng, vô hình liền kéo gần lại gần quan hệ với Lý Nguyên Phách.

Giả Tuân trải qua kinh ngạc ngắn ngủi, sau đó nhất thời phấn khởi. Tần Quân nhận được dũng tướng như vậy, tương đương với vương quốc Càn Nguyệt lại tăng thêm lợi ích. Vừa nghĩ tới Lý Nguyên Phách và Quan Vũ

vì vương quốc Càn Nguyệt chinh chiến Nam Vực, hắn phấn khởi được không thể kìm chế được bản thân.

Năm người Diệp Hiên lại không phục hồi được tinh thần. Trên đường đi tới, Tần Quân cho bọn họ nỗi sợ hãi càng lúc càng nhiều. Lần sau còn dọa người hơn so với lần trước.

- Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào? Vì sao luôn luôn có thể lôi kéo được cường giả tới bên cạnh...

Ánh mắt Chúc Nghiên Khanh có chút mơ hồ. Mặc dù không có nói chuyện nhiều với Tần Quân, nhưng Tần Quân phong thần tuấn tú, bên cạnh không chỉ tụ tập rất nhiều cường giả, thực lực bản thân cũng rất mạnh.

Thế hệ trẻ tuổi, nàng vẫn chưa thấy qua người nào ưu tú hơn Tần Quân. Bởi vậy trái tim tự nhiên có chút rung động.

Chỉ có điều Tần Quân người này quá không biết xấu hổ. Bên cạnh mỹ nữ không ít. Chúc Nghiên Khanh cũng sẽ không xán lại gần.

Diệp Hiên ở bên cạnh, trong lúc lơ đãng liền liếc mắt nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh. Hắn nhìn thấy ánh mắt nàng đang nhìn về phía Tần Quân, trong lòng hắn nhất thời chán ngán. Nhưng Lý Nguyên Phách ở đây, hắn cũng không dám biểu hiện tâm tình trong lòng.

Lúc này, thú triều ngoài thành cũng bắt đầu lui lại. Hổ Yêu Vương vừa chết, những yêu thú bị mê hoặc tất nhiên không dám ở lại lâu. Khi phóng tầm mắt nhìn lại, thi thể của yêu thú không một vạn cũng có tới tám nghìn, thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông, đủ để thấy rõ mức độ cuồng bạo của Lý Nguyên Phách.

------oOo------

Chương 150: Dư luận xôn xao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cảm ơn tiền bối ra tay tương trợ!

Một tên tướng quân đã chạy tới quì một gối cúi chào nói. Hắn vừa dứt lời, mấy trăm tên lính trên tường thành đồng thời quỳ xuống, cao giọng nói lời cảm ơn.

Đối với điều này, Lý Nguyên Phách chẳng hề để ý, lẩm bẩm:

- Nếu không phải bọn chúng cản đường, ta cũng sẽ không quan tâm tới các ngươi.

Những lời này khiến cho các binh sĩ lúng túng không thôi. Tần Quân lắc đầu cười, nói:

- Được rồi, chúng ta vào thành, sau đó sớm lên đường một chút.

Lý Nguyên Phách gia nhập, khiến cho tâm tình Tần Quân rất tốt. Áp lực do Hắc Dạ Các mang đến cũng giảm nhỏ.

Đoàn người dọc theo cầu thang đi xuống tường thành. Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên nói:

- Phía sau con yêu vương kia khẳng định có một cường giả. Chúng ta đến hoàng triều Nam Trác, có khả năng sẽ gặp phải phiền phức.

- Hừ! Yên tâm, có ta. Một búa sẽ khiến cho hắn xuống Hoàng Tuyền.

Lý Nguyên Phách hừ một tiếng nói, bộ dạng không để tất cả mọi người ở trong mắt. Thái Bạch Kim Tinh cũng không tức giận, mà vuốt râu nở nụ cười.

Thái Bạch Kim Tinh khả năng quan sát độc đáo tới mức nào. Hắn đã nhìn ra Lý Nguyên Phách tâm trí không tốt, nhưng thái độ đối với Tần Quân lại đặc biệt thuận theo. Người như vậy khi tay chân lại thích hợp nhất.

Hơn nữa hắn là cường giả Thiên Tiên Cảnh. Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Tiểu Ly, Pháp Hải đều là cường giả Hóa Hư Cảnh. Lại thêm Lý Nguyên Phách là Địa Tiên Cảnh. Quả thật có thực lực đấu với Hắc Dạ Các.

- Hiện tại coi như, chúng ta đã có hai kẻ địch. Thú vị.

Tần Quân nhún vai cười nói. Chủ nhân thần bí của Hổ Yêu Vương cùng

với Hắc Dạ Các, đổi lại thành những người khác, khẳng định ban đêm không thể chợp mắt. Nhưng hắn ngược lại không quá khẩn trương. Người trong giang hồ ai có thể không bị chém?

Thế giới Thần Ma cá lớn nuốt cá bé. Chỉ có không ngừng trở nên mạnh mẽ, mới có khả năng đặt chân!

- Cũng không chỉ hai vị. Phụ hoàng Tiểu Ly nói không chừng cũng sẽ nhìn ngươi như nhìn kẻ thù. Tiểu Ly vốn đang bế quan đột phá Địa Tiên Cảnh, kết quả chạy đến tìm ngươi. Nam Hải Long Vương sẽ không tức giận sao?

Thái Bạch Kim Tinh tặc lưỡi khen, trên mặt đầy vẻ hài hước.

Lý Nguyên Phách không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Tiểu Ly. Nha đầu kia không ngờ cũng có cảnh giới Hóa Hư Cảnh đỉnh phong.

Đi tới trước xe ngựa, đội ngũ liền tiếp tục đi về phía trước. Các binh sĩ bắt đầu chạy nhanh, truyền tin tức Lý Nguyên Phách tàn sát thú triều, giết chết yêu vương trong nháy mắt. Tin tức giống như mọc thêm chân, rất nhanh liền truyền khắp thành trì.

Phàm là người nghe nói đến tin tức này, phản ứng đầu tiên liền là không tin. Nhưng sau khi trải qua binh sĩ bảo đảm, càng lúc càng nhiều người bắt đầu tin tưởng. Toàn thành cũng bắt đầu bàn luận về uy phong của Lý Nguyên Phách.

- Vị cường giả kia trong tay cầm đại chùy, ở trong thú triều xông vào xông ra!

- Đúng vậy! Hắn quát lớn một tiếng, yêu vương trực tiếp cầu xin tha thứ!

- Nói thật giống như các ngươi cũng có mặt ở hiện trường vậy.

- Đúng, ta mới là người thật sự ở hiện trường. Vị cường giả kia một búa đánh xuống, trăm vạn yêu thú tất cả chết hết!

- Nói linh tinh...

Lý Nguyên Phách xem như là hoàn toàn bốc lửa ở tòa thành trì này. Tin tức liên quan tới Lý Nguyên Phách bái nhập tiểu bá vương Tần Quân sau

đó, cũng được lan truyền nhanh chóng, khiến cho dư luận xôn xao.

Ở một khoảng thời gian sau đó, tin tức cũng được truyền về phía toàn bộ vương quốc Thương Lam. Đương nhiên người ở các thành trì khác tất nhiên không tin, cho rằng có người đang tạo thế cho Tần Quân. Có thể nói là mọi cách nói xôn xao, khó phân biệt là thật hay giả.

...

Mua xong lương thực và vật phẩm cần thiết để đi đường, đám người Tần Quân bắt đầu đi về phía cửa thành. Tối muộn bọn họ không tính qua đêm ở trong thành, mà tận dụng thời gian chạy đi.

Lý Nguyên Phách theo Tần Quân ngồi bên cạnh xe ngựa. Hai tay hắn mỗi tay cầm một con gà nướng, ăn say sưa. Thật khó có thể khiến cho người ta liên hệ hắn lúc này và hung thần tàn sát thú triều. Giờ phút này hắn giống như tiểu gia hỏa ăn vặt thiên chân vô tà.

Thời điểm sắp tới trước cửa thành, đội ngũ lại ngừng lại. Bởi vì trước cửa thành có thật nhiều quan viên, thành viên thế gia đang chờ.

- Ta là thành chủ Thâm Khôn, cảm ơn Việt Vương điện hạ và thần tướng hai búa ra tay tương trợ. Bằng không thành của ta có thể sẽ bị thú triều san bằng.

Một người trung niên mập mạp đi tới chắp tay cười nói. Trên gương mặt, thịt béo chen lại một đống, giống như hoa cúc vậy.

- Thành chủ khách khí!

Đội trưởng cấm vệ đáp lễ nói. Tần Quân và Giả Tuân đều không có đi ra khỏi xe ngựa. Đối xử loại thành chủ nhỏ này, bọn họ tất nhiên không cần đứng ra.

- Người đâu, nâng lễ vật lên!

Thâm Khôn ngoắc tay nói. Nói xong hắn lại từ trong lòng, lấy ra một lá thư, trịnh trọng đưa cho đội trưởng cấm vệ, nói:

- Thân phận của vị yêu vương kia, thật ra chúng ta đã sớm biết. Ta biết

được thần tướng hai búa kia giết chết nó, tương lai sẽ dẫn tới phía cường giả sau phẫn nộ. Lá thư này ghi lại tư liệu về thân phận của vị cường giả kia.

- Tư liệu thân phận chủ nhân của yêu vương kia sao?

Bên trong buồng xe chân mày Tần Quân nhíu lại. Sau đó hắn đứng dậy đi ra thùng xe, tiến về phía Thâm Khôn

Thâm Khôn vừa nhìn thấy Tần Quân liền đoán được hắn là tiểu bá vương gần đây huyên náo ầm ĩ ở trong vương quốc Thương Lam. Bởi vì hình dáng bên ngoài của Tần Quân tuấn mỹ, khí chất không tầm thường. Vừa nhìn liền biết không phải người bình thường.

- Nhưng Việt Vương điện hạ?

Thâm Khôn hành lễ thở dài hỏi.

Tần Quân gật đầu nói:

- Thâm thành chủ nếu đã biết được thân phận của đối phương, vì sao không bảo hắn tới bắt con yêu vương kia trở lại?

Hắn không phải sĩ diện. Thân phận của hắn cao hơn Thâm Khôn, hơn nữa đến từ vương quốc khác nhau, nếu như hắn không cho Thâm Khôn hành lễ, trái lại có vẻ vương quốc Càn Nguyệt không bằng vương quốc Thương Lam.

Nghe vậy, Thâm Khôn không khỏi nở nụ cười khổ:

- Ta từng sai người ta truyền lại tin tức, nhưng đối phương chính là đường chủ Tinh Túc Môn. Người của ta căn bản không có cách nào tiếp xúc với hắn.

Tinh Túc Môn?

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ nghi hoặc. Thấy vậy, Thâm Khôn vội vàng giải thích:

- Tinh Túc Môn chính là một trong bảy đại tông môn của hoàng triều Nam

Trác. Bên trong bất kỳ một đường chủ nào đều có thể phất tay phá hủy một vương quốc, mạnh mẽ giống như thần tiên lục địa.

Hắn vừa nói như vậy, Tần Quân nhất thời bừng tỉnh. Sau đó hắn không nhịn được cảm thán.

Đây là giai cấp!

------oOo------

Chương 151: Tinh Túc Môn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì thân phận không đủ, không có cách nào tiếp xúc với Tinh Túc Môn. Cho nên chỉ có thể nhìn Tinh sủng vật của đường chủ Túc Môn tùy ý giẫm đạp đối với thành trì của mình.

Tuy rằng thật đáng buồn, nhưng đây cũng là cảnh tượng thật sự về cá lớn nuốt cá bé hình người.

- Tinh Túc Môn.

Chúc Nghiên Khanh lẩm bẩm nói. Bốn người Diệp Hiên cũng lộ ra hướng tới vẻ. Vũ hội Tiềm Long không chỉ là vì thành danh. Phần thưởng lớn nhất chính là bái nhập bảy đại tông môn của hoàng triều Nam Trác, từ nay về sau cá chép nhảy long môn.

Tinh Túc Môn và Viêm Kình Tông chênh lệch không có khả năng là quá nhỏ. Trưởng lão Kình Tông bọn họ Viêm đặt ở bên trong bảy đại tông môn hoàng triều Nam Trác căn bản không tính là cái gì cả. Nội tình chênh lệch thật sự quá lớn.

- Nơi này là một vạn cái linh thạch nhất giai. Mong điện hạ nhận lấy, để báo đáp ơn đã cứu toàn thành.

Thâm Khôn chỉ vào rương lớn binh sĩ khiêng bên cạnh nói.

Hắn biết được mâu thuẫn giữa Tần Quân và vương quốc Thương Lam,

nhưng ở thời điểm nguy hiểm và tai hoạ, vương quốc Thương Lam cũng không dành cho trợ giúp nào, ngược lại là thủ hạ của Tần Quân ngăn cơn sóng dữ. Hắn phân rõ ân oán.

Hơn nữa nghe được các binh sĩ miêu tả đối với Lý Nguyên Phách, hắn có một cảm giác, vương quốc Thương Lam sớm muộn sẽ bị Tần Quân chiếm đoạt.

Đầu tiên là Quan Vũ trong giây lát chém chết Tiêu Bắc Long. Sau đó là Lý Nguyên Phách giết chết yêu vương trong nháy mắt.

Hai vị cường giả tuyệt thế đều thuộc về Tần Quân. Nếu như Tần Quân đăng cơ, vương quốc Thương Lam căn bản không ngăn cản được quân tiên phong của vương quốc Càn Nguyệt.

Cho nên hắn đây là sớm lấy lòng.

Một vạn cái linh thạch nhất giai?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Linh thạch chính là do linh khí tập trung thành, có thể dùng để tu luyện, cũng là tiên triong giới tu tiên. Linh thạch chia ra làm thập giai. linh khí linh thạch nhị giai tương đương gấp mười lần với nhất gia. Với giá trị cũng vậy, tam giai lại là gấp mười lần nhị giai. Giai cấp tăng lên, linh khí cũng tăng lên bội số như vậy.

Một viênlinh thạch nhất giai tương đương với tu sĩ ở trong hoàn cảnh bình thường tu luyện một canh giờ. Hấp thu linh thạch nhất giai chỉ cần mấy phút. Đây là chỗ mị lực của linh thạch.

- Cảm ơn đại lễ của Thâm thành chủ.

Tần Quân gật đầu cười nói. Trong khi nói chuyện hắn lại đi tới trước rương linh thạch, trực tiếp thu vào nhẫn trữ vật của hắn.

Linh thạch rương rất nặng, không thích hợp đẻ áp giải. Lương thực và nước của bọn họ cũng vậy.

- Được, ta cũng không quấy rầy điện hạ. Chúc điện hạ ở vũ hội Tiềm Long nổi danh khắp thiên hạ!

Thâm Khôn bước dịch về phía bên cạnh, cười nó. Hắn làm như vậy không chỉ có lời giống như hắn, sợ bị người có tâm phát hiện, sau đó truyền đi.

Dù sao Tần Quân là hoàng tử nước láng giềng.

Tần Quân gật đầu, sau đó từ trong tay đội trưởng cấm vệ tiếp nhận thư.

Sau khi trở lại thùng xe, Tần Quân liền mở thư bắt đầu xem lướt qua. Tiểu Ly và Đát Kỷ cũng thò đầu qua xem.

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Rất nhanh liền đi ra cửa thành.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Thâm Khôn không nhịn được cảm thán nói:

- Người này nếu như sinh ra ở vương quốc chúng ta, thật là tốt biết bao.

Tướng sĩ phía sau không nói tiếp, bởi vì ánh mắt bọn họ đều tập ở trên thân của Lý Nguyên Phách đã hóa thân làm gia hỏa ham ăn.

...

- Lý Cường Giáp, Lục đường chủ Tinh Túc Môn, thực lực ở hết hàng trước năm trong Tinh Túc Môn.

Miệng Tần Quân lẩm bẩm nói. Tinh Túc Môn thân là một trong bảy đại tông môn của hoàng triều Nam Trác, thực lực nhất định là một nhóm đứng đầu của hoàng triều. Lý Cường Giáp có thể xếp hàng trước năm ở bên trong Tinh Túc Môn, cũng không đơn giản như Hóa Hư Cảnh vậy.

Nói không chừng đạt tới Địa Tiên Cảnh.

Bằng không không có khả năng thu phục Hổ Yêu Vương Hóa Hư Cảnh tầng năm làm sủng vật.

Đát Kỷ không khỏi trêu tức cười nói:

- Có đúng là sợ hay không?

- Tần Quân ca ca đừng sợ. Có Tiểu Ly bảo vệ ngươi.

Tiểu Ly ôm cánh tay Tần Quân ôn nhu nói.

Nhìn đi!

Đây là chênh lệch!

Tần Quân tức giận bất bình trừng mắt với Đát Kỷ, sau đó tức giận nói:

- Ta làm sao có thể sợ được? Chờ sau này ta đăng cơ, nhất định có thể dẫn dắt vương quốc Càn Nguyệt vượt qua hoàng triều Nam Trác. Đến lúc đó đừng nói một Tinh Túc Môn, sáu Tinh Túc Môn, ta cũng có thể dễ dàng tiêu diệt!

- Bản lĩnh khoác lác của ngươi thật ra tăng trưởng nhanh hơn tu vi của ngươi. Đát Kỷ cười phì một tiếng, nói, giống như một lưỡi đao đâm vào ngực của Tần Quân, khiến cho tim hắn đau.

Trời ạ, nữ tử này học xấu!

Cũng sẽ bổ đao!

Trong lòng Tần Quân khóc không ra nước mắt. Đát Kỷ không học được ưu điểm của hắn, thật ra lại học được tinh thông bản lĩnh tổn hại người khác của hắn.

- Luyện công! Luyện công! Mình mạnh mẽ mới là mạnh mẽ thật sự!

Tần Quân rầm rì nói. Dứt lời hắn liền nhắm hai mắt bắt đầu luyện công. Đát Kỷ và Tiểu Ly nhìn nhau cười, sau đó cũng nạp khí tu luyện theo.

Bên trong buồng xe rơi vào sự yên tĩnh. Đội ngũ cũng đã rời đi, tiến về phía đồng hoang.

...

Lạc Nhai Quan.

Nơi này là biên cảnh của vương quốc Thương Lam, bên ngoài chính là địa cảnh của hoàng triều Nam Trác.

Lúc này, ở tường thành Lạc Nhai Quan đang có một nam tử áo xanh ngồi ở mái hiên của trạm canh gác uống rượu. Gương mặt hắn tuấn tú ửng đỏ. Hắn vừa uống rượu vừa ngâm nga một đoạn thơ, rất thích ý.

Phía dưới tường thành, tu sĩ hai bên đường phố đối diện hắn chỉ trỏ nói xấu sau lưng.

- Đó không phải là Tô Liệt Kiếp sao? Hắn tại sao lại ở chỗ này?

- Còn không phải là đang đợi tiểu bá vương Tần Quân sao? Tống Lãng thua ở trong tay Tần Quân, Tô Liệt Kiếp tất nhiên phải ra mặt.

- Dù sao Tô Liệt Kiếp chính là đệ nhất thiên tài của vương quốc Thương Lam chúng ta, cũng thiên tài duy nhất có tên trên Nhân Bảng.

- Các ngươi nhìn kỹ, xung quanh còn có những thiên tài khác có danh tiếng không nhỏ. Xem ra tất cả đều tới quan sát cuộc chiến.

- Tô Liệt Kiếp đã hiểu ra kiếm ý, trong cùng giai có thể nói vô địch. Có hắn ra mặt, Tần Quân tất bại!

Ngôn ngữ của phần lớn tu sĩ đều cực kỳ tôn sùng đối với Tô Liệt Kiếp. Danh tiếng đệ nhất thiên tài không có khả năng áp đặt cho hắn, mà là hắn do đạp lên trên vô số thiên tài đi ra.

Trên mái hiên của trạm canh gác, Tô Liệt Kiếp thu được tiếng bàn luận của bọn họ vào trong tai. Khóe miệng hắn không khỏi thoáng lộ ra một một nụ cười tà.

- Tần Quân? Hi vọng ngươi không khiến cho ta thất vọng.

------oOo------

Chương 152: Độc Giao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Liệt Kiếp giơ lên cao bát rượu lẩm bẩm nói. Lúc này, một con yêu cầm từ trong bầu trời xẹt qua. Đó là một con cự điêu cánh mở rộng ra tới năm

thước.

Thấy vậy, Tô Liệt Kiếp xoay người đứng lên. Tay phải hắn lật một cái. Một thanh trường kiếm bạch ngọc đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn. Hắn giơ kiếm lên hướng về phía trên không trung chém tới. Động tác ngoài sức tưởng tượng, không khoe lãnh khốc, không thấy linh lực biến hóa, nhìn như một kiếm bình thường, giống như xiếc ảo thuật vậy.

Nhưng hai giây sau, cự điêu trên không trung phát ra một tiếng kêu thê lương, hai cánh không ngờ bị chém gẫy, máu tươi bắn vào trời cao, trực tiếp rơi xuống. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, các tu sĩ phía dưới không dừng ồ lên.

Chỉ chớp mắt thời gian ba ngày vội vàng trôi qua.

Còn không biết Tô Liệt Kiếp đang ở phía trước chờ hắn, lúc này Tần Quân lo lắng không thôi.

Chuyện hắn lo lắng tất nhiên là nhiệm vụ ác mộng của các thiên tài Thương Lam. Mấy ngày nữa hắn sẽ đi ra khỏi vương quốc Thương Lam. Những thiên tài này lại không tới tìm hắn gây phiền phức, khiến cho hắn cảm giác vô địch là tịch mịch tới mức nào.

Nhiệm vụ chủ yếu là vũ hội Tiềm Long. Hắn tất nhiên không có khả năng tốn thời gian ở các nơi của vương quốc Thương Lam khiêu chiến thiên tài.

- Tần Quân ca ca, ca ca đang tức giận cái gì vậy?

Tiểu Ly mỉm cười hỏi, trong đôi mắt to của nàng đầy vẻ quan tâm.

Thấy bộ dáng nàng như vậy, phiền muộn trong lòng Tần Quân nhất thời tiêu tan.

Một nhiệm vụ phụ mà thôi. Cùng lắm thì buông tha. Dù sao cũng không có trừng phạt.

- Không có gì. Chỉ là có chút tịch mịch mà thôi.

Tần Quân lắc đầu cười nói. Đát Kỷ ở bên cạnh không khỏi trợn trừng mắt. Người này thế nào lại thiếu đánh như vậy?

Tiểu Ly lại áp mặt mình vào mặt Tần Quân, ôm chặt Tần Quân an ủi:

- Tần Quân ca ca đừng nghĩ như vậy, Tiểu Ly sẽ vẫn làm bạn với ca ca.

Đát Kỷ cũng bị giọng nói giống như lừa tiểu hài tử của nàng chọc cho cười.

Mắt Tần Quân đều cong lại. Hắn thích loại phương thức thân cận này của Tiểu Ly, thật là thoải mái!

Nhất là cánh tay hắn cảm xúc được phần co dãn kinh người, khiến cho tâm thần hắn nổi sóng, không có cách nào tự kềm chế.

Nha đầu kia rất được. Long tộc không hổ danh là lấy thân thể cường hãn để nổi danh. Thân thể phát dục tốt quả thực kinh người.

Trong lòng Tần Quân cảm thán nói. Gương mặt hắn cười tà khiến người ta nhìn cảm thấy thật ác độc.

- Ít nghĩ tới những chuyện bẩn thỉu đi!

Đát Kỷ đưa tay bấm ở thịt mềm bên hông Tần Quân nũng nịu mắng. đau Tần Quân đến mức hít vào một hơi khí lạnh.

Nữ tử đáng chết. Nàng không cho ta ôm, còn không cho phép người khác ôm ta!

Trong lòng Tần Quân thầm mắng, nhưng ngoài mặt cũng không dám biểu hiện ra ngoài. Hắn chỉ có thể ra lực cầu xin tha thứ.

Trong lòng đầy ghen tuông, Đát Kỷ cũng luyến tiếc để cho Tần Quân vẫn đau tiếp. Vì vậy nàng hừ lạnh một tiếng liền thu tay lại.

- Thật ra các nàng suy nghĩ một chút xem. Sau này ta phải làm hoàng đế nam nhân. Mỹ nữ trong hậu cung có tới ba nghìn, đúng không?

Tần Quân bỗng nhiên nghiêm túc nói. Đát Kỷ nghe được trợn trừng mắt.

Tiểu Ly đơn thuần theo bản năng gật đầu.

Tần Quân còn muốn mở miệng, Đát Kỷ một tay đập vào gáy của hắn. Sau đó hai tay khoanh lại ở trước bộ ngực cao vút, hừ một tiếng nói:

- Đừng cho là ta không biết ngươi muốn nói cái gì. Muốn cho ta làm một trong hậu cung của ngươi, đầu tiên ngươi phải cường đại hơn ta đã.

Tê liệt!

Nhịn!

Chờ thực lực lão tử mạnh hơn nàng, sẽ mới đi giải quyết tới nàng.

Trong lòng Tần Quân chỉ có thể nghĩ như vậy để trút giận. Lúc này, một mùi vị quái dị truyền vào bên trong buồng xe, khiến cho đôi mi thanh tú của Đát Kỷ nhíu lại.

- Thật là thối.

Tiểu Ly lấy tay bóp mũi, lầm bầm nói.

Tần Quân cũng bị xông tới mức buồn nôn. Hắn liền vội vàng che mũi đi ra khỏi thùng xe.

- Ai thả... ?

Xốc mành vải lên, Tần Quân liền mắng. Nhưng chưa nói dứt lời, biểu tình trên mặt hắn liền ngưng đọng.

Chỉ thấy phía khắp bầu trời trước là sương mù dày đặc. Những cái cây cối trơ trụi giống như quái vật giương nanh múa vuốt ở bên trong sương mù. Đội ngũ mặc dù đang tiếp tục đi tới, nhưng mỗi người đều lộ ra vẻ mặt đề phòng. Từng người đã rút vũ khí ra.

- Điện hạ cẩn thận. Sương mù trước mặt có cổ quái. Điện hạ vẫn quay về thùng xe chờ đợi đi.

Bên cạnh Huyết Đao Vương trầm giọng nói. Đối với điều này, Tần Quân chỉ xua tay. Bảo hắn trở lại ngồi, hắn cũng không kìm chế được.

Lý Nguyên Phách hừ một tiếng nói:

- Chẳng qua là một Độc Giao nhỏ mà thôi.

Độc Giao?

Thần sắc Tần Quân thoáng động. Huyết Đao Vương lại bị dọa đến toàn thân run lên một cái. Giao bình thường là do yêu thú tiến hóa thành. Tệ nhất cũng là tồn tại nhị giai.

- Ý của ngươi là những sương mù này đều do con Độc Giao này phát ra?

Tần Quân được hỏi, thú triều hắn cũng từng thấy qua tồn tại giao. Cho nên bản thân hắn đối với giao không tốt. Tốt chính là cái chữ độc kia.

Lẽ nào những sương mù này là do con Độc Giao này thả rắm?

Phi!

Ngươi thật sự quá buồn nôn.

Tần Quân cũng không nhịn được thầm mắng mình, não hoạt động bao giờ cũng chạy lệch.

- Không sai. Điện hạ yên tâm. Chỉ là một con Độc Giao nhỏ tam giai đỉnh phong thôi.

Lý Nguyên Phách hoàn toàn không để ý tới.

Tam giai đỉnh phong!

Đó là Kim Đan Cảnh đỉnh phong!

Tần Quân không khỏi nổi lên nghi ngờ. Vận khí của hắn có tốt như thế sao? Không ngờ gặp phải một con Độc Giao tam giai đỉnh phong.

Phải biết rằng trong một vương quốc yêu thú mạnh nhất đã ở trong phạm vi tứ giai. Tồn tại giống như Hạo Thiên Khuyển vậy, nếu không phải bởi vì hệ thống thần thoại, căn bản không có khả năng xuất hiện ở vương quốc.

Chỗ nước cạn làm sao có thể lưu lại giao long?

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Rất nhanh phía trước truyền đến tiếng chém giết và tiếng Độc Giao gào thét. Chỉ là sương mù dày đặc ngăn cản ánh mắt, khiến cho mọi người không có cách nào thấy rõ tình huống cụ thể trước mặt.

- Chúng ta cố gắng hết mức đi đường vòng.

Giả Tuân đứng ở trên bàn đạp đối mặt với đội trưởng cấm vệ dẫn đầu kêu lên. Đối với điều này, đội trưởng cấm vệ chỉ ước gì được như vậy. Đi ở đằng trước, trong lòng hắn cũng có phần khiếp sợ.

Tần Quân lại từ trên xe ngựa nhảy xuống, sau đó nói với Lý Nguyên Phách:

- Nguyên Phách, ngươi theo ta đi qua nhìn một chút.

Sở dĩ hắn muốn đi qua, không phải là bởi vì hắn muốn xem náo nhiệt. Hắn cũng có suy nghĩ của riêng mình.

Thánh thể bất diệt tầng thứ nhất bách độc bất xâm cần phải có độc vật kích thích. Nói không chừng hắn có thể mượn Độc Giao đột phá tầng thứ nhất.

------oOo------

Chương 153: Hắc Độc Mê Hoa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Phách tất nhiên sẽ không cự tuyệt, cùng Tần Quân sóng vai đi đến.

- Điện hạ, ngươi đi qua đó làm cái gì?

Giả Tuân khẩn trương hỏi.

- Yên tâm đi. Có Nguyên Phách đi theo ta, các ngươi tiếp tục theo đường vòng mà đi.

Tần Quân khoát tay nói. Các cấm vệ thực lực quá yếu. Nếu như xông vào, nói không chừng sẽ bị trúng độc mà chết.

Giả Tuân muốn nói lại thôi. Cuối cùng hắn vẫn không có dũng khí đi theo, chỉ có thể lặng lẽ ngồi trở lại thùng xe.

Những người khác cũng không dám đi theo.

Không ngừng đi tới, Tần Quân phát hiện mặt đất dưới lòng bàn chân càng lúc càng ẩm ướt. Sau khi đi tới trăm thước, mặt đất liền biến thành bùn. Đi lên trước nữa, mơ hồ có xu thế của đầm lầy.

- Ta thường nghe nói, yêu thú cường đại nếu như một mình xuất hiện, bình thường là đang chờ thiên tài địa bảo nào đó. Con Độc Giao này cũng thế, phải không?

Tần Quân vừa đi vừa nhìn về phía Lý Nguyên Phách bên cạnh, hỏi.

Có Lý Nguyên Phách vị bảo tiêu siêu cấp này ở bên cạnh, hắn đi cũng không có cảm giác kinh hồn bạt vía.

- Ừ. Sau thân của con Độc Giao này có một đóa hoa màu đen. Có bốn gã tu sĩ đang nghĩ biện pháp cướp giật.

Lý Nguyên Phách gật đầu nói, khiến cho Tần Quân không khỏi hâm mộ. Sương mù dày đặc như vậy đều có thể thấy rõ cảnh tượng phía trước. Địa Tiên Cảnh thật sự là một nhóm trâu bò.

Lại tiếp tục đi về phía trước thêm hai trăm thước, Tần Quân cuối cùng miễn cưỡng nhìn thấy được bóng dáng của Độc Giao và bốn gã tu sĩ.

Con Độc Giao này to bằng thùng nước vậy, dài đến mười thước. Toàn thân nó đầy vẩy giáp màu đen, không khác biệt so với một con trăn lớn. Chỉ là đầu của nó có hình tam giác cứng rắn.

Mà bốn gã tu sĩ đều là dáng vẻ trung niên, trên thân mặc trang phục khác nhau. Đoán được bọn họ không phải là tu sĩ của đại phái. Bọn họ đang bao vây tấn công Độc Giao. Nhưng vảy giáp bên ngoài thân của Độc Giao cứng rắn vô cùng. Trong miệng nó thỉnh thoảng còn phun ra khí độc màu

đen, làm cho bọn họ không ngừng né tránh.

- Tất cả đều đang có tu vi Kim Đan Cảnh. Thật thú vị.

Tần Quân lẩm bẩm nói. Hắn cũng không vội vã ra tay, đứng tại chỗ bắt đầu xem cuộc vui.

Lý Nguyên Phách lại thấy đứng yên một chỗ chẳng có gì thú vị cả. Một búa của hắn cũng có thể trong giây lát giải quyết được cả bốn người và Độc Giao. Tất nhiên không có hăng hái quá lớn.

- Đại ca, bên cạnh có người!

Một tu sĩ trầm giọng nói. Trong khi nói chuyện trong tay cầm hai lưỡi búa không ngừng bổ về phía Độc Giao, nhưng không có cách nào chém rách được lớp vẩy giáp của Độc Giao.

- Hai vị thiếu niên mà thôi. Không cần quan tâm tới bọn họ!

Một người trung niên khôi ngô mặc cẩm phục màu đen trầm giọng quát. Tốc độ trường kiếm trong tay hắn cực nhanh, liên tiếp đâm vào vẩy giáp của Độc Giao. Có tia lửa bắn ra.

Hai người khác rõ ràng là song sinh. Từ trang phục tới tướng mạo cũng cực kỳ tương tự, tả hữu giáp công, thế tấn công ngược lại là mạnh nhất.

Thiếu niên?

Sắc mặt Tần Quân cổ quái, muốn cười lại phải cố nhịn.

Lý Nguyên Phách đảo không quan tâm. Thân thể hắn gầy như que củi, duy trì ở trạng thái mười mấy tuổi, tất nhiên thoạt nhìn giống như thiếu niên.

Chỉ là vị thiếu niên này có chiến lực quá khủng bố.

- Tâm pháp của thánh thể bất diệt tầng thứ nhất có thể hấp thu hàng vạn hàng nghìn độc vật luyện thể. Cũng không biết đóa hoa màu đen này có thể có tác dụng gì đối với ta hay không.

Trong lòng Tần Quân mơ màng nói. Hắn cũng không cầu có quá nhiều đột

phá, chỉ cần có tiến triển là được.

Đóa hoa màu đen có thể khiến cho Độc Giao tam giai đỉnh phong trấn thủ, khẳng định không đơn giản, cũng không phải là vật tầm thường.

Cùng lúc đó, bốn gã tu sĩ trung niên và Độc Giao càng đấu, khí thế càng ngất trời. Bốn người đều là cường giả Kim Đan Cảnh. Hơn nữa ở Kim Đan Cảnh thuộc về hàng ngũ đứng đầu, linh lực ngang dọc. Không gian bên trong phạm vi hai mươi thước đều bị linh lực của bọn họ tàn sát bừa bãi. Sương mù dày đặc cuồn cuộn, huyễn hóa ra các loại hình thái.

Nhưng bọn họ vẫn không làm gì được Độc Giao. Tuy rằng hình thể của Độc Giao không khổng lồ đến mức tuyệt vọng, nhưng lực phòng ngự của nó biến thái lại khiến cho bốn người nhức đầu không thôi.

Khí đen bay xung quanh. Độc Giao càng lúc càng trở nên cuồng bạ. Đuôi giao long còn thỉnh thoảng rút ra, lực lớn vô cùng. Người nam nhân trung niêm béo mập kia bị đánh ra. Lưỡi búa trong tay phải của hắn cũng tuột tay, bay ra ngoài.

- Tê tê...

Lưỡi của con giao không ngừng phun ra nuốt vào. Đôi mắt giao thâm độc ở trong sương mù dày đặc, tản ra hai đạo huyết quang kinh người. Từ bên cạnh nhìn lại, quả thật giống như một con giao long đang uốn lượn nhảy múa bên trong, làm cho bốn gã tu sĩ không dám gần người.

Tần Quân nhìn một hồi, sau đó liền cảm giác không có gì thú vị. Vì vậy hắn dẫn theo Lý Nguyên Phách đi về phía đáo hoa màu đen ở sau lưng con Độc Giao này.

Chỉ thấy đóa hoa màu này có kích thước lớn chừng chậu nước, có bốn cánh hoa, quỷ dị vô cùng. Nhìn từ phía xa, giống như một đóa hoa được làm từ sắt đen vậy.

- Tiểu tử, đừng qua đây!

Người trung niên mặc cẩm phục phẫn nộ quát lên. Một là lo lắng Tần Quân bị Độc Giao giết chết, hai là bọn họ hao hết tâm lực, kết quả bị người khác nhanh chân đến trước. Điều này chẳng phải sẽ rất phiền muộn

sao?

Vậy mà Tần Quân căn bản không để ý tới hắn, tự mình đi về phía đóa hoa màu đen. Bốn gã tu sĩ thấy vậy, nhất thời nổi giận.

- Để cho tiểu tử này qua đi. Hắn chết cũng đáng đời!

Tu sĩ béo mập mắng, trên mặt đầy vẻ phẫn nộ.

Độc Giao cũng nhận thấy được động tác của hai người Tần Quân, lúc này liền vung đuôi rắn lên, đập về phía Tần Quân. Trong đó dường như có lực lượng vạn quân. Nếu như bị đập trúng, tuyệt đối là thịt nát xương tan.

Lúc này, Lý Nguyên Phách bỗng nhiên lắc mình xuất hiện đến trước người Tần Quân. Tay phải hắn thoải mái chộp một cái, liền dễ dàng nắm được đuôi rắn. Năm ngón tay hắn giống như Ưng Trảo cắm vào thịt rắn. Trong nháy mắt máu tươi tuôn ra, Độc Giao đau đến mức kêu lên.

A...

Bốn gã tu sĩ nhìn thấy, liền hít vào một hơi khí lạnh. Bọn họ biết rõ Độc Giao có lực phòng ngự khủng khiếp tới mức nào. Mặc cho bọn họ công kích như thế nào, cũng không có cách nào phá rách được lớp vẩy giáp. Nhưng Lý Nguyên Phách không ngờ dễ dàng phá vỡ được như vậy. Hơn nữa còn là chỉ bằng một tay. Tay phải của hắn phải cứng rắn tới mức nào?

- Hừ! Giao xà nho nhỏ cũng dám càn rỡ như thế!

Lý Nguyên Phách hừ lạnh một tiếng, tiện tay ném đi. Độc Giao nặng phải tới mấy ngàn cân liền bị hắn ném bay ra ngoài, vụt qua đỉnh đầu của bốn gã tu sĩ.

------oOo------

Chương 154: Hắc Độc Mê Hoa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn gã tu sĩ thấy vậy, trợn mắt há hốc mồm.

Độc Giao ở trước mặt bọn họ gần như không có cách nào chiến thắng, rơi vào trong tay của Lý Nguyên Phách, không ngờ không chịu được một đòn như thế.

Tần Quân không để ý tới biểu tình chấn động của bọn họ. Hắn tự mình đi tới phía trước đóa hoa màu đen ngồi tĩnh tọa. Một mùi thơm ngát dị thường dũng mãnh tràn vào trong mũi của hắn, khiến cho hắn không nhịn được có kích động muốn chiếm đóa hoa màu đen này cho riêng mình.

Không trách được yêu thú bao giờ cũng chờ ở bên cạnh thiên tài địa bảo. Đổi lại là người bình thường chỉ sợ cũng không chịu được sự cám dỗ như vậy.

Nghĩ tới đây, Tần Quân bắt đầu vận hành tâm pháp thánh thể bất diệt tầng thứ nhất. Đóa hoa màu đen phát ra linh khí dị thường nhanh chóng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy bốn gã tu sĩ mắt đều đỏ lên.

- Phí của trời! Không ngờ lấy Hắc Độc Mê Hoa tới tu luyện. Đây chính là nguyên liệu luyện đan trân quý!

Tu sĩ béo mập bực bội giậm chân. Ba gã bạn đồng hành của hắn cũng nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng Lý Nguyên Phách ở ngay sau lưng Tần Quân, khiến cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Tiểu huynh đệ, có thể phân cho chúng ta một chút hay không?

Người trung niên mặc cẩm phục cắn răng hỏi. Bọn họ thật vất vả mới canh giữ đến khi Hắc Độc Mê Hoa nở hoa. Sau khi cùng Độc Giao chiến đấu nửa canh giờ, không ngờ để người ta chặn ngang một bước. Bọn họ làm sao có thể buông tha như vậy được?

- Lăn!

Lý Nguyên Phách không nhịn được nói, hoàn toàn không nể mặt bọn họ.

Sát khí khủng bố giống như sóng thần bạo phát, đánh về phía bốn người.

Bốn người khiếp sợ đến mức sắc mặt biến đổi không ngừng, thân hình nhanh chóng lui về phía sau, toàn thân nổi da gà.

Không thể địch lại được!

Trong lòng bốn người đồng thời xuất hiện một ý niệm như vậy.

Nhưng nếu không phải tâm tình Lý Nguyên Phách tốt, bọn họ hiện tại đã là thi thể.

Lý Nguyên Phách chưa bao giờ chịu nói tới đạo lý. Nếu chọc cho hắn không hài lòng, đó là chuyện một búa.

Cùng lúc đó, Tần Quân đã tập trung tâm thần vào tu luyện. Sau khi linh khí của Hắc Độc Mê Hoa dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn, da tay của hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên đen tím, giống như độc, vô cùng đáng sợ.

Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể có vạn trùng đang bò đi, ngứa ngáy không thôi. Nhưng hắn dựa vào ý chí kiên cường nhịn xuống.

Tất cả cũng chỉ vì trở nên mạnh mẽ!

Hắn là người đã từng chết qua một lần. Mặc dù nắm giữ hệ thống thần thoại, hắn cũng hi vọng mình có thể trở nên mạnh mẽ!

Hắn tin tưởng chắc chắn thiên hạ sẽ không có cái bánh nhân thịt nào rơi xuống. Hệ thống thần thoại chọn hắn, khẳng định có ý định không thể cho ai biết. Ở dưới tình huống không biết tốt hay xấu, hắn phải khiến cho mình thật cường đại.

Hơn nữa theo Thần Ma hắn triệu hoán ra càng lúc càng mạnh. Nếu như thực lực của hắn không bằng, sớm muộn sẽ bị Thần Ma phản bội.

Quan trọng nhất chính là hắn còn có một mục tiêu!

Chính là quay về địa cầu.Ttuy rằng kiếp trước chỉ là công nhân viên bình thường luôn luôn phải phấn đấu, nhưng hắn cũng có người nhà của mình. Cha mẹ hắn chỉ có một vị con trai là hắn. Nếu như bọn họ phát hiện Tần Quân biến mất, có trời mới biết bọn họ có thể suy sụp hay không.

Ầm!

Lúc này, Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể có một tiếng nổ vang lên. Tâm pháp thánh thể bất diệt dường như nhận được đột phá nhỏ. Tốc độ hấp thu linh khí của Hắc Độc Mê Hoa trong nháy mắt tăng lên gấp bội.

Nỗi thống khổ của hắn cũng tăng lên gấp bội. Lúc trước chỉ là ngứa ngáy vô cùng. Nhưng hiện tại lại là vạn phần thống khổ. Toàn thân dưới mỗi một chỗ cơ bắp dường như đều đang bị độc trùng gặm cắn, khiến cho khuôn mặt hắn vặn vẹo.

- Đâm đầu vào chỗ chết! Cũng dám không chút kiêng kỵ hấp thu khí độc của Hắc Độc Mê Hoa.

Người trung niên mặc cẩm phục chửi rủa nói. Tuy rằng ở trong Hắc Độc Mê Hoa chứa linh khí khổng lồ, nhưng khí độc cũng có rất nhiều. Đổi lại thành những tu sĩ khác tối đa chỉ hấp thu xong linh khí, làm sao có thể giống như Tần Quân, cái gì cũng hấp thu.

Lý Nguyên Phách trợn mắt nhìn hắn. Hắn khiếp sợ đến mức cổ co lại, không dám nói thêm nữa.

Cùng lúc đó, Hắc Độc Mê Hoa với tốc độ mắt thường có thể thấy được, liền héo xuống. Sắc mặt Tần Quân một hồi đen một hồi đỏ, vô cùng quỷ dị.

- Đinh! Bởi kí chủ lần đầu tiên hấp thu thiên tài địa bảo, do dó thưởng kí chủ tăng lên một bậc!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên.

Ầm!

Linh lực của Tần Quân tăng lên gấp bội, khí thế cuộn trào mãnh liệt, quấy đảo sương mù dày đặc xung quanh uốn lượn, giống như trận gió xoáy, xoay ở xung quanh người hắn.

Kim Đan Cảnh tầng ba!

Bốn gã tu sĩ nhìn thấy, mắt cũng trợn trừng. Ta ngất. Người này còn tự nhiên đột phá!

- Đây là có chuyện gì... Hắn thế nào lại đột phá?

Tu sĩ thấp béo run giọng hỏi. Tần Quân không có bị Hắc Độc Mê Hoa độc chết, đã vượt ra ngoài dự đoán của hắn, Bây giờ lại còn đột phá!

Đáng tiếc không ai có thể giải đáp cho hắn. Ba gã bạn đồng hành của hắn cũng cảm thấy khó có thể tin nổi.

Lý Nguyên Phách cũng không phải hiếm lạ. Dù sao hắn đã là tồn tại Địa Tiên Cảnh siêu nhiên. Kim Đan Cảnh đột phá nhỏ ở trong mắt hắn không có gì nổi bật.

Thời gian bắt đầu nhanh chóng trôi qua.

Lý Nguyên Phách yên tĩnh làm bạn bên cạnh Tần Quân. Bốn gã tu sĩ lại không rời đi. Tuy rằng mất đi Hắc Độc Mê Hoa, bọn họ rất không cam lòng. Nhưng bọn họ cũng đã nhìn ra được, Tần Quân không phải là lỗ mãng. Hắn thật sự có bản lĩnh.

Tuổi còn nhỏ như vậy liền đột phá Kim Đan Cảnh, đúng là hiếm thấy. Bọn họ tất nhiên muốn kết giao.

Trong thời gian uống cạn chén trà thoáng cái trôi qua.

Con Độc Giao này thật ra không trở về. Chắc hẳn nó bị Lý Nguyên Phách dọa cho sợ chạy.

- Vù...

Tần Quân từ từ mở mắt ra. Gương mặt màu tím đen của hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được đang giảm đi Hắc Độc Mê Hoaở. trước mặt hắn cũng hoàn toàn héo rũ.

Thánh thể bất diệt tầng thứ nhất bách độc bất xâm lại được hắn luyện thành!

Mấu chốt nhất chính là hắn còn thuận tiện thăng cấp!

Thoải mái!

Chờ một chút. Trời ạ, ta vốn có thiếu chút nữa đã đột phá. Hiện tại trực tiếp thăng cấp chẳng khác nào không có phần thưởng!

Tần Quân bỗng nhiên ý thức được vấn đề. Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng điều ra bảng liệt kê thuộc tính kiểm tra:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Kim Đan Cảnh tầng ba (94240/150000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Pháp khí: Ngân Long Tru Hồn Thương (thiên phẩm giai), Desert Eagle (hoàng phẩm giai)!

- Pháp bảo: Tử Kim Đế Hoàng Giáp!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Thánh thể bất diệt (công pháp cổ ngâm thể)! Tử Hồng Lôi Pháp (đẳng cấp thiên phẩm)! Luyện Khí Quyết (đẳng cấp vật phàm)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ! Lý Nguyên Phách!

Hoàn hảo!

------oOo------

Chương 155: Thương Lam Tứ Hiệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giá trị kinh nghiệm ban đầu không có bị xóa đi.

Tần Quân nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Đồng thời hắn xem như cũng hiểu rõ, Kim Đan Cảnh mỗi khi đột phá một tầng, cần giá trị kinh nghiệm nhiều hơn năm vạn so với tầng trước. Hắn một ngày tu luyện nạp khí, tối đa tăng hai ba trăm giá trị kinh nghiệm. Đây là ỷ vào uy lực của công pháp thiên phẩm. Nếu như sử dụng Luyện Khí Quyết, một ngày tăng một điểm. Có thể thấy được Kim Đan Cảnh đột phá mỗi tầng có bao nhiêu khó khăn.

Nghĩ tới đây, hắn chậm rãi đứng dậy. Toàn thân hắn đều là mồ hôi lạnh. Lúc trước luyện công thống khổ khiến cho hắn nhớ tới thân thể cũng không khỏi run lên.

- Các ngươi thế nào còn chưa đi?

Tần Quân nhìn thấy được bốn gã tu sĩ đang ở cách đó không xa, nhíu mày hỏi. Sắc mặt hắn có chút không tốt.

Người trung niên mặc cẩm phục dẫn đầu vội vàng giải thích:

- Chúng ta quan sát công tử không tầm thường như vậy, muốn kết giao một hồi mà thôi.

Kết giao?

Trên mặt Tần Quân không khỏi lộ ra vẻ hài hước. Hắn cười nhạt nói:

- Các ngươi không hận ta cướp đi đóa hoa này sao?

- Thiên tài địa bảo, cường giả có, chúng ta làm sao có thể oán hận?

Năm người mặc cẩm phục cười nói. Nói đùa, Lý Nguyên Phách đứng ở bên cạnh, bọn họ dám nói hận sao?

Lúc này, tu sĩ thấp béo nhanh mồm nhanh miệng chỉ vào Hắc Độc Mê Hoa đã héo rũ, nói:

- Có thể lưu nó lại cho chúng ta hay không. Tuy rằng nó đã héo rũ, nhưng vẫn có thể làm nguyên liệu thuốc. Một vị hậu bối của chúng ta bị cừu gia đánh trọng thương, cần phải có Hắc Độc Mê Hoa luyện dược.

Trong lòng Tần Quân không khỏi có chút xấu hổ. Xem ra chính mình thiếu chút nữa gián tiếp hại chết một người.

Tuy rằng nơi này là thế giới Thần Ma mọc lên như rừng, nhưng hắn vẫn có nguyên tắc chuẩn của mình. Dù sao Hắc Độc Mê Hoa đối với hắn đã vô dụng. Vậy thì đưa qua, thuận nước giong thuyền. Vì vậy hắn xua tay cười nói:

- Các ngươi cứ việc cầm đi.

Ánh mắt bốn người không khỏi liền sáng ngời. Thật không nghĩ tới Tần Quân dễ nói chuyện như vậy. Tu sĩ thấp béo vội vàng chạy tới ngắt lấy Hắc Độc Mê Hoa, để tránh Tần Quân đột nhiên đổi ý.

- Tại hạ là Tô Minh Sinh. Chúng ta chính là Thương Lam Tứ Hiệp.

Người trung niên mặc cẩm phục chắp tay hành lễ nói.

Thương Lam Tứ Hiệp?

Danh hiệu thật hay.

Trong lòng Tần Quân thầm nôn mửa. Vương quốc Thương Lam, vương quốc Càn Nguyệt thậm chí hoàng triều Nam Trác đều chịu sự quản lý của trận doanh chính đạo, cho nên thịnh hành hiệp phong. Đương nhiên bản chất vẫn là cá lớn nuốt cá bé. Cường giả sẽ không bận tâm tới những điều này.

Dựa theo truyện ký Tần Quân đọc được, thế giới này phân chia chính ma thật ra rất đơn giản. Chính đạo giết người vui vẻ, ma đạo thủ đoạn tàn nhẫn. Mọi người đều là vì lợi ích của mình mà sống.

- Ta là Trần Đại!

- Ta là Trần Nhị!

Tu sĩ song sinh tự giới thiệu bản thân mình, khiến cho Tần Quân không khỏi nhớ tới hoạt họa não tàn nào đó ở kiếp trước (animation).

Tu sĩ thấp béo hái xong Hắc Độc Mê Hoa, sau đó cũng đi tới tự giới thiệu:

- Mỗ là Tôn Lăng, ra mắt thiếu hiệp.

- Ta là Tần Quân.

Tần Quân chắp tay cười nói. Nhưng hắn vừa nói ra tên của mình, lại khiến cho bốn người Tô Minh Sinh giật mình kinh ngạc.

Tô Minh Sinh chắp tay hỏi:

- Là tam hoàng tử của vương quốc Càn Nguyệt?

Tần Quân khẽ gật đầu, khiến cho bọn họ không nhịn được đưa mắt nhìn nhau.

Tôn Lăng cảm thán nói:

- Không hổ danh là thiên tài Nhân Bảng. Tuổi nhỏ như vậy đã đột phá Kim Đan Cảnh. Lão Tô, hắn lại còn xuất chúng hơn cả con trai ngươi.

- Đúng vậy. Đứa con trai không nên thân của ta tự cho rằng mình là trở thành đệ nhất thiên tài của vương quốc liền đắc chí. Nhưng so với Việt Vương thực sự kém xa.

Tô Minh Sinh thổn thức không thôi.

Đệ nhất thiên tài của vương quốc?

Lẽ nào con của hắn là Tô Liệt Kiếp?

Tâm thần Tần Quân thoáng động, sau đó lắc đầu cười nói:

- Các vị không cần cất nhắc ta. Được rồi, ta cũng phải tiếp tục lên đường. Nước trong núi xanh, lần sau hữu duyên gặp lại sau!

Nói xong, hắn liền xoay người rời đi. Lý Nguyên Phách theo sát phía sau.

Nhìn theo bóng lưng hai người bọn họ rời đi, bốn người trong tâm xúc động vạn phần.

- Thật hay cho một câu nước trong núi xanh. vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn phải sẽ bởi vậy mà quật khởi.

Trong lòng Tô Minh Sinh thầm cảm thán. Thân phận của Tần Quân đặc biệt. Nếu như là con cháu tông môn còn tốt. Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn là hoàng tử. Nếu như không có bất ngờ, sau này hắn nhất định là hoàng đế.

Tôn Lăng vỗ đầu cả kinh kêu lên:

- Lão Tô, con trai ngươi hình như ở Lạc Nhai Quan chờ Tần Quân, chuẩn bị khiêu chiến hắn.

- Ta ngất! Thật hay giả vậy?

Tô Minh Sinh nhất thời không bình tĩnh được nữa. Tuy rằng Tô Liệt Kiếp chính là người đứng đầu thế hệ trẻ tuổi ở vương quốc Thương Lam, nhưng dù sao không đột phá Kim Đan Cảnh. Cùng Tần Quân đã đột phá Kim Đan Cảnh căn bản không có cách nào so sánh mà.

Ngay cả Trần Đại và Trần Nhị cũng ném về phía Tô Minh Sinh ánh mắt thông cảm.

Con trai tìm đường chết!

Đặc biệt là bọn họ nhìn thấy được biểu hiện của Lý Nguyên Phách sau đó cũng không dám đối địch với Tần Quân. Lấy thái độ tự phụ của Tô Liệt Kiếp rất có khả năng sẽ chọc cho Tần Quân tức giận. Đến lúc đó hắn có bị Tần Quân giết chết, Tô Minh Sinh cũng không có cách nào báo thù.

- Đi! Chúng ta chia ra hai đường. Các ngươi mang Hắc Độc Mê Hoa về, ta đi Lạc Nhai Quan.

Tô Minh Sinh trầm giọng nói. Ba vị huynh đệ tất nhiên sẽ không phản bác.

Bên kia, Tần Quân và Lý Nguyên Phách đi ra khỏi sương mù dày đặc cùng đội ngũ tập hợp lại.

- Điện hạ, ngươi không gặp phải nguy hiểm gì chứ?

Giả Tuân vội vàng tới gần, khẩn trương hỏi. Hiện tại hắn đã xem Tần Quân thành hy vọng của vương quốc. Hắn không muốn nhìn nhìn thấy Tần Quân có một kết cục ba dài hai ngắn.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không có việc gì, ta còn đột phá. Hiện tại đã Kim Đan Cảnh tầng ba!

Thời điểm nên thể hiện thì phải thể hiện!

Nhân sinh đắc ý cần phải thể hiện, bằng không có khác gì so với cá mặn?

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía hắn. Năm người Diệp Hiên và Tần Vân còn thiếu chút nữa quỳ xuống.

Nhất là Tần Vân. Hắn nhìn Tần Quân đột phá Kim Đan Cảnh. Hiện tại Tần Quân đã bay vọt Kim Đan Cảnh tầng ba, hắn vẫn bồi hồi ở Luyện Khí Cảnh. Chênh lệch to lớn khiến cho hắn muốn chết.

Có còn là huynh đệ ruột thịt nữa sao?

------oOo------

Chương 156: Không có đường về

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hoàng huynh, huynh làm sao lại đột phá?

Tần Vân không nhịn được hỏi. Hắn rất muốn biết Tần Quân rốt cuộc có bí quyết gì có thể khiến tu vi không ngừng đột phá...

Tần Quân cũng không giấu diếm, đơn giản miêu tả một lần. Về phần thánh thể bất diệt thì bị hắn quên lãng. Nói thẳng công pháp dựa vào Hắc Độc Mê Hoa có đột phá.

Mọi người nghe được không nhịn được tâm trí hướng tới. Hướng về chính là có Lý bảo tiêu như Nguyên Phách ở bên cạnh.

Đại sát khí giết người đoạt bảo. Nếu như không có Lý Nguyên Phách, Tần Quân căn bản không chiếm được Hắc Độc Mê Hoa.

- Nếu như ta cũng có cường giả siêu cấp tương trợ...

Diệp Hiên nhìn thấy được Chúc Nghiên Khanh lấy ánh mắt khác thường nhìn chằm chằm vào Tần Quân, không khỏi nắm chặt hai tay. Từ nay về sau hắn liền đi một con đường không có lối về, đó chính là tìm cách lôi kéo cường giả, ngược lại khiến cho việc tu luyện của mình lưu lại. Đương nhiên đây đều là chuyện sau này.

Tần Quân thu hết vẻ mặt của bọn họ vào trong mắt. Trong lòng hắn cười thầm, một đám ngốc nghếch. Lão tử được như vậy là bởi vì có hệ thống thần thoại. Bằng không cường giả làm sao có thể dựa vào người yếu?

Tần Quân lập tức trở lại bên trong xe ngựa. Đội ngũ tiếp tục đi tới.

- Tiểu Ly, thánh thể bất diệt của ta đột phá tầng thứ nhất bách độc bất xâm!

Tần Quân dương dương đắc ý nói với Tiểu Ly. Tiểu Ly cũng rất nể tình, oa một tiếng, lộ ra vẻ mặt sùng bái nhìn Tần Quân nói:

- Tần Quân ca ca, ca ca nhanh như vậy đã đột phá tầng thứ nhất. Xem ra thánh thể bất diệt là đặc biệt dành cho ca ca!

- Đó là tất nhiên!

- Ta biết Tần Quân ca ca rất giỏi.

- Đương nhiên, Tần Quân ca ca của muội không gì không làm được!

Nhìn vẻ tươi cười thiếu đánh của Tần Quân, Đát khóe miệng Kỷ co quắp. Đát Kỷ không nhịn được nói ra:

- Có thể giữ chút mặt mũi hay không? Nếu như không có Lý Nguyên Phách hỗ trợ, ngươi còn có thể đột phá sao?

Tần Quân hoàn toàn không có bị đả kích, ngửa đầu nói:

- Hừ, không có Lý Nguyên Phách, ta còn có nàng mà!

Một câu nói khiến cho Đát Kỷ ngẩn người. Trong lòng nàng không khỏi sinh ra cảm giác ngọt ngào. Nàng đảo mắt, cười quyến rũ nói:

- Tiểu quỷ miệng lưỡi trơn tru!

- Nói thừa, người bình thường ta có thể miệng lưỡi trơn tru sao? Còn không phải bởi vì nàng là nữ nhân của ta. Không đúng, là hồ ly tinh của ta!

Ngay cả Tần Quân cũng không thể không bội phục mình. Trứng ngựa. Kỹ năng tán gái của mình càng ngày càng mạnh!

Đương nhiên người bình thường vẫn đừng nên học hắn. Không có giá trị nhan sắc, còn miệng lưỡi trơn tru, đó chính là lưu manh!

...

Lại hai ngày vội vàng rời đi, đội ngũ cuối cùng đi tới biên cảnh của vương quốc Thương Lam, Lạc Nhai Quan.

Ra khỏi Lạc Nhai Quan chính là Hoang Nguyên mênh mông vô bờ. Lại đi thêm một ngày liền có thể đi vào địa cảnh của hoàng triều Nam Trác.

Người bình thường căn bản vào không được hoàng triều Nam Trác. Bởi vì yêu thú trong mảnh Hoang Nguyên này đông gấp mấy lần so với bên trong vương quốc, thậm chí càng hung ác độc địa hơn.

Sau khi tiến vào Lạc Nhai Quan, đám người Tần Quân đều biểu thị muốn tìm một gian khách sạn nghỉ ngơi một ngày.

- Cuối cùng cũng sắp tới gần hoàng triều Nam Trác.

Sau khi xuống xe ngựa, Tần Quân vừa duỗi người vừa nói. Tiền thân lại chưa từng đi tới hoàng triều Nam Trác. Cho nên hắn đối với hoàng triều Nam Trác rất hiếu kỳ.

- Ánh mắt điện hạ phải đặt xa một chút. Hoàng triều không có khả năng là cực hạn.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói, khiến cho Tần Quân không khỏi nghi ngờ:

- Có ý gì?

- Hoàng triều còn có triều đình quyền lực càng cao hơn. Hoàng triều hàng năm cũng phải tiến cống với nó.

Thái Bạch Kim Tinh làm bộ thần bí nói:

- Đừng thấy Nam Vực rất lớn, nhưng ở trong thiên địa vẫn rất nhỏ.

Tần Quân không khỏi hít vào một hơi khí lạn. Nghe thế nào, cảm giác vương quốc Càn Nguyệt lại giống như một thôn, hoàng triều Nam Trác là cấp thành phố vậy?

Mặt còn có cấp cao cấp đang chờ đợi hắn...

Hắn cũng không có tiếp tục hỏi thăm. Nhìn ý tứ này của Thái Bạch Kim Tinh chắc cũng không có ý định nói ra. Hơn nữa, với thực lực của hắn bây giờ căn bản không có tư cách tiếp xúc với bầu trời càng cao hơn.

Ở dưới sự hướng dẫn của Giả Tuân, đoàn người đi vào một khách sạn. Bởi số lượng người quá nhiều, cho nên các cấm vệ lại đi tới một khách sạn bên cạnh.

- Các ngươi nghe nói tiểu bá vương và thần tướng hai búa của hắn không?

Mới vừa vào tới, Tần Quân liền nghe được có thực khách đang bàn luận về chuyện của hắn và Lý Nguyên Phách, khiến cho hắn không nhịn được cảm thán. Danh tiếng truyền đi thật sự nhanh!

Những người khác đều lấy ánh mắt khác thường nhìn về phía Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Không nghĩ tới bọn họ được truyền đi nhanh chóng như vậy.

- Tìm một cái bàn ăn cơm trước đã.

Tần Quân nói với Giả Tuân. Giả Tuân liền vội vàng gật đầu, sau đó gọi tiểu nhị qua.

Bất tri bất giác, thái sư của một quốc gia trở thành tay sai của Tần Quân.

Bất kể Giả Tuân hay Tần Quân đều không có ý thức được điều này. Bọn họ đều cảm thấy đây là điều đương nhiên.

Nhưng năm người Diệp Hiên lại không giống. Trong vương quốc Ngô Kỳ bọn họ hoàng tử đối với thái sư thái phó không tôn trọng, làm gì có can đảm dám bắt chuyện giống như vậy?

- Chờ sau khi trở về, chúng ta báo cho tông môn biết, ngàn vạn không được đối địch với vương quốc Càn Nguyệt.

Mộ Dung Huyền nhỏ giọng nói. Tông Ngạn, Dương Lan cũng không có ý kiến. Trước đây hai người đối với Tần Quân đều cảm thấy không vừa mắt. Nhưng bây giờ trong lòng bọn họ đã có một tia sùng bái mà ngay cả bản thân bọn họ cũng không muốn thừa nhận.

Ngược lại Diệp Hiên vẫn biểu hiện rộng lượng, nhưng trong lòng lại càng thêm chán ghét Tần Quân. Đương nhiên một phần nguyên nhân rất lớn lại là Chúc Nghiên Khanh.

- Hãy cố gắng lên. Đừng suy nghĩ quá nhiều. Chúng ta không có khả năng đi vũ hội Tiềm Long xem trò vui. Chúng ta cũng có nhiệm vụ của mình.

Chúc Nghiên Khanh liếc mắt nhìn Tần Quân, sau đó nói với ba người Diệp Hiên nói.

Ở một bàn khác, Tần Quân cảm giác được ánh mắt của Chúc Nghiên Khanh. Nữ tử này bao giờ cũng nhìn lén hắn. Sẽ không phải là thích hắn chứ?

Ai!

Vẫn là mình quá soái!

Soái đến mức khiến cho mỹ nữ cao ngạo lạnh lùng như vậy cũng không nhịn được động tâm. Thật là!

Tần Quân cảm thán rắm thối. Đát Kỷ bên cạnh liếc mắt liền nhìn ra hắn lại đang tự kỷ, cho nên mặc kệ hắn.

- Đúng rồi. Tô Liệt Kiếp ở Lạc Nhai Quan đợi rất nhiều ngày. Hắn là đang đợi ai vậy?

Lúc này, tu sĩ ở bàn sát bên cạnh trò chuyện về sự kiện Lạc Nhai Quan gần đây vẫn được mọi người bàn luận.

------oOo------

Chương 157: Trò khôi hài (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Liệt Kiếp!

Chân mày Tần Quân nhíu lại. Nếu như đánh bại hắn, nhiệm vụ ác mộng của các thiên tài Thương Lam coi như hoàn thành. Dù sao đệ nhất thiên tài của vương quốc Thương Lam cũng không phải là đối thủ của hắn. Các thiên tài còn lại có ai dám cùng Tần Quân đối chiến?

- Còn có thể là ai nữa? Đương nhiên là tiểu bá vương Tần Quân!

Một tên tu sĩ khác đáp lại.

Điều này khiến cho Giả Tuân, Tần Vân, Huyết Đao Vương cùng với năm người Diệp Hiên theo bản năng nhìn về phía Tần Quân. Đát Kỷ, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển, Lý Nguyên Phách, Thái Bạch Kim Tinh lại thờ ơ.

Thiên tài ở trong mắt bọn họ chẳng khác nào người yếu.

- Tô Liệt Kiếp chính là đệ nhất thiên tài của vương quốc Thương Lam. Điện hạ phải cẩn thận.

Giả Tuân nhỏ giọng nói với Tần Quân.

Tần Quân còn chưa mở miệng, Tần Vân cả cười:

- Thái sư, ngài lo lắng cái gì. Chắc hẳn người phải lo lắng chính là Tô Liệt Kiếp. Hoàng huynh ta nay không phải xưa.

Hắn nhắc nhở như thế, Giả Tuân mới hoàn toàn tỉnh ngộ. Đúng vậy, Tần Quân hiện tại đã là cường giả Kim Đan Cảnh. Đừng nói là thế hệ trẻ tuổi, phóng tầm mắt ra toàn bộ vương quốc, cũng coi như có thể cường giả hoành hành một phương.

Mỗi một vương quốc, số lượng cường giả Kim Đan Cảnh sẽ không vượt quá một trăm vị. Bách tính và tu sĩ cộng lại ít nhiều cũng có mấy trăm vạn người. Có thể thấy được cường giả Kim Đan Cảnh đứng ở độ cao thế nào.

- Cơm nước xong, ta đi tìm Tô Liệt Kiếp. Các ngươi tự mình nghỉ ngơi đi.

Tần Quân nhún vai nói, dường như đang nói một chuyện bình thường.

- Ta cũng muốn đi!

Tần Vân kích động nói. Đừng thấy hắn tu vi thấp. Bình thường hắn cũng đam mê luyện võ. Nếu như chiến đấu gần người trong cùng giai, có rất ít người có thể đánh thắng hắn.

Tô Liệt Kiếp lại là nhân vật nổi danh cùng Trác Tuấn Kiệt.

Hắn không chỉ muốn tận mắt nhìn thấy Tần Quân đánh bại Trác Tuấn Kiệt, tất nhiên còn không muốn bỏ qua cảnh tượng Tần Quân nghiền ép Tô Liệt Kiếp.

Tường thành Lạc Nhai Quan, Tô Minh Sinh vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Tô Liệt Kiếp đang đứng trên đỉnh gác mái của trạm canh gác.

- Tiểu tử thối, ngươi tại sao lại uống rượu? Nhanh xuống đây cho lão tử!

Tô Minh Sinh mắng to, khiến cho binh sĩ trên tường thành không khỏi lộ ra dáng vẻ tươi cười trêu tức. Thương Lam Tứ Hiệp ở bên trong vương quốc danh tiếng cũng không nhỏ. Tô Liệt Kiếp sở dĩ thành danh nhanh như vậy cũng bởi vì phụ thân hắn chính là người đứng đầu Thương Lam Tứ Hiệp.

Bằng không hắn làm sao có cơ hội khiêu chiến với các thiên tài. Nếu như là hạng người vô danh, thiên tài cũng không sẽ để ý tới hắn.

- Ai da, phụ thân, sao phụ thân lại tới đây?

Uống có chút say khướt Tô Liệt Kiếp lắc chén rượu cười hỏi. Thân là Trúc tu sĩ Cơ Cảnh đỉnh phong, hắn tất nhiên không có khả năng bị rượu phàm làm cho quá chén. Hắn chỉ là thích loại cảm giác này. Nếu như nghiêm túc, hắn hoàn toàn có thể trong nháy mắt loại trừ cảm giác say.

Tô Minh Sinh tức giận đến mức không nhịn được. Nếu không phải nơi này là ở trước mặt mọi người, hắn sẽ một cước đá Tô Liệt Kiếp từ trên gác mái của trạm canh gác xuống dưới đất.

- Nhanh xuống đây, ta có việc muốn nói cho ngươi biết!

Tô Minh Sinh trầm giọng nói, giọng nói có chút nặng nề, khiến cho Tô Liệt Kiếp không khỏi tỉnh táo lại. Gương mặt hắn đang say đỏ với tốc độ mắt thường có thể thấy được liền rút đi. Sau đó hắn thả người nhảy một cái, rơi vào bên cạnh Tô Minh Sinh.

Đừng thấy hắn cả ngày bộ dạng lỗ mãng, nhưng khi nghiêm túc rất dễ dàng mê đảo thiếu nữ hoài xuân.

- Nói đi, phụ thân. Ngài thế nào lại có thời gian rảnh rỗi tới tìm ta vậy? Ta còn tưởng rằng ngài đã mất quên đứa con trai như ta chứ?

Tô Liệt Kiếp vừa ngáp vừa nói. Ánh mắt lại nhìn về phía dưới tường thành, mà không nhìn Tô Minh Sinh.

Tô Minh Sinh tuy rằng tức giận, nhưng vẫn đè nén xuống. Sau đó hắn nói ra lời nói thấm thía:

- Ngươi không nên cùng Tần Quân khiêu chiến.

Đồng tử của Tô Liệt Kiếp co lại. Thần sắc lười biếng trên mặt hắn nhất thời thu liễm. Mắt hắn nhìn chằm chằm vào Tô Minh Sinh, lạnh giọng hỏi:

- Vì sao?

- Ngươi không phải là đối thủ của Tần Quân!

Tô Minh Sinh trầm giọng nói.

Một câu nói lại khiến cho Tô Liệt Kiếp thiếu chút nữa nổ tung. Hai mắt hắn nhất thời xuất hiện lửa giận.

Hắn không khỏi nhớ lại mình lúc còn nhỏ. Tô Minh Sinh thành danh, từ khi hắn còn nhỏ đã không định gặp hắn, cho rằng hắn rất yếu ớt. Mặc dù hắn lần lượt chứng minh mình, nhưng ở trong mắt Tô Minh Sinh dường như vẫn không đáng để nhắc tới.

Lần này hắn muốn khiêu chiến Tần Quân, nâng cao uy phong thiên tài của vương quốc Thương Lam, kết quả bị phụ thân của mình ngăn cản.

Trong lòng hắn nhất thời tràn ngập sự tức giận. Quyết tâm khiêu chiến Tần Quân cũng càng thêm kiên định.

- Tần Quân hắn...

Tô Minh Sinh vừa định nói ra Tần Quân đã đột phá Kim Đan Cảnh. Nhưng vào lúc này, một âm thanh không thích hợp từ phía dưới truyền đến.

- Ai là Tô Liệt Kiếp, lăn xuống!

Người nói chuyện thình lình là Tần Quân. Giọng điệu thô lỗ vô cùng, khiến cho bách tính, tu sĩ hai bên đường phố cùng với binh sĩ trên tường thành đồng thời nhìn về phía hắn.

Tâm tình Tô Liệt Kiếp vốn không tốt, hắn giơ chưởng lên, liền đánh về phía Tần Quân. Linh lực rời khỏi thân thể, hóa thành một cự chưởng màu xanh ép về phía Tần Quân.

Thấy vậy, Tần Quân cũng không né tránh, giơ tay lên. Một đạo lôi quang dễ dàng xuyên thủng cự chưởng màu xanh.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tô Liệt Kiếp không khỏi nhíu mày. Ban đầu còn tưởng rằng đối phương là thằng hề nhảy nhót. Thật không nghĩ tới quả thật có bản lĩnh.

Chỉ có điều hắn cũng không có để ý. Một chưởng vừa rồi chính là cử chỉ tùy ý của hắn. Hơn nữa hắn am hiểu không phải chưởng pháp, mà là kiếm

pháp.

- Hắn là Tần Quân!

Tô Minh Sinh quát khẽ, trong lòng thầm kêu một tiếng hỏng rồi. Thật không nghĩ tới Tần Quân nhanh như vậy đã tìm tới cửa.

Quả nhiên, Tô Liệt Kiếp vừa nghe, trực tiếp liền thả người nhảy xuống, rơi vào trước mặt Tần Quân.

Tần Quân đang lộ ra vẻ mặt trêu tức quan sát hắn. Đứng phía sau hắn là Lý Nguyên Phách, Tần Vân, Tiểu Ly, Huyết Đao Vương cùng với năm người Diệp Hiên. Về phần những người khác còn đang ở lại khách sạn nghỉ ngơi.

- Nghe nói ngươi đặc biệt ở chỗ này ngồi chờ ta, muốn khiêu chiến với ta?

Hai tay Tần Quân khoanh ở trước ngực, giả vờ phong thái cao ngạo.

Hắn dự định chọ giận Tô Liệt Kiếp, tốt nhất là khiến cho hắn mất lý trí.

- Đúng vậy!

Tô Liệt Kiếp quát lạnh. Trong khi nói chuyện, hắn liền nâng tay phải lên. Trường kiếm bạch ngọc đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn.

------oOo------

Chương 158: Trò khôi hài (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Tô Minh Sinh nhảy xuống theo. Hắn ôm quyền cười làm lành nói:

- Việt Vương điện hạ, không nên chấp nhặt cùng tiểu nhi vô tri. Ta thay hắn nhận lỗi với điện hạ.

Ầm!

Cả con đường trong nháy mắt sôi trào. Tô Minh Sinh là người nào?

Hắn lại là người đứng đầu Thương Lam Tứ Hiệp. Hắn không ngờ chịu nhận lỗi với Tần Quân, Tu sĩ và dân chúng không nhịn được có cảm giác tuyệt vọng khi thần tượng sụp xuống.

- Ông trời của ta! Hắn là Tô Minh Sinh sao?

- Hắn làm sao có thể đáng khinh như vậy!

- Thật mất mặt!

- Ngươi xem biểu tình của Tô Liệt Kiếp kìa. Rõ ràng hắn là Tô Minh Sinh.

- Tặc lưỡi, có trò hay để xem rồi. Tô Liệt Kiếp chờ nhiều ngày như vậy, kết quả phụ thân hắn tới xin lỗi đối thủ của hắn...

Tiếng bàn luận xung quanh truyền vào trong tai của Tô Liệt Kiếp, khiến cho sắc mặt hắn càng thêm khó coi.

Trên mặt Tần Quân cũng lộ ra vẻ dở khóc dở cười.

Điều này tính là chuyện gì vậy?

- Phụ thân! Tránh ra!

Tô Liệt Kiếp tức giận quát một tiếng, sau đó lướt qua bên cạnh Tô Minh Sinh, phóng về phía Tần Quân. Trường kiếm đâm phía trước, hắn muốn một kiếm phong hầu.

Tần Quân trực tiếp lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, chuẩn bị đường đường chính chính đánh bại Tô Liệt Kiếp.

Vậy mà Tô Minh Sinh trong nháy mắt lại xuất hiện ở giữa hai người, một tay nắm cổ tay Tô Liệt Kiếp khiến cho hắn không thể động đậy.

Tô Liệt Kiếp thiếu chút nữa thì tức nổ phổi. Hắn hận không thể một kiếm đâm phụ thân trước mặt này. Hắn làm sao có thể có phụ thân giống như heo vậy!

- Phụ thân! Ngài rốt cuộc muốn làm gì?

Tô Liệt Kiếp tức giận hỏi, hắn cũng là người sĩ diện. Trước trận chiến này, hắn cố ý khiến người ta tuyên truyền, huyên toàn quốc đều biết, kết quả chuyện tới trước mắt, phụ thân hắn không ngờ đứng ra ngăn cản hắn, hơn nữa còn vì hắn và Tần Quân xin lỗi.

Như vậy chẳng phải là nói Tô Liệt Kiếp hắn không bằng Tần Quân sao?

Truyền đi, hắn còn lăn lộn thế nào?

Tô Minh Sinh cũng rất xấu hổ. Nhưng hắn càng sợ con trai chết ở dưới tay của Tần Quân hơn. Nhất là hắn nhìn thấy được Lý Nguyên Phách còn đứng sau lưng Tần Quân. Hắn lại không dám để cho con trai của mình động thủ.

- Ngươi không phải là đối thủ của hắn!

Tô Minh Sinh trầm giọng quát khẽ. Đáng tiếc những lời này của hắn không chỉ có không khuyên nhủ được Tô Liệt Kiếp, trái lại khiến cho ngọn lửa càng thêm thiêu đốt, khiến cho Tô Liệt Kiếp càng tức giận.

Tần Quân thấy vậy rất bất đắc dĩ. Đám người Tần Vân phía sau cũng đưa mắt nhìn nhau. Thật không nghĩ tới hai vị thiên tài quyết đấu một trận có một không hai sẽ diễn biến thành như vậy.

Đồng thời bọn họ cũng rất hiếu kỳ. rốt cuộc Tần Quân đã làm gì đối với Tô Minh Sinh, không ngờ khiến cho hắn sợ hãi như vậy. Thậm chí không dám để cho con trai và Tần Quân chiến đấu với nhau.

Đối mặt với ánh mắt khác thường của mọi người, Tần Quân nhún vai biểu thị vô tội.

Chỉ có điều hắn cũng không thể để cho Tô Minh Sinh tiếp tục hồ đồ nữa. Bản thân mình lại đang làm nhiệm vụ. Một mình ngươi áo rồng lăn lộn vào làm cái gì?

- Ngươi yên tâm đi. Ta và ngươi con trai điểm đến thì ngừng, sẽ không cần tính mạng của hắn.

Tần Quân lên tiếng nói. Điều này khiến cho trái tim Tô Minh Sinh đang treo cao liền rơi xuống. Nhưng lại làm cho Tô Liệt Kiếp tức giận đến toàn thân run.

Những lời này có ý tứ khác chính là Tần Quân có thể giết chết Tô Liệt Kiếp.

Thân là đệ nhất thiên tài của vương quốc Thương Lam, Tô Liệt Kiếp làm sao có thể nhịn xuống được?

- Hừ! Ai chết còn chưa chắc đâu!

Tô Liệt Kiếp hừ lạnh nói. Sau đó hắn đẩy Tô Minh Sinh ra, một kiếm đâm về phía Tần Quân. Lần này Tô Minh Sinh cuối cùng không ngăn cản nữa.

Tất cả mọi người lại khẩn trương. Đệ nhất thiên tài hai nước giao chiến rốt cuộc ai có thể thắng được?

Bọn họ tất nhiên hi vọng Tô Liệt Kiếp có thể thắng. Đệ nhị thiên tài đã thua ở trong tay của Tần Quân. Nếu như đệ nhất thiên tài lại bại, chẳng phải là nói vương quốc Thương Lam không bằng vương quốc Càn Nguyệt sao?

- Tới rất hay!

Lúc này Tần Quân bước về phía trước một bước. Tốc độ của Tô Liệt Kiếp ở trong mắt những người khác là nhanh không thể tưởng tượng nổi, nhưng ở trong mắt hắn lại không phải quá nhanh...

Vấn đề Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong và Kim Đan Cảnh tầng ba chênh lệch không có khả năng chỉ là một bước hai bước. Giống như người trưởng thành và trẻ nhỏ, ở trên lực chiến đấu là lạch trời khó có thể vượt qua.

Đối mặt với một kiếm Tô Liệt Kiếp của đâm tới, Tần Quân trực tiếp một thương ném tới. Ngân Long Tru Hồn Thương năm nghìn cân xé rách không khí. Tiếng gió thổi điếc tai.

- Cũng dám trực tiếp chống lại kiếm ý của ta!

Trong lòng Tô Liệt Kiếp xem thường cười nói. Chỉ thấy phía ngoài trường

kiếm bạch ngọc của hắn xuất hiện một tầng bạch quang mỏng manh, nhìn như bình thường, kì thực sắc bén vô cùng. Pháp khí bình thường nếu như cứng rắn chống đỡ, tuyệt đối sẽ bị đâm thủng.

Kiếm ý, chính là do bản nguyên của kiếm kéo dài ra. Kiếm là vật chết, nhưng một kiếm khách kiếm thuật cao siêu có thể ngộ đến bản tâm của kiếm, người kiếm hợp nhất, sử dụng ra kiếm ý, khiến cho kiếm chết giống như kiếm sống, lực phá hoại được lột xác, khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Kiếm khách ngộ đến kiếm ý mặc dù nắm trong tay một thanh kiếm gỗ, cũng có thể phát huy ra ra uy năng của pháp khí huyền phẩm.

Càng chưa nói bản thân kiếm của Tô Liệt Kiếp là pháp khí huyền phẩm.

Ở dưới nghìn đôi mắt khẩn trương, thương và kiếm va chạm cùng một chỗ, hình ảnh dường như dừng lại.

Một tiếng động vang lên!

Trường kiếm n bạch gọc của Tô Liệt Kiếp trực tiếp bị Ngân Long Tru Hồn Thương đập gẫy. Mũi thương thuận thế rơi vào trúng ngực Tô Liệt Kiếp. Trong phút chốc Tô Liệt Kiếp chỉ cảm thấy một lực lượng khó có thể tưởng tượng được kéo tới. Xương ngực trong nháy mắt bị đánh gẫy, miệng phun máu tươi, thân thể không khống chế được bay ra ngoài.

Hắn giống như một con diều đứt dây bay ra ngoài, trực tiếp va chạm vào tường thành, lại giống như một bao cát rơi xuống, đập ở trên mặt đất. Hắn lại thổ huyết. Hắn muốn đứng lên, thế nhưng xương trên thân thể dường như đã nát hết. Hắn căn bản không có lực đứng lên.

Yên lặng!

Tất cả mọi người ở đó yên tĩnh. Tất cả mọi người há hốc mồm, mắt trợn to, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi. Sự yên tĩnh quỷ dị tới mức tiếng kim rơi cũng có thể nghe được rõ ràng.

Tô Minh Sinh cả kinh vội vàng chạy về phí Tô Liệt Kiếp. Lúc này đám người đang xem cuộc chiến cũng giật mình tỉnh lại. Tiếng hít khí lạnh liên tiếp vang lên.

- Ông trời của ta! Bị đánh bại trong nháy mắt!

------oOo------

Chương 159: Lông cánh đầy đủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tống Ngọc Phong cũng bị tiểu bá vương một thương đập bại... Có người nói thanh thương bạc này có tới năm nghìn cân!

- Năm nghìn cân? Thật hay giả vậy?

- Nhất định không phải là vật tầm thường! Kiếm của Tô Liệt Kiếp lại là pháp khí huyền phẩm!

- Ngay cả Tô Liệt Kiếp cũng bị đánh bại trong nháy mắt. Vương quốc Thương Lam còn có vị thiên tài nào có thể đánh bại hắn?

Tu sĩ hai bên đường phố bàn luận ầm ĩ. Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Tần Quân đầy kinh hoàng. Nhìn Tần Quân dường như phong độ phiêu dật, nhưng phong cách chiến đấu không ngờ cuồng bạo như vậy. Điêu này hình thành tương phản cực lớn, lực đánh vào thị giác thật sự quá mãnh liệt.

Ngay cả năm người Diệp Hiên cũng lấy ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Sau khi Tô Liệt Kiếp bị thua, thiên tài của vương quốc Thương Lam xem như là bị Tần Quân giẫm xuống dưới chân.

Ngược lại, Tần Vân và Huyết Đao Vương kích động không thôi. Bọn họ biết rõ trận chiến thắng này có ý nghĩa như thế nào.

Ý nghĩa là vương quốc Thương Lam đời kế tiếp sẽ có bóng ma của Tần Quân!

Khiến cho Tần Quân thất vọng, chính là âm thanh nhiệm vụ phụ hoàn thành lại không có vang lên. Điều này khiến cho tâm tình của hắn cũng không tốt.

- Ta thích phong cách chiến đấu của điện hạ.

Lý Nguyên Phách cười ngây ngô nói. Đám người Tần Vân nghe được, khóe miệng co quắp. So với Lý Nguyên Phách, Tần Quân quả thật giống như con cừu ngoan ngoãn vậy.

Bên kia, Tô Minh Sinh cũng thở phào nhẹ nhõm. Tuy rằng Tô Liệt Kiếp trọng thương, nhưng dù gì cũng không có chết. Đan điền cũng hoàn hảo không có tổn hao gì. Hắn cũng không muốn có một người con trai phế vật.

- Đa tạ điện hạ hạ thủ lưu tình!

Tô Minh Sinh chắp tay nói với Tần Quân một câu. Nói xong hắn liền ôm Tô Liệt Kiếp rời đi. Hắn rất sợ Tần Quân không chịu buông tha.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tần Quân dở khóc dở cười. Mình có đáng sợ như vậy sao?

Nghĩ tới đây, Tần Quân xoay người lắc đầu cười nói:

- Đi thôi, quay về khách sạn.

Cuộc chiến đấu kết thúc quá nhanh, khiến cho Tần Quân không nhịn được cảm thán. Mình không phải mạnh đến mức thái quá chứ?

Tống Ngọc Phong là đánh giá thấp Tần Quân.

Tô Liệt Kiếp lại là xem trọng mình.

Cuối cùng đều dẫn đến bị mình đánh bại trong nháy mắt. Đương nhiên thực lực của bản thân Tần Quân cũng không thể khinh thường. Bằng không cho dù đối phương lại sơ ý cũng sẽ không dễ dàng bị hắn đánh bại trong nháy mắt như vậy. Dù sao Tống Ngọc Phong và Tô Liệt Kiếp đều là thiên tài đứng đầu.

Trong trận chiến này, những người đứng ngoài xem cuộc chiến hưng phấn không thôi. Tuy rằng bọn họ rất thất vọng đối với Tô Liệt Kiếp, nhưng bọn họ cũng sùng bái cường giả. Lại thêm tu sĩ đối với danh dự của vương quốc mình, cảm giác cũng không có sâu như vậy. Lúc đầu bọn họ đều có chút phản cảm đối với Tần Quân. Nhưng nhìn thấy được hắn cường thế

đánh bại Tô Liệt Kiếp như vậy, thay vào đó chính là sự sùng bái và hưng phấn.

Bọn họ đều không hiểu sao có cảm giác kích động khi được chứng kiến truyền kỳ.

Trận chiến này nhất định sẽ được truyền bá ra ngoài, danh chấn vương quốc Thương Lam, thậm chí truyền quay trở lại vương quốc Càn Nguyệt.

Đệ nhất, đệ nhị thiên tài trong nước đều bị Tần Quân đánh bại. Mặc dù Tần Quân không có cách nào đạt được biểu hiện ưu dị ở trong vũ hội Tiềm Long, uy danh của hắn cũng sẽ được tăng cao.

...

Vương quốc Thương Lam, hoàng cung.

Chu Dịch Thế đang xem sách, nghe người hầu kể lại, sắc mặt càng thêm khó coi. Sau đó hắn thả thư tịch trong tay xuống, đứng dậy bắt đầu đi đi lại lại ở trong phòng.

- Tần Quân... Không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy...

Chu Dịch Thế thì thào tự nói. Trước đây ấn tượng của hắn đối với Tần Quân là một gia hỏa mồm miệng nhanh nhẹn, âm hiểm giả dối. Thật không nghĩ tới tu vi của bản thân hắn cũng cao như vậy.

Đánh bại Tô Liệt Kiếp trong nháy mắt, thực lực như vậy cũng không tầm thường. Có thể là cường giả Kim Đan Cảnh.

Mười sáu tuổi đã đạt tới Kim Đan Cảnh, Chu Dịch Thế cũng biết điều này có ý nghĩa như thế nào.

Nếu để mặc cho Tần Quân phát triển tiếp, sau này khẳng định lại là một thái tổ Càn Nguyệt.

- Không được... Phải nghĩ biện pháp diệt trừ hắn.

Chu Dịch Thế nhíu mày suy nghĩ. Hắn đã tự xem mình trở thành hoàng đế của vương quốc Thương Lam sau này. Cho nên Tần Quân bị hắn coi là đại

địch của chính quyền sau này.

- Điện hạ, muốn trừ Tần Quân, sợ rằng phải mời tới cường giả Thuế Phàm Cảnh...

Người hầu ở bên cạnh liếc mắt liền nhìn ra được ý nghĩ của Chu Dịch Thế, vì vậy đưa ra lời nhắc nhở. Hắn lại biết rõ ràng chiến tích của Tần Quân, gần như đều là phong thái nghiền ép.

Tuyệt đối là cường giả Kim Đan Cảnh. Hơn nữa trình độ còn không thấp.

Dù sao Tô Liệt Kiếp đã từng đánh bại cường giả mới tiến vào Kim Đan Cảnh.

- Thuế Phàm Cảnh...

Chu Dịch Thế nhất thời cảm thấy đau đầu. Bên trong vương quốc cường giả Thuế Phàm Cảnh có thể đếm được trên đầu ngón tay. Người có thể bị hoàng thất điều động càng ít hơn. Hơn nữa hắn chỉ là Thái tử, còn không phải là hoàng đế.

Ở thời điểm Chu Dịch Thế đang đau đầu, tin tức Tần Quân đánh bại Tống Ngọc Phong và Tô Liệt Kiếp giống như gió xoáy truyền vào vương quốc Càn Nguyệt.

Tin tức của thế giới tu tiên không có khả năng dựa vào bồ câu đưa tin. Phần lớn tin tức đều sẽ được thương hội sử dụng pháp thuật truyền lại.

Bách tính và tu sĩ của vương quốc Càn Nguyệt biết được, sau đó đều phấn chấn không thôi, kích động khó nhịn.

- Việt Vương điện hạ thật lợi hại!

- Chà chà, Tô Liệt Kiếp và Tống Ngọc Phong lại là thiên tài số một số hai của vương quốc Thương Lam!

- Ha ha ha, Việt Vương của vương quốc Càn Nguyệt chúng ta đúng là không chịu thua kém!

- Thoải mái! Xem sau này vương quốc Thương Lam làm sao dám ở trước

mặt chúng ta diễu võ dương oai.

- Đầu tiên là Tiêu Bắc Long bị Quan Vũ thủ hạ của Việt Vương chém đầu. Sau đó là thiên tài bị Việt Vương trấn áp. Ha ha ha, vương quốc Càn Nguyệt chúng ta thế không thể đỡ!

Các ngõ ngách của Vương quốc Càn Nguyệt đều đang lưu truyền những lời bàn tán như vậy. Danh vọng của Tần Quân có thể nói là bay vọt. Về phần ngũ hoàng tử Tần Dự lại bị người ta quên lãng.

Trong thời gian hai tháng ngắn ngủi, Tần Quân thành công từ hoàng tử phế vật tập kích ngược. Có thể nói là truyền kỳ của hoàng thất vương quốc Càn Nguyệt.

Đêm dần khuya.

Tần Quân nằm ở trong phòng khách luyện công, Hạo Thiên Khuyển nằm ở bên cạnh chờ. Mấy gian phòng bên cạnh đều là người của bọn họ, cho nên Tần Quân cũng không cần lo lắng mình sẽ bị tập kích bất ngờ. Cho nên hắn có thể an tâm luyện công.

------oOo------

Chương 160: Xé rách da mặt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đổi lại thành những tu sĩ khác, nhất là tu sĩ có danh tiếng cũng không dám ở bên trong khách sạn tu luyện.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ ác mộng của các thiên tài Thương Lam! Thu được 50000 giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Thình lình tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân mở mắt. Không ngờ đã hoàn thành cái này nhiệm vụ phụ!

Năm vạn giá trị kinh nghiệm trực tiếp khiến cho hắn cách Kim Đan Cảnh tầng bốn tương tới khoảng ba nghìn giá trị kinh nghiệm. Đồng thời hắn còn thu được một lần rút thưởng ngẫu nhiên.

Rút thưởng ngẫu nhiên ngoại trừ cái yếm của Đát Kỷ ra, còn lại đều rất tốt. Khiến cho Tần Quân hưởng thụ rất lâu.

- Rút thưởng. Vừa lúc nhờ vận khí của trận thắng lợi của hôm nay.

Ở trong lòng Tần Quân trực tiếp nói. Hiện tại, hắn có Tử Kim Đế Hoàng Giáp, Ngân Long Tru Hồn, Tử Hồng Lôi Pháp. HẮn quả thực không biết còn cần cái gì. Cho nên tâm tính của hắn rất bình thản.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Không phải quá yếu là tốt rồi.

Tần Quân nghĩ như vậy. So với rút thưởng ngẫu nhiên, hắn chú trọng triệu hoán Thần Ma hơn.

Công pháp pháp thuật, chỉ cần mức độ trung thành của Thần Ma đạt tới trình độ nhất định, bọn họ đều sẽ truyền thụ. Hơn nữa mỗi một vị Thần Ma đều tương đương với cấp bảo tiêu, tác dụng cực lớn.

Hắn có thể có địa vị như hiện nay, phần lớn vẫn dựa vào các Thần Ma giúp đỡ. Cho nên hắn đối với đám Thần Ma Hạo Thiên Khuyển, trong lòng vẫn luôn cảm kích.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Gia Đặc Lâm diệt thế!

Âm thanh của hệ thống khiến cho Tần Quân sửng sốt. Ta ngất, Gia Đặc Lâm?

Gia Đặc Lâm chính là súng nòng xoay, hình dáng bên ngoài dữ tợn, một phút chí ít có thể bắn ra hơn một nghìn viên, có thể bắn người thành cái sàng. Gia Đặc Lâm diệt thế vừa nghe tên đã biết biết uy lực của Gia Đặc Lâm trên địa cầu.

Có thể bị hệ thống biến thành pháp khí, Gia Đặc Lâm tất nhiên cũng không ngoại lệ.

- Lấy Gia Đặc Lâm diệt thế ra xem.

Tần Quân đứng dậy đi đi lại lại ở trong buồng xe suy nghĩ. Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất, không khỏi mở một con mắt liếc nhìn về phía hắn, hiếu kỳ không biết hắn muốn làm cái gì.

Một giây tiếp theo, một thanh Gia Đặc Lâm màu đỏ trọng hình xuất hiện ở trong tay Tần Quân. Nòng súng dài đến một thước năm. Tổng cộng có khoảng chừng năm mươi nòng súng. Thân được chế tạo từ một loại kim loại thần bí, vô cùng cứng rắn. Phía mặt ngoài thoa lên một màu đỏ như máu khiếp người, tăng thêm một phần đáng sợ cho Gia Đặc Lâm diệt thế.

Tần Quân xách lên. Gia Đặc Lâm diệt thế có trọng lượng ít nhất sáu trăm cân. Người bình thường căn bản cầm không nổi. Hơn nữa nó không có động cơ khởi động. Chỉ cần rót vào linh lực là có thể điên cuồng bắn phá.

- Chà chà, đây là pháp khí gì vậy? Thoạt nhìn chí ít đạt tới địa phẩm.

Hạo Thiên Khuyển tò mò hỏi. Tuy rằng nhìn không rõ Gia Đặc Lâm diệt thế vận dụng như thế nào, nhưng nó có thể cảm giác được Gia Đặc Lâm diệt thế tản ra tới một tia khí tức khủng khiếp.

Tần Quân thoả mãn quan sát Gia Đặc Lâm diệt thế. Thứ đồ chơi này nếu như đối mặt với thú triều và thiên quân vạn mã, tuyệt đối là đại sát khí vô cùng khủng khiếp.

Năm mươi nòng súng, hơn nữa đạn là do linh lực hóa thành. Uy lực khó có thể tưởng tượng được. Một phút bắn ra một vạn viên cũng chỉ là chuyện nhỏ!

Chỉ là thứ đồ chơi này có thể tiêu hao quá nhiều linh lực hay không?

Tần Quân vừa suy nghĩ miên man, vừa thu Gia Đặc Lâm diệt thế vào trong nhẫn trữ vật. Tuy rằng hệ thống thần thoại tự mang theo không gian, nhưng hắn vẫn thích để vào trong nhẫn trữ vật. Nguyên nhân không có gì khác, chính là sở thích!

Sau khi nhận được Gia Đặc Lâm diệt thế, tâm tình Tần Quân rất tốt. Hắn trở lại tiếp tục luyện công, Hạo Thiên Khuyển cũng tiếp tục đi vào giấc ngủ. Tu vi nó đạt được tới mức độ như vậy, đã không phải là công lao của một ngày. Cho nên gia hỏa này bao giờ cũng lười biếng ngủ.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, mọi người thu thập xong đồ, liền rời khỏi khách sạn đi về phía cửa thành.

Ở khách sạn ngủ thoải mái, khí sắc của các cấm vệ tốt hơn nhiều. Ngay cả Chúc Nghiên Khanh và Dương Lan dung nhan cũng có vẻ tỏa sáng rực rỡ, khiến cho không ít cấm vệ ánh mắt vẫn không có cách nào rời đi được.

Đi tới trước cửa thành, đội ngũ lại ngừng lại. Sắc mặt một đám cấm vệ đều thâm trầm.

Chỉ thấy từng hàng binh sĩ đứng đầy ở trước tường thành. Trên tường thành còn có một người trung niên mặc quan phục đang đứng. Vẻ mặt hắn lạnh lùng, mắt nhìn xuống đám người Tần Quân.

- Các ngươi làm vậy là có ý gì?

Đội trưởng cấm vệ trầm giọng hỏi. Năm người Diệp Hiên cũng theo bản năng sờ về phía vũ khí của mình. Lý Nguyên Phách lại lộ ra vẻ mặt không quan tâm. Pháp Hải nhắm mắt niệm kinh. Hạo Thiên Khuyển ghé vào trên bàn đạp xe ngựa giống như ngủ say không thấy gì.

Lúc này Giả Tuân cũng từ trong xe ngựa đi tới. Hắn nhìn người trung niên mặc quan phục đang đứng ở trên tường thành, cao giọng hỏi:

- Lý Dã, ngươi là muốn ngăn cản chúng ta sao?

Lạc Nhai Quan đối với vương quốc Thương Lam có ý nghĩa sâu nặng. Cho nên người được điều động tới làm thành chủ đều là quan lớn. Giả Tuân cũng từng trao đổi qua cùng Lý Dã.

- Xin lỗi, Việt Vương phong quang quá mức, phải diệt trừ.

Lý Dã mặt không chút thay đổi nói. Hắn cũng hiểu rõ làm như vậy sẽ khiến cho mối quan hệ giữa hai nước rơi vào tình trạng đóng băng. Nhưng Tần Quân này có uy hiếp quá lớn, phải diệt trừ. Đêm qua hắn liền nhận được hoàng đế Thương Lam ra hiệu, đồng thời còn phái tới một vị cao thủ.

Sắc mặt Giả Tuân và một đám cấm vệ đồng loạt trở nên khó xem. Bọn họ

không nghĩ tới Lý Dã thật sự muốn xé rách da mặt, diệt trừ Tần Quân.

Chỉ có điều, chỉ dựa vào vài người này cũng muốn diệt trừ Tần Quân sao?

Khó tránh khỏi có chút người si nói mộng!

Lý Dã hình như nhìn ra được tâm tư của đám người Giả Tuân. Hắn bỗng nhiên giơ tay lên, ngón trỏ chỉ lên trời. Ngay sau đó, từ trong các hẻm nhỏ xung quanh đám người Tần Quân có từng tên binh sĩ chạy ra. Rất nhanh, bọn họ liền bị bao vây lại. Phóng tầm mắt nhìn lại, ít nhất cũng có hơn một nghìn tên lính. Càng chưa nói những cung tiễn thủ đang đứng ở trên tường thành.

Cảnh tượng như vậy khiến cho Tông Ngạn, Dương Lan cùng với Mộ Dung Huyền nuốt một ngụm nước bọt. Các cấm vệ ngược lại không mấy lo lắng. Bởi vì trong đội ngũ ngoại trừ Pháp Hải, Tiểu Ly, Lý Nguyên Phách ra, bọn họ biết người mạnh nhất là Thái Bạch Kim Tinh.

Hơn nữa Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng đều là yêu vương. Bọn họ không có đạo lý gì sẽ chết ở dưới sự tấn công của các binh sĩ này.&

------oOo------

Chương 161: Giá trị năng lực tìm đường chết đầy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên từ trong xe ngựa đi ra. Đát Kỷ và Tiểu Ly theo sát phía sau. Hắn nhìn đám binh sĩ đang bao vây xung quanh một lượt. Hắn bình tĩnh tự nhiên, đi thẳng tới phía trước, mỉm cười nhìn Lý Dã nói:

- Lão tạp nham, chỉ phái ra những người như thế đã muốn giết chết ta sao?

Lý Dã bị hắn xưng hô như vậy, sắc mặt tái xanh. Vì vậy hắn hừ lạnh nói:

- Việt Vương miệng lưỡi thật ra còn mạnh hơn so với thực lực của ngươi.

Trong khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên phất tay lên. Hai hàng cung tiễn thủ

bên cạnh trực tiếp bắn về phía Tần Quân. Đủ trăm mũi tên, cục diện đồ sộ.

Chân mày Lý Nguyên Phách nhíu lại, lắc mình đến trước mặt Tần Quân, nổi giận gầm lên một tiếng:

- Lăn.

Giống như sấm sét giữa đất bằng, giọng Lý Nguyên Phách lớn đến mức đáng sợ. Sóng âm lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được cuốn đi tất cả. Những mũi tên sắc bén này trực tiếp bị bay ngược trở về. Tất cả binh sĩ ở phía trước mặt Lý Nguyên Phách bị hét tới màng tai bị rách, máu tươi từ trong tai bay ra. Còn có nhiều người lập tức chết bất đắc kỳ tử. Cục diện cực kỳ hỗn loạn. Ngay cả Lý Dã cũng bị hét ngã về phía sau, chật vật ngã nhào trên đất.

Đứng sau lưng Lý Nguyên Phách, đám người Tần Quân cũng không khỏi phát sinh cảm giác bị ù tai. Đây là Lý Nguyên Phách không có nhằm vào bọn họ, bằng không bọn họ sẽ không chỉ đơn giản là bị ù tai như vậy.

Vừa hô một tiếng, uy lực lại khủng khiếp như vậy!

- Tặc lưỡi, nếu như Lý Nguyên Phách sống ở thời Tam Quốc, làm gì có được truyền kỳ Trương Phi hét gãy cầu Đương Dương...

Tần Quân cảm thán nói. Lý Nguyên Phách vừa nghe, không khỏi quay đầu lại tò mò hỏi:

- Tam Quốc? Trương Phi là ai?

- Trương Phi à? Tự là Dực Đức, hắn là hoạn quan...

- Hoạn quan Trương Dực Đức? Hoạn quan là có ý gì?

Lý Nguyên Phách hóa thành cục cưng hiếu kỳ, nhìn về phía Tần Quân hỏi. Hắn không để ý chút nào tới ánh mắt hoảng sợ của quân địch và biểu tình bất đắc dĩ của bằng hữu trong đội bên ta.

- Khụ khụ, ngươi đừng quản nhiều như vậy. Lại hỏi tiếp, ta sợ Trương Phi từ Hoàng Tuyền tới tìm ta.

Tần Quân giả ho khan một tiếng.

Tê liệt, lão tử chỉ đùa vui như vậy mà thôi. Có thể không cần hỏi tới hay không? Ta cũng cảm giác một đám đông fan hâm mộ của Trương Phi sắp chuyển kiếp tới đánh ta...

Lúc này, tiếng gầm gừ của Lý Dã truyền đến:

- Tống tiền bối, còn không mau ra tay! Giết chết tiểu tử ngốc này, chúng ta có khả năng giết Tần Quân!

Tống tiền bối?

Tiểu tử ngốc?

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Hắn theo bản năng nhìn về phía Lý Nguyên Phách. Quả nhiên sắc mặt của tiểu tử ngốc này đã thâm trầm xuống, giống như núi lửa sắp phun trào.

Lý Nguyên Phách ngốc, nhưng hắn không cho phép người khác mắng hắn ngốc.

Cũng giống như người xấu không cho phép người khác mắng hắn xấu vậy. Càng là chỗ thiếu hụt lại càng phải giữ gìn. Đây là chuyện thường tình của con người.

Lý Nguyên Phách không nói một lời. Kim Bằng Thần Chùy lại đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn, giống như hai tay nắm hai vại nước lớn, đặc biệt có lực đánh vào thị giác.

Tần Quân cùng với đám người Giả Tuân ở phía sau không khỏi mặc niệm thay cho Lý Dã. Người này hôm nay xem như là đã tăng cấp kỹ năng tìm đường chết lên tới mức đầy tràn, không người nào có thể cứu được hắn.

- Hừ! Có lão phu ở đây, tiểu nhi ngu muội đừng có làm càn!

Một tiếng quát lớn nổ vang. Ngay sau đó một bóng người từ trên trời hạ xuống. Nhìn kỹ thình lình là Tống Lãng một tháng trước tham gia hai nước quyết đấu, cũng đại biểu cho người đại biểu cho vương quốc Thương Lam, giành được trận thắng lợi duy nhất. Đương nhiên hắn khi đó đối mặt, chính

là Bạch Ngự Phong, một vị tướng quân danh tiếng không lớn.

Lục lục lục!

Tần Quân trực tiếp giơ ngón tay cái lên, hướng về phía Tống Lãng. Cũng dám mắng Lý Nguyên Phách là tiểu nhi ngu muội. Ngày hôm nay hắn và Lý Dã là cắn thuốc sao? Lại đi tìm đường chết như vậy.

Quả nhiên, Lý Nguyên Phách tức giận đến toàn thân run rẩy.

- Tống Lãng của vương quốc Thương Lam... Trước đây vẫn nghe nói qua về uy danh của hắn... Đáng tiếc.

Tông Ngạn nói thầm một tiếng. Tất cả mọi người hiểu rõ ý tứ của hắn. Tống Lãng chẳng qua là cao thủ Thuế Phàm Cảnh, làm sao có thể là đối thủ của Lý Nguyên Phách, người giết chết yêu vương trong nháy mắt?

Lúc này, Lý Nguyên Phách bắt đầu hành động. Hắn cúi đầu chậm rãi đi về phía Tống Lãng. Khí thế của hắn liên tục tăng lên. Người cẩn thận quan sát, có thể phát hiện ra, phía sau hắn lưu lại hai hàng dấu chân thật sâu. Ở đây không có khả năng là đất bùn. Mặt đất chính là nham thạch chồng lên nhau tạo thành. Có thể thấy được lực lượng của Lý Nguyên Phách khủng khiếp tới mức nào.

Mắt của Tống Lãng híp một cái. Hắn cũng từng nghe nói qua lời đồn đại, Lý Nguyên Phách giết chết yêu vương trong nháy mắt. Chỉ có điều hắn cũng không tin. Bây giờ nhìn thấy Lý Nguyên Phách, hắn càng không tin. Bởi vì hình tượng của Lý Nguyên Phách thế nào cũng không giống như hung thần trong truyền thuyết.

Khí thế là không tệ, nhưng không thể khiến cho hắn khiếp sợ được!

- Giết chết ngươi trước, sau đó lại giết tới chủ tử của ngươi!

Tống Lãng lạnh lùng nói. Nói xong liền giẫm bước đánh về phía Lý Nguyên Phách. Tay phải hắn đánh thẳng về phía trước, giống như một cây đao.

Vậy mà Lý Nguyên Phách bỗng nhiên ném cây chùy bên tay phải. Cây chùy lớn vạn cân ở trong tay hắn lại nhẹ giống như là lông hồng. Nhưng

ném ra như thế, uy thế lại là hủy thiên diệt địa!

Sắc mặt Tống Lãng biến đổi kịch liệt. Trong nháy mắt hắn liền cảm giác được khí tức tử vong. Đáng tiếc, tốc độ Lý Nguyên Phách ném chùy vô cùng nhanh. Hắn còn chưa kịp phản ứng, cây chùy lớn đã đập trúng trước mặt.

Một tiếng động nổ vang!

Cho dù là Tần Quân cũng không nhịn được quay đầu lại. Hắn không dám nhìn một cảnh tượng tàn nhẫn như vậy. Cây chùy lớn nặng vạn cân bị ném lên cao, nện ở trên thân người, hoàn toàn không thua kém khởi động hô, toàn lực va chạm vào trên thân người. Lực trùng kích tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng được.

Máu tươi bắn lên trời cao. Tống Lãng bị búa lớn đè xuống, nện ở trên tường thành, trực tiếp đập hắn thành bánh thịt. Lực lượng khủng khiếp khiến cho khiến chỗ cửa lan tràn ra từng vết nứt. Trong nháy mắt, những vết nứt này trải rộng ra mặt ngoài của tường thành. Đám người Lý Dã còn chưa kịp phản ứng, tường thành đã trực tiếp ầm ầm sụp đổ.

Ầm ầm ầm

Dưới ánh mắt kinh hoàng, các binh sĩ nhìn tường thành khổng lồ đang sụp xuống, khó có thể tin nổi. Lý Dã và một đám cung tiễn thủ đều không kịp thoát đi, kêu thảm bị một đống bụi bặm chìm ngập.

------oOo------

Chương 162: Giá trị năng lực tìm đường chết đầy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái gì gọi là phách lực?

Chính là đây!

Tần Quân thấy vậy, không nhịn được nuốt nước miếng. Không trách được trong dã sử nói Lý Nguyên Phách có năng lực có thể thắng được Hạng Vũ.

Sau khi thành thần, hắn càng thêm cường đại. Tùy tiện một búa liền có uy năng như thế!

Phải biết rằng cho tới bây giờ, Lý Nguyên Phách cũng còn không thi triển qua pháp thuật hoặc thần thông. Thậm chí cũng không có thay đổi sang thân chim đại bàng cánh vàng. Nhưng tồn tại dưới Địa Tiên Cảnh đều là trong nháy mắt bị hắn cuồng bạo giết chết.

Đồng thời nhìn tới há hốc mồm còn có Giả Tuân, Tần Vân, Huyết Đao Vương, năm người Diệp Hiên cùng với tất cả cấm vệ. Ngay cả Pháp Hải, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển cũng thấy khóe miệng co quắp. Về phần Thái Bạch Kim Tinh, vẫn đợi ở bên trong xe ngựa, không biết hiện tại biểu tình của hắn ra sao.

Phá hủy một tòa tường thành, đám người Pháp Hải cũng có thể làm được. Nhưng bọn họ cũng phải thi triển pháp thuật, tùy ý ném ra vũ khí lại không làm được hiệu quả phá hủy như vậy.

- Dũng tướng! Đây mới là dũng tướng!

Giả Tuân kích động hoa tay múa chân nói. Trước đây hắn cho rằng Quan Vũ là dũng tướng mạnh nhất. Nhưng so sánh với Lý Nguyên Phách, ở trên phương diện phong cách chiến đấu và lực phá hoại lại yếu đi một đoạn rất lớn.

Chỉ có điều Quan Vũ tuy rằng trí mưu không tính là nổi tiếng, nhưng cao hơn Lý Nguyên Phách rất nhiều. Người trước thích hợp thống lĩnh quân, người sau thích hợp xung phong.

Hai người liên thủ, các vương quốc xung quanh còn ai có thể ngăn cản?

Lý Nguyên Phách cúi đầu, dáng người nhỏ gầy, nhưng tản ra tới khí thế hung ác ngập trời khiến cho người ta khiếp sợ. Hắn nâng tay phải lên. Thanh chùy cực lớn kia liền từ trong bụi bặm bay trở về. Mặt ngoài của nó đầy máu tươi, nhìn thấy mà giật mình.

- Đều chết cho ta!

Lý Nguyên Phách ngẩng đầu nhỏ giọng gầm hét lên, khuôn mặt vặn vẹo, hai mắt nổi huyết quang, giống như ác ma phụ thể.

Vừa dứt lời, hắn rồi đột nhiên giậm chân một cái. Một đợt sóng xung kích vô hình tàn sát bừa bãi về phía bốn phương tám hướng. Đám người Tần Quân chỉ cảm thấy một trận gió từ mặt đất truyền đến, thổi trúng quần áo bay phần phật. Nhưng cũng không có cảm giác gì khác thường. Chỉ có điều những binh sĩ kia lại gặp phải tai ương.

Phụt! Phụt! Phụt...

Từng khí thể quỷ dị màu trắng giống như địa gai dâng lên, xuyên thủng thân thể của bọn họ. Máu tươi bắn đầy đường. Mỗi một người liên tiếp chết thảm. Cục diện kinh khủng dị thường, giống như luyện ngục nhân gian.

Trong chớp mắt, gần nghìn tên binh sĩ đều ngã xuống. Những binh sĩ không chết đều nằm co quắp trên mặt đất hoặc là kêu thảm thiết.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, các bách tính và tu sĩ phía xa khiếp sợ không thôi.

- Thấy được chưa... Đây là nguyên nhân ta ngăn cản ngươi.

Trên một tòa lầu các, Tô Minh Sinh nhìn Tô Liệt Kiếp đang đeo băng bên cạnh cười khổ nói. Tô Liệt Kiếp nhìn thảm kịch phía trước, vẻ mặt dại ra. Hắn căn bản nghe không lọt lời Tô Minh Sinh nói.

Lúc này trong lòng Tô Liệt Kiếp nhớ lại, tràn đầy sự sợ hãi.

Tống Lãng là người ra sao?

Trong vương quốc Thương Lam, hắn đủ có thể xếp vào hàng cường giả trước ba, còn là gia gia của đệ nhị thiên tài Tống Ngọc Phong. Kết quả hắn bị người tàn bạo giết chết trong nháy mắt. Tô Liệt Kiếp làm sao có thể không bị hù dọa được?

Sở dĩ Tống Lãng tới tiêu diệt giết Tần Quân, thật ra cũng có một phần nguyên nhân là vì Tống Ngọc Phong. Đáng tiếc, người này còn không kịp lộ rõ uy phong của cấp cao thủ đã bị giết chết trong nháy mắt. Thật là đáng thương.

- Nguyên Phách, ngươi đây cũng quá tàn bạo rồi!

Đúng lúc này, Tần Quân phẫn nộ vọt tới trước mặt Lý Nguyên Phách. Mọi người không nhịn được ghé mắt xem tới. Bọn họ cũng có chút phản cảm đối với sự tàn bạo của Lý Nguyên Phách. Nhìn thấy được Tần Quân cũng dám phẫn nộ chê bai Lý Nguyên Phách, bọn họ vừa lo lắng cho sự điên cuồng của Lý Nguyên Phách lại càng bội phục dũng khí của Tần Quân.

Vậy mà một giây tiếp theo sắc mặt Tần Quân lại thay đổi, ôm lấy cổ Lý Nguyên Phách cười hắc hắc nói:

- Ta thích!

Mọi người thiếu chút nữa cười ngất. Quả nhiên có dạng chủ công gì, sẽ có dạng thủ hạ đó!

- Điện hạ, hiện tại chúng ta nên làm cái gì?

Giả Tuân bước lên trước nhìn Tần Quân hỏi, trong mắt hắn khó có thể che giấu một tia phẫn nộ.

Vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt dù nói thế nào đi nữa ngoài mặt cũng là quan hệ minh hữu. Thật không nghĩ tới đối phương không ngờ muốn giết chết bọn họ. Ác độc thậm chí còn hơn cả địch quốc.

Kẻ địch hung ác còn xa mới trí mạng bằng sự phản bội của bằng hữu!

Sắc mặt Tần Quân cũng băng lạnh. Hắn không có khả năng là người hèn yếu. Người khác chèn ép hắn như vậy, hắn làm sao có thể không đánh trả?

Còn nữa, hắn bây giờ căn bản không sợ toàn bộ vương quốc Thương Lam!

- Trước cứ chạy đi. Lúc chúng ta trở lại, trực tiếp một đường đánh lại!

Tần Quân trấn áp sự phẫn nộ một hồi, nói. Việc cấp bách là vũ hội Tiềm Long. Hơn nữa binh sĩ Lạc Nhai Quan đã chết nhiều như vậy. Ngay cả Tống Lãng cũng đã chết. Xem như là lại gãy một cánh tay. Tần Quân không cần phải tàn sát bách tính.

Hắn chỉ giết kẻ địch. Hai nước giao chiến, vô tội nhất là bách tính. Kiếp

trước hắn cũng là người bình thường, tất nhiên hiểu tâm tư của người bình thường không thể làm theo ý mình. Cho nên hắn lại giết người như ngóe cũng sẽ không giết bách tính vô tội.

Ai nếu hại hắn, hắn phải giết.

Ai đối xử tốt với hắn, hắn nhất định sẽ báo đáp.

Người không liên quan, hắn chỉ không nhìn tới.

Sau khi Giả Tuân nghe được lời của hắn, cũng bình tĩnh trở lại. Vì vậy hắn gật đầu nói:

- Vậy chúng ta tiếp tục ra!

Lại như vậy, đội ngũ tiếp tục đi tới. Lý Nguyên Phách thu hồi Kim Bằng Thần Chùy, lắc lắc cái cổ đi theo bên cạnh Tần Quân. Hắn ở dưới trạng thái bình tĩnh cùng với hắn lúc chiến đấu, quả thực tưởng như hai người. Trải qua trận chiến đấu vừa rồi, mọi người đối với hắn đều có chút sợ hãi. Mặc dù là đám người Diệp Hiên cũng không dám nhìn hắn.

Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn, đi về phía trong tường thành trước đó bị sụp xuống hình thành khói bụi. Mục tiêu của hắn tất nhiên là Lý Dã.

Hắn cũng không tin Lý Dã chỉ như thế lại có thể bị ngã chết. Dù gì hắn cũng là người đứng đầu một thành.

Nghĩ tới đây, hắn nhanh chóng nhảy vào trong khói bụi. Lúc trước hắn cũng đã từng nhận biết khí tức của Lý Dã. Sau khi đạt được Kim Đan Cảnh, các phương diện cảm quan của hắn có thể nói là đạt được tới trình độ hơn người. Rất nhanh hắn liền xác định phong tỏa Lý Dã.

Lúc này Lý Dã bị một tảng đá lớn đè nặng hai chân. Hắn không ngừng giãy dụa, lại không dám lên tiếng, sống không bằng chết.

------oOo------

Chương 163: Đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi hắn nhìn thấy được Tần Quân đi tới, nhất thời trở nên sợ hãi. Hắn vừa muốn mở miệng cầu xin tha thứ, Tần Quân lại đâm một cái xuyên qua tim hắn, khiến cho hắn trong nháy mắt đã chết đi.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng năm! Thu được 598 giá trị kinh nghiệm!

Kèm theo Lý Dã tử vong, tiếng nhắc nhở của hệ thống theo vang lên. Nhưng điều đó cũng không khiến cho sắc mặt Tần Quân có chút gợn sóng nào.

Một tay hắn sử dụng Ngân Long Tru Hồn chọc lấy thi thể của Lý Dã, sau đó xoay người đi trở về.

Sau khi đi ra khỏi khói bụi, những binh sĩ còn chưa chết cùng với bách tính, tu sĩ phía xa, tất cả đều đưa ánh mắt rơi vào trên người hắn. Hình ảnh hắn cầm thương chọc vào thi thể của Lý Dã giơ lên cao, khiến bọn họ rung động thật sâu.

- Ầm.

Tần Quân bỗng nhiên giơ chân trái lên, đá một cái. Hiện tại lực lượng của hắn vô cùng khủng khiếp. Tuy rằng còn xa mới bằng được Lý Nguyên Phách, nhưng người thường tuyệt đối không thể nào so sánh được. Chỉ một cước hắn liền đá bay thi thể của Lý Dã ra ngoài. Ngay sau đó chân phải hắn giẫm một cái, lại đá bay cái cây bên cạnh hắn.

Hắn nhanh chóng nắm lấy ném về phía trước, trực tiếp xuyên thủng thi thể Lý Dã còn chưa rơi xuống đất, ghim hắn ở trên một tòa lầu các cách đó hơn hai mươi thước. Máu tươi theo mặt lầu các chảy xuống. Thi thể Lý Dã lay động. Cả con đường tĩnh mịch một mảnh.

Thi thể của thành chủ bị ghim chặt ở trên chỗ cao, không thể nghi ngờ là giẫm đạp lên tôn nghiêm của Lạc Nhai Quan!

Nhưng giờ phút này, không có người nào dám ra mặt.

Thậm chí không ai dám đối diện cùng Tần Quân.

- Tuy rằng điện hạ bình thường hay cười hỉ hả, nhưng tâm đế vương từ lâu vẫn có đầy đủ.

Giả Tuân nhìn theo bóng lưng Tần Quân cảm thán nói. Những người phía sau đều không có phản bác.

Tần Quân chỉ là cười hỉ hả đối với các nữ nhân của hắn. Đối xử với kẻ địch, người này có thể nói là lời nói ác độc còn thêm tàn bạo. Kẻ đáng chết thì giết, hoàn toàn không dây dưa.

Trên lầu các phía xa, Tô Liệt Kiếp nhìn Tần Quân, toàn thân run rẩy. Hình như hắn liên tưởng đến một lực lượng khủng khiếp này.

- Kiếp Nhi, vũ hội Tiềm Long ngươi tốt nhất không nên lại chống lại hắn.

Tô Minh Sinh dùng lời nói thấm thía nói. Tô Liệt Kiếp theo bản năng chất phác gật đầu. Trong lòng hắn thậm chí phát sinh một tia sợ hãi đối với vũ hội Tiềm Long.

- Đi thôi!

Tần Quân xoay người nhìn đám người khác đang chờ đợi hắn, cười nói. Ngân Long Tru Hồn được thu vào trong nhẫn trữ vật. Hắn trực tiếp đi trở về xe ngựa. Đát Kỷ và Tiểu Ly theo sau lưng hắn. Không giống với trước đây, trong lòng mọi người không còn là hâm mộ, mà là kính nể.

Nhìn bọn họ rời đi, các nhà lầu xung quanh con đường mới vừa có người đi ra.

- Lạc Nhai Quan xem như là hủy...

- Các ngươi vừa mới nghe được hắn nói sao? Hắn nói sau khi hắn trở về sẽ trực tiếp đánh quay về vương quốc Càn Nguyệt.

- Đây đã là vị thứ hai cao thủ tuyệt đỉnh của vương quốc Thương Lam chúng ta bị thủ hạ của Tần Quân giết chết trong nháy mắt...

- Kết thúc rồi. Vương quốc Thương Lam thật sự kết thúc rồi.

- Chúng ta vẫn là mau trốn đi. Không ai có thể trị được Tần Quân. Không trốn nữa, chờ hắn từ vũ hội Tiềm Long trở về, chúng ta sẽ đi theo bước chân của Lý Dã mất.

Bách tính và các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Sự sợ hãi bắt đầu lan tràn về phía tất cả mọi người ở đó. Một trận chiến này nhất định chấn động vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt, thậm chí thay đổi địa vị của hai nước.

...

Vương quốc Thương Lam, hoàng cung.

- Cái gì! Lạc Nhai Quan phá? Tống Lãng và Lý Dã đều bị giết chết?

Hoàng đế Thương Lam tức giận nói. Dáng người hắn tuy rằng không khôi ngô, thậm chí có chút gầy gò. Nhưng mặc long bào hắn tản ra uy nghiêm người bình thường khó có thể ngăn cản.

Ở phía dưới hắn, cả triều võ đều lộ ra sắc mặt khó coi. Sứ giả quỳ gối trên đại điện run rẩy, mang theo tiếng khóc nói:

- Đúng vậy, thần tướng hai chùy thủ hạ của tiểu bá vương rất lợi hại, một búa đập chết Tống tiền bối, còn đập sụp tường thành...

- Cuối cùng...

Nói đến đây, tên sứ giả này không dám nói tiếp.

- Cuối cùng thế nào?

Hoàng đế Thương Lam cố nén phẫn nộ hỏi.

Chu Dịch Thế ở bên cạnh, sắc mặt cũng khó coi. Tống Lãng vừa chết, cường giả Thuế Phàm Cảnh mà hoàng thất bọn họ có thể lợi dụng chỉ còn lại có Chân Hồn. So sánh cùng vương quốc Càn Nguyệt với, ở trên phương diện chiến lực cao đoan đã hoàn toàn bị bỏ qua.

- Cuối cùng tiểu bá vương cắm thi thể của Lý thành chủ ở trên lầu các, còn tuyên bố chờ hắn từ vũ hội Tiềm Long trở về, sẽ một đường đánh quay về

vương quốc Càn Nguyệt...

Sứ giả nói một hơi, sau đó đầu dán trên mặt đất, toàn thân run rẩy. Hắn không dám nhìn tới khuôn mặt của hoàng đế Thương Lam.

Yên lặng!

Toàn bộ đại điện đều yên lặng lại. Tất cả mọi người tức giận đến hít thở dồn dập. Nhưng không một ai dám hé răng.

Bởi vì không người nào dám đối mặt với Tần Quân và thần tướng hai chùy của hắn.

Hiện tại nếu ai ra mặt, người đó chính là đâm đầu vào chỗ chết!

Ngay cả Chu Dịch Thế bình thường rất linh hoạt, cũng không dám tùy tiện mở miệng. Cảnh tượng như vậy khiến cho hoàng đế Thương Lam tức giận đến toàn thân run rẩy. Hắn tức giận gầm hét lên:

- Thế nào? Mỗi người đều không dám lên tiếng? Bình thường không phải kêu gào, muốn bình định các vương quốc xung quanh sao? Hôm nay không ngờ có kẻ tuyên bố muốn đánh xuyên vương quốc Thương Lam chúng ta, các ngươi lại đều không dám đứng ra?

- Vương quốc của trẫm không có ai sao?

Nghe hoàng đế Thương Lam giống như sư tử tức giận rít gào, võ môn nổi giận, nhưng vẫn không có ai dám đứng ra.

So với tính mạng, bị mắng có tính là cái gì?

- Phụ hoàng, nhi thần thật ra có một kế!

Chu Dịch Thế mạnh mẽ kiên trì đứng ra nói.

- Nói!

Hoàng đế Thương Lam trừng hai mắt quát. Rơi vào tình cảnh nguy cơ như vậy, hắn đối với người con trai ngày xưa mình thương yêu nhất cũng không có sắc mặt tốt.

- Nếu Tần Quân nói sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc muốn đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam chúng ta, vậy chúng ta khiến cho hắn không về là được!

Trong mắt Chu Dịch Thế lóe ra sự ngoan độc nói. Các võ quan còn lại nghe được, ánh mắt nhất thời sáng lên.

Đúng vậy, bọn họ cần gì sợ hãi như vậy. Vũ hội Tiềm Long không có khả năng đơn giản như vậy. Bao nhiêu thiên tài kinh thế đều ngã xuống ở trong đó. tuy rằng Tần Quân ở trong hai nước uy phong lẫm liệt. Nhưng ở trong vũ hội Tiềm Long lại không gây ra được bao nhiêu sóng gió.

------oOo------

Chương 164: Vũ hội phong vân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng đế Thương Lam cũng có chút dao động. Sau đó hắn ngồi trở lại long ỷ bắt đầu suy nghĩ tìm hiểu.

Càng nghĩ, hắn càng cảm thấy ý niệm này có thể thực hiện được. Sau đó hắn mới có thể phân phó nói:

- Ai đi làm chuyện này?

Chu Dịch Thế tiếp tục nói:

- Chúng ta có thể dựa vào Tô Liệt Kiếp. Hắn cũng dự định tham gia vũ hội Tiềm Long.

Tô Liệt Kiếp?

Một tên tướng quân trên triều đình lên không nhịn được đứng ra nói:

- Tô Liệt Kiếp đã bị Tần Quân đánh cho sợ. Ngay cả Thương Lam Tứ Hiệp cũng biểu thị không dám đối địch với Tần Quân.

Thương Lam Tứ Hiệp!

Trong mắt hoàng đế Thương Lam lóe lên một tia lạnh lẽo. Phía sau Thương Lam Tứ Hiệp không có bối cảnh cường đại, nhưng vẫn dám từ chối sự chiêu mộ của triều đình, khiến cho hoàng đế Thương Lam rất phản cảm. Nếu không phải bọn họ ở dân gian rất có uy vọng, hoàng đế Thương Lam đã sớm diệt trừ bọn họ.

- Chuyện này lại giao cho Thế Nhi, ngươi đi làm.

Hoàng đế Thương Lam nhìn về phía Chu Dịch Thế nói, giọng nói ý vị thâm trường.

Tim Chu Dịch Thế trầm xuống, nhưng chỉ đành phải kiên trì đáp ứng. Chuyện này nếu như làm xong, hắn cách ngôi vị hoàng đế lại càng gần. Nếu như làm hỏng, chắc chắn phải sẽ dao động tới địa vị của hắn. Thậm chí sẽ cho những hoàng tử khác thừa cơ lợi dụng.

- Bãi triều!

Hoàng đế Thương Lam đứng dậy phất tay nói. Nói xong hắn liền rời đi. Bởi vì Tần Quân, khiến cho hắn không có tâm tình ở lại lâm triều. Các võ quan còn lại tất nhiên không dám có ý kiến. Bọn họ ước gì sớm kết thúc một chút.

...

- Cái gì? Thần tướng hai chùy thủ hạ của Quân nhi giết chết Tống Lãng, vẫn đập sập Lạc Nhai Quan?

Vương quốc Càn Nguyệt, trên đại điện hoàng cung, không tức giận giống như hoàng đế Thương Lam, Càn Hoàng Đế kích động không thôi. Tren triều đình, các võ quan cũng kích động đến bàn luận ầm ĩ.

- Là thật. Việt Vương còn tuyên bố chờ sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc sẽ trực tiếp đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam!

Sứ giả hưng phấn nói, trên mặt đầy vẻ sùng bái.

Nói như vậy chỉ có Thái tổ hoàng đế dám nói. Ngay cả Nam Mãnh cũng

không dám khoe khoang khoác lác.

- Được được được! Không hổ danh là con trai của trẫm!

Càn Hoàng Đế vỗ tay tỏ ý vui mừng.

Tổng quản Trầm Duyên ở bên cạnh cười theo, nói:

- Việt Vương điện hạ là nhân trung long phượng. Chắc chắn sẽ có thể ở trong vũ hội Tiềm Long nổi danh khắp thiên hạ.

Mỗi lần vũ hội Tiềm Long khai triển, các nước xung quanh hoàng triều Nam Trác đều sẽ bàn luận về các nhân vật phong vân bên trong. Mặc dù không có thiên tài của vương quốc mình, nhưng đồng thời không cản trở bọn họ đàm luận những thiên tài này. Lại giống như bách tính bình thường bàn luận về sao kim.

Tu sĩ trẻ tuổi nếu như nổi danh, nhân khí khẳng định lớn hơn so với cao thủ lâu đời. Bởi vì bọn họ còn có không gian trưởng thành lớn hơn nữa.

- Được rồi, nói là một chuyện. Chuyện của vương quốc Thương Lam lại để sang một bên. Quân nhi có cấp cường giả làm bạn, cũng không cần triều đình hỗ trợ.

Càn Hoàng Đế xua tay cười nói, trong lòng lại buồn bực. Tiểu tử này rốt cuộc là từ nơi nào đưa tới nhiều cường giả như vậy? Có Quan Vũ và Đát Kỷ đã đủ khiến người ta chấn động kinh ngạc. Bây giờ lại lôi kéo một vị cấp cường giả có thể so sánh với Quan Vũ.

Chẳng lẽ hắn thật sự bái nhập một thế lực thần bí?

...

Lại ở thời điểm vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt đang sôi trào vì Tần Quân, đám người Tần Quân đã thâm nhập Hoang Nguyên.

Buổi chiều một ngày, Tần Quân theo phía sau đội ngũ, vừa rèn luyện vừa đi tới. Lý Nguyên Phách ở bên cạnh chỉ điểm cho hắn. Tiểu tử ngốc này tuy rằng chỉ số thông minh không cao, nhưng dù sao ở trên phương diện

kinh nghiệm sa trường, bao giờ cũng vạch ra những điểm Tần Quân chưa đủ, khiến cho hắn được ích lợi không nhỏ.

- Điện hạ thực sự cố gắng.

Giả Tuân cũng không có ngồi ở bên trong xe ngựa. Hắn đi ở phía trước cảm thán nói. Bên cạnh hắn, Huyết Đao Vương, năm người Diệp Hiên đều theo bản năng gật đầu.

Mặc dù là năm người Diệp Hiên cũng không dám nghiêm chỉnh theo đội ngũ luyện kiếm luyện đao. Một là sợ bị người ta đánh cắp học, hai là sợ người chê cười, không có một trái tim lớn.

Nhưng Tần Quân lại khác nhau. Dù sao thương pháp của hắn cũng là do Quan Vũ tùy ý dạy. Hơn nữa chỉ là những thứ thông thường, bị người ta học được cũng không có vấn đề gì.

- Lại đi nửa ngày, chúng ta có thể chạy tới biên quan của hoàng triều Nam Trác.

Đội trưởng cấm vệ mở miệng nói, khiến cho mọi người không nhịn được, cảm thấy mong đợi. Chạy gần một tháng, cuối cùng cũng sắp tới nơi.

- Cũng không biết sát hạch ở vũ hội Tiềm Long có khó không?

Tần Vân từ trong xe ngựa đi tới, khẩn trương hỏi. Tuy rằng hắn là hoàng tử của vương quốc, nhưng ở trong vũ hội Tiềm Long, thân phận không tính là cái gì cả.

Bởi vì trong vũ hội Tiềm Long lại không chỉ là thiên tài của vương quốc. Còn có rất nhiều thiên tài của hoàng triều Nam Trác.

Mà thiên tài từ vương quốc đi ra không phú thì quý. Người bình thường có thể không có cách nào leo núi lội nước xuyên qua Hoang Nguyên bị yêu thú hoành hành.

- Muốn xông vào trong một nghìn người ở vũ hội Tiềm Long, chí ít cần phải đạt được Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong.

Diệp Hiên mở miệng cười nói. Một câu nói này khiến cho Tần Vân quá sợ

hãi.

- Cuối Nhân Bảng đều có không ít Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong. Vũ hội Tiềm Long lẽ nào còn mạnh hơn Nhân Bảng?

Tần Vân không hiểu hỏi. Trác Tuấn Kiệt chính là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, xếp hạng cuối Nhân Bảng. Nhưng Nhân Bảng lại nhằm vào toàn bộ Nam Vực. Mọi người tham gia vũ hội Tiềm Long là những vương quốc gần hoàng triều Nam Trác. So với Nam Vực, không tính là cái gì cả.

Dương Lan che miệng cười nói:

- Mệt cho ngươi còn làm hoàng tử. Vũ hội Tiềm Long hạn chế dưới trăm tuổi. Đương nhiên càng trẻ tuổi càng dễ dàng bị các tông môn nhìn trúng. Nhân Bảng nhằm vào chính là dưới năm mươi tuổi. Năm mươi tuổi chênh lệch có ý nghĩa như thế nào, lại không cần ta giải thích nữa.

Chín mươi chín tuổi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong và ba mươi tuổi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, thế lực khắp nơi khẳng định lựa chọn người sau.

Tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong dưới năm mươi tuổi khẳng định còn xa mới nhiều bằng tu sĩ Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong năm mươi tuổi đến một trăm tuổi.

Hơn nữa Du Tán hoặc tu sĩ trong thế lực nhỏ đạt được Kim Đan Cảnh, sau đó đều sẽ tìm cách tập trung ở trong thế lực lớn. Bởi vì bọn họ còn muốn tinh tiến, chỉ là tài nguyên lại không theo kịp.

Tần Vân bừng tỉnh, sau đó vò đầu cười nói:

- Xem ra ta thật sự chỉ có thể đi đánh nước tương.

Đánh nước tương?

------oOo------

Chương 165: Văng ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm người Diệp Hiên đưa mắt nhìn nhau, chẳng biết tại sao. Bởi vì Tần Quân bao giờ cũng công kích Tần Vân, nói hắn là đánh nước tương. Cho nên người này nhớ kỹ những lời này.

- Các ngươi nhìn kìa. Bên kia cũng có đội ngũ tu sĩ chạy về phía biên quan hoàng triều Nam Trác.

Mộ Dung Huyền bỗng nhiên chỉ vào phía bắc nói. Mọi người liếc mắt thấy qua, phát hiện đúng là có một đội ngũ. Trong đó thậm chí có một khí tức cường đại khiến người ta hãi hùng khiếp vía.

- Bên kia cũng có!

Tông Ngạn chỉ vào một hướng khác, kêu lên. Nếu như từ chỗ cao quan sát đi, bọn họ sẽ phát hiện, không chỉ có hai đội ngũ. Còn có các đội ngũ khác đang chạy về phía biên quan của hoàng triều Nam Trác. Tất cả hiện lên hình quạt đi tới. Từng người không quấy rầy lẫn nhau, mà đề phòng lẫn nhau.

- Ba năm một lần vũ hội Tiềm Long. Bao nhiêu vương quốc vì cơ hội này bay lên. Lại có bao nhiêu vương quốc bởi vậy tổn thất rất nhiều thiên tài.

Giả Tuân nhìn về phía đường chân trời cảm thán nói. Nếu như trong Tần Quân và Tần Vân có một người được đại tông môn coi trọng, các vương quốc còn lại cũng phải suy nghĩ một chút. Nếu chẳng may bọn họ quật khởi, chắc chắn cũng sẽ động tới vương quốc của mình.

Đừng thấy vương quốc rất lớn. Nhưng so với hoàng triều lại nhỏ bé vô cùng. Có người nói bên trong hoàng triều Nam Trác số lượng đệ tử của bảy tông môn lớn cũng hơn trăm vạn, tương đương với vương quốc loại nhỏ.

Mà đệ tử của bảy đại tông môn có thấp mấy, đặt ở trong vương quốc đều được cho là thiên tài và cường giả.

Hoàng triều và vương quốc chênh lệch ở trên phương diện số lượng và chất lượng người tu tiên chính là lạch trời có khó có thể vượt qua.

Tuy rằng hai bên xuất hiện đội ngũ khác, nhưng đám người Tần Quân cũng không có khẩn trương. Bọn họ vẫn đi con đường của mình. Tần Quân

cũng tự mình ở phía sau cùng tập luyện.

Sau khi cách thành quan của hoàng triều Nam Trác càng gần, các đội ngũ xung quanh cũng càng lúc càng nhiều. Khoảng cách giữa bọn họ cũng bắt đầu kéo gần. Tần Quân vừa đi tới vừa tập luyện, thật ra khiến cho không ít người chú ý.

- Người này không ngờ vừa đi vừa luyện. Chà chà, thật là lớn mật.

- Cái gì mà lớn mật. Hắn luyện chỉ là thương pháp bình thường.

- Cắt, các ngươi không có cảm giác được trên người hắn tản ra tới khí tức Kim Đan Cảnh sao? Người này không thể khinh thường.

- Kim Đan Cảnh? Làm sao có thể! Hắn thoạt nhìn rất trẻ tuổi!

- Hoặc là thiên tài tuyệt thế, hoặc là hiểu được thuật trú nhan.

Tu sĩ ở bên trong đội ngũ xung quanh bàn luận ầm ĩ. Ở đây đều không phải là người bình thường. Mặc dù cách xa nhau khá xa, cũng có thể đại khái nghe rõ. Đối với điều này Tần Quân vẫn chẳng hề để ý.

Khiến cho đám người Diệp Hiên không khỏi càng bội phục hắn. Dưới tình cảnh như vậy cũng chuyên tâm luyện được. Chỉ là trên phương diện tâm cảnh, bọn họ lại không so được với Tần Quân.

- Điện hạ, muốn ta giết chết bọn chúng không?

Lý Nguyên Phách thản nhiên hỏi, khiến cho bước chân của Tần Quân thiếu chút nữa lảo đảo ngã nhào trên đất. Những người khác ở bên cạnh nghe được cũng cảm giác rất bất đắc dĩ. Vị ngốc gia này quả nhiên là sát thần chuyển thế. Động một chút là muốn giết người.

Đội ngũ đi ở trên đường này, khẳng định đều người có thân phận có địa vị của các vương quốc. Nếu như là bị Lý Nguyên Phách giết chết, vương quốc Càn Nguyệt nhất định sẽ lọt vào sự liên hợp tấn công của các quốc gia.

- Chúng ta là người sáng mắt, đừng có động chút là nói giết!

Tần Quân tức giận nói. Lý Nguyên Phách vò đầu cười hắc hắc, giống như hài tử ngây thơ. Nhưng mọi người đều hiểu hắn sẽ chỉ ở trước mặt Tần Quân mới có biểu hiện ôn hòa thuận theo như vậy.

Đúng lúc này, một bóng người từ trong đội ngũ cách đó không xa đạp không lao đến. Đó chính là một thanh niên tuấn tú, toàn thân mặc y phục màu trắng phong độ phiêu dật. Tay phải hắn còn phe phẩy một cái quạt giấy. Tay trái lại để ở sau thắt lưng, khí chất xuất chúng. Dương Lan vừa nhìn thấy, ánh mắt nhất thời sáng lên.

- Diệp huynh, không nghĩ tới gặp được lại gặp nhau ở chỗ này.

Người thanh niên cầm quạt giấy khẽ cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền hạ xuống trước mặt Diệp Hiên. Ánh mắt hắn lại lặng lẽ không để lại dấu vết liếc nhìn qua Chúc Nghiên Khanh.

Diệp Hiên cũng có một chút bất ngờ, cười nói:

- Trương Nhạc huynh, thật khéo.

Thân là đại đệ tử Viêm Kình Tông, Diệp Hiên cũng không phải lần đầu tiên đi tham gia vũ hội Tiềm Long. Cho nên hắn từng kết bạn với không ít thanh niên tài tuấn. Trong đó liền bao gồm vị Trương Nhạc trước mắt này.

Trương Nhạc nhìn về phía Tần Quân, sau đó nhìn về phía Diệp Hiên hỏi:

- Vị thiếu hiệp này là ai?

Hắn có thể cảm giác được trên người Tần Quân tản ra tới khí tức Kim Đan Cảnh, cho nên muốn tới kết giao. Vừa lúc có Diệp Hiên ở đây, cho nên hắn mới dám mạo muội qua.

- Hắn chính là Tam điện hạ của vương quốc Càn Nguyệt.

Diệp Hiên cười nói, nhưng hoàn toàn không có ý tứ dẫn Trương Nhạc qua giới thiệu cho Tần Quân.

Hắn biết rõ tính cách của Tần Quân, chắc hẳn sẽ không vui vẻ gì. Cho nên hắn sẽ không dẫn Trương Nhạc qua giới thiệu, để tránh khỏi đắc tội Trương Nhạc.

- Tần Quân ca ca, tại sao ca ca lại rèn luyện rồi.

Lúc này, một tiếng hờn dỗi làm cho các nam nhân cũng phải điên cuồng truyền đến. Chỉ thấy Tiểu Ly dụi mắt buồn ngủ từ trong xe ngựa đi ra. Dung nhan hoàn mỹ phối hợp với giọng nói của nàng khiến cho trong lòng Trương Nhạc run lên, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía Tiểu Ly.

Thế gian lại có mỹ nhân như vậy!

Tim Trương Nhạc đập thình thịch. Hắn chưa bao giờ có cảm giác như vậy. Mỹ nhân có rất nhiều, nhưng đẹp đến mức tận cùng như Tiểu Ly vậy, còn là bộ dạng lười biếng phong thái mê người, quả thực khiến cho thú tính của người ta bạo phát!

Đáng tiếc Tiểu Ly căn bản không có nhìn hắn, trực tiếp nhào vào trong lòng Tần Quân, sử dụng gương mặt tinh xảo hoàn mỹ này cọ cọ vào mặt của Tần Quân. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy Trương Nhạc nhất thời thấy đau tim.

- Đừng nhìn. Cẩn thận nhóm lửa trên thân.

Diệp Hiên nhỏ giọng nhắc nhở. Đi cùng với Tần Quân lâu như vậy, hắn lại biết rõ tính cách người này không sợ trời không sợ đất. Nếu như chọc giận Tần Quân, Trương Nhạc tuyệt đối là chết chắc rồi.

Trương Nhạc lúng túng thu hồi ánh mắt. Bình thường hắn tự cho mình là quân tử, hiện tại lại bị người ta phát hiện mình nhìn chằm chằm vào nữ tử. Mặt hắn cũng không nhịn được đỏ lên.

- Hừ!

Dương Lan hừ lạnh một tiếng. Ấn tượng tốt đối với Trương Nhạc trong nháy mắt biến mất. Nàng thầm mắng, nam nhân đều là một dáng vẻ!

------oOo------

Chương 166: Văng ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền cũng cảm thấy Trương Nhạc chẳng qua cũng chỉ có như vậy. Bọn họ lại không biết, trước đây khi bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy được Tiểu Ly, biểu hiện của bọn họ thậm chí không bằng Trương Nhạc. Chỉ có điều mỗi ngày đều nhìn thấy, cũng thành thói quen.

Về phần Chúc Nghiên Khanh, căn bản cũng không có nhìn tới Trương Nhạc.

- Tiểu nha đầu, ta đang luyện. Đừng ôm ôm ấp ấp, sẽ khiến chó độc thân ghen chết!

Tần Quân dở khóc dở cười nói.

- Cho độc thân? Ngươi là đang nói tới Hạo Thiên Khuyển sao?

Tiểu Ly nghiêng đầu tò mò hỏi. Dáng vẻ khả ái xinh xắn của nàng khiến cho Tần Quân không nhịn được hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

Đáng thương cho Hạo Thiên Khuyển đang nằm.

Trương Nhạc nhìn thấy được hành động của Tần Quân, theo bản năng nắm chặt nắm đấm. Trời ạ, thật vất vả gặp phải nữ nhân nhất kiến chung tình, không ngờ đã bị người khác giữ lấy. Thế gian còn có chuyện gì buồn hơn so với điều này nữa hay không?

- Cho độc thân, chính là chỉ những người độc thân, biểu hiện sự châm chọc.

Tần Quân giải thích, khiến cho một đám cẩm vệ không nói gì. Đám người Diệp Hiên đưa mắt nhìn nhau, không hiểu sao có một loại cảm giác nằm cũng trúng đạn.

Bị người mắng thành chó, bọn họ tất nhiên phẫn nộ, nhưng không dám biểu hiện ra ngoài. Bọn họ rất sợ đắc tội Hạo Thiên Khuyển.

Bởi vì Hạo Thiên Khuyển chính là chó. Nếu như bọn họ phẫn nộ, chẳng phải là kỳ thị chó sao?

Đội ngũ tiếp tục đi tới. Trương Nhạc và Diệp Hiên hàn huyên một hồi liền không nhịn được đi về phía Tần Quân.

Diệp Hiên giơ tay lên muốn ngăn cản. Nhưng mà động tác của Trương Nhạc còn nhanh hơn so với hắn, khiến cho hắn không khỏi lắc đầu.

- Việt Vương, tại hạ Trương Nhạc, đứng hàng thứ tám trăm bảy mươi chín trên Nhân Bảng, có thể kết giao bằng hữu hay không.

Trương Nhạc chắp tay cười nói. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày. Lấy chuyện thích thể hiện mở đầu giới thiệu có thể tính là kết giao bằng hữu không?

- Thiên tài Nhân Bảng, rất lợi hại. Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!

Tần Quân giả vờ phong thái sùng bái nói.

Trương Nhạc vừa nghe, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu thoải mái, lưng cũng tự nhiên thẳng hơn. Sau đó hắn xua tay cười nói:

- Đều chỉ là hư danh.

Nói xong, hắn liền chuyển đề tài câu chuyện. Hắn nhìn về phía Tiểu Ly hỏi:

- Vị này chính là vương phi của ngươi sao?

Ta nhổ vào!

Xem ra là tới có ý đồ với Tiểu Ly!

Tần Quân nhất thời khó chịu. Ở thế giới này vừa gặp mặt đã hỏi thăm thê thất của đối phương, không có khả năng là lễ phép hành vi.

Tiểu Ly liếc mắt nhìn Trương Nhạc, trực tiếp nhăn mặt đối với hắn, tỏ vẻ khinh thường.

Nhưng mà bộ dáng khả ái này của nàng khiến cho Trương Nhạc càng thích nàng. Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thiếu nữ xinh đẹp cổ quái giống như tinh linh vậy. Trong lòng càng hắn muốn chiếm làm của riêng.

- Nguyên Phách, ném hắn trở lại.

Tần Quân lười lại để ý tới Trương Nhạc, trực tiếp nói, Diệp Hiên vừa nghe thầm kêu không ổn, chỉ có điều hắn cũng không có đứng ra hoà giải, hắn cũng nhìn Trương Nhạc hành vi khó chịu.

Nguyên Phách?

Trương Nhạc nhướng mày, vừa muốn mở miệng, một con gầy như que củi tay bắt hắn lại đai lưng, trực tiếp đem hắn giơ lên, hắn theo bản năng muốn phản kháng, nhưng mà Lý Nguyên Phách dùng sức ném đi, hắn liền bay ra ngoài.

Lý Nguyên Phách lực lượng lớn tới mức nào? Đừng nói hắn là tu sĩ Kim Đan Cảnh, cho dù là tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cũng không ngăn cản được. Thân thể không khống chế được bay về phía phía xa, trong chớp mắt liền bay ra ngoài mấy chục thước.

Mấu chốt nhất chính là Lý Nguyên Phách không buông tay ra, trực tiếp kéo đai lưng của Trương Nhạc xuống.

Bay lượn trên không trung, Trương Nhạc hoảng sợ. Đồng thời hắn bỗng nhiên cảm giác mặt mát lạnh. Quần không ngờ thả lỏng rơi xuống. Gió thổi hai chân, đệ đệ lạnh.

Phụt

Tần Quân trực tiếp phì cười. Tiểu Ly, Dương Lan cùng với Chúc Nghiên Khanh vội vàng quay đầu lại, phi lễ chớ nhìn.

Mảnh thế giới này cùng loại với cổ đại Hoa Hạ, cũng không có quần lót. Nhiều nhất là khố dài nửa chân. Nhưng đai lưng buông lỏng, tất cả đều rơi xuống, cho nên Trương Nhạc xem như là lộ tẩy.

A a a

Một đời anh danh của ta!

Trương Nhạc che hạ bộ, vẻ mặt nổi giận. Nhưng thân thể hắn còn đang bay

ngược. Cuồng phong thổi tới trên người hắn, khiến cho thân hắn giống như ở trong hầm lạnh. Nhất là nửa người dưới, lạnh được đến mức thấu xương. Mấu chốt nhất chính là hắn có thể cảm giác được rất nhiều ánh mắt khác thường rơi vào trên người hắn.

Chuyện hôm nay nếu như truyền đi, hắn còn lăn lộn thế nào?

Lại ở thời khắc Trương Nhạc tuyệt vọng, một tiếng động vang lên. Hắn trực tiếp nện ở trên cỏ, dọc theo bãi cỏ trượt ra ngoài mấy thước mới có thể dừng lại được. Bên cạnh vừa lúc có một đội tu sĩ đi ngang qua. Trương Nhạc nhìn thấy bọn họ liền xấu hổ. Nhất là nhìn thấy được hắn giống như nữ nhân vậy ngồi dưới đất không dám đứng lên, lúc này liền cười rộ lên.

- Cười chết lão tử!

- Chà chà, đó không phải là Trương Nhạc, thiên tài Nhân Bảng sao? Không ngờ rơi vào tình cảnh như vậy.

- Quả thực... Mất trí à!

- Gia hỏa này chẳng lẽ có sở thích đặc biệt nào đó sao?

- Nhìn hắn sau này còn giả vờ quân tử thế nào được nữa. Thật quá mất mặt rồi!

Trương Nhạc nghe được những tiếng nghị luận này, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào. Trong lòng càng thêm căm hận Tần Quân.

Hắn vội vàng lấy trang phục và đai lưng từ trong nhẫn trữ vật ra mặc vào. Sau đó ở trong những tiếng cười vang, hắn mặt đen lại rời đi. Chỉ có điều hắn tạm thời không có ý định đi tìm Tần Quân báo thù. Vị cường giả gọi là Nguyên Phách kia có lực lượng thần bí khủng khiếp đến mức khiến cho hiện tại hắn nhớ tới cũng thấy khiếp sợ.

Từ nơi này đến chỗ đám người Tần Quân gần năm trăm mét. Hắn lại cường giả Kim Đan Cảnh?

Đổi lại thành người bình thường, chẳng phải là muốn bay xa hơn?

Lực lượng như vậy tuyệt đối không phải ai cũng có.

- Thù này không báo, ta thề không làm người!

Ở trong lòng Trương Nhạc thầm rít gào thề. Nếu như Tần Quân biết được, khẳng định không để ý.

Sư tử hổ báo sẽ lo lắng tới chuyện bị thỏ thù hận sao?

- Diệp Hiên, sẽ không trách ta đối xử với hắn như vậy chứ?

Tần Quân nhìn về phía Diệp Hiên cười hắc hắc nói, bộ dạng cà lơ phất phơ, giống như hai người là bằng hữu tốt.

Khóe miệng Diệp Hiên co quắp, trong lòng mắng tới tổ tông Tần Quân, nhưng mở miệng lại cười nói:

- Sao có thể. Là do hắn vô lễ.

- Đúng vậy. So với loại ngụy quân tử như hắn, ta càng thích loại tiểu nhân như ngươi hơn.

Dương Lan đồng ý nói.

------oOo------

Chương 167: Cửa lớn bằng đồng xanh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trán Tần Quân đầy vạch đen. Em gái ngươi, ngươi mới là tiểu nhân thật sự. Cả nhà ngươi đều là tiểu nhân chân chính.

- Thật ra ta muốn xé hắn.

Lý Nguyên Phách tiếc nuối nói, khiến cho mọi người càng thêm bất đắc dĩ. Xem ra mệnh lệnh của Tần Quân vẫn tính là nhẹ.

Tần Quân đảo mắt, tiếp tục luyện. Trận phong ba nho nhỏ này cũng theo đó lắng xuống. Đội ngũ tiếp tục đi tới.

Ngồi ở trên lưng ngựa Pháp Hải không khỏi cảm thán:

- Thiếu niên lang a thiếu niên lang, xông quan giận dữ vì hồng nhan. A di đà phật...

Cái gì vậy!

Tần Quân bất đắc dĩ, nhìn về phía Pháp Hải, sau đó lắc đầu dứt bỏ tạp niệm, tiếp tục luyện. Tiểu Ly và Lý Nguyên Phách một trái một phải, làm bạn ở bên cạnh hắn.

Tranh đấu vừa rồi lại khiến cho các tu sĩ xung quanh chỉ trỏ bàn luận đối với đám người Tần Quân. Nhất là đối với Lý Nguyên Phách.

- Khí lực thật là lớn. Người này quả thực không phải là người!

- Người vừa rồi chính là thiên tài Nhân Bảng Trương Nhạc, lại bị người ta dễ dàng ném bay ra ngoài như vậy.

- Thật là tiểu hài tử lợi hại!

- Hắn là tiểu hài tử? Hắn chỉ là gầy như que củi mà thôi...

- Đúng vậy! Ngươi đã từng nhìn thấy tiểu hài tử nào khủng khiếp như vậy chưa?

Uy danh của Lý Nguyên Phách bắt đầu lưu truyền ra. Bản thân Trương Nhạc lại có chút danh tiếng. Lý Nguyên Phách sỉ nhục hắn như vậy tất nhiên dụ cho người ta chú ý.

Đoạn đường tiếp theo cũng không có gặp phải phong ba gì, một đường yên tĩnh.

...

Ba canh giờ sau, mọi người cuối cùng nhìn thấy được đường nét quan thành của hoàng triều Nam Trác xuất hiện phía trước.

Hùng vĩ!

Trong đầu Tần Quân không tự chủ được xuất hiện một từ này. Chỉ thấy điểm cuối của Hoang Nguyên có một bức tường thành cực lớn cao tới năm mươi thước. Tường thành kéo dài về phía hai bên, tiến vào trong thân núi. Chỉ riêng phần tường thành đám người Tần Quân nhìn thấy được liền dài đến hơn một nghìn thước.

Tường thành cao nhất bên trong vương quốc cũng không quá hai mươi thước. Băm mươi thước là khái niệm thế nào?

Tương đương với hơn lầu cao mười tầng như vậy!

Cửa thành cao tới gần bốn mươi thước, chế tạo từ đồng thau thành. Phía trên khắc đầy các loại kỳ trân dị thú, trang nghiêm thần bí, một khí thế dồi dào đập vào mặt khiến người ta không nhịn được có loại kích động quỳ lạy.

Đây cũng là hoàng triều!

Hoàng triều Nam Trác khống chế hơn mười vương quốc xung quanh!

- Một ngày nào đó, ta sẽ khiến cho vương quốc Càn Nguyệt cũng thăng cấp làm hoàng triều.

Tần Quân hướng tới nói. Nghe được hắn nói vậy, các cấm vệ nhiệt huyết dâng trào. Ngay cả Giả Tuân và Tần Vân cũng kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Dã tâm của hắn thật ghê gớm!

Trong lòng năm người Diệp Hiên đều cùng cảm thán.

Bọn họ lại không biết hoàng triều cũng không phải mục tiêu lớn nhất của hắn, bởi vì hắn đã biết được ở trên hoàng triều còn có tồn tại càng cường đại hơn.

Hắn tin tưởng sẽ có một ngày hắn có thể trở thành đế hoàng mạnh nhất thiên hạ, bao trùm trên chúng sinh!

Trong lòng cất giữ lý tưởng hào hùng, Tần Quân thu hồi Ngân Long Tru Hồn, đi ở giữa đội ngũ. Ngay cả Đát Kỷ và Thái Bạch Kim Tinh cũng từ

trong xe ngựa đi ra.

Muốn đi vào bên trong hoàng triều Nam Trác, mỗi người đều phải đăng ký thân phận. Bất kể ngươi là thiên tài của vương quốc, hay là hoàng đế của vương quốc, cũng phải đi xuống, tiếp nhận binh sĩ trấn thủ quan ải kiểm tra.

Đương nhiên trong quá trình này rất có khả năng sẽ gặp phải một ít binh sĩ trong lòng muốn gây rối sẽ chèn ép. Nhưng phần lớn mọi người lựa chọn nén giận. Hoàng triều cũng sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà đi trừng phạt binh sĩ trấn thủ quan ải. Ngược lại, bọn họ ngầm đồng ý với loại hành vi này, vì chính là chèn ép thế lực khắp nơi.

Đối mặt với hoàng triều, vương quốc và các thế lực du tán đều giận mà không dám nói gì.

Rất nhanh, đội ngũ đi tới trước cửa thành đồng thau. Bởi vì tu sĩ vào thành quá nhiều, mọi người không thể không xếp hàng.

Chúc Nghiên Khanh và Dương Lan lại lấy mũ ra đội. Tần Quân nhìn thấy có chút kỳ quái. Hình như cảm nhận được ánh mắt hắn, Chúc Nghiên Khanh quay đầu lại nói:

- Bảo hai vị mỹ nhân của ngươi cũng đội mũ vào, để tránh khỏi sinh ra phiền phức gì khác.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Tất nhiên hắn nghe ra được ý tứ trong lời nói của nàng.

- Lần trước chúng ta từng đi qua quan thành. Những binh sĩ kia đã động tay động chân.

Dương Lan khoanh tay, giọng điệu chán ghét nói.

Tần Quân không khỏi lại nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh. Vị mỹ nhân này cũng bị người khác táy máy tay chân sao?

- Ta là lần đầu tiên tới.

Chúc Nghiên Khanh phá lệ giải thích một hồi, khiến cho sắc mặt Dương

Lan quái dị. Đây cũng không phải là phong cách của nàng!

Sắc mặt Diệp Hiên nhất thời lạnh xuống. May mà hắn đưa lưng về nhau Tần Quân, không bị Tần Quân phát hiện.

Tần Quân bừng tỉnh, sau đó hỏi:

- Các ngươi còn có nhiều mũ không?

Bọn họ đều là người đường đường chính chính, làm sao phải cần mũ.

Dương Lan vội vàng từ trong nhẫn trữ vật lấy ra hai cái mũ màu đen. Nếu như nàng biết được suy nghĩ trong lòng của Tần Quân, khẳng định sẽ không cho mượn.

Đát Kỷ và Tiểu Ly tuy rằng không sợ, nhưng vì giảm bớt phiền phức cho Tần Quân, cũng đội mũ vào.

Các nàng vẫn tự hiểu lấy mình, biết được dung mạo của mình khuynh quốc khuynh thành, khiến cho nam tử tầm thường không khống chế được.

Đội ngũ chậm rãi đi tới. Theo ánh mắt Tần Quân nhìn tới, dưới cửa thành có hai hàng binh sĩ canh gác. Quả nhiên là bên đăng ký thân phận, nam tu sĩ thì bị lãng quên cho qua, nhưng nữ tu sĩ sẽ bị một ít binh sĩ sờ tới sờ lui. Có người chỉ là nắm tay. Có người quá mức nhất còn sờ rất lâu vào ngực của nữ tu sĩ, trên dưới thăm dò. Tần Quân nhìn thấy ớn lạnh không thôi.

Đây là phong phạm của hoàng triều?

- Không nghĩ tới binh sĩ của hoàng triều lại tệ hại như thế.

Tần Quân hừ lạnh nói, trong giọng nói đều là ý tứ châm chọc.

Những người khác cũng có chút oán giận. Pháp Hải lạnh lùng nói:

- Bần tăng cũng không nghĩ tới hoàng triều Nam Trác càng lúc càng thối nát.

Pháp Hải hạ xuống thế gian vài chục năm. Hắn bái nhập Nghiệp Hoa Tự chính là không muốn tiến vào thế lực cấp bảy đại tông môn ở hoàng triều

Nam Trác, cho nên hắn tất nhiên không sợ hoàng triều Nam Trác.

- Nhịn một chút.

Diệp Hiên thở dài, nói một tiếng. Thái độ của những người khác cũng vậy, cũng không thể dẹp đường hồi phủ?

Về phần xông vào?

Tạo thành hậu quả quá lớn. Thậm chí dẫn tới tai họa cho ngay cả vương quốc của mình!

Thời điểm mọi người ở đây theo đuổi tâm tư của mình, đội ngũ dần dần tiến về phía trước. Trương Nhạc xếp hàng ở phía sau vẫn sử dụng ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm vào Tần Quân, hận không thể băm thây hắn ra thành vạn đoạn.

------oOo------

Chương 168: Tôn nghiêm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại khái qua thời gian một chén trà, mới có thể đến đám người Tần Quân.

Tần Quân vẫn luôn quan sát, binh sĩ nào phẩm tốt hơn. Cho nên hắn phân phó các cấm vệ đi về phía những binh sĩ tay chân không sạch sẽ này, sau đó an bài để cho bốn nữ tử đến trước mặt những binh sĩ hắn cho rằng phẩm hạnh đoan chính. Hành động của hắn thật ra khiến cho Chúc Nghiên Khanh và Dương Lan có chút cảm động.

Nhìn lại Diệp Hiên, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền, bọn họ chỉ lo cho mình, làm sao có thể cẩn thận tỉ mỉ như Tần Quân vậy.

- Hừ!

Dương Lan hừ lạnh một tiếng đối với ba người Diệp Hiên, sau đó dẫn đầu đi về phía binh sĩ trấn thủ quan ải, khiến cho ba người chẳng biết tại sao.

Tần Quân đi theo phía sau Tiểu Ly. Phía trước là Đát Kỷ và Chúc Nghiên Khanh. Bốn nữ tử dáng người uyển chuyển. Đi ra ngoài liền thu hút sự chú ý của không ít binh sĩ trấn thủ quan ải, còn có ánh mắt thông cảm của những tu sĩ khác.

Binh sĩ kiểm tra cho Dương Lan, gương mặt không uy tự tức giận. Hắn trầm giọng nói:

- Vén khăn che mặt lên!

Đổi lại thành binh sĩ trấn thủ quan ải bên cạnh, không thể không tự mình động thủ.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt Dương Lan, binh sĩ uy nghiêm bắt đầu hỏi thăm một ít tin tức cơ bản. Tất cả đều ghi lại ở trong một quả cầu thủy tinh màu xanh lam, quả cầu thủy tinh này có kích chừng lớn như bóng rổ, bị ba cây giá gỗ chống đỡ, bên trong có lôi điện lóe lên.

Đừng thấy nó bề ngoài hoa lệ. Kì thực đó là pháp khí huyền phẩm, không có lực công kích, chỉ có thể dùng cho việc ghi chép lại tin tức, tên là Vạn Dân Cầu.

Vạn Dân Cầu chia ra làm chủ cầu và tử cầu. Chủ cầu tiếp nhận tất cả tử cầu tin tức tập hợp. Tử cầu hỏng không có việc gì, nhưng chủ cầu hỏng, tin tức sẽ đều bị phá huỷ. Cho nên chủ cầu có tác dụng cực lớn.

Nói chung, chủ cầu càng lớn, tử cầu càng nhiều, vậy phẩm cấp Vạn Dân Cầu lại càng cao.

Không phải tất cả vương quốc đều có pháp khí cao giai như vậy. Chí ít vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam không có.

Rất nhanh Dương Lan thuận lợi thông qua đăng ký thân phận. Kế tiếp là Chúc Nghiên Khanh, nàng vừa vén khăn che mặt lên,liền khiến cho binh sĩ uy nghiêm kia lộ ra biểu tình bị kìm hãm. Điều này khiến cho Tần Quân cảm thán. Xem ra giá trị nhan sắc của Dương Lan và Chúc Nghiên Khanh chênh lệch thật sự rất lớn.

Chúc Nghiên Khanh khẽ nhíu mày, trầm giọng hỏi:

- Có thể bắt đầu chưa?

Binh sĩ uy nghiêm kia vội vàng giật mình tỉnh lại, sau đó bắt đầu lúng túng hỏi thăm tin tức thân phận của Chúc Nghiên Khanh.

một binh sĩ cao gầy bên cạnh cũng chú ý tới sự khác thường của binh sĩ uy nghiêm. Hắn không khỏi buồn bực. Bình thường người này không gần nữ sắc, tính tình xem như là lãnh đạm, vừa rồi thế nào lại thất thần như vậy?

Hắn lại tiếp tục nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh. Mặc dù đưa lưng về phía hắn, nhưng bóng lưng cũng cực kỳ mê người, khiến người ta không nhịn được muốn âu yếm.

Thấy vậy, binh sĩ cao gầy liền không nhịn được bu lại. Cảnh tượng như vậy khiến cho đám người Tần Quân không khỏi nhíu mày, thầm kêu không tốt.

- Ai da! Không ngờ là một vị mỹ nhân. Vẻ đẹp như vậy cũng không thấy nhiều.

Binh sĩ cao gầy tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Trong mắt hắn, tà quang cũng sắp ngưng tụ thành thực chất.

Nói xong, hắn không ngờ giơ tay ra, chộp về phía Chúc Nghiên Khanh. Chúc Nghiên Khanh cả kinh theo bản năng lui về phía sau. Dương Lan đứng ở phía sau binh sĩ trấn thủ quan ải cũng thấy khẩn trương. Tuy rằng bình thường nhìn phong thái Chúc Nghiên Khanh có chút không quen, nhưng dù sao cũng là sư tỷ muội cùng một tông môn. Nàng theo bản năng nhìn về phía ba người Diệp Hiên, hi vọng bọn họ nghĩ biện pháp.

Nhưng mà Diệp Hiên, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền lại giả vờ giống như không nhìn thấy.

Cảnh tượng như vậy lại giống với ba năm trước đây. Lúc đó nàng nhận ủy khuất, Diệp Hiên cũng không có đứng ra.

Lúc này, trong lòng Chúc Nghiên Khanh cũng loạn như ma. Tay phải theo bản năng tìm về phía trường kiếm bên hông. Thấy vậy, binh sĩ cao gầy trái lại càng hưng phấn. Hắn liếm môi một cái, dần dần tiến về phía Chúc Nghiên Khanh.

- Này, đừng có quá đáng.

Binh sĩ uy nghiêm bỗng nhiên lên tiếng nói, lông mày rậm nhíu chặt lại. Rõ ràng hắn rất thích hành vi của binh sĩ cao gầy kia.

Đáng tiếc binh sĩ cao gầy xem thường. Hắn xua tay cười nói:

- Yên tâm đi, ta chỉ là kiểm tra nàng một chút, cũng sẽ không bắt nàng ngủ cùng!

Ngôn ngữ trắng trợn như vậy, khiến cho các tu sĩ đang xếp hàng đều nhíu mày. thậm chí có người nhỏ giọng bàn luận. Nhưng tất cả đều sợ bị nghe được, sau đó sẽ bị cự tuyệt cho nhập cảnh.

Vũ hội Tiềm Long đối với tu sĩ các vương quốc mà nói, tương đương với một lần cơ hội cá chép nhảy long môn. Ai có thể buông tha được?

Nếu như thành công, hoàn toàn xoay người, trở thành người trên người. Nếu như mất đi cơ hội lần này, bọn họ chỉ có thể nhảy nhót ở trong vương quốc của mình, còn muốn đi tới bầu trời càng cao hơn, rất khó.

Ba người Diệp Hiên cũng vì tâm tính như vậy, cho nên chỉ có thể nhịn!

Mặc dù là Diệp Hiên thích Chúc Nghiên Khanh, ở trước mặt kỳ ngộ, cũng chỉ có thể buông tha nữ nhân yêu mến.

- Này! Các ngươi thân là binh sĩ hoàng triều, khi dễ chúng ta như vậy, không cảm thấy mất mặt sao?

Một âm thanh không thích hợp bỗng nhiên vang lên, rơi vào trong tai binh sĩ trấn thủ quan ải cực kỳ chói tai.

Sắc mặt binh sĩ cao gầy nhất thời lạnh xuống. Sau đó hắn theo hướng của âm thanh, đưa mắt rơi vào trên người Tần Quân.

- Tiểu tử thối, ngươi là có ý gì? Không tôn trọng uy nghiêm của hoàng triều ta sao?

Binh sĩ cao gầy trầm giọng quát. Người này thật ra rất giỏi ăn nói, trực tiếp

cho Tần Quân tội danh lớn.

Đáng tiếc hắn đối mặt chính là Tần Quân. Ở trên phương diện miệng lưỡi, hắn đã đạt được cảnh giới tiểu thành của người xuyên qua.

- Ta làm gì có can đảm dám chứ? Các ngươi là người của hoàng triều. Chúng ta là người của vương quốc, thật giống như một gia tộc. Các ngươi là trưởng bối, chúng ta là thân phận hậu bối. Thấy qua trưởng bối khi dễ hậu bối sao?

Tần Quân giả vờ ủy khuất nói, khiến cho binh sĩ cao gầy không biết nên phản bác như thế nào.

Nếu như tiếp tục nữa, chẳng phải là ỷ lớn hiếp nhỏ sao? Nếu không tiếp tục nữa, không phải có vẻ như mình sợ?

Sợ một tiểu hài tử xấu xa đến từ vương quốc!

- Hừ! Miệng lưỡi lợi hại. Hôm nay ta nhất quyết phải kiểm tra nàng!

Binh sĩ cao gầy phẫn nộ quát, vừa dứt lời liền giơ móng vuốt sói về phía Chúc Nghiên Khanh.

------oOo------

Chương 169: Anh hùng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúc Nghiên Khanh tất nhiên sẽ không để cho hắn thực hiện được. Lúc này nàng lui về phía sau. Không ngờ lại lui về phía sau lưng của Tần Quân.

Tần Quân nhất thời bất đắc dĩ. Sở dĩ hắn mở miệng là bởi vì nếu như Chúc Nghiên Khanh bị phát hiện, Đát Kỷ và Tiểu Ly khẳng định cũng sẽ như vậy. Sao không thuận thế cứu vị mỹ nhân này. Mà bây giờ Chúc Nghiên Khanh trốn ở phía sau hắn, thân là một nam nhân, Tần Quân cũng chỉ có thể đến giúp tới cùng.

Tốt xấu gì cũng quen biết một hồi!

- Các vị, chúng ta mặc dù là đến vì vũ hội Tiềm Long, nhưng lẽ nào chúng ta phải vứt bỏ tôn nghiêm của mình sao?

Tần Quân bỗng nhiên cao giọng quát, âm thanh truyền khắp trong tai mỗi một người đang đứng xếp hàng ở phía trước cửa thành, khiến cho ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn về phía hắn.

Hai chữ tôn nghiêm lại khiến không ít người động tâm.

- Tiểu tử thối, ngươi muốn nói cái gì?

Binh sĩ cao gầy càng nổi giận.

Tuy rằng bọn họ tùy ý làm bậy, nhưng nếu làm ầm ĩ lớn chuyện, truyền ra cũng không dễ nghe. Dù sao hoàng triều Nam Trác thuộc về phía trận doanh chính đạo. Lễ nghĩa liêm sỉ chính là bầu không khí phổ biến chủ yếu.

- Các vị, đừng nghĩ hoàng triều Nam Trác quá cao. Thật giống như chúng ta không rời được bọn họ. Đồng thời, hoàng triều Nam Trác cũng không rời khỏi được chúng ta!

Giọng điệu Tần Quân sục sôi nói. Lời hắn nói ra nhất thời thu hút sự hiếu kỳ của tất cả mọi người.

Quan điểm như vậy, tu sĩ bình thường không ngờ tới. Cho dù có người nghĩ đến, cũng không ai dám nói ra!

Nhưng Tần Quân dám!

Tần Quân không có khả năng nhất định phải tham gia vũ hội Tiềm Long. Nơi này không lưu gia lại, tự có chỗ khác lưu gia.

Mặc dù rước lấy sự bất mãn của Du Phượng Hoàng, thậm chí đưa tới toàn bộ Nam Minh Thánh Giáo truy sát, Tần Quân cũng không sợ. Đừng nói là mười hai tên trưởng lão Hóa Hư Cảnh rất trâu bò. Một mình Lý Nguyên Phách cũng có thể đánh bại tất cả bọn họ.

- Hoàng triều sở dĩ cao cao tại thượng, cũng là bởi vì đạp lên trên chúng ta. Vũ hội Tiềm Long sở dĩ cho chúng ta cơ hội, không phải là bố thí chúng ta, là muốn chiêu nạp máu mới. Nếu những thiên tài chúng ta không tiến vào hoàng triều Nam Trác, chúng ta tuy rằng mất đi cái cơ duyên này, nhưng sẽ tăng thêm uy hiếp cho hoàng triều Nam Trác!

- Chúng ta hàng năm tiến cống nhiều như vậy, kết quả bọn họ ngay cả để cho chúng ta tiến qua cửa ải, cũng muốn sỉ nhục một hồi. Các ngươi có thể chịu được sao?

- Tu tiên cầu chính là trường sinh. Ý của trường sinh thật ra là vô câu vô thúc, không bị mệnh số hạn chế. Hiện tại chúng ta xem như là theo đuổi vô câu vô thúc sao? Ngay cả binh sĩ, tầng dưới cùng của hoàng triều cũng dám sỉ nhục chúng ta như vậy!

Tần Quân càng nói càng kích động, trực tiếp xé rách da mặt, giễu cợt binh sĩ trấn thủ quan ải, đẩy mùi thuốc súng lên đến cực điểm.

Các tu sĩ cũng nghe được nhiệt huyết dâng trào, phẫn nộ khó nhịn nổi. Trong đó bao gồm cả ba người Diệp Hiên.

Đúng vậy, bọn họ ở trong quốc vực của mình có người nào không phải là tồn tại được vạn người kính ngưỡng, thế nào đến hoàng triều Nam Trác bọn họ lại giống như những kẻ ti tiện vậy?

Ánh mắt Chúc Nghiên Khanh và Dương Lan nhìn về phía Tần Quân trở nên không tầm thường. Khi đối mặt với hoàng triều đè ép, Tần Quân còn có thể đứng ra nói ra những lời như vậy, thật là nổi bật, rất có khí tiết anh hùng. Có vị mỹ nhân nào không thương anh hùng?

Thoải mái!

Tần Quân nhìn vẻ mặt binh sĩ cao gầy xám xịt lại, trong lòng cảm thấy thoải mái. Hắn lại không quen nhìn những binh sĩ này khi dễ nữ tử.

Kiếp trước hắn không có năng lực gặp chuyện bất bình ra tay trợ giúp.

Kiếp này hắn có năng lực tự nhiên sẽ đứng ra!

Chính là vì bản tâm, muốn làm cái gì thì làm cái đó!

- Đúng vậy! Dựa vào cái gì sỉ nhục chúng ta như vậy?

- Các ngươi chỉ là binh sĩ trấn thủ quan ải. Nếu không có hoàng triều Nam Trác đứng sau lưng các ngươi, ta một tay cũng có thể xé các ngươi!

- Một đám bò sát chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng!

- Thiên địa to lớn, Nam Vực lẽ nào cũng chỉ có một hoàng triều là hoàng triều Nam Trác thôi sao?

- Cùng lắm thì chúng ta đi tới mảnh đất vô chủ. Nơi đó tông môn mọc lên như rừng, cường giả như mây!

Các tu sĩ tình cảm quần chúng xúc động, mỗi một người mặt đỏ gân cổ lên, dường như muốn cùng xông lên tấn công. Các binh sĩ trấn thủ quan ải kinh hãi run sợ.

Binh sĩ hoàng triều trấn thủ quan ải gần như đều ở trên Trúc Cơ Cảnh. Dù sao biên quan vô cùng quan trọng. Đáng tiếc bọn họ đối mặt với đám tu sĩ lại mạnh hơn. Trong đó có đủ tồn tại Kim Đan Cảnh. Dưới cơn thịnh nộ, bọn họ tản ra khí thế vô cùng khủng khiếp, gió cuốn mây tan.

Binh sĩ cao gầy thẹn quá thành giận, rút đao liền bổ về phía Tần Quân. Chân mày Tần Quân nhíu lại, khóe miệng thoáng lộ ra một nụ cười nhạt xem thường. Chân phải hắn giơ lên, nhanh như tia chớp đá vào trên người binh sĩ cao gầy, xem hắn giống như bao cát đá trở lại, đập vào trên tường thành.

Hiện tại Tần Quân đạt được Kim Đan Cảnh tầng ba, khi dễ một binh sĩ Trúc Cơ Cảnh, quả thực dễ dàng giống như uống nước vậy.

- Ngươi dám tập kích binh sĩ!

Các binh sĩ trấn thủ quan ải còn lại nhất thời nổi giận. Bọn họ đều xông tới bao vây Tần Quân. Bọn họ không dám tranh đấu với tất cả tu sĩ, nhưng cũng không sợ một mình Tần Quân.

Ầm. Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên!

Một thanh chùy lớn giống như một vại nước từ trên trời hạ xuống, nện ở trước mặt Tần Quân, trực tiếp đập mặt đất lõm xuống thành một hố lớn. Những vết nứt theo mép hố lớn kéo dài về phía bốn phương tám hướng. Các binh sĩ cả kinh đồng thời lui về phía sau. Các tu sĩ lại chấn động nhìn Lý Nguyên Phách đang ở phía sau Tần Quân.

- Ai dám tổn thương điện hạ nhà ta, ta sẽ đập hắn thành bánh thịt!

Lý Nguyên Phách hừ một tiếng lạnh giọng nói. Âm thanh giống như một thanh búa tạ nện ở trên ngực mỗi một tên binh sĩ, quấy đảo khí huyết cuồn cuộn, làm cho bọn họ không dám bước về phía trước một bước.

Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh một cách quỷ dị. Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn Lý Nguyên Phách, tiếng gió thổi ngược lại trở thành âm thanh duy nhất trong thiên địa.

- Hỏi một câu nữa, các ngươi rốt cuộc vẫn có để cho chúng ta tiến vào hay không?

Tần Quân lạnh giọng hỏi. Trong khi hắn nói chuyện, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Pháp Hải, Tiểu Ly, Lý Nguyên Phách cùng với Thái Bạch Kim Tinh sóng vai đứng sau lưng hắn. Khí thế khủng khiếp bạo phát ra, dường như muốn khiến cho trời cũng bị sụp đổ xuống. Một đám binh sĩ trấn thủ quan ải không chịu được uy áp, bịch một tiếng liên tiếp quỳ xuống.

------oOo------

Chương 170: Anh hùng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, các tu sĩ còn lại xôn xao, đồng thời cũng rất hưng phấn.

- Người này rốt cuộc là ai? Lại có một đội thủ hạ mạnh mẽ như thế!

- Chà chà, làm cho binh sĩ trấn thủ quan ải của hoàng triều quỳ xuống, cũng coi như là tin lạ!

- Hắn hình như là Việt Vương của vương quốc Càn Nguyệt, gần đây ở trong vương quốc có danh tiếng rất lớn!

- Việt Vương? Thiên tài Nhân Bảng Tần Quân sao?

- Vị đứng phía sau hắn, đó là thần tướng hai chùy... Thần tướng hai chùy nhìn trăm vạn thú triều giống như không có gì, giết chết Tống Lãng trong nháy mắt, đập đổ Lạc Nhai Quan!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Dần dần, danh tiếng của Tần Quân và Lý Nguyên Phách cũng theo đó truyền ra.

Trong vô hình, hình tượng của Tần Quân ở trong lòng bọn họ đã tạo thành uy tín. Người bọn họ không dám mắng, Tần Quân dám mắng. Chuyện bọn họ muốn làm không dám làm, Tần Quân cũng làm. Chỉ riêng hai điểm này, bọn họ cũng không khỏi kính nể Tần Quân.

Đương nhiên cũng có một vài tu sĩ lòng dạ nhỏ mọn cho rằng Tần Quân chính là đang đâm đầu vào chỗ chết.

- Không ưa nhất là những nam nhân thối tay chân không sạch sẽ!

Đát Kỷ che miệng khẽ cười nói. Âm thanh vô cùng mị hoặc. Đổi lại thành ngày thường, các binh sĩ khẳng định sẽ mất hồn mất vía. Nhưng lúc này bọn họ chỉ cảm thấy dường như bị kim nhọn đâm vào tim vậy.

Các binh sĩ vừa nổi giận lại vừa sợ hãi, không dám tấn công, cũng không dám chạy trốn về bên trong thành.

Dương Lan đã vào cửa thành, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân đầy sùng bái. Đây mới là nam nhân chân chính!

Đúng lúc này, bên trong thành quan bỗng nhiên truyền đến một đạo bá khí thế đạo tuyệt luân, khiến cho tất cả mọi người cảm giác áp lực vô cùng, thậm chí khó thở.

Đát Kỷ, Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển, Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh đồng thời nheo mắt lại. Bọn họ rất ăn ý thu lại khí thế. Tiểu Ly tuy rằng đơn thuần, cũng hiểu rõ cường giả chân chính đã tới. Nàng cũng theo chân thu lại khí thế. Nhưng Lý Nguyên Phách lại khác, kẻ lỗ mãng này trái lại

bạo phát ra khí thế mạnh hơn, muốn cùng đối phương phân cao thấp.

Tần Quân bất đắc dĩ. Đồng thời hắn cũng đang âm thầm lo lắng. Đối phương sẽ không phải là cường giả Địa Tiên Cảnh chứ?

Trời ạ, vừa tới lại chạm tới cường giả Địa Tiên Cảnh, còn chơi thế nào?

Nếu quả thật như vậy, hắn vẫn xám xịt quay về vương quốc Càn Nguyệt!

Mới tới lại gặp phải cường giả Địa Tiên Cảnh, hoàng triều Nam Trác vô cùng có khả năng có cường giả Thiên Tiên Cảnh!

Tuy rằng Thái Bạch Kim Tinh là cường giả Thiên Tiên Cảnh, nhưng người này là đại thần không có khả năng am hiểu chiến đấu. Nếu như gặp phải cường giả Thiên Tiên Cảnh khác, Tần Quân cảm thấy hắn rất có khả năng sẽ quỳ.

- A, khí thế của ngươi không ngờ mạnh mẽ như thế!

Một âm thanh già nua đầy kinh ngạc nghi ngờ hoàn toàn vang lên ở bên tai tất cả mọi người. Ngay sau đó một bóng người mặc áo bào đen bước lên trên đỉnh lầu tháp ở cửa thành, quan sát tất cả mọi người.

Hắn thân hình cao lớn. Chiếc áo bào đen tuy rằng che được thân thể hắn, nhưng không che khuất gương mặt giống như bộ xương khô này của hắn. Đôi mắt mênh mông giống như tinh không vậy, khiến người ta không nhịn được chìm đắm vào trong đó.

- Các ngươi vì sao lại gây sự!

Lão già mặc áo bào màu đen quan sát tất cả mọi người, trầm giọng hỏi. Phần lớn thời gian ánh mắt của hắn tập trung ở trên người Lý Nguyên Phách. Trong mắt có một tia chấn động kinh ngạc người bình thường khó có thể nắm bắt được.

Thời điểm Lý Nguyên Phách chết mới mười mấy tuổi. Hệ thống triệu hoán qua cũng là giai đoạn vừa thành thần. Bằng không chim đại bàng cánh vàng tuyệt đối là tồn tại vượt xa so với Thiên Tiên Cảnh.

Cho nên thời khắc này Lý Nguyên Phách quả thực chưa quá hai mươi tuổi,

có thể dễ dàng đánh bại tất cả thiên tài yêu nghiệt của toàn bộ Nam Vực.

- Tiền bối, những binh sĩ này sỉ nhục nữ đồng hành của chúng ta, thậm chí còn không cho phép chúng ta qua cửa ải!

Tần Quân giả vờ bi thương căm phẫn kêu lên, giống như huynh đệ ruột thịt chết đi.

Các tu sĩ còn lại cũng không ngốc. Một ít tu sĩ tâm tư linh hoạt cũng theo chân hắn, bắt đầu oán giận, hắt nước bẩn qua những binh sĩ trấn thủ quan ải trước đó.

- Đúngvậy! Chúng ta mặc dù là đến từ vương quốc, nhưng cũng không thể sỉ nhục chúng ta như vậy!

- Lễ nghĩa liêm sỉ? Ban ngày ban mặt giở trò đồi bại với nữ tử?

- Sao có thể chỉ là là nữ tử. Ngay cả mông lướn của lão đại ta cũng bóp!

- Bọn họ còn nói hoàng triều căn bản không cần chúng ta, chúng ta phải quỳ cầu xin bọn họ, bọn họ mới cho phép chúng ta đi vào!

- Khí tiết của Hoàng triều đều bị bọn họ làm hỏng rồi!

Các binh sĩ trấn thủ quan ải nghe được đều trợn mắt há hốc mồm. Lúc trước những người này vẫn thành thật. Thế nào bây giờ nói chuyện khoa trương như vậy?

Bọn họ muốn giải thích rõ. Đáng tiếc giọng bọn họ lại không át được các tu sĩ.

Lão già mặc áo bào màu đen nghe được, gương mặt cũng đã biến thành mầu giống với chiếc áo bào. Phải biết rằng vũ hội Tiềm Long là chuyện trọng đại do thánh thượng tổ chức. Tuy rằng rất nhiều người đều biết phía dưới có chút mờ ám, nhưng không nghĩ tới lại ngông cuồng như thế.

Chuyện này nếu như truyền vào bên trong hoàng triều, chẳng phải có vẻ như hoàng triều không có khí độ, tiểu nhân lộng quyền sao?

- Trước ghi danh thân phận, ngày mai lại đổi một nhóm binh sĩ khác!

Lão già mặc áo bào màu đen trầm giọng nói. Một đám binh sĩ trấn thủ quan ải nhất thời sắc mặt biến đổi lớn. Trấn thủ quan ải chính là công tác tốt, bổng lộc rất cao. Bọn họ làm sao có thể bỏ được?

Nhưng không ai dám mở miệng cầu xin. Bởi vì lão già mặc áo bào màu đen này lại là người chấp pháp nổi tiếng thiết huyết ở Thanh Đồng Quan!

- Người này tên là Từ Quỷ Khốc, ở trong hoàng triều Nam Trác đủ có thể xếp hạng trước hai mươi. Hắn cũng là người chấp pháp cao nhất củaThanh Đồng Quan, vượt lên trên thành chủ, địa vị ngang hàng cùng châu phủ.

Giả Tuân đứng sau lưng Tần Quân nhỏ giọng giới thiệu.

Thanh Đồng Quan chính là địa danh ở nơi đây.

Mà châu phủ rất lớn. Hoàng triều Nam Trác có bốn mươi tám châu phủ. Mỗi một châu phủ địa bàn lớn tương đương với vương quốc vậy, cho nên bốn năm mươi vương quốc liên hợp cùng một chỗ mới có thể có nền tảng chống lại hoàng triều.

Tần Quân âm thầm ghi nhớ cái tên Từ Quỷ Khốc này, sau đó truyền âm về phía Thái Bạch Kim Tinh hỏi:

- Hắn là cảnh giới gì?

- Địa Tiên Cảnh tầng một.

Thái Bạch Kim Tinh trả lời khiến cho khóe miệng Tần Quân co quắp. Quả nhiên là cường giả Địa Tiên Cảnh.

------oOo------

Chương 171: Bái ta làm thầy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ có điều Địa Tiên Cảnh tầng một, ở trong hoàng triều Nam Trác là có thể xếp hàng trước hai mươi. Có thể thấy được thực lực của hoàng triều

Nam Trác cũng không khủng khiếp giống như ở trong sự tưởng tượng của hắn vậy.

Từ Quỷ Khốc cũng không lập tức rời đi, mà đứng sừng sững bất động ở trên đỉnh lầu, giống như muốn giám sát, khiến cho một đám binh sĩ trấn thủ quan ải kinh hồn bạt vía.

Cứ như vậy, đám người Tần Quân tiếp nhận đăng ký thân phận. Các binh sĩ cũng không dám lại động tay động chân. Thậm chí không ai dám giở trò xảo trá. Tất cả trở nên thuận lợi.

- Việt Vương bản lĩnh thực sự tốt.

Mộ Dung Huyền nói thầm một tiếng. Ba năm trước đây, hắn và Diệp Hiên, Dương Lan cùng đi, cũng không có người nào đứng ra nói chuyện.

Thật ra đây đều là nguyên nhân do thực lực mạnh hay yếu. Nếu không phải Tần Quân có thủ hạ quá mạnh mẽ, khí thế mạnh tới mức Từ Quỷ Khốc cả kinh phải chạy đến, chuyện hôm nay sao có thể thuận lợi như vậy.

Đổi lại thành những người khác, chắc hẳn trực tiếp bị đánh đi.

Tần Quân thông qua quan thành, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi:

- Ném Thương Quân Lang ở bên ngoài, nó có thể trốn hay không?

Dù gì vật cưỡi cũng là tam giai Kim Đan Cảnh. Hắn khó tránh khỏi có chút không nỡ.

- Yên tâm đi. Nó đã cùng ta kết định khế ước. Trốn không thoát.

Hạo Thiên Khuyển đáp lại, khiến cho Tần Quân nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, một bóng đen đột nhiên xuất hiện. Thình lình là Từ Quỷ Khốc. Tần Quân khiếp sợ đến mức nhảy lại phía sau.

Trời ạ!

Có muốn dọa người như vậy nữa hay không!

Trong lòng Tần Quân bạo phát. Nhưng hắn biểu hiện ra ngoài, lại đầy vẻ ề phòng. Hắn rất sợ Từ Quỷ Khốc đột nhiên ra tay. Dù sao người trước mắt này lại là một vị cường giả Địa Tiên Cảnh, là vị cường giả Địa Tiên Cảnh đầu tiên Tần Quân nhìn thấy ngoại trừ Thần Ma được hệ thống triệu hoán ra.

Vậy mà Từ Quỷ Khốc không để ý tới hắn, mà giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách phía sau Tần Quân.

Thần sắc này khiến cho Tần Quân không nhịn được nghi ngờ hắn có đúng là long dương hay không.

- Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào? Vì sao tuổi còn nhỏ lại nắm giữ thực lực như vậy?

Từ Quỷ Khốc trầm giọng hỏi. Lý Nguyên Phách còn chưa hoàn toàn phóng ra khí thế, cho nên Từ Quỷ Khốc giữ lại, đoán hắn chắc hẳn đã đạt được Hóa Hư Cảnh.

Tuổi nhỏ như vậy đã là Hóa Hư Cảnh, hoàn toàn có thể tiến vào Nhân Bảng!

Về phần những người khác, hắn tạm thời nhìn không thấu. Khi tu vi đạt được tới mức độ cao thâm, thu lại khí tức dễ như trở bàn tay. Chỉ có lúc chiến đấu hoặc sơ suất mới có thể sẽ thể hiện ra.

Đương nhiên tu sĩ nắm giữ công pháp đặc biệt có lẽ có thể trực tiếp nhìn thấu lai lịch của đối phương.

- Hừ, mắc mớ gì tới ngươi!

Lý Nguyên Phách khoanh tay hừ lạnh nói, hoàn toàn không nể mặt Từ Quỷ Khốc.

Tuy rằng hai người đều thuộc về Địa Tiên Cảnh tầng một, nhưng Lý Nguyên Phách lại là cuồng ma chiến đấu. Nếu như bạo phát ra chân thân chim đại bàng cánh vàng, tuyệt đối có thể treo Từ Quỷ Khốc lên đánh.

Sắc mặt Từ Quỷ Khốc thoáng sững lại. Hắn không nghĩ tới Lý Nguyên Phách ngạo khí như vậy.

- Hắn là thủ hạ ta. Từ nhỏ không cha không mẹ.

Tần Quân ôm quyền nói, Từ Quỷ Khốc làm vậy, thật ra khiến cho hắn rất có thiện cảm. Chí ít lão già này không vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp, làm rối loạn kỉ cương.

Không cha không mẹ?

Trong mắt Từ Quỷ Khốc lóe lên một tia chấn động kinh ngạc. Giọng điệu của hắn thoáng hòa hãn, sau đó nói:

- Bái ta làm thầy, thế nào?

Đám người Tần Quân đưa mắt nhìn nhau. Lý Nguyên Phách không chút nghĩ ngợi trực tiếp cự tuyệt nói:

- Không cần!

- Vì sao?

- Ta không bái người yếu hơn so với ta làm sư!

-...

Trán Tần Quân đầy vạch đen. Tiểu tử ngốc này thật đúng là không biết uyển chuyển.

Quả nhiên, mặt già của Từ Quỷ Khốc tối sầm lại, thân thể run lên nhè nhẹ, khiến cho Tần Quân tưởng rằng hắn sẽ trở nên hung bạo, động thủ.

Vậy mà Từ Quỷ Khốc cười lạnh nói:

- Tiểu tử tốt, rất ngạo khí. Đồ đệ ngươi ta nhất định sẽ nhận. Xem ra vũ hội Tiềm Long lần này đúng là sân khấu cho ngươi.

Nói xong, Từ Quỷ Khốc liền xoay người rời đi.

Tần Quân ngẩn người. Lời Từ Quỷ Khốc nói thật ra đã cảnh tỉnh Tần Quân. Đúng vậy, Lý Nguyên Phách cũng có tư cách tham gia vũ hội Tiềm Long a!

Tuổi của Tiểu Ly cũng thích hợp. Chỉ có điều nếu như để lộ thân phận Long tộc, sợ rằng sẽ đưa tới phiền phức.

Nghĩ tới đây, trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ tươi cười thâm hiểm.

- Nguyên Phách, tiếp sau ngươi theo ta cùng báo danh vũ hội Tiềm Long!

Tần Quân cười hắc hắc nói.

- Vì sao?

Lý Nguyên Phách nghi ngờ nói. Hắn cũng không muốn cạnh tranh với người yếu.

Diệp Hiên, Dương Lan, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền ở bên cạnh, sắc mặt biến lại đổi kịch liệt. Trong lòng bọn họ hô to, ta ngất.

Chỉ riêng Tần Quân liền khiến cho bọn họ không dám khiêu chiến. Hiện tại Lý Nguyên Phách cũng muốn tham gia vũ hội, người này động thủ lên, cũng sẽ không biết hạ thủ lưu tình!

Vừa nghĩ tới Lý Nguyên Phách với trạng thái cuồng bạo ở trong trăm vạn yêu thú xông vào, bọn họ lại khiếp sợ tới cực độ.

- Ngươi giúp ta loại bỏ một ít đối thủ. Đến lúc đó gặp được ta lại trợ giúp ta lên đỉnh.

Tần Quân nháy mắt ra hiệu, nói. Thiên tài bên trong hoàng triều Nam Trác nói không chừng đã có người đột phá Thuế Phàm Cảnh. Nếu như có Lý Nguyên Phách ở bên trong vũ hội hộ tống, hắn không lên đỉnh cũng khó!

- Tốt!

Lý Nguyên Phách cười khúc khích đáp ứng nói, khiến cho Tần Quân mặt mày rạng rỡ, khiến cho bốn người Diệp Hiên tuyệt vọng.

Đát Kỷ không nhịn được trợn trừng mắt nói:

- Ngươi làm như vậy, có thể quá vô sỉ hay không?

- Vô sỉ? Nam nhân dương danh lập vạn chính là theo đuổi suốt đời. Nếu như Nguyên Phách tham gia, mặc dù chịu thua về phía ta, tên của hắn tuyệt đối cũng sẽ truyền bá ra ngoài. Ta sẽ gánh trên lưng danh hiệu dối trá, nhưng ta có thể thu được lợi ích. Đây không phải là chuyện một công đôi việc sao?

Tần Quân nhún vai cười nói.

Về phần danh tiếng, hắn lại không quan tâm.

Danh tiếng có thể thay cơm ăn sao?

Sau khi hắn dựa vào loại thủ đoạn này tiến vào một trăm người đứng đầu, những tông môn kia có thể từ chối hắn hay không?

Nghĩ tới đây, Tần Quân liền không nhịn được mong đợi. Hắn lại thích người khác muốn làm nhưng làm không được hắn.

Đợi hắn đạt tới đỉnh phong, tất cả trật tự sẽ do hắn lập ra quy định. Còn cần những danh tiếng hư vô này sao?

------oOo------

Chương 172: Tên của Nhân Bảng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vậy có thể thuận tiện buông tha chúng ta hay không?

Dương Lan khẩn trương hỏi.

Nàng thật sự không muốn chiến đấu cùng Lý Nguyên Phách. Diệp Hiên, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền cũng vậy. Về phần Chúc Nghiên Khanh, nàng vẫn không có mở ra miệng. Chiếc mũ che khuất khuôn mặt nàng, làm cho không người nào có thể nhìn thấy được nét mặt của nàng.

- Đúng vậy. Hoàng huynh, bảo Nguyên Phách của huynh cũng nhường cho chúng ta đi!

Tần Vân khẩn cầu nói. Hắn khôi ngô như vậy lại làm ra bộ dạng nữ nhi thật sự buồn nôn. khiến cho Tần Quân thiếu chút nữa nôn ra.

- Có thể nhường ngươi, nhưng mấy người bọn họ thì thôi.

Tần Quân gật đầu nói. Bọn họ trong lời nói của hắn tất nhiên chính là chỉ đám người Diệp Hiên.

Dương Lan nhất thời sốt ruột, hỏi:

- Vì sao?

- Không tại sao cả.

Phụt

Bốn người có loại kích động muốn phun ra máu. Nếu như có thể cho một lý do còn hoàn hảo. Nhưng hết lần này tới lần khác không có lý do gì, khiến cho bọn họ không nhịn được nghi vấn nhân phẩm của chính mình có đúng là quá kém hay không.

- A di đà phật, điện hạ, ngài cũng không thể khiến cho Nguyên Phách ở trong vũ hội Tiềm Long tạo quá nhiều sát nghiệt được. Nếu không sẽ gây ra rung chuyển.

Pháp Hải đứng ra nhắc nhở.

Tần Quân gật đầu. Phần lớn tu sĩ tham gia vũ hội Tiềm Long đều có bối cảnh. Nếu như giết chết, Tần Quân chẳng phải là đắc tội với tất cả thế lực sao?

Nếu thật sự đi đến loại tình trạng này, Tần Quân mặc dù dựa vào Thái Bạch Kim Tinh cũng rất khó đi ra khỏi hoàng triều Nam Trác.

Chỉ có điều một tháng một lần triệu hoán Thần Ma gần đến. Có lẽ hắn có thể rút được một Thần Ma nổ trời?

Lại ở thời điểm Tần Quân đang miên man bất định, tất cả cấm vệ đều đã thông qua quan thành.

- Chúng ta tiếp tục đi tới. Bên trong Thanh Đồng Quan không xa liền có một tòa thành trì. Bên trong có điểm báo danh của vũ hội Tiềm Long.

Giả Tuân cười nói, khiến cho mọi người không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng cũng sắp đạt được mục đích. Lặn lội đường xa lâu như vậy, bọn họ rất hoài niệm những ngày tháng không có việc gì.

Sau đó Tần Quân nắm tay Đát Kỷ và Tiểu Ly trở lại trong xe ngựa. Tần Vân, Giả Tuân cùng với Thái Bạch Kim Tinh cũng đi trở về xe ngựa của mình.

Những tu sĩ theo bọn họ đi vào, lại không ngừng cảm thán.

- Chúng ta thiếu Việt Vương một ân tình.

- Đúng vậy, vũ hội Tiềm Long phía sau, chúng ta vẫn nên giúp hắn một chút.

- Ừ, dám cùng hoàng triều Nam Trác tranh đấu, thành tựu của Việt Vương sau đó tuyệt đối không thấp.

- Khí phách như thế khiến người ta cảm phục.

Mấy trăm tên tu sĩ đều đạt được ý kiến nhất trí. Sau khi tiến vào vũ hội Tiềm Long cũng hoàn trả một chút ơn huệ.

Điểm này thật ra là chuyện Tần Quân không nghĩ tới. Có Lý Nguyên Phách ủng hộ, hắn đã đủ thỏa mãn. Hiện tại lại có mấy trăm tên tu sĩ giúp đỡ, nếu như hắn biết được, khẳng định sẽ ngửa mặt lên trời cười to.

Trời cũng giúp ta!

...

Thanh Đồng Quan và một tòa thành trì gần đó chỉ cách nhau vài dặm xa. Ở giữa là một mảnh Hoang Nguyên.

Mà tòa thành trì này tên là Lạc Yên Thành. Lạc Yên Thành rất lớn, đủ chứa trên trăm vạn bách tính và tu sĩ. Các sản nghiệp đều rất phồn thịnh. Thương hội, khách sạn, tiêu cục, chỗ phù hòa v.v cái gì cần có đều có.

Trung tâm thành có một phủ đệ diện tích cực lớn. Đây cũng không phải là phủ thành chủ, mà là Từ phủ, phủ đệ của Từ Quỷ Khốc.

Từ Quỷ Khốc ở Lạc Yên Thành uy vọng cực cao, thậm chí còn vượt qua thành chủ.

Lúc này bên trong Từ phủ, Từ Quỷ Khốc đi vào trong đại đường. Nội đường có hơn mười người đệ tử đang luyện công. Bọn họ ngồi vây quanh ở trước một chậu đàn hương, khói xanh lượn lờ.

Từ Quỷ Khốc vừa tiến đến, các đệ tử đều mở mắt ra.

- Chào sư phụ!

Mọi người cùng hô lên. Chân mày Từ Quỷ Khốc nhíu chặt lại bắt đầu không thoải mái. Hắn từ trong đám người đi qua, ngồi vào trên ghế, sau đó mở miệng hỏi:

- Các ngươi tin tưởng hài tử mười mấy tuổi liền đột phá Hóa Hư Cảnh sao?

Thiếu niên Hóa Hư Cảnh?

Nói đùa gì vậy!

Trong lòng các đệ tử châm chọc, ngoài mặt lại nghiêm trang lắc đầu.

Người ngoài xem ra Từ Quỷ Khốc thiết huyết, cương trực công chính. Nhưng ở trong mắt đệ tử, hắn hành sự cổ quái, ý nghĩ ly kỳ hiếm lạ khiến người ta khó có thể phỏng đoán về hắn.

Từ Quỷ Khốc có thể từ chối thiên tài bên trong thứ hạng năm trăm của Nhân Bảng bái sư, cũng có thể bởi vì thiện cảm thu tiểu khất cái không có thiên phú ở ven đường làm đệ tử. Nếu không có suy nghĩ đến thân phận người chấp pháp của Từ Quỷ Khốc, các đệ tử đều cảm thấy đầu óc hắn có

vấn đề.

Cho nên bây giờ nghe hắn nói thiếu niên mười mấy tuổi đạt tới Hóa Hư Cảnh, phản ứng đầu tiên của các đệ tử đó là lão già này lại làm chuyện gì kỳ lạ.

- Các ngươi không tin. Ha hả, vi sư hôm nay lại tận mắt nhìn thấy.

Trên mặt Từ Quỷ Khốc thoáng lộ ra một dáng vẻ tươi cười người bình thường khó có thể hiểu được. Nhưng các đệ tử cũng hiểu được, lão già này lại hưng phấn.

Các đệ tử không nói tiếp, bởi vì đã thành thói quen.

Bọn họ không biết lần này lời Từ Quỷ Khốc nói là sự thật. Hơn nữa vị thiếu niên kia không chỉ là Hóa Hư Cảnh, còn là cường giả Địa Tiên Cảnh.

- Ta nhất định phải nhận được hắn!

Từ Quỷ Khốc lẩm bẩm nói, khiến cho các đệ tử không nhịn được đưa mắt nhìn nhau. Lẽ nào lão già này bắt đầu yêu đồng?

...

- Hắt xì.

Lý Nguyên Phách không nhịn được nhảy mũi một cái. Tần Quân ngồi cùng bàn vui vẻ nói:

- Ai da, ngươi còn có thể nhảy mũi mạnh như vậy sao?

- Không biết, có lẽ có người đang ghi hận ta.

Lý Nguyên Phách xoa mũi nhún vai nói. Xem ra tiểu tử này vẫn tự hiểu lấy mình, biết mình rất nhiều cừu gia.

Tần Quân lắc đầu cười. sau đó hắn gắp rau cho Đát Kỷ và Tiểu Ly.

Khách sạn này rất lớn. Chỉ riêng tầng một lại chứa hơn mười bàn ăn. Ngẩng đầu nhìn lên, trung tâm của khách sạn là chạm rỗng. Có thể nhìn

thấy được phía trên còn có bảy tầng. Còn có thể nhìn thấy được bóng dáng của rất nhiều tu sĩ đang bắt chuyện. Khách sạn lớn như vậy, ở vương quốc Càn Nguyệt cũng không có.

Hơn nữa khách sạn này chỉ cho phép tu sĩ tiến vào. Người phàm căn bản không có cách nào bước vào.

- Các ngươi nghe nói chưa? Hôm qua ở Lạc Yên Thành có người trong lúc sát hạch thu được đánh giá ngũ tinh!

- Ngũ tinh? Ai vậy! Ta mới nhị tinh...

- Phong Dật Hiên đứng hàng thứ bảy trăm chín mươi tám trong Nhân Bảng!

- Phong Dật Hiên? Có người nói ba năm trước đây, hắn bế quan đột phá Kim Đan Cảnh, cho nên mới bỏ qua vũ hội Tiềm Long lần trước.

------oOo------

Chương 173: Thiên tài đỉnh cấp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bảy mươi tuổi?

Tần Quân cảm giác ớn lạnh. Nữ tu sĩ vừa rồi tuy rằng không tính là xinh đẹp, nhưng tốt xấu khuôn mặt cũng trẻ tuổi. Không nghĩ tới đã bảy mươi tuổi.

Xem ra mắt người trung niên thư sinh tất có chỗ bất phàm.

- Ngươi biết hắn là ai không?

Tần Quân quay đầu lại, nhìn về phía Diệp Hiên đang ở sau lưng hỏi. Dù sao trước mặt còn có hơn mười vị tu sĩ, hắn cũng không sốt ruột. Đều đã tới đây, nếu như Lý Nguyên Phách đi lên trước dùng man lực chen lẫn nữa, nói không chừng sẽ chọc ra hiệu quả ngược lại.

- Người này tên là Sở Hà Ca, tu vi sâu không lường được. Có người nói đôi mắt người này có thể xuyên thủng bản chất của bất kỳ sự vật nào.

Vẻ mặt Diệp Hiên đầy kính trọng nói. Tần Quân nghe được bĩu môi. Có trâu bò như vậy không?

Còn xuyên thủng bất kỳ vật gì. Ngươi là đặc biệt có hoả nhãn kim tinh sao!

Tần Quân một vạn một không tin. Theo hắn nghĩ, mắt của Sở Hà Ca tối đa có thể thấy rõ tu vi và cốt căn. Bằng không hắn nhìn thế nào không xuyên qua Lý Nguyên Phách?

Nếu như hắn biết một vị cường giả Địa Tiên Cảnh đứng ở phía trước, khẳng định khiếp sợ đến mức nhảy đứng lên.

Rất nhanh, lại đến lượt Tần Quân đi tới trước mặt Sở Hà Ca. Lý Nguyên Phách đứng sau lưng hắn, đôi mắt nhìn chằm chằm vào Sở Hà Ca, đề phòng hắn nếu chẳng may tập kích Tần Quân.

- Người này không đơn giản.

Sở Hà Ca liếc mắt nhìn Lý Nguyên Phách, trong lòng nghĩ thầm nghĩ. Bởi vì hắn lại bị ánh mắt Lý Nguyên Phách nhìn tới, trong lòng có chút không được tự nhiên. Đương nhiên hắn không muốn đi thừa nhận mình bị nhìn chăm chú, trong lòng lại phát hoảng.

Lập tức ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân, đồng tử lại biến thành màu lam đậm, giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào mắt Tần Quân, khiến cho Tần Quân cảm giác suy nghĩ trong lòng đều bị hắn lén nhìn thấy được.

- Rất tốt!

Khoảng chừng ba giây sau, trên mặt nghiêm túc của Sở Hà Ca thoáng lộ ra một vẻ tươi cười tán thưởng. Người này hoàn toàn không hạ giọng:

- Mười sáu tuổi liền đạt được Kim Đan Cảnh tầng ba, thiên tài đỉnh cấp!

Ầm!

Các tu sĩ xếp hàng phía sau trong nháy mắt bùng nổ, liên tiếp hít vào một hơi khí lạnh.

- A mười sáu tuổi đã là cường giả Kim Đan Cảnh!

- Trời ạ! Người so với người thật khiến người ta tức chết!

- Ta ngất! Tiểu bá vương Tần Quân lại có tu vi Kim Đan Cảnh tầng ba. Không trách được có thể đánh bại hai vị thiên tài Nhân Bảng!

- Hắn gọi Tần Quân? Ta nhớ dường như còn là hoàng tử vương quốc nào đó. Ở trên danh sách Nhân Bảng, ta có thấy ghi lại về hắn.

- Khi hắn ba mươi tuổi chẳng phải sẽ phải là Thuế Phàm Cảnh sao? Chín mươi tuổi nói không chừng cũng có hi vọng đột phá Hóa Hư Cảnh... Ta ngất! Suy nghĩ một chút thật là khủng khiếp!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ, rơi vào trong tai Tần Quân, khiến cho hắn cảm giác thoải mái tới cực điểm. Nhưng hắn biểu hiện ra ngoài, lại giả vờ phong khinh vân đạm, khiến cho Sở Hà Ca không khỏi tán thưởng gật đầu.

Không kiêu ngạo không nóng nảy, một thiếu niên lang tốt!

Hắn lại không biết kiếp trước Tần Quân sống hơn hai mươi năm, hiểu được lúc nào nên thu lại biểu tình và tâm tình.

Sau đó Sở Hà Ca bắt đầu đăng ký tin tức thân phận của Tần Quân ở trên Vạn Dân Cầu. Quả Vạn Dân Cầu này rất nhanh và tiện. Chỉ cần Tần Quân đứng ở trước mặt nó, chiếu mặt vào trong đó là được. Điều này khiến cho Tần Quân không khỏi cảm thán. Pháp khí mới là lực sản xuất hàng đầu.

- Được rồi, ngươi có thể tiến vào.

Sở Hà Ca gật đầu nói. Tần Quân hướng về phía hắn thi lễ một cái, sau đó mới đi vào trong cánh cửa truyền tống, sau đó biến mất không thấy bóng dáng.

Tiếp theo liền đến phiên Lý Nguyên Phách. Hiếu kỳ của Sở Hà Ca đối với hắn thật ra còn lớn hơn so với Tần Quân.

Sở Hà Ca không nhiều lời, trực tiếp bắt đầu tra xét Lý Nguyên Phách.

Rất nhanh sắc mặt của hắn liền trở nên cổ quái, không nói một lời, trong lòng lại dâng lên sóng to gió lớn.

Hắn không ngờ nhìn không thấu Lý Nguyên Phách!

Đánh chết hắn, hắn cũng không ngờ Lý Nguyên Phách chính là cường giả Địa Tiên Cảnh, đồng thời chân thân là chim đại bàng cánh vàng.

Chim đại bàng cánh vàng lại là thần điểu, người phàm làm sao có thể nhìn ra lai lịch của hắn?

- Ngươi không có vấn đề gì, đăng ký thân phận một chút là có thể đi vào...

Trên trán Sở Hà Ca mơ hồ đổ mồ hôi lạnh, ngoài mặt vẫn mạnh mẽ giả vờ bình tĩnh. Đối với điều này, các tu sĩ còn lại nhìn thấy lại không thể trách.

Lý Nguyên Phách cũng không có hỏi nhiều. Hắn ở trước Vạn Dân Cầu đăng ký thân phận, sau đó liền nhanh chóng đi vào cánh cửa truyền tống.

Tiếp theo sáu người Tần Vân cũng không có vấn đề, liền tiến vào cánh cửa truyền tống. Đến lúc này, một đám người Tần Quân đều thành công tiến vào trong sát hạch.

Chờ bọn họ qua một thời gian ngắn, lại có hai người ngang ngược bắt đầu chen lấn.

Thình lình là quỷ đói và Trư Vương.

- Có thể đừng đẩy hay không? Lão tử cũng đã tám mươi bốn tuổi, lão nhân gia! Các ngươi có hiểu thế nào là khiêm nhường hay không!

Trư Vương hùng hùng hổ hổ nói, thân thể to béo tức giận đến mức run lên, khiến cho các tu sĩ có chút bất đắc dĩ.

- Sở Hà Ca, chúng ta đều là Thuế Phàm Cảnh, lại không cần ngươi vận dụng Chân Linh Nhãn đi?

Quỷ đói nhìn Sở Hà Ca cười hắc hắc nói, khiến cho chân mày Sở Hà Ca không nhịn được nhíu chặt lại.

Hắn rất chán ghét Lạc Yên Song Ác!

Thấy trước mắt chợt hoa lên, Tần Quân phát hiện mình không ngờ đi tới trong một mảnh không gian thần bí, dưới chân là một bàn cờ vây cực lớn. Trên đỉnh đầu có một đoàn đốm sáng giống như mặt trời, xua đuổi bóng tối. Trừ những cái đó ra, mảnh không gian này lại không có vật gì khác.

- Ở đây là nơi nào...

Tần Quân thì thào tự nói. Trong đầu hắn hiện ra trước tiên chính là không gian dị thứ nguyên, thậm chí là thế giới giới tử trong tiểu thuyết.

Nhưng ở thời điểm hắn nhìn chung quanh, ở vị trí mười thước trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một hình người giống như bức tượng màu trắng. Trong tay nó cầm song kiếm. Khí tức Kim Đan Cảnh tầng ba hoàn toàn bạo phát ra, khiến cho đồng tử Tần Quân hơi co lại.

Bức tượng người màu trắng dường như trực tiếp vọt về phía Tần Quân. Song kiếm vô cùng sắc bén, ở trong không gian tối tăm chiết ra tia sáng chói mắt. Tần Quân cả kinh vội vàng lấy ra Ngân Long Tru Hồn, không tránh né, trực tiếp chính là đập một cái đi.

Dốc hết sức đập xuống!

Keng.

Một tiếng động vang lên!

Bức tượng hình người màu trắng giống như song kiếm đều trực tiếp bị đập gẫy. Ngay cả thân thể của nó cũng bị đập thành phấn vụn!

------oOo------

Chương 174: Lạc Yên Song Ác

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chà chà, lần này có trò hay để nhìn rồi. Có rất nhiều thiên tài Nhân Bảng tham dự.

Một bàn bên cạnh tu sĩ đang thảo luận đến khí thế ngất trời. Tần Quân nghe được, không khỏi nhíu mày. Thật không nghĩ tới, hắn vừa tới ngày đầu tiên liền nghe được chuyện về thiên tài trong Nhân Bảng.

Quả nhiên vũ hội Tiềm Long chính là cơ hội tốt để thành danh!

- Nói xem, đánh giá ngũ tinh là có ý gì?

Tần Quân nhìn về phía Giả Tuân ngồi ở chỗ đối diện, hỏi.

Loại chuyện này tốt nhất là hỏi rõ trước, để tránh đến lúc đó lại mất mặt.

- Đó là cấp bậc bình xét thành tích sát hạch của vũ hội Tiềm Long. Tổng cộng có cửu tinh. Nếu như không có đạt được nhất tinh, liền không thể tham dự vũ hội Tiềm Long.

Giả Tuân cười giải thích. Giọng điệu của hắn dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

- Lấy thực lực và thiên phú của điện hạ, bắt được đánh giá tứ tinh cũng không khó lắm.

Đánh giá tứ tinh?

Trời ạ, lão tử thế nào đi nữa cũng phải mạnh mẽ hơn so với vị Phong Dật Hiên kia!

Trong bụng Tần Quân thầm chế nhạo không dừng. Gia hỏa xếp hạng cuối cùng trng bảy trăm tên Nhân Bảng và hắn chênh lệch khẳng định không lớn. Dựa vào cái gì cho rằng ta lại không bằng hắn?

Ừ, sau này đăng cơ, phải suy nghĩ xem có nên đổi lại chức quan của lão gia hỏa này hay không?

Nếu như Giả Tuân biết được ý nghĩ trong lòng của hắn nhất định sẽ kêu oan. Ta chỉ thuận miệng nói, không ngờ uy hiếp đến địa vị sau này. Oan quá!

- Khảo hạch đánh giá tinh cấp thế nào?

Tần Quân ung dung thản nhiên hỏi.

Giả Tuân uống một hớp trà, cười nói:

- Mỗi một lần đầu không giống nhau. Cho nên ta cũng không biết được rõ ràng. Điện hạ chỉ cần duy trì trạng thái tốt nhất là được.

Tần Quân gật đầu, sau đó bắt đầu chuyên tâm dùng bữa.

Những người khác cũng vậy. Cộng thêm cấm vệ, bọn họ tổng cộng chiếm năm bàn. Mỗi bàn có thể ngồi được tám người. Nhưng cũng may đội ngũ như vậy lại rất nhiều, cho nên cũng không khiến cho những người khác chú ý. Đương nhiên diện mạo của Đát Kỷ, Tiểu Ly cùng với Chúc Nghiên Khanh thật ra khiến cho không ít nam tu sĩ liên tiếp nhìn lén.

Đúng lúc này, có bảy tên tu sĩ trẻ tuổi bỗng nhiên cầm chén rượu đi tới. Bọn họ trực tiếp đi tới trước mặt Tần Quân.

- Việt Vương, cảm ơn nghĩa cử của ngươi lúc trước ở Thanh Đồng Quan, chúng ta mời ngươi một chén.

Một nam tử mặc y phục màu vàng hành lễ cười nói. Nói xong hắn liền uống cạn chén rượu. Sáu gã tu sĩ trẻ tuổi phía sau cũng vậy.

Tần Quân ngẩn người một hồi, mới hiểu ra. Sau đó, hắn mỉm cười giơ chén rượu lên, đứng dậy, nhìn về phía bọn họ cười nói:

- Chỉ là một chuyện nhỏ. Nếu không có sự trợ giúp của các ngươi, ta với sức một người cũng chẳng làm nên việc gì.

Hắn nói ra những lời này là thật lòng thật ý. Lúc đó mấy trăm tên tu sĩ phối hợp, khiến cho hắn không nhịn được có loại cảm giác tìm đàn diễn.

- Ha ha, Việt Vương, ngươi không cần quá khiêm tốn.

Nam tử mặc y phục màu vàng cười nói. Sáu người còn lại cũng cười theo khích lệ.

Lại ở thời điểm Tần Quân chuẩn bị trả lời, một hướng khác lại có vài tu sĩ trẻ tuổi đi tới. Bọn họ cũng bởi vì chuyện ở Thanh Đồng Quan hôm nay nên tới mời rượu.

Cảnh tượng như vậy khiến cho những tu sĩ không hiểu nguyên nhân hiếu kỳ không thôi. Tất cả đều đang thấp giọng bàn luận xem Tần Quân rốt cuộc là ai.

Trăm tên tu sĩ hôm nay cùng đám người Tần Quân tiến vào thành đều biết. Tuy rằng tất cả mọi người không đến khách sạn này, nhưng có một phần nhỏ. Cho nên mới thúc đẩy ra hình ảnh như vậy.

Trương Nhạc ở tại lầu ba nhìn thấy vậy, không nhịn được nhíu mày. Trong mắt hắn đều là hận ý.

Lý Nguyên Phách khiến cho hắn mông trần rơi xuống đất. Chuyện này đã trở thành nỗi sỉ nhục trong cuộc đời hắn, không thể quên được.

- Nhạc nhi, chịu được nỗi nhục nhất thời mới có thể thành tựu chuyện lớn.

Một lão nhân y phục màu xám bên cạnh Trương Nhạc trầm giọng nói, giọng nói ý vị thâm trường.

Lời của hắn khiến cho Trương Nhạc thu hồi ánh mắt. Nhìn Tần Quân phong cảnh như vậy, hắn chỉ cảm thấy cay mắt.

Bên kia, một bàn tu sĩ ở phía tây của lầu bốn cũng đang quan sát Tần Quân. Một tên nam tử gầy gò trong đó khóe miệng có nốt ruồi lớn tặc lưỡi lấy làm kỳ nói:

- Tuổi nhỏ như vậy liền đạt được Kim Đan Cảnh, thật đúng là thiên tài yêu nghiệt.

- Cắt, quỷ đói, ngươi chính là kiến thức quá ít. Nếu như hắn đã tính là yêu nghiệt, vậy Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng lại như thế nào? Người ta đã đột phá Hóa Hư Cảnh.

Một gã nam tử mập mạp khác trong tay cầm lấy chân giò muối, miệng đầy mỡ. Trong khi nói chuyện hắn còn nhổ nước miếng, khiến người ta buồn

nôn. Nhưng nam tử gầy gò được gọi là quỷ đói lại không có để ý tới.

Quỷ đói trợn trừng mắt nói:

- Trư Vương, ngươi, ngươi có kiến thức, còn không phải là theo ta lăn lộn cùng một chỗ sao?

- Cắt, ta là thương hại ngươi!

- Rõ ràng là ngươi không có bằng hữu!

- Nói thật giống như ngươi có người bằng hữu thứ hai vậy.

Hai người càng nói càng lớn tiếng, hoàn toàn không để ý chút nào tới những vị thực khách chung quanh. Đổi lại thành những người khác, đã sớm bị các tu sĩ đuổi ra ngoài. Nhưng bọn họ có thân phận không bình thường. Các tu sĩ xung quanh không chỉ có không chê trách bọn họ, trái lại lấy ánh mắt sùng bái nhìn về phía bọn họ

Quỷ đói, Trư Vương, cái tên tuy rằng thấp kém, nhưng danh tiếng cực lớn. Đó chính là cường giả Thuế Phàm Cảnh, sở thích luôn thay đổi. Có lúc thấy việc nghĩa hăng hái làm. có lúc lại ở bên đường sỉ nhục tu sĩ.

Bọn họ bị người hiểu chuyện gọi là Lạc Yên Song Ác!

Không chỉ có Lạc Yên Song Ác đang bàn luận về Tần Quân. Cũng không thiếu hạng người có danh vọng đang hiếu kỳ về Tần Quân.

Có thể khiến cho nhiều thiên tài như vậy nâng chén cảm ơn, khẳng định không tầm thường.

Tần Quân đối với những tu sĩ này cũng không có sĩ diện. Hắn cùng bọn họ xã giao. Dù sao sau này hắn sẽ phải làm hoàng đế nam nhâ. Lôi kéo thiên tài cũng là tạo thế đối với vương quốc trong tay sau này.

Hàn huyên nửa canh giờ, những tu sĩ trẻ tuổi mới có thể rời đi. Tần Quân đối với bọn họ cũng rất có thiện cảm. Chí ít không tiểu nhân giống như Trương Nhạc này, vừa bắt đầu đã hỏi thăm thân phận của Tiểu Ly.

Đêm đã khuya.

Tần Quân trở lại phòng khách nghỉ ngơi lấy sức. Ngày hôm sau, hắn phải đi tham gia sát hạch của vũ hội Tiềm Long. Cho nên hắn cũng không chuẩn bị luyện công, mà ngủ say một đêm, nghỉ ngơi dưỡng sức.

Buổi tối ở Lạc Yên Thành cực kỳ duy mỹ. Những vì sao trên khắp bầu trời dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống, tráng lệ vô cùng.

...

------oOo------

Chương 175: Thiên tài đỉnh cấp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân, Lý Nguyên Phách, Tần Vân cùng với năm người Diệp Hiên ở dưới sự hướng dẫn của Giả Tuân, đi ra khỏi khách sạ. Về phần những người khác đều tự mình nghỉ ngơi vui đùa.

Ở bên trong Lạc Yên Thành sẽ không cần lo lắng vấn đề an toàn về thân người. Dù sao nơi này là hoàng triều. Trị an vô cùng tốt. Tối đa cũng chỉ gây khó dễ. Tu sĩ ở đây cũng không dám ở động sát thủ trong thành. Bởi vì Từ Quỷ Khốc có lực uy hiếp quá lớn.

- Điện hạ, không cần khẩn trương. Sát hạch không phải nhìn chiến lực thực tế.

Giả Tuân nhìn về phía Tần Vân bên cạnh đang khẩn trương đến mức môi đều run rẩy, lên tiếng an ủi. Tần Quân thấy vậy, cảm thấy rất bất đắc dĩ. Mệt cho ngươi còn làm hoàng tử. Cần gì phải khẩn trương như vậy chứ?

Mà Tần Quân trái lại rất phấn khởi, hận không thể lập tức tham gia thi đấu, đại sát tứ phương!

Được rồi, là dựa vào Lý Nguyên Phách đại sát tứ phương!

Năm người Diệp Hiên đi theo cuối cùng trầm mặc không nói gì. Bọn họ vốn có lòng tin tràn đầy. Nhưng sau khi đi theo hai vị quái vật Tần Quân

và Lý Nguyên Phách này, bọn họ thực sự hoàn toàn không thể dâng lên một chút lòng tin nào.

- Chúng ta không thể so sánh với bọn họ. Cố gắng biểu hiện mình thôi!

Diệp Hiên dặn dò. Đây là lần thứ hai tới tham gia vũ hội Tiềm Long. Tỷ lệ hắn được tông môn hoàng triều nhìn trúng, khẳng định sẽ lớn hơn nữa, bởi vì thực lực của hắn mạnh hơn, còn có kinh nghiệm sau này.

Rất nhanh, bọn họ lại đi tới chỗ rẽ. Tần Quân nhất thời há hốc mồm. Chỉ thấy quảng trường phía trước người người tấp nập. Tất cả đều là bóng dáng của tu sĩ.

- Em gái ngươi! Đừng đẩy!

- Ta nhổ vào! Ai sờ mông ta!

- Thật kích động! Không biết ta có thể thu được đánh giá mấy sao!

- Chỉ là sát hạch mà thôi. Các ngươi có cần kích động tới như thế sao?

- Nói thật cho các người biết, các ngươi nhất định sẽ bị sát hạch quét xuống!

Trên quảng trường, tiếng người ồn ào, náo động vô cùng. Quảng trường có thể lớn tương đương với bãi bóng, chật ních tu sĩ. Có thể thấy được tu sĩ nhiều tới mức nào.

Giả Tuân dừng bước lại cười nói:

- Ta đã đưa các ngươi đến nơi đây. Biểu hiện tốt một chút!

Tần Quân khoát tay áo liền dẫn Lý Nguyên Phách đi về phía trước. Tần Vân cắn răng theo sát phía sau.

Năm người Diệp Hiên đưa mắt nhìn nhau. Bọn họ cũng đi theo. Theo lý mà nói, sau khi đi đến Lạc Yên Thành bọn họ sẽ cùng đám người Tần Quân mỗi người đi một ngả. Nhưng bọn họ biết thủ hạ của Tần Quân mỗi người mạnh đều cực mạnh. Cho nên bọn họ vẫn mặt dày theo sát phía sau. Nếu không phải chi phí đều do bản thân bọn họ bỏ ra, Tần Quân sớm đánh

bọn họ đi.

- Nguyên Phách! Mở đường!

Tần Quân nhìn biển người trước mặt dường như đang hỗn chiế, trầm giọng quát. Lý Nguyên Phách ở bên cạnh sau khi tuân lệnh trực tiếp long hành hổ bộ đi về phía trước.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, năm người Diệp Hiên rất bất đắc dĩ. Quả nhiên, đi theo phía sau đám người Tần Quân là diệu kế!

Sau khi nhận được mệnh lệnh của Tần Quân, Lý Nguyên Phách trực tiếp chen về phía trước. Lực lượng không thuộc về chính mình trực tiếp đụng vào, khiến biển người nghiêng ngả về phía trước. Ở đây ít nhất cũng hơn một nghìn tên tu sĩ nhét chung một chỗ. Nhưng Lý Nguyên Phách hai tay ép sang hai bên. Các tu sĩ liền giống như sóng biển ngã xuống. Hình ảnh cực kỳ đồ sộ. Tần Quân nhìn thấy cảm xúc dâng trào. Shiếp sợ đến mức trợn mắt há hốc mồm.

- Ta ngất! Ai chen vậy?

- Muốn chết à? Ép ngực ta rồi!

- A thật là mềm.

- Ai vẫn chen vậy. Có thể có chút tố chất hay không?

- Trời ạ! Các ngươi gấp gáp bị quét xuống như vậy sao?

Toàn bộ quảng trường sôi trào. Các tu sĩ chửi rủa lẫn nhau, vô cùng hỗn loạn.

Giả Tuân còn chưa rời đi, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, khóe miệng co giật. Hắn đột nhiên cảm giác được Tần Quân lần này sợ rằng sẽ dựa vào Lý Nguyên Phách bò lên trên thứ tự cao nhất.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, tất cả người tham dự vũ hội Tiềm Long bao vây tấn công Lý Nguyên Phách, cũng không thể khiến cho hắn chết được.

Lần trước Lý Nguyên Phách một mình ngăn cản trăm vạn yêu thú, hình ảnh đó đến nay vẫn in thật sâu ở trong lòng hắn.

Tần Quân ở sau lưng Lý Nguyên Phách, thoải mái vô cùng, trên đường đi lên, khí thế ngang tàng, khiến cho tu sĩ hai bên hai mắt muốn phun lửa.

Sáu người Tần Vân lại cúi đầu, có chút ngượng ngùng, rất sợ đắc tội với người khác.

Cứ như vậy, ở dưới lực lượng cường đại của Lý Nguyên Phách, đoàn người đi về phía giữa quảng trường. Những tu sĩ thật vất vả mới đứng vững thân thể cũng không dám xông về phía Lý Nguyên Phách gây sự. Chỉ riêng phần lực lượng ép nghìn người này đã khiến cho bọn họ khiếp sợ.

- Hắn là ai?

- Ta biết hắn. Thần tướng hai chùy thủ hạ của tiểu bá vương Tần Quân. Có người nói hắn từng ngang dọc thú triều, chém giết yêu vương!

- Nói đùa gì vậy. Tuổi nhỏ như thế lại giết yêu vương?

- Chỉ có điều, hôm qua hắn thật ra đã ngang nhiên tranh khí cùng Từ Quỷ Khốc, Từ Quỷ Khốc còn muốn thu hắn làm đồ đệ.

- Thật hay giả vậy?

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Danh tiếng của Lý Nguyên Phách lại cứ như vậy bắt đầu lan tràn ở trên quảng trường.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đi tới giữa quảng trường. Ở đây bị mười tên lính vây quanh. Ở giữa có một cánh cửa truyền tống. Hai cột đá cao tới ba thước cách xa nhau hai thước đặt ở đó. Ánh sáng kỳ dị màu xanh lam và lôi điện tràn ngập trong đó, cực kỳ hoa lệ.

Cánh cửa truyền tống có thể trong thời gian ngắn truyền tống người đến chỗ xa vô cùng, vô cùng trân quý. Hơn nữa tiêu hao rất nhiều linh thạch. Vương quốc Càn Nguyệt tạm thời còn chưa có tư cách thu được cánh cửa truyền tống. Cho dù có thu được, cũng không dám thường xuyên sử dụng.

- Vị kế tiếp!

Trước cánh cửa truyền tống có một người trung niên anh tuấn mặc trang phục thư sinh cầm Vạn Dân Cầu kêu lên. Vạn Dân Cầu trong tay hắn hiện lên màu tím. Rõ ràng phẩm cấp so với Vạn Dân Cầu ở Thanh Đồng Quan càng cao hơn.

Vừa dứt lời, một nữ tu sĩ liền đi lên trước. Người trung niên thư sinh hai mắt nhắm lại, sau đó mở ra, đồng tử không ngờ biến thành màu lam đậm, vô cùng quỷ dị.

- Lăn! Bảy mươi tuổi mới có Luyện Khí Cảnh tầng hai cũng dám tới tham gia vũ hội Tiềm Long!

Người trung niên thư sinh bỗng nhiên quát lên, tiếng như chuông lớn, chấn động tới mức trong lòng tất cả mọi người run lên. Nữ tu sĩ kia khiếp sợ đến mức liền vội vàng xoay người rời đi, rất nhanh liền biến mất ở biển người.&

------oOo------

Chương 176: Tư chất bát tinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết chết trong nháy mắt!

Tần Quân vác Ngân Long Tru Hồn ở trên vai, trong miệng hùng hùng hổ hổ nói:

- Chỉ biết xông thẳng, không có đầu óc sao?

- Thu được đánh giá nhất tinh!

Đúng lúc này, một giọng nói không mang theo cảm xúc lạnh lùng vang lên. Tần Quân nhất thời biến sắc. Ta ngất, lão tử còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đã bị xác định là đánh giá nhất tinh?

Nếu như truyền đi, rất mất mặt!

Thời khắc hắn vạn phần tuyệt vọng, phía trước lại xuất hiện hai bóng người, một đen một trắng, đều là bức tượng, kết cấu giống nhau như đúc. Chỉ là vũ khí khác nhau. Bức tượng hình người màu đen trong tay cầm một cây đại đao. Bức tượng hình người màu trắng trong tay dường như cầm dây tua màu đỏ. Cả hai đều có tu vi Kim Đan Cảnh tầng ba.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Tâm tư trong nháy mắt trở nên sống động.

Lẽ nào đánh bại một đối thủ cùng cảnh giới liền có thể thu được đánh giá nhất tinh. Đánh bại hai người thu được đánh giá nhị tinh?

Nếu là như vậy, không trách được có rất ít người xông đến tứ tinh, ngũ tinh.

Đây cũng không phải là một mình đấu. Hơn nữa xung quanh không có chướng ngại vật. Nếu như bị bốn năm tên đối thủ cùng cảnh giới bao vây tấn công, phần lớn tu sĩ cũng phải thua.

- Đến đây đi!

Ý chí chiến đấu của Tần Quân dâng trào. Hắn cũng muốn xem thử một chút, mình có thể xông đến đánh giá mấy sao.

Không cần hắn nhắc nhở, hai bức tượng hình người liền vọt về phía hắn, tốc độ cực nhanh. Từng người giơ vũ khí lên liền công kích về phía Tần Quân, muốn chặt đầu của hắn.

- Người máy chính là người máy. Hoàn toàn không có sự ăn ý!

Tần Quân cười lạnh nói, xông lên nghênh chiến. Ngân Long Tru Hồn dài một trượng, phạm vi công kích đạt được hơn ba thước. So với bức tượng người màu trắng phải dài hơn một đoạn lớn, trực tiếp ngăn cản hai bức tượng hình người ở bên ngoài, không đến gần người hắn được.

Bởi lần này là hai bức tượng hình người, không ngừng tấn công, khiến cho Tần Quân muốn giữ lực giết chết một vị trong nháy mắt cũng rất khó khăn. Một thêm một đôi khi lại không chỉ là hai.

Bức tượng hình người màu đen cầm đại đao thế lớn lực chìm. Dải tua màu

đỏ của bức tượng người màu trắng nhanh chóng xảo quyệt. Hai người mặc dù không có ăn ý, nhưng cùng nhau tấn công thật ra khiến cho Tần Quân không có cách nào ở trong khoảng thời gian ngắn giải quyết được bọn họ.

Một tay Tần Quân đảo Ngân Long Tru Hồn qua. Lực lượng cường đại đánh cho hai bức tượng hình người bay ra ngoài.

Ở dưới hai tầng huấn luyện của Bất Diệt Thánh Thể và phương pháp thổ nạp Tiên Thiên, lực lượng của hắn có thể nói là càng ngày càng tăng. Hắn thậm chí từng thử di chuyển Kim Bằng Thần Chùy của Lý Nguyên Phách, miễn cưỡng có thể nhấc lên.

Nói cách khác hiện tại hắn đã nắm giữ lực lớn vạn cân!

Lực lượng như vậy thậm chí có thể tay không xé người thành hai nửa. Tu sĩ Kim Đan Cảnh bình thường cũng không có lực lượng như vậy.

Ohương pháp tu tiên nhiều tới hàng vạn hàng nghìn. Phần lớn là nạp khí nội tu. Trên phương diện lực lượng, mức độ tăng cường cũng không phải quá lớn. Cho nên trong cùng giai, lực chiến đấu của thể tu bình thường mạnh hơn. Tu sĩ Luyện Khí dựa vào linh lực, linh lực tiêu hao hầu như không còn, thì xong rồi. Thể tu lại khác. Họ có thể kiêm tu pháp thuật. Linh lực tiêu hao hết, còn có thể vật lộn.

Thậm chí có một ít thể tu linh lực còn nhiều hơn so với tu sĩ Luyện Khí. Đương nhiên con đường thể tu khó khăn hơn so với tu sĩ Luyện Khí không chỉ gấp mười lần.

Tần Quân còn muốn chạy song tu thể khí. không thấy những đại thần trong Tây Du Ký đều như vậy sao? Ví dụ như Tôn Ngộ Không, Nhị Lang Thần, Nhị Lang Thần Bát Cửu Huyền Công thật ra chính là bảy mươi hai biến. Thân thể hai người đều rất mạnh. Nhất là Tôn Ngộ Không, thật sự đánh không chết. Còn có một vị đại thần song tu điển hình. Đó chính là Na Tra, pháp thuật cao, còn có thể có thần thông thể tu ba đầu sáu tay như vậy.

Ầm!

Bức tượng hình người màu trắng bỗng nhiên bạo phát ra một linh lực cường đại. Tốc độ thân hình không ngờ tăng nhanh rất nhiều, giống như một đạo lôi quang liền phóng về phía Tần Quân đâm tới.

Tần Quân cũng không hoảng loạn. Thuật biết trước tương lai được phát động, có thể biết trước quỹ tích công kích của bức tượng người màu trắng trong vài giây tiếp theo.

Không thể không nói, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến quả thực lợi hại. Tính thực dụng rất mạnh, phá tan ấn tượng cổ hủ của Tần Quân rằng Tam Thập Lục Biến không bằng Thất Thập Nhị Biến. Dù sao hắn không nghiên cứu cẩn thận Tây Du Ký và Phong Thần Diễn Nghĩa. Kiếp trước hắn chỉ là một viên chức bình thường, làm gì có được thời gian rảnh rỗi đi làm những chuyện đó. Bởi vì trong Tây Du Ký Trư Bát Giới không bằng Tôn Ngộ Không, cho nên hắn mới cho rằng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến không bằng Địa Sát Thất Thập Nhị Biến.

Nhưng sau khi vận dụng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, hiện tại hắn đã hoàn toàn nắm giữ ba mươi sáu loại thần thông pháp thuật. Nhất là sau khi đột phá Kim Đan Cảnh, sẽ không cần tốn sức giống trước đây. Hắn càng cho rằng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến rất mạnh.

Dựa vào Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, Tần Quân có nắm chắc ngang dọc Kim Đan Cảnh. Đương nhiên nếu như chiến đấu với Thuế Phàm Cảnh, vẫn là không được. Dù sao cơ sở tu vi và cảnh giới của hắn bày ra ở nơi đó.

Thiên Bồng Nguyên Soái cũng biết Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, nhưng cũng không có thấy hắn vô địch. Thiên Cương Tam Thập Lục Biến của Tần Quân chính là lấy từ ký ức của Thiên Bồng Nguyên Soái, cho nên bớt rất nhiều thời gian cảm ngộ.

Thông

Tần Quân dễ dàng né tránh công kích của bức tượng người màu trắng, sau đó một đòn xuyên thủng ngực của bức tượng hình người màu trắng. Đá vụn bắn ra. Hai tay hắn chà một cái, Ngân Long Tru Hồn xoay tròn, cứng rắn biến bức tượng hình người màu trắng thành đá vụn, lúc đó kết thúc.

- Chỉ còn lại ngươi!

Tần Quân nhìn về phía đứng bức tượng hình người màu đen đang đứng ở trên bàn cờ, khẽ cười một tiếng. Lúc này hắn liền phi thân lao tới, hai tay

giơ Ngân Long Tru Hồn lên cao quá đỉnh đầu.

Bức tượng hình người màu đen không ngờ không tránh né, trái lại xông về phía trước mặt Tần Quân.

Người máy chính là người máy!

Hơn nữa còn là người máy nhập môn!

Ầm một tiếng!

Không thấy bất ngờ, ở dưới phách lực của Tần Quân, bức tượng hình người màu đen và đại đao của nó đã bị đập tới nát bấy. Trình độ cứng rắn của pháp khí thiên phẩm, người bình thường khó có thể tưởng tượng được.

- Thu được đánh giá nhị tinh!

Thoải mái!

Tần Quân càn rỡ hét dài. Dù sao ở đây cũng không có người nào khác.

------oOo------

Chương 177: Lửa cháy khắp toàn thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, lại có ba bức tượng hình người đột nhiên xuất hiện trên bàn cờ, đồng dạng cũng có tu vi Kim Đan Cảnh tầng ba.

Hắn không biết, biểu hiện của hắn bị những người khác nhìn ở trong mắt.

Ở bên trong một tòa cung điện thần bí, một đám người thân mặc áo bào đen đứng thành một hàng. Ở trước mặt bọn họ có một quả cầu trong suốt kích thước lớn bằng quả bóng rổ, bên trong có một đoàn lửa màu xanh lam cháy mạnh thiêu đốt. Lúc này bên trong cầu trong suốt chiếu ra hình ảnh, thình lình là tình hình Tần Quân chiến đấu.

- Người này không chỉ có tư chất được xác định là bát tinh, ngay cả kinh

nghiệm chiến đấu cũng cực kỳ phong phú. Hắn chắc hẳn có thể ở trong sát hạch thu được đánh giá lục tinh!

Một người mặc áo đen khẽ cười nói. Dưới mũ lộ ra một gương mặt tuấn mỹ trắng nõn, góc cạnh rõ ràng. Hai mắt dường như ẩn chứa tinh không mênh mông, thâm thúy vô cùng.

- Ừ, sứ giả sát hạch ở các châu phủ phán xét từ trong số người tham gia thi đấu ra số lượng người đạt được tư chất bát tinh cũng không nhiều.

Một lão nhân bên cạnh đồng ý nói.

- Tư chất mặc dù quan trọng, nhưng thiên phú chiến đấu cũng không thể bỏ qua.

Lão già mặc áo bào màu đen cười nói. Những người mặc áo đen còn lại đều cười gật đầu. Nếu như nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện ra, phía sau áo bào đen của bọn họ đều in một thanh kiếm bạc, trang nghiêm thần bí.

Lúc này, nam tử tuấn mỹ kia vung tay phải lên. Hình ảnh trước mặt chợt biến đổi, từ Tần Quân biến thành Lý Nguyên Phách. Toàn bộ đại điện nhất thời yên lặng lại.

Chỉ thấy trong tay Lý Nguyên Phách cầm Kim Bằng Thần Chùy. Bàn cờ dưới chân bị nghiền nát không chịu nổi. Vẻ mặt người này lộ ra nụ cười dữ tợn, rõ ràng chiến đấu rất hưng phấn. Ngay sau đó chín bức tượng hình người đột nhiên xuất hiện vây quanh hắn.

Mấu chốt nhất chính là khí tức của chín bức tượng hình người này cực kỳ khủng khiếp, đạt tới Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong.

- Lẽ nào tiểu tử này đạt tới Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong?

Một người mặc áo đen kinh sợ nghi vấn hỏi.

- Sai. Là trên phương diện thực lực của quân cờ sát hạch giới hạn ở Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong.

Lão già mặc áo bào màu đen trầm giọng nói. Sau đó hắn nhìn về phía nam tử tuấn mỹ bên cạnh hỏi:

- Ngọc Thụ, điêu tra một chút về đánh giá tư chất của hắn!

Nghe vậy, Phỉ Ngọc Thụ, cũng chính là tên của nam tử tuấn mỹ này gật đầu, sau đó đi chỉ tay vào hình chiếu. Đánh giá tư chất của Lý Nguyên Phách liền xuất hiện ở hình ảnh phía dưới. Có một loạt chín sao vàng xếp thành một hàng.

Yên lặng!

Đại điện lại yên tĩnh. Từng người trợn to hai mắt, vẻ mặt vẻ chấn động.

- Đại trưởng lão, chúng ta nhất định phải nhận được hắn. Nói không chừng hắn có thể dẫn dắt Thần Kiếm Đường chúng ta đi về phía đỉnh phong mới.

Phỉ Ngọc Thụ kích động nói.

Thần Kiếm Đường ở hoàng triều Nam Trác lại là tồn tại đại danh đỉnh đỉnh. Không chỉ có là một trong bảy đại tông môn, còn chịu sự quản lý của hoàng triều, thế lực chủ sự của vũ hội Tiềm Long thế lực chủ sự.

Lão già mặc áo bào màu đen được gọi là đại trưởng lão hít sâu một hơi nói:

- Tư chất cửu tinh như vậy, nếu quả thật không có gì bất ngờ xảy ra, tuyệt đối có thể trưởng thành đến độ cao của Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng. Chỉ là không biết thiên phú chiến đấu của hắn như thế nào...

Ầm! Ầm! Ầm...

Đại trưởng lão vừa dứt lời, Lý Nguyên Phách trong hình ảnh, hai búa vung nhanh như gió, không được ba giây liền đập nát chín bức tượng hình người, tương đương với chín cao thủ Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong bị Lý Nguyên Phách đập chết. Điều này lại khiến cho các vị trưởng lão Thần Kiếm Đường trầm mặc.

Yên tĩnh tới mức nếu như có kim rơi xuống, cũng có thể nghe được âm thanh của nó.

- Thiên phú chiến đấu đánh giá cửu tinh... Ta thế nào lại cảm giác cửu tinh

không phải là cực hạn của hắn?

Trên gương mặt tuấn mỹ của Phỉ Ngọc Thụ đầy vẻ cổ quái. Chỉ là trong mắt của hắn khó có thể che giấu một tia phấn khởi.

Đây tuyệt đối là thiên tài yêu nghiệt mấy nghìn năm khó gặp!

- Nhất định phải lôi kéo hắn. Nói không chừng hắn còn có thể vượt qua Kim Vô Hối!

- Cái gì gọi là khả năng chứ? Đây là nhất định!

- Hoàng triều Nam Trác chúng ta cuối cùng cũng xuất hiện một thiên tài bất kể tư chất hay thiên phú chiến đấu đều là cửu tinh!

- Chúng ta phải tận dụng thời gian hành động, lôi kéo hắn trước khi những tông môn khác phát hiện ra!

Tất cả trưởng lão đều phấn khởi không thôi, giống như kích thích tố bị tăng cao. Bọn họ hoặc là cường giả Địa Tiên Cảnh, hoặc là Hóa Hư Cảnh đỉnh phong, vị trí của tất cả đứng ở trên đỉnh phong của hoàng triều, không ngờ vì một vị thiên tài lại kích động như thế. Nếu như bị truyền đi, khẳng định sẽ có rất nhiều người không tin.

Cứ như vậy, trưởng lão Thần Kiếm Đường đầu tiên là bị Tần Quân kinh diễm, cuối cùng vì Lý Nguyên Phách điên cuồng. Nếu như Tần Quân biết, cũng không biết sẽ nên khóc hay nên cười.

...

- Thu được đánh giá lục tinh!

Vù

Tần Quân thở ra một hơi dài. Trên trán hắn đều là mồ hôi lạnh. Hiện tại hắn mới phát hiện, đồng thời đối mặt với chín bức tượng hình người Kim Đan Cảnh tầng ba cũng không đáng sợ. Đáng sợ chính là xa luân chiến.

Cửa ải thứ sáu trước mắt tương đương với để cho hắn chiến đấu cùng hai mươi mốt vị cao thủ Kim Đan Cảnh tầng ba. Mặc dù đối phương ngốc

nghếch, nhưng cũng rất mất sức lực.

- Chỉ có điều lão tử chí ít cũng hơn được gia hỏa tên Phong Dật Hiên kia!

Trong miệng Tần Quân hùng hùng hổ hổ nói. Hiển nhiên hắn vẫn bởi vì chuyện Giả Tuân đánh giá thấp hắn, mà canh cánh trong lòng.

Chiến quyết!

Nhìn thấy được bảy bức tượng hình người đột nhiên xuất hiện, tinh thần Tần Quân phấn chấn trực tiếp xông lên phía trước.

Hắn không chỉ muốn đánh giá lục tinh, còn muốn đánh giá thất tinh!

Đánh giá bát tinh!

Đánh giá cửu tinh!

Đánh nổ tất cả!

Mang theo một niềm tin như vậy, Tần Quân trực tiếp phát động thuật kích thước như ý, thân hình tăng vọt, trong chớp mắt liền đạt được cao tới độ cao hai trượng. Theo tu vi của hắn tăng cao, cực hạn hình thể của hắn có thể tăng trưởng đã tăng cao. Bảy bức tượng hình người cũng sẽ không sợ hãi, vẫn phấn đấu quên mình lao vọt về phía Tần Quân.

Tần Quân vung vẩy Ngân Long Tru Hồn đảo qua, trực tiếp đánh nát bốn bức tượng hình người, bá đạo đến cực điểm.

Ba bức tượng hình người còn lại tuy rằng không sợ, nhưng bắt đầu né tránh ở xung quanh. Đáng tiếc bàn cờ có lớn như vậy, bọn họ căn bản cũng trốn không được bao xa.

Không được một phút, ba bức tượng hình người còn lại cũng bị hắn đánh nổ.

------oOo------

Chương 178: Lửa cháy khắp toàn thành (2)

- Thu được đánh giá thất tinh!

Kèm theo giọng nói lạnh lùng vang lên, Tần Quân vội vàng giải trừ thuật kích thước như ý. Thứ này quá tiêu hao thể lực.

Vừa nghĩ tới Pháp Thiên Tượng Địa vạn trượng của Hầu ca, hắn lại không khỏi cảm thấy cay đắng. Trời ạ, chênh lệch thật lớn!

Bóng dáng của tám bức tượng hình người cũng hiện ra rõ ràng. Lần này hiện ra là ở xu thế bao vây xung quanh hắn, khiến cho hắn nhìn trước ngó sau. Hắn hít sâu một hơi, âm thầm cổ vũ bản thân mình. Còn có mười bảy bức tượng hình người là xong chuyện!

...

Giả Tuân đứng ở dọc trên quảng trường, đợi năm phút. Sau đps, hắn liền cảm giác có chút mệt. Hắn chuẩn bị xoay người tìm một khách sạn uống trà chờ đợi.

- Trong sát hạch vũ hội Tiềm Long, Lý Nguyên Phách thu được đánh giá cửu tinh!

Tần Quân ở trong không gian thần bí nghe được giọng nói lạnh lùng bỗng nhiên vang lên ở toàn thành, khiến cho tất cả mọi người trong toàn thành ngây ngẩn cả người.

Trong nháy mắt Giả Tuân há hốc mồm. Ta ngất. Lý Nguyên Phách mới đi vào bao lâu. lại thu được đánh giá cửu tinh...

Trên quảng trường các tu sĩ xếp hàng chờ đợi cũng sửng sốt.

Sứ giả sát hạch Sở Hà Ca há hốc mồm. Hắn vừa mới cho Lý Nguyên Phách vào được mấy phút, nhanh như vậy lại thông qua cửa ải thứ chín sao?

Bên ngoài vài dặm, ở tại bên trong khách sạn, Đát Kỷ, Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển sau khi nghe được, đều cảm

thấy bất đắc dĩ. Xem thế này Lý Nguyên Phách thật sự sắp trở thành nhân vật được chú ý!

- Ta ngất! Lý Nguyên Phách là ai?

- Chưa nghe nói qua...

- Đánh giá cửu tinh. Thật muốn bùng nổ. Mỗi một lần vũ hội Tiềm Long tối đa chỉ có mười người ở trong sát hạch thu được đánh giá cửu tinh. Thật không nghĩ tới Lạc Yên Thành chúng ta không ngờ lại xuất hiện một vị!

- Lợi hại, nghe tên thôi cũng biết là cường giả!

- Vậy ngươi nói tên của ta có giống cường giả hay không? Ta là Lương Pháo.

Toàn thành sôi trào. Tất cả mọi người đang bàn luận về Lý Nguyên Phách.

Cường giả Địa Tiên Cảnh tham gia vũ hội Tiềm Long quả thật có chút quá đáng. Mệt cho Tần Quân còn nghĩ ra. Vũ hội Tiềm Long lần này nhất định sẽ được ghi vào sử sách.

Ở thời điểm toàn thành đang điên cuồng vì Lý Nguyên Phách, Tần Quân còn đang chật vật chiến đấu.

So với Lý Nguyên Phách, kinh nghiệm chiến đấu của hắn vẫn yếu hơn rất nhiều.

Khi Tần Quân thu được đánh giá bát tinh, hắn đã mệt mỏi như chó, toàn thân đều đầy mồ hôi lạnh, không ngừng thở dốc.

Cửa ải thứ chín đúng hạn lại tới. Chín bức tượng hình người giống như tàn ảnh bao vây xung quanh hắn, khiến cho khóe miệng hắn giật một cái. Trận chiến cuối cùng thật sự không ổn!

- Chờ một chút...

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến một chí bảo, cả người nhất thời phấn khởi. Tâm niệm hắn thoáng động. Trong nháy mắt Tử Kim Đế Hoàng Giáp bám vào ở trên người hắn. Tử Kim Đế Hoàng Giáp trên người uy vũ không tầm

thường. Áo choàng màu tím theo gió lay động. Lông chim màu đỏ tím trên đầu giống như ngọn lửa cháy mạnh không ngừng bay. Trong phút chốc khí chất toàn thân hắn chợt biến đổi, một uy áp bá đạo miệt thị muôn dân trăm họ bắn ra.

Sau khi mặc vào Tử Kim Đế Hoàng Giáp, Tần Quân cảm giác lực lượng không ngờ khôi phục lại không ít. Ngân Long Tru Hồn trong tay dường như nhẹ đi một nửa.

Không hổ danh là pháp bảo còn mạnh hơn cả pháp khí!

Sau khi mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp vào, trong lòng Tần Quân không nhịn được phát sinh một loại tâm tình tự phụ vô địch. Hắn nhìn bốn phương tám hướng, chín bức tượng hình người Kim Đan Cảnh tầng ba đang lao vọt về phía mình, khóe miệng hắn thoáng cong lên. Hắn cũng không né tránh, chuẩn bị thử xem lực phòng ngự của Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Keng! Keng...

Chín thanh binh khí đều đâm vào trên người hắn. Nhưng mà hắn hoàn toàn không cảm giác được đau đớn, không đau không ngứa. Trái lại có binh khí của vài người dường như bị bẻ gẫy.

Thoải mái!

Uy lực của pháp bảo khủng khiếp như vậy, cần gì phải sợ tu sĩ Kim Đan Cảnh!

Tần Quân kích động khó nhịn nổi. Điều này chẳng phải là nói, sau này hắn mặc cho tu sĩ Kim Đan Cảnh công kích, cũng sẽ không có chuyện gì?

Không đúng. Còn phải che mặt, để tránh khỏi mặt mày hốc hác. Dù gì cũng là một gương mặt anh tuấn đẹp trai đến mức hoàn mỹ!

Tần Quân rắm thối nghĩ. Ngay sau đó tay phải hắn bỗng nhiên chém ra Ngân Long Tru Hồn, trực tiếp đập nát ba vị bức tượng hình người trước mặt. Cảm giác cuồng bạo khiến cho hắn không khỏi muốn hét dài. Sớm biết như vậy, chắc hẳn ngay từ lúc đầu liền mặc vào Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Trời ạ, pháp bảo đơn giản là tuyệt đỉnh!

Thật ra quả thực đúng như vậy. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt căn bản không có tung tích của pháp bảo. Thậm chí không có ai nghe nói qua. Pháp bảo bên trong hoàng triều đã ít lại càng ít. Tu sĩ biết tới pháp bảo cũng không phải quá nhiều.

Chỉ có điều pháp bảo cũng là một phần thực lực!

Hầu ca năm trăm năm trước đại náo Thiên Cung, năm trăm năm sau bị các loại pháp bảo trêu đùa giống như đùa giỡn khỉ, có thể thấy được tầm quan trọng của pháp bảo.

Thực lực bản thân của Hầu ca có thể rất mạnh, nhưng pháp bảo lại không thể lấy ra. Gậy vàng như ý ngoại trừ biến thành lớn nhỏ ra, còn có tác dụng gì?

Vậy xem như không có.

- Lão tử đổi người!

Tần Quân hưng phấn rít gào một tiếng, lúc này liền vung vẩy Ngân Long Tru Hồn quét về phía sáu bức tượng hình người còn lại, trực tiếp đập cho một bức tượng hình người màu đen thành phấn vụn. Hai bức tượng hình người phía sau tập kích bất ngờ, đâm trúng lưng hắn. Đáng tiếc căn bản không có cách nào phá được phòng ngự của Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Cái luân phụ thể, thần ngăn giết thần!

Trong lòng Tần Quân phấn chấn. Thậm chí hắn còn liên tưởng đến trò chơi lửa cháy toàn cầu hãm hại phụ thân nào đó ở kiếp trước.

Ầm một tiếng!

Lại một bức tượng hình người bị Tần Quân điên cuồng đập thành đá vụn, rơi đầy trên mặt đất. Hôm nay nhất định là một ngày Tần Quân lộ ra dáng vẻ nhe năng múa vuốt.

Tiểu bá vương sớm muộn cũng sẽ trở thành tên xứng với người thực!

Một phút đồng hồ sau!

Bên cạnh Tần Quân lại không còn người nào đứng thẳng. Thân thể hắn thẳng tắp, tay phải cầm lấy cán thương, vẻ mặt hưng phấn.

- Thu được đánh giá cửu tinh!

Kèm theo tiếng nói này vang lên, Tần Quân chỉ cảm thấy cảm thấy mắt hoa lên, ý thức rơi vào trong hỗn độn.

...

- Trong sát hạch vũ hội Tiềm Long, Tần Quân thu được đánh giá cửu tinh!

Trên quảng trường lại yên lặng. Lý Nguyên Phách đứng ở bên cạnh cánh cửa truyền tống nhất thời mặt mày rạng rỡ. Sở Hà Ca cầm Vạn Dân Cầu khóe miệng giật một cái.

------oOo------

Chương 179: Mang ngọc có tội

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn cho Tần Quân đánh giá tư chất bát tinh, không nghĩ tới Tần Quân không ngờ xông ra đánh giá cửu tinh. Hắn không nhịn được có loại cảm giác bị đánh mặt.

Các tu sĩ trải qua yên lặng ngắn ngủi, sau đó nhất thời bạo phát ra những tiếng ồn ào kinh thiên.

- Ta ngất! Lại là một gia hỏa khác thu được đánh giá cửu tinh!

- Tần Quân? Sẽ không phải là thiên tài Nhân Bảng Tần Quân chứ?

- Ông trời của ta, xem ra Tần Quân ở trên Nhân Bảng lại được tăng cao. Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong liền tiến vào Nhân Bảng. Hiện tại Kim Đan Cảnh tầng ba, nói không chừng có thể tiến vào tám trăm người đứng đầu!

- Lạc Yên Thành sắp trở nên nóng bỏng rồi. Liên tục có hai vị được đánh giá cửu tinh, tuyệt đối có thể chấn động toàn bộ thần triều!

Không chỉ có là những người ở quảng trường đang bàn luận về Tần Quân. Từng ngóc ngách trong toàn thành chỉ cần có người đều đang thảo luận về Tần Quân. Tần Quân cũng trở nên được chú ý giống như Lý Nguyên Phách. Hơn nữa bản thân hắn chính là thiên tài Nhân Bảng. Điều này khiến cho mức độ quan tâm ngược lại chuyển qua Lý Nguyên Phách.

Các tu sĩ có quen biết với Tần Quân đều rất kinh ngạc. Nhất là những tu sĩ tiến vào Thanh Đồng Quan cùng hắn. Bọn họ vốn còn dự định giúp đỡ Tần Quân. Bọn họ đột nhiên cảm giác được mình hình như không giúp được hắn, trái lại phải ngước mắt nhìn theo hắn.

Trong biển người, Giả Tuân chuẩn bị chen về phía Lý Nguyên Phách, chợt ngây ngẩn cả người. Bốn chữ đánh giá cửu tinh và hai chữ Tần Quân ở trong đầu hắn va chạm vào nhau. Vừa nghĩ tới mình từng suy đoán Tần Quân có thể thu được đánh giá tứ tinh, hắn xấu hổ không thôi. Trên mặt hắn vô cùng hoảng loạn.

Đương nhiên phần nhiều hơn chính là mừng như điên.

Không nghĩ tới Tần Quân thật sự phát ra một tiếng liền khiến người ta kinh ngạc!

Vương quốc Càn Nguyệt sau này sẽ quật khởi!

Giọng nói lạnh lùng kia vang vọng toàn thành. Tất cả mọi người đều nghe được. Đương nhiên ngoại trừ người tai điếc.

Bên trong khách sạn, đám Thần Ma như Đát Kỷ đều cảm thấy kiêu ngạo vì Tần Quân. Nhất là Đát Kỷ, khi nàng có thể nhìn thấy Tần Quân từ đám cặn bã Luyện Khí Cảnh tầng hai tiến đến Kim Đan Cảnh tầng ba.

- Xem ra tiểu oan gia này không cần tới vài chục năm là có thể đuổi kịp ta.

Đát Kỷ nhìn bầu trời xanh thẳm ở phía bên ngoài cửa sổ, nghĩ. Vừa nghĩ tới lời Tần Quân nói, nếu thực lực vượt qua nàng, hắn sẽ chiếm đoạt nàng, nàng lại không nhịn được đỏ mặt. Gương mặt phong tình vạn chủng, làm

cho lòng người say mê.

Trên đường phố nào đó, Trương Nhạc đang định cùng người hầu du ngoạn, nghe được giọng nói lạnh lùng kia, nhất thời giống như bị sét đánh, toàn thân ngây ra tại chỗ.

Hắn có thể biết rõ đánh giá cửu tinh đại biểu cho cái gì.

Đại biểu cho thiệp mời nhập môn của bảy đại tông môn!

Phàm là thiên tài nhận được đánh giá cửu tinh, cũng sẽ ở vũ hội Tiềm Long chính thức bắt đầu được bảy đại tông môn lôi kéo trước.

Bên trong hoàng triều Nam Trác tông môn không tới một vạn, cũng có mấy ngàn. Nhưng so sánh cùng bảy đại tông môn, nội tình hoàn toàn không thể đánh đồng.

- Kết thúc ròi... Không có cách nào báo thù...

Trương Nhạc tức giận không thôi. Hắn hiểu rõ nỗi sỉ nhục trong cuộc đời này không có cách nào rửa sạch.

Trong lòng hắn có nhiều hơn chính là đố kị. Nếu như hắn có thể đạt được đánh giá cửu tinh, vậy thật sự chính là một lần bay lên trời.

Đáng tiếc không có nếu như.

...

Sau khi đi ra khỏi cánh cửa truyền tống, Tần Quân mơ mơ màng màng mở mắ. Tử Kim Đế Hoàng Giáp trên thân hắn chớp hiện khiến cho tất cả tu sĩ có thể nhìn thấy được hắn đều bị chói mắt.

Tần Quân mặc vào Tử Kim Đế Hoàng Giáp, bớt đi một phần dáng vẻ công tử văn nhã tuấn mỹ, thêm một phần khí phách quân vương cái thế, làm cho lòng người không nhịn được dâng lên một sự kính nể.

- Điện hạ, ngươi cũng đạt được đánh giá cửu tinh. Thật sự là quá tốt. Nguyên Phách đã sớm đoán được điện hạ có thể làm được.

Lý Nguyên Phách vừa tới gần, đã bắt đầu cười hắc hắc nói. Điều này làm cho các tu sĩ đưa mắt nhìn nhau. Thật không nghĩ tới Tần Quân và Lý Nguyên Phách lại rất quen thuộc. Nói cách khác một đôi bạn tốt cùng nhau thu được đánh giá cửu tinh. Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Đúng vậy. Bản vương thân hổ chấn động, những người đó đều phải quỳ lạy!

Tần Quân đắc ý nói. Lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới ánh mắt khác thường của Sở Hà Ca ở bên cạnh. Hắn mới ý thức được mình còn chưa thu hồi Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Không tốt!

Tần Quân thầm kêu không ổn, sau đó thu hồi Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Mang ngọc có tội. Điều này không có khả năng nói chơi. Bao nhiêu tu sĩ vì pháp khí cường đại, tranh tới ngươi chết ta sống, thậm chí diệt tộc của người ta.

Đáng tiếc lúc này đã có ánh mắt của không ít tu sĩ nhìn về phía của Tần Quân trở nên nóng bỏng. Ở đây không có ai là người ngu. Được rồi, ngoại trừ Lý Nguyên Phách.

Tất cả mọi người có thể nhìn ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp không tầm thường, khó tránh khỏi sẽ động lòng tham.

- Vừa rồi ta không ngờ nhìn không thấu được khải giáp này... Chẳng lẽ là pháp khí thiên phẩm...

Trong lòng Sở Hà Ca chấn động kinh ngạc nghĩ.Pháp khí thiên phẩm trân quý tới mức nào? Chò dù là hắn cũng cảm thấy tim đập có chút nhanh hơn.

Nếu như pháp khí thiên phẩm rơi vào trong tay cường giả ngược lại không có gì. Nhưng xuất hiện ở trong tay một thiên tài hắn tiện tay cũng có thể bóp chết, tất nhiên không nhịn được phát sinh lòng mơ ước.

- Lại như vậy sao? Có cần cái gì chứng minh, mới có khả năng tham gia vũ hội Tiềm Long hay không?

Tần Quân nhíu mày hỏi, kéo suy nghĩ của Sở Hà Ca quay về hiện thực.

Em gái ngươi. Ánh mắt của ngươi còn có thể lại rõ ràng hơn một chút nữa sao?

Rất sợ ta không biết ngươi muốn cướp đồ vậy.

- Không cần chứng minh. Phàm là tu sĩ nhận được đánh giá tinh cấp, chờ đợi vũ hội Tiềm Long bắt đầu là được.

Trên mặt Sở Hà Ca thoáng lộ ra một vẻ mặt lúng túng. Dù sao cho dù là người nào bị người khác phát hiện ra bộ mặt xấu xí của mình đều sẽ có chút không được tự nhiên.

Đặc biệt là hắn bây giờ còn là thân phận sứ giả sát hạch, nếu như bị người ta truyền đi, hắn mơ ước pháp khí của người tham gia thi đấu, tuyệt đối sẽ làm cho thân phận sứ giả sát hạch của hắn khó có thể bảo đảm được.

Phải biết rằng sứ giả sát hạch không có khả năng làm miễn phí. Bọn họ cũng không phải người của Thần Kiếm Đường. Chỉ là bởi vì có phần thưởng khiến cho bọn họ khó có thể cự tuyệt, nên bọn họ mới có thể đảm đương sứ giả sát hạch.&

------oOo------

Chương 180: Kiếm tiên tới đây

Nguồn: EbookTruyen.VN

- A!

Tần Quân ôn hoà trả lời một câu, sau đó xoay người rời đi. Lý Nguyên Phách hung hăng trợn mắt nhìn Sở Hà Ca, sau đó cùng Tần Quân bước chân rời đi. Vừa rồi Sở Hà Ca nhìn chằm chằm vào Tần Quân, trong lúc lơ đãng lộ ra một tia sát khí. Tu sĩ tầm thường khó có thể phát hiện ra. Lý Nguyên Phách tuy rằng ngốc, nhưng ở phương diện cảm nhận đối với sát khí lại vượt xa so với người bình thường.

Nếu không có Tần Quân trước đó từng nhắc nhở hắn, không có mệnh lệnh của Tần Quân, hắn không được động thủ, chắc hẳn Sở Hà Ca đã là thi thể.

- Điện hạ, vì sao không giết hắn?

Lý Nguyên Phách không nhịn được hỏi. Hai người còn chưa đi xa, sau khi Sở Hà Ca nghe được, mặt nhất thời đen lại.

Thiên tài cuồng vọng!

Trong lòng Sở Hà Ca hiện ra sát ý, biểu hiện của Lý Nguyên Phách ở trong vũ hội Tiềm Long cho dù tốt cũng không phải là chuyện liên quan tới hắn. Ngược lại nếu như Lý Nguyên Phách ghi hận hắn, ngày sau ngược lại sẽ có ẩn chứa nguy hiểm ở bên trong.

- Phải tìm cơ hội diệt trừ bọn họ!

Sở Hà Ca nghĩ như vậy, lập tức liền bắt đầu thẩm tra nền tảng của tu sĩ phía sau.

- Nếu như ngươi giết chết hắn, tiếp theo ở vũ hội Tiềm Long chúng ta làm thế nào phong cảnh được?

Tần Quân đảo mắt nói. Nhiệm vụ phụ do Du Phượng Hoàng kích phát ra lại có phần thưởng hai mươi vạn giá trị kinh nghiệm, một lần triệu hoán Thần Ma, một lần rút thưởng ngẫu nhiên. Hắn cũng không muốn buông tha.

Nếu như hiện tại giết chết Sở Hà Ca, bọn họ khẳng định được bị cự tuyệt tham gia thi đấu, thậm chí bị truy nã.

Hoắc

Biển người tự động tách ra một con đường. Tất cả tu sĩ đều kính trọng, e ngại nhìn Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Những người có thể thu được đánh giá cửu tinh đều là yêu nghiệt, đáng để bọn họ kính nể. Hiện tại hai thiên tài yêu nghiệt đánh giá cửu tinh này xuất hiện ở trước mặt bọn họ, bọn họ làm sao không kích động cho được?

Tần Quân khí vũ hiên ngang, phong thần tuấn tú. Lý Nguyên Phách long

hành hổ bộ, mi tâm lộ ra sát khí dữ tợn.

Hai người sóng vai đồng hành, vạn người chú ý.

- Điện hạ, Nguyên Phách thiếu hiệp, các ngươi thật lợi hại!

Giả Tuân từ trong đám người xông tới, kích động nói. Toàn thân hắn phấn khởi vô cùng, nét mặt già nua cũng đỏ bừng.

Hắn lại biết rõ đánh giá cửu tinh đại biểu cho cái gì. Vương quốc Càn Nguyệt ở trong rất nhiều vương quốc đã rơi xuống hạ tầng. Nhưng bây giờ Tần Quân lại lấy được đánh giá cửu tinh. Nếu như không có bất ngờ xảy ra, nhất định có thể gia nhập bảy đại tông môn. Đến lúc đó vương quốc Càn Nguyệt cũng coi như có hậu trường.

- Ha hả, ai nói ta chỉ có thể thu được đánh giá tứ tinh?

Tần Quân ngoài cười nhưng trong không cười nói. Giả Tuân nghe được xấu hổ một hồi, trong lòng thầm mắng tiểu súc sinh này lại còn mang thù.

Đánh giá tứ tinh thật ra đã là rất cao. Chí ít thiên tài vương quốc Càn Nguyệt ở trong vũ hội Tiềm Long chưa bao giờ thu được đánh giá tứ tinh.

Đương nhiên không tính Trác Tuấn Kiệt và Thái tổ hoàng đế ở bên trong. Bởi vì bọn họ đều chưa từng tham gia.

- Điện hạ, là cựu thần ánh mắt vụng về, đừng trách đừng trách.

Giả Tuân chắp tay cười nói.

Đưa tay không đánh người mặt tươi cười. Tần Quân chỉ là nói đùa, cũng không thật sự để ở trong lòng.

Thu được đánh giá cửu tinh cũng là tán thưởng đối với thực lực của bản thân hắn. Ngoại trừ ném ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp, hắn cũng xông qua đánh giá bát tinh. Hơn nữa hắn tin tưởng những tu sĩ khác cũng sẽ vận dụng pháp khí. Chỉ có điều chúng còn xa mới bằng được Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

- Quay về khách sạn, ăn uống thả cửa một trận!

Tần Quân phất tay phấn chấn nói. Vừa nghe nói đến ăn, ánh mắt Lý Nguyên Phách liền lập tức sáng lên. Giả Tuân lại vuốt râu cười to.

Hai người Tần Quân đi ra chưa đến nửa canh giờ lại sát hạch kết thúc. Toàn thành vẫn chấn động kinh ngạc, nói ra chưa từng có người nào tin tưởng.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Trong giọng điệu của bọn họ đều là sự hâm mộ, sùng bái.

- Khi tiến hành vũ hội Tiềm Long, Tần Quân và Lý Nguyên Phách nhất định sẽ nổi danh thiên hạ!

- Mấu chốt nhất chính là hình như quan hệ giữa hai người vẫn rất tốt.

- Cắt. Thứ hạng của vũ hội Tiềm Long, mỗi phần thưởng chênh lệch đều cực lớn. Quan hệ cho dù tốt cũng sẽ tranh tới đầu rách máu chảy!

- Danh hiệu đứng đầu vũ hội Tiềm Long hiện tại hình như đã đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng tám!

- Ta ngất, lợi hại như vậy sao?

...

Sau khi trở lại khách sạn, Giả Tuân nhanh chóng để cho cấm vệ truyền tin tức Tần Quân thu được đánh giá cửu tinh gửi trở lại vương quốc Càn Nguyệt.

Cùng lúc đó, Đát Kỷ, Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển, Tiểu Ly đang cùng Tần Quân uống rượu dùng bữa, chúc mừng cho Tần Quân.

Huyết Đao Vương ở bên cạnh không ngừng rót rượu cho đám người Tần Quân, hắn chịu mệt nhọc, lại không cảm thấy cảm thấy thẹn, trái lại còn cảm thấy quang vinh. Bởi vì tất cả những người bàn này đều mạnh hơn hắn. Cho dù là Tần Quân cũng đã vượt xa hắn.

- Tần Quân ca ca thật là giỏi. Nhất định có thể thu được danh hiệu đứng

đầu trong vũ hội Tiềm Long.

Tiểu Ly ngồi ở bên tay trái của Tần Quân vừa gắp rau cho Tần Quân vừa cười nói.

- Điện hạ ở bên trong cùng tuổi cùng cảnh giới quả thực trác việt.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói, trên mặt đầy vẻ vui mừng. Tuy rằng bởi vì linh quang thoáng hiện hắn mới đến giúp cho Tần Quân. Nhưng nếu như Tần Quân là một bãi bùn loãng không đỡ nổi, hắn cũng sẽ không mãi làm thủ hạ.

Cũng may từ sau khi quen biết, Tần Quân chưa từng khiến cho hắn thất vọng qua.

Pháp Hải cũng cười nói:

- Điện hạ không chỉ có năng lực chiêu nạp cường giả, thực lực bản thân cũng đang tăng trưởng tăng vọt. Bần tăng bội phục.

Những lời này không có khả năng là khen tặng. Ban đầu còn tưởng rằng hắn tới bái nhập Tần Quân, sẽ thay đổi số phận của Tần Quân. Kết quả không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân mỗi một cường giả đều cường đại hơn. Sau đó Thái Bạch Kim Tinh, Tiểu Ly cùng với Lý Nguyên Phách gia nhập đều mạnh hơn hắn. Hơn nữa trong khoảng thời gian ở chung này, sự thù địch của hắn đối với Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển cũng tiêu giảm không ít.

Thực lực được tôn trọng!

- Ha ha, các vị đừng cất nhắc ta. Nếu không có các ngươi, ta sớm đã chết ở trên đường.

Tần Quân vừa mời rượu vừa cười nói. Không kiêu ngạo không nóng nảy, chiêu hiền đãi sĩ. hai điểm này hắn ghi nhớ kỹ ở trong lòng.

Dù sao hệ thống thần thoại triệu hồi ra tới Thần Ma không có khả năng tận trung tới chết. Mức độ trung thành của bọn họ sẽ giảm xuống. Người sống sờ sờ như vậy, nếu như chậm trễ bọn họ, mức độ trung thành sẽ giảm xuống.&

------oOo------

Chương 181: Tất cả chỉ vì quá yếu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người nâng cốc chúc mừng, dẫn tới thực khách xung quanh không khỏi liếc mắt nhìn. Rất nhanh liền có người nhận ra Tần Quân và Lý Nguyên Phách chính là hai thiên tài yêu nghiệt hôm nay thu được đánh giá cửu tinh. Điều này khiến cho trọng tâm câu chuyện của các thực khách bắt đầu chuyển tới trên người của hai người Tần Quân.

Đúng lúc này, một chùm tia sáng với ánh mắt thường khó có thể phân biệt từ phía khách sạn bay tới. Cho dù là Tần Quân cũng không có nhận thấy được. Chỉ có đám người Đát Kỷ đã đạt được ngoài Hóa Hư Cảnh nắm bắt được.

Chùm tia sáng rơi vào trong tay Thái Bạch Kim Tinh. Hắn thoáng sờ qua, sau đó nhắm mắt lại.

- Thế nào?

Tần Quân cười hỏi. Hắn nhìn thấy được Thái Bạch Kim Tinh đột nhiên nhắm mắt, hắn theo bản năng hỏi một câu.

- Đồ nhi của ta đồng ý bái nhập điện hạ. Hắn đang chạy tới hoàng triều Nam Trác.

Thái Bạch Kim Tinh mở mắt cười nói.

Kiếm Tiên Thanh Liên Lý Bạch?

Ánh mắt Tần Quân liền lập tức sáng lên. Người này rốt cuộc đã tới. Hắn không nhịn được hỏi:

- Lý Bạch mạnh tới mức nào?

Đám người Đát Kỷ vừa nghe đồ đệ của Thái Bạch Kim Tinh sắp tới, tất cả đều hiếu kỳ nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh. Thái Bạch Kim Tinh lại là

tồn tại khủng khiếp có thể dễ dàng trấn áp Pháp Hải. Đồ đệ của hắn khẳng định không kém!

- Tiểu đồ từ lâu đã đạt được Hóa Hư Cảnh.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu nói.Trên gương mặt hòa ái của hắn thoáng lộ ra một vẻ kiêu ngạo, rõ ràng rất hài lòng đối với Lý Bạch.

Hóa Hư Cảnh!

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm. Khóe miệng của đám người Pháp Hải co quắp.Đồ đệ cũng cùng cảnh giới với bọn họ.Tay phải của Huyết Đao Vương run lên, thiếu chút nữa rơi chiếc chén trong tay xuống mặt đất.

- Lý Bạch à Lý Bạch.Khi còn sống ngươi là thi tiên, sau khi chết không ngờ cũng có thể trở thành kiếm tiên. Đúng là trâu bò.

Trong lòng Tần Quân cảm thán nói, nếu có thể làm lại, ta muốn chọn Lý Bạch...

- Nhắc tới cũng đúng dịp.Có một lần nguyên thần của ta vô ý tiến vào trong mộng mẫu thân đồ đệ của ta.Vởi vậy mới kết thành mối lương duyên này.Mẫu thân hắn cũng vì vậy, đặt cho hắn cái tên là Thái Bạch.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói.Chỉ là đoạn văn này nghe vào trong tai Tần Quân thế nào cũng có cảm giác quái dị.

Vô ý tiến vào trong mộng của người khác?

Thế nào có loại cảm giác mộng gian?

Lão không đứng đắn này!

Trong lòng Tần Quân thầm nôn mửa.Hắn thậm chí nghi ngờ Lý Bạch không phải là con tư sinh của Thái Bạch Kim Tinh chứ?

Chỉ có điều thật ra cách nói của Thái Bạch Kim Tinh và ghi chép tồn tại ở trong lịch sử tên của Lý Bạch cũng tương đồng.Một cường giả Hóa Hư Cảnh tuy rằng kém hơn so với Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển cùng với Thái Bạch Kim Tinh, nhưng dù gì cũng là cấp cường giả khiến cho

vương quốc ngưỡng vọng.

- Hệ thống, Lý Bạch gọi được là kiếm tiên, lại chỉ có thực lực Hóa Hư Cảnh?\

Tần Quân vừa uống rượu vừa ở trong lòng hỏi.

Dính một chữ tiên chắc hẳn phải rất trâu bò mới đúng!

Lý Nguyên Phách vừa tỉnh lại sau khi chết cũng có thể đạt được Địa Tiên Cảnh. Thái Bạch Kim Tinh tuy rằng ở trong các vị thần không tính là quá lợi hại, nhưng dù sao sống rất lâu, thân phận không đơn giản, nội tình rất mạnh.Chắc hẳn là có thể sáng tạo ra đệ tửmạnh mẽ.

- Tên Kiếm Tiên Thanh Liên của Lý Bạch là do Thái Bạch Kim Tinh thổi phồng lên.

- ...

Hệ thống trả lời khiến cho khóe miệng Tần Quân co quắp.Trời ạ, chẳng lẽ Lý Bạch thật ra chỉ là cặn bã chiến đấu thôi sao? Hóa Hư Cảnh cũng là do Thái Bạch Kim Tinh khoác lác khoa trương?

Lại nhìn về phía vẻ mặt tươi cười đắc ý của Thái Bạch Kim Tinh, Tần Quân có kích động muốn cởi giày nện ở trên mặt hắn.

- Lý Bạch nắm giữ thực lực Địa Tiên Cảnh tầngmột!

Ách...

Gì vậy?

Âm thanh của hệ thống khiến cho sắc mặt Tần Quân trong nháy mắt trở nên đặc sắc.Hệ thống tiếp tục giải thích:

- Thái Bạch Kim Tinh chỉ là muốn cho đám người Pháp Hải bọn họ mặt mũi, mới nói thấp thực lực xuống.Bản thân Lý Bạch đó là đệ tử chính thống của Thái Bạch Kim Tinh. Thi tiên thời kỳ Đường triều chính là do Lý Bạch chuyển thế ở phàm trần rèn luyện một đờicuối cùng.Sau khi chết, hắn giống như Lý Nguyên Phách thức tỉnh vốn có ký ức truyền thừa.

- Theo Thái Bạch Kim Tinh triệu hồi ra, Lý Bạch mới vừa được thức tỉnh không lâu.Lúc đó, Lý Bạch là Địa Tiên Cảnh tầng một, còn chưa đạt được đỉnh phong.

Tần Quân mừng như điên.Không ngờ là Địa Tiên Cảnh tầng một.Lão gia hỏa này xem ra là muốn cho hắn niềm vui bất ngờ!

Chỉ có điều ngay sau đó hắn lại nhíu mày, tiếp tục ở trong lòng hỏi:

- Nói như vậy, Lý Bạch chẳng phải là còn mạnh hơnso với Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển sao?

Pháp Hải cũng không tính là gì.Trong truyền thuyết Bạch Xà chiến lực quả thực không thể quá cao.

Bản thân Tiểu Ly lại đang ở trong quá trình trưởng thành.

Nhưng Hạo Thiên Khuyển lại là đệ nhất thần thútrong Tây Du Ký.Chủ tử là Nhị Lang Chân Quân chiến thần của thiên đình. Đát Kỷ cũng là Cửu Vĩ Yêu Hồ, đại lão Nữ Oa đứng ở sau lưng.Bất luận là Nhị Lang Thần hay Nữ Oa, nội tình đều mạnh hơn Thái Bạch Kim Tinh.

- Thần Ma bị triệu hoán ra ở thời kì khác nhau. Hạo Thiên Khuyển triệu hồi ra lúc còn chưa được Nhị Lang Thần thu phục. Đát Kỷ chính là Đát Kỷ trước khi bị phái đi thương.Lẽ nào kí chủ không hiện Đát Kỷ cũng không ác độc giống như bên trong Phong Thần Diễn Nghĩa hay sao?

Hệ thống giải thích khiến cho Tần Quân mừng như điên. Điều này chẳng phải là nói Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển còn có thể trở nên mạnh mẽ hơn sao?

Nhất là Hạo Thiên Khuyển, con chó này lại là tồn tại từng hãm hại Hầu ca.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Tần Quân lại cảm thấy thoải mái. Ký ức của Thần Ma tuy rằng bị thay đổi, nhưng dù sao đặt ra vẫn như nhau.Nếu như là Đát Kỷvào triều ca, thủ đoạn kia nghĩ lại cũng thấy khiếp sợ tới cực độ.Bây giờ Đát Kỷ ở cùng Tần Quân tuy rằng yêu mỵ, nhưng cũng không có biểu hiện quá tàn nhẫn.

Vạn vật có linh.Mặc dù là hồ ly, cũng không có khả năng từ nhỏ đã tàn nhẫn ác độc.Nghĩ đến Đát Kỷ sở dĩ trở thành nhân vật phản diện giống như trong Phong Thần Diễn Nghĩa vậy, chắc hẳn có liên quan đến những gì từng trải qua sau đó.

Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Tiểu Ly, Lý Nguyên Phách, Lý Bạch!

Toàn bộ những nhân vật này còn chưa đạt đến thời kì đỉnh phong!

Tần Quân phấn khởi đồng.Đhời lại hắn có chút cảm giác không dám tưởng tượng.Trong thần thoại, đại năng thật sự mạnh tới mức nào.

Đồng thời hắn lại có chút thông cảm với Quan Vũ và Pháp Hải.Hai vị đều đã đạt tới đỉnh phong.Sau đó làm sao có thể đuổi kịp bước chân của hắn?

- Đúng rồi. Thời điểm triệu hoán Thái Bạch Kim Tinh, đã dẫn cả Lý Bạch ra ngoài. Hạo Thiên Khuyển không có dẫn ra Nhị Lang Thần, không phải là bởi vì khi triệu hoán bản thân Hạo Thiên Khuyển còn chưa có bái nhập Nhị Lang Thần chứ?

------oOo------

Chương 182: Tất cả chỉ vì quá yếu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lại có chút nghi ngờ.Hệ thống thần thoại triệu hồi ra Hạo Thiên Khuyển đến từ Tây Du Ký. Hạo Thiên Khuyển từ lúc thời kì phong thần liền đi theo Nhị Lang Thần. Về điểm này khiến cho hắn không nghĩ ra.

- Hoa Hạ quá nhiều phiên bản thần thoại.Có thể là giống nhau, cũng có thể là tồn tại độc lập.Bản thân Tây Du Ký và Phong Thần Diễn Nghĩa chính là do người khác nhau bịa đặt ra.Nói cách khác bên trong tiên thần có thể tương đương với cùng một chỗ thế giới, cũng có thể là thời không song song.

- Nhị Lang Thần quá mạnh mẽ, hơn nữa tâm cao khí ngạo.Kí chủ tạm thời không có cách nào thống trị hắn.Nếu như hắn đi ra, vừa nhìn thấy kí chủ kém như vậy, mức độ trung thành trực tiếp rơi đến dưới 0.Cho nên hệ

thống bất đắc dĩ thay đổi thiết lập về Hạo Thiên Khuyển.Thời khắc này Hạo Thiên Khuyển đến từ thời không của Tây Du Ký còn chưa gặp phải Nhị Lang Thần.

Phụt.

Tần Quân thiếu chút nữa thổ huyết.Trời ạ, không ngờ như thế là bởi vì ta quá yếu, cho nên Hạo Thiên Khuyển cũng bị suy yếu theo?

Nhất là trong giọng nói này của hệ thống có chút bất đắc dĩ khiến cho hắn còn có loại kích động muốn bùng nổ.

- Điện hạ thế nào vậy?

Thái Bạch Kim Tinh nghi ngờ hỏi.Hắn chú ý tới sắc mặt Tần Quân biến đổi không ngừng, rõ ràng đang có tâm sự.

Tần Quân miễn cưỡng cười vui nói:

- Không. Chỉ là có một loại cảm giác bi thương không thấu đáo.Có lẽ là bởi vì không có đối thủ.

Mọi người không nói gì.Người này ở thời điểm không đứng đắn, bao giờ cũng không biết xấu hổ như vậy.

- Đừng để ý đến hắn.Chúng ta ăn thức ăn của chúng ta đi.Đợi lát nữa Tiểu Ly, chúng ta đi dạo phố.

Đát Kỷ trợn trừng mắt nói.

Nhìn dung nhan tuyệt mỹ của nàng, trong lòng Tần Quân không khỏi thầm cảm thán.May là hệ thống triệu hoán ra chính là thời khắc Đát Kỷcòn chưa có trở nên xấu xa.

Chỉ có điều đáng để nhắc tới chính là trongPhong Thần Diễn Nghĩa, Đát Kỷ mặc dù ác độc, nhưng nàng cũng chỉ từng có một mình Trụ Vương.

- Lại nói, sau đó nếu như ta cường đại, có phải triệu hoán đến Thái thượng lão quân, còn có thể triệu hồi ra con trâu xanh của hắn hay không?

Tần Quân mong đợi nghĩ đến.

- Đúng vậy!

Hệ thống đáp lại, khiến cho Tần Quân không nhịn được, cảm thấy nhiệt huyết dâng trào.Vì cường đại thế lực của mình, hắn còn phải cố gắng nữa!

Đại khái sau thời gian một nén hương, mọi người liền tính tiền đi ra khỏi khách sạn, chuẩn bị đi du ngoạn ở Lạc Yên Thành một vòng.Mới vừa đi ra khỏi cửa lớn, Huyết Đao Vương liền trực tiếp đụng phải một nam tử trẻ tuổi.

- Ai a! Ngươi không có mọc mắt sao?

Nam tử trẻ tuổi trực tiếp chửi ầm lên.Trên thân hắn mặc hoa phục cẩm tú, khuôn mặt mặc dù không tuấn lãng, nhưng giơ tay nhấc chân cũng khiến cho người ta một loại cảm giác ăn chơi trác táng.Nhất là khi hắn mắng xong Huyết Đao Vương, ánh mắt rơi ở trên người Đát Kỷ, trong nháy mắt hóa thân làm trư ca, không chịu nhường đường. Miệng hắn khẽ nhếch lên, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy ra nước miếng.

- Ngươi là ai chứ?Đôi mắt chó mọc ra,nhìn ở chỗ nào vậy?

Tần Quân ăn miếng trả miếng mắng lại.Dám mắng thủ hạ của lão tử, còn nữ nhân của ta!

- Ngươi dám mắng ta?

Nam tử trẻ tuổi tức giận không thôi.Hai hộ vệ đi theo phía sau, sắc mặt nhất thời không tốt.Khí thế Thuế Phàm Cảnh trực tiếp ép về phía Tần Quân.

Nắm giữ hai thủ hạ có tu vi là Thuế Phàm Cảnh, tên nam tử trẻ tuổi này hiển hiên có thân phận không thấp.Hơn nữa còn dám ở trong Lạc Yên Thành lớn lối như thế, rõ ràng là không có sợ hãi.

- Mắng ngươi thì làm sao? Ngươi còn muốn ta đánh ngươi sao?

Tần Quân châm chọc cười nói. Mọi người ở bên cạnh nghe được, đều cười rộ lên.Ngay cả những tu sĩ, và bách tính đang lui tới trên đường phố cũng

vậy.

Nam tử trẻ tuổi bị nói như vậy, gương mặt đỏ bừng.Trong mắt hắn đều là vẻ oán độc.Hắn trực tiếp giơ tay lên, chụp vào cổ của Tần Quân.

Dám động thủ?

Tần Quân không chút khách khí nhấc chân chính là đạp một cái, trực tiếp đạp nam tử trẻ tuổi bay ra ngoài.May mà hai hộ vệ đúng lúc giữ hắn lại.Bằng không hắn khẳng định sẽ ngã gục trên mặt đường.

- Ngươi dám đánh ta! Lên, phế hắn cho ta!

Nam tử trẻ tuổi đau đớn ôm bụng, mắng.Gã hộ vệ thân mặc áo màu đen bên tay trái kia liền tát một cái về phía Tần Quân.

Tốc độ của Thuế Phàm Cảnh nhanh tới mức nào. Tần Quân vẫn không có cách nào sử dụng mắt nắm bắt được quỹ tích.

Vút.

Lý Nguyên Phách xuất hiện ở trước người Tần Quân, một tay nắm lấy cổ tay phải của tên hộ vệ áo đen, khiến cho đồng tử của tên hộ vệ áo đen co lại. Hắn theo bản năng muốn thu tay lại, nhưng không thể động đậy.

Cao thủ!

Tên hộ vệ áo đen nhất thời khẩn trương.Nhất là nhìn thấy ánh mắt hung ác độc địa của Lý Nguyên Phách hung ác độc địa ánh mắt, tim hắn lại không khỏi run lên.

- Ngươi còn do dự cái gì? Phế hắn đi!

Nam tử trẻ tuổi tức giận thở hổn hển nói. Hắn hoàn toàn không cảm giác được tình thế có phần quỷ dị.

Hộ vệ áo đen âm thầm kêu khổ.Thiếu gia à, mắt ngươi mù rồi sao?

- Không cần giết người, ném ra là được.

Tần Quân khoát tay nói.Một chút ma sát nhỏ, không cần phải trực tiếp hạ sát thủ.Lệ khí của hắn còn không có nặng như vậy.

Hơn nữa nếu như hắn để cho Lý Nguyên Phách động thủ giết người, bọn họ cũng đừng mong tiếp tục ở lại Lạc Yên Thành nữa.

Lý Nguyên Phách gật đầu, sau đó tiện tay ném tên hộ vệ áo đen văng ra mấy chục thước xa, đậpvào phía trên một cây đại thụ, đụng tới lá cây bay tán loạn.Lực lớn như vậy, trong nháy mắt thu hút ánh mắt của không ít tu sĩ.

- Đó không phải là đại thiếu gia của Từ gia sao.Thế nào lại phát sinh tranh chấp vậy?

- Đối phương hình như là tiểu bá vương Tần Quân!

- Tần Quân? Chính là vị yêu nghiệt thu được đánh giá cửu tinhkia sao?

- Chà chà, Từ đại thiếu gia luôn luôn kiêu ngạo hống hách đá phải thiết bản!

- Tần Quân và Lý Nguyên Phách gần như chỉ thiếu nửa bước là bước vào bảy đại tông môn.Cho dù Từ đại thiếu gia là đồ tôn của Từ Quỷ Khốc cũng không thể đắc tội bọn họ!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ.Những lời này rơi vào trong tai của nam tử trẻ tuổi cũng chính là Từ thiếu gia, lại trở nên chói tai như vậy.

Hắn cũng nghe được thông cáo toàn thành về hai người Tần Quân. Thật không nghĩ tới thiên tài yêu nghiệt trong truyền thuyết không ngờ lại va chạm vào hắn, hơn nữa còn không hữu hảo.

- Ngươi biết ta là ai không?

Từ thiếu gia cắn răng trầm giọng nói.Thiên tài được đánh giá cửu tinh thì lại như thế nào.Thiên tài cũng có nghĩa là còn chưa trưởng thành lên.Sau lưng của hắn lại là vị cường giả như Từ Quỷ Khốc. Chỉ cần một đầu ngón tay đều có thể ấn chết Tần Quân.

------oOo------

Chương 183: Đồ tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta cần gì quan tâm ngươi là ai.Ngươi có bị bệnh không? Va chạm vào thủ hạ của ta, còn mắng hắn, còn muốn động thủ, đánh không lại liền lôi hậu trường ra.Ngươi lại chỉ có một chút tiền đồ như vậy thôi sao?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt ghét bỏ, mắng. Hàng loạt pháo ngữ vang lên. Từ thiếu gia nghe được cũng không biết nên dùng ngôn ngữ như thế nào để phản kích.

- Điện hạ, hay là chúng ta đi thôi.

Giả Tuân liền vội vàng khuyên nhủ. Từ Quỷ Khốc có lực uy hiếp quá lớn.Nếu như đập chết đồ tôn của hắn, đối với bọn họ sẽ không có lợi.

Tần Quân gật một cái, sau đó trừng mắt với Từ thiếu gia, hừ lạnh một tiếng liền đi tới, dùng vai huých hắn một cái. Từ thiếu gia tức giận không thôi.Nhưng có Lý Nguyên Phách ở đó, hắn không dám động thủ.Hơn nữa vừa rồi Tần Quân đạp hắn một cước kia, cho hắn biết mình không phải là đối thủ của Tần Quân.

- Nhìn cái gì vậy? Còn nhìn tiếp tục, ta đào cặp mắt của ngươi ra!

Lý Nguyên Phách đi theo phía sau nhìn vẻ mặt oán độc của Từ thiếu gia mắng lớn. Từ thiếu gia tức giận đến mức toàn thân run rẩy.Lúc này hắn liền giống như bệnh tâm thần gầm hét lên:

- Ngươi có giỏi thì móc đi! Mối thù này xem như đã kết.Sau đó chúng ta không để cho các ngươi yên đâu!

Lời vừa nói ra, Pháp Hải, Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh cùng với Tần Quân đều lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn tiểu tử này.

Ngươi chỉ là đồ tôn của Từ Quỷ Khốc, cũng không phải là cháu trai ruột của hắn.Ngươi cao giọng như vậy làm cái gì?

- Tiểu tử, xem ra ngươi hoàn toàn không biết gì đối với lực lượng cả!

Tần Quân cười lạnh nhìn về phía Từ thiếu gia.Vốn chỉ là một ma sátnhỏ, hắn không nghĩ tới tiểu tử này còn đạp ở trên mặt mũi hắn.

Nếu thù hận đã kết, Tần Quân có thể không cần nhân từ nương tay.

- Nguyên Phách, ném hắn ra cho ta. Đừng ngã chết là tốt rồi!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Từ thiếu gia đang lộ ra vẻ mặt sợ hãi, cười lạnh nói.Nhất là ở chữ chết, hắn càng nhấn mạnh.

Trong nháy mắt Lý Nguyên Phách hiểu ý, lắc mình đi tới trước mặt Từ thiếu gia, chính là tiện tay nắm lấy hắn ném đi. Lần này hắn ném còn xa hơn so với hộ vệ áo đen.Tiếng kêu thảm thiết vang lên khiến cho trái tim của tu sĩ và dân chúng trên đường phố trở nên băng giá. Trong nháy mắt khi Từ thiếu gia rơi xuống đất, liền phát sinh tiếng gãy xương khiến người ta nghe thấy liền nổi da gà.

- A a a.

Từ thiếu gia quỳ rạp trên mặt đất kêu gào thảm thiết.Hai chân hắn rõ ràng đã gãy xương, căn bản không bò dậy nổi.

Nhưng mà không ai vươn tay ra cứu giúp hắn, trái lại còn hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

- Báo ứng! Lần trước bằng hữu ta cũng là không cẩn thận va chạm vào hắn, bị đánh thành trọng thương!

- Ngươi như vậy đã tính là cái gì.Tiểu tử này không ngờ còn chiếm lấy thê tử của bách tính gia!

- Ác liệt như vậy? Từ Quỷ Khốc không biết sao?

- Chút chuyện nhỏ này làm sao có thể truyền đến trong tai của Từ Quỷ Khốc được?

- Đúng vậy, những đồ đệ của Từ Quỷ Khốc chống đỡ, căn bản không ầm ĩ lên được!

Tu sĩ dân chúng đối thê thảm Từ thiếu gia chỉ trỏ nói xấu sau lưng, nghe được đám người Tần Quân cảm thấy người này thật sự đáng chết.

Nếu như hôm nay va chạm tới không phải là đám người Tần Quân, vậy đối phương khẳng định có kết quả thê thảm.

- Đi thôi.Thiếu chút nữa làm hỏng tâm tình.

Tần Quân lắc đầu cười nói.Những người khác gật đầu.Sau đó bọn họ đi về phía một hướng khác của con đường.

Nhìn theo bóng lưng của bọn họ, trong mắt Từ thiếu gia vừa có sự sợ hãi cũng có oán độc.Trong lòng thề nhất định phải khiến cho đám người Tần Quân nợ máu trả bằng máu!

...

Tới gần hoàng hôn, đám người Tần Quân mới có thể trở lại trong khách sạn. Tần Vân và năm người Diệp Hiên cũng đã trở về.Bọn họ đều thu được đánh giátinh cấp khác nhau.Đáng tiếc đang trên đường trở về, nghe được đánh giá tinh cấp của Tần Quân và Lý Nguyên Phách xong, bọn họ nhất thời không còn cảm thấy hưng phấn nữa.

Người so với người, thật sự làm cho người ta tức chết!

- Các ngươi ai đánh giá tinh cấp cao nhất?

Tần Quân cười ha hả hỏi.Cảm giác chèn ép người yếu thật sự thoải mái.

- Chúc sư muội, nàng thu được đánh giá thất tinh.

Dương Lan ôm cánh tay Chúc Nghiên Khanh cười nói.Bởi vì chuyện ở Thanh Đồng Quan, khiến cho quan hệ giữa nàng và Chúc Nghiên Khanh trở nên tốt hơn.Ngược lại nàng đối với ba người Diệp Hiên đã bắt đầu hờ hững.

Đánh giá thất tinh?

Tần Quân không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh.Vị mỹ

nữ cao ngạo lạnh lùng này không nghĩ tới lại có thiên phú chiến đấu cũng rất mạnh.Có nên tán một chút hay không?

Em gái tốt sao có thể để cho chạy mất sao?

Đương nhiên, Tần Quân cũng có thể mơ mànggở trong lòng, hắn còn không có can đảm như vậy.Đến bao giờ mở hậu cung, lúc đó hẵng động tâm động tình, mới phải.

Nếu như muốn tà hỏa, nhiều chính là tớiThanh Phượng Lâu, Nghi Xuân Viện.

Nghĩ tới đây, Tần Quân lắc đầu, sau đó xoay người rời đi, chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi.

Nhưng hắn không chú ý tới sắc mặt Chúc Nghiên Khanh.Sau khi nhìn thấy được hắn không một lời đã rời đi, trong mắt nàng lại hiện lên một tia cô đơn.

Tần Quân hiện tại quả thực không có tình cảm đối với nàng. Tiểu Ly và Đát Kỷ xinh đẹp không kém hơn nàng chút nào. Lại thêm kiếm tiên Lý Bạch sắp đến. Trong đầu hắn đều chỉ đang nghĩ xem Lý Bạch sẽ có phong thái như thế nào.

Chỉ chớp mắt đã bốn ngày vội vàng qua.

Lạc Yên Thành mỗi ngày đều đang tiến hành thảo luận xoay xung quanh chuyện sát hạch vũ hội Tiềm Long, mỗi ngày đều có thiên tài danh tiếng xuất hiện.Đương nhiên, mọi người chung quy vẫn nhắc tới Tần Quân và Lý Nguyên Phách thu được đánh giá cửu tinh.

Bởi vì thanh danh của hai người càng truyền càng vang dội, đã lan tràn về phía các thành thị xung quanh Lạc Yên Thành.

Đồng thời vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam cũng nhận được tin tức.Tại vương quốc Càn Nguyệt cả nước sôi trào.Người người đều đang ca tụng Việt

Vương.Các văn võ trên triều đình còn khen ngợi đối với Tần Quân không ngừng.Ở vương quốc Thương Lam lại ngược lại.Tình thế quốc nội có chút

nghiêm trọng.Dù sao Tần Quân từng tuyên bố sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc muốn đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam.

Sau khi hoàng đế Thương Lam nghe nói Tần Quân thu được đánh giá cửu tinh, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết. Chu Dịch Thế cũng thiếu chút nữa đã bất tỉnh.

Bên trong vương quốc Càn Nguyệt, Thanh Đàn Thành.

Bên trong phủ thành chủ.

- Ha ha ha! Không hổ danh là điện hạ.Không ngờ thu được đánh giá cửu tinh.Xem ra ngôi vị hoàng đế đã rơi vào trên người hắn.

Thành chủ Trần Triển Kiếm cười ha ha nói.

------oOo------

Chương 184: Tên truyền tám phương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đứng trước mặt hắn là Trần Thư Lễ trời sinh chính khí cương trực.Mấy tháng qua, Trần Thư Lễ càng trở nên cao ngất tuấn dật. Trên gương mặt hắn có một thần thái tự tin của một người bày mưu nghĩ kế.

- Phụ thân, ta nghe nói điện hạ ở trên đường lại thu phục không ít cường giả.Trong đó tên Lý Nguyên Phách thu được đánh giá cửu tinh kia cũng là thủ hạ của điện hạ.Có người nói ở trong vương quốc Thương Lam, hắn ngang dọc ở trong hơn trăm vạn thú triều, thậm chí giết chết yêu vươngtrong nháy mắt.Không biết điều này là thật hay giả.

Trần Thư Lễ nói đến đây, trên mặt không nhịn được lộ ra biểu tình cảm thán.

Trước đây, thời điểm nhìn thấy Tần Quân, bên cạnh hắn chỉ có Đát Kỷ.

Sau khi hắn trở lại Vương Đô, không ngờ bên cạnh có thêm một thần tướng, tên là Quan Vũ.Hiện tại chính là tồn tại nắm giữ quân quyền bên

trong của vương quốc gần bằng với Nam Mãnh.

Trăm triệu lần không nghĩ tới, sau khi người này rời khỏi vương quốc Càn Nguyệt không ngờ lại thu phục được cường giả.Thậm chí có lời đồn nói bên cạnh Tần Quân cường giả cũng không thiếu.

- Điện hạ thật sự thần bí, khiến cho người ta vĩnh viễn đoán không được lá bài tẩy của hắn. Thư Lễ, sau này con nhất định phải cố gắng thần phục điện hạ.

Trần Triển Kiếm cảm thán nói.Đối với Tần Quân trong lòng hắn đầy cảm kích.Nếu không có Tần Quân xuất hiện, nói không chừng bọn họ đã bị Trình gia thay thế được.

- Phụ thân, yên tâm đi.Trong cuộc thi khoa cử tiếp theo, ta có lòng tin tuyệt đối nắm chắc.Đợi sau khi điện hạ trở về, ta trả cho hắn một trạng nguyên!

Trần Thư Lễ lộ ra vẻ mặt tự tin nói.

Nhìn con traitrước mắt, tuy rằng thiên phú luyện khí không được tốt, nhưng là người có học thức, khiến cho hắn rất vui mừng.

- Đúng rồi, Diệu Âm truyền tin trở về nói nàng cũng muốn tham gia vũ hội Tiềm Long.

Trần Thư Lễ chợt nhớ tới một việc, sau đó nói.

Trần Triển Kiếm ngẩn người, trên mặt lộ ra vẻchờ đợi.

...

Huyền Linh Tông.

- Ha ha! Phụ thân, ta đã nói Tần Quân rất lợi hại.Phụ thân xem hiện tại hắn đã nổi danh thiên hạ!

Thường Thiến Thiến lắc lắc vai của Thường Thiên Hữu, kích động nói, khiến cho Thường Thiên Hữu không có cách nào an tâm tiếp tục đọc sách.

- Nha đầu ngốc, người ta cũng còn không có ý định cưới con, con cao hứng như thế làm gì?

Thường Thiên Hữu bất đắc dĩ nói.Đối với Tần Quân, trong lòng của hắn rất phức tạp.

Tần Quân hai lần đánh bại Trác Tuấn Kiệt, khiến cho Huyền Linh Tông thật sự mất mặt.

Nhưng Thường Thiến Thiến lại yêu thích Tần Quân.Nếu như Tần Quân có thể trở thành con rể của hắn, hắn ngược lại sẽ thật sự cao hứng.Dù sao vương quốc Càn Nguyệt cũng tìm không ra được người trẻ tuổi nào có địa vị còn cao hơn, thực lực mạnh hơn Tần Quân.

- Hừ!

Thường Thiến Thiến nhất thời không vui, cái miệng nhỏ nhắn trề ra, cũng sắp có thể treo được vòng sắt.

Nhìn bộ dạng này của nữ nhi, Thường Thiên Hữu dở khóc dở cười.

...

Hoàng triều Nam Trác, bên trong tòa thành trì nào đó.

Du Phượng Hoàng toàn thân mặc y phục màu xanh, mặt mang tấm lụa mỏng ngồi ở bên trong khách sạn lắc chén trà trong tay.Ngồi bên cạnh nàng là thị nữ tùy thânkia.

- Tiểu thư, vị tiểu bá vương Tần Quân kia chính là vị ở vũ hội Tiềm Long sao?

Thị nữ nghe các thực khách xung quanh bàn luận, không khỏi nhìn về phía Du Phượng Hoàng hỏi.

Ánh mắt Du Phượng Hoàng bình tĩnh, nhẹ giọng nói:

- Ta đang nghĩ về vấn đề này.

- Nếu như là hắn thì tốt rồi.Thiên tài được đánh giá cửu tinh so với quỷ

thiếu gia bên trong thánh giáo, thiên phú còn mạnh hơn.Sau này lại có thể trợ giúp tiểu thư rời khỏi hôn ước.

Thị nữ thở dài nói.

Vừa nói đến Quỷ thiếu gia, đôi mi thanh tú của Du Phượng Hoàng lại không nhịn được nhíu lại.

- Hy vọng là hắn.Nhưng nếu không phải, ta sẽ giết hắn.Ta sẽ không cho phép nam nhân nào khác ngoại trừ phu quân của ta nhìn qua thân thể của ta.

Du Phượng Hoàng nhẹ giọng nói, dường như đang nói tới một chuyện vô cùng nhỏ bé bình thường.

Nếu như Tần Quân nghe được, khẳng định hô to oan uổng. Ngày đó hắn căn bản không thấy rõ vị trí quan trọng nào trên cơ thể.

- Ta cảm thấy hi vọng không lớn.Vương quốc Càn Nguyệt chỉ là một nơi địa danh chật hẹp nhỏ bé mà thôi.Có thể xuất hiện một thiên tài được đánh giá cửu tinh sao?

Thị nữ buông tay nói.

Ở đây khoảng cách Lạc Yên Thành rất xa.cho nên bọn họ nghe được tin tức liên quan tới Tần Quân rất ít.Gần như chỉ biết có một người như thế mà thôi.

Du Phượng Hoàng không nói thêm.Chỉ là ánh mắt trở nên ưu thương phiền muộn, làm cho lòng người thương xót.

...

Lạc Yên Thành.

Tần Quân dẫn theo Lý Nguyên Phách, Đát Kỷ, Tiểu Ly đi từ trong thành ra vùng ngoại thành.

Hiện tại còn cách sát hạch vũ hội Tiềm Long kết thúc có hơn mười ngày.Hắn dự định tiếp tục luyện tập thương pháp, cho nên tìm cách rời xa

trong thành.

- Nói đi, hệ thống, khoảng cách một tháng một lần triệu hoán Thần Ma còn bao lâu?

Tần Quân vừa đi vừa ở trong lòng hỏi.

Đồng thời, hắn đang chờ mong khi nào Lý Bạch đến.

- Đúng vậy, còn có ba ngày.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân nhất thời phấn khởi.Tương đương với mấy ngày gần đây hắn sẽ tăng thêm tăng hai thủ hạcường lực.

Chỉ là Lý Bạch lại đạt được Địa Tiên Cảnh tầng một, có thể so ánh với Lý Nguyên Phách. Nhưng sau khi Lý Nguyên Phách mở ra chân thân chim đại bàng cánh vàng, thực lực khẳng định không chỉ là Địa Tiên Cảnh tầng một.

- Tần Quân ca ca, ca ca dường như thật sự cao hứng.

Kéo cánh tay của Tần Quân, Tiểu Ly nghiêng đầu hỏi.Hiện tại Đát Kỷ cùng nàng hình như đạt được nhận thức chungnào đó.Hai nàng không ngờ rất ít khi lại đấu miệng, khiến cho Tần Quân không nhịn được huyễn tưởng tới ngày song phi khi nào đến.

- Ừ, ta cảm giác trong u minh lại có cường giả tìm tanương tựa.

Tần Quân nghiêm túc nói.

Khóe miệng Đát Kỷ giật một cái.Ngươi đấy, thủ hạ nhiều cường giả như vậy, lại còn muốn có cường giả đầu nhập vào!

- Tốt tốt, như vậy Tần Quân ca ca lại an toàn.

Tiểu Ly ngây thơ chân chất nói, khiến cho Đát Kỷ cũng không nhịn được đau lòng nàng.Nha đầu kia đơn thuần đến mức có chút ngu xuẩn!

Tần Quân cười ha ha, không nhịn được muốn hôn Tiểu Ly.Đáng tiếc hắn bị Đát Kỷ kéo lỗ tai lôi đầu trở lại.

Tê liệt!

Thật là nhớ Đát Kỷmạnh hơn!

Đáng tiếc hắn đánh không lại Đát Kỷ.

- Điện hạ, có người đang theo dõi chúng ta.

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên mở miệng nói.

Sắc mặt ba người Tần Quân nhất thời biến đổi. Đát Kỷ và Tiểu Ly cũng không có phát hiện ra, nói rõ đối phương mạnh mẽ hơn so với hai nàng.

- Tiếp tục đi tới.Đến chỗ không người giết chết hắn!

Tần Quân nhỏ giọng nói.

Ban ngày ban mặt theo dõi hắn, khẳng định không phải tới đưa tiền.

Nhóm bốn người bắt đầu bước chânnhanh hơn.Năm phút sau, bọn họ liền rời khỏi nội thành đi tới vùng ngoại ô.Ở đây ngọn núi nhỏtrải rộng, vết chân rất hiếm thấy.

------oOo------

Chương 185: Thay trời hành đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sẽ không phải là Lý Bạch đang theo dõi chúng ta chứ?

Tần Quân không nhịn được nghĩ tới trên người Lý Bạch.Không có cách nào.Cao thủ Địa Tiên Cảnh tầng một khiến cho hắn gần như phải hóa thân làm cơ lão, cầu hiền nhược khát!

Đúng lúc này, một đạo âm thanh phá không từ phía sau Tần Quân truyền đến.Thình lình là một thanh tiêuđen, xông thẳng tới gáy của Tần Quân, muốn một đòn tất sát.

Thảo!

Không phải là Lý Bạch!

Huyễn tưởng trong lòng Tần Quân bị hiện thực vô tình đánh nát.Nhưng hắn cũng không lo lắng tới sự an nguy của mình. Lý Nguyên Phách vẫn ở bên cạnh!

Vút

Lý Nguyên Phách một chùy liền tinh chuẩn đập gãy tiêu đen.Lúc này, Tần Quân mới quay đầu lại.Toàn bộ quá trình phát sinh ra chỉ trong chớp mắt.

Tần Quân nhìn lại theo phương hướng thanh tiêu đen ném tới.Chỉ thấy ở trên đỉnh một ngọn núi nhỏ có một người thần bí thân mặc áo bào màu xám nhìn bọn họ.

- Khốn kiếp! Dám đánh lén ta!

Tần Quân tức giận thở hổn hển nói. Hắn chỉ vào người thần bí mặc áo bào màu xám kia, sau đó liền kêu lên:

- Nguyên Phách! Bắt hắn qua cho ta!

Cho rằng lão tử dễ khi dễ!

Lý Nguyên Phách giẫm chân phải một cái.Chân đạp xuống mặt đất nổ tung, toàn thân giống như quả đạn pháo phóng về phía người thần bí mặc áo bào màu xám.

Tốc độ cực nhanh.Nhanh đến mức Tần Quân vẫn không có cách nào sử dụng mắt thường nắm bắt quỹ tích động tác của hắn.

Ầm một tiếng.

Không đến một lần hít thở người hắn đã tới đỉnh ngọn núi kia. Gió thổi mạnh mẽ phát ra, khiến cho chiếc áo bào của người thần bí mặc áo bào màu xám bay phần phật.Hắn đưa tay ra chính là một chưởng.Ánh sáng màu vàng hiện ra, giống như một mặt trời chói mắt.

Đối mặt với một chưởng này, Lý Nguyên Phách không hề sử dụng tới pháp thuật, chân phải giơ lên thật cao, mang theo khí thế của vạn quân đá xuống, trực tiếp nện ở trên ánh sáng màu vàng vừa hiện lên trên toàn thân củangười thần bí mặc áo bào màu xám.

Ầm

Núi nhỏ dưới chân của người thần bí mặc áo bào màu xám trực tiếp đổ nát.Tiếng nổ mạnh khiến mọi người ở bên trong mười dặm vuông đều có thể nghe được.Phàm là những người đi tới vùng ngoại thành nghe được đều ngoái lại nhìn, đúng lúc thấy bụi bặm dâng lêncuồn cuộn.

Chân phải của Lý Nguyên Phách ấn người thần bí mặc áo bào màu xám trực tiếp rơi xuống đất, đập xuyên qua bề mặt đất.Cho dù là Tần Quân ở cách xa nhau gần trăm thước cũng có thể cảm giác được bề mặtđất chấn động.Có thể thấy được lực lượng của Lý Nguyên Phách có bao nhiêu khủng khiếp.

- Ta tới khi nào mới có thể có được bạo lựcnhư vậy...

Tần Quân ao ước hâm mộ nghĩ.So với chiến đấu bằng pháp thuật như đám người Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh, hắn càng thích phương thức chiến đấu đầy cuồng phách như vậy của Lý Nguyên Phách hơn.Sử dụng lực lượng tuyệt đối nghiền ép tất cả!

Đát Kỷ và Tiểu Ly ngược lại không có cảm xúcgì.Dù sao các nàng là nữ tính.Không đúng, là mẫu tính.Đối với chiến đấu cũng không có nhiệt tình như vậy.

- Đáng giận! Gia hỏa này không ngờ mạnh như vậy!

Trong bụi bặm, đá vụn cuồn cuộn, người thần bí mặc áo bào màu xám hai tay chống đỡ chân phải của Lý Nguyên Phách, nhưng lực lượng cường đại vẫn ép hắn nửa quỳ ở trong hố, không thể động đậy.

Mắt Lý Nguyên Phách nhìn xuống hắn, vẻ mặt xem thường, lạnh lùng nói:

- Hóa Hư Cảnh nho nhỏ cũng dám đánh lén điện hạ nhà ta!

Trong khi nói chuyện hắn bỗng nhiên xé áo choàng màu xám trên người kẻ thần bí ra.Hóa ra hắn không ngờ là sứ giả sát hạch vũ hội Tiềm Long ở Lạc Yên Thành - Sở Hà Ca.

- Ngươi rốt cuộc là ai!

Sở Hà Ca cắn răng hỏi.Không trách được trước đây Lý Nguyên Phách khiến cho trong lòng hắn có cảm giác không được tự nhiên.Hóa ra gia hỏa này là cường giả Hóa Hư Cảnh!

Lý Nguyên Phách căn bản không để ý đến hắn.Chân phải hắn bỗng nhiên tăng thêm lực lượng.Sắc mặt Sở Hà Ca biến đổi kịch liệt.Bùn đất dưới chân lại đổ nát.Một cái chân khác của hắn cũng quỳ xuống theo.Tiếng xương ở hai đầu gối vỡ nát lại thanh thúynhư vậy.

Không để cho Sở Hà Ca có thời gian kịp phản ứng, Lý Nguyên Phách xoay người chính là một cái đá ra phía sau. Chân trái nện ở trên mặt Sở Hà Ca.Lực lớn khó có thể tưởng tượng được khiến cho gương mặt Sở Hà Ca trong nháy mắt biến hình.Máu tươi bí mật mang theo hàm răng bay ra.Thân thể hắn xoay tròn bay về phía Tần Quân.

Độ nhanh đá người khác về phía ta. Tần Quân thấy vậy, thiếu chút nữa chửi ầm lên.Ngươi muốn đập chết ta sao?

Ầm!

Nhưng ở thời điểm Sở Hà Ca sắp va chạm vào Tần Quân, Lý Nguyên Phách từ trên trời hạ xuống, giống như tháp sắt vậy nện ở trên người Sở Hà Ca, trực tiếp đập hắn lún xuống đất.Bụi bặm tung bay, máu tươi văng ra khắp nơi.

Tần Quân nhìn thấy cũng cảm giác đau. Hắn không khỏi vì thế mặc niệm cho người.Đánh nhau cùng Lý Nguyên Phách tuyệt đối rất khổ ép.

- Thật sự thô lỗ.

Tiểu Ly thè lưỡi, nhỏ giọng nói.Hiển nhiên nàng cũng bị Lý Nguyên Phách hù dọa được.

Rất nhanh, Lý Nguyên Phách nắm lấy gáy Sở Hà Ca kéo hắn đến trước

mặt Tần Quân.Tuy rằng mặt mũi hắn đã bầm dập, trên mặt toàn là máu, nhưng Tần Quân vẫn mơ hồ nhìn ra được thân phận của hắn.

Bởi vì hắn ở Lạc Yên Thành cũng không đắc tội nhiều người.Cẩn thận suy nghĩ một chút, rất dễ dàng đoán ra thân phận.

- Ai da! Này không phải sứ giả sát hạch của chúng ta sao? Thế nào? Muốn giết chết ta sao?

Hai tay Tần Quân khoanh tay cười nói, trên mặt đầy vẻ hài hước.Người này nhất định là mơ ước Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Lúc đầu ánh mắt kia hận không thể lột sống Tần Quân.

- Ta... Ta là sứ giả sát hạch... Các ngươi không thể giết ta...

Sở Hà Ca chật vật nói.Lực lượng Lý Nguyên Phách có lựctàn phávô cùng, khiến cho người này đã mất đi lực chiến đấu.Nếu không phải hắn là cường giả Hóa Hư Cảnh, sợ rằng lúc này đã là thi thể.

- Sứ giả sát hạch rất nổi bật sao?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt khinh thường nói.Nếu như không giết ngươi, ngươi nhất định sẽ đưa tới phiền phứcvô tận cho ta.

Đạo lý nhổ cỏ phải trừ tận gốc, Tần Quân hiểu rõtừ lâu.

Hắn trực tiếp lấy ra Desert Eagle, trong lòng âm thầm nghĩ.Cường giả Hóa Hư Cảnh có thể mang đến cho hắn bao nhiêu giá trị kinh nghiệm?

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một tiếng quát chợt truyền đến.Mắt Tần Quân thoáng ngưng thần, nhưng nhanh chóng nhắm ngay đầu của Sở Hà Ca bắn một phát.

Ầm

Máu tươi bắn ra.Đồng tử của Sở Hà Ca mất đi hào quang, toàn thân ngã thẳng tắp xuống.

- Giết chết tu sĩ Hóa Hư Cảnh một tầng! Thu được 102500 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh!Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng bốn!

Thoải mái!

Cường giả Hóa Hư Cảnh một tầng không ngờ có thể mang đến cho hắn mười vạn giá trị kinh nghiệm!

Giờ phút này, hắn thậm chí dâng lên ý niệm tà ác tàn sát cường giả Hóa Hư Cảnh.Nhưng lý trí của hắn nói cho hắn biết, nếu hắn làm như vậy, sẽ lật xe!

------oOo------

Chương 186: Một kiếm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía sau cường giả Hóa Hư Cảnh khẳng định có quái vật khổng lồđứng.Nếu như giết quá nhiều, đưa tới cường giả khắp nơi liên thủ, mặc dù hắn có Thiên Tiên Cảnh Thái Bạch Kim Tinh cũng không chịu được.

Chỉ có điều...

Có thể hãm hại!

Tần Quân cười hắc hắc.Cùng lúc đó, chủ nhân của tiếng quát vừa rồi bay tới.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên.Ai da, lại là người quen!

Người mạnh nhất Lạc Yên Thành, Từ Quỷ Khốc!

Từ Quỷ Khốc thân mặc áo bào đen, vẻ mặt vẻ giận dữ, nhìn bốn người Tần Quân, hai mắt muốn phun ra lửa.

- Ai , Từ đại nhân, ngươi tới thật vừa vặn.Sứ giả sát hạch tập kích ta, bị ta

giết ngược lại.Không cần thưởng cho ta.Đây là nghĩa vụ mỗi một người dự thi chúng ta phải làm!

Tần Quân ngôn từ chính nghĩa nói, giống như mình thay trời hành đạo.

Từ Quỷ Khốc tức giận đến mức toàn thân run rẩy. Đát Kỷ và Tiểu Ly buồn cười, che miệng nở nụ cười.

- Ngươi có biết giết sứ giả sát hạch là tội lớn tới mức nào hay không?

Từ Quỷ Khốc quát lên, trong lời nói tản ra một cảm giác áp bách, khiến người ta không dám với đối diện.

- Sứ giả sát hạch ở trong thành giết người tham gia thi đấu sẽ không có tội sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Ngươi chỉ là Địa Tiên Cảnh tầng một, đừng ở trước mặt ta nhảy nhót!

Bị người tập kích ở trong thành, tâm tình Tần Quân vốn cũng không tốt.Nếu như ép hắn, hắn thật sự sẽ chó cùng rứt giậu.

- Ngươi nếu không phục, chúng ta tới đánh nhau một trận!

Lý Nguyên Phách trực tiếp hơn, mở miệng chính là khiêu chiến, khiến cho Tần Quân rất hài lòng.

Vừa nhìn thấy Lý Nguyên Phách, tức giận trên mặt Từ Quỷ Khốc liền tiêu giảm không ít.Dù sao hắn đã nhận thức Lý Nguyên Phách thành đệ tử của mình.

Thật ra bởi vì Lý Nguyên Phách và Tần Quân đều đạt được đánh giá cửu tinh, cho nên Từ Quỷ Khốc cũng không có ý định sẽ làm gì bọn họ. Hắn chỉ là muốn hù dọa bọn họmột chút, để cho bọn họ sau này không thể sẽ động sát thủ ở trong thành.

Nhưng không ngờ phản ứng của Tần Quân và Lý Nguyên Phách mãnh liệt như vậy.

Mặt mũi của Từ Quỷ Khốc cũng không nhịn được.

Cho nên mặt hắn không đổi sắc.Khí thế Địa Tiên Cảnh khủng khiếp bỗng nhiên bạo phát, giống như trời muốn sập xuống, ép về phía đám người Tần Quân.

Ầm!

Lý Nguyên Phách không cam lòng tỏ ra yếu kém bạo phát ra khí thế của mình.Mặt đất dưới chân hắn vỡ nát.Bùn đất bay lên.Cuồng phong thổi tới khiến trang phục của ba người Tần Quân không ngừng bay phần phật.

Hai khí thế tuyệt đối mạnh mẽ giống như trận gió xoáy va chạm vào nhau.Cuồng phong nổi lên bốn phía. Bụi bặm tung bay.Lôi vân cuồn cuộn bắt đầu tập trung đến.Mây đen ép lại, sau đó muốn tan ra.

Tần Quân thấy vậy, không nhịn được nuốt nước miếng.Cường giả Địa Tiên Cảnh va chạm vào nhau, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.Hắn tất nhiên kích động khó nhịn nổi.

Từ Quỷ Khốc chỉ mới là Địa Tiên Cảnh tầng một.Nếu như đánh nhau cùng Lý Nguyên Phách, quỳ ổn!

- Giết chết hắn! Địa Tiên Cảnh có thể bạo phát ra bao nhiêu giá trị kinh nghiệm?

Tần Quân kích động nghĩ.Chỉ có điều muốn giá trị kinh nghiệm, trước phải khiến cho đối phương phát sinh thù hận.Cũng không biết Từ Quỷ Khốc lão gia hỏa này có hận mìnhhay không.

- Tiểu tử tốt, thật muốn đánh với ta sao?

Từ Quỷ Khốc híp mắt hỏi.Tuy rằng khí thế của Lý Nguyên Phách khiến cho hắn rất kinh ngạc.Nhưng hắn cũng không cho rằng Lý Nguyên Phách đã đột phá tới Địa Tiên Cảnh.

Địa Tiên Cảnh khó khăn tới mức nào?Toàn bộ Nam Vực, tu sĩ dưới trăm tuổi vẫn chưa có người nào có thể đột phá Địa Tiên Cảnh!

- Ai muốn đối phó với điện hạ nhà ta, ta giết kẻ ấy!

Vẻ mặt Lý Nguyên Phách đầy dữ tợn nói.Hệ thống thực sự ghi vào trong trí nhớ.Nếu không có Tần Quân cứu giúp, hắn bỏ mạngtừ lâu.Cho nên hắn thề suốt đời sẽ ra sức vì Tần Quân, chinh chiến thiên địa!

Từ Quỷ Khốc không khỏi nhìn về phía Tần Quân, trong ánh mắt tràn ngập sự khiếp sợ và đố kị.

Yêu nghiệt như Lý Nguyên Phách không ngờ có thể khăng khăng một mực thần phục người nào đónhư vậy.Thực sự không thể tưởng tượng nổi.

- Từ đại nhân, ngươi quả thật muốn vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp làm rối loạn kỉ cương sao?

Tần Quân cao giọng quát, trực tiếp đội cho Từ Quỷ Khốc một cái mũ lớn, đắp nặn chính mình thành ra người bị hại, khiến cho Từ Quỷ Khốc vừa tức lại vừa muốn cười.

Dù sao quan hệ giữa Sở Hà Ca và hắn cũng không sâu.Hắn không đáng vì một tiểu nhân mơ ước bảo vật của người ta đi trách cứ hai yêu nghiệtđược đánh giá cửu tinh này.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, không bao lâu nữa liền có bảy đại tông môn hoặc hoàng thất tới lôi kéo bọn họ.

- Không quan tâm vì lý do gì, ngươi giết người!

Từ Quỷ Khốc mặt không chút thay đổi nói, trong lòng nghĩ nhất định phải ra oai phủ đầu đối với Tần Quân và Lý Nguyên Phách, để tránh hai tiểu gia hỏa kia vô pháp vô thiên.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Lý Nguyên Phách càng thêm dữ tợn.Hai tay hắn giơ lên. Kim Bằng Thần Chùy xuất hiện ở trong tay. Chiếc chùy có hình dạng cực kỳ khoa trương. Từ Quỷ Khốc nhìn thấy không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ.

Tính tình của tiểu tử ngốc này khó tránh khỏi quá nóng nảy?

Sau đó sẽ chịu thiệt!

Nghĩ tới đây, Từ Quỷ Khốc nâng tay phải lên, chuẩn bị cho Lý Nguyên Phách một bài học. Hắn lại không biết hắn làm vậy chnhs là đang tìm đường chết.

- Ngửa mặt lên trời cười to đi ra cửa, cuộc đời ta sao có thể chỉ là cỏ dại.

Lại ở thời khắc đó, một tiếng cười cuồng ngạo vang vọng thiên địa.Ngay sau đó ở phía đường chân trời một thân ảnh màu trắngbay tới.Dáng người hắn cao ngất, y phục màu trắng, bên hông giắt bình hồ lô rượu, chân đạp trường kiếm màu xanh, hai tay bắt chéo ở sau lưng. Mái tóc đen bị cuồng phong thổi tới về phía sau, bay phất phới.Một gương mặt tuấn tú tự phụ hiện ra.Bên mép có một vòng râu mờ nhạt. Hai tròng mắt thâm thúy, giống như nhìn thấu tất cả mọi vật trên thế gian.

Người này vừa ra, Từ Quỷ Khốc và Lý Nguyên Phách nhất thời nhíu chặt chân mày.Bởi vì hắn không thu lại khí tức của mình, Địa Tiên Cảnh tầng một!

Tần Quân lại kích động.Ta ngất, Lý Bạch tới!

Ngửa mặt lên trời cười to đi ra cửa, cả đời ta sao có thể là cỏ dại.

Câu thơ này phần lớn tử tôn Hoa Hạ đều đã nghe nói qua.Chính là câu thơ cuồng ngạo không kềm chế được nhất của Lý Bạch.

Địa Tiên Cảnh tầng một, cấp đại ngưu!

Ngươi rốt cuộc đã tới!

Nhận thấy được Tần Quân có chút kích động, Đát Kỷ không khỏi kinh ngạc hỏi:

- Ngươi biết hắn?

Đồng thời trong lòng nàng dâng lên một ý nghĩ ngay cả chính nàng cũng không thể tin được.Lẽ nào vị cường giả này lại là tới bái nhập Tần Quân?

- Các hạ là người phương nào?

Từ Quỷ Khốc nhìn chằm chằm vào Lý Bạch vừa đạp kiếm đến, hỏi.Trên

mặt hắn đầy vẻ ngưng trọng.

------oOo------

Chương 187: Một kiếm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vậy mà, Lý Bạch căn bản không để ý tới hắn. Hắn trực tiếp hạ tới trước mặt Tần Quân, chắp tay cười nói:

- Tại hạ Lý Bạch, tự Thái Bạch, tuân theo mệnh lệnh của gia sư Thái Bạch Kim Tinh tới bái nhập điện hạ!

Yên lặng!

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Lý Nguyên Phách cùng với Từ Quỷ Khốc nhất thời há hốc mồm.

Cường giả Địa Tiên Cảnh bái nhập một tiểu bối Kim Đan Cảnh?

Từ Quỷ Khốc bỗng nhiên cảm giác thế giới quan vỡ nát, toàn thân đều dại ra.

- Ha ha, nghe tiếng đại danh Thái Bạch đã lâu.Hôm nay được Thái Bạch qua trợ giúp, ta cảm giác như cá gặp nước.Thiên hạ này còn chạy đi đâu được nữa?

Tần Quân vỗ vai Lý Bạch cười nói.Từ tướng mạo Lý Bạch có thể thấy, chắc hẳn là duy trì ở khoảng chừng ba mươi tuổi, từ trong lúc giơ tay nhấc chân tản ra khí chất tà mị tiêu sái.

Đát Kỷ không khỏi trợn trừng mắt.Lời này ngươi đã nói không biết bao nhiêu lần.Có thể đổi cho đa dạng một chút hay không?

- Có những lời này của điện hạ, Lý Bạch nguyện lấy Thanh Liên Kiếm thần phục điện hạ.Ta nếu chưa chết, bảo vệ điện hạ một đời sẽ không có việc gì!

Lý Bạch khẽ cười nói.Nói xong hắn tỏ ra phong khinh vân đạm.Nhưng lời của hắn lại khiến cho trong lòng Tần Quân chấn động.

Tê liệt, không ngờ khiến cho ta có chút cảm động!

Nói xong, Lý Bạch xoay người nhìn hướng lên Từ Quỷ Khốc đang ở trong bầu trời, nhếch miệng lên, lạnh giọng cười nói:

- Muốn bắt điện hạ, có dám tiếp ta một kiếm hay không?

Đối mặt với sự khiêu khích như vậy, tính tình bản thân Từ Quỷ Khốc cũng nóng nảy, lúc này liền đáp ứng nói:

- Có gì không dám!

Nghe vậy, nụ cười trên mặt Lý Bạch trở nên tự phụ.Hắn xoay người liền rút Thanh Liên Kiếm từ phía sau chém về phía Từ Quỷ Khốc.Trong phút chốc mặt đất chấn động.Một đạo tia sáng cực kỳ chói mắt bắn ra. Lý Nguyên Phách theo bản năng nhắm mắt lại.Đám người Tần Quân đứng sau lưng Lý Bạch thật ra không có cảm giác gì không khỏe.

Từ góc độ của bọn họ nhìn lại, lôi vân trên đỉnh đầu Từ Quỷ Khốc trực tiếp bị chém thành hai nửa.Ánh sáng mặt trời từ trong khe hở ở giữa chiếu xuống.

Thoáng cái, áo bào của Từ Quỷ Khốc liền hóa thành vải vụn, lộ ra toàn thân thiết giáp màu đen.Một đạo kiếm khí màu trắng giống như vành trăng noncuốn về phía hắn, tốc độ nhanh đến mức tận cùng.

Từ Quỷ Khốc thậm chí không kịp phản ứng liền bị kiếm khí xuyên qua thân thể.Sắc mặt của hắn nhất thời cứng đờ.

Ta ngất!

Đây là tiết tấu muốn giết chết trong nháy mắt!

Tần Quân thiếu chút nữa quỳ bái. Hắn kích động đến toàn thân run rẩy.

Lý Bạch không phải là Địa Tiên Cảnh tầng một sao, làm sao có thể trong giây lát hạ gục cùng giai?

Tần Quân vừa nghi ngờ lại vứa chấn động. Nhưng cần gì phải quan tâm tới những chuyện như vậy. Càng mạnh càng tốt!

Đát Kỷ, Tiểu Ly cùng với Lý Nguyên Phách đều nhìn ngây ngẩn cả người. Bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới Lý Bạch không ngờ có thể một đòn đắc thủ.

- Phụt.

Từ Quỷ Khốc bỗng nhiên phun ra một búng máu.Nhưng hắn cũng không rơi xuống đất, mà che ngực đứng lơ lửng ở phía xa, đôi mắt đầy tơ máu, nhìn chằm chằm vào Lý Bạch.

Lý Bạch nhanh chóng thu kiếm, tay cầm ngược chuôi kiếm, mũi kiếm áp sát trên lưng.Gió to thổi vù vù, thổi loạn mái tóc đen của hắn, nhưng không ngăn cản được vẻ tươi cười cuồng ngạo trên khuôn mặt hắn.

- Một kiếm này chính là giáo huấn. sau này không được lại quấy nhiễu điện hạ ta nữa!

Lý Bạch nhẹ giọng cười nói.Chỉ là giọng nói tràn ngập sát ý, khiến người ta khiếp sợ tới cực độ.

Khí phách!

Tần Quân kích động không thôi. Hắn chưa bao giờ từng nghĩ Lý Bạch viết thơ sau khi thành thần lại lợi hại như vậy.Không hổ danh là đệ tử chính thốngcủa Thái Bạch Kim Tinh.

Từ Quỷ Khốc cắn răng, sau đó hừ lạnh nói:

- Lần này xem như ta thất bại.Lần sau, chúng ta lại so đấu một lần nữa!

Nói xong hắn liền đưa tay phải ra, hút thi thể của Sở Hà Ca vào trong tay, sau đó nhanh chóng bay trở về bên trong thành khu.

Lý Nguyên Phách bay tới trước mặt Lý Bạch, quan sát hắn một hồi, sau đó nói:

- Hai chúng ta tới đánh một trận được không?

Phụt!

Tần Quân thiếu chút nữa thổ huyết. Hắn vội vàng chạy qua kéo Lý Nguyên Phách lại.Người này nếu chẳng may giết giận, chẳng phải là tổn thương hòa khí sao?

Ta cười

mình.Muốn đánh cũng phải đánh cùng kẻ địch

Tần Quân khuyên giải nói. Lý Bạch lại hiếu kỳ quan sát Lý Nguyên Phách.Tuy rằng Lý Nguyên Phách không hoàn toàn bạo phát ra khí thếĐịa Tiên Cảnh, nhưng Lý Nguyên Phách cho hắn cảm giác người này còn mạnh hơn Từ Quỷ Khốc.

Tiểu tử này toàn thân tản ra sát khí càng kinh người, dường như đã chém giết qua trăm vạn người.

- Không trách được sư phụ nói thủ hạ của điện hạ có không ít cường giả.Vừa tới lại gặp phải một đối thủ.Hai nữ tử khác cũng có thực lực Hóa Hư Cảnh, hơn nữa tất cả không phải là Nhân tộc.

Lý Bạch âm thầm suy nghĩ.Ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân cũng khỏi tăng thêm một phần tôn kính.

Bản thân chỉ có tu vi Kim Đan Cảnh, sinh ra trong vương quốcbần hàn, nhưng có thể lôi kéo nhiều cường giả như vậy, tuyệt đối không phải là người thường.

Lại liên tưởng đến đánh giá của Thái Bạch Kim Tinh đối với Tần Quân, thánh tử trời ban, hắn lại không nhịn được bắt đầu suy nghĩ sâu xa.

- Thái Bạch lần đầu tiên tới, chúng ta không được vô lễ.Ngươi tương đương với người cũ trong đội ngũ chúng ta.Người cũ có thể khi dễ con người mới sao?

Tần Quân nói lời thấm thía. Lý Nguyên Phách nghe được mặt mày rạng rỡ.Tuy rằng người này ngốc, nhưng cũng nghe được Tần Quân đang nâng

đỡ hắn, khiến cho hắn cảm giác có mặt mũi.

Lý Bạch lại dở khóc dở cười.Hắn cũng coi như đã nhìn rõ, Lý Nguyên Phách tuy rằng chiến lực khủng khiếp, nhưng tâm tư vô cùng đơn thuần.Ừ, nói đơn giản chỉ là có chút ngu dại.

- Thái Bạch, có thể chỉ điểm một chút thương pháp cho tahay không?

Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn, sau đó nhìn Lý Bạch cười nói. Thái Bạch Kim Tinh người kia dầu muối không nhận, không chịu dạy cho Tần Quân. Lý Nguyên Phách sẽ đánh chứ không biết dạy. Pháp Hải luyến tiếc truyền thụ tuyệt học phật gia. Cho dù Đát Kỷ và Tiểu Ly muốn cũng không thể.Dù sao các nàng đều là yêu, thứ có thể dạy cho Tần Quân cũng có hạn.

Cho tới bây giờ, hắn học được Bất Diệt Thánh ThểdoTiểu Ly truyền thụ, phương pháp thổ nạp Tiên Thiên của Hạo Thiên Khuyển, thương pháp và Sát Na Phương Hoacủa Quan Vũ.

Muốn Thần Ma dốc túi truyền thụ cho, xem ra phải có giá trị trung thành đủ đầy.

Tiểu Ly và Lý Nguyên Phách là đầy giá trị. Đát Kỷ còn kém vài điểm. Thái Bạch Kim Tinh và Pháp Hải gần như tốc độ không tăng. Hạo Thiên Khuyển gần với Đát Kỷ. Quan Vũ thật ra lên xuống rất lớn.Một hồi lên một hồi xuống.Không biết hắn ở Ngọc Môn Quan gặp phải sóng gió gì, khiến cho nhịp tim Tần Quân đập nhanh hơn so với bình thường.

------oOo------

Chương 188: Không được trêu chọc

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nguyên Phách, không thể đánh nhau cùng ngườicủa - Không thành vấn đề.

Lý Bạch cũng không uyển chuyển từ chối. Hắn trực tiếp đáp ứng nói.Tuy rằng hắn không giỏi về thương pháp, nhưng cảnh giới bày ra ở đó.Hắn có

thể cho Tần Quân một ít chỉ điểm trên phương diện vận dụng linh lực.

Chân mày Tần Quân rướn lên, vui lên.Lúc này hắn liền bắt đầu vung vẩy Ngân Long Tru Hồn, hổ hổ sinh phong, khí phách lẫm liệt. Lý Bạch nhìn một hồi liền gật đầu.

Đợi sau khi Tần Quân luyện xong hoàn chỉnh một bộ pháp, lúc này Lý Bạch mới mở miệng nói ra những chỗ hắn còn thiếu sót. Lý Bạch vừa mở miệng liền khiến cho ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên.

Lý Nguyên Phách bĩu môi.Hắn thấy Lý Bạch không bằng hắn, vì sao Tần Quân không hỏi thăm hắn?

Tần Quân thật ra có hỏi qua, nhưng người này chung quy xem là chuyện đương nhiên trả lời sử dụng ra hiệu quảthế nào, lỗ mãng là không nói được làm như thế nào để đạt được hiệu quả.Lúc đó thiếu chút nữa khiến Tần Quân tức tới hỏng người.

Điều này làm cho Tần Quân một lần nữa nghi vấn về thiên phú của mình.

Đợi sau khi Lý Bạch nói hết, một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân:

- Chúc mừng kí chủ thu phục Lý Bạch!

Vừa dứt lời, bảng liệt kê thuộc tính của Lý Bạch liền xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Lý Bạch, đến từ truyền thuyết dân gian.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Địa Tiên Cảnh tầng một!

- Công pháp: Thanh Liên Ngự Khí Quyết!

- Thần thông: Thanh Liên Thần Kiếm! Thơ Đạo!

- Pháp bảo: Thanh Liên kiếm!

- Mức độ trung thành: 89(đầy giá trị 100)!

Mức độ trung thành tám mươi chín, tạm được!

Tần Quân thoả mãn thu hồi bảng liệt kê thuộc tính của Lý Bạch.Sau đó bắt đầu dựa theo những gì Lý Bạch chỉ điểm tiếp tục luyện.

...

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sau khi trở lại Từ phủ, Từ Quỷ Khốc không để ý tới sự kinh hoàng của các đồ đệ, nhanh chóng đi tới đại đường ngồi xếp bằng vận công dưỡng thương.Về phần thi thể của Sở Hà Ca thì bị hắn ném ở góc đại đường.

Sở dĩ tới nơi này, là bởi vì đàn hương được các đệ tử tu luyện vây quanh chính là một thiên tài địa bảo, có thể tập trung linh khí địa mạch.

- Sư phụ bị thương?

- Làm sao có thể? Bên trong Lạc Yên Thành còn có thể có tồn tại nào gây tổn thương được sư phụ tồn tại?

- Chẳng lẽ có cường địch? Thi thể kia là ai?

- Không cần lo lắng, chờ sư phụ tỉnh lại sẽ lại phân phó.

Các đệ tử bàn luận ầm ĩ. Tuy rằng khẩn trương, nhưng bọn họ tin tưởng sư phụ của mình không có việc gì.

Từ khi bọn họ bái nhập làm môn hạ của Từ Quỷ Khốc, Từ Quỷ Khốc ở trong lòng bọn họ chính là tồn tại vô địch.

Một lúc lâu.

Từ Quỷ Khốc mới có thể mở đôi mắt, trên mặt hoàn toàn không có tơ máu, trắng bệch đến mức khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

- Sư phụ!

Các đệ tử vội vàng vây qua. Từ Quỷ Khốc khoát tay nói:

- Không đáng ngại.Chỉ là bị chút nội thương.

Vừa nghĩ tới một kiếm kia của Lý Bạch, trong mắt hắn không nhịn được hiện lên một tia kiêng kỵ.

- Sư phụ, ai tổn thương ngài vậy?

Một đệ tử thân hình cao lớn quan tâm hỏi.Tuy rằng bọn họ ngầm trêu chọc Từ Quỷ Khốc hành sự cổ quái, nhưng không có Từ Quỷ Khốc, bọn họ căn bản không có cách nào đạt cho tới địa vịnhư bây giờ.

- Một cường giả kiếm đạo.Các ngươi đừng lo lắng.Chuyện này còn có ta.

Từ Quỷ Khốc không muốn nói chuyện nhiều.Dù sao chuyện này rất mất mặt.

Hắn liếc nhìn các đệ tử đang vây xung quanh, trên mặt đều lộ ra sự quan tâm.Trong lòng hắn cảm thấy ấm áp.Sau đó hắn hỏi:

- Gần đây các ngươi có gặp phải phiền phứcnào hay không?

Các đệ tử đều là lắc đầu.

Lúc này, Từ Quỷ Khốc nhìn thấy được một tên đệ tử trong đó trên mặt lộ vẻ khó xử.Hắn không nhịn được, hỏi:

- Từ Lục, có cái gì khó nói sao?

Người đệ tử tên là Từ Lục hình thể thoáng mập mạp, tướng mạo hiện lên trung niên, rất bình thường, thoạt nhìn có chút khúm núm.Đối mặt với câu hỏi của Từ Quỷ Khốc, hắn cắn răng nói:

- Không dối gạt gì sư phụ, con trai của đệ tử bị người ta đánh thành trọng thương, hiện tại vẫn nằm ở trên giường.

- A? Ai dám đánh con trai ngươi?

Mắt của Từ Quỷ Khốc không khỏi híp một cái. Lại thêm hôm nay rất ủy

khuất, hắn cũng lười hỏi thăm lý do.Cần phải tính sổ với kẻ đã đánh tổn thương đồ tôn của hắn.

Từ Quỷ Khốc làm việc công bằng chính trực, nhưng khó tránh sẽ có tâm lý bảo vệ con cháu.

- Là tiểu bá vương Tần Quân gần đây được bàn tán sôi nổi. Chính là vị yêu nghiệt thu được đánh giá cửu tinhkia.

Từ Lụcnói liên hồi.Con trai hắn vẫn kêu gào hắn hỗ trợ báo thù.Nhưng hắn không ngốc. Hắn hiểu rõ thiên tài đạt được đánh giá cửu tinh có ý nghĩa như thế nào.

Ở dưới tình huống không có nắm chắc tuyệt đối diệt trừ được đối phương, hắn không dự định ra mặt cho con trai.

Nhưng con trai dù sao cũng là thịt đầu quả tim.Cho nên hắn chỉ có thể theo dựa vào sư phụ của mình Từ Quỷ Khốc.

- Tần Quân?

Sắc mặt hòa ái của Từ Quỷ Khốc trong nháy mắt biến đổi, trở nên thâm trầm.

Từ Lục còn tưởng rằng hắn cũng nổi giận, vội vàng lửa cháy đổ thêm dầu nói:

- Đúng vậy, hắn ở bên đường ném đồ tôn của người đi. Hai cái đùi cũng bị ném gãy.

- Bốp

Từ Quỷ Khốc trong nháy mắt đi tới trước mặt Từ Lục, một tát đánh ra, trực tiếp đánh cho Từ Lục thổ huyết bay ra ngoài.Những đệ tử còn lại cả kinh sợ hãi không thôi.

- Sư phụ, ngài...

Một đệ tử muốn hỏi thăm vì sao. Nhưng hắn còn chưa có hỏi xong, đã bị Từ Quỷ Khốc cắt ngang.

- Nhớ kỹ, các ngươi ai cũng không được trêu chọc Tần Quân.Bằng không cho dù các ngươi bị đánh chết, ta cũng sẽ không ra mặt đâu!

Từ Quỷ Khốc trầm giọng quát.Các đệ tử nghe được đưa mắt nhìn nhau.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe được Từ Quỷ Khốc cảnh cáo bọn họ không thể đắc tội ai.Hơn nữa còn là một người trẻ tuổi Kim Đan Cảnh.

Điều này khiến cho bọn họ có loại cảm giác khó có thể tin được.

Không trách được, sau khi Tần Quân biết được thân phận của Từ thiếu gia, vẫn dám động thủ.Hóa ra là không có sợ hãi.

Tới gần chạng vạng tối, đám người Tần Quân mới trở lại trong khách sạn. Tần Quân triệu tập tâm phúc của mình đến bên trong một gian phòng mở tiệc đón mừng Lý Bạch?

- Thái Bạch ra mắt sư phụ.

Đợi sau khi tiểu nhị rời đi, Lý Bạch quỳ một chân trên đất, hướng về phía Thái Bạch Kim Tinh cung kính nói. Pháp Hải, Hạo Thiên Khuyển không khỏi quan sát hắn. Lý Bạch hình dáng bên ngoài rất tốt, khí độ không tầm thường, cực kỳ xuất trần.Rõ ràng không phải là người phàm.

Mấu chốt nhất chính là bọn họ không ngờ nhìn không thấu được tu vi của Lý Bạch.

------oOo------

Chương 189: Sứ giả của Thần Kiếm Đường

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này có chỗ nào là Hóa Hư Cảnh chứ?Rõ ràng đã đạt được Địa Tiên Cảnh!

Hạo Thiên Khuyển âm thầm nghĩ.Sau khi nó mở ra chân thân Thiên Cẩu, tu vi có thể tăng vọt đến Địa Tiên Cảnh.Cho nên liếc mắt nó liền đoán ra

cảnh giới của bản thân Lý Bạch.

- Đồ nhi ngoan, nhanh đứng dậy.

Thái Bạch Kim Tinh cười đỡ Lý Bạch đứng lên, vẻ mặt sủng nịch. Tần Quân nhìn thấy liền nổi da gà.

Hai thầy trò này chẳng lẽ còn có bí mật gì không muốn để cho người khác biết?

Đoàn người ngồi xuống. Tần Quân giới thiệu bọn họ với nhau trước. Sau khi nhận thức sơ qua xong, hắn mới nói lại chuyện hôm nay một lần.

- Không nghĩ tới đường đường là hoàng triều lại có tiểu nhân tệ hại như vậy, A di đà phật.

Pháp Hải cảm thán nói. Tần Quân không khỏi bĩu môi.Ngươi tính cảm thán một tiếng thì xong rồi?

Giúp ta ra mặt đi!

- Tần Quân ca ca, chúng ta dứt khoát không tham gia vũ hội Tiềm Long nữa.Chúng ta không cần dựa vào hoàng triều Nam Trác!

Tiểu Ly chu mỏ nói.Tuy rằng Sở Hà Ca đã bị giết, nhưng giữa ban ngày bị sứ giả sát hạch tập kích ở trong thành, nàng vẫn rất không thoải mái.

Đát Kỷ, Lý Nguyên Phách tán thànhtheo.

- Không thể.Tuy rằng điện hạ không cần dựa vào bảy đại tông môn, nhưng phần thưởng của vũ hội Tiềm Long cực kỳ phong phú.Bệ hạ cần phải đi tranh một chuyến.

Thái Bạch Kim Tinh lên tiếng nói. Lý Bạch gật đầu theo, rất cho sư phụ mặt mũi.

Tần Quân gật đầu.Hắn không dự định rời đilúc này.Đã có người dám tập kích hắn, vậy hắn không thể khôngđánh ra uy danh hiển hách!

Hắn phải nổi danh vạn dặm, mới có thể thu hút danh sĩ trong thiên hạ bái

nhập, thuận tiện hoàn thành nhiệm vụ phụ.

Hắn cũng không muốn cứ dựa vào thủ hạ do hệ thống thần thoại triệu hoán ra.Bản thân thế giới này cũng có người tài ba xuất hiện lớp lớp.Sau này hắn lên ngôi hoàng đế, nói không chừng có cường giả bái nhập.

Quan trọng nhất chính là đại trượng phu đi khắp thiên hạ, phải đường đường chính chính!

Nếu tới tham gia thi đấu, phải rời đi ở trong tiếng hoan hô của vạn người!

- Đại tiên, ngươi có biện pháp nào sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi. Thái Bạch Kim Tinh không chỉ là Vương giả về miệng lưỡi, cũng người đa mưu túc trí của Thiên Đình Ngọc Đế.Rất nhiều chuyện Ngọc đế đều sẽ để hắn đi làm.

- Chuyện này chúng ta tất nhiên không thể bỏ qua.Chúng ta có thể phái người ở trên phố tản ra tin tức.Lời đồn nhiều, Từ Quỷ Khốc cũng nhất định sẽ bị triều đình trách cứ.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu nói, bộ dạng cao thâm khó dò.

- Sau đó thì sao?

Tần Quân giục hỏi.Lão già này chung quy yêu thích thể hiện.

- Không sau đó thì sao?Nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn.Huống gì điện hạ đã giết chết người kia.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói, khiến cho Tần Quân rất muốn cởi giày nện ở trên mặt hắn.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, hắn quả thực không có cách nào.

Nếu như làm chuyện lớn, thua thiệt nhất định là hắn.Hoàng triều làm sao có thể nhận sai nói lời xin lỗiđối với hoàng tửđến từ vương quốc?

- Điện hạ, vũ hội Tiềm Long mới chắc hẳn là chuyện điện hạ quan tâm.Không nên bị chuyện nhỏ mà phân tâm. Từ Quỷ Khốc bị ta một kiếm

đánh cho bị thương.Chắc hẳn trong khoảng thời gian ngắn, sẽ không tới tìm chúng ta gây phiền phức nữa.

Lý Bạch cười nói.

Pháp Hải nghe được,không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn. Từ Quỷ Khốc lại là cường giả Địa Tiên Cảnh.Chẳng lẽ. . .

May mà đám người Giả Tuân chưa tới.Nếu không bọn họ sẽ cả kinh tới mức miệng cũng không thể khép lại được.

Lúc này, tiểu nhị bưng thức ăn đi vào trong phòng.

- Thôi, dùng bữa dùng bữa.

Tần Quân lắc đầu cười nói.Mọi người tất nhiên không có ý kiến.

Lý Bạch gia nhập, khiến cho đội ngũ tăng thêm một phần sức sống.Nhất là người này sau khi uống rượu sẽ không nhịn được ngâm thơ.

Chỉ có điều do chính miệng Lý Bạch ngâm thơ của hắn, thật ra có một hồi ý nhị khác.

. .

Thời gian xoay chuyển, ba ngày vội vàng trôi qua, giống như con ngựa trắng vượt qua khe.

Một ngày này, mới sáng sớm tỉnh lại, Tần Quân liền có vẻ rất phấn khởi.

Bởi vì một tháng triệu hoán Thần Ma một lần vào chính ngày hôm nay.Vừa nhận được Lý Bạch, lại có thể triệu hoán, Tần Quân cảm thấy sinh hoạt tràn ngập ánh sáng mặt trời.

Chỗ khách sạn bọn họ ở tên là khách sạn Du Long, có thể chứa hơn một nghìn tu sĩ vào ở.Mỗi ngày đều có hơn vạn thực khách ở chỗ này tiêu phí. Nơi đây có thể nói là khách sạn lớn nhấtcủa Lạc Yên Thành.

Tới gần chính ngọ, lúc đám người Tần Quân đang dùng cơm, một người thanh niên mặc áo đen đi đến.Trong tay hắn nắm một thanh trường kiếm,

khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, ánh mắt sắc bén giống như chim ưng đi săn.Hắn vừa đi vào, liền dẫn tới không ít tu sĩ bàn luận.

- Đó không phải là Phong Dật Hiên xếp thứ bảy trăm chín mươi tám trên Nhân Bảng?

- Hắn ở trong sát hạch, lại thu được đánh giá ngũ tinh!

- Đánh giá ngũ tinh? Bên trong khách sạn Du Long lạicó hai yêu nghiệtđược đánh giá cửu tinh đang ở. . .

- Đừng nghĩ tới bọn họ.Đánh giá ngũ tinh đối với chúng ta mà nói đã là tồn tại cao không thể leo tới!

- Chà chà, nếu như Phong Dật Hiên gặp gỡ Tần Quân và Lý Nguyên Phách thì như thế nào?

Dần dần, có người hiểu chuyện không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía đám người Tần Quân. Tần Quân tu vi Kim Đan Cảnh tầng ba đã bị đưa ra ánh sáng.Hơn nữa hắn được đánh giá là cửu tinh.Nếu như Nhân Bảng đổi mới, Tần Quân nhất định có thể vượt qua Phong Dật Hiên.

Tu sĩ năm mươi tuổi đạt được Kim Đan Cảnh rất ít.Toàn bộ Nam Vực càng chưa đủ nghìn người.Bên trong hoàng triều Nam Trác chỉ có hơn mười vị.

Phong Dật Hiên cũng nghe được tiếng bàn luậncủa các tu sĩ.Hắn bắt đầu nhìn lướt qua tầng một, giống như là đang tìm người nào đó.

- Sẽ không phải là tới khiêu chiến ta chứ?

Tần Quân dở khóc dở cười nghĩ.Phần lướn thiên tài đều tự cao tự ngạo.Vì danh tiếng, chung quy luôn khiêu chiến với người mạnh hơn.

Kiếp trước hắn xem tiểu thuyết trên mạng, rất nhiều bộ tiểu thuyết đều như vậy.Trước đây hắn rất khinh bỉ.Tất cả tại sao đều đi theo con đường nát như vậy, vẫn viết như vậy.Nhưng thật sự đến trên người hắn, hắn lại có một ít chờ mong.

Nhân sinh trên đời nếu không thích thể hiện, có khác gì cá mặn?

Đúng lúc này, lại có ba người mặc áo đen đi tới khách sạn Du Long.Phía sau lưng áo bào đen của bọn họ đều in một thanh kiếm bạc.Vừa tiến đến, những tu sĩ nhìn thấy được ký hiệu thanh kiếm bạc ở phía sau lưng bọn họ, nhất thời trở nên yên tĩnh.

Giống như ôn dịch vậy.Càng lúc càng có nhiều người bắt đầu trầm mặc.Mỗi một người đều khẩn trương, chấn động kinh ngạc nhìn ba người mặc áo đen.

- Chúng ta là sứ giả của Thần Kiếm Đường.

Người mặc áo đen đứng ở giữa kia mở miệng nói, âm thanh trầm ổn, từng câu từng chữ thốt ra, khiến người ta không thở nổi.

------oOo------

Chương 190: Sự yên tĩnh có thể cắt mi gẫy lưng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho dù là Phong Dật Hiên sắc mặt cũng không được tự nhiên.

Thần Kiếm Đường, một trong bảy đại tông môn, trực tiếp chịu sự khống chế củahoàng thất Nam Trác, được cho làthế lực có quyền thế nhất của bảy đại tông môn trong.

- Tần Quân, Lý Nguyên Phách có ở đây không?

Người mặc áo đen tiếp tục nói, khiến cho các tu sĩ đồng loạt nhìn về phía đám người Tần Quân.

- Điện hạ, bọn họ là sứ giả của Thần Kiếm Đường.Xem ra là muốn. . .

Giả Tuân kích động nhỏ giọng nói. Tần Vân và năm người Diệp Hiên tự nhiên hiểu rõ ý tứ của hắn.Bởi vì ở thời điểm hai người Tần Quân thu được đánh giá cửu tinh, Giả Tuân liền tiên đoán bảy đại tông môn sẽ sớm chiêu nạp Tần Quân và Lý Nguyên Phách.

Lúc này, những người đó đến thật. Bọn họ cũng không nhịn được, cảm thấy hâm mộ.

Bảy đại tông môn của hoàng triều Nam Trác, thật sự sắp xoay người quật khởi!

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, sau đó chắp tay hỏi:

- Có chuyện gì sao?

Phong Dật Hiên quay đầu lại nhìn về phía hắn, trong mắt lóe ra vẻcuồng nhiệt mà người bình thường khó có thể hiểu được.

- Thần Kiếm Đường ta muốn mời các ngươi về làm đệ tử nòng cốt, có thể lựa chọn tùy ý một vị trưởng lão trong đường làm sư phụ.

Người mặc áo đen mở miệng nói, âm thanh hoàn toàn không mang theo tình cảm.Nguyên nhân chính là như vậy khiến người ta một loại cảm giác cao cao tại thượng. Tần Quân nghe được rất khó chịu.

Xôn xao

Toàn bộ khách sạn nhất thời xôn xao. Tất cả đều đưa mắt nhìn nhau, lộ ra biểu tình ao ước hâm mộ và đố kị.

- Trưởng lão Thần Kiếm Đường mỗi người giống như thần. Tần Quân và Lý Nguyên Phách hoàn toàn xoay người!

- Đúng vậy, bọn họ đều đến từ vương quốc nhỏ.Hiện tại bái nhập Thần Kiếm Đường, liền dẫn tới vương quốc của bọn họ đều nước lên thì thuyền lên.

- Đúng vậy, sau này trăm triệu không thể trêu chọc hai ngườibọn họ.

- Ai, chúng ta lúc nào mới có thể bái nhập Thần Kiếm Đường.Hoặc khác sáu đại tông môn cũng có thể.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ.Tần Quân làm tiêu điểm lại thờ ơ.Hắn cũng không muốn bái nhập trongbảy đại tông môn.Nếu như tiến vào trong đó, khẳng định phần lớn thời gian cũng phải dừng chân ở trong bảy đại tông môn.

Nhưng hắn vẫn không nhịn được hỏi một câu:

- Nếu như bái nhập Thần Kiếm Đường, ta có thể xông xáo ở bên ngoài, muốn trở về lúc nào thì trở về lúc đó hay không?

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó đều yên tĩnh.Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào Tần Quân giống như đang nhìn một kẻ ngu si.

- Hừ!

Lý Nguyên Phách hừ lạnh một tiếng, nhất thời tất cả mọi người chỉ cảm thấy trong ngực chấn động, khí huyết cuồn cuộn. Bọn họ đều thu hồi ánh mắt, không dám nhìn đám người Tần Quânnữa.

Ba người mặc áo đen của Thần Kiếm Đường không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Lý Nguyên Phách.Bọn họ không ngờ từ trên người Lý Nguyên Phách cảm giác được khí tức nguy hiểmkhủng khiếp như vậy.Điều này nói rõ Lý Nguyên Phách không kém.

Hai mắt Phong Dật Hiên cũng cnhìn chăm chú vào Lý Nguyên Phách.Hắn tới nơi này chính là muốn khiêu chiến Tần Quân và Lý Nguyên Phách.Nhưng vừa rồi Lý Nguyên Phách hừ lạnh một tiếng khiến cho lòng hắn run sợ, thậm chí không dám cùng đối chiến.Hắn dù không muốn thừa nhận một tia sợ hãi này, nhưng nó lại không chịu tiêu tan.

- Thần Kiếm Đường là chịu sự quản lý của thánh thượng hiện nay, làm việc cho toàn bộ hoàng triều, sao là có thể để cho ngươi tùy ý an bài thời gian được.

Người mặc áo đen trầm giọng nói.

Bọn họ cũng không cho rằng Tần Quân sẽ từ chối.Làm bảy đại tông môn, vô số tu sĩ chen nhau đến vỡ đầu cũng không tiến vào được. Sở dĩ công khai nhận người, một là tuyên dương uy thế của Thần Kiếm Đường, hai là tạo thế cho đệ tử mới sắp nhập môn.

Đáng tiếc Tần Quân không phải là người bình thường.

Hắn là một người có chí hướng làm hoàng đế.Hiện tại bảo hắn đi làm việc

cho một vị hoàng đế khác, cho dù vị hoàng đế này cao cao tại thượng, khiến cho hắn ngước mắt nhìn theo, hắn cũng không chịu cam tâm.

- Vậy xin lỗi, chúng ta từ chối!

Tần Quân nghiêm túc nói, lại khiến cho tất cả mọi người xôn xao. Tất cả đều lộ ra vẻ khó có thể tin nổi nhìn hắn.

Từ chối Thần Kiếm Đường chiêu nạp?

Không chỉ có ngốc, còn tìm đường chết!

Ba gã người mặc áo đen cũng nổi giận.Người đứng ở giữa còn trầm giọng nói:

- Ngươi biết ngươi cự tuyệt là ai không?

Hắn còn tưởng rằng Tần Quân không biết địa vị của Thần Kiếm Đường ở hoàng triều Nam Trác.Dù sao Tần Quân đến từ một vương quốc nhỏ bần hàn.

Hắn lại không biết Tần Quân cũng không sợ Thần Kiếm Đường. Thần Kiếm Đường cũng không thể bởi vì hắn từ chối mà giết chết hắn được.Cho dù muốn giết chết hắn, cũng phải làm ở trong bóng tối.Dù sao bọn họ cũng đại biểu cho thánh thượng hoàng triều.

- Xin lỗi, ta càng muốn tự do hơn.

Tần Quân nhún vai cười nói. Phía sau hắn, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch đều đứng lên.Bầu không khí đột nhiên trở nên ngưng trọng.

Giả Tuân sợ hãi sốt ruột. Hắn không nghĩ tới Tần Quân cũng dám từ chối.Mấu chốt nhất chính là nhìn ý tứ của đám người Đát Kỷ rõ ràng là muốn khai chiến!

Tuy rằng hắn có lòng tin đối với đám người Đát Kỷ, nhưng càng sợ bởi vậy sẽ đắc tội toàn bộ hoàng triều Nam Trác, đặt vương quốc Càn Nguyệt vào chỗ vạn kiếp bất phục.

- Tu tiên cầu chính là vô câu vô thúc.Điện hạ buông tay theo đuổi.Bất kỳ hiểm trở có đám người chúng ta ta ngăn cản.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói, hoàn toàn không hạ giọng.Trong lời nói đều là ý càn rỡ.

Điều này khiến cho các tu sĩ không khỏi vô cùng kinh ngạc, nhìn về phía hắn.Y phục của hắn thoạt nhìn cực kỳ xuất trần.Hơn nữa khiến người ta nhìn không thấu tu vi.Rất rõ ràng hắn là một cường giả.Hơn nữa còn là cường giả dám chống lại Thần Kiếm Đường.

- Sự bình yên có thể khiến ta cắt mi cúi lưng trước quyền quý, khiến mặt mày ta không được vui vẻ? Ha ha! Khí cốt của điện hạ khiến cho Lý Bạch bội phục!

Lý Bạch cười vang nói, thuận miệng thốt ra một câu thơ liền khiến cho các tu sĩ tâm thần chấn động.

Bình yên có thể khiến ta cắt mi cúi lưng trước quyền quý... Khiến mặt mày ta không được vui vẻ...

Câu thơ này tuy rằng nghe vào ngoan cố không yên, nhưng biểu đạt ra ý tứ lại làm cho các tu sĩ cộng hưởng.Trong lòng bọn họ tự nhiên sinh ra một sự kính nể.

Tần Quân hận không thể hôn Lý Bạch một ngụm.Câu thơ này đến từ Mộng Du Thiên Mỗ Ngâm Lưu Biệt.Tu sĩ thế giới này đều chưa từng nghe nói qua.

Xem ra sau này nên đổi bài thơ thànhTặng Việt Vương Tần Quân ngông nghênh!

Trời ạ, nghe rất diễn cảm, có hay không?

- Hừ! Các ngươi sẽ hối hận!

Người mặc áo đen hừ lạnh nói. Sau khi nói xong, hắn liền xoay người rời đi.Hai gã người mặc áo đen khác theo sát phía sau.Thân là sứ giả của Thần Kiếm Đường, bọn họ tất nhiên sẽ không cúi đầu đi cầu hai người Tần Quân gia nhập.

------oOo------

Chương 191: Quỷ thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng chuyện hôm nay nhất định sẽ khiến cho Thần Kiếm Đường hổ thẹn.Bọn họ phải trở về bẩm báo với trưởng lão.

Đợi sau khi ba gã sứ giả của Thần Kiếm Đường rời đi, giọng điệu Giả Tuân mới sốt ruột nói:

- Điện hạ, tại sao điện hạ lại muốn từ chối.Ngôi vị hoàng đế vương quốc Càn Nguyệt sau này nhất định là thuộc về điện hạ.Trong mấy năm này, điện hạ có thể tạm thừoi ở bên trong Thần Kiếm Đường cố gắng tu luyện !

- Mấy năm?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

-Nhưng ta lại không chờ nổi mấy năm nay.

Hiện tại lực lượng hắn nắm trong tay đủ để hủy diệt vương quốc.Không cần lại chờ mấy năm.Hơn nữa, thứ Thần Kiếm Đường có thể cho hắn, hắn có thể dựa vào hệ thống thần thoại đạt được!

Không ngừng chinh chiến, kích phát ra nhiệm vụ phụ, so với tu luyện theo tuần quy đạo củ làm chó săn, lại mạnh hơn nhiều!

- Chuyện này...

Giả Tuân muốn khuyên.Nhưng khi nhìn thấy được thần sắc tự tin trên gương mặt Tần Quân, hắn cũng không biết nên khuyênnhư thế nào.

Tần Quân trở về chỗ cũ ngồi xuống.Đám người Đát Kỷ cũng vậy.Thấy vậy, Giả Tuân chỉ phải kìm chế sự nóng nảy trong lòng, ngồi xuống.

Phong Dật Hiên nhìn chằm chằm vào Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Hắn vốn định tiến lên khiêu chiến.Nhưng Lý Nguyên Phách bỗng nhiên trừng

mắt với hắn.Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng xoay người rời đi, khiến cho các tu sĩ xung quanh đưa mắt nhìn nhau.

Vô số người đang hứng thú bừng bừng, muốn xem cuộc chiến giữa các thiên tài, lại bởi vì Thần Kiếm Đường đến, đành phải gián đoạn tại đó.

- Đây mới thật sự là thiên kiêu.

Dương Lan lộ ra vẻ mặt si mê nhìn Tần Quân ở bàn bên cạnh. Diệp Hiên, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền nghe được,đưa mắt nhìn nhau.

Chúc Nghiên Khanh nhìn chằm chằm vào bóng lưng Tần Quân, ánh mắt cũng có chút mê ly.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Diệp Hiên đang rỉ máu, đồng thời lại rất bất lực.

Ngay cả hắn cũng không thể không thừa nhận, Tần Quân quá ưu tú!

- Ai, cốt truyện máu chó, âm mưu trong tiểu thuyết, tại sao không có rơi xuống?

Tần Quân nhìn theo bóng lưng Phong Dật Hiên rời đi, cảm thán nói.Hắn thật sự chờ mong Phong Dật Hiên tới khiêu chiến mình, sau đó kích phát nhiệm vụ phụ.Đáng tiếc người này bị Lý Nguyên Phách dọa cho sợ chạy mất.

- Cốt truyện máu chó, âm mưu là có ý gì?

Tiểu Ly tò mò hỏi.

- Chính là ý tứ tình tiết tương đối cũ, quá trình ấu trĩ.

Tần Quân buông tay nói.

Tiểu Ly cái hiểu cái không gật đầu.Đoàn người tiếp tục ăn, Lý Bạch người này lại không nhịn được tiếp tục ngâm thơ, dẫn tới các tu sĩ xung quanh liếc mắt nhìn sang.

Đúng là thích thể hiện!

Nhưng ở thời điểm Tần Quân vừa mới chuẩn bị nhặt chiếc đũa lên, tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu hắn:

- Đinh!Triệu hoán Thần Ma một tháng một lần đã đến.Kí chủ có thể ngẫu nhiên triệu hoán một lần Thần Ma!

- Các ngươi tiếp tục ăn.Ta có việc về phòng trước!

Tần Quân đứng dậy nói.Nói xong hắn liền xoay người bước nhanh về phía thang lầu. Hành động của hắn khác thường như vậy khiến cho mọi người đưa mắt nhìn nhau.

- Thôi, điện hạ cũng có việc riêng, chúng ta tiếp tục ăn thức ăn của chúng ta.

Thái Bạch Kim Tinh xua tay cười nói.

Bất tri bất giác, ngoại trừ Tần Quân ra,hắn đã trở thành người có quyền phát biểu nhất trong đội ngũ.Một là vì tuổi tác, hai là vì thực lực.Các Thần Ma còn lại đều rất kính trọng hắn.

Mọi người gật đầu, liền không tiếp tục nghi ngờ về chuyện Tần Quân trở về phòng làm cái gì nữa.

...

Trở lại trong phòng, Tần Quân ngồi ở trước bàn, xoa xoa hai tay nói:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán!

Tuyệt đối phải trâu bò vào!

Tốt nhất là đại thần đã ngoài Địa Tiên Cảnh!

- Đinh!Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Sau khi âm thanh của hệ thống vang lên, ngay sau đó là một đoạn im lặng khiến cho Tần Quân khẩn trương trầm mặc.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn đã không cầu xin các đại thần giống như Hầu ca, Nhị Lang Thần, Na Tra nữa.Chỉ cần không kém là tốt rồi.

Thái Bạch Kim Tinh cũng có thể đạt được Thiên Tiên Cảnh.Đại thần mạnh hơn Thái Bạch Kim Tinh lại có một đám đông.Có trời mới biết phía sau Thiên Tiên Cảnh còn có bao nhiêu cảnh giới.Chỉ có điều như vậy còn có tính khiêu chiến!

- Đinh!Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Hắc Bạch Vô Thường, đến từ truyền thuyết dân gian!

Hắc Bạch Vô Thường?

Biểu tình của Tần Quân cứng đờ.Hắn lập tức liền mừng như điên.

Không phải Hắc Vô Thường, cũng không phải Bạch Vô Thường!

Là Hắc Bạch Vô Thường!

Nói cách khác lần này hắn giống như khi triệu hoán Thái Bạch Kim Tinh, một lần duy nhất triệu hoán tới hai vị Thần Ma!

Không thể thoải mái hơn được nữa!

Tần Quân không ngừngkích động, vội vàng để cho hệ thống triệu hồi ra bảng liệt kê thuộc tính củaHắc Bạch Vô Thường:

- Hắc Bạch Vô Thường, đến từ truyền thuyết dân gian.

- Chủng tộc: Quỷ thần!

- Tu vi: Địa Tiên Cảnh tầng ba!

- Công pháp: Hắc Bạch Ngự Quỷ Pháp!

- Thần thông: Âm dương độn pháp! Hiệu lệnh quỷ sai! Đoạt mạng tìm hồn!

- Pháp bảo: Liêm đaođoạt mạng! Dây xích tìm hồn! Còng tay định hồn!

- Mức độ trung thành: 95(đầy giá trị 1oo)!

Địa Tiên Cảnh tầng ba!

Tu vi cũng mạnh mẽ hơn so với Lý Bạch, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Pháp Hải, Quan Vũ, Lý Nguyên Phách!

Chỉ có điều Hắc Bạch Vô Thường chính là tiểu thần, đã có tu vi này.Hơn nữa Lý Bạch, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Lý Nguyên Phách còn không có đạt được đỉnh phong.Dựa theo phán đoán của Tần Quân, sau này cũng có thể đột phá Thiên Tiên Cảnh.Nhất là Hạo Thiên Khuyển và Lý Nguyên Phách, đột phá Thiên Tiên Cảnh tuyệt đối không thành vấn đề.Về phần Tiểu Ly, bản thân chính là một tồn tại cường đại.

Quan Vũ và Pháp Hải lại đã đạt đến cực hạn.Người trước chỉ là đại tướng thủ vệ của Thiên Đình.Người sau chỉ sinh sống ở trong truyền thuyết Bạch Xà, không gian tăng cao chắc hẳn có hạn.

Bất kể là thế giớithần thoại, hay thế giới này, không phải cứ tu luyện là có thể vẫn tiếp tục đột phá nữa.

Không thấy phần lớn tu sĩ suốt đời đều dừng lại ở trước cửaKim Đan Cảnh sao?Thiên phú là quan trọng nhất, đương nhiên cũng có một phần tồn tại có số mệnh nghịch thiên.

- Thế nào chỉ có một bảng liệt kê thuộc tính?

Tần Quân nghi ngờ hỏi.

Hắc Bạch Vô Thường không phải là hai người sao?

Lẽ nào... Là một quỷ thần gọi làHắc Bạch Vô Thường?

Nghĩ đến đây mà, Tần Quân có loại cảm giác bi thương căm phẫn khi nhân sinh thay đổi rất nhanh.

- Hắc Bạch Vô Thường tuy là hai vị, nhưng bọn họ có cùng một căn bản. Bài vị cũng, thuộc tính hoàn toàn tương đồng.Cho nên lại không được triệu hồi đi ra nhiều lắm.

Hệ thống giải thíchnhư vậy, lúc này mới khiến cho Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Vừa nghĩ tới mình triệu hoán đến hai quỷ thần Địa Tiên Cảnh tầng ba, hắn lại không khỏi kích động.

- Hắc Bạch Vô Thường cũng chạy tới trong vòng một ngày sao?

Tần Quân cố nén kích động hỏi.

------oOo------

Chương 192: Quỷ thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn vừa dứt lời, phía sau lưng bỗng nhiên xuất hiện hai quỷ ảnh, một đen một trắng. Trang phục của hai quỷ ảnh giống nhau như đúc.Chỉ là màu sắc chia ra làm hai màu đen và trắng.Mầu da của bọn họ cũng cùng một màu với y phục. Mắt họ màu màu đỏ tươi, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy máu.Đầu lưỡi thật dài phối hợp với gương mặt của bọn họ khiến người ta khiếp sợ tới cực độ.Trong tay mỗi người bọn họ cầm dây xích còng tay, âm khí dày đặc.

Tần Quân bỗng nhiên cảm giác gáy mát lạnh. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại.Trời ạ, da đầu hắn thiếu chút nữa nổ tung. Hắn liền vội vàng đứng lên lui về phía sau, thúc ngã cái bàn.

Cho dù ai bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn thấy được hai quỷ ảnh lưỡi dài đều sẽ khiếp sợ đến mức gần chết.Hắn vẫn tính là người có tố chất tâm lý mạnh mẽ cứng rắn.

- Trời ạ, các ngươi lên sân khấu có thể đừng dọa người như vậy có được hay không!

Tần Quân che ngực mắng.Đối với điều này, Hắc Bạch Vô Thường chỉ xót xa mỉm cười.

Một lát sau, tâm tình Tần Quân trấn tĩnh lại, bắt đầu quan sát Hắc Bạch Vô

Thường.Hình tượng này thật ra rất hù người. Nhưng càng xem hắn càng thoả mãn.

- Nói xem, các ngươi vẫn luôn trốn ở Lạc Yên Thành sao?

Tần Quân tò mò hỏi.Hắn muốn nghe xem lần này hệ thống cho Hắc Bạch Vô Thường nằm vùng là ký ức gì.

- Hai chúng ta vốn là cô hồn dã quỷ, may mắn được tổ tông đại năng của điện hạ ban ân, cho nên mới có thể luyện lại một hồi bản lĩnh.Gần đây chúng ta vừa vặn đi tới Lạc Yên Thành, lại mắt thấy phong thái của điện hạ, cho nên đặc biệt tới bái nhập.

Hắc Vô Thường liếm miệng cười nói.

Lý dorất cường đại!

Tổ tông, ai biết là tám đời tổ tông haylão tổ tông mười tám thế hệ?

Lý do không chê vào đâu được. Tần Quân cũng không nhịn được bội phục hệ thống.

- Chỉ là hình tượng này của các người...

Tần Quân do dự nói.Nếu như mang theo Hắc Bạch Vô Thường, khẳng định sẽ hù chết một đám người!

- Yên tâm đi, điện hạ, chúng ta biết âm dương độn pháp, qua lại giữa hai giới âm dương.Bình thường chúng ta sẽ đợi ở cõi âm hoặc chỗ tối.Nếu như điện hạ cần chúng ta giúp đỡ, lại lắc cái chuông này. Cái chuông nàycó tên là chuông chiêu hồn.Nghe được tiếng chuông, chúng ta liền sẽ chạy tới.

Bạch Vô Thường lấy ra một cái chuông sắt tối đen như mực, đưa cho Tần Quân.

Sau khi tiếp nhận chuông chiêu hồn, Tần Quân nhẹ nhàng lắc.Tiếng chuông chiêu hồn này cực kỳ quỷ dị.May là Tần Quân cũng không khỏi có chút hoảng hốt.

Bảo bối!

Tần Quân mừng rỡ như điên.Nhưng hắn phát hiện mình không có cách nào rót vào linh lực.Xem ra Hắc Bạch Vô Thường chỉ cho hắn mượn sử dụng.

- Đúng rồi, các ngươi thân là quỷ thần, tu sĩ có thể cảm giác được sự tồn tại củacác ngươi hay không?

Tần Quân thu chuông chiêu hồnvào trong không gian thần thoạido hệ thống thần thoại tự mang theo.Bảo bối như vậy phải giữ bí mật mới được.

- Sẽ không đâu.Cho dù là cường giả Thiên Tiên Cảnh, nếu như chúng ta không tới gần hắn trong phạm viba trượng, hắn sẽ không thể nhận biết được sự tồn tại của chúng ta.

Hắc Vô Thường lộ ra dáng vẻ tươi cười khiến người ta sởn tóc gáy.

Hắn nói những lời này rõ ràng là đang ám chỉ Thái Bạch Kim Tinh.

Tần Quân càng thoả mãn hơn.Hhông trách được, ở trong địa phủ, ngoại trừ diêm vương raquỷ thần rất nổi tiếng. Quả thực là tốt.

- Được rồi.Các ngươi đi xuống đi.Nếu có việc gì cần, ta sẽ tìm các ngươi, tuyệt đối không khách khí.

Tần Quân phất tay cười nói.Hắc Bạch Vô Thường vừa ra, lại cómức độ trung thành là 95, khiến cho Tần Quân rất thoải mái.

Hắc Bạch Vô Thường khẽ thi lễ, sau đó trốn vào trongsàn nhà.Nhìn thấy cảnh tượng như vậy mắt Tần Quân nóng lên.

Âm dương độn pháp sao?

Chờ mức độ trung thành của các ngươi đạt tới giá trị đầy, ta nhất định phải học được thủ đoạn này, xem thử quang cảnh ở cõi âm rốt cuộc là thế nào.

- Duy nhất một lần triệu hoán đến hai vị.Thật sự thoải mái.Xem ra sau này phải suy nghĩ thêm một chút về những Thần Ma kết đội thành danh.

Tần Quân xoa cằm nghĩ đến.

Mai Sơn Lục Hữu? Ừ, nói không chừng thuận tiện cũng triệu hồi ra Nhị Lang Thần tới, tạo thành Mai Sơn Thất Thánh.

Bảy đứa trẻ hồ lô.Ư, không tệ.Còn có thể Hợp Thể Tiểu Kim Cương.

Bảy tiên nữ?

Trời ạ, không được.Nếu như những người này cùng nhau triệu hồi ra, ta sợ mình không khống chế được!

Tần Quân càng nghĩ càng phấn khởi.Sau đó để cho Hắc Bạch Vô Thường đi tìm kẻ địch lấy mạng, có thể xưng là Việt Vương muốn ngươi chếtcanh ba, ai dám lưu ngươi đến năm canh?

Tin tức Tần Quân từ chối sứ giả của Thần Kiếm Đường chiêu mộ giống như một trận gió lốc cuốn về phía bốn phương tám hướng.Rất nhanh, tin tức này liền từ Lạc Yên Thành truyền về phía các châu phủ con lại của hoàng triều.

Toàn bộ hoàng triều Nam Trác nắm giữ bốn mươi tám châu phủ, sô lượng thành trì không một nghìn cũng có tám trăm.Có thể tưởng tượng được hoàng triều Nam Trác lớn tới mức nào.

Tất cả những người nghe được tin tức này đều cho rằng đầu óc Tần Quân có vấn đề.Ngược lại, sáu đại tông môn còn lại thầm mắng Thần Kiếm Đường vô sỉ không ngờ xuống tay trước.

Trong lúc nhất thời, các tông môn còn lại cũng đều bắt đầu phái người đến Lạc Yên Thành chiêu nạp Tần Quân.Vũ hội Tiềm Long còn chưa chính thức bắt đầu liền dẫn tới các tông môn tranh đoạt, khiến cho các tu sĩ còn lại ao ước hâm mộ không dừng.Nhưng đây là tồn tại khủng khiếp được đánh giá cửu tinh!

- Xin lỗi, ta tạm thời không có ý định gia nhập tông môn!

Tần Quân từ chối nói.Nói xong hắn liền tự mình dùng bữa.Đứng ở bên cạnh hắn là một người trung niên vẻ mặt tươi cười.Vừa nghe được Tần Quân nói vậy, trên mặt hắn nhất thời lộ ra vẻ tiếc nuối.Nhưng hắn cũng không dám cưỡng ép.Dù sao có nhiều thế lực chiêu mộ Tần Quân.

Sau khi người trung niên rời đi, Tần Quân vừa cầm lấy chiếc đũa chuẩn bị gắp rau, lại có một nam tử áo mũ chỉnh tề mỉm cười đi tới.Đám người Diệp Hiên ngồi ở bàn bên cạnh nhìn thấy vậy, ao ước hâm mộ không thôi.

Giả Tuân cũng vô cùng kích động. Hắn vẫn âm thầm chờ mong Tần Quân có thể lựa chọn một tông môn bất kỳ trong bảy đại tông môn.Đáng tiếc Tần Quân vô cùng cố chấp, chính là không đồng ý.

- Tại hạ là...

Nam tử vừa muốn mở miệng đã bị Tần Quân cắt ngang.

- Xin lỗi, ta thật sự không muốn gia nhập tông môn!

Tần Quân cố nén phiền não nói.Từ khi triệu hoán Hắc Bạch Vô Thường đã qua bốn ngày. Trong vòng bốn ngày này,đã có năm mươi môn phái tới chiêu nạp hắn, khiến cho hắn phiền não không thôi.

Trời ạ, ta thật sự có mị lực như vậy sao?

- Được.

Nam tử liền vội vàng gật đầu nói, sau đó quay đầu lại hỏi:

- Nguyên Phách huynh đệ, tông môn chúng ta chính là tông mônluyện thể.Ngươi có bằng lòng gia nhậphay không?

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút.Hóa ra là tìm Lý Nguyên Phách.

------oOo------

Chương 193: Đứng đầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng bây giờ người nào không biết Lý Nguyên Phách chỉ tuân theo mệnh lệnh của Tần Quân?

- Không có hứng thú!

Lý Nguyên Phách cũng không có lễ độ giống như Tần Quân. Hắn kiên quyết cự tuyệt, không cho nam tử mở miệng nữa.

Nam tử muốn nói lại thôi.Đáng tiếc hắn bị Lý Nguyên Phách trừng mắt một cái, nhất thời cảm giác toàn thân ớn lạnh, vội vàng xám xịt rời đi.

Tần Quân không khỏi bắt đầu ảo não nói:

- Vũ hội Tiềm Long còn bao lâu mới bắt đầu?

- Còn có ba ngày nữa.

Giả Tuân đáp lại:

- Có người nói người tham dự thông qua đánh giá tinh cấp củavũ hội Tiềm Long đã đạt được hơn mười vạn người.

Tần Vân nghe được hít vào một hơi khí lạnh.

Cắt.Lão tử trước đây đã tham gia vào trường cao đẳng mấy ngàn vạn người.Một đám cặn bã không có kiến thức!

Tần Quân bĩu môi nghĩ.Đồng thời hắn cũng không khỏi cảm xúc dâng trào.Hắn chờ vũ hội Tiềm Long đã chờ được đến hoa cúc sắp tàn.

- Ba ngày sau đó là cơ hội điện hạ khai triển quyền cước.Nếu như thông qua thí luyện ở thành, có thể truyền tống tới Hoàng Đô.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói.Hắn dừng lại một chút, nói:

- Hoàng Đô cách nơi này cực kỳ xa xôi.Không phải người của Hoàng Đôcũng không được vào trong đó.Nói cách khác chúng ta không thể đi theo.Đến lúc đó, điện hạ chỉ có thể dựa vào Nguyên Phách bảo vệ.Cho nên hành sự tốt nhất là khiêm tốn một chút.

Còn có quy củ này?

Tần Quân nhướng mày. Thần Kiếm Đường bị hắn từ chốiở trước mặt mọi người.Nói không chừng hắn đã đắc tội.Còn có Tinh Túc Môn, sủng vật

yêu vương củaLục đường chủ Lý Mạnh Giáp bị Lý Nguyên Phách một búa đập chết.Mối thù đã kết.Tương đương với đã đắc tội với hai tông môn trong bảy đại tông môn. Tiền đồ của hắn khó có thể giữ được.

Chỉ có điều vừa nghĩ tới Lý Nguyên Phách và Hắc Bạch Vô Thường, chân mày hắn không khỏi bắt đầu thoải mái.

- Nói, có thể dẫn chiến sủng vàohay không?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, trên mặt lộ ra nụ cười âm hiểm.

Giả Tuân ngẩn người, sau đó đáp lại:

- Đương nhiên có thể.Chiến sủng cũng là một phần thực lực của mình.Nhưng không thể dẫn tồn tại cấp bậc yêu vương đi vào.Hơn nữa đến trận chung kết, không cho phép sử dụng chiến sủng.Trừ phi là tu sĩ điều khiển thú.

Quả thực, nếu như chiến sủng cấp yêu vương của thế hệ tộc trưởng quản gia dẫn vào, đơn giản là giết chết khắp nơi trong nháy mắt, còn thi đấu cái lông!

Tu sĩ điều khiển thú lại là một đám tu sĩ dựa vào nuôi dưỡng, thuần hóa yêu thú để sinh tồn, đã trở thành một chức nghiệp phe pháitrong giới tu tiên.

Tần Quân gật đầu, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển, trên mặt lộ ra ý không tốt.

Đám người Giả Tuân nhất thời hiểu rõ suy nghĩ của hắn.Cũng may đám người Diệp Hiên ở một bànkhác, cũng không nhìn thấy thần sắc này của hắn.

- Điều này sợ rằng không tốt lắm...

Trên trán Giả Tuân xuất hiện mồ hôi lạnh, tim đập nhanh hơn.

- Tiếp tục dùng bữa.

Tần Quân nhíu mày cười nói. Trong đám người Lý Bạch hiểu rõ, nhưng

không nói ra. Bọn họ nở nụ cười.

Tất cả đều không nói.

...

Màn đêm buông xuống, Tần Quân ở trong khách phòng ngồi tĩnh tọa luyện công. Hạo Thiên Khuyển cũng tiến vào trong giấc ngủ.

Lúc này, trong cửa sổ bỗng nhiên có một ống nhỏ bằng gỗ được thò vào.Ngay sau đó một làn hơi kỳ dị tràn ngập bên trong. Mũi Tần Quân thoáng động, sau đó mở mắt ra. Hắn liếc mắt liền nhìn thấy cái ống nhỏ này.

Hắn nhất thời cảm thấy bất đắc dĩ. Cái ống nhỏ kia hình như thường thấy trong các cảnh tượng của phim võ hiệp.Lẽ nào cũng mê hương?

Nhưng hắn hiện tại lại là thân thể bách độc bất xâm, tất nhiên sẽ không bị mê ngã.

Ngay lập tức hắn lấy ra Desert Eagle, nhắm ngay vào vị trí của cái ống nhỏ kia. Một tiếng động vang lên. Hạo Thiên Khuyển cả kinh mở mắt ra. Bên trong khách sạn, có không ít khách cũng kinh sợ.

- Mới vừa rồi là âm thanh gì vậy?

- Chuyện gì xảy ra vậy? Chẳng lẽ có người đang chiến đấu?

- Tiếng động này thật là quỷ dị...

- Là từ trên lầu truyền tới!

Tần Quân không nghe được những nghị luận này.Ánh mắt hắn sáng quắc nhìn chằm chằm vào cửa sổ.

Một tiếng động vang lên.Cửa sổ bị lực lớn đánh vỡ.Ngay sau đó một bóng người nhảy vào.Toàn thân hắn mặc trang phục màu đen, ngay cả khăn che mặt cũng màu đen, chỉ lộ ra đôi mắt hung ác độc địa.

Chà chà, không nghĩ tới buổi tối ta cũng bị tập kích.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nghĩ. Nhưng nghĩ thì nghĩ, nhưng động tác của hắn cũng không chậm.Lúc này hắn liền lấy ra Ngân Long Tru Hồn, vung tới.

Ngân Long Tru Hồn nặng năm nghìn cân bắn ra hàn quangmãnh liệt, chiếu sáng cả gian phòng.

Vậy mà tốc độ phản ứng của người áo đen không ngờ nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi. Hắn nhanh chóng ngồi xổm xuống, tránh thoát. Chủy thủ trong tay hắn giống như độc xà đâm về phía cổ họng của Tần Quân, muốn một lưỡi phong hầu, trong giây lát giết chết Tần Quân.

Trong chớp mắt, Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên húc đầu vào bụng của người áo đen.Lực lượng cường đại khiến cho xương cốt toàn thân người áo đen nát hết.Toàn thân hắn bị đập xuyên qua tường phòng, bay về phía đường.

Tần Quân giận dữ, vội vàng xông đến bên tường, nhìn lại.Đúng dịp hắn nhìn thấy người áo đen chạy về phía góc tối.

- Trốn chỗ nào!

Tần Quân hét lớn một tiếng liền nhảy xuống.Vì bảo vệ an toàn của hắn, Hạo Thiên Khuyển cũng nhảy xuốngtheo.

Nơi này cách mặt đất chừng mười thước.Nhưng đối với Tần Quân mà nói, căn bản không tính là cao.Trong nháy mắt, dưới chân hắn ngưng tụ ra mây mù.Thuật điều khiển sương mù đằng vân nâng hắn đuổi theo về phía người áo đen.

Nhưng mà người áo đen vừa nhảy vào trong bóng tối liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tần Quân đi tới chỗ hắn biến mất, phát hiện trước mặt không ngờ là một bức tường cao.Sau bức tường cao đó chính là chợ đêm phồn hoa. Hạo Thiên Khuyển không ngừng ngửi mùi của người áo đen, sau đó nói:

- Hắn chắc hẳn là thi triển bí thuật gì đó, đã chạy xa mười dặm. Có lại đuổi theo nữa cũng chỉ là phí công.

Tần Quân tức giận khó có thể kìm chế được. Nếu không phải vừa rồi có Hạo Thiên Khuyển tương trợ, hiện tại hắn sợ rằng đã là người chết.

Mới nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên lấy ra chuông chiêu hồn. Chuông này vừa ra, đồng tử Hạo Thiên Khuyển nhất thời co lại.

- Điện hạ không thể!

Hạo Thiên Khuyển vội vàng kêu, nó nhận được chuông chiêu hồn này. Đây còn là vật đại hung, có thể đưa tới quỷ hồn giúp đỡ, nhưng sẽ cắn nuốt lý trítrong lòng người, cuối cùng trở thành quỷ vật.

Tần Quân đâu chịu nghe nó, trực tiếp liền lắc cáichuông chiêu hồn.Tiếng chuông mê hoặc lòng người khiến cho mọi người trong chợ đêm phía sau bức tường cao trong nháy mắt trở nên hoảng hốt, đứng ngẩn ngơ ở tại chỗ.

Ngay sau đó mặt đất phía trước Tần Quân bỗng nhiên nhô lên hai bóng người, một đen một trắng, âm khí mười phần.Thình lình là Hắc Bạch Vô Thường.

------oOo------

Chương 194: Vô Thườngđòi mạng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điện hạ lui ra phía sau!

Hạo Thiên Khuyển vội vàng ngăn cản trước mặt Tần Quân.Nó có thể cảm giác được Hắc Bạch Vô Thường tản ra cảm giác áp bách, khiến cho da đầu nó tê dại.

Trong lòng thầm mắng vận khí của điện hạ quá tốt.Một chiêu đó là đưa tới Quỷ Vương.Tồn tại như vậy tu sĩ Kim Đan Cảnh như Tần Quân không có khả năng khống chế được.

- Tham kiến điện hạ!

Hắc Bạch Vô Thườngcười lạnh chắp tay.Đương nhiên bọn họ cũng không phải đang tính kế Tần Quân, mà là hình tượng của bọn họ như vậy.

Hạo Thiên Khuyển lại nhìn tới ngây mắt chó.Chuông chiêu hồngọi ra quỷ vật từ trước đến nay đối với chủ nhân đều không lễ phép, thậm chí rất càn quấy.Nhất là Quỷ Vương.Nhưng nó thật sự không ngờ hai vị Quỷ Vươngtrước mắt này khiến cho nó lông tóc dựng đứng không ngờ cúi xuống xưng thần đối với Tần Quân.

- Vừa có người tập kích ta, đã bị thương.Hắn dựa vào thủ đoạn đặc biệt đã trốn tới bên ngoàimười dặm.Các ngươi đi theo tung tích của hắn, thuận tiện diệt hết thế lực sau lưng hắn cho ta!

Tần Quân trầm giọng nói.Thiếu chút nữa bỏ mạng khiến cho hắn thẹn quá thành giận. Hắn quyết định cho đối phương một giáo huấnthê thảm.

- Không thành vấn đề!

Hắc Vô Thường cười lạnh nói. Nói xong hắn và Bạch Vô Thường lại trốn vào dưới nền đất.Bọn họ thậm chí cũng không hỏi thăm dáng dấp của người đánh lén ra sao.Rõ ràng bọn họ có phương pháp truy tìm điều tra đặc biệt.Dù sao bọn họ lại là quỷ sai câu hồn ở dương gian.

Chờ sau khi bọn họ rời đi, Hạo Thiên Khuyển không nhịn được hỏi:

- Điện hạ, điện hạ làm sao nhận được chuông chiêu hồn vậy?

- Đương nhiên là bọn họ cho ta.Bọn họ gọi là Hắc Bạch Vô Thường, chính là quỷ thần cõi âm.

Tần Quân cười nói.Hạo Thiên Khuyển nghe được hai chữ quỷ thần,mắt chó mở to.

Hạo Thiên Khuyển bị chấn động đến một hồi lâu cũng không biết nên nói cái gì.

Quỷ thần cõi âm bị Tần Quân thu phục?

Sao lại có cảm giác giống như nửa đêm nói chuyện phương tây.Ta là đang nằm mơ sao?

...

Tại một khu vực khác củaLạc Yên Thành.Một người áo đen đi lại chật vật, tới trước một tòa phủ đệ.Bảng hiệu phía trên thình lình có khắc ba chữ Thần Kiếm Đường.

Thần Kiếm Đường ở mỗi một tòa thành trì bên trong hoàng triều Nam Trác đều có phân đà. Chính là đúng lúc nhắn nhủ ý tứ của thánh thượng cùng với làm việc cho thánh thượng.

Mà vũ hội Tiềm Long cũng do Thần Kiếm Đường trong mỗi nhau tòa thành cùng nhau tổ chức.

Người áo đen gõ cửa lớnmột cái.Rất nhanh liền có người mở cửa cho hắn.Hắn kéo cái khăn đenxuống, lộ ra một gương mặt không có huyếtsắc, tướng mạo bình thường, nhìn ước chừng khoảng ba mươi mấy tuổi.

- Nhiếp sư huynh, sư huynh làm sao vậy?

Đệ tử mở cửa hoảng sợ kêu lên.

Người áo đen được gọi là Nhiếp sư huynh cười khổ nói:

- Nhỏ giọng một chút.Nhanh dẫn ta đi gặp Thập Tam trưởng lão!

- Được...

Đệ tử vội vàng đỡ Nhiếp sư huynh vào cửa, sau đó ra bên ngoài đưa hai mắt nhìn trái phải, mới đóng cửa lớn lại.

Đại khái ba phút sau, hai người tới bên trong đại đườngcủa phân đà.Lúc này đang có một lão nhân ngồi xếp bằng lơ lửng ở trong không trung giữa đại đường luyện công.Linh khí của hắn giống như một trận gió lốc chiếm giữ ở xung quanh người hắn, vô hình hóa hữu hình, khí thế ép người.

- Thập Tam trưởng lão, đệ tử làm nhiệm vụ thất bại!

Nhiếp sư huynh quỳ một chân trên đất, ôm quyền nói.Trong khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên phun ra một búng máu, toàn thân co quắp ngã

xuống đất.Xương cốt toàn thân hắn nát hết. Hắn có thể kiên trì đến bây giờ đã là rất tốt rồi.

Cho nên sau khi báo cáo xong nhiệm vụ hắn liền không chịu được.

Lão nhân được gọi là Thập Tam trưởng lão mở mắt ra. Tóc hắn rất thưa thớt, tất cả đều đã hoa râm.Toàn thân hắn mặc áo bào màu xám bay phất phới.Vừa nhìn thấy cảnh tượng Nhiếp sư huynh thê thảm như vậy, hắn liền không nhịn được nheo mắt lại.

- Ngươi đi xuống trước!

ThậpTam trưởng lão nhìnđệ tử đã mở cửa cho Nhiếp sư huynh kia nói.Đệ tử kia vội vàng khẩn trương rời đi.

Đợi sau khi hắn đi ra khỏi đại đường, thập tam trưởng lão mới hỏi:

- Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao ngươi lại bị thương thành như vậy? Không phải bảo ngươi đi giết Tần Quân sao?

Nhiếp sư huynh có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng chín. Giải quyết một tu sĩ Kim Đan Cảnh quả thực dễ như trở bàn tay.

- Dưới tay của Tần Quân có một con chó mực.Nó là yêu vương, một đầu đụng nát xương cốt toàn người của ta. Nếu không phải ta tu luyện chính là luyện thể, lúc này hẳn đã là người chết.

Nhiếp sư huynh quỳ rạp trên mặt đất, cười thảm nói.Lúc trước hắn dựa vào linh khí trong cơ thể mạnh mẽ chống đỡ thân thể.Hiện tại linh khí vừa tan ra, toàn thân giống như bị liệt, căn bản không có cách nào đứng thẳng lên được.

- Yêu vương...

ThậpTam trưởng lão thì thào tự nói.

- Khà khà.

Đúng lúc này, một tiếng cười lạnh lẽo vang lên ở trong đại đường.Thập Tam trưởng lãocả kinh vội vàng nhìn ra bốn phía xung quanh.Bên trong

đại đường trừ bọn họ ra cũng không có người thứ ba.

- Người phương nào tự tiện xông vào Thần Kiếm Đường!

Thập Tam trưởng lão trầm giọng quát.Khí thế Hóa Hư Cảnh tầng chín bỗng nhiên bạo phát ra.Các đệ tử bên trong phủ cả kinh. Bọn họ dùđang tu luyện hoặc trong lúc ngủ mơ tỉnh táo lại, đều tập trung về phía đại đường.

- A.

Nhiếp sư huynh bỗng nhiên kêu lên thảm thiết.Chỉ thấy một bàn tay trắng bệch, gầy như que củi từ trên mặt đất xuất hiện, khống chế chặt lấy cổ họng của hắn.Hình ảnh rùng rợn khủng khiếp.Một tiếng răng rắc vang lên.Thập Tam trưởng lãocòn không kịp phản ứng gì, Nhiếp sư huynhđã bị bóp nát cổ họng.Nhìn thấy cảnh tượng như vậy,Thập Tam trưởng lão nổi da gà.

Cảnh tượng quỷ dị như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên mắt nhìn thấy.Mấu chốt nhất chính là hắn vẫn không nhận rađược khí tức của kẻ địch.

Hắc Bạch Vô Thường là quỷ thần, làm sao có thể bị đám tu sĩ tu vi thấp như bọn họ nhận thấy được?

Có tiếng động vang lên

Một chiếc xích sắt bỗng nhiên xuất hiện ở trong bóng tối phía sau lưng Thập Tam trưởng lão.Thập Tam trưởng lão vừa mới chuẩn bị quay đầu lại, đã bị xích sắt cuốn lấy cổ.Hắn theo bản năng muốn tránh thoát, nhưng căn bản không có cách nào thoát được đây xích sắt.

Dây khóa hồnlại là tồn tại cấp pháp bảo.Hắn làm sao có thể chạy thoát được?

Sợ hãi trước đó chưa từng có chợt sinh sôi ở trong lòng củaThập Tam trưởng lão.Hắn bỗng nhiên cảm giác lỗ tai mát lạnh. Hắn liếc mắt nhìn qua, thiếu chút nữa bị hù chết.Chỉ thấy Hắc Vô Thường nằm úp sấp ở sau lưng hắn. Cái lưỡi màu đỏ tươi đang liếm lỗ tai của hắn.Hai đôi mắt giống như ác quỷ nhìn chằm chằm vào hắn, giống như máu tươi bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong hốc mắt chảy ra.

Cho dù là Tần Quân đã từng xem qua vô số phim kịnh dị cũng bị dọa cho một lúc lâu sau mới có thể bình tĩnh trở lại.Huống gì là Thập Tam trưởng lão.

------oOo------

Chương 195: Hung ma khiến cả thành kinh sợ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi... Rốt cuộc...

Thập Tam trưởng lão chật vật hỏi.Đồng thời tay phải hắnlật một cái. Một thanh chủy thủ màu xanh biếc đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn.

Phụt.

Một tiếng động vang lên!

Thập Tam trưởng lão còn chưa kịp ra tay liền cảm giác bụng bị thứ gì đó phá rách.Đau đớn mãnh liệt khiến cho gương mặt của hắn vặn vẹo.Thế nhưng cổ hắn bị dây khóa hồn cuốn lấy, khiến cho hắn chỉ có thể phát ra những âm thanh ấm ách.

Chẳng biết từ lúc nào, Bạch Vô Thường bất ngờ xuất hiện ở trước mặt hắn, tay phải đã xuyên thủng bụng của hắn.Máu tươi không ngừng được tuôn ra.Nhìn thấy nụ cười dữ tợntrên mặt của Bạch Vô Thường, trong mắt Thập Tam trưởng lão đều là sự tuyệt vọng và vẻ thống khổ.

- Ngươi đắc tội ngườingươi không đắc tội nổi.Cho dù rơi vào địa ngục cũng khó thoát được!

Hắc Vô Thường ở bên tai Thập Tam trưởng lão khẽ cười nói.Chỉ là giọng nói của hắn lại lạnh như băng.Nói xong hắn còn sử dụng cái lưỡi dài đi liếm gương mặt của Thập Tam trưởng lão.

Những tiếng bước chân hỗn loạn bỗng nhiên truyền đến.Một đám đệ tử Thần Kiếm Đường xông vào. Bọn họ vừa nhìn thấy hình ảnh Hắc Bạch Vô Thườngđang trói giữThập Tam trưởng lão, tất cả đều bị sợ ngốc.

Nhìn hình tượng đáng sợ của Hắc Bạch Vô Thường cùng với dáng vẻ thê thảm của Thập Tam trưởng lão, da đầu bọn họ thiếu chút nữa nổ tung.Một luồng hàn khí từ trong lòng bàn chân dâng lên, xuyên qua tới thiên linh cái. Bọn họkhông nhịn nổi, da gà nổi lên.

- Quỷ a!

- Thập Tam trưởng lão!

- Mau buông Thập Tam trưởng lão ra!

- Bọn họ rốt cuộc là người hay là quỷ vậy?

Một đám đệ tử Thần Kiếm Đường trở nên khẩn trương, nỗ lực lấy số lượng dọa lui Hắc Bạch Vô Thường.Nhưng mà Hắc Bạch Vô Thường đều là cao thủ Địa Tiên Cảnh tầng ba, làm sao có thể bị một bầy kiến hôi dọa cho sợ chạy được.

- Thất gia, chúng ta giết chết tất cả bọn họ đi!

Hắc Vô Thường cười gằn nói.

- Bát gia nói rất hợp ý ta.Vừa lúc đem bọn họ chế luyện thành lệ quỷ!

Bạch Vô Thường cũng cười tàn nhẫn nói.

Theo truyền thuyết, tên của Bạch Vô Thường là Tạ Tất An, tên Hắc Vô Thường là Phạm Vô Cứu, cũng gọi là Thất gia, Bát gia. Hai người Tạ Phạm thuở nhỏ kết nghĩa, tình như thủ túc. Ngày nào đó,Phạm bát gia vì nước lũ dâng cao, bị chết đuối.Tạ thất gia đau buồn liền thắt cổ tự sát.Cho nên dân gian mới có cách gọi khác về Bạch Vô Thường là quỷ treo cổ.

Diêm Vương niệm tình bọn họ tình thâm ý nặng, mới có thể để cho bọn họ làm chức vụ quỷ sai.

Từng có người nói, Tạ Tất An, chính là thần linh tạ ơn lại nhất định an ổn; Phạm VôCứu, chính là phạm pháp không có người nào cứu được.

Hắc Bạch Vô Thường chính là một loại quỷ có tình vị.Đương nhiên bọn họ

chỉ quan tâm với nhau, đối với kẻ địch lại cực kỳ tàn nhẫn.

- Luyện thành lệ quỷ?

Nghe được Bạch Vô Thường nói vậy, các đệ tử càng sợ hãi hơn.Đúng lúc này, Hắc Vô Thường bỗng nhiên giơ tay lên.Một thanh liêm đao tản ra khí đen quỷ dị cực lớn xuất hiện ở trong tay hắn.

Phụt.

Một tiếng động vang lên.Hắn trực tiếp cắt lấy đầu của Thập Tam trưởng lão.

Hai mắt Bạch Vô Thường chợt trợn, một tiếng kêu thảm thiết quỷ dị vang lên.Ngay sau đó một tia sáng từ trong thi thể của Thập Tam trưởng lão bay ra, rơi vào trong miệng Bạch Vô Thường.Nhìn thấy cảnh tượng như vậy trái tim các đệ tử đập bịch bịch.

Vạn vật đều có linh. Điều này không phải chỉriêng ý thức trí tuệ, còn là linh hồn.

Linh hồn của Thập Tam trưởng lão bị Bạch Vô Thường nuốt vào, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có.

Sau khi giết chết Thập Tam trưởng lão, Hắc Bạch Vô Thường cười gằn, lao về phía các đệ tử.Dưới màn đêm, phân đà của Thần Kiếm Đường ở Lạc Yên Thành liên tiếp bạo phát ra tiếng kêu thảm thiết, khiến cho bách tính, tu sĩ bên trong mười dặm vuông đều khiếp sợ tới cực độ. Đồng thời cũng kinh động tới Từ Quỷ Khốc và thành chủ.

Vô Thường vừa ra, tinh phong huyết vũ.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân dẫn theo Hạo Thiên Khuyển đi ra khỏi phòng khách. Đát Kỷ và Tiểu Ly ở bên cạnh cũng ra khỏi phòng.

- Thế nào? Tối hôm qua ngủ ngon không?

Đát Kỷ quan tâm hỏi.

Tối hôm qua bởi vì gặp phải tập kích, tường phòng cũng bị đổ sụp xuống. cho nên chưởng quỹ tạm thời vì Tần Quân đổi một gian phòng khác.Chuyện này cũng khiến cho người trong khách sạn Du Long bàng hoàng.

- Đương nhiên ngủ ngon!

Tâm tình Tần Quân sảng khoái.Bởi vì tối hôm qua Hắc Bạch Vô Thường đã báo lại cho hắn biết thủ phạm thật sự phía sau màn là ai.Đồng thời cả chuyện bọn họ đã tàn sát toàn bộ đối phương.

Tuy rằng ngay từ lúc đầu hắn có chút không đành lòng.Nhưng rất nhanh hắn liền cảm thấy thoải mái.Nơi này chính là thế giới người ăn thịt người.Nếu như ngươi nhu nhược sẽ luôn bị chèn ép!

- Xem đi.Ngươi đắc tội quá nhiều người. Đến ngủ cũng không được an ổn.

Đát Kỷ che miệng cười nói. Trong lời nói của nàng có sự trêu tức khiến cho Tần Quân bĩu môi.

Nàng thì biết cái gì. Người ở trong giang hồ thân bất do kỷ!

Ba người một con chó vừa tán gẫu vừa đi xuống thang lầu.Lúc này khách sạn Du Long đã bị quan binh phong tỏa.Bầu không khí có chút nghiêm trọng.

- Ông trời của ta, phân đà của Thần Kiếm Đường chỉ trong một đêm lại bị giết sạch!

- Đúng vậy, có người nói toàn bộ bên trong phủ đều là thi thể, chết rất thê thảm, hai mắt trợn tròn.

- Có cần dọa người như vậy hay không?

- Là thật.Có người nói những người ở gần đó tối hôm qua đều nghe được tiếng kêu thảm thiết, còn giống như có tiếng quỷ khóc!

- Quỷ khóc? Chẳng lẽ là tu sĩ Ma Đạo? Chỉ có ma đạo mới có thể chạm đến quỷ đạo.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Đám quan binh hình như đang tìm kiếm cái gì đó.Cục diện có chút hỗn loạn.

Ở tầng một, đám người Giả Tuân vừa nhìn thấy Tần Quân đi xuống, vội vàng đi qua. Tần Vân hoảng sợ nói:

- Phân đà của Thần Kiếm Đường bị người ta huyết tẩy.Hơn nữa còn không biết là ai làm. Lạc Yên Thành quá nguy hiểm.Có người nói, có khả năng có cường giả ma đạo lẻn vào.

- Đừng lo lắng. Thần Kiếm Đường nhất định sẽ phái cường giả qua điều tra.

Giả Tuân an ủi, nhưng trong mắt tràn ngập sự sợ hãi.

Phân đà Thần Kiếm Đường của Lạc Yên Thành lại có cường giả Hóa Hư Cảnh đỉnh phong trấn thủ.Bên trong phủ,cao thủ Thuế Phàm Cảnh vô số. Kim Đan Cảnh càng nhiều hơn.Một thế lực như vậy lại bị người ta tiêu diệt sạch chỉ trong một đêm.Hơn nữa còn không có để lại một thi thể của kẻ địch.Thậm chí trước khi Từ Quỷ Khốc chạy tới, cuộc chiến đấu đã kết thúc. Có thể thấy được thực lực của đối phương mạnh tới mức nào.

Trên mặt Pháp Hải, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch cũng đầy vẻ ngưng trọng.Về phần những người khác càng bị dọa đến sắc mặt trắng bệch.

------oOo------

Chương 196: Thí luyện tại thành bắt đầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai bên chính ma không thể cùng tồn tại.Ở trong Lạc Yên Thành có hung ma ẩn nấp, ai có thể bình thản ung dung?

Hạo Thiên Khuyển không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, trong mắt đều là sự hiếu kỳ và vẻ kính nể. Thật không nghĩ tới Tần Quân thu phục hai vị quỷ thần khủng khiếp như vậy.

Tiếp tục nhìn về phía đám người Thái Bạch Kim Tinh, nó bỗng nhiên ý thức được Tần Quân đã lông cánh đầy đủ.Chỉ riêng lực lượng hắn nắm trong tay cũng đủ để ngang dọc bất kỳ một châu phủ nào của hoàng triều.

Đương nhiên muốn ở bên trong hoàng triều hoành hành ngang ngược, vẫn kém một chút.Chiến lực cao đoan của hoàng triều hoàn toàn không thể kém hơn so với Thái Bạch Kim Tinh.Hơn nữa, đội quân nhiều đếm không xuể.Chỉ riêng số lượng người hầu cũng chất cả đống.

- Phân đàThần Kiếm Đường đã chết. Vậy cuộc thi đấu vũ hội Tiềm Long của chúng ta phải làm sao bây giờ?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề mấu chốt.

- Yên tâm đi. Thần Kiếm Đường vẫn sẽ phái người tới, sẽ không ảnh hưởng tới trật tự thi đấu.

Giả Tuân lắc đầu nói.

Tần Quân không khỏi bừng tỉnh, tâm tình lại thoải mái hơn.

Hắn không lo lắng Thần Kiếm Đường có thể điều tra đến trên người hắn.Cho dù là ai cũng sẽ không tin tưởng tu sĩ Kim Đan Cảnh có thể tiêu diệt một phân đà Thần Kiếm Đường.Hơn nữa cũng không có người nào thấy Hắc Bạch Vô Thường.Người đã gặp đều chết hết.

- Lần này vũ hội Tiềm Long thực sự không yên ổn.

Tông Ngạn lắc đầu cảm thán nói.Ba người Diệp Hiên gật đầutheo.Ngược lại là Chúc Nghiên Khanh nhìn chằm chằm vào Tần Quân có chút suy nghĩ.Tối hôm qua nàng vừa lúc ở trước cửa sổ thấy được hình ảnh không nên nhìn thấy.Chỉ có điều nàng cũng không có nói ra, mà chôn dấu ở trong lòng mình.

Cùng lúc đó, chỗtruyền tống trên quảng trường cách khách sạn Du Long ba dặm, một đám tu sĩ Thần Kiếm Đường liên tiếp từ trong cánh cửa truyền tống đi ra.

Từ Quỷ Khốc và thành chủ lên một lượt, ôm quyền kêu:

- Tham kiến Phỉ trưởng lão.

Trưởng lão tới phân đànThần Kiếm Đường chính là ngũ trưởng lão Phỉ Ngọc Thụ.Hắn chính là một trong những trưởng lão lúc đầu đã đánh giá về Tần Quân và Lý Nguyên Phách, nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh tầng một, tướng mạo tuấn mỹ, rõ ràng am hiểu thuậttrú nhan.

Sắc mặt Phỉ Ngọc Thụ nghiêm trọng.Hắn phất tay nói:

- Từ đại nhân không cần đa lễ.

Về phần thành chủ Lạc Yên Thành đã bị hắn không nhìn tới.Địa vị chênh lệch quá lớn, hắn hoàn toàn không có hứng thú để ý tới.

Tu sĩ bên trong Thần Kiếm Đường cũng phân chia chức vị.Quan chức của Phỉ Ngọc Thụ còn cao hơn Từ Quỷ Khốc một cấp.

Dưới tình hình chung, Phỉ Ngọc Thụ sẽ không xuất động.Nhưng tình hình lần này đặc biệt, cho nên Thần Kiếm Đường liền phái hắn tới. chiến lực của hắn không kém hơn Từ Quỷ Khốcchút nào.

- Các ngươi điều tra ra được cái gì không?

Phỉ Ngọc Thụ trầm giọng hỏi.

Phân đà bị tàn sát, có thể nói là tất nhiên khiêu khích Thần Kiếm Đường.Tin tức muốn ngăn cản cũng không ngăn chặn nổi.Chắc hẳn không cần vài ngày sẽ huyên náo tới toàn bộ hoàng triều đều biết tới.

- Vẫn chưa điều tra ra được cái gì.Dối phương dường như là quỷ giống như lời đồn đại trên phố...

Sắc mặt Từ Quỷ Khốc có chút khó coi.Dù sao ở dưới mí mắt hắn phát sinh hung ánnhư vậy, hắn cũng khó trốn khỏi trách niệm.

Mất mặt nhất chính là đến bây giờ hắn còn hoàn toàn không có chứng cứ về hung thủ, thậm chí điều tra vụ án cũng không thể nào hạ thủ.Hắn chỉ có thể để cho các binh sĩ toàn thành lục soátkhông mục đích. Làm vậylàđể cho phía trên nhìn thấy.Cũng không thể chuyện gì cũng không làm?

Nếu không có cách nào điều tra rõ chân tướng, vậy liền đem hung thủ thần hóa, như vậy không phải hắn không có năng lực, mà là hung thủ quá mạnh mẽ.

Đừng thấy Từ Quỷ Khốc lấy thiết huyết công bằng chính trực thành danh, nhưng liên quan đến mũ cánh chuồn của mình, hắn cũng sẽ làm một ít chuyện mờ ám.Người không vì mình, trời tru đất diệt!

Trong nháy mắt, sắc mặt Phỉ Ngọc Thụ thâm trầm. Ánh mắt hắn nhìn về phía Từ Quỷ Khốc trở nên xem kỹ.Nhưng hắn không nhiều lời, mà lạnh giọng hừ một tiếng, sau đó phất tay áo đi lướt qua người Từ Quỷ Khốc.

Hắn dự định đi tới phủ đệ của phân đà điều tra nhìn tình huốngmột chút.

Từ Quỷ Khốc tất nhiên nhìn ra được bất mãn trong lòng hắn, nhưng vẫn kiên trì theo sau.

...

Chỉ chớp mắt hai ngày vội vàng trôi qua.Tin tức phân đà Thần Kiếm Đường ởLạc Yên Thành bị tà ma tàn sát sạch, đã truyền đi sôi sục ở bên trong toàn bộ hoàng triều Nam Trác.Bốn mươi tám châu phủ đều đang bàn luận về chuyện này.Thậm chí vượt qua danh tiếng của thiên tài yêu nghiệt ở trong vũ hội Tiềm Longcác châu phủ.

Mà ngày này, thí luyện thành ở các nơi chuẩn bị bắt đầu.

Tu sĩ trẻ tuổi thu được đánh giá tinh cấp ở mỗi một tòa thành đều đạt đến hơn mấy chục vạn.Ở vài ngày cuối cùng có thể nói là đầy tràn tiết tấu.Không chỉ có là tu sĩbản thổ, còn không thiếu tu sĩ trẻ tuổi của các vương quốcNam Vực.Nhất là hai ngàycuối cùng, số lượng người gần như xuất hiện thêm một phần ba. Điều này khiến cho Tần Quân cũng không khỏi chắt lưỡi.

Đám người Tần Quân đang xếp hàng.Đi theo có Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển, Tần Vân, Diệp Hiên, Chúc Nghiên Khanh, Dương Lan, Tông Ngạn cùng với Mộ Dung Huyền.Về phần đám người Thái Bạch Kim Tinh lại ở bên trong khách sạn Du Long chờ đợi.

Lần này thí luyện thành rất dã man, truyền tống tất cả tuyển thủ dự thi đến

bên trong thế giới pháp bảo của một vị cường giảnào đó.Mỗi người đều sẽ đeo một tấm bảng gỗcó rót thêm linh lực của cường giả.Nếu như gặp phải nguy hiểm không thể kháng cự, có thể bóp nát tấm bảng gỗ trốn ra ngoài.Cuối cùng còn lại một trăm người, thí luyện thành xem như kết thúc.

Thời gian thi đấu giới hạn ở trong vòng một tuần lễ.Nếu như đến lúc đó còn có hơn trăm người lưu lại, sẽ bắt đầu thi đấu lôi đài.

Quy định thi đấu đã được công bố vào ngày hôm qua, khiến cho toàn thành kinh động, người tham gia thi đấu càng xoa tay.Các chỗ đánh cược được khai trương ở khắp nơi.

Tần Quân để cho Giả Tuân lấy ra tất cả linh thạch bên trong nhẫn trữ vật,đi đặt cược cho mình thăng cấp, Lúc đó đám người Diệp Hiên nhìn thấy,rất bất đắc dĩ, nhưng cũng bị sự tự tin của hắn chấn áp.

Chỉ có điều có Lý Nguyên Phách đi theo, Tần Quân muốn thua cũng khó khăn.

- Trời ạ, sắp xếp xuốngnhư vậy, còn xếp hạng đến khi bầu trời tối đen sao!

Tần Quân nhìn đoàn đội xếp hàng trước mặt không nhìn thấy được điểm cuối, liền lên tiếng mắng.

- Hoàng huynh đừng nóng vội.Chúng ta đi vào càng muộn càng an toàn.

Tần Vân cười hắc hắc nói.Chí ít đối thủ cạnh tranh sẽ giảm đi rất nhiều, bởi vì ngay từ lúc đầu luôn bạo phát chiến đấu kịch liệt.

Hơn mười vạn tên tu sĩ loạn chiến ở trong một tiểu thế giới, tỉ lệ tử vong khẳng định rất cao.Rất nhiều tu sĩ chắc hẳn không kịp bóp nát tấm bảng gỗ đã bị giết chết trong nháy mắt.

------oOo------

Chương 197: Thí luyện tại thành bắt đầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Tông Ngạn bỗng nhiên ưỡn ngực, nghiêm mặt ngượng ngùng nói:

- Điện hạ, sau khi đi vào có thể dẫn dẫn chúng tahay không?

Lời này vừa nói ra, Diệp Hiên, Dương Lan cùng với Mộ Dung Huyền không khỏi nhìn về phía Tần Quânđầy vẻ mong đợi.

Đi theo Tần Quân và Lý Nguyên Phách, bọn họ tương đương với vững tiến vào con số trăm người còn lạiChỉ riêng Lý Nguyên Phách là có thể độc chiến hơn mười vạn tên tu sĩ!

- Từ chối!

Tần Quân không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt nói.Nói đùa, lão tử một đường dẫn các ngươi đến Lạc Yên Thành, còn muốn ta đưa các ngươi tới trận chung kếtcủa vũ hội Tiềm Long sao?

Dựa vào cái gì!

Nếu như là Chúc Nghiên Khanh còn được. Bốn người còn lại đi sang một bên. Bộ dạngđã xấu còn cầu dẫn theo. Thật không biết xấu hổ!

Tông Ngạn nhất thời sốt ruột, vừa muốn mở miệng, Chúc Nghiên Khanh lại dẫn đầu nói:

- Đệ tử Viêm Kình Tông chúng ta lúc nào trở nên không khí pháchnhư vậy? Người ta giúp chúng ta nhiều như vậy, còn muốn tiếp tục cưỡng ép hay sao?

Vẻ chờ đợi trên mặt Diệp Hiên và Dương Lan trong nháy mắt biến mất. Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền cũng trầm mặc.

Đúng vậy, dọc đường đi gặp phải nguy hiểm, hoàn toàn dựa vào đám người Tần Quân hỗ trợ.Đổi lại là bản thân bọn họ, cho dù có thể đến được Lạc Yên Thành, khẳng định phải trả cái giá nhất định.

Bốn người đều xấu hổ không thôi. Không người nào dám nhìn Tần Quân nữa.

Tần Quân nghe vậy cũng vui vẻ.Hắn nhìn Chúc Nghiên Khanh trêu tức cười nói:

- Chúc mỹ nữ, có muốn ta bảo vệ nànghay không?

Đối với điều này, Chúc Nghiên Khanh trực tiếp xoay người, cũng không để ý đến hắn.

Tần Quân cũng không để ý.Bản thân hắn cũng không muốn dẫn theo Chúc Nghiên Khanh.Dù sao hai người cũng không có thâm giao.Hơn nữa thế giới này cũng không thiếu mỹ nữ. Chúc Nghiên Khanh bây giờ còn không cách nào khiến cho Tần Quân động tâm.

Đội ngũ tiếp tục đi tới.

Đại khái qua bốn canh giờ, đám người Tần Quân cuối cùng đi tới chỗ quảng trườngsát hạch. Phỉ Ngọc Thụ và Từ Quỷ Khốc đều đứng ở hai bên trái và phải của g cánh cửa truyền tống, để bảo vệ an toàn cho người tham gia thi đấu.Tà ma ngay cả Thần Kiếm Đường cũng dám giết sạch, nói gì tới những tu sĩ trẻ tuổi.

Nếu như người tham gia thi đấu ở trong vũ hội Tiềm Long thành nào đó bị tàn sát hết, vũ hội Tiềm Long tuyệt đối sẽ suy sụp, lại không còn uy tín nữa.

Vừa nhìn thấy Tần Quân và Lý Nguyên Phách, sắc mặt Từ Quỷ Khốc liền không tự nhiên.Trong đầu hắn không nhịn được liên tưởng đến khuôn mặt Lý Bạch.Hai tay hắn vô thức nắm chặt thành quyền.

Ánh mắt Phỉ Ngọc Thụ lại nhất thời sáng lên.Hắn có ấn tượng đối với Tần Quân và Lý Nguyên Phách.Dù sao tu sĩ tiến hành vũ hội Tiềm Long thu được đánh giá cửu tinh thật là ít ỏi.

Cảm nhận được ánh mắt hai người, Tần Quân ưỡn ngực ngẩng đầu. Từ Quỷ Khốc thấy vậy, khóe miệng giật một cái.Tiểu tử này đúng là thiếu đánh!

- Cố gắng nỗ lực lên, ta coi trọng các ngươi.

Đợi Tần Vân và năm người Diệp Hiên trở ra, đến lượt Tần Quân, Phỉ Ngọc

Thụ lấy ra một khối bảng gỗ cười nói.

Tuy rằng hắn cũng từng nghe nói về tin tức hai người Tần Quân từ chối sứ giả của Thần Kiếm Đường, nhưng hắn cũng không quá để ý.Thiên tài đều như vậy.Làm sao có thể trực tiếp bái nhập một tông môn.Ít nhất phải chờ tất cả tông môn đều ném ra lời mời, tranh thủ lợi ích lớn hơn nữa.

Lúc này gia nhập tông môn và sau khi dương danh hoàng triều lại bái nhập tông môn, hoàn toàn là hai loại đãi ngộ khác nhau.

Thập Tam trưởng lãocủa phân đà Lạc Yên Thành phái người tập kích Tần Quân, cách làm này cũng không thông báo lên phía trên, cho nên mới tạo thành thảm kịch như vậy,vẫn không có cách nào khiên cho Thần Kiếm Đường liên hệ án này cùng với Tần Quân.

- Cảm ơn!

Tần Quân gật đầu tiếp nhận tấm bảng gỗ, sau đó dẫn theo Hạo Thiên Khuyển trực tiếp đi vào trongcánh cửa truyền tống.

Hạo Thiên Khuyển từ chỗ Thái Bạch Kim Tinh học được bí pháp đặc biệt che giấu khí tức.Chỉ có cường giả Thiên Tiên Cảnh mới có khả năng nhìn thấu nó.Điều này làm cho Tần Quân rất hâm mộ.Đáng tiếc Thái Bạch Kim Tinh chính là không dạy hắn, lấy mỹ danh là phương pháp này chỉ thích hợp với Yêu tộc.

Sau khi nhìn thấy được Tần Quân đi vào cánh cửa truyền tống, trên mặt Từ Quỷ Khốc lộ ra vẻsuy nghĩ tìm hiểu. Ngay lập tức hắn bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng nào đó, sau đó truyền âm về phía Phỉ Ngọc Thụ.

Lúc này, Lý Nguyên Phách cũng tiếp nhận tấm bảng gỗ tiến vào trongcánh cửa truyền tống.

- Cái gì? Ngươi nói là sự thật sao?

Phỉ Ngọc Thụ trầm giọng hỏi, khiến cho những tu sĩ xếp hàng phía sau đều cảm thấy nghi ngờ.

- Đúng vậy!

Từ Quỷ Khốc ngưng trọng gật đầu nói, đồng thời ngầm buồn bực tại sao đến giờ mình mới nghĩ đến.

Toàn bộ Lạc Yên Thành,thế lực có thực lực giết chết phân đà Thần Kiếm Đường lại có thù oán cùng bọn họ có thể đếm được trên đầu ngón tay.Vừa vặn Tần Quân ở trong đó, nhất là tên nam nhân thần bí gọi là Lý Bạch kia.Bởi vì đệ tử phân đà Thần Kiếm Đường bị chết quá thê thảm.Trước đó Từ Quỷ Khốc nghĩ hung thủ đi theo con đường tà ma.Nhưng lúc này nhìn thấy được dáng vẻ tươi cười thiếu đánh của Tần Quân, hắn liền không nhịn được suy nghĩ tới điều tệ hại. Không nghĩ thì không biết. Nhưng vừa suy nghĩ liền bị dọa cho giật mình.

Thật đúng là có khả năng!

Hắn lại biết rõ bản tính của Thập Tam trưởng lão.Bị Tần Quân từ chốiở trước mặt mọi người, hắn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý định!

- Thà tin rằng có, không thể tin là không.Tiếp theo ta sẽ quan sát thật kỹ tên tiểu tử này.

Dáng vẻ tươi cười của Phỉ Ngọc Thụ chợt lạnh đi.

Thiên tài được đánh giá cửu tinh tuy rằng ít, nhưng cũng không phải chỉ có hai vị.Nếu Tần Quân thực sự là thủ phạm thật phía sau màn, hắn tất nhiên sẽ ra tay lùng bắt!

Người dám tàn sát phân đà Thần Kiếm Đường nhất định là không có cách nào đứng ở trên một trận doanh với Thần Kiếm Đường.Thậm chí đã là tử thù.Nếu như vậy, càng là yêu nghiệt càng phải nhanh chóng diệt trừ.

...

- Kích phát nhiệm vụ phụ lừa dối! Tình hình cụ thể và tỉ mỉcủa nhiệm vụ: Phỉ Ngọc Thụ ngũ trưởng lão Thần Kiếm Đường đã nghi ngờ kí chủ là hung thủ tàn sát phân đàThần Kiếm Đường.Hắn sẽ ở trong quá trình thí luyện thí luyện thành luôn luôn quan sát kí chủ.Kí chủ cần phải lừa dối qua cửa ải.Đặc biệt nhắc nhở, Phỉ Ngọc Thụ chính là cường giả Địa Tiên Cảnh! Nhiệm vụ thành công thu hoạch được một lần rút thưởng ngẫu nhiên! Nhiệm vụ thất bại sẽ dẫn tới toàn bộ Thần Kiếm Đường truy sátvô tận!

Mới vừa đi ra khỏi cánh cửa truyền tống trong đầu Tần Quân liền bị tiếng nhắc nhở của hệ thống làm cho kinh sợ.Ta ngất, tình huống gì vậy?

Tại sao lại bị hoài nghi?

------oOo------

Chương 198: Ta ở chỗ này

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đầu Tần Quân đầy nghi ngờ. Thần Kiếm Đường lại là một trong bảy đại tông môn của hoàng triều.Nếu như bị nó phát lệnh truy nã truy sát, tuyệt đối không ănđược trái cây ngon.

Mấu chốt nhất chính là bản thân Tần Quân còn dắc tội Tinh Túc Môntrongbảy đại tông môn.Nếu như lại bị Thần Kiếm Đường phát lệnh truy nã, nói không chừng sẽ đưa tới toàn bộ hoàng triều chinh phạt vương quốc Càn Nguyệt.

Đây chính là nhà của hắn, không thể chết non ở trong nôi!

- Xem ra phải giấu mình một chút.

Tần Quân âm thầm nghĩ tới.Chí ít không thể để cho Lý Nguyên Phách biểu hiện ra thực lực còn cao hơn Hóa Hư Cảnh đỉnh phong.Đồng thời cũng không thể đưaHắc Bạch Vô Thường tới thú nhận.

Ngay lập tức hắn bắt đầu quan sát xung quanh.Lúc này hắn mới phát hiện mình đang đứng ở trên đỉnh núi.Trên đỉnh đầu, bầu trời xanh mây trắng.Phía dưới là nước trong núi xanh, mênh mông vô bờ.Phong cảnh tráng lệ xinh đẹp tuyệt trần.Rất khó tưởng tượng được nơi đây không ngờ là một thế giớibên trong pháp bảo.Không cần đoán cũng biết, hẳn là pháp bảo phẩm cấp vượt xa hắn Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

Phóng tầm mắt nhìn lại, không có cách nào nhìn thấy được bóng dáng của tu sĩ nào. Xem ra người tham gia thi đấu sau khi tiến vào cánh cửa truyền tống, liền bị an bài ngẫu nhiêntới những địa điểm khác nhau ở trong

này.Như vậy cũng có thể đề phòng hiện tượngbão đoàn.

- Điện hạ.

Âm thanh của Hạo Thiên Khuyển truyền vào trong tai của Tần Quân. Tần Quân nhìn lại. Hạo Thiên Khuyển không ngờ xuất hiện ở phía sau, khiến cho hắn không khỏi vui vẻ.

Xem ra chiến sủng là đi cùng tu sĩ.Chỉ có điều không phải đồng thời tiến đến mà thôi.

Vì phòng ngừa bị phát hiện, trước đó Tần Quân liền nói rõ với Hạo Thiên Khuyển.Ở trong quá trình thí luyện thành, bọn họ sử dụng truyền âm giao lưu.

- Hạo Thiên Khuyển, tiếp sau chúng ta phải khiêm tốn một chút.ĐÃã có người để mắt tới chúng ta.

Tần Quân truyền âm nói.Trong khi nói chuyện hắn còn tận lực cúi đầu, dường như đang nhìn tình hìnhdưới vách núi.Vì chính là không để cho người khác phát hiện ra manh mối.

Đồng tử Hạo Thiên Khuyển co lại.Trong nháy mắt nó đã hiểu được ý tứ của Tần Quân.Có thể khiến cho Tần Quân phải giấu mình như vậy, chắc hẳn chính là cường giảcủa Thần Kiếm Đường.

Nó khẽ gật đầu.

Lập tức Tần Quân nhảy lên, thuật điều khiển sương mù đằng vân nhanh chóng phát động.Dưới chân hắn ngưng tụ ra mây mù. Hạo Thiên Khuyển nhảy tớitheo.Một người một chó cỡi mây mù bay về phía xa.

bên ngoài thế giới pháp bảo,Phỉ Ngọc Thụ đang pháttấm bảng gỗ cho người tham gia thi đấu, trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên. Hắn thầm nghĩ:

- Tiểu tử này thủ đoạn thật sự không bình thường.Không ngờ hắn cũng tập được loại pháp thuật giống như vậy.

Thuật điều khiển sương mù đằng vân ở trong Nam Vực cũng không lưu hành.Chỉ có số ít tu sĩ tu vi cao thâm mới có thể nắm giữ.

MàPhỉ Ngọc Thụ đạt được Địa Tiên Cảnh có thể trực tiếp bay đi, không cần tới thuật này.Nhưng Tần Quân lại không giống hắn. Chỉ mới Kim Đan Cảnh liền có thể thi triển thuật điều khiển sương mù đằng vânthoải mái như vậy, thật sự xuất sắc.

- Hi vọng ngươi không phải là đầu sỏ gây ra hung án.

Phỉ Ngọc Thụ âm thầm nghĩ tới.Thiên tài như thế ngay cả hắn cũng không khỏi có kích độngmuốn thu làm đồ đệ.

Cùng lúc đó, trước mặt hắn vẫn là đội ngũ giống như con rồng dài, không nhìn thấy được điểm cuối.

Hơn mười vạn người tham gia thi đấu.Chắc hẳn phải mất hai ngày mới có khả năng tiến vào hết.Tu sĩ thực lực mạnh tất nhiên hi vọng sớm tiến vào. Người thực lực thấp lại hận không thể càng muộn càng tốt.

...

- Chúng ta nên làm sao tìm được Nguyên Phách?

Tần Quân cúi đầu nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển truyền âm hỏi. Thuật truyền âm có một sơ hở rõ ràng. Chính là môi sẽ động.Chỉ là những người khác không nghe thấy âm thanh.Nhưng cường giả đều có thể thông qua hình dáng của miệng khi phát âm, phán đoán ra đối phương truyền âm nói cái gì.

Có người nói thuật truyền âm còn có bản tiến giai.Thậm chí không cần nói chuyện, hoàn toàn dựa vào ý nghĩ.Đương nhiên pháp thuật như vậy, Tần Quân tạm thời không có tư cách nắm giữ.

- Điện hạ!!! Ta ở chỗ này!!!

Đúng lúc này, một tiếng hét cuồng phách rung trời từ phía chân trời truyền đến. Tần Quân nghe được liến muốn ngất.Hạo Thiên Khuyển đang muốn trả lời hắn, khóe miệng cũnggiật một cái.

Quả nhiên là thần giao cách cảm!

Biểu thị vị trí phương hướngcủa mình thô bạo như vậy, cũng chỉ có Lý Nguyên Phách làm ra được.

Không do dự, Tần Quân bay thẳng đến phương hướng âm thanh truyền tới.

Cùng lúc đó, ở trên một mảnh thảo nguyêncách đó vài dặm, trong tay Lý Nguyên Phách cầm Kim Bằng Thần Chùy bước chậm đi tới.Vừa đi hắn vừa hô to, khiến cho tu sĩ bên trongphạm vi một dặm, màng tai thiếu chút nữa nổ tung.Quả thực là bản thăng cấp của sư tử hống.

Phần lớn người tham gia thi đấuđều là thiên tài, tâm cao khí ngạo.Lúc này bọn họ liền nhanh chóng thành lập từng đội ngũ đánh tới.

Nghe thấy âm thanh này cũng biết là cường giả.Bọn họ phải hình thành bão đoàn giết chếtnhững kẻ mạnh nhất. Những kẻ yếu hơn sẽ chậm chậm chém giết.

Vì vậy bi kịch sắp diễn ra.

- Tiểu tử ngốctrước mặt này, đừng để cho hắn đi!

Một tu sĩ trẻ tuổi dáng người cáo gầy cầm kiếm đi đến.Năm tên tu sĩ đi theo phía sau, đều là tu viKim Đan Cảnh.

Khí tức của Lý Nguyên Phách, Kim Đan Cảnh làm sao có thể nhìn thấu.Bọn họ lại muốn tham gia vũ hội Tiềm Long khẳng định không thế nào mạnh mẽ.Đỉnh phong nhất cũng chỉ là Thuế Phàm Cảnh.Bản thân bọn họ lại là thiên tài.Cho nên bọn họ tập trung năm sáu người liền dám xông tới khiêu chiến.Mặc dù đánh không thắng, bọn họ cũng nắm chắc có thể lui lại.

Đáng tiếc, bọn họ gặp phải chính là một vị Địa Tiên Cảnh.

Lý Nguyên Phách chiến đấu phần lớn đều dựa vào man lực.Bình thường hắn sẽ thu liễm linh lực.Cho nên mặc dù là Phỉ Ngọc Thụ đi ngang qua hắn, cũng không có nhìn ra tu vi của hắn.Chỉ có điều dựa theo điều kiện lúc sát hạch, Lý Nguyên Phách chắc hẳn là đạt tới Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong.

Đương nhiên Từ Quỷ Khốc không nói cho Phỉ Ngọc Thụ biết, Lý Nguyên

Phách đã vượt qua Hóa Hư Cảnh.Bởi vì Từ Quỷ Khốc muốn nhận Lý Nguyên Phách làm đồ đệ, đến nay vẫn muốn!

- Ngươi nói ai ngốc?

Lý Nguyên Phách nhất thời đen mặt.Tu sĩ trẻ tuổi xem thường, trái lại trêu tức cười nói:

- Nói chính là ngươi!

Nói xong hắn liền một kiếm đâm về phía Lý Nguyên Phách.Năm tên tu sĩ khác cũng xông lên công kích.

Hoắc

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên ném chùy pải ra, Kim Bằng Thần Chùy giống như vại nước vậy, lấy một loại tốc độ người bình thường khó có thể hiểu nổi, bay ra. Tu sĩ trẻ tuổi không kịp né tránh, sau một tiếng động trực tiếp bị đập nổ.Máu thịt mang theo xương trắng dày đặc bắn trên không trung.

------oOo------

Chương 199: Long Châu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm tên tu sĩ còn lại thiếu chút nữa khiếp sợ tới ngốc luôn. Bọn họ vội vàng dừng thân. Kho bọn họ đang muốn xoay người chạy trốn, Lý Nguyên Phách trực tiếp ném chùy trái ra. Kim Bằng Thần Chùy lấy tốc độ còn nhanh hơn so với lúc trước liên tiếp đập nổ thân thể của bọn họ.Thậm chí một tên tu sĩ trong đó vừa lấy ra tấm bảng gỗ, còn chưa kịp bóp nát, tử thần cũng đã đến.

Tàn bạo!

Tàn bạotới mức khiến cho linh hồn người khác cũng không khỏi run sợ!

Những tu sĩ ở phía xa này đang kéo về phía này, khiếp sợ đến mức lập tức

xoay người, lấy tốc độ còn nhanh hơn so với chạy tới, vội vàng bỏ chạy rời đi. Hình ảnh thoạt nhìn rất thấy tức cười.

- Ông trời của ta, người này quá hung bạo mạnh mẽ!

- Hắn chính là Lý Nguyên Phách thu được đánh giá cửu tinh!

- Lý Nguyên Phách? Vậy hắn gọi điện hạ chẳng phải là Tần Quân sao?

- Đúng vậy. Trời ạ, hai vị yêu nghiệt thu được đánh giá cửu tinh lại còn muốn liên thủ với nhau nữa sao?

Trên thảo nguyên, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Tất cả đều duy trì khoảng cách trăm thước cùng Lý Nguyên Phách, rất sợ vị hung thần này xông tới.

Sau khi dễ dàng nghiền giết sáu người, Lý Nguyên Phách tiếp tục đi tới. Vừa đi tới hắn vứa cao giọng kêu lên:

- Điện hạ! Ta ở chỗ này!

Sóng âm cuồn cuộn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, cuốn về các phương hướng. Trên thảo nguyên cỏ non bị chấn động tới mức không ngừng lay động. Thậm chí ngay cả mây trắng trên bầu trời cũng bị đánh tan. Cục diện đồ sộ khác thường.

Rất nhanh, Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển liền cưỡi mây đạp gió lao đến. Khoảng cách vài dặm đối với thuật cưỡi mây đạp gió mà nói, cũng không xa.

- Điện hạ!

Lý Nguyên Phách mừng rỡ nói. Hắn vội vàng chạy về phía Tần Quân. Cảnh tượng như vậy khiến cho các tu sĩ ở phía xa thầm kêu không ổn. Hai thiên tài thu được đánh giá cửu tinh tập trung lại cùng một chỗ, tuyệt đối càng khó dây vào.

Tần Quân dẫn theo Hạo Thiên Khuyển gặp lại Lý Nguyên Phách. Đầu tiên, Tần Quân sử dụng thuật truyền âm báo cho Lý Nguyên Phách biết, không nên biểu hiện ra linh lực vượt quá Hóa Hư Cảnh. Sau khi hai người mới bắt đầu rảnh rỗi trò chuyện.

- Điện hạ, tiếp theo chúng ta đi hướng nào?

Lý Nguyên Phách hạ Kim Bằng Thần Chùy xuống, cười nói. Nhìn vết máu trên thần chùy, khóe miệng Tần Quân co quắp. Hắn hiểu rõ người này lại giết người.

Tần Quân liếc nhiền một lượt qua thảo nguyên. Cuối cùng hắn lựa chọn phương hướng có số lượng tu sĩ tối đa để đi tới.

Chỉ có một tuần lễ, phải nhanh chóng đào thải một ít tuyển thủ. Tần Quân cũng không muốn trở lại thi đấu lôi đài. Điều này quá lãng phí thời gian!

Lại xông vào một đội hình, phải quét ngang!

Nghĩ tới đây, khóe miệng Tần Quân cong lên, thoáng lộ ra một vẻ tươi cười đầy tà mị. Lý Nguyên Phách đã sớm quen thuộc với nụ cười này. Hắn hiểu rõ Tần Quân lại có chủ ý xấu. Chủ ý xấu bình thường là chiến đấu hoặc giết chóc.

Tần Quân vừa đi tới một bên lấy khẩu Desert Eagle ra.

Đúng lúc này, trong ngọn núi phía xa truyền đến một tiếng thiên long rên lên đầy chấn động. Tuy rằng không bằng Lý Nguyên Phách, nhưng vẫn khí phách vô cùng, làm cho lòng người sinh ra sự sợ hãi.

Rồng?

Sắc mặt Tần Quân lộ vẻ quái dị. Chẳng lẽ có người tham gia thi đấu dẫn theo rồng vào hay sao?

- Chúng ta đi qua xem một chút!

Tần Quân lại phát động thuật điều khiển sương mù đằng vân. Hạo Thiên Khuyển và Lý Nguyên Phách nhảy lên mây mù theo.

Vèo.

Một tiếng động vang lên. Bọn họ liền bay về phía tiếng rồng ngâm.

. .

- Ông trời của ta! Ở đây thế nào lại có một con giao long?

- Gia hỏa này đạt tới Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong. Mọi người cẩn thận. Nó đã là tồn tại nửa bước yêu vương!

- Ta ngất. Lẽ nào trong thế giới thi đấu chúng ta vẫn phải cẩn thận yêu thú?

- Có ý tứ. Xem ra muốn trốn đi cũng rất khó. Dễ dàng bị yêu thú cường đại giết chết.

Trong dãy núi có một chỗ hồ cực lớn. Xung quanh hồ là núi xanh. Có mười mấy tu sĩ tản ra xung quanh. Bọn họ đều khẩn trương, hoảng sợ nhìn con giao long màu đen cực lớn đang ở trong hồ.

Nó gần như sắp rời khỏi phạm trù của giao long. Nó sinh ra bốn cái long trảo sắc bén cường tráng. Trên đầu nó xuất hiện hai sừng rồng. Vảy màu đen có kích thước chưng bàn tay, trải rộng toàn thân nó. Con giao long này dài đến gần hai mươi thước. Tiếng rên rỉ từ trong miệng nó không ngừng truyền ra, quấy đảo toàn bộ hồ nước. Uy lực mạnh mẽ dữ dội mênh mông cuồn cuộn.

- Ực ực.

Đứng ở bên bờ, Tần Vân nuốt một ngụm nước bọt, trên mặt đầy vẻ sợ hãi.

- Chúng ta rút lui trước.

Nữ tử y phục màu đỏ bên cạnh trầm giọng nói. Không ngờ là Chúc Nghiên Khanh. Về phần bốn người Diệp Hiên, không biết tung tích. Nàng và Tần Vân không ngờ vừa tiến vào liền gặp nhau. Vận khí quả thực lợi hại.

- Chúng ta đi vòng qua. Âm thanh của Lý Nguyên Phách chính là từ phía đối diện truyền tới.

Tần Vân khẩn trương nói. Hắn chỉ là tu sĩ Luyện Khí Cảnh nho nhỏ ở chỗ này tuyệt đối là lót hàng. Nếu như không dựa vào cường giả, không bất ngờ sẽ bị đào thải.

Chúc Nghiên Khanh không khỏi nhăn mày lại, lạnh lùng nói:

- Vậy mình ngươi đi đi. Ta sẽ một mình hành động.

Trong xương cốt của nàng chảy dòng xuôi dòng máu muốn mạnh hơn người, không muốn dựa vào người khác. Nhất là Tần Quân. Nàng phát hiện mình không ngờ phát sinh một chút tình cảm không thể nói rõ đối với Tần Quân. Điều này làm cho nàng rất sợ hãi. Cho nên nàng muốn cố gắng hết mức rời xa Tần Quân. Đồng thời bởi vì Tần Quân không muốn đến gần nàng, cho nên nàng lại muốn chứng minh mình, khiến cho Tần Quân chú ý tới nàng.

Không thể không nói, nữ nhân thực sự một loại sinh vật mâu thuẫn. Nhất là loại nữ tử tâm cao khí ngạo này. Thích người khác nhưng lại không dám thừa nhận.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của nàng, khẳng định sẽ mừng rỡ.

Dĩ nhiên không phải bởi vì hắn thích Chúc Nghiên Khanh, mà vì lòng hư vinh. Lão tử tốt xấu cũng có thể khiến cho nữ thiên kiêu thầm mến!

Ầm.

Một tiếng nổ vang lên!

Mặt hồ bỗng nhiên nổ tung. Con giao long màu đen không ngờ bay lên trời, quay xung quanh dãy núi. Tiếng rồng ngâm che lấp tất cả âm thanh trong thiên địa. Nhìn dáng vẻ bá đạo khổng lồ của nó, các tu sĩ đều trợn mắt há hốc mồm.

Rồng so với giao lòng càng khó thấy hơn. Con giao long này còn cách hóa long chỉ thiếu chút nữa. Thậm chí có thể nói nó đã là rồng.

- Các ngươi nhìn! Trong long trảo của nó có một viên Long Châu!

Bỗng nhiên có tu sĩ kinh ngạc kêu lên. Nhất thời dẫn tới hơi thở của tất cả mọi người trở nên dồn dập.

------oOo------

Chương 200: Long Hồn thượng cổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Châu chính là một thứ do linh lực của con rồng ngưng tụ thành, cùng loại với Kim Đan của tu sĩ. Tuổi thọ của rồng thật dài. Cho nên linh lực bên trong Long Châu cũng tuyệt đối vô cùng nồng đậm.

Không trách được con giao long này có thể tu luyện tới mức độ gần như hóa long!

Tim của các tu sĩ đập bắt đầu nhanh hơn, mắt cũng đỏ lên. Long Châu không chỉ có có lực hấp dẫn cường đại đối với yêu thú, đối với tu sĩ cũng vậy.

Bên trong Long Châu ẩn chứa linh lực có thể khiến cho tu vi của tu sĩ đột nhiên tăng mạnh. Thậm chí sau khi nuốt vào Long Châu có thể phát sinh một tia huyết mạch của Long tộc.

Trong tu sĩ có một loại người như vậy. Trên người bọn họ mang huyết mạch của chủng tộc khác, lực chiến đấu kinh người. Dù sao chủng tộc còn lại tu luyện tới cực hạn sẽ biến hóa. Ở trong năm tháng khá dài, ái tình đột phá hạn chế chủng tộc, phát sinh các loại hậu đại. Đương nhiên cũng có một chút án lệ mạnh mẽ đòi lấy thân thể của đối phương, hơn nữa còn là không ít.

Ngay từ lúc đầu, tồn tại như vậy bị các tộc coi là sỉ nhục. Nhưng sau khi loại tồn tại này cường đại lên, các tộc mới ý thức tới huyết mạch dung hợp cũng là một chuyện rất trâu bò.

Hiện tại tu sĩ nghe được ẩn chứa huyết mạch Yêu tộc, các tu sĩ không chỉ không có kỳ thị, trái lại hâm mộ. Đương nhiên nếu như gặp phải yêu thú, bọn họ vẫn sẽ lập tức rút kiếm.

Long tộc chính là tồn tại mạnh hơn Yêu tộc. Nắm giữ huyết mạch của rồng, tuyệt đối sẽ lột xác!

- Nhất định phải đoạt được nó!

Trong đầu các tu sĩ đều ý nghĩ như vậy.

Ầm một tiếng!

Một hán tử cầm côn, cường tráng giống như đạn pháo từ bên bờ nhảy lên. Tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng ba lộ rõ không thể nghi ngờ, khiến người ta chấn động.

Hán tử cường tráng giơ thiết côn lên cao, muốn một côn đập nổ đầu của con giao long màu đen. Tiếng không khí nổ vang. Nhưng phản ứng của con giao long màu đen cực nhanh. Thân thể nó lắc một cái liền dễ dàng né tránh. Đồng thời cái đuôi rồng đảo qua, nện ở trên người của hán tử cường tráng, khiến cho hắn thổ huyết bay ngược, trực tiếp rơi vào trong hồ, tạo ra cột nước cao mười thước.

- Ai da! Thật đúng là một con rồng!

Tần Quân vừa phóng qua đỉnh núi liền nhìn thấy được con giao long màu đen uy phong lẫm lẫm. Từ tầm mắt của hắn nhìn lại, nó đã không phải là giao long nữa, mà là một rồng chân chính!

Sau khi hán tử cường tráng bị đánh lui, các tu sĩ còn lại không chỉ không có khiếp sợ, trái lại cùng nhau công kích tới. Tất cả đều bay về phía con giao long màu đen.

Ầm! Ầm! Ầm. . .

Các loại linh lực pháp thuật hoa lệ ầm ầm nện ở trên người của con giao long màu đen. Hồ nước chấn động, không ngừng nổ tung. Cột nước liên tiếp dâng lên, thật sự kinh người?

Các tu sĩ cũng không dám chiến đấu gần người cùng giao long màu đen. Tất cả đều giữ một khoảng cách cùng nó. Bị pháp thuật luân phiên công kích, con giao long màu đen bắt đầu trở nên nổi giận. Tiếng rồng ngâm càng cuồng bạo hơn so với lúc trước. Thân rồng của nó điên cuồng giãy dụa. Cái đuôi rồng cực lớn mang theo khí thế của vạn quân quét ngang đến. Một tên tu sĩ trong đó không kịp né tránh, trực tiếp bị quét bay ra ngoài, đập ở bên bờ hồ nước, khiến đám cây cỏ bị đập nát, bay ngang.

- Vân Kiếm Thuật!

Một nữ tu sĩ cao giọng quát. Hai tay giơ cao quá đỉnh đầu, chắp lại. Ngay sau đó trên bầu trời, một đám mây trắng không ngờ nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh kiếm.

Vèo.

Một tiếng động vang lên. Kiếm mây xé rách không khí, mang theo khí thế không thể đỡ lao xuống, trực tiếp đánh trúng trên đầu của con giao long màu đen. Tia lửa bắn ra bốn phía, giao long màu đen phát ra một tiếng kêu thống khổ.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ, cười nói:

- Pháp thuật này rất soái. Chỉ có điều do một vị nữ nhân biểu diễn ra, khí thế lại thoáng có chút không đủ.

Đương nhiên hắn cũng không ao ước hâm mộ Vân Kiếm Thuật. Theo hắn thấy, thuật này tuy rằng đẹp mắt, nhưng lực phá hoại vẫn hơi yếu một chút. Thậm chí không khiến cho con giao long màu đen chảy máu.

Con giao long màu đen nổi giận, bắt đầu phóng về phía nữ tu sĩ thi triển Vân Kiếm Thuật, thế không thể đỡ. Nữ tu sĩ khiếp sợ đến mức hoa dung thất sắc, vội vàng né tránh.

Cùng lúc đó, có năm tên tu sĩ đồng thời xuất kiếm. Vô số kiếm quang giống như mưa xối xả nhằm về phía con giao long màu đen, giống như một dòng nước lũ đánh vào trong thân thể của con giao long màu đen, trực tiếp khiến nó đập vào phía trên một ngọn núi bên cạnh.

Ầm ầm ầm.

Ngọn núi lay động, đá vụn giống như mưa đá rơi xuống. Bụi bặm tung bay, nhưng vẫn không có khiến cho con giao long màu đen bị thương. Nó lắc lắc đầu không ngờ lại bay lên. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy sắc mặt các tu sĩ liền trở nên khó coi.

Tuy rằng bọn họ có lòng tham đối với Long Châu, nhưng cũng không muốn để lộ ra hết thế võ toàn thân. Bởi vì xung quanh vẫn có rất nhiều tu

sĩ đang giống như hổ đói nhìn chằm chằm vào bọn họ.

Bọn họ cũng không muốn bị hoàng tước rình ở phía sau.

- Điện hạ, có cần ta giúp điện hạ đoạt lấy Long Châu hay không?

Lý Nguyên Phách nắm hai thanh Kim Bằng Thần Chùy cười nói. Sắc mặt hắn có chút dữ tợn. Trong khi nói chuyện hắn còn liếm môi một cái, lộ ra sự khát máu, cười.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đừng nóng vội. Tạm thời cứ quan sát tình hình đã!

Loại cảnh tượng hoành tráng nà có thể so sánh với cấp bậc Hollywood kiếp trước. Hắn đương nhiên phải thật cố gắng xem xét!

- Đúng rồi, hệ thống, ngươi không phải nói Ngân Long Tru Hồn có thể hút hồn sao? Hơn nữa bên trong còn ẩn chứ một Long Hồn.

Trong lòng Tần Quân thầm hỏi.

Làm pháp khí thiên phẩm, Ngân Long Tru Hồn hiện nay ngoại trừ trọng lượng ra, cũng không chỗ nào xuất sắc nữa. Hệ thống từng nhắc qua với hắn, bên trong Ngân Long Tru Hồn ẩn chứa một Long Hồn, còn chưa thức tỉnh. Cho nên không có cách nào thể hiện ra phong thái chân chính của nó. Cho nên hắn muốn thử xem có thể từ chỗ con giao long màu đen này, tìm ra được cửa đột phá hay không.

Về phần thu phục con giao long màu đen?

Ha hả!

Cũng không nhìn lại xem nơi này là thế giới của ai. Thế giới pháp bảo của Phỉ Ngọc Thụ. Yêu thú bên trong nhất định là do hắn bắt đưa đến, làm sao có thể để cho người ta bắt đi?

Nếu như giết chết, vậy còn gì nữa? Dù sao đây là thi đấu!

- Có thể. Ngân Long Tru Hồn đối với rồng có lực sát thương lớn hơn nữa.

Nếu như hấp thu Long Hồn có thể kích hoạt Long Hồn thượng cổ bên trong. Cho nên nó ở bên trong Đông Hải Long Cung được gọi là vật cấm, không dành cho Long tộc sử dụng.

Hệ thống giải thích, Tần Quân nghe được con mắt híp lại một cái.&

------oOo------

Chương 201: Long Hồn thượng cổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu để cho Ngân Long Tru Hồn kích hoạt Long Hồn, chẳng phải có thể đột phá giới hạn của pháp bảo?

Nghĩ đến đây, Tần Quân nhất thời nóng lòng.

Tử Kim Đế Hoàng Giáp cấp pháp bảo khiến cho hắn dễ dàng gánh vác công kích dưới và cùng giai. Vậy Ngân Long Tru Hồn này sau khi đột phá cấp pháp bảo sẽ có uy năng thế nào?

Lại ở thời khắc Tần Quân đang mơ màng, cuộc chiến đấu đã tiến vào tình trạng gay cấn. Càng lúc càng có nhiều tu sĩ tham dự vào cuộc chiến đấu. Bọn họ đều hiểu giao long màu đen không chết, bọn họ đừng mong lấy được Long Châu.

So với việc cạnh tranh với rồng, bọn họ càng muốn chiến đấu với tu sĩ hơn.

- Hoàng huynh!

Lúc này, âm thanh vui mừng bất ngờ của Tần Vân từ phía dưới truyền đến. Tần Quân nhìn xuống dưới. Hắn chỉ thấy Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh đang đứng ở bên hồ. Chúc Nghiên Khanh nhìn cuộc đại chiến trên mặt hồ. Tần Vân lại nhìn về phía hắn phất tay.

Tần Quân trực tiếp điều khiển mây mù bay về phía bọn họ. Dù sao Tần Vân là đệ đệ của tiền thân. Hơn nữa trong khoảng thời gian này thái độ đối với hắn cũng rất lấy lòng. Tần Quân không ngại giúp hắn một chút. Hơn

nữa nếu như Tần Vân đánh ra thành tích tốt, đối với vương quốc Càn Nguyệt cũng có sự giúp đỡ.

Dù sao người này từ lâu đã cho thấy thái độ muốn ủng hộ Tần Quân đăng cơ.

- Hoàng huynh, Nguyên Phách huynh!

Đợi sau khi đám người Tần Quân hạ xuống, Tần Vân kích động nói. Sau khi nhìn thấy được Lý Nguyên Phách và Hạo Thiên Khuyển, lo âu trong và khẩn trương lòng hắn trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói.

Có một vị hung thần và yêu vương trấn thủ, hắn còn sợ cái lông?

- Chúc mỹ nữ, nàng cũng muốn tham gia vào cuộc chiến sao?

Tần Quân không để ý tới hắn, lại nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh cười hỏi. Nghe vậy, Chúc Nghiên Khanh liếc mắt nhìn hắn, đáp lại:

- Vậy thì thế nào, không phải thì lại như thế nào?

- Ta khuyên nàng tốt nhất hãy buông tha.

Tần Quân cười tủm tỉm nói. Tần Vân cũng vô cùng kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Lẽ nào giao long màu đen này cường đại tới mức thái quá sao?

- Vì sao?

Chúc Nghiên Khanh nhíu lại mày hỏi.

- Bởi vì nó là của ta!

Tần Quân tự tin nói. Nhất thời khóe miệng Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh giật một cái. Ngươi nha, nói thẳng ngươi muốn Long Châu không phải được rồi sao?

- Hừ!

Chúc Nghiên Khanh hừ lạnh một tiếng, rõ ràng tâm tình có chút không vui.

- Con giao long này toàn thân đều là bảo. Ta có thể phân cho các ngươi một chút.

Tần Quân xoay người nhìn về phía con giao long màu đen đang tàn sát bừa bãi ở trên mặt hồ, cười nói.

Toàn thân rồng trên dưới đều thích hợp để luyện khí luyện dược. Giết rồng không chỉ có kích thích, cũng đại biểu cho tài phú!

Trong khi nói chuyện, số lượng tu sĩ tham gia vào cuộc chiến đã vượt quá trăm người. Tệ nhất cũng có tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng năm. Mỗi người bọn họ thi triển ra bản lãnh của mình, Tần Quân nhìn thấy mắt cũng hoa lên.

Pháp thuật ở cự ly xa giống như đều vô cùng có tính xem xét, huống gì là trên trăm tên tu sĩ đấu với rồng.

Chiến đấu vẫn trong trình trạng giằng co.

Rất nhanh liền qua năm phút. Số lượng người tham chiến vẫn duy trì ở chừng trăm người. Tuy rằng thỉnh thoảng có tu sĩ tham gia vào cuộc chiến, nhưng có tu sĩ bị đánh tan, thậm chí lập tức bị xé nát, tàn nhẫn vô cùng.

Đối với điều này, Tần Quân từ lâu đã nhìn quen không trách.

- Chúng ta nên ra tay thôi!

Tần Quân lấy Desert Eagle ra, cười nói. Nhìn bọn họ diễn trò lâu như vậy, hắn coi như đã hiểu rõ. Bằng vào những tu sĩ này, căn bản không đủ để giết chết con giao long màu đen.

Con giao long màu đen tu vi Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong cường đại không gì sánh được. Những ngọn núi ở xung quanh hồ đã bị đập đến gồ ghề. Thậm chí có một ngọn núi cao tới năm trăm mét đang lung lay sắp đổ, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Trong nháy mắt Lý Nguyên Phách hiểu ý. Lúc này hắn liền bước ra một bước, vận đủ lực lượng, bỗng nhiên gầm hét lên:

- Lăn!!!!!

Âm thanh giống như vụ nổ hạt nhân, đinh tai nhức óc. Toàn bộ hồ nước bị chấn động tới mức nước bắn vọt lên. Các tu sĩ đang chiến đấu chỉ cảm thấy tâm thần chấn động. Tất cả đều thấy khí huyết cuồn cuộn, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, thân thể bay ra ngoài.

Cục diện vô cùng đồ sộ. Vừa hô một tiếng, uy lực chấn động tới mức trên trăm tên tu sĩ thổ huyết bay ngược ra. Ngay cả con giao long màu đen khổng lồ cũng bị sóng âm cọ rửa va chạm vào ngọn núi ở phía sau thân.

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Thân thể rồng khổng lồ nện ở trên sườn ngọn núi đã lung lay sắp đổ kia. Ngọn nui cao tới năm trăm mét trực tiếp ầm ầm rơi xuống. Đúng lúc lại rơi về hướng đám người Tần Quân. Bọn họ chỉ cảm thấy sắc trời nhanh chóng tối tăm lại.

Nếu như bị đập trúng, cho dù là Tần Quân cũng sẽ bị đập thành bánh thịt.

- Chạy mau!

Chúc Nghiên Khanh quát lên, khiến cho Tần Vân đng dại ra, chợt giật mình tỉnh lại. Tiểu tử này vội vàng chạy nhanh về phía bên cạnh. Chúc Nghiên Khanh nhìn thấy được Tần Quân không ngờ đứng tại chỗ bất động. Trong phút chốc nàng dường như phản xạ có điều kiện, đưa tay chộp về phía Tần Quân.

- Ngươi còn đứng ngây ra ở chỗ này làm cái gì?

Chúc Nghiên Khanh kéo Tần Quân tay qua, giọng điệu cấp bách quát. Trong khi nói chuyện, nàng liền xoay người muốn lôi kéo Tần Quân rời đi. Điều này làm cho Tần Quân ngẩn người ra.

Thời khắc mấu chốt, tiểu tử Tần Vân kia chạy trốn rất nhanh. Nhưng thật ra Chúc Nghiên Khanh quan hệ không sâu lắm lại tới kéo hắn. Hắn bỗng nhiên cảm giác trong lòng hình như có một sợi dây cung bị kích thích.

- Nha đầu ngốc, trốn cái gì mà trốn.

Tần Quân lắc đầu cười nói. Cuồng phong thổi tới. Trang phục của hai người bay phần phần. Nhìn thần sắc tự tin của Tần Quân, trong lòng Chúc Nghiên Khanh không khỏi bình tĩnh trở lại.

Nói xong, Tần Quân liền nhìn về phía Lý Nguyên Phách. Chúc Nghiên Khanh lúc này mới để ý tới, còn có Lý Nguyên Phách ở bên cạnh.

Tuy rằng Lý Nguyên Phách có thể ngang dọc thú triều, nhưng ngọn núi trước mắt này cao tới năm trăm mét. Đó là ngọn núi khổng lồ tới mức nào? Hắn có thể dùng lực của bản thân ngăn cản được sao?

Chúc Nghiên Khanh có chút nghi ngờ. Nhưng nàng vẫn trấn tĩnh đứng ở sau lưng Lý Nguyên Phách. Nàng không có ý thức đến tay của mình vẫn nắm lấy Tần Quân. Tần Quân lại chú ý tới, trong lòng cười muốn lật trời.

Ta xem như là tiến công chiếm đóng nàng sao?

Không nên quá dễ dàng!

------oOo------

Chương 202: Đại anh hùng đỉnh thiên lập địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, ngọn núi đã đập xuống. Tốc độ càng lúc càng nhanh. Thấy vậy, ánh mắt Lý Nguyên Phách thoáng ngừng lại. Hắn bỗng nhiên nhảy lên. Nửa người trên uốn cong về phía sau, hai tay nắm Kim Bằng Thần Chùy, thân thể hiện lên độ cong.

- Ực ực.

Tần Quân không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt. Tuy rằng hắn rất tín nhiệm đối với Lý Nguyên Phách. Nhưng thời điểm thật sự nhìn thấy ngọn núi đập xuống, loại cảm giác áp bách này người bình thường khó có thể tưởng tượng được. Hắn cũng không tự chủ được được, cảm thấy khẩn

trương.

Nhưng ở thời điểm ngọn núi sắp nện ở trên người Lý Nguyên Phách, hai tay hắn cầm theo hai búa bỗng nhiên đập về phía trước một cái. Kim Bằng Thần Chùy trực tiếp nện ở trên sườn núi.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Tần Quân và Chúc Nghiên Khanh cả kinh theo bản năng che lỗ tai. Ở dưới ánh mắt chấn động của hai người, thân núi giống như trời cao trực tiếp bị hai búa của Lý Nguyên Phách đập thành phấn vụn. Những tảng đá vụn với kích thước không giống nhau, bắn về phía xung quanh Lý Nguyên Phách. Tần Quân và Chúc Nghiên Khanh ở phía sau lưng Lý Nguyên Phách lại không bị đập đến.

Ầm! Ầm! Ầm. . .

Từng cục đá vụn giống như đạn pháo nện ở trên hồ nước, bên bờ hồ, rừng cây cùng với trên sườn núi. Cục diện giống như tận thế, khiến cho các tu sĩ ở bên trong dãy núi vội vàng chạy trốn. Cục diện hỗn loạn khác thường.

Mặt đất đang lay động, ngọn núi đang chấn động, hồ nước đang nổi sóng cuồn cuộn, bầu trời bị bụi bặm bao phủ.

- A.

- Chạy mau.

- Nhanh bóp nát tấm bảng gỗ!

- Kết thúc rồi. Không nghĩ tới ta mới vừa vào tới đây, đã bị đào thải. . .

Lực lượng của Lý Nguyên Phách quá mức cuồng phách. Sau khi đập nát ngọn núi, nham thạch bị đánh nát dưới lực va chạm tác dụng, bay về bốn phương tám hướng. Lực va chạm của nó thật không dám khinh thường. Nếu như bị đập trúng, không chết cũng bị thương.

Tần Quân nhìn theo bóng lưng của Lý Nguyên Phách, cảm xúc dâng trào.

Đây mới là lực lượng nam nhân nên có!

Thật quá bá đạo!

Tần Quân đã bắt đầu huyễn tưởng hình ảnh chống đỡ một ngọn núi khổng lồ. Chúc Nghiên Khanh cũng bị Lý Nguyên Phách chấn động. Đôi mắt đẹp mở thật lớn, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Ngay cả Hạo Thiên Khuyển cũng ngây người nhìn Lý Nguyên Phách. Nó có thể cảm giác được Lý Nguyên Phách căn bản không có vận dụng linh lực, hoàn toàn là lực lượng thân thể đã biểu hiện ra được chấn động như vậy.

Ngọn núi cao năm trăm mét nặng tới mức nào, vạn cân cũng không thể nào hình dung nổi. Trăm vạn cân cũng không quá đáng!

Ngọn núi như vậy rơi xuống, tương đương với lực lượng đã ngoài trăm vạn cân ép xuống. Lý Nguyên Phách chỉ dựa vào hai búa liền đánh nát nó. Mấu chốt nhất chính là hắn gần như cũng không lui lại, thân thể thậm chí cũng không có run rẩy.

Phỉ Ngọc Thụ ở bên ngoài thế giới pháp bảo không nhịn được run lên. Tuy rằng hắn đang không ngừng đưa tấm bảng gỗ cho tuyển thủ, nhưng lực chú ý vẫn rơi vào trên người đám người Tần Quân. Khi nhìn thấy được Lý Nguyên Phách biểu hiện như vậy, cho dù hắn là tu vi Địa Tiên Cảnh cũng không nhịn được, hít vào một hơi khí lạnh.

- Phỉ trưởng lão thế nào?

Từ Quỷ Khốc nghi ngờ hỏi. Lẽ nào cuộc thi đấu xảy ra chuyện gì không đúng?

- Không có việc gì!

Phỉ Ngọc Thụ hít sâu một hơi, cố nén cảm giác không bình tĩnh trong lòng, đáp lại.

Lấy nhãn giới của hắn tất nhiên nhìn ra được, Lý Nguyên Phách hoàn toàn là dựa vào lực lượng đập nổ ngọn núi kia.

Không trách được trong lúc sát hạch trước đó hắn có thể quét ngang chín

bức tượng hình người tu vi Thuế Phàm Cảnh. Hóa ra không phải tu vi cao thâm, dựa vào là lực lượng thân thể bá đạo vô cùng!

Tu vi đạt được Địa Tiên Cảnh, linh lực liền sẽ lột xác thành pháp lực. Lý Nguyên Phách chính là chim đại bàng cánh vàng hóa thân, giống loài ở thời thượng cổ. Nếu không lộ rõ pháp lực, cho dù là cường giả Thiên Tiên Cảnh cũng rất khó đoán ra được cảnh giới của hắn.

Người này nếu không phải là kẻ địch của Thần Kiếm Đường ta, vậy nhất định phải bắt lấy hắn!

Trong lòng Phỉ Ngọc Thụ đang nghĩ. Trong nháy mắt này, ở trong lòng hắn, giá trị của Lý Nguyên Phách còn cao hơn Tần Quân. Tuy rằng Lý Nguyên Phách thoạt nhìn có chút sự ngu dại, nhưng thiên phú chiến đấu bày ra ở nơi đó, làm cho không người nào có thể bỏ qua.

. .

Bịch!

Lý Nguyên Phách rơi vào bên bờ hồ, xoay người nhìn Tần Quân cười nói:

- Đa tạ điện hạ tín nhiệm!

Tuy rằng hắn ngu dốt, nhưng hắn không có đạt tới trình độ ngốc đến não tàn. Tần Quân không né tránh, rõ ràng là tín nhiệm hắn. Điều này làm cho tâm tình hắn rất khoan khoái.

Khi hắn vừa nói cho hết lời, phía sau lại có đá vụn rơi xuống, giống như mưa sa rơi vào trong hồ. Bụi bặm giống như mây sương mù cuồn cuộn. Cảnh tượng đó phối hợp với hắn cười khúc khích, khiến cho Tần Quân không nhịn được cảm thấy xúc động.

Tuy rằng Lý Nguyên Phách ngốc, nhưng hắn dù gì cũng là Thần Ma mức độ trung thành giá trị đầy hiếm có. Lực chiến đấu khủng khiếp như vậy, đối mặt với Tần Quân lại giống như một đứa bé. Mặc dù biết hắn là hệ thống triệu hồi ra, nhưng Tần Quân vẫn có chút cảm động.

- Ngày khác ta xưng hoàng, tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!

Tần Quân âm thầm nghĩ. Vừa nghĩ hắn vừa lấy ra Ngân Long Tru Hồn.

- Tiếp theo giao cho ta!

Một tay Tần Quân cầm Ngân Long Tru Hồn, nhìn Lý Nguyên Phách cười nói. Nói xong hắn liền quay đầu lại, nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh, nháy mắt ra hiệu cười nói:

- Cám ơn nàng vừa rồi đã cứu giúp. Xem ra trong lòng nàng có ta. Có phải đã sớm thích ta hay không?

Chúc Nghiên Khanh bị hắn nói vậy, khuôn mặt đỏ lên. Nàng vừa định giải thích, đôi mắt đẹp liền trợn trừng.

Chỉ thấy Tử Kim Đế Hoàng Giáp bắt đầu bao trùm ở trên người Tần Quân. Từ hai tay, hai chân đến thân thể, cuối cùng là đầu và áo choàng. Bụi bặm cuồn cuộn lan tràn trên mặt hồ. Cuồng phong thổi tới, khiến cái lông chim màu tím đỏ trên mũ giáp của Tần Quân không ngừng lay động. Áo choàng còn phát ra những tiếng phần phật, không ngừng tung bay.

Giờ phút này, khí thế của Tần Quân đột nhiên biến đổi. Lúc trước hắn còn có chút lỗ mãng. Nhưng lúc này toàn thân hắn giống như quân vương cái thế nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt, toàn thân tản ra tự tin cường đại vô địch.

Chúc Nghiên Khanh nhìn thấy hắn trước sau tương phản như vậy, toàn thân đều ngây dại ra.

Hai chân Tần Quân thoáng khụy xuống, ngay sau đó thân thể giống như đạn pháo nhảy lên. Hắn giơ Ngân Long Tru Hồn lên cao, phóng về phía con giao long màu đen bị đá vụn vùi lấp ở đối diện hồ nước.

------oOo------

Chương 203: Người và rồng đại chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ hài nào mà không hoài xuân. Cho dù Chúc Nghiên Khanh tính cách

lãnh đạm cũng vậy. Chỉ là nàng chưa bao giờ thổ lộ ra.

Người trong tim của nàng nhất định là nhân tài kiệt xuất thế hệ trẻ tuổi, đồng thời cũng là đại anh hùng đỉnh thiên lập địa.

Người trước rất phù hợp với Tần Quân, người sau cũng miễn cưỡng phù hợp. Nhất là ngày ấy ở trước Thanh Đồng Quan, Tần Quân trượng nghĩa đứng ra, hoàn toàn không sợ hãi chút nào trước uy áp của hoàng triều thay nàng ngăn cản binh sĩ trấn thủ quan ải. Khi đó, bóng dáng của Tần Quân liền hoàn toàn khắc sau ở trong lòng Chúc Nghiên Khanh. Chỉ có điều người này bình thường quá lỗ mãng, bao giờ cũng không đứng đắn. Cho nên Chúc Nghiên Khanh có thể kìm chế được tình cảm trong lòng.

Nhưng sau khinhìn thấy được Tần Quân thân mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp, đột nhiên nàng cho rằng Tần Quân chính là người bạn đời trong lòng nàng huyễn tưởng ra.

Đỉnh thiên lập địa!

Nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt!

Tần Quân cũng không biết ý nghĩ này của Chúc Nghiên Khanh. Hắn sở dĩ triệu hồi ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp không phải là để đùa giỡn tỏ ra soái. Mà là hắn dự phòng nếu chẳng may xảy ra. Nếu chẳng may hắn đánh không lại con giao long màu đen bị thương thì sao?

Mạng cũng chỉ có một. Hắn phải thận trọng!

- Ngâm.

Nhìn Tần Quân bay về phía mình, con giao long màu đen gào thét một tiếng, sau đó giãy dụa muốn từ trong đống đá lao ra. Đáng tiếc trên người nó đá vụn nhiều tớimức không có cách nào tính hết. Rất khó tưởng tượng được chúng tổng cộng nặng bao nhiêu cân.

Tốc độ của Tần Quân cực nhanh. Mặc dù mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp, nhưng hắn cảm giác người nhẹ như không có gì, tốc độ bay cực nhanh.

- Ngốc rồng! Tiếp ta một đòn!

Tần Quân nghiêm túc quát lớn một tiếng, ở trên không trung trực tiếp sử dụng Sát Na Phương Hoa. Lôi điện lượn lờ trong người, tốc độ lại một lần nữa đột phá, giống như một đạo lôi quang cắt qua không gian, trong chớp mắt liền rơi vào chỗ cổ của con giao long màu đen.

Keng!

Một tiếng động vang lên!

Vẩy giáp màu đen của con giao long nhìn như kiên cố không gì phá vỡ nổi lại bị Ngân Long Tru Hồn dễ dàng đâm thủng. Máu rồng theo đó bắn ra xa, bắn vào phía trên Tử Kim Đế Hoàng Giáp của Tần Quân. Nhưng Tử Kim Đế Hoàng Giáp sáng bóng trơn nhẵn không thể tưởng tượng nổi. Máu rồng không ngờ trực tiếp chảy xuống, cũng không lưu lại một vết tích.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, những tu sĩ còn sống sót kia trợn mắt há hốc mồm.

Lý Nguyên Phách kinh khủng như vậy, cũng không tính là gì. Tần Quân không ngờ cũng trâu bò như vậy!

Bọn họ liên thủ cũng không có cách nào phá vỡ phòng ngự của con giao long màu đen. Nhưng Tần Quân lại chỉ một đòn đã làm được.

Kẻ ngu si cũng có thể nhìn ra sự chênh lệch giữa bọn họ.

Trong lúc nhất thời, địa vị của Tần Quân ở trong lòng bọn họ trong nháy mắt lại tăng cao.

Bọn họ không biết Tần Quân mặc dù có thể có biểu hiện xuất sắc như thế, không thể không tính tới công của Ngân Long Tru Hồn trong tay.

- Xem ra thực sự là khắc tinh của Long tộc!

Tần Quân mừng rỡ. Lúc này hắn liền rút ra Ngân Long Tru Hồn, chuẩn bị lại đâm thêm mấy cái.

Vậy mà lúc này, con giao long màu đen đang ngâm dài, bỗng nhiên đứng dậy, ném Tần Quân ra ngoài. Thân thể rồng khổng lồ lắc một cái. Đá vụn trên người nó liền bị bắn, bay ra ngoài. Những tu sĩ đang đứng phía xa,

thấy cnảh tượng như vậy, cả kinh vội vàng tránh né.

Ngọn núi sụp đổ, tuy rằng đập chết và đào thải hơn mười người, nhưng có trên trăm tên tu sĩ tập trung ở gần đây. Thậm chí còn có các tu sĩ không ngừng tập trung về phía bên này.

Bao nhiêu người sống cả đời cũng khó gặp được rồng. Cho nên nghe được tiếng rồng ngâm và tiếng nổ mạnh vang trời, bọn họ liền chạy tới xem náo nhiệt. Dù sao nhiều người, muốn chết cũng sẽ không phải là mình.

Ôm tâm trạng như vậy, các tu sĩ đều điên cuồng chạy tới.

- Còn dám kiêu ngạo sao!

Thiếu chút nữa bị con giao long màu đen ném rơi xuống hồ, Tần Quân nhất thời tức giận. Hắn lại giống như rồng lao ra. Lại là một đòn Sát Na Phương Hoa, tốc độ mau tới mức không thể tưởng tượng nổi. Thậm chí ngay cả con giao long màu đen cũng không có cách nào nắm bắt được quỹ tích.

Một tiếng động vang lên!

Tần Quân giống như mũi tên nhọn đâm trúng vào lưng của con giao long màu đen. Máu rồng đỏ tươi bắn ra. Khóe miệng Tần Quân thoáng cong leng. Thân thể bỗng nhiên cầm lấy Ngân Long Tru Hồn xoay tròn. Ngân Long Tru Hồn giống như máy khoan điện khoan cắt máu thịt của con giao long màu đen. Con giao long màu đen đau đến mức gào thét liên tục. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy các tu sĩ cảm thấy trái tim mình băng giá.

Bọn họ không nhịn được liên tưởng chiêu này bị sử dụng ở trên người mình, nhất thời tất cả khiếp sợ tới cực độ.

Bên hồ, Chúc Nghiên Khanh và Tần Vân đang lo lắng nhìn Tần Quân. Tần Vân với giọng điệu cấp bách, nhìn về phía Lý Nguyên Phách thúc giục:

- Nguyên Phách huynh, nhanh đi trợ giúp!

- Điện hạ đã nói, không cho phép nhúng tay.

Lý Nguyên Phách lắc đầu nói. Đương nhiên nếu như Tần Quân xuất hiện

nguy hiểm tính mạng, hắn sẽ giống như sấm sét, lập tức ra tay. Đừng thấy khoảng cách hai bên xa tới mấy trăm thước, Lý Nguyên Phách một búa ném qua, tuyệt đối không cần tới một giây.

Ầm.

Con giao long màu đen bỗng nhiên hướng về phía Tần Quân phun ra một hơi thở rồng. Lửa cháy mạnh cuồn cuộn kéo trước mặt Tần Quân. Khí thể nóng rực đánh vào trên mặt hắn. Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng né tránh.

Mặc dù tránh ra nhanh, mặt Tần Quân cũng bị nướng đến mức đỏ bừng.

- Tê liệt! Ép ta!

Tần Quân gầm khẽ một tiếng. Trong phút chốc thân thể hắn bỗng nhiên lớn mạnh. Trong nháy mắt hắn đã cao tới hai trượng, tương đương với sáu thước cao. Ở trước con giao long màu đen tuy rằng hắn vẫn rất nhỏ, nhưng thoạt nhìn vẫn có lực đánh vào thị giác.

Xôn xao!

Các tu sĩ đứng ngoài xem nhất thời xôn xao. Nhìn thân hình Tần Quân tăng lên gấp bội, trên mặt bọn họ lộ rõ vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Ông trời của ta! Đây là pháp thuật gì vậy?

- Ta hoa mắt sao?

- Chẳng lẽ là thủ thuật che mắt?

- Hắn động!

Ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người Tần Quân. Ngay cả Phỉ Ngọc Thụ ở bên ngoài thế giới pháp bảo cũng vậy. Hắn thầm nghĩ:

- Tiểu tử này không ngờ tinh thông không ít pháp thuật bí truyền!

Hắn lại không biết Tần Quân điều khiển sương mù đằng vân, kích thước như ý đã vượt ra ngoài phạm trù của pháp thuật. Chỉ có điều tu vi của hắn thấp, biểu hiện không đủ cường đại.

Đạt được độ cao tới hai trượng, Tần Quân đập một cái xuống. Chỗ tinh diệu thật sự của thuật kích thước như ý chính là lực lượng tùy theo hình thể biến hóa mà biến hóa theo.

------oOo------

Chương 204: Người và rồng đại chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tương đương với thời khắc này, lực lượng của Tần Quân tăng lên gấp bội. Hắn đập một cái xuống, dường như long trời lở đất.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Con giao long màu đen bị đập vào trong hồ, bắn lên cột nước cao mười thước.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên ý thức được thiếu sót của mình.

Hắn thiếu pháp thuật sát thương viễn trình mang tính quy mô!

Có thời cơ tốt để thừa thắng xông lên, đáng tiếc hắn cũng không thể lẻn vào trong hồ giao đấu cùng con giao long màu đen đi?

Tần Quân tự tin mấy đi nữa, cũng sẽ không cho rằng mình ở trong nước có thể chiến thắng được con giao long màu đen. Bản thân rồng chính là sinh vật trong nước.

Nhưng hắn cũng không muốn chờ đợi. Tay trái của hắn liên tiếp đánh ra lôi quang. Từng cột ánh sáng lôi điện đánh vào trong hồ. DDáng tiếc phạm vi quá nhỏ, có thể đánh trúng hay không vẫn là một vấn đề.

- A, đó không phải là yêu nghiệt cửu tinh Tần Quân sao?

Trên một đỉnh núi có hai nam tử đang đứng, một béo một gầy. Không ngờ là Lạc Yên Song Ác, Trư Vương và Quỷ Đói.

Nhìn Tần Quân thân mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp, hai người liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra lòng tham.

Tuy rằng bọn họ rất kinh ngạc vì sao Tần Quân trở nên khổng lồ như vậy, nhưng bọn họ liếc mắt liền nhìn ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp không tầm thường. Hơn nữa tạo hình của nó khí phách, tuyệt đối thuộc về nam nhân lãng mạn.

- Tìm cơ hội giành lại!

Quỷ Đói nhẹ giọng nói. Gương mặt phì nộn của Trư Vương cũng lộ ra vẻ âm hiểm.

Lạc Yên Song Ác, chữ ác không có khả năng không có lửa mà lại có khói. Tuy rằng phần lớn thời gian bọn họ là làm chuyện nghĩ hiệp, nhưng có một chút hoạt động ác độc. Chỉ có điều bọn họ có nguyên tắc của mình.

Không động thủ đối với bách tính, không động thủ đối với tu sĩ dưới Kim Đan Cảnh.

Mà vừa vặn người trong hai phạm vi này là tối đa. Cho nên bọn họ nhận được rất nhiều sự ủng hộ. Ưuan phủ cũng không dám tùy ý bắt bọn họ lại.

Ầm.

Một tiếng động lại vang lên. Kèm theo đó là tiếng rồng ngâm vang vọng. Con giao long màu đen từ trong hồ bay ra. Quỷ Đói và Trư Vương cả kinh, trợn tròn hai mắt.

Thật sự là rồng!

Tần Quân cũng không biết mình bị Lạc Yên Song Ác để mắt tới. Hắn nhìn con giao long màu đen cuồng bạo, trong mắt lóe lên tinh quang. Vào thời khắc này toàn thân con giao long màu đen đều là máu. Trên người nó còn có hai lỗ máu, vô cùng thê lương.

Hơn nữa lúc trước bị các tu sĩ bao vây tấn công, giao long màu đen lúc này đã là cạn sức.

Nhưng con súc sinh này lại nắm chặt Long Châu không tha, thật là chấp

nhất.

- Hừ! Ta cũng không tin!

Tần Quân bỗng nhiên đằng vân lao lên, bay tới cách mặt hồ hơn một nghìn thước. Con giao long màu đen trong lúc cuồng nộ, không có lý trí. Thân thể rồng chợt xoay lại, phóng về phía hắn. Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên, khẩn trương nhìn chăm chú vào trận người và rồng đại chiến này.

Tần Quân hít sâu một hơi. Hắn không có bao nhiêu do dự, trực tiếp lao người xuống. Trong nháy mắt quấn lấy mặt ngoài của Ngân Long Tru Hồn, Sát Na Phương Hoa được phát động, giống như một đạo gió lốc thiên lôi lao xuống, khiến cho các tu sĩ không nhịn được nheo mắt lại.

Chúc Nghiên Khanh khẩn trương nhìn cảnh tượng như vậy. Trong lòng bàn tay nàng đều là mồ hôi lạnh. Tần Quân đánh ra một đòn này thoạt nhìn lại cực kỳ nguy hiểm. Nếu như có chút sai lầm nào, chinhs là thịt nát xương tan. Nhưng người này không ngờ hoàn toàn không có chút sợ hãi nào. Điểm này khiến cho tu sĩ đang quan sát cuộc chiến đều kính nể không thôi.

Khi lôi điện của Sát Na Phương Hoa lao vọt vào trên thân thể của con giao long màu đen, bắn ra ánh sáng mạnh chói mắt, Tần Quân đâm một cái trúng vào đầu của con giao long màu đen. Trong phút chốc, Tần Quân chỉ cảm thấy phạm vi tầm nhìn của hắn đã bị máu rồng nhuộm đỏ.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Tần Quân đè lên con giao long màu đen liền rơi về phía hồ nước bên dưới.

Hình ảnh vô cùng đồ sộ. Các tu sĩ nhìn thấy, hô hấp dồn dập.

Bọn họ hi vọng Tần Quân có thể giết chết con giao long màu đen, nhưng lại cảm thấy không có khả năng này. Đây chính là một con giao long màu đen tu vi Thuế Phàm Cảnh!

Nếu như Tần Quân không có Ngân Long Tru Hồn, khẳng định không phải là đối thủ của con giao long màu đen. Nhưng cầm Ngân Long Tru Hồn, hắn chinh là khắc tinh của con giao long màu đen. Phòng ngự của con giao

long màu đen dường như không có tác dụng gì đối với hắn.

Giống như một người khổng lồ ôm lấy con rồng đen từ trên cao rơi xuống. Trong quá trình này Tần Quân bỗng nhiên cảm giác một nguồn nhiệt kỳ dị theo thân truyền vào trong lòng bàn tay hắn, càng lúc càng nóng. Nóng đến mức hắn nhe răng nhếch miệng. Hắn cảm giác thịt ở lòng bàn tay đã bị nướng và dính với cán thương ở chung một chỗ.

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong đầu chợt nổ tung. Trong nháy mắt ý thức của hắn rơi vào trong sự trống rỗng. Cùng lúc đó, tiếng gào thét của con giao long màu đen càng thê lương hơn. Tất cả mọi người nghe được tiếng gào thét này, trái tim băng giá.

Rất khó tưởng tượng được giao long màu đen rốt cuộc đang chịu sự thống khổ như thế nào.

Bịch.

Một tiếng vang lên. Một người một con rồng giống như đạn pháo đập vào trong hồ. Bọt nước văng ra khắp nơi. Sóng hồ vỗ về phía bên bờ. Đám người Lý Nguyên Phách cả kinh vội vàng né tránh.

- Hoàng huynh!

Tần Vân khẩn trương kêu lên. Ánh mắt Chúc Nghiên Khanh cũng nhìn chằm chằm vào mặt hồ, trên trán đầy mồ hôi lạnh.

Lý Nguyên Phách nắm chặt Kim Bằng Thần Chùy, đang muốn ra tay. Nhưng Hạo Thiên Khuyển lại ngăn cản hắn lại, cũng truyền âm nói:

- Đừng hoảng hốt. Khí tức của điện hạ đang nâng cao, mà sức sống của con giao long này lại đang nhanh chóng mất đi!

Lý Nguyên Phách tuy rằng nghe không hiểu, nhưng hiểu rõ Tần Quân hình như sắp thắng!

- Tần Quân và con giao long này, ai sẽ thắng?

- Ta cảm giác Tần Quân chắc hẳn đánh không thắng được. Dù sao con Yêu Long kia đạt tới Thuế Phàm Cảnh. Tần Quân chỉ là tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng ba nho nhỏ.

- Không sai. Thiên phú có cao tới đâu, trước mặt thực lực bày ra ở nơi đó, tiểu tử này xem ra phải bỏ mạng!

- Đáng tiếc cho yêu nghiệt thiên phú được đánh giá cửu tinh.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Phần lớn mọi người đều cho rằng Tần Quân sẽ chết. Đương nhiên bọn họ càng hi vọng Tần Quân sẽ chết.

Trư Vương và Quỷ Đói gấp đến độ giậm chân. Nếu như Tần Quân vùi thân ở trong hồ, vậy độ khó bọn họ lấy được Tử Kim Đế Hoàng Giáp sẽ nâng cao rất lớn.

------oOo------

Chương 205: Pháp bảo hậu thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngâm.

Đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm từ trong hồ vang lên. Âm thanh càng mênh mông càng bá đạo hơn so với tiếng rồng ngâm của con giao long màu đen. Nếu như âm thanh của giao long màu đen là bá đạo cuồng bạo, như vậy tiếng rồng ngâm này lại dường như đến từ vĩnh hằng, giống như đế hoàng trong loài rồng!

Hạo Thiên Khuyển và Lý Nguyên Phách biến sắc. Bởi vì bọn họ không ngờ từ trong hồ cảm giác được một tia uy áp khiến cho bọn họ sởn tóc gáy.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Con giao long màu đen bỗng nhiên phá vỡ mặt hồ bay lên. Thời khắc này toàn thân nó đều là máu. Đầu rồng còn có một lỗ máu khiến người ta nhìn thấy mà giật mình. Nhưng nó lại vẫn ngoan cường sống sót. Lực sinh mạng khiến người ta thán phục.

Giao long màu đen bay ra. Vậy Tần Quân thì sao?

Chết rồi sao?

Các tu sĩ đưa mắt nhìn nhau. Sắc mặt Chúc Nghiên Khanh trắng bệch. Tần Vân cũng choáng váng. Bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới Tần Quân vừa tiến đến đây, đã phải chết.

Đúng lúc này, tiếng rồng ngâm mênh mông cuồn cuộn lúc trước lại vang lên lần nữa. Nhưng mà các tu sĩ chú ý thấy con giao long màu đen không mở miệng.

Xôn xao.

Tất cả mọi người xôn xao. Lẽ nào đáy hồ còn che giấu một con rồng còn cường đại hơn?

Nghĩ đến đây, bọn họ bỗng nhiên bắt đầu thông cảm cho Tần Quân. Chắc hẳn Tần Quân đã vùi thân ở bên trong bụng rồng.

Toàn thân Chúc Nghiên Khanh càng run lên. Nàng dường như mất hồn phách, thân thể lắc lư giống như sắp ngã.

Ầm!

Một con rồng bạc phá vỡ mặt hồ bay ra. Đồng thời Tần Quân cũng bay ra theo. Phần đuôi của con rồng bạc và Ngân Long Tru Hồn của Tần Quân nối liền. Nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện được con rồng bạc này rõ ràng không phải là thực chất, giống như ảo ảnh, nhưng tản ra uy áp rất mạnh.

Con rồng bạc xoay ở xung quanh thân Tần Quân, thần uy không tầm thường. Nó phối hợp với Tần Quân thân mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp, giống như thần linh. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, các tu sĩ há hốc mồm.

Ánh mắt mọi người đều tập trung trên Ngân Long Tru Hồn ở trong tay Tần Quân. Rất rõ ràng con rồng bạc này đến từ thanh thương trong tay hắn.

- Giết hàng vạn hàng nghìn yêu ma tế thiên. . . Tàn sát thần phật khắp bầu trời trút giận. . .

Một giọng điệu bá đạo cuồn cuộn vang vọng ở trong đầu Tần Quân, kéo ý thức của Tần Quân từ trong hỗn trở lại. Hắn mở mắt ra. Đồng tử của hắn không ngờ biến thành màu bạc, giống như tinh thạch, vô cùng quỷ dị.

Long Hồn thượng cổ bên trong Ngân Long Tru Hồn dĩ nhiên thức tỉnh. Giờ phút này Tần Quân có thể cảm giác được rõ ràng bên trong Ngân Long Tru Hồn truyền đến lực lượng dâng trào, giống như biển rộng mênh mông.

Thoải mái!

Đây là uy năng chân chính của pháp khí thiên phẩm sao?

Trong lòng Tần Quân kích động, biểu hiện ra lại là vẻ phong khinh vân đạm. Vẻ mặt tự tin nhìn con giao long màu đen đang sợ hãi. Hồn phách của nó bị Ngân Long Tru Hồn hấp thu gần nửa. Lúc này đã chiến lực tổn hao rất nhiều, thậm chí thần chí không rõ. Nó chỉ dựa vào bản năng rời xa Tần Quân.

- Nên đưa ngươi xuống địa ngục rồi!

Tần Quân khẽ cười một tiếng, không có sự đồng tình, bỗng nhiên phóng về phía con giao long màu đen. Sát Na Phương Hoa trong khoảng khắc được phát động. Tần Quân được con rồng bạc quấn vòng quanh, tốc độ đạt đến mức tận cùng. Ở trong mắt những người khác, hắn giống như con rồng bạc thế không thể đỡ, lao về phía giao long màu đen.

Lần này Sát Na Phương Hoa so với lúc trước, đã nhanh hơn không chỉ gấp đôi.

Phụt.

Một tiếng động vang lên!

Tần Quân trực tiếp đâm xuyên qua thân thể của con giao long màu đen. Máu tươi bắn ra. Con giao long màu đen kêu lên một tiếng thảm thiết. Ngay sau đó một hư ảnh từ trong thân thể rồng bay ra, lấy mắt thường có thể thấy được bay vào trong miệng của con rồng bạc đang quay xung quanh thân của Tần Quân.

Các tu sĩ nhìn thấy lại chẳng biết tại sao. Hạo Thiên Khuyển và Phỉ Ngọc Thụ ở bên ngoài thế giới pháp bảo lại hít vào một hơi khí lạnh.

Hút hồn!

Hư ảnh này thình lình là hồn phách của con giao long màu đen, lại bị Tần Quân thu hồn.

Lấy tầm mắt của bọn họ tất nhiên nhìn ra được con rồng bạc kia chính là khí hồn của thanh trường thương trong tay Tần Quân.

Pháp khí nắm giữ khí hồn chí ít phải đạt được thiên phẩm!

Sau khi hấp thu hồn phách của con giao long màu đen, Tần Quân lại cảm giác Ngân Long Tru Hồn trong tay trở nên cực nóng.

- Ngân Long Tru Hồn hấp thu hồn phách của con giao long tư vi Thuế Phàm Cảnh chín tầng, thăng cấp làm pháp bảo hậu thiên!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân ngẩn người. Pháp bảo hậu thiên?

Đúng lúc này, con giao long màu đen bắt đầu rơi về phía hồ nước. Long Châu ở trong long trảo cũng rơi ra ngoài. Cảnh tượng như vậy khiến cho đồng tử của các tu sĩ nhất thời co lại.

Ầm! Ầm! Ầm. . .

Từng tu sĩ bạo phát ra tốc độ nhanh nhất lao về phía Long Châu. Ngay cả Trư Vương và Quỷ Đói cũng vậy.

Trời ạ!

Dám cướp bảo!

Tất cả đều đặc biệt chán sống rồi sao!

Tần Quân nhất thời nổi giận, nhanh chóng bay tới nắm lấy Long Châu, thu nó vào trong không gian thần thoại. Sau đó hắn cầm trường thương, trừng

mắt lạnh nhìn các tu sĩ từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Con rồng bạc quấn quanh toàn thân hắn, phát ra một tiếng rồng ngâm cảm giác vô cùng áp bách. Tần Quân bỗng nhiên đâm ra một thương. Con rồng bạc liền theo đó phóng đi, rất có tư thế cắn nuốt kẻ địch.

- Một đám chuột nhắt cũng dám nhúng chàm bảo bối của điện hạ ta!

Bên bờ hồ, Lý Nguyên Phách cũng nổi giận. Lúc này hắn liền ném Kim Bằng Thần Chùy đang cầm trong tay phải ra. Chùy lớn xé rách không khí, gần như trong vòng một giây đã vượt qua khoảng cách mấy trăm thước, trực tiếp đập nổ tám gã tu sĩ trên đường đi. Máu tươi bắn ngang ra khắp trời cao.

Ầm...

Con rồng bạc trực tiếp đánh bay một tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng tám xông lên phía trước nhất. Lại thêm Lý Nguyên Phách bỗng nhiên ra tay, tất cả tu sĩ đều ngừng lại. Ánh mắt bọn họ không tốt nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Lý Nguyên Phách nhanh chóng đi tới bên cạnh Tần Quân. Hắn giơ tay phải lên. Thanh Kim Bằng Thần Chùy bay trên không trung, vù một tiếng liền bay vào trong tay hắn.

Đứng ở bên cạnh Tần Quân, sát khí của hắn trùng thiên, khí thế không kém chút nào so với Tần Quân được con rồng bạc quấn quanh. Hai người đứng sóng vai, dường như thiên hạ không người nào có thể địch nổi.

- Cho các ngươi thời gian ba hơi thở để lui lại. Bằng không đừng trách ta không khách khí!

Tần Quân trầm giọng quát. Trong khi nói chuyện, tay phải hắn nắm chặt Ngân Long Tru Hồn Thương. Long Hồn thượng cổ quấn ở xung quanh người hắn giống như khói mù tiêu tan.

Bên ngoài thế giới pháp bảo, Phỉ Ngọc Thụ lại đang hiếu kỳ không biết Tần Quân làm như thế nào nhận được pháp khí như vậy. Hơn nữa hắn có thể nhìn ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp trên người Tần Quân cũng rất không tầm thường.

Người này cũng không đơn giản chỉ là đến từ vương quốc. Khẳng định hắn có bối cảnh sâu hơn!

Mà vài tu sĩ bao vây xung quanh Tần Quân nhìn thấy được hắn thu con rồng bạc lại, lá gan trái lại lớn hơn nữa. Chỉ có điều ngại vì Lý Nguyên Phách ở bên cạnh, bọn họ cũng không dám làm chim đầu đàn.

Lúc này, càng lúc càng có nhiều tu sĩ bay về phía trên hồ. Sau khi đạt được Kim Đan Cảnh, bọn họ có thể ngự không phi hành. Tu sĩ Trúc Cơ Cảnh chỉ có thể dựa vào pháp khí. Tần Quân bình thường thích sử dụng thuật điều khiển sương mù đằng vân, bởi vì trông rất soái!

Tần Quân thấy vậy, trong lòng buồn bực. Lão tử tâm tình tốt mới tha cho các ngươi rời khỏi đây. Nếu như các ngươi cứ u mê, một mực không chịu giác ngộ, vậy cũng đừng trách ta tàn nhẫn!

Nghĩ tới đây, Tần Quân bỗng nhiên lấy ra Gia Đặc Lâm diệt thế. Bề ngoài của nó tối tăm dữ tợn khiến người ta không nhịn được cảm thấy trái tim băng giá. giống như một vị yêu thú bị Tần Quân cầm lấy. Chỉ mới nhìn thôi, đã khiến cho trong lòng người ta cảm thấy sợ hãi.

- A... Đây là vật gì?

- Chắc là pháp khí cao giai nào đó...

- Sợ cái gì? Chúng ta nhiều người như vậy, còn phải sợ hai người bọn họ sao?

- Lý Nguyên Phách quá mạnh mẽ. Chúng ta không thể cứng rắn xông tới!

- Không chỉ phải đoạt lấy Long Châu, còn phải tránh được pháp khí của hắn!

------oOo------

Chương 206: Tàn bạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ, bơm hơi cho nhau. Tần Quân nghe được thiếu chút nữa tức phát nổ. Các ngươi trắng trợn biểu hiện ra ý nghĩ của các ngươi như vậy, có suy nghĩ đến cảm nhận của ta hay không?

Nếu các ngươi không nể mặt ta, vậy ta cũng không khách khí nữa!

Lúc này Tần Quân rót linh lực vào trong Gia Đặc Lâm diệt thế. Ngay sau đó Gia Đặc Lâm diệt thế liền bắt đầu vận chuyển, phát ra tiếng động giống như tiếng dã thú gầm gừ. Ngọn lửa phun ra. Vô số viên đạn giống như mưa sa lao về phía các tu sĩ. Tốc độ nhanh đến mức tận cùng, khiến cho các tu sĩ không kịp phản ứng nữa.

Tháp tháp tháp...

Tiếng đạn bắn ra khiến cho thiên địa trở nên ồn ào. Từng tên tu sĩ trực tiếp bị bắn thành cái sàng. Máu tươi bắn ra, máu thịt rơi xuống. Cục diện vô cùng đẫm máu. Các tu sĩ còn lại nhìn thấy vậy, da đầu tê dại.

- Cho các ngươi muốn cướp đồ của lão tử!

Tần Quân giận dữ hét, hắn đứng ở trên mây mù bước chân bắt đầu di chuyển. Gia Đặc Lâm diệt thế quét ngang đi. Đạn linh lực có lực lượng phá hoại rất mạnh. Chỉ một phút gần vạn viên đạn bắn ra. Lực phá hoại của nó khó có thể tưởng tượng được. Các ngọn núi ở xung quanh hồ vốn chặn dòng nước bị bắn cho bắt đầu tan rã. Đá vụn bay ngang, bụi bặm cuốn lên.

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng thật lâu ở bên trong dãy núi, dường như đến từ luyện ngục nhân gian.

Gia Đặc Lâm diệt thế vừa ra, quỷ thần cũng phải khóc!

Tuy rằng gần đây không có quỷ thần, nhưng những tu sĩ này lại khiếp sợ đến mức tè ra quần.

- Ta ngất! Đây là thứ gì vậy! Quá tàn bạo!

Trư Vương vừa né tránh vừa tức giận mở miệng mắng lớn. Quỷ Đói cũng lộ ra vẻ mặt kinh hoàng. Tần Quân rốt cuộc có bao nhiêu pháp khí cao giai?

Một ít tu sĩ không kịp trốn tránh vội vàng lấy ra tấm bảng gỗ bóp nát. Gia Đặc Lâm diệt thế có lực sát thương gần như không có cách nào hóa giải. Mặc dù là cao thủ Thuế Phàm Cảnh cũng không dám khinh thường.

Ánh mắt Lý Nguyên Phách sáng quắc nhìn chằm chằm vào Gia Đặc Lâm diệt thế trong tay Tần Quân. Hắn thích bạo lực tất nhiên liếc mắt liền yêu thích Gia Đặc Lâm diệt thế!

Tần Vân ở bên bờ, nhìn tới, trợn mắt há hốc mồm. Hắn thiếu chút nữa quỳ xuống. Tần Quân không ngờ lấy ra một pháp khí thần bí dễ dàng bắn chết trăm tên tu sĩ. Những tu sĩ từ phía xa chạy đến xem trò vui, vừa nhìn thấy Gia Đặc Lâm diệt thế cuồng bạo, khiếp sợ đến mức vội vàng quay đầu trở lại. Bọn họ rất sợ mình sẽ gặp phải tai bay vạ gió.

- Treo lên bạo!

Tần Vân nghẹn nửa ngày mới thốt ra ba chữ. Hắn phát hiện từ ngữ của mình căn bản không có cách nào hình dung về cảnh tượng lúc này. Hắn không thể làm gì khác hơn là sử dụng từ ngữ kỳ quái Tần Quân bình thường nói để hình dung.

Chúc Nghiên Khanh thấy vậy, khẽ nhíu mày. Cảnh tượng trước mắt quả thực quá mức hung tàn. Nhưng nàng cũng không phản cảm. Bởi vì nàng biết nhân từ có đôi khi là trí mạng. Chỉ có điều nàng hiếu kỳ chính là Gia Đặc Lâm diệt thế trong tay Tần Quân rốt cuộc là pháp khí gì. Đây vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy được.

Phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực, tuyệt đối tìm không ra người thứ hai nhận ra được Gia Đặc Lâm.

Nếu có, vậy Tần Quân phải giết chết hắn. Cùng một thế giới không thể dung được hai người xuyên qua.

Quét ngang một vòng, lại quét nghiêng một vòng, làm cho các tu sĩ không dám tới gần hắn trong phạm vi ba trăm thước. Qua một phút, Tần Quân mới có thể dừng nổ súng.

Không phải hắn không đành lòng tiếp tục làm bậy, mà là linh lực đã hết sạch!

Gia Đặc Lâm diệt thế có nhu cầu đối với chân khí còn nhiều gấp mấy trăm lần so với Desert Eagle. Tiếp tục như vậy nữa, hắn ngay cả duy trì thuật điều khiển sương mù đằng vân cũng làm không được.

- Hừ! Một đàn Hầu Tử cũng dám tập kích con hổ!

Tần Quân đắc ý hừ nói. Một phút bị diệt thế Gia Đặc Lâm bắn ít nhất cũng có bốn năm mươi tu sĩ chết đi. Còn có hơn mười người bị buộc phải bóp nát tấm bảng gỗ. Đối với điều này, hắn cũng không cảm tháy hổ thẹn. Bản thân những tu sĩ này nảy lòng tham đối với pháp khí của hắn, thậm chí còn muốn tính mạng của hắn. Nếu hắn còn nương tay, vậy chính là thánh mẫu rồi!

Hắn có nguyên tắc của mình. Người vô tội không giết, Người có ân phải báo đáp, kẻ địch phải giết!

Tần Quân xoay người liền bay về phía đám người Chúc Nghiên Khanh đang ở bên hồ chờ. Lý Nguyên Phách theo sát phía sau. Lúc này, đã không còn người nào dám gây sự với Tần Quân.

Ngay cả Trư Vương và Quỷ Đói lúc trước tràn đầy tự tin, cũng trầm mặc. Số tu sĩ còn lại trốn ở trong rừng cây, trên đỉnh núi cũng theo trầm mặc.

Trên thế giới khiến cho người phát điên nhất, còn không phải là chiến sĩ ở giữa cuộc tranh phong của xạ thủ và pháp sư sao?

- Lẽ nào lại bỏ đi như vậy?

uỷ Đói cắn răng hỏi.

Đôi mắt ti hí của Trư Vương híp lại thành khe, trầm giọng nói:

- Sau này lại tìm cơ hội. Bọn họ quá mức phong quang, nhất định sẽ dẫn tới những người tham gia thi đấu còn lại bao vây tấn công. Khi đó chính là cơ hội!

Không chỉ có bọn họ, những người khác cũng có ý nghĩ như vậy. Khi trong những người tham gia thi đấu xuất hiện tồn tại chiến lực vượt xa phần lớn những người còn lại, nhất định sẽ dẫn tới bọn họ cùng nhau công

kích.

Cùng lúc đó, Tần Quân và Lý Nguyên Phách rơi vào bên bờ. Tần Vân lại gần như kích động nói:

- Hoàng huynh, huynh thật sự quá uy vũ! Quá soái!

Tần Quân nghe được không khỏi lộ ra vẻ đương nhiên. Sau đó hắn nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh cười nói:

- Nàng cảm thấy thế nào?

Chúc Nghiên Khanh vốn định phủ nhận. Nhưng khi nhìn thấy được hai tay hắn bị bỏng đến mức đỏ bừng, nàng không khỏi gật đầu nhẹ giọng nói:

- Quả thực uy vũ.

Mỹ nhân khích lệ, Tần Quân nhất thời mặt mày rạng rỡ.

Này!

Cầu không nên ân ái trắng trợn như vậy!

Tần Vân đứng ở bên cạnh, oán giận nghĩ. Bởi vì khuôn mặt Chúc Nghiên Khanh đẹp xuất chúng, cho nên ngay từ lúc đầu hắn cũng có thiện cảm đối với nàng. Nhưng sau này ở chung lâu, hắn cũng nhìn ra được Chúc Nghiên Khanh có ý đối với Tần Quân, liền bóp chết chút thiện trong lòng này.

Đừng thấy dáng vẻ hắn trung thực, trong lòng cũng không ngốc. Đối với vị trí của mình, hắn vẫn đắn đo rất chuẩn.

Theo Tần Quân, sau này chắc chắn sẽ tốt hơn. Hơn nữa hắn tự hiểu lấy mình. Hắn biết mình căn bản không phải là người làm được hoàng đế tốt, vậy tại sao không ủng hộ Tần Quân. Sau này làm một vị Vương gia sung sướng vô câu vô thúc?

- Tiếp theo chúng ta đi chỗ nào?

Sau một hồi vui đùa ầm ĩ, Tần Vân về phía Tần Quân hỏi. Sau khi gặp được Tần Quân, hắn không hiểu có một cảm giác tìm được người tâm

phúc.

- Đương nhiên là đi tới chỗ có nhiều người, thuận tiện tìm xem có còn những yêu thú khác hay không.

Tần Quân nhún vai nói. Hắn có chút tò mò. Sau khi giết chết con giao long màu đen, không ngờ hắn không nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống. Rất cổ quái.

Chẳng lẽ bị giết chính là một con rồng giả?

Hắn lại không biết hắn thật sự đã đoán đúng. Tất cả yêu thú bên trong thế giới pháp bảo nơi này đều lấy yêu hồn làm linh lực chủ thể. Sở dĩ con giao long màu đen có một viên Long Châu, thật ra chính là để đẩy mạnh cuộc chiến đấu bạo phát.

Nếu như không có bảo vật khiến người ta dẫn chiến, rất nhiều người tham gia thi đấu sẽ ôm tâm lý may mắn vẫn trốn chiến.

Cho nên lấy ra một ít bảo vật khiến cho những người dự thi không có cách nào kháng cự, sẽ tăng nhanh tốc độ đào thải.

Mà những bảo vật này tất nhiên không phải chỉ một mình Phỉ Ngọc Thụ đưa ra, mà chính là do Thần Kiếm Đường phát ra. Bằng không Phỉ Ngọc Thụ chắc hẳn phải đau lòng đến hít thở không thông.

- Vì sao lại phải đi tới chỗ có nhiều người?

Tần Vân nghi ngờ nói. Chúc Nghiên Khanh cũng lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Tần Quân đảo mắt, tức giận nói:

- Lẽ nào các ngươi còn muốn tham gia thi đấu lôi đài sao? Đương nhiên là đi đào thải bọn họ!

Một câu nói khí phách như vậy khiến cho Tần Vân không biết nên trả lời như thế nào. Trong mắt Chúc Nghiên Khanh cũng hiện lên thần sắc khác thường.

Bên ngoài thế giới pháp bảo, Phỉ Ngọc Thụ nghe được, khóe miệng co quắp. Mức độ bừa bãi của người này vượt xa so với sự tưởng tượng của hắn. Quả nhiên yêu nghiệt cũng không thể nhìn nhận theo lẽ thường.

- Phỉ trưởng lão, vừa có người truyền tin tức tới.

Lúc này, Từ Quỷ Khốc bỗng nhiên truyền âm về phía Phỉ Ngọc Thụ nói. Phỉ Ngọc Thụ không khỏi nghi ngờ nhìn về phía hắn.

------oOo------

Chương 207: Nổ thiên lôi

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tối hôm qua có nhân chứng tận mắt nhìn thấy thấy hai vị sử dụng liêm đao tiêu diệt phân đà.

Từ Quỷ Khốc lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng.

Liêm đao?

Phỉ Ngọc Thụ không khỏi nhíu mày, sau đó truyền âm hỏi lại:

- Thủ hạ của Tần Quân có người sử dụng liêm đao sao?

- Không.

Từ Quỷ Khốc thành thật trả lời. Lý Bạch sử dụng kiếm. Lý Nguyên Phách sử dụng chùy. Quả thực không phải.

- Nói như vậy tình nghi vè Tần Quân có thể loại bỏ?

Phỉ Ngọc Thụ tiếp tục hỏi. Nhìn thấy được Tần Quân và Lý Nguyên Phách biểu hiện ra, hắn căn bản không kìm chế nổi tâm tư muốn tiếp nhận bọn họ làm đệ tử. Cho nên hắn hi vọng Tần Quân không phải là hung thủ.

- Không sai. Có thể làm cho tất cả mọi người trong phân đà Thần Kiếm Đường đều chết thảm, thực lực của đối phương chí ít ở ngoài Địa Tiên

Cảnh tầng năm. Cường giả như vậy không có khả năng ra sức cho hắn. Lúc trước chẳng qua là cảm thấy hắn có tình nghi. Nhưng hiện tại từ khẩu cung của nhân chứng nghe tới, đối phương chính là hai vị cường giả am hiểu liêm đao. Người như vậy phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực cũng không nhiều.

Từ Quỷ Khốc vừa suy nghĩ tìm hiểu vừa truyền âm.

Phỉ Ngọc Thụ không khỏi gật đầu.

Bọn họ không phát hiện ở trên một tòa lầu các ở gần quảng trường, trong bóng tối có hai bóng người quỷ dị đang đứng, một đen một trắng, giống như quỷ mỵ. Bọn họ đứng ở bên cửa sổ vô cùng thâm trầm. Không ngờ đó chính là Hắc Bạch Vô Thường.

- Nhờ có thuật nhiếp hồn của Bát gia, bằng không điện hạ sẽ gặp phiền toái.

Bạch Vô Thường khẽ cười nói. Đáng tiếc nụ cười của hắn nhìn thế nào cũng rất dữ tợn.

Hắc Vô Thường lắc đầu cười nói:

- Thần Kiếm Đường đối với điện hạ mà nói là một tòa ngọn núi lớn khó có thể đẩy ngã. Tiếp theo chúng ta còn phải thả ra một ít tin tức, khiến cho Thần Kiếm Đường không hoài nghi nữa.

Từ Quỷ Khốc nói người chứng kiến thật ra chính là do bọn họ an bài. Hắc Bạch Vô Thường ra tay, làm sao có thể lưu lại người sống?

...

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Lừa dối! Thu được một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Đang đi ở bên trong trong rừng cây, trong đầu Tần Quân bỗng nhiên bị tiếng nhắc nhở của hệ thống làm cho kinh sợ đến. Hắn không khỏi buồn bực. Cái này là hoàn thành?

Vừa rồi hắn biểu hiện cuồng bạo như vậy, không phải càng khiến cho

trưởng lão Thần Kiếm Đường nghi ngờ hơn sao?

Trong lòng Tần Quân cảm giác là lạ. Hắn không hiểu có loại nhiệm vụ này là hệ thống tặng không cho Tần Quân.

- Hiện tại lại rút thưởng. Dù sao cũng là phần thưởng tặng không.

Tần Quân vừa đi vừa nghĩ. Nếu như Phỉ Ngọc Thụ và Từ Quỷ Khốc biết được, bọn họ ở trong lúc vô tình đưa cho Tần Quân một lần cơ hội cường đại, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng...

Ào ào...

Trước mặt rừng cây bỗng nhiên đong đưa lay động.

Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh cả kinh vội vàng dừng lại. Hạo Thiên Khuyển nheo mắt lại. Lý Nguyên Phách vẫn đang nghịch Kim Bằng Thần Chùy lớn giống như vại nước.

- Chẳng lẽ là yêu thú?

Tần Vân khẩn trương hỏi một câu.

Vừa dứt lời, một nam tử toàn thân đầy máu, áo quần rách nát, bộ dạng kinh hoàng từ trong bụi cỏ chạy đến. Hình tượng thê thảm như vậy rõ ràng là vừa gặp phải một trận ác chiến.

- Chạy mau! Chương Luân nổi điên!

Nam tử hoảng sợ kêu lên. Nói xong hắn liền chạy lướt qua đám người Tần Quân.

Chương Luân?

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Lúc này, tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu hắn:

- Chúc mừng kí chủ rút được mười viên Tạc Thiên Lôi, sinh ra từ thế giới

tu chân không rõ!

Tạc Thiên Lôi là cái gì?

- Tạc Thiên Lôi chính là một loại thuốc nổ mini nén linh khí và hỏa dược ở mức độ cao. Chỉ cần va chạm vào mặt đất hoặc bất kỳ vật phẩm nào đều sẽ nổ mạnh. phạm vi nổ mạnh đạt được trăm thước. bên trong trăm thước, cho dù là tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cũng sẽ bị nổ thành thịt nát!

Mạnh như vậy sao?

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ vui mừng. Ngay cả cường giả Thuế Phàm Cảnh cũng có thể bị nổ chết. Tuyệt đối là thứ tốt để hại người!

- Lấy ra một viên Tạc Thiên Lôi, ta xem một chút.

Vừa dứt lời, trong tay Tần Quân liền đột nhiên xuất hiện một viên sắt màu đen kích thước lớn như quả trứng gà, mặt ngoài tối như mực, cũng không có vẻ gì thần kỳ.

Đồ chơi này thật sự có lực sát thương mạnh mẽ như vậy sao?

- Chương Luân hình như là một thiên tài nắm giữ huyết mạch của Man Viên.

Tần Vân do dự nói. Rõ ràng hắn đã nghe nói qua về người này.

Huyết mạch Man Viên!

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Tu sĩ bình thường nắm giữ huyết mạch Yêu tộc bản lĩnh khác hẳn so với người bình thường. Hắn cũng đã nghe nói qua về Man Viên. Đó chính là một loại yêu thú thượng cổ cực kỳ hung tàn, gần như tuyệt tích.

- Xem ra Chương Luân là bị ý thức thú tính của huyết mạch Man Viên chiếm lấy.

Chúc Nghiên Khanh suy đoán nói. Bọn họ cũng có thể cảm giác được mặt đất đang chấn động. Trước mặt rõ ràng có quái vật khổng lồ đang đến gần.

- Chạy mau!

- Người này đang êm đang đẹp thế nào lại đột nhiên phát cuồng?

- Hay là bởi vì các ngươi chơi quá mức nóng bỏng, muốn giễu cợt hắn.

- Ông trời của ta, chạy mau. Hắn đuổi theo tới nơi rồi!

Phía trước bỗng nhiên truyền đến những tiếng bàn luận. Ngay sau đó từng tên tu sĩ từ trong rừng cây chạy gấp ra. Thậm chí có người cưỡi trên pháp khí bay ra khỏi rừng cây. Cục diện có chút hỗn loạn.

Có tu sĩ cũng nhận ra thân phận của Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Nhưng bọn họ vẫn không có dừng bước lại.

Rõ ràng Chương Luân phát điên càng đáng sợ hơn hai người Tần Quân.

- Một đám người nhát gan!

Tần Quân bĩu môi nói. Hắn cầm Tạc Thiên Lôi trong tay thưởng thức giống như là hạt đào.

- Gào...

Phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, khiến người ta khiếp sợ. Tần Quân, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh nghe được, theo bản năng che lỗ tai.

- Trời ạ! Ồn ào cái gì!

Tần Quân tức giận đến trực tiếp ném Tạc Thiên Lôi ra ngoài. Lực lượng của hắn lớn tới mức nào, trực tiếp ném Tạc Thiên Lôi qua rừng cây phía trên. Được cái, ở chỗ này cây cối phân bố thưa thớt. Nếu như nện ở trên cây cối, ba người Tần Quân lại xong đời.

Trong nháy mắt khi vừa ném ra, Tần Quân lại khiếp sợ đến mức run rẩy một cái. Hạo Thiên Khuyển, Chúc Nghiên Khanh, Tần Vân còn tưởng rằng hắn chỉ tùy tiện ném ra một tảng đá.

Ầm. Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Toàn bộ rừng cây thoáng cái bị

chấn động.

Một sóng công kích với thế không thể đỡ tràn ra, lật ngược từng gốc đại thụ và rừng cây kéo về phía bọn họ.

------oOo------

Chương 208: Loại thiên tài hiếm thấy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm...

Sóng xung kích vô hình dâng lên. Bùn đất, lá rụng hóa thành hữu hình. Đám người Tần Quân khiếp sợ đến mức liền vội vàng xoay người. Lúc này, Lý Nguyên Phách thả người nhảy lên, một búa đập vào phía sau lưng bọn họ.

Ầm.

Một tiếng động rất lớn vang lên. Lực lượng Kim Bằng Thần Chùy bình thường không thể so sánh được, một búa kích thích ra lực lượng trực tiếp ngăn chặn sóng công kích, khiến cho cây cối, bùn đất bay tới đều bay ngược trở về.

Lực lượng khủng khiếp nghịch thiên như vậy!

Ba người Tần Quân dừng bước, quay đầu nhìn lại, trong lòng còn sợ hãi. Bọn họ đưa mắt nhìn rừng cây xung quanh đã bị trùng kích đổ rạp.

- Làm sao có thể đột nhiên nổ mạnh như vậy?

Tần Vân hoảng sợ hỏi. Phía trước đột nhiên nổ mạnh tới như thế, khiến cho hắn sợ hãi không thôi.

Chúc Nghiên Khanh cũng nhíu mày. Hạo Thiên Khuyển lại dường như suy nghĩ tới điều gì. Nó nhìn về phía Tần Quân, khiến cho hắn lúng túng không thôi. Trong lòng hắn thầm mắng:

- Trời ạ, thế nào lại không khống chế được tâm tình như vậy?

Những tu sĩ còn chưa chạy xa cũng há hốc mồm. Nhất là các tu sĩ bay ở phía trên rừng cây, nhìn mây nấm ở rừng cây phía trước bay lên, miệng không nhịn được liền mở lớn.

Đáng thương cho Chương Luân, còn chưa thể mặt mày rạng rỡ đã bị nổ cho thịt nát xương tan.

- Khụ khụ, chúng ta tiếp tục đi tới.

Tần Quân lúng túng giả ho khan một tiếng. Lúc này Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh mới nhớ tới vừa nãy, gia hỏa này hình như ném qua thứ gì đó.

- Điện hạ, viên sắt điện hạ vừa ném ra là cái gì, uy lực thật mạnh.

Lý Nguyên Phách có chút hưng phấn hỏi. Không giống với Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh, nhãn lực của hắn mạnh mẽ tới mức nào. Hắn tất nhiên có thể nắm bắt được động tác của Tần Quân mới vừa rồi.

- Một loại gọi là Tạc Thiên Lôi, lực sát thương rất mạnh. Cường giả Thuế Phàm Cảnh bên trong phạm vi trăm thước đều sẽ bị nổ tới thịt nát xương tan.

Tần Quân thầm mắng Lý Nguyên Phách không có đầu óc, nhưng vẫn giải thích một hồi. Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh nghe được hít vào một hơi khí lạnh.

Tần Vân càng kích động hơn, nói:

- Đây hoàn toàn là sát khí. Hoàng huynh, có thể cho ta một viên hay không?

- Lăn! Ngươi cho đây là linh thạch sao. Đây chính là thứ tốt có thể nổ chết cường giả Thuế Phàm Cảnh. Ta tổng cộng lại cũng không có bao nhiêu.

Tần Quân trợn trừng mắt mắng. Tần Vân nghe được không có hứng thú, vò đầu.

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, cũng đúng. Thứ khủng khiếp như vậy, Tần Quân làm sao có thể có quá nhiều được.

Chỉ có điều hắn vẫn rất buồn bực. Tần Quân rốt cuộc là lấy từ nơi nào ra nhiều thứ có lực mạnh như vậy?

Chỉ riêng Tử Kim Đế Hoàng Giáp và Ngân Long Tru Hồn Thương của hắn đã đủ khiến cho người ta ghen tỵ. Hiện tại lại thêm Tạc Thiên Lôi. Trong vũ hội Tiềm Long còn có ai có thể ngăn cản được hắn?

- Sau lưng ngươi thật sự chỉ là vương quốc Càn Nguyệt thôi sao?

Trên gương mặt lạnh như băng của Chúc Nghiên Khanh thoáng lộ ra một sự hoài nghi. Đối với điều này, Tần Quân chỉ à ha ha cười.

Không phải ta giả thần bí, là các người cứ muốn nghĩ ta thần bí!

Hiểu nhầm như vậy cũng tốt. Tần Quân sẽ không đâm phá ra. Thích thể hiện vô hình mới là trí mạng nhất.

Mọi người tiếp tục đi tới. Rừng cây bị Tạc Thiên Lôi trùng kích qua, khói tràn ngập. Phóng tầm mắt nhìn lại, cây cối bên trong mấy trăm thước trước mặt ngã trái ngã phải. Thậm chí còn có những cái cây lớn bị lửa lớn đang thiêu đốt. Tuy rằng Tạc Thiên Lôi tổn thương mạnh nhất ở bên trong phạm vi trăm thước, nhưng không có nghĩa là phạm vi nó phá hủy chỉ ở bên trong trăm thước.

Đại khái đi tới hai trăm thước, đám người Tần Quân thấy được không ít phần còn lại của thi thể, buồn nôn vô cùng. Phần lớn đều là thi thể bị tu sĩ Chương Luân sát hại, bị Tạc Thiên Lôi nổ chết không toàn thây.

Về phần Chương Luân này, có trời mới biết thi thể nào là của hắn.

- Ai, vẫn muốn xem thử dáng vẻ hậu nhân của Man Viên ra sao.

Tần Quân thở dài nói. Trên mặt hắn đầy vẻ tiếc nuối. Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh nghe được, khóe miệng không khỏi co quắp.

Nghĩ lại, quả thực bi ai. Đường đường là thiên tài huyết mạch Man Viên lại bị hồ đồ chết nổ như vậy. Chỉ có thể nói vận khí của hắn quá kém, đụng

phải vị sát tinh Tần Quân này.

- Tại sao lại đột nhiên nổ mạnh?

- Chương Luân lại chết như vậy?

- Quả thực... Khí tức của đã hắn biến mất...

- Ông trời của ta, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Chẳng biết tại sao...

Trong không trung, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Đồng thời trong lòng bọn họ cũng phủ kín một tầng bóng ma. Bọn họ cũng không muốn bị nổ chết quỷ dị như vậy.

- Chờ một chút, vì sao vẫn không có giá trị kinh nghiệm?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ở trong lòng giọng điệu cấp bách thầm hỏi.

Lúc trước ở trên hồ nước hắn lợi dụng Gia Đặc Lâm diệt thế giết chết không ít tu sĩ. Hiện tại hắn lại giết chết Chương Luân, thế nào hệ thống vẫn không có nói ra chuyện hắn thu được giá trị kinh nghiệm?

- Trước mặt vì cảnh tượng thi đua, tương đương với tồn tại trong phó bản, sẽ không luôn luôn nêu ra giá trị kinh nghiệm, mà chờ sau khi cuộc tranh tài kết thúc, sẽ thống nhất một lượt.

Hệ thống trả lời.

Lý do này khiến cho Tần Quân không nghĩ ra. Hắn tiếp tục hỏi:

- Vậy giá trị kinh nghiệm là sẽ giảm bớt hay tăng trưởng?

- Tất nhiên là tăng nhanh. Bởi vì vũ hội Tiềm Long chính là chuyện trọng đại hạng nhất có thể nổi tiếng cực nhanh. Nếu như là một so tài trong tông môn, tất nhiên sẽ không gây ra chế độ giá trị kinh nghiệm thưởng như vậy.

Hệ thống trả lời thuyết phục khiến cho Tần Quân không khỏi phấn khởi.

Đây là tiết tấu ép ta đại khai sát giới!

Ở trong thí luyện thành, mỗi một người tham gia thi đấu đều ôm căm thù đối với nhau, căn bản không cần phải kéo thù hận.

Về phần cảm giác áy náy?

Quy tắc của vũ hội Tiềm Long vốn cũng không có ràng buộc giết chóc. Hơn nữa người tham gia thi đấu còn có thể bóp chết tấm bảng gỗ rời đi. Nếu như không biết lượng sức, đó chính là đâm đầu vào chỗ chết!

Mỗi một lần diễn ra vũ hội Tiềm Long chí ít chết một phần ba tu sĩ. Đây tuyệt đối là con số cực kỳ lớn.

- Ta đếm mười tiếng, nếu như có ai không trốn cũng đừng trách ta không khách khí!

Tần Quân ngẩng đầu nhìn các tu sĩ trên bầu trời cao giọng kêu lên. Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh nghe được, trán đầy vạch đen.

Đại ca, ngươi có thể đừng lớn lối như thế có được hay không?

Bị ngươi kích thích như thế, ai sẽ trốn?

Lý Nguyên Phách thật ra rất phấn khởi. Hai tay hắn chuyển động Kim Bằng Thần Chùy, bất cứ lúc nào cũng chiến đấu.

------oOo------

Chương 209: Quân đoàn Thần Ma (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắc mặt các tu sĩ thoáng cái đều trầm xuống. Trong mắt bọn họ đều là lửa giận. Thật quá sỉ nhục người!

- Mọi người chạy mau! Gia hỏa này có pháp khí thiên phẩm, có thể giết địch trên quy mô lớn!

Sắc mặt một người tu sĩ biến đổi kịch liệt, hoảng sợ kêu lên. Nói xong hắn liền bay đi.

Các tu sĩ còn lại vừa nghe vậy, trong lòng nhất thời bất an. Nhìn gương mặt tươi cười thiếu đánh của Tần Quân, bọn họ liền biết gia hỏa này nhất định là không có sợ hãi. Vì vậy liên tiếp có người cắn răng rời đi.

Gần như không đến năm giây, tất cả các tu sĩ đều rời đi.

- Ai, vô địch là tịch mịch tới mức nào...

Tần Quân thở dài nói. Nghe được những lời này, khiến cho Chúc Nghiên Khanh cũng có kích động muốn đánh nhau hắn.

- Trời sắp tối rồi. Chúng ta vẫn tìm một chỗ chuẩn bị nghỉ ngơi đi.

Hạo Thiên Khuyển truyền âm với Tần Quân nói.

Lúc này, Tần Quân mới chú ý tới phía xa dường như có ráng đỏ duy mỹ. Hoàng hôn đã đến. Thật không nghĩ tới bên trong thế giới pháp bảo cũng có phân chia ra ban ngày và đêm tối.

Tần Quân gật đầu, sau đó tiếp tục dẫn đường.

Bên kia, bên ngoài thế giới pháp bảo, Phỉ Ngọc Thụ không khỏi lắc đầu cười khổ nghĩ:

- Xem ra thí luyện thành sẽ bị tiểu tử này quậy đến rối tinh rối mù.

Nghĩ tới đây, hắn quay đầu lại nhìn Từ Quỷ Khốc đang chờ ở bên cạnh, hỏi:

- Tên Chương Luân thiên tài trên người mang huyết mạch Man Viên kia tại sao không có báo lên?

Loại thiên tài huyết mạch kỳ lạ giống như vậy, bình thường đều phải báo cáo lên cho Thần Kiếm Đường, sau đó truyền tin tức cho những tông môn và hoàng thất khác. Cho dù bọn họ thất bại ở trong vũ hội Tiềm Long, cũng sẽ được chiêu nạp.

Bởi vì loại huyết mạch kỳ lạ có ưu thế quá lớn!

Nếu như thức tỉnh lực huyết mạch, tu sĩ bình thường rất khó chống đỡ!

- Thân phận của Chương Luân không bình thường. Hắn là đệ tử một vị trưởng lão Phục Ma Môn nào đó.

Từ Quỷ Khốc bất đắc dĩ nói, thiên tài như vậy hắn cũng muốn thu nhận. Đáng tiếc danh hoa đã có chủ.

Phục Ma Môn?

Trên mặt Phỉ Ngọc Thụ thoáng lộ ra một vẻ quái dị. Phục Ma Môn lại có tiếng là bao che khuyết điểm, đứng hàng một trong bảy đại tông môn. Tần Quân giết chết Chương Luân đoán chừng sẽ gặp phải Phục Ma Môn truy sát.

Chỉ có điều những người dự thi hình như không phát hiện ra là Tần Quân gây nên. Có lẽ chuyện này có thể che giấu được.

Ngay cả bản thân Phỉ Ngọc Thụ cũng không có ý thức được, hắn bắt đầu coi Tần Quân thành đệ tử để suy nghĩ. Thần Kiếm Đường tuy rằng không sợ Phục Ma Môn, nhưng đồng thời Phục Ma Môn cũng không sợ Thần Kiếm Đường. Thế lực hai phe nếu như xé rách da mặt, chắc hẳn trong vòng mười năm cũng phải va chạm không ngừng.

Nếu như hắn biết Tần Quân còn đắc tội bảy đại tông môn trong Tinh Túc Môn, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

...

Mặt trời lặn, hoàng hôn, bên cạnh một con sông nhỏ.

- Gì vậy? Chương Luân là đệ tử của trưởng lão Phục Ma Môn?

Tần Quân vẻ mặt quái dị nhìn Chúc Nghiên Khanh. Chúc Nghiên Khanh gật đầu nói:

- Dù sao bản thân hắn mang theo huyết mạch loại khác, một khi phát hiện

sẽ bị các thế lực lôi kéo.

Lại đắc tội một đại tông môn?

Trong lòng Tần Quân có chút buồn bực. Hắn không nhịn được hỏi:

- Hắn cũng đã bái nhập Phục Ma Môn, vì sao còn muốn tham gia vũ hội Tiềm Long?

- Tất nhiên là vì phần thưởng của vũ hội. Vũ hội Tiềm Long chỉ quy định tu sĩ dưới trăm tuổi, không quy định bối cảnh. Chỉ có điều phần lớn đệ tử của bảy đại tông môn cũng không sẽ tự hạ mình tới tham gia vũ hội Tiềm Lon. Chương Luân xem như là một kẻ tương đối đặc biệt.

Chúc Nghiên Khanh vén sơi tóc bên tai lên nói. Trông nàng có một vẻ đẹp phong tình khác lạ.

Trời ạ!

Bảy đại tông môn, ta đã đắc tội ba?

Tần Quân khóc không ra nước mắt. Tần Vân không khỏi an ủi:

- Hoàng huynh, đừng lo lắng. Ngoại trừ chúng ta, không có người nào biết là hoàng huynh giết Chương Luân.

Hắn nhắc nhở như thế, Tần Quân mới hồi phục lại tinh thần. Đúng vậy, ngay từ lúc đầu, ngay cả hai người Tần Vân cũng không có đoán được là hắn ra tay.

Nghĩ tới đây, tâm tình của hắn lại khôi phục sự vui vẻ.

- Hoàng huynh nói xem, con rồng bạc này là thương hồn sao?

Tần Vân hỏi sang chuyện khác. Hôm nay thời điểm Tần Quân một mình đấu với con giao long màu đen, xuất hiện con rồng bạc quả thực soái nứt cả trời cao, khiến cho tâm tư hắn ngứa ngáy, vô cùng nghẹn khuất. Đến bây giờ cuối cùng hắn không nhịn được hỏi ra lời.

Tần Quân cười nói:

- Đúng vậy, tên cây trường thương này là Ngân Long Tru Hồn Thương. Ở trong chứa Long Hồn.

Sau này vận dụng Long Hồn thượng cổ, nhất định sẽ bị người khác mơ ước, cho nên hắn cũng lười giấu giếm.

Long Hồn!

Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh biến sắc. Ánh mắt Hạo Thiên Khuyển lóe lên, không biết suy nghĩ điều gì.

- Hoàng huynh, huynh rốt cuộc lấy từ đâu ra nhiều pháp khí mạnh mẽ như vậy?

Tần Vân ao ước hâm mộ nói. Đối với điều này, Tần Quân tất nhiên sẽ không trả lời nữa.

- Đừng hỏi nhiều như vậy làm gì. Nhanh đi nhặt củi. Trời sắp tối rồi!

Tần Quân trợn trừng mắt nói. Tần Vân chỉ đành tiếc nuối đứng dậy.

Đợi sau khi hắn rời đi, Tần Quân quay đầu lại nhìn Chúc Nghiên Khanh cười nói:

- Nàng dự định bái nhập tông môn nào?

Bởi vì lúc trước đối mặt với cảnh tượng nguy hiểm, núi lớn rơi xuống, Chúc Nghiên Khanh ra tay kéo hắn, khiến cho trong lòng hắn cũng có bóng dáng của nàng. Cho nên những lúc rảnh rỗi đến mức buồn chán, Tần Quân dự định lôi kéo tình cảm của hai người một chút.

- Tất nhiên là bảy đại tông môn, Chân Nguyên Tông, Phượng Vương Tông, Tinh Túc Môn, Phục Ma Môn, Xích Quỳnh Điện, Thần Kiếm Đường, Thương Vân Tông đều có thể. Chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ.

Giọng điệu Chúc Nghiên Khanh có chút lạnh lùng, dường như đang nói một chuyện không quan trọng.

Tần Quân nhíu mày cười nói:

- Nếu không gia nhập vương quốc Càn Nguyệt chúng ta, ta tới giúp nàng trở nên mạnh mẽ.

Sau này đăng cơ, hắn khẳng định sẽ sáng tạo ra một thế lực giống như Thần Kiếm Đường vậy, bồi dưỡng tu sĩ cho vương quốc.

Chúc Nghiên Khanh trừng mắt với hắn một cái, hỏi ngược lại:

- Ta từ vương quốc đi ra, lại gia nhập vương quốc khác?

Tần Quân bị hỏi đến đây, lại không biết nên trả lời như thế nào.

Quả thực như vậy. Nội tình của vương quốc quả thực không có cách nào so sánh được cùng hoàng triều.

- Có tin ta hay không? Trong vòng năm mươi năm, ta sẽ khiến cho vương quốc Càn Nguyệt chúng ta thăng cấp làm hoàng triều?

Tần Quân hừ một tiếng nói. Lúc này cũng không thể kinh sợ. Nam nhân không thể kinh sợ ở trước mặt nữ nhân!

------oOo------

Chương 210: Quân đoàn Thần Ma (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hoàng triều không đơn giản giống như ngươi nghĩ đâu.

Chúc Nghiên Khanh nghiêm túc nói.

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ chính! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: trong vòng năm mươi năm kí chủ cần phải nắm được vương quốc phát triển trở thành hoàng triều! Nhiệm vụ hoàn thành thu hoạch được một lần triệu hoán Thần Ma, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần rút thưởng ngẫu nhiên, đẳng cấp nâng cao lên mười cấp! Nhiệm vụ thất bại tu vi lại rơi xuống mười lăm cấp!

Nhiệm vụ chính?

Quân đoàn Thần Ma?

Trời ạ! Thất bại rơi xuống mười lăm cấp!

Năm mươi năm sau nói không chừng hắn đã là Thiên Tiên Cảnh.

Từ Thiên Tiên Cảnh giảm xuống đến Hóa Hư Cảnh, tuyệt đối sẽ thổ huyết!

Tần Quân há hốc mồm, cái này liền kích phát ra nhiệm vụ chính?

Nhiệm vụ chính đầu tiên hắn vẫn chưa hoàn thành, không ngờ lại kích phát ra nhiệm vụ chính thứ hai.

Sớm biết vậy hắn sẽ nói là trăm năm... Xem ra sau này ít khoác lác thì tốt hơn.

- Hệ thống, quân đoàn Thần Ma là cái gì?

Trong lòng Tần Quân tò mò hỏi. Cái tên này nghe cũng rất bò.

- Quân đoàn Thần Ma chính là quân đoàn trong truyền thuyết thần thoại. Ví dụ như mười vạn thiên binh thiên tướng, âm binh quá cảnh, ba trăm sáu mươi lăm Yêu Thánh thượng cổ! Loại triệu hoán này, vốn là chờ sau khi kí chủ triệu hoán tổng cộng mười lần Thần Ma sẽ mở ra. Năm mươi năm sau kí chủ nhất định sẽ tròn mười lần triệu hoán Thần Ma!

Ta ngất!

Lợi hại như vậy sao?

Tần Quân nhất thời phấn khởi. Mười vạn thiên binh thiên tướng ở Hoa Hạ có thể nói là nhà nhà đều biết. Tuy rằng bị Hầu ca đánh thành chó, nhưng nếu như đặt ở Nam Vực, tuyệt đối là một quân đoàn mạnh mẽ không có cách nào ngăn cản.

Còn có ba trăm sáu mươi lăm Yêu Thánh thượng cổ. Có người nói chính là tồn tại khủng khiếp của Yêu tộc trước khi Tam Hoàng Ngũ Đế nắm quyền. Có thể thành lập được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, dùng lực thánh

nhân, bạo phát ra chiến lực!

Nghĩ đến đây, toàn thân Tần Quân bắt đầu suy nghĩ viển vông, trên mặt lộ ra nụ cười khúc khích. Chúc Nghiên Khanh ngồi ở bên cạnh hắn thấy vậy, không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ.

Người này nhất định là đang suy nghĩ tới mộng đẹp thăng cấp hoàng triều.

Chúc Nghiên Khanh lắc đầu, chỉ là khóe miệng thoáng cong lên, đẹp đến mức khiến cho người ta say mê.

Rất nhanh, Tần Vân liền ôm một đống cây khô trở về, nhóm lửa. Trời cũng đã tối. Mọi người bắt đầu ngồi vây quanh ở bên cạnh đống lửa luyện công.

Bóng đêm sâu thẳm như nước. Những vì sao trên khắp bầu trời giống như giơ tay là có thể chạm vào. Cảnh đẹp như tranh vẽ. Chỉ là thỉnh thoảng vang lên tiếng yêu thú gầm gừ khiến cho sự yên ắng này lại có thêm một phần thâm trầm.

...

Chỉ chớp mắt, hai ngày vội vàng trôi qua, tất cả người tham gia thi đấu ở Lạc Yên Thành đều đã tiến vào thế giới pháp bảo. Hơn mười vạn người chen chúc ở bên trong một tiểu thế giới, có thể tưởng tượng được cuộc chiến đấu sẽ nhiều lần diễn ra.

Đát đát đát...

Trên thảo nguyên, Tần Quân cầm theo Gia Đặc Lâm diệt thế nhìn lướt qua đám tu sĩ đang điên cuồng chạy thục mạng về phía trước. Phía sau Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Hạo Thiên Khuyển, Lý Nguyên Phách giống như khán giả không cần ra tay.

- A...

- Đây là dối trá. Có bản lĩnh đừng dựa vào pháp khí!

- Chân của ta! A! ! !

- Lực sát thương thật khủng khiếp...

Các tu sĩ kêu thảm né tránh. Gia Đặc Lâm diệt thế cuồng bạo vô cùng, kèm theo tiếng động giống như tiếng dã thú rít gào. Ngọn lửa không ngừng phun ra. Đạn giống như mưa sa bắn ra. Không ít tu sĩ đã bị bắn được dạng người tàn tật, vô cùng thê thảm.

Nhưng phần lớn tu sĩ cũng chỉ trốn tránh, cũng không có ý định bóp nát tấm bảng gỗ rời khỏi cuộc thi đấu.

Bọn họ cũng không muốn lại chờ đợi thêm ba năm.

- Ai, đây thật sự là vũ hội Tiềm Long sao?

Tần Vân cảm thán nói. Nhìn bóng lưng Tần Quân, trên mặt hắn đầy vẻ thổn thức. Dựa vào một thanh Gia Đặc Lâm diệt thế, Tần Quân giống như đuổi chó đi tới. Hắn đi qua nơi nào, bất kể tu sĩ mạnh tới đâu cũng phải trốn tránh.

Điều này khiến cho Tần Vân có một loại cảm giác bản thân đang ở trong giấc mộng.

Trước khi tham gia thí luyện thành thử, hắn vô cùng khẩn trương. Nhưng hắn trăm triệu lần không nghĩ tới sau khi đi vào, sẽ dễ dàng như vậy.

Không thể không nói, loại cảm giác này rất thoải mái!

- Ngao ô...

Trên thảo nguyên, một đám Yêu Lang lông xanh kích thước lớn như con trâu đang đi săn. Bọn chúng có chừng mấy trăm con. Bọn chúng truy đuổi con mồi, không ngờ chính là mười mấy tu sĩ.

Cỏ vụn bay ngang. Mấy trăm con Thanh Yêu Lang chạy gấp không kém chút nào so với vạn ngựa lao nhanh. Thậm chí khiến cho người ta có cảm giác thảo nguyên cũng đang chấn động.

Mà phần lớn những tu sĩ bị truy đuổi đều là Trúc Cơ Cảnh. Về phần tu sĩ Kim Đan Cảnh lại từ lâu đã ngự không rời đi.

- Những Yêu Lang này sao cứ đuổi theo chúng ta không tha vậy?

Tông Ngạn nhỏ giọng mắng. Diệp Hiên cùng với Mộ Dung Huyền chạy theo bên cạnh. Ba người ngự kiếm bay ở tầng trời thấp. Trên người bọn họ đều có thương thế. Rõ ràng bọn họ vừa trải qua một trận ác chiến.

Các tu sĩ còn lại đang tức giận mắng lớn. Mỗi người chỉhận cha mẹ không sinh thêm cho mình hai cái đùi. Bọn họ cũng không dám ngừng lại.

Mà khoảng cách giữa các Thanh Yêu Lang cùng bọn họ cũng đang không ngừng rút ngắn.

- Chắc hẳn có người lấy đồ của Thanh Lang Tộc!

Diệp Hiên trầm giọng nói. Sau khi dừng lại một chút, hắn nói tiếp:

- Chúng ta đổi một phương hướng khác, cách xa bọn họ!

Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền đều gật đầu biểu thị đồng ý. Ngay lập tức ba người nhanh chóng bay về phía tây.

Nhưng mà các tu sĩ còn lại cũng trốn theo bọn họ. Ba người tức giận đến mức thiếu chút nữa chửi ầm lên.

Đát đát đát...

Đường chân trời phía xa truyền đến những tiếng gầm gừ quỷ dị làm cho lòng người khiếp sợ. Ba người Diệp Hiên ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy một đám tu sĩ đang từ đường chân trời chạy về phía bọn họ. Tiếng kêu thảm thiết theo đó truyền đến. Dường như cũng có yêu thú đang truy đuổi bọn họ.

Kết thúc!

Trong nháy mắt tim ba người chìm vào đáy cốc. Bọn họ theo bản năng lấy ra tấm bảng gỗ, chuẩn bị rời khỏi cuộc thi đấu bất kỳ lúc nào.

So với vũ hội Tiềm Long, bọn họ càng lưu ý tới tính mạng của mình hơn. Nếu như ngay cả mạng cũng không còn, tất cả cũng bị mất.

Bọn họ còn trẻ. Bỏ qua vũ hội Tiềm Long lần này, sau này còn có thể tham

dự hơn mười lần nữa.

- Gào...

Phía sau lưng bọn họ, các Thanh Yêu Lang liên tiếp gầm thét. Trong âm thanh đều là sự hung bạo, khiến người ta hãi hùng khiếp vía.

------oOo------

Chương 211: Đại sát bốn phương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười điên cuồng khiến cho bọn họ cảm thấy quen thuộc:

- Ha ha ha! Đám các ngươi có bản lĩnh đừng có chạy!

Tần Quân!

Mắt ba người nhất thời trợn trừng, trong lòng không tự chủ được xuất hiện niềm vui bất ngờ. Chẳng biết lúc nào lên, bọn họ liền bắt đầu sùng bái Tần Quân. Cho nên nghe được tiếng cười của hắn không hiểu tại sao lại có cảm giác an toàn.

Nhìn kỹ lại, bọn họ mơ hồ nhìn thấy ở phía chân trời có một bóng người, cầm theo tạo pháp khí với hình dáng kỳ quái đang bắn loạn. Từng viên đạn cắt phá trường không bắn về phía những tu sĩ đang chạy trốn.

Trước đây bọn họ đã từng nhìn thấy Desert Eagle, cho nên đối với đạn cũng không xa lạ gì. Chỉ là Desert Eagle của Tần Quân cũng không có ngông cuồng hung bạo như thế. Mặc dù cách xa mấy trăm thước, bọn họ cũng có thể nhìn thấy được từng tên tu sĩ bị bắn, máu thịt văng tung tóe. Hình ảnh u ám khủng khiếp khác thường.

Đát đát đát...

Tay của Tần Quân cầm Gia Đặc Lâm diệt thế, dưới chân hắn là mây mù đưa hắn và Lý Nguyên Phách, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh cùng với

Hạo Thiên Khuyển di chuyển. Khiến cho những tu sĩ đang chạy trốn phía trước căn bản trốn không thoát khỏi phạm vi của Gia Đặc Lâm diệt thế.

- Ngươi thật sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

Chúc Nghiên Khanh không nhịn được nhíu mày lên tiếng hỏi. Đáng tiếc tiếng nổ của Gia Đặc Lâm diệt thế quá lớn, khiến cho giọng nói của nàng có vẻ rất yếu ớt.

- Nàng nói cái gì? Ta không nghe được!

Tần Quân giả vờ không nghe được, lớn tiếng hỏi. Chúc Nghiên Khanh nghe được, lại cảm thấy bất đắc dĩ một hồi.

Tay cầm Gia Đặc Lâm diệt thế, thế gian không có người nào giống như ta!

Tần Quân hung bạo, thoải mái không ngừng. Hiện tại là tình cảnh hắn chờ mong đã lâu. Không dựa vào Thần Ma khác, hắn cũng có thể đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi!

Về phần giết người hổ thẹn?

Hắn đều không có. Ở bên trong thế giới pháp bảo hắn không giết người khác, người khác cũng muốn giết hắn. Huống hồ có mấy tu sĩ trên tay không dính máu?

- Ngao ô...

Lúc này, phía trước liên tiếp truyền đến tiếng kêu của Thanh Yêu Lang. Tần Quân nghe được không khỏi nheo mắt lại.

Hắn bỗng nhiên ngừng phát ra linh lực, sau đó thu Gia Đặc Lâm diệt thế vào bên trong không gian thần thoại. Tay phải hắn lật một lần, Ngân Long Tru Hồn Thương đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn.

- Nguyên Phách! Chúng ta cùng tiến lên!

Tần Quân nói xong liền thả người nhảy xuống.

Nhiều Yêu Lang nhị giai như vậy, vừa lúc rèn luyện kinh nghiệm chiến

đấu của hắn. Hơn nữa thời gian dài sử dụng Gia Đặc Lâm diệt thế, linh lực của hắn cũng không chịu được.

Lý Nguyên Phách nhếch miệng cười. Hai tay hắn mở ra. Kim Bằng Thần Chùy đột nhiên xuất hiện. Hắn cầm theo hai cái chùy lớn liền nhảy xuống khỏi đám mây mù.

Tần Quân vừa đi, dưới chân mây mù bọn họ không duy trì được ba giây liền tiêu tan. Chúc Nghiên Khanh và Hạo Thiên Khuyển còn tốt. Tần Vân lại chật vật ngã gục xuống đất, thiếu chút nữa răng cũng bị đập rơi ra.

- Hắn thu hồi pháp khí này rồi!

Có tu sĩ mừng rỡ kêu lên, nhất thời dẫn tới mười mấy tu sĩ đang trốn chạy đều dừng bước lại. Mỗi một người xoay người lại, sắc mặt không tốt nhìn về phía Tần Quân.

Theo bọn họ, Tần Quân hoàn toàn chỉ dựa vào Gia Đặc Lâm diệt thế. Sau khi hắn không có Gia Đặc Lâm diệt thế, căn bản không đủ khiến cho bọn họ phải sợ hãi!

Nghĩ tới đây, bọn họ nhanh chóng cầm ra pháp khí của bản thân lao vọt về phía Tần Quân.

- Tới rất hay!

Tần Quân cười lạnh nói, toàn thân y phục màu trắng như tuyết, tóc đen theo gió phất phới. Giờ phút này hắn giống như thương khách thần tuấn, nổi bật không tầm thường.

Tay phải hắn cầm Ngân Long Tru Hồn Thương ở sau người. Trong phút chốc, ánh sáng màu bạc chợt hiện ra. Linh lực theo thân thương tràn ra, nhanh chóng huyễn hóa ra một con rồng bạc. Tiếng rồng ngâm rung trời, uy vũ cuồng ngạo.

Từ sau khi thức tỉnh Long Hồn thượng cổ, Tần Quân liền giống như sử dụng cánh tay, bất cứ lúc nào cũng có thể ngưng tụ ra Long Hồn trợ giúp chiến đấu. Đương nhiên tất cả những điều này đều lấy linh lực làm cơ sở.

Con rồng bạc dài chừng năm trượng, to bằng thắt lưng người lớn, quấn

quanh toàn thân Tần Quân, đầu rồng vượt lên trên đỉnh đầu của Tần Quân, quay về phía các tu sĩ đang vọt tới trước mặt, không ngừng rít gào. Những tu sĩ kia thấy vậy, vội vàng dừng bước lại.

- Rồng... Rồng sao?

- Ông trời của ta! Đây lại là cái gì?

- Đừng sợ! Đó là thương hồn, không phải rồng thật sự!

- Lên đi! Chúng ta nhiều người như vậy chẳng lẽ còn sợ hắn sao?

- Đúng vậy! Ta thật ra muốn xem thử yêu nghiệt được đánh giá cửu tinh này rốt cuộc có thật sự lợi hại hay không!

Các tu sĩ hùng hùng hổ hổ, kích động lẫn nhau, sau đó tính một lần nữa lao vọt về phía Tần Quân. Bọn họ hoàn toàn quên mất cảnh tượng lúc trước, mình đã từng bị Tần Quân truy sát giống như một con chó.

Khóe miệng Tần Quân thoáng cong lên. Hắn bỗng nhiên phát động Sát Na Phương Hoa. Chưởng Tâm Lôi thuận thế tràn ra thân thương. Tốc độ di chuyển trong nháy mắt tăng lên gấp bội, giống như một đạo lôi quang hiện lên.

Phụt! Phụt! Phụt...

Trong ánh lôi quang lóe lên, Tần Quân trực tiếp đi qua tám gã tu sĩ. Tám gã tu sĩ này dường như trúng phải thuật định thân đứng ở tại chỗ. Một giây tiếp theo thân thể bọn họ đều bắn ra máu tươi, co quắp ngã xuống đất.

Một chiêu trong nháy mắt giết chết tám gã tu sĩ Trúc Cơ Cảnh!

Các tu sĩ còn lại khiếp sợ đến mức vội vàng dừng lại, sau đó xoay người chạy trốn. Bọn họ kinh sợ đến mức trở nên nhanh nhẹn hơn.

- Muốn chạy sao?

Tần Quân cười lạnh một tiếng. Vừa dứt lời, một bóng người giống như quả đạn pháo xẹt qua đỉnh đầu của hắn bay về phía các tu sĩ. Thình lình là Lý Nguyên Phách!

Lý Nguyên Phách giơ hai cái chùy lớn lên cao, dùng sức nện mạnh ở trên thảo nguyên. Trong phút chốc, bãi cỏ dưới chân trong nháy mắt hắn liền đổ nát. Bãi cỏ bên trong phạm vi trăm mét liên tiếp bị phá vỡ, bùn đất bay ngược. Từng tên tu sĩ bị đánh bay. Thậm chí có kẻ bị chấn động tới mức chết ngay tại chỗ.

Tần Quân thả người nhảy lên. Con rồng bạc quấn ở quanh người hắn bỗng nhiên thò đầu về phía trước, trực tiếp đụng phải một người tu sĩ. Xương cốt toàn thân người này gần như vỡ hết, kêu thảm một tiếng, rơi xuống mặt đất.

Lý Nguyên Phách hạ xuống đất. Mặt đất xung quanh giống như vừa trải qua một trận động đất, nhìn thấy mà giật mình. Tần Quân ở trên. Con rồng bạc cắt phá trường không. Hình ảnh dường như dừng lại, chấn động lòng người. Ba người Diệp Hiên nhìn thấy Tần Quân chạy về phía trước mặt, trợn mắt há hốc mồm.

Thật... Mạnh mẽ!

------oOo------

Chương 212: Động tâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật mạnh...

Tông Ngạn run giọng nói. Đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy được Tần Quân biểu hiện ra sức sống mạnh như vậy. Trước đây Tần Quân tuy rằng cũng có ra tay, nhưng gần như là giết chết đối thủ trong nháy mắt. Cục diện cũng không có đồ sộ như vậy. Hiện tại Tần Quân không ngờ có thể cùng Lý Nguyên Phách phối hợp ra tay, ăn ý mười phần, lật đổ thế giới quan của hắn.

Tần Quân như vậy, bọn họ cũng không dám cùng đối chiến.

Mặc dù thân là đại đệ tử Viêm Kình Tông Diệp Hiên cũng vậy.

Ở dưới sự hợp tác của Tần Quân và Lý Nguyên Phách, các tu sĩ tất nhiên giống như dưa vẹo táo nứt, bị giết đén tè ra quần, thiếu chút nữa sợ tới vỡ mật, làm gì có can đảm dám tham chiến.

Rất nhanh, ba người Diệp Hiên liền chạy đến trước mặt Tần Quân. Bọn họ vừa định chào hỏi, Tần Quân lại không để ý tới bọn họ, lao thẳng về phía các Thanh Yêu Lang. Lý Nguyên Phách giết tới đỏ cả mắt rồi, thiếu chút nữa cho bọn họ một búa. Bọn họ khiếp sợ đến mức toàn thân run rẩy. Cũng may Lý Nguyên Phách đúng lúc thu tay lại.

- Thế nào gặp phải những người yếu như các ngươi vậy.

Lý Nguyên Phách nghi hoặc thì thầm nói một câu. Sau đó hắn liền lao lướt qua người bọn họ. Điều này khiến cho ba người xấu hổ được hận không tìm được một cái lỗ để chui vào.

Nhưng bọn họ đối với Lý Nguyên Phách lại không sinh ra nổi một tia hận ý. Bởi vì thực lực của Lý Nguyên Phách và bọn họ chênh lệch quả thực giống như trời và đất, xa không thể với.

- Xem ra vũ hội Tiềm Long đang tiến hành thật sự trở thành sân khấu cho Tần Quân.

Mộ Dung Huyền cảm thán nói. Tông Ngạn nhìn theo bóng lưng của hai người đần độn gật đầu. Ba người cũng không có lại tiếp tục chạy trốn nữa. Có Tần Quân và Lý Nguyên Phách ở đây, bọn họ còn trốn cái lông!

Xem cuộc vui là được!

Cùng lúc đó, Tần Quân và Lý Nguyên Phách giống như mãnh hổ nhảy vào giữa bầy dê, trong nháy mắt giết chết tất cả tu sĩ theo phía sau ba người Diệp Hiên, khiến cho bọn họ bị chết không thống khổ chút nào.

Ngay sau đó chính là Thanh Yêu Lang!

Trong mắt Tần Quân có tinh quang lóe lên. Hắn bỗng nhiên giậm chân. Bãi cỏ dưới chân hắn sụp xuống. Toàn thân hắn giống như hỏa tiễn bay lên. Tay phải hắn cầm Ngân Long Tru Hồn Thương giơ lên thật cao, rất có khí thế nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt.

Lý Nguyên Phách giống như quỷ mỵ, dẫn đầu vọt vào bầy sói. Lực lượng khủng khiếp khó có thể tưởng tượng được trực tiếp đánh bay tất cả Thanh Yêu Lang. Máu tươi bắn lên trời cao. Tiếng gãy xương và tiếng sói tru liên tiếp vang lên.

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Tần Quân nện xuống một thương. Ngân Long Tru Hồn Thương năm nghìn cân nện ở trên Thanh Yêu Lang, trực tiếp đập nó đến không còn hình sói, thậm chí lún vào trong bãi cỏ.

Đồng thời con rồng bạc quấn vòng quanh Tần Quân khẽ ngâm một tiếng, sau đó lao đi tàn sát bừa bãi. Tất cả Thanh Yêu Lang bị xé nát, tàn bạo vô cùng.

Tần Quân vừa đâm mũi thương giết chết Thanh Yêu Lang, trong lòng vừa thầm cảm thán nói:

- Sát kỹ vẫn quá ít, chiến đấu không đủ hình tượng, không đủ soái!

Lý Nguyên Phách ở bên cạnh cũng không có chiêu thức hoa mỹ. Nhưng lực lượng của hắn thắng được Tần Quân không chỉ gấp ngàn lần. Cuộc chiến đấu biểu hiện lực trùng kích thị giác vô cùng lớn, thắng được tất cả pháp thuật hoa lệ.

Nếu không có có con rồng bạc hộ thể, Tần Quân rất dễ dàng bị danh tiếng cường thế của Lý Nguyên Phách ép qua.

Một đám Yêu Lang nhị giai ở trước mặt hai người rất nhanh liền tan rã.

Không được nửa phút, mấy trăm con Yêu Lang đều ngã xuống đất. Đương nhiên, phần lớn Yêu Lang đều bị Lý Nguyên Phách hành hạ đến chết. Tần Quân chỉ là bỏ ra một phần lực rất nhỏ.

Gia súc!

Tần Quân vừa lau vết máu trên mặt vừa thầm mắng. Lý Nguyên Phách người này chiến đấu, hoàn toàn là giống như máy móc nghiền ép. Trong

thời gian Tần Quân giết một con Yêu Lang, hắn có thể giết mười con.

- Nguyên Phách à, lần sau có thể lưu cho ta phân nửa hay không?

Tần Quân bất đắc dĩ nói. Lý Nguyên Phách chỉ đành vò đầu cười khúc khích.

Rất nhanh, ba người Diệp Hiên, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh cùng với Hạo Thiên Khuyển đi tới. Lúc này Diệp Hiên đang hỏi han ân cần về phía Chúc Nghiên Khanh. Tần Quân nhìn thấy vậy trong lòng khó chịu.

Trước đó hắn vẫn không có cảm giác gì. Nhưng từ sau khi hai người nắm tay, Tần Quân đã xem Chúc Nghiên Khanh thành thứ mình độc chiếm. Tất nhiên hắn khó chịu đối với việc Diệp Hiên biểu hiện ân cần với Chúc Nghiên Khanh.

Hơn nữa hắn đã hỏi qua Chúc Nghiên Khanh, nàng và Diệp Hiên chỉ là quan hệ đệ tử đồng môn.

- Nghiên Khanh, qua giúp ta lau vết máu trên mặt một chút.

Tần Quân giọng điệu kỳ quái kêu lên. Diệp Hiên nghe được sắc mặt thoáng cứng đờ.

Sắc mặt Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền cũng có phần quái dị.

Chúc Nghiên Khanh đảo mắt, nhưng lại vẫn đi về phía Tần Quân. Điều này làm cho Tần Quân vui mừng bất ngờ, khiến cho toàn thân Diệp Hiên rơi vào tình trạng ngây người.

Tần Quân vốn chỉ nói đùa, muốn cắt ngang hành vi sáp lại gần của Diệp Hiên. Hắn không nghĩ tới Chúc Nghiên Khanh thật sự đi tới.

- Cũng không phải là muốn chỉnh ta chứ?

Trong lòng Tần Quân tuôn ra dự cảm không tốt. Hắn ngẩng đầu nhìn lên. Trên gương mặt lạnh lùng của Chúc Nghiên Khanh không ngờ thoáng lộ ra một dáng vẻ tươi cười hiếm thấy. Tuy rằng rất đẹp, nhưng lại khiến cho trong lòng Tần Quân sợ hãi.

Đại tỷ...

Ta chính là nói đùa...

Tần Quân khóc không ra nước mắt. Lúc này, Chúc Nghiên Khanh đi tới trước mặt hắn. Thấy vậy, thân thể hắn đều cứng ngắc. Nhưng mà một giây tiếp theo hành động của Chúc Nghiên Khanh khiến cho hắn ngây người. Những người khác cũng nhìn ngây người.

Chỉ thấy Chúc Nghiên Khanh nâng tay phải lên, ngón tay giữ ống tay áo lau mặt cho Tần Quân, thần sắc ôn nhu, giống như thê tử lau mặt cho trượng phu vừa mới trở về. Tất cả dường như bất động. Trong thiên địa chỉ còn lại hai người. Tần Quân ngây người nhìn Chúc Nghiên Khanh, tim đập nhanh hơn.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn có loại cảm giác kỳ dị này.

- Biểu tình của ngươi là gì vậy. Còn sợ ta ăn ngươi sao?

Chúc Nghiên Khanh nhẹ giọng hỏi, gương mặt bình tĩnh lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Bốn mắt nhìn nhau. Tần Quân bị nhìn lại có chút chột dạ. Hắn vội vàng tránh mắt, nhìn sang chỗ khác

Mộ Dung Huyền bên cạnh, Tông Ngạn cùng với Tần Vân nhìn thấy cười toe tóet một hồi.

Hai mắt Diệp Hiên muốn phun lửa, hai tay nắm chặt thành quyền. Hạo Thiên Khuyển lại nhìn chằm chằm vào Diệp Hiên, ánh mắt có chút xem kỹ.

------oOo------

Chương 213: Tuyệt cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Khụ khụ...

Tần Quân luôn luôn tự xưng lão tài xế, lúc này không ngờ hiếm thấy có

một lần mặt đỏ. Mặc dù là đối mặt với Đát Kỷ, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng cũng không khiến hắn thấy xấu hổ như đối mặt với ánh mắt của Chúc Nghiên Khanh. Không hiểu sao, hắn có cảm giác giống như tìm được mối tình đầu.

Tê liệt!

Đều đã hai đời làm người, lại còn mất mặt như vậy!

Thời điểm Tần Quân lấy dũng khí chuẩn bị mở miệng chiếm tiện nghi, Chúc Nghiên Khanh lại xoay người đi tới một bên.

Thật ra, sở dĩ có biểu hiện lớn mật như thế, Chúc Nghiên Khanh chính là muốn biểu hiện cho Diệp Hiên thấy, dù thế nào nàng không để ý tới sự lấy lòng của Diệp Hiên đối với nàng. Bản thân nàng đối với Diệp Hiên không có bao nhiêu thiện cảm. Hơn nữa trước Thanh Đồng Quan, Diệp Hiên nhu nhược trầm mặc, nàng càng không thể nào ở cùng với Diệp Hiên.

Còn có một điểm, nàng đã sớm nhìn ra được, thật ra Diệp Hiên thích không phải là con người nàng, mà là nhìn trúng thân thế của nàng.

Dù sao ở bên trong Viêm Kình Tông, hai người cũng không có quá nhiều giao tiếp.

- Điện hạ, trên người Diệp Hiên có yêu đan.

Âm thanh của Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên vang lên ở bên tai Tần Quân. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày. Có yêu đan lại như thế nào, chẳng lẽ bảo Tần Quân cướp hay sao?

Tuy Tần Quân tự cho rằng mình không có phẩm hạnh, nhưng còn không có đê tiện đến mức chém giết cướp của.

- Đó là một viên yêu đan Lang Vương tam giai, cho nên mới có bầy sói đuổi bắt bọn họ. Chính bởi vì trên người hắn cất giấu yêu đan Lang Vương.

Hạo Thiên Khuyển tiếp tục truyền âm nói.

Tần Quân bừng tỉnh, nhưng cũng không có để ở trong lòng. So với yêu

đan Lang Vương tam giai, Long Châu của hắn còn có giá trị đáng sợ hơn.

- Hừ! Nếu để cho ta biết là ai đưa bầy sói tới, ta không giết chết hắn cũng không được!

Tông Ngạn phá tan bầu không khí lúng túng, nói sang chuyện khác. Lời này vừa nói ra, trên mặt Mộ Dung Huyền cũng lộ ra vẻ ngoan độc. Chẳng biết tại sao bị bầy sói đuổi bắt, tâm tình bọn họ tất nhiên khó chịu.

Nếu như không phải gặp được đám người Tần Quân, bọn họ chắc hẳn sẽ rơi vào kết quả rời khỏi kết quả phải rời khỏi cuộc thi đấu.

Tần Quân nghe được sắc mặt nhất thời quái dị. Hắn theo bản năng nhìn về phía Diệp Hiên. Sắc mặt người này vẫn giống như bình thường, hình như không vì Chúc Nghiên Khanh chấn động, cũng không phải biến sắc vì lời Tông Ngạn nói.

Lòng dạ đủ sâu!

- Trên người hắn cất giấu yêu đan Lang Vương, rõ ràng là vừa rời khỏi thân thể, yêu khí nồng đậm.

Âm thanh của Hạo Thiên Khuyển tiếp tục truyền vào trong tai Tần Quân.

Xem thế này Tần Quân còn không rõ, vậy hắn thật sự còn ngốc hơn so với Lý Nguyên Phách.

Ý tứ của Hạo Thiên Khuyển rõ ràng là Lang Vương mới bị giết chết. Có thể có yêu đan Lang Vương chí ít tam giai, tương đương với tu sĩ Kim Đan Cảnh. Yêu thú như vậy Diệp Hiên mới là tu vi Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong, không có khả năng có thể địch lại nổi. Nếu là tu sĩ Kim Đan Cảnh thậm chí tu sĩ Thuế Phàm Cảnh giết chết, Diệp Hiên cũng rất khó cướp giật được yêu đan.

Hoặc là có hai loại khả năng. Một là Diệp Hiên giấu riêng, hai là vận khí người này chợt tăng cao, thật sự nhặt được.

Tần Quân có khuynh hướng với điều trước hơn. Hắn thấy mọi chuyện đều có nguyên nhân có kết quả. Hơn nữa chỉ riêng biểu hiện của Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền có thể thấy, rõ ràng không nhìn thấy Diệp Hiên nhặt

được yêu đan Lang Vương. Cẩn thận suy nghĩ vấn đề từ góc độ xấu nhất.

Có thể Diệp Hiên giấu đi chỉ là vì một tiếng khiến người ta kinh ngạc. Nhưng bây giờ bởi vì biểu hiện của Chúc Nghiên Khanh vừa rồi, khó bảo toàn người này sẽ không ra tay hãm hại hắn.

- Dương sư tỷ đâu?

Chúc Nghiên Khanh nhíu mày nhìn về phía Tông Ngạn hỏi. Ánh mắt của nàng vẫn không hề rơi vào trên người Diệp Hiên, hai người giống như người xa lạ.

Thần thái của Diệp Hiên cũng đã khôi phục lại bình thường, gióng như không nhìn thấy được cảnh tượng lúc trước.

Lòng dạ thật sâu!

Trong lòng Tần Quân thầm cảm thán. Tông Ngạn nhìn Chúc Nghiên Khanh đáp lại:

- Sau khi đi vào liền không có gặp được nàng. Nàng dù sao cũng không phải là lần đầu tiên tham gia vũ hội Tiềm Long. Chúc sư muội yên tâm đi, nàng sẽ chiếu cố tốt cho bản thân.

Chúc Nghiên Khanh gật đầu, liền không nói thêm gì nữa. Bầu không khí nhất thời lại trở nên lúng túng.

- Chúng ta đi thôi. Cũng không thể cứ ở lại chỗ này. Mùi máu tươi quá nặng!

Tần Vân phá tan yên lặng nói. Mọi người tất nhiên không có ý kiến.

Nhìn thấy được ba người Diệp Hiên dự định theo mình, Tần Quân không khỏi nhíu mày nói:

- Chúng ta thuận lợi cứu các ngươi, chẳng lẽ còn muốn chúng ta sau này vẫn bảo vệ các ngươi sao?

Đặc biệt muốn ta bảo vệ các ngươi, các ngươi chí ít lấy ra một chút thành ý chứ!

Từ vương quốc Thương Lam đến bây giờ, đám người Diệp Hiên thù lao gì cũng không có cho. Tần Quân tất nhiên không vui.

Lời này vừa nói ra, ba người Diệp Hiên nhất thời lúng túng. Chúc Nghiên Khanh khẽ nhíu mày, nhưng không nói gì thêm.

Tần Quân quả thực không có nghĩa vụ bảo vệ bọn họ.

- Chúng ta đi thôi!

Tần Quân nhìn Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh nói một tiếng, sa uđó liền xoay người rời đi. Lý Nguyên Phách và Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau. Tần Vân liếc mắt nhìn ba người Diệp Hiên, lắc đầu đuổi theo bước chân của Tần Quân.

Thật ra Chúc Nghiên Khanh không đi cùng.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt Diệp Hiên lóe lên một tia vui mừng.

Tần Quân quay đầu lại, cau mày nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh, hình như muốn nàng cho hắn một lời giải thích.

- Ta muốn dựa vào chính mình.

Chúc Nghiên Khanh khẽ nói. Nói xong liền đi về một hướng khác. Đội ngũ lại cứ như vậy chia ra làm ba ngả.

Tần Quân nhìn bóng lưng nàng rời đi, trầm mặc không nói. Cuối cùng hắn vẫn lắc đầu cười. Thôi đi, mặc nàng đi cố gắng!

Nghĩ tới đây, Tần Quân liền quay đầu lại, tiếp tục đi tới.

Tông Ngạn nhìn đám người Tần Quân một chút, lại nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh, cuối cùng quay đầu lại, nhìn về phía Diệp Hiên hỏi:

- Đại sư huynh, chúng ta nên làm cái gì?

- Đuổi theo Chúc sư muội!

Diệp Hiên trầm ngâm nói, trong mắt lóe lên một tia thâm trầm mà hai người Tông Ngạn không có cách nào nắm bắt được.

Hai người tất nhiên không có ý kiến, vội vàng cùng Diệp Hiên đuổi theo về phía Chúc Nghiên Khanh.

- Hoàng huynh, huynh nhẫn tâm bỏ lại Chúc cô nương sao?

Tần Vân không nhịn được hỏi. Hắn còn tưởng rằng Tần Quân và Chúc Nghiên Khanh đã đính ước.

Tần Quân đảo mắt, nói:

- Ngươi biết cái gì, ta tự có sách lược của ta!

Ánh mắt hắn liếc nhìn về phía ba người Diệp Hiên. Khi nhìn thấy được bọn họ đuổi theo Chúc Nghiên Khanh, khóe miệng Tần Quân cong lên, thoáng lộ ra một ý cười trêu tức.

------oOo------

Chương 214: Tuyệt cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hạo Thiên Khuyển, phạm vi nhận biết xa nhất của ngươi là bao nhiêu?

Tần Quân truyền âm về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi.

Hạo Thiên Khuyển như có thâm ý liếc mắt nhìn hắn một cái, hồi âm nói:

- Chí ít xa hơn so với bọn họ.

Nó tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Tần Quân, liền đi theo sau lưng đám người Diệp Hiên, lặng lẽ theo dõi tình hình.

Diệp Hiên quá mức khác thường. Mặc dù là Hạo Thiên Khuyển cũng ngửi được mùi âm mưu.

Cho nên nó mới có thể nhắc nhở Tần Quân. Có vài điều nó cũng không nói ra. Đó chính là nó từ trên người Diệp Hiên cảm giác được một tia khí tức khiến tim nó đập nhanh. Đó cũng không phải là khí tức của Nhân tộc.

Lại như vậy, đợi sau khi đám người Diệp Hiên đi xa, đám người Tần Quân mới có thể thay đổi phương hướng, đi theo phía sau bọn họ.

...

Trăng lặn mặt trời lên. Cách sự kiện bầy sói trên thảo nguyên đã qua một ngày rưỡi.

Đám người Diệp Hiên đi tới bên cạnh một con sông nhỏ trong dãy núi nghỉ ngơ. Chúc Nghiên Khanh bắt đầu ngồi tĩnh tọa điều dưỡng linh lực trong cơ thể. Ba người Diệp Hiên lại ở bên cạnh nghỉ ngơi.

- Tiếp tục như vậy, chắc hẳn không thể không tiến hành thi đấu lôi đài.

Tông Ngạn vừa lau mồ hôi vừa cảm thán nói.

Trên đường đi tới, bọn họ chiến đấu mấy mươi lần. Nhưng phần lớn thời gian đều là đối phương chạy trốn. Tuyển thủ thật sự bị đào thải không vượt quá năm mươi người.

Phải biết rằng thí luyện thành được biết lên tới mười vạn tuyển thủ. Còn có hai ba ngày nữa, thí luyện thành liền kết thúc. Sau đó lại tiến hành thi đấu lôi đài, đối với bọn họ là cực kỳ bất lợi. Phải biết rằng trong những người tham gia thi đấu Lạc Yên Thành, tu sĩ Kim Đan Cảnh rất đông, tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cũng không có thiếu.

- Hiện tại lại phải trông chờ vào Tần Quân bọn họ.

Mộ Dung Huyền nhún vai nói. Ánh mắt Tông Ngạn nhất thời sáng lên. Đúng vậy, thực lực Lý Nguyên Phách thế nào, bọn họ lại biết rõ như ban ngày. Người này tuyệt đối sẽ phá tan cân bằng của cuộc thi đấu.

Tuy rằng bị Tần Quân từ chối đồng hành, nhưng bọn họ cũng không có một câu oán hận.

- Hừ!

Diệp Hiên không vui hừ lạnh một tiếng, khiến cho hai người Mộ Dung Huyền nhất thời im lặng.

Kể từ lúc tách khỏi Tần Quân, Diệp Hiên liền trở nên có chút trầm mặc ít nói. Thậm chí khiến người ta một loại cảm giác u ám. Hơn nữa Chúc Nghiên Khanh vẫn không hề liếc mắt nhìn hắn lấy một cái. Điều này khiến cho bầu không khí trong đội ngũ vẫn có chút quỷ dị.

- Tặc lưỡi! Nữ tử thật xinh đẹp!

Đúng lúc này, một giọng nói trêu tức truyền đến. Ngay sau đó một đội tu sĩ trẻ tuổi từ trong rừng cây đi ra, tiến về phía bờ sông chỗ bọn họ.

Người dẫn đầu chính là một người thanh niên mặc áo đen, tay cầm quạt giấy, tướng mạo tuy rằng tuấn tú, chỉ là trên mặt hiện ra nụ cười tà, khiến cho người ta rất khó có thể sinh ra thiện cảm đối với hắn. Mấu chốt nhất chính là hắn lại có tu vi Kim Đan Cảnh tầng sáu!

Một nhóm tu sĩ phía sau đều là tu vi Kim Đan Cảnh. Trên mặt mỗi người đều lộ vẻ trêu tức nhìn Chúc Nghiên Khanh.

Ba người Diệp Hiên liền vội vàng đứng lên, sắc mặt đều có chút khó coi. Đối phương đè ép mang tính khí thế khiến cho bọn họ kinh hãi run sợ. Trái tim cũng rơi vào đáy cốc.

Chúc Nghiên Khanh còn trực tiếp rút kiếm ra. Nàng có thể cảm giác được ánh mắt của tất cả đối phương đều tập trung ở trên người mình. Điều này khiến cho nàng rất khó chịu. Nàng cũng không phải tiểu nữ hài ngây thơ vô tri, tất nhiên hiểu rõ ý nghĩ xấu xa của đối phương.

- Giết chết bọn chúng! Nữ tử này để cho ta vui đùa một chút trước. Đợi lát nữa cũng cho các ngươi thoải mái!

Người thanh niên mặc áo đen thu hồi quạt giấy, cười tà nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền bước chậm đi về phía Chúc Nghiên Khanh. Đám bạn đồng hành còn lại của hắn lại lao về phía ba người Diệp Hiên.

Đủ chín tên tu sĩ Kim Đan Cảnh, ba gã tu sĩ Trúc Cơ Cảnh sao có thể ngăn

cản được?

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người Diệp Hiên thậm chí không kịp phản ứng đã bị đối phương đạp ngã xuống đất. Xương ngực bị gãy, máu tươi không ngừng từ trong miệng tuôn ra.

Chúc Nghiên Khanh nhíu mày. Nàng tất nhiên hiểu rõ mình không phải là đối thủ của bọn họ. Vừa nghĩ tới đây, nàng lại cầm trường kiếm trong tay đặt sát cổ trắng như tuyết của mình. Nàng tình nguyện chết, cũng không để cho mình bị đạp hỏng.

Ầm!

Đúng lúc này, một khí tức bá đạo tuyệt luân truyền đến. Tất cả mọi người cả kinh quay đầu lại nhìn. Chỉ thấy Diệp Hiên quỳ rạp trên mặt đất bị một khí đen quỷ dị quấn quanh. Khí đen này giống như lửa cháy mạnh, cao chừng mấy thước. Đám người người thanh niên mặc áo đen thấy vậy, sắc mặt biến hóa kịch liệt.

- Khí tức này...

Người thanh niên mặc áo đen hoảng sợ kêu lên. Mặc dù là Kim Đan Cảnh tầng sáu, hắn đối mặt với Diệp Hiên thời khắc này, trong lòng không ngờ cũng có một cảm giác sợ hãi và bất an.

Những người khác cũng chấn động kinh ngạc nhìn Diệp Hiên. Trong đó bao gồm cả Chúc Nghiên Khanh, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền cũng như vậy.

- Cái này...

Tông Ngạn há hốc mồm. Rõ ràng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy được Diệp Hiên ở trong trạng thái như vậy.

Lúc này, thân thể Diệp Hiên vặn vẹo chậm rãi đứng lên. Từ trong cơ thể hắn tràn ra tới khí đen càng thêm nồng đậm, khiến cho người ta cảm thấy sau lưng ớn lạnh.

- Vì mấy loài bò sát Kim Đan Cảnh này, không ngờ lại khiến bản tọa tỉnh lại!

Một âm thanh thâm trầm khủng khiếp từ trong miệng Diệp Hiên truyền ra. Ngay sau đó Diệp Hiên ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt tươi cười dữ tợn. Đám người thanh niên mặc áo đen nhìn thấy, trong lòng sợ hãi không thôi. Tất cả bọn họ đều lấy ra pháp khí của mình.

Những thứ không biết, chính là thứ kinh khủng nhất.

Rất rõ ràng trong cơ thể Diệp Hiên cất giấu tồn tại không rõ. Âm thanh vừa rồi tà ác đến cực điểm, khiến cho một đám tu sĩ Kim Đan Cảnh đều cảm thấy nổi da gà.

Ba người Chúc Nghiên Khanh dường như lần đầu tiên biết tới Diệp Hiên. Diệp Hiên thời khắc này và Diệp Hiên lúc trước quả thực giống như hai người khác nhau, tà dị vô cùng, giống như tà ma từ địa ngục bò ra.

Chỉ thấy hai tay Diệp Hiên mở ra. Từ trong lòng bàn tay của hắn xuất hiện khí đen, trong nháy mắt ngưng tụ ra hai thanh đao màu đen. Ngay sau đó hắn cười dữ tợn một tiếng, bỗng nhiên biến mất ở tại chỗ.

Phụt! Phụt! Phụt...

Một bóng đen giống như quỷ mỵ không ngừng thoáng hiện. Từng tên tu sĩ Kim Đan Cảnh căn bản không kịp phản ứng đã bị cắt qua yết hầu, máu tươi bắn ra, liên tiếp ngã trên mặt đất.

------oOo------

Chương 215: Tà ma phụ thể

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xôn xao...

Các tu sĩ còn lại vạn phần hoảng sợ. Cho dù là người thanh niên mặc áo đen cũng khiếp sợ đến mức liền vội vàng nắm lấy Chúc Nghiên Khanh làm con tin.

- Ngươi đừng tới đây! Ta là Ma Vũ đệ tử của Tinh Túc Môn. Nếu như ngươi giết ta, ngươi sẽ bị Tinh Túc Môn truy sát, thậm chí liên lụy tới vương quốc của ngươi!

Người thanh niên mặc áo đen run giọng nói, Diệp Hiên biểu hiện ra quỷ dị, thực sự khiến cho hắn khiếp sợ không nhẹ.

Đáng tiếc, thời khắc này Diệp Hiên đã đổi thành một người khác. Chỉ nghe hắn cười lạnh nói:

- Tinh Túc Môn tính cái gì. Năm đó chính ma đại chiến, môn phái của hoàng triều Nam Trác các ngươi lại co đầu rút cổ ở phía sau chiến tuyến. Một đám hèn nhát!

Chính ma đại chiến?

Đám người Ma Vũ lộ ra vẻ mê mang. Ba người Tông Ngạn cũng vậy. Bọn họ căn bản không có nghe nói qua.

Cùng lúc đó, trong rừng cây cách đó một dặm, Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên truyền âm về phía Tần Quân nói:

- Phía trước có ma khí, hơn nữa tà ác đến cực điểm!

Ma khí?

Tần Quân không khỏi liên tưởng đến lúc đầu, trước khi hắn ở Thanh Đàn Thành của vương quốc Càn Nguyệt tiêu diệt Trình gia, gặp phải một thiếu niên ma đạo. Ngay sau đó hắn lại nghĩ đến Chúc Nghiên Khanh, vội vàng nói:

- Không tốt! Chúng ta nhanh đuổi theo đi!

Nói xong, hắn thả người nhảy lên một cái. Mây mù dưới chân trong nháy mắt ngưng tụ ra. Hạo Thiên Khuyển và Lý Nguyên Phách nhanh nhẹn nhảy tới. Bọn họ ngồi treen mây mù nhanh chóng bay về phía trước.

- Ta ngất! Ta còn chưa lên đâu!

Tần Vân bi thương căm phẫn kêu lên. Đáng tiếc Tần Quân căn bản không để ý tới hắn. Hắn chỉ có thể chạy đuổi theo không ngừng ở phía sau.

Ở trước mặt hồng nhan, vị đệ đệ ngu xuẩn này của hắn tính là cái gì?

Bên kia, bạn đồng hành còn lại của Ma Vũ đều bị Diệp Hiên sau khi ma hóa tàn nhẫn giết chết. Khắp mặt đất đều là máu, nhìn thấy mà giật mình.

- Tiếp theo tới phiên ngươi. Đã lâu không hoạt động. Nhờ có các ngươi ép hắn buông tha quyền chủ động nắm giữ thân thể.

Diệp Hiên lắc lắc cái cổ cười tà nói. Nghe được lời của hắn, đám người Ma Vũ cảm thấy sởn tóc gáy. Lẽ nào trong cơ thể Diệp Hiên thật sự cất giấu một vị ma đầu?

chân mày Chúc Nghiên Khanh nhíu lại càng sâu. Nàng hoàn toàn không có sợ hãi.

Trên mặt nàng chỉ có vẻ nghi hoặc.

- Ngươi... Ngươi không nên... qua...

Toàn thân Ma Vũ run rẩy nói. Tốc độ của Diệp Hiên khiến cho hắn hoàn toàn không có ý chí chiến đấu. Lúc này hắn chỉ nghĩ làm thế nào để chạy thoát thân.

Lúc này, thân hình Diệp Hiên bỗng nhiên biến mất. Trong nháy mắt hắn liền xuất hiện ở phía sau Ma Vũ. Hai tay hắn cầm thanh đao màu đen trực tiếp chém ngang lưng Ma Vũ. Máu tươi bắn lên chiếc áo đỏ của Chúc Nghiên Khanh. Nàng chỉ cảm thấy Ma Vũ trong nháy mắt không có lực, thân thể theo quán tính ngã về phía trước. Nàng quay đầu lại, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt tuyệt vọng của Ma Vũ. Nhìn xuống tiếp, đồng tử trong mắt của nàng không khỏi co lại.

Bịch một tiếng!

Nửa người trên của Ma Vũ rơi trên mặt đất. Nhưng hắn lại chưa có chết hẳn, há hốc mồm. Nửa người trên không ngừng co quắp. Rõ ràng hắn vẫn ở trong sự thống khổ cực độ, sống không bằng chết.

Người sau khi bị chém ngang lưng, sẽ không lập tức chết đi. Người bình thường còn như vậy, huống gì tu sĩ Kim Đan Cảnh. Nhưng đau đớn tiếp theo, cho dù là tu sĩ Kim Đan Cảnh cũng khó mà chịu được. Huống gì Ma Vũ chính là đóa hoa trong nhà ấm, thiên tài Tinh Túc Môn, chưa từng gặp phải hành hạ như vậy.

Trước kia hắn xuất hành đều có đồng môn tiểu đệ làm bạn. Ban đầu hắn muốn lần này hắn tới Lạc Yên Thành tham gia thi đấu, sẽ diễu võ dương oai. Nhưng không nghĩ tới, hắn không ngờ gặp phải Diệp Hiên.

Thống khổ cực hạn khiến cho sắc mặt Ma Vũ nhăn nhó, tiếng kêu thảm thiết giống như lợn bị chọc tiết. ba người Chúc Nghiên Khanh nhìn thấy, cảm giác buồn nôn.

- Đại sư huynh... sư huynh làm sao vậy...

Tông Ngạn thận trọng hỏi. Giờ này phút này Diệp Hiên bị ma khí lượn quanh, khiến cho bọn họ khẩn trương, sợ hãi. Bọn họ rất sợ Diệp Hiên cũng giết chết bọn họ.

Diệp Hiên nhếch miệng cười, điềm nhiên nói:

- Đại sư huynh? Các ngươi biết trong lòng gia hỏa này có bao nhiêu âm u, bao nhiêu xấu xí sao?

Lời này vừa nói ra, Tông Ngạn nhất thời trầm mặc. Những lời này không thể nghi ngờ đã chứng minh Diệp Hiên thời khắc này đã bị tà ma chiếm thân thể.

- Từ trong lòng hắn cũng không có xem các ngươi là sư đệ. Thậm chí bình thường xem thường các ngươi không có thiên phú.

Diệp Hiên trêu tức cười nói. Đồng tử của hắn càng thêm đỏ, uy nghiêm đáng sợ vô cùng.

Nói xong, hắn nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh, tiếp tục cười nói:

- Mà nàng, hắn đã sớm muốn thèm muốn thân thể của nàng. Có biết hắn vì sao vẫn xum xoe đối với nàng không? Bởi vì bối cảnh của nàng. Trong lúc vô tình hắn nghe được lai lịch của nàng, cho nên mới muốn đề nghị dẫn

nàng cùng tham gia vũ hội Tiềm Long, muốn ở trên đường, hắc hắc!

Lời của hắn ác độc khó nghe. Nhưng sắc mặt Chúc Nghiên Khanh bình tĩnh, dường như không nghe được.

Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền nắm chặt nắm đấm. Thật không nghĩ tới đại sư huynh bọn họ kính nể không ngờ là tiểu nhân như vậy.

Thật ra mỗi người đều có một góc u tối. Nhưng người tốt có thể ngăn chặn mặt u tối này. Đáng tiếc mặt u tối của Diệp Hiên lại bị tà ma công bố ra. Mặc dù người này cái gì cũng chưa từng làm, nhưng trên lưng lại phải gánh lấy cái danh hiệu tiểu nhân.

Thật đáng buồn đáng tiếc!

- Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào?

Chúc Nghiên Khanh nhẹ giọng hỏi. Dường như Diệp Hiên trước mắt căn bản không uy hiếp được nàng.

- Ta muốn như thế nào?

Ánh mắt Diệp Hiên lộ ra tà quang nồng đậm. Hắn lạnh giọng cười nói:

- Đương nhiên là giúp tên tiểu tử này hoàn thành chuyện hắn muốn làm lại không có dám làm!

Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền nhất thời mặt xám như tro tàn. Bọn họ làm sao có thể không nghe ra được sát ý ở trong giọng nói của Diệp Hiên.

Sắc mặt của Chúc Nghiên Khanh thoáng đổi. Có đôi khi quá đẹp cũng một sự sai lầm.

- Tê liệt! Dám nhúng chàm nữ nhân của ta! Nguyên Phách! Một búa đập chết hắn!

Đúng lúc này, trong rừng cây truyền đến một tiếng gầm phẫn nộ. Ngay sau đó một bóng người điên cuồng mãnh liệt va chạm vào cây cối vọt ra. Thình lình đó là Lý Nguyên Phách!

Trong tay cầm Kim Bằng Thần Chùy, Lý Nguyên Phách lộ ra vẻ mặt hưng phấn lao vọt về phía Diệp Hiên. Ngay sau đó Tần Quân và Hạo Thiên Khuyển cưỡi mây mù bay ra khỏi rừng cây.

- Hừ! Không nghĩ tới nhanh như vậy các ngươi đã lại đuổi tới!

Diệp Hiên hừ lạnh một tiếng. Nói xong hắn liền xoay người chuẩn bị chạy trốn.

------oOo------

Chương 216: Ma tu khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn chờ đợi ở trong cơ thể Diệp Hiên đã không phải là một ngày hai ngày. Lý Nguyên Phách uy mãnh thế nào, hắn đã sớm biết được. Nếu như là khi hắn còn ở thời kỳ toàn thịnh, hắn còn dám cùng Lý Nguyên Phách cứng đối cứng. Nhưng hiện tại hắn chiếm lấy thân thể yếu ớt này của Diệp Hiên. Nếu như hắn lưu lại giao chiến, người chết sẽ chỉ có thể là hắn!

Đáng tiếc, Lý Nguyên Phách lại không có ý định muốn buông tha cho hắn!

- Đừng mong chạy thoát!

Lý Nguyên Phách hưng phấn gào một tiếng, tay phải nhanh chóng ném ra Kim Bằng Thần Chùy. Tốc độ của thần chùy nhanh không thể tưởng tượng nổi. Trọng lượng hơn nghìn cân nhanh chóng ném ra, uy thế không kém chút nào so với động cơ xe lái tới cực nhanh.

Diệp Hiên biến sắc, vội vàng né tránh. Không ngờ hữu kinh vô hiểm tránh thoát được chùy của Lý Nguyên Phách ném tới.

Ầm.

Một tiếng lớn vang lên!

Kim Bằng Thần Chùy vượt qua con sông, trực tiếp đập nát ngọn núi ở ở phái đối diện. Lực lượng mạnh mẽ đến mức tận cùng, dâng lên gió lớn

khiến cho rừng cây xung quanh cũng đang điên cuồng lay động. Nước sông cuồn cuộn. Bản thân Ngạn và Mộ Dung Huyền bị trọng thương Tông chỉ có thể nằm trên mặt đất, không dám nhúc nhích.

Diệp Hiên cũng chảy ra mồ hôi lạnh. Hắn vẫn là lần đầu tiên ở cách gần như vậy, cảm giác lực lượng của Lý Nguyên Phách.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Lực lượng như vậy, bên trong cơ thể ngươi tuyệt đối ẩn chứa huyết mạch cổ!

Diệp Hiên quay đầu nhìn về phía Lý Nguyên Phách trầm giọng hỏi. Giờ phút này hắn bị tà ma chiếm lấy thần thức, cho nên có thể cảm giác được sự khác biệt của Lý Nguyên Phách.

Đối với điều này, Lý Nguyên Phách không rảnh để ý tới, Hắn lại lao về phía Diệp Hiên.

Tần Quân không khỏi truyền âm về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi:

- Hắn thế nào? Khí tức mạnh tới mức nào?

Bị ma khí lượn lờ, Diệp Hiên cho hắn một loại cảm giác không thể chiến thắng. Điều này làm cho Tần Quân rất chấn động kinh ngạc. Chẳng lẽ người này còn có thể biến thân?

Trời ạ!

Người Xayda sao?

- Trong cơ thể hắn che giấu ma hồn. Chắc là linh hồn của tu sĩ Ma Đạo hoặc linh hồn Ma tộc ẩn nấp bên trong cơ thể hắn. Lúc này ma hồn đang nắm chủ đạo thân thể hắn.

Hạo Thiên Khuyển truyền âm giải thích.

Ma hồn?

Tần Quân càng nghi ngờ hơn, tiếp tục hỏi:

- Tu sĩ Ma Đạo và Ma tộc có gì khác nhau sao?

- Tu sĩ Nhân tộc chia ra làm hai đạo chính ma. Ma từ lúc Nhân tộc sinh ra đã xuất hiện. Một ít tu sĩ Nhân tộc thấy được Ma tộc mạnh mẽ và tàn bạo, liền bắt chước theo, đi lên lối rẽ. Tốc độ tu vi của tu sĩ Ma Đạo tiến bộ nhanh hơn so với tu sĩ chính đạo, nhưng rất dễ dàng bị lạc mất phương hướng tâm trí, trở thành quái vật chỉ biết tới giết chóc.

Tần Quân bừng tỉnh. Hóa ra tu sĩ Ma Đạo là tồn tại như thế. So với tiểu thuyết tiên hiệp ở trên mạng kiếp trước có chút khác biết.

Cùng lúc đó, Diệp Hiên và Lý Nguyên Phách đang đánh với khí thế ngất trời.

Lý Nguyên Phách với thế tấn công hung bạo mạnh mẽ. Diệp Hiên căn bản không dám cứng rắn chống đỡ, chỉ có thể không ngừng né tránh. Tốc độ của hai người nhanh đến mức khiến cho người ta căn bản không có cách nào nhìn thấy rõ ràng. Mấu chốt nhất chính là khí thế của hai người quấy đảo lôi vân cuồn cuộn kéo tới, cuồng phong dâng lên bốn phía. Tần Quân thấy vậy, trợn mắt há hốc mồm.

Chỉ là ma hồn chiếm thân thể, đã có thể khiến cho chiến lực bay vọt, quả thực đáng sợ!

Trời ạ, nếu như tiểu tử này lúc trước phóng ra ma hồn, hắn không phải sẽ bị tiểu tử này tiện tay bóp chết hay sao?

Chỉ có điều rất nhanh hắn liền chú ý thấy, thân thể của Diệp Hiên đang không ngừng chảy máu. Chỉ là ở dưới ma khí làm nền, khiến cho người ta rất khó nhìn thấy được rõ ràng.

- Người này sau này sợ rằng sẽ bị ma hồn dần dần cắn nuốt hồn phách, từ nay về sau rơi vào ma đạo.

Hạo Thiên Khuyển lắc đầu cảm thán. Điều này cũng giải thích vì sao Diệp Hiên có thể giữ lấy yêu đan Lang Vương.

Tần Quân có thể nói là mở rộng tầm mắt. Bị ma hồn phụ thể, rất có khuôn mẫu của nhân vật chính!

Đáng tiếc Tần Quân có thứ càng biến thái hơn so với ma hồn. Diệp Hiên

nhất định còn hơn nhân vật chính.

- Đáng giận! Ta nổi giận!

Lý Nguyên Phách phiền não đến mức rít gào một tiếng. Ngay sau đó đồng tử hắn trở nên thu nhỏ lại, nhọn hơn. Khí thế khủng khiếp bỗng nhiên tăng cao. Diệp Hiên cả kinh, sắc mặt đại biến, vội vàng đưa hai tay vào hư không xé một cái, lôi ra một lỗ hổng màu đen, nhanh chóng chui vào trong đó.

- Muốn chạy sao?

Lý Nguyên Phách nổi giận gần thức tỉnh chân thân chim đại bàng cánh vàng để tiêu diệt Diệp Hiên. Tần Quân vội vàng truyền âm gọi hắn lại:

- Nguyên Phách! Đừng để lộ! Bình tĩnh!

Tuy rằng rất muốn nhìnthấy chim đại bàng cánh vàng uy phong, nhưng ở bên trong thế giới pháp bảo rất dễ dàng bị trưởng lão Thần Kiếm Đường phát hiện. Nếu như bị phát hiện, Thần Kiếm Đường khẳng định lại nghi ngờ đến trên đầu hắn. Hành trình vũ hội Tiềm Long của hắn cũng sẽ bị ngâm nước nóng.

Lý Nguyên Phách vừa nghe, chỉ đành áp chế lửa giận. Ánh mắt hắn khôi phục lại bình thường, trở lại bên cạnh Tần Quân.

...

Hoàng hôn đã tới, bên trong phủ đệ phân đà Thần Kiếm Đường.

Phỉ Ngọc Thụ toàn thân mặc y phục màu xám ngồi ở trong đình viện uống trà. Từ sau khi không hoài nghi Tần Quân nữa, hắn đã rất ít khi kiểm tra tất cả mọi chuyện diễn ra ở bên trong thế giới pháp bảo.

Bởi vì hắn thấy qua vô số lần, biết được bên trong sẽ phát sinh quá nhiều chuyện đáng ghê tởm.

- Cũng không biết hai tiểu gia hỏa này đã đào thải bao nhiêu tuyển thủ.

Đúng lúc này, sắc mặt hắn bỗng nhiên biến đổi. Hắn vội vàng mở tay phải

ra. Một ngọn đèn đỏ như máu xuất hiện ở trong tay hắn. Hắn vừa muốn động thủ, một bóng đen từ trong ngọn đèn bay ra, càng lúc càng lớn.

Thình lình chính là Diệp Hiên.

Bịch.

Một tiếng động vang lên!

Sau khi Diệp Hiên Kkhôi phục lại hình thể như bình thường, hạ xuống bên cạnh Phỉ Ngọc Thụ. Phỉ Ngọc Thụ nhìn thấy ma khí uy nghiêm đáng sợ, sắc mặt thâm trầm.

- Ma tu!

Phỉ Ngọc Thụ trầm giọng quát. Trong nháy mắt, trong lòng hắn liền liên tưởng đến chuyện lúc trước phân đà Thần Kiếm Đường bị tàn sát. Chẳng lẽ là do tên ma tu trước mắt này gây nên?

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ trong lòng hắn lúc na, khẳng định sẽ phì cười.

Trời ạ!

Cái này là ném nồi sao?

- Hừ!

Diệp Hiên gần như hóa thành người máu liếc mắt nhìn Phỉ Ngọc Thụ, sau đó liền đột nhiên biến mất. Tốc độ của hắn nhanh đến mức khiến cho Phỉ Ngọc Thụ trở tay không kịp.

- Lực không gian. Ít nhất là ma đầu tu vi đã vượt qua Thiên Tiên Cảnh!

------oOo------

Chương 217: Hung bạo thoải mái (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phỉ Ngọc Thụ mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa. Nhưng hắn cũng nhìn ra đối phương chỉ là trạng thái ma hồn, thân thể quá yếu. Bằng không lúc này hắn đã là người chết.

- Không được! Phải truyền tin tức này đi!

Phỉ Ngọc Thụ cắn răng nghĩ. Về phần bắt Diệp Hiên, hắn ngay cả ma khí của Diệp Hiên đều không cảm ứng được, làm sao bắt?

...

Bên trong thế giới pháp bảo.

Bên cạnh sông nhỏ, Tần Quân kéo bàn tay nhỏ bé của Chúc Nghiên Khanh, quan tâm trách nói:

- Xem đi, đã bảo nàng đi theo ta, nàng không nghe lời. Còn nói muốn dựa vào chính mình, thiếu chút nữa cả cái mạng cũng bị mất!

Sắc mặt Chúc Nghiên Khanh có chút không được tự nhiên. Nàng theo bản năng muốn rút tay ra. Đáng tiếc Tần Quân người này liều chết nắm lấy tay nàng không tha, mượn giáo dục là lá chắn cho sự sỗ sàng của hắn.

- Ta không quan tâm. Từ giờ trở đi, nàng liền theo ta!

Tần Quân cười hắc hắc nói. Chúc Nghiên Khanh muốn cự tuyệt, nhưng trong lòng lại cảm thấy có một tia ngọt ngào sinh sôi.

Lập tức hắn liếc một vòng nhìn những thi thể đang nằm đầy trên đất, sau đó nói:

Đi thôi, ở đây không sạch sẽ!

- Bọn họ thì sao?

Chúc Nghiên Khanh nhìn về phía Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền ngã trên mặt đất, hỏi.

Tần Quân nhún vai nói:

- Hoặc là bóp nát tấm bảng gỗ, hoặc là chờ chết!

Hắn cũng không có lòng nhiệt tình mang theo hai người bị thương bệnh hoạn.

Chúc Nghiên Khanh không tiếp tục cầu tình. Theo nàng, lấy thực lực bản thân Mộ Dung Huyền và Tông Ngạn sẽ rất khó thông qua thí luyện thành. Theo bản thân nàng cũng rất đáng ghét phải giúp đỡ người yếu.

Cứ như vậy, đoàn người chuẩn bị rời đi.

- Cứu... Ta...

Bị chém ngang lưng Ma Vũ run giọng nhìn Tần Quân cầu xin. Giờ phút này hắn đã thống khổ đến mất cảm giác.

Tần Quân nhìn hắn cười sáng lạng, sau đó lấy ra Desert Eagle, một tiếng động chấm dứt tính mạng của hắn.

Đống cặn bã!

Dám nhúng chàm nữ nhân của lão tử, còn muốn cầu cứu!

- Đi thôi!

Tần Quân thu hồi Desert Eagle cười nói. Tông Ngạn và Mộ Dung Huyền nằm dưới đất muốn nói lại thôi. Cuối cùng bọn họ vẫn không bỏ lại được tôn nghiêm cầu xin Tần Quân.

Chờ sau khi bọn họ rời đi, hai người mới chật vật lấy ra tấm bảng gỗ.

- Hơn mười năm sau này, chúng ta vẫn chăm chỉ tu luyện đi.

Mộ Dung Huyền cười khổ nói. Tông Ngạn trầm mặc không nói, nhưng trong lòng lại đồng ý với đề nghị của hắn.

Trải qua chuyện hôm nay, bọn họ mới chính thức ý thức được mình yếu tới mức nào. Có thể ở bên trong vương quốc Ngô Kỳ, bọn họ có thể lăn lộn tới phong sinh thủy khởi. Nhưng ở bên trong hoàng triều Nam Trác, bọn họ lại yếu ớt giống như con kiến hôi.

Từ sau khi Diệp Hiên rời đi, Phỉ Ngọc Thụ liền truyền ra tin tức, chứng minh quả thật có tà ma xâm nhập. Chính là để cho tất cả mọi người trong thành có thể cảnh giác.

Điều này cũng không như quốc gia địa cầu, chỉ lo rung chuyển.

Hoàng triều Nam Trác cũng không sợ. Bởi vì nơi này cũng không phải là thế giới dân chủ, người mạnh là vua, một bậc ép một bậc. Có một câu, oán hận ở trước mặt thực lực tuyệt đối đều là phù vân.

Mà ngày này, thí luyện thành sắp kết thúc.

Trên quảng trường trung tâm Lạc Yên Thành đã kín người hết chỗ. Phần lớn đều người tham gia thi đấu bị đào thải. Mặc dù thua, bọn họ cũng rất muốn xem thử kết cục sẽ như thế nào.

- Cũng không biết cuối cùng có thể còn lại một trăm người hay không...

- Chắc hẳn là có thể... Tần Quân và Lý Nguyên Phách quá mạnh...

- Đúng vậy, bọn họ hoàn toàn có thể tiến vào trận chung kết. Tội gì khó xử chúng ta?

- Đúng vậy! Gia hỏa đáng giận kia!

- Hi vọng Tần Quân và Lý Nguyên Phách chết ở trong đám yêu thú!

Những người dự thi bàn luận ầm ĩ. Các tu sĩ còn lại cũng vậy. Tần Quân và Lý Nguyên Phách quét ngang thế giới pháp bảo, tin tức này đã được truyền khắp toàn thành, thậm chí mơ hồ có tiết tấu được truyền bá về phía những thành thị khác.

Chỉ có điều hoàng triều Nam Trác rất nhiều thành trì. Cũng có một vài thí luyện thành phát sinh tình tiết cùng loại. Chung quy có một vài yêu nghiệt, cường đại đến mức có thể không để ý tới quy tắc.

Phỉ Ngọc Thụ ngồi ở bên cạnh Vạn Dân Cầu, bình tĩnh uống trà nhàn nhã, giống như chuyện lúc trước Diệp Hiên ma hóa không phát sinh qua.

Gặp phải kẻ địch mạnh hơn hắn, hắn lại lười quản, giao cho thánh thượng đi định đoạt.

So với ma tu vượt qua Thiên Tiên Cảnh lẻn vào hoàng triều Nam Trác, hiện nay thánh thượng khẳng định đứng ngồi không yên.

Hoàng đế của hoàng triều được gọi là thánh thượng. Chính là sự khác biệt với hoàng đế của vương quốc.

- Đã đến giờ.

Phỉ Ngọc Thụ bỗng nhiên đứng dậy nói. Sau khi nói xong, hắn liền cầm ra chiếc đèn đỏ như máu của mình. Trong miệng hắn khẽ đọc một câu chú ngũ mà người bình thường nghe không rõ. Ngay sau đó cánh cửa truyền tống phía sau bắt đầu có sóng dao động, từng tên tu sĩ đi ra.

Phần lớn mọi người vẫn còn ở trạng thái kinh ngạc. Trên người mỗi người đều đầy máu. Những người sống sót đến cuối cùng gần như đều từng trải qua chiến đấu.

Rất nhanh, Tần Quân, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển cũng đi ra.

- Trời ạ! Thiếu chút nữa diệt những người này!

Tần Quân hùng hùng hổ hổ nói. Những tu sĩ lúc trước đi ra, sắc mặt đều khó coi. Trên mặt Phỉ Ngọc Thụ đầy vẻ cổ quái.

Thật ra thời gian thí luyện thành còn chưa thật sự đến. Chỉ có điều tiếp tục nữa, cũng sẽ không còn lại đủ một trăm người, mà là ít hơn.

Tần Quân rất nhanh liền cảm giác được sự quỷ dị. Các tu sĩ xung quanh đều lấy một loại ánh mắt phức tạp nhìn hắn, trong đó có chứa tâm tình sợ hãi, phẫn nộ, không cam lòng v.v.

- Nhìn cái gì vậy! Nếu không phải là các ngươi đúng lúc bóp nát tấm bảng gỗ! Hừ hừ!

Tần Quân hừ lạnh nói, một câu nói liền kích thích đám đông tức giận.

Nhất là những người tham gia thi đấu tu vi Kim Đan Cảnh, Thuế Phàm Cảnh, hận không thể lột da Tần Quân.

Bởi vì phần lớn bọn họ đều bị Lý Nguyên Phách đào thải.

Bọn họ vốn có thể xông vào trận chung kết ở Hoàng Đô, kết quả bị Lý Nguyên Phách chặn ngang. Phía sau còn lại một trăm người có cả tồn tại Trúc Cơ Cảnh. Điều này không thể nghi ngờ chính là sự châm chọc lớn nhất đối với bọn họ.

Lý Nguyên Phách càng điên cuồng hơn. Đừng nói tu sĩ Thuế Phàm Cảnh, tu sĩ Hóa Hư Cảnh cũng phải quỳ.

- Có bản lĩnh một mình đấu với ta!

Một tu sĩ Thuế Phàm Cảnh chỉ vào Tần Quân tức giận kêu lên, dẫn tới những người tham gia thi đấu còn lại tức giận bất bình.

Tần Quân nhìn về phía bọn họ giống như nhìn kẻ ngốc, hừ lạnh nói:

- Nếu như một mình đấu hữu dụng, còn cần thế lực tồn tại sao?

------oOo------

Chương 218: Hung bạo thoải mái (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một câu nói khiến cho những tu sĩ oán giận này nhất thời không biết nên phản bác như thế nào. Phỉ Ngọc Thụ và Từ Quỷ Khốc ở bên cạnh lại lấy ánh mắt khác thường nhìn về phía Tần Quân.

Đứng càng cao càng biết cái gì gọi là lực lượng chân chính. Trong tay nắm giữ thế lực cũng là một loại lực lượng.

Lúc này, tu sĩ còn lại còn sống cũng đi ra cánh cửa truyền tống. Tổng cộng một trăm người tham gia thi đấu. Ngoại trừ đám người Tần Quân ra, trong lòng những người dự thi khác đều vẫn còn sợ hãi.

Thiếu chút nữa đã bị đào thải.

- Bắt đầu đăng ký thân phận, sau đó trình báo cho Hoàng Đô.

Phỉ Ngọc Thụ cười nói, âm thanh tuy rằng không lớn.

Nhưng quỷ dị ép qua những tiếng ồn ào ở trên toàn bộ quảng trường.

Tần Quân chỉ phải kìm chế sự khó chịu trong lòng.

- Đinh! Thí luyện thành kết thúc! Bắt đầu công tác thống kê giá trị kinh nghiệm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân nghe được tâm tình lại phấn khởi.

Phần quan trọng nhất của vở kịch đã bắt đầu!

Tần Quân là người đầu tiên đi đăng ký thân phận. Đám người Lý Nguyên Phách sắp xếp ở phía sau. Các tu sĩ còn lại vì Lý Nguyên Phách tồn tại, giận mà không dám nói gì.

Đắc tội những tu sĩ này, Tần Quân cũng không sợ.

Nếu như đối mặt với bọn họ, hắn cũng hèn yếu, vậy sau này hắn làm thế nào trở thành Thần Hoàng mạnh nhất trong thiên địa?

Hơn nữa có nhiều cường giả thần thoại như vậy ở bên cạnh, hắn càng không cần lo lắng. Ừ, đã như vậy, lấy một phong hiệu đáng sợ hơn. Đế hoàng mạnh nhất thần thoại thì sao?

Tuy rằng hơi dài, nhưng vẫn ráttốt!

Lại ở thời khắc Tần Quân đang mơ màng, những người khác cũng đăng ký thân phận xong. Tần Quân dẫn theo bọn họ rời đi. Bọn họ đi qua nơi nào, các tu sĩ đều sợ hãi tránh né.

Phỉ Ngọc Thụ nhìn về phía bóng lưng bọn họ rời đi, nhếch miệng lên. Trong lòng hắn hạ quyết tâm phải lôi kéo Tần Quân và Lý Nguyên Phách vào Thần Kiếm Đường.

Sau khi đi ra khỏi quảng trường, âm thanh nhắc nhở của hệ thống cuối cùng vang lên lần nữa:

- Căn cứ vào công tác thống kê, kí chủ thu hoạch được 904111 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng năm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng sáu!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng bảy!

Kèm theo tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, linh lực trong cơ thể Tần Quân điên cuồng tăng vọt. Lý Nguyên Phách và Hạo Thiên Khuyển cả kinh nhìn về phía hắn. Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh tu vi thấp, ngược lại không có cảm giác được sự dị thường của hắn.

Thoải mái!

Lên liền ba cấp!

Tần Quân hưng phấn vung vẩy nắm đấm. Linh lực trong cơ thể tăng lên không chỉ gấp mười lần. Lực lượng còn có sự tăng cao rõ rệt.

Sở dĩ linh lực có thể tăng trưởng nhiều như vậy, là nhờ hai bộ công pháp Tử Hồng Lôi Pháp và Bất Diệt Thánh Thể của hắn đưa đến tác dụng mang tính mấu chốt. Những tu sĩ khác mặc dù đột phá ba tầng cảnh giới, cũng sẽ không có tác dụng mang tính rõ rệt như vậy.

Phẩm cấp của công pháp đối với số lượng và chất lượng linh lực có lực ảnh hưởng tuyệt đối.

Đương nhiên một ít hạng người số mệnh yêu nghiệt nào đó, trên người mang huyết mạch đặc biệt hoặc ăn thiên tài địa bảo gì đó lại không tính là gì cả.

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Giết ma! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Tiêu diệt tà ma trong cơ thể Diệp Hiên! Nhiệm vụ hoàn thành kí chủ liền lên năm cấp, cũng thu được một lần cơ hội triệu hoán

Thần Ma, hai lần rút thưởng ngẫu nhiên! Đặc biệt nhắc nhở, tà ma đã ghi hận lên kí chủ. Bất cứ lúc nào cũng có thể tập kích kí chủ!

Tần Quân vừa mới cao hứng không được bao lâu, âm thanh nhắc nhở nhiệm vụ được kích phát vang lên, liền khiến cho hắn ngây người. Thật không nghĩ tới tên tà ma kia lại có thể đưa tới phần thưởng phong phú như vậy.

Hắn không ngốc. Trong nháy mắt hắn liền hiểu rõ thực lực của tà ma rất mạnh.

Chỉ là phụ thể, đã có thể khiến cho Lý Nguyên Phách ở dưới tình trạng bình thường không làm gì được hắn. Nếu như hắn ở thời kỳ toàn thịnh...

Tần Quân không dám tưởng tượng. Dù sao Lý Nguyên Phách lại là cường giả Địa Tiên Cảnh.

Chẳng lẽ tà ma này là cường giả Thiên Tiên Cảnh, thậm chí mạnh hơn?

Nghĩ đến đây, Tần Quân liền không nhịn được giật mình một cái.

- Ngươi làm sao vậy?

Chúc Nghiên Khanh nhẹ giọng hỏi. Tuy rằng âm thanh lạnh lùng, nhưng Tần Quân có thể nghe ra được sự ân cần của nàng.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Không có gì, chỉ là ta cảm giác chúng ta vẫn sẽ gặp phải Diệp Hiên.

Bị tà ma chiếm lĩnh thân thể. Diệp Hiên tất nhiên không có khả năng lại trở lại Viêm Kình Tông. Chính ma hai bên không thể cùng tồn tại. Hoàng triều Nam Trác và vương quốc Ngô Kỳ đều chịu sự quản lý của chính đạo, tuyệt đối sẽ không lại dung thứ cho hắn.

- Miễn bàn tới hắn đi.

Chúc Nghiên Khanh nhẹ giọng nói. Giọng nói của nàng từ trước đến nay đều không có chút dao động sợ hãi. Nhưng Tần Quân lại có thể nghe ra sự tức giận trong giọng nói của nàng. Dù sao Diệp Hiên có suy nghĩ bẩn thỉu

đối với nàng. Mặc dù phần lớn nam nhân đều như vậy, nhưng bị nói ra, nàng tất nhiên rất khó lại phát sinh thiện cảm đối với Diệp Hiên. Mặc dù hắn là đại sư huynh đồng môn.

Tần Quân mỉm cười. Trong lòng hắn lại vô cùng thông cảm cho Diệp Hiên. Tuy rằng ở dưới tuyệt cảnh, hắn chỉ có thể dựa vào tà ma trong cơ thể đánh ra đường sống. Nhưng sau khi bị tà ma để lộ ra suy nghĩ trong lòng, chắc hẳn sau này vương quốc Ngô Kỳ không chứa chấp hắn. Từ nay về sau hắn lưu lạc thiên nhai.

Chỉ có điều hắn vẫn rất tò mò. Diệp Hiên làm sao lại bị tà ma phụ thể.

Một vị tà ma rất có khả năng là Thiên Tiên Cảnh xuất hiện ở vương quốc, tỷ lệ rất nhỏ. Chẳng lẽ người này cũng có số mệnh của nhân vật chính?

Nghĩ tới đây, bước chân của Tần Quân không khỏi nhanh hơn. Hắn muốn từ chỗ Thái Bạch Kim Tinh tìm hiểu một ít tin tức về ma tu, để tránh khỏi bị Diệp Hiên tập kích.

Đoàn người nhanh chóng đi qua đường, tiến về phía khách sạn Du Long.

Mà ngày này nhất định có người vui mừng có người buồn, cũng có người tức giận.

Tinh Túc Môn và Phục Ma Môn thật ra phát sinh chấn động không nhỏ. Ma Vũ và Chương Luân đều là đệ tử trong môn. Sau khi thí luyện thành ở Lạc Yên Thành kết thúc, không ngờ không có tin tức truyền trở lại. Điều này nói rõ tám chín phần mười đã xảy ra vấn đề. Sư phụ của hai người lúc này liền truyền tin chất vấn Từ Quỷ Khốc của Lạc Yên Thành.

------oOo------

Chương 219: Xương sắt thép

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi Từ Quỷ Khốc nhận được tin tức không khỏi giật mình kinh ngạc. Tinh Túc Môn và Phục Ma Môn cũng đều ở trong nhóm bảy đại tông môn. Mặc dù Từ Quỷ Khốc nắm giữ thực lực trước hai mươi ở trong hoàng triều

cũng không dám tùy ý đắc tội.

Hắn nhanh chóng thăm hỏi Phỉ Ngọc Thụ, xem bên trong thí luyện thành là ai giết chết Ma Vũ và Chương Luân. Đây là lực ảnh hưởng của thế lực siêu cấp. Có thể không để ý tới quy tắc, giao ra hai người tham gia thi đấu vũ hội Tiềm Long.

Đương nhiên chuyện như vậy chỉ có thể ngầm tiến hành, không được truyền ra ngoài.

- Bọn họ đều bị người tham gia thi đấu ma hóa giết chết. Đây là tư liệu của người tham gia thi đấu.

Phỉ Ngọc Thụ sớm có sự chuẩn bị, lật tay cầm ra một bộ ngọc giản.

Quyết định chú ý muốn thu nạp Tần Quân, hắn tất nhiên phải bao che cho Tần Quân, tất cả đều đổ ở trên đầu của Diệp Hiên.

Chỉ có điều nếu như hắn biết được Tần Quân phái người tàn sát phân đà Thần Kiếm Đường, hắn tuyệt đối sẽ hối hận.

- Lại là tà ma kia quấy phá!

Từ Quỷ Khốc nhỏ giọng mắng. Trong lòng hắn cực hận Diệp Hiên.

Nếu như Diệp Hiên biết được, khẳng định sẽ khóc thét. Thế nào lại đổ hết tội lên trên đầu ta?

Ta chỉ giết chết mười mấy tên áo rồng mà thôi!

...

Sau khi trở lại khách sạn Du Long, Tần Quân đi tới trong phòng Thái Bạch Kim Tinh, giải thích với hắn về sự biến hóa của Diệp Hiên.

- Ma hồn phụ thể còn có thể tiếp tục di chuyển không gian, nói rõ ma tu này vốn có cảnh giới tu vi ở trên Thiên Tiên Cảnh, thậm chí có thể là cảnh giới cao hơn. Bởi vì mặc dù là ta cũng rất khó làm được.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu trầm ngâm nói.

Tần Quân gật đầu. Ngài là dựa vào miệng, không phải là tu vi.

- Điện hạ vẫn cẩn thận thì thỏa đáng hơn. Tuy rằng thân thể Diệp Hiên bị chiếm lấy, nhưng trong một khoảng thời gian dài, linh hồn của hắn sợ rằng sẽ cùng linh hồn ma tu hòa làm một thể. Tâm tình của hắn cũng có thể ảnh hưởng đến ma tu, tiến tới tìm điện hạ gây phiền phức.

Thái Bạch Kim Tinh ngưng trọng nói.

- Mấu chốt nhất chính là, một khi ma tu thành công chiếm lĩnh thân thể của tu sĩ, tu vi của hắn sẽ bay vọt. Khi hắn khôi phục tới đỉnh phong, sợ rằng...

Thái Bạch Kim Tinh còn chưa nói dứt lời, nhưng Tần Quân đã hiểu rõ ý tứ của hắn.

Đối với điều này, Tần Quân mặc dù có chút áp lực, nhưng vẫn không đến mức sợ hãi.

Thái Bạch Kim Tinh, Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Hạo Thiên Khuyển, Hắc Bạch Vô Thường tất cả đều cùng tiến lên. Hắn không tin là mình sẽ bị Diệp Hiên giết chết trong nháy mắt.

Hơn nữa chờ ma tu trong cơ thể Diệp Hiên khôi phục đỉnh phong, Tần Quân chắc hẳn đã tiến hành mấy mươi lần triệu hoán Thần Ma. Thực lực bản thân hắn cũng bay vọt, tại sao phải sợ?

- Thôi được rồi. Ta vẫn là tận dụng thời gian tu luyện.

Tần Quân đứng dậy cười nói. Hắn hướng về phía Thái Bạch Kim Tinh khẽ thi lễ, sau đó đi ra phòng khách.

Sau khi hắn rời đi, Thái Bạch Kim Tinh vừa uống trà vừa lẩm bẩm nói:

- Điện hạ không ngờ không e ngại ma tu Thiên Tiên Cảnh. Xem ra điện hạ còn có con át chủ bài mà ta không biết.

Nghĩ tới đây, hắn lắc đầu cười. Đi theo Tần Quân thật ra sinh hoạt không tịch mịch. Dọc đường đi gặp phải chuyện này cũng khiến cho hắn cảm

thấy rất hứng thú.

Mấu chốt nhất chính là Tần Quân trưởng thành khiến cho hắn rất giật mình.

Sau khi thí luyện thành trở về không ngờ lại đột phá ba cảnh giới nhỏ. Hoàn toàn không thấy kiến thức thông thường về đột phá cảnh giới!

Cứ theo đà này, Tần Quân cố gắng thật có thể sáng tạo kỳ tích. Bởi vì tu vi của hắn gần như đến bình cảnh. Cho nên muốn theo đuổi thực lực càng cao hơn, phải tìm thế lực. Trong u minh khiến cho hắn cảm giác Tần Quân sau này sẽ có thành tựu vô hạn. Cho nên hắn mới tới bái nhập Tần Quân. Biểu hiện của Tần Quân khiến cho hắn rất hài lòng.

- Có thể Nam Vực nho nhỏ rất nhanh sẽ bị ngươi chinh phục.

Thái Bạch Kim Tinh thì thào cười nói, trên mặt đầy vẻ chờ mong.

...

Sau khi thí luyện thành kết thúc, Tần Quân liền bắt đầu chăm chỉ luyện công. Bởi vì hắn tập trung tất cả linh thạch đánh cược, khiến cho hắn ngoan độc buôn bán lời được mấy trăm vạn viên linh thạch nhất giai. Số lượng lớn này lại khiến cho đám người Tần Vân chấn động kinh ngạc hồi lâu mới hồi thần.

Tần Quân bắt đầu để cho Giả Tuân lợi dụng linh thạch thu mua các loại thiên tài địa bảo, chuẩn bị tu luyện Bất Diệt Thánh Thể tầng thứ hai: xương sắt thép.

Cùng lúc đó, sự tích của hắn đã lưu truyền rộng rãi ở hoàng triều Nam Trác và các vương quốc xung quanh.

Vương quốc Càn Nguyệt cả nước vui mừng. Vương quốc Thương Lam một mảnh tĩnh mịch. Tiếng kêu ca nổi lên bốn phía. Tất cả đều đang trách cứ triều đình vì sao phải đắc tội Tần Quân.

Một ngày này, trong khách phòng, Tần Quân ngồi ở trong một thùng gỗ to. Trong thùng gỗ chứa đầy chất lỏng màu tím, hơi nóng tràn ngập, bọt khí không ngừng tuôn ra lại tan biến.

Mà sắc mặt Tần Quân vốn biến đổi không ngừng. Rõ ràng hắn đang chịu sự thống khổ mà người người bình thường khó có thể tưởng tượng đượct

- Tê liệt! Xương sắt thép khó luyện như vậy. Vậy tầng thứ ba kim cương bất hoại lại còn khủng khiếp đến như thế nào?

Trong lòng Tần Quân tuyệt vọng nghĩ. Nhưng nghĩ thì nghĩ, hắn lại vẫn cắn răng kiên trì. Bởi vì hắn đã quy hoạch phương hướng phát triển cho tương lai của mình. Hắn cũng không muốn dễ dàng buông tha.

Lúc này, Đát Kỷ mang chậu đồng đi đến. Trong chậu chứa chất lỏng màu đen, vô cùng quỷ dị, khiến người ta nhìn thấy, da đầu liền tê dại.

- Công tử, nơi này là do Hỏa Liệt Hoa luyện thành dược liệu, dược lực rất mạnh. Công tử có thể kiên trì được sao?

Đát Kỷ đi tới bên cạnh thùng gỗ, khẽ cười nói. Nhưng trong mắt nàng lại che giấu một tia lo lắng.

Gần đây Tần Quân quá liều mạng, khiến cho nàng vui mừng đồng thời cũng có lo lắng. Nàng sợ hắn sẽ không chịu nổi.

Con đường thể tu vốn luôn thống khổ. Nàng thực sự không rõ thiên phú luyện khí của Tần Quân đã mạnh như vậy, vì sao còn chấp nhất luyện thể.

Nàng lại không biết, Tần Quân cũng có một mơ ước, mộng tưởng một ngày nào đó, dựa vào thực lực của mình đánh khắp thiên hạ không địch thủ. Nếu như đơn thuần dựa vào luyện khí, độ khó rất cao.

Hơn nữa có hệ thống thần thoại ở bên cạnh, thời điểm hắn đang luyện công nạp khí, không cần phải tốn quá nhiều thời gian. Luyện thể thêm cũng sẽ không có chỗ tệ hại.

- Thả!

Tần Quân cắn răng nói.

Tê liệt, để cho bão tố tới mãnh liệt hơn chút!

------oOo------

Chương 220: Mười đại yêu nghiệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đát Kỷ nghe vậy, trực tiếp đổ nước thuốc bên trong chậu đồng vào trong thùng gỗ. Trong phút chốc, Tần Quân chỉ cảm thấy nhiệt độ chất lỏng trong thùng tăng lên cực nhanh, khiến cho hắn cảm giác giống như bị lửa mạnh thiêu đốt. Gương mặt hắn trong nháy mắt vặn vẹo, cần cổ còn nổi gân xanh.

Hắn khiếp sợ đến mức vội vàng vận chuyển công pháp tâm quyết Bất Diệt Thánh Thể tầng thứ hai.

- Công tử, Nhân Bảng lại đổi mới. Công tử có muốn biết bây giờ công tử xếp hạng bao nhiêu không?

Đát Kỷ thấy vậy, có chút không đành lòng. Vì vậy nàng nói sang chuyện khác, muốn phân tán lực chú ý của Tần Quân, giảm bớt sự thống khổ.

- Không phải là danh hiệu đứng đầu thì cũng không cần nói cho ta biết làm gì!

Tần Quân nhắm mắt cắn răng nói. Đát Kỷ nghe được, khóe miệng giật một cái.

- Bây giờ công tử đứng hàng sáu trăm bảy mươi ba trên Nhân Bảng, ở trong tu sĩ chính đạo dưới năm mươi tuổi tại Nam Vực tuyệt đối được tính là đỉnh phong.

Đát Kỷ lẩm bẩm nói. Cái thứ hạng này cũng không khiến cho Tần Quân kích động. Dù sao trên đỉnh đầu còn có hơn sáu trăm người đang đứng.

Chỉ là hắn chú ý tới trong lời nói của Đát Kỷ cố ý nhắc tới hai chữ chính đạo.

Vì vậy hỏi hắn:

- Chẳng lẽ ma đạo cũng có Nhân Bảng?

Hắn từng xem lướt qua Nhân Bảng, cũng không nhìn thấy qua tên của ma tu.

Trong khi nói chuyện, lực tác dụng của nước thuốc càng lúc càng lớn. Hắn đau đến mức, cảm giác hình như có vạn trùng cắn thể, vô cùng khó chịu, hận không thể cắn lưỡi tự sát.

Vì cường đại, nhịn!

Xuyên qua không thể làm theo ý mình, tuy rằng nhận được hệ thống thần thoại, nhưng hắn vẫn rất đáng ghét loại cảm giác này.

Một ngày nào đó, hắn sẽ cường đại đến mức, ngay cả hệ thống thần thoại cũng không có cách nào ràng buộc được hắn!

- Đó là chuyện tất nhiên. Mệnh Cơ Các khổng lồ khiến người ta khó có thể tưởng tượng được. Bảy đại tông môn của hoàng triều Nam Trác còn xa mới có thể so sánh được.

Đát Kỷ cười gật đầu nói. Mệnh Cơ Các được xem là thế lực lớn nhất bọn họ biết được, cũng thế lực thần bí nhất.

Có thể ngang dọc hai đạo chính ma, cũng không đơn giản như vậy.

Tần Quân không lại tiếp tục hỏi thăm nữa. Bởi vì dược hiệu đã hoàn toàn kích phát. Hắn đau đến mức không có cách nào mở miệng nói chuyện được nữa.

Đát Kỷ cũng nhìn ra nổi thống khổ của hắn. Vì vậy nàng đứng lặng lẽ ở bên cạnh nhìn hắn. Thời gian cứ như vậy nhanh chóng trôi qua.

Chắc hẳn có rất ít tu sĩ sẽ tốn rất nhiều linh thạch mua thiên tài địa bảo tới cứng rắn ngâm thể. Nhưng Tần Quân không bình thường. Dù gì cũng là người sẽ làm hoàng đế, hắn tất nhiên sẽ không keo kiệt.

Nên dùng vẫn phải sử dụng. Giữ lại lại không thể khiến linh thạch sinh ra linh thạch.

Ở trong lúc hắn tu luyện, thí luyện ở các thành cũng đang tiến hành. Tuy rằng Lạc Yên Thành không cần tiến hành thi đấu lôi đài, nhưng phần lớn các thành trì khác đều cần. Đây cũng là một đoạn thời gian dài dằng dặc.

...

Trong nháy mắt, bảy ngày vội vàng trôi qua.

Vũ hội Tiềm Long vẫn là trọng tâm câu chuyện được toàn bộ hoàng triều đương thời nhiệt tình bàn tán. Căn cứ vào biểu hiện thí luyện ở các thành, có người hiểu chuyện nhiệt liệt đề cử ra mười đại yêu nghiệt, chính là đứng đầu đoạt giải quán quân. Phần lớn đều là những người được đánh giá cửu tinh.

Trong đó Tần Quân và Lý Nguyên Phách cũng có mặt trong đó. Lý Nguyên Phách đứng trước ba. Tần Quân xếp hạng thứ tám.

Mà quan hệ liên quan tới Tần Quân và Lý Nguyên Phách cũng được lưu truyền rộng rãi. Phần lớn tu sĩ đều cho rằng ở trận chung kết tại Hoàng Đô, Lý Nguyên Phách sẽ cùng Tần Quân xé rách da mặt. Căn cứ vào biểu hiện ở thí luyện thành, Tần Quân rõ ràng là dựa vào Lý Nguyên Phách ra mặt. Quán quân của vũ hội Tiềm Long có ý nghĩa đặc biệt. Tần Quân chẳng qua là hoàng tử của vương quốc. Ở trong thời khắc này, Lý Nguyên Phách nếu như vẫn ngu trung, vậy thật sự là não tàn.

Bọn họ lại không biết, Lý Nguyên Phách cách não tàn cũng không xa.

Chính ngọ của ngày này, Tiểu Ly đẩy cửa phòng ra chuẩn bị gọi Tần Quân đi xuống ăn cơm, đúng lúc thấy Tần Quân đang ở trần đứng ở bên trong thùng gỗ. Vẻ mặt hắn kích động nhìn hai tay của mình. Trên người hắn dính đầy nước thuốc, ngay cả quần đen cũng ướt, dính lấy nửa người dưới. Đường cong cơ bắp trên người hắn rất hoàn mỹ, khiến người ta một loại lực trùng kích thị giác rất mạnh.

Bất Diệt Thánh Thể tầng thứ hai xương sắt thép, hắn đã luyện thành!

Tần Quân mừng rỡ không thôi. Hắn cảm nhận lực lượng trong cơ thể bạo phát. Hắn cảm giác một quyền có thể đánh sập toàn bộ khách sạn Du Long.

Xương sắt thép, tên cũng giống như ý nghĩa. Gân cốt của hắn cứng rắn giống như sắt thép. Mặc dù có thể tu luyện được nhanh như vậy, ngoại trừ tác dụng của những dược liệu kia kết hợp với nhau, còn may mắn có được Long Châu.

Trong quá trình luyện thể cũng cần hấp thu linh khí. Hắn từ bên trong thế giới pháp bảo thu được Long Châu. Bên trong chứa linh khí nồng đậm, khiến cho hắn thế như chẻ tre.

- Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của ta xem thử!

Trong lòng Tần Quân kêu lên. Hắn vừa dứt lời, một màn ánh sáng chỉ có hắn có thể nhìn thấy được, liền xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Kim Đan Cảnh tầng bảy (340211/350000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Pháp khí: Gia Đặc Lâm diệt thế (địa phẩm thượng giai), Desert Eagle (hoàng phẩm thượng giai)!

- Pháp bảo: Ngân Long Tru Hồn Thương (pháp bảo hậu thiên), Tử Kim Đế Hoàng Giáp (pháp bảo hậu thiên)!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Bất Diệt Thánh Thể (công pháp ngâm thể thượng cổ)! Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ! Lý Nguyên Phách! Lý Bạch! Hắc Bạch Vô Thường!

Cách Kim Đan Cảnh tầng tám càng lúc càng gần!

Tần Quân thấy cảm xúc dâng trào.

Hắn theo bản năng uốn éo người.

Rắc rắc rắc. Từng đốt ngón tay ma sát vang lên. Hắn tùy ý vung một quyền đánh vào không khí, không ngờ có thể phát sinh tiếng không khí nổ mạnh.

Thoải mái!

Tần Quân đối với trận chung kết tiếp theo ở Hoàng Đô càng có thêm tự tin. Cho dù không dựa vào Lý Nguyên Phách, hắn cũng có lòng tin đánh ra danh tốt.

- Tần Quân ca ca, nên xuống đi ăn cơm.

Tiểu Ly từ trên giường cầm y phục của Tần Quân đi tới cười nói. Trong khi nói chuyện, nàng liền muốn đích thân mặc quần áo cho Tần Quân.

Tần Quân vội vàng nói:

- Để ở chỗ này. Ta phải mặc quần trước đã. Nàng đi xuống trước đi.&

------oOo------

Chương 221: Cõi âm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Ly gật đầu sau đó xoay người rời đi. Nàng là Long tộc, tất nhiên sẽ không bởi vì nhìn thấy được thân thể Tần Quân để trần mà cảm thấy ngượng ngùng. Dù sao rồng không mặc quần áo.

Thấy vậy, trong lòng Tần Quân không khỏi có chút tiếc nuối. Vốn tưởng rằng nữ tử này sẽ kiên trì đòi thay y phục cho hắn. Đáng tiếc!

Cũng không lâu lắm, Tần Quân thay xong y phục toàn thân màu trắng, đi tới một góc ở lầu hai tập trung với đám người Thái Bạch Kim Tinh.

- Chúc mừng điện hạ tu vi tinh tiến!

Thái Bạch Kim Tinh đứng dậy chắp tay cười nói. Nghe được điều này, khiến cho Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Pháp Hải, Đát Kỷ, Tiểu Ly đứng lên theo. Đám người Giả Tuân vừa nghe, liền vội vàng đi theo tới, ánh mắt sáng quắc nhìn Tần Quân.

Chúc Nghiên Khanh cũng sử dụng ánh mắt khác thường nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Thời gian gần đây, Tần Quân trừ ăn cơm, gần như không xuống lầu. Mức độ chăm chỉ của hắn khiến cho đám người Tần Vân xấu hổ.

Mộ Dung Huyền, Tông Ngạn cùng với Dương Lan đã dời đến khách sạn khác. Bọn họ không có mặt mũi nào tiếp tục ở cùng một chỗ với đám người Tần Quân. Đáng để nhắc tới chính là ở ngày thứ hai thí luyện thành, bọn họ đã bị đào thải. Ba người xấu hổ, hận không thể lập tức trở về vương quốc Ngô Kỳ. Nhưng Chúc Nghiên Khanh đã thăng cấp, bọn họ đành phải ở lại chờ đợi.

- Được rồi, ngồi xuống ăn cơm đi.

Tần Quân cười phất tay nói.

Sau khi luyện thành xương sắt thép, tâm tình của hắn rất tốt, vừa gắp rau vừa khe khẽ hát.

Ta hiện tại cũng được xem như là cường giả. Tuy rằng không thể so sánh được với những kẻ biến thái như Thái Bạch Kim Tinh, nhưng ở trong vương quốc cũng có thể ngang dọc.

- Điện hạ, ngày kia chính là ngày các người khởi hành đi tới Hoàng Đô.

Ngồi ở bàn bên cạnh Giả Tuân nhắc nhở.

Tần Quân gật đầu. Hắn đã nóng lòng muốn ở trận trận chung kết tại Hoàng Đô hoá trang trâu bò. Không đúng, là cố gắng.

Sau đó Tần Quân bắt đầu dùng bữa. Hắn gần như là tư thế ăn như hổ đói. Yêu cầu của thể tu đối với thức ăn cực lớn. Không giống như tu sĩ Luyện Khí, sau khi đạt được Kim Đan Cảnh liền có thể ích cốc, dựa vào linh khí

sinh tồn.

Nhưng tu sĩ thế giới này và không giống với tiểu thuyết trên mạng kiếp trước. Phần lớn tu sĩ vẫn thích cùng ăn. Nhất là ở khách sạn lớn giống như khách sạn Du Long, nguyên liệu nấu ăn đều là thịt của yêu thú, không chỉ có mùi vị ngon, còn có thể tăng cao tu vi. Tuy rằng rất yếu ớt, nhưng ít ra vẫn có thể.

- Điện hạ, đợi lát nữa chúng ta ra vùng vùng ngoại ô gặp một lần. Thuộc hạ có chuyện quan trọng bẩm báo.

Đúng lúc này, giọng nói thâm trầm của Hắc Vô Thường vang lên ở bên tai Tần Quân, khiến cho chân mày hắn khẽ nhíu lại.

Hắc Vô Thường tìm hắn khẳng định không phải đơn giản là đi tâm sự.

Nghĩ tới đây, tốc độ Tần Quân ăn cơm nhanh hơn. Sau hai phút trôi qua, hắn liền đứng dậy nói:

- Ta có việc ra ngoài đi một chút, các ngươi từ từ ăn.

Nói xong hắn liền xoay người rời đi. Điều này khiến cho mọi người nghi hoặc không thôi. Hắn không ngờ không có dẫn theo Lý Nguyên Phách?

Có Hắc Bạch Vô Thường ở bên cạnh, Tần Quân tất nhiên không cần Lý Nguyên Phách bảo vệ. Hơn nữa Hắc Bạch Vô Thường bị hắn xem trở thành đòn sát thủ. Lý Nguyên Phách quá đơn thuần, rất dễ dàng tiết lộ ra ngoài.

- Chào Tần công tử.

- Chào Việt Vương điện hạ!

- Khó có được một lần nhìn thấy Việt Vương đi ra ngoài. Hôm nay xem ra không bình thường!

- Khách khí khách khí!

Trên đường đi tới, dọc đường đi các tu sĩ đều nhìn về phía hắn cười hành lễ. Tần Quân cũng sĩ diện, liền ôm quyền gật đầu.

Hắn hiện tại đã không còn là hoàng tử nhỏ đến từ vương quốc vô danh nữa, mà là thiên tài siêu cấp danh chấn hoàng triều Nam Trác. Các tu sĩ tất nhiên phải nghĩ biện pháp kết giao. Mặc dù trong đó có vài tu sĩ là bị Tần Quân và Lý Nguyên Phách đào thải, nhưng sau khi cái danh hiệu mười đại yêu nghiệt ra lò, thái độ của bọn họ trong nháy mắt liền nghịch chuyển.

Tất cả đều suy nghĩ biện pháp lấy lòng Tần Quân.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Tần Quân đã trưởng thành. Tiếp tục đắc tội hắn sẽ không có lợi.

Sau một hồi cười nói, Tần Quân rời khỏi khách sạn Du Long, trực tiếp đi về phía ngoại thành.

Hắn đi không nhanh không chậm, dường như đang đi dạo phố. Nhưng bất luận hắn đi đến nơi nào, đều sẽ dẫn tới các tu sĩ liếc mắt nhìn, quan tâm. Hiện tại ở Lạc Yên Thành, không có người nào được tranh luận đáng sợ hơn so với Tần Quân. Có tranh luận lại có người tức giận.

Tần Quân thực lực bản thân không kém, nhất là một mình chiến đấu với con giao long màu đen, chiến tích thuyết phục rất nhiều tu sĩ. Nhưng bởi vì hắn dựa vào Lý Nguyên Phách quét ngang toàn bộ thí luyện thành, đắc tội người tham gia thi đấu vượt quá năm con số, cho nên nhiều người dùng ngòi bút làm vũ khí đối với hắn thậm chí càng nhiều hơn so với khen.

Đại khái qua nửa canh giờ, Tần Quân mới có thể chậm rãi đi tới vùng ngoại ô. Chỉ là phía sau có một vài a mèo a chó đi theo.

- Không biết tự lượng sức mình.

Khóe miệng Tần Quân cong lên, thoáng lộ ra một nụ cười giễu cợt. Hắn hiện tại có tự tin quét ngang Kim Đan Cảnh, thậm chí gọi nhịp với tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cấp thấp.

Rẽ qua một sườn ngọn núi nhỏ, những a mèo a chó này liền không nhịn được ra tay. Tốc độ bọn họ cực nhanh. Khoảng chừng bốn người, bay qua đỉnh núi từ trên trời hạ xuống liền lao về phía Tần Quân. Thế tới hung bạo mạnh mẽ, muốn lấy thế lôi đình kết thúc tính mạng Tần Quân.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng né tránh. Tay phải hắn đồng thời lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, kèm theo một tiếng rồng ngâm bá đạo vang lên. Long Hồn thượng cổ trong nháy mắt dọc theo thân thương ngưng tụ ra, quay xung quanh thân của Tần Quân.

Y phục màu trắng kèm theo con rồng bạc, càng tôn thêm khí chất thần tuấn của bản thân!

- Tần Quân! Để mạng lại!

Một người trung niên thô lỗ tức giận quát lớn. đoản đao trong tay giống như loan nguyệt, bổ về phía Tần Quân. Tốc độ thân hình của hắn cực nhanh, nhưng rơi vào trong mắt Tần Quân lại có vẻ có chút chậm.

Tần Quân giơ thương lên chặn lại. một tiếng ngăn cản vang lên. Lực lượng cường đại chấn động tới mức hổ khẩu của người trung niên thô lỗ tê rần. Lực trùng kích khiến đá vụn dưới chân Tần Quân bay ra ngoài. Tần Quân hừ lạnh một tiếng, dùng lực hất lên một cái, trực tiếp ném đối phương bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, ba gã tu sĩ khác từ trên trời hạ xuống. Hai người cầm đao, người còn lại cầm chùy, khí thế hung bạo mạnh mẽ giống như ba hòn núi lớn.

------oOo------

Chương 222: Cõi âm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngâm...

Con rồng bạc rít gào. Tần Quân cầm thương đâm lên. Toàn thân con rồng bạc rít gào theo đó vọt ra, vô cùng bá đạo, đánh về phía ba gã tu sĩ trước mặt.

Lực lớn khó có thể tưởng tượng được đánh vào trên người bọn họ. Tiếng

gãy xương trong nháy mắt vang lên. Đồng thời đầu bọn họ đau đớn, không nhịn được hét thảm lên.

Ngân Long Tru Hồn Thương mạnh nhất không phải là lực lượng, mà là năng lực hút hồn khủng khiếp.

Ba người giống như một bao cát bay ra ngoài, nện ở trên sườn núi. Tất cả đều hoảng sợ nhìn Tần Quân, dường như gặp quỷ.

Một gã người trung niên thô lỗ khác cầm đoản đao cũng sợ hãi nhìn Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân lại có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Bọn họ dù gì cũng là cao thủ Kim Đan Cảnh tầng năm. Bốn người hợp lực, cho dù là Kim Đan Cảnh tầng chín cũng có nắm chắc đánh một trận. Sao có thể bị Tần Quân đánh bại trong nháy mắt được?

Bọn họ không có cách nào tiếp nhận được.

- Tần Quân! Hôm nay không giết ngươi, con ta ở dưới cửu tuyền cũng không được an bình!

Người trung niên thô lỗ tức giận quát.

Trong khi nói chuyện hắn lại lao vọt về phía Tần Quân.

Mối thù giết con không đội trời chung. Tần Quân cũng có thể hiểu được. Nhưng hắn sẽ không giơ tay chịu trói.

Hắn có thể báo thù, nhưng cũng phải có thực lực báo thù mới được!

Đúng lúc này, hai bàn tay trắng nhởn giống như quỷ trảo từ trên mặt đất xuất hiện, nắm lấy hai chân của hắn. Một cái sơ sẩy, người trung niên thô lỗ trực tiếp ngã bịch xuống đất.

- Chà chà, dám giết điện hạ, Cửu U Hoàng Tuyền cũng không có chỗ cho các ngươi dung thân.

Tiếng Hắc Vô Thường cười u ám vang lên, người trung niên thô lỗ khiếp sợ đến mức hai mắt trợn to.

Phụt.

Một tiếng động vang lên. Quỷ trảo của Hắc Vô Thường xuyên thủng vị trí trái tim của hắn, rút trái tim của hắn ra khỏi bên trong cơ thể, lộ ra ở dưới ánh mặt trời, Tần Quân nhìn thấy da mặt giật mạnh vài cái.

Thủ đoạn thật tàn nhẫn.

May là người một nhà.

Trong lòng Tần Quân cảm thán. Lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bạch Vô Thường đứng ở dưới sườn núi, hai tay nắm một thanh liêm đao khổng lồ, lưỡi đao dính máu tươi đang chảy đầm đìa, bên chân lại là thi thể của ba gã tu sĩ này.

Lại chết như vậy. Ai, ngay cả tên còn chưa có báo ra.

Trong lòng Tần Quân tuôn ra một sự bi thương không tên. Nhưng hắn biểu hiện ra lại vẻ mặt tươi cười đi về phía Hắc Vô Thường hỏi:

- Tìm ta có chuyện gì không?

- Tất nhiên là chuyện ma tu này. Trước đó không lâu điện hạ không phải bảo chúng ta đi điều tra sao?

Hắc Vô Thường cười tủm tỉm nói.

Một vị ma tu khủng bố vượt qua Thiên Tiên Cảnh, Tần Quân tất nhiên không có khả năng hoàn toàn không để ý tới. Cho nên hắn liền khiến cho Hắc Bạch Vô Thường đi điều tra.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên, vui vẻ nói:

- Các ngươi tra được?

Không nghĩ tới hiệu suất làm việc của Hắc Bạch Vô Thường cao như vậy. Nếu như có thể bóp chết Diệp Hiên ở trong nôi, hắn không tránh được có thể thu được rất nhiều phần thưởng, còn có thể quét đi một uy hiếp tiềm ẩn.

- Ừ, hắn đã rời khỏi Lạc Yên Thành.

Bạch Vô Thường đi tới nói, khiến cho Tần Quân không khỏi thất vọng.

Hiện tại hắn cũng không thể vì Diệp Hiên rời khỏi đây.

- Chúng ta đi tới cõi âm trước. Có cường giả chạy về phía đây.

Hắc Vô Thường liếc mắt nhìn về phương hướng nội thành một cái nói.

Cõi âm?

Tần Quân nhất thời hưng phấn. Hắn vừa muốn mở miệng, Hắc Bạch Vô Thường từng người đã nắm lấy một bên vai của hắn, ba người đột nhiên biến mất ở tại chỗ.

Đại khái qua thời gian ba lần hít thở, Từ Quỷ Khốc bay tới. Nhìn bốn thi thể phía dưới, sắc mặt hắn nhất thời thâm trầm.

- Đáng giận! Đơn giản là không để ý tới sự tồn tại của Từ Quỷ Khốc ta!

Từ Quỷ Khốc nhỏ giọng quát. Lạc Yên Thành liên tiếp phát sinh án mạng. Hơn nữa nhiều lần hắn ngay cả hung thủ cũng không có bắt được. Hắn không hiểu sao có cảm giác hung thủ đang khiêu khích hắn.

...

Lại vừa mở mắt, Tần Quân phát hiện mình xuất hiện ở trên đường phố có một tia sáng u ám. Hai bên đường phố kiến trúc đổ nát tối tăm, không tia sáng, quỷ dị âm trầm. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, một mảnh tối tăm, không có ngôi sao, chỉ có ánh trăng màu đỏ tươi.

Cõi âm cũng có ánh trăng?

Tần Quân hoài nghi. Chỉ có điều hắn nghĩ tới đây không có khả năng địa cầu của Hoa Hạ, cho nên không thể dùng kiến thức thông thường của địa cầu để cân nhắc.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ lần đầu tiên tới cõi âm. Thưởng một lần triệu

hoán Thần Ma!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân cả kinh sững sờ ở tại chỗ. Ta ngất. Cái này cũng được sao?

Hắn đến hoàng triều Nam Trác tại sao không có kích phát thưởng?

Xem ra cõi âm có ý nghĩa trọng đại. Nếu như theo tình huống bình thường, Tần Quân chỉ có sau khi chết mới có khả năng tới nơi này.

- Điện hạ, theo chúng ta tới.

Hắc Vô Thường nhẹ giọng cười nói, kéo tư tưởng của Tần Quân từ trong tiếng nhắc nhở của hệ thống lại. Hắn gật đầu, sau đó cùng Hắc Bạch Vô Thường đi về phía trước.

Tia sáng u ám. Hai bên kiến trúc không có cách nào nhìn thấy rõ. Thỉnh thoảng vang lên tiếng quỷ kêu khóc, khiến người ta kinh hồn bạt vía, âm trầm vô cùng. Hình như bất cứ lúc nào cũng sẽ có một con quỷ chạy ra.

Chỉ có điều nơi này là cõi âm, có quỷ là rất bình thường, không có mới là quỷ dị.

- Tu sĩ đạt được cảnh giới gì mới có thể tới cõi âm?

Tần Quân hiếu kỳ nhìn về phía Hắc Bạch Vô Thường hỏi, đồng thời ở trong lòng hỏi:

- Ta cũng không thể vào Hoàng Đô lại triệu hoán. Đến lúc đó Thần Ma có thể chạy đến Hoàng Đô tới trợ giúp ta.

- Kí chủ quá ngây thơ rồi. Có thể Thần Ma cũng sẽ bị ngăn cản ở bên ngoài Hoàng Đô.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân thất vọng một hồi.

- Thôi đi, hiện tại bắt đầu triệu hoán!

Tần Quân bất đắc dĩ ở trong lòng nói.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Lúc này, Hắc Vô Thường quay đầu nhìn về phía hắn cười nói:

- Dựa theo tình huống bình thường, cường giả Chân Tiên Cảnh có khả năng xuyên qua hai giới âm dương. Nhưng một ít cường giả Thiên Tiên Cảnh cũng có thể dựa vào thần thông hoặc pháp bảo đặc biệt tiến hành xuyên qua.

Chân Tiên Cảnh?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Hắn nhất thời cảm giác tiếp xúc đến một thế giới mới. Hắn vội vàng tiếp tục hỏi:

- Chân Tiên Cảnh cao hơn Thiên Tiên Cảnh bao nhiêu?

------oOo------

Chương 223: Mấy ngàn năm chấp nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trên Thiên Tiên Cảnh chính là Chân Tiên Cảnh. Chín là số cuối, cho nên các cảnh đều chia ra làm chín tầng.

Hắc Vô Thường cười giải thích, khiến cho Tần Quân không khỏi bừng tỉnh.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên!

Trên Chân Tiên khẳng định còn có cảnh giới cao hơn. Tần Quân hiện tại mới là Kim Đan Cảnh, khoảng cách Chân Tiên Cảnh còn có bốn cảnh giới lớn. Từ từ tiến vào con đường tu tiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Sa Ngộ Tĩnh, đến từ Tây Du Ký!

Cái gì?

Sa Ngộ Tĩnh?

Tần Quân nhất thời hưng phấn giống như đánh máu gà. Sa Ngộ Tĩnh chính là Sa Tăng một trong những nhân vật chính của Tây Du Ký, Quyển Liêm Đại Tướng của Thiên Đình!

- Nhanh điều ra bảng liệt kê thuộc tính của hắn!

Tần Quân kích động không thôi. Cuối cùng triệu hoán đến đại thần chính tông. Tuy rằng Sa Tăng ở trong Tây Du Ký không mấy xuất sắc, nhưng ít ra có thể cân bằng tranh đấu giữa Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới, khẳng định có thực lực nhất định để chống đỡ.

Một Tề Thiên Đại Thánh không sợ trời không sợ đất, một Trư Bát Giới kiếp trước làm Thiên Bồng Nguyên Soái, hai vị đều là tồn tại danh tiếng hiển hách trong thiên địa, dọc đường đi phát sinh vô số lần tranh cãi. Nếu không có Sa Tăng, Đường Tăng căn bản không làm gì được

Nếu như là một vị chiến ngũ cặn bã, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới sẽ nghe hắn hòa giải sao?

Rất rõ ràng làkhông thể!

- Sa Ngộ Tĩnh, đến từ Tây Du Ký.

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Thiên Tiên Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Tụ đỉnh triều nguyên”

- Thần thông: Tám trăm dặm lưu sa! Kình Thiên Nhất Trượng!

- Pháp bảo: Bảo trượng hàng yêu!

- Mức độ trung thành: 98(đầy giá trị 100)!

Nổ mạnh!

Thiên Tiên Cảnh tầng chín!

Còn cường đại hơn so với Thái Bạch Kim Tinh!

Tần Quân phấn khởi không kìm chế được, thậm chí rất vui mừng bất ngờ. Ban đầu còn tưởng rằng Sa Tăng và Thái Bạch Kim Tinh cùng một cấp. Chỉ có điều suy nghĩ kỹ một chút, Thái Bạch Kim Tinh cũng không xuất hiện chiến tích thêm màu. Nhưng Sa Tăng một đường đi về phía tây chiến đấu một đường. Hơn nữa bản thân cũng là Quyển Liêm Đại Tướng của Thiên Đình. Hai chữ đại tướng không có khả năng nói chơi. Hắn lại tương đương với võ tướng Thiên Đình. Thái Bạch Kim Tinh là quan văn.

Lúc này, hắn không nhịn được nghĩ đến Trư Bát Giới. Con heo kia lại là tồn tại chế phục Sa Tăng. Đoán chừng phải có tu vi Chân Tiên Cảnh. Lại liên tưởng đến Trư Bát Giới chỉ xuất hiện lại sợ nước tiểu của Tôn Ngộ Không, hắn không dám nghĩ Tôn Ngộ Không mạnh mẽ tới mức nào.

- Điện hạ, thế nào?

Bạch Vô Thường nghi ngờ hỏi. Còn tưởng rằng Tần Quân lần đầu tiên tới cõi âm có chút không khỏe.

Người sống ở cõi âm lâu sẽ giảm bớt tuổi thọ.

- Không có gì. Chỉ là cảm giác trong u minh lạiẽ có cường giả tới tìm ta nương tựa.

Tần Quân cười nói.

- Phải vậy không? Vậy sớm chúc mừng điện hạ trước.

Bạch Vô Thường không để ý cười nói.

Chỉ là mặt mũi hắn dữ tợn cười rộ lên, khiến cho Tần Quân cảm giác hắn đang giễu cợt mình.

Triệu hoán được Sa Tăng, tâm tình Tần Quân vui vẻ. Cường giả siêu cấp Thiên Tiên Cảnh tầng chín. Vậy ma tu này cho dù khôi phục đỉnh phong, hắn cũng không sợ.

- Đúng rồi, chúng ta muốn đi đâu vậy?

Tần Quân tò mò hỏi. Trong khi nói chuyện, hắn không khỏi quan sát đường xá cõi âm.

Cũng không biết cõi âm lớn tới mức nào. Lẽ nào lớn bằng với dương gian?

- Tên nữ nhi của ma tu kia sau khi chết cũng không đầu thai, là trở thành một quỷ sai.

Hắc Vô Thường giải thích. Tần Quân nghe được sửng sốt một chút.

Nếu như tên ma tu kia lưu ý tới nữ nhi của hắn, Tần Quân chẳng phải nắm giữ mạng mạch của hắn sao?

Nghi ngờ cùng hiếu kỳ, Tần Quân theo Hắc Bạch Vô Thường tiếp tục đi tới.

Đại khái qua thời gian một chén trà, bọn họ đi tới phía trước một khách sạn u ám. Bên trong đèn đuốc sáng trưng. Các loại âm thanh âm trầm, dũng mãnh từ bên trong truyền đến.

Một người hai quỷ rất nhanh liền đi vào bên trong khách sạn quỷ này. Bọn họ đi vào, bên trong khách sạn trong nháy mắt liền yên lặng lại.

Tần Quân liếc mắt nhìn qua một lượt. Chỉ thấy từng tên quỷ hồn đang nhìn chằm chằm vào hắn. Phần lớn quỷ hồn đều hiện lên hình người. Cũng có cả yêu ma. Tướng mạo của bọn họ đều rất khủng khiếp. Tất cả nhìn chằm chằm vào Tần Quân, giống như đang nhìn vào con mồi.

- Hừ!

Tần Quân khó chịu hừ lạnh một tiếng. Có Hắc Bạch Vô Thường ở bên cạnh, hắn sợ cái lông à!

Hắc Bạch Vô Thường bỗng nhiên phát ra khí thế của mình. Tất cả quỷ hồn khiếp sợ đến mức thu hồi ánh mắt của mình.

Lúc này, một nữ tử mặt sẹo đã đi tới. Nàng dáng người uyển chuyển, nhưng mặt lại vô cùng sợ hãi. Hình như khi còn sống từng gặp phải hành hạ không có tính người nào đó.

- Vân Thanh, nàng nói với hắn một chút về chuyện phụ thân thành ma đi.

Hắc Vô Thường nhìn nữ tử mặt sẹo nói. Trong khi nói chuyện hắn quay đầu lại liếc mắt những quỷ hồn khác ở bên trong khách sạn một cái. Bọn họ khiếp sợ đến mức vội vàng chạy ra khỏi khách sạn. Trong khoảnh khắc, bên trong khách sạn chỉ còn lại có bốn người bọn họ.

Nghe vậy, trên gương mặt đầy sẹo của nữ tử được gọi là Vân Thanh lộ ra vẻ oán hận. Nàng cắn răng mở miệng nói:

- Bản thân Vân Thành Ma là tu sĩ chính đạo, nhưng bởi vì bị người đánh bại, từ đó về sau tâm lý vặn vẹo, chuyển sang tu luyện công pháp ma đạo, từ đó về sau rơi vào tà ma. Hắn không khống chế được tàn sát mẫu thân của ta và ta...

Tần Quân không khỏi lộ vẻ xúc động. Không nghĩ tới Vân Thành Ma mất trí như vậy. Đồng thời hắn lại mặc niệm cho Diệp Hiên. Người này chắc hẳn sẽ thật sự bị Vân Thành Ma nuốt linh hồn. Thậm chí ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có.

Theo lời Vân Thanh nói, Tần Quân xem như đã hiểu rõ. bản thân Vân Thành Ma không phải là cái tên này. Nhưng bởi vì theo đuổi cực độ lực lượng rơi vào ma đạo, cho nên đổi tên thành Vân Thành Ma. Có người nói hắn đến từ hoàng triều Hàn Giang, bị đệ nhất cao thủ hoàng triều Hàn Giang là Viên Chấn thiên đánh bại, sau đó, bắt đầu tu luyện công pháp ma đạo, giết chết Vân Thanh và thê tử của hắn. Trong lòng Vân Thanh tràn ngập oán hận, không đi đầu thai, mà là lựa chọn làm quỷ sai.

Nàng vẫn chờ đợi cơ hội báo thù. Cho nên nàng luôn theo dõi nhất cử nhất động của Vân Thành Ma, biết Vân Thành Ma tìm Viên Chấn Thiên báo thù, kết quả lưỡng bại câu thương. Hắn thiếu chút nữa hình thần câu diệt, linh hồn chạy trốn, qua mấy nghìn năm mới có thể được Diệp Hiên ngẫu nhiên nhận được.

Mấy nghìn năm!

Tần Quân không khỏi cảm thấy chấn động trước sự chấp nhất của Vân Thanh. Nàng vì báo thù, ở cõi âm giữ mấy nghìn năm, cũng đủ để nàng chuyển thế mấy mươi lần.

------oOo------

Chương 224: Ngoại lệ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vân Thành Ma cũng hận ta, chắc hẳn muốn tìm ta trả thù. Nàng có thể giúp ta sao?

Tần Quân nói ngay vào điểm chính. Ban đầu còn tưởng rằng có thể bắt Vân Thanh áp chế Vân Thành Ma. Hiện tại thì hay rồi, Vân Thanh cũng muốn giết Vân Thành Ma.

Mấy ngàn năm chấp nhất này được hội tụ thành oán hận thế nào?

- Không thành vấn đề. Một khi ngươi gặp phải hắn, lại xé nát tấm bùa này. Đến lúc đó ta liền có thể trong khoảng thời gian ngắn trở lại dương gian giúp ngươi!

Vân Thanh gật đầu nói. Trong khi nói chuyện, nàng lấy ra một tấm phù màu vàng đưa cho Tần Quân. Phía trên viết đầy phù văn huyết sắc thần bí.

Hắc Vô Thường bỗng nhiên mở miệng cười nói:

- Vân Thanh gần đây cũng đột phá Địa Tiên Cảnh. Đến lúc đó cũng là một trợ lực không nhỏ.

Tần Quân mừng rỡ nhận lấy tấm hoàng phù. Một cường giả Địa Tiên Cảnh trợ lực tất nhiên không thể cự tuyệt. Hơn nữa Vân Thành Ma muốn khôi phục đỉnh phong, chắc hẳn cần phải mất mười năm tám năm. Chỉ sợ hắn không kìm chế được sát ý, sớm động thủ, ma cũng hỉ nộ vô thường.

- Nếu ngươi có thể giúp ta giết chết Vân Thành Ma, ta sẽ báo đáp ngươi!

Vân Thanh vẻ mặt trịnh trọng nhìn Tần Quân nói.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Đây là tiết tấu phát động một nhiệm vụ phụ!

- Yên tâm! Cứ bao ở trên người ta!

Tần Quân vỗ ngực bảo đảm nói. Có Sa Tăng ở bên cạnh, thật ra đã không cần Vân Thanh ra tay. Chỉ có điều nếu nàng muốn, vậy Tần Quân liền thuận nước giong thuyền. Mấy ngàn năm chấp niệm, cho dù là hắn, cũng bị chấn động.

Vân Thanh cảm kích gật đầu. Lấy tu vi của nàng, tạm thời vẫn không có năng lực đến dương gian. Dù sao nàng không có luyện tập được âm dương độn pháp giống như Hắc Bạch Vô Thường.

- Ta kể cho ngươi một chút về phương thức chiến đấu và dấu hiệu thời điểm xuất hiện của hắn.

Vân Thanh tiếp tục nói. Ngay sau đó nàng liền nói ra tất cả tin tức có liên quan đến Vân Thành Ma mà nàng biết được.

Tần Quân không khỏi có chút thất vọng. Ngược lại không phải là những tin tức này vô dụng, mà là không phát động một nhiệm vụ phụ!

Đợi sau khi Vân Thanh nói xong, nàng mới nhìn về phía Hắc Bạch Vô Thường chắp tay nói:

- Cảm ơn hai vị để cho ta có hi vọng kết thúc nguyện vọng lâu nay!

Nàng và Hắc Bạch Vô Thường vốn không quen biết. Nhưng Hắc Bạch Vô Thường đột nhiên tìm đến nàng, nhắc tới chuyện của Vân Thành Ma khiến cho nàng không có cách nào lại giữ được sự bình tĩnh.

- Không khách khí, cũng là đang giúp điện hạ của chúng ta thôi.

Hắc Vô Thường lắc đầu cười.

Sau đó Tần Quân cũng không nhiều nói. Bọn họ và Vân Thanh từ biệt, liền rời khỏi khách sạn quỷ này.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Vân Thanh thì thào tự nói:

- Hai vị quỷ thần không ngờ gọi một người ở dương gian là điện hạ. Chẳng lẽ vị thiếu niên này kiếp trước từng là chủ nhân của bọn họ?

Muốn tu thành quỷ thần khẳng định cần phải trải qua năm tháng khá dài. Cho nên nàng nhận định Tần Quân ở một đời trước đây thật lâu từng là chủ công của Hắc Bạch Vô Thường. Hai người sau khi chết, luyện thành quỷ thần, hiện tại lại tới hồi báo Tần Quân. Dù sao chuyện như vậy ở cõi âm nhìn mãi quen mắt.

Đi ở trên đường quỷ, Tần Quân không khỏi hỏi:

- Các ngươi có thể truyền tin tức cho ta, vì sao cần phải để cho ta xuống cõi âm?

Bạch Vô Thường giải thích:

- Chúng ta trước đó cùng nàng không quen biết. Nàng nói phải nhìn thấy điện hạ mới bằng lòng nói ra.

Người sống tới cõi âm, đây chính là chuyện lạ. Đủ để cho Vân Thanh tin phục.

Tần Quân bừng tỉnh. Sau đó hắn liền không hỏi thêm nữa. Tâm tư của hắn lại đặt ở trên người Sa Tăng. Không biết vị hòa thượng Thiên Tiên Cảnh tầng chín này có thể mang đến cho hắn chấn động thế nào.

...

Sáng sớm hôm sau, Giả Tuân liền tới gõ cửa, kéo Tần Quân từ trong việc tu luyện quay về hiện thực.

Hắn đứng dậy mở rộng cửa cho Giả Tuân, hỏi:

- Chuyện gì?

- Vừa nhận được tin tức, vũ hội Tiềm Long lần này, mỗi người tham gia thi đấu được phép mang theo một người hầu đến Hoàng Đô. Cho nên đại tiên bọn họ đang thương nghị ai sẽ đi cùng ngươi tới Hoàng Đô.

Giả Tuân vui vẻ nói. Gần đây Tần Quân đắc tội rất nhiều người. Hắn cũng lo lắng Tần Quân đi tới Hoàng Đô lại không về. Cho nên nghe được tin tức này nhất thời hắn vui mừng bất ngờ.

Tần Quân vừa nghe, chân mày cũng giãn ra.

Lúc này hắn liền cùng Giả Tuân đi xuống lầu.

Lúc này tu sĩ ở khách sạn Du Long đều đang bàn luận về chuyện này.

- Không ngờ có thể dẫn một tên thủ hạ. Rất không hợp lý!

- Nghe nói là bởi vì gần đây luôn luôn có người tham gia thi đấu chết đi. Các nước đều có câu oán hận. Mặt mũi hoàng triều cũng không giữ nổi.

- Đúng vậy. Chỉ riêng Lạc Yên Thành chúng ta liền chết rất nhiều người. Hơn nữa còn là ở trong thành.

- Chung quy cảm giác phía sau có âm mưu. Các ngươi suy nghĩ lại một chút lúc trước xuất hiện ma tu.

- Đừng dọa ta, có khoa trương như vậy sao?

Tần Quân nghe hết những tiếng nghị luận này vào trong tai.

Trong lòng hắn thoáng động. Những vụ án giết người trong Lạc Yên Thành lại không hoàn toàn là do hắn gây nên. Không nghĩ tới thành trì khác cũng phát sinh tình huống tương tự.

Chẳng lẽ thật sự có chuyện lớn sắp phát sinh?

Chỉ có điều lấy nội tình của hoàng triều, quả thực không sợ người tham gia thi đấu của vương quốc dẫn một bảo tiêu tiến vào hoàng triều. Không phải mọi người đều giống như Tần Quân, thủ hạ là một đống cường giả. Vương quốc tối đa có thể lấy ra lực lượng Hóa Hư Cảnh. Hơn nữa còn là số ít vương quốc. Vương quốc nhỏ giống như vương quốc Càn Nguyệt, chiến lực mạnh nhất chỉ mới là Thuế Phàm Cảnh.

Đi tới một góc tầng một, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Pháp Hải, Đát Kỷ, Tiểu Ly đang đang bàn luận. Tần Vân đứng ở phía sau vẻ mặt hâm mộ. Chúc Nghiên Khanh lại tự mình uống trà không tham dự. Một đám cấm vệ thủ ở xung quanh.

Sau khi nhìn thấy được Tần Quân đi tới, Lý Nguyên Phách dẫn đầu nói:

- Điện hạ, không cần bọn họ hỗ trợ, có ta là được!

- Không được. Tuy rằng thực lực của Nguyên Phách ngươi rất mạnh, nhưng vẫn là càng nhiều người càng thêm bảo đảm.

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu nói.

- Tần Quân ca ca để cho ta đi cùng ca ca đi!

Tiểu Ly lại gần làm nũng nói. Chúc Nghiên Khanh ở bên cạnh thấy vậy khẽ nhíu mày.

Trước đây nàng thật ra không cảm thấy cái gì. Nhưng hiện tại, sau khi tiếp nhận Tần Quân, nàng liền không nhịn được phát sinh ghen tuông.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Đừng làm ồn. Lần này ta dự định dẫn theo một người khác đi. Các ngươi lại an tâm ở chỗ này chờ đi!

------oOo------

Chương 225: Đội hình hoành tráng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Một người khác?

Mọi người nhất thời kinh sợ. Trong mắt Hạo Thiên Khuyển lóe lên một vẻ kinh ngạc khác thường. Chẳng lẽ là một vị trong Hắc Bạch Vô Thường đó sao?

- Thật ra có thể dẫn bốn người!

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên mở miệng nói, dẫn tới mọi người không khỏi nhìn về phía hắn.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu, bộ dạng bày mưu nghĩ kế:

- Điện hạ, Nguyên Phách, tứ hoàng tử cùng với Chúc cô nương có thể mỗi người dẫn theo một vị.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trợn tròn hai mắt. Tần Quân cũng vậy. Ta lau. Ta tại sao không có nghĩ tới một điểm này?

Lại thêm Hạo Thiên Khuyển đảm nhiệm chiến sủng, hắn tương đương với việc có thể dẫn theo năm vị cường giả đi tới Hoàng Đô. Đến lúc đó hắn còn cần sợ ai?

Mấu chốt là những lời này của Thái Bạch Kim Tinh tương đương với kéo Tần Vân và Chúc Nghiên Khanh lên cùng trên một con thuyền. Tâm cơ thâm hậu!

- Từ nhỏ sinh ra thần khí cường tráng. Càn khôn vạn dặm qua bồng bềnh. Anh hùng thiên hạ hiển uy danh, hào kiệt người ta làm dáng vẻ!

- Vạn nước Cửu Châu mặc cho ta đi, ngũ hồ tứ hải theo ta đến. Đi khắp thiên nhai vì học đạo, chính là tìm sư đi khắp nơi!

Đúng lúc này, một tiếng cười to sang sảng cuồng dã từ ngoài khách sạn truyền vào, giống như sấm giống như trống, dẫn tới không ít tu sĩ liếc mắt nhìn. Nhóm cường giả Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch càng nhíu mày.

Người tới không đơn giản!

- Quanh năm y bát thận trọng tùy thân, mỗi ngày tâm thần không thể thả. Duyên địa vân du hơn mười lần, khắp nơi rảnh rỗi đi hơn trăm chuyến!

- Bởi vậy mới gặp được chân nhân, dẫn dắt rời đi kim quang đại đạo. Trước bắt sơ sinh thu nữ tử, sau thả mộc mẫu kim công!

Tần Quân không hiểu sao cảm thấy đoạn văn này hình như đã xem qua ở trong quyển sách nào đó. Chỉ thấy một tăng nhân khôi ngô đi đến, một mái tóc dài giống như hỏa diễm xoã tung bay. Đôi mắt sáng ngời giống như đèn. Gương mặt chàm không đen không xanh, trên người khoác một chiếc áo cừu vàng nhạt, thắt lưng thắt dải lụa trắng. Cần cổ lộ vẻ chín cái đầu lâu, trong tay cầm bảo trượng dữ tợn.

Quả nhiên là hắn!

Tần Quân thấy vậy, phấn khởi, thoáng cái liền đứng lên.

Quyển Liêm Đại Tướng!

Sa Ngộ Tĩnh!

Tần Quân kích động nhìn tăng nhân khôi ngô đứng ở trước cửa lớn của khách sạn. Nói là hòa thượng, thật ra càng giống như mãng phu.

Cao thủ Thiên Tiên Cảnh tầng chín, tuyệt đối là quét ngang tồn tại vô địch toàn bộ hoàng triều Nam Trác!

Từ Quỷ Khốc Địa Tiên Cảnh tầng một cũng có thể đứng vào trước hai mươi. Đánh chết, Tần Quân hắn cũng không tin bên trong hoàng triều Nam Trác có tu sĩ ngoài Thiên Tiên Cảnh tầng năm trấn thủ.

- Điện hạ cẩn thận, người này sợ rằng không kém gì ta!

Thái Bạch Kim Tinh chăm chú nhìn Sa Ngộ Tĩnh nói. Lời này vừa nói ra, những người khác theo đó giật mình kinh ngạc.

Tuy rằng Thái Bạch Kim Tinh rất ít khi ra tay, nhưng hắn là sư phụ của Lý Bạch, lại bị Tần Quân xem là tồn tại mạnh nhất trong đội ngũ. Cho dù là Lý Nguyên Phách cũng không có khiêu khích hắn. Tồn tại như vậy khiến người ta khó có thể tưởng tượng được. Nhưng bây giờ lại xuất hiện một cường giả không kém gì Thái Bạch Kim Tinh, bọn họ không thể tin được.

Sa Ngộ Tĩnh nhìn lướt qua khách sạn một vòng, ánh mắt rất nhanh liền rơi vào trên người Tần Quân. Ánh mắt hắn nhất thời sáng lên, liền đi về phía Tần Quân.

Mức độ trung thành chín mươi tám đủ để cho hắn là thân tín của Tần Quân. Phải biết rằng mặc dù là Thái Bạch Kim Tinh cũng không có mức độ trung thành cao như vậy.

- Ngươi muốn làm gì?

Lý Nguyên Phách vội vàng ngăn cản ở trước mặt Tần Quân, giọng nói không tốt. Tuy rằng từ trên người Sa Ngộ Tĩnh cảm giác được một khí tức mang tính đè ép, nhưng mức độ trung thành của hắn là đầy giá trị, hắn cũng sẽ không sợ hãi, thề sống chết cũng phải bảo vệ chu toàn cho Tần Quân.

- A di đà phật, thí chủ lệ khí thật là nặng. Thậm chí không thua gì với Nguyên Phách.

Pháp Hải nhìn chằm chằm vào Sa Ngộ Tĩnh nói.

Sa Ngộ Tĩnh ở trong sông Lưu Sa ăn qua vô số người. Người ăn thịt phát sinh lệ khí phải vượt quá giết người.

Lý Bạch, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển, Tiểu Ly đều là vẻ mặt đề phòng nhìn tên ác hán tóc đỏ này. Tần Quân không khỏi suy tư. Thời khắc này Sa Ngộ Tĩnh là đến từ sông Lưu Sa, vẫn là đến từ trên đường đi về phía tây?

Chỉ có điều hắn cũng gọi là Sa Ngộ Tĩnh, rõ ràng là đến từ Sa Tăng trên đường đi về phía tây. Sở dĩ lệ khí nặng như vậy, đoán chừng là mới rời khỏi sông Lưu Sa.

- Tham kiến điện hạ, thuộc hạ Sa Ngộ Tĩnh đặc biệt tới bái nhập điện hạ!

Sa Ngộ Tĩnh nhìn Tần Quân chắp tay cười nói. Tất cả mọi người cả kinh không khỏi nhìn về phía Tần Quân. Bao gồm những tu sĩ khác cũng vậy. Tên đại hán này khí thế không tầm thường, không ngờ là tới bái nhập Tần Quân?

Thái Bạch Kim Tinh không khỏi nhíu mày. Sau đó hắn bấm ngón tay tính toán, trên mặt lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Đám người Lý Bạch lại kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Lẽ nào hắn lại thu phục một cường giả?

- Ngộ Tĩnh, ta chờ ngươi đã lâu. Mau tới ngồi xuống!

Tần Quân cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn ra hiệu Sa Ngộ Tĩnh ngồi xuống cái ghế bên cạnh hắn.

Tuy rằng Sa Ngộ Tĩnh đôn hậu thành thật, nhưng thực lực bày ra ở nơi đó. Tần Quân cũng không muốn khiến cho hắn lạnh tâm, giảm bớt mức độ trung thành.

Cứ như vậy, Sa Ngộ Tĩnh ở dưới ánh mắt kinh ngạc chất vấn của đám người Lý Bạch, đi tới ngồi xuống bên cạnh Tần Quân.

Sau đó Tần Quân giới thiệu bọn họ với nhau một hồi. Sa Ngộ Tĩnh cũng giải thích mình vì sao tới tìm Tần Quân nương tựa. Hóa ra hắn quanh năm ở sông Lưu Sa tu luyện. Tổ tông mẫu thân của Tần Quân từng trợ giúp hắn. Hắn lúc đó vẫn là người phàm, không thể hồi báo, liền hứa hẹn, sau này sẽ trợ giúp ân nhân hậu bối.

Sông Lưu Sa ở nơi nào, không có người nào biết. Tổ tông mẫu thân của Tần Quân cũng không có người nào biết. Bởi vì truyền tới hiện nay, chỉ còn lại có Tần Quân, không thể nào khảo chứng.

- Hệ thống thật có năng lực. Tất cả đều là do tổ tông ta tạo phúc.

Trong lòng Tần Quân xúc động. Trong lòng Tần Vân lại không mấy vui. Cùng là một phụ thân, kết quả tổ tông mẫu thân lại đưa đến cho bọn họ cuộc sống hoàn toàn không giống nhau. A, trời xanh a!

- Chúng ta tiếp tục thương lượng xem bốn người sẽ theo chúng ta đi tới Hoàng Đô. Ngộ Tĩnh khẳng định được đi với ta.

Tần Quân cười nói, một câu nói không thể nghi ngờ là nâng lên địa vị của Sa Ngộ Tĩnh, lời ám chỉ chính là hắn mạnh hơn Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh ngược lại không giận. Hắn liếc mắt liền nhìn ra Sa Ngộ Tĩnh mạnh hơn hắn. Cho nên lúc này trong lòng hắn vẫn luôn hiếu kỳ, cường giả như vậy thật sự sẽ bởi vì một lời hứa hẹn trước đây thật lâu tới phụng dưỡng một thiếu niên sao?

------oOo------

Chương 226: Đội hình hoành tráng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tên đại hán kia khí tức thật là khủng khiếp. Các ngươi có chú ý đến bảo trượng trong tay hắn hay không?

- Bái nhập tiểu bá vương? Nghe đồn tiểu bá vương luôn có thể thu hút cường giả bái nhập. Hiện tại xem ra quả thực không phải là giả.

- Cắt! Nhất định là đã sớm thông đồng tốt rồi. Chỉ có điều cố làm ra vẻ huyền bí, diễn trò cho chúng ta nhìn.

- Hừ! Người này tuyệt đối sẽ chết non. Phong quang quá thịnh!

- Thi đấu phía sau, một khi Lý Nguyên Phách phản bội hắn, hắn nhất định phải chết!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ, có âm thanh kính nể, có âm thanh chấn động kinh ngạc, còn có âm thanh nghi vấn và châm chọc.

Một thời gian uống cạn chén trà rất nhanh liền trôi qua.

Sau khi trải qua đám người Tần Quân thương nghị, quyết định cuối cùng Sa Ngộ Tĩnh, Lý Bạch, Thái Bạch Kim Tinh, Đát Kỷ cùng bọn họ đi tới hoàng triều. Thân phận Long tộc của Tiểu Ly quá mẫn cảm. Nếu như bị phát hiện, rất dễ dàng khiến cho các cường giả mơ ước.

Sa Ngộ Tĩnh, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Lý Bạch, lại thêm Hắc Bạch Vô Thường lúc nào gọi thì đến. Tổ hợp xa hoa như vậy khiến cho Tần Quân không nhịn được phát sinh ý nghĩ vô pháp vô thiên.

Đến lúc đó, cho dù Lý Mạnh Giáp của Tinh Túc Môn tìm tới cửa, Phục Ma Môn phát hiện là Chương Luân bị giết, thậm chí là chuyện Thần Kiếm Đường bị đưa ra ánh sáng, hắn cũng không sợ!

Trời ạ, hắn hoàn toàn có thể san bằng Hoàng Đô!

Nghĩ vậy mà, tâm Tần Quân không khỏi nóng như lửa, trong mắt xuất hiện sắc thái tên là dã tâm. Thấy Tần Vân như vậy, Giả Tuân không hiểu sao cảm thấy tim có chút đập nhanh.

Chẳng biết tại sao, bọn họ lại có một loại ảo giác Tần Quân hình như thay

đổi thành một người khác, trở nên càng khí phách càng tự tin hơn, khiến cho bọn họ không nhịn được có loại cảm giác giống như đối mặt với Càn Hoàng Đế.

- Điện hạ, tâm cảnh không thể loạn.

Thái Bạch Kim Tinh như có thâm ý nhắc nhở, khiến cho Tần Quân nhất thời giật mình tỉnh lại.

Tuy rằng đã có thực lực gọi nhịp với Hoàng Đô. Nhưng nếu như thật sự đắc tội hoàng triều Nam Trác, hắn cũng không chịu nổi.

Dù sao đứng phía sau bọn họ còn có vương quốc Càn Nguyệt, chiến lực cao đoan có lẽ có thể thắng, nhưng ở tổng số lượng chiến lực bình quân, hắn khẳng định không so với nổi.

- Mà thôi. Không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không để lộ thực lực.

Tần Quân nghĩ như vậy, nhưng tâm tình vẫn thoải mái. Dù sao không áp lực.

Tiếp theo vũ hội Tiềm Long đúng là sân khấu biểu diễn của hắn.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, đám người Tần Quân lại đi tới trên quảng trường thí luyện thành. Những người tham gia thi đấu còn lại cũng có mặt ở nơi đây. Gần như đều dẫn theo một tên thủ hạ. Bầu không khí có chút nghiêm trọng.

Sa Ngộ Tĩnh đứng phía sau Tần Quân. Phía sau Lý Nguyên Phách là Thái Bạch Kim Tinh. Phía sau Tần Vân là Lý Bạch. Phía sau Chúc Nghiên Khanh lại là Đát Kỷ.

Hai hàng người đứng ở nơi đó, lại khiến cho người ta một loại cảm giác không thể coi thường được.

Đến khoảng chừng giữa trưa, Phỉ Ngọc Thụ, Từ Quỷ Khốc cùng với một đám thành viên của Thần Kiếm Đường bay tới, hạ xuống phía trước cánh cửa truyền tống.

- Đến Hoàng Đô, chúng ta sẽ an bài các ngươi thống nhất tiến vào. Trong lúc vũ hội, mặc dù bị đào thải cũng phải chờ vũ hội kết thúc, cuối cùng mới thống nhất đưa các ngươi trở về. Bằng không các ngươi không có cách nào rời khỏi Hoàng Đô.

Phỉ Ngọc Thụ dặn dò. Những người dự thi cũng không có ý kiến.

Dù sao bọn họ căn bản không muốn trở về. Tiến vào một trăm người đứng đầu có thể tùy ý lựa chọn tiến vào bảy đại tông môn!

Phàm là tu sĩ thông qua thí luyện thành đều sẽ được thế lực tông môn lôi kéo. Ngoại trừ bảy đại tông môn ra, các môn phái nhỏ khác ở bên trong hoàng triều Nam Trác cũng mạnh mẽ hơn so với vương quốc. Bọn họ tự nhiên sẽ không bỏ rơi cơ hội này.

- Được rồi. Lần lượt kiểm nghiệm thân phận, sau đó tiến vào cánh cửa truyền tống.

Phỉ Ngọc Thụ nói xong liền lật tay lấy ra Vạn Dân Cầu. Tần Quân chú ý tới cánh cửa truyền tống đã không giống với trước kia. Hai bên trụ đá có gắn mười viên linh thạch các màu, hơn nữa đều không phải là linh thạch nhất giai.

Xem ra khoảng cách truyền tống càng xa, cần phải có số lượng và phẩm cấp linh thạch cũng càng cao hơn.

Tần Quân âm thầm nghĩ tới, đồng thời tính toán lúc nào ở vương quốc Càn Nguyệt cũng thành lập cánh cửa truyền tống?

Hắn đã dự định trở về thì đăng cơ. Dọc đường đi hắn đã học hỏi từ Giả Tuân không ít thứ. Hơn nữa kẻ địch càng lúc càng nhiều, hắn phải cường đại chinh mình!

Hi vọng Càn Hoàng Đế có thể hiểu chuyện một chút, làm một thái thượng hoàng không buồn không lo cũng không tệ.

Rất nhanh, đám người Tần Quân lần lượt kiểm nghiệm hết thân phận, tiến vào cánh cửa truyền tống. Sau khi tiến vào cánh cửa truyền tống, rơi vào trong tâm nhìn của Tần Quân chính là một dải ánh sáng thật dài. Xung

quanh tràn ngập ánh sáng các màu, hoa lệ vô cùng. Ở điểm cuối lại là một luồng ánh sáng mạnh giống như mặt trời. Có thể nhìn thấy phía trước có hơn mười người đang bước chậm đi tới.

- Chà chà, rất có cảm giác của con đường hầm thời không.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ. Sa Ngộ Tĩnh theo ở phía sau lưng không khỏi tò mò hỏi:

- Đường hầm thời không là cái gì?

Tần Quân vốn định giải thích. Nhưng hắn đột nhiên cảm giác mình lại không biết giải thích như thế nào. Dù sao thế giới này cũng không có khái niệm về đường hầm, vì vậy hắn giả vờ thần bí nói:

- Chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời.

Sa Ngộ Tĩnh cái hiểu cái không gật đầu.

Ở phía sau khóe miệng Đát Kỷ không khỏi co quắp. Đã biết được tiểu tử này lại đang lừa dối người.

Đường ánh sáng rất dài. Đại khái đi mấy trăm thước, bọn họ mới đi đến điểm cuối. Đi qua cánh cửa ánh sáng, rất nhanh bọn họ lại đi tới một đầu khác của cánh cửa truyền tống.

Tiếng ồn ào, tiếng đồng la, tiếng ngựa hý yêu thú tất cả đều dũng mãnh tràn vào trong tai mọi người.

Tần Quân trợn mắt nhìn, không nhịn được vẻ xúc động. Trước mắt chính là một quảng trường có thể lớn hơn so với mấy bãi bóng ghép lại. Xung quanh bị binh sĩ phong tỏa. Ở vòng ngoài lại có thật nhiều tiểu thương. Phần lớn đều bày đồ ngay tại chỗ. Có người bán pháp khí công pháp. Cũng có người bán thiên tài địa bảo và yêu thú. Phóng tầm mắt nhìn lại, người người tấp nập, phồn hoa vượt xa so với Lạc Yên Thành.

Phía xa, lầu các mọc lên như rừng. Tiên vụ lượn lờ giống như Tiên Cảnh, mông lung duy mỹ. Trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy được chỗ cực xa có một tòa cung điện to lớn gây sự chú ý đứng trong đám mây.

------oOo------

Chương 227: Hoàng Đô thịnh thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây là Hoàng Đô của hoàng triều Nam Trác sao...

Tần Quân lẩm bẩm nói. Chỉ riêng phần đại khí này, vương quốc Càn Nguyệt còn xa mới có thể so sánh được. Những người khác cũng lộ ra ánh mắt chấn động. Cho dù là đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng lộ ra vẻ mặt cảm thán.

Hoàng triều không chỉ đơn giản là mạnh mẽ như vậy.

Lúc này, tất cả người tham gia thi đấu đến từ Lạc Yên Thành đều từ trong cánh cửa truyền tống đi ra. Phỉ Ngọc Thụ và một đám thành viên Thần Kiếm Đường cũng vậy.

- Được rồi, các ngươi đi theo ta, đừng có chạy lung tung.

Phỉ Ngọc Thụ mở miệng nói. Mọi người cũng không có ý kiến, đi theo phía sau lưng Phỉ Ngọc Thụ.

Dọc đường đi, Tần Quân đều hiếu kỳ quan sát phong thổ của Hoàng Đô. Khắp nơi đều có thể nhìn thấy được bóng dáng yêu thú. Ngay cả yêu thú tam giai ở chỗ này cũng không có gì ngạc nhiên. Đổi lại thành vương quốc Càn Nguyệt, yêu thú nhất giai nếu nưh xuất hiện ở trong thành trấn cũng sẽ khiến cho mị người khủng hoảng.

- Ngộ Tĩnh, ngươi có thể cảm giác được bên trong Hoàng Đô có tồn tại mạnh hơn ngươi hay không?

Tần Quân lặng lẽ truyền âm về phía Sa Ngộ Tĩnh nói. Biết người biết ta mới có khả năng bách chiến bách thắng.

Sa Ngộ Tĩnh gật đầu, sau đó nhắm mắt bắt đầu cảm nhận. Ba giây sau, hắn liền mở mắt ra, truyền âm nói:

- Không, bên trong Hoàng Đô cũng chỉ có hai tu sĩ Thiên Tiên Cảnh, một Thiên Tiên Cảnh một tầng, một Thiên Tiên Cảnh ba tầng.

Tần Quân không khỏi hít vào một hơi khí lạnh. Không nghĩ tới bên trong Vương Đô che giấu hai cường giả Thiên Tiên Cảnh. May mà hắn triệu hồi được Sa Ngộ Tĩnh đi ra. Bằng không dựa vào Thái Bạch Kim Tinh cũng rất khó ngang dọc ở Hoàng Đô.

Chỉ có điều tất cả những điều này đều thành lập ở trên điều kiện chuyện phân đà Thần Kiếm Đường ở Lạc Yên Thành được đưa ra ánh sáng. Dựa theo tình huống bình thường, sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc, hắn liền có thể thuận lợi rời khỏi hoàng triều Nam Trác.

Cảm giác nguy cơ quá mạnh mẽ, Tần Quân bao giờ cũng thích dự đoán tình huống xấu nhất.

Biết được người mạnh nhất trong Hoàng Đô chỉ có Thiên Tiên Cảnh tầng ba, tâm tình Tần Quân sung sướng, vừa đi vẫn không nhịn được vừa cười khẽ, dẫn tới những người khác kinh ngạc nhìn về phía hắn.

- Đó không phải là ngũ trưởng lão Thần Kiếm Đường Phỉ Ngọc Thụ sao?

- Hắn hình như là dẫn đội cho Lạc Yên Thành.

- Lạc Yên Thành? tTrong mười đại yêu nghiệt có hai vị đều đang ở Lạc Yên Thành?

- Chà chà, cũng không biết Lý Nguyên Phách và Tần Quân ở nơi nào?

- Mười đại yêu nghiệt xem như đã tập trung đầy đủ. Có người nói tiến hành vũ hội Tiềm Long lần này có thể nói là chuyện trọng đại trăm năm khó gặp. đổi lại thành ở vũ hội Tiềm Long trước đây, mỗi một vị yêu nghiệt như vậy đều có thể đoạt giải quán quân.

Trên quảng trường, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Những người tham gia thi đấu còn lại của Lạc Yên Thành nghe được không khỏi đưa ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Cùng đi với hai người, bọn họ rất dễ dàng bị bỏ qua. Loại cảm giác này thật không dễ chịu!

Tên của mười đại yêu nghiệt, Tần Quân cũng từng nghe nói qua. Ngoại trừ

Lý Nguyên Phách, tám người khác hắn cũng không nhận ra. Trong đó có phân nửa đều đứng ở trên Nhân Bảng, thứ tự đều cao hơn hắn.

- Cũng không biết Du Phượng Hoàng có tham gia vũ hội Tiềm Long hay không?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến Du Phượng Hoàng. Hắn không tự chủ được liên tưởng đến hình ảnh đêm hôm đó, khi hắn rơi xuống lúc Du Phượng Hoàng tắm rửa. Nghĩ đến đây trong lòng hắn lại không khỏi nóng như lửa.

Tê liệt!

Hồng nhan nhiều như vậy, một người cũng không thể thượng.

Du Phượng Hoàng, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Chúc Nghiên Khanh, bốn nữ tử tuyệt sắc đều đã bị hắn nhận định là nữ nhân của mình. Về phần Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm, hắn thật sự khó có thể sinh ra tình yêu nam nữ. Có thể sau này có khả năng phát sinh tình cảm, nhưng ít ra hiện tại không có.

Dù sao bản thân hắn là hoàng tử, muốn nam nữ hoan hỉ, cũng không phải là vấn đề hóc búa. Cho nên hắn chú trọng hơn vào lâu ngày sinh tình thậm chí là cảm giác tim đập thình thịch.

- Nếu như Du Phượng Hoàng biết ta thành tựu như hôm nay, có tính là hoàn thành nhiệm vụ hay không?

Tần Quân không khỏi mong đợi nghĩ đến.

...

Bên trong Hoàng Đô có rất nhiều núi rừng. Trong đó Tinh Túc Môn liền ở trên đỉnh một tòa núi cao nghìn trượng.

Trên đỉnh núi cao có từng ngọn cung điện, từ đinh ốc tư quay quanh ở thân núi mặt ngoài, trong đó một tòa cung điện chính là Lục đường chủ Lý Mạnh Giáp cung điện.

- Hừ! Các ngươi rốt cuộc đã tới! Dám giết yêu sủng của ta. Cho dù các

ngươi được khen là thiên tài yêu nghiệt cũng phải chết!

Trong đại điện vang lên một tiếng hừ lạnh. Chỉ thấy một nam tử áo bào đỏ ngồi xếp bằng ở trên cao đường. Dáng người hắn khôi ngô, mái tóc đen thả trên vai. Trên gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị lộ ra nụ cười dữ tợn. Trong tay hắn cầm một quả cầu thủy tinh. Trong quả cầu thủy tinh hiện lên hình ảnh của đám người Lý Nguyên Phách.

Chuyện trước đây Lý Nguyên Phách một chùy diệt đi phân tâm của hắn đã đắc tội hắn. Nếu không phải đang thời khắc diễn ra vũ hội Tiềm Long, Tinh Túc Môn bọn họ đều nghĩ biện pháp lôi kéo thiên tài khắp nơi, hắn đã sớm xông về phía Lý Nguyên Phách.

Cuối cùng đợi đến khi Lý Nguyên Phách vào Hoàng Đô, Lý Mạnh Giáp đã khẩn cấp muốn chính tay đâm chết Lý Nguyên Phách.

Nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh tầng hai hắn cũng không sợ Lý Nguyên Phách.

Đúng lúc này, một đệ tử bỗng nhiên vội vã chạy vào, nửa quỳ ở trong đại điện chắp tay nói:

- Sư phụ, Hắc Dạ Các phái người tới thăm!

- Hắc Dạ Các?

Lý Mạnh Giáp nhất thời nhíu mày.

Hắc Dạ Các không hoạt động ở hoàng triều Nam Trác, nhưng cho dù là bảy đại tông môn cũng phải cho bọn họ mặt mũi.

Nghĩ tới đây, Lý Mạnh Giáp trầm giọng nói:

- Để cho hắn tiến đến.

Vừa dứt lời, một bóng đen giống như quỷ mị liền xuất hiện ở phía sau người đệ tử, khiến hắn khiếp sợ đến mức run rẩy một cái.

- Lý đường chủ, lần này tới tìm ngươi là vì chúng ta có chung kẻ địch.

Bóng đen âm hiểm cười nói, toàn thân thật giống như bị vòng khói đen, chỉ có thể nhìn thấy được đôi mắt màu đỏ tươi.

- Đây không phải là Tà Long của Hắc Dạ Các trăm năm gần đây thanh danh vẫn nổi danh sao? Có người nói từ trước tới nay ngươi đã nhận nhiệm vụ, chưa từng thất bại qua.

Lý Mạnh Giáp nhìn người bóng đen thần bí cười nói. Chỉ là tiếng cười của hắn có chút lạnh, khiến cho nhiệt độ trong toàn bộ đại điện đều giảm xuống vài độ.

Đệ tử Tinh Túc Môn lộ ra vẻ mặt đề phòng nhìn người bóng đen thần bí gọi là Tà Long.

------oOo------

Chương 228: Thần thú của Hoàng triều

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tà Long không thấy hắn, mà giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào Lý Mạnh Giáp cười nói:

- Lý Nguyên Phách chỉ là quân cờ. Người chủ sự thật sự đứng phía sau màn chính là Tần Quân. Ngươi giết Lý Nguyên Phách, mối thù của ngươi vẫn không có tiêu trừ. Đây chính là chiến sủng cấp yêu vương. Nếu như là ta, khẳng định thề không bỏ qua.

Trong nháy mắt sắc mặt Lý Mạnh Giáp trở nên thâm trầm.

- Tần Quân giết chết sư đệ ta, hắn phải chết. Chúng ta sao không liên thủ, làm ít công to?

Tà Long tiếp tục khuyên. Hắn quan sát Tần Quân rất lâu, thu thập rất nhiều tin tức tình báo, biết được bên cạnh Tần Quân cường giả quá nhiều. Chỉ dựa vào hắn căn bản không làm được.

Thế nhưng phụ thân của Ám Kiêu đã giao nhiệm vụ này cho hắn, hắn chỉ có thể kiên trì tiếp tục.

- Tần Quân...

Ánh mắt Lý Mạnh Giáp lóe lên. Hắn tất nhiên sẽ biết một ít lời đồn có liên quan tới Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Các tu sĩ đều lời nói đùa Lý Nguyên Phách chính là tay sai của Tần Quân. Lúc đầu hắn còn không tin. Dù sao đều là thiên tài yêu nghiệt, làm sao có thể thần phục đối phương. Hơn nữa Lý Nguyên Phách rõ ràng mạnh hơn Tần Quân rất nhiều. Bây giờ nghe tới, lời đồn rất có khả năng chính là chân tướng sự việc.

- Nếu như Tần Quân và Lý Nguyên Phách song kiếm hợp bích, tiến hành vũ hội Tiềm Long gần như trở thành kết cục đã định. Vì đề phòng thánh thượng Nam Trác muốn lôi kéo Tần Quân, ta chuẩn bị ở trên phố châm ngòi thổi gió, nói Tần Quân chính là hung phạm trong sự kiện phân đà Thần Kiếm Đường ở Lạc Yên Thành.

Tà Long cười nói, trong mắt đều là vẻ thâm độc.

Hắn lại không biết, sự kiện kia thật đúng là do Tần Quân làm.

Lý Mạnh Giáp không khỏi trầm ngâm. Trên mặt hắn thoáng lộ ra một sự trêu tức:

- Nếu như Tần Quân trưởng thành lên, nói không chừng có thể trở thành tồn tại đứng đầu Nhân Bảng giống như Kim Vô Hối. Ta dựa vào cái gì giết hắn cho ngươi. Ngươi có thể lấy ra chứng cứ gì cho rằng là Tần Quân sai khiến Lý Nguyên Phách giết yêu sủng của ta?

- Đường chủ, thế gian thiên tài nhiều tới mức nào, lại có mấy người là Kim Vô Hối? Nếu hắn bất mãn đối với ngươi, nếu như trưởng thành lên, sợ rằng hoàng triều Nam Trác thật sự có phúc. Nhưng ngươi thì...

Tà Long nói đến đây liền dừng lại. Bởi vì hắn nhìn thấy được sắc mặt Lý Mạnh Giáp đã trở nên khó coi. Hắn liền biết lời của mình đã có tác dụng.

Người thượng vị khuyết điểm lớn nhất cũng phổ biến nhất, đó là đa nghi.

Lý Mạnh Giáp tuy rằng hiểu rõ lời Tà Long nói không nhất định là sự thật, nhưng cũng không nhịn được suy nghĩ theo phương hướng xấu nhất. Nếu như Lý Nguyên Phách bị hắn giết chết, Tần Quân có thể xem không có

việc gì sao?

Rất rõ ràng là không thể!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lý Mạnh Giáp lộ ra hung quang.

...

Tần Quân còn không biết Tinh Túc Môn và Hắc Dạ Các đang liên thủ đối phó hắn. Lúc này hắn đi tới một tòa phủ đệ dưới địa bàn của Thần Kiếm Đường.

- Mãi đến khi vũ hội Tiềm Long kết thúc, các ngươi đều ở chỗ này. Bình thường các ngươi có thể đi khắp nơi thăm quan. Nhưng ngàn vạn đừng nên phạm tội. Bằng không vẫn theo pháp luật xử trí, đối xử bình đẳng. Sẽ không cân nhắc tới ý kiến của vương quốc các ngươi.

Phỉ Ngọc Thụ dặn dò. Trên mặt hắn tuy rằng lộ ra nụ cười nhạt, nhưng lời nói lại khiến người ta có một loại cảm giác áp bách, không cho phép nghi ngờ.

Mọi người gật đầu liền bước về phía cửa lớn của phủ đệ.

- Tần Quân, Lý Nguyên Phách, các ngươi đi theo ta một chuyến.

Phỉ Ngọc Thụ bỗng nhiên mở miệng nói, khiến cho ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Tần Quân ngẩn người, sau đó gật đầu dẫn theo Lý Nguyên Phách đi về phía hắn.

Sa Ngộ Tĩnh và Thái Bạch Kim Tinh theo sát phía sau. Bọn họ được bảo đảm an toàn cho Tần Quân.

Đối với điều này, Phỉ Ngọc Thụ cũng không nói gì thêm. Dù sao hắn cũng không có muốn mưu hại Tần Quân.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, người tham gia thi đấu Lạc Yên Thành còn lại nhất thời bùng nổ.

- Đây là muốn lôi kéo Tần Quân và Lý Nguyên Phách!

- Chà chà, lúc đầu ở khách sạn Du Long, Tần Quân đã từng từ chối Thần Kiếm Đường một lần.

- Xưa đâu bằng nay. Trước đây Thần Kiếm Đường là phái sứ giả tới. Lần này là ngũ trưởng lão tự mình mời.

- Đúng vậy. Do ngũ trưởng lão dẫn tiến, nếu như Tần Quân và Lý Nguyên Phách tiến vào Thần Kiếm Đường, một bước lên mây!

- Hâm mộ. Người và người vì sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ.

Cuối cùng bọn họ vẫn chỉ có thể đi vào bên trong phủ chuẩn bị nghỉ ngơi. Không thể so sánh được với yêu nghiệt như Tần Quân. Chỉ cần bản thân bọn họ phát huy ổn định là tốt rồi.

...

Bên kia, bốn người Tần Quân đi theo Phỉ Ngọc Thụ đi tới một tòa lầu các nhỏ.

- Ta lại đi thẳng vào vấn đề. Ta muốn nhận các ngươi làm đồ đệ, gia nhập Thần Kiếm Đường chúng ta.

Phỉ Ngọc Thụ ngồi ở trên băng đá, mở miệng cười nói.

Quả nhiên!

Tần Quân khẽ nhíu mày, sau đó cười nói:

- Thần Kiếm Đường quản lý quá nghiêm. Sau khi vũ hội Tiềm Long kết thúc ta còn phải trở lại làm hoàng đế, sợ rằng không thích hợp.

Đêm đó ám sát khiến cho hắn đối với Thần Kiếm Đường không có chút nào thiện cảm. Thậm chí có chút chán ghét. Hắn làm sao có thể gia nhập Thần Kiếm Đường?

- Yên tâm, bái ta làm thầy cũng không giống như đệ tử bình thường cần phải đi khắp nơi chấp hành nhiệm vụ.

Phỉ Ngọc Thụ xua tay cười nói.

Tê liệt!

Ta uyển chuyển từ chối, không phải là muốn cho một mình ngươi bậc thang xuống sao?

Trong lòng Tần Quân muốn hét to. Suy nghĩ của hắn bắt đầu bay loạn. Rốt cuộc nên từ chối Phỉ Ngọc Thụ thế nào?

Nếu như quá trực tiếp, khó tránh khỏi Phỉ Ngọc Thụ sẽ ở trong tranh tài tiếp sau ngáng chân hắn. Thực lực cường thịnh mấy đi nữa, cũng sợ tấm màn đen!

- Tiếng...

Đúng lúc này, trên không trung bỗng nhiên truyền đến một tiếng ngựa hý vô cùng lạnh lẽo. Tần Quân theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời há hốc mồm, vẻ mặt kỳ lạ.

Chỉ thấy trên đám mây có một con chim lửa cực lớn đang bay. Trên người nó có lửa cháy mạnh hừng hực thiêu đốt, khiến cho bầu trời giống như hoàng hôn. Mặc dù cách xa nhau mấy ngàn thước, khổng lồ vẫn chấn động lòng người.

- Thật... Lớn...

Tần Quân nghẹn họng nhìn trân trối nói. Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được con chim lớn như vậy.

Miêu tả như vậy hình như có chút lạ?

Toàn thân Tần Quân run rẩy một cái, trợn trừng mắt. Nhìn kỹ lại, chỉ thấy con chim lửa kia đang hướng về phía tòa cung điện cực lớn gây sự chú ý ở trung tâm của Hoàng Đô.

------oOo------

Chương 229: Trượng nghĩa ra tay (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh cùng với Lý Nguyên Phách đều nhìn chằm chằm vào con chim lửa cực lớn kia. Thái Bạch Kim Tinh lộ ra vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Không nghĩ tới bên trong hoàng triều Nam Trác lại có một con Chu Tước!

Chu Tước?

Toàn thân Tần Quân chấn động. Chu Tước đều xuất hiện. Chẳng phải là nói Thanh Long, Bạch Hổ cùng với Huyền Vũ cũng tồn tại?

- Hoàng triều đều có thần thú của riêng mình.

Phỉ Ngọc Thụ nhìn phương hướng Chu Tước rời đi thì thào một câu.

- Được rồi, các ngươi cứ suy nghĩ một khoảng thời gian. Ta có việc phải rời đi trước.

Nói xong, Phỉ Ngọc Thụ liền biến mất ở tại chỗ, không nhìn thấy hình bóng nữa.

Tần Quân lại xoa cằm suy tư. Hoàng triều đều có thần thú của riêng mình?

Hắn từng nghe Thái Bạch Kim Tinh nói qua, vương quốc muốn thăng cấp hoàng triều cũng không chỉ đơn giản là thực lực của một nước nâng cao như vậy, còn cần những điều kiện khác.

Chẳng lẽ thần thú liền là một trong số đó?

- Con Chu Tước kia có thực lực Thiên Tiên Cảnh tầng sáu.

Sa Ngộ Tĩnh híp mắt nói. Lời này vừa nói ra, Thái Bạch Kim Tinh và Lý Nguyên Phách không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Hai người đều không nhìn ra Chu Tước mạnh tới mức nào. Sa Ngộ Tĩnh

lại có thể. Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Sa Ngộ Tĩnh chí ít Thiên Tiên Cảnh tầng sáu!

Chỉ cao chứ không thấp hơn!

- Xem ra Hoàng Đô sắp phát sinh chuyện lớn.

Tần Quân híp mắt nói. Có thể khiến cho Phỉ Ngọc Thụ vội vàng rời đi như thế, khẳng định có biến cố gì đó.

Kết hợp với án lệ chết thảm của tu sĩ các thành trong ngày gần đây, hắn càng phát giác vũ hội Tiềm Long đang tiến hành sẽ không yên ổn.

Trở lại phủ đệ do Phỉ Ngọc Thụ an bài, đám người Tần Quân căn cứ vào khí tức nhận biết tìm được đám người Đát Kỷ. Bên trong phủ đệ này có thật nhiều viện. Đám người Đát Kỷ đã chiếm lấy một tòa viện.

Khuôn mặt Đát Kỷ và Chúc Nghiên Khanh cực kỳ xinh đẹp xuất chúng, khiến cho không ít tu sĩ đều muốn yêu thương. Đáng tiếc bọn họ bị Lý Bạch ngăn cản ở bên ngoài đình viện. Đương nhiên cũng có người muốn mạnh mẽ xông vào, đáng tiếc bị Lý Bạch dễ dàng thu thập.

- Thế nào, điện hạ tiếp nhận lời mời của Phỉ Ngọc Thụ sao?

Lý Bạch vừa uống rượu vừa cười ha hả hỏi. Tần Quân không cần nói hắn cũng biết nguyên nhân. Bởi vì Phỉ Ngọc Thụ biểu hiện quá rõ ràng.

Tần Quân nhún vai đáp lại:

- Không. Bởi vì Chu Tước xuất hiện, hắn chỉ có thể lên đường rời đi.

Trong khi nói chuyện, hắn lại đi tới trước bàn đá ngồi xuống. Đát Kỷ thật biết điều khéo léo rót trà cho hắn. Chúc Nghiên Khanh và Tần Vân ngồi ở đối diện. Vừa nghe hắn nhắc tới Chu Tước, Tần Vân liền không nhịn được ngạc nhiên nói:

- Chu Tước? Ta còn đang nghi ngờ đó là yêu thú gì!

Chu Tước không chỉ có nổi tiếng giống như ở địa cầu Hoa Hạ. Ở thế giới

này cũng vậy.

Thần thú rất nhiều. Bốn đại thánh thú ở dân gian nhận được tín ngưỡng lại là tối đa. Chí ít ở Nam Vực là như vậy.

- Chẳng lẽ vương quốc muốn thăng cấp hoàng triều, phải được có một con thần thú sao?

Tần Quân không nhịn được hỏi. Hắn nhịn cả đường đi. Hắn vẫn hiếu kỳ về quan hệ giữa thần thú và hoàng triều.

Mọi người không nhịn được ngẩn người.

Lý Bạch dẫn đầu cười nói:

- Không sai. Hoàng triều sở dĩ cường thịnh, là bởi vì số mệnh. Số mệnh ở bên cạnh, bên trong hoàng triều linh khí càng nồng đậm, mưa thuận gió hoà, gần như không có thiên tai.

Tần Quân trợn tròn hai mắt, còn có cách nói này sao?

Suy nghĩ kỹ một chút, mức độ linh khí bên trong địa cảnh hoàng triều quả thực cao hơn so với vương quốc rất nhiều.

- Ý của ngươi là số mệnh và thần thú có quan hệ?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Số mệnh nghe rất huyền diệu. Nhưng hắn dù gì cũng là đến từ địa cầu thời đại tin tức bùng nổ, tất nhiên nghe một chút liền thông.

Số mệnh là chỉ số phận, khí số.

Chỉ là hắn vẫn không rõ quan hệ giữa số mệnh và thần thú là gì.

- Thần thú lấy thần làm tên, chính là bởi vì bọn họ hiện lên khí vận sinh thiên địa. Thần thú trấn thủ hoàng triều, có thể khiến cho số mệnh cường thịnh hơn.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói:

- Điện hạ, đừng nghĩ quá xa. Biết được quá nhiều đối với điện hạ bây giờ không có lợi.

Tần Quân bĩu môi. Nhưng thật ra trong lòng hắn đã ghi nhớ hai chữ số mệnh.

Sau đó mọi người chuyển đề tài tới vũ hội Tiềm Long. Ngày kia chính là thời điểm vũ hội Tiềm Long thật sự bắt đầu. Tất cả người tham gia thi đấu đều phải ở ngọn núi trước mặt hoàng cung triều thánh. Đến lúc đó ngẫu nhiên quyết đấu, trải qua mười lượt quyết đấu, đấu võ tìm một nghìn người tham gia vũ hội.

Chỉ riêng Lạc Yên Thành đã có một trăm người tham gia thi đấu. Các thành trì của hoàng triều Nam Trác lại gần tới một nghìn tòa.

Tương đương với từ gần mười vạn người đấu võ tìm ra một nghìn người.

Công thành danh toại, lại phải xem có thể tiến vào một nghìn người đó hay không. Một nghìn người thăng cấp liền có thể nhận được phần thưởng, cũng có thể được thế lực nhất lưu quan tâm.

Bảy đại tông môn tất nhiên không có khả năng chỉ mời gọi vài người. Cho nên trong nghìn người này đều có hi vọng. Một trăm người đứng đầu lại có thể tự chủ lựa chọn.

...

Sáng sớm ngày hôm sau, luyện tập xong một bộ thương thuật, Tần Quân và mọi người liền đi ra khỏi phủ đệ, tính đi dạo một chút. Dù sao bọn họ vẫn là lần đầu tiên tới Hoàng Đô hoàng triều. Bình thường muốn đến cũng không có dễ dàng như vậy.

Hoàng Đô phồn hoa tới mức Tần Quân chuẩn bị không kịp. Nhất là đi tới thương khu nhân khẩu đông đúc. Trên đường phố có thể nói là người người tấp nập. Phối hợp với các lầu các vô cùng cách điệu cùng khí khái ở hai bên đường phố, khiến người ta có chút cảm giác không chân thật.

- Pháp khí huyền phẩm! Hôm nay tiêu thụ gấp!

- Đan dược Cải Tử Hoàn Sinh chỉ cần mười viên linh thạch nhị giai!

- Xà nữ Dị Vực, có thể làm cho nam nhân sống thêm vài ngày!

- Bảo đao cầu người có duyên, người trả giá cao được!

Khắp nơi đều có người rao hàng. Trong đó Tần Quân nhìn thấy xà nữ, mắt cũng trợn trừng. Dáng người nóng bỏng, nửa người dưới lại là thân rắn, khuôn mặt mị hoặc rất dễ dàng làm cho nam nhân kích động.

Nếu không có Đát Kỷ bấm thịt ở thắt lưng hắn, hắn chắc hẳn không có cách nào hoàn hồn.

- Khụ khụ! Ta chỉ nhìn! Ta mới không chơi hàng đã xài rồi.

Tần Quân giả ho khan một tiếng, vẻ mặt nghiêm nghị nói.

Trong lòng hắn lại đang tính toán lúc nào đó len lén mua vị xà nữ kế tiếp.

Đã dùng qua, xài cho đã nghiền cũng không tệ!

------oOo------

Chương 230: Trượng nghĩa ra tay (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bên ngoài rao hàng đều là mặt hàng bình thường. Thứ bên trong lầu các mới là thứ tốt.

Lý Bạch liếc mắt nhìn Tần Quân đang nhìn về phía xà nữ nói. Điều này dẫn tới Tần Quân không khỏi hiếu kỳ nhìn về phía hắn, hỏi:

- Chẳng lẽ có xà nữ phẩm chất tốt hơn?

Đát Kỷ trán đầy vạch đen. Khóe miệng Chúc Nghiên Khanh cũng giật một cái. Gia hỏa này điểm quan tâm thế nào lại tục như vậy?

- Đúng vậy, có vài thương hộ cố ý nuôi dưỡng xà nữ, bảo đảm các nàng toàn bích không tỳ vết.

Lý Bạch gật đầu nói, trên mặt lộ ra vẻ mê luyến. Tần Vân nghe được cũng lộ ra vẻ mặt hướng tới.

- Ngươi đã tới hoàng đô?

Vẻ mặt Tần Quân đầy nghi vấn, ngươi không phải do ta triệu hồi tới sao?

Quả nhiên sư phụ yêu khoác lác, đồ đệ cũng vậy.

- Khụ khụ, ta nghe người ta đề cập qua.

Lý Bạch vốn mặt dày, thế nhưng Thái Bạch Kim Tinh cũng kinh ngạc nhìn về phía hắn.

- Cắt...

Tần Quân và Tần Vân trăm miệng một lời nói, đồng thời đảo mắt.

Lý Nguyên Phách lẩm bẩm một tiếng:

- Xà nữ có gì tốt, lại không thể ăn.

Tần Quân mặc kệ hắn. Tiểu tử ngốc, xà nữ đương nhiên cũng có thể ăn!

Đúng lúc này, dưới một gốc cây phía trước truyền đến tiếng tranh cãi. Xung quanh bị bách tính và tu sĩ chen lấn hết vòng này tới vòng khác. Tần Quân vốn có không để ý tới, nhưng mơ hồ thấy được một bóng người. Hắn nhất thời không nhịn được đi tới.

Đám người Sa Ngộ Tĩnh tất nhiên đi theo hắn. Đoàn người liền đi về phía trước.

Dưới cây cổ thụ đang có một đại hán thân mặc áo bào da hổ quỳ một chân trên đất. Trên mặt hắn đầy râu, tay phải cầm lấy một thanh trường đao, tay trái xoa vết máu ở khóe miệng, vẻ mặt không cam lòng và căm phẫn. Dưới cây cổ thụ sau lưng hắn có gác một tấm ván gỗ. Phía trên sử dụng chu sa viết

- Bạch Hổ Môn chiêu đệ tử khắp nơi.

- Cô nương, không cần quan tâm tới ta. Cùng lắm thì hôm nay chết là cùng!

Đại hán khoác da hổ đại hán trầm giọng nói.

Đứng ở trước mặt hắn là một nữ tử áo xanh. Trên mặt nàng mang khăn che mặt, lộ ra hai mắt sáng linh động xinh đẹp. Hàng lông mi thật dài cong vút, khuấy đảo lòng người. Không ngờ đó là Du Phượng Hoàng.

Trong tay Du Phượng Hoàng nắm một thanh trường kiếm. Thị nữ bên cạnh cũng vậy.

- Ai da, nàng cũng muốn trượng nghĩa ra tay sao?

Một người thanh niên áo trắng vẻ mặt cười tà quan sát Du Phượng Hoàng. Phía sau lưng hắn có bốn gã người hầu đang đứng. Tất cả đều có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng một. Bản thân hắn cũng đạt tới tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng hai.

Bách tính và tu sĩ đứng ngoài xem chỉ trỏ bàn tán. Tuy rằng cũng có người tức giận, nhưng không có người nào dám đứng ra.

- Thân là mười đại yêu nghiệt, La Hàn khó tránh khỏi mất phong độ?

- Đúng vậy, môn phái nhỏ người ta chiêu thu đệ tử ảnh hưởng gì tới hắn?

- Không có cách nào, phía sau lưng người ta là Thần Kiếm Đường. Nên hắn ngang ngược như vậy!

- Vị cô nương này gặp phiền toái rồi. Không nên trượng nghĩa ra tay.

- Đáng thương, chắc hẳn cũng bị La Hàn để mắt tới.

Nghe người vây xem lên tiếng bàn luận, người thanh niên áo trắng tên là La Hàn ngược lại ưỡn ngực, hưởng thụ loại chú ý này.

Du Phượng Hoàng khẽ nhíu mày, nhẹ giọng nói:

- Tha được cho người thì nên tha. Hôm nay ngươi có thể khi dễ hắn, người

ở sau lưng hắn ngày mai nói không chừng lsẽ ại tìm tới ngươi.

Người sau lưng?

La Hàn dường như nghe được chuyện cười trong thiên hạ. Hắn giang hai cánh tay, vẻ mặt châm chọc nói:

- Trong hoàng đô, ai dám làm gì được ta? Chẳng lẽ đứng sau lưng hắn là thánh thượng?

- Cô nương, ta hiện tại không muốn làm khó hắn. Chỉ muốn làm khó dễ nàng.

La Hàn nhìn chằm chằm vào Du Phượng Hoàng cười nói, dáng vẻ tươi cười vô cùng mang tính xâm lược. Thị nữ bên cạnh Phượng Hoàng Du thấy vậy liền rút kiếm ra, rất có tư thế ra tay.

Du Phượng Hoàng vội vàng giơ tay lên ngăn cản nàng, sau đó trầm giọng nói:

- Chẳng lẽ Hoàng Đô đã là địa bàn của Thần Kiếm Đường các người sao?

Đồng thời trong lòng nàng cũng có chút lo lắng. Bên người nàng chỉ dẫn theo thị nữ. Bản thân nàng chỉ có tu vi Kim Đan Cảnh tầng bốn, căn bản đánh không lại La Hàn.

Sở dĩ nàng tới tham gia vũ hội Tiềm Long, chỉ vì nàng muốn mượn cơ hội lẻn vào Hoàng Đô mà thôi. Mục tiêu chân chính đó là Bạch Hổ Môn đại biểu phía sau đại hán da hổ.

- Đúng thì như thế nào, không phải thì như thế nào., Thần Kiếm Đường chúng ta vốn chính là làm việc cho thánh thượng!

La Hàn lớn lối nói. Hắn hoàn toàn không sợ những âm thanh này truyền vào trong tai của thánh thượng. Vì căn bản truyền không tới được. Có Thần Kiếm Đường từng tầng ngăn cản, truyền tới trong tai thánh thượng chỉ có thể là lời ca ngợi.

- Hôm nay liền cho nàng nếm thử sự hoang lạc thật sự!

La Hàn cười tà đi về phía Du Phượng Hoàng. Người vây xem đều lắc đầu thở dài. Bọn họ hiểu rõ vị nữ tử như hoa như ngọc này cũng sẽ chịu khổ bị đạp hỏng.

- Thánh thượng giá lâm!

Đúng lúc này, một âm thanh cố ý kéo dài biến thành chói tai bỗng nhiên vang lên, át cả tiếng bàn tán của tất cả mọi người. Điều này khiến cho La Hàn giống như bị sét đánh, liền vội vàng xoay người quỳ rạp xuống đất, ngũ thể chạm đất, cao giọng kêu lên:

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Các tu sĩ và bách tính còn lại cũng chuẩn bị quỳ xuống. Nhưng vừa nhìn thấy chủ nhân của giọng nói này, tất đều ngây ngẩn cả người.

Người nói ra những lời này không ngờ là Tần Quân. Hai tay hắn khoanh ở trước ngực, vẻ mặt trêu tức nhìn La Hàn đang quỳ ở phía trước. Đám người Đát Kỷ phía sau cũng đang nghẹn cười.

- Là hắn!

Thị nữ nhất thời kích động. Du Phượng Hoàng cũng kinh ngạc nhìn Tần Quân. Nàng không nghĩ tới tên này không ngờ xuất hiện ở Hoàng Đô, còn trùng hợp chạy tới ở thời khắc nàng gặp nguy hiểm và tai hoạ.

- Tiểu thái giám, mau dậy đi, thánh thượng có việc đi về trước.

Tần Quân cất giọng the thé giống như gà trống nói, dẫn tới đám người Đát Kỷ không thể tiếp tục kìm chế được, đều cười ha hả. Ngay cả người vây xem cũng không biết nên khóc hay cười.

La Hàn cũng nghe ra có điểm không thích hợp. Hắn liền vội vàng ngẩng đầu lên. Khi nhìn thấy được vẻ mặt đầy chế giễu của Tần Quân, hắn thiếu chút nữa tức tới nổ phổi.

- Ngươi dám đùa giỡn ta!

La Hàn liền vội vàng đứng lên phẫn nộ quát. Lúc này, hắn liền một chưởng đánh về phía Tần Quân, tốc độ cực nhanh. Hơn nữa khoảng cách

giữa hai người không xa. Nếu như bị đánh trúng, Tần Quân muốn không trọng thương cũng không thể.

------oOo------

Chương 231: Thánh thượng giá lâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tiếng động vang lên!

Lý Nguyên Phách xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, một bước nhanh chóng đá vào trên ngực của La Hàn. Một lực lượng khó có thể tưởng tượng được khiến cho ý thức của La Hàn trong nháy mắt rơi vào sự trống rỗng. Xương ngực của hắn bị gãy, máu tươi không ngừng được từ trong miệng phun ra. Toàn thân hắn giống như diều đứt dây nện vào bức tường bên cạnh cây cổ thụ, trực tiếp đập thủng một lỗ trên bức tường.

Yên lặng!

Tất cả mọi người ở đó yên lặng. Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách giống như nhìn thấy thứ gì đó kỳ lạ vậy.

La Hàn chính là một trong mười đại yêu nghiệt của vũ hội Tiềm Long, một trong những người tham gia thi đấu đứng đầu đoạt giải quán quân, lại bị người này một cước đạp bay ra ngoài, hơn nữa nhìn tư thế vừa rồi, La Hàn chắc hẳn đã hết sức.

Lực lượng này thật sự mạnh đến mức quá đáng!

- Bọn họ là Lý Nguyên Phách và Tần Quân!

Có người bỗng nhiên nhận ra thân phận của đám người Tần Quân. Nhất thời khiến cho tất cả mọi người ồ lên.

Tần Quân và Lý Nguyên Phách cũng thuộc về nhóm mười đại yêu nghiệt. So với dựa vào Thần Kiếm Đường La Hàn, bọn họ mang sắc thái truyền kỳ đáng sợ hơn. Cho nên người sùng bái bọn họ càng nhiều hơn.

Hơn nữa hiện tại quần chúng đều không quen nhìn La Hàn hành động ngông cuồng. Tần Quân và Lý Nguyên Phách xuất hiện tất nhiên kiếm được một đám lớn những tiếng khen ngợi.

- Làm thật đẹp! Đã sớm nghe lời đồn nói Tần Quân bừa bãi, Lý Nguyên Phách mạnh mẽ, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền!

- Bừa bãi và mạnh mẽ như vậy rất tốt!

- Có thực lực tất nhiên có thể bừa bãi!

- Chà chà, La Hàn hôm nay xem như là xấu mật. Cũng không biết Thần Kiếm Đường có gây khó dễ cho Tần Quân hay không?

- Xong rồi, ngũ trưởng lão Thần Kiếm Đường Phỉ Ngọc Thụ lại muốn nhận hai người Tần Quân làm đồ đệ. Đến lúc đó bối cảnh của bọn họ ngang nhau.

Tần Quân không để ý tới lời bàn luận của các tu sĩ và bách tính xung quanh. Hắn đi tới trước mặt Du Phượng Hoàng, cười hắc hắc nói:

- Du cô nương, không nghĩ tới chúng ta có duyên như vậy. Ta xuất hiện rất đúng lúc!

Trong lòng Du Phượng Hoàng vốn còn có chút kinh ngạc, ngọt ngào. Nhưng vừa nghe được hắn nói ra lời này, nhất thời thiện cảm hoàn toàn không còn. Nàng trợn trừng mắt nói:

- Đúng vậy, Việt Vương điện hạ tới thực sự đủ khéo!

Nàng thậm chí nghi ngờ Tần Quân đã tới sớm, còn chờ tới cuối cùng mới ra tay!

Trước đây ở Vương Đô của vương quốc Càn Nguyệt, nàng đã biết Tần Quân làm như vậy.

Lúc này, đám người Đát Kỷ cũng xông tới. Ánh mắt Chúc Nghiên Khanh cũng có chút không tốt. Nữ nhân ở trên tình cảm phương diện, cảm giác nguy cơ rất mạnh. Nàng đã coi Du Phượng Hoàng thành tình địch.

- Nàng không phải nói hi vọng ta ở trong vũ hội Tiềm Long biểu hiện xuất sắc sao? Hiện tại tính sao?

Tần Quân nháy mắt ra hiệu, nói. Hắn nhìn như tùy ý, nhưng trong lòng lại khẩn trương cực điểm.

Nhất định phải tính!

Nếu như tính, hắn lại hoàn thành nhiệm vụ phụ hạng nhất, phần thưởng thật là phong phú!

- Đây tính là cái gì. Có bản lĩnh tiến vào trước một trăm!

Du Phượng Hoàng hừ lạnh nói, nếu như Tần Quân tiến đến trước một trăm, mới có thể có tư cách đối đầu với Quỷ thiếu gia vị hôn phu do Nam Minh Thánh Giáo an bài cho nàng.

Nếu Tần Quân không đạt được, vậy nàng phải giết chết Tần Quân. Nàng không cho phép trên thế giới có tên nam tử thứ hai nhìn qua thân thể của nàng. Nếu không phải nàng chán ghét Quỷ thiếu gia hơn, Tần Quân từ lâu đã là người chết.

Tần Quân nhất thời xụ mặt, thất vọng vô cùng.

Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh lại hiếu kỳ quan sát đại hán da hổ phía sau lưng Du Phượng Hoàng. Cảm nhận được ánh mắt bọn họ, đại hán da hổ chỉ cảm thấy trong lòng chấn động, vội vàng cúi đầu.

- Hai người này thật là khủng khiếp...

Trong lòng đại hán da hổ hoảng sợ nghĩ. Bị Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh nhìn chằm chằm vào, hắn có loại ảo giác bị nhìn thấu tất cả.

- Ai da, không nghĩ tới điện hạ cùng nàng thật sự có quan hệ.

Đát Kỷ cười mà như không cười nói. Trước đây nàng đã từng gặp Du Phượng Hoàng. Ở thời điểm Du Phượng Hoàng rời đi, nàng liền nhận thấy được bầu không khí giữa hai người có chút quỷ dị.

Tần Quân vò đầu cười ha ha, cũng không giải thích.

Lão tử là người sẽ trở thàn h hoàng đế, phía sau không có một đám nữ nhân, nói ra ngoài không sợ bị chê cười sao?

Đúng lúc này, một khí tức quỷ dị từ phía sau cây cổ thụ truyền đến. Tần Quân cả kinh không khỏi quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy La Hàn không ngờ đứng lên. Hắn đẩy thị vệ đang muốn đến đỡ mình ra. Hắn ngẩng đầu, vẻ mặt phẫn nộ nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Gương mặt đầy bụi đất, khóe môi nhếch lên, lộ ra vết máu, cần cổ nổi gân xanh.

Ta ngất!

Lẽ nào trong cơ thể gia hỏa này cũng có ma tu?

Vẻ mặt Tần Quân đầy cổ quái nghĩ. Hắn có thể cảm giác được tu vi của La Hàn đang nhanh chóng tăng vọt.

- Ta muốn các ngươi chết!

La Hàn cắn răng gằn từng chữ một. Âm thanh giống như đến từ Cửu U Hoàng Tuyền, khiến người ta khiếp sợ tới cực độ.

Trong khi nói chuyện, hắn bắt đầu đi về phía Tần Quân. Bức tường đổ ngăn cản ở phía trước hắn bị hắn đạp một cước vỡ nát. Tần Quân thấy vậy, không khỏi nhíu mày.

Ai da, đây là tiết tấu muốn biến thân sao?

Ầm một tiếng!

La Hàn bỗng nhiên giậm chân. Mặt đất dưới chân hắn trong nháy mắt vỡ nát. Vết nứt giống như mạng nhện kéo dài về phía các phương hướng. Toàn thân hắn giống như đạn pháo lao về phía Tần Quân, muốn một quyền đánh nổ Tần Quân.

Tần Quân ung dung thản nhiên, thậm chí bất động. Lý Nguyên Phách ở bên cạnh hắn trực tiếp lấy ra Kim Bằng Thần Chùy, một chùy ném tới. Tốc độ của hắn còn nhanh hơn so với La Hàn.

Chùy lớn nặng hơn nghìn cân bị Lý Nguyên Phách ném ra, lực phá hoại

khó có thể tưởng tượng được!

Ầm một tiếng!

Kim Bằng Thần Chùy nện ở trên người La Hàn. Không thấy bất ngờ, La Hàn trực tiếp bị đánh bạo, máu thịt văng tung tóe. Dân chúng cả kinh kêu lên chói tai. Tất cả hoảng hốt trốn tránh. Các tu sĩ cũng bị dọa đến ngây ngẩn cả người.

Phần lực lượng này thật sự...

La Hàn tiến vào trạng thái cuồng bạo còn chưa thể hiện ra sự uy phong liền bị Lý Nguyên Phách một chùy đập nổ. Điều quả thực phá vỡ thế giới quan của bọn họ.

Nếu như La Hàn là tu sĩ vô danh còn dễ nói. Nhưng hắn lại đứng vào hàng mười đại yêu nghiệt. Bản thân hắn cũng là cường giả Thuế Phàm Cảnh. Nhưng hắn lại bị giết chết trong nháy mắt. Đối phương cũng không phải là lớp cường giả thành danh đã lâu. Mà hắn cũng là thế hệ trẻ tuổi được lựa chọn tham dự vũ hội Tiềm Long.

------oOo------

Chương 232: Tức giận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Phượng Hoàng và thị nữ của nàng cũng dọa cho giật mình. Bọn họ hoảng sợ nhìn Lý Nguyên Phách. Thật không nghĩ tới gia hỏa này thoạt nhìn giống như quỷ bệnh lại có thể cuồng bạo như vậy. Một lời không hợp liền giết người. Tuy rằng khiến cho La Hàn bị chết không vui vẻ, nhưng tạo thành trùng kích thật sự quá mạnh mẽ.

Bốn gã thị vệ của La Hàn cũng choáng váng, há hốc mồm, hoàn toàn không thể tin được công tử nhà mình đã chết thảm.

- Hừ!

Lý Nguyên Phách trừng mắt nhìn về phía bốn người bọn họ. Bọn họ khiếp

sợ đến mức vội vàng lui về phía sau.

Tần Quân không khỏi cảm thấy đau đầu. Thật không nghĩ tới Lý Nguyên Phách lại bất ngờ giết chết La Hàn. Xem thế này hắn sẽ lớn chuyện. Giết người ở Hoàng Đô lại phải nhận hình phạt. Huống gì đối phương còn là thiên tài của Thần Kiếm Đường, một trong những hạt giống tuyển thủ của vũ hội Tiềm Long đang tiến hành.

Chỉ có điều hắn cũng không sợ. Chẳng qua là hắn cảm thấy có chút phiền phức.

Cùng lắm thì hắn buông tha vũ hội Tiềm Long là được. Lấy thế lực của hắn hiện tại cũng không sợ bởi vậy chọc giận Du Phượng Hoàng, đưa tới Nam Minh Thánh Giáo phía sau truy sát.

Hóa Hư Cảnh đã không vào cách nào lọt vào mắt hắn.

Khụ khụ, hình như có chút điên cuồng!

Lại ở trong thời điểm Tần Quân đang miên man suy nghĩ, một người hầu của La Hàn bỗng nhiên lấy ra một khối tinh thạch, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai bóp nát nó.

- Ngươi dám!

Lý Bạch nhất thời nổi giận, lúc này muốn ra tay. May là bị Thái Bạch Kim Tinh đúng lúc cản lại. Chỉ nghe hắn lắc đầu cười nói:

- Nếu như ngươi lại giết chết hắn, chúng ta sẽ từ tự vệ biến thành hành hung bên đường.

Thái Bạch Kim Tinh thật ra không có chỉ trích Tần Quân và Lý Nguyên Phách tùy tiện ra tay. Bản thân sau này là quân vương, nếu như sợ phiền phức, vậy hắn ngược lại sẽ thất vọng.

Giọng điệu Du Phượng Hoàng lại sốt ruột nói:

- Hay là chúng ta rời khỏi đây trước!

Tuy rằng chán ghét La Hàn, nhưng nàng cũng hiểu rõ, sát hại La Hàn sẽ

đưa tới hậu quả thế nào.

Tần Quân nhún vai nói:

- Chạy tới chỗ nào? Hiện tại vừa lúc có quần chúng làm chứng, nếu như chạy đến chỗ không người, sẽ bị Thần Kiếm Đường lén xử lý.

Du Phượng Hoàng vừa nghe, nhất thời trầm mặc.

Lúc này, tên đại hán da hổ kia đứng dậy, nhìn về phía Tần Quân ôm quyền cảm kích nói:

- Đa tạ công tử ra tay cứu giúp!

Tần Quân xua tay, ra hiệu không cần làm như vậy. Lời khách sáo có tác dụng cái lông. Có bản lĩnh lấy ra một ít vật chất qua báo đáp ta.

- Không nghĩ tới Bạch Hổ Môn các ngươi lại nghèo túng như vậy.

Du Phượng Hoàng bỗng nhiên mở miệng nói. Đại hán da hổ nghe được, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng.

- Tại hạ không có năng lực. Ngày xưa Bạch Hổ Môn huy hoàng, chỉ sợ ta không có cách nào khôi phục lại.

Đại hán khoác da hổ buông tay bất đắc dĩ nói.

Tần Quân ban đầu vốn chuẩn bị rời đi. Vừa nghe vậy, hắn liền nghĩ, chẳng lẽ Bạch Hổ Môn này trước đây rất trâu bò sao?

- Điện hạ, nghi ngờ bản thân hắn có huyết mạch thần thú!

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên truyền âm về phía Tần Quân nói. Tần Quân nghe được đồng tử co lại.

Huyết mạch thần thú?

Xem thế này hắn nhất thời phát sinh hứng thú đối với đại hán khoác da hổ. Lẽ nào gia hỏa này có thể đi vào hóa thành thần thú?

Lại liên tưởng đến cái tên Bạch Hổ Môn này, Tần Quân không khỏi phấn khởi.

Nếu như bắt hắn lại nuôi dưỡng, sau này có thể làm thần thú trấn quốc?

Nghĩ đến đây, Tần Quân lại có một chút kích động. Ánh mắt hắn nóng bỏng, khiến thấy đại hán khoác da hổ cảm thấy hoa cúc căng thẳng, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ vị công tử này có sở thích long dương sao?

Đúng lúc này, một khí tức cường đại ùn ùn kéo đến, đè ép xuống, khiến cho ngực Tần Quân cảm thấy nặng nề. Lý Nguyên Phách hừ lạnh một tiếng, mới có thể khiến cho cảm giác khó chịu của hắn biến mất.

Lý Bạch, Sa Ngộ Tĩnh, Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh đồng thời xoay người, nhìn hướng lên bầu trời. Chỉ thấy một đạo cầu vồng đang bay tới nơi này, tốc độ cực nhanh.

Trong chớp mắt, cầu vồng kia lại đi tới đỉnh đầu của mọi người.

Người tới là một người trung niên mặc áo bào đen của Thần Kiếm Đường, mái tóc dầy giống như hùng sư, hình thể khôi ngô, giống như chiến thần đứng thẳng giữa hư không. Mắt hắn nhìn xuống đám người Tần Quân, lông mày rậm nhíu chặt. Trong mắt hắn đều là lửa giận. Nhất là khi nhìn thấy được trên đường phố máu thịt và hai tay, hai chân rơi lả tả, lúc này hắn liền không nhịn được, phát ra uy áp của mình!

Địa Tiên Cảnh tầng một!

Thái Bạch Kim Tinh khẽ nhíu mày. Lý Nguyên Phách bước qua một bước, ngăn cản trước mặt Tần Quân, cứng rắn đánh tan uy áp.

- Bát trường lão, chính là bọn họ giết chết La thiếu gia!

Thị vệ lúc trước bóp nát thủy tinh chỉ vào đám người Tần Quân bi thương căm phẫn kêu lên. Tần Quân nghe được không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ. Có cần phải trung thành như vậy hay không?

- Tiểu tử, thật can đảm!

Người trung niên khôi ngô được gọi là Bát trường lão, đôi mắt hổ nhìn chăm chú về phía Tần Quân. Trong khi nói chuyện, hắn giơ tay lên liền ấn về phía Tần Quân. Linh lực màu xanh ngưng tụ thành một cự chưởng, giống như một ngọn núi nhỏ đè xuống.

- Hừ!

Tần Quân không vui hừ lạnh một tiếng. Người này vừa tới trực tiếp hạ sát thủ, hoàn toàn không hỏi rõ nguyên nhân sự tình. Đổi lại thành bất kỳ kẻ nào cũng sẽ phẫn nộ.

Trong nháy mắt sắc mặt Lý Nguyên Phách trở nên dữ tợn, lúc này một chùy ném về phía cự chưởng màu xanh ném tới.

Ầm.

Một tiếng động nổ vang. Cự chưởng màu xanh giống như thủy tinh, bị vỡ thành mảnh nhỏ.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy Bát chân mày trường lão nhíu chặt. Đám người vây xem nhất thời xôn xao.

Trong Hoàng Đô, có ai không biết Bát trường lão của Thần Kiếm Đường, tính tình nóng nảy có tiếng. Thật không nghĩ tới Lý Nguyên Phách không ngờ có thể dễ dàng đánh nát được công kích của Bát trường lão.

- Ta đang nằm mơ sao? La Thao Sa lại là cường giả Địa Tiên Cảnh tiếng tăm lừng lẫy, bị một hậu bối đỡ được một đòn tiện tay?

- Một đòn tiện tay? Rõ ràng là một chưởng nén giận?

- Có người nói Lý Nguyên Phách lực lớn vô cùng. Hôm nay vừa thấy, so với lời đồn lại càng kinh khủng hơn.

- Chà chà, Lý Nguyên Phách cũng dám cùng Thần Kiếm Đường xé rách da mặt. Lẽ nào Tần Quân đối với hắn thật sự quan trọng như vậy sao?

- Đắc tội La Thao Sa, Tần Quân và Lý Nguyên Phách thật sự vô duyên với Thần Kiếm Đường.

Tu sĩ và dân chúng bàn luận ầm ĩ. Tất cả đều là tiếc hận và giễu cợt. Tuy rằng La Hàn rất đáng giận, nhưng theo bọn họ đám người Tần Quân hoàn toàn không biết tự lượng sức mình. Ở Hoàng Đô đắc tội Thần Kiếm Đường, tuyệt đối chính là đâm đầu vào chỗ chết.

------oOo------

Chương 233: Một lời đã định (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nổi giận mắng:

- Trời ạ! Vừa tới liền động thủ. Dưới chân thiên tử cũng dám càn rỡ như thế sao?

La Thao Sa tuy rằng nghe không hiểu lời thô tục của Tần Quân, nhưng hiểu rõ khẳng định không phải là từ ngữ gì tốt.

- Ngươi giết ái đồ của ta, ta làm sao có thể tha cho ngươi sống sót. Ta là thay trời hành đạo!

La Thao Sa trầm giọng quát. Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn. Hắn không ngờ từ trên người Lý Nguyên Phách cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm.

Phải biết rằng hắn lại là cường giả Địa Tiên Cảnh!

Không có khả năng!

Phản ứng đầu tiên trong đầu La Thao Sa chính là như thế. Không có cách nào. Lý Nguyên Phách quá mức trẻ tuổi. Hắn lại không tin Lý Nguyên Phách đã đạt tới Địa Tiên Cảnh. Nếu quả thật là như vậy, Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng chẳng phải là quá nực cười sao?

- Trời ạ! Hắn là con tư sinh của ngươi sao, lại khiến ngươi bảo hộ hắn như vậy!

Tần Quân tức giận đến mức không nhịn được. Tiếp tục như vậy nữa, tiết tấu con đường vũ hội Tiềm Long của hắn sẽ phải hủy bỏ!

La Thao Sa nghe được một câu nói này, sắc mặt vô cùng khó coi. Ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân đều là sát ý.

Ta ngất!

Ta đoán trúng rồi sao?

Tần Quân ngạc nhiên. Hắn không trách được La Hàn ngông cuồng như thế. Hóa ra không chỉ đơn giản là có thân phận đệ tử của Thần Kiếm Đường.

- Tiểu tử! Nói bậy! Hôm nay không diệt trừ ngươi cũng không được!

La Thao Sa nổi giận mắng. Trong khi nói chuyện, hắn liền giơ tay lên, lại ngưng tụ ra cự chưởng màu xanh. Chỉ là so với lúc trước, cự chưởng này lại lớn hơn gấp mấy lần, dài rộng đạt được gần năm mươi thước. Một chưởng này nếu như rơi xuống, toàn bộ con đường đều sẽ bị liên lụy.

Tần Quân tức giận cười ngược. Quả nhiên chuyện có thể động thủ giải quyết thì không nên nói chuyện!

- Nguyên Phách! Phế bỏ hắn cho ta!

Tần Quân quát một tiếng. Lý Nguyên Phách nhất thời giống như đạn pháo, nhảy vọt lên, gây ra gió lớn thổi mạnh khiến y phục màu trắng của Tần Quân bay phất phới.

Nếu La Thao Sa lớn lối như thế, vậy Tần Quân cũng bất chấp mọi giá. Cùng lắm thì buông tha vũ hội Tiềm Long là được!

Thật sự coi lão tử là con mèo bệnh, mặc cho ngươi vuốt ve hay sao?

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Lý Nguyên Phách giống như hỏa tiễn xuyên thủng cự chưởng màu xanh,

một chùy bay qua không trung, ném về phía La Thao Sa, muốn một chùy đập nổ hắn.

La Thao Sa cũng không phải la ngày đầu tiên tiến vào Địa Tiên Cảnh. Tốc độ phản ứng của hắn cực nhanh. Hắn nhanh chóng bay lui về phía trên không trung. Hai người lấy tốc độ mắt thường khó phân biệt bay lên cao. Trong chớp mắt bọn họ liền bay tới ngàn mét trên không trung, khiến cho người bình thường không có cách nào nhìn thấy được thân hình bọn họ.

- Thật mạnh... Tần Quân lại nhận được cường giả như vậy từ đâu? Chẳng lẽ vẫn là do quái vật khổng lồ phía sau phái tới sao?

Đôi mắt đẹp của Du Phượng Hoàng trợn trừng, trong lòng tràn đầy chấn động. Thị nữ bên cạnh nàng đã nhìn tới há hốc mồm.

Tu sĩ và bách tính đứng ở phía xa bên ngoài xem, cũng thấy nghẹn họng nhìn trân trối. Lý Nguyên Phách không ngờ có thể đuổi theo đánh La Thao Sa?

Hắn thật sự là thế hệ trẻ tuổi sao?

Ầm! Ầm! Ầm...

Trên bầu trời liên tiếp truyền đến tiếng nổ vang. Chỉ thấy hai chùm tia sáng không ngừng va chạm vào nhau. Một chùm tia sáng hiện lên huyết sắc. Một chìm tia sáng khác lại là màu xanh, cực kỳ đồ sộ. Cảnh tượng giống như hai viên lưu tinh truy đuổi trên không trung.

- Có cần ta hỗ trợ hay không?

Lý Bạch nhìn về phía Tần Quân hỏi. Hắn cũng là Địa Tiên Cảnh tầng một, tất nhiên không khiếp sợ La Thao Sa.

- Không cần! Đừng coi thường Nguyên Phách. Nếu như hắn nổi giận, trừ khi là sư phụ ngươi và Ngộ Tĩnh ra tay, còn không, ai cũng không ngăn cản được hắn.

Tần Quân lắc đầu cười nói. Lời này vừa nói ra, đồng tử trong mắt Lý Bạch không khỏi co rút nhanh lại. Thần thái hắn nhất thời biến đổi.

Ban đầu, hắn còn tưởng rằng mình bái nhập Tần Quân, ngoại trừ sư phụ hắn ra, hắn chính là đệ nhất cường giả ở dưới trướng của Tần Quân. Thật không nghĩ tới phía sau xông ra một Sa Ngộ Tĩnh, trực tiếp lấy đi vị trí thứ nhất của sư phụ hắn, khiến cho hắn xếp thành lão tam. Kết quả hiện tại Tần Quân không ngờ nói cho hắn biết, Lý Nguyên Phách cũng mạnh hơn hắn.

Lòng tự phụ của hắn nhận công kích sâu sắc.

Hắn lại không biết, nếu như Hạo Thiên Khuyển toàn lực bạo phát cũng có thể đấu cùng hắn. Còn có Hắc Bạch Vô Thường Địa Tiên Cảnh ba tầng. Lý Bạch chỉ có thể tính là trình độ trung đẳng.

- A a a! ! !

Đúng lúc này, trên không trung bỗng nhiên truyền đến tiếng gào thét đầy phẫn nộ của Lý Nguyên Phách. Chú ý có thể nhìn thấy được Lý Nguyên Phách ngay cả một thanh Kim Bằng Thần Chùy khác cũng đã lấy ra.

Hai chùy cầm ở trong tay, vạn phu cũng không chịu nổi!

Hai mắt Lý Nguyên Phách đã đỏ lên, sắc mặt trở nên càng thêm dữ tợn, giống như một con yêu vương, điên cuồng công kích về phía La Thao Sa, thế lớn lực chìm. Hơn nữa tốc độ của hắn nhanh không thể tưởng tượng nổi. Hắn đánh cho La Thao Sa chỉ có thể liên tiếp lui về phía sau. Ngay cả cơ hội thi triển pháp thuật phản kích hắn cũng không có.

- Gia hỏa này rốt cuộc là ai...

Trên trán La Thao Sa đầy mồ hôi lạnh, hai tay ngưng tụ ra hai tấm lá chắn linh lực màu xanh, ngăn cản công kích cuồng bạo của Lý Nguyên Phách lại. Hắn thậm chí ngay cả pháp khí cũng không kịp lấy ra, trong lòng đầy ủy khuất tràn ngập.

Thân là Bát trường lão của Thần Kiếm Đường, hắn chưa từng ủy khuất như vậy?

Mấu chốt nhất chính là đối phương vẫn chỉ là một tiểu tử tóc còn chưa mọc hết!

Hắn dường như có thể cảm giác được trên đường phố phía dưới có vô số người đang giễu cợt hắn. Lửa giận tràn ngập khiến cho La Thao Sa cuối cùng không nhịn được, phát ra thực lực mạnh nhất!

Ầm ầm ầm...

Hai cánh tay La Thao Sa bỗng nhiên rung lên, pháp lực dâng trào về phía bốn phương tám hướng, đánh ra.

Sau khi đạt được Địa Tiên Cảnh linh lực liền sẽ chuyển hóa thành pháp lực. Nhưng pháp lực mang tính phá hủy quá mạnh mẽ. Dưới tình hình chung hắn đều sẽ lựa chọn sử dụng linh lực. Dù sao hắn mới là Địa Tiên Cảnh tầng một, linh lực trong cơ thể còn chưa hoàn toàn chuyển hóa thành pháp lực.

Pháp lực vừa ra, thiên địa biến sắc!

Lúc này, các phương hướng đều phát ra khí tức cường đại thần bí, khiến cho tất cả mọi người cảm giác áp lực vô cùng.

------oOo------

Chương 234: Một lời đã định (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Hai cường giả Địa Tiên Cảnh chiến đấu, tất nhiên sẽ đưa tới những cường giả khác. Nếu như để mặc cho bọn họ vẫn đánh tiếp, Hoàng Đô không muốn bị hủy cũng không thể.

Như vậy càng huyên nào lớn càng tốt!

Dù sao đã đắc tội Thần Kiếm Đường, ở trước mặt bách tính và tu sĩ, hắn không tin thánh thượng Nam Trác dám tiếp tục bao che Thần Kiếm Đường. Truyền ra ngoài, danh tiếng hoàng triều Nam Trác chắc hẳn sẽ rất thối!

Đương nhiên sau này hắn khẳng định phải đối mặt với tập kích vô tận.

Chỉ có điều hắn đã không để ý tới. Dù sao bình nứt không sợ vỡ. Hắn đã từ chối lời mời của Thần Kiếm, khiến cho thánh thượng phát sinh chán ghét, ly gián một chút đối với bọn họ.

- Kết thúc, chúng ta chết chắc rồi...

Đại hán khoác da hổ hoảng sợ lẩm bẩm nói. Tuy rằng rất chấn động kinh ngạc trước thực lực Lý Nguyên Phách, nhưng chuyện huyên náo lớn như vậy, bọn họ hẳn phải chết, không thể nghi ngờ.

Du Phượng Hoàng cũng trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Tần Quân bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn về phía đại hán khoác da hổ cười nói:

- Đại huynh đệ, ngươi tên là gì?

- Ách... Ta là t Bạch Mãnh Hổ...

Đại hán khoác da hổ ngẩn người, sau đó thành thật trả lời nói.

Tần Quân vừa nghe, thiếu chút nữa bị nước bọt sặc chết. Trời ạ tên thật tục.

- Thế nào, chúng ta đánh cược một chút. Nếu như ta bảo vệ ngươi an toàn, ngươi liền dẫn theo Bạch Hổ Môn các ngươi bái nhập ta. Ngược lại, chúng ta đều phải chết ở chỗ này.

Tần Quân nhíu mày cười nói, giống như lão tài xế đang dụ dỗ tiểu cô nương.

Bạch Mãnh Hổ vẫn chưa trả lời, Du Phượng Hoàng mở miệng đầu tiên nói:

- Không thể!

- Thế nào lại không thể!

Tần Quân trợn mắt nói. Trên bầu trời Lý Nguyên Phách và La Thao Sa

chiến đấu khí thế ngất trời, tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên.

- Hắn là người thánh giáo chúng ta coi trọng!

Du Phượng Hoàng cắn răng nói. Nàng tới tham dự vũ hội Tiềm Long chính là là Bạch Hổ Môn. Nàng làm sao có thể nhìn Bạch Hổ Môn bị Tần Quân cướp đi được?

Tần Quân nhún vai nói:

- Chuyện này không mượn nàng xen vào. Đợi lát nữa ta lại cứu hắn, ngươi ở Hoàng Tuyền cũng không ngăn được.

- Ngươi...

Du Phượng Hoàng tức giận đến thân thể mềm mại run rẩy.

- Ta đáp ứng ngươi!

Bạch Mãnh Hổ liền vội vàng nói, rất sợ Tần Quân đổi ý. Hắn không ngốc, tất nhiên nghe được ra được sự tự tin cường đại trong giọng nói của Tần Quân.

Hắn hiện tại đã không có biện pháp nào khác. Lưu được núi xanh lo gì không có củi đốt!

- Một lời đã định.

Tần Quân cười nói. Ở phía sau hắn, Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh nhìn nhau cười. Hai người lộ ra vẻ tươi cười liền cho thấy bọn họ rất tán thưởng cách làm này của Tần Quân.

Du Phượng Hoàng tức giận đến mức không biết nên nói cái gì.

Lúc này, từng cầu vồng từ phương hướng khác nhau bay tới. Trong đó có một bóng người màu vàng còn phẫn nộ quát lớn:

- Dừng tay!

Âm thanh giống như tiếng sấm. Tất cả mọi người nghe được theo bản năng

che lỗ tai.

Lý Nguyên Phách và La Thao Sa đang chiến đấu vội vàng lui lại phía sau. Lý Nguyên Phách đã rơi vào trạng thái cuồng bạo, trên gương mặt không ngờ xuất hiện lông vàng quỷ dị, hai mắt đỏ chiếu sáng, khiến người ta không dám đối diện.

Rõ ràng tiết tấu chim đại bàng cánh vàng sắp biến thân!

- Vì sao tranh đấu ở Hoàng Đô!

Bóng người màu vàng kia đứng ở giữa hai người. Ánh sáng màu vàng tản đi. Đó chính là một nam tử oai hùng thân mặc giáp màu vàng, giống như thần tướng sặc sỡ loá mắt. Một khí thế còn mạnh mẽ hơn so với Lý Nguyên Phách và La Thao Sa đột nhiên bạo phá ra. La Thao Sa cả kinh, tim đập nhanh hơn.

- Đại tướng quân, người này ở bên đường giết đệ tử ta, còn muốn giết ta!

La Thao Sa dẫn đầu trả đũa. nam tử mặc kim giáp nghe được, vẻ mặt không tốt nhìn về phía Lý Nguyên Phách.

- Ông trời của ta, Chu Lương đại tướng quân không ngờ tự thân xuất mã

- Có người nói Chu Lương đại tướng quân ở bên trong hoàng triều lại là cường giả siêu cấp đứng hàng thứ ba!

- Chà chà, xem tình hình thế này Lý Nguyên Phách xem như là xong đời!

- Chu Lương ra tay, Lý Nguyên Phách quả thực không gây ra được bao nhiêu sóng gió.

Các tu sĩ, dân chúng quan sát cuộc chiến bàn luận ầm ĩ. Tất cả đều cho rằng Lý Nguyên Phách đánh không thắng được Chu Lương.

Tần Quân không khỏi nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh bên cạnh, hỏi:

- Vị được gọi là Chu Lương này có tu vi thế nào?

Lời này vừa nói ra, Du Phượng Hoàng và Bạch Mãnh Hổ không khỏi vô

cùng kinh ngạc nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh tiên phong đạo cốt. Lão nhân này có thể nhìn thấu tu vi của Chu Lương sao?

- Địa Tiên Cảnh tầng tám.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói. Giọng điệu của hắn tùy ý, hình như không có để Chu Lương vào trong mắt.

Địa Tiên Cảnh tầng tám!

Du Phượng Hoàng và Bạch Mãnh Hổ nghe được, hít vào một hơi khí lạnh. Hóa Hư Cảnh cũng khiến cho bọn họ thấy cao không thể leo tới, huống gì là Địa Tiên Cảnh. Địa Tiên Cảnh tên cũng giống như ý nghĩa, lục địa tiên thần cảnh. Dạt được cảnh giới này ở trong toàn bộ Nam Vực đều có thể đi ngang.

Điều khiến cho bọn họ chấn động kinh ngạc nhất chính là Thái Bạch Kim Tinh không ngờ có thể nhìn ra tu vi của Chu Lương. Vậy chẳng phải là nói Thái Bạch Kim Tinh mạnh hơn Chu Lương sao?

Nhìn vẻ mặt tự tin của Tần Quân, Du Phượng Hoàng không khỏi nghi ngờ nghĩ đến:

- Đứng sau lưng gia hỏa này rốt cuộc là một vị quái vật khổng lồ thế nào...

Trước đây có cường giả Hóa Hư Cảnh tương trợ, mới khiến cho Du Phượng Hoàng có điều chờ mong đối với Tần Quân. Hiện tại lại có Lý Nguyên Phách có thể đánh với cường giả Địa Tiên Cảnh một trận. Lại thêm một Thái Bạch Kim Tinh thần bí khó lường. Nàng càng đoán không ra được nội tình của Tần Quân.

Nàng nhìn lại Sa Ngộ Tĩnh và Lý Bạch. Rõ ràng bọn họ đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

- Dám cả gan hành hung ở Hoàng Đô!

Chu Lương nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách trầm giọng quát. Nói xong, hắn bỗng nhiên lộ ra tay phải. Thân hình hắn giống như sét đánh, lao tới gần Lý Nguyên Phách. Mặc dù chênh lệch bảy tầng cảnh giới nhỏ, nhưng Lý Nguyên Phách cũng sẽ không sợ hãi.

Lý Nguyên Phách là tồn tại, khi đang tức giận thì ngay cả mình cũng dám đánh!

- Lăn!

Lý Nguyên Phách ném một chùy về phía Chu Lương trước mặt. La Thao Sa thấy vậy, khóe miệng giật một cái. Tiểu tử này có phải điên rồi hay không?

Ngay cả Chu Lương cũng dám đánh. Xem như là hoàn toàn đắc tội hoàng triều Nam Trác!

------oOo------

Chương 235: Địa Tiên Cảnh tầng tám

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chân mày Chu Lương nhíu lại, thân hình lóe lên. Trong chớp mắt hắn lại đi tới phía sau Lý Nguyên Phách, tay phải thành đao bổ vào gáy Lý Nguyên Phách. Một tiếng động vang lên, Lý Nguyên Phách trực tiếp giống như thiên thạch rơi xuống, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Có thể thấy được lực lượng của Chu Lương mạnh tới mức nào.

Ầm...

Lý Nguyên Phách rơi xuống trên một lầu các cao bảy tám thước, trực tiếp đập sụp nó.

Tần Quân thấy vậy, không khỏi nhíu mày, Thật không nghĩ tới Chu Lương mạnh như vậy. Vừa ra tay liền trong giây lát, đánh thất Lý Nguyên Phách.

Bạch Mãnh Hổ lại vô cùng khẩn trương, trong mắt đều là sự tuyệt vọng. Lẽ nào ngày hôm nay hắn thật sự khó thoát khỏi cái chết?

- Cần ta ra tay không?

Sa Ngộ Tĩnh híp mắt hỏi. Vốn vẻ bên ngoài cuồng dã, hắn vừa mở miệng

liền thu hút sự chú ý của mọi người.

Tần Quân lắc đầu cười:

- Nói đùa. Loại gia hỏa này sao cần ngươi ra tay?

Lý Nguyên Phách cũng biết biến thân!

Chim đại bàng cánh vàng ở trong Tây Du Ký lại là tồn tại giống như ma vương. Ở trong các loại truyền thuyết cũng cực kỳ mạnh mẽ. Làm sao có thể bại bởi con kiến hôi Địa Tiên Cảnh tầng tám?

Bất tri bất giác, Tần Quân không ngờ đã có phần không để Địa Tiên Cảnh vào trong mắt. Đương nhiên cường giả Địa Tiên Cảnh nhà mình hắn vẫn đối xử giống như bảo bối.

Chu Lương và La Thao Sa cũng nhanh chóng hạ xuống. Chỉ thấy La Thao Sa chỉ vào Tần Quân trách mắng nói:

- Đại tướng quân, chính là tiểu tử này chỉ thị Lý Nguyên Phách giết ái đồ của ta!

Lý Nguyên Phách?

Chu Lương khẽ nhíu mày, trong lòng kinh ngạc. Lần đầu tiên hắn nhìn thấy Lý Nguyên Phách lại đang hiếu kỳ, đây là vị yêu nghiệt nào, trẻ tuổi như vậy liền có thể có thực lực này.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi nhìn về phía Tần Quân. Gần đây Tần Quân và Lý Nguyên Phách ở Hoàng Đô danh tiếng cũng không nhỏ. Ngay cả Phỉ Ngọc Thụ cũng từng đề cập qua với hắn. Hai người đều là thiên tài trăm năm khó gặp.

- Lão già không biết xấu hổ kia! Con trai ngươi ở bên đường chèn ép bách tính, mạnh mẽ cướp dân nữ. Ta đi ra ngăn lại, hắn muốn giết ta, ta còn có thể không đánh trả sao?

Tần Quân vận đủ linh lực mở miệng mắng to. Mọi người trong phạm vi vài đường phố có thể nghe rõ lời của hắn.

- Ta cũng không có Thần Kiếm Đường làm hậu thuẫn. Dáng vẻ này của các ngươi, muốn làm cái gì thì làm cái đó, còn lấy thánh thượng làm danh nghĩa, ta khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa cũng khóc đây!

Tần Quân giả vờ phẫn nộ quát lớn, biến mình tạo thành nhân vật vô cùng ủy khuất, khiến người ta nghe lại đau lòng.

Hắn cố ý để cho Chu Lương phát sinh phản cảm đối với Thần Kiếm Đường, sau đó báo lại cho thánh thượng, khiến Thần Kiếm Đường buồn nôn!

Quả nhiên, Chu Lương vừa nghe, mặt nhất thời đen lại. Ánh mắt hắn liếc nhìn về phía La Thao Sa, thấy được gương mặt người này đầy mồ hôi lạnh, liền biết sợ rằng có chút sự thật. Hành vi bá đạo của Thần Kiếm Đường ở Hoàng Đô, hắn đã sớm nghe nói qua. Nhưng ngại vì Thần Kiếm Đường do thánh thượng quản lý, hắn không thể nhúng tay vào.

Mặt khác, ái đồ thế nào lại biến thành con trai?

- Đại tướng quân, ngươi cũng đừng tin hắn. Hắn đến từ vương quốc, phẩm tính thấp kém, nói năng bậy bạ!

La Thao Sa vội vàng giải thích.

- Ngươi nói vậy là có ý gì? Chúng ta những người đến từ vương quốc phẩm tính lại thấp kém? Ngươi rất quen thuộc với ta sao? Làm sao ngươi biết được phẩm tính của ta? Hau nói ngươi coi thường những người ở vương quốc như chúng ta?

Tần Quân kích động giống như con mèo tức giận dựng lông, bi thương căm phẫn quát lớn. Những tu sĩ cũng đến từ vương quốc vừa nghe được những lời này nhất thời phát sinh cộng hưởng.

Từ sau khi tiến vào hoàng triều Nam Trác, bọn họ ít nhiều cũng gặp phải sự kỳ thị. Bây giờ nghe được Tần Quân nói ra sự không cam lòng trong lòng bọn họ, nhất thời bọn họ đều tán thành theo.

- Đúng vậy, đều là người, dựa vào cái gì các ngươi có thể hạ thấp chúng ta đi như vậy!

- Còn nói là chính đạo, dụng tâm như vậy sợ rằng ngay cả tà môn ma đạo cũng không bằng.

- Thần Kiếm Đường sợ là nhập tà rồi.

- Nam Vực cũng không chỉ có một hoàng triều. Chúng ta cũng không phải nhất định đầu nhập vào hoàng triều Nam Trác!

Nghe tiếng dân chúng oán thán, lửa giận trong mắt Chu Lương càng thêm nồng đậm. Sắc mặt La Thao Sa lại càng ngày càng khó coi.

Ầm một tiếng!

Đúng lúc này, Lý Nguyên Phách bỗng nhiên từ trong đống đổ nát bay ra. Một khí tức hung bạo ngập trời bạo phát ra. Tất cả mọi người cả kinh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong tay Lý Nguyên Phách cầm hai cái chùy giống như yêu ma, trên mặt đầy lông vàng, miệng mũi mơ hồ có lột xác thành tư thế mỏ, thoạt nhìn vô cùng kinh người.

Pháp lực bạo phát, khí thế của hắn lấy tốc độ tăng vọt khiến cho La Thao Sa nghẹn họng nhìn trân trối.

- Ta phải xé nát ngươi!

Lý Nguyên Phách điên cuồng hét lên một tiếng, liền phóng về phía Chu Lương, Chu Lương cả kinh vội vàng lấy ra một thanh phương thiên họa kích, theo bản năng vung về phía Lý Nguyên Phách.

Một tiếng động nổ lớn kinh thiên vang lên!

Chấn động tới mức không ít người tu vi yếu kém, màng tai đau đớn. Điều càng làm cho ngườita khó có thể tin nổi chính là Chu Lương lại bị Lý Nguyên Phách một chùy đập bay, trực tiếp rơi qua từng đỉnh lầu các, khiến bụi bặm cuồn cuộn bay lên.

- Lợi hại như vậy sao?

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Mới vừa rồi, nhìn đến thần sắc của Chu Lương, rõ ràng có cơ hội chuyển cơ. Nhưng bị Lý Nguyên Phách đập một phát như thế, khả năng xoay chuyển tình thế thật sự khó khăn.

Đám người Lý Bạch, Đát Kỷ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi trầm mặc. Bạch Mãnh Hổ lại há hốc mồm, hồi lâu không có cách nào khép lại được.

- Tu vi của tiểu tử này thế nào lại tăng vọt được nhanh như vậy...

La Thao Sa thấy phía sau lưng mình đổ mồ hôi lạnh. Thời khắc này, chỉ riêng khí tức của Lý Nguyên Phách đã đủ để khiến cho hắn run sợ, càng chưa nói tới chiến đấu.

Lúc này, Lý Nguyên Phách chợt quay đầu lại nhìn về phía hắn, đôi mắt màu đỏ như máu tràn ngập ngập trời sát ý.

Vừa nhìn thấy trái tim La Thao Sa liền đập nhanh. Hắn theo bản năng liền muốn xoay người chạy trốn.

Hoắc...

Lý Nguyên Phách ném Kim Bằng Thần Chùy cầm trong tay phải ra. Chùy lớn nặng vạn cân xé rách không khí, lấy tốc độ mắt thường khó có thể nắm bắt được, đập về phía La Thao Sa.

Ầm!

La Thao Sa không kịp né tránh bị Kim Bằng Thần Chùy trực tiếp đập trúng lưng. Một chùy này đập đến hắn thổ huyết. Hắn chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân giống như vỡ nát. Nhưng hắn tốt xấu gì cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh, tất nhiên sẽ không giống như La Hàn trực tiếp bạo thể mà chết.

------oOo------

Chương 236: Thương Vân Tông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị Kim Bằng Thần Chùy đập trúng, La Thao Sa thiếu chút nữa bất tỉnh. Sau khi bay ra ngoài hai nghìn thước, thân hình hắn mới trên không trung

ổn định lại. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Lý Nguyên Phách, trong mắt đầy vẻ sợ hãi.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả người đang xem cuộc chiến ồ lên.

La Thao Sa lại là một trong những cường giả đứng đầu hoàng triều Nam Trác, lại bị Lý Nguyên Phách một chùy đập tới bị thương.

Đây quả thực là chuyện không thể nói được!

- Chúng ta có nên chạy không?

Du Phượng Hoàng cắn răng nói. Tiếp tục gây sự nữa, thật sự sẽ rơi vào tử cảnh. Đám người Tần Quân có cường thịnh mấy đi nữa cũng không thể sánh bằng Hoàng Đô hoàng triều Nam Trác. Phải biết rằng bảy đại tông môn đều xây dựng nơi dừng chân ở Hoàng Đô. Bọn họ dù sao cũng không phải là người của hoàng triều. Ở trên địa bàn của người ta, cho dù có lý cũng không thể đại náo.

Tần Quân khẽ gật đầu, sau đó nói với Sa Ngộ Tĩnh:

- Ngộ Tĩnh, giúp ta kéo Nguyên Phách trở về.

Sa Ngộ Tĩnh gật đầu, lúc này liền bay về phía Lý Nguyên Phách.

Du Phượng Hoàng và Bạch Mãnh Hổ ngẩn người. Lý Nguyên Phách cuồng bạo như vậy không ngờ có thể bị tên đại hán khôi ngô này kéo trở về. Chẳng phải là nói hắn còn mạnh hơn Lý Nguyên Phách hay sao?

Lúc này, một pháp lực màu vàng cuốn lên phong vân từ trong bụi bặm cuồn cuộn bạo phát lên. Chỉ thấy Chu Lương giống như một bức tượng chiến thần chậm rãi từ trong bụi bặm đi ra. Đôi mắt hắn xuất hiện ánh sáng màu vàng, nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Phách.

Ta ngất!

Hoả nhãn kim tinh?

Tần Quân trợn tròn hai mắt, vẻ mặt hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào Chu Lương đang từ từ bay lên.

- Dám gây sự ở Hoàng Đô, cho dù các ngươi vốn là người bị hại, cũng phải bị trừng phạt!

Chu Lương trầm giọng quát. Khí thế Địa Tiên Cảnh tầng tám hoàn toàn biểu hiện ra ngoài, đè ép xuống. Các lầu các ầm ầm sụp đổ. Cuồng phong tàn sát bừa bãi, cuốn lên bụi bặm cuồn cuộn.

Vừa dứt lời, hắn liền cầm theo phương thiên họa kích phóng về phía Lý Nguyên Phách ở trên bầu trời đang ngông cuồng tự cao tự đại.

Lý Nguyên Phách nhìn thấy được hắn lao tới, không lùi mà tiến lên. Lúc này Lý Nguyên Phách lao về phía Chu Lương.

Hai người va chạm vào nhau giống như hỏa tinh đụng địa cầu, tiếng nổ lớn đinh tai nhức óc vang lên. Sóng công kích với mắt thường có thể thấy được dâng lên cuồng phong, cuốn về phía bốn phương tám hướng, dẫn tới phía dưới đường rơi vào trong tình trạng hỗn loạn.

Một giây tiếp theo, Lý Nguyên Phách bay ngược về phía trước, khóe miệng tràn ra máu tươi. Rõ ràng hắn bị Chu Lương đánh cho tổn thương.

- Đại tướng quân! Giết chết hắn!

Phía xa La Thao Sa gầm hét lên, âm thanh điên cuồng, dường như có mối thù không đội trời chung cùng Lý Nguyên Phách.

Chu Lương không cần hắn nói, đã bắt đầu hành động. Hai tay nắm phương thiên họa kích bất chợt xông lên, muốn cho Lý Nguyên Phách một đòn kết thúc.

Thân thể Lý Nguyên Phách còn chưa ổn định, Chu Lương cũng đã tới gần người. Nếu như bị phương thiên họa kích của hắn đâm trúng, Lý Nguyên Phách mặc dù không chết cũng phải trọng thương.

Trong chớp mắt, một thân ảnh khôi ngô xuất hiện ở Lý trước mặt Nguyên Phách.

Vút.

Một tiếng vang lên. Hắn một tay tiếp được cán phương thiên họa kích của Chu Lương. Lực lượng vô cùng cường đại khiến cho Chu Lương không có cách nào nhúc nhích. Trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh hãi.

Người tới thình lình là Sa Ngộ Tĩnh!

- Không nên quá đáng quá!

Sa Ngộ Tĩnh nhìn chằm chằm vào Chu Lương trầm giọng nói. Chu Lương tức giận đến mức thiếu chút nữa thổ huyết.

Rốt cuộc là ai quá đáng?

Bởi vì Lý Nguyên Phách hủy đi đâu chỉ một con đường.Thậm chí còn có người vô tội chết đi.

Bất kể có phải là đệ tử của Thần Kiếm Đường ỷ thế hiếp người hay không, Chu Lương hiện tại cũng không thể để cho Lý Nguyên Phách rời đi. Bằng không uy nghiêm của hoàng triều đặt ở đâu?

Nghĩ tới đây, Chu Lương bỗng nhiên một chân đá về phía cổ của Sa Ngộ Tĩnh. Vậy mà Sa Ngộ Tĩnh cầm cán họa kích tay phải tùy ý vung liền ném hắn đi ra ngoài. Hắn giống như diều đứt dây, trong khoảnh khắc liền bay ra mấy trăm thước.

Thực lực chênh lệch liền phân cao thấp!

- Điện hạ bảo ngươi ngừng tay.

Sa Ngộ Tĩnh quay đầu hướng về phía Lý Nguyên Phách đang lộ vẻ dữ tợn, nói. Lời này vừa nói ra, Lý sát ý trong mắt Nguyên Phách nhất thời giống như nước thủy triều lui lại. Lông vàng và biến hóa quỷ dị trên mặt hắn cũng nhanh chóng thoái hóa, rất nhanh liền khôi phục lại trạng thái bình thường.

Thấy vậy, Sa Ngộ Tĩnh âm thầm kinh ngạc. Hắn tất nhiên có thể cảm giác được trong cơ thể Lý Nguyên Phách cất giấu một khí tức ngay cả hắn, nhịp tim cũng có chút đập nhanh.

Không nghĩ tới hai chữ điện hạ liền khiến cho hắn yên tĩnh trở lại.

Điện hạ rốt cuộc rót cho hắn thuốc mê gì vậy?

Ngay lập tức Sa Ngộ Tĩnh mang theo Lý Nguyên Phách bay về phía mặt đất. Lúc này, thân hình Chu Lương ổn định trên không trung. Hắn cắn răng quát:

- Đám những lão gia hỏa các ngươi còn muốn xem trò tới khi nào?

Vừa dứt lời, những cường giả ở phía xa quan sát cuộc chiến liền bay tới. Mỗi người khí thế giống như cầu vồng, không kém hơn so với La Thao Sa chút nào. Thậm chí còn mạnh hơn.

- Chà chà, Thần Kiếm Đường gây ra cục diện rối rắm còn muốn chúng ta tới thu?

Một nam tử tuấn mỹ tóc bạc cười tà nói. Toàn thân hắn mặc trang phục màu đen đẹp đẽ quý giá, tất nhiên sinh ra một khí phách. Nhất là phối hợp với nụ cười của hắn, khiến người ta một loại cảm giác miệt thị muôn dân trăm họ.

- Ngạo Vô Kiếm, Thương Vân Tông các ngươi chẳng lẽ không xem như là một thành viên của hoàng triều sao? Chúng ta chắc hẳn là cùng chung mối thù!

La Thao Sa cắn răng nói, trong đáy mắt hiện lên một tia sợ hãi.

Thương Vân Tông, một trong bảy đại tông môn của hoàng triều Nam Trác, tông chủ Ngạo Vô Kiếm, ba trăm năm trước từng đứng đầu Nhân Bảng.

Đối mặt với lời chất vấn của La Thao Sa, Ngạo Vô Kiếm không để ý tới. Ngược lại hắn hăng hái bừng bừng nhìn đám người Tần Quân phía dưới.

Các cường giả còn lại cũng vậy. Điều này khiến cho La Thao Sa vừa xấu hổ vừa tức giận.

Đợi sau khi Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách hạ xuống, Tần Quân nhún vai cười nói:

- Chúng ta đi thôi!

Việc đã đến nước này, vũ hội Tiềm Long hắn nhất định là không tham gia được. Cho nên còn không bằng đi thật tiêu sái!

Mọi người tất nhiên không có ý kiến.

Bạch Mãnh Hổ phục hồi lại tinh thần, trên mặt lộ ra vẻ phấn khởi. Đi theo đám người Tần Quân, bọn họ Bạch Hổ Môn lo gì không hưng thịnh trở lại?

------oOo------

Chương 237: Phong vân ở Hoàng Đô (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Phượng Hoàng trầm mặc không nói gì, đi theo phía sau lưng. Sự tình phát triển vượt xa so với sự tưởng tượng của nàng. Thời khắc này nàng cũng không có muốn cùng Tần Quân tranh chấp quyền sở hữu Bạch Hổ Môn. Dù sao cũng vô dụng.

- Các ngươi còn muốn chạy trốn sao?

Đúng lúc này, Ngạo Vô Kiếm và các cường giả hạ xuống, ngăn cản ở trước mặt bọn họ. Chu Lương nhìn về phía Sa Ngộ Tĩnh, sắc mặt có chút khó coi. Hắn lại là cường giả siêu cấp đứng hàng thứ ba của hoàng triều Nam Trác, lại bị người ta dễ dàng hất bay. Truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ trở thành trò cười cho mọi người.

Đối mặt với câu hỏi của Ngạo Vô Kiếm, Tần Quân hoàn toàn không có chút sợ hãi nào, trợn trừng mắt nói:

- Chẳng lẽ vào thiên lao với các ngươi, sau đó bị nghiêm hình tra tấn hay sao?

Lời này của hắn khiến cho đám người Ngạo Vô Kiếm bất đắc dĩ một hồi.

- Ngươi không phải muốn tham gia vũ hội Tiềm Long sao? Tại sao hiện tại lại muốn rời đi?

Ngạo Vô Kiếm cười tủm tỉm nói. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày.

- Nếu như ngươi bảo đảm không gây sự nữa, Thương Vân Tông chúng ta có thể đảm bảo biện hộ cho ngươi.

Thương Vân Tông!

Tần Quân không khỏi trầm mặc. Nhưng ở thời điểm hắn đang do dự, âm thanh của Thái Bạch Kim Tinh truyền vào trong tai hắn:

- Điện hạ, đồng ý đi. Đối với điện hạ mà nói, vũ hội Tiềm Long sẽ có trợ giúp rất lớn. Tốt nhất không nên bỏ qua.

Nếu như Thái Bạch Kim Tinh lên tiếng, khẳng định có đạo lý của hắn.

Dù sao hắn không khiếp sợ hoàng triều Nam Trác. Còn có thể sợ Thương Vân Tông giở mánh khóe sao?

- Ngươi cũng không phải là muốn thu ta làm đồ đệ chứ?

Gương mặt Tần Quân lộ ra vẻ tươi cười trêu tức, giọng nói có chút xem thường.

Ngạo Vô Kiếm nhún vai cười nói:

- Các ngươi còn cần sư phụ sao? Ta so sánh ra còn kém vị phía sau ngươi.

Thân là tông chủ Thương Vân Tông, Ngạo Vô Kiếm hoàn toàn không sĩ diện, giống như đang cùng bằng hữu nói chuyện phiếm. Điều này khiến cho Tần Quân đối với hắn cũng không có cách nào chán ghét được.

“Ngươi rất biết cách làm người, không làm tông chủ thật đáng tiếc.

Gương mặt Tần Quân lộ ra ta xem trọng ngươi, nhìn Ngạo Vô Kiếm cười nói, dẫn tới các cường giả phía sau Ngạo Vô Kiếm khóe miệng giật một cái. Biểu tình bọn họ đều có chút khác thường.

Ngạo Vô Kiếm buồn cười nói:

- Ta chính là tông chủ Thương Vân Tông.

Không trách được giọng điệu lớn như vậy!

Tần Quân nhíu mày nghĩ đến. Hắn không khỏi nhìn về phía La Thao Sa, toàn thân đầy máu, đang đứng ở phía sau Ngạo Vô Kiếm. Trên mặt hắn lộ ra sự xem thường, vẻ khiêu khích. La Thao Sa nhìn thấy, trong cơn giận dữ, hận không thể một quyền đánh chết hắn.

Nhưng có Lý Nguyên Phách và Sa Ngộ Tĩnh đứng sau lưng Tần Quân, hắn cũng không dám động thủ.

- Ngạo Vô Kiếm, ngươi nhất định phải làm như thế sao?

Chu Lương nhíu mày hỏi. Đối với Ngạo Vô Kiếm, hắn cũng có chút kiêng kỵ. Không chỉ bởi vì thế lực trong tay Ngạo Vô Kiếm, còn có nguyên nhân vì thực lực bản thân của Ngạo Vô Kiếm.

Tuy rằng hắn tự tin ở bên trong cuộc chiến sinh tử có thể chiến thắng Ngạo Vô Kiếm, nhưng bản thân cũng sẽ bỏ ra cái giá vô cùng thê thảm nặng nề.

Ngạo Vô Kiếm khẽ cười nói:

- Thế nào? Thương Vân Tông ta còn không có quyền lực bảo vệ một người hay sao? Hay nói trong bảy đại tông môn ngoại trừ Thần Kiếm Đường ra, còn lại đều chỉ là trò cười?

Đối mặt với Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm hoàn toàn không có phong độ lúc trước. Trong lời nói đều là ý tứ khiêu khích, dường như muốn chọc giận Chu Lương.

Tần Quân xoa cằm. Có thể để cho Ngạo Vô Kiếm có thái độ thân thiện đối với hắn như vậy, xem ra người này khẳng định có chuyện cần cầu Tần Quân.

- Được rồi, đừng đấu võ mồm nữa. Chúng ta có thể rời đi được không? Ngày mai sẽ phải bắt đầu vũ hội Tiềm Long. Ta muốn đi về nghỉ ngơi thật tốt.

Tần Quân cắt ngang không khí khẩn trương giữa hai người. Sau khi nói xong hắn liền cất bước vòng qua bên cạnh đám người Ngạo Vô Kiếm. Lý Nguyên Phách và Sa Ngộ Tĩnh đi theo hai bên trái và phải của hắn, đề phòng Tần Quân bị người đánh trộm.

Tần Vân, Bạch Mãnh Hổ và Du Phượng Hoàng và thị nữ đều vô cùng khẩn trương. Dù sao những người này mỗi người đều là tồn tại giống như thần tiên ở lục địa, thổi một hơi thở cũng có thể tiêu diệt bọn họ.

- Du cô nương, sư phụ cô nương có khỏe không?

Nhưng ở thời điểm Du Phượng Hoàng đi ngang qua Ngạo Vô Kiếm, Ngạo Vô Kiếm bỗng nhiên lên tiếng hỏi. Du Phượng Hoàng cả kinh quay đầu lại, nhíu mày nhìn về phía hắn.

Nhìn thấy được vẻ đề phòng và nghi ngờ trên mặt nàng, hắn không khỏi cười nói:

- Ta và sư phụ của cô nương là bạn tốt. Trước đây chúng ta vẫn từng rèn luyện qua. Thật sự có chút nhớ nàng.

- Gia sư rất tốt, cảm ơn đã quan tâm.

Du Phượng Hoàng ôn hoà trả lời một câu, sau đó cùng đám người Tần Quân bước đi.

Nhìn theo bóng lưng bọn họ rời đi, Ngạo Vô Kiếm không khỏi lắc đầu cười.

- Chuyện hôm nay khẳng định sẽ được truyền đi. Hi vọng Thương Vân Tông các ngươi có thể bình an vượt qua.

Chu Lương lạnh lùng nói. Nói xong hắn liền xoay người rời đi.

Ngạo Vô Kiếm không thèm để ý chút nào. Ánh mắt hắn rơi vào trên người La Thao Sa. La Thao Sa thấy vậy, trong lòng ớn lạnh, vội vàng cúi đầu rời đi.

Mối thù giết con tuy rằng khó có thể tiêu tan, nhưng hắn cũng không dám cùng Ngạo Vô Kiếm cứng đối cứng.

Bởi vì Ngạo Vô Kiếm ở bên trong hoàng triều Nam Trác có tiếng là bị điên. Trước đây còn chưa làm tông chủ Thương Vân Tông, hắn lại dám đại náo Hoàng Đô, làm cho thánh thượng phải ra tay.

Nhìn từng tên cường giả rời đi, bách tính và tu sĩ đứng ngoài xem trong lòng lại vô cùng chấn động.

- Ông trời của ta! Ngạo Vô Kiếm không ngờ xuất hiện! Ta cũng cho rằng hắn đã tọa hóa...

- Chà chà, Ngạo Vô Kiếm vẫn điên cuồng như vậy, cũng dám không để ý tới sự phẫn nộ của Chu Lương đại tướng quân.

- Thương Vân Tông dù sao cũng là một trong bảy đại tông môn. Mặc dù nội tình không bằng Thần Kiếm Đường, nhưng có Ngạo Vô Kiếm ở đây, Thần Kiếm Đường cũng không dám động tới Thương Vân Tông.

- Thật là soái! Vũ hội Tiềm Long lần này ta nhất định phải chen vào một trăm người đứng đầu, sau đó bái nhập Thương Vân Tông!

- Ngươi cút đi, hạng người như ngươi sao có thể tiến vào Thương Vân Tông được?

...

Trở lại trong phủ, đám người Tần Quân ở trong đình viện uống trà nghỉ ngơi.

- Hoàng huynh, chúng ta làm như vậy, có thể quá mạo hiểm hay không?

Tần Vân không nhịn được hỏi. Hoàng triều ở trong lòng hắn là chí cao vô thượng. Hôm nay Tần Quân làm vậy, tuy rằng khiến cho hắn nhiệt huyết sôi trào. Nhưng từ trong đáy lòng hắn cho rằng nếu như hoàng triều muốn giết bọn họ, bọn họ rất khó chạy trốn được.

------oOo------

Chương 238: Phong vân ở Hoàng Đô (2)

Trong bảy đại tông môn chỉ riêng Thương Vân Tông lại có một loạt cường giả siêu cấp xuất hiện. Nếu như bảy đại tông môn cùng lên, chắc hẳn Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh cũng không ngăn cản được.

- Xem ra ngươi hoàn toàn không biết gì cả đối với lực lượng.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn cười nói. Tần Vân nghe được không khỏi buồn bực.

Đát Kỷ không nhịn được nhìn Sa Ngộ Tĩnh hỏi:

- Vị tiền bối này rốt cuộc là tu vi gì?

Sa Ngộ Tĩnh không khỏi nhìn về phía Tần Quân. Sau khi Tần Quân nhìn thấy được gật đầu, hắn mới cười nói:

- Thiên Tiên Cảnh.

Thiên Tiên Cảnh?

Tần Vân, Bạch Mãnh Hổ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh đều lộ ra vẻ mê mang. Đồng tử trong mắt Đát Kỷ, Lý Bạch, Lý Nguyên Phách đều co lại. Ngay cả Hạo Thiên Khuyển đang nằm trên mặt đất cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

- Trên Hóa Hư Cảnh là Địa Tiên Cảnh. Trên Địa Tiên Cảnh lại là Thiên Tiên Cảnh.

Tần Quân giảng giải sơ qua một chút.

A...

Bốn người Tần Vân đều chấn động kinh ngạc nhìn Sa Ngộ Tĩnh. Bọn họ không nghĩ đến người này khủng khiếp như vậy.

- Bên trong hoàng triều Nam Trác có cường giả Thiên Tiên Cảnh hay không?

Tần Vân phấn khởi hỏi, giống như phát hiện ra đại lục mới.

- Có, chỉ có hai vị. Hơn nữa cũng không mạnh mẽ bằng Ngộ Tĩnh.

Tần Quân nhún vai cười nói.

Nhìn tình hình thế này, Du Phượng Hoàng và Bạch Mãnh Hổ xem như đã hiểu rõ Tần Quân vì sao dám càn rỡ như thế. Có một vị cường giả siêu cấp vượt lên trên hoàng triều Nam Trác, quả thực không cần để ý nhiều như vậy.

- Phát đạt!

Bạch Mãnh Hổ kích động đến toàn thân run rẩy. Hắn dường như đã nhìn thấy được Bạch Hổ Môn theo Tần Quân một lần nữa quật khởi.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên nhìn về phía hắn hỏi:

- Bạch Hổ Môn các ngươi còn lại bao nhiêu người?

Nắm giữ huyết mạch thần thú, Bạch Mãnh Hổ được Tần Quân rất coi trọng. Dù sao thần thú liên quan đến chuyện vương quốc thăng cấp tới hoàng triều.

Nếu như Tần Quân đăng cơ, tất nhiên sẽ có truy cầu vương quốc Càn Nguyệt phải thăng cấp hoàng triều. Bằng không truyền đi, hệ thống thần thoại lại trở thành mắt mù rồi sao!

- Khụ khụ, còn có mười chín đệ tử. Bọn họ ở bên ngoài rèn luyện, còn lại ta ở Hoàng Đô chiêu nạp đệ tử, khiến Bạch Hổ Môn lớn mạnh.

Bạch Mãnh Hổ có chút lúng túng nói. Hắn tự hiểu lấy mình, biết được Bạch Mãnh Hổ của mình trên căn bản không lên được mặt bàn.

Ít như vậy sao?

Ngươi đặc biệt đùa ta sao?

Trán Tần Quân đầy vạch đen, thiếu chút nữa bạo phát.

- Có lẽ Bạch Hổ Môn các ngươi ở trong tay điện hạ chúng ta có thể cải tử hoàn sinh, thậm chí vượt qua huy hoàng của ngày xưa.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói. Bạch Mãnh Hổ nghe được tâm hoa nở rộ.

Du Phượng Hoàng lại sử dụng ánh mắt u oán nhìn Tần Quân. Hắn thấy vậy trong lòng sợ hãi, nhưng biểu hiện ra ngoài, lại giả vờ như không nhìn thấy.

Ta mới không tặng Bạch Hổ Môn cho nàng đâu!

Trong lòng Tần Quân đắc ý nghĩ đến. Không chỉ có không nhường, ta còn muốn đoạt lấy nàng từ trong tay của Nam Minh Thánh Giáo ra!

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên cảm giác hình như có thứ gì đó đảo qua thân thể mình, giống như bị người rình trộm.

- Xem ra hoàng cung đã chú ý tới chúng ta.

Sa Ngộ Tĩnh quay đầu lại nhìn về phía hoàng cung khổng lồ trên ngọn núi, khẽ cười nói. Tần Quân nhất thời kinh sợ. Chẳng lẽ cảm giác bị theo dõi vừa nãy là thần thức nhận biết của thánh thượng?

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Trốn tránh sự truy sát của thánh thượng hoàng triều Nam Trác! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Thánh thượng hoàng triều Nam Trác phát sinh sự thù địch đối với kí chủ. Trong vòng năm ngày sắp tới, sẽ phái người tới tập kích kí chủ. Nếu như kí chủ chống đỡ qua năm ngày liền coi như hoàn thành nhiệm vụ. Trong vòng năm ngày kí chủ không được rời khỏi Hoàng Đô! Nhiệm vụ thành công thu hoạch được 200000 giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu, khiến cho Tần Quân ngẩn người. Thật không nghĩ tới hoàng triều thánh thượng không ngờ muốn phái người tập kích hắn. Khó tránh khỏi quá bỉ ổi đi?

Về phần trừng phạt sau khi nhiệm vụ thất bại, rất rõ ràng là hắn bị thánh thượng phái người giết chết.

Sự kiện đám người Tần Quân và nhóm cường giả La Thao Sa, Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm giao phong lúc đầu liền truyền khắp Hoàng Đô. Tất cả mọi người đang bàn luận chuyện này.

Đầu tiên là Lý Nguyên Phách dám ở bên đường đập chết La Hàn, một trong mười đại yêu nghiệt. Sau đó sư phụ La Hàn là La Thao Sa tới báo thù, lại bị Lý Nguyên Phách treo lên đánh, khiến cho hình tượng của Lý Nguyên Phách ở trên phố nhanh chóng tăng cao, biến thành tồn tại mạnh nhất trong mười đại yêu nghiệt.

Sau đó Chu Lương và Ngạo Vô Kiếm lục tục lên sàn, khiến cho sự kiện mang sắc thái truyền kỳ đáng sợ hơn.

Dưới tay của Tần Quân lại có một vị cường giả có thể khiến cho Chu Lương phải chịu thua thiệt!

Tin tức này giống như quả bom nặng ký, đập đến toàn bộ Hoàng Đô có chút chấn động.

Chu Lương là ai?

Nam nhân đứng hàng thứ trước ba của hoàng triều Nam Trác. Điều này không phải nói rõ Tần Quân nắm giữ cường giả chiến lực có thể so với người đứng đầu hoàng triều làm thủ hạ.

- Bùng nổ rồi! Vũ hội Tiềm Long còn ai có thể ngăn cản Lý Nguyên Phách?

- Ngay cả Chu Lương cũng có người dám khiêu chiến... Xác định thích hợp tham gia vũ hội Tiềm Long sao?

- Lý Nguyên Phách sẽ không phải là lão quái vật phản lão hoàn đồng gì đó chứ... Quá không hợp lý. Nếu như lời đồn là sự thật, mặc dù là Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng ở trước mặt Nguyên Phách cũng không đủ nhìn!

- Ta không tin...

- Thật ra Tần Quân càng đáng để cho người ta suy nghĩ sâu xa. Hắn có thể lôi kéo nhiều cường giả như vậy, khẳng định không phải là vận khí!

Đủ loại ngôn luận lưu truyền ở bên trong Hoàng Đô. Danh tiếng của Tần Quân và Lý Nguyên Phách trực tiếp che phủ cả chuyện trọng đại như trận vũ hội Tiềm Long này. Các thế lực lớn đã giống như mạch nước ngầm điên cuồng phun ra.

Vào lúc ban đêm, Tần Quân đang ngồi xếp bằng luyện công, chợt nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống:

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... xuất sắc ở trong vũ hội Nam Trác Tiềm Long! Thu được 200000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng tám!

Ta ngất!

Cái này là hoàn thành sao?

Tần Quân há hốc mồm. Ban ngày hắn hỏi Du Phượng Hoàng, nữ tử này không đồng ý. Thật không nghĩ tới buổi tối không ngờ lại hoàn thành.

------oOo------

Chương 239: Tam muội chân hỏa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ một chút, hắn lại thấy thoải mái. Chuyện hôm nay nếu như truyền ra, hắn sao có thể chỉ là đơn giản là xuất sắc như vậy. Quả thực là chấn động toàn bộ hoàng triều Nam Trác.

Cảm nhận cảm nhận linh lực trong cơ thể dâng trào, Tần Quân kích động không thôi. Thăng cấp là chuyện nhỏ, triệu hoán Thần Ma và rút thưởng ngẫu nhiên mới là chuyện lớn!

- Bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Tần Quân chờ mong rút được thần thông cường đại hoặc huyết mạch cũng không tệ. Nhìn Lý Nguyên Phách quả thực muốn nổ trời, hắn tất nhiên nóng mắt.

Nhất định phải trâu bò tới mức bạo phát!

Nhìn đám người Lý Nguyên Phách cùng thi triển uy phong, Tần Quân tất nhiên không chịu được cảm thấy cô đơn. Đáng tiếc thực lực không theo kịp mà thôi.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được thần thông của Hồng Hài Nhi... Tam muội chân hỏa!

Trời!

Cái này lợi hại!

Tần Quân kích động đến mức trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên. Tam muội chân hỏa lại là tồn tại đại danh đỉnh đỉnh. Hầu ca luyện được hoả nhãn kim tinh, trên đường đi về phía tây, Hồng Hài Nhi dựa vào tam muội chân hỏa đốt Hầu ca cháy tới mức kêu ba ba.

Đúng lúc này, một ký ức khổng lồ dũng mãnh tràn vào trong đầu Tần Quân.

Ầm.

Một tiếng động phát ra. Linh khí từ bốn phương tám hướng điên cuồng lao vọt về phía hắn.

Linh khí biến hóa khác thường cũng kinh động tới những người khác trong viện. Đám người Thái Bạch Kim Tinh đều đi ra khỏi gian phòng của mình.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Bạch Mãnh Hổ nhìn gian phòng của Tần Quân hỏi. Linh khí cuồng bạo đang lao vọt về phía gian phòng của Tần Quân, khiến cho cuồng phong nổi lên bốn phía. Ở dưới đêm tối làm nền, cảnh tượng có vẻ vô cùng quỷ dị.

Đát Kỷ cắn răng nói:

- Gia hỏa này lại muốn gây ra thiên kiếp?

Vừa dứt lời, khoảng không tối đen truyền đến tiếng sấm. Lôi vân cuồn cuộn với tốc độ mắt thường có thể thấy được, đang tập trung đến. Ánh mắt Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh lại lóe sáng lên.

Thân là Thiên Tiên Cản, bọn họ tất nhiên nhìn ra được thiên kiếp này không giống với thiên kiếp đột phá cảnh giới bình thường.

Chẳng lẽ là...

Đồng tử trong mắt Thái Bạch Kim Tinh co lại. Hắn và Sa Ngộ Tĩnh liếc mắt nhìn nhau. Hai người đều nhìn ra trong mắt đối phương lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng nổi.

Cùng lúc đó, Tần Quân ở trong phòng chỉ cảm thấy toàn thân bị lửa cháy thiêu đốt, vô cùng thống khổ, nhưng lại không có cách nào mở miệng phát tiết.

Chỉ có thể nhịn, sống không bằng chết.

- Tê liệt! So sánh với Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, thế nào còn khó chịu hơn vậy?

Trong lòng Tần Quân chửi ầm lên, nhưng hắn chỉ có thể nhịn.

Nếu như luyện tập được tam muội chân hỏa, thực lực của hắn sẽ bay vọt. Tam muội chân hỏa vừa ra, ai có thể ngăn cản?

Tôn Ngộ Không vượt xa Thiên Tiên Cảnh còn không được, huống gì là Địa Tiên Cảnh. Có thể tam muội chân hỏa của hắn còn xa mới bằng được Hồng Hài Nhi, nhưng ít ra cũng có thể khiêu chiến vượt cấp!

Ầm ầm ầm...

Thiên lôi cuồn cuộn vang lên ở trong trời đêm. Tất cả tu sĩ tham gia thi đấu trong toàn bộ phủ đệ cả kinh. Tất cả đều đi ra khỏi phòng, vẻ mặt kinh hoàng, nghi ngờ nhìn thiên kiếp trong trời đêm đã vận sức chờ phát động.

- Chuyện gì xảy ra? Có người Độ Kiếp sao?

- Thiên kiếp của Kim Đan Cảnh làm gì có được uy thế như vậy?

- Chẳng lẽ có người đột phá Thuế Phàm Cảnh?

- Hướng kia hình như là viện của đám người Tần Quân sân.

- Xong rồi. Thiên lôi này ẩn chứa lực phá hoại còn mạnh hơn so với lúc đột phá Thuế Phàm Cảnh!

Nhưng ở thời điểm các tu sĩ bàn luận ầm ĩ, sắc mặt đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng có chút không được tự nhiên. Thực lực thấp như Tần Vân, Bạch Mãnh Hổ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng và thị nữ của nàng, sắc mặt càng trắng bệch. Bọn họ cảm giác không có cách nào hít thở thông thuận. Dường như trong lòng bị một tảng đá lớn ép lên.

Sa Ngộ Tĩnh bỗng nhiên ra tay. Vô số cát vàng từ trong tay hắn bay ra, trong chớp mắt liền ngăn cản trên không trung của viện, bảo vệ cả viện.

Cát vàng này là lưu sa, lưu sa giới tám trăm, ba nghìn sâu như nước, lông ngỗng nhẹ nhàng nổi lên, hoa nhất định chìm xuống đáy!

Sa Ngộ Tĩnh chế luyện cả con sông Lưu Sa thành thần thông. Chỉ có điều ở trên đường đi về phía tây chưa bao giờ hắn thi triển qua. Thậm chí là nói ở trong toàn bộ con đường đi về phía tây, hắn vẫn luôn giữ lại, gần như không có từng dùng tới thần thông, lại đánh sơ qua với yêu tinh một chút, sau đó đã bị bắt. Quá trình cụ thể miêu tả đến độ rất ít. So với biểu hiện ki ở sông Lưu Sa quả thực tưởng như hai người khác nhau.

Không chỉ có hắn, Trư Bát Giới và Thiên Bồng Nguyên Soái trước đây cũng tưởng như hai người khác nhau. Hầu ca càng không cần phải nói. Vương giả mạnh nhất năm trăm năm trước, năm trăm năm sau thành chó hoàng kim, chỉ có thể lần lượt cầu viện binh.

Cẩn thận suy luận, có thể biết, trong toàn bộ Tây Du Ký tất cả các vai diễn đều là diễn viên!

- Bản lĩnh tốt!

Thái Bạch Kim Tinh nhìn chằm chằm vào Sa Ngộ Tĩnh tán dương. Những người khác lại chấn động nhìn cát chảy trên đỉnh đầu.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Một trận gió lốc thiên lôi đánh xuống, rơi vào trên cát chảy.

Tất cả mọi người nghe được tiếng sấm sét đều kinh hồn bạt vía. Nhưng cát chảy sinh sôi ngăn cản thiên lôi, thậm chí hoàn toàn không có bị ảnh hưởng.

Sa Ngộ Tĩnh nhìn chằm chằm vào gian phòng của Tần Quân, lẩm bẩm nói:

- Xem ra là điện hạ ngộ được thần thông không đơn giản.

Thần thông?

Đám người Đát Kỷ, Lý Nguyên Phách, Lý Bạch không nhịn được đưa mắt nhìn nhau. Đám người Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh lại nghe không hiểu.

Thần thông đối với bọn họ mà nói, quá xa xôi. Các nàng ngay cả tư cách biết tới cũng không có.

Vèo...

Một đạo âm thanh phá không truyền đến. Người tới thình lình là Phỉ Ngọc Thụ. Hắn lơ lửng ở trên không trung, nhìn cát chảy ngăn cản thiên lôi, trên mặt không nhịn được lộ ra vẻ chấn động.

- Thần... thông...

Thân là cường giả Địa Tiên Cảnh, Phỉ Ngọc Thụ liếc mắt liền nhìn thấy được lai lịch của thiên kiếp này. Trước đây, thời điểm hắn ngộ được thần thông cũng từng gây ra thiên kiếp như vậy. Nhìn như không có sự khác biệt quá lớn đối với thiên kiếp bình thường, nhưng lực phá hoại rất mạnh. Trước đây Tần Quân còn là Trúc Cơ Cảnh ngộ được Thiên Cương Tam Thập Lục Biến đưa tới thiên kiếp làm cho cả Huyền Linh Tông thiếu chút

nữa bị hủy.

Hiện tại Tần Quân đạt được Kim Đan Cảnh tầng tám, thần thông đưa tới thiên kiếp khẳng định càng kinh khủng hơn!

Nóng!

Vô cùng nóng!

------oOo------

Chương 240: Lột xác

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại Tần Quân chỉ có một ý nghĩ này. Giờ phút này hắn đã biến thành người lửa. Cả phòng bị tam muội chân hỏa tràn ngập. Bàn ghế, giường chiếu cùng với các loại gia cụ đã bị thiêu đốt thành tro bụi. Chắc hẳn không bao lâu, toàn bộ gian nhà đều bị thiêu hủy.

Cùng lúc đó, Tần Quân có thể cảm giác được trong cơ thể có một loại lực lượng mang tính hủy diệt vô cùng bắt đầu dũng mãnh tràn vào, dường như có thể đốt cháy thiên địa, hủy diệt tất cả!

Thống khổ giống như nước thủy triều lui lại. Thay vào đó là một lực lượng tràn đầy bá đạo tự tin.

Đây là tam muội chân hỏa sao?

Tần Quân kích động không thôi. Bởi vì tam muội chân hỏa danh tiếng thật sự quá lớn!

Thời điểm Khương Tử Nha thi triển ra tam muội chân hỏa đã giới thiệu qua:

- Lửa này không giống lửa phàm. Từ trong mắt, mũi, miệng phun ra, chính là tinh, khí, thần luyện thành tam muội, nuôi lại rời tinh, cùng lửa phàm cộng lại thành một chỗ, yêu tinh này sao có thể chống lại!

Trong Tây Du Ký có Hồng Hài Nhi và con bò cạp tinh biết thần thông tam muội chân hỏa, đều là tồn tại khiến cho Hầu ca nhức đầu.

Vừa nghĩ tới mình dựa vào tam muội chân hỏa đại sát tứ phương, có thể xông danh hiệu Hỏa Thần hay không?

Nhưng nếu là như vậy, triệu hoán đến Chúc Dung chẳng phải sẽ lúng túng sao?

Ở trong thời điểm Tần Quân miên man bất định, cả gian phòng phụt một cái đã bị tam muội chân hỏa tràn ngập. rất nhanh gian phòng bắt đầu hóa thành tro bụi. Gió lạnh thổi tới, khiến cho tam muội chân hỏa chập chờn, giống như ác ma đang khiêu vũ.

Ở bên ngoài, đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng thấy được Tần Quân hóa thân làm người lửa, đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Thời khắc này Tần Quân tản ra một khí tức khủng khiếp khiến cho bọn họ hãi hùng khiếp vía. Trên người hắn thiêu đốt tam muội chân hỏa, khiến người ta nhìn lại kinh hãi.

- Đó là hỏa diễm gì vậy...

Cách đó không xa Phỉ Ngọc Thụ trợn tròn hai mắt lẩm bẩm nói. Cho dù là hắn đạt được Địa Tiên Cảnh nhìn tam muội chân hỏa, trong lòng cũng có chút sợ hãi.

Ở thế giới này cũng không có thiếu mồi lửa kỳ dị. Phỉ Ngọc Thụ cũng đã gặp qua không ít. Nhưng hắn chưa từng thấy qua hỏa diễm nào có uy áp ban đầu như vậy.

Cùng lúc đó, thiên lôi trong trời đêm liên tiếp đánh xuống, không ngừng công kích cát chảy. Đáng tiếc đối với dòng cát chảy, lại hoàn toàn không có chút ảnh hưởng phá hủy nào. Ngược lại, gian phòng của Tần Quân cháy lên tam muội chân hỏa, thiêu đốt tầng cát chảy lại xuất hiện làn khói.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy đồng tử trong mắt Sa Ngộ Tĩnh co lại. Trong trí nhớ kiếp trước của hắn lại không nhìn ra lai lịch của tam muội chân hỏa.

- Thần thông của điện hạ không đơn giản.

Sa Ngộ Tĩnh nhỏ giọng cảm thán nói. Trên mặt Đát Kỷ lộ ra vẻ kiêu ngạo, trả lời một câu:

- Đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn ngộ được thần thông.

Tần Quân từng nói qua với nàng về Thiên Cương Tam Thập Lục Biến. Đương nhiên chỉ là đề cập giản lược, nhưng vẫn khiến cho nàng nhận chấn động sâu sắc.

Hiện tại người này lại lĩnh ngộ thần thông. Cho dù là Đát Kỷ cũng không nhịn được sinh lòng sùng bái.

Nếu như lúc này Tần Quân kiểm tra mức độ trung thành của nàng, lại sẽ phát hiện mức độ trung thành của nàng đã cao tới chín mươi chín, gần đầy giá trị.

Đầy giá trị đại biểu cho đánh chiếm, Đát Kỷ đối với Tần Quân ngoan ngoãn phục tùng, mặc cho người hái.

Không phải là lần đầu tiên lĩnh ngộ thần thông?

Trong lòng mọi người càng chấn động hơn. Thái Bạch Kim Tinh híp mắt không biết đang suy nghĩ điều gì.

Ấn tượng của Lý Bạch đối với Tần Quân hoàn toàn đổi mới. Trẻ tuổi như vậy liền lĩnh ngộ được thần thông, sau này chắc chắn sẽ không tầm thường, thậm chí vượt qua hắn.

Về phần chết non?

Nói đùa, có nhiều cường giả bảo vệ như vậy, Tần Quân còn có thể chết non được sao? Vậy bản thân Lý Bạch cũng không có ý lăn lộn nữa.

Lúc này, mức độ trung thành của Lý Bạch cũng bắt đầu nâng cao. Nếu như Tần Quân biết được, khẳng định được cười ra tiếng.

Khi Tần Quân hoàn toàn lĩnh ngộ tam muội chân hỏa xong, thiên kiếp cũng nhanh chóng lui lại.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ lĩnh ngộ tam muội chân hỏa!

Kèm theo tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân chậm rãi mở mắt ra. Tam muội chân hỏa trên người hắn nhanh chóng thu hồi vào bên trong cơ thể. Lạnh gió thổi qua, phía dưới lạnh lẽo, khiến hắn khiếp sợ đến mức vội vàng cúi đầu nhìn.

Ta ngất!

Hắn vội vàng lấy ra một bộ quần áo từ trong nhẫn trữ vật, mặc vào.

May mà tất cả xung quanh đều là tam muội chân hỏa, ngăn cản trạng thái xấu hổ cho hắn.

Đám người Đát Kỷ tới gần Tần Quân. Phỉ Ngọc Thụ cũng bay tới. Đoàn người đều hiếu kỳ nhìn về phía tam muội chân hỏa đang cháy rải rác ở trong viện. Bọn họ chỉ dám tới gần, không dám đi tìm hiểu.

Thật ra tâm tính Lý Nguyên Phách đơn giản, đưa tay ra sờ một đám tam muội chân hỏa. Một giây tiếp theo, hắn liền phát ra tiếng kêu thảm thiết, không ngừng phủi tam muội chân hỏa đi. Nhưng hắn căn bản là phủi không ra. Mặc dù là dùng lực chấn động, cũng không có cách nào đánh tan được.

Những người khác thấy vậy, trong lòng còn sợ hãi. Đúng lúc này, một lực hút truyền đến. Tam muội chân hỏa trên tay Lý Nguyên Phách không ngờ bay ra.

Mọi người quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy tam muội chân hỏa xung quanh đều bay đvề phía Tần Quân, dũng mãnh tràn vào trong mắt mũi miệng của hắn. Cục diện thật đáng sợ.

- Người này rốt cuộc có lai lịch thế nào...

Phỉ Ngọc Thụ nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Chuyện hôm nay hắn cũng có nghe thấy. Ban đầu, hắn cho rằng Tần Quân chỉ là dựa vào thế lực thần bí phía sau. Hiện tại xem ra, bản thân Tần Quân cũng là thiên tài nghìn năm khó gặp.

Chí ít Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng tạm thời còn không có lĩnh ngộ được thần thông.

Thần thông lại là tồn tại vượt xa pháp thuật. Cắm giữ thần thông xem như thật sự rời khỏi phạm trù người phàm.

Đám người dưới Hóa Hư Cảnh như Bạch Mãnh Hổ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Tần Vân lúc này vẫn chưa phục hồi lại tinh thần.

Lĩnh ngộ tam muội chân hỏa, khí thế của Tần Quân hoàn toàn khác hẳn so với lúc trước, giống như hai người khác nhau. Giờ phút này trên người hắn phát ra một loại khí phách, giống như lúc hắn mặc vào Tử Kim Đế Hoàng Giáp.

- Thoải mái!

Sau khi hút xong tất cả tam muội chân hỏa, Tần Quân hận không thể gào to một tiếng. Nhưng trước mặt hắn còn có đám người Thái Bạch Kim Tinh đang đứng. Hắn không thể tự làm mình mất mặt.

Sau khi nắm giữ tam muội chân hỏa, lòng tự tin của Tần Quân bắt đầu tăng lên. Giờ phút này hắn thậm chí có kích động không dựa vào Lý Nguyên Phách lại nhòm ngó vị trí vô địch vũ hội Tiềm Long. Đương nhiên điều kiện trước tiên là Lý Nguyên Phách cũng không tham gia thi đấu.

------oOo------

Chương 241: Một đêm này (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trách được Hồng Hài Nhi thích thể hiện như vậy. Cảm nhận lực lượng khủng khiếp của tam muội chân hỏa, Tần Quân thậm chí cũng có loại tư thế tự cao tự đại. Nhưng cũng may hắn đúng lúc thu lại.

Gánh nặng đường xa!

Tuy rằng tam muội chân hỏa rất mạnh, nhưng ở trước mặt cường giả chân chính, căn bản không đủ nhìn. Bởi vì muốn tránh được tam muội chân hỏa

cũng không khó.

Hồng Hài Nhi có thể khiến cho Tôn Ngộ Không trúng chiêu, tốc độ phản ứng của bản thân cũng khiến Tần Quân ngưỡng vọng.

Chỉ có điều đây là một sự khởi đầu tốt!

- Xem ra rút thưởng ngẫu nhiên cũng không kém gì triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân âm thầm nghĩ tới. Hắn không khỏi chờ mong triệu hoán ra quân đoàn Thần Ma. Không phải nói sau khi triệu hoán tròn mười lần Thần Ma có thể mở ra.

Hắn còn thiếu có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma lại tròn mười lần!

- Chúc mừng điện hạ thành tựu thần thông vô thượng!

Thái Bạch Kim Tinh chắp tay nhìn Tần Quân cười nói. Tần Quân nghe được không khỏi thầm cảm thấy sảng khoái.

Bản thân cường đại mang đến cảm giác thoải mái có thể so sánh với thủ hạ mạnh mẽ. Chí ít bản thân của hắn cảm nhận như vậy.

- Tan ra, tan ra. Đều kết thúc rồi.

Tần Quân xua tay cười nói. Mọi người chỉ đành phải kìm chế sự hiếu kỳ, gật đầu.

Tần Quân lập tức nhìn về phía Phỉ Ngọc Thụ, cười nói:

- Phỉ trưởng lão cũng muốn lưu lại qua đêm sao?

Chuyện La Thao Sa, khiến cho hắn đối với Thần Kiếm Đường chán ghét vô cùng. Tất nhiên hắn không có khả năng lại bái Phỉ Ngọc Thụ làm.

Cảm nhận được trong giọng nói của hắn có ý trục xuất, Phỉ Ngọc Thụ cười khổ một tiếng. Sau đó hắn bất đắc dĩ xoay người rời đi. Hắn cũng hiểu rõ, hắn đã không thể thu nhận hai người Tần Quân làm đồ đệ. Về phần tiêu diệt Tần Quân và Lý Nguyên Phách, càng không có khả năng. Ngay cả Chu Lương cũng không làm gì được bọn họ, huống gì là hắn?

Sau khi Phỉ Ngọc Thụ rời đi, Tần Quân tới trước mặt Đát Kỷ cười hắc hắc nói:

- Đát Kỷ, gian phòng của ta bị đốt cháy rồi. Đêm nay có thể tá túc ở chỗ của nàng hay không?

- Hừ!

- Hừ!

Chúc Nghiên Khanh và thị nữ của Du Phượng Hoàng đồng thời hừ lạnh một tiếng. Tần Quân giả vờ không nghe được, vẻ mặt mong đợi nhìn Đát Kỷ.

- Điện hạ, ta có thể nhường phòng khách cho điện hạ.

Lý Nguyên Phách nhìn Tần Quân cười chất phác nói. Tần Quân nghe được khóe miệng nhất thời co rút. Mọi người lại không khỏi nở nụ cười.

Tiểu tử này thật đúng là ngốc đến mức đáng yêu!

Tần Quân cố nén kích động hung bạo làm thịt hắn một bữa. Hắn nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ.

Đát Kỷ che miệng cười mị hoặc một tiếng, thản nhiên cười nói:

- Được, đêm nay để thiếp thân tới hầu hạ điện hạ.

Âm thanh mềm mại phối hợp giọng điệu khiêu khích, Tần Quân vừa nghe, thật sự muốn lập tức hóa thành sói ác.

- Điện hạ, đêm nay phải kiềm chế một chút!

Lý Bạch nhìn Tần Quân nháy mắt ra hiệu cười nói.

Tần Quân cười hắc hắc, sau đó cùng Đát Kỷ đi về phía gian phòng của nàng. Những người khác cũng trở về gian phòng của mình.

Tuy rằng trong lòng Chúc Nghiên Khanh khó chịu, nhưng không có cách

nào. Ở thế giới này một chồng nhiều vợ vốn chính là chuyện thường. Huống gì Tần Quân còn là hoàng tử.

- Hệ thống! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nhìn bóng lưng hoàn mỹ của Đát Kỷ ở trước mặt, Tần Quân vừa nuốt nước miếng vừa thầm nói ở trong lòng. Đêm nay có thể là một đêm tốt đẹp. Phải nắm lấy cơ hội tiếp tục triệu hoán Thần Ma. Nói không chừng có thể triệu hồi ra Hầu ca, Như Lai!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Kèm theo tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, tâm tình Tần Quân càng thêm tuyệt vời.

Rất nhanh, hắn liền đi theo Đát Kỷ tiến vào trong gian phòng. Hắn đóng cửa phòng lại, sau đó cố gắng khiêm tốn, sử dụng một loại âm thanh thâm trầm từ tính nói:

- Đát Kỷ, thật ra từ ngày đầu tiên ta thấy nàng...

Vừa nói, hắn vừa xoay người qua. Gương mặt xinh đẹp tuyệt thế của Đát Kỷ đã áp tới. Cái miệng nhỏ nhắn dụ hoặc không ngờ in lên trên miệng của Tần Quân.

Ầm!

Có cần trực tiếp như vậy hay không, kích thích như thế, thế nào lại không bị cản trở?

Tần Quân tâm hoa nở rộ, đôi môi dán lên. Một mùi thơm dũng mãnh tràn vào khoang mũi của hắn khiến cho tâm thần hắn hoảng hốt, hoàn toàn thiêu đốt ngọn lửa trong lòng hắn bùng cháy lên.

Trường thương ra long, cầm súng lên ngựa!

Một con rắn nhỏ mềm ướt chui vào trong miệng, khiến cho Tần Quân hoàn toàn không nhịn được. Thời điểm đánh chiếm nữ thần chính là ở trước mắt!

Tiếp theo chắc chắn phải là một hồi khiêu chiến vượt cấp. Chiến đấu đến nhẹ nhàng vui vẻ nhễ nhại!

Nhưng ở thời điểm Tần Quân vừa định có động tác kế tiếp, mùi thơm ngát chui vào trong mũi càng thêm nồng đậm, khiến cho ý thức của hắn rất nhanh liền rơi vào trong sự hỗn độn.

Suốt đêm không nói chuyện.

...

- Điện hạ... Điện hạ...

Trong lúc mơ mơ màng màng, Tần Quân nghe được một giọng nói ôn như quen thuộc, khiến ý thức của hắn dần dần tỉnh lại.

Hắn mở đôi mắt ra, đúng lúc nhìn thấy Đát Kỷ đang nhìn xuống hắn, trên gương mặt tuyệt mỹ là nụ cười đầy vẻ trêu tức.

Ừ?

Tần Quân chậm rãi ngồi dậy. Lúc này hắn mới ngạc nhiên phát hiện mình không ngờ nằm trên mặt đất. Quần áo trên người mặc dù có chút nhàu, nhưng vẫn còn.

Ta ngất!

Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân há hốc mồm, do dự nhìn về phía Đát Kỷ. Đát Kỷ che miệng cười nói:

- Tối hôm qua điện hạ quá kích động, kết quả hưng phấn ngất đi.

Hưng phấn ngất đi?

Đầu óc Tần Quân không đủ dùng. Rất nhanh hắn liền ý thức được mình bị Đát Kỷ đùa bỡn. Tối hôm qua chỉ dùng miệng tiến vào giao lưu, thân thể còn không có thật sự bắt đầu, hắn đã bị mùi thơm ngát kỳ dị này làm cho hôn mê ngã xuống.

Tuyệt đối là Đát Kỷ giở trò quỷ!

- Nàng...

Tần Quân chỉ vào Đát Kỷ, tức giận đến toàn thân run rẩy.

Đối với điều này, Đát Kỷ vẫn cười híp mắt, thậm chí còn khiêu khích liếm môi một cái.

Không thể nhẫn nhịn!

Tần Quân nhảy dựng lên, sau đó nghiêng người ép Đát Kỷ ngã xuống giường. Tay hắn sờ về phía đai lưng, chuẩn bị một người bá vương ngạnh cung.

Một giây tiếp theo, Đát Kỷ đưa tay nắm lấy gáy áo của hắn lại, dùng sức lôi kéo. Lực lượng Hóa Hư Cảnh khiến cho Tần Quân căn bản không có cách nào phản kháng. Lúc này vị trí của hai người liền phát sinh thay đổi. Đát Kỷ đè ở trên người Tần Quân, gương mặt nở nụ cười xem thường nói:

- Tiểu điện hạ, ngươi không được a!

Nàng tận lực nhấn mạnh ở phía trên từ tiểu. Tần Quân nghe được càng nổi giận.

Ta ngất!

Ngày hôm nay còn không trị được nàng sao?

Tần Quân tức giận phản kháng, đáng tiếc chỉ là uổng công. Chênh lệch giữa Kim Đan Cảnh tầng tám và Hóa Hư Cảnh tầng năm không thể vượt qua.

------oOo------

Chương 242: Một đêm này (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà hắn lại tự nhiên không có khả năng vận dụng tam muội chân hỏa.

Tồi tệ nhất là Đát Kỷ vừa đè lại hắn, thân thể còn giãy dụa một hồi. Phải biết rằng vừa rồi, lúc nàng ngồi lên người Tần Quân, lắc một cái, Tần Quân liền có phản ứng.

Cảm nhận phía dưới có vật cứng chống vào người mình, Đát Kỷ không kinh sợ hoảng hốt, trái lại càng trêu tức giãy dụa, khiến cho Tần Quân vừa thống khổ vừa vui sướng.

Trời ạ!

Yêu tinh cọ người!

Trong lòng Tần Quân bi thương căm phẫn, nhưng rất nhanh hắn liền quen thuộc. Nếu không có cách nào phản kháng, vậy thì hưởng thụ đi!

Đát Kỷ xoay một hồi, nhìn thấy được trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ say mê, khóe miệng giật một cái. Sau đó hai chân nàng chợt kẹp mạnh một cái. Tần Quân cả kinh trợn trừng hai mắt.

Thật là thoải mái...

Giờ phút này, Tần Quân không nhịn được có loại cảm giác vui sướng của thần tiên thi đấu. Không trách được Trụ Vương trầm mê Đát Kỷ không có cách nào tự kềm chế. Hắn cũng có sự kích động này.

Đáng tiếc Đát Kỷ không cho hắn lên. Loại cảm giác này tuy rằng rất thoải mái, nhưng cũng rất ủy khuất.

Lúc này, Đát Kỷ buông hắn ra, sau đó đứng dậy chỉnh lại quần áo. Nàng cũng trợn trừng mắt cười nói:

- Điện hạ thật là vô sỉ, như vậy cũng có thể...

Tần Quân xem thường. Sau đó hắn ngồi dậy, nhìn Đát Kỷ tú sắc thay cơm, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ. Hắn giả vờ đáng thương hỏi:

- Nàng rốt cuộc muốn thế nào mới nguyện ý theo ta?

- Chờ thực lực điện hạ vượt qua ta rồi hãy nói. Để tránh khỏi sau đó điện hạ lại chậm trễ tu luyện.

Đát Kỷ nghiêm mặt nói. Nàng nói thế thật ra là thật lòng thật ý.

Nàng đối với sắc đẹp của mình có tự tin tuyệt đối. Nàng rất sợ Tần Quân vẫn còn đang trong giai đoạn thiếu niên trầm mê, cho nên vẫn kéo dài.

Hiện tại nàng quả thực đã thích Tần Quân, cũng nhận định kiếp này chỉ làm bạn với hắn. Nhưng nàng hiểu rõ hiện tại không thể hiến thân cho Tần Quân, nếu không sẽ làm lỡ chuyện của hắn.

Về phần Đát Kỷ trong Phong Thần Diễn Nghĩa, chính là phụng lệnh của Nữ Oa, bất đắc dĩ mà thôi.

Bất kể người thế giới nào đều là cá lớn nuốt cá bé. Mặc dù giúp Nữ Oa làm việc, Đát Kỷ cuối cùng cũng có kết cục không tốt. Có thể ở trong mắt Nữ Oa, nàng duy nhất chỉ là công cụ.

- Tốt lắm!

Sau khi Tần Quân nghe được Đát Kỷ nói vậy, chỉ đành phải gật đầu. Đương nhiên trong lòng hắn cũng đầy nước mắt cùng buồn bã.

Lúc này, hắn chợt nhớ tới tối hôm qua mình đã tiến hành triệu hoán Thần Ma, cũng không biết triệu hoán được chính là ai.

- Hệ thống, ta tối hôm qua triệu hoán đến ai? Là Tam Thanh Đạo Tổ sao?

Tần Quân vội vàng thầm hỏi ở trong lòng. Nếu hệ thống biết nôn mửa, khẳng định sẽ mắng hắn không biết xấu hổ.

- Không phải Tam Thanh.

Âm thanh của hệ thống vẫn bình tĩnh như vậy.

Tần Quân ngược lại không thất vọng, mà là hỏi tới:

- Rốt cuộc là ai? Ngươi nói đi. Không cần ta phải truy hỏi mãi mới nói chứ?

- Hắn đã tới!

Hệ thống trả lời khiến cho ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Hắn liền vội vàng đứng lên đi về phía cửa phòng.

Nhìn hắn đi vội vàng như thế, Đát Kỷ không khỏi nghi ngờ, sau đó đi ở sau lưng hắn.

- Đạo sĩ thối, ở đây không phải nơi ngươi nên tới!

Vừa đi ra khỏi cửa phòng, Tần Quân liền nghe được âm thanh có chút không kiên nhẫn của Lý Nguyên Phách. Nhìn theo hướng âm thanh phát ra, hắn đúng lúc nhìn thấy được Lý Nguyên Phách đứng ở trước cửa lớn của viện, ngăn cản một người trung niên thân mặc y phục màu vàng mộc mạc. Sắc mặt người trung niên vàng như nến, rất có cảm giác của quỷ đói.

- Ta là tới tìm Tần Quân điện hạ.

Người trung niên mặc y phục màu vàng không kiêu ngạo không siểm nịnh cười nói.

Chỉ là hai tay của hắn run nhè nhẹ, rõ ràng rất khẩn trương.

Hắn chính là người tối hôm qua đã triệu hồi ra sao?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt hoài nghi. Ở thế giới này đã đạo sĩ sớm xuất hiện qua, chỉ có điều yếu thế hơn so với phật giáo.

Trong thần thoại đạo sĩ có nhiều vô số, Tần Quân nhất thời mơ hồ không rõ.

- Ngươi là ai?

Tần Quân đi về phía đạo nhân mặc y phục màu vàng hỏi. Sau khi Lý Nguyên Phách nhìn thấy được hắn đi tới, liền nhường đường. Đạo nhân mặc y phục màu vàng vừa nhìn thấy Tần Quân ánh mắt liền lập tức sáng lên.

- Tại hạ là Trương Giác, đạo nhân du tán. Ta nghe nói điện hạ tài đức sáng

suốt, đặc biệt tới bái nhập. Ta có dự cảm, điện hạ sẽ thay đổi bố cục của Nam Vực!

Đạo nhân mặc y phục màu vàng cung kính cười nói.

Phụt...

Đùa gì vậy?

Trương Giác?

Tần Quân nhất thời há hốc mồm. Trong lòng hắn có một loại dự cảm xấu. Hắn vội vàng thầm kêu lên ở trong lòng:

- Mau điều động bảng liệt kê thuộc tính của lão già này ra!

Vừa dứt lời, hệ thống liền công bố bảng liệt kê thuộc tính của Trương Giác ra:

- Trương Giác, đến từ truyền thuyết dân gian.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Kim Đan Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Thái Bình Kinh!

- Pháp bảo: Khu Tà Hoàng Phù!

- Thánh khí: Khí mê hoặc lòng người!

- Mức độ trung thành: 92(đầy giá trị 100)!

Trời ạ!

Thật yếu!

Tần Quân thấy vậy, há hốc mồm, thiếu chút nữa nổ tung. Tu vi lại chỉ cao hơn hắn một tầng nhỏ. Quả thực không thể nhẫn nhịn.

Trương Giác ở trong lịch sử Hoa Hạ, danh tiếng cũng không nhỏ. Đó là người chủ đạo của khởi nghĩa Hoàng Cân trong những năm cuối Đông Hán. Bởi vì hắn lôi kéo quân Hoàng Cân khiến cho chư hầu lộ rõ răng nanh. Đám người Lưu Bị, Tào Tháo đều từng người tham dự qua thảo phạt giặc Hoàng Cân, sau mới có anh hùng xuất hiện lớp lớp thời Tam quốc.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên chú ý tới Trương Giác lại có thánh khí!

Cho tới bây giờ, hắn chỉ mới gặp được một người nắm giữ thánh khí. Đó chính là Trần Thư Lễ, trời sinh chính khí cương trực.

Thánh khí này là bởi vì trên tổ tông có người thành tựu Đại La Chi Cảnh, huyết mạch đời sau tự chủ thay đổi, có tỷ lệ tạo ra thánh khí. Tuy rằng Tần Quân tạm thời không biết được rõ ràng tác dụng của thánh khí, nhưng hệ thống từng nói qua, Trần Thư Lễ nắm giữ chính khí cương trực có thể trở thành tài thần trị thế, thậm chí còn có thể chấn áp tà ma. Có thể thấy được thánh khí không đơn giản.

Khí mê hoặc lòng người?

Tần Quân không khỏi liên tưởng đến những năm cuối thời kì Đông Hán, người này có thể ở dưới tình huống triều đình không kịp chú ý, lôi kéo theo hơn mười vạn giáo đồ nông dân, có thể thấy được năng lực mê hoặc lòng người quả thực biến thái.

Sau khi Trương Giác nhận được nâng cao khẳng định càng biết giáo dục người, nếu như đặt hắn ở nước đối địch...

------oOo------

Chương 243: Khí mê hoặc lòng người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta nhổ vào!

Gia hỏa này có thể cũng không yếu giống thoạt nhìn!

Vừa nghĩ như thế, ánh mắt Tần Quân nhìn về phía Trương Giác càng thêm

nóng bỏng. Có thể hắn còn xa mới cường đại bằng đám người Lý Nguyên Phách, nhưng thánh khí của hắn cũng rất kỳ diệu.

Hiện tại Tần Quân cũng không thiếu cao thủ, mà là thiếu đủ loại nhân tài.

Trương Giác rất thích hợp để xúi giục bách tính, tu sĩ tầng dưới chót của nước đối địch, thậm chí là quan viên đại tướng. Đừng xem thường tu sĩ tầng dưới chót. Bởi vì tu sĩ tầng dưới chót vĩnh viễn là tối đa.

- Rất tốt, Trương Giác, sau này ngươi chính là thần tử của ta. Hi vọng ngươi không để cho ta thất vọng!

Tần Quân vỗ vai Trương Giác, trên gương mặt hiện ra biểu tình ta xem trọng ngươi. Trương Giác tuy rằng tu vi cao hơn so với hắn một tầng, nhưng hắn có lòng tin giết chết người này trong nháy mắt. Cho nên hắn tất nhiên không cần vuốt mông ngựa.

Hắn dù sao cũng là người sắp làm hoàng đế, uy nghiêm nên có vẫn phải có!

- Đa tạ điện hạ!

Trương Giác kích động hướng về phía Tần Quân quỳ xuống triều bái. Lý Nguyên Phách ở bên cạnh xem thường bĩu môi:

- Gia hỏa này yếu như vậy, tại sao muốn nhận lấy hắn?

Tần Quân vừa đỡ Trương Giác đứng dậy, vừa hướng về phía Lý Nguyên Phách cười nói:

- Nguyên Phách, thế giới này đôi khi không chỉ dựa vào nắm đấm.

Nói xong, hắn liền quay đầu lại về phía Trương Giác trấn an nói:

- Trương Giác, Nguyên Phách tính tình ngay thẳng. Ngươi đừng để ý. Gia hỏa này thật ra chính là tâm tính tiểu hài tử.

Chiêu hiền đãi sĩ, lợi nhiều hơn hại!

- Đã sớm nghe nói tới uy danh của thần tướng hai chùy, Trương Giác tất

nhiên sẽ không sinh lòng mâu thuẫn. Ta tin tưởng ta sẽ khiến cho Lý huynh đổi mới cách nhìn.

Trương Giác cười nói. Hắn gọi Lý Nguyên Phách là huynh, tuy rằng không được tự nhiên, nhưng rất hợp tình hợp lý.

Đừng thấy Tần Quân nói cái gì không thể chỉ dựa vào nắm đấm. Nhưng thế giới này pháp tắc cơ bản đó là cá lớn nuốt cá bé, người mạnh là vua!

Lý Nguyên Phách mạnh hơn hắn, hắn nên tôn trọng Lý Nguyên Phách!

Rất nhanh, đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng lục tục đi tới. Tần Quân giới thiệu sơ qua cho bọn họ một hồi.

Ngoại trừ Thái Bạch Kim Tinh ra, những người khác đều không mấy lưu ý đối với Trương Giác. Tần Quân cũng không che chở nhiều cho Trương Giác. Dù sao Trương Giác còn chưa lập công.

- Có lẽ Trương Giác có thể trở thành một vị kỳ binh trong tay điện hạ.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói, khiến cho Trương Giác mặt mày rạng rỡ. Những người khác lại không đồng ý.

Kim Đan Cảnh yếu như vậy có thể làm kỳ binh cái gì?

Sử dụng câu nói cửa miệng của Tần Quân, hắn là tới diễn trò khôi hài sao?

- Tất cả người tham gia vũ hội đến trước cửa lớn tập hợp. Người hầu của các ngươi đều không cần theo tới!

Đúng lúc này, giọng nói của Phỉ Ngọc Thụ bỗng nhiên truyền khắp phủ đệ. Vũ hội Tiềm Long hôm nay liền sẽ bắt đầu.

Đám người Tần Quân xuất phát. Tần Quân, Tần Vân, Lý Nguyên Phách, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng đi ở đằng trước. Những người khác lại lùi lại một khoảng cách. Tuy rằng Phỉ Ngọc Thụ nói rõ không cho người hầu đi theo, nhưng hôm qua Tần Quân náo loạn gây ra động tĩnh lớn như vậy, bọn họ phải đi cùng để bảo vệ.

- Nếu như ta để cho Ngộ Tĩnh giết chết thánh thượng Nam Trác, có tính là

hoàn thành nhiệm vụ phụ hay không?

Tần Quân đi trên đường, hiếu kỳ nghĩ. Trong vòng năm ngày, thánh thượng Nam Trác sẽ phái người không ngừng tập kích hắn. Hắn tất nhiên không có khả năng ngồi chờ chết.

Cần gì quan tâm ngươi là hoàng đế vương quốc hay hoàng triều, muốn giết chết ta phải bồi thường mạng!

Nghĩ tới đây, khóe miệng Tần Quân cong lên, thoáng lộ ra một nụ cười âm hiểm. Tần Vân đi bên cạnh nhìn thấy, không khỏi rùng mình một cái.

Nhìn thấy được Tần Quân lộ ra dáng vẻ tươi cười như vậy, rõ ràng là muốn đối phó với ai đó.

- Cũng không biết là gia hỏa đáng thương nào bị hoàng huynh để mắt tới.

Trong lòng Tần Vân đồng tình nghĩ đến. Nếu như hắn biết được Tần Quân muốn ra tay với thánh thượng Nam Trác, khẳng định sẽ khiếp sợ giật mình.

Tuy rằng thủ hạ của Tần Quân mỗi người đều cường đại không tầm thường, nhưng hắn vẫn không cho rằng Tần Quân có thể uy hiếp được một hoàng triều. Nhiều lắm là hoàng triều Nam Trác không có cách nào bắt bọn họ.

Rất nhanh, đám người Tần Quân đi tới trước cửa lớn. Những người tham gia thi đấu còn lại đều tập trung ở đây. Ánh mắt của bọn họ đều không tự chủ được rơi vào trên người Tần Quân.

Chuyện ngày hôm qua, giống như biết mọc chân điên cuồng truyền về phía toàn bộ hoàng triều. Bên trong Hoàng Đô đã không có người nào không biết không có người nào không hiểu.

Tần Quân nổi tiếng đã bay lên đến độ cao ngưỡng vọng của những người tham dự vũ hội Tiềm Long.

- Được rồi, đi theo ta, ta dẫn các ngươi đi tới trước ngọn núi hoàng cung.

Phỉ Ngọc Thụ liếc mắt nhìn Tần Quân và Lý Nguyên Phách, sau đó cao

giọng nói. Nói xong hắn liền xoay người đi về phía bên ngoài phủ đệ. Những người tham gia thi đấu theo ở phía sau, xì xào bàn tán.

Phần lớn mọi người đang nói chuyện vũ hội Tiềm Long khai triển như thế nào. Đương nhiên bọn họ không khỏi sẽ đề cập đến Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Bởi vì danh tiếng của hai người thật sự quá thịnh!

Đoàn người trùng trùng điệp điệp đi ở trên đường phố, dẫn tới tu sĩ đi ngang qua hai bên đường phố bàn luận ầm ĩ.

- Nhìn thấy không, vị mặc quần áo thiếu niên kia chính là Tần Quân!

- Ông trời của ta, Tần Quân không ngờ còn trẻ như vậy?

- Người giống như bệnh quỷ đi theo bên cạnh hắn kia chính là Lý Nguyên Phách? Gầy như vậy sao? So với như đồn đại, lực lớn vô cùng hình tượng chênh lệch thật lớn.

- Đừng thấy hắn giống như một bệnh quỷ, nhưng hắn lại là tồn tại có thể cùng Chu Lương đại tướng quân đánh một trận!

Nghe người qua đường bàn luận, Tần Quân ngẩng đầu ưỡn ngực, đi tới một phong thái gọi là uy phong.

Đám ngu dân của hoàng triều Nam Trác, cúng bái lão tử đi!

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác thấy phía sau lăng chợt ớn lạnh. Hắn theo bản năng quay đầu lại, nhìn ra bốn phía xung quanh. Nhưng hắn cũng không phát hiện ra có gì khác thường.

- Chuyện gì xảy ra vậy? Vừa rồi hình như đang nhìn chằm chằm vào ta?

Tần Quân âm thầm nghi ngờ. Hắn không khỏi liên tưởng đến thánh thượng Nam Trác. Chẳng lẽ người kia đã phái người bắt đầu hành động?

- Điện hạ cẩn thận.

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên mở miệng nói. Đôi mắt hắn sắc bén không ngừng quét về bốn phía xung quanh.

Tần Quân không khỏi đổ mồ hôi lạnh. Ngay cả Lý Nguyên Phách cũng không có cách nào cảm giác được đối phương ở nơi nào. Điều này chẳng phải là nói đối phương rất mạnh sao?

------oOo------

Chương 244: Lạc Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn quay đầu nhìn lại, đám người Thái Bạch Kim Tinh đi theo ngoài trăm thước. Khoảng cách này rất nguy hiểm!

Dọc đường đi, Tần Quân chung quy có thể cảm giác được có sát khí khiến cho lòng hắn khiếp sợ. Nhưng cũng may Lý Nguyên Phách hộ tống bảo vệ, đối phương không dám hạ thủ.

Đại khái qua một lúc lâu sau, Phỉ Ngọc Thụ mới dẫn theo bọn họ đi tới trước ngọn núi hoàng cung.

Ngọn núi hoàng cung có người nói cao tới nghìn trượng, tồn tại không biết bao nhiêu nghìn năm. Trung tâm quyền lực của hoàng triều Nam Trác liền thành lập ở trên đỉnh núi hoàng cung, từ phía dưới ngẩng đầu nhìn lên, liền có thể nhìn thấy được trên đỉnh núi hoàng cung từng cung điện, quỳnh lâu điện ngọc, xa xỉ hoa mỹ, rất đồ sộ hiện hữu. Đứng ở trước mặt nó, khiến người ta không nhịn được trong lòng sinh ra cảm giác kính sợ.

Ở phía trước ngọn núi hoàng cung là một chỗ quảng trường vô cùng rộng lớn. Lúc này đã người người tấp nập. Tất cả đều là tu sĩ tham gia vũ hội Tiềm Long, ồn ào náo động vô cùng.

- Ta chỉ đưa các ngươi đến nơi đây.

Phỉ Ngọc Thụ dừng bước lại nói. Tất cả mọi người có vẻ rất hưng phấn, không để ý đến hắn liền đi về phía quảng trường. Công danh thành tựu đang ở trước mắt, ai còn sẽ quan tâm hắn có đi theo hay không.

Đám người Tần Quân cũng vậy. Nhưng trong lúc vô tình Tần Quân liếc mắt nhìn về phía, thấy Phỉ Ngọc Thụ nhìn về phía mình, ánh mắt có chút

buồn bã thương xót. Điều này làm cho hắn rất phiền muộn.

Tê liệt, ngươi nghĩ rằng ta không biết thánh thượng Nam Trác sẽ phái người tới giết ta sao?

Các ngươi căn bản không hiểu cái gì gọi là hệ thống!

Trong bụng Tần Quân thầm chế nhạo, nhưng sát ý như có như không lại này vẫn tập trung vào hắn. Điều này làm cho hắn rất phiền não.

Rất nhanh, đoàn người liền đi vào trong quảng trường, chen vào trong đám người tấp nập đông đúc.

Đứng ở sát quảng trường, đám người Thái Bạch Kim Tinh lại tìm được một quán trà ven đường ngồi xuống uống trà. Thái Bạch Kim Tinh cười nói:

- Đây là hoàng triều Nam Trác. Các ngươi suy nghĩ một chút, nếu như tất cả thiên tài trên quảng trường đều bái nhập hoàng triều Nam Trác, nếu như bọn họ trưởng thành lên... Chà chà!

Đám người Lý Bạch, Đát Kỷ không nhịn được gật đầu. Nội tình của hoàng triều Nam Trác chính là dựa vào tích lũy tháng ngày như vậy mà tạo ra.

Thiên tài đứng đầu các vương quốc bị hút vào trong hoàng triều, vương quốc làm sao có thể vượt qua hoàng triều?

Thời gian nhanh chóng trôi qua. Tất cả mọi người đang chờ đợi thánh thượng Nam Trác xuất hiện, để hắn tới tuyên bố vũ hội Tiềm Long bắt đầu.

Đại khái qua nửa canh giờ, Tần Quân cũng sắp không kiên nhẫn chờ được nữa, trên đỉnh núi hoàng cung truyền đến từng tiếng chuông, chấn động lòng người, khiến cho hơn mười vạn người tham gia thi đấu đều an tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy trên ngọn núi hoàng cung, mây mù lượn quanh, không nhìn thấy được đỉnh. Nhưng mơ hồ có thể nhìn thấy được một bóng người khổng lồ đang dần dần ngưng tụ ra, giống như người khổng lồ bao quát thiên địa, ánh sáng màu vàng bắn ra vạn trượng.

- Là ai đang giả vờ khoe khoang, ánh sáng thật chói mắt...

Tần Quân híp mắt lẩm bẩm nói. Tần Vân, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh ở bên cạnh ngh thấy, đều trợn tròn hai mắt.

Rất nhanh bóng người to lớn kia ngưng tụ thành hình, vẻ mặt uy nghiêm, đầu đội đế hoàng quan, đôi mắt vô cùng uy nghiêm khiến người ta không dám đối diện với hắn. Từ dưới nhìn lại, ảo ảnh này ít nhất cũng phải cao nghìn trượng. Ở trước mặt hắn, hơn mười vạn người tham gia thi đấu đều có vẻ nhỏ bé.

Thánh thượng Nam Trác!

Cường giả Thiên Tiên Cảnh!

- Lạc Hoàng xuất hiện!

- Lạc Hoàng? Hắn là thánh thượng Nam Trác sao?

- Đúng vậy, chúng ta gọi hắn là thánh thượng. Hắn niên hiệu là Lạc Hoàng.

- Ông trời của ta, thánh thượng mạnh như thế nào? Đây là ảo ảnh sao?

Trên quảng trường các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Tần Quân cảm nhận uy áp khủng khiếp của Lạc Hoàng, trong lòng không nhịn được chột dạ, Sa Ngộ Tĩnh thật sự có thể trấn áp được hắn sao?

Không có cách nào. Tuy rằng hắn thấy được thuộc tính của Sa Ngộ Tĩnh, nhưng tu vi cảnh giới có thể không có cách nào đại biểu cho sự nghiền ép tuyệt đối. Hơn nữa Sa Ngộ Tĩnh cường đại, hắn vẫn chưa thấy qua. Chỉ thấy Sa Ngộ Tĩnh tiện tay quẳng Chu Lương.

- Gia hỏa này thật mạnh. Thật muốn cùng hắn đánh một trận!

Lý Nguyên Phách lẩm bẩm nói. Tần Quân nghe được khóe miệng nhất thời co rút. Hắn cũng không biết Lý Nguyên Phách sau khi biến thân chim đại bàng cánh vàng, có thể cùng Lạc Hoàng đánh một trận hay không.

Không đúng, hoàng triều Nam Trác còn có một con Chu Tước!

Chu Tước đại chiến với chim đại bàng cánh vàng?

A?

Hình ảnh này hình như rất thú vị.

Lại ở thời khắc Tần Quân miên man suy nghĩ, trên đám mây Lạc Hoàng lên tiếng:

- Vũ hội Tiềm Long ba năm một lần sắp bắt đầu. Các vị ở đây đều là tiềm long. Hi vọng lần này các ngươi có thể nhận vũ một lần hội bay lên trời!

Âm thanh của Lạc Hoàng dường như đến từ hồng hoang vĩnh hằng, khiến người ta không nhịn được có một loại kích động muốn thần phục.

- Hiện tại trẫm tới tuyên bố quy tắc tiến hành vũ hội Tiềm Long!

Tất cả mọi người ở đó đều yên tĩnh. Hơn mười vạn người lặng ngắt như tờ. Ngay cả khu phố xung quanh quảng trường cũng vậy. Tất cả mọi người ngước nhìn Lạc Hoàng giống như thiên thần vậy.

Chẳng biết tại sao, Tần Quân chung quy cảm giác Lạc Hoàng đang quan sát mình. Thậm chí tất cả mọi người đều có loại cảm giác này.

- Vũ hội Tiềm Long chia ra làm ba vòng. Vòng thứ nhất, đấu võ nghìn người. Vòng thứ hai phân ra trăm người mạnh nhất. Vòng thứ ba quyết đấu ra mười người đứng đầu!

- Mười người đứng đầu có thể tiến vào Dục Lôi Trì tu luyện một tháng. Một trăm người mạnh nhất lại thu được phần thưởng với các mức độ linh thạch, công pháp, pháp khí khác nhau. Cũng được quyền tự quyết định lựa chọn bái nhập bất kỳ môn phái nào trong bảy đại tông môn. Một nghìn người đứng đầu vũ hội có thể lựa chọn tiến vào làm quan quân hoàng triều.

Kèm theo Lạc Hoàng mở miệng, phần lớn mọi người trên quảng trường, hơi thở cũng bắt đầu trở nên dồn dập.

Dục Lôi Trì?

Trong mắt Tần Quân hiện lên một tia hoài nghi. Có thể làm phần thưởng cho mười người đứng đầu, khẳng định không đơn giản. Thái Bạch Kim Tinh từng nói, vũ hội Tiềm Long sẽ có trợ giúp rất lớn đối với hắn. Chẳng lẽ là chỉ Dục Lôi Trì này?

Sau đó Lạc Hoàng bắt đầu nói một đống những lời lẽ kích động lòng người, khiến cho phần lớn người tham gia vũ hội nhiệt huyết sôi trào. Tần Quân trước sau cảm thấy hắn đang tự mình tẩy não cho đám người tham gia vũ hội. Thật là thâm hiểm!

- Sư phụ, ngươi đánh thắng được hắn sao?

------oOo------

Chương 245: Nhằm vào quy tắc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Bạch vừa uống rượu vừa trêu tức nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh hỏi. Đát Kỷ, Bạch Mãnh Hổ, Trương Giác cùng với thị nữ của Du Phượng Hoàng cũng không nhịn được, nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười, cũng không đưa ra trả lời thuyết phục. Chỉ là nụ cười của hắn rõ ràng rất tự tin.

- Lạc Hoàng không có khả năng là người mạnh nhất hoàng triều Nam Trác. Trên đỉnh núi hoàng cung vẫn che giấu một lão gia hỏa.

Thái Bạch Kim Tinh híp mắt nhìn về phía ngọn núi hoàng cung.

Mọi người vừa nghe, đều hãi hùng khiếp vía.

Khí thế của Lạc Hoàng cho bọn họ áp lực khủng khiếp như vậy. Không nghĩ tới trên đỉnh núi hoàng cung còn có người mạnh hơn.

- Không cần lưu ý. Còn có Sa huynh.

Thái Bạch Kim Tinh trêu tức nhìn về phía Sa Ngộ Tĩnh vẫn không có mở

miệng,khiến cho mọi người cũng nhìn về phía Sa Ngộ Tĩnh.

Đối với điều này, Sa Ngộ Tĩnh lắc đầu cười, cũng không nhiều lời.

Trương Giác thấy vậy, âm thầm chắt lưỡi. Thật không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân che giấu nhiều cường giả như vậy. Nghe giọng điệu của bọn họ rõ ràng là không sợ kết thành hận thù với Lạc Hoàng.

Nghĩ tới đây, Trương Giác bỗng nhiên đứng dậy, nhìn đám người Thái Bạch Kim Tinh ôm quyền nói:

- Ta phải đi trước, sớm chuẩn bị cho điện hạ, cho nên phải rời đi trước.

Lý Bạch, Đát Kỷ không khỏi nhíu mày. Hắn vừa bái nhập Tần Quân đã muốn chạy trốn rồi sao?

- Đi đi.

Thái Bạch Kim Tinh dường như có thâm ý gật đầu. Ngay lập tức, Trương Giác xoay người liền rời đi.

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng hắn rời đi, Sa Ngộ Tĩnh xoa cằm không khỏi suy tư.

- Sư phụ, lại đểcho hắn đi như thế sao?

Lý Bạch không hiểu hỏi.

- Đừng thấy hắn tu vi thấp, nhưng hắn có bản lĩnh độc đáo của riêng mình.

Thái Bạch Kim Tinh cười giống như thần bí, nói, khiến cho đám người Lý Bạch không nghĩ ra.

Sa Ngộ Tĩnh thì thào tự nói:

- Thánh khí sao? Người này thật ra cơ duyên tốt.

Thánh khí?

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất bỗng nhiên mở mắt. Đát Kỷ cũng lộ

ra vẻ kinh ngạc. Tần Quân từng giới thiệu qua với bọn họ về thánh khí của Trần Thư Lễ. Cho nên bọn họ vẫn nhớ ở trong lòng. Thật không nghĩ tới Trương Giác không ngờ cũng nắm giữ thánh khí thần kỳ.

- Thánh khí là cái gì?

Lý Bạch tò mò hỏi. Thái Bạch Kim Tinh đảo mắt nói:

- Ngươi suốt ngày chỉ biết ngâm thơ, điển tích thượng cổ cũng không chịu xem nhiều. Đừng nói với người khác, ngươi là đồ đệ của ta!

Lý Bạch vừa nghe, nhất thời buồn bực. Ngài căn bản không từng nhắc với ta?

Không có cách nào, Thái Bạch Kim Tinh là sư, hắn là đồ đệ. Hắn chỉ có thể nhịn!

- Vòng so tài thứ nhất rất đơn giản. Tất cả người tham gia vũ hội ngồi xếp bằng ngay tại chỗ nạp khí, hấp thu linh khí đến từ long mạch dưới nền đất. Đến lúc đó trên đỉnh đầu các ngươi sẽ dâng lên cột khí. Trong vòng một nén hương, so tài cột khí ai cao hơn. Đấu võ tìm ra nghìn người đứng đầu!

Lạc Hoàng cuối cùng kết thúc những lời khách sáo thao thao bất tuyệt, nói về quy tắc vòng thứ nhất lại khiến cho tất cả mọi người ở đó bùng nổ.

Điều này hoàn toàn là so đấu tu vi cảnh giới cao thấp!

Tốc độ tu sĩ Thuế Phàm Cảnh nạp khí khẳng định nhanh hơn so với Kim Đan Cảnh, đương nhiên có lẽ có công pháp cao giai có thể bù đắp chênh lệch như vậy. Nhưng tuyệt đối không nhiều lắm.

Một nén hương ngắn ngủi liền muốn đào thải hơn mười vạn người. Quả thực phá tan lề thói cũ.

Trước kia rất ít khi xuất hiện quy tắc vũ hội như vậy.

Tần Quân vừa nghe cũng há hốc mồm. Trời ạ, điều này hoàn toàn là nhằm vào ta!

Ở trong mắt rất nhiều người, tu vi bản thân Tần Quân không tính là cái gì

cả. Gần như là dựa vào Lý Nguyên Phách mới đi đến ngày hôm nay.

Đừng thấy hắn đứng vào hàng mười đại yêu nghiệt, nhưng người tham gia vũ hội có tu vi mạnh mẽ hơn so với hắn lại rất nhiều. Tình thế đối với hắn thoạt nhìn rất bất lợi.

Không sai. Chỉ là thoạt nhìn!

Trên người Tần Quân lại mang công pháp thiên phẩm và công pháp luyện thể thượng cổ. Trên phương diện cảnh giới chênh lệch hoàn toàn có thể dùng công pháp để bù đắp.

- Hừ! Muốn chơi với ta sao? Không có cửa đâu!

Tần Quân âm thầm cười lạnh nói. Trong vòng trăm năm gần đây cũng không có xuất hiện quy tắc như vậy. Lúc trước cũng không có truyền ra tin tức nào. Điều này rõ ràng là đang nhằm vào hắn.

Một thiên tài dám đại náo Hoàng Đô, Lạc Hoàng làm sao có thể để cho hắn tiếp tục trưởng thành?

Tám chín phần mười, quy tắc của vòng thi đấu thứ nhất là tạm thời thay đổi ra.

Lại nhìn về phía Lạc Hoàng trên đám mây giống như thần linh, Tần Quân nhìn thế nào cũng cảm thấy gia hỏa này hình như là tiểu nhân.

- Chà chà, xem ra chuyện hôm qua đã kinh động tới thánh thượng.

- Ha ha! Tần Quân xem ra phải quỳ gối ở vòng thứ nhất!

- Các ngươi đắc ý cái rắm. Chúng ta còn không phải cũng sẽ bị đào thải sao...

- Đúng vậy... Chúng ta là vì tốt cho mình sao?

- Như vậy còn có thể chơi được sao? Đại bảo kiếm của ta còn chưa có cơ hội phóng ra ánh sáng của nó...

Các tu sĩ xung quanh bàn luận ầm ĩ. Tần Quân nghe được, trán đầy vạch

đen. Quả nhiên công đạo từ ở trong lòng người. Tất cả mọi người nhìn ra hoàng triều là cố ý nhằm vào Tần Quân. Chỉ có điều không ai đồng tình với hắn, trái lại hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

Đợi lát nữa cho các ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng. Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng ở bên cạnh, trên mặt đều lộ ra vẻ bất đắc dĩ. Tu vi cảnh giới của bọn họ còn không bằng Tần Quân, tất nhiên không tránh được kết cục bị đào thải.

- Dù sao ta đối với vũ hội Tiềm Long cũng không quá để ý. Nhiệm vụ cũng bị người nào đó bỏ dở.

Ngón tay Du Phượng Hoàng nghịch lọn tóc, thờ ơ nói. Ánh mắt nàng u oán rơi vào trên người Tần Quân. Tần Quân giả vờ không nhìn thấy. Đánh chết hắn cũng không sẽ giao ra Bạch Hổ Môn.

Chúc Nghiên Khanh và Tần Vân cũng không để ý tới. Hai người có thể đi tới bước này đã đúng là không tồi. Tăng thêm kiến thức là tốt rồi, không có lòng tham.

- Vòng thứ nhất chính thức bắt đầu!

Lạc Hoàng bỗng nhiên hô lên. Vừa dứt lời, tất cả mọi người cảm giác nền đất dưới lòng bàn chân xuất hiện linh khí dâng trào. Bọn họ cả kinh vội vàng xếp bằng ngồi dưới đất.

- Điện hạ, ta có cần làm theo hay không?

Lý Nguyên Phách vò đầu, nhìn về phía Tần Quân. Nếu như hắn vừa nạp khí, tu vi Địa Tiên Cảnh lại lộ rõ không thể nghi ngờ.

Chỉ có điều hôm sau khi đánh La Thao Sa, chắc hẳn quyền quý hoàng triều đã đoán được tu vi của hắn.

------oOo------

Chương 246: Nhằm vào quy tắc (2)

- Có thể. Chỉ có điều ngươi cách xa ta một chút. Chúng ta chờ một chút xem thế nào.

Tần Quân gật đầu nói. Cường giả Địa Tiên Cảnh nạp khí, Kim Đan Cảnh, Thuế Phàm Cảnh tu sĩ căn bản không được chia tới một phần.

Ngay lập tức, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Hoàng cao cao tại thượng. Ảo ảnh to lớn giống như thần kia nhìn chói mắt như vậy. Tần Quân thật muốn ấn hắn ở trên sàn nhà xử lý!

Các tu sĩ xung quanh giống như nước thủy triều ngồi xếp bằng dưới đất, rất sợ chậm trễ thời gian.

Tần Quân ngược lại thong thả.

Thời gian một nén hương cũng không ngắn.

Linh khí long mạch dâng trào bị hơn mười vạn tu sĩ điên cuồng thu nạp. Phóng tầm mắt nhìn lại, cũng chỉ có Tần Quân và Lý Nguyên Phách không có ngồi xuống, rất dễ khiến cho người khác chú ý.

Cảnh tượng như vậy khiến cho các văn võ đứng ở trước cung điện trên đỉnh núi hoàng cung bàn luận ầm ĩ.

- Hai người kia thế nào còn chưa bắt đầu?

- Bọn họ hình như chính là Tần Quân và Lý Nguyên Phách!

- A... Chính là Tần Quân ngày hôm qua đại náo Hoàng Đô?

- Chà chà, xem ra Tần Quân là muốn bỏ qua!

- Tất nhiên như vậy. Thực lực bản thân hắn bình thường. Nếu như không có dựa vào Lý Nguyên Phách, làm sao có thể đi vào Hoàng Đô.

Phần lớn văn võ quan viên Hoàng Đô đều có chút xem thường đối với Tần Quân. Theo bọn họ, Tần Quân hoàn toàn là dựa vào thế lực thần bí phía

sau. Bằng không làm sao có thể có cường giả tới trợ thủ cho hắn?

Trên bầu trời, Lạc Hoàng cũng không nhịn được nheo mắt lại. Thần sắc trong mắt hắn, người bình thường khó có thể hiểu được.

- Người này rốt cuộc muốn làm cái gì?

Lạc Hoàng âm thầm nghĩ. Hành vi của đám người Tần Quân hôm qua khiến hắn tức giận đến mức mặt rồng đại nộ. Nếu không có Ngạo Vô Kiếm của Thương Vân Tông biện hộ cho, hắn đã trực tiếp lệnh cho đội quân tiêu diệt đám người Tần Quân. Dù vậy, hắn cũng ở trong bóng tối phái người tới giết chết Tần Quân.

Chuyện hôm qua đã truyền ra, khiến cho Hoàng Đô hổ thẹn. Mấu chốt nhất chính là hiện tại Tần Quân liền có thể vô pháp vô thiên. Nếu như thật sự để cho hắn trưởng thành lên, vậy còn thành thế nào nữa?

Nếu như hắn chỉ là đệ tử tông môn còn tốt. Mấu chốt Tần Quân chính là hoàng tử của một vương quốc!

- Điện hạ muốn làm gì?

Lý Bạch nhíu mày hỏi.

- Hãy chờ xem. Điện hạ trước giờ đều không hành sự lỗ mãng.

Thái Bạch Kim Tinh bình tĩnh nói, trong lòng cũng đang suy nghĩ chuyện này.

Đám người Đát Kỷ cũng nghi ngờ nhìn chằm chằm vào Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Tuy rằng cách xa nhau mấy ngàn thước, nhưng lấy thị lực của bọn họ vẫn rất dễ dàng thấy rõ.

Ánh mắt của Tần Quân không ngừng quét qua bốn phía xung quanh. Trên đỉnh đầu của tất cả những người tham gia vũ hội người đã bắt đầu xuất hiện cột khí, màu sắc không đồng nhất. Thấp đã xuất hiện một tấc, cao đã qua một trượng.

- Nguyên Phách! Đi vào trong đó nạp khí! Nhớ kỹ, đừng nương tay!

Tần Quân chỉ vào nơi những người cột khí cao tương đối tập trung, nói. Lý Nguyên Phách hiểu ý, lúc này liền bay về phía bên kia.

Nói xong, Tần Quân bắt đầu tự mình nạp khí. Rất nhanh hắn liền tiến vào trạng thái.

Hắn muốn làm gì?

Văn võ quan viên trên đỉnh núi hoàng cung cùng với những tu sĩ xung quanh quảng trường đang quan sát đều kinh ngạc nhìn Lý Nguyên Phách. Ngay cả Lạc Hoàng cũng không nhịn được nhíu mày.

Lý Nguyên Phách rất nhanh lại đi tới vị trí Tần Quân chỉ. Nơi này cách Tần Quân gần nghìn thước. Người này trực tiếp một cước đạp bay một người tu sĩ, sau đó ngay tại chỗ bắt đầu ngồi xếp bằng nạp khí.

- Ai dám...

Tu sĩ bị đạp bay đập ngã một đám người. Hắn phẫn nộ đứng dậy mắng. Nhưng hắn còn chưa mắng ra miệng, liền im miệng. Các tu sĩ bị hắn ngộ thương cũng vậy.

Không có cách nào. Sát danh của Lý Nguyên Phách quá thịnh, không ai dám đắc tội.

Ầm!

Lý Nguyên Phách mới vừa tiến vào trạng thái nạp khí không được ba giây. Trên đỉnh đầu bỗng nhiên xuất hiện cột khí cao ba trượng màu đỏ. Linh khí long mạch xung quanh điên cuồng lao vọt về phía hắn. Mấy vạn tu sĩ xung quanh cả kinh đồng thời trợn mắt.

Ta ngất!

Trong lòng mấy vạn tu sĩ đồng thời bạo phát, gào to. Chỉ thấy cột khí màu đỏ trên đỉnh đầu Lý Nguyên Phách lấy một loại tốc độ tăng vọt khiến cho bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối. Đồng thời linh khí long mạch xung quanh bọn họ cũng bị Lý Nguyên Phách ngang ngược hút đi, dẫn đến tốc độ cột khí của bọn họ tăng trưởng chợt giảm xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vô số người ồ lên. Ngay cả Lạc Hoàng trên đám mây, khóe miệng cũng giật một cái.

- Ông trời của ta! Vì sao tốc độ hắn nạp khí khủng khiếp như vậy?

- Còn cần phải đoán sao? Cảnh giới của hắn cao hơn chúng ta quá nhiều. Ngay cả trưởng lão Thần Kiếm Đường cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Trời ạ, còn có thể chơi được nữa sao? Tốc độ ta nạp khí bị tu sĩ bên kia hút ngược lại!

- Không trách được Tần Quân để cho hắn qua, xong đời!

- Các ngươi nhìn kìa. Ngay cả tốc độ nạp khí của Lý Thông Hiên cũng chậm như rùa bò!

Lấy Lý Nguyên Phách làm trung tâm, tu sĩ bên trong phạm vi ngàn mét đều chửi ầm lên. Nhất là mấy trăm tên tu sĩ ở gần Lý Nguyên Phách, gần như hoàn toàn không hút được linh khí long mạch.

Trong đó liền có Lý Thông Hiên trong nhóm mười đại yêu nghiệt, được khen là thực lực đứng hàng thứ hai, cũng bị áp chế, sắc mặt vô cùng khó coi.

- Đáng giận!

Lý Thông Hiên cắn răng mắng. Nhưng bảo hắn đứng dậy đi tới nơi khác cướp vị trí, hắn lại không có cách nào làm được. Bởi vì quá mất mặt.

Toàn bộ hoàng triều Nam Trác, phần lớn cường giả đều đang quan sát. Hắn muốn bái nhập bảy đại tông môn, cũng không thể ngang ngược vô lễ giống như Lý Nguyên Phách. Dù sao hoàng triều Nam Trác thuộc về chính đạo. Phần lớn mọi người theo đuổi mặt mũi và danh tiếng.

Nhưng mà cột khí trên đỉnh đầu Lý Nguyên Phách đã cao tới gần hai mươi trượng. Ở trên quảng trường rộng lớn rất dễ làm cho người khác chú ý.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tất cả người xem không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ.

- Chà chà, chiêu này của điện hạ thật sự tổn hại, cố ý phái Lý Nguyên Phách đến trong một đám người tu vi cao nhất của vũ hội.

Lý Bạch vẻ mặt hưng phấn nói. Một chiêu này của Tần Quân khiến cho hắn cảm thấy mới mẻ.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng lộ ra vẻ mặt tươi cười cổ quái. Chắc hẳn Lạc Hoàng và các văn võ trên đỉnh núi hoàng cung khẳng định đã giận điên lên.

Bọn họ muốn nhằm vào Tần Quân, kết quả lại bị Tần Quân phá hủy quy tắc.

Một nhóm người mạnh nhất vũ hội ở vòng thứ nhất đã bị đào thải. Vũ hội Tiềm Long lần này chắc hẳn sẽ biến thành chuyện nực cười.

------oOo------

Chương 247: Càng không công bằng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cũng không biết Lạc Hoàng có thể chịu được bao lâu...

Đát Kỷ nhìn mặt Lạc Hoàng vốn không đổi sắc, hiện tại thậm chí có chút khó coi, lắc đầu cười.

Trong mắt Sa Ngộ Tĩnh và Thái Bạch Kim Tinh đầy vẻ tươi cười. Thậm chí bọn họ có chút vui mừng, theo Tần chủ công quỷ kế đa đoan như Quân, chí ít quá vui vẻ.

Nếu như Tần Quân biết bọn họ đánh giá như vậy, khẳng định sẽ thổ huyết.

Trời ạ!

Cái gì mà quỷ kế đa đoan!

Đây là túc trí đa mưu có được không!

Cùng lúc đó, cột khí màu bạc trên đỉnh đầu Tần Quân đã quá một trượng. Hắ ở bên trong biển người xung quanh có quy có củ. Các tu sĩ đều chìm đắm ở trong trạng thái tu luyện của mình, cũng không nhận thấy được sự khác thường của Tần Quân. Tuy rằng bọn họ có thể nghe được phía xa trở nên xôn xao, nhưng bọn họ vẫn kìm chế bản thân mình, không dám phân tâm.

- Hừ, tính nhằm vào ta sao? Cho các ngươi biết cái gì gọi là hoa chiêu!

Tần Quân vừa nạp khí vừa đắc ý nghĩ. Hắn nghe được phía xa có tiếng mắng vang lên. Hắn không cần mở mắt cũng biết Lý Nguyên Phách bắt đầu áp chế một mảnh trong quảng trường.

Nghĩ tới đây, hắn tiếp tục vận chuyển Tử Hồng Lôi Pháp. Linh khí long mạch vô cùng nồng đậm, chất lượng vượt xa so với linh khí bình thường. Cho nên hắn rất hưởng thụ quá trình này.

Quỷ dị nhất chính là hắn có thể cảm giác được rõ ràng linh khí long mạch hút vào trong cơ thể cũng không rời khỏi thân thể, vì sao đỉnh đầu lại xuất hiện cột khí?

Chẳng lẽ dưới nền đất của quảng trường này che giấu điều gì huyền bí?

Nhưng ở thời điểm Tần Quân miên man suy nghĩ, Tử Hồng Lôi Pháp hắn lại với thế như chẻ tre, đột phá tầng thứ ba. Một ký ức xa lạ nhanh chóng dũng mãnh tràn vào trong đầu hắn. Thân thể hắn vừa theo bản năng nạp khí, vừa lĩnh ngộ đoạn ký ức này.

Đây là pháp thuật hạng nhất. Mỗi một tầng cảnh giới Tử Hồng Lôi Pháp tự kèm theo pháp thuật.

Tầng thứ ba, chiêu lôi!

Tên cũng giống như ý nghĩa, có thể đưa tới lôi điện công kích kẻ địch. Đây chính là một đạo pháp thuật dạng quần sát. Vừa lúc có thể bổ khuyết phần thiếu sót của Tần Quân.

Lại ở trong lúc hắn mừng thầm, cột khí màu bạc trên đỉnh đầu hắn đã đạt được độ cao ba trượng.

Cột khí màu đỏ của Lý Nguyên Phách cũng đã đột phá năm mươi trượng. Ở trên toàn bộ quảng trường, trong hơn mười vạn tu sĩ, hắn giống như hạc giữa bầy gà.

Mà mấy vạn tên tu sĩ xung quanh Lý Nguyên Phách đều bị áp chế ở bên trong hai trượng. Cho dù là Lý Thông Hiên có thể ở trong mười đại yêu nghiệt gần với Lý Nguyên Phách cũng không quá hai trượng rưỡi. Có thể nói quảng trường đang xuất hiện một cảnh tượng kỳ quái.

- Đáng giận, hoàn toàn không hấp thu được linh khí long mạch!

Lý Thông Hiên cắn răng mắng.

Ở trong mấy vạn tên tu sĩ còn có bốn gã tu sĩ lọt vào nhóm mười đại yêu nghiệt. Trạng thái của bọn họ cũng giống như Lý Thông Hiên, chỉ có điều muốn đỡ hơn một chút. Bởi vì khoảng cách của bọn họ tương đối xa, bị ảnh hưởng kém. Nhưng cao nhất trong bọn họ cũng chỉ là ba trượng.

Khu vực cách Lý Nguyên Phách rất xa, thật ra đã có người cao tới năm trượng. Bọn họ đều là tu sĩ Thuế Phàm Cảnh.

- Hai tiểu gia hỏa kia thật thú vị.

Trên đỉnh núi hoàng cung, Ngạo Vô Kiếm nhìn cảnh tượng phía dưới, lắc đầu cười nói. Một đám cao tầng Thương Vân Tông phía sau sắc mặt đều có chút cổ quái.

Không trách được Ngạo Vô Kiếm tôn sùng Tần Quân như vậy. Người này không ngờ có thể xảo diệu như vậy phá giải được quy tắc vũ hội do Lạc Hoàng nhằm vào hắn.

Bọn họ theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía Lạc Hoàng đang ở trên bầu trời. Tuy rằng mặt vẫn không đổi sắc, nhưng bọn họ đều có thể từ trong mắt Lạc Hoàng nhìn thấy được một tia sát ý.

Rõ ràng Tần Quân xúc phạm tới uy nghiêm của Lạc Hoàng!

- Người này phải chết!

Lạc Hoàng thầm hận nói. Hắn lập ra quy tắc của vũ hội vốn là có thể khiến cho người sáng suốt đoán ra, hắn nhằm vào Tần Quân. Chính là để hạn chế Tần Quân, khiến cho vũ hội Tiềm Long trở nên công bằng.

Nhưng mà Tần Quân để cho Lý Nguyên Phách làm như thế, trái lại khiến cho vũ hội Tiềm Long càng không công bằng.

Sử dụng một câu nói thô tục ở địa cầu, thời khắc này Lạc Hoàng muốn mắng nương nó!

Nhưng hắn phải duy trì hình tượng thánh thượng Nam Trác uy nghiêm, không thể lộ ra bất kỳ biểu lộ gì. Diện tích bóng ma trong lòng hắn lại là vô cùng lớn.

Ngoại trừ Thương Vân Tông ra, cao tầng sáu đại tông môn còn lại đều trầm mặc nhìn cảnh tượng như vậy. Lý Nguyên Phách mạnh mẽ và sự cơ trí của Tần Quân đều khiến cho bọn họ động tâm. Thế nhưng Tần Quân đã đắc tội Thần Kiếm Đường, tương đương với đắc tội Lạc Hoàng. Bọn họ cũng không dám giống như Thương Vân Tông biểu hiện thiện cảm đối với Tần Quân.

Tông chủ của sáu đại tông môn cũng đều không cương quyết được như Ngạo Vô Kiếm.

Đường chủ của Thần Kiếm Đường tên là Trương Lôi Đình, nhìn giống như người bình thường, kì thực lại nắm giữ tu vi cao thâm và lòng dạ cực sâu. Hắn chính là đệ nhất cường giả của Thần Kiếm Đường.

- Xem ra Thần Kiếm Đường chúng ta là cố gắng chỉnh đốn lại một hồi.

Trương Lôi Đình nhỏ giọng lẩm bẩm nói. Các trưởng lão phía sau đều lộ ra vẻ tiếc nuối. Trong đó bao gồm cả Phỉ Ngọc Thụ.

Nếu như Thần Kiếm Đường bọn họ bồi dưỡng Tần Quân và Lý Nguyên Phách, có lẽ có thể dẫn dắt Thần Kiếm Đường đi lên đỉnh phong cao hơn. Đáng tiếc bị một ít kẻ sâu mọt bởi vì tư lợi ép thành thù địch.

Nhưng việc đã đến nước này, bọn họ cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp diệt trừ Tần Quân và Lý Nguyên Phách.

Bởi vì nếu như hai người Tần Quân trưởng thành lên, đúng là ác mộng của Thần Kiếm Đường.

...

Thoải mái!

Thời khắc này, trong lòng Tần Quân chỉ có một cảm nhận. Hắn thậm chí quên so đấu về cột khí. Hắn đã say mê chìm đắm ở trong tu luyện nạp khí.

Linh khí long mạch không chỉ khiến cho Tử Hồng Lôi Pháp của hắn tinh tiến, ngay cả Bất Diệt Thánh Thể cũng bắt đầu không tự chủ được vận chuyển.

Hình như linh khí long mạch thích hợp luyện thể.

Đã như vậy, Tần Quân cũng sẽ không khách khí. Toàn bộ hỏa lực được hắn khai hỏa điên cuồng hấp thu linh khí long mạch. Cường độ thân thể hắn thậm chí vượt qua rất nhiều tu sĩ Thuế Phàm Cảnh. Cho nên hắn cũng không sợ thân thể vượt quá cực hạn chịu lực.

Lại như vậy, cột khí màu bạc trên đỉnh đầu Tần Quân nhanh chóng tăng cao, cũng khiến cho rất nhiều cường giả trên đỉnh núi hoàng cung chú ý.

- Không nghĩ tới Tần Quân này cũng không đơn giản. Công pháp của tiểu tử này chắc hẳn có phẩm cấp cực cao!

------oOo------

Chương 248: Nghiền ép tất cả mọi người ở đó

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại tướng quân Chu Lương cảm khái nói. Đối với Tần Quân và Lý Nguyên Phách, hắn thật ra không có chán ghét như vậy. Thậm chí hắn còn rất thưởng thức. Sau khi hắn điều tra qua tình hình, Tần Quân đúng là trượng nghĩa ra tay. Thế nhưng tiểu bối của Thần Kiếm Đường quá hoàn khố, trong cơn tức giận liền muốn hạ sát thủ, mới gây thành đại họa.

Hiện tại, mạng cũng không còn.

Tần Quân cũng không biết mình đã khiến cho rất nhiều cường giả trên đỉnh núi hoàng cung ỏ chú ý. Linh khí long mạch quá mức cường đại, khiến cho hắn kích động không ngừng.

Tâm pháp Bất Diệt Thánh Thể tầng thứ ba vận chuyển càng lúc càng nhanh. Hắn hiện tại đã luyện thành tầng thứ nhất bách độc bất xâm và tầng thứ hai xương sắt thép. Nếu muốn tiếp tục đột phá tới kim cương bất hoại, độ khó cực lớn. Hắn trăm triệu lần không nghĩ tới, linh khí long mạch không ngờ thích hợp tu luyện Bất Diệt Thánh Thể. Điều này làm cho hắn mừng rỡ như điên.

Vừa nghĩ tới thân mình kim cương bất hoại đứng giữa hư không, cầm Ngân Long Tru Hồn Thương năm nghìn cân nâng lên cao, miệng phun tam muội chân hỏa, hình ảnh không thể lại đẹp hơn được nữa!

Nghĩ tới đây, Tần Quân càng ra sức hấp thu linh khí long mạch!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu được một tia Long Khí!

Đúng lúc này, tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân kinh ngạc không thôi. Long Khí là thứ gìvậy?

- Hệ thống đừng chơi trò thần bí, nhanh giải thích một chút đi!

Tần Quân vội vàng ở trong lòng giục hỏi.

Hắn luôn cảm thấy cái tên Long Khí này rất hoàng tráng!

- Hoàng của nhân tộc lấy kim long làm tự xưng, cho nên Long Khí cũng là chỉ khí của đế hoàng, không giống với Long tộc thuần túy, thời kỳ viễn cổ Nhân tộc từng ký kết khế ước với Long tộc thượng cổ, cửu trảo kim long mấy đời bảo vệ đế hoàng của Nhân tộc. Vương quốc bình thường không nhận được khí vận của cửu trảo kim long che chở, hoàng triều lại có thể.

- Long Khí cũng phân ra nhiều loại. Hiện nay kí chủ chỉ có một tia, còn chưa hoàn toàn ngưng tụ thành hình. Nếu không phải kí chủ lúc trước từng hấp thu qua một viên Long Châu, hơn nữa bản thân lưu truyền dòng máu của đế hoàng, ở dưới linh khí long mạch kích phát liền thu được một tia

Long Khí, cũng có thể gọi là khí của đế hoàng!

- Long Khí nếu như thành hình, thậm chí có thể chấn áp tà ma, uy áp chúng sinh!

Khí của đế hoàng!

Toàn thân Tần Quân chấn động. Ta ngất, lợi hại như vậy sao?

Xem tình hình thế này hắn nạp khí càng ra sức. Dù sao hắn là người sẽ làm đế hoàng, làm sao có thể thiếu được Long Khí?

Trong lúc nhất thời, cột khí màu bạc trên đỉnh đầu Tần Quân liên tục tăng lên, rất nhanh liền đột phá mười trượng. Trong toàn bộ quảng trường độ cao như vậy đủ để tiến vào hai mươi người đứng đầu.

Vòng thứ nhất chỉ để lại một nghìn người. Nếu như không có ngoại lệ, Tần Quân nhất định có thể thăng cấp.

Trên đỉnh núi hoàng cung, các văn võ nhìn thấy vậy, nghiến răng nghiến lợi. Trải qua chuyện hôm nay, bọn họ Hoàng Đô chắc chắn phải biến thành trò cười. Thời khắc này sắc mặt Lạc Hoàng đã tái xanh, khó coi tới cực điểm. Hình tượng uy nghiêm giống như thần vì vậy trở nên có chút dữ tợn.

- Chà chà, Lạc Hoàng muốn giận nổ phổi rồi.

Trong quán nhỏ gần quảng trường, trên mặt Lý Bạch đầy vẻ trêu tức nhìn Lạc Hoàng cao cao tại thượng cười nói. Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng vậy, bọn họ cũng không lo lắng Lạc Hoàng sẽ phát tác.

Chỗ đứng càng cao, càng phải lưu ý tới mặt mũi.

Mặc dù Lạc Hoàng không thoải mái, cũng phải nhịn!

Dù sao Lạc Hoàng tại vị mấy trăm năm, từ lâu đã không phải là kẻ trẻ tuổi lỗ mãng.

Cùng lúc đó, cột khí màu đỏ của Lý Nguyên Phách đã đột phá trăm trượng, đứng ngạo nghễ nhìn quần hùng, khiến cho mấy vạn tên tu sĩ xung quanh tuyệt vọng. Mắt thấy thời gian sắp đến, càng lúc càng nhiều tu sĩ

đứng dậy di chuyển tới nơi khác. Bọn họ vừa đi, cột khí màu đỏ trên đỉnh đầu liền tiêu tan thành mây khói, chỉ đành phải bắt đầu lại từ đầu.

Trong lúc nhất thời, quảng trường rơi vào trong tình trạng hỗn loạn. Ngay cả Lý Thông Hiên vẫn cắn răng kiên trì cũng ngồi không yên, đứng dậy bay về phía xa.

Nhưng mà một giây tiếp theo, chuyện khiến cho bọn họ tuyệt vọng phát sinh. Lý Nguyên Phách không ngờ ngồi xếp bằng trượt về phía bọn họ, vẫn duy trì trạng thái nạp khí.

- Ta ngất! Gia hỏa này là quái vật sao?

- Trời ơi! Có cần đuổi tận giết tuyệt như vậy hay không?

- Còn có thể tiếp tục chơi tiếp sao? Cái quy tắc nát gì chứ? Không ngờ so đấu nạp khí!

- Đúng vậy, người lập ra quy tắc này có phải đầu óc có vấn đề hay không!

- Chúng ta chạy tới chỗ của Tần Quân vậy!

Các tu sĩ vừa chửi ầm lên vừa vọt về phía Tần Quân, khiến cho các tu sĩ dọc đường cũng bị cắt ngang trạng thái nạp khí. Thậm chí còn có người bị đụng tới người ngã ngựa đổ. Những tu sĩ tính tình nóng nảy lập tức liền động thủ.

Cứ như vậy, chuyện trọng đại của hoàng triều Nam Trác diễn biến thành một hồi trò khôi hài. Tất cả mọi người trên đỉnh núi hoàng cung cảm giác mất mặt. Nếu như để hoàng triều khác nhìn thấy được, hoàng triều Nam Trác sẽ thành trò cười ở trong Nam Vực.

Sát ý trong mắt Lạc Hoàng gần như muố ngưng thành thực chất.

Đáng tiếc Tần Quân đã hoàn toàn tập trung vào trạng thái nạp khí, căn bản không có cảm giác được.

Cùng lúc đó, các tu sĩ xung quanh Tần Quân cũng rơi vào trong tình trạng hỗn loạn. Phần lớn tu sĩ đều đỏ mắt lao vọt về phía Tần Quân, muốn phá hủy trạng thái hắn nạp khí.

Chúng ta không có cách nào nạp khí, dựa vào cái gì để cho ngươi vẫn tiếp tục?

Ầm!

Lý Nguyên Phách mang theo cột khí màu đỏ cao trăm trượng từ trên trời hạ xuống, ngồi ở bên cạnh người Tần Quân, khí thế kinh khủng giống như núi lửa bạo phát. Các tu sĩ khiếp sợ đến mức giống như đi trên băng mỏng, không dám đi tới nữa. Cùng lúc đó, Tần Quân bỗng nhiên cảm giác linh khí long mạch cuồng bạo, điên cuồng trào vào trong cơ thể. Ngay cả Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng cũng vậy.

Cột khí màu bạc trên đỉnh đầu Tần Quân tăng vọt tới ba mươi trượng. Tần Vân thuận lợi đột phá một trượng. Luyện Khí Cảnh hắn có thành tích này đã là không tồi. Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng cũng liên tiếp đột phá ba trượng.

Lý Nguyên Phách người này tuy rằng ngốc, nhưng cũng biết chiếu cố bạn đồng hành. Ngoại trừ đám người Tần Quân ra, những người khác căn bản hoàn toàn không hấp thu được linh khí long mạch, ủy khuất đến mức sắp phát điên.

Cảnh tượng như vậy khiến cho khóe miệng tất cả người xem đều co quắp.

Lạc Hoàng không muốn để cho Tần Quân dựa vào Lý Nguyên Phách, nhưng căn bản không ngăn cản được. Trái lại khiến cho Tần Quân mượn Lý Nguyên Phách chèn ép những người khác.

------oOo------

Chương 249: Sát cục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên bạo phát ra tất cả khí tức. Uy thế Địa Tiên Cảnh lộ rõ không thể nghi ngờ. Hơn mười vạn tu sĩ trên toàn bộ quảng

trường trong nháy mắt cảm giác linh khí long mạch bị điên cuồng lôi đi. Bọn họ đều trợn mắt. Chỉ thấy cột khí màu đỏ trăm trượng trên đỉnh đầu của Lý Nguyên Phách chói mắt như vậy. Linh khí long mạch dâng lên cuồng phong, từ vô hình hóa hữu hình, giống như trận gió xoáy chiếm giữ ở đỉnh đầu của Lý Nguyên Phách.

Phụt...

Hơn mười vạn tu sĩ thiếu chút nữa thổ huyết. Mắt nhìn về phía đám người Lý Nguyên Phách cũng đỏ lên.

Lý Nguyên Phách này làm vậy, hoàn toàn là muốn mưu sát tiền đồ của bọn họ!

Thù này không đội trời chung. Còn lớn hơn so với mối thù giết cha, mối hận đoạt vợ, nỗi nhục bạo hoa cúc!

Ầm!

Đúng lúc này, Tử Hồng Lôi Pháp của Tần Quân tiến vào tầng thứ tư!

Một đạo ký ức pháp thuật xa lạ lại dũng mãnh tràn vào trong đầu Tần Quân, khiến cho toàn thân hắn run lên. Cột khí màu bạc trên đỉnh đầu hắn đã cao tới bốn mươi trượng.

Không thể không nói, Lý Nguyên Phách quả nhiên là thần trợ công.

Pháp thuật Tử Hồng Lôi Pháp tầng thứ tư tự kèm theo có tên là Vạn Thiên Lôi Biến. Không giống với chiêu lôi, đạo pháp thuật này không phải phát ra công kích lôi điện, mà là khiến cho lôi điện bám vào phía ngoài cơ thể người, không những làm tầng phòng ngự, còn có thể kích thích tốc độ và lực phá hoại của thân thể, rất mạnh!

Mấu chốt nhất là sau khi lĩnh ngộ được Vạn Thiên Lôi Biến, lôi điện do hắn dẫn dắt tới có thể bị hắn tùy ý biến hóa hình thái.

Lực chiến đấu của Tần Quân chắc hẳn sẽ lại được nâng cao một giai đoạn, dần dần tiến gần về phía cường giả.

- Thời gian một nén hương đã đến!

Âm thanh của Lạc Hoàng bỗng nhiên nổ vang, giống như sấm sét giữa đất bằng phẳng. Hơn mười vạn tu sĩ cả kinh ngây ngẩn cả người. Cùng lúc đó, Tần Quân cảm giác được linh khí long mạch đột nhiên biến mất. Một cảm giác trống rỗng tự nhiên sinh ra.

Hắn mở mắt vừa nhìn, cột khí màu bạc trên đỉnh đầu đã cao tới 45 trượng. Lý Nguyên Phách bên cạnh, cột khí màu đỏ còn đột phá hai trăm trượng. Phóng tầm mắt nhìn lại, cũng chỉ có cột khí của bọn họ là cao nhất. Hơn mười vạn tu sĩ đang lấy ánh mắt muốn giết người nhìn bọn họ chằm chằm, hận không thể băm thây hắn và Lý Nguyên Phách ra thành vạn đoạn.

- Vù...

Tần Quân thở ra một hơi dài. Tử Hồng Lôi Pháp liên tục đột phá hai tầng cảnh giới. Ngay cả Bất Diệt Thánh Thể cũng nhận được tinh tiến, thậm chí còn thu được một tia long khí.

Thoải mái đến bạo phát!

Trong vòng so tài thứ nhất lại có thể khiến cho Tần Quân thu hoạch được chất lượng lớn nhất. Mặc dù Lý Nguyên Phách hấp thu linh khí long mạch tối đa, nhưng đối với Lý Nguyên Phách vốn chỉ giống như mưa bụi, không có quan hệ nặng nhẹ.

Ngẩng đầu nhìn cột khí màu bạc cao 45 trượng trên đỉnh đầu của mình, trong lòng Tần Quân đầy đắc ý.

Muốn chỉnh ta sao?

Cuối cùng còn không phải là thành toàn cho ta!

Hắn không sợ hãi chút nào, hai mắt nhìn về phía Lạc Hoàng. Dù sao người này đã muốn giết chết hắn, hắn tất nhiên không cần ra vẻ đáng thương.

Lạc Hoàng dường như không nhìn thấy ánh mắt tràn ngập khiêu khích của Tần Quân. Hắn trầm giọng nói:

- Vòng so tài thứ nhất kết thúc. Một nghìn người có cột khí độ cao nhất tiến vào ngọn núi hoàng cung. Trẫm có chuyện muốn nói cùng các ngươi.

Vừa dứt lời, hắn liền nâng tay phải lên. Ngay sau đó đám người Tần Quân không tự chủ được bay vào. Bao gồm cả Lý Nguyên Phách cũng vậy.

Phóng tầm mắt nhìn lại, trên quảng trường cũng lục tục có người bay lên. Rõ ràng tất cả đều là những người tham gia vũ hội đã bộc lộ tài năng xuất sắc nhất vòng thứ nhất.

Còn lại hơn mười vạn người tham gia vũ hội đều nén giận nhìn chằm chằm vào Tần Quân và Lý Nguyên Phách. Nhất là một ít tu sĩ vốn nên tiến vào trăm người mạnh nhất, trong lòng bi thương căm phẫn gần như khiến cho bọn họ suy sụp.

Trong đó liền có Lý Thông Hiên, đứng thứ hai trong mười đại yêu nghiệt. Giờ phút này sắc mặt hắn thâm trầm muốn nhỏ ra nước. Hai tay hắn nắm chặt lại, móng tay cũng muốn cắm vào trong thịt.

Không chỉ có hắn, trong mười đại yêu nghiệt còn có mấy vị cũng ủy khuất bị đào thải. Mười đại yêu nghiệt chỉ còn lại có ba người thăng cấp vào vòng thứ hai. Ngoại trừ Tần Quân và Lý Nguyên Phách ra, còn có một người may mắn.

Sau khi ngày hôm nay qua đi, toàn bộ hoàng triều Nam Trác đều sẽ chấn động. Một hồi vũ hội Tiềm Long trang nghiêm thần thánh lại xuất hiện tấm màn đen rõ ràng như thế. Đáng tiếc bọn họ lại không thể nói Tần Quân dối trá.

Không có cách nào, Lý Nguyên Phách quá mạnh mẽ!

Có thể sau ngày hôm nay, đứng đầu Nhân Bảng phải đổi người rồi. Lý Nguyên Phách với tu vi Địa Tiên Cảnh, Hóa Hư Cảnh Kim Vô Hối cũng không thể so sánh được.

- Chúng ta có cần đi theo sau hay không?

Lý Bạch nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh hỏi. Tần Quân bên cạnh cũng chỉ có Lý Nguyên Phách. nếu như vào ngọn núi hoàng cung, sợ rằng dữ nhiều lành ít.

Biểu tình của Thái Bạch Kim Tinh cũng có chút nghiêm trọng. Hắn trầm

giọng nói:

- Chúng ta theo sau rõ ràng không hợp quy định. Vừa lúc cho Lạc Hoàng quang minh chính đại có cơ hội chụp mũ... Trước kia vũ hội Tiềm Long chỉ có trăm người mạnh nhất có thể đi vào ngọn núi hoàng cung...

Ý tứ trong lời nói của hắn rất rõ ràng. Lạc Hoàng đặc biệt để cho một nghìn người tham gia vũ hội sớm tiến vào ngọn núi hoàng cung, chính là muốn làm ra một Hồng Môn Yến, khiến cho Tần Quân đi vào ngọn núi hoàng cung không ra được, sau đó có hàng ngàn hàng vạn lí do thoái thác. Muốn biên soạn thế nào cũng làm được.

- Cùng lắm thì để cho điện hạ rời khỏi vũ hội Tiềm Long là được. Danh tiếng của hắn đã vượt lên trên vũ hội Tiềm Long, không cần lại dựa vào vũ hội Tiềm Long chứng minh chính mình. Để chúng ta đi ngăn cản hắn!

Đát Kỷ với giọng điệu sốt ruột nói. Nàng cũng không hy vọng nhìn thấy được Tần Quân xuất hiện nguy hiểm.

Bạch Mãnh Hổ và thị nữ của Du Phượng Hoàng liếc mắt nhìn nhau. Hai người đều sáng suốt không nói xen vào. Bọn họ cũng không có tư cách nói xen vào.

Sa Ngộ Tĩnh xoa cằm lẩm bẩm nói:

- “Nếu Lạc Hoàng thật sự gây bất lợi đối với điện hạ, ta sẽ xông vào bên trong trước tiên!

Giọng nói uy nghiêm đáng sợ, sát khí dâng trào khiến cho mọi người giống như rơi vào chỗ hầm lạnh.

Hắn không có khả năng là Sa Tăng trung thực trên đường đi về phía tây, mà là Sa Ngộ Tĩnh vừa từ trong sông Lưu Sa đi ra. Có lẽ đau thương trong lòng hoàn toàn biến mất, nhưng lệ khí trong lòng còn chưa hoàn toàn tiêu tan.

Trong sông Lưu Sa, Sa Ngộ Tĩnh lại là một vị ma quỷ ăn thịt người.

------oOo------

Chương 250: Sát cục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ có bọn họ đang nóng nảy, Tần Quân cũng vậy.

- Lão tiểu tử này muốn giết chết ta!

Tần Quân thâm trầm nghĩ đến. Sát ý như có như không lúc trước, hiện tại không ngờ lại xuất hiện, khiến cho sống lưng hắn ớn lạnh.

Lại nhìn về phía Lạc Hoàng trên đám mây giống như thần linh vậy, Tần Quân đột nhiên cảm giác được người này thế nào lại thâm hiểm như thế?

- Tiểu gia hỏa đừng sợ. Đợi lát nữa ta sẽ bảo vệ ngươi!

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ quen thuộc vang lên ở bên tai Tần Quân. Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút. Đây không phải là âm thanh của Ngạo Vô Kiếm tông chủ Thương Vân Tông sao?

Gia hỏa này sẽ không phải là cơ lão...

Hai người ngay cả bằng hữu cũng không tính.

Ngạo Vô Kiếm tại sao vẫn muốn ủng hộ hắn?

Chuyện xảy ra phản ứng khác thường, tất có vấn đề!

Chỉ có điều Tần Quân cũng có lá bài tẩy của mình. Đến lúc đó nếu như xuất hiện tình hình đột ngột phát sinh, hắn có thể triệu hoán Hắc Bạch Vô Thường. Đợi đến khi làm ra động tĩnh lớn, đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng tới kịp trợ giúp.

Rất nhanh, một nghìn người tham gia vũ hội liền được lực lượng thần bí của Lạc Hoàng kéo bay tới trước một tòa cung điện khổng lồ giữa sườn của ngọn núi hoàng cung. Sau khi hạ xuống, phần lớn tu sĩ thăng cấp đều ném về phía Lý Nguyên Phách sự cảm kích.

Nếu không có Lý Nguyên Phách áp chế, chỉ sợ phần lớn bọn họ vẫn không

có cách nào thăng cấp vào vòng thứ hai.

Cho nên bọn họ vẫn phải cảm tạ Lý Nguyên Phách.

Chỉ có điều mấy trăm người cảm kích ở trước mặt hơn mười vạn người thù hận, căn bản không đáng để nhắc tới.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên. Ảo ảnh to lớn của Lạc Hoàng nhanh chóng tiêu tan. Hắn không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía cung điện khổng lồ trước mặt. Ccung điện xa hoa đại khí. Chỉ riêng cột chống đã có đường kính chừng hai thước, cao tới mấy chục thước. Trước cung điện có hai bức tượng hình sư tử, cũng cao tới năm thước, trông rất sống động, uy nghiêm không tầm thường.

- Lạc Càn Điện...

Tần Quân nhìn chằm chằm vào tấm bảng phía trên cung điện, lẩm bẩm nói. Hắn có thể cảm giác được trong Lạc Càn Điện có một uy áp khó có thể tưởng tượng được truyền ra. Lý Nguyên Phách đứng ở bên cạnh hắn, hai tay cầm Kim Bằng Thần Chùy. Tiểu tử ngốc này cũng nhận thấy được có điểm không thích hợp.

Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Tần Vân ở phía sau lưng Tần Quân. Các nàng cũng không rời xa Tần Quân. Dù sao các nàng là dựa vào Tần Quân mới đi đến được một bước này.

Có lẽ các nàng còn có thể dựa vào Tần Quân thẳng tiến vào danh sách trăm người mạnh nhất.

Từng tên cường giả từ phía trên và phía dưới bay tới. Tất cả đều tập trung ở trước Lạc Càn Điện.

Trong đó thình lình có đám người Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm, Trương Lôi Đình, Phỉ Ngọc Thụ. Bọn họ đều là người nắm quyền của bảy đại tông môn, bọn họ nhìn lướt qua một nghìn người tham gia vũ hội, sắc mặt đều rất phức tạp. Phần lớn mọi người đều có chút bất đắc dĩ.

Đây là trò gì vậy.

Thiên tài chân chính đã bị đào thải. Ngược lại là một ít dưa vẹo táo nứt lại

thăng cấp, khiến cho bọn họ đều cảm thấy rất trứng đau.

- Vào đi!

Âm thanh của Lạc Hoàng tràn ngập uy nghiêm từ trong Lạc Càn Điện truyền ra. Ngay sau đó cửa lớn của Lạc Càn Điện bỗng nhiên mở ra. Từ cửa lớn nhìn lại, đúng lúc nhìn thấy được chân thân Lạc Hoàng ngồi trên cao đường trong điện.

Chẳng biết tại sao, Tần Quân chung quy cảm giác Lạc Hoàng đang cười lạnh chờ đợi hắn đi vào, dường như đã bố trí thiên la địa võng.

- Tần Quân, đến bên cạnh ta này.

Ngạo Vô Kiếm bỗng nhiên đi ra cười nói, khiến cho các võ giả nhất thời ồ lên. Các cường giả sáu đại tông môn còn lại lại đưa mắt nhìn nhau.

- Gia hỏa này rốt cuộc là có ý gì?

Trương Lôi Đình nhỏ giọng lẩm bẩm nói. Phỉ Ngọc Thụ ở phía sau, chân mày cũng nhíu chặt.

Tần Quân và hoàng triều Nam Trác thù hận đã đến mức độ không thể hóa giải. Hiện tại bọn họ đều đang tìm cách diệt trừ Tần Quân. Ngạo Vô Kiếm lại luôn luôn ra tay che chở cho Tần Quân.

Chẳng lẽ Tần Quân là con tư sinh của hắn?

- Ta mới không qua.

Tần Quân trợn trừng mắt nói. Hắn cũng sẽ không ngốc đến mức hoàn toàn tin tưởng Ngạo Vô Kiếm. Phương thức bảo đảm nhất là lẩn vào trong đám người, lấy những người tham gia vũ hội còn lại làm tấm lá chắn.

Ngạo Vô Kiếm vừa nghe vậy, khóe miệng giật một cái. Hắn cũng không có tiếp tục nhiều lời. Đổi lại là hắn, chắc hẳn cũng có phản ứng giống như Tần Quân.

- Không phải đã tiến vào rồi sao? Cứ đưa vật phẩm thông qua vòng tham gia thi đấu thứ hai cho ta là được rồi, dù sao cũng không có thưởng.

Tần Quân nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm nhíu mày hỏi, khiến cho cục diện trong nháy mắt trở nên yên lặng.

- Không được, ngươi đây là đang miệt thị uy nghiêm của hoàng triều Nam Trác ta sao?

Trương Lôi Đình đường chủ Thần Kiếm Đường trầm giọng quát. Tần Quân nghe được thiếu chút nữa bạo phát.

Trời ạ!

Lão tử hỏi một câu, ngươi lại đội cho ta cái tội lớn như vậy?

Uy nghiêm của hoàng triều Nam Trác thật ra không nhìn thấy, chỉ thấy vô sỉ!

Trong bụng Tần Quân thầm chế nhạo không thôi. Nhưng hắn biểu hiện ra lại cười ha hả nói:

- Uy nghiêm của các ngươi thiếu chút nữa khiến ta sợ tới tiểu cả ra. Thôi đi. Các ngươi vào đi thôi. Dù sao ta nếu như ra không được, mọi người đều biết nguyên nhân.

Nói trắng ra như vậy khiến cho rất nhiều cường giả trầm mặc không nói.

Mặc dù có chút đồng tình Tần Quân, nhưng không có cách nào. Đồng tình đối với kẻ địch chính là tàn nhẫn đối với chính mình.

Hiện tại Tần Quân liền có thể đại náo Hoàng Đô. Đợi tới khi hắn đột phá Địa Tiên Cảnh, cường giả dưới tay hắn có thể càng nhiều hơn. Nói không chừng hắn sẽ lật úp hoàng triều Nam Trác.

Mà theo bọn họ, ngôn ngữ công kích của Tần Quân rất buồn cười. Có thể sau khi hắn chết sẽ thật sự lưu truyền tin tức bất lợi đối với hoàng triều. Nhưng như vậy thì tính sao?

Thời gian vô tình sẽ xóa đi tất cả lời đồn đại vô căn cứ. Lịch sử bao giờ cũng do người thắng đến viết.

Lại như vậy, đám người Tần Quân chỉ đành phải theo đoàn người tiến về phía trong Lạc Càn Điện. Nhìn đám người Tần Quân đi vào trong, ngoại trừ Thương Vân Tông ra, các cường giả sáu đại tông môn đều lộ ra nụ cười đầy vẻ giễu cợt.

Còn quá trẻ!

Sau khi tất cả mọi người đi vào Lạc Càn Điện, cửa lớn ầm ầm đóng lại.

Một tiếng động lớn vang lên, khiến cho Tần Quân không khỏi phát sinh cảm giác một loại bầu không khí phim kịnh dị đã tới.

Lý Nguyên Phách nắm chặt Kim Bằng Thần Chùy, nói:

- Điện hạ yên tâm, có ta ở đây, nhất định sẽ bảo vệ điện hạ chu toàn.

------oOo------

Chương 251: Tuyệt cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu tử ngốc, sự tự tin của ngươi thật sự đặc biệt khiến cho ta cảm động.

Tần Quân dở khóc dở cười. Tần Vân lại khẩn trương đến mức toàn thân run rẩy. Ngược lại hai nữ tử Du Phượng Hoàng và Chúc Nghiên Khanh biểu hiện rất bình tĩnh.

Ngồi ở trên đài cao, toàn thân Lạc Hoàng mặc long bào nhìn lướt qua tất cả mọi người một lượt, sau đó mở miệng nói:

- Đầu tiên chúc mừng các ngươi thăng cấp vòng thứ hai.

Đại điện yên tĩnh không tiếng động. Tất cả đám người thăng cấp đều cố nén kích động nhìn về phía Lạc Hoàng. Có thể gặp mặt thánh thượng Nam Trác, cũng đủ bọn họ nói khoác cả đời. Dù sao bọn họ không phải là Tần Quân, linh hồn đến từ thời đại dân chủ địa cầu. Ở thế giới này quan niệm giai cấp khắc sâu lòng người. Đừng nói ở trong lòng tu sĩ các vương quốc, mặc dù là trong mắt tu sĩ của hoàng triều, Lạc Hoàng cũng giống như thần.

Tiếp theo chính là xử lý ta sao?

Tần Quân âm thầm nôn mửa. Tay phải hắn để xuống thắt lưng cầm chuông chiêu hồn, chuẩn bị triệu hoán Hắc Bạch Vô Thường bất kỳ lúc nào.

Hắc Bạch Vô Thường tốt xấu gì cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh tầng ba. Hơn nữa tiềm lực của Lý Nguyên Phách không rõ thết nào. Có lẽ có thể cùng Lạc Hoàng Thiên Tiên Cảnh đấu một hồi.

- Vèo...

Đúng lúc này, một đạo âm thanh phá không truyền đến. Tần Quân chỉ cảm thấy phía sau truyền đến hàn khí. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại. Đúng lúc hắn nhìn thấy được bóng đen giống như quỷ mị đánh về phía hắn. Hắn chỉ có thể nhìn thấy được hai mắt của đối phương tràn ngập tơ máu.

Người này không ngờ là Tà Long của Hắc Dạ Các. Rõ ràng hắn và Lạc Hoàng đã đạt thành một loại hiệp nghị, ám sát Tần Quân.

Tần Quân không biết Tà Long, nhưng có tu vi Hóa Hư Cảnh tốc độ của Tà Long cực nhanh, muốn một đòn tất sát.

Ầm!

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên nện một chùy ở trước mặt Tần Quân. Sóng công kích khủng khiếp tất cả các tu sĩ xung quanh bị hất bay ra ngoài. Mặt đất vỡ nát, vết nứt kéo dài ra về phía Tà Long đang đánh tới.

Nhìn thấy được Lý Nguyên Phách ra tay, trong mắt Tà Long lóe lên một tia thần sắc kinh sợ. Thân hình hắn giống như khói đen tiêu tan, không thấy bóng dáng.

- Hộ giá!

Đại tướng quân Chu Lương vội vàng kêu. Tần Quân tức giận đến mức chửi ầm lên:

- Trời ạ, bảo vệ cái lông. Thánh thượng các ngươi có tu vi Thiên Tiên

Cảnh, còn cần các ngươi phải bảo vệ sao? Các ngươi còn có thể diễn nát thêm chút nữa hay không?

Thiên Tiên Cảnh?

Các tu sĩ tham gia vũ hội lộ ra vẻ mặt nghi ngờ. Tất cả bọn họ còn chưa có nghe nói qua về từ Thiên Tiên Cảnh, nhưng rất rõ ràng là cảnh giới rất mạnh.

Điều khiến cho bọn họ kinh hãi nhất chính là ý tứ trong lời nói của Tần Quân, rõ ràng nói là tên thích khách này là do Lạc Hoàng phái tới?

- Lớn mật! Dám mắc nhiếc thánh thượng! Có ai không! Giết chết nghịch tặc này!

Chu Lương trầm giọng quát. Trong lòng hắn buồn bã thương xót khi đại nghĩa trên hoàng triều lại không còn sót lại chút gì. Hôm nay Tần Quân phải chết!

Trong nháy mắt các cường giả Thần Kiếm Đường xuất hiện ở xung quanh đám người Tần Quân, bao vây bọn họ xung quanh, khiến bọn họ không còn đường nào có thể chạy trốn.

Những người tham gia vũ hội còn lại nhìn tới ngây người. Bọn họ không nghĩ tới hoàng triều cũng dám bao vây tiễu trừ một người tham gia vũ hội. Trong lúc nhất thời uy nghiêm của hoàng triều ở trong lòng bọn họ ầm ầm sụp đổ, trở nên xấu xí đáng ghét.

Ai bảo bọn họ đều là dựa vào Lý Nguyên Phách mới có thể thăng cấp, đều có lòng cảm kích đối với Tần Quân. Hơn nữa trong phần lớn bọn họ đều giống như Tần Quân, là đến từ các vương quốc, thỏ chết cáo xót thương.

Thiên tài của vương quốc so với hoàng triều mà nói, đâu chỉ kém hơn một chút. Nếu như không có gì bất ngờ, người thăng cấp vào vòng vũ hội thứ hai, trên cơ bản đều là thiên tài bản thổ hoàng triều. Nhưng mà Lý Nguyên Phách cuồng bạo trấn áp, khiến cho thiên tài hoàng triều vốn nên thăng cấp vào vòng thứ hai lại bị đào thải, ngược lại tiện nghi cho những thiên tài của các vương quốc.

Đương nhiên, mặc dù trong lòng tức giận bất bình, bọn họ cũng chỉ có thể

nhìn!

Lúc này nếu như nhảy ra giúp Tần Quân, nói không chừng sẽ liên lụy tới vương quốc của bọn họ.

- Lợi hại. Đây là điểm mạnh mẽ của hoàng triều sao? Không biết xấu hổ. Lại tiến đến động thủ đi!

Tần Quân vỗ tay ngang tàng, cười nói. Trong khi nói chuyện hắn đi tới trước mặt Chúc Nghiên Khanh, nhìn thẳng vào Lạc Hoàng mặt không thay đổi.

Trong lời nói đầy vẻ giễu cợt, ai cũng có thể nghe ra được.

- Thánh thượng, ngài quả thật muốn làm như vậy sao?

Ngạo Vô Kiếm híp mắt nhìn về phía Lạc Hoàng hỏi. Đám người Tần Quân có chút kinh ngạc. Thật không nghĩ tới tên này lại dự định bảo vệ bọn họ.

Mà các cường giả của sáu đại tông môn còn lại lại buồn bực. Ngạo Vô Kiếm luôn luôn không hỏi thế sự, vì sao phải bảo vệ Tần Quân như vậy?

- Hắn đã vi phạm đủ nhiều chuyện, ngươi còn muốn che chở cho hắn sao?

Lạc Hoàng nhìn chằm chằm vào Ngạo Vô Kiếm trầm giọng hỏi. Trong khi nói chuyện, hắn chậm rãi đứng dậy, một uy áp phách tuyệt thiên hạ phát ra, chấn động tới mức tất cả những người vũ hội đều không nhịn được quỳ xuống.

Đám người Tần Quân cũng chỉ kém một chút. Cũng may Lý Nguyên Phách đúng lúc ngăn cản ở phía trước, trung hòa uy áp của Lạc Hoàng.

Khí thế thật kinh khủng!

Lẽ nào đây là long khí sao?

Trong lòng Tần Quân chấn động. Vừa rồi, trong nháy mắt đối mặt với uy áp của Lạc Hoàng, hắn thậm chí có loại cảm giác kinh hoàng giống như trời sập. Trong lòng chỉ có kính nể, e sợ và tuyệt vọng, hoàn toàn không thể dâng lên bất kỳ sự phản kháng nào.

Khí thế đế hoàng phải mạnh mẽ hơn so với tất cả tu sĩ cùng giai. Có thể chính là bởi vì long khí.

- Ha hả, nếu thánh thượng khăng khăng muốn làm vậy, ta cũng không có cách nào. Mời ngài cứ tự nhiên. Ta chỉ muốn nói một câu, đừng hối hận là được rồi.

Ngạo Vô Kiếm cười tủm tỉm lui về phía sau. Bầu không khí giương cung bạt kiếm giữa hắn và Lạc Hoàng lúc trước, trong nháy mắt biến mất.

Điều này khiến cho những người khác càng không nghĩ ra. Ngạo Vô Kiếm rốt cuộc là có ý gì?

Tại sao muốn khuyên thánh thượng đừng hối hận?

Tuy rằng hai vị thủ hạ của Tần Quân có biểu hiện rất mạnh, nhưng bọn họ vẫn không cho rằng đám người Tần Quân có thể thắng được tất cả cường giả bên trong Hoàng Đô.

- Ngươi rất biết cách làm người!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Ngạo Vô Kiếm, có chút hứng thú nói. Đối với điều này, Ngạo Vô Kiếm chỉ mỉm cười gật đầu. Dường như thế giới kia chỉ có hai người, bắt chuyện với nhau.

------oOo------

Chương 252: Chim đại bàng cánh vàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Lạc Hoàng không vui hừ lạnh một tiếng, các cường giả bao vây xung quanh đám người Tần Quân Thần Kiếm Đường đều ra tay.

Pháp lực các màu giống như dòng nước lũ, nhấn chìm về phía đám người Tần Quân. Thanh thế cực lớn. Đám người tham gia vũ hội khiếp sợ đến

mức toàn thân run rẩy.

Trong điện quang hỏa thạch, Lý Nguyên Phách giận dữ hét lên một tiếng. Ánh sáng màu vàng nổ vang, tràn ngập toàn bộ cung điện. Khiến cho tất cả mọi người theo bản năng nhắm mắt lại. Ngay cả Lạc Hoàng cũng vậy.

Minh...

Một âm thanh nổ vang vô cùng có khuynh hướng của kim loại. Lực xuyên qua mười phần. Ngay cả mọi người dưới ngọn núi hoàng cung cũng có thể nghe được rõ ràng.

- Tiếng này là?

Lý Bạch cả kinh kêu lên. Vừa dứt lời, Sa Ngộ Tĩnh giống như một quả đạn pháo bay vọt lên, trực tiếp phá tan bạt che của cửa hàng. Thái Bạch Kim Tinh, Đát Kỷ cũng nhanh chóng bay về phía ngọn núi hoàng cung. Thấy vậy, Lý Bạch cũng chỉ đành bay theo sau.

Bạch Mãnh Hổ và thị nữ của Du Phượng Hoàng chỉ có thể ở tại chỗ khẩn trương chờ đợi.

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng màu vàng từ trên trời hạ xuống, bao quanh toàn bộ ngọn núi hoàng cung. Từ phía dưới nhìn lại, dường như tản ra ánh sáng màu vàng chói mắt, thần uy mênh mông cuồn cuộn.

- Phá cho ta!

Sa Ngộ Tĩnh tức giận quát lên một tiếng. Sóng âm cuồn cuộn. Mọi người ở bên trong phạm vi mười dặm vuông có thể nghe được rõ ràng. Chỉ thấy hắn lấy ra bảo trượng hàng yêu, một trượng ném tới, trực tiếp nện ở trên tấm màn ánh sáng màu vàng. Lực lượng Thiên Tiên Cảnh tầng chín cường đại tới mức nào.

Binh.

Một tiếng động vang lên, màn ánh sáng màu vàng liền giống như thủy tinh bị nghiền nát, nhìn thấy cảnh tượng như vậy, binh sĩ trên đỉnh núi hoàng cung đều ồ lên.

Trước đó Lạc Hoàng đã điều tra qua Sa Ngộ Tĩnh, đặc biệt bày ra trận này, chính là để ngăn cản Sa Ngộ Tĩnh lại.

Ai ngờ được, Sa Ngộ Tĩnh trực tiếp đập vỡ nó. Lực lượng toàn thân hắn cường đại khó có thể tưởng tượng được!

- A...

- Gia hỏa này rốt cuộc là ai vậy? Ngay cả Kim Thần Quang Hộ Trận, hắn đều có thể đánh bại đơn giản như vậy!

- Ông trời của ta, nhanh lên, ngăn cản hắn lại!

- Tất cả hoàng vệ bắc cung đều lên cho ta!

Vô số binh sĩ từ các ngõ ngách của ngọn núi hoàng cung bay ra. Bọn họ mặc thống nhất áo giáp màu vàng. Có khoảng chừng hơn mười vạn người. Mỗi một người chí ít đều có thực lực Trúc Cơ Cảnh, muốn ngăn chặn đám người Sa Ngộ Tĩnh lại.

Cùng lúc đó, bên trong Lạc Càn Điện, ánh sáng màu vàng tiêu tan. Tất cả mọi người há hốc mồm, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn cảnh tượng như vậy. Ngay cả Lạc Hoàng cũng vậy.

Chỉ thấy một con chim đại bàng cực lớn, dáng vẻ thần tuấn màu vàng nằm b ở trên đại điện, hai cánh giang ra bảo hệ đám người Tần Quân. Đôi mắt màu đỏ tươi tràn ngập sát ý khiến cho lòng người rét lạnh. Tất cả mọi người nhìn thấy đều hãi hùng khiếp vía.

Cánh vàng đầu cá, đồng tử sáng như sao, mắt của loài báo!

Cho dù là Lạc Hoàng nhìn thấy Lý Nguyên Phách hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng, trong lòng cũng cảm thấy sợ hãi.

Trong Tây Du Ký, theo như lời của Như Lai Phật Tổ, hỗn độn sơ khai, thiên địa giao hợp, tất cả vạn vật sinh ra, phi cầm lấy phượng hoàng là trưởng. Khí của phượng hoàng giao hợp, sinh hạ chim công và đại bàng.

Có thể thấy được chim đại bàng cánh vàng lai lịch đã lâu tới mức nào.

Chỉ có điều bên trong Hoàng Đô nhưng che giấu một con Chu Tước. Chu Tước và phượng hoàng cực giống nhau, là một trong tứ tượng. Cũng không biết chim đại bàng cánh vàng và Chu Tước rốt cuộc ai lợi hại hơn.

- Ra đi, Hắc Bạch Vô Thường!

Đúng lúc này, âm thanh tràn ngập lãnh ý của Tần Quân vang lên. Chỉ thấy hắn giơ chuông chiêu hồn lên cao. Tiếng chuông reo lên, sẽ khiến các võ giả đều mê mẩn tâm trí. Sắc mặt của các cường giả lại đại biến.

- Ngăn cản hắn!

Chu Lương phẫn nộ quát lớn. Chuông chiêu hồn cũng không phải là hiếm thấy. Sau khi thực lực đạt được cảnh giới nhất định đều sẽ biết đồ chơi này, có thể đưa tới quỷ vật giúp đỡ. Đương nhiên cũng phải bỏ ra cái giá cực lớn.

Thật không nghĩ tới Tần Quân mới tu vi Kim Đan Cảnh không ngờ cũng có.

Đồng tử của Phỉ Ngọc Thụ co lại. Hắn bỗng nhiên nghĩ đến thảm án ở Lạc Yên Thành trước đây. Khi đó dân chúng và tu sĩ xung quanh cũng nghe được tiếng quỷ khóc. Chẳng lẽ...

Nhưng ở thời điểm hắn sợ hãi, hai bóng người xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, một đen một trắng. Thình lình là Hắc Bạch Vô Thường. Hình dáng bên ngoài của bọn họ đáng sợ khủng khiếp. Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng cả kinh, đều theo bản năng lui về phía sau. Tần Vân không nên thân còn hét lên một tiếng, thiếu chút nữa bị dọa sợ tới khóc.

- Hắc Bạch Vô Thường! Giết hắn cho ta!

Tần Quân chỉ vào Lạc Hoàng lạnh giọng nói. Hai cường giả Địa Tiên Cảnh tầng ba khẳng định không phải là đối thủ của cường giả Thiên Tiên Cảnh. Nhưng Hắc Bạch Vô Thường chính là quỷ thần, có lẽ có kỳ chiêu.

Hắc Bạch Vô Thường cười lạnh một tiếng, sau đó đột nhiên biến mất. Một giây tiếp theo bọn họ lại đi tới trước mặt Lạc Hoàng, chém ra liêm đao đoạt mạng, muốn chém ngang người của Lạc Hoàng.

Ầm...

Ánh sáng màu vàng hiện ra. Một khí thế cuồng bạo từ trên người Lạc Hoàng bạo phát, chấn động tới mức Hắc Bạch Vô Thường tiêu tan thành bụi bặm. Những người khác ở xung quanh đều bị hất bay ra ngoài. Trong đó bao gồm các cường giả của bảy đại tông môn. Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về phía Lạc Hoàng.

Trong mắt bọn họ tràn ngập sự sợ hãi.

Một con kim long bốn móng chiếm giữ ở toàn thân Lạc Hoàng. Đế hoàng thể hiện ra uy thế vô cùng nhuần nhuyễn.

Cho dù là Tần Quân cũng không thể không thừa nhận, gia hỏa này lúc này soái bạo.

- Long khí thành hình sao?

Tần Quân lẩm bẩm nói. Thời khắc này toàn thân Lạc Hoàng tản ra thần uy nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt. Khí thế vô địch khiến cho Tần Quân cũng không khỏi có loại kích động muốn cúng bái.

Lúc này, chim đại bàng cánh vàng kêu lên một tiếng, hai cánh rung lên, trực tiếp hất người của hai bên đi, cuồng phong nổi lên bốn phía. Hình thể của chim đại bàng cánh vàng lấy mắt thường có thể thấy được đang tăng vọt.

Thân là thần điểu thượng cổ, hình thể của chim đại bàng cánh vàng làm sao có thể nhỏ được?

Thần Dị Kinh - trong Hoang Kinh đã đề cập qua:

- Núi Côn Lôn có cột đồng. Nó cao tiến vào trời, còn gọi là trụ trời, đường kính ba nghìn dặm, xung quanh trơn nhẵn giống như gọt. Trên có con chim lớn, tên là Hi Hữu. Phía nam hướng, cánh trái che Đông Vương Công, cánh bên phải che Tây Vương Mẫu; chỗ nhỏ trên lưng không có lông, một vạn chín ngàn dặm. Tây Vương Mẫu hằng năm leo lên cánh, gặp Đông Vương Công ở đó.

------oOo------

Chương 253: Vô pháp vô thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi Hữu chính là chim đại bàng, cánh mở ra, một vạn chín ngàn dặm.

Ầm ầm ầm...

Lạc Càn Điện trực tiếp bị chim đại bàng cánh vàng không ngừng biến thành phá nát. Lạc Hoàng thấy vậy, sắc mặt thâm trầm vô cùng. Lúc này hắn cung chưởng ra. Kim long bốn móng quay quanh ở toàn thân hắn giống như vật còn sống, phóng về phía chim đại bàng cánh vàng.

Ầm.

Một tiếng vang lên. Chim đại bàng cánh vàng trực tiếp bị long khí của Lạc Hoàng đánh bay ra ngoài. Đồng thời cũng đụng phải mái hiên của cung điện bay lên theo. Ánh mặt trời chiếu xuống, đám người Tần Quân nằm trên mặt đất, không thể động đậy.

- Tê liệt, có cần mạnh như vậy hay không. Làm giống như chiến tranh vậy!

Tần Quân nhỏ giọng chửi rủa nói. Hắn là Kim Đan Cảnh tầng tám đổi lại thành ở địa cầu, đơn giản là tồn tại giống như siêu nhân. Nhưng trong khi Lạc Hoàng và chim đại bàng cánh vàng giao chiến, ngay cả tư cách nhúng tay vào, cũng không có.

Quả nhiên, không có so sánh nào mà không có sự tổn thương!

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện ở trước mặt Tần Quân. Thình lình là Trương Lôi Đình đường chủ của Thần Kiếm Đường. Hắn giơ tay phải lên, mặt không thay đổi đánh về phía thiên linh cái của Tần Quân.

Hình ảnh dường như dừng lại. Đồng tử Tần Quân co lại rất nhanh. Đám người Tần Vân lại nhìn tới há hốc mồm.

Trong điện quang hỏa thạch, một sợi dây xích nhanh chóng bay tới, cuốn lấy tay phải của Trương Lôi Đình đang giơ lên. Hắn còn chưa kịp phản

ứng đã bị kéo trở lại. Sau lưng hắn, điểm cuối của dây xích sắt là Hắc Vô Thường.

Hắc Vô Thường đưa đầu cái lưỡi dài ra liếm môi. Tay trái hắn cầm dây xích truy hồn, tay phải cầm liêm đao đoạt mạng. Trương Lôi Đình thấy vậy, sắc mặt biến đổi kịch liệt.

Ầm!

Một thân ảnh khôi ngô cuồng phách từ trên trời hạ xuống ở trước mặt Tần Quân, đập đến mặt đất dưới chân sụp đổ. Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên. Thình lình là Sa Ngộ Tĩnh. Thời khắc này, trên người Sa Ngộ Tĩnh nhuộm máu, bảo trượng hàng yêu cũng đang rỉ máu. Một khí thế giống như ma thần từ trong cơ thể hắn bạo phát ra.

Ta ngất!

Sa Tăng bạo lực!

Tần Quân thấy vậy, kích động khó nhịn nổi. Lúc này hắn liền đứng dậy, chỉ vào bị kim long bốn móng đang quay quanh Lạc Hoàng, hăng hái kêu lên:

- Ngộ Tĩnh! Đè Lạc Hoàng xuống đất đánh cho ta! Đánh cho đến khi cha mẹ hắn cũng không thể nào nhận ra được hắn!

Một câu nói này vừa ra, Lạc Hoàng tức giận đến mức, trong mắt bắn ra sát ý. Vác cường giả sáu đại tông môn không hề động thủ, khóe miệng đều co quắp.

Cho dù là Ngạo Vô Kiếm năm đó cũng không dám dùng ngôn ngữ như vậy sỉ nhục Lạc Hoàng.

Tiểu tử Tần Quân này là muốn cùng Lạc Hoàng không chết không dừng!

- Tuân lệnh!

Sa Ngộ Tĩnh tức giận quát một tiếng, một tay cầm bảo trượng hàng yêu liền phóng về phía Lạc Hoàng, thế không thể đỡ. Các cường giả Thần Kiếm Đường cả kinh đều chặn đường. Đáng tiếc trong số bọn họ, mạnh

nhất cũng không quá Địa Tiên Cảnh, làm sao có thể ngăn cản được Sa Ngộ Tĩnh?

Ầm! Ầm! Ầm...

Tay phải Sa Ngộ Tĩnh nhanh tới mức gần như khiến người ta không nhìn thấy rõ. Người ngăn cản hắn đều bị đánh bay ra ngoài. Trong chớp mắt hắn liền bay ra khỏi ngọn núi hoàng cung. phong thái bá đạo tới mức Lạc Hoàng nhìn thấy, sắc mặt cũng phải thoáng đổi.

Không thể địch lại được!

Còn chưa giao đấu, Lạc Hoàng liền từ trên người Sa Ngộ Tĩnh cảm giác được khí tức nguy hiểm tới cực độ. Lúc này hắn liền phát động kim long tứ trảo đánh về phía Sa Ngộ Tĩnh. Đồng thời hắn bỗng nhiên nhảy lên, trong nháy mắt bay khỏi Lạc Càn Điện.

Sa Ngộ Tĩnh một trượng trực tiếp đập tan long khí lúc trước đã đánh bay chim đại bàng cánh vàng ra ngoài. Lực trùng kích trực tiếp đập gẫy cột chống gần đó. Sau đó hắn nhanh chóng đuổi theo về phía Lạc Hoàng.

Thân ảnh của hai người rất nhanh liền biến mất ở trong đám mây.

Tần Quân đỡ bên cạnh Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng dậy. Về phần Tần Vân thì bị hắn không nhìn tới. Sau khi Sa Ngộ Tĩnh rời đi, các cường giả Thần Kiếm Đường lại kéo về phía Tần Quân. Những người tham gia vũ hội đã sợ đến mức tè ra quần, tất nhiên không dám tiếp tục đợi ở chỗ này.

Vèo! Vèo!

Hắc Bạch Vô Thường xuất hiện ở trước mặt Tần Quân. Nhìn thấy được bọn họ xuất hiện, các cường giả Thần Kiếm Đường vội vàng dừng bước lại.

- Minh...

Đúng lúc này, phía sau Tần Quân truyền đến tiếng chim đại bàng cánh vàng kêu. Hắn quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy chim đại bàng cánh vàng sải cánh chừng ngàn mét đang bị vô số binh sĩ mặc giáp màu vàng bao vây tấn

công. Binh sĩ Trúc Cơ Cảnh đạp trên các loại pháp khí bay. Binh sĩ Kim Đan Cảnh trực tiếp ngự không phi hành. Cục diện vô cùng đồ sộ.

Bọn họ giống như bầy ong đang bao vây tấn công một con chim lớn. Thân hình Lý Bạch, Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh cũng vọt vào trong đó.

- Mười bước giết một người!

Trong tay Lý Bạch cầm thần kiếm Thanh Liên, mang theo từng tàn ảnh ngang qua trong quân hoàng vệ ở bắc cung, máu tươi bắn ra đầy trời. Từng thi thể rơi xuống. Mấu chốt nhất chính là y phục màu trắng của hắn vẫn không có dính máu.

- Ngàn dặm không lưu hành!

Lý Bạch vừa ngâm thơ vừa giết địch rơi vào trong mắt Tần Quân rất soái khí. Nhưng rơi vào trong mắt quân binh sĩ hoàng vệ bắc cung lại giống như một vị sát thần.

Thái Bạch Kim Tinh chỉ nhẹ nhàng vung phất trần lên. Từng tên binh sĩ liền kêu thảm bay ra ngoài. Tác phong tiên phái còn đáng sợ hơn so với Lý Bạch.

Đát Kỷ không lộ rõ chân thân của Cửu Vĩ Yêu Hồ, cho nên sự tồn tại của nàng cảm giác còn xa mới bằng được Lý Bạch và Thái Bạch Kim Tinh, nhưng vẫn khiến cho hoàng vệ bắc cung không có cách nào lại gần người.

Về phần Lý Nguyên Phách hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng lại càng không cần phải nói. Hai cánh tùy tiện vung lên liền có thể dâng lên cuồng phong. Ở trước mặt hắn, tất cả mọi người nhỏ bé giống như con kiến hôi.

- Ông trời của ta! Đó là yêu thú gì vậy?

- Đó không phải là quân hoàng vệ bắc cung trên ngọn núi hoàng cung, thuộc sự điều động trực tiếp của thánh thượng sao? Thế nào lại đi bao vây chiến đấu với một con chim lớn?

- Chẳng lẽ là tà ma thả ra?

- Đây là yêu thú sao? Thế nào cảm giác thần vũ giống như Chu Tước vậy...

- Gần đây hoàng triều thế nào nhiều sự cố như vậy? Hơn nữa còn phát sinh ở trong lúc vũ hội Tiềm Long diễn ra.

Trong thành nội gần ngọn núi hoàng cung, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Nhất là khi nhìn thấy được phong thái hung bạo mạnh mẽ của chim đại bàng cánh vàng, trong lòng tất cả đều cảm thấy ớn lạnh.

Chỉ có điều bọn họ đều không có sợ hãi. Hoàng triều Nam Trác thành lập mấy nghìn năm, nguy cơ lớn hơn nữa đều có thể bình yên vượt qua, nữa là hiện tại?

------oOo------

Chương 254: Vô pháp vô thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Lạc Càn Điện đã hóa thành khu phế tích, Tần Quân nhìn đám người Chu Lương cười lạnh nói:

- Không nghĩ tới, con mồi biến thành thợ săn!

Đám người Chu Lương, Trương Lôi Đình, Phỉ Ngọc Thụ đều trầm mặc chống đỡ. Ngạo Vô Kiếm lộ ra vẻ mặt hài hước. Hình như từ lâu hắn đã đoán được tình thế sẽ phát triển trở thành hiện tại.

Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương. Các cường giả Thần Kiếm Đường trong mắt hắn chính là giá trị kinh nghiệm đỏ. Nếu như giết chết bọn họ, Tần Quân chẳng phải là từ từ đột phá cảnh giới sao?

- Tần Quân, ngươi vẫn nên rời khỏi đây. Bây giờ là cơ hội tốt.

Ngạo Vô Kiếm đi ra khuyên nhủ. Hắn biết rõ về sự khủng khiếp của Lạc Hoàng. Hơn nữa bên trong ngọn núi hoàng cung vẫn che giấu một lão quái vật. Một khi Sa Ngộ Tĩnh bị thua, chờ đợi Tần Quân chính là cơn ác mộng.

Nhân lúc bây giờ rời đi, mới là thượng sách.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng. Có Sa Ngộ Tĩnh ở đây, hắn sợ cái lông?

Phía sau còn có một vị Thái Bạch Kim Tinh Thiên Tiên Cảnh tầng bốn đang chạy tới. Cho dù bên trong ngọn núi hoàng cung này có lão quái vật chạy đến cũng phải quỳ!

Hôm nay, Tần Quân liền muốn dạy hoàng triều Nam Trác cách đối đãi, khiến cho bọn họ biết ai mới là ba ba!

- Hắc Bạch Vô Thường!

Tần Quân cười lạnh quát. Một phong thái nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt ngạo nghễ, trong nháy mắt được thể hiện. Sau khi nhìn thấy, Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng ở phía sau không nhịn được ánh mắt lộ ra vẻ mê say.

Đối mặt với nhiều cường giả, Lạc Hoàng thần uy mênh mông cuồn cuộn như vậy, Tần Quân vẫn chắc chắn nắm phong thái cường thế, phần ý chí chiến đấu này đủ để mê đảo thiếu nữ hoài xuân.

- Có thuộc hạ!

Hắc Bạch Vô Thường trăm miệng một lời nói. Nụ cười dữ tợn trên mặt hai người đều tương tự với nhau. Khác nhau chỉ là màu da mà thôi. Hai tay bọn họ đều cầm dây xích truy hồn và liêm đao đoạt mạng. Đối mặt với các vị cường giả của Thần Kiếm Đường, trong mắt đều là vẻ hài hước nhìn về phía con mồi.

Sáu đại tông môn còn lại vẫn duy trì trạng thái xem cuộc vui. Tông môn và hoàng triều chỉ là dựa vào vào nhau. Ngoại trừ Thần Kiếm Đường ra, tông môn còn lại cũng không có trung thành bán mạng cho hoàng triều. Lại giống như ba đại tông môn bên trong vương quốc Càn Nguyệt, địa vị của bọn họ vốn là ngang hàng cùng hoàng thất Nam Trác. Chỉ có điều hiện tại thế của Lạc Hoàng mạnh mẽ hơn mà thôi.

- Khiến cho bọn họ nằm úp sấp cho ta. Lưu lại một hơi thở để cho ta tới giết!

Tần Quân phất tay nói. Hắc Bạch Vô Thường tuân lệnh, sau đó liền vọt tới trước. Tốc độ bọn họ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Chu Lương và

Trương Lôi Đình ra tay trước chống đỡ. Tu vi của bọn họ đều cao hơn hơn Hắc Bạch Vô Thường, tất nhiên có lòng tin đối mặt. Đáng tiếc Hắc Bạch Vô Thường chính là quỷ thần, cứng đối cứng là không thể thực hiện được.

Ầm...

Chu Lương lấy ra phương thiên họa kích, ném về phía Hắc Vô Thường. Hắc Vô Thường trong nháy mắt biến mất, khiến cho Chu Lương đập vào khoảng không, lực lượng vạn quân đập xuống đất, trực tiếp đập sập toàn bộ nền Lạc Càn Điện, đám người Tần Quân rơi xuống theo.

Cũng may Tần Quân đã đột phá Kim Đan Cảnh, nhanh chóng liền ổn định thân hình ở trên không trung. Những người khác cũng vậy, mặc dù là Tần Vân cũng đúng lúc lấy ra pháp khí bay.

- Các ngươi rời đi trước!

Thấy đá không ngừng rơi xuống, Tần Quân nhìn ba người Chúc Nghiên Khanh trầm giọng kêu lên. Các nàng ở chỗ này chỉ khiến Tần Quân chiến đấu phân tâm.

Ba người Chúc Nghiên Khanh tất nhiên hiểu rõ đạo lý, vội vàng rời đi.

Đúng lúc này, các trưởng lão Thần Kiếm Đường khác kéo về phía Tần Quân. Hắc Bạch Vô Thường bị kìm chế, vừa lúc cho bọn họ cơ hội.

Tần Quân vội vàng phát động thuật điều khiển sương mù đằng vân, nhanh chóng bay đi. Thế nhưng những cường giả này chí ít đều là Hóa Hư Cảnh, rất nhanh liền đuổi theo.

- Thật sự coi lão tử là con mèo bệnh sao!

Tần Quân quay đầu lại chính là phun ra tam muội chân hỏa. Thân là cường giả Hóa Hư Cảnh làm sao có thể khiếp sợ pháp thuật hỏa diễm của con kiến hôi Kim Đan Cảnh?

Các yrưởng lão Thần Kiếm Đường cười lạnh liền trực diện với tam muội chân hỏa đi. Rất hiển nhiên Phỉ Ngọc Thụ cũng không đem chuyện tam muội chân hỏa báo lên. Về phần nguyên nhân, Tần Quân không được biết.

Mặc dù là cường giả Hóa Hư Cảnh thì như thế nào?

Bị tam muội chân hỏa quấn lên, cũng phải rơi một lớp da!

- A a a a...

- Đây là lửa gì?

- Các ngươi là heo sao, vì sao không né tránh?

Bị tam muội chân hỏa quấn lên, các trưởng lão Thần Kiếm Đường phát ra hoảng sợ tiếng kêu thảm thiết. Đương nhiên chỉ có bốn người trúng chiêu, những người khác vẫn lao vọt về phía Tần Quân.

Trong đó có một lão già chính là Tây Môn Tịch đại trưởng lão Thần Kiếm Đường. Hắn trực tiếp vung chưởng về phía Tần Quân. Pháp lực cường đại ngưng tụ thành cự chưởng màu tím đánh về phía sau lưng Tần Quân. Trong điện quang hỏa thạch, Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Tần Quân, phất trần vung lên liền dễ dàng hóa giải được cự chưởng màu tím của Tây Môn Tịch.

- Dám mưu hại điện hạ nhà ta, tội ác tày trời!

Thái Bạch Kim Tinh phe phẩy phất trần trừ tà, cười nói. Chỉ là nụ cười của hắn lạnh như vậy. Đừng thấy Thái Bạch Kim Tinh xử sự bao giờ cũng lộ ra khuôn mặt tươi cười. Đó là bởi vì đối phương có giá trị. Nếu như không có bị hắn nhìn trúng, người này cao ngạo lạnh lùng không kém gì Nhị Lang Thần.

Đối mặt với sự uy hiếp của Thái Bạch Kim Tinh, mặc dù tim Tây Môn Tịch có chút đập nhanh, nhưng không e ngại. Dù sao hắn là cường giả đứng hàng thứ mười trong hoàng triều Nam Trác, đại trưởng lão Thần Kiếm Đường. Nếu như lúc này hắn khiếp sợ chiến đấu, sau này truyền đi hắn còn lăn lộn thế nào?

Sau đó còn có người nào sẽ sùng bái mà bái nhập Thần Kiếm Đường nữa sao?

- Ít miệng lưỡi thôi!

Tây Môn Tịch hừ lạnh nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền lấy ra một cây trượng bằng cành gô, bình thường không có gì lạ, giống như nhặt được từ ven đường. Nhưng rất nhanh liền xuất hiện làn khói xám quỷ dị. Ngay sau đó hắn liền vọt về phía Thái Bạch Kim Tinh.

Có Thái Bạch Kim Tinh ở đây, Tần Quân còn cần phải chạy nữa sao?

Chỉ nghe hắn dừng lại ở sau lưng Thái Bạch Kim Tinh, giễu cợt nói:

- Lão cẩu, nếu như ngươi có thể trong tay Kim Tinh đại tiên của ta chống đỡ nổi ba chiêu, tính là ta thua!

Ba chiêu?

Tây Môn Tịch mặc dù tính tình có tốt tới mấy, cũng chịu không nổi sự khiêu khích khinh thường như vậy. Huống gì đối phương còn là loài bò sát nhỏ hắn có thể tiện tay bóp chết.

------oOo------

Chương 255: Mật gấu

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chết cho ta!

Tây Môn Tịch vung lên cây trượng khô trong tay đâm về phía Thái Bạch Kim Tinh. Làn khói xám quỷ dị kia không ngờ trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh trường kiếm sắc bén, xé rách không khí, đâm thẳng vào mặt của Thái Bạch Kim Tinh.

Nụ cười nhạt trên mặt Thái Bạch Kim Tinh vẫn không rút đi. Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng vung phất trần trừ tà trong tay một cái, pháp lực không hoa lệ thành hình. Tây Môn Tịch chỉ cảm thấy một lực trùng kích khó có thể tưởng tượng được đập vào mặt.

Ầm một tiếng!

Thân hình già nua của Tây Môn Tịch trực tiếp bay ngược, giống như quả

đạn pháo đập vào trong thân của ngọn núi hoàng cung. Đá vụn bay ngang, bụi bặm tràn ngập, không biết sống chết thế nào.

Đánh bại trong nháy mắt!

- Chà chà, ta đã nói như vậy, ngươi vì sao không biết khó mà lui.

Vẻ mặt Tần Quân hiện ra nụ cười giễu cợt nói. Thái Bạch Kim Tinh nghe được không khỏi lắc đầu.

Sau đó Thái Bạch Kim Tinh ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Trên mây trắng cuồn cuộn không ngừng truyền đến tiếng nổ vang. Có thể thấy được Sa Ngộ Tĩnh và Lạc Hoàng đang đánh kịch liệt. Thậm chí ngẩng đầu liền có thể cảm nhận được uy áp khiếp người này đánh ở trên mặt. Mặc dù đạt được Kim Đan Cảnh tầng tám, Tần Quân cũng sẽ cảm giác đau mặt. Cho nên hắn vẫn không dám ngẩng đầu nhìn.

- Điện hạ, chúng ta rời khỏi đây sao?

Thái Bạch Kim Tinh quay đầu lại về phía Tần Quân hỏi. Tuy rằng hắn liên thủ với Sa Ngộ Tĩnh có thể quét ngang Hoàng Đô, nhưng làm như vậy có ý nghĩa gì?

Diệt Hoàng Đô, hoàng triều Nam Trác vẫn tồn tại như cũ.

Cường giả Thiên Tiên Cảnh muốn muốn hủy diệt toàn bộ hoàng triều lại không phải là chuyện một sớm một chiều. Chỉ riêng địa cảnh của hoàng triều liền rộng đến mức người bình thường khó có thể tưởng tượng được. Nội tình ở đó, không được bao lâu hoàng triều Nam Trác liền có thể lại thành lập ra được một tòa Hoàng Đô mới.

Hơn nữa Thái Bạch Kim Tinh cũng không muốn làm thái quá. Nếu như hủy Hoàng Đô, bao nhiêu người được rơi vào trong tình cảnh nguy nan?

Dù sao Thái Bạch Kim Tinh cũng là thần tiên, thần tiên với ý nghĩa chân chính. Mặc dù là theo truyền thuyết của Hoa Hạ, hắn cũng ít nhiều có làm việc xấu.

- Giết chết Lạc Hoàng xong sẽ rời đi!

Tần Quân lạnh lùng nói, Lạc Hoàng phát sinh sát ý đối với hắn, thậm chí phái người giết hắn, Tần Quân không có khả năng là người ngồi chờ chết.

Tuy rằng ta không phải nhân vật chính trong tiểu thuyết huyền ảo, ai chọc ta, ta giết cả nhà kẻ ấy.

Nhưng ngươi muốn giết ta, ta ít nhất phải giết chết ngươi!

Thái Bạch Kim Tinh thoáng lộ ra vẻ xúc động. Hắn không nghĩ tới Tần Quân lại có khí phách như thế, lại muốn giết chết Lạc Hoàng.

Lạc Hoàng vừa chết, toàn bộ hoàng triều Nam Trác chắc chắn sẽ phát sinh chấn động lớn. Thậm chí chấn động Nam Vực. Tần Quân sẽ tiến thân vào trong mắt các hoàng triều. Có thể giết thánh thượng hoàng triều Nam Trác, vậy cũng có thể giết thánh thượng hoàng triều khác. Nói không chừng sẽ đưa tới hoàng triều khác kiêng kỵ, thậm chí hạ sát thủ.

Theo Tần Quân lâu như vậy, Thái Bạch Kim Tinh tin tưởng hắn sẽ không thể không nghĩ tới điểm này. Nếu như ở trên cơ sở này còn dám giết Lạc Hoàng, vậy can đảm của Tần Quân đã làm cho hắn phải kính phục.

Đứng ở cái góc độ của Tần Quân, đi giết một tồn tại không chỉ mạnh hơn hắn gấp vạn lần, can đảm rất quan trọng.

Đương nhiên nếu Tần Quân không giết chết Lạc Hoàng, phiền phức phía sau cũng sẽ không nhỏ.

Cho nên Thái Bạch Kim Tinh cũng nguyện ý ủng hộ Tần Quân, giết một mình Lạc Hoàng, sẽ không nguy hại tới bách tính. Hắn tất nhiên không có ý kiến.

- Nếu điện hạ muốn ầm ĩ, ta đây liền theo điện hạ!

Thái Bạch Kim Tinh cười nói. Nhìn gương mặt non nớt đầy tự tin của Tần Quân, trong lòng hắn tràn ngập sự vui mừng.

Tần Quân nhìn xa trông rộng nhưng không mất đi can đảm. Thiếu niên như vậy nếu như trưởng thành lên, nhất định có thể oai phong một cõi.

Sau đó hai người bắt đầu bay về phía đỉnh ngọn núi hoàng cung.

Cùng lúc đó, Lý Bạch và Đát Kỷ cũng bay tới. Hơn mười vạn hoàng vệ bắc cung đã tử thương quá nửa. Có Lý Nguyên Phách hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng kìm chế, hoàng vệ bắc cung còn thừa lại, tất nhiên lực chú ý tập trung ở trên người hắn.

- Ha ha, điện hạ, ta cũng tới cùng ngươi đi giết hắn!

Lý Bạch bay tới bên cạnh Thái Bạch Kim Tinh vừa cười vừa nói, đầy vẻ hăng hái, dường như nguyện ý ở bên cạnh Tần Quân cùng vượt qua hàng vạn hàng nghìn hiểm trở.

Đát Kỷ đi tới bên cạnh Tần Quân, cũng che miệng khẽ cười nói:

- Thiếp thân là người đầu tiên ở bên cạnh điện hạ, tất nhiên cũng vẫn muốn đi cùng!

Tần Quân không khỏi hoảng hốt. Hắn chợt nhớ lại, ngày đầu tiên vừa xuyên qua thức tỉnh lại, mình bị nhốt ở bên trong xe tù, Đát Kỷ liền giống như tiên nữ trên cửu thiên xuất hiện cứu hắn. Cảnh tượng kia đến nay khiến cho hắn khó quên. Cho nên ở trong lòng hắn, Đát Kỷ tuyệt đối là người thân cận nhất của hắn ở thế giới này. Cho dù là Tiểu Ly dính người địa vị ở trong lòng hắn vẫn kém hơn so với Đát Kỷ một phần.

- Được! Có các ngươi làm bạn ở bên cạnh, đừng nói là Lạc Hoàng, Lạc Thần ta cũng không sợ!

Tần Quân cười nói, nhóm bốn người bay thẳng về phía trước. Cảnh tượng như vậy rơi vào trong mắt tất cả mọi người trên đỉnh núi hoàng cung. Hình ảnh dường như dừng lại. Tuy chỉ có bốn người, nhưng bọn họ hình như không khiếp sợ ngàn vạn người.

Loại khí thế này mặc dù là kẻ địch cũng sinh lòng sợ hãi.

- Ngăn cản hắn!

Trương Lôi Đình tức giận kêu lên. Cường giả phất tay một cái, liền khiến cho Tây Môn Tịch không biết sinh tử ra sao, tuyệt đối là tiếp cận với Thiên Tiên Cảnh, thậm chí chính là cường giả Thiên Tiên Cảnh. Nếu để cho Thái Bạch Kim Tinh tham gia vào cuộc chiến, Lạc Hoàng thật sự gặp phiền

toái.

- Khà khà, qua được cửa ải của ta trước đã!

Hắc Vô Thường cười gằn nói. Trong khi nói chuyện, từng khí đen từ trong cơ thể hắn tách ra, huyễn hóa ra từng phân thân, bao vây xung quanh Trương Lôi Đình. Hắn tức giận đến mức rít gào liên tục.

Bên kia, Bạch Vô Thường hoàn toàn là đang tàn sát thành viên của Thần Kiếm Đường. Sáu đại tông môn còn lại né tránh ở trong góc xem cuộc vui.

Sắc mặt Ngạo Vô Kiếm lại từ trêu tức dần dần biến thành nghiêm trọng. Nguyên nhân không có gì khác. Thủ hạ của Tần Quân biểu hiện ra lực lượng càng khiến hắn thêm chấn động.

Đương nhiên, sáu đại tông không có khả năng ra tay. Nếu như tất cả xuất thủ, sợ rằng ngoại trừ Sa Ngộ Tĩnh và Thái Bạch Kim Tinh ra, những người khác cũng sẽ không dễ chịu.

Nhưng sáu đại tông môn sở dĩ không ra tay, rõ ràng là có suy nghĩ của riêng mình.

------oOo------

Chương 256: Chấn động toàn thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từng tên trưởng lão Thần Kiếm Đường đuổi theo về phía đám người Tần Quân. Lý Mạnh Giáp Lục đường chủ Tinh Túc Môn nhìn chằm chằm vào Tần Quân, hai tay nắm chặt thành nắm đấm, nhưng cũng không ra tay.

Yêu sủng của hắn bị Lý Nguyên Phách một chùy đập chết. Trải qua Tà Long gây xích mích hắn lại hận lên Tần Quân. Nhưng hắn hiểu rõ lúc này không thể giết chết Tần Quân.

Một là hắn làm không được. Hai là sáu đại tông môn đều đang chờ đợi một cơ hội!

- Trời ạ, còn dám đuổi theo!

Tần Quân nhìn các trưởng lão Thần Kiếm Đường phía dưới đang đuổi theo sát, nhất thời nổi giận. Lúc này hắn lấy ra Gia Đặc Lâm diệt thế quay về phía dưới bắn phá.

Đát! Đát! Đát...

Gia Đặc Lâm diệt thế đạn giống như mưa sa, rót xuống phía dưới. Đáng tiếc, các trưởng lão Thần Kiếm Đường chí ít đều là thực lực Hóa Hư Cảnh, căn bản không cần né tránh, chỉ sử dụng lực hình thành vòng bảo hộ liền khiến đạn văng ra.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tần Quân không khỏi nhíu mày.

- Một đám đạo chích!

Lý Bạch hừ lạnh nói. Trong khi nói chuyện hắn đột nhiên lấy ra Thanh Liên thần kiếm. Thần kiếm Thanh Liên rơi ở dưới chân mọi người, trong phút chốc liền huyễn hóa ra hơn mười đạo kiếm ảnh. Mặc dù là lấy trạng thái bao quát Tần Quân nhìn thấy trong lòng cũng chấn động.

Không thể không nói, Lý Bạch thỏa mãn tất cả huyễn tưởng tốt đẹp của Tần Quân đối với kiếm khách.

Đáng tiếc hắn không thích sử dụng kiếm. Hắn càng thích các loại binh khí dùng lực như thương, côn, đao làm chủ. Không có cách nào, so với chiêu thức đẹp mắt, hắn càng thích một lực vừa ra đánh ngang một đám hơn.

Chỉ thấy tay phải Lý Bạch nhấn xuống một cái, hơn mười đạo kiếm ảnh trong nháy mắt rơi xuống phía dưới, xé rách không khí, phát sinh từng tiếng nổ chói tai.

Các trưởng lão Thần Kiếm Đường cảm giác được rõ ràng công kích của Lý Bạch không giống người thường. Tất cả đều không dám cứng rắn chống đỡ. Tất cả đều tránh ra.

Nhưng mà hơn mười đạo kiếm ảnh giống như đang sống đuổi theo về phía bọn họ. Năm sáu đạo kiếm ảnh đuổi theo một người, khiến bọn họ có vẻ rất chật vật.

- Chà chà, trưởng lão Thần Kiếm Đường thật là nhiều.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Trưởng lão Thần Kiếm Đường đều khoác áo bào đen với ký hiệu thanh kiếm bạc, cho nên rất dễ nhận ra.

- Thần Kiếm Đường thế lực cực lớn. Chỉ riêng đệ tử từ lâu đã đột phá con số trăm vạn. Thế lực ở lại bên trong Hoàng Đô, không được một phần ba.

Thái Bạch Kim Tinh giới thiệu. Cuộc sống trong ở Hoàng Đô hắn trên cơ bản đều đã điều tra các thế lực lớn.

Bởi vì Tần Quân đắc tội quá nhiều thế lực. Hắn đã sớm nghĩ đến sẽ có ngày này.

- Thật ra dựa theo lẽ thường, thế lực quân địch rất khó xông vào trong Hoàng Đô. Bởi vì Hoàng Đô có trận pháp. Cho dù là Thiên Tiên Cảnh muốn xông vào cũng khó.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói.

Chắc hẳn trước đó, dù thế nào Lạc Hoàng cũng không nghĩ ra kẻ địch sẽ thông qua vũ hội Tiềm Long lẻn vào. Cho dù là có, chắc hẳn cũng sẽ không quá mạnh mẽ. Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn lại gặp phải đám người Tần Quân.

Biểu tình của Tần Quân lại có chút nghiêm trọng. Hắn tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Thái Bạch Kim Tinh. Chính là bọn họ muốn rời đi Hoàng Đô chắc hẳn cũng có chút khó khăn.

Cường giả Thiên Tiên Cảnh muốn cứng rắn xông qua Hoàng Đô sẽ khó khăn, tất nhiên rời khỏi cũng khó khăn. Trận pháp bày ra ở nơi đó, cũng sẽ không thiên vị một phương hướng nào.

Bất kể, tê liệt!

Trước tiên giết chết thiên hoàng lão tử đã!

Trong mắt Tần Quân hiện lên sự ngoan độc. Lúc này, bọn họ đi qua đám mây thấy được cuộc chiến đấu Thiên Tiên Cảnh phía trên.

Sa Ngộ Tĩnh không hổ danh là mức độ trung thành gần đầy giá trị. Tần Quân bảo hắn ấn Lạc Hoàng xuống đất xử lý, hắn thật sự làm đúng theo như vậy.

Chỉ thấy Sa Ngộ Tĩnh một tay bóp lấy cổ Lạc Hoàng, không ngừng đập vào ngọn núi hoàng cung, va chạm tới mức toàn bộ ngọn núi hoàng cung không ngừng lắc lư. Mà giờ khắc này Lạc Hoàng từ lâu không còn phong thái thần uy lúc trước. Toàn thân hắn đều là máu, chật vật không thôi. Rất khó liên tưởng hắn lúc này với thánh thượng Nam Trác.

Sa Ngộ Tĩnh tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng chín ngược Lạc Hoàng tu vi Thiên Tiên Cảnh một tầng, quả thực dễ như trở bàn tay.

Chỉ có điều hắn nhớ kỹ mệnh lệnh của Tần Quân, lưu lại người sống.

Giết một cường giả Thiên Tiên Cảnh sẽ có bao nhiêu giá trị kinh nghiệm?

Mới nghĩ đến đây, Tần Quân cũng cảm giác huyết mạch sôi sục, hưng phấn không kìm chế được.

Lúc trước Lạc Hoàng thích thể hiện như vậy. Nhìn thấy được hiện tại hắn bị Sa Ngộ Tĩnh ngược, Tần Quân thật cao hứng. Ừ, để cho hắn lại bị ngược một hồi đi.

- Đúng rồi, Hạo Thiên Khuyển đâu?

Tần Quân không nhịn được hỏi. Toàn bộ chiến trường đều không nhìn thấy bóng dáng của Hạo Thiên Khuyển. Hắn cũng không tin Hạo Thiên Khuyển sẽ phản bội hắn.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói:

- Ta đã để cho Hạo Thiên Khuyển lặng lẽ lẻn vào ngọn núi hoàng cung, tìm kiếm Dục Lôi Trì.

Dục Lôi Trì?

Tần Quân lại nghe đến tên này, hắn không nhịn được hỏi:

- Dục Lôi Trì thật sự quan trọng như vậy sao?

Thái Bạch Kim Tinh nghiêm mặt nói:

- Dục Lôi Trì có thể khiến cho người ta thay da đổi thịt. Nhất là đối với tu sĩ luyện thể. Nếu như điện hạ đã đi tới Hoàng Đô của Nam Trác, lại không thể bỏ qua. Đến lúc đó chúng ta sẽ chờ ngươi!

Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh tu vi Thiên Tiên Cảnh cũng nói nó lợi hại như vậy, xem ra Dục Lôi Trì có tác dụng khó có thể tưởng tượng được. Không trách được trong vũ hội Tiềm Long chỉ có mười người đứng đầu mới có thể đi vào.

Trong lúc nhất thời, Tần Quân đối với Dục Lôi Trì cũng phát sinh hứng thú mãnh liệt.

Cùng lúc đó, đại chiến trên ngọn núi hoàng cung đã truyền khắp toàn thành. Tất cả mọi người tập trung về phía bên này. Bọn họ đều muốn biết ai dám khiêu khích uy nghiêm của thánh thượng Nam Trác.

Rất nhanh chân tướng liền truyền ra, dẫn tới toàn thành xôn xao bàn tán.

- Ta ngất! Tần Quân lợi hại như vậy sao? Đầu tiên là ở trước mặt thánh thượng phá hủy vũ hội, hiện tại lại dám cùng thánh thượng phát sinh chiến đấu!

- Trong vương quốc xuất hiện yêu nghiệt mang ý nghĩa chân chính...

- Sau ngày hôm nay, tên của Tần Quân chắc chắn danh chấn các khu vực xung quanh hoàng triều Nam Trác.

- Sao có thể chỉ là vậy. Phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực, mặc dù là Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng cũng không làm được hành động vĩ đại như vậy.

- Người này phải chết. Bằng không chính là đại nạn đối với hoàng triều Nam Trác chúng ta.

Tiếng bàn luận liên tiếp vang lên ở trong thành xung quanh ngọn núi hoàng cung. Có sùng bái, có giễu cợt, cũng có thù hận.

------oOo------

Chương 257: Niềm vui bất ngờ cuồng bạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng bọn họ không nhìn thấy được Sa Ngộ Tĩnh và Lạc Hoàng chiến đấu, nhưng thấy được thần uy của chim đại bàng cánh vàng, bọn họ đã kinh hãi run sợ.

- Minh...

Lý Nguyên Phách hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng, thực lực đã tiếp cận vô hạn với Thiên Tiên Cảnh. Cho dù đám người Phỉ Ngọc Thụ, Chu Lương xuất chiến, cũng không ngăn cản được hắn.

So với Lạc Hoàng bị giết, bọn họ càng sợ Lý Nguyên Phách lạm sát kẻ vô tội. Phải biết rằng thánh thượng hoàng triều Nam Trác không có chế độ thừa kế giống như là vương quốc, mà là năng giả đứng đầu

Lạc Hoàng vốn tên là vì Bắc Cung Lạc. Gia tộc Bắc Cung hắn ở bên trong Hoàng Đô chính là đệ nhất gia tộc. Tần Quân xuất hiện khiến cho các thế lực lớn ngửi được mùi vị của ngôi vị hoàng đế. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho sáu đại tông môn không ra tay.

- Đáng giận, tiểu tử này huyết mạch quá mạnh mẽ!

Chu Lương lau đi vết máu ở bên miệng mắng. Hắn tất nhiên nhìn ra được Lý Nguyên Phách không phải là yêu thú, mà là trong cơ thể giữ lại huyết mạch kỳ loại thượng cổ.

Hắn vẫn chưa từng thấy qua huyết mạch cường đại như vậy.

Chim đại bàng cánh vàng ở Nam Vực cũng không có xuất hiện qua. Hắn không biết cũng rất bình thường.

Chiến trường chia ra làm ba chỗ. Một chỗ lấy chim đại bàng cánh vàng làm trung tâm. Chỗ thứ hai là Hắc Bạch Vô Thường trên đỉnh núi hoàng cung. Hai vị quỷ thần không ngừng tàn sát thành viên của Thần Kiếm

Đường. Người của sáu đại tông môn rời khỏi ngọn núi hoàng cung, rất sợ sẽ bị vạ lây.

Nếu như sáu đại tông môn cùng lên, chắc hẳn đám người Tần Quân chỉ có thể xám xịt rời đi. Sao có thể làm càn được lâu như vậy?

- Ngộ Tĩnh! Đưa hắn qua cho ta. Ta muốn đích thân giết chết hắn!

Tần Quân cao giọng kêu lên. Thời khắc này khí tức Lạc Hoàng yếu ớt. Tiếp tục như vậy nữa, Tần Quân cũng sợ hắn sẽ chết trước.

Sa Ngộ Tĩnh vừa nghe vậy, lúc này liền giống như xách cổ một con gà con, đưa Lạc Hoàng qua. Rất nhanh, hai người lại đi tới trên đám mây do Tần Quân ngưng tụ ra.

Nhìn Lạc Hoàng hấp hối, Tần Quân lạnh giọng cười nói:

- Nếu như ngươi đủ công bằng chính trực cũng sẽ không phái người giết ta, cũng sẽ không bóp méo quy tắc của vũ hội Tiềm Long, cũng sẽ không dụ dỗ ta tiến Lạc Càn Điện lại giết ta!

- Tất cả đều là do ngươi tự chuốc họa vào thân!

Đối xử với kẻ địch, không chỉ có khiến cho trên thân thể hắn bị tàn phá, còn phải công kích tâm linh của hắn.

Chí ít khiến cho hắn kiếp sau sẽ không tái phạm sai lầm!

Thời khắc này Lạc Hoàng chỉ có thể miễn cưỡng mở một con mắt nhìn Tần Quân. Trong mắt hắn đều là vẻ oán độc. Lại nghĩ tới ảo ảnh cực lớn của hắn lúc trước sừng sững ở trên đám mây, Tần Quân không nhịn được cảm thán. Nhân sinh thực sự thế sự khó lường!

Nhân vật phản diện chết vì nói nhiều!

Ôm niềm tin này, Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương.

Phi, lão tử cũng không phải là nhân vật phản diện, chột dạ cái gì?

- Dừng tay!

Một âm thanh vô cùng uy nghiêm vang lên. Cùng lúc đó trên đỉnh núi hoàng cung truyền đến một khí tức uy nghiêm mênh mông, so với Lạc Hoàng còn mạnh hơn, khiến cho chúng sinh cúng bái, giống như thiên thần giáng lâm.

Trời ạ!

Thời điểm mấu chốt nhảy ra, muốn ngăn cản ta sao?

Làm sao có thể!

Loại động tác này lão tử đã sớm nhìn quen mắt rồi!

Ánh mắt Tần Quân thoáng ngưng tụ, trường thương xuất rồng.

Phụt.

Hắn liền đâm trúng vị trí trái tim của Lạc Hoàng, máu tươi tràn ra.

Hai mắt Lạc Hoàng bỗng nhiên trợn trừng. Tần Quân lập tức rút Ngân Long Tru Hồn Thương ra, lại đâm một thương về phía ngực phải của Lạc Hoàng, khiến cho sát ý trong mắt Lạc Hoàng gần như ngưng thành thực chất.

- Vì sao đâm hai thương?

Đát Kỷ nghi ngờ hỏi.

- Ta sợ trái tim hắn khác với người bình thường.

Tần Quân cười hắc hắc nói. Trong khi nói chuyện, hắn bắt đầu chuyển động thân thương. Lạc Hoàng đau đến mức phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Khóe miệng đám người Đát Kỷ giật một cái. Tần Quân người này khó tránh khỏi quá tiện?

Bọn họ lại không biết Tần Quân kiếp trước xem qua quá nhiều phim kịch máu chó, không ít đều nhân vật chính hoặc nhân vật phản diện vị trí trái

tim không giống với người bình thường, khiến cho hắn có ấn tượng sâu sắc, cho nên vẫn ghi nhớ trong lòng.

- Tần Quân! Ngươi không được chết tử tế!

Lạc Hoàng trong miệng đầy máu, nổi giận mắng, âm thanh giống như tiếng sấm cửu thiên, truyền khắp phạm vi trăm dặm, dẫn tới trong thành xung quanh ngọn núi hoàng cung lại bàn tán xôn xao.

Giọng nói này là...

Ầm ầm ầm...

Lúc này, một con quyền lớn khủng khiếp màu vàng từ trên trời hạ xuống, giống như thái sơn áp đỉnh, ép về phía mọi người. Tần Quân thiếu chút nữa rơi xuống. Cũng may Thái Bạch Kim Tinh đúng lúc đưa tay ấn lưng hắn lại.

- Hừ!

Sa Ngộ Tĩnh hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên nhảy lên. Hai tay hắn giơ bảo trượng hàng yêu, thân thể gần như song song ở trên không trung. Ở trước mặt quyền lớn màu vàng, hắn nhỏ bé như hạt bụi.

Các tu sĩ, dân chúng ở phía xa quan sát cuộc chiến đều mở to mắt nhìn quyền lớn màu vàng gạt ra từng tầng mây trắng hạ xuống, giống như đang nhìn thần tích.

- Ông trời của ta... nắm đấm của thần sao?

- A... Vừa rồi ta hình như nghe được tiếng thánh thượng kêu thảm thiết... Là ta bị huyễn thính sao?

- Không chỉ là ngươi, ta cũng nghe được. Chẳng lẽ thủ hạ của Tần Quân thật sự kinh khủng như vậy sao?

- Tần Quân rốt cuộc là ai?

- Đây là pháp thuật gì vậy... Khó tránh khỏi quá mức cường đại đi?

Vô số tiếng kêu kinh ngạc từ trong thành truyền ra. Nhìn quyền lớn màu vàng từ trên trời hạ xuống, tất cả mọi người đều có một loại cảm giác quỳ bái kính nể, e sợ.

Một giây tiếp theo, một tiếng nổ lớn kinh thiên chấn thế. Chỉ thấy quyền lớn màu vàng bỗng nhiên bị nghiền nát. Nếu như tới gần nhìn sẽ phát hiện ra bóng người của Sa Ngộ Tĩnh.

Trong tay hắn cầm bảo trượng hàng yêu, toàn thân đầy sát khí, phối hợp với chuỗi đầu lâu hắn đeo ở cổ, cảnh tượng giống như một vị ác phật, hung hãn vô cùng.

Hắn nhíu mày nhìn vào khoảng không. Chỉ thấy trên bầu trời coa mấy ngàn thước lơ lửng một bóng người.

Người này khoác áo bào trắng, bị cuồng phong thổi tới bay phất phới. Mái tóc bạc bay loạn. Trên gương mặt già nua viết đầy sự phẫn nộ.

- Quả nhiên là hắn! Tiên hoàng Bắc Cung Tổ, tổ tiên đã từng dẫn dắt hoàng triều Nam Trác chinh chiến đại chiến chính ma!

Chu Lương nhìn lên trên không trung thì thào tự nói. Trên mặt hắn đầy vẻ khó tin. Thần sắc của sáu đại tông môn còn lại cũng là như vậy.

Bắc Cung Tổ vẫn luôn là lời đồn đại.

------oOo------

Chương 258: Niềm vui bất ngờ cuồng bạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ trước lúc Lạc Hoàng đăng cơ, hắn đã biến mất, nhưng liên quan lời đồn tới hắn khi còn sống vẫn tồn tại. Đây cũng là nguyên nhân sáu đại tông môn đến bây giờ đều không có ra tay.

Tất cả mọi người muốn làm hoàng đế, nhưng Bắc Cung Tổ thật giống như một lưỡi dao sắc bén treo ở trên đỉnh đầu tất cả mọi người.

Nếu như Lạc Hoàng thất bại, bọn họ lại có cơ hội, thậm chí kích thích Bắc Cung Tổ trong truyền thuyết đi ra. Nếu như Bắc Cung Tổ không đi ra, mất đi Lạc Hoàng, gia tộc Bắc Cung yếu đuối giống như đàn cừu vậy.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Bắc Cung Tổ quan sát Sa Ngộ Tĩnh trầm giọng hỏi. Âm thanh mang theo sóng âm cuồn cuộn truyền ra, chấn động đỉnh mây.

Lúc này trong lòng hắn dâng lên sóng to gió lớn. Hắn tu luyện gần hai nghìn năm mới đạt tới Thiên Tiên Cảnh tầng ba. Thật không nghĩ tới lại gặp phải một hiện hữu tu vi vượt xa hắn.

Đối phương tuyệt đối là tồn tại lão quái nghìn năm, cũng không phải là hạng người vô danh.

- Sa Ngộ Tĩnh!

Sa Ngộ Tĩnh quát lạnh một tiếng liền cầm theo bảo trượng hàng yêu lao về phía Bắc Cung Tổ.

Tần Quân nhìn Bắc Cung Tổ phía trên, trong lòng nhất thời khẩn trương. Ngộ Tĩnh à Ngộ Tĩnh, lưu hắn lại một hơi thở để cho ta tới giết.

Đúng lúc này, Lạc Hoàng bỗng nhiên đưa tay nắm lấy thân của Ngân Long Tru Hồn Thương. Lúc này đầu lại tiến vào trong lồng ngực của hắn, máu tươi không ngừng dâng lên.

- Ta muốn ngươi chết!

Lạc Hoàng nhỏ giọng rít gào. Tần Quân cả kinh theo bản năng muốn buông tay. Lúc này long khí khủng khiếp từ trên người Lạc Hoàng bạo phát, dũng mãnh tràn vào trong cơ thể Tần Quân.

Thình lình xảy ra biến hóa khiến Thái Bạch Kim Tinh cả kinh vội vàng giơ tay lên, chuẩn bị cho Lạc Hoàng một đòn kết thúc.

- Chờ một chút!

Tần Quân vội vàng quát lớn, khiến cho Thái Bạch Kim Tinh, Đát Kỷ, Lý

Bạch khẩn trương lo lắng nhìn về phía hắn.

Chỉ thấy bị long khí màu vàng bao quanh, trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ tươi cười phấn khởi. Bởi vì vừa rồi, trong đầu hắn vang lên một tiếng nhắc nhở của hệ thống chỉ có hắn có thể nghe:

- Đinh! Phát hiện long khí, bắt đầu hấp thu long khí!

Lạc Hoàng vốn muốn dùng long khí khiến cho thân thể Tần Quân no quá mà phát nổ. Vậy mà không ngờ trong cơ thể Tần Quân cất giấu hệ thống vi phạm lẽ thường.

Cảm nhận long khí của mình không bị khống chế, dũng mãnh tràn vào trong cơ thể Tần Quân, Lạc Hoàng cũng luống cuống hơn. Bản thân hắn chính là nỏ mạnh hết đà. Long khí bị rút đi, lực sinh mệnh của hắn cũng theo đó xói mòn, ý thức dần dần rơi vào trong sự trống rỗng.

- Vì... cái gì... Ngươi... rốt cuộc...

Toàn thân Lạc Hoàng run rẩy nhìn Tần Quân khó nhọc nói. Trong giọng nói của hắn tràn ngập sự sợ hãi. Hắn còn chưa nói hết lời liền đi đời nhà ma.

- Đinh! Giết chết cường giả Thiên Tiên Cảnh tầng một, thu được 1920000 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Kim Đan Cảnh tầng chín!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng một!

...

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng ba!

Giết chết Lạc Hoàng thậm chí lên liền bốn cấp. Tần Quân cảm nhận trong cơ thể dâng trào linh lực. Hắn chỉ có một cảm giác, đó chính là thoải mái!

Đồng thời hắn có thể cảm giác được trong cơ thể đang phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Đinh! Bởi kí chủ lần đầu tiên giết chết hoàng đế, thưởng kí chủ một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

- Đinh! Kích phát ra nhiệm vụ chính... chém giết trăm đế hoàng! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Giết chết một trăm hoàng đế, ít nhất là hoàng đế của vương quốc! Sau khi nhiệm vụ hoàn thành đẳng cấp của kí chủ sẽ nâng cao bốn cấp, đồng thời thu được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Ta ngất!

Thế nào lại có loại cảm giác kích phát ra một túi đại lễ vậy?

Tần Quân mừng rỡ như điên. Nhưng mà niềm vui bất ngờ còn không có dừng lại.

- Đinh! Bởi kí chủ lần đầu tiên hấp thu long khí, thưởng một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Kích phát ra nhiệm vụ chính... kim long cửu trảo! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Kí chủ có thể thông qua tu luyện long khí hoặc hấp thu long khí của đế hoàng khác giúp đỡ long khí của mình thăng cấp! Ngưng tụ kim long tứ trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao một bậc; ngưng tụ kim long ngũ trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao hai cấp; ngưng tụ kim long lục trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao ba cấp; ngưng tụ kim long thất trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao bốn cấp; ngưng tụ kim long bát trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao năm cấp; ngưng tụ kim long cửu trảo, đẳng cấp của kí chủ nâng cao sau cấp, cũng thưởng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Liên tiếp có tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, đã khiến cho Tần Quân há hốc mồm. Ta ngất, có cần trâu bò như vậy hay không?

- Điện hạ, ngươi làm sao vậy?

Đát Kỷ một bước đạp thi thể của Lạc Hoàng xuống khỏi đám mây mù, sau đó khẩn trương nắm tay Tần Quân. Nhìn biểu tình Tần Quân ngu dại, tim nàng cũng sắp vọt ra khỏi ngực.

Chẳng lẽ gia hỏa này bị Lạc Hoàng làm cho choáng váng?

Tần Quân nhất thời giật mình tỉnh lại. Hắn cố nén kích động nói:

- Không có việc gì, chỉ là lại đột phá!

Lại đột phá?

Đát Kỷ, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch ngây ngẩn cả người. Nhìn kỹ, bọn họ không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh.

Thuế Phàm Cảnh tầng ba!

Trực tiếp từ Kim Đan Cảnh tầng tám đột phá đến Thuế Phàm Cảnh tầng ba?

Suy nghĩ của ba người thiếu chút nữa cong vẹo. Tuy rằng trước đây Tần Quân bình thường cũng đột phá không thể tưởng tượng nổi, nhưng làm gì có được khoa trương giống như hiện tại, trực tiếp vượt qua Thuế Phàm Cảnh.

- Điện hạ... Ngươi...

Thái Bạch Kim Tinh cũng không biết phải nói cái gì.

Tần Quân giả vờ cao thâm khó dò cười nói:

- Nguyên nhân công pháp. Lạc Hoàng muốn chơi ta, ngược lại bị ta hút long khí.

Thái Bạch Kim Tinh bừng tỉnh. Lý Bạch lại nghi ngờ long khí là cái gì?

Lúc này, Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ đang chiến đấu. Tốc độ của hai người nhanh tới mức, mặc dù là Lý Bạch cũng khó có thể phân biệt rõ được. Tần Quân càng không nhìn thấy được thân ảnh của bọn họ. Hắn chỉ có thể nhìn thấy trên không trung không ngừng phát sinh tiếng nổ mạnh, giống như một trận pháo hoa thịnh thế. Mọi người ở hơn nửa Hoàng Đô có thể nhìn thấy được.

Lôi vân cuồn cuộn mang theo âm thanh khủng khiếp khiến cho linh hồn

mọi người run sợ không ngừng tập trung đến. Thình lình là thiên kiếp do Tần Quân đột phá Thuế Phàm Cảnh đưa tới. Sấm chớp rền vang, phối hợp với hiện tượng chiến đấu của Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ, toàn bộ cảnh tượng giống như đột kích mạt thế, khiến cho lòng người Hoàng Đô bàng hoàng.

------oOo------

Chương 259: Thần khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thế nào còn chưa có kết thúc chiến đấu?

Tần Quân nhíu mày hỏi. Sa Ngộ Tĩnh lại là tồn tại siêu cấp Thiên Tiên Cảnh tầng chín. Lại đấu với Bắc Cung Tổ, lực lượng ngang nhau.

Thái Bạch Kim Tinh lộ ra vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Người này theo ta tu vi không khác biệt lắm, nhưng kinh nghiệm chiến đấu và pháp thuật của hắn rất mạnh. Chỉ có điều hắn là không được bao lâu hắn sẽ bị thua. Sa Ngộ Tĩnh thật sự rất mạnh.

Lý Bạch và Đát Kỷ nghe được đồng tử co lại. Hôm nay Sa Ngộ Tĩnh ra tay quả nhiên khiến cho bọn họ nảy sinh nhận thức mới đối với lực lượng.

So với Sa Ngộ Tĩnh, bọn họ quả thực yếu thể dùng được.

- Ha ha, đã như vậy, chúng ta đi giúp Hắc Bạch Vô Thường!

Tần Quân cười nói, về phần thiên kiếp, vừa lúc có Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ chống đỡ, hắn không sợ hãi.

Cùng lúc đó, đại tướng quân Chu Lương đỡ được thi thể của Lạc Hoàng. Sau khi nhìn thấy được Lạc Hoàng thật sự khí tuyệt, toàn thân Chu Lương đều rơi vào trong sự hoảng hốt. Sở dĩ hắn không giúp Lạc Hoàng, không phải hắn chán ghét Lạc Hoàng bao nhiêu, mà là hắn cũng nhận được sự đè ép từ gia tộc phía sau.

Bên trong hoàng triều, gia tộc lớn đều muốn trở thành hoàng thất. Chu gia cũng vậy. Hơn nữa Chu gia nguyện ý đến nâng đỡ hắn thượng vị.

Không ai có thể từ chối dụ hoặc của ngôi vị hoàng đế? Hơn nữa Chu Lương còn là người lăn lộn lâu dài ở trung tâm quyền lực của Hoàng Đô?

Nhưng sau khi thật sự nhìn thấy được Lạc Hoàng chết đi, trong lòng Chu Lương rất không vui. Hắn không khỏi nhớ lại cảnh tượng hai người lúc đó.

...

Đình viện, dưới cây hòe già.

- Sau khi lớn lên, ta là quân vương, ngươi làm tướng. Chúng ta cùng nhau thống trị sơn hà Nam Trác!

Lạc Hoàng còn nhỏ vỗ vai Chu Lương cười nói, giọng điệu ngây thơ.

Chu Lương miệng ngậm ngón tay ngẩn người, gật đầu.

...

Thời gian thấm thoát, hai người đều đã trở thành trụ cột của hoàng triều Nam Trác. Chỉ là bởi vì thân phận khác nhau, hai người không còn là bạn tốt, mà là quân thần.

Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, Chu Lương thấy chết mà không cứu, coi như là hung thủ giết người. Hắn tất nhiên có chút không dễ chịu.

Chỉ có điều hắn cũng không phải tiểu hài tử đơn thuần năm đó. Rất nhanh hắn liền chỉnh đốn xong tâm tình.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Chim đại bàng cánh vàng không ai bì nổi vẫn cuồng bạo. Thần sắc hắn trở nên kiên định. Hắn lại lấy ra phương thiên họa kích.

Nếu Lạc Hoàng đã chết, vậy bây giờ nên thanh trừ phía đối lập.

Bên kia, sáu đại tông môn còn đang quan sát cuộc chiến. Bọn họ đang đợi Bắc Cung Tổ bị thương nặng. Cùng lúc đó, Tần Quân dẫn theo ba người

Thái Bạch Kim Tinh tương trợ Hắc Bạch Vô Thường. Trưởng lão Thần Kiếm Đường liên tiếp chết thảm.

Tần Quân muốn nhân cơ hội bổ một đao cuối cùng cũng không được.

Bởi vì bọn họ ra tay quá nhanh.

Đương nhiên Tần Quân cũng không có bảo bọn họ cố ý nương tay. Bởi vì hắn không muốn để lộ quá nhiều. Nếu như hiện tại tiếp tục quét giá trị kinh nghiệm, đám người Thái Bạch Kim Tinh khẳng định nhìn ra được sự mờ ám. Lại thêm Lạc Hoàng lúc trước để lại cho hắn bóng ma. Nếu như Lạc Hoàng không phải dựa vào long khí, Tần Quân hiện tại đã là người chết.

Các trưởng lão Thần Kiếm Đường, tuy rằng mỗi người đều có thể dễ dàng giết chết hắn, hắn cũng không muốn lại mạo hiểm.

Người đã chết, còn có thể đi thể hiện thế nào?

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua. Xung quanh ngọn núi hoàng cung trải rộng thi thể của hoàng vệ bắc cung. Thậm chí ảnh hưởng đến kiến trúc quanh thân.Tu sĩ dân chúng Hoàng Đô trong lòng vẫn căng thẳng. Từ trong đáy lòng bọn họ đều hi vọng có ai đó có thể chế phục yêu nghiệt Tần Quân này. Dù sao danh tiếng của Tần Quân không mấy tốt. Nếu để cho hắn giết chết cao thủ hàng đầu của Hoàng Đô, vậy bọn họ nên làm cái gì?

Theo lời đồn đại Tần Quân và Lý Nguyên Phách thích giết người, thậm chí ăn thịt người, không chuyện ác nào không làm.

- Trời xanh phù hộ, Tần Quân nhất định phải bị diệt trừ!

- Lạc Hoàng đều đã chết, các ngươi còn đang cầu khẩn cái gì?

- Cái gì? Thánh thượng chết?

- Các ngươi không thấy được thi thể của thánh thượng ngã xuống, bị đại tướng quân đỡ lấy sao?

- A... Thánh thượng chết rồi?

Chuyện Lạc Hoàng bị giết chết, rất nhanh liền truyền ra. Trong số những người đang xem cuộc chiến cũng có không ít tồn tại cường giả, tất nhiên có thể mắt thấy hình ảnh thi thể của Lạc Hoàng rơi.

Lúc này Tần Quân đang nhàn nhã nhìn đám người Hắc Bạch Vô Thường tàn sát các thành viên của Thần Kiếm Đường. Trên đỉnh núi hoàng cung ngoại trừ hoàng vệ bắc cung ra, chỉ còn lại Thần Kiếm Đường là có số người nhiều nhất. Ai bảo Thần Kiếm Đường chịu sự khống chế của thánh thượng.

Ầm! Ầm! Ầm...

Từng thiên lôi cuốn tới. Đáng tiếc bị dư âm của cuộc chiến đấu giữa Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ đánh tan, căn bản không có cơ hội rơi vào trên người Tần Quân.

- Bắt đầu rút thưởng trước!

Nhìn lôi vân khắp bầu trời, trong lòng Tần Quân nghĩ. Độ kiếp thoải mái như vậy, truyền đi, tuyệt đối tiện sát người bên ngoài.

Một lần rút thưởng ngẫu nhiên thêm một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, hắn rất chờ mong.

Ai!

Muốn trở nên yếu đi cũng khó khăn!

Tần Quân nhìn lướt qua những cuộc chiến đấu xung quanh, rất có cảm giác chỉ trích tiêu diệt kẻ địch.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Liễm Tức Phù!

Cái gì vậy?

Chân mày Tần Quân nhất thời nhíu chặt, một đạo phù trắng xuất hiện ở trong tay hắn. Phía trên in phù văn thần bí khó hiểu. Hắn không nhịn được ở trong lòng thầm hỏi:

- Thứ này có ích lợi gì?

Sẽ không phải là yếu chứ?

Còn không bằng cái yếm của Đát Kỷ!

- Liễm Tức Phù có thể hoàn toàn che giấu khí tức và thân hình của kí chủ, bản tăng cường của phù ẩn thân. Mặc dù là cường giả Chân Tiên Cảnh không có cách nào cảm giác được kí chủ. Nhưng Liễm Tức Phù chỉ có thể sử dụng một lần. Thời gian dài nhất là một nén hương. Dùng xong liền hóa thành tro tàn.

Hệ thống kiên nhẫn giải thích.

Ta ngất!

Thần khí à!

Tần Quân nhất thời kích động. Có thứ đồ chơi này, đối mặt với cường giả Chân Tiên Cảnh cũng có thể chạy thoát thân. Thậm chí có thể lẻn vào khuê phòng của thiếu nữ!

Hắn lập tức thận trọng thu Liễm Tức Phù vào trong không gian thần thoại. Bảo bối như vậy nên sử dụng ở chỗ cần thiết nhất!

Ừ, trước xem xét tiểu mỹ nhân lại nói sau...

- Sau khi triệu hoán quân đoàn Thần Ma, bao lâu bọn họ mới xuất hiện?

Tần Quân tiếp tục ở trong lòng hỏi.

Nếu như một Thiên Hậu xuất hiện, vậy hắn sẽ không vội mà triệu hoán, để tránh khỏi triệu hồi ra một đám thức ăn ép liên lụy tới hắn.

------oOo------

Chương 260: Không kiêng nể gì cả

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cũng giống như thần ma, ở bên trong một ngày. Có khả năng lập tức chạy tới, cũng có thể là ngày mai.

Sau khi nghe được hệ thống giải thích rõ ràng, Tần Quân quyết định vẫn là tạm thời không nóng nảy triệu hoán. Đợi lát nữa hắn vẫn dự định đi tới Dục Lôi Trì. Hắn không dám cam đoan sẽ rời khỏi ở trong một ngày. Nếu như triệu hồi ra quân đoàn Thần Ma, bọn họ có thể xông vào hay không?

Nếu như là tình hình trước kia còn tốt. Nhưng bây giờ kẻ địch ở xung quanh đều quá mạnh mẽ. Tần Quân cũng không muốn lần đầu tiên triệu hồi ra quân đoàn Thần Ma, còn chưa đại sát tứ phương đã bị người ta tàn sát hầu như không còn.

Nói vậy, hắn vừa đau lòng lại vừa mất mặt.

Đúng lúc này, trên bầu trời, cuộc chiến đấu tuyệt đối mạnh mẽ cũng cuối cùng cũng ngừng lại. Ngay sau đó một bóng người nhanh chóng bay xuống. Thình lình là Sa Ngộ Tĩnh.

- Như thế nào? Hắn đã chết sao?

Tần Quân cười hỏi. Sa Ngộ Tĩnh vẫn không có bị thương. Thậm chí khí tức cũng hỗn loạn. Sau khi toàn thân mất đi lệ khí, thoạt nhìn hắn giống như không trải qua chiến đấu kịch liệt.

Sa Ngộ Tĩnh có chút lúng túng nói:

- Để cho hắn chạy thoát...

Chạy thoát?

Sắc mặt Tần Quân trong nháy mắt trầm xuống. Sa Ngộ Tĩnh vội vàng giải thích:

- Người này không biết từ đâu có được một quyển trục không gian. Thời điểm mắt thấy ta cũng sắp lấy mạng của hắn, hắn không ngờ chạy thoát.

Nói đến đây mà, trên mặt Sa Ngộ Tĩnh lộ ra vẻ phiền muộn.

Tuy rằng Bắc Cung Tổ biểu hiện ra là Thiên Tiên Cảnh tầng ba không giống bình thường, nhưng ở trong mắt Sa Ngộ Tĩnh cũng lại trở nên bình thường. Giải quyết Bắc Cung Tổ chỉ là vấn đề thời gian.

Quyển trục không gian?

Tần Quân ngẩn người, sau đó lắc đầu cười nói:

- Thôi đi, bỏ trốn thì bỏ trốn. Không có việc gì!

Sau đó hắn bỗng nhiên ý thức được một vấn đề. Lạc Hoàng chết thảm, Bắc Cung Tổ chạy thoát. Hiện tại Hoàng Đô cũng không có kẻ địch Thiên Tiên Cảnh. Nói cách khác hắn có thể tùy ý làm xằng làm bậy?

Vừa nghĩ như thế, hắn nhất thời phấn khởi.

Ta phải làm bạo quân!

Hắn đang muốn nói gì, một thân ảnh màu đen bỗng nhiên từ một góc hư không của ngọn núi hoàng cung chạy tới. Thình lình đó là Hạo Thiên Khuyển.

- Điện hạ, Dục Lôi Trì, ta tìm được rồi!

Hạo Thiên Khuyển còn chưa có tới gần, âm thanh liền truyền tới. Tần Quân nghe được ánh mắt nhất thời sáng lên. Dục Lôi Trì khiến cho Thái Bạch Kim Tinh tôn sùng như vậy, rốt cuộc dáng dấp ra sao?

Nghĩ tới đây, hắn quay đầu nhìn về phía Lý Nguyên Phách hóa thân làm chim đại bàng cánh vàng, kêu lên:

- Nguyên Phách, trở về!

Sau khi Bắc Cung Tổ và Lạc Hoàng lui ra khỏi chiến trường, Tần Quân cũng đã có thể không sợ hãi nữa. Không đáng để cho Lý Nguyên Phách ở bên kia dây dưa với đám hoàng vệ bắc cung. Nếu như bọn họ đi tìm tới chỗ Dục Lôi Trì, lưu lại một mình Lý Nguyên Phách, Tần Quân sẽ lo lắng.

Không có cách nào, lực chiến đấu của tiểu tử này quá mạnh, trí lực lại tàn!

Lý Nguyên Phách vừa nghe vậy, lúc này liền vỗ cánh, hất đám người Chu Lương ra ngoài. Sau đó hắn bay về phía Tần Quân, thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại. Lông chim màu vàng rút khỏi bên ngoài thân. Hắn nhẹ nhàng tung bay trên không trung, duy mỹ vô cùng.

Rất nhanh hắn liền khôi phục lại thành phong thái của Lý Nguyên Phách. Ở trong điện quang hỏa thạch hắn nhanh chóng lấy ra một bộ y phục mặc vào. Tốc độ nhanh tới mức, ngoại trừ Sa Ngộ Tĩnh và Thái Bạch Kim Tinh ra, không ai nhìn thấy được dáng vẻ hắn trần truồng xấu hổ.

Kỹ thuật thành thạo như vậy, đủ để thấy rõ người này đã không phải là lần đầu tiên biến thân.

Ầm...

Một đợt thiên lôi chém nát núi nhỏ đánh xuống. Mắt thấy nó lại sắp rơi vào trên người Tần Quân, Lý Nguyên Phách phi thân qua, chính là một chùy, trực tiếp đánh tan nó.

Đánh tan thiên lôi, người có thể làm được tuyệt đối là biến thái.

- Điện hạ, ngươi có khỏe không?

Sau khi hạ xuống, Lý Nguyên Phách quan tâm hỏi. Tần Quân có thể nhìn thấy được trong mắt hắn lệ khí và hưng phấn còn chưa hoàn toàn tiêu tan. Xem ra hôm nay người này đã chiến đấu thoải mái.

Tần Quân lắc đầu cười. Hắn liếc mắt nhìn thiên kiếp trên bầu trời dần dần giảm bớt, sau đó cười nói:

- Đi thôi, chúng ta đi Dục Lôi Trì xem thử!

Mọi người cũng không có ý kiến. Lạc Hoàng bỏ mạng, Bắc Cung Tổ chạy thoát thân. Bọn họ hiện tại đã không có áp lực.

Ở dưới sự hướng dẫn của Hạo Thiên Khuyển, đoàn người bay lên. Cao tầng của sáu đại tông môn còn lại nhìn thấy vậy đưa mắt nhìn nhau, đều lặng lẽ rời đi.

Ban đầu, bọn họ vốn còn muốn chờ sau khi Bắc Cung Tổ trọng thương sẽ ra tay. Nhưng không nghĩ tới Sa Ngộ Tĩnh lại dễ dàng đánh cho Bắc Cung Tổ phải chạy trối chết. Bọn họ tất nhiên sẽ không ngu xuẩn xông lên chịu chết.

- Làm sao bây giờ? Bọn họ đang có ý đồ với Dục Lôi Trì.

- Có thể có biện pháp gì sao? Ngay cả Lạc Hoàng và Bắc Cung Tổ cũng không phải là đối thủ của người này. Đám người chúng ta lên cũng chỉ là tìm chết!

- Ai, chỉ có thể chờ bọn họ rời khỏi đây.

- Đây tính là chuyện gì... Hoàng triều Nam Trác chúng ta mặc cho người khác giẫm đạp sao?

- Vậy vừa nãy sao ngươi không ra tay? Hiện tại còn ở đây nói mát!

Sáu đại tông môn bắt đầu chỉ trích lẫn nhau. Chu Lương và các hoàng vệ bắc cung còn lại cũng lơ lửng trên không trung, không nói được một lời. Thủ hạ của Tần Quân mỗi người đều quá mức cường đại, đánh cho trong lòng bọn họ đều sinh ra cảm giác sợ hãi.

Hiện tại bọn họ đều chỉ có một ý nghĩ. Đó chính là hi vọng đám người Tần Quân nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Một cây đại thụ trên ngọn núi hoàng cung, Tà Long giống như làn khói đen nhìn theo bóng lưng đám người Tần Quân rời đi, trong mắt đều là vẻ kiêng kỵ.

- Xem ra phải để cho sư phụ tự mình ra tay.

Tà Long thì thào một câu, sau đó thân hình theo gió tiêu tan.

...

Thiên kiếp cuồn cuộn chậm rãi tản đi. Đám người Tần Quân ở dưới sự hướng dẫn Hạo Thiên Khuyển đi tới trên sơn đạo cách đỉnh ngọn núi hoàng cung còn có năm trăm mét. Theo sơn đạo uốn cong đi tới, bọn họ đi tới một cửa động. Phía trước cửa động có hơn mười thi thể đang nằm.

Không cần đoán cũng biết là Hạo Thiên Khuyển giết chết.

Bên trong động mơ hồ truyền đến tiếng sấm, giống như mãnh thú đang gầm thét.

Tần Quân kìm chế sự hiếu kỳ đi ở giữa đội ngũ. Nhóm cường giả Sa Ngộ Tĩnh, Hắc Bạch Vô Thường, Hạo Thiên Khuyển, Lý Nguyên Phách, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Đát Kỷ canh giữ ở trước sau trái phải của hắn, hắn tất nhiên sẽ không sợ hãi.&

------oOo------

Chương 261: Uy chấn thiên hạ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi tiến vào sơn động, đập vào trong mắt hắn chính là điện quang u lam. Thông đạo chiều rộng, chiều cao khoảng ba thước bốn thước. Sau khi đi khoảng mấy chục thước, bọn họ cuối cùng đi tới nơi.

Rất nhanh bọn họ liền nhìn thấy được hình dáng thực sự của Dục Lôi Trì. Ở bên trong hang động có một hồ nước, đường kính hai mươi thước. Trên mặt nước hiện lên ánh sáng màu xanh lam, hơi nóng tràn ngập. Lôi điện thỉnh thoảng xuất hiện, nổ vang. Nhìn qua lại khiến cho lòng người rét lạnh.

Còn chưa tới gần, Dục Lôi Trì phát ra khí tức nguy hiểm liền khiến cho lông tơ Tần Quân không nhịn được dựng đứng.

Trời ạ. Sẽ không phải là nhảy vào chứ?

Tần Quân hãi hùng khiếp vía nghĩ. Một giây tiếp theo, lời Thái Bạch Kim Tinh nói liền khiến cho Tần Quân có loại kích động muốn quay đầu rời đi.

- Điện hạ, nhanh xuống đi.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói.

- Có thể chết người hay không?

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt. Lôi điện của Dục Lôi Trì này khiến cho hắn cảm giác còn muốn khủng khiếp hơn so với thiên kiếp.

Đám người Lý Bạch cũng hăng hái bừng bừng quan sát Dục Lôi Trì. Cũng chỉ có Sa Ngộ Tĩnh thờ ơ.

- Chịu được khổ trong khổ, mới là người trên người.

Thái Bạch Kim Tinh cười đến thiếu đánh như vậy.

Những người khác cũng lộ ra vẻ trêu tức nhìn về phía hắn. Nhất là ánh mắt của Đát Kỷ, Tần Quân nhìn thấy, gương mặt liền đỏ lên. Lúc này hắn liền cởi quần áo đi về phía Dục Lôi Trì.

Tê liệt!

Ở trước mặt nữ nhân không thể kinh sợ!

Trong lòng chất chứa tâm tình bi thương căm phẫn, Tần Quân không ngừng nỗ lực cho đến cuối cùng, khi đi tới sát mép Dục Lôi Trì mới trực tiếp nhảy xuống.

Ầm!

Vừa nhảy vào Dục Lôi Trì, Tần Quân chỉ cảm thấy toàn thân nổ vang. Vô số lôi điện dũng mãnh tràn vào trong các lỗ chân lông của hắn. Bên ngoài thân hắn dần dần trở nên trong suốt, thậm chí có thể rõ ràng thấy rõ huyết quản mạch lạc.

- Trời ạ! Đau quá...

Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng Tần Quân. Trong cơ thể long khí không bị khống chế xuất hiện. Tiếng rồng ngâm vang vọng. Một con kim long to bằng bắp đùi từ phía sau Tần Quân bay ra, quay quanh.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đám người Thái Bạch Kim Tinh không khỏi ngây ngẩn cả người.

Kim long tứ trảo của Lạc Hoàng cho bọn họ ấn tượng thật sâu. Thế nào

Tần Quân cũng có được?

Ngâm...

Long khí dường như còn sống, hóa thân thành kim long nhỏ quấn vòng quanh Tần Quân không ngừng hét dài. Lúc này Tần Quân giống như người trong suốt màu xanh lam vô cùng quỷ dị, mày kiếm nhíu chặt lại. Rõ ràng hắn đang chịu sự thống khổ mà người bình thường khó có thể tưởng tượng được.

Hắn có thể cảm giác được lôi điện kỳ dị đang điên cuồng phá hủy tì tạng tim phổi trong cơ thể hắn. Nhưng thần kỳ chính là hắn không có vì vậy nmà chết bất đắc kỳ tử. Tì tạng tim phổi trái lại đang dần dần được tăng cường.

Sau khi lên liền bốn cấp, đột phá Thuế Phàm Cảnh, thân thể hắn vốn lại có trạng thái được cải tạo, chân khí biến chất lại thêm thay đổi về lượng. Hiện lại gặp phải Dục Lôi Trì ngâm thể, Tần Quân đang thống khổ, đồng thời cũng có một loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên.

Giờ phút này, hắn có thể cảm giác được rõ ràng bản thân lột xác. Ở dưới loại cảm giác này, đau đớn hình như trở nên không quan trọng.

- Điện hạ, đừng quên vận chuyển công pháp.

Thái Bạch Kim Tinh đúng lúc nhắc nhở.

Tần Quân vội vàng phát động tâm pháp Bất Diệt Thánh Thể. Năng lượng lôi điện của Dục Lôi Trì cuồng bạo khác thường, thích hợp luyện thể, không thích hợp làm công pháp Luyện Khí.

Công pháp Bất Diệt Thánh Thể tầng thứ ba vừa phát động, đau đớn của Tần Quân liền giảm bớt đi rất nhiều. Đồng thời tuy rằng tốc độ năng lượng lôi điện hút vào trong cơ thể nhanh hơn, nhưng trở nên có đường lối có trật tự, ôn hòa hơn.

Long khí xoay quanh thân Tần Quân cũng đang hấp thu năng lượng lôi điện của Dục Lôi Trì. Tần Quân lại giống như trung tâm vòng xoáy hấp dẫn toàn bộ năng lượng của Dục Lôi Trì. sóng gió cuồn cuộn nổi lên dần dần hình thành gió xoáy mắt thường có thể thấy được.

Thái Bạch Kim Tinh thoả mãn thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn đám người Hắc Bạch Vô Thường nói:

- Lưu một người ở chỗ này chờ. Những người khác canh giữ ở bên ngoài. Mặt khác ai đi đón đám người Pháp Hải, Tiểu Ly bọn họ?

- Ta ở tại chỗ này canh gác cho điện hạ.

Đát Kỷ dẫn đầu nói. Nếu như không thỉnh thoảng khắc nhìn tới Tần Quân, nàng sẽ lo lắng.

- Nguyên Phách, ngươi cùng đi với ta đưa đám người Pháp Hải tới!

Lý Bạch nhìn nói với Lý Nguyên Phách. Lý Nguyên Phách tuy rằng cuồng bạo, nhưng không mạnh mẽ bằng Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh.

Bọn họ cũng hiểu rõ vì sao Thái Bạch Kim Tinh bảo bọn họ đi đón đám người Pháp Hải, Tiểu Ly. Bởi vì nhìn tư thế của Tần Quân, chắc hẳn trong một chốc một lát sẽ không rời đi. Chuyện hôm nay một khi truyền ra ngoài, đám người Pháp Hải có thể sẽ rơi vào trong phiền phức.

Cho nên mọi người tốt nhất vẫn nên tập trung cùng một chỗ, để tránh trở thành nhược điểm của Tần Quân.

Lý Nguyên Phách không có ý kiến. Vì vậy Thái Bạch Kim Tinh liền dẫn theo bọn họ đi ra khỏi hang động, lưu lại Đát Kỷ canh giữ ở sát bên cạnh Dục Lôi Trì.

Tần Quân không nhận thấy được động tĩnh của những người khác. Hắn không mở mắt, chuyên tâm luyện công. Băng lượng cuồng bạo của Dục Lôi Trì còn mạnh hơn so với dược tính của Hắc Độc Mê Hoa, khiến cho tâm tính Tần Quân từ kinh hoàng biến thành vui mừng bất ngờ.

Hắn bắt đầu hưởng thụ loại cảm giác này.

...

Lạc Hoàng bị giết, tiên hoàng Bắc Cung Tổ trong truyền thuyết cũng bị đánh lui!

Tin tức này tiếp theo tin tức kia càng nặng ký hơn, chấn động tới mức tất cả mọi người ở Hoàng Đô không thể tin được. Tin tức truyền đi rất nhanh. Gần như truyền ra toàn bộ hoàng triều. Trên trăm ngàn thành trì rất nhanh đã chấn động trước biến cố phát sinh tại vũ hội Tiềm Long. Tất cả mọi người đang điên cuồng bàn luận chuyện này.

- Ông trời của ta? Thật hay giả vậy?

- Thánh thượng bị yêu nghiệt của vương quốc giết chết? Ngươi đặc biệt đang đùa ta sao?

- Tần Quân thật sự biến thái như vậy sao? Đây chính là thánh thượng đây!

- Ngươi không biết sao? Những người đứng đầu trong vũ hội Tiềm Long đều bị Lý Nguyên Phách đào thải ở vòng thứ nhất, dẫn tới Lạc Hoàng mặt rồng giận dữ, muốn tiêu diệt Tần Quân. Vậy mà thủ hạ của Tần Quân mỗi một người đều vô cùng cường đại...

- Thánh thượng Nam Trác lại chết như vậy sao... Ta đang nằm mơ sao?

Các thành đều tràn ngập những tiếng bàn tán như vậy. Danh tiếng của đám người Tần Quân lấy một loại tốc độ tăng vọt giống như hỏa tiễn phóng lên trên không trung. Nhất là người dẫn đầu Tần Quân, tuy rằng tu vi thấp, nhưng danh xưng tiểu bá vương là càng lúc càng vang dội. Thậm chí đến ngay cả chữ tiểu cũng được bỏ đi.

------oOo------

Chương 262: Uy chấn thiên hạ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bá vương!

Bởi chuyện này liên quan đến thánh thượng Nam Trác, cho nên tin tức nhanh không thể tưởng tượng nổi. Các vương quốc phụ thuộc hoàng triều Nam Trác đều nhận được tin tức. Tất cả đều sôi trào.

Vương quốc Thương Lam.

- Bây giờ nên làm gì?

Hoàng đế Thương Lam đứng ở trước long ỷ đối diện văn võ toàn triều gầm hét lên. Tất cả mọi người sắc mặt thâm trầm, thậm chí toàn thân run rẩy.

Lúc trước Tần Quân từng nói sau khi từ vũ hội Tiềm Long trở về muốn đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam.

Bọn họ lúc đầu mặc dù có chút lo lắng, nhưng vẫn không đến mức sợ hãi. Nhưng hiện tại lại nghe được, ngay cả thánh thượng Nam Trác cũng bị Tần Quân giết chết. Khiếp sợ vô tận lan tràn trong lòng bọn họ.

Ngay cả thái tử Chu Dịch Thế lúc này vẻ mặt cũng dại ra. Sau khi nghe được tin tức Tần Quân giết thánh thượng Nam Trác, phản ứng đầu tiên của hắn là không tin, thứ hai là tuyệt vọng.

Căn cứ vào quan sát của hắn đối với Tần Quân, người này bụng dạ hẹp hòi. Nếu như hắn trở về, tuyệt đối là ngày vương quốc Thương Lam huỷ diệt.

- Nói đi! Bình thường các ngươi không phải rất sôi nổi sao? Hôm nay thế nào?

Hoàng đế Thương Lam nhìn thấy được các văn võ đều im lặng một mảnh, tức giận đến thiếu chút nữa khí huyết dâng lên ngất đi.

Cuối cùng hắn mất hết can đảm, tê liệt ngã xuống long y. Toàn bộ đại điện yên tĩnh đáng sợ.

...

Vương quốc Càn Nguyệt, hoàng cung.

- Cái gì? Tin tức này là thật sao?

Càn Hoàng Đế đứng phắt lên, vẻ mặt vẻ khó tin.

Trầm Duyên tổng quản hoàng cung đứng ở bên cạnh hắn run giọng nói:

- Chắc là sự thật. Tin tức đã truyền ra. Có người nói bên trong hoàng triều Nam Trác một mảnh hỗn loạn. Việt Vương điện hạ và thủ hạ của hắn còn chưa có rời khỏi Hoàng Đô, khiến cho cường giả Hoàng Đô khắp nơi bó tay không làm gì được.

Triều đình yên tĩnh. Cho dù là Nam Mãnh đại tướng quân trấn quốc lúc này cũng há hốc mồm, dường như nghe phải điều kỳ lạ.

Tuy rằng lúc trước Tần Quân cũng đã từng chấn động toàn quốc, nhưng không ai có thể nghĩ được, sau khi hắn đến hoàng triều, lại có thể làm được một chuyện kinh thiên động địa tới như vậy.

Chẳng lẽ đứng phía sau tiểu tử này thật sự có một vị quái vật khổng lồ bọn họ không có cách nào tưởng tượng được?

Thánh thượng Nam Trác theo suy nghĩ bọn họ giống như thần, lại bị Tần Quân giết chết. Tin tức này đoán chừng phải để cho bọn họ tiêu hóa trong một khoảng thời gian rất dài mới có thể tiêu hóa được.

Càn Hoàng Đế sửng sốt một lúc lâu, mới có thể thoải mái cười to nói:

- Không hổ danh là con trai của trẫm. Quả thật là tiềm long gặp gió mưa, một tiếng khiến người ta kinh ngạc!

Nhìn Càn Hoàng Đế kích động khó nhịn nổi, các tướng thần vội vàng đi ra chúc mừng.

Bọn họ cũng rất phấn khởi. Việt Vương cường thế như vậy. Nếu như chờ Việt Vương đăng cơ, vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn phải bay lên!

Đương nhiên điểm này, trong lòng bọn họ hiểu lại không có nói ra.

Dù sao Càn Hoàng Đế còn chưa có băng hà.

Chỉ có điều lấy tính cách bừa bãi của Tần Quân, chắc hẳn sau khi về nước chính một hồi biến cách ảnh hưởng tới toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt.

Sau khi thế lực khắp nơi bên trong vương quốc Càn Nguyệt nghe đến mấy tin tức này, phản ứng lại không đồng nhất.

Trong đó, bên trong Huyền Linh Tông, tất cả cao tầng, đệ tử nòng cốt tập trung lại một đường. Sau khi nghe được người mang tin tức tới nói xong, tất cả mọi người đều trầm mặc.

- Ta đã nói rồi! Tần Quân khẳng định sẽ nổi danh thiên hạ!

Thường Thiến Thiến kích động vỗ tay nói, giống như người nổi danh là nàng. Giọng nói của nàng kéo mọi người từ trong khiếp sợ trở lại hiện thực.

Những người từng thấy qua Tần Quân, trên mặt đều lộ vẻ chấn động. Trong đó vẻ mặt Trác Tuấn Kiệt càng phức tạp hơn.

Bị Tần Quân liên tục đánh bại hai lần, hắn vẫn không cam lòng, muốn tùy ý tái chiến. Nhưng sau khi nghe được hành động vĩ đại của Tần Quân, chiến ý trong lòng hắn trong nháy mắt liền tan rã.

- Không nghĩ tới thế gian thật có thiên tài vượt xa ta.

Trác Tuấn Kiệt cười khổ nghĩ đến. So sánh với Tần Quân, hắn tính là thiên tài gì?

Mặc dù vào từng tiến vào Nhân Bảng lại như thế nào?

So sánh với Tần Quân, hắn quả thực còn giống người qua đường hơn.

Thời gian xoay chuyển một cái, bảy ngày vội vàng trôi qua.

Ngọn núi hoàng cung ngày xưa đại biểu cho trung tâm quyền lực lúc này đã trở thành vùng cấm, không người nào dám tới gần. Bởi vì phía trên có một đám người Tần Quân chiếm Dục Lôi Trì.

Mấy ngày qua, thế lực khắp nơi đã từng liên thủ muốn xông tới công kích. Nhưng đáng tiếc đều không có thành công. Thậm chí còn tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Hiện tại đã không có thế lực nào dám xông tới. Bởi vì cùng đối đầu với Tần Quân, có người đề nghị đề cử ra thánh thượng mới, khiến cho bầu không khí toàn bộ Hoàng Đô trở nên vô cùng khẩn trương.

Vũ hội Tiềm Long bị bỏ dở. Người các vương quốc tham gia vũ hội chỉ có thể rời đi. Nhân khẩu ở Hoàng Đô giảm bớt, nhưng vẫn có thay đổi bất ngờ.

Thế lực Thần Kiếm Đường tổn hao nhiều, uy tín xuống dốc không phanh, ngược lại trở thành tồn tại yếu nhất trong bảy đại tông môn.

Lúc này, lực lượng Thương Vân Tông mới xuất hiện. Ngạo Vô Kiếm muốn xưng hoàng!

Chu Lương khó chịu. Gia tộc Bắc Cung phía sau Lạc Hoàng khó chịu. Thần Kiếm Đường cũng khó chịu.

Dựa vào cái gì cho ngươi làm thánh thượng?

Thế lực yếu nhất trong bảy đại tông môn chính là Thương Vân Tông. Mặc dù Ngạo Vô Kiếm rất mạnh, nhưng làm sao có thể mạnh hơn được Chu Lương?

Thế lực không tốt, chiến lực cá nhân cũng không phải là mạnh nhất, muốn làm thánh thượng, để cho một thánh thượng lần nữa lại bị Tần Quân giết chết rồi hãy nói!

Trong lúc nhất thời, đám người Tần Quân ngược lại bị lãng quên. Ngôi vị hoàng đế lại làm cho thế lực khắp nơi tranh nhau tới đầu rách máu chảy.

Tiếng bách tính kêu ca nổi lên bốn phía. Thành chủ các thành bắt đầu rục rịch. Thánh thượng vừa chết, hoàng triều Nam Trác có thể nói là rơi vào trong sự rung chuyển, loạn thế xuất anh hùng, ai không muốn làm đế hoàng?

Trên đỉnh núi hoàng cung, Dục trước hang động Lôi Trì.

Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh, Hắc Bạch Vô Thường, Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Pháp Hải, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Bạch Mãnh Hổ, Hạo Thiên Khuyển đứng ở bên vách đá nói chuyện phiếm. Về phần Du Phượng Hoàng đã dẫn theo thị nữ rời đi đó, nói nhiệm vụ thất bại, phải trở về Nam Minh Thánh Giáo.

Tần Quân đang hưởng thụ Dục Lôi Trì rèn luyện, tất nhiên không nghe thấy. Chỉ có điều mọi người cũng không có ngăn cản. Dù sao Du Phượng Hoàng và Tần Quân còn không có xác lập quan hệ, còn không tính là chủ mẫu của bọn họ.

------oOo------

Chương 263: Ngạo Vô Kiếm giao dịch

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ai, hoàng huynh còn bao lâu nữa?

Tần Vân ngậm một cọng cỏ, chán muốn chết, hỏi. Giọng điệu của hắn lại tràn ngập hâm mộ.

Lý Bạch tức giận nói:

- Thời gian đương nhiên càng dài càng tốt. Người như ngươi, quá yếu. Ngay cả tư cách tiến vào Dục Lôi Trì cũng không có.

Một câu nói khiến Tần Vân tức giận, thiếu chút nữa thổ huyết, nhưng cũng không dám phản bác.

Ngay cả Trúc Cơ Cảnh hắn cũng không có đạt được. Vừa tiến vào Dục Lôi Trì chắc hẳn phải tan thành mây khói. Cho dù Chúc Nghiên Khanh là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong cũng không dám tự tiện xông vào.

Sở dĩ Dục Lôi Trì chỉ cho mười người đứng đầu vũ hội Tiềm Long sử dụng, thật ra cũng có điểm mấu chốt về thực lực. Mười người đứng đầu theo lẽ thường đều là tồn tại Thuế Phàm Cảnh, tất nhiên có thể chống đỡ nổi.

Tần Quân hiện tại cũng là Thuế Phàm Cảnh. Lại thêm Bất Diệt Thánh Thể, cường độ thân thể hắn thậm chí vượt quá phần lớn tu sĩ Thuế Phàm Cảnh.

- Tứ hoàng tử vẫn tận dụng thời gian luyện công. Lấy tốc độ điện hạ tiến bộ, cẩn thận ngươi ngay cả tư cách đồng hành với hắn cũng không có.

Thái Bạch Kim Tinh như có thâm ý nói.

Tư cách!

Tư cách!

Các ngươi còn muốn đặc biệt nói nhấn mạnh tới mấy lần nữa?

Tần Vân buồn bực không thôi. Nhưng hắn chỉ có thể thành thật luyện công. Theo Tần Quân lâu như vậy, hắn cũng bị kích thích ra hùng tâm tráng chí, không cam lòng suốt đời tầm thường vô vi.

Cùng lúc đó, bên trong động Dục Lôi Trì, Đát Kỷ và Tiểu Ly ngồi xếp bằng ở gần Dục Lôi Trì từng người tu luyện.

Ầm!

Bên trong Dục Lôi Trì bỗng nhiên truyền đến một tiếng động vang dội. Hai nàng cả kinh mở mắt ra. Rơi vào tầm mắt của các nàng là Tần Quân ở giữa Dục Lôi Trì.

Thời khắc này Tần Quân giống như mạ vàng, ánh sáng màu vàng lẫm liệt, phối hợp long khí xoay quanh người hắn, toàn thân giống như thần, tản ra một uy áp khiến người ta thần phục.

- Kim cương bất hoại! Bất Diệt Thánh Thể của Tần Quân ca ca không ngờ đột phá đến tầng thứ ba kim cương bất hoại!

Tiểu Ly kinh ngạc kêu lên, trong giọng nói tràn ngập sự kiêu ngạo. Dù sao Tần Quân là nam nhân nàng xem trọng, tất nhiên càng lợi hại càng tốt.

trong mắt Đát Kỷ cũng liên tục phát ra tia sáng kỳ dị. Nhìn gương mặt đầy nghị lực của Tần Quân, trong thoáng chốc nàng hồi tưởng lại mấy tháng trước, cảnh tượng khi mình lần đầu nhìn thấy Tần Quân. Tần Quân khi đó thân mặc áo tù nhân và giờ phút này hắn giống như hai người khác nhau.

Bất kể là thực lực hay khí chất, tương phản lớn như vậy nói rõ Tần Quân tiến bước lớn tới mức nào.

Cảm nhận lực lượng dâng trào trong cơ thể, Tần Quân hưng phấn không

thôi. Nhưng hắn cũng không dừng triển khai hoạt động công pháp. Linh lực trong cơ thể trải qua bảy ngày rèn luyện đã biến chất. Mặc dù không có lại tiếp tục đột phá, nhưng hắn có thể cảm giác được sức chiến đấu của mình đã tăng lên gấp mấy lần.

Đặc biệt sao? Chính là trâu bò như vậy!

Mặc dù đột phá Thuế Phàm Cảnh cũng có thể chiến đấu vượt cấp!

Chẳng lẽ ta thực sự có mệnh cách của nhân vật chính

Tần Quân đắc ý nghĩ đến. Hắn cũng không lập tức đứng dậy rời khỏi Dục Lôi Trì.

Dựa theo như lời Thái Bạch Kim Tinh nói, mỗi người đối với năng lượng Dục Lôi Trì đều có cực hạn hấp thu nhất định. Lâu thì tràn đầy, hiệu quả không có tinh tiến nữa, giống như thuốc ăn nhiều, liền sẽ phát sinh kháng hiệu.

Mà bây giờ Tần Quân vẫn không có cảm giác được cực hạn. Hắn còn có thể dựa vào năng lượng lôi điện của Dục Lôi Trì tiếp tục trở nên mạnh mẽ.

Vì vậy Tần Quân lại rơi vào trong tu luyện ngâm thể khô khan.

...

Ba ngày sau, một bóng người leo lên ngọn núi hoàng cung.

- Cho ngươi thời gian ba hơi thở, lăn xuống đi. Bằng không chết!

Sa Ngộ Tĩnh xoa đầu lâu treo trên cổ, hừ lạnh nói. So với Sa Tăng thành thật đôn hậu trên đường đi về phía tây, hoàn toàn là hai người khác nhau.

Người tới thình lình là Ngạo Vô Kiếm. Nếu không phải lúc trước hắn từng nhiều lần đứng ra nói chuyện cho Tần Quân, lúc này hắn đã là người chết.

Hắc Bạch Vô Thường âm u nhìn chằm chằm vào Ngạo Vô Kiếm. Lý Bạch và Lý Nguyên Phách sắc mặt không tốt. Pháp Hải và Thái Bạch Kim Tinh nhắm mắt không để ý tới. Bên trong hoàng triều Nam Trác, tông chủ Thương Vân Tông đại danh đỉnh đỉnh ở trước mặt bọn họ dường như là

hạng người vô danh, căn bản không có bị bọn họ để vào mắt.

Ngạo Vô Kiếm cũng không tức giận. Hắn khẽ cười nói:

- Ta là tìm Tần Quân làm một khoản giao dịch. Các ngươi có thể truyền lời cho ta.

Giao dịch?

Mọi người nhíu mày. Thái Bạch Kim Tinh không khỏi trợn mắt hỏi:

- Nói đi.

- Sư phụ, không nên...

Lý Bạch liền vội vàng nói. Nhưng hắn còn chưa nói hết lời liền dừng lại. Bởi vì hắn thấy được ánh mắt của Thái Bạch Kim Tinh.

Trong mắt Ngạo Vô Kiếm giấu ý cười, sau đó không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Các ngươi giúp đỡ ta xưng hoàng, sau này hoàng triều Nam Trác giúp đỡ vương quốc Càn Nguyệt quật khởi. Sau đó địa vị hai bên chúng ta ngang hàng. Nếu thế lực của Tần Quân vượt qua hoàng triều Nam Trác, ta có thể cho hoàng triều Nam Trác dựa vào Tần Quân.

Lời vừa nói ra, nụ cười trên mặt Thái Bạch Kim Tinh càng thêm thâm ý.

Đám người Lý Bạch lại nhất thời kinh sợ. Tần Vân và Bạch Mãnh Hổ lại há hốc mồm.

Ta ngất, đây là tiết tấu muốn thu phục hoàng triều Nam Trác sao?

Bên kia, Tần Quân thân ở trong Dục Lôi Trì tu luyện chợt nghe được một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống:

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần đã tới!

Hiện tại Tần Quân đã không cần quá sức chăm chú. Bởi vì hiệu quả Dục Lôi Trì càng ngày càng yếu. Lúc này hắn không ngờ được, cơ hội triệu

hoán Thần Ma đã tới.

Cẩn thận tính tính, sau khi triệu hoán Hắc Bạch Vô Thường ba ngày mới là thí luyện thành. Thí luyện thành duy trì liên tục một vòng. Qua một khoảng thời gian mới đến được Hoàng Đô. Bây giờ cách đại chiến đã qua mười ngày. Tổng cộng lại quả thực đã được một tháng.

Triệu hoán Thần Ma chỉ gọi ra một người. Quân đoàn Thần Ma lại là một đám. Mặc dù triệu hồi ra một cường giả, Tần Quân cũng không sợ phiền phức!

- Triệu hoán! Triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân trực tiếp thúc giục. Tốt nhất có thể triệu hồi ra một Thần Ma nhiều mưu trí. Chiến lực cao đoan hắn đã có, hiện tại cần phải những nhân tài phương diện khác.

Cái gì mà Khương Tử Nha, Chư Cát Lượng, Bạch Khởi v.v, mặc dù thực lực chưa đủ, chí ít tố chất quân sự và mưu lược rất giỏi. Tu vi của bản thân sau này sẽ bù đắp!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu triệu hoán Thần Ma...

Tiếng nhắc nhở của hệ thống là tuyệt vời nhưvậy. Tần Quân bắt đầu chờ mong đại thần các lộ.

------oOo------

Chương 264: Thánh Anh Đại Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu hoán Thần Ma, hiện nay còn chưa có triệu hoán được ma.

Chỉ có điều trong thần thoại có thể xưng là ma cũng không nhiều. Xi Vưu, Hình Thiên được cho là ma. Đương nhiên cũng có lời đồn nói bọn họ chính là hậu duệ của Vu Tộc. Là thật hay là giả, hắn lại không được biết.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được Thánh Anh Đại Vương Hồng

Hài Nhi, đến từ Tây Du Ký!

Thánh Anh Đại Vương?

Ta ngất!

Tần Quân kích động đến mức mở đôi mắt ra. Đát Kỷ và Tiểu Ly hình như có cảm ứng, cũng mở mắt ra theo. Nhìn thấy được biểu tình nghẹn họng nhìn trân trối của Tần Quân, các nàng còn tưởng rằng hắn xảy ra điều gì.

- Điện hạ, điện hạ làm sao vậy?

- Tần Quân ca ca, ca ca không sao chứ?

Hai nàng cùng kêu lên quan tâm, trong lời nói tràn ngập sự lo âu và khẩn trương.

Tần Quân cố nén kích động khẽ lắc đầu. Sau đó ở trong lòng hắn thầm thúc giục:

- Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Hồng Hài Nhi!

Hồng Hài Nhi lại là tồn tại khiến cho Hầu ca cũng nhức đầu. Tuy rằng hắn là dựa vào tam muội chân hỏa. Vứt bỏ tam muội chân hỏa, Hồng Hài Nhi khẳng định bị đánh tơi bời. Tam muội chân hỏa của Tần Quân chính là từ trên người hắn truyền đến, cho nên biết rõ sự khủng khiếp của tam muội chân hỏa.

Tiểu hài tử xấu xa này tuyệt đối có thể dễ dàng treo Sa Tăng lên đánh!

- Hồng Hài Nhi (Thánh Anh Đại Vương), đến từ Tây Du Ký.

- Chủng tộc: Yêu tộc!

- Tu vi: Chân Tiên Cảnh tầng tám!

- Công pháp: Yêu Thánh Nguyên Công!

- Pháp bảo: Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương!

- Thần thông: Tam muội chân hỏa! Diễn Tức Thần Biến!

- Mức độ trung thành: 95(đầy giá trị 100)!

Trời ạ!

Chân Tiên Cảnh tầng tám!

Tần Quân thiếu chút nữa sợ muốn đi tiểu ra. Mặc dù biết Hồng Hài Nhi mạnh hơn Sa Tăng, nhưng trời ạ mạnh mẽ đến mức như vậy sao?

Trong lòng hắn không nhịn được dâng lên một cảm giác không chân thật, giống như bị hệ thống đùa.

- Hệ thống, ngươi xác định Hồng Hài Nhi mạnh như vậy sao?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

- Hồng Hài Nhi có thể khiến cho Tôn Ngộ Không thất bại thảm hại, tuy rằng trong đó tam muội chân hỏa chiếm tác dụng rất lớn, nhưng thực lực bản thân khẳng định rất cao. Bằng không Tôn Ngộ Không có thể dễ dàng tránh né.

Hệ thống giải thích. Nghe vậy, Tần Quân cũng cảm thấy có lý.

Hồng Hài Nhi cũng mạnh như vậy, cha hắn Ngưu Ma Vương chẳng phải là muốn nổ trời sao?

Còn nữa, Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh mượn mượn Thiên Cương Đao Kích đánh bại Mộc Tra Hồng Hài Nhi còn mạnh tới mức nào?

Lý Tĩnh lại mạnh tới mức nào?

Na Tra khiến cho Lý Tĩnh nhức đầu lại mạnh tới mức nào?

Tần Quân nghĩ đến đau đầu. Chỉ có điều tâm tình của hắn vẫn rất phấn khởi.

Có Hồng Hài Nhi tu vi Chân Tiên Cảnh tầng tám tương trợ, Tần Quân thật sự có nắm chắc đi ngang ở Nam Vực, phụ hoàng tiện nghi của Tiểu Ly

Nam Hải Long Vương lại tính là cái lông!

Tần Quân không khỏi chờ mong Hồng Hài Nhi đến.

Cùng lúc đó, ngoài động, đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng cùng Ngạo Vô Kiếm trò chuyện xong.

- Làm phiền tiền bối giúp ta truyền lời cho bá vương.

Ngạo Vô Kiếm cung kính hướng về phía Thái Bạch Kim Tinh chắp tay cười nói. Sau một hồi nói chuyện với nhau, hắn không lại gọi thẳng tên Tần Quân, mà là lấy danh xưng bá vương. Có thể thấy được hắn thể hiện tư thái thấp tới mức nào.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu gật đầu. Thấy vậy, Ngạo Vô Kiếm xoay người rời đi.

- Bá vương? Cái danh hiệu này không tệ. Rất thích hợp với điện hạ, ai cũng dám giết.

Lý Bạch xoa cằm cười nói, trong khi nói chuyện, hắn giả ho khan một tiếng, ưỡn ngực ngẩng đầu, rõ ràng thi hứng đã lên.

- Được rồi. Đừng suốt ngày chỉ biết ngâm thơ. Đối với đề nghị của Ngạo Vô Kiếm, các ngươi thấy thế nào?

Thái Bạch Kim Tinh cắt ngang hứng thú của Lý Bạch, hỏi, khiến cho Lý Bạch rất phiền muộn, không hài lòng!

Lý Nguyên Phách rầm rì nói:

- Để ý đến hắn làm cái gì, để cho ta một búa đập chết hắn có phải tốt hơn không!

Mãng phu!

Lý Bạch đảo mắt, sau đó trầm giọng nói:

- Nói miệng không bằng chứng. Ai biết hắn sau đó có thể thật sự giúp chúng ta hay không?

- Chỉ cần người của hoàng triều Nam Trác không mạnh hơn ta, hắn tất nhiên không có dị tâm. Nếu có...

Hai tay Sa Ngộ Tĩnh khoanh ở trước ngực, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh.

Nếu như Tần Quân nhìn thấy được, khẳng định sẽ giật mình kinh ngạc.

Sa Tăng từ lúc nào trở nên lãnh khốc như thế?

Những người khác cũng không khỏi nở nụ cười. Có Sa Ngộ Tĩnh trấn thủ, Ngạo Vô Kiếm hắn cũng không gây ra được sóng gió.

- Vì sao không cho điện hạ trực tiếp nhất thống hoàng triều Nam Trác?

Chỗ góc khuất, Hắc Vô Thường bỗng nhiên mở miệng cười nói, âm thanh u ám, khiến người ta cảm thấy sau lưng ớn lạnh.

Lời của hắn thật ra khiến cho ánh mắt đám người Lý Nguyên Phách nhất thời sáng lên.

Đúng vậy!

Như vậy trực tiếp hơn nhiều!

- Không được, hoàng triều có khí vận, không phải người sinh trưởng ở địa phương hoàng triều, không đảm đương nổi thánh thượng. Nếu như mạnh mẽ xưng hoàng, tu vi cảnh giới sẽ vĩnh viễn dừng lại.

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu nói, khiến cho trong lòng mọi người nhất thời kinh sợ. Thật không ngờ được số mệnh còn có cách nói như vậy.

- Điện hạ chắc hẳn sau hai ngày nữa sẽ xuất quan.

Thái Bạch Kim Tinh bấm ngón tay tính toán, sau đó cười nói. Tất cả mọi người liền vui mừng. Ở chỗ này đợi thật sự rất buồn chán!

...

Trăng lặn mặt trời lên.

Sáng sớm ngày hôm sau, mọi người đang ở trên sơn đạo ngồi xếp bằng tu luyện, bỗng nhiên mở mắt.

Ngoại trừ Bạch Mãnh Hổ, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh ra, tất cả mọi người nhíu mày. Lý Nguyên Phách và Lý Bạch còn đứng lên.

- A di đà phật!

Pháp Hải khẽ đọc một tiếng, không biết đang niệm cho ai.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất, lẩm bẩm nói:

- Rốt cuộc đã tới!

Vèo...

Âm thanh phá không truyền đến. Ngay sau đó một bóng người màu vàng kéo tới, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Lúc trước còn ở phía chân trời, trong chớp mắt lại đi tới trước ngọn núi hoàng cung. Thân hắn mặc áo bào trắng, mái tóc bạc. Không ngờ là Bắc Cung Tổ khoảng thời gian trước bị Sa Ngộ Tĩnh đánh chạy.

Người này không ngờ lại trở về. Nhìn vẻ mặt hắn thâm trầm, biểu hiện rõ ràng không phải tới xin tha.

- Lão gia hỏa, quay về để tìm cái chết sao?

Lý Nguyên Phách lấy ra Kim Bằng Thần Chùy cười bừa bãi, mắng. Bắc Cung Tổ tức giận đến mức râu mép cũng đang run rẩy.

Sa Ngộ Tĩnh chậm rãi đứng dậy. Một khí thế cường đại khó có thể hình dung phát ra, khiến cho Lý Nguyên Phách không khỏi híp mắt lại.

------oOo------

Chương 265: Một ngón tay khủng khiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói thật lòng, Lý Nguyên Phách rất muốn cùng Sa Ngộ Tĩnh đánh một trận. Thế nhưng lần trước Sa Ngộ Tĩnh hành hung Lạc Hoàng và Bắc Cung Tổ, cảnh tượng đó khiến cho hắn có ấn tượng quá sâu. Hắn hiểu rõ mình tuyệt không phải là đối thủ của Sa Ngộ Tĩnh.

Thái Bạch Kim Tinh nhíu mày. Sau đó hắn bấm ngón tay tính toán. Hắn liền cả kinh vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

- Hừ! Hôm nay ta tới là muốn khiến cho các ngươi cút ra khỏi Hoàng Đô, cút ra khỏi hoàng triều Nam Trác!

Bắc Cung Tổ quát. Trong khi nói chuyện tay phải hắn lật một cái. Một cây đại đao xuất hiện ở trong tay. Mặt đao rộng chừng hai mươi xentimet, hiện lên màu xanh đen. Lưỡi đao lại giống như sáng ngời, vô cùng sắc bén.

Thâm trầm chính là đao này chợt bắt đầu tản ra khí đen quỷ dị, uy nghiêm đáng sợ khủng khiếp.

Ầm!

Khí thế Thiên Tiên Cảnh tầng ba trong nháy mắt bạo phát. Bầu trời biến sắc, lôi vân cuồn cuộn tập trung đến. Bắc Cung Tổ tản ra sát khí ngập trời bao quát đám người Thái Bạch Kim Tinh. Cảnh tượng như vậy cũng kinh động tất cả mọi người ở Hoàng Đô.

Sa Ngộ Tĩnh nheo mắt lại. Hắn bỗng nhiên nhảy lên. Bảo trượng hàng yêu trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay hắn.

Hai vị cường giả Thiên Tiên Cảnh liền muốn va chạm vào nhau.

Một tiếng động rất lớn vang lên!

Bảo trượng hàng yêu và thanh đao xanh đen trong tay Bắc Cung Tổ tấn công cùng một chỗ. Khí đen chợt hiện. Sắc mặt Sa Ngộ Tĩnh biến đổi kịch liệt. Lúc này hắn liền bay ra ngoài, ầm một tiếng đập xuyên qua ngọn núi hoàng cung, khiến cho toàn bộ ngọn núi hoàng cung đều lay động kịch liệt.

Tần Quân đang luyện công, bị cả kinh mở mắt, liền vội vàng đứng lên hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Đát Kỷ ngưng trọng nói:

- Bắc Cung Tổ lại xông trở về!

Đối với khí tức của Bắc Cung Tổ nàng rất mẫn cảm. Bởi vì là nàng ít gặp cường giả Thiên Tiên Cảnh, nàng tất nhiên nhớ rõ.

Bắc Cung Tổ?

Biểu tình của Tần Quân quái dị vô cùng.

- Đi! Đi ra xem một chút!

Tần Quân từ trong Dục Lôi Trì nhảy ra, nhanh chóng từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một bộ y phục màu trắng, sau đó mặc vào.

Đát Kỷ không khỏi nhíu mày hỏi:

- Điện hạ, ngươi không cần tiếp tục tu luyện sao?

Tiểu Ly cũng khẩn trương nhìn Tần Quân. Thời khắc này Tần Quân ngoài mặt lại giống như mạ vàng, toàn thân giống như thần kim phật, phối hợp long khí cuốn quanh toàn thân, uy nghiêm không tầm thường.

- Không cần. Cũng gần bão hòa!

Tần Quân lắc đầu cười nói. Trong khi nói chuyện hắn rời khỏi trạng thái kim cương bất hoại, long khí cũng thuận thế biến mất.

Hắn ngược muốn muốn xem thử Bắc Cung Tổ có năng lực gì dám trở về.

Sau đó ba người nhanh chóng đi ra khỏi hang động, đúng lúc nhìn thấy được Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ trên bầu trời đang chiến đấu với khí thế ngất trời, chẳng phân biệt được người nào với người ngoài.

- Tặc lưỡi, gia hỏa này vẫn còn có lá gan tới!

Tần Quân cười nhạo nói. Thái Bạch Kim Tinh quay đầu lại ngưng trọng nói:

- Điện hạ, trong tay Bắc Cung Tổ hình như cầm một thanh pháp bảo phẩm cấp cực cao, không ngờ hắn cùng Sa Ngộ Tĩnh chiến đấu, lực lượng ngang nhau.

Tần Quân vừa nghe, nụ cười trên mặt không khỏi thu liễm.

Chẳng lẽ gia hỏa này mang theo thần khí?

Bởi tu vi quá mức thấp, hắn căn bản không nhìn thấy rõ được thanh đao màu xanh đen ở trong tay Bắc Cung Tổ. Nhưng hắn có thể cảm giác được uy áp từ trên trời cao ép xuống khủng khiếp. Đó là một loại uy áp khiến cho linh hồn hắn cũng đang run sợ.

- Nếu như Ngộ Tĩnh thất bại, chúng ta chẳng phải là cũng phải xong đời rồi sao?

Sắc mặt Tần Quân đại biến. Tần Vân, Bạch Mãnh Hổ nghe được, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Từ đám mây rơi vào đáy cốc, loại chênh lệch giữa lòng sông so với mặt biển này, tuyệt đối không dễ chịu.

- Đừng lo lắng. Ngộ Tĩnh chỉ là tạm thời không bắt được hắn. Mặc dù cầm pháp bảo cao giai, Bắc Cung Tổ cũng không phải là đối thủ của Ngộ Tĩnh. Dù sao bảo trượng hàng yêu của Ngộ Tĩnh không có khả năng là pháp khí vật phàm.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói, khiến cho tảng đá đè nặng lên trái tim của đám người Tần Quân không khỏi rơi xuống.

Quả nhiên, lão tử Sa Tăng vẫn rất trâu bò!

Tần Quân tự đắc nghĩ. Nhưng hắn lập tức nhíu chặt chân mày. Bắc Cung Tổ có được pháp bảo cao giai là từ đâu?

Lúc này, hắn chú ý tới sắc mặt Thái Bạch Kim Tinh có chút khó coi.

Hắn theo bản năng nhìn về phía trên không trung. Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ giống như hai viên lưu tinh không ngừng va chạm vào nhau.

Những tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên. Hai người chiến đấu dâng lên sóng gió không ngừng cuốn về bốn phía xung quanh.

Cảnh tượng chiến đấu của hai người vô cùng đặc sắc. Nhưng Tần Quân bỗng nhiên chú ý thấy trong lôi vân trên đỉnh đầu bọn họ lại có đôi mắt. Nếu như không nhìn kỹ rất khó phát hiện. Giống như hiện tượng kỳ lạ của lôi vân mà thôi.

- Chẳng lẽ là ta hoa mắt?

Tần Quân bất an nghĩ. Càng nhìn cặp mắt kia hắn càng kinh ngạc. Hắn luôn cảm thấy cặp mắt kia đang nhìn mình.

- Điện hạ không cần hoang mang!

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên mở miệng nói, dường như thuốc trấn an khiến cho Tần Quân an tâm lại.

Lý Bạch lấy ra thần kiếm Thanh Liên, Hắc Bạch Vô Thường lấy ra liêm đao đoạt mạng. Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển, Lý Nguyên Phách cũng bảo vệ ở xung quanh Tần Quân. Bgay cả Pháp Hải cũng cầm bát vàng Pháp Âm của bản thân.

Nhìn thấy được tất cả đám người bọn họ chuẩn bị chiến đấu, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Bạch Mãnh Hổ từng người cũng cầm ra vũ khí của mình. Mặc dù bọn họ không đủ tư cách chiến đấu, nhưng dưới sự khẩn trương cũng chỉ có thể làm như vậy.

Cùng lúc đó, từng bóng người từ trong thành bay ra. Trong đó có cả bóng dáng của đám người Chu Lương, Trương Lôi Đình, Ngạo Vô Kiếm.

Nhìn Sa Ngộ Tĩnh và Bắc Cung Tổ chiến đấu kịch liệt, trên mặt bọn họ đều lộ ra vẻ khó tin.

Trong lòng vừa vui mừng bất ngờ lạivừa mất mát.

Bọn họ vui mừng chính là có một tồn tại có thể đối địch cùng Sa Ngộ Tĩnh trở về. Mất mát chính là ngôi vị hoàng đế hình như lại cách xa bọn họ.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Bắc Cung Tổ phẫn nộ quát. Thanh đao màu xanh đen trong tay hắn không ngừng chém ra. Khí đen quỷ dị hóa thành từng lưỡi đao đánh úp về phía Sa Ngộ Tĩnh. Nhưng mà Sa Ngộ Tĩnh vung vẩy bảo trượng hàng yêu đánh tan tất cả.

Sa Ngộ Tĩnh giọng điệu điềm nhiên nói:

- Sau khi ngươi xuống địa ngục sẽ biết!

Sa Ngộ Tĩnh mới từ sông Lưu Sa đi ra, mỗi lần gặp phải chiến đấu sẽ biến thành phong thái cuồng ma. Hắn như vậy khiến cho lòng người rét lạnh, lại làm cho Tần Quân kích động.

Sa Ngộ Tĩnh bỗng nhiên giơ tay trái lên cao.

------oOo------

Chương 266: Một ngón tay khủng khiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số cát chảy từ lòng bàn tay hắn trong bay ra, trong khoảnh khắc liền lan tràn toàn bộ bầu trời, thậm chí che phủ cả lôi vân cuồn cuộn, vô cùng đồ sộ.

Sông Lưu Sa tám trăm dặm!

Tim Bắc Cung Tổ đập nhanh hơn, theo bản năng vung đao chém tới, muốn chém sông Lưu Sa thành hai khúc. Nhưng mà đao khí màu đen trực tiếp tiến vào sông Lưu Sa, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Bắc Cung Tổ không khỏi sợ hãi. Lúc này hắn tiếp tục vung đao, vẫn chỉ là tốn công vô ích.

- Đao này không ngờ là ma đao!

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên kinh ngạc kêu lên. Cái chữ ma này khiến

cho mọi người không hiểu sao cảm thấy trái tim băng giá.

Tần Quân cũng không khỏi nhíu mày. Chẳng lẽ Bắc Cung Tổ và ma đạo có quan hệ gì đó không thể cho ai biết?

Hoàng triều Nam Trác lại là hoàng triều chính đạo. Nếu như trên người Bắc Cung Tổ mang ma đao, tin tức này truyền đi, hoàng triều Nam Trác sẽ không thể lăn lộn tiếp được nữa. Thậm chí đưa tới hoàng triều khác bao vây tiễu trừ.

Chẳng lẽ cái thanh ma đao này có quan hệ với cặp mắt kia?

Tần Quân không nhịn được lại nhìn về phía hai con mắt quỷ dị này. Hắn không tin Sa Ngộ Tĩnh không nhận thấy được. Nếu quả thật bởi vì chiến đấu không nhận thấy được, vậy khủng khiếp...

- Xuống địa ngục!

Sa Ngộ Tĩnh tức giận quát một tiếng. Hắn vung tay trái lên. Sông Lưu Sa liền giống như sóng biển ép về phía Bắc Cung Tổ, trùng trùn điệp điệp, căn bản không có lối nào có thể bỏ chạy.

Đứng ở ngọn núi hoàng cung trên sơn đạo, Tần Quân cũng bị ùn ùn kéo đến sông Lưu Sa hù dọa được. Trong lòng hắn thầm mắng to, ngươi sao không sử dụng ra sớm một chút?

Đương nhiên hắn mắng là xuất từ niềm vui bất ngờ. Hắn tất nhiên hiểu rõ sông Lưu Sa tám trăm dặm khẳng định không đơn giản. Nếu như có thể tùy tiện sử dụng ra, tin tưởng Sa Ngộ Tĩnh cũng sẽ không che dấu.

- Phá!

Trong điện quang hỏa thạch, một âm thanh dường như đến từ trời cao mênh mông bỗng nhiên vang lên. Ngay sau đó một ngón tay tối tăm gạt lôi vân cuồn cuộn hạ xuống, giống như muốn nghiền nát mặt đất.

Ầm ầm ầm...

Lưu Sa tám trăm dặm sông lại bị ngón tay màu đen này đâm tới. Ở trước mặt ngón tay màu đen này, tất cả mọi người có thể cảm giác được rõ ràng

mình nhỏ bé tới mức nào.

Đám người Tần Quân nhìn tới trợn mắt há hốc mồm. Ngay cả đám người Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm ở phía xa thấy cũng há hốc mồm, hồi lâu cũng không thể khép lại.

Loại lực lượng này...

Chẳng lẽ là thần?

Sông Lưu Sa bị đâm, Sa Ngộ Tĩnh không nhịn được điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể bay ra ngoài, nện ở dưới chân núi của ngọn núi hoàng cung. Bụi bặm bay lên cao mười mấy trượng.

Sắc mặt đám người Thần Ma Thái Bạch Kim Tinh cũng biến đổi kịch liệt. Sa Ngộ Tĩnh mạnh nhất bị giết chết trong nháy mắt. Cho dù bọn họ hợp lực cũng không phải là đối thủ của hắn.

Kinh khủng nhất là bọn họ căn bản không biết được rõ ràng đối phương rốt cuộc là tồn tại thế nào.

Sau khi Sa Ngộ Tĩnh tháo chạy, sông Lưu Sa tự động tiêu tan. Bắc Cung Tổ chưa tỉnh táo, lơ lửng trên không trung.

Sắc mặt Tần Quân trắng nhợt. Hắn thầm mắng lẽ nào lão tài xế phải lật xe ở chỗ này?

Hồng Hài Nhi, ngươi rốt cuộc khi nào mới chạy tới?

Chủ công của ngươi sắp chết rồi!

- Điện hạ, để cho ta sử dụng âm dương độn pháp dẫn điện hạ đi tới cõi âm!

Hắc Vô Thường giọng điệu sốt ruột nói.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên, sau đó hỏi:

- Các ngươi có thể dẫn tất cả mọi người đi sao?

Ngón tay tối tăm này thật sự quá khủng khiếp, làm cho lòng người hoàn

toàn không thể nào dâng lên ý chí chiến đấu.

- Không được. Bởi vì các ngươi đều là người sống, cho nên chúng ta chỉ có thể dẫn một người đi thôi!

Bạch Vô Thường lắc đầu nói. Người sống đi vào cõi âm vốn đã là phạm vào tối kỵ.

Tần Quân không khỏi trầm mặc. Đây là muốn để cho hắn đưa ra lựa chọn!

- Không trách được hoàng triều Nam Trác gặp phải biến cố như vậy. Hóa ra có tu sĩ Thiên Tiên Cảnh quấy rối!

Âm thanh trên trời mênh mông kia lại vang lên lần nữa. Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy trong lôi vân, cặp mắt kia trở nên càng giống thật hơn. Đồng tử thoáng động. Nhưng hình ảnh đó rơi vào trong mắt tất cả mọi người giống như ánh trăng đang rung động kịch liệt.

Trong lôi vân này, tất cả mọi người nhìn thấy hai con mắt lớn, trái tim băng giá. Lúc trước, thoạt nhìn hình như chỉ là hiện tượng kỳ lạ. Hiện tại hoàn toàn chính là mắt của một người khổng lồ ở trên đám mây nhìn xuống bọn họ.

- A, chính chủ tới!

Trong lòng Tần Quân thầm mắng. Trên mặt hắn là một mảnh thâm trầm. Đôi mày kiếm nhíu chặt lại. Không chỉ có là hắn, sắc mặt những người khác cũng khó coi.

Uy áp ùn ùn kéo tới, làm cho cả Hoàng Đô đều rơi vào trong bầu không khí áp lực. Tại các ngõ ngách Hoàng Đô chỉ cần ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy được hai con mắt to uy nghiêm đáng sợ này.

- Ông trời của ta! Đó là cái gì...

- Mắt của thần?

- A... Ta hoa mắt sao?

- Ngày diệt vong của Hoàng Đô sắp tới sao?

- Các ngươi hoảng loạn cái gì. Cặp mắt kia rõ ràng là đi đối phó với đám người Tần Quân!

Các loại tiếng bàn luận vang lên ở bên trong Hoàng Đô. Có kinh hoàng, có tuyệt vọng, cũng có phần khó có thể tin nổi và niềm vui bất ngờ.

Bắc Cung Tổ ngẩng đầu cung kính kêu lên:

- Cảm ơn Cổ tiền bối tương trợ!

Cổ tiền bối?

Chu Lương chờ người đưa mắt nhìn nhau, có thể để cho Bắc Cung Tổ xưng là tiền bối người tuyệt đối là bọn họ khó có thể tưởng tượng được tồn tại.

Mắt thật to nhìn chằm chằm vào đám người Tần Quân, âm thanh vang lên lần nữa:

- Không nghĩ tới hoàng triều Nam Trác các ngươi sẽ bị đám người như thế làm cho thành kết quả như vậy. Tiểu gia hỏa này tuy rằng thiên phú không tệ, nhưng có thể khống chế nhiều cường giả như vậy, xem ra sau lưng ngươi cũng có thế lực lớn!

- Ha hả!

Tần Quân ngoài cười nhưng trong không cười. Vị cường giả Cổ tiền bối này được Bắc Cung Tổ mời tới nói tiểu gia hỏa, tất nhiên chính là hắn. Nhưng đối mặt với cảnh tượng lúc này, có nhiều lời hơn nữa cũng chỉ là vô nghĩa.

Muốn để Tần Quân cầu xin tha thứ?

Đó là không thể. Hắn tình nguyện chết!

Hai đời làm người, sống thêm mà phải uất ức như vậy, còn có gì thú vị sao?

- Điện hạ không cần phải sợ. Nếu như hắn muốn giết chết ngươi, vậy phải

bước qua thi thể của Nguyên Phách!

------oOo------

Chương 267: Bạn ngươi ngàn thu vạn đại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Phách trầm giọng quát. Trong khi nói chuyện trên mặt hắn xuất hiện từng mảng lông vàng, hai mắt biến thành màu đỏ tươi, mơ hồ có tiết tấu biến thân chim đại bàng cánh vàng.

Nghe hắn nói vậy, Tần Quân cảm động không thôi. Đát Kỷ, Tiểu Ly, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Hắc Bạch Vô Thường, Pháp Hải đều không có trốn, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Bạch Mãnh Hổ cũng không có lựa chọn chạy trốn. Đương nhiên, bọn họ cũng không dám trốn. Lấy thực lực của bọn họ căn bản trốn không thoát khỏi Hoàng Đô.

- Tần Quân ca ca, chúng ta sẽ cùng ca ca chiến đến cùng.

Tiểu Ly ôm cánh tay Tần Quân thản nhiên cười nói.

Đát Kỷ mặc dù không có nói, nhưng vẫn mỉm cười nhìn hắn.

Tê liệt!

Có nhiều bạn đồng hành tương trợ như vậy, sợ cái lông!

Tần Quân hào khí vượt trời, trong lòng không còn sợ hãi nữa.

Ầm!

Sa Ngộ Tĩnh từ trong bụi băm ở phía dưới chân núi bay lên. Giờ phút này toàn thân hắn đều là máu, có chút chật vật. Nhưng khí thế không giảm, trái lại càng cuồng bạo hơn. Cánh tay phải của hắn cầm lấy bảo trượng hàng yêu, nổi gân xanh, không ngừng run rẩy. Rõ ràng lửa giận trong lòng sắp bùng phát.

- Ngộ Tĩnh! Đừng kích động!

Tần Quân liền vội vàng kêu lên. Đối phương còn không có hiện chân thân lại đánh cho Sa Ngộ Tĩnh thành bộ dạng thế này. Hắn tất nhiên hiểu rõ Sa Ngộ Tĩnh không phải là địch thủ của đối phương.

Hiện tại chỉ có thể chờ Hồng Hài Nhi Chân Tiên Cảnh tầng tám chạy tới cứu trận!

A, một ngày cũng sắp đến, làm sao còn chưa tới?

Tần Quân phiền não không thôi, nhưng biểu hiện ra lại một sự an tĩnh. Chí ít ở trước mặt đám thủ hạ không thể hoảng loạn. Dù sao tất cả mọi người lấy hắn làm trung tâm.

- Cổ tiền bối, cầu ngài giết chết hai vị tu sĩ Thiên Tiên Cảnh này. Hiệp nghị giữa ngài và ta, ta nhất định sẽ tuân thủ!

Bắc Cung Tổ vội vàng kêu lên. Bị Sa Ngộ Tĩnh giống như cuồng ma nhìn chằm chằm vào, trong lòng hắn sợ hãi. Cho dù dựa vào ma đao trong tay, hắn cũng không có lòng tin chiến thắng được Sa Ngộ Tĩnh.

Đứng phía xa quan sát cuộc chiến, đám người Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm lại không khỏi nhíu mày. Bắc Cung Tổ và vị này Cổ tiền bối lại có hiệp nghị. Có thể để cho người mạnh như vậy ra tay, thứ Bắc Cung Tổ có thể lấy ra ngoại trừ toàn bộ hoàng triều Nam Trác còn có vật gì có giá trị hơn?

- Một lời đã định!

Âm thanh mênh mông vang lên lần nữa, khiến cho đám người Tần Quân không khỏi mướt mồ hôi.

Đúng lúc này, Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên đi tới trước mặt Tần Quân. Toàn thân nó dựng lông đen, một khí thế kinh khủng từ trên người nó bạo phát ra.

Điều này khiến cho mọi người không khỏi kinh ngạc nhìn về phía nó.

- Nói rõ sẽ theo điện hạ tới thiên thu vạn đại, có thể nào lại để cho điện hạ dừng lại ở đây!

Hạo Thiên Khuyển nhỏ giọng gầm lên. Trong khi nói chuyện thân thể của nó bỗng nhiên bắt đầu lớn lên.

Tần Quân thoáng mở miệng. Không nghĩ tới lần đầu tiên nhìn thấy được Hạo Thiên Khuyển biến ra chân thân Thiên Cẩu, lại là ở dưới tuyệt cảnh như vậy.

Nhưng cho dù Hạo Thiên Khuyển biến thành chân thân Thiên Cẩu cũng không quá cường giả Địa Tiên Cảnh, làm sao có thể xoay chuyển được càn khôn?

Hạo Thiên Khuyển hình như không tự hiểu lấy mình, bắt đầu bay lên hư không chạy về phía con mắt to trên bầu trời. Thân thể của nó tăng vọt với tốc độ mắt thường có thể thấy được. Mỗi bước nó bước ra, liền tăng cao mười thước. Rất nhanh vai nó liền dài trăm thước, chiều cao gần ba trăm thước. Toàn thân lông đen giống như thép tản ra ánh sáng bóng của kim loại, trông thần tuấn vô cùng.

Tất cả mọi người nhìn tới mức ngây người. Ngay cả Tần Quân cũng vậy.

Chó vườn nông thôn biến thân trở thành chó thần chấn động thiên địa, hình ảnh tuyệt đối chấn động.

Trên trán Hạo Thiên Khuyển xuất hiện một vòng loan nguyệt. Đôi ánh mắt lạnh như băng, nhìn chằm chằm vào đôi mắt to trên bầu trời.

- Súc sinh! Lăn!

Bắc Cung Tổ vung đao liền chém về phía Hạo Thiên Khuyển. Đao khí màu đen ngưng tụ quét ra, dài đến mấy trăm thước. Dường như trên bầu trời xuất hiện một lỗ hổng màu đen đang di chuyển, thế không thể đỡ.

Đối mặt với đao khí của Bắc Cung Tổ, Hạo Thiên Khuyển không ngờ không né tránh, mở miệng liền táp tới, cắn nát đao khí màu đen. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, vô số người nghẹn họng nhìn trân trối.

Ta ngất!

Trâu bò như vậy sao?

Tần Quân há hốc mồm. Trong lòng hắn không nhịn được bạo phát, hỏi:

- Hệ thống, ngươi không phải nói, sau khi Hạo Thiên Khuyển bạo phát có tu vi Địa Tiên Cảnh sao?

- Khi đó lúc vừa triệu hoán đi ra, thực lực bản thân Hạo Thiên Khuyển cũng rất mạnh mẽ. Huyết mạch Thiên Cẩu tiềm lực vô hạn. Hiện tại vì bảo vệ kí chủ, đã kích phát ra chiến lực mạnh hơn.

Hệ thống giải thích khiến cho Tần Quân không biết nên nói cái gì, trong mắt hắn không khỏi lộ ra vẻ chờ đợi.

Hạo Thiên Khuyển có thể tập kích ngược tình hình chiến đấu hay không?

- Thiên Cẩu...

Thái Bạch Kim Tinh thì thào một câu. Các Thần Ma còn lại cũng chấn động nhìn Hạo Thiên Khuyển, không nghĩ tới Hạo Thiên Khuyển bình thường thoạt nhìn lười biếng, không ngờ lại lợi hại như vậy.

Tốc độ của Hạo Thiên Khuyển cực nhanh, ở trên hư không bước ra vài bước liền muốn đánh tới Bắc Cung Tổ.

Đồng tử Bắc Cung Tổ co lại. Lúc này hắn liền cầm lấy thanh đao màu xanh đen đón đỡ.

Keng.

Một tiếng động vang lên. Một trảo của Hạo Thiên Khuyển đập nó bay ra ngoài, trong chớp mắt liền biến mất ở phía chân trời, không thấy bóng dáng.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Sa Ngộ Tĩnh không khỏi lộ vẻ xúc động. Dù sao hắn và Bắc Cung Tổ đã giao chiến một lúc lâu mới chiếm được thượng phong. Hạo Thiên Khuyển biến đổi thân lại cường thế như vậy, hắn làm sao có thể không sợ hãi?

- Gào...

Hạo Thiên Khuyển ngửa mặt lên trời hét dài. Âm thanh tràn ngập uy

nghiêm Vương giả, khiến cho tất cả mọi người trong toàn bộ Hoàng Đô đều có thể nghe được rõ ràng.

Đám cường giả Chu Lương, Trương Lôi Đình, Ngạo Vô Kiếm, Lý Mạnh Giáp ở Hoàng Đô vẻ mặt dại ra. Bọn họ không nghĩ tới một con chó mực bình thường bên cạnh Tần Quân cũng mạnh như vậy. Giờ phút này, bọn họ không hiểu sao có loại cảm giác thê lương sống nửa đời trước còn không bằng một con chó.

- Lớn mật!

Âm thanh mênh mông vang lên lần nữa. Chỉ thấy trong con mắt thật to kia bỗng nhiên bắn ra một đạo ánh sáng màu đen, mang theo lôi điện từ trên trời hạ xuống, muốn giết chết Hạo Thiên Khuyển trong nháy mắt. Thiên địa thoáng bị thất sắc.

Hạo Thiên Khuyển không dám khinh thường, nhanh chóng né tránh, đồng thời tiếp tục chạy về phía con mắt thật to kia.

Ầm ầm ầm...

Ánh sáng màu đen rơi vào trong Hoàng Đô. Trong phút chốc bề mặt đất bị nghiền nát. Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên. Ánh sáng mạnh khiến cho tất cả mọi người không nhịn được nhắm mắt lại.

------oOo------

Chương 268: Tên gọi Hồng Hài nổi danh thiên cổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm...

Toàn bộ Hoàng Đô đều đang chấn động kịch liệt. Ánh sáng chợt tiêu tan. Sau đó, đám người Chu Lương nhìn trong thành phía sau đã hóa thành khu phế tích, cũng không nhìn được há hốc mồm. Trên mặt bọn họ đầy vẻ phẫn nộ, sợ hãi và khó có thể tin nổi.

Phẫn nộ chính là hành vi của đôi mắt thật to kia. Sợ hãi chính là thực lực

của đôi mắt thật to kia. Khó có thể tin nổi chính là tiên hoàng Bắc Cung Tổ không ngờ mời tới cường giả tùy ý phá hủy Hoàng Đô, giết chóc bách tính như vậy.

Bắc Cung Tổ có chút chật vật từ phía chân trời bay tới. Nhìn cảnh tượng như vậy hắn không nhịn được hơi mở miệng, muốn nói lại thôi.

- Bắc Cung Tổ...

Trong mắt Ngạo Vô Kiếm lóe ra ánh sáng lạnh lẽo. Ánh sáng màu đen vừa rồi ít nhiều cũng phá hủy gần năm dặm khu phố. Bên trong có bao nhiêu bách tính đã chết, bọn họ không biết, cũng không dám nghĩ tới.

Mây nấm cực lớn lượn lờ dâng lên, xung quanh khu phố hóa thành khu phế tích, tất cả đều là những tiếng phẫn nộ mắng chửi và tiếng khóc tuyệt vọng.

- Trời đánh!

- Phụ thân! Nương! Các ngươi tỉnh lại đi!

- Đáng giận. Vì sao đám người đại tướng quân bọn họ nhìn đối phương hủy nhà của chúng ta?

- Ha hả... Cái gọi là vinh dự của hoàng triều ở trước mặt thực lực tuyệt đối lại không chịu được một đòn như thế.

- Cặp mắt kia phía trên rốt cuộc là lai lịch thế nào? Hắn tuyệt đối không phải là thần, mà là ác ma!

Tiếng kêu ca nổi lên bốn phía. Hận thù của bách tính đối với Tần Quân trái lại đã giảm bớt. Bọn họ càng hận đám người Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm hơn. Hận nhất chính là Bắc Cung Tổ và Cổ tiền bối hắn mời tới.

Sắc mặt Bắc Cung Tổ cũng trở nên thâm trầm. Hắn không nghĩ tới Cổ tiền bối hạ thủ đáng hận như vậy, khiến cho hắn giận mà không dám nói gì.

Việc cấp bách vẫn là giết chết đám người Tần Quân. Củng cố ngôi vị hoàng đế của gia tộc Bắc Cung mới là điều quan trọng nhất.

Cùng lúc đó, Hạo Thiên Khuyển hình như bị một loại lực lượng vô hình giam cầm, không ngờ không có cách nào tiến về phía trước. Nó đứng ở chỗ cách đôi mắt mấy ngàn thước. Trước đôi mắt thật to, bóng dáng giống như núi cao của nó cũng có vẻ nhỏ bé.

Hạo Thiên Khuyển không ngừng mở miệng rít gào, hình như có chút thống khổ. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trái tim Tần Quân không khỏi thắt lại.

Hắn lại không muốn nhìn thấy Hạo Thiên Khuyển thật sự có vấn đề gì.

- Ngộ Tĩnh, Kim Tinh, nhanh đi giúp hắn!

Tần Quân vội vàng kêu lên. Thái Bạch Kim Tinh mặc dù có tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng ba, Sa Ngộ Tĩnh có Thiên Tiên Cảnh tầng chín, nhưng Tần Quân luôn cảm thấy bọn họ đánh không thắng được Cổ tiền bối trong miệng Bắc Cung Tổ.

- Điện hạ, chúng ta rút lui trước!

Hắc Vô Thường giọng điệu sốt ruột nói. Chỉ mới nhìn hai con mắt thật to này, da đầu hắn đã tê dại. Hắn hiểu rõ cho dù tất cả bọn họ liên thủ xông lên, cũng không phải là đối thủ.

Sắc mặt Tần Quân thâm trầm, không trả lời. Bởi vì Hắc Bạch Vô Thường tối đa chỉ có thể mang đi hai người. Điều này làm cho hắn rất thống khổ. Cho dù tìm được đường sống trong chỗ chết, tuổi già cũng sẽ cảm tháy hổ thẹn khi sống sót. Nói như vậy hắn còn không bằng chết đi.

- Không nghĩ tới gặp một hậu duệ Thiên Cẩu ở trong này. Thú vị. Làm sủng vật của ta thì thế nào, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!

Âm thanh mênh mông lại một lần nữa vang lên, khiến cho tất cả mọi người lộ vẻ xúc động. Nhất là Bắc Cung Tổ.

- Cổ tiền bối, nhanh giết chết bọn chúng đi, không thể nương tay!

Bắc Cung Tổ kích động kêu lên. Một trảo của Hạo Thiên Khuyển vừa rồi để lại trong lòng hắn bóng ma cực lớn. Nếu như Hạo Thiên Khuyển bị Cổ tiền bối thu phục, sau này trưởng thành lên, đối với hắn mà nói tuyệt đối là ác mộng.

- Hừ, có phần cho ngươi nói chuyện sao?

Cổ tiền bối lạnh lùng nói. Hắn vừa dứt lời, Bắc Cung Tổ liền cảm giác ngực bị búa tạ đánh trúng, phun ra một búng máu, bay ra ngoài.

Bắc Cung Tổ sừng sững đứng ở đỉnh phong hoàng triều Nam Trác giống như thằng hề nhảy nhót, bị người ta chèn ép. Điều này làm cho đám người Chu Lương đã từng xem Bắc Cung Tổ là thần, trong lòng khó chịu tới cực độ.

Đám người Tần Quân thật ra không có sảng khoái. Dù sao tình cảnh của bọn họ cũng không tốt.

- Cho ngươi thời gian ba hơi thở để suy nghĩ. Bằng không… chết!

Chữ chết trong miệng Cổ tiền bối kia tận lực cắn nặng, khiến cho nhiệt độ trong thiên địa cũng không khỏi lạnh vài phần. đám người Tần Quân nghe được càng thêm sốt ruột.

- Không nghĩ tới cuối cùng sẽ biến thành tình cảnh như thế...

Chu Lương cảm khái nói. Hắn cũng không cao hứng. Bởi vì cho dù đám người Tần Quân chết trận cả đám, chờ đợi bọn họ cũng không phải là kết quả tốt.

Vẻ mặt đám người Ngạo Vô Kiếm cũng xám xịt. So với Tần Quân, bọn họ lo lắng về vị Cổ tiền bối này hơn. Từ hành vi của hắn vừa rồi, có thể thấy rõ, người này coi thường mạng người. Hơn nữa hắn có khả năng có ý đồ đối với hoàng triều Nam Trác.

Điều này khiến cho người ta bất an.

- Hồng Hài Nhi! Ngươi đi ra đi!

Tần Quân gấp gáp, cao giọng rít gào. Trời ạ, dựa theo hắn tính toán, khoảng cách triệu hoán Hồng Hài Nhi đã gần một ngày. Tiểu hài tử xấu xa này làm sao còn chưa tới?

Lại liên tưởng biểu hiện của Hồng Hài Nhi ở trong Tây Du Ký, nghịch

ngợm phản nghịch, Tần Quân không khỏi suy đoán hắn có phải đã sớm xuất hiện hay không?

Hồng Hài Nhi?

Thái Bạch Kim Tinh, Đát Kỷ, Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Hắc Bạch Vô Thường, Sa Ngộ Tĩnh, Tiểu Ly, Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Bạch Mãnh Hổ đều lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Hồng Hài Nhi là ai?

Ở phía xa, đám người Chu Lương lại vô cùng kinh ngạc. Chẳng lẽ Tần Quân vẫn còn che giấu thủ hạ mạnh hơn.

- Ha hả, không ai có thể giúp ngươi!

Cổ tiền bối lạnh giọng cười nói. Đôi mắt ở trên đám mây lộ ra vẻ trào phúng. Hắn cũng không có phát hiện được xung quanh còn che giấu cường giả nào có thể uy hiếp hắn.

Tần Quân vừa nghe, nhất thời hoảng hốt. Hắn nhìn Hạo Thiên Khuyển thống khổ giãy dụa, ánh mắt hắn cũng đỏ lên.

- Hì hì, ai dám tổn thương tới điện hạ nhà ta.

Đúng lúc này, một âm thanh vui cười hoàn toàn vang vọng trong thiên địa, lại uy nghiêm đáng sợ tới mức quỷ dị. Ngay cả tu sĩ bách tính bên trong Hoàng Đô cũng có thể nghe rõ.

Tần Quân nhất thời mừng rỡ. Trời ạ, ngươi quả nhiên đã sớm xuất hiện!

Đám người Thái Bạch Kim Tinh lại giật mình kinh ngạc. Chẳng lẽ Tần Quân lại thu phục được một cường giả siêu cấp?

------oOo------

Chương 269: Thánh Anh Đại Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này...

Đát Kỷ nhìn thật sâu về phía Tần Quân, trong lòng tràn đầy niềm vui bất ngờ, chấn động cùng với nghi ngờ.

Sau khi bị hệ thống thay đổi ký ức, bọn họ không có khả năng liên tưởng đến hệ thống tồn tại. Nhưng càng lúc càng nhiều cường giả bái nhập Tần Quân. Điều này làm cho nàng rất hiếu kỳ Tần Quân rốt cuộc có mệnh cách thế nào, lại có thể thu hút được nhiều cường giả tới bái nhập như vậy.

Đồng thời nàng cũng tò mò Hồng Hài Nhi là ai?

Từ tiếng vui cười vừa rồi, có thể thấy, đó rõ ràng là một tiểu hài tử.

Đám người Chu Lương lại ồ lên, há hốc mồm, hồi lâu cũng không có cách nào khép lại. Bọn họ cũng trăm triệu lần không nghĩ tới Tần Quân thật sự che giấu một cường giả siêu cấp. Thậm chí ngay cả Cổ tiền bối cũng không có nhận thấy được.

Trên đám mây mắt, đồng tử trong đôi mắt thật to bỗng nhiên co lại. Rõ ràng trong lòng hắn cực kỳ không bình tĩnh.

- Em gái ngươi! Ngươi có đúng là đã tới sớm hay không?

Tần Quân kích động kêu lên. Bởi vì hắn chợt nhớ tới thần thông diễn tức thần biến của Hồng Hài Nhi. Trong Tây Du Ký hắn đã lừa gạt Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tĩnh. Có thể thấy được thần thông này của hắn cực kỳ không đơn giản.

Tiểu hài tử xấu xa này luôn đứng ở trên vách đá dựng đứng xem cuộc vui!

- Hì hì...

Tiếng cười vui vẻ lại vang lên lần nữa. Ngay sau đó một bóng người nho nhỏ đột nhiên xuất hiện ở trên đỉnh đầu của Hạo Thiên Khuyển. Da hắn trắng nõn, môi đỏ như bôi son, khuôn mặt tinh xảo khả ái. Hai hàng lông mày giống như trăng non. Bên hông buộc một chiến váy gấm thêu. Chân mang hài đỏ, trong tay cầm một cây trường thương, kết hợp với hình thể giống như đứa trẻ sơ sinh của hắn, cực kỳ không hợp.

Tên gọi nổi danh thiên cổ Hồng Hài!

Trong đầu Tần Quân không khỏi nhớ tới một câu nói như vậy. Hắn mặc dù không có đọc thuộc Tây Du Ký, nhưng trong Tây Du Ký một ít nhân vật xuất sắc hắn thật ra có tìm hiểu.

- Hồng Hài Nhi, đánh nổ hắn cho ta!

Tần Quân hưng phấn kêu. Hắn vận đủ linh lực, khiến âm thanh vang vọng thiên địa. Đám người Thái Bạch Kim Tinh vô cùng kinh ngạc. Tiểu hài này thật sự mạnh như vậy sao?

Tuy rằng không biết được rõ ràng Cổ tiền bối mạnh như thế nào, nhưng Hồng Hài Nhi lại là tồn tại siêu nhiên Chân Tiên Cảnh tầng tám. Lại thêm tam muội chân hỏa tồn tại, Tần Quân đối với hắn vẫn có lòng tin tràn đầy.

Hắn cũng không tin Bắc Cung Tổ có thể mời được cường giả vượt qua Chân Tiên Cảnh xuất hiện!

- Tuân lệnh!

Đứng ở trên đỉnh đầu Hạo Thiên Khuyển Hồng Hài Nhi giơ lên cao Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn ngẩng đầu nhìn đôi mắt thật to cười nói:

- Ha ha, điện hạ muốn ta đánh nổ ngươi, ngươi liền chuẩn bị tinh thần nổ đi!

Trong Tây Du Ký, Hồng Hài Nhi vốn lại không sợ trời không sợ đất. Ngay cả Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung cũng dám chiến đấu. Nói gì tới vị Cổ tiền bối không rõ lai lịch này?

Vừa dứt lời, Hồng Hài Nhi liền thả người nhảy lên. Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi. Ngay cả đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng không nhìn thấy rõ. Bọn họ chỉ cảm thấy một hoả tuyến trong nháy mắt đâm trúng một con mắt thật to kia.

- A a! ! !

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền đến. Mây mù cuồn cuộn. Trong

khoảnh khắc cặp mắt kia liền biến mất.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Bắc Cung Tổ đang điều dưỡng khí tức, trợn mắt há hốc mồm. Hắn lại biết rõ Cổ tiền bối cường đại thế nào. Đôi mắt này nhìn như là ảo ảnh, nhưng kì thực là pháp thuật thành danh của Cổ tiền bối.

Ầm ầm ầm...

Đúng lúc này, mây mù bỗng nhiên bắt đầu uốn lượn, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được hình thành trận gió xoáy, càng lúc càng lớn. Cục diện vô cùng đồ sộ. Nếu như kéo lại gần nhìn, có thể phát hiện được ở vị trí trung tâm trận gió xoáy, Hồng Hài Nhi đang vung vẩy Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương của mình, dâng lên cuồng phong cuốn mây mù mới hình thành cảnh tượng đồ sộ như vậy.

Đường kính trận gió xoáy càng lúc càng lớn, trong chớp mắt liền vượt quá ngàn mét. Tiếng cười vui vẻ của Hồng Hài Nhi hoàn toàn vang vọng trong thiên địa. Thân thể giống như đứa trẻ sơ sinh lại có lực lượng cường đại như vậy, khiến người ta chấn động.

- Chơi thật vui! Chơi thật vui!

Hồng Hài Nhi mặt mày rạng rỡ, hai tay vung vẩy Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương nhanh như gió, mau tới mức giống như sinh ra vô số cánh tay.

Tần Quân kích động không thôi. Thật không hổ danh là Hồng Hài Nhi. Quả nhiên không để cho hắn thất vọng.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh nhìn thấy lại há hốc mồm. Cái tiểu hài tử xấu xa này không ngờ lợi hại như vậy. Nhất là Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh. Bọn họ vẫn không có cách nào nhìn thấu được tu vi của Hồng Hài Nhi.

- Người này rốt cuộc là lai lịch thế nào?

Trong lòng Thái Bạch Kim Tinh chấn động kinh ngạc. Mặc dù hắn bấm ngón tay tính toán, cũng không có cách nào tính ra lai lịch của Hồng Hài Nhi.

Lúc này, Hồng Hài Nhi bỗng nhiên dừng vung thương lại, lộ ra tay trái chộp một cái vào hư không. Ngay sau đó một bóng người từ trong không trung bị hắn lôi ra, cũng nhanh chóng bay về phía hắn.

Người này thân mặc áo bào gấm màu đỏ thẫm, thân cao gầy, trên mặt khô vàng, mũi ưng, hốc mắt sâu khiến cho hắn thoạt nhìn rất thâm độc. Mắt phải của hắn còn đang không ngừng chảy máu.

- Hì hì! Ăn một thương của gia gia ngươi!

Hồng Hài Nhi cười đùa đâm phải Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương trong tay ra, muốn chọc cho đối phương một lỗ máu.

Thời khắc chỉ mành treo chuông, trong miệng nam tử mặc áo bào gấm bỗng nhiên phun ra một ngụm lửa cháy mạnh màu tím, mang theo tất cả cuốn lên bầu trời, uy thế kinh người. Nhưng mà Hồng Hài Nhi mở miệng lại hít vào trong miệng.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tần Quân cảm thấy ớn lạnh. Thật là ghê tởm. Giọng điệu ăn thịt người ta!

Nam tử mặc áo bào gấm thấy vậy, hiếu chút nữa sợ vỡ mật. HẮn vội vàng né tránh. Bị lửa cháy mạnh màu tím của hắn quấy nhiễu, Hồng Hài Nhi tạm thời thả lỏng tay trái, mới để cho hắn tránh né được.

- Làm sao có thể...

Bắc Cung Tổ nhìn thấy vậy, trợn mắt há hốc mồm. Tên nam tử mặc áo bào gấm này đó chính là chủ nhân của đôi mắt thật to kia, là Cổ tiền bối trong miệng hắn. Bây giờ người đó lại ở trước mặt Hồng Hài Nhi rơi vào tình cảnh chật vật như vậy.

Hồng Hài Nhi cười hắc hắc:

- Cho ngươi xem tam muội chân hỏa của bản đại vương, để cho ngươi biết cái gì mới là lửa!

Nụ cười của hắn rơi vào trong mắt Cổ tiền bối lại trở thành uy nghiêm đáng sợ khủng khiếp như vậy. Khiếp sợ đến mức da đầu Cổ tiền bối tê dại. Lúc này hắn xoay người liền muốn chạy trốn.

------oOo------

Chương 270: Thánh Anh Đại Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng trong mũi Hồng Hài Nhi bỗng nhiên phun ra tam muội chân hỏa. Lửa cháy mạnh cuồn cuộn không ngừng, gió cuốn mây tan, uy thế khủng khiếp, khiến cho toàn bộ bầu trời bị ánh lửa trải rộng.

Vô số người nhìn thấy một cảnh tượng giống như thần tích này, đều há hốc mồm. Trong đó bao gồm cả đám người Tần Quân.

Ta ngất!

Quá trâu bò!

Cổ tiền bối theo bản năng quay đầu lại. Hắn nhìn thấy được phía sau tam muội chân hỏa ngập trời, thiếu chút nữa hù hắn chết tươi. Hắn không kịp né tránh, tam muội chân hỏa liền nhấn chìm hắn.

- A a a a...

Tiếng kêu thảm thiết của hắn vang vọng thiên địa.

Khiến cho lòng người rét lạnh, không nhịn được nổi da gà.

Tần Quân thấy líu lưỡi. Không trách được Hầu ca lại bị đánh cho uất ức như vậy.

Hắn không biết Tôn Ngộ Không sợ chính là khói của tam muội chân hỏa. Trong cơ thể Tôn Ngộ Không cũng có tam muội chân hỏa. Dù sao hắn cũng bị lò luyện đan bát quái luyện bảy bảy bốn mươi chín ngày. Chỉ có điều hắn không có cách nào giống như Hồng Hài Nhi, phóng tam muội chân hỏa ra ngoài. Đương nhiên khói bình thường lại không làm khó được Tôn Đại Thánh. Tần Quân không chuyên nghiên cứu về Tây Du Ký tất nhiên không biết những điều này. Đoán chừng phải chờ sau này, khi triệu hồi ra Tôn Ngộ Không, để cho Tôn Ngộ Không và Hồng Hài Nhi đánh một trận, hắn mới biết được những nguyên nhân này.

Lúc này nhìn thấy được Hồng Hài Nhi uy phong như vậy, Tần Quân hận không thể ôm lấy hắn hung hăng hôn một cái.

Chỉ có điều Hồng Hài Nhi lại rất khả ái, rất có cảm giác của tiểu Lolita.

Khụ khụ!

Tà ác!

Lại ở thời khắc Tần Quân miên man suy nghĩ, Hồng Hài Nhi bỗng nhiên hút tam muội chân hỏa trở về trong mũi. Thời khắc này Cổ tiền bối đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Không biết sống chết ra sao.

- Đốt thành tro bụi?

Tần Quân mong đợi thì thào một câu. Những người bên cạnh vẫn còn trong sự chấn động, khó có thể phục hồi lại tinh thần.

Không chỉ có hắn nghĩ như vậy, những người khác cũng vậy.

Không có cách nào, uy thế tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi thật sự quá mạnh mẽ, khiến người ta một loại cảm giác cháy hết trời cao, lực đánh vào thị giác quá mạnh.

Toàn thân Bắc Cung Tổ dường như mất hồn mà, đứng ngẩn ngơ trên không trung, tuyệt vọng giống như nước thủy triều tự do dâng lên ở bên trong đầu của hắn.

Không chỉ có sợ hãi Hồng Hài Nhi, hắn còn sợ hãi thế lực ở phía sau lưng Cổ tiền bối.

Chuyện này dù sao bởi vì hắn mà ra. Nếu như tin tức truyền quay lại thế lực của Cổ tiền bối, hoàng triều Nam Trác sẽ không còn tồn tại.

- Hồng Hài Nhi, giết hắn cho ta!

Tần Quân chỉ vào về phương hướng Bắc Cung Tổ nổi giận mắng. Gia hỏa này đánh không thắng không ngờ cầu viện binh. Tê liệt, phải khiến cho hắn chết!

- Tuân lệnh!

Hồng Hài Nhi cười đùa bay về phía Bắc Cung Tổ. Bắc Cung Tổ khiếp sợ đến mức vội vàng lui về phía sau, không ngừng kêu lên:

- Ngươi rốt cuộc là ai, vì sao phải giúp hắn!

Về phần trốn?

Buồn cười. Ngay cả Cổ tiền bối cũng chạy không thoát, huống gì là hắn!

- Gia gia chính là Thánh Anh Đại Vương Hồng Hài Nhi. Nhớ kỹ tên của ta. Sau khi xuống địa ngục giúp ta dương danh!

Hồng Hài Nhi bừa bãi cười to nói. Đương nhiên bộ dáng của hắn bừa bãi như thế thoạt nhìn cũng rất nghịch ngợm. Nhưng rơi vào trong mắt kẻ địch của hắn lại dữ tợn khó có thể hình dung.

Thánh Anh Đại Vương Hồng Hài Nhi?

Tên này vang vọng trong toàn bộ Hoàng Đô. Vô số mọi người nghe được rõ ràng. Cái danh hiệu này được ghi nhớ thật sâu vào trong lòng.

Đám người Chu Lương, Trương Lôi Đình, Ngạo Vô Kiếm, toàn thân run rẩy.

Hồng Hài Nhi mạnh mẽ khiến cho bọn họ kinh hoàng đến tuyệt vọng. Chỉ riêng một Sa Ngộ Tĩnh đã khiến cho bọn họ mất đi lòng tin chống lại Tần Quân. Hiện tại lại thêm một vị Thánh Anh Đại Vương. Đánh chết bọn họ, sau này bọn họ cũng sẽ không dám đối nghịch cùng Tần Quân.

Bắc Cung Tổ khiếp sợ đến mức vội vàng lật tay. Một quyển trục màu xanh ngọc xuất hiện ở trong tay hắn. Chắc hẳn chính là quyển trục không gian lúc đầu bảo vệ hắn chạy thoát từ trong tay của Sa Ngộ Tĩnh.

- Thù này không đội trời chung. Ta sẽ còn trở về!

Tiếng Bắc Cung Tổ rít gào phẫn nộ nói.

Trời ạ!

Ngươi nghĩ rằng ngươi là sói xám và đội hỏa tiễn sao? Muốn âm hồn không tiêu tan cũng phải suy nghĩ một chút tới thực lực của mình!

Tần Quân nghe được liền tức giận. Sa Ngộ Tĩnh có thể để cho Bắc Cung Tổ chạy trốn. Nhưng Hồng Hài Nhi mạnh hơn Sa Ngộ Tĩnh, vậy thì không nhất định có thể.

Lại ở thời điểm Bắc Cung Tổ muốn xé mở quyển trục không gian, Hồng Hài Nhi lại quỷ dị xuất hiện ở phía sau lưng hắn. Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương đâm một cái.

Phụt.

Một tiếng động vang lên.

Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương liền đâm thủng lồng ngực của hắn. Máu tươi bắn ra, khiến cho đồng tử Bắc Cung Tổ tan rã. Nhưng hắn vẫn kiên cường xé nát quyển trục không gian.

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện một hố đen không gian. Lực hút cường đại kéo Bắc Cung Tổ về phía bên trong.

- Muốn chạy trốn? Nằm mơ đi!

Hồng Hài Nhi cười lạnh nói. Trong khi nói chuyện, trong mũi hắn bỗng nhiên phun ra tam muội chân hỏa, trong nháy mắt quấn lấy ở trên người Bắc Cung Tổ. Tiếng kêu thảm thiết vang lên. Lại ở thời điêm Bắc Cung Tổ chỉ còn nửa bước bước vào hố đen không gian, tam muội chân hỏa liền thiêu đốt hắn thành tro bụi.

Tiên hoàng Nam Trác chết lúc đó!

- Ha ha ha ha! ! !

Hồng Hài Nhi giơ Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương lên, cười như điên nói. Khí thế vô địch nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt, bày ra được vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Tần Quân không khỏi sững sờ. Chỉ là phong thái này của Hồng Hài Nhi như vậy, Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung lại bướng bỉnh như thế nào?

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ở Thiên Đình thượng cổ lại là phách tuyệt thiên hạ như thế nào?

Tam Thanh Đạo Tổ sẽ là phong thái tới mức nào?

Bàn Cổ đại thần từ lúc khai thiên lập địa lại vĩ đại lo lớn tới mức nào?

Lại ở thời khắc Tần Quân miên man suy nghĩ, Hồng Hài Nhi bay tới. Hắn nhìn Tần Quân cười đùa nói:

- Điện hạ, ta có đúng là rất lợi hại hay không?

Nhìn Hồng Hài Nhi rắm thối, đám người Thái Bạch Kim Tinh đều lộ ra vẻ mặt chấn động, đến nay vẫn chưa phục hồi lại tinh thần. Đối mặt với Bắc Cung Tổ và Cổ tiền bối, Hồng Hài Nhi trên căn bản là lấy phong thái nghiền ép. Mạnh mẽ giống như Sa Ngộ Tĩnh cũng không thể không trầm mặc.

Ban đầu còn tưởng rằng Lý Nguyên Phách đã đủ biến thái. Thiếu niên bệnh quỷ có thể đạt được tu vi Địa Tiên Cảnh quả thực kinh thế hãi tục. Nhưng ở trước mặt Hồng Hài Nhi hình thái đứa trẻ sơ sinh hoàn toàn không thể so sánh.

------oOo------

Chương 271: Thiên quân vạn mã

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nắm lấy chân Hồng Hài Nhi, kéo hắn vào trong lòng, sau đó không ngừng chà đạp cái đầu nhỏ của hắn, còn cười mắng:

- Tiểu tử thối, lần sau nếu như tiếp tục làm trò, cẩn thận ta đánh ngươi!

- Hì hì!

Hồng Hài Nhi cũng không phản kháng. Mức độ trung thành cao tới 95, hắn tất nhiên rất thân thiết với Tần Quân.

Những người khác nhìn Hồng Hài Nhi ở trong lòng Tần Quân thuận theo như vậy, đều trầm mặc không nói gì. Đúng hơn là không biết phải nói cái gì.

Phía xa, đám người Chu Lương, Ngạo Vô Kiếm thấy thấy, mồ hôi lạnh càng tuôn ra đầm đìa. Quả nhiên vị Thánh Anh Đại Vương này mới là con át chủ bài thật sự của Tần Quân.

- Ta giới thiệu cho các ngươi một chút, hắn gọi là Hồng Hài Nhi.

Tần Quân bắt đầu giới thiệu mọi người với nhau.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Chúc Nghiên Khanh nhìn bộ dáng khả ái của Hồng Hài Nhi, trong mắt đều nhanh chóng xuất hiện ra ánh sao. Biểu hiện của những người khác lại có chút câu nệ. Duy nhất chỉ có Lý Nguyên Phách ánh mắt có chút không tốt.

Hai vị tiểu bá vương không sợ trời không sợ đất chạm mặt, tất nhiên không có thân thiết nổi.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Ở trong lòng Tần Quân hăng hái nói. Vừa lúc mượn Hồng Hài Nhi tới xung hỉ.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán quân đoàn Thần Ma...

Mười vạn thiên binh thiên tướng!

365 Yêu Thánh!

Âm binh quá cảnh!

Trăm quỷ dạ hành!

Tần Quân vừa nghĩ tới đây, thiếu chút nữa chảy nước miếng. Lực chú ý

của những người khác đều đặt ở trên người Hồng Hài Nhi, cũng không chú ý tới sự dị thường của hắn.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được quân đoàn áo bào trắng!

Quân đoàn áo bào trắng? Đùa gì vậy?

Biểu tình Tần Quân nhất thời trở nên đặc sắc, vội vàng hỏi:

- Quân đoàn áo bào trắng là lai lịch thế nào?

- Quân đoàn áo bào trắng chính là quân đoàn do tướng lĩnh Trần Khánh Lương Gia thời kì nam triều Nam Bắc triều Hoa Hạ thống lĩnh/0 Bảy nghìn quân áo bào trắng đánh cho ba mươi vạn quân Ngụy thất bại thảm hại, đạt được danh hiệu đứng đầu thiên cổ, trăm trận chiến bất bại.

Phụt...

Tần Quân thiếu chút nữa thổ huyết. Trần Khánh cái tên này hắn đã từng nghe nói tới. Chỉ có điều hậu thế có rất nhiều người cho rằng Trần Khánh là nhân vật bị khuyếch đại, bản thân không lợi hại như vậy.

Chỉ có điều hắn vẫn tin tưởng chắc chắn một điểm, nổi danh không thể giả!

Đại tướng danh sư không tự hy sinh, thiên quân vạn mã tránh áo bào trắng!

Câu đồng dao này đã được lưu truyền thiên cổ. Sau Nam Bắc triều mỗi một thời kì đều có bình luận về nhà quân sự Trần Khánh. Hơn nữa phần lớn đều biểu đạt sự sùng bái. Là thật hay là giả thật đúng là khó phán xét.

Không quan tâm tính chân thực của lịch sử là như thế nào, Tần Quân lại muốn biết quân áo bào trắng mạnh tới mức nào.

Bảy nghìn người chiến thắng ba mươi vạn người. Theo Tần Quân, quả thực quá khoa trương.

- Trong lịch sử chiến tích của Trần Khánh khẳng định có khuyếch đại, nhưng danh tiếng của hắn rất cao. Người tín ngưỡng nhiều không đếm hết, cho nên được xếp vào trong hệ thống thần thoại. Ở đây lựa chọn sử dụng

là quân áo bào trắng đã nhận được sự tăng cường. Mỗi một tên binh sĩ đều có tu vi Trúc Cơ Cảnh. Tổng cộng bảy nghìn người!

Hệ thống giải thích khiến cho Tần Quân bừng tỉnh. Nguyên tắc của hệ thống thần thoại quả thực như vậy. Triệu hoán đều là nhân vật rất được tín ngưỡng hoặc được thần hóa. Cho dù là gia hỏa như Trương Giác ở trong Tam Quốc Diễn Nghĩa cũng có bị ghi chép yêu ma hóa. Lý Bạch cũng vậy. Ở trong dân gian Đường triều liền có danh xưng tiên nhã. Hơn nữa văn nhân nhã sĩ tín ngưỡng Lý Bạch khó có thể đánh giá hết.

Trần Khánh có thể cũng không lợi hại như vậy, nhưng lưu truyền trong dân gian và lịch sử, dần dần được thần hóa. Người tín ngưỡng càng lúc càng nhiều. Quả thật có tư cách được hệ thống thần thoại nhét vào.

Bảy nghìn tên binh sĩ Trúc Cơ Cảnh có thể ở trước mặt hoàng triều Nam Trác không chịu nổi một đòn, nhưng ở trong vương quốc tuyệt đối được cho là quân đoàn dũng mãnh.

- Có thuộc tính quân đoàn Thần Ma hay không?

Tần Quân tò mò hỏi. Triệu hồi ra tới Thần Ma đều có bảng liệt kê thuộc tính. Quân đoàn Thần Ma chắc hẳn là cũng có!

Vừa dứt lời, một màn ánh sáng chỉ có hắn có thể nhìn thấy liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Quân áo bào trắng, quân trăm trận chiến bất bại!

- Tướng lĩnh: Trần Khánh (Kim Đan Cảnh tầng một)!

- Thành viên số lượng: Bảy nghìn người (Trúc Cơ Cảnh từ tầng năm đến tầng chín)!

- Thuộc tính quân đoàn: Lấy ít thắng nhiều! Quân hồn vô địch!

Còn có thuộc tính quân đoàn?

Nghe rất trâu bò.

Tần Quân không khỏi phát sinh chờ mong đối với quân đoàn áo bào trắng.

Không quan tâm lịch sử thật hay giả như thế nào, hệ thống cường hóa ra mới là thật sự có giúp đỡ đối với hắn.

Càng mạnh càng tốt!

Đúng lúc này, Ngạo Vô Kiếm bỗng nhiên bay tới. Lý Nguyên Phách theo bản năng chắn ngang ở trước mặt Tần Quân, nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm với ánh mắt không tốt.

- Cảm ơn bá vương loại bỏ cường địch cho hoàng triều Nam Trác ta!

Ngạo Vô Kiếm chắp tay cười nói, năng lực vuốt mông ngựa rất mạnh.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng hỏi:

- Có chuyện gì?

Bởi vì Bắc Cung Tổ, khiến cho hắn đối với hoàng triều Nam Trác hoàn toàn không có chút thiện cảm nào.

Ngạo Vô Kiếm liền vội vàng nói rõ lai lịch, thái độ hoàn toàn khác hẳn so với trước kia. Từ phong thái ngang hàng chợt hạ thấp xuống, giống như thuộc hạ, rất biết làm người.

Hắn tất nhiên là nghĩ đến chuyện hợp tác với Tần Quân. Sau khi nghe hắn giải thích ý đồ đến, Tần Quân không khỏi suy tư.

- Điện hạ, không thể thèm muốn ngôi vị hoàng đế hoàng triều Nam Trác. Số mệnh sẽ hạn chế tu vi của điện hạ.

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên truyền âm cho Tần Quân, khiến cho Tần Quân nhất thời bỏ đi tham niệm trong lòng.

- Hi vọng ngươi đừng phản bội ta. Bằng không ta có thể giúp ngươi, cũng có thể giúp những người khác.

Tần Quân như có thâm ý cười nói. Hồng Hài Nhi ở phía sau liếc mắt nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm. Hắn thấy vậy, mồ hôi lạnh chảy ròng, lúc này t không dám lên tiếng.

- Điện hạ, phía dưới này có một pháp bảo lợi hại. Điện hạ có muốn không?

Hồng Hài Nhi bỗng nhiên chỉ vào quảng trường dưới chân ngọn núi hoàng cung, cười nói. Ngạo Vô Kiếm nghe được sắc mặt biến đổi kịch liệt.

- A? Pháp bảo lợi hại? Đương nhiên cần!

Tần Quân nhíu mày đáp lại. Có thể khiến cho Hồng Hài Nhi nói pháp bảo lợi hại, khẳng định không đơn giản. Hăn lại liên tưởng đến linh khí long mạch thần kỳ ở thời điểm vũ hội Tiềm Long vòng thứ nhất trước đây. Tần Quân càng cảm thấy hứng thú.

------oOo------

Chương 272: Hoàng bào Cửu Long Chí Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bá vương, không được. Đó là trọng khí trấn quốc của hoàng triều Nam Trác chúng ta!

Ngạo Vô Kiếm liền vội vàng khuyên nhủ. Tần Quân trừng mắt nhìn hắn, tức giận nói:

- Ngươi rốt cuộc là muốn ngôi vị hoàng đế hay trọng khí trấn quốc? Làm người không thể có lòng tham!

Không thể có lòng tham?

Ngạo Vô Kiếm thiếu chút nữa thổ huyết. Nếu như trọng khí trấn quốc bị cướp đi, số mệnh của hoàng triều Nam Trác khẳng định suy giảm. Nhưng đối mặt với đám người Tần Quân, hắn cũng không dám được một tấc lại muốn tiến một thước. Bằng không Tần Quân có thể giúp những người khác. Bên trong Hoàng Đô thế lực không nguyên tắc cũng không ít.

Sau đó Tần Quân liền để cho Hồng Hài Nhi đi tìm ra trọng khí trấn quốc của hoàng triều Nam Trác. Ngạo Vô Kiếm thấy vậy, rất đau lòng.

- Ầm ầm ầm...

Hồng Hài Nhi giống như một viên đạn pháo, nện ở trên quảng trường. Quảng trường vốn đã hóa thành khu phế tích, trong nháy mắt bụi bặm bay lên cuồn cuộn. Từng đợt gió cuốn về phía bốn phương tám hướng. Khó có thể tưởng tượng được thân thể nho nhỏ lại có uy lực lớn như vậy.

Tần Quân không nhịn được cảm thán. Trong phim truyền hình, g Hồng Hài Nhi cũng là hình dáng gần mười tuổi. Đúng là hãm hại phụ thân. Chỉ có điều để cho đứa trẻ sơ sinh diễn kịch, rõ ràng là không có khả năng. Làm hiệu quả đặc biệt, sẽ thiêu đốt tiền.

Bất kể thế nào, Hồng Hài Nhi mạnh mẽ là đủ rồi!

Thậm chí Tần Quân cảm thấy so với miêu tả trong ban đầu còn lợi hại hơn. Có lẽ là cục diện do lời lẽ biểu đạt ra không đủ rõ ràng.

Lúc này, Hồng Hài Nhi cầm theo Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương đâm vào mặt đất. Mặt đất chấn động, Hồng Hài Nhi biến mất ở đám trong tầm mắt người Tần Quân.

- Ngươi cần chúng ta giúp ngươi diệt trừ bao nhiêu kẻ địch?

Tần Quân nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm hỏi, trên mặt lộ ra vẻ hài hước khiến cho trong lòng Ngạo Vô Kiếm dâng lên dự cảm không tốt.

- Gia tộc Bắc Cung, Thần Kiếm Đường, Phục Ma Môn, Tinh Túc Môn.

Ngạo Vô Kiếm cắn răng nói. Hắn luôn luôn cao ngạo, không ngờ cần phải mượn ngoại lực diệt trừ kẻ địch. Điều này làm cho hắn rất không dễ chịu.

Thế nhưng thời gian giống như đao giết heo, sẽ xóa đi phần lớn kiêu ngạo của con người.

- Đúng rồi, hệ thống, nhiệm vụ phụ năm ngày truy sát của Lạc Hoàng không phải đã hoàn thành sao? Thế nào không có phần thưởng?

Tần Quân bỗng nhiên nhớ ra một chuyện hỏi. Hắn thiếu chút nữa quên mất.

- Đúng vậy, chỉ có điều lúc đó kí chủ không nghe được tiếng nhắc nhở mà

thôi. Hai mươi vạn giá trị kinh nghiệm đã chia cho kí chủ. Còn dư lại rút thưởng ngẫu nhiên tiếp theo, kí chủ còn không có sử dụng.

Hệ thống nói thật đáp.

- Vậy còn chờ gì nữa! Bắt đầu rút thưởng!

Tần Quân khí phách phất tay nói. Những người khác cả kinh không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Ngạo Vô Kiếm thận trọng hỏi:

- Cái gì là rút thưởng?

- A, rút thưởng, chính là ngươi trả thù lao cho ta, bằng không ta dựa vào cái gì giúp ngươi loại trừ trừ địch!

Tần Quân bình tĩnh nói, trong lòng lại là bóp một cái mồ hôi, quá kích động thiếu chút nữa lòi đuôi.

Sắc mặt Ngạo Vô Kiếm nhất thời khó coi. Trời ạ, quả nhiên là như thế!

Ý nghĩ của Tần Quân là như thế. Nếu không có cách nào làm hoàng đế, vậy chỉ thu đi tài nguyên của hoàng triều Nam Trác. Hắn cũng không sợ trong lòng Ngạo Vô Kiếm phẫn nộ. Bởi vì hắn thấy, một khi Ngạo Vô Kiếm trưởng thành lên, nhất định sẽ vứt bỏ giao hẹn giữa hai bên. Hắn làm sao có thể không đánh rắn giập đầu, cường đại chính mình mới là có thể nói cứng!

- Đinh! Hiện tại bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Ừ, tùy tiện rút...

Tâm tính Tần Quân rất ổn. Có Hồng Hài Nhi và quân đoàn áo bào trắng, rút thưởng ngẫu nhiên đối với hắn mà nói đã không quan trọng gì.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được hoàng bào Cửu Long Chí Tôn!

Hoàng bào Cửu Long Chí Tôn?

Chỉ nghe cái tên, hình như rất khí phách.

Tần Quân âm thầm nghĩ tới. Hắn cũng hỏi thăm lai lịch của hoàng bào này. Hệ thống đáp lại:

- Còn đây là hoàng bào Ngọc Đế, linh bảo hậu thiên. Sau khi mặc vào tự mang theo hoàng uy vô thượng. Chỉ có điều kí chủ phải chờ sau khi đạt được Hóa Hư Cảnh mới có tư cách mặc.

Hoàng bào của Ngọc Đế!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Quả nhiên sản phẩm do hệ thống sản xuất ra, đều không tầm thường!

Chỉ có điều phải Hóa Hư Cảnh mới có khả năng mặc vào. Điều này làm cho Tần Quân cảm giác rất đau đớn.

- Đúng rồi, linh bảo hậu thiên là có ý gì?

Ở trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi.

- Trên Pháp khí chính là pháp bảo. Phẩm cấp pháp bảo từ thấp đến cao chia ra làm pháp bảo hậu thiên, pháp bảo tiên thiên, linh bảo hậu thiên, linh bảo tiên thiên, chí bảo hậu thiên, chí bảo tiên thiên.

Giản lược là pháp bảo, linh bảo, chí bảo, mỗi một giai chia ra làm hậu thiên và tiên thiên. Linh bảo đều có tồn tại khí linh.

Tần Quân bừng tỉnh, tư thế tăng lên.

Ầm ầm ầm...

Đúng lúc này, toàn bộ ngọn núi hoàng cung bắt đầu chấn đông lác lư kịch liệt, giống như địa chấn đột kích. Ngay cả nội thành trong trăm dặm vuông cũng bị ảnh hưởng. Điều này làm cho bách tính và các tu sĩ vừa bình tĩnh trở lại, lại sợ hãi.

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lại có cường địch?

- Chẳng lẽ là đám người Tần Quân đang giở trò quỷ?

- Trời đánh. Rốt cuộc xong chưa!

- Ai tới diệt yêu nghiệt Tần Quân này đi!

- Đại hoàng triều ta không còn có ai nữa sao?

Các loại tiếng bàn luận liên tiếp vang lên. Trong lòng cường giả của các thế lực lớn cũng bi thương. Bọn họ có thể làm sao?

Bọn họ cũng rất tuyệt vọng!

Ngoại trừ Ngạo Vô Kiếm ra, không ai dám tới gần ngọn núi hoàng cung. Bọn họ sợ bị Hồng Hài Nhi một thương đâm chết.

Ầm.

Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Dưới ngọn núi hoàng cung bỗng nhiên có một bóng người nhỏ bay ra. Thình lình là Hồng Hài Nhi. Một tay hắn cầm lấy một la bàn hoàng kim cực lớn, đường kính chừng mười thước. So với nó, Hồng Hài Nhi nhỏ đến đáng thương.

La bàn hoàng kim tản ra ánh sáng màu vàng chói mắt, rõ ràng không tầm thường.

Tần Quân nhìn thấy, ánh mắt liền sáng ngời. Ngạo Vô Kiếm lại đau lòng đến mức tận cùng, không có cách nào hít thở.

- Pháp bảo số mệnh!

Thái Bạch Kim Tinh thì thào một câu, khiến cho mọi người càng thêm hiếu kỳ.

Tần Quân lại đang suy nghĩ, hóa ra chỉ là pháp bảo. Còn không bằng hoàng bào Cửu Long Chí Tôn.

Trên pháp bảo là linh bảo. Trên linh bảo là chí bảo. Hắn đã ghi nhớ trong lòng.

La bàn hoàng kim một cách mặt đất, thiên địa biến sắc. Lôi vân cuồn cuộn

ép đến. Sấm chớp rền vang. Cuồng phong tàn sát bừa bãi, giống như mạt thế đột kích, khiến cho trong lòng vô số người dâng lên cảm giác bất an.

------oOo------

Chương 273: Số mệnh pháp bảo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điện hạ! La bàn này chơi thật vui. Chỉ là có chút bỏng tay.

Hồng Hài Nhi đi tới trước mặt đám người Tần Quân, ở giữa không trung cười nói. La bàn hoàng kim đường kính đạt được mười thước che ở đỉnh đầu của mọi người.

Chỉ là bỏng tay?

Ngạo Vô Kiếm cảm giác trong lòng lại trúng một mũi tên. Phải biết rằng trước đây hắn được Lạc Hoàng cho xem vật ấy, hắn ngay cả phạm vi mười trượng cũng không dám tới gần. Mà đối với Hồng Hài Nhi mà nói, chỉ là bỏng tay.

- Có thể thu nhỏ lại hay không?

Tần Quân nhìn la bàn hoàng kim cực lớn không khỏi nhức đầu hỏi.

- Đương nhiên có thể. Điện hạ chỉ cần nhỏ một giọt tinh huyết là tốt rồi.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói:

- Lạc Hoàng đã chết, vật ấy tương đương với vật vô chủ.

Tần Quân vui vẻ, vừa định cắn đứt ngón tay. Lúc này, phía chân trời truyền đến một uy áp khiếp người.

- Minh...

Một tiếng kêu vô cùng tiêu điều truyền đến. Đám người Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy phía chân trời một con chim lửa cực lớn bay tới, che

khuất bầu trời, chấn động ánh mắt người nhìn thấy.

Thần thú Chu Tước!

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Chu Tước cuối cùng cũng tới. Hắn vẫn buồn bực Chu Tước thế nào vẫn không xuất hiện.

Hắn không chú ý tới, Bạch Mãnh Hổ ở phía sau nhìn Chu Tước, trên mặt toát ra mồ hôi lạnh, thân thể thậm chí không nhịn được run rẩy, rất khác thường.

- Oa! Chim thật lớn!

Ánh mắt Hồng Hài Nhi nhất thời sáng lên, dường như thấy món đồ chơi thật vui. Điều này khiến cho sắc mặt Ngạo Vô Kiếm biến đổi kịch liệt. Hắn vội vàng khuyên giải nói:

- Trăm triệu lần không thể. Chu Tước chính là thần hộ mệnh của hoàng triều Nam Trác chúng ta. Các ngươi không nên thương tổn nó!

Có thể trước đây Ngạo Vô Kiếm vẫn cho rằng Chu Tước là vô địch. Nhưng bây giờ trong lòng hắn, Hồng Hài Nhi mới là tồn tại vô địch.

- Vậy phải xem nó có tính làm thương tổn chúng ta hay không. Dù sao chúng ta sẽ không ngồi chờ chết.

Tần Quân nhún vai cười nói. Phong thái vô lại đã bộc lộ ra dã tâm của hắn. Người này đã chú ý tới Chu Tước!

Làm thần thú, hình tượng của Chu Tước tuyệt đối điên cuồng lãnh khốc. Tần Quân tự nhiên động tâm.

Tay trái Hạo Thiên Khuyển, tay phải Chu Tước, thiên hạ ta có!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tần Quân nhìn về phía Chu Tước càng thêm nóng bỏng. Ngạo Vô Kiếm thấy vậy, trong lòng càng lo lắng.

Rất nhanh, Chu Tước lại đi tới trên đỉnh núi hoàng cung. Ngọn núi hoàng cung to lớn ở trước mặt nó không ngờ có vẻ có chút thấp bé. Toàn thân nó có lửa cháy mạnh dường như muốn thiêu đốt sạch bầu trời. Đám người

Tần Quân cũng có thể cảm giác được nhiệt độ cao kinh người này. Phần lướn người trong khu vực Hoàng Đô ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy được tư thế hào hùng của Chu Tước. Nhiệt độ cao thiêu đốt khiến Hoàng Đô giống như chỗ lò lửa.

- Chu Tước tới!

- Thần tới! Chúng ta được cứu rồi!

- Ông trời của ta, Chu Tước không ngờ xuất hiện. Nó không phải mấy năm mới xuất hiện một lần sao? Trước đó không lâu đã xuất hiện qua.

- Nói thừa. Hoàng Đô chúng ta cũng sắp bị hủy. Nếu như nó không tới, chúng ta nói không chừng đều phải chết!

- Đều trốn đi. Thánh thượng vừa chết, toàn bộ triều đình đều rối loạn. Thế lực của các gia tộc lớn và tông môn, không ai quản tới sự chết sống của chúng ta!

Chu Tước xuất hiện mặc dù là mang đến hi vọng cho Hoàng Đô, nhưng phần lớn mọi người đã hết hy vọng. thánh thượng không có năng lực. Các tướng thần ích kỷ. Kẻ địch cường đại. tất cả những điều này đã khiến cho lòng tin của bọn họ bị tàn phá đến nghìn lở trăm lỗ.

- Điện hạ, muốn ăn chim nướng sao?

Hồng Hài Nhi nhảy đến đầu vai Tần Quân cười đùa nói, thiếu chút nữa khiến cho mọi người cười ngất.

Chim nướng?

Chu Tước mướng?

Chu Tước là chim lửa được chưa?

Khóe miệng mọi người co quắp. Tần Quân cũng dở khóc dở cười. Tam muội chân hỏa có thể thiêu chết Chu Tước sao?

Vấn đề này vừa nhô ra đã bị Tần Quân trục xuất. Chu Tước thần võ như vậy, hắn lại không muốn nhìn thấy Hồng Hài Nhi tiêu diệt.

- Muốn thiêu đốt Chu Tước, khó khăn giống như lên trời. Chu Tước lại xưng là phượng hoàng, làm sao có thể bị lửa thiêu chết.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói.

Hồng Hài Nhi trừng mắt với hắn một cái nói:

- Ngươi dám xem thường tam muội chân hỏa của ta!

- Không, tam muội chân hỏa quả thực mạnh mẽ. Nhưng muốn thiêu đốt Chu Tước sợ rằng có chút khó khăn. Trừ phi là bốn đại thiên hỏa!

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu bật cười. Hồng Hài Nhi tuy rằng chiến lực ngập trời, nhưng tâm tính quả thực giống như hài đồng.

Bốn đại thiên hỏa?

Trên mặt đám người Tần Quân lộ ra vẻ hiếu kỳ. Lý Bạch vội vàng hỏi:

- Sư phụ, cái gì là bốn đại thiên hỏa. Trời ạ, trước đây tại sao sư phụ không có nói với ta?

Ở lâu cùng Tần Quân, hắn cũng học được những câu từ Tần Quân hay nói.

- Tẩy Nghiệp Kim Hỏa, Phần Thiên Tử Hỏa, U Minh Quỷ Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa, là bốn đại thiên hỏa.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói.

Tần Quân lộ ra vẻ mặt mê man. Đều là cái quỷ gì vậy?

Hiểu biết của hắn đối với truyền thống thần thoại cũng không sâu. Phần lớn đều xem phim trên ti vi mới biết được. Dù sao hắn kiếp trước chỉ là tộc đi làm nhân viên bình thường, tất nhiên không biết bốn đại thiên hỏa tồn tại.

Thật ra Lục Đinh Thần Hỏa tiếng tăm lừng lẫy, bởi vì nó chính là lửa trong lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân, tồn tại luyện Tôn Ngộ Không ra hoả nhãn kim tinh. Trong Tây Du Ký ban đầu từng đề cập qua hai lần.

Đương nhiên rất ít người biết điểm này. Bởi vì tất cả đều bị kịch truyền hình lừa gạt, cho rằng bên trong lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân là tam muội chân hỏa.

Tam muội chân hỏa là thần thông. So với bốn đại thiên hỏa vẫn có chênh lệch không nhỏ.

- Lục Đinh Thần Hỏa, ta biết. Tam muội chân hỏa của ta chính là dựa vào Lục Đinh Thần Hỏa luyện thành.

Hồng Hài Nhi gật đầu nói. Đối với Thái Bạch Kim Tinh thật ra hắn lại nhìn với cặp mắt khác xưa.

Tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi là đến từ Hỏa Diệm Sơn. Hỏa Diệm Sơn là bởi vì Tôn Ngộ Không đá đổ mấy khối than trong lò luyện đan rơi vào nhân gian, đốt sạch dãy núi, hình thành Hỏa Diệm Sơn. Hồng Hài Nhi chính là ở Hỏa Diệm Sơn luyện lại tam muội chân hỏa, cho nên tam muội chân hỏa là dựa vào Lục Đinh Thần Hỏa lĩnh ngộ ra, là có đạo lý.

Tôn Ngộ Không cũng biết tam muội chân hỏa, nhưng không bằng tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi, có thể cũng bởi vì tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi chính là mượn Lục Đinh Thần Hỏa.

Đương nhiên, nếu không có điểm yếu của hoả nhãn kim tinh, Tôn Ngộ Không có thể dễ dàng treo Hồng Hài Nhi lên đánh.

------oOo------

Chương 274: Số mệnh pháp bảo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đáng tiếc hoả nhãn kim tinh không chịu được khói.

Tần Quân nghe được cảm thấy mê hoặc, vội vàng ở trong lòng hỏi thăm về phía hệ thống. Sau khi biết được tình hình thực tế, trong lòng hắn không khỏi hô to:

- Trời ạ! Kịch truyền hình bẫy người!

Trong lúc mọi người đang nói chuyện phiếm, Chu Tước đưa mắt nhìn xuống bọn họ mở miệng nói:

- Các ngươi vì sao phải phá hủy hoàng triều Nam Trác?

Giọng nói thản nhiên, hoàn toàn không mang theo tình cảm, dường như không nghe được Hồng Hài Nhi nói muốn nướng nó.

Ánh mắt của nó nhìn như đang ngó chừng đám người Tần Quân, kì thực là nhìn chằm chằm vào la bàn hoàng kim cực lớn lơ lửng trên đỉnh đầu bọn họ.

- Nói rất dài dòng. Ta lại lười nhiều lời. Hiện tại ta coi trọng ngươi. Thế nào, theo ta lăn lộn chứ!

Tần Quân trêu tức cười nói trắng ra như vậy. Ngạo Vô Kiếm nghe được liền gan đau.

Trong mắt Chu Tước nhất thời lộ ra sát ý. Lửa cháy mạnh trên người càng thêm cuồng bạo, rất có xu thế bùng nổ.

- Điện hạ không thể như vậy. Chu Tước dù sao chính là tứ tượng thánh thú, mạnh mẽ chiếm lấy sẽ có tổn hại tới số mệnh. Chúng ta chỉ có thể lấy lễ đối đãi.

Thái Bạch Kim Tinh vội vàng truyền âm nói.

Số mệnh!

Số mệnh!

Lại là số mệnh!

Tần Quân nhức đầu không thôi. Trước đây hắn không tin vào thiên mệnh. Nhưng sau khi xuyên qua hắn sẽ tin. Có tổn hại tới số mệnh nghe rất huyền bí. Nói đơn giản một chút chính là ngươi bước đi cũng không chừng tự nhiên ngã xuống. Uống nước sẽ bị sặc chết. Ngủ sẽ bị sét đánh chết.

Số mệnh tốt, ngươi lại may mắn.

Số mệnh suy yếu, ngươi mọc nấm mốc.

Bay lên đến cấp quốc gia, cũng vậy. Số mệnh đang thịnh, quốc thái dân an, mưa thuận gió hoà; Số mệnh suy sụp, thiên tai nổi lên bốn phía, dân sinh chán nản.

- Chu Tước, chúng ta bị Lạc Hoàng uy hiếp mới bất đắc dĩ phản kháng. Tiên hoàng Nam Trác còn mời tới tà ma. Ngươi xem phía sau Hoàng Đô, chính là do tà ma gây nên!

Thái Bạch Kim Tinh đứng ra cười nói, trong nháy mắt hất tất cả nước bẩn qua một bên. Đám người Tần Quân giống như người bị hại.

Ngạo Vô Kiếm muốn nói lại thôi. Hắn biết rõ Chu Tước để ý là hoàng triều Nam Trác hoàn chỉnh, không để ý hoàng đế là ai. Hơn nữa thân là thần thú, nó vô cùng công bằng chính trực, sẽ không thiên vị người nào. Nhưng hắn thì phải làm thế nào đây?

Lúc này nhảy ra, không chỉ có kéo Chu Tước xuống nước, hắn cũng sống không nổi.

Có Hồng Hài Nhi ở đây, đám người Tần Quân căn bản không sợ hãi Chu Tước.

Nghe vậy, Chu Tước quay đầu lại liếc mắt thoáng nhìn một khu vực Hoàng Đô này đã hóa thành khu phế tích, sát ý trong mắt càng thêm rõ ràng.

Tần Quân không nhìn nó. Nếu không có cách nào mạnh mẽ thu phục, vậy hắn cũng lười để ý tới. Lúc này hắn cắn đứt ngón tay, ép ra tinh huyết, sử dụng linh lực điều khiển giọt tinh huyết bay về phía la bàn hoàng kim.

Ầm!

Tinh huyết vừa rơi xuống ở trên la bàn hoàng kim, Tần Quân liền cảm giác trong đầu chợt nổ mạnh. Ý thức của hắn trong nháy mắt rơi vào trong hỗn độn.

- Điện hạ...

Đát Kỷ lo lắng kêu một tiếng.

- Yên tâm đi, hắn không có việc gì, nhanh như vậy có được pháp bảo số mệnh. Chờ điện hạ đăng cơ, vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn sẽ bay lên.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói, hoàn toàn không để ý tới Ngạo Vô Kiếm đứng bên cạnh mặt đã giống như đêm đen.

Ngạo Vô Kiếm cũng là người sắp làm hoàng đế. Tần Quân làm vậy tương đương với cướp pháp bảo số mệnh sau này của hắn. Đối với điều này, hắn vẫn chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Chu Tước lại nhìn về phía đám người Tần Quân. Chính xác chính là nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Nó tất nhiên nhìn ra được các vị cường giả đều lấy Tần Quân làm chủ. Tuy rằng Tần Quân rất cuồng vọng, nhưng nó cũng không tức giận. Trong rất nhiều năm tháng, nó đã thấy qua vô số người, thậm chí có người còn ngông cuồng hơn so với Tần Quân.

Nó chỉ là rất tò mò về lai lịch của Tần Quân.

Không biết qua bao lâu, ý thức của Tần Quân mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Hắn mở hai mắt ra. Rơi vào tầm mắt của hắn chính là hai khuôn mặt tươi cười của Đát Kỷ và Tiểu Ly, phía trên đều viết đầy sự quan tâm.

Tần Quân lắc đầu, sau đó có chút mê man nhìn về phía bốn phía xung quanh. Chỉ thấy mọi người đều mong đợi nhìn hắn, duy nhất chỉ có Ngạo Vô Kiếm sắc mặt khó coi giống như ăn phải phân.

- Như thế nào, pháp bảo nhận chủ thành công không?

Đát Kỷ hỏi trước. Chu Tước trên bầu trời lại chẳng biết đã rời đi từ lúc nào.

Tần Quân mê man đáp lại:

- Không có cảm giác...

A, ta chẳng lẽ lại xuyên qua?

Tần Quân khổ sở nghĩ đến. Hắn ngẩng đầu nhìn lên. La bàn hoàng kim đã không thấy hình bóng. Điều này làm cho hắn càng thêm mê hoặc.

- Xem ra tu vi của điện hạ không đủ, không có cách nào phát động. Chỉ có điều không có việc gì. Dù sao vật ấy đã dung nhập trong cơ thể điện hạ.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói, phá tan cục diện bế tắc. Mọi người cũng biểu thị tán thành gật đầu.

Chỉ là bọn họ gật đầu khiến cho Tần Quân đau thận. Thế nào lại có loại cảm giác bị khinh bỉ?

- Đúng rồi, Chu Tước đâu?

Tần Quân nghi ngờ hỏi? thần thú của lão tử chạy thế nào?

Đát Kỷ cười nói:

- Tất nhiên là rời đi. Đừng thấy phong thái của nó lãnh đạm, nhưng thật ra trong lòng cũng hiểu rõ đánh không lại chúng ta.

- Chu Tước mặc dù là thần thú, nhưng một con này rõ ràng không tính là mạnh nhất. Chắc hẳn là tương đối trẻ tuổi.

Thái Bạch Kim Tinh suy nghĩ nói. Đám người Tần Quân nghe được, không khỏi chắt lưỡi. Chu Tước lớn như vậy lại vẫn tính là trẻ tuổi. Vậy Chu Tước già lại lớn tới mức nào?

Thần thú quả nhiên không thể suy xét theo lẽ thường.

Ngạo Vô Kiếm không nhịn được giả ho khan một tiếng hỏi:

- Đã như vậy, các vị có nguyện ý giúp ta diệt trừ kẻ địch hay không?

Hiện tại hắn thầm mong khiến cho đám người Tần Quân xong việc, sau đó rời đi được bao xa thì lăn đi bấy xa.

Cứ để cho bọn họ tiếp tục ở lại, Ngạo Vô Kiếm sợ trái tim của mình không

chịu nổi.

- Ngươi gấp cái gì? Có tin ta một búa đập chết ngươi hay không!

Lý Nguyên Phách trừng mắt mắng, khiến cho Ngạo Vô Kiếm rất phiền muộn. Ta chọc giận ngươi sao?

- Đúng vậy. Cẩn thận ta một thương đâm chết ngươi!

Hồng Hài Nhi học giọng điệu của Lý Nguyên Phách cười đùa nói. Ngạo Vô Kiếm khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa quỳ xuống.

So với Lý Nguyên Phách, sợ hãi của Ngạo Vô Kiếm đối với Hồng Hài Nhi có thể nói là vô cùng lớn.

Tần Quân đảo mắt. Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi ở chung một chỗ, quả thực vô pháp vô thiên.

------oOo------

Chương 275: Quét ngang Hoàng Đô

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như lại có một Na Tra tam thái tử tới, ba người nhất định sẽ gây ra long trời lở đất.

- Đi thôi, ta cũng không muốn lại đợi lâu.

Tần Quân khoát tay nói, khiến cho trong lòng Ngạo Vô Kiếm vui vẻ.

Ngay lập tức đoàn người liền đi theo Ngạo Vô Kiếm bay về phía Hoàng Đô. Đoàn người trùng trùng điệp điệp. Từ phía xa nhìn thấy đám người này, các cường giả vội vàng lảng tránh.

Bọn họ rất sợ đám sát tinh Tần Quân tìm tới cửa.

- Tần Quân tới, mọi người chạy mau!

- Sát tinh tới!

- Mọi người nhanh trốn đi!

- Kết thúc rồi. Bây giờ còn có ai có thể ngăn cản được Tần Quân?

- Ai, đều là người tới tham dự vũ hội Tiềm Long, chênh lệch vì sao lớn như vậy?

Các tu sĩ ở khu vực gần ngọn núi hoàng cung khiếp sợ đến mức bàn luận ầm ĩ. Trong giọng nói của bọn họ đều tràn ngập sự sợ hãi. Hình như gặp phải thiên địch, nên chạy tứ tán ra.

Chuyện tiếp theo lại đơn giản. Ở dưới sự dẫn đường của Ngạo Vô Kiếm, đám người Tần Quân xông đến tổng đà của Thần Kiếm Đường trước tiên.

Trương Lôi Đình dẫn theo Phỉ Ngọc Thụ cùng với vài trưởng lão, đứng ở trước cửa lớn. Phía sau là mấy nghìn đệ tử, chen lấn chật đại môn phủ viện, mái hiên.

Nếu như là lúc vừa xuyên qua, Tần Quân khẳng định sợ tới mức tiểu cả ra. Nhưng bây giờ vẻ mặt hắn phong khinh vân đạm, xem tất cả mọi thứ trước mắt giống như không có tác dụng.

- Thần phục Ngạo Vô Kiếm, hoặc chết!

Sa Ngộ Tĩnh trầm giọng nói. Tần Quân đứng ở giữa đội ngũ không mở miệng. Loại chuyện này không cần hắn mở miệng.

Đám người Trương Lôi Đình mồ hôi lạnh tuôn ra không ngừng. Chỉ là Sa Ngộ Tĩnh lại khiến cho bọn họ khiếp sợ. Huống gì còn có Hồng Hài Nhi ở bên cạnh.

- Vì sao ngươi phải giúp hắn?

Trương Lôi Đình chỉ vào Ngạo Vô Kiếm, trầm giọng hỏi Tần Quân.

Tần Quân mặt không đổi sắc, không có ý định lên tiếng.

Lý Nguyên Phách lấy ra Kim Bằng Thần Chùy, nổi giận mắng:

- Làm gì có được nhiều đường ngoắt nghéo như vậy. Ngươi rốt cuộc là hàng hay không hàng!

Sắc mặt Lý Bạch, Hồng Hài Nhi, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hắc Bạch Vô Thường đều không tốt. Pháp Hải chắp hai tay lại trước ngực, trong miệng không ngừng niệm kinh, giống như đuổi ruồi.

Thái Bạch Kim Tinh lay động bắt phất trần trừ tà trong tay, vẻ mặt cười nhạt, khiến người ta cân nhắc không ra.

Ba người Chúc Nghiên Khanh tất nhiên đứng ở cuối cùng.

- Dứt khoát thiêu chết tất cả bọn họ là được!

Hồng Hài Nhi ở trên mặt đất nhảy nhót cười nói.

Khiến cho đám người Trương Lôi Đình sắc mặt biến hóa kịch liệt, khiếp sợ đến mức chân mềm.

Cả con đường đều không có vết chân người. Có thể thấy được lực uy hiếp của đám người Tần Quân có bao nhiêu khủng khiếp.

- Động thủ đi!

Sa Ngộ Tĩnh trầm giọng quát. Lời này vừa nói ra, Lý Nguyên Phách lúc này liền giơ Kim Bằng Thần Chùy lên. Bầu không khí trong nháy mắt tràn ngập mùi thuốc súng.

- Khoan đã, ta nguyện ý đầu hàng!

Trương Lôi Đình vội vàng mở miệng nói. Trong khi nói chuyện hắn liền quì một gối.

Các thành viên Thần Kiếm Đường còn lại thấy vậy đều ồ lên, trong lòng bi thương căm phẫn không thôi. Nhưng cuối cùng ở dưới uy hiếp tử vong, t ất cả đều quì một gối theo.

Ngạo Vô Kiếm mừng rỡ, mở miệng nói:

- Vì đề phòng các ngươi, ta phải hạ chú ấn cho các ngươi. Nếu như các ngươi dám chống lại ta, thì phải chết!

Ầm!

Những lời này của Ngạo Vô Kiếm khiến cho tất cả mọi người Thần Kiếm Đường không khỏi đỏ mắt. Đây là muốn khiến cho bọn họ biến thành khôi lỗi của Ngạo Vô Kiếm!

Kẻ sĩ có thể giết nhưng không thể bị sỉ nhục!

- Ngạo Vô Kiếm, ngươi đứng quá mức!

Trương Lôi Đình cắn răng quát, giống như một con hùng sư nổi giận.

Mắt Tần Quân không khỏi nheo lại. Hắn không nghĩ tới Ngạo Vô Kiếm phong độ phiêu dật không ngờ lại ngoan độc như vậy. Quả thật là người không thể chỉ nhìn vẻ bề ngoài.

- Không phải quá đáng. Mà là lẽ ra nên như vậy.

Ngạo Vô Kiếm cười lạnh nói. Đám người Trương Lôi Đình đều là cường giả Địa Tiên Cảnh. Nếu như có thể thu phục, thế lực của hắn sẽ tăng mạnh.

- Ngươi...

Các vị trưởng lão Thần Kiếm Đường tức giận đến mức toàn thân run rẩy, hận không thể quát chết Ngạo Vô Kiếm.

- Nguyên Phách, giết chết các trưởng lão Thần Kiếm Đường.

Tần Quân bỗng nhiên lên tiếng nói, khiến cho tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía hắn.

Ngạo Vô Kiếm quá sợ hãi. Sắc mặt đám người Trương Lôi Đình càng thêm khó coi.

- Ha ha ha, chết lại như thế nào. Chung quy còn tốt hơn so với sống sót có không tôn nghiêm. Tần Quân, cảm ơn!

Một tiếng cười to đầy hào hiệp vang lên. Người nói chuyện thình lình là Phỉ Ngọc Thụ. Trên gương mặt tuấn mỹ của hắn đầy dáng vẻ tươi cười, hoàn toàn không có khẩn trương và sợ hãi trước nguy cơ sinh tử.

Tiếng cười của hắn khiến cho các trưởng lão Thần Kiếm Đường nhất thời phát sinh cộng hưởng.

- Không sai! Cùng lắm thì chết!

- Hừ! Ta tình nguyện chết trận oanh oanh liệt liệt, cũng không cần làm khôi lỗi!

- Ngạo Vô Kiếm, ta ở trong Hoàng Tuyền nguyền rủa ngươi kết cục không tốt!

- Ha ha ha, Phỉ trưởng lão nói đúng. Tần Quân giết chết chúng ta đi!

Nhìn thấy các trưởng lão chết không sờn, các đệ tử Thần Kiếm Đường cũng bị kích động tâm tình, đều oán hận nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm.

Sắc mặt Ngạo Vô Kiếm thâm trầm. Hắn không nghĩ tới Tần Quân có tâm kế như vậy. Một câu nói liền làm rối loạn kế hoạch của hắn. Thậm chí kiếm được thiện cảm của Thần Kiếm Đường, khiến cho hắn biến thành tiểu nhân.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Tất cả đệ tử bình thường của Thần Kiếm Đường giải tán đi. Ân oán giữa ta và hoàng triều Nam Trác cùng Thần Kiếm Đường các ngươi. Nhưng ta ân oán rõ ràng. Người hại ta đã chết. Ngạo Vô Kiếm từng trợ giúp ta, ta liền trợ giúp hắn leo lên ngôi vị hoàng đế. Sau này hoàng triều Nam Trác các ngươi phải là nước phụ thuộc ở dưới thân ta.

Nước phụ thuộc?

Tất cả mọi người Thần Kiếm Đường sử dụng ánh mắt giống như giết người nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm. Không nghĩ tới Ngạo Vô Kiếm đúng là người bán nước cầu vinh hạng như vậy!

Kẻ gian!

Tiện nhân!

Người vô sỉ!

Ở trong lòng Ngạo Vô Kiếm không ngừng chửi bới Tần Quân. Đã nói rõ là hợp tác, làm sao có thể vô tình như vậy?

Nhưng trong lòng hắn phần nhiều hơn chính là bất đắc dĩ. Trước đây đáng lẽ phải quyết tuyệt một điểm, ủng hộ Tần Quân tới cùng, mà không phải chỉ động mồm mép.

Trước đây, trước khi Tần Quân tiến vào Lạc Càn Điện, Ngạo Vô Kiếm từng đồng ý bảo vệ hắn. Nhưng mà sau khi đi vào trong hắn liền bất lực đứng ở một bên xem cuộc vui. Tuy rằng Tần Quân không có vì vậy mà oán hận hắn, nhưng cũng sẽ không phát sinh thiện cảm.

------oOo------

Chương 276: Lưu được núi xanh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại hai người đứng ở góc độ đế hoàng xử lý mọi chuyện, tất nhiên sẽ không để tâm tới tình cảm riêng tư.

- Ngạo Vô Kiếm, ngươi không được chết tử tế!

- Ngạo Vô Kiếm, ta nguyền rủa ngươi không leo hơn ngôi vị hoàng đế!

- Tần Quân, sao không giết Ngạo Vô Kiếm? Chúng ta tình nguyện để cho ngươi xưng hoàng!

- Đúng vậy!

Các vị trưởng lão Thần Kiếm Đường sục sôi nói. Oán hận của bọn họ đối với Ngạo Vô Kiếm trong nháy mắt vượt qua thù hận đối với Tần Quân. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy Tần Quân cười thầm. sắc mặt Ngạo Vô Kiếm thâm trầm đến mức dường như muốn nhỏ ra nước.

Tần Quân giả vờ không nhìn thấy sắc mặt Ngạo Vô Kiếm. Hắn mỉm cười nói:

- Ngoại trừ Phỉ Ngọc Thụ, những người khác đều phải chết!

Lúc này Lý Nguyên Phách cầm theo Kim Bằng Thần Chùy phóng đi. Một chùy ném ra, thế lớn lực chìm. các trưởng lão Thần Kiếm Đường khiếp sợ đến mức sắc mặt biến đổi kịch liệt, liên tiếp né tránh. Miệng nói là muốn chết một cách hùng hồn. Nhưng khi tử vong thật sự tử vong tới trước mặt, thân thể lại biểu hiện rất thành thực.

Hồng Hài Nhi cũng theo sau, ra tay. Nếu Lý Nguyên Phách không biến thành thân chim đại bàng cánh vàng, liền chỉ có tu vi Địa Tiên Cảnh, tất nhiên không phải là đối thủ những trưởng lão Thần Kiếm Đường liên hợp lại.

Tiếp theo đó là một cuộc giết chóc. Nhất là Hồng Hài Nhi. Mỗi lần Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương ra một thương liền cướp đi một cái mạng. Chân Tiên Cảnh và Địa Tiên Cảnh chênh lệch giống như lạch trời, không thể vượt qua.

Các đệ tử Thần Kiếm Đường thấy vậy, mắt đều hồng lên. Nhưng không có người nào dám mạo muội ra tay. Bởi vì bọn họ ra tay đó là tử vong.

- Ngạo Vô Kiếm, đi tìm chết đi!

Đường chủ Thần Kiếm Đường Trương Lôi Đình không có đi bảo vệ các đồng môn còn lại, mà lao về phía Ngạo Vô Kiếm. Bóng người giống như quỷ mỵ, trong chớp mắt lại đi tới trước mặt Ngạo Vô Kiếm, muốn một chưởng chấm dứt hắn.

Ngạo Vô Kiếm xem thường cười. Trong hoàng triều Nam Trác hắn chỉ sợ ba người. Bên trong vừa vặn không có Trương Lôi Đình.

Vèo...

Kiếm quang lóe lên. Ngạo Vô Kiếm nâng cao tay phải. Trong tay hắn chẳng biết lúc nào có thêm một thanh trường kiếm. Trước mặt hắn, biểu tình Trương Lôi Đình dại ra, thân thể đứng ở trước mặt Ngạo Vô Kiếm.

Một giây tiếp theo vai phải Trương Lôi Đình có máu tươi tuôn ra như gió bão. Ngay sau đó cánh tay phải trực tiếp rời khỏi thân, bay ra ngoài.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đám người Tần Quân không khỏi nheo mắt lại. Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được Ngạo Vô Kiếm ra tay. Dù sao Tần Quân không thấy rõ động tác của hắn. Lý Bạch, Hạo Thiên Khuyển đều nhíu mày. Điều này nói rõ Ngạo Vô Kiếm thật sự không đơn giản.

Trương Lôi Đình trải qua một thoáng ngây ngẩn ngắn ngủi. Trên mặt hắn lộ ra vẻ dữ tợn ngoan độc. Chân trái hắn nhanh như tia chớp đá lên. Một cước này cực kỳ xảo quyệt. Ngạo Vô Kiếm không kịp phản ứng nữa liền bị đạp bay ra ngoài.

Cùng lúc đó, Phỉ Ngọc Thụ sử dụng ra huyết đao của mình. Trong huyết đao bắn ra từng đao khí huyết sắc đánh úp về phía Ngạo Vô Kiếm. Ngạo Vô Kiếm cả kinh vội vàng giơ kiếm lên chặn lại. Hàng vạn hàng nghìn kiếm ảnh, cùng đao khí huyết sắc ầm va chạm vào nhau. Những tiếng nổ mạnh liên tục vang lên. Cuồng phong nổi lên bốn phía, thổi trúng các đệ tử Thần Kiếm Đường đứng trên mái hiên, khiến bọn họ ngã trái ngã phải. Tần Quân có đám người Lý Bạch bảo vệ, tất nhiên không bị liên lụy.

- Tần Quân, còn không mau trợ giúp ta!

Ngạo Vô Kiếm liền vội vàng kêu lên.

Một mình Trương Lôi Đình hắn vẫn có lòng tin ứng phó. Nhưng sau khi có thêm Phỉ Ngọc Thụ, hắn chỉ có thể bị thua. Dù sao Phỉ Ngọc Thụ cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh lâu đời, thực lực không thể khinh thường.

Tần Quân chỉ đành phải dùng ánh mắt ra hiệu cho Sa Ngộ Tĩnh ra tay. Trong nháy mắt thân hình Sa Ngộ Tĩnh đi tới trước mặt Phỉ Ngọc Thụ, một chưởng đánh ra. Đồng tử trong mắt Phỉ Ngọc Thụ co lại, theo bản năng giơ cánh tay lên chặn lại. Đáng tiếc chỉ phí công vô ích.

Ầm...

Phỉ Ngọc Thụ bị một chưởng của Sa Ngộ Tĩnh đập bay ra ngoài, trực tiếp đụng sập bức tường ở phía sau. Bụi bặm cuốn lên. Trương Lôi Đình khiếp sợ đến mức sắc mặt biến đổi kịch liệt. Nhưng hắn cũng không trốn, mà dốc

toàn lực chuẩn bị một đòn giết chết Ngạo Vô Kiếm.

Sa Ngộ Tĩnh tất nhiên sẽ không để cho hắn thực hiện được ý định. Sa Ngộ Tĩnh cầm theo bảo trượng hàng yêu lại đi tới phía sau lưng Trương Lôi Đình. Một trượng vung tới, nện ở trên lưng Trương Lôi Đình.

Phù.

Một tiếng động vang lên.

Trong miệng Trương Lôi Đình liền phun máu tươi, đập bay ra ngoài. Ngạo Vô Kiếm ở bên cạnh thấy vậy, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng.

Trong nháy mắt vừa rồi, hắn từ trên người Sa Ngộ Tĩnh ngửi được khí tức tử vong.

- May mà không đối địch với Tần Quân.

Ngạo Vô Kiếm cảm thấy may mắn nghĩ. Oán giận phát sinh đối với Tần Quân lúc trước trong khoảnh khắc liền biến mất.

Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi đã kết thúc cuộc chiến đấu. Trước cửa lớn có vài thi thể thê thảm đang nằm. Sa Ngộ Tĩnh cũng giống như tử thần đi tới gần Trương Lôi Đình.

Tần Quân mặt không đổi sắc. Tuy rằng những người này không có thù hận trực tiếp đối với hắn, nhưng dính vào chữ lợi, thù hận liền không cần lý do.

Hắn ngạc nhiên phát hiện trong lòng mình không ngờ không có cảm giác không đành lòng và hổ thẹn. Không biết từ lúc nào, hắn đã có thể làm được chuyện giết người không chớp mắt. Đối với điều này, hắn cũng không sợ hãi, trái lại cảm thấy rất bình thường.

- Con đường đế vương đường vốn chính là xương trắng lót đường, cá lớn nuốt cá bé!

Ánh mắt Tần Quân trở nên kiên định. Hắn không còn là viên chức nho nhỏ tầm thường ở kiếp trước nữa.

Trương Lôi Đình cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết. Hắn bị Sa Ngộ

Tĩnh một trượng đập chết, toàn thân ngã vào cuối ngã tư đường, hai mắt chợt trợn lên, chết không nhắm mắt.

Thế hệ cường giả lúc đó ngã xuống.

Cường giả Địa Tiên Cảnh rất khó bị giết chết. Thậm chí có thể nguyên thần xuất khiếu. Đáng tiếc hắn đối mặt chính là Sa Ngộ Tĩnh, một vị tồn tại siêu nhiên Thiên Tiên Cảnh tầng chín. Cho nên hắn ngay cả cơ hội để nguyên thần xuất khiếu bỏ chạy cũng u không có.

- Đi thôi, đi Tinh Túc Môn!

Tần Quân trầm giọng nói. Ngạo Vô Kiếm tất nhiên không có ý kiến. Những đệ tử Thần Kiếm Đường còn lại không bị hắn để vào trong mắt. Tất cả trưởng lão đều đã chết. Thần Kiếm Đường xem như là xuống dốc không phanh. Sau này ở dưới tay hắn rất khó có cơ hội xoay người.

- Chờ một chút! Giết ta đi!

Đúng lúc này, một bóng người lảo đảo từ trong bụi bặm đi tới. Thình lình là Phỉ Ngọc Thụ. Toàn thân hắn đều là máu, vô cùng thê thảm. Nhưng ánh mắt của hắn vô cùng kiên định.&

------oOo------

Chương 277: Sát danh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân xoay người nhíu mày nhìn về phía Phỉ Ngọc Thụ. Trước đây Phỉ Ngọc Thụ đối với hắn không tệ. Hơn nữa toàn thân ngông nghênh. Cho nên Tần Quân mới nguyện ý thả cho hắn một con đường sống. Thật không nghĩ tới người này không ngờ lại muốn chết.

- Ngươi đặc biệt ngốc sao? Lưu được núi xanh, lo gì không củi đốt! Không muốn báo thù sao?

Tần Quân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng, khiến cho đám người Thái Bạch Kim Tinh rất bất đắc dĩ. Ý đồ biểu đạt được rõ ràng như thế,

không suy tính một chút tới cảm nhận của Ngạo Vô Kiếm người ta sao?

Khóe miệng Ngạo Vô Kiếm giật một cái, cũng không mở miệng. Bởi vì hắn biết cho dù mình nói xen vào cũng vô ích.

Hiện tại Tần Quân định đoạt.

Bị Tần Quân mắng như vậy, ánh mắt Phỉ Ngọc Thụ lộ ra vẻ mê mang. Trong miệng càng không ngừng lẩm bẩm.

- Giữ lại núi xanh... lo gì không có củi đốt...

Dần dần, ánh mắt của hắn càng sáng rỡ.

- Nói cho cùng, không nghĩ tới điện hạ cũng có một màu sắc đẹp đẽ.

Lý Bạch thở dài nói.

Tần Quân trợn trừng mắt. Những lời này không phải chứng minh trước đây Lý Bạch cho rằng hắn không có màu sắc đẹp đẽ sao?

Được rồi, quả thực không có.

Nhưng ngươi không thể thành thực như thế được!

Lại ở thời điểm trong lòng Tần Quân thầm chế nhạo, Phỉ Ngọc Thụ bỗng nhiên hướng về phía Tần Quân quỳ xuống, trầm giọng kêu:

- Đa tạ ơn điện hạ không giết!

Một tiếng điện hạ nói rõ tất cả.

Sau đó Phỉ Ngọc Thụ liền dẫn theo đám đệ tử Thần Kiếm Đường trùng trùng điệp điệp rời đi. Ngạo Vô Kiếm nhìn thấy vật, mí mắt giật giật. Phỉ Ngọc Thụ là người có năng lực. Hắn đã nghe nói qua. Tần Quân làm như vậy không thể nghi ngờ là tạo ra cho hắn một cường địch.

Tinh Túc Môn ở vào trong dãy núi vùng ngoại ô của Hoàng Đô. Khi thấy đám người Tần Quân bay tới, tất cả mọi người Tinh Túc Môn đều hoảng lên.

Một lão già mặc áo bào màu đen đứng ở trước sơn môn cao giọng hỏi:

- Tần Quân, ngươi không nên đuổi tận giết tuyệt như vậy! Tinh Túc Môn chúng ta cũng không có đắc tội ngươi!

Tuy rằng hắn biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng giọng nói có chút run rẩy. Rõ ràng trong lòng hắn cực kỳ không bình tĩnh. Dù sao liên quan đến cơ nghiệp nghìn năm Tinh Túc Môn.

Trên đám mây, Tần Quân chỉ vào Ngạo Vô Kiếm cười nói:

- Không phải ta muốn đuổi tận giết tuyệt, mà là hắn.

Ngạo Vô Kiếm mặt không đổi sắc. Chuyện cho tới bây giờ, hắn đã không cần giải thích dư thừa. Chỉ cần diệt trừ những thế lực cản trở mình xưng hoàng, hắn có thể long đằng vạn dặm, bước tới mây xanh.

Lão già mặc áo bào màu đen không khỏi nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm. Hắn vừa mới chuẩn bị tức giận mắng, Tần Quân liền để cho Lý Nguyên Phách và Sa Ngộ Tĩnh động thủ.

Bởi vì chuyện thú triều ở vương quốc Thương Lam, Tần Quân đối với Tinh Túc Môn coi thường nhân mạng đã không có thiện cảm. Bọn họ để mặc chiến sủng tàn sát thành trì, hắn đã có tâm muốn giết.

Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách trực tiếp đằng đằng sát khí đánh úp về phía Tinh Túc Môn. Hồng Hài Nhi lại ham chơi gia nhập tàn sát. Tình hình chiến đấu vẫn hiện lên xu thế nghiêng về một phía. Tần Quân quan sát tất cả những điều này, trong lòng đối với quyền lực, lại càng hiểu thấu triệt hơn.

Bởi vì quyền lực, hắn có thể dễ dàng quyết định sự sinh tử của người khác!

Mà đế hoàng đại biểu cho quyền lực vô thượng. Tần Quân càng thêm bức thiết muốn quay về vương quốc Càn Nguyệt đăng cơ thành hoàng.

Trong mắt Ngạo Vô Kiếm lại lộ ra vẻ cuồng nhiệt. Tinh Túc Môn vừa ngã, chỉ còn lại Phục Ma Môn và gia tộc Bắc Cung có thể phát sinh uy hiếp đối với hắn. Hắn đã cách ngôi vị hoàng đế càng lúc càng gần.

Hắn và Tần Quân đều có khát vọng đối với ngôi vị hoàng đế. Khác nhau chính là hắn có thể không từ thủ đoạn. Nhưng Tần Quân có nguyên tắc của mình.

- Nói xem Lý Mạnh Giáp là vị nào?

Tần Quân bỗng nhiên nhìn về phía Ngạo Vô Kiếm hỏi. Ngạo Vô Kiếm ngẩn người, sau đó chỉ vào Lý Mạnh Giáp ở phía dưới đang bị Lý Nguyên Phách đuổi đánh nói:

- Chính là hắn.

- A!

Tần Quân nhìn về phía Lý Mạnh Giáp. Trước đây Lý Nguyên Phách dùng chùy giết chết Hổ Yêu vương, phân tâm của Lý Mạnh Giáp phát ra khí tức khiến cho hắn có ký ức sâu sắc. Thật không nghĩ tới hai bên còn chưa chính diện giao phong, Lý Mạnh Giáp đã lưu lạc tới mức độ chật vật như vậy.

Hơn nữa người đuổi giết hắn vẫn là Lý Nguyên Phách.

- Ngươi có giỏi tiếp tục chạy đi!

Lý Nguyên Phách gần biến thân, gương mặt đầy lông vàng, lắc mình chặn đường đến trước mặt Lý Mạnh Giáp. Hắn lạnh giọng giễu cợt. Sắc mặt Lý Mạnh Giáp vô cùng khó coi. Hắn nhìn về phía Lý Nguyên Phách trong mắt vừa có sự sợ hãi cũng có sát ý.

Tần Quân xem như đã nhìn thấy rõ ràng. Lý Nguyên Phách cách biến thân càng gần, thực lực càng mạnh.

Lý Nguyên Phách là thật xứng với cái tên tiểu tử ngốc. Hắn tuyệt đối không nghi ngờ vì sao ánh mắt của Lý Mạnh Giáp phức tạp như vậy. Lúc này hắn chỉ muốn giết chết Lý Mạnh Giáp, hoàn thành nhiệm vụ Tần Quân giao cho hắn.

Rất nhanh, Tần Quân liền thu hồi ánh mắt. Lý Mạnh Giáp lại không phải là cường địch khiến cho trong lòng hắn có áp lực. Hiện tại chỉ là một câu

nói của hắn, liền có thể đoạt đi tính mạng của người yếu.

Một tu sĩ Thuế Phàm Cảnh không ngờ cho rằng cường giả Địa Tiên Cảnh là người yếu. Đổi lại thành tình cảnh bình thường, chắc hẳn sẽ bị người ta nhạo báng. Nhưng nếu như đặt ở trên người Tần Quân, lại khiến người ta cảm thấy đây là chuyện đương nhiên. Bởi vì hắn có tư cách định đoạt tính mạng của cường giả Địa Tiên Cảnh.

Có Sa Ngộ Tĩnh và Hồng Hài Nhi ở bên cạnh, chiến đấu kết thúc rất nhanh. Tần Quân trước sau giống như một người nhân từ, chỉ tiêu diệt cao tầng của Tinh Túc Môn. Đối với các đệ tử, hắn thật ra mở ra một mắt lưới. Hắn cũng không sợ thả hổ về rừng.

Bởi vì những đệ tử này nếu như trưởng thành lên, người đầu tiên tìm tới, chính là Ngạo Vô Kiếm.

Mặc dù có lòng tin, hắn cũng không thể ngồi xem Ngạo Vô Kiếm dần dần cường đại. Hắn phải khiến cho Ngạo Vô Kiếm ngột ngạt mới được.

- Tiếp theo, Ngộ Tĩnh và Nguyên Phách đi cùng hắn đi. Chúng ta tìm một khách sạn chờ các ngươi!

Tần Quân có chút không hứng thú. Vì vậy hắn khoát tay nói. Trong lòng Ngạo Vô Kiếm thầm mừng rỡ. Không có Tần Quân xen vào, hắn sẽ bớt đi nhiều chuyện phiền toái.

Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách đều gật đầu. Cứ như vậy, Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách theo Ngạo Vô Kiếm rời đi. Lần đi này nhất định là một hồi tinh phong huyết vũ.

Đám người Tần Quân lại xoay người bay về phía trung tâm của Hoàng Đô.

...

Tin tức Thần Kiếm Đường, Tinh Túc Môn liên tiếp bị tiêu diệt chấn động toàn bộ hoàng triều Nam Trác.

------oOo------

Chương 278: Sát danh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dẫn tới người trong toàn thành trong lòng bàng hoàng.

- Tần Quân sẽ không phải là muốn tiêu diệt toàn bộ Hoàng Đô chúng ta chứ?

- Không thể. Nếu vậy quá điên cuồng!

- Thần Kiếm Đường và Tinh Túc Môn đều đứng hàng bảy đại tông môn...

- Thật khiến cho người ta thổn thức. Đó là tông môn đỉnh cấp của hoàng triều!

- Mấy người Tần Quân không ngờ thay đổi số phận của một hoàng triều. Quả thực không thể tưởng tượng nổi...

Hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, khiến cho tất cả những người còn sống sót bên trong Hoàng Đô đến nay giống như thân ở trong giấc mộng. Thậm chí hơn nửa tháng tới, bọn họ đều sinh sống ở bên trong mộng cảnh.

Sau khi đi tới Thiên Ban tửu lâu xa hoa nhất Hoàng Đô, tiểu nhị tiếp đón đám người Tần Quân hết sức lo sợ, giống như gặp quỷ.

- Sợ cái gì, ta lại sẽ không ăn ngươi!

Tần Quân cười mắng, thiếu chút nữa khiến tiểu nhị sợ ngất đi. Điều này khiến cho hắn rất phiền muộn. Chẳng lẽ bên ngoài có lời đồn hắn sẽ ăn thịt người sao?

Hắn lại không biết, thật đúng là như vậy!

Danh tiếng của Tần Quân ở hoàng triều Nam Trác hoàn toàn là ác danh. Đương nhiên ở trong các vương quốc xung quanh, hắn chính là truyền kỳ.

Nhất là khi việc hắn trải qua được truyền ra ngoài, khiến cho hắn thu hoạch được vô số người sùng bái.

Từ một vương quốc nghèo túng đi ra, dần dần tập kích ngược, ở trong Nhân Bảng xuất hiện tên, dương danh ở trong thí luyện thành của vũ hội Tiềm Long, ở trong Hoàng Đô đại sát tứ phương. Thậm chí còn giết chết thánh thượng Nam Trác, khiến cho bảy đại tông môn không thể tránh được. Trải qua chuyện như vậy chỉ tồn tại ở trong những truyền thuyết hoang đường. Nhưng trong thiên hạ hiện nay, xuất hiện ra một Tần Quân, khiến cho lời đồn đại trở thành sự thật.

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó tự mình đi tới trước một cái bàn ngồi xuống. Đám người Thái Bạch Kim Tinh tiến tới vây quanh. Chưởng quỹ thấy vậy run run rẩy rẩy đi tới, hỏi:

- Tần Quân đại nhân, chỉ cần ngươi không giết chúng ta, chúng ta mặc cho ngươi sai phái...

Toát mồ hôi!

Thời gian hắn ở trong Dục Lôi Trì bế quan này, không nghĩ tới sát danh đã lớn như vậy.

Đây chính là sự chênh lệch giữa thiên tài và cường giả.

Người trước là có tiềm lực, người sau đã xuất hồn.

- Mang lên rượu và thức ăn ngon nhất!

Tần Quân phất tay nói. Có tiện nghi không chiếm là kẻ ngốc!

Chưởng quỹ như trút được gánh nặng, liền vội vàng xoay người đi làm.

- Điện hạ, tiếp theo có tính toán gì không?

Lý Bạch vừa nghe có rượu nhất thời mặt mày rạng rỡ, cũng dẫn đầu mở ra trọng tâm câu chuyện hỏi.

- Đương nhiên là quay về vương quốc Càn Nguyệt làm hoàng đế!

Tần Quân đương nhiên nói. mọi người nghe được không khỏi cười lớn. Vừa đại náo hoàng triều, lại quay về vương quốc làm hoàng đế. Nói ra sợ không có người nào chịu tin.

Đát Kỷ che miệng cười nói:

- Chuẩn bị mưu phản sao?

Khóe miệng Tần Quân cong lên cười nói:

- Nếu như phụ hoàng tiện nghi này của ta có chút đầu óc, chắc hẳn sẽ tự mình truyền ngôi. Dù sao hắn cũng nhảy nhót không được mấy năm.

Càn Hoàng Đế đối với hắn cũng không tệ lắm. Tần Quân tự nhiên sẽ không giết hắn.

Tần Vân nghe được rất không vui. Mấy tháng ngắn ngủi, Tần Quân cũng đã leo đến độ cao bao trùm hoàng triều. Xem ra sau này hắn phải liều chết ôm lấy cái chân lớn này mới tốt.

Trong mắt Chúc Nghiên Khanh lóe lên dị quang. Bạch Mãnh Hổ lại đang ước mơ tới tương lai tốt đẹp của Bạch Hổ Môn.

Đúng lúc này, một bóng người mặc y phục màu vàng đi đến. Thình lình là Trương Giác.

- Tham kiến điện hạ!

Trương Giác kích động đi tới trước mặt Tần Quân quì một gối. Trong ánh mắt hắn nhìn Tần Quân tràn ngập sự sùng bái.

Bị yêu nhân tiếng tăm lừng lẫy trong lịch sử Hoa Hạ sùng bái, Tần Quân không hiểu sao có một loại cảm giác thành tựu. Hắn xua tay cười nói: \

- Đứng lên đi, Trương Giác, gần đây ngươi đi đâu vậy?

- Trong khoảng thời gian này, ta chạy tới vung sát cổng thành Hoàng Đô, vì điện hạ tản ra thần danh.

Trương Giác cung kính đáp lại.

Tần Quân sửng sốt. Người này lại đi lừa dối người?

Khí mê hoặc lòng người quả thực biến thái. Cũng không biết có bao nhiêu người bị hắn lừa dối thành công.

Còn không chờ Tần Quân hỏi thăm, Trương Giác liền bắt đầu tự báo thành tích:

- Hai mươi vạn binh sĩ cửa tây đã biểu thị nguyện ý tìm nơi nương tựa từ điện hạ!

Hai mươi vạn!

Tần Quân trợn tròn hai mắt. Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng dọa cho giật mình.

Lúc này mới bao nhiêu ngày?

Binh sĩ Hoàng Đô lại không tầm thường. Người tệ nhất cũng là tu vi Trúc Cơ Cảnh tầng năm. Thậm chí có không ít tồn tại là Kim Đan Cảnh, lại bị Trương Giác chiêu hàng?

Tuy rằng hai mươi vạn đại quân ở trong mắt bọn họ vẫn giống như con kiến hôi, nhưng đối với trình độ tu vi như Trương Giác mà nói, đơn giản là thần tích.

- Thật sự là hai mươi vạn quân chính quy sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi. Chẳng lẽ đều là những nhân vật người già kẻ yếu?

Trương Giác nghiêm túc nói:

- Tất nhiên là quân chính quy, hơn nữa còn là binh sĩ thủ thành!

Lời này vừa nói ra, mọi người không nhịn được phải nhìn hắn với cặp mắt khác xưa. Thật không nghĩ tới, hắn với tu vi Kim Đan Cảnh không ngờ có thể có làm được như thế.

Xem ra, người có thể bái nhập Tần Quân đều không phải là loại người đơn giản.

Hoặc là lực chiến đấu cường đại, hoặc là có khả năng đặc biệt. Miệng lưỡi

của Trương Giác rõ ràng đã đăng phong tạo cực.

- Không sai, từ từ cố gắng. Sau đó sẽ không bạc đãi ngươi!

Tần Quân vỗ Trương Giác vai cười nói, biểu tình ta xem trọng ngươi.

Trương Giác vội vàng khiêm tốn đáp lại. Bầu không khí trở nên càng hòa hợp hơn.

Có hai mươi vạn đại quân bái nhập, Tần Quân tất nhiên vui mừng rướn chân mày lên. Lại thêm quân đoàn áo bào trắng rất nhanh liền chạy tới. Thủ hạ của Tần Quân sẽ không chỉ là cường giả đứng đầu, binh lực cũng rất khả quan.

Rất nhanh, chưởng quỹ liền đánh tiếng để tiểu nhị mang thức ăn lên. Đám người Tần Quân nâng cốc chúc mừng, rất vui vẻ. Đương nhiên người của khách sạn lại kinh hãi run sợ.

Đại khái qua chừng nửa canh giờ, Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách trở về. Trên người hai người đều có vết máu, thoạt nhìn rất dọa người.

- Đều đã hoàn thành?

Tần Quân cười hỏi. Bắc Cung Tổ vừa chết, toàn bộ hoàng triều Nam Trác tất nhiên không ai có thể cùng Sa Ngộ Tĩnh đối đầu. Cho dù là Lý Nguyên Phách cũng có thể ngang ngược không chút e ngại.

- Đó là đương nhiên!

Lý Nguyên Phách hất cằm lên kiêu căng nói.

Hồng Hài Nhi đảo con ngươi một vòng, cười đùa nói:

- Ngốc lớn, lúc nào chúng ta tới khoa tay múa chân một chút.

------oOo------

Chương 279: Thiên mệnh chi tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Phách tuy rằng giống như bệnh quỷ, nhưng đối với Hồng Hài Nhi mà nói đúng là người cao to. Thậm chí có thể nói là người khổng lồ. Ai bảo hình thể của Hồng Hài Nhi chỉ là đứa trẻ sơ sinh vậy.

- Tốt!

Mắt của Lý Nguyên Phách nhất thời sáng lên. Lúc trước Hồng Hài Nhi đại chiến Cổ tiền bối, cảnh tưởng đó đến nay vẫn còn khiến cho chấn động. Hắn cũng không e ngại, trái lại nóng lòng muốn thử.

Chim đại bàng cánh vàng đã từng sợ ai?

Sự ngang tàng trong xương cốt khiến cho hắn không khiếp sợ bất kỳ đối thủ nào, gặp mạnh lại càng mạnh mẽ hơn!

Tần Quân có chút đau đầu. Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi cũng đều là người không chịu được bị thua. Hai người đại chiến tám chín phần mười sẽ là diễn biến thành tử chiến. Xem ra sau này phải chú ý chăm sóc dạy bảo một hồi.

Sau đó mọi người lại chè chén trong khoảng thời gian uống cạn chén trà, liền đứng dậy rời khỏi khách sạn Thiên Ban. Điều này khiến cho chưởng quỹ thở phào nhẹ nhõm. Hắn không tự chủ được, lau mồ hôi lạnh trên trán.

- Điện hạ, bây giờ chúng ta lại rời đi sao? Điện hạ không dự định chờ Ngạo Vô Kiếm thống nhất hoàng triều Nam Trác sao?

Thái Bạch Kim Tinh nhẹ cười hỏi.

Tần Quân lắc đầu:

- Ta sợ ta sẽ không nhịn được làm khó hắn!

Mọi người liền cười rộ lên. Tần Quân cái gì cũng tốt, chính là rất thích tổn hại người.

Chỉ có điều hắn tạm thời quả thực không thể hủy diệt hoàng triều Nam Trác. Nếu như hoàng triều Nam Trác ngã xuống, các hoàng triều còn lại

liền sẽ đưa tay qua đây, gây bất lợi cho sự phát triển của vương quốc Càn Nguyệt. Nếu như hoàng triều Nam Trác không có ngã xuống, trời sập xuống có người vóc dáng cao chống đỡ trước, mới có thể giúp vương quốc Càn Nguyệt tranh thủ cơ hội phát triển.

Đến lúc này, đoàn người liền đi về phía cửa tây. Trước khi đi, Tần Quân tất nhiên phải dẫn theo hai mươi vạn đại quân ở cửa tây đi. Sau này nếu như bị Ngạo Vô Kiếm biết được, nhất định sẽ tức giận đến thổ huyết.

Binh sĩ Hoàng Đô đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ.

...

Ầm ầm ầm...

Lôi vân cuồn cuộn.

Tia chớp giống như từng con rồng uốn lượn lao xuống, trong chớp mắt lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tí tách, tí tách.

Nước mưa rửa trôi mặt đất này. Phía dưới là sa mạc vô tận. Bên trong một tòa cung điện to lớn đứng sừng sững, giống như một bàn tay cực lớn đánh về phía trời cao. Đêm tối ở dưới mưa gió có vẻ đáng sợ khủng khiếp, giống như pháo đài quỷ.

Vèo.

Một tiếng động vang lên.

Một bóng người từ phía chân trời bay tới, lao nhanh về phía cung điện uy nghiêm đáng sợ bay. Nhìn gần, không ngờ chính là Cổ tiền bối lúc trước cùng Hồng Hài Nhi đại chiến. Chỉ có điều giờ phút này hắn giống như ảo ảnh, thoạt nhìn cực kỳ không chân thật. Nếu như có người tu vi cao thâm nhìn thấy, nhất định sẽ nhận ra đây là nguyên thần xuất khiếu.

Hắn không ngờ từ trong tam muội chân hỏa chạy thoát được.

- Thù này không báo, Cổ Đăng ta thề không làm người!

Dưới trạng thái nguyên thần trong mắt Cổ tiền bối lóe ra sát ý điên cuồng. Hắn vẫn là lần đầu tiên rơi vào tình trạng chật vật như vậy.

Phải biết rằng hắn ở mảnh đất vô chủ lại là tồn tại một tay che trời. Nếu như truyền đi, tuyệt đối sẽ làm cho hắn mất hết mặt mũi.

Mảnh đất vô chủ, tên cũng giống như ý nghĩa, chính là nơi không bị ràng buộc, là chỗ hai đạo chính ma giao hòa. Địa cảnh nơi đây rộng lớn bao la. Thậm chí vượt xa so với hoàng triều Nam Trác. Bên trong tông môn mọc lên như rừng. Pháp tắc cá lớn nuốt cá bé biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn. Chỗ Nam Minh Thánh Giáo của Du Phượng Hoàng chính là một thế lực trong đó.

Cổ Đăng đó là giáo chủ thần giáo Hắc Nhiên. Nam Minh Thánh Giáo chính là một giáo phái phụ thuộc của thần giáo Hắc Nhiên.

Địa vị của Du Phượng Hoàng quá thấp, tất nhiên không tiếp xúc được đến Cổ Đăng.

Mà lần này, Cổ Đăng quyết định chú ý, đợi thương thế dưỡng tốt liền dẫn theo thần giáo Hắc Nhiên san bằng hoàng triều Nam Trác cùng với Tần Quân thuộc vương quốc Càn Nguyệt.

...

Hoàng triều Nam Trác, cửa tây Hoàng Đô.

Trên đường phố, các tu sĩ giống như nước thủy triều lui lại. Ngay sau đó đám người Tần Quân liền từ cuối con đường đi tới.

- Hì hì, những người này vì sao sợ chúng ta như vậy?

Đứng ở trên đầu vai Tần Quân, Hồng Hài Nhi tò mò hỏi. Căn cứ vào lí do của hắn, hắn từ khi sinh ra liền bắt đầu tu luyện. Hắn tu luyện ba trăm năm mới ra ngoài rèn luyện. Từ trước khi Tần Quân bị giáng chức, đã từng gặp mặt hắn. Hai người mới quen đã thân. Hồng Hài Nhi ham chơi nghe được hắn gặp chuyện không may liền đặc biệt tới trợ giúp.

Đương nhiên, Tần Quân căn bản không có ký ức trước đó đã từng gặp hắn.

Nhưng Tần Quân hiểu rõ đây là ký ức do hệ thống thần thoại an bài, cho nên cũng không chọc thủng.

Mọi người cảm giác nghi ngờ sâu sắc. Người này thế nào lại kết giao được nhiều cường giả như vậy?

Nhưng dù nghi ngờ, bọn họ cũng không có cách nào liên tưởng đến hệ thống thần thoại tồn tại. Bởi vì mỗi một người bọn họ đều có trí nhớ thuộc về chính mình. Chí ít bọn họ có thể làm chứng cho mình. Tất cả nghi ngờ cuối cùng đều hóa thành kính phục.

Thiên mệnh chi tử!

Thái Bạch Kim Tinh đánh giá Tần Quân như vậy, khiến cho Tần Vân, Chúc Nghiên Khanh, Bạch Mãnh Hổ khiếp sợ không thôi.

- Còn không phải là bởi vì ngươi sao.

Tần Quân cười mắng. Cuộc chiến đấu lúc trước rất nhanh liền truyền khắp bốn phương tám phương. Cái tên Thánh Anh Đại Vương chắc chắn sẽ khai hỏa.

Hồng Hài Nhi cười đắc ý, khiến cho hắn thoạt nhìn càng thêm khả ái.

Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên có rất nhiều đội binh sĩ chạy tới. Trong tay bọn họ cầm vũ khí, người khoác trọng khải. Bọn họ chạy làm cho cả đường cũng đang chấn động.

- Quá tốt, đội quân muốn tới chế phục Tần Quân!

- Nói đùa gì vậy? Bảy đại tông môn cũng không làm gì được Tần Quân. Ngươi cho rằng đội quân có thể làm được sao?

- Cho dù không được, binh sĩ hoàng triều Nam Trác ta đều là nam nhi tốt đầy nhiệt huyết, sẽ chiến đấu đến thời khắc cuối cùng!

- Ngươi cũng không phải là binh sĩ, nói xong kích động như thế làm cái gì?

Các tu sĩ xung quanh bàn luận ầm ĩ. Tất cả đều lấy ánh mắt mong chờ nhìn

về phía các binh sĩ đang chạy tới.

Các binh sĩ đột nhiên chạy tới, khí thế hung bạo mạnh mẽ, khiến cho các tu sĩ xung quanh không nhịn được mong chờ bọn họ sẽ chống lại Tần Quân. Nhưng mà cảnh tượng tiếp theo liền khiến cho tất cả mọi người trợn tròn hai mắt.

- Tham kiến điện hạ!

Tất cả binh sĩ giống như sóng biển, quì một gối xuống, bái lạy Tần Quân. Bọn họ cùng kêu lên, âm thanh chấn động trong phạm vi vài khu phố.

------oOo------

Chương 280: Chiến báo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phóng tầm mắt nhìn lại, binh sĩ phía sau chạy tới cũng quỳ xuống theo. Bọn họ còn xếp hàng ở cuối còn đường. Ít nhất cũng có hơn một nghìn người. Nhưng so với hai mươi vạn đại quân, đây chỉ là một phần nhỏ.

Tần Quân cười nói:

- Tất cả đều đứng dậy!

Không thể không nói, loại cảm giác này rất thoải mái!

Một loại cảm giác thoải mái không giống như khi nắm giữ cường giả siêu cấp, khiến cho trong lòng hắn bắt đầu sinh sôi dã tâm muốn bồi dưỡng thật nhiều đội quân.

Các binh sĩ vừa nghe, đều cung kính đứng dậy. Ánh mắt mỗi người nhìn về phía hắn đều tràn ngập sự cuồng nhiệt, giống như đang nhìn thấy thần linh.

Trương Giác đứng ở phía trước cao giọng nói:

- Các tướng sĩ lạc đường, có bằng lòng đi theo điện hạ nhà ta rời khỏi nơi

đây, sáng tạo ra một thịnh thế mới hay không!

- Chúng ta nguyện ý thề chết đi theo!

Hơn một nghìn tên lính cùng kêu lên, đó là thanh thế tới mức nào. Đủ để khiến cho người bình thường sợ tới vỡ mật. Nhưng điều khiến cho các tu sĩ xung quanh không hiểu nổi chính là trên mặt bọn họ tại sao lại có vẻ cuồng nhiệt tới mức như vậy.

Chẳng lẽ Tần Quân đã rót thuốc mê gì cho bọn họ hay sao?

Kết quả là, Tần Quân ở dưới vòng bao quanh của các binh sĩ đi về phía cửa tây. Trong Hoàng Đô nắm giữ nhiều chỗ địa điểm truyền tống. Trong đó các cửa thành đều có một chỗ.

Bọn họ không ngừng đi tới. Binh sĩ gặp phải đều quỳ lạy Tần Quân, sau đó gia nhập theo đội ngũ của Tần Quân.

Rất nhanh, bọn họ lại đi tới trước cửa tây. Tần Quân quay đầu lại về phía Trương Giác hỏi:

- Hôm nay có thể truyền tống chúng ta đến Lạc Yên Thành hay không?

Trong khoảng thời gian này, Trương Giác đã trở thành bách sự thông của vùng này. Hắn vội vàng ôm quyền nói:

- Có thể. Chỉ có điều nếu như muốn truyền tống cả hai mươi vạn đại quân đi, sợ rằng sẽ tốn chút thời gian.

- Không có việc gì, ta chờ nổi.

Tần Quân khoát tay nói. Vừa lúc có thể cho Bạch Mãnh Hổ đi đón các đệ tử của hắn.

Môn phái nắm giữ huyết mạch thần thú, Tần Quân vẫn để ở trong lòng. Ngay cả Nam Minh Thánh Giáo cũng cố ý phái Du Phượng Hoàng tới tìm kiếm Bạch Hổ Môn. Có thể thấy được ý nghĩa phi phàm của Bạch Hổ Môn.

Sau đó đoàn người ở dưới sự hướng dẫn của Trương Giác đi tới trước cánh

cửa truyền tống.

- Những đệ tử kia của ngươi đều ở nơi nào?

Tần Quân nhíu mày về phía Bạch Mãnh Hổ hỏi.

Bạch Mãnh Hổ vội vàng trả lời:

- Ta có liên lạc phương pháp đặc biệt, có thể khiến cho bọn họ tới tìm ta.

Tần Quân không khỏi gật đầu. Tường thành ở trước mặt bọn họ có một cánh cửa truyền tống không gian cao tới mười thước. Hơn mười viên linh thạch được gắn ở trên hai trụ đá. Linh lực hóa thành màn ánh sáng, xa hoa, nhưng khiến người ta một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Ở dưới vòng vây của đám người Lý Nguyên Phách, Tần Quân cất bước tiến vào trong cánh cửa truyền tống.

Trương Giác quay đầu lại kêu:

- Để cho Mục tướng quân triệu tập đội quân, chỉnh đốn quân ngũ xuất phát!

Một tên binh sĩ bên cạnh hưng phấn gật đầu. Sau đó hắn xoay người nhanh chóng rời đi. Điều này khiến người ta kinh ngạc không biết Trương Giác rốt cuộc là tẩy não cho bọn họ như thế nào, không ngờ khiến cho những binh sĩ này trung thành như vậy.

...

Lạc Yên Thành.

Cánh cửa truyền tống trên quảng trường bỗng nhiên có sóng dao động, dẫn tới binh sĩ bên cạnh không khỏi liếc mắt nhìn. Rất nhanh sắc mặt bọn họ liền đại biến. Có người kinh sợ kêu lên:

- Có người từ Hoàng Đô truyền tống tới!

Hoàng Đô hiện tại đã là cái tên toàn bộ hoàng triều Nam Trác vừa nghe tin đã sợ mất mật. Gần đây người từ Hoàng Đô truyền tống qua gần như đều

chạy nạn. Hơn nữa thân phận bọn họ đều không đơn giản. Người bình thường căn bản không có tư cách sử dụng cánh cửa truyền tống.

Phần lớn người truyền tống bọn họ tới liền sẽ phát tiết một hồi, khiến cho binh sĩ trấn giữ ở đây khổ không thể tả.

Nhưng ở thời điểm các binh sĩ trấn giữ kinh hãi run sợ, đám người Tần Quân từ trong cánh cửa truyền tống chậm rãi bước ra.

Cục diện trong nháy mắt trở lại yên lặng.

Lặng ngắt như tờ.

Tần Quân đã sớm được nổi danh ở Lạc Yên Thành. Các binh sĩ ở đây đều đã từng nhìn thấy hắn. Vừa nhìn thấy sự xuất hiện của hắn, các binh sĩ thiếu chút nữa sợ tiểu cả ra quần.

Một giây tiếp theo, các binh sĩ đều ném binh khí liền trốn đi. Vừa trốn bọn họ còn vừa hô to:

- Tần Quân tới rồi!

- Bá vương tới rồi. Mọi người chạy mau đi!

- Kết thúc rồi. Tần Quân muốn tới tàn sát hàng loạt dân trong thành!

- Trời xanh ơi, ai tới cứu giúp chúng ta!

Tần Quân nghe được trán đầy vạch đen. Ta có thật sự kinh khủng như vậy không?

Đát Kỷ và Tiểu Ly không khỏi che miệng cười khẽ. Mặc dù Chúc Nghiên Khanh tính tình lạnh lùng cũng không nhịn được nhếch miệng lên. Nụ cười khẽ của nàng đẹp đến không thể tả.

Hồng Hài Nhi ngồi ở trên đầu vai Tần Quân không ngừng vỗ tay vui cười. Những người khác cũng lộ ra ý cười.

Quảng trường lớn như vậy rất nhanh liền không còn bóng dáng của các binh sĩ nữa. Quả nhiên là hiu quạnh không thôi.

Đám người Tần Quân không có dừng lại ở đây. Bọn họ cùng nhau đi về phía khách sạn Du Long. Giả Tuân cùng với các cấm vệ còn đang ở bên trong khách sạn Du Long. Tần Quân không có quên bọn họ.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là chờ đợi tất cả hai mươi vạn đại quân truyền tống tới đây, sẽ tiêu hao một số lượng lớn linh thạch. Đối với điều này, Tần Quân cũng không quá để ý. Dù sao cũng không phải tiêu hao linh thạch của hắn.

Đám người Tần Quân quá mức chói mắt. Bọn họ vừa tiến vào Lạc Yên Thành liền gây cho chấn động. Bất kể là tu sĩ hay bách tính, vừa nhìn thấy hắn liền khiếp sợ đến mức hoảng hốt tránh né.

Bởi vì lúc trước từng trải qua những cảnh tượng tương tự ở Hoàng Đô, Tần Quân đã thành thói quen.

Như vậy cũng tốt. Chí ít không có người nào xông tới cản đường.

Hắn cũng chỉ có thể an ủi mình như vậy.

Trở lại khách sạn Du Long, Giả Tuân cũng đã dẫn theo các cấm vệ đứng ở trước cửa lớn chờ đợi. Bởi vì tin tức đã đã lan tràn toàn thành. Đám người Tần Quân còn chưa tới, bọn họ cũng đã nghe được tin, nên đi ra chờ.

- Cung nghênh điện hạ trở về!

Giả Tuân quỳ xuống. Vừa nói xong hắn liền ngũ thể chạm đất. Đám cấm vệ phía sau cũng vậy. Hoàn toàn không giống với hành lễ lúc trước. Thân là thái sư vương quốc Càn Nguyệt Giả Tuân hành đại lễ như vậy, ý định đã lộ rõ ràng.

Trước đây hắn vẫn rất tò mò, Tần Quân thế nào lại phái người tới đón Tiểu Ly và Pháp Hải rời đi. Hóa ra là vì đại náo Hoàng Đô.&

------oOo------

Chương 281: Thâm Uyên Môn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đáng tiếc hắn không biết là Tần Quân lo lắng Tiểu Ly và Pháp Hải bị người khác bắt đi. Còn bọn họ, đã bị Tần Quân quên mất.

- Đứng dậy đi!

Tần Quân nhìn vẻ mặt kích động của các cấm vệ cười nói. Thái độ của hắn cũng coi như là hiền hoà. Nhưng các cấm vệ vẫn khẩn trương, kích động như cũ.

Hiện tại Tần Quân lại là đại ma vương tàn sát bừa bãi hoàng triều Nam Trác. Cho dù là người một nhà cũng cũng không khỏi sinh ra lòng kính sợ.

- Điện hạ, vừa lúc ngài đã trở về. Vương quốc truyền tin tức tới. Các đại vương quốc xung quanh đã bắt đầu tấn công vương quốc Càn Nguyệt chúng ta!

Giả Tuân thu liễm tâm tình kích động, giọng điệu sốt ruột nói.

Vương quốc Càn Nguyệt bị bao vây tấn công?

Tần Quân theo bản năng nhíu mày. Hiện tại thanh danh của hắn khẳng định đã truyền khắp mười vương quốc xung quanh hoàng triều Nam Trác. Sao có vương quốc dám tập kích vương quốc Càn Nguyệt?

Chẳng lẽ phía sau có thế lực càng cường đại hơn đang trợ giúp?

Thái Bạch Kim Tinh lên tiếng nói:

- Bây giờ còn có người dám ra tay với vương quốc Càn Nguyệt, nói rõ hắn không sợ điện hạ lực lượng biểu hiện ra hiện nay!

Ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng bị Tần Quân quậy đến long trời lở đất. Vương quốc chỉ có choáng váng mới có thể tấn công vương quốc Càn Nguyệt trước.

Nếu như không ngốc, vậy đã nói rõ có sức lực.

- Có lý. Chúng ta đi vào tạm thời nghỉ ngơi hai ngày. Chờ người đến đông

đủ chúng ta lại trở về nước!

Tần Quân phất tay cười nói.

Nếu chỉ là vương quốc công kích vương quốc Càn Nguyệt, vậy hắn lại không lo lắng. Dù sao có Quan Vũ trấn thủ.

Bất kể tổn thất bao nhiêu thành trì, sau này Tần Quân đều có nắm chắc sẽ thu hồi lại!

Một đêm trôi qua. Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân liền bị tiếng ồn ào náo động bên ngoài khách sạn Du Long quấy nhiễu.

- Thú triều tập kích Thanh Đồng Quan? Thật hay giả vậy?

- Có người nói Thanh Đồng Quan đã sắp không chịu được!

- Tại sao lại có thú triều?

- Có người nói có người nhìn thấy được trong thú triều có bóng dáng của tu sĩ. Hình như thú triều là do có người đang điều khiển!

Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường. Sau khi nghe được mấy âm thanh này, hắn không nhịn được nhíu mày. Có người điều khiển thú triều?

Hoàng triều Nam Trác rất ít khi gặp phải thú triều. Bởi vì các yêu vương xung quanh đều không dám xâm phạm hoàng triều, sợ bị bắt tới làm chiến sủng. Chẳng lẽ cũng nghe được tin tức Lạc Hoàng đã chết sao?

Nghĩ tới đây, Tần Quân lại nhắm mắt lại.

Chuyện hoàng triều Nam Trác gặp phiền phức có liên quan tới cái rắm của hắn!

Về phần giết thú triều kiếm được bao nhiêu giá trị kinh nghiệm?

Tần Quân càng muốn dùng thời gian ở trên phương diện tu luyện. Giá trị kinh nghiệm chỉ có thể tăng trưởng tu vi. Đối với pháp thuật, công pháp, thần thông cũng không có quá nhiều giúp đỡ. Hiện tại hắn muốn thăng cấp, cần phải có giá trị kinh nghiệm quá lớn. Cùng với giết quái, còn

không bằng tu luyện nhiều hơn. Giá trị kinh nghiệm có thể dựa vào nhiệm vụ thu được cả đống!

Thật ra Tần Quân vốn định tự tay chấm dứt người của Thần Kiếm Đường, Phục Ma Môn, Tinh Túc Môn. Nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, còn không bằng giữ lại cho Ngạo Vô Kiếm ngột ngạt.

Nếu như hắn tự mình động thủ, thù hận của các tông môn này sẽ chuyển tới trên người hắn. Vì một ít giá trị kinh nghiệm buông tha cơ hội tính kế Ngạo Vô Kiếm, Tần Quân cũng không có ngu xuẩn như vậy.

Nhưng ở thời điểm hắn vừa định tiếp tục luyện công, chợt có tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên. Sau khi đạt được Thuế Phàm Cảnh thần thức lại sẽ tự động khai phá. Cái gọi là thần thức, chính là một loại nhận biết gần như siêu nhân vậy. Mặc dù Tần Quân không mở mắt, cũng biết người ngoài cửa là Thái Bạch Kim Tinh.

Tuy rằng đột phá đến Thuế Phàm Cảnh tầng ba, nhưng thần thức của Tần Quân còn xa mới bằng được các tu sĩ cùng cảnh giới. Hắn vẫn còn tương đối non nớt.

Đây là tai hại do giá trị kinh nghiệm tăng vọt. Dù sao thế giới này cũng không thể có chuyện thập toàn thập mỹ.

- Vào đi.

Vừa dứt lời, Thái Bạch Kim Tinh liền đẩy cửa tiến vào. Hắn đi tới liền trực tiếp mở miệng nói:

- Điện hạ, bên ngoài Thanh Đồng Quan có tình huống dị thường.

- Thú triều sao? Ta đã biết.

Tần Quân nhắm mắt lại thờ ơ.

Hắn cũng không phải là Thánh Mẫu. Hắn không muốn xen vào việc của người khác. Trừ khi Lạc Yên Thành thuộc về hắn.

- Thú triều này không giống bình thường, là do tu sĩ điều khiển thú gây nên. Ta nghi ngờ là có thế lực ma đạo ở sau lưng động thủ!

Vẻ mặt Thái Bạch Kim Tinh đầy ngưng trọng nói. Tần Quân nghe được không khỏi mở mắt ra.

Tu sĩ điều khiển thú triều?

Thế lực ma đạo?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt nghi ngờ. Hai loại tồn tại này, hắn còn chưa có thật sự tiếp xúc qua. Trong lòng hắn không khỏi xuất hiện cảm giác hiếu kỳ.

- Điện hạ còn nhớ rõ ở trong vũ hội Tiềm Long, cũng sẽ có tin tức võ giả các thành bị thảm sát hay không?

Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên nói sang chuyện khác. Tần Quân không khỏi nheo mắt lại. Trong nháy mắt hắn liền đoán ra được ẩn ý của Thái Bạch Kim Tinh. Phía sau những thảm án này rất có khả năng sẽ là thế lực ma đạo gây nên.

Lại liên tưởng đến vị Cổ tiền bối thần bí kia tại sao lại giúp Bắc Cung Tổ, Tần Quân đột nhiên cảm giác được hoàng triều Nam Trác cũng không đơn giản giống như trong tưởng tượng của hắn.

Nghĩ tới đây, Tần Quân đứng dậy nói:

- Đi thôi, chúng ta đi xem thử!

...

Dưới ánh mắt trời hè chói chang, Thanh Đồng Quan rộng lớn đứng sừng sững ở trên mặt đất. Không giống với trước kia, Thanh Đồng Quan thiêng liêng nghiêm ngặt đã bị máu tươi nhuộm đỏ một mặt. Trên tường thành, binh sĩ điên cuồng thi triển pháp thuật, công kích thú triều đang không ngừng va chạm vào tường thành. Không chỉ có ở phía trước Thanh Đồng Quan, ngay cả trong không trung cũng có bóng dáng của yêu thú. Cũng may binh tướng hoàng triều đều có thực lực cường đại, chống đỡ hết đợt công kích này tới đợt công kích khác.

- Mọi người đứng vững!

- Không được. Số lượng yêu thú quá nhiều, hơn nữa hành động rất có tính mục đích.

- Không được cũng phải được. Nếu như Thanh Đồng Quan đổ, không chỉ có Lạc Yên Thành, toàn bộ hoàng triều cũng có thể bị nguy hại!

- Vì nhà của chúng ta, phải chịu đựng!

Các binh sĩ vừa công kích vừa cổ vũ đối phương. Trong đáy mắt của mỗi người đều có một chút sợ hãi.

Phóng tầm mắt nhìn lại, thú triều trên thảo nguyên giống như không có điểm cuối, đông nghịt một mảnh, khiến người ta thấy tuyệt vọng.

Nếu như nhìn kỹ, trong không trung có không ít tu sĩ cưỡi ở trên lưng của yêu điểu. Trên thân bọn họ mặc thống nhất y phục màu đen. Phía sau lưng của y phục in một hình vẽ màu đỏ thần bí giống như con bò cạp vậy.

------oOo------

Chương 282: Thâm Uyên Môn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên bầu trời cao mấy ngàn thước, bốn gã người thần bí đứng ở trên lưng của một con chim điêu màu đen cực lớn cánh trải dài trăm thước, quan sát cuộc chém giết phía dưới.

- Lâm lão, chúng ta nhận được tin tức, Tần Quân đã quay về Lạc Yên Thành!

Một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trước bốn người. Toàn thân hắn mặc y phục bình thường, tướng mạo cũng rất lớn chúng. Ném vào đoàn người liền rất khó bị phát hiện. Nhưng lời của hắn lại khiến cho bốn gã người thần bí lộ vẻ xúc động.

Dẫn đầu chính là một người trung niên. Dáng người hắn có chút gầy gò, nhưng đôi mắt cực kỳ sắc bén, giống như con mắt của chim ưng. Hắn trầm giọng nói:

- Thật sự như vậy sao?

- Thật trăm phần trăm!

Nghe vậy, người trung niên con mắt chim ưng không khỏi nhíu mày. Nếu muốn nói hiện nay trong hoàng triều Nam Trác hắn kiêng kỵ ai nhất, vậy chính là Tần Quân.

Người có thể dựa vào thủ hạ liền trấn áp Hoàng Đô, khẳng định không đơn giản!

- Tiếp tục hành động. Đánh chiếm Thanh Đồng Quan trước! Nhiệm vụ môn chủ giao cho chúng ta không thể làm lỡ!

Người trung niên con mắt chim ưng trầm giọng nói. Nnghe hắn nói vậy, tu sĩ báo tin vội vàng hô một tiếng sau đó liền biến mất khỏi lưng con chim điêu.

Phía dưới, cuộc chiến tranh tiếp tục tiến hành.

Vèo một tiếng!

Một âm thanh phá không truyền đến. Người tới thình lình là Từ Quỷ Khốc. Vẻ mặt hắn đầy sát khí vung chưởng đánh đến. Một con cự chưởng do pháp lực ngưng tụ thành, mang theo thế phá núi kéo tới. Nhưng mà con chim điêu màu đen khổng lồ kia lại dễ dàng né tránh được.

- Người chấp pháp thiết huyết của Thanh Đồng Quan, Từ Quỷ Khốc?

Trên mặt người trung niên có con mắt chim ưng lộ ra vẻ tươi cười trêu tức. Từ Quỷ Khốc cố nén phẫn nộ quát hỏi:

- Các hạ là người phương nào? Vì sao tấn công Thanh Đồng Quan ta!

Nếu như là thường ngày, Từ Quỷ Khốc căn bản sẽ không hỏi nguyên nhân. Đối xử với kẻ thù bên ngoài, hắn đều trực tiếp tử chiến. Nhưng hắn từ trên thân của người trung niên có con mắt chim ưng cảm giác được một áp bách khiếp người.

- Lạc Hoàng vừa chết, hoàng triều Nam Trác tương đương với mất đi răng nanh. Không sợ nói cho ngươi biết, ta là Lâm Túc Cừu của Thâm Uyên Môn!

Người trung niên có con mắt chim ưng cười lạnh nói. Hắn vừa báo ra danh hiệu, Từ Quỷ Khốc cả kinh, sắc mặt biến đổi kịch liệt, thất thanh kêu lên:

- Thâm Uyên Môn! Làm sao có thể? Các ngươi tại sao lại muốn tấn công hoàng triều Nam Trác ta!

Ba chữ Thâm Uyên Môn liền khiến cho trong giọng nói của Từ Quỷ Khốc sinh ra một chút sợ hãi. Có thể thấy được nó có lai lịch không cạn.

- Chuyện này không liên quan tới ngươi. Hôm nay chính là thời điểm chết của ngươi!

Lâm Túc Cừu cười gằn nói. Trong khi nói chuyện hắn lấy ra một cây cờ đen. Chân phải hắn giẫm một cái liền phóng người về phía Từ Quỷ Khốc.

Từ Quỷ Khốc không dám khinh thường, lúc này liền phóng lên trên không trung, rời xa Thanh Đồng Quan. Đại chiến giữa các cường giả Địa Tiên Cảnh, phạm vi ảnh hưởng rất lớn. Trước đây Lạc Hoàng và Sa Ngộ Tĩnh ở trên đám mây chiến đấu, nguyên nhân chính là vì điều này.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân cũng cưỡi mây mù bay tới. Nhìn yêu cầm đang bay khắp bầu trời, Tần Quân âm thầm chắt lưỡi. Lúc trước hắn đã gặp hai đợt thú triều gần như đều là yêu thú lục địa. Yêu thú có thể bay, hoặc là chủng tộc thiên phú, hoặc là tu vi cao thâm. Cái gọi là thiên phú chủng tộc chính là trời sinh có cánh.

- Là ai đang cùng Từ Quỷ Khốc đại chiến?

Lý Nguyên Phách tò mò hỏi. Trong khi nói chuyện, hắn vẫn lấy ra Kim Bằng Thần Chùy, hình như chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng sẽ xông lên tham gia vào cuộc chiến. Cuồng ma chiến đấu nhìn thấy chiến tranh sẽ không kìm lòng được cảm thấy hưng phấn.

Mọi người lắc đầu. Ở thời điểm Lý Nguyên Phách vừa định xin đi giết giặc tham gia vào cuộc chiến, Thanh Đồng Quan truyền ra những tiếng gầm thét chấn động thiên địa:

- Thiên quân vạn mã tránh áo bào trắng...

- Thiết kỵ bước qua vạn kẻ địch khóc than...

Thiên quân vạn mã trốn tránh áo bào trắng?

Ánh mắt Tần Quân liền lập tức sáng lên. Lúc này hắn liền bay về phía tường thành. Thái Bạch Kim Tinh, Lý Nguyên Phách, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Lý Bạch, Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Pháp Hải theo sát phía sau. Đám người Tần Vân tất nhiên không tới cùng, để tránh gây cản trở. Hắc Bạch Vô Thường từ lâu đã quay về cõi âm.

Rất nhanh đoàn người lại đi tới trên tường thành. Các binh sĩ đang cùng thú triều chiến đấu, cũng không chú ý tới sự tồn tại của bọn họ, còn tưởng rằng là tu sĩ du tán tới trợ giúp.

Ánh mắt của Tần Quân rơi vào một mảng màu trắng trên dòng lũ thú triều cuối thành. Ở trong thú triều vô tận, một mảng màu trắng như vậy rất dễ nhìn thấy được. Nhìn kỹ lại, thình lình là một đám kỵ binh. Trên thân bọn họ mặc chiến giáp màu bạc, áo khoác ngắn tay, áo bào trắng mỏng. Dưới thân là từng con liệt mã khỏe mạnh. Trong tay từng người đều cầm trường thương. Bọn họ đi qua nơi nào, yêu thú đều sẽ bị đụng tới phải bay ngược.

Giống như một cây trường thương với thế không thể đỡ duỗi vào trong thú triều.

Những tu sĩ cưỡi ở trên lưng yêu thú điều khiển thú triều đều khiếp sợ đến mức kinh ngạc kêu lên liên tục:

- Đó là đội quân gì vậy?

- Thật mạnh. Bọn họ rõ ràng chỉ có tu vi Trúc Cơ Cảnh, không ngờ có thể ngang dọc ở trong thú triều!

- Khí thế của bọn họ thật mạnh. Đây vẫn là lần đầu tiên ta nhìn thấy đội quân nắm giữ khí phách như thế.

- Hoàng triều Nam Trác cũng không có quân đội như vậy!

Đội quân xông tới thình lình là quân đoàn áo bào trắng. Dẫn đầu là một tiểu tướng khôi ngô. Phía sau có hai thiết kỵ đi theo. Phía sau nữa lại ba gã. Cứ lần lượt như vậy, hiện lên thế tam giác chui vào trong thú triều. Khí thế mắt thường có thể thấy được, giống như một đám khí trắng bao vây lấy toàn bộ quân đoàn áo bào trắng.

Ở vị trí trung tâm của quân đoàn áo bào trắng có một chiếc chiến xa bằng gỗ. Chiến xa do tám con ngựa khỏe kéo. Trên chiến xa là một nho tướng trung niên mặc áo bào trắng. Hắn chính là Trần Khánh chấn động kinh ngạc lịch sử quân sự của Hoa Hạ.

Bảy nghìn người đánh bại ba mươi vạn đại quân. Tuy rằng rất có khả năng sẽ có một phần được khuyếch đại. Nhưng sau khi trải qua hệ thống thần thoại cường hóa, quân đoàn áo bào trắng so với trong lịch sử ban đầu lại mạnh mẽ hơn không chỉ gấp ngàn lần.

Hai tay Trần Khánh đặt ở trên chuôi kiếm, ánh mắt nhìn thẳng phía trước. Thú triều vô tận trong mắt hắn giống như không có gì cả.

Quân đoàn áo bào trắng đi qua nơi nào, đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

------oOo------

Chương 283: Kiếm Tiên Thanh Liên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các tu sĩ điều khiển thú triều cũng bắt đầu phát động pháp thuật công kích quân đoàn áo bào trắng, nhưng bị khí trắng quỷ dị bao phủ quân đoàn áo bào trắng hất văng ra. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy các binh sĩ trên Thanh Đồng Quan phấn chấn không thôi, còn tưởng rằng có viện quân chạy tới.

- Khí trắng kia là cái gì vậy?

Trong lòng Tần Quân trong tò mò hỏi. Quả thật quân đoàn áo bào trắng biểu hiện làm cho ánh mắt hắn nhất thời sáng lên. Thú triều bên ngoài Thanh Đồng Quan lấy nhị giai, tam giai làm chủ. Thậm chí có đủ tồn tại tứ

giai, ngũ giai, nhưng vẫn không ngăn cản được thiết kỵ của quân đoàn áo bào trắng.

- Quân hồn vô địch!

Hệ thống giới thiệu:

- Quân đoàn ngưng tụ ra quân hồn ít lại càng ít. Ở trong truyền thuyết thần thoại, bản thân tồn tại liên quan tới quân đoàn rất ít, cho nên mới chiêu mộ binh trong quân đoàn lịch sử tiến hành tăng cường. Bản thân quân đoàn áo bào trắng lại vốn có sắc thái thần thoại, bách chiến bách thắng, ngưng tụ ra quân hồn vô địch. Nếu quân đoàn áo bào trắng không tản ra, quân hồn không tiêu tan. Không phải cường giả Hóa Hư Cảnh đỉnh phong ra tay, rất khó đánh tan bọn họ!

Ta ngất!

Trâu bò như thế sao?

Tần Quân nhất thời phấn khởi. Xem ra quân đoàn Thần Ma triệu hoán ra không thua gì với triệu hoán Thần Ma!

- Đội quân này không đơn giản!

Thái Bạch Kim Tinh tán dương. Ngay cả Lý Bạch, Sa Ngộ Tĩnh, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Pháp Hải cũng lộ ra vẻ mặt thán phục nhìn quân đoàn áo bào trắng. Về phần Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi lại không có hứng thú.

Bọn họ chỉ thưởng thức chiến lực cá nhân.

Nghe được mọi người tán thưởng, tâm tình Tần Quân càng tốt hơn. Dù sao quân đoàn áo bào trắng này thuộc về hắn.

- A...

Đúng lúc này, trên không trung truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Từ Quỷ Khốc. Tần Quân theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên. Hắn chỉ có thể nhìn thấy được trên đám mây có hai đốm sáng giống như vì sao rơi điên cuồng va chạm vào nhau, nhanh tới mức khiến cho người ta thấy hoa cả mắt.

Sa Ngộ Tĩnh lẩm bẩm nói:

- Từ Quỷ Khốc sắp thua rồi.

Tần Quân híp mắt nói:

- Ai đi tới giúp hắn một chút, kéo đối phương xuống!

Lúc đầu ở trước Thanh Đồng Quan, Từ Quỷ Khốc đã từng giúp hắn, hơn nữa còn nguyện ý thu nhận bọn họ làm đồ đệ. Tuy rằng chỉ có thể tính ơn nhỏ, nhưng Tần Quân cũng không thể không nhìn tới.

Đồng thời hắn cũng rất tò mò về thế lực ma đạo.

Vừa dứt lời, Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi đồng thời nhảy lên, lao về phía trên không trung. Tần Quân nhìn thấy, không khỏi lắc đầu cười. Sau đó hắn lại đưa mắt nhìn về phía quân đoàn áo bào trắng.

Lúc này, quân đoàn áo bào trắng cách Thanh Đồng Quan còn chưa đủ ngàn mét, càng lúc càng gần.

- Gào...

Một tiếng gào thét tràn ngập sự hung bạo vang lên. Chỉ thấy một con vượn lớn cao tới mười thước từ trong thú triều nhảy lên.

Yêu thú ngũ giai, yêu vương Hóa Hư Cảnh!

Sau khi yêu thú đạt được ngũ giai đều có thể biến hóa. Nhưng không phải tất cả yêu vương đều nguyện ý biến hóa. Biến hóa sẽ hạn chế thực lực. Chỉ có những con yêu vương muốn lẻn vào địa cảnh Nhân tộc mới có thể làm như thế.

Vượn lớn giống như quả đạn pháo lao về phía quân đoàn áo bào trắng, hai tay giống như vại nước lớn mang theo thế của vạn quân nện ở trên quân hồn vô địch của quân đoàn áo bào trắng, đánh cho quân hồn vô địch biến hình, mơ hồ có tư thế bị nghiền nát. Nhưng cuối cùng con vượn lớn vẫn bị văng ra.

- Tướng quân, phía trước có yêu thú ngũ giai tập kích. Chúng ta nên làm thế nào?

Trên chiến xa, một tiểu tướng cạnh bên Trần Khánh khẩn trương hỏi, nhưng cũng không bối rối. Bởi vì Trần Khánh không hoảng loạn.

Ở trong lòng tướng sĩ của quân đoàn áo bào trắng, Trần Khánh chính là chiến thần. Nếu như hắn bình tĩnh, lại nhất định có thể chiến thắng.

- Tiếp tục đi tới!

Trần Khánh nhìn thẳng về phía trước, trầm giọng nói. Ánh mắt hắn thình lình là bóng dáng của đám người Tần Quân phía trên Thanh Đồng Quan.

Tần Quân tất nhiên sẽ không để cho quân đoàn áo bào trắng mới ra trận lại nhận thiệt hại. Lúc này hắn liền kêu lên:

- Lý Bạch, đi giúp đội quân phía dưới kia!

Lý Bạch ngẩn người. Tuy rằng nghi ngờ, nhưng hắn cũng không hỏi thăm, mà trực tiếp phi thân, lao về phía quân đoàn áo bào trắng.

Bất tri bất giác, Tần Quân đã bồi dưỡng được uy thế đế hoàng nên có. Nhất là sau khi Hồng Hài Nhi xuất hiện, trong lòng đám người Lý Bạch đã dần sinh ra lòng kính sợ. Dù sao ngay cả cường giả vượt xa bọn họ cũng đã bái nhập Tần Quân, bọn họ có tư cách gì mà sĩ diện?

Nếu không cố gắng sẽ bị Tần Quân đào thải!

Vượn lớn gào thét lại lao về phía quân đoàn áo bào trắng đánh tới. Lúc này, một âm thanh phá không truyền đến.

Phụt.

Một tiếng động vang lên. Thần kiếm Thanh Liên đâm thủng cổ họng của con vượn lớn. Máu tươi bắn vào trời cao, khiến cho quân đoàn áo bào trắng phía dưới có phần sững sờ. Đúng lúc ánh mắt bọn họ nhìn thấy được Lý Bạch giống như thiên thần ở phía sau con vượn lớn.

Toàn thân y phục màu trắng giống như trích tiên, anh tuấn tiêu sái, một

kiếm phong hầu. Mị lực của Lý Bạch biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Địa Tiên Cảnh giết Hóa Hư Cảnh, quả thực không cần lao lực, huống gì là tập kích bất ngờ?

Lý Bạch vừa thu tay phải lại, thần kiếm Thanh Liên bỗng nhiên thay đổi phương hướng bay trở về. Tốc độ của thanh kiếm càng nhanh thêm. Hàng vạn hàng nghìn kiếm ảnh bao vây xung quanh convượn lớn, trong chớp mắt liền cắt vượn lớn thành thịt nát, hoàn toàn không có cơ hội sống sót.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, quân đoàn áo bào trắng và các binh sĩ trên Thanh Đồng Quan hít vào một hơi khí lạnh.

Không hổ danh là Kiếm Tiên Thanh Liên!

Tần Quân âm thầm cảm thán. Bởi vì Thái Bạch Kim Tinh, Lý Nguyên Phách, Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi tồn tại, phong quang của Lý Bạch vẫn bị áp chế. Nhưng bây giờ hắn biểu hiện ra, quả thực rất kinh diễm. Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh trên mặt cũng đầy vẻ vui mừng.

- Đó là một cường giả của điện hạ sao?

Trần Khánh nhíu mày nghĩ. Trước kia hắn đã nghe nói thủ hạ của Tần Quân cường giả như mây. Hiện tại nhìn thấy được thân thủ của Lý Bạch, ngưỡng mộ của hắn đối với Tần Quân càng sâu hơn.

Chủ công như vậy, mới đáng để Trần Khánh hắn đi theo!

- Các tướng sĩ tiếp tục đi tới. Chủ công ở phía trước chờ chúng ta!

Trần Khánh cao tiếng kêu lên, khiến cho khí thế của quân áo bào trắng rung lên. Lúc này bọn họ lại ra roi thúc ngựa chạy về phía Thanh Đồng Quan. Rất nhanh bọn họ đã xông tới trước Thanh Đồng Quan. Các binh sĩ trấn thủ quan ải vội vàng mở cửa cho bọn họ vào thành. Quân hồn của quân áo bào trắng ngăn cản thú triều, khiến cho các yêu thú không thể lợi dụng sơ hở.

------oOo------

Chương 284: Chính ma bất lưỡng lập

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm...

Cửa thành lại đóng lại. Các yêu thú nối liền không dứt va chạm lên cửa thành. Bởi số lượng quá nhiều, yêu thú phía trước bị chen thành thịt nát. Cục diện vô cùng đẫm máu.

Trần Khánh từ trên chiến xa nhảy xuống, sau đó không để ý tới ánh mắt sùng bái của các binh sĩ trấn thủ quan ải xung quanh, hắn đi dọc theo thang lầu liền đi về phía trên tường thành.

- Điện hạ, vị tướng quân kia tới. Chúng ta có thể thử lôi kéo bọn họ. Đội quân có thể ngưng tụ quân hồn cũng không nhiều.

Thái Bạch Kim Tinh nhìn về phía Tần Quân nhỏ giọng cười nói. Những người khác cũng gật đầu. Quân áo bào trắng tuy rằng không tạo thành uy hiếp đối với bọn họ, nhưng quân áo bào trắng biểu hiện vẫn rất chói mắt, đáng để thu vào dưới trướng của Tần Quân. Tần Quân sau này lại là người sẽ làm hoàng đế, trong tay làm sao có thể không có quân đội được?

Tần Quân lắc đầu cười, ta còn cần mở miệng sao?

Thái Bạch Kim Tinh thấy hắn lộ ra biểu tình giống như xem thường, trong lòng không khỏi căng thẳng. Chẳng lẽ Tần Quân bởi vì danh tiếng gần đây trở nên có chút không nghiêm túc?

Lúc này, Trần Khánh đi thẳng tới trước mặt đám người Tần Quân quì một gối, cao giọng kêu lên:

- Tham kiến điện hạ, mạt tướng Trần Khánh dẫn theo quân áo bào trắng đặc biệt tới bái nhập điện hạ, mong điện hạ thu nhận!

Yên lặng!

Đám người Thái Bạch Kim Tinh trợn tròn hai mắt. Ngay cả những binh sĩ khác ở gần đấy đang không ngừng phát động pháp thuật cũng không khỏi quay đầu nhìn lại.

Người đứng đầu đội quân uy phong lúc trước lại muốn tìm tới Tần Quân nương tựa?

Tuy rằng gần đây danh tiếng của Tần Quân rất lớn, nhưng truyền đều là sát danh, làm sao có thể có đội quân tìm tới nương tựa?

Hơn nữa còn là đội quân dũng mãnh như vậy!

- Ha ha, Khánh Chi, ta chờ các ngươi đã lâu. Mau mau đứng dậy đi!

Tần Quân cười đưa tay ra đỡ Trần Khánh. Hắn liếc mắt liền nhìn thấu tu vi của Trần Khánh, Thuế Phàm Cảnh một tầng. Chà chà, sau khi cường hóa có chút khoa trương!

Chỉ có điều gốc rễ bản thân Trần Khánh chính là chiến tướng truyền kỳ được khuyếch đại.

Trần Khánh nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn. Trước kia hắn còn có chút lo lắng không yên. Hiện tại tất cả đều tiêu tan thành mây khói. Thay vào đó là một loại hưng phấn nguyện vì Tần Quân cúc cung tận tụy.

Hắn không giống với đám Thần Ma như Đát Kỷ. Bọn họ vừa ra thực lực lại cao hơn Tần Quân, cho nên cũng không lo lắng Tần Quân sẽ từ chối bọn họ. Trần Khánh lại khác. Thực lực bản thân yếu hơn Tần Quân. Hơn nữa thủ hạ của Tần Quân người này còn biến thái hơn người kia. Hắn làm sao có thể không lo lắng bất an cho được?

Thái Bạch Kim Tinh nở nụ cười khổ. Hóa ra Tần Quân không phải trở nên không nghiêm túc, mà từ lâu đã thu phục được đội quân này.

Hắn chú ý tới một điểm, Tần Quân nói rõ ràng biểu thị đã biết được bọn họ sẽ đến bái nhập. Từ biểu lộ như trút được gánh nặng của Trần Khánh có thể biết được, hắn trước đó không có giao hẹn cùng Tần Quân. Chẳng lẽ Tần Quân có năng lực biết trước?

Vừa nghĩ như thế, Thái Bạch Kim Tinh càng phát giác Tần Quân giống như bị sương mù dày đặc quay xung quanh, dù thế nào hắn cũng nhìn không thấu.

Cuối cùng hắn chỉ có thể sử dụng thiên mệnh chi tử để giải thích.

- Khánh Chi, ta còn có hai mươi vạn đại quân. Ngươi có bằng lòng giúp ta huấn luyện một chút hay không?

Tần Quân vỗ vai Trần Khánh cười nói, khiến cho đám người Thái Bạch Kim Tinh lại lộ vẻ xúc động. Lần đầu tiên gặp mặt liền giao phó hai mươi vạn đại quân?

Trần Khánh ngẩn người. Lúc này hắn liền quỳ một chân trên đất, lời lẽ đầy khí phách nói:

- Nhận được sự ư ái của điện hạ, thuộc hạ nhất định làm được!

Lần đầu tiên bái nhập đã được Tần Quân coi trọng như thế, Trần Khánh cảm động không thôi. Nếu như Tần Quân có thể kiểm tra mức độ trung thành của hắn sẽ phát hiện giá trị đã đầy.

Hắn không biết, sở dĩ Tần Quân dám mạo hiểm như vậy, là bởi vì Trần Khánh là do hệ thống thần thoại triệu hoán ra. Nếu là tướng lĩnh xa lạ bái nhập, Tần Quân tất nhiên sẽ khảo sát một hồi.

Mà chuyện này chỉ trong một thời gian ngắn đã lan truyền nhanh chóng ra ngoài. Ưu điểm Tần Quân dùng người thì không nghi ngờ người được truyền ra, khiến cho càng ngày càng có nhiều nhân tài dị sĩ đến đây bái nhập. Đương nhiên những chuyện này đều là nói sau.

Thời điểm Tần Quân vừa muốn tiếp tục dùng miệng lôi kéo Trần Khánh, Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi hạ xuống. Trong đó Lý Nguyên Phách còn nắm theo Lâm Túc Cừu của Thâm Uyên Môn.

Từ Quỷ Khốc chật vật thê thảm đi theo phía sau.

- Hừ! Đã nói để cho ta tới, ngươi không nghe!

Hồng Hài Nhi nhảy đến đầu vai Tần Quân hừ một tiếng nói. Mọi người thấy trên má phải của Lý Nguyên Phách có chút tím xanh. Lại nhìn về phía Hồng Hài Nhi đang lộ ra biểu tình hận không thể ăn hắn, mọi người rất nhanh liền đoán được, xem ra hai người vì tranh nhau chiến đấu có khả năng đã ra tay với nhau. Kẻ thua thiệt lại là Lý Nguyên Phách.

Trên mặt Từ Quỷ Khốc đều là máu, nhưng trong mắt không giấu được vẻ hoảng sợ. Sự hoảng sợ này không phải là đối với Lâm Túc Cừu kinh hoàng, mà là đối với Hồng Hài Nhi.

Lâm Túc Cừu bị Lý Nguyên Phách kéo theo giống như chó chết, co quắp ngồi dưới đất, biểu tình rất tương tự với Từ Quỷ Khốc, chỉ có điều càng sợ hãi hơn.

- Ngươi là người nào?

Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, mũi thương chỉ vào cổ họng Lâm Túc Cừu hỏi. Giọng nói của hắn lạnh lùng, khiến người ta đoán không ra tâm tình trong lòng hắn.

Ánh mắt Lâm Túc Cừu nhìn về phía Tần Quân, cắn răng hỏi:

- Ngươi chính là bá vương Tần Quân nổi danh gần đây sao?

Bá vương?

Danh hiệu rất tốt, ta thích!

Tần Quân không thể không nhíu mày. Lâm Túc Cừu theo bản năng nhìn về phía đám người Thái Bạch Kim Tinh xung quanh, thân thể không khỏi run rẩy.

Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh đều mạnh hơn hắn. Tu vi của Lý Bạch cũng không kém hơn hắn. Lại thêm Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi, hắn căn bản không có cơ hội chạy trốn.

- Ký hiệu ở sau lưng của hắn chắc là Thâm Uyên Môn.

Pháp Hải bỗng nhiên lên tiếng nói, khiến cho mọi người không khỏi nhìn về phía hắn.

Tần Quân bỗng nhiên ý thức được Pháp Hải đã sớm xuống thế giới này, tin tức biết được khẳng định rất nhiều.

- Không sai. Hắn đúng là đến từ Thâm Uyên Môn!

Từ Quỷ Khốc cắn răng nói, giọng nói khó có thể che giấu được sự run rẩy.

Thâm Uyên Môn có kinh khủng như vậy sao?

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Hắn và Từ Quỷ Khốc cũng quen biết được một khoảng thời gian. Đây vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy được Từ Quỷ Khốc thất thố như vậy.

------oOo------

Chương 285: Nhiệm vụ trận doanh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm Túc Cừu kinh ngạc nhìn về phía Pháp Hải, hỏi:

- Ngươi là hòa thượng của Nghiệp Hoa Tự?

Pháp Hải không trực tiếp trả lời hắn, mà lộ ra vẻ mặt ngưng trọng nói với Tần Quân:

- Điện hạ, Thâm Uyên Môn thế lớn. Hiện tại chúng ta tốt nhất không nên trêu chọc vào.

Sau khi đã biết thực lực của Hồng Hài Nhi và Sa Ngộ Tĩnh, Pháp Hải vẫn có thể nói ra những lời như vậy, có thể thấy được Thâm Uyên Môn mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng được.

- Không sai. Tần Quân, Thâm Uyên Môn chúng ta đối với ngươi cũng không có thù địch gì. Mục tiêu của chúng ta lần này chỉ là hoàng triều Nam Trác. Hi vọng ngươi không nên tham dự vào.

Lâm Túc Cừu trầm giọng nói. Tuy rằng lời của hắn ngầm có ý uy hiếp, nhưng không có gây sự, mà giống như bằng hữu đang nói chuyện với nhau.

Cường giả của thế lực lớn thật sự đều không phải là người ngu. Lúc này giễu cợt Tần Quân, sẽ chỉ có tác dụng hoàn toàn ngược lại.

Trong lòng Tần Quân thầm cảm thán. Người này bình tĩnh như vậy, cho dù hắn muốn ra tay cũng không có lý do.

Không phù hợp với khuôn mẫu!

Lúc này ngược lại nên chỉ trích kêu gào ầm ĩ mới phải chứ?

- Cho ta một chút mặt mũi. Chờ sau khi ta rời đi, các ngươi lại tấn công thì thế nào?

Tần Quân cười hỏi, khiến cho Từ Quỷ Khốc quá sợ hãi.

- Tần Quân, ngươi cũng không thể như vậy được. Bọn họ là ma đạo. Chúng ta phải cùng nhau đối đầu với bọn họ!

Từ Quỷ Khốc liền vội vàng khuyên nhủ. Chính ma hai bên không thể cùng tồn tại. Từ lâu điều này đã khắc sâu vào lòng người.

Tần Quân không nhìn hắn, giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào Lâm Túc Cừu.

Đối với quan niệm chính ma, Tần Quân cũng không có sâu sắc giống như bản thổ Nhân tộc. Chính đạo xấu xa còn ngoan độc hơn so với ma đạo. Ma đạo cũng khẳng định không phải hoàn toàn là kẻ ác.

- Không được. Chờ các ngươi rời khỏi đây, sẽ là lúc nào? Chúng ta đã phát động thú triều, làm sao có thể bỏ dở!

Lâm Túc Cừu trầm giọng cự tuyệt nói. Nói đùa, hắn đã tổn thất nhiều yêu thú như vậy, hiện tại lại bảo hắn dừng lại?

Nghe được Lâm Túc Cừu từ chối, Tần Quân không nhịn được nhíu mày. Nếu để cho Lâm Túc Cừu mang theo yêu thú đạp bằng Thanh Đồng Quan, Lạc Yên Thành khẳng định khó tránh khỏi khó khăn. Đến lúc đó hai mươi vạn đại quân của hắn chắc hẳn không kịp hoàn toàn dời đi.

Chỉ có điều, nếu như hiện tại không rời đi, rất dễ dàng đắc tội với Thâm Uyên Môn.

- Thâm Uyên Môn ở trong ma đạo có địa vị thế nào?

Tần Quân hiếu kỳ về phía Pháp Hải hỏi. Ở phương diện này, Thái Bạch Kim Tinh cũng không có tư cách nói xen vào. Ai bảo Pháp Hải xuống thế giới này trước vài chục năm. Đây cũng là kinh nghiệm và lý lịch.

Pháp Hải liếc mắt nhìn Lâm Túc Cừu, sau đó nói liên tục:

- Không giống với chính đạo, ma đạo đã sớm thống nhất, lấy chín tôn dẫn đầu. Tông môn thế lực vô số, trong đó Thâm Uyên Môn đó là một trong chín tôn.

Ma đạo chín tôn!

Đám người Tần Quân nghe được, trong lòng thầm rùng mình. Mấu chốt nhất là ma đạo không ngờ đã thống nhất. Hoàng triều Nam Trác chỉ là một góc nhỏ của trận doanh chính đạo mà thôi. So với ma đạo chín tôn đâu chỉ kém hơn có nửa điểm.

Không trách được Từ Quỷ Khốc sợ hãi như vậy.

- Thế lực Thâm Uyên Môn cực lớn, chuyên chọn hoàng triều chính đạo để ra tay, thu thập long mạch của các hoàng triều. Về phần mục đích, không có người nào biết được.

Pháp Hải nói đến đây liền dừng lại. Một là không có tin tức khác. Hai là Lâm Túc Cừu đang lấy diện mạo dữ tợn nhìn về phía hắn.

Chỉ nghe Lâm Túc Cừu cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai? Ở bên trong Nghiệp Hoa Tự có thân phận gì?

- A di đà phật.

Pháp Hải chắp hai tay lại trước ngực, sau đó nhắm mắt không nhìn ánh mắt hung tợn của Lâm Túc Cừu.

Tần Quân nhíu mày suy nghĩ. Không nghĩ tới Thâm Uyên Môn cường đại như vậy. Về phần long mạch của hoàng triều Nam Trác, hắn không khỏi liên tưởng đến la bàn hoàng kim đã thu vào trong cơ thể. Cũng không biết

long mạch và la bàn hoàng kim có quan hệ gì.

Lúc này bày ở trước mặt hắn có hai con đường. Một là bỏ qua hai mươi vạn đại quân rời đi. Hai là đắc tội Thâm Uyên Môn.

Ma đạo chín tôn mạnh tới mức nào, chỉ nghe theo lời của Pháp Hải, Tần Quân liền có thể ý thức được. Mặc dù dựa vào Hồng Hài Nhi, hắn cũng không có phần giành được chiến thắng. Bất kỳ một vị nào trong ma đạo chín tôn cũng có thể dựa vào môn đồ hao tổn chết Hồng Hài Nhi. Mượn lời Lâm Túc Cừu mà nói, không ngờ có thể dẫn dắt tu sĩ ngự thú tạo thành thú triều công thành.

- Điện hạ, chúng ta có cần hay không...

Trần Khánh do dự hỏi. Hắn liếc mắt liền nhìn ra nguyên nhân vì sao đám cường giả Thái Bạch Kim Tinh trầm mặc. Vì vậy dự định làm chim đầu đàn. Dù sao hắn là người mới tới, thực lực yếu, sợ cường địch cũng là bình thường.

Một trong chín quái vật khổng lồ đứng đầu trong toàn bộ ma đạo, suy nghĩ một chút cũng khiến cho người ta tuyệt vọng, càng chưa nói tới đối địch.

Ánh mắt Tần Quân lóe lên. Lâm Túc Cừu lại thoải mái hơn. Hắn tất nhiên nhìn ra được trong lòng đám người Tần Quân đã bắt đầu nảy sinh ý định thối lui.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực, Thâm Uyên Môn đều đứng hàng nhất lưu!

Thân là một thành viên của Thâm Uyên Môn, Lâm Túc Cừu cảm giác kiêu ngạo sâu sắc.

Bịch!

Đúng lúc này, Từ Quỷ Khốc bỗng nhiên hướng về phía Tần Quân quỳ xuống. Hắn đỏ mắt kêu lên:

- Tần Quân điện hạ! Cầu xin ngươi giúp Thanh Đồng Quan chúng ta đẩy lùi tà ma!

Các binh sĩ xung quanh đang chống lại thú triều cũng đang chú ý tới bọn họ. Khi nhìn thấy được Từ Quỷ Khốc quỳ xuống hướng về phía Tần Quân dập đầu, ánh mắt của bọn họ cũng không nhịn được đỏ lên, trên mặt đầy vẻ bi thương.

Mới trước đây không bao lâu, bọn họ lấy làm kiêu ngạo vì thân phận binh sĩ hoàng triều. Thật không nghĩ tới hôm nay lại phải cầu xin một người trẻ tuổi đến từ vương quốc.

Mấu chốt nhất chính là, bọn họ còn nhớ rõ cảnh tượng lúc trước, khi Tần Quân nhập quan. Khi đó bọn họ cho rằng Tần Quân là trẻ tuổi lỗ mãng, sớm muộn sẽ bởi vì tật xen vào việc của người khác nà chết non.

Không nghĩ tới Tần Quân ở bên trong thí luyện thành, lực lượng mới xuất hiện. Sau khi tiến vào Hoàng Đô, càng phong quang hơn. Thậm chí hắn giết chết thánh thượng, dễ dàng đánh bại các đại cường giả Hoàng Đô, khiến cho bảy đại tông môn không dám có một sự phản kháng nào.

Hiện nay ma đạo xâm nhập, bọn họ chỉ có thể dựa vào Tần Quân mới có thể sống sót. Loại tâm tình phong thuỷ lưu chuyển này cũng không dễ tiếp nhận.

------oOo------

Chương 286: Nhiệm vụ trận doanh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tần Quân điện hạ! Cầu xin các ngươi giúp chúng ta. Chúng ta có thể chết, nhưng bách tính trong Lạc Yên Thành không thể gặp tai họa! Người nhà của chúng ta đều đang ở trong thành!

Một hán tử khôi ngô vừa vung vẩy đao khí chém giết yêu thú bò lên dọc theo tường thành, vừa khàn cả giọng kêu. Âm thanh vô cùng có tính cộng hưởng, khiến cho trong lòng mọi người chấn động.

- Tần Quân điện hạ, không cần rời đi!

- Chính ma hai bên không thể cùng tồn tại. Nếu như bọn họ tiến vào cửa

ải, vô số người đều sẽ chết thảm!

- Không quan tâm ngài và hoàng triều có mâu thuẫn gì, cầu xin ngài không nên rời đi. Chúng ta cần ngài!

- Nếu như ngài lưu lại giúp chúng ta đối địch, Hoa Mạnh Giả ta sau này tôn ngài làm chủ!

Từng tên binh sĩ cũng lạc giọng kêu theo, dường như đang phát tiết ra sự bi thương căm phẫn trong lòng mình. Đám người Thái Bạch Kim Tinh nghe được không nhịn được nắm chặt nắm đấm.

Nụ cười đầy vẻ giễu cợt trên mặt Lâm Túc Cừu càng lúc càng tăng lên. Ủy khuất muốn nhờ ai không biết làm?

Nhưng cường giả chân chính trong lòng cũng sẽ không tồn tại lòng dạ của phụ nhân!

- Đinh! Kích phát nhiệm vụ trận doanh... Hai đạo chính ma! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Kí chủ nếu như giúp đỡ Thanh Đồng Quan đẩy lùi thú triều của Thâm Uyên Môn, kí chủ sẽ gia nhập trận doanh chính đạo. Ngược lại sẽ gia nhập trận doanh ma đạo. Nếu như gia nhập trận doanh chính đạo, đẳng cấp của kí chủ sẽ nâng cao một bậc, cũng thu được quyền dung hợp cơ hội triệu hoán!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân. Hắn nghe được không khỏi sửng sốt, quyền dung hợp cơ hội triệu hoán là có ý gì?

Bhiệm vụ trận doanh này hoàn toàn là dẫn hắn gia nhập trận doanh chính đạo!

Nhìn các binh sĩ xung quanh giống như phát điên, cùng với Từ Quỷ Khốc vứt bỏ tôn nghiêm dập đầu về phía mình, trong lòng Tần Quân không khỏi dấy lên một hỏa diễm.

Hắn thừa nhận mình đối với Thâm Uyên Môn có một tia e ngại. Dù sao Thâm Uyên Môn không giống với kẻ địch trước kia.

Nhưng trong lòng hắn cũng không đành lòng nhìn vô số bách tính Nhân

tộc vô tội ở phía sau bị hại. Cái đó và Thánh Mẫu không có quan hệ gì. Đây là tâm tình một người có máu có thịt bình thường đều có!

Nếu hệ thống ban bố nhiệm vụ trận doanh, vậy Tần Quân liền liều mạng!

Đắc tội Thâm Uyên Môn thì như thế nào? Dọc đường đi, hắn đắc tội các thế lực còn thiếu sao?

Sống lại một đời, chỉ cầu khoái ân ý cừu!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Tần Quân chợt ngưng trọng. Tay phải hắn bỗng nhiên đẩy về phía trước. Mũi thương Ngân Long Tru Hồn Thương trực tiếp đâm xuyên qua cổ họng Lâm Túc Cừu.

Lâm Túc Cừu cả kinh trợn tròn hai mắt, vẻ mặt không dám tin. Máu tươi theo mũi thương không ngừng tuôn ra.

Yên lặng!

Đám người Thái Bạch Kim Tinh cùng với Trần Khánh đều chấn động kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Bọn họ không nghĩ tới hắn ra tay quyết đoán như vậy. Thậm chí không để ý tới Thâm Uyên Môn phía sau Lâm Túc Cừu.

Từ Quỷ Khốc dang dập đầu cũng ngừng lại, nhìn hình ảnh mũi thương của Tần Quân đâm vào cổ họng của Lâm Túc Cừu. Hắn không nhịn được há hốc mồm, ánh mắt vô cùng phức tạp. Có vui mừng bất ngờ, có chấn động, cũng có hổ thẹn.

Vui mừng chính là Thanh Đồng Quan có thể giữ được.

Chấn động chính là Tần Quân can đảm. Lâm Túc Cừu đã cho thấy sẽ không đối địch với Tần Quân, hắn vẫn dám ra tay!

Áy náy là hoàng triều bất công đối với Tần Quân. Hắn lại biết rõ Tần Quân đi tới tình trạng ngày hôm nay, hoàn toàn là bởi vì Thần Kiếm Đường và thánh thượng ép hắn.

- Ngươi quả thật muốn đắc tội Thâm Uyên Môn sao?

Lâm Túc Cừu lớn tiếng quát. Thân là cường giả Địa Tiên Cảnh, hắn bị đâm xuyên qua cổ họng cũng sẽ không lập tức chết ngay.

Tần Quân đưa mắt nhìn xuống hắn, lạnh lùng nói:

- Có gì không dám!

Nói ra những lời này, Tần Quân nhất thời giống như trút được gánh nặng!

Thoải mái!

- Cuồng vọng!

Lâm Túc Cừu giận dữ hét lên. Thời điểm Tần Quân đang tò mò hắn sẽ nói gì, chỉ thấy bỗng nhiên tay phải hắn thò ra, pháp lực dọc theo năm ngón tay ngưng thực ra, muốn đâm thủng ngực của Tần Quân.

Trong điện quang hỏa thạch, ngay cả Tần Quân cũng không kịp phản ứng nữa. Nhưng Hồng Hài Nhi ở trên đầu vai hắn lại nhanh chóng kịp thời phản ứng. Trong mũi Hồng Hài Nhi bỗng nhiên phun ra tam muội chân hỏa bao bọc lấy Lâm Túc Cừu.

- A a a a...

Lâm Túc Cừu phát ra tiếng thét chói tai khiến cho lòng người rét lạnh. Một giây tiếp theo, hắn liền bị thiêu đốt thành tro bụi. Ngay cả nguyên thần cũng không kịp chạy ra.

Tần Quân bất đắc dĩ. Trời ạ, muốn giết chết cường giả Địa Tiên Cảnh khó tới mức nào?

Mặc dù Lạc Hoàng có thể bị hắn giết chết, chính là bởi vì trước đó đã bị Sa Ngộ Tĩnh đánh cho sức sống gần tan ra. Hơn nữa long khí bị hấp thu, mới có thể bị giết chết.

Mà bây giờ đối mặt với cường giả Địa Tiên Cảnh, Tần Quân bất lực. Tuy rằng hắn truyền thừa tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi, nhưng tối đa chỉ có thể khiến cho cường giả Địa Tiên Cảnh thống khổ, tạm thời không có cách nào trực tiếp thiêu đốt kẻ đó tan thành mây khói.

Vừa rồi, nếu không có Hồng Hài Nhi đúng lúc ra tay, chắc hẳn Tần Quân sẽ bị Lâm Túc Cừu giết cho ngọc đá đều nát.

- Không tốt! Lâm lão bị giết!

Trên không trung, những ma đồ của Thâm Uyên Môn đứng ở trên yêu cầm quá sợ hãi. Lúc này bọn chúng liền cưỡi yêu cầm chạy trốn. Về phần những tu sĩ ngự thú và thú triều trực tiếp bị bọn họ bỏ lại.

Ngay cả Lâm Túc Cừu cũng bị giết, bọn họ càng không thể nào thành công.

- Lý Nguyên Phách! Hồng Hài Nhi! Lý Bạch!

Tần Quân trầm giọng quát. Ba người bị điểm tên vội vàng đáp lại:

- Điện hạ có gì phân phó!

- Giết thú triều phía dưới!

Ra lệnh một tiếng, Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi và Lý Bạch liền biến mất ở tại chỗ.

Cảnh tượng như vậy được Trần Khánh nhìn vào trong mắt. Hắn âm thầm kính phục sự can đảm của Tần Quân. Ngay cả một trong chín tôn ma đạo Tần Quân cũng dám giết. Đồng thời cũng nói rõ Tần Quân nắm giữ tâm chính nghĩa.

Cái chính nghĩa này lại không phải là chỉ người vì hòa bình giả nhân giả nghĩa, mà là đứng ở trên đại nghĩa chính đạo. Tuy rằng trong chính đạo có rất nhiều người đánh danh nghĩa đạo nghĩa mưu tài sát hại tính mệnh người khác. Nhưng so với ma đạo, chính đạo vẫn yên tĩnh an toàn hơn rất nhiều.

Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Hồng Hài Nhi mang theo tàn ảnh từ trên tường thành nhảy xuống. Sau khi rơi vào thú triều, bọn họ liền hóa thành ba dòng nước lũ không gì có thể ngăn cản, theo các phương hướng khác nhau, tàn sát bừa bãi.

------oOo------

Chương 287: Quyền lực dung hợp triệu hoán

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không yêu thú nào có thể ngăn cản bọn họ. Tất cả đều trực tiếp bị đập thành thịt nát. Cục diện vô cùng đồ sộ. Các binh sĩ trên Thanh Đồng Quan nhìn thấy, đều phấn chấn không thôi.

Tần Quân vô cùng tín nhiệm đối với chiến lực của ba người Lý Nguyên Phách. Hắn tin tưởng không bao lâu sau, thú triều sẽ bị xua tan.

Thái Bạch Kim Tinh quay về phía không trung giơ cao phất trần trừ tà. Lực lượng vô hình trực tiếp hất trăm ngàn con yêu cầm bay phía trên thành ra ngoài. Lực lượng cường đại, khó có thể tưởng tượng được. Đám người Từ Quỷ Khốc, Trần Khánh nhìn thấy, há hốc mồm.

Không nghĩ tới thực lực của lão nhân này cũng khủng khiếp như vậy. Xem ra bên cạnh Tần Quân thật sự không có người nào tầm thường.

- Từ Quỷ Khốc, ngươi cảm thấy hoàng triều Nam Trác như thế nào?

Tần Quân đột nhiên hỏi, khiến cho Từ Quỷ Khốc ngẩn người. Sau đó sắc mặt hắn u ám nói:

- Yếu đuối.

Mặc dù nói ra cái từ này khiến cho hắn rất đau lòng, nhưng quả thực chính là như vậy.

Lạc Hoàng vừa chết, toàn bộ hoàng triều đại loạn. Thế lực khắp nơi trong Hoàng Đô còn vì tranh ngôi vị hoàng đế, bỏ qua sự an toàn của lê dân bách tính, khiến cho trái tim Từ Quỷ Khốc vô cùng băng giá.

Hôm nay nếu không phải nhờ có đám người Tần Quân xuất hiện, Thanh Đồng Quan tám chín phần mười sẽ bị phá hủy.

Lúc trước hắn đã từng cầu cứu về phía triều đình, nhưng văn võ toàn triều đều không có người nào để ý tới. Bọn họ cũng không muốn xuất ra lực

lượng. Nếu không nắm chặt cơ hội hiện tại, bọn họ sẽ lỡ mất dịp tốt cùng ngôi vị hoàng đế, thậm chí rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục. Cho dù Thanh Đồng Quan bị phá, sau này lại phái binh thu phục là được.

Đáng tiếc suy nghĩ của bọn họ là lâu dài, cũng không có suy nghĩ đến tâm tình các binh sĩ Thanh Đồng Quan.

- Như thế nào, đi theo ta đi!

Mắt Tần Quân nhìn xuống vùng bên ngoài sát cổng thành đang bị tàn sát, thờ ơ nói. Hiện tại đối với cường giả Địa Tiên Cảnh như Từ Quỷ Khốc, hắn đã không cần phải sử dụng tư thái thấp để đi mời.

Ai bảo chiến lực cao nhất dưới tay hắn đã phát sinh tới Chân Tiên Cảnh.

Toàn thân Từ Quỷ Khốc run lên, sau đó trầm mặc. Hắn tất nhiên hiểu rõ đi theo Tần Quân tiền đồ sẽ lớn hơn nữa.

Mà hắn ở bên trong hoàng triều Nam Trác chỉ là một người chấp pháp. Tuy rằng địa vị tương đương với đứng đầu châu phủ, nhưng thực quyền cũng không lớn như vậy.

Theo Tần Quân rất tốt, đại sát tứ phương!

Hiện tại Sa Ngộ Tĩnh, Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi, Lý Bạch, Hắc Bạch Vô Thường cùng với Đát Kỷ đều đã danh chấn khắp nơi. Nhất là Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh và Lý Nguyên Phách, đã trở thành cường giả đỉnh cấp trong lòng vô số người.

Nhất là cái tên Thánh Anh Đại Vương, đã truyền ra ở trong Nam Vực.

- Hừ! Không tán thưởng!

Tiểu Ly chu mỏ hừ một tiếng nói. Tần Quân ca ca của nàng đã cứu Từ Quỷ Khốc. Hiện tại mời hắn, hắn không ngờ không đáp ứng.

Tần Quân lắc đầu cười, cũng không để ý.

Phía dưới, ba người Hồng Hài Nhi đại khai đại hợp, mỗi đòn đều có thể giết chết trên trăm con yêu thú, khiến cho càng lúc càng có nhiều tu sĩ ngự

thú bắt đầu điều khiển đàn yêu thú của mình xoay người thoát đi. Sau khi có người dẫn đầu, thú triều bắt đầu tan rã. Cuộc chiến đấu rất nhanh liền kết thúc.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ trận doanh... Hai đạo chính ma! Kí chủ gia nhập trận doanh chính đạo, đẳng cấp nâng cao một bậc, cũng thu được quyền dung hợp cơ hội triệu hoán! Kí chủ ở trong chính đạo Nam Vực thu hoạch thêm được thiện cảm. Ở trong ma đạo Nam Vực thu hoạch được thêm thù hận!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng bốn!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống hợp thời vang lên. Tần Quân thành công đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng bốn. Linh lực trong cơ thể sôi trào, khiến cho hắn giống như ở trong đám mây, sảng khoái không thôi.

Chỉ có điều hệ thống thật ra khiến cho hắn dở khóc dở cười. Xem ra chính mình sau đó đi lại trong ma đạo phải cẩn thận một chút.

Về phần có thêm được thiện cảm từ chính đạo, có lẽ có thể giúp hắn thu hút được càng nhiều nhân tài hơn.

- Hệ thống, quyền dung hợp cơ hội triệu hoán là có ý gì?

Ở trong lòng Tần Quân hiếu kỳ thầm hỏi. Hắn cảm giác hình như khai phá được công năng mới.

- Triệu hoán Thần Ma là triệu hoán ngẫu nhiên. Kí chủ rất có khả năng sẽ triệu hoán được tồn tại yếu hơn mình. Ví dụ như Trương Giác. Nhưng có quyền dung hợp cơ hội triệu hoán, kí chủ có thể tích lũy cơ hội triệu hoán, khiến cho khi triệu hồi ra Thần Ma cùng với quân đoàn sẽ mạnh hơn!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Cái này trâu bò đây!

- Ta đây tích lũy lại một năm có phải có thể triệu hồi ra đại thần Bàn Cổ hay không?

- Không có khả năng. Tối đa dung hợp năm lần cơ hội. Lấy triệu hoán Thần Ma mà nói, sau khi dung hợp hai lần cơ hội, kí chủ triệu hồi ra Thần Ma khẳng định mạnh mẽ hơn so với kí chủ một cảnh giới lớn. Dung hợp

ba lần cơ hội, triệu hồi ra Thần Ma mạnh mẽ so với kí chủ hai cảnh giới lớn. Lấy loại này suy diễn ra, cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma nếu như dung hợp, nhất định có thể triệu hoán quân đoàn mạnh hơn, mãi đến khi kí chủ triệu hoán đến giới hạn cao nhất của hệ thống.

Hệ thống giải thích khiến cho ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Dung hợp năm lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, chẳng phải là nhất định có thể triệu hoán đến cường giả siêu cấp ngoài Chân Tiên Cảnh sao?

Mỗi một tháng đều có một lần cơ hội triệu hoán. Nếu như hoàn thành một ít nhiệm vụ, nói không chừng sẽ tăng nhanh tiến trình này.

Vừa nghĩ như thế, trong lòng Tần Quân càng nóng như lửa.

Áp lực đến từ Thâm Uyên Môn cũng giảm bớt không ít.

- Đi! Trở lại!

Tần Quân hăng hái phất tay nói, một tiền đồ tươi sáng đang chờ đợi hắn.

- Chờ một chút!

Đúng lúc này, Từ Quỷ Khốc bỗng nhiên mở miệng nói, dẫn tới Tần Quân kinh ngạc nhìn về phía hắn. Những người khác cũng vậy.

- Thế nào? Hồi tâm chuyển ý rồi sao?

Tần Quân cười mà như không cười nhìn về phía Từ Quỷ Khốc. Nhận được một cường giả Địa Tiên Cảnh bái nhập, hắn vẫn rất vui lòng. Đương nhiên nếu như không có, hắn cũng không thất vọng.

Từ Quỷ Khốc cắn răng xoay người, sau đó nhìn các binh sĩ đang thở dốc bên trên thành, cao giọng kêu lên:

- Hoàng triều Nam Trác đang trong đựt náo động. Triều đình cũng không để ý tới sự sống chết của chúng ta. Ta dự định đi theo Tần Quân điện hạ. Các ngươi có ai nguyện ý theo ta rời đi hay không?

Thâm Uyên Môn tập kích khẳng định không chỉ có lần này. Đám người Tần Quân nếu như rời khỏi, bọn họ có thể dựa vào ai?

------oOo------

Chương 288: Đại thế đã thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù sao trái tim Từ Quỷ Khốc có băng giá, nhưng thân là cường giả Địa Tiên Cảnh không ngờ rơi vào tình trạng phải dập đầu cầu cứu người khác. Hắn cảm thấy rất tệ hại. Hắn không muốn lại trải qua lần thứ hai nữa.

Lời này vừa nói ra, các binh sĩ trấn thủ quan ải đều lộ ra vẻ do dự.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Nếu như Từ Quỷ Khốc có thể dẫn theo binh sĩ ở đây đi, đối với hắn mà nói, đây là chuyện tốt. Chỉ có điều hắn đối với các binh sĩ Thanh Đồng Quan lại không có thiện cảm. Lúc đầu hắn tới hoàng triều Nam Trác gặp phải bị gây khó dễ, đến nay hắn còn ghi nhớ trong lòng.

Ừ, hắn chính là người nhỏ mọn như vậy!

- Không cần ép buộc. Ngươi lại đi theo ta đi!

Tần Quân xua tay cười nói. Hắn vừa dứt lời, liền có binh sĩ cao giọng kêu lên:

- Ta nguyện ý đi theo Tần Quân điện hạ!

- Ta cũng nguyện ý!

- Hoàng triều Nam Trác có gì đặc biệt. Bọn họ cũng không che chở cho chúng ta, chúng ta còn ở lại chỗ này làm cái gì?

- Ta muốn dẫn theo người nhà cùng đi!

- Ta cũng vậy. Từ nay về sau, ta không còn là người của hoàng triều Nam Trác!

Nhìn các binh sĩ tình cảm xúc động, trong lòng Tần Quân gọi thẳng.

Ta ngất, lão tử đáp ứng các ngươi sao?

Hắn vừa định mở miệng cắt ngang những binh lính kích động này, âm thanh của Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên truyền vào trong tai của hắn:

- Điện hạ, đáp ứng đi. Binh sĩ hoàng triều và binh sĩ của vương quốc chênh lệch quá lớn. Vừa lúc mượn bọn họ đi đồng hóa quân đội của vương Quốc. Để cho bọn họ dẫn theo người nhà đi cùng, lại không sợ bọn họ sẽ làm phản. Trừ khi bọn họ có thể vứt bỏ thân tình.

Thật là độc!

Ta thích!

Trên mặt Tần Quân thoáng lộ ra một vẻ tươi cười. Sau đó hắn liền không lên tiếng nữa. Mặc cho Từ Quỷ Khốc làm công tác tư tưởng cho các binh sĩ.

Cuối cùng khoảng chừng có một vạn binh sĩ nguyện ý dẫn theo gia quyến cùng Tần Quân quay về vương quốc Càn Nguyệt. Đương nhiên đây chỉ là sơ bộ. Chiều dài của Thanh Đồng Quan lên tới mấy chục dặm. Binh sĩ phía trên không trăm vạn cũng có tới mười vạn. Phần lớn binh sĩ còn chưa nghe được tin tức Từ Quỷ Khốc bái nhập Tần Quân.

- Sự tình phía sau chính ngươi an bài đi. Tối đa hai ngày, chúng ta sẽ rời khỏi Thanh Đồng Quan.

Tần Quân nói với Từ Quỷ Khốc. Sau khi nói xong, hắn liền xoay người phát động thuật điều khiển sương mù đằng vân bay về phía Lạc Yên Thành. Những người khác theo sát phía sau. Trần Khánh lại an bài quân áo bào trắng ở lại Thanh Đồng Quan.

Thú triều lui lại.

Nhưng tin tức Thâm Uyên Môn tập kích Thanh Đồng Quan thật sự giống như mọc chân điên cuồng truyền đi ở bên trong hoàng triều. Tin tức thậm chí truyền vào trong các vương quốc xung quanh, dẫn tới các quốc gia chấn động, lực ảnh hưởng thậm chí còn đang khuếch tán.

Cùng lúc đó, Ngạo Vô Kiếm ở bên trong Hoàng Đô quét ngang các thế lực

lớn, ngọn núi hoàng cung cũng bắt đầu được xây dựng lại. Hẳn là không cần bao lâu, hắn sẽ leo lên ngôi vị hoàng đế.

Hai ngày vội vàng trôi qu.

Hai mươi vạn đại quân đã toàn bộ đi qua cánh cửa truyền tống. Vào chính ngọ của một ngày này, Tần Quân dẫn theo tất cả mọi người đi ra khỏi Lạc Yên Thành. Đi theo phía sau hắn là đội quân trùng trùng điệp điệp, bao gồm cả người nhà của các binh sĩ trấn thủ quan ải Thanh Đồng Quan, tạo thành hàng dài tới vài dặm.

Tần Quân ngồi ở trên một chiếc chiến xa cực lớn. Đám người Đát Kỷ cũng vậy, chiếc chiến xa này do nguyên liệu đặc biệt chế tạo thành, cao tới năm thước. Toàn thân hiện lên màu vàng. Có sáu bánh xe đường kính hai thước. Mặt trước có chín cây gai sắt sắc bén rất to vây quanh. Phía trên lại có thể chứa hơn mười người đứng thẳng.

Tên của chiếc xe này là Mệnh Cơ Xa, pháp khí địa phẩm. Chỉ cần rót vào linh thạch liền có thể vận hành, sinh ra từ Mệnh Cơ Các.

Đương nhiên, chiếc Mệnh Cơ Xa này không có khả năng do Tần Quân mua, mà là do Từ Quỷ Khốc cống hiến cho Tần Quân. Phía trước đường xá xa xôi, thân phận của Tần Quân tôn quý tất nhiên không thể vẫn cứ đi bộ được.

Đám người Tần Quân vốn trực tiếp bay trở lại. Nhưng đi theo phía sau có hơn mười vạn người. Nếu như không có bọn họ bảo vệ dọc đường, chắc hẳn con đường phía trước sẽ tổn thất hơn phân nửa người.

- Sang trái một chút. Sang phải một chút. Ừ, đúng ở đây. Thoải mái...

Tần Quân nằm ở trên chiếc giường gỗ, hưởng thụ Tiểu Ly xoa bóp. Đát Kỷ thấy vậy, nghiến răng nghiến lợi. Chúc Nghiên Khanh lại tự mình ngồi xếp bằng tu luyện, giả vờ không nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Sinh hoạt thoải mái thật để cho người ta sa ngã!

Trong lòng Tần Quân xúc động. Không đánh đánh giết giết, không có chuyện phiền toái, du sơn ngoạn thủy quả thật không tệ.

Hoàng triều Nam Trác bị hắn quậy đến loạn cả lên. Thành chủ Lạc Yên Thành tự nhiên không dám ngăn cản hắn. Mặc dù nghe nói hắn sẽ dẫn đi rất nhiều binh sĩ, thành chủ cũng chỉ tức giận mà không dám nói gì.

Ầm! Ầm! Ầm...

Trong không trung thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ vang. Tần Quân đã lười ngẩng đầu lên nhìn. Không cần đoán cũng biết là Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi lại đánh nhau.

Hai gia hỏa tâm tính tiểu hài tử lại thích chiến đấu đồng hành, tất nhiên không thiếu luận bàn.

Hôm qua Lý Nguyên Phách còn bị nghiền ép. Ngày hôm nay không ngờ thực lực tăng lên không ít. Cho nên Tần Quân mặc cho bọn họ so tài. Chỉ cần Hồng Hài Nhi không hạ sát thủ là tốt rồi.

Phần lớn Thần Ma do hệ thống triệu hồi ra, thực lực muốn tăng lên cần phải tốn rất nhiều thời gian. Lý Nguyên Phách và Hạo Thiên Khuyển lại giống như vượt ra ngoài, muốn tăng lên thì nâng cao. Có lúc Tần Quân cũng hoài nghi bọn họ có phải là nhân vật chính hay không.

Càng đánh càng hăng. Đây chính là sở trường đặc biệt của nhân vật chính.

Khoảng chừng qua một canh giờ, đội ngũ đi tới Thanh Đồng Quan. Lúc này Từ Quỷ Khốc đứng ở trên mái của trạm canh gác Thanh Đồng Quan. Trước cửa thành có một vạn binh sĩ đang xếp thành hai hàng cung nghênh Tần Quân.

- Tham kiến bá vương, chúng ta nguyện thề sống chết theo cùng!

Một vạn người cùng kêu lên, âm thanh hò hét chấn động lòng người tới mức nào. Huống gì bọn họ đều là tu vi đã ngoài Trúc Cơ Cảnh. Tiếng reo hò thậm chí có thể khiến cho bách tính Lạc Yên Thành mơ hồ nghe được.

Một vạn người này là do Từ Quỷ Khốc chuyên tâm chọn lựa ra. Mà lần này có hơn mười vạn binh sĩ nguyện ý đi theo Tần Quân. Các binh sĩ còn lại đã tiến vào đội ngũ phía sau Mệnh Cơ Xa. Bọn họ đều bảo vệ ở bên cạnh người nhà của mình.

------oOo------

Chương 289: Diệt vương quốc Thương Lam (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại thêm quân áo bào trắng, binh lực thủ hạ của Tần Quân đã vượt quá ba mươi vạn người. Hơn nữa tu vi của các binh sĩ đều đã ngoài Trúc Cơ Cảnh, đủ để quét ngang bất kỳ một vương quốc nào.

Bình quân chiến lực binh sĩ của vương quốc đều ở Luyện Khí Cảnh. Dù sao tu sĩ Trúc Cơ Cảnh ở trong vương quốc cũng có thể được cho là cường giả một phương.

Tần Quân không đứng dậy, vẫn nằm ở trên giường gỗ nghỉ ngơi. Tất cả những điều này hắn chỉ cần nhìn ở trong mắt là được.

- Điện hạ đại thế đã thành.

Giả Tuân nhìn đội quân trước sau, trong lòng cảm khái không thôi. Trước khi tham gia vũ hội Tiềm Long, hắn hoàn toàn không dự đoán được sẽ có ngày hôm nay. Đợi sau khi Tần Quân trở lại vương quốc Càn Nguyệt, vương quốc Càn Nguyệt chắc chắn sẽ phải bay lên.

Chỉ có điều Tần Quân đã lộ rõ dã tâm. Hi vọng Càn Hoàng Đế có thể biết cất nhắc, nên thoái vị nhường ngôi.

Càn Hoàng Đế chấp chính nhiều năm, trong lòng Giả Tuân sớm có sự bất mãn. Thực lực không đủ vẫn liều mạng chinh chiến, thiếu chút nữa thiếu hụt quốc khố.

Cho nên nếu như Tần Quân muốn làm hoàng đế, Giả Tuân tuyệt đối sẽ ủng hộ tới cùng.

Dọc đường đi trải qua nguy hiểm, khiến cho hắn từ lâu đã xem Tần Quân thành chủ công của mình.

trong biển người xung quanh Mệnh Cơ Xa, Dương Lan, Tông Ngạn, Mộ Dung Huyền nhìn Chúc Nghiên Khanh ngồi xếp bằng trên Mệnh Cơ Xa,

trên mặt đầy vẻ phức tạp. Bọn họ hiểu rõ từ nay về sau Chúc Nghiên Khanh cùng bọn họ là người trên hai đường đường thẳng song song, địa vị chênh lệch càng lúc càng lớn.

Tất cả đều đến từ Viêm Kình Tông, không nghĩ tới mấy tháng ngắn ngủi trôi qua, Chúc Nghiên Khanh cũng đã leo lên một tầm cao khiến cho bọn họ ngưỡng vọng.

- Cũng không biết Diệp sư huynh thế nào? Ai.

Dương Lan phiền muộn lẩm bẩm nói. Lời này vừa nói ra, khiến cho trên mặt Mộ Dung Huyền và Tông Ngạn biến hóa kịch liệt.

- Xuỵt...

Tông Ngạn vội vàng ra hiệu Dương Lan im lặng. Hiện tại Diệp Hiên có thể nói là chuột chạy qua đường. Nếu như truyền tới trong tai Tần Quân, cũng không phải là chuyện tốt.

Chuyện Diệp Hiên biến thành tà ma đã truyền trở lại Viêm Kình Tông, khiến cho Viêm Kình Tông giận dữ. Tuy rằng tin tức bị phong tỏa, nhưng Diệp Hiên đã bị loại bỏ khỏi danh sách đệ tử của Viêm Kình Tông.

Bởi vì chuyện này huyên náo quá lớn, Viêm Kình Tông căn bản không cần điều tra, thám tử an bài ở hoàng triều Nam Trác từ lâu đã sớm truyền tin trở lại.

Ánh mắt Mộ Dung Huyền lóe lên, theo bản năng nhìn về đám người Tần Quân phía trên Mệnh Cơ Xa. Nhưng rất nhanh hắn liền thu hồi ánh mắt.

Trải qua khúc nhạc đệm nhỏ này, khiến cho bầu không khí của ba người có chút quỷ dị. Bọn họ không lại tiếp tục nói chuyện với nhau nữa.

Rất nhanh, Mệnh Cơ Xa rời khỏi Thanh Đồng Quan. Qua hơn nửa canh giờ, tất cả đại quân mới đi ra khỏi Thanh Đồng Quan. Những binh sĩ còn lại nhìn bóng dáng bọn họ rời đi, tâm tình vô cùng phức tạp.

- Ai, cũng không biết là đúng hay sai.

- Thật ra ta cũng muốn đi theo Tần Quân. Nhưng hắn dù sao cũng là kẻ thù

của hoàng triều Nam Trác chúng ta...

- Đừng suy nghĩ nữa. Tần Quân phá hủy kế hoạch của Ma Môn, sống không lâu được đâu!

- Con mẹ ngươi có thể nói sao? Tần Quân vì sao đắc tội Ma Môn? Còn không phải là bởi vì cứu chúng ta sao?

- Đúng vậy! So với triều đình, Tần Quân đối với chúng ta chỉ có ơn!

Tần Quân không nghe thấy tranh cãi trên Thanh Đồng Quan. Mà cho dù có nghe được, hắn cũng không để ý tới.

Từ Thanh Đồng Quan đi ra, khoảng cách với vương quốc Thương Lam lại không xa.

Lúc đầu hắn đã nói qua, muốn đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam. Đến nay hắn cũng chưa từng quên.

- Giả Tuân!

Tần Quân bỗng nhiên đứng dậy kêu lên. Giả Tuân ở bên cạnh đang tĩnh tọa, vội vàng đứng lên, hỏi:

- Điện hạ, có gì phân phó?

- Nếu như ta diệt vương quốc Thương Lam, sẽ có ảnh hưởng gì đối với vương quốc Càn Nguyệt hay không?

Đối mặt với vấn đề của Tần Quân, Giả Tuân rõ ràng có chút chuẩn bị không kịp.

Diệt vương quốc Thương Lam?

Đây chính là chuyện phần lớn quan viên vương quốc Càn Nguyệt đều từng nghĩ tới. Nhưng hai nước thế yếu, chỉ có thể ôm chân lẫn nhau, hình thành ra biểu hiện liên minh Những năm gần đây. vương quốc Thương Lam đối với vương quốc Càn Nguyệt chèn ép càng lúc càng lớn. Điều này khiến cho Giả Tuân cũng rất hận vương quốc Thương Lam.

Nhưng diệt vương quốc Thương Lam khó khăn tới mức nào.

Chờ một chút...

Giả Tuân trợn tròn hai mắt. Hắn theo bản năng nhìn lại biển người núi người đang đi ở xung quanh. Nhất thời hắn dường như đánh máu gà.

Đúng vậy, hiện tại Tần Quân hoàn toàn nắm giữ thực lực tiêu diệt vương quốc Thương Lam, còn không sợ vương quốc Càn Nguyệt bị cô lập không người giúp đỡ!

- Lấy thực lực điện hạ hiện nay, chỉ có thể dẫn dắt vương quốc đi về phía hưng thịnh!

Giả Tuân vội vàng trả lời, vỗ mông ngựa cũng vô cùng tự nhiên.

Tần Quân mỉm cười, không nói thêm gì nữa. Mà hắn ngồi ở trên chiếc giường gỗ suy tư. Giả Tuân bắt đầu huyễn tưởng về một tương lai tốt đẹp.

Nhìn thấy được Tần Quân đang suy ngẫm, Thái Bạch Kim Tinh càng thêm vui mừng. Hắn cẩn thận tỉ mỉ có thể nhìn ra được Tần Quân đã trưởng thành. Chỉ có điều vừa nghĩ tới Thâm Uyên Môn, trên mặt Thái Bạch Kim Tinh sẽ rất khó lại lộ ra vẻ tươi cười.

Chín tôn ma đạo. Chín tôn ma đạo bá chủ toàn bộ Nam Vực. Bất kỳ một vị nào đều có thể dễ dàng huỷ diệt một hoàng triều.

Dựa vào lực lượng của bọn họ và vương quốc Càn Nguyệt, muốn đối đầu với Thâm Uyên Môn, độ khó rất cao.

...

Ngọn núi hoàng cung.

- Cái gì? Tần Quân dẫn theo ba mươi vạn đại quân rời đi?

Trong đại điện, Ngạo Vô Kiếm thân mặc hoàng bào căm phẫn giận dữ hét lên. Tần Quân rời đi không khiến cho hắn tức giận. Hắn tức giận chính là Tần Quân không ngờ dẫn theo ba mươi vạn đại quân.

Nhưng biết hắn Tần Quân làm gì có đội quân nào. Rõ ràng là điều động từ trong hoàng triều đi!

- Vâng...

Thị vệ quỳ phía dưới không khỏi run rẩy. Hắn sợ bị Ngạo Vô Kiếm giận chó đánh mèo.

Tuy rằng còn chưa chính thức đăng hoàng, nhưng Ngạo Vô Kiếm đã bắt đầu tự xưng thánh thượng Nam Trác, thậm chí mặc vào hoàng bào.

- Vì nguyên nhân gì tin tức lại không đúng lúc truyền lên?

Ngạo Vô Kiếm cố nén phẫn nộ hỏi. Trong điện lớn như vậy, chỉ có rất ít thị vệ, có vẻ rất tiêu điều.

Thị vệ truyền tin run giọng nói:

- Tin tức bị các đại thế gia chặn lại. Mặt khác, mấy ngày trước Thâm Uyên Môn phát động công kích đối với Thanh Đồng Quan.

- Thâm Uyên Môn!

Ngạo Vô Kiếm thất thanh nói.

Toàn thân hắn giống như bị sét đánh.

...

------oOo------

Chương 290: Diệt vương quốc Thương Lam (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng hôn xuống, ánh chiều tà giống như ánh lửa lan tràn trong không trung.

- Điện hạ, phía trước mặt chính là Lạc Nhai Quan của vương quốc Thương

Lam!

Giả Tuân nhìn cửa thành Lạc Nhai Quan phía trước nói. Nghe vậy, Tần Quân liền mở mắt. Hắn cũng không đứng dậy, vẫn ngồi ở trên chiếc giường gỗ nạp khí luyện công.

Không thể không nói Mệnh Cơ Xa thật sự thoải mái. Hoàn toàn không có cảm giác lắc lư. Thật không hổ danh là pháp khí địa phẩm.

- Nguyên Phách!

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói. Lý Nguyên Phách ở bên cạnh luyện công không khỏi nghi ngờ nhìn về phía hắn.

- Đập vỡ Lạc Nhai Quan cho ta!

Nghe được mệnh lệnh của Tần Quân, ánh mắt Lý Nguyên Phách nhất thời sáng lên. Hắn nhảy dựng lên, vẻ mặt phấn khởi.

- Trần Khánh!

Tần Quân tiếp tục kêu lên. Trên chiến xa loại nhỏ bên cạnh Mệnh Cơ Xa, Trần Khánh vội vàng hướng về phía Tần Quân nửa quỳ, kêu lên:

- Có mạt tướng!

- Tấn công Lạc Nhai Quan. Bất luận người nào phản kháng giết chết không cần luận tội. Người đầu hàng tước vũ khí có thể buông tha!

Trần Khánh ngẩn người. Lúc này hắn liền đánh tiếng với quân áo bào trắng, sau đó ra roi thúc ngựa vọt tới phía trước.

Thiết kỵ của bảy nghìn quân áo bào trắng phi nhanh, khí thế không kém chút nào so với mười vạn đại quân.

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Phách bỗng nhiên nhảy lên, giống như quả đạn pháo bay vọt về phía Lạc Nhai Quan. Ở đây cách Lạc Nhai Quan khoảng mấy ngàn thước. Nhưng lực nhảy vọt của Lý Nguyên Phách vô cùng khủng khiếp. Hơn mười vạn người nhìn thấy liên tục kêu lên kinh ngạc.

- Ha ha ha! Các tôn tử! Phá cho ta!

Tiếng hét phẫn nộ của Lý Nguyên Phách vang vọng toàn bộ Lạc Nhai Quan. Trong nháy mắt Kim Bằng Thần Chùy xuất hiện ở trong tay hắn, giống như hai vại nước lớn.

Binh sĩ trên Lạc Nhai đang bàn luận về một mảnh đen xì ở phía đường chân trời rốt cuộc là cái gì. Bất chợt bọn họ nghe được tiếng quát của Lý Nguyên Phách. Bọn họ khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa vỡ mật.

Còn chưa kịp chỉnh đốn quân ngũ, Lý Nguyên Phách liền cầm chùy đập xuống.

tường thành vững chắc lại giống như tờ giấy bị Kim Bằng Thần Chùy trực tiếp đập đến sụp xuống. Không chỉ có như vậy, ngay cả mặt đất cũng bị nghiền nát ra. Nhìn từ phía đằng xa đi, tường thành giống như bất chợ nổ mạnh, đá vụn bay ngang, bụi bặm cuốn lên. Thậm chí cũng có không thiếu binh sĩ bị nổ bay. Cục diện đồ sộ khiến cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối.

Quân áo bào trắng theo sát phía sau tuy rằng cũng bị chấn động, nhưng tốc độ của bọn họ hoàn toàn không có giảm bớt, trái lại càng nhanh hơn.

- Các tướng sĩ xông lên. Đây chính là trận chiến đầu tiên của quân áo bào trắng chiến đấu vì điện hạ, không thể mất mặt được!

Trần Khánh cao tiếng kêu lên, âm thanh vô cùng có lực kích thích tâm tình, khiến cho huyết mạch tướng sĩ quân áo bào trắng sôi sục. Tất cả đều gào thét. Quân hồn vô địch lại ngưng thành thực chất, giống như một tầng khí trắng bao vây bọn họ, thần uy không tầm thường.

- Nguyên Phách là dũng tướng đầu tiên của đương đại. Quân áo bào trắng cũng kỳ quân khó gặp!

Giả Tuân đứng ở bên cạnh Tần Quân thở dài nói. Đây cũng không phải lời nói vuốt mông ngựa, nà là thật tâm thật ý nói.

Lý Nguyên Phách ở trong các thủ hạ của Tần Quân có thể không được coi là đệ nhất cường giả, nhưng ở trên chiến trường tuyệt đối là khủng khiếp.

Hắn cũng lần đầu tiên nhìn thấy được quân hồn vô địch của quân đoàn áo bào trắng,.

Tần Quân lộ ra vẻ mặt mỉm cười, không nói gì. Nhưng trong lòng hắn lại thoải mái muốn lật trời. Loại cảm giác dẫn binh chiến đấu thống trị này thật sự đặc biệt hưng phấn.

Chỉ cần một hiệu lệnh liền có thể gây ra một cuộc chiến tranh!

Một câu nói quyết định sinh tử của một vương quốc. Đây là thực lực!

Những người khác ngược lại cũng không có cảm xúc gì. Vương quốc ở trong mắt bọn họ cũng không khác gì một châu phủ của hoàng triều. Thật ra Từ Quỷ Khốc lại dùng ánh mắt khác thường nhìn về phía Tần Quân.

Lúc này Tần Quân hoàn toàn khác ở với khi còn ở trong hoàng triều. Hắn không lại bừa bãi ngang ngược nữa, càng lộ ra vẻ trầm ổn và quyết đoán sát phạt của đế vương.

Ầm ầm ầm...

Tường thành nguy nga to lớn từ chỗ bị Lý Nguyên Phách đập trúng lan tràn về hai bên, dần dần sụp xuống. Bụi bặm cuốn lên. Tiếng động lớn vang vọng.

Lạc Nhai Quan vừa đổ, tương đương với phòng ngự của vương quốc Thương Lam bị vỡ ra một vết thương. Lỗ hổng này sẽ làm cho vô số phiền phức tràn vào, dần dần tan rã vương quốc Thương Lam, thậm chí hủy diệt nó!

Quân áo bào trắng giống như một mũi tên nhọn màu trắng tập kích vào trong bụi bặm cuồn cuộn. Bách tính và tu sĩ ở trong Lạc Nhai Quan hoảng hốt lo sợ.

Mệnh Cơ Xa chở Tần Quân chậm rãi đi tới. Hắn cũng không hoảng loạn. Chỉ dựa vào quân áo bào trắng đủ để san bằng Lạc Nhai Quan. Huống gì còn có Lý Nguyên Phách trấn thủ.

Tần Quân kìm chế hưng phấn của trận chiến đầu tiên, tiếp tục luyện công.

Đây chỉ là một lần chiến đấu công thành. Tiếp sau quy mô của cuộc chiến tranh khẳng định sẽ lớn hơn nữa. Hắn phải luyện thành một trái tim không chút dao động sợ hãi.

Khoảng cách mấy ngàn thước, Mệnh Cơ Xa sử dụng thời gian gần nửa nén hương mới tiến vào Lạc Nhai Quan. Mà giờ khắc này Lạc Nhai Quan đã bị quân áo bào trắng khống chế. Trong tay Lý Nguyên Phách cầm Kim Bằng Thần Chùy đứng ở trên khu phế tích, mắt nhìn xuống bách tính và tu sĩ phía dưới, trên mặt đầy vẻ cương quyết.

Trần Khánh đứng ở trên chiến xa, cao giọng kêu lên:

- Kể từ hôm nay, tất cả Lạc Nhai Quan thuộc về bá vương. Nếu như có ai không phục, đi ra nhận lấy cái chết!

- Giết! Giết! Giết!

Bảy nghìn quân áo bào trắng cùng hô lên. Âm thanh thiếu chút nữa khiến cho tất cả mọi người bên trong Lạc Nhai Quan sợ vỡ mật.

Cuộc chiến nhỏ lần này, quân áo bào trắng gần như không tổn hại người nào. Chỉ có hơn mười người nhận chút vết thương nhẹ.

Tu sĩ dân chúng quỳ trên mặt đất nhỏ giọng bàn luận:

- Bá vương là ai?

- Nói thừa. Đương nhiên là Tần Quân. Hắn là mãnh nhân ngay cả thánh thượng Nam Trác cũng dám giết!

- Kết thúc rồi... Vương quốc Thương Lam kết thúc...

- Theo bá vương cũng thật tốt. Chí ít hắn mạnh hơn!

- Ngươi nói cái gì đó? Chúng ta sinh là người cuả vương quốc Thương Lam, chết là quỷ của vương quốc Thương Lam!

Ba mươi vạn đại quân trùng trùng điệp điệp tiến vào bên trong Lạc Nhai Quan. Tần Quân không xuống xe, mà nhìn mọi người xung quanh không để ý hỏi:

- Lạc Nhai Quan ai tới trấn thủ?

Nếu muốn đánh xuyên qua vương quốc Thương Lam, Tần Quân lại dự định thuận tiện thâu tóm vương quốc Thương Lam.

Đến lúc đó vương quốc Thương Lam cũng là lời thế của hắn, ép Càn Hoàng Đế thoái vị, thậm chí không cần động tới mồm mép.

------oOo------

Chương 291: Quân đoàn Long Khởi

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điện hạ, Lạc Nhai Quan chỉ là một chỗ địa phương nhỏ, không đáng để cho các vị tiền bối tới trấn thủ. Giết con gà đâu cần sử dụng tới đao mổ trâu. Sao không để cho thủ hạ của ta, một đại tướng Kim Đan Cảnh và năm nghìn binh sĩ tới trấn thủ!

Trương Giác nhìn lướt qua một vòng, phát hiện không có ai mở miệng, vì vậy đứng ra nói.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, tùy ý hỏi:

- Có thể tín nhiệm được sao?

- Nếu làm phản, ta lấy đầu gặp điện hạ!

Trương Giác trầm giọng nói. Đối với các năng lực tà thuyết mê hoặc người khác của mình, hắn có thể nói là tự ngạo không thôi.

Hắn nói đến phân thượng này, Tần Quân tất nhiên sẽ không tiếp tục nghi vấn nữa.

Cho dù Lạc Nhai Quan có mất cũng không có việc gì, sau này lại tới thu hồi là được!

Mức độ trung thành của Trương Giác vẫn luôn ngoài chín mươi. Tần Quân

tất nhiên yên tâm.

- Không cần nghỉ ngơi. Tiếp tục đi tới!

Tần Quân nói xong liền nhắm mắt lại. Ba mươi vạn đại quân ngoại trừ một phần người nhà của binh sĩ ra, tất cả đều là tu vi ngoài Trúc Cơ Cảnh. Bọn họ lặn lội đường xa cũng không tính là vấn đề hóc búa. Hơn nữa trên đường Tần Quân cũng sẽ hạ lệnh dừng lại. Chỉ có điều hắn không muốn dừng lại ở Lạc Nhai Quan.

Những người khác không dám có ý kiến.

Đại quân trùng trùng điệp điệp đi tới, khiến cho bách tính, tu sĩ hai bên đường phố kính nể, e sợ, oán hận nhìn theo bọn họ. Nhưng không có người nào dám nhảy ra.

Ở người trong biển còn có bốn gã bóng người. Thình lình chính là Thương Lam Tứ Hiệp ngày đó được Tần Quân tặng lại Hắc Độc Mê Hoa.

- Mới mấy tháng ngắn ngủi, người này không ngờ đã trưởng thành đến trình độ như vậy.

Tô Minh Sinh xúc động vạn phần. Tuy rằng trước đó Tần Quân từng đánh trọng thương Tô Liệt Kiếp con trai hắn, nhưng hắn không dám sinh lòng thù hận. Bởi vì hắn hiểu rõ Tần Quân là tồn tại hắn không đắc tội nổi. Nhất là sau khi hắn nghe được những sự kiện truyền kỳ của Tần Quân, trong lòng chỉ có sự kính nể, e sợ.

Nhìn thấy Tần Quân đứng ở trên Mệnh Cơ Xa giống như quân vương, hắn đột nhiên cảm giác được đây mới thật sự là người hùng.

Một người gặp gió mây liền hóa long!

Tần Quân không biết Tô Minh Sinh ở phía dưới đang cảm thán.

Cho dù biết hắn cũng sẽ không lưu ý tới. Hiện tại Thương Lam Tứ Hiệp căn bản không có tư cách tiến vào trong tầm mắt của hắn. Không phải hắn đùa giỡn bài lớn, mà là sự thật tàn khốc. Hai bên giao tiếp vốn cũng không sâu. Địa vị hiện tại lại chênh lệch càng lúc càng lớn. chỉ có thể lãng quên ở trong giang hồ.

- Nói xem, điện hạ ngài có phải là nên ban tên cho đội quân phía sau hay không?

Trương Giác bỗng nhiên lại đi ra cười nói. Thật ra điều này khiến cho Tần Quân hứng thú.

Quả thực nên lấy một cái tên.

- Đội hỏa tiễn thì thế nào?

Tần Quân cười hỏi.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh đều lộ ra vẻ không hiểu, khiến cho Tần Quân âm thầm bất đắc dĩ. Khán giả không hiểu tuyệt đối là một đao trí mạng đối với người biểu diễn!

- Thôi đi. Cứ gọi là quân đoàn Long Khởi!

Tần Quân khoát tay nói. Long Khởi cái tên này cũng giống như ý nghĩa, chính là rồng bắt đầu.

Ánh mắt mọi người nhất thời sáng lên. Tất cả đều cho rằng cái tên này không tệ. Đến lúc này ba mươi vạn đại quân phía sau Tần Quân chính thức đổi tên là quân đoàn Long Khởi.

Khi Tần Quân và quân đoàn Long Khởi rời khỏi Lạc Nhai Quan, tin tức Lạc Nhai Quan bị công phá giống như ôn dịch nhanh chóng lan tràn ở trong vương quốc Thương Lam, khiến cho vương quốc Thương Lam lòng người bàng hoàng.

Tin tức rất nhanh liền truyền tới trong hoàng cung của vương quốc Thương Lam.

...

- Cái gì? Lạc Nhai Quan bị Tần Quân công phá? Hắn không phải ở hoàng triều Nam Trác sao?

Tiếng rít gào phẫn nộ của hoàng đế Thương Lam vang vọng trong đại

điện. Tất cả văn võ quan viên đều lộ ra vẻ mặt khủng hoảng. Đối mặt với cái tên Tần Quân, trong lòng bọn họ hoàn toàn mâu thuẫn. Bây giờ bọn họ đều suy nghĩ nên làm cách nào để chạy thoát thân.

Ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng không chống đỡ nổi Tần Quân, huống gì là vương quốc Thương Lam?

Thái tử Chu Dịch Thế lộ ra vẻ mặt âm trầm. Lúc đầu hắn còn không để Tần Quân vào mắt. Thật không nghĩ tới mới qua thời gian mấy tháng ngắn ngủi như vậy, Tần Quân cũng đã lớn lên thành đại thụ che trời, khiến cho trong lòng hắn đầy hâm mộ đố kỵ.

Vừa nghĩ tới Tần Quân rất nhanh liền cướp giật vương quốc Thương Lam, vật hắn đã coi như là của mình. Trong lòng Chu Dịch Thế lại không khỏi cảm thấy hoảng loạn.

Lúc này hắn mới hiểu được một câu nói, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều chỉ là tốn công vô ích.

- Nếu không chúng ta cầu cứu về phía Càn Hoàng Đế?

Có một vị đại thần không nhịn được lên tiếng nói. Lời của hắn nói ra, ngu xuẩn vô cùng.

Nhưng điêu này lại khiến cho ánh mắt hoàng đế Thương Lam nhất thời sáng lên. Lúc này hắn liền kêu lên:

- Nhanh sai người ta truyền tin cho Càn Hoàng Đế!

Khi tuyệt vọng cái gì cũng có thể thử, xem ngựa chết thành ngựa sống!

Không có cách nào, vương quốc Thương Lam cũng chỉ có một biện pháp như thế.

Đáng tiếc cho dù Càn Hoàng Đế đáp ứng bọn họ, Tần Quân cũng sẽ không cho Càn Hoàng Đế mặt mũi. Huống hồ Càn Hoàng Đế hận vương quốc Thương Lam đến nghiến răng nghiến lợi, làm sao có thể giúp?

- Trời xanh phù hộ...

Hoàng đế Thương Lam ngồi ở trên long y thì thào tự nói. Toàn thân hắn dường như phát điên. Văn võ toàn triều không giễu cợt hắn, bởi vì trong lòng bọn họ cũng đang hoảng hốt.

Phần lớn mọi người đã bắt đầu tự suy nghĩ một chút xem làm thế nào để thoát thân. Bọn họ không ngốc. Nếu như Càn Hoàng Đế biện hộ giúp cho hoàng đế Thương Lam biện hộ cho, vậy mới là có quỷ!

Trong lúc nhất thời, đại điện rơi vào trong sự yên tĩnh quỷ dị.

- Phụ hoàng, nếu như không được, chúng ta lại lấy món đồ kia ra!

Chu Dịch Thế bỗng nhiên cắn răng nói. Trên mặt hắn đầy vẻ điên cuồng dữ tợn, khiến cho các quan viên đều nghi hoặc không thôi.

Món đồ kia là cái gì?

Hoàng đế Thương Lam vừa nghe vậy, sắc mặt biến đổi kịch liệt. So với lúc trước còn muốn khủng hoảng hơn.

Mười ngày giống như bóng ngựa vọt qua khe, chợt lóe lên.

Tần Quân và quân đoàn Long Khởi của hắn đã đánh hạ hơn mười tòa thành trì. Mỗi một tòa thành đều lưu có mấy ngàn binh sĩ và mấy người tướng quân Kim Đan Cảnh trấn thủ. Trong ba mươi vạn đại quân, người nắm giữ tu vi Kim Đan Cảnh ít nhiều cũng có gần vạn người. Đây là nội tình của hoàng triều Nam Trác.

Trong vương quốc, tu sĩ Kim Đan Cảnh tối đa hơn mười người. Mà ở trong hoàng triều, một chộp liền được cả đống lớn.

------oOo------

Chương 292: Khí phách

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong ba mươi vạn đại quân liền có gần vạn tên Kim Đan Cảnh. Số lượng binh sĩ hoàng triều Nam Trác lại hơn ngàn vạn. Chẳng phải là nói tu sĩ

Kim Đan Cảnh có khả năng vượt quá trăm vạn người?

Ở thời điểm Tần Quân đang miên man suy nghĩ, quân đoàn Long Khởi đã cách Thương Lam Vương Đô càng lúc càng gần.

Mà trong khoảng thời gian gần đây, mọi người trong toàn bộ vương quốc Thương Lam đều khủng hoảng. Hơn mười tòa thành trì liên tiếp bị đánh chiếm. Đây chính là chuyện trăm năm khó gặp. Nước mất nhà tan dường như đang vẫy tay về phía tất cả mọi người trong vương quốc Thương Lam. Ngay cả tông môn tu tiên bên trong vương quốc Thương Lam cũng ngồi không yên.

Tất cả những điều này, Tần Quân không thể nào biết được.

Lúc này hắn đang đứng ở trên Mệnh Cơ Xa múa thương. Người dạy hắn không ngờ là Hồng Hài Nhi.

Hồng Hài Nhi sử dụng chính là Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương. Có thể sử dụng thương, khẳng định không phải là nhất thời cao hứng, tất nhiên có chỗ lợi hại.

Người đời chỉ biết đến tam muội chân hỏa của Hồng Hài Nhi, lại không biết hắn cũng không thiếu bản lĩnh. Chỉ có điều ở trong Tây Du Ký, hắn chỉ có thể dựa vào khói của tam muội chân hỏa trục xuất Tôn Ngộ Không mà thôi. Dù sao phụ mẫu hắn cũng đều là cường giả nhất đẳng nhất, Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương, và Thiết Phiến công chúa!

- Thương thuật của điện hạ thực sự tiến triển thần tốc. Hồng Hài Nhi dạy cũng rất tốt.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói. Hồng Hài Nhi nghe được mặt mày rạng rỡ. Hắn lại thích nghe lão nhân này nói.

Nghe rất thoải mái!

Tần Quân thật ra không có để khích lệ của Thái Bạch Kim Tinh vào trong lòng. Hắn vẫn chuyên tâm luyện thương.

Theo thương thuật của hắn tinh tiến, trong u minh hắn cảm giác mình hình như va chạm vào một loại vách ngăn không thể nói ra. Loại cảm giác này

rất huyền bí, nhưng thật sự tồn tại.

Hắn có một loại dự cảm, nếu như đột phá tầng vách ngăn này, thương pháp của hắn sẽ đột phá một cảnh giới lớn. Đúng là như vậy. Cho nên gần đây hắn càng thêm khắc khổ luyện thương. Các binh sĩ phía dưới Mệnh Cơ Xa nhìn thấy vậy, càng bội phục không thôi.

Nắm giữ thế lực cường đại như vậy, vẫn chăm chỉ rèn luyện. Quả nhiên ông trời chắc chắn sẽ không giao thành công cho người hoàn toàn không có chuẩn bị gì.

- Điện hạ, tối đa nửa ngày nữa sẽ đến Vương Đô của Thương Lam.

Giả Tuân đi tới nói. Tốc độ hành quân rất nhanh. So với tốc độ người bình thường rõ ràng nhanh hơn gấp đôi. Bằng không hơn nửa tháng cũng khó đến được Vương Đô của Thương Lam.

Hoắc! Hoắc! Hoắc...

Tần Quân vừa múa thương vừa gật đầu. Ngân Long Tru Hồn Thương nặng năm nghìn cân ở trong tay hắn nhẹ giống như lông hồng. Sau khi Bất Diệt Thánh Thể đột phá tầng thứ ba kim cương bất hoại, cường độ thân thể hắn vượt xa so với cùng giai. Lực lượng càng khó có thể tưởng tượng được. Đương nhiên so với Lý Nguyên Phách biến thái như vậy, hắn vẫn không có cách nào so sánh được.

Sau khi nhìn thấy được Tần Quân gật đầu, Giả Tuân liền thức thời lui xuống.

Đối mặt với Thâm Uyên Môn một trong chín tôn ma đạo, Tần Quân có áp lực rất lớn, tất nhiên sẽ không để ý tới vương quốc Thương Lam. hưng phấn lúc đầu đã bị phai mờ dần ở trong mười ngày này.

- Điện hạ, ta và Thương Quân Lang đã hoàn toàn mất đi liên lạc.

Đúng lúc này, âm thanh của Hạo Thiên Khuyển bỗng nhiên truyền vào trong tai Tần Quân, khiến cho hắn không khỏi nhíu mày. Sau đó hắn buông Ngân Long Tru Hồn trong tay ra, nhìn về phía góc Hạo Thiên Khuyển.

Hạo Thiên Khuyển nằm trên mặt đất có chút không dám nhìn Tần Quân,

không ngẩng đầu.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Ngươi trước đây đã bảo đảm với ta sẽ không có vấn đề.

Tần Quân về phía Hạo Thiên Khuyển truyền âm hỏi. Những người khác đang làm chuyện của mình, không chú ý tới sự dị thường của hắn.

Trước đó, lúc đứng ở Lạc Yên Thành, Tần Quân liền để cho Hạo Thiên Khuyển đi tìm Thương Quân Lang. Dù sao đây chính là vật cưỡi đầu tiên của hắn, còn có tu vi Kim Đan Cảnh. Tần Quân làm sao có thể quên được.

Nhưng mãi đến trước khi đi, Hạo Thiên Khuyển cũng không có tìm được Thương Quân Lang trở về.

- Theo lý mà nói, nó và ta ký kết khế ước linh hồn nô bộc, là không có khả năng trốn tránh. Chỉ có một khả năng, vậy chính là có tồn tại cường đại hơn ta mạnh mẽ xé nát khế ước linh hồn giữa ta và Thương Quân Lang.

Trong âm thanh của Hạo Thiên Khuyển lộ ra sự bất đắc dĩ.

Cường đại hơn Hạo Thiên Khuyển?

Biểu tình của Tần Quân trở nên có chút nghiêm trọng. Tê liệt, thế nào có loại cảm giác bị người đánh cắp món ăn?

- Đúng rồi, ở thời khắc cuối cùng khi khế ước linh hồn bị chặt đứt, trong đầu ta xuất hiện một đạo thân ảnh mơ hồ, rất giống là một con Ngưu Yêu.

Hạo Thiên Khuyển tiếp tục truyền âm nói.

Ngưu yêu?

Tần Quân theo bản năng liên tưởng đến Ngưu Ma Vương. Nởi vì hắn mới vừa rồi còn đang suy nghĩ về Hồng Hài Nhi.

Chỉ có điều làm sao có thể?

Thế gian Ngưu yêu nhiều như vậy!

Nhưng hắn lại nghĩ đến hệ thống từng nói qua, ở lúc hắn hạ xuống thế giới này, không hề vượt quá năm vị Thần Ma hạ sớm xuống thế giới này. Pháp Hải và Tiểu Ly chính là hai người trong đó.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi rùng mình một cái. Sau đó hắn ở trong lòng hỏi:

- Hệ thống, Ngưu Ma Vương có phải đã sớm hạ xuống thế giới này hay không?

- Không biết!

Ta nhổ vào!

Ngươi làm sao có thể không biết?

Trên trán Tần Quân không nhịn được nổi gân xanh. Hắn cố nén kích động bùng nổ trong lòng tiếp tục hỏi

- Nếu như ta không triệu hoán đến Ngưu Ma Vương, hắn lại sớm hạ xuống, nếu chúng ta gặp nhau, hắn còn có thể phục ta không?

- Dựa theo kí chủ giả thiết, nếu như thực lực của các ngươi chênh lệch quá lớn, hắn tất nhiên sẽ không thần phục ngươi, thậm chí có khả năng bóp chết ngươi.

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Có thể chừa cho ta chút mặt mũi hay không?

Hiện tại hắn chỉ có thể tự an ủi mình, đó không phải là Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương lại là đại ca của Tôn Ngộ Không, phụ thân của Hồng Hài Nhi. Loại tồn tại siêu nhiên này cho dù thật sự sớm hạ xuống, cũng sẽ không đi lại ở gần hoàng triều Nam Trác chứ?

May mà Hồng Hài Nhi đã bị một lần nữa đặt ra ký ức. Bằng không Tần Quân thật sự sợ Ngưu Ma Vương tới bắt cóc Hồng Hài Nhi.

- Thôi đi. Có thể điều này đối với Thương Quân Lang mà nói là một hồi cơ duyên.

Tần Quân giả vờ mạnh mẽ trấn tĩnh Hạo Thiên Khuyển truyền âm an ủi. So với Hạo Thiên Khuyển, Thương Quân Lang yếu hơn nhiều.

Về phần tại sao Thương Quân Lang lại bị ngưu yêu thần bí bắt đi, Tần Quân cũng không nghi ngờ. Dù sao trong cơ thể Thương Quân Lang có một tia huyết mạch Thương Kỳ Vương Lang. Đây chính là yêu loại thượng cổ.

------oOo------

Chương 293: Hồn thượng cổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạo Thiên Khuyển xấu hổ gật đầu. Chuyện này coi như kết thúc.

Bởi vì lúc này có khả năng liên quan đến Ngưu Ma Vương, Tần Quân cũng không hoàn toàn trục xuất hắn ra trong đầu.

Ngưu Ma Vương ở Tây Du Ký tuyệt đối là cường giả đứng đầu. Thủ hạ của Tần Quân không có người nào là đối thủ của hắn. Đương nhiên đây chỉ là suy đoán. Cho dù Ngưu Ma Vương sớm hạ xuống, hai bên cũng không có ân oán, cũng không đến nỗi đánh nhau.

Quân đoàn Long Khởi tiếp tục đi tới.

Mặt trời lặn ở phía tây.

Đường nét của Thương Lam Vương Đô dần dần xuất hiện ở trong mắt đám người Tần Quân.

Ngồi ở trên giường gỗ, nhìn đường nét Thương Lam Vương Đô lộ ra ở trong ngọn núi phía trước, trên mặt Tần Quân thoáng lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

- Ngày mai, nơi đây thuộc về ta!

Tần Quân thì thào tự nói. Đát Kỷ và Tiểu Ly ngồi ở hai bên nghe được

không nhịn được lộ ra nụ cười mỉm mê người. Nhìn thấy được Tần Quân càng thêm khí phách, trong lòng các nàng đầy mừng rỡ.

Nam nhân của các nàng phải quân lâm thiên hạ!

- Điện hạ, để cho ta xuất chiến được không?

Trong tay Lý Nguyên Phách cầm Kim Bằng Thần Chùy đi tới trước mặt Tần Quân phấn khởi nói. Hồng Hài Nhi và Lý Bạch cũng bu lại. Tất cả đều là la hét muốn xin ra chiến.

- Hãy để cho Lý Bạch đi thôi. Nguyên Phách lực phá hoại quá mạnh mẽ.

Tần Quân suy nghĩ một lát liền cười nói. Đọc đường đi phàm là Lý Nguyên Phách ra tay, thiếu chút nữa lại hủy đi toàn bộ thành trì. Cho nên Tần Quân cũng có chút khiếp sợ.

Sau đó xây dựng lại, cấn tốn bao nhiêu nhân lực vật lực?

Tần Quân cảm thấy xót xa.

- Ha ha! Hãy để cho kiếm Thanh Liên của ta được rút ra khỏi vỏ!

Lý Bạch cao giọng cười to. Trong khi nói chuyện hắn liền xoay người bay về phía Thương Lam Vương Đô. Trong chớp mắt hắn liền biến mất ở bên trong tầm mắt của Tần Quân.

Lý Nguyên Phách buồn bực bĩu môi. Hồng Hài Nhi tuy rằng cũng có tâm tình như vậy, nhưng rất nhanh liền biến mất. Bản thân hắn chạy đến bên kia chơi.

Lúc này, tường thành bên trong Thương Lam Vương Đô, trọng binh đang canh gác. Dân chúng cũng không dám ra khỏi nhà. Bầu không khí nghiêm trọng.

Hoàng đế Thương Lam và một đám văn võ quan lớn đang đứng ở đại điện trước hoàng cung. Tất cả mọi người vô cùng khẩn trương. Chu Dịch Thế đứng ở bên cạnh hoàng đế Thương Lam cũng vậy. Trong tay hắn ôm một khối vật phẩm thần bí, dài đến một thước, dùng vải xám quấn quanh.

- Không nghĩ tới vương quốc Thương Lam chúng ta cũng sẽ đối mặt với ngày này.

Hoàng đế Thương Lam thổn thức không thôi. Phía sau, trong lòng một đám quan viên đều rất không vui vẻ gì. Nếu như bọn họ thất bại, bọn họ chắc hẳn khó thoát khỏi tử kiếp.

Chu Dịch Thế cầm lấy chiếc hộp quấn vải xám trong tay, thân thể run lên nhè nhẹ, trong lòng cực kỳ khẩn trương.

Theo bậc thang hoàng cung nhìn xuống, phía dưới người người tấp nập. Tất cả đều là binh sĩ. Mỗi người đều khoác áo giáp, trận địa sẵn sàng đón quân địch, chuẩn bị chiến đấu bất kỳ lúc nào.

- Bọn họ thế nào còn chưa tới?

Có một đại thần khẩn trương hỏi. Vừa dứt lời, các đại thần còn lại liền liếc ngang trừng mắt với hắn. Hắn khiếp sợ đến mức không khỏi rụt cổ lại.

Đúng lúc này, một tiếng cười lớn đầy điên cuồng truyền đến:

- Quân không thấy nước Hoàng Hà từ trên bầu trời, đổ đến biển không còn quay về nữa!

Vô số kiếm ảnh trải rộng toàn bộ phía chân trời, mang theo uy lực diệt thế đánh úp về phía hoàng cung Thương Lam Vương Đô. Cảnh tượng như vậy khiến cho vô số người ồ lên. Đội quân ở phía trước hoàng cung vội vàng phát động pháp trận. Linh lực màu tím hội tụ thành một tầng ánh sáng ao phủ toàn bộ hoàng cung.

Nhìn kiếm ảnh đầy trời, mặc dù là ngồi lâu ở trên ngôi vị hoàng đế, hoàng đế Thương Lam cũng không nhịn được trong lòng run lên. Sống lâu như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được cục diện như vậy.

Uy lực của Địa Tiên Cảnh, khủng khiếp như vậy!

Nếu như Lý Bạch muốn, kiếm ảnh trên bầu trời còn có thể tăng lên gấp mười lần. Đến lúc đó tất cả mọi người Thương Lam Vương Đô tuyệt đối sẽ tuyệt vọng giống như gặp phải tai ương ngập đầu vậy.

Ầm! Ầm! Ầm...

Vô số kiếm ảnh nện ở trên pháp trận màu tím. Pháp trận màu tím nhìn như bền chắc không thể phá được, trong nháy mắt liền vỡ tan. Những tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên. Máu tươi bắn ra. Hoàng đế Thương Lam và Chu Dịch Thế liên tiếp lui về phía sau, nguy hiểm tránh thoát kiếm ảnh. Nhưng mặt đất dưới chân bọn họ lại khó có thể tránh được kiếp nạn này, trực tiếp bị đánh cho nát bấy, bụi bặm cuốn lên. Cục diện vô cùng hỗn loạn.

Quan sát hoàng cung Thương Lam hóa thành khu phế tích, Lý Bạch đạp trên thần kiếm Thanh Liê, một tay đặt ở phía sau lưng, tay phải cầm bình rượu Hồ Lô đưa lên miệng rót, dũng cảm đại khí.

- Đầu hàng, hoặc tử vong!

Sau khi vui sướng hớp một hớp rượu mạnh, Lý Bạch cao giọng kêu lên. Âm thanh vang vọng toàn bộ Thương Lam Vương Đô, khiến cho dân chúng kinh hoàng không thôi. Đối mặt với hắn, các binh sĩ còn chưa chết lại rơi vào trong tuyệt vọng. Vừa ra trận liền giết chết hơn phân nửa binh sĩ. Phần chiến lực này bảo bọn họ làm sao không tuyệt vọng?

- Phụ hoàng, chỉ dựa vào binh lực của chúng ta, ngay cả một vị thủ hạ của Tần Quân cũng đánh không thắng được!

Chu Dịch Thế bi thương căm phẫn nhìn về phía hoàng đế Thương Lam kêu lên. Hắn cầm lấy hộp có vải xám quấn quanh, hai tay nổi gân xanh, muốn mở tấm vải xám.

Hoàng đế Thương Lam cũng mặt xám như tro tàn. Hắn không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân lại mạnh như vậy. Người tới còn không phải là Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Nguyên Phách hoặc Hạo Thiên Khuyển, mà là Lý Bạch ở nấc thang thứ hai.

Không sai. Có người hiểu chuyện phân cho thủ hạ của Tần Quân thành ba bậc thang. Đương nhiên bọn họ cũng chỉ là thông qua chiến tích lưu truyền tới để xếp hạng. Danh tiếng thịnh nhất chính là Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Phách và Hạo Thiên Khuyển. Trong đó cái tên Thánh Anh Đại Vương đã trở thành tồn tại khủng khiếp khiến người ta vừa nghe tin đã sợ mất mật.

- Chẳng lẽ lại thật sự phải sử dụng nó?

Hoàng đế Thương Lam nhìn về phía chiếc hộp được vải xám quấn quanh ở trong tay Chu Dịch Thế, cắn răng nói, trên mặt đầy vẻ giằng co.

Giọng điệu Chu Dịch Thế sốt ruột nói:

- Phụ hoàng, nếu còn không ra tay nữa, chúng ta nhất định phải chết. Chết rồi cái gì cũng bị mất!

Chết rồi cái gì cũng bị mất!

Những lời này khiến cho trong lòng hoàng đế Thương Lam bị trùng kích cực lớn. Đúng vậy, nhìn trước ngó sau có ích lợi gì. Hiện tại lại là tuyệt cảnh!

------oOo------

Chương 294: Hồn thượng cổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lấy ra hồn thượng cổ!

Hoàng đế Thương Lam phẫn nộ quát lên. Chu Dịch Thế vừa nghe, nhất thời mắt đỏ lên. Sau đó hắn nhanh chóc vén tấm vải xám lên, một tấm gương với phong cách cổ xưa không có gì lạ hiện ra. Mặt gương mơ hồ, thoạt nhìn giống như một mặt gương đồng bị vứt bỏ rất lâu.

Chu Dịch Thế trực tiếp cắn đứt bàn tay. Máu tươi bắn ra ở trên mặt hắn, khiến cho hắn thoạt nhìn vô cùng dữ tợn.

Lý Bạch hình như nhận ra được điều gì. Ánh mắt hắn nhìn về phía bọn họ, đúng lúc nhìn thấy được Chu Dịch Thế cắn đứt bàn tay đặt ở trên gương đồng.

- Đó là cái gì?

Lý Bạch nhíu mày nghĩ. Lúc này hắn liền đưa tay về phía Chu Dịch Thế. Chu Dịch Thế chỉ cảm thấy một không thể ngăn cản lực hút từ trên trời hạ xuống. Trong nháy mắt tấm gương đồng cổ tuột tay bay về phía Lý Bạch.

- Ha ha ha! Muộn! Ra đi, hồn thượng cổ!

Chu Dịch Thế điên cuồng cười nói. Ngay sau đó toàn thân hắn với tốc độ mắt thường có thể thấy được trở nên gầy gò xuống, trong chớp mắt liền biến thành da bọc xương, vô cùng khiếp người.

Chiếc gương đồng cổ đang bay về phía Lý Bạch bỗng nhiên dừng lại trên không trung, bắn ra ánh sáng rực rỡ.

Lý Bạch nheo mắt lại, trong lòng dâng lên một cảm giác bất an. Lúc này hắn liền lấy ngón tay làm kiếm, đâm về phía gương đồng cổ. Một đạo kiếm quang xé rách không khí, trực tiếp rơi vào trên tấm gương đồng cổ nhưng cũng không đánh nát được nó, trái lại bị hút vào bên trong mặt gương, giống như tất cả đều không có phát sinh qua.

- Chuyện gì xảy ra...

Lý Bạch ý thức được có điểm không thích hợp. Lúc này, chiếc gương đồng cổ truyền đến một khí tức tà ác vô cùng, khiến cho Lý Bạch nổi da gà.

Hoàng đế Thương Lam lộ ra vẻ mặt chờ đợi nhìn chiếc gương đồng cổ. Về phần con trai hắn bởi vì hiến tế trở thành bộ dạng giống như bộ xương khô, lại bị hắn bỏ qua.

Con trai không còn, còn có thể lại sinh nữa!

Giang sơn không còn, vậy cái gì cũng bị mất!

- Là... ai... đánh thức ta tỉnh lại...

Một âm thanh gián đoạn mênh mông từ trong gương đồng cổ truyền đến. Lý Bạch cả kinh, sắc mặt biến đổi kịch liệt. Lúc này hắn liền cầm lấy thần kiếm Thanh Liên đâm về phía gương đồng cổ.

Cùng lúc đó, trên Mệnh Cơ Xa còn không có tiến vào Thương Lam Vương Đô, đám người Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh đồng thời nhíu mày,

đồng loạt quay đầu lại nhìn về phía hoàng cung.

- Thế nào?

Tần Quân nghi ngờ hỏi. Tu vi của hắn thấp, cũng không có cảm giác được điểm gì khác thường.

- Vì sao vương quốc Thương Lam lại giấu tà vật như vậy...

Thái Bạch Kim Tinh thì thào tự nói. Ngay cả Hồng Hài Nhi đang chơi đùa cũng trở nên yên tĩnh.

Sự khác thường của bọn họ khiến cho Tần Quân càng nghi ngờ hơn.

Ta ngất, các ngươi có thể nói trọng điểm một chút hay không. Sốt ruột chết lão tử rồi!

- Tà vật?

Giả Tuân bỗng nhiên lại gần. Dường như nghĩ tới điều gì, hắn nói:

- Vương quốc Thương Lam vẫn lưu truyền một lời đồn đại. Theo lời đồn đại, trước đây thật lâu, địa cảnh dưới chân vương quốc Thương Lam chính là thủ đô một hoàng triều ma đạo. Sau đó vì suy bại, trải qua năm tháng khá dài, diễn biến thành vương quốc hiện tại.

Tần Quân nghe được cảm thấy bất đắc dĩ. Truyền thuyết này có tính công kích mạnh như vậy, rõ ràng là có người đang hắt nước bẩn cho vương quốc Thương Lam. Ngươi còn tưởng là sự thật. Chẳng lẽ là do vương quốc Càn Nguyệt các ngươi hắt?

- Truyền thuyết này có thể là sự thật. Bởi vì từ hoàng cung truyền tới khí tức vô cùng cổ xưa, hơn nữa cường đại khác thường.

Thái Bạch Kim Tinh trầm giọng nói, khiến cho trong lòng Tần Quân nhất thời kinh sợ. Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh cũng nói là cường đại, vậy phải mạnh mẽ tới mức nào?

Sắc mặt Sa Ngộ Tĩnh và Hồng Hài Nhi cũng có chút nghiêm trọng. Có thể thấy được lần này kẻ địch không bình thường.

Người duy nhất phấn khởi chỉ có tiểu tử ngốc Lý Nguyên Phách này. Hắn hận kẻ địch không thể càng mạnh càng tốt. Tần Quân cũng lười nhìn hắn.

Điều khiến cho Tần Quân buồn bực là thế nào ngay cả vương quốc Thương Lam cũng cất giấu sát khí. Nếu vương quốc Càn Nguyệt không có, hắn lại không phục.

Dựa vào cái gì!

Dựa vào cái gì chứ!

Trong lòng Tần Quân điên cuồng nôn mửa. Nhưng ngoài mặt, hắn lại biểu hiện ra vô cùng bình tĩnh. Hắn liếc mắt nhìn mọi người một lượt, quyết định nói:

- Ngộ Tĩnh, ngươi đi xem trước, chúng ta sẽ chạy tới sau.

Tuy rằng Hồng Hài Nhi thực lực mạnh nhất, nhưng tiểu tử này tính tình quá ham chơi. Tần Quân lo lắng.

Sa Ngộ Tĩnh gật đầu. Lúc này hắn liền bay về phía hoàng cung. Nhìn theo bóng lưng hắn rời đi, trong lòng Tần Quân vẫn khó yên tâm được.

Hoàng hôn đã xuống từ lâu. Chẳng biết lúc nào trên không trung Thương Lam Vương Đô tập trung một mảnh mây lớn màu đỏ thẫm, không ngừng biến hóa. Dường như có tà ma yêu quái đang gào thét. Tần Quân thấy vậy, trong lòng càng phiền muộn.

Trời ạ, vừa đắc tội Thâm Uyên Môn, lại gặp phải cặn bã này. Ông trời ghen tỵ anh tài à!

Trong lòng Tần Quân chửi rủa ông trời. Hắn không biết còn có hai thế lực lớn đã ghi hận hắn. Một là Hắc Dạ Các vô cùng thần bí, hai là siêu cấp bá chủ của mảnh đất vô chủ, thần giáo Hắc Nhiên.

Ám Kiêu chết, trưởng lão Hắc Dạ Các không có khả năng không để ý tới nữa.

Mà Cổ Đăng thèm muốn hoàng triều Nam Trác mới giúp trợ giúp Bắc

Cung Tổ, kết quả bị Hồng Hài Nhi đốt cháy sạch thân thể hóa thành tro tàn. Mối thù này đã không đội trời chung. Thần giáo Hắc Nhiên dưới trướng của hắn tất nhiên sẽ luôn luôn chú ý tới tin tức của Tần Quân.

Người trong giang hồ, ai có thể không bị chém?

Không có kẻ thù, trái lại không bình thường.

- Thánh đình... Vĩnh viễn bất diệt...

Lúc này, một âm thanh dường như đến từ xa xưa từ sâu bên trong Vương Đô truyền đến. Tần Quân nghe được da đầu tê dại, càng khẩn trương.

- Không được! Nguyên Phách! Hồng Hài Nhi! Hạo Thiên Khuyển! Chúng ta đi qua đó. Những người khác theo quân đoàn, để tránh khỏi bị kẻ địch tập kích bất ngờ!

Tần Quân ngồi không yên. Lúc này hắn liền phóng người nhảy một cái. Dưới chân hắn ngưng tụ ra một đoàn mây mù, vận dụng tốc độ cao nhất bay về phía hoàng cung Thương Lam. Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi, Hạo Thiên Khuyển theo sát phía sau.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Chúc Nghiên Khanh tuy rằng lo lắng, nhưng cũng không có lỗ mãng theo sau. Ngay cả Đát Kỷ không thừa nhận cũng không được. Chẳng biết từ lúc nào lên, ngay cả nàng cũng mơ hồ có tiết tấu không theo kịp đội ngũ chiến đấu.

Gặp phải kẻ địch càng lúc càng mạnh, Hóa Hư Cảnh trái lại có chút không đủ nhìn.

Trong khoảng thời gian gần đây, trong lòng Đát Kỷ vẫn rất khó chịu, nhưng cũng không có cách nào.

------oOo------

Chương 295: Tà vật khủng khiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trời nổi gió bất ngờ, người có họa phúc sớm tối...

Trương Giác thì thào tự nói. Ánh mắt hắn nhìn về phía Thương Lam Vương Đô thâm thúy vô cùng, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Những lời này là hắn từ trong miệng Tần Quân nghe được, vẫn nể tình để ở bên mép, cũng nhanh trở thành câu nói cửa miệng của hắn.

Cùng lúc đó, bốn người Tần Quân bay vào tường thành Vương Đô. các binh sĩ đều công kích về phía bọn họ. Có mũi tên sắc bén, cũng có pháp thuật. Nhưng tất cả đều bị Lý Nguyên Phách vung chùy đỡ được.

- Một bầy kiến hôi!

Hồng Hài Nhi phiền não, hướng về phía dưới phun ra một ngụm tam muội chân hỏa. Lửa cháy mạnh cuồn cuộn trong nháy mắt chìm ngập có vài khu phố. Các binh sĩ, các tu sĩ liên tiếp kêu lên thảm thiết. Nhưng rất nhanh tất cả đều ngừng lại.

Người phàm ở trước mặt tam muội chân hỏa căn bản không có sức lực chống lại.

Da mắt Tần Quân lại giật giật. Ở trong mắt tồn tại như Hồng Hài Nhi, tính mạng của phàm nhân quả thực không đáng giá nhắc tới. Nhưng kiếp trước hắn cũng là người bình thường, cho nên có chút không đành lòng. Nhưng cảm giác không đành lòng này rất nhanh liền biến mất.

Chiến tranh vẫn chưa kết thúc, thương hại chỉ có thể vướng bước chân của mình.

Rất nhanh Tần Quân liền nhìn thấy được bóng dáng của Lý Bạch và Sa Ngộ Tĩnh. Bọn họ đang cùng nhau tấn công một đoàn khói đen. Khói đen giống như hình mặt người, khiến người ta ớn lạnh. Mà ở dưới đáy của khói đen có một mặt gương đồng lơ lửng trên không trung, tản ra ánh sáng trắng quỷ dị.

Bởi vì khói đen làm người khác chú ý, Tần Quân cũng không phát hiện ra tấm gương đồng.

- Đó là cái gì?

Tần Quân kinh ngạc hỏi.

Không ai có thể trả lời hắn. Bởi vì không có người nào biết rõ.

Lý Nguyên Phách trực tiếp lấy ra Kim Bằng Thần Chùy liền xông tới. Hồng Hài Nhi và Hạo Thiên Khuyển ngược lại không vội, bởi vì đầu óc bọn họ linh hoạt hơn.

Sa Ngộ Tĩnh và Lý Bạch tuy rằng đều có thể công kích đến khói đen, nhưng đều bị khói đen hất văng ra. Tuy rằng sát biên giới khói đen đang biến hóa, nhưng kích thước và đường nét lại trước sau giống như một.

- Thánh đình... Vĩnh viễn bất diệt...

- Vĩnh viễn bất diệt...

Trong khói đen vẫn truyền đến lời nói như vậy, khiến người ta cân nhắc không ra.

Thánh đình là cái trò đùa gì vậy?

Trong đầu Tần Quân đầy dấu chấm hỏi. Theo bản năng ở trong lòng hắn thầm hỏi hệ thống. Hệ thống trả lời khiến cho hắn thiếu chút nữa thổ huyết:

- Ta làm sao biết được. Ta cũng không phải là thần!

Trời ạ!

Gia hỏa này thế nào càng lúc càng nhân tính hóa. Cũng học được kỹ năng nôn mửa ngược lại!

- Ha ha ha! Tần Quân, ngươi chơi xong rồi! Hồn thượng cổ người phàm các ngươi sao có thể đối kháng được!

Chu Dịch Thế giống như bộ xương khô đứng ở trong đống đổ nát giễu cợt kêu lên, khiến cho Tần Quân không khỏi nhìn về phía hắn.

A, tiểu tử này thế nào vậy?

Mấy tháng không gặp, lại bị hút khô thành như vậy. Trời ạ, một ngày hắn bắn bao nhiêu pháo mới có thể rơi vào kết quả như vậy?

- Hồn thượng cổ là thứ gì vậy?

Tần Quân hiếu kỳ về phía Hạo Thiên Khuyển hỏi. Hạo Thiên Khuyển lắc đầu, biểu thị mình cũng không biết.

Đúng lúc này, khói đen được gọi là hồn thượng cổ bỗng nhiên phát ra một lực trùng kích khủng khiếp, hất văng ba người Lý Bạch đi ra ngoài. Đám người Chu Dịch Thế ở phía dưới còn theo khu phế tích cùng nhau bay ra ngoài.

Toàn bộ hoàng cung bị san thành bình địa. Nhà lầu xung quanh càng bị nghiền nát, dần dần hình thành hố sâu mở rộng cực lớn. Trong chớp mắt, đường kính liền vượt quá hai nghìn thước. Cho dù là Tần Quân đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng bốn thân hình cũng thiếu chút nữa đứng không vững nổi.

- Quả nhiên gặp phải phiền toái lớn...

Sắc mặt Tần Quân thâm trầm nghĩ. Về phần chạy trốn, hắn căn bản không muốn. Hắn có thể trốn, vậy quân đoàn Long Khởi của hắn thì sao?

Không phải là thời điểm vạn bất đắc dĩ, Tần Quân sẽ không làm được hành vi vứt bỏ binh sĩ.

Trên mặt Lý Nguyên Phách, Lý Bạch cùng với Sa Ngộ Tĩnh cũng lộ ra vẻ kinh hãi. Ngay cả Sa Ngộ Tĩnh tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng chín cũng lộ ra thần sắc như vậy, có thể thấy được hồn thượng cổ cường đại tới mức nào.

- Hồn thượng cổ! Nhanh giết chết bọn chúng đi!

Chu Dịch Thế phấn khởi kêu lên. Mặc dù bám đầy bụi đất, hắn vẫn muốn nhanh được nhìn thấy Tần Quân bị giết chết.

Vừa dứt lời, hồn thượng cổ bỗng nhiên vươn một xúc tua từ khói đen hình thành, nhanh chóng chụp vào Chu Dịch Thế. Chu Dịch Thế không kịp phản ứng trực tiếp bị hắn xuyên thủng ngực, máu tươi bắn ra trên mặt đất.

Biểu tình trên mặt của hắn trong nháy mắt ngưng đọng. Trong mắt hắn lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Một giây tiếp theo chuyện càng kinh khủng hơn phát sinh. Toàn thân Chu Dịch Thế trực tiếp giống như thực vật héo rũ co rút lại. Không đến năm lần hít thở, hắn liền bị xúc tua của khói đen hút tới biến mất.

Cho dù là Tần Quân nhìn quen xem phim kịnh dị, mắt thấy cảnh tượng như vậy, phía sau lưng cũng không nhịn được dâng lên một hàn khí.

Càng chưa nói tới đám người phàm như hoàng đế Thương Lam, thiếu chút nữa sợ tới tiểu cả ra quần.

- Tà vật này lấy cổ làm tên, sợ rằng thật sự giống như lời Giả Tuân nói, nó đến từ hoàng triều ma đạo trước đây thật lâu...

Hạo Thiên Khuyển trầm giọng nói, trong mắt đều là vẻ kiêng kỵ.

Tồn tại kinh khủng nhất nhất không phải là vô cùng thần bí khó lường, mà là không biết đối phương rốt cuộc là cái gì, mạnh như thế nào.

Đến từ hoàng triều ma đạo thượng cổ?

Mày kiếm Tần Quân nhíu chặt lại cùng một chỗ. Chẳng lẽ hồn thượng cổ nói thánh đình đó là tên của hoàng triều ma đạo này?

Lại ở thời khắc Tần Quân đang miên man suy nghĩ, hồn thượng cổ chập chờn biến hóa, rất nhanh liền từ gương mặt biến hình là hình nhân. Nhưng vẫn không nhìn thấy rõ mặt mũi thực, mà giống như một bóng đen.

Nhưng khí thế của nó trở nên càng ngưng thực hơn. Tuy rằng không có uy thế ngập trời giống như trước đây, nhưng bất kỳ tu sĩ nào nếu như đặt thần thức ở trên người nó, cũng sẽ sởn tóc gáy.

Tần Quân nhỏ giọng về phía Hồng Hài Nhi bên cạnh hỏi:

- Ngươi có lòng tin chiến thắng được nó hay không?

Hồng Hài Nhi nghiêng đầu, trầm ngâm nói:

- Ta cũng không biết được rõ ràng. Nhưng ta cảm giác tam muội chân hỏa có lẽ không có tác dụng đối với nó.

Lời này vừa nói ra, trong lòng Tần Quân cang thêm lo lắng. Nếu như ngay cả Hồng Hài Nhi cũng không chế phục được hồn thượng cổ, hắn còn chơi thế nào?

Trời đánh!

Vương quốc nho nhỏ không ngờ cất giấu thứ trâu bò như vậy, ta không phục!

Ông trời dựa vào cái gì đối xử với ta như thế!

------oOo------

Chương 296: Ngươi không phải là đối thủ của ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bi thương căm phẫn không thôi, nhưng biểu hiện ra lại hoàn toàn bình tĩnh, không lộ ra tâm trạng của mình. Dù sao đám người Lý Nguyên Phách còn không có hoảng, thân là chủ công hắn tất nhiên không thể loạn đầu trận tuyến trước.

- Nơi này là đất... ta là ai...

Hồn thượng cổ mê man nhìn lướt qua xung quanh, trực tiếp không để ý tới đám người Tần Quân.

Tần Quân không nói gì. Người này chẳng lẽ ngủ say quá lâu nên choáng váng?

Lúc này, hoàng đế Thương Lam không ngờ tìm đường chết thúc giục:

- Nhanh giết chết bọn chúng đi!

Gia hỏa hắn đã quên mất con của hắn là chết như thế nào...

Thật may hồn thượng cổ không để ý đến hắn, ngược lại đưa mắt rơi vào trên người Tần Quân.

- Bánh xe vận mệnh... tại sao lại ở... trên người ngươi...

Ánh mắt hồn thượng cổ nhìn về phía Tần Quân. Kuôn mặt hắn vốn không nhìn thấy rõ ràng, không ngờ xuất hiện đôi mắt. Đó là đôi mắt vô cùng quỷ dị. Bên trong mỗi con mắt đều có hai đồng tử chồng lên nhau, khiến người ta nhìn vào, trong lòng sợ hãi.

Bánh xe vận mệnh?

Tần Quân âm thầm nghi ngờ. Hồng Hài Nhi và Hạo Thiên Khuyển vội vàng ngăn cản ở trước mặt hắn, đề phòng hồn thượng cổ đột nhiên tập kích.

- Điện hạ không cần sợ! Có Nguyên Phách ở đây!

Lý Nguyên Phách bỗng nhiên tức giận quát một tiếng. Lúc này hắn cầm Kim Bằng Thần Chùy trong tay đập về phía hồn thượng cổ. Búa lớn vạn cân xẹt qua trời cao, ép phá không khí, phát sinh tiếng không khí nổ vang.

Đối mặt với Lý Nguyên Phách tập kích, hồn thượng cổ bỗng nhiên phất tay. Lý Nguyên Phách vừa muốn đánh lên nó, chỉ cảm thấy một lực lượng không thể ngăn cản nổi xông tới mặt. Ngay sau đó thân thể hắn liền không khống chế được, bị hất bay ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Trong nháy mắt Lý Nguyên Phách bay ra ngoài mấy trăm thước, đập xuyên qua từng khu phế tích, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tần Quân thấy vậy, há hốc mồm. Phần lực lượng này khó tránh khỏi quá trâu bò đi?

Lý Nguyên Phách lại là cường giả Địa Tiên Cảnh, bị một chưởng ném đi, giống như hất đi con ruồi. Không chỉ có Tần Quân, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Bạch, Hạo Thiên Khuyển nhìn thấy, sắc mặt cũng trở nên thâm trầm. Ngược lại Hồng Hài Nhi mặt không đổi sắc. Chỉ có điều tiểu hài tử xấu xa này không vui đùa ầm ĩ, đã nói lên tâm tình của hắn cũng có chút nặng nề.

Hồng Hài Nhi chính là Chân Tiên Cảnh tầng tám, hắn có thể thấy rõ càng nhiều thứ hơn, biết được càng nhiều, trái lại áp lực càng lớn.

Vút...

Hồng Hài Nhi phất tay liền lấy ra Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương. Khí thế Chân Tiên Cảnh bỗng nhiên bạo phát. Khu phế tích phía dưới trực tiếp bị vỡ ra, giống như cuồng phong tiếp cận, mặt đất bị nghiền nát, bụi bặm cuồn cuộn mang theo tàn ngói, gỗ gãy chặt gạt về phía các phương hướng. Đám người của hoàng đế Thương Lam giống như lá rụng, bị hất bay ra ngoài. Cục diện vô cùng đồ sộ hỗn loạn. Thương Lam Vương Đô ngày xưa phồn hoa bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Mặc dù bị Hồng Hài Nhi đặc biệt chiếu cố, Tần Quân cũng có thể cảm giác được khí thế khủng khiếp của Chân Tiên Cảnh.

Một lần bạo phát đó là long trời lở đất!

Đám người Sa Ngộ Tĩnh cũng sợ hãi nhìn Hồng Hài Nhi. Phải biết rằng lúc đại chiến với Cổ Đăng, Hồng Hài Nhi cũng không có phát ra tất cả khí thế. Mặc dù là Sa Ngộ Tĩnh tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng chín cũng cảm giác mình giống như một chiếc thuyền lá trong sóng biển cuồng phong.

Chỉ thấy tóc của Hồng Hài Nhi biến thành lửa cháy mạnh, trong mắt còn tràn ngập tam muội chân hỏa. Trong miệng trong mũi hắn không ngừng phun ra hơi nóng, giống như Hỏa thần phụ thể.

- Ma thần thượng cổ thì thế nào? Ăn một thương của gia gia ngươi đã!

Hồng Hài Nhi quát lớn một tiếng, cầm theo Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương liền phóng về phía hồn thượng cổ.

Ma thần thượng cổ!

Đám người Tần Quân vừa nghe được, toàn thân đều chấn động.

hoàng đế Thương Lam bị chôn ở trong đống đổ nát, thiếu chút nữa sợ ngất đi. Hắn không nghĩ tới bên trong pháp khí tổ truyền lại thực sự che giấu Ma thần. Nếu là Ma thần, bọn họ cũng sống không nổi. Thậm chí còn có

khả năng nguy hại tới toàn bộ Nam Vực.

Thời điểm mọi người ở đây sợ hãi, Hồng Hài Nhi một thương xuyên qua hồn thượng cổ. Nhưng mà hồn thượng cổ dưới trạng thái khí thể khói đen rất nhanh liền khôi phục lại trạng thái ban đầu, hoàn toàn không bị thương.

Hồng Hài Nhi hơi cau mày. Hắn xoay người liền phun ra tam muội chân hỏa. Tam muội chân hỏa cuồn cuộn trong nháy mắt bao bọc lấy hồn thượng cổ. Thế lửa ngập trời khiến tất cả mọi người cả kinh nhanh chóng lui về phía sau, rất sợ bị tội oan.

Tam muội chân hỏa lấy thế cháy trời trải rộng toàn bộ bầu trời Thương Lam Vương Đô. Ngay cả phía xa quân đoàn Long Khởi còn chưa vào thành cũng có thể nhìn thấy được.

- Đây là cái gì?

- Là lửa của Thánh Anh Đại Vương!

- Thánh Anh Đại Vương? Chính là vị yêu nghiệt mạnh nhất trong số thủ hạ của Tần Quân kia sao?

- Đúng vậy. Lúc đầu, hắn ở Nam Trác Hoàng Đô cũng từng phát ra biển lửa như vậy, che khuất bầu trời!

- Kết thúc rồi. Ngay cả Thánh Anh Đại Vương cũng xuất động, vương quốc Thương Lam chúng ta thật sự kết thúc rồi...

Bách tính, tu sĩ bên trong Vương Đô Thương Lam bàn luận ầm ĩ, bắt đầu khủng hoảng tràn về phía toàn thành.

Ngoài thành, trên Mệnh Cơ Xa, Thái Bạch Kim Tinh vẻ mặt trầm trọng nói:

- Không ngờ lại khiến cho Hồng Hài Nhi ra tay. Xem ra kẻ địch lần này rất mạnh.

Đám người Đát Kỷ, Tiểu Ly, Chúc Nghiên Khanh, Pháp Hải, Trương Giác, Trần Khánh cũng khẩn trương nhìn tam muội chân hỏa bao trùm bầu trời Thương Lam Vương Đô.

Trước đó, bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới ở vương quốc Thương Lam sẽ gặp phải cường địch. Ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng có thể bị bọn họ đánh xuyên qua. Nếu như ngã ở vương quốc Thương Lam, vậy cũng quá mất mặt.

...

Ầm!

Bị tam muội chân hỏa bao quanh, hồn thượng cổ bỗng nhiên vung tay, trực tiếp hóa giải tam muội chân hỏa trên người. Hồng Hài Nhi thấy vậy, liền ngẩn người. Hắn không nghĩ tới đòn sát thủ của mình lại bị hồn thượng cổ phá hỏng dễ dàng như vậy.

Hồng Hài Nhi cũng không khiếp sợ, lại vung vẩy Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương nhằm phía hồn thượng cổ.

- Khoan đã!

Hồn thượng cổ bỗng nhiên trầm giọng nói. Hồng Hài Nhi nghe được ngừng lại, kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Tần Quân thấy sốt ruột. Nói thừa cái gì? Nhân vật phản diện chết vì nói nhiều!

- Ngươi không phải là đối thủ của ta.

Hồn thượng cổ nói một câu khiến Hồng Hài Nhi tức giận.

Trời ạ!

Ta còn tưởng rằng ngươi muốn nói gì!

Ở thời điểm Hồng Hài Nhi lại muốn động thủ, hồn thượng cổ chợt biến mất. Hắn cả kinh, đồng tử trong mắt co lại.

Tần Quân nhíu mày. Thế nào đột nhiên không thấy đâu?

------oOo------

Chương 297: Thu phục vương quốc Thương Lam

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay sau đó hắn bỗng nhiên cảm giác được sau gáy truyền đến một cảm giác mát lạnh. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại, thiếu chút nữa da đầu một nổ.

Chỉ thấy hồn thượng cổ không ngờ xuất hiện sau lưng hắn. Hai bên cách xa nhau không đến nửa thước, bốn mắt nhìn nhau.

Toàn thân Tần Quân chợt nổi da gà. Hạo Thiên Khuyển ở phía sau vừa định bảo vệ Tần Quân, nhưng hoảng sợ phát hiện mình không ngờ không nhúc nhích được.

- Kết thúc...

Tần Quân tuyệt vọng nghĩ. Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Bạch ở phía sau trợn tròn hai mắt. Tất cả vọt về phía hắn.

Trong điện quang hỏa thạch, hồn thượng cổ bỗng nhiên lộ ra tay phải, nắm lấy vai của Tần Quân. Đám người Hồng Hài Nhi khiếp sợ đến mức vội vàng dừng lại trên không trung, không dám tiếp tục đi tới.

- Bánh xe vận mệnh không ngờ đã cùng ngươi hòa làm một thể...

Hồn thượng cổ nhìn chằm chằm vào Tần Quân, chậm rãi mở miệng. Giọng nói của hắn hoàn toàn không mang theo tình cảm, lạnh như băng được khiến cho Tần Quân thất vọng đau khổ.

- Cái gì mà bánh xe vận mệnh, ta không biết...

Tần Quân cắn răng nói, nghe tên này cũng biết là bảo bối kinh thiên. Chẳng lẽ người này muốn giết người đoạt bảo?

Trời thấy đáng thương. Hắn thật không biết cái gì là bánh xe vận mệnh.

Trên người hắn có nhiều bảo bối, lẽ nào trong đó thật sự có một cái tên là

bánh xe vận mệnh?

- Ta cũng không biết bánh xe vận mệnh là cái gì... Nhưng ta có thể cảm giác được bên trong cơ thể ngươi có khí tức của bánh xe vận mệnh...

Hồn thượng cổ mê mang nói.

-...

Đầu Tần Quân đầy mồ hôi lạnh. Hắn cũng không biết nên trả lời như thế nào. Kẻ này tuyệt đối là bị điên, còn đặc biệt mất trí nhớ!

Đồng thời trong lòng hắn thầm mắng, rốt cuộc là tên cháu trai nào thả hồn thượng cổ ra vậy?

Đáng tiếc tôn tử kia đã chết thảm ở trong tay hồn thượng cổ.

- Buông điện hạ nhà ta ra, bằng không ta không để cho ngươi được yên!

Hồng Hài Nhi cả giận nói. Trong lòng hắn đầy xấu hổ và phẫn nộ. Nếu không phải hắn bị hồn thượng cổ ngắt lời, sao có thể khiến cho Tần Quân rơi xuống trong tay hồn thượng cổ.

Đáng tiếc hắn lại ảo não cũng vô ích.

Hồn thượng cổ biểu hiện ra thực lực khiến cho bọn họ khiếp sợ. Nếu nó muốn giết chết Tần Quân, tuyệt đối dễ dàng. Huống gì nó và Tần Quân lại ở gần như vậy. Một khi đám người Hồng Hài Nhi ra tay, Tần Quân tám chín phần mười sẽ bị hồn thượng cổ bóp chết.

Cảm nhận được hồn thượng cổ hình như đang nhớ lại, Tần Quân cực kỳ khẩn trương. Hắn vội vàng dùng ánh mắt ra hiệu đám người Hồng Hài Nhi mau ra tay.

Không ra tay nữa, nếu như hồn thượng cổ phát điên, hắn phải hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Đáng tiếc đám người Hồng Hài Nhi còn tưởng rằng hắn là đang nói đừng ra tay. Dưới tình huống bình thường, chủ công bị kèm hai bên đều sẽ bảo thủ hạ không ra tay. Nhưng Tần Quân hết lần này tới lần khác lại là một

loại khác, thích cầu thắng trong nguy hiểm.

- Ta ngât! Tại sao không ăn ý như vậy...

Trong lòng Tần Quân muốn hô to, thiếu chút nữa suy sụp. Hắn không khỏi nhớ tới mình kiếp trước chơi trò đẩy tháp nào đó, tâm tình nóng nẩy. Không phải bằng hữu trong đội quá hãm hại. trong trò chơi sợ nhất là không ăn ý...

Lúc này, hồn thượng cổ lại nhìn về phía hắn. Hắn nhìn thấy, da đầu tê dại.

- Ta mặc dù không biết bánh xe vận mệnh là cái gì... Nhưng cảm giác vật ấy và ta có liên quan... Chúc ngươi tự giải quyết cho tốt...

Hồn thượng cổ thản nhiên nói, nói xong liền biến mất ở tại chỗ, không nhìn thấy hình bóng nữa.

Đám người Hồng Hài Nhi nhanh chóng bay tới, vây quanh Tần Quân, để phòng hồn thượng cổ lại tập kích.

Lại cứ đi như thế?

Đầu óc Tần Quân có chút không hiểu. Trong lòng hắn dở khóc dở cười, không hiểu có loại cảm giác bị đùa giỡn.

- Hắn rời khỏi rồi?

Sa Ngộ Tĩnh do dự hỏi, theo bản năng nhìn về phía Hồng Hài Nhi. Bởi vì hắn không phát hiện được khí tức của hồn thượng cổ, chỉ có thể dựa vào Hồng Hài Nhi mạnh hơn.

Hồng Hài Nhi cau mày nói:

- Ta cũng không phát hiện được. Có thể thật sự đã rời khỏi đây.

Lúc trước hồn thượng cổ khiến người ta tưởng như có tư thế muốn hủy diệt tất cả. Hơn nữa nó là bị người của vương quốc Thương Lam thức tỉnh lại, lại rời đi như thế, khiến người ta cân nhắc không ra nguyên do trong đó.

Tần Quân cũng nghĩ không thông. Nếu hồn thượng cổ bỏ qua cho hắn, hắn cũng lười suy nghĩ nhiều. Cái người điên này cách hắn càng xa càng tốt.

Vốn cho rằng có Hồng Hài Nhi Chân Tiên Cảnh tầng tám tương trợ, hắn có thể đi ngang. Xem ra hắn còn đánh giá thấp thế giới này.

Nhỏ như vương quốc Thương Lam cũng che giấu ma thần thượng cổ như vậy, sau này càng phải cẩn thận hơn. Không thể coi thường bất kỳ một vương quốc nào.

Sau đó Tần Quân nhìn về phía hoàng đế Thương Lam giãy dụa trong đống đổ nát. Sắc mặt hắn trầm xuống, lật tay lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương liền bay về phía hoàng đế Thương Lam. Về phần những đại thần khác của vương quốc Thương Lam, hoặc là đã bị đập chết, hoặc là còn bị chôn ở trong đống đổ nát. Đương nhiên cũng có một chút cá lọt lưới. Tần Quân lười đi bắt.

Tháp!

Tần Quân rơi vào trước mặt hoàng đế Thương Lam. Hoàng đế Thương Lam cả kinh ngẩng đầu hoảng sợ nhìn về phía hắn, vội vàng cầu xin tha thứ:

- Tần Quân... Cầu xin ngươi buông tha ta... Chỉ cần ngươi buông tha ta... Ta cái gì cũng cho ngươi...

Thật kinh sợ!

Trong lòng Tần Quân xem thường hắn. Thật không nghĩ tới hoàng đế Thương Lam không chịu được như thế.

Chỉ có điều đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với hoàng đế Thương Lam. Trước đây chỉ là từng nghe nói tới kỳ danh.

- Ta tặng vương quốc Thương Lam cho ngươi... Ta cũng tặng mỹ nữ trong hậu cung của ta cho ngươi... Cầu xin ngươi thả ta một con đường sống...

Hoàng đế Thương Lam đau khổ cầu khẩn nói. Tần Quân nghe được cảm giác ớn lạnh một hồi. Người đàn bà dâm đãng ngươi đã làm qua, còn muốn đưa ta sao?

Ta đặc biệt ghét bỏ!

Tần Quân không muốn lại nghe hắn nói tiếp. Được làm vua thua làm giặc. Thân là quân vương chắc hẳn phải oanh oanh liệt liệt đi tìm chết!

Phụt.

Một tiếng!

Tần Quân đâm mũi thương xuyên ra phía sau lưng hoàng đế Thương Lam, xuyên qua lục phủ ngũ tạng của hắn. Chưởng Tâm Lôi theo thân thương dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn. Trong nháy mắt đã đánh chết hắn, hoàn toàn không có chút thống khổ.

- Đinh! Giết chết hoàng đế vương quốc Thương Lam Chu Khôi, thu được 998 giá trị kinh nghiệm. Nhiệm vụ chính... chém trăm đế hoàng hoàn thành hai phần trăm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu hắn, nhưng cũng không khiến cho tâm tình hắn dao động quá lớn. Giá trị điểm kinh nghiệm này cách hắn thăng cấp, còn kém xa lắm. Khoảng cách hoàn thành nhiệm vụ cũng mới chỉ bắt đầu giẫm chân tại chỗ.

------oOo------

Chương 298: Địa phương thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đến lúc này, vương quốc Thương Lam xem như là rơi vào trong tay hắn.

Hoàng đế đã quy thiên. Đại thần đều chết hết hơn phân nửa. Còn lại nửa giang sơn vương quốc Thương Lam chỉ là vấn đề thời gian.

- Điện hạ... Nguyên Phách không có năng lực...

Toàn thân Lý Nguyên Phách đầy máu, từ phía chân trời bay tới. Trên mặt hắn lộ ra vẻ xấu hổ, không dám nhìn vào mắt Tần Quân.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Đã qua cho nó qua đi. Không cần chấp nhất, sau này cố gắng mới là mấu chốt.

Hắn tất nhiên sẽ không trách tội đám người Lý Nguyên Phách. Không phải thủ hạ không có năng lực, mà là hồn thượng cổ quá mạnh mẽ.

- Một ngày nào đó ta sẽ tìm trở về!

Tần Quân nhìn trời thời khắc thì thào tự nói. Hôm nay bị thiệt như vậy vẫn lần đầu. Ngay cả thủ hạ của hắn cũng không làm gì được. Trước kia đều là các loại nghiền ép. Lần đầu tiên xuất hiện cường giả siêu cấp khiến cho bọn họ không làm gì được.

...

Tin tức Thương Lam Vương Đô bị Tần Quân chinh phụ, trong thời gian cực ngắn đã truyền khắp vương quốc Thương Lam.

Cả nước sôi trào, vô số dân chúng đau thương.

Sau đó vài ngày, Tần Quân không lập tức rời khỏi đó, mà ở lại thu thập tàn cục. Nửa vương quốc Thương Lam còn lại đang bị thiết kỵ của quân đoàn Long Khởi đánh chiếm.

- Vương quốc Càn Nguyệt thế nào?

Bên trong một tòa cung điện tạm thời, Tần Quân vừa xem lướt qua tư liệu ngọc giản của vương quốc Thương Lam, vừa nhìn về phía Giả Tuân đứng bên cạnh, hỏi.

Vương quốc Thương Lam chính là một vương quốc. Tần Quân tất nhiên không thể xử lý thành trì qua loa như vậy. Hắn phải tự mình ra tay nắm chặt chính quyền. Hoàng đế Thương Lam đã chết. Hắn phải ở trong thời gian nhanh nhất, thống trị toàn bộ vương quốc Thương Lam. Sau đó mới lại quay về vương quốc Càn Nguyệt.

Tuy rằng vương quốc Càn Nguyệt đang đứng ở chiến loạn, nhưng Tần

Quân tin tưởng có Quan Vũ ở đó, cũng sẽ không rơi vào tình trạng nước mất nhà tan.

- Tình thế có chút nguy cấp. Phía đông vương quốc Hắc Long và phía tây vương quốc Ngô Kỳ bắt đầu liên thủ tấn công vương quốc Càn Nguyệt. Tướng quân Quan Vũ và tướng quân Nam Mãnh mỗi người trấn thủ một bên. Thế nhưng quân địch quá mạnh mẽ, vẫn phải lui về phía sau, liên tiếp bỏ thành.

Giả Tuân trầm giọng nói, trong âm thanh có chút lo lắng. Tuy rằng Tần Quân thu phục vương quốc Thương Lam, nhưng ở trong lòng hắn, vương quốc Càn Nguyệt mới thật sự là nhà. Hắn tất nhiên không đành lòng để vương quốc Càn Nguyệt bị nước đối địch đánh chiếm.

Chỉ có điều hắn cũng hiểu rõ Tần Quân phải xử lý tốt sự vụ chủ yếu của vương quốc Thương Lam mới có khả năng rời khỏi đây, cho nên vẫn không thúc giục.

Đợi Tần Quân dẫn theo quân đoàn Long Khởi xuất chinh, mặc dù vương quốc Hắc Long mạnh mẽ cũng phải quỳ!

Vương quốc Hắc Long tuy rằng có thể chống lại vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam liên thủ, nhưng chung quy chỉ là cấp bậc vương quốc.

Địa bàn của vương quốc Hắc Long lớn tương đương với vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam cộng lại. Bởi vì sự tồn tại của nó, vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam mới có thể liên minh, nguyên nhân chính là để đối đầu với Hắc Long vương quốc.

Về phần vương quốc Ngô Kỳ, vẫn hết sức giấu mình. Nhưng thực lực đều cường đại hơn so với vương quốc Thương Lam hoặc vương quốc Càn Nguyệt. Đương nhiên so với Hắc Long vương quốc mà nói, vẫn kém hơn một bậc.

Tần Quân vừa suy nghĩ tìm hiểu, vừa buông ngọc giản trong tay xuống.

- Gọi Trần Khánh tới!

Suy nghĩ một hồi, Tần Quân mở miệng nói. Trong mắt Giả Tuân lóe lên sự

vui mừng. Hắn vội vàng cung kính cúi đầu, sau đó nhanh chóng rời đi.

Hắn thật sự lo lắng cho vương quốc Càn Nguyệt. Thực lực của quân áo bào trắng, đã tận mắt nhìn thấy từ lâu. Nếu như có thể trợ giúp vương quốc Càn Nguyệt, năng lực tuyệt đối sẽ gây ra sóng lớn.

Nhìn theo bóng lưng hắn thoáng lộ ra một chút phấn khởi, Tần Quân lắc đầu cười, sau đó tiếp tục phê duyệt tư liệu của vương quốc Thương Lam.

Trong lòng hắn có một kế hoạch. Chính là sát nhập vương quốc Thương Lam và vương quốc Càn Nguyệt, địa bàn có thể mở rộng. Tài nguyên của hai nước cùng phát triển, mới có khả năng khiến cho vương quốc trở nên mạnh hơn.

Nếu ràng buộc vương quốc Thương Lam thành nước phụ thuộc, sớm muộn sẽ trở thành tai hoạ ngầm. Lại giống như vương quốc và hoàng triều, biểu hiện ra một mảnh hòa thuận, kì thực mạch nước ngầm điên cuồng phun ra. Một khi gặp phải chuyện này sẽ bạo phát chiến tranh.

Đợi hắn đăng cơ, chắc chắn phải diễn ra một hồi chinh chiến, chinh phục tất cả các vương quốc xung quanh, thậm chí đánh chiếm hoàng triều Nam Trác!

Hắn so với Càn Hoàng Đế còn điên cuồng hơn!

Đầu buổi chiều, Trần Khánh liền dẫn quân áo bào trắng vội vàng chạy tới Ngọc Quan Thành, chuẩn bị trợ giúp Quan Vũ đối đầu với đại quân của vương quốc Hắc Long.

Bên kia, những thành trì của vương quốc Thương Lam còn lại chưa nắm được, cũng nhanh chóng bị quân đoàn Long Khởi chinh phục. Hơn nữa chỉ phái ra có một phần bảy binh lực. Số binh lực còn lại ở lại Vương Đô chờ Tần Quân sai phái.

...

Ba ngày sau, Tần Quân triệu tập tất cả tâm phúc đến đại điện.

- Ai nguyện ý ở lại vương quốc Thương Lam?

Tần Quân ngồi ở trên thủ tọa nhìn lướt qua mọi người hỏi. Tiểu Ly dẫn đầu chu mỏ nói:

- Dù sao ta không ở lại. Ta phải theo Tần Quân ca ca.

Mắt Đát Kỷ cũng chăm chú nhìn chằm chằm vào Tần Quân, dường như đang nói nếu ngươi để cho ta ở lại, ta không để cho ngươi được yên.

Tần Quân lắc đầu cười. Hắn vốn không có tính giữ các nàng lại. Bên cạnh có mỹ nhân làm bạn mới thú vị. Mỗi ngày đối mặt một đám đại lão gia, hắn sợ mình cũng thay đổi tính hướng!

- Ta ở lại đây. Ta có thể khiến cho người vương quốc Thương Lam nhanh chóng thay đổi suy nghĩ!

Trương Giác lời thề son sắt nói. Hắn hiểu rõ, hắn đi theo Tần Quân chiến đấu, tác dụng của hắn không lớn. Ở lại vương quốc Thương Lam mới là điều kiện tốt nhất. Bởi vì hắn có thể dự cảm được, sau này vương quốc Thương Lam sẽ đưa đến tác dụng rất lớn. Bởi vì nơi này liền với hoàng triều Nam Trác.

Tần Quân gật đầu. Thật ra hắn cũng có ý định để cho Trương Giác lưu lại. Chỉ có điều hắn vẫn phải hỏi một chút ý kiến của những người khác.

- Ta cũng ở lại đây. Vương quốc Thương Lam cần có một Hóa Hư Cảnh trấn thủ.

Pháp Hải cũng lên tiếng, Tần Quân kinh ngạc nhìn về phía hắn. Theo càng lúc càng nhiều cường giả gia nhập, tồn tại của Pháp Hải cảm giác có vẻ càng ngày càng yếu. Không nghĩ tới vào lúc này hắn sẽ nhảy ra ôm trọng trách.

Pháp Hải cười nói:

- Ta theo điện hạ cũng không làm được gì nhiều. Tại sao không sử dụng ở chỗ cần thiết.

------oOo------

Chương 299: Địa phương thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật ra trong lòng hắn cũng có chút bi thương. Thời điểm vừa bái nhập Tần Quân, hắn vẫn là người mạnh nhất. Tuy rằng sau đó Thái Bạch Kim Tinh gia nhập trấn áp hắn, nhưng hắn vẫn không thể khinh thường. Vậy mà càng về sau này, dần dần có cường giả gia nhập, Địa Tiên Cảnh, Thiên Tiên Cảnh, Chân Tiên Cảnh...

Thế gian chuyện thê lương nhất, cùng lắm cũng chỉ như thế này. Còn chưa phóng ra ánh sáng đã bị đào thải.

- Nếu cao tăng có ý tưởng này, vậy ta cám ơn ngươi trước!

Tần Quân vui mừng cười nói. Cục diện như vậy hắn đã sớm dự liệu được. Chỉ có điều hắn tin tưởng theo thế lực của mình càng lúc càng lớn. Mỗi một vị Thần Ma bị triệu hồi ra, đều có thể phát huy tác dụng. Khác nhau ở chỗ địa vị cao hay thấp mà thôi.

- Được rồi. Chuẩn bị chỉnh đốn quân ngũ. Ngày mai chúng ta liền khởi hành đi tới vương quốc Càn Nguyệt!

Tần Quân đứng dậy cười nói.

Trên mặt Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly đều lộ ra nụ cười mỉm. Tiếp theo đúng là thời điểm bọn họ thật sự oai phong một cõi.

...

Sau nửa canh giờ, Tần Quân đi tới phủ viện của Chúc Nghiên Khanh.

Hai người ngồi ở bên trong tiểu đình bắt đầu uống trà. Gió nhẹ thổi qua, cây dương tung bay, có một hồi ý cảnh khác.

Chúc Nghiên Khanh liếc mắt nhìn gương mặt tươi cười Tần Quân một cái, hỏi:

- Nói đi. Có chuyện gì? Nếu như không có chuyện gì, chỉ sợ ngươi chắc

chắn sẽ không một mình tới tìm ta.

Cho nên âm thanh lạnh lùng như cũ, nhưng Tần Quân lại nghe ra một tia u oán.

- Hắc hắc, ta đây không phải là vội vàng sao? Ta ngay cả Đát Kỷ và Tiểu Ly cũng chưa từng có thời gian để ý tới.

Tần Quân mặt dày cười nói. Quả thực là như vậy. Bởi vì Tiểu Ly và Đát Kỷ sẽ chủ động đi theo hắn, bưng trà đưa nước, bóp vai đấm lưng, thoải mái muốn lật trời.

Chúc Nghiên Khanh đảo mắt, rõ ràng không tin.

Tần Quân giả ho khan một tiếng, sau đó nghiêm mặt nói:

- Vương quốc Ngô Kỳ đang tấn công vương quốc Càn Nguyệt chúng ta.

Lời này vừa nói ra, khóe miệng Chúc Nghiên Khanh hơi cong lên. Nàng tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Tần Quân. Hắn không phải tới tố khổ, mà là nói cho nàng biết hắn muốn chinh phục vương quốc Ngô Kỳ.

- Ngươi muốn làm cái gì thì làm cái đó, không cần suy nghĩ tới ta. Ta mặc dù là đệ tử Viêm Kình Tông, nhưng ta không phải là người của vương quốc Ngô Kỳ. Ta đến từ nơi khác.

Chúc Nghiên Khanh khẽ nói một tiếng. Nàng đối với vương quốc Ngô Kỳ hoàn toàn không có chút tình cảm nào. Nghe được Tần Quân nói vậy, trong lòng nàng vẫn có một ít vui sướng. Bởi vì Tần Quân suy nghĩ đến tâm tình của nàng.

Không phải là người của vương quốc Ngô Kỳ?

Tần Quân ngẩn người. Lúc này hắn mới phát hiện mình đối với Chúc Nghiên Khanh cũng không hiểu rõ được bao nhiêu. Thậm chí có thể là rất ít.

- Nàng tới từ chỗ nào?

Tần Quân tò mò hỏi.

- Một nơi ngươi không biết.

Chúc Nghiên Khanh thần bí nói.

Trời ạ!

Tần Quân trợn tròn hai mắt. Lão tử chẳng lẽ gặp phải cốt truyện máu chó, âm mưu?

Chẳng lẽ Chúc Nghiên Khanh đến từ một thần bí thế lực siêu nhiên, vì cưới Chúc Nghiên Khanh, sau này hắn còn phải từng trải cùng nên thế lực dài dằng dặc đấu tranh năm tháng?

Nội dung vở kịch tiểu tử nghèo gặp phải nữ nhà giàu bản nâng cấp!

- Ngươi đang suy nghĩ cái gì?

Chúc Nghiên Khanh hồ nghi hỏi, đôi mắt mỹ lệ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Trong đáy mắt nàng hiện lên một tia ngay tình ý cả Tần Quân cũng không có cách nào nhận thấy được.

- Ta dường như thấy được số phận.

Tần Quân miễn cưỡng cười vui nói.

Số phận?

Chúc Nghiên Khanh trợn trừng mắt. Tần Quân không giống với các sư huynh đệ nàng gặp ở Viêm Kình Tông g. Khôi hài hóm hỉnh. Khi thì sắc mặt tiểu nhân, khi thì khí phách nghiêm nghị. Nàng bình thường đều luôn suy đoán mặt nào của Tần Quân mới là tính cách thật sự của hắn. Trong quá trình chung đụng, nàng dần dần trầm mê hắn. Loại cảm giác này rất tốt đẹp, khiến cho nàng rất mê luyến.

- Nói mau, nàng rốt cuộc đến từ chỗ nào?

Tần Quân bỗng nhiên cù vào nách Chúc Nghiên Khanh. Nàng cả kinh hoa dung thất sắc, liền vội vàng đứng lên.

- Ngươi...

Chúc Nghiên Khanh tức giận đến toàn thân run rẩy. Lúc này Tần Quân mới ý thức được nữ nhân thế giới này đều rất bảo thủ, đụng vào da thịt có trái với lễ tiết.

Đã như vậy, nhiều lắm là chăm sóc dạy bảo!

Nghĩ tới đây, Tần Quân nhanh chóng đứng dậy ôm nàng vào lòng. Hắn là tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng bốn, Chúc Nghiên Khanh là Trúc Cơ Cảnh đỉnh phong làm sao có thể phản kháng được?

- Ngươi... Mau buông...

Chúc Nghiên Khanh xấu hổ đến mức vành tai đều hồng. Tần Quân chết sống không buông tay, nhưng cũng không có hành động tiến thêm một bước, thích hợp là tốt rồi. Quá gấp chỉ gây ra phản ứng ngược lại.

Kỹ thuật của lão tài xế dĩ nhiên như lửa thuần thanh!

- Nói đi, nàng tới từ chỗ nào.

miệng Tần Quân ghé vào sát bên tai Chúc Nghiên Khanh nhẹ nói. Khi hít thở phát sinh hơi nóng khiến cho Chúc Nghiên Khanh nổi da gà.

Mệnh Cơ Xa ở dưới vòng vây của quân đoàn Long Khởi nhanh chóng đi tới phía trước. Không có người nhà của binh sĩ làm ảnh hưởng, tốc độ quân đoàn đi tới tất nhiên nhanh hơn rất nhiều.

Tần Quân ngồi tĩnh tọa ở trên một chiếc giường hẹp gần đó bộ dạng rất thoải mái. Trên đỉnh đầu có đài che nắng làm bằng phủ thủy. Đám người Đát Kỷ cũng ngồi ở trên ghế của mình. Đỉnh chóp Mệnh Cơ Xa tương đương với lầu các. Nhất là trải qua ý kiến cải tạo của Tần Quân, đơn giản trở thành nhà xe du lịch. Nếu như đặt ở địa cầu, tuyệt đối sẽ bán chạy.

Đội quân phía sau Thương Lam Vương Đô cách bọn họ càng lúc càng xa.

Tần Quân mở mắt, nhìn dãy núi phía trước. Trong lòng hắn đầy xúc động. Hôm qua hắn hỏi Chúc Nghiên Khanh nửa ngày, nàng chết sống cũng không nói ra lai lịch của nàng, chỉ tiết lộ quê hương nàng cách vương quốc

Ngô Kỳ rất xa. Xa đến mức người bình thường cả đời cũng khó có thể đến được.

Chuyện này khiến cho hắn buồn bực một đê. Lòng hiếu kỳ của con người nếu không có cách nào thỏa mãn, lại giống như trái tim bị mèo cào.

Không quan tâm Chúc Nghiên Khanh đến từ phương nào, Tần Quân cũng không lo lắng. Binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn. Nếu chẳng may tộc nhân của nàng nhìn thấy được hắn soái như vậy, có lẽ sẽ không làm khó dễ đi?

Lại thời điểm Tần Quân đang miên man bất định, Thái Bạch Kim Tinh đi tới, nhỏ giọng nói:

- Điện hạ, Bạch Mãnh Hổ dẫn theo các đệ tử của hắn lặng lẽ đi theo quân đoàn. Có ngăn cản bọn họ hay không?

Bạch Mãnh Hổ tuy rằng ẩn chứa huyết mạch thần thú, nhưng mọi người đều không có cách nào kích hoạt nó. Các những đệ tử kia của hắn cũng vậy. Huyết mạch loãng, thậm chí không có. Cho nên tương đương với giai đoạn nửa phế. Bạch Mãnh Hổ mạnh nhất chỉ có tu vi Kim Đan Cảnh tầng chín, tác dụng không lớn. Cho nên liền bị Tần Quân để ở lại Thương Lam Vương Đô.

------oOo------

Chương 300: Trăm vạn quân Hắc Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thôi đi. Lại để cho bọn họ đi theo.

Tần Quân lắc đầu cười nói. Đám người Bạch Mãnh Hổ đi theo quân đoàn rõ ràng là muốn ra sức. Hắn tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Chung quy so với nuôi một đám phế vật cũng tốt hơn!

- Xem ra lúc nào đó phải đi một chuyến tới Nam Minh Thánh Giáo.

Tần Quân thì thào tự nói. Nam Minh Thánh Giáo đặc biệt phái Du Phượng Hoàng tới tìm Bạch Hổ Môn, nói rõ bọn họ biết được tác dụng của Bạch Hổ Môn.

Một con thần thú lại là trợ nhân tố trọng yếu giúp vương quốc thăng cấp hoàng triều. Thần thú cũng không dễ tìm. Tần Quân cũng lười đi khắp thế giới tìm thần thú.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười, không nói thêm nữa.

Quân đoàn tiếp tục đi tới. Hai mươi vạn đại quân chạy nhanh về phía trước, mặt đất cũng thoáng bị chấn động. Cảnh tượng đồ sộ vô cùng.

...

Biên cảnh vương quốc Càn Nguyệt, Ngọc Quan Thành.

Ngọc Quan Thành ở vào phía bắc của vương quốc Càn Nguyệt, đồng thời cũng là chỗ kẽ hở tam giác giữa vương quốc Càn Nguyệt, vương quốc Thương Lam, vương quốc Hắc Long, nơi hiểm yếu dễ thủ khó công.

Thành trì ở vào trên vách núi. Mặt đất Ngọc Quan Thành trước sau dường như không có sắp xếp giống nhau. Góc độ chênh lệch đạt được hơn năm trăm thước. Vách đá gần như chín mươi độ. Người bình thường căn bản không bò lên nổi.

Giờ khắc này ở trên tường thành Ngọc Quan Thành bóng binh sĩ đứng đầy. Theo tường thành phóng tầm mắt nhìn lại, không nhìn thấy được điểm cuối, dường như kéo dài đến điểm cuối mặt đất. Trong đó có một nam tử trang phục màu xanh lục, râu quai nón g đứng ở sát tường thành, quan sát tình hình dưới vách núi. Thình lình là Quan Vũ.

Theo ánh mắt Quan Vũ nhìn xuống, dưới vách núi đông nghịt một mảnh. Nhìn gần liền sẽ thấy rõ tất cả đều là binh sĩ thân mặc áo giáp màu đen, căn bản vô số. Ít nhìu cũng có trăm vạn người. Lực đánh vào thị giác mãnh liệt khiến cho các binh sĩ trên tường thành mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

- Tướng quân... vương quốc Hắc Long chỉ sợ là muốn một lần hành động công phá chúng ta... Làm sao bây giờ? Linh thạch của chúng ta gần như sắp tiêu hao không còn, căn bản không đủ để thi triển pháp trận cỡ lớn.

Một tiểu tướng bên cạnh Quan Vũ cắn răng nói, âm thanh run rẩy, giọng nói tràn ngập sự sợ hãi.

Bọn họ cùng đội quân của vương quốc Hắc Long chống đỡ hơn nửa tháng. Nếu không phải dựa vào nơi hiểm yếu, sợ rằng đã bị thua từ lâu, giống như đại tướng quân trấn quốc Nam Mãnh của vương quốc Càn Nguyệt bên kia, liên tục lui về phía sau, không ngừng bỏ thành.

Theo chiến tranh bạo phát, uy danh của Quan Vũ đã vượt lên trên Nam Mãnh. Dù sao Quan Vũ có thể ngăn chặn được vương quốc Hắc Long mạnh hơn. Nhưng Nam Mãnh ngay cả vương quốc Ngô Kỳ cũng không chống đỡ nổi. Chênh lệch của hai bên thế nào, dù là tiểu hài tử ba tuổi cũng có thể nhìn ra.

- Kiên trì.

Quan Vũ khẽ nói một tiếng. Tần Quân còn chưa có trở lại. Nếu như hắn đánh mất Ngọc Quan Thành ném, hắn biết ăn nói với Tần Quân thế nào đây?

Nghĩa bạc vân thiên là người đời hình dung về hắn, hơn nữa toàn thân cứng cỏi.

Hắn tình nguyện chết trận, cũng không muốn chạy trốn.

Nhìn binh sĩ mặc áo giáp màu đen đông nghìn nghịt phía dưới, Quan Vũ không khỏi nheo mắt lại. Binh sĩ phía dưới hầu như đều là Trúc Cơ Cảnh. Nếu chỉ là như vậy, hắn ngược lại không sợ. Hóa Hư Cảnh và Luyện Khí Cảnh chênh lệch cực lớn. Số lượng chênh lệch căn bản không có cách nào bù đắp. Nhưng hết lần này tới lần khác quân địch cũng che giấu cường giả Hóa Hư Cảnh.

- Ô ô...

Đúng lúc này, phía đường chân trời truyền đến tiếng kèn. Quân địch phía dưới bắt đầu hành động. Tất cả vung vẩy binh khí trong tay cao giọng hò hét:

- Giết! Giết! Giết...

Thanh thế lớn, dường như muốn xốc cả trời cao.

Vèo.

Một tiếng vang lên. Một đại tướng khôi ngô tóc dài giống như hùng sư từ trong đại quân bay ra. Hắn giơ lên cao một cây đại đao, tóc dài theo gió phất phới, tiếng như hồng lôi, quát lớn:

- Toàn quân xuất kích! Công phá Ngọc Quan Thành!

Vừa dứt lời, trăm vạn đại quân giống như dòng nước lũ màu đen xông về phía vách đá. Tu sĩ Luyện Khí Cảnh đã có thể làm được băng tường vượt nóc. Chỉ thấy bọn họ giống như thằn lằn nhanh chóng nhảy lên, tốc độ rất nhanh. Các binh sĩ trên tường thành nhìn thấy đều kinh hoảng.

- Bắn cung!

Quan Vũ trầm giọng quát. Trong khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra Thanh Long Yển Nguyệt Đao. Bởi vì tên đại tướng tóc dài kia đang bay về phía Ngọc Quan Thành. Đối phương cũng là cường giả Hóa Hư Cảnh. Thực lực chỉ kém hơn so với hắn một bậc.

Ầm!

Hai chân Quan Vũ vừa đạp xuống, thân hình giống như lưu tinh bay về phía đại tướng tóc dài.

Keng.

Một tiếng động rất lớn vang lên. Hai đao chém cùng một chỗ, lực trùng kích khiến mây mù xung quanh đều cho tách ra.

Mắt phượng căm tức nhìn đối phương, Quan Vũ quát khẽ:

- Bảo Chấn Đan, hôm nay đó là thời điểm chết của ngươi!

Hai người đã giao chiến mấy mươi lần, mỗi lần bảo Bảo Chấn Đan đều có biện pháp chạy trốn, khiến cho Quan Vũ tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

- Hừ, hôm nay chính là thời điểm Ngọc Quan Thành bị phá. Các ngươi đã sắp hết linh thạch. Cho dù ngươi cường thịnh mấy đi nữa cũng không có cách nào cứu vãn kết cục!

Bảo Chấn Đan cười gằn nói. Hắn dẫn đầu trăm vạn đại quân, binh sĩ Ngọc Quan Thành căn bản không thể nào ngăn cản được.

Sắc mặt Quan Vũ thâm trầm, hai mắt dường như muốn phun lửa. Hắn tất nhiên hiểu rõ chênh lệch binh sĩ giữa địch và ta, trong lòng lo lắng không yên.

Ầm một tiếng!

Quan Vũ bạo phát toàn lực đẩy lùi Bảo Chấn Đan. Lúc nàyhắn một tay cầm đao lao về phía Bảo Chấn Đan, Thanh Long Yển Nguyệt Đao bắn ra ánh sáng mạnh chói mắt.

Thanh Long Trảm Thần Đao!

Còn đây là đòn sát thủ ép đáy hòm của Quan Vũ. Bởi vì tình hình chiến đấu khẩn cấp, cho nên hắn muốn một đao giết chết Bảo Chấn Đan.

Bảo Chấn Đan cũng không phải là kẻ ngốc, trong nháy mắt cảm giác được khí tức tử vong đập vào mặt, hắn không do dự, lúc này liền nhanh chóng lui về phía sau. Đáng tiếc đã muộn.

Quan Vũ cầm đao bổ ngang đến. Mặt đao phát ra ánh sáng mạnh giống như mặt trời, lơ lửng trên không trung. Vô số binh sĩ cả kinh ngẩng đầu nhìn lên. Nhưng ánh sáng mạnh chói mắt, lắc lư khiến cho bọn họ không mở mắt ra được.

Phụt!

Âm thanh da thịt bị xuyên thủng vang lên. Ánh sáng mạnh biến mất. Máu tươi bay đầy trời cao. Chỉ thấy Bảo Chấn Đan bay ra ngoài.

Quan Vũ xem thường cười. Nhưng ở thời khắc hắn chuẩn bị xoay người, Bảo Chấn Đan bỗng nhiên dừng lại trên không trung.

Bảo Chấn Đan ngẩng đầu lộ ra nụ cười dữ tợn. Ở ngực hắn máu tươi đầm đìa làm nền, khiến cho lòng người rét lạnh.&

------oOo------

Chương 301: Uy chấn chiến trường

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quan Vũ, ngươi quá coi thường ta!

Bảo Chấn Đan cười lạnh nói. Trong khi nói chuyện thân thể hắn bắt đầu tăng lên. Trên mặt hắn dài ra lông bờm quỷ dị, khí tức tăng vọt. Quan Vũ thấy vậy, nhướng mày.

Cùng lúc đó, binh sĩ của vương quốc Hắc Long cũng sắp bò lên trên vách đá.

- Thiên quân vạn mã trốn áo bào trắng...

- Thiết kỵ bước qua vạn địch khóc..

Ở cuối trăm vạn đại quân đông nghịt bỗng nhiên xuất hiện một đám thân ảnh màu trắng, vô cùng dễ làm cho người khác chú ý.

Bảy nghìn quân áo bào trắng mang theo khí thế không gì cản nổi lao nhanh đến. Quân hồn vô địch ngưng tụ thành hình. Bọn họ đi qua nơi nào, nơi đó người ngã ngựa đổ, bụi bặm tung bay.

Lực lượng mới của quân áo bào trắng xuất hiện, trong trăm vạn đại quân ở vương quốc Hắc Long vô cùng dụ cho người ta chú ý. Khiến cho các tướng sĩ đang ở trên vách đá Ngọc Quan Thành bàn luận ầm ĩ.

- Đó là đội quân nào vậy?

- Cứu binh sao?

- Cứu binh sao? Liên minh duy nhất là vương quốc Thương Lam đã bị Việt Vương điện hạ đánh chiếm. Chúng ta còn lấy ra cứu binh nữa?

- Thật là lợi hại. Nhìn ra chỉ có mấy ngàn người cũng dám xông vào trong trăm vạn đại quân. Thật là dũng mãnh!

- Đừng thả lỏng. Quân địch phía dưới sắp xông tới!

Cung tiễn thủ không ngừng bắn cung. Các binh sĩ còn lại lại thi triển các loại pháp thuật. Đáng tiếc lực phòng ngự của giáp màu đen binh sĩ của vương quốc Hắc Long mặc trên người rất mạnh. Mỗi một người thật sự không kiêng kỵ, bò lên trên.

Tiếp tục như vậy nữa, không tới nửa phút, quân địch sẽ leo lên thành tường.

Trên không trung, Bảo Chấn Đan đã biến thành dáng vẻ nửa thú nhân, dáng người khôi ngô. Áo giáp mơ hồ có xu thế không ngăn cản được lông bờm, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột ngột nổ tung. Trên mặt hắn mọc đầy lông. Đồng tử, trong mắt đã trở nên biến thành màu xanh lục lạnh lẽo, vô cùng đáng sợ. Khí tức của hắn trở nên mạnh mẽ hơn so với lúc trước gấp mấy lần.

Bảo Chấn Đan và Quan Vũ cũng chú ý tới quân áo bào trắng xuất hiện, cho nên mới không lập tức chiến đấu với đối thủ.

- Chà chà, không nghĩ tới các ngươi vẫn cầu được cứu binh. Chỉ có điều đều là tu vi Trúc Cơ Cảnh, mấy nghìn người đã nghĩ ngang dọc trong trăm vạn đại quân của ta sao?

Bảo Chấn Đan lộ ra vẻ mặt trêu tức cười nói.

Quan Vũ đang hiếu kỳ, không biết quân áo bào trắng là thế lực phương nào. Nhưng hắn cũng không cho rằng quân áo bào trắng có thể trợ giúp được Ngọc Quan Thành.

Mấy nghìn tên binh sĩ Trúc Cơ Cảnh đối mặt với trăm vạn tu sĩ Luyện Khí Cảnh, tuyệt đối là một con đường chết!

Trúc Cơ Cảnh và Luyện Khí Cảnh chênh lệch thật sự có thể dựa vào số lượng bù đắp.

Đáng tiếc bọn họ đánh giá thấp quân áo bào trắng. So với trăm vạn đại quân này, thú triều càng nguy hiểm đáng sợ hơn, quân áo bào trắng cũng có thể ngang dọc!

- Bách chiến bách thắng! Đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!

Trên chiến xa ở trung tâm của quân áo bào trắng, Trần Khánh cao giơ trường kiếm lớn tiếng hét lên, đặc biệt có lực kích động tâm tình, khiến cho các tướng sĩ quân áo bào trắng huyết mạch sôi sục, mỗi một người lại gân cổ đỏ mặt hò hét. theo

Bảy nghìn người phát ra khí thế chấn động toàn bộ chiến trường. Ngay cả những binh sĩ còn đang ở trên vách đá cũng theo bản năng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy quân hồn vô địch của quân đoàn áo bào trắng càng ngưng thực, giống như vây cá mập lướt qua ở trên mặt biển, đánh bay từng tên binh sĩ của vương quốc Hắc Long. Những tiếng kêu thảm thiết và tiếng kêu hội tụ vào một chỗ, quấy đảo phong vân.

- Thật mạnh...

Đồng tử của Quan Vũ co lại, thì thào tự nói. Rõ ràng hắn chưa từng thấy qua quân hồn thực chất.

Bảo Chấn Đan cũng bị biểu hiện của quân áo bào trắng làm cho kinh diễm. Trong mắt hắn đầy sát ý và sự u ám. Lúc này hắn liền cúi người phóng về phía quân áo bào trắng, muốn tiêu diệt đội quân dị thường này.

Quan Vũ vội vàng cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao đuổi theo. Quân áo bào trắng rõ ràng là tới giúp hắn. Hắn tất nhiên không thể ngồi xem, không quan tâm.

Thời khắc này thực lực của Bảo Chấn Đan tăng lên gấp bội. Tuy rằng thân thể càng khôi ngô, tốc độ lại nhanh hơn. Khoảng cách ngàn mét ngắn ngủi khiến cho Quan Vũ không kịp đuổi theo.

- Một đám tiểu tử như các ngươi cũng muốn đối nghịch cùng vương quốc Hắc Long ta!

Bảo Chấn Đan tức giận cười nói, cuồng phong điên cuồng kéo lông bờm của hắn, khiến cho diện mạo dữ tợn của hắn càng được thể hiện ra rõ ràng.

Trần Khánh mặt không đổi sắc. Yêu vương Hóa Hư Cảnh cũng không có cách nào một đòn đánh nát quân hồn vô địch của bọn họ, huống gì là Bảo Chấn Đan. Hắn còn cách Hóa Hư Cảnh đỉnh phong một đoạn chênh lệch không thể vượt qua.

Quân áo bào trắng vẫn anh dũng giết địch, không để ý tới Bảo Chấn Đan từ trên trời hạ xuống.

Ầm...

Bảo Chấn Đan một đao chém vào quân hồn vô địch bao vây lấy phía trên quân đoàn áo bào trắng. Trong phút chốc, lực trùng kích dâng lên cuồng phong tàn sát bừa bãi, hất bay tất cả binh sĩ vương quốc Hắc Long xung quanh ra ngoài. Cục diện vô cùng hỗn loạn.

Ngay sau đó sắc mặt Bảo Chấn Đan biến đổi kịch liệt. Một giây tiếp theo hắn liền bị quân hồn vô địch bắn bay ra ngoài.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Quan Vũ trợn tròn hai mắt. Đội quân này rốt cuộc là có lai lịch ra sao?

Chỉ dựa vào mấy nghìn binh sĩ Trúc Cơ Cảnh không ngờ có thể đẩy lùi cường giả Hóa Hư Cảnh. Đơn giản là chuyện không thể tưởng tượng được!

- Chẳng lẽ là do điện hạ phái tới?

Quan Vũ theo bản năng nghĩ.

Nhưng rất nhanh ý niệm này đã bị hắn loại bỏ từ trong đầu. Đội quân này rõ ràng là quân vương bài, mấy tháng cũng không thể nào luyện thành được.

Nhưng mà hắn không biết, quân áo bào trắng thật sự chính là do Tần Quân phái tới.

...

Trên Hoang Nguyên vô tận, quân đoàn Long Khởi nhanh chóng đi tới.

Bọn họ đi qua nơi nào, nơi đó bụi bặm tung bay, giống như địa chấn đột kích.

Trên Mệnh Cơ Xa, Tần Quân rảnh rỗi đến mức buồn chán bỗng nhiên nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh hỏi:

- Nói xem, vương quốc thăng cấp hoàng triều không phải cần có thần thú sao? Ngươi xem Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ hoặc Tiểu Ly có được không?

Lời này vừa nói ra, khóe miệng Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ giật một cái. Tiểu Ly lại trợn tròn hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc, có vẻ vô cùng khả ái.

Những người khác đều ngẩn người, sau đó ồn ào cười ha hả.

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu cười nói:

- Điện hạ, thần thú không có khả năng ai cũng có thể làm được. Chỉ có yêu thú nhận được khí vận thiên địa thử thách mới được. Hạo Thiên Khuyển và Đát Kỷ chỉ là yêu vương. Tiểu Ly tuy là Long tộc, nhưng hiện nay Long tộc có rất ít tồn tại nhận được số mệnh thử thách. Huống gì Tiểu Ly vẫn là vị thành niên.

Tần Quân bừng tỉnh, nhìn tới bản thân mình suy nghĩ quá nhiều.

------oOo------

Chương 302: Thần quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạo Thiên Khuyển tuy rằng ở trong Tây Du Ký được gọi là thần thú, nhưng có thể không được thế giới này thừa nhận. Về phần Đát Kỷ thì càng vô nghĩa, một con yêu hồ mà thôi.

- Vương quốc Hắc Long gần đây lại đang lưu truyền tung tích của thần th

Giả Tuân do dự nói, nhất thời thu hút lực chú ý của Tần Quân.

Vương quốc Hắc Long?

Tần Quân không khỏi xoa cằm suy nghĩ. Vương quốc Hắc Long dám khai chiến về phía vương quốc Càn Nguyệt, ở trong mắt hắn đã là con mồi.

Rất nhanh, trong đầu Tần Quân bỗng nhiên hiện ra một chủ ý, khiến cho ánh mắt hắn chợt sáng lên.

- Chúng ta chia binh hai đường. Ta dẫn một số người đi vương quốc Hắc Long. Những người khác dẫn theo quân đoàn đi vương quốc Càn Nguyệt.

Tần Quân mở miệng cười nói, dẫn tới mọi người giật mình kinh ngạc.

Giả Tuân liền vội vàng khuyên nhủ:

- Đây chẳng qua là lời đồn đại. Điện hạ không thể xem là thật!

- Không sao. Ta tùy tiện giết chết hoàng đế của vương quốc Hắc Long. Đến lúc đó bọn họ tự nhiên sẽ lui binh.

Tần Quân cười nói.

Hiện tại đi giết chết hoàng đế của vương quốc Hắc Long, chờ hắn trở về đăng cơ, vương quốc Hắc Long khẳng định lại lựa chọn ra hoàng đế mới. Đưa lên hắn lại giết.

Tương đương với hoàn thành hai phần trăm nhiệm vụ chém trăm đế hoàng!

Chủ ý thiên tài!

Tần Quân cũng không nhịn được tự cho điểm khen mình. Sở dĩ hắn không phái đám người Hồng Hài Nhi đi, đó là bởi vì nếu như hắn không aytự t giết, không tính là hoàn thành nhiệm vụ.

- Cái này...

Giả Tuân cũng bị biện pháp không đứng đắn của Tần Quân làm kinh sợ.

Không thể không nói, đây ngược lại là một kỳ chiêu.

Vương quốc Hắc Long không giống với vương quốc Thương Lam. Nếu như Tần Quân mang theo quân đoàn Long Khởi trực tiếp chinh chiến vương quốc Hắc Long, sợ rằng vương quốc Càn Nguyệt sẽ không chịu nổi, quốc gia bị phá hủy đầu tiên.

- Được, lại quyết định như thế đi!

Tần Quân đứng dậy cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn liếc mắt nhìn về phía mọi người, suy nghĩ tìm hiểu nên dẫn theo người nào.

Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh là phải dẫn theo, như vậy mới có cảm giác an toàn.

Mà chiến trường vương quốc Càn Nguyệt cũng cần cao thủ ngăn cơn sóng dữ.

- Thái Bạch, Nguyên Phách theo ta ở lại, ổn định nguy cảnh cho vương quốc Càn Nguyệt. Những người khác đều theo điện hạ. Ngài thấy như thế nào?

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói.

Lý Nguyên Phách lúc này không nghe theo. Nhưng Tần Quân cũng cảm thấy hắn thích hợp để tiến vào trong chiến trường, cho nên chỉ có thể khuyên hắn lưu lại.

Cuối cùng, Tần Quân dẫn theo Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Hạo Thiên Khuyển, Đát Kỷ, Tiểu Ly lao tới vương quốc Hắc Long. Những người khác lại và quân đoàn Long Khởi tiếp tục chạy tới vương quốc Càn Nguyệt.

- Cảm giác hoàng huynh muốn quậy cho vương quốc Hắc Long long trời lở đất.

Trên Mệnh Cơ Xa, Tần Vân nhìn đám người bóng lưng Tần Quân bay đi cảm thán nói. Những người khác cũng lộ ra dáng vẻ dở khóc dở cười.

Tần Quân hoàn toàn chính là một sát tinh, bất kể đi đến chỗ nào, chỗ lại tai ương.

- Nói không chừng điện hạ còn có thể mang đến cho chúng ta niềm vui bất ngờ.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói. Mọi người vừa nghe đều cười ha ha.

Tần Quân chung quy có thể làm được một ít chuyện người bình thường khó có thể nghĩ tới.

Chúc Nghiên Khanh nhìn chằm chằm vào bóng lưng Tần Quân, mãi đến khi hắn biến mất khỏi tầm mắt của nàng, nàng mới thu hồi ánh mắt. Nàng hiểu rõ mình quá nhỏ bé, theo Tần Quân, chỉ làm liên lụy hắn.

- Có lẽ ta cũng cần phải trở về.

Chúc Nghiên Khanh thì thào tự nói, trong mắt lóe lên một tia mê man.

...

Dưới Ngọc Quan Thành.

Ầm...

Đá vụn bay ngang, bụi bặm cuốn lên. Quan Vũ ở phía trên, tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Đao. Hắn khẽ thở dốc. Gương mặt đỏ như quả táo đỏ của hắn thoạt nhìn hình như người không có vấn đề gì. Một đôi mắt phượng híp lại, khí thế phách tuyệt nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt phát ra, cuốn đi bụi bặm phía dưới.

Chỉ thấy Bảo Chấn Đan giống như nửa thú nhân chốn ở trong vách đá. Giờ phút này hắn đã không có khí thế uy mãnh giống như lúc trước. Lông bờm bị máu tươi dính thành từng lọn. Trong mắt hắn đều là vẻ hoảng sợ.

- Ngươi vẫn kém một chút!

Quan Vũ mắt nhìn xuống hắn khinh thường nói. Bảo Chấn Đan nghe được vừa sợ vừa giận. Nhưng càng nhiều hơn chính là sự e ngại.

Điểm cuối bên cạnh vách núi đó là tường thành của Ngọc Quan Thành.

Binh sĩ phía trên đều ngây người nhìn xuống phía dưới. Thậm chí ngay cả cuộc chiến đấu giữa Quan Vũ và Bảo Chấn Đan đều bị bọn họ bỏ qua.

- Chạy mau! Những người này đều là quái vật!

- Bọn họ rốt cuộc sử dụng là pháp trận gì vậy? Vì sao không công phá được?

- Bảo tướng quân thất bại, chúng ta mau chạy đi!

- A a a! Những người này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Vì sao mạnh như vậy?

Dưới vách núi, thi thể trải dài, máu chảy thành sông. Bảy nghìn quân áo bào trắng xông vào xông ra. Thiết kỵ thậm chí giẫm đạp lên thi thể, khiến cho mặt đất nhìn thấy mà giật mình.

Trăm vạn đại quân hiện tại chỉ còn lại phân nửa. Sau khi Bảo Chấn Đan bị thua, binh sĩ còn lại đã bắt đầu nảy sinh ý định thối lui.

Quân áo bào trắng thật sự quá mức khủng khiếp!

Quân hồn vô địch ở trên chiến trường đơn giản là sát khí, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

- Quan Vũ, nếu ngươi giết ta, vương quốc Hắc Long khẳng định không buông tha cho ngươi! Sau này chắc chắn phải san bằng vương quốc Càn Nguyệt các ngươi!

Cắm ở trong vách đá, Bảo Chấn Đan lớn tiếng quát. Đáng tiếc hắn không biết rõ về Quan Vũ.

Quan Vũ ngạo khí trùng thiên, hắn làm sao có thể kích thích được?

- Hừ!

Quan Vũ hừ lạnh một tiếng, lúc này một đao chém xuống. Huyết quang hiện ra, một cái đầu người theo vách núi lăn xuống.

Một vị cường giả Hóa Hư Cảnh đã chết như vậy.

Quan Vũ dù sao cũng là cường giả Hóa Hư Cảnh tầng chín. Có thể nói là vô địch bên trong Hóa Hư Cảnh. Một mình Bảo Chấn Đan đấu với hắn, tất nhiên không phải là đối thủ.

Bảo Chấn Đan vừa chết, đại quân vương quốc Hắc Long còn sót lại khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán. Tất cả đều hoảng hốt lo sợ thoát đi.

- Giặc cùng đường đừng đuổi theo!

Trần Khánh vội vàng kêu lên. Quân hồn vô địch mặc dù mạnh, nhưng quân áo bào trắng tướng sĩ đều là người. Ác chiến hơn nửa canh giờ, lại hao tổn nữa, bọn họ cũng sẽ bị hại.

Đợi sau khi đội quân của vương quốc Hắc Long lui lại, Ngọc Quan Thành liên tiếp truyền tới tiếng hoan hô:

- Chúng ta thắng lợi!

- Ha ha ha! Không nghĩ tới chúng ta lại đứng vững!

- Nói đùa gì vậy? Hoàn toàn là dựa vào Quan tướng quân và thần quân phía dưới có được không?

------oOo------

Chương 303: Thần quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần quân? Cái danh hiệu này rất hay! Rất chuẩn xác. Mấy nghìn người đại chiến trăm vạn đại quân quả thực được cho là thần quân!

- Cũng không biết bọn họ là đến từ nước nào. Không nghĩ tới vương quốc Càn Nguyệt chúng ta cũng có cứu binh!

Các tướng sĩ quân áo bào trắng nghe phía trên truyền đến tiếng hoan hô, đều lộ ra vẻ kiêu ngạo.

Từ khi bước lên hành trình, quân áo bào trắng lại chưa từng bại!

Trước đây như vậy, sau này cũng vậy!

Lúc này, Quan Vũ bay xuống, hạ vào trước mặt Trần Khánh, chắp tay cười nói:

- Cảm ơn các vị huynh đệ tương trợ.

Tuy rằng đám người Trần Khánh yếu hơn hắn rất nhiều. Nhưng biểu hiện của quân áo bào trắng vừa rồi, có thể nói là thiếu chút nữa sáng mù ánh mắt hắn. Ngay cả Bảo Chấn Đan cũng không có thể một kích phá mở phòng ngự của bọn họ. Quân đội như vậy khiến cho tâm tư Quan Vũ ngứa ngáy.

So với quân áo bào trắng, đội quân ở Ngọc Quan Thành quả thực giống như chó bay liệng.

- Tướng quân đa lễ. Quân áo bào trắng chúng ta cũng phụng chỉ hành sự!

Trần Khánh đáp lễ cười nói.

Quân áo bào trắng?

Tên này không sai!

Trong lòng Quan Vũ tán thưởng. Sau đó hắn tò mò hỏi:

- Chủ công của các ngươi là ai? Đến từ quốc gia nào vậy?

- Tất nhiên là Tần Quân điện hạ.

Trần Khánh ưỡn ngực ngẩng đầu lên nói. Hiện tại Tần Quân danh chấn tám phương. Hắn tự nhiên lấy làm kiêu ngạo.

Tần Quân điện hạ!

Quan Vũ giống như bị sét đánh, toàn thân đều choáng váng.

...

Vèo...

Dưới bầu trời xanh, một đoàn mây mù nhanh chóng bay đi. Ngồi phía trên là Tần Quân, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi cùng với Hạo Thiên Khuyển. Không chỉ có Tần Quân biết thuật điều khiển sương mù đằng vân. Những người khác cũng biết. Lúc này người phát động mây mù chính là Sa Ngộ Tĩnh.

Thân là tồn tại siêu cấp Thiên Tiên Cảnh tầng chín, thuật điều khiển sương mù đằng vân của Sa Ngộ Tĩnh cực nhanh. Chỉ thời gian hai canh giờ ngắn ngủi bọn họ đã đi tới chỗ biên giới vương quốc Thương Lam và vương quốc Hắc Long.

- Điện hạ, chúng ta là trực tiếp xông vào hoàng cung của vương quốc Hắc Long, hay là có dự định khác?

Sa Ngộ Tĩnh quay đầu lại cười hỏi. Vương quốc Hắc Long cường đại ở trong miệng hắn dường như hậu hoa viên.

Ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng không ngăn cản được bọn họ, nữa là vương quốc Hắc Long?

- Không vội. Chúng ta lẻn đi vào trước, tìm hiểu một chút về tin tức thần thú.

Tần Quân cười nói. Hắn đã kích phát nhiệm vụ, trong vòng năm mươi năm sáng tạo ra một hoàng triều. Thần thú là quan trọng nhất. Bỏ qua thôn này có thể sẽ không có cái tiệm này.

Hồng Hài Nhi xem thường nói:

- Thần thú có gì tốt? Còn không bằng khi ta Thánh Anh Đại Vương đánh bại yêu quái.

Ngươi biết cái gì!

Tần Quân đảo mắt, mặc kệ kẻ chỉ biết điên cuồng chiến đấu này.

Lúc này, hắn chợt thấy đường chân trời phía trước xuất hiện đường nét của thành trì.

Sa Ngộ Tĩnh điều khiển mây mù càng cao hơn. Cao tới mức người ở dưới đất mặt ngẩng đầu lên cũng không nhìn thấy được. Tần Quân âm thầm cảm thán. Đây mới là lợi ích của thực lực. Hắn đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng bốn cũng không dám bay cao như vậy. Tính sơ qua, nói không chừng cũng gần vạn thước.

Không thể không nói bầu trời của thế giới này rất cao, dường như bay cao thêm mấy vạn thước nữa cũng không bay ra khỏi được tinh cầu.

Thậm chí là ở đây vốn cũng không phải là tinh cầu.

Rất nhanh, bọn họ liền bay vào trong phạm vi thành trì. Sau đó trong miệng Sa Ngộ Tĩnh nhắc tới một câu, Tần Quân nghe không hiểu. Một giây tiếp theo Tần Quân liền cảm giác trời đất quay cuồng. Lại trong nháy mắt, hắn ngạc nhiên phát hiện mình đã hạ xuống đất.

- Bán bánh nướng!

- Thanh Phượng Lâu mở cửa. Các cô nương cũng chờ các vị đại gia!

- Tiêu cục nhận người. Người dưới Luyện Khí Cảnh tầng bốn đừng quấy rầy!

- Nhường đường nhường đường!

Những tiếng ồn ào truyền vào trong tai Tần Quân. Chỉ thấy bọn họ đang đứng ở trong một con hẻm nhỏ. Nhìn lại, đám người Sa Ngộ Tĩnh đều cười mà như không cười theo dõi hắn. Đát Kỷ và Tiểu Ly còn che miệng cười khẽ.

Không xong!

Mất thể diện!

Tần Quân thầm mắng. Hắn vội vàng giả ho khan một tiếng, xoay người liền đi về phía bên ngoài hẻm nhỏ. Tuy rằng rất tò mò Sa Ngộ Tĩnh sử dụng pháp thuật hoặc thần thông gì, nhưng hắn lại không còn mặt mũi nào

để hỏi ra.

- Ta nói với các ngươi này, ta ở trong vũ hội Tiềm Long đã cùng Tần Quân kết nghĩa!

Mới vừa đi ra khỏi con hẻm nhỏ, Tần Quân liền bị một giọng nói thu hút. Hắn quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy bên cạnh một cửa hàng cách đó không xa có bốn gã trẻ tuổi đang nói chuyện phiếm. Bọn họ gồm ba nam một nữ. Từ trên trang phục của bọn họ, có thể nhìn ra được bọn họ đều là con cháu phú gia.

Ta kết nghĩa huynh đệ tới ngươi sao?

Tần Quân dở khóc dở cười. Hắn thế nào lại không nhớ rõ mình đã kết nghĩa huynh đệ?

Người nói chính là một thanh niên mặc áo màu lam, anh tuấn tiêu sái, mặt như ngọc quan, khóe miệng thỉnh thoảng cong lên, khiến người ta một loại cảm giác tà mị. Lúc này hắn đang nói khoác với ba gã bạn đồng hành của mình:

- Ta và Tần Quân gặp nhau ở hoàng triều Lạc Yên Thành, lúc đó lại kinh sợ vì Thiên Nhân, kết bái làm huynh đệ.

Khoác lác!

Ngươi tiếp tục khoác lác đi!

Tần Quân đảo mắt. Đám người Đát Kỷ phía sau càng thấy buồn cười hơn.

- Vậy ngươi vì sao lại bị đào thải ở trong thí luyện thành?

Nữ tử duy nhất trong bốn người tò mò hỏi. Nàng tuy rằng bộ dạng không tính là khuynh quốc khuynh thành, nhưng dễ nhìn, bộ dạng của con chim nhỏ nép vào người.

Đối mặt với lời truy hỏi của nàng, người thanh niên mặc áo màu lam hoàn toàn không xấu hổ, trái lại giả vờ làm ra một bộ dạng xúc động, cảm khái nói:

- Ta gặp kẻ gian ám toán, bị mười mấy tu sĩ Kim Đan Cảnh truy sát, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn bị đào thải. Hiền đệ Tần Quân của ta bởi tức giận, điên cuồng tàn sát tu sĩ tham gia thí luyện thành, dẫn đến thí luyện thành kết thúc sớm.

Em gái ngươi!

Ai là hiền đệ của ngươi!

Tần Quân nhất thời không thể nhẫn nhịn. Hắn không ghét người khác thích thể hiện, nhưng không thể giả vờ đến trên đầu hắn.

Ở thời điểm hắn chuẩn bị tiến lên đánh người thanh niên mặc áo màu lam một trận tơi bời, phía trước bỗng nhiên truyền đến những tiếng ồn ào náo động. Trên đường phố,các tu sĩ dân chúng đều bước nhanh tới. Ngay cả bốn người thanh niên mặc áo màu lam cũng đứng dậy đi đến. Dường như có sự kiện trọng đại nào đó sắp phát sinh.

- Đi, chúng ta cũng đi qua xem thử một chút.

Tần Quân phất tay nói. Kiếp trước hắn làm người Hoa chính cống, thích xem náo nhiệt là truyền thống chảy xuôi trong xương cốt.

------oOo------

Chương 304: Người có tên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những người khác không có ý kiến. Tất cả mọi người theo chân Tần Quân đi đến.

Rất nhanh bọn họ rẽ qua đầu đường, đi tới phía sau đoàn người. Phía trước có một chỗ thạch đài. Phía trên có hơn mười người quan binh đang đứng. Giữa đài, trên tấm ván gỗ có một bố cáo. Phía trên đơn giản vẽ sinh vật thần bí bộ dạng giống như sư tử. Bên cạnh còn viết lệnh treo thưởng.

- Gần đây bên trong vương quốc lưu truyền bóng dáng của dị thú. Hơn nữa rất có khả năng sẽ là thần thú. Triều đình trước đó không lâu mới ban bố

lệnh treo thưởng. Lần này lại thưởng gấp bội. Phàm là người có thể cung cấp tin tức hữu dụng để bắt được dị thú, đều có thể tới quan phủ địa phương lĩnh thưởng, thậm chí phong quan thêm tước.

Một tên quan viên trong đó cao giọng kêu lên, khiến cho quần chúng vây xem phía dưới bàn luận ầm ĩ.

- Lại là con dị thú này? Gần đây huyên náo toàn quốc gây ra mưa gió.

- Chà chà, thật sự là thần thú sao? Sẽ không phải chỉ là một con yêu thú chứ?

- Ngu ngốc, thời điểm thần thú xuất hiện sẽ gây ra hiện tượng kỳ lạ. Có người nói lần trước con thần thú kia xuất hiện ở kinh thành, trời giáng hoa sen, thần quang bảy màu treo ngang phía chân trời.

- Thật hay giả vậy? Cảm giác thật mơ hồ.

- Đoán chừng là sự thật. Ta cũng đã nghe nói qua.

Tu sĩ dân chúng châu đầu ghé tai nói chuyện. Loại tồn tại thần thú này là thứ ở trong truyền thuyết, tất nhiên khiến cho bọn họ hiếu kỳ.

Thần sắc Tần Quân thoáng động, lộ rõ vẻ vui mừng. Xem ra lồn đồn đại về thần thú ở vương quốc Hắc Long là sự thật. Nếu như là giả, triều đình Hắc Long tất nhiên không có khả năng gây chiến.

- Điện hạ, tiếp theo, chúng ta nên làm như thế nào?

Sa Ngộ Tĩnh không khỏi nhìn về phía Tần Quân hỏi. Thái Bạch Kim Tinh không ở đây, người nhiều mưu trí nhất chỉ có thể do Tần Quân tới đảm nhiệm.

Tần Quân xoa cằm, trầm ngâm nói:

- Đi tới Mệnh Cơ Các trong thành trước xem một chút đi!

Mệnh Cơ Các không chỉ có ban bố các loại bảng danh sách, tiêu thụ các loại pháp khí, công pháp, đan dược, còn là tình tổ chức báo đỉnh cấp. Có thể nói là vạn năng. Nhưng cũng là tổ chức khiêm tốn nhất, ít có tranh

chấp phát sinh.

Những người khác đều gật đầu biểu thị đồng ý. Sau đó bọn họ xoay người liền rời đi.

Đối với lệnh treo thưởng, bọn họ tất nhiên không quan tâm. Bọn họ tới vương quốc Hắc Long là để bắt thần thú và giết hoàng đế, làm sao có thể lưu ý tới một chút phần thưởng nho nhỏ như thế.

- Xem ra đây là cơ hội của chúng ta!

Người thanh niên mặc áo màu lam lúc trước nói khoác mình và Tần Quân là anh em kết nghĩa khẽ cười nói. Trên mặt hắn đầy vẻ tự tin. Vứt bỏ sự khoác lác ra, nhìn hắn quả thực được cho là tuấn tú lịch sự.

Ba bạn đồng hành không khỏi nghi ngờ nhìn về phía hắn, khiến cho người thanh niên mặc áo màu lam không khỏi ưỡn ngực ngẩng đầu.

- A, đây không phải là Giang Minh thiên tài Nhân Bảng sao?

Bên cạnh có người nhận ra thân phận của người thanh niên áo lam, nhất thời ồ lên. Tất cả đều là vây quanh Giang Minh.

- Khách khí khách khí!

Giang Minh chắp tay nhìn mọi người xung quanh cười nói, khiến cho ba người bạn đồng hành của hắn không khỏi sùng bái nhìn về phía hắn.

Có thể so với yêu nghiệt tuyệt thế như Tần Quân, Giang Minh không đủ nhìn. Nhưng ở trong thế hệ trẻ tuổi của vương quốc Hắc Long hắn tuyệt đối được cho là hàng đầu.

Ở bên trong vương quốc Hắc Long, người tiến thân thành thiên tài Nhân Bảng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Sau vũ hội Tiềm Long, Giang Minh bao giờ cũng khoác lác mình có liên quan đến Tần Quâ. Hắn cho rằng địa vị của mình và Tần Quân cách nhau quá xa, không sợ bị vạch trần. Hắn mượn danh tiếng của Tần Quân bò lên trên, khiến cho hắn thu được rất nhiều danh vọng, thậm chí nữ nhân.

Đương nhiên, Tần Quân cũng là người hắn sùng bái nhất. Thậm chí là thần tượng của vô số người trẻ tuổi.

Dẫn theo một nhóm thủ hạ đại náo Hoàng Đô, giết Lạc Hoàng, nổi danh khắp thiên hạ, tuyệt đối là truyền kỳ!

...

Một đường hỏi thăm, đám người Tần Quân cuối cùng đi tới trước lầu của Mệnh Cơ Các. Ở đây cùng sở hữu bốn tầng lâu. Từ bên ngoài nhìn lên, giống như một tòa tháp. Cửa lớn cao tới ba thước. Các tu sĩ ra ra vào vào, kinh doanh ngược lại có chút sôi nổi.

Đám người Tần Quân trực tiếp đi vào. Đập vào trong mắt chính là đại sảnh rộng rãi. Sát bên ngoài bày từng quầy hàng, chuyên để giải đáp cho người tiến vào.

- Các khách quan cần gì?

Một người hầu đi tới cười hỏi. Ánh mắt hắn rơi vào trên người Đát Kỷ và Tiểu Ly, thoáng dừng lại một lát sau đó liền chuyển đi. Tố chất tâm lý thật ra rất tốt.

- Tin tức.

Tần Quân nhìn lướt qua một vòng, sau đó khẽ nói một tiếng.

Đồng tử của người hầu này co lại. Bình thường người tới mua tin tức đều không đơn giản. Hơn nữa hắn luôn cảm thấy Tần Quân hình như có chút quen mắt.

- Vậy các khách quan theo ta lên lầu hai.

Người hầu cung kính nói xong, nói xong liền về phía bên cạnh thang lầu đi đến.

Tần Quân chú ý tới mỗi một vị tu sĩ tiến đến đều có người tiếp đãi. Chỉ dựa vào điểm này có thể hơn rất nhiều thương hội. Mệnh Cơ Các không hổ danh là thế lực đỉnh cấp. Chi nhánh nho nhỏ liền có hào khí như vậy.

Đi tới lầu hai, người hầu dẫn theo đám người Tần Quân đi về phía một quầy nhàn rỗi ở trong góc. Tần Quân chú ý tới số lượng người ở lầu hai ít hơn rất nhiều, hơn nữa cũng có chút yên tĩnh. Phần lớn mọi người đều lời nhỏ tiếng khẽ.

Tuy nhiên, điều này cũng là bình thường. Ai sẽ lớn tiếng nói ra tin tức của mình?

Tần Quân kéo cái ghế ra, ngồi xuống. Đám người Đát Kỷ trấn thủ ở phía sau lưng hắn. Trước quầy có một tầng tấm ngăn ngách, lộ ra một lỗ thủng. Chỉ có thể nhìn thấy mặt của người bên trong. Đó là một lão nhân, thoáng nhìn có chút gầy gò, nói năng thận trọng.

- Ngươi nghĩ muốn tin tức gì?

Lão nhân hỏi. Trong khi nói chuyện, hắn theo bản năng liếc mắt nhìn về phía Tần Quân. Rất nhanh ánh mắt hắn liền cố định ở trên người Tần Quân.

Thoáng một chút, lão nhân bỗng nhiên đứng phắt dậy, khiến chiếc ghế đang ngồi ngã mặt đất, đưa tới động tĩnh khiến cho tất cả mọi người ở lầu hai nhíu mày nhìn qua.

- Ngươi... Ngươi... Là bá vương... Tần Quân?

Lão nhân khom lưng ghé vào trước lỗ thủng trên tấm ngăn, run giọng hỏi, đôi mắt chăm chú nhìn Tần Quân, dường như nhìn thấy thứ gì đó kỳ lạ.

Dáng vẻ kích động này của hắn khiến cho Tần Quân không ngờ tới được.

Là niềm vui bất ngờ, hay là kinh hoàng?

- Đúng vậy.

Tần Quân không mặn không nhạt hỏi. Hắn có chút buồn bực. Lão đầu này làm thế nào nhận ra hắn?

------oOo------

Chương 305: Đuổi xuống

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thế giới này cũng không có ghi âm và kỹ thuật ghi hình. Danh tiếng Tần Quân rất rộng, nhưng thật ra để cho hắn ở trên đường cái nói mình là Tần Quân, cũng không có ai tin. Bởi vì rất ít người biết được tướng mạo hắn.

- Quả nhiên là bá vương. Thứ lỗi không tiếp đón từ xa!

Lão nhân vội vàng đẩy cửa ngầm bên cạnh đi tới, kích động nắm lấy tay của Tần Quân nhỏ giọng nói, giống như người hâm mộ cuồng nhiệt nhìn thấy được thần tượng của mình.

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Hắn từ trong bàn tay của lão nhân rút về, sau đó không để ý hỏi:

- Ngươi làm thế nào nhận ra ta?

- Mệnh Cơ Các chúng ta mời thuật sĩ vẽ khuôn mặt ngài, giống như người thật, để cho tất cả thành viên Mệnh Cơ Các đều nhớ kỹ ngài.

Lão nhân cung kính nói, ánh mắt lặng lẽ liếc nhìn đám người Đát Kỷ một lượt. Nhất là khi nhìn thấy được Sa Ngộ Tĩnh và Hồng Hài Nhi, đồng tử của hắn không khỏi co lại. Sau đó hắn không dám nhìn nữa, trong lòng lại dâng lên sóng to gió lớn.

Tần Quân không ngờ dẫn theo hai thủ hạ mạnh nhất tới vương quốc Hắc Long!

Lại liên tưởng đến vương quốc Hắc Long gần đây đang khai chiến đối với vương quốc Càn Nguyệt, tim lão nhân không chịu thua kém, điên cuồng nhảy dựng lên.

những người khác bên trong lầu hai đều kinh ngạc nhìn về phía đám người Tần Quân. Chẳng lẽ thân phận của bọn họ không đơn giản?

Không ngờ có thể khiến cho người của Mệnh Cơ Các kích động như thế.

- Ta muốn mua tin tức. Thế nào, không chiêu đãi ta sao?

Tần Quân cười hỏi, khiến cho lão nhân sợ hãi không thôi.

- Ta dẫn ngài đi tới lầu bốn, thân phận ngài như vậy khẳng định không thể do nhân vật như ta chiêu đãi được.

Lão nhân ưỡn ngực, nghiêm mặt cười nói. Nói xong hắn liền dẫn đường cho Tần Quân.

Tần Quân và những người phái sau lưng hắn, trong lòng thầm cảm thán. Đây cũng là lợi ích do danh tiếng và thực lực mang đến. Đi đến chỗ nào, cũng có người tôn trọng ngươi.

Đương nhiên gặp phải một ít thằng hề nhảy nhót có mắt không tròng khó tránh khỏi có suy nghĩ khác.

- A, bọn họ là ai, lại có tư cách lên lầu ba?

- Lầu ba, lầu bốn đều là người có thân phận mới có thể lên. Xem ra bọn họ không đơn giản!

- Đừng nhìn nữa, cẩn thận đắc tội với người.

- Dù sao nơi này là biên cảnh của vương quốc Hắc Long. Gặp phải một ít người quyền cao chức trọng là rất bình thường.

Các tu sĩ ở lầu hai nhỏ giọng nói chuyện với nhau. Không ít người còn ghi nhớ khuôn mặt của đám người Tần Quân, để lần sau nếu như gặp phải, bọn họ cũng không thể thất lễ.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đi tới lầu bốn. Lầu bốn lúc này vô cùng an tĩnh. Ba lão già mặc áo bào màu đen đang vây quanh lò luyện đan luyện công.

- Ba vị đại nhân!

lão nhân dẫn đường kích động kêu lên, phá tan sự yên tĩnh.

Một lão già đầu trọc trong đó trầm giọng quát:

- Không phải nói không có việc gì thì đừng có quấy rầy chúng ta sao?

Giọng điệu của hắn không vui. Nếu như là thường ngày, lão nhân dẫn đường khẳng định khiếp sợ đến mức vội vàng quỳ xuống. Nhưng giờ phút này hắn vẫn kích động. Hắn hạ giọng tiếp tục kêu lên:

- Có khách quý.

- Hừ! Có quý khách gì chứ? Hôm nay chúng ta không tiếp khách!

Lão già đầu trọc hừ lạnh nói. Trong khi nói chuyện hai tay hắn vỗ một cái. Hỏa diễm dưới lò luyện đan càng thêm mãnh liệt.

Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày. Lão nhân này cũng dám đùa giỡn giở bài lớn.

- Lão lừa ngốc, mau đứng lên. Đừng chậm trễ thời gian của điện hạ nhà ta!

Hồng Hài Nhi không nhịn được kêu lên. Đối với hắn mà nói, Mệnh Cơ Các tính là cái gì. Ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, tất cả đều chỉ là phù vân.

Hắn không tin trong Mệnh Cơ Các này cũng che giấu một vị tồn tại siêu nhiên có thể so sánh với hồn thượng cổ.

Ba lão nhân đồng thời mở mắt, ánh mắt không tốt nhìn về phía Hồng Hài Nhi. Nhưng rất nhanh sắc mặt của bọn họ đều biến hóa kịch liệt. Lão già đầu trọc lúc trước còn có chút kiêu ngạo lại nhảy đứng lên, run giọng nói:

- Các hạ lại là bá vương Tần Quân và Thánh Anh Đại Vương?

Trên đầu trọc sáng bóng của hắn không nhịn được xuất hiện mồ hôi lạnh. Ánh mắt hắn nhìn về phía Hồng Hài Nhi càng tràn ngập sự sợ hãi và lo lắng không yên.

Cái tên Thánh Anh Đại Vương đã truyền khắp Nam Vực. Kích thước giống như đứa trẻ sơ sinh, mũi phun ra lửa cháy mạnh ngập trời. Thậm chí ngay cả tiên hoàng Bắc Cung Tổ của hoàng triều Nam Trác cũng bị hắn giết chết trong nháy mắt. Thực lực của hắn giống như thần.

- Ừ.

Tần Quân có chút lãnh đạm trả lời một câu. Tâm tình của hắn đều đã viết ở trên mặt. Điều này khiến cho ba lão nhân sợ hãi không thôi.

Lão nhân dẫn đường vừa nhìn tình hình có gì đó không đúng, vội vàng chạy ra.

- Bớt nói những lời dư thừa đi. Ta cần tin tức thần thú trong vương quốc Hắc Long gần đây!

Tần Quân khoát tay nói. Hắn cũng không có tâm tình lãng phí thời gian với mấy lão đầu yếu ớt của Mệnh Cơ Các.

Thần thú!

Toàn thân ba lão nhân run lên. Mới vừa rồi bọn họ còn buồn bực Tần Quân vì sao tới vương quốc Hắc Long. Hó ra là vì cái này.

- Ta đi lấy tư liệu cho ngài!

Lão già đầu trọc dẫn đầu nói. Sau khi nói xong hắn liền xoay người rời đi, sợ bị Tần Quân tìm phiền toái.

Hai gã lão nhân khác sau khi kịp phản ứng, cũng xoay người đi lật tìm tư liệu.

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó đi tới góc kéo cái ghế ngồi xuống.

- Ba lão đầu này vẫn rất biết cách cất nhắc.

Hồng Hài Nhi cười đùa nói. May mà ba lão nhân đã đến gian phòng bên trong, bằng không nghe được lời của hắn khẳng định sẽ thổ huyết.

Nếu không biết thân phận của đám người Tần Quân còn tốt. Nhưng bọn họ thân là người quản lý Mệnh Cơ Các ở chỗ này. Bọn họ cũng đã gặp qua bức họa về đám người Tần Quân. Hơn nữa gần đây khắp nơi đều ở lưu truyền truyền kỳ về đám người Tần Quân. Bọn họ đã khắc sâu vào ký ức, cho nên mới có thể liếc mắt nhận ra.

Hoàng triều cũng bị đám người Tần Quân giẫm đạp, huống gì là Mệnh Cơ Các nho nhỏ.

- Hy vọng có thể nhận được tin tức hữu dụng.

Tần Quân nhún vai cười nói. Hắn cũng không muốn tốn quá nhiều thời gian để tìm thần thú.

- Điện hạ, có cần hiện tại ta đi tới giết chết hoàng đế của vương quốc Hắc Long, rồi trở về cùng ngài tìm kiếm thần thú hay không.

Sa Ngộ Tĩnh thấp giọng hỏi. Những lời này nếu như truyền đi, tuyệt đối sẽ gây ra sóng to gió lớn.

Toát mồ hôi!

Bị ngươi giết, ta còn tiến hành nhiệm vụ thế nào?

Tần Quân vội vàng cự tuyệt nói:

- Không được, ta phải tự mình giết hắn. Dù sao cũng là hoàng đế một quốc gia, phải được đối xử bình đẳng.

------oOo------

Chương 306: Buôn bán tin tức (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn nói thật ra rất hùng hồn chính nghĩa, nhưng Đát Kỷ luôn cảm thấy người này có âm mưu. Nàng đã làm bạn với Tần Quân trong một khoảng thời gian dài nhất, biết rõ tiểu tử này không lợi không dậy sớm nổi.

Ngàn dặm xa xôi tới vương quốc Hắc Long giết hoàng đế, tuyệt đối là có thứ hắn muốn có được.

- Tần Quân ca ca giỏi quá.

Tiểu Ly cười si ngốc nói.

Tần Quân nghe được cười hắc hắc. Khóe miệng Đát Kỷ lại giật một cái.

Cô nương ngốc.

Đúng lúc này, trên đầu thang lầu có một người đi tới. Thân hắn mặc áo đen, đầu đội mũ. Hắn cúi đầu khiến người ta không nhìn thấy rõ gương mặt của hắn. Trong tay hắn cầm trường kiếm nhìn như bình thường, nhưng Tần Quân lại cảm giác được một tia sát khí.

Nam tử áo đen vừa đi tới, nhiệt độ lầu bốn dường như thấp xuống không ít.

- Quản sự?

Nam tử áo đen trầm giọng hỏi. Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục cùng Tiểu Ly vừa nói vừa cười. Dù sao hắn không phải là quản sự.

Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển đều là tồn tại ngoài Hóa Hư Cảnh, tự nhiên sẽ không để ý tới tồn tại còn yếu ớt hơn so với bọn họ, cũng không có để ý tới nam tử áo đen.

- Ta hỏi các ngươi, các ngươi có thể nào lại vô lễ như thế!

Nam tử áo đen trầm giọng nói, giọng nói có chút không tốt.

- Đừng ồn ào. Bằng không gia gia tát một cái đập chết ngươi!

Hồng Hài Nhi mắng. Nếu không phải gần đây Tần Quân chăm sóc dạy bảo hắn rất tốt, hắn chắc hẳn đã trực tiếp động thủ.

Gia gia?

Nam tử áo đen nhất thời tức giận. Lúc này hắn liền rút kiếm. Đám người Sa Ngộ Tĩnh nhìn thấy vậy, không khỏi nheo mắt lại.

Lúc này, ba lão nhân ôm một đống ngọc giản đi ra. Lão già đầu trọc nhìn thấy được hắn rút kiếm, vội vàng kê lên:

- Quách tiền bối, ngươi làm cái gì vậy?

- Hừ, những người này vô lễ đối với ta, đuổi bọn họ đi xuống. Bằng không ta phiền lòng sẽ giết chết bọn chúng!

Nam tử áo đen được gọi là Quách tiền bối hừ lạnh nói. Ba lão nhân nghe được khóe miệng giật một cái, mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra.

- Đuổi chúng ta đi xuống sao?

Tần Quân buồn cười nhìn người được gọi là Quách tiền bối này. Quả nhiên là bá đạo. Chỉ bởi vì đoàn người mình không phản ứng tới hắn, hắn liền muốn đuổi người, thậm chí giết người.

Không biết trời cao đất rộng!

Ba người nắm quyền Mệnh Cơ Lâu khiếp sợ đến mức mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa. Bọn họ vội vàng mở miệng khuyên nhủ:

- Quách tiền bối, cần gì phải nổi giận.

- Đúng vậy. Có gì hiểu nhầm sao? Hòa giải là được.

- Các ngươi đều là quý khách. Cũng đừng làm cho chúng ta khó xử.

Chân mày Quách tiền bối nhíu chặt lại. Hắn không nghĩ tới ba người không ngờ vì đám người Tần Quân không nể mặt hắn. Bản thân hắn không phải là người của Mệnh Cơ Các, tất nhiên không nhận ra gương mặt của đám người Tần Quân.

Cao thủ đều lưu ý tới mặt mũi, nhất là một ít cao thủ cao ngạo.

Chỉ có điều nếu có thể khiến cho ba người bọn họ đối xử cung kính như thế, nói rõ lai lịch của đám người Tần Quân không tầm thường.

Thua người không thua khí thế!

Ôm niềm tin này, Quách tiền bối hừ lạnh nói:

- Hừ, cho rằng gia thế tốt thì có thể không coi ai ra gì sao? Cẩn thận sau đó

bị hại!

Ngoại trừ Sa Ngộ Tĩnh ra, những người khác thoạt nhìn đều rất trẻ tuổi. Cho nên hắn cho rằng đám người Tần Quân đều đến từ gia tộc lớn. Sa Ngộ Tĩnh lại là thủ vệ của bọn họ.

- Miệng tiện. Ngộ Tĩnh, tát hắn một cái, ném hắn xuống. Đừng đánh chết là được rồi!

Tần Quân lạnh lùng nói. Thật sự cho rằng bọn họ dễ khi dễ sao?

Vừa dứt lời, Sa Ngộ Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Quách tiền bối. Đồng tử trong mắt Quách tiền bối co lại. Hắn vừa định giơ tay lên, một cái tát của Sa Ngộ Tĩnh đã rơi vào trên mặt hắn. Lực lượng cường đại khiến cho hắn trong nháy mắt mất đi ý thức, máu tươi mang theo mấy cái răng bay ra. Mũ rơi trên mặt đất.

Ầm...

Quách tiền bối trực tiếp đập xuyên qua bức tường, bay ra ngoài, rơi vào trên đường phố phía dưới. Các nữ tử, hài đồng lui tới gần đó khiếp sợ đến mức thét lên chói tai.

- A, đây không phải là Hắc Y Kiếm Cuồng Quách Chí Đạt sao?

- Hắc Y Kiếm Cuồng? Vị cường giả Thuế Phàm Cảnh đỉnh phong kia?

- Đúng vậy, là hắn. Lần trước ta ở ven hồ Hắc Long đã từng nhìn thấy hắn. Lúc đó hắn dùng kiếm đâm ác giao, có thể nói là phong thái ép người!

- Chà chà, hắn thế nào lại từ trên Mệnh Cơ Lâu ngã xuống? Hơn nữa còn bị người ta đánh ngất xỉu như vậy!

Càng lúc càng nhiều tu sĩ tập trung qua. Có thể thấy được danh tiếng của Quách Chí Đạt lớn tới mức nào.

Trong đám quần chúng vây xem còn có Giang Minh lúc trước nói khoác mình là huynh đệ kết bái của Tần Quân. Hắn đang cùng ba người bạn đồng hành cảm khái nói:

- Quách Chí Đạt này cũng coi như là một nhân vật. Không nghĩ tới rơi vào kết quả chật vật như vậy, đáng tiếc.

- Giang đại ca, nghe lời này của đại ca, là đại ca và hắn từng có giao tiếp?

Một nam bạn đồng hành tò mò hỏi.

- Không tính là giao tiếp. Hắn tuy rằng tu vi cao, nhưng đã hơn hai trăm tuổi. Thành tựu sau này của ta khẳng định vượt qua hắn, tất nhiên không nghĩ sẽ kết giao với hắn. Dù sao huynh đệ ta là Tần Quân, thân phận bày ra ở nơi đó.

Giang Minh lắc đầu cười nhạt nói. Giọng điệu xem thường của hắn khiến cho ba người bạn đồng hành sùng bái không thôi.

huynh đệ Tần Quân, thân phận này thật sự quá chói mắt.

Cùng lúc đó, trên lầu bốn của Mệnh Cơ Lâu, Tần Quân đứng dậy cười nói:

- Đuổi đi con ruồi rồi. Chúng ta tiếp tục!

Ba lão nhân đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng chỉ có thể làm như chuyện này không hề phát sinh qua. Hắc Y Kiếm Cuồng Quách Chí Đạt tuy rằng khiến cho bọn họ rất tôn kính, nhưng so với Tần Quân mà nói, căn bản không đáng để nhắc tới.

Quách Chí Đạt cũng không dám gây khó dễ cho Mệnh Cơ Lâu. Nhưng Tần Quân lại không giống vậy.

Hoàng Đô Nam Trác hắn cũng dám gây ầm ĩ, huống gì là Mệnh Cơ Lâu nho nhỏ. Đương nhiên nếu như là tổng đà Mệnh Cơ Các, vậy bọn họ sẽ không sợ. Chỉ có điều bọn họ lại không có tư cách lăn lộn đến tổng đà Mệnh Cơ Các. Tổng đà đối với bọn họ mà nói, chỉ là lời đồn đại.

Nghĩ tới đây, ba lão nhân vội vàng đặt ngọc giản ôm trong lòng lên trên một cái bàn. Lão già đầu trọc quay đầu lại nói:

- Tần Quân điện hạ, ở đây đều là tin tức liên quan tới con thần thú kia.

Tần Quân nhìn thấy vậy, không khỏi cảm thấy đau đầu. Trên bàn có

khoảng chừng hơn mười ngọc giản. Ai biết tin tức bên trong cái nào là thật?

- Các ngươi có thể lấy ra tin tức có khả năng thật nhất hay không?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

------oOo------

Chương 307: Buôn bán tin tức (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba người nhíu mày. Lão già đầu trọc do dự nói:

- Mấy tin tức này đều từ các nơi thu thập được. Phần lớn đều là tu sĩ chuyên môn bán ra tin tức cho Mệnh Cơ Các chúng ta. Bọn họ đều có mức độ đáng tin độ nhất định. Chỉ có điều phân chia đẳng cấp, người mua căn cứ vào tài lực xuất ra, thu được tin tức đẳng cấp không giống nhau.

Cái này lợi hại.

Tần Quân âm thầm lấy làm kỳ. Không hổ danh là Mệnh Cơ Các, thật sự biết buôn bán. Buôn bán tin tức cũng có thể làm như vậy. Thật khiến cho hắn mở rộng tầm mắt.

- Vậy được rồi. Tất cả bán cho ta, giá cả thế nào?

Tần Quân xua tay hỏi. Hắn không nhịn được nghi ngờ. Mệnh Cơ Lâu ở các thành trì khác có phải cũng có nhiều tin tức như vậy hay không?

- Toàn bộ đưa cho điện hạ rồi. Coi như là lễ gặp mặt. Thuận tiện cũng xin lỗi vì chuyện vừa rồi.

Lão già đầu trọc cười nói. Hai lão già còn lại cũng gật đầu cười ha ha.

Đồ của Mệnh Cơ Lâu nổi tiếng đắt đỏ. Có tiện nghi mà không chiếm là kẻ ngốc!

Tần Quân cười nói:

- Vậy đa tạ!

Nói xong hắn liền dùng ánh mắt ra hiệu Đát Kỷ thu những ngọc giản này vào trong nhẫn trữ vật. Nếu để cho hắn tự mình đi thu, lại có phần hạ thấp thân phận của hắn.

- Điện hạ đa lễ. Sau đó nếu như chúng ta có thể giúp được chuyện gì, điện hạ cứ mở miệng.

Lão già đầu trọc cười nói. Trời cao hoàng đế xa, chỗ Mệnh Cơ Lâu này lại thuộc về bọn họ toàn quyền quản lý. Trước hết cứ đặt giao tình với Tần Quân. Sau đó nói không chừng có thể sử dụng tới tầng giao tình này.

Cho nên hiện tại hắn không nói hồi báo, biểu hiện càng rồng lượng hơn.

- Sảng khoái. Sau đó ta sẽ không bạc đãi các ngươi!

Tần Quân vỗ vai lão già đầu trọc cười nói, biểu tình ta xem trọng ngươi. Nói xong hắn ghé sát ở bên tai lão già đầu trọc khẽ nói một câu, khiến cho lão già đầu trọc giống như bị sét đánh, sững sờ ở tại chỗ.

Sau đó Tần Quân xoay người cười lớn đi về phía thang lầu. Đám người Đát Kỷ theo sát phía sau.

- Hắn nói với ngươi cái gì, khiến cho ngươi phản ứng lớn như vậy?

- Chính là, mau nói cho chúng ta biết đi!

Hai lão nhân khác ngồi không yên, nắm lấy lão già đầu trọc hỏi.

Lão già đầu trọc cố nén hưng phấn nói:

- Tần Quân điện hạ nói, chờ hắn thống nhất vương quốc Hắc Long, lại đề bạt chúng ta, đẻ cho chúng ta leo lên trên!

Ầm!

Trong đầu hai lão nhân khác chợt nổ tung. Tất cả đều là há hốc mồm. Bọn

họ không nghĩ tới Tần Quân lại có dã tâm như vậy.

Chỉ có điều lấy thực lực của Tần Quân, quả thật có thể làm được.

Bất kể ai làm hoàng thượng, đều không có ảnh hưởng đối với Mệnh Cơ Các. Nhưng những lời này của Tần Quân không thể nghi ngờ là cho ba người bọn họ có cơ hội nâng cao một bước.

...

Đi ra khỏi Mệnh Cơ Lâu, đám người Tần Quân liền nhìn thấy được quần chúng vây quanh trên đường phố bên cạnh. Quách Chí Đạt đáng thương vẫn nằm ở trên đường. Thế giới này cũng không có xe cứu thương. Hơn nữa thân phận của hắn mẫn cảm, không ai dám làm người có lòng tốt.

- Điện hạ, tiếp theo chúng ta đi tới chỗ nào?

Sa Ngộ Tĩnh hỏi. Về phần Quách Chí Đạt cũng không được hắn để ở trong lòng.

- Mặt trời sắp xuống núi. Trước hết, đi tìm một khách sạn đã!

Tần Quân nhìn lên khoảng không nói.

Mọi người không có ý kiến. Sau đó tất cả xoay người đi về phía một đầu đường khác.

Mới vừa đi ra không được bao lâu, trong đầu Tần Quân bỗng nhiên vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống:

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Thu phục Mệnh Cơ Các! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Thu phục toàn bộ Mệnh Cơ Các ở Nam Vực! Nhiệm vụ hoàn thành thu hoạch được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa!

Hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Một lần cơ hội kỹ năng truyền thừa!

Tần Quân âm thầm chắt lưỡi. Phần thưởng của nhiệm vụ càng phong phú, nói rõ nhiệm vụ càng khó. Xem ra Mệnh Cơ Các cường đại vượt xa so với sự tưởng tượng của hắn.

Chỉ có điều cái nhiệm vụ này không có trừng phạt, cũng không có quy định thời gian, cho nên khiến cho hắn cũng không có áp lực.

Sau khi nhận được nhiệm vụ phụ, tâm tình Tần Quân rất tốt. Thậm chí còn bắt đầu khe khẽ hát.

Đám người Đát Kỷ thấy vậy cũng không thể trách. Tâm tình người này bao giờ cũng thay đổi thất thường, huống gì lần này còn chiếm được tin tức về thần thú, hắn cao hứng cũng là bình thường.

...

Mặt trời lặn phía tây.

Tần Quân và Đát Kỷ ngồi ở cạnh bàn tròn. Tiểu Ly lại ngồi ở trên giường buồn chán nghịch lọn tóc của mình. Về phần Hạo Thiên Khuyển, Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi tất nhiên là gian phòng bên cạnh.

- Mấy tin tức này quá tản mạn, đều phân bố ở các nơi. Chẳng lẽ thần thú không chỉ một con?

Đát Kỷ nhíu mày nói. Vương quốc Hắc Long lớn như vậy. Nếu như bọn họ dựa theo mấy tin tức này đi tìm, sẽ phải tìm đên năm nào tháng nào?

Tần Quân không mở miệng, mà nhìn địa đồ trên mặt bàn. Địa đồ này là hắn mua được ở trên chợ, là địa đồ toàn quốc vương quốc Hắc Long.

- Ngươi không chú ý tới thời gian của những tin tức này sao?

Tần Quân nhìn chằm chằm vào địa đồ nói.

Đát Kỷ nghi ngờ nhìn về phía hắn. Chỉ nghe hắn nói:

- Dựa theo thời gian có thể thấy, sắp xếp mấy tin tức này chính là tuyến đường thần thú này đi tới.

Lời này vừa nói ra, Đát Kỷ vội vàng nhìn về phía địa đồ. Tu vi đạt được tới mức độ như bọn họ, có thể đơn giản làm được chuyện đã gặp qua là không quên. Nàng so sánh tin tức trong đầu và thời gian một hồi sau cũng phát hiện ra điểm đột phá Tần Quân nói tới.

Quả thật có thể liền thành một đường!

- Không nghĩ tới ngươi thật sự thông minh!

Đát Kỷ tặc lưỡi lấy làm kỳ nhìn về phía Tần Quân. Đối với điều này, Tần Quân chỉ là bĩu môi.

Đây chỉ là suy luận đơn giản mà thôi!

Không phải ta thông minh, là tâm tư nàng không đủ tỉ mỉ!

Tần Quân bụng chế nhạo không dừng. Đương nhiên hắn lại không dám nói ra, nếu không Đát Kỷ sẽ xé xác hắn.

- Tin tức dừng lại ở một tuần trước. Trước kia mỗi ngày đều sẽ có tin tức truyền ra. Nói rõ nơi thần thú dừng lại cuối cùng xuất hiện chỗ này.

Tần Quân chỉ vào địa đồ nói. Theo ngón trỏ của hắn nhìn lại. Nơi đánh dấu chính là một mảnh dãy nũi, tên là dãy núi Lưu Hỏa.

Dãy núi Lưu Hỏa cách bọn họ cũng không quá xa. Chỉ mấy chục dặm mà thôi.

------oOo------

Chương 308: Thần thông dịch chuyển

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngày mai chúng ta liền lên đường đi tới dãy núi Lưu Hỏa?

Đát Kỷ hỏi.

Tần Quân gật đầu, sau đó đứng dậy thu địa đồ và ngọc giản vào trong nhẫn trữ vật.

Tần Quân lười vươn vai, nhìn Đát Kỷ cười hắc hắc nói:

- Chúng ta đi ngủ sớm một chút!

- Không cho phép giở trò. Bằng không ta sẽ cho ngươi biết tay!

Đát Kỷ đảo mắt nói. Tần Quân người này cố ý không thuê phòng cho nàng, chính là để buổi tối ba người ngủ cùng.

- Theo phu nhân.

Tần Quân xoa xoa hai tay cười nói, trong lòng lại đang suy nghĩ sau khi tắt đèn thì không nhất định.

Hắn đã tìm được lý do!

Đã nói lúc ngủ không quản được tay chân, thích sờ loạn!

Chủ ý thiên tài!

...

Sáng sớm ngày hôm sau, vừa hừng đông đám người Tần Quân liền rời giường.

Đi ra khỏi gian phòng, mọi người gặp nhau. Hồng Hài Nhi tò mò hỏi:

- Điện hạ, mặt của điện hạ tại sao lại có chút sưng đỏ như vậy?

Bị hắn hỏi ra như vậy, những người khác mới nhìn thấy trên má phải của Tần Quân rõ ràng có chút sưng đỏ. Tần Quân giả ho khan một tiếng, miễn cưỡng cười vui nói:

- Tối hôm qua luyện công xảy ra chút sơ suất.

- Phụt...

Tiểu Ly không nhịn được cười ra tiếng, Đát Kỷ cũng buồn cười nhìn hắn.

Không cần đoán cũng biết trên mặt Tần Quân sưng đỏ là do Đát Kỷ tạo ra.

- Nữ tử này hạ thủ cũng không biết nhẹ một chút.&Tần Quân u oán nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ nghĩ.

Đát Kỷ dùng ngón tay uốn cong lọn tóc, thiên kiều bá mị nháy mắt với Tần Quân. Sóng nước trong mắt giống như ẩn chứa phong tình vạn chủng.

Sa Ngộ Tĩnh là một Hồ Lô buồn chán. Hồng Hài Nhi bởi vì giới hạn thân thể cũng không hiểu chuyện nam nữ. Hạo Thiên Khuyển nhìn quen không trách.

Cho nên bọn họ cũng không có chậm trễ nhiều thời gian ở trong chuyện này.

Đoàn người đi ra khỏi khách sạn sau đó lại đến bên trong một hẻm nhỏ không người. Sa Ngộ Tĩnh lại đọc lên câu khẩu quyết thần bí khiến Tần Quân nghe không hiểu kia. Vừa dứt lời, Tần Quân liền cảm giác trời đất quay cuồng. Khi lại vừa mở mắt, dĩ nhiên hắn đã đi tới trên đám mây.

- Ngộ Tĩnh, đây là thần thông hay pháp thuật?

Tần Quân không kìm chế được hiếu kỳ hỏi.

- Thần thông dịch chuyển đơn giản.

Sa Ngộ Tĩnh cười nói, khiến cho Tần Quân nhất thời không còn hứng thú.

Pháp thuật còn tốt. Có thể luyện một chút. Nhưng thần thông lại cần phải lĩnh ngộ. Một thần thông tu luyện chí ít cần phải hơn mười năm. Dù sao ai cũng không phải là Tôn Hầu Tử, luyện mười, hai mươi năm là có thể đại náo Thiên Cung.

Tôn Ngộ Không xuất thân từ linh thạch thiên ngoại. có thể nói là thiên tài siêu cấp chưa từng có ai giống như vậy.

Đôi khi, Tần Quân không nhịn được mơ màng. Nếu như con khỉ ngang tàng này tu luyện thêm mấy trăm năm, nói không chừng chính là Như Lai bị hắn ấn xuống đất làm một trận.

Đáng tiếc không có nếu như.

Thần thông cần quá nhiều thời gian. Hơn nữa Tần Quân cũng tự hiểu lấy mình. Cho nên hắn không dự định học tập cùng Sa Ngộ Tĩnh.

Còn không bằng dựa vào rút thưởng ngẫu nhiên hoặc kỹ năng truyền thừa. Độ khó giống như Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng có thể bị hắn dựa vào hệ thống dễ dàng lĩnh ngộ được.

Có bàn tay vàng lớn như vậy, không cần chính là người ngu!

Một đường không nói chuyện.

Khoảng cách mười dặm đối với thuật đằng vân của Sa Ngộ Tĩnh mà nói cũng không xa. Chỉ mấy phút đồng hồ liền chạy tới.

- Nếu có thể rút được Cân Đẩu Vân của Tôn Ngộ Không thì thoải mái muốn lật người rồi.

Tần Quân nhìn dãy núi Lưu Hỏa phía dưới, trong lòng thầm cảm thán nói. Một lần nhảy lên cách xa vạn dặm. Đây chính là lời đồn đại lưu danh bách thế!

Không thể không nói, Tôn Ngộ Không người này mặc dù biết thần thông và có bảo bối rất ít, nhưng mỗi cái đều là cực phẩm.

- Điện hạ, để cho ta sử dụng thần thức quét qua một lần trước!

Sa Ngộ Tĩnh mở miệng nói. Lấy tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng chín, thần thức của hắn có thể dễ dàng bao trùm toàn bộ dãy núi Lưu Hỏa.

Tần Quân gật đầu. Sa Ngộ Tĩnh lập tức nhắm mắt lại. Tất cả mọi người không chen lấn, ngồi ở trên đám mây bắt đầu chờ đợi.

Trong núi rừng phía dưới thỉnh thoảng truyền đến tiếng yêu thú gầm gừ.

Thậm chí còn có yêu cầm bay ra. Nhưng cảm quan của yêu thú mạnh hơn nhiều so với tu sĩ cùng giai, cho nên không có yêu cầm nào dám tới gần đám người Tần Quân.

Rất nhanh, Sa Ngộ Tĩnh mở mắt, cau mày nói:

- Cũng không có cảm giác được tồn tại cường đại. Điện hạ, ngài xác định thần thú ẩn nấp ở phía dưới này sao?

Hắn có thể không có cách nào bắt được số mệnh, cho nên mặc dù thật sự có thần thú, ở dưới cảm ứng thần thức của hắn, cũng không khác gì so với yêu thú.

Dãy núi Lưu Hỏa lớn như vậy, yêu thú đâu chỉ mấy vạn con.

- Tạm thời đi xuống xem thử một chút.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào phía dưới nói. Sa Ngộ Tĩnh gật đầu. Sau đó hắn điều khiển đám mây hạ xuống phía dưới.

Không bao lâu, đoàn người liền hạ xuống trên một đỉnh núi. Đứng ở chỗ này đại khái có thể quan sát toàn cảnh núi rừng gần đây.

- Xem ra không chỉ có chúng ta đoán được đường đi của thần thú.

Khóe miệng Tần Quân cong lên. Không chỉ có hắn, những người khác cũng cảm giác được sự tồn tại của tu sĩ. Hơn nữa còn không ít, phân tán ở các nơi trong núi rừng, giống như đang tìm kiếm cái gì đó.

Gào...

Lúc này, một tiếng thú gào rít đầy hung bạo từ trong rừng cây phía Bắc truyền ra. Đám người Tần Quân theo bản năng nhìn lại. Chỉ thấy một con quái vật khổng lồ bỗng nhiên nhảy ra khỏi rừng cây. Nó giống như một ngọn núi nhỏ, người đầy lông đỏ. Nhìn kỹ, hình như là một con sư tử. Nhưng khiến người ta kinh hãi là nó có hai đầu, trong miệng còn phun ra lửa cháy mạnh.

Trên đỉnh đầu của con sư tử màu đỏ hai đầu có một nam tử thần bí thân mặc áo tơi đang đứng.

- Con yêu sư này mạnh tới mức nào?

Tần Quân nhìn chằm chằm vào sư tử hai đầu màu đỏ trên không trung phía xa đang rít gào giãy dụa hỏi. Hắn phát hiện mình nhìn không thấu tu vi của con sư tử hai đầu màu đỏ này. Điều này nói rõ con sư tử hai đầu màu đỏ mạnh hơn hắn!

- Thuế Phàm Cảnh tầng chín đỉnh phong, kém một bước là đạt tới Hóa Hư Cảnh.

Đát Kỷ mở miệng nói.

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Không trách được khí thế mạnh như vậy.

Đừng thấy hắn đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng bốn. Có lẽ có thể khiêu chiến vượt cấp một tu sĩ cảnh giới đồng nhất. Nhưng yêu thú lại không giống vậy. Bên trong cùng giai, yêu thú bình thường đều mạnh mẽ hơn so với tu sĩ. Nhất là ở trên phương diện lực phòng ngự của thân thể.

------oOo------

Chương 309: Thần thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ có điều hắn càng tò mò hơn chính là người mặc áo tơi kia. Không ngờ hắn giẫm lên trên đầu của sư tử hai đầu màu đỏ. Mặc cho con sư tử hai đầu màu đỏ hất đầu thế nào, cũng không có cách nào ném hắn đi được.

- Người kia mạnh tới mức nào?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Lúc này, Đát Kỷ không có cách nào trả lời. Sa Ngộ Tĩnh mở miệng nói:

- Hóa Hư Cảnh tầng năm.

Hóa Hư Cảnh tầng năm!

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Hắn tuy rằng không sợ tu sĩ Hóa Hư Cảnh, nhưng lực lượng đứng đầu vương quốc Hắc Long chỉ có Hóa Hư Cảnh, hơn nữa thật sự ít ỏi. Vì sao vùng này lại gặp phải tu sĩ Hóa Hư Cảnh?

Lập tức hắn liền hưng phấn. Nhóm cường giả này xuất hiện ở dãy núi Lưu Hỏa, không thể nghi ngờ chứng tỏ thần thú rất có khả năng sẽ ở chỗ này!

Người mặc áo tơi hình như có chút chán ghét con sư tử hai đầu màu đỏ nóng nảy. Bỗng nhiên hắn giậm chân một cái. Lực lượng cường đại rơi vào trên đầu của con sư tử hai đầu màu đỏ một cái. Tiếng gầm gừ thoáng ngừng lại. Thân thể khổng lồ của con sư tử hai đầu màu đỏ này rơi xuống phía dưới.

Ầm ầm ầm...

Từng gốc cây đại thụ bị đè ngã, bụi bặm bay lên, nhấn chìm thân thể khổng lồ giống như một ngọn núi nhỏ của con sư tử hai đầu màu đỏ.

Người mặc áo tơi nâng tay phải lên. Một cái thước sắt đen dài xuất hiện ở trong tay hắn. Hắn vung lên. Rừng cây phía dưới ầm ầm sụp đổ. Từng cục bùn đất nham thạch cực lớn từ dưới nền đất lật lên. Gió điên cuồng lay động bên trong rừng cây phạm vi mấy trăm thước. Cục diện đồ sộ.

Tần Quân nheo mắt lại. Cái thước màu đen này thoạt nhìn không tầm thường!

Người mặc áo tơi bỗng nhiên lao xuống phía dưới, chui vào trong bụi bặm. Ngay sau đó tiếng gầm gừ của con sư tử hai đầu màu đỏ vang vọng. Máu tươi bay ra. Không đến một giây, người mặc áo tơi lại từ trong bụi bặm bay ra. Chỉ là trong tay hắn có thêm một viên yêu đan kích thước có thể so sánh với quả bóng. Phía trên còn có máu tươi.

- Thực lực mạnh nhất.

Tần Quân thở dài nói. Hồng Hài Nhi hừ lạnh một tiếng khinh thường. Ở trong mắt cường giả siêu cấp Chân Tiên Cảnh tầng tám, người mặc áo tơi chính là một cặn bã.

Lúc này, người mặc áo tơi bỗng nhiên nhìn về phía đám người Tần Quân. Nhưng hắn chỉ liếc mắt thoáng nhìn, sau đó liền xoay người rời đi.

Có thể ở trong mắt hắn, đám người Tần Quân căn bản không đáng để nhắc tới.

- Đuổi theo hắn. Có lẽ có phát hiện không tệ.

Tần Quân cười nói. Trong khi nói chuyện liền phóng người lao lên. Dưới chân hắn trong nháy mắt có mây mù ngưng tụ ra. Đám người Đát Kỷ theo sát phía sau, bay về phía phương hướng người mặc áo tơi rời đi.

Có Sa Ngộ Tĩnh và Hồng Hài Nhi ở bên cạnh, khí tức của đám người Tần Quân có thể dễ dàng được ngăn chặn, khiến cho người mặc áo tơi không có cách nào phát hiện ra bọn họ.

Một đường đi về phía trước, bọn họ gặp phải không ít tu sĩ và yêu thú. Đương nhiên có vài người phát hiện bọn họ bay qua phía trên đỉnh đầu.

Không có gì bất ngờ, người mặc áo tơi không phát hiện ra khí tức của đám người Tần Quân. Hắn bay bay dừng dừng liên tục. Hình như hắn đang tìm kiếm cái gì đó.

- Hôm qua ta còn cảm ứng được sự tồn tại của nó. Thế nào hôm nay thật giống như bốc hơi khỏi nhân gian vậy.

Người mặc áo tơi lẩm bẩm nói. Hắn ngẩng đầu lên. Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt hắn. Đó là một gương mặt uy nghiêm đáng sợ khủng khiếp. Nửa bên mặt trái thật giống như từng bị bỏng. Vết sẹo trải rộng. Trong đôi mắt lạnh lùng nghiêm nghị, thỉnh thoảng hiện lên ánh sáng lạnh.

Hắn lập tức tìm một phương hướng chính xác lại bay đi. Hắn vẫn không có phát hiện ra mình bị người theo dõi.

Nửa canh giờ vội vàng trôi qua. Đám người Tần Quân đi theo người mặc áo tơi gần đi dã đi một vòng quanh dãy núi Lưu Hỏa.

- Điện hạ, người này rõ ràng chính là con ruồi không đầu. Chúng ta vẫn phải tiếp tục đi theo hắn sao?

Hồng Hài Nhi không nhịn được nói. Cùng lắm thì hắn lấy một cây đuốc đốt sạch dãy núi Lưu Hỏa, thần thú tự nhiên sẽ bị ép đi ra.

Tần Quân cũng có chút không kiên nhẫn. Hắn vừa muốn mở miệng. Lúc này người mặc áo tơi bỗng nhiên lao người bay về phía thác nước lớn phía trước.

- Đi thôi. Theo sau. Hắn hình như có phát hiện.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên nói.

Sau đó hắn điều khiển mây mù đi theo.

Đây là một thác nước khủng khiếp vuông góc cao tới năm trăm mét, giống như ngân hà chảy xuống. Thanh thế lớn, khiến người ta khiếp sợ. Mặc dù là tu sĩ Trúc Cơ Cảnh rơi xuống thác nước lao xuống này, cũng sẽ phải thịt nát xương tan.

Người mặc áo tơi theo thác nước bay xuống. Giọt nước bắn ra, rơi vào trên chiếc áo tới của hắn, giống như một tầng sương trắng bao bọc lấy hắn.

Bịch.

Một tiếng động vang lên.

Người mặc áo tơi trực tiếp rơi vào đáy hồ phía dưới thác nước. Hồ nước vô cùng rộng lớn. Đường kính ít nhất cũng lên tới gần nghìn thước. Ở sát hồ nước lại là rừng cây sườn núi. Lúc này bên bờ có không ít tu sĩ đang đứng. Có người vừa vặn đi ngang qua. Có người là đang nghỉ ngơi ở chỗ này.

Dãy núi Lưu Hỏa cũng không có nhiều sông, cho tới bây giờ, Tần Quân mới nhìn thấy được hồ nước ở chỗ này.

- A, mới vừa rồi có phải có người rơi vào trong hồ hay không?

- Ta cũng thấy được. Chuyện gì xảy ra vậy?

- Chẳng lẽ hồ nước này có huyền bí gì?

- Không thể? Chẳng lẽ thần thú này trốn ở chỗ này?

- Có khả năng. Hồ nước này lớn như thế. Chúng ta đã sắp tìm hết dãy núi Lưu Hỏa cũng không có thấy. Duy nhất chỉ có hồ nước này là chưa xuống.

Bên bờ hồ, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ.

Đám người Tần Quân lặng lẽ không một tiếng động rơi vào trong rừng cây sát hồ nước, sau đó đi ra. Tốc độ của bọn họ cực nhanh. Hơn nữa lực chú ý của các tu sĩ đều đặt ở trong hồ. Cho nên không ai phát hiện ra bọn họ.

- Phía dưới quả thật có một con yêu thú. Hóa Hư Cảnh đỉnh phong.

Sa Ngộ Tĩnh cau mày nói. Giọng nói của hắn dừng một chút, sau đó tiếp tục nói:

- Tuy nhiên so với yêu thú bình thường không có gì khác biệt quá lớn. Thật sự là thần thú sao?

Hóa Hư Cảnh đỉnh phong!

Tần Quân âm thầm chắt lưỡi. Không nghĩ tới dưới hồ nước yên tĩnh cất giấu một yêu thú hung hiểm như vậy. Xem ra người mặc áo tơi kia bị chịu tội rồi.

Chỉ có điều Hóa Hư Cảnh đỉnh phong thật sự là thần thú sao?

Lại liên tưởng đến con Chu Tước của hoàng triều Nam Trác kia. Đây chính là tồn tại Thiên Tiên Cảnh, rất cường đại.

------oOo------

Chương 310: Vương quốc Hắc Long chấn động (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm một tiếng!

Mặt hồ bỗng nhiên nổ tung. Ngay sau đó một bóng người bay ra. Thình lình là người mặc áo tơi trước đó. Tốc độ của hắn cực nhanh, xẹt qua mặt hồ, nện vào một gò đất bên bờ hồ, trực tiếp đập cho gò đất sụp xuống.

- Ngâm...

Một tiếng gầm gừ nửa giống như rồng lại nửa giống như voi từ đáy hồ truyền đến, có lực xuyên thấu vô cùng. Cá tu sĩ bên hồ, chấn động tâm thần.

- A? Đáy hồ có một quả trứng, tản ra khí tức ngay cả ta cũng nhìn không thấu. Tuy rằng yếu ớt, nhưng quả thực tồn tại!

Sa Ngộ Tĩnh bỗng nhiên kinh ngạc, nghi ngờ nói. Tần Quân không khỏi nhíu mày.

Quả trứng?

Chẳng lẽ quả trứng kia mới là thần thú. Con yêu thú ở đáy hồ chính bảo mẫu ấp cho nó nở ra?

Vừa nghĩ như thế, Tần Quân càng cảm giác có khả năng. Bằng không lấy uy năng của thần thú, làm sao có thể khiến cho đám lâu la của vương quốc Hắc Long truy tìm tung tích đến đây được?

- Quả trứng kia khi nào thì nở?

Tần Quân cố nén hưng phấn hỏi, dường như đã nhìn thấy được thần thú đang vẫy tay về phía hắn.

- Chắc hẳn còn cần một chút thời gian nữa.

Sa Ngộ Tĩnh trầm giọng nói.

Tần Quân bắt đầu xoa cằm suy nghĩ, hiện tại có nên xuất thủ hay không?

Nếu như phá hủy quá trình ấp trứng cuối cùng của thần thú, tạo thành sinh non, sẽ có ảnh hưởng tới quá trình phát triển sau này hay không?

Lúc này, người mặc áo tới chật vật bay đến trên không trung, cao giọng

kêu lên:

- Thần thú lại ở trong hồ, không đến vài ngày sẽ nở ra!

Giọng nói của hắn rất lớn, truyền khắp phạm vi vài dặm, dẫn tới tất cả tu sĩ bùng nổ.

- Gia hỏa này thật thông minh.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói. Bgười mặc áo tơi đánh không thắng được yêu thú bảo vệ trứng thần thú, liền nói ra tin tức cho mọi người, đưa tới vô số tu sĩ mạnh mẽ tranh đoạt, giúp hắn loại bỏ yêu thú bảo vệ thần thú.

Toàn bộ vương quốc Hắc Long, cường giả Hóa Hư Cảnh cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Người mặc áo tơi tất nhiên không sợ bị người khác chiếm trước.

Hắn tính toán rất khá. Đáng tiếc hắn trăm triệu lần không nghĩ tới biến số có đám người Tần Quân này.

- Tiếp theo, chúng ta đang ở lại gần đây nghỉ ngơi vài ngày!

Tần Quân nhìn lướt qua bên bờ một vòng, cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn lại đi tới trước một cây đại thụ ngồi xuống. Dù sao không có việc gì, còn không bằng tranh thủ thời gian để tu luyện.

- Ta đi tìm vài con mồi để nướng.

Sa Ngộ Tĩnh nói xong liền xoay người rời đi. Có Hồng Hài Nhi mạnh hơn hắn trấn thủ, hắn cũng không cần lo lắng với sự an toàn của Tần Quân.

Lại nói, nơi này là vương quốc Hắc Long, không có khả năng như ở hoàng triều Nam Trác. Bản thân Tần Quân cũng là cường giả.

Đát Kỷ, Tiểu Ly đi tới ngồi xuống ở hai bên trái và phải của Tần Quân, Hạo Thiên Khuyển và Hồng Hài Nhi lại đi tới bên hồ nghỉ ngơi. Hồng Hài Nhi còn nhảy vào trong hồ, không thấy hình bóng. Không cần đoán cũng biết hắn đi tìm con yêu thú kia chơi đùa.

- Chà chà, Hồng Hài Nhi đừng đùa chết con yêu thú kia chứ? Bằng không trứng thần thú sẽ bị người khác cướp giật.

Đát Kỷ che miệng cười nói, trên mặt đầy giảo hoạt, nụ cười quyến rũ.

Đối với điều này, Tần Quân cũng không lo lắng. Hắn nhắm mắt lại cười nói:

- Nếu quả thật là như vậy, để hắn đi gánh vác trách nhiệm bảo vệ thay cho con yêu thú kia!

Đát Kỷ không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ. Nếu để cho Hồng Hài Nhi bảo vệ trứng thần thú, vậy sẽ phải chết bao nhiêu người?

Kế này không thể không nói là độc!

Chỉ có điều cho dù chết cũng chính là chết người tham lam, không trách được Tần Quân.

Người mặc áo tơi cao giọng hô lên tin tức trứng thần thú xong, càng lúc càng có nhiều tu sĩ bắt đầu truyền lại tin tức cho thế lực sau lưng. Bọn họ đều hiểu dưới đáy hồ giấu diếm nguy cơ khủng khiếp, phải thỉnh cầu trợ giúp.

Cành nhanh càng tốt, để tránh bị thế lực khác nhanh chân đến trước.

Tin tức rất nhanh liền truyền về phía thành trì gần đó. Thậm chí truyền về phía toàn bộ vương quốc Hắc Long, khiến cho vương quốc Hắc Long rơi vào trong biến đổi bất ngờ.

...

Vương quốc Hắc Long, hoàng cung!

Trên đại điện, Cao Cư hoàng đế Hắc Long thân mặc hoàng bào ngồi trên long ỷ. Vẻ mặt hắn thâm trầm. Không chỉ có hắn, ngay cả văn võ toàn triều cũng vậy. Đứng ở phía dưới hoàng đế Hắc Long chính là một tướng quân mặc giáp màu đen. Hắn hết sức lo sợ nói ra chiến báo.

Nhưng sau khi hắn nói xong, toàn bộ đại điện yên lặng lại. Sợ rằng kim rơi

cũng có thể nghe được tiếng.

- Ngươi là nói có một đội quân trên thân mặc áo bào trắng phá trăm vạn đại quân của trẫm?

Hoàng đế Hắc Long trầm giọng hỏi, giọng nói khó có thể áp chế được lửa giận, khiến cho tướng quân mặc giáp màu đen quỳ trên mặt đất lạnh run.

Đội quân bảy nghìn người không ngờ phá trăm vạn đại quân của vương quốc Hắc Long?

Văn võ toàn triều nghe được chuyện này phản ứng đầu tiên đó là không tin.

- Chẳng lẽ là đội quân áo bào trắng? Đội quân áo bào trắng ở Thanh Đồng Quan ngang dọc trong thú triều?

Một quan văn bỗng nhiên hoảng sợ kêu lên. Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đó ồ lên.

- Đội quân áo bào trắng? Đội quân áo bào trắng bái nhập dưới trướng của Tần Quân sao?

- Nếu quả thật là đội quân áo bào trắng, chiến báo này lại có thể là sự thật...

- Tần Quân nhanh như vậy đã sắp trở về vương quốc Càn Nguyệt? Không phải mới chinh phục vương quốc Thương Lam sao?

- Tần Quân không phải là bất hòa cùng Càn Hoàng Đế sao? Thậm chí còn từng bị giáng chức. Vì sao còn muốn cứu vương quốc Càn Nguyệt?

- Sợ rằng cứu không phải là vương quốc Càn Nguyệt, mà là Quan Vũ, đại tướng Ngọc Quan Thành!

Nghe văn võ toàn triều tranh luận, hoàng đế Hắc Long càng thêm phiền lòng. Hắn bỗng nhiên khẽ quát một tiếng:

- Đủ rồi!

Tất cả mọi người vội vàng im lặng. Uy nghiêm của hoàng đế lại không phải chỉ là hư danh.

- Tiếp tục phái đội quân, chờ sai phái. Tiếp theo trẫm sẽ mời cường giả đi diệt Quan Vũ và đội quân áo bào trắng.

Hoàng đế Hắc Long trầm giọng nói. Vừa nhắc tới Tần Quân, hắn lại không nhịn được cảm thấy phiền lòng.

Hiện tại Tần Quân có thể nói là tâm bệnh của các hoàng đế tại Nam Vực, nhất là hoàng đế của vương quốc.

Đối với Tần Quân, hoàng đế Hắc Long kiêng kỵ còn mãnh liệt hơn so với văn võ toàn triều.

- Điện hạ, hôm nay truyền tin tức tới. Dãy núi Lưu Hỏa xuất hiện tung tích của thần thú. Hơn nữa còn là một quả trứng thần thú. Hiện nay thế lực khắp nơi đều đang phái người đi tới dãy núi Lưu Hỏa.

Lại có quan viên đứng ra bẩm báo.

Thần thú?

------oOo------

Chương 311: Vương quốc Hắc Long chấn động (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng đế Hắc Long tâm phiền ý loạn. Đối với thần thú hắn lại không để ý. Hắn không ngốc. Hắn hiểu rõ vương quốc Hắc Long căn bản không giữ được thần thú. Thần thú lưu ở trong tay bọn họ hoàn toàn là củ khoai nóng bỏng tay.

Về phần ban bố lệnh treo thưởng tìm kiếm thần thú, chỉ là muốn lộ ra tung tích của thần thú, lại để cho thế lực phía sau hắn tự mình đi bắt bộ.

Bằng vào vương quốc Hắc Long, hắn cũng không dám đối nghịch với vương quốc Càn Nguyệt. Tần Quân biểu hiện ra lực lượng như vậy, hắn

trăm triệu lần không đắc tội nổi.

- Các ngươi, ai nguyện ý đi tới dãy núi Lưu Hỏa một chuyến?

Hoàng đế Hắc Long không để ý hỏi. Sở dĩ phái người đi, chỉ là làm cho có. Hắn không thể truyền ta tin tức phía sau có chỗ dựa. Cho dù là quan lớn triều đình vương quốc Hắc Long.

- Mạt tướng nguyện ý đi tới!

Một nam tử oai hùng đi tới trầm giọng nói. Thân hắn mặc áo giáp màu bạc, trên khôi giáp còn cắm đuôi phượng, khuôn mặt nghị lực khiến người ta một loại cảm giác trầm ổn và an toàn.

Hắn vừa đứng ra, quan viên văn võ còn lại nhất thời nhỏ giọng bàn tán.

Vị nam tử oai hùng này chính là tướng quân thanh danh gần đây vang dội ở vương quốc Hắc Long. Bởi vì Bảo Chấn Đan bị giết, cho nên hắn chính là tướng quân có địa vị nhất vương quốc Hắc Long hiện tại.

Mặc Kỳ Lân!

- Kỳ Lân, chuyện này lại giao cho ngươi. Nếu như gặp phải sức cản không thể kháng cự thì lui lại. Vương quốc đã mất đi Bảo tướng quân, không thể lại mất đi ngươi.

Hoàng đế Hắc Long như có thâm ý nói.

Đây là hắn đang lưu lại ám chỉ tâm lý cho Mặc Kỳ Lân. Ở thời khắc mấu chốt, ám chỉ tâm lý này liền sẽ phóng đại vô hạn.

Người thật sự có thể trực tiếp đối diện với tử vong cũng không nhiều.

- Mạt tướng hiểu rõ!

Mặc Kỳ Lân quỳ một chân trên đất nhận lệnh. Đáng tiếc hắn không có cách nào dự đoán được mình sẽ đối mặt với kẻ địch thế nào.

...

Hai ngày vội vàng trôi qua.

Dãy núi Lưu Hỏa, xung quanh hồ nước càng lúc càng nhiều tu sĩ. Thường xuyên có người tìm đường chết xông vào đáy hồ. Thật ra tu sĩ đã ngoài Thuế Phàm Cảnh có thể trọng thương trốn ra. Nhưng những người khác đều chết không toàn thây.

- Chà chà, lại có người không muốn sống.

Tần Quân dựa vào trên thân cây khô cười trêu tức nói. Theo ánh mắt hắn nhìn lại, chỉ thấy hơn mười người tu sĩ lơ lửng ở trên mặt hồ, đưa mắt nhìn nhau. Sau đó, bọn họ đều cắn răng nhảy vào trong hồ.

Đát Kỷ trợn trừng mắt nói:

- Ngươi lại thích thấy có người chết, phải không?

- Làm gì có. Ta chỉ là thích xem có người không biết tự lượng sức mình.

Tần Quân nhún vai cười nói.

Sa Ngộ Tĩnh, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển đều đã tập mãi thành thói quen. Đát Kỷ và Tần Quân một ngày không cãi nhau, trái lại mới đáng ngạc nhiên.

Về phần Hồng Hài Nhi, không biết đã chạy tới chỗ nào chơi.

- Chúng ta đến bên này chờ!

Đúng lúc này, một tiếng cười từ trong rừng cây truyền đến. Ngay sau đó bốn người bao gồm nam nữ đi ra.

Tần Quân quay đầu nhìn lại.

Ai ui, là tiểu tử này!

Người tới thình lình là bốn người Giang Minh, lúc trước nói khoác mình là huynh đệ kết nghĩa của Tần Quân. Chuyện này Tần Quân vẫn ghi nhớ ở trong lòng.

Thích thể hiện thì có thể, nhưng không thể mượn ta để thể hiện!

- Chào các vị huynh đài, cô nương. Tại hạ là Giang Minh!

Giang Minh vừa nhìn thấy Đát Kỷ và Tiểu Ly, mắt đều thiếu chút nữa muốn rơi ra. Hắn nghiêm trang đi tới, chắp tay cười nói.

Tần Quân trêu tức theo dõi hắn, cũng không nói một lời nào.

Lão tử không phải anh em kết nghĩa của ngươi sao. Ngươi thế nào không nhận ra ta?

- Này, đại ca của ta nói chuyện với các ngươi. Các ngươi có thể có chút lễ phép hay không?

Một thiếu nữ duy nhất trong bốn người không nhịn được lên tiếng mắng, giống như sói mẹ bảo vệ con.

- Tiểu Xuân, thôi đi. Chúng ta đến bên cạnh nghỉ ngơi một hồi.

Giang Minh lắc đầu cười nói, phong độ phiêu dật, khiến người ta một loại cảm giác giống như tắm trong gió xuân.

Ban đầu hắn thầm nghĩ bỏ qua đám người Tần Quân. Nhưng sau khi nhìn thấy được vẻ xinh đẹp của Đát Kỷ và Tiểu Ly, hắn lại không muốn đi nữa.

Mỹ nhân như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy được. Hơn nữa còn một lần nhìn thấy hai người! Thật làm người ta phải kinh sợ!

So sánh với Đát Kỷ, Tiểu Ly, Tiểu Xuân bên cạnh hắn đơn giản là cỏ xanh bên cạnh hoa tươi không bắt mắt.

Lại như vậy, bốn người Giang Minh đi tới dưới một cây đại thụ cách đám người Tần Quân có hơn mười thước, ngồi xếp bằng xuống. Tần Quân lắc đầu xem thường cười. Ban đầu vốn còn muốn đánh cho bọn họ một trận. Nhưng sau khi nhìn thấy được bọn họ, Tần Quân lại cảm thấy không cần thiết.

Người trẻ tuổi yêu khoác lác là chuyện rất bình thường, không đáng vì thế phải nổi giận.

Đương nhiên tất cả căn cứ vào tu vi của Tần Quân cao hơn bọn họ. Giang Minh trong mắt hắn căn bản không tính là cái gì cả.

- Đại ca, những người này thật là lạ. Các ngươi nhìn kìa. Tên ác hán kia trên cổ treo chính là cái gì? Còn có hai nữ tử tuyệt sắc như vậy cũng dám lấy mặt mũi thực nhìn người.

Một tiểu đệ của Giang Minh nhỏ giọng nói, trong giọng nói đều là sự đề phòng.

Ở đây không có khả năng giống như ở trong thành. So với yêu thú, con người càng cần đề phòng hơn.

Giang Minh khoát tay nói:

- Không cần lưu ý. Có thể bọn họ có chút bản lĩnh. Chỉ cần không chọc vào bọn họ là được rồi.

Từ sau khi đi qua hoàng triều Nam Trác, kiến thức của Giang Minh đã tăng lên không ít. Sau khi trở lại vương quốc Hắc Long, hắn lại trở nên cao ngạo, không đem cường giả trong nước ra gì.

Về phần vì sao hắn không nhận ra Tần Quân? Rất đơn giản, bởi vì hắn căn bản không có đi tới Lạc Yên Thành, mà là ở một tòa thành trì khác. Hắn căn bản không có cơ hội gặp được Tần Quân.

Dù sao không có ai theo hắn.

- Tần Quân ca ca, người kia thật đáng ghét. Biểu hiện ra rất nghiêm túc, nhưng vẫn luôn nhìn lén ta và Đát Kỷ tỷ tỷ.

Tiểu Ly ôm cánh tay Tần Quân, ghé vào lỗ tai hắn chu mỏ khẽ nói. Rơi vào trong mắt đám người Giang Minh, hoàn toàn là đang hôn lên mặt của Tần Quân.

Trong lòng Giang Minh đố kị đã sắp phát cuồng. Trên mặt hắn đã không còn dáng vẻ tươi cười nữa.

- Hừ! Dâm đãng!

Tiểu Xuân nhẹ giọng trách mắng.

Nàng không quen nhìn nữ nhân xinh đẹp hơn so với mình là chuyện rất bình thường. Huống gì nàng nhạy cảm phát hiện ra Giang Minh thỉnh thoảng nhìn về phía Đát Kỷ và Tiểu Ly. Điều này làm cho nàng càng khó chịu hơn.

- Sau này tìm cơ hội cho bọn họ một bài học.

Tần Quân xoa khuôn mặt Tiểu Ly cười nói.

------oOo------

Chương 312: Thích thể hiện phân ra 3 đẳng cấp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lấy khuôn mặt xinh đẹp của Đát Kỷ và Tiểu Ly, đi đến chỗ nào cũng sẽ dụ cho người ta chú ý.

Tần Quân cũng không thể giết chết tất cả những người nhìn lén nữ nhân của hắn chứ?

Nếu vậy mỗi ngày hắn đều sống ở trong việc giết người, không mệt chết sao?

Cứ như vậy, hai bên không quấy nhiễu lẫn nhau. Từng người nói chuyện phiếm. Tu sĩ đi tới bên bờ hồ càng lúc càng nhiều. Phóng tầm mắt nhìn lại, tu sĩ bên bờ hồ ít nhất cũng có tới nghìn người, khiến cho hồ nước trở nên không còn có thể yên tĩnh giống như mấy ngày trước được nữa.

- Trứng thần thú còn phải ấp bao lâu nữa?

Tần Quân quay đầu lại, nhìn về phía Sa Ngộ Tĩnh hỏi. Trong hai ngày này lúc hắn không có chuyện gì làm, sẽ đi vào núi rừng giết chết yêu thú kiếm giá trị kinh nghiệm và rèn luyện kinh nghiệm thực chiến. Yêu thú quá mạnh mẽ hắn đánh không thắng. Yêu thú yếu quá đánh nhau cũng không có ý nghĩa. Cho nên hiện tại hắn cũng có chút buồn chán.

- Chắc hẳn còn có ba ngày nữa.

Sa Ngộ Tĩnh suy nghĩ nói.

Ba ngày!

Tần Quân không khỏi bĩu môi. Hắn chỉ có thể hi vọng trong ba ngày này có thể phát sinh ra vài chuyện thú vị mà thôi.

Chỉ có điều cho dù người mạnh nhất của vương quốc Hắc Long đi tới, cũng rất khó có thể nâng cao hứng thú của hắn. Dù sao ngay cả Lạc Hoàng tu vi Thiên Tiên Cảnh cũng bị đích thân hắn giết chết. Mặc dù là dựa vào thủ hạ hỗ trợ, nhưng người đúng là bị giết. Phong độ nhất thời lại tăng lên.

Theo tin tức trứng thần thú được truyền bá ra, hồ nước này cũng bắt đầu có tên.

Hồ thần thú, ừ, đủ đơn giản.

Tần Quân cũng không biết là người nào mù chữ đặt tên. Thật sự không có tài nghệ!

Sau khi nửa ngày qua đi, tới gần lúc hoàng hôn, hồ thần thú cuối cùng bạo phát ra tranh đấu. Không còn là có người ngốc đi xuống đáy hồ chịu chết nữa, mà là thế lực khắp nơi liều mạng với nhau.

Đám người Tần Quân vẫn có góc độ xem cuộc vui. Đáng tiếc luôn có người bị coi thường.

Hoàng hôn qua đi, đêm tối hạ xuống.

Một đám tu sĩ thân mặc y phục màu xanh dọc theo bờ hồ đi tới. Bọn họ có khoảng chừng hơn hai mươi người, vừa nói vừa cười. Hơn nữa âm thanh rất lớn, rõ ràng có chút không kiêng nể gì cả.

Bọn họ không có khả năng tản bộ đến đây. Rõ ràng là bọn họ nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ và Tiểu Ly. Trong tiếng cười gần như là đang nhạo báng những nữ nhân bọn họ từng thượng qua, hoàn toàn không biết xấu hổ.

Không thể không nói, hồng nhan gây tai hoạ.

Tần Quân tất nhiên không thể để cho nữ nhân của mình mỗi ngày mang khăn che mặt. Hơn nữa Đát Kỷ và Tiểu Ly cũng không muốn.

- Ai, cuộc sống khăp nơi đêu có người xống tới muốn đánh vào mặt ta.

Tần Quân dựa ở trên đùi Tiểu Ly cảm thán nói, hưởng thụ Tiểu Ly xoa bóp. Hắn rất muốn ngủ một giấc.

Đát Kỷ nghịch ngón tay, hờ hững. Hồng Hài Nhi và Hạo Thiên Khuyển dựa sát vào nhau, đi vào giấc ngủ. Thời điểm Sa Ngộ Tĩnh chuẩn bị đứng dậy, Tần Quân mở miệng cười nói:

- Đừng nóng vội!

Không phải hắn muốn nhìn đám người kia biểu diễn đa dạng tìm đường chết. Mà là Giang Minh đã dẫn đầu đứng lên.

Chẳng lẽ những người này là do Giang Minh mời tới?

Tần Quân mong đợi nghĩ. Nếu giống như hắn suy nghĩ, vậy hắn có lý do diệt trừ Giang Minh.

- Các vị là huynh đệ Liệt Đàn?

Giang Minh chắp tay cười nói, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Một nam tử thô lỗ ngông cuồng dẫn đầu, miệng ngậm một cọng cỏ xanh, cười lạnh nói:

- Vị công tử này ca nhận ra chúng ta sao?

Mặc dù là đang đối thoại cùng Giang Minh, nhưng ánh mắt hắn lại nhìn về phía Đát Kỷ và Tiểu Ly. Cảnh tượng như vậy khiến cho Giang Minh âm thầm tức giận.

Nhưng đây chính là cơ hội biểu hiện ở trước mặt hai vị nữ thần. Biểu hiện tốt nói không chừng sẽ làm cho hai vị nữ thần này yêu quý hắn. Nếu không tốt chí ít có thể lưu lại ấn tượng ở trong lòng các nàng!

Anh hùng cứu mỹ nhân lại là phương thức bắt chuyện động lòng người nhất!

- Tại hạ là Giang Minh, may mắn đứng hàng năm trăm bảy mươi chín trên Nhân Bảng!

Giang Minh cười nói. Tuy rằng giọng điệu ôn hòa, nhưng lời nói lộ ra một ngạo ý. Tần Quân nghe được lắc đầu.

Thích thể hiện phân ra ba đẳng cấp!

Hạ đẳng mạnh mẽ thích thể hiện sự.

Trung đẳng có thực lực để thể hiện.

Thượng đẳng thích thể hiện vô hình.

Trí mạng nhất thích thể hiện vô hình. Giang Minh chắc chắn sẽ không biết. Nhưng hắn không ngờ cũng không suy nghĩ tới thực lực của đối phương. Trong nhóm tu sĩ Liệt Đàn này có phân nửa người đạt được Kim Đan Cảnh, sao lại sợ hắn. Hắn này ngay cả thực lực thể hiện cũng không tính. Hoàn toàn là mạnh mẽ thích thể hiện.

- Yêu, thiên tài Nhân Bảng, ngươi rất nổi bật!

Giọng điệu của nam tử thô lô ngông cuồng kia nói khó nghe. Một đám tu sĩ Liệt Đàn phía sau lại nhìn hắn dường như nhìn kẻ ngu si.

Giang Minh khẽ nhíu mày. Hắn rất không thích giọng điệu như vậy của nam tử thô lỗ ngông cuồng này.

Bình thường hắn ở vương quốc Hắc Long chỉ cần lấy ra thân phận, ai mà không lộ ra thái độ cung kính, thậm chí quỳ liếm đối với hắn!

- Xin hỏi các ngươi qua có chuyện gì sao?

Giang Minh híp mắt hỏi. Hắn cũng không nói ra quan hệ giữa mình và đám người Tần Quân, vì không để cho mình ở trong mắt Đát Kỷ hai nàng có vẻ quá đường đột.

- Không phải chuyện của ngươi, cút sang một bên!

Một tu sĩ Liệt Đàn phía sau nam tử thô lỗ ngông cuồng kia không nhịn được mắng. Tiểu Xuân và hai người bạn đồng hành khác vừa nghe liền biết đối phương tới gây sự. Bọn họ vội vàng bước nhanh tới, đứng ở sau lưng Giang Minh.

- Nói chuyện khách khí một chút!

- Muốn đánh nhau sao?

Hai nam đồng hành tức giận nói. Cách đó không xa. Tần Quân nghe được liền cười rộ lên.

Muốn đánh nhau sao?

Những lời này không phải là lời tiểu hài tử dân gian thích nói sao?

- Nhìn thấy không? Cái này gọi là khoe anh hùng.

Tần Quân cười nói. Tiểu Ly cái hiểu cái không gật đầu, Đát Kỷ và Sa Ngộ Tĩnh thì không làm sao cười được.

Rất rõ ràng tiếp theo bốn người Giang Minh sẽ gặp xui xẻo.

- Mẹ ngươi là thiên tài Nhân Bảng thì có. Ngươi chính là Giang Minh kẻ cả ngày la hét mình là huynh đệ kết bái của Tần Quân! Đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt!

Nam tử thô lỗ ngông cuồng nhổ cọng cỏ trong miệng ra, sau đó lắc lắc cái cổ hùng hùng hổ hổ nói.

Giang Minh cả ngày lấy lý do huynh đệ kết bái với Tần Quân để giả danh lừa bịp, coi như là một chuyện vui của vương quốc Hắc Long. Người tu vi thấp còn tưởng rằng đây là sự thật. Nhưng phàm là người đạt được ngoài Thuế Phàm Cảnh hoặc thế lực mạnh mẽ đều biết, đây chỉ là lời nói vô căn cứ.

Tần Quân có huynh đệ sao?

------oOo------

Chương 313: Tần Quân rất tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay cả huynh đệ ruột thịt cũng giết!

Đơn giản là ác ma. Hắn làm sao có thể kết bái với một người yếu. Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng có thể biết rõ ràng là không có khả năng.

Liệt Đàn tốt xấu cũng coi như kẻ ngang ngược một phương. Chút trò xiếc đó, tất nhiên có thể nhìn thấu.

Bọn họ chú ý tới vẻ xinh đẹp của Đát Kỷ và Tiểu Ly. Thật không nghĩ tới gia hỏa Giang Minh này cũng dám nhảy ra làm anh hùng cứu mỹ nhân. HẮn cũng không suy nghĩ lại mình một chút. Cho nên bọn họ chuẩn bị cho Giang Minh một bài giáo huấn thê thảm!

- Hừ! Một đám lưu manh!

Giang Minh bị nam tử thô lỗ ngông cuồng mắng nhiếc như vậy, tất nhiên nổi giận. Lúc này hắn liền lấy ra trường kiếm. Ba người bạn đồng hành của hắn cũng vậy.

Tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng!

Tất cả tu sĩ Kim Đan Cảnh trong đám người Liệt Đàn đều xông tới vây quanh Giang Minh. ba gã bạn đồng hành của Giang Minh đều là tồn tại Trúc Cơ Cảnh. Cũng bởi vì chênh lệch một lớn cảnh, cho nên bọn họ mới sùng bái đối với Giang Minh như vậy.

- Chà chà, chúng ta tới đánh cược, xem ai thắng?

Tần Quân xoay người ngồi xuống cười hỏi.

Đát Kỷ trợn trừng mắt nói:

- Ta cá là vị tiểu gia hỏa tự xưng là huynh đệ kết bái của ngươi thất bại!

- Ta cũng vậy!

- Ta cũng tán thành Đát Kỷ.

Tiểu Ly và Sa Ngộ Tĩnh cười nói, khiến cho gương mặt Tần Quân co quắp. Tất cả đều đặt giống như hắn, vậy lần đặt cược này đã không có ý nghĩa gì nữa.

Keng...

Trường kiếm của Giang Minh và thanh đao của tên nam tử thô lỗ ngông cuồng chém vào cùng một chỗ. Tia lửa bắn ra bốn phía. Lực lượng cường đại khiến nam tử thô lỗ ngông cuồng bay ra ngoài.

Lúc này, hai gã tu sĩ Kim Đan Cảnh khác của Liệt Đàn kéo tới. Giang Minh cả kinh chật vật né tránh. Hắn vội vàng lùi lại. Lại có ba người khác xông tới công kích, đánh cho Giang Minh trở tay không kịp.

Về phần ba bạn đồng hành của Giang Minh, vẫn bị áp chế. Thiếu nữ tên là Tiểu Xuân còn bị chém thương cánh tay, máu tươi bắn ra.

Giang Minh bị bao vây tấn công, căn bản không thể chú ý được đến ba bạn đồng hành. Hắn vội vàng vung trường kiếm lên. Từng kiếm quang màu xanh chém ra. Đáng tiếc không đánh trúng đối thủ. Tất cả đều bay vào trong hồ, kích thích lên vô số bọt nước.

- Gia hỏa bên kia, các ngươi còn không mau qua hỗ trợ, bọn họ đặc biệt tới gây sự với các ngươi!

Một nam tử đồng hành với Giang Minh tức giận kêu, giọng nói tràn ngập lo lắng.

Hắn trăm triệu lần không nghĩ tới, đại ca hắn tin cậy như vậy, không ngờ đánh không thắng được đám tu sĩ Liệt Đàn này. Điều này khiến cho hắn có cảm giác tín ngưỡng bị sụp đổ.

- Hóa ra các ngươi không được. Vậy các ngươi vì sao lại đứng ra?

Tần Quân giả vờ kinh ngạc hỏi. Bốn người Giang Minh tức giận đến mức,

thiếu chút nữa thổ huyết. Đồng thời ba bạn đồng hành cũng phát sinh một tia oán niệm đối với Giang Minh.

Đúng vậy, ngươi vì sao lại đứng ra?

Nữ tử đồng hành duy nhất Tiểu Xuân trong lòng bi thương căm phẫn. Nàng liếc mắt liền đoán ra Giang Minh làm vậy là vì Đát Kỷ và Tiểu Ly.

- Hừ! Các ngươi chú ý tốt chính mình trước đi!

Nam tử thô lỗ ngông cuồng cười gằn nói. Hắn đã sốt ruột muốn bắt được Đát Kỷ và Tiểu Ly.

Nữ tử tư sắc như vậy khiến cho huyết mạch của hắn sôi sục, phấn khởi đến không kìm chế được.

Giang Minh giận dữ. Ở trước mặt nữ thần, hắn không thể mất mặt. Trường kiếm trong tay vung lên, tốc độ nhanh hơn, nhanh đến mức liên tục có tàn ảnh hiện ra.

Đáng tiếc thực tế lại tàn khốc. Bởi vì tức giận hắn có thể khiến cho lực chiến đấu nâng cao. Nhưng đám tu sĩ Liệt Đàn cũng sẽ bởi vì tà niệm càng thêm ra sức.

Mắt thấy bốn người Giang Minh dần dần đi về phía thế bại. Tần Quân lắc đầu cười, sau đó chậm rãi đứng dậy cất bước tiến về phía bọn họ.

Long khí màu vàng từ trong cơ thể hắn tràn ra. Tiếng rồng ngâm vang lên. Một con kim long do long khí ngưng tụ thành hình. Tu sĩ Liệt Đàn và bốn người Giang Minh cả kinh đều ngừng tay lại, vẻ mặt chấn động nhìn Tần Quân.

Toàn thân Tần Quân mặc y phục màu trắng bay phất phới, mái tóc đen theo gió tung bay. Trên khuôn mặt anh tuấn lộ vẻ tươi cười viết đầy sự cương quyết bất tuân. Kim long uy vũ khí phách cuốn ở quanh người hắn. Giờ phút này Tần Quân cho bọn họ lực trùng kích thị giác đạt đến cực hạn.

Ngay cả Tiểu Xuân cũng không nhịn được cảm thấy tim đập nhanh hơn.

- Biết kẻ thèm muốn nữ nhân của ta cuối cùng sẽ là số phận thế nào hay

không?

Tần Quân cười lạnh nói. Mấy ngày qua hắn vận dụng đối với long khí càng thêm thuần thục. Nếu như chiến đấu, hiện tại hắn gần như đều dựa vào long khí.

Nguyên nhân rất đơn giản, long khí soái!

Phong cách, khí phách, thật muốn nổ trời!

Trong khi nói chuyện, Tần Quân bỗng nhiên lộ ra tay phải. Kim long xoay quanh người hắn bỗng nhiên bay về phía các tu sĩ Liệt Đàn. Tốc độ bay cực nhanh. Các tu sĩ Liệt Đàn khiếp sợ đến mức vội vàng phát động pháp thuật. Các loại pháp thuật hoa lệ cùng long khí va chạm vào nhau, lúc này liền bị tách ra.

- Các ngươi đối với lực lượng thực sự hoàn toàn không biết gì cả!

Tần Quân cười xem thường nói. Tay phải vừa thu lại xoa một lần. Long khí bỗng nhiên tăng mạnh, uy thế kinh người, trực tiếp đánh vào trên người nam tử thô lỗ ngông cuồng, đụng cho xương ngực của hắn bị bẻ gẫy, miệng phun máu tươi, bay ra ngoài.

Ngay lập tức long khí lại lao về phía tu sĩ Liệt Đàn khác, liên tiếp đánh cho bọn họ bay ra ngoài. Tiếng kêu thảm thiết vang lên tứ phía:

- Ông trời của ta! Đây là vật gì?

- Phụt...

- A a a...

- Đây là pháp thuật gì vậy... Ầm...

Bốn người Giang Minh đứng ngẩn ngơ ở tại chỗ, miệng của bọn họ mở lớn, đủ để bỏ xuống một quả trứng gà.

Tần Quân theo bọn họ yếu ớt không chịu nổi gió, không ngờ lại mạnh như vậy, thiếu chút nữa phá vỡ thế giới quan của bọn họ!

Tần Quân không để ý đến bọn họ, mà điều khiển long khí công kích các tu sĩ Liệt Đàn. Từng tên tu sĩ liên tiếp bị long khí đánh chết. Một vài người khiếp sợ đến mức vội vàng chạy trốn.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trúc Cơ Cảnh tầng tám! Thu được 890 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết Kim Đan Cảnh...

Từng tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, nhưng đều bị hắn không để ý tới. Gia trị kinh nghiệm của những tiểu lâu la này trợ giúp đối với hắn cũng không lớn.

Dám nhúng chàm nữ nhân của hắn, thì phải chết!

Không được nửa phút, các tu sĩ Liệt Đàn kẻ chết thì chết, kẻ chạy thì đã chạy. Chỉ còn lại bốn người Giang Minh sững sờ ở tại chỗ.

------oOo------

Chương 314: Ma khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay phải Tần Quân vừa thu lại, long khí tiến vào cơ thể, tất cả khôi phục lại bình thường. Chỉ là bên hồ xuất hiện thêm mười thi thể.

- Nghe nói ngươi là huynh đệ kết bái của Tần Quân?

Tần Quân xoay người nhìn Giang Minh cười hỏi, trên mặt đầy vẻ hài hước.

Giang Minh vội vàng giật mình tỉnh lại. Hắn cảm nhận được ánh mắt của Đát Kỷ và Tiểu Ly. Trên mặt hắn nóng hừng hực, trầm giọng nói:

- Ngươi quen biết với Tần Quân huynh đệ của ta sao?

- Tên của bá vương Tần Quân, có ai chưa từng nghe nói qua. Ta biết hắn, nhưng hắn không biết ta.

Tần Quân cười ha hả nói, trong lòng lại thoải mái muốn lật trời.

- Ha hả, huynh đài vừa rồi bản lĩnh thật tốt. Có cơ hội ta có thể đề cử ngươi làm quen với Tần Quân huynh đệ của ta một lần.

Giang Minh chắp tay cười nói, lại khôi phục phong thái công tử văn nhã lúc trước.

Nhìn tính tình hắn như vậy, Tần Quân không hiểu sao cảm giác buồn cười. Hắn cũng lười vạch trần hắn. Chờ tới khi trứng thần thú nở ra, đến lúc đó người này sẽ chỉ còn mất mặt.

- Tần Quân, hắn rất tốt.

Tần Quân giống như có thâm ý cười nói. Nói xong, hắn liền xoay người đi về phía đám người Đát Kỷ, không để lại tên.

Cách đó không xa Đát Kỷ nhẹ giọng mắng:

- Không biết xấu hổ!

Sa Ngộ Tĩnh cũng không nói gì nhìn Tần Quân, lại nhìn vẻ mặt kiêu căng của Giang Minh. Người và người thế nào lại chênh lệch lớn như vậy?

- Đại ca, kim long của hắn vừa rồi là cái gì? Thật là lợi hại!

Tiểu Xuân nhỏ giọng nhìn về phía Giang Minh hỏi.

Giang Minh xoa cằm suy tư nói:

- Chắc hẳn trong tay áo của hắn có giấu pháp khí gì đó!

Pháp khí?

Tần Quân đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng bốn dễ dàng nghe được tiếng xì xào bàn tán của Giang Minh. Hắn lắc đầu cười. Quả nhiên là ếch ngồi đáy giếng.

- Điện hạ, ngươi vận dụng long khí càng lúc càng thành thạo.

Sa Ngộ Tĩnh nhìn Tần Quân cười nói, trên mặt đầy vẻ vui mừng. Tuy rằng hiện tại Tần Quân đều dựa vào đám thủ hạ bọn họ, nhưng bản thân hắn tiến bước, Sa Ngộ Tĩnh đều nhìn ở trong mắt. Tuyệt đối là thiên tài yêu nghiệt.

- Bình thường thôi. Còn cách kim long tứ trảo xa lắm.

Tần Quân xua tay cười nói, sau đó trở về ngồi xuống bên cạnh Tiểu Ly.

Long khí của hắn chỉ có thể ngưng tụ ra kim long tam trảo. Rất xấu hổ. May mà lúc chiến đấu khẩn trương vạn phần, có rất ít người chú ý tới điểm ấy.

Long khí không thuộc về linh lực của hắn. Nắm giữ long khí, tương đương với có thêm một loại lực lượng. Không thể không nói, làm hoàng đế là có lợi.

Đương nhiên, hoàng đế của vương quốc có lẽ không có cách nào ngưng tụ ra long khí. Ít nhất phải là thánh thượng của hoàng triều mới có tư cách.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến cho phần lớn mọi người không biết đến long khí.

Bởi vì tu sĩ Liệt Đàn gây sự, bốn người Giang Minh trở nên thành thật hơn rất nhiều. Ngay cả Giang Minh cũng không dám lại nhìn lén Đát Kỷ hai nàng. Rõ ràng thực lực của Tần Quân khiến cho trong lòng hắn có chút không nắm chắc.

Mà trận chiến đấu vừa rồi cũng bị các tu sĩ bên bờ hồ gần đó nhìn thấy.

- Người kia là ai? Kim long vừa rồi lại là chuyện gì vậy?

- Không thấy rõ, khoảng cách quá xa!

- Chết chính là người của Liệt Đàn sao? Chà chà, không nghĩ tới đám ác bá này cũng sẽ có kết quả như vậy!

- Liệt Đàn chẳng qua chỉ là thế lực nhị lưu mà thôi. Ở hồ thần thú còn dám càn rỡ như vậy. Đáng đời!

- Chà chà, xem ra hồ thần thú càng lúc càng nhiều cường giả. Đợi tới khi thần thú xuất thế, chắc chắn phải gây ra tinh phong huyết vũ!

Trên trăm ngàn tu sĩ bàn luận ầm ĩ. bởi vậy Đám người Tần Quân tiến vào trong mắt các thế lực khắp nơi, nhưng không ai dám tới gần bọn họ. Cho nên nhất thời cũng không có ai nhận ra thân phận của đám người Tần Quân.

Cho dù bọn họ cảm thấy đám người Tần Quân nhìn quen mắt, cũng sẽ không liên tưởng đến thân phận thật sự.

Dù sao lúc này bá vương Tần Quân còn đang ở chiến trường tại vương quốc Thương Lam hoặc vương quốc Càn Nguyệt. Làm sao có thể đã chạy tới cùng bọn họ cướp thần thú được?

...

Ngày thứ hai, hồ thần thú chấn động.

Không phải trứng thần thú có động tĩnh khác thường, mà là tướng quân Mặc Kỳ Lân đại biểu cho triều đình dẫn theo binh sĩ chạy tới.

Địa vị của Mặc Kỳ Lân ở vương quốc Hắc Long cũng không thấp. Thậm chí có thể nói là nhân vật đứng ở đỉnh chóp kim tự tháp. Nhất là sau khi Bảo Chấn Đan chết trận, hắn có thể nói là dưới một người trên vạn người.

- Triều đình có chuyện phải làm. Tất cả mọi người nhanh chóng rời đi!

Mặc Kỳ Lân lơ lửng ở trên mặt hồ trầm giọng quát. Sóng âm cuồn cuộn, khiến cho mặt hồ cũng dâng lên sóng lớn.

Tần Quân ngồi bên bờ hồ tĩnh tọa luyện công, không nhịn được khóe miệng giật một cái. Gia hỏa này là không có đầu óc sao?

Quả nhiên, vừa dứt lời liền có người nhảy ra:

- Dựa vào cái gì? triều đình cũng không có quyền lực quản lý tông môn tu tiên!

Đây là vương quốc, triều đình và giới tu tiên không quấy nhiễu lẫn nhau. Có lẽ triều đình vương quốc có thể khống chế không ít thế lực tu tiên, nhưng tuyệt đối không có cách nào hoàn toàn khống chế. Lại giống như bên trong vương quốc Càn Nguyệt, ba đại tông môn có địa vị ngang hàng với hoàng thất.

Mà hoàng triều lại không giống như vậy. Bên trong hoàng thất lớn nhất, thánh thượng đó là trời!

- Hừ! Chỉ dựa vào ta mạnh nhất!

Mặc Kỳ Lân lật tay lấy ra một cây trường thương quát lớn. Một tầng khí tức Hóa Hư Cảnh bạo phát ra, khiến cho tất cả tu sĩ không nhịn được hơi thở bị kìm hãm. Toàn bộ hồ thần thú đều yên tĩnh.

Bảo Chấn Đan vừa chết, Mặc Kỳ Lân hắn ở vương quốc Hắc Long chính là người mạnh nhất.

Tu sĩ của thế lực khắp nơi hận đến nghiến răng nghiến lợi. Nhưng lúc này không ai còn dám nhảy ra, để tránh khỏi bị Mặc Kỳ Lân giết chết.

Nhưng cũng không có ai rời khỏi. Bởi vì bọn họ chờ nhiều ngày như vậy, lại rời đi như thế, ai có thể cam tâm?

- Ngươi mạnh nhất?

Đúng lúc này, một tiếng cười lạnh truyền đến. Tất cả mọi người theo phương hướng âm thanh truyền tới, nhìn lại. Chỉ thấy một người mặc áo tơi từ trong rừng cây bay ra, giống như hồng nhạn, bước trên hư không đi đến, tiêu sái bất phàm.

- Chà chà, loại cảm giác bị đánh vào mặt ở ngay trước mặt mọi người như vậy cũng không dễ nhận.

Tần Quân cảm thán nói. Người mặc áo tơi nắm giữ tu vi Hóa Hư Cảnh tầng năm, thực lực rất mạnh!

Hơn nữa đám người Sa Ngộ Tĩnh còn không có ra tay. Mặc Kỳ Lân căn bản không có cơ hội biểu diễn. Người này cảm thấy hồ thần thú quá đơn giản.

- Gia hỏa này thật là phách lối. Ta muốn đâm chết hắn.

------oOo------

Chương 315: Ma khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Hài Nhi thưởng thức tam muội chân hỏa trong lòng bàn tay, nói. Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đừng nóng vội. Trước khi thần thú nở ra, chúng ta đừng ra tay. Đương nhiên nếu có người có thể chiến thắng được yêu thú bảo vệ, chúng ta cũng có thể ra tay.

Vừa nghĩ tới mình nhận được một con thần thú, trong lòng của hắn lại nóng như lửa.

Tốt nhất là soái hơn so với Chu Tước!

- Ngươi là người nào?

Mặc Kỳ Lân sử dụng thương chỉ vào người mặc áo tơi hỏi. Hắn từ trên thân của người mặc áo tơi này cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm. Cường giả như vậy cũng không phải là người của vương quốc Hắc Long. Nếu như phải, hắn khẳng định đã nhận ra.

- Là người ngươi không đắc tội nổi.

Người mặc áo tơi cười lạnh nói. Trong khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra một cái thước đen. Trong nháy mắt bầu không khí của hai người tràn ngập mùi thuốc súng.

Mặc Kỳ Lân không khỏi nheo mắt lại. Thân hình hắn lắc một cái liền phóng về phía người mặc áo tơi.

Keng...

Thương sắt và cái thước đen tấn công. Lực trùng kích cuồng bạo quét về phía bốn phương tám hướng. Cuồng phong nổi lên bốn phía. Mặt hồ càng lấy hai người làm trung tâm, theo hướng vuông góc xuống tràn cuộn sóng ra ngoài. Uy áp cường đại khiến cho rất nhiều tu bên hồ sĩ đều hãi hùng khiếp vía.

Người mặc áo tơi hừ lạnh một tiếng, tay phải vung lên. Mặc Kỳ Lân trực tiếp bị hất bay ra ngoài. Hắn bay ngược mấy chục thước thân hình mới có thể đứng vững.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy các tướng sĩ triều đình bên bờ hồ đều trợn tròn hai mắt. Trên phương diện lực lượng Mặc Kỳ Lân không ngờ lại thua?

Còn không chờ bọn họ phản ứng, Mặc Kỳ Lân và người mặc áo tơi lại quần đấu. Hai người rất có ăn ý, sợ quấy nhiễu trứng thần thú ở trong hồ, đều bay về phía trên không trung, rời xa mặt hồ.

- Trên người gia hỏa này có khí tức ma đạo!

Sa Ngộ Tĩnh nhìn chằm chằm vào trên không trung cau mày nói. Tần Quân nghe được không khỏi kinh ngạc nghi ngờ, hỏi:

-Ai?

- Gia hỏa mặc áo tơi! Khí tức trên người hắn và vị cao thủ Thâm Uyên Môn bị Hồng Hài Nhi giết chết rất giống nhau. Lúc trước ta còn không phát hiện ra. Vừa rồi hắn không cẩn thận lộ ra một tia ma khí!

Sa Ngộ Tĩnh trầm giọng nói.

Thâm Uyên Môn!

Tất cả mọi người trầm mặc xuống. Một trong chín tôn ma đạo, lại vượt xa quái vật khổng lồ hoàng triều Nam Trác. Suy nghĩ một chút khiến người ta khiếp sợ.

- Chẳng lẽ gia hỏa này là người của Thâm Uyên Môn?

Đát Kỷ nhíu mày hỏi.

- Có khả năng.

Sắc mặt Tần Quân thâm trầm nói. Ánh mắt hắn lại nhìn về phía người mặc áo tơi đang ở trên không trung cùng Mặc Kỳ Lân đấu với khí thế ngất trời.

Tin tức hắn ngăn cản Thâm Uyên Môn từ lâu đã được truyền ra. Hắn cũng không tin Thâm Uyên Môn không có nghe được. Nói không chừng Thâm Uyên Môn đã bắt đầu lập ra kế hoạch mưu hại hắn!

- Thâm Uyên Môn lại như thế nào? Có ta ở đây, điện hạ không cần lo lắng!

Hồng Hài Nhi vỗ vào trong ngực, cười đùa nói. Đáng tiếc Tần Quân khó có thể cười rộ lên. Chân Tiên Cảnh tầng tám có thể đứng ở đỉnh cao của Nam Vực. Nhưng Tần Quân luôn cảm thấy Thâm Uyên Môn cũng có cường giả Chân Tiên Cảnh, thậm chí còn không ít.

Loại cảm giác nguy cơ này hắn cũng không muốn bỏ qua. Dù sao liên quan đến tính mạng.

- Mặc tướng quân thật sự mạnh mẽ!

Cách đó không xa Tiểu Xuân lộ ra vẻ mặt sùng bái nhìn lên khoảng không nói. Thân là tu sĩ, ai không sùng bái cường giả?

- Quả thực lợi hại. Chỉ có điều và so sánh với thủ hạ Thánh Anh Đại Vương của đại ca của ta, hoàn toàn không đáng để nhắc tới. Một đầu ngón tay của Thánh Anh Đại Vương cũng có thể ấn chết hắn!

Giang Minh lắc đầu khẽ cười nói, giống như hắn chính là Thánh Anh Đại Vương. Ba người Tiểu Xuân nghe được hiếu kỳ không thôi.

Thánh Anh Đại Vương?

Tần Quân bất đắc dĩ, theo bản năng nhìn về phía Hồng Hài Nhi bên cạnh đang lộ ra vẻ mặt đắc ý. Hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Chẳng lẽ có người thay hắn hối lộ Giang Minh, khiến cho Giang Minh đặc biệt tuyên truyền cho hắn sao?

Điều này cũng thật quá đáng?

- Theo lời đồn đại Thánh Anh Đại Vương rất nhỏ. Hình dáng giống như người lùn. Cũng không biết có phải là sự thật hay không.

Một nam tử đồng hành với Giang Minh lộ ra vẻ mặt hướng tới nói.

Tần Quân cũng nghe không nổi nữa, vội vàng ý đặt lực chú ở trên cuộc chiến đấu giữa Mặc Kỳ Lân và người mặc áo tơi trên không trung.

Hai người không ngừng va chạm ở trên không trung. Các loại pháp thuật được sử dụng ra. Từ dưới nhìn lên, giống như từng bông pháo hoa đang nở rộ, tráng lệ vô cùng.

Bởi khoảng cách quá xa, hơn nữa tốc độ của Hóa Hư Cảnh cực nhanh, Tần Quân căn bản không có cách nào nhìn thấy rõ. So sánh với những tu sĩ khác ở quanh hồ hồ thần thú cũng có không rõ cảm thấy trạng thái nghiêm túc.

- Ai có thể thắng?

Tần Quân nhìn về phía Sa Ngộ Tĩnh hỏi.

Không nghĩ tới vị tướng quân này của vương quốc Hắc Long lại mạnh như vậy. Đoán chắc hắn cũng có tu vi Hóa Hư Cảnh.

- Tên người mặc áo tơi kia có thể thắng. Hắn rõ ràng có thừa lực. Hình như hắn không muốn để lộ thân phận ma đạo của mình.

Sa Ngộ Tĩnh đáp lại. Tần Quân đột nhiên cảm giác được, xem ra kế hoạch bắt thần thú lần này có khả năng xuất hiện biến số.

Lại liên tưởng đến chuyện vương quốc Hắc Long dám bao vây tấn công vương quốc Càn Nguyệt, hắn không khỏi suy đoán. Lẽ nào Thâm Uyên Môn đang ủng hộ vương quốc Hắc Long?

Nếu như là trước đây, dưới cường thế của hoàng triều Nam Trác, vương quốc Hắc Long có khả năng không dám. Nhưng bây giờ hoàng triều Nam Trác là một mảnh hỗn loạn, quả thực xem như là thời cơ tốt.

Chỉ có điều, nếu như Thâm Uyên Môn đứng sau lưng vương quốc Hắc Long, tướng quân này của bọn họ tại sao lại cùng người mặc áo tơi cướp giật thần thú?

Tần Quân nghĩ đến cũng thấy đau đầu. Hắn lại không biết hắn đã tiếp cận rất gần với chân tướng.

Ầm.

Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Một bóng người bỗng nhiên rơi xuống.

Tõm.

Hắn bị rơi vào trong hồ, bắn lên một cột nước cao mấy chục thước.

Người ngã xuống chính là Mặc Kỳ Lân.

Ngay sau đó người mặc áo tơi cũng hạ xuống. Toàn bộ hồ thần thú nhất thời yên lặng lại.

Mặc Kỳ Lân không ngờ đã thất bại!

Tất cả mọi người không dám tin nhìn không trung người mặc áo tơi. Tuy rằng hắn ăn mặc giống như đến từ nông thôn, nhưng lúc này lại phát ra khí thế lại làm cho người ta khó có thể bỏ qua.

- Sau khi trứng thần thú nở ra, mọi người dựa vào bản lĩnh của mình. Mọi người thấy như thế nào?

Người mặc áo tơi cao giọng nói, nhất thời dẫn tới khắp nơi thế lực lớn tiếng khen ngợi.

------oOo------

Chương 316: Ăn thần thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng kinh ngạc nghi ngờ về thân phận của người mặc áo tơi, nhưng lời của hắn khiến cho tất cả mọi người sinh ra thiện cảm. Chí ít tốt hơn so với tuyên ngôn xua đuổi bá đạo của Mặc Kỳ Lân.

Sau khi nói xong câu đó, người mặc áo tơi liền bay vào trong rừng cây, không nhìn thấy hình bóng nữa.

Đợi sau khi hắn rời đi không bao lâu, Mặc Kỳ Lân mới từ trong hồ thần thú bay ra ngoài. Giờ phút này hắn chật vật không thôi. Ngân giáp toàn thân hắn dính đầy nước hồ và máu tươi. Thậm chí có chút vị trí bị tàn phá.

- Đáng giận!

Mặc Kỳ Lân lộ ra vẻ mặt âm trầm. Lửa giận trong lòng ngập trời. hắn lại bị một người thần bí lai lịch không rõ đánh bại. Hơn nữa còn là ở trước mặt mọi người. Hắn chưa từng mất mặt như vậy?

Đúng lúc này, phía dưới hồ nước bỗng nhiên xuất hiện bóng ma, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Ầm.

Một tiếng động vang lên. Một vị quái vật khổng lồ từ trong hồ bay ra, miệng to như chậu máu trực tiếp táp về phía Mặc Kỳ Lân.

Tất cả phát sinh quá đột nhiên. Hơn nữa Mặc Kỳ Lân đang tức giận, căn bản không kịp phản ứng nữa, trực tiếp bị cái miệng to như chậu máu nuốt trọn.

Yên lặng!

Bên hồ, hơn một nghìn người há hốc mồm nhìn cảnh tượng như vậy. Ngay cả Tần Quân cũng theo bản năng trợn tròn hai mắt.

Chỉ thấy đó là một con yêu thú cực lớn giống như rắn mối vậy, toàn thân hiện lên màu đỏ thẫm, đầu chiếm phân nửa thân thể. Mắt rất nhỏ, nhưng bên trong đều là vẻ hung ác. Mặt ngoài thân thể trơn nhẵn vô cùng. Sau khi nuốt vào Mặc Kỳ Lân, nó lơ lửng ở mặt hồ, lạnh lùng nhìn lướt qua bên hồ.

- Ai dám vào hồ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Yêu thú đỏ thẫm lạnh lùng nói, âm thanh hoàn toàn không mang theo tình cảm. yêu thú đạt được Hóa Hư Cảnh đã là tồn tại yêu vương, tất nhiên có thể mở miệng thốt ra tiếng người.

Bị ánh mắt nó nhìn lướt qua, các tu sĩ ở nơi đó đều cúi đầu, không dám với đối diện.

Duy nhất chỉ có đám người Tần Quân. Tần Quân hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào yêu thú đỏ thẫm hỏi:

- Đây là yêu thú gì? Thoạt nhìn giông như một quả cầu thịt.

Phụt...

Đát Kỷ và Tiểu Ly nhịn không được bật cười. Hạo Thiên Khuyển và Sa Ngộ Tĩnh cũng buồn cười. Thật ra ánh mắt Hồng Hài Nhi sáng quắc nhìn chằm chằm vào yêu thú đỏ thẫm, giống như mèo nhìn thấy con chuột

- Con yêu thú này không đơn giản. Chắc là kỳ loại.

Sa Ngộ Tĩnh trầm ngâm nói. Tần Quân không khỏi trợn trừng mắt nói:

- Nói cách khác các ngươi cũng không biết nó?

Không ai trả lời hắn, bởi vì thật sự không có người nào biết.

Nếu như có người biết lai lịch của con yêu thú đỏ thẫm, vương quốc Hắc Long cũng sẽ không nhìn nhầm nó trở thành thần thú.

Rất nhanh, yêu thú đỏ thẫm chui vào trong hồ, không nhìn thấy hình bóng nữa.

- Sợ rằng con thần thú này có lai lịch không đơn giản. Phần lớn thần thú đều do hậu thiên tạo thành. Nhưng con thần thú vẫn còn ở trong quả trứng kia liền cho thấy khí tức thần thú...

Sa Ngộ Tĩnh bỗng nhiên nghiêm trọng nói:

- Hơn nữa con yêu thú bảo vệ kia rõ ràng không phải muốn làm thần hộ mệnh của thú trứng. Nếu đúng là như vậy, hiện tại nó chắc hẳn phải diệt trừ những kẻ đối lập.

Tần Quân vừa nghe, nhất thời hiểu rõ ý tứ của hắn.Con yêu thú đỏ thẫm này chỉ sợ là muốn ăn thần thú. Đợi sau khi thần thú nở ra, nó sẽ mở miệng, ăn xong bỏ chạy, căn bản không cần phải lưu ý tới các tu sĩ xung quanh.

Bởi vì nó hiểu rõ nếu như giết quá nhiều tu sĩ, chỉ có thể đưa tới phiền phức. Dù sao nó chỉ là yêu vương Hóa Hư Cảnh, còn không có cường đại đến mức có thể tự mình ra sức tiêu diệt vương quốc Hắc Long. Nếu như hiện tại trắng trợn tàn sát tu sĩ, sẽ đưa tới vương quốc Hắc Long truy sát. Nó muốn chờ đợi sau khi thần thú nở ra sẽ thực hiện kế hoạch mà không gặp phải ngăn cản vô tận.

- Yêu thú ăn thần thú có thể tiến hóa được sao?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt quái dị hỏi. Hắn rất có cảm giác gà con ăn phượng hoàng.

- Tất nhiên có thể.

Đát Kỷ liếm miệng, cười nói. Tần Quân thấy thấy không nhịn được cảm giác ớn lạnh. Chẳng lẽ nữ tử này cũng muốn ăn thần thú?

Yêu thú đỏ thẫm uy hiếp và Mặc Kỳ Lân chết thảm khiến cho hồ thần thú rơi vào trong bầu không khí quỷ dị. Mỗi người đều kinh hồn bạt vía, rất sợ yêu thú đỏ thẫm nhảy ra ăn bọn họ.

Các thế lực lớn nhanh chóng truyền đi tin tức Mặc Kỳ Lân bị yêu thú ăn thịt. Tin tức giống như trận gió xoáy ở trong vòng hai ngày ngắn ngủi thổi tới toàn bộ vương quốc Hắc Long.

...

Vương quốc Hắc Long, hoàng cung.

- Cái gì? Mặc Kỳ Lân bị yêu thú ăn rồi?

Hoàng đế Hắc Long đứng ở trước long ỷ khó có thể tin nổi hỏi. Hai mắt hắn trợn trừng, trên trán đầy mồ hôi lạnh.

Bảo Chấn Đan và Mặc Kỳ Lân liên tiếp tử vong. Vương quốc Hắc Long cũng không có cường giả Hóa Hư Cảnh nào khác!

Thực lực của vương quốc Hắc Long tương đương với từ trên đám mây ngã xuống. Không có cường giả Hóa Hư Cảnh trấn thủ, mặc dù binh lực của vương quốc Hắc Long mạnh mẽ hơn so với các vương quốc bên cạnh, nhưng thực lực lại không bằng. Xa không nói, chỉ riêng vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Ngô Kỳ, cũng đều có cường giả Hóa Hư Cảnh trấn thủ.

Một vị cường giả Hóa Hư Cảnh đủ để chống đỡ trăm vạn đại quân!

- Vâng... Có người nói trước đó còn phát hiện một cường giả thần bí đánh bại Mặc tướng quân...

Đứng ở trên đại điện, một nam tử mặc trang phục bằng gấm run giọng nói. Toàn bộ đại điện chỉ có bọn họ và mấy người thị vệ, có vẻ vô cùng vắng vẻ hiu quạnh.

Hoàng đế Hắc Long co quắp ngồi ở long y, căn bản không có bận tâm đến nửa câu nói sau của nam tử trang phục bằng gấm.

Mặc Kỳ Lân vừa chết, mặc dù chỗ dựa sau lưng vương quốc Hắc Long có vững chắc, vẫn nguyên khí đại thương. Chỗ dựa vững chắc này cũng sẽ không biếu tặng cho vương quốc Hắc Long cường giả Hóa Hư Cảnh. Cho dù đưa, hoàng đế Hắc Long cũng không dám tiếp nhận.

Thời gian hai ngày trôi qua, vương quốc Hắc Long bởi vì Mặc Kỳ Lân bỏ mạng, lòng người bàng hoàng. Ngay cả cuộc chiến tranh đối với vương quốc Càn Nguyệt cũng bị vội vàng bỏ dở.

Bởi vì Ngọc Quan Thành xuất hiện một đại quân khủng khiếp tên là quân đoàn Long Khởi. Còn có vài thủ hạ cường đại của Tần Quân trấn thủ. Cường giả Hóa Hư Cảnh duy nhất Mặc Kỳ Lân vừa chết. hoàng đế Hắc Long tất nhiên không dám lại tiếp tục chinh chiến, để tránh khỏi chọc giận vương quốc Càn Nguyệt, khiến quân đoàn Long Khởi tiến vào vương quốc Hắc Long.

------oOo------

Chương 317: Xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên tin tức Mặc Kỳ Lân chết đã được phong tỏa, không có từ bên trong vương quốc Hắc Long truyền đi, vì phòng bị thám tử của các vương quốc an bài ở bên trong vương quốc Hắc Long truyền tin tức trở lại. Hoàng đế Hắc Long còn cố ý chế tạo ra tin tức giả Mặc Kỳ Lân còn sống. Trong lúc nhất thời, vương quốc Hắc Long đã sắp nổi mưa gió.

Bên kia, hồ thần thú.

Lúc này tất cả tu sĩ đều khẩn trương đứng ở bên hồ. Chỉ thấy trên mặt hồ phía dưới thác nước dâng lên hào quang bảy màu, vô cùng chói mắt, khiến người ta không nhịn được trầm mê trong đó.

Tần Quân trợn tròn hai mắt, nhìn cảnh tượng như vậy. Bởi vì trứng thần thú sắp nở!

Hắn ở chỗ này chờ nhiều ngày, cuối cùng cũng chờ được!

- Ngộ Tĩnh, thần thú vừa nở ra, ngươi lại ra tay, để tránh khỏi bị con yêu thú kia ăn mất.

Tần Quân dặn dò. Đợi nhiều ngày như vậy, nếu như thần thú bị yêu thú ăn mất, hắn không phải phiền muộn đến chết sao?

- Ta đi xuống cho. Thuật biến hóa của ta vô cùng tinh diệu. Yêu thú kia khẳng định không phát hiện được.

Hồng Hài Nhi chủ động xin đi giết giặc nói.

Tần Quân hơi suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu. Dù sao trứng thần thú cách nơi này một khoảng. Nếu chẳng may Sa Ngộ Tĩnh cũng không kịp ra tay thì sao?

Sau khi nhận được sự cho phép của hắn, Hồng Hài Nhi nhảy lên, giống

như một con cá chui vào trong hồ.

Thế lực khắp nơi đều nhìn chằm chằm vào mảnh hào quang bảy màu này, không có ai chú ý tới Hồng Hài Nhi đã lẻn vào.

Đợi một nén hương, trứng thần thú vẫn không có nở ra. Tâm tình kích động của Tần Quân cũng bị phai mờ. Hắn buồn chán không khỏi nhìn về phía bốn người Giang Minh cách đó không xa cũng đang khẩn trương như vậy. Bọn họ giống như dân chúng đang chờ đợi mở thưởng. Thấy vậy, hắn chợt buồn cười.

- Này, các ngươi tại sao lại tới đây? Chẳng lẽ các ngươi cũng muốn cướp thần thú?

Tần Quân tò mò hỏi. Chỉ với bốn người các ngươi, cũng muốn cướp thần thú?

Giang Minh phục hồi lại tinh thần, khẽ cười nói:

- Có gì không thể?

Hắn đoán được hồ thần thú sẽ có một hồi long tranh hổ đấu. Tuy rằng thực lực của hắn không tính là đứng đầu, nhưng cố gắng sẽ có cơ hội may mắn nhặt được.

Lực hấp dẫn của thần thú thật sự quá mạnh mẽ. Thu phục một con thần thú làm chiến sủng quả thực không thể soái hơn!

Đương nhiên nếu như con thần thú này đã thành niên, vô cùng cường đại, vậy Giang Minh lại hoàn toàn là sang đây xem náo nhiệt. Nhưng nhìn thấy được thần thú còn chưa nở, trái tim kia liền không nhịn được đập loạn.

- Nỗ lực lên. Nếu như ngươi không cướp được, ngươi lại không xứng làm huynh đệ kết bái của Tần Quân. Ta sẽ coi thường ngươi.

Trên gương mặt Tần Quân lộ ra biểu tình ta xem trọng ngươi, cười nói. Giang Minh nghe được, khóe miệng giật một cái.

Đám người Đát Kỷ bất đắc dĩ cười. Giang Minh cũng thật xui xẻo. Vừa lúc đánh tới Tần Quân, muốn không bị hắn đùa chết cũng không thể!

- Hừ!

Giang Minh không vui hừ lạnh một tiếng, không lại để ý tới Tần Quân nữa. Trong lòng hắn lại ghi hận Tần Quân.

Hắn xem như đã nhìn ra, Tần Quân chính là một con hồ ly mặt cười, nhìn như đang khen tặng hắn, nhưng kì thực là giễu cợt hắn.

Chỉ có điều hắn tuyệt đối không ngờ được người này chính là huynh đệ kết nghĩa hắn luôn miệng nói tới.

Thời gian lẳng lặng trôi qua.

Tới gần lúc giữa trưa, hào quang bảy màu từ thác nước chiếu ra bắt đầu trở nên càng lúc càng sáng. Nước hồ gần đó còn bắt đầu cuồn cuộn.

Ầm ầm ầm...

Tiếng sấm nổ vang. Các tu sĩ theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy lôi vân cuồn cuộn không ngờ cuốn tới, giống như bão tố sắp diễn ra.

- Sắp ra đời rồi.

Tần Quân lẩm bẩm nói. Thật không hổ danh là thần thú. Vừa sinh ra liền đưa tới thiên kiếp, trời sinh bất phàm!

Ầm! Ầm! Ầm...

Thiên lôi liên tiếp đánh xuống. Mặt ngoài thác nước lớn nổ tung từng bọt nước tráng lệ bắn ra. Phía dưới hào quang bảy màu theo ánh mặt trời bị che đậy càng phát sáng rực rỡ, duy mỹ giống như bức tranh. Lấy nó làm trung tâm hồ nước bắt đầu xoay tròn. Rất nhanh liền hình thành vòng xoáy đường kính mười thước. Hơn nữa còn đang không ngừng mở rộng.

Một tiếng gầm gừ nửa giống như tiếng rồng lại nửa giống như tiếng voi từ trong hồ mơ hồ truyền ra, khiến cho tim của các tu sĩ đập nhanh hơn.

Thần thú sắp xuất thế!

Chẳng biết từ lúc nào Người mặc áo tơi đã bay tới trên không trung của rừng cây, nhìn vòng xoáy lớn dưới thác nước. Trên gương mặt khủng khiếp đáng sợ của hắn thoáng lộ ra một vẻ kích động.

Đúng lúc này, trung tâm vòng xoáy bỗng nhiên xuất hiện một quả trứng khổng lồ, cao chừng một thước, vỏ trứng màu trắng mặt ngoài trải rộng phù văn màu vàng. khiến người ta kinh hãi nhất là những phù văn này chuyển động giống như đang sống.

Ầm.

Một tiếng vang lên. Con yêu thú đỏ thẫm cũng từ trong hồ nước xuất hiện. Nó cách trứng thần thú hai mươi thước xa, vừa vặn tránh thiên lôi không ngừng đánh xuống.

Khoảng cách hai mươi thước đối với yêu thú đỏ thẫm mà nói cũng không xa. Trong chớp mắt liền có thể xẹt qua.

Đợi thần thú nở ra, nó sẽ sấm sét xuất động, một miệng nuốt vào!

- Loại trừ yêu thú trước! Đừng để cho nó đợi được đến khi thần thú xuất thế!

Có người bỗng nhiên kinh ngạc kêu lên. Rõ ràng hắn cũng nhìn ra được ý định của con yêu thủ màu đỏ. Bởi vì vẻ tham lam trong mắt nó thật sự quá rõ ràng. Nó không phải muốn bảo vệ thần thú, mà là muốn ăn thần thú!

Vừa dứt lời, từng tên tu sĩ đã ngoài Kim Đan Cảnh từ bên hồ bay lên, từ bốn phương tám hướng bay về phía yêu thú màu đỏ thẫm, trong đó bao gồm cả người mặc áo tơi cũng vậy.

Hắn đánh không thắng yêu thú đỏ thẫm, những người khác càng không thể. Cho nên phải liên thủ. Hắn không thể làm gì khác hơn là tìm cách cướp giật thần thú.

So với yêu thú màu đỏ thẫm, sức cạnh tranh của các tu sĩ so với hắn mà nói không tính là vấn đề gì lớn.

- Giết chết nó!

- Yêu vương tính là cái gì? Chúng ta liên thủ giết nó. Cho dù không giành được thần thú cũng có thể trở thành giai thoại!

- Ha ha, ta vẫn là lần đầu tiên chiến đấu với yêu vương!

- Phát động công kích!

Tu sĩ Kim Đan Cảnh, tu sĩ Thuế Phàm Cảnh của thế lực khắp nơi đều phát động công kích. Linh lực rực rỡ chói lòa trút về phía con yêu thú màu đỏ thẫm, phối hợp với lôi vân khắp bầu trời, cảnh tượng đồ sộ khác thường.

Tần Quân ngồi xếp bằng ở bên hồ, hai tay chống ở trên đùi, lẳng lặng nhìn cuộc chiến đấu phía trước.

- Các ngươi ở chỗ này chờ. Vi huynh cũng muốn tham gia vào cuộc chiến!

------oOo------

Chương 318: Nhan Kinh Hi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên cạnh, cách đó không xa, Giang Minh lấy ra trường kiếm cười nói. Nói xong bộ dạng hắn giống như trích tiên, bay về phía con yêu thú màu đỏ thẫm, khiến cho ba người bạn đồng hành sùng bái không thôi.

Tần Quân xem thường cười, cũng không nói gì thêm.

- Lăn...

Con yêu thú màu đỏ thẫm tức giận gầm hét lên, thân thể cao lớn dâng lên. Hồ nước cuồn cuộn. Một yêu lực màu đỏ lấy mắt thường có thể nhìn thấy được hình thái càn quét về phía các phương hướng, cứng rắn đánh tan linh khí của các tu sĩ, ngay sau đó rơi vào trên người bọn họ, khiến cho bọn họ liên tiếp thổ huyết bay ngược lại.

- Nghiệt súc! Đừng vội càn rỡ!

Người mặc áo tơi tức giận quát một tiếng. Trong tay hắn cầm cái thước

đen phóng về phía con yêu thú màu đỏ thẫm. Nước hồ bắn tới ở trên người hắn, bị một tầng khí trắng tách ra. Tốc độ của hắn rất nhanh, giống như một đạo lưu quang đánh vào trên thân con yêu thú màu đỏ thẫm. Cái thước đen đâm vào trong cơ thể của con yêu thú màu đỏ thẫm, máu tươi bắn ra. Con yêu thú màu đỏ thẫm thống khổ không thôi, trong mắt bắn ra sát ý khiếp người.

Cùng lúc đó, từng thiên lôi rơi vào trên quả trứng thần thú. Một khe nứt xuất hiện ở đỉnh của quả trứng thần thú, dần dần kéo dài xuống phía dưới.

Một tiếng động vang lên!

Người mặc áo tơi bị con yêu thú màu đỏ thẫm đánh bay ra ngoài, bay xa gần năm trăm mét mới có thể dừng lại được.

Tần Quân bỗng nhiên trợn tròn hai mắt. Không phải vì hắn bị thực lực của con yêu thú màu đỏ thẫm chấn động đến. Mà vì trong lôi vân cuồn cuộn phía trên thác nước lớn bỗng nhiên xuất hiện thêm một đám bóng người. Bọn họ thân mặc áo bào đen, lẳng lặng lơ lửng ở dưới lôi vân. Nếu như không nhìn kỹ, rất khó phát hiện ra bọn họ.

Vù vù...

Cuồng phong thổi tới, áo bào đen trên người đám tu sĩ này bay phất phới. Phía sau áo bào của bọn họ có hình vẽ con bò cạp màu đỏ có vẻ càng dữ tợn hơn.

Áo bào đen bò cạp đỏ!

Ma đồ của Thâm Uyên Môn!

- Ngộ Tĩnh, những người đó phía trên mạnh tới mức nào?

Tần Quân híp mắt hỏi. Những tu sĩ khác xung quanh hồ thần thú còn không có phát hiện ra bóng dáng của ma đồ Thâm Uyên Môn. Bọn họ vẫn nhìn chằm chằm vào quả trứng thần thú và con yêu thú màu đỏ thẫm, cũng không biết nguy cơ lớn hơn nữa tự nhiên đã tới.

- Một người mạnh nhất đạt tới Địa Tiên Cảnh tầng chín.

Sa Ngộ Tĩnh ngưng trọng nói. Tần Quân nghe được hai mắt trợn tròn, trong lòng gọi thẳng ta ngất.

Địa Tiên Cảnh ở bên trong Thâm Uyên Môn là rau cải trắng sao?

Tần Quân có cảm giác muốn phát điên. Lần trước gặp phải Lâm Túc Cừu cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh. Phải biết rằng Thâm Uyên Môn cách vương quốc Hắc Long xa xôi đến mức không có cách nào tưởng tượng được. Tùy tiện một nhiệm vụ cũng làm cho cường giả Địa Tiên Cảnh dẫn đội tới. Quả thực hào khí ngất trời!

Xem tình hình thế này, Thâm Uyên Môn lại cho Tần Quân áp lực lớn hơn nữa.

Hôm nay tranh đoạt thần thú, xem ra muốn không đắc tội chết Thâm Uyên Môn cũng không thể.

Chỉ có điều không có cách nào. Vì lợi ích của mình, nên tranh vẫn phải tranh!

- Thâm Uyên Môn thân là một trong chín tôn ma đạo, gần đây nhiều lần xuất hiện ở xung quanh hoàng triều Nam Trác. Sợ rằng...

Hạo Thiên Khuyển trầm giọng nói.

Chân mày Tần Quân nhíu chặt hơn. Hắn chợt nhớ tới lời đồn đại mình từng nghe qua.

Chính ma đại chiến!

Mấy ngàn năm trước, một trận đại chiến chính ma cuốn qua toàn bộ Nam Vực. Chẳng lẽ Thâm Uyên Môn muốn gây chiến lại một lần nữa?

Phương thức tư duy của Tần Quân và tu sĩ thế giới này lại không giống nhau, tính nhảy cực lớn, sẽ không bỏ qua bất kỳ một khả năng nào.

Nhưng ở thời khắc hắn đang suy nghĩ tìm hiểu, người mặc áo tơi và mười mấy tu sĩ Kim Đan Cảnh, Thuế Phàm Cảnh đã đánh cho con yêu thú màu đỏ thẫm toàn thân đầy là máu. Nhìn qua mà giật mình. Tổn thương trải rộng bên ngoài thân thể nó, khiến cho hắn càng thêm tức giận.

Thân thể cao lớn không ngừng lay động, tác động tới toàn bộ hồ nước trong hồ thần thú.

Thiên lôi không ngừng bắn xuống. Ánh sáng mạnh thỉnh thoảng rọi sáng thiên địa. Công kích của người mặc áo tơi và một đám tu sĩ cũng không ngừng rơi vào trên thân của con yêu thú màu đỏ thẫm. Các loại pháp thuật đánh ra. Những tiếng nổ vang, tiếng sấm sét, tiếng gào thét hội tụ vào một chỗ, khiến người ta kinh hồn bạt vía.

Ầm ầm ầm...

Người mặc áo tơi vung cái thước đen trong tay lên. Từng linh lực ngưng tụ thành lưỡi đao màu đen bay ra, giống như một trận mưa xối xả rơi vào trên thân của con yêu thú màu đỏ thẫm, tăng thêm những vết thương đáng sợ trên thân nó.

Tiếp tục như vậy nữa, trong thời gian không quá một nén hương, con yêu thú màu đỏ thẫm sẽ bị thua!

Đúng lúc này, một bàn tay khổng lồ màu đỏ khủng khiếp gạt lôi vân cuồn cuộn hạ xuống, một tay nắm lấy con yêu thú màu đỏ thẫm trong hồ thần thú lên. Con yêu thú màu đỏ thẫm vô cùng to lớn ở trước mặt các tu sĩ lại bị bàn tay khổng lồ màu đỏ nắm ở trong tay, giống như bắt con gà con. Các tu sĩ khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa lá gan cũng đột ngột nổ tung. Bọn họ vội vàng lui lại.

- Ông trời của ta... Đó là cái gì...

- Cái tay này...

- Chẳng lẽ là tay của thần?

- Các ngươi nhìn khoảng không trên bầu trời kìa. Bên kia có một đám người!

- Mẹ của ta ơi. Thiếu chút nữa hù chết lão tử!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Trên mặt củ người mặc áo tơi cũng lộ ra vẻ kinh hãi và khó tin. Hắn thất thanh kêu lên:

- Thâm Uyên Môn! Làm sao có thể!

Bên hồ, Tần Quân vẫn chú ý tới người mặc áo tơi. Khi nghe được hắn nói ra những lời này, Tần Quân càng nghi ngờ.

Chẳng lẽ người mặc áo tơi này lại không phải là ma đồ của Thâm Uyên Môn sao?

Vậy hắn lại đến từ thế lực phương nào?

Tần Quân nhức đầu phát hiện, nước càng ngày càng sâu. Chẳng lẽ ngoài Thâm Uyên Môn ra, còn có Ma Môn khác lẻn vào trong chính đạo?

Hắn bỗng nhiên liên tưởng đến trước đây, lúc còn ở Thanh Đàn Thành đã vô tình gặp được một thiếu niên ma đạo. Tuy rằng lúc đó hai người không giao tiếp, nhưng Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển đều nói hắn là người trong ma đạo. Chẳng lẽ ma đạo từ lâu đã rót vào trong chính đạo, mà chính đạo còn không có nhận thấy được?

Nghĩ đến đây, Tần Quân mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

Cùng lúc đó, con yêu thú màu đỏ thẫm đã rời xa hồ thần thú. Nó điên cuồng kêu lên:

- Thâm Uyên Môn! Lại là các ngươi! Các ngươi có bản lĩnh giết chết ta đi! Bằng không yêu tôn sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

Tiếng gầm gừ chấn động thiên địa. Người có tu vi yếu còn cảm giác màng tai đau đớn.

------oOo------

Chương 319: Nhan Kinh Hi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc cho nó kêu to như thế nào, bàn tay khổng lồ màu đỏ kia chính là không buông ra, cũng khiến cho nó không có cách nào giãy thoát ra được.

Rất nhanh con yêu thú màu đỏ thẫm liền bị bắt tới trên đám mây, biến mất ở trong tầm mắt của các tu sĩ.

Người mặc áo tơi sững sờ ở chỗ cũ, thân thể run lên nhè nhẹ, rõ ràng cực kỳ kinh hoàng. Thậm chí hắn không dám nhúc nhích. Trên không trung một đám ma đồ Thâm Uyên Môn đưa mắt nhìn xuống hắn, khiến cho hắn không dám ngẩng đầu.

- Thần thú này về chúng ta!

Một nam tử tóc trắng dẫn đầu, vẻ mặt thản nhiên nói. Âm thanh của hắn rất nhẹ, nhưng rõ ràng truyền vào trong tai mỗi một người.

Hắn lại giống như thần linh đưa mắt nhìn xuống mặt đất. Tu vi Địa Tiên Cảnh tầng chín quả thực được cho là thần!

Uy áp khủng khiếp nghiền ép xuống hồ thần thú, khiến cho tu sĩ ở trên không trung kia, trên mặt đều biến hóa kịch liệt. Bọn họ nhanh chóng bay về phía bên bờ hồ. Vừa chạm đất, liền quỳ một chân trên đất, không có cách nào lại đứng thẳng lên. Nhìn lại những tu sĩ khác, người dưới Kim Đan Cảnh còn trực tiếp nằm úp sấp ngã xuống đất. Bất luận giãy dụa thế nào bọn họ cũng không bò dậy nổi.

Tần Quân cũng có không cảm thấy thoải mái. May mà Đát Kỷ và Tiểu Ly từng người đưa tay đặt ở trên bả vai hắn, đang trung hòa uy áp khủng khiếp từ trên trời hạ xuống.

Cách đó không xa, Giang Minh quỳ trên mặt đất. Hắn cắn răng kiên trì, cố gắng hết mức khiến mình không quá chật vật.

- Ta nhổ vào. Không ngờ Địa Tiên Cảnh tầng chín mạnh như vậy!

Tần Quân cắn răng mắng. Bình thường Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh đều sẽ thu lại khí tức. Mặc dù là lúc chiến đấu cũng vậy. Cho nên kính nể, e sợ của hắn đối với Địa Tiên Cảnh cũng không lớn. Nhưng không nghĩ tới Địa Tiên Cảnh tầng chín phát ra uy áp khủng khiếp như vậy.

Địa Tiên Cảnh tầng chín và Thiên Tiên Cảnh chỉ thiếu chút nữa!

Sa Ngộ Tĩnh Thiên Tiên Cảnh tầng chín, nếu như phát ra uy áp lại mạnh tới mức nào?

Hồng Hài Nhi Chân Tiên Cảnh tầng tám...

Lại ở thời điểm Tần Quân miên man suy nghĩ, trong quả trứng thần thú đã trải rộng những vết nứt lại truyền đến tiếng gầm gừ nửa giống như rồng lại nửa giống như voi. Âm thanh càng lúc càng lớn. không gian xung quanh quả trứng thần thú không ngờ từ trong không trung hiện ra hoa sen kỳ lạ, phát ra hào quang bảy màu, duy mỹ vô cùng.

Hoa sen kỳ lạ không ngừng nở rộ. Ở dưới biểu tình chấn động của các tu sĩ, toàn bộ hồ thần thú đều bị hoa sen kỳ lạ bao trùm, thoạt nhìn giống như chính là một hồ hoa sen. Nhưng những đóa hoa sen này thường xuyên dâng lên sóng gợn xuyên qua, mới để cho người ý thức được đây chỉ là hư ảo, cũng không phải thật sự tồn tại.

- Đây là cái gì?

Tần Quân chắt lưỡi hỏi. Hắn có phần không thể nào lý giải được, sinh ra mang theo hiệu ứng đặc biệt sao?

Lúc này, nam tử tóc trắng dẫn theo một đám ma đồ Thâm Uyên Môn bay xuống. Tần Quân cẩn thận đếm. Tổng cộng ba mươi hai người, không có ai yếu hơn so với hắn, khiến cho hắn đả kích rất sâu.

- Thâm Uyên Môn, Thập Thất Hộ Pháp Nhan Kinh Hi?

Người mặc áo tơi nhìn chằm chằm vào nam tử tóc trắng cắn răng hỏi.

Hắn tu vi Hóa Hư Cảnh tầng năm và so sánh với Nhan Kinh Hi tu vi Địa Tiên Cảnh chín tầng, giống như khác nhau một trời một vực, căn bản không có phần thắng.

- Hứa Nhạc, con thần thú này ứng với khí vận thiên địa sinh ra, nhưng không phải là tồn tại thần giáo Hắc Nhiên các ngươi có thể nhúng chàm.

Nhan Kinh Hi cười lạnh nói. Mái tóc bạc của hắn điên cuồng bay trong gió, khiến cho gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị của hắn thoạt nhìn có chút dữ tợn.

Thần giáo Hắc Nhiên!

Tần Quân nghe được, trong lòng không khỏi chấn động. Trời ạ lại là thế lực ma đạo nào vậy?

Hắn lại không biết thần giáo Hắc Nhiên và hắn rất quen thuộc. Lúc đầu giáo chủ của thần giáo Hắc Nhiên Cổ Đăng giúp Bắc Cung Tổ đánh tới, ngay cả Sa Ngộ Tĩnh cũng không phải là đối thủ của hắn. Nhưng đáng tiếc hắn vẫn bị Hồng Hài Nhi đánh nổ, thậm chí bị hủy diệt thân thể.

- Đáng thương cho vương quốc Hắc Long, diễn biến thành chiến trường của thế lực ba phương.

Vẻ mặt Tần Quân đầy cảm khái nói. Nếu như hoàng đế Hắc Long nghe được, khẳng định sẽ phải thổ huyết.

Sa Ngộ Tĩnh nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- `Cần ta hiện tại xuất thủ sao?

Đừng thấy Nhan Kinh Hi bộ dạng cao ngạo như vậy. Nhưng đợi tới khi Sa Ngộ Tĩnh vừa ra tay, hắn lập tức quỳ thành chó.

- Đừng nóng vội. Trước hết để cho hắn đắc ý một hồi đã.

Tần Quân cười xấu xa nói. Đát Kỷ và Hạo Thiên Khuyển nghe được không nhịn được khóe miệng giật một cái. Tiểu Ly lại nghiêng đầu nói:

- Tần Quân ca ca. Ta cảm giác trong quả trứng thần thú này hình như có huyết mạch Long tộc của chúng ta.

huyết mạch Long tộc?

Thật thú vị!

Mắt Tần Quân không khỏi nheo lại. Thần Long ở bên trong Long tộc hẳn là có địa vị rất cao.

Đầu óc của hắn lại bắt đầu trở nên sống động.

Cùng lúc đó, vỏ t quả trứng thần thú đã nghiền nát bắt đầu rơi xuống. Xuyên qua khe hở có thể nhìn thấy được một thân thể màu đỏ đang chuyển động ở bên trong, giống như mãng xà.

Nhan Kinh Hi đưa mắt từ trên thân người mặc áo tơi được gọi là Hứa Nhạc kia chuyển tới trên quả trứng thần thú. Trên gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị hắn thoáng lộ ra một vẻ cuồng nhiệt, lẩm bẩm nói:

- Thần, cuối cùng phải hạ xuống!

Thần!

Cái chữ này và chữ tiên ở giới tu tiên vốn có ma lực khó có thể nói hết. Tu sĩ nạp khí tu tiên, theo đuổi trường sinh, cũng theo đuổi thành thần thành tiên. Bất kể hoàng triều hay vương quốc đều lưu truyền đủ loại lời đồn đại, cái gì phá nát hư không, ban ngày phi thăng v.v.

Bất kể tu sĩ hay bách tính đều tin tưởng vào tồn tại thần và tiên. Thậm chí có văn hiến ghi chép thế giới này chính là do thần tiên chế tạo ra.

Đối với người phàm và tu sĩ cấp thấp mà nói, Địa Tiên Cảnh đó là thần, vốn có khả năng dời núi lấp biển.

Mà tồn tại được Nhan Kinh Hi tu vi Địa Tiên Cảnh tầng chín xưng là thần, khó có thể tưởng tượng được.

- Ngâm...

Từng tiếng rồng ngâm từ trong quả trứng thần thú truyền ra. Âm thanh thanh thúy. Có thể nghe ra được chủ nhân của giọng nói chắc hẳn là rất non nớt.

Tất cả tu sĩ xung quanh hồ thần thú đều quỳ rạp trên mặt đất hoặc quỳ nhìn về phía quả trứng thần thú. Từ vỏ trắng, hiện tượng hoa sen tráng lệ trong hào quang bảy màu phát ra, bầu trời sấm chớp rền vang. Mây đen cuồn cuộn kéo tới, giống như lời khen ngợi của thiên địa đối với việc thần thú sinh ra.

Từng mảnh vỏ trứng vỡ nát rơi xuống. Hình dáng thật sự của thần thú rất

nhanh liền hiện ra rõ ràng.

------oOo------

Chương 320: Mặt người thân rắn

Nguồn: EbookTruyen.VN

A...

Liên tiếp những tiếng hít khí lạnh vang lên. Tất cả đều sợ hãi nhìn thần thú còn nhỏ vừa phá vỏ.

Trái lại vẻ mặt Nhan Kinh Hi cuồng nhiệt nhìn cảnh tượng như vậy, thậm chí toàn thân run rẩy.

Hai mắt Tần Quân lại trợn tròn, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ thấy thần thú này không ngờ là mặt người thân rắn. Trên thân rắn hiện lên màu đỏ, dài đến gần hai thước, còn chưa mọc vảy. Đầu là một cái đầu của đứa trẻ sơ sinh, khuôn mặt trắng hồng, đôi mắt ngập nước, cực kỳ khả ái. Nhưng phối hợp với thân rắn của nó, lại khiến cho người ta có cảm giác quỷ dị, thậm chí nổi da gà.

- Đây thật sự là thần thú sao...

- Ông trời của ta... Rõ ràng là quái vật có được không...

- Thật đáng sợ... Chúng ta không ngờ coi nó là thần thú...

- Mau bỏ đi. Quái vật không lành như vậy sẽ mang đến vận rủi!

Các tu sĩ hoảng sợ kêu lên. Đáng tiếc uy áp của Nhan Kinh Hi vẫn khiến cho bọn họ không thể động đậy.

- Đây là Chúc Long sao...

Tần Quân bất đắc dĩ nhìn thần thú vừa ra đời. Kiếp trước hắn đã xem lướt qua qua một ít tấm thiệp về thần thú thượng cổ. Trong đó Chúc Long để lại

cho hắn ấn tượng sâu sắc.

- Sơn Hải Kinh... Địa Hoang Kinh có ghi chép: Ở ngoài biển tây bắc, bắc xích thủy, có Chương Vỹ Sơn. Có thần, mặt người thân rắn đỏ, con mắt nằm thẳng. Hắn nhắm mắt là đêm. Hắn mở mắt là ngày. Không ăn không ngủ không thở, mưa gió liền đến. Là Chúc Cửu Âm, là vị Chúc Long.

Theo lời đồn đại Chúc Long mở mắt là hừng đông, nhắm mắt khiến cho đêm tối hạ xuống, hít hơi khiến cho thiên địa biến thành mùa đông, thở ra lại đổi lấy ngày mùa hè!

Tồn tại rất trâu bò!

Theo lời đồn đại có rất nhiều Chúc Long. Có thuyết mặt trời, có thuyết Bàn Cổ nói, thuyết Bất Chu Sơn. Dù sao lai lịch khó có thể phân biệt. Trong các loại truyền thuyết thân phận đều không tầm thường. Thậm chí có một cách nói là Sáng Thế Thần. Nhưng mặt người thân rắn là phần lớn hình dung về nó trong các lời đồn đại.

- Hệ thống, nó là Chúc Long sao?

Tim Tần Quân giống như chú hươu con nhảy loạn. Hắn vội vàng ở trong lòng hỏi.

- Đúng vậy!

Hệ thống trả lời có lực khiến cho Tần Quân hít thở cũng trở nên dồn dập. Nếu như bồi dưỡng tốt Chúc Long, tuyệt đối lợi hại!

- Chúc Long không phải trong truyền thuyết thần thoại Hoa Hạ sao? Làm sao có thể xuất hiện ở nơi này? Lẽ nào nó là một trong năm vị Thần Ma đã hạ xuống sớm?

Tần Quân cố nén tâm tình phấn khởi hỏi.

Bên kia, Nhan Kinh Hi dẫn dắt các ma đồ tập trung thành một vòng tròn ở xung quanh Chúc Long, khom lưng cung kính cúi đầu, thành kính đến cực điểm.

- Kí chủ suy nghĩ quá nhiều. Thần thú trong thần thoại không có khả năng

chỉ tồn tại ở trong thần thoại Hoa Hạ. Ví dụ như thần thú Chu Tước hộ quốc cho hoàng triều Nam Trác.

Hệ thống giải thích, khiến cho Tần Quân bừng tỉnh.

Tuy rằng vẫn còn có vài điểm không nghĩ ra, nhưng hắn cũng lười tiếp tục rầu rĩ. Thực lực không đủ, nhận thức đối với thiên địa tất nhiên cạn.

Dù sao chỉ cần nhớ kỹ một điểm là tốt rồi. Đó chính là Chúc Long rất trâu bò!

Kiếp trước thậm chí có người suy đoán Chúc Long là Tổ Long. Tuy rằng không biết thật hay giả, nhưng thân là Thần Long, Chúc Long khẳng định cao quý hơn so với Long tộc bình thường.

- Nhất định phải cố gắng bồi dưỡng. Đây tuyệt đối là thần thú hộ quốc còn hoàn mỹ hơn so với Chu Tước!

Tần Quân phấn chấn nghĩ đến. Chúc Long có thể khống chế ban ngày và mùa. Chỉ riêng điểm này lại có thể thực dụng hơn so với Chu Tước chỉ có thể làm thần hộ mệnh.

Nó là của ta!

- Tiểu gia hỏa này là Long tộc?

Đát Kỷ lộ ra vẻ mặt cổ quái nhìn về phía Tiểu Ly. Chúc Long có bề ngoài quái dị vô cùng. Tuy rằng tuổi nhỏ rất đáng yêu, nhưng có thể tưởng tượng đến sau khi nó thành niên sẽ là phong thái khủng khiếp như thế nào.

Tiểu Ly cũng nghi ngờ nhìn chằm chằm vào Chúc Long, nghiêm túc nói:

- Tuy rằng thoạt nhìn không giống, nhưng ta quả thực có thể cảm giác được. Hơn nữa nó còn khiến cho ta không tự chủ được cảm thấy kính nể, e sợ. Cho dù là đối mặt với phụ vương ta cũng sẽ không có loại cảm giác này.

Đồng tử của Sa Ngộ Tĩnh, Đát Kỷ, Hạo Thiên Khuyển đều co lại. Phụ vương của Tiểu Ly lại là bá chủ hải vực bên cạnh Nam Vực, Nam Hải Long Vương!

Tiểu gia hỏa này lại có huyết mạch mạnh hơn Nam Hải Long Vương?

Cùng lúc đó, Nhan Kinh Hi ngẩng đầu kích động nói:

- Thần, cuối cùng nghênh đón ngài sinh ra. Xin hãy theo ta trở về nhà!

Hứa Nhạc nghe được nghiến răng nghiến lợi. Mình truy tìm tung tích Chúc Long lâu như thế, lại bị Thâm Uyên Môn nửa đường chặn đồ. Hắn rất không thoải mái. Nhưng hắn hiểu rõ mình không phải là đối thủ của Nhan Kinh Hi, cho nên chỉ có thể nhìn.

Tiểu Chúc Long chớp chớp đôi mắt ngập nước, không trả lời Nhan Kinh Hi, mà hiếu kỳ quan sát xung quanh.

- Thần?

Nhan Kinh Hi lại nhìn về phía tiểu Chúc Long hỏi, theo bản năng chân mày nhíu lại.

Vị thần này thế nào lại có cảm giác hơi ngốc...

Tiểu Chúc Long nhìn Nhan Kinh Hi phồng quai hàm, thoạt nhìn vô cùng khả ái. Đương nhiên đừng xem thân rắn màu đỏ nó thân rắn màu đỏ.

Một giây tiếp theo, Tiểu Chúc Long bỗng nhiên mở miệng. Trong phút chốc Nhan Kinh Hi biến sắc. Hắn còn không kịp phản ứng đã bị một trận gió lớn đập vào mặt. Thân hình hắn bay ra ngoài, trong nháy mắt bay xa ngàn mét, đập vào một ngọn núi ở phía sau rừng cây, trực tiếp xuyên qua thân núi, không nhìn thấy hình bóng nữa.

Yên lặng!

Ma đồ Thâm Uyên Môn đều hoảng sợ nhìn Tiểu Chúc Long.

Sau khi Nhan Kinh Hi bị đánh bay, uy áp này cũng theo đó tan ra. Nhưng các tu sĩ vẫn sững sờ ở tại chỗ. Tất cả đều nghẹn họng trân trối nhìn Tiểu Chúc Long.

Nhan Kinh Hi được bọn họ coi là thần, lại bị Tiểu Chúc Long dễ dàng thổi

bay?

Tần Quân cũng không nhịn được trợn tròn hai mắt. Mới vừa sinh ra đã lợi hại đến như vậy?

Lại liên tưởng đến con yêu thú màu đỏ thẫm lúc trước muốn ăn Tiểu Chúc Long, Tần Quân đột nhiê có một cảm giác quái dị như vậy. Thâm Uyên Môn ngược lại đã làm được một chuyện tốt, cứu con yêu thú màu đỏ thẫm một mạng.

- Được... Thật mạnh... Nó chắc hẳn là thần thú thật sự chứ?

- Các ngươi nhìn kỹ đi. Nó thật ra không cổ quái như vậy?

- Hoa sen trên mặt hồ bắt đầu tàn rồi!

- Thiên kiếp cũng lui.

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Thậm chí còn có người bắt đầu hướng về phía Tiểu Chúc Long cúi lạy. Tiểu Chúc Long lại biểu hiện vô cùng hoạt bát, trên không trung không ngừng xoay quanh.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, cao giọng kêu:

- Chúc Long mau tới đây, ba ba ngươi ở chỗ này!

------oOo------

Chương 321: Kiêu ngạo hống hách

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phụt...

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Sa Ngộ Tĩnh cùng với Hạo Thiên Khuyển thiếu chút nữa bị nước bọt sặc chết. Người này vận đủ linh lực kêu lên, âm thanh truyền đi rất xa. Tất cả mọi người có thể nghe được rõ ràng.

Bốn người Giang Minh theo bản năng nhìn về phía hắn, biểu tình giống

như nhìn một kẻ ngốc.

Tiểu Chúc Long hiếu kỳ xoay người nhìn về phía Tần Quân. Ánh mắt của các ma đồ xung quanh lại lộ ra sát ý. Tần Quân cũng dám sỉ nhục vị thần trong lòng bọn họ!

- Giết chết hắn!

Một ma đồ chỉ vào Tần Quân quát lớn. Vừa dứt lời liền có ba gã ma đồ giống như quỷ mị bay về phía Tần Quân. Bọn họ đều có tu vi đã ngoài Thuế Phàm Cảnh tầng năm. Tốc độ bay rất nhanh. Mấy trăm thước đối với bọn họ mà nói chẳng qua chỉ là thời gian mấy lần hít thở mà thôi.

Cảnh tượng như vậy khiến cho các tu sĩ không nhịn được đồng tình cho Tần Quân. Đây là người trẻ tuổi lỗ mãng từ nơi nào tới, cũng dám ở trên phương diện mấu chốt này hô lên lời nói đùa như vậy. Đơn giản là đầu óc hỏng rồi!

Đối mặt với ba gã ma đồ tập kích, Tần Quân mặt không đổi sắc. Tay hắn để ra sau lăng. ba viên Tạc Thiên Lôi hiện lên ở trong tay. Hắn chỉ mới dùng qua một viên, còn có chín viên.

Trong vòng trăm thước, tu sĩ Thuế Phàm Cảnh cũng sẽ bị nổ thành thịt nát!

- Cho các ngươi chút bảo bối!

Tần Quân chợt ném ba viên Tạc Thiên Lôi ra. Hiện tại lực lượng của hắn lớn tới mức nào? Ba viên Tạc Thiên Lôi xé qua không khí, trực tiếp đập về phía ba gã ma đồ trước mặt. Bọn họ cả kinh, sắc mặt biến hóa kịch liệt, theo bản năng muốn né tránh. Tần Quân bỗng nhiên nắm chặt tay phải. Ba viên Tạc Thiên Lôi trực tiếp nổ mạnh.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ánh sáng mạnh hiện ra. Sóng lửa cuồn cuộn trong nháy mắt nhấn chìm các ma đồ. Tiếng kêu thảm thiết bị tiếng nổ vang che lấp. Nhưng không ít tu sĩ vẫn có thể nghe được tiếng la bi thảm nhất trần gian của bọn họ.

Ánh lửa soi sáng ở trên mặt Tần Quân. Hắn nhếch miệng lên, hưng phấn

tăng cao.

Hắn bám linh lực vào ở trên Tạc Thiên Lôi, khống chế viễn trình. Linh lực đè ép liền khiến cho Tạc Thiên Lôi nổ mạnh, còn không cần đập trúng kẻ địch. Hiệu quả rất khả quan.

-Đinh! Giết chết tu sĩ Thuế Phàm Cảnh tầng sáu, thu được 60901 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Giết chết tu sĩ Thuế Phàm Cảnh tầng năm...

Không để ý tới ba tiếng nói nhắc nhở của hệ thống trong đầu, Tần Quân liếm môi một cái, nhìn về phía những ma đồ còn lại, ánh mắt giống như đang quan sát con mồi. Giá trị kinh nghiệm của tu sĩ Thuế Phàm Cảnh không ngờ là mấy vạn. Điều này làm cho hắn rất động tâm.

Cách đó không xa, bốn người Giang Minh nhìn tới trợn mắt há hốc mồm.

Không chỉ có bọn họ, ngay cả các tu sĩ xung quanh hồ thần thú cũng nhìn tới há hốc mồm. Vừa rồi là vật gì, lực sát thương sau khi nổ mạnh khó tránh khỏi quá kinh khủng đi?

Hứa Nhạc của thần giáo Hắc Nhiên cũng nhíu mày nhìn về phía Tần Quân. Hắn nhớ đám người Tần Quân là đi theo chân hắn tới hồ thần thú. Thật không nghĩ tới Tần Quân che giấu sâu như vậy. Ngay cả hắn nhìn thấy uy lực của Tạc Thiên Lôi, cũng không nhịn được, hít vào một hơi khí lạnh.

- Thế nào lại cảm giác hắn nhìn quen mắt như vậy...

Hứa Nhạc do dự nghĩ đến. Càng nhìn Tần Quân, hắn càng cảm thấy hình như đã nhìn thấy qua ở nơi nào đó.

Lúc này, một đạo linh cảm chợt hiện lên ở trong đầu hắn, khiến cho sắc mặt hắn biến đổi kịch liệt. Hắn vội vàng lật tay lấy ra một khối tinh thạch lớn chừng bàn tay. Phía trên thình lình là khuôn mặt của Tần Quân, hình giống như ảnh chụp.

Mảnh tinh thạch này chính là do giáo chủ Cổ Đăng tự mình chế tạo thành, phân cho tất cả giáo chúng Hóa Hư Cảnh. Ngay từ lúc đầu hắn cho rằng mình thể không gặp được Tần Quân. Hai người thật giống như hai đường

thẳng song song vĩnh không giao nhau, cho nên không để ở trong lòng.

Vậy mà lão đầu chính là giảo hoạt như vậy.

- Làm sao có thể... Tại sao có thể là hắn...

Hứa Nhạc hoảng sợ lẩm bẩm nói. So với lúc trước gặp phải Nhan Kinh Hi, hắn còn muốn kinh hoàng hơn.

Tần Quân là ai?

Đây chính là tồn tại ngay cả giáo chủ của bọn họ cũng phải chịu thiệt!

Hắn không phải đang ở trong vương quốc Thương Lam hoặc vương quốc Càn Nguyệt sao? Làm sao hắn có thể tới nơi này?

Trong lòng Hứa Nhạc loạn như ma. Thậm chí toàn thân hắn run rẩy. Hắn theo bản năng nhìn về phía người bên cạnh Tần Quân. Nhất là thời điểm nhìn thấy được Sa Ngộ Tĩnh và Hạo Thiên Khuyển, linh hồn hắn cũng không khỏi run rẩy một chút.

Tiểu Chúc Long hiếu kỳ bay về phía Tần Quân. Đúng lúc này, Nhan Kinh Hi bay tới. Mái tóc bạc của hắn có chút rối loạn, nhưng chiếc áo bào đen có hình bò cạp đỏ lại hoàn toàn không dính chút bụi nào.

- Tạm thời bắt thần lại đã!

Nhan Kinh Hi trầm giọng quát. Vụ nổ mạnh vừa rồi, hắn còn tưởng là do Tiểu Chúc Long gây nên.

- Lăn! Thần thú của lão tử ngươi cũng dám nhúng chàm! Hồng Hài Nhi! Còn không ra? Ngươi đang ngủ ở trong hồ sao?

Tần Quân nổi giận mắng. Đương nhiên trong lòng hắn cũng phẫn nộ.

Nghẹn lâu như vậy, nên vén lớp ngụy trang giấu mình được rồi!

Nếu được người gọi là bá vương, cũng nên kiêu ngạo hống hách!

Hồng Hài Nhi?

Nhan Kinh Hi đầu tiên là tức giận, sau đó lại nhất thời kinh sợ.

Toàn bộ tu sĩ trong hồ thần thú đều xôn xao. Hồng Hài Nhi cái tên này gần đây có thể nói là danh chấn tám phương. Có lẽ có người không biết, nhưng hắn tự xưng là không có người nào không biết không có người nào không hiểu!

Thánh Anh Đại Vương!

Bốn người Giang Minh càng giống như bị sét đánh. Nhất là Giang Minh. Hắn há hốc mồm, trên mặt đầy vẻ không dám tin.

Không có khả năng!

Phản ứng đầu tiên trong đầu Giang Minh hính là như thế. Lúc trước người này còn kính nể hắn là huynh đệ Tần Quân. Người này làm sao có thể là Tần Quân?

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Một bóng người phá vỡ mặt hồ. Thình lình là Hồng Hài Nhi. Chỉ thấy thời khắc này đầu Hồng Hài Nhi đầy lửa cháy mạnh, mắt, da đặc biệt đỏ bừng. Thậm chí có thể thấy rõ huyết quản mạch lạc, giống như một người lửa nhỏ, uy thế ép người.

Nhìn thấy được hình tượng này của hắn, khiến người ta rất dễ dàng liên tưởng đến Thánh Anh Đại Vương.

Bốn người Giang Minh hoàn toàn há hốc mồm. Bọn họ đã từng nhìn thấy Hồng Hài Nhi, còn tưởng rằng đó là đệ đệ của Tần Quân. Lúc trước bọn họ vẫn buồn bực Tần Quân thế nào lại dẫn theo một trẻ nhỏ bên người. Hiện tại cuối cùng bọn họ cũng hiểu được.

Trời ạ, đây là Hồng Hài Nhi!

Tồn tại siêu nhiên trấn áp hoàng triều Nam Trác!

Tần Quân không chú ý tới biểu tình khó có thể tin nổi của Giang Minh. Hắn cười lạnh nói:

- Chúng ta không có thù oán. Cho ngươi thời gian ba hơi thở để rời khỏi đây. Bằng không chết!

------oOo------

Chương 322: Chúc Long (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhan Kinh Hi lộ ra ắc mặt thâm trầm. Đây vẫn là lần đầu tiên có người uy hiếp hắn như vậy.

Nhưng Hồng Hài Nhi cho hắn cảm giác áp bách thật sự quá mạnh mẽ, khiến cho hắn mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

- Tần Quân, ngươi làm vậy là muốn đối nghịch cùng Thâm Uyên Môn chúng ta sao?

Nhan Kinh Hi nhìn chằm chằm vào Tần Quân trầm giọng quát. Chúc Long có quan hệ trọng đại, hắn tất nhiên không có khả năng lại bỏ qua như thế.

Nếu để cho cao tầng bên trong nôn biết Chúc Long bị cướp đi, hắn cũng đừng mông sống sót. Đừng thấy hắn là cường giả Địa Tiên Cảnh tầng chín, nhưng ở trong Thâm Uyên Môn không có khả năng là bảo bối.

- Ba!

- Hai!

Tần Quân không để ý tới sự uy hiếp cảu Nhan Kinh Hi, bắt đầu đếm ngược. Nhan Kinh Hi tức giận đến mức thiếu chút nữa thì nổ phổi.

Hồng Hài Nhi lấy ra Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương, vẻ mặt không tốt, cười lạnh nhìn về phía Nhan Kinh Hi. Tam muội chân hỏa thường xuyên từ trong khoang mũi của hắn phun ra, hơi nóng tràn ngập.

Các tu sĩ ở xung quanh hồ thần thú vẫn còn đang kinh ngạc. Đầu tiên là Mặc Kỳ Lân chạy tới. Sau đó là người mặc áo tơi Hứa Nhạc lên sân khấu đánh bại Mặc Kỳ Lân. Hiện tại, khi mọi người đại chiến với con yêu thú màu đỏ thẫm, Thâm Uyên Môn gặt hái, Nhan Kinh Hi uy áp tất cả mọi người.

Sau đó Chúc Long đại phát thần uy. Thời khắc mấu chốt Tần Quân không ngờ xuất hiện lực lượng mới!

Các tu sĩ của vương quốc Hắc Long không nhịn được có cảm giác giống như mình đang ở trong giấc mộng. Đúng là quá hí kịch!

- Ngộ Tĩnh! Giết chết hắn đi! Đúng rồi! Lưu lại một hơi thở để cho ta tự mình giết hắn!

Tần Quân trầm giọng quát. Nhan Kinh Hi người này còn tưởng rằng hắn đang nói đùa sao?

Nghe vậy, Sa Ngộ Tĩnh trực tiếp lấy ra bảo trượng hàng yêu, chuẩn bị ra tay chế phục Nhan Kinh Hi.

- Không cần! Giao cho ta tới làm!

Lúc này, Hồng Hài Nhi bỗng nhiên cười nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền lắc mình đi tới trước mặt Nhan Kinh Hi. Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương trực tiếp đâm ra. Tốc độ của Chân Tiên Cảnh tầng tám, Địa Tiên Cảnh tầng chín làm sao có thể phản ứng kịp?

Thân thể Nhan Kinh Hi theo bản năng lách sang một bên. Nhưng hắn vẫn bị một thương đâm thủng ngực. Máu tươi bắn ra. Đồng tử của hắn không khỏi co lại. Trên mặt hắn đầy vẻ kinh hãi.

Cái tên Thánh Anh Đại Vương hắn cũng đã nghe nói qua. Nhưng hắn vẫn cảm thấy trong đó hẳn có chút khuyếch đại. Hôm nay đánh một trận khiến cho cảm giác không phục trong lòng hắn trong nháy mắt liền tiêu tan thành mây khói. Thay vào đó là sự sợ hãi và tuyệt vọng.

- Thương của gia gia có đúng là rất lợi hại hay không!

Hồng Hài Nhi cười đùa nói. Tần Quân ở bên hồ nghe được, bước chân

chợt lệch đi, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Những lời này có nghĩa khác quá lớn!

Tiểu Chúc Long không rời đi, mà hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào Hồng Hài Nhi và Nhan Kinh Hi. Hắn mới sinh ra, đối với tất cả đều rất hiếu kỳ.

Nhan Kinh Hi hiểu rõ mình không phải là đối thủ của Hồng Hài Nhi. Hắn rất quyết đoán, trực tiếp rời nguyên thần khỏi thân. Một tia sáng xuất hiện từ trên đỉnh đầu, lao cực nhanh về phía chân trời.

Vậy mà nguyên thần của Nhan Kinh Hi vừa bay ra ngoài mấy chục thước, đã bị Hồng Hài Nhi đón được, tay trái bắt lấy hắn, khiến cho hắn không thể động đậy.

- Thả ta ra! Thần thú, ta từ bỏ! Nhường lại cho các ngươi!

Nhan Kinh Hi hoảng sợ kêu lên. Đáng tiếc tất cả đã muộn rồi.

Hồng Hài Nhi căn bản không nghe, nắm lấy hắn liền bay về phía bên bờ hồ. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy các tu sĩ nuốt nước miếng. không ngờ Nhan Kinh Hi ở trong tay Hồng Hài Nhi không có chút lực phản kháng nào.

- Điện hạ, cho ngươi tới giết!

Hồng Hài Nhi cười đùa, vung nguyên thần Nhan Kinh Hi trong tay lên.

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó há miệng phun ra tam muội chân hỏa bao quanh nguyên thần của Nhan Kinh Hi. Bản thân Hồng Hài Nhi lại tinh thông tam muội chân hỏa, tất nhiên không sợ.

- A a a a! Ngươi không được chết tử tế! Tần Quân! Ngươi dám đắc tội Thâm Uyên Môn chúng ta! Ngươi sau này cũng đừng mong có thể sống tốt...

Tiếng kêu thảm thiết của Nhan Kinh Hi vang vọng thiên địa. Mặc dù lôi vân cuồn cuộn đang tản đi, tiếng kêu thảm thiết của hắn vẫn khiến cho thiên địa tăng thêm một phần uy nghiêm đáng sợ.

Tam muội chân hỏa cường đại tới mức nào? Thiêu đốt tiêu diệt nguyên thần của Địa Tiên Cảnh căn bản không thành vấn đề!

Không được năm giây, Nhan Kinh Hi liền hoàn toàn biến mất ở thế giới này.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Địa Tiên Cảnh chín tầng! Thu được 1000000 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng năm!

Thoải mái!

Cảm nhận linh lực trong cơ thể cuồn cuộn, Tần Quân thoải mái đến mức miệng cũng nhếch lên. Trăm vạn giá trị kinh nghiệm sao có thể chỉ đơn giản là một bậc như vậy? Hắn vội vàng mở ra bảng liệt kê thuộc tính kiểm tra:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Thuế Phàm Cảnh tầng năm (650513/900000 giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Không!

- Pháp khí: Gia Đặc Lâm diệt thế (địa phẩm thượng giai), Desert Eagle (hoàng phẩm thượng giai)!

- Pháp bảo: Ngân Long Tru Hồn Thương (pháp bảo hậu thiên), Tử Kim Đế Hoàng Giáp (pháp bảo hậu thiên)! Cửu Long chí tôn hoàng bào (linh bảo hậu thiên)!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Công pháp: Bất Diệt Thánh Thể (công pháp ngâm thể thượng cổ)! Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ! Lý Nguyên Phách! Hắc Bạch Vô Thường! Lý Bạch! Sa Ngộ Tĩnh! Hồng Hài Nhi! Trương Giác!

- Quân đoàn Thần Ma: Đội quân áo bào trắng!

Nếu như lại giết một cường giả Địa Tiên Cảnh, hắn sẽ có thể thăng cấp!

Trong lòng Tần Quân vui mừng rạo rực. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Chúc Long đang lơ lửng trong không trung, cười nói:

- Ngoan, qua đây. Sau này theo ta lăn lộn, ta nuôi ngươi đến trắng trẻo mập mập!

Tiểu Chúc Long ngây người nhìn hắn, sau đó không ngờ bay về phía hắn. Nó nghe lời như vậy khiến cho Tần Quân cảm thán. Quả nhiên phải xem mặt!

Hắn soái hơn so với Nhan Kinh Hi.

Cho nên Tiểu Chúc Long nguyện ý tin tưởng hắn. Vừa rồi Nhan Kinh Hi muốn lôi kéo Tiểu Chúc Long, trái lại bị một hơi thở thổi bay.

Đáng tiếc Nhan Kinh Hi đã chết. Bằng không hắn khẳng định sẽ không phục.

Thực lực có thể thua, nhưng giá trị nhan sắc không thể thua!

- Lẽ nào hắn thật sự là Tần Quân?

- Nói thừa! Thánh Anh Đại Vương đều đã tới, hắn không phải là Tần Quân thì có thể là ai?

- Ông trời của ta, Tần Quân thế nào lại tới vương quốc Hắc Long?

------oOo------

Chương 323: Chúc Long (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Xem ra thần thú nhất định không có duyên với chúng ta...

- Chẳng lẽ bởi vì vương quốc Hắc Long và vương quốc Càn Nguyệt đang có chiến tranh, cho nên Tần Quân mới đến vương quốc Hắc Long?

Bên hồ, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Trong lời nói đều là sự sùng bái và cảm thán.

Sau khi Tần Quân đại náo hoàng triều Nam Trác liền trở thành thần tượng của vô số tu sĩ. Nhất là tu sĩ của vương quốc, mặc dù vương quốc Hắc Long đang khai chiến cùng vương quốc Càn Nguyệt, nhưng người nào không biết chuyện Tần Quân gặp phải ở vương quốc Càn Nguyệt trước đây?

Thân là hoàng tử lại bị giáng chức, đơn giản là vô cùng nhục nhã!

Hơn nữa cho dù Tần Quân có ý nghĩ đối với vương quốc Hắc Long, phần lớn tu sĩ vẫn rất vui lòng. Dù sao có Tần Quân trấn thủ, mặc dù là đối mặt với hoàng triều, bọn họ cũng có tư cách ưỡn thẳng sống lưng.

Nhìn Tiểu Chúc Long nhào vào trong lòng Tần Quân, bốn người Giang Minh vẫn không thể nào phục hồi lại tinh thần.

Nhất là Giang Minh. Trong lòng hắn bị tâm tình xấu hổ, phẫn nộ, không cam lòng đan xen. Hắn cúi đầu căn bản không dám nhìn Tần Quân. Hắn hận không tìm được một cái lỗ để chui vào.

- Đại ca... hắn thật sự là Tần Quân sao... Tần Quân không phải là huynh đệ của đại ca sao?

Tiểu Xuân chất phác hỏi, khiến cho Giang Minh hận không thể bóp chết nàng. Trời ạ, cú bổ đao này quá tổn thương đi?

Giang Minh cũng cảm giác được bản thân mình đang rơi vào trong một cơn ác mộng. Từ trước tới nay hắn chưa từng nghĩ mình sẽ thật sự chạm mặt Tần Quân. Hơn nữa mình còn ở trước mặt Tần Quân nói khoác mình là huynh đệ của hắn. Quả thực quá mất mặt!

Không trách được Tần Quân nhìn nụ cười của hắn cổ quái như vậy...

- Điện hạ, cẩn thận.

Đát Kỷ khẩn trương nói.Nhìn Chúc Long ở trong lòng Tần Quân Tiểu, nàng rất sợ Tần Quân bị nó tập kích.

Tiểu gia hỏa này chỉ một hơi thở là có thể thổi bay Nhan Kinh Hi. Muốn giết chết Tần Quân quả thực dễ dàng giống như hít thở.

- Yên tâm đi. Tiểu gia hỏa này rất thân thiết với ta!

Tần Quân cười nói, ôm Tiểu Chúc Long. Hắn thật sự giống như đang ôm một tiểu hài tử. Chỉ có điều thân thể của tên tiểu hài tử này giống như rắn.

Tiểu Ly cũng bu lại. Nàng nhéo vào khuôn mặt đầy thịt của Tiểu Chúc Long, nói:

- Tiểu gia hỏa này lớn lên thật kỳ quái.

Tiểu Chúc Long không rõ kỳ quái là có ý gì, chỉ biết si ngốc cười khúc khích.

Ở phía sau, Sa Ngộ Tĩnh lại nhíu chặt chân mày. Hắn lại buồn bực. Tiểu Chúc Long thế nào lại cùng Tần Quân thân thiết như vậy?

Hắn cũng không tin vào lý do giá trị nhan sắc vừa nói. Phương diện này khẳng định có bí mật không muốn cho người khác biết.

Thân là thần thú, Tiểu Chúc Long biết công kích Nhan Kinh Hi, tất nhiên cũng sẽ tấn công Tần Quân. Nhưng nó không làm như vậy, tuyệt đối có nguyên nhân!

- Từ hôm nay trở đi, ngươi gọi là Chúc Long!

Tần Quân giơ Tiểu Chúc Long lên cao cười nói, hoàn toàn không đè thấp giọng, khiến cho những tu sĩ khác cũng nghe lọt vào trong tai.

Chúc Long!

Lúc trước Tần Quân từng hô qua cái tên này, nhưng các tu sĩ đều không có chú ý tới. Hiện tại lại nghe thấy hai chữ này, trong lòng không nhịn được dâng lên một tia kính nể, e sợ.

Tiểu Chúc Long hình như rất thích cái tên này, không ngờ bật cười. Ngay sau đó nó bỗng nhiên cắn một cái ở trên vai Tần Quân. Tần Quân đau đến mức nhe răng nhếch miệng. Đám người Sa Ngộ Tĩnh vô cùng kinh ngạc. Bọn họ vừa mới chuẩn bị động thủ lại bị Hạo Thiên Khuyển ngăn lại.

- Đừng hoảng hốt! Nó không phải đang công kích điện hạ!

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy một cổ lực lượng thần bí theo vai rót vào trong cơ thể hắn. Hắn không có cảm giác thống khổ, chỉ cảm thấy trong u minh hình như mình và Tiểu Chúc Long đang thành lập mối liên hệ nào đó.

Khế ước linh hồn!

Trước đây hắn đã từng nghe Hạo Thiên Khuyển nói qua. Thật không nghĩ tới hôm nay lại phát sinh ở trên người mình. Điều này làm cho hắn rất thoải mái, đồng thời cũng có chút nghi ngờ.

Tiểu Chúc Long khó tránh khỏi quá dễ lừa gạt đi?

Chẳng lẽ trên người mình có thứ gì thu hút Tiểu Chúc Long?

Tần Quân không khỏi suy nghĩ sâu xa. Bình thường da hắn có thể mặt dày, nói đùa. Nhưng thời khắc mấu chốt, hắn cũng sẽ không phạm phải sai lầm ngu xuẩn.

Nhưng suy nghĩ một hồi, hắn cũng không có cách nào xác định được nguyên nhân. Dù sao bảo bối trên người hắn nhiều như vậy.

Tiểu Chúc Long chậm rãi thả lỏng miệng, sau đó vô cùng thân thiết cọ cọ vào mặt của Tần Quân, khiến cho hắn không nhịn được cảm thán. Bất kỳ tồn tại khủng khiếp nào, khi còn bé đều rất đáng yêu!

Chúc Long ở trong thần thoại cũng thuộc về tồn tại giống như đại lão vậy. Chiều cao ngàn dặm, hô phong hoán vũ, trong thiên địa ít có địch thủ nào

có thể cùng đối kháng. Nhưng giờ phút này Chúc Long còn nhỏ lại thông minh linh lợi như vậy, khiến cho Tần Quân cũng có phần không thể tin được nó là Chúc Long.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu phục con thần thú số mệnh đầu tiên. Thưởng cho kí chủ một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên, khiến cho Tần Quân mừng rỡ không thôi. Chỉ có điều ở trong sự đự đoán của hắn, thần thú có ý nghĩa phi phàm. Nếu lần đầu tiên của nó không cho ra phần thưởng, Tần Quân cũng không phục!

Vừa nghĩ tới quyền dung hợp cơ hội triệu hoán lực, Tần Quân lại kìm chế ý nghĩ lập tức triệu hoán.

Dù sao Thâm Uyên Môn có khả năng công kích hắn bất cứ lúc nào. Hắn cũng không muốn triệu hồi ra cái hố lớn.

Tuy rằng Trương Giác nhân tài như vậy cũng có tác dụng của mình, nhưng đối mặt với Thâm Uyên Môn khổng lồ như vậy, tác dụng thật sự quá nhỏ.

Hiện tại Tần Quân mong đợi chính là cường thủ giống như Nhị Lang Thần hoặc tuyệt thế mưu thần giống như Khương Tử Nha.

- Hệ thống, bây giờ có thể xem một chút bảng liệt kê thuộc tính của Chúc Long không?

Trong lòng Tần Quân hỏi. Hắn rất tò mò Tiểu Chúc Long có thể một hơi thở thổi bay Nhan Kinh Hi sẽ mạnh tới mức nào.

Vừa dứt lời, một màn ánh sáng chỉ có hắn có thể nhìn thấy được đã xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Chúc Long, thần thú số mệnh!

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Thiên Tiên Cảnh tầng một!

Chỉ đơn giản như vậy?

Tần Quân trợn trừng mắt. Sau khi xác thực chính mình không nhìn nhầm, hắn mới thầm hỏi ở trong lòng:

- Lại chỉ có chút tin tức như thế thôi sao?

- Dù sao con Chúc Long này không phải do hệ thống triệu hồi ra, hơn nữa mới ra sinh, chỉ có thể phát hiện ra những điều này.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, khiến cho Tần Quân bĩu môi.

Xem ra ngươi cũng không phải là vạn năng!

------oOo------

Chương 324: Hoàng đế tuyệt vọng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó hắn nhìn về phía Tiểu Chúc Long trong lòng. Càng nhìn hắn lại càng thích. Tiểu bảo bối Thiên Tiên Cảnh!

- Điện hạ, tiếp theo chúng ta nên...

Đát Kỷ lên tiếng hỏi. Tuy rằng còn chưa nói dứt lời, Tần Quân đã hiểu rõ ý của nàng.

Thần thú vào tay, nên rời khỏi đây thôi!

Tần Quân nhìn lướt qua hồ thần thú, phát hiện những tu sĩ kia đều đang cuồng nhiệt nhìn về phía mình. Về phần ma đồ Thâm Uyên Môn và Hứa Nhạc của thần giáo Hắc Nhiên từ lâu đã không thấy hình bóng. Bọn họ thật ra thoát đi rất nhanh.

- Ừ, cần phải đi rồi!

Tần Quân gật đầu cười nói. Trong khi nói chuyện hắn nhìn về phía Giang Minh cách đó không xa.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, ba bạn đồng hành của Giang Minh đều sợ hãi lui về phía sau. Giang Minh đang cúi đầu còn không biết Tần Quân đang nhìn hắn.

- Này, ngươi không phải mới vừa nói ngươi và ta đã từng kết bái sao? Ta thế nào lại không nhớ rõ vậy?

Tần Quân cười tà nói. Giang Minh cả kinh ngẩng đầu. Không hiểu tại sao hắn có một loại cảm giác khủng khiếp như bị bắt gian.

- Ta...

Giang Minh hoảng sợ lui về phía sau, toàn thân run rẩy. Hắn không biết nên trả lời Tần Quân như thế nào.

Bây giờ ba người Tiểu Xuân mới hiểu được, hóa ra Tần Quân và Giang Minh căn bản không phải là huynh đệ kết nghĩa. Bọn họ đều bị Giang Minh lừa gạt.

Nghĩ đến đây, bọn họ liền tức giận nhìn chằm chằm vào Giang Minh. Nhất là Tiểu Xuân, tức giận tới mức viền mắt cũng xuất hiện lệ quang. Bên trong lại có phần ý vị sâu xa.

- Ha ha, muốn làm huynh đệ của ta sao? Trở lại tu luyện năm trăm năm nữa đi!

Tần Quân cười lớn phóng người nhảy lên. Đám người Đát Kỷ theo sát phía sau.

Hồng Hài Nhi nghịch ngợm còn tận lực giả quỷ mặt đối với bốn người Giang Minh. Tiểu Chúc Long học theo cũng có hình có dạng.

- Thật hay cho một bá vương! Hôm nay vừa thấy, quả nhiên là phong thái ép người!

- Ha ha ha, gia hỏa Giang Minh này cuối cùng bị bản thân Tần Quân vạch trần. Xem hắn sau này còn lấy Tần Quân làm lá cờ giả danh lừa bịp như thế nào nữa!

- Chà chà, hắn cũng đủ xui xẻo. Không ngờ thật sự gặp phải Tần Quân!

- Hừ, nếu như ta là Tần Quân, không thể không một tát đập chết hắn!

Xung quanh hồ thần thú, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ, vô tình giễu cợt Giang Minh. Giang Minh nghe được khí huyết công tâm, cổ họng chợt ngọt, liền thổ huyết ngất xỉu.

Mà chuyện hôm nay chắc chắn sẽ được truyền đi, trở thành truyền kỳ!

Tin tức được truyền đi rất nhanh. Trong vài ngày sau đó, những cái tên Tần Quân, Thánh Anh Đại Vương, Chúc Long, Thâm Uyên Môn cùng với thần giáo Hắc Nhiên trong nháy mắt chấn động vương quốc Hắc Long, khiến cho toàn quốc sôi trào.

Trong những cái tên này, bất kỳ một cái tên nào đều không phải là tồn tại vương quốc Hắc Long nho nhỏ có thể chịu đựng nổi.

...

Vương quốc Hắc Long, hoàng cung.

Đại điện yên tĩnh không có một tiếng động. Văn võ toàn triều đều lộ ra thần sắc khẩn trương. hoàng đế Hắc Long ngồi co quắp ở trên long ỷ, toàn thân tản ra khí chất chán chường.

Bảo Chấn Đan, Mặc Kỳ Lân liên tiếp bỏ mạng đã khiến cho tâm lực hắn tiều tụy. Hiện tại ngay cả Nhan Kinh Hi của Thâm Uyên Môn cũng đã chết. Tim hắn rơi vào trong tuyệt vọng.

Không sai, đứng sau lưng vương quốc Hắc Long chính là Thâm Uyên Môn!

Nhan Kinh Hi lại là Thập Thất Hộ Pháp. Nhân vật như vậy ở bên trong Thâm Uyên Môn chỉ xem là nhân vật nhỏ nhoi. Cái chết của hắn nói không chừng sẽ làm cho Thâm Uyên Môn giận chó đánh mèo đối với vương quốc Hắc Long.

Hơn nữa thần thú Chúc Long cũng bị Tần Quân cướp đi. Jắn không dám tưởng tượng sẽ khiến Thâm Uyên Môn tức giận thế nào.

- Bệ hạ, chúng ta bây giờ còn muốn tiếp tục phát động chiến tranh đối với vương quốc Càn Nguyệt nữa không?

Một cựu thần thận trọng hỏi.

- Phát động cái rắm! Tần Quân còn đang ở bên trong vương quốc chúng ta. Ngươi không sợ hắn tìm tới cửa sao?

Hoàng đế Hắc Long hữu khí vô lực phất tay nói, hiển nhiên đã mất hết can đảm.

Triều thần cũng nhìn ra hắn suy sụp tinh thần. Nhưng không có ai lên tiếng khuyên bảo. Bởi vì bọn họ cũng không biết nên khuyên như thế nào.

Bất luận là Tần Quân hay Thâm Uyên Môn, đều không phải là tồn tại vương quốc Hắc Long có thể chọc nổi.

- Sớm biết như vậy, chúng ta lại không nên đánh vương quốc Càn Nguyệt...

Cũng không biết là ai thì thầm nói một tiếng, khiến cho bầu không khí trong đại điện càng thêm nghiêm trọng.

...

Hai ngày sau, đám người Tần Quân đi tới Vương Đô của vương quốc Hắc Long.

Tiểu Chúc Long ở trên lưng Tần Quân. Thân rắn của nó được vải trắng bao vây, Tần Quân giống như cõng một hài đồng. Nhất là khuôn mặt hắn trẻ tuổi tuấn lãng, khiến cho những người qua đường liên tiếp chăm chú nhìn.

Tần Quân cũng rất bất đắc dĩ. Tiểu Chúc Long lại quấn lấy hắn. Nếu để cho những người khác ôm nó, nó sẽ phát cuồng. Thậm chí ngay cả Tiểu Ly cũng là Long tộc nhưng lại không có cách nào ôm nó đi, tối đa chỉ có thể nhéo mặt của nó.

- Điện hạ, chúng ta trực tiếp xông tới sao?

Đát Kỷ tò mò hỏi.Trong hai ngày này bọn họ rất nhàn nhã, một đường du sơn ngoạn thủy đi tới.

- Đương nhiên, ta cũng không muốn lãng phí thời gian nữa.

Tần Quân bĩu môi cười. Bọn họ từ cuối ngã tư đường nhìn lại, có thể nhìn thấy được đường nét của hoàng cung hiện ra trước mắt. Tuy rằng còn xa mới bằng được ngọn núi hoàng cung của hoàng triều Nam Trác, nhưng so với hoàng cung của vương quốc Càn Nguyệt mà nói, lại khí phái hơn nhiều.

Hắn không khỏi suy nghĩ, chờ sau khi hắn đăng cơ, sẽ một lần nữa thiết kế lại hoàng cung mới. Dù sao hoàng cung chính là bộ mặt của vương quốc. Càng xa hoa đại khí càng có mặt mũi!

- Các ngươi nghe nói không? Tần Quân tới vương quốc Hắc Long chúng ta, còn cướp đi thần thú

- Sớm đã nghe nói. Trước đó còn nói Mặc tướng quân bị yêu thú bảo vệ thần thú ăn mất... Thật đáng sợ...

- Không chỉ là Tần Quân, còn có Thâm Uyên Môn gì đó, các ngươi đã nghe nói qua sao? Có người nói hình như là thế lực ma đạo, hơn nữa địa vị không thấp.

- Vương quốc Hắc Long xem ra sẽ không yên ổn!

- Ma đạo xâm nhập, còn có Tần Quân ở cảnh nội. Ai, loạn thế buông xuống!

Tu sĩ hai bên đường phố bàn luận ầm ĩ. Âm thanh truyền vào trong tai đám người Tần Quân, khiến cho bọn họ không khỏi lắc đầu bật cười.

Đát Kỷ trêu tức nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- Lại một lần nữa đắc tội Thâm Uyên Môn, ngươi có cảm giác gì? Bởi vì ngươi, khiến cho Thâm Uyên Môn hiện tại trở thành tồn tại được thiên hạ đều biết tới.

------oOo------

Chương 325: Đường đường chính chính

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thâm Uyên Môn vốn là muốn hành động bí mật. Nếu không có Tần Quân ở trước Thanh Đồng Quan ngăn chặn bọn họ, sợ rằng hoàng triều Nam Trác đã bị Thâm Uyên Môn thay thế được. Hiện tại bọn họ muốn một con thần thú, lại bị Tần Quân bắt lấy. Đổi lại thành bất kỳ kẻ nào cũng không thể nhẫn nhịn được.

- Không có việc gì. Binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn!

Tần Quân không để ý, cười nói. Hai đạo chính ma ân oán sâu như vậy. Nhưng nếu không có hắn nhúng tay, chờ Thâm Uyên Môn chiếm đoạt hoàng triều Nam Trác, những vương quốc xung quanh khẳng định khó tránh khỏi gặp khó khăn.

Dù sao sớm muộn cũng phải đánh lên!

Tần Quân cũng sẽ không có cảm giác may mắn như người bình thường. Bất cứ chuyện gì đều phải tính toán tới chuyện xấu nhất.

Dựa theo tiết tấu hiện nay, Thâm Uyên Môn không có khả năng xâm nhập quy mô lớn. Tần Quân vẫn có thời gian tiếp tục phát triển.

- Đúng vậy. Có ta ở đây, Thâm Uyên Môn tới người nào ta giết người đó, tới một đám ta giết một đám!

Hồng Hài Nhi đứng ở trên đầu vai Tần Quân cười đùa nói. Tiểu Chúc Long phía sau lưng Tần Quân không khỏi lè lưỡi liếm mặt hắn, khiến cho hắn buồn nôn không thôi. Hắn trực tiếp một tát tát vào trên mặt Tiểu Chúc Long, hai tiểu gia hỏa lại đều đáng đánh như nhau.

May mà cường độ thân thể Tần Quân đã có thể vượt qua so với, cũng có thể nhận được sự đùa giỡn của hai tiểu gia hỏa.

Trong hai ngày, hai tiểu gia hỏa mỗi ngày đều đấu với nhau. Tiểu Chúc Long hình như rất yêu thích đối với Hồng Hài Nhi vị gia hỏa có hình thể

nhỏ hơn hắn này. Cho nên bình thường hắn thích liếm Hồng Hài Nhi. Hồng Hài Nhi hình thể tuy nhỏ, nhưng dù sao cũng sống ba trăm năm, tất nhiên chịu không nổi nó tỏ ra vô cùng thân thiết như vậy.

Một đường vui đùa ầm ĩ, hoàng cung cách bọn họ càng lúc càng gần.

Lúc này trước cửa lớn của hoàng cung, người người tấp nập, chật như nêm cối. Binh sĩ hoàng cung đang chặn ở trước cửa lớn. Cục diện ồn ào náo động, cũng có chút hỗn loạn.

- Dung Quân! Tại sao muốn tấn công vương quốc Càn Nguyệt?

- Cái này được. Tần Quân tới vương quốc Hắc Long chúng ta, chúng ta cũng sẽ bị liên lụy!

- Bảo tướng quân và Mặc tướng quân đều chết hết. Ai tới bảo vệ biên giới của vương quốc Hắc Long ta?

- Đúng vậy! Bởi vì bệ hạ lỗ mãng, chúng ta trở thành vương quốc tam lưu!

- Hiện tại có quân đoàn Long Khởi của Tần Quân trấn thủ, chiến lực của vương quốc Càn Nguyệt đã vượt quá chúng ta!

Tiếng chất vấn ồn ào vang lên. đám người Tần Quân ở phía sau đoàn người, nghe được đưa mắt nhìn nhau.

Tần Quân không khỏi cảm thán nói:

- Không nghĩ tới vương quốc Hắc Long cởi mở như vậy.

Bất luận là vương quốc Càn Nguyệt hay vương quốc Thương Lam, càng chưa nói tới hoàng triều Nam Trác, ai dám tập trung gây sự, đây chính là chuyện lớn rơi đầu. Xem ra tư tưởng giác ngộ của vương quốc Hắc Long vẫn rất tiến bộ.

Hắn lại không biết là hắn mang đến áp lực quá lớn cho vương quốc Hắc Long, hoàng đế Hắc Long đã không có lòng dạ nào quản lý quốc sự. Tu sĩ bình thường và bách tính tuy rằng không chán ghét Tần Quân, nhưng các thế lực, gia tộc lại khiếp sợ hắn tập kích vương quốc Hắc Long, cho nên mới tập trung nhiều tu sĩ như vậy tới gây sự.

Chính là để ép hoàng đế Hắc Long nhận sai, xin lỗi Tần Quân, giảm mâu thuẫn xuống.

Chiến tranh luôn luôn bi kịch. Bọn họ cũng không muốn bi kịch hạ xuống đến trên người mình.

- Những người này không có khả năn là bách tính. Rõ ràng phía sau có thế lực đang thúc đẩy.

Đát Kỷ che miệng cười nói. Đây là điểm trí mạng của vương quốc, không vượt qua nổi sóng to gió lớn.

Đổi lại thành hoàng triều, bất kể từng trải qua cái gì, không có thế lực nào dám gọi nhịp với thánh thượng!

Bởi vì thánh thượng hoàng triều nhất định là cường giả số một số hai trong toàn bộ hoàng triều!

Vương quốc lại không giống như vậy, do thừa kế tạo lên, cho nên dần dần hoàng đế sẽ rất yếu.

Tần Quân xua tay, dẫn theo mọi người chen vào bên trong biển người. Uy áp Thuế Phàm Cảnh tản ra, cứng rắn đẩy đoàn người ra một con đường. Những tu sĩ bị đẩy ra đều phẫn nộ nhìn về phía đám người Tần Quân. Nhưng khi ánh mắt bọn họ vừa rơi xuống đến trên người đám người Tần Quân, trong lòng của bọn họ lại không khỏi kinh hoàng.

Tuy rằng bọn họ không nhận ra thân phận của Tần Quân, nhưng khí thế Thuế Phàm Cảnh tầng năm của Tần Quân đối với bọn họ mà nói quá cường đại, khiến cho bọn họ hít thở đều có chút gấp gáp. Cho nên tất cả đều trầm mặc xuống.

Lại như vậy, đám người Tần Quân trực tiếp đi tới trước cửa lớn. Các binh sĩ hoàng cung vừa nhìn thấy bọn họ nhất thời chân mày nhíu chặt.

- Các ngươi là người phương nào?

Đội trưởng dẫn đầu binh sĩ trầm giọng hỏi.

Tần Quân phát ra khí thế khiến cho trong lòng hắn khẩn trương. Nhưng ngoài mặt hắn vẫn giả vờ dáng vẻ uy nghiêm.

Vậy mà Tần Quân căn bản không để ý, vung tay lên liền hất bay đội trưởng binh sĩ ra ngoài, đập ở trên tường cung, giống như bóng cao su lại rơi xuống trên mặt đất, đau đến hít khí lạnh.

- Ta là Tần Quân, hôm nay liền muốn lấy tính mạng của hoàng đế các ngươi!

Tần Quân lạnh giọng cười nói, linh lực vận chuyển ở chỗ cổ họng, khiến cho âm thanh truyền vào trong tai người.

Lời này vừa nói ra, lập tức gây xôn xao. Đám người đông nghịt đang vây quanh ở phía trước cửa cung đồng thời lui về phía sau. Ngay cả binh sĩ hoàng cung cũng khiếp sợ đến mức lui về phía sau. Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn về phía đám người Tần Quân.

Người có tên, cây có bóng!

Tần Quân cường đại khiến cho bọn họ kinh hoàng.

- Người cản ta, chết!

Tần Quân cười lạnh bước về phía hoàng cung. Hắn sẽ gây ầm ĩ, đường đường chính chính giết chết hoàng đế Hắc Long, lấy điều này cảnh cáo các vương quốc còn lại, khiến cho bọn họ không dám có ý đồ khác với vương quốc Càn Nguyệt nữa!

Lần này sống lại, tất nhiên phải oanh oanh liệt liệt!

Các binh sĩ hoàng cung, không có người nào dám ngăn cản. Tất cả đều chạy trốn. Cứ như vậy, đám người Tần Quân dễ dàng tiến vào trong hoàng cung.

- Ngộ Tĩnh, bắt hoàng đế của vương quốc Hắc Long đi ra cho ta, lưu lại người sống!

Tần Quân vừa đi vừa phân phó nói. Sa Ngộ Tĩnh gật đầu sau đó biến mất ở tại chỗ.

Sở dĩ không cho Hồng Hài Nhi ra tay, là vì Tần Quân sợ hắn không nhận ra ai là hoàng đế.

Đi vào hoàng cung, rơi vào trong mắt Tần Quân chính là một cầu thang trắng đá mấy trăm bậc, đi lên là cung điện sa hoa. Trên đỉnh là một màu xanh thẳm, to lớn đồ sộ.

- Ta là Tần Quân, cho tất cả mọi người trong hoàng cung thời gian sáu mươi lần hít thở để chạy trốn, bằng không chôn cùng với hoàng cung!

------oOo------

Chương 326: Đầy vinh dự (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân dừng bước lại, cao giọng kêu lên. Chỉ giết hoàng đế làm sao có thể đi được. Còn phải phá hủy hoàng cung!

Chỉ có điều hắn có ranh giới cuối cùng của mình. Trong hoàng cung cung nữ, thái giám, tần phi đều không có thù hận gì với hắn. Cho nên hắn cho bọn họ thời gian để chạy thoát thân.

Ầm!

Trong hoàng cung trực tiếp bùng nổ. Từng cung nữ, thái giám đều từ bên trong các cung điện thét lên chạy ra. Thậm chí còn có bóng dáng của tần phi, hoàng tử. Cục diện vô cùng hỗn loạn. Tần Quân đứng tại chỗ lẳng lặng chờ đợi.

Cùng lúc đó, tin tức Tần Quân tập kích hoàng cung giống như gió thổi truyền về phía toàn bộ Vương Đô.

Tần Quân thật sự tới!

Phản ứng đầu tiên của người nghe là không dám tin tưởng. Phản ứng thứ hai là sợ hãi. Bọn họ rất sợ bị hại oan uổng.

Ở trong mắt thế nhân, Tần Quân lại là chủ nhân vô pháp vô thiên, chuyện gì cũng có thể làm ra được!

Rất nhanh, Sa Ngộ Tĩnh nắm theo hoàng đế Hắc Long đi tới trước mặt Tần Quân. Hắn tiện tay ném một cái, hoàng đế Hắc Long liền chật vật ngã ở trước mặt Tần Quân. Hoàng đế Hắc Long tu vi Kim Đan Cảnh đỉnh phong đối với Tần Quân căn bản không đủ để tạo thành uy hiếp. Hơn nữa xung quanh còn có nhóm cường giả Hồng Hài Nhi trấn thủ.

- Tần Quân! Ngươi không thể giết ta!

Hoàng đế Hắc Long hoảng sợ kêu lên, hoàn toàn không có hoàng uy ngày xưa. Ngọc quan trên đầu cũng rơi xuống đất, tóc tai bù xù, chật vật không chịu nổi.

Tần Quân một bước giẫm lên trên ngực hắn, ép tới hắn không thể động đậy. Tần Quân cười lạnh nói:

- Lúc ngươi tấn công vương quốc Càn Nguyệt có từng nghĩ đến ngày này hay không?

Người thắng làm vua, người thua làm giặc!

Thân là đế hoàng, chết cũng phải chết cho có khí phách!

Cho nên Tần Quân đối với hoàng đế Hắc Long có chút xem thường.

- Không phải ta muốn tấn vào vương quốc Càn Nguyệt. Ta là bị ép buộc!

Hoàng đế Hắc Long hoảng sợ giải thích, nước mắt nước mũi đều chảy ra, còn kém dập đầu với Tần Quân. Cũng may người trong hoàng cung đều đã chạy trốn, không ai nhìn thấy được bộ dạng uất ức này của hắn.

- Thâm Uyên Môn sai khiến ngươi?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Hoàng đế Hắc Long dường như bắt được cọng rơm cứu mạng, gật đầu giống như gà con mổ thóc, nói:

- Không sai! Không sai! Chính là Thâm Uyên Môn!

Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, đâm một đâm. Máu tươi bắn ra. Chỉ thấy đầu thương trực tiếp đâm thủng ngực của hoàng đế Hắc Long. Biểu tình của hoàng đế Hắc Long cũng cứng đờ.

- Ngươi...

Hoàng đế Hắc Long oán hận nhìn Tần Quân. Hắn muốn mở miệng, đáng tiếc sức sống tuôn ra nhanh hơn. Hắn đến chết cũng không thể hiểu rõ, rõ ràng chính mình đã nói ra tình hình thực tế, vì sao Tần Quân vẫn muốn giết hắn?

Hắn không biết người như hắn, Tần Quân càng chán ghét.

Hai đạo chính ma đối địch. Hoàng đế Hắc Long làm như thế tương đương với nội gian. Nếu không loại trừ, sau này nói không chừng sẽ chọc ra cái sọt lớn.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Kim Đan Cảnh tầng chín! Thu được 9099 giá trị kinh nghiệm!

- Đinh! Nhiệm vụ chính... Chém trăm đế hoàng hoàn thành ba phần trăm!

Liên tục có hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho hắn cảm thán. Còn phải giết chín mươi bảy vị hoàng đế nữa. Con đường này của hắn còn rất xa.

Sau khi giết chết hoàng đế Hắc Long, Tần Quân ngẩng đầu cười nói:

- Chúng ta đi thôi!

Trong khi nói chuyện hắn thu Ngân Long Tru Hồn Thương vào trong không gian thần thoại, sau đó xoay người rời đi. Mọi người theo sát phía sau. Không có ai thương hại hoàng đế Hắc Long. Thế giới này không có ai đúng ai sai, chỉ có ai mạnh ai yếu.

Nếu Tần Quân chết ở chỗ này, cũng không có ai sẽ thương hại hắn!

Đoàn người bước chậm đi tới trước tường cung. Tần Quân lật tay lấy ra

hai viên Tạc Thiên Lôi, sau đó ném ra. Nhìn hắn dường như ném rất tùy ý, nhưng lực đạo cũng không nhỏ, trực tiếp bay qua cung tường, rơi vào sâu bên trong hoàng cung.

- Ầm...

Một tiếng nổ lớn kinh thiên đáng sợ đến mức toàn bộ mọi người trong Vương Đô đều giật mình. Bọn họ đồng loạt nhìn lại về phía phương hướng tiếng nổ mạnh truyền tới. Chỉ thấy một đám mây nấm cực lớn từ từ bay lên. Bụi bặm cuốn lên khắp bầu trời. Gỗ gãy đá vụn từ không trung rơi xuống. Thấy vậy, vô số người trong Vương Đô há hốc mồm.

Hoàng cung bị hủy?

...

Tin tức hoàng đế của vương quốc Hắc Long bị giết, hoàng cung bị hủy giống như một quả bom nặng ký nổ mạnh truyền về phía các vương quốc xung quanh. Ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng có người đang bàn luận về chuyện này.

Bởi vì trong đó có bóng dáng của Tần Quân!

- Kết thúc rồi. Sau này ai còn dám ngăn cản Tần Quân nữa?

- Hoàng triều Nam Trác mạnh nhất cũng bị Tần Quân ép tới không còn cách nào khác. Những vương quốc chúng ta có thể có cách gì?

- Ai, sau này vẫn nên cố gắng hết mức không chọc giận Tần Quân.

- Chà chà, vương quốc Hắc Long rơi vào kết quả như vậy. Xem ra vương quốc Ngô Kỳ cũng sẽ bước theo khuôn mẫu này thôi.

- Chung quy cảm giác Tần Quân có dã tâm rất lớn.

Hơn mười vương quốc xung quanh hoàng triều Nam Trác đều đang bàn luận về chuyện này. Có người hiểu chuyện trả lại cho Tần Quân lấy một danh hiệu người tàn sát hoàng đế.

Người này đã giết chết ba vị hoàng đế. Trong đó một vị còn là thánh

thượng của hoàng triều Nam Trác!

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân ngồi trên đám mây mù bay về phía vương quốc Càn Nguyệt. Hoàng đế Hắc Long bị giết chết, thần thú cũng tới tay, hắn tất nhiên cảm thấy mỹ mãn.

- Tiểu Chúc Long, tới đây, gọi phụ thân.

Tần Quân nâng mặt Tiểu Chúc Long lên, cười hắc hắc nói. Đám người Đát Kỷ nghe được không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ.

Làm gì có chuyện chủ nhân bảo thần thú gọi mình là phụ thân?

Tần Quân cũng mặc kệ ánh mắt khác thường của bọn họ, tự mình dạy Tiểu Chúc Long.

- Phụ thân...

Tiểu Chúc Long bỗng nhiên kêu lên một tiếng.

Mọi người nghe được trợn tròn hai mắt. Sau đó Tiểu Chúc Long bắt đầu lặp lại hai chữ này, đọc càng lúc càng thêm rõ ràng.

Không thể không nói thần thú được trời ưu đãi, thiên phú thật sự quá mạnh mẽ!

Nó mới sinh ra được mấy ngày?

Sau đó Tiểu Ly không ngờ ôm lấy Tiểu Chúc Long, bảo nó gọi mình là nương. Tiểu Chúc Long lặp lại mấy lần không ngờ cũng học được rõ ràng chữ này.

Nhìn cảnh tượng như vậy, Đát Kỷ và Hồng Hài Nhi cũng không bình tĩnh được nữa. Hai người cũng bắt đầu chăm sóc dạy bảo Tiểu Chúc Long.

Nhiều năm sau đó, Tiểu Chúc Long sẽ bởi vì tuổi thơ đơn thuần cảm thấy xấu hổ.

- Điện hạ, rất nhanh sẽ đến Ngọc Quan Thành.

Sa Ngộ Tĩnh quay đầu lại nhắc nhở. Tần Quân gật đầu, ánh mắt nhìn về phía chân trời trở nên thâm thúy hơn.

------oOo------

Chương 327: Đầy vinh dự (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cách mấy tháng, hắn cuối cùng sắp về vương quốc Càn Nguyệt!

Thời điểm rời khỏi vương quốc Càn Nguyệt, hắn mang theo sự mong chờ của vương quốc. Lúc trở về, hắn thu hoạch được vinh quang lớn.

Ngay cả chính hắn cũng không có dự đoán được, mình có thể chấn động chính đạo Nam Vực.

Tất cả những điều này đều giống như đang nằm mơ. Hắn thường xuyên nằm mơ, mình còn đang ở trong thành phố Hoa Hạ đi làm giống như máy móc, sinh hoạt bình thản, không niềm vui bất ngờ, ngay cả ái tình cũng bình thản như vậy.

Nếu như không xuyên qua, hắn có lẽ sẽ cùng vị nữ đồng sự kia kết hôn, vay tiền mua nhà mu xe, cố gắng vì tương lai sau này.

Chỉ có điều bây giờ nghĩ đến, loại bình thản này chưa chắc đã không phải là một loại hạnh phúc.

Ở thời điểm Tần Quân đang xúc động vạn phần, đường nét của Ngọc Quan Thành đã xuất hiện ở bên trong tầm mắt của hắn. Trên vách đá mấy trăm dặm, tường thành giống như một con rồng dài chiếm giữ trên đó.

- A? Bên kia có cái gì bay tới!

Một tên binh sĩ chỉ vào đám người Tần Quân kêu lên, dẫn tới các binh sĩ còn lại đều liếc mắt nhìn.

Hiện tại Ngọc Quan Thành có một nửa binh sĩ đều là người của quân đoàn Long Khởi. Bọn họ đều biết đám người Tần Quân. Theo khoảng cách đám

mây mù và Ngọc Quan Thành càng lúc càng gần, cuối cùng cũng có người nhận ra thân phận của bọn họ.

- Là điện hạ! Tần Quân điện hạ đã trở về!

Ầm!

Trong nháy mắt, những lời này khiến cho các binh sĩ trên tường thành bùng nổ. Bọn họ nhất thời phấn khởi, miệng truyền miệng. Tin tức rất nhanh được truyền đi. Không bao lâu tất cả binh sĩ t trên tường thành đều biết Tần Quân đã trở về.

Thời gian gần đây, Tần Quân lại là tồn tại tối đa được mỗi người bọn họ đàm luận tới. Giết ma đồ, thu thần thú, thậm chí còn xông tới Vương Đô của vương quốc Hắc Long, giết chết hoàng đế, phá hủy hoàng cung. Bất kể nào một chuyện nào đều là chuyện lớn kinh thiên động địa. Nhưng tất cả những chuyện đó, Tần Quân đều đã làm. Ở trong lòng bọn họ, Tần Quân chính là thần!

- Cung nghênh điện hạ trở về!

Từng tên binh sĩ quỳ xuống kêu lên, giống như sóng người, có chút đồ sộ.

Đám người Tần Quân đứng ở khoảng không trên tường thành. Chỉ thấy, hai tay Tần Quân tự nhiên thả xuống, cười to nói:

- Không cần đa lễ!

Nói xong, đoàn người liền bay qua khoảng không trên tường thành. Được hơn mười vạn binh sĩ cung nghênh, tâm tình Tần Quân vẫn rất tốt.

Hơn mười vạn binh sĩ cùng kêu lên hò hét có thể nói là rung trời. Tất cả mọi người bên trong Ngọc Quan Thành nghe được rõ ràng. Chỉ thấy từng bóng người từ trong thành bay ra. Thình lình là đám người Quan Vũ, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Từ Quỷ Khốc. Có khoảng chừng hơn mười bóng người, đều đang kích động nhìn Tần Quân.

- Các vị, ta đã trở về.

Tần Quân nhìn các vị tâm phúc phía trước, chắp tay cười nói. Bởi vì nhờ

có những Thần Ma, hắn mới có được thành tựu ngày hôm nay. Cho nên hắn đối với những Thần Ma này, đều rất tôn kính.

- Chúc mừng điện hạ chiến thắng trở về!

Thái Bạch Kim Tinh vung phất trần lên cười nói, trên mặt đầy vẻ vui mừng. Hắn có thể nhìn ra Tần Quân lại trở nên mạnh mẽ.

Tốc độ tiểu tử này đột phá quả thực không phù hợp với lẽ thường!

- Làm bộ dạng sáo rỗng như vậy làm cái gì? Ta mới rời khỏi có vài ngày?

Tần Quân nhìn Thái Bạch Kim Tinh tức giận nói. Sau đó hắn trực tiếp bay đến trước mặt Quan Vũ cho hắn một cái ôm gấu, cười hắc hắc nói:

- Nhị gia, chúng ta mới là đã lâu không gặp!

Trên ý nghĩa chân chính, những cuộc chiến thành danh của hắn lại đều dựa vào Quan Vũ. Cho nên đối với Quan Vũ, trong lòng hắn vẫn luôn kính trọng.

Không nói chuyện tính chân thực của lịch sử như thế nào, tử tôn Hoa Hạ ai không tán dương Quan Vân Trường trung nghĩa cứng cỏi?

- Điện hạ, sau này đừng gọi ta nhị gia, gọi Vân Trường!

Quan Vũ vuốt râu cười nói. Hắn nhìn Tần Quân đã trưởng thành đến Thuế Phàm Cảnh tầng năm, hắn không nhịn được có chút hoảng hốt.

Lần trước khi mới chia tay, Tần Quân chỉ có Trúc Cơ Cảnh. Không nghĩ tới qua mấy tháng hắn liền có thể giống như bay vọt.

Xem ra con cháu của ân công đúng là con trời!

Trong lòng Quan Vũ cảm thán. Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Như vậy không tốt đâu. Ta vẫn gọi ngươi là nhị gia đi.

- Điện hạ không thể. Ngài sau này sẽ làm quân vương. Ngài xưng hô ta như vậy, thật sự là không thích hợp.

Quan Vũ cười nói. Hiện nay thủ hạ của Tần Quân Hóa Hư Cảnh đã không còn đứng đầu. Quan Vũ tự hiểu lấy mình.

Tần Quân suy nghĩ một chút, đúng là có lý. Sau đó hắn cũng không kiên trì nữa.

Làm hoàng đế phải có uy nghiêm và khí phách!

Lập tức đoàn người bay về phía phủ thành chủ của Ngọc Quan Thành. Dọc đường đi, tất cả mọi người đều chào hỏi Tần Quân. Trong đó phần lớn là sĩ quan quân đoàn Long Khởi hoặc là tướng quân Ngọc Quan Thành.

Đi tới bên trong phủ thành chủ, nha hoàn, người hầu ở bên trong phủ xếp thành hai hàng, cúi đầu chờ đón Tần Quân.

- Điện hạ, ngài cuối cùng đã trở về!

Giả Tuân kích động cung kính cúi đầu chắp tay cười nói. Tần Quân phất tay cười nói:

- Ngươi thế nào còn ở nơi này? Vì sao không có trở về Hoàng Đô?

Giả Tuân lại là thái sư của vương quốc, người có trọng trách nặng nề. Theo lý mà nói, hắn chắc hẳn phải quay về Vương Đô phục mệnh, chẳng lẽ là đặc biệt chờ mình?

Nghĩ tới đây, Tần Quân có chút cảm động.

Lão tiểu tử này một đường đi theo Tần Quân, có thể nói là rất cẩn thận. Ừ, sau này đề bạt hắn.

- Điện hạ, hiện tại tình hình triều đình có chút loạn.

Giả Tuân bỗng nhiên có chút khó có thể mở miệng.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Có thể nhìn ra được hắn có lời muốn nói, vì vậy Tần Quân phất tay nói:

- Đi vào rồi hãy nói!

Giả Tuân gật đầu, cùng đám người Đát Kỷ đi theo phía sau lưng Tần Quân.

- Điện hạ thế nào lại cõng một tiểu hài tử. Chẳng lẽ là hài tử của điện hạ và Đát Kỷ?

Lý Nguyên Phách hiếu kỳ nhìn chằm chằm vào Tiểu Chúc Long hỏi. Tu vi của hắn không bằng Tiểu Chúc Long, tất nhiên nhìn không thấu được nội tình của Tiểu Chúc Long.

Một câu nói của hắn khiến cho mọi người buồn cười. Sắc mặt Đát Kỷ ửng đỏ, nũng nịu nói:

- Tiểu tử thối, đừng nói lung tung. Chúng ta mới tách ra được vài ngày, làm sao có thể sinh con!

Tần Quân đi ở phía trước, mừng thầm. Lý Nguyên Phách thực sự càng thêm giống thần trợ công.

- Vậy cần bao nhiêu ngày mới có thể sinh con?

Lý Nguyên Phách hóa thành cục cưng hiếu kỳ truy hỏi không ngừng, khiến cho khóe miệng Đát Kỷ giật một cái, hận không thể một tát đánh bay hắn.

------oOo------

Chương 328: Càn Hoàng Đế chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây là là thần thú Chúc Long. Một hơi thở có thể thổi bay cường giả Địa Tiên Cảnh tầng chín. Nguyên Phách, hãy tôn trọng một chút.

Sa Ngộ Tĩnh nhắc nhở. Mọi người nghe được hít vào một hơi khí lạnh.

Quan Vũ đi ở cuối cùng, đồng tử co lại. Trên mặt hắn thoáng lộ ra một nụ cười có phần bất đắc dĩ. Hắn thật sự đã không theo kịp đội ngũ nòng cốt

của Tần Quân.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng kinh ngạc nghi ngờ nhìn về phía Tiểu Chúc Long. Bọn họ lại nghe nói thần thú của Tần Quân mới sinh ra.

Mới sinh ra đã được có tu vi Thiên Tiên Cảnh?

Không có gì tổn thương hơn thế nữa.

Cho dù là Lý Bạch tự phụ cũng không nhịn được cười khổ. Người bái nhập dưới trướng của Tần Quân càng lúc càng biến thái. Hiện tại hắn ngay cả ba vị trí đầu, không đúng, năm vị trí đầu có lẽ cũng không phải!

Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh, Thái Bạch Kim Tinh, Tiểu Chúc Long, Lý Nguyên Phách, Hạo Thiên Khuyển, Hắc Bạch Vô Thường liên thủ...

Ta ngất!

Ta không ngờ tụt hậu đến trình độ như vậy...

Giờ phút này tâm Lý Bạch lạnh giống như nước, bi thương căm phẫn đến mức thiếu chút nữa lại nổi lên thi hứng.

Rất nhanh, đoàn người đi vào trong chính đường. Trần Khánh đã lên chức đại tướng quân dẫn theo vài binh sĩ của đội quân áo bào trắng, ngăn cản những người đẳng cấp không đủ ở bên ngoài. Chỉ có tâm phúc của Tần Quân mới có thể đi vào trong chính đường. Trong đó bao gồm cả thành chủ Ngọc Quan Thành cũng không có tư cách tham gia.

- Nói đi, chuyện gì xảy ra?

Tần Quân đi tới thủ vị ngồi xuống hỏi. Nhìn một đám thủ hạ trước mặt, trong lòng hắn đầy kiêu ngạo.

Cường giả Chân Tiên Cảnh một người, Hồng Hài Nhi.

Cường giả Thiên Tiên Cảnh ba người, Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh, Tiểu Chúc Long.

Cường giả Địa Tiên Cảnh sáu người, Lý Nguyên Phách, Từ Quỷ Khốc, Lý

Bạch, Hạo Thiên Khuyển, Hắc Bạch Vô Thường.

Cường giả Hóa Hư Cảnh bốn người, Quan Vũ, Đát Kỷ, Pháp Hải, Tiểu Ly.

Cường giả Thuế Phàm Cảnh lại càng nhiều, đã không được Tần Quân để vào trong mắt.

- Bệ hạ chết rồi...

Giả Tuân cắn răng nói, thậm chí không dám đưa mắt nhìn tới Tần Quân. Quan hệ giữa Càn Hoàng Đế và Tần Quân, hắn lại biết rõ. Hắn rất sợ Tần Quân sẽ tức giận.

Vậy mà Tần Quân chỉ nhíu mày, hỏi:

- Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Tần Quân vẫn có một tia tức giận. Nhưng thiện cảm của hắn đối với Càn Hoàng Đế có hạn. Tiền thân bị giáng chức lại là do Càn Hoàng Đế tự mình hạ khẩu dụ. Thậm chí còn ở trước mặt bách tính đưa ra khỏi thành. Loại cảm giác mất mặt và sỉ nhục và áp bức này, cho dù hiện tại hắn vừa nghĩ tới, theo bản năng cũng cảm thấy phẫn nộ.

Có thể trước đây Càn Hoàng Đế rất sủng ái Tần Quân, nhưng cũng bởi vì tiền thân không học vấn không nghề nghiệp, khiến cho hắn đau thấu tim, mới đuổi Tần Quân ra ngoài. Mặc dù là vì bảo vệ Tần Quân, nhưng đây chẳng qua là một bên tình nguyện, cũng không suy nghĩ tới ý nghĩ của bản thân Tần Quân. Tần Quân chuyển kiếp tới cũng sẽ không cảm kích hắn. Từ trên một loại ý nghĩa nào đó mà nói, Tần Quân cũng không tính là xuyên qua. Xem như là chuyển thế. Sau khi tiền thân chết, ý thức của hắn mới bất giác thức tỉnh.

Thân là hoàng tử, bị giáng chức, đày đi biên cảnh. Đối với bất kỳ một người nào có lòng tự trọng mà nói, đều không có cách nào tiếp nhận được!

Chỉ có điều sau đó Tần Quân quay về Vương Đô, Càn Hoàng Đế đối với hắn cũng không tệ lắm. Đây cũng là một trong những nguyên nhân Tần Quân trước đó không soán vị.

- Chuyện phát sinh ở bốn mấy ngày trước. Có cường giả thần bí lẻn vào

hoàng cung tập kích bệ hạ...

Giả Tuân thận trọng nói. Hắn theo bản năng nhìn về phía Tần Quân. Quả nhiên, sắc mặt Tần Quân rất thâm trầm.

Thù giết cha không đội trời chung!

Tuy rằng Tần Quân đã sớm có kế hoạch, sau khi trở về liền xưng hoàng. Nhưng hắn lại chưa bao giờ từng nghĩ qua, sẽ muốn giết chết Càn Hoàng Đế. Loại chuyện giết cha tán tận lương tâm này hắn lại không làm được.

- Tra ra hung thủ đến từ vương quốc hoặc thế lực nào hay không?

Tần Quân trầm giọng hỏi.

- Tạm thời điều tra không ra. Chỉ có điều lúc trước ta và Lý huynh đệ đợi ở hoàng cung, Lý huynh đệ cũng không ngăn cản được đối phương. Đối phương chí ít phải là tồn tại Địa Tiên Cảnh. Phóng tầm mắt nhìn tới những kẻ địch của chúng ta, chỉ có hoàng triều Nam Trác và Thâm Uyên Môn nắm chắc có thể phái ra nhóm cường giả này.

Giả Tuân suy tư nói.

Lý huynh đệ?

Tần Quân nghi ngờ nhìn về phía Lý Bạch và Lý Nguyên Phách. Chỉ thấy Lý Bạch lộ ra vẻ mặt áy náy nói:

- Là thuộc hạ không làm tròn bổn phận. Tốc độ của đối phương thật sự quá nhanh. Hơn nữa còn tinh thông phương pháp ẩn nấp...

Trong lòng Lý Bạch ngược lại không lo lắng. Tần Quân và Càn Hoàng Đế qua lại, người nào không biết?

- Thâm Uyên Môn!

Tần Quân thì thào một câu. Ánh mắt hắn lạnh giá đến cực điểm. Giả Tuân nhìn thấy mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

Hoàng triều Nam Trác không có khả năng phái người tới giết Càn Hoàng

Đế. Không hề có động cơ. Ngạo Vô Kiếm lại biết Tần Quân muốn xưng hoàng, không đáng để thành toàn cho hắn.

Chỉ có Thâm Uyên Môn có khả năng hạ thủ, là muốn một lần ra oai phủ đầu đối với Tần Quân!

- Điện hạ không thể kích động. Thâm Uyên Môn cách chúng ta quá xa. Tất cả mọi chuyện vẫn cần phải bàn bạc kỹ hơn. Việc cấp bách bây giờ là cường đại chính chúng ta.

Thái Bạch Kim Tinh lên tiếng khuyên nhủ.

- Ta biết.

Giọng nói của Tần Quân có chút lạnh. Thái Bạch Kim Tinh không khuyên can nhiều hơn nữa. Hắn hiểu rõ Tần Quân cũng không mất lý trí.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trong chính đường trở nên có chút nghiêm trọng, áp lực.

Mặc dù là Hồng Hài Nhi thích làm ầm ĩ cũng vô cùng yên tĩnh. Mắt hắn nhìn chằm chằm vào Tần Quân, chờ đợi chỉ thị của Tần Quân.

Trên mặt Đát Kỷ lộ ra vẻ lo âu. Nàng còn tưởng rằng trong lòng Tần Quân rất thống khổ.

Một lúc lâu sau, Tần Quân chậm rãi ngẩng đầu nói:

- Hiện tại chiến sự như thế nào?

Trong lòng Giả Tuân thầm vui vẻ. Hắn chỉ sợ Tần Quân quá tức giận, lấy chuyện này không tha. Chuyện nhỏ không nhịn sẽ loạn mưu lớn. Hắn vội vàng trả lời:

- Vương quốc Hắc Long đã dừng chiến tranh. Cũng bởi vì Nguyên Phách chấn áp, vương quốc Ngô Kỳ không dám tấn công nữa. Hiện tại vương quốc Càn Nguyệt tạm thời khôi phục hòa bình. Chỉ là trong nước có chút rung chuyển.

Tuy rằng hắn cũng rất bi thương vì chuyện Càn Hoàng Đế bất hạnh mất đi,

nhưng hắn càng chờ mong vương quốc Càn Nguyệt ở dưới sự dẫn dắt của Tần Quân sẽ đi về phía đỉnh phong thế nào.

- Quân đoàn Long Khởi, sau này do Quan tướng quân thống lĩnh. Binh sĩ thủ hạ ban đầu của Quan tướng quân, sau này giao cho Trần tướng quân thao luyện!

------oOo------

Chương 329: Đội quân yêu thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng tuyên bố, khiến cho mọi người không nhịn được nhìn về phía Quan Vũ và Trần Khánh đứng ở trước cửa.

Năng lực Trần Khánh thế nào, mọi người đều biết, bảy nghìn đội quân áo bào trắng lại là tồn tại ngưng tụ ra quân hồn vô địch mạnh mẽ. Thật ra Quan Vũ khiến người ta có chút không phục. Thực lực chỉ có Hóa Hư Cảnh, còn phải để quân đoàn Long Khởi tới trợ giúp.

- Vì sao không cho ta tới?

Lý Nguyên Phách là người đầu tiên nhảy ra.

Lý Bạch cũng có chút nóng lòng muốn thử, nhưng bị một ánh mắt của Thái Bạch Kim Tinh làm cho nghẹn trở lại.

Dù sao Lý Bạch chưa từng thống lĩnh quân, thậm chí thích rượu ngon lại tự phụ. Thái Bạch Kim Tinh cũng không muốn Lý Bạch làm chậm trễ chuyện của Tần Quân.

- Để ngươi, ngươi sẽ biết lĩnh quân chiến đấu sao?

Tần Quân trừng mắt với Lý Nguyên Phách nói một câu, khiến cho Lý Nguyên Phách không vui, vò đầu.

Đám người Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Hạo Thiên Khuyển lại không quan tâm đối với vị trí tướng quân. Nhưng Thái Bạch

Kim Tinh càng muốn làm quan văn.

- Hạo Thiên Khuyển, giao cho ngươi một nhiệm vụ.

Tần Quân bỗng nhiên nhìn về phía Hạo Thiên Khuyển. Những người khác cũng buồn bực. Có nhiệm vụ gì cần phải để Hạo Thiên Khuyển đi làm?

Chỉ có điều bọn họ đều không có kỳ thị Hạo Thiên Khuyển. Hạo Thiên Khuyển biến thành Thiên Cẩu chấn động thiên hạ. Đó chính là một cường giả nhất đẳng.

- Điện hạ, ngươi nói đi.

Hạo Thiên Khuyển hiếu kỳ nâng đầu chó lên.

- Thu phục yêu thú đã ngoài nhị giai bên trong vương quốc Càn Nguyệt, sau đó chia làm đội quân. Đội quân lục chiến hai mươi vạn con. Đội quân yêu cầm mười vạn con! Nhớ kỹ, đây là con số ít nhất!

Ánh mắt Tần Quân sáng quắc nhìn chằm chằm vào Hạo Thiên Khuyển nói.

Lời này vừa nói ra, đám người Giả Tuân đều hít vào một hơi khí lạnh.

Tần Quân không ngờ muốn tạo thành đội quân yêu thú!

Đổi lại thành vương quốc khác mà nói, có thể là ý nghĩ kỳ lạ. Nhưng đối với Tần Quân mà nói cũng không tính là chuyện gì lớn!

Trong yêu thú, yêu vương có thể dễ dàng thu phục vô số yêu thú cấp thấp. Hơn nữa yêu thú nhưng không có phức tạp giống như nhân loại vậy. Chỉ cần mạnh hơn nó, là có thể thu phục nó.

Vừa nghĩ tới sau này Hạo Thiên Khuyển dẫn theo đội quân yêu thú, trong vương quốc, ai có thể ngăn cản?

Cho dù là Quan Vũ, Thái Bạch Kim Tinh, trong lòng cũng không khỏi dâng lên một tia nhiệt huyết.

- Chuyện này...

Hạo Thiên Khuyển có chút do dự.

Tần Quân liếc mắt liền nhìn thấu ý tưởng của nó, vì vậy cười nói:

- Yên tâm đi. Thành viên của đội quân yêu thú cũng là binh sĩ. Sau này ta hi vọng yêu thú và Nhân tộc chúng ta sống chung hòa bình. Chí ít ở bên trong vương quốc ta thống trị!

Bất kể Hạo Thiên Khuyển hay Đát Kỷ, đều là Yêu tộc. Tần Quân tất nhiên sẽ không ép buộc yêu thú làm nô lệ, để tránh khỏi làm cho các nàng thất vọng đau khổ.

Đồng thời linh hồn Tần Quân đến từ địa cầu Hoa Hạ, trải qua vô số tiểu thuyết kịch truyền hình ảnh hưởng, hắn đối với Yêu tộc cũng không chán ghét.

Tuy rằng Yêu tộc hung tàn, nhưng con người lại khó tránh khỏi không phải như vậy?

- Vậy được. Chỉ có điều điện hạ có quy định thời gian đối với nhiệm vụ này không?

Hạo Thiên Khuyển gật đầu nói, trong lòng cũng đầy vui mừng. Nó không theo nhầm người.

Đám người Giả Tuân lại nhíu mày. Thù hận giữa hai tộc người và yêu đã có từ lâu. Bọn họ lại lo lắng yêu thú có thể bình yên sống cùng Nhân tộc được sao? Chỉ có điều bọn họ cũng không dám phản bác Tần Quân.

Có thể ở dưới sự thống trị của Tần Quân, thật sự có thể sinh ra hòa bình thịnh thế cho hai tộc người và yêu sống chung.

- Sau khi nghỉ ngơi mấy ngày ngươi lại lên đường đi.

Tần Quân cũng không nóng nảy. Đối với an bài của hắn, Hạo Thiên Khuyển không có ý kiến.

Thân là yêu vương, lôi kéo đại quân yêu thú tuyệt đối là chuyện dễ như trở bàn tay.

- Mọi người nghỉ ngơi một ngày. Ngày mai chúng ta liền lên đường quay về Vương Đô.

Tần Quân nói. Giọng nói của hắn dừng lại một chút, sau đó trầm giọng nói:

- Vương quốc không thể một ngày không có vua!

Trong lòng mọi người chợtrùng mình, trong mắt đều lộ ra sự kích động, và phấn khởi.

Chỉ cần nhanh chóng thống trị vương quốc Càn Nguyệt, có khả năng khiến cho vương quốc bước lên con đường chính quy, dần dần trở nên cường đại, cuối cùng có khả năng đấu cùng Thâm Uyên Môn quái vật khổng lồ!

- Điện hạ... Bên trong Vương Đô có một chút âm thanh phản đối ngài. Bao gồm mấy vị hoàng tử...

Giả Tuân thận trọng nói.

Còn chưa nói hết lời, liền thấy Tần Quân xua tay.

Chỉ thấy Tần Quân đứng lên nói:

- Là đồ của ta, không ai có thể cướp đi được!

Đồng tử của Giả Tuân co lại, cười khổ khom lưng, không nói thêm gì nữa.

...

Giữa trưa ngày hôm sau, Tần Quân toàn thân mặc y phục màu trắng giống như công tử văn nhã ở dưới vòng vây của mọi người đi ra khỏi phủ thành chủ.

Chúc Nghiên Khanh đi theo bên cạnh Tần Quân. Tần Quân người này không ngừng dùng ngôn ngữ trêu ghẹo nàng, khiến cho trên gương mặt cao ngạo lạnh lùng xinh đẹp của nàng dâng lên một rặng mây đỏ.

- Điện hạ, chúng ta là trực tiếp bay đến Vương Đô, hay theo chân đội quân

đi tới?

Sa Ngộ Tĩnh nhìn về phía Tần Quân hỏ. Lần đi Vương Đô tất nhiên phải dẫn theo đội quân, mới tiện trấn áp cục diện. Cũng không thể chuyện gì cũng để cho đám người Lý Nguyên Phách đi làm. Như vậy chẳng phải là giết gà dùng đao mổ trâu hay sao?

- Theo đội quân đi thôi.

Tần Quân dường như có thâm ý cười nói.

Giả Tuân nghi ngờ nói:

- iện hạ, theo đội quân, sợ rằng phải mất mười ngày nửa tháng...

- Điện hạ đây là đang cho một ít người có thời gian nhảy ra.

Thái Bạch Kim Tinh vung phất trần lên cười nó. Giả Tuân nghe được hít vào một hơi khí lạnh.

Càn Hoàng Đế vừa chết, một người người muốn làm hoàng đế khẳng định sẽ ngồi không yên. Nếu như Tần Quân lập tức trở về còn tốt. Nhưng hết lần này tới lần khác hắn lại kéo dài thời gian. Điều này sẽ khiến cho rất nhiều người ngồi không yên. Một khi những người này nhảy ra...

Trong lòng Giả Tuân phát lạnh, nhìn về phía gương mặt tươi cười của Tần Quân đầy vẻ kính nể.

Còn tuổi nhỏ lại có sự khôn ngoan như vậy!

Chỉ có điều Tần Quân như vậy khiến cho hắn càng thêm thưởng thức. Có dũng có mưu, lúc cần thiết thì to gan lớn mật. Lúc cần phải trí mưu lại thận trọng giống như kim châm.

Đám người Tần Quân lục tục bước lên Mệnh Cơ Xa, mang theo mười vạn đại quân đi tới. Quan Vũ tiếp tục trấn thủ Ngọc Quan Thành. Chờ cho đến khi Tần Quân đăng cơ xong, lại về Vương Đô. Trần Khánh lại dẫn theo đội quân áo bào trắng đi theo.

------oOo------

Chương 330: Đại điển đăng cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương quốc Hắc Long đại loạn, trong khoảng thời gian ngắn chắc chắn sẽ không tấn công vương quốc Càn Nguyệt nữa. Đương nhiên nếu như Thâm Uyên Môn không nhúng tay vào, chắc hẳn vương quốc Hắc Long cũng không dám cùng vương quốc Càn Nguyệt đối nghịch. Trừ khi Tần Quân bất ngờ bỏ mình.

Nhìn đại quân rời đi, binh sĩ và tu sĩ của Ngọc Quan Thành cũng chỉ lặng lẽ nhìn theo. Bởi vì Tần Quân đã lệnh cho người phong tỏa tin tức, cũng không truyền tin tức mình đi tới Vương Đô ra ngoài.

- Giả thái sư, ta cảm thấy vương quốc Càn Nguyệt cái tên này không đủ khí phách!

Tần Quân ngồi ở trên ghế lười biếng cười nói. Giả Tuân nghe được liền ngẩn người. Sau đó hắn thận trọng hỏi:

- Đây chính là quốc hiệu do Thái tổ hoàng đế khâm định.

Người này chẳng lẽ muốn thay đổi quốc hiệu?

Chân mày Giả Tuân nhíu chặt. Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ một chút hắn liền thông suốt. Còn có chuyện gì là Tần Quân không dám làm?

- Điện hạ... Vi phạm tổ chí sợ rằng không tốt lắm đâu...

Giả Tuân muốn nói lại thôi. Hắn biết lời của mình không có bao nhiêu tác dụng. Nhưng hắn tư tưởng bảo thủ, vẫn không nhịn được mở miệng.

Tần Quân khoát tay nói:

- Ngươi là muốn vương quốc Càn Nguyệt, vẫn là muốn vương quốc mới cường thịnh hơn? Thậm chí là hoàng triều?

Một câu nói liền khiến bất mãn trong lòng Giả Tuân tan biến. Trái lại còn

khiến cho tim hắn đập nhanh hơn.

Hoàng triều đối với hắn mà nói, có lực hấp dẫn khó có thể tưởng tượng được!

Làm thái sư của vương quốc và làm thái sư của hoàng triều, đơn giản là sự khác biệt một trời một vực!

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó nhắm mắt tiến vào trạng thái tu luyện. Tiểu Chúc Long ghé vào sau lưng của hắn lại dựa vào vai hắn ngủ ngáy. Tất cả lại rơi vào sự yên tĩnh như vậy.

Thời gian vội vàng trôi qua. Các vương quốc lại rơi vào trong gió nổi mây phun.

Vương quốc Thương Lam ở dưới sự thống trị của Trương Giác nhanh chóng được chỉnh đốn. Bách tính cùng với các ngành các nghề đều đã khôi phục lại quỹ đạo phát triển bình thường. Thậm chí các thành bắt đầu thành lập tượng đá của Tần Quân, khiến cho bách tính sùng kính Tần Quân.

Ngay từ lúc đầu, bách tính có chút mâu thuẫn. Nhưng sau khi phát hiện vương quốc Thương Lam rơi vào trong tay Tần Quân, cuộc sống của bọn họ cũng không có được ảnh hưởng quá lớn. Thậm chí còn nhận được không ít phúc lợi, thuế phú cũng thấp xuống một ít, khiến cho lòng dân bắt đầu nghiêng về phía Tần Quân.

Đương nhiên, tất cả những điều này đều là do Tần Quân bày mưu đặt kế, Trương Giác chấp hành.

Bên kia, là hoàng đế bị giết, thế lực khắp nơi trong vương quốc Hắc Long rục rịch, bắt đầu khởi nghĩa vũ trang, rơi vào tình cảnh loạn thế, chư hầu tranh đấu.

Các vương quốc còn lại không bị liên lụy đều đang ngó chừng vương quốc Càn Nguyệt và vương quốc Thương Lam. Bất tri bất giác, vương quốc Càn Nguyệt xem như là ngoại tộc trong các vương quốc. Thậm chí so với hoàng triều Nam Trác còn đáng sợ hơn. Bởi vì có Tần Quân tồn tại.

...

Vương quốc Càn Nguyệt, bên trong chính điện của hoàng cung Vương Đô.

- Đại hoàng huynh, nhị hoàng huynh, ta khuyên các ngươi quy củ một chút. Đừng có động tâm tư sai lệch!

Tần Vân thân mặc kim phục hoàng tử cười lạnh nó. Đứng ở trước mặt hắn là đại hoàng tử Tần Long và nhị hoàng tử Tần Liệt. Đồng thời hai bên đại điện còn có các quan viên trong Vương Đô. Bao gồm cả tổng quản hoàng cung Trầm Duyên cũng đang có mặt tại đó.

Nhị hoàng tử Tần Liệt mập mạp cười nói:

- Tần Quân ở vương quốc Thương Lam, cần gì trở về theo chúng ta tranh ngôi vị hoàng đế?

- Đúng vậy. Ta vốn là Thái tử, ngôi vị hoàng đế tất nhiên nên do ta kế thừa.

Đại hoàng tử Tần Long cười nhạt nói. Hắn anh tuấn cao lớn khiến người ta một loại cảm giác bày mưu nghĩ kế.

Tần Vân không khỏi nhíu mày nhìn về phía hắn, trầm giọng nói:

- Đại hoàng huynh, ngươi rời khỏi vương quốc mấy năm, thậm chí từng tuyên bố không làm Thái tử, vì sao hiện tại lại trở về?

Nếu không phải Tần Long theo đuổi tiên đồ rời đi, ngũ hoàng tử Tần Dự căn bản không có cơ hội cầm quyền.

Tần Long hiện tại đã hai mươi lăm tuổi, Tần Dự còn là thiếu niên không có khả năng có thể sánh ngang.

- Ta tự có chủ ý của ta.

Tần Long cười nói. Nụ cười trên mặt hắn khiến người ta không nhịn được có loại cảm giác giống như tắm trong gió xuân. Trầm Duyên đứng cách đó không xa nhìn thấy vậy, trong lòng âm thầm cảm thán.

Càn Hoàng Đế coi trọng nhất chính là Tần Long. Đáng tiếc gia hỏa này trước đây chính là tu luyện điên cuồng, không thích triều chính.

Sau khi Càn Hoàng Đế chết đi, bây giờ hắn lại trở về, hơn nữa tuyên bố muốn làm hoàng đế. Chẳng lẽ trong này có điều gì mờ ám?

Trầm Duyên nhíu mày nghĩ. Kắn không tin Tần Long sẽ ngu như vậy. Hiện tại có người nào không biết tới danh tiếng của Tần Quân. Tần Long trở về cướp ngôi vị hoàng đế hoàn toàn là đâm đầu vào chỗ chết!

Chẳng lẽ Tần Long có hậu trường không cần e ngại Tần Quân?

Ở hoàng cung nắm quyền hơn mười năm, Trầm Duyên ngửi được mùi vị của âm mưu. Nhưng tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, hắn cũng không muốn nhúng tay vào. Bo bo giữ mình mới là chính đạo.

- Ba ngày sau, mở ra đại điển đăng cơ!

Tần Long xoay người nói, giọng nói không cho phép người khác được nghi ngờ, khiến cho Tần Vân tức giận nắm chặt nắm đấm. Nhưng hắn chỉ có thể cầu khẩn Tần Quân nhanh chóng trở về.

- Tam hoàng huynh của ta thuộc hạ lại có rất nhiều cường gi. Đại hoàng huynh, ngươi biết ngươi làm vậy chính là tìm đường chết sao?

Tần Vân hít sâu một hơi trầm giọng quát.

Tần Long quay đầu lại trêu tức nhìn về phía hắn, cao thâm khó lường nói:

- Ngươi nghĩ rằng ta không biết sao?

Lời này vừa nói ra, Tần Vân và Trầm Duyên đều ngây ngẩn cả người.

...

Dưới ánh mặt trời chói chang, trên Hoang Nguyên, đại quân nhanh chóng đi tới. Hơn mười vạn con liệt mã lao nhanh đi, khiến cho mặt đất chấn động mãnh liệt.

Ngồi ở trên Mệnh Cơ Xa, Tần Quân đang luyện thương pháp. Đúng lúc này, một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên:

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần đã đến. Có sử dụng hay không?

Tần Quân ngẩn người, nhanh như vậy đã qua một tháng rồi sao?

Từ khi hắn rời khỏi Ngọc Quan Thành đã qua tám ngày. Hiện tại đã cách Vương Đô càng lúc càng gần.

Hơn nữa lần đầu tiên thu phục thần thú, thu được cơ hội triệu hoán Thần Ma, hiện tại hắn tương đương với có hai lần cơ hội.

- Có nên triệu hoán hay không?

Tần Quân dừng lại suy tư nói. Tiểu Chúc Long nằm trên lưng hắn trẻ con hỏi:

- Triệu hoán là cái gì vậy?

Trải qua tám ngày, Tiểu Chúc Long đã thành lập được hình thức suy nghĩ của mình. Tâm trí đã tương đương với hài đồng năm sáu tuổi. Tốc độ trưởng thành khiến cho Tần Quân cũng có phần phải chắt lưỡi.

------oOo------

Chương 331: Hung hăng ngang ngược (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Liên quan gì tới ngươi. Đừng cứ dính sát vào ta. Đi tìm Hồng Hài Nhi chơi đi.

Tần Quân vừa nói vừa kéo nó ra, muốn gạt nó. Đáng tiếc tiểu gia hỏa này liều chết quấn quít lấy lưng hắn không thả, khiến cho hắn không thể nào tránh được.

Cuối cùng Tần Quân chỉ có thể tiếp tục bỏ mặc nó, đồng thời cũng quyết định giữ lại hai lần cơ hội, lưu đến năm lần lại dung hợp, trực tiếp triệu hồi ra chí ít là cường giả Chân Tiên Cảnh!

- Điện hạ, bay qua một mảnh núi trước mặt chính là Vương Đô.

Giả Tuân quay đầu nhìn về phía Tần Quân cười nói. Tần Quân không khỏi gật đầu. Ánh mắt hắn nhìn về phía trước trở nên thâm thúy.

Hắn đã sớm để cho Hắc Bạch Vô Thường đi Vương Đô tìm hiểu tin tức. Ở bên trong Vương Đô phàm là người phản đối hắn hoặc muốn làm hoàng đế đều ghi xuống. Đợi sau khi hắn tiến vào Vương Đô, sẽ tính sổ với từng người một.

- Tần Long... Thật thú vị. Không quan tâm ngươi có hậu trường gì, ngươi đều sẽ phải hối hận!

Tần Quân tự lẩm bẩm, trên mặt thoáng lộ ra một nụ cười xem thường.

Không thể không nói, tác dụng của Hắc Bạch Vô Thường quả thực lớn. Không những làm tay chân tốt, còn có thể làm gián điệp, thậm chí làm nhân viên tình báo!

Đúng là dạng nhân tài toàn năng!

Nhưng ở thời điểm Tần Quân thầm cảm thấy sảng khoái, Thái Bạch Kim Tinh bỗng nhiên truyền âm vào trong tai của Tần Quân:

- Bên trong Vương Đô có ma khí!

Ma khí?

Trong nháy mắt, sắc mặt Tần Quân chợt trầm xuống. Hắn quay đầu lại nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh, phát hiện Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh đứng thẳng bên cạnh nhau, biểu tình đều có chút nghiêm trọng.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân truyền âm hỏi. Nếu như Thái Bạch Kim Tinh không muốn đánh rắn động cỏ, vậy hắn ấtnhiên sẽ không trực tiếp nói ra.

Nhắc tới ma khí, điều đầu tiên hắn nghĩ đến chính là Thâm Uyên Môn!

- Vừa rồi nguyên thần của chúng ta xuất khiếu, nhận thấy được trên không

trung Vương Đô bị ma khí bao trùm. Rõ ràng có tà ma ẩn nấp ở trong Vương Đô. Hơn nữa còn không chỉ là một hai ngày.

Thái Bạch Kim Tinh truyền âm đáp lại, khiến cho chân mày Tần Quân nhíu chặt hơn.

Hắc Bạch Vô Thường không phát hiện ra đối phương. Nhưng Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh lại có thể cảm ứng được. Điều này nói rõ tà ma ít nhất phải là tồn tại Thiên Tiên Cảnh.

Tần Quân không khỏi xoay người nhìn về phía trước. Xem ra Vương Đô đã giấu diếm sát cơ. Có người đang chờ đợi hắn tới chịu chết!

- Tốc độ nhanh hơn chút nữa!

Tần Quân bỗng nhiên cao giọng kêu lên. Trần Khánh và một đám tướng quân nghe được liền ngẩn người. Sau đó bọn họ vội vàng hạ lệnh để cho đại quân ra roi thúc ngựa chạy về phía Vương Đô.

Đối phương rất có khả năng sẽ là hung thủ giết chết Càn Hoàng Đế. Điều này làm cho trong lòng Tần Quân không thể kìm chế được, xuất hiện lửa giận.

Giết chết Càn Hoàng Đế lại còn muốn giết chết hắn. Quả thực là to gan lớn mật!

- Hồng Hài Nhi, Ngộ Tĩnh, Kim Tinh, Lý Bạch, Nguyên Phách, Từ Quỷ Khốc!

Tần Quân bỗng nhiên quát lên. Những người được đọc tên đến đều xuất hiện ở bên cạnh hắn, nghi ngờ nhìn về phía hắn.

- Chúng ta đi Vương Đô trước. Những người khác theo đội quân đi tới!

Tần Quân trầm giọng nói. Hắn đã không nhịn được muốn giết tà ma này.

Đát Kỷ và Tiểu Ly nhất thời sốt ruột. Hai người vừa muốn mở miệng thỉnh cầu đi theo cùng, nhưng lại bị Tần Quân phất tay ngăn lại.

- Người dưới Địa Tiên Cảnh tốt nhất không nên tham dự vào cuộc chiến

đấu này.

Tần Quân ôn nhu nói. Mắt hắn nhìn chằm chằm vào Đát Kỷ và Tiểu Ly, khiến cho hai nàng không khỏi trầm mặc xuống.

Hạo Thiên Khuyển đã rời đi, thành lập quân đoàn yêu thú. Cho nên cường giả Tần Quân có thể dẫn theo cũng chỉ có mấy vị này.

Sau khi quyết định xong, Tần Quân liền dẫn theo đám người Hồng Hài Nhi bay về phía Vương Đô. Tiểu Chúc Long vẫn quấn ở trên người hắn. Mặc dù là thần thú còn nhỏ, nhưng dù gì cũng là tu vi Thiên Tiên Cảnh, nói không chừng có thể trở thành một phần chiến lực.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy?

Giả Tuân nghi ngờ nhìn về phía đám người Đát Kỷ hỏi. Đối với điều này, Đát Kỷ các nàng cũng rất nghi ngờ, tất nhiên không trả lời được.

Đại quân duy trì tốc đố đi về phía trước. Cỏ vụn tung bay, bụi bặm cuốn lên.

...

Vương Đô, trên Chu Tước Đài lúc này đang tiến hành đại điển đăng cơ.

Toàn thân Tần Long mặc long bào đứng ở trên đài. Trước mặt là một cái đỉnh lớn, đốt chín cây hương dài. Hai bên là cấm vệ của hoàng cung. Đám hoàng tử Tần Vân và các tướng thần lại đứng ở dưới đài. Phía sau là bóng dáng của bách tính và tu sĩ, vây quanh Chu Tước Đài chật như nêm cối.

- Bệ hạ bất hạnh về cõi tiên. Vương quốc không thể một ngày không có vua...

Âm thanh lanh lảnh truyền vào trong tai của mọi người. Chỉ thấy một lão thái giám bên cạnh Tần Long cao giọng tuyên bố. Đó cũng không phải là Trầm Duyên. Không nhìn thấy bóng dáng của hắn.

Tần Vân thấy vậy nghiến răng nghiến lợi. Tuy rằng gần đây hắn vừa đột phá Trúc Cơ Cảnh, đáng tiếc còn lâu mới là đối thủ của Tần Long. Hắn lại tận mắt nhìn thấy Tần Long giết chết một tướng quân Kim Đan Cảnh trong

nháy mắt, chấn áp triều đình và bách tính.

- Hừ, chờ Tần Quân trở về, không tức chết cũng không được.

Một tiếng hừ lạnh truyền đến. Người nói chuyện thình lình là Nam Ngọc Tâm, nữ nhi của đại tướng quân trấn quốc từng có hôn ước cùng Tần Quân, cũng là một công chúa khác họ.

Bên cạnh Nam Ngọc Tâm còn có một nữ tử. Đó chính là Thường Thiến Thiến, nữ nhi của tông chủ Huyền Linh Tông trước đây từng được Tần Quân cứ từ trong tay loạn tướng Hạ Hầu Ân ra.

Thường Thiến Thiến nắm chặt nắm đấm nói:

- Chúng ta không thể để cho hắn dễ dàng đăng cơ! Tần Quân ở bên ngoài cực cực khổ khổ, làm sao có thể để cho gia hỏa kia nhanh chân đến trước được?

Thường Thiên Hữu đứng phía sau nàng lại nhíu mày nhìn về phía Tần Long. Thân là tông chủ Huyền Linh Tông, hắn có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng một. Nhưng nhìn Tần Long, trong lòng không ngờ không thể dâng lên một suy nghĩ đối địch được.

Không chỉ có là hắn, hai đại tông môn khác của vương quốc Càn Nguyệt cũng đến đông đủ. Dù sao cũng là thời khắc tân hoàng đăng cơ. Bọn họ không dám không nể tình.

Đồng thời bọn họ cũng đang do dự. Là nên lấy lòng Tần Long, hay là đối kháng với Tần Long.

Tần Quân cho áp lực của bọn họ thật sự quá lớn. Theo bọn họ Tần Long hoàn toàn là đang tìm chết.

Nhưng bọn họ cũng lo lắng Tần Quân và Tần Long là thông đồng với nhau. Bằng không vì sao Tần Quân không trực tiếp vội vàng trở về?

- Nay Thái tử Tần Long kế thừa di chí của tiên đế, đăng cơ làm hoàng, bảo vệ xã tắc...

------oOo------

Chương 332: Hung hăng ngang ngược (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm thanh của lão thái giám đọc lên cũng rất dễ nhớ. Nụ cười trên mặt Tần Long cũng càng thêm nồng đậm. Thái tử chính là do hắn tự phong. Hắn ở trong triều có mạng lưới quan hệ nhất định. Hơn nữa tu vi của hắn cao thâm. Phàm là người ngăn cản hắn đều bị hắn nhốt vào trong thiên lao. Trong đó bao gồm tổng quản hoàng cung Trầm Duyên.

- Ngôi vị hoàng đế thì ra là tốt đẹp như thế.

Tần Long nhìn lướt qua đám người đông nghịt ở phía dưới Chu Tước Đài, trong lòng xúc động vạn phần.

Trước đây hắn xem thường đối với quyền lực, cho rằng Luyện Khí mới là chính đạo. So với trường sinh, ngôi vị hoàng đế đã tính là cái gì?

Hiện tại khi hắn thật sự tiếp xúc với quyền lực, hắn mới hiểu được vì sao thế gian vì vị trí này lại tranh nhau tới đầu rách máu chảy.

- Bây giờ đội miện quan cho tân hoàng!

Lão thái giám cao giọng kêu. Một tiểu thái giám bên cạnh bưng một kim quan đi tới. Đây là mũ do hoàng đế ngự dụng, được gọi chung là miện quan, phía trên cắm chín cây kim xoa, đỉnh chóp gắn đầy bảo châu, xa hoa đại khí, tượng trưng cho thân phận tôn quý của đế vương.

Tần Long hơi khom lưng, chuẩn bị nhận miện quan.

- Ngươi dựa vào cái gì mà làm hoàng đế!

Đúng lúc này, một âm thanh không thích hợp vang lên. Chỉ thấy Thường Thiến Thiến không ngờ nhảy lên Chu Tước Đài, vẻ mặt phẫn nộ nhìn Tần Long.

- Lớn mật! Người đâu, áp giải nàng xuống!

Lão thái giám vội vàng quát lên. Hai cấm vệ liền xông về phía Thường Thiến Thiến.

Thấy vậy, Thường Thiến Thiến hoàn toàn không bối rối. Nàng cao giọng quát mắng:

- Khi vương quốc Hắc Long và vương quốc Ngô Kỳ tấn công vương quốc Càn Nguyệt chúng ta, là ai ngăn cơn sóng dữ? Là hắn sao? Là vị Thái tử muốn làm hoàng đế này sao?

Ầm!

Trong nháy mắt quần chúng phía dưới Chu Tước Đài bùng nổ. Đúng vậy, dựa vào cái gì để cho Tần Long đăng hoàng?

Hơn nữa theo Tần Quân chấn động thiên hạ, vương quốc Càn Nguyệt 90% người đều sùng bái Tần Quân. Chỉ có điều không có người nào dám mở miệng. Hiện tại có người đi đầu, tâm tình trong lòng bọn họ trong nháy mắt bạo phát ra.

- Lăn xuống đi! Ngươi cũng xứng làm hoàng đế sao?

- Đúng vậy! Vị trí này chỉ có thể để cho Việt Vương điện hạ tới ngồi!

- Không có Việt Vương điện hạ, vương quốc Càn Nguyệt chúng ta nói không chừng đã mất nước!

- Chúng ta muốn Việt Vương điện hạ làm hoàng đế!

Tình cảm quần chúng xúc động, thậm chí đánh thức nhiệt huyết trong lòng các cấm vệ quân. Phần lớn bọn họ cũng bất mãn đối với Tần Long đột nhiên xuất hiện, muốn làm hoàng đế. Cho nên bọn họ đều không có hành động, trầm mặc chống đỡ.

Trong nháy mắt sắc mặt Tần Long trầm xuống. Hắn nhìn thấy được các cấm vệ không ngờ không bắt lấy Thường Thiến Thiến. Lúc này hắn liền đi về phía Thường Thiến Thiến. Một tia khí đen quỷ dị từ trong cơ thể hắn tràn ra, thổi khiến tóc hắn nhẹ nhàng lay động, tà dị vô cùng.

Thường Thiến Thiến khiếp sợ đến mức lui về phía sau vài bước. Lúc này,

một bóng người rơi vào phía trước người nàng. Thình lình là cha nàng Thường Thiên Hữu.

- Lui xuống đi!

Thường Thiên Hữu nhìn chằm chằm vào Tần Long nhỏ giọng quát lên. Lời này tất nhiên là nói cho Thường Thiến Thiến nghe.

Thường Thiến Thiến liền vội vàng xoay người rời đi. Có thể để cho nàng ban đầu đứng ra, phát ra dũng khí cực lớn. Nàng hiểu rõ mình không có khả năng tham dự vào cuộc chiến đấu.

- Tông chủ Huyền Linh Tông, Thường Thiên Hữu?

Tần Long lạnh giọng hỏi. Trong khi nói chuyện, một chưởng đánh về phía Thường Thiên Hữu. Chân mày Thường Thiên Hữu nhíu lại, đập chưởng tới.

Hai tay cách hư không đập tới. Linh lực theo lòng bàn tay tuôn ra, lấy mắt thường có thể thấy được hình thái xuất hiện ràng buộc giữa chân không, dâng lên cuồng phong thổi tới. Trang phục của hai người bay phất phới. Tất cả mọi người dưới Chu Tước Đài khẩn trương nhìn chằm chằm vào cảnh tượng như vậy.

Một vị là Thái tử có dã tâm muốn làm hoàng đế.

Một vị là tông chủ Huyền Linh Tông.

Cả hai đều đứng ở vị trí đỉnh phong của vương quốc Càn Nguyệt. Hai người phát ra khí thế càng khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Chân mày Thường Thiên Hữu bỗng nhiên nhíu lại. Một giây tiếp theo hắn bỗng nhiên bị đánh bay ra ngoài, máu tươi không ngừng được từ trong miệng phun ra, rơi về phía biển người bên dưới Chu Tước Đài.

- Ai dám phản đối ta xưng hoàng, kết quả chỉ có một!

Tần Long nhìn lướt qua tất cả mọi người ở đó, tức giận trừng mắt quát:

- Chết!

Vèo...

Một âm thanh phá không truyền đến. Ánh sáng màu bạc từ trên cao thoáng hiện đến.

Keng.

Một tiếng động vang lên. Một thanh Ngân Thương rơi ở trước mặt hắn, xuyên thủng mặt đất rắn chắc. Đá vụn bay ngang. Thình lình chính là thanh thương Ngân Long Tru Hồn của Tần Quân.

Tần Long cả kinh theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên. Hắn chỉ thấy trên bầu trời, đám người Tần Quân đang đứng ở trên một đám mây mù, đưa mắt nhìn xuống hắn, biểu tình lạnh lùng.

- Vị trí của ta, ngươi cũng dám ngồi sao?

Tần Quân thản nhiên đưa mắt nhìn xuống Tần Long, lạnh lùng nói. Âm thanh truyền vào trong tai mỗi một người. Tất cả mọi người cả kinh ngẩng đầu nhìn lên.

Tần Quân cao cao tại thượng giống như thiên thần, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Tần Long, trong mắt đều là sát ý.

Ầm!

Tất cả mọi người ở đó phấn chấn. Tất cả mọi người kích động. Thậm chí còn có người viền mắt cũng đỏ lên, vẻ mặt không dám tin tưởng.

Cho dù là Tần Long cũng không nhịn được lộ vẻ xúc động. Không có cách nào, hiện tại danh tiếng của Tần Quân thật sự quá lớn. Tất cả người đời đều gọi hắn là bá vương. Chuyện này không có lửa làm sao có khói.

- Việt Vương điện hạ!

- Việt Vương điện hạ đã trở về! Ha ha ha! Tần Long xong đời!

- Ta không ngờ nhìn thấy Việt Vương sống!

- Thật là soái...

Bách tính và các tu sĩ hưng phấn bàn luận. Thậm chí có nữ tu sĩ hào phóng cao giọng biểu lộ về phía Tần Quân. Cục diện vô cùng nóng nảy.

Mà tiếng của bọn họ rơi vào trong tai Tần Long, hoàn toàn giống như kim đâm vào tim.

- Hừ! Tần Quân, ngươi cuối cùng đã trở về. Chờ đợi ngươi đã rất lâu!

Tần Long nhìn chằm chằm vào Tần Quân kêu lên. Trong khi nói chuyện, hai cánh tay hắn bỗng nhiên mở ra. Khí đen quấn ở quanh người hắn bắt đầu tăng vọt, giống như từng con rồng màu đen quấn ở xung quanh hắn. Khuôn mặt cũng trở nên có chút dữ tợn.

- Ma khí!

Thái Bạch Kim Tinh quát khẽ. Những người khác cũng nhíu mày. Trong đó, bao gồm cả Tần Quân.

Không nghĩ tới Tần Long lại là ma tu!

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, dẫn đầu nhảy lên, phóng về phía Tần Long. Hiện tại hắn đã đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng năm. Hắn cũng có lực chiến đấu. Đối mặt với tiểu gia hỏa như Tần Long, hắn tất nhiên không cần dựa vào đám người Thái Bạch Kim Tinh.

------oOo------

Chương 333: Thâm Uyên Môn hạ xuống

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngâm...

Long khí tràn ra khỏi cơ thể, hóa thành kim long tam trảo chiếm giữ ở toàn thân Tần Quân. Đối mặt với Tần Quân xông tới với khí thế cường đại, Tần

Long không lùi mà tiến tới. Hắn bỗng nhiên nhảy lên.

Tất cả mọi người ở đó nhất thời lặng ngắt như tờ, khẩn trương nhìn hai người Tần Quân phóng về phía nhau.

- Chết cho ta!

Tần Quân vung chưởng chụp tới. Long khí theo gió lốc lao xuống. Kim long mở miệng, dường như muốn nuốt lấy Tần Long.

Trong điện quang hỏa thạch, trong nháy mắt mắt Tần Long trở nên tối tăm. Ma khí giống như từ dòng suối nhỏ biến thành con sông lớn. Tần Quân cả kinh sắc mặt biến hóa kịch liệt. Ma khí trực tiếp tách long khí ra, sau đó hóa thành một rồng đen khủng khiếp lao về phía Tần Quân.

- Điện hạ cẩn thận!

Lý Nguyên Phách cả kinh kêu lên. Lúc này, hắn lao về phía Tần Quân. Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Bạch, Từ Quỷ Khốc cũng vậy.

Đáng tiếc tốc độ ma khí của Tần Long nhanh hơn. Một tiếng động vang lên. Nó liền va chạm vào trên người Tần Quân, đánh bay hắn ra ngoài.

Tần Quân giống như cánh diều đứt dây bay ra ngoài, đập ở một góc của Chu Tước Đài. Các tu sĩ và bách tính gần đó cả kinh vội vàng lao lên, rất sợ hắn bị ngã chết.

- Đâm đầu vào chỗ chết!

Lý Nguyên Phách nhất thời nổi giận. Tay phải hắn lật một cái. Trong nháy mắt Kim Bằng Thần Chùy xuất hiện ở trong tay hắn. Tiếp đó chính là trực tiếp một búa đập về phía Tần Long. Ma khí hóa thành con rồng màu đen trực tiếp bị man lực của hắn đánh tan. Tốc độ của hắn nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi, khiến cho Tần Long sợ hãi.

Tần long vội vàng né tránh. Đáng tiếc tốc độ của hắn làm sao có thể nhanh hơn được Lý Nguyên Phách.

Ầm!

Một búa hạ xuống, nện ở bụng Tần Long. Lực lượng khủng khiếp chí cường khiến cho hai mắt Tần Long lồi ra. Máu tươi không ngừng được từ trong miệng bay ra. Thân thể hắn giống như quả đạn pháo hạ xuống, nện ở trên Chu Tước Đài, khiến cho mặt đá cứng rắn vỡ nát. Toàn thân hắn giống như bóng cao su bắn lên, ngã nhào về phía bên cạnh. Dọc đường còn lưu lại một vết máu. Cuối cùng hắn giống như tử thi nằm ở trên Chu Tước Đài.

Sau đó Lý Nguyên Phách vội vàng bay về phía Tần Quân. Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng vậy.

Lúc này, Tần Quân ngẩn người, sau đó vẻ mặt ngạc nhiên từ dưới đất ngồi dậy. Hắn xoa ngực mình, có chút không dám tin tưởng. Mình không ngờ lại không có việc gì.

- Hì hì.

Tiểu Chúc Long bỗng nhiên từ sau lưng của hắn xuất hiện. Tần Quân mới có thể bừng tỉnh. Xem ra là Tiểu Chúc Long bảo vệ hắn.

Tê liệt!

Sơ suất!

Tần Quân ảo não đứng dậy. Hắn không nghĩ tới Tần Long mạnh như vậy. Vừa rồi, hắn phát ra khí thế ít nhất là Hóa Hư Cảnh.

Làm sao có thể?

Người này không đến ba mươi tuổi đã đột phá Hóa Hư Cảnh sao?

Chẳng phải là vượt qua Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng?

Tần Quân tức giận trừng mắt nhìn về phía Tần Long ở ngoài xa dường như đã chết.

Lý Nguyên Phách cười hắc hắc nói:

- Hắn đã chết. Một búa của ta vừa rồi, chò dù là cường giả Địa Tiên Cảnh cũng không dám cứng rắn đỡ lấy.

Vừa dứt lời, Tần Long không ngờ quỷ dị lại chuyển động. Ngay sau đó hắn thật giống như người máy đứng lên một cách cứng nhắc. Người xem cảm thấy da đầu tê dại. Lý Nguyên Phách nhìn lại, nhất thời lúng túng.

- Gia hỏa này chẳng lẽ là thân bất tử?

Thái Bạch Kim Tinh nhíu mày lẩm bẩm nói. Lý Bạch, Từ Quỷ Khốc, Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi cũng đều nghi hoặc nhìn cảnh tượng như vậy.

- Vẫn phải dựa vào tam muội chân hỏa của ta!

Hồng Hài Nhi hừ lạnh nói. Trong khi nói chuyện hắn liền cất bước đi về phía Tần Long.

Lúc này, Tần Long chợt bay đi, xông thẳng lên trời. Đám người Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt nhất thời đại biến.

Chỉ thấy trên bầu trời chẳng biết lúc nào lên xuất hiện một hố đen cực lớn đáng sợ. Từng bóng người thân mặc áo bào đen bay ra. Áo bào đen có hình con bò cạp đỏ. Đó chính là ma đồ Thâm Uyên Môn!

Lôi vân cuồn cuộn tập trung đến, che khuất ánh sáng mặt trời, khiến cho Vương Đô dần dần rơi vào trong bóng tối mờ tỏ.

- Âm hồn không tiêu tan!

Tần Quân nhỏ giọng mắng. Lúc này hắn nâng tay phải lên. Ngân Long Tru Hồn Thương cắm ở trên Chu Tước Đài phía xa vèo một tiếng bay trở về trong tay hắn.

- Chỗ Thâm Uyên, vạn pháp diệt hết!

Một âm thanh giống như ngâm xướng vang vọng một cách quỷ dị trong thiên địa, khiến cho tất cả mọi người ở Vương Đô toàn thân run lên, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lên.

Từ các ngõ ngách của Vương Đô đều có thể nhìn thấy được hố đen quỷ dị. Chỉ có điều có khoảng cách quá xa, không nhìn thấy được từng ma đồ Thâm Uyên Môn xuất hiện.

Chân mày Tần Quân càng nhíu chặt lại. Bởi vì số lượng ma đồ Thâm Uyên Môn càng lúc càng nhiều. Rất nhanh liền vượt quá trăm tên. Hơn nữa không một người nào thấp hơn Thuế Phàm Cảnh. Phân nửa số người trong đó còn đạt được ngoài Hóa Hư Cảnh.

Không bao lâu, ma đồ Địa Tiên Cảnh xuất hiện. Lại một lát sau, ma đồ Thiên Tiên Cảnh cũng xuất hiện.

Mà số lượng ma đồ Thâm Uyên Môn đã đột phá nghìn người. Bọn chúng đứng ngang ở trên không, giống như từng quỷ ảnh, khiến cho người ta khiếp sợ.

Tim Tần Quân chìm vào đáy cốc. Xem ra Thâm Uyên Môn là quyết tâm muốn giết hắn.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh lên đi!

Tần Quân vội vàng nhìn về phía đám người Lý Nguyên Phách, Thái Bạch Kim Tinh bên cạnh, kêu lên. Mọi người chậm rãi hồi thần. Tất cả đều phóng lên trên không trung. Tốc độ nhanh nhất chính là Hồng Hài Nhi. Tay hắn cầm Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương, tam muội chân hỏa theo lỗ chân lông tràn ra, giống như Hỏa thần.

Trong đám ma đồ Thâm Uyên Môn, cường giả Thiên Tiên Cảnh dẫn đầu kia mái tóc đỏ như máu, da khô quắt, mắt đầy tơ máu. Hắn múa một cây trượng bằng xương có gắn đầu lâu cười gằn nói:

- Ta thật ra muốn xem thử Thánh Anh Đại Vương oai phong một cõi gần đây mạnh như thế nào!

Vừa dứt lời, hắn liền cầm trượng bằng xương đánh về phía Hồng Hài Nhi. Theo ma đồ khắp bầu trời hạ xuống, cục diện đồ sộ. Bách tính và các tu sĩ Vương Đô khiếp sợ vô cùng.

- Ông trời của ta! Bầu trời chính là quỷ sao?

- Là ma tu! Bọn họ là ma tu của Thâm Uyên Môn!

- Chẳng lẽ là ma tu Thâm Uyên Môn khoảng thời gian trước đã tập kích Thanh Đồng Quan của hoàng triều Nam Trác sao?

- Mọi người bình tĩnh. Có Việt Vương điện hạ và thủ hạ của hắn ở đây, các ma tu sẽ bị đuổi đi!

Tần Quân không để ý tới những tiếng ồn ào náo động xung quanh. Hắn nhìn lên khoảng không, trên mặt đầy vẻ âm trầm, trong lòng tràn đầy sự bất an.

Ầm.

Một tiếng nổ vang lên!

------oOo------

Chương 334: Cuộc chiến phẫn nộ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Hài Nhi và ma tu tóc đỏ như máu va chạm vào nhau. Lực lượng khủng khiếp dâng lên cuồng phong, thổi sập những gian nhà phía dưới. Cây cối đột ngột từ mặt đất nhô lên, giống như đột kích mạt thế. Cho dù là Tần Quân cũng không thể không lấy cánh tay che mặt.

Ầm...

Hồng Hài Nhi và ma tu tóc đỏ như máu bỗng nhiên văng ra. Hồng Hài Nhi hung dữ nói:

- Ngươi rõ ràng là tu vi Thiên Tiên Cảnh, vì sao có thể chịu được lực lượng của ta?

Đối mặt với chất vấn của Hồng Hài Nhi, ma tu tóc đỏ như máu cười gằn nói:

- Nếu như không có phương pháp vẹn toàn, ta sẽ đấu với ngươi sao?

Trong khi nói chuyện, ma tu tóc đỏ như máu bỗng nhiên vung trượng bằng xương lên. Từng ma khí hóa thành mãng xà trắng uy nghiêm đáng sợ lao về phía Hồng Hài Nhi cắn xé.

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Thái Bạch Kim Tinh, Từ Quỷ Khốc, Sa Ngộ Tĩnh cũng cùng các ma đồ Thâm Uyên Môn đại chiến.

- Lăn...

Hai tay Lý Nguyên Phách nắm Kim Bằng Thần Chùy rơi vào trạng thái điên cuồng. Trên mặt xuất hiện lông vàng. Ánh mắt hắn tràn ngập lệ khí. Hai chùy vung lên như gió. Các ma đồ căn bản không chịu được một chùy của hắn, hoặc là né tránh, hoặc là bị hắn đập nổ.

Lý Bạch cầm thần kiếm Thanh Liên trong tay, giống như trích tiên xuyên tới xuyên lui. Các ma đồ công kích căn bản rơi không được lên tới trên người hắn, trái lại bị hắn cắt qua yết hầu, xuyên qua thân thể.

Thái Bạch Kim Tinh lại có vẻ ổn trọng hơn nhiều. Hắn vẫn lơ lửng ở chỗ cũ bất động. Bất kỳ ma đồ nào tới gần hắn đều sẽ bị hắn phất cây trần trừ tà, tan thành mây khói. Lực phá hoại so với ba người Lý Bạch, Lý Nguyên Phách cùng với Từ Quỷ Khốc lại mạnh mẽ hơn không chỉ một điểm.

Sa Ngộ Tĩnh đi lại chính là con đường bá đạo. Bảo trượng hàng yêu ở trong tay hắn đơn giản là sát khí, biểu hiện ra trạng thái cuồng bạo hoàn toàn không kém gì Lý Nguyên Phách.

Ầm! Ầm! Ầm...

Linh lực, pháp lực không ngừng nổ mạnh trên không trung. Ánh sáng mạnh thoáng hiện. Cuồng phong tàn sát bừa bãi. Ở dưới cuộc chiến tranh này, Vương Đô trở nên yếu đuối không chịu nổi. Từng gian nhà lầu bị sụp đổ, bụi bặm bay lên. Dân chúng tháo chạy khắp nơi. Các tu sĩ cũng chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn. Bởi vì bọn họ không có tư cách tham gia vào cuộc chiến.

Ma đồ của Thâm Uyên Môn tệ nhất cũng là tu vi Thuế Phàm Cảnh. Mà ở trong vương quốc Càn Nguyệt ban đầu, Thuế Phàm Cảnh chính là chiến lực cao nhất.

- Hố đen kia chẳng lẽ là thông đạo truyền tống?

Tần Quân nhíu mày lẩm bẩm nói. Bởi vì hắn nhìn thấy được vẫn có không

ngừng ma đồ từ trong lỗ đen trên không trung bay ra. Tính đến hiện nay, đã có năm tên cường giả Địa Tiên Cảnh cùng với hơn một nghìn tên cường giả Thuế Phàm Cảnh đã đi ra ngoài. Đội hình như vậy đơn giản là tiết tấu muốn tàn sát hoàng triều.

Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Từ Quỷ Khốc rất nhanh liền bị ma đồ Địa Tiên Cảnh kìm chế.

- Chuyện gì xảy ra? Hồng Hài Nhi lại bị người kia đấu tới chẳng phân biệt được cao thấp!

Ánh mắt của Tần Quân chuyển tới trên người Hồng Hài Nhi, tâm tình càng không xong.

Chỉ thấy Hồng Hài Nhi đuổi theo đánh ma tu tóc đỏ như máu, nhưng cũng không có đả thương được ma tu tóc đỏ như máu. Chẳng lẽ ma tu tóc đỏ như máu cũng là cường giả Chân Tiên Cảnh?

Không phải. Biểu hiện của hắn thậm chí không bằng Sa Ngộ Tĩnh. Thoạt nhìn ngược lại là Hồng Hài Nhi bị suy yếu.

- Trên người ngươi rốt cuộc giấu cái gì!

Hồng Hài Nhi nổi giận mắng. Hắn cảm giác lực lượng của chính mình vừa rơi xuống ở trên người ma tu tóc đỏ như máu lại tự động tan biến hơn phân nửa. Mười phần không giữ lại một phần. Hơn nữa loại cảm giác này càng lúc càng mãnh liệt, làm cho hắn rất khó chịu, rất ủy khuất.

Đối mặt với câu hỏi đầy giận dữ của Hồng Hài Nhi, ma tu tóc đỏ như máu cười lạnh nói:

- Một loại chuyên khắc ngươi. Căn cứ vào Thâm Uyên Môn chúng ta điều tra, sợ rằng thân thể của ngươi đã luyện thành hỏa thể, hơn nữa còn không phải là lửa bình thường!

Hồng Hài Nhi trợn tròn hai mắt. Hắn vừa mới chuẩn bị tiếp tục hỏi, ma tu tóc đỏ như máu bỗng nhiên vung chưởng đánh về phía hắn. Ma khí ngưng tụ thành cự chưởng ép về phía Hồng Hài Nhi, kích thước chừng mấy chục thước cao, giống như một ngọn núi nhỏ, cực kỳ đồ sộ.

Đối mặt với một chưởng này của ma tu tóc đỏ như máu, mũiHồng Hài Nhi phun ra tam muội chân hỏa ngập trời, trực tiếp nhấn chìm ma chưởng. Đám người Thái Bạch Kim Tinh biết rõ tam muội chân hỏa lợi hại thế nào. Tất cả đều né tránh. Những ma đồ không kịp trốn chạy, trực tiếp bị thiêu đốt cháy sạch tan thành mây khói.

Tam muội chân hỏa ngập trời, nung đỏ cả trời cao. Vô số dân chúng và tu sĩ Vương Đô đều há hốc mồm, vẻ mặt chấn động nhìn lên trên khoảng không.

Lửa cháy mạnh cuồn cuộn không ngừng. Thánh Anh Đại Vương!

Hóa ra lời đồn là sự thật!

Cho dù là ma tu tóc đỏ như máu cũng bị dọa cho giật mình. Tiểu hài tử xấu xa này quả thực rất mạnh. May mà trên người hắn có mang theo chí bảo kìm chế tất cả hỏa diễm.

Tam muội chân hỏa tiến tới gần hắn liền tự động tản ra. Cảnh tượng như vậy đã bị Hồng Hài Nhi bắt được. Con ngươi của hắn đảo một vòng. Hắn bỗng nhiên sinh ra một kế.

- Ngộ Tĩnh, gia hỏa này giao cho ngươi!

Hồng Hài Nhi cao giọng quát.

Trong khi nói chuyện, hắn liền phóng về phía ma đồ khác.

Sớm đã có ý tưởng này, Sa Ngộ Tĩnh cầm theo bảo trượng hàng yêu liền lao vọt về phía ma tu tóc đỏ như máu. Tu vi Thiên Tiên Cảnh tầng chín tuyệt đối xem như là tồn tại vô địch bên trong Thiên Tiên Cảnh. Chỉ riêng khí thế lại khiến ma tu tóc đỏ như máu khiếp sợ đến mức nheo mắt.

Cùng lúc đó, Tần Quân bỗng nhiên chú ý tới có người đang nhìn về phía mình. Hắn ngẩng đầu nhìn lên. Không ngờ là Tần Long. Thời khắc này toàn thân Tần Long đều là máu. Long bào cũng bị nhuộm đỏ, tóc tai bù xù, vô cùng chật vật. Hắn giống như ác quỷ, nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Hắn cũng bay về phía Tần Quân.

- Tần Quân, cẩn thận!

Âm thanh của Thường Thiến Thiến bỗng nhiên truyền đến. Hắn nhìn lại, chỉ thấy Thường Thiến Thiến và Nam Ngọc Tâm đứng ở trên khu phế tích, lo lắng nhìn hắn.

Đường phố phồn hoa ngày xưa đã biến thành từng đống phế tích. Những tiếng kêu thảm thiết từ các phương hướng truyền đến, giống như địa ngục nhân gian.

Tần Quân nhìn các nàng cười sáng lạng, sau đó cầm theo Ngân Long Tru Hồn Thương liền lao về phía Tần Long. Tử Kim Đế Hoàng Giáp dần dần bao trùm ở phía ngoài thân thể của hắn. Cuồng phong thổi tới mái tóc đen của hắn. Bóng lưng lại kiên định như vậy. Hai nàng nhìn thấy không khỏi sửng sốt.&

------oOo------

Chương 335: Đầu sỏ lại công kích (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mới cách mấy tháng, ngay cả người bên cạnh Tần Quân cũng có thể cảm nhận được sự biến hóa của hắn, huống gì hai nàng Thường Thiến Thiến.

Trước đây Tần Quân phóng đãng không kềm chế được. Hiện tại Tần Quân đáng sợ lại thêm khí thế bá đạo, giống như nam hài lột xác thành nam nhân. Loại lực trùng kích này khiến cho trái tim hai nàng giống như nai con đụng loạn.

Long khí quấn thân, thời khắc này Tần Quân giống như quân vương cái thế, bước chậm đi về phía Tần Long. Chỉ có điều Tiểu Chúc Long bám ở sau lưng của hắn, khiến cho khí chất có phần bị phá hủy.

Tần Long cũng bị bề ngoài biến hóa của Tần Quân làm cho chấn động kinh ngạc. Nhưng rất nhanh hắn đã bị sát ý che lấp sự chấn động kinh ngạc. Hắn bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ, lao vọt về phía Tần Quân.

Ầm!

Tần Quân bỗng nhiên giậm chân. Một chân giẫm nát mặt Chu Tước Đài dưới chân. Chưởng Tâm Lôi theo Ngân Long Tru Hồn Thương tràn ra. Sát Na Phương Hoa được sử dụng ra. Tốc độ của hắn nhanh như lôi điện xẹt qua.

Khoảng cách hai bên vốn cũng không đến hai trăm thước. Tần Long chỉ cảm thấy mắt mình không theo kịp tốc độ của Tần Quân. Trong chớp mắt, Tần Quân liền cầm thương lao tới.

Chưởng Tâm Lôi, Sát Na Phương Hoa, long khí rót vào!

Lực sát thương tăng lên gấp mấy chục lần!

Tần Long chưa từng thấy qua chiêu này, trực tiếp bị Tần Quân xuyên thủng ngực, máu tươi bắn ra. Vẻ mặt hắn đầy ngạc nhiên nhìn lỗ lớn trong ngực mình. Thậm chí hắn có thể nhìn thấy được rõ ràng nội tạng dạ dày mình.

- Làm thế nào... có khả năng...

Tần Long thì thào tự nói. Trong giọng nói của hắn tràn ngập không cam lòng và khó có thể tin nổi.

Hắn đánh giá thấp Tần Quân. Lúc trước giao đấu khiến cho hắn cho rằng Tần Quân là loài bò sát hắn tiện tay cũng có thể bóp chết. Vậy mà Tần Quân không ngờ có thể phát ra sát kỹ như vậy.

- Không có gì là không có khả năng. Ta mạnh mẽ thế nào, ngươi làm sao có thể biết được.

Đưa lưng về phía hắn, Tần Quân lạnh giọng cười nói. Vừa dứt lời, bịch một tiếng, Tần Long liền ngã vào trên Chu Tước Đài. Máu tươi từ dưới thân thể hắn tràn ra, giống như một đóa hoa máu đang nở rộ.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy Thường Thiến Thiến hai nàng ở phía xa che miệng. Tần Quân không ngờ đã trở nên mạnh như vậy...

Ngay cả Thường Thiên Hữu dẫn đầu cao tầng ba đại tông môn cũng nhìn tới ngây người.

Nhất là Thường Thiên Hữu. Lúc trước hắn lại thiếu chút nữa bị Tần Long giết chết trong nháy mắt. Bây giờ nhìn thấy Tần Long bị Tần Quân giết chết trong nháy mắt, bảo hắn làm sao dám tin tưởng.

Chẳng lẽ mấy tháng ngắn ngủi vừa qua, Tần Quân đã hoàn toàn vượt qua hắn?

Tần Quân không để ý tới những ánh mắt khác thường ở xung quanh Chu Tước Đài ném tới. Hắn cầm theo Ngân Long Tru Hồn Thương lắc mình đi tới phía sau Tần Long.

Hắn không do dự, mở miệng ra chính là tam muội chân hỏa. Tiểu Chúc Long ở phía sau hắn không khỏi lè lưỡi. Khuôn mặt nhỏ nhắn liền nóng đến đỏ bừng, khả ái đến cực điểm.

Thi thể của Tần Long trực tiếp bị tam muội chân hỏa bao vây. Hành vi giết người hủy thi này lại khiến cho những tu sĩ đứng ở khu phế tích xung quanh phải nhíu mày.

Đây cũng không phải là hành động nhân sĩ chính đạo nên làm. Chí ít không thể làm ở trước mặt đông đảo quần chúng như vậy.

Đúng lúc này, thi thể Tần Long bỗng nhiên chuyển động. Chỉ nghe thấy một tiếng gào thét vang lên. Ngay sau đó một ánh sáng màu đen từ trong tam muội chân hỏa bay ra, nhanh chóng bay về phía trên không trung. Tần Quân cũng không kịp chặn đường.

- Đó là cái gì?

Tần Quân nhíu mày suy nghĩ. Những tu sĩ phía xa cũng bị dọa cho giật mình. Không trách được Tần Quân thiêu đốt thi thể của Tần Long. Hóa ra bên trong có tà ma ẩn nấp.

Rất nhanh, đám ánh sáng màu đen này liền biến mất ở bên trong tầm mắt của Tần Quân. Hắn không thể làm gì khác hơn là đưa ánh mắt chuyển tới loạn chiến trong không trung.

Sa Ngộ Tĩnh đánh cho ma tu tóc đỏ như máu không còn chút sức đánh trả nào, lên trời xuống đất. Tốc độ của hai người nhanh đến mức mắt thường khó có thể phân biệt được. Hai người đi qua nơi nào, thậm chí có ma đồ bị

bọn họ đâm chết.

Không có ma tu tóc đỏ như máu kìm chế, Hồng Hài Nhi có thể lại xuất hiện phong quang, đại sát tứ phương.

Ngay cả ma đồ Địa Tiên Cảnh cũng không ngăn cản được hắn. Mỗi một lần Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương đâm ra, nhất định sẽ đoạt một cái mạng.

- Ha ha ha! Một đám tiểu tử, ở dưới mũi thương của Thánh Anh Đại Vương ta đều phải chết!

Hồng Hài Nhi hăng hái cười nói. Tiếng cười có chút điên cuồng, vang vọng toàn thành, khiến cho các ngõ ngách trong Vương Đô đều có người cao giọng hô lên tên của Thánh Anh Đại Vương.

Tần Quân thấy vậy thoáng buồn bực. Đắc ý cái gì chứ?

Hắn vội vàng kêu:

- Mau phá cái hố đen ở phía trên đi, để tránh Thâm Uyên Môn phái tới kẻ địch mạnh hơn!

Hồng Hài Nhi vừa nghe vậy, lúc này liền ngẩng đầu nhìn lên. Quả nhiên có ma đồ không ngừng từ trong hố đen bay ra.

Không trách được bọn họ vẫn không giết hết được.

Trong mũi Hồng Hài Nhi phun ra tam muội chân hỏa, muốn thiêu thủy hố đen. Có thể nói tam muội chân hỏa là bản lĩnh mạnh nhất của hắn. Chuyện có thể sử dụng tam muội chân hỏa để giải quyết, hắn tất nhiên không sử dùng thủ đoạn rườm rà khác.

Tam muội chân hỏa giống như sóng biển lao về phía hố đen. Bởi vì trận thế quá lớn, không thể không khiến cho đám người Thái Bạch Kim Tinh né tránh, bỏ dở cuộc chiến đấu.

- Tam muội chân hỏa thật sự đặc biệt cường đại.

Lý Bạch bạo to cảm thán nói. Ở chung với Tần Quân lâu, tính tình người này càng trở nên tùy tiện.

Thái Bạch Kim Tinh và Từ Quỷ Khốc cũng cảm thán như vậy. Lý Nguyên Phách lại lộ ra vẻ mặt không phục.

Đúng lúc này, bọn họ chợt phát hiện tam muội chân hỏa cũng không thiêu hủy được hố đen. Dường như có thứ gì đó ngăn cản tam muội chân hỏa. Nhìn kỹ, mặt sau tam muội chân hỏa mơ hồ có thứ màu đồng chống đỡ. Chân mày Hồng Hài Nhi cũng không khỏi nhíu một cái.

- Ta ngất. Chẳng lẽ ta biến thành miệng quạ đen...

Tần Quân thầm mắng. Hắn khẩn trương nhìn vào khoảng không. Chỉ thấy tam muội chân hỏa dần dần rút đi. Một cái vòng tay bằng đồng hiện ra rõ ràng. Vòng tya bằng đồng này đặc biệt lớn, đường kính ngàn mét. Mặt ngoài khắc đầy những tiểu văn giống như con nòng nọc, khiến người ta hoa cả mắt.

Một uy áp khiến cho vạn vật khiếp sợ bỗng nhiên ùn ùn kéo tới, cường đại đến mức khiến cho Tần Quân giống như bị vật nặng vạn cân chợt đập mạnh ở trên người. Chỉ thoáng sơ sẩy, hắn liền quì một gối. Những người khác ở xung quanh càng thảm hại hơn, trực tiếp rơi vào trong đống đổ nát. Mặt đường trong toàn bộ Vương Đô đều bị ép tới vỡ nát, giống như gặp phải địa chấn đột kích.

------oOo------

Chương 336: Đầu sỏ lại công kích (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Từ Quỷ Khốc bị ép tới thân hình rơi xuống phía dưới. Duy nhất chỉ có Thái Bạch Kim Tinh và Hồng Hài Nhi có thể chống đỡ được. Ngay cả Sa Ngộ Tĩnh và ma tu tóc đỏ như máu còn đang giao chiến cũng không thể không dừng lại.

- Không tốt. Cường giả chân chính của Thâm Uyên Môn tới!

Sắc mặt Thái Bạch Kim Tinh biến đổi kịch liệt. Uy áp này khiến cho cường giả Thiên Tiên Cảnh như hắn cũng thoáng có chút khiếp sợ. Rất khó

tưởng tượng được đối phương mạnh mẽ tới mức nào.

Hồng Hài Nhi cũng trở nên yên tĩnh lại. Chân mày hắn nhíu chặt lại. Thân là cường giả siêu cấp Chân Tiên Cảnh tầng tám, ngay cả hắn cũng an tĩnh lại, có thể thấy được đối phương khủng khiếp tới mức nào.

- Ha ha, An trưởng lão, ngài rốt cuộc đã tới!

Ma tu tóc đỏ như máu bỗng nhiên cao giọng cười nói.

Trưởng lão!

Trong lòng đám người Tần Quân thầm giật mình.

Trưởng lão Thâm Uyên Môn nhất định là một đám người đứng ở đỉnh phong trong môn.

- Gào...

Tiểu Chúc Long nằm trên đầu vai của Tần Quân không ngờ nhỏ giọng gầm hét lên, mắt cũng biến thành màu đỏ, giống như sắp biến thành mãnh thú. Nó nóng nảy như vậy, khiến cho Tần Quân càng bất an hơn.

- Ma Cốt Kiếp, Thiên Thủy Ngọc đều giao cho ngươi. Ngươi lại còn cần bản tôn phải ra tay.

Một âm thanh vô cùng uy nghiêm từ trong vòng tay bằng đồng truyền ra. Nhưng không ai có thể nhìn thấy được bản tôn của hắn.

Tất cả ma đồ Thâm Uyên Môn đều lẳng lặng đứng lơ lửng trên không trung chờ đợi, giống như tử thi vẫn không nhúc nhích, tăng thêm một phần màu sắc đáng sợ cho thiên địa.

Ma tu tóc đỏ như máu được gọi là Ma Cốt Kiếp lúng túng nói:

- Thiên Thủy Ngọc quả thật có thể kìm chế Thánh Anh Đại Vương. Nhưng tu vi của Sa Ngộ Tĩnh dưới trướng của Tần Quân còn cao hơn so với ta...

- Hừ! Phế vật!

An trưởng lão hừ lạnh nói, khiến cho Ma Cốt Kiếp mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa, không dám mở miệng. Hắn chỉ có thể oán hận nhìn chăm chú về phía Sa Ngộ Tĩnh.

Bọn họ không coi ai ra gì, nói chuyện phiếm dường như đã ăn chắc đám người Tần Quân. Điều này khiến cho Tần Quân rất không thoải mái. Đồng thời cũng khiến cho đám người Hồng Hài Nhi rất không thoải mái.

- Có giỏi thì lăn ra đây, dấu đầu lộ đuôi tính anh hùng hảo hán cái gì!

Lý Nguyên Phách giận dữ hét lên, khiến cho khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút lại. Người này quả nhiên là một cây gân. Bất kể kẻ địch mạnh mẽ tới mức nào, hắn cũng dám oán hận.

Tính tình Hồng Hài Nhi cũng hung bạo, mắng theo:

- Gia gia ở đây. Nếu ngươi bất mãn, đi ra đánh với ta một trận!

- Lớn mật! Các ngươi thật sự là chán sống rồi!

Ma Cốt Kiếp trừng mắt quát. Ở trong Thâm Uyên Môn, trưởng lão lại là tồn tại gần giống với thần. Sao có thể cho phép những con sâu đến từ nơi nghèo hen này dùng ngôn ngữ sỉ nhục được.

Đúng lúc này, trong vòng tay đồng cực lớn đột nhiên xuất hiện một bóng người. Toàn thân hắn mặc áo bào trắng, mang mặt nạ ác quỷ. Không nhìn thấy được mặt mũi thực của hắn. Nhưng vóc người hắn khôi ngô khiến người ta cảm giác áp bách lớn lao.

Cuồng phong thổi tới khiến áo bào trắng bay phần phật. Trên chiếc mặt nạ lộ ra đôi mắt lạnh lùng. Hắn đưa mắt nhìn xuống đám người Hồng Hài Nhi.

- Người dám nói chuyện cùng bản tôn như vậy, đều chết hết.

Giọng nói của An trưởng lão giống như ánh mắt của hắn, đều vô cùng lạnh lùng, khiến cho nhiệt độ trong thiên địa đều giảm xuống rất nhiều.

Tất cả mọi người trong toàn bộ Vương Đô đều có thể nghe được giọng nói của hắn.

Trong đống đổ nát, đám người Thường Thiến Thiến, Nam Ngọc Tâm, Thường Thiên Hữu, Tần Vân lộ ra vẻ mặt sợ hãi nhìn An trưởng lão. Loại cảnh giới chênh lệch một trời một vực này khiến cho trong lòng bọn họ khó có thể dâng lên một ý nghĩ chống lại nào.

Trên trán Tần Quân cũng không nhịn được xuất hiện mồ hôi lạnh. An trưởng lão phát ra khí thế còn mạnh hơn so với hồn thượng cổ. Hồn thượng cổ khiến người ta một loại cảm giác cao thâm khó dò. Nhưng toàn thân An trưởng lão trên dưới tản ra một loại khí thế vô địch.

Hắn mạnh mẽ hơn bất kỳ kẻ địch nào Tần Quân gặp phải trừ trước tới nay!

- Hệ thống, người này có tu vi gì?

T trong lòng Tần Quân khẩn trương hỏi. Hắn không nhịn được có loại bất an sợ Hồng Hài Nhi đánh không thắng An trưởng lão.

- Không biết được rõ ràng. Nhưng dự đoán chắc là tồn tại vượt qua Chân Tiên Cảnh.

Hệ thống do dự nói, khiến cho tim Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Tồn tại vượt qua Chân Tiên Cảnh!

Xong đời!

Mặt Tần Quân xám như tro tàn. Tiểu Chúc Long ở trên vai hắn nóng nảy đến nhe răng nhếch miệng, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung.

- Giả vờ cái gì mà giả vờ!

Lý Nguyên Phách tức giận quát một tiếng, phát ra khí thế mạnh nhất phóng về phía An trưởng lão. Tần Quân thấy vậy, sắc mặt biến hóa kịch liệt.

Tồn tại vượt qua Chân Tiên Cảnh, Lý Nguyên Phách sao có thể đánh bại được?

Đây là đặc biệt tặng đầu cho người ta sao?!

- Nguyên Phách! Không thể!

Thái Bạch Kim Tinh hoang mang kêu lên. Đáng tiếc đã quá muộn. Lý Nguyên Phách cầm hai cái chùy lớn trong tay, nổi giận phóng về phía An trưởng lão.

Lý Nguyên Phách là biến thái gặp mạnh lại càng mạnh mẽ hơn. Đáng tiếc lần này đối thủ mạnh đến mức quá thái quá!

Chỉ thấy An trưởng lão nâng tay phải lên, ở trong hư không nhấn một cái. Lý Nguyên Phách chỉ cảm thấy một lực lượng khó có thể tưởng tượng được từ trên trời hạ xuống, ép tới phía ngoài thân thể hắn đột ngột nổ tung. Máu tươi bắn lên trời cao. Mặt đất phía dưới còn bỗng nhiên sụp đổ vùi lấp. Khu phế tích bị đánh tan. Mặt đất bị nghiền nát. Những tiếng kêu thảm thiết vang lên bốn phía.

Lực lượng cường đại còn ném đám người Thái Bạch Kim Tinh ra ngoài. Mặt đất chấn động khiến cho Tần Quân cũng không thể lơ lửng trên không trung. Nhìn bụi bặm và ma khí phía trước phóng lên cao, Tần Quân tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

An trưởng lão hoàn toàn không để ý tới mạng người. Một cái ấn này nhìn như tùy ý, lại không biết đánh chết bao nhiêu người vô tội.

Toàn thân Lý Nguyên Phách giống như mất đi ý thức, không có lực rơi xuống dưới. Dấu hiệu trên người sắp biến thành chim đại bàng cánh vàng cũng nhanh chóng rút đi.

Sa Ngộ Tĩnh vội vàng bay qua đỡ lấy Lý Nguyên Phách. Sau khi cẩn thận kiểm tra một hồi, hắn mới có thể thở phào nhẹ nhõm. Người này lực sinh mạng đủ ngoan cường, không chết được.

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía An trưởng lão giống như thần đang ở trên bầu trời trên mặt lộ ra vẻ bực tức. Chỉ có điều hắn cũng không lập tức động thủ. Bởi vì hắn hiểu rõ mình không phải là đối thủ của An trưởng lão. Mặc dù hắn chính là cường giả Thiên Tiên Cảnh tầng chín, cũng bị khí thế khiếp người của An trưởng lão ép tới khó có thể phát huy ra toàn lực.

------oOo------

Chương 337: Cơn giận của Hồng Hài Nhi

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này rốt cuộc đạt tới cảnh giới thế nào...

Sa Ngộ Tĩnh sợ hãi nghĩ. Thái Bạch Kim Tinh cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm trọng. Xem tình cảnh thế này thật sự rơi vào tuyệt cảnh!

Lý Bạch và Từ Quỷ Khốc càng không cần phải nói. Bọn họ thậm chí cũng không dám nhúc nhích. Lý Nguyên Phách mạnh hơn bọn họ còn bị đánh bại trong nháy mắt. Bọn họ đi tới nhất định là tặng đầu người.

Lúc này, Hồng Hài Nhi rít gào một tiếng, không ngờ cũng phóng về phía An trưởng lão.

Đừng thấy hắn thường xuyên so đấu cùng Lý Nguyên Phách. Hai người từ lâu càng đấu càng phát sinh tình cảm. Nhìn thấy được Lý Nguyên Phách sống chết không rõ, tính tình Hồng Hài Nhi hung bạo làm sao có thể kiên nhẫn được.

Khí thế Chân Tiên Cảnh tầng tám kinh khủng tới mức nào. Vừa nổ tung ra, nhà lầu phía dưới đều trực tiếp bị nghiền đổ sụp xuống. Cũng may bách tính và tu sĩ đã lui đến phía xa, không có ai bị liên lụy.

Tam muội chân hỏa bao quanh toàn thân, Hồng Hài Nhi giống như mặt trời nhỏ liền lao về phía An trưởng lão. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy vô số người thắt tim. Bao gồm cả Tần Quân ở bên trong.

Hồng Hài Nhi lại là tồn tại mạnh nhất trong đám thủ hạ của Tần Quân. Nếu như hắn thua, đám người Tần Quân phải làm tốt tâm lý sẽ bị tử vong.

- Đường đường là cường giả Chân Tiên Cảnh không ngờ lại bái nhập làm thủ hạ của một tiểu nhi vô tri. Ngươi thật thẹn với hai chữ Chân Tiên!

An trưởng lão từ trên cao nhìn xuống Hồng Hài Nhi nói. Trong khi nói chuyện, tay phải hắn lại đè xuống. Lực ép hủy thiên diệt địa lại hạ xuống.

Trời ạ!

Ngươi nói ai là tiểu nhi vô tri?

Tần Quân nghe được trong lòng muốn bạo phát. Hắn quả thật muốn xắn tay áo lên cùng An trưởng lão đại chiến ba trăm hiệp. Đáng tiếc nếu thật sự đánh nhau, hắn ngay cả nửa hiệp cũng chống đỡ không nổi.

Hoắc...

Tam muội chân hỏa trên người Hồng Hài Nhi bị ép tới chập chờn. Nhưng hắn không có giống như Lý Nguyên Phách bị đánh bại trong nháy mắt. Mà hắn cắn răng tiếp tục xông lên. Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương giống như có thể xé rách tất cả mọi thứ trên thế gian. Không khí cũng bị hắn làm cho trở nên cuồng bạo.

Khí lưu cuồng bạo giống như từng con giao long bị Hồng Hài Nhi đánh tan. Toàn bộ hình ảnh vô cùng đồ sộ. Tất cả mọi người nhìn không chớp mắt. Mắt mở to đến hết cỡ.

- Phá cho ta!

Hồng Hài Nhi lạc giọng rít gào, thế không thể đỡ xông lên. An trưởng lão thấy vậy, đồng tử co lại. Hiển nhiên hắn không ngờ được Hồng Hài Nhi có thể có lực bạo phát mạnh mẽ như vậy.

Mắt thấy Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương của Hồng Hài Nhi sẽ đâm tới An trưởng lão, vòng tay cực lớn bằng đồng bỗng nhiên bắn ra ánh sáng mạnh, khiến tất cả mọi người chói mắt, phải nhắm mắt lại. Cho dù là Hồng Hài Nhi cũng không chịu được.

- Con kiến hôi cũng dám mưu toan phản kháng lại Thâm Uyên Môn ta?

- Hôm nay liền để cho vương quốc Càn Nguyệt các ngươi biết, Thâm Uyên Môn vì sao có thể tiến thân ở chín tôn ma đạo!

Âm thanh của An trưởng lão vang lên, giống như vị thần khai thiên. Âm thanh tràn ngập uy nghiêm vô thượng.

Trong lòng Tần Quân nóng như lửa đốt. Nhưng ánh sáng mạnh chói mắt,

khiến cho hắn căn bản không có cách nào nhìn thấy rõ tình hình trên bầu trời. Mấu chốt nhất chính là thần thức của hắn không ngờ không có cách nào tản ra.

- Đây là cường giả siêu cấp vượt qua Chân Tiên Cảnh sao...

Trong lòng Tần Quân chấn động. Mặc dù hắn đạt được tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng năm, đối mặt với tồn tại như vậy, cũng chỉ có thể run rẩy.

Loại uy áp đến từ linh hồn này không có khả năng dựa vào khí cốt là có thể chiến thắng. Cho dù tâm tính lại kiên định mấy đi nữa, thân thể căn bản không chịu sự khống chế.

- A a...

Tiếng kêu thảm thiết của Hồng Hài Nhi bỗng nhiên vang lên. Tần Quân nghe được tim không khỏi thắt lại. Cùng lúc đó, ánh sáng mạnh lui lại. Tần Quân mở mắt vừa nhìn. Đúng lúc hắn nhìn thấy được Hồng Hài Nhi từ trên cao rơi xuống.

Thân thể nhỏ nhắn với tam muội chân hỏa quấn vòng quanh, làm cho lòng người đau thắt.

- Hồng Hài Nhi!

Tần Quân tức giận quát lên, mắt cũng đỏ ửng. Lúc này hắn lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương liền phóng lên trên không trung.

Hắn đã sớm xem Hồng Hài Nhi là đệ đệ của mình. Tuy rằng số tuổi của Hồng Hài Nhi thật sự có thể làm tổ tông của hắn, nhưng không cản trở tình cảm của bọn họ.

Nếu không có Hồng Hài Nhi ở bên cạnh, bọn họ sợ rằng đã chết ở hoàng triều Nam Trác.

Hiện tại nhìn thấy được Hồng Hài Nhi trọng thương, hắn làm sao có thể nhẫn nhịn được!

- Điện hạ!

Đám người Thái Bạch Kim Tinh nhìn thấy được Tần Quân bay về phía Hồng Hài Nhi, tất cả cũng gấp gáp. Tất cả đều bay về phía hắn.

An trưởng lão cao cao tại thượng coi thường tất cả những điều này. Hắn lạnh lùng nói:

- Tần Quân, ngươi không biết tự lượng sức mình khiến cho thủ hạ của ngươi rơi vào tử cục. Ngươi hối hận không?

Trong không trung, Ma Cốt Kiếp nhìn thấy, nuốt nước miếng. Hồng Hài Nhi khủng khiếp thế nào, hắn lại biết rõ. Thật không nghĩ tới, Hồng Hài Nhi ở trước mặt An trưởng lão lại không chịu được một đòn như thế.

- A a a a...

Đúng lúc này, Hồng Hài Nhi đang rơi xuống bỗng nhiên ngừng lại. Vẻ mặt hắn trở nên dữ tợn, rít gào một tiếng. Tam muội chân hỏa từ bên ngoài thân hắn tràn ra. Một khí thế còn cuồng bạo hơn so với lúc trước bạo phát ra. Đám người Tần Quân cả kinh đều dừng lại. Ngay cả đồng tử An trưởng lão cũng theo bản năng co rút nhanh.

- Ta muốn giết ngươi! Ta muốn giết ngươi!

Hồng Hài Nhi điên cuồng gào thét. Một giây tiếp theo hắn lại bay về phía An trưởng lão. Máu tươi trên người hắn tràn ra, bị tam muội chân hỏa thiêu đốt thành hơi. Giờ phút này Hồng Hài Nhi đã không khiếp sợ tử vong.

Trong lòng hắn chỉ muốn làm một chuyện. Cho dù là phải trả giá bằng cái chết.

Đó chính là giết chết An trưởng lão!

Tần Quân cũng nhìn tới ngây người. Hắn không nghĩ tới Hồng Hài Nhi điên cuồng như vậy.

Lý Nguyên Phách ở trong lòng Sa Ngộ Tĩnh chật vật mở mắt. Đúng lúc nhìn thấy được bóng lưng bất khuất này của Hồng Hài Nhi. Điều này khiến cho trong đồng tử của hắn lóe ra ánh sáng khác thường.

- Hệ thống, nếu như hiện tại ta triệu hồi, Thần Ma triệu hồi ra có thể lập tức chạy tới hay không!

Tần Quân cắn răng ở trong lòng hỏi. Hắn hiểu rõ Hồng Hài Nhi không thắng nổi An trưởng lão. Trên phương diện cảnh giới chênh lệch như vậy, không có khả năng tức giận bạo phát là có thể bù đắp được.

- Không có cách nào bảo đảm.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân lặng lẽ.

Cùng lúc đó, Hồng Hài Nhi hóa thành một con hỏa long, thế không thể đỡ lao về phía An trưởng lão. Thế tới hung hãn. An trưởng lão vung tay phải lên. Vòng tay đồng cực lớn bỗng nhiên hạ xuống.

------oOo------

Chương 338: Chết thì chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm.

Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Ma khí cuồn cuộn từ trong vòng tay đồng bạo phát ra, nhấn chìm Hồng Hài Nhi.

Ma khí cuồng bạo giống như nước cửu thiên rót nghiêng xuống, muốn nhấn chìm mặt đất.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh vội vàng né tránh. Ma khí rơi vào trong Vương Đô. Mặt đất giống như tờ giấy mỏng trực tiếp bị nghiền nát. Từng bách tính, tu sĩ bị cắt thành mảnh vỡ. Cho dù cứng rắn như lầu các cũng không chịu được lực phá hủy như vậy, trong nháy mắt sụp xuống tan ra.

Dưới lôi vân, trên khu phế tích.

- Phá cho ta...

Trong ma khí giống như nước sơn màu đen cuồn cuộn tuôn ra, tiếng gầm

thét của Hồng Hài Nhi lại chấn động lòng người. Một tia lửa cháy mạnh từ trong ma khí tản ra. Ngay sau đó càng lúc càng nhiều tam muội chân hỏa tách ma khí ra. Rất nhanh ma khí liền bị tam muội chân hỏa cuồn cuộn hoàn toàn loại bỏ.

Ánh lửa soi sáng toàn bộ bầu trời Vương Đô. Bất luận là tu sĩ trốn ở góc nào quan sát cuộc chiến hay bách tính bị ép ở dưới khu phế tích, đều đang ngước mắt nhìn lên trên không trung. Nhất là những người ở trong đống đổ nát, xuyên qua khe hở, đúng lúc nhìn thấy được Hồng Hài Nhi giống như mặt trời, thần uy mênh mông cuồn cuộn.

Hồng Hài Nhi đã hoàn toàn biến thành người lửa, dường như từ trong địa ngục bay ra ngoài, đâm mũi thương về phía An trưởng lão.

Tam muội chân hỏa phát động khí lưu cuồn cuộn, giống như từng con giao long dài ngàn mét giãy dụa trên không trung. Tất cả đều lao về phía An trưởng lão cắn xé.

- Hừ!

An trưởng lão hừ lạnh một tiếng, hai tay đánh ra. Vòng tay đồng cực lớn nhanh chóng ngăn cản ở trước mặt hắn, nhanh chóng xoay tròn, phát sinh sức gió trực tiếp hút bụi bặm và tam muội chân hỏa khắp bầu trời vào trong đó. Quỷ dị nhất chính là bọn chúng đều xuyên qua vòng tay đồng. Dường như trong vòng tay đồng giấu một chỗ không gian dị thứ nguyên.

Cuồng phong thổi trên mặt đất. Tam muội chân hỏa trên người Hồng Hài Nhi càng lúc càng nhỏ.

Tần Quân thấy vậy, trong lòng càng rất gấp. Đừng xem Hồng Hài Nhi có thể vượt cấp chiến thắng Tôn Ngộ Không. Đó là bởi vì hoả nhãn kim tinh của Tôn Ngộ Không sợ khói. Chứ không có khói của tam muội chân hỏa, yếu hơn so với Tôn Ngộ Không, Mộc Tra dựa vào pháp khí là có thể thu phục Hồng Hài Nhi. An trưởng lão tất nhiên cũng có thể. Cái vòng tay đồng này rõ ràng có phẩm cấp không thấp.

Hồng Hài Nhi rõ ràng đã dốc hết toàn lực. An trưởng lão biểu hiện vẫn phong khinh vân đạm. Hai người chênh lệch thế nào, cho dù là ai cũng có thể nhìn ra.

- Hệ thống, thế nào mới có thể giúp ta triệu hoán đến Thần Ma ngoài Chân Tiên Cảnh?

Tần Quân gấp đến độ chỉ có thể lại hỏi thăm về phía hệ thống. Người đã chết cái gì cũng bị mất. Hơn nữa hắn không thể trơ mắt nhìn Hồng Hài Nhi chết trận.

- Chỉ có thể dựa vào vận khí. Kí chủ tạm thời không có cách nào hoàn toàn khống chế hệ thống. Ta chỉ là ý thức của hệ thống, cũng không thể.

Hệ thống do dự đáp lại. Tần Quân nghe được thật muốn chửi má nó.

Hiện tại hắn có hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma. Có thể dung hợp, cũng có thể tách ra để triệu hoán.

Tần Quân rơi vào trong lựa chọn lưỡng nan.

Cùng lúc đó, tam muội chân hỏa trên người Hồng Hài Nhi bị cắn nuốt, càng ngày càng ít. Rất nhanh Hồng Hài Nhi liền lộ rõ nguyên hình, toàn thân thoạt nhìn giống như kiệt sức. Ngay cả diện mạo dữ tợn cũng giảm bớt không ít.

- Ta... phải...

Hồng Hài Nhi chật vật nói. Còn chưa nói hết lời thân thể hắn liền rơi xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, toàn bộ Vương Đô yên lặng lại.

Hồng Hài Nhi đều thất bại, bọn họ còn có thể dựa vào ai?

Lý Bạch nhanh chóng bay qua đỡ lấy Hồng Hài Nhi.

Tần Quân sững sờ ở tại chỗ. Hồng Hài Nhi ở trong lòng hắn lại là tồn tại vô địch. Chí ít trước mặtlà như vậy. Quả thật, lúc nhìn thấy được Hồng Hài Nhi bị thua, mặc dù trong lòng hắn có sự chuẩn bị cũng không nhịn được trở nên mờ mịt.

Trước đây nếu ở Thanh Đồng Quan lựa chọn không để ý tới thú triều của Thâm Uyên Môn, không cướp giật thần thú, chỉ sợ cũng sẽ không rơi vào

kết quả như vậy.

Người ở thời khắc tuyệt cảnh khó tránh khỏi sẽ bàng hoàng, Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh, Lý Bạch, Từ Quỷ Khốc cũng cúi đầu mờ mịt. Đối mặt với An trưởng lão quỷ thần khó lường, bọn họ không nhịn được đều trở nên tuyệt vọng.

- Vương quốc nho nhỏ, cũng dám nhiều lần ngăn cản Thâm Uyên Môn ta!

An trưởng lão mở miệng lần nữa. Hắn không vội động thủ. Bởi vì hắn thấy, đám người Tần Quân đã là người chết. Ở thời điểm trước khi giết chết con mồi, tàn phá tâm chí của bọn họ, là chuyện An trưởng lão chuyện nhất.

- Đó là thần của Thâm Uyên Môn chúng ta, loại con kiến hôi như ngươi sao có thể nhúng chàm?

An trưởng lão tiếng nói vừa dứt, Tiểu Chúc Long trên đầu vai Tần Quân liền bay về phía hắn. Tiểu Chúc Long không ngừng gầm rú, giãy dụa, đáng tiếc thân thể chính là không chịu sự khống chế.

Tần Quân nổi giận. Trong khoảng thời gian ở chung này, Tiểu Chúc Long được hắn vô cùng yêu thích. Hắn làm sao có thể tha thứ để An trưởng lão bắt Tiểu Chúc Long đi được?

Lúc này hắn liền nhảy lên, muốn bắt lấy Tiểu Chúc Long.

Lúc này, An trưởng lão liếc mắt nhìn về phía Tần Quân. Tần Quân chỉ cảm thấy một lực lượng vô hình từ bốn phương tám hướng đè xuống.

Ầm một tiếng, hắn liền bị ném xuống phía dưới.

Hắn trực tiếp rơi vào trong đống đổ nát. Hắn chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân dường như vỡ nát phân nửa. Hắn muốn đứng lên, căn bản làm không được.

- Thần, trở về!

Âm thanh của An trưởng lão tràn ngập một sự cuồng nhiệt. Mặc cho Tiểu Chúc Long phản kháng như thế nào cũng chỉ có thể bay về phía hắn.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh nhìn thấy vậy nghiến răng nghiến lợi. Lý Bạch còn muốn nâng kiếm xông lên, nhưng bị Thái Bạch Kim Tinh ngăn cản. Về phần Từ Quỷ Khốc thì càng khỏi phải nói. Thậm chí ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

- Chủ... nhân...

Tiểu Chúc Long quay đầu lại nhìn về phía Tần Quân nhỏ giọng kêu lên. Nhưng trong mắt lộ ra huyết quang làm cho lòng người kinh sợ, giống như nhập ma.

Tần Quân thấy vậy, lòng như đao cắt. Hắn cố nén thống khổ giãy dụa đứng dậy, nhưng vẫn chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiểu Chúc Long bay vào trong vòng tay đồng cực lớn, biến mất.

- Không được! Hệ thống triệu hoán cho ta! Trực tiếp triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân gầm hét lên, hận không thể ăn thịt An trưởng lão, uống máu của hắn!

Nhìn thấy được Tiểu Chúc Long bất lực biến mất, giờ phút này Tần Quân không bàng hoàng nữa, chỉ có phẫn nộ.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

------oOo------

Chương 339: Kim cương Lôi Chấn Tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, An trưởng lão lại nhìn về phía Tần Quân, lạnh lùng nói:

- Tần Quân, ngươi hối hận không? Nhận thức được sự ngu xuẩn của mình sao?

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Chư Cát Lượng...

Trời ạ!

Lúc này cần một mưu sĩ làm cái gì!

Con ngươi trong mắt Tần Quân đầy tơ máu. Vận may lúc trước rốt cuộc đi đâu rồi?

Chỉ còn lại có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Nếu như lại triệu hoán đến tồn tại dưới Chân Tiên Cảnh, vậy hắn sẽ thật sự kết thúc.

Nhưng hắn không tin An trưởng lão sẽ bỏ qua cho hắn.

Đúng lúc này, hai bóng người bay tới. Thình lình là Đát Kỷ và Tiểu Ly.

- Điện hạ!

Đát Kỷ vừa nhìn thấy toàn thân Tần Quân đều máu, viền mắt trong nháy mắt đỏ lên. Nàng vội vàng bay về phía hắn. Tiểu Ly cũng vậy.

Nhìn thấy các nàng xuất hiện, Tần Quân không khỏi luống cuống. Hắn nổi giận mắng:

- Các nàng tới đây làm cái gì, nhanh rời khỏi đây!

Đát Kỷ và Tiểu Ly tu vi Hóa Hư Cảnh bay tới, chẳng phải là chịu ngột ngạt sao?

- Không được! Ta không thể rời khỏi ngươi!

Đát Kỷ nhanh chóng đi tới nâng Tần Quân dậy, nói. Nàng hiểu rõ lúc này có ý nghĩa như thế nào. Mặc dù nàng không giúp được Tần Quân, nhưng nàng hiểu rõ, nếu như nàng rời đi, Tần Quân chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Tiểu Ly lặng lẽ không lên tiếng, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn hắn, tràn ngập sự lo âu và đau lòng.

Hai nàng được cho là giai nhân làm bạn Tần Quân lâu nhất. Đến từ thời

không khác nhau, bọn họ vốn vĩnh viễn không có khả năng gặp gỡ. Vận mệnh lại thần kỳ như vậy.

- Các nàng lưu lại, sẽ chết.

Tần Quân áo não nói, trong lòng vừa cảm động vừa sốt ruột.

- Chết thì chết.

Đát Kỷ ôn nhu nói, trong mắt chỉ có nhu tình và quyến rũ. Hai người giống như thân ở trong ăn chơi đàng điếm.

- Tần Quân ca ca, ta muốn ở bên cạnh ca ca đến phút cuối cùng.

Tiểu Ly thè cười nói, vẫn đẹp đẽ khả ái như vậy.

Trong cuồng phong gào thét, hai vị giai nhân nâng hai bên trái và phải. Tần Quân không khỏi cười khổ. Hai phần tình cảm nặng trịch này, ở kiếp trước có thể nói là rất ít thấy. Nhưng mà đối mặt với hai phần tình này, trong lòng hắn đều là bất đắc dĩ và thống khổ.

Đát Kỷ và Tiểu Ly biểu hiện càng ôn nhu và kiên quyết, tim hắn càng đau.

- Rất tốt. Vậy ta để cho ngươi nhìn hai nữ nhân ngươi chết đi. Khiến cho ngươi biết cái gì gọi là tuyệt vọng, khiến cho nhân thế biết đắc tội Thâm Uyên Môn, số phận cuối cùng là thế nào!

Âm thanh của An trưởng lão vang vọng thiên địa. Hắn càng nói càng sục sôi, dường như nhìn thấy được Tần Quân thống khổ tuyệt vọng sẽ phát sinh khoái cảm.

- Hệ thống! Tiếp tục triệu hoán cho ta!

Tần Quân cắn răng nghĩ. Nhìn An trưởng lão trên bầu trời, hắn hận đến tận trong xương cốt.

Không trách được ma đạo bị người oán hận như vậy. Hóa ra không phải là không có đạo lý!

Lý Nguyên Phách và Hồng Hài Nhi đều đã trọng thương bất tỉnh. Tuy rằng

Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh đều là cường giả Thiên Tiên Cảnh, nhưng lúc này rõ ràng không đủ nhìn.

Về phần Lý Bạch và Từ Quỷ Khốc, đã có thể không nhìn tới.

- Kí chủ, ta có thể mạnh mẽ cho ngươi triệu hoán một Thần Ma đã ngoài Chân Tiên Cảnh, nhưng phải trả cái giá lớn nhất định!

Hệ thống bỗng nhiên nói, cũng không lập tức bắt đầu triệu hoán.

- Trả giá lớn thế nào?

Tần Quân vội vàng hỏi.

Hắn cũng không có lập tức đáp ứng. Có vài cái giá có thể còn thống khổ hơn so với sống sót.

- Một nhiệm vụ cưỡng chế, cần ngươi thu thập món đồ nào đó.

Hệ thống làm bộ dạng thần bí nói.

Lúc này, An trưởng lão bắt đầu giơ tay lên. Dưới mặt nạ Quỷ Đói, hắn lộ ra hai con mắt cực kỳ uy nghiêm đáng sợ. Bên trong đều là sự trêu tức và sát ý.

- Vậy triệu hoán đi! Thu thập đồ mà thôi!

Tần Quân nhìn hai vị giai bên cạnh, trong lòng nghĩ. Hắn không thể nhìn Đát Kỷ và Tiểu Ly chết ở trước mặt mình.

Lúc này, đám người Thái Bạch Kim Tinh đã đi đến trước mặt Tần Quân. khuôn mặt bọn họ đầy vẻ kiên nghị, không có ý định trốn chạy.

- Điện hạ, lúc đầu là vì giúp Thanh Đồng Quan chúng ta mới đắc tội Thâm Uyên Môn. Hôm nay, nếu hắn muốn giết chết ngươi, vậy phải bước qua thi thể của ta!

Từ Quỷ Khốc trầm giọng nói. Hắn hiểu rõ mình chỉ là tu vi Địa Tiên Cảnh ở trong trận chiến đấu này, chỉ là tồn tại bia đỡ đạn. Nhưng hắn vẫn không sợ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Kèm theo tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân nhìn về phía Từ Quỷ Khốc nói:

- Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết.

Ánh mắt tiếp tục nhìn về phía những người khác. Lý Bạch, Thái Bạch Kim Tinh, Sa Ngộ Tĩnh, Đát Kỷ, Tiểu Ly cùng với Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Phách đã hôn mê, hắn cắn răng nói:

- Các ngươi làm bạn với ta đi qua thiên sơn vạn thủy, trợ giúp ta giết qua vô số kẻ địch. Ta làm sao có thể để cho các ngươi ngã ở chỗ này?

Đám người Thái Bạch Kim Tinh lộ vẻ xúc động, đưa mắt nhìn nhau. Tất cả đều nghi ngờ Tần Quân thần chí không rõ.

Tình hình như thế, bọn họ còn có cơ hội sống sót được sao?

Trên bầu trời, An trưởng lão chuẩn bị ra tay cũng ngừng lại. Hắn cười trêu tức nói:

- Tần Quân, ngươi cho rằng ngươi còn có cơ hội sao?

Ma Cốt Kiếp và một đám ma đồ Thâm Uyên Môn đều mỉm cười. Tất cả đều đang giễu cợt Tần Quân không biết tự lượng sức mình. Chuyện cho tới tình cảnh bây giờ, lẽ nào hắn còn tưởng rằng hắn có cơ hội sống sót?

Tất cả mọi người trong toàn bộ Vương Đô trở nên tuyệt vọng. Chỉ còn lại Tần Quân còn đang ôm huyễn tưởng. Có thể đây chính là nguyên nhân khiếnhắn to gan lớn mật.

- Thánh Anh Đại Vương của ngươi cũng sắp chết. Ngươi còn có thể dựa vào ai?

An trưởng lão lạnh giọng châm chọc nói. Hắn ngược lại muốn xem thử Tần Quân còn có thể mời tới được cứu binh thế nào.

Hắn đối với thực lực của mình lại rất tự tin. Đứng ở Nam Vực hắn thuộc

hàng nhất lưu, phất tay có thể cướp đi tính mạng của vô số sinh mạng.

Hắn cũng không tin có cường giả nào không kém gì mình lại trợ giúp loài bò sát nhỏ này.

- Hừ, nếu như lão tử Hồng Hài Nhi hắn tới, ngươi bây giờ muốn khóc cũng khóc không được.

Tần Quân nhìn không trung cười xem thường nói. Âm thanh rất nhẹ. Nhưng hắn tin tưởng An trưởng lão có thể nghe được.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được Lôi Chấn Tử, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa...

Đúng lúc này, tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên. Tần Quân cả kinh, vui mừng, vội vàng ở trong lòng kêu:

- Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Lôi Chấn Tử!

Tê liệt!

Nhân vật phản diện chết vì nói nhiều, ngươi không biết sao?

------oOo------

Chương 340: Kim cương Lôi Chấn Tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi đặc biệt cho ta thời gian, ta có thể giết ngược lại. Điều này không phải là ảo giác!

Tần Quân kích động không ngừng. Trong nháy mắt bảng liệt kê thuộc tính của Lôi Chấn Tử xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Lôi Chấn Tử, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Kim Tiên Cảnh tầng bốn!

- Công pháp: Huyền Diệu Quyết!

- Pháp bảo: Hoàng Kim Côn!

- Thần thông: Hai cánh Phong Lôi! Cửu thiên Huyền Lôi! Kim Cương Thể!

- Mức độ trung thành: 92(đầy giá trị 100)!

Kim Tiên Cảnh tầng bốn!

Vừa nhìn chính là cao hơn Chân Tiên Cảnh!

Trâu bò quá!

Tần Quân kích động không thôi, miệng nhếch lên. Lôi Chấn Tử có thể nói là danh tiếng cực lớn. Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, hắn và Na Tra, Dương Tiễn có thể nói là ba đại thần dưới Vũ Vương. Đương nhiên so với Na Tra và Dương Tiễn mà nói, hắn vẫn kém một chút.

Tuy rằng không biết được rõ ràng Lôi Chấn Tử có thể chiến thắng An trưởng lão hay không, nhưng nghĩ đến chí ít cũng có thể kìm chế. Hắn cũng không tin An trưởng lão vượt qua Kim Tiên Cảnh.

Nhưng nếu thật sự là như thế, Hồng Hài Nhi và Lý Nguyên Phách sẽ chết!

- Lôi Chấn Tử khi nào mới chạy tới?

Tần Quân cố nén hưng phấn ở trong lòng hỏi.

Lúc này, An trưởng lão thu hồi vòng tay đồng cực lớn, sau đó tiến gần về phía đám người Tần Quân, giống như quỷ mị không ngừng chớp hiện. Khoảng cách với đám người Tần Quân càng lúc càng gần.

- Rất nhanh.

Hệ thống tiếc chữ như vàng, nhưng cũng đủ khiến cho Tần Quân vui mừng bất ngờ.

Tần Quân đẩy mọi người ra, đi lại chật vật tới phía trước, phất tay ngăn cản đám người Thái Bạch Kim Tinh muốn bảo vệ hắn. Sau đó hắn nhìn An trưởng lão đang không ngừng tới gần, cười nói:

- Ngươi thân là trưởng lão Thâm Uyên Môn, có phải rất tự tin hay không? Có phải đã cho rằng mình là thiên hạ vô địch hay không?

An trưởng lão hạ xuống ở trước mặt hắn, cách xa nhau năm thước, cười khẩy nói:

- Không dám nói thiên hạ vô địch. Chí ít toàn bộ Nam Vực ít có địch thủ. Ngươi biết Nam Vực lớn tới mức nào sao? Ngươi ngay cả phạm vi thế lực hoàng triều Nam Trác cũng không có bước ra được. Ếch ngồi đáy giếng, chẳng qua cũng chỉ có như vậy. Cho nên ngươi mới to gan lớn mật.

- Ngươi cho rằng đánh cho hoàng triều Nam Trác không người nào dám phản kháng, ngươi có thể nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt sao?

Khoảng cách năm thước cũng đủ để An trưởng lão giết chết Tần Quân.

Hắn sở dĩ không làm, là dự định hoàn toàn tàn phá tâm chí Tần Quân. Đợi Tần Quân biến thành cái xác không hồn, hắn lại sẽ khiến Tần Quân trở thành tù binh.

Nguyên nhân không có gì khác. Bởi vì tiểu tử này không ngờ ký kết khế ước linh hồn với Tiểu Chúc Long, hơn nữa còn là sinh tử khế ước. Nếu như hắn như chết, Tiểu Chúc Long cũng không sống nổi.

Điểm này khiến cho An trưởng lão rất tức giận. Nhưng hắn không có nói ra, để tránh khỏi bị Tần Quân biến điều đó trở thành lợi thế.

Tần Quân còn tưởng rằng An trưởng lão kiêu căng. Hắn không biết mình là được hành vi ngây thơ của Tiểu Chúc Long cứu lại.

- Thế giới quan của ta so với ngươi còn lớn hơn nhiều. Ngươi biết thiên ngoại sao?

Tần Quân lau đi vết máu ở bên miệng, trêu tức hỏi, khiến cho đám người Đát Kỷ phía sau vô cùng khẩn trương.

Bọn họ không rõ, chuyện cho tới tình cảnh bây giờ, Tần Quân vì sao còn dám tự tin như vậy. Lẽ nào hắn còn có con át chủ bài mạnh hơn Hồng Hài Nhi?

Không có khả năng!

Bọn họ vẫn đi theo Tần Quân, cũng không biết còn có người nào mạnh hơn được Tần Quân thu phục.

Thiên ngoại?

Đồng tử của An trưởng lão co lại. Lúc này hắn liền muốn đưa tay đi bắt lấy Tần Quân. Trong điện quang hỏa thạch, một đạo sét đánh kinh thiên bỗng nhiên vang lên.

- Ầm...

Một đạo gió lốc Huyền Lôi khủng khiếp đánh xuống. Tốc độ so với thiên lôi độ kiếp còn nhanh hơn. Ngay cả An trưởng lão cũng không kịp phản ứng. Huyền Lôi liền rơi vào giữa hắn và Tần Quân. Ánh sáng mạnh soi sáng ở trên người hai người. Ánh mắt An trưởng lão lộ ra sự sợ hãi. Trên mặt Tần Quân đầy dữ tợn.

- Hiện tại vị trí của chúng ta phải trao đổi. Ta muốn cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Tần Quân cười lạnh nói. Từng sợi tóc đen ngăn cản ở trên mặt, khiến cho khuôn mặt của hắn lạnh lùng nghiêm nghị giống như kim loại.

Lời của hắn khiến cho An trưởng lão sởn tóc gáy, như vậy đồng thời, một uy áp khổng lồ giống như tai họa lớn hạ tới, từ trên trời hạ xuống, tiếng hét phẫn nộ điếc tai giống như thiên thần, kéo tới:

- Lôi Chấn Tử ở đây! Ai dám tổn thương chủ công của ta!

Lôi Chấn Tử!

Toàn bộ Vương Đô đều có thể nghe được âm thanh của Lôi Chấn Tử, giống như vị thần trên cửu thiên đang báo cho người đời biết, khiến cho

trong lòng bọn họ sinh ra sự kính sợ.

Đồng thời, dân chúng và các tu sĩ lại phấn chấn. Vị gọi là Lôi Chấn Tử này chẳng lẽ tới giúp đỡ Tần Quân?

Tuy rằng bọn họ không nghe thấy giọng nói của Tần Quân, nhưng âm thanh của An trưởng lão, bọn họ lại nghe được rõ ràng. Người này cố ý ở trước mặt mọi người trong toàn thành tàn phá Tần Quân, đáng tiếc không đạt được mục đích.

- Lôi Chấn Tử là ai?

- Không biết rõ ràng. Hình như hắn gọi điện hạ là chủ công...

- Nghe thấy giọng nói này đã biết không đơn giản. Có thể chúng ta được cứu rồi...

- Chẳng lẽ lại là cường giả thủ hạ của Việt Vương?

- Việt Vương rốt cuộc lôi kéo bao nhiêu cường giả...

Người trong các ngõ ngách của Vương Đô cũng bắt đầu bàn luận. Thâm Uyên Môn đột kích khiến cho phân nửa mọi người chạy khỏi Vương Đô. Những người còn lại phần lớn đều là bách tính. Rời khỏi Vương Đô rất có khả năng sẽ vùi thân ở trong bụng yêu thú.

An trưởng lão ngẩng đầu nhìn lên. Đám người Tần Quân cũng vậy.

Chỉ thấy trong lôi vân cuồn cuộn có một bóng người to lớn, không nhìn thấy rõ khuôn mặt, nhưng có thể nhìn ra hắn là hình người lại mọc thêm đôi cánh. Hàng vạn hàng nghìn lôi điện quấn quanh toàn thân hắn. Khiến cho mọi ánh mắt trong thiên địa đều rơi vào trên người hắn. Hắn dường như chính là thần, cao cao tại thượng thần!

Vù vù... Vù vù...

Hai cánh không ngừng phát ra Phong Lôi. Ở trong lôi điện không có cách nào nhìn rõ được khuôn mặt Lôi Chấn Tử, nhưng thân hình khôi ngô phát ra uy thế khiến người ta cảm thấy khiếp sợ.

Hắn đưa mắt nhìn xuống An trưởng lão phía dưới, lạnh lùng nói:

- Ma nhân cũng dám xưng mình ít có địch thủ, quả nhiên là cuồng vọng!

Trong khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên nâng tay phải lên đập về phía ma đồ Thâm Uyên Môn. Trong phút chốc lôi điện giống như lưới trời đánh tới, khiến cho những ma đồ Thâm Uyên Môn không kịp phản ứng.&

------oOo------

Chương 341: Mạt tướng tới chậm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồng tử trong mắt An trưởng lão co lại, thân thể dịch chuyển một cái, chuẩn bị hành động. Nhưng đã muộn rồi. Chỉ thấy từng tên ma đồ bị lôi điện đánh cho tan thành mây khói.

Ngẩng đầu nhìn lên, dường như có vô số ngôi sao đang nổ tung. Ma Cốt Kiếp tu vi Thiên Tiên Cảnh khiếp sợ đến mức vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị đánh trúng lưng, kêu thảm một tiếng liền rơi xuống phía dưới.

Tần Quân thoáng mở miệng.

Lợi hại như vậy sao?

Đám người Thái Bạch Kim Tinh nhìn tới mức ngây người...

Hơn một nghìn tên ma đồ lại chỉ trong vòng chưa tới ba lần hít thở đã tiêu tan thành mây khói.

Thực lực bá đạo của Kim Tiên Cảnh tầng bốn được thể hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn, khiến người ta phải sợ hãi.

- Ngươi là người nào?

An trưởng lão trầm giọng hỏi. Hắn từ trên người Lôi Chấn Tử cảm giác được một tia áp bách khiến cho tim hắn đập nhanh, linh hồn cũng run rẩy. Khiến cho trên trán hắn không nhịn được đổ mồ hôi lạnh.

Đối phương thật sự là thủ hạ của Tần Quân sao?

Không có khả năng!

Gia hỏa này làm sao có thể có thủ hạ mạnh như vậy được?

- Hôm nay, ngươi phải chết!

Lôi Chấn Tử cao cao tại thượng, đưa mắt nhìn xuống An trưởng lão hờ hững nói. An trưởng lão nghe được giọng nói cao ngạo này chợt tức giận.

Hắn bỗng nhiên quay đầu lại, chuẩn bị bắt Tần Quân trước. Lúc này, lại là một đạo huyền lôi đánh xuống. thậm chí bỏ vào mặt nạ ác quỷ của hắn, tạo thành một vết nứt. Hắn khiếp sợ đến mức không dám lại đi tới.

Đạo huyền lôi này rõ ràng không phải sấm sét bình thường. Hắn có thể cảm giác được, nếu như mình bị bổ trúng, tuyệt đối sẽ không có được trái cây ăn.

Tần Quân miệt thị An trưởng lão, cười nói:

- Có đúng hối hận không sớm giết chết ta hay không?

- Rất xin lỗi, thuộc hạ của ta vừa vặn có người mạnh hơn ngươi.

An trưởng lão nghe được lời nói tràn ngập ý tứ khiêu khích, thiếu chút nữa tức nổ phổi. Hắn làm sao không muốn giết Tần Quân. Nhưng chuyện này liên quan đến Tiểu Chúc Long, hắn chỉ có thể nhịn xuống sát ý này.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh vẫn ngây người nhìn Lôi Chấn Tử trên bầu trời. Bóng người kia giống như Ma thần. Bọn họ nhìn thấy cũng hãi hùng khiếp vía.

Tần Quân thu phục thủ hạ mạnh như vậy từ lúc nào. Hơn nữa còn không để cho bọn họ phát hiện manh mối.

Ầm một tiếng!

Lôi Chấn Tử bỗng nhiên hạ xuống giữa Tần Quân và An trưởng lão.

Huyền lôi tiêu tan. Thân hình khôi ngô cao hai trượng giống như một ngọn núi nhỏ ngăn cản ở trước mặt Tần Quân. Hai cánh Phong Lôi mở ra vỗ nhẹ. Mái tóc đỏ theo gió phất phới. Trong tay hắn chẳng biết từ lúc nào xuất hiện một chiếc gậy hoàng kim, đôi mắt đẹp uy nghiêm đáng sợ.

An trưởng lão cả kinh theo bản năng lui về phía sau. Trong tay hắn chợt xuất hiện một chiếc vòng tay đồng. Thình lình là vòng tay đồng trước đó đã hút đi Tiểu Chúc Long.

- Mạt tướng Lôi Chấn Tử, tới chậm. Mong điện hạ thứ tội!

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói, đôi mắt lóe ra ánh sáng màu xanh lục chăm chú nhìn An trưởng lão. Chỉ thấy mặt hắn dường như màu xanh đậm, tóc giống như chu sa, mắt lồi lên. Hàm răng mọc lộ ra bên ngoài môi, đáng sợ khủng khiếp. Toàn thân hắn mặc áo giáp phối hợp với hai cánh Phong Lôi, giống như Tu La từ trong địa ngục đi ra.

Cho dù là An trưởng lão quen nhìn vô số cường giả Yêu Vương cũng không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh, trầm giọng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào. Ngươi có đúng là Nhân tộc hay không?

Lôi Chấn Tử tướng mạo quả thực không giống người.

Cường giả Kim Tiên Cảnh, toàn bộ Nam Vực lại chỉ có số lượng ít người như vậy, An trưởng lão đều biết. Cho nên hắn nghi ngờ Lôi Chấn Tử không phải là người của Nam Vực.

- Không có việc gì. Ngươi tới rất đúng lúc. Đánh tàn hắn, ép hắn giao Chúc Long ra cho ta.

Tần Quân cười lạnh nói. Trong khi nói chuyện, hắn thu Tử Kim Đế Hoàng Giáp dính đầy máu tươi và bụi bặm về. Toàn thân hắn mặc y phục màu trắng hiện tại đã nhuộm đỏ. Hắn không khỏi cảm thấy thoải mái hơn. Hai chân thoáng lảo đảo, thiếu chút nữa ngã xuống. Cũng may có Đát Kỷ đúng lúc đỡ lấy hắn.

- Được!

Lôi Chấn Tử chợt tức giận quát một tiếng, âm thanh đinh tai nhức óc. Cho dù là Tần Quân cũng bị chấn động tới mức ù tai. Hắn thầm mắng có cần kích động như vậy hay không?

An trưởng lão khiếp sợ đến mức vội vàng nhanh chóng lui về phía sau. Lôi Chấn Tử lại không định bỏ qua cho hắn.

Lôi Chấn Tử cầm theo Hoàng Kim Côn liền phóng về phía hắn. Bởi vì tốc độ lao tới quá nhanh, khiến cho bụi bặm nơi hắn vốn đang đứng cuốn lên cao hơn mười thước.

Ở địa cầu Hoa Hạ, Lôi Chấn Tử lại có danh xưng là Lôi Thần. Tuy rằng ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa không được phong thần, nhưng thân thể thành thánh, thực lực mạnh mẽ vô cùng.

Đương nhiên, thành thánh ở đây, cũng không phải là chỉ trở thành thánh nhân. Chỉ nói là kim cương thể của hắn đạt được cảnh giới cực cao, chênh lệch cách bất tử bất diệt không xa!

Một côn chém ra, Phong Lôi Âm nổ vang!

Hai người cách xa nhau còn có gần hai mươi thước, nhưng huyền lôi đan vào pháp lực lại đập về phía mặt An trưởng lão. An trưởng lão không kịp né tránh, vội vàng giơ vòng tay đồng lên chống đỡ.

Ầm...

Dòng nước lũ pháp lực đập đến mặt đất khu phế tích bị nghiền nát. Lực trùng kích lấy mắt thường có thể thấy được, quét về phía bốn phương tám hướng. Phạm vi ảnh hưởng đạt được ngàn mét. Nếu không phải có Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh chống đỡ, Tần Quân không muốn bị hất bay ra ngoài cũng không thể. Ở dưới lực lượng cường đại như vậy, không có người nào có thể ngăn cản. Lấy hai người Lôi Chấn Tử làm trung tâm, bên trong phạm vi hai nghìn thước trực tiếp bị san thành bình địa.

Ánh sáng mạnh tiêu tan. Chỉ thấy Lôi Chấn Tử một tay cầm Hoàng Kim Côn. Dưới côn là An trưởng lão quỳ một chân trên đất. Lúc này mặt nạ của An trưởng lão đã rơi xuống phân nửa. Trên mặt hắn đầy vẻ hoảng sợ, thân thể cũng đang run rẩy.

Lôi Chấn Tử lại là thể tu sĩ, lực lượng lớn vô cùng. An trưởng lão có thể đỡ được đã là rất tốt.

- Sự càn rỡ của ngươi lúc trước đi đâu vậy?

Lôi Chấn Tử đưa mắt nhìn xuống An trưởng lão. Dáng người cao lớn của hắn tản ra khí thế phách tuyệt thiên hạ. Hai mắt khủng khiếp bắn ra sát ý khiếp người, khiến cho An trưởng lão không dám đối diện.

- Ngươi là muốn cùng Thâm Uyên Môn chúng ta không chết không dừng sao?

An trưởng lão cắn răng hỏi. Lôi Chấn Tử có thể nói là đang giẫm đạp lên tôn nghiêm của hắn. Nhưng hắn cũng không thể tránh được. Hắn chỉ có thể đưa Thâm Uyên Môn ra uy hiếp Lôi Chấn Tử.

------oOo------

Chương 342: Bỏ đá xuống giếng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn quả thực đạt tới Kim Tiên Cảnh. Đáng tiếc chỉ là Kim Tiên Cảnh tầng một. Lúc trước hắn có thể dễ dàng nghiền ép Hồng Hài Nhi cũng là dựa vào pháp bảo vòng tay đồng của hắn.

Hoàng Kim Côn của Lôi Chấn Tử lại không thua gì với vòng tay đồng của hắn.

- Thâm Uyên Môn? Vậy tính là cái gì? Sớm muộn sẽ bị điện hạ nhà ta giẫm dưới lòng bàn chân!

Lôi Chấn Tử đưa mắt nhìn xuống An trưởng lão châm chọc nói. Trong khi nói chuyện tay phải hắn bỗng nhiên dùng sức, ép An trưởng lão tới dưới chân lún xuống bùn đất.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nhiệt huyết Tần Quân sôi trào, ủ rũ trong lòng nhất thời bay sạch.

- Thấy được chưa? Ta đã từng nói sẽ không để cho các ngươi ngã ở chỗ này.

Tần Quân chật vật cười nói. Tuy rằng thân thể đau đớn giống như bị xé rách vậy, nhưng hắn vẫn đang cười.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh đưa mắt nhìn nhau. Tất cả đều bị thủ đoạn của hắn làm cho chấn động.

Tần Quân giống như một đầm nước sâu, cân nhắc mãi không ra mức độ sâu cạn của hắn. Lúc trước Sa Ngộ Tĩnh, Hồng Hài Nhi đã là như thế. Gia hỏa này giống như một quái vật khổng lồ thành lập được từ lâu, chỉ là dần dần vạch trần ra với nhân thế.

Tuy rằng rất tò mò, nhưng thân là thuộc hạ, bọn họ cũng sẽ không hỏi nhiều. Hơn nữa chủ công như Tần Quân, tuy rằng rất yếu, cũng rất có cảm giác an toàn.

Chí ít bất kể ở hiểm cảnh thế nào, hắn đều có thể dẫn dắt mọi người biến nguy thành an.

Ầm một tiếng!

Tiếng nổ mạnh kinh thiên kéo suy nghĩ của mọi người trở lại hiện thực. Chỉ thấy phía trước dâng lên một đóa mây nấm khổng lồ. Ngay sau đó An trưởng lão nhanh chóng từ trong đó bay ra. Lôi Chấn Tử nắm Hoàng Kim Côn theo sát phía sau. Tốc độ của hai người cực nhanh, trong chớp mắt liền di chuyển qua mấy ngàn thước.

An trưởng lão rõ ràng biết mình không địch lại nổi Lôi Chấn Tử, dự định thông qua hố đen truyền tống trong không trung để chạy trốn. Đáng tiếc. Tốc độ của Lôi Chấn Tử nhanh hơn, trong nháy mắt đã chặn ở trước mặt An trưởng lão, một côn đập xuống, thế lớn lực chìm.

Ầm...

An trưởng lão bị đập trong vai phải, chỉ cảm thấy cánh tay phải hình như không lại là của mình, thống khổ cực hạn khiến cho hắn hét thảm lên, thân thể càng không chịu sự khống chế rơi xuống phía dưới.

Hắn giống như trọng pháo nện vào trong đống đổ nát. Từ phía xa nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Ma Cốt Kiếp không nhịn được nuốt nước miếng.

- An Diêm Sát lại là cường giả Kim Tiên Cảnh... Làm sao có thể không còn chút sức đánh trả nào...

Ma Cốt Kiếp thì thào tự nói. An Diêm Sát đó là tên của An trưởng lão. Đối với An Diêm Sát, hắn biểu hiện ra sự sùng kính, nhưng trong đáy lòng lại cực hận. An Diêm Sát ở trong Thâm Uyên Môn có tiếng là người kiêu ngạo hống hách. Ngoại trừ môn chủ ra, cũng không cho bất kỳ kẻ nào mặt mũi. Người hắn đắc tội nhiều đếm không xuể.

Nhưng An Diêm Sát mạnh mẽ. Hắn lại biết, mặc dù phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực, An Diêm Sát cũng có thứ hạng trên.

Bây giờ nhìn thấy An Diêm Sát bị Lôi Chấn Tử áp chế, hắn làm sao có thể không sợ hãi cho được?

Đúng lúc này, trong bụi bặm cuồn cuộn xuất hiện một vòng tay đồng cực lớn. Ngay sau đó An Diêm Sát cũng bay ra. Tay phải hắn giả nâng vòng tay đồng cực lớn, giống như con kiến giơ một con bát. Khi hình ảnh này mở rộng vô số lần, hình thành lực đánh vào thị giác tuyệt đối là chấn động.

- Lôi Chấn Tử đúng không? Ta sẽ khiến cho ngươi hối hận vì đã đối nghịch với Thâm Uyên Môn chúng ta!

An Diêm Sát tức giận quát. Trong khi nói chuyện hắn liền ở trong hư không nâng giơ vòng tay đồng cực lớn nhằm về phía Lôi Chấn Tử. Khí thế hoàn toàn nổ tung ra, khiến cho thiên địa thoáng bị biến sắc. Mặc dù là đám người Tần Quân cách xa nhau mấy ngàn thước cũng bị cuồng phong thổi tới, phải lấy tay che.

- Tu vi của hai người này rốt cuộc đạt tới độ cao thế nào vậy? Quá mạnh mẽ...

Sa Ngộ Tĩnh cắn răng hỏi, trên mặt đầy vẻ kiêng kỵ.

Những người khác mặc dù không có nói, nhưng biểu tình cũng không khác hắn là mấy. Duy nhất chỉ có Tần Quân đầy vẻ phấn khởi.

Hắn cuối cùng có thể cảm nhận được suy nghĩ của An Diêm Sát lúc trước. Kẻ địch càng giãy dụa, thật sự lại càng vui vẻ!

Đối mặt với An Diêm Sát khí thế đạt được đỉnh phong, Lôi Chấn Tử xem thường cười. Hai tay hắn nắm Hoàng Kim Côn ném xuống. Pháp thuật không hề sặc sỡ, đơn giản lại thô bạo. Hắn chỉ dựa vào kim cương thể của mình để chiến đấu. Thậm chí có thể nói thân thể hắn chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn.

Bất kỳ thể tu sĩ nào đều như vậy!

Keng.

Một tiếng động rất lớn vang lên!

Hoàng Kim Côn nện ở trên vòng tay đồng cực lớn. Ánh sáng mạnh chớp hiện, làm cho cả Vương Đô rơi vào trong ánh sáng giống như ban ngày. Ngay cả lôi vân cuồn cuộn trên bầu trời cũng bị tách ra. Mặt đất đang chấn động. Bầu trời đang nổ lớn. Từng lôi điện đan vào giữa An Diêm Sát và Lôi Chấn Tử.

An Diêm Sát cắn răng phẫn nộ ngước nhìn Lôi Chấn Tử. Chỗ cần cổ của hắn nổi gân xanh. Trái lại trên gương mặt đáng sợ của Lôi Chấn Tử lại là nụ cười đầy vẻ trêu tức.

Cảnh giới càng cao, chênh lệch giữa mỗi một cảnh giới nhỏ lại càng lớn. Mượn Kim Tiên Cảnh mà nói, ở dưới tình huống pháp bảo chênh lệch không lớn, Kim Tiên Cảnh tầng một rất khó chiến thắng được Kim Tiên Cảnh tầng hai. Huống gì là Kim Tiên Cảnh tầng bốn. Hơn nữa An Diêm Sát cũng không có thần thông nghịch thiên. Nếu không có dựa vào vòng tay đồng cực lớn, lúc này hắn đã thua!

Lôi Chấn Tử bắt đầu tăng mức độ lên, ép tới vòng tay đồng cực lớn và An Diêm Sát càng không ngừng hạ xuống.

- Không được! Hoàn toàn đánh không thắng được hắn!

Trong lòng An Diêm Sát nóng như lửa đốt. Mấu chốt nhất chính là hắn cảm giác Lôi Chấn Tử còn chưa thi triển ra toàn lực, hoàn toàn là đang đùa bỡn hắn. :oại khuất nhục này làm cho hắn muốn nổ tung.

- Ngươi không phải rất giỏi sao, hiện tại thế nào không lớn lối nữa? Ngươi không phải đặc biệt giết ta sao?

Đúng lúc này, giọng nói của Tần Quân bỗng nhiên truyền đến. An Diêm Sát tức giận đến mức thiếu chút nữa thổ huyết.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng không còn lời nào để nói, nhìn Tần Quân không ngừng ho ra máu. Người này cũng đã trọng thương còn muốn giễu cợt kẻ địch.

Hơn nữa lời của hắn nghe thật tiện!

- Ngươi không thể an phận một chút được sao?

Đát Kỷ gắt giọng. Trong khi nói chuyện nàng còn nhéo thịt ở thắt lưng Tần Quân.

Sau khi Lôi Chấn Tử xuất hiện, tất cả mọi người không còn khẩn trương nữa, vô cùng thoải mái. Nhìn An Diêm Sát bị đánh đến không thở nổi, tâm tình của bọn họ cũng giống như Tần Quân, đều vui vẻ. Chỉ có điều bọn họ sẽ không giống như Tần Quân, còn bỏ đá xuống giếng.

------oOo------

Chương 343: ma thủ thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đánh rắn giập đầu, chẳng phải nhanh quá sao?

Tần Quân lau máu bên miệng, tươi cười nói. Trong khi nói chuyện người này lại không cần mạng, vận dụng linh lực hô lớn:

- Thâm Uyên Môn lão cẩu, ngươi không phải nói ngươi là Nam Vực ít có địch thủ sao? Ngươi thế nào lại không được như vậy? Hay nói Thâm Uyên Môn các ngươi là đang khoa trương lên thôi?

- Ngươi vừa hỏi ta hối hận vì đắc tội các ngươi không? Hiện tại ta hỏi

ngươi, ngươi hối hận vì coi thường sự trả thù của ta sao?

Bên trong phạm vi vài dặm, mọi người có thể nghe được giọng nói của hắn. Bách tính và các tu sĩ đều sửng sốt. Tần Quân thật sự chuyển bại thành thắng?

- A a a! Tần Quân, ta không giết ngươi, thề không làm người!

An Diêm Sát tức giận gầm thét. Người nghe được cũng cảm thấy trong lòng căng thẳng.

- Yêu, tâm tính sụp đổ sao? Ngươi có được không? Hoàn toàn không có một chút phong độ của cường giả!

- Phụt...

An Diêm Sát khí huyết chạy ngược, bỗng nhiên phun ra một búng máu. Cùng lúc đó, Lôi Chấn Tử bỗng nhiên lại tăng thêm lực, trực tiếp ép hắn và vòng tay đồng cực lớn về phía mặt đất.

Giống như thái sơn đập xuống, toàn bộ Vương Đô hơi rung lên. Tần Quân thiếu chút nữa thì không đứng vững.

- Điện hạ... Vị Lôi Chấn Tử này thật sự là thủ hạ của ngươi?

Đát Kỷ nuốt một ngụm nước bọt. Nàng không nhịn được hỏi. Trên gương mặt tuyệt mỹ của nàng đầy vẻ chấn động. Trong ký ức của các nàng, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cường giả Kim Tiên Cảnh đại chiến. Chỉ riêng uy áp phát ra liền làm cho linh hồn các nàng sợ tới mức run rẩy.

Tần Quân giả vờ thần bí nói:

- Thiên cơ không thể tiết lộ.

Trong lòng hắn lại cảm thấy may mắn không dừng. Nếu không có đáp ứng điều kiện của hệ thống, chỉ sợ bọn họ ngày hôm nay thật sự phải dừng lại ở chỗ này.

Hi vọng cái hệ thống gọi là nhiệm vụ thu thập không khó...

Đúng lúc này, Lôi Chấn Tử xách cổ An Diêm Sát từ trong bụi bặm cuồn cuộn đi tới. Thời khắc này An Diêm Sát đã không còn phong thái bá đạo lúc trước. Toàn thân hắn đều là máu, vô cùng thê thảm.

Nếu gặp phải cường giả Luyện Khí còn tốt. Hết lần này tới lần khác Lôi Chấn Tử lại là một thể tu.

- Lôi... Chấn Tử... Ta nhớ... kỹ ngươi...

An Diêm Sát thống khổ nói. Trên mặt hắn máu thịt mơ hồ, không nhìn thấy rõ gương mặt của hắn. Bởi vì bị Lôi Chấn Tử bóp cổ, hắn nói cũng có vẻ khó khăn, đọc từng chữ không rõ ràng.

Lôi Chấn Tử cũng mặc kệ hắn.

Lôi Chấn Tử bước chậm về phía đám người Tần Quân. Hắn nhìn như đi rất chậm, nhưng một bước vượt qua trăm thước. Rất nhanh hắn lại đi tới trước mặt Tần Quân.

Nhìn Lôi Chấn Tử khôi ngô bất phàm, trong lòng Tần Quân đầy vui mừng. Mức độ trung thành chín mươi khiến cho hắn cũng không sợ Lôi Chấn Tử sẽ giở trò đùa giỡn.

Tuy rằng tốc độ hắn đột phá rất nhanh, có thể nói là người đứng đầu Nam Vực. Nhưng đáng tiếc không theo kịp tiết tấu của kẻ địch.

Chỉ có điều như vậy cũng tốt. Thân là đế hoàng, sao có thể tự mình xuất chiến?

Thủ hạ không có khả năng cầm tới ăn cơm khô!

- Chủ công, xử trí hắn như thế nào?

Lôi Chấn Tử ném An Diêm Sát tới trước mặt Tần Quân, chân phải giẫm lên trên lưng An Diêm Sát, khiến cho hắn không thể động đậy.

Trong khi nói chuyện, tay phải hắn lấy ra một vòng tay đồng. Thình lình chính là pháp bảo của An Diêm Sát.

- Tạm thời chờ một chút đã.

Tần Quân tiếp nhận vòng tay đồng, sau đó nói. Tiểu Chúc Long bị hút vào trong vòng tay đồng này. Cho nên trước khi giết chết An Diêm Sát, phải cứu được Tiểu Chúc Long ra đã.

Hắn mắt nhìn xuống An Diêm Sát quỳ rạp trên mặt đất hỏi:

- Lão già kia, nếu như muốn sống, mau thả thần thú của ta ra.

Đương nhiên, những lời này hắn chỉ nói cho có. Sau khi Tiểu Chúc Long ra ngoài, An Diêm Sát vẫn phải chết.

An Diêm Sát cười khó nhọc nói:

- Nó đã bị ta truyền tống quay về tổng đàn Thâm Uyên Môn. Ngươi có bản lĩnh thì xông tới đó đi!

- Ta cho ngươi biết, trong Thâm Uyên Môn chúng ta có thể có người mạnh hơn ta, cũng có người mạnh hơn hắn. Các ngươi cho dù đi tới, cũng chỉ có thể chết không có sống!

Vừa nói, hắn còn vừa quay đầu nhìn về phía Lôi Chấn Tử. Trong mắt hắn đều là ý tứ khiêu khích. Dường như hắn đang nói, ngươi có bản lĩnh đi ngay tới tổng đàn Thâm Uyên Môn làm ầm ĩ!

Tần Quân không khỏi nhíu mày, trong lòng tức giận một hồi.

Lúc này hắn liền lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, chuẩn bị một thương đâm chết An Diêm Sát.

- Chờ một chút, ngươi rất quan tâm tới thần của chúng ta sao?

An Diêm Sát bỗng nhiên mở miệng nói.

- Vậy thì thế nào?

Tần Quân híp mắt hỏi. So với an nguy của Tiểu Chúc Long, để cho An Diêm Sát ra giá cũng không có gì không được.

Dù sao cuối cùng hắn cũng sẽ khiến cho An Diêm Sát chết.

Hắn rất tò mò. Vì sao Tiểu Chúc Long được Thâm Uyên Môn gọi là thần. Thậm chí lúc An Diêm Sát nhắc tới Tiểu Chúc Long, trong mắt lại theo bản năng hiện lên một tia cuồng nhiệt, giống như tín đồ g.

- Các ngươi nếu như tiến tới Thâm Uyên Môn gần như không còn cơ hội sống sót. Tin tưởng ta. Cho dù là Lôi Chấn Tử ngươi cũng không có cách nào sống sót đi ra. Nếu có ta nội ứng ngoại hợp, có thể thần không biết quỷ không hay đưa thần thú ra.

An Diêm Sát trầm giọng nói. Ở trước mặt tính mạng, hắn tất nhiên sẽ xuất hiện chủ ý sai lệch.

Chờ Tần Quân thả hắn ra, ước định này có tính hay không, vậy chờ tới khi đó lại nói.

Phụt.

Một tiếng động vang lên!

Tần Quân một thương đâm ở lưng An Diêm Sát. Máu tươi bắn ra. An Diêm Sát ngẩng đầu, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tần Quân. Rõ ràng hắn không theo kịp tiết tấu chuyển động suy nghĩ của Tần Quân.

Lúc trước còn đang nói chuyện rất tốt, thế nào động thủ liền động thủ vậy?

- Ngươi...

Đối mặt với sự căm tức của An Diêm Sát, Tần Quân tươi cười, lộ ra vẻ mặt khinh miệt nói:

- Khả năng miệng lưỡi của ngươi quá yếu, không có cách nào cảm động được ta. Cho nên ngươi vẫn là đi chết đi. Thâm Uyên Môn lại như thế nào? Chúng ta sẽ dựa vào chính mình xông vào!

Trong khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên phun ra tam muội chân hỏa.

Chà chà!

Đây chính là cường giả Kim Tiên Cảnh. Giết chết hắn, Tần Quân được lên bao nhiêu cấp?

Nghĩ tới đây, Tần Quân lại phấn khởi đến không thể kìm chế được.

Đúng lúc này, hố đen trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một bàn tay đỏ khủng khiếp, vô cùng khổng lồ, thậm chí chật ních toàn bộ miệng hố đen, trực tiếp chộp về phía đám người Tần Quân. Lôi Chấn Tử cả kinh liền vội vàng xoay người, một côn ném tới.

------oOo------

Chương 344: ma thủ thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây không phải là bàn tay đỏ gặp được ở hồ thần thú lần trước sao?

Tần Quân kinh ngạc nghĩ. Trước đây còn tưởng rằng là Nhan Kinh Hi ra tay. Hiện tại xem ra là do người khác.

Keng...

Hoàng Kim Côn nện ở trên một ngón tay của bàn tay khổng lồ màu đỏ. Lôi Chấn Tử còn xa mới lớn bằng ngón tay màu đỏ đó.

Nhưng cũng chỉ có thể khiến cho bàn tay khổng lồ màu đỏ bắt đầu thoáng có chút chấn động. Tần Quân không chú ý tới An Diêm Sát bị tam muội chân hỏa bao quanh bỗng nhiên xuất hiện một đốm sáng.

Nguyên thần xuất khiếu!

Vèo một tiếng, nguyên thần của An Diêm Sát liền bay về phía trên không trung, nhanh đến mức khiến cho Thái Bạch Kim Tinh và Sa Ngộ Tĩnh đều không kịp phản ứng. Càng không nói tới Tần Quân chỉ là Thuế Phàm Cảnh tầng năm.

- Tần Quân, sớm muộn ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

Âm thanh của An Diêm Sát vang vọng thật lâu ở trong thiên địa, làm cho cả tất cả mọi người trong Vương Đô đều nghe được rõ ràng.

Bàn tay khổng lồ màu đỏ cũng bắt đầu lui lại, cùng An Diêm Sát biến mất ở trong hố đen. Sau khi bọn họ biến mất, hố đen cũng biến mất theo.

- Thế nào không đuổi theo?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói:

- Chủ nhân của ma thủ kia rất mạnh...

Tần Quân vừa nghe nhất thời trầm mặc. Ngay cả Lôi Chấn Tử cũng nói là mạnh mẽ, vẫn là đừng trêu chọc thì tốt hơn.

Chỉ có điều nếu bàn tay khổng lồ màu đỏ mạnh như vậy, vì sao không xông qua?

Chẳng lẽ có gì ràng buộc?

Lại nghĩ tới Tiểu Chúc Long, tâm tình Tần Quân nhất thời hỏng bét. Hắn hoàn toàn không có cảm giác hưng phấn sau ki giành thắng lợi.

Nhìn khu phế tích xung quanh, trên mặt hắn không nhịn được lộ ra vẻ mê mang. Đây là thực lực của một trong chín tôn ma đạo sao? Chỉ dựa vào một trưởng lão dẫn đội liền có thể hủy diệt nửa Vương Đô. Hơn nữa còn là ở dưới tình huống tất cả thủ hạ của hắn đều xuất động.

Rất nhanh ánh mắt của hắn liền trở nên kiên định. Ở thế giới này bất kỳ kẻ nào đều không thể làm theo ý mình. Bàng hoàng nữa cũng chỉ là vô dụng. Chỉ có cường đại chính mình, mới có khả năng bảo vệ được tất cả những gì mình yếu mến!

- Xem ra một khoảng thời gian tiếp theo vẫn không thể đăng cơ. Cần phải xây dựng lại Chu Tước Đài.

Tần Quân cười khổ nói. Cùng lúc đó, mười vạn đội quân Long Khởi và đội quân áo bào trắng lao nhanh đến. Trên Mệnh Cơ Xa, Giả Tuân có thể nói

là rất lo lắng. Lúc trước bọn họ còn không có tới gần, liền có thể cảm nhận được uy năng hủy thiên diệt địa này. Hắn làm sao có thể không sợ cho được?

Mắt Lôi Chấn Tử bỗng nhiên liếc nhiền về một hướng khác. Một giây tiếp theo liền biến mất ở tại chỗ.

Tần Quân mặc dù hiếu kỳ, nhưng không kịp hỏi.

Đát Kỷ và Tiểu Ly nâng hắn đi về đoàn quân Long Khởi. Đám người Thái Bạch Kim Tinh theo sát phía sau.

- Hồng Hài Nhi và Nguyên Phách có khỏe không?

Tần Quân quay đầu lại hỏi. Hai người này đã vì hắn tử chiến, không thể chết được. Bằng không trong lòng hắn sẽ thấy hổ thẹn.

- Bọn họ chỉ là hôn mê. Nguyên thần không bị hao tổn. Nghỉ ngơi mấy ngày cho khỏi.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói. Một trận chiến này mặc dù có chút thảm khốc, nhưng đánh vào nhuệ khí của Thâm Uyên Môn. Cuộc chiến đấu ảnh hưởng lớn như vậy, thám tử các vương quốc trong Vương Đô khẳng định đều nhìn thấy ở trong mắt.

Tin tức một khi truyền ra, uy danh của vương quốc Càn Nguyệt và đám người Tần Quân chắc chắn sẽ nước lên thì thuyền lên.

Thậm chí vượt qua hoàng triều Nam Trác. Mặc dù quốc thổ không bằng, nhưng sẽ làm cho cả chính đạo Nam Vực đều phải ghi nhớ sâu sắc tới sự tồn tại của vương quốc Càn Nguyệt.

Danh tiếng đối với vương quốc và quân chủ có thể nói là vô cùng quan trọng. Hiền sĩ cường tướng theo đuổi chính là minh chủ. Vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất, danh tiếng đi ra, tất nhiên sẽ có rất nhiều người đến bái nhập vương quốc Càn Nguyệt và Tần Quân.

Trận chiến này lại có ý nghĩa rất sâu xa, không chỉ đơn giản là đẩy lùi ma đồ Thâm Uyên Môn.

Lúc này, Lôi Chấn Tử lại xuất hiện ở trước mặt mọi người. Trong tay hắn cầm theo Ma Cốt Kiếp miệng sùi bọt mép. Người này đã bị Lôi Chấn Tử đánh cho hấp hối.

- Không tệ. Gia hỏa này có thể cung cấp cho chúng ta rất nhiều tin tức về Thâm Uyên Môn.

Trên mặt Tần Quân thoáng lộ ra một nụ cười âm hiểm.

Bên trong vương quốc Càn Nguyệt phát sinh đại chiến siêu cấp giống như bão tố, truyền về phía các vương quốc xung quanh. Lại thêm Mệnh Cơ Các tuyên truyền, huyên náo toàn bộ chính đạo Nam Vực. Có thể nói là biến đổi bất ngờ.

Thâm Uyên Môn một trong chín tôn ma đạo tập kích vương quốc nho nhỏ không ngờ thất bại. Hơn nữa tứ trưởng lão An Diêm Sát dẫn đầu vẫn thất bại!

Tin tức này khiến hoàng triều Nam Vực chấn động tới mức có thể nói là chưa tỉnh hồn lại. Tin tức thậm chí truyền ra ở trong ma đạo.

Tần Quân, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi ba cái tên này có thể nói là thật sự chấn động Nam Vực. Về phần Lý Nguyên Phách bị đánh bại trong nháy mắt, danh tiếng cũng không phải quá vang dội. Nhưng nếu có người muốn nghe, cũng có thể nghe được tên của hắn.

Khiến cho người ta chấn động kinh ngạc vẫn là Lôi Chấn Tử.

Ngay cả tứ trưởng lão Thâm Uyên Môn cũng có thể hành hung. Nếu không phải có môn chủ tự mình ra tay, An Diêm Sát khẳng định đã chết.

Không sai. Bàn tay khổng lồ màu đỏ kia chính là bàn tay của môn chủ Thâm Uyên Môn!

Tu sĩ trong tất cả vương quốc đều đã liệt vương quốc Càn Nguyệt vào trong hàng ngũ không thể trêu chọc. Tần Quân hoàn toàn trở thành đế hoàng trẻ tuổi được các vương quốc sùng bái. Mặc dù hắn còn không có đăng cơ.

Trận chiến này kết thúc không được năm ngày. Mệnh Cơ Các liền sớm

thay đổi Nhân Bảng. Tần Quân trực tiếp chen đến tên thứ hai, gần với Kim Vô Hối.

Phải biết rằng hắn ngay cả Hóa Hư Cảnh cũng không có đạt được lại có thể xông tới hàng thứ hai. Có thể nói là chấn động kinh ngạc thiên hạ. Mệnh Cơ Các đánh giá đối với hắn rất đơn giản, cũng rất khí phách:

- Yêu nghiệt thiên cổ, đế hoàng chưa từng có ai giống vậy!

...

Một ngày này, trong thiên lao Vương Đô, Tần Quân thân mặc hoàng y thái tử ngồi ở trên một cái băng ghế. Tiểu Ly đứng ở phía sau xoa bóp vai cho hắn. Vài tên binh sĩ đang giữ cửa nhà lao. Mà ở trước mặt Tần Quân có ba người. Ngoại trừ Lôi Chấn Tử và Ma Cốt Kiếp bị xích sắt quấn chặt, còn có một nam tử.

Người này đầu đội khăn, tay cầm quạt lông. Trên gương mặt tuấn lãng lộ ra nụ cười tự tin, bày mưu nghĩ kế. Hắn chính là Chư Cát Lượng nổi danh Hoa Hạ thời Tam quốc.

------oOo------

Chương 345: yêu nghiệt thiên cổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại cách đại chiến đã năm ngày. Bốn ngày trước Chư Cát Lượng liền tới tìm Tần Quân. Người này tu vi yếu tới mức đáng thương. Kim Đan Cảnh tầng một. Đương nhiên ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, hắn cũng coi như cường giả. Cũng không biết hắn sử dụng thủ đoạn gì, khiến cho Giả Tuân rất tôn sùng, sau đó thuận nước giong thuyền giao cho Tần Quân.

Đáng để nhắc tới chính là Chư Cát Lượng không ngờ hiểu được các loại pháp thuật huyền học thiên văn, kỳ môn, bát quái v.vv.

Chà chà, không hổ danh là sản phẩm do hệ thống sản xuất ra. Đơn giản là bản tăng cường của Long tiên sinh.

Cũng may Tần Quân cũng không trông cậy hắn chiến đấu. Chư Cát Lượng là dựa vào cái đầu, là nhà quân sự nổi danh chính trị gia của Hoa Hạ cổ đại. Hắn không chỉ có thể trị nước, cũng có thể bày mưu tính kế cho cuộc chiến tranh. Quan trọng nhất chính là người này còn có thể phát minh. Ví dụ như xe gỗ, đèn Khổng Minh v,vv. Tính thực dụng không kém gì cường giả Địa Tiên Cảnh bình thường.

Bởi vì Tần Quân hiện tại không thiếu cường giả, mà thiếu nhân tài. Nhất là hắn gần đăng cơ, quốc sự đã rơi ở trong tay hắn. Ngay từ lúc đầu đầu hắn đau đầu vô cùng. Chư Cát Lượng xuất hiện có thể nói là cọng rơm cứu mạng, cho nên hắn cũng rất coi trọng Chư Cát Lượng.

Bất kể hậu thế đánh giá Chư Cát Lượng như thế nào, sau khi Chư Cát Lượng bái Lưu Bị lại chưa từng phản bội qua. Chỉ dựa vào điểm này cũng đủ để cho người ta kính phục. Hắn xuất sư có thể nói là tên truyền thiên cổ.

- Nói hay không?

Trong lòng bàn tay phải Lôi Chấn Tử xuất hiện một huyền lôi, rơi vào trên người Ma Cốt Kiếp. Ma Cốt Kiếp đau đến mức phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương. Các binh sĩ ngoài phòng giam nghe được kinh hoàng mí mắt giật mạnh.

- Giết ta đi, ta sẽ không nói!

Ma Cốt Kiếp cắn răng mắng. giờ phút này toàn thân hắn đều là máu. Thậm chí chỗ liên quan tới đốt ngón tay cũng lộ ra xương trắng.

Bị nghiêm hình tra tấn bốn ngày, gia hỏa này còn không lộ ra bất kỳ tin tức nào về Thâm Uyên Môn. Tần Quân cũng bị cảm động. Đương nhiên cảm động thì cảm động, hắn cũng sẽ không dừng bức cung.

- Điện hạ, hôm nay ta tới chính là vì hắn.

Chư Cát Lượng phe phẩy quạt lông khẽ cười nói.

Lời của hắn nhất thời thu hút sự hứng thú của Tần Quân. Hắn không khỏi quay đầu lại hỏi:

- A? Khổng Minh tiên sinh là muốn giúp ta tra hỏi sao?

Khổng Minh chính là tự Chư Cát Lượng, cũng xưng là Gia Cát Khổng Minh, nhân trung chi long.

- Tất nhiên. Ta không có khả năng đặc biệt, sang đây xem diễn trò sao?

Chư Cát Lượng cười nói, khiến người ta một loại cảm giác giống như tắm trong gió xuân.

Lôi Chấn Tử quay đầu lại liếc mắt về phía Chư Cát Lượng, hừ lạnh nói:

- Chỉ dựa vào ngươi?

Thân là cường giả Kim Tiên Cảnh, hắn đối với Chư Cát Lượng tất nhiên không coi trọng. Khương Tử Nha khiến cho hắn chịu phục, không chỉ bởi vì Khương Tử Nha là sư thúc của hắn, còn bởi vì thực lực của Khương Tử Nha.

Chư Cát Lượng mặc dù đã được hệ thống cường hóa qua, tu vi cũng không quá Kim Đan Cảnh. Lôi Chấn Tử dùng một đầu ngón tay là có thể nghiền chết hắn.

- Minh tự có diệu pháp.

Chư Cát Lượng phe phẩy cái quạt, cười nói, không thèm để ý chút nào tới giọng điệu của Lôi Chấn Tử.

Từng trải qua đại chiến năm ngày trước, Lôi Chấn Tử đã trở thành đệ nhất thần tướng của vương quốc Càn Nguyệt. Uy vọng thậm chí vượt qua Hồng Hài Nhi và Quan Vũ. Chư Cát Lượng trong lòng cũng bội phục, cho nên không ghi hận Lôi Chấn Tử. Hắn càng muốn dựa vào bản lĩnh của mình thật sự khiến cho Lôi Chấn Tử đối với hắn có ấn tượng khác xưa.

- Được, giao cho ngươi. Lôi Chấn Tử ở bên cạnh hợp tác bảo vệ ngươi.

Tần Quân đứng dậy cười nói. Thẩm tra một ngày, hắn cũng mệt mỏi. Cho nên hắn cũng muốn rời khỏi đây.

Chư Cát Lượng cười gật đầu. Lôi Chấn Tử muốn nói lại thôi. Nhưng hắn chợt nghe Tần Quân truyền âm:

- Ngươi phải tận lực giúp hắn. Dù sao chúng ta cũng không có cách nào. Nếu như hắn không được, ta sẽ suy nghĩ một chút tới vị trí của hắn. Nếu như hắn làm được, lại chứng minh năng lực của hắn, cũng để cho chúng ta có thể thoải mái hơn.

Lôi Chấn Tử vừa nghe, nhất thời đồng ý. Ngược lại hắn không phải là muốn nhìn năng lực của Chư Cát Lượng. Hắn chính là muốn chờ Chư Cát Lượng ngã xuống.

Hiện tại chức quan của Chư Cát Lượng không đến tứ phẩm. Nhưng hắn bái nhập dưới trướng của Tần Quân mới được bốn ngày, không có chiến công, thành tích lại giống như bay vọt. Lôi Chấn Tử không phục.

Tần Quân lắc đầu cười. mâu thuẫn giữa hai người, hắn tất nhiên nhìn thấy. Vừa lúc cho bọn họ cơ hội rèn luyện. Hắn nghĩ Chư Cát Lượng sẽ không để cho hắn thất vọng.

Trước đây Chư Cát Lượng bái nhập dưới trướng của Lưu Bị cũng bị cá võ tướng nghi vấn. Cuối cùng hắn sử dụng thực lực để chứng minh bản thân mình.

- Tần Quân ca ca, ngày mai ca ca sẽ phải lên ngôi, chuẩn bị an bài cho ta làm cái gì vậy?

Tiểu Ly ôm cánh tay Tần Quân cười nói. Nàng không để ý tới ánh mắt khác thường của các binh sĩ bên trong nhà lao. Ở trong lòng binh sĩ của vương quốc uy vọng của Tần Quân thậm chí vượt qua Thái tổ hoàng đế. Cho nên khi nhìn thấy Tiểu Ly không chút kiêng kỵ ôm lấy Tần Quân, trong lòng các binh sĩ khó tránh khỏi có chút khác thường.

- Nàng muốn làm cái gì?

Tần Quân cười hỏi, tay trái thưởng thức một hạt châu. Đây là Thiên Thủy Ngọc có thể áp chế Hồng Hài Nhi.

Chí bảo hậu thiên!

Phẩm cấp còn cao hơn so với Tử Kim Đế Hoàng Giáp và Ngân Long Tru Hồn Thương của hắn hiện tại. Có nó ở trên người, có thể chống đỡ vạn lửa tập kích.

Đáng để nhắc tới chính là vòng tay đồng của An Diêm Sát cũng là chí bảo hậu thiên. Chỉ có điều muốn sử dụng nó, trước hết ở khiến cho An Diêm Sát hình thần câu diệt. Cho nên nó đã bị Tần Quân ném vào trong không gian thần thoại.

- Đương nhiên là làm hoàng hậu!

Tiểu Ly cười đùa nói. Tần Quân nghe được bước chân thoáng lảo đảo.

Tiểu nha đầu này ngay cả hoàng hậu cũng biết.

Tần Quân quay đầu lại cười nói:

- Làm hoàng hậu phải trải qua một đạo truyền thừa.

- Truyền thừa gì?

Đôi mắt đẹp của Tiểu Ly mở to, hưng phấn hỏi.

Tần Quân làm ra bộ dạng thần bí nói:

- Chúng ta phải song tu trước!

- Song tu là cái gì?

Tiểu Ly nghi ngờ hỏi. Nàng vẫn ở trong Long Cung tu luyện. Đối với những chuyện bàng môn tả đạo nàng đều không biết.

Tần Quân cười ha ha, trong mắt đầy vẻ kích động.

Sắp đóng chiếm được?

- Tham kiến điện hạ!

Đi vào cửa lớn của hoàng cung, hai bên cấm vệ của hoàng cung đều quỳ xuống kêu lên. Trên mặt của mỗi một người đều viết đầy vẻ cuồng nhiệt.

------oOo------

Chương 346: Tân hoàng đăng cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nắm tay Tiểu Ly trực tiếp đi vào. Trận đại chiến năm ngày trước tuy rằng hủy đi Chu Tước Đài và một phần tư khu vực trong thành. Nhưng hoàng cung lại không có bị ảnh hưởng. Hiện tại Tần Quân đã vào ở trong hoàng cung. Những hoàng tử và đại thần này chống đối lại hắn đều bị hắn nhốt lại. Đến lúc đó theo hình phạt để phạt. Đối với hoàng tử, hắn thật ra không có đuổi tận giết tuyệt. Mặc dù có người phản kháng hắn, hắn cũng chỉ là giáng chức cho người đó làm thứ dân.

Hắn cũng không sợ những hoàng tử này quật khởi. Nếu có lần sau nữa, Tần Quân cũng sẽ không lại chú ý tới máu thịt thân tình.

- Nàng làm hoàng hậu, Đát Kỷ sẽ đồng ý sao?

Tần Quân vừa đi vừa cười nói.

Thật ra ở trong lòng hắn đã sớm lựa chọn được người làm hoàng hậu.

Tiểu Ly vừa nghe, nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn nhắn lại. Tuy rằng tu vi của nàng cao hơn Đát Kỷ, nhưng nàng lại bị Đát Kỷ trị cho thành dễ bảo. Điều này khiến cho Tần Quân không hiểu nổi.

Lại trong lúc hai người cười đàu, tổng quản hoàng cung Trầm Duyên từ đường nhỏ bên cạnh rừng rậm bước nhanh tới.

- Điện hạ, nên đi sửa lại hoàng bào.

Trầm Duyên giọng điệu sốt ruột nói.

Ngày mai sẽ lên ngôi, Tần Quân không ngờ không vội.

Quả nhiên là hoàng thượng không vội thái giám sốt ruột.

- Không cần, ta đã có hoàng bào.

Tần Quân khoát tay nói. Truyền thống của vương quốc Càn Nguyệt chính là như thế. Mỗi một vị hoàng đế đều sẽ đích thân sửa làm hoàng bào. Có lẽ là bởi vì Càn Hoàng Đế có chút phản nghịch, không muốn giống với Thái tổ hoàng đế.

Hoàng bào hắn nói tới, tất nhiên là hoàng bào cửu long chí tôn lúc trước rút được. Tuy rằng hiện tại hắn không cách nào khiến cho hoàng bào cửu long chí tôn nhận chủ, nhưng có thể mặc đi ra!

Hoàng bào của Ngọc Đế thế nào cũng mạnh mẽ hơn so với thế gian.

Hoàng bào cửu long chí tôn lại là linh bảo hậu thiên. Trên pháp khí là pháp bảo. Pháp bảo phân ra hậu thiên, tiên thiên hai đại cảnh. Cảnh giới nhỏ là pháp bảo, linh bảo, chí bảo.

Thiên Thủy Ngọc và vòng tay đồng đều chí bảo hậu thiên. So với hoàng bào cửu long chí tôn còn cao hơn một cấp.

Không thể không nói, Tần Quân bây giờ có được không ít bảo bối.

- Nhiều còn hơn. Điện hạ, có muốn rời lại ngày đại điển đăng cơ hay không? Đã có hơn mười vương quốc nguyện ý tới chúc mừng điện hạ...

Trầm Duyên thận trọng hỏi. Mấy tháng không gặp, trước đây hắn coi Tần Quân là hài tử để đối đãi. Hiện tại xem hắn thành quân vương, cử chỉ ăn nói không dám lại tùy ý giống như trước đây vậy.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không cần rời lại. Chúng ta có thể thu lễ. Ta lại lười đón thêm bọn họ. Hơn nữa triều chính còn cần một lần nữa phân phong lại quan viên tướng sĩ.

Đám người Lôi Chấn Tử công cao cái thế, phải phân phong. Nhưng bởi vì hắn còn chưa có đăng cơ, tất cả mọi người cho rằng có thể chờ một khoảng thời gian. Chỉ có điều Tần Quân đã phân quyền lực cho bọn họ, chỉ là thiếu danh phận mà thôi.

Hoàng đế đăng cơ, hắn sẽ có phần thưởng từ hệ thống. Hắn phải nhanh

chóng khiến cho vương quốc Càn Nguyệt trở nên cường đại. Hắn còn phải đi tới Thâm Uyên Môn nghĩ cách cứu viện Tiểu Chúc Long.

Mối thù hận giữa hắn và Thâm Uyên Môn xem như đã sâu đến mức độ không chết không dừng!

Trầm Duyên muốn nói lại thôi. Hắn cảm thấy cách làm của Tần Quân có chút thiếu sót, có khả năng đắc tội với các vương quốc khác. Chỉ có điều cẩn thận suy nghĩ một chút, hiện tại vương quốc Càn Nguyệt xưa đâu bằng nay. Quả thực có thể bày ra phong thái như vậy. Nếu như đối mặt với các vương quốc cũng phải để cho Tần Quân tự mình tiếp đãi, vậy bọn họ không phải là có địa vị ngang hàng cùng với vương quốc sao?

Phải biết rằng vương quốc tiến cống về phía hoàng triều, thánh thượng cũng không tự mình triệu kiến. Các sứ thần vương quốc thậm chí ngay cả Hoàng Đô cũng không có tư cách bước vào.

- Đúng rồi, cuộc thi khoa cử cũng nên tiếp tục.

Tần Quân thản nhiên nhắc nhở một câu. trên người vị Trần Thư Lễ kia mang chính khí cương trực, hắn lại vẫn chưa quên. Thánh khí kỳ diệu thật không đơn giản. Nhân tài tiềm lực như vậy phải bồi dưỡng lên.

- Ta sẽ nói chuyện với Giả thái sư và Kim Tinh đại nhân nói.

Trầm Duyên gật đầu nói. Ngay lập tức hắn liền dừng lại, không đuổi theo hai người Tần Quân nữa.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Trầm Duyên không khỏi cảm thán nói:

- Trời thương vương quốc Càn Nguyệt ta, rốt cuộc ban cho chúng ta một vị quân chủ như vậy.

...

Tin tức liên quan tới chuyện Tần Quân sắp đăng cơ giống như bão vậy thổi tới toàn quốc. Những lời đồn đại về cuộc chiến với Thâm Uyên Môn lúc trước vẫn chưa kết thúc, Tần Quân liền nhanh chóng tuyên bố muốn đăng cơ. Đối với điều này, toàn bộ vương quốc Càn Nguyệt đều là những tiếng hoan hô.

- Nếu như Việt Vương điện hạ đăng cơ, bản điếm miễn phí một ngày, tùy tiện ăn uống!

- Việt Vương điện hạ nhiều lần ngăn cơn sóng dữ, hắn không đăng cơ, ta cũng không phục!

- Đúng vậy. Cho dù là tiên hoàng năm đó cũng không có được uy thế giống như Việt Vương.

- Ha ha, ta muốn đi Vương Đô quan sát!

- Có người nói Việt Vương điện hạ muốn sửa lại quốc hiệu. Các ngươi cảm thấy thế nào? Ta cảm thấy rất tốt. Vương quốc Càn Nguyệt thật sự phải thay hình đổi dạng!

Các thành trì cũng bắt đầu bàn luận về chuyện này. Bất luận là ai sau khi nghe được, trên mặt đều tươi cười. Tần Quân trở về mới năm ngày, mặc dù là ở dưới tình huống Vương Đô còn chưa khôi phục đã truyền đạt mệnh lệnh giảm thuế, khiến cho lòng dân lại bay lên một đường.

Không thể không nói, thiên hạ rộn ràng đều vì lợi. Giảm thuế có nghĩa là khiến cho thu nhập của bách tính tăng, bách tính tất nhiên cam tâm tình nguyện để Tần Quân làm hoàng đế, lời to ý không thô.

Thế lực tu tiên hoặc gia tộc khắp nơi cũng bắt đầu chuẩn bị lễ.

Tin tức truyền tới bên trong hoàng triều Nam Trác. Ngạo Vô Kiếm đã đăng cơ làm thánh thượng, sau khi nghe được, không nhịn được nhíu mày.

- Tiểu tử này mới trải qua đại chiến liền muốn đăng cơ. Xem ra là có kế hoạch của chính mình.

Ngạo Vô Kiếm thì thào tự nói. Phía dưới đại điện, các văn võ đều đưa mắt nhìn nhau. Sự sợ hai của bọn họ đối với Tần Quân, có lẽ còn lớn hơn so với Ngạo Vô Kiếm.

Phải biết rằng mặc dù Ngạo Vô Kiếm có thể làm thánh thượng, là do nhận được Tần Quân giúp đỡ.

- Bệ hạ, chúng ta là không phải nên tặng lễ sao?

Một đại thần trầm giọng hỏi.

Vừa nhắc tới tặng lễ, các đại thần đều biến sắc. Rất rõ ràng không có người nào muốn đi tới giao tiếp cùng Tần Quân.

- Tất nhiên là phải đưa!

Ngạo Vô Kiếm cười nói, hắn suy nghĩ một lát, sau đó nói:

- Trẫm tự mình đi tặng lễ!

Lời này vừa nói ra, văn võ toàn triều vô cùng kinh ngạc.

------oOo------

Chương 347: Vạn vạn người kính ngưỡng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ, ngài tự mình đi khó tránh khỏi...

Một tên tướng quân vội vàng đứng ra khuyên nhủ. thánh thượng của hoàng triều vì tân hoàng đế của vương quốc tự mình tặng lễ, truyền đi chẳng phải sẽ trở thành trò cười?

Ngạo Vô Kiếm đứng dậy khoát tay nói:

- Ngay cả Thâm Uyên Môn cũng không làm gì được Tần Quân. Ngươi cảm thấy hoàng triều Nam Trác chúng ta có thể ngăn cản được vương quốc Càn Nguyệt quật khởi sao?

Không có người trả lời. Đáp án nhất định là không thể.

- Ngày mai chính là lúc Tần Quân lên ngôi. Trẫm hiện tại sẽ lên đường!

Ngạo Vô Kiếm không cho phép người khác được nghi ngờ, nói.

...

Trăng lặn mặt trời lên. Ngày mới vừa sáng, Tần Quân liền rời giường.

Hắn lấy ra hoàng bào Cửu Long Chí Tôn, để cho thị nữ giúp hắn mặc vào.

- Điện hạ, bộ hoàng bào này của ngài thật là uy vũ.

Trầm Duyên đứng ở bên cạnh che miệng cười nói. Thái giám chính là thái giám. Khi nói chuyện cũng không nhịn được, sử dụng Lan Hoa Chỉ che miệng.

Tần Quân khẽ cười nói:

- Đây là tự nhiên. Đúng rồi, kể từ hôm nay ngươi cũng không thể gọi ta là điện hạ nữa.

Trầm Duyên ngẩn người, sau đó cười nói:

- Vâng, bệ hạ!

Tần Quân nghe được một tiếng bệ hạ, tâm thần nhẹ bỗng.

Cuối cùng hắn sắp đăng cơ làm hoàng đế!

Lúc này, Đát Kỷ và Tiểu Ly đi vào cung điện. Các nàng vừa nhìn thấy Tần Quân thân mặc hoàng bào Cửu Long Chí Tôn, ánh mắt cũng không khỏi nhất thời sáng lên.

Trên hoàng bào đẹp đẽ quý giá thêu kim long cửu trảo. Châu bảo phía trên lóe ra tia sáng, một khí phách vô hình đập vào mặt. Nếu như Tần Quân thu lại dáng vẻ tươi cười, đối mặt với hắn, mọi người sẽ khiếp sợ đến mức chân mềm.

Dù sao hoàng bào Cửu Long Chí Tôn cũng là linh bảo hậu thiên, tự mang theo uy áp, khiến cho linh hồn người ta phải run rẩy, trong lòng sinh ra cảm giác kính sợ.

Đợi sau khi Tần Quân mặc hoàng bào Cửu Long Chí Tôn, đoàn người mới đi ra khỏi cung điện.

Bên ngoài cung điện có một trăm cấm vệ của hoàng cung đang chờ. Vừa nhìn thấy Tần Quân đi tới, bọn họ liền đồng thời quỳ xuống, miệng đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân thoả mãn cười, sau đó bước chậm về phía cỗ kiệu hoàng kim dưới bậc thang. Đại điển đăng cơ lần này, hắn cũng dự định tiến hành ở Chu Tước Đài, chiêu cáo thiên hạ, nâng cao hoàng uy của hắn!

Đi vào trong kiệu, Đát Kỷ và Tiểu Ly không đi cùng với hắn, mà đi hướng về một cỗ kiệu phía sau. Bình thường các nàng có thể cùng Tần Quân ngồi một cỗ kiệu. Ngày hôm nay bởi vì lễ tiết bọn họ lại không thể. Tuy rằng Tần Quân rất cởi mở, nhưng Đát Kỷ và Tiểu Ly đều đồng ý với quan niệm này, hắn cũng sẽ không phản bác.

Cũng không thể khiến cho người trong thiên hạ cười nhạo hắn chỉ biết tới nữ sắc?

Tám binh sĩ cấm vệ nâng cỗ kiệu hoàng kim bắt đầu xuất phát. Ngồi ở trong kiệu Tần Quân bắt đầu chờ mong.

Hắn nếu đã xưng hoàng sẽ hoàn thành một nhiệm vụ chính, thu được năm mươi vạn giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Vốn còn có một nhiệm vụ phụ xưng hoàng trước Chu Dịch Thế. Chỉ có điều Chu Dịch Thế vừa chết, nên nhiệm vụ phụ đành phải ngâm nước nóng.

- Xuyên qua mấy tháng, cuối cùng cũng đánh ra được một hồi cơ nghiệp!

Trong lòng Tần Quân tràn ngập cảm giác thành tựu. Thậm chí có loại cảm giác nước mắt lưng tròng. Nếu để cho cha mẹ, bằng hữu của hắn kiếp trước nhìn thấy được, chắc hẳn đều không thể tin được.

Đối với kiếp trước, hắn cũng chỉ có thể hồi ức. Có lẽ có một ngày nào đó đạt được cảnh giới cực cao, hắn có thể trở về tới địa cầu. Chỉ có điều sau này ai có thể nói xong được?

Có thể trở lại, đã là thương hải tang điền.

Nhưng ở thời điểm hắn đang suy nghĩ hàng vạn hàng nghìn điều, quân cấm vệ đã hộ tống Tần Quân đi ra khỏi hoàng cung. Lúc này con đường ở phía trước hoàng cung đã bị mười vạn quân Long Khởi phong tỏa. Bách tính và các tu sĩ chỉ có thể đứng ở phía sau binh sĩ nhìn, không thể tới gần.

- Việt Vương đi ra rồi!

- Phi! Sau này phải gọi là bệ hạ!

- Những binh sĩ này chính là quân đoàn Long Khởi trong truyền thuyết sao? Chà chà, đều là tu vi ngoài Trúc Cơ Cảnh, khủng khiếp...

- Vương quốc Càn Nguyệt thật sự sắp quật khởi. Chỉ cần nhìn quân đoàn Long Khởi là biết!

- Ếch ngồi đáy giếng. Các ngươi đã nhìn thấy đội quân áo bào trắng chưa?

Ngồi ở trong kiệu, Tần Quân cũng bị những tiếng nghị luận này quấy nhiễu. Hắn không khỏi lắc đầu cười. Trong lòng hắn suy nghĩ có nên tăng cường quân bị hay không.

Bất luận là Trần Khánh hay các tướng lĩnh quân đoàn Long Khởi, tố chất luyện binh của bọn họ đều cao hơn các tướng quân của vương quốc Càn Nguyệt. Hai bên nếu như dung hợp, thực lực quân sự của vương quốc Càn Nguyệt sẽ chỉ càng mạnh hơn.

Từ hoàng cung đến Chu Tước Đài chỉ xa khoảng hơn mười dặm. Nhưng cũng may dọc đường đi đều có binh sĩ canh gác. Đoạn đường đi về phía trước không gặp phải trở ngại gì.

Khi đi tới Chu Tước Đài đã là chính ngọ. Lúc này xung quanh Chu Tước Đài người người tấp nập. Bởi vì đại chiến sáu ngày trước khiến cho phạm vi bên trong hai nghìn thước xung quanh Chu Tước Đài san thành bình địa. Vì đại điển đăng cơ, Tần Quân cố ý không để người ta sửa chữa lại. Từ nơi này nhìn lại, tất cả đều là đầu người. Ít nhiều cũng có trăm vạn người, cực kỳ đồ sộ.

Quan viên trong triều đều có mặt ở Chu Tước Đài. Bọn họ đứng xếp hàng ở trước đàn tế. Đứng hàng thứ nhất chính là đám người Giả Tuân, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Sa Ngộ Tĩnh. Đứng hàng thứ hai là Từ Quỷ Khốc, Chư Cát Lượng cùng với các đại thần.

Đối với quan viên cũ trong triều đình, Tần Quân không đổi mới mẻ máu. Đương nhiên, nhữngquan viên trước đó phản đối hắn đã cuốn gói rời đi.

- Cung nghênh Việt Vương điện hạ!

Đứng ở Chu Tước Đài, Nam Mãnh cao giọng kêu lên. Hiện tại hắn xem như là hoàn toàn chịu thua Tần Quân. Tuy rằng hắn rất có khả năng không bảo vệ nổi vị trí đại tướng quân trấn quốc của mình. Nhưng đối với sự phát triển của vương quốc Càn Nguyệt, hắn vẫn rất mong đợi.

Đuôi phượng dù thế nào cũng mạnh mẽ hơn so với đầu gà!

- Cung nghênh Việt Vương điện hạ!

Hơn mười vạn binh sĩ cùng kêu lên hò hét. Ngoại trừ mười vạn quân Long Khởi ra, bản thân Vương Đô cũng có mười vạn binh sĩ. Tất cả đều là hán tử khôi ngô, cùng kêu lên hò hét, chấn động cửu tiêu!

Rất nhanh, bách tính đứng ngoài xem cũng gào thét lên theo. Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng nghe được không khỏi lộ vẻ xúc động.

Cỗ kiệu hoàng kim dừng lại ở trước Chu Tước Đài. Tần Quân chậm rãi vén rèm đi ra. Toàn thân hắn mặc hoàng bào Cửu Long Chí Tôn, khóe miệng hắn khẽ cong lên, giống như đang khinh miệt, một khí phách cương quyết lại điên cuồng tự nhiên sinh ra.

------oOo------

Chương 348: Vạn vạn người kính ngưỡng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở trong tiếng hò rèo của trên trăm vạn người cùng lúc, Tần Quân đi từng bước một lên Chu Tước Đài. Đát Kỷ, Tiểu Ly, Trầm Duyên theo sát phía

sau. Cấm vệ quân đứng ở trước Chu Tước Đài.

Chu Tước Đài được một lần nữa xây dựng hiện lên hình vuông. Chiều dài chiều rộng đều là năm trăm mét, cao tới hai thước. Sau khi đi lên Chu Tước Đài, Tần Quân dừng lại, đưa mắt nhìn xung quanh. Vạn dặm trời quang, trăm vạn người hò hét, cuồng nhiệt nhìn hắn. Mặc dù hắn cố gắng trấn tĩnh thế nào, tâm tình cũng không khỏi trở nên nóng nảy.

Hắn không khẩn trương!

Hắn chỉ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào!

Vô số người đều theo đuổi ngôi vị hoàng đế. Tất cả đều biết tới lợi ích của ngôi vị hoàng đế. Nhưng hiểu cảm giác khi đứng ở vị trí này lại có bao nhiêu người?

- Bệ hạ, chúng ta đi bên này.

Trầm Duyên nhắc nhở. Bởi quá mức ồn ào náo động, hắn chỉ có thể sử dụng thuật truyền âm. Bằng không hắn mặc dù đứng ở bên cạnh Tần Quân hô to, Tần Quân chắc hẳn cũng rất khó có thể nghe được tiếng của hắn.

Trên trăm vạn người tập trung cùng một chỗ hò hét, là cục diện đồ sộ tới mức nào?

Tần Quân xoay người đi về phía đàn tế. Tân hoàng vương quốc Càn Nguyệt đăng cơ cũng phải giết yêu thú tế thiên, khẩn cầu ông trời phù hộ cho quốc thái dân an, mưa thuận gió hoà.

Văn võ quan viên tự động nhường đường. Tần Quân đi đến chỗ nào, quan viên, tướng sĩ xung quanh đều cung kính quỳ xuống, giống như sóng người.

Bước chậm đi tới. Tần Quân đi rất chậm. Hắn tận lực làm như vậy, từ từ hưởng thụ giờ phút này.

Giống như đã nói cùng Lý Bạch, nhân sinh đắc ý cần phải vui mừng!

Lúc nên hắn hưởng thụ, hắn vì sao không hưởng thụ?

Đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng liên tiếp quỳ xuống. Mức độ trung thành của bọn họ đều ngoài chín mươi. Bọn họ cũng không sẽ mâu thuẫn với loại lễ tiết này. Dù sao ngay cả Lôi Chấn Tử mạnh nhất cũng dẫn đầu quỳ xuống, bọn họ tất nhiên sẽ nghe theo.

Hơn nữa nếu bọn họ chỉ cung kính cúi đầu khom lưng, truyền đi chẳng phải là khiến cho Tần Quân trở thành trò cười sao?

Thế giới này tuy rằng rất coi trọng đối với chuyện quỳ xuống, nhưng càng coi trọng quan hệ chủ tớ. Nếu đã bái một người làm chủ công cũng không quỳ xuống, chính là chuyện phạm vào kiêng kỵ. Huống gì chủ công của bọn họ còn là đế hoàng.

- Dâng yêu thú lên tế tự!

Lôi Chấn Tử cùng lúc hô lên, giống như một tiếng sấm, át đi tiếng của trên trăm vạn người nói, khiến cho thiên địa trong nháy mắt trở lại yên tĩnh.

Đúng lúc này, có người chú ý thấy trên bầu trời có một bóng đen bay tới, càng lúc càng lớn. Tới gần nhìn kỹ, thình lình là Lý Nguyên Phách. Chỉ thấy một tay Lý Nguyên Phách giơ một con yêu heo khổng lồ giống như núi cao vậy, khiến cho không ít người làm giật mình.

Ầm.

Một tiếng động vang lên!

Yêu heo rơi vào bên cạnh Tần Quân. Đây là một con yêu heo Kim Đan Cảnh đỉnh phong. Ở bên trong vương quốc Càn Nguyệt, yêu thú Thuế Phàm Cảnh có thể nói là vảy lông phượng sừng, rất khó tìm được.

- Điện hạ, giao cho ngươi.

Lý Nguyên Phách cười hắc hắc nói, nói xong liền lui qua một bên.

Khóe miệng Tần Quân cong lên. Long khí bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bạo phát ra. Tiếng rồng ngâm nổ vang. Một con kim long tam trảo chiếm giữ ở quanh người hắn, phối hợp với hoàng bào Cửu Long Chí Tôn của hắn, lực trùng kích thị giác rất mạnh.

Xôn xao...

Biểu người xung quanh Chu Tước Đài nhất thời ồ lên. Bách tính và các tu sĩ vương quốc Càn Nguyệt vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy long khí, cảm thấy kinh ngạc.

Tay phải Tần Quân vung về phía yêu heo. Long khí gào to một tiếng liền phóng về phía yêu heo, trực tiếp xuyên thủng yêu heo, máu tươi văng ra đầy đất.

Lực công kích của long khí vốn lại mạnh hơn linh lực. Hơn nữa cảnh giới của Tần Quân cao hơn yêu heo. Nhưng lực sinh mạng của con yêu heo này vẫn vô cùng ngoan cường, không ngờ cố nén thống khổ xông về phía Tần Quân.

- A...

Một nữ tử dưới Chu Tước Đài kinh ngạc kêu lên. Không chỉ có là nàng, còn có trên trăm ngàn người trong thành khiếp sợ. Nếu như Tần Quân ở trong ngày đăng cơ gặp phải chuyện không may, đây chính là tin dữ của vương quốc Càn Nguyệt.

Đám người Thái Bạch Kim Tinh ngược lại không kinh sợ hoảng hốt. Bởi vì đây là chuyện được an bài tốt từ trước. Vốn là để cho võ tướng giết yêu thú tế thiên. Nhưng Tần Quân muốn bản thân mình ra sức. Cũng may bản thân hắn nắm giữ tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng năm, cho nên bọn họ liền không có ý kiến.

- Gào...

Yêu heo gầm thét lao vọt về phía Tần Quân. Hai bên cách nhau vốn cũng rất gần. Trong điện quang hỏa thạch, tay phải Tần Quân vung lên. Long khí không ngờ lộn lại cuốn lấy yêu heo. Ngay sau đó tay phải Tần Quân bỗng nhiên nắm chặt. Long khí liền cắt yêu heo chia năm xẻ bảy, máu thịt văng đầy đầy đất.

Ầm!

Bách tính, tu sĩ cùng với các binh sĩ nhất thời hưng phấn. Tuy rằng cục diện tanh mùi máu, nhưng ở thời khắc này lại chấn động lòng người.

- Việt Vương!

- Việt Vương muôn năm!

- Yêu nghiệt thiên cổ, kỳ quân muôn đời!

Trên trăm vạn người khàn cả giọng kêu elên, thanh thế rung trời. Cho dù là người lạnh lùng cũng không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Lúc này, Tần Quân chợt thấy khí thể giống như sương trắng từ các ngõ ngách xung quanh Chu Tước Đài lao vọt về phía hắn. Hắn theo bản năng nhìn về phía đám người Thái Bạch Kim Tinh. Bọn họ hình như không nhìn thấy.

Ngâm...

Long khí trong cơ thể Tần Quân không chịu sự khống chế tràn ra bên ngoài thân, ngưng tụ thành kim long tam trảo chiếm giữ ở đỉnh đầu hắn, bắt đầu mở miệng hấp thu khí trắng quỷ dị từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Chẳng lẽ...

Tần Quân thoáng mở miệng, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn. Bởi vì hắn có thể cảm giác được long khí của mình đang không ngừng lớn mạnh.

Ở dưới khí trắng rót vào, kim long tam trảo càng lúc càng lớn, rất nhanh liền dài đến mười thước, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng trưởng. Cảnh tượng như vậy khiến cho trăm vạn người xung quanh Chu Tước Đài càng thêm kích động. Phần lớn mọi người lớn tiếng kêu gào tới mức mặt đỏ rần.

- Không ngờ long khí của điện hạ nhanh chóng lớn mạnh!

Chư Cát Lượng trợn tròn hai mắt lẩm bẩm nói, khiến cho Thái Bạch Kim Tinh không khỏi vô cùng kinh ngạc nhìn về phía hắn. Gia hỏa này còn biết về long khí?

Đám người Lôi Chấn Tử không nói gì. Nhưng từ lời Chư Cát Lượng nói và kim long tam trảo biến hóa trên đỉnh đầu Tần Quân có thể thấy, Tần

Quân đang được lợi.

Không bao lâu, kim long tam trảo chợt bắt mọc ra chi thứ tư. Điều này làm cho Tần Quân càng hưng phấn hơn.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ ngưng tụ kim long tứ trảo, thưởng kí chủ lên một bậc!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng sáu!

------oOo------

Chương 349: Đại Tần! Tần Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục có hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân càng thêm vui mừng bất ngờ. Hắn vội vàng ở trong lòng hỏi:

- Hệ thống, vì sao long khí của ta lại tăng trưởng?

- Long khí tăng trưởng có liên quan đến tín ngưỡng, số mệnh, không có phương pháp tu luyện đặc biệt. Hiện tại nhiều bách tính về phía ngươi hò hét như vậy, ở trong lòng bọn họ, ngươi chính là tín ngưỡng của bọn họ. Lực tín ngưỡng tập trung, khiến cho long khí của ngươi khỏe mạnh trưởng thành.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân kinh ngạc không thôi. Chiếu theo lời nói này, xem ra hắn sau này không thể làm hôn quân, bằng không bách tính không tín ngưỡng hắn, long khí của hắn lại không có cách nào tăng trưởng.

Không trách được long khí của Lạc Hoàng uy mãnh như vậy. Nhân khẩu của của hoàng triều vương quốc không thể nào so sánh được.

Giả Tuân cất bước đi ra, đồng thời nhìn về phía Lôi Chấn Tử nháy mắt. Lôi Chấn Tử hiểu ý, lại trực tiếp hét dài một tiếng, át đi tiếng của tất cả mọi người, khiến cho thiên địa lại yên tĩnh trở lại.

Kim long tứ trảo trên đỉnh đầu Tần Quân còn đang không ngừng lớn mạnh, đã đạt tới chiều dài ba mươi thước, sinh long hoạt hổ, không ngừng xoay quanh.

- Nay là năm bốn mươi hai của Càn Nguyệt, tiên hoàng bất hạnh đi về cõi tiên, mệnh trời không thể làm trái. Thần khí không thể lâu dài. Quần thần không thể vô chủ. Vạn cơ không thể không thống nhất. Tam hoàng tử Tần Quân công cao cái thế, nhiều lần giải cứu vương quốc ở trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng, trong sự hy vọng của mọi người, tam hoàng tử hôm nay đăng cơ làm hoàng, tự hiệu Tần Đế!

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, vương quốc Càn Nguyệt sửa quốc hiệu thành Đại Tần, niên lịch là Đại Tần năm thứ nhất!

Âm thanh của Giả Tuân rất rõ ràng, khiến cho người nghe không ai không cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Tần Đế!

Vương quốc Đại Tần!

Bách tính, tu sĩ, các binh sĩ đều kích động không thôi. Ngay cả quan viên văn võ cũng vậy.

Không thể không nói, Tần Quân lấy tên quả thực không tầm thường. Vương quốc Đại Tần so với vương quốc Càn Nguyệt càng uy thế đáng sợ hơn. Tần Đế so với Càn Hoàng Đế nghe cũng càng thêm khí phách.

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Nam Mãnh bỗng nhiên cao giọng kêu lên. Các quan viên trên Chu Tước Đài đều chưa có đứng lên. Vừa nghe lời của hắn, tất cả đều kêu theo:

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Âm thanh của Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi cùng với Lôi Chấn Tử có thể nói là hạc giữa bầy gà, khiến cho tất cả binh sĩ đội quân xung quanh Chu Tước Đài đều quỳ xuống kêu theo. Bách tính và các tu sĩ cũng vậy. Tất cả giống như sóng biển, lấy Chu Tước Đài làm trung tâm mở rộng về phía bốn phương tám hướng, vô cùng đồ sộ, chấn động lòng người.

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Trên trăm vạn người không ngừng kêu lên những lời này, còn không ngừng hướng về phía Tần Quân quỳ lạy dập đầu, khiến cho kim long tứ trảo trên đỉnh đầu Tần Quân tăng vọt đến chiều dài năm mươi thước, tiếng rồng ngâm càng thêm vang dội.

Tần Quân chậm rãi xoay người, đối mặt với trên trăm vạn người quỳ lạy hò hét. Hắn vô cùng cao hứng, hoàn toàn không che giấu tâm tình của mình, bừa bãi cười to.

Thoải mái!

Từ giờ này phút này lên, hắn chính là Tần Đế của vương quốc Đại Tần, trên vạn người!

Khi Giả Tuân thật sự tuyên bố ý chỉ hắn ban ra, trong lòng Tần Quân cảm giác thành tựu quả thực tăng mạnh. Lúc này hắn cũng không thể khiêm tốn, lúc nên hiện ra phong quang, phải hiện ra phong quang!

Lúc này lại có có vô số ánh mắt ở trong biển người nhìn chằm chằm vào Tần Quân, muốn xem thử thái độ của hắn.

Lúc này hắn biểu hiện nội liễm khiêm tốn lại dễ dàng khiến cho thế lực khác cho là hắn dễ khi dễ.

Chỉ có biểu hiện bừa bãi, hăng hái, lại có thể khiến cho thế lực khắp nơi cảm nhận được ý chí của hắn. Sau khi hắn làm hoàng đế cũng sẽ không thu lại nhuệ khí của hắn khi làm bá vương. Nếu như có ai dám trêu chọc hắn, hắn lại dám đánh người đó!

- Tin tưởng trẫm, Đại Tần tuyệt đối sẽ không dừng lại ở vương quốc. Sớm muộn sẽ vượt qua hoàng triều, thậm chí cao hơn một bước. Trẫm muốn cho Đại Tần ở trong thiên hạ, hoàng thổ không đến hết, ranh giới luôn mở rộng, hoàng thần vô số!

Tần Quân vận đủ linh lực cao giọng kêu lên. Trên trăm vạn người tuy rằng đang hò hét, cũng không có người sử dụng linh lực so đấu. Như vậy không hợp với quy định, tương đương với gây chuyện. Cho nên giọng nói của

hắn ở trong những tiếng ồn ào rung trời có thể truyền tới trong tai phần lớn mọi người.

Trong thiên hạ, hoàng thổ không đến hết, ranh giới luôn mở rộng, hoàng thần vô số!

Câu này đến từ Kinh Thi Hoa Hạ, được Tần Quân thoáng thay đổi một chút, sau đó lại nói ra, không thể nghi ngờ là hoàn toàn kích động tâm tình của tất cả mọi người.

Cho dù là đám người Thái Bạch Kim Tinh cũng bị dã tâm của Tần Quân làm cho chấn động. Không thể không nói văn học có thể khiến rất nhiều thứ được biểu đạt ra thấu triệt hơn. Trước kia Tần Quân từng lộ ra dã tâm. Nhưng sử dụng những lời này khiến cho dã tâm của hắn tiến thẳng vào trong tâm linh của người ta, khiến cho quan viên văn võ và bách tính không khống chế được, cảm thấy phấn khởi.

- Trong thiên hạ, hoàng thổ không đến hết, ranh giới luôn mở rộng, hoàng thần vô số!

Trên trăm vạn người bắt đầu hò hét những lời này, thậm chí kinh động cả hồng nhạn trên bầu trời xanh thẳm.

Ở ngoài vài dặm, Ngạo Vô Kiếm đứng lơ lửng trên không trung, trong miệng cũng theo nhắc tới những lời này, trên mặt đầy vẻ phức tạp, trong lòng rất không vui vẻ gì.

Tuy rằng hắn là thánh thượng của hoàng triều, nhưng hắn không hiểu sao có chút hâm mộ Tần Quân vị đế hoàng của vương quốc này.

Chỉ riêng cảnh tượng trên trăm vạn người hò hét, Ngạo Vô Kiếm hắn liền không hưởng thụ nổi.

- Sớm biết vậy, lúc ta đăng cơ cũng có thể làm một đại điển gì đó.

Ngạo Vô Kiếm hối hận không thôi. Trước đây vì nhanh chóng nắm giữ hoàng triều Nam Trác, hắn cũng không có nhiều tâm tư tạo thế cho mình như vậy.

Ngâm...

Kim long tứ trảo tăng trưởng tới bảy mươi thước, uy vũ bất phàm, phối hợp với sự hăng hái của Tần Quân, hình ảnh dường như dừng lại, thâm nhập vào trong lòng của mọi người ở đây. Cảnh tượng như vậy nhất định khiến cho bọn họ ghi nhớ trong một khoảng thời gian dài.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Thống trị vương quốc Càn Nguyệt! Thu được 500000 giá trị kinh nghiệm, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Dẫn đầu xưng hoàng! Thu được 100000 giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng bảy!

------oOo------

Chương 350: Âm Binh Bài

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu được danh xưng là Tần Đế, do dó thưởng một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Liên tiếp những tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân không khỏi sửng sốt. Thoải mái như thế sao?

Chờ một chút!

Dẫn đầu nhiệm vụ xưng hoàng không phải cần bảo đảm ở dưới tình huống Chu Dịch Thế không chết sao?

Chẳng lẽ Chu Dịch Thế không chết?

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Nhưng rất nhanh lo lắng này liền bị hắn ném ra sau đầu. Chu Dịch Thế tính là cái gì? Căn bản không đủ để khiến cho hắn sợ hãi!

Ngược lại, những phần thưởng còn lại khiến cho hắn rất động tâm. Hắn tương đương với thu được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai lần rút thưởng ngẫu nhiên, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Ở thời điểm Tần Quân thầm cảm thấy sảng khoái, một bóng người từ phía chân trời bay tới, kèm theo tiếng cười sang sảng:

- Chúc mừng Tần Đế đăng cơ!

Người tới thình lình là Ngạo Vô Kiếm. Giọng nói của hắn cực lớn, trực tiếp át đi âm thanh của tất cả những người khác, khiến cho mọi người đều ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Ngạo Vô Kiếm toàn thân mặc hoàng bào bước trên hư không tiến tới, khiến cho trên trăm vạn người không khỏi nhất thời kinh sợ. Vị này lại là hoàng đế nước nào?

- Ai da, đây không phải là thánh thượng Nam Trác sao? Thế nào lại có thời gian rảnh rỗi tới bái phỏng Đại Tần trẫm?

Hai tay Tần Quân để ở sau lưng, cười hỏi. Lời này vừa nói ra, nhất thời khiến cho xung quanh Chu Tước Đài bùng nổ.

Thánh thượng Nam Trác?

- Hắn là thánh thượng Nam Trác mới nhậm chức?

- Ông trời của ta, thánh thượng hoàng triều Nam Trác tới đây?

- Hắn muốn làm gì? Lẽ nào muốn đập bãi?

- Đừng đùa. Có người nào không biết hắn có thể trở thành thánh thượng, là dựa vào Việt Vương điện hạ của chúng ta. Không đúng, là dựa vào bệ hạ của chúng ta!

- Lợi hại. Ngay cả thánh thượng của hoàng triều cũng tự mình đến bái lễ!

Bách tính, các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Trên Chu Tước Đài mỗi người cũng kích động không thôi. Chuyện hôm nay nếu như truyền ra, không thể nghi ngờ sẽ nâng cao địa vị của vương quốc Đại Tần lên.

Trong biển người, Chúc Nghiên Khanh, Thường Thiến Thiến nhìn Tần Quân trên Chu Tước Đài được vạn người chú ý, nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt, biểu tình cũng có chút hoảng hốt.

Nghĩ lại cảnh tượng lúc mới gặp gỡ, trước đây các nàng cũng không nghĩ tới Tần Quân sẽ có ngày này.

Tuy rằng Tần Quân chỉ là hoàng đế của vương quốc, nhưng địa vị của hắn ở chính đạo Nam Vực đã làm cho các nàng phải ngước mắt nhìn theo.

- Tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ ta thật sự không có tư cách đứng ở bên cạnh hắn.

Chúc Nghiên Khanh âm thầm nghĩ tới. Nhìn Đát Kỷ và Tiểu Ly ở phía sau Tần Quân, đều là tu vi Hóa Hư Cảnh, tương đương với vị thần trong vương quốc.

Cùng lúc đó, Ngạo Vô Kiếm hạ vào trên Chu Tước Đài, bước chậm về phía Tần Quân. Tay phải hắn lật một cái. Trong lòng bàn tay hắn xuất hiện một cái nhẫn trữ vật. Hắn cười vang nói:

- Vì chú mừng Tần Đế đăng cơ, cố ý đưa tới quyển trục thiết kế cánh cửa truyền tống và trăm vạn linh thạch tam giai.

Ầm!

Tất cả mọi người hít thở đều dồn dập. Cho dù là Tần Quân cũng không nhịn được ngẩn người. Quyển trục thiết kế cánh cửa truyền tống không có khả năng dễ nhận được như vậy. Nhất là trăm vạn linh thạch tam giai. Đây tuyệt đối là một khoản tài phú lớn. Vương quốc Càn Nguyệt một năm cũng không thu được nhiều linh thạch như vậy.

Đây tuyệt đối là hậu lễ!

Cánh cửa truyền tống ở trong mắt vương quốc lại là tồn tại hiếm lạ vô cùng. Có nó, việc điều động chiến tranh sẽ dễ dàng hơn nhiều.

- Cảm ơn thánh thượng. Hôm nay liền lưu lại cùng trẫm nâng cốc chúc mừng!

Tần Quân chắp tay cười nói, nhưng ở trước mặt Ngạo Vô Kiếm hắn vẫn tự xưng là trẫm, thái độ đã biểu đạt được rất rõ ràng.

Ngạo Vô Kiếm nheo mắt lại cười nói:

- Cung kính không bằng tuân lệnh.

- Lôi Chấn Tử, dẫn thánh thượng đi tới hoàng cung nghỉ ngơi trước.

Tần Quân xoay người nhìn Lôi Chấn Tử cười nói. Lôi Chấn Tử gật đầu.

Da đầu Ngạo Vô Kiếm lại tê dại.

Hiện tại có người nào không biết tới uy danh của Lôi Chấn Tử?

Ánh mắt Ngạo Vô Kiếm nhìn Lôi Chấn Tử liền không nhịn được dời đi. Giữa Địa Tiên Cảnh và kim Tiên Cảnh lại cách nhau Thiên Tiên Cảnh và Chân Tiên Cảnh. Lôi Chấn Tử giết hắn dễ như trở bàn tay.

Tuyệt đối là cố ý!

Trong lòng Ngạo Vô Kiếm thầm mắng. Hắn hiểu rõ Tần Quân là muốn mượn Lôi Chấn Tử chèn ép hắn, khiến cho hắn đừng động tâm tư sai lệch.

Đáng tiếc, biết lại như thế nào? Hắn chỉ có thể miễn cưỡng vui cười đi theo Lôi Chấn Tử rời đi.

Sau đó Tần Quân đi tới trước tế đàn bắt đầu đốt hương, quỳ lạy trời xanh. Tuy rằng trong lòng rất không thoải mái, nhưng hắn chỉ có thể nghe theo. Ở thế giới này, thiên đạo vẫn được cho là thật sự tồn tại. Vi phạm trời xanh chẳng khác nào vi phạm thế giới này. Tần Quân cũng không muốn lưu lại nhược điểm cho người ta nắm.

Quá trình đó chính là hai canh giờ.

Khi Tần Quân một lần nữa trở lại trong cỗ kiệu hoàng kim, hắn liền bắt đầu rút thưởng và triệu hoán.

- Triệu hoán quân đoàn Thần Ma trước đi! Ngày hôm nay lại là đại điển

đăng cơ, thời kỳ số mệnh của ta cường thịnh, vận khí khẳng định không kém!

Tần Quân thì thào tự nói, trên mặt đầy vẻ chờ mong.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán quân đoàn Thần Ma...

Mười vạn thiên binh thiên tướng!

Lính tôm tướng cua cũng không tệ.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được một vạn âm binh!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống khiến cho Tần Quân ngẩn người. Còn chưa chờ hắn kịp phản ứng, trong tay hắn liền có thêm một tấm lệnh bài, lớn chừng bàn tay, chế tạo từ sắt đen thành, phía trên có khắc mấy cái đầu ác quỷ.

Tần Quân thưởng thức tấm lệnh bài này, sau đó trong lòng hỏi:

- Đây là cái gì?

- Đây là Âm Binh Bài. Dựa vào vật ấy, kí chủ chỉ cần rót vào linh lực liền có thể triệu hoán một vạn âm binh bên trong. Âm binh đều là cô hồn dã quỷ. Mỗi âm binh đều đạt được thực lực Kim Đan Cảnh. Mặt khác, Âm Binh Bài còn có thể hấp thu quỷ hồn.

Ta ngất!

Cái này thật lợi hại!

Một vạn âm binh Kim Đan Cảnh đều có thể quét ngang phần lớn vương quốc. Mấu chốt nhất chính là thứ này còn có thể hấp thu quỷ hồn, tương đương với pháp bảo!

Trong lòng Tần Quân rất vui vẻ. Nhưng bây giờ đang ở bên trong Vương Đô, hắn cũng không tiện trực tiếp triệu hồi ra các âm binh.

- Rút thưởng đi! Hai lần cơ hội rút thưởng đều dùng hết!

Tần Quân tiếp tục ở trong lòng nói. Tê liệt, loại cảm giác tiêu xài này thật sự thoải mái!

- Đinh! Bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Tiếng nhắc nhở tuyệt vời của hệ thống vang lên lần nữa, khiến cho Tần Quân không nhịn được khe khẽ hát.

------oOo------

Chương 351: Ngự chỉ của Thánh Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, một uy áp từ cỗ kiệu truyền ra ngoài. Đồng thời một tiếng quát lớn chợt vang lên:

- Tần Quân ở đâu, đi ra tiếp chỉ!

Tần Quân ngẩn người.

Tiếp chỉ?

Hắn liền vội vàng đứng lên vén màn, đi ra ngoài nhìn. Chỉ thấy lơ lửng trên không trung Vương Đô có hai nam tử oai hùng thân mặc ngân giáp. khuôn mặt bọn họ cực kỳ tương tự nhau. Thân cao đến ba thước, thần uy bất phàm. Trên người tản ra ánh sáng trắng khiếp người, giống như thần tướng của Thiên Đình, mắt nhìn xuống đường phôá Vương Đô.

Đám người Sa Ngộ Tĩnh đi theo phía sau cỗ kiệu hoàng kim nhanh chóng ngăn cản ở phía trước cỗ kiệu. Hồng Hài Nhi không nhịn được nhỏ giọng mắng:

- Hai người kia thật mạnh. Đều là tồn tại Chân Tiên Cảnh.

Lời này vừa nói ra, đám người Thái Bạch Kim Tinh đều biến sắc. Ngay cả Tần Quân cũng vậy. Nhưng bọn họ không hoảng hốt. Bởi vì có Lôi Chấn Tử tu vi Kim Tiên Cảnh ở đây, những người kia cũng không dám gây sự.

- Các ngươi là ai?

Tần Quân trầm giọng hỏi. Chẳng lẽ là người của Thâm Uyên Môn?

Nhưng thoạt nhìn hoàn toàn không có khí chất của ma đạo.

- Chúng ta là sứ tướng thánh triều Nam Vực, đặc biệt tới tuyên đọc ngự chỉ của Thánh Hoàng!

Một người trong đó mở miệng nói, âm thanh không giận tự uy, làm cho lòng người sinh ra sự kính sợ.

Thánh triều Nam Vực?

Thánh Hoàng?

Toàn bộ Vương Đô ồ lên. Tần Quân còn trợn tròn hai mắt, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc.

Đã sớm nghe nói trên hoàng triều còn có tổ chức quyền lực càng cao hơn. Thật không nghĩ tới còn có thánh triều tồn tại.

Thái Bạch Kim Tinh không khỏi nhíu mày, thầm nghĩ:

- Không nghĩ tới bệ hạ nhanh như vậy lại khiến cho thánh triều chú ý.

Lúc này, hai bóng người từ phương hướng hoàng cung bay tới. Đó chính là Ngạo Vô Kiếm và Lôi Chấn Tử.

Trên mặt Ngạo Vô Kiếm đầy vẻ chấn động và không dám tin. Lôi Chấn Tử lại nhíu mày nhìn kỹ hai sứ tướng của thánh triều. Cường giả Chân Tiên Cảnh nói không chừng sẽ tạo thành uy hiếp đối với Tần Quân.

Nhìn thấy được Tần Quân trầm mặc không nói, một sứ tướng thánh triều trầm giọng nói:

- Còn không quỳ xuống lĩnh chỉ!

Ta nhổ vào!

Trong lòng Tần Quân nhất thời bạo phát. Hôm nay lão tử đăng cơ, ngươi cứ tới đây bảo ta ở trước mặt đông người như vậy quỳ xuống. Ngươi là cố ý tới chèn ép ta sao?

Hắn không biết, sứ tướng của thánh triều không phải là cố ý. Thánh triều là người thống trị cao nhất của cả Nam Vực. Đối mặt với ý chỉ của Thánh Hoàng, bất kỳ kẻ nào cũng phải quỳ xuống.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được ba miếng Đại Diễn Đan!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được quyển trục không gian thiên phẩm!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên. Nhưng tâm tư của Tần Quân lại đặt ở trên người hai sứ tướng thánh triều trên không trung, không bận tâm đến đồ rút được.

Cảm nhận ánh mắt của bách tính, các tu sĩ hai bên đường phố, Tần Quân khẽ nhíu mày. Lúc này nếu như quỳ, mặc dù đối phương là sứ tướng của thánh triều, hắn ở trong mắt bách tính chỉ sợ cũng không truyền kỳ bằng lúc trước. Chí ít hắn cũng có thứ phải khiếp sợ. Hắn cũng có người cần phải quỳ xuống i.

Nhưng lúc này không quỳ, chính là nói rõ đối nghịch với thánh triều. Trời ạ, đắc tội với Thâm Uyên Môn, lại đắc tội thêm thánh triều, Tần Quân cũng chắc hẳn mình không chết một trăm nghìn lần cũng tính là kỳ tích.

Lại ở thời khắc Tần Quân do dự, Lôi Chấn Tử bỗng nhiên mở miệng:

- Hôm nay là ngày bệ hạ ta đăng cơ. Có lời gì thì nói mau, hi vọng chúng ta không nên ầm ĩ xảy ra chuyện không thoải mái.

Lời này vừa nói ra, hai sứ tướng thánh triều theo bản năng nhìn về phía hắn. Đồng tử nhất thời co lại. Ở dưới thần thức nhận biết của bọn họ, Lôi Chấn Tử tản ra uy lực mạnh mẽ dữ dội ngập trời, khiến cho bọn họ không nhịn được lông tóc dựng đứng đứng.

- Các hạ là Lôi Chấn Tử?

Một sứ tướng của thánh triều nhíu mày hỏi, hai tay hắn vô thức nắm thành nắm đấm.

Mấy ngày gần đây, Lôi Chấn Tử lại là nhân vật phong vân trong cả Nam Vực. Nhất là ở trong thánh triều, có thể nói là lưu truyền rộng rãi.

Bọn họ từng gặp An Diêm Sát của Thâm Uyên Môn. Hơn nữa còn là lấy phong thái ngưỡng vọng. Tên nam tử hai cánh kỳ dị phía trước này không ngờ có thể nghiền ép An Diêm Sát. Có thể tưởng tượng được hắn mạnh tới mức nào.

Lôi Chấn Tử không trả lời, chỉ là giống như hổ đói rình mồi, nhìn chằm chằm vào bọn họ, khiến cho trên trán bọn họ đổ mồ hôi lạnh.

- Đã như vậy, chúng ta liền bắt đầu đọc ngự chỉ của Thánh Hoàng.

Một sứ tướng của thánh triều không chịu được áp lực, xoay người nói với Tần Quân.

Trong lòng bọn họ tuy rằng bất mãn, nhưng cũng không dám biểu đạt ra. cường giả Kim Tiên Cảnh nhưng là tồn tại đỉnh phong trong cả Nam Vực. Bọn họ đắc tội không nổi.

Tần Quân nhíu mày. Hắn cũng rất tò mò Thánh Hoàng sẽ ban bố ý chỉ gì.đối với hắn

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, Tần Quân cùng với vương quốc Càn Nguyệt lại nhập vào nước phụ thuộc của thánh triều, nhận thánh triều che chở!

Sứ giả thánh triều tận lực tăng âm thanh lên, làm cho tất cả mọi người trong Vương Đô nghe được rõ ràng. Những lời này giống như sấm sét giữa đất bằng phẳng, khiến cho Vương Đô sôi trào.

- Đây là ý gì?

- Ngu ngốc, thánh triều khẳng định có địa vị cao so với hoàng triều. Xem ra vương quốc Đại Tần chúng ta sắp phát đạt!

- Thật hay giả vậy? Vì sao trước đây ta lại chưa từng nghe qua cái tên của thánh triều?

- Dù sao ta cảm giác bộ dạng của hai người kia rất lợi hại.

- Chà chà, lợi hại hơn nữa thì có ích lợi gì? Ở trước mặt Lôi tướng quân vẫn phải kinh sợ!

Ánh mắt Tần Quân thoáng ngưng tụ lại. Không ngờ là thu phục hắn. Chỉ có điều lấy tình cảnh vương quốc Đại Tần hiện tại, quả thực cần phải có một ô dù.

Nghĩ tới đây, hắn cười vang nói:

- Cảm ơn Thánh Hoàng, chỉ có điều vương quốc Càn Nguyệt đã đổi tên là vương quốc Đại Tần!

- Những thứ này đều là chuyện nhỏ. Vẫn mong người cùng chúng ta ký kết công văn.

Một sứ tướng thánh triều nói. Trong lòng hắn chỉ mong nhanh chóng rời khỏi vương quốc Đại Tần. Hắn không muốn lại phải đối mặt với Lôi Chấn Tử.

- Như vậy theo trẫm vào hoàng cung!

Tần Quân vung tay áo nói. Nói xong hắn liền chui vào trong kiệu. Hai sứ tướng của thánh triều thấy vậy không khỏi nhíu mày, nhưng không nói gì. Bọn họ chỉ có thể theo cấm vệ hoàng cung tiến về phía trước.

Một trận phong ba lúc đó được dẹp loạn. Nhưng thánh triều Nam Vực xuất hiện chắc chắn sẽ khiến cho phạm vi hơn mười vương quốc chấn động. Bởi vì mấy trăm năm qua, sứ giả thánh triều cũng không có xuất hiện qua ở vùng này.

------oOo------

Chương 352: Sắc phong (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hệ thống, tiếp tục triệu hoán Thần Ma. Hai lần cơ hội đều sử dụng!

Sau khi ngồi xuống, Tần Quân trực tiếp ở trong lòng nói. Hôm nay lại là ngày vui của hắn. Vận khí chắc chắn sẽ không tệ. Cho nên hắn cũng lại lười tích lũy đến năm lần cơ hội triệu hoán lại dung hợp.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Một văn một võ là hay nhất!

Văn là Khương Tử Nha tới. Võ là Tôn Ngộ Không hoặc Nhị Lang Thần tới.

Tần Quân không khỏi huyễn tưởng. Nếu thật sự là như thế, hắn ngủ cũng có thể cười đến tỉnh.

Tôn Ngộ Không và Nhị Lang Thần lại không cần nhiều lời. Đó là cường giả nhà nhà đều biết.

Khương Tử Nha lại càng không hơn được. Trong lịch sử Khương Tử Nha cũng là văn thần mạnh nhất. Chư Cát Lượng ở trước mặt hắn cũng phải đứng phía sau. Thời kì hơn bảy trăm năm Chu Vương thống trị lại là đứng đầu trong lịch sử Hoa Hạ. Phong Thần Diễn Nghĩa Khương Tử Nha lại càng không cần phải nói. Trong tay cầm Phong Thần Bảng, phần lớn tiên thần Thiên Đình là dựa vào Phong Thần Bảng phong ra!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Lý Tồn Hiếu!

Mắt Tần Quân nhất thời trợn trừng. Người này lại bị triệu hoán đến!

Vương không quá phách, tướng không quá Lý!

Phách là chỉ Hạng Vũ. Lý là chỉ Lý Tồn Hiếu!

Trong truyền thuyết dã sử Lý Tồn Hiếu một tay có lực lượng hơn hai vạn cân. Hắn ở Đường mạt Ngũ Đại tương đương với địa vị Lý Nguyên Phách ban đầu, đều là tồn tại trâu bò!

Tương đương với gấp đôi Lý Nguyên Phách, nhưng chỉ số thông minh lại không có ngu như Lý Nguyên Phách!

Rất nhanh Tần Quân lại nhíu mày. Hắn triệu hồi ra Lý Nguyên Phách

chính là chim đại bàng cánh vàng chuyển thế, cho nên mới nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh. Lý Tồn Hiếu tuy rằng lực lớn vô cùng, nhưng rất rõ ràng không sánh bằng Lý Nguyên Phách thần hóa.

Lại ở thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị để cho hệ thống điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Lý Tồn Hiếu, lại một tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên:

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được Lưu Bá Ôn!

Ta ngất!

Không ngờ là gia hỏa này!

Miệng Tần Quân không nhịn được mở lớn. Lưu Bá Ôn lại là trợ lực siêu cấp giúp đỡ Chu Nguyên Chương nhất thống thiên hạ, nhà nhà quân sự, chính trị gia, văn học gia nổi danh ở cuối đời Nguyên, người có công lớn khai quốc Minh triều.

Giống như Chư Cát Lượng từng được thần hóa, thậm chí có theo lời đồn đại nói Lưu Bá Ôn chính là một thiên thần bên cạnh Ngọc Đế chuyển thế, trước biết năm trăm năm, sau biết năm trăm năm!

Lịch sử Hoa Hạ có một câu truyền ngôn, ba phần thiên hạ Chư Cát Lượng, Lưu Bá Ôn nhất thống giang sơn!

Có thể thấy được Lưu Bá Ôn được các thời đại tôn sùng tới mức nào.

Có Chư Cát Lượng và Lưu Bá Ôn tổ hợp chấp chính như vậy, vương quốc Đại Tần không muốn quật khởi cũng khó khăn!

Lại thêm đám chiến tướng siêu cấp như Lý Nguyên Phách, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Từ Quỷ Khốc, Quan Vũ, Tần Quân thậm chí có kích động xông về phía hoàng triều Nam Trác khai chiến!

Kể từ hôm nay, dưới trướng của hắn không còn chỉ là đại cơ phách, đầu óc đơn giản, tứ chi phát triển nữa!

- Trước hết điều ra bảng liệt kê thuộc tính Lý Tồn Hiếu!

Tần Quân cố nén hưng phấn trong lòng. Hắn hưng phấn không phải là đối với Lý Tồn Hiếu. Mà là đối với Lưu Bá Ôn. Có thể Lưu Bá Ôn đối với rất nhiều người mà nói là xa lạ. Phàm là người điều tra tư liệu của hắn đều biết hắn có bao nhiêu trâu bò. Kiếp trước Tần Quân đã từng rất mê Minh triều, cho nên đối với Lưu Bá Ôn cũng có hiểu rõ sơ qua.

Đã có một vị Lý Nguyên Phách, thậm chí ngay cả Hồng Hài Nhi và Lôi Chấn Tử cũng có. Hắn tình cảm mãnh liệt đối với Lý Tồn Hiếu tất nhiên sẽ không quá cao.

Rất nhanh, bảng liệt kê thuộc tính Lý Tồn Hiếu liền xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Lý Tồn Hiếu, đến từ truyền thuyết dã sử.

- Chủng tộc: Thiết Thạch Tinh.

- Tu vi: Địa Tiên Cảnh tầng bốn!

- Công pháp: Thiết Thạch Luyện Thể Pháp!

- Pháp bảo: Vũ Vương Sóc!

- Thần thông: Thân sắt đá! Hồn vô địch!

- Mức độ trung thành: 99(đầy giá trị 100)!

Thiết Thạch Tinh?

Tần Quân trợn trừng mắt. Lý Tồn Hiếu lại có tu vi Địa Tiên Cảnh. Hắn chợt nhớ tới quả thật có lời đồn đại Thiên Đình Lý Tồn Hiếu là Thiết Thạch Tinh hạ phàm. Xem ra hệ thống triệu hoán không phải là Lý Tồn Hiếu giai đoạn người phàm. Mà Lý Tồn Hiếu sau khi chết khôi phục thân phận Thiết Thạch Tinh.

Như vậy xem ra, Lý Tồn Hiếu quả thật có thể phát huy sự uy mãnh cái thế ở thế giới tu tiên này!

Lý Tồn Hiếu cũng không như Lữ Bố, Quan Vũ. Hắn và Hạng Vũ, Lý Nguyên Phách giống nhau, không chỉ có vô địch khi một đấu một, bất kể

đối phương xuất hiện bao nhiêu võ tướng đều có thể đánh thắng. Lữ Bố bị Tam Anh đấu đến bị thua. Quan Vũ lại càng không cần phải nói. Bọn họ và ba người Lý Tồn Hiếu chênh lệch đâu chỉ là một chút. Bởi vì ba người này đều không phải là tồn tại người phàm có thể giết chết!

Có người nói trong dã sử Lý Tồn Hiếu bị năm ngựa xé xác, đã cứng rắn kéo năm con ngựa trở về!

Hạng Vũ bị đại quân ép tự vẫn ở Ô Giang. Lý Nguyên Phách là bị sét đánh chết.

Chỉ có điều Thiết Thạch Tinh thế nào cũng kém hơn so với chim đại bàng cánh vàng. Xem ra sau khi thần hóa Lý Tồn Hiếu không có cách nào tranh phong cùng Lý Nguyên Phách.

- Cũng điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Lưu Bá Ôn.

Tần Quân tiếp tục ở trong lòng nói. Thật không nghĩ tới Lý Tồn Hiếu cho hắn một kinh hỉ. Tu vi Địa Tiên Cảnh, mức độ trung thành gần như đầy giá trị.

Lưu Bá Ôn vốn tên gọi là Lưu Cơ, tự bá ôn mà thôi. Chỉ có điều Lưu Bá Ôn còn có nổi tiếng hơn Lưu Cơ.

- Lưu Bá Ôn, đến từ truyền thuyết lịch sử.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Thuế Phàm Cảnh tầng một!

- Công pháp: Bói Thần Cơ!

- Thuộc tính đặc biệt: Thần cơ diệu toán, bày mưu nghĩ kế, tăng may mắn nhất định cho chủ nhân của hắn!

- Mức độ trung thành: 99(đầy giá trị 100)!

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ. Không nghĩ tới Lưu Bá Ôn lại có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng một. Tuy rằng vẫn không đủ nhìn, nhưng so với Chư Cát Lượng vẫn mạnh mẽ hơn một chút. Hai người đều là quân sư. Tu vi đối

với bọn họ mà nói cũng không quan trọng. Mấu chốt là phần tăng thêm may mắn của hắn khiến cho Tần Quân có chút hứng thú.

Xem ra sau này hắn triệu hoán và rút thưởng sẽ càng thêm may mắn.

Sau đó hắn phất tay xóa đi bảng liệt kê thuộc tính trước mắt, ở trong lòng lại thầm hỏi:

- Lúc trước ta rút được Đại Diễn Đan và quyển trục không gian thiên phẩm có ích lợi gì?

- Đại Diễn Đan có thể tăng trăm năm tu vi cho kí chủ. Quyển trục không gian thiên phẩm có thể đưa kí chủ tới ngoài mười dặm theo phương hướng tùy ý, chỉ cần xé nát nó, liền có thể sử dụng.

------oOo------

Chương 353: Sắc phong (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân không nhịn được trợn tròn hai mắt. Quyển trục không gian thiên phẩm hoàn toàn chính là bảo bối chạy thoát thân. Đại Diễn Đan cũng không tệ. Ba cái Đại Diễn Đan tương đương với cho hắn tăng trưởng ba trăm năm tu vi.

Ba trăm năm tu vi tương đương với ba trăm năm hắn nạp khí tu luyện bình thường.

Nhân sinh có mấy cái ba trăm năm?

Hôm nay quả nhiên là ngày may mắn của hắn. Bất kể rút thưởng hay triệu hoán cũng không tệ!

...

Tới gần chạng vạng tối, Tần Quân để hai vị sứ tướng thánh triều và Ngạo Vô Kiếm ra khỏi cung điện. Lôi Chấn Tử và Trầm Duyên theo sát phía sau.

- Trẫm sẽ không tiễn ba vị. Đi đường cẩn thận.

Tần Quân chắp tay cười nói, trong lòng lại là đang rỉ máu.

Trời ạ, thánh triều đơn giản là công phu sư tử ngoạm!

Tuy rằng để vương quốc Đại Tần trở thành nước phụ thuộc, thậm chí che chở vương quốc Đại Tần hắn, nhưng vương quốc Đại Tần cần phải cung cấp vật cống cực cao về phía thánh triều. Cũng may Ngạo Vô Kiếm đưa hắn trăm vạn linh thạch tam giai.

Chỉ có điều Tần Quân chỉ có thể nhịn. Bởi vì thánh triều Nam Vực quả nhiên là bá chủ Nam Vực. Thậm chí vượt lên hai đạo chính ma. Chín tôn ma đạo cũng phải cho thánh triều mặt mũi.

Hơn nữa toàn bộ Nam Vực cũng chỉ có một thánh triều.

- Ừ, cảm ơn Tần Đế.

Hai sứ tướng thánh triều chắp tay nói, mặt không đổi sắc. Nếu không phải có Lôi Chấn Tử trấn trận, bọn họ sao có thể cho phép Tần Quân tự xưng trẫm đối với bọn họ?

Ngạo Vô Kiếm lắc đầu cười, xoay người chính là rời đi, nhanh chóng biến mất ở chân trời.

- Đúng rồi, Chúc Nghiên Khanh cô nương ở đây sao?

Một sứ tướng thánh triều đột nhiên hỏi.

Tần Quân ngẩn người. Bọn họ quen biết với Chúc Nghiên Khanh?

Hắn bỗng nhiên nhớ tới bối cảnh thần bí của Chúc Nghiên Khanh, trong lòng nhất thời giống như mười con thần thú lao nhanh qua,.Chúc Nghiên Khanh sẽ không phải có bối cảnh là thánh triều Nam Vực chứ?

- Ngươi tìm nàng làm cái gì?

Tần Quân nhíu mày hỏi. Đối phương hỏi như vậy, rõ ràng là biết Chúc

Nghiên Khanh và hắn quen biết. Hắn cũng lười giả ngu.

- Nói cho nàng biết, nàng nên trở về để tiếp thu truyền thừa linh nữ!

Sứ tướng thánh triều thần bí nói. Nói xong hắn liền cùng huynh đệ sinh đôi của mình biến mất ở tại chỗ, không thấy bóng dáng.

Truyền thừa linh nữ?

Tần Quân không hiểu ra sao, vì vậy quay đầu nhìn về phía Trầm Duyên phân phó nói:

- Đi mời Chúc cô nương tới.

- Vâng!

Trầm Duyên vội vàng thở dài nói, nói xong liền rời đi.

Lập tức Tần Quân bay lên trời, bay về phương hướng thiên lao. Lôi Chấn Tử cùng đi sau đó.

...

Tầng dưới cùng của thiên lao.

Chư Cát Lượng phe phẩy cái quạt cười nói:

- Bệ hạ, hắn khai, có người nói ở mảnh đất vô chủ có phân đà bí mật của Thâm Uyên Môn. Nơi đó có cánh cửa truyền tống đi thông tới tổng bộ.

Ngồi ở trên ghế Tần Quân vừa uống trà vừa suy tư nói:

- Mảnh đất vô chủ sao?

Du Phượng Hoàng lại thuộc về Nam Minh Thánh Giáo ở mảnh đất vô chủ.

- Xem ra phải đi một chuyến tới mảnh đất vô chủ.

Tần Quân thì thào tự nói. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Ma Cốt Kiếp bị xích sắt khóa chặt, trên mặt lộ ra ý cười mà người bình thường khó có thể

phỏng đoán.

Ma Cốt Kiếp đã bị Lôi Chấn Tử phế bỏ, ngoại trừ cường độ thân thể vẫn còn ra, hắn giống như người phàm.

- Ngươi chỉ cần dẫn trẫm tìm được cánh cửa truyền tống kia, trẫm sẽ bỏ qua cho ngươi.

Tần Quân trêu tức cười nói.

Tiểu Chúc Long hắn phải đi cứu. Hơn nữa không thể kéo dài thời gian được. Nếu không sẽ phát sinh biến cố hắn khó có thể tưởng tượng được.

- Được...

Ma Cốt Kiếp suy yếu nói. Hắn đã mất cảm giác, chỉ muốn chạy trốn khỏi ma trảo của Tần Quân.

Đầu buổi tối, Tần Quân liền triệu hồi tất cả quan viên văn võ Vương Đô, bắt đầu phân phong chức vụ cho đám người Lôi Chấn Tử.

Lôi Chấn Tử là đại tướng quân thần uy, chức vụ nhất phẩm. Hồng Hài Nhi là Thánh Anh Đại Vương, cũng là chức vụ nhất phẩm. Hai người ngoại trừ thống lĩnh cấm vệ của hoàng cung và tất cả đội quân ngoài đội quân áo bào trắng!

Lý Nguyên Phách, Lý Bạch, Sa Ngộ Tĩnh, Thái Bạch Kim Tinh, Quan Vũ đều đứng hàng nhất phẩm. Đương nhiên địa vị và thực lực có sự chênh lệch. Chí ít Quan Vũ sẽ không cho là mình và Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi cói địa vị ngang hàng.

Từ Quỷ Khốc là nhị phẩm, hắn vẫn làm người chấp pháp. Trần Khánh là tướng quân tam phẩm. Quan viên ban đầu gần như đều giáng cấp. Ngoại trừ Giả Tuân và Trầm Duyên. Có người vui mừng có người buồn. Tuy rằng địa vị giảm xuống, nhưng bọn họ vẫn rất chờ mong đối với tương lai của vương quốc Đại Tần.

Đát Kỷ là hoàng hậu, Tiểu Ly là Hoàng quý phi, Chúc Nghiên Khanh là quý phi.

Đồng thời hắn đưa ra ý chỉ vốn có ý nghĩa trọng đại, chính là vương quốc Thương Lam từ ngày hôm sau chuyển thành vương quốc Đại Tần, từ nay về sau đã không còn là vương quốc Thương Lam nữa!

Vào lúc ban đêm, Tần Quân muốn tìm Tiểu Ly và Chúc Nghiên Khanh diễn một hồi đêm xuân đáng giá ngàn vàng. Đáng tiếc hắn bị Đát Kỷ ngăn cản, thậm chí không cho phép hắn và cung nữ khác phát sinh quan hệ.

Tần Quân có thể chịu được sao?

Lúc này hắn lại nổi giận. Nhưng Đát Kỷ giải thích:

- Bệ hạ trước đây tu vi thấp, còn chưa thật sự bước lên con đường Luyện Khí. Nhưng bây giờ đã bước lên, nếu bệ hạ hiện tại làm chuyện âm dương giao hòa, sẽ dẫn đến dương khí trong cơ thể tổn thất. Chỉ cần bệ hạ đột phá Hóa Hư Cảnh, thiếp thân tự mình hiến thân, cũng dành cho một cuộc tạo hóa lớn. Đối với con đường tu luyện của bệ hạ sau này chỉ có trăm lợi không có một hại.

Tần Quân vừa nghe lại bình tĩnh trở lại. Hiện tại hắn đã đạt được Thuế Phàm Cảnh tầng bảy, cách Hóa Hư Cảnh dĩ nhiên không xa. Hắn tin tưởng Đát Kỷ sẽ không lừa gạt hắn. Vì vậy hắn liền kìm chế tà hỏa này.

Làm hoàng đế vẫn không thể bắn, quả thực buồn bã!

...

Vương quốc Càn Nguyệt sửa quốc hiệu là Đại Tần!

Thánh thượng Nam Trác tự mình bái hạ!

Thánh triều Nam Vực xuất hiện, thu vương quốc Đại Tần làm vương quốc phụ thuộc, tuyên bố che chở vương quốc Đại Tần!

Tin tức liên tiếp truyền ra, khiến cho các vương quốc xung quanh hoàng triều Nam Trác rất chấn động. Từng chuyện một còn được Mệnh Cơ Các thu làm sự kiện phong vân đương thời, khiến cho toàn bộ Nam Vực đều đang bàn luận về vương quốc Đại Tần.

Vương quốc nho nhỏ trở thành tiêu điểm của toàn bộ Nam Vực, khiến

người ta thực sự kinh ngạc kêu lên không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì có thánh triều Nam Vực che chở, trong chính đạo không có thế lực nào dám động tới vương quốc Đại Tần.

------oOo------

Chương 354: Đá thức tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian sáu ngày vội vàng trôi qua. Vương quốc Đại Tần cũng coi như thật sự bước lên quỹ đạo. Vì để cho Đại Tần hoàn toàn mới ổn định lại, Tần Quân quyết định trong vòng mấy tháng này không chủ động đề nghị chiến tranh.

Ở năm ngày trước Lý Tồn Hiếu và Lưu Bá Ôn liền tới bái nhập Tần Quân. Một vị cường giả Địa Tiên Cảnh, một vị đại hiền năng. Tần Quân trực tiếp trọng dụng bọn họ. Lý Tồn Hiếu gia nhập đội quân. Bởi vì hình thể khôi ngô và lực lớn vô cùng, rất nhanh hắn liền được Lý Nguyên Phách để mắt tới. Hai người mỗi ngày quyết đấu, huyên náo tới mức Vương Đô không thể an bình.

Sau khi Lưu Bá Ôn gặp phải Chư Cát Lượng, hai người dường như hận vì gặp nhau quá muộn, mỗi ngày đều ở cùng một chỗ, nói chuyện xưa và nay.

Lại như vậy, hai đội nền tảng lúc đó sinh ra. Số phận thực sự thần kỳ.

Một ngày này, Tần Quân dẫn theo Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Lưu Bá Ôn, Chúc Nghiên Khanh cùng với Ma Cốt Kiếp lặng lẽ rời đi. Người biết được tin tức này cực ít. Chỉ có tâm phúc của hắn biết.

Sở dĩ hắn không dẫn theo Hồng Hài Nhi và Sa Ngộ Tĩnh, là bởi vì Tần Quân sợ Thâm Uyên Môn sẽ lại tập kích bất ngờ.

Hắn chuẩn bị đi tới mảnh đất vô chủ, tìm đến phân đà bí mật của Thâm Uyên Môn. Sở dĩ hắn dẫn theo Chúc Nghiên Khanh, là bởi vì mảnh đất vô chủ cũng có cứ điểm của thánh triều. Nàng dự định thông qua cánh cửa truyền tống nơi đó quay về thánh triều.

- Nàng ở thánh triều rốt cuộc là thân phận gì?

Trên đám mây mù, Tần Quân không nhịn được lại nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh hỏi. Thuật điều khiển sương mù đằng vân do Lôi Chấn Tử thi triển. Đừng thấy Lôi Chấn Tử có hai cánh Phong Lôi, thuật điều khiển sương mù đằng vân của hắn cũng vô cùng nhanh chóng. Không đến nửa canh giờ, bọn họ liền lướt qua vương quốc Hắc Long. So với Sa Ngộ Tĩnh không biết nhanh hơn gấp bao nhiêu lần.

Chắc không cần nửa ngày, bọn họ liền có thể chạy tới mảnh đất vô chủ.

Cường giả Kim Tiên Cảnh quả thực rất trâu bò.

- Nói ngươi cũng không biết. Ngươi vẫn cố gắng tu luyện đi. Cẩn thận bị ta vượt qua.

Chúc Nghiên Khanh trợn trừng mắt nói. Hiện tại nàng đã là quý phi của Tần Quân. Nếu là bị cha mẹ của nàng biết, chắc hẳn không muốn xé xác Tần Quân cũng không thể.

Lệnh của phụ mẫu, lời người mai mối.

Tần Quân nạp nàng làm phi, cũng không có được cha mẹ của nàng đồng ý.

Vừa nghe nàng trả lời, Tần Quân lại không nhịn được bĩu môi. Làm được thánh triều của các ngươi rất lợi hại vậy. Sớm muộn lão tử sẽ xoay người, khiến cho Đại Tần thủ tiêu thánh triều, biến thánh triều thành nước phụ thuộc, cho các ngươi thích thể hiện!

- Bệ hạ, biết được càng nhiều, có đôi khi ngược lại không phải là chuyện tốt.

Lưu Bá Ôn khẽ cười nói. Hắn ở trạng thái trung niên, toàn thân mặc trường sam mộc mạc, thoạt nhìn rất bình thường. Rất khó liên tưởng hắn với quân sư.

Tần Quân không khỏi trừng mắt với hắn. Cho ngươi nói nhiều!

Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu không nói chen vào. Về phần Ma Cốt Kiếp,

đã bị Lôi Chấn Tử thi triển pháp thuật phong âm, ngay cả truyền âm cũng làm không được.

Lý Tồn Hiếu mặc áo giáp trọng trang, khuôn mặt nghị lực, ngồi xếp bằng ở trên đám mây mù luyện công. Đối với đối thoại của ba người Tần Quân, hắn không hề để ý tới. Sở dĩ dẫn hắn theo, mà không dẫn Lý Nguyên Phách theo, là bởi vì gia hỏa này không ngờ có thể làm cho Lý Nguyên Phách biến thân thành chim đại bàng cánh vàng. Cũng may Lôi Chấn Tử đúng lúc ngăn lại.

Hắn và Lưu Bá Ôn đều thuộc về khuôn mặt mới. Ở lại vương quốc Đại Tần chắc hẳn sẽ gặp phải chèn ép. Cho nên Tần Quân liền dẫn bọn họ theo. Khi chiến đấu có Lôi Chấn Tử ra tay, Lưu Bá Ôn bày mưu tính kế, Lý Tồn Hiếu lại chịu trách nhiệm trông giữ Ma Cốt Kiếp.

Đúng lúc này, Lý Tồn Hiếu bỗng nhiên mở hai mắt ra. Lông mày rậm nhíu lại một cái, trầm giọng nói:

- Phía trước có vấn đề!

Tần Quân không khỏi nhìn về phía Lôi Chấn Tử. Gia hỏa này mắt vẫn nhắm như cũ, khí định thần nhàn, như vậy xem ra sẽ không có nguy hiểm.

Ầm ầm ầm...

Phía trước truyền đến một tiếng nổ vang. Âm thanh càng lúc càng lớn. Rất nhanh, đám người Tần Quân không khỏi lộ vẻ xúc động. Chỉ thấy một viên lưu tinh từ trên trời rơi xuống, mang theo lửa cháy mạnh cuồn cuộn. Mặc dù cách xa mấy chục dặm, đám người Tần Quân cũng có thể mơ hồ nhìn thấy được.

- Đá thiên ngoại, lại tương đương với một đợt tai họa.

Lưu Bá Ôn lắc đầu cảm thán nói.

Bầu trời của thế giới này cũng không giống như địa cầu kiếp trước. Chí ít Tần Quân tạm thời không có thấy được từ trong bất kỳ cổ tịch nào, biết được trời cao bao nhiêu. Có người nói bay cao đến chín ngàn dặm, sẽ phải chịu thiên đạo trừng phạt.

Chín ngàn dặm...

Tần Quân còn không c bay đến mức mệt chết sao.

- Không quan tâm tới nó. Tiếp tục đi về phía trước. Sớm chạy tới mảnh đất vô chủ mới là chính sự.

Tần Quân nói.

Chậm thêm một ngày, Tiểu Chúc Long lại thêm một ngày nguy hiểm. Hắn quên không được ánh mắt Tiểu Chúc Long trước khi bị hút vào vòng tay đồng.

Đá thiên ngoại rất nhanh liền rơi vào dưới đám mây. Đám người Tần Quân lại tiếp tục đi tới.

Đại khái qua một canh giờ, Lôi Chấn Tử đứng dậy mở hai cánh. Đám người Tần Quân còn chưa kịp phản ứng liền phát hiện bọn họ đã rơi vào trên một đỉnh núi.

- Nhanh như vậy đã đi tới mảnh đất vô chủ rồi sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Lôi Chấn Tử gật đầu nói:

- Mảnh đất vô chủ rất lớn, cho nên ta liền hạ xuống dải đất ranh giới. Gia hỏa này cũng không biết được rõ ràng phân đà bí mật ở nơi nào. Cho nên chúng ta tốt nhất là để cho hắn gởi thư tín, chờ đợi thành viên phân đà Thâm Uyên Môn đi về phía chúng ta.

Tần Quân gật đầu. Có thể phân đà Thâm Uyên Môn đang ở gần. Bay vào trung tâm của mảnh đất vô chủ ngược lại có khả năng chậm trễ thời gian.

Nhưng ở thời điểm hắn chuẩn bị bảo Lôi Chấn Tử mở pháp thuật phong âm cho Ma Cốt Kiếp, hắn bỗng nhiên nhìn về phía phương bắc. Chỉ thấy dưới chân núi là sa mạc hoang vu vô tận, hoa cỏ rất thưa thớt. Có chỉ là cây khô và vách núi.

Theo ánh mắt hắn nhìn lại, chỉ thấy ở ngoài ngàn mét đang có một đám tu

sĩ ở chiến đấu.

Rõ ràng là thế lực hai phe. Mỗi người bọn họ mặc trang phục thống nhất. Rổng cộng có mấy trăm người. Mỗi người thi triển ra các loại pháp thuật, thanh thế khá lớn.

- Chà chà, oan gia ngõ hẹp.

Tần Quân giễu cợt nói. Hắn không ngờ được, ngày đầu tiên tới đây, hắn lại gặp phải Du Phượng Hoàng.

------oOo------

Chương 355: Đá thức tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Phượng Hoàng tonaf thân mặc trang phục màu tím. Có mười mấy người khác cũng mặc trang phục giống như nàng. Nữ có nam có. Các nàng đang bị một đám tu sĩ thân mặc trang phục màu trắng bao vây tấn công, rõ ràng rơi vào hạ phong. Không ngừng có người bị thương. Trên mặt đất thậm chí có không ít thi thể. Tình hình chiến đấu có chút thảm khốc.

- Thế nào, còn không ra tay sao?

Chúc Nghiên Khanh nhìn về phía Tần Quân hỏi. Nàng lại biết giữa Tần Quân và Du Phượng Hoàng có chút ái muội. Hai người tuy rằng bao giờ cũng cãi nhau, nhưng thân là nữ nhân, nàng hiểu rất rõ trong ánh mắt Du Phượng Hoàng nhìn về phía Tần Quân bao hàm tình cảm.

- Không vội, chúng ta chậm rãi đi tới đó.

Tần Quân khoát tay nói. Khoảng cách ngàn mét đối với bọn họ mà nói cũng không xa. Mặc dù Tần Quân là Thuế Phàm Cảnh tầng bảy cũng có thể ở bên trong mấy giây chạy tới tới.

Vừa dứt lời, nhóm sáu người liền từ trên đỉnh núi nhảy xuống.

- Thánh nữ, nàng đi mau đo. Ở đây giao cho chúng ta ngăn cản!

Một người trung niên của Nam Minh Thánh Giáo trầm giọng hô lên:

- Chúng ta cho dù chết, cũng không thể để cho người của Hữu Hổ Đường nhận được đá thức tỉnh!

Cầm trường kiếm trong tay, Du Phượng Hoàng đang cùng mấy người tu sĩ mặc y phục màu trắng giao chiến. Vừa nghe được lời của hắn, Du Phượng Hoàng không khỏi cắn răng nói:

- Chúng ta đã bị đuổi giết bốn ngày. Muốn đi thì cùng đi. Bằng không cho dù ta rời khỏi đây, cũng không có khả năng sống sót trở lại thánh giáo.

Lẽ nào hôm nay thật sự phải chết ở chỗ này?

Trong lòng Du Phượng Hoàng dâng lên sự tuyệt vọng. Linh lực trong cơ thể nàng gần như tiêu hao không còn. Nếu không phải vẫn dựa vào đan dược tiếp viện, nàng cũng không sống tới bây giờ.

Bên phía Nam Minh Thánh Giáo sống sót lại mười mấy người đều là tu vi Kim Đan Cảnh.

Bên phía Hữu Hổ Đường phái ra mấy trăm tên tu sĩ có một phần tư là Kim Đan Cảnh. Những người khác đều là tu vi ngoài Trúc Cơ Cảnh tầng bảy. Còn tiếp tục chịu đựng nữa, các nàng đều phải chết.

Trong đầu nàng không khỏi hiện ra một khuôn mặt tươi cười khinh bạc. Nếu như hắn ở đây, sợ rằng mình cũng sẽ không rơi vào tuyệt cảnh như vậy...

- Chà chà, Du Phượng Hoàng thánh nữ của Nam Minh Thánh Giáo? Đã sớm nghe nói nàng xinh đẹp không ai sánh bằng. Hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

Một nam tử anh tuấn trong tay phe phẩy quạt giấy cười nói. Hắn giống như đi dạo thoải mái ở trong đình vắng tiến về phía Du Phượng Hoàng, hoàn toàn không thèm để ý chút nào tới cuộc chiến đấu xung quanh.

- Nghe nói nàng là vị hôn thê của Quỷ thiếu gia. Vậy ta phải thay hắn nếm thử tư vị của nàng trước mới được.

Dáng vẻ tươi cười của nam tử anh tuấn khiến người ta rất khó chịu. Nhất là vẻ háo sắc trong mắt hắn.

Sắc mặt Du Phượng Hoàng lạnh lùng, cũng không đáp trả. Nàng chuyên tâm chiến đấu. Nếu như nàng sơ ý một chút, có khả năng sẽ chết không có chỗ chôn.

Cùng lúc đó, ngoài tám trăm thước, Tần Quân bước chậm đi tới. Bất chợt hắn nghe được có tiếng nhắc nhở của hệ thống:

- Đinh! Kích thích nhiệm vụ cưỡng chế... Thu thập đá thức tỉnh! Thời hạn niệm vụ là ba ngày. Nếu như thất bại, tu vi của kí chủ giảm xuống một cảnh giới lớn!

Nhiệm vụ cưỡng chế?

Sắc mặt Tần Quân biến đổi. Chẳng lẽ đây là nhiệm vụ thu thập hệ thống nói tới khi triệu hoán Lôi Chấn Tử?

Ta ngất!

Hãm hại phụ thân!

Kỳ hạn ba ngày, hơn nữa còn không có thưởng!

Trong lòng Tần Quân tức giận thầm mắng. Ánh mắt hắn không khỏi nhìn về phía trước. Lúc này kích phát nhiệm vụ cưỡng chế. Xem ra cái gọi là đá thức tỉnh hẳn ở trong đám người phía trước kia.

Nghĩ tới đây, bước chân của hắn bắt đầu nhanh hơn.

Xem ra hôm nay thuận tiện tới làm một hồi anh hùng cứu mỹ nhân!

- Giang Tử Dư, nếu ngươi dám nhúng chàm thánh nữ của chúng ta, Quỷ thiếu gia khẳng định không tha cho ngươi!

Nam tử trung niên lúc trước khuyên Du Phượng Hoàng rời đi, vừa nghe nói vậy liền nổi giận mắng. Ở trong Nam Minh Thánh Giáo, thánh nữ lại là thuần khiết chí cao, có thể nào tha thứ cho người khác dùng ngôn ngữ sỉ

nhục?

Nam tử anh tuấn được gọi là Giang Tử Dư vừa nghe vậy, không khỏi ngửa đầu cười to:

- Mảnh đất vô chủ thiên tài nhiều như sóng cát. Quỷ thiếu gia hắn nếu không có dựa vào quan hệ với thần giáo Hắc Nhiên, có thể nào dương danh? Hôm nay ta liền muốn chiếm đoạt vị hôn thê của hắn, khiến cho hắn mang tai mang tiếng!

Nghe được lời nói này người trung niên càng tức giận hơn. Trong mắt Du Phượng Hoàng cũng tràn ngập sát ý.

Nàng tình nguyện chết, cũng không muốn nguyện rơi vào trong tay Giang Tử Dư.

- Ngươi muốn đâm đầu vào chỗ chết! Dám nhúng chàm nữ nhân của trẫm!

Đúng lúc này, một tiếng mắng chửi hung bạo truyền đến. Ngay sau đó một bóng người chạy gấp tới. Hắn cũng mặc một thân trang phục màu trắng. Nhưng so với người của Hữu Hổ Đường lại càng khí phách, tuấn dật hơn. Người tới chính là Tần Quân.

Ngâm...

Tiếng rồng ngâm nổ vang. Long khí nhanh chóng ngưng tụ thành kim long tứ trảo, dài đến mười thước, uy vũ bất phàm. Người của Hữu Hổ Đường và Nam Minh Thánh Giáo cả kinh, đều ngừng lại, quay đầu lại nhìn về phía hắn.

- Là hắn!

Du Phượng Hoàng mừng rỡ kêu lên. Nàng luôn luôn lạnh lùng bình tĩnh lại thất thố như vậy. Có thể thấy được Tần Quân xuất hiện lúc này, đối với nàng mà nói là niềm vui bất ngờ tới mức nào.

Giang Tử Dư nhíu mày nhìn về phía Tần Quân. Nhất là lúc nhìn thấy được long khí, hắn theo bản năng cảm giác được nguy hiểm.

Tốc độ của Tần Quân nhanh tới mức nào. Hắn nhanh chóng vọt vào vòng

chiến đấu. Long khí điên cuồng giãy dụa. Tần Quân đi qua nơi nào, tất cả tu sĩ của Hữu Hổ Đường đều bị quét bay ra ngoài. Hắn với tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng bảy, từ lâu đã không phải hoàng tử phế vật trước đây. Hắn đã trở thành cường giả một phương. Huống gì trong Hữu Hổ Đường chỉ có vài tu sĩ Thuế Phàm Cảnh.

Nói thì chậm, nhưng khi đó mọi chuyện lại diễn ra rất nhanh!

Tần Quân rất nhanh chóng đi tới trước mặt Giang Tử Dư. Long khí mở miệng táp tới. Giang Tử Dư cả kinh, theo bản năng nhảy lên né tránh. Đáng tiếc Tần Quân được thế không tha người. Tay phải hắn vỗ tới. Một tia sét theo lòng bàn tay của hắn bay ra, giống như một con rắn điện, đánh úp về phía Giang Tử Dư.

Từ sau khi Tử Hồng Lôi Pháp đột phá tầng thứ tư, tập được Vạn Thiên Lôi Biến, hắn liền có thể tùy ý điều khiển lôi điện trong cơ thể.

Giang Tử Dư không kịp né tránh, trực tiếp bị lôi điện đánh trúng ngực. Hắn kêu thảm một tiếng liền ngã bay ra ngoài.

------oOo------

Chương 356: Nữ nhân của trẫm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, Tần Quân đi tới trước mặt Du Phượng Hoàng. Tay trái hắn ôm qua thắt lưng của nàng, kéo nàng vào trong ngực, sau đó phóng người nhảy lên, không để ý tới ánh mắt kinh hãi của các tu sĩ xung quanh.

Thời gian dường như chậm lại. Du Phượng Hoàng ngây người nhìn chằm chằm vào gương mặt gần như hoàn mỹ lạnh lùng nghiêm nghị của Tần Quân. Lúc này hắn cho nàng cảm giác an toàn khó có thể hình dung. Thậm chí ngay cả nhịp tim đập cũng bắt đầu nhanh hơn.

- Tồn Hiếu!

Tần Quân cao giọng kêu lên. Lời nói còn chưa dứt, một bóng người từ trên trời hạ xuống, giống như lưu tinh rơi vào chỗ đệ tử của Hữu Hổ Đường tập

trung.

Ầm.

Một tiếng nổ vang lên!

Lý Tồn Hiếu trực tiếp giẫm xuống mặt đất, khiến mặt đất đổ nát. Nham thạch bên trong phạm vi trăm mét bị lật lên. Từng tên đệ tử của Hữu Hổ Đường kêu thảm. Bọn họ bị đá vụn đập trúng. Thậm chí có kẻ lập tức bị đánh chết tươi.

Lý Tồn Hiếu Địa Tiên Cảnh tầng bốn, lực lượng lớn vô cùng, Thiết Thạch Tinh. Lực chiến đấu thậm chí có thể cùng cường giả Địa Tiên Cảnh đỉnh phong cứng rắn chống đỡ. Tuy rằng rất khó thắng, nhưng tuyệt đối sẽ không chết!

Tháp!

Tần Quân ôm Du Phượng Hoàng rơi vào trên một đỉnh núi, quan sát nhanh chóng phía dưới bị bụi bặm chìm ngập.

Trên không trung, thân hình Giang Tử Dư ổn định há hốc mồm nhìn cảnh tượng như vậy. Hơn mười người tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo cũng vậy.

Đây... Là quái vật gì?

- Tồn Hiếu quả nhiên là dũng tướng, giống như Nguyên Phách. Đặt ở trên chiến trường tuyệt đối không người nào có thể ngăn cản.

Lưu Bá Ôn cảm thán nói. Trong lòng hắn càng cảm thấy may mắn vì đã bái nhập Tần Quân.

Hiện tại thủ hạ của Tần Quân có văn có võ. Chư Cát Lượng mưu trí không kém gì hắn. Thái Bạch Kim Tinh tư duy hắn cũng khó có thể phỏng đoán. Lại thêm nhóm cường giả Lôi Chấn Tử, chỉ cần phát triển thực lực của một nước, cực kỳ sắp vượt qua hoàng triều!

- Ngươi từ nơi nào lại có được một cường giả không kém gì Lý Nguyên Phách vậy?&Du Phượng Hoàng chắt lưỡi hỏi. Lý Tồn Hiếu phát ra khí thế khủng khiếp không kém hơn so với Lý Nguyên Phách chút nào.

Tần Quân cười nói:

- Dựa vào cái gì phải nói cho nàng biết. Trừ khi nàng làm phi tử của trẫm.

Hắn hiện tại càng lúc càng thích tự xưng trẫm. Cái chữ này nói ra giống như mùi thuốc lá, càng dùng càng nghiện!

Du Phượng Hoàng cũng nghe được tin tức Tần Quân đăng cơ. Nàng không khỏi trợn trừng mắt nói:

- Tần Đế đại danh đỉnh đỉnh lại thiếu một nữ tử như ta sao?

Giọng nói của nàng có chút u oán, khiến cho Tần Quân chỉ có thể cười ha ha, che giấu xấu hổ.

Lúc này, Lý Tồn Hiếu bỗng nhiên từ trong bụi bặm bay ra, tốc độ cực nhanh, điên cuồng tập kích từng tên tu sĩ Hữu Hổ Đường. Hắn chỉ dựa vào quyền cước, sinh sôi đánh nổ bọn họ. Cục diện chói mắt, rất trùng kích thị giác.

Nhìn Lý Tồn Hiếu giống như ác ma, Giang Tử Dư khiếp sợ đến mức toàn thân run rẩy, xoay người chính là muốn bay đi chạy trốn.

- Muốn chạy sao?

Tần Quân chú ý tới hắn. Lúc này hắn liền buông tay đang ôm thắt lưng của Du Phượng Hoàng ra. Lúc này, Giang Tử Dư nhanh chóng cầm ra một bộ quyển trục, trực tiếp xé mở mở, đột nhiên biến mất ở tại chỗ.

Dựa vào!

Quyển trục không gian!

Trong lòng Tần Quân bạo phát. Hắn thật vất vả mới rút được bộ quyển trục không gian thiên phẩm. Kết quả nhìn thấy được một áo rồng tùy tiện sử dụng quyển trục không gian, trong lòng hắn tất nhiên không thăng bằng tới cực độ.

Nhưng người đã chạy, hắn cũng không thể làm gì được, chỉ có thể buồn

bực đứng ở tại chỗ.

Nhìn thấy được vẻ mặt của hắn, Du Phượng Hoàng không khỏi che miệng cười khẽ. Tần Quân thấy vậy, không khỏi ngẩn người. Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy nàng cười vui vẻ đến như vậy.

Bên kia, Lý Tồn Hiếu đã kết thúc cuộc chiến đấu. Hắn đứng ở trên một tảng đá lớn quay đầu lại, khiến cho các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo không khỏi nuốt nước miếng. Lúc này mới bao lâu?

Lẽ nào gia hỏa này là cường giả Hóa Hư Cảnh?

Chỉ có khả năng này!

Các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo kính nể, e sợ đối với Lý Tồn Hiếu.

Lôi Chấn Tử áp giải Ma Cốt Kiếp bước chậm tới. Chúc Nghiên Khanh và Lưu Bá Ôn đi ở phía trước. Bọn họ đối với biểu hiện của Lý Tồn Hiếu, đã thấy nhưng không thể trách.

Lý Tồn Hiếu và Lý Nguyên Phách đơn giản giống như là huynh đệ ruột thịt. Phong cách chiến đấu đều hung bạo như vậy!

Đổi lại là Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi, hoặc chính là một đạo huyền lôi hoặc tam muội chân hỏa dễ dàng kết thúc chiến đấu. Dáng vẻ này hai người này thích vật lộn.

Rất nhanh, đoàn người liền tập trung cùng một chỗ.

- Cảm ơn các vị tương trợ. Tại hạ Lương Bình của Nam Minh Thánh Giáo. Không biết tôn tính đại danh của các vị?

Người trung niên lúc trước phẫn nộ chê bai Giang Tử Dư dẫn đầu chắp tay hỏi.

Du Phượng Hoàng vừa định giới thiệu đám người Tần Quân với hắn, nhưng nhìn ánh mắt Tần Quân liền trầm mặc xuống.

- Tại hạ là Quân Thanh. Bọn họ đều là thủ hạ của ta.

Tần Quân cười ha hả nói. Lôi Chấn Tử đã thu hồi hai cánh Phong Lôi, chính vì không để lộ thân phận.

Nếu như biết bọn họ rời khỏi vương quốc Đại Tần, các vương quốc còn lại sợ rằng sẽ động tâm tư sai lệch, bao gồm cả Thâm Uyên Môn ở bên trong.

Hơn nữa hắn cũng không muốn đánh rắn động cỏ, khiến cho phân đà Thâm Uyên Môn ở mảnh đất vô chủ nghe được hắn đến, nhất định sẽ trở nên cẩn thận.

- Quân Thanh?

Lương Bình thì thào một câu, cố gắng hồi tưởng xem mình đã từng nghe thấy cái tên này hay không. Nhưng hắn phát hiện dù thế nào mình cũng nhớ không nổi, vô cùng xa lạ.

Hắn tiếp tục nhìn về phía Lý Tồn Hiếu và Lôi Chấn Tử. Rõ ràng đều là hung nhân. Lưu Bá Ôn bình thường. Khuôn mặt Chúc Nghiên Khanh xinh đẹp không kém chút nào so với Du Phượng Hoàng. Về phần Ma Cốt Kiếp, gia hỏa này quá thảm.

Đội ngũ rất cổ quái!

Lại ở thời khắc Lương Bình nghi ngờ, Tần Quân đột nhiên hỏi:

- Các ngươi biết đá thức tỉnh sao?

Lời này vừa nói ra, mọi người Nam Minh Thánh Giáo nhất thời lộ vẻ xúc động.

- Ngươi muốn làm gì!

Lương Bình đề phòng hỏi, các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo còn lại đều lui về phía sau một bước. Ngay cả Du Phượng Hoàng cũng nhíu mày nhìn về phía hắn.

Đá thức tỉnh?

Trên mặt của hai người Chúc Nghiên Khanh, Lưu Bá Ôn lộ ra vẻ nghi hoặc. Về phần Lý Tồn Hiếu và Lôi Chấn Tử, bọn họ cũng không có hứng

thú.

- Ta dự đoán được nó.

Tần Quân híp mắt cười nói. Một cảm giác áp bách vô hình thi triển về phía đám người Lương Bình, khiến cho bọn họ mồ hôi lạnh tuôn ra đầm đìa.

------oOo------

Chương 357: Thức tỉnh huyết mạch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Phượng Hoàng vội vàng lên tiếng nói:

- Đá thức tỉnh đối với thánh giáo ta có chỗ cần dùng. Ngươi cũng đừng cướp!

Tần Quân không khỏi đưa ánh mắt chuyển tới trên người nàng, sau đó nhíu mày cười nói:

- Nói như vậy, đá thức tỉnh ở trên người nàng? Bảo bối, ngoan, giao cho vi phu.

Du Phượng Hoàng bị hắn nói như vậy cảm thấy khó xử, gương mặt hồng nhuận.

- Du cô nương, nếu hắn muốn, nàng hãy giao cho hắn đi. Ngươi cũng không phải không biết hắn. Thứ hắn muốn có được, sẽ buông tay sao?

Chúc Nghiên Khanh đứng ra khuyên nhủ. Hai nàng cũng từng ở chung một khoảng thời gian, tình cảm rất tốt. Cho nên nàng mới không nhịn được khuyên bảo, để tránh khỏi giữa Du Phượng Hoàng và Tần Quân phát sinh mâu thuẫn.

- Không được! Đá thức tỉnh quyết không thể giao cho hắn!

Lương Bình kiên quyết bác bỏ nói.

Ánh mắt Tần Quân không khỏi lạnh lẽo, điềm nhiên nói:

- Lão già kia, nếu không phải là chúng ta cứu ngươi, ngươi đã là người chết!

Vừa dứt lời, ánh mắt Lý Tồn Hiếu cũng rơi vào trên người Lương Bình. Sát ý khủng bố khiến cho hắn giống như chiếc thuyền nhỏ trong mưa rền gió dữ, thân hình run rẩy, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống.

Một đám tu sĩ phía sau Lương Bình cũng giận mà không dám nói gì.

Bầu không khí trong nháy mắt trở nên nghiêm trọng.

Áp lực vô cùng.

- Ta có thể giao cho ngươi, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện.

Du Phượng Hoàng cắn răng nói, khiến cho đám người Lương Bình quá khiếp sợ. Thời điểm bọn họ chuẩn bị mở miệng ngăn cản, một ánh mắt của Lý Tồn Hiếu khiến bọn họ sợ thiếu chút nữa tiểu cả ra quần. Bọn họ lập tức không dám nói thêm gì nữa.

- Không thành vấn đề!

Tần Quân trực tiếp đáp ứng. Dù sao Du Phượng Hoàng đã bị hắn coi như nữ nhân của mình. Huống gì hắn nhìn ra được đá thức tỉnh đối với các nàng rất quan trọng. Thế nhưng hãm hại phụ thân chính là hệ thống ban bố nhiệm vụ cưỡng chế. Hắn chỉ có thể nhẫn tâm cướp giật.

- Ngươi không hỏi là điều kiện gì sao?

Trong mắt Du Phượng Hoàng có tia sáng kỳ dị liên tục phát ra.

- Cho dù lên núi đao xuống biển lửa, ta đều nguyện ý đi làm vì nàng!

Tần Quân xem thường nói. Kỹ năng tán gái chợt năng mạnh.

Chúc Nghiên Khanh nghe được trợn trừng mắt. Gia hỏa này mặc dù làm hoàng đế vẫn không đổi được thói quen nói ngọt.

Trong mắt Du Phượng Hoàng lóe lên một tia ngượng ngùng. Sau đó nàng lật tay lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một khối đá màu lam đậm, thoạt nhìn rất bình thường. Nàng tiếp tục nói:

- Điều kiện của ta chính là ngươi giúp ta tiêu diệt Hữu Hổ Đường!

Đám người Lương Bình vừa nghe đều là hít khí lạnh. Hữu Hổ Đường lại không kém gì tồn tại Nam Minh Thánh Giáo. Bọn họ chỉ có một chút người như vậy cũng muốn tiêu diệt Hữu Hổ Đường sao?

Mặc dù Lý Tồn Hiếu có tu vi Hóa Hư Cảnh cũng không thể nào làm được!

Đáng tiếc Lý Tồn Hiếu cũng không chỉ có tu vi Hóa Hư Cảnh. Lôi Chấn Tử càng là tồn tại siêu nhiên vượt xa Hóa Hư Cảnh siêu nhiên.

- Có thể. Chờ ta xong chuyện sẽ giúp nàng.

Tần Quân gật đầu nói. Hắn tiếp nhận đá thức tỉnh, sau đó ở trong lòng không nhịn được hỏi:

- Cứ như vậy là kết thúc?

- Đúng vậy, chỉ có điều sau này gặp phải đá thức tỉnh, hệ thống đều sẽ tuyên bố nhiệm vụ mang tính cưỡng chế, kí chủ phải cướp được.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân không khỏi nhíu mày, trong lòng mắng:

- Vạn nhất đối phương rất mạnh? Ví dụ như là Thánh Hoàng thì làm sao bây giờ?

Quả nhiên giá lớn chính là giá lớn. Cũng không phải là chuyện tốt...

- Hệ thống sẽ căn cứ vào tu vi của kẻ địch tới thiết lập kỳ hạn. Kí chủ có thể yên tâm. Mặt khác, nhiệm vụ thu thập cưỡng chế cũng không chỉ là đá thức tỉnh.

-...

Tần Quân muốn nổi giận!

- Không được. Ngươi bây giờ phải đi giúp chúng ta tiêu diệt Hữu Hổ Đường!

Du Phượng Hoàng nói, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn Tần Quân.

Nàng lại biết thân phận của Tần Quân. Nếu như để cho hắn đi, có trời mới biết là bao lâu.

- Được rồi. Chuyện này chúng ta sẽ mau chóng làm tốt. Các nàng có thể trở về Nam Minh Thánh Giáo của các nàng!

Tần Quân bất đắc dĩ nói, trong lòng cũng hỏi:

- Đá thức tỉnh có ích lợi gì? Ngoại trừ đá thức tỉnh, còn muốn thu thập cái gì?

- Đá thức tỉnh có thể thức tỉnh huyết mạch. Về phần những thứ khác cần phải lấy được, chờ khi kí chủ gặp được, hệ thống sẽ ban bố nhiệm vụ.

Thức tỉnh huyết mạch?

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Lúc này hắn liền liên tưởng đến Bạch Mãnh Hổ không lý tưởng ở vương quốc Đại Tần. Nếu để cho Bạch Mãnh Hổ thức tỉnh huyết mạch thần thú Bạch Hổ, vậy sẽ thoải mái tới mức méo mó!

- Không cần chúng ta dẫn đường? Ngươi chẳng lẽ không phải là lần đầu tiên tới mảnh đất vô chủ sao?

Du Phượng Hoàng kinh ngạc hỏi.

Tần Quân theo bản năng muốn cự tuyệt. Chỉ có điều vừa nghĩ tới đám người Du Phượng Hoàng hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương, trở về có khả năng không an toàn. Vì vậy hắn gật đầu đáp ứng nói:

- Vậy các nàng dẫn đường, chúng ta sẽ lên đường bây giờ!

Sớm tiêu diệt Hữu Hổ Đường xong, hắn còn phải đi tìm phân đà của Thâm Uyên Môn.

Du Phượng Hoàng nghe ra sự sốt ruột trong giọng nói của Tần Quân. Xem ra gia hỏa này thật sự có chuyện quan trọng cần phải đi làm.

Lại như vậy, đoàn người đi về phía trung tâm của mảnh đất vô chủ.

Trải qua hỏi thăm, Tần Quân biết được Hữu Hổ Đường ở vào một tòa thành trì cách đó mười dặm. Nên trong thành có cánh cửa truyền tống đi thông tới khu vực trung ương của mảnh đất vô chủ. Phần cứ điểm của thánh triều chính là ở khu vực trung ương của mảnh đất vô chủ. Vừa lúc có thể đưa Chúc Nghiên Khanh một đoạn đường.

- Có cần ta trực tiếp đưa nàng đến nơi đó hay không?

Tần Quân nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh hỏi. Dù sao cũng là nữ nhân của mình, hắn có chút không yên lòng.

- Yên tâm đi, bất kỳ một tòa thành của mảnh đất vô chủ, đều không ai có thể không nhận ra ta.

Chúc Nghiên Khanh lắc đầu cười nói.

Những lời này khiến cho đám người Du Phượng Hoàng đưa mắt nhìn nhau. Nghe Chúc Nghiên Khanh nói những lời này, rõ ràng nàng ở mảnh đất vô chủ rất có thế lực.

Thấy nàng tự tin như vậy, Tần Quân cũng không cưỡng cầu nữa.

Bởi vì đám người Du Phượng Hoàng gia nhập, Lôi Chấn Tử cũng không tiện thi triển thuật điều khiển sương mù đằng vân. Đoàn người chỉ có thể đi bộ.

...

Thủ Sát Thành, nơi này là một tòa đại thành ở sát biên giới của mảnh đất vô chủ. Bên trong không có người bình thường. Tất cả đều là tu sĩ, chính đạo, ma đạo, phật môn, đạo gia. Tất cả đều có, ngư long hỗn tạp.

------oOo------

Chương 358: Ba loại người (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà thế lực bá chủ trong Thủ Sát Thành chính là Hữu H`ổ Đường. Hữu Hổ Đường lai lịch không nhỏ. Đứng phía sau chính bốn thần tông. Bốn thần tông tuy rằng yếu hơn so với thần giáo Hắc Nhiên, nhưng không kém hơn là bao nhiêu. Tương đương với thế lực thứ hai của mảnh đất vô chủ.

- Phụ thân, lần này thật không phải là ta không có năng lực. Ai ngờ đến nửa đường xông ra một đội cường giả thần bí. Một người trong đó càng đạt được tu vi Hóa Hư Cảnh.

Bên trong một gian đại đường, Giang Tử Dư quỳ trên mặt đất cắn răng nói. Ngồi ở trước mặt hắn là một người trung niên thân mặc cẩm bào màu đen tóc xám, mày kiếm báo mắt, ánh mắt hung ác độc địa. Rõ ràng không phải là người hiền lành. Hắn chính là đường chủ Hữu Hổ Đường Giang Chưởng Thiên.

- Cường giả Hóa Hư Cảnh?

Giang Chưởng Thiên nhíu mày lẩm bẩm nói.

- Đúng vậy!

Giang Tử Dư gật đầu nói, nhưng trong lòng hắn lại thầm thở phào nhẹ nhõm. Đừng thấy bọn họ là phụ tử. Nếu như hắn phạm sai lầm, Giang Chưởng Thiên cũng có thể giết chết hắn.

Giang Chưởng Thiên đã hơn năm trăm tuổi. Nữ nhân dưới gối vượt quá trăm người, cũng không thiếu một người hắn.

Cho nên Giang Tử Dư chỉ có thể nâng Lý Tồn Hiếu lên, cố gắng hết mức thể hiện ra sự bất đắc dĩ của mình.

- Ta thật ra muốn xem thử là ai muốn đối nghịch cùng Hữu Hổ Đường chúng ta!

Giang Chưởng Thiên hừ lạnh nói. Hóa Hư Cảnh ở trong mắt hắn chỉ là

loài bò sát có chút mạnh mẽ mà thôi. Bởi vì bản thân hắn nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh tầng một, cũng là cường giả Địa Tiên Cảnh duy nhất trong Hữu Hổ Đường.

Thủ Sát Thành.

Đám người Tần Quân đi về phía cửa thành. Phần lớn tu sĩ ra ra vào vào đều lộ ra thần sắc nghiêm nghị. Thậm chí bước chân rất nhanh. Hoàn toàn khác với bầu không khí ở vương quốc, hoàng triều.

Ở mảnh đất vô chủ cũng không có quy tắc gì đáng nói. Cá lớn nuốt cá bé. Nếu như bị người ta giết chết, cũng không có quan phủ nào nói tới công đạo.

- Sau khi vào thành có thể trực tiếp xông tới Hữu Hổ Đường sao?

Tần Quân hiếu kỳ về phía Du Phượng Hoàng hỏi, khiến cho khóe miệng đám người Lương Bình giật một cái. Người này to gan lớn mật. Chẳng lẽ không biết phía sau Hữu Hổ Đường cũng có một vị quái vật khổng lồ sao?

- Đương nhiên có thể. Dù sao không ai có thể quản được ngươi.

Du Phượng Hoàng cười nói. Nàng lại biết Cổ Đăng giáo chủ thần giáo Hắc Nhiên phía sau Nam Minh Thánh Giáo bị thua thiệt ở trong tay Tần Quân, bị Hồng Hài Nhi đốt cháy hủy hoại thân thể. Đương nhiên tin tức này chỉ truyền ra ở bên trong thần giáo Hắc Nhiên. Sở dĩ nàng biết được, vẫn là do Quỷ thiếu gia nói cho nàng biết.

Nói hoàn toàn không khoa trương chút nào, Tần Quân đã có thể đi ngang ở mảnh đất vô chủ.

- Vậy thì được. Ta ghét nhất bị quanh co lòng vòng.

Tần Quân cười nói.

Lưu Bá Ôn bỗng nhiên nói:

- Điện hạ, nếu chúng ta muốn diệt trừ hết Hữu Hổ Đường, sao không chiếm Thủ Sát Thành biến thành của mình?

Hắn đã sớm biết dã tâm của Tần Quân. Mảnh đất vô chủ sớm muộn sẽ trở thành con mồi của Tần Quân.

Mảnh đất vô chủ rộng lớn. Thậm chí ngay cả hoàng triều Nam Trác cũng không bằng lớn bằng nó. Ở đây không bị hoàng triều quản lý, ở đây lợi ích liên quan đến cũng cực lớn. Các loại công pháp cao giai, pháp khí thậm chí pháp bảo cũng sẽ được lưu truyền bán đấu giá ở mảnh đất vô chủ. Gần như các thế lực lớn ở Nam Vực đều có thu xếp nhân thủ ở mảnh đất vô chủ.

Thâm Uyên Môn, thánh triều đều như vậy.

- Có đạo lý, có thể thử xem.

Tần Quân gật đầu nói. Hai người không coi ai ra gì trò chuyện về Thủ Sát Thành sau này. Đám người Lương Bình nghe được không nhịn được cảm thấy bất đắc dĩ.

Các ngươi cho rằng không có Hữu Hổ Đường, các ngươi có thể chiếm lấy Thủ Sát Thành sao?

Ngây thơ!

Rất nhanh, đoàn người đã đi tới trước cửa thành.

- Vào thành giao nộp một trăm linh thạch nhị giai!

Một binh sĩ thủ thành ngậm cọng cỏ lười nhác nói. Hắn dựa ở trên tường thành, trong tay cầm một cây đại đao, không ngừng ma sát trên mặt đất.

Ta nhổ vào!

Đoạt tiền à!

Trong lòng Tần Quân thầm mắng. Đồng thời dã tâm của hắn đối với Thủ Sát Thành cũng càng thêm mãnh liệt. Thành trì với món lãi kếch xùa như vậy, nhất định phải cướp được!

Nghĩ tới đây, Tần Quân ung dung thản nhiên móc ra linh thạch, tiện thể cũng nộp luôn phần của Du Phượng Hoàng. Về phần đám người Lương Bình, hắn lười quản.

Dù sao hiện tại hắn giao bao nhiêu, sau này cũng sẽ đòi được về.

- Vào đi thôi!

Binh sĩ thủ thành liếc mắt nhìn Du Phượng Hoàng và Chúc Nghiên Khanh, không nhịn được nói. Tuy rằng hai nàng mỹ sắc rất kinh diễm, nhưng hắn cũng không hành động. Bởi vì hắn biết mảnh đất vô chủ có ba loại người tốt nhất không nên trêu chọc.

Một là hòa thượng!

Hai là ăn mày!

Ba là nữ nhân xinh đẹp dám mặt mày rạng rỡ!

Sau khi tiến vào trong thành, Tần Quân nói với Chúc Nghiên Khanh:

- Ta đưa nàng đến chỗ của các nàng trước.

Chúc Nghiên Khanh khẽ gật đầu. Ngay lập tức Tần Quân lại nhìn đám người Du Phượng Hoàng nói:

- Các ngươi tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi, chờ tin tức Hữu Hổ Đường diệt môn.

Đối với giọng điệu Tần Quân chắc chắn như vậy, đám người Lương Bình cũng không biết nên nói cái gì. Du Phượng Hoàng ngược lại tràn đầy lòng tin đối với hắn.

- Ngươi nói ta là nữ nhân của ngươi, ngươi cũng đừng quên.

Du Phượng Hoàng ném cho Tần Quân một mị nhãn cười nói. Sau khi nói xong nàng liền xoay người rời đi. Đám người Lương Bình theo sát phía sau.

Tần Quân lắc đầu cười. Sau đó hắn theo Chúc Nghiên Khanh đi về phía một đường phố khác. Đám người Lưu Bá Ôn theo sát phía sau.

...

Sau nửa canh giờ, đám người Tần Quân một đường đi đi dừng dừng, cuối cùng cũng đi tới trước một tòa lầu các.

Đối với tất cả mọi thứ bên trong Sát Thủ Thành, Tần Quân đều rất tò mò. Cho nên bọn họ cũng không đi vội vàng. Bọn họ bước chậm đi dạo phố.

Những gì nghe thấy được ở trên đường cũng khiến cho Tần Quân có hiểu rõ đại khái đối với Thủ Sát Thành. Trời ạ đơn giản là trại tập trung chợ đêm!

Trong Sát Thủ Thành cái gì cũng bán. Thậm chí có vài tu sĩ lười tìm phòng đấu giá, lại trực tiếp bày sạp. Thỉnh thoảng cũng gặp phải vài sự kiện ăn cắp cướp giật, máu nhuộm đầu đường, nhưng không có ai nhiệt tình khuyên can. Tất cả đều thờ ơ lạnh nhạt.

- Đến rồi, ở đây chính là cứ điểm truyền tin tức của thánh triều chúng ta.

Chúc Nghiên Khanh nhỏ giọng cười nói. Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên lầu các lộ ra một cái bảng hiệu. Trên đó viết Sồ Phượng Các. Vài tu sĩ ra vào. Trông rất giống như cửa hàng cầm đồ bình thường. Rất khó liên hệ nó với thánh triều.

Quả nhiên là nhỏ ẩn vào hoang dã, lớn ẩn vào thành thị.

------oOo------

Chương 359: Ba loại người (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cảm thán. Lúc này, Chúc Nghiên Khanh cất bước đi vào. Đám người Tần Quân theo.

- Không biết các vị muốn cầm cái gì?

Vừa vào cửa hàng, một nam tử trẻ tuổi liền cúi đầu khom lưng lại gần hỏi, thái độ rất ân cần.

Chúc Nghiên Khanh lật tay lấy ra một khối kim bài. Phía trên có khắc hình vẽ giống như phượng hoàng. Nam tử trẻ tuổi vừa nhìn, sắc mặt lúc này đại biến, vội vàng nhỏ giọng nói:

- Vị cô nương này đi theo ta.

Tần Quân vừa muốn đi cùng Du Phượng Hoàng, lại nghe Du Phượng Hoàng cười nói:

- Ngươi cứ ở trong này chờ ta.

Có cần thần bí như vậy hay không?

Tần Quân bất đắc dĩ. Chỉ có điều hắn cũng không dám xông vào. Dù sao đứng phía sau Sồ Phượng Lâu là thánh triều. Hiện nay, Tần Quân còn không có lực lượng gọi nhịp với thánh triều, không thể kiêu ngạo.

- Bên trong lầu các che giấu một cường giả Địa Tiên Cảnh.

Lý Tồn Hiếu bỗng nhiên mở miệng nói, khiến cho Tần Quân không khỏi nhíu mày. Chẳng lẽ thánh triều đều phái cho mỗi một tòa thành trì trong mảnh đất vô chủ một cường giả Địa Tiên Cảnh sao?

Chỉ có điều suy nghĩ kỹ một chút, hắn lại cảm thấy không có khả năng. Mảnh đất vô chủ có nhiều thành trì tới mức nào. Cường giả Địa Tiên Cảnh chẳng lẽ còn có thể nhiều như chó?

Sồ Phượng Lâu chỉ có một tầng. Bên trong không nhiều tu sĩ lắm, có vẻ có chút vắng vẻ. Đám người Tần Quân đi tới trước một cái bàn ngồi xuống chờ đợi.

Lúc này, một lão hòa thượng thân mặc áo cà sa cũ nát đi đến. Bộ dạng hắn thoạt nhìn rất nghèo túng. Nhưng Tần Quân tinh mắt ,phát hiện phía sau thân người này không ngờ lưu lại từng vết chân, lún xuống đất bốn tấc, hơn nữa không phát sinh bất kỳ tiếng nứt nào.

Không đơn giản!

Lão hòa thượng nhìn lướt qua phòng khách một vòng, ánh mắt bỗng nhiên rơi vào trên người đám người Tần Quân. Hắn nhướng mày, sau đó trực

tiếp đi về phía Tần Quân.

- Dừng lại!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng quát, ánh mắt không tốt. Lão hòa thượng cười ha hả dừng bước, sau đó nhìn Tần Quân cười nói:

- Lão nạp quan sát thấy số mệnh của tiểu thí chủ không tầm thường, nhất định là nhân trung chi long.

Tần Quân không khỏi mỉm cười. Có tiền đồ. Vừa gặp liền vuốt mông ngựa, ta thích!

Nhưng câu nói tiếp theo của lão hòa thượng khiến hắn khó chịu. Chỉ nghe lão hòa thượng cười nói:

- Chỉ có điều tiểu thí chủ hôm nay có khả năng có tai ương huyết quang. Nếu tiểu thí chủ muốn biến nguy thành an, có thể dùng tiền ở chỗ lão nạp để tiêu tai.

Ta nhổ vào!

Mảnh đất vô chủ cũng có bọn bịp bợm giang hồ?

Tần Quân xem như đã mở rộng tầm mắt. Hắn lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên quan sát lão hòa thượng, tặc lưỡi lấy làm kỳ nói:

- Ngươi thế nào sống được tới ngày nay?

Khóe miệng lão hòa thượng giật một cái, cười nói:

- Tiểu thí chủ không đơn giản, đủ độc.

- Ừ, ngươi nếu không lăn, ta có thể không chỉ nói độc đơn giản như vậy đâu.

Tần Quân híp mắt cười nói. Cho dù là ai bị nguyền rủa tai ương có huyết quang đều sẽ khó chịu.

- Lão nạp Tang Lương. Không biết đại danh của tiểu thí chủ?

Lão hòa thượng vẫn không nghe theo, đến gần nói.

Tần Quân không nhịn được nói:

- Ta thấy trong tên của ngươi có thiếu hai chữ, cẩn thận gặp báo ứng!

- Hai chữ nào?

Tang Lương lão hòa thượng nghi ngờ nói.

- Tận thiên.

-...

Tang Lương tức giận đến mức ngực lên xuống không ngừng. Con thỏ nhỏ chết bầm này thế nào lại có công phu tổn hại người tốt như vậy!

Trong tên của hắn có thêm hai chữ tận thiên, hài âm đọc lên chính là tán tận lương tâm. Tiểu tử này mắng chửi người thật sự biết cong vẹo!

- Nếu không lăn, đừng trách ta đánh chết ngươi!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng quát, một tia uy áp tản ra. Những tu sĩ khác cả kinh quay đầu lại. Ngay cả người hầu ở trong Sồ Phượng Lâu cũng vậy.

Tang Lương ung dung thản nhiên nhíu mày, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, sau đó cười nói:

- Xem ra lão nạp và tiểu thí chủ vô duyên. Lão nạp chỉ có thể tiếc nuối rời đi.

Nói xong, hắn xoay người rời đi, rất sợ Lý Tồn Hiếu ra tay, hình thành sự tương phản mãnh liệt đối với lời hắn nói. Điều nàh khiến cho Tần Quân dở khóc dở cười.

Các tu sĩ còn lại vội vàng rời đi, rõ ràng bị Lý Tồn Hiếu hù dọa. Rất nhanh, trong đại sảnh chỉ còn lại người hầu của Sồ Phượng Lâu và đám người Tần Quân, càng thanh tĩnh.

- Bệ hạ, vị lão hòa thượng vừa rồi không đơn giản.

Lôi Chấn Tử bỗng nhiên truyền âm cho Tần Quân. Tần Quân nghe được không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn. Hắn chỉ đành phải tiếp tục truyền âm nói:

- Ta không nhìn thấy rõ sâu cạn của hắn.

Cái gì?

Tần Quân trợn tròn hai mắt. Chẳng lẽ vị hòa thượng Tang Lương này là cường giả siêu cấp, chơi trò dựa vào lừa đảo hãm hại nhân sinh?

Cũng có khả năng trên người hắn cất giấu pháp bảo gì đó, có thể che giấu khí tức.

Bất luận là loại tình huống nào, Tần Quân tốt nhất không nên đi trêu chọc hắn.

- Đây là mảnh đất vô chủ sao? Không thể trêu chọc hòa thượng?

Tần Quân thì thào tự nói.

Lúc trước hắn từng nghe đi ngang qua nghe tu sĩ trò chuyện. Ở mảnh đất vô chủ, hòa thượng, ăn mày cùng với mỹ nữ mặt mày rạng rỡ là không thể trêu chọc. Không nghĩ tới điều này là thật. Gặp phải hòa thượng đầu tiên đã không đơn giản như vậy.

Lại ở trong lúc hắn đang cảm thán, Chúc Nghiên Khanh đi ra. Đi theo phía sau một nữ nhân phong vận vẫn còn, thoạt nhìn ước chừng hơn ba mươi tuổi, toàn thân mặc y phục màu xanh, trước ngực rất hùng vĩ. Phong thái bước đi cũng rất xinh đẹp, da trắng nõn, trong mắt như có đầm nước, sáng ngời quyến rũ.

- Vị tiểu ca này chính là bằng hữu dẫn ngươi tới?

Nữ nhân mặc y phục màu xanh quan sát Tần Quân hỏi.

- Đúng vậy.

Chúc Nghiên Khanh gật đầu cười nói.

Tần Quân bị nhìn như vậy, cảm giác rất khó chịu. Bởi vì nữ nhân mặc y phục màu xanh là lấy ánh mắt xem kỹ nhìn hắn.

- Được rồi. Ngươi đi làm việc đi. Tiếp sau Liễu chấp sự sẽ đưa ta tới cánh cửa truyền tống quay về thánh triều.

Chúc Nghiên Khanh nhìn Tần Quân phất tay nói. Nàng biết nhiệm vụ quan trọng của Tần Quân là cứu Tiểu Chúc Long, cho nên không muốn làm chậm trễ thời gian của hắn.

Tần Quân gật đầu. Đã có người đưa đi, vậy hắn cũng yên tâm.

Ngay lập tức, hắn đứng dậy dẫn theo đám người Lôi Chấn Tử đi về phía cửa lớn của Sồ Phượng Lâu. Lúc này, nữ nhân y phục màu xanh được Chúc Nghiên Khanh gọi là Liễu chấp sự bỗng nhiên mở miệng nói:

- Nghiên Khanh thân phận rất đặc biệt. Hi vọng ngươi không nên quá dây dưa với nàng.

Lời này vừa nói ra, Tần Quân nhất thời dừng bước lại, quay đầu lại nhíu mày nhìn về phía nàng.

------oOo------

Chương 360: Song yêu đương đại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúc Nghiên Khanh cũng nghi ngờ hỏi:

- Liễu chấp sự, ngươi đang nói gì đấy?

- Không có gì, ngươi sau này sẽ rõ.

Liễu chấp sự lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Chúc Nghiên Khanh cười nói, trong mắt đều là vẻ tán thưởng.

Tần Quân rất không thoải mái. Giọng điệu của Liễu chấp sự nghe thế nào lại vẻ giống như trưởng bối của nữ phú gia cảnh cáo đối với tiểu tử nghèo vậy?

- Nàng là nữ nhân của ta. Không ai có thể thay đổi được sự thật này!

Tần Quân ném lại những lời này xong liền rời đi, khiến cho Liễu chấp sự cũng không có cơ hội phản bác lại.

Chúc Nghiên Khanh che miệng cười. Nàng nhìn thấy được Tần Quân bởi vì nàng mà không vui. Nàng ngược lại có chút hài lòng. Xem ra gia hỏa này rất quan tâm nàng.

- Tiểu tử này cóc mà còn đòi ăn thịt thiên nga, cũng không nhìn lại thân phận mình một chút. Không ngờ muốn thông đồng với ngươi. Nghiên Khanh, ngươi lại là người của Sồ Phượng Sơn của thánh triều, ngàn vạn đừng động tình với tiểu tử kia!

Liễu chấp sự nói lời nói thấm thía.

Chúc Nghiên Khanh chỉ mỉm cười. Ngươi làm sao biết Tần Quân tầm thường?

Bên kia, đám người Tần Quân đi ở trên đường phố.

- Bệ hạ, nữ nhân vừa rồi chính là vị cường giả Địa Tiên Cảnh của Sồ Phượng Lâu kia.

Lý Tồn Hiếu nói.

Lưu Bá Ôn cười nói:

- Chờ bệ hạ diệt xong Hữu Hổ Đường, nữ nhân kia sẽ hối hận vì những gì chính mình đã nói.

Tần Quân gật đầu, chẳng hề để ý. Địa Tiên Cảnh lại như thế nào?

Chờ sau khi hắn phát triển Đại Tần đến trình độ vượt qua thánh triều, xem nàng xấu hổ như thế nào!

Ôm tâm tình khó chịu, đám người Tần Quân trực tiếp đi về phía Hữu Hổ Đường.

Làm thế lực bá chủ Thủ Sát Thành, Hữu Hổ Đường có thể nói là mọi người đều biết. Tùy tiện kéo một người qua đường hỏi, cũng có thể hỏi được Hữu Hổ Đường ở nơi nào.

...

Bên trong một khách sạn, đám người Du Phượng Hoàng đang ngồi vây quanh hai chiếc bàn dùng bữa uống trà. Các món ăn và trà ở đây đều có thể tăng trưởng linh lực, mùi vị lại rất tốt, kinh doanh rất thịnh vượng.

- Thánh nữ, Quân Thanh bọn họ thật sự có thể diệt trừ Hữu Hổ Đường sao?

Một nữ đệ tử Nam Minh Thánh Giáo nhỏ giọng hỏi Du Phượng Hoàng.

Hữu Hổ Đường tuy rằng phân bố ở các thành, nhưng Thủ Sát Thành là tổng bộ của Hữu Hổ Đường, cường giả như mây. Nàng rất khó tưởng tượng được, bốn người Tần Quân có thể diệt trừ Hữu Hổ Đường?

Nghe thế nào cũng có loại cảm giác như nửa đêm nói chuyện phương tây.

- Hừ, thánh nữ, nàng dễ dàng giao đá thức tỉnh cho hắn, nếu chẳng may hắn chết đi, đá thức tỉnh có thể rơi vào trong tay Hữu Hổ Đường.

Lương Bình không vui hừ lạnh nói, rõ ràng rất bất mãn đối với hành vi của Du Phượng Hoàng.

Du Phượng Hoàng xem thường nói:

- Các ngươi không biết được rõ ràng thực lực của hắn mà thôi. Lại nói đá thức tỉnh đối với chúng ta tác dụng không lớn, chỉ là để đề phòng Giang Chưởng Thiên thức tỉnh huyết mạch Bạch Hổ mà thôi.

Lương Bình nhíu mày hỏi:

- Vậy vì sao Quân Thanh này cần đá thức tỉnh? Chẳng lẽ thủ hạ của hắn có người trên người mang huyết mạch thần thú sao?

Du Phượng Hoàng không trả lời. Nàng cười không nói cũng khiến cho Lương Bình trầm mặc xuống.

Nàng cũng không nói gì tới chuyện Bạch Hổ Môn chính là bị Tần Quân cướp đi. Bởi vì Nam Minh Thánh Giáo sở dĩ muốn có được Bạch Mãnh Hổ, chính là muốn mượn Bạch Mãnh Hổ đối đầu với Hữu Hổ Đường.

- Các ngươi nghe nói không? Kim Vô Hối đứng đầu Nhân Bảng đã tới mảnh đất vô chủ!

Lúc này, một tu sĩ bàn bên cạnh nói, thu hút lực chú ý của đám người Du Phượng Hoàng.

Đứng đầu Nhân Bảng, cái danh này quá vang dội!

Toàn bộ chính đạo Nam Vực, trong thế hệ trẻ tuổi trước đây rất khó tìm được người nào sánh ngang với Kim Vô Hối. Nhưng bây giờ đã có.

- Tặc lưỡi, nếu như Tần Đế cũng tới, người đứng đầu và đứng thứ hai của Nhân Bảng chạm mặt, sẽ là cục diện thế nào?

Có người trêu tức cười nói.

- Khẳng định được là đánh nhau!

- Thật sự chờ mong. Ta cá là Tần Đế khẳng định dựa vào thủ hạ đánh Kim Vô Hối thành chó!

- Nói thừa... phóng tầm mắt toàn bộ Nam Vực, Lôi Chấn Tử và Thánh Anh Đại Vương đều là cường giả đỉnh cấp. Tông môn phía sau Kim Vô Hối cũng không đủ nhìn!

- Hừ, tu vi bản thân Tần Đế bình thường. Sao có thể so sánh được với Kim Vô Hối?

Trong khách sạn bắt đầu có người bàn luận quay xung quanh chuyện của Tần Quân và Kim Vô Hối, giống như người hâm mộ đang tranh luận vì thần tượng của mình. Thậm chí còn có người tranh luận mặt đỏ tới mang tai.

Lương Bình không khỏi cảm thán nói:

- Mảnh đất vô chủ mặc dù lớn, tuấn kiệt vô số, nhưng chênh lệch cùng hai người này quả thực lớn. Bất luận là Kim Vô Hối hay Tần Đế, đều là hạng người yêu nghiệt nghìn năm khó gặp.

Du Phượng Hoàng cười thầm. Lúc trước ngươi vẫn nghi vấn người ta, hiện tại lại cảm thán người ta xuất chúng.

Đám người Lương Bình cũng không biết Quân Thanh chính là Tần Quân. Tuy rằng Quân Thanh và thủ hạ của hắn có biểu hiện rất cường thế, nhưng bọn họ và đám người Tần Quân khẳng định có sự chênh lệch.

Nhân vật trong truyền thuyết làm sao có thể xuất hiện ở trước mắt mình?

- Thiên đạo luân hồi, phật pháp vô biên. Nếu muốn cát nhân thiên tướng, cần hao tài tiêu tai.

Đúng lúc này, một tiếng cười truyền vào khách sạn, khiến cho rất nhiều tu sĩ sắc mặt biến đổi kịch liệt. Chỉ thấy Tang Lương lão hòa thượng rung đùi đắc ý đi tới. Đám tu sĩ khiếp sợ đến mức liền vội vàng đứng lên rời đi.

Hữu Hổ Đường.

Làm thế lực bá chủ ở Thủ Sát Thành, diện tích phủ đệ Hữu Hổ Đường trải dài vài dặm. Bên trong cung cấp cho mấy vạn tên tu sĩ ở lại. Hơn nữa cũng phải là tu sĩ ngoài Trúc Cơ Cảnh tầng năm mới có tư cách vào phủ ở lại, cũng có cơ hội hưởng thụ tài nguyên do Hữu Hổ Đường cung cấp.

Tần Quân dẫn theo Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Lưu Bá Ôn cùng với Ma Cốt Kiếp giống như cái xác không hồn đi tới trước cửa lớn của Hữu Hổ Đường.

- Bệ hạ, chúng ta đánh như thế nào?

Lưu Bá Ôn cười hỏi, giọng nói nhẹ nhàng, hoàn toàn không có để Hữu Hổ Đường vào mắt.

Tần Quân cười lạnh nói:

- Đánh như thế nào? Trực tiếp xông vào! Tồn Hiếu, ngươi tiên phong!

- Vâng!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng quát. Trong khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra Vũ Vương Sóc pháp bảo của hắn. Đây là một cây thiết côn, dưới đáy đúc có bàn tay, dài đến một trượng tám thước, khiến người ta một loại cảm giác nặng nề khác thường.

Chỉ thấy hai chân hắn hơi khụy xuống, trực tiếp phóng người nhảy lên, giơ Vũ Vương Sóc lên cao ném về phía cửa lớn của phủ đệ Hữu Hổ Đường, giống như mang theo thế của vạn quân!

------oOo------

Chương 361: Bốn thần tông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm...

Nhìn cửa lớn dường như vững chắc bị Lý Tồn Hiếu một đòn đánh cho đổ sụp xuống, âm thanh cực lớn, kinh động tu sĩ trong phạm vi vài dặm. Lý Tồn Hiếu hét giận dữ một tiếng. Lúc này hắn liền phóng về phía nội phủ của Hữu Hổ Đường.

Tiếng hét dài này của hắn có thể nói là kinh động tất cả tu sĩ bên trong Hữu Hổ Đường.

- Có người xông vào phủ!

Từng tên tu sĩ nhanh chóng chạy về phía cửa lớn. Ngay cả Giang Tử Dư và phụ thân hắn Giang Chưởng Thiên cũng từ bên trong đại đường đi ra.

- Cường giả Địa Tiên Cảnh...

Giang Chưởng Thiên sắc mặt đại biến. Lý Tồn Hiếu phát ra khí thế khiến cho trong lòng hắn kinh sợ. Mặc dù còn chưa thấy người, hắn đã biết đối

phương là cường địch.

Lúc này, một bóng người đánh vỡ lầu các phía trước bọn họ, ngang ngược không cố kỵ vọt tới. Đó tất nhiên là Lý Tồn Hiếu.

Thời khắc này thân hình khôi ngô của Lý Tồn Hiếu cao lớn hơn vài phần, phối hợp với trọng trang áo giáp trên người hắn, khiến cho hắn giống như một vị Ma thần. Bản mạng là Thiết Thạch Tinh, hình tượng của Lý Tồn Hiếu không giống thần tướng, mà giống như Lý Nguyên Phách, chính là một vị mãnh thú trên chiến trường.

Tất cả tu sĩ phóng về phía Lý Tồn Hiếu đều là bị đâm chết tươi. Thậm chí là bị Vũ Vương Sóc của hắn đập chết.

Hoàn toàn là tàn sát!

Tiếng kêu thảm thiết khiến cho phủ đệ của Hữu Hổ Đường trở nên đáng sợ kinh khủng.

Giang Tử Dư cũng nhận ra Lý Tồn Hiếu. Hắn hoảng sợ chỉ vào Lý Tồn Hiếu kêu lên:

- Chính là hắn! Chính là hắn hôm nay ngăn cản ta bao vây tiễu trừ thánh nữ của Nam Minh Thánh Giáo!

Giang Chưởng Thiên chau mày. Hắn không để ý đến người con trai của mình đã thiếu chút nữa sợ vỡ mật. Mà hắn bước về phía Lý Tồn Hiếu, đồng thời quát lên:

- Các hạ vì sao tập kích Hữu Hổ Đường ta!

Đối mặt với lời chất vấn của Giang Chưởng Thiên, Lý Tồn Hiếu xem thường cười, trực tiếp vọt về phía hắn.

Càn rỡ!

Giang Chưởng Thiên nhất thời nổi giận. Đối phương ngay cả tên họ cũng không nói ra, liền xông tới cửa, đơn giản là bắt nạt Hữu Hổ Đường hắn không người!

Lúc này tay phải hắn xuất hiện một thanh đại đao dài một trượng, chém về phía Lý Tồn Hiếu. Đại đao và Vũ Vương Sóc va chạm cùng một chỗ, phát ra tiếng kim loại chói tai. Lực lượng cuồng bạo tàn sát bừa bãi truyền ra, hất bay Giang Tử Dư và tu sĩ Hữu Hổ Đường còn lại ra ngoài, ngay cả lầu các cũng theo ầm đổ sụp xuống. Bụi bặm bay lên, khiến cho các tu sĩ trên con đường xung quanh đều kinh ngạc kêu lên liên tục.

- Có người tập kích Hữu Hổ Đường!

Một người tu sĩ chấn động kinh ngạc kêu, dẫn tới các tu sĩ xung quanh xôn xao. Hữu Hổ Đường là tồn tại thế nào? Lại có người đâm đầu vào chỗ chết, dám tập kích vị quái vật khổng lồ này!

Ầm một tiếng!

Giang Chưởng Thiên uy chấn Thủ Sát Thành lại bị Lý Tồn Hiếu hất bay ra ngoài. Chỉ nghe Lý Tồn Hiếu tức giận gầm hét lên:

- Từ hôm nay, không còn có Hữu Hổ Đường nữa!

Người này cố ý lớn tiếng, âm thanh trực tiếp phá vỡ màng tai của các tu sĩ xung quanh. Tất cả mọi người trong toàn bộ Thủ Sát Thành đều có thể nghe được lời của hắn.

Ở ngoài vài dặm, đám người Du Phượng Hoàng đang ở bên trong khách sạn nói chuyện phiếm cũng nghe được. Các nàng theo bản năng đứng dậy.

- Làm sao có thể...

Trên mặt Lương Bình đầy vẻ không dám tin. Hắn còn nhớ rõ đây là âm thanh của Lý Tồn Hiếu.

Trong mắt Du Phượng Hoàng đầy tia sáng kỳ dị. Nàng không nghĩ tới Tần Quân nhanh như vậy lại dẫn người xông tới cửa.

- Đi! Chúng ta đi xem!

Du Phượng Hoàng cầm trường kiếm trên bàn lên, liền đi về phía cửa. cả kinh tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo còn lại vội vàng đuổi theo.

...

Trong bụi bặm cuồn cuộn, Tần Quân bước chậm đi tới. Cuồng phong thổi tới khiến y phục màu trắng của hắn bay phất phới. Đi theo phía sau hắn là Lưu Bá Ôn, Lôi Chấn Tử cùng với Ma Cốt Kiếp.

- Lý Tồn Hiếu quả thật không tệ.

Lôi Chấn Tử thở dài nói. Tuy rằng tu vi Địa Tiên Cảnh ở trong mắt hắn căn bản không tính là cái gì cả, nhưng hắn rất thưởng thức phong cách chiến đấu của Lý Tồn Hiếu.

Mặc dù Lưu Bá Ôn không có mở miệng, nhưng nụ cười trên mặt đã biểu đạt ra ý nghĩ trong lòng hắn.

Tần Quân không nói gì. Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào phía trước. Chỉ thấy Lý Tồn Hiếu và Giang Chưởng Thiên từ trong đống đổ nát phía trước bay ra.

Một tiếng động nổ vang. Giang Chưởng Thiên giống như một bao cát đập về phía Tần Quân. Máu tươi trong miệng hắn bắn ra trên không trung, lưu lại một đường cong hoàn mỹ.

Mắt thấy Giang Chưởng Thiên sắp đập về phái mình, mặt Tần Quân vẫn không đổi sắc. Lúc này, thân hình khôi ngô của Lý Tồn Hiếu giống như núi nhỏ từ trên trời hạ xuống, trực tiếp rơi vào trên lưng Giang Chưởng Thiên. Lực lượng cường đại ép tới Giang Chưởng Thiên rơi xuống.

Ầm.

Một tiếng động vang lên.

Hắn rơi vào trên mặt đất vị trí cách Tần Quân mười thước, đập đến đá vụn bay ngang, bụi bặm che lấp thân hình của bọn họ.

- Tồn Hiếu, để cho ta tới giết hắn.

Tần Quân nhíu mày nói. Bụi bặm trước mặt thật giống như bị cuồng phong thổi đi. Rất nhanh Lý thân hình Tồn Hiếu và Giang Chưởng Thiên hiện ra. Chỉ thấy Lý Tồn Hiếu đứng ở trên lưng Giang Chưởng Thiên lúng túng

nói:

- Ta đánh chết hắn rồi...

-...

Khóe miệng Tần Quân co quắp, không biết nên nói cái gì.

Lúc này, thân thể Giang Chưởng Thiên bỗng nhiên bay ra một đạo quang ảnh. Thình lình là nguyên thần của hắn. Tay phải Lôi Chấn Tử vừa nhấc lên, nguyên thần của Giang Chưởng Thiên liền bị hút vào trong tay hắn.

Nhìn nguyên thần của Giang Chưởng Thiên không ngừng giãy dụa, Tần Quân trợn trừng mắt. Đây vẫn là lần đầu tiên hắn quan sát nguyên thần ở khoảng cách gần như vậy.

Căn cứ vào những tri thức hắn biết được từ chỗ Thái Bạch Kim Tinh, tu luyện tới Hóa Hư Cảnh mới có thể ngưng tụ nguyên thần. Tu vi đạt được Địa Tiên Cảnh mới có thể khiến cho nguyên thần xuất khiếu. Nguyên thần từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, chính là một loại hình thức biểu hiện của linh hồn. Người bình thường nếu như chết, qua nhiều canh giờ, linh hồn mới có thể rời khỏi thân thể. Nhưng tu sĩ Địa Tiên Cảnh lại khác. Nguyên thần không bị cõi âm hút đi. Nguyên thần không bị diệt, liền có thể đoạt xác sống lại.

Cái gọi là đoạt xác, chính là diệt linh hồn của con người khác, chiếm đoạt thân thể người khác.

Có người nói tu vi đạt được cảnh giới cực cao, ấn ký linh hồn bất diệt, cho dù nguyên thần bị diệt, cũng có thể lại một lần nữa sống lại.

Xét đến cùng chính là một điểm, người đã chết không có gì, linh hồn có thể đầu thai. Nếu như linh hồn hóa thành hình thái nguyên thần bị diệt, ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có.

Hình thần câu diệt, là tàn nhẫn nhất.

------oOo------

Chương 362: Phệ hồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi rốt cuộc là ai, vì sao phải diệt Hữu Hổ Đường ta? Các ngươi sẽ không sợ bốn thần tông sao?

Giang Chưởng Thiên hoảng sợ kêu lên. Hắn hoàn toàn không nghĩ tới mình ở trước mặt Lý Tồn Hiếu hoàn toàn không phải là đối thủ, bị cứng rắn đánh chết. Pháp thuật của hắn căn bản không có tác dụng.

- Bốn thần tông là thứ gì vậy?

Tần Quân tò mò hỏi. Hắn thật sự không có ý đuổi tận giết tuyệt. Dù sao hắn là nhận sự nhờ vả của Du Phượng Hoàng, tiêu diệt Hữu Hổ Đường là được rồi.

Giang Chưởng Thiên ở hình thái nguyên thần, cho dù có thể đoạt xác sống lại, không tu luyện một trăm ngàn năm chắc chắn sẽ không có thực lực báo thù.

- Hữu Hổ Đường chúng ta là phân đường của bốn thần tông. Bốn thần tông lại là bá chủ của mảnh đất vô chủ này. Nếu như các ngươi không nhanh chóng rời khỏi Thủ Sát Thành, kết quả của các ngươi sẽ rất thê thảm!

Giang Chưởng Thiên trầm giọng nói, muốn uy hiếp đám người Tần Quân.

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Thống trị Thủ Sát Thành! Nhiệm vụ hoàn thành thu hoạch được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma! Đặc biệt nhắc nhở, nếu như chiếm lĩnh Thủ Sát Thành, sẽ chọc giận bốn thần tông!

- Ngươi đang uy hiếp ta sao?

Tần Quân âm hiểm cười hỏi. Trong khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra Âm Binh Bài. Cái lệnh bài không những triệu hồi ra được một vạn tên âm binh Kim Đan Cảnh, còn có thể hấp thu hồn phách. Hút nguyên thần của Giang Chưởng Thiên hút vào trong đó, tất nhiên không thành vấn đề!

Ánh mắt của Lý Tồn Hiếu, Lôi Chấn Tử cùng với Lưu Bá Ôn vừa rơi

xuống ở trên Âm Binh Bài, đồng tử đều co lại.

Vật của quỷ đạo!

Bệ hạ làm sao có thể có được vật như vậy?

Ba người nhíu mày, trong lòng rất nghi ngờ, nhưng cũng không dám hỏi nhiều. Bởi vì bọn họ từng nghe nói qua dưới trướng của Tần Quân có hai quỷ thần.

- Ngươi... Ngươi là người trong quỷ đạo...

Giang Chưởng Thiên hoảng sợ kêu lên.

Tu tiên chia ra làm rất nhiều đạo. Chính đạo, ma đạo, phật môn, Nho đạo, quỷ đạo v.v..

Trong đó quỷ đạo vẫn khiến người ta kinh hoàng hơn so với ma đạo. Thủ đoạn của ma đạo lại còn xa mới tàn nhẫn được bằng tu sĩ quỷ đạo. Tu sĩ quỷ đạo thích đùa bỡn linh hồn của kẻ địch, khiến cho bọn họ sống không bằng chết, muốn đầu thai cũng chỉ là hy vọng xa vời.

Tần Quân cười lạnh một tiếng. Nếu gia hỏa này muốn mượn bốn thần tông báo thù, vậy hắn lại không khách khí nữa. Lúc này hắn liền rót linh lực vào trong Âm Binh Bài, sau đó nhắm ngay về phía nguyên thần của Giang Chưởng Thiên.

Trong phút chốc, Giang Chưởng Thiên chỉ cảm thấy một lực hút không có cách nào ngăn cản truyền đến. Hắn hoảng sợ kêu thảm thiết. Đáng tiếc không có bất kỳ tác dụng gì. Hắn trực tiếp bị hút vào trong Âm Binh Bài, lại không có một tiếng động nào truyền ra.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Lưu Bá Ôn và Lý Tồn Hiếu thầm sợ hãi Ánh mắt. Lôi Chấn Tử lại sáng quắc nhìn chằm chằm vào Âm Binh Bài trong tay Tần Quân.

- Đây chính là bảo bối của ta. Đừng nhìn nữa!

Tần Quân trợn trừng mắt nói. Sau khi nói xong, hắn liền thu Âm Binh Bài vào trong không gian thần thoại.

Lúc này bên trong Hữu Hổ Đường đã không có bóng dáng người nào nữa. Giang Tử Dư và tu sĩ Hữu Hổ Đường còn lại đã chạy trốn không thấy bóng dáng nào từ lâu. Tần Quân cũng không có tâm tư đuổi theo bộ bọn họ.

- Bá Ôn, ta muốn chiếm lĩnh Thủ Sát Thành trước. Ngươi có ý kiến gì không?

Tần Quân nhìn về phía Lưu Bá Ôn hỏi.

Hoàn thành nhiệm vụ phụ chiếm lĩnh Thủ Sát Thành có thể nhận được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma. Hắn lại không muốn bỏ qua.

Cho dù sau khi bọn họ rời khỏi Thủ Sát Thành, bị người của thế lực khác nhân cơ hội tiến vào cũng không có vấn đề gì. Dù sao đại bản doanh của hắn không ở mảnh đất vô chủ.

Lưu Bá Ôn vuốt chòm râu, trầm ngâm nói:

- Đầu tiên chúng ta phải có binh sĩ, hoặc là tốt linh thạch chiêu nạp tu sĩ, hoặc là chinh phục một thế lực.

Hắn không hỏi Tần Quân vì sao phải chiếm lĩnh Thủ Sát Thành, mà là trực tiếp cho ra phương án. Có thể thấy được tình thương của hắn vẫn còn rất cao.

- Thế lực sao...

Tần Quân thì thào tự nói.

Về phần tiêu linh thạch chiêu nạp tu sĩ, hắn căn bản không có suy nghĩ tới.

Tu sĩ trong mảnh đất vô chủ đều là những người nào?

Quỷ hút máu!

Tần Quân nhìn như rất nhiều linh thạch, nhưng tuyệt đối không chịu nổi tiêu hao để mau những tu sĩ ở đây.

Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng và một đám tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo thận trọng đi vào phủ đệ Hữu Hổ Đường. Nhìn khu phế tích xung quanh, trên mặt mỗi người bọn họ đều lộ ra vẻ chấn động.

Bọn họ rất khó tưởng tượng được ở đây từng trải cuộc đại chiến thế nào.

Nếu như bọn họ biết được tất cả mọi thứ nơi đây hoàn toàn là dựa vào lực lượng thân thể của Lý Tồn Hiếu tạo thành, chắc hẳn bọn họ cũng sẽ không thể tin được.

- Giải quyết xong rồi?

Du Phượng Hoàng bước nhanh đi tới, hỏi.

Tần Quân cười gật đầu:

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, Thủ Sát Thành sẽ không còn Hữu Hổ Đường nữa. Chỉ có điều bốn thần tông có thể lại chọn ra Hữu Hổ Đường nữa hay không, vậy ta cũng không dám bảo đảm.

Thông qua hệ thống nhiệm vụ và lời của Giang Chưởng Thiên nói, bốn thần tông ở mảnh đất vô chủ này chắc hẳn rất có phân lượng. Nhưng hắn cũng không sợ.

Chân trần không sợ mang giày. Nếu như bên trong bốn thần môn thật sự có cường giả khiến bọn họ không có cách nào dùng lực, cùng lắm thì chạy trốn!

Tốc độ Lôi Chấn Tử, cùng giai cũng không thể nào so sánh được, hai cánh Phong Lôi không có khả năng mọc ra để thể hiện.

- Vậy là đủ rồi. Giang Chưởng Thiên đã chết rồi sao?

Du Phượng Hoàng gật đầu hỏi. Nàng cũng sẽ không cưỡng cầu Tần Quân lại tiêu diệt toàn bộ bốn thần tông. Đá thức tỉnh cũng không có đáng để Tần Quân làm như vậy.

- Chết.

Tần Quân nhún vai nói. Con ngươi hắn đảo một vòng, sau đó nhíu mày

hỏi:

- Nàng thân là thánh nữ của Nam Minh Thánh Giáo, hẳn phải có thuộc hạ của mình!

Du Phượng Hoàng không khỏi nhíu mày hỏi:

- Đương nhiên. Ngươi muốn làm cái gì?

- Ta muốn chiếm lĩnh Thủ Sát Thành!

Tần Quân nói ra lời lẽ đầy khí phách. Nghe được Du Phượng Hoàng mở to hai mắt. Đám người Lương Bình càng lộ vẻ xúc động.

Chiếm lĩnh Thủ Sát Thành?

Đây chẳng phải là muốn đập chết bốn thần tông xuống sao?

- Thánh nữ, nàng đừng đáp ứng!

Lương Bình liền vội vàng khuyên nhủ. Nam Minh Thánh Giáo chỉ là thế lực phụ thuộc dưới trướng của thần giáo Hốt Nhiên, lại đắc tội không nổi bốn thần tông.

Vì thế lực hai phái sống chung hòa bình, thần giáo Hốt Nhiên có thể sẽ buông tha Nam Minh Thánh Giáo!

------oOo------

Chương 363: Phệ hồn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đừng thấy Nam Minh Thánh Giáo rất phong quang. Mười nhị trưởng lão đều là cường giả Hóa Hư Cảnh. Nhưng ở mảnh đất vô chủ chỉ có thể tính là nhị lưu.

Tần Quân không nhịn được phất tay, long khí ra thể, trực tiếp đánh bay Lương Bình ra ngoài. Các tu sĩ còn cả kinh lại phẫn nộ nhìn về phía hắn,

nhưng không có người nào dám xông ra.

- Được! Ta đáp ứng. Cho ta hai ngày, ta điều tất cả thủ hạ của ta qua!

Du Phượng Hoàng gật đầu nói. Nếu Tần Quân biểu lộ a dã tâm, nàng sẽ không bỏ qua cơ hội. Thủ Sát Thành lại là một khối thịt béo, không ăn cũng uổng.

Có Tần Quân ở đây, nàng làm sao có thể biết sợ bốn thần tông?

Ngay cả Thâm Uyên Môn cũng nhai không được Tần Quân, huống gì bốn thần tông?

Lương Bình nằm dưới đất, vừa nghe được lời của nàng tức giận đến mức thiếu chút nữa nổ phổi. Du Phượng Hoàng luôn luôn nghe lời vì sao lại thiên vị Tần Quân như vậy?

- Chẳng lẽ thánh nữ và tiểu tử này cấu kết? Không được! Ta phải báo cho Quỷ thiếu gia biết!

Lương Bình tức giận bất bình nghĩ. Hắn không biết hắn làm vậy chính là đang dẫn tay họa tới cho chủ tử của hắn.

...

Tin tức Hữu Hổ Đường ở Thủ Sát Thành bị diệt bắt đầu truyền ra ở mảnh đất vô chủ. Mặc dù không có chấn động toàn bộ mảnh đất vô chủ, nhưng khiến cho không ít người chú ý.

Dù sao trên đầu Hữu Hổ Đường là bốn thần tông.

Thời gian hai ngày vội vàng trôi qua. Hiện tại phủ đệ Hữu Hổ Đường đã bị đám người Tần Quân chiếm lấy. Lưu Bá Ôn còn cố ý mua được mười nô lệ làm người hầu.

- Ngươi xác định ngươi đã thả tín hiệu ra?

Tần Quân vừa uống trà vừa nói, phong thái nhàn nhã, nhưng giọng nói lạnh như băng. Chỉ thấy Ma Cốt Kiếp quỳ trước mặt hắn run rẩy.

Đường đường là cường giả Thiên Tiên Cảnh bị hắn hành hạ đến bộ dáng như thế, nói ra cũng làm cho người ta cảm thấy thổn thức.

Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu đứng ở hai bên, bộ dạng đều không tốt, nhìn chằm chằm vào Ma Cốt Kiếp, khiến cho Ma Cốt Kiếp kinh hoàng giống như con thỏ nhỏ.

- Ta đã gởi tín hiệu. Đó là một loại phi trùng do độc môn Thâm Uyên Môn chúng ta nuôi dưỡng, sẽ tự động tìm kiếm đồng loại.

Ma Cốt Kiếp run giọng nói, thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn Tần Quân.

Hắn hoàn toàn không có phong thái cuồng ngạo khiến cho Hồng Hài Nhi trước đây không thể không tránh.

Tần Quân nhíu mày. Sau đó hắn phất tay ra hiệu Lôi Chấn Tử dẫn Ma Cốt Kiếp đi ra ngoài.

Lúc này, Lưu Bá Ôn đi nhanh tới. Người còn chưa đi đến trước mặt Tần Quân, tiếng cười đã truyền đến trước:

- Chủ công, Du cô nương đã trở về!

Vì đề phòng thân phận bị lộ ra, Tần Quân đã từng căn dặn bọn họ, bây giờ gọi hắn là chủ công, không gọi bệ hạ.

Tần Quân không khỏi đặt chén trà xuống. Chỉ thấy Du Phượng Hoàng dẫn theo vài tu sĩ đi vào cửa lớn. Ngoài cửa có thể nhìn thấy được một đám tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo, kheién cho đất trống ngoài cửa chật ních, không có cách nào đoán được số lượng.

- Quân Thanh, ta tới giới thiệu cho ngươi một chút.

Du Phượng Hoàng nhìn Tần Quân cười nói. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày. Xem ra địa vị mấy người Du Phượng Hoàng ở Nam Minh Thánh Giáo sợ rằng không thấp.

- Vị này chính là sư phụ ta Đan Minh Tử.

Du Phượng Hoàng giới thiệu lão nhân bên cạnh nàng với Tần Quân. Tần Quân không khỏi quan sát hắn.

Đan Minh Tử dáng người ục ịch, toàn thân mặc áo bào tím, mắt rất nhỏ. Trên mặt đầy thịt béo, khiến người ta một loại cảm giác ôn hòa. Thực lực của hắn cũng cũng không tệ lắm. Thuế Phàm Cảnh tầng chín, chỉ thiếu chút nữa là đạt tới Hóa Hư Cảnh.

- Chào Quân Thanh công tử. Ta nguyện ý dẫn dắt ba nghìn tu sĩ thủ hạ ra sắc cho công tử.

Đan Minh Tử chắp tay cười nói, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Du cô nương chắc hẳn là nói rõ với ngươi dã tâm của ta?

Du Phượng Hoàng không ngờ lại dẫn sư phụ của nàng tới. Mặc dù Tần Quân có chút kinh ngạc, nhưng cũng không có chú ý. Dù sao Thủ Sát Thành chỉ là một ván cầu của hắn. Hiện tại đám Du Phượng Hoàng bồi dưỡng thế lực. Sau này nói không chừng còn có thể mượn Du Phượng Hoàng chiếm đoạt Nam Minh Thánh Giáo!

Không thể không nói, người này lòng dạ càng ngày càng sâu.

Hiện tại chung quy lại suy nghĩ một chút vấn đề từ góc độ lâu dài.

Nếu như Du Phượng Hoàng biết dã tâm của hắn, nhất định sẽ cảm thấy bất đắc dĩ. Nhưng trong lòng nàng đã bất tri bất giác nhận định Tần Quân. Cho nên cho dù biết cũng sẽ không phản cảm. Nói không chừng còn có thể rất ủng hộ.

- Phượng Hoàng đã nói với ta. Lần này người của ta tuy rằng thuộc về Nam Minh Thánh Giáo, nhưng cùng thánh giáo không có vấn đề gì. Về điểm này Quân Thanh công tử có thể yên tâm.

Đan Minh Tử cười nói, hình như rất chân thành.

Tin ngươi mới chính là kẻ ngu si!

Trong lòng Tần Quân thầm nôn mửa, nhưng bề ngoài lại biểu hiện ra vẻ phong khinh vân đạm. Hắn quay đầu lại nói với Lý Tồn Hiếu:

- Tồn Hiếu, đi thôi, hôm nay chúng ta liền phải khiến cho Thủ Sát Thành đổi tên!

Đan Minh Tử và Du Phượng Hoàng ngẩn người. Bọn họ không nghĩ tới Tần Quân vô cùng thoải mái như vậy.

Bọn họ vừa muốn mở miệng khuyên, Tần Quân liền dẫn theo Lý Tồn Hiếu và Lưu Bá Ôn đi ra ngoài cửa. Thấy vậy, hai người chỉ có thể dẫn theo người của mình đuổi theo.

Đi ra đường lớn, bên ngoài ba nghìn tên tu sĩ đã bịt kín con đường, kín người hết chỗ.

Tần Quân trực tiếp phóng người bay lên. Lý Tồn Hiếu và Lưu Bá Ôn theo sát phía sau. Nếu muốn chinh phục Thủ Sát Thành, phải khiến cho tất cả thế lực trong thành thừa nhận hắn làm lão đại. Quá trình này thật ra không cần quá nhiều người. Tần Quân chỉ cần mang theo Lý Tồn Hiếu một đánh một lần. Hắn không thể làm gì khác hơn là lại để cho đám thuộc hạ Du Phượng Hoàng đi làm binh sĩ thủ thành, thậm chí là đội chấp pháp trong thành là được. Sau này thu phí dụng ra vào thành trì, và thuế phú của mỗi một cửa tiệm cửa hàng.

Mảnh đất vô chủ lợi nhuận lại kinh người. Tần Quân dựa vào Thủ Sát Thành, kiếm được linh thạch trong một tháng lại tương đương với toàn bộ tài phú của vương quốc Đại Tần một tháng.

Ở giới tu tiên, linh thạch chính là đồng tiền thông dụng. Vương quốc cũng vậy. Đương nhiên phần lớn người phàm còn đang sử dụng vàng bạc thật. Nhưng có thể thông đổi với linh thạch.

- Chúng ta cũng đi lên xem một chút!

Du Phượng Hoàng nhìn sư phụ của mình Đan Minh Tử nói.

Đan Minh Tử tất nhiên không có ý kiến. Hắn ngược lại muốn xem thử Lý Tồn Hiếu mạnh tới mức nào. Ngay cả Giang Chưởng Thiên cũng có thể đánh chết.

------oOo------

Chương 364: Phong thuỷ luân chuyển

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giang Chưởng Thiên đều có thể quét ngang trấn áp Thủ Sát Thành. Huống gì Lý Tồn Hiếu mạnh hơn hắn?

Đối với Tần Quân mà nói, quá trình tiếp theo tất nhiên dễ dàng. Nhưng đối với thế lực khắp nơi trong Thủ Sát Thành lại là một cơn ác mộng!

Phàm là người không phục đối với Tần Quân, Lý Tồn Hiếu trực tiếp động thủ. Tần Quân không để cho Lý Tồn Hiếu hạ sát thủ, nhưng khiến cho người phản kháng bị trọng thương. Nơi này chính là mảnh đất vô chủ, nhân từ nương tay chỉ có thể bị bắt nạt.

- Ông trời của ta! Quân Thanh rốt cuộc là ai? Sau khi hắn diệt trừ Hữu Hổ Đường lại còn muốn chiếm lấy Thủ Sát Thành!

- Tất cả cao thủ Tề gia bị tên ma tướng thủ hạ của Quân Thanh kia đánh thành trọng thương!

- Tiêu cục Sát Thủ cũng quỳ!

- Mệnh Cơ Các trực tiếp thừa nhận Quân Thanh làm thành chủ, ngay cả chiến đấu cũng tiết kiệm!

Tin tức thế lực khắp nơi quy phục hoặc bị đánh bại giống như từng quả bom nặng ký nổ vang, khiến cho Thủ Sát Thành đã không bình tĩnh được nữa. Người người đều cảm thấy bất an. Chỉ có những tu sĩ lưu lạc hoặc đi ngang qua mới cảm thấy thú vị.

Tranh đoạt địa bàn như vậy ở mảnh đất vô chủ lại thường xuyên phát sinh, nhưng không giống với ở Thủ Sát Thành. Nơi này chính là căn cứ trọng địa của bốn thần tông. Bằng không bọn họ cũng sẽ không phái Hữu Hổ Đường một trong bốn đường tới trấn thủ.

Trong Thủ Sát Thành, tương lai trong một khoảng thời gian dài, chắc chắn

sẽ rất náo nhiệt.

Cũng không biết vị Quân Thanh công tử thần bí này có thể chịu được lửa giận của bốn thần tông hay không.

...

Trước Sồ Phượng Lâu, Tần Quân lộ ra vẻ mặt trêu tức đứng sau lưng Lý Tồn Hiếu. Ở phía sau lưng hắn là người người tấp nập. Ngoại trừ tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo ra còn có rất nhiều người tới xem náo nhiệt.

- Liễu chấp sự? Không nghĩ tới, ta lập tức lại sắp trở thành thành chủ.

Tần Quân nhìn nữ nhân mặc y phục màu xanh đứng trước Sồ Phượng Lâu, cười nói. Trên mặt hắn tươi cười đầy vẻ đắc ý. Liễu chấp sự tức giận đến mức ngực lên xuống không ngừng.

Nàng quả thực thật không ngờ được, lúc tiểu tử thối đầu đưa Chúc Nghiên Khanh tới đây, lại chính là Quân Thanh gần đây tạo ra phong vân tại Thủ Sát Thành

Xem ra tiểu tử này quả thật có chút năng lực. Không trách được hắn có thể qua lại gần gũi cùng Chúc Nghiên Khanh.

Nhưng nàng cũng sẽ không phục Tần Quân.

- Tiểu tử thối, ngươi biết phía sau Sồ Phượng Lâu đại biểu cho cái gì không? Đừng ở chỗ này của ta gây sự!

Liễu chấp sự trầm giọng quát, nàng không muốn xen vào kế hoạch bá chủ thành của Tần Quân.

Nhưng Tần Quân không muốn buông tha nàng. Nếu như Sồ Phượng Lâu không phục, mặc dù là biểu hiện ra phong thái xem chừng, Tần Quân cũng phải khiến bọn họ thần phục. Bằng không làm thế nào thu thuế đất?

Hơn nữa lời Liễu chấp sự nói trước đó làm cho hắn rất khó chịu. Cho nên hắn nhân cơ hội khiến cho Liễu chấp sự cũng phải khó chịu một chút.

Bối cảnh thánh triều thì lại như thế nào?

Chẳng qua là điểm tin tức ở một tòa thành mà thôi. Vương quốc Đại Tần của Tần Quân vẫn là nước phụ thuộc của thánh triều. Đứng đầu một quốc gia so với đứng đầu một cửa hàng, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng hiểu rõ ai nhẹ ai nặng.

Nếu như Liễu chấp sự biết được thân phận thật sự của Tần Quân có thể thái độ sẽ hoàn toàn khác. Đáng tiếc nàng không có cơ hội làm lại.

- Ngươi nếu không phục, hôm nay ta liền hủy đi Sồ Phượng Lâu của các ngươi!

Tần Quân trầm giọng quát, dẫn tới đám người phía sau ồ lên.

Sồ Phượng Lâu tuy nhỏ, nhưng có người nào không biết địa vị của nó không đơn giản. Ngay cả Giang Chưởng Thiên cũng phải lấy lễ đối đãi.

Quân Thanh làm vậy là tiết tấu muốn tìm đường chết, đắc tội tất cả thế lực!

- Tồn Hiếu!

Tần Quân lạnh lùng nói.

- Có thuộc hạ!

Lý Tồn Hiếu đáp, đồng thời bạo phát ra khí thế Địa Tiên Cảnh của mình. Tất cả mọi người phía sau Tần Quân cả kinh giống như nước thủy triều lui ra phía sau.

Sắc mặt Liễu chấp sự biến đổi kịch liệt. Nàng không nghĩ tới Lý Tồn Hiếu lại mạnh như vậy!

Thậm chí còn mạnh hơn nàng!

- Quân Thanh, ngươi quả thật muốn làm như vậy sao?

Liễu chấp sự cắn răng hỏi. Nàng cũng không phải tay mơ, mới bước vào Địa Tiên Cảnh. Chỉ mới cảm nhận khí thế của Lý Tồn Hiếu nàng liền hiểu rõ mình không phải là đối thủ của hắn.

- Nói thừa. Chỉ một câu nói, sau này giao thuế đất cho ta. Bằng không...

Tần Quân cười lạnh nói. Bánh xe phong thuỷ lưu chuyển cảm giác này thật sự thoải mái.

Ngươi lúc trước khinh thường ta!

Ta hiện tại khiến ngươi phải ngước mắt nhìn theo ta!

Liễu chấp sự tức giận đến mức dùng tay chỉ vào Tần Quân. Nhưng lúc này Lý Tồn Hiếu bước về phía trước một bước, làm cho nàng không thể không cắn răng nói:

- Được, ta đáp ứng nộp thuế cho người!

Trong lòng nàng lại cực kỳ căm hận Tần Quân. Nàng tính toán đưa tin về phía thánh triều, phái cao thủ tới trấn áp đám người Tần Quân.

- Thật sảng khoái!

Tần Quân cười đến sáng lạng, nhưng rơi vào trong mắt Liễu chấp sự là giống như thiếu đánh.

Sau đó Lưu Bá Ôn lấy ra khế sách chuẩn bị xong từ lâu khiến cho Liễu chấp sự ký kết. Nói miệng không có bằng chứng, giấy trắng mực đen mới là thật.

Sau khi xong việc, Tần Quân nhìn Liễu chấp sự cười nói:

- Không tệ. Liễu chấp sự ngươi thật ra rất phối hợp. Ta rất thưởng thức loại tính cách ăn mềm sợ cứng của ngươi!

Nói xong, Tần Quân liền cười ha ha rời đi. Sắc mặt Liễu chấp sự tái xanh, trong mắt đều là lửa giận.

Không được hai ngày, Quân Thanh công tử liền chinh phục tất cả thế lực bên trong Thủ Sát Thành, khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc xôn xao. Tin tức còn truyền về phía các thành trì khác.

Lại như vậy, các tên Quân Thanh công tử bắt đầu truyền rộng ở trong mảnh đất vô chủ, tiến vào trong mắt không ít thế lực.

Khi Tần Quân phân bố thủ hạ của Du Phượng Hoàng và Đan Minh Tử đến vùng sát cổng thành và các đường, tiếng nhắc nhở của hệ thống thuận lợi vang lên:

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Thống trị Thủ Sát Thành! Thu được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma! Cũng chọc giận bốn thần tông!

Cũng không tệ lắm!

Tuy rằng chỉ có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma. Về phần chọc giận bốn thần tông, Tần Quân cũng không quan tâm tới.

Mảnh đất vô chủ cách vương quốc Đại Tần xa tới mức nào. Cho dù thân phận của hắn bị lộ, hắn cũng không sợ!

Hơn nữa bốn thần tông ở trong mắt hắn không tính là cái gì cả. Hiện tại vương quốc Đại Tần đã có thực lực đấu cùng hoàng triều. Diệt bốn thần tông có lẽ có độ khó, nhưng cũng không phải là không có khả năng!

------oOo------

Chương 365: Thông Tí Viên Hầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngồi xếp bằng ở dưới tàng cây, Tần Quân vừa nạp khí, ừa ở trong lòng nói với hệ thống:

- Hệ thống, ta giúp ngươi thu thập đá thức tỉnh, có phải nên thưởng cho ta hay không?

Sở dĩ chọc giận bốn thần tông, xét đến cùng còn không phải là bởi vì đá thức tỉnh sao? Cho nên Tần Quân cò kè mặc cả với hệ thống.

Sau khi trải qua sự trầm mặc ngắn ngủi, hệ thống hỏi:

- Kí chủ nghĩ muốn cái gì?

- Tăng thêm vận may cho ta. Hiện tại sẽ ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân cười hắc hắc, cười đến vô sỉ như vậy.

Sở dĩ có nhiệm vụ cưỡng chế, còn không phải là bởi vì hệ thống ngoại lệ cho hắn triệu hoán cường giả đã ngoài Chân Tiên Cảnh sao?

Hệ thống không trả lời, khiến cho Tần Quân lắc đầu cười. Bản thân hắn cũng không có bao nhiêu hi vọng.

- Có thể!

Sau khi đại khái trầm mặc mười giây, hệ thống không ngờ đáp ứng, khiến cho Tần Quân mừng rỡ.

- Đinh! Hiện tại bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Tần Quân không khỏi mong đợi, hi vọng triệu hoán đến một cường giả đã ngoài Chân Tiên Cảnh!

Chỉ có điều dựa theo lệ cũ trước kia, Thần Ma hắn nghĩ tới đều sẽ không được triệu hoán đến.

Ví dụ như Tôn Ngộ Không, Nhị Lang Thần, Như Lai Phật Tổ, Tam Thanh Đạo Tổ, không biết năm nào tháng nào mới có khả năng triệu hoán đến.

Cho tới bây giờ, Thần Ma triệu hồi ra gần như đều là vai phối hợp diễn trong các phiên bản chuyện thần thoại xưa. Suy nghĩ một chút thật sự làm cho lòng người bế tắc.

Nôn mửa thì nôn mửa, Tần Quân đối với đám Thần Ma Lôi Chấn Tử vẫn là rất hài lòng.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến Thông Tí Viên Hầu... Viên Hồng, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa...

Ta ngất!

Thông Tí Viên Hầu!

Mắt Tần Quân nhất thời mở lớn. Trong bốn đại thần khỉ cuối cùng cũng bị hắn triệu hoán được một vị!

Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, biết thiên thời, biết địa lợi, chuyển sao đổi đẩu.

Xích Khào Mã Hầu hiểu âm dương, biết nhân sự, giỏi ra vào, trốn chết kéo dài sự sống.

Thông Tí Viên Hầu, cầm nhật nguyệt, ép thiên sơn, phân rõ tốt xấu, quan sát càn khôn.

Lục Nhĩ Mi Hầu, giỏi linh âm, có thể quan sát lý lẽ, biết trước sau, tất cả đều hiểu.

Trong đó Tề Thiên Đại Thánh tiếng tăm lừng lẫy chính là Linh Minh Thạch Hầu. Tuy rằng trong Tây Du Ký ban đầu cũng không đề cập qua Tôn Ngộ Không là Linh Minh Thạch Hầu, nhưng theo thần thoại diễn biến, hậu thế đều xem Tôn Ngộ Không là Linh Minh Thạch Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu thì càng không cần phải nói. Nghe trộm tam giới, cùng Tôn Ngộ Không bất phân thắng bại, thậm chí đại năng có thể lừa bịp, khiến cho Quan Âm Bồ Tát, Địa Tạng Vương, Thác Tháp Lý Thiên Vương cũng không phân biệt ra được đâu là mỹ hầu vương thật hay giả.

- Viên Hồng trong Phong Thần Diễn Nghĩa là Thông Tí Viên Hầu sao?

Tần Quân phấn khởi trong lòng thầm hỏi.

Viên Hồng là do Bạch Viên tu luyện thành yêu, cũng đứng đầu Mai Sơn Thất Thánh. Dương Tiễn cũng không làm gì được hắn, cuối cùng chết dưới trảm tiên phi đao của Lục Áp đạo nhân.

Đương nhiên Viên Hồng khẳng định không sánh bằng Dương Tiễn thời kỳ Tây Du Ký. Dù sao Thương Chu và Đường Triều chênh lệch hơn hai ngàn năm.

- Thần thoại có rất nhiều phiên bản. Thông Tí Viên Hầu của hệ thống ở

đây chính là Viên Hồng. Mặt khác, Tôn Ngộ Không đặt ra cũng một trong bốn đại thần Linh Minh Thạch Hầu.

Hệ thống đáp lại.

Tần Quân cũng không rầu rĩ. Trời đất bao la hệ thống lớn nhất!

Dù sao Thông Tí Viên Hầu càng mạnh càng tốt!

- Nhanh điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Viên Hồng!

Tần Quân sốt ruột khó dằn nổi nói, hận không thể hôn hệ thống một cái.

Viên Hồng lại là tồn tại còn cao hơn so với Lôi Chấn Tử!

- Viên Hồng, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Chủng tộc: Thông Tí Viên Hầu!

- Tu vi: Kim Tiên Cảnh tầng chín!

- Công pháp: Cửu chuyển luyện thể công!

- Pháp bảo: Tấn Thiết Côn!

- Thần thông: Bát Cửu Huyền Công! Thân bất tử!

- Mức độ trung thành: 95(đầy giá trị 100)!

Nổ mạnh!

Kim Tiên Cảnh tầng chín!

Trong nháy mắt hơi thở của Tần Quân trở nên dồn dập. Bát Cửu Huyền Công của Viên Hồng lại có tên là Thất Thập Nhị Biến. Không sai, Không giống với Tôn Ngộ Không, đều sử dụng gậy gộc. Nó biết Thất Thập Nhị Biến. Viên Hồng là thân bất tử. Tôn Ngộ Không là thân thể kim cương bất hoại. Hai hầu tử đơn giản là cùng một khuôn mẫu.

Thậm chí có người từng nói Tôn Ngộ Không chính là Viên Hồng chuyển

thế. Chỉ có điều nghe vừa ngeh hệ thống nói, Tôn Ngộ Không và Viên Hồng hẳn không có liên hệ trực tiếp.

- Trời ạ, có Viên Hồng ở đây, ta muốn đánh nổ Nam Vực!

Tần Quân kích động không ngừng. Lôi Chấn Tử liên thủ với Viên Hồng, hắn còn sợ Thâm Uyên Môn cái lông!

Trực tiếp cứng rắn xông qua tổng bộ của Thâm Uyên Môn, căn bản không cần phải vạch mưu kế!

Tần Quân kích động đến mức không có cách nào giữ được bình tĩnh. Hắn không khỏi mặc sức tưởng tượng xem, khi bốn đại thần khỉ tập trung là khái niệm thế nào. Hình ảnh thật đẹp, không có cách nào tưởng tượng được!

Đúng lúc này, Lưu Bá Ôn đi vào đình viện.

- Chủ công, ta nghĩ xong một đối sách lẻn vào Thâm Uyên Môn.

Lưu Bá Ôn đi tới trước mặt Tần Quân chắp tay cười nói. Tần Quân chiêu hiền đãi sĩ, thủ hạ cường giả quá nhiều. Có thể để cho hắn phát huy ra đầy đủ tài năng của mình. Cho nên mức độ trung thành của hắn cũng vẫn luôn tăng lên. Chắc hẳn không cần bao lâu nữa, giá trị sẽ đầy, biến thành trung thành tới chết.

- Không cần!

Tần Quân cố nén kích động khoát tay nói, khiến cho Lưu Bá Ôn không khỏi sửng sốt.

Chỉ thấy Tần Quân nắm chặt hai tay, cười lạnh nói:

- Chúng ta đã không cần đối sách nữa. Đến lúc đó tìm được phân đà bí mật của Thâm Uyên Môn, chúng ta truyền tống đến tổng bộ của Thâm Uyên Môn trực tiếp khai chiến, đánh nổ Thâm Uyên Môn!

- Chủ công, chúng ta cũng không thể kích động được!

Lưu Bá Ôn liền vội vàng khuyên nhủ. Tuy rằng Lôi Chấn Tử đánh lui

trưởng lão Thâm Uyên Môn, nhưng hắn đã nói qua mình không phải là đối thủ của môn chủ Thâm Uyên Môn.

Tần Quân dường như có thâm ý nói:

- Bá Ôn, yên tâm đi. Ta làm như vậy nhất định là có suy nghĩ của ta! Chúng ta chỉ cần chậm rãi đợi tin tức từ phân đà Thâm Uyên Môn tới cửa.

Lưu Bá Ôn nhíu mày. Hắn chợt nhớ tới đám người Thái Bạch Kim Tinh từng đề cập qua những chuyện đã trải qua trước đó. Hắn hình như hiểu rõ điều gì, trên mặt thoáng lộ ra một vẻ kích động.

- Vậy thuộc hạ lại không quấy rầy chủ công luyện công nữa.

Lưu Bá Ôn thông minh không hỏi nhiều. Sau khi hành lễ, hắn liền xoay người rời đi.

Tần Quân lại bắt đầu chờ mong Viên Hồng khi nào xuất hiện.

Đây chính là phiên bản Tôn Ngộ Không. Không có nào một người Hoa không phải là người hâm mộ của Hầu ca!

------oOo------

Chương 366: 5 phách (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiếp tục luyện công, sớm ngày đột phá Hóa Hư Cảnh!

Tần Quân cố gắng vứt bỏ tạp niệm, xếp bằng ngồi dưới đất tiếp tục luyện công.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, hắn vận dụng đã thành thạo. Chỉ có điều phần lớn thời gian hắn cũng không sử dụng sử dụng ra Tam Thập Lục Biến.

Tử Hồng Lôi Pháp cũng gần đột phá tầng thứ năm. Công pháp thiên phẩm khiến cho số lượng và chất lượng linh lực của hắn vượt qua phần lớn tu sĩ

cùng giai. Bất Diệt Thánh Thể vẫn đứng ở tầng thứ ba kim cương bất hoại. Đương nhiên kim cương bất hoại của hắn lại kém hơn so với Tôn thân thể kim cương bất hoại của Ngộ Không, chỉ có thể chịu được pháp khí công kích. Nếu như đối phương sử dụng pháp bảo, hắn dùng thân thể cứng rắn chống lại đơn giản là đâm đầu vào chỗ chết.

Pháp bảo, thần thông, công pháp thiên phẩm, công pháp ngâm thể thượng cổ!

Chỉ là dựa vào những thứ này, Tần Quân lại không cần tu luyện pháp thuật. Hắn thậm chí có cảm giác, mình có thể cùng cường giả mới vào Hóa Hư Cảnh đánh một trận. Đáng tiếc hắn vẫn không có cơ hội nghiệm chứng.

Đế hoàng thật phiền não!

Vào đêm, trăng sáng sao thưa.

Trong đình viện, Tần Quân ở dưới tàng cây ngồi xếp bằng nạp khí. Lý Tồn Hiếu và Lôi Chấn Tử canh giữ ở hai bên trái và phải của hắn. Bầu không khí yên tĩnh, thậm chí có thể nghe được tiếng côn trùng kêu râm ran.

Lúc này, một đạo khói ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trên tường viện, mạnh mẽ giống như Lôi Chấn Tử cũng không có nhận thấy được.

- Vèo...

Bỗng nhiên một tiếng gió rít vang lên. Ba người Tần Quân cả kinh mở mắt ra. Bọn họ liếc mắt liền nhìn thấy được cí bóng người đứng ở trên tường viện, quay lưng về phía ánh trăng.

Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu nhảy dựng lên. Lôi Chấn Tử trầm giọng hỏi:

- Người tới là người phương nào!

Trong lòng hắn dâng lên sóng to gió lớn. Bởi vì thần thức của hắn đảo qua ở trên người đối phương, không ngờ nhìn không thấu tu vi của đối phương.

- Tại hạ Viên Hồng, đặc biệt tới bái nhập Tần Đế bệ hạ.

Người kia thả người từ trên tường viện nhảy xuống, vừa đi về phía ba

người Tần Quân, vừa tự giới thiệu. Lời này vừa nói ra, Tần Quân nhất thời kích động.

Thông Tí Viên Hầu của ta!

Ngươi rốt cuộc đã tới!

Chỉ thấy Viên Hồng thân mặc áo da thú, toàn thân đầy lông trắng, khuôn mặt nghị lực nghiêm túc, dáng người cao ngất, một tay khiêng một cây gậy sắt. Cho dù là ai vừa nhìn liền biết hắn là Hầu Yêu!

Không lưu manh, bướng bỉnh giống với Tôn Ngộ Không. Viên Hồng rất nghiêm túc, là đại tướng thủ hạ của Trụ Vương.

- Ngươi nói bái nhập, chúng ta sẽ tin sao? Ngươi lai lịch không rõ, bảo chúng ta làm thế nào dám tin tưởng?

Lôi Chấn Tử trầm giọng quát. Hắn từ trên người Viên Hồng cảm giác được một tia cảm giác áp bách, cho nên theo bản năng cảm thấy mâu thuẫn.

- Ha ha! Lôi Chấn Tử không cần khẩn trương như vậy. Ta và Viên Hồng đã sớm quen biết.

Tần Quân cười ha ha. Hắn nhìn thấy được Viên Hồng lộ ra vẻ nghi hoặc. Hắn lặng lẽ nháy mắt ra hiệu. Viên Hồng nhất thời hiểu rõ ý tứ của hắn, không khỏi gật đầu.

- Thật sào?

Lôi Chấn Tử nghi ngờ nhìn lướt qua Tần Quân và Viên Hồng. Trong lúc này, Tần Quân đã bước nhanh đi tới trước mặt Viên Hồng, cho hắn một ôm gấu. Viên Hồng có chút câu nệ mỉm cười.

Cảnh tượng như vậy nhất thời loại bỏ nghi ngờ trong lòng Lôi Chấn Tử. Tần Quân chiêu nạp cường giả, năng lự này sớm đã vang danh thiên hạ.

Lý Tồn Hiếu mặc dù không có mở miệng, nhưng mắt nhìn chằm chằm vào Viên Hồng. Ánh mắt của hắn lộ ra một tia ý chí chiến đấu.

Gia hỏa này và Lý Nguyên Phách điên cuồng giống nhau. Thậm chí hắn từng đi tìm Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi cùng với Sa Ngộ Tĩnh một mình đấu qua. Đương nhiên đều bị đánh bại trong nháy mắt. Cho nên hắn chỉ có thể cùng Lý Nguyên Phách, anh không ra anh, em không ra em.

- Ha ha, Viên Hồng lại rất mạnh. Đi, đêm nay chúng ta không say không dừng!

Tần Quân vỗ vai Viên Hồng cười nói. Hắn đột nhiên cảm giác được, triệu hoán Viên Hồng thật ra vẫn rất tốt. Nếu như triệu hoán chính là Tôn Ngộ Không, chắc hẳn hắn còn không quản được.

Hắn nói ra những lời này, khiến cho Lôi Chấn Tử dường như suy nghĩ tới điều gì đó. Hắn nhìn về phía Viên Hồng. Hai mắt Lý Tồn Hiếu lại hoàn toàn tỏa sáng. Nếu như không có Tần Quân ở đây, hắn chắc chắn sẽ xin Viên Hồng chỉ giáo một hồi.

Qua buổi tối hôm nay, bên cạnh Tần Quân liền có thêm một tên thủ hạ, hơn nữa còn là một Hầu Yêu.

Ở mảnh đất vô chủ, có yêu vương làm thủ hạ cũng không phải là chuyện gì hiếm lạ. Cũng không có đạo sĩ nào tới trảm yêu trừ ma.

...

Hai ngày thoáng một cái đã qua.

Trong đình viện, Tần Quân vừa luyện thương vừa có chút không nhịn được, hỏi:

- Ma Cốt Kiếp có phải đang lừa gạt chúng ta hay không? Thế nào Thâm Uyên Môn vẫn chưa có người nào tới đón hắn?

Lưu Bá Ôn, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu cùng với Viên Hồng đang ngồi vây quanh ở trước bàn đá uống rượu. Vừa nghe được lời của hắn nói, Lưu Bá Ôn cười nói:

- Người này đã không có dũng khí, chỉ muốn sống sót. Hắn cũng sẽ không lừa gạt chúng ta. Hơn nữa tín hiệu như vậy truyền đi, lại cần thời gian khẳng định không ngắn.

Tần Quân đâm trường thương xuống mặt đất một cái. Kình khí sắc bén đâm thủng mặt đất, lộ ra một lỗ nhỏ không biết sâu cạn.

Hiện tại thương pháp của hắn đã luyện đến cảnh giới nhất định. Thương khí rời thể, thu phóng giống như bình thường. Chỉ là khoảng cách vẫn kém một điểm tầng lá mỏng như vậy.

Dựa theo lời của Viên Hồng, đột phá tầng lá mỏng kia, hắn liền có thể lĩnh ngộ thương ý của riêng mình, làm được cảnh giới người và thương hợp nhất, tùy ý một thương lại vốn có lực lượng cực hạn của hắn.

Nhìn như chỉ có một bước xa, nhưng khiến cho Tần Quân lại nhức đầu không thôi.

- Không xong!

Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng bỗng nhiên bước nhanh đi vào đình viện. Nàng không đeo khăn che mặt. Trên gương mặt tuyệt mỹ của nàng đầy vẻ sợ hãi.

Tần Quân thu thương hỏi:

- Thế nào?

- Người của bốn thần tông đến!

Du Phượng Hoàng trầm giọng nói. Tần Quân nghe được không khỏi nhíu mày.

Hắn ban đầu còn tưởng rằng bốn thần tông sẽ ngang trời xông ra. Thật không nghĩ tới bọn họ lại quang minh chính đại tới cửa.

- Chúng ta đi gặp bốn thần tông!

Tần Quân thu hồi Ngân Long Tru Hồn Thương vào không gian thần thoại, sau đó nói. Bốn người Lôi Chấn Tử vội vàng theo sau.

Rất nhanh, đoàn người đi tới trước cửa lớn của phủ đệ. Lúc này thuộc hạ của Đan Minh Tử đứng thành một hàng canh giữ ở trước cửa lớn. Từ ngoài

đường nhìn lại, chỉ thấy năm bóng người đang bước chậm đi tới. Bọn họ đi không nhanh không chậm. Tiếng bước chân giống như búa tạ nện ở trên ngực mỗi người, khiến cho cả con đường tràn ngập bầu không khí tiêu điều.

------oOo------

Chương 367: 5 phách (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đầy hứng thú nói:

- Lại là năm người? Hơn nữa còn đi chậm như vậy. Xem ra là muốn đạp ta lập uy.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng bốn thần tông lại đột nhiên tập kích bất ngờ. Thậm chí là phái đám tu sĩ công kích phủ đệ. Thật không nghĩ tới, bọn họ lại phái ra năm người.

Như vậy có thể nói rõ năm người này rất mạnh. Chí ít bốn thần tông cho rằng bọn họ có thể chiến thắng được Lý Tồn Hiếu!

- Không ngờ là Ngũ Phách của Tả Long Đường!

Đan Minh Tử lộ ra sắc mặt ngưng trọng nói.

Hắn quay đầu nhìn về phía Tần Quân giới thiệu:

- Bốn thần tông chia ra làm Tả Long Đường, Hữu Hổ Đường, Bắc Huyền Điện, Nam Chu Điện. Trong đó Tả Long Đường mạnh nhất. Năm người này chính là sư huynh đệ, đều có tu vi Địa Tiên Cảnh. Trong đó lão đại Hạ Lệ, có người nói đã vượt qua Địa Tiên Cảnh! Bọn họ ở mảnh đất vô chủ, hoành hành ngang ngược, được mọi người gọi là Ngũ Phách!

Nói xong hắn liền lặng lẽ quan sát biểu tình của Tần Quân. Hắn phát hiện Tần Quân cũng không lộ ra vẻ bối rối, trái lại lộ ra vẻ tươi cười trêu tức.

Chẳng lẽ vị ma tướng này còn chưa có lộ rõ thực lực chân chính?

Đan Minh Tử nhìn về phía Lý Tồn Hiếu nghĩ. Ánh mắt hắn không thể tránh khỏi rơi vào trên người Lôi Chấn Tử và Viên Hồng. Hắn chú ý tới một chi tiết. Không biết là vô tình hay là cố ý, vị trí của Lý Tồn Hiếu lùi lại phía sau Lôi Chấn Tử và Viên Hồng một ít.

Cùng lúc đó, ở trên đỉnh một gian lầu các, một lão hòa thượng đang nằm ở trên mái hiên xem cuộc vui. Không ngờ đó chính là Tang Lương, mấy hôm trước còn muốn lừa Tần Quân.

- Tặc lưỡi, bốn thần tông ngay cả Ngũ Phách đều phái ra, đơn giản là tìm đường chết. Cũng không làm rõ nội tình của kẻ địch.

Tang Lương tặc lưỡi lấy làm kỳ nói, dường như đã biết được thân phận thật sự của Tần Quân.

Nhìn Tần Quân phía dưới, hắn không khỏi cảm thán:

- Đứng đầu và đứng thứ hai Nhân Bảng tập trung lại, mảnh đất vô chủ xem ra càng lúc càng đặc sắc.

Bên kia, Ngũ Phách bước chậm đến. Tần Quân cũng thấy rõ hình tượng của bọn họ. Hình thể bọn họ đều rất khôi ngô. Tất cả thân mặc áo bào gấm màu tím, nhìn như đi rất chậm, nhưng phát ra cảm giác áp bách khiến cho tu sĩ hai bên đường phố cũng không dám thở mạnh.

Ngũ Phách của bốn thần tông lại danh chấn mảnh đất vô chủ. Phàm là người nào đã từng lăn lộn ở mảnh đất vô chủ một khoảng thời gian mọi người đều nghe nói qua danh hiệu của bọn họ.

- Đại sư huynh, để cho ta ra tay trước. Đã lâu không vui đùa một chút.

Một nam tử má trái có vết sẹo dài chừng mười centimet cười gằn nói. Ở trong Ngũ Phách hắn đứng thứ ba, tên là Hạ Tư.

Trong khi nói chuyện, trong tay phải của hắn đột nhiên xuất hiện một thanh trường đao. Thân đao ánh lên nước sơn, lưỡi đao giống như màu bạc trắng, dưới ánh mặt trời chiết xạ hàn quang khiếp người.

- Ừ.

Hạ Lệ đi ở chính giữa hờ hững nói. Dường như trong mắt hắn, đám người Tần Quân đã là người chết.

- Đinh! Phát động một nhiệm vụ phụ... Chém giết Ngũ Phách của bốn thần tông! Nhiệm vụ hoàn thành thu hoạch được 1000000 giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Trong đầu Tần Quân không có gì bất ngờ xảy ra, vang lên âm thanh của hệ thống. Ngũ Phách của bốn thần tông không có khả năng là loại người đơn giản. Không gây ra nhiệm vụ cũng không có thiên lý.

- Viên Hồng, ngươi ra tay đi!

Tần Quân nhìn lướt qua một vòng, sau đó cười nói. Nếu bốn thần tông muốn giẫm lên hắn để lập uy, vậy hắn nhất định phải đánh thẳng vào mặt..

Trong Ngũ Phách còn có tồn tại Địa Tiên Cảnh. Phái Lý Tồn Hiếu ra, rõ ràng không thích hợp. Lôi Chấn Tử đã thành danh, rất dễ dàng khiến cho người ta nhận ra. Cho nên liền do Viên Hồng ra tay. Đây vẫn là an bài tốt nhất.

Dù sao trừ hắn ra, không có người nào biết tới Viên Hồng.

Tùy tiện để Viên Hồng biểu hiện một chút thực lực cho Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu thấy. Ý chí chiến đấu của hai người này đối với Viên Hồng, hắn lại nhìn thấy ở trong mắt. Nhất là Lý Tồn Hiếu.

Phải để cho Lý Tồn Hiếu biết, Viên Hồng không phải là đối thủ hắn có thể khiêu chiến. Bởi vì không nghĩ qua sẽ đánh chết hắn!

- Không thành vấn đề!

Viên Hồng gật đầu nói. Trong khi nói chuyện, hắn liền cầm ra Tấn Thiết Côn của mình. Khí chất trầm ổn khiến cho Tần Quân không nhịn được cảm thán. Cùng là thần khỉ, tính cách thực sự khác nhau.

Chỉ có điều Tôn Ngộ Không bướng bỉnh, thật ra lại là nguyên nhân làm cho người ta thích hắn. Không sợ trời không sợ đất!

Lại ở thời điểm Tần Quân miên man suy nghĩ, Viên Hồng phóng người nhảy lên một cái, nhảy đến trước mặt các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo. Sau đó hắn một tay khiêng Tấn Thiết Côn đi về phía Hạ Lệ.

Thân là tồn tại đứng hàng thứ ba trong Ngũ Phách, trên mặt Hạ Tư lộ ra vẻ cuồng ngạo, có thể nói là hết sức rõ ràng. Dường như trời là lão nhị lão đại của hắn.

- Tiểu Hầu tử, dưới đao Hạ gia gia ngươi không chém kẻ vô danh!

Hạ Tư khinh miệt cười nói. Vết đao trên mặt hắn vô cùng dữ tợn, khoảng cách của hai người cũng càng gần.

Mà Hạ Lệ của Ngũ Phách lại nhíu mày. Hắn chợt phát hiện bản thân mình không nhìn thấu được tu vi của Viên Hồng. Viên Hồng biểu hiện càng bình tĩnh, hắn lại càng bất an.

- Ta là Viên Hồng.

Viên Hồng nhẹ giọng nói. Giọng nói bình thản. So sánh với Hạ Tư, khiến người ta không nhịn được phải liếc mắt nhìn hắn một cái.

Chí ít đối mặt với danh tiếng Ngũ Phách, Viên Hồng không kinh sợ hoảng hốt.

- Gia hỏa này lại là cường giả từ nơi nào chui ra vậy...

Du Phượng Hoàng nhíu mày suy nghĩ. Lần đầu tiên nhìn thấy Viên Hồng, nàng đã rất hiếu kỳ. Nhưng lại ngại không đi hỏi bí mật của Tần Quân.

Bây giờ thấy Tần Quân để cho Viên Hồng một mình đối mặt Ngũ Phách của bốn thần tông, nàng hiểu rõ, Viên Hồng tuyệt đối là cấp cường giả không kém gì Lý Tồn Hiếu!

Hạ Tư bị thái độ của Viên Hồng chọc giận, lúc này cầm đao liền bổ về phía Viên Hồng.

Tốc độ Địa Tiên Cảnh của hắn nhanh tới mức nào. ở dưới tình huống mắt các tu sĩ đứng ở ngoài xem không theo kịp, hắn liền lấn người đến trước mặt Viên Hồng, muốn một đao chém xuống đầu Viên Hồng.

Một tiếng động lớn nổ vang!

Hình ảnh dường như dừng lại. Chỉ thấy Viên Hồng một côn đánh nổ đầu Hạ Tư. Máu tươi bay ra khoảng không trên đường phố. Thân thể Hạ Tư đứng ở trước mặt Viên Hồng, cách một thước. Trường đao cách cái cổ của Viên Hồng không được nửa thước. Thời khắc này một tay Viên Hồng cầm lấy Tấn Thiết Côn, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị.

Yên lặng!

Cục diện trong nháy mắt lại trở nên yên lặng. Tất cả mọi người ngây người nhìn cảnh tượng như vậy. Cho dù là Tần Quân cũng trợn mắt nhìn chằm chằm.

------oOo------

Chương 368: Phong thái vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết chết trong nháy mắt!

Còn tàn bạo như thế!

Trong lòng Tần Quân muốn hét to. Liên tiếp có tiếng hít khí lạnh từ hai bên đường phố truyền đến. Sau khi yên lặng năm giây, cả con đường nhất thời bùng nổ!

- Ông trời của ta! Ta hoa mắt hay sao?

- Đây chính là một trong Ngũ Phách, lại bị đánh bể đầu!

- Giết chết trong nháy mắt... Vị hầu vương này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

- Chẳng lẽ là Cự Kình của Yêu tộc?

- A... thủ hạ của Quân Thanh công tử lại có tồn tại mạnh như vậy, quá kinh

khủng!

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Viên Hồng đều tràn ngập sợ hãi. Thậm chí bọn họ còn không ngừng lui về phía sau.

Bốn người Hạ Lệ còn há hốc mồm, giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ ở tại chỗ. Rõ ràng bọn họ vạn vạn lần không thể nào tưởng tượng được Hạ Tư sẽ bị giết chết trong nháy mắt như vậy.

Lôi Chấn Tử trợn tròn hai mắt. Lý Tồn Hiếu lại há hốc mồm. Càng chưa nói tới đám người Du Phượng Hoàng gần như hóa đá.

Không ra tay thì thôi, vừa ra tay liền kinh người!

- Thế nào không dám lên sao?

Tần Quân cố nén hưng phấn, giả vờ phong khinh vân đạm, nhìn về phía bốn người Hạ Lệ kêu lên. Đồng thời ở trong lòng hắn thầm hỏi:

- Hệ thống, Viên Hồng giúp ta giết chết Ngũ Phách, nhiệm vụ này của ta làm sao bây giờ?

Lúc này, hắn tất nhiên không thể để cho Viên Hồng đặc biệt lưu Ngũ Phách một hơi thở, để cho hắn tới giết.

Liên quan tới hệ thống hắn cũng không muốn để lộ ra. Mặc dù chỉ là manh mối.

- Cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ. Dù sao lấy thực lực của kí chủ căn bản không có khả năng chém giết Ngũ Phách.

Hệ thống trả lời lại vừa khiến cho Tần Quân buông lỏng, lại vừa có chút buồn bực.

Đây coi như là khinh bỉ ta sao?

Thật ra thực lực bản thân hắn ở dưới trăm tuổi cũng coi như đứng đầu. Đáng tiếc ở bên cạnh những Thần Ma như Viên Hồng, hắn có vẻ ảm đạm không có ánh sáng.

- Các ngươi rốt cuộc là ai?

Hạ Lệ cắn răng hỏi. Tuy rằng vừa rồi Hạ Tư có thể có chút sơ suất. Nhưng Viên Hồng có thể một gậy đập chết Hạ Tư, thậm chí khiến cho nguyên thần của hắn cũng không kịp chạy ra. Có thể thấy được thực lực của Viên Hồng không tầm thường.

Có một loại lực lượng là có thể ngay cả nguyên thần cũng đánh tan!

Thông Tí Viên Hầu, cầm nhật nguyệt, ép thiên sơn, phân biệt tốt xấu, xoay chuyển càn khôn!

Viên Hồng không để ý đến câu hỏi của Hạ Lệ, mà lại giơ Tấn Thiết Côn lên cao, đi về phía bọn họ. Hắn giống như Ngũ Phách lúc trước, bước đi rất chậm, nhưng cảm giác áp bách vô thượng lại càng đáng sợ hơn.

Thấy vậy, Hạ Lệ cắn răng nói:

- Cùng tiến lên, ngàn vạn không thể nương tay!

Hạ Tư đã chết thảm. Bọn họ cũng không thể lại lơ là thiếu cảnh giác. Mặc dù Hạ Lệ có chút kinh sợ, nhưng còn chưa đạt tới mức độ khiếp hãi. Bởi vì đạt được Thiên Tiên Cảnh tầng hai hắn cũng có thể giết chết Hạ Tư trong nháy mắt.

Ba phách còn lại gật đầu. Bước chân của nhóm bốn người đạp một cái liền lao vọt về phía Viên Hồng. Khí thế của bọn họ nổ tung ra, trực tiếp hất bay tu sĩ hai bên đường phố cùng với các lầu các ra ngoài. Cục diện đồ sộ, không trung nổ mạnh giống như tiếng sấm sét.

Đối mặt với bốn phách cùng lên, Viên Hồng một côn quét ngang ra. Tốc độ nhanh đến mức ngoại trừ Hạ Lệ kịp né tránh ra, ba phách khác trực tiếp bị quét bay ra ngoài. Lầu các ở khoảng ngàn mét trước mặt Viên Hồng còn bị quét thành hai nửa. Hơn phân nửa lầu các bay lên. Một giây tiếp theo, cuồng phong tàn sát bừa bãi. Các tu sĩ, cột gỗ nhà lầu, nham thạch bị ném đi ra ngoài. Hình ảnh có lực trùng kích thị giác vô cùng chấn động. Đám người Du Phượng Hoàng thấy vậy, nuốt nước miếng.

Ầm ầm ầm...

Toàn bộ Thủ Sát Thành đều đang chấn động, giống như bị động đất đột kích.

Trong không trung Hạ Lệ lộ ra vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Viên Hồng. Chỉ có lúc thật sự đối mặt với Viên Hồng mới có thể cảm nhận được lực lượng của hắn có bao nhiêu khủng khiếp!

Lúc này, Viên Hồng ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Lệ. ánh mắt hung ác độc địa. Hạ Lệ nhìn thấy, trong lòng thầm giật mình. Chỉ thấy Viên Hồng hóa thành một luồng ánh sáng trắng nhanh chóng kéo tới.

- Không tốt!

Hạ Lệ cả kinh vội vàng lấy ra một thanh đoản đao màu xanh lục. Đáng tiếc hắn vừa định làm ra phòng ngự đã bị Viên Hồng một côn đâm thủng ngực. Máu tươi bắn ra trên không trung, giống như từng đóa hoa đỏ thê mỹ. Biểu tình của Hạ Lệ cũng ngưng đọng.

Kim Tiên Cảnh tầng chín và Thiên Tiên Cảnh tầng hai chênh lệch lớn tới mức nào?

Giống như con người dễ dàng giết chết một con kiến nhỏ vậy!

- Ngươi quá yếu.

Viên Hồng nhìn chằm chằm vào Hạ Lệ nói ra những lời này. Đây cũng là câu nói sau cùng Hạ Lệ nghe được. Ngay sau đó tay phải Viên Hồng bỗng nhiên xoay chuyển một cái. Tấn Thiết Côn trực tiếp xoáy nát thân thể Hạ Lệ. Hắn chết không toàn thây.

Ngũ Phách đã có hai người chết thảm!

- Ta đang nằm mơ sao...

Đan Minh Tử run giọng lẩm bẩm nói. Về phần đám thuộc hạ của hắn đều đã mất đi năng lực ngôn ngữ, vẫn chìm đắm ở trong biểu hiện bá đạo của Viên Hồng.

- Gia hỏa này cũng là cường giả Kim Tiên Cảnh...

Lôi Chấn Tử lẩm bẩm nói. Lý Tồn Hiếu ở bên cạnh không nghe được. Lúc này mắt hắn sáng quắc nhìn Viên Hồng.

Người này không chỉ có không bị đả kích, ánh mắt còn càng nóng như lửa.

Có lẽ là bởi vì phương thức chiến đấu của Viên Hồng cùng một loại với hắn, cho nên ở trong lòng hắn coi Viên Hồng thành mục tiêu phấn đấu.

- Viên Hồng, một người cũng đừng buông tha!

Tần Quân chỉ vào ba phách khác của bốn thần tông đứng trong đống đổ nát phía xa. Viên Hồng vừa nghe được, lúc này liền phóng về phía bọn họ.

Trên người Viên Hồng lại mang tồn tại của đại thần thông Thất Thập Nhị Biến. Ngay cả Thiên Hạ Lệ Tiên Cảnh tầng hai cũng không kịp phản ứng nữa, huống gì là ba phách khác yếu hơn?

Mặc dù cách xa nhau hơn một nghìn thước, Viên Hồng một lần độn thân liền xuất hiện bọn họ trên không trung, giơ lên cao Tấn Thiết Côn. Tần Quân thấy vậy, không khỏi kích động.

Cảnh tượng như vậy khiến cho hắn không khỏi nghĩ tới phim truyền hình có liên quan đến Tôn Ngộ Không hắn đã xem trước đó. Trong phim, Tề Thiên Đại Thánh giơ gậy như ý lên cao, dáng người lại khắc sâu ở trong lòng mấy chục vạn con cháu Hoa Hạ, khó có thể phai mờ.

- Cho sụp đổ hết!

Viên Hồng giận dữ hét lên một tiếng. Lời nói còn chưa dứt, thiết côn của hắn đã hạ xuống. Trong phút chốc ánh sáng mạnh chớp hiện. Khu phế tích dưới chân của ba phách trực tiếp bị ầm ầm vùi lấp.

------oOo------

Chương 369: Uy chấn bốn thần tông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đá vụn bay ngang. Cuồng phong cuốn về phía bốn phương tám hướng. mái hiên của các gian nhà trong khu phố xung quanh còn bị tốc lên. Cục diện giống như mạt thế hạ xuống.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ phụ... Chém giết Ngũ Phách của bốn thần tông! Thu được 1oooooo giá trị kinh nghiệm, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Thuế Phàm Cảnh tầng tám!

Gió lớn lay động mái tóc đen bên tai Tần Quân. Hắn còn chưa thấy rõ được tình cảnh phía trước, tiếng nhắc nhở của hệ thống liền vang lên ở trong đầu. Đồng thời nguồn nhiệt linh lực quen thuộc ở bên trong thân thể dâng trào, khiến cho tâm tình hắn càng thêm thoải mái.

Thuế Phàm Cảnh tầng tám!

Khoảng cách với Hóa Hư Cảnh còn kém hai bước!

Hắn thề, hắn không phải muốn ăn Đát Kỷ và Tiểu Ly. Hắn chỉ là đơn thuần muốn trở nên mạnh mẽ mà thôi.

Rất nhanh, Viên Hồng khiêng Tấn Thiết Côn từ trong bụi cuồn cuộn đi ra. Nhìn như hắn đi rất chậm, nhưng một bước liền vượt qua mấy chục thước, thần kỳ vô cùng.

- Toàn bộ Ngũ Phách đều chết hết?

- Mẹ của ta ơi, ta là đang nằm mơ sao? Ngũ Phách không còn chút sức đánh trả nào, bị tàn sát?

- A... Quân Thanh công tử rốt cuộc có lai lịch thế nào?

- Không trách được dám diệt trừ Hữu Hổ Đường, chiếm lấy Thủ Sát Thành. Hóa ra người ta thật sự có con át chủ bài!

- Chà chà. Xem tình hình thế này, bốn thần tông mất mặt lớn. Cũng không biết sau khi tông chủ của bọn họ nghe được tin tức này, sẽ suy nghĩ như thế nào.

Các tu sĩ quan sát cuộc chiến không bị ảnh hưởng đến hoặc không bị thương đều bàn luận ầm ĩ.

Về phần những tu sĩ bị ngộ thương, chỉ có thể nuốt oán khí này vào trong bụng.

Ngũ Phách đều chết không toàn thây. Bọn họ làm sao dám phẫn nộ chê bai Viên Hồng?

Nhìn Viên Hồng đi về phía Tần Quân, trên mặt của mỗi một người đều lộ ra vẻ kính sợ.

Mảnh đất vô chủ không có quy tắc, người mạnh là vua!

- Chủ công, đây là nhẫn trữ vật của bọn họ.

Viên Hồng mở tay trái ra. Trong lòng bàn tay của hắn có một nắm nhẫn trữ vật. Cẩn thận đếm liền biết có mười ba cái nhẫn trữ vật.

Tần Quân tiếp nhận số nhẫn trữ vật này, sau đó ném cho Lưu Bá Ôn, cười nói:

- Ngươi giúp ta sắp xếp lại một chút, sau này bỏ vào quốc khố!

Thân là Ngũ Phách của bốn thần tông, trong nhẫn trữ vật của bọn họ khẳng định có giấu rất nhiều linh thạch, đan dược, pháp khí, pháp thuật v.v.

Tất cả đều là trang bị giết quái rơi ra.

Lưu Bá Ôn ngẩn người. Hắn không nghĩ tới Tần Quân tín nhiệm hắn như thế. Nhưng hắn cũng không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp cất đi mười ba cái nhẫn trữ vật này. Trong lòng hắn cảm động thế nào, chỉ có bản thân hắn biết được.

- Được rồi, có thể dẹp đường trở về phủ!

Tần Quân nhìn đám người Du Phượng Hoàng cười nói. Sau khi nói xong, hắn liền xoay người đi vào trong cửa lớn. Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu cùng với Lưu Bá Ôn theo sát phía sau.

Mãi đến khi bóng lưng của bọn họ biến mất ở trong tầm mắt mọi người, mọi người mới có thể giật mình tỉnh lại.

Đan Minh Tử cười khổ nói:

- Phượng Hoàng, ánh mắt của con thật sự tinh tường, ôm lấy một cái bắp đùi lớn!

Du Phượng Hoàng cười khổ theo. Đó là ánh mắt nàng tinh tường sao? Thật ra nàng vẫn đánh giá thấp Tần Quân. Trước đây lúc nàng biết Tần Quân, thật sự không ngờ được tiểu tử này vừa gặp gió mưa liền hóa rồng, một lần bay lên trời, ngăn cản cũng không ngăn cản được.

Nhìn khu phố xung quanh phủ đệ hóa thành khu phế tích, Du Phượng Hoàng có chút đau đầu. Vừa tiếp nhận Thủ Sát Thành lại rơi vào sự phá hủy. Chỉ có điều thủ hạ của Tần Quân đánh chết Ngũ Phách, nhất định có thể chấn áp bốn thần tông. Cho dù bốn thần tông lại hận Tần Quân, cũng phải điều tra nội tình của Tần Quân xong mới nói tiếp.

Bốn thần tông chỉ là bá chủ của mảnh đất vô chủ mà thôi. Phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực chỉ có thể miễn cưỡng xem như là nhị lưu.

Các tu sĩ đứng ngoài xem rất nhanh liền tản đi. Bọn họ đều rất kích động. Tận mắt nhìn thấy một trận đại chiến kịch tính như vậy, có bọn họ ở đây, chuyện hôm nay chắc chắn phải chấn động mảnh đất vô chủ. Đại danh của Viên Hồng chắc chắn uy chấn tám phương.

Trên mái hiên lão hòa thượng Tang Lương xoa cằm có chút suy nghĩ nói:

- Con yêu hầu này thật cường đại. Ngay cả ta cũng nhìn không thấu được lai lịch của hắn. Lại thêm Lôi Chấn Tử. Chà chà, Tần Đế làm vậy là muốn thay đổi bố cục của Nam Vực... Chẳng lẽ thế lực sau lưng Tần Đế đến từ vực khác?

...

Yêu hầu, một thủ hạ của Quân Thanh công tử tự xưng là Viên Hồng giết chết Ngũ Phách của bốn thần tông!

Tin tức này giống như ôn dịch từ Thủ Sát Thành tản về phía các thành trì.

Vô số người kinh ngạc ồ lên. Vị Quân Thanh công tử này rốt cuộc là người phương nào?

Ngũ Phách của bốn thần tông lại là cường giả hoành hành một phương. Viên Hồng trong nháy mắt tiến thân vào hàng ngũ cường giả đỉnh cấp của mảnh đất vô chủ.

Thế lực khắp nơi đều rất tò mò, không rõ bốn thần tông sẽ có phản ứng gì. Đáng tiếc bốn thần tông giống như không có phát sinh chuyện này, không thể hiện ra bất kỳ thái độ gì. Thậm chí không lại phái người đi tới Thủ Sát Thành nữa. Dường như người chết không phải là Ngũ Phách, là năm con heo.

Thời gian lại trôi qua ba ngày.

Ngày này, Ma Cốt Kiếp cuối cùng nhận được phi trùng của Thâm Uyên Môn bọn họ hồi âm.

- Thứ này thật sự có thể truyền lại tin tức sao?

Tần Quân nhìn phi trùng nhỏ như con ruồi ở trong lòng bàn tay của Viên Hồng hỏi. Một tay Lôi Chấn Tử kéo Ma Cốt Kiếp tới bên cạnh Viên Hồng, trầm giọng nói:

- Nhanh nói cho chủ công biết, nó mang đến tin tức gì.

Ma Cốt Kiếp run rẩy đưa tay tiếp nhận con phi trùng nhỏ, sau đó bỏ vào trong miệng nuốt xuống. Tần Quân thấy vậy, chợt ớn lạnh.

Thâm Uyên Môn thật sự biến thái!

Ngay sau đó, Ma Cốt Kiếp nhắm hai mắt lại. Qua hai ba giây, hắn mới mở miệng nói:

- Phân đà bí mật của Thâm Uyên Môn ở trong Tử Vong Cốc.

Tử Vong Cốc?

Tần Quân nhíu mày. Lưu Bá Ôn lại mở miệng nói:

- Ta từng nghe nói qua về Tử Vong Cốc. Nó cách Thủ Sát Thành mấy trăm dặm, Có người nói rất nhiều tu sĩ đều sẽ đi tới Tử Vong Cốc rèn luyện. Tuy rằng phần lớn bỏ mạng, nhưng tu sĩ sống sót đi ra cũng thu hoạch không ít.

- Ai da, xem ra vẫn là danh thắng cổ tích.

Tần Quân cười ha hả nói, sau đó xoa cằm bắt đầu suy tư.

Hắn ngược lại không phải là sợ Tử Vong Cốc có nguy hiểm. Hắn chỉ là suy nghĩ một chút xem nên làm gì đối với Thủ Sát Thành.

------oOo------

Chương 370: Cấm chế thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vừa nghĩ, hắn vừa nhìn về phía Lưu Bá Ôn. Lưu Bá Ôn nhìn thấy hắn liếc mắt nhìn mình, liền đoán được suy nghĩ của hắn. Vì vậy Lưu Bá Ôn cười nói:

- Ta nguyện ý đi theo bệ hạ. Có thể ta không thích hợp chiến đấu, nhưng đôi khi không nhất định phải dựa vào chiến đấu.

Thủ Sát Thành tuy rằng lợi ích rất lớn, nhưng hắn thật sự không muốn lưu lại.

Hắn muốn đi cùng Tần Quân, thứ nhất là bày mưu tính kế cho Tần Quân, thứ hai lại muốn tăng thêm kiến thức.

Chỉ có thấy bầu trời càng cao hơn, tư duy có khả năng càng trống trải.

- Vậy được rồi. Ngươi đi nói với bọn họ một tiếng. Ngày mai chúng ta liền ra. Thủ Sát Thành lại giao cho bọn họ.

Tần Quân gật đầu nói.

Hắn đã lưu gần nửa tháng. Chờ đợi thêm nữa, hắn lo lắng Tiểu Chúc Long

sẽ gặp bất trắc.

Tuy rằng Ma Cốt Kiếp từng nói qua Tiểu Chúc Long chính là thần của Thâm Uyên Môn, Thâm Uyên Môn sẽ không làm thương tổn tới vị thần của bọn họ, nhưng Tần Quân không quên được đôi mắt Tiểu Chúc Long đỏ như máu khi bị bắt trở lại.

Sáng sớm ngày hôm sau, trời mới vừa tờ mờ sáng, đám người Tần Quân liền lên đường. Thủ Sát Thành lại giao cho Du Phượng Hoàng và các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo quản lý. Nếu như gặp phải phiền phức, bọn họ tự nhiên sẽ mời cường giả trong Nam Minh Thánh Giáo ra tay. Tần Quân cũng không sợ sau khi bọn họ rời đi, Thủ Sát Thành sẽ bị Nam Minh Thánh Giáo cướp giật. Cùng lắm thì lại cướp về.

Dù sao bọn họ cũng không có tốn quá nhiều tâm lực. Sau này thu linh thạch theo tháng là tốt rồi.

Ngồi ở trên đám mây mù của Lôi Chấn Tử, Tần Quân thưởng thức một bình bạch ngọc nhỏ. Ở bên trong chứa ba viên Đại Diễn Đan. Mỗi một viên có thể giúp hắn tăng trưởng trăm năm tu vi. Trước kia hắn đã muốn sử dụng, nhưng vẫn chịu đựng. Ba trăm năm tu vi có lẽ có thể khiến cho hắn tiến lên Hóa Hư Cảnh đỉnh phong, nhưng không thể đột phá. Về phần tại sao không thể, dựa theo như lời hệ thống nói thiên phú bản thân hắn bình thường.

Quả thực như vậy. Tiền thân lại có tiếng là phế vật. Đương nhiên tuy rằng có quan hệ rất lớn với lúc hòa bình không học vấn không nghề nghiệp. Nhưng thiên phú cốt căn bày ra ở nơi đó. Hắn là linh căn ngũ hành, loại bình thường nhất.

- Ai, thật sự hâm mộ tiểu tử Yến Tam kia. Thiên phú đan linh căn, hơn nữa còn là thuộc tính phong linh căn hi hữu, tu luyện quả thực tiến triển cực nhanh.

Tần Quân cảm thán nói.

Hiện tại Yến Tam bái Quan Vũ làm sư. Tần Quân vốn muốn đưa hắn tiến vào trong ba tông môn lớn của vương quốc Đại Tần, nhưng Quan Vũ không muốn, nói ba đại tông môn còn không bằng hắn.

Về phần các Thần Ma thủ hạ của Tần Quân, bọn họ lại không có hứng thú thu đồ đệ. Cho dù là cấp thiên tài phong linh căn.

Bởi vì so với Tần Quân, thiên tài đan linh căn gì đó đều là phù vân.

- Bệ hạ có cái gì phải hâm mộ? Tuy rằng bệ hạ là linh căn ngũ hành, nhưng thiên phú lại là tồn tại nghìn năm khó xuất hiện.

Lưu Bá Ôn cười nói. Đối với điều này, Tần Quân chỉ có thể ngoài cười nhưng trong không cười.

Người trong nhà biết nỗi khổ của bản thân. Hắn không phải thiên phú mạnh mẽ, hắn là mang theo đồ ăn gian cực mạnh.

- Thôi đi. Vẫn giữ lại. Vừa lúc chuẩn bị cho lần tu luyện Bất Diệt Thánh Thể tiếp theo.

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó thu bình ngọc nhỏ vào trong không gian thần thoại.

Bất Diệt Thánh Thể tu luyện tới tầng thứ ba, đã không cần phải hấp thu linh khí thiên địa ngâm thể, mà cần phải có năng lượng đặc biệt khác. Ví dụ như thiên lôi, huyền hỏa v.v. Những thứ đó có thể gặp không thể cầu.

- Đúng rồi, hệ thống, ta không phải có một lần cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên sao? Thiếu chút nữa đã quên mất. Hiện tại bắt đầu rút đi!

Tần Quân nhìn về phía trước, ở trong lòng thầm nói. Đối với rút thưởng ngẫu nhiên, hắn cũng không quá quan tâm. Hiện tại hắn không thiếu tài nguyên, chỉ thiếu thời gian. Thủ hạ cũng có một đám. Nếu không phải vừa rồi lấy ra Đại Diễn Đan, hắn cũng thiếu chút nữa quên rút thưởng.

- Đinh! Bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên...

Chỉ cần không phải thứ quá yếu là tốt rồi.

Tần Quân nghĩ như vậy. Suy nghĩ của hắn lại bay tới trong Tử Vong Cốc.

Tử Vong Cốc cách Thủ Sát Thành gần ba trăm dặm.

Khoảng cách ba trăm dặm đối với thuật điều khiển sương mù đằng vân của Lôi Chấn Tử mà nói chỉ là thời gian không đến một nén hương. Không bao lâu sau bọn họ sẽ chạy tới Tử Vong Cốc.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ rút được một viên Trú Nhan Đan!

Trú Nhan Đan?

Tần Quân trực tiếp để cho hệ thống lấy ra. Hắn nghe nói qua về Trú Nhan Đan, tên cũng giống như ý nghĩa, là đan dược khiến cho thanh xuân vĩnh viễn được giữ lại. Đối với nữ tu sĩ lại có lực hấp dẫn không thể ngăn cản được.

Dù sao cũng chỉ có một viên!

Tần Quân nhìn viên đan dược màu đen ở trong lòng bàn tay. Sau đó hắn trực tiếp ném vào trong miệng.

Chà chà, ta cũng phải thử một chút cảm giác không già. Gương mặt đẹp trai cũng không thể ném đi!

Tần Quân đắc ý nghĩ đến. Đát Kỷ và Tiểu Ly căn bản không cần tới Trú Nhan Đan. Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng dù sao cũng là người có tiền có thế. Để cho các nàng tự mình đi mua đi.

- Điện hạ, ngươi vừa ăn là đan dược gì vậy?

Lý Tồn Hiếu tò mò hỏi.

- Trú Nhan Đan.

Tần Quân nhún vai nói. Mọi người nghe được khóe miệng đều giật giật vài cái.

Nam nhân ăn Trú Nhan Đan làm cái gì?

Hơn nữa Tần Quân rất trẻ tuổi...

...

Một đường không gặp phải phiền phức, rất nhanh bọn họ liền thấy được đường nét của Tử Vong Cốc từ phía xa.

Từ trên cao nhìn xuống đi, dãy núi trụi lủi, phối hợp với sa mạc có vẻ rất hoang vắng. Tử Vong Cốc chính là thung lũng giữa các dãy núi, đan xen ngang dọc. Trong thung lũng trải rộng các loại thực vật cây cối, giống như rừng mưa. Nếu như nhìn kỹ, có thể nhìn thấy được bóng dáng của tu sĩ.

- Vậy tiếp theo ngươi liên hệ cùng phân đà Thâm Uyên Môn như thế nào?

Tần Quân quay đầu lại, nhìn về phía Ma Cốt Kiếp hỏi. Ma Cốt Kiếp đần độn vừa nghe, giật mình một cái, sau đó run giọng nói:

- Ta cũng không biết...

Ta nhổ vào!

Ngươi đùa ta chắc?

Sắc mặt Tần Quân nhất thời không tốt. Nhưng hắn nhìn thấy được dáng vẻ Ma Cốt Kiếp khiếp sợ đến run rẩy, hắn cũng không có hứng thú tức giận. Vì vậy hắn quay đầu lại về phía Viên Hồng, Lôi Chấn Tử cùng với Lý Tồn Hiếu hỏi: “Các ngươi có thể sử dụng thần thức tìm kiếm đến vị trí phân đà Thâm Uyên Môn hay không?

Tốt xấu gì Lôi Chấn Tử và Viên Hồng đều là cường giả Kim Tiên Cảnh, không khó lắm.

------oOo------

Chương 371: Cấm chế thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng cau mày nói:

- Ta vừa rồi đã thử qua, không được. Tử Vong Cốc này có cái gì đó không đúng.

- Không sai, hình như có cấm chế gì đó tồn tại.&Lôi Chấn Tử gật đầu nói.

Cái gọi là cấm chế thật ra là tồn tại tương tự với pháp trận phòng ngự vậy, nhưng so với pháp trận càng cao cấp hơn. Pháp trận cần phải có vật trung gian. Nhưng cấm chế lại chỉ cần sử dụng linh lực, pháp lực thi triển ra. Tu sĩ có thể thi triển cấm chế đều rất mạnh. Chí ít Tần Quân không có cách nào thi triển ra cấm chế. Bởi vì hắn căn bản không có nghiên cứu qua.

- Tạm thời hạ xuống đất đã!

Tần Quân trầm ngâm nói. Cùng lắm thì sử dùng cách thức trải thảm để tìm kiếm.

Không bao lâu, đoàn người liền hạ xuống một lối vào thung thũng của Tử Vong Cốc. Bãi cỏ dưới chân trơn trợt, rõ ràng là ban ngày. Nhưng bởi vì trên sườn núi xung quanh cây cối và hoa cỏ mọc che kín ánh sáng mặt trời, chỉ có một vài chùm tia sáng có thể từ trong khe hở chiếu vào, rơi xuống trên mặt đất hình thành từng mảnh lốm đốm, khiến cho nơi đây có chút u ám.

Tần Quân lấy ra chuông chiêu hồn, khiến cho đồng tử của đám người Lôi Chấn Tử lại co lại.

Lại là một vật quỷ đạo.

- Keng keng keng...

Tần Quân khẽ lắc chuông chiêu hồn. Tiếng chuông khiến cho thần sắc Lưu Bá Ôn có chút hoảng hốt. Đám người Lôi Chấn Tử tu vi cao thâm lại không bị ảnh hưởng.

Rất nhanh, Hắc Bạch Vô Thường liền từ phía sau Tần Quân chậm rãi nổi lên. Đám người Lôi Chấn Tử thấy vậy không khỏi cảnh giác. Ma Cốt Kiếp lại nhìn tới há hốc mồm.

Tần Quân rốt cuộc còn có bao nhiêu năng lực và con át chủ bài không thể hiện ra?

Ma Cốt Kiếp hoảng sợ nghĩ. Nếu như có thể làm lại, hắn tuyệt đối sẽ không tiếp nhận nhiệm vụ tiêu diệt vương quốc Càn Nguyệt.

- Hắc Bạch Vô Thường, giúp ta tìm kiếm một đám người. Khí tức của bọn họ giống như gia hỏa này, đều là ma tu.

Tần Quân nhìn về phía Hắc Bạch Vô Thường phân phó nói. Hắn cũng không có ý định giới thiệu Hắc Bạch Vô Thường cho đám người Lưu Bá Ôn biết. Đế hoàng phải cân nhắc tới quan hệ của thủ hạ phe phái. Đừng thấy những Thần Ma này đều trung thành với hắn, nhưng không có nghĩa là các Thần Ma đều có thể xem đối phương trở thành người một nhà. Nói không chừng sau này sẽ nổ ra tranh đấu.

Hắc Bạch Vô Thường nhìn về phía Ma Cốt Kiếp, quan sát một lát liền gật đầu biến mất ở tại chỗ.

Toàn bộ quá trình, Hắc Bạch Vô Thường đều không có mở miệng. Hai người khiến cho đám người Lưu Bá Ôn có ấn tượng chính là thần bí.

- Chúng ta tạm thời ở chỗ này chờ một khoảng thời gian.

Tần Quân cười nói.

Lúc này, Viên Hồng bỗng nhiên cau mày nói:

- Có người đến!

Tần Quân vừa nghe, theo bản năng liền quay đầu nhìn lại. Hắn còn chưa nhìn thấy rõ thân ảnh của đối phương, hắn liền nghe được một âm thanh có chút quen thuộc:

- Thiên đạo luân hồi, pháp vô biên...

Nhìn theo hướng âm thanh phát ra, chỉ thấy lão hòa thượng Tang Lương theo vách núi trợt xuống, một đường đụng phải khiến lá cây bay lượn.

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Trời ạ, tại sao lại là lão già này vậy?

- Lão lừa ngốc, ngươi đặc biệt theo dõi ta có đúng không?

Trên trán Tần Quân nổi lên một sợi gân xanh, giọng nói không tốt hỏi. Hắn

đối với Tang Lương cũng không có thiện cảm.

Sau khi Tang Lương rơi vào trên cỏ, đứng dậy vỗ mông cười nói:

- Làm sao có thể. Thủ hạ của ngươi mạnh như vậy, nếu ta theo dõi các ngươi, bọn họ đã sớm phát hiện.

Tần Quân bĩu môi, trong lòng tính toán có nên tiêu diệt gia hỏa này hay không? Hắn luôn cảm thấy Tang Lương không có ý tốt.

Mảnh đất vô chủ, hòa thượng cũng không là người tốt. Hòa thượng thật sự từ bi làm sao có thể tới nơi này?

- Tử Vong Cốc có một lời đồn đại, Quân Thanh công tử muốn biết không?

Tang Lương đi tới cười nói. Trong khi nói chuyện, ánh mắt hắn nhìn về phía Viên Hồng, tặc lưỡi lấy làm kỳ nói:

- Yêu tộc tu luyện tới cảnh giới này cũng không nhiều. Hơn nữa đều là hạng người tâm cao khí ngạo. Không nghĩ tới ngươi sẽ bái nhập tiểu tử Nhân tộc yếu hơn ngươi rất nhiều.

Tuy rằng Viên Hồng hiện lên hình người, nhưng mu bàn tay, cần cổ cùng với trên mặt đều là lông trắng. Cho dù là ai vừa nhìn liền biết là con vượn tu luyện thành tinh.

Đối mặt với lời gây xích mích của Tang Lương, Viên Hồng xem thường. Tần Quân lại có chút không nhịn được nói:

- Muốn nói gì thì nói đi. Đừng quanh co lòng vòng nữa!

Tử Vong Cốc có cấm chế. Hơn nữa còn là cấm chế Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng không có cách nào vận dụng thần thức xuyên qua được. Khẳng định nó có lai lịch không đơn giản.

Có thể đây cũng là nguyên nhân khiến cho Thâm Uyên Môn thành lập phân đà ở đây.

- Có người nói trước đây thật lâu, có một ma đầu hoành hành ngang ngược ở Nam Vực, vô pháp vô thiên. Thậm chí ngay cả tu sĩ Ma Đạo cũng nhìn

không được. Hai đạo chính ma liên thủ trấn áp hắn ở mảnh đất này. Tử Vong Cốc cũng chính là nơi phong ấn vị ma đầu này.

Tang Lương cười nói, giọng điệu của hắn cũng rất khó có thể khiến cho người ta tin tưởng hắn được.

Ngươi lại biên soạn!

Nếu như lời đồn đại là thật, Thâm Uyên Môn ở chỗ này thành lập phân đà là muốn chết sao?

Tần Quân cười lạnh không thôi. Nhưng bỗng nhiên một ý niệm hiện lên ở trong đầu hắn. Chẳng lẽ mục tiêu của Thâm Uyên Môn chính là ma đầu trong truyền thuyết ở Tử Vong Cốc này?

Đương nhiên hắn không suy nghĩ nhiều. Nếu như phân đà Thâm Uyên Môn có thể truyền tin lại cho Ma Cốt Kiếp, nói rõ bọn họ cũng không bị ma đầu giết chết. Thậm chí căn bản là không có ma đầu nào theo lời đồn đại.

- Ngươi tới nơi này làm gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi. Hắn cũng không muốn để cho Tang Lương nhìn thấy được Hắc Bạch Vô Thường tồn tại.

Cõi âm đối với phần lớn tu sĩ mà nói chỉ là lời đồn đại.

- Phật viết, không thể nói.

Tang Lương cười hắc hắc nói.

Tần Quân trợn trừng mắt nói:

- Phật nào nói, ta thế nào lại không biết?

- Đương nhiên là Như Lai Phật Tổ!

Tang Lương lộ ra vẻ mặt sùng kính nói. Lời này vừa nói ra, sắc mặt Tần Quân biến hóa kịch liệt.

Như Lai Phật Tổ!

Đó không phải là đại lão phật môn trấn áp Tề Thiên Đại Thánh trong Tây Du Ký sao?

Tần Quân vừa muốn mở miệng hỏi thăm, Tang Lương lại xoay người đi về phía bên trong Tử Vong Cốc. Vừa đi hắn còn vừa niệm kinh thi phật hay không phật, đạo hay không đạo.

- Hệ thống, Như Lai Phật Tổ sẽ không phải là một trong năm vị Thần Ma xuất hiện sớm chứ?

Tần Quân vội vàng ở trong lòng hỏi.

------oOo------

Chương 372: Như Lai Phật Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dựa theo như lời hệ thống nói, lúc thân thể này sinh ra, Tần Quân đã chuyển kiếp tới, tương đương với có gần mười bảy năm. Pháp Hải và Tiểu Ly chính là hai vị trong đó.

Ngưu Ma Vương cũng có khả năng là một trong số đó. Nhưng hắn hỏi qua Hồng Hài Nhi, Hồng Hài Nhi bao giờ cũng trả lời ba phải cái nào cũng được.

Hiện tại lại xuất hiện một vị Như Lai Phật Tổ. Tần Quân cảm thấy nhức đầu.

Không có cách nào, lực uy hiếp của Như Lai Phật Tổ thật sự quá mạnh mẽ!

- Tất cả vạn sự có khả năng.

Hệ thống trả lời như vậy nói:

- Thần Ma hạ xuống sớm. Nếu như kí chủ không triệu hoán đến bọn họ,

vậy kí chủ lại quản không được bọn họ. Thậm chí bọn họ có thể sẽ biến thành kẻ đối địch.

Vừa nghĩ tới chuyện, nếu như đối địch cùng Như Lai Phật Tổ, Tần Quân lại càng thêm đau đầu.

Xem ra sau này không thể tùy ý đắc tội phật môn.

Tần Quân chỉ có thể đánh bàn tính như vậy. Lôi Chấn Tử và Viên Hồng ở trước mặt Như Lai Phật Tổ căn bản không đủ nhìn.

Lưu Bá Ôn nhìn ra Tần Quân hình như có tâm sự, không khỏi hỏi:

- Vị Như Lai Phật Tổ kia, bệ hạ biết sao?

Tang Lương vừa nói ra Như Lai Phật Tổ, sắc mặt Tần Quân lại phát sinh biến hóa. Đây là lần đầu tiên Lưu Bá Ôn nhìn thấy cảnh tượng như vậy. Mặc dù là đối mặt với Thâm Uyên Môn, Tần Quân cũng không có thất thố. Có thể thấy được Như Lai Phật Tổ ở trong lòng Tần Quân địa vị còn cao hơn so với Thâm Uyên Môn.

- Không có gì.

Tần Quân lắc đầu cười. Cho dù hắn khoa trương Như Lai Phật Tổ lợi hại hơn nữa, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử chắc hẳn cũng sẽ không phục, ngược lại sẽ sinh ra niệm tưởng khiêu chiến với Như Lai Phật Tổ.

Nói đùa. Ngay cả Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Đình cũng bị Như Lai Phật Tổ đè xuống đất. Thủ hạ của Tần Quân hiện nay căn bản không đủ nhìn.

Đương nhiên hậu thế cũng có người nói Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Đình là một hồi âm mưu. Thiên Đình đang diễn trò. Nhưng có người nào sẽ diễn trò đến mức khiến cho mình mất mặt?

Ngọc Đế có khả năng che nấp chiến lực thực sự. Thái thượng lão quân và những đại năng phái hệ khác cũng không ra tay. Nhưng thực lực của Tôn Ngộ Không tuyệt đối là sự thật. Không nhắc tới đại năng, Thiên Đình thật ra không có người nào có thể làm gì được Tôn Ngộ Không.

Lại ở thời điểm Tần Quân giống như bị nhiễu loạn tâm chí, Hắc Bạch Vô Thường đã trở về.

Đám người Lưu Bá Ôn đưa mắt nhìn nhau. Hai vị Quỷ Vương này mới rời khỏi một hồi, chẳng lẽ đã tìm được tồn tại của phân đà Thâm Uyên Môn?

- Bệ hạ, theo chúng ta đến đây đi!

Hắc Vô Thường cười u ám nói. Trong khi nói chuyện, hắn còn dùng lưỡi dài liếm mặt mình. Đám người Lưu Bá Ôn thấy được, theo bản năng nhíu mày.

Tần Quân gật đầu. Đối với năng lực của Hắc Bạch Vô Thường, hắn vẫn rất tín nhiệm.

Âm dương độn pháp có thể khiến cho Hắc Bạch Vô Thường tự do xuyên qua hai giới âm dương. Hơn nữa bọn họ quanh năm câu hồn quỷ, cho nên năng lực điều tra truy tìm tung tích tuyệt đối là đứng đầu.

Đoàn người đi vào trong Tử Vong Cốc.

Dọc theo thung lũng đi vào Tần Quân chú ý tới thực vật bên trong tuy nhiều, nhưng không nhìn thấy có một con yêu thú. Thậm chí ngay cả trùng loại cũng rất hiếm thấy.

Trong không khí tràn ngập một sự ẩm ướt. Mới đi mấy trăm thước, trên đỉnh đầu Tần Quân liền dính đầy giọt nước. Hắn bỗng nhiên liếc mắt nhìn về phía trong bụi cỏ ven đường. Một sợi dây leo giống như con rắn lui đi.

Xem ra Tử Vong Cốc thật sự không đơn giản.

Ầm...

Lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ vang. Mơ hồ còn có người đang tức giận mắng lớn. Xem ra phía trước có người đang chiến đấu.

Chỉ có điều đám người Tần Quân đều không để ý tới. Viên Hồng khiêng Tấn Thiết Côn cười nói:

- Một tiểu gia hỏa Hóa Hư Cảnh đang đấu với một đám tu sĩ Thuế Phàm Cảnh.

Hóa Hư Cảnh?

Tần Quân nhất thời mất đi hứng thú. Tuy rằng hắn chỉ có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng tám, nhưng Hóa Hư Cảnh thật sự không có cách nào lọt vào mắt hắn.

Dưới trướng của hắn, Địa Tiên Cảnh, Thiên Tiên Cảnh, Chân Tiên Cảnh thậm chí Kim Tiên Cảnh đều có. Hắn làm sao có thể lưu ý tới một tu sĩ Hóa Hư Cảnh?

Rất nhanh, bọn họ đi qua chỗ rẽ tiến vào thung lũng, liền nhìn thấy được vị trí phía trước cách chừng ba trăm thước có một đám người đang hỗn chiến. Chính xác mà nói là mười mấy tu sĩ đang bao vây tấn công một người thanh niên mặc áo đen. Trên mặt đất vẫn có không ít thi thể đang nằm.

Người thanh niên mặc áo đen khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị. Trong tay hắn nắm một thanh trường kiếm rộng hai ngón tay, còn không ngừng di chuyển ở trên không trung, nhanh tới mức gần như phát lên tàn ảnh, tránh thoát pháp thuật của các tu sĩ còn lại. Đồng thời tay phải của hắn vung trường kiếm lên. Hàng vạn hàng nghìn kiếm ảnh chiếm giữ ở toàn thân hắn. Hắn lại đâm một cái ra. Kiếm ảnh giống như mưa sa hạ xuống, rơi trên mặt đất phát sinh từng tiếng nổ mạnh, hất bay kẻ địch, chấn động mặt đất.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Người thanh niên mặc áo đen này rất mạnh. Cho dù là hắn, cũng không nhìn thấy rõ được thân pháp của người thanh niên mặc áo đen này.

Nếu chỉ là tu vi còn dễ nói. Nhưng hắn có thể nhìn ra người thanh niên này rất trẻ tuổi. Chẳng lẽ là thiên tài Nhân Bảng?

Trong Nhân Bảng, người đạt được Hóa Hư Cảnh cũng không nhiều.

- Đáng giận. Gia hỏa này thật lợi hại. Chúng ta căn bản không làm gì được hắn!

- Kiên trì. Chúng ta phải giết chết hắn, bằng không hậu hoạn vô cùng!

- Đứng phía sau Kim Vô Hối lại là thánh triều. Chúng ta đã đắc tội hắn, không thể để cho hắn chạy trốn!

- Nói thì dễ. Chúng ta đánh không lại hắn!

Các tu sĩ bao vây tấn công người thanh niên mặc áo đen, vừa thi triển pháp thuật vừa mắng lẫn nhau. Tất cả có vẻ có chút hoảng hốt lo sợ. Trái lại, người thanh niên mặc áo đen bị bao vây tấn công, vẻ mặt của hắn vẫn rất lạnh lùng. Dường như hắn không phải đang chiến đấu, mà là đang đứng ngoài quan sát.

Kim Vô Hối?

Tần Quân đang đi về phía bọn họ không khỏi nhíu mày. Đối với Kim Vô Hối, hắn đã nghe nói tới từ lâu.

Cấp thiên tài đứng đầu Nhân Bảng, mục tiêu truy đuổi của thế hệ trẻ tuổi toàn bộ chính đạo Nam Vực.

Vừa nghĩ tới đây, bước chân Tần Quân cũng không có chậm lại. Đứng đầu Nhân Bảng lại như thế nào. Chung quy chỉ là đại biểu cho tiềm lực cao mà thôi. Phóng tầm mắt ra toàn bộ Nam Vực không coi là cường giả chân chính. Phía sau Kim Vô Hối có thể có thế lực ủng hộ. Nhưng bản thân hắn lại quen độc lai độc vãng. Thiên tài như vậy hắn thấy không tạo thành uy hiếp. Hơn nữa hai người cũng không có mâu thuẫn gì. Chỉ là người xa lạ.

Đường lớn hướng lên trời, đường ai nấy đi!&

------oOo------

Chương 373: Kim Vô Hối

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Một đám gia hỏa không biết trời cao đất rộng!

Kim Vô Hối hừ lạnh một tiếng. Trong khi nói chuyện, hắn cầm kiếm chém xuống phía dưới. Một đạo kiếm quang giống như trăng lưỡi liềm trong

nháy mắt ngưng tụ thành hình, tốc độ cực nhanh, trực tiếp đánh úp về phía các tu sĩ phía dưới. Mấy tu sĩ lập tức bị chặt ngang.

Ầm.

Một tiếng động vang lên.

Kiếm quang rơi vào trên vách núi. Đá vụn bay ngang, dẫn đến cả ngọn núi đều đang chấn động.

Sau khi bụi bặm tản đi, chỉ thấy trên vách núi đá lưu lại một đường khe rãnh dài đến năm mươi thước, chiều rộng hai thước. Uy lực một kiếm khủng khiếp như vậy!

Lúc này đối địch với Kim Vô Hối đã chỉ còn lại có hơn hai mươi người. Chắc hẳn không bao lâu nữa, toàn bộ đều sẽ phải chết ở dưới kiếm của hắn. Thuế Phàm Cảnh và Hóa Hư Cảnh chênh lệch giống như lạch trời, rất khó vượt quá.

Sau một kiếm, các tu sĩ còn sót lại khiếp sợ đến mức không dám tới gần Kim Vô Hối nữa. Tất cả đều cắn răng nhìn hắn.

Rất nhanh liền có người chú ý thấy đám người Tần Quân đi tới. Kim Vô Hối cũng vậy.

Không có cách nào, đám người Tần Quân này đi đường quá mức cổ quái. Lưu Bá Ôn thoạt nhìn như một người trung niên hòa ái, Lôi Chấn Tử xấu xí giống như quỷ đói. Viên Hồng rõ ràng là một con yêu quái Bạch Viên. Ma Cốt Kiếp thảm giống như bộ xương khô. Tần Quân tuấn tú lịch sự, giống như thiếu niên phong lưu văn nhã. Hắc Bạch Vô Thường có bên ngoài đáng sợ. Nhất là đầu lưỡi bọn họ dài khiến cho lòng người rét lạnh.

Tổ hợp tương đối cổ quái, nhìn thế nào cũng cảm thấy chẳng ra cái gì cả.

Mày kiếm Kim Vô Hối nhíu chặt. Bởi vì hắn phát hiện, ngoại trừ Tần Quân và Lưu Bá Ôn ra, tu vi của những người khác hắn đều nhìn không thấu. Mấu chốt nhất chính là đội người này rõ ràng không kiêng nể gì cả, bước chậm đến. Không biết mục đích của bọn họ là gì.

Tần Quân đương nhiên không muốn xen vào chuyện của người khác. Hắn

chỉ là theo chân Hắc Bạch Vô Thường đi mà thôi.

Hắc Bạch Vô Thường căn bản không để những người này vào mắt. Cho nên hai người tự mình dẫn đường, thậm chí lười giải thích.

Nhìn bọn họ càng lúc càng gần, cùng các tu sĩ đối địch Kim Vô Hối lại không kìm chế được. Một tên tu sĩ độc nhãn trong đó phẫn nộ quát:

- Thần giáo Hắc Nhiên làm việc, những người không có nhiệm vụ đừng có tới gần!

- Ồn ào gì thế?

Lý Tồn Hiếu không nhịn được mở miệng mắng. Giọng nói của hắn có thể khí phách hơn so sánh với tu sĩ độc nhãn rất nhiều. Trong nháy mắt khiến cho sơn cốc trở nên yên lặng lại.

- Chúng ta chỉ là đi ngang qua. Các ngươi cứ tiếp tục!

Tần Quân cười nói. Trong khi nói chuyện bọn họ dĩ nhiên đi tới phía dưới các tu sĩ. Các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên cùng Kim Vô Hối đều lơ lửng trên không trung. Cho nên không có ai ngăn cản.

Đi ngang qua?

Các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên đưa mắt nhìn nhau. Nhưng bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Một đội người to gan càn quấy như vậy khẳng định không đơn giản.

Mảnh đất vô chủ cũng không có kẻ nào ngu si. Người dám càn rỡ hoặc là bản lĩnh cao cường, hoặc là có bối cảnh.

Kim Vô Hối cũng cau mày nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Hắn liếc mắt liền nhìn ra đội người này lấy Tần Quân làm chủ. Điều khiến cho hắn cảm giác hứng thú là Tần Quân rất trẻ tuổi. Dường như chỉ khoảng mười sáu mười bảy tuổi, nhưng có tu vi Thuế Phàm Cảnh tầng tám. Có thể bản thân Tần Quân tuổi đã cao, chỉ là tinh thông thuật trú nhan.

Lại như vậy, đám người Tần Quân không gặp chút trở ngại nào, đi ngang qua. Nhìn theo bóng lưng bọn họ rời đi, các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên đưa

mắt nhìn nhau.

Thật đúng là đi ngang qua?

- Hừ!

Kim Vô Hối hừ lạnh một tiếng kéo suy nghĩ của các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên trở lại. Cuộc chiến đấu lại bạo phát.

Ầm ầm ầm...

Nghe tiếng nổ mạnh phía sau, Tần Quân không quay đầu lại, mà cảm thán nói:

- Giang hồ thật sự loạn.

- Giang hồ?

Lý Tồn Hiếu nghi ngờ hỏi.

- Nơi nào có người nơi đó lại có giang hồ.

Tần Quân giả vờ cao thâm khó lường nói. Đám người Lưu Bá Ôn nghe được không khỏi suy nghĩ sâu xa. Những lời này nghe rất có chiều sâu.

Đối với chuyện tại sao Kim Vô Hối và thần giáo Hắc Nhiên lại đánh nhau, Tần Quân cũng không quá để ý.

Không phải là vì một chữ lợi sao? Tử Vong Cốc mặc dù có thể thu hút tu sĩ, là bởi vì trong cốc có giấu rất nhiều thiên tài địa bảo.

Qua thời gian khoảng chừng một nén hương, bọn họ đi tới trước một sơn động. Xung quanh là rừng cây rậm rạp. Cửa sơn động còn bị bụi cỏ che khuất. Nếu không đến gần, căn bản không nhìn thấy được ở đây có che giấu một sơn động.

- Ngươi xác định là nơi này sao?

Tần Quân lên tiếng hỏi, biểu tình hình như có chút trứng đau. Thâm Uyên Môn sẽ thành lập phân đà ở bên trong này?

Hắn nghĩ như thế nào cũng cảm thấy có chút không có khả năng.

Cửa động này chỉ có thể cho phép một người ra vào. Nếu như gặp phải nguy hiểm, các tu sĩ phân đà Thâm Uyên Môn chẳng phải là muốn xong đời sao?

- Không sai. Bên trong có mười mấy ma đồ.

Bạch Vô Thường gật đầu nói. Hắn dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

- Hơn nữa lúc trước chúng ta nhìn thấy được phía dưới có một hồ nham thạch nóng chảy, bên trong linh khí cực kỳ nồng đậm, hình như đang nuôi dưỡng cái gì đó.

- Hồ nham thạch nóng chảy?

Tần Quân không khỏi nhíu mày, lập tức trực tiếp nói:

- Ai đánh nổ ngọn núi này đi!

Hắn cũng không muốn chui vào trong sơn động nhỏ nhỏ hẹp kia. Hơn nữa mục tiêu của bọn họ là đi thông qua cánh cửa truyền tống của Thâm Uyên Môn, cũng sẽ không lưu ý những vật khác.

- Để ta đến đi! Các ngươi lui ra phía sau!

Viên Hồng khiêng Tấn Thiết Côn cười nói. Hắc Bạch Vô Thường không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn. Ngọn núi này cao tới gần năm trăm mét. Mấu chốt nhất chính là thân núi trải dài ngàn mét. Thật sự có thể bị người này đánh nổ được sao?

Tần Quân gật đầu, sau đó di chuyển lui người ra phía sau. Lưu Bá Ôn, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Ma Cốt Kiếp theo sát phía sau. Hắc Bạch Vô Thường chỉ đành kìm chế sự nghi ngờ theo bọn họ lui lại.

Cùng lúc đó, lão già Tang Lương này không ngờ lại xuất hiện ở cách đó không xa. Trong miệng hắn vẫn ngậm một cọng cỏ, lại thêm trên người hắn mặc cũ nát áo cà sa, khiến cho hắn thoạt nhìn chẳng ra cái gì cả.

Phật tổ nhìn thấy được bộ dạng cà lơ phất phơ này của hắn, chắc hẳn cũng phải tức chết.

- Ai da, Quân Thanh công tử, thật khéo. Chúng ta lại gặp nhau.

Tang Lương nhìn thấy Tần Quân hình như thật sự cao hứng, vì vậy bước nhanh đi tới.

------oOo------

Chương 374: Cực Viêm U Thủy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khóe miệng Tần Quân nhất thời co rút. Lão hòa thượng này đứng ở trên vách đá dựng vẫn theo sát hắn!

- Cút sang một bên!

Tần Quân không nhịn được quát. Nếu không phải suy nghĩ đến phía sau Tang Lương có khả năng là Như Lai Phật Tổ, hắn thật sự muốn để cho Lôi Chấn Tử đánh chết Tang Lương.

Cùng lúc đó, Viên Hồng một tay nghiêng Tấn Thiết Côn giơ lên, chuẩn bị đánh nổ ngọn núi trước mặt.

- Quân Thanh công tử, ta cũng không có theo dõi các ngươi.

Tang Lương cười đùa cợt nhả giải thích:

- Ta là tới điều tra tung tích ma đầu Tử Vong Cốc trong truyền thuyết. Hình như hắn lại ở trong này...

Hắn còn chưa có nói xong, Tấn Thiết Côn của Viên Hồng chính là đánh ra.

Một côn đánh ra, phong vân biến sắc!

Ầm.

Một tiếng nổ lớn kinh thiên vang lên. Tất cả mọi người trong toàn bộ Tử Vong Cốc đều giật mình.

Ngay cả các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên đang cùng Kim Vô Hối đại chiến cũng hoảng sợ quay đầu nhìn lại.

Một côn man lực của Viên Hồng trực tiếp đập nổ ngọn núi lướn trước mặt. Vô số đá vụn bắn về phía các phương hướng, giống như lưu tinh. Toàn bộ Tử Vong Cốc có chút chấn động. Hình ảnh chấn động lòng người. Giống như thiên địa trực tiếp vỡ nát. Bụi bặm cuốn lên cao tới mấy trăm trượng. Cuồng phong thổi tới Tần Quân không khỏi sử dụng ống tay áo che mặt.

- Phật tổ của ta ơi...

Tang Lương há hốc mồm nhìn cảnh tượng như vậy. Toàn thân hắn dường như mất hồn, miệng há hốc một hồi vẫn không thể khép lại. Trong đôi mắt trợn tròn đều là vẻ chấn động và khó tin.

Hắc Bạch Vô Thường cũng sững sờ ở tại chỗ. Bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới Viên Hồng lại có lực lượng khủng khiếp như vậy.

Chỉ sợ ngay cả Lý Nguyên Phách, Lôi Chấn Tử thủ hạ của Tần Quân cũng không thể so sánh được với hắn...

Cuồng phong tàn sát bừa bãi gần như nửa phút mới có thể dừng lại được. Sơn động ban đầu vốn có chút chật hẹp, trong nháy mắt đã trở nên trống trải. Một dãy núi lớn kéo dài ngàn mét bị đánh nổ, trái lại có vẻ trống trải. Viên Hồng một tay giơ Tấn Thiết Côn lên cao, bóng lưng to lớn giống như núi thái sơn. Tần Quân thấy vậy, tâm trí có phần hướng tới.

Lúc nào hắn mới có thể nắm giữ lực lượng như vậy?

Đám người Lý Tồn Hiếu cũng có ý nghĩ như vậy. Duy nhất chỉ có Lôi Chấn Tử còn tốt một chút. Dù sao hắn cũng là thể tu. Hơn nữa hắn và Viên Hồng cùng một cảnh giới lớn. Chỉ là kém hơn năm cảnh giới nhỏ. Đương nhiên Kim Tiên Cảnh một cảnh giới nhỏ lại giống như một lạch trời. Năm cảnh giới nhỏ...

Sau khi gió cuốn tan bụi bặm, trước mặt Viên Hồng lộ ra một hố lớn. Bên trong có mười mấy ma đồ Thâm Uyên Môn thân mặc áo bào đen hình bò

cạp đỏ đang nằm. Phần lớn mọi người đã chết. Còn có vài ma đồ nằm trên mặt đất co quắp. Rõ ràng một côn vừa rồi của Viên Hồng tới quá đột nhiên. Người chết cũng không biết chết như thế nào. Người không chết lại vô cùng thống khổ, hận không thể khiến mình cũng chết đi.

Tần Quân cất bước đi tới miệng hố lớn, nhìn xuống. Vừa liếc mắt hắn liền nhìn thấy được hồ nham thạch nóng chảy nằm ở đáy hố. Phóng tầm mắt nhìn lại, có thể nhìn thấy được không ít xương trắng. Ngoại trừ thi thể xương cốt yêu thú ra, thậm chí còn có xương người. Cảnh tượng này thật khiến người ta không nhịn được cảm thấy sởn tóc gáy.

- Trời ạ, nơi đó có cánh cửa truyền tống gì chứ?

Tần Quân nhìn lướt qua một vòng, sau đó không nhịn được hô lớn. Một tay Lôi Chấn Tử nắm lấy Ma Cốt Kiếp đi tới trước mặt Tần Quân.

Lúc này, Tang Lương cũng phục hồi lại tinh thần. Hắn phát ra tiếng kêu kinh ngạc giống như tiếng lợn bị chọc tiết:

- Các ngươi đang làm gì? Vạn nhất kinh động tới vị ma đầu kia! Chúng ta đều phải chết!

Tần Quân không để ý tới hắn. Sau đó lại về phía Ma Cốt Kiếp chất vấn:

- Ngươi đang lừa gạt ta sao? Nơi này là phân đà sao?

Ngoại trừ mười mấy ma đồ ra, ở đây nhìn thế nào cũng không giống như thế lực phân đà. Ngược lại giống như lao tù trong lòng đất.

Ma Cốt Kiếp cũng há hốc mồm. Hắn run giọng nói:

- Ta cũng không biết được rõ ràng... Ta chỉ là nghe nói mảnh đất vô chủ có phân đà...

Ta nhổ vào!

Hóa ra tiểu tử ngươi chỉ nghe được tin vỉa hè!

Tần Quân nhất thời giận. Lúc này hắn một cước đạp Ma Cốt Kiếp ngã lăn trên mặt đất.

- Chủ công, chúng đi xuống hỏi một chút xem sao? Ở phía dưới còn có người sống.

Lưu Bá Ôn đề nghị. Tần Quân vừa nghe, cũng chỉ đành kìm chế sự phẫn nộ. Hắn cũng không muốn đi một chuyến uổng công.

Đoàn người nhảy vào trong hố lớn. Toàn thân Tang Lương run rẩy nhìn xung quanh, trong miệng không biết đang lẩm bẩm cái gì.

Vèo! Vèo! Vèo...

Bốn phương tám hướng bỗng nhiên có từng bóng dáng của tu sĩ bay tới. Không cần nghĩ cũng biết, bọn họ đều là bị tiếng nổ lớn do Viên Hồng lúc trước đánh nổ thân núi thu hút đến.

Đám người Tần Quân đi tới trước mặt một ma đồ còn sống. Tên ma đồ này toàn thân đều là máu. Hai tay, hai chân co quắp, giống như loài bò sát nằm trên mặt đất. Từ trên khuôn mặt dữ tợn của hắn có thể thấy được nỗi thống khổ của hắn, sống không bằng chết.

- Ở đây có phải là phân đà Thâm Uyên Môn của các ngươi hay không?

Lưu Bá Ôn ngồi xổm người xuống trầm giọng hỏi.

Cổ của ma đồ này đã bị chặt đứt, chỉ có thể di chuyển đồng tử đầy tơ máu nhìn về phía Lưu Bá Ôn. Hắn khó nhọc nói:

- Mau giết... ta...

Lưu Bá Ôn không hề động đậy:

- Nếu như ngươi nói cho ta biết, ta có thể cứu ngươi. Cho ngươi sống sót không có thống khổ chút nào.

- Trước đây... thì phải... Bây giờ không phải nữa... Phân đà đã di chuyển... đến...

Ma đồ nói gián đoạn. Tần Quân nghe được sốt ruột một hồi. Cũng đừng có còn chưa nói hết lời lại bị tắt thở!

Lúc này, Tang Lương đứng ở vách đá nhìn về phía bọn họ kêu lên:

- Mau lên đây! Cẩn thận ma đầu nguyền rủa!

Tần Quân tức giận đến mức khom lưng nhặt một hòn đá lên liền ném tới. Lực lượng của hắn lớn tới mức nào. Hắn toàn lực ném ra, khối đá lớn này liền biến thành đạn pháo xé rách không khí. Đáng tiếc Tang Lương dễ dàng tránh thoát.

- Tồn Hiếu! Đi giúp hắn im lặng!

Tần Quân chỉ đành phải phân phó Lý Tồn Hiếu đi. Thời khắc mấu chốt, Tang Lương ở phía trên kêu loạn, thật khiến cho người ta phiền lòng.

- Phân đà... Ở... Hắc Nhiên... Thần...

Ma đồ nói đến đây, cái cổ lệch sang một bên, sức sống hoàn toàn không còn nữa.

Thần giáo Hắc Nhiên?

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm. Cũng may tiểu tử này nói ra địa điểm, bằng không lại thành máu chó.

- Bệ hạ, ngươi không phải đang luyện thể sao? Hồ nham thạch nóng chảy này lại không thể bỏ qua.

------oOo------

Chương 375: Lực lượng thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Vô Thường chỉ vào hồ nham thạch nóng chảy cách đó không xa cười nói. Nham thạch nóng chảy trong hồ nham thạch nóng chảy đã bay ra phân nửa, bắn tới khắp nơi trong đáy hố đều có. Có nơi lên tới đường kính mười thước.

Tần Quân vừa nghe, vội vàng đi tới hồ nham thạch nóng chảy. Bất Diệt Thánh Thể của hắn đã đạt được tầng thứ ba. Muốn đột phá tầng thứ tư lực bạt sơn này lại là rất xa xôi. Ba tầng trước chính là tăng cường lực phòng ngự cho thân thể. Tầng thứ tư mới có thể làm cho lực lượng thật sự lột xác.

Về phần tầng thứ năm Pháp Thiên Tượng Địa, đây chính là đại thần thông thông thiên triệt địa.

- Bên trong có thể bị nguy hiểm hay không?

Tần Quân quay đầu lại, nhìn về phía đám người Viên Hồng hỏi. Hắn cũng có thể cảm nhận được linh khí bên trong hồ nham thạch nóng chảy nồng đậm đến mức tận cùng. Mặc dù còn chưa bước vào, hơi nóng này liền khiến cho gương mặt hắn nóng bừng. Chắc hẳn người bình thường nếu như nhảy xuống, trong nháy mắt chỉ còn lại xương trắng.

Viên Hồng lắc đầu nói:

- Ta đã vận dụng thần thức xem qua. Không phát hiện có nguy hiểm gì. Tuy rằng năng lượng bên trong rất cuồng bạo, nhưng lấy cường độ thân thể của bệ hạ mà nói, không thành vấn đề.

Nghe được Viên Hồng tu vi Kim Tiên Cảnh tầng chín cũng nói như thế, Tần Quân nhất thời yên tâm. Sau đó hắn đi về phía hồ nham thạch nóng chảy. Vừa đi hắn vừa cởi quần áo.

- Không thể! Bên trong có ma đầu nguyền rủa!

Tiếng kêu của Tang Lương lại truyền đến. Tần Quân nghe được khóe miệng co quắp. Hắn nhìn lại. Trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc. Chỉ thấy Lý Tồn Hiếu đuổi theo Tang Lương. Thân hình của hai người không ngừng di chuyển ở trên không trung, nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi.

Hóa ra lão hòa thượng này thật sự rất mạnh. Thậm chí ngay cả Lý Tồn Hiếu cũng không bắt được hắn.

Chỉ có điều cường thịnh mấy đi nữa, có thể mạnh hơn Viên Hồng sao?

Nghĩ tới đây, Tần Quân nhảy vào trong hồ. Trong phút chốc một cảm giác nóng rực khó có thể tưởng tượng được lan tràn khắp toàn thân, khiến cho

hắn không nhịn được ngửa đầu hét dài. Trên mặt hắn nổi lên gân xanh, vô cùng thống khổ.

Hắn chỉ cảm thấy lớp da toàn thân dường như nổ tung. Thân thể đã không thuộc về hắn nữa. Hắn vội vàng vận chuyển tâm pháp Bất Diệt Thánh Thể, thống khổ mới có thể chậm lại một ít.

- A... Đó là Cực Viêm U Thủy, thánh bảo luyện thể!

Phía xa một người tu sĩ chỉ vào phương hướng của Tần Quân cả kinh kêu lên. Nhất thời khiến cho các tu sĩ còn lại xôn xao.

Mắt tất cả mọi người đều đỏ lên. Tử Vong Cốc có vô số thiên tài địa bảo. Trong đó Cực Viêm U Thủy thuộc về cực phẩm. Cho dù không phải là tu sĩ luyện thể cũng sẽ động tâm. Bởi vì nó vô giá!

- Cực Viêm U Thủy? Ông trời của ta ơi, đó không phải là thánh vật năm trăm năm ngưng tụ một lần sao?

- Có người nói Cực Viêm U Thủy có thể khiến cho tu sĩ luyện thể lột xác, tẩy gân phạt tủy, phế vật cũng sẽ biến thành thiên tài!

- Lại có một mảnh lớn như vậy!

- Những thi thể này không phải là người của Thâm Uyên Môn sao? Bọn họ tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ là vì đầm Cực Viêm U Thủy này sao?

Các tu sĩ lơ lửng trên không trung của cái hố lớn bàn luận ầm ĩ. Tất cả mọi người nhìn về phía Cực Viêm U Thủy, ánh mắt đều tràn ngập sự tham lam.

Nhưng nghĩ đến tiếng nổ khủng khiếp lúc trước, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhất là Tang Lương và Lý Tồn Hiếu thể hiện ra cực hạn độ, khiến cho bọn họ lại không dám nhúc nhích.

- Ma đầu sắp hạ xuống... Kết thúc rồi...

Tang Lương vừa né tránh Lý Tồn Hiếu công kích, mặt vừa xám giống như tro tàn, lẩm bẩm nói. Điều này khiến cho Lý Tồn Hiếu càng thêm buồn bực. Dường như mình dốc toàn lực, đối phương vẫn không yên lòng. Loại cảm giác bị thất bại này dẫn tới phẫn nộ là đáng sợ.

- A a a!

Lý Tồn Hiếu ngửa đầu hét lên giận dữ. Ngay sau đó da tay của hắn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, biến thành màu của sắt. Thân hình càng cao lớn hơn vài phần. Bản thể Thiết Thạch Tinh được thể hiện ra.

Tốc độ của hắn bỗng nhiên nhanh hơn. Đáng tiếc vẫn không bắt được Tang Lương.

Tang Lương vừa tránh né vừa ngạc nhiên nói:

- A, không ngờ ngươi là Yêu tộc. Chỉ có điều khí tức tại sao lại có chút không đúng?

Lý Tồn Hiếu làm sao có thể trả lời hắn. Lý Tồn Hiếu điên cuồng vung vẩy Vũ Vương Sóc. Nếu như đập trúng Tang Lương, vậy lão già kia tuyệt đối sẽ thành thịt nát.

Cùng lúc đó, Tần Quân đang chuyên tâm luyện công. Có đám người Viên Hồng hộ giá, hắn căn bản không cần lo lắng.

Hắn có thể cảm giác được thân thể mình đang lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi để lột xác. Từ tỳ phổi gân cốt bên trong, tới da thịt bên ngoài. Quá trình thống khổ, nhưng vẫn thuộc về phạm vi có thể nhẫn nhịn được. Dù sao hắn cũng không phải là lần đầu tiên luyện thể. Năng lực nhịn đau của hắn đã vượt xa so với tu sĩ tầm thường.

- Dứt khoát không ngừng nỗ lực cho đến lúc cuối!

Tần Quân cắn răng nghĩ đến. Trong khi nói chuyện, hai tay hắn từ trong Cực Viêm U Thủy giơ lên. Hắn lật tay chính là lọ bạch ngọc có chứ Đại Diễn Đan.

Hắn nhanh chóng lấy ra ba viên Đại Diễn Đan. Đại Diễn Đan vừa vào miệng, trong nháy mắt tan ra, sau đó dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn, khiến cho hắn cảm giác trong cơ thể chợt bùng nổ.

Thoải mái!

Sau khi làm quen với sự thống khổ, ngược lại sẽ biến thống khổ trở thành một loại cảm giác thoải mái.

Pháp quyết Bất Diệt Thánh Thể vận chuyển càng lúc càng nhanh, khiến cho Cực Viêm U Thủy bắt đầu hình thành vòng xoáy. Tần Quân chính là trung tâm của vòng xoáy đó.

Những tu sĩ kia nhìn thấy được dị tượng này, mắt cũng sắp đỏ ra máu. Đây chính là thánh bảo đấy!

Trong đám người đó, Kim Vô Hối cũng đang chăm chú nhìn cảnh tượng như vậy. Tay phải hắn cầm trường kiếm, dường như sẽ ra tay bất cứ lúc nào.

Ở trước mặt thiên tài địa bảo, tu sĩ cũng sẽ không chú ý tới đạo nghĩa, huống gì ở đây còn là mảnh đất vô chủ!

- Xem ra những người này rất nhanh lại muốn ra tay.

Lưu Bá Ôn khẽ cười nói. Có Viên Hồng, Lôi Chấn Tử ở đây, hắn làm sao có thể lo lắng?

Hắc Bạch Vô Thường cũng liếm mặt. Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ trêu tức dường như khẩn cấp muốn nhìn thấy được các tu sĩ ra tay, đâm đầu vào chỗ chết.

Trong thiên địa bắt đầu tràn ngập một bầu không khí tiêu điều.

Ầm!

Trong Cực Viêm U Thủy bỗng nhiên truyền đến từng tiếng nổ vang. Chỉ thấy long khí của Tần Quân không ngờ không bị khống chế, chợt xuất hiện, ngưng tụ thành kim long tứ trảo chiếm giữ ở quanh người hắn.

Cùng lúc đó, Tần Quân cũng đột phá!

Thuế Phàm Cảnh tầng chín!

Nhưng khí thế của hắn cũng không dừng lại, vẫn đang tăng vọt, trùng kích về phía Hóa Hư Cảnh.

------oOo------

Chương 376: Lực lượng thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cùng tiến lên! Mỗi người phân một chén nhỏ cũng có thể phát tài! Năm trăm năm khó gặp đấy!

Một người tu sĩ cao giọng kê lên. Thình lình là người dẫn đầu các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên lúc trước bao vây tấn công Kim Vô Hối, tu sĩ độc nhãn.

Lời của hắn của thốt ra, trong nháy mắt lòng tham của các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiêtn đã dâng lên từ lâu chợt bùng phát. Gần như là cùng lúc, tất cả tu sĩ chợt xông về phía Tần Quân. Mấy trăm tên tu sĩ, tệ nhất cũng là Thuế Phàm Cảnh. Tất cả bạo phát ra khí thế là kinh khủng tới mức nào. Ngay cả mây trắng trên bầu trời cũng bị tách ra.

- Không biết tự lượng sức mình!

Viên Hồng hừ lạnh một tiếng. Trong khi nói chuyện Tấn Thiết Côn trên vai bắn đảo về phía trước. Một lực lượng vô hình dâng lên cuồng phong trực tiếp đánh cho hơn một trăm tên tu sĩ phía trước hắn thổ huyết bay ngược.

Lôi Chấn Tử cũng bắt đầu ra tay. Hắn vung hai tay lên. Từng huyền lôi giống như gió lốc bổ xuống, trúng vào từng tên tu sĩ. Phàm là tu sĩ bị đánh trúng lập tức hóa thành tro bụi. Các tu sĩ còn lại cả kinh vội vàng nhanh chóng lui về phía sau. Trong đó bao gồm cả Kim Vô Hối.

- Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào!

Kim Vô Hối cắn răng nghĩ. Lôi Chấn Tử tản ra uy thế không ngờ không kém gì sư tôn của hắn. Điều này làm cho tim hắn rơi vào đáy cốc.

Bên kia, ở dưới hai tầng trợ lực của Đại Diễn Đan và Cực Viêm U Thủy, Tần Quân bắt đầu trùng kích về phía cửa ải Hóa Hư Cảnh.

Hóa Hư Cảnh!

Nếu như nói Thuế Phàm Cảnh là rời khỏi cảnh giới người phàm, vậy Hóa Hư Cảnh đó là bước vào cánh cửa tiên nhân!

Sau khi đạt được Hóa Hư Cảnh, tu sĩ tuổi thọ lại kéo dài gấp bội. Dưới tình huống bình thường, đều có thể sống đến ngoài năm trăm tuổi, thậm chí còn có lão yêu quái sống ngàn năm.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở mắt ra. Mắt hắn trở nên đỏ như máu. Mắt không có tròng trắng, cũng không có đồng tử, vô cùng khiếp người.

Các tu sĩ còn lại đang chống đỡ trước sự công kích của đám người Lưu Bá Ôn cũng không chú ý tới. Tần Quân cảm giác có một lực lượng quỷ dị chui vào trong cơ thể mình. Mặc dù không có phát sinh điều gì không ổn, nhưng hắn quả thực nhận thấy được một loại lực lượng thần bí khác.

Còn chưa kịp nghi ngờ, tâm tình tiêu cực trong lòng hắn lại bạo phát.

Các tâm tình như sát ý, phẫn nộ, thù hận v.v không bị khống chế sinh sôi, khiến cho hắn không khỏi trở nên hoảng loạn.

- Đinh! Có lực lượng thần bí đang bóp méo thân thể kí chủ...

- Đinh! Cảnh cáo! Có lực lượng thần bí có ý đồ thay đổi huyết mạch của kí chủ!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống liên tiếp vang lên, khiến cho Tần Quân càng thêm hoảng loạn. Hắn theo bản năng muốn mở miệng cầu cứu. Nhưng phát hiện mình không ngờ không có cách nào thốt ra được tiếng. Thậm chí ngay cả thuật truyền âm cũng làm không được. Dường như thân thể không còn là của hắn. Ngay cả linh lực hắn cũng không có cách nào điều khiển được.

Chuyện gì xảy ra vậy?

Tần Quân tâm loạn như ma. Mấu chốt nhất chính là hắn lại có một loại kích động muốn đem giết sạch tất cả mọi người trước mắt.

Hắn chợt nhớ tới lời Tang Lương nói lúc trước. Chẳng lẽ bên trong hồ thật sự che giấu ma đầu trong truyền thuyết?

Tang Lương đang cùng Lý Tồn Hiếu dây dưa, vừa nhìn thấy mắt hắn huyết hồng, lúc này kêu lên:

- Không tốt!

Nhưng Lý Tồn Hiếu không nghe theo không buông tha. Hắn giơ Vũ Vương Sóc lên cao đập tới. Tang Lương tức giận đến mức bỗng nhiên đánh ra một chưởng. Ánh sáng màu vàng hiện ra, chói lòa tới mức Lý Tồn Hiếu không mở mắt ra được. Một bàn tay lớn màu vàng giống như một ngọn núi nhỏ đánh lên trước mặt Lý Tồn Hiếu, va chạm vào, khiến cho hắn thổ huyết bay ra ngoài, giống như như diều đứt dây. Rất nhanh hắn liền bay ra xa ngàn mét, rơi vào trong rừng cây.

Cảnh tượng như vậy khiến cho Lôi Chấn Tử, Viên Hồng không khỏi nhíu mày.

Bọn họ vẫn không có quay đầu lại, còn không biết tới sự khác thường của Tần Quân.

Tang Lương bạo phát ra một khí thế kinh khủng, khiến cho các tu sĩ còn lại đang muốn cướp giật Cực Viêm U Thủy cảm giác bị vật nặng vạn cân đè nặng ở trên vai. Tất cả đều rơi xuống trên mặt đất, không thể động đậy.

- Các ngươi mau tránh ra!

Chân phải Tang Lương giẫm một cái, sốt ruột lao về phía Tần Quân. Giờ phút này trên mặt hắn lại không còn là bộ dạng cà lơ phất phơ ngả ngớn. Hắn rất có uy nghiêm của phật môn kim cương.

Viên Hồng vừa định phát động công kích đối với Tang Lương. Sắc mặt hắn bỗng nhiên biến đổi, giống như bị điện giật quay đầu nhìn lại. Lôi Chấn Tử, Hắc Bạch Vô Thường cùng với Lưu Bá Ôn cũng vậy.

Chỉ thấy thời khắc này da Tần Quân trở nên đỏ tím, khuôn mặt dữ tợn, hai mắt màu đỏ tươi giống như viên huyết châu tản ra sát ý làm cho lòng người khiếp sợ.

- Có chuyện gì xảy ra vậy?

Lưu Bá Ôn sợ hãi hỏi. Hắc Bạch Vô Thường muốn xông tớikéo Tần Quân từ trong Cực Viêm U Thủy ra, nhưng lại bị Lôi Chấn Tử ngăn cản lại.

- Đừng hành động thiếu suy nghĩ, nếu không sẽ hại tới bệ hạ!

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói.

Lúc này, Tang Lương đi tới bên cạnh bọn họ. Chỉ thấy hắn trợn tròn hai mắt, run giọng nói:

- Kết thúc... Kết thúc rồi... Lời đồn đại là thật. Tử Vong Cốc thật sự là nơi nhốt ma đầu...

- Hừ! Ít hồ ngôn loạn ngữ đi. Ngươi biết nên cứu thế bệ hạ nhà chúng ta nào không?

Viên Hồng nắm Tấn Thiết Côn ép tới quát. Cho dù hắn là Kim Tiên Cảnh tầng chín, hắn cũng không hiểu nổi tình hình của Tần Quân thời khắc này.

Nhưng bọn họ đều có thể cảm nhận được ma khí của Tần Quân kinh người!

Cho dù là Ma Cốt Kiếp cũng không nhịn được trợn tròn hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin nổi nhìn chằm chằm vào Tần Quân. Trong miệng hắn lẩm bẩm nói:

- Ma khí này... thế nào còn tà ác hơn cả môn chủ...

Tang Lương không để ý đến vẻ mặt của mọi người, mà cười khổ nói:

- Toàn bộ mảnh đất vô chủ, hòa thượng thuộc về phật môn Tây Vực ta chỉ có một mình ta. Ta cũng chỉ mới nghe được tin tức gần đây. Thâm Uyên Môn chiếm lĩnh Tử Vong Cốc chính là vì ma đầu trong truyền thuyết. Nhưng trước đó không lâu bọn họ lại lui lại, chỉ để lại thành viên tầng dưới chót trông coi. Căn cứ vào tin tức đáng tin, là bởi vì Thâm Uyên Môn không trấn áp được ma đầu ở đây...

Lời này vừa nói ra, sắc mặt đám người Lưu Bá Ôn nhất thời biến đổi kịch

liệt.

Nghi ngờ trong nháy mắt được giải quyết dễ dàng. Hóa ra căn cứ địa của Thâm Uyên Môn thật sự ở chỗ này. Sở dĩ rời đi hóa ra là ở đây xảy ra vấn đề.

Ngay cả Thâm Uyên Môn cũng không trấn áp được ma đầu...

------oOo------

Chương 377: Đột phá Hóa Hư Cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người không nhịn được rùng mình một cái. Theo bản năng, bọn họ nhìn về phía Tần Quân. Thời khắc này Tần Quân lộ ra vẻ mặt dữ tợn, trên mặt gân xanh nổi lên, phối hợp với lớp da hồng tím đầy quỷ dị của hắn, thật sự đáng sợ. Nhất là hai mắt hắn đỏ bừng, toàn thân thoạt nhìn chính là ma đầu!

- Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì? Cũng không thể cứ đứng nhìn như vậy?

Viên Hồng cắn răng hỏi. Trong lòng hắn đầy ảo não. Nếu không phải bọn họ lúc trước đồng ý để Tần Quân tiến vào Cực Viêm U Thủy, Tần Quân làm sao có thể rơi vào kết quả như vậy?

- Không có biện pháp! Lão nạp không quản được!

Tang Lương cười khổ nói. Hắn phát triển hiện Tần Quân đã bị ma khí công tâm, không cứu lại được. Ma khí này ngay cả hắn cũng sợ hãi, không trốn sẽ không kịp nữa!

Nghĩ tới đây, hắn xoay người lại hóa thành một luồng ánh sáng rời đi. Đám người Viên Hồng cũng không kịp chặn đường.

Tang Lương vừa đi, các tu sĩ còn lại đưa mắt nhìn nhau. Dù sao bọn họ nói chuyện cũng không hạ giọng.

Bất luận là Thâm Uyên Môn hay ma đầu, đều khiến cho bọn họ khiếp sợ.

- Trốn thôi! Thánh bảo tuy tốt, nhưng có mạng vẫn quan trọng hơn? Lão hòa thượng chính là Tang Lương. Gia hỏa đó là cũng rất lợi hại. Nhưng ngay cả hắn cũng chạy đi, chúng ta còn ở lại để tìm lấy cái chết sao?

Tu sĩ độc nhãn của thần giáo Hắc Nhiên lại kêu lên. Người này bao giờ cũng có thể châm ngòi thổi gió. Lần này hắn không có khả năng lương thiện. Mà là hắn khiếp sợ muốn chạy trốn, cũng không muốn có người chiếm tiện nghi.

Tuy rằng cục diện như vậy gần như là tử cảnh, nhưng nếu chẳng may?

Vạn nhất có người chiếm tiện nghi, hắn không muốn bị buồn nôn chết cũng không thể.

Rất nhanh, các tu sĩ đều chạy trốn. Ngay cả Kim Vô Hối cũng không có tự phụ lưu lại. Thiên địa trong nháy mắt trở nên yên tĩnh rất nhiều.

Lúc này Tần Quân cũng không có cảm giác hỏng bét như vậy nữa. Tuy rằng trong lòng tràn ngập phẫn nộ và muốn giết người, nhưng nỗi thống khổ của hắn lại không còn sót lại chút gì. Thậm chí hắn bắt đầu hưởng thụ lực lượng tăng vọt.

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra... Tiếp tục như vậy nữa... Ta rất nhanh sẽ đột phá Hóa Hư Cảnh...

Tần Quân hoảng sợ suy nghĩ. Hắn không biết bề ngoài của mình đã trở nên vô cùng dọa người. Thậm chí hắn nhìn về phía đám người Viên Hồng, hắn cũng có một loại kích động muốn giết chết đối phương. Cũng may thân thể hắn hiện tại không nhúc nhích được, bằng không hắn sẽ bị giết ngược lại.

- Hệ thống, lẽ nào không có cách nào sao? Ta tiếp tục như vậy sẽ trở thành như thế nào?

Trong lòng Tần Quân hỏi hệ thống. Vừa nghĩ tới lực lượng thần bí này đang sửa đổi cướp đi huyết mạch của hắn, hắn lại không khỏi hoảng hốt.

Lời đồn đại Tang Lương nói tới không khỏi hiện lên ở trong đầu hắn. Chẳng lẽ lực lượng thần bí này chính là ma đầu kia?

Giờ phút này ngoại trừ phạm vi tầm nhìn của hắn không bị hạn chế ra, các cảm quan còn lại đều không chịu sự khống chế của hắn. Hắn thậm chí không nghe thấy tiếng của đám người Lưu Bá Ôn. Hắn chỉ có thể nhìn thấy bọn họ đang lo lắng đang nhìn về phía mình.

- Lực lượng này quá mức cường đại. Nếu như mạnh mẽ xua tan, sẽ làm cho kí chủ bạo thể mà chết. Chỉ có thể chờ đợi. Là phúc hay họa tạm thời không có cách nào xác định được.

Hệ thống do dự nói, khiến cho tim Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Chẳng lẽ lại thật sự phải dừng lại ở đây?

Oán giận trong lòng Tần Quân ở dưới sự kích thích của lực lượng thần bí này, gần như bạo phát.

Nếu như hắn bị kẻ địch cường đại giết chết còn dễ nói. Nhưng hết lần này tới lần khác là chẳng biết tại sao, hắn không cam lòng!

- Chúng ta làm sao bây giờ?

ôi Chấn Tử lộ ra ắc mặt thâm trầm, nhìn về phía Lưu Bá Ôn hỏi. Tần Quân tản ra khí thế khiến cho hắn hãi hùng khiếp vía, thậm chí da đầu tê dại.

- Chờ đợi. Chờ đợi đến giây phút cuối cùng.

Viên Hồng hít sâu một hơi nói. Những người khác đều trầm mặc.

Dù sao bọn họ còn không có đạt được mức độ trung thành tới chết. Trong lòng bọn họ khó tránh khỏi sẽ có chút bàng hoàng. Chỉ có điều vừa nghĩ tới Tần Quân bình thường đối với bọn họ không tệ. Nếu như lại chạy trốn như thế, bọn họ sẽ phải hổ thẹn cả đời.

Mặc dù cuối cùng thân thể Tần Quân bị ma đầu chiếm lấy, bọn họ cũng có thể trốn.

Yếu nhất là Lưu Bá Ôn lại không suy nghĩ nhiều như vậy. Hắn tin tưởng Tần Quân có thể biến nguy thành an. Bởi vì hắn từng tính qua số phận của Tần Quân. Mặc dù không có tính được rõ ràng, nhưng hắn biết Tần Quân

tuyệt đối sẽ không chết non ở đây.

Lý Tồn Hiếu cũng từ phía xa bay trở về. Hắn đã rời khỏi trạng thái Thiết Thạch Tinh. Sắc mặt có chút trắng bệch, khóe miệng vẫn lộ ra vết máu. Rõ ràng một chưởng kia của Tang Lương khiến cho hắn rất không dễ chịu.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Lý Tồn Hiếu nhìn thấy được trạng thái của Tần Quân cũng không nhịn được nheo mắt lại.

Sau khi Lưu Bá Ôn giới thiệu sơ qua tình hình một chút, Lý Tồn Hiếu cũng trầm mặc xuống.

Nhóm bảy người, bao gồm Ma Cốt Kiếp ở bên trong, đều không nói một lời đứng ở phía trước Cực Viêm U Thủy. Ma Cốt Kiếp hình như nghĩ tới điều gì, trên mặt đầy vẻ tuyệt vọng.

Ầm!

Không bao lâu, khí thế của Tần Quân bỗng nhiên biến đổi. Hắn lại đột phá!

Thuế Phàm Cảnh tầng chín đột phá đến Hóa Hư Cảnh!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đột phá Hóa Hư Cảnh! Hệ thống bắt đầu lần đầu tiên lột xác!

- Đinh! Bởi vì kí chủ lần đầu tiên đột phá Hóa Hư Cảnh, thưởng một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Liên tục hai tiếng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho hắn thầm mắng. Cái gì gọi là lần đầu tiên, chẳng lẽ ta còn có thể đột phá lần thứ hai sao?

Chỉ có điều vừa nghĩ tới có vài nhiệm vụ sau khi thất bại, đẳng cấp sẽ giảm xuống, hắn nhất thời lại không còn cách nào khác.

Đổi lại thành thường ngày đột phá Hóa Hư Cảnh, hắn khẳng định cao hứng muốn chết. Nhưng bây giờ trong lòng hắn vẫn tràn ngập sự sợ hãi.

Bởi vì không biết nên mới sợ hãi.

- Nam Vực... Thánh đình... Vĩnh viễn bất diệt...

Một âm thanh tang thương mờ mịt bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, giống như một quả bom nặng ký, chấn động tới mức ý thức của Tần Quân không khỏi rơi vào trong hỗn độn.

Cùng lúc đó, Cực Viêm U Thủy bắt đầu dâng lên một cáh quỷ dị. Thân thể Tần Quân cũng bồng bềnh dâng lên, rất nhanh liền biến thành hình cầu. Đứng ở phía trước nhìn lại, Tần Quân thật giống như bị quả cầu lửa bao quanh, không nhìn thấy rõ tình huống cụ thể bên trong, chỉ có thể nhìn đến đường nét mơ hồ của hắn.

Điều này làm cho đám người Lưu Bá Ôn càng thêm lo lắng.

------oOo------

Chương 378: Cơ Vĩnh Sinh của thánh đình Nam Vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm...

Mặt đất bắt đầu chấn động. Bọn họ cả kinh theo bản năng lui về phía sau. Bởi vì bọn họ có thể cảm giác được ma khí của Tần Quân trong Cực Viêm U Thủy đang điên cuồng tăng lên.

- Ma khí này quá kinh người!

Lôi Chấn Tử cắn răng quát. Cho dù là Kim Tiên Cảnh tầng bốn hắn cũng không khỏi cảm thấy da đầu tê dại. Khí tức này nguy hiểm giống như tử vong, khiến cho hắn hận không thể xoay người bỏ chạy. Nhưng lòng trung thành và nguyên tắc của hắn khiến cho hắn không bước chân đi nổi

Những người khác cũng kinh hồn bạt vía. Cho dù là Lý Tồn Hiếu dũng mãnh không sợ hãi, lúc này trong lòng cũng có chút không nắm chắc.

- Lời đồn đại một khoảng thời gian nào đó trước đây thật lâu, toàn bộ Nam Vực đều thuộc về ma đạo... Chẳng lẽ là thật...

Lưu Bá Ôn run giọng nói. Lúc trước hắn nghe nói về nghe đồn này, còn tưởng rằng là giả. Hiện tại xem ra thật sự là như vậy. Chỉ có ma đạo tiến vào thời kì cực thịnh mới có thể sinh ra ma đầu như vậy.

Ngay cả mạnh mẽ giống như Viên Hồng, Lôi Chấn Tử ở trước mặt cao thủ đỉnh cao của Nam Vực cũng phải khiếp sợ. Khó có thể tưởng tượng được vị ma đầu này rốt cuộc có bao nhiêu khủng khiếp!

Cùng lúc đó, ý thức của Tần Quân chậm rãi tỉnh táo lại.

Hắn nhất thời trợn tròn hai mắt. Hắn phát hiện mình đã không còn ở Tử Vong Cốc, mà là đứng ở trên một mặt đất màu đỏ vô biên vô hạn. Khắp nơi đều là máu loãng. Trên bầu trời còn bị mây đỏ cuồn cuộn che phủ, giống như lửa cháy mạnh ngập trời. Toàn bộ hình ảnh khiến người ta một loại cảm giác thê lương, hiu quạnh vô tận.

- Nơi này là nơi nào...

Tần Quân mờ mịt lẩm bẩm nói. Hắn chợt phát hiện mình có thể cử động.

Hắn vội vàng bay lên trời, bay về phía xa, nỗ lực tìm kiếm đám người Lưu Bá Ôn.

Bay khoảng chừng hơn mười dặm, hắn đột nhiên nhìn thấy được một cây cột cực lớn nối liền thiên địa. Mặt ngoài của nó hiện lên màu đỏ tím. Đến gần vừa nhìn, phía trên lại còn mọc lông giống như đại thụ. Mỗi một cọng lông đều lớn giống như hắn. Hắn theo bản năng nhìn xuống dưới. Da đầu hắn thiếu chút nữa nổ tung. Thân hình hắn vội vàng nhanh chóng lui về phía sau.

Chỉ thấy dưới đáy cột lớn không ngờ là một bàn chân, giống như núi cao vậy, dài đến mấy trăm thước.

Đây không ngờ là một cái chân!

Tần Quân hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện đầu gối của cái chân lớn tiến vào trong đám mây. Rất khó tưởng tượng được bản thể của nó lớn tới

mức nào.

Cao nghìn trượng hay cao vạn trượng?

- Thánh đình Nam Vực vĩnh viễn bất diệt! Cơ Vĩnh Sinh ta thề sống chết bảo vệ thánh đình tới chúc hỏa cuối cùng!

Một tiếng hét giận dữ phách thiên tuyệt địa khủng khiếp nổ vang. Mây đỏ cuồn cuộn trong không trung còn bị đánh tan. Cho dù là Tần Quân cũng bị ném ra ngoài.

Bay sát mặt đất ngoài mấy ngàn thước, Tần Quân mới có thể chật vật ổn định thân hình. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, mắt nhất thời trợn trừng.

Giống như kỳ lạ.

Chỉ thấy một người khổng lồ khủng khiếp đầu đội trời, chân đạp đất. Y phục trên người hắn rách nát không chịu nổi, chỉ có thể miễn cưỡng che thân. Cây cột lớn lúc trước chính là một cái bắp chân của hắn. Mái tóc đen giống như cỏ khô buông dài trên vai. Cơ bắp toàn thân giống như từng con rồng cuộn. Từ ánh mắt Tần Quân nhìn lại, giống như từng ngọn núi cao uốn lượn quanh.

Khổng lồ!

Tần Quân co quắp ngồi dưới đất, miệng mở lớn, đủ để bỏ xuống một quả trứng gà. Trên mặt hắn lộ vẻ chấn động khó có thể tiêu tan.

Người khổng lồ cao vạn trượng đứng ở trước mặt hắn. Lực trùng kích thị giácnày đủ để phá vỡ thế giới quan của hắn. Phải biết rằng vạn trượng dựa theo hậu thế tính toán, tương đương với hơn ba vạn mét. So với ngọn núi Everest còn cao hơn gấp mấy lần!

Tần Quân cũng không nhìn thấy được mặt hắn, chỉ có thể nhìn đến đường nét cơ bắp gần như bùng nổ. Ở trước mặt người khổng lồ như vậy, Tần Quân hoàn toàn không thể nào phát sinh ra được một chút phản kháng nào. Không trách được đối phương gầm một tiếng phẫn nộ là có thể ném hắn đi ra xa ngoài mấy ngàn thước.

- Thánh đình Nam Vực... Cơ Vĩnh Sinh...

Trong miệng Tần Quân thì thào tự nói. Lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý thấy, sau khi rặng mây đỏ tiêu tan, ở chỗ cực cao trên đỉnh đầu của người khổng lồ, lại có hơn mười bóng người. Có hình người, cũng có hình yêu. Tất cả đều vô cùng khổng lồ, khiến cho Tần Quân không nhịn được cảm giác mình chính là món đồ chơi nhỏ bé ở trong cái hộp nhỏ. Một đám người đang vây quanh hắn, cảm giác như vậy không chỉ tạo thành lực trùng kích người bình thường khó có thể tưởng tượng được đối với ánh mắt hắn, còn đối với cả tâm linh của hắn.

Ở trước mặt cường giả như vậy, sợ rằng đám người Viên Hồng, Lôi Chấn Tử cũng giống như con kiến hôi...

Lại ở thời điểm Tần Quân chấn động đến mất cảm giác, thiên địa trước mắt giống như thủy tinh bỗng nhiên nghiền nát. Hắn cả kinh toàn thân run lên.

Nhưng trong nháy mắt, hắn phát hiện mình đã trở lại bên trong Cực Viêm U Thủy. Xung quanh là nham thạch nóng chảy bao quanh lấy hắn, điên cuồng cải tạo thân thể hắn.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ thu được huyết mạch của ma thần Cực Viêm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân. Vừa dứt lời, hắn bỗng nhiên cảm giác được một lực lượng cường đại nhất từ trước tới nay dâng trào ở trong cơ thể, khiến cho hắn có một loại kích động muốn hét dài. Đáng tiếc thân thể còn chưa trở lại trong sự khống chế của hắn.

Ma thần Cực Viêm là cái gì vậy?

Trong lòng Tần Quân có hàng vạn hàng nghìn nghi ngờ. Cái tên này thật trung nhị. Chỉ có điều hắn càng lo lắng hơn chính là kết cục của mình.

Chẳng lẽ người khổng lồ to lớn tự xưng là Cơ Vĩnh Sinh hắn nhìn thấy lúc trước chính là ma đầu của Tử Vong Cốc?

Thậm chí là nói Cơ Vĩnh Sinh đó là ma thần Cực Viêm?

Ầm một tiếng!

Cực Viêm U Thủy xung quanh lấy tốc độ điên cuồng chui vào trong lỗ chân lông của hắn. Đau đớn còn mạnh hơn so với ngay từ lúc đầu gấp ngàn lần, giống như sóng biển nhấn chìm hắn.

- A a a a!!!

Tiếng kêu thảm thiết của Tần Quân vang vọng thiên địa. Đám người Lưu Bá Ôn nghe được vô cùng sợ hãi.

- Không tốt! Bệ hạ đã xảy ra chuyện!

Lôi Chấn Tử cắn răng nói.

- Bằng không chúng ta kéo hồn phách của điện hạ vào cõi âm trước. Mặc dù thân thể bị hủy, nhưng còn có cơ hội sống lại!

Hắc Vô Thường nhìn về phía Bạch Vô Thường hỏi, trên mặt đầy vẻ do dự.

Cõi âm?

Đám người Lưu Bá Ôn kinh ngạc nghi ngờ nhìn về phía hai người bọn họ.

------oOo------

Chương 379: Nguyền rủa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Vô Thường lắc đầu cười khổ nói:

- Liêm đao đoạt mạng và xích truy hồn của chúng ta căn bản không gặp được bệ hạ. Cực Viêm U Thủy này có chứa năng lượng có thể sẽ cắn trả chúng ta!

Lời này vừa nói ra, Hắc Vô Thường không nhịn được trầm mặc.

Lẽ nào thật sự không có cách nào sao?

Mọi người tim đau giống như bị đao cắt. Chủ công bị nhốt, nhìn hắn gặp thống khổ, những thuộc hạ bọn họ không ngờ bất lực. Loại cảm giác này khiến cho bọn họ hổ thẹn, tự trách thậm chí măng theo sự thống khổ.

Ầm...

Cực Viêm U Thủy với đường kính đã giảm đi tới ba thước bỗng nhiên tốc độ nhanh hơn, trong chớp mắt liền chui vào trong cơ thể Tần Quân. Thân hình Tần Quân cũng hiện ra.

Thân thể hắn đỏ ửng, mái tóc che khuất mặt. Từng đường cong cơ bắp trên người ở dưới ánh sáng mặt trời chiếu xuống tản ra cảm xúc giống như kim loại. Màu đỏ tím nhanh chóng rút đi, trở lai màu trắng giống như nõn nà. Hắn chậm rãi hạ xuống trên mặt đất, hai chân khẽ giẫm xuống một cái. Thân thể theo hơi thở lên xuống.

- Bệ hạ...

Lưu Bá Ôn thận trọng hỏi. Ma khí kinh thiên này vẫn ở trên người Tần Quân không có tiêu tan, khiến cho bọn họ càng khẩn trương hơn.

Nếu như Tần Quân bị ma đầu đoạt xác chiếm lấy thân thể, bọn họ nên ăn nói cùng vương quốc Đại Tần như thế nào?

Tần Quân chậm rãi ngẩng đầu lên. Ánh mắt mọi người chăm chú nhìn hắn. Cho dù là Ma Cốt Kiếp cũng không nhịn được nuốt nước miếng.

Rất nhanh, gương mặt của Tần Quân liền chiếu vào trong mắt của bọn họ, khiến cho bọn họ hít vào một hơi khí lạnh. Chỉ thấy khuôn mặt tuấn tú của Tần Quân không có biến hóa. Nhưng hai đồng tử trong mắt biến thành màu đỏ tím. Trên ấn đường còn có một phù văn liệt hỏa thần bí.

Quỷ dị nhất chính là dáng vẻ tươi cười của Tần Quân lại băng lạnh, tràn ngập sát ý như vậy.

- Lẽ nào...

Toàn thân Lưu Bá Ôn run rẩy nghĩ đến, trên mặt đầy vẻ tuyệt vọng. Những người khác cũng giống như gặp phải kẻ địch lớn, khẩn trương nhìn Tần Quân.

Chỉ thấy Tần Quân lắc lắc cái cổ cười gằn nói:

- Loại cảm giác này... Quá tuyệt vời...

Vừa dứt lời, hắn bỗng nhiên ngửa ra sau. Cơ bắp toàn thân đột ngột nổi lên. Hắn mở miệng hét lên một tiếng giận dữ. Âm thanh có lực xuyên thấu vô cùng. Mọi người cả kinh lui về phía sau.

- Đinh! Bởi kí chủ lần đầu tiên thu được huyết mạch, do dó thưởng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần kỹ năng truyền thừa!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho tiếng kêu của hắn dần dần nhỏ đi. Sau chừng mười giây hắn mới dừng lại. Thân thể nhanh chóng đứng thẳng.

Hắn xiết chặt hai tay, cảm nhận lực lượng dâng trào trong cơ thể. Hắn giống như đang nằm mơ. Mấu chốt nhất chính là hắn cảm giác được tam muội chân hỏa trong cơ thể phát sinh biến đổi khác thường.

Nghĩ tới đây, hắn lật tay chính là một đoàn lửa cháy mạnh hiện ra. Thoạt nhìn không khác gì so với ngọn lửa bình thường, nhưng lực phá hoại so với lúc trước đâu chỉ mạnh mẽ hơn gấp mười lần.

Đột phá Hóa Hư Cảnh!

Tam muội chân hỏa lột xác!

Thân thể trở nên mạnh mẽ, thu được huyết mạch của ma thần Cực Viêm!

Còn có một loạt thưởng của hệ thống, khiến cho đầu óc Tần Quân cũng có chút choáng váng.

Hắn theo bản năng tìm hiểu thân thể mình. Hắn phát hiện, thân thể mình ngoại trừ trở nên mạnh mẽ ra, cũng không có cảm giác khó chịu, cũng không có dấu hiệu bị ma đầu đoạt xác.

- Tà ma, nhanh rời khỏi thân thể của bệ hạ nhà ta!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng quát. Tần Quân nghe được dở khóc dở cười.

Đương nhiên hắn không biết thời khắc này vẻ bề ngoài của hắn khác thường, khiến người ta có một loại cảm giác uy nghiêm đáng sợ tà mị. Tâm tình mặt trái của hắn lúc này không lại giống như lúc trước, đã được hắn khống chết tốt.

- Yên tâm đi. Là ta, ta không bị đoạt xác.

Tần Quân xua tay cười nói. Đến lúc này mọi người cũng không có rời đi, khiến cho hắn rất cảm động.

- Thật sao?

Lôi Chấn Tử do dự nói. Đồng tử của Tần Quân màu huyết sắc và phù văn liệt hỏa trên ấn đường của hắn thật sự quá quái dị. Nhìn thế nào cũng giống như một vị ma nhân.

Tâm thần Tần Quân thoáng động, thu ma khí lại, đồng thời vận dụng long khí trấn áp, khiến mình không giống ma tu. huyết sắc trong đồng tử và phù văn liệt hỏa trên ấn đường nhanh chóng rút đi.

Mọi người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, vội vàng vây quanh hắn, bắt đầu hỏi thăm tình hình.

- Có thể trong Cực Viêm U Thủy có cổ quái, nhưng cũng không có ma đầu gì cả.

Tần Quân lắc đầu cười nói. Về phần thánh đình Nam Vực và Cơ Vĩnh Sinh, hắn cũng không tính nói ra.

Hắn có một cảm giác, trong lúc vô tình hắn đã tiếp xúc đến thế lực Nam Vực thượng cổ.

Lại nghĩ tới trước đây ở vương quốc Thương Lam gặp phải hồn thượng cổ, hắn không nhịn được liên hệ hắn và Cơ Vĩnh Sinh, khiến cho hắn miên man bất định.

- Chúng ta đi thôi. Nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Lưu Bá Ôn đề nghị. Tử Vong Cốc quá mức quỷ dị. Ngay cả Tang Lương

đều bị dọa đến tè ra quần. Sớm rời khỏi đây một chút vẫn tốt hơn.

Tất cả mọi người gật đầu, biểu thị tán thành.

Đoàn người nhanh chóng phóng người lên, ngồi trên đám mây mù do Lôi Chấn Tử ngưng tụ ra.

- Hệ thống, điều bảng liệt kê thuộc tính của ta ra xem.

Trong lòng Tần Quân trong nói. Hắn rất tò mò về sự thay đổi của mình.

Vừa dứt lời, một màn ánh sáng chỉ có hắn có thể nhìn thấy được liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Kí chủ: Tần Quân!

- Danh hiệu: Tần Đế!

- Chủng tộc: Nhân loại!

- Đẳng cấp: Hóa Hư Cảnh tầng một (1oo329/5oooooo giá trị kinh nghiệm)!

- Huyết mạch: Ma thần Cực Viêm!

- Pháp bảo: Ngân Long Tru Hồn Thương (pháp bảo hậu thiên), Tử Kim Đế Hoàng Giáp (pháp bảo hậu thiên)! Hoàng bào Cửu Long Chí Tôn (linh bảo hậu thiên)!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

- Thần thông bản mạng: Thân ma thần!

- Công pháp: Bất Diệt Thánh Thể (công pháp ngâm thể thượng cổ)! Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (vật phàm trung đẳng)!

- Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ! Hạo Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ! Lý Nguyên Phách! Hắc Bạch Vô Thường! Lý Bạch! Sa Ngộ Tĩnh! Hồng Hài Nhi! Trương Giác! Lôi Chấn

Tử! Chư Cát Lượng! Lý Tồn Hiếu! Lưu Bá Ôn! Viên Hồng!

- Quân đoàn Thần Ma: Đội quân áo bào trắng!

Hạng mục pháp khí bị loại bỏ. Có thể là bởi vì pháp khí quá nhiều. Hơn nữa giá trị của pháp khí đối với Tần Quân hiện tại mà nói, đã giảm đi rất nhiều.

Đáng để nhắc tới chính là xuất hiện thêm một thần thông bản mạng, thân của ma thần.

Chẳng lẽ là trạng thái khi ma khí lộ ra ngoài?

------oOo------

Chương 380: Nguyền rủa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, vừa rồi lúc ma khí quấn thân, Tần Quân cảm thấy mình không gì không làm được. Thậm chí ngay cả lòng tự tin cũng tăng cao.

- Bệ hạ, ngươi không sao chứ?

Lưu Bá Ôn thận trọng hỏi. Hắn luôn cảm thấy Tần Quân có chỗ nào đó quái quái. Hắn rất sợ Tần Quân đã bị ma đầu đoạt xác, chỉ là đang giả vờ cho bọn họ xem.

Tần Quân tức giận nói:

- Ngươi nói vậy là có ý gì? Nếu như ta bị đoạt xác, còn có thể đi cùng với các ngươi sao? Ta chỉ là đang thích ứng với sự cường đại của Hóa Hư Cảnh.

Mọi người không nhịn được nhìn nhau cười. Giọng điệu này đúng là Tần Quân.

Đoàn người trực tiếp bay về phía biên giới Tử Vong Cốc. Mặc dù không

có tìm được cánh cửa truyền tống tại phân đà Thâm Uyên Môn, nhưng Tần Quân lại nhân họa được phúc, cho nên không tính là tay không mà về.

Lần này, Tần Quân thu được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma cùng với một lần kỹ năng truyền thừa. Hắn dự định về đến Thủ Sát Thành trước, sau đó sẽ lại sử dụng.

Sau khi đột phá Hóa Hư Cảnh, trở thành ma thần Cực Viêm, tâm tính Tần Quân cũng bắt đầu âm thầm có chuyển hóa. Ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện ra. Đối với triệu hoán của hệ thống, hắn không ngờ không còn lại kích động giống như trước đây.

Nhất là vừa nghĩ tới Cơ Vĩnh Sinh thân cao vạn trượng, hắn lại không nhịn được cảm xúc dâng trào.

Nếu như hắn không đoán sai, ma thần Cực Viêm chính là Cơ Vĩnh Sinh. Vậy chẳng phải là nói sau này hắn cũng có thể đạt được loại phong thái cuồng phách đỉnh thiên lập địa này sao?

Suy nghĩ một chút, hắn liền có chút hưng phấn.

- Phía trước có vấn đề!

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói. Mọi người cả kinh nhìn về phía trước. Chỉ thấy từng tên tu sĩ dừng ở chỗ không trung ngàn mét phía trước. Bọn họ không tranh đấu với nhau, chỉ là dừng trên không trung. Hình ảnh có chút quỷ dị.

Viên Hồng cầm Tấn Thiết Côn liền đứng lên, trên mặt đầy vẻ đề phòng.

Tần Quân không nhịn được nhíu mày. Ngay cả Viên Hồng cũng có thái độ như thế. Xem ra phía trước có chuyện khác thường.

Nghĩ tới đây, hắn đi theo tới. Sau khi bọn họ tới gần, các tu sĩ nghe được tiếng gió thổi liền quay đầu lại nhìn. Vừa nhìn thấy là đám người Tần Quân, nhất thời tất cả biến sắc. Trong đó còn có Kim Vô Hối và Tang Lương.

- Làm sao có thể? Ngươi không ngờ không có việc gì!

Tang Lương cả kinh kêu lên. Tần Quân nghe được thật muốn bóp chết hắn. lão lừa ngốc này hình như rất muốn nhìn thấy được cảnh hắn gặp bất trắc.

Kim Vô Hối cũng kinh ngạc quan sát Tần Quân. Thần thức của hắn đảo qua liền biết Tần Quân đã đột phá Hóa Hư Cảnh. Điều này không phù hợp với lẽ thường!

Trước đây, hắn từ Thuế Phàm Cảnh tầng chín đột phá tới Hóa Hư Cảnh lại phải bế quan nửa năm. Hơn nữa còn đưa tới thiên kiếp khủng khiếp, thiếu chút nữa thân chết đạo tiêu.

Mà Tần Quân lúc này, thoạt nhìn hình như rất nhẹ nhàng đã đột phá. Hơn nữa cũng không đưa tới thiên kiếp...

- Các ngươi vì sao không tiến lên phía trước?

Tần Quân không để ý tới Tang Lương hô to gọi nhỏ.

Nghe được câu hỏi của hắn, không có người nào trả lời. Biểu tình của tất cả mọi người đều có chút khác thường.

- Phía trước có nguyền rủa! Không thể đi tới! Đi qua thì phải chết!

Tang Lương giống như phát bệnh thần kinh, kêu lên. Nhưng lần này Tần Quân không dám cho rằng hắn đang hồ ngôn loạn ngữ.

Những gì trải qua lúc trước đã chứng minh lời Tang Lương nói là sự thật. Tử Vong Cốc không tầm thường.

Nghĩ tới đây, Tần Quân không khỏi đưa ánh mắt chú ý tới phía trước tất cả tu sĩ. Đó là bình nguyên rộng bao la, thoạt nhìn rất bình thường. Đi lên trước nữa đã coi như là rời khỏi Tử Vong Cốc.

- Có cái gì đó không đúng!

Viên Hồng trầm giọng nói. Trong khi nói chuyện hắn bỗng nhiên ném Tấn Thiết Côn ra. Tấn Thiết Côn lao qua đỉnh đầu tất cả mọi người. Nhưng nó mới bay ra chưa đày ngàn mét liền bị một tầng chắn vô hình, bắn trở lại.

Tần Quân nhất thời lộ vẻ xúc động. Lực lượng của Viên Hồng lớn tới mức nào. Nếu như hắn ném ra Tấn Thiết Côn, ngay cả núi cũng có thể dễ dàng đánh nát. Nhưng có một tồn tại thần bí lại ngăn cản Tấn Thiết Côn.

- Thánh đình... Thánh đình...

Lúc này, một đạo âm thanh uy nghiêm đáng sợ gián đoạn truyền vào trong tai của mọi người, khiến cho bọn họ nổi da gà.

- Thánh đình... Thánh đình... Các thần huỷ diệt... Thánh đình không còn...

Đạo âm thanh uy nghiêm đáng sợ kia dường như huyễn thính xuất hiện ở bên tai tất cả mọi người, gián đoạn không ngừng, khiến người ta sinh nổi da gà.

Cho dù là Tần Quân cũng không nhịn được cảm thấy da đầu tê dại. Hắn nhìn bốn phái xung quanh, cũng không nhìn thấy có bất kỳ quỷ ảnh nào. Trên bầu trời không biết từ đâu tập trung mây đen cuồn cuộn.

- Là quỷ hồn sao?

Tần Quân nhìn về phía Hắc Bạch Vô Thường trầm giọng hỏi. Dù sao hai người bọn họ là quỷ thần. Đối với quỷ hồn, hai người tuyệt đối là hiểu rõ nhất.

Hắc Vô Thường sắc mặt khó coi nói:

- Không biết được rõ ràng. Thần thức của ta không cảm ứng được bất kỳ quỷ vật gì.

Tuy rằng bọn họ là quỷ thần, nhưng không có khả năng là tồn tại cường đại nhất của cõi âm. Chỉ có điều ở trong quỷ sai lăn lộn có chút tương đối khá mà thôi. Nếu có quỷ hồn bọn họ không phát hiện ra được, chỉ có một cái khả năng. Đó chính là đối phương mạnh hơn bọn họ.

Quỷ hồn nếu như tu luyện tới cảnh giới nhất định, so với tu sĩ cùng giai lại mạnh hơn, thậm chí là nghiền ép.

- Kết thúc... quỷ hồn oán niệm tích lũy vô số năm tháng... Chúng ta đều phải chết...

Tang Lương lại bắt đầu tản ra sự khủng hoảng. Các tu sĩ nghe được càng thêm bất an.

- Thánh đình là cái gì? Các thần lại chỉ cái gì?

- Chúng ta đi theo hướng khác vậy!

- Vô dụng. Ta mới từ sát biên giới vòng qua. Hình như có một bức tường vô hình chống đỡ, căn bản không ra được!

- Tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy? Trước đây đều không có!

- Không biết được rõ ràng... Kết thúc... Chúng ta thật sự sẽ chết ở chỗ này sao?

Các tu sĩ hoảng sợ bàn luận. Càng lúc càng có nhiều tu sĩ bắt đầu tập trung đến. Ở dưới tuyệt cảnh, mọi người có khuynh hướng tụ tập thành nhóm. Cho nên tu sĩ cũng sẽ tập trung ở nơi tối đa nhất.

Nhưng bởi vì có cấm chế thần bí tồn tại, thần thức của tu sĩ tối đa chỉ có thể tản ra ngàn mét. Bất kể mạnh thế nào. Cho dù là cường giả Kim Tiên Cảnh cũng vậy.

- Thánh đình rốt cuộc là cái gì vậy?

Tần Quân suy nghĩ có chút muốn phát điên. Chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy Tử Vong Cốc hiện tại khác thường có liên quan đến việc hắn lúc trước hấp thu Cực Viêm U Thủy.&

------oOo------

Chương 381: Tuyệt vọng sôi trào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi mây đen che khuất ánh sáng mặt trời, khiến cho Tử Vong Cốc rơi vào trong sự u ám, từng bóng trắng quỷ dị nổi lên. Các tu sĩ khiếp sợ đến mức liên tục thét lên chói tai.

Ngươi có thể nghĩ đến cảm giác, bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện quỷ ảnh sao?

Ở dưới loại không khí khủng hoảng này, mặc dù là tu sĩ cũng sẽ kinh hoàng.

- Cút ngay!

Một người tu sĩ cầm kiếm chém tới. Nhưng mà mũi kiếm xẹt qua bóng trắng, giống như xẹt qua không khí. Bóng trắng vẫn duy trì không tản đi. Cảnh tượng như vậy khiến cho các tu sĩ càng thêm khủng hoảng.

- Đừng hoảng hốt. Bọn họ có khả năng chỉ là ảo giác, giống như ảo ảnh!

Bên kia một vị tu sĩ trung niên nào đó cao giọng kêu, lên nỗ lực trấn an các tu sĩ, sau đó lãnh đạo mọi người.

Lúc này, bóng trắng phía sau hắn bỗng nhiên lộ ra tay phải, trực tiếp xuyên thủng lồng ngực của hắn. Máu tươi bắn ra. Nụ cười trên mặt hắn trong nháy mắt biến mất, thay vào đó là vẻ kinh hoàng và khó có thể tin nổi.

Phụt!

Trên tay bóng trắng bỗng nhiên xuất hiện lam diễm quỷ dị, trong nháy mắt thiêu đốt tu sĩ trung niên thành tro bụi. Tất cả tu sĩ thấy vậy, hít vào một hơi khí lạnh. Tất cả đều né tránh, rời xa những bóng trắng xung quanh.

- Những bóng trắng này rốt cuộc là vật gì?

Tần Quân nhìn về phía Hắc Bạch Vô Thường hỏi. Không để ý tới sự công kích tu sĩ, nhưng có thể công kích tu sĩ. Loại này đặt ra quá vô lại!

Hắc Vô Thường và Bạch Vô Thường trên mặt đều lộ ra vẻ mờ mịt, rõ ràng bọn họ cũng không biết những bóng trắng tồn tại.

Phóng tầm mắt nhìn lại, khắp nơi đều là bóng trắng quỷ dị. Không một vạn cũng có mấy ngàn. Tần Quân nhìn thấy vậy, da đầu tê dại.

- Dám quấy nhiễu... mộ của chiến thần... Chết...

Âm thanh thần bí lúc trước kia vang lên lần nữa. Mà lần này nó nói hoàn toàn thiêu đốt sự kinh hoàng và phẫn nộ trong lòng các tu sĩ. Vô số bóng trắng cũng giống như châu chấu vậy bắt đầu tấn công tu sĩ.

Đại chiến nhất thời diễn ra!

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đứng ở hai bên trái và phải của Tần Quân, Lý Tồn Hiếu đứng ở phía trước Tần Quân. Hắc Bạch Vô Thường lại ở phía sau lưng Tần Quân. Đối mặt với bóng trắng kéo tới, bọn họ đều cách dùng dùng lực đi chống đỡ.

Từng bóng trắng bị pháp lực tách ra, nhưng rất nhanh lại một lần nữa ngưng tụ thành.

Tần Quân không nhịn được nhíu mày. Xem ra những bóng trắng này hỉ có thể không để ý tới công kích vật lý. Pháp lực có thể tách bọn họ ra, nói rõ bọn họ cũng không là tuyệt đối vô địch.

Đúng lúc này, Ma Cốt Kiếp bỗng nhiên từ trên mây mù nhảy xuống, khiến cho đám người Tần Quân không khỏi nhất thời kinh sợ.

- Ha ha ha! Tự thân các ngươi khó bảo toàn, đừng mong lại hành hạ ta!

Ma Cốt Kiếp dữ tợn gào cười nói. Trong khi nói chuyện thân thể hắn rơi xuống thung lũng phía dưới. Viên Hồng vừa định đi bắt hắn, vài bóng trắng bỗng nhiên bay về phía hắn. Lam diễm trong nháy mắt cháy lên. Đồng thời còn kèm theo tiếng kêu thảm thiết của Ma Cốt Kiếp. Cuối cùng hắn cũng bị đốt thành tro bụi.

- Ngu xuẩn!

Tần Quân thầm mắng một tiếng. Cũng may hắn đã biết được phân đà Thâm Uyên Môn di chuyển đến thần giáo Hắc Nhiên. Ma Cốt Kiếp đã không có giá trị lợi dụng.

- A...

- Đáng giận! Những thứ quỷ này căn bản không giết chết được!

- Cứu ta!

Xung quanh truyền đến tiếng quát tháo kinh hoàng, tuyệt vọng của các tu sĩ. Chỉ thấy từng tên tu sĩ bị bóng trắng giết chết. Thậm chí có người vừa nguyên thần xuất khiếu đã bị lam diễm thiêu đốt, nguyên thần hóa thành hư vô.

Tàn sát đang được triển khai, tuyệt vọng đang sôi trào.

Nếu không phải đám người Viên Hồng cường đại, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ rất nhanh rơi vào trong nguy hiểm.

Lúc này, một bóng trắng từ trên trời hạ xuống, muốn nắm lấy đầu của Tần Quân. Hắn cả kinh mở miệng ra chính là tam muội chân hỏa.

Phụt.

Một tiếng động vang lên.

Tam muội chân hỏa trực tiếp bao quanh bóng trắng, lửa cháy mạnh tiêu tan. Bóng trắng cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Thậm chí không ngưng tụ ra một lần nữa.

- Hữu hiệu!

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Hắn bỗng nhiên nghĩ đến hắn hiện tại dĩ nhiên là ma thần Cực Viêm, nói không chừng có thể kìm chế được bóng trắng quỷ dị của Tử Vong Cốc.

- Mau tránh ra!

Tần Quân nhìn Lý Tồn Hiếu kêu lên. Lý Tồn Hiếu cũng chú ý tới hành động của Tần Quân vừa rồi. Hắn cũng không thể hiện, trực tiếp tránh ra.

Lửa cháy mạnh cuồn cuộn không ngừng từ trong miệng Tần Quân phun ra. Đầu của hắn chuyển động theo, thiêu đốt từng bóng trắng thành tro bụi. Những bóng trắng này bị lửa cháy mạnh quấn thân, mặc dù không có phát ra kêu thảm thiết, nhưng động tác bọn họ cuống quít rõ ràng cực kỳ khiếp sợ.

Thoải mái!

Trong lòng Tần Quân kêu lên một tiếng thoải mái. Cuối cùng hắn cũng có cơ hội bảo vệ thủ hạ của mình.

Cơ hội lão tử biểu diễn rốt cuộc đã tới!

Tần Quân càng ra sức, thân thể uốn éo. Lửa cháy mạnh trong miệng không ngừng phun ra. Tất cả bóng trắng lao về phía bọn họ đều bị thiêu đốt tiêu diệt.

Các tu sĩ còn lại cũng chú ý tới lực lượng mới của Tần Quân xuất hiện, giống như trong bóng tối nhìn thấy được ánh sáng. Các tu sĩ đều về tập trung phía Tần Quân.

Kim Vô Hối vừa dịch chuyển né tránh, vừa kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Hắn không nghĩ tới Tần Quân lợi hại như vậy.

- Lăn...

Viên Hồng bỗng nhiên tức giận quát một tiếng. Kim Tiên Cảnh tầng chín khủng khiếp trong nháy mắt thể hiện ra. Các tu sĩ bay tới chấn động tới mức thất khiếu chảy máu.

Hắn không đối phó được những bóng trắng kia, còn không thu thập được tu sĩ sao?

Trong bụng đầy ủ rũ, hắn liền đem các tu sĩ ra trút giận!

- Ma khí... Trên người hắn làm sao có thể phát sinh ma khí...

Tang Lương trợn tròn hai mắt nhìn Tần Quân. Trong lòng hắn bỗng nhiên phát sinh một ý niệm. Chẳng lẽ Tần Quân đã bị ma đầu đoạt xác chiếm lấy thân thể?

Nếu quả thật là như vậy, thiên hạ chắc chắn rơi vào trong đại nạn!

- Đinh! Bởi vì Tang Lương phát sinh sự thù địch đối với ngươi, ngươi rất có khả năng sẽ bị phật môn truy sát!

Đang khí thế, Tần Quân chợt nghe tiếng nhắc nhở của hệ thống, không khỏi ngẩn người. Ta nhổ vào, lão lừa ngốc này có cần độc như vậy không? Ta trêu chọc ngươi gì ngươi?

Tần Quân không sợ Tang Lương, thật ra lại sợ phật môn Như Lai Phật Tổ sau lưng của hắn.

Nếu rước lấy Như Lai Phật Tổ truy sát, vậy sẽ là phiền phức lớn.

Chỉ có điều Như Lai đến thế giới này vẫn là Phật tổ, địa vị của hắn ở trong phật môn tuyệt đối rất cao. Cho dù đắc tội phật môn, Như Lai chắc hẳn cũng sẽ không đích thân động thủ. Hắn không có khả năng giống như Tôn Ngộ Không, có thể đại náo Thiên Cung.

------oOo------

Chương 382: Lời ca ngợi của Kim Vô Hối

Nguồn: EbookTruyen.VN

Về phần đi tiêu trừ sự thù địch của Tang Lương đối với mình, Tần Quân căn bản không muốn. Nói đùa, người khác muốn giết chết hắn, hắn còn đi quỳ liếm, không làm thất vọng thân phận người xuyên qua sao?

Nghĩ tới đây, Tần Quân càng ra sức. Trong bụng giống như chứa một ngọn núi lửa, không ngừng phun ra tam mội chân hỏa.

- Nói xem, ta giết chết những bóng trắng, không có giá trị kinh nghiệm sao?

Trong lòng Tần Quân thầm hỏi hệ thống. Không thể không nói, sau khi đột phá Hóa Hư Cảnh, lực chiến đấu của hắn đơn giản là thay đổi long trời lỡ đất. Tiện tay một đòn liền có thể dễ dàng giết chết mấy lần hắn lúc trước.

Còn có một điểm hắn cũng không chú ý tới, Cực Viêm U Thủy khiến cho hắn tẩy gân phạt tủy, cốt căn cũng nhận được lột xác. Nếu như hắn lại nạp khí tu luyện sẽ có thể phát hiện mình tự nhiên biến thành thiên tài.

Cực Viêm U Thủy năm trăm năm mới có khả năng ngưng tụ thành hình,

tích lại thành một mảnh hồ nhỏ như vậy, cũng không chỉ đơn giản là mấy nghìn năm như vậy.

Thậm chí có khả năng không chỉ có như vậy. Dù sao Cực Viêm U Thủy này đã từng bị Thâm Uyên Môn chiếm đoạt một khoảng thời gian, khẳng định từngsử dụng qua.

Suy tính như vậy, hồ Cực Viêm U Thủy này nói không chừng có tới hơn vạn năm.

Bởi vì Thâm Uyên Môn không trấn áp được ma đầu mới rời đi. Hơn nữa huyết mạch của hắn lột xác, ma đầu lại đi đâu?

Lẽ nào ở trong cơ thể hắn?

Nghĩ đến đây, Tần Quân không nhịn được cảm thấy sởn tóc gáy.

- Bởi vì kí chủ đột phá Hóa Hư Cảnh, kí chủ chính thức rời khỏi thời kỳ bảo vệ. Từ nay về sau kí chủ không thể lại dựa vào giết kẻ địch thu được giá trị kinh nghiệm.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân không nhịn được chửi má nó. Lúc trước hắn còn tưởng rằng hệ thống thăng cấp, kết quả là hãm hại hắn!

- Kí chủ yên tâm. Tuy rằng ít đi phương thức giết quái kiếm giá trị kinh nghiệm, nhưng hệ thống sẽ mở ra công năng còn lại. về phần có n công năng nào, chờ một ngày sau mới có khả năng biết được.

Tần Quân không nhịn được thở phào nhẹ nhõm. Theo hắn dần dần trở nên mạnh mẽ, hắn cũng không hy vọng hệ thống trở nên yếu đi. Có thể tiến bước là hay nhất.

Công năng mới chắc chắn sẽ không tệ.

Quân đoàn Thần Ma sẽ không có khiến cho hắn thất vọng.

Tần Quân vừa cùng hệ thống khai thông, vừa di chuyển hướng tam muội chân hỏa thiêu đốt tới những bóng trắng ở kéo tới.

Lưu Bá Ôn nhắc nhở:

- Tiếp tục như vậy, đối với chúng ta không có lợi. Số lượng những bóng trắng này thật sự quá nhiều!

Viên Hồng, Lôi Chấn Tử cùng với Lý Tồn Hiếu cũng có ý nghĩ như vậy. Toàn thân bọn họ có bản lĩnh, lại không có cách nào hoàn toàn tiêu diệt những bóng trắng này. Bọn chúng dường như vô cùng vô tận. Bất kể giết bao nhiêu, đều sẽ lại sinh ra càng nhiều bóng trắng khác.

Loại cảm giác này rất ủy khuất!

Mặc dù Tần Quân có thể dựa vào tam muội chân hỏa tiêu diệt bóng trắng, nhưng thời gian lâu dài cũng sẽ không có lực.

- Chờ một chút! Tam muội chân hỏa của ta hiện tại đã lột xác, có thể tiêu diệt những bóng trắng này. Có phải cũng có thể phá vỡ tầng vách ngăn vô hình kia hay không?

Linh quang của Tần Quân bỗng nhiên thoáng hiện, nhất thời hưng phấn.

Hắn lộ ra giọng điệu cấp bách quát:

- Lôi Chấn Tử, bay ra ngoài. Ta thử xem có thể xông qua hay không!

Lôi Chấn Tử cũng ý thức được Tần Quân đã thay da đổi thịt. Lúc này hắn liền điều khiển đám mây mù bay về phía bên ngoài Tử Vong Cốc.

- Hoắc...

Tần Quân mở miệng phun tam muội chân hỏa về phía trước. So với lúc trước thế, lửa còn muốn mãnh liệt hơn gấp mấy lần. Sau khi va chạm vào tầng vách ngăn vô hình kia, lại ngừng lại, giống như một đóa hỏa diễm cực lớn, khiến cho sát bên cạnh phát sinh gợn sóng màu xanh lam kỳ dị.

Lúc này bên trong phạm vi ngàn mét còn lại không đến ba mươi tên tu sĩ. Tất cả đều là tồn tại ngoài Thuế Phàm Cảnh tầng năm. Ngoại trừ số ít tu sĩ Hóa Hư Cảnh ra, các tu sĩ còn lại đều bị thương thế với mức độ khác nhau.

Rất nhanh, tầng vách ngăn vô hình kia bị thiêu đốt lộ ra một lỗ thủng. Tam muội chân hỏa theo cửa động xuất hiện, vô cùng đồ sộ.

Cảnh tượng như vậy khiến cho những tu sĩ còn sống này dường như nhìn thấy được cọng rơm cứu mạng, bay về phía đám người Tần Quân. Trong đó bao gồm cả Kim Vô Hối và Tang Lương.

Vèo.

Một tiếng động vang lên. Đám người Tần Quân bay ra tầng vách ngăn vô hình kia. Lại ở trong nháy mắt đó, một tiếng vang lên bên tai ở tất cả mọi người, khiến cho Tần Quân không khỏi nhớ tới một thứ là thủy tinh ở địa cầu kiếp trước.

Cùng lúc đó, những bóng trắng này cũng bỗng nhiên ngừng lại. Các tu sĩ còn sống gần đó vội vàng bay ra. Trên mặt bọn họ đều viết đầy vẻ kích động tìm được đường sống ở trong chỗ chết.

- Chuyện gì xảy ra...

Tần Quân kinh ngạc quay đầu nhìn lại. Lôi Chấn Tử cũng ngừng lại. Bởi vì các bóng trắng kia không có đuổi theo ra ngoài, mà lẳng lặng nhìn bọn họ.

Theo Tần Quân, những bóng trắng chính là đang nhìn hắn. Loại cảm giác này khiến cho hắn rất khó chịu.

- Chúng ta được cứu rồi!

- Ha ha ha! Chúng ta không chết!

- Nhờ có vị công tử kia, bằng không chúng ta sợ rằng...

- Quả thực là như vậy!

- Hắn không phải là Quân Thanh công tử thành chủ mới nhậm chức ở Thủ Sát Thành sao?

Các tu sĩ đều dừng lại. Bọn họ đều nhận định là Tần Quân cứu bọn họ. Tuy rằng nơi này là mảnh đất vô chủ, nhưng phần lớn tu sĩ đều thuộc về chính đạo. Tần Quân kéo bọn họ từ trong vực sâu tử vong trở về. Mặc dù tâm tính bọn họ có nhỏ tới mức nào, cũng không nhịn được dâng lên lòng cảm

kích.

Cho dù là Kim Vô Hối cũng phức tạp nhìn hắn. Được tu sĩ cùng giai cứu, đây chính là lần đầu tiên Kim Vô Hối gặp phải.

Bất kể hắn đột phá đến cảnh giới nào, hắn gần như đều là tồn tại vô địch trong cùng giai, làm sao có chuyện cần tu sĩ cùng giai phải cứu giúp?

Trong lúc nhất thời, các tu sĩ đều bay về phía đám người Tần Quân, biểu đạt lòng cảm kích của mình. Thậm chí còn có người muốn tặng lễ, cũng có người hứa hẹn sau này nếu như Thủ Sát Thành gặp phải phiền phức, bọn họ sẽ ra tay.

Hiện tại các tu sĩ sống sót hoặc là Hóa Hư Cảnh, hoặc là gần Hóa Hư Cảnh. Phía sau lưng người nào không có thế lực ủng hộ?

Đây ngược lại là thu hoạch ngoài ý muốn. Tần Quân cũng không sĩ diện, đáp lại từng người một. Thêm một người bạn thêm một con đường sống. Hắn tất nhiên sẽ không tìm đường chết mà ném đi mặt mũi.

- Quân Thanh đúng không? Kim Vô Hối ta đời này không bội phục được vài người, nhất là trong thế hệ trẻ tuổi. Ngươi rất tốt.

Kim Vô Hối bay tới nghiêm túc nói, biểu tình lạnh lùng nghiêm nghị. Trên thân hắn mặc áo đen, mười phần khí thếcủa kiếm khách.

------oOo------

Chương 383: Người tàn sát (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có thể nhận được lời khen của người đứng đầu Nhân Bảng, ta cũng coi như tam sinh hữu hạnh.

Tần Quân nhíu mày cười nói. Nịnh bợ người ta một câu sẽ không bị thua thiệt.

Buôn bán không lỗ vốn nhất chính là lời hay. Có lúc có giá trị nhất cũng

lời hay.

- Ừ, trong mắt của ta, trên thực lực cá nhân ngươi càng phù hợp với vị trí thứ hai của Nhân Bảng, mạnh hơn Tần Đế nhiều.

Kim Vô Hối gật đầu nói. Tần Quân nghe được thiếu chút nữa phì cười. Biểu tình của đám người Lưu Bá Ôn lại có chút khác thường.

Các tu sĩ còn lại đều ra biểu thị tán thành. Thủ đoạn lôi kéo cường giả và mưu kế của Tần Đế khiến người ta thán phục. Nhưng thực lực cá nhân quả thực không xứng với vị trí thứ hai của Nhân Bảng. Các tu sĩ cũng không kỳ thị Tần Đế, thậm chí rất sùng bái. Hiện nay thế hệ trẻ tuổi ở Nam Vực có ai không sùng bái Tần Đế?

Chỉ có điều bây giờ Quân Thanh công tử là ân nhân của bọn họ, bọn họ tất nhiên sẽ theo Kim Vô Hối nói khoa trương lên.

- Không thử tận mắt nhìn rõ núi Lư Sơn!

Tâm tình của Tần Quân giờ khắc này quả nhiên là tịch mịch như tuyết.

Đúng lúc này, hắn nhìn thấy được mấy nghìn bóng trắng bên trong Tử Vong Cốc hướng về phía bọn họ nửa quỳ trên không trung. Cục diện rất đồ sộ. Lúc trước giọng nói thâm trầm lúc trước lại vang lên lần nữa:

- Nguyện vì chiến thần sống lại... Lại hiện ra thánh đình thịnh thế...

Âm thanh này khiến tất cả mọi người cả kinh quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy những bóng trắng này lấy tốcđộ mắt thường có thể thấy được, tiêu tan trên không trung. Mây đen phía trên Tử Vong Cốc cũng dần dần tản đi.

Nguyện vì chiến thần sống lại...

Tần Quân nghe được liền nổi da gà. Hắn không khỏi hồi tưởng lại huyễn tưởng nhìn thấy ở trong Cực Viêm U Thủy lúc trước. Người khổng lồ cao tới vạn trượng, hắn tự xưng là Cơ Vĩnh Sinh, là ma thần Cực Viêm của thánh đình Nam Vực, chẳng lẽ chính là chiến thần trong lời âm thanh kia vừa nói sao?

Nếu quả thật là như vậy, những lời chiến thần sống lại này lại là nói với

hắn...

- Hệ thống, trong cơ thể ta thật sự không có linh hồn khác ẩn nấp sao?

Tần Quân vội vàng ở trong lòng hỏi. Hắn không dám tưởng tượng nếu vị cường giả thượng cổ tên là Cơ Vĩnh Sinh kia thật sự nằm vùng ở trong cơ thể hắn, hắn nên làm cái gì.

- Tạm thời không biết được. Chí ít kí chủ hiện tại không có nguy hiểm.

Hệ thống trả lời khiến cho Tần Quân rất bất mãn. Ta giao thân xác cho ngươi, hiện tại có thêm một cường đạo, ngươi lại không khiến cho ta có thể an lòng!

Đáng tiếc. Bất kể hắn hỏi thế nào, hệ thống chính là trả lời ba phải cái nào cũng được.

Lúc này, Kim Vô Hối chắp tay nói:

- Quân Thanh công tử, n thánh tuyển ăm mươi năm một lần chỉ còn lại có một năm. Ta ở thánh triều chờ ngươi!

Nói xong câu đó, Kim Vô Hối liền tiêu sái rời đi.

Thánh tuyển?

Tần Quân lộ ra vẻ mặt hoài nghi. Đó là thứ gì?

Các tu sĩ còn lại cũng theo đó từ biệt. Chuyện hôm nay giống như một cơn ác mộng. Bọn họ muốn trở lại kỹ viện một chút, khiến cho tâm tình trấn tĩnh.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn Tử Vong Cốc, Tần Quân lại nói với Lôi Chấn Tử:

- Đi thôi, chúng ta quay về Thủ Sát Thành!

Lôi Chấn Tử không có ý kiến. Lúc này hắn liền chuẩn bị điều khiển mây mù bay đi. Bất chợt, Tang Lương lại xông ra ngăn cản ở trước mặt bọn họ, vẻ mặt uy nghiêm quát:

- Ma đầu, mau ra đây!

-...

Tần Quân không nói gì. Đám người Lôi Chấn Tử cũng vậy.

Phương thức tư duy của lão lừa ngốc này thật sự không giống với người bình thường. Dựa theo cách nói ở địa cầu chính là được một loại bệnh, tên là bệnh xà tinh.

- Cút sang một bên!

Tần Quân tức giận nói. Nếu như ta là ma đầu, người đầu tiên ta giết chính là ngươi!

Tang Lương không hề động đậy, thân thể tản ra ánh sáng màu vàng trang nghiêm, khí thế liên tục tăng lên. Dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ động thủ.

Mắt Viên Hồng thoáng ngưng trọng. Khí thế Kim Tiên Cảnh tầng chín đột nhiên bạo phát, khiến cho thiên địa thoáng bị biến sắc.

- Hừ!

Tang Lương xem thường hừ lạnh một tiếng.

Dường như không để Viên Hồng vào mắt. Điều này khiến cho trong lòng Tần Quân không khỏi căng thẳng.

Chẳng lẽ Tang Lương có tu vi còn cao hơn Kim Tiên Cảnh?

Lúc này, Tang Lương hành động!

Hắn xoay người liền hóa thành một đạo ánh sáng màu vàng trốn thật xa về phía chân trời, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tần Quân há hốc mồm.

Đùa gì vậy!

Khóe miệng đám người Viên Hồng cũng giật một cái. Lão lừa ngốc này ngay cả chạy trốn cũng phải giả vờ một chút. Quả thực không biết xấu hổ.

- Đinh! Xúc tiến nhiệm vụ phụ... Phật môn truy sát! Tình hình cụ thể và tỉ mỉ của nhiệm vụ: Kí chủ bị phật môn Tây Vực nhận định là ma đầu. Ngươi lọt vào trong sự truy sát của phật môn Tây Vực. Nếu kí chủ chứng minh mình không phải là ma tu, hoặc khiến cho phật môn Tây Vực không dám tiếp tục truy sát kí chủ, nhiệm vụ mới coi như hoàn thành! Hoàn thành nhiệm vụ thu hoạch được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần quân đoàn Thần Ma triệu hoán, đẳng cấp nâng cao hai cấp!

Ta nhổ vào!

Người này t bỏ chạy, mới kích phát nhiệm vụ cho hắn!

Tần Quân mặc dù có chút phiền muộn, nhưng vẫn rất cao hứng. Chí ít phần thưởng của nhiệm vụ vẫn rất khả quan. Về phần giải thích mình không phải là ma tu, điều này căn bản không có khả năng. Hắn quả thực đã biến thành ma tu. Nếu không có long khí trấn áp, ma khí sẽ tản ra. Đại lão phật môn nhất định có thể nhìn thấu.

- Phật môn Tây Vực, các ngươi có biết không?

Tần Quân nhìn về phía đám người Lưu Bá Ôn hỏi. Hai chữ Tây Vực khiến cho hắn rất tò mò.

Nam Vực mặc dù có hòa thượng, nhưng phật môn thế kém, ở Nam Vực cũng không lớn.

Phật môn Tây Vực lại không giống vậy. Nghe tên này cũng rất có phong cách.

- Tây Vực? Không biết được rõ ràng.

Trên mặt mọi người lộ ra vẻ mờ mịt. Bọn họ đều là được triệu hồi ra, làm sao có thể hoàn toàn hiểu rõ đối với thế giới này. Tu sĩ trong Nam Vực rất khó tiếp xúc được tin tức ở vực khác. Có lẽ chỉ có thánh triều và một ít thế lực lớn mới có thể làm được.

Tần Quân bất đắc dĩ.

Mà thôi, binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn!

Lại đắc tội một quái vật khổng lồ, hơn nữa còn là vô hình trung đắc tội. Tần Quân không nhịn được cảm thán. Quả nhiên là càng cường đại càng không thể làm theo ý mình!

- Hệ thống, hiện tại bắt đầu triệu hoán Thần Ma. Giảm bớt buồn bực trong lòng ta!

Trong lòng Tần Quân thầm nói với hệ thống. Dù sao từ nơi này quay về Thủ Sát Thành cũng không mất bao nhiêu thời gian.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma...

Tùy tiện là được. Đừng quá hãm hại là tốt rồi.

------oOo------

Chương 384: Người tàn sát (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tâm tình của Tần Quân đối với triệu hoán Thần Ma đã bình tĩnh hơn so với trước kia. Dù sao hiện tại vừa vặn không có kẻ địch nào có thể uy hiếp được hắn. Về phần phật môn Tây Vực. Ha hả, cũng không phải phật môn Nam Vực. Cho dù điều cao thủ tới, cũng cần một khoảng thời gian. Chỉ cần không phải là Như Lai Phật Tổ, hắn lại không lo lắng!

Lại nói, hiện tại trên đỉnh đầu hắn còn có thánh triều. Phật môn Tây Vực muốn xử lý hắn, thánh triều có thể ngồi xem không quan tâm sao?

Dù sao thánh triều lại là tồn tại đỉnh cấp thống lĩnh hai đạo chính ma Nam Vực. Phật môn Tây Vực muốn loại trừ Tần Quân, có phải nên loại trừ ma đạo Nam Vực hay không?

Đến lúc đó, Nam Vực thật sự sẽ nguyên khí đại thương!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến sát thần Bạch Khởi!

Gì gì...

Bạch Khởi?

Biểu tình của Tần Quân trong nháy mắt trở nên đặc sắc. Danh tiếng của Bạch Khởi lại cực lớn. Đó là một trong bốn tướng nổi danh trong thời kỳ chiến quốc Hoa Hạ, vì Tần thống nhất sáu nước đã đưa ra cống hiến quan trọng, đã từng hại chết hơn bốn mươi vạn quân sĩ nước Triệu, khiến toàn Hoa Hạ chấn động kinh ngạc. Có người nói thời kỳ chiến quốc tổng cộng đã chết trận hơn hai trăm vạn người. Trong đó Bạch Khởi lại chiếm phân nửa.

Người tàn sát! Sát thần!

Đây là danh hiệu mọi người ở hậu thế đặt cho Bạch Khởi.

Quan trọng nhất chính là Bạch Khởi không bị đánh bại!

Thật sự không có bị đánh bại!

Có thể năng lực chính trị của hắn yếu, nhưng trên phương diện chiến tích tuyệt đối là tướng quân huy hoàng nhất trong lịch sử!

- Nếu như gia hỏa này giúp ta lĩnh binh chiến đấu, tuyệt đối là sát khí. Trần Khánh, Quan Vũ so với hắn tính là cái lông...

Tần Quân không nhịn được mong đợi.

Viên Hồng, Lôi Chấn Tử tuy mạnh, nhưng năng lực thống lĩnh quân đều không xuất sắc. Bạch Khởi lại không giống vậy. Danh hiệu sát thân có người nào không biết.

Giết một người là tội, tàn sát vạn người lại là anh hùng. Tàn sát trăm vạn người, tức là anh hùng trong các anh hùng!

Thân là phàm nhân, Bạch Khởi liền có bản lĩnh như vậy. Đi tới nơi thế giới này Thần Ma mọc lên như rừng chẳng phải là còn có thành tích. Phải biết rằng chỉ là số lượng nhân khẩu Nam Vực lại vượt xa so với ở địa cầu.

Càng chưa nói tới thời kỳ chiến quốc.

- Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Bạch Khởi đi.

Trong lòng Tần Quân thầm phân phó. Hắn cũng không chờ mong Bạch Khởi có thể có lực chiến đấu rất mạnh. Người này dựa vào không có khả năng là lực chiến đấu cá nhân. Thân là đế hoàng, Tần Quân cũng không chỉ cần cấp cường giả đấu tranh anh dũng.

Tướng quân thật sự bất bại, Bạch Khởi mặc dù chết cũng là tự vận mà chết, là quân vương theo đuổi chiến tích hoàn mỹ, không chịu thỏa hiệp, khiến cho hậu nhân thiên thu vạn đại kính ngưỡng.

Người này sẽ không tạo phản. Nếu như ép quá cũng chẳng qua là tự sát. Điểm này Tần Quân vẫn rất thưởng thức. Dù sao hắn không muốn nhìn thấy Bạch Khởi biến thành kẻ địch.

- Bạch Khởi, sát thần.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Hóa Hư Cảnh tầng ba!

- Công pháp: Sát thần quyết!

- Pháp khí: Nhân Đồ Kích!

- Thuộc tính đặc biệt: sát khí của đội quân tăng lên gấp bội!

- Mức độ trung thành: 99(đầy giá trị 1oo)!

Hóa Hư Cảnh tầng ba?

Tần Quân không bình tĩnh nổi. Không ngờ tu vi còn cao hơn so với lão tử. Hắn không nhịn được trong lòng thầm nôn mửa nói:

- Bạch Khởi cũng có thể có tu vi?

- Bạch Khởi giết người quá nhiều, nghiệp chướng nặng nề. Sau khi chết không được đầu thai. Hơn nữa hậu thế người tín ngưỡng quá nhiều, bản

thân lại có tiết tấu thần hóa, tàn sát trăm vạn người, từ phàm trần hóa thần.

- Được rồi. Ông trời là lão đại, ngươi là lão nhị. Lời ngươi nói tính!

Tần Quân bất đắc dĩ nghĩ. Dù sao Bạch Khởi càng mạnh càng tốt. Ngay lập tức hắn tiếp tục ở trong lòng nói:

- Dứt khoát triệu hồi luôn quân đoàn Thần Ma về!

Nếu như quân đoàn cho lực, lại thêm một vạn âm binh trong Âm Binh Bài, công thành lấp đất sẽ không là vấn đề. Đến lúc đó vương quốc Đại Tần sẽ cường thế xâm nhập mảnh đất vô chủ. Lấy tài lực của hắn, mua cánh cửa truyền tống cũng dư dả. Sau khi Thủ Sát Thành và vương quốc Đại Tần thành lập cánh cửa truyền tống, Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tĩnh cùng với quân đoàn Long Khởi gia nhập qua, mang theo tất cả cuốn sạch mảnh đất vô chủ cũng không thành vấn đề.

Nếu tên là vô chủ, vậy hãy để cho ta làm chủ đi!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán quân đoàn Thần Ma...

Tối thiểu không thể yếu hơn đội quân áo bào trắng!

Đây là điểm mấu chốt trong lòng Tần Quân. Nếu như triệu hoán đến đội thiếu niên tiền phong viên, vậy hắn sẽ phải khóc mất.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán đến mười vạn Thiên Binh!

Tần Quân đang mặc sức tưởng tượng cảnh chiếm đoạt được mảnh đất vô chủ, lại bị tiếng nhắc nhở của hệ thống làm cho giật mình.

Trời ơi?

Mười vạn Thiên Binh!

- Mau mau mau! Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của mười vạn Thiên Binh!

Tần Quân kích động không thôi. Đây lại là Thần Binh chân chính!

Đám người Lưu Bá Ôn nhìn thấy được hắn bỗng nhiên kích động hoa tay

múa chân, không nhịn được đưa mắt nhìn nhau. Bệ hạ lại vờ ngớ ngẩn?

- Thiên Binh, đến từ Thiên Đình của Tây Du Ký!

- Số lượng thành viên: Mười vạn người!

- Tu vi: Thuế Phàm Cảnh tầng một tới tầng chín!

- Thần thông: thuật Túng Vân!

- Thuộc tính quân đoàn: thần uy Thiên Đình, uy áp thành quân hồn!

Mười vạn tên binh sĩ Thuế Phàm Cảnh!

Nổ mạnh!

Tần Quân chắt lưỡi, thực lực thiên binh thật ra không ngoài dự đoán của hắn. Ở đây chỉ là Thiên Binh, cũng không có bao gồm thiên tướng. Trong Tây Du Ký, Thác Tháp Lý Thiên Vương một đường dẫn dắt tiên thần cùng với mười vạn thiên binh thiên tướng tiêu diệt Hoa Quả Sơn, bị một mình Tôn Ngộ Không đánh cho mười vạn thiên binh thiên tướng hoa rơi nước chảy. Có thể thấy được thực lực của mười vạn thiên binh thiên tướng quả thực không đủ cứng rắn.

Thậm chí ở trong phiên bản chuyện thần thoại khác, còn thường bị yêu quái một miệng nuốt trọn bộ phận Thiên Binh.

Đương nhiên Thiên Đình cũng không chỉ có mười vạn Thiên Binh. Trước đây, thời điểm Thác Tháp Lý Thiên Vương đánh Hoa Quả Sơn bị thất bại, Ngọc Đế còn hỏi có cần phải tăng thêm mấy đường Thiên Binh hay không. Có thể thấy được số lượng Thiên Binh trên Thiên Đình tuyệt đối không chỉ có mười vạn. Chỉ có điều mười vạn thiên binh thiên tướng đấu trên Hoa Quả Sơn, danh tiếng thật sự quá lớn.

Nhị Lang Thần dẫn theo một ngàn hai trăm tên thần thảo đầu của hắn và Tôn Ngộ Không còn đấu tới lực lượng ngang nhau. Có thể thấy được mười vạn thiên binh thiên tướng có khả năng còn không bằng thần thảo đầu của Nhị Lang Thần. Các thiên tướng có khả năng nhường, nhưng các thiên binh thật sự là bia đỡ đạn.

------oOo------

Chương 385: Mười vạn Thiên Binh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng ở vương quốc thậm chí trong hoàng triều, mười vạn thiên binh tuyệt đối là một đội quân vô địch!

Tu sĩ Thuế Phàm Cảnh sao có thể cam tâm tòng quân?

Mười vạn cường giả Thuế Phàm Cảnh, quét ngang mảnh đất vô chủ và hoàng triều Nam Trác tuyệt đối dễ dàng!

Năng lực lĩnh binh của Thác Tháp Lý Thiên Vương không tốt. Nhưng Bạch Khởi lại không giống vậy.

Sát thần Bạch Khởi lại thêm mười vạn Thiên Binh?

Hình ảnh thật đẹp, không thể còn muốn hơn được nữa!

Tần Quân suy nghĩ một chút liền kích động. Nhưng để cho Bạch Khởi chỉ có Hóa Hư Cảnh thống lĩnh mười vạn Thiên Binh rõ ràng không hiện thực. Có lẽ phải cho Lý Tồn Hiếu theo trợ giúp.

Lý Tồn Hiếu lại thêm Bạch Khởi thống lĩnh mười vạn Thiên Binh, đội hình hoành tráng như vậy đơn giản là người bình thường không dám tưởng tượng.

- Thủ Sát Thành xem ra không thể để cho Nam Minh Thánh Giáo các ngươi thể hiện.

Khóe miệng Tần Quân cong lên. Hắn vốn chỉ muốn kiếm chút lợi ích theo tháng, lười đi quản Thủ Sát Thành. Nhưng bây giờ có Bạch Khởi và mười vạn Thiên Binh, dã tâm của hắn liền không nhịn được liền bành trướng ra.

...

Thời điểm hắn trở lại Thủ Sát Thành, màn đêm dĩ nhiên đã hạ xuống.

Lúc đám người Tần Quân trở lại trước phủ đệ, đúng lúc nhìn thấy được ở trước cửa lớn có người gây sự.

Đan Minh Tử và một đám tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo chặn đường một nam tử oai hùng thân mặc áo bào trắng. Nam tử này khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, so với Kim Vô Hối Tần Quân gặp phải lúc trước còn muốn lạnh lùng hơn. Toàn thân hắn trên dưới lộ ra một sát khí như có như không, khiến cho các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo khẩn trương không thôi.

- Không cho phép được gây sự! Nơi này chính là phủ đệ của Quân Thanh công tử!

Đan Minh Tử trầm giọng quát, trên mặt đầy vẻ không tốt. Tên nam tử trước mặt này lạnh lùng nghiêm nghị khiến cho hắn cảm giác áp bách thật sự quá mạnh mẽ, khiến cho hắn không nhịn được cảm thấy khiếp sợ.

- Ta tên là Bạch Khởi, đặc biệt tới bái nhập Quân Thanh công tử. Hi vọng ngươi dàn xếp một chút.

Bạch Khởi nhẹ giọng nói, nhưng cảm giác lạnh lẽo trong giọng nói khiến người ta cảm giác hắn không phải tới bái nhập, mà là tìm đến cặn bã.

- Ngươi nói bái nhập thì bái nhập sao?

Một tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo khó chịu nói. Hắn không quen nhìn phong thái này của Bạch Khởi.

Vừa dứt lời, Bạch Khởi liền híp mắt nhìn về phía hắn. Sát ý uy nghiêm đáng sợ giống như nước thủy triều lao vọt về phía hắn, ép tới hắn không thở nổi.

Lúc này, đám người Tần Quân từ trên trời hạ xuống.

- Thành chủ!

Đám người Đan Minh Tử vừa nhìn thấy, liền vội vàng hành lễ.

Tần Quân không để ý đến bọn họ, mà ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Bạch Khởi. Ánh mắt cực nóng khiến Bạch Khởi nhìn thấy, sắc mặt

đang lạnh lùng nghiêm nghị cũng có chút không được tự nhiên.

- Mạt tướng Bạch Khởi! Đặc biệt tới bái nhập chủ công!

Bạch Khởi quì một gối chắp tay nói.

Đám người Lý Tồn Hiếu liếc mắt quan sát hắn, liền mất đi hứng thú. Bởi vì Bạch Khởi mới tu vi Hóa Hư Cảnh tầng ba ở trong mắt bọn họ không tính là cái gì cả.

- Ha ha, ta chờ ngươi đã lâu. Đứng lên đi. Chúng ta đi vào bên trong lại nói tiếp!

Tần Quân nâng Bạch Khởi lên, cười nói. Đám người Đan Minh Tử thấy vậy, há hốc mồm. Hóa ra Bạch Khởi thật đúng là có quen biết với Tần Quân.

Đám người Lưu Bá Ôn đều kinh ngạc nhìn về phía Bạch Khởi. Trong đó Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cau mày. Bởi vì bọn họ cảm nhận được sát khí trên người Bạch Khởi thật sự quá mức nồng đậm.

Người này không đơn giản!

Cứ như vậy, Tần Quân lôi kéo Bạch Khởi thân thiết đi vào bên trong phủ đệ, lưu lại đám người Đan Minh Tử đưa mắt nhìn nhau, sắc mặt đều có chút xấu hổ.

...

Trăng lặn mặt trời lên.

Tần Quân lộ ra vẻ mặt buồn bực đi ra khỏi phòng. Tối hôm qua, kỹ năng truyền thừa khiến cho hắn rất khó chịu. Bởi vì truyền thừa chính là thuật điều khiển sương mù đằng vân. Bên trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến đã có, cho nên trực tiếp trung hòa, tương đương với không có cơ hội lần này.

- Hệ thống, công năng mới đã ra chưa?

Tần Quân vừa lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương vừa nói. Sáng sớm mỗi

ngày, luyện thương rất thoải mái.

- Còn có một canh giờ nữa. Hệ thống đang đổi mới tư liệu.

Hệ thống nhanh chóng đáp lại. Chỉ có điều Tần Quân thế nào lại cảm giác nó càng lúc càng nhân tính hóa. Trong âm thanh lại có một tia dao động tình cảm, không lạnh như băng giống như trước đây.

Nếu hệ thống là một vị Lolita mềm mỏng đang yêu, thật tốt biết bao?

Lúc hắn vừa mới chuẩn bị múa thương, phía cửa thành bỗng nhiên truyền đến tiếng hét hò kinh thiên. Hắn không khỏi nhíu mày. Lý Tồn Hiếu, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Lưu Bá Ôn cùng với Bạch Khởi cũng từng người từ trong phòng đi ra.

- Có kẻ địch. Số lượng không ít, chừng hơn mười vạn người!

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói, trên mặt mặc dù có chút kinh ngạc nghi ngờ, nhưng không hoảng loạn.

- Chúng ta đi qua xem một chút!

Tần Quân nói xong liền phóng người nhảy lên, bay về phía phương hướng âm thanh truyền tới. Những người khác theo sát phía sau.

Cùng lúc đó, trên cửa thành phía nam Thủ Sát Thành, binh sĩ mới nhậm chức đều hoảng sợ nhìn vè phía đường chân trời. Chỉ thấy kẻ địch đông nghịt kéo tới. Tất cả đều đang chạy gấp, thanh thế lớn, giống như dòng nước lũ.

Dẫn đầu là một nam nhân đầu trọc khoác trọng khải màu đen. Hắn giơ cao một thanh búa lớn, dưới thân cưỡi một con Hắc Hổ vai rộng ba thước, khiến người ta một loại cảm giác áp bách không thể chống đỡ.

- Quân Thanh công tử tính là thứ gì! Người phía trên quá cẩn thận. Còn cần lão tử phải ra tay!

Nam nhân đầu trọc cười lạnh giọng nói. Trên mặt hắn lộ ra vẻ trêu tức và cuồng nhiệt, dường như đã công phá Thủ Sát Thành.

- Đó không phải là Trịnh Pha ác búa của bốn thần tông sao?

Trên tường thành, một tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo cao giọng kinh ngạc kêu lên. Cái tên ác búa vừa truyền ra, khiến cho tất cả binh sĩ trên tường thành đều kinh ngạc ồ lên.

Binh sĩ thủ thành phía dưới vội vàng đóng cửa thành lại. Mấy chục vạn đại quân lao nhanh đến là cảnh tượng đồ sộ tới mức nào. Các binh sĩ khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa suy sụp, tiểu ra quần.

Vèo! Vèo! Vèo...

Đám người Tần Quân liên tục bay đến trên lầu cao của trạm canh gác tại tường thành, nhìn mấy chục vạn đại quân kéo tới. Viên Hồng nâng cao Tấn Thiết Côn chuẩn bị đánh tới một côn.

- Đừng nóng vội. Tốcđộ của bọn họ đang chậm lại. Nếu như thật sự muốn tập kích thành, chắc hẳn phải trực tiếp đánh tới mới đúng. Sao lại tạo ra âm thanh lớn như vậy?

Tần Quân ngăn cản hắn nói. Mọi người cũng chú ý tới tốc độ quân địch đi đang giảm bớt. Tuy rằng nhìn thế xông tới vẫn không thể đỡ.

------oOo------

Chương 386: Tham kiến chủ công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, đại quân đứng ở chỗ trước tường thành năm trăm mét. Trịnh Pha cưỡi ở trên Hắc Hổ cười, kêu lên:

- Tiểu tử Quân Thanh đang ở nơi nào? Ai lại là Viên Hồng? Tất cả đi ra nhận lấy cái chết!

- Chờ lão tử đánh cho người của toàn thành các ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, lại nâng cao uy phong của bốn thần tông chúng ta!

Hóa ra sở dĩ Trịnh Pha tạo ra thanh thế lớn như vậy, còn tận lực dừng ở

trước cửa thành, chính là để cho các tu sĩ trong toàn bộ Thủ Sát Thành chú ý. Sau đó hắn ở trước mặt mọi người sỉ nhục đám người Tần Quân, tìm về mặt mũi cho bốn thần tông.

- Gia hỏa này đầu óc không xài tốt...

Tần Quân bất đắc dĩ nói. Lưu Bá Ôn cũng cười theo.

Chỉ dựa vào giọng điệu cảu Trịnh Pha có thể thấy, hắn rõ ràng là hành động theo cảm tình.

Như vậy cũng tốt. Tần Quân vừa lúc lại dùng Trịnh Pha tới dương oai.

- Đặc biệt nhắc nhở, căn cứ hình thức mới nhất của hệ thống, nếu như kí chủ giết người có danh vọng, vẫn thu được giá trị kinh nghiệm!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho hắn ngẩn người. Trong lòng hắn không khỏi thầm hỏi:

- Giảm bớt phương thức thu được giá trị kinh nghiệm có ý nghĩa gì sao?

Hắn tin tưởng hệ thống sẽ không vô duyên vô cớ vô cớ làm khó dễ hắn, suy yếu mức độ khiến cho hắn trở nên mạnh mẽ.

- Kí chủ trước khi đạt tới Hóa Hư Cảnh tương đương với đột phá rót vào. Thời kỳ thượng cổ cũng có chuyện như vậy. Rất nhiều đại tộc đều bồi dưỡng con em gia tộc như vậy. Nhưng sau khi đột phá Hóa Hư Cảnh phải dựa vào lĩnh ngộ hoặc kỳ ngộ của chính mình, cường thịnh trở lại đi nâng cao tu vi. Nuông chiều sẽ đâm hư, chỉ có thể hủy đi tiền đồ. Hệ thống có thể bù đắp tai hại khi mạnh mẽ nâng cao tu vi, nhưng không có khả năng hoàn toàn làm được. Cho nên chỉ có thể cố gắng hết mức khiến cho kí chủ tự mình mở rộng không gian trưởng.

Tần Quân bừng tỉnh. Nghi ngờ trong lòng hắn, trong nháy mắt biến mất.

Chỉ có điều nhiệm vụ và giết hạng người nổi danh có thể thu được giá trị kinh nghiệm thưởng đã rất tốt rồi. Còn nữa, giết hạng người vô danh có thể được giá trị kinh nghiệm cũng không nhiều.

Hệ thống thình lình nhắc nhở rõ ràng là ám chỉ hắn có thể giết Trịnh Pha,

tới thu được giá trị kinh nghiệm.

Không tệ không tệ!

Hệ thống trở nên nhiệt tình. Chí ít tố hơn so với sự băng lạnh trước đây.

Lại ở thời điểm Tần Quân miên man suy nghĩ, Trịnh Pha vẫn ở chỗ cũ kêu gào. Các loại lời nói thô bỉ xuất hiện từ trong miệng hắn. Đám người Viên Hồng nghe được tức giận không thôi.

Ầm một tiếng!

Viên Hồng cầm theo Tấn Thiết Côn liền bay về phía Trịnh Pha.

- Tới rất hay!

Trịnh Pha cười ha ha. Lúc này hai chân hắn kẹp một cái. Hắc Hổ rít gào một tiếng, không ngờ bay lên hư không, phóng về phía Viên Hồng.

Con Hắc Hổ này rõ ràng là một con yêu vương, chỉ có điều không biến hóa. Trịnh Pha lại là tồn tại còn mạnh hơn Ngũ Phách. Tu vi của hắn đạt tới Thiên Tiên Cảnh tầng ba. So với Hạ Lệ của Ngũ Phách còn mạnh hơn!

Phóng tầm mắt ra toàn bộ mảnh đất vô chủ, cường giả Thiên Tiên Cảnh cũng không nhiều. Thậm chí có thể quét ngang một hoàng triều!

Trịnh Pha giơ búa lớn lên cao, vẻ mặt hiện ra nụ cười dữ tợn. Một tay Viên Hồng cầm Tấn Thiết Côn, trên cao nhìn xuống, trên mặt khỉ đầy sát ý lạnh như băng.

Thời gian dường như chậm lại. Ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên thân của hai người.

Khi...

Thiết côn và búa lớn tấn công, âm thanh đinh tai nhức óc, phát sinh lực trùng kích lấy phong thái mắt thường có thể thấy được, dâng lên sóng gió.

Phụt.

Chỉ thấy Trịnh Pha thổ huyết bay ngược lại. Hắc Hổ dưới thân hắn còn bị chấn động thành thịt nát. Ngay cả một tiếng gào thét cũng không kịp thốt ra.

Ầm.

Một tiếng phát ra. Trịnh Pha giống như quả đạn pháo đập trên mặt đất, kích thích khiến cho bụi bặm bắn cao mười mấy trượng.

Tần Quân vội vàng bay lên, lao về phía Trịnh Pha. Đây chính là cường giả Thiên Tiên Cảnh. Không thể không cướp. Dù sao có Viên Hồng bảo vệ hắn.

- Không tốt! Trịnh đại nhân bị thương, mọi người xông lên!

Một cường giả Địa Tiên Cảnh của bốn thần tông cao giọng kêu lên. Vừa dứt lời, mấy chục vạn đại quân lao nhanh về phía Thủ Sát Thành, khí thế trùng thiên. Tần Quân cả kinh vội vàng dừng lại.

Tê liệt!

Các ngươi muốn hù chết ta sao?

Tần Quân một tức giận kêu lên một tiếng. Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu vội vàng bay tới bảo vệ hắn.

- Lớn mật!

Đúng lúc này, một âm thanh do mấy vạn người tức giận kêu lên, vang vọng thiên địa. Tất cả mọi người theo phương hướng âm thanh truyền tới, nhìn lại. Tất cả đều há hốc mồm. Các tu sĩ bốn thần tông khiếp sợ đến mức ngay lập tức dừng lại.

Mấy chục vạn đại quân trong khoảnh khắc liền dừng lại. Bụi bặm cuốn lên. Mỗi người đều nghẹn họng nhìn trân trối nhìn lên khoảng không. Ngay cả đám người Lưu Bá Ôn đều có biểu tình kỳ lạ giống như nhìn thấy vậy.

Chỉ thấy vô số binh sĩ mặc ngân giáp ngồi mây bay đến. Ngân giáp của bọn họ ở dưới ánh sáng mặt trời chiếu xuống vô cùng chói mắt. Binh sĩ

đứng ở hàng trước còn cầm cự kích dài ba trượng. Từ phía dưới nhìn lại, giống như thần binh hạ phàm, khiến cho người ta chấn động.

Mười vạn thiên binh giá lâm!

Tần Quân lộ ra vẻ mặt phấn khởi. Tới rồi. Không nghĩ còn tới được đúng lúc như vậy!

Không hổ danh là quân chính quy của Thiên Đình. Mỗi một người quả thật giống như thần binh, dáng người khôi ngô, khuôn mặt uy nghiêm. Mười vạn thiên binh đứng ở trên đám mây nhìn xuống mặt đất. Trong lòng mọi người cũng không khỏi dâng lên một tia kính nể, e sợ. Cho dù là đám người Viên Hồng cũng không nhịn được phát sinh một tia bàng hoàng.

Đây cũng là do quân hồn của mười vạn thiên binh hình thành, tên là thần uy Thiên Đình, khiến cho chúng sinh sinh lòng kính sợ.

Cũng may Viên Hồng, Lôi Chấn Tử đều là cường giả Kim Tiên Cảnh, trong nháy mắt liền tỉnh táo lại.

Đúng là một đội quân thần uy!

Trong lòng mọi người cảm thán. Mắt của Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi còn sáng lên. Trước đây bọn họ cũng đã từng làm tướng quân. Bọn họ đối với đội quân có sự cuồng nhiệt mà người bình thường khó có thể hiểu được.

- Thần binh như vậy nếu như do ta khống chế...

Nhịp tim của hai người đập nhanh hơn. Bọn họ không tự chủ được phát sinh ảo tưởng như vậy.

Mấy chục vạn đại quân của bốn thần tông càng khiếp sợ tới mức ngây người. Bốn thần tông cũng không có được hơn mười vạn tu sĩ Thuế Phàm Cảnh. Phần lớn mọi người trong đại quân này đều là tu vi Trúc Cơ Cảnh. Đối mặt với mười vạn thiên binh nắm giữ tu vi Thuế Phàm Cảnh, bọn họ hoàn toàn không dám phản kháng. Hơn nữa lại thêm thuộc tính thần uy Thiên Đình, khiến cho không ít người khiếp sợ đến mức lập tức co quắp ngã xuống đất.

------oOo------

Chương 387: Mục tiêu lớn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tham kiến chủ công!

Mười vạn thiên binh đồng thời nửa quỳ ở trên đám mây, âm thanh chấn động tận trời, dường như muốn kêu thủng trời cao.

Từng tên tu sĩ từ trong Thủ Sát Thành bay lên, đi tới không trung. Tất cả đều có thể nhìn thấy được bóng dáng của mười vạn thiên binh. Trên mặt mỗi một người đều lộ ra vẻ chấn động. Rõ ràng đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Đã nhìn thấy đại quân đáp mây bay đến sao?

Khả năng có, chính là trong mộng.

- Ông trời của ta! Đó là đội quân gì vậy?

- Là đội quân thần tiên sao? Uy áp này...

- A... Ta hoa mắt sao?

- Đội quân thật mạnh... Có thể nói là thần quân...

- Đó là thần tiên sao?

Các tu sĩ Thủ Sát Thành bàn luận ầm ĩ. Có người thán phục, có người nghi vấn, cũng có người cảm thấy khủng hoảng.

Chủ công?

Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Lưu Bá Ôn cùng với Bạch Khởi giật mình kinh ngạc. Tất cả theo bản năng nhìn ra bốn phía xung quanh. Bọn họ còn tưởng rằng có cường giả cái thế đột kích.

- Bệ hạ, theo ta trở về thành trước, cẩn thận bị tập kích bất ngờ!

Lý Tồn Hiếu bay đến trước mặt Tần Quân nhỏ giọng khuyên nhủ. Có thể trở thành chủ công của đội thần quân này, đối phương khẳng định rất mạnh. Thậm chí khả năng không kém gì Viên Hồng.

Tần Quân dở khóc dở cười. Ai dám đánh lén ta?

Trong thành bầu trời đều là người của ta!

Lúc này, người đứng đầu mười vạn thiên binh cao giọng kêu lên:

- Tấn công!

Vừa dứt lời, mười vạn thiên binh giống như mưa sa đáp xuống, giống như trời sập. Mấy chục vạn đại quân bốn thần tông khiếp sợ đến mức vội vàng chạy trốn ra tứ phía, giống như cây đổ bầy khỉ tan. Trịnh Pha sinh tử chưa rõ. Lại đối mặt với mười vạn thiên binh, bọn họ tất nhiên không có can đảm chống lại. Tất cả đều chỉ lo chạy trốn.

Mười vạn thiên binh cũng không dự định buông tha. Lúc này bọn họ liền đuổi theo về phía các tu sĩ bốn thần tông. Trường thương đâm ra, máu tươi bắn ra, giống như lão ưng bắt rắn thỏm nhào vào trong biển người.

Trong nháy mắt, cuộc tàn sát được diễn ra.

Ở dưới thần uy Thiên Đình tăng cường, các thiên binh cho thấy sự cường đại của quân Thiên Đình chính quy. Từng tên tu sĩ bốn thần tông ngã vào mũi thương của các thiên binh, máu nhuộm đầy mặt đất.

Các tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo trên tường thành nhìn thấy vậy, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

Lúc trước bọn họ còn bị mấy chục vạn đại quân của bốn thần tông dọa cho khiếp sợ đến mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán. Kết quả đột nhiên có mười vạn thiên binh xông ra, đánh cho mấy chục vạn đại quân của bốn thần tông quân lính tan rã. Thiên binh mặc ngân giáp ở trong biển người là chói mắt như vậy.

- Chà chà, không hổ danh là thiên binh.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ nói.

Lý Tồn Hiếu không nhịn được toàn thân run lên. Hắn theo bản năng nhìn về phía hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ... Lẽ nào những...

Tần Quân mỉm cười gật đầu, khiến cho trong lòng Lý Tồn Hiếu dâng lên sóng to gió lớn.

Chẳng lẽ lời đồn là thật. Phía sau Tần Quân thật sự có một vị quái vật khổng lồ thần bí đang đứng?

Lúc này, Viên Hồng nắm lấy Trịnh Pha đi tới. Thời khắc này toàn thân Trịnh Pha đều là máu. Xương cốt toàn thân đã vỡ nát hết. Hắn đang hấp hối.

Kim Tiên Cảnh tầng chín đánh với Thiên Tiên Cảnh tầng ba tuyệt đối là dễ dàng, đánh bại trong nháy mắt!

Nếu không có suy nghĩ tới Tần Quân, hắn thậ sự muốn một côn đánh nổ Trịnh Pha. Nhưng hắn dù sao cũng là Viên Hồng. Hắn không phải là Tôn Ngộ Không, sẽ cân nhắc ý nghĩ của chủ công.

- Chủ công, xử trí hắn như thế nào?

Viên Hồng trầm giọng hỏi. Chỉ có khi không có mặt người khác, bọn họ mới có khả năng gọi Tần Quân là bệ hạ.

Tần Quân trực tiếp lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương.

Một thương đâm ra, trực tiếp đâm xuyên qua ngực của Trịnh Pha. Máu tươi bắn ra.

Nhưng cường giả Thiên Tiên Cảnh sao có thể dễ dàng bị giết chết như vậy?

- Tiểu mao đầu Quân Thanh, chỉ dựa vào ngươi còn muốn giết ta sao? Về nhà tìm nương ngươi uống sẽ thêm mười năm nữa đi!

Trịnh Pha cười gằn mắng. Người này cũng không sợ chết, thậm chí còn dám chọc giận Tần Quân. Cốt tính cũng coi như là trung liệt.

Nhưng trời ạ dám mắng lão tử!

Có trung liệt mấy cũng phải chết!

Ánh mắt Tần Quân trở nên hung ác. Tam muội chân hỏa theo thân thương mang theo tất cả cuốn đi, trong nháy mắt bao quanh thân thể của Trịnh Pha, thiêu đốt hắn thành tro bụi. Kể cả linh hồn cũng bị thiêu đốt, không phải là giả.

Sau khi trải qua Cực Viêm U Thủy thử thách, tam muội chân hỏa của hắn đã lột xác từ lâu. Cho dù cách bốn đại thần lửa còn có một đoạn, nhưng tuyệt đối được cho là hỏa diễm mạnh nhất ngoài bốn đại thần hỏa.

- A...

Trịnh Pha phát ra tiếng kêu bi thảm nhất trần gian, rất nhanh liền hóa thành tro bụi.

Cảnh tượng như vậy khiến cho tu sĩ Nam Minh Thánh Giáo trên tường thành khiếp sợ. Bọn họ không nghĩ tới Quân Thanh công tử cũng có thực lực như vậy.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Trịnh Pha Thiên Tiên Cảnh tầng ba! Thu được 32ooooo giá trị kinh nghiệm!

Hơn ba trăm vạn giá trị kinh nghiệm khổng lồ tới mức nào. Đáng tiếc đối với Hóa Hư Cảnh mà nói, lại vẫn chưa đủ!

Hóa Hư Cảnh tầng một đến tầng thứ hai cần phải năm trăm vạn giá trị kinh nghiệm. Thoáng cái lại kiếm được hơn phân nửa, Tần Quân vẫn rất cao hứng.

Ác búa Trịnh Pha vừa chết, trên tường thành rất nhanh liền bạo phát ra liên tiếp những tiếng hoan hô.

Mười vạn thiên binh rất nhanh liền giết chết, tổn thương hơn nửa đại quân mười vạn tu sĩ. Các tu sĩ còn lại chạy trối chết. Tình hình cuộc chiến lại

nhẹ nhàng bị xoay chuyển như vậy.

- Chủ công, chúng ta rút lui trước!

Bạch Khởi bay tới nói. Lưu Bá Ôn và Lôi Chấn Tử đi theo phía sau. Tần Quân lắc đầu cười:

- Đối mặt với quân đội của ta, ta trốn cái gì?

Quân đội của ta?

Ba người Lôi Chấn Tử ngẩn người. Tất cả đều hít vào một hơi khí lạnh. Lôi Chấn Tử càng không nhịn được thấp giọng hỏi:

- Bệ hạ, ngài lại nhận được từ đâu một đội quân mạnh như vậy?

Mười vạn thiên binh tản ra thần uy Thiên Đình khiến cho hắn đều có chút kinh hãi. Có thể thấy được các thiên binh cường đại thế nào.

- Đừng hỏi nhiều như vậy. Dù sao các ngươi biết là người một nhà là được rồi.

Tần Quân cười nói. Thân là đế hoàng, thuộc hạ cho dù hiếu kỳ, hắn cũng sẽ không nói. Hơn nữa cũng không nói rõ được. Còn không bằng cho là con át chủ bài thần bí.

Cường giả đi theo dưới trướng hắn, đội quân càng lúc càng nhiều. Các Thần Ma và người đời đều rất nghi ngờ. Nhưng vậy thì có thể như thế nào?

Tần Quân không nói, chẳng lẽ còn có người có thể buộc hắn nói ra sao?

------oOo------

Chương 388: Mục tiêu lớn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thế giới này bất kỳ thế lực nào cũng có quan hệ bí mật. Mạnh mẽ giống

như hoàng triều Nam Trác cũng sẽ tìm thần giáo Hắc Nhiên Cổ Đăng hỗ trợ. Một tầng quan hệ này, thế nhân có thể biết được sao?

Rất nhanh, mười vạn thiên binh đều bước theo nhịp, đi tới. Bọn họ cung kính nửa quỳ ở trước mặt Tần Quân, miệng đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến chủ công!

Âm thanh xông tới tận trời, chấn động thiên địa!

Các tu sĩ Thủ Sát Thành thấy vậy, đều hít vào một hơi khí lạnh.

- A... Những thần binh không ngờ thuộc về Quân Thanh công tử!

- Không trách được Quân Thanh công tử dám chiếm lĩnh Thủ Sát Thành. Hóa ra nắm chắc con át chủ bài!

- Trái lại, Quân Thanh công tử rốt cuộc có lai lịch ra sao?

- Tặc lưỡi, vị Quân Thanh công tử này có tác phong rất giống Tần Đế!

- Nói đùa gì vậy? Tuy rằng thủ hạ củaQuân Thanh công tử có cường giả cái thế lại có thần quân như vậy, nhưng hắn có thể so sánh cùng với Tần Đế sao? Đừng sỉ nhục Tần Đế của ta!

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Bọn họ đều bị hành vi của Tần Quân hù dọa được.

Ngay cả Du Phượng Hoàng chạy tới sau đó cũng không nhịn được há hốc mồm. Trên sa mạc phía trước tường thành, mười vạn thiên binh quỳ lạy Tần Quân. Phải biết rằng các thiên binh có vẻ ngoài thần tuấn, trên người bọn họ mặc ngân giáp, tập trung lại cùng một chỗ, đồ sộ giống như biển bạc.

- Ha ha! Tất cả đều đứng lên đi!

Tần Quân cười lớn nói. Có mười vạn thiên binh, toàn bộ mảnh đất vô chủ ai còn dám chống lại hắn?

Lại như vậy, Tần Quân dẫn theo mười vạn thiên binh vào thành. Các tu sĩ Thủ Sát Thành đều hiểu thời tiết muốn thay đổi!

Tần Quân đưa tới mười vạn đại quân thần uy như vậy khẳng định không phải tới du ngoạn, mà là vì chân chính đoạt được quyền lực thống lĩnh Thủ Sát Thành.

- Ngươi phái nhiều binh lính như thế tới như vậy là vì sao?

Du Phượng Hoàng u oán về phía Tần Quân hỏi. Đám người Đan Minh Tử ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt cay đắng.

Ban đầu còn tưởng rằng có thể ngồi ôm Thủ Sát Thành. Thật không nghĩ tới lại có mười vạn thiên binh xông ra. Xem ra an bài đó, chỉ là do Tần Quân tung hỏa mù.

- Ha ha ha!

Tần Quân khí phách, cười lớn. Hắn vừa cười vừa ôm qua thắt lưng nhỏ nhắn của Du Phượng Hoàng, truyền âm hỏi:

- Nàng là muốn trở thành nữ vương của mảnh đất vô chủ, hay tiếp tục làm thánh nữ của Nam Minh Thánh Giáo?

Ngày sau chắc chắn sẽ không tập trung tất cả tinh lực ở mảnh đất vô chủ. Thậm chí ở vương quốc cũng vậy. Mục tiêu của hắn là chinh phục toàn bộ Nam Vực!

Hắn muốn khiến cho Nam Vực đổi tên là Tần Vực!

Đưa mảnh đất vô chủ cho cho nữ nhân của mình quản, có gì là không thể?

Vừa lúc Du Phượng Hoàng không giống Chúc Nghiên Khanh, Tiểu Ly, không hiểu quyền lực. Hắn có thể bồi dưỡng Du Phượng Hoàng một chút.

Đương nhiên, đến lúc đó Tần Quân khẳng định sẽ an bài tâm phúc giúp đỡ Du Phượng Hoàng. Lòng người cách cái bụng, ai có thể bảo đảm người nào có thể vĩnh viễn không thay đổi?

- Nữ vương của mảnh đất vô chủ?

Du Phượng Hoàng ngẩn người. Tuy rằng trong lòng nàng đã nhận định

Tần Quân là nam nhân của chính mình. Nhưng nàng vẫn là thánh nữ của Nam Minh Thánh Giáo, cho nên căn bản chưa từng nghĩ qua Tần Quân sẽ ném ra một quả bom nặng ký như vậy. Trong lúc nhất thời trái tim nàng đập mạnh giống như nai con đụng loạn.

Trở lại trong phủ, Tần Quân liền an bài Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi vào trong mười vạn thiên binh, thành lập thiên binh vệ. Lý Tồn Hiếu nắm giữ tu vi Địa Tiên Cảnh tất nhiên có thể trấn trận. Bạch Khởi tuy có tu vi Hóa Hư Cảnh, nhưng các thiên binh đều gần Hóa Hư Cảnh, tất nhiên không chịu.

Đừng thấy mười vạn thiên binh cũng chỉ là tu vi Thuế Phàm Cảnh. Phải biết rằng chiến lực cao cấp nhất vương quốc đều chính là Thuế Phàm Cảnh. Chỉ có số ít vương quốc có cường giả Hóa Hư Cảnh. Nói cách khác tùy tiện một thiên binh cũng có thể đi ngang ở trong vương quốc.

Tần Quân lưu lại cho Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi một ngày. Nếu như bọn họ không cách nào khiến cho thiên binh thừa nhận, vậy xin lỗi.

Hắn cũng muốn tự mình dẫn binh, nghiền nát những nơi mình đi qua.

Tới gần buổi trưa, Tần Quân ngồi ở trong đình viện chờ đợi hệ thống đổi mới hoàn tất. Đây là lần đầu tiên hệ thống đổi mới, hắn làm sao có thể chờ đợi được.

- Đinh! Hệ thống lần đầu tiên lột xác hoàn thành, mở ra hai hạng mục công năng. Theo thứ tự là công năng phó bản Thần Ma. Công năng tìm kiếm Hiền Năng!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân không khỏi vui mừng.

Công năng phó bản Thần Ma!

Công năng tìm kiếm Hiền Năng!

Nghe rất trâu bò!

- Nhanh giới thiệu một lần!

Tần Quân sốt ruột khó nhịn nổi, thúc giục.

- Công năng phó bản Thần Ma, chính là để cho kí chủ lựa chọn một vị Thần Ma đã triệu hoán, để cho hắn trở lại thời gian ban đầu. Thời gian tỉ lệ là một phần nghìn. Ở thế giới này một ngày tương đương với thời gian một nghìn ngày của bọn họ ban đầu. Bí chủ có thể cho bọn họ mang theo nhiệm vụ trở lại. Ví dụ như tu luyện, lôi kéo cường giả.

Ta ngất!

Cái này quá trâu bò!

Nếu để cho Hồng Hài Nhi trở lại lôi kéo Ngưu Ma Vương và Thiết phiến công chúa tới, chẳng phải thoải mái méo mó sao?

Để cho Viên Hồng trở lại dẫn theo Lục Thánh Mi Sơn khác đến, cũng không tệ!

- Công năng tìm kiếm Hiền Năng, lại là ở bên trong phạm vi quốc thổ kí chủ quản lý tìm kiếm Hiền Năng. Mỗi lần tìm kiếm năm người.

Ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Cái này cũng không tệ. Tương đương với triệu hoán Thần Ma trong bản thổ.

- Hai chức năng này chẳng lẽ cũng phải thông qua nhiệm vụ xúc...

- Công năng phó bản Thần Ma một tháng một lần. Cũng có thể thông qua nhiệm vụ thu được. Công năng tìm kiếm Hiền Năng lại cần phải dựa vào nhiệm vụ thu hoạch.

Quả nhiên không dễ nhận được như vậy.

- Vậy bây giờ ta không phải có một lần cơ hội phó bản Thần Ma sao?\\

Tần Quân nhíu mày hỏi.

- Đúng vậy!

Tần Quân không khỏi xoa cằm suy nghĩ. Hiện tại Thần Ma hắn dẫn theo trên người có Lý Tồn Hiếu, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Lưu Bá Ôn cùng với

Bạch Khởi.

- Nói xem, Thần Ma có thể gặp bất trắc ở trong phó bản hay không? Còn nữa thời gian mỗi lần đi tới lại là bao nhiêu?

Tần Quân không nhịn được trong lòng thầm hỏi. Phải suy nghĩ đến tất cả mọi khả năng, hắn mới yên tâm.

- Tất cả đều có khả năng. Ngay cả thời gian đi tới là bao nhiêu cũng phải xem tình hình. Ngắn thì một ngày, lâu là một tháng.

Ta nhổ vào!

Một tháng?

Tần Quân nhất thời quyết định giữ lại cơ hội này. Hắn còn chuẩn bị nghĩ cách đi cứu viện Tiểu Chúc Long. Nếu chẳng may để cho Viên Hồng đi trong thời gian một tháng thì sao?

------oOo------

Chương 389: Hai loại công năng mới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại ở thời khắc Tần Quân miên man suy nghĩ, Lưu Bá Ôn nhanh chóng đi vào đình viện. Hắn đi tới trước mặt Tần Quân trầm giọng nói:

- Bốn thần tông chính thức khai chiến về phía chúng ta!

- A? Cuối cùng muốn xé rách da mặt?

Tần Quân nhíu mày nói.

Ngũ Phách và ác búa của bốn thần tông đều chết ở trong tay bọn họ. Đồng thời còn có hơn mười vạn tu sĩ bị thiên binh vệ tàn sát. Nếu như bốn thần tông lại không phản ứng, sau này làm sao còn có thể lăn lộn ở mảnh đất vô chủ?

- Đúng vậy, hơn nữa còn cho chúng ta uy hiếp cuối cùng. Nếu như trong ba ngày, chúng ta không giao ra Thủ Sát Thành, tông chủ của bốn thần tông sẽ dẫn dắt Tả Long Đường thân chinh Thủ Sát Thành!

Lưu Bá Ôn gật đầu nói. Trên mặt hắn mặc dù không có nụ cười, nhưng cũng không khẩn trương.

Tần Quân cười lạnh nói:

- Xem ra trước khi đi thần giáo Hắc Nhiên, chúng ta phải xông đến bốn thần tông đã!

Sau đó hắn suy nghĩ một lát, nhân tiện nói:

- Đã như vậy, chúng ta liền lên đường đi tới bốn thần tông!

Lưu Bá Ôn vui vẻ. Đây là tiết tấu muốn khai chiến.

- Gọi Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu cùng với Triệu Cương tới!

Tần Quân phất tay nói.

Triệu Cương chính là người cầm đầu mười vạn thiên binh. Ngược lại không phải là tu vi của hắn mạnh nhất, chỉ có điều nhân duyên của hắn là tốt nhất. Tất cả mọi người phục hắn. Nhưng sau khi gia nhập thủ hạ của Tần Quân, Triệu Cương tất nhiên không có khả năng lại độc tài quyền to. Nhưng muốn cho Bạch Khởi và Lý Tồn Hiếu thuận lợi khống chế thiên binh vệ, Triệu Cương phải xuất lực.

Lưu Bá Ôn gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

...

Một lúc lâu sau, đám người Tần Quân dẫn theo mười vạn thiên binh ngồi trên đám mây rời đi. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy tu sĩ trong thành bàn luận ầm ĩ.

- Quân Thanh công tử thế nào lại dẫn theo đại quân của hắn rời đi vậy?

- Nói thừa! Tông chủ của bốn thần tông cũng tự mình nói vậy! Hắn có thể

không trốn đi sao?

- Đúng vậy, bốn thần tông cường đại tới mức nào? Ở mảnh đất vô chủ chỉ có thần giáo Hắc Nhiên có thể ép qua một đầu. Ngũ Phách và ác búa ở bên trong lại không tính là cường giả đứng đầu.

- Chà chà, xem ra Quân Thanh công tử chỉ là con cọp giấy.

Trong thành, tiếng bàn luận truyền vào trong tai đám người Du Phượng Hoàng, khiến cho bọn họ rất buồn bực. Bọn họ lại nghi ngờ không biết vì sao đám người Tần Quân đột nhiên rời khỏi?

Đan Minh Tử tìm được Du Phượng Hoàng hỏi:

- Quân Thanh công tử thật sự chạy thoát thân sao?

- Làm sao có thể? Gia hỏa kia từ trước đến nay đều chưa từng chạy trốn.\\

Du Phượng Hoàng trợn trừng mắt nói.

Bất luận là đối mặt với hoàng triều Nam Trác hay Thâm Uyên Môn, Tần Quân chưa bao giờ tránh né. Đối mặt với bốn thần tông yếu hơn so với Thâm Uyên Môn rất nhiều, hắn làm sao có thể trốn được?

Tín nhiệm của Du Phượng Hoàng đối với Tần Quân khiến cho Đan Minh Tử vẫn luôn cảm thấy rất khó hiểu. Du Phượng Hoàng liền rời khỏi mảnh đất vô chủ không được một năm. Chẳng lẽ trong khoảng thời gian này nàng đã kết giao với Tần Quân?

Dù sao một điểm, hắn có thể khẳng định.

Đó chính là vị đồ đệ này của hắn đã bị Tần Quân trộm tâm, không trở lại được nữa.

...

Chuyện ở Tử Vong Cốc và đại chiến Thủ Sát Thành ở trong một ngày ngắn ngủi đã truyền khắp mảnh đất vô chủ. Người có tâm phát hiện mỗi chuyện đều có bóng dáng của Quân Thanh công tử!

Thậm chí Kim Vô Hối còn tuyên bố nguyện ý quyết phân cao thấp cùng Quân Thanh công tử ở trong thánh tuyển, khiến cho danh tiếng của Quân Thanh công tử đứng thứ hai thì không có ai đứng thứ nhất.

Thánh tuyển là cái gì?

Đây chính là chuyện sát hạch trọng đại của thánh triều, năm mươi năm một lần. Chỉ có tu sĩ Hóa Hư Cảnh mới có tư cách tham dự. Nếu như biểu hiện tốt, thậm chí có thể ở bên trong thánh triều nhận được phong quan tăng tước, cá chép vượt long môn.

Rất nhanh, tông chủ của bốn thần tông tuyên chiến đã trở thành trọng tâm câu chuyện được người người ở mảnh đất vô chủ nhiệt tình bàn luận.

Đối mặt với bốn thần tông cường thế phản kích như vậy, Quân Thanh công tử nên đáp lại như thế nào?

Là rút lui rời đi, hay cùng bốn thần tông liều chết tới cùng?

Lại ở thời điểm thế lực khắp nơi suy đoán, Tần Quân dẫn theo thiên binh vệ đang nhanh chóng bay về phía sơn môn của bốn thần tông.

- Chắc hẳn sáng sớm ngày mai mới có khả năng chạy tới bốn thần tông. Bệ hạ có thể nghỉ ngơi trước.

Lưu Bá Ôn đứng sau lưng Tần Quân cười nói. Tất cả đám người bọn họ đều đứng ở trên Túng Vân Thuật do thiên binh vệ thi triển ra. Tốc độ bay thậm chí không chậm hơn so với tu sĩ Hóa Hư Cảnh. Nhưng khoảng cách giữa Thủ Sát Thành và sơn môn của bốn thần tông quá xa, nhanh cũng phải mất hơn nửa ngày.

Tần Quân nhìn về phía đường chân trời cười nói:

- Không có việc gì. Ta đang suy nghĩ mảnh đất vô chủ vì sao lại vô chủ.

Đồng tử Lưu Bá Ôn co lại, lắc đầu cười nói:

- Sợ rằng cũng không phải là vô chủ, chỉ là chủ tử nấp đi.

Đứng ở góc độ Thánh Hoàng lo lắng, Tần Quân cũng sẽ không tha thứ

trong phạm vi thế lực của mình có tồn tại giống như mảnh đất vô chủ.

Chỉ có điều ở trong mắt Thánh Hoàng, mảnh đất vô chủ lại không khác biệt với một tòa thành trì trong vương quốc. Có lẽ có người lừa trên gạt dưới, ai có thể nói rất chuẩn?

Thiên binh thật sự không thể cường thịnh hơn nữa. Mỗi người đều tương đương với đỉnh phong của một vương quốc. Hơn nữa ở đây còn là thế giới tu tiên. Thiên Đình cũng không chỉ có mười vạn thiên binh. Nguyên soái trấn giữ cửa ải mới là Hóa Hư Cảnh. Pháp Hải cũng vậy...

Suốt đêm không nói chuyện.

Thiên binh vệ nhìn chằm chằm vào mặt trời đang từ từ bay lên. Phía dưới là vùng núi trống trải. Thành trì và thôn trang nhỏ cũng càng lúc càng nhiều. Càng tới gần sơn môn bốn thần tông càng gần, rõ ràng càng phồn hoa hơn. Bởi vì vùng xung quanh bốn thần tông lại càng an toàn.

- Lên tinh thần, chuẩn bị chiến đấu!

Tần Quân quay đầu nhìn về phía mười vạn thiên binh cao giọng kêu lên. Thật ra tinh thần các thiên binh vẫn sáng láng. Nhưng nghe được hắn nói những lời này, tất cả đều nhịn không được bật cười.

Thiên binh vệ mới bái nhập vào dưới trướng của Tần Quân, tất nhiên khao khát lập công!

Trải qua rèn luyện hôm qua, Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi thuận lợi trở thành tướng quân của thiên binh vệ. Lý Tồn Hiếu là đại tướng quân. Triệu Cương là nhị tướng quân. Bạch Khởi là tam tướng quân.

------oOo------

Chương 390: Tập kích bất ngờ bốn thần tông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu vi của Lý Tồn Hiếu mạnh nhất không thể phê phán h. Triệu Cương là người vốn đứng đầu. Mặc dù tu vi của Bạch Khởi mạnh mẽ hơn so với

thiên binh, nhưng có thể không tính là xuất chúng. Cho nên tạm thời chỉ có thể trở thành tam tướng quân. Nhưng Tần Quân tin tưởng hắn sẽ thông qua biểu hiện sau đó leo đến vị trí Lý Tồn Hiếu còn cao hơn.

Sát thần người tàn sát không có khả năng không có lửa mà có khói!

Tuy rằng Viên Hồng và Lôi Chấn Tử ở thời kì phong thần cũng là chiến tướng, nhưng bởi vì bọn họ là hai người mạnh nhất trong đám thủ hạ của Tần Quân. Cho nên Tần Quân được coi bọn họ thành cận vệ, tạm thời không gánh vác trọng trách. Hai người cũng hiểu rõ, khi bọn họ bắt đầu lĩnh quân, chính là bên cạnh Tần Quân có người mạnh hơn bọn họ xuất hiện. Cho nên bọn họ cũng không cảm tahasy mất mát.

So với dẫn binh đi đánh giặc, vẫn là theo chân Tần Quân đại sát tứ phương, dương danh lập vạn, kích thích hơn!

Lưu Bá Ôn lại đảm nhiệm quân sự cho thiên binh vệ, cũng là mưu thần lệ thuộc trực tiếp vào Tần Quân.

- Trước mặt chính là sơn môn của bốn thần tông!

Âm thanh của Lôi Chấn Tử thu hút lực chú ý của Tần Quân. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên đường chân trời xuất hiện bốn ngọn núi đâm thẳng vào trong mây. Xung quanh đều là các lầu các lớn nhỏ, trải rộng mấy chục dặm, khắp nơi đều là núi.

Từ trên cao nhìn xuống, vô cùng đồ sộ. Nhất là mặt trời từ phía sau sơn môn của bốn thần tông dâng lên, chiếu khắp mặt đất, duy mỹ giống như một bức tranh.

Các tu sĩ ở tầng trời thấp bay tới bay lui. Không có ai chú ý tới trên bầu trời có một đội quân đang đến gần.

Ai có thể nghĩ tới sẽ có đội quân ngồi trên đám mây mù từ trên trời hạ xuống?

Cùng lúc đó, trên ngọn núi cao nhất của bốn thần tông, một người trung niên mặc áo bào trắng đang tĩnh tọa luyện công. Linh khí điên cuồng dũng mãnh tràn vào trong cơ thể hắn. Xung quanh có lôi điện nổ lớn, cuộn trào mãnh liệt tới khiếp người.

Ở đây cách mặt đất chừng vạn thước. Phía trên có động tĩnh, tu sĩ ở dưới mặt đất tất nhiên không nghe thấy.

Người trung niên áo bào trắng này tên là Trịnh Mi Huyền, tông chủ của bốn thần tông, cấp cường giả đứng hàng trước ba trong toàn bộ mảnh đất vô chủ, tu vi Chân Tiên Cảnh tầng một!

Lại ở thời khắc Trịnh Mi Huyền chìm đắm trong chuyện luyện công, một nữ nhân thân mặc cung trang xinh đẹp bay tới. Nàng nũng nịu mắng:

- Ngươi còn có tâm tình luyện công. Không phải nói chuẩn bị đánh Thủ Sát Thành sao? Phải giết chết Quân Thanh, báo thù cho Trịnh Pha!

Ác búa Trịnh Pha không chỉ là cường giả nổi danh ở bốn thần tông, mà còn là con trai của Trịnh Mi Huyền. Cho nên hắn mới có thể cuồng vọng như vậy, dám không để ý tới mệnh lệnh của Trịnh Mi Huyền lại một mình điều binh.

- Hôm qua liền truyền tin tức, Quân Thanh đã dẫn theo đội quân rời đi.

Trịnh Mi Huyền mở mắt nói. Trên mặt bình tĩnh, hình như không phẫn nộ vì cái chết của Trịnh Pha, cũng không phải là vui sướng vì Tần Quân kinh sợ.

Rất có cảnh giới vui không lấy vật, buồn không lấy mình.

- Chạy trốn tính là cái gì? Phải giết chết hắn!

Nữ nhân cung trang mắng. Trong khi nói chuyện, trong mắt nàng tràn ra màn lệ, điềm đạm đáng yêu.

Trịnh Mi Huyền xem như không nhìn thấy, lẩm bẩm:

- Ta cũng không thể chôn vùi tương lai của bốn thần tông này. Nếu phía sau Quân Thanh thật sự có thế lực?

Có thể ép Tần Quân rời đi là hay nhất. Dù sao hắn lại không chỉ có một đứa con trai là Trịnh Pha.

- Bốn thần tông! Hôm nay liền là ngày các ngươi bị hủy diệt!

Một tiếng hét phẫn nộ chấn động vang vọng thiên địa. Thình lình là tiếng gầm gừ của Viên Hồng, cực kỳ uy nghiêm, khiến cho tất cả mọi người trong vòng trăm dặm có thể nghe được.

Trịnh Mi Huyền thoáng cái liền nhảy dựng lên. Hắn nhanh chóng đi tới vách đá nhìn lại. Chỉ thấy phía trước có mười vạn thần binh mặc ngân giáp đứng ở trên đám mây nhìn bốn ngọn núi của bốn thần tông. Thần uy Thiên Đình trực tiếp tản ra, khiến cho không khí trong thiên địa ngột ngạt vô cùng.

Hắn liếc mắt liền nhìn thấy được đám người Tần Quân đứng ở trước thiên binh vệ. Lúc này sắc mặt hắn trầm xuống tới, cắn răng mắng:

- Tiểu tử này lại dám đánh đến bốn thần tông chúng ta!

Mười vạn thần binh mặc ngân giáp gần đây lại được truyền đi sôi động. Có người nào không biết chiến tích của hắn. Đánh khiến hơn mười vạn tu sĩ bốn thần tông bị tử thương quá nửa.

Các tu sĩ bốn thần tông gần đó, cũng nhận ra thân phận của đám người Tần Quân. Những tiếng kêu kinh ngạc liên tiếp vang lên.

- Đó không phải là Quân Thanh công tử và thần binh của hắn sao?

- Có người nói đó gọi là thiên binh! Tên của đội quân là thiên binh vệ!

- Hắn không phải chạy thoát sao? Thế nào lại xông tới nơi này?

- Trốn cái rắm. Người ta rõ ràng là dẫn binh xông tới. Một đám tục nhân còn tưởng rằng hắn chạy thoát!

- Lợi hại. Rất có phong phạm của Tần Đế!

Tần Quân nhìn tu sĩ bốn thần tông không ngừng từ trong bốn ngọn núi bay ra. Trên mặt hắn hiện ra vẻ tươi cười đầy khinh miệt.

Hôm nay hắn liền muốn làm cho cả mảnh đất vô chủ biết, Thủ Sát Thành không phải ai cũng có thể đắn đo!

Mặc dù mạnh mẽ giống như bốn thần tông, hắn cũng sẽ giẫm xuống dưới chân!

- Viên Hồng!

Tần Quân nhìn về phía trước trầm giọng quát.

- Có mạt tướng!

Viên Hồng lời lẽ đầy khí phách đá. Trên mặt hắn luôn luôn trầm ổn lúc này lại đầy vẻ điên cuồng. Thân thể hắn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được đang chậm rãi lớn lên. Lông trắng trên toàn thân cũng đang khẽ tung bay. Một khí tức phách tuyệt ngập trời từ trên người hắn tản ra, khiến cho mười vạn thiên binh cũng thoáng lộ vẻ xúc động.

- Đập bốn ngọn núi này cho trẫm!

Tần Quân chỉ vào bốn thần tông lạnh lùng nói. Mười vạn thiên binh gia nhập, khiến cho hắn đã không lo lắng về chuyện thân phận bị lộ nữa.

Ngay cả mảnh đất vô chủ cũng bị hắn tàn sát bừa bãi, các hoàng triều còn lại căn bản không dám nắn bóp hắn. Về phần Thâm Uyên Môn, ha hả, Tần Quân đang muốn đánh tới cửa đây.

Có Viên Hồng và Lôi Chấn Tử ở bên cạnh, hắn căn bản không cần phải sợ hãi Thâm Uyên Môn nữa!

- Tuân lệnh!

Viên Hồng hét lớn một tiếng liền nhảy lên, giống như đạn pháo lao vọt về phía bốn thần tông.

Ầm...

Khí thế Kim Tiên Cảnh tầng chín hoàn toàn nổ tung ra. Vùng núi phía dưới lay động kịch liệt. Các tu sĩ bên trong bốn thần tông còn cảm giác được một uy áp ùn ùn kéo đến, khiến cho bọn họ gần như hít thở không thông.

------oOo------

Chương 391: Diệt thánh thú (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không tốt! Mau tránh ra!

Trịnh Mi Huyền cả kinh kêu lên. Trong lòng hắn nổi lên sóng to gió lớn. Hắn vội vàng ôm lấy nữ nhân mặc cung trang né tránh.

Viên Hồng tản ra khí thế khiến cho hắn hãi hùng khiếp vía. Hắn chưa bao giờ từng cảm nhận được khí thế mạnh như vậy. Kim Tiên Cảnh tầng chín và Chân Tiên Cảnh tầng một chênh lệch lớn tới mức nào? Chỉ là khí thế cũng đủ để khiến cho hắn hắn khiếp sợ đến mức gan cũng muốn nứt ra, không thể sinh ra nổi một tia ý chí chiến đấu.

- Chạy mau!

các tu sĩ mới từ bên trong bốn thần tông bay ra ngoài khiếp sợ đến mức vội vàng lao vọt ra bốn phía. Nhìn Viên Hồng với tư thế không thể chống đỡ như vậy, bọn họ làm sao dám xông lên. Có thể trốn thì trốn. Các tu sĩ tố chất tâm lý yếu vẫn không kịp phản ứng. Viên Hồng liền một côn đập ở chính giữa ngọn núi cao nhất này.

Ầm!

Tiếng nổ mạnh khiến cho vô số người trong nháy mắt không nghe thấy gì. Cho dù là Tần Quân cũng không nhịn được cảm thấy ù tai. Hắn liền vội vàng che lỗ tai. Ánh sáng mạnh bắn ra, khiến cho tất cả mọi người theo bản năng nhắm mắt lại.

Cuồng phong gào thét lao đến. Tất cả kiến trúc trên mặt đất bị thổi tan, giống như bão cát đá vụn. Trời dường như đang đau thương, mặt đất dường như đang run rẩy. Mặc dù không có cách nào nhìn thấy vật gì, nhưng lại khiến cho người ta cảm giác ngày diệt vong đã hạ xuống.

Ầm ầm ầm...

Mặt đất chấn động mãnh liệt. Không biết qua bao lâu, ánh sáng mạnh mới

tiêu tan. Tần Quân chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía trước. Mắt hắn nhất thời trợn trừng.

Chỉ thấy một người khổng lồ cao nghìn trượng đứng ở trong bụi bặm đang tung bay khắp bầu trời. Không ngờ đó chính là Viên Hồng. Giờ phút này hắn giống như ma thần. Bốn ngọn núi của bốn thần tông đã sụp đổ. Một tay hắn cầm ngược Tấn Thiết Côn, giống như Bàn Cổ khai thiên đại thần đỉnh thiên lập địa. Tất cả mọi người nhìn thấy, đều há hốc mồm.

Bản lĩnh Tôn Ngộ Không và Nhị Lang Thần nổi danh nhất chính là Địa Sát Thất Thập Nhị Biến. Bọn họ đều tinh thông Pháp Thiên Tượng Địa. Viên Hồng đồng thời sẽ biết Thất Thập Nhị Biến, tất nhiên cũng sẽ sử dụng được thần thông Pháp Thiên Tượng Địa.

- Cái này...

Trịnh Mi Huyền hoảng sợ nhìn Viên Hồng cao nghìn trượng, ngay cả lời cũng không nói ra được. Nữ nhân mặc cung trang trong ngực hắn đã há hốc mồm.

Thần thông Pháp Thiên Tượng Địa ở trong Nam Vực có thể nói là thưa thớt vô cùng. Mặc dù mạnh mẽ giống như Trịnh Mi Huyền Chân Tiên Cảnh tầng một cũng chưa từng thấy qua. Cao nghìn trượng là to lớn tới mức nào, ở trên thị giác khiến người ta chấn động khó có thể hình dung.

- Thật mạnh...

Lôi Chấn Tử nắm chặt hai tay, lẩm bẩm nói. Từ sau khi Viên Hồng xuất hiện, trong lòng hắn vẫn luôn có chút không phục. Nhưng nhìn thấy Viên Hồng thời khắc này bạo phát ra toàn lực, hắn bỗng nhiên hiểu ra, hắn quả thực không bằng Viên Hồng.

Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Lưu Bá Ôn đã nhìn ngây ngô.

- Thiên binh vệ đâu?

Tần Quân bỗng nhiên cao giọng quát, kéo mười vạn thiên binh vẫn còn đang ở trong sự chấn động quay về hiện thực. Ngay cả ba người Lý Tồn Hiếu cũng vậy.

- Kính cẩn chờ mệnh lệnh của bệ hạ!

Mười vạn thiên binh khàn cả giọng kêu lên. Biểu hiện của Viên Hồng hoàn toàn kích hoạt nhiệt huyết của bọn họ. Giờ phút này huyết mạch bọn họ sôi sục, hận không thể lập tức xông lên, đại chiến một trận.

- Người phản kháng giết chết không cần luận tội. Người tước vũ khí đầu hàng, không giết!

- Vâng!

Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Triệu Cương dẫn theo mười vạn thiên binh trực tiếp vọt xuống, giống như ngân hà từ trên trời trút xuống, vô cùng hoành tráng. Các tu sĩ trên mặt đất khiếp sợ đến mức vội vàng chạy trốn.

Viên Hồng bỗng nhiên quay đầu lại. Giờ phút này hai mắt hắn huyết hồng, bên trong mắt đều là sự hung bạo và sát khí.

Thông Tí Viên Hầu là một trong bốn đại thần khỉ. Bốn đại thần khỉ lại xưng bốn khỉ hỗn thế. Trong xương cốt tất cả đều cất giấu tâm huyết không sợ trời không sợ đất.

Trong đó Tôn Ngộ Không và Lục Nhĩ là ví dụ điển hình. Người trước dám đại náo Thiên Cung, người sau dám lừa bịp đại thần các lộ.

Trịnh Mi Huyền nhìn thấy hắn, liền hãi hùng khiếp vía. Xung quanh truyền đến những tiếng kêu thảm thiết lại khiến cho hắn phẫn nộ.

- Nàng trốn trước!

Trịnh Mi Huyền một tay đẩy nữ nhân mặc cung trang lui lại, sau đó lấy ra một thanh trường kiếm toàn thân màu đỏ. Mặc dù biết rõ mình không phải là đối thủ của Viên Hồng, hắn cũng phải đánh một trận. Thứ nhất là tranh thủ thời gian cho những người khác chạy thoát thân. Hai là hắn không nhịn được cơn giận này!

Vèo! Vèo! Vèo...

Từng âm thanh phá không truyền đến. Tất cả cường giả Thiên Tiên Cảnh bốn thần tông đều tập trung đến, vây xung quanh Viên Hồng.

Ở trước mặt Viên Hồng cao nghìn trượng, bọn họ nhỏ bé giống như những con muỗi vậy.

- Đừng nương tay!

Một nam tử khôi ngô giận dữ hét lên. Trong khi nói chuyện thân thể hắn xuất hiện lửa cháy mạnh, trong chớp mắt liền bao trùm toàn thân hắn. Thế lửa biến thành lớn. Rất nhanh một con lửa chim liền từ trong xuất hiện, hình thể nhanh chóng lớn mạnh. Tần Quân thấy vậy, không khỏi nheo mắt lại.

Chu Tước!

Không nghĩ tới tên tu sĩ này có thể biến thân thành Chu Tước. Tuy rằng khí phách còn xa mới bằng thần thú Chu Tước của hoàng triều Nam Trác, nhưng khiến người ta một loại cảm giác cường đại.

Những người khác thấy vậy, đều cắn răng bắt đầu biến thân. Tần Quân thấy vậy liền trợn tròn hai mắt.

- Gào...

Một người trung niên mập mạp ngửa đầu hét lên giận dữ. Trong nháy mắt lông màu trắng lan lên bên ngoài da tay của hắn. Y phục bị thân thể quá lớn phá ra, sau đó lấy tư thế quỷ dị biến thân làm một con Bạch Hổ, trên trán có chữ vương uy vũ sinh động.

- Ngâm...

Lại có một nam tử thân thể bắt đầu tăng lên. Da nhanh chóng biến thành màu xanh, mọc ra mảnh vảy. Thân hình bắt đầu kéo dài. Đầu cũng theo đó biến hình. Không bao lâu hắn liền biến thành một con Thanh Long.

Lão nhân bên cạnh hắn khẽ quát một tiếng, sau đó khom người. Trang phục ở lưng bị mai rùa quá lớn làm cho phát nổ, thân thể bành trướng, dần dần biến thành một con rùa lớn. Một con mãng từ trong bụng hắn thò ra ngoài, quấn ở trên lưng rùa. Rùa rắn đồng thể. Thình lình là Huyền Vũ trong bốn đại thánh thú.

Bốn Đại Thánh thú!

Tần Quân trợn tròn hai mắt, thì thào tự nói:

- Trời ạ, không trách được gọi là bốn thần tông...

Lúc này có một con Bạch Hổ, ba con Thanh Long, hai con Chu Tước cùng với hai con Huyền Vũ vây quanh Huyền Vũ. Bọn họ đều là cường giả Thiên Tiên Cảnh của bốn thần tông. Sau khi biến thân, bọn họ cũng khổng lồ giống như ngọn núi cao. Nhưng ở trước mặt Viên Hồng, bọn họ vẫn có vẻ thấp bé.

Một đội hình lực lượng như vậy, hoàn toàn có thể dễ dàng quét ngang hoàng triều Nam Trác!

------oOo------

Chương 392: Diệt thánh thú (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trách được Hữu Hổ Đường lúc đầu cùng Du Phượng Hoàng cướp đá thức tỉnh. Hóa ra là vì có chỗ dựa này.

Tần Quân xoa cằm nghĩ. Hắn sau đó đã từng hỏi qua hệ thống. Hóa ra đá thức tỉnh có thể dùng để kích hoạt huyết mạch ẩn giấu bên trong cơ thể. Nếu như hắn không suy đoán nhầm, Bạch Mãnh Hổ sợ rằng có quan hệ với Hữu Hổ Đường của bốn thần tông.

Lại ở trong lúc hắn đang suy nghĩ tìm hiểu, các tu sĩ hóa thân làm bốn đại thánh thú đều lao về phía Viên Hồng. Lúc này, Viên Hồng bỗng nhiên hóa thành một đạo kim quang độn đi, khiến cho bọn họ thiếu chút nữa va chạm vào nhau.

Viên Hồng khôi phục lại hình thể ban đầu, cầm theo Tấn Thiết Côn lao xuống, dâng lên cuồng phong ép tới. Thân thể các thánh thú không chịu sự khống chế rơi xuống phía dưới. Mặt đất phía dưới còn sụp đổ vùi lấp. Từng cục đất đá cực lớn ném đi, giống như địa chấn đã tới.

- Chết cho ta!

Tiếng hét phẫn nộ của Viên Hồng vang vọng thiên địa. Các thánh thú cả kinh muốn thoát đi, đáng tiếc đã không kịp!

Một côn đập xuống, đó là long trời lở đất!

Ầm...

Pháp lực phát ra tiếng nổ mạnh trong nháy mắt nhấn chìm tất cả thánh thú. Cảnh tượng như vậy khiến cho các tu sĩ phía xa hồi lâu vẫn chưa tỉnh hồn lại.

Các trưởng lão thánh thú của bốn thần tông liên thủ cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Viên Hồng...

Viên Hồng mạnh như thế nào?

Tần Quân híp mắt nở nụ cười. Loại cảm giác này ngồi quan sát thủ hạ tiêu diệt kẻ địch, quả thực không thể lại thoải mái hơn!

Không trách được vô số người vì quyền lực, cố gắng tránh đến đầu rách máu chảy. Quyền lực khống chế vận mạng của người khác thật sự tuyệt vời.

Vèo...

Đúng lúc này, một đạo kình phong rơi vào trên gáy Tần Quân. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy tông chủ của bốn thần tông Trịnh Mi Huyền cầm theo một trường kiếm màu đỏ giống như cây đuốc đâm tới. Tốc độ nhanh tới mức không thể tưởng tượng nổi. Mũi kiếm đang nhanh chóng đâm về phía mắt của Tần Quân.

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Tiếng Lôi Chấn Tử quát lạnh vang lên. Trong nháy mắt hắn phi thân đi tới trước mặt Tần Quân, Hoàng Kim Côn trực tiếp vung ra.

Keng...

Bảo kiếm của Trịnh Mi Huyền trực tiếp bị Hoàng Kim Côn bẻ gẫy. Hoàng Kim Côn nện ở trên người Trịnh Mi Huyền lực lớn khủng khiếp khó có thể tưởng tượng được khiến cho hắn trong nháy mắt mất đi ý thức, thân thể trực tiếp nổ tung ra.

Kim Tiên Cảnh tầng bốn và Chân Tiên Cảnh một tầng chênh lệch trong nháy mắt hiện ra rõ ràng.

Ở dưới một đòn nén giận của Lôi Chấn Tử, Trịnh Mi Huyền ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Muốn trách thì trách hắn quá thả lỏng. Hắn trăm triệu lần không nghĩ tới bên cạnh Tần Quân còn che giấu một vị cường giả vượt xa hắn.

Đến lúc này, tông chủ của bốn thần tông ngã xuống.

- Ai! Giá trị kinh nghiệm của cường giả Chân Tiên Cảnh...

Tần Quân đau lòng không thôi. Các tu sĩ từ phía xa quan sát cuộc chiến thấy vậy, đều giống như hóa đá. Sau khi bọn họ kịp phản ứng đều vội vàng bay đi, rất sợ chậm một giây, kết cục đó sẽ là của mình

Cùng lúc đó, bụi bặm phía dưới bị cuồng phong thổi tan. Trong đống đổ nát Viên Hồng ngạo nghễ đứng ở trên đỉnh một tảng đá lớn. Các thánh thú của bốn thần tông nằm xung quanh. Tất cả đã chết thảm, toàn thân đều là máu. Muốn thê thảm bao nhiêu thì thê thảm bấy nhiêu.

Vù...

Gió giống như tinh linh thổi qua, thổi tan bụi bặm giống như khói sóng ở xung quanh Viên Hồng. Các thánh thú nằm ở xung quanh nhanh chóng thu nhỏ lại kích thước, biến thành dáng vẻ ban đầu, lẳng lặng nằm ở trong đống đổ nát.

Viên Hồng cao ngạo đứng ở trên đá lớn, trên mặt đầy vẻ khinh miệt, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Theo sai chủ tử phải chôn cùng!

Bất luận là hắn ở kiếp trước, hay hắn ở kiếp này, đều chiến đấu vô số trận.

Trong lòng hắn từ lâu đã không có buồn thương xót.

Không giết chết kẻ địch, kẻ địch lại muốn giết ngươi!

Bất kể là người ở thời đại nào, đều không thể làm theo ý mình!

Phía xa các thiên binh đang cùng các tu sĩ bốn thần tông chiến đấu. Nơi này là đại bản doanh của bốn thần tông. Các tu sĩ lên tới hơn trăm vạn. Nhưng Trịnh Mi Huyền và một đám trưởng lão chết thảm từ lâu khiến cho phần lớn các tu sĩ chạy trốn. Các tu sĩ còn lại đều là do tu vi yếu không kịp trốn chạy. Kẻ đáng thương thậm chí là ngu trung.

Chiến tranh hiện lên xu thế nghiêng về một phía. Các thiên binh dễ dàng tàn sát tu sĩ của bốn thần tông. Đương nhiên bọn họ tuân theo mệnh lệnh của Tần Quân. Người bỏ vũ khí đầu hàng, bọn họ đều không giết.

Nhưng vẫn có rất nhiều phân tử ngoan cố.

- Bạch Khởi, ngươi cảm thấy thiên binh vệ như thế nào?

Tần Quân cười ha hả nhìn về phía Bạch Khởi hỏi.

Lý Tồn Hiếu và Lưu Bá Ôn đều đang chìm đắm ở trong sự chấn động. Mặc dù biết bốn thần tông tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ, nhưng không nghĩ tới lúc này mới bao lâu, toàn bộ bốn thần tông đã bị san thành bình địa, kẻ chết thì đã chết, kẻ chạy cũng đã chạy.

Truyền đi, có lẽ phần lớn mọi người đều sẽ không tin tưởng. Dù sao bốn thần tông chính là một cự phách ở tại mảnh đất vô chủ này!

- Không làm thất vọng danh tiếng của thiên binh.

Bạch Khởi nghiêm túc nói, trong mắt đầy vẻ cuồng nhiệt. Hắn lại là kẻ cuồng chiến tranh, tất nhiên hi vọng nắm giữ đội quân mạnh nhất.

Mà thiên binh vệ tuyệt đối là đội quân mạnh nhất hắn từng thấy!

- Vậy cố gắng, đừng làm cho trẫm thất vọng.

Tần Quân vỗ vào vai Bạch Khởi dường như có thâm ý nói.

Bạch Khởi hít sâu một hơi. Hắn tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Tần Quân. Tần Quân có thể giao thiên binh vệ cho hắn thống lĩnh, nhưng hắn cũng cần phải có bản lĩnh đó!

- Mạt tướng chắc chắn sẽ không phụ lòng bệ hạ!

Bạch Khởi trầm giọng nói.

Lý Tồn Hiếu không khỏi nhếch miệng nở nụ cười. Tuy rằng hắn và Bạch Khởi quen biết trong thời gian không lâu, nhưng hai người đều thuộc về phân tử cuồng nhiệt đối với chiến tranh, hứng thú hợp nhau, một khi trò chuyện là quên hết tất cả.

Cho nên nhìn thấy Tần Quân coi trọng Bạch Khởi, hắn cũng cao hứng theo. Về phần đố kị?

Lấy Tần Quân thi triển tiết tấu có thể thấy, sau này đội quân khẳng định sẽ càng lúc càng nhiều. Chiếc bánh ga-tô quá lớn, chia thế nào cũng sẽ ăn no.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thời gian trôi qua khoảng chừng nửa nén hương, cuộc chiến đấu cuối cùng đã kết thúc.

Các thiên binh tản ra ở trên mặt đất. Trên người bọn họ mặc ngân giáp là chói mắt như vậy, dụ cho người ta chú ý.

Lôi Chấn Tử điều khiển mây mù hạ xuống. Viên Hồng cũng nhanh chóng bay tới.

- Làm được không tệ. Một trận chiến này đánh ra thanh danh của ngươi. Không hổ danh là người đứng đầu trong đám hạ thủ của trẫm. Sau này tuyệt đối sẽ cho ngươi làm một đại tướng quân!

------oOo------

Chương 393: Niềm vui bất ngờ của Đan Minh Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn Viên Hồng khen ngợi không dừng. Viên Hồng khiêm tốn cười. Sự cuồng phách của hắn lúc trước đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hắn trước sau tương phản khiến cho người ta phải chắt lưỡi.

Lưu Bá Ôn lên tiếng hỏi:

- Bệ hạ, tiếp theo nên làm cái gì?

Tần Quân nhíu mày, sau đó nhìn lướt qua một vòng. Bốn ngọn núi lớn của bốn thần tông đã hóa thành khu phế tích, không có giá trị chiếm cứ. Vì vậy hắn cười nói: "Khiến cho tất cả mọi người ở gần đây cướp đoạt một vòng. Những vật có giá trị đều lục soát đi!

Khóe miệng của đám người Lôi Chấn Tử giật một cái, nhưng cũng không nói gì thêm. Lưu Bá Ôn ngược lại rất hưng phấn.

Có lẽ là ở trong quá trình giúp Chu Nguyên Chương bắn hạ giang sơn, hắn đã không ít lần làm loại chuyện này.

- Người thừa kế huyết mạch của bốn đại thánh thú.

Tần Quân xoa cằm nhìn về thi thể trưởng lão của bốn thần tông phía xa.

Nếu như đem bốn Đại Thánh thú tập trung, lại thăng cấp hoàng triều, số mệnh có phải sẽ tăng mạnh hay không?

Ý nghĩ này vừa ra, Tần Quân liền có chút động tâm.

- Bạch Khởi, đi tìm một chút xem có hài đồng của bốn thần tông hay không.

Tần Quân về phía Bạch Khởi phân phó nói.

Về phần nuôi hổ mắc họa, ha hả, tốt xấu gì hắn cũng đến từ thời đaim tin tức bùng nổ ở địa cầu. Hắn cũng không tin mình không có cách nào thuyết phục được những tiểu hài tử xấu xa này.

- Vâng!

Bạch Khởi nhận lệnh liền rời đi.

Bên cạnh Tần Quân chỉ còn lại Viên Hồng, Lôi Chấn Tử cùng với Lý Tồn Hiếu. Hắn vươn vai một cái, sau đó nhìn lên khoảng không cười nói:

- Tiếp theo chính là Thâm Uyên Môn, các ngươi mệt mỏi sao?

- Làm sao có thể mệt được?

Lôi Chấn Tử lắc đầu cười.

- Đúng lúc là chuyện ta cảm giác hứng thú.

Viên Hồng khiêng Tấn Thiết Côn cười nói.

Lý Tồn Hiếu không nói gì, nhưng vẻ tươi cười phấn khởi trên mặt không thể nghi ngờ là biểu lộ thái độ của bọn họ.

Thâm Uyên Môn là một trong chín tôn ma đạo, một cự phách ở Nam Vực. Bọn họ tất nhiên cố tình xông vào một lần.

Nhận được câu trả lời của ba người, vẻ tươi cười trên mặt Tần Quân càng sáng lạng.

...

Thủ Sát Thành, trong phủ thành chủ.

- Xảy ra chuyện lớn!

Du Phượng Hoàng đang xem sách bị âm thanh của Đan Minh Tử cắt ngang. Chỉ thấy Đan Minh Tử bước nhanh vào đại đường, trên mặt đầy vẻ khó có thể tin nổi và vui mừng.

- Thế nào?

Du Phượng Hoàng nhíu mày hỏi. Nếu không phải đối phương là sư phụ nàng, nàng không muốn nổi giận cũng không thể.

- Quân Thanh công tử... Bọn họ... tiêu diệt bốn thần tông!

Đan Minh Tử run giọng nói, rõ ràng đến bây giờ hắn cũng có chút không dám tin tưởng.

Bốn thần tông bị tiêu diệt?

Cái gì!

Bị tiêu diệt?

Du Phượng Hoàng đứng phắt dậy, quyển sách trên tay rơi trên mặt đất. Nàng vội vàng hỏi:

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

- Hôm nay buổi sáng, Quân Thanh công tử dẫn theo thiên binh vệ xông tới trước bốn thần tông. Viên Hồng một côn đập ngọn núi bốn thần tông đổ sụp xuống. Các trưởng lão bốn thần tông biến thân thành thánh thú cũng bị Viên Hồng một côn giết chết toàn bộ trong nháy mắt!

Đan Minh Tử đọc nhấn rõ từng chữ vừa vội lại vừa rõ ràng. Du Phượng Hoàng nghe được đôi mắt đẹp trợn trừng.

Nàng biết Tần Quân to gan lớn mật. Nhưng nàng không nghĩ tới Tần Quân cũng dám trực tiếp tiêu diệt bốn thần tông!

Đây chính là bốn thần tông...

Tồn tại vượt lên trên Nam Minh Thánh Giáo. Thậm chí còn cường đại hơn hoàng triều Nam Trác rất nhiều.

- Trịnh Mi Huyền thì sao?

Du Phượng Hoàng tiếp tục hỏi. Vui mừng trong lòng nàng đã nhanh chóng biến thành kiêu ngạo. Không hổ danh là nam nhân nàng xem trọng. Hành động quả nhiên là kinh thiên động địa.

- Bị một tên thủ hạ khác của Quân Thanh công tử một côn đánh chết...

Đan Minh Tử nói, sắc mặt vô cùng quái dị.

Trời ạ!

Hóa ra người đi theo bên cạnh Quân Thanh công tử đều không phải là người bình thường.

Giờ phút này, Đan Minh Tử đã hạ quyết tâm, sau này tuyệt đối không đối địch cùng Tần Quân. Về phần chuyện hôn sự của Du Phượng Hoàng ở Nam Minh Thánh Giáo, hắn muốn đích thân đi xóa bỏ!

Cái quỷ thiếu gia gì đó tránh sang một bên đi chết đi!

So sánh với Quân Thanh công tử, ngay cả xách giày cũng không xứng.

Vừa nghĩ tới sau khi Du Phượng Hoàng gả cho Tần Quân, hắn theo gà chó lên trời, Đan Minh Tử lại cười toe tóe.

Du Phượng Hoàng nhìn thấy được nụ cười trên mặt hắn, liền biết được hắn đang suy nghĩ gì. Nàng đảo mắt, mặc kệ lão sư phụ không đứng đắn này. Mà nàng bắt đầu suy nghĩ sau trận chiến này sẽ tạo thành ảnh hưởng thế nào.

- Thần giáo Hắc Nhiên nhất định sẽ có hành động, thậm chí sẽ khiến cho toàn bộ Nam Vực chấn động.

Du Phượng Hoàng có chút lo lắng nghĩ. Tuy rằng trận chiến này quả thật có thể khiến cho Tần Quân gây ra náo động, nhưng gỗ tốt ở trong rừng không có khả năng là chuyện tốt. Phong quang quá thịnh dễ dàng gặp chèn ép.

Chỉ có điều vừa nghĩ tới những thủ hạ cường lực này của Tần Quân, lo lắng của nàng cũng không nhịn được tiêu tan thành mây khói.

Nói thật, hiện tại Tần Quân quả thực được khiến cho thế lực trong Nam Vực không thể bỏ qua. Cho dù có người muốn chèn ép hắn, cũng phải suy nghĩ một chút tới thực lực của mình.

Bốn thần tông bị tiêu diệt!

Trịnh Mi Huyền bị giết chết!

Liên tiếp những tin tức làm cho cả mảnh đất vô chủ trở nên chấn động mạnh. Sau klhi tất cả thế lực nghe được tin tức này, đều cảm thấy không thể tin được. Các tu sĩ lui tới mạo hiểm càng kinh ngạc kêu lên. Cái tên Quân Thanh công tử xem như đã hoàn toàn khai hỏa.

Trước đây Quân Thanh công tử ở trong mắt các tu sĩ chính là tồn tại to gan lớn mật. Hiện tại lại là kiêu hùng chân chính!

Bốn thần tông ở mảnh đất vô chủ chính là tồn tại còn cường đại hơn so với hoàng triều, lại bị thủ hạ và thiên binh vệ của Quân Thanh công tử huỷ diệt ở trong khoảng thời gian ngắn.

Thậm chí có người đưa ra ý kiến Quân Thanh công tử chính là Tần Đế. Nhưng tin tức này rất nhanh liền bị phần lớn tu sĩ bác bỏ. Tần Đế vừa xây dựng lại vương quốc, đổi tên thành Đại Tần, làm sao có thể tới mảnh đất vô chủ để gây sự?

Huống gì Tần Đế có kẻ địch mạnh hơn, Thâm Uyên Môn một trong chín tôn ma đạo.

So sánh với Thâm Uyên Môn, bốn thần tông căn bản không tính là cái gì cả.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đã chia binh hai đường.

Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi dẫn theo thiên binh vệ quay về Thủ Sát Thành. Có Lưu Bá Ôn ở đó, Tần Quân tin tưởng hắn có thể ổn định đại cục, cũng có thể xử lý tốt quan hệ với Nam Minh Thánh Giáo. Đồng thời Tần Quân cũng giao cho hắn một ít nhiệm vụ.

------oOo------

Chương 394: Ma tôn Minh Mộng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lại dẫn theo Lôi Chấn Tử và Viên Hồng bay về phía thần giáo

Hắc Nhiên.

- Cũng không biết thần giáo Hắc Nhiên có thể phối hợp hay không.

Tần Quân ngồi xếp bằng ở trên đám mây mù, cảm thán nói.

Hắn thật ra không muốn đánh. Đáng tiếc rất nhiều chuyện vẫn phải ra tay. Hắn lại không muốn nói chuyện.

- Chắc hẳn sẽ không phối hợp. Phân đà Thâm Uyên Môn có thể di chuyển đến trong thần giáo Hắc Nhiên, đã nói rõ bọn họ thông đồng một mạch. Thậm chí có thể là thế lực phụ thuộc.

Viên Hồng lắc đầu nói. Bất luận là Thâm Uyên Môn hay thần giáo Hắc Nhiên cũng không được hắn để vào trong mắt.

Thần giáo Hắc Nhiên mạnh nhất cũng không vượt quá Chân Tiên Cảnh. Giáo chủ hắn còn bị Hồng Hài Nhi đánh cho đến mẹ cũng không nhận ra. Đương nhiên tình hình thực tế này, đám người Tần Quân còn không biết tới.

Tần Quân còn không biết Cổ tiền bối lúc đầu Bắc Cung Tổ mời tới, chính là giáo chủ của thần giáo Hắc Nhiên Cổ Đăng.

hai tay Lôi Chấn Tử khoanh ở trước ngực, cười nói:

- Ma đạo có chín tôn. Nếu chúng ta ngay cả một vị trong đó cũng đánh không lại, còn xưng bá ở Nam Vực thế nào được?

Tần Quân vừa nghe, thấy đúng là có lý. Thâm Uyên Môn ở trong chín tôn ma đạo xếp thứ hạng bao nhiêu, hắn tạm thời không được biết, làm có thể chống lại chín tôn ma đạo. Chính đạo khẳng định cũng có mấy vị quái vật khổng lồ.

Mà ở trên hai đạo chính ma còn có thánh triều.

Hiện tại hắn lại nghe đến phật môn Tây Vực tồn tại. Tây Vực...

Con đường tu luyện của hắn vẫn còn xa!

Khoảng cách giữa bốn thần tông và thần giáo Hắc Nhiên rất xa. Bởi vì địa vị hai bên, bọn họ phân bố phía nam và phía bắc của mảnh đất vô chủ, nước giếng không phạm nước sông. Mấy trăm năm qua rất ít sinh phát sinh cuộc chiến đấu trên quy mô lớn. Cho tới bây giờ, sự cân bằng và ăn ý này mới bị Tần Quân mạnh mẽ phá tan.

Bốn thần tông vừa bị tiêu diệt, thần giáo Hắc Nhiên tất nhiên không có khả năng xem như không có việc gì phất sinh.

Không có thiên binh vệ kéo lại, Lôi Chấn Tử toàn bộ bay nhanh. Dự tính chưa tới một canh giờ là có thể chạy tới thần giáo Hắc Nhiên.

Bất luận là bốn thần tông, hay thần giáo Hắc Nhiên, cũng đều sẽ không ẩn nấp vị trí thế lực, cũng không nhất thiết phải làm vậy. Cho nên Tần Quân vừa sai người hỏi ở Thủ Sát Thành liền có thể mua được địa đồ.

...

Thần giáo Hắc Nhiên.

Một tòa pháo đài cổ khổng lồ nằm ở trên cánh đồng hoang vu vô tận. Đây cũng là Hắc Nhiên Thành, bóng ma của toàn bộ mảnh đất vô chủ.

Giờ khắc này ở trong đại điện tầng cao nhất của Hắc Nhiên Thành, một nam tử trẻ tuổi đang cởi trần, ngồi xếp bằng luyện công. Khuôn mặt hắn bình thường, thuộc về loại người ném vào biển người sẽ rất khó tìm ra. Nhưng hắn lại có quyền lực làm cho tất cả mọi người ở mảnh đất vô chủ điên cuồng. Bởi vì hắn chính là giáo chủ của thần giáo Hắc Nhiên Cổ Đăng.

Bởi vì bị Hồng Hài Nhi đốt cháy hủy hoại thân thể, hắn chỉ có thể đoạt xác trùng tu.

Cũng may hắn vốn là tu vi Chân Tiên Cảnh tầng hai, lại chiếm thân thể trùng tu ở trong khoảng thời gian ngắn cũng trở về đến Hóa Hư Cảnh. Đương nhiên nguyên thần của hắn vẫn là Chân Tiên Cảnh. Cho nên hắn giết chết tu sĩ Địa Tiên Cảnh dễ như trở bàn tay. Đương nhiên nếu đối mặt với cường giả Thiên Tiên Cảnh lại khó làm.

Vù...

Một trận âm phong thổi vào trong đại điện. Ngay sau đó huyễn hóa thành một người mặc áo đen, bước chậm về phía Cổ Đăng. Thông qua áo bào đen dán sát thân, phác họa ra đường cong uyển chuyển và phong thái bước đi, đó rõ ràng là một nữ tử.

- Có chuyện gì không, ma tôn Minh Mộng.

Cổ Đăng mở miệng hỏi, ánh mắt lại không mở ra.

Nữ nhân mặc áo bào đen cười duyên nói:

- Không hổ danh là giáo chủ của thần giáo Hắc Nhiên. Phát sinh chuyện lớn như vậy, ngươi vẫn đang tu luyện?

- A? Chuyện gì?

Cổ Đăng mở mắt hỏi. Hắn nhíu mày. Vị ma tôn Minh Mộng trước mắt này có lai lịch cũng không nhỏ. Hắn tôn trọng, xem như là khách quý.

- Bốn thần tông bị tiêu diệt. Bị Tần Đế tiêu diệt.

Ma tôn Minh Mộng giống như đang nói về một chuyện không mấy quan trọng nguy cấp. Mấu chốt nhất chính là nàng không ngờ có thể nói ra thân phận thật sự của Tần Quân.

Chỉ có điều, thế lực chân chính có nội tình đều có thể tra ra thân phận của Tần Quân. Dù sao hắn không che mặt, chỉ là đổi tên mà thôi.

- Cái gì? Bốn thần tông bị tiêu diệt?

Cổ Đăng nhất thời không bình tĩnh được. Bốn thần tông tuy rằng yếu hơn thần giáo Hắc Nhiên, nhưng chênh lệch cũng không lớn. Hắn vội vàng hỏi:

- Hồng Hài Nhi hay Lôi Chấn Tử ra tay?

- Là một hầu yêu gọi là Viên Hồng, chắc hẳn còn mạnh hơn Lôi Chấn Tử.

Âm thanh của Ma tôn Minh Mộng tuy rằng vẫn đang cười, nhưng tràn ngập cảm giác lạnh lẽo, khiến người ta giống như rơi vào trong hầm lạnh.

Viên Hồng...

Cổ Đăng không nhịn được trầm mặc. Cái tên này hắn từng nghe nói qua. Ngay cả bốn thần tông Ngũ Phách và ác búa đều chết ở dưới côn của Viên Hồng.

Ngay từ lúc đầu hắn còn không để ý. Bây giờ nghe nói Viên Hồng có khả năng mạnh hơn Lôi Chấn Tử, hắn lại đứng ngồi không yên.

Chỉ một vị Hồng Hài Nhi đã khiến cho da đầu hắn tê dại. Hiện tại thủ hạ của Tần Quân lại thêm Lôi Chấn Tử và Viên Hồng mạnh hơn, hắn không khỏi trở nên tuyệt vọng.

Thế này còn báo cừu làm sao?

- Tiếp theo Tần Đế chắc hẳn sẽ để mắt tới phân đà Thâm Uyên Môn trong thần giáo Hắc Nhiên các ngươi. Ngươi tốt nhất là duy trì trạng thái bỏ mặc, không nên lộ ra dấu vết. Bằng không ta muốn cứu ngươi cũng rất khó khăn. Bởi vì ta không thể để lộ hành tung.

Ma tôn Minh Mộng dường như có thâm ý nói:

- Thâm Uyên Môn và chúng ta, ngươi nên làm ra lựa chọn.

Sắc mặt Cổ Đăng thâm trầm. Hắn không nghĩ tới Tần Quân lớn lên nhanh như vậy. Trước đây, khi lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân, Tần Quân ở trong mắt hắn chính là một loài bò sát tiện tay có thể bóp chết. Hiện tại vừa nghĩ tới Tần Quân, hắn lại hãi hùng khiếp vía. Hắn sợ tất nhiên là lực lượng Tần Quân nắm giữ trong tay.

- Tự giải quyết cho tốt.

Ma tôn Minh Mộng bỏ lại một câu nói này, sau đó liền hóa thành làn khói đen tiêu tan, dường như tới từ tương lai. Trong đại điện còn lại một mình Cổ Đăng, yên lặng đến đáng sợ.

...

- Bệ hạ, trước mặt chính là Hắc Nhiên Thành.

Lôi Chấn Tử nhắc nhở, khiến cho Tần Quân đang luyện công không khỏi mở hai mắt ra. Hắn đi về phía trước nhìn. Chỉ thấy phía đường chân trời là một tòa thành cực lớn có thể so sánh với ngọn núi cao. Bầu trời trời u ám, khiến cho quang cảnh vùng này có vẻ rất u ám.

------oOo------

Chương 395: Cổ Đăng thuận theo

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ, chúng ta hành động thế nào?

Viên Hồng nhìn về phía Tần Quân hỏi.

- Có thể cảm ứng được khí tức của ma đồ Thâm Uyên Môn sao?

Tần Quân xoa cằm hỏi. Hắn vẫn hi vọng thần giáo Hắc Nhiên thức thời. Nếu như bạo phát chiến đấu, thua thiệt cũng là thần giáo Hắc Nhiên.

Ai, ta thực sự có lòng từ bi, không nhịn được suy nghĩ cho thần giáo Hắc Nhiên!

Trong lòng Tần Quân cảm thán không thôi. Đối đãi quá hoàn mỹ cũng là một chuyện không tốt.

- Bọn họ ở dưới lòng đất của Hắc Nhiên Thành.

Lôi Chấn Tử híp mắt nói, Tần Quân không khỏi vui mừng.

Xem ra lần này không có tìm nhầm chỗ!

Tháp!

Ba người Tần Quân rơi vào phía trước Hắc Nhiên Thành. Đứng ở trước cửa thành mới có thể cảm nhận được sự to lớn hùng vĩ của Hắc Nhiên Thành. Đi lên nhìn, căn bản nhìn không thấy điểm cuối.

- Người tới người phương nào! Ở đây chính là cấm địa của thần giáo Hắc Nhiên. Không được tự tiện xông vào!

Trên cửa thành một giáo đồ trầm giọng quát. Hai bên lại xuất hiện hơn mười giáo đồ cầm cung, chuẩn bị bắn ba người Tần Quân thành cái sàng.

- Chng ta tới tìm người, ngàn vạn laanf đừng động thủ.

Tần Quân giơ tay phải quá đỉnh đầu cười nói. Đồng thời ngón trỏ của hắn lay động. Hành động ngả ngớn của hắn lại thiêu đốt lửa giận của các giáo đồ trên cửa thành. Lúc này bọn họ liền bắn cung.

Lôi Chấn Tử phất tay liền hất bay những mũi tên nhọn, sau đó tay phải vẫy một cái. Một đạo huyền lôi giống như gió lốc đánh xuống, ở trong lúc các giáo đồ vẫn không kịp phản ứng đã bổ trúng bọn họ, khiến cho bọn họ hài cốt không còn.

Cùng lúc đó, Viên Hồng đi tới trước cửa thành, đạp một cước, trực tiếp đạp cho cửa thành sụp xuống.

Chấn động toàn bộ Hắc Nhiên Thành.

Cứ như vậy, ba người Tần Quân thoải mái giống như đi dạo ở trong đình vắng, tiến vào trong Hắc Nhiên Thành. Chiếu vào tầm mắt của bọn họ chính là một hành lang trống trải, rộng chừng trăm thước, cao năm mươi thước. Hai hàng cột đá còn đạt được đường kính hai thước. Cảnh tượng này khiến cho Tần Quân không nhịn được có loại cảm giác như mình bị thu nhỏ lại.

Từng tên tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên từ xung quanh tập trung đến. Phần lớn bọn họ là xuyên tường đến, giống như quỷ mỵ.

- Người nào dám xông tới Hắc Nhiên Thành ta!

Một người tu sĩ trung niên trầm giọng quát. Trên mặt hắn có hoa văn kỳ dị, thoạt nhìn vô cùng dữ tợn.

Các tu sĩ còn lại lại như hổ đói rình mồi nhìn chằm chằm vào ba người Tần Quân, nhưng không ai dám tùy tiện ra tay.

Dám không chút kiêng kỵ xông vào Trong Hắc Nhiên Thành như thế, đối phương tuyệt đối có chỗ ỷ lại.

- Trẫm muốn tìm một số người, lại ở phía dưới!

Tần Quân dậm chân cười nói. Lúc này, tu sĩ trên mặt có hoa văn bỗng nhiên biến sắc. Hắn chỉ vào Tần Quân run giọng nói:

- Ngươi... Ngươi là... Tần Đế!

Lời này vừa nói ra, các tu sĩ xung quanh nhất thời xôn xao. Sau đó bọn họ giống như nước thủy triều lui về phía sau một bước. Tất cả đều hoảng sợ nhìn hắn.

Tần Quân không khỏi nhíu mày. Những tu sĩ này vì sao nhận ra được hắn?

Lại ở thời điểm tu sĩ mặt đầy hoa văn vừa muốn mở miệng.

Cổ Đăng bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, một tát đánh hắn bay ra ngoài. Các tu sĩ còn lại vội vàng quỳ một chân trên đất cao giọng kêu:

- Tham kiến giáo chủ!

Giáo chủ?

Tần Quân không khỏi quan sát Cổ Đăng. Nhưng Cổ Đăng đã thay đổi thân thể, hắn căn bản không nhận ra. Mà khi cuộc chiến diễn ra, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử còn chưa có đi tới, tất nhiên cũng nhận không ra Cổ Đăng.

- Không biết Tần Đế muốn tìm ai.

Cổ Đăng biết mà còn hỏi. Cừu hận và kinh hoàng trong lòng khiến cho trong lòng bàn tay hắn đều là mồ hôi lạnh, cũng may hắn sống hơn nghìn năm, năng lực khống chế tâm tình từ lâu như lửa thuần thanh.

- Người của Thâm Uyên Môn, ân oán giữa trẫm và bọn họ, giáo chủ hẳn đã biết.

Tần Quân híp mắt cười nói. Nhìn thái độ của Cổ Đăng, hẳn là sẽ không ngăn chặn hắn.

Xem ra bốn thần tông bị huỷ diệt vẫn là hiệu quả rất có tính uy hiếp.

Tần Quân đắc ý nghĩ. Nếu như hắn biết người trước mắt này chính là cứu binh ban đầu được Trác Bắc Cung Tổ ở hoàng triều Nam mời tới, hắn chắc hẳn cũng sẽ không lại đắc ý như vậy.

- Nếu là người Tần Đế muốn, vậy để ta lại dẫn Tần Đế xuống.

Cổ Đăng ôn hòa cười nói, dường như hắn và Tần Quân là bằng hữu. Chỉ là ánh mắt hắn không tự chủ được liếc nhìn về phía Viên Hồng và Lôi Chấn Tử.

Lại như vậy, đoàn người đi về phía trước.

Thuận lợi một cách thần kỳ, khiến cho Tần Quân cũng phải suy nghĩ. Vạn nhất là âm mưu của Cổ Đăng?

Đại khái đi được bốn trăm thước, Cổ Đăng dẫn ba người Tần Quân đi tới trước một ngọn đèn bên tường. Hắn sử dụng một cái ánh mắt ra hiệu. Các tu sĩ thần giáo Hắc Nhiên còn lại đều ngầm hiểu, sau đó lui lại.

Cổ Đăng ở trên vách tường sờ soạn một hồi, bỗng nhiên nhấn một cái. Ngay sau đó một cánh cửa đá mở ra.

- Thật thú vị.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói. Đối với điều này, Cổ Đăng cũng chỉ là mỉm cười có tính lễ phép. Nhóm bốn người theo cầu thang sau cánh cửa đá đi xuống.

Cầu thang theo chiều đinh ốc, chỉ rộng một thước, rất hẹp.

Đi tới điểm cuối, cách mặt đất chắc hẳn bảy tám chục thước. Phía dưới là một chỗ quảng trường, phân bố ở cả không gian sát với ngọn đèn chiếu sáng. mười mấy ma tu thân mặc áo bào màu đen bò cạp đỏ đang bận rộn. Ánh mắt của Tần Quân trực tiếp bị cánh cửa truyền tống đang dựng ở giữa quảng trường này thu hút đi.

- Chính là nó!

Ánh mắt Tần Quân sáng quắc. Nếu như có thể mượn cánh cửa truyền tống này đi tới tổng bộ của Thâm Uyên Môn, vậy chuyện cứu giúp Tiểu Chúc Long đã có hy vọng.

Nhìn thấy được bốn người Tần Quân đi xuống, một ma tu trung niên trên mặt đầy râu đi tới cười nói:

- Cổ giáo chủ, có chuyện gì không?

Ánh mắt hắn theo bản năng nhìn lại ba người Tần Quân. Chỉ có điều hắn cũng không biết Tần Quân. Bởi vì phân đà ngăn cách hồi lâu, hắn cũng không biết trong Đạo Môn phát sinh chuyện lớn.

- Tần Đế, các ngươi tùy ý. Đừng phá hủy tòa thành này của ta là được rồi.

Cổ Đăng không để ý đến ma tu mặt đầy râu, mà nhìn về phía Tần Quân cười nói. Nói xong hắn liền biến mất ở tại chỗ.

Ma tu mặt đầy râu biến sắc. Tất nhiên hắn nghe ra được ý tứ trong lời nói của Cổ Đăng. Hắn khẩn trương nhìn về phía Tần Quân hỏi:

-Các ngươi là người phương nào?

Vừa dứt lời, Viên Hồng liền xuất hiện ở trước người hắn, một chân đạp ra.

Một tiếng động vang lên. Ma tu râu quai nón liền nện ở trên bức tường cách đó mấy chục thước. Các ma tu còn lại cả kinh đều xoay người nhìn về phía bọn họ.

------oOo------

Chương 396: Trù tính (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi là ai?

- Lớn mật!

- Chuẩn bị chiến đấu!

Nhìn các ma đồ Thâm Uyên Môn hoang mang nhưng không rối loạn, trong mắt Tần Quân hiện lên một tia thưởng thức. Đương nhiên sự thưởng thức này cũng sẽ không khiến cho hắn mềm lòng.

- Dẫn chúng ta đi tới tổng bộ của Thâm Uyên Môn, trẫm lại tha các ngươi không chết!

Tần Quân trêu tức cười nói. Bất tri bất giác, hắn đã có thể bao quát Thâm Uyên Môn. Loại cảm giác này thật sự thoải mái.

Hơn nữa thời gian quá độ này rất ngắn. Chắc hẳn đám người Đát Kỷ ở bên trong vương quốc cũng sẽ không tin tưởng.

- Không được!

Một ma tu lúc này bác bỏ nói. Hắn vừa dứt lời, một đạo huyền lôi liền đánh úp về phía trước mặt hắn, trực tiếp đánh hắn thành một đống tro.

Cùng lúc đó, trước cửa đá, Cổ Đăng lẳng lặng đứng chờ đợi, trên mặt đầy vẻ dữ tợn.

- Khống chế tâm tình.

Âm thanh của ma tôn Minh Mộng truyền vào trong tai hắn. Hắn cả kinh vội vàng quay đầu lại. Đúng lúc hắn nhìn thấy được ma tôn Minh Mộng đứng sau lưng hắn.

- Ngươi điên rồi. Sẽ bị bọn họ phát hiện ra!

Cổ Đăng truyền âm quát. Hắn sợ bị Lôi Chấn Tử và Viên Hồng nhận thấy được hắn đang nói chuyện cùng người này.

Ma tôn Minh Mộng truyền âm cười nói:

- Yên tâm đi. Chỉ cần bọn họ không đứng ở trước mặt ta, không có khả năng nhận thấy được sự tồn tại của ta.

Giọng nói của nàng dừng một chút, sau đó như có thâm ý tiếp tục truyền âm:

- Nhớ kỹ giao hẹn của ngươi cùng Minh Vương Điện chúng ta. Thần giáo Hắc Nhiên các ngươi nếu muốn nhảy ra khỏi hạn chế của thánh triều Nam Vực phải dựa vào chúng ta.

Nói xong, ma tôn Minh Mộng liền biến mất ở tại chỗ.

Sắc mặt Cổ Đăng thâm trầm đứng tại chỗ. Cùng với nói là giao hẹn giữa ma tôn Minh Mộng và hắn, không bằng nói là uy hiếp.

- Minh Vương Điện...

Nghĩ đến một cái tên này, da đầu Cổ Đăng lại tê dại. So với đối mặt cùng Tần Quân vẫn khiếp sợ hơn.

Cùng lúc đó, trong quảng trường dưới lòng đất đã chết mười bốn tên ma tu Thâm Uyên Môn. Các ma tu còn lại đều kinh hồn bạt vía nhìn ba người Tần Quân.

- Cho các ngươi thời gian mười hơi thở. Có thể đưa chúng ta đi tới tổng bộ của Thâm Uyên Môn hay không!

Tần Quân trầm giọng quát:

- Sự nhẫn nại của ta là có hạn!

Lời này vừa nói ra, ma tu Thâm Uyên Môn còn lại đều trầm mặc xuống.

Sống tạm hay là tôn nghiêm, là một vấn đề khó có thể lựa chọn.

- Được! Chúng ta đáp ứng ngươi!

Một ma tu Thâm Uyên Môn cắn răng nói. Thấy có người đi đầu, các ma tu còn lại cũng không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Không ai muốn chết. Huống gì quan niệm của ma tu chính là mình làm chủ.

- Khi nào có thể truyền tống?

Tần Quân hỏi. Hắn đã sốt ruột muốn lập tức cứu Tiểu Chúc Long ra.

- Cánh cửa truyền tống còn chưa dựng hoàn thành. Cần phải chờ thêm một ngày.

Ma tu đi đầu cắn răng nói.

Tần Quân không khỏi nheo mắt lại, lạnh lùng nói:

- Ngươi cũng đừng nghĩ tới chuyện giở trò với ta. Bằng không ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!

- Vâng...

Các ma tu Thâm Uyên Môn vội vàng bắt đầu tiếp tục dựng cánh cửa truyền tống. Tần Quân lại đi về phía cái bàn cách đó không xa. Viên Hồng và Lôi Chấn Tử theo sát phía sau.

Cổ Đăng ở cửa đá ra vào phía trên nghe được, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn. Hắn không nghĩ tới Tần Quân không ngờ muốn đi tới tổng bộ của Thâm Uyên Môn.

Xem ra ma đạo sắp đổi trời rồi!

- Mà thôi. Tốt nhất là để cho hắn và Thâm Uyên Môn đấu với nhau đến cá chết lưới rách!

Cổ Đăng nghĩ như vậy. Sau đó hắn xoay người rời đi, chuẩn bị phân phó các tu sĩ trong giáo không được tiến xuống quảng trường dưới lòng đất, để tránh khỏi tổn thương người vô tội.

Hôm nay nhất định sẽ khiến cho hắn trằn trọc khó yên.

...

Khi đám người Lưu Bá Ôn dẫn theo mười vạn thiên binh cùng với mười mấy hài đồng của bốn thần tông trở lại Thủ Sát Thành, toàn thành bùng nổ. Ánh mắt tất cả mọi người nhìn thiên binh vệ đều tràn ngập sự sùng bái.

- Đó chính là thiên binh vệ đã huỷ diệt bốn thần tông sao? Thật là uy vũ!

- Viên Hồng là vị nào? Thật là sùng bái hắn!

- Một con hầu yêu đáng để nàng mê mẩn như vậy sao?

- Ngươi nếu có một phần ngàn thực lực của hắn, ta mặc cho ngươi hái!

- Tại sao không có thấy Quân Thanh công tử?

Các tu sĩ bàn luận ầm ĩ. Trải qua một ngày tuyên truyền, cuộc chiến của bốn thần tông đã trở thành trọng tâm câu chuyện không có cách nào bỏ qua của tất cả tu sĩ tại mảnh đất vô chủ trong lúc trà dư tửu hậu.

Trở lại trong phủ thành chủ, Lưu Bá Ôn trực tiếp tìm đến Du Phượng Hoàng.

- Du cô nương, có thể mua được cánh cửa truyền tống hay không?

Lưu Bá Ôn nói ngay vào điểm chính.

Cánh cửa truyền tống chính là một trong những nhiệm vụ Tần Quân giao cho hắn. Nhanh chóng đả thông không gian truyền tống giữa vương quốc Đại Tần và Thủ Sát Thành. Chỉ có nhân thủ nhiều, bọn họ mới tiện tiến một bước mở rộng phạm vi thế lực.

Trong nháy mắt Du Phượng Hoàng đoán được ý tứ của hắn. Vì vậy nàng gật đầu nói:

- Phòng đấu giá hẳn là có. Đợi lát nữa ta sẽ sai người ta đi mua.

- Càng cao cấp càng tốt. Linh thạch không phải là vấn đề.

Lưu Bá Ôn dặn dò. Dương nhiên hắn cũng không dám thể hiện ra tư thái quá cao. Bởi vì Du Phượng Hoàng tuy rằng còn chưa chính thức trở thành phi tử của Tần Quân, nhưng là chuyện đã được ghim trên thiết bảng.

Du Phượng Hoàng gật đầu, sau đó hỏi:

- Hắn còn có yêu cầu gì khác không?

- Không, bệ hạ chỉ cần chúng ta tập trung thực lực, đợi hắn trở về lại công thành lấp đất.

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói. Nói xong hắn liền xoay người rời đi, không quấy rầy Du Phượng Hoàng đọc sách nữa.

Du Phượng Hoàng lắc đầu cười. Tần Quân gia hỏa này đã không còn là Quân công tử Vương Đô trước đây nữa, mà là Tần Đế cự phách một phương.

...

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh.

Tần Quân từ trong trạng thái tu luyện mở mắt ra, hỏi:

- Thời hạn một ngày chắc hẳn đã đến!

Giọng nói có chút không tốt, rõ ràng là không kiên nhẫn chờ đợi được nữa.

Thân hình Viên Hồng lắc một cái liền biến mất ở tại chỗ. Một giây tiếp theo hắn liền kéo một ma tu Thâm Uyên Môn ở cánh cửa truyền tống cách đó mấy chục thước qua.

- Dựng xong chưa?

Tần Quân vừa xoay cái cổ vừa nói. Đối mặt với ánh mắt hắn, tên ma tu này run rẩy nói:

- Xong rồi. Đang lắp đặt linh thạch.

Lời của hắn khiến cho ánh mắt Tần Quân nhất thời sáng lên. Cuối cùng cũng xong!

Ánh sáng tại quảng trường trong lòng đất rất kén, giống như địa lao. Đợi một chút cũng không thoải mái. Hắn đã sớm muốn rời đi.

Cổ Đăng cũng thật là. Không ngờ không thú vị chút nào!

Ngay cả giường cũng không dọn một cái xuống đây!

------oOo------

Chương 397: Trù tính (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Tần Quân nôn mửa, lập tức liền đi về phía cánh cửa truyền tống.

Cánh cửa truyền tống này cao tới năm thước, do hai cây cột sắt thần bí dựng lên. Các ma tu đang lắp đặt linh thạch. Chỉ còn lại có mười ba vết lõm.

Tần Quân chú ý tới trên cột sắt trải rộng những phù văn kỳ dị, khiến cho người ta nhìn lại, đầu có chút choáng váng hoa mắt.

Trên thực tế, cánh cửa truyền tống cũng là một trận pháp trận. Chỉ dựa vào hai cây cây cột và linh thạch tất nhiên không có khả năng tiến hành truyền tống không gian. Phải thi triển pháp trận vào trong đó. Pháp trận loại hình không gian cực kỳ khó hiểu. Trận pháp sư bình thường cả đời cũng khó có thể nhìn lén được. Đây cũng là một trong những nguyên nhân quan trong khiến cho cánh cửa truyền tống rất hiếm hoi.

Rất nhanh, linh thạch liền được lắp đặt hoàn thành. Một ma tu phát động cánh cửa truyền tống. Hai cây cột sắt ở liền xuất hiện một tấm lưới màu xanh lam, giống như có lôi điện lưu chuyển, hoa lệ vô cùng.

Lúc này, Lôi Chấn Tử bỗng nhiên hành động. Hắn giống như mị ảnh, nhanh chóng chợt hiện ở phía sau lưng của mỗi một ma tu, đánh ra một chưởng ở sau lưng của mỗi một người bọn họ, khiến cho các ma tu sợ hãi không thôi.

- Ta hạ cấm chế cho các ngươi. Nếu như trong vòng ba ngày không được giải ra, các ngươi đều phải chết! Hơn nữa chỉ có ta có thể giải ra được!

Lôi Chấn Tử trầm giọng nói. Các ma tu khiếp sợ đến mức vội vàng quỳ

xuống. Tần Quân lại cảm thấy rất hứng thú đối với đạo cấm chế này. Đây chính là tuyệt kỹ bức cung, phòng người!

Các ma tu quỳ rạp trên mặt đất run rẩy. Không có ai đứng lên. Xem ra cánh cửa truyền tống thật ra không phải là cạm bẫy.

- Đi thôi! Chúng ta đi vào!

Tần Quân lấy ra Tử Kim Đế Hoàng Giáp và Ngân Long Tru Hồn Thương. Nếu chẳng may đối diện là hiểm cảnh, hắn cũng tiện chiến đấu bất cứ lúc nào.

- Bệ hạ, thật ra có thể để cho hai người chúng ta đi, ngài lưu lại.

Viên Hồng đi tới trước mặt Tần Quân nói. Đối với điều này, Tần Quân xua tay. Hắn bất đắc dĩ cười, đồng thời trong lòng cũng có chút tình cảm ấm áp.

Bọn họ đã khuyên bảo qua không chỉ một lần. Nhưng Tần Quân cố ý muốn đi theo. Lấy lý do hoàn mỹ, ái tướng của mình rơi vào nguy cảnh, hắn không thể ngồi chờ kết cục. Muốn sống cùng nhau sống, muốn chết cùng chết.

Lại như vậy, Viên Hồng đi ở phía trước, Tần Quân đi ở giữa, Lôi Chấn Tử đi cuối cùng. Nhóm ba người bước vào trong cánh cửa truyền tống.

Sau khi bọn họ biến mất, các ma tu mới chậm rãi đứng lên.

- Xác định địa điểm truyền tống là nơi đó sao?

Ma tu đi đầu trầm giọng nhìn về phía những người khác hỏi.

- Xác định. Bảo đảm bọn họ chết không có chỗ chôn!

Một ma tu cắn răng nói.

Về phần cấm chế Lôi Chấn Tử hạ cho bọn họ. Bọn họ cũng không quá để ý. Lúc trước chẳng qua là giả vờ.

Có thể phái bọn họ tới tìm kiếm ma đầu của Tử Vong Cốc, thật ra đều là tử

sĩ do Thâm Uyên Môn bồi dưỡng, một lòng suy nghĩ vì Thâm Uyên Môn.

- Hừ! Tần Đế! Khuyết điểm lớn nhất của ngươi chính là tự phụ!

Ma tu dẫn đầu lạnh lùng nói, trên mặt đầy vẻ điên cuồng.

Chỉ cần ba người Tần Quân bỏ mạng, bảo bọn họ chôn cùng thì thế nào?

Đúng lúc này, Cổ Đăng bỗng nhiên xuất hiện ở giữa quảng trường. Bọn họ khiếp sợ đến mức theo bản năng lấy ra pháp khí. Nhưng khi nhìn thấy là Cổ Đăng, bọn họ không khỏi cảm thấy thoải mái hơn. Ma tu dẫn đầu vừa muốn mở miệng, trong mắt Cổ Đăng đột nhiên bắn ra sát ý khiếp người.

Ầm một tiếng. Một trùng kích linh hồn vô hình hóa hữu hình phóng ra về phía bốn phương tám hướng, đảo qua tất cả mọi người. Đồng tử của cCác ma tu Thâm Uyên Môn trong nháy mắt mất đi thần thái.

Linh hồn của bọn họ ở trong khoảnh khắc đã bị Cổ Đăng đánh tan, lại không có cơ hội luân hồi đầu thai.

- Ta không có cách nào phản kháng Minh Vương Điện, nhưng chẳng lẽ còn không làm gì được Thâm Uyên Môn các ngươi sao?

Cổ Đăng cười lạnh nói. Trong khi nói chuyện, tay phải hắn đánh ra, trực tiếp đánh nát cánh cửa truyền tống. Cuồng phong dâng lên đập về phía trước mặt hắn. Sắc mặt của hắn lạnh lùng tàn khốc đến mức tận cùng.

- Tần Quân, để ngươi chết ở ma đạo! Ha ha ha...

Tiếng cười bừa bãi của hắn vang vọng thật lâu trong quảng trường dưới đất. Bóng dáng của hắn bị ánh đèn chiếu ngược ở trên tường, dần dần kéo dài, giống như ác ma.

Vèo ——

Ba người Tần Quân đang phi hành, đây là một quang đạo màu lam, lôi điện dập dờn, không có sức hút, Tần Quân chỉ có thể dựa vào linh lực thôi động để phi hành.

Không bao lâu sau, bọn họ liền nhìn thấy ở phía trước có bạch quang xuất

hiện, nghĩ rằng nơi đó chính là cuối đường.

- Bệ hạ, đợi lát nữa phải cẩn thận một chút, nhất định đừng cách chúng ta quá xa.

Viên Hồng quay đầu lại dặn dò, thiết côn gã vác trên vai lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Tần Quân gật đầu, trong lòng vừa hồi hợp vừa kích động.

Ma Đạo Cửu Tôn đó!

Cái tên này nghe thấy thôi cũng đủ bá đạo rồi, nếu như lại san bằng cả Thâm Uyên Môn thì địa vị vương quốc Đại Tần của hắn thậm chí sẽ tăng vọt.

Rất nhanh, nhóm ba người đã đi tới giữa bạch quang ở phía cuối đường kia.

Chớp mắt một cái, Tần Quân liền đáp xuống đất, ập vào trong mắt của hắn chính là một bầu trời bao la màu đỏ máu, vô cùng âm trầm, hai bên là vách núi, xem ra bọn họ hẳn là đang ở bên trong một hạp cốc, dưới chân bọn họ chính là một tế đàn, xung quanh còn có từng đống hài cốt yêu thú chất chồng.

Gió lạnh cắt da cắt thịt thổi qua, khiến người ta nổi hết da gà.

- Có chỗ không đúng.

Viên Hồng nhíu mày nói, Lôi Chấn Tử cũng lấy Hoàng Kim côn ra, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể chiến đấu.

Tần Quân cũng cảm thấy hoàn cảnh nơi này có phần quỷ dị, kinh dị tới mức đáng sợ, truyền tống môn ở phía sau lại nát không chịu nổi, nếu không phải vì hắn vừa mới bước ra từ trong đó thì chắc cũng không thể nào ngờ được đó là truyền tống môn, rõ ràng là hai cây cột gãy thì có.

- Nếu chúng hư rồi thì chúng ta về kiểu gì đây?

Tần Quân nhíu mày lẩm bẩm, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử nghe xong cũng

nhíu mày theo.

- Trong Ma Đạo chắc là có truyền tống môn thông với địa cảnh của Chính Đạo, bệ hạ không cần phải lo lắng.

Viên Hồng lên tiếng an ủi, Tần Quân cũng khẽ gật đầu.

Sau đó ba người lại đi về phía trước, bởi vì sau lưng là vách núi, không có đường đi.

Đại khái đi hơn một ngàn mét, Tần Quân lại lên tiếng nói:

- Không đúng, sao ở xung quanh nơi này lại không có một bóng người nào hết?

Tổng bộ Thâm Uyên Môn sao có thể không có ai chứ?

------oOo------

Chương 398: Lão đầu thần bí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chậc!

Bị lừa rồi sao?

Vẻ mặt của Tần Quân nháy mắt liền trở nên vô cùng đặc sắc, Lôi Chấn Tử nhíu mày nói:

- Để ta bay lên xem thử đã, các ngươi đứng yên đó đi.

Nói xong thì Lôi Chấn Tử liền giang rộng phong lôi song sí bay lên trời.

Xẹt ——

Ngay lúc sắp bay ra khỏi khe núi, Lôi Chấn Tử giống như bị đập lên một cái lưới điện, lôi điện quấn quanh khắp người gã, khiến cho gương mặt của gã trở nên vặn vẹo, cũng may là gã tinh thông lôi pháp, toàn thân run lên

một cái liền bay xuống dưới.

Một màn này khiến cho đồng tử của Tần Quân co rút lại, chết tiệt, sẽ không phải là rơi vào bẫy rồi đấy chứ?

Ngẫm kỹ lại thấy cũng có thể lắm, thời gian một ngày đủ để đám ma tu kia báo tin về, hoặc có lẽ là bọn họ có thủ đoạn gì đó có thể qua mặt được ba người Tần Quân.

- Bên trên có cấm chế, hơn nữa còn rất mạnh, ta không cách nào đột phá được.

Lôi Chấn Tử nói với vẻ mặt âm trầm.

Viên Hồng không khỏi lên tiếng nói:

- Để ta tới thử xem!

- Không được!

Tần Quân vội vàng ngăn gã lại.

Mặc dù Viên Hồng mạnh hơn Lôi Chấn Tử, nhưng gã lại không tinh thông lôi pháp, vạn nhất có chuyện gì thì sao?

Nhưng cân nhắc tới lòng tự trọng của Viên Hồng, Tần Quân chỉ đành nói:

- Vạn nhất kinh động Thâm Uyên Môn thì phải làm sao đây? Chúng ta cứ đi tiếp lên phía trước đi, để tránh bị bọn chúng bắt ba ba trong lọ.

Viên Hồng nghe vậy thì trái tim nhất thời trầm xuống, sau đó mới gật đầu.

Ba người lại tiếp tục lên đường, nhưng bởi vì sự tồn tại của cấm chế, khiến cho bọn họ càng thêm cẩn thận chú ý hơn.

- U u Ma Hoàng hành… thê thê bạch cốt lộ…. bạt kiếm dục vô địch… bình sinh nhâm ngã tiếu….

Ngay đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền tới tiếng ngâm thơ già cỗi tang thương, thanh âm đứt quãng, hữu khí vô lực, nhưng lại truyền vào tai

ba người Tần Quân rất rõ ràng.

Bạt kiếm dục vô địch, bình sinh nhâm ngã tiếu?

Tần Quân nhíu mày, khẩu khí quả đúng là cuồng vọng, xem ra đối phương không phải hạng vô danh tiểu tốt.

Ít nhất hắn sẽ không cho rằng có kẻ rỗi hơi chuyên môn chạy tới chỗ này ra vẻ, vì dù sao thì ở trên đầu cũng có cấm chế.

Ba người nhanh chóng bước tới, đi khoảng chừng gần năm ngàn mét, qua một chỗ ngoặt ở khe núi, bọn họ mới nhìn thấy có một vị lão giả ngồi trên một khối đá lớn gật gà gật gù muốn ngủ gục, lão gầy như khúc củi, trên người mặc hắc bào rách nát, toàn thân đều là bụi đất bám từng lớp, chắc cũng mấy chục năm rồi không tắm rửa gì, hai bàn tay cầm một thanh kiếm đá, đầu gối lên mu bàn tay, ngồi ngơ ngẩn giống như một tên ăn mày.

- Bệ hạ cẩn thận, người này không đơn giản!

Viên Hồng đứng chặn ở trước mặt Tần Quân, Tần Quân bĩu môi thầm nghĩ, ta cũng biết rõ là lão không đơn giản, có tên ăn mày nào tới được chỗ này để ăn xin chắc?

Lôi Chấn Tử cao giọng hỏi:

- Lão đầu ở đằng trước, ngươi là người phương nào vậy?

Nghe thấy có người hỏi, lão đầu lôi thôi kia không khỏi quay đầu nhìn về phía bọn họ, cả buổi trời mới hoàn toàn mở mí mắt ra nổi, đôi mắt mơ ngủ mông lung, lão vừa giơ tay cạy đất trên người vừa nghi hoặc hỏi:

- Sao chỗ này lại có người thế này? Ta đang nằm mơ à?

- …..

Khóe miệng của ba người Tần Quân giật giật, không phải là gặp một lão già ngốc đấy chứ?

Lúc này, lão giả lôi thôi kia đột nhiên lóe lên xuất hiện trước mặt Tần Quân, ngay cả Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đều không kịp phản ứng, lão

nắm lấy cánh tay của Tần Quân, bắt đầu ngửi ngửi.

- To gan!

Lôi Chấn Tử vô cùng tức giận, đánh ra một chưởng, đánh thẳng về phía sau đầu của lão giả kia.

Ba ——

Thân thể Lôi Chấn Tử lại bay ngược ra ngoài, Tần Quân há hốc miệng, hắn thậm chí còn không nhìn thấy rõ lão giả lôi thôi này ra tay thế nào nữa.

Viên Hồng trừng to hai mắt, đánh ra một côn, toàn thân của lão giả lôi thôi kia nhoáng lên một cái liền trở về ngồi lại trên tảng đá cách đó mấy chục mét, toàn bộ quá trình không quá ba giây.

- Mẹ ơi! Không phải là gặp trúng siêu cấp cường giả ẩn thế nào đó rồi chứ…

Trong lòng Tần Quân mắng to một tiếng, mồ hôi lạnh tuôn xối xả, vốn còn muốn dẫn theo Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đại sát tứ phương ở Ma Đạo, không ngờ vừa mới đi tới đã bị đánh phủ đầu.

Vừa rồi tuy rằng chỉ giao thủ trong một khoảng thời gian cực ngắn, nhưng hắn có thể nhìn ra rõ là Lôi Chấn Tử và Viên Hồng liên thủ cũng không phải là đối thủ của vị lão giả lôi thôi này.

- Xem ra thật sự là người sống.

Lão giả lôi thôi thì thào tự nói, mí mắt khép lại, giống như lại muốn ngủ tiếp.

Lôi Chấn Tử mặt mày gầm gừ hung tợn đang xách Hoàng Kim côn chuẩn bị liều mạng đánh một trận với lão giả kia, Tần Quân vội vàng la lên ngăn gã lại:

- Lôi Chấn Tử! Không thể lỗ mãng!

Lôi Chấn Tử vẫn luôn nghe lời Tần Quân, dù sao thì độ trung thành cũng đã lên tới hơn chín mươi lăm, gần tới mức tử trung luôn rồi.

- Chúng ta đi thôi!

Tần Quân liếc nhìn lão giả lôi thôi kia một cái rồi trầm giọng nói, đừng nên chọc tới lão quái vật này thì hơn.

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đành phải cố đè nén lửa giận trong lòng mà gật đầu, bọn họ cũng không phải ngu ngốc, biết rõ nếu như đánh nhau thì người thua sẽ là bọn họ.

Mấy người Tần Quân vòng qua lão giả lôi thôi kia, vội vàng đi về phía trước.

Đại khái tới lúc đi ra gần trăm bước thì lão kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, đôi mắt đục ngầu nhìn Tần Quân chằm chằm, thiếu chút nữa dọa Tần Quân bị đau tim.

- Mẹ kiếp! Ngươi có bệnh à!

Bởi vì hết hồn cho nên Tần Quân nhịn không được mở miệng mắng, vừa nói xong thì hắn liền hối hận.

Lão giả lôi thôi giống như nghe không hiểu, cứ nhìn chằm chằm vào Tần Quân, nhìn tới mức lông tơ toàn thân hắn dựng đứng.

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng vội vàng chen lên đứng che trước mặt Tần Quân, đề phong lão giả lôi thôi kia ra tay.

- Sao trên người của ngươi lại có Mệnh Vận Chi Luân?

Lão giả lôi thôi kia mở miệng hỏi, Tần Quân nghe xong không khỏi nhíu mày, thượng cổ chi hồn cũng từng nói là trên người hắn có Mệnh Vận Chi Luân, nhưng mẹ nó đó rốt cuộc là thứ gì chứ?

Lẽ nào chính là trấn quốc trọng khí la bàn hoàng kim mà Nam Trác hoàng triều ban thưởng khi đó?

- Ngươi muốn làm gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, tim đập dồn dập hơn.

Ông trời bất công, dám chơi ta!

Vừa mới tới đã gặp phải lão quái vật như thế này rồi.

- Tại sao ngươi lại có Mệnh Vận Chi Luân!

Lão giả lôi thôi kia cứ cầm chặt tay của Tần Quân kích động hỏi, trong đôi mắt đục ngầu kia đột nhiên hiện lên từng đường tơ máu vằn vện, Tần Quân nhìn thấy mà trong lòng giật thót.

Trên đời này chỉ có kẻ điên là không nên chọc.

Bởi vì bọn họ không biết sợ….

- Mệnh Vận Chi Luân là cái gì… chẳng lẽ chính là một cái la bàn hoàng kim à?

Tần Quân cắn răng hỏi, la bàn hoàng kim kia từ sau khi tiến vào trong cơ thể hắn thì liền biến mất không thấy tăm hơi, hắn có muốn lấy ra cũng không được, giống như căn bản không có cái la bàn hoàng kim nào tồn tại hết.

- Cái gì mà la bàn hoàng kim, Mệnh Vận Chi Luân chính là Mệnh Vận Chi Luân!

Lão giả lôi thôi kia trầm giọng quát, Lôi Chấn Tử vốn nóng tính nghe xong liền lên tiếng mắng:

- Rốt cuộc ngươi muốn gì đây hả, bệ hạ của chúng ta căn bản không biết Mệnh Vận Chi Luân là cái gì hết!

------oOo------

Chương 399: Dạ Yểm Chi Lâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng cũng tức giận, lông trắng toàn thân dựng thẳng, phát ra yêu uy,

khiến cho đất đá trên mặt đất đều nảy lên.

Hình như là có chút tin lời Lôi Chấn Tử nói, cho nên lão giả lôi thôi kia buông tay Tần Quân ra, sau đó lẩm bẩm:

- Mệnh Vận Chi Luân chính Mệnh Vận Chi Luân, đám mao đầu tiểu tử này cư nhiên lại không biết gì.

- Thôi thôi, dù sao Mệnh Vận Chi Luân cũng đã dung hợp cùng với ngươi, ta cứ mặc kệ đi vậy, dù sao thì Mệnh Vận Chi Luân cũng không phải đồ của ta, người nên nóng vội phải là người đó mới đúng.

Lão giả lôi thôi kia thấp giọng lẩm bẩm như trẻ con.

Người đó?

Tần Quân không khỏi run lên, sẽ không phải là lại dẫn ra thêm một lão quái vật nào đó đấy chứ.

Nghĩ vậy, hắn vội vàng đi qua từ bên cạnh của lão giả lôi thôi kia, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng thì theo sát phía sau.

Lão nhân này rất cổ quái, nhất định phải cách lão xa một chút!

- Ê, các ngươi muốn đi ra ngoài à?

Lão giả lôi thôi cư nhiên lại đi theo sau lưng ba người Tần Quân hỏi thăm.

- Ừ.

Tần Quân đáp lại một tiếng không mặn không nhạt, nhưng cũng không dám không trả lời.

Ai kêu lão giả lôi thôi này mạnh như vậy làm chi.

- Các ngươi không ra được đâu, nơi này là cấm địa, ta bị giam ở đây rất lâu rồi, lâu tới mức ta cũng không biết là bao lâu nữa.

Lão giả lôi thôi kia ở đằng sau không ngừng huyên thuyên như một tiểu hài tử nghịch ngợm.

Tần Quân bị dọa nhảy dựng, đám ma tu Thâm Uyên Môn kia quả nhiên là ngoan độc, ngay cả chết cũng không sợ, muốn kéo hắn xuống địa ngục chung.

Lấy thực lực của lão giả lôi thôi kia mà còn không thể xông ra, mấy người Tần Quân đương nhiên không có hy vọng.

Bất quá Tần Quân rất cố chấp, không thử thì hắn sẽ không từ bỏ.

Sống phải có ước mơ chứ, lỡ như làm được thì sao?

Huống hồ là chuyện liên quan tới tự do và mạng sống nữa.

Cứ như vậy, đội ngũ của Tần Quân lại có thêm một người, hơn nữa còn là một vị thích huyên thuyên không ngừng, lão giả lôi thôi kia giống như đã lâu lắm rồi không nói chuyện với ai, càng nói càng hưng phấn, khiến cho Tần Quân không biết nói gì.

Đồng thời Tần Quân cũng sinh ra một suy nghĩ rất to gan.

Bằng không thì cấu kết với lão giả lôi thôi này thử xem, không đúng, là lôi kéo mới đúng!

Vì vậy cho nên Tần Quân lại bắt đầu trả lời, từng đoạn đối thoại phun ra từ miệng hắn, khiến cho lão giả lôi thôi kia mừng rỡ cười toe toét không ngậm miệng lại được, ngay cả Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng nhịn không được.

- Đúng rồi, ngươi tên là gì, lai lịch thế nào?

Tần Quân rốt cuộc nhịn không được mà hỏi ra câu mình muốn hỏi nhất.

- Ta à?

Lão giả lôi thôi kia ngẩn ra, sau đó nghiêng đầu lắc nguầy nguậy:

- Ta cũng quên mất thân phận và tên của mình rồi, ta chỉ nhớ là ta họ Dịch mà thôi.

- Vậy ta gọi ngươi là Dịch lão đầu vậy!

Tần Quân gật đầu nói, về phần có phải Dịch lão đầu thật sự đã quên tên tuổi thân phận thật hay không thì không biết được.

Dịch lão đầu cười ha hả nói:

- Tiểu tử, ngươi rất hợp với khẩu vị của ta, ngươi tên là gì, sau này chúng ta làm bạn đi!

Xúi quẩy!

Ta là một nam nhân muốn đi ra ngoài!

Trong lòng Tần Quân móc mỉa mấy câu, nhưng ngoài mặt thì vẫn cười nói:

- Ta họ Lao, tên Điệp.

Lao Điệp?

Cái tên thấy gớm gì thế này?

Trên mặt Dịch lão đầu tràn đầy nghi hoặc, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng phải lau mồ hôi một phen, lão cha? (Đồng âm)

- Ai, thôi được rồi, ta tên là Tần Quân.

Tần Quân bất đắc dĩ, chơi chữ với một người không hiểu tí gì thật đúng là chuyện chán chết.

- Tần Quân..... tên rất hay....

Dịch lão đầu thì thào nói.

Bốn người tiếp tục đi tới, đại khái là khoảng sau một nén nhang, bọn họ đi tới cuối hạp cốc, đường ở chỗ này rộng chừng mười mét, phía trước là một khu rừng cây âm trầm, bầu trời ở nơi này luôn là một màu đỏ như máu, giống như không phân chia ngày đêm.

- Hống ——

Trong rừng cây truyền tới từng tiếng gầm gừ đáng sợ, khiến cho không khí càng thêm phần quỷ dị.

Tần Quân nhíu mày, lối ra ở ngay trước mắt, nhưng lại càng khiến cho hắn thêm bất an.

- Để ta tới xem thử!

Viên Hồng cầm theo thiết côn đi về phía trước, hai chân hơi co lại, thân hình liền lao vút tới, hai tay dồn sức toàn lực nện côn xuống.

Một tiếng keng thật lớn vang lên!

Tần Quân mở to hai mắt, chỉ thấy phía lối ra của hạp cốc xuất hiện một lớp lá chắn màu vàng, cứ thế chặn ngang Viên Hồng Kim Tiên cảnh cửu trọng.

- Ta đã thử phá đạo cấm chế này không dưới vạn lần rồi.

Dịch lão đầu tặc lưỡi nói, trên mặt hiện ra vẻ hả hê.

Tần Quân không khỏi trừng lão một cái, ngươi thiệt là, chẳng lẽ ngươi không muốn đi ra ngoài à?

Nô tính!

Nô tính ăn sâu trong xương tủy rồi, cho nên lão nhân này cũng đã từ bỏ hy vọng trốn thoát.

Lôi Chấn Tử cũng công kích, hợp lực với Viên Hồng muốn đánh nát cấm chế kia.

Keng! Keng! Keng!

Hai người điên cuồng đánh lên cấm chế, đáng tiếc vẫn không thể đánh ra được một khe hở nhỏ nào.

Lúc này, bên trong rừng cây đột nhiên có một đám ma tu của Thâm Uyên Môn bay ra, dẫn đầu là một tên chấp sự Thiên Tiên cảnh, mũi ưng, hốc

mắt lõm sâu, khiến cho người ta có cảm giác cực kỳ âm hiểm.

- Sao lại có người ở bên trong cấm địa? Chẳng lẽ lại có người muốn lẻn vào Thâm Uyên Môn chúng ta?

Tên chấp sự mũi ưng kia lẩm bẩm, đám ma đồ ở sau lưng cũng trợn to mắt nhìn Lôi Chấn Tử và Viên Hồng đang đứng ở cửa hạp cốc, mặc dù cách một tầng cấm chế, bọn họ cũng có thể cảm giác áp bách ngập trời này.

Trong Thâm Uyên Môn bọn họ có một quy định, nếu như có người muốn lợi dụng truyền tống môn lẻn vào Thâm Uyên Môn thì bọn họ sẽ xác định địa điểm truyền tống ở trong cấm địa, để cho kẻ thù có đi không có về.

Cho nên trong lòng bọn họ phần lớn chính là cười nhạo.

Tu vi cao hơn nữa thì đã sao, còn không phải sẽ bỏ mạng trong cấm địa à!

- Nhìn thấy chưa, đây chính là kết cục vì đối nghịch với Thâm Uyên Môn chúng ta!

Đám ma đồ sau lưng tên chấp sự mũi ưng kia cười nói, những ma đồ này đều còn trẻ tuổi, chính là hậu bối của cao tầng trong Thâm Uyên Môn, mỗi người đều có thân phận không thấp, lần này là gã vâng lệnh dẫn đội để những người trẻ tuổi này ra ngoài lịch luyện.

Vùng này được xưng là Dạ Yểm Chi Lâm, bên trong có rất nhiều yêu thú, thậm chí có không ít yêu thú ngũ giai, và yêu vương lục giai tồn tại.

Nếu không có cường giả Thiên Tiên cảnh bảo vệ thì những trưởng lão kia không thể yên tâm được, dù sao thì những người trẻ tuổi này đều là con cháu mà bọn họ vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo, ai cũng có thiên phú rất cao.

------oOo------

Chương 400: Các ngươi quá yếu

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chậc chậc, Thâm Uyên Môn chúng ta ở Ma Đạo Cửu Tôn chính là tồn tại

thuộc năm thứ hạng đầu, cư nhiên còn có người gan to bằng trời dám xâm phạm!

- Ta cảm thấy vinh hạnh vì mình là đệ tử Thâm Uyên Môn!

- Nực cười, Thâm Uyên Môn chúng ta sao có thể để cho kẻ khác lẻn vào chứ?

- Bất quá hai người kia đúng là mạnh thật....

Mấy thiên tài của Thâm Uyên Môn đều xôn xao bàn tán, phần lớn trong ngữ khí đều lộ ra vẻ khinh thường và vô cùng tự hào.

Tần Quân cũng không để ý tới đám người ở trên không của Dạ Yểm Chi Lâm, hắn nhìn Viên Hồng và Lôi Chấn Tử một mực không thể nào đánh vỡ được cấm chế, trái tim chìm xuống đáy biển, càng ngày càng chìm sâu.

Mấu chốt nhất chính là Dịch lão đầu hãy còn đứng bên cạnh hắn một mực thêm dầu vào lửa, khiến cho hắn càng tức giận hơn.

Nghĩ tới đây, Tần Quân đột nhiên hô:

- Các ngươi tránh ra! Để cho ta tới!

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử nghe vậy thì vội vàng tránh ra, chỉ thấy Tần Quân há miệng phun ra Tam Muội Chân Hỏa hừng hực.

Ầm ầm ầm ——

Tam Muội Chân Hỏa cuồn cuộn đánh lên trên cấm chế màu vàng ở cửa hạp cốc, Dịch lão đầu nhìn thấy mà mặt mày biến sắc, giật mình kêu lên:

- Ngọn lửa này không phải chính là…

Tần Quân phồng má lên như hai quả cầu, mặt mày đỏ gay, rất nhanh, trong mắt hắn xuất hiện một tia vui mừng, bởi vì hắn nhìn thấy cấm chế màu vàng kia đang bắt đầu xuất hiện từng gợn sóng, hơn nữa ba động càng lúc càng lớn.

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng mở to hai mắt, lúc trước mặt kệ bọn họ

tấn công kiểu gì, cấm chế màu vàng kia vẫn không hề có phản ứng gì, bây giờ Tần Quân yếu hơn bọn họ ngàn vạn lần cư nhiên lại có thể lay động được cấm chế màu vàng nọ, khiến cho bọn họ thiếu chút nữa là mất niềm tin vào nhân sinh.

Tên chấp sự mũi ưng cùng với đám thiên tài của Thâm Uyên Môn đứng đằng xa thấy vậy cũng giật mình.

Chỉ thây cấm chế màu vàng bị Tam Muội Chân Hỏa thiêu đốt bắt đầu rách ra một lỗ nhỏ, ngày càng mở rộng, đám chấp sự mũi ưng kia thấy mà tin đập bùm bụp.

- Không tốt! Bọn họ sắp phá vỡ cấm chế rồi!

Tên chấp sự mũi ưng thất thanh kêu lớn, sau đó nhanh chóng bay tới chỗ cửa hạp cốc, giơ hai tay, ma khí đổ ập xuống muốn lấp cái lỗ trên cấm chế.

Đáng tiếc lúc này đã muộn rồi.

Bùm ——

Cấm chế màu vàng vỡ nát, hóa thành vô số mảnh nhỏ như một tấm thủy tinh bị vỡ nát vậy, rơi lả tả xuống từ trên trời như vô số ngôi sao lấp lánh rơi xuống.

Ánh mắt Lôi Chấn Tử như điện, đánh ra một chưởng, huyền lôi uốn mình phóng tới như vô số con mãng xà dài hẹp, nhanh như chớp, trực tiếp đánh tan ma khí của tên chấp sự mũi ưng kia.

- Bắt bọn họ lại!

Tần Quân khoát tay, nếu không phải tên chấp sự mũi ưng kia ra tay thì hắn cũng không chú ý tới ở đằng xa còn một nhóm người nữa.

Lôi Chấn Tử nghe thấy thì lập tức giương phong lôi song sí bay về phía tên chấp sự mũi ưng kia, dọa cho tên chấp sự mũi ưng kia thiếu chút nữa là tiểu trong quần, vội vàng xoay người rời đi.

Lúc này Dịch lão đầu còn đang trợn mắt há mồm, lão thì thào lẩm bẩm:

- Vậy là đã phá rồi …. đã phá rồi…. phá rồi…

Lão bị nhốt ở đây đã không biết bao nhiêu năm, thần thông cái thế cũng không thể nào thoát ra được, kết quả lại bị tên mao đầu tiểu tử Tần Quân này dễ dàng phá vỡ, lão đột nhiên có cảm giác giống như mình đang nằm mơ vậy.

Ta bị giam lâu như vậy là vì cái gì?

Dịch lão đầu lâm vào trong mê mang mờ mịt, lão vốn không tin vào thiên mệnh, nhưng lúc này lão lại bắt đầu hoài nghi bản thân mình.

- Nhìn thấy rồi chứ, không phải chúng ta không thể xông ra được, mà là do ngươi quá yếu.

Tần Quân vỗ vai Dịch lão đầu nói lời thấm thía, trong lòng cũng sướng muốn chết, ai kêu ngươi lúc trước ra vẻ làm chi, bây giờ bị ta tát mặt rồi!

Nhưng hắn sẽ không để lộ vẻ đắc ý của mình ra ngoài.

Ra vẻ chính là phải để trong lòng chứ không phải lộ ra ngoài.

Sau đó hắn xoay người rời đi, Viên Hồng theo sát phía sau, Dịch lão đầu đứng im tại chỗ nhăn nhó đau khổ hồi lâu, đợi tới lúc hai người Tần Quân sắp đi vào bên trong Dạ Yểm Chi Lâm thì lão mới hoàn hồn.

- Đợi ta một chút! Xú tiểu tử, sau này ta đi theo ngươi chắc rồi, ta muốn xem xem rốt cuộc ngươi là người thế nào!

Dịch lão đầu vừa kêu inh ỏi vừa đuổi theo Tần Quân, như sợ bị Tần Quân bỏ lại vậy, không biết rằng Tần Quân đang chờ lão mắc câu.

Sau nửa nén nhang.

Đoàn người ngồi trong một khoảng đất trống trong rừng nghỉ ngơi, Tần Quân dựa vào thân cây, ánh mắt nhìn về phía đám thiên tài của Thâm Uyên Môn kia, lúc này đám thiên tài kia chính là run lập cập co ro lại một đống, không ít người còn mang thương tích, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng đứng bên cạnh, khiến cho bọn họ không dám bỏ chạy.

- Rốt cuộc các ngươi là ai… muốn làm cái gì…

Tên chấp sự mũi ưng bị đánh gãy hai chân lúc này quỳ rạp trên mặt đất gằn giọng hỏi, bất luận gã cố ra vẻ bình tĩnh cỡ nào đi nữa, nhưng vẫn không thể nào che lấp được vẻ hoảng sợ và tuyệt vọng sâu trong đáy mắt.

Dịch lão đầu ngồi trên một cành cây lau mồ hôi, lau lau chà chà ra từng viên đất đen thui rồi lại ném lên người đám thiên tài Thâm Uyên Môn kia, khiến cho bọn họ liên tục kêu la thảm thiết, Tần Quân nhìn mà nổi da gà không còn lời nào để nói.

- Tổng bộ của Thâm Uyên Môn ở nơi nào?

Tần Quân nheo mắt hỏi, cố gắng không liếc nhìn về phía Dịch lão đầu nữa.

- Rốt cuộc ngươi….

Tên chấp sự mũi ưng kia còn chưa nói xong đã bị một đạo huyền lôi của Lôi Chấn Tử đánh trúng, tiếng kêu thảm thiết vang vọng chấn động cả Dạ Yểm Chi Lâm, còn gã thì bị đánh cháy khét da toàn thân bốc khói nằm trên đất run lẩy bẩy.

Tần Quân không khỏi lắc đầu nói:

- Cần gì phải cứng đầu như vậy, cuộc sống tươi đẹp nhường này, ngươi không cần phải sợ, Thâm Uyên Môn sẽ không trách tội ngươi đâu, bởi vì bọn họ không có cơ hội đó.

Hắn vừa nói xong thì tên chấp sự mũi ưng kia trừng to mắt, trên mặt tràn ngập vẻ không dám tin.

- Ngươi muốn tiêu diệt Thâm Uyên Môn của chúng ta?

- Đừng có nằm mơ!

- Muốn chém muốn giết gì thì tùy ngươi!

- Nếu như đại gia đây mà nhíu mày một cái thì không phải là đàn ông!

Một đám thiên tài của Thâm Uyên Môn tức giận la lên, duy nhất chỉ có

một thanh niên là không mở miệng, gã có gương mặt thanh thú, một thân cẩm y màu đen, vẻ mặt bình tĩnh ngồi trong đám người liền có vẻ càng thêm bắt mắt.&

------oOo------

Chương 401: Vận khí trời sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gã tên là Ám Lãng, chính là đệ nhất thiên tài của Thâm Uyên Môn, ở toàn Ma Đạo này cũng có thể xếp vào mười thứ hạng đầu, cho dù là Tần Quân cũng không địch nổi gã, đáng tiếc có Lôi Chấn Tử và Viên Hồng ở đây, thiên tài có yêu nghiệt hơn nữa cũng không làm nên trò trống gì.

Tần Quân càng nghe càng cảm thấy phiền, vì vậy cho nên ra dấu cho Lôi Chấn Tử, Lôi Chấn Tử nháy mắt liền hiểu ý, gọi ra một đạo huyền lôi đánh lên người đám thiên tài của Thâm Uyên Môn kia, khiến cho bọn họ đau đớn kêu la thảm thiết, mặc dù Ám Lãng không lên tiếng, nhưng một mực cắn chặt răng, rõ ràng rất thống khổ.

- Mặt mày xấu xí, sau lưng mọc ra hai cánh, tinh thông lôi pháp, chẳng lẽ người này chính là Lôi Chấn Tử của vương quốc Đại Tần?

Ám Lãng cố chịu đau đớn nghĩ tới, trong lòng khó chịu muốn chết, nhưng lại không thể nào phát tiết ra được, ánh mắt của gã bất giác nhìn về phía Tần Quân, nếu như gã đoán không lầm thì tên thiếu niên ở trước mắt này chính là Tần Đế uy chấn Nam Vực.

Nếu như là Tần Đế thì mọi chuyện liền trở nên dễ hiểu rồi, Tần Đế và Thâm Uyên Môn có thù với nhau, nháo lên vô cùng ầm ĩ, ai mà không biết?

Nhưng Ám Lãng thật sự không ngờ Tần Đế cư nhiên lại dám dẫn người tìm tới tận cửa, hơn nữa chỉ dẫn theo có hai người.

Viên Hồng rõ ràng là một con bạch hầu yêu, Thánh Anh Đại Vương Hồng Hài Nhi cư nhiên không tới, gã không khỏi cảm thấy nghi hoặc rốt cuộc Tần Quân lấy lá gan ở đâu.

- Ta nói! Ta nói…

Tên chấp sự mũi ưng kia vội vàng kêu lên, so với để lộ bí mật, gã lại lo những đệ tử thiên tài của Thâm Uyên Môn sẽ bị giết hơn, bởi vì dẫn Tần Quân tới tổng bộ Thâm Uyên Môn thì đã sao, mười phần là sẽ bị môn chủ giết chết, nhưng nếu như những thiên tài này có mệnh hệ nào thì chấp sự mũi ưng đừng hòng sống sót, thậm chí sẽ liên lụy tới con cháu đệ tử nữa.

- Dẫn bọn ta đi!

Tần Quân trầm giọng nói, tên chấp sự mũi ưng kia vội vàng gật đầu.

Tần Quân lập tức đứng dậy, Lôi Chấn Tử túm lấy tên chấp sự mũi ưng, đoàn người chuẩn bị rời đi.

- Đợi đã, ngươi tha cho chúng ta như vậy sao?

Ám Lãng cắn răng hỏi, Tần Quân không khỏi quay đầu lại nhìn về phía gã, ngay từ đầu Tần Quân liền chú ý tới gã, bởi vì vẻ mặt của gã vô cùng bình tĩnh, rõ ràng không phải người tầm thường.

- Ngươi muốn chết sao?

Tần Quân nheo mắt hỏi.

Câu hỏi này Ám Lãng không biết trả lời làm sao, gã luôn cảm thấy Tần Quân không phải tốt lành gì mà thả bọn họ.

- Người của Thâm Uyên Môn các ngươi nhiều quá, ta cũng không thể nào giết hết toàn bộ đúng không?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Hơn nữa các ngươi còn chưa có tư cách uy hiếp tới ta!

Nói xong, hắn liền cười lớn phi thân nhảy lên, mấy người Lôi Chấn Tử theo sát phía sau, để lại Ám Lãng cùng với những thiên tài khác của Thâm Uyên Môn đứng ngây ra.

Những thiên tài còn lại đều tức muốn nổ phổi, nổi giận đùng đùng mắng Tần Quân cuồng vọng.

Nhưng Ám Lãng lại nhíu mày trầm tư.

Ma Đạo thịnh hành nhổ cỏ tận gốc, lần đầu tiên gã gặp được một hùng chủ như Tần Quân.

Tần Quân cũng không phải sát nhân cuồng ma, cẩn thận tính thù hận của hắn và Thâm Uyên Môn ra thì kỳ thật Thâm Uyên Môn xem như rất đáng thương, nhiều lần bị Tần Quân quấy nhiễu, còn hao tổn không ít cường giả nữa.

Ngoại trừ nhổ cỏ tận gốc ra, Tần Quân còn tin tưởng những cách khác, ví như đánh cho người khác sợ!

Giết chết cường giả mạnh nhất của Thâm Uyên Môn, Thâm Uyên Môn tự nhiên sẽ tan đàn xẻ nghé.

Lại nói, nếu như hắn nhổ cỏ tận gốc giết hết Thâm Uyên Môn thì Bát Tôn khác của Ma Đạo sẽ chịu khoanh tay ngồi nhìn chắc?

Nếu như Ma Đạo Bát Tôn đồng tâm hiệp lực đối phó hắn thì hắn sẽ thảm rồi.

- Tần Đế…. rốt cuộc hắn là người như thế nào đây…

Ám Lãng nhìn bầu trời thì thào tự hỏi, gã không có tức giận như những thiên tài khác của Thâm Uyên Môn, mà bắt đầu suy nghĩ sâu hơn.

Từ trên người Tần Quân gã cảm nhận được một loại khí chất, đó chính là sự tự tin khống chế vạn vật.

Dường như trên đời này không có bất kỳ ai có thể ngăn được bước chân của Tần Quân.

Nỗi nhục ngày hôm nay lại khiến cho gã càng có thêm động lực lớn hơn, gã phải vượt qua Tần Quân!

Gã muốn khiến cho Tần Quân phải thu hồi lời vừa mới nói!

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— chinh phục thiên tài! Chi tiết nhiệm vụ: Đệ nhất thiên tài Ám Lãng của Thâm Uyên Môn, đứng thứ sáu trong Ma Đạo thề rằng phải vượt qua túc chủ, nếu như túc chủ có thể thu phục được hắn thì có thể nhận được cơ hội triệu hoán Thần Ma một lần, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, nếu như túc chủ giết hắn thì sẽ được một lần rút thăm may mắn!

Tần Quân đang cỡi mây phi hành chợt nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống, hắn không khỏi câm nín, hệ thống đây là đang buộc hắn phải thu phục tên Ám Lãng kia đây mà!

Phần thưởng của thu phục và giết chết hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

- Hệ thống, tại sao ngươi lại muốn ta thu phục cái tên Ám Lãng kia?

Tần Quân tò mò hỏi dò.

- Bởi vì người này trời sinh đã có số mệnh vượt xa người thường, thu phục được hắn thì có thể giúp gia tăng vận khí của túc chủ.

Câu trả lời của nó khiến cho Tần Quân giật mình, đây chẳng phải đang nói tên Ám Lãng kia chẳng khác nào nhân vật chính à?

Trời sinh vận khí đã cao hơn người khác!

Đáng tiếc là số mệnh của ta còn mạnh hơn ngươi!

Tần Quân nhanh chóng ném suy nghĩ này ra sau đầu, tạm thời hắn không thể nào thu phục tên Ám Lãng này được, cho nên hắn muốn cứu Tiểu Chúc Long ra trước đã rồi lại tính tiếp.

- Đi thêm năm mươi dặm nữa chính là hạp cốc mà Thâm Uyên Môn tọa lạc.

Tên chấp sự mũi ưng chỉ về phía trước, run giọng nói, trong lòng tràn ngập sợ hãi, sợ Tần Quân tá ma sát lư.

Dịch lão đầu âm dương quái khí nói:

- Rốt cuộc Thâm Uyên Môn là cái gì? Tại sao ta chưa hề nghe nói qua?

- Thâm Uyên Môn của Ma Đạo Cửu Tôn, ngươi cư nhiên chưa từng nghe nói tới, lão nhân, không phải ngươi tới từ thâm sơn cùng cốc nào đó chứ?

Tên chấp sự mũi ưng quay đầu trừng Dịch lão đầu một cái, Tần Quân nghe thấy liền phì cười.

- Ngươi có biết ta là ai không hả? Ta đã từng xưng…

Dịch lão đầu tức giận gầm lên nói.

Nhưng còn chưa nói xong thì lão liền ngừng lại.

Xưng gì?

Xưng bá?

Tần Quân không khỏi tò mò, Dịch lão đầu chính là nhân vật còn mạnh hơn cả Lôi Chấn Tử và Viên Hồng, hơn nữa còn biết được Thượng Cổ Chi Luân, nhưng lại không biết Thâm Uyên Môn, chẳng lẽ cũng là nhân vật tới từ thượng cổ?

------oOo------

Chương 402: Vận khí trời sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu thật sự là như vậy thì có thể những lời Dịch lão đầu nói lúc trước là thật, lão đầu này thật sự bị giam rất lâu rồi.

Thân là hoàng đế, hắn tự nhiên không thể nào chỉ dựa vào hệ thống Thần Ma được, thế giới này có rất nhiều cường giả của riêng nó đáng để hắn lôi kéo, ví như Dịch lão đầu này vậy.

Nhưng hắn cũng không trực tiếp hỏi lai lịch của Dịch lão đầu, cho dù hắn có hỏi đi nữa, chưa chắc gì Dịch lão đầu sẽ nói, cứ để mọi thứ thuận theo

tự nhiên đi vậy.

- Nhớ năm đó ta rong ruổi trên phiến đại địa này, tổ tông của ngươi còn chưa sinh ra nữa!

Dịch lão đầu ôm kiếm đá hừ lạnh nói, khiến cho người ta cảm thấy buồn cười.

Cứ khoác lác đi, tha hồ mà khoác lác đi!

Trong lòng tên chấp sự mũi ưng khinh bỉ, gã cũng lười không muốn để ý tới Dịch lão đầu nữa, sau đó lại thấp thỏm lo âu, không biết kết cục của mình sẽ là gì.

Khoảng cách năm mươi dặm đối với Lôi Chấn Tử mà nói thì không tính xa, rất nhanh bọn họ liền nhìn thấy hạp cốc nơi Thâm Uyên Môn tọa lạc rồi.

Bầu trời đỏ rực bị lôi vân che phủ, từng đạo hạp cốc giao nhau, sâu không thấy đáy, rất khó mà tưởng tượng ra bên trong cất giấu nhất tôn cự phách của Ma Đạo.

- Bệ hạ, ta cảm giác ma khí trong hạp cốc ở phía trước nhiều không thể lường, xem ra bên trong quả thực là Thâm Uyên Môn.

Viên Hồng quay sang nói với Tần Quân.

Tần Quân gật đầu, sau đó nhìn về phía tên chấp sự mũi ưng, cái tên này lúc trước dám làm phép ngăn cản hắn phá vỡ cấm chế màu vàng kia, không thể tha thứ được!

Đám thiên tài Ám Lãng không có thù oán trực tiếp gì với hắn, cho nên hắn có thể buông tha, nhưng người này thì không thể được!

Nghĩ xong, Tần Quân há miệng phun Tam Muội Chân Hỏa ra, trực tiếp bao vây tên chấp sự mũi ưng kia, gã còn chưa kịp kêu lên một tiếng thì đã bị đốt trụi thành tro.

Tam Muội Chân Hỏa của hắn hôm nay đã lột xác, đừng nói là cường giả Thiên Tiên cảnh, cho dù là cường giả Chân Tiên cảnh cũng không dám

đón đỡ, đương nhiên cường giả Thiên Tiên cảnh có thể dễ dàng né tránh, nhưng tên này lại bị Lôi Chấn Tử và Viên Hồng áp chế, căn bản không có cơ hội tránh thoát.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Thiên Tiên cảnh, đạt được 1200000 điểm kinh nghiệm!

Tần Quân không khỏi nhướng mày, năm trăm vạn điểm kinh nghiệm cần có để thăng cấp chỉ còn thiếu một chút nữa thôi, thậm chí có thể dựa vào tu luyện đột phá, sau khi trải qua Cực Viêm U Thủy rèn luyện xong thì thiên phú của hắn gần như một bước bay thẳng lên trời, điểm kinh nghiệm đạt được nhờ vào tu luyện mỗi ngày có thể hơn một ngàn.

Bốn người cùng bay vào trong hạp cốc, bên trong cây cối vươn cành rậm rạp, nhưng đều bị Lôi Chấn Tử đánh nát, gã và Viên Hồng đều không thèm che dấu khí tức, khiến cho cả hạp cốc đều rung lên.

Từng cỗ khí tức cường hoành truyền tới từ phía trước, khiến cho hô hấp của Tần Quân trở nên dồn dập, cũng may mà Viên Hồng kịp thời giúp hắn xua tan những cỗ uy áp này.

- Có chút phiền toái rồi, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng đều chưa hề gặp qua Tiểu Chúc Long.

Tần Quân nhíu mày nghĩ, tuy rằng thần thức của hắn có thể kéo dài tới hơn mười dặm, nhưng trong hạp cốc khắp nơi đều là pháp trận, cấm chế, hạn chế thần thức của hắn kéo ra.

Cũng may là hạp cốc cũng không lớn tới mức khiến cho Tần Quân tuyệt vọng.

- Kẻ nào dám xông vào Thâm Uyên Môn của ta!

Một tiếng quát tức giận như thiên thần vang lên, khiến cho đất trời rung chuyển, hai bên vách đá không ngừng rung chuyển, để lỗ tai của Tần Quân ong ong lên.

Chỉ thấy phía trước có rất nhiều ma đồ bay tới, như từng con lệ quỷ bên trong hạp cốc u ám, vô cùng âm trầm đáng sợ.

Hai tay của Lôi Chấn Tử không ngừng đánh về phía trước, từng đạo huyền lôi mang theo khí tức hủy diệt đánh tới, tiếng nổ mạnh vang lên liên tục, bách núi bị đánh cho đất đá bay tung tóe, bụi mù giăng kín, khiến cho Tần Quân không cách nào nhìn rõ được cảnh tượng ở phía trước, nhưng thần thức có thể cảm ứng được có vô số cỗ khí tức cường hoành, kém cỏi nhất cũng không hề yếu hơn hắn.

Không hổ là Thâm Uyên Môn, lại có nhiều ma đồ Hóa Hư cảnh như vậy.

Thâm Uyên Môn có rất nhiều phân đà, còn nơi đây lại là tổng bộ, đám ma đồ tầng chót đương nhiên không thể nào tới đây được.

- Ma Đạo bây giờ yếu như vậy sao.

Dịch lão đầu đứng sau lưng Tần Quân tặc lưỡi nói, Tần Quân nghe mà miệng co giật không ngừng, không ra vẻ thì ông sẽ chết à?

Viên Hồng khiêng thiết côn không hành động, mà đứng bên cạnh Tần Quân.

Có Lôi Chấn Tử làm tiên phong là đủ rồi, trừ phi là trưởng lão hoặc môn chủ của Thâm Uyên Môn ra tay, còn lại Lôi Chấn Tử đều có thể ứng phó được.

Lôi Chấn Tử một bên bay tới, một bên tấn công đám ma đồ đang lao tới.

Rất nhanh liền có một cường giả Thiên Tiên cảnh cầm kiếm bay tới, xuyên qua lớp bụi mù cuồn cuộn, tốc độ nhanh như chớp, muốn một kiếm giết chết Lôi Chấn Tử.

Nào ngờ Viên Hồng đánh ra một côn, trực tiếp đánh chết gã khi gã vừa mới bay tới khoảng không trên đầu Lôi Chấn Tử, triệt để bỏ mạng, ngay cả nguyên thần cũng không kịp chạy ra.

Cường giả tới cỡ Thiên Tiên cảnh, mặc dù có thể khiến nguyên thần xuất khiếu, nhưng cũng phải kịp thoát ly trước khi thân thể bị hủy diệt, đương nhiên, một số công pháp nghịch thiên hoặc thần thông cá biệt nào đó thì khỏi nói tới.

- Đều là điểm kinh nghiệm hết đó!

Tần Quân đau lòng thầm nghĩ, nhưng hắn cũng không chán sống tới mức yêu cầu Viên Hồng và Lôi Chấn Tử giữ lại một hơi tàn của kẻ thù, bắt đầu chiến đấu rồi, nhân từ sẽ chỉ khiến hắn bỏ mạng mà thôi.

- Cút cho ta ——

Lôi Chấn Tử đột nhiên gầm lên một tiếng, sóng âm cuồn cuộn tạo thành phong lãng đánh tới phía trước, khiến cho vách núi hai bên đều bị đánh nát khá nhiều, lực trùng kích cực lớn hất từng tên ma đồ bay ngược ra sau, tràng diện vô cùng hoành tráng, Tần Quân ôm chặt hai tai nhìn thấy mà cảm xúc dâng tràn.

- A a a a ——

- Người này rốt cuộc là ai đây? Thật mạnh!

- Hắn chính là Lôi Chấn Tử! Đệ nhất cường giả Lôi Chấn Tử dưới trướng Tần Đế! Là Lôi Chấn Tử đã đánh bại An trưởng lão!

- Lôi Chấn Tử? Tần Đế giết tới Ma Đạo của chúng ta rồi sao? Sao có thể được chứ!

Đám ma đồ đều bay ngược ra sau, bởi vì phía sau còn có ma đồ đang lao lên, khiến cho không ít người va vào nhau, tràng diện vô cùng hỗn loạn.

Tốc độ của Lôi Chấn Tử rất nhanh, hơn nữa lại có thêm Viên Hồng dùng yêu lực bao vây mọi người, nơi họ đi qua, mặc kệ là ai cũng đều bị bọn họ đụng cho chết tươi.

Càng đi tới thì cảm giác áp bách mà Tần Quân cảm nhận được lại càng lúc càng lớn, nhưng hắn không hề sợ hãi, mà càng hưng phấn hơn nữa.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— Toàn thân thoát khỏi Thâm Uyên Môn! Tình tiết nhiệm vụ: Túc chủ đã tiến vào bên trong Thâm Uyên Môn, cũng đã chọc giận Thâm Uyên Môn, nếu như sống sót thì có thể lấy được cơ hội triệu hoán Thần Ma một lần!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, Tần Quân liền nhếch môi.

Trốn?

Lão tử muốn quang minh chính đại đi ra khỏi đây!

Tần Quân cười lạnh, hôm nay nếu như không thể cứu được Tiểu Chúc Long ra thì hắn thật sự không rời khỏi!

Ầm một tiếng!

Lôi Chấn Tử đánh vỡ một cái trụ đá chắn ngang đường, lúc này, Tần Quân rốt cuộc cũng nhìn thấy Thâm Uyên Môn, đó là một tòa cung điện khổng lồ, cao ít nhất ngàn trượng, nằm ở một chỗ khá rộng rãi của hạp cốc, chiếm diện tích vài dặm, rất khó mà tin được bên trong hạp cốc lại ẩn giấu không gian rộng lớn tới như vậy.

------oOo------

Chương 403: Nam Cung Liệt Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma đồ rậm rạp huyền phù ở trước cung điện, đếm sơ qua ít nhất cũng phải có mười vạn.

Cũng may không giống như nhóm tiên phong chỉ toàn Hóa Hư cảnh lúc đầu, những ma đồ huyền phù trước cung điện phần lớn chỉ có tu vi Thuế Phàm cảnh.

Tần Quân nheo mắt nhìn tới, rất nhanh liền nhìn thấy được người quen, trưởng lão An Diêm Sát ngày đó dẫn đội tập kích vương đô.

Lúc này gã đang dùng ánh mắt oán hận nhìn chằm chằm vào Tần Quân, ở bên cạnh gã có hơn mười người cũng có khí tức tương đương với gã, đoán chừng đều là trưởng lão của Thâm Uyên Môn.

- Tần Quân, ngươi cũng dám tìm lên tới cửa!

An Diêm Sát cắn răng quát lớn, hận không thể dùng ánh mắt giết chết Tần

Quân.

- Mau trả Thâm Uyên Kim Trạc lại cho ta!

Tần Quân cảm thấy vô cùng buồn cười.

Tên thủ hạ bại tướng này thậm chí còn không biết sợ là gì, hóa ra đồng trạc của gã gọi là Thâm Uyên Kim Trạc, tuy rằng Tần Quân vẫn chưa có cách nào khiến cho Thâm Uyên Kim Trạc kia nhận chủ, nhưng vẫn có thể giữ lại, bảo bối này có uy lực cực lớn, ngay cả Hồng Hài Nhi cũng bị trấn áp tới mức không có sức đánh trả.

Kỳ thật thực lực của bản thân An Diêm Sát rất mạnh, đạt tới Kim Tiên cảnh nhất trọng, cũng coi như cường giả đỉnh cấp của Nam Vực rồi, ở Thâm Uyên Môn cũng không có địch thủ, một mình gã có thể quét ngang cả một vùng vô chủ, đáng tiếc gã lại đụng phải Lôi Chấn Tử.

- Thần thú của ta đâu? Nếu như các ngươi không trả lại cho ta thì hôm nay các ngươi cũng đừng hòng sống sót rời khỏi đây!

Tần Quân lạnh giọng nói, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng đồng thời bạo xuất khí thế ngập trời, khiến cho hơn mười vạn ma đồ của Thâm Uyên Môn giống như bị ngàn cân đè nặng, thân thể mất đi khống chế rơi xuống dưới, còn mấy trưởng lão An Diêm Sát thì tim đập thình thịch, cảnh giới càng cao thì càng có thể cảm nhận được rõ ràng sự khủng bố của Lôi Chấn Tử và Viên Hồng, nhất là Viên Hồng, quả thực là giống như nhất tôn hung ma vậy, khiến cho bọn họ cảm thấy sống lưng lạnh toát.

Dịch lão đầu sờ cằm nhìn chằm chằm vào cung điện Thâm Uyên Môn, trên mặt đầy vẻ tư lự.

- Sao ta cứ có cảm giác giống như đã từng nhìn thấp tòa cung điện này ở đâu đó rồi.

Dịch lão đầu thì thào tự nói, về phần đội hình của Thâm Uyên Môn cũng không dọa nổi lão, có lẽ trong mắt lão, đây căn bản không đáng nhắc tới.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức mạnh hơn đám người An Diêm Sát truyền tới từ bên trong Thâm Uyên Môn, ngay cả Lôi Chấn Tử cũng không khỏi động dung, Viên Hồng thì nheo mắt lại.

- Tần Quân, làm người phải biết để lại đường lui, đừng có quá đáng.

Một thanh âm vang lên, ngữ khí bình tĩnh, cũng không khiến cho người ta cảm thấy đinh tai nhức óc, nhưng bởi vì nó quá mức bình tĩnh, cho nên lại càng khiến cho người ta không cách nào phản kháng lại cảm giác bị đè nén được.

Chỉ thấy một nam tử cao ngất thân mặc hồng bào chậm rãi bay ra từ trong một phiến đại môn của cung điện, gã có một đầu tóc màu bạc, có hai cái sừng, trên trán đeo một bộ cốt quan, gương mặt vô cùng tuấn lãng, trên hồng bào có một con bò cạp màu đỏ dữ tợn, toàn thân lộ ra khí chất xem thường thiên hạ lạnh như băng.

Gã chính là môn chủ của Thâm Uyên Môn, Nam Cung Liệt Thiên, chính là nhân vật đỉnh phong trên kim tử tháp của Ma Đạo, số người có thể đối địch với gã chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Dịch lão đầu vừa nhìn thấy Nam Cung Liệt Thiên kia thì không khỏi mở to hai mắt, còn dụi mấy cái, giống như không dám tin vào mắt mình vậy.

- Ngươi chính là môn chủ của Thâm Uyên Môn?

Tần Quân nhìn Nam Cung Liệt Thiên, lên tiếng hỏi, sắc mặt của Viên Hồng đứng bên cạnh lại lạnh như băng, xem ra cũng không sợ hãi Nam Cung Liệt Thiên này, đây cũng là lý do lớn nhất khiến cho Tần Quân vẫn bình tĩnh không hoảng loạn.

Viên Hồng chính là Kim Tiên cảnh cửu trọng, ít nhất trên Kim Tiên cảnh là cái gì thì tạm thời Tần Quân còn không biết được.

Hắn cũng không tin tên Nam Cung Liệt Thiên này có thể hơn được Kim Tiên cảnh, nếu như Viên Hồng cảm giác thấy uy hiếp thì nhất định đã sớm truyền âm cho hắn rồi.

- Không sai.

Nam Cung Liệt Thiên thản nhiên mở miệng nói.

Hơn mười vạn ma đồ của Thâm Uyên Môn đều nơm nớp lo sợ nhìn bốn

người Tần Quân, bọn họ cũng không tin chỉ bằng vào bốn người kia có thể khiến cho Thâm Uyên Môn lâm vào tình trạng báo động được.

- Trả thần thú của ta lại cho ta, ta sẽ xóa bỏ hết thù cũ với Thâm Uyên Môn các ngươi.

Tần Quân cười nói, nhưng trong lòng hắn nghĩ gì thì sẽ không có ai đoán ra được.

- Đó là thần mà Thâm Uyên Môn chúng ta cung phụng đời đời, sao có thể giao cho ngươi được!

Sắc mặt Nam Cung Liệt Thiên thoáng cái liền hơi trầm xuống, đồng thời khí thế cũng bắt đầu liên tục dâng lên, khiến cho toàn bộ hạp cốc đều rung chuyển.

Xem ra phải đánh một trận mới được rồi!

Tần Quân bất đắc dĩ thở dài, tại sao lại không thể giải quyết vấn đề một cách hòa bình được đây?

Hắn lập tức nháy mắt với Viên Hồng, ý bảo Viên Hồng chuẩn bị chiến đấu.

Lôi Chấn Tử có thể đánh được An Diêm Sát, không có nghĩa là gã có thể đánh bại được Nam Cung Liệt Thiên, cho nên phái Viên Hồng mạnh nhất ra là thỏa đáng nhất.

- Ngươi có quan hệ thế nào với Dịch Liệt?

Ngay tại lúc hai phe căng thẳng, Dịch lão đầu đột nhiên nhảy ra hỏi Nam Cung Liệt Thiên, lời này vừa ra thì Nam Cung Liệt Thiên lập tức biến sắc, Tần Quân thấy vậy không khỏi nhướng mày.

Mẹ nó!

Sẽ không phải là Dịch lão đầu có quan hệ gì với môn chủ của Thâm Uyên Môn đấy chứ?

Nghĩ tới đây, Tần Quân nháy mắt liền có xúc động muốn quay đầu rời đi

cho rồi.

- Ngươi là ai?

Nam Cung Liệt Thiên trầm giọng hỏi, đôi mắt thậm chí còn biến thành màu đỏ đậm, sát khí bao trùm toàn bộ hạp cốc.

Thấy vậy, Tần Quân liền thở phào một hơi, có sát khí liền nói rõ không phải bằng hữu.

Thân hình Dịch lão đầu đột nhiên lóe lên một cái, xẹt qua vài trăm mét, đi tới trước mặt Nam Cung Liệt Thiên, giơ tay phải ra, Nam Cung Liệt Thiên giật mình vô thức giơ tay lên ngan cản, nhưng lại bị Dịch lão đầu túm lấy cổ áo trước.

- Xú tiểu tử, lời ta hỏi ngươi thì ngươi cứ ngoan ngoãn trả lời là được!

Dịch lão đầu hùng hùng hổ hổ nói.

Đám trưởng lão và hơn mười vạn ma đồ của Thâm Uyên Môn ở xung quanh nháy mắt liền hóa đá, há hốc miệng, trên mặt đều là vẻ không dám tin.

Trên mặt Nam Cung Liệt Thiên túa mồ hôi lạnh, thân thể càng run lên một chút, có lẽ những người khác không cảm giác được, nhưng từ trên người Dịch lão đầu gã cảm giác được một cổ sát khí, giống như chỉ cần gã dám nói ra một chữ không thì thứ đón chờ gã chính là tử vong.

Người này rốt cuộc là ai đây?

Trong lòng Nam Cung Liệt Thiên dậy sóng, gã tung hoành Nam Vực mấy ngàn năm, lần đầu tiên gặp phải người mạnh thế này.

Sợ là chỉ có Thành Hoàng mới có thể địch nổi.

- Rốt cuộc là ngươi có quan hệ gì với Dịch Liệt?

Dịch lão đầu nhìn chằm chằm vào mắt Nam Cung Liệt Thiên gằn giọng nói từng chữ, giống như phát điên tới nơi.

- Dịch Liệt là tiên sư của tại hạ.

Nam Cung Liệt Thiên cắn răng nói, bị ép hỏi ngay trước mặt thủ hạ thế này, trong lòng gã vừa sợ vừa giận.

Mấu chốt nhất chính là tiên sư Dịch Liệt của gã đã chết hơn năm ngàn năm rồi, khắp Thâm Uyên Môn này không ai biết rõ hết.

- Tiên sư….

Toàn thân Dịch lão đầu đều run lên, đương nhiên nghe ra ý tứ trong lời nói của Nam Cung Liệt Thiên.

Lão chậm rãi buông Nam Cung Liệt Thiên ra, những tên trưởng lão còn lại đều khẩn trương nhìn về phía bên này, sợ lão đầu điên này động thủ.

- Hắn chết bao nhiêu năm rồi?

Dịch lão đầu trầm giọng hỏi.

- Năm ngàn bốn trăm bảy mươi bảy năm….

------oOo------

Chương 404: Lão đầu bá đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Cung Liệt Thiên cũng rơi vào trong bi thương, gã nhìn ra quan hệ của Dịch Liệt và Dịch lão đầu này không tầm thường, cho nên sự khẩn trương trong lòng cũng tan thành mây khói.

Tất cả mọi người đều bị những con số này khiến cho rung động, ngay cả Tần Quân cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

Điều này chẳng phải nói rõ tên Nam Cung Liệt Thiên này ít nhất cũng hơn năm ngàn tuổi rồi, còn tuổi của Dịch lão đầu thì lại càng thêm khó lường được.

- Đúng thật là lão quái vật mà…

Tần Quân thì thào từ nói, trán túa mồ hôi lạnh, không phải là Dịch lão đầu này có quan hệ gì đó với sư phụ của Nam Cung Liệt Thiên đấy chứ?

Lại còn cùng họ Dịch nữa…

Hy vọng không phải quan hệ cha con hay thân thuộc gì, nếu quả thật là như vậy thì tiêu đời rồi!

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng ý thức được tính nghiêm trọng của chuyện này, bọn họ vô thức nhích tới gần Tần Quân, Tần Quân đặt tay phải lên thắt lưng, lấy quyển trục không gian thiên phẩm ra, chuẩn bị bỏ trốn bất kỳ lúc nào.

Chịu thôi, Dịch lão đầu này thật sự là mạnh tới mức biến thái mà.

- Lúc Dịch Liệt chết hắn bao nhiêu tuổi? Chết như thế nào?

Dịch lão đầu ngẩng đầu hỏi Nam Cung Liệt Thiên, chỉ là ngữ khí có chút lạnh lùng, hoàn toàn khác hẳn với hình tượng lão ngoan đồng khi nãy của lão.

Nam Cung Liệt Thiên không dám giấu diếm, vội vàng trả lời:

- Tiên sư tiên thệ lúc hơn sáu ngàn bảy trăm tuổi, chính là tới lúc thọ mệnh đã tận.

Hơn sáu ngàn bảy trăm tuổi….

Khóe miệng Tần Quân giật giật, hắn đột nhiên cảm giác trái tim của mình không ổn lắm.

Khóe miệng của Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng giật giật, Viên Hồng còn truyền âm nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, xem ra tình cảnh của chúng ta có chút không ổn, tùy thời chuẩn bị rút lui thôi.

Tần Quân khẽ gật đầu, Nam Cung Liệt Thiên và Dịch lão đầu đây chính là

sắp tiến hành tiết tấu nhận người thân, ai mà nhìn không ra chứ?

Lúc này trong lòng Nam Cung Liệt Thiên cũng tràn ngập mong đời, thực lực thâm sâu khó dò của Dịch lão đầu khiến cho gã hoảng sợ, nếu như Dịch lão đầu có thể đầu nhập phe của gã thì thực lực của Thâm Uyên Môn nhất định sẽ tăng vọt.

- Dịch Liệt là đồ đệ của ta, cho nên ngươi xem như đồ tôn của ta.

Dịch lão đầu ôm kiếm thản nhiên nói, giống như quay lại bộ dạng lão ngoan đồng như trước, mà lời nói của lão khiến cho Nam Cung Liệt Thiên, trưởng lão và đám ma đồ của Thâm Uyên Môn đều vô cùng mừng rỡ, cũng khiến cho Tần Quân thiếu chút nữa mở miệng mắng to.

Không ngờ hắn cư nhiên cứu sư tổ của kẻ thù ra!

- Tần Quân là ân nhân của ta, cho nên ngươi mau trả thần thú của hắn lại cho hắn đi!

Dịch lão đầu xua tay nói, giống như đang nói tới một chuyện bình thường không nặng không nhẹ vậy.

Tất cả mọi người đều trợn to mắt, đều lộ ra vẻ không dám tin.

Mẹ kiếp!

Xoay chuyển kinh người kiểu gì thế này!

Tần Quân hận không thể nhào lên ôm lấy Dịch lão đầu hôn một cái, không uổng công hắn cứu Dịch lão đầu ra từ trong cấm chế.

- Đây….

Nam Cung Liệt Thiên trợn tròn mắt, mẹ nó, ngươi là sư tổ của ta hay là sư tổ của hắn đây hả?

Lúc này, Nam Cung Liệt Thiên có một loại cảm giác tức giận khi bị trêu chọc.

Đám trưởng lão khác của Thâm Uyên Môn thì lấy pháp khí của mình ra.

- Từ nay về sau ta sẽ đi theo Tần Quân, mau lấy thần thú ra đi, ta cũng sẽ không để ngươi chịu thiệt thòi đâu, ta sẽ dạy cho ngươi một đạo thần thông!

Dịch lão đầu ngoáy mũi nói, bộ dạng này đập vào mắt đám người Nam Cung Liệt Thiên nhìn kiểu gì cũng thấy giống như đang đói đòn, đầy vẻ khiêu khích.

Nào biết rằng Dịch lão đầu thật sự chỉ là ngứa mũi nên mới ngoáy thôi.

Dù sao thì hơn vạn năm rồi lão chưa tắm qua lần nào.

- Thức thời thì nhanh lên một chút, chẳng lẽ ngay cả lời tổ sư gia của ngươi nói ra mà ngươi cũng dám làm trái?

Tần Quân cười mắng, lão đang cố ý khiêu khích Nam Cung Liệt Thiên, tốt nhất ép cho Thâm Uyên Môn ra tay với Dịch lão đầu luôn, tới lúc đó Thâm Uyên Môn xem như thật sự xong đời.

Ngay cả Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng đều không làm gì được Dịch lão đầu, cho dù toàn bộ Thâm Uyên Môn đều xông lên cũng không làm được trò trống gì!

Hắn càng nhìn Dịch lão đầu lại càng thấy thuận mắt, không ngờ lão đầu này cũng có thể oách tới như vậy!

- Nói miệng không bằng không chứng, ngươi nói ngươi là sư tổ của môn chủ chúng ta thì là thật chắc?

An Diêm Sát nhịn không được mở miệng trào phúng một phen, mặc dù Nam Cung Liệt Thiên cũng không có mở miệng, nhưng ánh mắt của gã cũng mang theo vẻ nghi hoặc và đang suy nghĩ.

Dịch lão đầu đột nhiên huy động thanh kiếm trong tay, khiến cho sắc mặt của An Diêm Sát nháy mắt liền khựng lại, phốc một tiếng, thân thể của gã bị phân thành hai nửa, máu tươi bắn ra, đầu của gã bị chẻ làm đôi, có muốn mở miệng nói chuyện cũng không thể được, sinh cơ nháy mắt tiêu tán, sau đó rơi thẳng xuống dưới.

An Diêm Sát đáng thương cứ thế bỏ mình!

Quỷ dị nhất chính là linh hồn của gã cư nhiên không có xuất khiếu, mặc dù cường giả Kim Tiên cảnh bị chặt thành hai nửa thì cũng sẽ không chết đi ngay lập tức được, nhưng An Diêm Sát lại chết ngay lập tức, không phải vì An Diêm Sát quá yếu, mà là Dịch lão đầu quá mạnh!

- Chẳng lẽ lão thật sự chính là tổ sư….

Trong lòng Nam Cung Liệt Thiên rung động và hoảng sợ, gã biết rõ thực lực của An Diêm Sát tới đâu, nếu đổi lại là gã, muốn giết An Diêm Sát chết ngay lập tức một cách dễ dàng như vậy gã chưa chắc đã làm được.

Hơn nữa gã còn không thể nhìn thấy rõ Dịch lão đầu ra tay kiểu gì.

- Nếu như không giao thần ra thì ta sẽ giúp Dịch Liệt phế ngươi!

Dịch lão đầu ngoáy mũi nói, thần thái kia lời nói này, khiến cho Tần Quân cũng muốn lạy hai cái.

Bá đạo quá đi!

Đồng thời hắn cũng rất tò mò, sư phụ của Nam Cung Liệt Thiên không phải là đồ đệ của Dịch lão đầu sao, sao Dịch lão đầu lại không nghĩ tới tình thầy trò tí gì thế này?

Nam Cung Liệt Thiên cũng cảm thấy nghi hoặc y hệt, gã cắn răng nói:

- Nếu ngươi là sư tổ của ta, tại sao lại đi giúp kẻ thù của ta?

Gã không nhắc tới thì thôi, vừa nhắc tới thì Dịch lão đầu không dằn nổi cơn tức, mắng to nói:

- Tổ sư gia của ngươi bị nhốt ở trong hạp cốc cách đây mấy chục dặm, ngươi cư nhiên không cứu ta! Nếu như không phải nhờ có Tần Quân thì ta còn phải bị giam thêm mấy ngàn năm nữa rồi.

Đổ mồ hôi!

Hóa ra là vì cái này….

Tần Quân hết nói nổi, xem ra Dịch lão đầu này đúng là có chút nhỏ mọn.

------oOo------

Chương 405: Thần điện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng không thể nào phá vỡ cấm chế màu vàng kia, đám người Nam Cung Liệt Thiên đương nhiên cũng không thể, cho nên về tình thì có thể thông cảm được.

- Cách đây mấy chục dặm?

Nam Cung Liệt Thiên lộ ra vẻ nghi hoặc, các trưởng lão và hơn mười vạn ma đồ thì nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt, không thể không nói, Dịch lão đầu nổi giận đúng là thật sự rất đáng sợ.

- Chẳng lẽ là cấm địa….

Sắc mặt Nam Cung Liệt Thiên đại biến, thất thanh kêu lên:

- Chẳng trách tiên sư để cho ta kiến lập tông môn ở gần đây, hóa ra là vì đợi ngài!

- Đừng có nói mấy chuyện này với ta! Mau trả thần thú của Tần Quân lại cho hắn đi, bằng không thì ta sẽ thanh lý môn hộ ngay lập tức!

Dịch lão đầu bá đạo xua tay nói, khiến cho cả đám trưởng lão Thâm Uyên Môn tức giận tới mức nghiến răng nghiến lợi.

Mặt Nam Cung Liệt Thiên cũng tối sầm lại, bị người ta uy hiếp ép uổng ngay trước mặt thủ hạ, sao gã có thể giao thần thú ra được kia chứ?

- Ta đếm tới ba!

Dịch lão đầu không nhịn được bèn nói, mấy trưởng lão khác nghe thấy vậy thì nghiến răng nghiến lợi, đây hoàn toàn là đang chà đạp lên tôn nghiêm

của Thâm Uyên Môn bọn họ mà!

Nghĩ như vậy, các trưởng lão đều bung khí thế ra chuẩn bị khai chiến, ngay cả bản thân Nam Cung Liệt Thiên cũng lấy một thanh trường mâu màu đen đậm ra.

Dịch lão đầu nhướng mày, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường, cười lạnh nói:

- Một đám tôm tép cũng dám phản kháng? Năm đó ngay cả Thánh Triều cũng bị ta đạp ở dưới chân!

Lời vừa dứt thì một cỗ uy áp khiến cho toàn bộ hạp cốc rung chuyển kịch liệt tản ra, tất cả mọi người cảm giác ngực bị một quả chùy lớn đập trúng, hơn mười vạn ma đồ của Thâm Uyên Môn trực tiếp thổ huyết văng ngược ra, nện lên tường bên ngoài của cung điện, bốn phía vang lên tiếng kêu la thảm thiết không ngớt.

- Tổ sư, ngươi thật sự muốn làm khó chúng ta như vậy sao, đây chính là thần của Thâm Uyên Môn chúng ta, bị một con yêu thú trộm đi mất, vốn chúng ta đang muốn thu hồi thì lại bị Tần Quân chặn ngang, có còn thiên lý nữa hay không đây!

Nam Cung Liệt Thiên trầm giọng quát, mặc dù là đang mắng, nhưng Tần Quân nghe kiểu gì cũng thấy giống như gã đang uất ức lắm.

Nếu như chân tướng thật sự như lời gã nói thì quả thực là Tần Quân làm hơi quá đáng.

Tần Quân cũng không nói gì hết, hắn cũng không cảm thấy thẹn với lòng, hắn không tin Thâm Uyên Môn chưa từng làm qua chuyện cướp đoạt!

- Nếu như các ngươi nói thần thú kia là của Thâm Uyên Môn các ngươi, vậy thì tại sao hắn lại có thể ký kết khế ước linh hồn với ta?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, trên mặt đầy vẻ châm chọc.

Hắn vừa nói xong thì sắc mặt của Nam Cung Liệt Thiên cũng tái mét, Dịch lão đầu vốn đang do dự không biết làm sao nháy mắt liền hiểu ra, tên nhãi Nam Cung Liệt Thiên này đang nói dối.

- Xem ra các ngươi vẫn không chịu biết điều chút nào!

Dịch lão đầu nhìn chằm chằm vào Nam Cung Liệt Thiên trầm giọng nói, đang lúc nói chuyện lão chậm rãi giơ thanh thạch kiếm trong tay lên, theo lão ngày càng giơ cao, áp lực mà Nam Cung Liệt Thiên và những trưởng lão khác phải gánh chịu cũng ngày càng lớn.

Chậc chậc!

Không cần ta ra tay mà kẻ thù đã muốn quỳ rạp xuống rồi!

Tần Quân cảm thán không thôi, loại cảm giác này đúng là sướng quá.

Oanh ——

Đúng lúc này, Dịch lão đầu đột nhiên ra tay, thạch kiếm nhìn như không hề có lực công kích gì đánh về phía cung điện khổng lồ của Thâm Uyên Môn, đám người Nam Cung Liệt Thiên và các trưởng lão chỉ cảm giác như có một cổ lực lượng không thể ngăn cản đánh ập tới từ phía trước mặt, đẩy văng bọn họ, ngay sau đó cung điện nguy nga tráng lệ trực tiếp bị Dịch lão đầu chém thành hai khúc, cung điện vì mất đi cân đối cho nên đổ ngã ra vách núi hai bên, khiến cho đá rơi liên hồi.

Cả hạp cốc giống như trời long đất lở, ngay cả mặt đất cũng vỡ toác ra thành từng khe hở hẹp dài thật lớn, kéo dài chằng chịt hơn mấy ngàn thước trong hạp cốc, ẩn ẩn có thể nhìn thấy được nham thạch nóng chảy ở trong lòng đất.

Tần Quân nhìn bóng lưng của Dịch lão đầu, trên mặt tràn đầy vẻ rung động, tiện tay đánh ra một kích mà đã có uy lực như vậy, khó mà tưởng tượng ra rốt cuộc lão đã đạt tới cảnh giới nào nữa.

Lại nhớ tới lời Dịch lão đầu vừa mới nói khi nãy, ngay cả Thánh Triều trước kia cũng bị lão đạp ở dưới chân, xem ra lão đầu này không phải ra vẻ, mà là thật sự có thực lực.

- Có trả hay không?

Dịch lão đầu giơ thạch kiếm chỉ về phía Nam Cung Liệt Thiên, vừa nói vừa giơ tay trái ngoáy mũi, tuy rằng phong thái rất tầm thường, nhưng uy

áp phóng ra mạnh mẽ, khiến cho Nam Cung Liệt Thiên cảm giác bị áp bách tới mức gã cảm thấy da đầu run lên.

Nam Cung Liệt Thiên tự biết mình không phải đối thủ của Dịch lão đầu, cho nên cũng không lỗ mãng ra tay, chỉ đành cắn răng nói với vẻ bất đắc dĩ:

- Cho dù ta có muốn giao thì cũng không thể giao ra được.

- Tại sao?

Dịch lão đầu nhướng mày hỏi, giống như người trước mặt không phải đồ tôn của lão vậy.

- Tuy rằng Chúc Long là thần của Thâm Uyên Môn chúng ta, nhưng hắn không thuộc sự khống chế của Thâm Uyên Môn chúng ta mà là của Chúc Thần Điện.

Nam Cung Liệt Thiên giải thích, những lời này không khỏi khiến cho Tần Quân nhíu mày.

Ông trời ơi!

Sao ta lại cảm giác mặc kệ thế lực lớn mạnh tới cỡ nào đi nữa, sau lưng đều sẽ có chỗ dựa cao hơn một bậc là sao!

Tần Quân cảm thấy đau hết cả đầu, bất quá chuyện này cũng có thể hiểu được, bất luận là thế giới nào đi nữa thì vạn vật đều phân chia theo dạng kim tử tháp.

Nam Vực rất lớn, nhưng đối với thế giới này mà nói thì không chắc được, ít nhất dựa theo những văn hiến mà Tần Quân lấy được để xem xét thì chỉ riêng lãnh thổ của Nam Vực thôi cũng đã rộng lớn hơn trái đất rồi.

- Thật hay giả đây?

Dịch lão đầu hỏi, về phần thần điện trong miệng Nam Cung Liệt Thiên kia lão cũng không có hứng thú.

- Nếu như không tin thì ngươi có thể đi lục soát, chỉ cần ngươi có thể tìm

thấy một con thần thú thì không cần ngươi động thủ, ta sẽ tự mình kết liễu!

Nam Cung Liệt Thiên trầm giọng nói, gã bây giờ xem như vò đã sứt lại thêm mẻ, không quản được nhiều nữa, thể diện so với căn cơ của Thâm Uyên Môn, gã đương nhiên biết rõ nặng nhẹ thế nào.

Tần Quân nghe vậy thì tiện thể chen vào nói:

- Đi thôi, chúng ta đi lục soát!

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng gật đầu, sau đó bảo vệ Tần Quân bay về phía cung điện đã bị chém thành hai mảnh kia, đám trưởng lão và ma đồ của Thâm Uyên Môn cũng không dám lên ngăn cản, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi nhìn ba người bọn họ.

------oOo------

Chương 406: Thần điện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân có chứng bắt buộc, không tự mình tìm một lượt thì hắn không chịu bỏ qua.

Bất quá trong lòng hắn cũng hơi tin lời Nam Cung Liệt Thiên đã nói, bởi vì lúc đầu Nam Cung Liệt Thiên cũng không biết có Dịch lão đầu tới, cho nên không thể nào giấu Tiểu Chúc Long đi trước được.

Đợi sau khi ba người Tần Quân tiến vào cung điện rồi, Nam Cung Liệt Thiên lại nhịn không được nhìn về phía Dịch lão đầu hỏi:

- Ngươi thật sự chính là sư tổ của ta sao?

Bộ dạng nghiến răng nghiến lợi khiến cho Dịch lão đầu thấy mà cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Lão giả bộ khụ khụ một tiếng rồi nói:

- Đành chịu thôi, lai lịch của tên tiểu tử Tần Quân này quá lớn, ta phải đi

theo giúp hắn, sau này các ngươi cũng không được gây khó dễ gì cho hắn, thậm chí còn phải giúp đỡ ngược lại hắn nữa!

Nam Cung Liệt Thiên trừng to hai mắt, tức giận tới mức không thể nào giữ vững được phong độ nữa, gã tức giận mở miệng mắng:

- Ngươi là tổ sư kiểu gì đây, cư nhiên còn bảo ta phải đi giúp kẻ thù nữa!

Về phần khả năng Dịch lão đầu không phải sư tổ của mình thì gã căn bản không hề nghi ngờ tới, bởi vì thời đại hiện tại không có bất kỳ ai biết tên của sư phụ gã, hơn nữa sư phụ của gã để cho gã kiến lập Thâm Uyên Môn ở nơi này là có dụng ý, gã đương nhiên sẽ không hoài nghi thân phận của Dịch lão đầu.

Huống hồ là với thực lực của Dịch lão đầu, không cần phải lừa gã làm gì.

- Đồ tôn, ngươi không hiểu đâu, có một số người nhất định sẽ ngóc đầu dậy.

Dịch lão đầu nói với vẻ cảm khái, trong mắt như nhớ tới chuyện gì đó.

Đồ thần côn!

Nam Cung Liệt Thiên tức tới mức không biết nói gì cho phải.

Nhưng tâm tình của gã lại nhanh chóng khôi phục lại, sau đó bắt đầu suy nghĩ lại những lời Dịch lão đầu đã nói, tồn tại đạt tới tu vi cao cỡ như Dịch lão đầu thì không thể nào lả kẻ ngu ngốc được, chẳng lẽ trong lời nói của lão đang ám chỉ điều gì đó?

Là ai nhất định có thể ngóc đầu dậy?

Lại liên tưởng tới lịch sử phát triển của Tần Quân, lâu lâu lại có tuyệt thế cường giả đầu nhập vào hắn, chẳng lẽ đang ám chỉ thế lực thần bí ở sau lưng Tần Quân?

Nghĩ tới đây, trong lòng Nam Cung Liệt Thiên cũng bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Từ khi Thâm Uyên Môn thành lập tới nay, gặp phải không ít khó khăn trui

rèn, như đi trên băng mỏng, người ngoài nhìn vào chỉ thấy được sự bá đạo ngang ngược của Thâm Uyên Môn, mấy ai có thể nhớ rõ những kiếp nạn mà Thâm Uyên Môn đã từng trải qua đâu chứ?

Leo lên càng cao thì mới càng quý trọng những gì có ở trước mắt, Nam Cung Liệt Thiên cũng là như vậy.

- Xem ra phải cân nhắc lại thái độ đối với Tần Quân rồi.

Nam Cung Liệt Thiên nghĩ tới, lúc này gã mới ý thức được những gì gã biết về Tần Quân vẫn rất phiến diện, càng nghĩ sâu xa hơn thì trong lòng không khỏi mướt mồ hôi lạnh.

Không thể không nói, tự mình dọa mình luôn là điều đáng sợ nhất.

Dịch lão đầu thật ra đang nói tới Mệnh Vận Chi Luân ở trong cơ thể của Tần Quân, còn Nam Cung Liệt Thiên lại tưởng rằng sau lưng Tần Quân có một quát vật khổng lồ mà gã không thể nào tưởng tượng tới.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ của gã thì nhất định sẽ cười tới mức són ra quần.

Không bao lâu sau, Tần Quân mặt mày tối sầm bay trở về, sắc mặt của Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng không dễ nhìn gì, dù sao thì bọn họ ngàn dặm xa xôi xông vào Thâm Uyên Môn cư nhiên lại rước lấy kết quả thế này, tâm trạng của họ có thể tốt thế nào được.

- Thần điện mà ngươi nói kia ở chỗ nào?

Tần Quân đi tới trước mặt Nam Cung Liệt Thiên hỏi.

Nam Cung Liệt Thiên cười khổ nói:

- Ta cũng không biết, ta chỉ gặp mặt sứ giả của bọn họ mà thôi, nếu như không có thần điện duy trì thì sẽ không có Thâm Uyên Môn hôm nay.

Phần lớn người trong Ma Đạo Cửu Tôn đều dựa vào Thánh Triều, không có tư nguyên mà muốn phát triển tới mức độ này là chuyện gần như không thể nào xảy ra.

- Vậy sứ giả của thần điện kia khi nào thì lại tới?

Tần Quân không cam lòng hỏi tiếp, chẳng lẽ hắn thật sự vô duyên với Chúc Long sao?

- Ta cũng không rõ lắm, bọn họ xuất hiện bất ngờ, đôi khi mỗi năm sẽ xuất hiện một lần, có lúc thậm chí cả trăm năm mới xuất hiện một lần.

Lời nói của Nam Cung Liệt Thiên khiến cho tâm của Tần Quân chìm xuống tận đáy cốc.

Dịch lão đầu tùy tiện nói:

- Không phải chỉ là một con thần thú thôi sao, đừng để ý làm gì!

Trên mặt Tần Quân tràn ngập vẻ buồn rầu lo lắng, tốn nhiều thời gian và công sức để tìm kiếm như vậy, kết quả lại thành công dã tràng, dù là ai thì trong lòng cũng sẽ không dễ chịu chút nào.

- Đối với ta mà nói Tiểu Chúc Long không đơn giản chỉ là thần thú.

Tần Quân tức giận nói, khiến cho Nam Cung Liệt Thiên không khỏi kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Gã có thể cảm giác được sự mất mác của Tần Quân, xem ra giữa Tần Quân và Chúc Long cũng cùng nhau trải qua không ít chuyện, đây cũng là lý do Tần Quân không quản muôn vàn nguy hiểm chạy tới Thâm Uyên Môn tìm kiếm Chúc Long.

Nhưng gã cũng không thể làm được gì, chỉ là thần thú mà thôi, dù sao Thâm Uyên Môn bọn họ cũng không có tư cách khống chế, nỗi sầu lo của Tần Quân không liên quan gì tới gã.

- Ngươi tên là gì?

Dịch lão đầu quay sang hỏi Nam Cung Liệt Thiên, vẻ mặt của lão có chút ngượng ngùng, tới bây giờ lão còn chưa biết tên của vị đồ tôn này, thật đúng là xấu hổ.

Nam Cung Liệt Thiên cũng không cảm thấy ngượng ngập gì, gã cung kính

nói:

- Đồ tôn tên là Nam Cung Liệt Thiên.

- Họ Nam Cung? Tại sao không phải họ Dịch?

Dịch lão đầu nhíu mày hỏi.

- Vì sao ta phải mang họ Dịch? Ta và tiên sư chỉ là quan hệ sư đồ thôi.

Nam Cung Liệt Thiên nghi hoặc hỏi.

Dịch lão đầu bĩu môi nói:

- Bởi vì ngươi giống hệt hắn lúc còn trẻ.

Lời này vừa ra, Nam Cung Liệt Thiên như bị sét đánh trúng, những ký ức của mấy ngàn năm trước ùn ùn kéo về trong tâm trí của gã.

Chẳng trách Dịch Liệt lại đối xử tốt với gã như vậy, chỉ là bèo nước gặp nhau nhưng lại dốc lòng chỉ dạy, hóa ra…

Tần Quân cũng không muốn nhìn bọn họ ôn lại chuyện xưa, nói thẳng:

- Có thể nói hết toàn bộ tin tức có liên quan tới thần điện mà ngươi biết cho ta nghe được không?

Bị cắt ngang suy nghĩ, Nam Cung Liệt Thiên lắc đầu nói:

- Những gì ta biết tới chỉ là tên của thần điện, cho dù ta thật sự biết rõ toàn bộ tin tức về thần điện đi nữa, thì sao ta phải nói cho ngươi biết chứ? Tại vì ngươi mà rất nhiều kế hoạch của Thâm Uyên Môn bị phá vỡ, thậm chí còn hao tổn không ít giáo chúng, ngay cả….

Nói tới đây, gã không khỏi đưa tay chỉ về phía cung điện nguy nga bị chém thành hai nửa kia.

------oOo------

Chương 407: Nam Vực Thánh Đình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngẫm lại thấy cũng đúng, Thâm Uyên Môn cũng đủ đáng thương rồi, yêu cầu của mình quả thật có hơi quá đáng.

Hơn nữa hắn cảm thấy Nam Cung Liệt Thiên không hề nói dối, đây là một loại trực giác, toàn thân Nam Cung Liệt Thiên phát ra một loại khí chất cao ngạo xem thường thiên hạ, loại người này luôn rất cao ngạo, cho nên sẽ khinh thường chuyện nói dối.

Đương nhiên cho dù Nam Cung Liệt Thiên có thật sự nói dối đi nữa thì hắn cũng hết cách, cũng không thể để cho Dịch lão đầu đi uy hiếp ép buộc Nam Cung Liệt Thiên được, quan hệ của hai người bọn họ cũng không tốt tới mức đó, nếu như làm quá đáng thì sẽ khiến Dịch lão đầu sinh ra hiểu lầm với hắn.

- Vậy thì thôi, chúng ta đi!

Tần Quân lắc đầu nói, hắn cũng không trông cậy vào việc mượn truyền tống môn của Thâm Uyên Môn để trở về nữa, bởi vì người ta vừa mới bị thiệt thòi xong!

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đi theo hai bên của hắn, bay đi lên khỏi hạp cốc, Dịch lão đầu thì theo sát phía sau.

- Sư tổ, ngài đi đâu vậy?

Nam Cung Liệt Thiên vội vàng ngăn Dịch lão đầu lại, nào biết Dịch lão đầu lại đẩy gã ra, hùng hùng hổ hổ nói:

- Đương nhiên là đi theo Tần Quân rồi, tiểu tử này chính là người có đại khí vận, đi theo hắn nhất định rất phấn khích!

Người có đại khí vận?

Nam Cung Liệt Thiên sững sờ ngay tại chỗ.

Nhìn qua bóng lưng Tần Quân rời đi, gã không khỏi suy nghĩ sâu xa.

Hai chữ khí vận này sao mà dễ hiểu, chỉ là tới khi nhìn về phía Thâm Uyên Điện thì gã liền cảm thấy toàn thân đều không ổn.

Đây là chuyện gì đây?

Kẻ thù tới quậy một trận long trời lở đất rồi phủi mông đi nhẹ nhàng là thế, bọn họ là người chịu thiệt lại không thể đòi lại công bằng được.

Chuyện đau khổ nhất thế gian cùng lắm cũng chỉ thế này thôi.

- Môn chủ, chúng ta phải nhịn như vậy sao?

Một vị trưởng lão nhịn không được lên tiếng hỏi, lần này bọn họ tổn thất lớn như vậy, ngay cả cường giả hàng đầu như An Diêm Sát cũng bị giết chết, lại thêm những giáo đồ bị Lôi Chấn Tử và Viên Hồng giết chết, chẳng khác nào bị bẻ mất một bên cánh.

- Không thì phải làm sao bây giờ?

Nam Cung Liệt Thiên trừng mắt nhìn gã một cái rồi hỏi.

Tên trưởng lão kia cũng không khỏi im lặng, đúng vậy, ngoại trừ nhịn ra thì bọn họ còn có thể làm được gì nữa chứ?

Xông lên để khiến toàn bộ Thâm Uyên Môn bị chôn vùi sao?

- Chuyện hôm nay xem như một bài học, đừng cho rằng Thâm Uyên Môn chúng ta có thể không biết kiêng nể gì hết, những tồn tại mạnh hơn chúng ta không phải là không có.

Nam Cung Liệt Thiên quét mắt nhìn tất cả mọi người trầm giọng nói, khí thế trầm ổn của cường giả khiến cho đầu óc tràn ngập lửa giận của tất cả mọi người bình tĩnh lại, không thể không nói, Nam Cung Liệt Thiên rất có khí chất của kẻ lãnh tụ, nhất là vào lúc quan trọng thế này, gã biết rõ phải an ủi giáo chúng kiểu gì.

Từ khi Thâm Uyên Môn thành lập tới nay cũng đã qua mấy ngàn năm, chỉ có duy nhất một vị môn chủ là gã, có thể thấy được Thâm Uyên Môn có thể cường đại tới cỡ này, hoàn toàn không thể bỏ qua công lao của gã.

….

Sau khi bay ra khỏi hạp cốc của Thâm Uyên Môn, mấy người Tần Quân liền đáp xuống đám mây mà Lôi Chấn Tử tạo thành, Tần Quân nhìn về phía Dịch lão đầu nói:

- Nói ra thì ngươi thật sự nhẫn tâm như vậy sao? Đó chính là đồ tôn của ngươi mà!

Ân cứu mạng có lớn tới đâu đi nữa thì cũng không đáng để động can qua tới cỡ đó chứ?

Cho nên Tần Quân cảm thấy vô cùng nghi hoặc, chẳng lẽ Dịch lão đầu này thật sự lòng dạ sắt đá như vậy sao.

- Đồ tôn mà thôi, năm đó ta có tới mấy trăm tên đồ đệ, Dịch Liệt chỉ là một trong số đó mà thôi.

Dịch lão đầu hoàn toàn không màng tới, khiến cho Tần Quân thiếu chút nữa phì cười, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng bật cười thành tiếng.

Nếu như Nam Cung Liệt Thiên nghe được câu này nhất định sẽ tức tới ói máu.

Mẹ nó, nhân sinh quả thật là giống như một vở kịch!

Lúc trước ngươi biểu hiện nhún nhường như vậy, kết quả địa vị của ngươi ở trong lòng người ta không cao chút nào…

Tần Quân cười tới mức đau cả bụng, chẳng trách Dịch lão đầu kia lại không màng tới cảm xúc của đồ tôn mình như vậy.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— toàn thân thoát ra khỏi Thâm Uyên Môn! Đạt được cơ hội triệu hoán Thần Ma một lần!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên cắt đứt tràng cười của Tần Quân, cơ hội triệu hoán Thần Ma lần này nên dùng hay giữ lại đây?

- Bệ hạ, tiếp theo chúng ta nên đi đâu đây?

Lôi Chấn Tử lên tiếng hỏi.

Tần Quân suy nghĩ một lát liền đáp:

- Tìm đại một hướng để đi đi, tìm được thành trì trước đã rồi tính sau.

Không nói tới thực lực, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng thoạt nhìn cũng không giống Chính Đạo, Dịch lão đầu thì càng khỏi cần phải nói, còn hắn thì có thể phát ra ma khí, cũng không sợ sẽ bị tu sĩ Ma Đạo đuổi giết.

- Dịch lão đầu, ngươi có biết Thánh Đình của Nam Vực không?

Tần Quân tạm thời dằn suy nghĩ triệu hoán lại, quay sang nhìn Dịch lão đầu cười hỏi.

Vô luận là thượng cổ chi hồn gặp được ở Thương Lam vương quốc hay là Cơ Vĩnh Sinh ở bên trong Tử Vong Cốc, dường như đều có liên quan với Thánh Đình Nam Vực.

Quả nhiên, vừa nghe tới cái tên này thì sắc mặt của Dịch lão đầu liền trở nên là lạ.

- Nam Vực Thánh Đình, đây chính là truyền thuyết đã rất xa xưa rồi.

Dịch lão đầu ngẩng đầu bốn mươi lăm độ nhìn trời, thần thái tựa như thi nhân đang nhớ tới cố hương.

Ngươi nói tiếp đi chứ!

Tần Quân thật muốn bóp chết lão già này cho rồi, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng nhìn Dịch lão đầu đầy vẻ tò mò, đối với những bí mật thượng cổ này, phòng chừng hiếm ai mà không cảm thấy hứng thú.

- Nghe nói trước đây rất lâu, không có vương quốc, không có hoàng triều, Nam Vực vẫn còn do Thành Đình khống chế, bách tộc lấy nhân tộc làm đầu, khi đó nhân tộc còn chưa phân ra chính ma lưỡng đạo….

Dịch lão đầu bắt đầu tự thuật, Tần Quân nghe được không khỏi dâng trào xúc cảm, bách tộc lấy nhân tộc làm đầu.

Bây giờ Nam Vực làm gì còn bách tộc, những tộc cường đại thượng cổ gần như đều đã biến mất sạch sẽ, ngay cả yêu tộc khi xưa từng áp chế nhân tộc nay cũng chia năm xẻ bảy, yêu thú đều trở thành sủng vật hoặc con mồi của nhân tộc.

Quá mức an nhàn, lại khiến cho nhân tộc của Nam Vực ngày càng lơi lỏng, trở nên yếu đuối.

- Ta sinh ra lúc Thánh Đình đã suy bại…

Nói tới đây, toàn thân Dịch lão đầu không khỏi run lên, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

- Mãi cho tới lúc thần tiên xuất hiện, bọn họ tự xưng là thay trời hành đạo, tàn sát Thánh Đình….

------oOo------

Chương 408: Thế nào là thần tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần tiên sao? Với tu vi của ngươi cũng coi như thần hay tiên gì rồi đúng không?

Tần Quân mở miệng cắt đứt lời kể của Dịch lão đầu, nói không chút khoa trương thì với thực lực của Tần Quân bây giờ, đối với người phàm mà nói thì lão chính là thần!

Thậm chí xuống thêm chút nữa, Thuế Phàm cảnh cũng xem như thần tiên rồi, bởi vì bọn họ đứng ở đỉnh cao của vương quốc.

Theo như Tần Quân cảm thấy thì thần tiên chỉ là tương đối, trong mắt hắn, mấy người Dịch lão đầu, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đều là thần tiên.

- Nào có đơn giản như ngươi nghĩ chứ, nhân tộc luyện khí tu tiên, theo đuổi trường sinh, cho dù là ta thì cũng có lúc tuổi thọ kết thúc, chỉ có tu luyện thành tiên mới có thể trường sinh bất tử, mà để thành tiên thì cần

phải được thiên đạo tán thành, mới được tiên ban thần vị.

Dịch lão đầu lắc đầu giải thích, khiến cho Tần Quân giật mình.

Nếu như xâu chuỗi toàn bộ Hoa Hạ thành một hệ thống, thiên đình do ngọc đế chấp chưởng là dựa vào Phong Thần Bảng tạo thành tiên ban, mà mỗi vị thần tiên đều có chức trách của riêng mình, quản lý pháp tắc thiên địa.

Đương nhiên, nói tới ý nghĩa thật sự chính là thần thoại của Hoa Hạ đều là độc lập, bất quá xâu chuỗi kết nối lại với nhau cũng có thể, đúng lúc phù hợp với quy tắc vận hành của thế giới tu tiên này.

Ít nhất có thể nhờ vào thần thoại tương quan để phỏng đoán thế giới này.

Ở trong thần thoại Hoa Hạ, Hồng Quân chính là Thiên Đạo, Phong Thần Bảng mà người đưa tương đương với sự cho phép của người, có thể cho ngươi trở thành thần thành tiên.

Tu vi chỉ là thực lực cá nhân, nếu như không có Thiên Đạo thừa nhận thì cuối cùng chỉ có thể là cường giả, giống như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng của thiên đình Hồng Hoang.

Vừa nghĩ như vậy, Tần Quân liền giật mình, hiểu rõ ý nghĩa của thần tiên.

- Bởi vì Thánh Đình quá mạnh, phá vỡ thế cân đối, không được Thiên Đạo tán thành, cho nên thần tiên mới tới để tiêu diệt Thánh Đình, từ đó, nhân tộc suy bại, vương quốc và hoàng triều liên tục được dựng nên.

Dịch lão đầu bất đắc dĩ nói, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng im lặng lắng nghe, rõ ràng bị bí mật thượng cổ của Dịch lão đầu kể ra gây ảnh hưởng tới.

Tần Quân lại không cho là đúng, thần thoại Hoa Hạ của chúng ta cũng không yếu, thần tiên của thế giới này thì đã sao, nếu như sau này dám ngăn cản hắn thì hắn vẫn sẽ giữ nguyên tư thái cường thế như trước!

- Thôi đi, đừng nói tới những thứ này nữa, trên người ngươi có huyết mạch của Cơ Vĩnh Sinh, thì khó mà nói trước được, sau này tự giải quyết cho tốt đi.

Ánh mắt của Dịch lão đầu lại rơi về phía Tần Quân, có vẻ vô cùng ý vị thâm trường.

Quả nhiên, Cơ Vĩnh Sinh chính là Ma Thần Cực Viêm!

Vừa nhớ tới dáng người vĩ đại vạn trượng của Cơ Vĩnh Sinh, Tần Quân không khỏi cảm thấy rạo rực trong lòng, bây giờ trong người của hắn cũng đang mang theo huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm, sau này rất có hy vọng sẽ đạt tới độ cao của Cơ Vĩnh Sinh, hơn nữa lại có thêm hệ thống thần thoại, hắn thậm chí còn có thể vượt qua Cơ Vĩnh Sinh.

Tuy rằng trong tay có vô số cường giả, nhưng Tần Quân cũng hy vọng bản thân mình có được sức mạnh thông thiên triệt địa.

Giống như Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của thiên đình Hồng Hoang vậy, cho dù là hoàng đế yêu tộc, nhưng cũng là người mạnh nhất trong yêu tộc!

- Dịch lão đầu, ngươi dứt khoát làm thủ hạ của ta cho rồi, ta chính là hoàng đế của vương quốc đó!

Tần Quân cười lớn nói, nhìn như tùy tiện nói cho vui, nhưng trong lòng cũng run muốn chết.

- Được!

Dịch lão đầu sảng khoái đáp ứng, Tần Quân nghe được mà mở to hai mắt.

- Đồng ý dễ như vậy sao?

- Không thì phải thế nào đây?

- Không phải là ngươi có âm mưu gì đó chứ?

- Đúng đó, ta muốn nhìn xem kết cục của ngươi sẽ thế nào.

- Kết cục gì kia?

Vẻ mặt của Tần Quân có chút mất tự nhiên, mẹ ơi, chẳng lẽ Cơ Vĩnh Sinh

thật sự muốn đoạt xác của hắn?

Dịch lão đầu lắc đầu nói:

- Không thể nói, không thể nói.

Sau đó mặc kệ Tần Quân thăm hỏi kiểu gì, Dịch lão đầu cũng không chịu trả lời, khiến cho hắn hận tới mức nghiến răng nghiến lợi.

Ngay tại lúc bốn người đang nói chuyện phiếm, bọn họ rốt cuộc cũng nhìn thấy được bóng dáng một tòa thành trì ở phía xa.

Tới nơi này, bầu trời không còn là màu đỏ máu nữa, tinh không vạn lí, mà tòa thành trì kia nhìn qua cũng không âm trầm lạnh lẽo như Tần Quân nghĩ, không khác gì so với Chính Đạo cả.

Bọn họ không quang minh chính đại đi qua cửa thành mà dựa vào Lôi Chấn Tử bay vào trong thành, thần không biết quỷ không hay.

Bất luận là Chính Đạo hay Ma Đạo, cường giả Kim Tiên cảnh đều hiếm hoi như phượng mao lân giác, không thể nào tùy tiện đi vào một tòa thành cũng có thể gặp được cường giả Kim Tiên cảnh, thậm chí ngay cả Chân Tiên cảnh cũng rất hiếm khi gặp được.

- Chúng ta tìm một gian khách điếm nghỉ ngơi, tùy tiện kiếm chút gì ăn trước đã.

Tần Quân cười nói, đạt tới Kim Đan cảnh thì có ích cốc, không cần dựa vào ăn cơm để duy trì thể lực, nhưng hắn không thể nào bỏ mỹ thực được, người sống trên đời này, được ăn được uống chính là chuyện vui.

Viên Hồng là yêu, cũng tham ăn, Dịch lão đầu thì khỏi cần phải nói, bị nhốt trên vạn năm nên giờ lão đang dẫn đầu chạy trên đường tìm chỗ rồi.

Lôi Chấn Tử bất đắc dĩ mỉm cười, nhưng cũng không nói gì, mấy ngày nay quả thực kinh tâm động phách, thư giãn một chút cũng không sao hết.

Thành trì của Ma Đạo cũng không khác gì so với Chính Đạo, cũng có dân chúng, đủ loại rao hàng từ các quầy hàng ở hai bên đường, vô cùng phồn hoa náo nhiệt, chỉ có điều nếu tu sĩ gặp nhau ở trong này mà có mâu thuẫn

gì thì trực tiếp đấu võ ngay lập tức, thậm chí còn có tu sĩ giết người ngay trên đường, bất quá Tần Quân cũng nghe nói tu sĩ chỉ có thể tranh đấu cùng với tu sĩ, không được ức hiếp dân chúng.

Cho dù là Ma Đạo cũng hiểu rõ tầm quan trọng của dân chúng, tuy rằng dân chúng rất nhỏ yếu, nhưng lại là nguồn sản xuất chủ yếu, dù là cường giả của đại tông môn cũng sẽ hưởng thụ phục vụ tới từ người phàm.

Màn đêm nhanh chóng giáng xuống, bốn người Tần Quân ngồi uống rượu trong khách sạn, bọn họ ngồi ở bên cửa sổ trên lầu hai, từ nơi này có thể nhìn thấy ánh đèn rực rỡ trên đường lớn, cùng với dòng người qua lại không ngớt.

- Cảnh đẹp ngày lành, đúng là lúc thích hợp để bắt đầu triệu hoán.

Tần Quân vừa uống rượu vừa nghĩ, Dịch lão đầu bên cạnh đang vùi đầu ngấu nghiến, khiến cho đám tu sĩ bàn bên cạnh quăng ánh mắt khinh bỉ qua.

Tần Quân vốn muốn đổi bộ đồ khác cho lão, bởi vì Dịch lão đầu thật sự là quá lôi thôi.

------oOo------

Chương 409: Thượng cổ kỳ chủng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đáng tiếc lão già này đánh chết cũng không chịu thay, khiến cho Tần Quân cũng bất lực không làm được gì.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma tùy cơ…

Tốt nhất là có thể triệu hoán được một cường giả có thể trấn áp được Dịch lão đầu, miễn cho lão già này không chịu nghe lời!

Tần Quân nghĩ vậy, tuy rằng Dịch lão đầu biểu hiện ra như muốn đầu nhập vào phe của hắn, nhưng hắn vẫn không yên tâm, lòng người khó dò, lão quái vật sống hơn vạn năm trên đời như Dịch lão đầu thì không thể không

có ý đồ riêng được.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thân Công Báo, tới từ Phong Thần Diễn Nghĩa!

Vẫn như thường thôi, không phải cường giả gì.

Tần Quân vô thức thầm nghĩ, bất quá một giây sau hắn liền trợn to hai mắt.

Mẹ ơi!

Thân Công Báo!

Bịch một tiếng, hắn đập mạnh bát rượu xuống bàn, khiến cho ba người Dịch lão đầu giật thót quay lại kinh ngạc nhìn hắn.

Tần Quân cũng không để ý tới bọn họ, trong lòng có thể nói là ngũ vị tạp trần.

Nhắc tới trận đại chiến phong thần kia thì Thân Công Báo không thể nào thoát khỏi liên can được, bởi vì nếu không nhờ có Thân Công Báo, ra sức kéo đủ kỳ nhân dị sĩ từ tứ hải ngũ nhạc về thì việc phong thần không cách nào khai triển được, một câu 'Xin đạo hữu dừng bước' kia có thể nói là lưu danh ngàn thu, tất cả đệ tử các giáo đều từng bị gã lừa gạt.

Quan trọng nhất chính là phẩm tính của tên này không được, dễ dàng ghen tị, giống như gã ghen tị với sư huynh Khương Tử Nha của mình, vì đối đầu với Khương Tử Nha, tên này lại còn dốc sức giúp đỡ tên hôn quân vô đạo Trụ Vương kia tới cùng.

Hơn nữa Thân Công Báo vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, dĩ nhiên đối với hoàng đế mà nói, có thủ hạ như vậy cũng có chỗ tốt của nó.

- Thân Công Báo ơi là Thân Công Báo…. triệu hoán được ngươi, ta biết phải khóc hay cười bây giờ đây?

Tần Quân bất đắc dĩ nghĩ, đừng xem phần lớn phim kịch trên truyền hình đều đổ đầy tội ác tày trời lên cho Thân Công Báo, nhưng tên này cũng có được kha khá ưu điểm, ít nhất thì gã cũng có năng lực xuất chúng, lại thêm

nhân duyên rất tốt, thích kết giao bằng hữu, nói không chừng gã có thể giúp Tần Quân lôi kéo được rất nhiều cường giả đây, dù sao thì mồm mép của tên này rất lợi hại.

- Mau đưa bảng thuộc tính của Thân Công Báo ra cho ta xem một chút!

Tần Quân không kịp chờ đợi, vội vàng thúc giục trong lòng, mặc dù ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa khả năng chiến đấu của Thân Công Báo cũng không đặc sắc lắm, nhưng tốt xấu gì cũng có nhiều đất diễn như vậy, tuy rằng không thể so được với Lôi Chấn Tử và Viên Hồng, nhưng cũng sẽ không quá kém được!

Vừa dứt lời thì hệ thống liền hiện bảng thống kê thuộc tính của Thân Công Báo ra.

- Thân Công Báo, quốc sư nhà Thương.

- Chủng tộc: Báo đen!

- Tu vi: Chân Tiên cảnh lục trọng!

- Công pháp: Ngũ Hành Chân Thủy Quyết!

- Tọa kỵ: Hắc Điểm Hổ!

- Thuộc tính đặc biệt: Chiêu dụ nhiều kỳ nhân dị sĩ!

- Độ trung thành: 90 (điểm cao nhất là 100)

Chân Tiên cảnh lục trọng cũng không tệ, không phụ đại nhân vật phe phản diện của gã trong Phong Thần Diễn Nghĩa.

Thuộc tính đặc biệt cũng không tệ, Tần Quân rất hài lòng.

Độ trung thành chín mươi cũng khiến hắn có chút bất ngờ, nhưng nghĩ kỹ lại thì tuy rằng Thân Công Báo từng phản bội Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng lại trung thành một lòng một dạ với quốc gia, một mực gánh vác nhà Thương, đương nhiên, rất có thể khả năng là vì gã muốn đối nghịch với Khương Tử Nha cho nên mới giúp đỡ nhà Thương.

Nói tới tọa kỵ của Thân Công Báo, rất nhiều người còn tưởng rằng nó là một con báo, nhưng thật ra lại không phải như vậy.

- Bệ hạ, ngươi đang nghĩ gì vậy, sao sắc mặt cứ thay đổi liên tục thế này?

Lôi Chấn Tử nhịn không được bèn lên tiếng thăm hỏi.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Ngày mai thì các ngươi sẽ biết ngay.

Nghe thấy Tần Quân nói vậy, Lôi Chấn Tử và Viên Hồng không khỏi đưa mắt nhìn nhau, dựa theo những gì họ hiểu về Tần Quân thì chẳng lẽ lại có thêm người tài ba nào đó đầu nhập vào nữa?

Nghĩ tới đây, trên mặt Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đều lộ ra vẻ không dám tin, nơi này chính là Ma Đạo, sao có thể có cường giả tới đầu nhập được chứ?

Dịch lão đầu không chú ý tới vẻ khác thường của bọn họ, vẫn cứ vùi đầu ngấu nghiến.

Lúc này, Tần Quân đột nhiên chú ý tới bên ngoài cửa sổ truyền tới tiếng xôn xao.

Chỉ thấy một thanh niên mặc áo vàng dáng người cao ráo đang túm lấy một quái vật có vẻ ngoài giống như trẻ con nhân ngoài, khiến cho dân chúng và tu sĩ xung quanh ồ lên chỉ trỏ.

Đầu quái vật kia cao chưa tới một mét, tóc tai rũ rượi, người gầy như que củi, hạ thân chỉ mặc một cái quần màu xám cũ nát, móng tay của nó vừa dài vừa nhọn, trong miệng còn phát ra tiếng gầm gừ như dã thú.

Quan trọng nhất chính là quái vật kia còn mọc ra một cái đuôi dài có lông màu nâu.

- Chậc chậc, đây không phải là Miêu Nhân sao?

- Nghe nói năng lực chiến đấu của Miêu Nhân rất mạnh, rất thích hợp làm chiến sủng!

- Giá cả của một con Miêu Nhân vô cùng đắt đỏ, cũng chỉ có đệ tử của đại gia tộc như Bạch Chí mới có thể mua nổi.

- Căn bản không phải mua đâu, ngươi không biết à, trong Lang Gia Sơn Mạch ở ngoài thành có một Miêu Nhân tộc ẩn nấp, thế lực khắp nơi đang vây công nơi đó, Bạch gia cũng là một trong số đó.

- Thật hay giả đấy?

Tu sĩ hai bên đường bàn tán với nhau, Tần Quân nghe thấy không khỏi nhướng mày.

Miêu Nhân?

Hắn ở Chính Đạo cũng từng nghe nói qua, hắn liếc mắt liền nhìn ra Miêu Nhân ở dưới đường kia có tu vi Thuế Phàm cảnh, còn tên thanh niên gọi là Bạch Chí kia thì tu vi cũng chỉ có Thuế Phàm cảnh, nhưng có thể bắt được Miêu Nhân táo bạo kia, xem ra phần lớn là nhờ vào xiềng xích kia.

- Trước kia khi Thánh Đình còn tồn tại, Miêu Nhân tộc chính là chủng tộc thượng cổ, phụ tá đắc lực của nhân tộc, chiến thiên chiến địa, không biết sợ là gì, chậc chậc, bây giờ lại rơi vào kết cục như vậy, quả đúng là bản tính con người, không dám đối nghịch với thần tiên, chỉ dám ức hiếp giống loài từng là minh hữu của mình.

Dịch lão đầu vừa gặm đùi gà vừa cười khẩy nói, khiến cho Tần Quân không khỏi nhíu mày.

Căn cứ theo những gì hắn vừa nghe được thì hình như là một nhánh Miêu Nhân tộc ở Lang Gia Sơn Mạch đang gặp nguy hiểm.

Ngay cả Dịch lão đầu cũng đánh giá Miêu Nhân tộc cao tới như vậy, có thể thấy được Miêu Nhân tộc không phải tầm thường.

- Hống hống ——

Đúng lúc này, đầu Miêu Nhân ở trên đường kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân đang ngồi ở cửa sổ tầng hai gào lên, thậm chí còn muốn giãy thoát khỏi trói buộc của Bạch Chí, khiến đám tu sĩ hai bên sợ tới mức

không ngừng lùi lại.

------oOo------

Chương 410: Thượng cổ kỳ chủng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Chí cũng luống cuống tay chân, gã vừa ra sức kéo xiềng xích vừa mắng:

- Súc sinh! Ngươi muốn chết à, phát điên cái gì chứ!

Tần Quân thấy vậy thì nhíu mày, bởi vì hắn nhìn thấy được đôi mắt của Miêu Nhân kia, trong đôi mắt màu xanh đậm giăng kín tơ máu, nhìn chằm chằm vào hắn, giống như đang muốn nói điều gì đó.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— Cứu vớt Miêu Nhân tộc! Miêu tả nhiệm vụ: Miêu Nhân tộc từng là chủng tộc phụ thuộc của chiến thần Cơ Vĩnh Sinh của Nam Vực Thánh Đình thượng cổ, đã từng khắc xuống lạc ấn huyết mạch, đời đời khó tiêu, túc chủ cứu vớt Miêu Nhân tộc, được Miêu Nhân tộc đầu nhập thì có thể đạt được cơ hội tiến vào phó bản Thần Ma, một lần cơ hội tìm kiến hiền năng!

Lại mở ra nhiệm vụ!

Tần Quân càng nhíu mày chặt hơn, không ngờ Miêu Nhân tộc và Cơ Vĩnh Sinh còn có quan hệ như vậy, rốt cuộc hắn có nên giúp Miêu Nhân tộc hay không đây?

Thứ hắn lo sợ nhất không phải là đắc tội với những thế lực khác trong Ma Đạo, mà sợ bản thân và Cơ Vĩnh Sinh ngày càng có nhiều ràng buộc, trước khi xác định chắc chắn rằng Cơ Vĩnh Sinh đã hồn phi phách tán hoàn toàn hay chưa, hắn sợ tất cả những việc này là âm mưu của Cơ Vĩnh Sinh.

- Hống hống hống!

Tiếng gào của Miêu Nhân ngày càng thê lương, chỉ thấy tên Bạch Chí kia lấy một cây roi sắt ra quất lên người nó, đánh ra từng vết thương dài rỉ

máu, nhưng nó vẫn không chịu đi, móng tay cắm sâu xuống mặt đất, mắt nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Tần Quân nhìn thấy mà trong lòng run lên, bởi vì hắn nhìn thấy được một tia mong chờ và van nài trong mắt của Miêu Nhân kia, trong màn đêm, sóng mắt của nó như mặt nước, giống như một đứa nhỏ bị bắt nạt nhìn thấy cha mẹ vậy.

Thôi đi vậy!

Tần Quân cắn răng, tay phải đột nhiên đập lên mặt bàn, chiếc đũa gác trên chén bị đánh bay ra, sau đó tay phải của hắn vỗ một cái, hai chiếc đũa phóng ra con đường bên dưới như hai mũi tên.

- A ——

Tay phải của Bạch Chỉ bị hai chiếc đũa cắm xuyên qua, khiến gã đau đớn hét thảm một tiếng, vô thúc buông tay phải ra, Miêu Nhân phản ứng cực nhanh, nhanh chóng nhảy vọt lên bệ cửa sổ lầu hai của khách điếm, đôi mắt cách Tần Quân không tới nửa cánh tay, bốn mắt nhìn nhau, Tần Quân có thể nhìn ra vẻ kinh hỉ và kích động trong mắt nó.

- Là kẻ nào!

Tên Bạch Chí kia tức giận nhìn về phía Tần Quân ngồi ở gần cửa sổ, đám tu sĩ còn lại cũng xôn xao, cư nhiên có người dám tấn công Bạch Chí ở trong thành, đúng là chán sống rồi mà!

Tần Quân liếc nhìn gã, vẻ mặt này rơi vào trong mắt Bạch Chí rõ ràng chính là miệt thị.

- Giúp nó gỡ xiềng xích ra.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Bạch Chí thấp giọng nói, vô luận là thế lực hay là thực lực cá nhân đi nữa, hắn đều không cần phải sợ Bạch Chí.

Lôi Chấn Tử gật đầu, sau đó hai tay cầm lấy xiềng xích trên người Miêu Nhân, nhẹ nhàng kéo một cái liền kéo nó đứt ra.

Dịch lão đầu cười ha hả nói:

- Không hổ là người hắn nhìn trúng, đủ quyết đoán!

Không ai biết rõ sự cường đại của Miêu Nhân tộc hơn lão.

Lúc này, Miêu Nhân kia đột nhiên ngao ngao kêu to với Tần Quân, nhưng Tần Quân lại không thể nghe hiểu ý của nó được.

- Nó nói hy vọng ngươi có thể giúp cứu tỷ tỷ của nó!

Dịch lão đầu phiên dịch ra, lão già này hình như không thể ngừng ăn được, mặt mũi dính toàn mỡ dầu bóng lưỡng, vẫn còn ôm một cái phau câu không chịu buông.

Tỷ tỷ?

Tần Quân nhướng mày, lúc này tên Bạch Chí kia liền lấy một thanh kiếm đen từ trong trữ vật giới chỉ đánh về phía Tần Quân, hàn quang lóe lên trên lưỡi kiếm khiến không ít người bất giác nhắm mắt lại.

Ngay vào lúc Tần Quân đang chuẩn bị ra tay thì Miêu Nhân lại ra tay tấn công trước, nó xoay người nhào về phía Bạch Chí, tuy rằng chỉ là Thuế Phàm cảnh, nhưng yêu thú bình thường vẫn luôn mạnh hơn tu sĩ, càng khỏi nói tới Miêu Nhân tộc chính là chủng loài thượng cổ.

Phập ——

Huyết quang lóe lên, vẻ mặt của Bạch Chí khựng lại, chỉ thấy cổ của gã tách ra, máu tươi bắn ra xối xả từ chỗ đó, chết ngay lập tức!

Không có khóa sắt hạn chế, Bạch Chí căn bản không phải đối thủ của Miêu Nhân.

Rầm —— lộc cộc —— lộc cộc ——

Đầu Bạch Chí rơi trên mặt đất, lăn vài vòng như quả bóng cao su rồi mới dừng lại, các tu sĩ và dân chúng vây xem nhìn thấy cảnh này không khỏi ngây ngẩn, cả ngã tư tĩnh lặng một hồi rồi mới ồ lên.

- Trời ạ! Bạch gia công tử bị giết!

- Thế này thì to chuyện rồi!

- Gã thiếu niên đứng trên kia là ai?

- Chết là đáng lắm, bình thường tiểu tử này vốn ngang ngược, ta sớm ngứa mắt hắn!

Nghe tiếng xôn xao phía dưới, Tần Quân không hề cảm thấy đây là lẽ đương nhiên.

Bấy giờ, Miêu Nhân nhảy về cạnh hắn, cọ bắp đùi hắn đầy thân mật, thực giống con mèo hắn nuôi ở kiếp trước.

- Ngươi tên gì?

Tần Quân vén tóc nó lên rồi hỏi. Bộ dạng hiện giờ của tiểu gia hỏa này cũng thanh tú đấy, nếu không có móng vuốt, tai và đuôi mèo thì nhìn chẳng khác người bình thường là bao.

Tiểu Miêu Nhân kêu gừ gừ, Dịch lão đầu biết ý phiên dịch lại:

- Nó tên là Tiểu Cửu.

Tần Quân không khỏi nhìn về phía lão, hỏi:

- Sao ngươi có thể nghe hiểu được?

- Hừ, ở cái thời đại ta sinh ra, dù Miêu Nhân tộc đã dần thưa thớt, nhưng vẫn là một thế lực đáng gờm.

Dịch lão đầu bĩu môi nói.

- Nói vậy, rốt cuộc lão đã sống bao lâu rồi?

Tần Quân chớp chớp mắt hỏi, số tuổi của cái lão già trước mắt này khéo còn lớn hơn cả lịch sử Hoa Hạ.

Dịch lão đầu buông xương gà trong tay xuống, chậc lưỡi nói,

- Ta không rõ mình bị giam bao lâu, theo lời của tiểu tử Nam Cung Liệt Thiên thì là một vạn năm, tính ra, tuổi ta hiện tại ít nhất cũng chừng một vạn năm ngàn.

Dù Tần Quân đã chuẩn bị tâm lý từ trước, nhưng khóe miệng vẫn không khỏi giật giật.

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử không biết phải nói gì.

Lúc này, trên lầu hai của khách điếm không còn bất cứ vị khách nào khác, Tiểu Cửu giết Bạch Chí, đây là chuyện lớn, không ai muốn bị vạ lây.

Chưởng quầy và đám tiểu nhị cũng không dám lên lầu, sợ bị ngộ sát.

- Xem ra chúng ta phải rời đi thôi.

Tần Quân nhún vai cười nói, rồi quay đầu lại nói với Tiểu Cửu:

- Tỷ tỷ của ngươi ở đâu?

Nghe vậy, Tiểu Cửu vội vàng nhảy lên cửa sổ, đung đưa đầu không ngừng, ý bảo Tần Quân và những người khác mau đi theo nó.

Nhóm ba người của Tần Quân liếc nhau rồi đứng dậy đuổi theo. Dịch lão đầu lau dầu mỡ trên mặt, rồi cũng theo cùng.

Bọn họ hành động rất nhanh, vừa nhảy lên đỉnh khách điếm, chẳng mấy chóc đã mắt tăm trong màn đêm.

Khi người của Bạch gia chạy tới thì đã chậm.

------oOo------

Chương 411: Khốn thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Rốt cuộc kẻ nào giết con ta!

Bạch gia gia chủ giận dữ, gầm gừ nói, tiếc rằng không một ai đáp lại gã, đa phần họ đều không muốn xen vào chuyện của người khác.

Bạch Chí nổi tiếng là hoàn khố, nếu không thì gã chẳng dắt Miêu Nhân đi khoe làm gì, một yêu thú Thuế Phàm cảnh chưa được thuần hóa hoàn toàn vốn cực kỳ nguy hiểm.

Phía bên kia, đám người Tần Quân đuổi theo Tiểu Cửu qua tường thành, dù bị binh lính thủ thành phát hiện thì cũng chẳng ngăn được bọn họ.

- Phải nghỉ ngơi một đêm đã, rồi đi tiếp.

Tần Quân ngồi ở đám mây mà Lôi Chấn Tử ngưng tụ thành, cảm thán, có Tiểu Cửu dẫn đường, hắn cũng được nhàn nhã.

Màn đêm thăm thẳm, giữa núi rừng thường vang lên tiếng yêu thú gào thét, khiến bóng tối thêm đáng sợ.

- Miêu Nhân mạnh lắm, có phải vất vả chạy suốt đêm cũng không mệt.

Dịch lão đầu cầm một nhành cây xỉa xỉa răng, nụ cười trên mặt nom thế nào cũng thấy dung tục.

Nghe Dịch lão đầu tỏ thái độ sùng bái Miêu Nhân tộc như thế, Tần Quân không khỏi bắt đầu chờ mong.

Tiểu Cửu chạy rất nhanh, nhanh tới độ gần như chỉ là một bóng dáng vọt giữa rừng cây, khiến người ta khó mà thấy được. May mà đám người Tần Quân có thể dùng thần thức để nhìn, thành thử, không biết từ lúc nào, họ đã tới Lang Gia Sơn Mạch.

Lang Gia Sơn Mạch trùng trùng điệp điệp hơn ngàn dặm, đất rộng của nhiều, nơi này ẩn giấu rất nhiều chủng tộc cường đại, thậm chí số yêu thú lục, thất giai chẳng phải loại hiếm.

Yêu thú lục giai tương đương với Địa Tiên cảnh tu sĩ, thất giai thì là Thiên Tiên cảnh tu sĩ. Theo truyền thuyết, ở Lang Gia Sơn Mạch từng có bát giai yêu thú, đương nhiên, ấy chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Trăng sáng sao thưa, càng vào sâu Lang Gia Sơn Mạch, Tần Quân càng

cảm nhận được những khí tức cường đại, mùi máu tươi trong không khí càng nồng, buổi đêm của núi rừng vốn là lúc đám yêu thú cuồng hoan, cũng là khi tu sĩ phải run mình hoảng sợ.

Một canh giờ nhanh chóng trôi qua, đêm vào khuya.

Dưới sự hướng dẫn của Tiểu Cửu, nhóm bốn người Tần Quân tới một sơn cốc, trong màn đêm, sơn cốc được vây quanh bởi bốn ngọn núi cao, mà ở trên đỉnh có một vầng hào quang màu xanh, khiến sơn cốc bị phong bế.

Trong sơn cốc có một con sông nhỏ, lúc này, con sông ấy dập dềnh ánh sáng, nhìn gần lại mới thấy ở đó có hơn một ngàn tu sĩ, hoặc đang đả tọa, hoặc đang nhỏ giọng nói chuyện phiếm. Không chỉ ngoài cửa sơn cốc, mà trên đỉnh sơn cốc và đỉnh của bốn ngọn núi xung quanh đều có tu sĩ canh gác, có thể nói là không lọt chút khe hở nào để chạy trốn.

Dường như bởi vì được Tần Quân bảo vệ, nên Tiểu Cửu chẳng chút kiêng dè, cứ thế xuất hiện trước mắt các tu sĩ, lao thẳng vào trong sơn cốc.

- Có biến!

Chỉ trong chớp mắt, chúng tu sĩ đã nhảy lên, ai nấy đều lấy pháp khí, nhìn đến kẻ đột nhập là Miêu Nhân, bọn họ liền ra tay theo bản năng.

Ầm rầm rầm ——

Một cột sét chiếu sáng bầu trời đêm, kéo theo tiếng động đinh tai nhức óc, khiến đám tu sĩ sửng sốt, vội vàng rụt về sau. Vừa lúc ấy, Tiểu Cửu cũng yên lành chạy qua cửa sơn cốc.

Thuật Vũ Giá Vân Đằng của Lôi Chấn Tử nhanh cực, mang theo nhóm ba người của Tần Quân bay vào sơn cốc mà đám tu sĩ không nhìn rõ gương mặt thật của họ.

- Thứ vừa đi vào là gì thế?

- Không rõ lắm, cột sét khi nãy làm mắt ta suýt chút thì mù.

- Chẳng lẽ tên Miêu Nhân kia tới để mật báo?

- Hừ, sợ cái gì. Miêu Nhân tộc đã là cá trong chậu, chẳng làm nên trò trống gì đâu. Chúng ta nhất quyết không buông tha mười tên Miêu Nhân trong sơn cốc.

Chúng tu sĩ bàn luận sôi nổi, sau đó từng người lại ngồi nghỉ ngơi. Pháp trận của sơn cốc khiến họ không vào được, nên đành canh chừng phía ngoài.

Trong sơn cốc có hơn mười Miêu Nhân đang dưỡng sức, trị thương. Đa phần đều còn nhỏ. Trong đó có một Miêu Nhân nữ tử là hút mắt nhất, mái tóc màu bạc xõa bờ vai, trên người mặc đồ làm từ da thú, bọc quanh từng đường cong quyến rũ của cơ thể, khuỷu tay và cẳng chân trắng như tuyết, đuôi ve vẩy, đôi tai mèo trên đầu hơi cọ quậy. Dù chỉ thoáng qua một bóng hình cũng đủ khiến đa số các nam nhân phải nhìn đắm đuối.

Khi Tiểu Cửu mới vừa chạy vào, ngân Miêu Nhân nữ tử này liền quay đầu nhìn lại, gương mặt tuyệt mỹ lộ ra vẻ kinh hoảng, nàng không hề mừng rỡ khi thấy Tiểu Cửu.

- Nguy rồi! Có người xâm nhập pháp trận!

Nàng hốt hoảng hô lên, ra lệnh cho các Miêu Nhân trưởng thành vội vàng cầm vũ khí.

Pháp trận của sơn cốc cho phép Miêu Nhân tự do ra vào, nhưng tu sĩ thì không thể. Tiểu Cửu không nghĩ tới điều ấy, nên Lôi Chấn Tử cứ thế mà lao thẳng vào.

Nhóm bốn người của Tần Quân đặt chân xuống đất, khiến chúng Miêu Nhân căng thẳng vô cùng. Ánh mắt của Tần Quân ngay lập tức bị hấp dẫn bởi Miêu Nhân nữ tử kia, cứ thế nhìn đăm đăm người ta.

Đáng yêu quá, đẹp quá...

Tần Quân nhìn đắm đuối vào Miêu Nhân nữ tử kia. Bấy giờ, Tiểu Cửu chạy tới trước mặt nàng, kêu to, xem chừng đang giải thích lai lịch của nhóm người này.

Chẳng mấy chốc, chúng Miêu Nhân bèn bình tĩnh lại. Ngân Miêu Nhân nữ tử kia còn đi về phía họ.

- Chào các ngươi, ta là Vọng Tuyết, con gái của tộc trưởng Miêu Nhân tộc. Cám ơn các ngươi đã cứu đệ đệ ta.

Ngân Miêu Nhân nữ tử tự giới thiệu, dung nhan mỹ lệ ấy khiến Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng không khỏi xao xuyến, mà Tần Quân lại chú ý tới chút đề phòng nàng vẫn giấu nơi đáy mắt.

- Vọng Tuyết? Tên rất hay, ngày ngươi sinh ra nhất định là ngày tuyết rơi.

Tần Quân cười nói, thằng nhãi này còn cố tình vén tóc, để lộ gương mặt tuấn tú của mình.

Khóe miệng Vọng Tuyết giật giật, dù vị thiếu niên trước mặt tuấn tú như một bức họa, nhưng sau nụ cười và câu nói của hắn lại khiến người ta muốn đập như thế?

- Đa tạ các vị đã cứu tiểu đệ, về những chuyện khác, không nhọc công các vị.

Vọng Tuyết chắp tay nói, Miêu Nhân tộc đang bị tu sĩ nhân tộc làm hại, sao nàng có thể dễ tin nhóm người của Tần Quân?

Tiểu Cửu vội vàng chạy đến lay tay nàng, bị nàng trừng mắt một cái liền sợ.

Tần Quân thấy cảnh này thực thú vị, bèn cười nói:

- Ta không chỉ nguyện ý cứu mọi người, mà còn nguyện ý cứu cả Miêu Nhân tộc.

Lời vừa nói xong, hết thảy Miêu Nhân tộc có mặt tại đây đều ồ lên, đám nhỏ thì tò mò nhìn Tần Quân.

Vọng Tuyết không hề vui sướng, thậm chí còn càng đề phòng. Không thể nào có chuyện vận may từ trên trời rơi xuống như thế, Tần Quân nguyện ý giúp Miêu Nhân tộc, rõ ràng là có ý đồ khác, hơn nữa ý đồ này còn nhắm tới cả bộ tộc.

------oOo------

Chương 412: Đạo hữu xin dừng bước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay lúc nàng còn do dự không biết phải làm sao mới đuổi được nhóm người này, thì Dịch lão đầu đứng bên vừa lau mồ hôi vừa hùng hổ nói:

- Sắp diệt tộc đến nơi còn chần chừ cái gì, bọn ta có thể xông qua pháp trận, có thể dễ dàng giết chết các ngươi, nếu chúng ta lòng dạ hiểm ác thì cần gì phí lời với đám các ngươi nữa?

Tần Quân trợn trắng mắt, cái lão này có thể thân thiện hơn không?

Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng đồng ý với cách làm của Dịch lão đầu, dù sao bọn họ cũng không nghe được thông báo của hệ thống, không biết tới nhiệm vụ nhánh, nên trong mắt họ, Miêu Nhân tộc chẳng là cái thá gì.

Sắc mặt Vọng Tuyết có chút sa sầm, nàng mím môi, hiển nhiên là đang giận dữ, nhưng ngẫm lại thì lời của Dịch lão đầu quả là chí lý.

- Đêm nay chúng ta cứ ở đây nghỉ ngơi đi, cũng để Vọng cô nương suy nghĩ một đêm, nếu ngươi vẫn từ chối, bọn ta tuyệt không ép uổng.

Tần Quân xua tay cười nói, dù nhiệm vụ chi nhánh yêu cầu hắn thu phục Miêu Nhân tộc, nhưng không phải nhiệm vụ bắt buộc nên nếu Vọng Tuyết không muốn thì hắn đương nhiên sẽ không chường mặt.

Hắn nhân nhượng nhiều thế đương nhiên không phải vì cái sự mỹ lệ của Vọng Tuyết.

Hắn tin chắc mình là vị chính nhân quân tử, không bị dao động bởi sắc đẹp!

Vọng Tuyết không gật đầu cũng không từ chối, Tần Quân liền tự đi tới bên mấy nhóc Miêu Nhân tộc.

- Ngươi định làm gì!

Một Miêu Nhân trưởng thành đột nhiên trầm giọng nói. Những người này đều đã tới Hóa Hư cảnh, tiếc rằng phía ngoài sơn cốc, số tu sĩ Hóa Hư còn nhiều hơn nữa.

Vọng Tuyết vội vàng xoay người lại, lúc này, Tần Quân đột nhiên lấy một ít đồ ăn từ trữ vật giới ra, là vịt quay được bọc trong giấy vàng, chỉ trong nhắt máy, mùi thịt đã tỏa ra, đám nhóc Miêu Nhân hai mắt sáng rỡ lên, chạy hết về phía hắn.

- Đừng vội vã, ai rồi cũng có.

Tần Quân cười đưa đồ ăn cho chúng, nếu sắp sửa thu phục Miêu Nhân tộc thì đám nhóc này sẽ là con dân tương lai của hắn, hắn đương nhiên không đành lòng nhìn chúng bị đói.

Cảnh này khiến cho ánh mắt của những Miêu Nhân trưởng thành dịu đi, Vọng Tuyết nhìn đăm đăm vào Tần Quân, bấy giờ nàng mới nhận ra hắn rất khác những tu sĩ nhân tộc mình từng gặp, sau khi quan sát cẩn thận, nàng thậm chí còn có ý muốn gần gũi rất khác thường, giống như ý nghĩ này ẩn sâu từ trong huyết mạch.

Dịch lão đầu lắc đầu cười nói:

- Ma thần giáng lâm, bách tộc quy thuận, có lẽ thịnh thế sắp tới rồi.

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử nhìn nhau, bắt đầu nghiền ngẫm những lời này, giờ đã khác xưa, lời Dịch lão đầu nói, họ không dám xem thường, luôn cảm thấy trong đó còn có hàm nghĩ khác.

- Rốt cuộc thân phận của lão già kia là gì?

Tần Quân liếc nhìn bóng dáng Dịch lão đầu một cái, thân phận lão chắc chắn không phải hạng đơn giản, trong mấy trăm đệ tử, chọn bừa một vị cũng có thể trở thành nhân vật tiếng tăm của Ma Đạo, còn biết không ít những bí tân thời thượng cổ. Nhưng Dịch lão đầu không để lộ thân phận, hắn chỉ đành tò mò thế thôi.

...

Trăng lặn, mặt trời lên.

Năm tên Địa Tiên cảnh tu sĩ ngồi trên một chiếc thuyền bay, bay vùn vụt giữa không trung, phía dưới đúng là Lang Gia Sơn Mạch.

- Còn xa lắm không?

Một người trung niên có bộ mặt như sơn dương mở mắt hỏi, bọn họ đều mặc áo bào màu tro, rõ ràng là đến từ một thế lực.

- Sắp rồi, hẳn là không đến năm mươi dặm.

Vị tu sĩ bên cạnh đáp.

Vị trung niên mặt sơn dương gật đầu nói:

- Hôm nay chúng ta phải tóm sạch đám Miêu Nhân, bởi trong đó có công chúa của Miêu Nhân tộc, phải hành động nhanh, nếu không sẽ bị thế lực khác dòm ngó.

Miêu Nhân tộc không phải hạng xoàng, chiến lực cường đại, trí tuệ không kém nhân tộc, nếu có thể thu phục thì chắc chắn sẽ tăng thêm sức mạnh cho thế lực họ.

Bốn gã tu sĩ đều gật đầu, vừa nghĩ đến nữ Miêu Nhân liền sục sôi ngọn lửa tình dục.

Miêu Nhân tộc, đúng y cái tên của mình, là đời sau của miêu yêu và nhân tộc, trải qua không biết bao nhiêu năm tiến hóa, hình thành một chủng tộc mạnh mẽ, nữ Miêu Nhân còn tươi ngon mọng nước quá thể, khiến người ta thèm khát.

Nói chẳng ngoa, nữ Miêu Nhân chính là thứ đồ chơi mà nam tu sĩ nào cũng khao khát, khó mà mua nổi.

- Đạo hữu đằng trước, xin hãy dừng bước!

Đúng lúc này, một tiếng cười từ phía sau truyền đến, năm kẻ giật mình vội vàng quay đầu nhìn lại thì thấy một đạo nhân khoác hoàng bào đang đi lại gần phía họ, gương mặt người này hòa ái, mang nét cười thản niên, dưới thân cưỡi hắc hổ, con hắc hổ này còn có thể chạy trên không, thực bất

phàm.

Người tới hiển nhiên là Thân Công Báo oai phong khắp chốn trong Phong Thần Bảng, đương nhiên, hai chữ “oai phong” này mang nghĩa xấu.

So với các bậc đại năng của các giáo trong Phong Thần Bảng, Thân Công Báo chẳng phải máu mặt gì, nhưng vai trò chẳng ít, là nhân vật mấu chốt thổi bùng trận Phong Thần đại chiến.

- Kẻ tới là ai?

Người trung niên mặt sơn dương trầm giọng hỏi, bốn người khác cũng nhìn Thân Công Báo với vẻ đề phòng, ngầm có tư thế muốn ra tay.

Con hắc hổ Thân Công Báo cưỡi dừng ở trên thuyền, gã nhảy xuống, chắp tay cười nói:

- Ta là Thân Công Báo, du đãng bốn phương, một nhàn đạo nhân mà thôi.

Năm người hai mặt nhìn nhau, thái độ của Thân Công Báo vô cùng tốt, khiến họ không khỏi buông lơi đề phòng.

Thân Công Báo trong Phong Thần Bảng có thể giao du với đủ loại kỳ nhân dị sĩ, nhất định là không mang vẻ ngoài xấu xí, gian xảo như trong hoạt hình hoặc phim truyền hình, nếu không có dung mạo đẹp đẽ, thì sao nhân duyên có thể nhiều thế được?

Khi kết giao với người khác, ấn tượng tốt của lần gặp đầu tiên có thể thêm điểm rất nhiều.

- Có chuyện gì không?

Vị tu sĩ mặt sơn dương trầm giọng hỏi.

Thân Công Báo cười nói:

- Rừng núi hoang vắng, gặp được bóng tu sĩ chẳng phải chuyện dễ dàng, muốn đi nhờ đoạn đường, tiện thể quen biết, làm bạn một phen. Sở thích của ta đây rất ít, một là du sơn ngoạn thủy, hai là kết bạn.

Năm người không khỏi hai mặt nhìn nhau, ngữ khí của Thân Công Báo vừa không quá trang nghiêm, lại không quá nhún nhường, nghe thực chân thành, nhưng họ không phải đứa bé lên ba, sao có thể làm bạn với người lạ trong cái thời điểm quan trọng này?

- Đi đi, bọn ta còn có việc.

Một tu sĩ mất kiên nhẫn, phất tay nói, họ đều có tu vi Địa Tiên cảnh, đương nhiên không sợ Thân Công Báo.

- A? Vì chuyện của Miêu Nhân tộc đúng không?

Thân Công Báo nhướng mày cười nói, vẻ mặt kiểu ta đã sớm biết mọi chuyện, khiến vẻ mặt năm người kia không khỏi biến sắc.

Tu sĩ mặt sơn dương trầm giọng hỏi:

- Ý ngươi là sao, ngươi biết chuyện này từ đâu?

Bốn tu sĩ khác lấy pháp khí ra, vây quanh Thân Công Báo. Nếu bọn họ biết Thân Công Báo là cường giả Chân Tiên cảnh, chắc sợ đến tè ra quần.

------oOo------

Chương 413: Bình Thiên Yêu Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các vị huynh đài đừng nghĩ nhiều, ta là đạo sĩ, đương nhiên sẽ không làm chuyện trời không dung đất không tha.

Thân Công Báo nói rất đường hoàng, nhưng từng câu từng chữ đều khiến năm tên tu sĩ thầm xỉ vả trong lòng, cái thằng nhãi này đang đổi cách để mắng bọn chúng đây mà.

Chỉ nghe Thân Công Báo nói tiếp:

- Thực không dám giấu giếm, ta tới Lang Gia Sơn Mạch là vì một chuyện liên quan đến mạng sống của vô số người, cũng liên quan đến cái Miêu

Nhân tộc mà gần đây các ngươi đang tranh đoạt, tại hạ mong các vị huynh đài có thể giúp ta một ngày, ta cũng nhìn thấy được các vị đều là cường giả đỉnh thiên lập địa.

Năm người nghe xong có chút choáng váng, nhưng vẫn bị hấp dẫn bởi những gì gã nói.

- Chuyện gì?

Tên trung niên mặt sơn dương vội vàng hỏi, chuyện gì mà liên quan đến mạng sống của vô số người, nghe đã thấy choáng ngợp rồi.

- Miêu Nhân tộc là giống loài kỳ lạ từ thời thượng cổ, thực lực thật sự nào có cỏn con như vẻ về ngoài, nếu không chúng đã sớm bị nhân tộc chia cắt, nào có đợi đến ngày hôm nay?

Thân Công Báo nghiêm túc nói, rất ra dáng một chúa cứu thế, thằng nhãi này lại đang muốn hại người đây.

Năm người kia nghe xong liền nhíu mày, dựa theo ý của Thân Công Báo thì đúng là thế thật, Miêu Nhân tộc tồn tại đã hơn vạn năm, sao có thể không có phương án dự phòng chứ?

- Chuyện này các ngươi tuyệt đối không được nói với kẻ khác. Ta cho các ngươi biết là vì bình thủy tương phùng, gặp nhau là duyên phận, để ta hé lộ chân tướng cho các ngươi xem, trùng hợp thế nào, trước đây không lâu ta vừa gặp một Miêu Nhân, các ngươi biết nó muốn làm gì không?

Thân Công Báo đè thấp thanh âm xuống, vô hình trung khiến năm tên tu sĩ bắt đầu tin tưởng gã.

Người đàn ông trung niên mặt sơn dương cũng nhỏ giọng theo:

- Nó muốn làm gì?

- Nó muốn đi báo tin cho vị yêu tôn mới quật khởi trong giới yêu tộc!

Thân Công Báo cố tình làm cái vẻ mặt vô cùng khó coi.

Yêu tôn!

Năm kẻ kia giật mình sửng sốt, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

- Chính là Bình Thiên Yêu Tôn đã thống nhất hàng tỉ yêu thú phương Bắc trong mười mấy năm gần đây?

Một người tu sĩ run giọng hỏi, chỉ nhắc tới cái tên ấy thôi mà khiến gã không khỏi run rẩy, vậy là đủ hiểu Bình Thiên Yêu Tôn đáng sợ nhường nào.

- Đúng thế!

Thân Công Báo mang vẻ mặt nghiêm trọng, gật đầu đáp lại.

Năm người kia nghe xong, đều không kìm được mà hít sâu một hơi.

Thấy sắc mặt chúng như thế, Thân Công Báo thầm tự đắc, mắng thầm trong lòng:

- Một lũ ngu xuẩn!

Rồi Thân Công Báo bắt đầu miêu tả sinh động cái tình cảnh khi ấy, nghe mà khiến năm tên tu sĩ kinh hồn táng đảm, run rẩy sợ hãi.

- Chuyện của Miêu Nhân tộc vô cùng trọng đại, nhưng thiếu một nhóm Miêu Nhân cũng chẳng phải sự việc to tát gì, việc quan trọng nhất của hiện tại là bắt lấy một tên Miêu Nhân, tại hạ có một độc môn bí pháp, có thể bóp méo ý thức của kẻ khác, ta định dùng cách này để khiến tên miêu yêu kia báo tin giả cho Bình Thiên Yêu Tôn!

Thân Công Báo nói xong lời cuối, còn tung ra một thông tin chấn động.

Bóp méo ý thức?

Nghe có đáng sợ quá không?

- Các vị huynh đài yên tâm, tại hạ là người tu đạo, đương nhiên sẽ không dùng bí pháp đó lên nhân tộc, chẳng qua vô tình nghe được các vị biết nơi ở của Miêu Nhân nên mới khẩn mời năm vị giúp sức, sau khi xong việc, ta sẽ tuyên truyền việc này để tiếng tăm năm vị lan xa, được tuyên dương

công đức.

Thân Công Báo mong mỏi nhìn năm người, khiến họ không khỏi dao động.

Năm kẻ hai mặt nhìn nhau, chuyện này quá quan trọng, dù có nghi ngờ thì họ cũng không dám lộ ra mặt.

Lỡ là thật thì sao?

Bình Thiên Yêu Tôn nổi danh cuồng lệ, rất có thể sẽ vì chuyện này mà đại náo nhân tộc, cả Ma Đạo không ai có thể chống lại Bình Thiên Yêu Tôn, nếu Ma Đạo Cửu Tôn lãnh tụ liên thủ thì còn có hi vọng.

Nhưng chuyện của Miêu Nhân tộc cũng không liên quan đến Ma Đạo Cửu Tôn, nếu khi ấy khiến họ bị vướng vào rắc rối thì với thủ đoạn tàn nhẫn của cửu tôn, cái thế lực trung tiểu của họ chắc chắn sẽ không được chết tử tế.

Nghĩ đến đây, dù cảnh giới đã là Địa Tiên thì năm kẻ này cũng không khỏi toát mồ hôi lạnh đầm đìa.

- Tại hạ Cao Thụy, là thành chủ của Liên Hỏa thành.

Người trung niên mặt sơn dương tự giới thiệu, hiển nhiên là đang chuẩn bị đáp ứng yêu cầu của Thân Công Báo.

Nếu Tần Quân thấy được cái quá trình này, hẳn sẽ cảm thán công phu mồm mép của Thân Công Báo đã tới đăng phong tạo cực.

...

Trong sơn cốc, Tần Quân chậm rãi mở mắt, rời khỏi trạng thái tu luyện.

Luyện thêm mấy lần là hắn có thể đột phá, cái tần suất đột phá này tuyệt đối thuộc dạng số một, số hai đương thời.

Xoay xoay cổ, Tần Quân liếc một cái liền thấy Vọng Tuyết đang ngồi trên cự thạch gần vách núi, dù mặc đồ da thú thì làn da trắng nõn cùng dung mạo tuyệt mỹ của nàng, dưới ánh mặt trời chiếu rọi, vẫn đem đến cho hắn

một sự rung động sâu sắc rất khác lạ, nhất là mái tóc màu bạc đang bay theo làn gió kia, làm trái tim Tần Quân không thể bình tĩnh trở lại.

Nếu lần nào tu luyện xong, mở mắt ra cũng được thấy cảnh đẹp này thì tốt biết bao?

Tần Quân cảm thán trong lòng, dường như thấy được ánh mắt của hắn, Vọng Tuyết chậm rãi mở ra đôi mắt xinh đẹp, liếc về phía Tần Quân, bốn mắt nhìn nhau, giữa đôi bên như xẹt lên tia lửa điện.

- Hừ!

Vọng Tuyết thấp giọng hừ, thanh âm nhỏ đến mức gần như không nghe được, nhưng vẫn bị Tần Quân phát hiện.

Đáng yêu quá...

Khóe miệng Tần Quân cong lên, hắn lập tức đứng dậy duỗi người, đã đến lúc ngả bài với Vọng Tuyết rồi, vốn còn muốn kiên nhẫn đợi cho Vọng Tuyết suy nghĩ xem có cần sự giúp sức này không, nhưng chút rung động ban nãy khiến hắn đổi ý.

Đúng rồi, không phải vì Vọng Tuyết, mà vì để thu phục Miêu Nhân tộc cường đại!

Tần Quân tự kiếm một cái lý do đường hoàng đứng đắn cho mình.

- Đám Miêu Nhân kia, mau ra đây, nếu không chúng ta sẽ phá sập sơn cốc cho các ngươi chết kẹt nơi này!

Đúng lúc này, một tiếng hét giận dữ truyền đến từ phía ngoài sơn cốc, ngay sau đó năm luồng uy áp của Địa Tiên cảnh ập đến, khiến hết thảy Miêu Nhân trong sơn cốc đều hoảng sợ.

Sắc mặt Vọng Tuyết đại biến, nàng vốn chỉ mới là Hóa Hư cảnh tam trọng, đương nhiên không phải đối thủ của cường giả Địa Tiên cảnh, huống chi còn là năm tên cường giả Địa Tiên cảnh.

- Tiêu rồi...

- Làm thế nào bây giờ? Chẳng nhẽ thật sự phải chết sao?

- Chết thì chết, còn hơn là phải làm nô lệ cho nhân tộc!

- Phải đấy, Miêu Nhân chúng ta rơi vào tay họ, có kẻ nào mà chẳng sống không bằng chết, nhất là phụ nữ!

------oOo------

Chương 414: Mất mặt vì hoàng đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chỉ tội đám nhỏ, ai!

Những Miêu Nhân trưởng thành cùng nhau than thở, Vọng Tuyết đi tới bên những đứa nhóc Miêu Nhân, sắc mặt nghiêm trọng, không biết đang nghĩ gì.

Nàng vuốt ve đầu của Tiểu Cửu, lẩm bẩm nói:

- Đừng sợ, tỷ tỷ sẽ ở bên ngươi.

Nhìn chúng Miêu Nhân trầm mặc, Tần Quân không nói gì, Dịch lão đầu, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử chẳng thèm để tâm, trong mắt họ, Địa Tiên cảnh tu sĩ chẳng khác ruồi bọ là bao, đều dễ dàng bị họ đánh chết.

- Này này này, mấy người sợ cái gì, bọn ta còn chưa đi cơ mà!

Tần Quân không nhịn được liền kêu lên, tiếc rằng không có ai để ý tới hắn.

Vọng Tuyết quay đầu lại nhìn hắn với dáng vẻ yếu ớt, nói:

- Tần công tử, các ngươi mau chóng rời đi, để tránh bị vạ lây.

Đôi mắt nàng ầng ậng nước, điềm đạm đáng yêu, khiến người nhịn không được, chỉ muốn ôm nàng vào lòng mà che chở.

Tần Quân không bị thuyết phục, ngược lại còn càng bất đắc dĩ.

Cái đệch, ta đây mạnh lắm đó!

Rầm một tiếng!

Vầng hào quang màu xanh trên đỉnh sơn cốc bị đập nát, sau đó sáu bóng người bay xuống, hiển nhiên là Thân Công Báo cùng nhóm của Cao Thụy.

- Thân đạo trưởng, ngươi chọn một con đi!

Cao Thụy cười nói, khi nói ánh mắt gã quét hết nhóm người trong sơn cốc, rồi nhanh chóng tập trung nhìn chằm chằm Vọng Tuyết, vừa thấy Vọng Tuyết, mắt gã sáng rỡ hơn, cái bản mặt sơn dương dài ra.

Bốn người khác cũng không khỏi sửng sốt trước vẻ xinh đẹp của Vọng Tuyết, trong mắt toàn những ý nghĩ dâm dục, chỉ thiếu điều chảy nước miếng.

Thân Công Báo không mang theo con hắc hổ của mình nên Tần Quân tạm thời không nhận ra gã.

- Cao huynh, các ngươi tùy tiện để lại một Miêu Nhân khỏe mạnh cho ta là được rồi.

Thân Công Báo cười nói, quá nhún nhường, nhất là trong cái thời điểm này, thành thử nhóm năm người của Cao Thụy không khỏi liếc gã một cái.

Trong lòng họ vẫn giữ ý nghi ngờ Thân Công Báo, nhưng Miêu Nhân đã tại trước mặt Thân Công Báo, vậy mà gã vẫn giữ được vẻ bình tĩnh, không nói ra yêu cầu quá đáng, xem chừng Thân Công Báo không nói dối.

- Ha ha, con mẫu Miêu Nhân kia thuộc về ta!

Cao Thụy chỉ vào Vọng Tuyết cười to, nghe thấy thế, vẻ mặt Vọng Tuyết đanh lại, trong đôi mắt xinh đẹp lộ ra sát ý lạnh như băng.

Phụt ——

Đúng lúc này, một ngọn lửa đột nhiên đánh úp lại khiến sáu người bên Cao Thụy vội vàng né tránh, đây hiển nhiên là Tam Muội Chân Hỏa của Tần

Quân, ngọn lửa liếm qua vách đá, vách đá nham thạch thế mà cũng bị đốt thủng một lỗ.

- Miêu Nhân tộc là con dân của trẫm, các ngươi dám xông đến, đều đáng chết, có biết không?

Tần Quân lạnh giọng nói, khiến ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía hắn. Trong mắt Vọng Tuyết còn lóe lên chút cảm xúc khác thường.

Giữa lúc nước sôi lửa bỏng này mà Tần Quân còn dám đứng ra bảo vệ Miêu Nhân tộc, có thể thấy hắn thực sự tới giúp họ, còn cái phần 'con dân của trẫm' thì bị Vọng Tuyết không để tâm tới.

Chẳng ai muốn chết, dù là Miêu Nhân cũng thế.

- Xú tiểu tử, ngươi là đệ tử của tông môn nào!

Cao Thụy trầm giọng hỏi, gã không ra tay ngay bởi tướng mạo Tần Quân oai phong như thế, hiển nhiên lai lịch bất phàm, hơn nữa còn dùng Tam Muội Chân Hỏa, gã còn đang lo Tần Quân có chỗ dựa vững chãi nào nên mới dám ngông cuồng như vậy.

Tần Quân vừa định mở miệng thì Cao Thụy bỗng nhiên cảm thấy trên lưng mình bị ai điểm một cái, bốn tên tu sĩ khác cũng vậy, họ sợ hãi nhận ra bản thân hiện không tài nào nhúc nhích nổi.

Tần Quân, Lôi Chấn Tử, Viên Hồng cùng chúng Miêu Nhân đều tròn mắt nhìn về phía Thân Công Báo đang đứng cười gian trá sau lưng Cao Thụy.

- Đạo thuật tinh diệu, lai lịch của nhà ngươi cũng chẳng phải hạng xoàng!

Dịch lão đầu chậc chậc lấy làm kỳ, nhìn về phía Thân Công Báo với ánh nhìn tán thưởng.

Lão già không đứng đắn xem trọng thằng khuấy chuyện, chẳng khác nào vương bát nhìn đỗ xanh, càng nhìn càng thấy thuận mắt.

- Thuộc hạ Thân Công Báo, bái kiến bệ hạ!

Thân Công Báo mỉm cười hướng Tần Quân triều bái, lời vừa nói ra, năm

người nhóm Cao Thụy liền trợn tròn mắt, Vọng Tuyết cùng chúng Miêu Nhân cũng chưa kịp hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Người này là thuộc hạ của Tần Quân?

Tần Quân là hoàng đế?

Biết bao nghi hoặc hiện lên trong đầu họ, chỉ nghe Tần Quân cười nói:

- Ra là ngươi, may là ngươi đã ra tay trước, nếu không thì sao mọi chuyện thuận lợi được thế này.

Đồng tử của Thân Công Báo thoáng rụt lại, theo bản năng, gã nhìn về phía Viên Hồng cùng Lôi Chấn Tử, chỉ thấy hai người nọ dùng ánh nhìn sâu xa khó lường nhìn mình, khí tức của Kim Tiên cảnh khiến gã không khỏi sợ sệt nuốt nước miếng.

- Bệ hạ nói phải, thuộc hạ quá liều lĩnh.

Thân Công Báo chắp tay cười nói, trán rịn đầy mồ hôi lạnh.

Lời Tần Quân nói chẳng phải là giỡn, hắn quả thực có chút khó chịu với phương thức xuất hiện của Thân Công Báo, với tu vi của mình, gã rõ ràng có thể giải quyết đám Cao Thụy trước khi tới sơn cốc, ấy vậy mà còn cố tình đợi cho đến khi đến nơi mới ra tay cho Tần Quân nhìn, có thể nói là để trình diễn tài năng của bản thân, cũng có thể hiểu rằng đang ra oai phủ đầu.

Cái tính ghen tị của Thân Công Báo vốn nổi tiếng, Tần Quân nhất định phải chèn ép một chút, tránh trường hợp sau này gặp Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn, rồi Thái Bạch Kim Tinh, thằng nhãi này lại có ý xấu gì.

- Vậy hiện tại ngươi nên làm gì đây?

Tần Quân hiền hòa cười nói, Thân Công Báo cũng hiểu ý hắn, bèn ra tay giết chết nhóm Cao Thụy, cuối cùng còn dùng pháp thuật hệ hỏa hủy thi diệt tích, Tần Quân thấy vậy liền gật đầu hài lòng.

Mọi chuyện diễn ra, Vọng Tuyết và chúng Miêu Nhân đều nhìn thấy, điều này khiến ấn tượng của họ dành cho Tần Quân cũng thay đổi.

Khi đối mặt với Thân Công Báo, Tần Quân vô tình tỏa ra khí phách đế hoàng, ai nấy đều cảm giác được, khiến người ta dễ dàng xem nhẹ tuổi tác của hắn.

Sau đó, Tần Quân giới thiệu qua về Thân Công Báo, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử một phen, rồi mới xoay người nhìn về phía chúng Miêu Nhân, cười hỏi:

- Sao, ta có đủ sức để bảo vệ Miêu Nhân tộc phải không!

Năm tên tu sĩ Địa Tiên cảnh dễ dàng bị đánh chết, chứng tỏ tu vi của Thân Công Báo vượt xa Địa Tiên cảnh!

- Đa tạ Tần công tử tương trợ.

Vọng Tuyết nghiến răng nghiến lợi nói, trong lòng vừa cảm động lại vừa có một chút xúc cảm ngọt ngào mà nàng không muốn thừa nhận.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Đi thôi, chẳng nhẽ còn tính ở trong này mãi? Không muốn cứu Miêu Nhân tộc sao? Nếu ở lại cũng được, thế thì Vọng cô nương có thể gả cho ta, chẳng phải sung sướng sao?

- Hừ!

Vọng Tuyết đỏ bừng mặt, bật ra một tiếng khinh bỉ xong liền xoay người sắp xếp tộc nhân chuẩn bị rời đi.

Kỹ năng tán gái đúng là max cấp!

------oOo------

Chương 415: Miêu Nhân Chiến Hồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không nhịn được tự like cho mình một cái, Lôi Chấn Tử và Viên

Hồng đã quen cảnh này, chẳng phản ứng gì.

- Chậc chậc, có khí phái như bổn hoàng năm đó!

Dịch lão đầu chậc chậc khen.

- Bổn hoàng? Trước kia ngươi cũng là hoàng đế sao?

Tần Quân nhướng mày hỏi, túm đúng từ khóa, nhất định phải bám theo vặn lại.

Dịch lão đầu ngẩn người, sau đó giả vờ khụ vài tiếng:

- Ngươi cảm thấy ta giống hoàng đế sao?

- Cũng phải, cái bộ dạng này mà làm hoàng đế, ta cũng thấy mất mặt.

- ...

Dịch lão đầu đột nhiên muốn bóp chết Tần Quân, miệng của tiểu tử này cũng cay nghiệt thật.

Chẳng mấy chốc, Tần Quân liền dẫn chúng Miêu Nhân đi về phía cửa sơn cốc, vì đa số Miêu Nhân đều còn nhỏ, không hợp với chuyện phi hành, nên đành phải đi bộ.

Sau khi rời khỏi sơn cốc, Thân Công Báo liền triệu hồi hắc hổ, khiến chúng Miêu Nhân sợ tới run rẩy.

Tần Quân nhìn ngắm một phen, oai phong thật đó, tưởng tượng sau này mình làm hoàng đế, sao có thể không có thú cưỡi?

Thú cưỡi phải thực khí phách!

Cửu long kéo kiệu?

Ý này không tồi, ít nhất cũng thoải mái.

Tần Quân càng nghĩ càng phấn khởi, định khi nào bảo Tiểu Ly dẫn hắn đi bắt chín con rồng để kéo kiệu.

Đám tu sĩ ngoài sơn cốc vẫn chưa biết nhóm Cao Thụy đã chết, thấy Tần Quân và những người khác đi ra bèn xông tới.

- Lôi Chấn Tử, giải quyết chúng đi.

Tần Quân ra lệnh cho Lôi Chấn Tử, câu mệnh lệnh này còn có ý khác, hắn muốn Lôi Chấn Tử phô bày sức mạnh của mình, dọa Thân Công Báo, để cái thằng tai họa này không bày trò hãm hại mình.

Lôi Chấn Tử gật đầu, sau đó tiến lên vài bước, hai tay giơ lên cao, chỉ trong phút chốc, phong vân biến sắc, từng cột sét nhanh chóng giáng xuống mãnh liệt như cuồng phong gió lốc.

Rầm! Rầm! Rầm!

Cột sét bổ xuống, tu sĩ nào bị bổ trúng đều hóa thành tro tàn, ngay cả rừng cây cũng bị đốt cháy, sợ tới mức chúng Miêu Nhân đứng sau không khỏi run rẩy, hãi hùng nhìn Lôi Chấn Tử, không ngờ nam tử xấu xí này lại kinh khủng như thế.

Thân Công Báo cảm nhận được uy áp khủng khiếp của sấm sét chung quanh, không khỏi xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Không phải do gã sợ Lôi Chấn Tử, dù tu vi không bằng Lôi Chấn Tử, nhưng nếu gã muốn trốn thì Lôi Chấn Tử cũng không tài nào ngăn nổi.

Gã hoảng hốt là bởi thái độ của Tần Quân, xem chừng màn khoe mẽ khi nãy của mình chọc giận Tần Quân.

- Bệ hạ dù còn trẻ, nhưng tâm tính không thể coi thường, hiểu sâu sắc chế ước chi đạo.

Thân Công Báo cảm khái trong lòng, gã không chỉ không oán giận, mà ngược lại, càng chờ mong, chí ít thì một Tần Quân như thế càng đáng để gã phò trợ.

Chẳng mấy chốc, đám tu sĩ người thì chết, người thì trốn, Tần Quân không ra lệnh cho Lôi Chấn Tử đuổi theo giết, dù sao thì hắn cũng không thích giết chóc.

- Dẫn đường đi.

Tần Quân quay đầu lại hô với Vọng Tuyết đang sững sờ, hiển nhiên đây là lần đầu nàng nhìn thấy cảnh một cường giả Kim Tiên cảnh ra tay.

Chuyện này cũng hiển nhiên, nếu Miêu Nhân tộc có cường giả Kim Tiên cảnh tọa trấn, thì đã không lâm vào kiếp nạn này.

Theo lời Vọng Tuyết, Miêu Nhân tộc nằm sâu trong Lang Gia Sơn Mạch, cách sơn cốc chừng hơn một trăm lý.

Hiện Miêu Nhân tộc đã bị hơn mười thế lực lớn nhỏ vây quanh, tình thế vô cùng nguy cấp, đương nhiên, Ma Đạo Cửu Tôn không tham dự chuyện này, nếu không Miêu Nhân tộc đã bị công phá từ lâu.

Hiện trong mắt Ma Đạo Cửu Tôn, Miêu Nhân tộc không có giá trị lớn, ngược lại, các thế lực trung hạ lại điên cuồng vì chủng tộc này.

- Tần công tử, ngươi là hoàng đế nước nào?

Trên đường đi, Vọng Tuyết tò mò hỏi Tần Quân, đôi mắt mỹ lệ sáng ngời khiến lòng người xao động.

Tần Quân cười nói:

- Ngươi đoán, đoán đúng có thưởng.

- Hừ, sao ta đoán được chứ, có biết bao vương quốc, bao hoàng triều như thế.

Vọng Tuyết trợn trắng mắt, sau đó liền lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ:

- Ngươi biết Tần Đế ở Chính Đạo không?

Lời vừa nói ra, Tần Quân liền ngây ngẩn, vẻ mặt Lôi Chấn Tử và Viên Hồng cũng trở nên quái dị, Thân Công Báo thì cười gian trá.

- Là vị Tần Đế đại náo Nam Trác hoàng triều, dùng sức của mình để khắc chế Thâm Uyên Môn?

Tần Quân bình tĩnh hỏi, lòng thì tò mò, chẳng nhẽ thanh danh của ta đã lan xa như vậy?

- Đúng thế, đấy chính là Thâm Uyên Môn đó, môn chủ Nam Cung Liệt Thiên cũng là cường giả đệ nhất của nhân tộc trong Ma Đạo, ấy vậy mà lại hụt bước trước một vương quốc bé nhỏ, ngươi nói xem, chuyện này có thần kỳ hay không.

Vọng Tuyết như chuyển sang trạng thái nói nhiều, nàng bắt đầu thao thao bất tuyệt, nụ cười trên mặt hồn nhiên như cô gái nhà bên, khiến người ta không khỏi khoan khoái.

Tần Quân bày vẻ mặt ghen tị, hỏi:

- Ngươi ngưỡng mộ Tần Đế?

- Ngưỡng mộ? Cũng không rõ nữa, chỉ là thấy hắn thực lợi hại, là một nhân vật truyền kỳ, về sau ngươi nhất định phải phấn đấu để trở thành người như hắn đó!

Vẻ mặt Vọng Tuyết kiểu: Ta kỳ vọng vào ngươi lắm, nghe thấy vậy, Tần Quân lắc đầu cười.

- Thực ra, ta chính là Tần Đế.

Tần Quân nghiêm túc nói.

Vọng Tuyết không khỏi nhìn về phía hắn, đôi mắt mỹ lệ nghiêm túc quan sát ánh mắt hắn, rồi nói:

- Nếu ngươi là Tần Đế, thì ta chính là Thánh Cơ.

- Thánh Cơ là cái thứ gì?

Vẻ mặt Tần Quân lúc này thực quá thú vị.

Mẹ kiếp, khó lắm mới được một lần không muốn giả heo ăn thịt hổ, thế mà ngươi lại không tin!

Tần Quân bi thương vô cùng, chẳng nhẽ trong lòng Vọng Tuyết, hắn lại không nên thân như thế?

- Là nữ nhân cực mạnh ở Nam Vực nha, có thân phận hiển hách ở Thánh Triều.

Vọng Tuyết kinh ngạc nhìn về phía hắn, như đang nói: Ngươi là đồ nhà quê ấy à?

Nữ nhân cực mạnh của Nam Vực?

Nghe có vẻ nguy hiểm.

Tần Quân thầm nhớ cái tên Thánh Cơ này, về sau tới Thánh Triều không chừng sẽ gặp lại.

- Ta là Tần Đế thật mà!

- Thôi đừng xạo nữa, Tần đế người ta đang ở Chính Đạo, sao có thể tới đây được.

- ...

Tần Quân khóc không ra nước mắt, nhóm người Lôi Chấn Tử cười lên, nhưng không ai đứng ra giải thích cho Tần Quân, dù sao thì hiếm lắm mới gặp được tình huống khiến Tần Quân phải kinh ngạc.

Vọng Tuyết còn tưởng mình nói đúng, không khỏi ưỡn ngực, ngẩng đầu, hừ một tiếng, giọng điệu ngập vẻ khinh thường.

Tiểu Cửu nhìn Vọng Tuyết và Tần Quân cãi nhau, ánh mắt đảo qua đảo lại, không biết đang nghĩ gì.

...

Dưới bầu trời lồng lộng, tại rặng núi bạt ngàn.

Số tu sĩ nhiều không đếm xuể bay giữa không trung, dưới thảo nguyên cũng đứng hơn mười vạn tu sĩ, trước mắt họ là chúng Miêu Nhân đông nghịt, chung quanh đều là thảo nguyên, mà phía sau của Miêu Nhân tộc lại

là núi cao, thành thử nơi họ đứng chẳng khác nào một ngõ cụt vĩ đại.

------oOo------

Chương 416: Miêu Nhân Chiến Hồn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đó có một tòa núi dựng một pho tượng cao trăm trượng, đó là một nam tử Miêu Nhân hùng vĩ, dù không rõ mặt nhưng có thể thấy mơ hồ rằng gã mặc chiến giáp, hai tay đặt trên chuôi kiếm, toàn thân tỏa ra khí phách ngạo thị thiên địa.

Thảo nguyên này được gọi là Miêu Nhân Nha.

Bởi núi non vờn quanh nhìn giống răng nanh, lại là nơi Miêu Nhân tộc đóng quân, nên được xưng là Miêu Nhân Nha.

- Vọng Diễm, còn không mau đầu hàng, ngươi muốn để cả Miêu Nhân tộc cùng xuống địa ngục sao?

Một nam tử oai hùng, mặc áo bào trắng cao giọng hô, thanh âm vang vọng khắp thiên địa, tu vi Thiên Tiên cảnh tuôn ra, ép cho chúng Miêu Nhân không tài nào thở nổi.

Đứng trước đội quân Miêu Nhân là một lão Miêu Nhân, dáng người đã gù, chòm râu trên mặt dài tới ngực, lão là Miêu Nhân tộc tộc trưởng, Vọng Diễm, lão vuốt râu, trầm giọng nói:

- Dù có phải chết cũng không sao, Miêu Nhân chúng ta không phải nô lệ!

Vừa nói xong, mấy vạn Miêu Nhân liền cùng nhau gầm lên, thế lớn vô cùng, như muốn lật tung cả trời cao.

- Chớ nhiều lời với chúng, hôm nay chúng ta vơ lưới bắt gọn cả đám thôi!

- Hừ! Cái gì mà bắt gọn cả đám, chúng ta muốn Miêu Nhân còn sống, chứ không phải đã chết!

- Hừ, chỉ giữ đám nữ Miêu Nhân và tiểu Miêu Nhân sống thôi, bọn nam Miêu Nhân giết hết!

- Bộ phận nào của Miêu Nhân cũng là bảo bối đó!

Lũ tu sĩ bàn luận sôi nổi, ánh mắt chúng nhìn về phía Miêu Nhân như đang nhìn con mồi.

Vọng Diễm bi ai, nhớ năm đó Miêu Nhân tộc từng là lưỡi dao sắc của nhân tộc, giờ thời đại huy hoàng của Thánh Đình không còn, nhân tộc sau khi bị tiên thần trấn áp liền bắt đầu quay sang giết hại người đã từng là đồng minh, chuyện này khiến cõi lòng lạnh lẽo chừng nào?

Điều quan trọng nhất là, Thánh Triều vì che dấu sự sỉ nhục ngày đó của nhân tộc, mà không công khai nhân thần đại chiến, khiến chúng tu sĩ nhân tộc không biết trời cao đất rộng, cho rằng họ có thể thống ngự vạn tộc.

- Tộc trưởng, mau khởi động pháp trận khai chiến!

Một Miêu Nhân khôi ngô, cao hai thước, đứng sau Vọng Diễm, trầm giọng quát. Cơ bắp trên người gã khiến bộ đồ da thú căng lên, lại thêm cái bờm như sư tử, khiến người khác cảm nhận được khí tức mãnh thú.

Những Miêu Nhân khác gầm gừ theo, không hề sợ hãi đám liên minh tu sĩ có nhân số nhiều hơn họ.

- Được! Chiến!

Vọng Diễm cũng dậy lên hào hùng, quải trượng trong tay đột nhiên gõ xuống đất, một dòng yêu lực màu xanh lấy lão làm trung tâm, tỏa khắp chúng Miêu Nhân.

Rầm! Rầm! Rầm!

Một Miêu Nhân bộc phát yêu lực, yêu lực màu xanh tràn khỏi cơ thể họ, tụ lại trên đỉnh đầu. Cảnh này khiến đám tu sĩ vây xem đều sửng sốt.

Nam tử mặc áo bào trắng vội phất tay hô lên:

- Nhanh lên! Tiến công!

Vừa nói xong, mấy vạn tu sĩ bay trên không và mười vạn đê giai tu sĩ trên thảo nguyên đồng loạt lao về phía Miêu Nhân tộc như đàn ong mật.

Đúng lúc này, yêu lực của toàn thể Miêu Nhân tộc ngưng tụ thành một pho tượng hình Miêu Nhân cực lớn, nhìn rõ là tượng đá trên đỉnh núi phía sau họ.

- Khiên chiến thần, không thể phá!

Một tiếng quát chấn động nhân tâm, vang vọng thiên địa vang lên, chỉ thấy Miêu Nhân hình thành từ yêu lực đột nhiên vung kiếm, một kiếm chém ra, kiếm khí như vầng trăng khuyết cực lớn phóng ra, hất văng mấy vạn tu sĩ đang bay tới, nhưng tu sĩ phía sau sợ đến mức vội vàng dừng lại.

- Không phải sợ! Tiếp tục xông lên! Chiến hồn của Miêu Nhân tộc không trụ được lâu!

Nam tử áo bào trắng vội hô lên, trong lúc nói, gã lấy ra Tam Xoa Kích phóng về phía Miêu Nhân tộc, uy thế của Thiên Tiên cảnh phóng ra, phong vân biến sắc.

Giống như một chiếc cầu vồng trắng, xuyên nát không gian, mang theo uy áp không thể đỡ ập về phía Miêu Nhân tộc.

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên!

Đòn đánh của nam tử áo bào trắng đập trúng chiến hồn của Miêu Nhân, tia lửa bắn ra bốn phía, sức mạnh cường đại khiến mấy ngàn Miêu Nhân phía dưới không khỏi quỳ xuống.

- Hỡi Miêu Nhân tộc, dù chết, chúng ta cũng phải chết cho tôn nghiêm!

Vọng Diễm giận dữ quát, cơ thể già nua bỗng nhiên trở nên cao lớn khôi ngô, khí tức của Thiên Tiên cảnh nhị trọng bùng nổ, khiến chiến hồn càng trở nên ngưng thực.

Hai tay của chiến hồn Miêu Nhân đột nhiên rung lên, đánh bay nam tử áo bào trắng.

Vèo!

Nhìn thấy nam tử áo trắng bị nổ bay, các tu sĩ đều hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía Miêu Nhân Chiến Hồn tràn đầy sợ hãi.

Đến cả cường giả Thiên Tiên cảnh còn bị nổ bay, đám pháo hôi bọn họ xông lên chính là đi chịu chết!

Sắc mặt Vọng Diễm càng thêm thảm đạm, rõ ràng khi Miêu Nhân Chiến Hồn biểu hiện càng cường đại thì gánh nặng của lão lại càng lớn hơn.

Song trận chiến này liên quan đến vận mệnh của Miêu Nhân tộc, Vọng Diễm không quản được nhiều như vậy.

- Chiến Thần chi nhận, không thể phá vỡ!

Miêu Nhân Chiến Hồn gầm thét, cự kiếm trong tay vung xuống lần nữa, kiếm quang do yêu lực ngưng tụ mà thành bổ vỡ đại địa, cả thảo nguyên bắt đầu chấn động kịch liệt, bùn đất bay mù mịt, một tu sĩ bị đánh nổ cho tan tành, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn bề, khung cảnh dưới vòm trời quang trở nên lạnh lẽo đến đáng sợ.

Vọng Diễm không mềm lòng, vì lão biết rõ hôm nay nếu những tu sĩ này không chết, thì chính Miêu Nhân tộc của bọn họ sẽ phải chết.

- Các tiền bối, đừng trách hậu bối chúng ta vi phạm tổ ước, là nhân tộc ép chúng ta đến đường cùng!

Vọng Diễm bi ai nói, đúng lúc này, sau lưng lão bắt đầu có Miêu Nhân ngã xuống, chiến hồn thuật là pháp thuật chủng tộc cực kì tiêu hao yêu lực và tinh lực, Miêu Nhân thúc giục thuật này càng nhiều thì chiến hồn càng mạnh.

Nam tử áo trắng bị chiến hồn đánh bay ban nãy lại bay về, gã giơ cao Tam Xoa Kích đâm ra một nhát giữa hư không, một đạo pháp lực màu trắng tràn ra với thế nước lũ không thể đón đỡ, xé rách không khí, đám Miêu Nhân nhìn thấy thế, sắc mặt kịch biến.

Ầm ầm ——

Dòng pháp lực như nước lũ đâm sầm lên thân Miêu Nhân Chiến Hồn, cường quang bắn ra tứ phía, Miêu Nhân Chiến Hồn bắt đầu run rẩy, cường giả Thiên Tiên cảnh bùng nổ toàn lực thực sự rất mạnh, ép cho tất cả Miêu Nhân dạt về phía sau, bùn đất tung tóe.

Hơn mười vạn tu sĩ nhìn thấy màn này cũng không khỏi nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn nam tử áo trắng tràn ngập sùng bái.

Một người làm rung chuyển cả Miêu Nhân tộc, đừng nói là tận mắt nhìn thấy, chỉ nghĩ đến đã khiến người ta cảm xúc tuôn tràn.

Vọng Diễm đỏ ngầu hai mắt, nếu là trước kia, đừng nói Thiên Tiên cảnh, cho dù là Chân Tiên cảnh cũng chẳng là gì trong mắt Miêu Nhân tộc.

Hổ xuống đồng bằng bị chó khinh!

Ầm!

Miêu Nhân Chiến Hồn lắc mình một cái đánh tan luồng pháp lực kia, rồi bổ một kiếm về phía nam tử áo trắng.

------oOo------

Chương 417: Hắc Sát Quyền Ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ơ!

Đúng lúc này, tiếng thốt kinh ngạc đột nhiên vang lên, lời còn chưa dứt, kiếm quang của Miêu Nhân Chiến Hồn không hiểu sao đã tiêu tán, tiếng rền rĩ trên thảo nguyên rộng lớn đột nhiên im bặt.

Nam tử áo trắng biến sắc, gã hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một điểm đen dần dần phóng đại, dần dần hiện rõ là một cự quyền đen kịt khổng lồ như núi cao. Nhìn thấy nó, hơn mười vạn tu sĩ và mấy chục vạn Miêu Nhân đều trợn trừng mắt.

Đây là sức mạnh gì…

Trong lòng họ dấy lên một tia tuyệt vọng, nhất là Miêu Nhân tộc.

Vọng Diễm tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thân là một cường giả Thiên Tiên cảnh nhị trọng từ lâu năm, lão nhìn liếc mắt một cái đã ra ngay lai lịch của cự quyền màu đen đó.

- Hắc Sát Quyền Ma!

Nam tử áo trắng kinh hô:

- Sao Hắc Sát Tông lại tới đây!

Vừa dứt lời, hơn mười vạn tu sĩ đã xôn xao hẳn lên.

Hắc Sát Tông, một trong Ma Đạo Cửu Tôn!

Hắc Sát Quyền Ma chính là cường giả uy chấn một phương!

Ầm một tiếng!

Cự quyền đen kịt rơi xuống trên thân Miêu Nhân Chiến Hồn, trực tiếp đánh nát nó, mấy vạn Miêu Nhân thổ huyết ngã xuống, hơi thở yếu ớt.

Vạn mét thảo nguyên xung quanh ầm ầm hạ xuống như bị động đất đột kích, mà ngay cả hơn mười vạn tu sĩ cũng bị ném xuống đất, cục diện vô cùng hỗn loạn.

- Thế mà lại là Miêu Nhân tộc, chậc chậc, xem ra vận khí của Kỳ Thiên Tân ta không tệ chút nào!

Một giọng nói ngông cuồng lạnh lẽo đột nhiên vang vọng, chấn đến mức các tu sĩ ù đặc hai tai, nam tử áo trắng sợ tới mức vội vàng quay người bỏ chạy, trong nháy mắt đã bay xa mấy ngàn mét.

Làm cho cường giả Thiên Tiên cảnh vừa nghe danh đã chạy mất mật, đủ thấy người thần bí tự xưng là Kỳ Thiên Tân này khủng bố đến mức nào.

Vèo ——

Một đạo ánh sáng đen quét phá trường không, dùng tốc độ không ai kịp phản ứng xuyên thủng trán của nam tử áo trắng, đồng tử của gã co rút lại, vẻ mặt tràn ngập khó tin và tuyệt vọng.

Một dải hắc tuyến dài hẹp quỷ dị lan tràn từ lỗ máu trên trán nam tử áo trắng đến toàn thân gã, sinh cơ mau chóng tiêu tan, khi hắc tuyến lan khắp toàn thân, thân thể gã nổ mạnh, máu thịt vung tung tóe.

Cường giả Thiên Tiên cảnh cứ thế bị giết chết trong nháy mắt!

Xôn xao ——

Cả thảo nguyên xôn xao, hơn mười vạn tu sĩ bỏ chạy như ong vỡ tổ đủ các phương hướng, tan đàn xẻ nghé.

- Minh chủ chết rồi, mau chạy thôi!

- Hắc Sát Tông đến rồi, kế hoạch thất bại, mau chóng rút lui!

- Đó chính là thực lực của Hắc Sát Quyền Ma ư? Kinh khủng quá...

- Sao Hắc Sát Quyền Ma lại đến đây?

- Cứu ta với!

Tiếng kêu gào thảm thiết, tiếng cầu cứu vang vọng trên thảo nguyên, ai nghe thấy cũng phải tê rần da đầu.

Miêu Nhân tộc chứng kiến địch nhân tan tác như thế, không chỉ không kinh hỉ, mà ngược lại, ai nấy đều mặt xám như tro ngồi liệt tại chỗ.

Bọn họ phải khó khăn lắm mới chống lại được nam tử áo trắng kia, bây giờ Hắc Sát Quyền Ma Kỳ Thiên Tân mạnh gấp cả trăm lần gã ta tới đây, bọn họ thật sự không còn hi vọng sống sót nữa.

Hắc Sát Quyền Ma có hung danh vang dội trong Ma Đạo, luận về thủ đoạn hung tàn thì xấp xỉ với An Diêm Sát của Thâm Uyên Môn.

Bọn họ đều thích tra tấn kẻ thù.

Rất nhanh sau đó, thân hình của Hắc Sát Quyền Ma Kỳ Thiên Tân hiển lộ ra, gã mặc một thân áo tím, dáng người thon dài, khuôn mặt mặc dù không tuấn lãng nhưng nụ cười tà tứ lại khiến cho người ta khó quên.

Kỳ Thiên Tân lơ lửng trên không trung ngàn mét, nhìn xuống các Miêu Nhân bên dưới, trong mắt đầy vẻ ham mê nữ sắc.

- Chiến lực mạnh nhất của nhân tộc trong truyền thuyết, không ngờ vẫn còn lại nhiều người như vậy.

Kỳ Thiên Tân thì thào tự nói, khi nói chuyện còn liếm môi để lộ một nụ cười khát máu.

Tuy tin tức về Miêu Nhân tộc truyền lưu rộng rãi khắp vùng phụ cận Lang Gia Sơn Mạch, nhưng lại không chính thức lan truyền trong Ma Đạo, tình hình như thế sở dĩ là bởi thế lực gia tộc các phương liên thủ đè xuống.

- Tộc trưởng, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Một Miêu Nhân khôi ngô căng thẳng nhìn Vọng Diễm mà hỏi. Nghe thấy vậy, Vọng Diễm cười khổ nói:

- Còn làm gì được nữa? Mọi người tự kết thúc đi thôi!

- Phụ thân!

Đúng lúc này, tiếng nói của Vọng Tuyết đột nhiên truyền lại, chỉ thấy Vọng Tuyết bay tới từ phía chân trời, nhóm người Tần Quân ngồi trên mây mù theo sát phía sau, các Miêu Nhân nhỏ tuổi còn rớt lại đằng sau, vì Lôi Chấn Tử cảm giác thấy nơi này có đại chiến xảy ra nên bọn họ mới rời đội ngũ chạy tới.

- Tuyết Nhi, ngươi chạy tới đây làm gì? Chạy mau!

Vọng Diễm nhìn thấy Vọng Tuyết thì lập tức nóng nảy, vội đứng dậy hô to.

Kỳ Thiên Tân vừa nhìn thấy Vọng Tuyết thì hai con mắt sáng ngời lên, gã chép miệng lấy làm kì mà nói:

- Không ngờ vận khí của ta lại tốt thế, gặp được tiểu mỹ nhân xinh đẹp thế này.

Ngay khi nhìn thấy Vọng Tuyết, dục vọng cướp đoạt của gã đã tăng vọt!

Nghĩ xong, gã giơ tay chộp về phía Vọng Tuyết, ma lực tản ra ngưng tụ thành một bàn tay đen khổng lồ chụp xuống Vọng Tuyết.

- Hừ! Làm càn!

Lôi Chấn Tử hừ lạnh một tiếng, tay phải vỗ xuống, một đạo huyền lôi xẹt qua đỉnh đầu Vọng Tuyết đánh nát bàn tay đen khổng lồ, tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc. Gió mạnh thổi Vọng Tuyết lắc lư, song nàng không nghiêng đầu mà bay thẳng về phía Vọng Diễm.

Kỳ Thiên Tân nhướng mày, vô thức nhìn về phía nhóm người Tần Quân, đối diện với ánh mắt của Lôi Chấn Tử, trong lòng gã máy động.

- Các hạ là thần thánh phương nào?

Kỳ Thiên Tân chắp tay trầm giọng hỏi, đạo huyền lôi vừa rồi thoải mái đánh tan pháp thuật của gã, có thể thấy thực lực của Lôi Chấn Tử không hề tầm thường, quan trọng hơn là gã không tài nào nhìn thấu được tu vi của Lôi Chấn Tử.

Trừ Tần Quân ra, ngay cả Dịch lão đầu và Viên Hồng gã cũng không nhìn thấu.

Nghe thấy Kỳ Thiên Tân hỏi vậy, Lôi Chấn Tử không trả lời mà nhìn về phía Tần Quân rồi hỏi:

- Bệ hạ, xử trí hắn thế nào?

Một màn này làm cho Kỳ Thiên Tân không khỏi nhíu mày dò xét Tần Quân, tuổi còn trẻ mà đã đạt đến Hóa Hư cảnh, có thể thấy kẻ này cũng coi như là yêu nghiệt tuấn kiệt.

Chẳng lẽ tiểu tử này là công tử ca của một vị nào đó trong Ma Đạo Cửu Tôn?

Nhưng khi suy xét lại cẩn thận thì gã lại cảm thấy không đúng, những người có điều kiện phù hợp với Tần Quân gã đều quen biết.

- Phụ thân, người không sao chứ?

Vọng Tuyết đi tới trước mặt Vọng Diễm, lo lắng hỏi, sợ phụ thân mình xảy ra điều gì bất trắc.

Vọng Diễm vừa sợ vừa tức, đẩy nàng ra:

- Mau đi nhanh đi, còn về đây làm cái gì?

------oOo------

Chương 418: Không chết không ngừng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ban đầu Vọng Tuyết và những Miêu Nhân khác định chạy trốn, kết quả lại bị thủ hạ của Cao Thụy ngăn lại, nếu không có Tần Quân xuất hiện thì có lẽ các nàng sẽ chống đỡ được mấy ngày, nhưng không thoát khỏi cái chết, Miêu Nhân tộc càng là như thế.

- Ta có cứu binh!

Vọng Tuyết nói xong bèn xoay người nhìn về phía nhóm Tần Quân đang bay đến, Vọng Diễm không khỏi hướng mắt nhìn theo về phía ấy.

Cùng lúc đó, Tần Quân nhìn Kỳ Thiên Tân cười bảo:

- Làm thịt đi!

Loại người như Kỳ Thiên Tân giết thì cứ giết, coi như thay trời hành đạo, còn hậu quả ư, có ai biết là hắn làm đâu?

Dù biết thì đã làm sao?

Hắn không định ở Ma Đạo lâu, quay về Chính Đạo có cả hoàng triều ngăn ở giữa đường, muốn báo thù sẽ khó khăn hơn.

Thâm Uyên Môn chính là vết xe đổ của Hắc Sát Tông.

- Dạ!

Sau khi tuân lệnh, Lôi Chấn Tử lấy Hoàng Kim côn ra, trực tiếp bay thẳng về phía Kỳ Thiên Tân, tốc độ của gã không nhanh không chậm, lại mang đến cho Kỳ Thiên Tân áp lực như núi.

- Các vị, tội gì vừa gặp mặt đã động thủ thế?

Kỳ Thiên Tân trầm giọng hỏi. Hắc Sát Quyền Ma của gã đi đến đâu mà nơi đó chẳng biến thành luyện ngục nhân gian? Kẻ dám uy hiếp gã rất nhiều nhưng đa số đều chết hết, số sống sót nếu không phải đương thế cự phách thì cũng là kiêu hùng.

Thằng nhóc ranh Tần Quân vừa mới gặp mặt đã bảo người ta giết gã, đáy lòng gã đương nhiên là ngùn ngụt lửa giận.

Gã bắt đầu có ý định lừa gạt Tần Quân, sau đó giết thủ hạ của Tần Quân rồi cuối cùng chậm rãi tra tấn Tần Quân, khiến cho người này phải khổ sở!

Đáng tiếc Tần Quân căn bản không thèm để ý đến những gì gã nói, Lôi Chấn Tử càng không coi gã ra gì.

Lôi Chấn Tử liếc một cái đã nhìn ra Kỳ Thiên Tân có tu vi Chân Tiên cảnh bát trọng, song trong mắt gã thì thế vẫn còn non lắm, bởi vì tu vi của gã đã lên tới Kim Tiên cảnh tứ trọng, Kỳ Thiên Tân kém cả ngàn dặm.

- Nhưng hắn là Hắc Sát Quyền Ma, vô dụng thôi.

Vọng Diễm cười khổ nói.

Nội tâm Vọng Tuyết máy động, rõ ràng nàng cũng từng nghe thấy cái danh này, trên mặt không khỏi lộ vẻ lo lắng.

Chẳng biết tại sao, Tần Quân cho nàng một cảm giác an toàn khó hiểu, nhất là khi nhìn thấy nụ cười trên mặt Tần Quân, nàng tựa hồ cảm giác cho dù trời có sập xuống đây thì hắn cũng không sợ.

Bên kia, nhìn thấy Lôi Chấn Tử không hề ngừng lại mà phi xuống, Kỳ Thiên Tân nổi giận:

- Hừ! Muốn chết!

Tay phải của Kỳ Thiên Tân lại đánh ra như trọng pháo, pháp lực hội tụ thành một quyền màu đen khổng lồ cao chừng trăm mét, tốc độ cũng nhanh không tưởng nổi, trong khoảnh khắc đã đánh tới Lôi Chấn Tử.

Lôi Chấn Tử giơ tay đánh xuống một côn, ầm một tiếng đập vỡ vụn cự quyền màu đen, sau đó gã xuyên qua khí lãng cuồn cuộn, một côn bổ thẳng xuống Kỳ Thiên Tân.

Làm sao có thể!

Kỳ Thiên Tân trợn to hai mắt, thấy tuyệt kĩ của mình bị người khác phá vỡ thoải mái như thế, gã nào dám sơ ý, bèn vội vàng thi triển thân pháp quỷ dị để né tránh.

Như thể từng đạo tàn ảnh chất chồng giữa không trung, làm cho người xem hoa cả mắt.

Thế nhưng, Lôi Chấn Tử đột nhiên xuất hiện sau lưng một tàn ảnh trong số đó, giơ cao Hoàng Kim côn giáng xuống.

Ầm ——

Một tiếng động khiến lòng người run rẩy nổ vang, Kỳ Thiên Tân tung tóe máu tươi, thân thể cắm xuống thảo nguyên như mũi tên nhọn tạo ra một cái hố to tung đầy bụi đất.

- Chậc chậc, cái này đáng ra phải cho Thân Công Báo xem.

Tần Quân khẽ cười nói. Thân Công Báo bị hắn sắp xếp ở phía sau chăm nom những Miêu Nhân còn nhỏ, nếu để Thân Công Báo thấy cảnh này thì gã ta sẽ càng nể sợ Tần Quân hơn.

Tần Quân hoàn toàn không biết, ở nơi xa cách đó hơn mười dặm, Thân Công Báo cưỡi Hắc Điểm Hổ, một quả cầu ánh sáng trong suốt lơ lửng nơi tay, bên trong đang hiện rõ dáng vẻ như ma thần của Lôi Chấn Tử.

- Lợi hại thật!

Thân Công Báo cảm thán nói, nhưng lại không hề sợ hãi. Thân Công Báo đã gặp Lôi Chấn Tử trong Phong Thần Diễn Nghĩa còn không sợ, ở thế giới này lại càng không.

So với Lôi Chấn Tử, gã có thể cảm giác được Dịch lão đầu kia còn đáng sợ hơn nhiều.

Miêu Nhân trên thảo nguyên đều trân trối nghẹn họng nhìn Lôi Chấn Tử trên bầu trời, những tu sĩ chưa kịp trốn chạy hoặc không thể trốn chạy cũng trợn tròn mắt.

Đây là Kỳ Thiên Tân đấy!

Khuôn mặt xấu xí của Lôi Chấn Tử đầy vẻ lạnh lùng, trong đám bụi đất bay mù phía dưới, một đạo quang ảnh phóng ra, rõ ràng là nguyên thần của Kỳ Thiên Tân.

- Ta với các ngươi không chết không dừng!

Kỳ Thiên Tân khàn giọng gầm thét. Gã vừa dứt lời, một đạo huyền lôi lại đánh xuống như gió thốc, trực tiếp nện vào nguyên thần gã. Nguyên thần tan thành mây khói chỉ trong nháy mắt.

Tần Quân thấy thế, không khỏi lắc đầu cảm khái:

- Quả nhiên là không chết không dừng.

Ừm, gã đã chết, thế là dừng được rồi.

Xôn xao ——

Kỳ Thiên Tân vừa chết, cả tu sĩ và Miêu Nhân trên thảo nguyên đều xôn xao lên.

- Chúng ta được cứu rồi!

- Trời ơi, hắn là ai mà có thể thoải mái xử lý cả Hắc Sát Quyền Ma?

- Ha ha, chúng ta không phải chết nữa rồi!

- Ôi —— ta không nằm mơ đấy chứ?

- Rốt cuộc bọn họ là ai?

Đủ loại tiếng kinh hô truyền vào tai Lôi Chấn Tử, gã chẳng tỏ vẻ gì, chỉ lặng lẳng nhìn sang Tần Quân.

Cùng lúc đó, Tần Quân cũng đi đến trước mặt Miêu Nhân tộc, nhìn Vọng Diễm dường như chưa lấy lại tinh thần, hắn chắp tay cười nói:

- Ta là Tần Quân, chuyến này tới đặc biệt là để giúp Miêu Nhân tộc các ngươi.

Nếu không gặp được Tiểu Cửu, không mở nhiệm vụ nhánh, làm sao hắn có thể tới đây, nhưng mà nếu nói thẳng ra thì làm sao mà tăng độ hảo cảm được?

Cho dù có nói cũng không ai tin.

Thế giới này không có khái niệm về hệ thống.

- Tần công tử, ta là Vọng Diễm, tộc trưởng Miêu Nhân tộc, đa tạ các ngươi ra tay cứu giúp!

Vọng Diễm xúc động nói, không hiểu sao ngay từ cái nhìn đầu tiên lão đã có hảo cảm với Tần Quân, thậm chí còn có xúc động muốn quỳ bái.

Điều này có liên quan đến khế ước giữa Miêu Nhân tộc và Cơ Vĩnh Sinh.

Tuy rằng uy danh Tần Đế truyền đi rất xa, nhưng đa số người không biết tên thật của Tần Quân, nhất là Ma Đạo.

- Ta thấy tình cảnh của Miêu Nhân tộc ngày nay không tốt, theo ta, thấy sao? Ở địa bàn của ta, ta có thể cho các ngươi hưởng đãi ngộ như nhân tộc.

Tần Quân cười nói, phong cách trước nay của hắn là đi thẳng vào vấn đề.

Vọng Tuyết trợn trắng mắt:

- Có thể đừng nói toạc ra như vậy không?

------oOo------

Chương 419: Nhiệt huyết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười ha hả, không nói gì nữa, thật ra Vọng Tuyết cũng muốn đi cùng Tần Quân, dù sao Miêu Nhân tộc đã cùng đường, thế nhưng phụ thân Vọng Diễm của nàng có thể nói là hận nhân tộc đến thấu xương. Muốn ngài nói lời cảm tạ Tần Quân đã chẳng dễ dàng gì, bảo ngài quỳ bái Tần Quân quả thực là nằm mộng.

- Được! Ta đại diện cho Miêu Nhân tộc, quỳ bái chúa công!

Vọng Diễm đột ngột kích động quỳ mọp xuống, thân là tộc trưởng lại quỳ trước Tần Quân làm cho Vọng Tuyết trừng to đôi mắt đẹp, những Miêu Nhân còn lại cũng sững sờ ngây ra.

Giờ này khắc này, nội tâm Vọng Diễm có thể nói là biển trào sóng cuộn.

Đạt tới Thiên Tiên cảnh, lão có thể phát giác ra ấn ký kia trong huyết mạch của mình, mới đầu lão còn hơi nghi hoặc, sau đó cẩn thận cảm ứng Tần Quân, đã mở ra kí ức của tiền bối từ thời thượng cổ.

Trong trí nhớ của tiền bối, Vọng Diễm nhìn thấy được bóng lưng vĩ ngạn của Cơ Vĩnh Sinh, thấy được sự cường thế của Miêu Nhân tộc ở thời kì đỉnh phong, cũng biết được quan hệ huyết mạch giữa Miêu Nhân tộc và Cơ Vĩnh Sinh.

Tại Tần Quân và Vọng Tuyết xem qua bất quá chỉ là mười mấy giây, nhưng lão phảng phất cảm giác như đã trải qua một đời người rồi, một cuộc đời đầy nhiệt huyết và vinh quang.

- Ngươi đồng ý rồi sao?

Tần Quân trừng to mắt hỏi, không ngờ Vọng Diễm lại sảng khoái như vậy.

Vọng Diễm ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, vẻ cuồng nhiệt trong mắt không khỏi khiến cho hắn cảm thấy nổi hết cả da gà, không phải là lão đầu Miêu Nhân này lại nhìn trúng bộ dạng của hắn đấy chứ?

- Đao của chiến thần đương nhiên phải trở về trong tay của chiến thần!

Vọng Diễm nói một câu không đầu không đuôi, khiến cho Vọng Tuyết không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

Đồng tử của Tần Quân đột nhiên co rút lại, chẳng lẽ lão gia hỏa này nhìn ra hắn có huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm?

Nếu thật sự là như vậy thì mọi chuyện đều dễ hiểu rồi, thật đúng là không phải vì hắn sinh ra đẹp trai, Vọng Diễm không phải là nhìn trúng bản thân hắn, mà là nhìn trúng Ma Thần Cực Viêm Cơ Vĩnh Sinh.

Nghĩ tới đây, da đầu Tần Quân không khỏi run lên, chẳng lẽ hồn của Cơ Vĩnh Sinh thật sự nằm trong cơ thể của hắn hay sao.

Lúc này, Vọng Diễm lại xoay người đứng lên cao giọng hô:

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, Miêu Nhân tộc chúng ta sẽ quy phục Tần công tử!

Ồ!

Toàn bộ Miêu Nhân vốn còn đang sững sờ nghe vậy thì nháy mắt liền oanh động, tuy rằng bọn họ cảm kích ơn cứu mạng của Tần Quân, nhưng để cho Miêu Nhân tộc thần phục hắn thì chúng Miêu Nhân đương nhiên là không muốn rồi.

Bọn họ tu vi đều chưa đạt tới Thiên Tiên cảnh, đương nhiên sẽ không thể nào vì Tần Quân mà kích hoạt ký ức của tổ tiên được.

- Tộc trưởng, sao ngươi có thể đáp ứng hắn được!

- Tộc trưởng hồ đồ rồi sao?

- Tộc trưởng à, nhân tộc không đáng tin đâu!

- Nếu không vì nhân tộc thì Miêu Nhân tộc chúng ta sao có thể rơi vào kết cục như thế này được?

Nhìn thấy các tộc nhân kích động mạnh tới mức này, sắc mặt của Vọng Diễm trầm xuống, lão khẽ quát:

- Chẳng lẽ lời nói của tộc trưởng ta đây mà các ngươi cũng không thèm nghe hay sao?

Lão vừa nói, tất cả Miêu Nhân đều im lặng.

Vọng Tuyết nhíu mày nhìn chằm chằm Tần Quân, ánh mắt nghiền ngẫm giống như cho rằng Tần Quân đã dùng tà thuật gì với phụ thân nàng ta vậy.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— cứu vớt Miêu Nhân tộc! Đạt được Miêu Nhân tộc đầu nhập và một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội tìm kiếm hiền năng!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, cũng không khiến cho Tần Quân vui lên được.

Vô luận là phó bản Thần Ma hay là cơ hội tìm kiếm hiền năng, hắn đều tính đợi tới lúc trở về Chính Đạo mới sử dụng.

Nếu như sử dụng tìm kiếm hiền năng ở Ma Đạo, mặc dù có thể tìm được nhân tài hữu dụng đi nữa, Tần Quân cũng không dám dùng tới, dù sao thì nơi này là Ma Đạo, tự tư tự lợi chính là tính cách của phần lớn người trong Ma Đạo.

Tuy rằng không thể quá mức quả đoán, nhưng khả năng này cũng rất lớn, Tần Quân cũng không muốn mạo hiểm đi thử, hơn nữa trong lúc quan trọng thế này, văn thần đều sẽ gánh vác rất nhiều gánh nặng.

- Được rồi, các ngươi chữa thương cho tộc nhân trước đi đã.

Tần Quân khoát tay cười nói.

Tuy rằng lần này tới Ma Đạo không thể tìm thấy Tiểu Chúc Long, nhưng ít

ra trên đoạn đường này cũng thu hoạch được không ít, có được cũng có mất.

…..

Cái chết của Kỳ Thiên Tân khiến cho chuyện ở Miêu Nhân tộc rốt cuộc khó mà đè xuống được, trên thảo nguyên có mấy vạn tu sĩ tận mắt nhìn thấy, hơn nữa Tần Quân không lạm sát bọn họ, khiến cho tin tức này giống như một mồi lửa châm ngòi nổ mạnh!

Ở trong Ma Đạo Cửu Tôn, thứ tự của Hắc Sát Tông cao hơn Thâm Uyên Môn một bậc, bản thân Kỳ Thiên Tân lại là siêu cấp cường giả nằm trong một trăm người đứng đầu Ma Đạo, cư nhiên lại bị một thế lực thần bí giết chết.

Mà hình tượng của Lôi Chấn Tử lại đặc biệt như vậy, dĩ nhiên là có người liên tưởng ngay tới Tần Đế rồi.

Bất quá Tần Đế ở cách Ma Đạo xa như vậy, lại thêm Thâm Uyên Môn không nói ra chuyện mất mặt là bị Tần Quân tập kích, cho nên không có bao nhiêu người ủng hộ suy nghĩ này.

Chỉ chớp mắt một cái lại trôi qua hai ngày.

Lang Gia Sơn Mạch, bên trong thảo nguyên Miêu Nhân Nha.

Tần Quân ngồi xếp bằng luyện công trên một tảng đá lớn, gió nhẹ thổi qua mặt hắn, khiến cho tóc đen hai bên tai của hắn nhẹ nhàng bay bay, gương mặt tuấn tú của hắn đầy vẻ yên bình, khiến cho tâm tình nóng nảy của người khác cũng nhịn không được mà trở nên bình tĩnh lại.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Hóa Hư cảnh nhị trọng!

Theo thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân có thể cảm giác được một nguồn nhiệt lan ra trong cơ thể, lưu chuyển từ kỳ kinh bát mạch, dũng mãnh ập vào trong đầu của hắn.

Đạt tới Hóa Hư cảnh, ngoại trừ bắt đầu ngưng tụ nguyên thần ra, còn có mở ra thần hải, ở trong não, giống như một không gian giới chỉ vậy, còn nguyên thần thì ký thác ở bên trong thần hải, bởi vì Tần Quân dựa vào hệ

thống để đột phá, tuy rằng đạt tới cảnh giới, nhưng thần hải lại phải dựa vào bản thân mình đạt được, mấy ngày gần đây hắn mới thành công mở thần hải ra, về phần nguyên thần thì hắn còn cần phải cố gắng.

Sau khi đột phá xong, Tần Quân liền cảm thấy toàn thân vô cùng thoải mái, vì vậy liền rời khỏi trạng thái tu luyện.

Hắn đứng dậy lắc lắc cổ, nhìn về phía từng gian nhà gỗ ở sát vách núi cách đó không xa, nơi đó chính là chỗ ở của Miêu Nhân tộc, rất đơn sơ giản dị, khó mà liên tưởng tới Miêu Nhân tộc chính là chủng loài thượng cổ kia.

------oOo------

Chương 420: Nhiệt huyết (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, tộc trưởng Vọng Diễm của Miêu Nhân tộc đang đi tới, tuy rằng tuổi tác của lão đã cao, nhưng dù sao cũng là cường giả Thiên Tiên cảnh, tốc độ tự nhiên cũng không chậm.

- Chúa công, khi nào thì chúng ta khởi hành?

Vọng Diễm cung kính hỏi, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử nháy mắt cùng lúc xuất hiện ở sau lưng Tần Quân, tuy rằng Vọng Diễm có nói là muốn thần phục Tần Quân, nhưng Viên Hồng và Lôi Chấn Tử vẫn không thể hoàn toàn tin lời lão được, lỡ như lão già này đột nhiên tấn công Tần Quân thì phải làm sao bây giờ?

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

- Miêu Nhân tộc các ngươi đã sắp xếp xong xuôi hết rồi sao?

Tần Quân chớp mắt hỏi.

Mấy vạn Miêu Nhân muốn theo hắn truyền tống trở về Chính Đạo, tỉ lệ khó khăn quá lớn, cho nên từ hai ngày trước hắn đã sớm phái Thân Công Báo ra ngoài, để Thân Công Báo nghĩ cách.

Không thể không nói, năng lực làm quen chèo kéo của cái tên này quả thực là số một, thời gian hai ngày liền truyền tin về, để cho mấy người Tần Quân đi tới Huyền Phong Trại ở phía bắc Lang Gia Sơn Mạch.

- Đã sắp xếp xong xuôi, có thể lên đường được rồi!

Vọng Diễm nói với vẻ hơi kích động, từ sau khi thức tỉnh ký ức của đời trước xong thì lão vừa nhìn thấy Tần Quân sẽ lập tức trở nên vô cùng kích động, giống như có thể nhìn thấy cảnh tượng Tần Quân dẫn dắt Miêu Nhân tộc trở lại đỉnh phong vậy.

Tần Quân gật đầu nói:

- Nếu đã như vậy thì chúng ta lập tức xuất phát!

Nơi rừng núi hoang vu cũng không có gì vui, tuy rằng linh khí sung túc, nhưng hắn vẫn muốn trở lại vương quốc Đại Tần sớm một chút.

Tên này vẫn một mực nhớ kỹ ước định với Đát Kỷ.

Nhìn Vọng Diễm vội vội vàng vàng chạy về điều động, Tần Quân lại quét mắt nhìn khắp nơi, sau đó hỏi:

- Dịch lão đầu đâu?

- Không rõ nữa, gần đây lão luôn xuất quỷ nhập thần như vậy đó.

Viên Hồng lắc đầu nói, đối với Dịch lão đầu, bọn họ thật sự không thể làm được gì, cho dù có muốn theo dõi thì cũng sẽ nhanh bị cắt đuôi.

Tần Quân hơi nhíu mày, cũng không biết gần đây lão già này đang làm cái gì nữa.

- Thôi bỏ đi, chúng ta cứ đi trước, dù sao với năng lực của lão đuổi theo chúng ta chỉ là chuyện nhỏ thôi.

Tần Quân khoát tay nói.

Về phần có phải Dịch lão đầu bỏ chạy hay không, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Tần Quân cũng không trói buộc gì lão, hơn nữa lão già này rõ

ràng cảm thấy vô cùng hứng thú với huyết mạch Ma Thần Cực Viêm trên người hắn, tự nhiên sẽ không dễ dàng rời đi như vậy.

Đại khái qua thời gian một nén nhang sau, đám người Tần Quân dẫn theo Miêu Nhân tộc đi về phía Huyền Phong Trại.

Thân Công Báo lợi dụng pháp thuật truyền tin tức và địa đồ về, để cho Tần Quân bớt được rất nhiều phiền phức.

Đội ngũ dài dằng dặc vừa đi ra khỏi phạm vi Miêu Nhân Nha thì toàn bộ thảo nguyên đột nhiên bắt đầu rung chuyển kịch liệt, khiến cho các Miêu Nhân không khỏi kinh hoảng.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Vọng Tuyết đi bên cạnh Tần Quân vội vàng nhìn qua hỏi với vẻ lo lắng.

Tần Quân không khỏi nhún người bay lên, bay lên tới hơn ngàn mét trên không trung nhìn xuống thì lập tức hít sâu vào một hơi, sau đó mắng:

- Mẹ kiếp! Biết ngay là dạo gần đây lão già kia có vấn đề mà!

Chỉ thấy yêu thú đông nghịt đang lao nhanh tới chỗ Miêu Nhân tộc, vừa mới nhìn qua thì giống hệt như nước lũ ồ ạt đổ về, căn bản không nhìn thấy điểm cuối.

So với lúc Tần Quân nhìn thấy thú triều ở Thanh Đồng quan ở Nam Trác hoàng triều còn khổng lồ hơn nữa!

Để cho Tần Quân tức giận nhất chính là Dịch lão đầu kia cưỡi trên người một cự tượng lớn dẫn đầu thú triều, đó là một cự tượng lớn toàn thân phủ kín lông đen, cao tới mười mét, hai cái ngà lớn tới mức khiến lòng người lạnh lẽo.

- Lão già này đang muốn làm cái gì đây chứ?

Tần Quân lòng nóng như lửa đốt, một nửa Miêu Nhân đều đã bị thương, căn bản không thể nào ngăn nổi thú triều trùng kích, quan trọng nhất chính là ở bên trong thú triều này có vài đạo khí tức khiến cho Tần Quân cảm thấy tim đập bùm bụp liên hồi.

Yêu thú vượt xa Hóa Hư cảnh!

Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng đều bay lên không trung, nhìn qua thú triều quy mô lớn tới cỡ này, bọn họ bất giác đều nhíu mày.

- Bệ hạ, có cần ta động thủ hay không?

Viên Hồng trầm giọng hỏi, trong tình huống không hiểu rõ ý đồ của Dịch lão đầu, đối địch với lão là một quyết định rất không sáng suốt.

- Cản lại trước đi đã, nếu như thú triều không ngừng lại thì hãy động thủ.

Tần Quân trầm ngâm nói, so với Miêu Nhân tộc, hắn càng không muốn tổn thất viên đại tướng như Viên Hồng.

Sau khi có lệnh, Viên Hồng liền lao xuống trên thảo nguyên, yêu khí trong cơ thể gã nháy mắt liền bộc phát, ngay sau đó thân thể của gã bắt đầu nhanh chóng biến lớn, các Miêu Nhân nhìn mà trợn mắt há mồm, ngay cả Vọng Diễm cũng như vậy.

Thần thông Pháp Thiên Tượng Địa không phải Thiên Tiên cảnh có thể lĩnh ngộ được!

Rất nhanh, Viên Hồng liền cao tới gần ngàn trượng, giống như một ngọn núi cao, Tấn Thiết côn trong tay ầm một tiếng nện xuống mặt đất, khiến cho cả thảo nguyên đều rung chuyển.

- Dừng lại!

Viên Hồng trầm giọng quát, thanh âm cực kỳ có cảm giác áp bách, ngay cả mây trắng trên đỉnh đầu của gã cũng bị sóng âm xua tan.

Dịch lão đầu đang cưỡi voi ở phía dưới nhìn thấy Viên Hồng cao ngàn trượng, hai mắt không khỏi sáng lên, chậc chậc khen ngợi:

- Hảo thần thông!

Lão lập tức kẹp lấy hai chân, voi lớn dưới thân lão bị kẹp đau ngửa đầu gào lên một tiếng, tất cả yêu thú vội vàng ngừng lại, bụi giăng mù mịt

khắp nơi như bão cát.

Tần Quân bay tới trên đầu vai của Viên Hồng, sau đó cao giọng hỏi:

- Dịch lão đầu, ngươi làm vậy là có ý gì?

Nhìn vào thú triều mênh mông không thấy điểm cuối này, da đầu của hắn liền run lên.

- Ha ha, ta muốn tặng quà cho ngươi ấy mà.

Dịch lão đầu cười ha hả nói, đang lúc, lão lại vỗ vỗ cự tượng dưới thân cười lớn:

- Đây chính là hậu duệ của thượng cổ Man Tượng, trong Lang Gia Sơn Mạch này cũng chỉ có ba con, còn lại một con mẹ và một con con, ta không nỡ bắt, cho nên bắt nó tới cho ngươi.

Bắt được rồi?

Trên mặt Tần Quân đầy vẻ không tin, ngươi có chỗ nào là giống như đã bắt tới đây, nếu như đã bắt được thì tại sao có thể dẫn tới thú triều quy mô cỡ này?

Định lừa ai chứ hả!

Nhìn thấy vẻ mặt không tin của Tần Quân, Dịch lão đầu cười nói:

- Đây chính là yêu thú thất giai, chính là yêu vương số một số hai trong Lang Gia Sơn Mạch này đó, ngươi thật sự không cần à?

Yêu vương thất giai?

Hai mắt của Tần Quân sáng lên, đám người Vọng Diễm và Miêu Nhân nhìn ngây dại, sau đó liền xì xào bàn tán.&

------oOo------

Chương 421: Man Tượng Vương

- Hí —— đây không phải là Man Tượng Vương sao, nó bị bắt rồi à?

- Lão đầu kia mạnh tới cỡ nào đây…. ngay cả Man Tượng Vương mà cũng dám bắt….

- Ta bị hoa mắt rồi sao?

- Nghe nói mấy năm trước Man Tượng Vương hình như đã đầu nhập vào Bình Thiên Yêu Tôn rồi, vì vậy cho nên Ma Đạo Cửu Tôn mới không dám tàn sát Lang Gia Sơn Mạch.

Tiếng xì xầm bàn tán của mấy vạn Miêu Nhân tụ lại cùng một chỗ cũng không hề nhỏ, Tần Quân nghe thấy liền nhướng mày, xem ra lai lịch của con thượng cổ Man Tượng này không hề nhỏ nha.

Man Tượng Vương!

Nghe cũng thật là khí phách!

Nghĩ nghĩ, Tần Quân không chống đỡ nổi dụ hoặc, nghi hoặc hỏi:

- Nó có thể nghe lời ta không?

Dịch lão đầu vỗ đầu Man Tượng Vương nói:

- Đương nhiên là có rồi, ta để các ngươi ký kết khế ước huyết mạch, nó cũng sẽ không dám phản bội ngươi.

Tần Quân nghe vậy thì trên mặt lập tức lộ ra vẻ hưng phấn.

Đúng lúc này, trên không trung đột nhiên xuất hiện một cỗ lốc xoáy màu đen, một cỗ ma khí lạnh người lan ra từ trong đó, khiến đám người Tần Quân giật mình ngẩng đầu nhìn qua.

Chỉ thấy có vô số ma tu bay ra từ trong đó, người dẫn đầu cư nhiên là một cường giả Kim Tiên cảnh, gã mang đấu bồng màu đen, chỉ có thể thấy được đôi mắt màu đỏ tươi lờ mờ ẩn sau đấu bồng, không thể nhìn rõ mặt

mũi.

- Dám giết trưởng lão Hắc Sát Tông của ta, các ngươi còn muốn chạy trốn à?

Người che mặt trầm giọng quát, thanh âm giống như kinh lôi đánh xuống, khiến cho lỗ tai của Tần Quân và các Miêu Nhân ù lên đau đớn.

Viên Hồng không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía gã, sát khí khủng bố khiến cho thân hình của người nọ thoáng run lên, gã vô thức dùng thần thức quét về phía Viên Hồng, trong lòng dấy lên từng cơn sóng to gió lớn.

Kim Tiên cảnh nhất trọng như gã cư nhiên không thể nhìn thấu tu vi của Viên Hồng.

Bởi vì Kỳ Thiên Tân có tu vi Chân Tiên cảnh bát trọng, nhưng vẫn bị giết chết, cho nên Hắc Sát Tông mới phái gã tới đây, không ngờ đối phương lại mạnh tới mức này, trong Hắc Sát Tông, ngoại trừ gã ra thì người mạnh nhất hãy còn đang bế quan, cho nên lúc này gã có thể xem như chiến lực mạnh nhất của Hắc Sát Tông.

Người nọ còn đang định mở miệng thì gã đột nhiên quay đầu nhìn lại, ánh mắt rơi vào bên trong thú triều đông nghịt ở dưới, nhất là Man Tượng Vương ở dưới thân Dịch lão đầu.

- Man Tượng Vương!

Người nọ thất thanh kêu lên.

- Cứu ta….

Man Tượng Vương truyền âm cho người nọ, sợ bị Dịch lão đầu phát hiện.

Người nọ vừa nghe thấy vậy thì sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán, gã vội vàng kêu lên:

- Rút lui!

Nói xong gã liền xoay người bay về phía lốc xoáy màu đen ở trên đỉnh đầu, đám ma tu còn lại ngẩn ra, sau đó cũng cuống quít xoay người bỏ

chạy.

Ngay cả yêu vương của Bình Thiên Yêu Tôn mà cũng dám bắt, xem ra bối cảnh của đám người Tần Quân còn khủng bố hơn so với bọn họ dự đoán, ít nhất thì Hắc Sát Tông bọn họ không thể trêu vào được.

Hắc Sát Tông bỏ chạy cực nhanh, từ lúc xuất hiện tới lúc rút lui chỉ không tới một phút đồng hồ.

- Chuyện gì thế này? Tới đây làm màu xong rồi cắp mông chạy à?

Tần Quân nhìn một màn này mà dở khóc dở cười, Miêu Nhân tộc thì càng há mồm kinh ngạc hơn nữa.

Không đánh mà thắng, trực tiếp dọa Hắc Sát Tông sợ bỏ chạy?

Sau đó Tần Quân dưới sự bảo hộ của Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đáp xuống trước mặt Man Tượng Vương, Dịch lão đầu trực tiếp vỗ lên đầu Man Tượng Vương một cái, ép nó quỳ xuống, sau đó lão giơ tay phải lên, tinh huyết của Man Tượng Vương phá vỡ da đầu bay vào trong lòng bàn tay của lão.

Thật là bá đạo….

Tần Quân không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, yêu vương tương đương với Thiên Tiên cảnh, nằm trong tay Dịch lão đầu ngay cả sức để phản kháng cũng không có.

Sau đó Dịch lão đầu vung tay phải lên, tinh huyết của Man Tượng Vương liền bay tới trước mặt Tần Quân.

- Đừng phản kháng, nó không chỉ có thể khiến ngươi khống chế được con thượng cổ Man Tượng này, còn có thể tăng cường thể phách của ngươi!

Thanh âm của Dịch lão đầu truyền vào trong tai của Tần Quân, giống như có một cổ ma lực, khiến cho Tần Quân thả lỏng từ thể xác tới tinh thần, để mặc cho tinh huyết của Man Tượng Vương tiến vào trong trán của hắn.

Oanh!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong não hải như nổ tung, một tiếng rống khiến tâm linh của hắn rung động vang lên bên trong não hải của hắn.

Nháy mắt một cái, hắn phát hiện mình đang đứng trên một đỉnh núi, xung quanh có mây mù giăng kín, rõ ràng là đang đứng trên mây.

Sau khi trải qua ký ức của Cơ Vĩnh Sinh xong, Tần Quân cũng không thấy nghi hoặc gì, hắn ngẩng đầu nhìn một cái liền trợn mắt há mồm.

Chỉ thấy ở phía cuối biển mây có một con cự tượng còn khủng bố ngang ngửa với lạc nhật đang ngửa đầu kêu lớn, Tần Quân không thể nhìn thấy rõ mặt của nó, chỉ có thể thấy cái mũi dài của nó giống như đang quấn chặt lấy lạc nhật, hình ảnh này vô cùng rung động lòng người, khó mà tưởng tượng được con cự tượng kia rốt cuộc lớn bao nhiêu.

Đây chính là thượng cổ Man Tượng sao?

Tần Quân mở to mắt, so với con thượng cổ Man Tượng này, Man Tượng Vương quả thật chẳng khác nào một đứa trẻ, thậm chí còn không giống như cùng một giống loài nữa.

Chẳng lẽ theo năm tháng dần trôi, thượng cổ Man Tượng lại thụt lùi rồi?

Thật lâu sau, ý thức của Tần Quân mới phục hồi lại từ trong ký ức truyền thừa của thượng cổ Man Tượng, còn chưa kịp mở mắt ra thì toàn thân hắn liền cảm thấy nóng rẫy, giống như bị lửa thiêu, nhưng không hề khó chịu, mà ngược lại rất thoải mái, hận không thể đánh một trận thống khoái.

Khi hắn khống chế lại thân thể một lần nữa thì xuất hiện chút xóc nảy, vô thức ngước mắt lên nhìn thấy phát hiện mình cư nhiên đang ngồi ở trên lưng của Man Tượng Vương, xung quanh chính là đoàn người Miêu Nhân tộc kéo dài, còn thú triều thì đã sớm không còn thấy bóng dáng ở đâu nữa.

- Bệ hạ, ngươi cảm thấy thế nào?

Viên Hồng đi theo bên hông Man Tượng lo lắng ngẩng đầu quan tâm hỏi han, Lôi Chấn Tử, Vọng Tuyết và Vọng Diễm đều nhìn theo.

Tần Quân lắc lắc cổ, cười nói:

- Cảm giác không tệ!

Há lại chỉ là không tệ!

Hắn cảm giác lực lượng toàn thân gần như tăng lên gấp bội, loại lực lượng bạo thăng này rất thoải mái.

- Đúng rồi, thượng cổ Man Tượng không hề đơn giản, tổ tiên của nó tị quyển nhật nguyệt, khí thôn sơn hà mà!

Dịch lão đầu đi bên cạnh Man Tượng Vương lên tiếng nói, sau đó còn liếc mắt nhìn Tần Quân một cái, giống như đang nói ngươi lời to rồi.

------oOo------

Chương 422: Ma Đạo chấn động

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười ha hả, hắn có thể cảm giác được bản thân và Man Tượng Vương ở dưới giống như đã thành lập một loại liên lạc vi diệu khó nói nên lời, chỉ một suy nghĩ của mình cũng có thể khiến Man Tượng Vương đau đớn đến chết đi sống lại, loại cảm giác này rất kỳ diệu, nhưng lại thật sự tồn tại!

Đây cũng là uy lực của khế ước huyết mạch!

Mặc dù Man Tượng Vương mạnh hơn Tần Quân, nhưng một khi khế ước huyết mạch tạo thành thì quan hệ nháy mắt liền đảo ngược, đương nhiên nếu như không phải có Dịch lão đầu cưỡng chế nó thì Tần Quân không thể nào ký kết khế ước với Man Tượng Vương được.

Ngay tại lúc Tần Quân hưởng thụ lực lượng bành trướng trong cơ thể, phía cuối thảo nguyên cuối cùng cũng xuất hiện bóng dáng sơn mạch.

Toàn bộ Lang Gia Sơn Mạch có thể nói chính là sơn lâm bao quanh thảo nguyên, rời khỏi thảo nguyên tương đương với việc đã sắp rời khỏi khu đất trung tâm của nó.

Bất quá nếu như muốn đi tới Huyền Phong Trại thì ít nhất cũng phải tốn thời gian ba ngày, dù sao một phần Miêu Nhân không thể phi hành được.

….

Tin tức Hắc Sát Tông tập kích Tần Quân và Miêu Nhân tộc truyền ra khắp nơi như gió lốc, đồng thời chuyện Man Tượng Vương bị Tần Quân bắt làm tù binh cũng truyền ra.

Trong lúc nhất thời, ngay cả Ma Đạo Cửu Tôn cũng bị chấn động, những thế lực bình thường có lẽ sẽ không biết Man Tượng Vương đại biểu cho cái gì, nhưng Ma Đạo Cửu Tôn lại biết rõ.

Ngay tại lúc các thế lực khắp nơi đang trào phúng Hắc Sát Tông nhát gan, thì Ma Đạo Cửu Tôn lại trở nên lo lắng bất an.

Sự tồn tại của Bình Thiên Yêu Tôn đối với Ma Đạo Cửu Tôn mà nói không khác gì một cơn ác mộng, thậm chí theo như Ma Đạo Cửu Tôn thấy thì gã còn đáng sợ hơn cả Thánh Hoàng.

Dù sao thì Ma Đạo Cửu Tôn cũng do Thánh Hoàng khống chế, cho nên Thánh Hoàng cũng sẽ che chở cho bọn họ, nhưng Bình Thiên Yêu Tôn thì không thể nói chắc dược, ai dám chọc tới gã thì gã sẽ cắn chết người đó, không hề kiêng nể gì hết!

….

Thâm Uyên Môn.

Trong đại điện, Nam Cung Liệt Thiên ngồi ở ghế trên nhìn xuống các trưởng lão và chấp sự ngồi bên dưới, trầm giọng hỏi:

- Chuyện ở Lang Gia Sơn Mạch, các ngươi thấy thế nào?

- Điều này còn phải nói sao, nhất định là nhóm người của Tần Quân gây nên, cái tên xấu xí đánh chết Kỳ Thiên Tân nhất định chính là Lôi Chấn Tử!

Một tên trưởng lão bực bội lên tiếng, những người khác đều gật đầu răm rắp, đối với Tần Quân, bọn họ đều sắp không còn lời nào để nói rồi.

Dưới trướng của tên tiểu tử này có quá nhiều thủ hạ, thậm chí còn có một vị là sư tổ của Nam Cung Liệt Thiên, bọn họ còn có thể làm gì được đây?

- Hừ, chuyện này bản tôn đương nhiên biết rõ, bản tôn chính là muốn hỏi Man Tượng Vương bị bắt sẽ đưa tới hậu quả như thế nào kìa.

Nam Cung Liệt Thiên hừ lạnh nói, đừng thấy lúc gã đối mặt với Dịch lão đầu thì hạ tư thái xuống cực thấp, bình thường đều vô cùng uy nghiêm, khiến cho người ta không dám nhìn thẳng vào gã.

Man Tượng Vương!

Tất cả mọi người lập tức trở nên im lặng, không khí trong đại điện trở nên quỷ dị khiến cho người ta cảm thấy hít thở không thông!

Bọn họ không sợ Man Tượng Vương, người bọn họ sợ chính là Bình Thiên Yêu Tôn ở sau lưng Man Tượng Vương.

- Xem ra sắp tới Ma Đạo không yên ổn được rồi, sắp tới chúng ta tốt nhất nên ngừng tất cả các hoạt động đối với các hoàng triều của Chính Đạo.

Một vị trưởng lão lớn tuổi mở miệng nói, khiến những người khác rối rít gật đầu tán thành.

Nam Cung Liệt Thiên trầm ngâm một lát liền gật đầu nói:

- Lập tức đình chỉ tất cả kế hoạch đối với Chính Đạo sắp tới, sau đó chờ mệnh lệnh.

- Dạ!

Toàn bộ trưởng lão và chấp sự lên tiếng đáp lời.

….

Đang lúc bên ngoài vì chuyện của Man Tượng Vương mà huyên náo xôn xao, thời gian ba ngày nhoáng cái liền trôi qua.

Trong rừng cây, thân thể cao lớn của Man Tượng Vương đánh ngã từng

gốc đại thụ lớn, mấy vạn Miêu Nhân đi theo phía sau, cách đó không xa chính là Huyền Phong Trại.

- Phụ thân, nghe nói phần lớn người trong Hắc Phong Trại đều là cường đạo, bọn họ sẽ cho chúng ta dùng truyền tống môn thật sao?

Vọng Tuyết có chút bất an quay sang hỏi Vọng Diễm.

Vọng Diễm lắc đầu cười nói:

- Chuyện này chúng ta không cần lo lắng làm gì, có thủ hạ của chúa công đi giải quyết rồi.

Tần Quân ngồi trên lưng Man Tượng Vương nghe vậy khóe miệng liền giật giật, ngươi làm thủ hạ sung sướng quá nhỉ!

Bất quá tạm thời hắn cũng không cần dùng tới Vọng Diễm, đợi trở lại vương quốc Đại Tần hoặc là nơi vô chủ nào đó, hắn muốn huấn luyện Miêu Nhân tộc thành một nhánh quân Miêu Nhân.

Miêu Nhân có tốc độ cực nhanh, sức chiến đấu cũng mạnh, trong cùng giai, tu sĩ tác chiến cùng bọn họ thì tỷ lệ mất mạng lại càng cao, nếu như có thể huấn luyện ra được một chi kỳ binh thì tuyệt đối có thể bách chiến bách thắng!

Tần Quân trông mong đầy cõi lòng, còn Vọng Diễm thì cũng giống như vậy, lão cũng hy vọng Miêu Nhân tộc có thể triển lộ ra được nanh vuốt của thời kỳ thượng cổ.

Rất nhanh, bọn họ liền đi ra khỏi rừng cây, phía trước là một vách núi, cách bờ đối diện gần một trăm mét, được một sợi xích sắt nối liền, nhìn về phía trước thì có thể nhìn thấy sơn trại nằm trên núi ở đối diện, nhà gỗ san sát nhau, cũng có thể nhìn thấy không ít tu sĩ đang canh gác.

Tần Quân dừng lại, không tiếp tục đi tới, hắn tin tưởng Thân Công Báo đã cảm giác được hắn tới nơi rồi.

Quả nhiên, không tới ba giây sau, Thân Công Báo cùng một trung niên nhân mặc trường bào lông chồn bay tới.

- Tham kiến bệ hạ!

Thân Công Báo đáp xuống trước mặt Tần Quân liền chắp tay cười nói, còn trung niên nhân mặc áo chồn kia thì có vẻ hồi hợp đánh giá Man Tượng Vương.

Hắc Phong Trại đóng quân ở trong Lang Gia Sơn Mạch này mấy trăm năm, gã cũng từng gặp qua Man Tượng Vương rất nhiều lần, tuy rằng gã không đánh thắng được Man Tượng Vương, nhưng từ mười năm trước, sau khi Bình Thiên Yêu Tôn tới thì gã không dám đắc tội với Man Tượng Vương nữa.

- Ừm, vị này chính là trại chủ của Hắc Phong Trại đúng không?

Tần Quân gật đầu nói, sau đó mỉm cười hỏi trung niên nhân mặc áo chồn, hắn vừa mới hỏi ra miệng thì trung niên nhân mặc áo chồn nọ vội vàng đáp lời:

- Tại hạ là Mạc Huyền Phong trại chủ của Hắc Phong Trại, tham kiến bệ hạ.

Vọng Diễm nhịn không được quay sang Vọng Tuyết hỏi:

- Tần công tử rốt cuộc là hoàng đế của nước nào vậy?

Lão cũng thường xuyên nghe thấy Lôi Chấn Tử và Viên Hồng gọi Tần Quân là bệ hạ, nhưng vẫn chưa hề biết rõ thân phận thật sự của Tần Quân, Tần Quân không nói, lão cũng không dám đi hỏi, chỉ cần biết Tần Quân chính là hậu nhân của Cơ Vĩnh Sinh là đủ rồi.

------oOo------

Chương 423: Huyền Phong Trại

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không rõ nữa, hắn nói hắn chính là Tần Đế, dù sao thì ta cũng không tin

Vọng Tuyết nhún vai nói.

Tần Đế?

Vọng Diễm cũng từng nghe qua cái tên này, là nhân vật truyền kỳ trong lứa người trẻ tuổi của Chính Đạo gần đây, thậm chí ngay cả Thâm Uyên Môn cũng phải chịu nhục trong tay Tần Đế.

Tuy rằng thủ hạ của Tần Quân cũng rất mạnh, nhưng Vọng Diễm cảm thấy hắn và Tần Đế còn cách một khoảng nữa, cái đó có liên quan tới địa vị, Miêu Nhân tộc và Ma Đạo Cửu Tôn đã có chênh lệch cực lớn rồi, chứ nói gì tới Tần Đế, cho nên theo như lão thấy thì bản thân mình không thể nào có tí quan hệ gì với nhân vật truyền kỳ như Tần Đế được.

- Mạc trại chủ, ngươi xem truyền tống môn của các ngươi có thể truyền tống tất cả bọn ta đi được không?

Tần Quân chỉ vào những Miêu Nhân ở sau lưng cười hỏi, Mạc Huyền Phong thả thần thức ra, vừa mới cảm ứng một phen thì toàn thân liền run lên.

Mẹ nó!

Có tới mấy vạn Miêu Nhân…

Sắc mặt Mạc Huyền Phong có chút khó coi, nếu như chỉ truyền tống có vài người thì còn được, nhưng mấy vạn người thì phải tốn biết bao nhiêu linh thạch đây?

Tần Quân liếc mắt đã nhìn ra gã khó xử, vì thế cười bảo:

- Yên tâm, truyền tống cần bao nhiêu linh thạch ta sẽ tự trả, còn cho ngươi thêm thù lao.

Tuy Mạc Huyền Phong và Thân Công Báo là hảo hữu nhưng Tần Quân không định lấy thế ép người, nghe Vọng Diễm nói Huyền Phong Trại cũng được cho là một phương thế lực ở Lang Gia Sơn Mạch.

Chỉ cần không có khúc mắc liên quan đến mình thì Tần Quân không làm khó người khác, hắn có thể rất tàn nhẫn đối với kẻ địch, nhưng với người không thù không oán thì không thể làm như vậy, bằng không sẽ gây thù

chuốc oán quá nhiều, sớm muộn cũng lật thuyền.

- Đa tạ Tần công tử thông cảm!

Mạc Huyền Phong chắp tay cười nói, trong lòng cũng không khỏi sinh ra hảo cảm với Tần Quân.

Thân Công Báo âm thầm thở phào nhẹ nhõm một hơi, chỉ sợ Tần Quân ỷ thế hiếp người, số linh thạch cần dùng để truyền tống mấy vạn Miêu Nhân tuyệt đối là một phen cắt cổ.

Chung quy bọn họ muốn truyền tống từ Ma Đạo đến Chính Đạo, cự li càng xa, số linh thạch tiêu hao cũng càng nhiều.

Sau đó Mạc Huyền Phong tiếp đón nhóm người Tần Quân vào Huyền Phong Trại, tuy hai vách núi chỉ được nối liền bằng xích sắt, thế nhưng Miêu Nhân thân thủ mạnh mẽ, dù chỉ là Miêu Nhân nhỏ tuổi cũng có thể thoải mái đi qua.

Mấy vạn Miêu Nhân đi vào trong trại làm cho cả trại lập tức náo nhiệt hẳn lên, tu sĩ trong Huyền Phong Trại nhao nhao bàn luận, Miêu Nhân là dân bản địa vốn sống ở Lang Gia Sơn Mạch nên họ giao tiếp với Miêu Nhân tộc thường xuyên, cũng may quan hệ hai bên coi như hài hòa, không có mâu thuẫn gì lớn.

- Không nói lời khách sáo nữa, mong Mạc trại chủ đưa bọn ta tới truyền tống môn, bây giờ Miêu Nhân tộc đang bị ở nơi đầu sóng ngọn gió, bọn ta ở đây lâu cũng không phải là chuyện tốt đối với Huyền Phong Trại các người.

Tần Quân nhảy xuống khỏi người Man Tượng Vương, sau đó cười nói.

Mạc Huyền Phong cúi đầu khom lưng nói:

- Không thành vấn đề.

Gã khúm núm như thế không phải vì Thân Công Báo, mà là vì gã cũng đã nghe chuyện của Tần Quân với Hắc Sát Tông. So với Hắc Sát Tông, Huyền Phong Trại của họ căn bản chẳng là gì cả, cho nên gã cũng không dám chọc giận Tần Quân, chỉ ước Tần Quân rời đi càng nhanh càng tốt.

Đoàn người đi dọc theo sơn đạo trong trại.

Thân Công Báo bỗng nhiên lên tiếng:

- Huyền Phong huynh, không bằng ngươi cũng bái chủ công nhà ta đi!

- Chuyện này…

Mạc Huyền Phong khó xử, gã ở Huyền Phong Trại tự do tự tại, đang làm lão đại, đương nhiên không muốn ăn nhờ ở đậu.

Tần Quân nghe vậy thì nở nụ cười, không nói xen vào mà để mặc cho Thân Công Báo nói, có Thân Công Báo ở đây chẳng khác nào có thêm một hệ thống triệu hồi cấp thấp, trong Phong Thần Diễn Nghĩa gã đã kéo không biết bao nhiêu chân tay đắc lực về cho Trụ Vương đấy thôi.

Vọng Diễm và Vọng Tuyết liếc nhau, đều thấy tia kinh ngạc ánh lên trong mắt đối phương, đây là tiết tấu muốn thu phục mở rộng thế lực à?

Bọn họ biết rõ thế lực của Huyền Phong Trại, còn lớn mạnh hơn Miêu Nhân tộc nhà họ một phần.

- Huyền Phong huynh, ngươi xem, Man Tượng Vương cũng bị chủ công của ta bắt về làm tọa kỵ rồi, chẳng lẽ ngươi không biết chủ tử trước kia của Man Tượng Vương là ai hay sao?

Thân Công Báo tiếp tục cười nói, làm cho Mạc Huyền Phong biến sắc.

Bình Thiên Yêu Tôn!

Tần Quân không khỏi nhướng mày. Gần đây hắn nghe thấy đám người Vọng Diễm đề cập đến cái tên này không chỉ một lần, thế nhưng nhóm Vọng Diễm chưa từng nhìn thấy chân diện mục của Bình Thiên Yêu Tôn, chỉ nghe kì danh mà thôi, song dù vậy họ vẫn thổi phồng Bình Thiên Yêu Tôn lên đến tận trời.

Hai chữ Bình Thiên ngược lại làm hắn nhớ tới ông cha già của Hồng Hài Nhi - Ngưu Ma Vương.

Thế nhưng hắn hiểu biết về Bình Thiên Yêu Tôn quá ít, chỉ dựa vào hai chữ Bình Thiên thì không thể đưa ra kết luận vội vàng.

- Bình Thiên Yêu Tôn bao che khuyết điểm có tiếng, nếu để hắn biết Man Tượng Vương bị bắt đi, ngươi biết rõ hậu quả đấy, chỉ sợ toàn bộ Lang Gia Sơn Mạch này sẽ bị huyết tẩy thôi.

Thân Công Báo lại thêm mắm dặm muối kích thích Mạc Huyền Phong, khiến cho Mạc Huyền Phong không nhịn được nắm chặt hai tay.

- Hừ! Các ngươi làm sao có thể biết hết sức mạnh cường đại của Yêu Tôn đại nhân!

Man Tượng Vương lạnh giọng hừ một tiếng, thân là yêu vương thất giai, nó đương nhiên có thể mở miệng nói tiếng người.

Tần Quân mắt lạnh lườm Man Tượng Vương một cái, làm cho nó sợ đến không dám nói gì thêm.

Trong ba ngày này, nó đã bị Tần Quân cho ăn không biết bao nhiêu đau khổ.

Mạc Huyền Phong bắt đầu do dự, rõ ràng gã cũng rất sợ hãi Bình Thiên Yêu Tôn.

- Lên thuyền sớm mới dễ ôm chân nha, cho dù không có Bình Thiên Yêu Tôn thì vì chuyện của Miêu Nhân tộc, Lang Gia Sơn Mạch cũng sẽ không được thái bình.

Dịch lão đầu bỗng dưng cười to nói vậy, chỉ một câu đã đánh thức Mạc Huyền Phong.

Chuyện của Miêu Nhân tộc liên lụy đến quá nhiều thế lực, thời gian sau này chỉ sợ Huyền Phong Trại cũng khó lòng bo bo giữ mình.

- Có thể cho ta thời gian một ngày để suy nghĩ được không? Truyền tống môn cũng cần phải mất một ngày để chuẩn bị.

Mạc Huyền Phong hỏi Tần Quân, trong khi lơ đãng, ngữ khí của gã đã tự đặt mình vào vị trí thuộc hạ lúc nào không biết.

- Được, ta cũng hi vọng Mạc trại chủ gia nhập dưới cờ, tin tưởng ta, ta sẽ cho ngươi kinh hỉ.

Tần Quân cười nói, nay hắn cũng không phải là một tư lệnh không có binh lính trong tay, thế lực dưới quyền đủ lông đủ cánh, ở trong Chính Đạo đúng là không phải sợ ai.

Mạc Huyền Phong cười khổ gật đầu, không nói thêm nữa.

Đoàn người mau chóng đi tới đằng sau Huyền Phong Trại, trên sườn dốc lưng chừng núi có một trảng cỏ rộng, bốn gã tu sĩ Huyền Phong Trại đang thủ truyền tống môn. Truyền tống môn cao tới mười mét, rộng bốn mét, vì lâu lắm không khởi động nên trên nó phủ đầy cỏ dại.

- Tần công tử, ở Chính Đạo ta chỉ có ba căn cứ điểm, một là Hàn Giang hoàng triều, hai là Lưu Hỏa hoàng triều, ba là vô chủ chi địa, ta đề nghị tới vô chủ chi địa, nơi đó là an toàn nhất.

Mạc Huyền Phong giới thiệu với họ, vô chủ chi địa rồng cá hỗn tạp, ma tu qua lại cũng sẽ không bị đánh giết.

------oOo------

Chương 424: Yêu tộc xâm nhập (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhếch khóe miệng, sau đó cười rằng:

- Đúng lúc ta đang muốn thu phục vô chủ chi địa đây!

Vừa nói xong, mọi người đều khiếp sợ nhìn về phía hắn.

- Vô chủ chi địa liên lụy quá nhiều thế lực, Tần công tử không thể làm càn làm ẩu.

Mạc Huyền Phong khuyên nhủ. Gã đang định đầu phục Tần Quân, kết quả vừa nghe xong câu này thì bị dọa sợ suýt chết.

Chỉ dựa vào mấy vạn Miêu Nhân mà cũng muốn chinh phục vô chủ chi địa ư?

Vọng Diễm cũng đã nghe nói đến vô chủ chi địa, nơi ấy trừ thế lực vốn có còn có không ít các thế lực khác như nước ngầm sục sôi, lão đang định khuyên nhủ Tần Quân thì chợt nghe Tần Quân nói:

- Yên tâm đi, ở vô chủ chi địa ta có mười vạn binh lính Thuế Phàm cảnh đấy.

Mười vạn binh lính Thuế Phàm cảnh!

Mạc Huyền Phong cùng Vọng Diễm trừng lớn mắt, đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Đừng nhìn Huyền Phong Trại bây giờ có trên năm vạn người, thực chất người đạt đến Thuế Phàm cảnh chỉ có vài ngàn mà thôi, còn lại đều xấp xỉ Kim Đan cảnh.

Miêu Nhân tộc càng yếu hơn, trong khoảng sáu vạn Miêu Nhân chỉ có mấy ngàn người đạt tới Thuế Phàm cảnh, Vọng Diễm là cường giả Thiên Tiên cảnh duy nhất và chẳng có cường giả Địa Tiên cảnh nào, Vọng Tuyết ở Miêu Nhân tộc có thể xếp vào ba mươi hạng đầu tiên, cho nên khi nghe thấy mười vạn thiên binh thì sợ tới mức không khép miệng vào được.

- Tần công tử, rốt cuộc ngài là ai?

Mạc Huyền Phong hít sâu một hơi mà hỏi, Thân Công Báo không hề tiết lộ thân phận của Tần Quân với gã, bởi vì cái danh Tần Đế quả thực quá nhạy cảm.

Tần Quân cười thần bí:

- Nếu đi theo ta, ngươi sẽ biết.

Nói đoạn, hắn cười lớn xoay người rời đi, truyền tống môn cần một ngày chuẩn bị, hắn đương nhiên không phải canh ở chỗ này.

Viên Hồng, Lôi Chấn Tử và Dịch lão đầu theo sát phía sau, Vọng Diễm và

Vọng Tuyết đi sắp xếp cho đoàn người Miêu Nhân tộc.

- Huyền Phong huynh, ngươi cứ tin ta, ta mượn sức ngươi là vì tốt cho ngươi, bởi vì ta không muốn nhìn thấy tri kỉ xảy ra điều gì bất trắc.

Thân Công Báo vỗ vai Mạc Huyền Phong, thở dài nói vậy.

Lúc này đây, khóe miệng gia hỏa này tươi roi rói và mị lực nhân cách bùng nổ ầm ầm.

Hai người quen biết nhau bao lâu, thế mà đã lên đến mức độ tri kỉ rồi.

Nghe thấy thế, Mạc Huyền Phong cảm động trong lòng, gã nâng tay đặt lên bàn tay Thân Công Báo trên vai mình, bốn mắt nhìn nhau, thấy tình trai dường như nhóm lên.

Ngay khi Tần Quân bắt tay vào việc chuẩn bị truyền tống về vô chủ chi địa thì Ma Đạo bắc phương bỗng truyền tin tức tới: Yêu tộc xâm nhập với quy mô lớn!

Nam Vực rộng lớn không phải do con người cai quản hoàn toàn, mà yêu tộc và nhân tộc gần như chia nửa giang sơn. Trước kia nhân tộc chiếm thế lớn nhưng mấy ngàn năm nay dần dần suy bại, nhất là sau khi Bình Thiên Yêu Tôn hoành không xuất thế thì nhân tộc Thánh Triều có thể nói là khổ không kể xiết.

Giờ đây yêu tộc xâm nhập Ma Đạo, chỉ cần hỏi thăm là biết ngay chân tướng.

Miêu Nhân tộc và một thế lực chưa rõ khiến cho người ta nghị luận xôn xao, “thế lực chưa rõ” kia hiển nhiên là Tần Quân, thế nhưng vì Thâm Uyên Môn không truyền tin ra ngoài nên không một ai biết thế lực ấy chính là Tần Đế của vương quốc Đại Tần.

Yêu tộc xâm nhập, làm cho cả Ma Đạo rung chuyển.

Mà người chịu trách nhiệm chính cho vụ việc này là Tần Quân và Dịch lão đầu đang nướng thịt rừng.

- Không thể không nói kĩ năng nướng thịt rừng của tiểu tử ngươi đúng là

hạng nhất, không uổng công ta mang thượng cổ Man Tượng cho ngươi.

Dịch lão đầu miệng bóng nhẫy mỡ cười nói, Vọng Tuyết, Lôi Chấn Tử, Thân Công Báo bên cạnh cũng được hưởng ké mùi ngon.

Tần Quân nhướng mày cười bảo:

- Hành tẩu giang hồ, phải có nghề mới sống tốt được chứ.

Vọng Tuyết không khỏi trợn trắng mắt, song nể mặt tay nghề Tần Quân rất tốt nên nàng cũng lười tranh cãi với hắn.

Tần Quân quay đầu hỏi Thân Công Báo:

- Còn bao lâu nữa mới có thể bắt đầu truyền tống?

- Chắc nhanh thôi.

Thân Công Báo đáp, dừng một chút rồi trầm giọng bảo:

- Huyền Phong Huynh vẫn do dự chưa quyết, nếu có thể thì chủ công ngài tự mình đi khuyên nhủ vẫn hơn, thực lực của Huyền Phong Trại thực sự không thấp đâu.

Tần Quân gật đầu, Huyền Phong trại có thể thoải mái quét sạch vương quốc, thậm chí khiến cho hoàng triều cũng phải đau đầu nhức óc, vì chung quy đa số người của hoàng triều mạnh nhất cũng chỉ đến Thiên Tiên cảnh mà thôi.

Chẳng bao lâu sau, Mạc Huyền Phong đã lắc mình xuất hiện sau lưng Tần Quân, gã cung kính chắp tay nói:

- Tần công tử, truyền tống môn đã nối thông xong, lúc nào cũng có thể hành động.

Tần Quân nghe xong bèn vỗ mông đứng lên, xoay người về phía Mạc Huyền Phong, trên mặt nở một nụ cười xán lạn:

- Huyền Phong à, ngươi không thấy cứ ở mãi Lang Gia Sơn Mạch rất nhàm chán hay sao? Thế giới rộng lớn lắm, ngươi không muốn đi đó đi

đây một chút à?

Tần Quân cười, tùy ý hỏi.

Mạc Huyền Phong khẽ nhíu mày, rõ ràng trong lòng đang suy nghĩ rất lung.

Dịch lão đầu quẹt miệng, nói với giọng điệu quái gở:

- Hắn không muốn thì đừng ép hắn, ta gặp loại người này nhiều rồi, cả đời chỉ biết làm ổ trong cái mảnh đất bé tí gây sóng gây gió, sở dĩ không dám bước chân ra ngoài là vì sợ hết thảy những gì mình có trong tay đều yếu ớt bất kham.

Đậu má!

Đồ đồng đội heo này!

Tần Quân trừng mắt nhìn Dịch lão đầu, ngươi nói cho tử tế được không hả?

Mạc Huyền Phong sắc mặt xanh mét làm Tần Quân giật thót, chẳng lẽ gã bị một câu của Dịch lão đầu làm cho kết thù với mình rồi à?

Tần Quân không sợ trở thành kẻ địch với Mạc Huyền Phong, nhưng hắn không muốn tự nhiên không dưng lại tăng thêm một kẻ thù, thế chẳng phải ấm ức lắm hay sao?

- Thuộc hạ tham kiến chủ công!

Mạc Huyền Phong quỳ sụp xuống trước mặt Tần Quân, Tần Quân thấy mà há hốc mồm, ôi đệt, vụ gì thế này, ngươi thích ăn mắng hả?

Vọng Tuyết, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử và Thân Công Báo đều thấy kì quái, chỉ có Dịch lão đầu là dương dương đắc ý.

- Rồi rồi rồi, đứng dậy đi, có Huyền Phong trợ lực, Bình Thiên Yêu Tôn gì đó chẳng là cái thá gì!

Tần Quân vừa nâng Mạc Huyền Phong lên vừa cười nói, Mạc Huyền

Phong là cường giả Chân Tiên cảnh nhị trọng kia đấy, chưa kể còn thêm cả một Huyền Phong trại, thế lực của Tần Quân lại bành trướng thêm một phần.

Được Tần Quân tâng bốc một trận, đáy lòng Mạc Huyền Phong cũng dấy lên tâm hư vinh, đương nhiên gã cũng tự hiểu lấy mình làm sao có thể chống chọi được với Bình Thiên Yêu Tôn, thế nhưng chẳng có ai không thích nghe khen ngợi, nếu có thì chính là có bệnh rồi.

Sau khi thu phục Mạc Huyền Phong và Huyền Phong Trại, tâm tình của Tần Quân lại càng thêm khoái trá.

------oOo------

Chương 425: Yêu tộc xâm nhập (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi nghe Mạc Huyền Phong hỏi thân phận thật sự của mình, Tần Quân cười thần bí mà nói:

- Đợi truyền tống tới vô chủ chi địa, thì ngươi sẽ biết!

Vọng Tuyết cũng bắt đầu trở nên nghi hoặc, nàng âm thầm nghĩ bụng: “Chẳng lẽ người này là Tần Đế thật?

Thế nhưng vừa nghĩ tới Tần Đế thân cao tám thước, mặt mũi hung tợn khác hẳn với Tần Quân, nàng lại quên ngay suy nghĩ này.

Nếu Tần Quân biết được diễn biến tâm lý của nàng thì có khi sẽ chửi ầm lên.

Tiên sư thằng lưu manh kia dám bôi nhọ dung nhan hắn!

...

Một lúc lâu sau, nhóm người Tần Quân đã đứng trước truyền tống môn, hơn sáu vạn Miêu Nhân và hơn năm vạn tu sĩ Huyền Phong Trại hội tụ cùng một chỗ khiến cho cả đỉnh núi đông nghịt bóng người, vô cùng hoành

tráng.

- Khởi động truyền tống môn!

Mạc Huyền Phong cao giọng hô, bốn gã tu sĩ đứng trước truyền tống môn gật đầu, sau đó thúc giục linh lực tự thân xuất thể, chui vào trong truyền tống môn, câu động linh thạch trên cửa, làm cho truyền tống môn bắt đầu chuyển động.

Tần Quân xoay người nói với Lôi Chấn Tử và Thân Công Báo:

- Hai người các ngươi bọc hậu, tránh cho Miêu Nhân tộc và người của Huyền Phong Trại xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì.

- Không thành vấn đề!

Hai người đồng thời gật đầu đáp ứng, cùng lắm thì chậm trễ khoảng nửa canh giờ mà thôi.

Truyền tống môn nhanh chóng mở ra, Tần Quân, Viên Hồng, Dịch lão đầu, Vọng Tuyết và Vọng Diễm dẫn Miêu Nhân tộc đi đầu bước vào truyền tống môn, Mạc Huyền Phong thủ ở bên cạnh.

Đầu tiên là Miêu Nhân tộc, sau đó là các tu sĩ của Huyền Phong trại.

- Bọn họ rốt cuộc là ai, mà lại có thể khiến cho trại chủ bái lạy?

- Suỵt, đến Man Tượng Vương còn bị vị Tần công tử kia thu phục, nhìn cũng biết vị ấy khó lường.

- Hừ, ta lại thấy trại chủ không có cốt khí thì đúng hơn!

- Ngươi thì biết cái gì, ở mãi Lang Gia Sơn Mạch, ngươi không thấy ngán sao?

- Đúng đó! Ta đã muốn rời khỏi đây từ lâu rồi!

Sau khi đám Tần Quân đã vào truyền tống môn hết, các tu sĩ của Huyền Phong Trại mới bắt đầu nghị luận xôn xao.

Thấy bọn họ ồn ào như vậy, Lôi Chấn Tử không vui hừ lạnh một tiếng, khiến mọi người cảm thấy cả ngực trầm xuống, khí huyết cuộn lên, không dám mở miệng nữa, tất cả đều sợ hãi nhìn về phía gã.

Ngay cả Mạc Huyền Phong cũng là như thế, tiếng hừ lạnh vừa rồi làm cho tim gã đập thình thịch điên cuồng, có thể thấy Lôi Chấn Tử mạnh hơn gã biết bao nhiêu.

Gã không khỏi liên tưởng Viên Hồng và Dịch lão đầu, vừa nghĩ đã sợ run cả người.

Gã càng lúc càng thấy may mà mình đã đầu quân cho Tần Quân, lúc trước gã còn do dự, nhưng bị Dịch lão đầu kích thích một cái bèn ba máu sáu cơn đồng ý ngay, bây giờ lại thấy cực kì thoải mái.

Thế lực của Tần Quân thể hiện càng mạnh bao nhiêu, thì gã càng vui vẻ bấy nhiêu.

...

Vô chủ chi địa.

Trên bình nguyên hoang rộng lớn khôn cùng, mọc lên một tòa thiết tháp nguy nga ngang trời sừng sững khiến cho người ta nhìn mà kinh sợ, ấy chính là căn cứ địa của Nam Minh Thánh Giáo, mà lúc này đây Nam Minh thiết tháp đã bị tu sĩ vây kín.

Trên đỉnh thiết tháp, nhóm chức sắc cao tầng của Nam Minh Thánh Giáo quan sát hết thảy.

- Người của Nam Minh Thánh Giáo nghe đây! Còn không đầu hàng, thứ chờ các ngươi chỉ có cái chết!

Một tu sĩ Địa Tiên cảnh đỉnh phong bay giữa không trung tức giận quát, thanh uy mênh mang, rung động lòng người.

- Giết! Giết! Giết!

Đám đông tu sĩ nhiều không kể xiết cùng nhau hô vang, phóng mắt nhìn lại thấy một mảnh nghìn nghịt những người, không đến trăm vạn cũng phải

vài chục vạn, một màn này khiến cho giáo đồ Nam Minh Thánh Giáo trên thiết tháp căng thẳng vô cùng.

- Chúng ta phải làm sao bây giờ? Vì sao thần giáo còn chưa phái người đến trợ giúp chúng ta?

Trên đỉnh Nam Minh thiết tháp, một thanh niên áo đen khẩn trương hỏi, trên khuôn mặt tuấn lãng tràn ngập kinh hãi.

- Ai, trời diệt thánh giáo ta rồi.

Giáo chủ Nam Minh Thánh Giáo Trần Liêm thở dài nói, trên khuôn mặt nghiêm túc ngập đầy chua xót.

- Ta không thể chết ở đây! Giáo chủ, ngươi truyền tin tức cho thần giáo đi!

Thanh niên áo đen luôn miệng thúc giục, trên khuôn mặt giáo chủ Trần Liêm lộ vẻ khó chịu, nếu không suy xét đến thân phận của thanh niên hắc y thì gã đã một chưởng đập chết nó rồi.

Trần Liêm trầm giọng nói:

- Quỷ thiếu gia, ta đã sớm truyền tin tức nhưng thần giáo vẫn không có hồi âm.

Gã vừa nói xong, thanh niên áo đen càng thêm vội vàng nóng nảy.

- Liệu có cách nào để ta truyền tống ra ngoài không?

Quỷ thiếu gia thấp giọng hỏi, gã thật sự không muốn chết ở nơi này.

- Hừ, truyền tống ra ngoài? Ngươi còn xứng làm đệ tử của Nam Minh Thánh Giáo sao?

Một trưởng lão tóc xám nhịn không được buông lời châm chọc.

Quỷ thiếu gia nghe xong trừng mắt lườm gã, mắng:

- Bổn thiếu gia chỉ tạm thời mượn Nam Minh Thánh Giáo của các ngươi để tu luyện, chứ không phải là đệ tử của các ngươi!

Trưởng lão tóc xám nghe vậy nổi giận đùng đùng, tức khí nói:

- Ngươi đã không phải là đồ đệ của thánh giáo, sao còn muốn dùng truyền tống môn của thánh giáo ta?

Quỷ thiếu gia nghe xong không khỏi trừng lớn hai mắt, nét mặt lộ vẻ khó tin, tựa hồ không ngờ rằng trưởng lão tóc xám dám chống đối gã.

Trần Liêm trầm giọng nói:

- Đừng cãi nhau nữa, việc cấp bách trước mắt là ngăn trở sự tiến công của Chính Khí Minh!

Về phần yêu cầu của Quỷ thiếu gia, Trần Liêm trực tiếp bỏ qua, nói đùa, nếu Quỷ thiếu gia không ở đây, không chừng Hắc Nhiên Thần Giáo sẽ thật sự không giúp Nam Minh Thánh Giáo bọn họ.

Nhìn qua có vẻ hai giáo là quan hệ trên dưới phụ thuộc vào nhau, song mối quan hệ ấy trong mấy năm gần đây đã trở nên rất vi diệu.

Lần này Chính Khí Minh tấn công vô chủ chi địa, hạ liên tiếp hơn mười thành, giờ đây lại giết thẳng tới cửa Nam Minh Thánh Giáo. Trần Liêm thân là giáo chủ phải chịu áp lực cực lớn, bản thân gã cũng chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh thất trọng, không địch lại cường giả dẫn binh của Chính Khí Minh.

Tu sĩ Địa Tiên cảnh đỉnh phong dẫn đầu Chính Khí Minh lần này là một tráng hán khôi ngô mặc giáp đen, giống như một mãnh tướng dày dạn sa trường. Chỉ nghe thấy gã hừ lạnh mà nói:

- Tấn công! Đập đổ Nam Minh thiết tháp!

Tráng hán giáp đen cao giọng hô lớn, lời vừa mới dứt, mấy chục vạn tu sĩ vây quanh Nam Minh thiết tháp đã hành động. Họ liên tiếp xông lên, giống như có một tầng lưới đen dâng lên từ dưới chân, muốn bao phủ cả Nam Minh thiết tháp.

- Thôi động pháp trận!

Trần Liêm cao giọng hô lên, Nam Minh thiết tháp bỗng lóe hiện cường quang, đánh bay mấy chục vạn tu sĩ ra ngoài.

------oOo------

Chương 426: Đối lập xưa và nay

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Các ngươi thật sự cho rằng chỉ cần rút đầu trong thiết tháp là có thể bình an vô sự sao?

Tráng hán giáp đen hừ lạnh một tiếng, cự chùy trong tay đánh thẳng về pháp trận của Nam Minh thiết tháp, trực tiếp đập vỡ bức màn hào quang quanh thiết tháp.

Phụt!

Giáo đồ đang thôi động pháp trận trên các tầng Nam Minh thiết tháp đều hộc máu, thấy cảnh ấy, sắc mặt Trần Liêm cực kì khó coi.

Đại chiến vừa kích thích đã bùng nổ.

Cùng lúc đó, trên sườn một ngọn núi nhỏ cách đó chỉ vài trăm mét bỗng xuất hiện một vòng sáng, ngay sau đó, đám người Tần Quân xuất hiện.

Sau khi chạm đất, Tần Quân liếc mắt đã thấy đại chiến phía xa, hắn không khỏi nhướng mày lẩm bẩm:

- Móa nó, sao vừa đến đã thấy kịch hay rồi?

Hắn quay đầu đánh giá, phát hiện triền núi nhỏ này thế mà không có truyền tống môn, quái lạ quái lạ.

- Ô, vừa đến đã có đánh nhau ra trò thế này à?

Dịch lão đầu chép miệng lấy làm kì mà nói, Vọng Tuyết, Vọng Diễm mang theo các Miêu Nhân dần dần đi ra khỏi vòng sáng, nối liền không dứt.

Viên Hồng hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ, có cần ra tay không ạ? Đằng trước hình như là Nam Minh thiết tháp của Nam Minh Thánh Giáo.

Nam Minh thiết tháp nổi danh lừng lẫy ở vô chủ chi địa, Viên Hồng liếc mắt đã nhận ra, đương nhiên phục trang thống nhất của giáo đồ Nam Minh Thánh Giáo cũng góp một phần tác dụng không nhỏ.

Nam Minh Thánh Giáo?

Tần Quân không khỏi nhướng mày, Du Phượng Hoàng là người của Nam Minh Thánh Giáo, xem quan hệ họ hàng quen biết, hắn cũng không thể thấy chết mà không cứu.

- Đi giúp đỡ một chút đi!

Tần Quân phất tay nói, Viên Hồng gật đầu đáp lời, lập tức bay về hướng Nam Minh thiết tháp.

Vọng Diễm cũng hô to:

- Các huynh đệ Miêu Nhân tộc, các ngươi cũng lên hỗ trợ đi!

- Rõ!

Những Miêu Nhân dẫn đầu bước ra đều đã thành niên, đương nhiên không sợ chiến đấu, đua nhau chạy gấp mà đi.

Bên kia, tráng hán giáp đen và Trần Liêm đã đánh đến khí thế ngút trời, tráng hán giáp đen nện xuống một chùy, uy lực cực lớn đánh bay thân thể Trần Liêm, trực tiếp bắn xuyên qua thân Nam Minh thiết tháp, chấn cho toàn bộ Nam Minh thiết tháp bắt đầu lay động mãnh liệt.

- Hừ, giáo chủ Nam Minh Thánh Giáo cũng chỉ đến như thế!

Tráng hán giáp đen hừ lạnh nói, làm cho Quỷ thiếu gia trên đỉnh tháp sợ run lẩy bẩy, các trưởng lão khác cũng mặt xám như tro.

Các trưởng lão của Nam Minh Thánh Giáo đều chỉ có tu vi Hóa Hư cảnh, chỉ có Trần Liêm đạt tới Địa Tiên cảnh, ngay cả gã cũng bại rồi thì các trưởng lão này lại càng không phải nói.

Đúng lúc này, Viên Hồng đột nhiên xuất hiện sau lưng tráng hán giáp đen, một côn nện xuống, tráng hán giáp đen căn bản không kịp phản ứng.

Ầm ——

Máu thịt văng tung tóe, tráng hán giáp đen bị Viên Hồng một côn đánh nổ tung, máu tươi văng lên mặt Quỷ thiếu gia và đám trưởng lão, khiến cho vẻ mặt bọn họ tê liệt miệng vô thức há hốc ra.

Viên Hồng hừ lạnh một tiếng, trên khuôn mặt khỉ nở nụ cười khinh miệt.

- A! Đó là yêu thú sao?

- Cẩn thận phía sau!

- Trời ơi! Chúng nó là người hay là yêu?

- Không ổn rồi! Có thế lực khác tập kích chúng ta!

Đám tu sĩ Chính Khí Minh đang vây công Nam Minh thiết tháp bỗng nhiên phát hiện Miêu Nhân tập kích, tốc độ của Miêu Nhân cực cao, hoặc là trực tiếp dùng vuốt nhọn cắt đứt yết hầu tu sĩ của Chính Khí Minh, hoặc là nhảy lên lưng họ điên cuồng cào xé, máu tươi bắn tóe, cảnh tượng máu me khủng bố dị thường.

Tráng hán giáp đen bị đánh nát vụn, lại thêm Miêu Nhân gia nhập khiến cho sĩ khí của mấy chục vạn tu sĩ Chính Khí Minh giảm xuống rõ rệt chỉ trong nháy mắt.

- Cút!

Viên Hồng quét ra một côn, khí lãng trực tiếp làm mấy vạn tu sĩ Chính Khí Minh tan thành tro bụi, chết không toàn thây, bề mặt đại địa cũng bị bổ ra một khe rãnh dài đến mấy trăm mét, cảnh này khiến cho các đệ tử trong Nam Minh thiết tháp phải nghẹn họng nhìn trân trối.

Sức mạnh khủng bố gì thế này?

Trần Liêm mới bay về cũng trợn tròn mắt mà nhìn, gã cẩn thận đánh giá, mau chóng đoán ra thân phận của Viên Hồng.

- Thủ hạ của Quân Thanh công tử, cái thế ma đầu Viên Hồng?

Trần Liêm cả kinh thốt lên, theo bản năng nhìn về phương xa, vừa lúc nhìn thấy Tần Quân đứng thẳng trên núi nhỏ thì không khỏi mừng rỡ như điên.

Nếu là thế lực khác cứu giúp thì có lẽ hắn sẽ hoài nghi mục đích của họ, thế nhưng là Quân Thanh công tử thì hắn không nghi ngờ chút nào.

Bởi vì hắn biết quan hệ của Quân Thanh công tử cùng với thánh nữ Du Phượng Hoàng của họ.

- Trời hộ Nam Minh Thánh Giáo ta!

Trần Liêm hưng phấn hô lên, trong mắt thậm chí còn lấp lánh ánh lệ, đủ để thấy tâm tình của hắn kích động tới mức nào.

Quỷ thiếu gia cũng nhìn Viên Hồng bằng ánh mắt tràn đầy sùng bái, nếu hắn có thể có được mãnh tướng như thế trong tay thì thật tốt biết bao?

Đại quân Chính Khí Minh mau chóng bị giết tan tác, càng ngày càng nhiều tu sĩ lựa chọn chạy trốn.

Tần Quân đứng trên đỉnh núi không qua giúp vui, Nam Minh Thánh Giáo ngày nay căn bản không lọt vào được pháp nhãn của hắn.

Nhớ lại ngày xưa khi lần đầu nghe nói đến Nam Minh Thánh Giáo, hắn đã bị mười hai trưởng lão Hóa Hư Cảnh của Nam Minh Thánh Giáo làm cho hoảng sợ, thậm chí đau đầu không thôi.

Thời gian trôi mau, Hóa Hư Cảnh trong mắt hắn căn bản không đáng nhắc tới, hắn chỉ cần ra lệnh một tiếng là có thể xóa tên Nam Minh Thánh Giáo ra khỏi vô chủ chi địa.

Xưa và nay đối lập đến thế, làm cho Tần Quân cảm khái muôn vàn.

Cuộc chiến mau chóng chấm dứt, đại quân Chính Khí Minh rút lui triệt để, Viên Hồng và Miêu Nhân trở lại dưới chân ngọn núi Tần Quân đang ở, chờ những người khác trong Miêu Nhân tộc và Huyền Phong Trại truyền tống tới.

- Bệ hạ, từ đây đến Thủ Sát Thành phỏng chừng mất khoảng hai ngày đi đường.

Viên Hồng trầm ngâm nói với Tần Quân, đương nhiên nếu bọn họ trực tiếp bay về thì chỉ mất có mấy canh giờ, thế nhưng bây giờ họ còn phải mang theo Miêu Nhân tộc và tu sĩ của Huyền Phong Trại.

Tần Quân gật đầu, sau đó cười nói:

- Sau khi trở về, chúng ta sẽ tính toán kế hoạch tiếp theo.

Vô chủ chi địa rất rộng lớn, hắn cũng không thể đánh giết dọc đường mà về, cho dù có thể đánh xuyên từng tòa thành nhưng việc thống trị tiếp theo cũng là một vấn đề lớn, Miêu Nhân tộc khẳng định không thể ở lại nắm quyền, Huyền Phong Trại đều là người thô lỗ, Tần Quân chẳng thể yên lòng.

Viên Hồng gật đầu, gã cũng không phải là Tôn hầu tử, đương nhiên vẫn rất có kiến giải về phương diện quân sự.

Trong khi chờ đợi Miêu Nhân tộc và Huyền Phong Trại truyền tống tới, Trần Liêm đưa theo một đám trưởng lão cùng bay đến đây.

- Các hạ là Quân Thanh công tử sao?

------oOo------

Chương 427: Chính Khí Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trần Liêm đi đến trước mặt Tần Quân chắp tay cười hỏi, tin tức Quân Thanh công tử chính là Tần Đế chỉ có các thế lực lớn mạnh mới biết, trùng hợp làm sao, Nam Minh Thánh Giáo bọn họ hơi yếu một chút.

Tần Quân liếc mắt nhìn gã, lạnh nhạt gật đầu.

Đối phương chỉ là giáo chủ Nam Minh Thánh Giáo chứ không phải phụ thân của Du Phượng Hoàng, hắn không cần thiết phải đón ý nói hùa.

Trần Liêm cũng không phải cường giả tu vi Chân Tiên cảnh như Mạc Huyền Phong, hắn không cần phải kết giao.

Quỷ thiếu gia lại nhìn chằm chằm Tần Quân với vẻ mặt hưng trí bừng bừng, đoạn vươn tay ra cười nói:

- Chào ngươi, ta là Quỷ thiếu gia của Hắc Nhiên Thần Giáo, nghe nói ngươi đã hủy diệt Tứ Thần Tông, giỏi lắm!

Lúc trước sau khi Tần Quân hủy diệt Tứ Thần Tông thì giết đến Thâm Uyên Môn, nhưng hai bên không xảy ra chiến tranh, khiến cho khi lời đồn truyền ra, rất nhiều người tưởng rằng Quân Thanh công tử và Thâm Uyên Môn đạt thành nhất trí chung gì đó, bao gồm cả Quỷ thiếu gia cũng cho là như thế.

Quỷ thiếu gia?

Tên tuổi rách nào đây?

Tần Quân không nói gì, sau đó bâng quơ hỏi:

- Ngươi có quan hệ thế nào với Cổ Đăng?

Hắn mà biết Quỷ thiếu gia có hôn ước với Du Phượng Hoàng, phỏng chừng sẽ xé xác Quỷ thiếu gia tại trận.

- Ngài ấy là nhị thúc của ta.

Quỷ thiếu gia khẽ nhíu mày, Tần Quân gọi thẳng tên nhị thúc gã, thật là bất kính.

- À!

Tần Quân không để ý tới gã, Cổ Đăng còn không là gì trong mắt Tần

Quân, huống hồ chi chỉ là cháu của Cổ Đăng mà thôi.

Trần Liêm muốn lên tiếng nhưng lại phát hiện ra không biết mình phải nói thế nào, khí tràng của Tần Quân khiến gã bất giác trở nên căng thẳng.

Quỷ thiếu gia không biết trời cao đất rộng, thấy Tần Quân không để ý đến mình thì nổi giận đùng đùng.

- Hừ!

Viên Hồng hừ lạnh một tiếng, thấy Quỷ thiếu gia ngang nhiên dám căm tức nhìn Tần Quân, gã là thủ hạ đương nhiên không thể khoanh tay mặc kệ, một tiếng hừ vừa hết, Quỷ thiếu gia như bị sét đánh hộc máu ngã vật ra đất, muốn đứng lên, lại cảm thấy cả người như bị một ngọn núi đè, trong mắt tràn ngập sợ hãi và oán hận.

Trần Liêm thấy cảnh ấy, muốn nói lại thôi, cuối cùng nuốt xuống.

Quỷ thiếu gia có bối cảnh xuất thân lớn, nhưng gã cũng không dám trêu vào Tần Quân.

- Cút!

Tần Quân khó chịu nói, hắn có thể cảm nhận được sự ghen ghét trong mắt Quỷ thiếu gia.

Hắn vừa dứt lời, Viên Hồng đã một cước đạp Quỷ thiếu gia bay ra ngoài, một cước này dùng lực rất khéo, ít nhất thì sẽ không đá chết Quỷ thiếu gia.

Nhìn thấy Quỷ thiếu gia bị Viên Hồng đá bay như bao cát, Trần Liêm cùng đám trưởng lão đều run rẩy cả người, trong lòng vừa nghẹn khuất lại vừa thích chí.

Nghẹn khuất là bởi Tần Quân không nể mặt họ, thích chí là vì họ đã nhìn Quỷ thiếu gia không vừa mắt từ lâu rồi.

Miêu Nhân tộc nhanh chóng được truyền tống đến, phạm vi trăm mét dưới triền núi nhỏ đều đầy chật bóng dáng Miêu Nhân, đám người Trần Liêm nhìn thấy mà nuốt nước miếng liên tục.

Lúc này người của Huyền Phong Trại cũng đến, từng đạo khí tức mạnh mẽ làm nhóm người Trần Liêm trợn mắt há mồm.

- Quân Thanh công tử muốn làm cái gì thế này...

Trần Liêm hoảng sợ nghĩ, gã có dự cảm, vô chủ chi địa thực sự sắp xảy ra một cơn động đất long trời.

Đầu tiên, một trong những cự phách của Chính Đạo là Chính Khí Minh đột nhiên đánh tới, sau lại có Quân Thanh công tử đem theo số cường giả đông đúc truyền tống đến đây, hai tôn quái vật này sắp sửa vật tay với nhau rồi!

Vô chủ chi địa chỉ sợ sắp phải đổi tên.

- Còn việc gì nữa?

Tần Quân quay sang hỏi Trần Liêm, đám người này ở đây mãi định làm gì?

Quan sát tình hình quân địch à?

Trần Liêm bị hỏi cho sượng mặt, vội vàng mang đám trưởng lão quay người rời đi. Ở trước mặt Tần Quân gã chẳng có chút khí phách giáo chủ gì đáng nói, làm cho người ta khó mà tin được gã là giáo chủ của Nam Minh Thánh Giáo.

- Chậc chậc chậc, Tần tiểu tử, ngươi oai thật!

Dịch lão đầu chép miệng lấy làm kì, Tần Quân trừng mắt, không thèm để ý đến lão.

Chẳng bao lâu sau Man Tượng Vương cũng đi ra, gia hỏa này vừa ra đến nơi đã ngửa mặt lên trời thét dài, làm cho các tu sĩ trong Nam Minh thiết tháp hoảng hốt không thôi.

- Kia là voi gì vậy...

- Âm thanh này kinh dị quá, suýt nữa thì hù chết ta rồi.

- Con voi kia phát ra khí thế mạnh thật...

- Đó là tọa kị của Quân Thanh công tử sao? Uy vũ quá, không hổ là mục tiêu hướng tới của ta!

Nội tâm Trần Liêm càng long trời lở đất, đứng ở nơi càng cao thì sợ hãi càng nhiều, giống như lúc này đây, khí tức mà Man Tượng Vương phát ra làm cho gã run rẩy đến tận linh hồn.

Không thu liễm khí tức như Viên Hồng và Vọng Diễm, Man Tượng Vương chính là yêu vương, chưa từng biết kiêng nể là gì, khiêm tốn là từ ngữ mà nó chán ghét nhất.

Thời gian dần trôi, ước chừng đến nửa canh giờ sau, người của Huyền Phong Trại mới truyền tống xong xuôi.

- Tốt, chúng ta xuất phát thôi!

Tần Quân ngồi trên lưng Man Tượng Vương cười nói, nói đoạn, hắn quay sang nhìn Vọng Tuyết:

- Vọng cô nương, đường xá xa xôi, sao không lên đây cùng nhau cưỡi voi đi?

- Không được!

Man Tượng Vương vội vàng kêu lên, thể như bị sỉ nhục lắm, thế nhưng Tần Quân liếc nhìn nó một cái, làm cho nó rụt lại ngay.

Loại đau đớn đến từ nơi sâu thẳm linh hồn ấy làm cho nó kinh khiếp, tính xấu đến đâu cũng bị diệt sạch.

- Không lên, ngươi muốn sàm sỡ ta à!

Vọng Tuyết phồng miệng nói, tóc bạc tung bay theo cái lắc đầu, cực kì quyến rũ.

Tần Quân sớm biết câu trả lời sẽ như thế nên chỉ lắc đầu cười, không nói gì nữa.

Cứ như thế, bọn họ bắt đầu hướng về Thủ Sát Thành, mà nay giấy đã

không thể gói được lửa, chung quy người của Chính Khí Minh đã đào tẩu được hơn một nửa, Trần Liêm cũng không định áp chế việc này.

Thủ Sát Thành, trong phủ thành chủ.

Du Phượng Hoàng, Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi đang mở một hội nghị.

- Chính Khí Minh thế tới ồ ạt, cơ hồ lấy thế chẻ tre tràn vào vô chủ chi địa.

Lưu Bá Ôn nói với vẻ mặt tối tăm, Chính Khí Minh không dễ ăn như Tứ Thần Tông và Hắc Nhiên Thần Giáo, thực lực của nó cao tương đương với Ma Đạo Cửu Tôn.

Nguyên nhân chủ yếu khiến cho Chính Đạo thua kém Ma Đạo, chính là vì số lượng thế lực siêu việt như Chính Khí Minh quá ít ỏi.

- Hành động lần này của Chính Khí Minh không bình thường, thế lực lớn như vậy thường sẽ không tập kích một vùng rộng lớn, vì trên nó còn có Thánh Triều.

Du Phượng Hoàng cân nhắc nói, lời nàng khiến cả hội nghị lặng ngắt như tờ.

Lời ấy rất rõ ràng, ý nói Chính Khí Minh phụng lệnh Thánh Triều nên mới dám tập kích vô chủ chi địa.

------oOo------

Chương 428: Tần Đế uy thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem ra có người tiết lộ sự tồn tại của vô chủ chi địa cho Thánh Hoàng rồi, dưới sự cai quản của Thánh Triều, há có nơi nào vô chủ?

Đây chẳng phải là vả vào mặt Thánh Hoàng hay sao?

- Chẳng lẽ chúng ta phải thỏa hiệp? Chờ đợi Chính Khí Minh đến tiếp

quản Thủ Sát Thành?

Lý Tồn Hiếu nhíu mày, trong giọng nói rành rành hiện rõ một tia lửa giận.

Dù đằng sau Chính Khí Minh là Thánh Triều, bọn họ cũng không muốn chắp tay nhường Thủ Sát Thành cho chúng.

- Với tính cách của bệ hạ...

Bạch Khởi bỗng nhiên trầm ngâm nói, lời nói khiến cho mọi người đều động dung.

Đúng vậy, Tần Quân là một vị chủ nhân không sợ trời không sợ đất, làm sao có thể giao Thủ Sát Thành ra cơ chứ?

Du Phượng Hoàng cũng giật mình, nếu Thủ Sát Thành mất trong tay nàng, thế nào Tần Quân cũng tức giận, còn nhớ ngày đó đối mặt với Nam Trác hoàng triều, sự chênh lệch giữa Tần Quân với hoàng triều tương tự hiện tại tới cỡ nào? Ít nhất bây giờ bọn họ không phải là đối mặt trực diện với Thánh Triều, chỉ phải đối đầu với Chính Khí Minh mà thôi.

- Thánh Hoàng đã chiêu an vương quốc Đại Tần, nghĩ lại thì chúng ta cứ làm bộ như không biết mà chiếm lĩnh Thủ Sát Thành, Thánh Hoàng cũng sẽ không trách tội chúng ta.

Lưu Bá Ôn sờ cằm suy tư nói, khiến những người còn lại đều phải gật đầu.

Sau khi tính ra kết luận, tất cả đều thoải mái trở lại.

Đúng lúc này, một đệ tử Nam Minh Thánh Giáo vội vã chạy vào.

- Báo! Chính Khí Minh tiến công Nam Minh thiết tháp thất bại!

Vừa nói hết lời, toàn bộ đại đường đều ồ lên, Du Phượng Hoàng đứng phắt dậy hỏi:

- Làm sao có thể? Chẳng lẽ có cứu binh ư?

Trần Liêm từng cầu cứu nàng, nhưng Tần Quân đi vắng, nàng cũng không có cách nào, không thể bảo Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi mang

quân đi cứu Nam Minh Thánh Giáo được, ba người này chỉ nghe theo một mình Tần Quân.

Bình thường sai họ làm việc thì họ sẽ nghe theo, thế nhưng việc điều động thiên binh vệ thì họ tuyệt đối không hỗ trợ.

Hoàng phi điều động quân đội là việc làm mất mặt hoàng đế, đừng nói lúc này Du Phượng Hoàng còn chưa phải là hoàng phi.

- Theo tin tức đáng tin thì thành chủ trở về...

Đệ tử báo tin run giọng nói, trong lời nói khó có thể áp chế được nỗi kích động. Vì Chính Khí Minh đột nhiên xuất hiện nên toàn bộ vô chủ chi địa đều rơi vào luồng không khí khẩn trương, chỉ mấy ngày ngắn ngủi đã có nhiều tòa thành trì bị Chính Khí Minh tấn công chiếm lĩnh, binh lực gia nhập bọn chúng vượt qua trăm vạn, là con số khủng khiếp cỡ nào.

Thành chủ trở về!

Tin tức này như một quả bom hạng nặng khiến cho Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi đều đứng thẳng lên.

Bạch Khởi kích động nói:

- Bệ hạ trở về! Vậy thì tất cả đều dễ làm rồi!

Có Tần Quân chủ trì đại cục, bọn họ chỉ cần thoải mái mà làm!

Đan Minh Tử và Du Phượng Hoàng liếc nhau, hai người đều có thể thấy kinh hỉ và nghi hoặc đan xen trong mắt đối phương, Tần Quân làm sao biết được Nam Minh Thánh Giáo bị vây công? Chẳng lẽ hắn có thể dự đoán trước ư?

Không ai biết sự thật chuyện này là Nam Minh Thánh Giáo ăn may, ai bảo Tần Quân vừa hay truyền tống tới gần Nam Minh Thánh Giáo kia chứ.

- Tốt lắm, vậy thì chúng ta sẽ ở đây chờ thành chủ về, lui xuống đi!

Du Phượng Hoàng cố nén kích động phất tay nói, ngay cả nàng cũng không thể không thừa nhận Tần Quân quả thực là một người đáng tin cậy,

sau khi nghe tin hắn trở về, áp lực mà Thánh Triều và Chính Khí Minh mang tới đều tan thành mây khói, khiến cho nàng thoải mái hẳn lên.

Cùng lúc đó, tin tức về trận chiến trước Nam Minh thiết tháp lan truyền trên toàn bộ lãnh thổ vô chủ chi địa như một trận ôn dịch.

Chính Khí Minh, Quân Thanh công tử!

Hai phương thế lực trở thành tiêu điểm của toàn bộ vô chủ chi địa chỉ trong một thời gian cực ngắn.

Trận thất bại đầu tiên của Chính Khí Minh cư nhiên lại do Quân Thanh công tử ban tặng, lại liên tưởng đến trước kia Quân Thanh công tử tới cũng đột nhiên, không khỏi khiến người ta suy nghĩ miên man bất định.

Thậm chí còn có người nói vô chủ chi địa đã biến thành bàn cờ của Quân Thanh công tử và Chính Khí Minh.

Sau đó, lại có một tin tức vang dội khác nhanh chóng làm chấn động vô chủ chi địa, Quân Thanh công tử chính là Tần Đế của vương quốc Đại Tần!

Tuy rằng trước kia cũng có suy đoán tương tự truyền ra, nhưng lúc này đây rõ ràng phải có các thế lực lớn âm thầm thúc đẩy, mới khiến cho tin tức không hề hạ nhiệt, vô số tu sĩ đều bàn luận vấn đề này.

Tần Đế có thể nói là nhân vật nổi trội nhất của Chính Đạo hiện tại, tuy rằng không thể so được với các cường giả đại năng này nọ, thế nhưng dư luận về hắn đương thời lại là có một không hai, thậm chí còn vọt thẳng lên thành người đứng đầu trong tầng lớp trẻ tuổi.

Mấu chốt nhất là, Kim Vô Hối còn từng tuyên bố muốn tỉ thí cùng Quân Thanh công tử một trận trong thánh tuyển, vậy chẳng phải là Kim Vô Hối thừa nhận thực lực cá nhân của Tần Đế hay sao?

Nhất thời, vô chủ chi địa nổi lên giông to gió lớn.

...

Thời gian hai ngày mau chóng qua đi, Tần Quân mang theo đội ngũ trùng

trùng điệp điệp trở lại Thủ Sát Thành, thiên binh đứng đầy tường thành, khi nhìn thấy Tần Quân trở về thì đều đồng thanh hô to:

- Cung nghênh bệ hạ khải hoàn trở về!

Thanh thế khổng lồ làm rung động cả mây đen cuồn cuộn trên bầu trời Thủ Sát Thành.

Vọng Diễm, Vọng Tuyết, Thân Công Báo, Mạc Huyền Phong cùng với Miêu Nhân tộc và tu sĩ của Huyền Phong Trại đều trừng to hai mắt, uy thế khi mười vạn thiên binh vệ, mười vạn binh lính Thuế Phàm cảnh cùng hò hét làm rung động tới tận tâm linh họ.

- Chậc chậc, không ngờ binh lực của Tần tiểu tử nhà ngươi cũng không tệ lắm.

Dịch lão đầu tán thưởng nói.

Nghe thấy thế, Tần Quân lắc đầu cười, sau đó thả người nhảy xuống, bước chầm chậm về phía trước, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử theo sát đằng sau hắn.

Trước cửa thành, Du Phượng Hoàng, Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Đan Minh Tử và các tướng lĩnh thiên vệ binh đang chờ sẵn, trên mặt ai nấy đều tràn ngập kích động.

Tần Quân đi không nhanh không chậm, bỗng nhiên ánh kim quang lóe lên, chiếu sáng cả thiên địa, ngay sau đó, hoàng bào cửu long chí tôn dần dần choàng lên người hắn. Sau khi đột phá Hóa Hư cảnh, hắn đã cho món hậu thiên linh bảo này uống máu nhận chủ, lực phòng ngự hơn xa Tử Kim Đế Hoàng Giáp, thậm chí còn có thể tăng mạnh long khí cho bản thân hắn.

Sau khi khoác lên mình cửu long hoàng bào, Tần Quân tựa như vị quân vương cường đại nhất trong thiên địa, phát ra uy thế khến cho lòng người kinh sợ từ tận tâm hồn. Viên Hồng và Lôi Chấn Tử sau lưng bảo vệ hắn như hai thần tướng, Miêu Nhân tộc và Huyền Phong Trại nhìn thấy cảnh ấy mà há hốc mồm.

------oOo------

Chương 429: Không sợ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Rốt cuộc thì hắn là hoàng đế nào vậy...

Mạc Huyền Phong lẩm bẩm trong khiếp sợ, gã đã từng gặp rất nhiều hoàng đế, kể cả ở bên trong Hoàng Triều, thế nhưng không một vị nào có được thần uy mênh mang như Tần Quân vậy.

Vọng Tuyết cũng trừng to đôi mắt đẹp, nhìn bóng dáng Tần Quân, nàng đột nhiên cảm thấy đây mới chân chính là hắn, toàn thân tỏa ra khí thế vương giả bễ nghễ thiên hạ, bá đạo tuyệt luân.

Du Phượng Hoàng không đích thân tới dự đại điển đăng cơ của Tần Quân, cho nên không biết Tần Quân thân khoác hoàng bào cửu long chí tôn uy phong đến cỡ nào, giờ này khắc này cũng bị Tần Quân làm cho kinh diễm.

- Không hổ là nam nhân của ta.

Du Phượng Hoàng si mê nhìn Tần Quân đến trước mặt mình, Lưu Bá Ôn, Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi cũng cảm thán tấm tắc khi thấy phong phạm của hắn.

Đồng thời, họ cũng hiểu rằng Tần Quân làm vậy không phải chỉ để cho ngầu, mà là đang thể hiện ra một thái độ, sau này hắn sẽ không còn lấy thân phận Quân Thanh công tử nữa, mà là Tần Đế.

Những tu sĩ vây xem ở cửa thành làm bùng nổ một trận xôn xao.

- Quân Thanh công tử thế mà là Tần Đế thật!

- Uy phong quá, không khác gì Tần Đế trong lòng ta!

- Hay cho một Tần Đế!

- Chậc chậc, Tần Đế bộc lộ thân phận rõ ràng có liên quan đến Chính Khí Minh, xem ra vương quốc Đại Tần muốn sống mái với Chính Khí Minh rồi!

- Chính Khí Minh đâu phải là Thâm Uyên Môn,Thâm Uyên Môn không thể vươn tay đến tận đây nhưng Chính Khí Minh thì có, Tần Đế đang tìm đường chết à!

Vọng Tuyết cũng nghe thấy những lời nghị luận ấy, nàng cả kinh che cái miệng nhỏ nhắn, khuôn mặt lộ vẻ khó tin.

Tần Quân thế mà lại thực sự là Tần Đế đỉnh đỉnh đại danh!

- Tham kiến bệ hạ!

Đến cửa thành, đám người Lưu Bá Ôn vội vàng quỳ xuống, mười vạn thiên binh trên tường thành cũng quỳ theo, Du Phượng Hoàng, Đan Minh tử cùng với tu sĩ của Nam Minh Thánh Giáo tuy không phải con dân của vương quốc Đại Tần, thế nhưng cũng khom lưng cúi đầu.

- Giới thiệu với các ngươi một chút, bọn họ đều là hai thế lực mà gần đây trẫm vừa mới thu phục được, Miêu Nhân tộc và Huyền Phong Trại, đều tới từ Ma Đạo.

Tần Quân mỉm cười chỉ vào Miêu Nhân tộc và Huyền Phong Trại đang im lặng đứng chờ ở cách đó không xa nói, đám người Lưu Bá Ôn lúc nãy hãy còn đang kinh ngạc vì Miêu Nhân tộc và Hắc Phong Trại, bây giờ lại nghe nói bọn họ cư nhiên tới từ Ma Đạo, không khỏi hít sâu một hơi.

- Cái đồ chết giẫm nhà ngươi, sao đi tới đâu cũng kéo thế lực về thế này?

Trong mắt Du Phượng Hoàng lóe lên dị sắc cất tiếng hỏi, Đan Minh Tử cũng cảm thấy gan ẩn ẩn đau.

Bằng vào Miêu Nhân tộc với Hắc Phong Trại, Tần Quân liền vượt qua Nam Minh Thánh Giáo, điều này không khỏi khiến cho gã có cảm giác giống như Nam Minh Thánh Giáo phát triển hơn ngàn năm đều uổng phí hết cả.

Quan trọng nhất chính là Tần Quân mới tới Ma Đạo được bao lâu chứ?

Sau đó Tần Quân quay đầu nhìn về phía Miêu Nhân tộc và Hắc Phong Trại ngoắc ngoắc, ý bảo bọn họ vào thành.

Miêu Nhân tộc và Hắc Phong Trại cộng lại có hơn mười vạn người, đội ngũ rất đồ sộ, hơn nữa bên trong đó có không ít cường giả, vừa vào thành liền khiến toàn thành oanh động.

- Ôi trời ơi, những người này thật là mạnh….

- Đây là yêu thú sao? Còn có cả ma tu nữa!

- Chậc chậc, thân là vương quốc của Chính Đạo mà lại lôi kéo nhiều ma tu như vậy, ta thấy chắc là Tần Đế không muốn tiếp tục lăn lộn ở Chính Đạo nữa rồi!

- Ngươi là heo à, từ lúc Tần Đế quật khởi tới nay thì có sợ ai bao giờ?

- Cũng đúng, cho dù các thế lực khắp nơi trong Chính Đạo ngứa mắt hắn, nhưng lại không làm gì được hắn, Lôi Chấn Tử, Viên Hồng và Thánh Anh Đại Vương mạnh quá đáng!

Tần Quân đứng trên lưng Man Tượng Vương dỏng tai lên nghe những tiếng bàn tán ở hai bên đường, khóe miệng không khỏi nhếch lên, lộ ra nụ cười khinh thường.

Nói thật, quả thật hắn không sợ Chính Đạo làm gì hắn.

Nếu như có người dám lấy Hắc Phong Trại làm cớ để khai đao với hắn thì đúng lúc lại cho hắn cơ hội phát động chiến tranh, công thành chiếm đất!

Sau khi tiến vào phủ thành chủ, Tần Quân trước tiên dặn dò Đan Minh Tử an bài chỗ ở lại cho Miêu Nhân tộc và Hắc Phong Trại, an bài cho hơn mười vạn người thế này làm xong hết chắc cũng phải hơn nửa ngày.

- Kể một chút tin tức về chuyện lớn ở Thủ Sát Thành và vương quốc Đại Tần nghe thử xem.

Tần Quân ngồi ở chủ vị mở miệng hỏi, Thân Công Báo, Vọng Diễm và Mạc Huyền Phong cũng đã tham gia nhóm cao tầng, cùng tham gia hội nghị, mục đích đương nhiên là muốn để cho bọn họ nhanh chóng hiểu rõ thế lực của Tần Quân lớn tới mức nào, cũng tiện để nhanh chóng dung nhập.

- Thủ Sát Thành thì không có gì hết, bất quá Chính Khí Minh lại khí thế hung hăng, đoán chừng không tới mấy ngày nữa sẽ đánh tới Thủ Sát Thành của chúng ta.

Lưu Bá Ôn mở miệng nói.

- Chính Khí Minh?

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Giới thiệu nghe thử.

- Chính Khí Minh chính là một trong những thế lực hàng đầu của Chính Đạo, địa vị có thể so với Ma Đạo Cửu Tôn, lần này hình như là nghe theo lệnh Thánh Hoàng chinh phạt vô chủ chi địa, khí thế hung hăng, không để cho bất kỳ thành trì nào cơ hội đàm phán liền trực tiếp phát động tấn công, nếu như ai không đầu hàng thì sẽ trực tiếp đồ thành!

Nghe Lưu Bá Ôn nói vậy, Tần Quân không khỏi nhíu mày, hành động này của Chính Khí Minh rõ ràng là không xem vô chủ chi địa này ra gì, bất quá bọn họ có Thánh Hoàng chống lưng, quả thật có tư cách hoành hành bá đạo.

Nhìn thấy Tần Quân trầm tư Lý Tồn Hiếu vội hỏi:

- Bệ hạ, chúng ta phải làm gì bây giờ? Bỏ thành hay là thủ thành đây?

Gã cho rằng Tần Quân im lặng là vì sợ Thánh Hoàng.

- Đều không phải!

Tần Quân ngẩng đầu cười lạnh nói:

- Chúng ta phải xưng bá vô chủ chi địa!

Oanh!

Tất cả mọi người có mặt trong đại đường đều thở dốc dồn dập, không ngờ Tần Quân đối mặt với Chính Khí Minh của Thánh Hoàng mà cũng có thể

cường thế như vậy.

Mạc Huyền Phong và Vọng Diễm không khỏi liếc mắt nhìn nhau, Thánh Hoàng chính là thế lực đứng trên cả chính ma lưỡng đạo, Tần Quân lại dám đối nghịch với ý của Thánh Hoàng, Mạc Huyền Phong không khỏi có cảm giác như lỡ leo nhầm lên thuyền giặc.

- Truyền tống môn liên kết với vương quốc Đại Tần đã xây xong rồi chứ?

Tần Quân lại hỏi sang chuyện khác, truyền tống môn vẫn là vấn đề mà hắn quan tâm nhất.

- Tối đa ba ngày nữa sẽ xong xuôi!

Lưu Bá Ôn đáp, khiến cho Tần Quân mỉm cười hài lòng.

------oOo------

Chương 430: Không sợ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Được rồi, trước khi truyền tống môn được xây xong thì chúng ta cứ án binh bất động trước đi.

Tần Quân khoát tay nói, mọi người đều gật đầu đồng ý.

Một khi truyền tống môn xây xong thì đám người Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tịnh, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Lý Nguyên Phách, Hao Thiên Khuyển đều có thể tham chiến, Long Khởi quân đoàn và Bạch Bào quân cũng có thể tới trợ giúp, nếu như vương quốc Đại Tần gặp phải vấn đề gì thì Thủ Sát Thành cũng có thể trợ giúp cho vương quốc Đại Tần, chỉ có lợi chứ không có hại.

Bọn họ không biết rằng, sở dĩ Tần Quân vội vàng muốn xây xong truyền tống môn chính là vì muốn sớm ngày gặp lại Đát Kỷ, về phần lý do ấy à, khụ khụ, đương nhiên là vì nhớ nhung rồi!

…

Màn đêm dần dần buông xuống.

Trong đình viện, Tần Quân, Du Phượng Hoàng và Vọng Tuyết đang ngồi vây quanh bàn đá uống trà, không khí có chút vi diệu.

- Các ngươi ngồi ngây ra đó làm gì, vẫn còn ngại ngùng à?

Tần Quân cười hỏi.

Dù rằng Du Phượng Hoàng đã được thừa nhận là nữ nhân của Tần Quân, nhưng nhìn thấy một nữ tử xinh đẹp không kém gì mình thế này, trong lòng nàng bất giác lại có chút mâu thuẫn.

Vọng Tuyết thì càng không cần phải nói, quan hệ của nàng và Tần Quân bây giờ vẫn còn đang ở trong giai đoạn ái muội.

- Các ngươi cảm thấy hiện tại ta thiếu thứ gì?

Tần Quân nhìn hai nàng vẫn không nói gì như vây, cho nên lên tiếng nghiêm túc hỏi.

Du Phượng Hoàng trừng mắt, tức giận nói:

- Tần Đế uy chấn Nam Vực còn có thể thiếu cái gì chứ? Ngươi rõ ràng không thiếu thứ gì hết!

Vọng Tuyết cũng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân đầy khinh bỉ, lấy lời của Tần Quân để miêu tả hắn thì chính là hắn đang bày đặt làm màu.

- So với Phong Tuyết hoàng đế thì còn kém xa lắm.

Tần Quân lắc đầu nói với vẻ cảm khái, ngữ khí tràn ngập cô đơn.

Phong Tuyết hoàng đế chính là thánh thượng của Phong Tuyết hoàng triều, không chỉ có thực lực siêu quần, lại còn thêm hậu cung vô số, yêu mỹ sắc, khiến cho vô số người châm chọc đùa cợt, tên tuổi của gã không chỉ lan truyền ở Chính Đạo, mà ngay cả Ma Đạo cũng vậy, cho nên hai nàng nháy mắt liền hiểu rõ ý tứ của hắn.

- Hứ! Không biết xấu hổ!

Gương mặt nhỏ nhắn của Vọng Tuyết đỏ bừng lên, Du Phượng Hoàng cũng liếc Tần Quân một cái.

- Ha ha!

Tần Quân cười cười vươn tay kéo hai nàng vào trong lòng, Vọng Tuyết giật mình vội vàng đẩy hắn ra, sau đó ôm mặt bỏ chạy, tuy rằng Du Phượng Hoàng hơi giãy giụa một chút, nhưng không cách nào giãy thoát ra được.

Vọng Tuyết có tu vi Hóa Hư cảnh, nhưng Du Phượng Hoàng thì không có, Kim Đan cảnh như nàng ở trong vòng tay của Tần Quân lại yếu ớt như trẻ con, đương nhiên không phải loại trẻ con như Hồng Hài Nhi rồi.

Du Phượng Hoàng ngẩng đầu nhìn hắn, bốn mắt nhìn nhau, khiến cho trống ngực của nàng đập dồn dập hơn, thân thể cũng nhanh chóng mềm nhũn ra.

Nhìn vào gương mặt của nàng, nhất là đôi mắt nhòa nước kia, trong lòng Tần Quân không khỏi dâng lên một cỗ tà hỏa, sau đó liền cúi đầu.

Sương mờ thổi qua, trăng sáng như thẹn thùng nép mình sau mây.

…

Một đêm yên tĩnh.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân liền thu hồi ý thức từ trong tu luyện, đêm qua hắn vì giữ vững lời hẹn với Đát Kỷ, cho nên hắn và Du Phượng Hoàng cũng không có làm xa hơn.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— Lửa giận của Bình Thiên Yêu Tôn! Chi tiết nhiệm vụ: Bình Thiên Yêu Tôn sinh ra lửa giận đối với túc chủ, nếu để cho hắn biết được túc chủ đã cưỡng chế thu phục được Man Tượng Vương, sẽ lập tức tấn công tới Chính Đạo, nếu như túc chủ có thể khiến cho Bình Thiên Yêu Tôn bỏ qua thù oán với ngươi thì sẽ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội rút thăm may mắn, nếu như túc chủ có

thể hàng phục được Bình Thiên Yêu Tôn thì sẽ lấy được hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội phó bản Thần Ma và một cơ hội rút thăm may mắn!

Tần Quân trợn mắt hết hồn, mới sáng sớm liền mở ra nhiệm vụ nữa rồi?

Lại còn là Bình Thiên Yêu Tôn nữa chứ!

Theo như giới thiệu nhiệm vụ của hệ thống thì Bình Thiên Yêu Tôn này còn chưa biết được việc hắn đã thu phục Man Tượng Vương rồi, xem ra trong khoảng thời gian ngắn hắn sẽ không gặp nguy hiểm gì, hơn nữa hắn ở vùng đất trung ương của nhân tộc, Thánh Hoàng không thể nào để cho Bình Thiên Yêu Tôn giết vào giữa lãnh thổ nhân tộc được.

Phàm mọi việc đều không thể xem thường, sự cường đại của Bình Thiên Yêu Tôn hắn đã nghe tới mòn lỗ tai, rất có thể Viên Hồng cũng không phải đối thủ của kẻ đó.

- Nếu là Viên Hồng, Lôi Chấn Tử liên thủ đều không thể đánh thắng nổi Bình Thiên Yêu Tôn thì tiêu luôn.

Tần Quân sờ cằm nghĩ, xem ra phải nịnh nọt Dịch lão đầu một phen, bồi dưỡng lão già này trở thành đòn sát thủ của hắn mới được.

Lão yêu quái sống hơn vạn năm kia tuyệt đối là cực kỳ khủng bố, bất quá bình thường lão cứ cà lơ phất phơ mà thôi.

Nghĩ xong, Tần Quân vội đứng dậy lấy Ngân Long Tru Hồn Thương ra bắt đầu tu luyện thương pháp.

Luyện thương đã trở thành chương trình học bắt buộc mỗi ngày của hắn, chỉ tiếc cách lúc đột phá được thương ý vẫn luôn thiếu một chút.

Trong đình viện, thiếu niên áo trắng múa thương nhấc lên từng cơn gió lốc, phối hợp với bầu trời xanh, đẹp như một bức họa.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Tới gần giữa trưa, Lưu Bá Ôn bước vội tới, gã đi tới trước mặt Tần Quân trầm giọng nói:

- Bệ hạ, Chính Khí Minh đang đi về phía chúng ta.

- A? Nhanh như vậy sao?

Tần Quân ngừng luyện thương, sau đó nhíu mày hỏi:

- Có bao nhiêu người tới đây, mạnh nhất có tu vi gì?

- Căn cứ theo tin tức thám tử ở ngoài mười dặm của chúng ta truyền về, ít nhất có trăm vạn người, người cầm đầu mạnh bao nhiêu thì tạm thời không rõ, tốc độ hành quân của bọn họ cũng không tính nhanh, giống như đang cho chúng ta cơ hội chuẩn bị.

Lưu Bá Ôn ngập ngừng nói.

Tần Quân gật đầu, sau đó nói:

- Gọi Lôi Chấn Tử và Viên Hồng tới đây, để cho thiên binh vệ chuẩn bị tác chiến!

Về phần Miêu Nhân tộc và Hắc Phong Trại thì tạm thời còn chưa thể dùng được, cho nên Tần Quân cũng không vội để bọn họ xuất chiến.

Lưu Bá Ôn gật đầu, sau đó nhanh chóng rời đi.

Tần Quân gào to một tiếng, ngay sau đó liền có một thân ảnh giống như một ngọn núi nhỏ giáng xuống từ trên trời, ầm một tiếng, cả đình viện giống như đều rung lên.

Người tới cư nhiên lại là Man Tượng Vương.

Tần Quân nhảy người bay lên, rơi xuống trên lưng của Man Tượng Vương, sau đó nói:

- Bay tới cửa thành.

Man Tượng Vương ờm ờm kêu lên như trả lời, sau đó bay lên, thân thể nhìn như vô cùng kiện tráng to lớn, nhẹ nhàng nhảy lên, nhanh chóng bay tới trên không ở cửa thành.

------oOo------

Chương 431: Chính Khí Minh ra oai phủ đầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, các thiên binh ở trên tường thành đang nghiêm chỉnh đứng đó, tuy rằng ở trong tầm mắt vẫn chưa nhìn thấy kẻ thù, nhưng khí thế của đại quân Chính Khí Minh đã dẫn tới mây đen cuồn cuộn, lôi điện gió lốc thổi phần phật ở phía chân trời, tạo thành cảnh tượng kích thích thị giác cực lớn.

- Tần Đế tới rồi kìa!

- Khí tức ngoài thành thật đáng sợ, xem ra Chính Khí Minh sắp đánh tới rồi!

Chính Khí Minh đã sớm theo dõi Thủ Sát Thành rồi, lúc trước bọn họ bị Tần Đế phá hỏng kế hoạch tập kích Nam Minh thiết giáp, thù mới hận cũ cộng lại cùng một chỗ, chậc chậc.

- Các ngươi nói thử xem Thủ Sát Thành có giữ được không?

- Hừ, liên quan gì tới chúng ta chứ, chỉ cần chúng ta không chống cự Chính Khí Minh cũng không có chuyện gì hết.

Đám tu sĩ trong thành cũng bắt đầu bàn tán với nhau, phần lớn mọi người đều giữ thái độ bàng quang nhìn xem, bất luận là Tần Quân hay Chính Khí Minh thắng thì đều không ảnh hưởng gì tới bọn họ hết.

Rất nhanh, đám người Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Thân Công Báo, Bạch Khởi, Lưu Bá Ôn đều đã tới tường thành nhìn xem, theo ánh mắt của bọn họ nhìn lại thì đã thấy đại quân của Chính Khí Minh đã xuất hiện ở đường chân trời, cùng với lôi diện cuồn cuộn, thanh thế khiến cho người ta sợ hãi.

- Bệ hạ, đối phương phái ra một cường giả Kim Tiên cảnh.

Viên Hồng truyền âm cho Tần Quân đang đứng trên lưng của Man Tượng Vương, khiến cho Tần Quân không khỏi nhíu mi, không ngờ lần này

Chính Khí Minh lại trực tiếp phái một cường giả Kim Tiên cảnh tới, có thể thấy được bọn họ coi trọng Thủ Sát Thành hoặc đúng hơn là coi trọng Tần Quân tới mức nào.

Bất quá Kim Tiên cảnh thì đã sao, Viên Hồng cũng là Kim Tiên cảnh cửu trọng, tương đương với cường giả Kim Tiên cảnh đỉnh phong, không lý nào lại thua được.

Không bao lâu sau, đại quân của Chính Khí Minh chỉ còn cách Thủ Sát Thành không tới ngàn mét, dẫn đầu là một nam tử cao chừng ba thước, trên người gã mặc chiến giáp hoàng kim, trong tay cầm theo một thanh đại đao, mỗi bước đi ra đều tạo thành lực trùng kích cực lớn cho người khác.

- Tần Đế! Mau lăn ra đây chịu chết đi!

Tên tráng hán mặc kim giáp hét lớn, tiếng nổ ầm ầm vang lên, khiến lỗ tai mọi người đều ù đi.

Lời vừa nói ra, thiên binh trên tường thành lập tức nổi giận, Lôi Chấn Tử lại càng chủ động xin đi tiên phong:

- Bệ hạ, xin để ta lên kết liễu hắn!

Tần Quân gật đầu, Lôi Chấn Tử chính là cường giả Kim Tiên cảnh tứ trọng, hắn không tin Chính Khí Minh có thể phái ra được cường giả mạnh hơn Kim Tiên cảnh tứ trọng, nếu như vậy thì đây chẳng phải nói rõ Chính Khí Minh còn mạnh hơn cả Ma Đạo Cửu Tôn hay sao, phải biết rằng phần lớn thế lực đều giữ người mạnh nhất ở lại trong nhà để đề phòng bất trắc.

Lôi Chấn Tử lấy Hoàng Kim côn ra bay về phía tên tráng hán mặc kim giáp kia, phong lôi song sí vỗ mạnh, nháy mắt liền đánh tới trên đỉnh đầu của tráng hán mặc kim giáp, nện một côn như mang theo sức mạnh vạn quân xuống.

Một tiếng keng thật lớn vang lên!

Sóng xung kích khủng bố lan ra xung quanh, khiến cho mấy ngàn tên tu sĩ ở sau lưng tên tráng hán mặc kim giáp kia kêu thảm bay ra ngoài, tràng diện vô cùng đồ sộ, chỉ thấy trong tay của tên tráng hán kim giáp kia không biết từ khi nào đã xuất hiện một cái thuẫn màu đen, cư nhiên chặn

đứng được Hoàng Kim côn.

- Lôi Chấn Tử đúng không, nghe nói ngươi đã đánh bại An Diêm Sát của Thâm Uyên Môn, lần này ta muốn xem ngươi lợi hại tới mức nào!

Tên tráng hán mặc kim giáp trầm giọng quát:

- Nhớ kỹ, người đánh thắng ngươi tên là La Quỳ!

Đang lúc nói chuyện, vẻ mặt của La Quỳ đột nhiên trở nên dữ tợn, hai tay đột nhiên nhấc lên, cư nhiên ném Lôi Chấn Tử bay lên không trung.

Một màn này khiến Tần Quân nhìn thấy liền nhíu mày, hắn quay sang Viên Hồng hỏi:

- Lôi Chấn Tử và hắn, ai mạnh hơn?

- Lôi Chấn Tử mạnh hơn một chút.

Viên Hồng hồi âm.

Tần Quân nháy mắt liền yên tâm trở lại, tràng cảnh ban nãy quả thực dọa hắn giật thót, hắn thật sự sợ rằng Lôi Chấn Tử sẽ thất bại, cao thủ giao chiến, sống chết chỉ là chuyện trong nháy mắt, không kịp đổi người khác.

Cùng lúc đó, Lôi Chấn Tử và La Quỳ đã bắt đầu giao chiến, thân hình Lôi Chấn Tử biến đổi cao hơn một trượng, còn cao hơn La Quỳ một cái đầu, chiến trường của hai người chuyển từ mặt đất lên không trung, thân ảnh giao thoa, tốc độ cực nhanh, chưa tới Kim Tiên cảnh căn bản không cách nào nhìn thấy rõ quỹ đạo và động tác của bọn họ.

- Thiên binh vệ đâu rồi? Còn không mau đánh tan địch quân!

Tần Quân đứng trên lưng Man Tượng Vương cao giọng hô to, những lời này khiến cho các thiên binh đã sớm không kiềm nén nổi nháy mắt trở nên kích động, bay vọt ra từ trên tường thành, giống như từng mũi tên màu bạc sắc nhọn bay về phía đại quân của Chính Khí Minh, nếu đổi lại là người thường nhìn thấy một màn này thì nhất định bị dọa cho tiểu ra quần.

Lý Tồn Hiếu dẫn theo Vũ Vương Sóc tham chiến, giống như một viên đại

pháo rơi vào trong đại quân của Chính Khí Minh, chiến tranh nháy mắt liền nổ ra.

Giống như hai dòng nước lũ gặp nhau, mặt đất đều rung chuyển từng hồi.

Oanh ——

Lôi Chấn Tử và La Quỳ lại lao vào nhau lần nữa, Hoàng Kim côn nện lên hắc thiết thuẫn, ánh lửa bắn ra bốn phía, phong lãng đánh ra thậm chí còn khiến lôi vân trên bầu trời bị xua tan một khoảng.

- Chỉ bằng vào ngươi mà cũng nói là muốn đánh bại ta, không biết tự lượng sức mình.

Lôi Chấn Tử lạnh giọng mỉa mai, La Quỳ tức giận tới mức trừng to hai mắt, gã đột nhiên há miệng, trong miệng phun ra một đạo kiếm khí, đánh thẳng tới chỗ Lôi Chấn Tử.

Phập ——

Bởi vì khoảng cách quá gần cho nên dù phản ứng của Lôi Chấn Tử có nhanh hơn nữa thì vẫn bị cắt ngang qua mặt, đều này khiến cho Lôi Chấn Tử tức giận hơn nữa.

- Muốn chết!

Lôi Chấn Tử gầm lên một tiếng, phong lôi song sí đột nhiên vỗ mạnh, lôi điện cuồng phong đánh lên người La Quỳ, bao vây lấy gã, khiến gã đau tới mức nhe răng trợn mắt.

Ầm!

Một côn của Lôi Chấn Tử đánh cho La Quỳ toàn thân đang bị lôi điện bao quanh rơi xuống, một kích mang theo tức giận thiếu chút nữa đánh nát kim giáp trên người La

Quỳ, gã vừa rơi xuống vừa thổ huyết, khiến cho gã có cảm giác giống như ngũ tạng lục phủ sắp bị đánh nát tới nơi.

Ngay tại lúc gã sắp rơi xuống thì La Quỳ vội vàng ổn định thân hình,

ngẩng đầu nhìn về phía Lôi Chấn Tử, trên mặt gã đầy vẻ kinh hãi và phẫn nộ.

------oOo------

Chương 432: Tín hiệu chấn nhiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vèo ——

Đúng lúc này La Quỳ chợt nghe thấy sau lưng truyền tới tiếng xé gió, gã bất giác tránh ra, chỉ thấy một cây thiết bổng mang theo thủ chưởng bay ngang qua mặt gã, rõ ràng là do Vũ Vương Sóc và Lý Tồn Hiếu.

- Ngươi dám!

La Quỳ lại càng tức giận hơn nữa, một tên tu sĩ Địa Tiên cảnh nho nhỏ mà cũng dám đánh lén gã.

Lý Tồn Hiếu cười lạnh nói:

- Không phục à?

Mấy chữ đơn giản nhưng lại khiến cho La Quỳ triệt để phát điên, lửa giận trong lòng bốc lên như núi lửa phun trào không thể dằn xuống được nữa.

La Quỳ dẫm chân thật mạnh rồi bay vọt về phía Lý Tồn Hiếu, nắm đấm lớn như đầu người cũng sắp nện lên mặt của Lý Tồn Hiếu, tốc độ của gã nhanh tới mức Lý Tồn Hiếu đều không kịp phản ứng.

Rầm!

Lôi Chấn Tử giống như thiên thần hạ phàm tung cước đá bay La Quỳ, khiến cho Lý Tồn Hiếu thoát được một kích trí mạng trong đường tơ kẽ tóc.

Bên kia, thiên binh vẫn còn đang tàn sát trăm vạn đại quân của Chính Khí Minh.

Chính Khí Minh khí thế hung hãn, nhân số rất dọa người, nhưng tổng thể thực lực cao nhất cũng chỉ có Kim Đan cảnh, đương nhiên trăm vạn tu sĩ Kim Đan cảnh đủ để cho hoàng triều nghe tin đã sợ mất mật, nhưng ở trước mặt mười vạn thiên binh có tu vi Thuế Phàm cảnh thì lại yếu ớt không đáng nhắc tới.

La Quỳ hoàn toàn rơi vào thế hạ phong không cách nào đánh trả được, bị Lôi Chấn Tử đánh cho không kịp trở tay, giống như quả bóng bị đá bình bịch, thân hình cả hai không ngừng di chuyển khắp từ trên trời xuống mặt đất, mặt đất bị đập ra một đống hố to nhỏ khác nhau, tràng diện có tư thế giống như trời long đất lở.

- Trận chiến này đánh dễ dàng như vậy sao?

Tần Quân cảm thán nói, đám người Thân Công Báo và Lưu Bá Ôn nghe thấy thì hai mắt nhìn nhau, thân là mưu thần, lại không có cơ hội bày mưu tính kế cho chiến trận, khiến cho trong lòng bọn họ sinh ra cảm giác bi ai.

Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, Mạc Huyền Phong, Vọng Diễm dẫn theo một đội người đi tới trên tường thành, nhìn vào tình hình chiến đấu ở phía trước, trên mặt bọn họ đều lộ ra vẻ rung động.

Trận đại chiến trên trăm vạn người về mặt thị giác đúng là khiến cho người ta có ấn tượng sâu sắc.

Đừng nói là trên trăm vạn tu sĩ kia, toàn bộ Thủ Sát Thành giống như rung chuyển mãnh liệt, mặt đất trước cửa thành bốn bề đều rạn nứt nặng nề, từng vết rạn sâu hun hút kéo dài chằn chịt, máu chảy thành sông, thi thể bên phía Chính Khí Minh ngày càng chất chồng nhiều vô kể.

- Thực lực của thiên binh vệ quả nhiên danh bất hư truyền.

Thân Công Báo cảm thán nói, mấy ngày nay gã thường xuyên nghe thấy người khác tâng bốc thiên binh vệ lên thành thần binh, lúc đầu gã còn có chút không tin, nhưng lúc này xem như hoàn toàn tin tưởng.

Mười vạn thiên binh vệ tụ lại cùng một chỗ, thiên đình thần uy khiến cho bọn họ thoạt nhìn giống như mười vạn tu sĩ Hóa Hư cảnh.

- Chết đi cho ta!

Lôi Chấn Tử lại nện xuống thêm một côn, đánh cho La Quỳ đã cận kề cái chết nện mạnh xuống mặt đất, sống chết chưa rõ.

- Mau chạy đi! La trưởng lão chết rồi!

- Cố gắng kiên trì đi, lỡ như La trưởng lão không chết thì sao?

- Cút đi, nếu như còn ở lại nữa thì chúng ta đều sẽ chết hết!

- Đúng đó, mạng sống quan trọng hơn!

- Cứu ta với….

Nhìn thấy La Quỳ bị đánh bại, hơn mấy chục vạn tu sĩ Chính Khí Minh còn lại không thể nào chống chọi nổi nữa, bắt đầu có người lục tục bỏ chạy, có người dẫn đầu thì tần suất nháy mắt liền tăng lên, đại quân Chính Khí Minh tới đây liền tan ra.

Tần Quân mỉm cười, tuy rằng trận chiến này khá nhẹ nhàng, nhưng lại có ý nghĩa trọng đại, Chính Khí Minh khí thế không thể đỡ lại thua trước Thủ Sát Thành, đây chính là một tín hiệu, một tín hiệu uy chấn ở vô chủ chi địa này.

Chính Khí Minh không bằng Tần Đế hắn!

Viên Hồng đột nhiên truyền âm nói:

- Bệ hạ, có cần ta ra tay hay không, tránh cho tên La Quỳ kia bỏ chạy mất.

Tần Quân nghe xong thì gật đầu, mẹ nó, ngẫm kỹ lại mới phát hiện không chỉ một lần để cho kẻ thù bỏ trốn sau khi kết thúc đại chiến, lại thêm mấy lần nữa chắc hắn sẽ bị người đời mắng chết mất.

Sau khi có lệnh, Viên Hồng nhanh chóng bay về phía cái hố mà La Quỳ nằm, các thiên binh vệ cũng bắt đầu lùi lại, việc xử lý chiến trường cỏn con này đương nhiên không cần bọn họ tự mình làm.

Thấy vậy, Tần Quân liền gọi Man Tượng Vương bay về.

Nhìn thấy bóng lưng hắn rời đi, Lưu Bá Ôn cười khổ nói:

- Đi theo bệ hạ, thoải mái tới mức khiến ta không biết phải nên khóc hay cười mới đúng.

Du Phượng Hoàng cười nói:

- Cứ yên tâm đi, ngoại trừ chiến tranh ra, còn rất nhiều chuyện cần ngươi giúp đỡ mà, ngươi không rãnh rỗi được đâu.

Tài năng của Lưu Bá Ôn nàng nhìn thấy rõ ràng, thường xuyên cảm thán không biết Tần Quân có thể kiếm đâu ra được một vị hiền năng như thế, ngoại trừ để cho Lưu Bá Ôn dẫn đầu giết địch ra, gần như không có chuyện gì có thể làm khó dễ được gã, không chỉ trên quân sự, ngay cả chính trị cũng vậy.

Cùng lúc đó, tin tức Chính Khí Minh đại bại bị thám tử ngầm của các thế lực ở bên trong Thủ Sát Thành nhanh chóng truyền ra ngoài.

Bất luận là ai, hay thế lực nào, sau khi nghe thấy tin tức này đều cảm thấy giật mình.

Thâm Uyên Môn còn dễ nói, dù sao thì ở xa Chính Đạo, nhưng Chính Khí Minh lại là một con quái vật khổng lồ ở Chính Đạo, lần này dưới sự dẫn dắt của La Quỳ, trăm vạn đại quân lại thua thảm hại, thế lực của Tần Quân mạnh tới mức khiến cho người ta cảm thấy hoảng sợ.

Phải biết rằng ở trong Chính Đạo, thực lực của La Quỳ xếp trong ba mươi thứ hạng đầu, đứng thứ hai mươi mốt trên Thiên Bảng.

Thiên Bảng cũng là do Mệnh Cơ Các thiết lập nên, không có hạn chế nào, chính là liệt kê ra một trăm người mạnh nhất trong Chính Đạo, hơn nữa chỉ có tu sĩ đạt tới Địa Tiên cảnh mới có tư cách mua được Thiên Bảng, cho nên phần lớn người không biết được về Thiên Bảng.

- Tần Đế mới chính là bá chủ thật sự!

- Chậc chậc, Chính Khí Minh cũng bị đánh bại, Tần Đế thật sự là giẫm lên cả chính ma lưỡng đạo.

- Trâu bò thật, nghe nói Tần Đế còn chưa tới hai mươi tuổi, đúng là tiền vô cổ nhân mà!

- Xế, sau lưng Tần Đế nhất định có một quái vật khổng lồ nào đó, bằng không thì không thể nào mạnh tới như vậy được, tốc độ phát triển của hắn thật sự nhanh tới mức không hợp lẽ thường.

Các đại thế lực nhận được tin tức này xong thì liền bàn tán về Tần Quân, tới khi toàn bộ tin tức được lan truyền ra thì sợ là toàn bộ vô chủ chi địa đều phải chấn động.

….

Ban đêm.

Trong đình viện, Tần Quân nhìn hắc thiết thuẫn trên bàn đá, trên mặt đầy vẻ suy tư.

Hắc thiết thuẫn này chính là pháp bảo của La Quỳ, hắn đang suy nghĩ xem nên giao nó cho ai, thân là hoàng đế, hắn cũng không thể dùng thuẫn được, sẽ mất giá lắm!

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— đánh bại Chính Khí Minh! Chi tiết nhiệm vụ: Bởi vì túc chủ đánh chết La Quỳ và hơn mấy chục vạn tu sĩ của Chính Khí Minh, khiến cho Chính Khí Minh tức giận, Chính Khí Minh và túc chủ trở thành kẻ thù, nếu như túc chủ đuổi Chính Khí Minh ra khỏi vô chủ chi địa, túc chủ sẽ nhận được một cơ hội triệu hoán thần ma, một cơ hội rút thăm may mắn!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, Tần Quân cũng không lấy làm kinh ngạc, hắn đã sớm đoán được mình và Chính Khí Minh sẽ trở thành kẻ thù rồi.

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma mỗi tháng một lần đã tới….

Lúc này lại có thêm một thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, khiến cho Tần Quân chợt nheo mắt lại.

Tới rồi!

Rốt cuộc cũng tới rồi!

- Triệu hoán đi! Đúng lúc hôm nay đại thắng, mượn chút may mắn thử vận khí!

------oOo------

Chương 433: Thiếu niên kiêu ngạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Tần Quân nghĩ tới bây giờ hắn có hai kẻ thù lớn, một là Chính Khí Minh, một là Bình Thiên Yêu Tôn mà Ma Đạo vừa nghe tin đã sợ mất hồn mất vía.

Nhất là người sau, vạn nhất trước khi Bình Thiên Yêu Tôn tới thì Dịch lão đầu phản bội hoặc bỏ đi mất thì Tần Quân có muốn khóc cũng khóc không ra nước mắt.

Cầu người không bằng tự cầu mình!

Thay vì trông cậy vào Dịch lão đầu, không bằng dựa vào lực lượng trong tay mình cho rồi!

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Theo thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân liền bắt đầu chờ mong.

Cầu cho là Nhị Lang Thần hoặc Tôn Ngộ Không đi!

Bất quá vừa nghĩ tới Như Lai Phật Tổ phật môn tây vực, hắn lại không khỏi mong mỏi có thể triệu hoán được Như Lai Phật Tổ, nếu như vậy thì Như Lai Phật Tổ của phật môn tây vực có thể dẫn toàn bộ phật môn đầu nhập vào phe của hắn hay không?

Nghĩ tới đây, Tần Quân liền bừng bừng hy vọng và hưng phấn.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Na Tra, tới từ Tây Du Ký!

Nháy mắt Tần Quân liền trợn to mắt, tên tuổi của Na Tra có thể nói là nghe như sấm bên tai!

Một trong số ba nhân vật chính trong Phong Thần Diễn Nghĩa, đất diễn trong Tây Du Ký cũng rất lớn, đời sau làm rất nhiều phim ảnh nói về y, cả phim điện ảnh lẫn hoạt hình, có thể nói y chính là một trong số những nhân vật thần thoại nổi tiếng nhất.

- Là y, là y, lại là y….

Tần Quân không khỏi câm nín, tâm tình cực kỳ vi diệu.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa có lẽ Na Tra yếu hơn Viên Hồng một chút, nhưng trong Tây Du Ký thì khẳng định là mạnh hơn Viên Hồng, dù sao thì thời gian cách nhau quá lâu, Na Tra cũng không thể một mực không tu luyện đột phá đúng không?

Na Tra ba đầu sáu tay có thể đánh hơn mười mấy hiệp với Tôn Ngộ Không, tuy thua nhưng vẫn vinh quang, trên đường đi Thiên Trúc cũng giúp đỡ Tôn Ngộ Không nhiều lần.

Nói tới Na Tra, không thể không nói, đây là một nhân vật bi kịch, bị mẫu thân mang thai ba năm mới sinh ra, vừa mới sinh ra đời lại là một cục thịt, khiến cho phụ thân Lý Tịnh của y coi y là yêu quái cầm kiếm chém một nhát, sau này tới Đông Hải chơi một chuyến, lại đánh chết con trai thứ ba của Đông Hải Long Vương, dẫn tới một loạt mâu thuẫn với Đông Hải Long Vương và cha mẹ của y, sau cùng Na Tra chặt tay mổ bụng, róc xương xé thịt để không liên lụy tới cha mẹ mình.

Về sau sư phụ của Na Tra là Thái Ất Chân Nhân dùng củ sen cải tạo thân thể cho Na Tra, tới đây liền tạo ra được một cỗ máy chiến đấu, bản lĩnh thông thiên.

- Hệ thống, mau hiện bảng thuộc tính của Na Tra ra cho ta xem thử!

Tần Quân vội vàng thúc giục, hắn từ nhỏ đã hâm mộ Na Tra, cho nên tâm tình lúc này vô cùng kích động.

Tính ra thì đây là đại năng đầu tiên hắn chính thức triệu hoán được, vô luận là Viên Hồng, Lôi Chấn Tử hay là Thái Bạch Kim Tinh hoặc là Hồng Hài Nhi, ở trong thần thoại đều thuộc dạng diễn viên quần chúng mà thôi.

- Na Tra, đại tướng quân uy linh hiển hách.

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên ngũ trọng!

- Công pháp: Thái Ất Liên Hoa Kinh!

- Pháp bảo: Phong Hỏa Luân, Càn Khôn Khuyên, Hỗn Thiên Lăng, Phược Yêu Tác, Tử Diễm Xà Nha Thương!

- Thần thông: Ba đầu sáu tay!

- Độ trung thành: 98 (Cao nhất là 100)

Thái Ất Kim Tiên!

Tần Quân trừng to hai mắt.

Lại xuất hiện thêm một cảnh giới mới rồi, toàn bộ Nam Vực này nhiều lắm cũng chỉ có hơn trăm vị cường giả Kim Tiên cảnh, mặc dù có người đột phá Thái Ất Kim Tiên, nhưng tuyệt đối không cao, mẹ nó, ông đây lại sắp thành vô địch rồi!

Chuyện tốt bất ngờ mà!

Tuy rằng lúc trước hắn vẫn rất mong chờ có thể triệu hoán được Na Tra, nhưng cũng không ôm hy vọng quá lớn, không ngờ vận khí của hắn thật sự là tốt tới mức không thể ngờ!

- Được rồi, cứ giao cái này cho Lý Tồn Hiếu đi vậy!

Tần Quân thì thầm cười nói, Lý Tồn Hiếu chính là mãnh tướng đấu tranh anh dũng, mang thuẫn rất hợp với hình tượng của gã.

Một đêm này, nhất định có rất nhiều người trằn trọc mất ngủ.

…

Một đêm qua đi, tin tức Chính Khí Minh bị đánh tan tác liền truyền ra khắp nơi, trở thành chủ đề cho các tu sĩ bàn tán rôm rả trong lúc trà dư tửu hậu.

- Chậc chậc, Tần Đế này đúng là vô pháp vô thiên mà!

- Ngay cả Chính Khí Minh mà hắn cũng dám chống lại, nghe nói hình như La Quỳ chết ở bên ngoài Thủ Sát Thành, vô cùng thê thảm luôn!

- Ta cũng có nghe nói, chết hơn mấy chục vạn người, máu chảy thành sông!

- Xem ra Tần Đế cũng có ý muốn nuốt trọn vô chủ chi địa này rồi!

Tất cả các thành trì trong vô chủ chi địa đều đang bàn tán xôn xao về chuyện này, có thể thấy được sức ảnh hưởng của trận này lớn tới mức nào.

Bên trong Thủ Sát Thành.

Tần Quân đang luyện thương ở trong đình viện, nhưng hắn đang hưng phấn quá khích cho nên thương thế hung mãnh, nhưng lại rất lộn xộn, một màn này khiến cho mấy người Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đang ngồi bên cạnh không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

- Hình như bệ hạ có tâm sự thì phải.

Viên Hồng nhíu mày nói.

Dịch lão đầu gặm đùi gà chen vào:

- Chắc là vì sợ đám Chính Khí Minh gì đó rồi!

- Sao có thể chứ, bệ hạ chúng ta đã từng sợ qua kẻ nào đâu?

Lôi Chấn Tử quả quyết bác bỏ lý do này, Viên Hồng cũng gật đầu đồng ý.

Đúng lúc này, ba người Viên Hồng đột nhiên biến sắc, vô thức ngẩng đầu

nhìn lên, ngay cả Dịch lão đầu cũng như vậy.

Mấy người Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Mạc Huyền Phong, Vọng Diễm cũng bay tới, bọn họ tụ tập cùng một chỗ xong lại ngẩng đầu nhìn lên, vẻ mặt đều vô cùng âm trầm, như lâm phải đại địch.

Tần Quân cũng phát giác có chỗ không đúng, nhưng tu vi thấp như hắn cũng không cảm giác được khí tức của kẻ thù, hắn cũng ngẩng đầu lên nhìn, bầu trời trong veo vạn dặm không một bóng mây, cũng chẳng có tình huống dị thường nào.

Rất nhanh, đồng tử của Tần Quân liền co rụt lại, bởi vì hắn nhìn thấy trên bầu trời xuất hiện một đốm đen, đang ngày càng rõ ràng hơn, rõ ràng là đang lao tới chỗ bọn họ.

- Bệ hạ cẩn thận, có kẻ địch!

Viên Hồng lấy Tấn Thiết côn ra, thân hình đứng chắn trước mặt Tần Quân, trên mặt của gã tràn ngập vẻ ngưng trọng, khí tức của đối phương phát ra khiến cho lông mao trên người gã dựng đứng lên.

Đám người Lôi Chấn Tử đều lấy vũ khí ra, những người có tu vi Địa Tiên cảnh trở lên như bọn họ đều có thể cảm nhận được khí tức khủng bố này, khiến cho linh hồn bọn họ đều run rẩy.

Man Tượng Vương đang nằm ngủ gục trong một góc của Thủ Sát Thành đột nhiên đứng phắt dậy, đôi mắt mở to, nó thấp giọng kinh hô:

- Cổ khí tức này… thật là khủng bố…. sắp vượt qua cả Yêu Tôn rồi…

------oOo------

Chương 434: Thái Ất Kim Tiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Kỳ lạ, Nam Vực ở thời đại này còn có thể xuất hiện cường giả cỡ này sao, hơn nữa ta còn không quen biết nữa.

Dịch lão đầu buông đùi gà lẩm bẩm nói, lần đầu tiên lão có chút giật mình, có thể thấy được người đang tới mạnh vượt khỏi dự đoán của lão, bất quá lão cũng không hề hoảng loạn.

Tần Quân nhìn thấy tất cả mọi người đều khẩn trương như vậy thì lại càng nhíu mày chặt hơn, chẳng lẽ lại là cường giả phật môn tây vực?

Bất quá cũng có thể là Na Tra lắm!

- Chậc chậc, không ngờ lại có nhiều người như vậy!

Một thanh âm bỡn đùa truyền vào tai tất cả mọi người có mặt trong đình viện, quỷ dị nhất chính là ra khỏi đình viện thì lại không nghe thấy thanh âm này nữa.

Tần Quân đột nhiên trừng to mắt, bởi vì hắn nhìn thấy rõ hình dáng của người tới.

Đối phương giống như một thiếu niên, tướng mạo thanh tú, môi hồng răng trắng, trên người mặc một bộ chiến giáp màu đỏ, dưới chân đạp hai hỏa luân, trên người có một mảnh vải đỏ quấn quanh, tay phải cầm trường thương, tay trái cầm một cái vòng sắt, hình tượng này, chỉ cần là người Hoa Hạ, nhìn qua một cái liền có thể nhận ra y chính là Na Tra đỉnh thiên lập địa!

Na Tra lúc vừa ra đời giống hệt với Tôn Ngộ Không, đều là thành phần phản nghịch phá phách không sợ trời không sợ đất, điểm khác biệt duy nhất chính là Tôn Ngộ Không chỉ có một mình, Na Tra lại có người thân, vì người thân của mình, y chấp nhận cúi đầu trước số phận, bị mài hết mũi nhọn, nhưng vẫn là một trong những chiến thần của Thiên Đình, gần với Nhị Lang Thần Dương Tiễn nhất.

- Người phương nào tới đây, hãy mau xưng danh!

Viên Hồng trầm giọng quát lên, trên trán rịn mồ hôi, khí thế của Na Tra khiến cho trong lòng gã run lên.

Có lẽ ở thời kỳ đại chiến Phong Thần gã không sợ Na Tra, nhưng Na Tra này lại tới từ thời kỳ Tây Du Ký, đã tu luyện thêm mấy ngàn năm, bỏ xa gã mấy con phố.

Bốn chữ Thái Ất Kim Tiên đủ để khiến gã tuyệt vọng rồi!

Dịch lão đầu cũng đưa mắt đánh giá Na Tra, trong mắt lộ ra dị sắc, lần đầu tiên lão mới nhìn thấy một thiếu niên có tu vi cao thâm như vậy.

- Ta tên Na Tra, sao hả, các ngươi muốn động thủ với ta à?

Na Tra lên tiếng trêu ghẹo, lần đầu tiên tới bái kiến Tần Quân, vì thể hiện thực lực của mình, nếu có đánh một trận lại hợp ý của y.

- Còn không mau xuống đây, đánh đấm cái gì hả!

Tần Quân trừng mắt giả bộ như đang tức giận, Na Tra nghe thấy vậy không khỏi le lưỡi, sau đó nhanh chóng đáp xuống trước mặt Tần Quân, không thèm ngó tới Viên Hồng, chắp tay cười nói:

- Thuộc hạ Na Tra, đặc biệt tới bái kiến bệ hạ!

Mọi người há hốc mồm, trên mặt là vẻ không dám tin.

Tên thiếu niên mạnh tới mức biến thái này cư nhiên lại là thuộc hạ của Tần Quân?

Sao trước kia bọn họ chưa từng nghe Tần Quân nhắc tới bao giờ?

- Ta giới thiệu với mọi người một chút, y tên là Na Tra, ta chuyên môn chiêu y tới đây để đối kháng với Bình Thiên Yêu Tôn.

Tần Quân giới thiệu Na Tra, thuận tiện để lộ ra một tin tức chính là Na Tra có thể chiến đấu với Bình Thiên Yêu Tôn!

Đương nhên hắn cũng không biết thực lực của Bình Thiên Yêu Tôn thế nào, nhưng dù có chênh lệch thì cũng sẽ không quá lớn được.

Nếu như Bình Thiên Yêu Tôn vượt qua Thái Ất Kim Tiên ngũ trọng thì ở Nam Vực này còn ai có thể cản trở được gã nữa?

Mọi người hít sâu một hơi, Na Tra không phải loại giả heo ăn thịt hổ, tia khí tức phát ra từ trên người y khiến cho lông tơ toàn thân của bọn họ

dựng đứng, Viên Hồng và Lôi Chấn Tử còn đỡ, những người có tu vi dưới Kim Tiên cảnh toàn thân run rẩy, rõ ràng sắp không trụ được uy áp của Na Tra.

- Rốt cuộc thiếu niên này có lai lịch thế nào đây?

Bạch Khởi nhíu mày thầm nghĩ, Hóa Hư cảnh như gã không cảm nhận được sự khủng bố của Na Tra, lúc trước gã đang bàn chuyện luyện binh với Lý Tồn Hiếu, nhìn thấy sắc mặt Lý Tồn Hiếu đột nhiên thay đổi sau đó đứng phắt dậy chạy đi, cho nên gã vội chạy theo, không ngờ lại là một vị cường giả thần bí tới.

Gã thấy sắc mặt của mọi người đều vô cùng căng thẳng, cho dù là người luôn được tôn xưng là đệ nhất nhân dưới trướng Tần Quân như Viên Hồng cũng như vậy.

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Na Tra còn mạnh hơn cả Viên Hồng, cũng không phải chỉ mạnh hơn một chút!

Mạc Huyền Phong và Vọng Diễm cả buổi trời cũng không khép miệng lại được, bọn họ vừa mới đầu nhập vào dưới trướng Tần Quân, mấy ngày nay một mực bị thủ hạ cường giả và thiên binh vệ của Tần Quân khiến cho giật mình rung động, bây giờ lại nhìn thấy một vị cường giả thần bí còn mạnh hơn cả Viên Hồng xuất hiện, bọn họ chợt phát hiện Tần Quân ở trước mắt bọn họ giống như được một màn sương mờ bao phủ, khiến cho bọn họ không thể nhìn thấu được.

- Rốt cuộc là thế lực nào đứng sau chống đỡ cho hắn đây?

Mạc Huyền Phong và Vọng Diễm đều nghĩ tới vấn đề này, bọn họ không tin Tần Quân là dựa vào thực lực bản thân hay là mị lực nhân cách gì hết, dù sao thì vật hợp theo loài, người sống theo bầy.

Na Tra gia nhập khiến cho Tần Quân vô cùng vui mừng, giữa trưa hôm đó liền cử hành yến hội trong phủ, hoan nghênh Na Tra xuất hiện.

Trong lúc nhất thời, tin tức dưới trướng Tần Quân lại có thêm một cường giả bị truyền ra khắp nơi, hơn nữa có người ở trong phủ tiết lộ đây là một

thiếu niên, chuyện này khiến cho nhiều người xem Na Tra và Hồng Hài Nhi thành một.

Thánh Anh Đại Vương danh chấn Nam Vực, phần lớn mọi người chỉ biết thân hình của y rất nhỏ, còn cụ thể nhỏ bao nhiêu thì không ai biết rõ, có người nói là đứa bé, có người lại nói là một thiếu niên.

Tin tức này lan tới trong tai của các thế lực còn lại ở vô chủ chi địa liền biến thành Hồng Hài Nhi từ vương quốc Đại Tần chạy tới đây, đối với chuyện này, các thế lực phần lớn cũng không lo lắng lắm, Hồng Hài Nhi bị An Diêm Sát treo lên đánh, khiến cho nó không có tư cách được liệt vào Thiên Bảng, đương nhiên là vẫn hơn hẳn ở vô chủ chi địa này, đối với các thế lực ở vô chủ chi địa mà nói thì sao cũng được, bọn họ còn cầu cho thế lực của Tần Quân và Chính Khí Minh ngang nhau nữa kia.

Bởi vì bọn họ đều mong vô chủ chi địa này không có chủ mới tốt, hơn phân nửa tu sĩ tới nơi này phần lớn đều là mạo hiểm giả, tới vô chủ chi địa này vì không có gì phải sợ, có thể thu được đủ loại lợi ích.

Màn đêm buông xuống.

Thủ Sát Thành, bên trong phủ thành chủ.

- Tiếp theo kế hoạch của chúng ta cũng nên khởi động rồi, các ngươi thấy thế nào?

------oOo------

Chương 435: Thái Ất Kim Tiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngồi ở chủ vị bưng chén trà cười nói, những cao tầng như Na Tra, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Du Phượng Hoàng, Vọng Diễm, Thân Công Báo, Lý Tồn Hiếu, Lưu Bá Ôn, Bạch Khởi, Đan Minh Tử đều tề tụ đông đủ ở đây.

Na Tra mở miệng nói trước:

- Bệ hạ chỉ nơi nào thì ta đánh nơi đó!

Lúc trước y là nguyên soái của thiên đình, đã sớm quen với việc lãnh binh chinh chiến rồi, huống hồ gì tất cả người ở vô chủ chi địa này có liên thủ lại với nhau thì y cũng không sợ gì hết.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Ở vô chủ chi địa này quả thật không có ai có thể làm gi được ngươi, nhưng Chính Khí Minh lại đại biểu cho ý chỉ của Thánh Triều, đối với Thánh Triều, chúng ta vẫn còn chưa hiểu rõ hết.

Na Tra ngẫm lại quả thật cũng có đạo lý, trí nhớ mà hệ thống gài vào cho y không khác gì với trước kia, ít nhất thì những gì y gặp phải cùng với kinh nghiệm bái sư đều không khác gì, mấy người Lý Tịnh và Thái Ất Chân Nhân cũng vẫn còn trong trí nhớ của y, chỉ là trong đó thay đổi một chút, y tới từ một địa vực thần bí mà hẻo lánh, trong trí nhớ cũng không có thiên đình tồn tại, về phần vì sao y lại tới đây đầu nhập vào Tần Quân thì chính bản thân y cũng không hiểu lắm, chỉ cảm thấy từ trong sâu thẳm rằng Tần Quân chính là chân mệnh chi chủ của y.

- Bệ hạ, chúng ta từ từ Thủ Sát Thành chinh phạt những thành trì khác đi, vừa lúc ngày mai truyền tống môn cũng xây xong, tới lúc đó chúng ta cũng không thiếu nhân thủ, huống hồ gì với uy phong của bệ hạ, chỉ cần người kêu gọi thì nhất định sẽ có vô số tu sĩ ùa tới!

Lưu Bá Ôn đứng dậy chắp tay nói.

Vừa công thành vừa chiêu binh mãi mã, quả thật là cách hay.

Những người còn lại cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, kế sách này của Lưu Bá Ôn xem như ổn thỏa, tiến thối đều được.

Sau đó Tần Quân lại bắt đầu sắp xếp chức vụ của mọi người, Viên Hồng và Na Tra đều đạt được vị trí tướng quân, sau này có thể dẫn quân, Mạc Huyền Phong cũng được phong chức tướng quân không thấp, về phần Vọng Diễm thì lão cũng không có hùng tâm tranh đấu, cho nên Tần Quân lại liệt lão vào hàng văn thần.

Bạch Khởi và Lý Tồn Hiếu vẫn dẫn dắt thiên binh vệ như trước, năng lực

chỉ huy quân sự của Bạch Khởi lúc này cũng dần dần lộ ra, ít nhất cũng khiến cho thiên binh chấp nhận tín phục vị thống lĩnh Bạch Khởi này.

Trong tay Tần Quân vẫn còn một vạn âm binh, bất quá âm binh bài tương đương với pháp bảo, cho nên Tần Quân vẫn còn không nỡ giao nó cho người khác, thực lực của âm binh không tầm thường, thậm chí còn có thể vượt cấp tác chiến, để lại trong tay thì hắn mới an tâm được.

Cuối cùng Tần Quân hạ lệnh, ngày mai Lôi Chấn Tử sẽ làm thống lĩnh tối cao, Lý Tồn Hiếu và Bạch Khởi dẫn theo thiên binh vệ bắt đầu chinh phạt một tòa thành trì ở gần nhất, sở dĩ phái Lôi Chấn Tử ra chính là vì Tần Quân sợ gặp phải cường giả Thiên Tiên cảnh, về phần Mạc Huyền Phong thì hắn còn phải nghĩ kỹ lại thêm đã.

Đợi tới khi Long Khởi quân đoàn tới, hắn lại an bài thêm một lộ tuyến chinh chiến khác, chia binh ra hai đường, càn quét khắp vô chủ chi địa.

….

Trăng tàn mặt trời mọc, sáng sớm ngày hôm sau, thiên binh vệ liền rời thành với khí thế ngút trời, một màn này khiến cho tu sĩ trong thành đều ồ lên bàn tán.

- Thiên binh vệ đều xuất mã rồi, ngay cả Lôi Chấn Tử và Lý Tồn Hiếu cũng xuất chiến, chậc chậc, không biết là kẻ nào sẽ gặp xui xẻo đây.

- Ai, vô chủ chi địa này sắp bước vào thời kỳ binh đao loạn lạc rồi.

- Sao này chúng ta còn làm ăn buôn bán ở vô chủ chi địa kiểu gì nữa đây?

- Thôi vậy, ta trở lại Hoàng Triều thì hơn, ở lại đây cũng chẳng thoải mái được nữa.

Vô chủ chi địa đã trở thành nhạc thổ của vô số tu sĩ, đương nhiên sẽ có người không thích Tần Quân và Chính Khí Minh, nhưng có thể làm được gì kia chứ?

Nắm đấm ai mạnh thì người đó có lý!

Một nơi khác, Tần Quân đang thỉnh giáo thương pháp của Na Tra.

Ngoại trừ Hỗn Thiên Lăng, Phong Hỏa Luân, Càn Khôn Khuyên ra thì Na Tra còn thích dùng thương, bởi vậy cho nên có rất nhiều người dễ nhầm Hồng Hài Nhi và Na Tra, hai tên nhóc con này đều thích dùng một cây hỏa thương.

Hồng Hài Nhi đương nhiên không thể so được với Na Tra, ngoại trừ tu luyện không nói tới, Hồng Hài Nhi dựa vào Ngưu Ma Vương và Thiết Phiến Công Chúa, còn sư phụ của Na Tra thì lại là Thái Ất Chân Nhân.

- Bệ hạ cách thương ý chỉ còn thiếu một chút nữa thôi, cứ một mực luyện thương pháp cũng vô dụng.

Đợi Tần Quân luyện xong thương pháp, Na Tra mới cười nói, khiến cho hai mắt của Tần Quân sáng lên, nghe những lời này thì xem ra Na Tra thật sự hiểu được thương đạo.

- Vậy phải làm sao đây?

Tần Quân cố nén kích động hỏi.

- Bệ hạ cứ thả lỏng tâm tình, khi cầm thương không cần nghĩ mãi về cách làm thế nào để đột phá, chỉ cần cảm nhận ngọn thương trong tay, khiến nó và chính mình hòa làm một, sử dụng nó như sử dụng cánh tay của mình.

Na Tra ung dung cười nói, việc cảm nhận thương ý đối với y chẳng qua chỉ là việc nhỏ, khi tu vi đã tới hàng cao thâm thì "ý" của binh khí chẳng phải việc to tát gì.

Tần Quân cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, bắt đầu đăm chiêu, dần dần, ánh mắt hắn bắt đầu nhắm lại, từ từ lĩnh ngộ ngọn thương trong tay.

Gầm ——

Tiếng rồng ngâm đột nhiên vang lên, chỉ thấy một con ngân long lao ra từ phần thân của cây thương, quấn quanh cơ thể Tần Quân, đây rõ ràng là Long Hồn.

Ngân Long Tru Hồn Thương có khả năng hút hồn, nhưng bởi Tần Quân rất ít khi tự mình ra tay nên phẩm cấp của nó không được tăng lên nhiều.

Đình viện rơi vào tĩnh lặng, tiếng gió ù ù, Tần Quân thậm chí còn không cảm giác được tiếng thở của Na Tra, giống như trong viện này chỉ có mình hắn, nhưng hắn không hề để tâm tới chuyện này, chỉ chăm chú vào việc lĩnh hội cây Ngân Long Tru Hồn Thương trong tay.

Thời gian cứ trôi qua trong im lặng.

Ở khu phía nam của Thủ Sát Thành có một quảng trường trống bị sĩ binh vây quanh, giữa quảng trường này dựng một truyền tống môn cao đến ba trượng, Du Phượng Hoàng, Viên Hồng, Lưu Bá Ôn, Thân Công Báo, Vọng Diễm cùng Mạt Huyền Phong canh giữ ở đây.

Truyền tống môn đã khởi động, ánh sáng lam nhạt uốn lượn quanh cánh cửa, hết thảy những người chung quanh đều lẳng lặng chờ đợi.

Đúng lúc này, một bóng người nhỏ nhắn thoăn thoắt nhảy lên từ khu vực giữa, cùng lúc ấy là giọng nói ngang tàng của nó cũng vang lên:

- Thánh Anh Đại Vương ta đến đây!

Người tới hiển nhiên là Hồng Hài Nhi!

------oOo------

Chương 436: Hồng Hài Nhi đối đầu Na Tra

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng, Thân Công Báo, Vọng Diễm cùng Mạt Huyền Phong đều là lần đầu trông thấy Hồng Hài Nhi, thấy Hồng Hài Nhi chỉ mang dáng dấp của một anh nhi, trên mặt họ đều lộ vẻ khiếp sợ.

- Ha, vừa đến đã được gặp cao thủ!

Hồng Hài Nhi nhìn Viên Hồng cười nói, nó có thể cảm nhận được khí tức áp bách tỏa ra từ người Viên Hồng, nhưng nó không hề căng thẳng, dù sao đây cũng là địa bàn của Tần Quân, ở vương quốc Đại Tần, nó từng nghe nói thuộc hạ của Tần Quân là một con bạch hầu yêu, thần thông quảng đại,

đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Hôm nay được gặp, quả thực phi phàm.

- Thanh danh của Thánh Anh Đại Vương, ta sớm được nghe thấy, về sau nếu có cơ hội nhất định sẽ cùng luận bàn!

Viên Hồng cười nói, một người có Kim Tiên cảnh cửu trọng như gã, đấu với Địa Tiên cảnh bát trọng như Hồng Hài Nhi, đúng là bắt nạt trẻ con.

Hồng Hài Nhi chưa rõ sức mạnh của Viên Hồng thế nào, nhưng nghe gã nói vậy cũng không khỏi hưng phấn.

Tiểu tử ngốc.

- Muốn luận bàn? Sao có thể vắng ta chứ!

Giọng nói của Lý Nguyên Bá vang lên từ truyền tống môn, tiểu tử ngốc đích thực đã đến đây.

Chỉ thấy Lý Nguyên Bá thân gầy như que củi, người nom như kẻ bệnh nặng, chậm rãi bước ra, ngay sau đó là Đát Kỷ, Tiểu Ly, Lý Bạch, Sa Ngộ Tịnh, Trần Khánh Chi, Gia Cát Lượng, Haao Thiên Khuyển liên tiếp đi ra, người xuất hiện cuối cùng là bảy ngàn bạch bào quân.

- Tham kiến hoàng hậu nương nương cùng Ly phi nương nương.

Lưu Bá Ôn xoay người lại, chắp tay cười nói, những người đi sau cũng ân cần vấn an một tiếng.

Đát Kỷ lắc đầu cười:

- Bệ hạ đâu? Sao hắn không tới?

- Phải đấy, chẳng nhẽ Tần Quân ca ca có tân sủng, không thích chúng ta nữa?

Tiểu Ly chu miệng nói, ánh mắt đảo giữa Du Phượng Hòa và Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng không có phản ứng gì, nhưng Vọng Tuyết thì có chút xấu hổ, mặt cười ửng đỏ, trong lòng vừa có chút giận dữ, vừa có chút cảm

động, bao tâm tình phức tạp vô cùng.

- Ly phi nương nương nói chi vậy, bệ hạ đương lĩnh ngộ thương ý, tạm thời không tới được.

Lưu Bá Ôn vội vàng giải thích.

Nghe được lời giải thích của gã, cái miệng chu chu của Tiểu Ly mới nhoẻn ra một nụ cười ngọt ngào, rạng rỡ.

- Đây là vô chủ chi địa sao, trong không khí ngập tràn sát khí, khiến ta không khỏi muốn ngâm một thủ thơ.

Lý Bạch nâng hai tay lên, cảm thán, khiến những người còn lại trợn trắng mắt khinh bỉ, hoàn toàn không để ý tới gã.

Gia Cát Lượng đi đến trước mặt Lưu Bá Ôn, cười nói:

- Bá Ôn, gần đây bệ hạ có kế hoạch gì không?

Ở vương quốc Đại Tần, cơ hội cho gã biểu hiện quá ít, giờ đi vào vô chủ chi địa, mới có dịp thi thố tài năng, khoe ra cái bản lĩnh thần cơ diệu toán của mình, vậy nên gã nôn nóng quá rồi.

Lưu Bá Ôn nhìn rõ tâm tình của gã, vậy nên cười đáp:

- Hôm nay vừa phái thiên binh vệ ra, chỉ đợi các ngươi hành động thôi, bệ hạ tính chia binh làm hai đường, nuốt gọn vô chủ chi địa!

- Được lắm! Không hổ là bệ hạ, nhanh gọn, dứt khoát!

- Hì hì, ta lại được xuất chiến rồi!

- Rõ ràng là mỗi người dẫn binh một đường tốt hơn!

Lý Bạch, Hồng Hài Nhi cùng Lý Nguyên Bá vỗ tay tỏ ý vui mừng, nghe thấy vậy, người khác chỉ biết lắc đầu bật cười, ba kẻ này đúng là chỉ sợ thiên hạ bất loạn.

Sau đó, Du Phượng Hoàng dẫn nhóm người của Đát Kỷ đi về phía thành

chủ phủ, Lưu Bá Ôn ở lại chờ Long Khởi quân đoàn, ở vương quốc Đại Tần còn có nhóm Thái Bạch Kim Tinh, Quan Vũ tọa trấn, nếu gặp tình thế nguy hiểm không thể chống lại, dựa vào truyền tống môn có thể chạy về hỗ trợ kịp thời.

Chung quanh quảng trường có không ít tu sĩ vây xem, vừa thấy có cường giả cùng quân đội truyền tống qua, chúng tu sĩ liền bàn luận sôi nổi, Tần Quân điều một lượng quân đội lớn như thế rõ ràng là muốn nhe nanh múa vuốt, chuẩn bị tranh giành vô chủ chi địa với Chính Khí Minh.

...

- Thương của ta...trái tim của ta...

Tần Quân nhắm mắt thì thào tự nói, một tay cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, hắn bắt đầu nhẹ nhàng vung lên, Long Hồn xoay quanh thân, dù không có khí thế áp bách, nhưng vẫn đem đến cảm giác cực kỳ thoải mái.

Phù ——

Mũi thương xẹt theo ngọn gió, để lại một đường cắt nhợt nhạt trên mắt đất, động tác của Tần Quân rất nhẹ, giống như đang mộng du.

Na Tra ngồi uống trà bên cạnh, mắt sáng lên, lẩm bẩm nói:

- Thiên phú của bệ hạ rất tốt, mới đó mà đã thông hiểu.

Tần Quân không nghe được lời ấy, động tác của hắn bắt đầu nhanh hơn, nhưng xao động cũng càng lúc càng lớn, Long Hồn không gầm rú, nhưng tốc độ xoay cũng càng lúc càng nhanh.

Bấy giờ, Du Phượng Hoàng, và nhóm người của Đát Kỷ đã đi vào trong đình viện.

- Bệ hạ...

Lý Nguyên Bá mở miệng gọi, chưa gọi xong đã bị Lý Bạch che miệng lại, chỉ nghe gã thấp giọng mắng:

- Không thấy bệ hạ đang lĩnh ngộ sao?

Những người còn lại nhìn chằm chằm vào Tần Quân, bộ đồ trắng khiến hắn trông như đang múa thương mà không phải luyện thương, động tác nhẹ nhàng, hài hòa.

Thế nhưng người mà Hồng Hài Nhi nhìn lại là Na Tra, nó hỏi:

- Tiểu tử kia là ai?

Lưu Bá Ôn ngẩn người, rồi giải thích:

- Y là Na Tra, vừa quy thuận bệ hạ, rất mạnh, bệ hạ nói y có thể đấu ngang tay với Bình Thiên Yêu Tôn.

Hồng Hài Nhi đối đầu Na Tra, nhìn không nhận ra ai với ai nha.

Bình Thiên Yêu Tôn?

Sắc mặt Hồng Hài Nhi lộ vẻ cổ quái, nó thì thào:

- Hai chữ Bình Thiên nghe sao mà giống sở thích của cái tên phụ lòng ấy.

- Đúng rồi, Bình Thiên Yêu Tôn lợi hại lắm phải không?

Hồng Hài Nhi quay sang hỏi Lưu Bá Ôn.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, cùng nhóm người Gia Cát Lượng cũng quay đầu nhìn về phía Lưu Bá Ôn, thấy mọi sự chú ý đổ dồn về mình như vậy, Lưu Bá Ôn cười khổ:

- Ta cũng không biết nhiều lắm.

- Bình Thiên Yêu Tôn chính là thống trị giả của yêu tộc tại Nam Vực trong mấy năm gần đây, bắt đầu nổi danh từ mười mấy năm trước, hắn điên cuồng thu phục yêu thú, dựa vào thực lực mạnh mẽ để buộc Thánh Triều cũng không thể ra tay với mình, chỉ trong mười sáu năm ngắn ngủi, thế lực yêu tộc của Bình Thiên Yêu Tôn đã có thể so cùng với nhân tộc.

Mạt Huyền Phong mở miệng nói, lời nói của một kẻ có tu vi Địa Tiên cảnh như gã đương nhiên có sức nặng.

Ôi ——

Mọi người hít sâu một hơi, chỉ trong vòng mười sáu năm mà đã có thể cùng ngồi cùng ăn với Thánh Triều?

Cái tốc độ phát triển này không hề kém cạnh với Tần Quân nha!

Tần Quân không bị quấy rầy bởi tiếng bàn tán của đám người Hồng Hài Nhi, hắn vẫn cứ chìm trong thương ý.

------oOo------

Chương 437: Lý Nguyên Bá nổi giận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ hắn có thể cảm nhận được thương hồn bên trong Ngân Long Tru Hồn Thương, dường như nó đang truyền cảm xúc vui sướng lại cho hắn.

"Ý" của binh khí chia làm hai loại, một loại là "ý riêng", tức là khi rời khỏi binh khí đó, ý không tồn tại, một loại là chỉ cần sử dụng binh khí cùng loại, thì có thể sử dụng được "ý" này.

Vậy nên, Tần Quân chỉ thường dùng Ngân Long Tru Hồn Thương mà không dùng những cây thương khác, vậy nên thương ý của hắn quyện vào thương hồn, cảm giác này thực kỳ diệu, chỉ có thể hiểu mà không thể diễn tả thành lời.

Cây thương trên tay tựa một bộ phận trên cơ thể, không hề có cảm giác bài xích, giống như lòng bàn tay và thương được nung chảy rồi hòa vào nhau, tuy hai mà một.

Bấy giờ, hắn bắt đầu gia tăng tốc độ.

Vụt!

Cây thương đột nhiên đâm về trước, một mũi thương trong suốt chợt bắn ra, dừng trước mũi chân Hồng Hài Nhi, khiến mặt đất thủng một lỗ, sâu

không thấy đáy!

- Sợ chết mất!

Hồng Hài Nhi vỗ vỗ ngực mình, cười nói, đương nhiên, dù lĩnh ngộ thương ý thì Hóa Hư cảnh cũng không thể làm nó bị thương, bởi sự chênh lệch quá lớn giữa hai cảnh giới.

Cái cách diễn đến khoa trương ấy của nó làm Đát Kỷ, Tiểu Ly cùng Du Phượng Hoàng đều bật cười, cảnh này đẹp không sao tả xiết.

Tần Quân xoay người, hướng mũi thương lên không trung, mũi thương vô hình biến thành kim sắc, giống một luồng kim quang vọt lên trời cao, tốc độ cực nhanh, khiến một đám mây trắng bị bắn tan, dù cảnh tượng không quá hùng vĩ nhưng vẫn khiến người ta cảm nhận được sự sắc bén.

Mũi thương đã phóng, thương ý đã thành!

Tần Quân chậm rãi mở to mắt, tay phải vung lên, Ngân Long Tru Hồn Thương xoay tròn quanh cánh tay hắn, nghiêng nghiêng vừa vặn, không chạm xuống đất.

Cuối cùng, Ngân Long Tru Hồn Thương bị hắn cất vào thần thoại không gian, phàm là bảo bối, hắn đều cất vào không gian của hệ thống, linh thạch và mấy thứ đồ phổ thông thì đặt trong trữ vật giới.

- Tần Quân ca ca!

Thấy Tần Quân rời khỏi trạng thái lĩnh ngộ, Tiểu Ly bèn nhào thẳng vào lòng hắn, cọ cọ mặt hắn chẳng chút ngại ngần, thân mật vô cùng, Đát Kỷ cùng Du Phượng Hoàng cũng đi lên.

- Các ngươi rốt cuộc tới rồi, đã lâu không gặp.

Tần Quân vuốt mái tóc Tiểu Ly, cười nói.

Đát Kỷ trợn trắng mắt, hừ lạnh:

- Có phải bệ hạ sắp quên chúng ta rồi không?

- Sao có thể? Chẳng phải ta đã đả thông truyền tống môn rồi sao?

Tần Quân nhìn chằm chằm Đát Kỷ, cười phóng đãng, trong lòng đột nhiên dâng lên một ngọn lửa nóng rực.

Hắn còn chưa quên ước định của mình và Đát Kỷ, lên Hóa Hư cảnh rồi là có thể khai trai!

Đát Kỷ dường như nhìn thấu suy nghĩ của hắn, liền liếm liếm môi, quyến rũ vô cùng, đủ để khiến bất cứ người đàn ông nào cũng phải phừng phừng.

Đúng là một yêu tinh mê người!

Hơn nữa còn là hồ ly tinh!

Tần Quân bắt đầu tính xem tối nay sẽ xâm chiếm Đát Kỷ như thế nào, đây chính là một trong những đại mộng của hắn nha!

Từ ngày đầu tiên xuyên qua, hắn đã ngày nhớ đêm mong, mục tiêu ngay trước mắt đây rồi, hắn không khỏi bỗng nhiên trào lên cảm xúc như cảm động muốn khóc.

- Chúng ta tới chính đường đàm luận!

Tần Quân phất tay cười nói, sau đó tay phải ôm Tiểu Ly, tay trái ôm Đát Kỷ, thong dong bước chậm.

Ánh mắt Du Phượng Hoàng ngập tràn vẻ ao ước, nàng cũng chờ mong cái ngày Tần Quân cưới mình.

Vọng Tuyết đứng cách đó không xa, vẻ mặt có chút phức tạp, Vọng Diễm đứng cạnh cảm thán:

- Con gái à, nam nhân tam thê tứ thiếp là chuyện bình thường, huống chi bệ hạ còn là ngôi cửu ngũ, con phải tranh thủ nắm lấy cơ hội này.

Lão này lại bắt đầu giật dây Vọng Tuyết, đương nhiên, cũng có Tần Quân tác động phía sau, nếu Vọng Tuyết trở thành hoàng phi của Tần Quân, thì những đãi ngộ hắn dành cho Miêu Nhân tộc cũng càng tốt, Vọng Diễm sao có thể không nghiêng theo ý hắn?

Hơn nữa, lão cũng thấy được rằng kỳ thực Vọng Tuyết có chút thích Tần Quân, chẳng qua là chưa muốn lộ ra khỏi mặt thôi.

- Phụ thân! Ngươi đang nói gì thế!

Vọng Tuyết hờn dỗi dậm chân, rồi xoay người chạy trối chết, Vọng Diễm nhìn thấy tai nàng đỏ ửng lên rồi, không khỏi cảm thán:

- Lòng dạ nữ nhi a!

Tần Quân cũng thấy bóng Vọng Tuyết rời đi, khóe miệng hắn nhếch lên, thầm nghĩ:

- Ngươi cũng không thoát được đâu!

Lần đầu gặp Vọng Tuyết, hắn đã sững sờ trước vẻ đẹp của nàng, đương nhiên sẽ không buông tha cho một người xinh đẹp như thế.

Người thường tam thê tứ thiếp sẽ bị mắng là đa tình, nhưng làm hoàng đế thì khác, đa tình là bình thường, hoàng phi ít còn bị cười nhạo.

May rằng hệ thống hắn có là thần thoại hệ thống, nếu là phật môn hệ thống thì đúng là chẳng biết nói sao.

Tần Quân vừa cảm thán, vừa đi về phía chính đường.

Chẳng mấy chốc, đoàn người đã ngồi xuống chỗ ngồi nơi chính đường, Tần Quân ra lệnh cho hạ nhân bưng trà, bưng rượu lên rồi mới bắt đầu nói chuyện chính sự.

- Vương quốc Đại Tần gần đây thế nào?

Tần Quân nhẹ giọng hỏi, ánh mắt hắn nhìn về phía Sa Ngộ Tịnh, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá, cùng Lý Bạch, trong lòng cảm khái bao nhiêu ý nghĩ.

Hắn dựa vào những người này để chân chính thành danh, dù ngày sau có vươn tới đỉnh cao nào chăng nữa, số cường giả làm thuộc hạ có nhiều thế nào chăng nữa, hắn nhất định sẽ không quên những ngày tháng cực khổ ở Nam Trác hoàng triều.

- Bẩm bệ hạ, vương quốc Thương Lam đã hoàn toàn dung nhập vào vương quốc Đại Tần, sản nghiệp phát triển không ngừng, việc điều phối quan viên cho các thành thị cũng được cải thiện...

Gia Cát Lượng bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu về tình hình hiện tại của vương quốc Đại Tần, Tần Quân chăm chú lắng nghe, dù sao đó cũng là nơi làm giàu của hắn, không thể bỏ qua.

Nhóm người Lưu Bá Ôn cũng nghiêm túc theo dõi, bởi Tần Quân từng nói, hắn sẽ biến vô chủ chi địa thành địa bàn của Đại Tần, mà hoàng cung thì vẫn đặt ở vương đô, khi Đại Tần thăng cấp thành hoàng triều, vương đô sẽ thành hoàng đô, về sau vương quốc Đại Tần mới là trung tâm của cuộc chạy đua chính trị giữa họ.

- Quân đội thì sao, chẳng phải đã ra lệnh cho các ngươi tăng cường vũ trang sao?

Đợi Gia Cát Lượng nói xong, Tần Quân tiếp tục hỏi, hiện chuẩn bị xâm chiếm vô chủ chi địa, cần một lượng binh lính không nhỏ.

- Hiện có năm trăm vạn nhân sâm quân, nhưng thực lực so le không đồng đều, còn cần Quan tướng quân thao luyện thêm. Long Khởi quân đoàn đã đạt tới con số ba mươi vạn người, tu vi thấp nhất là Trúc Cơ cảnh, có thể tùy thời tham chiến.

Gia Cát Lượng vội vàng giải thích.

Tần Quân nghĩ nghĩ, quả thực vậy, dù sao vương quốc Đại Tần mới chỉ là vương quốc, thực lực của tu sĩ không cao, muốn tham dự vào cuộc chiến ở vô chủ chi địa, chẳng khác nào tự dâng đầu mình cho giặc.

Xem ra vẫn phải chiêu binh mãi mã ở các thành trì của vô chủ chi địa.&Chương 438.: Đi vào phó bản

- Sa Ngộ Tịnh! Hồng Hài Nhi! Lý Bạch! Gia Cát Lượng! Nghe lệnh!

Tần Quân bỗng nhiên trầm giọng quát, những người được gọi tên vội vàng đứng dậy, đi tới trước mặt hắn, bán quỳ trên đất.

- Lệnh cho các ngươi dẫn dắt Long Khởi quân đoàn xuất chinh Hư Thành!

- Tuân lệnh!

Bốn người hưng phấn đáp lại, họ tới vô chủ chi địa chính vì cuộc chiến này, đương nhiên phải hưng phấn.

Tần Quân nhìn về phía Đan Minh Tử, nói:

- Đan Minh Tử, ngươi dẫn đường cho họ.

Đan Minh Tử giật nảy mình đứng vọt dậy, sau đó xoay người nói:

- Không thành vấn đề!

Mấy ngày nay gã luôn do dự không biết có nên đổi hướng, quy thuận Tần Quân không, so với Tần Quân thì cái Nam Minh Thánh Giáo chẳng là gì.

Nhìn xem các cường giả đang tề tựu ở đại đường đây, mới thoáng qua đã tính được có ít nhất ba người có thể một thân một mình áp đảo người của Nam Minh Thánh Giáo.

- Bệ hạ, còn ta thì sao?

Lý Nguyên Bá đột nhiên không bình tĩnh nổi.

Gã chính là chiến tranh cuồng nhân, sao có thể để gã an phận thủ thành?

Tần Quân trợn trắng mắt khinh bỉ, nói:

- Đừng có vội, thực lực của ngươi đã không theo kịp đội quân số một, ngươi không nhận ra sao?

Bị Tần Quân lột trần cái sự thật ấy, Lý Nguyên Bá giận dữ không thôi, nhưng chẳng biết phải phản bác lại thế nào.

- Ta muốn cho ngươi có cơ hội biến cường!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Bá, ánh mắt sáng quắc nói, Lý Nguyên Bá chính là chuyển thế của Kim Sí Đại Bằng Điểu, nếu khôi phục

được thực lực của bản thế, thì sức mạnh của gã sẽ khủng khiếp vô cùng.

Kim Sí Đại Bằng Điểu, còn được gọi là Kim Sí Đại Bằng Điêu, được phượng hoàng sinh ra vào thời hỗn độn sơ khai, cũng là con Đại Bàng đầu tiên nuốt chửng mặt trời, có thể đoán được thực lực của nó mạnh nhường nào.

Lại nói thêm, Đại Bằng Kim Sí Điểu có một ca ca còn mạnh hơn nữa, theo truyền thuyết, phượng hoàng sinh đại bằng và khổng tước, con khổng tước đầu tiên trong thiên địa tu luyện thành công, tên Khổng Tuyên, trong trận Phong Thần đại chiến, có thể nói là kẻ cực mạnh dưới bậc Thánh Nhân, Ngũ Sắc Thần Quang đánh bại đủ các thần, ngay cả Dương Tiễn và Na Tra cũng là bại tướng dưới tay gã, dù là Lục Áp Đạo Nhân thì cũng phải chạy trốn khi gặp phải Ngũ Sắc Thần Quang, cuối cùng, gã bị Chuẩn Đề của Tây Phương Giáo thu phục.

Từng có người nói, sư phụ của Tôn Ngộ Không, Bồ Đề Lão Tổ là phân thân của Chuẩn Đề, đương nhiên, sự thật thế nào thì hiện tại Tần Quân tạm thời chưa rõ.

Nói không ngoa thì trong thần thoại Hoa Hạ, người có thể mạnh hơn Khổng Tuyên hiếm vô cùng, gã thuộc hàng cực mạnh.

Vậy nên, thân là đệ đệ, Kim Sí Đại Bằng Điểu sao có thể yếu chứ?

Vậy nên Tần Quân định lợi dụng cơ hội vào Thần Ma Phó Bản để Lý Nguyên Bá tiếp tục mạnh lên, hiện giờ Lý Nguyên Bá mới chỉ vừa thức tỉnh huyết mạch của Kim Sí Đại Bằng Điểu, nói cách khác, huyết mạch của gã chưa được kích hoạt hoàn toàn, tiềm năng phát triển cực kỳ lớn!

- Thật hay giả?

Lý Nguyên Bá tròn mắt hỏi, gã sớm đã khó chịu khi bị Hồng Hài Nhi áp chế, nhưng việc tu hành đâu chỉ vài tháng nửa năm là thành công, nếu muốn đột phá một tiểu cảnh giới, gã cần mấy tháng, thậm chí nhiều năm mới được, đấy là gã còn có thiên phú dị bẩm, chứ với người như Quan Vũ, Pháp Hải, nếu đã đạt tới bình cảnh thì rất khó để tăng tu vi.

Hồng Hài Nhi không khỏi cười nhạo:

- Vui sướng cái gì, dù có mạnh lên thì ngươi vẫn sẽ bị ta đè ra đánh!

Cái từ "đè ra đánh" này nó học được từ miệng Tần Quân, nói ra rất thích mồm, đủ bá đạo!

Lý Nguyên Bá giận dữ trừng mắt nhìn Hồng Hài Nhi, nhưng chẳng thể phản bác, biết sao được, sự chênh lệch giữa Địa Tiên cảnh và Chân Tiên cảnh quá xa, gã cần tới trăm năm để đuổi kịp, đấy là còn có điều kiện rằng Hồng Hài Nhi không tu luyện.

Tu luyện ba trăm năm, Hồng Hài Nhi mới tới được Chân Tiên cảnh bát trọng.

- Lỡ hắn sẽ mạnh hơn ngươi thì sao?

Tần Quân nhướn mày cười nói, trong Tây Du Ký từng xuất hiện bóng dáng của Kim Sí Đại Bằng Điểu, hơn nữa phải cần Như Lai Phật Tổ tự mình ra tay mới trấn áp nổi.

Nếu Lý Nguyên Bá đi vào thế giới phó bản, trong đấy một ngàn ngày, bên ngoài mới một ngày, nói đơn giản thì nhóm Tần Quân mới trải qua một ngày, thì Lý Nguyên Bá đã trả qua hơn hai năm, điểm quan trọng nhất chính là, hạn định cao nhất của Thần Ma Phó Bản là một tháng của thế giới thực.

Tương đương với việc có thể ở lại trong đó sáu mươi năm, lợi ích này đúng là biến thái.

- Nếu hắn mạnh hơn ta, ta sẽ cởi quần cộc, chạy quanh vương quốc Đại Tần một vòng!

Hồng Hài Nhi chống nạnh nói, người khác nghe được không biết nên khóc hay nên cười.

Đương nhiên, họ cũng không cho rằng chỉ trong một khoảng thời gian ngắn Lý Nguyên Bá có thể thắng Hồng Hài Nhi.

Na Tra cũng bật cười:

- Tiểu thí hài này thú vị thật.

- Ngươi mới là tiểu thí hài!

Hồng Hài Nhi trừng Na Tra một cái, nói, nhưng cái bản mặt giận dữ này cũng thực đáng yêu.

- Được rồi, đến lúc các ngươi phải đi!

Tần Quân trừng mắt giận dữ nhìn Hồng Hài Nhi một cái, nói.

Nghe vậy, Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tịnh, Lý Bạch đều gật đầu xoay người rời đi, Đan Minh Tử theo sát phía sau.

Mà câu chuyện ban nãy không khiến ai để tâm, Tần Quân mới chỉ là Hóa Hư cảnh, sao có thể khiến Lý Nguyên Bá nhanh chóng mạnh lên?

Cũng chỉ có tiểu tử ngốc như Lý Nguyên Bá mới tin.

- Mọi người giải tán, Hao Thiên Khuyển, Lý Nguyên Bá, các ngươi đi theo trẫm!

Tần Quân đứng dậy nói, hắn chỉ gọi riêng Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá, Viên Hồng và Na Tra không thể theo sau.

Tiểu Ly chu miệng nói:

- Tần Quân ca ca thế mà không dắt theo chúng ta, xem chừng đúng là thay lòng đổi dạ rồi.

Đát Kỷ nghe vậy thầm thấy buồn cười, sau đó nhéo nhéo gương mặt mềm của nàng, cười nói:

- Tần Quân ca ca của ngươi đang bận, hắn đến tối sẽ qua tìm ngươi.

Nàng theo Tần Quân lâu nhất, đương nhiên biết rõ tiểu tử này nghĩ gì, sau khi đột phá lên Hóa Hư cảnh, chắc chắn sẽ không nhịn nổi, vội vàng đi tìm các nàng.

...

Tần Quân dẫn Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá tới một gian phòng, hắn ngồi trên ghế cười hỏi:

- Hao Thiên Khuyển, yêu thú quân đoàn sao rồi?

- Ta đã mượn sức được năm mươi vạn yêu thú, ba mươi vạn yêu cầm cấp hai!

Hao Thiên Khuyển đáp, giọng nói ngập vẻ đắc chí, nó là người hoàn thành nhiệm vụ.

Tần Quân nghe vậy, hai mắt sáng rỡ, yêu thú cấp hai tương đương với Trúc Cơ cảnh, tám mươi vạn tu sĩ Trúc Cơ, nghe đã thấy đáng sợ.

- Chúng nó hiện ở đâu? Khi nào thì điều qua đây được?

Tần Quân vội vàng hỏi.

------oOo------

Chương 438: Cự Linh Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hiện chúng đang tạm ẩn núp chung quanh vương quốc Đại Tần, đã ra lệnh không cho phép tấn công vương quốc Đại Tần.

Hao Thiên Khuyển đáp, nếu muốn truyền tống tám mươi vạn yêu thú, thì đúng là một công trình lớn.

Tần Quân gật đầu, tại vô chủ chi địa, ích lợi của tám mươi vạn yêu thú cấp hai nói lớn thì không phải lớn, mà nói nhỏ cũng chẳng phải nhỏ. Việc cấp bách hiện tại là để Hao Thiên Khuyển cũng trải qua phó bản để nâng cao thực lực.

Tính đến nay, hắn đã có hai cơ hội đi phó bản Thần Ma, một là hàng tặng mỗi tháng, một là phần thưởng đạt được từ nhiệm vụ nhánh.

- Hệ thống, đưa họ vào phó bản Thần Ma đi!

Tần Quân nói thầm trong lòng, cùng lúc này, hắn cũng không khỏi chờ mong, không biết họ sẽ đem tới kinh hỉ gì, bởi hai người này có thể đem Thần Ma, hoặc vật phẩm từ phó bản về thế giới thực.

- Đinh! Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá được phép lựa chọn hai loại phó bản, một là Phong Thần Bảng, hai là Tây Du Ký!

Còn được lựa chọn sao?

Tần Quân ngẩn người, sau khi suy nghĩ bèn nói thầm trong lòng:

- Đưa Hao Thiên Khuyển đi Tây Du Ký, Lý Nguyên Bá thì Phong Thần Bảng.

Dương Tiễn trong Tây Du Ký mạnh hơn trong Phong Thần Bảng.

Trong thời kỳ Phong Thần đại chiến, có lẽ Khổng Tuyên sẽ ra tay giúp thân là Kim Sí Đại Bằng Điểu như Lý Nguyên Bá.

- Hiện túc chủ có nửa phút để giao nhiệm vụ cho họ, mặt khác, một khi Thần Ma đi vào thế giới vốn có của mình, sẽ thức tỉnh ký ức kiếp trước!

Nghe hệ thống nói vậy, Tần Quân không khỏi cảm thán, nó càng lúc càng nhân tính hóa.

- Đợi chút nữa, trẫm sẽ dùng vô thượng thần thông để đưa các ngươi tới hai thiên ngoại thế giới, các ngươi phải cố gắng biến cường, hơn nữa, rất có thể hai ngươi sẽ thức tỉnh ký ức kiếp trước, nếu các ngươi có thể đưa về những cường giả khác thì càng tốt.

Tần Quân ra vẻ thần bí nói.

Vô thượng thần thông!

Thiên ngoại thế giới!

Thức tỉnh ký ức kiếp trước?

Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá không khỏi chấn động, thậm chí còn

không biết trả lời thế nào, chẳng nhẽ Tần Quân hồ đồ rồi?

- Nhớ kỹ, phải gắng sức biến cường, còn phải đem cường giả hoặc thuộc hạ trở về đây!

Tần Quân lần thứ hai nhắc lại yêu cầu, lần đầu để Thần Ma đi vào phó bản, hắn có chút lo lắng.

- Bệ hạ, ngài chưa tỉnh ngủ sao?

Lý Nguyên Bá hoài nghi hỏi, gã dù ngốc nhưng cũng sẽ không cứ thế tin mấy lời này của Tần Quân.

Chuyện này khác hoàn toàn những gì họ tưởng tượng, hoàn toàn là chuyện bất khả thi!

Nhưng gã vừa dứt lời, Hao Thiên Khuyển liền đột nhiên biến mất, như thể nó chưa từng tồn tại.

- Hy vọng các ngươi sẽ không làm ta thất vọng.

Tần Quân siết chặt nắm tay, nghĩ, dù Hao Thiên Khuyển hay Lý Nguyên Bá thì đều là người hắn yêu quý, phó bản Thần Ma không phải là trò chơi, nói không chừng, cả hai sẽ bỏ mạng.

Nếu Lý Nguyên Bá và Hao Thiên Khuyển một đi không trở lại...hắn không dám tưởng tượng đến chuyện đó.

Nhưng với vận số của họ, hẳn sẽ không chết đâu!

Sự biến mất của Lý Nguyên Bá và Hao Thiên Khuyển dù khiến đám thuộc hạ của Tần Quân tò mò, nhưng cũng không gây ra xáo động gì lớn.

Sau đó, Tần Quân cho người phong tỏa phòng viện, lỡ đâu Lý Nguyên Bá và Hạo Thiên Khuyển trở về mà nơi này không có người ở, thì đúng là rắc rối.

Cùng lúc ấy, Sa Ngộ Tịnh, Hồng Hài Nhi, Lý Bạch dẫn theo ba mươi vạn Long Khởi quân đoàn xuất chinh, chuyện này khiến Thủ Sát Thành lại một lần náo động, Tần Đế phái đại quân, hơn nữa, đa số lính của Long Khởi

quân đoàn đến từ Nam Trác hoàng triều, thực lực rất mạnh, ở vô chủ chi địa vẫn có thể tung hoành, huống chi còn có Thiên Tiên cảnh cửu trọng Sa Ngộ Tịnh, cùng Chân Tiên cảnh bát trọng Hồng Hài Nhi.

Tần Quân không đi cùng thiên binh vệ và Long Khởi quân đoàn, mà chỉ ngồi chờ tin chiến thắng của hai bên.

Sau khi cùng Đát Kỷ và Tiểu Ly nói chuyện suốt một canh giờ, hắn tiếp tục tìm đến Na Tra, thỉnh giáo thuật dùng thương.

Na Tra mới vừa quy thuận Tần Quân, chưa có cơ hội để đại triển thân thủ, nghe Tần Quân thỉnh giáo thì nhiệt tình chỉ bảo, vô cùng nghiêm túc, còn thầm cảm thán tư chất của Tần Quân quả là đáng sợ.

Y không biết rằng, vốn tư chất của Tần Quân rất tầm thường, nhưng nhờ Cực Viêm U Thủy gột rửa, huyết mạch Ma Thần Cực Viêm khiến hắn trở thành thiên tài, qua đó có thể thấy Cơ Vĩnh Sinh đáng sợ thế nào, chỉ huyết mạch thôi đã khiến thiên phú của người khác hoàn toàn lột xác.

Tần Quân cũng đồng thời thỉnh giáo những vấn đề mình gặp phải trong khi luyện thể với Na Tra, Na Tra là vốn luyện thể cường giả, ba đầu sáu tay của y đâu phải mọc ra cho đẹp.

Cẩn thận nhẩm tính thì, Na Tra, Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không đều là dựa vào sức mạnh của cơ thể để thành thánh, mạnh đến đáng sợ.

Chớ nói chi những sinh vật khủng bố từ thời hồng hoang.

Ngày nhanh chóng trôi qua, đến gần chạng vạng, thiên binh vệ truyền chiến báo về, đã chiếm được một tòa thành, Tần Quân ra lệnh cho Lưu Bá Ôn tới đó, chuẩn bị tại nơi đó chiêu binh mãi mã, đồng thời dọn sạch các cấp quan viên ở thành trì và ký hiệp nghị với các thế lực khác, mọi chuyện đều nằm trong dự tính của Tần Quân, Chính Khí Minh không dám quấy rối hắn nữa.

Trời vào đêm.

Tần Quân xoa xoa tay đi vào phòng Đát Kỷ, hắn cố dằn niềm hưng phấn xuống để gõ cửa, rồi nhẹ giọng hô:

- Đát Kỷ.

Hắn đã đợi cái ngày này bao lâu rồi?

- Vào đi.

Giọng Đát Kỷ vang lên, thực thanh lãnh, nhưng Tần Quân chẳng hề để ý.

Hắn mở cửa phòng, rồi đóng lại, xoay người lại mới thấy phía sau liêm sa, Đát Kỷ biếng nhác nằm trên giường, gió lạnh ngoài cửa sổ thổi đến, khiến tấm liêm sa phấp phới, cơ thể với những đường cong hoàn mỹ của nàng ẩn hiện, khiến Tần Quân xem chút thì phun máu mũi.

Bình tĩnh!

Dù là kiếp trước hay kiếp này thì cũng đâu phải lần đầu!

Nhưng người đẹp như Đát Kỷ, đúng là hắn mới gặp lần đầu.

Quan trọng nhất là hắn thích Đát Kỷ, Đát Kỷ cũng thích hắn, tình cảm ấy, cả kiếp trước và kiếp này hắn đều chưa từng có.

- Bệ hạ, vội vàng thế sao?

Đát Kỷ nhẹ giọng cười, nàng vung tay lên, cửa sổ liền đóng lại.

Hành động đó quả đúng ý Tần Quân.

- Chẳng phải ngươi đã nói, sau khi trẫm đột phá Hóa Hư cảnh thì ngươi sẽ cho trẫm một cơ duyên sao.

Tần Quân liếm môi cười nói, ban đầu thấy Đát Kỷ, hắn còn có chút sợ hãi, dù sao người Hoa Hạ nào cũng biết Đát Kỷ tàn bạo âm độc, ở bên Trụ Vương đúng là tuyệt phối, ác đến tận cùng.

Nhưng khi gặp được Đát Kỷ chân chính, bao lo lắng của hắn mới tan biến, bởi Đát Kỷ hắn triệu hồi là một Đát Kỷ chưa từng vào cung hầu hạ Trụ Vương.

------oOo------

Chương 439: Cự Linh Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có mệnh lệnh của Nữ Oa, một người tự do tự tại như nàng vẫn duy trì bản tính, đương nhiên, ở cái thời Phong Thần đại chiến, không có ai hoàn toàn đúng, cũng chẳng có người hoàn toàn sai, nếu Trụ Vương không báng bổ Nữ Oa, thì Nữ Oa cũng sẽ không phái Đát Kỷ đi khuấy đảo triều Thương.

Điều cần nhắc tới là, trong lịch sử, Trụ Vương cũng không tàn bạo như thế, ngược lại còn có công, chẳng qua là bị các truyền thuyết của đời sau nói xấu, dù sao thì lịch sử được viết trên ngòi bút của người thắng.

Quân vương như Trụ Vương không thiếu, tỷ như Tùy Dương Đế mở Đại Vận Hà, tạo phúc thiên thu, nhưng chỉ được lưu lại bêu danh, Tần Thủy Hoàng tàn bạo, nhưng công đức của gã đối với Hoa Hạ không ai địch nổi, nếu muốn kể ra hoàng đế tốt, hoàng đế xấu, thì quả thật, không có ai là chân thiện mỹ, chỉ cần xét xem cái thiện của người đó có công với xã tắc con dân, có công với dân tộc không thôi.

Đương nhiên, hết thảy những điều này chỉ là suy đoán của đời sau, không một ai được tận mắt chứng kiến diễn biến lịch sử, hậu nhân chỉ có thể dựa trên thành quả hoặc hậu quả mà tổ tiên lưu lại để phán đoán.

Ví như Đát Kỷ ở trước mắt Tần Quân đây, không hề tàn nhẫn như phiên bản trong Phong Thần Bảng, mà ngược lại, còn rất dịu dàng với Tần Quân.

- Vậy ngươi còn không mau qua đây?

Giọng Đát Kỷ ngập tràn sự quyến rũ, khiến Tần Quân không khỏi nuốt nước miếng, rồi từ từ đi về phía nàng, vén liêm xa, chỉ thấy Đát Kỷ biếng nhác ngồi dậy, nhẹ nhàng tựa vào hắn, nhỏ giọng thủ thỉ:

- Bệ hạ, ngươi khiến thần thiếp đợi lâu quá.

Câu này hoàn toàn thổi bùng lên ngọn lửa trong lòng Tần Quân.

Không chần chừ nữa, Tần Quân lao thẳng về phía nàng, đêm này ngập tràn vui hoan, cũng khiến người ta khó lòng quên nổi.

...

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Cửu Vỹ Yêu Hồ song tu chi niết bàn, được một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Hóa Hư cảnh tam trọng!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Hóa Hư cảnh tứ trọng!

Mới sáng sớm, ba tiếng chuông báo của hệ thống vang lên khiến Tần Quân đang mơ màng trong mơ phải tỉnh dậy, hắn chỉ thấy toàn thân ấm nóng, thoải mái vô cùng.

Mở mắt ra thì thấy dung mạo hại nước hại dân ngoan ngoãn nằm trong lòng, không khỏi trìu mến.

Từ nay về sau không còn là ngươi và ta, mà là chúng ta.

Tần Quân nhẹ nhàng hôn lên trán Đát Kỷ, đêm qua như một giấc mộng, không ngờ công pháp song tu của cửu vỹ hồ tộc lại tinh diệu như thế, vừa sung sướng, âm dương giao hợp, lại vừa giúp tăng tu vi của nhau.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán đi!

Tần Quân nói trực tiếp trong lòng, phần thưởng ngoài ý muốn này không khiến hắn kinh hỉ, mà ngược lại, vô cùng bình tĩnh.

- Ưm...a...

Trong lúc ngủ mơ, Đát Kỷ nỉ nom một tiếng rồi ôm chặt lấy Tần Quân, dụi dụi, không tỉnh lại, nằm trong lòng Tần Quân, nàng rủ bỏ hết những đề phòng cảnh giác, ngủ an tường như một anh nhi.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma...

Tiếng hệ thống vang lên, Tần Quân ôm chặt Đát Kỷ, không nghĩ nhiều.

Triệu hồi ai cũng được.

Nay vũ dực của hắn đã đầy đặn, nhưng vẫn đang khát cầu nhân tài, ai tới cũng không từ chối.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đã triệu hồi được Cự Linh Thần!

Cự Linh Thần?

Tần Quân chớp chớp đôi mắt, người này không tồi, là một trong những thiên tướng của thiên đình, rất lợi hại, tuy không bằng Na Tra, nhưng cũng không quá yếu.

Thuộc dạng, nhìn lên không thấy mình bằng ai, nhìn xuống không thấy ai bằng mình.

- Sao thế?

Đát Kỷ bỗng nhiên tỉnh lại, nàng dụi dụi mắt, nũng nịu hỏi một câu, khiến ngọn lửa dưới bụng Tần Quân lại bốc lên lần nữa.

- Không có gì, chẳng là đột nhiên cảm thấy lại có một cường giả muốn tới nương tựa.

Tần Quân cười gian trá, nói, nghe vậy, Đát Kỷ không khỏi mở mắt nhìn về phía hắn.

Đát Kỷ dịu dàng nói:

- Nếu là trước đây, ta nhất định không tin, nhưng giờ thì ta tin, ta muốn xem, người tới quy thuận ngươi lần này sẽ đem tới kinh hỉ nào.

Ngẫm lại thì, những người tới quy thuận Tần Quân đều tài ba, thậm chí còn có thể giúp xoay chuyển tình thế.

- Hệ thống, cho ta xem bảng thuộc tính của Cự Linh Thần.

Tần Quân ra lệnh trong lòng, trong Tây Du Ký, Cự Linh Thần là một trong những thiên tướng dưới trướng Lý Thiên Vương, lực lớn vô cùng, từng san một ngọn núi.

Nhưng thằng nhãi này khi đối đầu với hầu ca thì sợ sệt vô cùng, không bằng Na Tra, nhưng làm chiến tướng xung phong cũng không tồi.

Vừa dứt lời, hệ thống liền đưa bảng thuộc tính của Cự Linh Thần ra:

- Cự Linh Thần, thiên tướng thiên đình.

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Kim Tiên cảnh thất trọng!

- Công pháp: Bá Lực Quyết.

- Pháp bảo: Tuyên Hoa Bản Phủ.

- Thần thông: Lực Thần Thân!

- Độ trung thành: 96 (tối đa 100)

Kim Tiên cảnh thất trọng, rất mạnh, chỉ dưới Na Tra và Viên Hồng.

Cự Linh Thần nếu chiến đấu anh dũng, thì cả Nam Vực đều khó lòng tìm được vài người là đối thủ, nghĩ tới đây, Tần Quân càng cảm thấy vui sướng.

Đát Kỷ ngẩng đầu, bĩu môi hỏi:

- Vui vậy sao? Sao ngươi biết được sẽ có người tới quy thuận, hay là ngươi đã sắp xếp từ trước rồi?

- Thực ra ta có một thiên phú thần thông, ấy là biết trước tương lai.

Tần Quân ra vẻ thần bí đáp lại, Đát Kỷ trợn trắng mắt, nàng còn lâu mới tin cái câu giải thích trẻ con này.

Thấy cái điệu bĩu môi kiều mị của nàng, ngọn lửa trong Tần Quân lại bùng lên, sau đó, hắn xoay người đè nàng xuống, lại là một cuộc mây mưa.

...

Tới gần giữa trưa, Tần Quân mới từ ôn nhu hương tỉnh lại, đi vào chính đường, Viên Hồng chờ hắn đã lâu, thấy vậy liền đi thẳng tới báo:

- Bệ hạ, nhóm Hồng Hài Nhi đã chiếm được Hư Thành!

- Tốt lắm, trước để họ chỉnh đốn quân ngũ mấy ngày rồi hẵng xuất chinh, bên cạnh đó, việc chiêu binh phải triển khai đồng thời.

Tần Quân gật đầu nói.

Viên Hồng gật đầu, rồi quay người rời đi.

Nhìn bóng gã rời đi, Tần Quân không khỏi cảm thán:

- Mãnh tướng đã có, văn thần thì ít quá.

Bấy giờ, hắn mới nhớ mình còn một lần sưu tầm hiền thần chưa dùng, nghĩ đến đó, hắn đi khỏi chính đường, rồi bay về phía quảng trường có truyền tống môn.

Quảng trường đã bị phong tỏa bởi một ngàn Long Khởi binh sĩ, người bình thường không được tới gần.

- Tham kiến bệ hạ!

Thấy Tần Quân bay đến, quân lính vội vàng quỳ xuống hô, Tần Quân đi thẳng tới cửa truyền tống trận, nói:

- Trẫm muốn truyền tống tới vương quốc Đại Tần.

Binh lính phụ trách điều khiển truyền tống môn không dám chậm trễ, nhanh chóng khởi động truyền tống môn.

Đợi đến khi truyền tống môn mở ra, Tần Quân liền bước vào trong.&

------oOo------

Chương 440: Thiên đạo của thế giới

Chẳng mấy chốc, Tần Quân đã tới một đầu khác của truyền tống môn, ra là ở vương quốc Đại Tần, truyền tống môn được dựng trong quân doanh, vừa đi ra, hắn đã nghe tiếng hô rung trời.

Phóng tầm mắt nhìn xa, quân doanh của vương đô đã mở rộng ra gấp mấy lần, xa xa đều là từng lớp binh lính đông đúc đang huấn luyện, tiếng hô rung trời, khiến người ta nhiệt huyết sôi trào.

- A? Là bệ hạ!

Những binh lính bên cạnh truyền tống môn sửng sốt vô cùng, vội vàng quỳ xuống hô:

- Tham kiến bệ hạ!

- Các ngươi tiếp tục làm việc đi.

Tần Quân phất tay cười nói, nói xong bèn bay về phía hoàng cung, hắn cảm nhận được khí tức của Quan Vũ, nhưng hắn không tới làm phiền, dù sao hắn chỉ về nửa ngày rồi sẽ quay lại Thủ Sát Thành, hơn nữa, nếu khiến Quan Vũ nhìn thấy hắn đã đột phá Hóa Hư cảnh tứ trọng, thì với tính cách của Quan nhị gia, chắc chắn sẽ buồn bã trong lòng.

Vừa phi hành, hắn vừa ra lệnh cho hệ thống:

- Bắt đầu sử dụng tìm kiếm hiền năng.

Tìm kiếm hiền năng chỉ cần dùng một lần là tìm được năm người, quả là không tệ.

Tần Quân sẽ đem họ về Thủ Sát Thành.

- Đinh! Bắt đầu tìm kiếm hiền năng!

- Đinh! Tìm kiếm hoàn thành, trong vòng nửa tháng, họ sẽ lần lượt bộc lộ tài năng, đồng thời trung thành với bệ hạ.

Mẹ kiếp!

Cái quỷ gì?

Tần Quân vội vàng dừng giữa không trung, muộn nhất nửa tháng mới xuất hiện?

- Do quốc thổ của túc chủ quá lớn, tu vi của đa số các hiền năng không cao, nên đành dùng cách chính quy để vào triều chính.

Hệ thống giải thích.

- Ta có thể xem bảng thuộc tính của họ không?

Tần Quân hỏi tiếp.

- Không thể, hệ thống đã cưỡng chế thay đổi ý thức của những hiền thần, khiến họ nguyện trung thành với túc chủ, hi vọng túc chủ thông cảm, hệ thống không phải vạn năng, việc cưỡng chế thay đổi ý thức của hiền thần của thế giới này vốn đã không đúng, nếu còn cưỡng chế di dời thì sớm hay muộn cũng khiến thiên đạo của nơi này bài xích.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, mà câu trả lời này của nó đã lộ ra rất nhiều tin tức.

Thế giới này là một nơi thực sự tồn tại, hơn nữa còn có thiên đạo, chí ít thì hiện giờ hệ thống không đủ mạnh để có thể hoàn toàn ngó lơ thiên đạo.

Tần Quân không khỏi suy nghĩ miên man, hắn mơ hồ đoán được mục tiêu của hệ thống, hẳn là có liên quan tới thiên đạo của thế giới này.

Nếu đã trở lại, Tần Quân chỉ đành tiếp tục bay về phía hoàng cung, để nắm bắt những thông tin triều chính.

...

Vô chủ chi địa.

Ở một tòa cung điện tên Chân Quy Thành, cao tầng của Chính Khí Minh đang thương nghị làm thế nào để chống lại Tần Đế.

- Tần Đế quá cuồng vọng, chi bằng chúng ta xin chỉ thị của Thánh Hoàng?

Một người nam tử thô cuồng đập bàn quát.

Lời gã nói khiến không ít người trong đại điện phụ họa, ngồi ở thủ tọa chính là một nam tử áo trắng, mái tóc đen buộc với thanh ngọc quan, gương mặt nghiêm trọng, đường nét rõ ràng, hai mắt lộ ra vẻ uy nghiêm khiến người khác không dám đối diện.

Người này là Nhâm Hải, là cường giả Kim Tiên cảnh cửu trọng, là minh chủ Chính Khí Minh, là một trong ba người siêu cường của Chính Đạo.

- Không được, nếu rơi vào tai Thánh Hoàng, Chính Khí Minh chúng ta còn mặt mũi sao?

Nhâm Hải trầm giọng nói, khiến cả đại điện rơi vào tĩnh lặng.

Chinh phạt vô chủ chi địa là chuyện Nhâm Hải phải cầu hồi lâu mới được đồng ý, khi ấy còn có Ma Đạo Cửu Tôn tranh đoàn, Thánh Hoàng đồng ý giao nhiệm vụ cho Nhâm Hải, nếu nhiệm vụ này thất bại, Thánh Hoàng nhất định sẽ thất vọng vô cùng, thậm chí còn bắt đầu nghiêng về Ma Đạo, điều này khiến mối quan hệ cân bằng giữa chính ma lưỡng đạo hoàn toàn bị đập nát.

Sau khi ngẫm lại cẩn thận, mọi người ở đây đều mồ hôi đầm đìa.

Vốn tưởng là miếng ngon béo bở, nào ngờ lực lượng mới xuất hiện của Tần Đế mà trở thành kiếp nạn của toàn thể chính đạo.

- Chi bằng, chúng ta phái người tới thương lượng với Tần Đế một phen, để hắn hiểu cho chúng ta?

Một lão giả rụt rè hỏi.

Lời này vừa nói ra, không ít ánh mắt nhìn về lão với vẻ hèn mọn.

Tần Đế là ai chứ, hắn sẽ thỏa hiệp sao?

Hơn nữa, nếu là bọn họ, họ cũng nhất định không thỏa hiệp, so với sự phát triển của bản thân, thì Chính Đạo đại thế có là gì.

- Thiện tai, thiện tai, các vị thí chủ dường như đang rơi vào quyết sách khó khăn.

Đúng lúc này, một tiếng cười to truyền đến từ phía đại điện, khiến mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy năm bóng người đi ngược hướng ánh nắng mà đến.

Ra là năm tên hòa thượng, một trong số đó dĩ nhiên lại là Tang Lương lão hòa thượng, kẻ từng định lừa Tần Quân. Bốn hòa thượng khác dáng người khôi ngô, nom như Kim Cương La Hán, chỉ đứng đã thấy uy nghiêm.

- Các ngươi là ai?

Nhâm Hải nhìn chằm chằm vào Tang Lương, trầm giọng hỏi, giọng điệu không chút hữu hảo. Năm tên hòa thượng đi thẳng vào đây, chẳng phải đang nói phòng vệ của Chính Khí Minh bọn họ chẳng có tác dụng gì sao?

- Lão nạp và các sư đệ đương nhiên là tới giúp các ngươi. Tần Đế đã bị ma đầu chiếm cơ thể, phải diệt trừ!

Nụ cười trên mặt Tang Lương biến mất, vẻ mặt gã nghiêm túc, như thể phải vì dân trừ hại.

- Bị ma đầu đoạt xác?

Nhâm Hải nhíu mi lẩm bẩm, toàn bộ đại điện cũng xôn xao lên, đây đúng là một quả bom nặng kí mà!

- Lão hòa thượng, lời ngươi nói là thật hay giả?

Một tên cường giả Chân Tiên cảnh đứng dậy chỉ vào Tang Lương hỏi, chuyện này có quan hệ rất rộng, nếu như Tần Đế thật sự bị ma đầu đoạt xác thì bọn họ có thể dựa vào chuyện này để báo lên Thánh Hoàng.

Không phải là bọn họ vô dụng, mà là do ma đầu xuất thế.

Tới lúc đó liên kết toàn bộ chính đạo lại, Tần Đế có mạnh tới cỡ nào cũng phải tiêu đời!

- Đương nhiên là thật, ngã phật từ bi, thay trời hành đạo!

Sau khi Tang Lương nói xong thì một tên hòa thượng trầm giọng quát lớn, bộ dạng hiên ngang lẫm liệt khiến cho tu sĩ Chính Khí Minh chỉ biết câm nín.

Tang Lương đương nhiên biết rõ bọn họ cũng không tin những lời này, cho nên mới giải thích:

- Chắc các ngươi cũng từng nghe nói tới Tử Vong Cốc trong vô chủ chi địa rồi, ngày đó lão nạp chính mắt nhìn thấy ma đầu đoạt xác của Tần Đế, đây chính là ma đầu thượng cổ, nếu như chờ tới lúc hắn khôi phục tới đỉnh phong thì chắc chắn Nam Vực sẽ phải gánh lấy một trận tai ương!

Tử Vong Cốc!

Gã vừa nói lời này ra thì tất cả mọi người đều rúng động, truyền thuyết ở Tử Vong Cốc bọn họ đều từng nghe nói qua, dù sao thì Tử Vong Cốc cũng là một trong những cấm địa nổi tiếng nhất ở vô chủ chi địa, tồn tại cả kỳ ngộ lẫn nguy hiểm, lúc trước các tu sĩ tới vô chủ chi địa mạo hiểm đều sẽ tới Tử Vong Cốc một phen.

------oOo------

Chương 441: Chính Phật liên thủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc bọn họ còn trẻ tuổi cũng từng tới Tử Vong Cốc.

Nhâm Hải lại nhíu mày chặt hơn, gã không chỉ sợ chuyện Tần Đế bị đoạt xác, còn kinh ngạc vì thực lực của năm người Tang Lương, nhất là bốn tên hòa thượng cao to ở sau lưng Tang Lương, khí tức tản ra khiến gã cảm thấy tim đập thình thịch, điều này nói rõ bốn gã hòa thượng cao to kia sẽ tạo thành uy hiệp tới sinh mệnh của gã.

- Các ngươi là ở phật môn nào?

Nhâm Hải hỏi, khiến cho chủ đề lại chuyển về phía năm người Tang

Lương lần nữa.

Đối mặt với ánh mắt nhìn chằm chằm của Chính Khí Minh, Tang Lương thấp giọng cười nói:

- Tây Vực phật môn!

Bốn chữ này vừa thốt ra, toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ!

…..

Vương quốc Đại Tần, quân doanh vương đô.

- Nếu như gặp được nhân tài thích hợp thì nhớ phải truyền tống bọn họ tới vô chủ chi địa, ở bên kia trẫm đang rất cần người.

Tần Quân vừa đi vừa nói, đi theo phía sau hắn có Thái Bạch Kim Tinh, Cổ Tuân, Trầm Duyên cùng với một đám trọng thần của Đại Tần, bọn họ đều chăm chú nhớ kỹ những lời Tần Quân nói ra.

Tần Quân bây giờ đã không còn là một tên hoàng tử vô dụng nữa, mỗi lời nói cử chỉ đều có hoàng uy lớn lao, khiến cho bọn họ không dám qua loa.

- Bắt đầu từ ngày mai, chúng ta sẽ bắt đầu tuyển chọn nhân tài, tuyệt đối sẽ không chậm trễ.

Cổ Tuân vội vàng cam đoan.

Tần Quân gật đầu, mọi chuyện chỉ cần hắn nói ra sau đó để cho thủ hạ đi làm, loại cảm giác này là sướng nhất.

- Bệ hạ, chuyện gần đây ngươi gây ra hơi lớn một chút, chỉ e…

Thái Bạch Kim Tinh nói với vẻ chần chừ.

Tần Quân không khỏi dừng bước, quay lại nhìn về phía lão, cười hỏi:

- Thái Bạch Kim Tinh, lẽ nào ngươi đã tính toán ra được điều gì rồi?

Ở phương diện đoán mệnh này Thái Bạch Kim Tinh còn giỏi hơn cả Gia

Cát Lượng và Lưu Bá Ôn rất nhiều.

- Thực không dám giấu giếm gì ngài, hy vọng bệ hạ chớ có trách cứ, lão thần quả thật có tính ra được một chút.

Thái Bạch Kim Tinh cắn răng nói, hiện tại dưới trướng của Tần Quân có rất nhiều người mạnh hơn lão, lão cũng sợ chọc Tần Quân nổi giận.

Tần Quân khoát tay cười nói:

- Trung ngôn vốn nghịch nhĩ, sao trẫm có thể trách cứ ngươi được?

Những người còn lại đều tò mò nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh, không biết lão rốt cuộc tính ra được điều gì.

- Ta tính ra trong vòng một năm này bệ hạ sẽ gặp đại nạn.

Thái Bạch Kim Tinh cắn răng nói.

Nghe thấy vậy đồng tử Tần Quân đột nhiên co lại, những người khác thì lại thầm tặc lưỡi, vậy mà ngươi cũng dám nói?

Tần Quân cũng không tức giận, lúc này hắn quả thật đã đắc tội với quá nhiều thế lục, Ma Đạo Cửu Tôn phỏng chừng vì Bình Thiên Yêu Tôn tập kích cho nên gai mắt hắn, Bình Thiên Yêu Tôn thì khỏi cần phải nói, thù hận thậm chí còn mở ra cả nhiệm vụ nhánh, còn có Tây Vực phật môn vô cùng cường đại kia nữa, đây chính là thế lực khủng bố có Như Lai Phật Tổ tọa trấn đó.

Mới đây lại đắc tội thêm với Chính Khí Minh, nói không chừng còn có thể vì chuyện này mà chọc giận Thánh Hoàng luôn.

Mẹ nó!

Nghĩ kỹ lại thì bên dưới lớp vỏ yên bình này lại là những mạch nước ngầm mãnh liệt.

Tần Quân nhíu mày, khiến cho những người còn lại cũng không dám thở mạnh.

- Yên tâm đi, trẫm là người tốt, ắt sẽ được ông trời chiếu cố.

Tần Quân im lặng một chốc xong lại cười tươi nói, nói xong liền xoay người đi thẳng về phía truyền tống môn.

Kết thù với ngàn vạn yêu ma, đối địch với chư thiên phật la thì đã sao?

Khoái ý ân cừu, cần gì phải lo sợ trước sau!

Trên con đường này, hắn cũng không phải chưa từng đạp lên xương trắng chất chồng, nếu ai dám cản hắn thì hắn nhất định sẽ khiến kẻ đó hối hận!

Cho dù có chết đi nữa, cùng lắm chỉ là hồn lìa khỏi xác, có chết cũng phải giữ được tư thế hiên ngang.

Nhìn về phía bóng lưng kiên định của Tần Quân biến mất ở trong truyền tống môn, Cổ Tuân không khỏi cằn nhằn Thái Bạch Kim Tinh:

- Thái Bạch à, sao ngươi có thể nói trắng ra như vậy chứ?

- Yên tâm đi, bệ hạ của chúng ta cũng không phải hoàng đế bình thường, các ngươi không phát hiện khí thế vừa rồi lan ra từ trên người của hắn sao, đó là một loại tự tin cường đại không hề sợ hãi.

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu cười nói, khiến cho mọi người đần mặt nhìn nhau.

Có à?

…

Trở lại trong Thủ Sát Thành, Tần Quân liền đi vào nội viện bên trong phủ thành chủ luyện công.

Na Tra gặm táo đi tới, cười hỏi:

- Bệ hạ, cần gì phải chăm chỉ như vậy?

Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng cường đại cỡ nào, Na Tra tự nhận mình là vô địch ở Nam Vực này rồi.

Cho nên y rất khó hiểu vì sao Tần Quân lại phải chăm chỉ như vậy, làm hoàng đế, có thủ hạ mạnh là đủ rồi!

- Dù sao cũng rảnh rỗi không có gì làm.

Tần Quân một bên nạp khí một bên cười nói, mắt cũng không mở ra.

Chỉ là lời nói của Thái Bạch Kim Tinh lúc nãy giống như một tầng mây đen bao trùm trong lòng hắn.

- Bệ hạ, có cần ta một mình tới Chính Khí Minh quậy một phen không?

Na Tra nhún vai hỏi:

- Ta cũng rảnh rỗi không có gì làm.

Đổ mồ hôi!

Có cần tới vậy hay không?

Tần Quân theo bản năng liền muốn cự tuyệt, nói giỡn gì chứ, nếu như thật sự để Na Tra làm vậy thì hắn và Chính Khí Minh sẽ thật sự trở thành tử địch không chết thì không nguôi.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— Chính phật liên thủ! Chi tiết nhiệm vụ: Tây Vực phật môn liên thủ cùng Chính Khí Minh, chuẩn bị cùng nhau tấn công túc chủ, đồng thời bọn họ chuẩn bị loan truyền tin tức nói túc chủ bị ma đầu đoạt xác ra ngoài! Nếu như túc chủ có thể đánh bại bọn họ, túc chủ sẽ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội tìm kiếm hiền năng!

- Nhắc nhở đặc biệt, nếu sơ sẩy thì túc chủ sẽ bị toàn bộ Chính Đạo bài xích thậm chí truy sát!

Cái gì!

Hai thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên liên tục khiến cho trong lòng Tần Quân như nổ tung, Tây Vực phật môn cư nhiên lại nhúng tay vào chuyện này!

Hơn nữa bọn chúng còn định bịa đặt nói mình bị ma đầu đoạt xác, tới lúc đó khả năng không phải chỉ có mỗi mình Chính Đạo tiễu trừ hắn, mà có thể là chính ma lưỡng đạo liên thủ….

- Được! Ngươi đi ngay lập tức đi, nhớ kỹ, đừng để lộ ra quan hệ của ngươi và trẫm.

Tần Quân trầm mặt nói:

- Đuổi Chính Khí Minh ra khỏi vô chủ chi địa!

Na Tra nghe vậy thì mắt lập tức sáng lên, vội ném quả táo cắn dở trong tay đi, cười nói:

- Được! Ta sẽ đi ngay bây giờ!

Nói xong thì y liền nhảy lên, Phong Hỏa Luân nháy mắt liền xuất hiện dưới chân của y, mang theo y biến mất trên không trung.

------oOo------

Chương 442: Long Vương gửi tin

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bản thân Na Tra là người hiếu chiến, lúc còn nhỏ cũng vì tính hiếu chiến của mình cho nên mới dẫn tới nhiều phiền toái cho cha mẹ.

- Nếu các ngươi đã bất nhân rồi thì cũng đừng trách ta bất nghĩa!

Tần Quân lạnh giọng nói, Chính Khí Minh và Tây Vực phật môn bịa đặt ra chuyện hắn bị ma đầu đoạt xác, quả nhiên là đủ âm độc, thậm chí có thể khiến cho vương quốc Đại Tần rung chuyển.

Sau khi Na Tra rời đi, Tần Quân điều chỉnh tâm tình lại một chút rồi lại tiếp tục ngồi xuống luyện công!

Một ngày nào đó, hắn sẽ dựa vào tu vi của bản thân dẫm nát Nam Vực!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

….

Chân Quy Thành

Bên trong cung điện, minh chủ Nhâm Hải và một đám trưởng lão vẫn đang tổ chức yến hội chào đón năm người Tang Lương.

- Không ngờ năm vị cao tăng lại tới từ Tây Vực phật môn, lúc trước quả thật là thất lễ, xin các vị cao tăng chớ trách phiền.

Nhâm Hải giơ chén rượu lên cười nói.

Đối diện, năm người Tang Lương bưng chén trà, cùng dốc một hơi cạn sạch với gã.

- Ta nghe nói mấy chục năm gần đây Tây Vực phật môn xuất hiện một vị Phật Tổ, trấn áp toàn bộ Tây Vực, không biết chuyện này là thật hay giả?

Một tên trưởng lão của Chính Khí Minh tò mò lên tiếng hỏi, đạt tới địa vị cỡ bọn họ, vẫn có tư cách tìm hiểu đôi chút về những khu vực khác.

- Quả đúng là vậy.

Tang Lương cười nói, nhắc tới Phật Tổ, trên mặt của bọn họ cũng lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Lời thừa nhận của gã khiến cho toàn bộ đại điện ồ lên xôn xao.

- Nghe đồn vị Phật Tổ dùng sức một mình trấn áp toàn bộ Tây Vực, có phải là thật không?

- Chậc chậc, mấy chục năm gần đây quả nhiên là xuất hiện không ít yêu nghiệt, ngoại trừ Phật Tổ ra, còn có Bình Thiên Yêu Tôn nữa, ngay cả Thánh Hoàng cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Suỵt, đừng có nói mấy lời này, không biết bao nhiêu người vì chuyện này mà rơi đầu rồi.

- Không biết Phật Tổ và Bình Thiên Yêu Tôn kia ai mạnh hơn nữa?

Đối mặt với sự tò mò của mọi người, Tang Lương nói với vẻ đương nhiên:

- Đương nhiên là Phật Tổ của bọn ta mạnh hơn, Phật Tổ của bọn ta đánh một chưởng liền khiến toàn bộ Tây Vực bị chia làm hai nửa!

Hí ——

Lời của Tang Lương nói ra khiến cho tất cả mọi người hít sâu một hơi, ngay cả Nhâm Hải cũng lộ ra vẻ rúng động.

Tây Vực so với Nam Vực chỉ có lớn hơn chứ không hề thua kém, rốt cuộc phải có tu vi cao tới cỡ nào mới có thể đánh đứt đôi một khu vực như vậy chứ?

- Sức mạnh của Phật Tổ, chính là bóng dáng mà chúng ta khó có thể vượt qua!

Nhâm Hải cảm khái nói.

Tang Lương và bốn tên hòa thượng cao lớn kia thì ưỡn ngực ngẩng đầu, giống như bọn họ chính là Phật Tổ không bằng.

- Chúng ta vẫn nên bàn xem phải đối phó với Tần Đế như thế nào đi, căn cứ theo những gì chúng ta được biết, thủ hạ Viên Hồng và Lôi Chấn Tử của Tần Đế đều đã đạt tới Kim Tiên cảnh, vị Thánh Anh Đại Vương kia cũng là người nổi bật trong Chân Tiên cảnh.

Tang Lương lại nói sang chuyện khác, chưa diệt trừ được Tần Quân thì gã khó mà yên lòng được.

- Để ta tới đối phó với Viên Hồng!

Nhâm Hải trầm giọng nói, uy danh của Viên Hồng lúc này đã chấn động cả Nam Vực, mạnh tới mức biến thái, gã thân là minh chủ của Chính Khí Minh, phải đứng ra làm gương.

Tang Lương nhíu mày nói:

- Nhục thân của Viên Hồng rất mạnh, thậm chí còn có thần thông cỡ như Pháp Thiên Tượng Địa, cứ để cho hai vị sư đệ của ta giúp ngươi đi, Lôi Chấn Tử và Thánh Anh Đại Vương thì giao cho chúng ta.

Về phần những thủ hạ khác của Tần Quân thì bọn họ căn bản không để vào mắt.

Thậm chí có thể nói rằng chỉ có mỗi mình Viên Hồng là có thể uy hiếp được bọn họ.

Cho nên theo như bọn họ thấy, bọn họ đã nhìn thấu Tần Quân rồi.

- Vậy thì xin làm phiền các vị cao tăng.

Nhâm Hải chắp tay cười nói, leo càng cao thì càng tiếc mạng, có người giúp đỡ, gã đương nhiên càng vui mừng.

- Lũ cặn bã của Chính Khí Minh! Mau lăn ra đây chịu chết!

Đúng lúc này, một tiếng la như lôi đình rung chuyển vang lên ở bên ngoài đại điện, khiến lỗ tai của cho mọi người ù hết, ngay cả Nhâm Hải và năm người Tang Lương cũng cảm thấy ù tai hoa mắt.

Nhâm Hải vội vàng đứng lên.

Nghe thấy đạo thanh âm này khiến cho tim gã đập dồn dập.

Phải biết rằng gã chính là Kim Tiên cảnh cửu trọng đỉnh phong, toàn Nam Vực này, có ai có thể khiến cho gã sợ hãi tới như vậy?

Trừ phi là Thánh Hoàng đích thân tới đây.

Năm người Tang Lương cũng giống như bị sét đánh, bọn họ lúc này vẫn còn chưa ý thức được là ác mộng đang tới rồi.

….

Màn đêm buông xuống, Tần Quân lại đi vào trong phòng của Đát Kỷ lần nữa, hắn vừa đóng cửa vừa cười nói:

- Đát Kỷ, chờ lâu rồi chưa.

Vừa mới xoay người lại thì hắn liền xấu hổ.

Chỉ thấy Đát Kỷ và Tiểu Ly đang ngồi ở trên giường nhìn hắn, nhất là Tiểu Ly, vẻ u oán trong mắt khiến Tần Quân nhìn mà run lên.

Xem ra tối nay là muốn song phi rồi nhỉ?

- Tiểu Ly, sao lại mất hứng rồi, bĩu môi cao như vậy.

Tần Quân đi tới trước mặt Tiểu Ly, ôm nàng vào lòng, mỹ nhân trong ngực giống như một khối ngọc ấm áp.

Vừa nói hắn vừa kề sát môi Tiểu Ly.

- Tần Quân ca ca, phụ vương truyền tin tới cho ta!

Tiểu Ly ôm cổ Tần Quân nhỏ giọng nói, khiến cho tà hỏa của Tần Quân nháy mắt liền tắt ngấm.

Phụ vương?

Hắn nhíu mày hỏi:

- Là Nam Hải Long Vương sao?

Thái Bạch Kim Tinh từng nói hắn không phải đối thủ của Nam Hải Long Vương, theo như Tần Quân đoán thì chắc là thực lực của Nam Hải Long Vương cũng không mạnh hơn Thái Bạch Kim Tinh là bao.

Đương nhiên Nam Hải Long Vương ở thế giới này cũng không phải Nam Hải Long Vương trong thần thoại Hoa Hạ, chỉ là cùng tên mà thôi.

Kề bên Nam Vực là đại dương mênh mông, tên là Nam Hải, phụ vương của Tiểu Ly chính là vương trong long tộc Nam Hải, danh xưng Nam Hải Long Vương.

- Đừng sợ, trẫm sẽ không để cho phụ vương của ngươi chia rẽ chúng ta

đâu.

Tần Quân ôm chặt lấy Tiểu Ly nói, đồng thời lại thầm nghĩ xem khi nào thì nên tới Nam Hải bắt chín con rồng để kéo kiệu cho hắn.

Cửu long kéo xe uy phong cỡ nào!

- Bệ hạ, chẳng lẽ ngươi muốn đánh nhau với phụ vương của Tiểu Ly hay sao?

Đát Kỷ trợn mắt hỏi, Tần Quân nghe thấy vậy thì cười ha hả.

Tiểu Ly vội vàng ngẩng đầu nói:

- Tần Quân ca ca, ngươi đừng làm như vậy, phụ vương của ta rất mạnh!

- Hửm? Mạnh cỡ nào?

Tần Quân tựa tiếu phi tiếu nói, trong tay hắn có cường giả Thái Ất Kim Tiên, chẳng lẽ Nam Hải Long Vương còn mạnh hơn cả Na Tra à?

------oOo------

Chương 443: Táng đảm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Ly nói rõ:

- Nam Hải lớn hơn Nam Vực rất nhiều, nhưng phụ vương của ta lại có thể trở thành bá chủ của Nam Hải, ngươi cảm thấy hắn sẽ yếu được sao?

Nghe vậy Tần Quân cũng thoáng nhíu mày.

Tu tiên giới có lời đồn đãi, nói rằng biển cả chính là cấm địa của tu sĩ, nếu như xâm nhập vào Nam Hải thì chính là cửu tử nhất sinh, điều này nói rõ cái gì, nói rõ trong Nam Hải rất nguy hiểm, mà Nam Hải Long Vương có thể trở thành bá chủ của Nam Hải, nhất định sẽ rất khó lường.

Tần Quân lập tức cảm thấy đau đầu, mẹ nó, chẳng lẽ lại phải rước thêm kẻ thù à?

- Mặc kệ, nhân sinh đắc ý tu tẫn hoan!

Tần Quân lắc đầu nói, nói xong liền tiện bề đè lên người Tiểu Ly, khiến cho Tiểu Ly thấp giọng kinh hô.

Màn đêm buông xuống, trăng sáng cũng ngại ngùng nép sau màn mây.

….

Sáng sớm ngày hôm sau.

- Cốc cốc…

Tần Quân bị tiếng gõ cửa đánh thức, hắn bực bội hô:

- Ai đó?

Dám quấy rầy mộng đẹp của trẫm, chán sống rồi à?

- Là ta.

Thanh âm của Du Phượng Hoàng truyền tới khiến cho Tần Quân nháy mắt liền tỉnh táo.

- Có chuyện gì không?

Hắn xấu hổ lên tiếng hỏi, Đát Kỷ và Tiểu Ly ở bên cạnh cũng bị đánh thức, dụi mắt mờ mịt ôm lấy thân thể trần trụi của hắn.

- Có chiến báo.

Thanh âm trong trẻo của Du Phượng Hoàng thoáng chút lạnh lùng, rõ ràng là có chút không vui.

Tần Quân đành phải ngồi dậy mặc quần áo vào, chiến báo không thể qua loa được.

Rất nhanh, hắn liền mặc quần áo tử tế đi ra cửa phòng, vừa đóng cửa vừa quay sang Du Phượng Hoàng mặt lạnh như tiền hỏi:

- Chiến báo gì?

- Chính Khí Minh bị cường giả thần bí tấn công, tử thương vô số, nghe nói đang vội vàng rút lui, phỏng chừng không tới nửa ngày sẽ rút lui khỏi vô chủ chi địa.

Du Phượng Hoàng nói với vẻ mặt vô cùng ngưng trọng, cường giả thần bí đại chiến với Chính Khí Minh tối hôm qua liền truyền khắp vô chủ chi địa.

- Hửm? Đúng là tin tốt!

Tần Quân cười nói.

- Ngươi còn cười nữa, đối phương đơn thương độc mã có thể đánh cho Chính Khí Minh không còn manh giáp, nghe nói ngay cả minh chủ của Chính Khí Minh thiếu chút nữa cũng bị giết rồi!

Du Phượng Hoàng trừng mắt nhìn Tần Quân một cái, sau đó tức giận nói.

Cường giả cỡ này, sợ là ngay cả thủ hạ của Tần Quân cũng khó mà ngăn cản nổi.

- Chính Khí Minh càng thảm thì trẫm đương nhiên càng cao hứng rồi.

Tần Quân nhún vai cười nói, ai kêu bọn chúng dám liên thủ định chơi ông đây một vố!

Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng, đừng nói là Chính Khí Minh, ngay cả Thánh Triều cũng dám tới đại náo một phen!

- Ngươi còn chưa tỉnh ngủ à, vị cường giả thần bí kia có thể đối phó với Chính Khí Minh, nói không chừng cũng sẽ đối phó với chúng ta đó!

Du Phượng Hoàng nói, vừa nói vừa đưa tay nhéo mặt Tần Quân, khiến cho hắn dở khóc dở cười.

Hắn buông tay cười nói:

- Sẽ không có chuyện đó đâu.

- Sao lại không có được?

Du Phượng Hoàng tức giận nói, một giây sau nàng ta liền trừng to mắt, thất thanh nói:

- Chẳng lẽ vị cường giả thần bí kia…

Với tính cách của Tần Quân, cái tên này thỉnh thoảng lại có thể mời siêu cấp cường giả tới đây, chẳng lẽ chính là thủ hạ của hắn đi đánh Chính Khí Minh?

- Đúng vậy, là trẫm để cho Na Tra đi đuổi đám Chính Khí Minh đi.

Tần Quân rướn người cười nói.

Na Tra?

Trong mắt Du Phượng Hoàng lộ ra vẻ kinh hãi, nàng nhéo mặt Tần Quân hỏi:

- Na Tra mạnh tới cỡ nào?

Minh chủ của Chính Khí Minh chính là một trong những nhân vật đứng đầu ở Nam Vực, cư nhiên vẫn bị đả thương khi đã liên thủ với những cao thủ khác của Chính Khí Minh, nghe nói, Nhâm Hải thậm chí còn không có khả năng đánh trả.

Xem ra Na Tra quả thật giống như lời Tần Quân nói, có thể chống lại Bình Thiên Yêu Tôn.

Bởi vì mấy ngày nay Na Tra một mực không hề ra tay, khiến cho người khác dễ dàng xem nhẹ y.

- Chính là rất mạnh, ít nhất trẫm chưa từng gặp được người nào mạnh hơn y.

Tần Quân cười nói, không thể không nói, tay của Du Phượng Hoàng vừa

mát vừa mềm, áp lên mặt hắn vô cùng thoải mái.

Đồng thời, trong lòng hắn lại bổ sung một câu:

- Ngoại trừ Dịch lão đầu.

Dịch lão đầu này thật sự là thần bí khó dò, mấy ngày gần đây lại không thấy bóng dáng đâu, cho nên hắn muốn để Na Tra và Dịch lão đầu luận bàn một phen mà cũng không có cơ hội.

- Hí ——

Du Phượng Hoàng hít sâu vào một hơi, Tần Quân từng đi tới Ma Đạo, những lời này chẳng phải đang nói Na Tra chính là vô địch trong chính ma lưỡng đạo hay sao?

Bất quá trận chiến ngày hôm nay quả thật đã chứng minh cho lời nói của Tần Quân, Na Tra quả thật là mạnh tới mức không ai địch nổi!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— đánh bại Chính Khí Minh! Túc chủ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội rút thăm may mắn!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— Chính phật liên thủ! Túc chủ nhận được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội tìm kiếm hiền năng!

Hai thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên liên tục.

Phần thưởng phong phú khiến cho Tần Quân cười không khép miệng lại được.

Không chỉ có thể hả giận, mà còn có được thu hoạch lớn như vậy!

Đồng thời cái này cũng nói rõ đám người của Chính Khí Minh và Tây Vực phật môn đã rút khỏi vô chủ chi địa, nói thẳng ra thì vô chủ chi địa này không có thể lực nào có thể ngăn cản được Tần Quân nữa.

- Ngươi cười cái gì vậy?

Du Phượng Hoàng nghi hoặc hỏi, nụ cười của Tần Quân nàng nhìn kiểu gì cũng thấy giống như đang đói đòn.

- Không có gì.

Tần Quân phất tay cười nói, hắn dừng một chút, sau đó con ngươi đảo một vòng, cười nói:

- Trẫm còn muốn ngủ thêm chút nữa, thế nào, ngủ cùng không?

- Xí!

Tuy rằng Du Phượng Hoàng cũng không phải thiếu nữ đơn thuần gì, nhưng dẫu gì cũng là băng thanh ngọc khiết, sao có thể chịu được trêu chọc như vậy, mặt mày đỏ bừng xoay người rời đi.

- Ha ha ha!

Tần Quân cười lớn đẩy cửa phòng đi vào, vừa đi vừa nói:

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Về phần cơ hội phó bản Thần Ma kia thì đợi Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá trở về rồi tính tiếp.

….

Ngoài rìa của vô chủ chi địa, bên trong một dãy núi.

Tang Lương toàn thân đều là máu, chật vật không chịu nổi đang vội vàng bỏ chạy, hai gã hòa thượng to con đi theo phía sau cũng thê thảm không kém gì, về phần hai tên hòa thượng khác thì chắc là đã bỏ mạng rồi.

- Sư huynh, chúng ta đã rời khỏi vô chủ chi địa, chắc là kẻ đó không đuổi theo nữa đâu.

Một tên hòa thượng cao lớn lên tiếng nói, đang lúc nói chuyện gã liền dừng bước, tay phải ôm bụng, máu tươi tràn ra kẽ ngón tay, rõ ràng gã cũng sắp không chống đỡ nổi nửa rồi.

------oOo------

Chương 444: Táng đảm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gã vừa nói vậy thì Tang Lương và gã hòa thượng khác cũng ngừng lại.

Trên mặt ba người vẫn còn giữ nguyên vẻ hoảng sợ không yên, dù là Tang Lương cũng run rẩy toàn thân.

- Tên kia rốt cuộc là ai vậy?

Một tên hòa thượng cắn răng hỏi, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Vừa nghĩ tới dáng vẻ kiêu ngạo vô địch của Na Tra, gã đột nhiên liền run rẩy, đời này gã cũng không muốn gặp lại Na Tra nữa.

Nhâm Hải, cùng với các trưởng lão của Chính Khí Minh, lại thêm năm người bọn họ, cư nhiên bị Na Tra giết thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

- Kẻ này lai lịch bất minh, xem ra vô chủ chi địa này sợ là sắp rung chuyển rồi, không, là toàn bộ Nam Vực sắp sửa không yên ổn mới đúng.

Tang Lương tức giận nói, còn chưa kịp trừ ma đã bị cường giả thần bí đánh cho bỏ chạy trối chết, bọn họ cũng không biết sau khi trở về phải ăn nói thế nào mới phải.

Một tên hòa thượng do dự nói:

- Tên kia có thể là do Tần Đế phái tới hay không?

- Không thể nào! Nếu như ta đoán không sai thì kẻ này tuyệt đối là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh trở lên, toàn bộ Nam Vực này cũng không có được mấy người, Tần Đế sao có thể nắm giữ cường giả cỡ này được chứ?

Tang Lương lắc đầu phủ quyết, hai gã hòa thượng kia nghĩ ngợi một phen, cảm thấy cũng đúng lắm.

Tang Lương lại tức giận nói:

- Tiếp theo chúng ta cứ trở về phục mệnh đi, Chính Khí Minh bị đuổi đi rồi, Tần Đế cũng sẽ nối gót theo sau thôi, tới lúc đó nói không chừng còn có thể khiến cho Thánh Hoàng của Nam Vực chú ý tới, chúng ta nhanh chóng rời khỏi Nam Vực thì hơn!

Hai gã hòa thượng khác đều gật đầu, sau đó lại mang theo thương tích đầy mình tiếp tục đi tới, chỉ có điều tốc độ chậm hơn trước kia rất nhiều.

….

Bên ngoài Thủ Sát Thành, một nhánh quân tu sĩ đang tấn công về phía Thủ Sát Thành.

Quần áo của bọn họ không thống nhất, tu vi cũng cao thấp khác nhau, rõ ràng là liên minh tu sĩ vừa mới lập nên vội vàng.

Người dẫn đầu là một nam tử mặc đạo bào, gã cưỡi trên một con hùng sư, vai cao hai thước, bôn chạy như điên, thế không thể đỡ.

Đi theo phía sau gã không tới trăm vạn tu sĩ, thì cũng có năm mươi vạn người, khiến cho mặt đất đều rung lên.

- Mọi người xông lên! Vì lợi ích của vô chủ chi địa, hôm nay chúng ta phải cướp được Thủ Sát Thành, thủ hạ của Tần Đế đều đã đi ra ngoài chinh chiến cả rồi, chỉ cần giết được hắn thì nguy cơ của vô chủ chi địa sẽ biến mất!

Tên nam tử mặc đạo bào kia cao giọng hô, thanh âm rõ mồn một truyền vào trong tai của đám người ở phía sau.

- Giết Tần Đế!

Hơn mấy chục vạn người cùng lớn tiếng kêu lên, khiến cho người ở bên trong Thủ Sát Thành cũng nghe thấy rõ ràng.

Viên Hồng, Thân Công Báo, Mạc Huyền Phong cùng với Vọng Diễm nhanh chóng bay lên tường thành, nhìn về phía đại quân đang tấn công tới, Viên Hồng nhanh chóng lấy Tấn Thiết côn ra, cười lạnh nói:

- Một đám không biết tự lượng sức mình!

Bất quá chuyện trước mắt bọn họ đã sớm đoán được, bởi vì vô chủ chi địa này liên lụy tới quá nhiều lợi ích của rất nhiều thế lực, chó nóng nảy cũng sẽ vượt rào, huống hồ gì phần lớn tu sĩ ở vô chủ chi địa này đều là mạo hiểm giả, lá gan đặc biệt lớn.

Đúng lúc này, một cỗ uy áp khủng bố từ trên trời giáng xuống, đám người Viên Hồng giật mình ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy một thân ảnh tựa như một ngọn núi lấy tốc độ cực nhanh đáp xuống.

Oanh!

Thân ảnh cao lớn ngàn trượng giáng xuống từ trên trời, nện vào giữa đại quân tu sĩ kia, trong nháy mắt liền đập nứt mặt đất, tiếng kêu la thảm thiết vang lên khắp bốn bề, ngay cả tường thành cũng bắt đầu lung lay kịch liệt.

- Cự Linh Thần ở đây, ai dám làm càn!

Cự nhân cao lớn ngàn trượng kia tức giận gầm lên, chỉ thấy gã mặc chiến giáp màu xanh, dáng người cao to, bắp thịt nổi lên dưới chiến giáp, gương mặt không giận mà uy, mày rậm mắt báo, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Ở trước mặt gã, cho dù là Thủ Sát Thành cũng có vẻ vô cùng thấp bé.

Gã vừa đáp xuống kiểu này không biết đã giết chết bao nhiêu tu sĩ.

Nhìn về phía Cự Linh Thần uy vũ khổng lồ, trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ rung động.

Viên Hồng cũng nhịn không được nhíu mày, tuy rằng gã có tự tin có thể đánh thắng Cự Linh Thần, nhưng nhìn thấy một cường giả Kim Tiên cảnh đột nhiên nhảy ra thế này, gã khó tránh khỏi cảm thấy hơi nghi hoặc.

Chẳng lẽ lại là cường giả nào đó tới đầu nhập vào Tần Quân?

Cự Linh Thần cũng không để ý những người trên tường thành nghĩ gì, gã cúi đầu nhìn về phía đám tu sĩ đang run lẩy bẩy như đám kiến hôi trên mặt đất, mở miệng gầm lên:

- Không mau cút đi thì chính là chết!

Thanh âm của gã như sấm sét vang rền, khiến mấy chục vạn tu sĩ kia vội vàng xoay người bỏ chạy, về phần tên nam tử mặc đạo bào dẫn đầu ban nãy thì đã biến thành một đống thịt, tính sơ sơ vừa rồi Cự Linh Thần đáp xuống đã đạp chết chừng hơn vạn người.

Nhưng dù sao thì Cự Linh Thần cũng là thần, biết rõ giết quá nhiều người sẽ bị nghiệp lực đeo mang, cho nên không tiếp tục giết chóc nữa.

Nhìn thấy thân thể cao lớn ngàn trượng của Cự Linh Thần, chẳng tu sĩ nào dám tiếp tục ở lại chiến đấu tiếp nữa.

Đợi sau khi đại quân tu sĩ thối lui, Cự Linh Thần mới xoay người chậm rãi nhìn về phía Thủ Sát Thành, khiến cho những binh sĩ thủ thành vô cùng khẩn trương.

Tường thành không thể nào đỡ nổi công kích của Cự Linh Thần.

Viên Hồng nắm chặt Tấn Thiết côn, nheo mắt nhìn về phía Cự Linh Thần, khí tức tỏa ra, khiến cho Cự Linh Thần không khỏi nhíu mày nhìn về phía gã, bốn mắt giao nhau.

Thật là mạnh!

Không thể địch nổi!

Đồng tử của Cự Linh Thần co rụt lại trong lòng cũng kinh hãi không thôi.

Kim Tiên cảnh thất trọng như gã sao có thể là đối thủ của Kim Tiên cảnh cửu trọng như Viên Hồng được?

Huống hồ gì Viên Hồng nhục thân thành thánh thậm chí còn có thể vượt cấp khiêu chiến, bất quá trước mắt ngoại trừ Dịch lão đầu ra thì gã còn chưa chính thức đối kháng cùng cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, nói cách khác, gã vẫn còn chưa thể hiển ra thực lực thật sự của mình.

Dù sao thì gã chính là tồn tại mà ngay cả Dương Tiễn cũng không thể làm gì được.

- Vị to xác này hình như không có ác ý.

Thân Công Báo mở miệng nói, ý tứ rất rõ ràng, khiến cho mấy người Viên Hồng không cần phải căng thẳng như vậy.

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh bay ra từ trong thành, cư nhiên là Tần Quân.

- Tham kiến bệ hạ! Tại hạ Cự Linh Thần, nguyện vì Tần Đế mà lên núi đao xuống biển lửa!

Cự Linh Thần nửa quỳ xuống, trầm giọng nói.

------oOo------

Chương 445: Thần thánh phương nào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm như sấm rền, dù là Tần Quân nghe xong cũng thấy hai tai ù đi, gã quỳ xuống thế này lại càng khiến cho toàn bộ tường thành thoáng run lên.

- Tốt lắm, Cự Linh Thần, từ nay về sau ngươi chính là đại tướng trung phong, đánh đâu thắng đó của trẫm!

Tần Quân ngửa đầu cười lớn, khiến cho tất cả mọi người trên tường thành đều động dung.

Để Cự Linh Thần làm trung phong, ai có thể ngăn cản nổi chứ?

Viên Hồng và Thân Công Báo đều mỉm cười theo, lại thêm một cường giả Kim Tiên cảnh trở thành thủ hạ của Tần Quân, có thể thấy được mị lực của Tần Đế lớn tới cỡ nào.

- Bệ hạ vạn tuế!

- Bệ hạ uy vũ!

- Thật là lợi hại, ngay cả cường giả cỡ này cũng muốn đi theo bệ hạ!

Binh sĩ thủ thành đều ồ lên hoan hô, sự sùng bái dành cho Tần Quân có thể nói là liên miên không dứt.

Nhìn về phía Cự Linh Thần cao lớn như một ngọn núi, trong lòng Tần Quân cảm xúc dâng trào, hơn nữa Chính Khí Minh đã bị đuổi đi, bây giờ hắn có thể thoải mái chiếm lĩnh vô chủ chi địa này rồi.

- Cũng không biết khi nào thì Kim Giác và Ngân Giác khi nào mới xuất hiện đây.

Tần Quân thì thào, trên mặt tràn ngập vẻ chờ mong.

Hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, Thần Ma triệu hoán ra được chính là Kim Giác đại vương và Ngân Giác đại vương!

Chính là hai tên bỉ bựa sở hữu hai món pháp bảo.

Ít nhất bọn họ có thể dựa vào bảo bối để đánh tới mức khó phân thắng thua với Tôn Ngộ Không.

….

Vì Cự Linh Thần tới đây, Tần Quân liền đặc biệt tổ chức yến hội, đón gió tẩy trần cho gã, dù sao thì gã chính là cường giả gần với Na Tra và Viên Hồng.

- Cự Linh Thần, sau này chinh đồ của trẫm đều dựa vào ngươi hết đó!

Tần Quân giơ chén rượu cười nói, Cự Linh Thần lúc này đã thu nhỏ lại cao chỉ một trượng, gã bưng vò rượu nói:

- Đa tạ bệ hạ ưu ái!

Lúc này những cao tầng khác của Thủ Sát Thành là Viên Hồng, Thân

Công Báo, Mạc Huyền Phong, Vọng Diễm đều tới mời rượu Cự Linh Thần.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng và Vọng Tuyết thì đứng ở sau lưng Tần Quân, các nàng đều tò mò không biết Cự Linh Thần tới từ nơi nào, khí lực cỡ này rõ ràng không giống với nhân tộc bình thường.

- Ha ha! Uống rượu sao có thể thiếu ta được!

Tiếng cười lớn của Na Tra đột nhiên truyền tới, tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn qua, chỉ thấy Na Tra đạp trên Phong Hỏa Luân nhanh chóng đáp xuống đình viện như một đạo lưu quang.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Sao bây giờ mới về?

- Ha ha, trên đường lại đi chơi một lúc.

Na Tra cười đùa, lần này tấn công Chính Khí Minh để cho y đánh một trận thoải mái vui sướng, thần thanh khí sảng!

- Làm rất tốt, tới đây, trẫm giới thiệu với ngươi một phen, hắn chính là Cự Linh Thần, từ nay về sau cũng là bộ hạ của trẫm.

Tần Quân chỉ vào Cự Linh Thần cười nói.

Na Tra không khỏi nhìn về phía Cự Linh Thần, mà Cự Linh Thần thì cũng như vậy, bốn mắt nhìn nhau, trên trán Cự Linh Thần không khói mướt mồ hôi.

Gã còn tưởng rằng gã là đệ nhất nhân trong số thủ hạ của Tần Đế, nào biết Viên Hồng còn mạnh hơn trong truyền thuyết, bây giờ lại có thêm một thiếu niên mạnh tới mức gã cũng không thể nhìn thấu được.

- Ể, ngươi cũng không tệ, khi nào thì chúng ta luận bàn một chút đi.

Na Tra nhướng mày cười nói, những người còn lại có thể không biết gì, nhưng những người đạt tới Chân Tiên cảnh đều có thể cảm nhận được khí tức khủng bố trên người Na Tra, chớ nói gì tới Kim Tiên cảnh thất trọng

như Cự Linh Thần.

Đối mặt với lời mời mọc của Na Tra, Cự Linh Thần đành phải cười khổ nói:

- Hy vọng tới lúc đó đại nhân nhẹ tay cho.

- Đương nhiên, đương nhiên rồi.

Na Tra khoát tay nói.

Điều này khiến cho những người có tu vi không cao, cũng không phải thân tín của Tần Quân đưa mắt nhìn nhau, xem ra thiếu niên này quả thực không đơn giản.

Du Phượng Hoàng lại nhìn về phía Na Tra đầy thâm ý, nàng biết rõ Na Tra chính là vị cường giả thần bí đã đánh đuổi Chính Khí Minh, đánh Nhâm Hải trọng thương.

Từ đầu chí cuối, Tần Quân và Na Tra đều không nhắc tới chuyện của Chính Khí Minh, tuy rằng chuyện Chính Khí Minh bị đánh đuổi đã truyền ra, nhưng vẫn chưa tới mức người người đều biết.

Yến hội tiến hành vô cùng náo nhiệt, nhất là từ sau khi tên tiểu tử Na Tra kia gia nhập.

….

Thời gian một ngày nhanh chóng trôi qua.

Tin tức Chính Khí Minh bị một vị cường giả thần bí đánh đuổi ra khỏi vô chủ chi địa lan ra khắp vô chủ chi địa với tốc độ cực nhanh.

Sau khi thế lực khắp nơi và các tu sĩ khác nghe thấy tin tức này thì phản ứng đầu tiên của họ chính là cảm thấy hoang đường!

Lần này Chính Khí Minh có tới một nửa trưởng lão tới đây, ngay cả minh chủ cũng tới, sao có thể bị người ta đuổi đi được chứ?

Đây đúng là chuyện cười mà!

Nhưng càng lúc càng có người phát hiện ra tin tức là thật thì toàn bộ vô chủ chi địa đều sôi trào.

Rốt cuộc là thần thánh phương nào đột nhiên xuất hiện đây?

Nhâm Hải chính là người đứng hàng đầu trong Thiên Bảng, ngay cả gã mà cũng bị đánh bại, xem ra Tần Quân cũng sẽ nhanh chóng rơi vào kết cục giống như Chính Khí Minh mà thôi, chỉ là tại sao đối phương lại làm như vậy chứ?

Bởi vì muốn chiếm vô chủ chi địa sao?

Hay chính là một vị cường giả ẩn thế nào đó của vô chủ chi địa, làm vậy chỉ vì không muốn để Chính Khí Minh xưng bá?

Bốn phía liền dấy lên từng đợt tranh luận.

Một bên khác, thiên binh vệ và Long Khởi quân đoàn lại bắt đầu tiếp tục kế hoạch công thành chiếm đất.

- Bệ hạ, chúng ta từ hai thành chiêu được mười vạn binh sĩ và bảy vạn binh sĩ, bất quá có khá nhiều người không nghe lời.

Lưu Bá Ôn chắp tay nói với Tần Quân, Viên Hồng, Thân Công Báo, Na Tra đều ngồi trong đại đường, lẳng lặng lắng nghe.

Tần Quân sờ cằm trầm ngâm nói:

- Viên Hồng, ngươi có muốn dẫn binh không?

Người có tên cây có bóng, Viên Hồng nhất định có thể khiến cho tân binh nhanh chóng ngoan ngoãn nghe lời.

- Tại sao không để ta đi?

Na Tra nhịn không được nói, y ở trên thiên đình chính là thiên tướng nguyên soái, ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa cũng là đại tướng, tự nhiên không nhịn được muốn lên chiến trường chơi.

- Đừng vội, sau này vẫn còn nhiều cơ hội cho ngươi trổ tài.

Tần Quân khoát tay cười nói.

Bớt nói giỡn đi, cường giả Thái Ất Kim Tiên như Na Tra nhất định phải giữ lại bên cạnh.

Lỡ như Bình Thiên Yêu Tôn hay Tây Vực phật môn đột nhiên tấn công thì biết phải làm sao bây giờ?

Hơn nữa Viên Hồng lại trầm ổn hơn Na Tra, Tần Quân càng yên tâm hơn, nếu như để Na Tra đi thì sợ y sẽ chơi chết đám tân binh kia.

------oOo------

Chương 446: Pháp bảo thần ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng Na Tra có chút không phục, nhưng nghĩ kỹ lại, mình vừa mới đi theo Tần Quân, Viên Hồng đi theo Tần Quân lâu hơn y, lúc này y mới bình tĩnh trở lại.

Thời gian còn dài!

Với sự hiểu biết của y đối với Tần Quân, vị bệ hạ này cũng không phải người thích yên phận, sau này nhất định sẽ có rất nhiều sóng gió.

- Bệ hạ, khi nào thì ta xuất phát?

Viên Hồng hỏi, trong lòng có chút hưng phấn, lại có chút mất mác.

Hưng phấn chính là gã rốt cuộc cũng có thể dẫn quân đi chinh chiến, mất mác chính là gã đã mất danh hiệu mạnh nhất rồi, những người quen thuộc với Tần Quân đều biết rõ, người ở bên cạnh Tần Quân nhất định là người mạnh nhất trong số thủ hạ của hắn.

Bất quá gã liền nhanh chóng vứt bỏ chút mất mác này ra sau đâu, thế lực của Tần Quân càng lớn mạnh thì càng tốt, cơ hội để gã biểu hiện lại càng

nhiều.

- Hôm nay liền xuất phát đi, Bá Ôn thuận tiện đi theo giúp hắn một phen đi.

Tần Quân trầm ngâm nói.

- Tuân chỉ!

Viên Hồng và Lưu Bá Ôn gật đầu nói, hai người nói xong liền đứng dậy rời đi.

Đại đường chỉ còn lại Na Tra và Thân Công Báo.

- Thân Công Báo, ngươi đi bồi dưỡng cảm tình với Cự Linh Thần một chút đi.

Tần Quân nhìn về phía Thân Công Báo nói, vừa nói xong thì Thân Công Báo lập tức trở nên kích động.

Thân Công Báo rất thông minh, thậm chí không thua gì Gia Cát lượng và Lưu Bá Ôn, gã vừa nghe liền biết ngay là Tần Quân có ý muốn để gã và Cự Linh Thần hợp tác.

Tuy rằng Cự Linh Thần dũng mãnh, nhưng chỉ là một đại tướng, cần có mưu sĩ trợ giúp, mà bản thân Thân Công Báo cũng là cường giả Chân Tiên cảnh, hai người bọn họ liên thủ thì thậm chí có thể trở thành tơ hợp hoàn mỹ nhất dưới trướng Tần Quân.

Thân Công Báo mọi thứ đều tốt, chỉ là hay ghen tị, mặc dù Cự Linh Thần dũng mãnh, nhưng chỉ số thông minh lại không chơi lại Thân Công Báo, cho nên Tần Quân cũng không sợ gã ghen tị gì với Cự Linh Thần.

- Được rồi, bây giờ ngươi lui xuống đi, đợi sau này tách ra một nhánh quân thì các ngươi cũng nên xuất phát rồi.

Tần Quân phất tay nói.

Thế lực của hắn bây giờ ngày càng lớn dần, dưới trướng nhân tài đông đúc.

Rốt cuộc cũng không cần phải chạy khắp nơi như trước nữa.

Chỉ cần ở phía sau chỉ huy là được rồi!

Thân Công Báo vội vàng gật đầu, sau đó đứng dậy rời đi, gã rốt cuộc cũng có cơ hội xuất chiến rồi!

Lúc này đại đường chỉ còn lại Tần Quân và Na Tra, Tần Quân mới hỏi:

- Lúc ngươi đại chiến với Chính Khí Minh có gặp được hòa thượng hay không?

Na Tra đang gặm trái cây nghe vậy thì nghiêng đầu nói:

- Quả thật là có năm tên hòa thượng, thực lực của bọn họ cũng không tệ, nhất là bốn tên trong số đó liên thủ với nhau, thậm chí có thể đại chiến một trận với tu sĩ Thái Ất Kim Tiên nhất trọng.

Chỉ năm tên hòa thượng thôi mà đã mạnh như vậy?

Tần Quân không khỏi nhíu mày, may mắn là hắn đã triệu hoán ra được Na Tra, nếu không thì dựa vào Viên Hồng không biết có thể đối mặt với nguy hiểm lần này hay không.

Xem ra Tây Vực phật môn thật sự muốn diệt trừ hắn cho bằng được.

Vừa nghĩ như vậy hắn liền cảm thấy đau đầu, lão tử rõ ràng không có bị ma đầu đoạt xác, đừng có coi hắn là ma đầu mà xử lý hắn như chứ!

Không thể không nói, Tây Vực phật môn thật sự là chính nghĩa.

Tần Quân lại cảm thấy đau đầu không thôi, Như Lai Phật Tổ chính là tồn tại chí cao trong Tây Du Ký, tuy có rất nhiều đại năng không ra tay, nhưng ở bên ngoài thì ngài tuyệt đối là mạnh nhất.

Ngay cả Tôn Ngộ Không đại náo thiên cũng rơi vào tay ngài cũng chỉ là một con khỉ mà thôi, căn bản không nhấc lên nổi sóng gió gì.

Tôn Ngộ Không thời kỳ đỉnh phong đại náo thiên cung, năm trăm năm sau

không biết là do Ngũ Hành Sơn áp chế hay là vì Vòng Kim Cô khiến cho chiến lực của gã không mạnh bằng lúc trước, đương nhiên, cũng có thể là do Tôn Ngộ Không nản lòng thoái chí cho nên trên đoạn đường đi về Tây Thiên luôn một mực giấu tài.

Về phần có người nói lúc Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung, đều là do thần tiên trên thiên đình nhường gã, đây rõ ràng là nói nhảm mà, lúc đó Tôn Ngộ Không không chỉ đánh cho thiên đình không thể ngóc đầu lên nổi, ngay cả trong yêu tộc cũng là tiếng tăm lẫy lừng, những yêu quái kết giao với gã đều là những kẻ bất phàm.

Có lẽ cũng có vài thần tiên nhường gã, tỷ như Ngọc Đế, Thái Thượng Lão Quân chẳng hạn, nhưng cũng không phải toàn bộ, sự cường đại của Tôn Ngộ Không cũng là thật.

Không thể không nói, thế hệ Hồng Hoang sau này quả nhiên là vùi dập Tây Du Ký cực kỳ thê thảm, giống như Tây Du Ký chính là hậu truyện của Phong Thần Diễn Nghĩa không bằng, nhưng tình hình thật sự là Phong Thần Diễn Nghĩa là tham khảo Tây Du Ký để tả lại, nói gì mà nhân vật trong Phong Thần Diễn Nghĩa nhất định mạnh hơn so với nhân vật trong Tây Du Ký, đúng là ngu ngốc mà, đương nhiên Hồng Hoang sau này được phổ cập khiến cho thần thoại của Hoa Hạ càng thêm sinh động.

Ai mạnh ai yếu, vẫn là do hệ thống định đoạt, bởi vì Thần Ma đều là dựa vào nó triệu hoán.

- Bệ hạ, ngươi đang nghĩ gì vậy?

Câu hỏi của Na Tra lôi suy nghĩ của Tần Quân quay về.

- Không có gì, Na Tra, Tây Vực phật môn có thể không dễ đối phó, sau này gặp phải bọn họ thì cẩn thận một chút.

Tần Quân lắc đầu nói.

Trước mắt thì những pháp bảo cường đại còn chưa chính thức xuất hiện hết, chỉ có lần trước Hồng Hài Nhi bị Thâm Uyên Kim Trạc của An Diêm Sát trấn áp tới mức không có khả năng phản kháng mà thôi.

Tin rằng theo sự cường đại của hắn, sau này sẽ ngày càng tiếp xúc với

nhiều pháp bảo hơn, mà tác dụng của pháp bảo đối với chiến đấu sẽ ngày càng lớn, thật giống như ở bên trong Phong Thần Diễn Nghĩa vậy, thần thông là cái khỉ gì, pháp bảo mạnh mới thật sự là mạnh, đi ra giang hồ lăn lộn có ai mà không mang theo vài món pháp bảo, sở dĩ Thân Công Báo không bằng Khương Tử Nha, không phải vì tu vi thấp, mà là vì không có nhiều pháp bảo bằng Khương Tử Nha.

Cũng giống như trong mấy game sau này vậy, đám chơi chay, nhà nghèo sao có thể thắng được mấy kẻ nện tiền sắm trang bị?

Lại nghĩ tới Kim Giác và Ngân Giác sắp xuất hiện, năm món pháp bảo trên người bọn họ đều là của Thái Thượng Lão Quân, trâu bò khỏi bàn.

Lúc đang nói chuyện, hắn lại kéo bảng thuộc tính của Kim Giác và Ngân Giác ra xem.

- Kim Giác và Ngân Giác, đồng tử của Thái Thượng Lão Quân.

- Chủng tộc: Thần tộc!

- Tu vi: Chân Tiên cảnh tam trọng!

- Công pháp: Thái Thượng Ngọc Quyết!

- Pháp bảo: Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, Thất Tinh Kiếm, Quạt Ba Tiêu, Tử Kim Hồng Hồ Lô, Hoàng Kim Thằng!

- Độ trung thành: 92 (Cao nhất là 100)

------oOo------

Chương 447: Tinh kiếm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đừng chỉ thấy tu vi của Kim Giác và Ngân Giác chỉ có Chân Tiên cảnh tam trọng, chỉ năm món pháp bảo của bọn họ thôi thì không thể nào xem thường được, năm món pháp bảo này là trộm từ chỗ của Thái Thượng Lão Quân, thậm chí có thể đánh ngang tay với cả Tôn Ngộ Không.

Na Tra cũng đã là Thái Ất Kim Tiên tầng năm, Tôn Ngộ Không nhất định còn kinh khủng hơn, bấy nhiêu cũng đủ để thấy rõ tầm biến thái của năm món pháp bảo kia.

- Chậc chậc, bọn họ mang theo năm món pháp bảo của Thái Thượng Lão Quân, chẳng phải là nói Thái Thượng Lão Quân cũng chỉ còn lại có mỗi Kim Cương Xử thôi sao?

Tần Quân sờ cằm suy nghĩ, đồng thời cân nhắc chuyện hỏi xin một món của Kim Giác và Ngân Giác.

- Bệ hạ, chẳng lẽ tiếp theo ta cứ một mực ngồi không hay sao?

Na Tra nhịn không được lại hỏi thêm lần nữa.

Tần Quân tức giận liếc y một cái, nói:

- Để ta nói huỵch toẹt ra cho ngươi biết, sắp tới ngươi sẽ đại chiến với kẻ mạnh nhất ở Nam Vực, mấy trận chiến cỏn con này có là gì?

Vừa nói xong thì hai mắt Na Tra lập tức phát sáng, y cũng là phần tử chiến đấu cuồng nhiệt.

- Hắn là ai?

Na Tra vội vàng hỏi dò, toàn thân đều phấn khởi, giống như sẽ được đánh một trận với người mạnh nhất Nam Vực ngay lập tức vậy.

- Hắn tên là Bình Thiên Yêu Tôn.

Tần Quân nhún vai cười nói.

Căn cứ theo lời Hắc Phong Trại và Vọng Diễm đã nói thì Bình Thiên Yêu Tôn thậm chí còn có thể đánh thắng được cả Thánh Hoàng, quả thực có thể coi như người mạnh nhất ở Nam Vực.

- Bình Thiên Yêu Tôn… cái tên đủ cuồng vọng.

Na Tra thì thào, rõ ràng là cực kỳ hứng thú với Bình Thiên Yêu Tôn.

Sau khi kể một vài chuyện của Bình Thiên Yêu Tôn cho Na Tra nghe, Tần Quân liền để cho y tùy ý đi chơi, trong một khoảng thời gian ngắn còn không cần phải sắp xếp nhiệm vụ cho y.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thái dương khuất bóng, màn đêm nhanh chóng buông xuống.

Tần Quân đang đọc sách ở bên trong đình viện, trên bàn đá có để một ngọn đèn.

Sách mà hắn xem đều là sách cổ, ghi chép đủ loại truyền thuyết ly kỳ của vô chủ chi địa hoặc thậm chí là cả Nam Vực mấy ngàn năm qua.

Những sách cổ này có lợi cho việc khiến Tần Quân tìm hiểu rõ ràng diễn biến và những gì đã xảy ra của Nam Vực, dù sao nơi này cũng là tu tiên thế giới, sống mấy ngàn năm cũng không phải chuyện hiếm hoi gì, những nhân vật phong tao khi xưa có lẽ hiện tại vẫn phong hoa tuyệt đại như cũ.

- Bệ hạ!

Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng vội vàng đi vào.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn về phía nàng, cười hỏi:

- Có chuyện gì?

- Bên ngoài phủ thành chủ có hai gã thiếu niên tự xưng là Kim Giác và Ngân Giác nói muốn bái kiến ngươi.

Ngữ khí của Du Phượng Hoàng có chút ngưng trọng, rõ ràng là vì Kim Giác và Ngân Giác không che giấu khí tức cho nên dọa nàng.

Du Phượng Hoàng lúc này còn chưa bước chân vào Thuế Phàm cảnh, khí tức của Chân Tiên cảnh đối với nàng mà nói thì tuyệt đối là khủng bố.

- Mau để cho bọn họ vào đi!

Hai mắt Tần Quân sáng lên, vội vàng giục.

Du Phượng Hoàng ngẩn ra, sau đó chần chừ nói:

- Bệ hạ quen biết bọn họ sao?

- Ta đã từng mời bọn họ, bọn họ chính là cường giả Chân Tiên cảnh!

Tần Quân cười nói, khiến cho Du Phượng Hoàng hít sâu vào một hơi.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên!

Nàng mới ở cảnh giới thứ ba thôi, còn hai gã thiếu niên kia cư nhiên lại đạt tới cảnh giới thứ tám, khiến cho nàng không khỏi cảm thấy giống như đụng trúng tường vậy.

Tại sao cái tên này luôn có người tài mạnh tới mức biến thái tới xin đầu nhập đây?

Trong lòng Du Phượng Hoàng không khỏi hoài nghi về nhân sinh, sau đó ủ dột xoay người rời đi.

Tần Quân thì buông sách xuống, bắt đầu suy nghĩ xem nên yêu cầu kiện bảo bối nào của Kim Giác và Ngân Giác đây.

Phải biết rằng Thái Thượng Lão Quân thật sự không hề đơn giản, đời sau không ít người đều nói ngài là phân thân của Lão Tử trong Tam Thanh, lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân khiến cho Tôn Ngộ Không có được thân thể kim cương bất hoại cùng với hỏa nhãn kim tinh, lại còn biến thành Hỏa Diệm Sơn, Hồng Hài Nhi và tọa kỵ, đệ tử của ngài về sau lại tạo nên không ít trở ngại trên đường thỉnh kinh của thầy trò Tôn Ngộ Không.

Mặc dù bỏ qua không nhắc tới thế hệ Hồng Hoang, chỉ nhìn vào Thái Thượng Lão Quân ở trong Tây Du Ký thôi, ngài cũng thuộc hàng cực kỳ trâu bò rồi.

Không bao lâu sau, Du Phượng Hoàng liền dẫn hai gã thiếu niên có gương mặt thanh tú đi vào, bọn họ mặc đạo bào, từ diện mạo xem qua thì giống như chỉ có mười mấy tuổi, ngây thơ trong sáng, nhưng ai mà đoán được tuổi thực của bọn họ là bao nhiêu?

Tần Quân chậc chậc làm lạ đánh giá Kim Giác và Ngân Giác, bọn họ bây giờ không cần đóng giả làm yêu quái để ngăn cản Tôn Ngộ Không, cho nên đều dùng bộ mặt thật để gặp người, nếu như bọn họ biến thành yêu quái thì chắc là không thể nào bước vào cổng thành được.

- Ta tên là Kim Giác, hắn là Ngân Giác, chúng ta chuyên môn tới đây đầu nhập bệ hạ.

Thiếu niên thoạt nhìn có vẻ lớn hơn một chút chắp tay nói.

Ngân Giác cũng chắp tay theo.

- Ngươi lui xuống trước đi.

Tần Quân cười nói với Du Phượng Hoàng.

Du Phượng Hoàng không khỏi có chút chần chừ, nếu như hai gã cường giả Chân Tiên cảnh này muốn làm gì Tần Quân thì sẽ nguy to.

Tần Quân hơi nhíu mày, Du Phượng Hoàng thấy vậy bất đắc dĩ đành phải rời đi, chuẩn bị đi tìm Na Tra để y tới đây đề phòng.

Nhưng không biết rằng với độ trung thành cao hơn chín mươi như Kim Giác và Ngân Giác, trừ phi Tần Quân tự tìm lấy cái chết như kiểu sỉ nhục bọn họ chẳng hạn, chứ không thì bọn họ không thể nào tấn công Tần Quân được.

- Kim Giác, Ngân Giác, các ngươi rốt cuộc cũng tới rồi, sau này trẫm có thể sẽ cần các ngươi trợ giúp, có các ngươi giúp đỡ, trẫm có thể xem như cá gặp nước.

Tần Quân cười nói, những lời này hắn không chỉ nói với một vị Thần Ma, nhưng vậy thì đã sao chứ, nói thêm một lần cũng không chết được.

- Bệ hạ khách khí rồi, hai huynh đệ chúng ta tuyệt đối sẽ không phụ sự kỳ vọng của bệ hạ!

Kim Giác chắp tay cười nói, trong mắt có một tia kích động khó mà che giấu được.

Tần Quân lúc này xưa đâu bằng nay, trong tay có vô số cường giả, trên đường tới đây bọn họ đã hỏi rõ ràng về thế lực của Tần Quân.

Chân Tiên cảnh ở dưới trướng của Tần Quân cũng không xem như mạnh nhất, nhưng bọn họ thật không ngờ Tần Quân lại nhiệt tình như vậy, khiến cho bọn họ vô cùng cảm động.

------oOo------

Chương 448: Tinh kiếm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm cũng không khách khí nữa, danh tiếng của hai người các ngươi, trẫm đã sớm nghe qua….

Tần Quân bắt đầu khen ngợi không ngớt, tâng bốc Kim Giác và Ngân Giác, thậm chí khiến bọn họ ngay cả cơ hội đáp lời cũng không có, hai người nghe mà cả người lâng lâng như bay lên chín tầng mây.

Đổi lại là người khác khen bọn họ như vậy thì bọn họ nhất định không thèm ngó tới.

Nhưng Tần Quân thì lại khác, trong tay hắn có không ít cường giả mạnh hơn bọn họ nhiều.

- Trẫm vẫn thường nghĩ, nếu như có thể được Kim Giác và Ngân Giác phò tá…

Tần Quân nói tới miệng đắng lưỡi khô.

Mẹ nó!

Khen các ngươi lâu như vậy mà các ngươi không tỏ chút gì để bày tỏ à?

Trong lòng Tần Quân thầm mắng, trên mặt vẫn cười tươi như hoa.

Nhìn vẻ mặt cười tươi roi rói trên mặt Kim Giác và Ngân Giác, hắn chỉ muốn đạp cho một cước.

Đầu óc các ngươi có thể linh hoạt hơn tí không hả!

Lại khen thêm mấy chục câu, Kim Giác rốt cuộc cũng không chịu nổi nữa, bọn họ cũng không phải nhập thế làm yêu quái như trong Tây Du Ký, cho nên vẫn chỉ là hai đồng tử ngây thơ mà thôi.

- Bệ hạ, người mà còn khen nữa thì hai người bọn ta thật sự không nhận nổi đâu.

Kim Giác cười khổ nói, cắt đứt lời của Tần Quân, đồng thời tay phải lật lại, một thanh trường kiếm uy phong bất phàm liền xuất hiện trong tay hắn.

Thân kiếm dài chừng một mét, rộng ba ngón tay, bên trên có những phù văn tối nghĩa khó hiểu.

- Đây chính là Thất Tinh kiếm, chính là lễ vật mà hai người bọn ta chuẩn bị cho bệ hạ.

Kim Giác cắn răng nói.

Ngân Giác kinh ngạc nhìn về phía gã, vừa mới chuẩn bị mở miệng đã bị gã nháy mắt ra hiệu ngăn lại.

Thất Tinh Kiếm!

Hai mắt của Tần Quân sáng lên, bảo bối này thật sự rất lợi hại, có thể đỡ được Kim Cô Bổng, quan trọng nhất chính là Kim Giác dựa vào nó mà đánh mười mấy hiệp với Tôn Ngộ Không mà không thua, có thể thấy được sự lợi hại của nó cao tới mức nào.

Tuyệt đối là cực phẩm bảo bối!

Tần Quân không thèm ngó tới vẻ mặt đau lòng của Kim Giác và Ngân Giác, nhận lấy Thất Tinh Kiếm xong liền cười nói:

- Được, từ nay về sau, Thất Tinh Kiếm này chính là Thượng Phương Bảo Kiếm của trẫm, gặp kiếm như gặp trẫm!

Kim Giác và Ngân Giác mở to mắt, vội vàng quỳ xuống trước mặt Tần Quân, cao giọng hô:

- Đa tạ bệ hạ ưu ái!

Sự lợi hại của Thất Tinh Kiếm chỉ có bọn họ biết được, nhưng Tần Quân lại có thể đề cao Thất Tinh Kiếm như vậy, có thể thấy được Tần Quân thật sự rất tin tưởng bọn họ.

Chút đau lòng khi nãy nhanh chóng bị cảm động xóa mờ.

Dù sao thì Thất Tinh Kiếm này cũng là do bọn họ trộm được.

- Đi thôi đi thôi! Trẫm sẽ cho người chuẩn bị rượu ngon mỹ thực tốt nhất cho các ngươi!

Tần Quân cầm Thất Tinh Kiếm cười nói, hắn vẫn chưa để cho Thất Tinh Kiếm nhận chủ, nhưng chỉ mới cầm thanh kiếm này thôi đã có loại tự tin vô địch thiên hạ rồi.

Đợi tới khi hắn đạt tới Chân Tiên cảnh, không phải có thể dựa vào Thất Tinh Kiếm để đánh mười mấy hiệp với Tôn Ngộ Không hay sao?

….

Kim Giác và Ngân Giác cũng không mang tới chấn động lớn lao gì cho Thủ Sát Thành.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, toàn vộ vô chủ chi địa đều chờ vị cường giả thần bí đã tấn công Chính Khí Minh kia đánh đuổi Tần Đế ra khỏi nơi này, nhưng đáng tiếc là mãi mà vẫn không có tin tức gì, chỉ có thế lực của Tần Đế là khuếch trương với tốc độ cực nhanh mà thôi.

Từng tòa thành trì bị công chiếm, đồng thời lại còn đang chiêu binh mãi mã vô cùng rầm rộ, phúc lợi mà Tần Quân ban ra rất lớn, khiến cho không ít tu sĩ đều rục rịch, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, số lượng quân đội lại tăng lên rất nhiều.

Mắt thấy thế lực của Tần Đế càng lúc càng lớn mạnh, thế lực khắp nơi đều đứng ngồi không yên.

Cùng lúc đó, một tin tức khác lại đột nhiên xuất hiện!

Tần Đế bị ma đầu của Tử Vong Cốc đoạt xác!

Tin tức này vừa xuất hiện thì toàn bộ vô chủ chi địa đều rúng động, vô số người bắt đầu công khai lên án Tần Quân, tuyên bố muốn trừ ma.

Truyền thuyết về Tử Vong Cốc đã sớm được lưu truyền rộng rãi ở vô chủ chi địa, có ai mà chưa từng nghe chuyện ở Tử Vong Cốc từng trấn áp một vị ma đầu thượng cổ.

Phàm là những chuyện có dính dáng tới thượng cổ thì đều rất mẫn cảm, huống hồ gì còn là ma đầu thượng cổ.

Ma đầu thượng cổ đại diện cho hai từ giết chóc, còn hung tàn hơn ma đầu hiện nay rất nhiều, dù sao thì bây giờ còn có Thánh Triều trấn áp, Ma Đạo có quá phận thì cũng không dám làm bậy.

Nhưng ở thời kỳ thượng cổ thì lại khác, nghe nói khi đó phát huy pháp tắc cá lớn nuốt cá bé lên tới cực hạn.

Một khi tin tức Tần Đế bị ma đầu thượng cổ đoạt xác bị truyền ra thì giống như lửa cháy thảo nguyên, không cách nào ngăn cản được, tin tức nhanh chóng lan ra toàn bộ Chính Đạo, thậm chí còn truyền tới vương quốc Đại Tần.

Trong lúc nhất thời, đủ loại thị phi giăng đầy trời.

Tin tức truyền vào Thủ Sát Thành cũng khiến cho toàn thành rúng động.

Trong phủ thành chủ, Du Phượng Hoàng đang mê mẩn nhìn chằm chằm Tần Đế đang múa kiếm, từ sau khi lấy được Thất Tinh Kiếm tới nay, Tần Quân cũng bắt đầu học kiếm thuật, bởi vì tu vi quá thấp, cho nên hắn vẫn không cách nào khiến cho Thất Tinh Kiếm nhận chủ được, chỉ có thể dùng nó như binh khí bình thường mà thôi.

Nhưng sự cứng rắn của Thất Tinh Kiếm không phải pháp bảo bình thường có thể sánh bằng, chứ đừng nói gì tới pháp khí phàm trần.

- Ngươi còn bình tĩnh được như vậy sao, bên ngoài đều đang điên cuồng bàn tán nói ngươi bị ma đầu đoạt xác, ngươi không lo lắng chút nào hay sao?

Du Phượng Hoàng tức giận hỏi, đối với chuyện này, Tần Quân cũng không ngừng múa kiếm, mỉm cười đáp:

- Thanh giả tự thanh, ngươi nhìn bộ dạng trẫm thế này có giống như bị ma đầu đoạt xác hay không?

Vẫn cứ lưu manh đáng khinh như cũ, nhìn kiểu gì cũng không thấy giống như bị đoạt xác!

Du Phượng Hoàng thầm nghĩ, từ đầu chí cuối, tính cách của Tần Quân không có đột biến quá lớn gì, nếu như bị đoạt xác thì có lẽ trí nhớ hãy còn đó, nhưng tính cách và khí chất của người đó nhất định sẽ thay đổi.

- Mặc dù là vậy đi nữa, nhưng ngươi cũng phải giải thích gì đi chứ, bây giờ không chỉ có Thủ Sát Thành, mà ngay cả vương quốc Đại Tần cũng sắp bị lời đồn đãi này nhấn chìm rồi, ngươi phải mở miệng giải thích đi.

Du Phượng Hoàng túm lấy cổ tay của Tần Quân, ngăn không cho Tần Quân múa kiếm nữa, đương nhiên, lấy thực lực của Tần Quân thì nếu như cậy mạnh múa kiếm tiếp thì có thể sẽ khiến nàng bị thương.

------oOo------

Chương 449: Nuốt gọn vô chủ chi địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Cần gì phải giải thích chứ? Bây giờ trẫm có thể nói là hết đường chối cãi, bây giờ chỉ có thể dùng cách đối nội thôi.

Mặc kệ hắn giải thích kiểu gì thì vẫn sẽ có một đám người tiếp tục vu khống cho hắn.

Phàm là người thông minh thì đều biết hắn làm gì bị ma đầu đoạt xác, truyền thuyết ở Tử Vong Cốc vốn là hư ảo, không ai dám cam đoan nó là thật, nhưng Chính Đạo cần một lý do, một lý do để có thể liên thủ diệt trừ Tần Quân!

- Cách gì?

Du Phượng Hoàng nhíu mày hỏi.

- Đương nhiên là giảm thuế rồi.

Hai mắt Tần Quân sáng lên, mỉm cười nói, Du Phượng Hoàng nghe xong thì ngẩn ra.

Thế giới này có rất ít người cầm quyền sẽ để ý tới dân tâm, xã tắc, chỉ quan tâm tới binh hùng tướng mạnh mà thôi.

Du Phượng Hoàng nghĩ tới cách này của hắn, quả thật là rất có lý, sở dĩ người trong vương quốc Đại Tần và Thủ Sát Thành rung chuyển, chính là vì sợ Tần Quân biến thành ma đầu thì sẽ làm hại tới họ.

- Trong đầu của ngươi suốt ngày toàn nghĩ những thứ gì thế này?

Du Phượng Hoàng tò mò hỏi, nhưng trong lòng lại tràn ngập kinh hỉ, chẳng trách tên này vẫn bình tĩnh như vậy, hóa ra là đã sớm có kế hoạch hết cả rồi.

- Bất kỳ lúc nào cũng không được hoảng loạn.

Tần Quân lắc đầu nói, đang lúc nói chuyện lại giãy ra khỏi tay Du Phượng Hoàng, tiếp tục cầm Thất Tinh Kiếm luyện tập.

Tối hôm đó, ý chỉ giảm thuế của Tần Quân liền truyền tới vương quốc Đại Tần và các thành trì ở trong vô chủ chi địa, sau khi dân chúng và tu sĩ trong thành biết được đều vỗ tay khen ngợi.

- Tần Đế quả nhiên là một vị hoàng đế tốt mà!

- Hừ, vị hoàng đế tốt như vậy sao có thể là ma đầu được chứ?

- Đúng đó, lũ lãnh tụ Chính Đạo luôn ra vẻ đạo mạo hơn người kia đã bao giờ quan tâm tới sự sống chết của người dân bình thường như chúng ta đâu.

- Tần Quân làm vậy là muốn thu mua lòng người à?

- Thu mua lòng người thì đã sao, chúng ta nguyện ý bán hết!

Từng đợt tranh luận mới lại dấy lên, đương nhiên, lần này những người ủng hộ Tần Đế lại chiếm số nhiều.

Nhưng mà, ngoại trừ vương quốc Đại Tần cùng với những thành trì như Thủ Sát Thành ra thì toàn bộ Chính Đạo hãy còn đang lên án Tần Đế, tất cả thế lực khắp nơi, hoàng triều, thậm chí còn chuẩn bị liên minh, cùng nhau tiêu diệt Tần Đế.

Bây giờ ai cũng có thể nhìn thấy, Tần Đế quật khởi là chuyện không thể tránh khỏi, nếu như không liên thủ áp chế hắn, sau này Chính Đạo sẽ đổi thành họ Tần!

….

Chỉ chớp mắt liền qua nửa tháng, thiên binh vệ do Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Lôi Chấn Tử dẫn đầu, Long Khởi quân đoàn do Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tịnh, Lý Bạch và Gia Cát Lượng dẫn đầu, lại thêm tân binh quân đoàn do Viên Hồng, Lưu Bá Ôn dẫn đầu, ba nhánh đại quân không ngừng công thành chiếm đất, liên tục đánh hạ hơn mười tòa thành trì.

Mà Tần Quân lại dùng thêm một cơ hội tìm kiếm hiền năng, cộng thêm cơ hội tìm kiếm hiền năng trước kia, mười vị nhân tài đều đã lộ ra hào quang của mình, tất cả đều là tử trung, đang ra sức làm việc ở các lĩnh vực.

Phần thưởng đạt được khi đánh đuổi Chính Khí Minh vẫn còn một cơ hội rút thăm may mắn và một cơ hội phó bản Thần Ma.

Bởi vì Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Phách vẫn còn chưa trở về, cho nên cơ hội phó bản Thần Ma hắn tạm thời để đó, về phần rút thăm may mắn thì phần thưởng rút được chính là một bản vẽ chế tác Tạc Thiên Lôi, hắn giao nó cho Gia Cát Lượng, để cho gã làm, bản thân Gia Cát Lượng cũng là một vị minh gia, lại thêm một đám người có tay nghề khéo léo, tin

rằng không bao lâu sau có thể đưa ra chiến trường dùng rồi.

Trong khoảng thời gian nửa tháng này, kế hoạch của Tần Quân tính ra cũng khá thuận lợi, nhưng chính đạo vẫn nhấc lên từng đợt sóng dữ, nghe nói vài thế lực lớn đội lốt trừ ma liên minh đang nhanh chóng lớn mạnh, không chỉ có mấy thế lực lớn ngang ngửa với Chính Khí Minh, thậm chí còn có mười mấy hoàng triều tham gia vào, một mực chiêu binh mãi mã, nhưng không lập tức tấn công vô chủ chi địa, giống như đang chờ đợi cái gì đó.

Thủ Sát Thành, bên trong phủ thành chủ.

Mấy người Mạc Huyền Phong, Cự Linh Thần, Thân Công Báo, Kim Giác, Ngân Giác, Vọng Diễm đang ngồi hai bên Tần Quân.

- Huyền Phong quân đoàn chuẩn bị thế nào rồi?

Tần Quân quay sang nhìn Mạc Huyền Phong cười hỏi, Huyền Phong quân đoàn này chính là do tu sĩ của Hắc Phong Trại lập thành, sau khi tăng cường thêm người thì số lượng đã đạt tới hai mươi vạn.

Mạc Huyền Phong vội vàng trả lời:

- Bất cứ lúc nào cũng có thể nghênh chiến!

- Tốt lắm, tiếp theo ngươi, Cự Linh Thần, Thân Công Báo dẫn dắt Huyền Phong quân đoàn chuẩn bị xuất chinh!

Tần Quân gật đầu nói, lời của hắn khiến cho Mạc Huyền Phong, Cự Linh Thần cùng với Thân Công Báo đều trở nên hưng phấn.

Mấy người Lý Tồn Hiếu, Bạch Khởi, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tịnh, Lý Bạch, Gia Cát Lượng, Viên Hồng, Lưu Bá Ôn, gần đây vang danh khắp nơi, toàn bộ vô chủ chi địa đều đang bàn tán về phong thái và chiến tích của bọn họ.

Rõ ràng tu vi của mấy người Bạch Khởi, Gia Cát Lượng và Lưu Bá Ôn đều không cao, nhưng mưu trí quân sự lại khiến cho vô chủ chi địa đều run sợ, nhất là Bạch Khởi, mỗi lần đều khiến máu chảy thành sông, khiến cho người ta vừa nghe tên đã sợ mất mật.

Đám người Mạc Huyền Phong một mực ở lại Thủ Sát Thành nghe thấy những lời đồn này thì trong lòng đã sớm ngứa ngáy, sau khi nghe thấy ý chỉ của Tần Quân, bọn họ liền vội vàng đứng dậy quỳ xuống lĩnh mệnh.

- Vọng Diễm, Miêu Nhân tộc các ngươi thì sao?

Tần Quân mỉm cười quay sang nhìn về phía Vọng Diễm đang thấp tha thấp thỏm chờ mong, lên tiếng hỏi.

Nếu như cũng phái cả Miêu Nhân tộc ra thì đương tương với năm lộ đại quân, phòng chừng không bao lâu nữa, toàn bộ vô chủ chi địa sẽ rơi vào trong tay của Tần Quân.

- Đã sớm chuẩn bị tốt rồi!

Vọng Diễm cố nén kích động nói, tuy rằng số lượng của Miêu Nhân tộc ít, nhưng đã được huấn luyện thành kỳ binh, chỉ đợi tới lúc đại sát tứ phương!

- Kim Giác, Ngân Giác, Vọng Diễm, các ngươi dẫn theo Miêu Nhân cũng chuẩn bị xuất chinh đi.

Tần Quân nheo mắt cười nói.

Để cho Kim Giác và Ngân Giác đi cùng, Vọng Diễm không chỉ không ngại, ngược lại còn vô cùng vui mừng, đây chính là hai cường giả Chân Tiên cảnh đó.

Tần Quân rất chờ mong Kim Giác và Ngân Giác nhấc lên thời đại pháp bảo.

Huyền Phong quân đoàn và Miêu Nhân quân nhanh chóng rời đi, khiến cho tu sĩ trong thành lại được dịp bàn tán rôm rả, thám tử của các thế lực khắp nơi vội vàng đưa tin về.

------oOo------

Chương 450: Chiến báo liên miên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại Đại Tần đã trở thành thế lực lớn nhất vô chủ chi địa, chiếm diện tích nhiều nhất, Hắc Nhiên Thần Giáo căn bản không cách nào sánh bằng, thậm chí một cái rắm cũng không dám phóng.

Tới lúc chiều tà, Tần Quân lại quay về phòng, trong phòng chỉ có một mình hắn, hắn lấy Chiêu Hồn Linh ra, khẽ lắc một cái, Hắc Bạch Vô Thường nhanh chóng trồi ra từ trong lòng đất.

Âm khí lạnh lẽo!

- Tham kiến bệ hạ!

Hắc Bạch Vô Thường quỳ xuống cung kính nói, bây giờ không giống như lúc xưa nữa, bọn họ thật sự là cam lòng quy phục Tần Quân, không chỉ tới để báo ân nữa, là thật lòng muốn làm nên nghiệp lớn cùng Tần Quân.

Thiên Đình trong thần thoại Hoa Hạ cũng quản lý cả Địa Phủ, cho nên Tần Quân cũng có một kỳ vọng, đó chính là khống chế âm dương lưỡng giới!

Xây dựng thiên đình, chỉ mới nghĩ tới thôi đã khiến người ta cảm thấy hưng phấn.

Thiên Đình Đại Tần?

- Dạo gần đây tình hình ở Ma Đạo thế nào rồi?

Tần Quân một bên ý bảo Hắc Bạch Vô Thường ngồi xuống nói chuyện, một bên cười hỏi, Bình Thiên Yêu Tôn dẫn theo yêu tộc tấn công Ma Đạo, không chỉ khiến cho Ma Đạo thống khổ mà cũng khiến cho Thánh Triều đau đầu.

- Nghe nói Bình Thiên Yêu Tôn đang đánh tới Chính Đạo, toàn Ma Đạo không ai dám làm gì hắn.

Hắc Vô Thường liếm môi nói.

Đang đánh tới Chính Đạo?

Tần Quân không khỏi nhướng mày, chuyện gì nên tới chung quy cũng sẽ tới.

Xem ra đã có người tiết lộ chuyện hắn bắt Man Tượng Vương đi, cho nên Bình Thiên Yêu Tôn mới tới tìm hắn.

- Bệ hạ, Bình Thiên Yêu Tôn này rất mạnh, tuyệt đối không phải chỉ là Kim Tiên cảnh thôi đâu.

Bạch Vô Thường nói với vẻ thâm ý:

- Gần đây ở Địa Phủ có rất nhiều vong hồn tới từ Ma Đạo, thậm chí còn có không ít cường giả Kim Tiên cảnh, bọn họ nói tới Bình Thiên Yêu Tôn đều lộ ra vẻ vô cùng khiếp sợ.

Sau khi chết rồi nhắc tới Bình Thiên Yêu Tôn mà vẫn còn sợ hãi?

Tần Quân nhíu mày, xem ra Bình Thiên Yêu Tôn này còn mạnh hơn so với hắn đoán.

Bất quá hắn cũng không sợ, tới lúc đó để cho Na Tra, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Kim Giác, Ngân Giác và Cự Linh Thần cùng lên, hắn cũng không tin tới cỡ này rồi mà còn không thắng nổi Bình Thiên Yêu Tôn!

- Còn chuyện gì mà trẫm cần chú ý không?

Tần Quân cầm chung trà lên hỏi.

Hắc Bạch Vô Thường chính là tổ chức tình báo lớn nhất của hắn.

Ở âm phủ chuyện gì cũng có thể nghe được.

- Đúng rồi, bệ hạ còn nhớ tới Diệp Hiên bị tà ma đoạt xác hay không?

Hắc Vô Thường đột nhiên hỏi.

Diệp Hiên?

Tần Quân đương nhiên còn nhớ, sư huynh của Chúc Nghiên Khanh, bọn họ cùng nhau tham gia Tiềm Long Hội Vũ, nhưng lúc đó Diệp Hiên vì giữ

mạng cho nên để tà ma chiếm cứ thân thể, sau đó biến mất không thấy tăm hơi đâu.

Tà ma kia hình như tên là Vân Thành Ma, Tần Quân còn chuyên môn tới âm phủ tìm nữ nhi của gã.

- Sao rồi, hắn rốt cuộc lại gây nên sóng gió gì rồi à?

Tần Quân hỏi, Vân Thành Ma kia thật sự không hề đơn giản, tu vi ít nhất cũng là Thiên Tiên cảnh, đương nhiên trong mắt hắn thì cũng không là gì hết.

Kẻ cường địch từng mang tới áp lực nặng nề cho hắn bây giờ đều bị hắn vượt qua, đây chính là quyền lực đã mạnh hơn!

- Đúng vậy, hắn gia nhập Hắc Dạ Các rồi.

Hắc Vô Thường gật đầu nói.

Hắc Dạ Các?

Tần Quân không còn gì để nói, sao mà kẻ thù đều bắt đầu kéo bầy kéo lũ lại với nhau hết thế này?

Lúc trước ở trên đường đi Tiềm Long Hội Vũ, Hắc Dạ Các nghe theo ngũ hoàng tử Tần Dự sai sử, không ngừng ám sát Tần Quân, sau đó lại bị đánh chết, sau đó hắn và Hắc Dạ Các liền trở thành tử thù đến chết mới thôi, ngay cả trong trận đại chiến với Nam Trác hoàng triều cũng có bóng dáng của Hắc Dạ Các xen vào.

- Tiếp tục chú ý bọn chúng, một ngày nào đó, trẫm sẽ diệt trừ bọn họ một lần.

Tần Quân lắc đầu cười nói, về phần bỏ qua ấy à?

Bớt giỡn đi!

Nhân từ với kẻ thù sẽ chỉ mang tới tai nạn hủy diệt cho mình mà thôi!

Hơn nữa Vân Thành Ma và Hắc Dạ Các đều không phải loại tốt lành gì,

mặc dù bọn họ không làm gì được Tần Quân, nhưng lỡ như đi hãm hại người bên cạnh Tần Quân thì làm sao bây giờ?

Sau đó Hắc Bạch Vô Thường lại báo thêm một vài tin tức khác cho Tần Quân, sau đó liền rời đi.

Chỉ còn lại một mình Tần Quân ngồi trong phòng lẳng lặng suy tư.

Áp lực Bình Thiên Yêu Tôn mang tới cho hắn quá lớn, hắn phải nghĩ cách mở ra một vài nhiệm vụ nhánh mới được.

Những nhiệm vụ hắn có bây giờ đều có độ khó rất cao, không thích hợp để hoàn thành trong khoảng thời gian ngắn, chỉ có thể dựa vào năm lộ đại quân mà thôi.

Tính ra thì gần nửa tháng nay không mở ra cái nhiệm vụ nào, khiến cho hắn cảm thấy rất buồn bực.

Đại khái ngồi suy tư chừng một nén nhang, Tần Quân liền đứng dậy rời khỏi phòng.

…..

Huyền Phong quân đoàn và Miêu Nhân quân xuất phát khiến cho toàn bộ vô chủ chi địa đều rung động, phải biết rằng chiến lực đỉnh phong ở vô chủ chi địa này chính là Chân Tiên cảnh, thuộc hạ của Tần Quân cư nhiên lại có nhiều Chân Tiên cảnh như vậy, mấy thế lực ở vô chủ chi địa sao mà chịu nổi chứ?

- Báo! Thiên binh vệ đánh bại Phong Hỏa Thành! Lý tướng quân chém đầu ba gã cường giả Thiên Tiên cảnh!

- Báo! Long Khởi quân đoàn liên tục phá được hai tòa thành trì, Thánh Anh Đại Vương hỏa thiêu trời xanh!

- Báo! Miêu Nhân quân không có thương vong phá được Khắc Địch Thành! Kim Giác tướng quân đã thu hết toàn bộ thủ lĩnh của kẻ thù vào bên trong hồ lô!

- Báo…

Tần Quân ngồi trên thủ tọa không ngừng nhận được chiến báo, khiến cho mấy người Đát Kỷ, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, Đan Minh Tử ngồi trong đại sảnh nhịn không được đưa mặt nhìn nhau.

Mấy ngày nay, tốc độ tiến công của ngũ đại quân đoàn rõ ràng ngày càng nhanh hơn, đồng thời nhân tài chính trị truyền tống tới từ vương quốc Đại Tần cũng càng lúc càng nhiều, tất cả mọi người đều thấy rõ tiết tấu lớn mạnh của Đại Tần.

Na Tra buông tay nói:

- Ai, thật là hâm mộ bọn họ có thể rong ruổi sa trường, dương danh lập vạn.

Ngữ khí bất đắc dĩ của y khiến cho mấy người Đát Kỷ phì một tiếng bật cười.

Tần Quân trừng mắt nhìn y một cái, tức giận nói:

- Chẳng lẽ bảo vệ trẫm cũng không bằng ra sa trường giết địch hay sao?

Đối với cái này, Na Tra chỉ đành gãi đầu cười trừ.

Mọi người ngồi trong đại đường lại đưa mắt nhìn nhau, xem ra thực lực của Na Tra không hề tầm thường, bằng không thì cũng không thể thoải mái nói cười với Tần Quân kiểu này được, lại còn đảm nhiệm trọng trách bảo vệ Tần Quân nữa.

------oOo------

Chương 451: Đại Bằng trở lại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ, chiếu theo tốc độ này thì chắc là không tới hai tháng, vô chủ chi địa này sẽ đổi tên thành Đại Tần rồi.

Một vị lão giả đứng dậy chắp tay cười nói, lão chính là một trong những

nhân tài dựa vào công năng tìm kiếm hiền năng tìm ra, tên là Trình Nghị, tu vi bình thường thôi, nhưng lại có được số mệnh đặc biệt, chúa công của lão sẽ được cộng thêm may mắn.

- Nói hay lắm!

Có người mở đầu thì tự nhiên sẽ có người cũng lên tranh nhau nịnh nọt, trong lúc nhất thời, các quan viên đều đang khen Tần Quân hùng tài vĩ lược, Na Tra nghe xong thiếu chút nữa nôn tại chỗ.

Tần Quân bất đắc dĩ phất tay, cắt đứt mấy lời nịnh nọt của bọn họ:

- Gần đây Chính Khí Minh và Thánh Triều có tin tức gì không?

Chính Khí Minh bị đánh đuổi hơn nửa tháng, giống như đã quên bén luôn chuyện này vậy, không hề xông vào vô chủ chi địa nữa, về phần Thánh Triều thì cứ như thể hoàn toàn không hề biết gì về chuyện này vậy.

- Đều không có tin tức gì hết, giống như cam chịu để mặc cho bệ hạ thống trị vô chủ chi địa này vậy.

Du Phượng Hoàng lắc đầu nói.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— thống trị vô chủ chi địa! Chi tiết nhiệm vụ: vô chủ chi địa chính là cái đinh trong mắt của Thánh Hoàng, nếu như túc chủ có thể thống trị vô chủ chi địa thì sẽ nhận được hảo cảm của Thánh Hoàng, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội triệu hoán Thần Ma quân đoàn, một kỹ năng truyền thừa!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên lại vang lên, khiến cho Tần Quân ngây ra.

Hảo cảm của Thánh Hoàng?

Đợi đã!

Chiếm lĩnh vô chủ chi địa thì có thể nhận được hảo cảm của Thánh Hoàng?

Đầu óc Tần Quân nháy mắt liền đơ ra, hắn luôn chuẩn bị tâm lý sẽ đắc tội

với Thánh Hoàng, nhưng cái nhiệm vụ nhánh này lại hoàn toàn đánh nát suy nghĩ của hắn trước kia.

Chẳng lẽ Chính Khí Minh không được Thánh Hoàng ủng hộ nữa?

- Lần này là kế sách cân đối của Thánh Hoàng!

Trình Nghị đột nhiên mở miệng nói, lập tức khiến mọi người nhìn qua.

- Đây là ý gì?

Đát Kỷ quay sang hỏi Trình Nghị, Trình Nghị vội vàng ôm quyền nói với nàng:

- Hồi bẩm hoàng hậu nương nương, vô chủ chi địa này đối với Thánh Hoàng mà nói thì khác nào một vết nhơ, hắn muốn để cho người ta thu phục chiếm được nó, Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng đều quá mức cường đại, để kẻ nào chiếm được đều dễ dàng đánh vỡ thế cân bằng, lúc này bệ hạ xuất hiện, nếu nhìn từ góc độ của Thánh Hoàng thì đây là chuyện tốt.

Lão vừa nói vậy thì mọi người đều trầm tư.

Tần Quân cũng như vậy.

Ngẫm kỹ lại quả thật rất có đạo lý, nếu như là ở bên trong ngôi thành nhỏ nào đó của vương quốc Đại Tần có gia tộc nhỏ nào quật khởi, liên lụy tới lợi ích của các thế lực khác ở trong thành thì hắn cũng sẽ không để ý, thậm chí cũng sẽ không để chuyện này ở trong lòng.

Mẹ nó!

Hóa ra ta vẫn luôn đánh giá cao bản thân rồi.

Tần Quân nghĩ thông suốt xong thì lại cảm thấy nhức trứng, ở bên ngoài xem ra thì thủ hạ mạnh nhất của hắn là Viên Hồng, nhưng còn không xếp nổi vào mười thứ hạng đầu của Thiên Bảng, vì cân nhắc tới sự cân đối của chính ma lưỡng đạo, có lẽ Thánh Hoàng thật sự có khả năng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đương nhiên nếu như để cho Thánh Hoàng biết được thực lực của Na Tra thì nhất định không cách nào giữ bình tĩnh được.

- Nếu đã như vậy thì tiếp tục mở rộng quy mô chiêu binh!

Tần Quân khoát tay nói, về phần linh thạch thì hắn căn bản không thèm để ý tới.

Bản thân vô chủ chi địa là một tòa kim sơn, mỗi khi đánh hạ một tòa thành trì, số linh thạch thu được đều vô cùng nhiều, nếu như vẫn thiếu hụt, kiểu gì Gia Cát Lượng và Lưu Bá Ôn cũng sẽ sớm viết thư khuyên hắn.

- Đúng rồi, tu tiên học viện xây dựng thế nào rồi?

Tần Quân đột nhiên quay qua hỏi Trầm Duyên.

Tổng quản Trầm Duyên của hoàng cung vừa mới mang một đám nhân tài chính trị tới, Tần Quân liền giữ gã lại một ngày.

Cái gọi là tu tiên học viện chính là do Tần Quân đưa ra, phàm là thiếu niên có linh căn tư chất không tệ thì đều có thể gia nhập vô điều kiện, hắn đưa những công pháp, pháp thuật, trận pháp và tất cả những thứ do hắn giết địch thu hoạch được quyên hết cho tu tiên học viện, có thể thấy được hắn đặt nhiều kỳ vọng vào tu tiên học viện tới mức nào.

- Tất cả đều diễn ra đúng theo kế hoạch, dự tính trong vòng ba tháng sẽ hoàn thành, đồng thời tất cả các giáo phái đều nguyện ý phái tu sĩ ra làm lão sư.

Trầm Duyên vội vàng trả lời.

- Ừ, nhớ kỹ, lão sư thấp nhất cũng phải có tu vi Kim Đan cảnh.

Tần Quân gật đầu cười nói, hắn chuẩn bị phân trình độ cho lão sư của tu tiên học viện, phúc lợi dành cho mỗi trình độ sẽ khác nhau, khiến cho các lão sư cũng phải ra sức tu luyện, không ngừng phấn đấu vượt lên.

Sau đó Tần Quân lại nói thêm vài chuyện cùng chúng thần, đại khái chừng nửa nén nhang sau, thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

- Đinh! Lý Nguyên Bá sắp trở về từ phó bản Thần Ma!

Tần Quân lập tức mở to mắt.

Rốt cuộc cũng trở lại rồi!

Hắn vội vàng đứng lên nói:

- Giải tán thôi!

Nói xong, hắn liền vội vàng rời đi, để lại mọi người ngơ ngác nhìn nhau.

Tiểu Ly tò mò quay sang hỏi Đát Kỷ:

- Sao Tần Quân nhìn qua giống như rất vội vã vậy?

- Đừng quan tâm tới hắn, dù sao thì trời có sập xuống cũng có hắn gánh vác.

Đát Kỷ che miệng cười nói, những lời này cũng là Tần Quân dạy cho nàng.

Nàng nhìn qua một cái liền nhìn ra vẻ kinh hỉ trên mặt Tần Quân, xem ra tên này lại gặp phải chuyện vui gì rồi.

…

Tần Quân vừa mới trở lại trong đình viện, vừa chuẩn bị trở về phòng thì thanh âm của hệ thống lại vang lên lần nữa:

- Đề nghị túc chủ đừng nên trở về phòng, Lý Nguyên Bá mang theo rất nhiều người.

Phụt!

Tên tiểu tử ngốc đó mà cũng biết mời chào người khác à?

Tốt nhất là mời được Khổng Tuyên tới đi!

Mẹ nó, nếu như người mạnh nhất dưới hàng Thánh Nhân tới đây thì Như Lai Phật Tổ gì đó cũng chỉ có nước ăn đòn thôi!

Trong lòng Tần Quân vô cùng mong mỏi, đúng lúc này, bên trong đình viện đột nhiên xuất hiện hơn một trăm người, dọa Tần Quân thiếu chút nữa hét lên.

- Tham kiến bệ hạ!

Lý Nguyên Bá một thân hắc y vội vàng đi ra từ trong đám người tới quỳ xuống trước mặt Tần Quân, trên mặt tràn đầy vẻ kích động.

Đừng xem ở thế giới này chỉ mới qua hơn nửa tháng, gã ở bên trong Phong Thần Diễn Nghĩa cũng đã mấy chục năm rồi, dù sao thì một ngày ở nơi này bằng một ngàn ngày trong thế giới phó bản.

------oOo------

Chương 452: Đại Bằng trở lại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, đã quên lời vi phụ nói với các ngươi rồi sao, mau quỳ bái bệ hạ đi!

Lý Nguyên Bá quay đầu trừng mắt mắng hơn trăm tên tu sĩ ở sau lưng gã, gã vừa mới lên tiếng thì đám người hãy còn đang đần mặt nhìn quanh kia mới vội vàng quỳ xuống, tràng cảnh có chút đồ sộ.

Vi phụ?

Tần Quân trợn tròn mắt, Lý Nguyên Bá làm cha rồi sao?

Lại còn sinh được nhiều con như vậy?

Tần Quân đột nhiên có một loại cảm giác như tam quan vỡ nát, nếu như hắn xuyên trở về trái đất nói ra tin này thì chắc là tất cả mọi người sẽ cho rằng hắn là đồ ngốc….

- Bệ hạ, đám xú tiểu tử, xú nha đầu này đều là cô nhi ta nhận nuôi trong chiến tranh, mấy chục năm trôi qua, chỉ còn lại có một trăm hai mươi hai người…

Sắc mặt Lý Nguyên Bá có chút ủ rũ.

Tần Quân nhướng mày, sao hắn cảm giác như Lý Nguyên Bá đã thay đổi thành một người khác thế này, trở nên có chút thành thục và tang thương.

Đây chính là Lý Nguyên Bá sao?

Bất quá nghĩ kỹ lại thì gã bây giờ cũng là Kim Sí Đại Bằng, Lý Nguyên Bá chính là thân phận của gã ở nhân gian, chẳng lẽ chỉ số thông minh được cộng lại rồi à?

- Hệ thống mau liệt bảng thuộc tính của Lý Nguyên Bá cho ta xem!

Tần Quân vội giục thầm trong lòng.

Hắn càng để ý xem Lý Nguyên Bá có trở nên mạnh mẽ hay không.

Vừa dứt lời, bảng thuộc tính của Lý Nguyên Bá lại xuất hiện trước mắt hắn:

- Lý Nguyên Bá, đến từ truyền thuyết dã sử.

- Chúng tộc: Kim Sí Đại Bàng Điểu!

- Tu vi: Chân Tiên Cảnh cửu trọng!

- Công pháp: Kim Bằng Bách Biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Băng Thiên Liệt Địa! Già Thiên Tế Nhật!

- Pháp bảo: Kim Bằng Thần Chuy!

- Độ trung thành: 100 (tối đa 100)

Mẹ ơi!

Biến thái mà, Chân Tiên cảnh cửu trọng thế này là sắp nghịch thiên rồi sao?

Nháy mắt liền vượt xa Hồng Hài Nhi rồi!

Tần Quân mở to hai mắt, hack, tuyệt đối là xài hack!

- Bệ hạ, những đứa con này của ta, yếu nhất cũng có tu vi Thuế Phàm cảnh, mạnh nhất thì tới Địa Tiên cảnh đỉnh phong.

Lý Nguyên Bá mở miệng nói tiếp, Tần Quân nghe xong lại càng trợn mắt to hơn.

Chẳng lẽ cái tên này cũng có thần thoại hệ thống hay sao?

- Xảy ra chuyện gì, sao các ngươi lại mạnh như vậy?

Tần Quân nhịn không được bèn hỏi.

Một trăm hai mươi hai tu sĩ có nam có nữ, bọn họ mặc hắc y thống nhất, lúc này đều đang thấp giọng bàn tán, phần lớn đều mang theo vẻ tò mò và phấn khởi, bởi vì nơi này là một thế giới mới mà họ chưa từng tiếp xúc qua.

- Hồi bẩm bệ hạ, ở thế giới kia ta gặp được huynh trưởng Khổng Tuyên, hắn chính là con khổng tước đầu tiên trong đất trời, nhờ có hắn dạy bảo, ta mới có thể trở nên mạnh hơn, thậm chí triệt để nắm giữ được điểu thân của Kim Sí Đại Bằng.

Lý Nguyên Bá cười ha hả nói, mấy chục năm không gặp, tới khi gặp lại Tần Quân lần nữa, gã đột nhiên có cảm giác như cách một thế hệ.

Gã rốt cuộc cũng trở lại rồi!

Chỉ có trở lại bên cạnh Tần Quân, gã mới có cảm giác tìm được nơi quy túc.

Đây là ảnh hưởng do chỉ số trung thành tối đa mang tới!

- Đứng lên trước rồi nói sau, mau nói cho trẫm nghe những gì các ngươi trải qua đi!

Tần Quân cố nén kích động nói.

Không ngờ Lý Nguyên Bá lại mang tới kinh hỉ lớn như vậy cho hắn!

Lý Nguyên Bá cười cười gãi đầu đứng dậy, một trăm hai mươi hai nghĩa nữ nghĩa tử của gã nhìn thấy một màn này thì đều đưa mắt nhìn nhau, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Lý Nguyên Bá cười ngây ngô như vậy.

Sau đó Lý Nguyên Bá bắt đầu kể cho Tần Quân nghe những gì mình gặp được, Tần Quân có cảm giác như trở lại thời thơ bé được nghe kể chuyện cổ tích vậy.

Mấy nghĩa nữ, nghĩa tử của Lý Nguyên Bá cũng im lặng lắng nghe, bọn họ cũng đã sớm nghe Lý Nguyên Bá nói qua, gã không phải người của thế giới đó, mà tới từ một mảnh thiên địa khác, chính là chúa công của gã vận dụng đại thần thông để đưa gã tới đó.

Cho nên mấy nghĩa nữ và nghĩa tử của Lý Nguyên Bá đều vô cùng sùng bái Tần Quân.

Loại sùng bái này là do Lý Nguyên Bá quán thâu vào đầu bọn họ từ lúc còn nhỏ, ăn sâu vào xương tủy.

Hóa ra lúc Lý Nguyên Bá trở lại Phong Thần thế giới thì chiến loạn vẫn còn chưa bắt đầu, gã còn đang mơ hồ nên chạy khắp nơi như ruồi mất đầu, lại nhanh chóng bị Khổng Tuyên tìm tới cửa.

Phượng Hoàng sinh ra Khổng Tước và Đại Bằng, hai người vừa gặp nhau thì giống như củi khô bốc lửa, vừa gặp đã bốc cháy.

Đi theo Khổng Tuyên tu hành, tu vi của Lý Nguyên Bá có thể nói là tăng vọt không ngừng.

Đáng nói tới nhất chính là trong Phong Thần thế giới kia không có Đát Kỷ, Na Tra, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Thân Công Báo, bọn họ đều bị thay thế bằng một số nhân vật mà Tần Quân hoàn toàn chưa từng nghe nói tới.

- Hệ thống, tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy?

Tần Quân nhịn không được bèn hỏi thầm trong lòng.

- Kỳ thật Thần Ma đều có thế giới riêng mà bản thân thuộc về, thiên đạo ở thế giới của bọn họ đều bị hệ thống thu phục chiếm được, cho nên sau khi hệ thống triệu hoán bọn họ ra thì thiên đạo vì không để ảnh hưởng tới sự vận hành của thế giới, sẽ an bài những người khác thế vào vị trí của bọn họ.

Hệ thống chần chừ đáp lại.

Má ơi!

Đồng tử của Tần Quân co rụt lại, trong lòng thầm mắng:

- Trước kia không phải ngươi nói là chỉ sửa đổi ký ức và thiết lập nhân vật của bọn họ thôi sao?

Hóa ra những Thần Ma này đều thật sự tồn tại!

Khó mà tưởng tượng được trước kia hệ thống đã làm những gì, ngay cả Phong Thần thế giới và Tây Du Ký thế giới cũng bị bọn họ thu phục chiếm được.

Chẳng lẽ hệ thống chọn hắn chính là vì để hắn giúp đỡ thu phục chiếm lấy thế giới này?

Tần Quân càng nghĩ càng cảm thấy rất có khả năng.

- Quả thật trí nhớ của bọn họ đã được sửa lại, cái gọi là thiết lập sửa đổi chính là rất nhiều thế giới có thể nối liền vói nhau, ví dụ như triệu hoán Dương Tiễn ở Tây Du Ký thế giới ra thì Dương Tiễn trong Phong Thần thế giới cũng sẽ biến mất, cũng giống như thời không song song, nếu như xuất hiện hai người cùng một lúc thì sẽ xuất hiện tình huống hệ thống tan vỡ, hậu quả không thể nào tưởng tượng được.

Hệ thống bất đắc dĩ giải thích.

Tần Quân nghe thấy vậy thì hết hồn, ra là vậy, vừa mới nói tới thời không

song song thì hắn cũng hiểu rồi.

Xem ra hệ thống xem Phong Thần và Tây Du Ký thành thời không song song, có chỗ giống, cũng có chỗ khác nhau.

Ví như trong Phong Thần Diễn Nghĩa trước có Hồng Quân sau mới có trời, Bàn Cổ khai thiên tích địa, nhưng ở trong Tây Du thì lại là do Lão Quân khai thiên.

------oOo------

Chương 453: Rung động

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Bá lại tiếp tục kể lại những gì mình trải qua.

Trong quá trình đi theo Khổng Tuyên, Lý Nguyên Bá dần dần thức tỉnh bản tính của Kim Sí Đại Bàng Điểu, mãi cho tới lúc Trụ Vương vô đạo, chiến loạn nổi lên, gã thấy rất nhiều cô nhi trong loạn lạc, vốn muốn bồi dưỡng thêm thủ hạ cho Tần Quân cho nên thu bọn họ làm nghĩa tử và nghĩa nữ.

Tên này không thèm để ý tới hơn một trăm nghĩa tử và nghĩa nữ của hắn đang ngồi ở đây, trực tiếp nói huỵch toẹt ra khiến cho Tần Quân cảm thấy hết nói nổi.

- Đúng rồi, bệ hạ, không thể không nói linh khí ở thế giới kia nồng đậm hơn ở chỗ này của chúng ta gấp trăm lần!

Lý Nguyên Bá cảm thán.

Tần Quân cũng gật đầu, mấy người Na Tra, Lôi Chấn Tử, Khương Tử Nha mới tu hành bao lâu đâu mà cả đám trâu bò tới mức này, có thể thấy được linh khí ở Phong Thần thế giới sung túc cỡ nào.

Sau khi Phong Thần đại chiến mở ra, Lý Nguyên Bá với thân phận Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng bị cuốn vào đó, huynh trưởng Khổng Tuyên vì bảo vệ gã, bị giáo chủ Tây Phương giáo là Chuẩn Đề đạo nhân thu phục, vì cứu

huynh trưởng, Lý Nguyên Bá bắt đầu chăm chỉ tu luyện, bế quan không ra, mãi cho tới lúc bị hệ thống triệu hồi.

- Bệ hạ, sau này nếu như có cơ hội, chúng ta có thể tiếp tục trở về đó cứu huynh trưởng của ta ra được không?

Trên mặt Lý Nguyên Bá tràn đầy vẻ mong chờ nhìn về phía Tần Quân hỏi.

Tuy rằng tu vi của Tần Quân rất thấp, nhưng ở trong mắt Lý Nguyên Bá thì hắn còn lợi hại hơn cả Khổng Tuyên, không có gì là không làm được.

Ít nhất thì loại thần thông đưa người qua thế giới khác này, Khổng Tuyên và Chuẩn Đề đạo nhân có thể làm được sao?

- Yên tâm đi, cứ giao hết cho trẫm.

Tần Quân cười nói, sau này trực tiếp triệu hoán Khổng Tuyên ra, còn có thể làm màu một phen, chứng minh bản thân mình thần thông quảng đại.

Đám nghĩa tử nghĩa nữ của Lý Nguyên Bá vừa nghe xong đều trở nên kích động, Tần Quân cư nhiên không thèm đặt Chuẩn Đề đạo nhân vào mắt!

Sau đó, Tần Quân bắt đầu sắp xếp chỗ nghỉ cho mấy người Lý Nguyên Bá, để cho bọn họ đi nghỉ ngơi trước.

Đồng thời hắn lại bắt đầu chờ mong Hao Thiên Khuyển.

Lý Nguyên Bá có Khổng Tuyên làm chỗ dựa, Hao Thiên Khuyển cũng không thua kém gì, trên đầu nó còn có Nhị Lang Thần đấy.

Tiếc là Khổng Tuyên không bị đưa về đây.

Hao Thiên Khuyển, ngươi nhất định phải cố gắng lên, kéo Nhị Lang Thần Dương Tiễn về đây cho trẫm!

Trong lòng Tần Quân vô cùng mong chờ.

….

Sự xuất hiện của Lý Nguyên Bá cùng với một trăm hai mươi người con

nuôi trên danh nghĩa của gã có thể nói là khiến cho Thủ Sát Thành rung động.

Mấy người Đát Kỷ, Tiểu Ly, Na Tra đều há hốc mồm, bọn họ biết rõ trước kia tu vi của Lý Nguyên Bá mới chỉ là Địa Tiên cảnh, trong vòng hơn nửa tháng ngắn ngủi đã bay vọt tới Chân Tiên cảnh cửu trọng, chỉ cách Kim Tiên cảnh có một chút xíu nữa thôi, quả thực muốn đâm mù mắt của bọn họ, ngay cả những người gã mang về cũng rất mạnh, thậm chí còn có hơn mười cường giả Địa Tiên cảnh, mỗi người đều có thể làm tướng quân, xông pha chiến trường.

- Bệ hạ, ngươi làm kiểu gì vậy?

Na Tra không nén nổi tò mò bèn hỏi Tần Quân, tên này rõ ràng là cũng muốn được giống như Lý Nguyên Bá.

- Thiên cơ bất khả lộ.

Tần Quân ra vẻ thần thần bí bí nói, trong lòng thầm nghĩ có cho tiểu tử ngươi trở về thì chắc cũng không mạnh hơn được bao nhiêu.

Na Tra trong Tây Du Ký gần như đã đạt tới cực hạn, có trở về mấy chục năm thì cũng không có tiến bộ gì nhiều.

Y chỉ là linh châu của Nữ Oa chuyển thế, mà bản thân Lý Nguyên Bá thì lại là Kim Sí Đại Bàng Điểu chuyển thế, mẫu thân của Kim Sí Đại Bàng Điểu chính là nhân vật cùng thời với Nữ Oa!

Màn đêm buông xuống.

Sau một hồi điên long đảo phượng, Đát Kỷ nằm trong lòng Tần Quân vừa vuốt ve lồng ngực hắn vừa hỏi:

- Bệ hạ, ngươi làm cách nào để Lý Nguyên Bá trở nên mạnh như vậy?

Tiểu Ly nằm một bên cũng tò mò nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

- Đó là một loại thần thông, ngươi biết càng ít thì càng tốt, yên tâm đi, sau này trẫm cũng sẽ để các ngươi thử xem.

Tần Quân ôm hai nàng cười nói, chỉ số trung thành của hai nàng cũng đã đạt tối đa, cho nên chắc chắn sẽ không để lộ ra ngoài, bất quá để cho hắn giải thích về hệ thống thì vẫn là thôi đi thì hơn, miễn cho sau này các nàng cảm thấy mất hết niềm tin vào nhân sinh.

Hai nàng nghe vậy thì không hỏi nữa, Tần Quân cũng đã nói như vậy, nhất định là vì tốt cho bọn họ.

- Hệ thống, có phải là chúng ta ở đâu thì sau khi Hao Thiên Khuyển trở về sẽ xuất hiện ở chỗ đó hay không?

Tần Quân thầm hỏi.

- Đúng vậy, túc chủ chính là cửa ra vào của phó bản Thần Ma.

Câu trả lời của hệ thống nháy mắt liền khiến cho Tần Quân yên tâm.

Hắn vẫn còn một lần phó bản Thần Ma chưa dùng tới, tiếp theo nên cho ai đi đây?

Để cho Sa Ngộ Tịnh trở về mang Tôn Ngộ Không tới thì rõ ràng là không thể được, mặc dù đưa tới thì Tôn Ngộ Không cũng sẽ không thần phục hắn, thậm chí còn có thể quậy cho long trời lở đất, sau đó bị Như Lai Phật Tổ trấn áp một phen.

Để cho Thái Bạch Kim Tinh trở về thì cũng được.

Đợi đã!

Có thể để cho hắn trở về trước!

Hai mắt Tần Quân sáng lên, đồng thời trong lòng liền dâng lên một kế hoạch.

…

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân liền dẫn mấy người Lý Nguyên Bá truyền tống trở về vương quốc Đại Tần, đi theo còn có Đát Kỷ và Tiểu Ly.

- Bệ hạ, ngài trở về có chuyện gì sao?

Trên triều đình hoàng cung, văn võ bá quan đều tề tựu đông đủ, Cổ Tuân cung kích hỏi.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Trẫm định sẽ khai chiến với các vương quốc xung quanh!

Ồ!

Hắn vừa nói xong thì cả đại điện nháy mắt liền vỡ òa.

- Bệ hạ, chớ nên lỗ mãng!

- Đúng vậy! Bệ hạ, bây giờ ngài đang công chiếm vô chủ chi địa, chớ nên để cho Đại Tần rơi vào hoàn cảnh lưỡng bề thọ địch.

- Xin bệ hạ tỉnh táo cân nhắc!

- Bệ hạ, ngài đang nói đùa hay sao?

- Bệ hạ, ngài đừng dọa bọn ta!

Văn võ trong triều vội vàng quỳ xuống khuyên can Tần Quân, Lý Nguyên Bá không quỳ xuống, vương quốc trong mắt gã căn bản không là gì hết, hiện tại gã đã đạt tới Chân Tiên cảnh cửu trọng, có thể xem như cường giả hàng đầu ở Nam Vực, phải biết rằng sau khi biến thân thành Kim Sí Đại Bàng Điểu thì gã sẽ càng mạnh hơn nữa.

Có thể mạnh hơn cả Kim Tiên.

------oOo------

Chương 454: Vô thượng thần thông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đi khai chiến với các quốc gia khác bởi hắn nhận được nhiệm vụ chính tuyến Bách Trảm Đế Hoàng, sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn sẽ

tăng lên bốn cấp, bên cạnh đó còn được một lần triệu hoán Thần Ma, một lần rút thăm may mắn, một lần kỹ năng truyền thừa, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma.

Có thể nói, phần thưởng hậu hĩnh vô cùng.

Đương nhiên, giết trăm vị hoàng đế là một công trình quá lớn.

Không biết Chính Đạo này có được một trăm vương quốc không

- Dùng chiến tranh để nuôi chiến tranh, thế cục hiện tại của Đại Tần, chẳng nhẽ các ngươi còn không rõ, phải nhanh chóng cường đại!

Tần Quân trầm giọng nói, cứ nghỉ ngơi dưỡng sức thì bao giờ mới có thể chân chính cường đại?

Chiến tranh đồng nghĩa với việc có tài nguyên, tài nguyên sẽ thôi thúc sự phát triển.

Có Lý Nguyên Bá và những nghĩa tử, nghĩa nữ của gã thì binh lính vương quốc Đại Tần hoàn toàn vô dụng, mới Hóa Hư cảnh đã có thể quét sạch một vương quốc, huống chi là Địa Tiên cảnh, bản thân Lý Nguyên Bá còn là vị Chân Tiên cảnh cửu trọng vô cùng cường đại, nếu Chính Đạo Ngũ Hùng không ra tay, thì đến hoàng triều cũng không thể ngăn được họ!

Lời Tần Quân khiến cả triều văn võ đều phải an tĩnh.

- Hừ, sợ cái gì, một búa của ta giáng xuống cũng đủ khiến một vương quốc diệt vong.

Lý Nguyên Bá khoanh tay trước ngực, hừ lạnh, những lời này khiến mọi người thực chẳng biết đáp sao.

Tiểu tử ngốc này sao lại thô tục như thế!

Dẫu vậy thì câu nói của Lý Nguyên Bá cũng thiếu chút là khiến họ sục sôi ý chí.

Đúng vậy!

Có một vị cường giả như Lý Nguyên Bá ở đây, thì còn sợ gì?

Bấy giờ, chúng quan văn quan võ trong triều mới bắt đầu thì thầm to nhỏ, vẽ nên tương lai tươi đẹp.

- Bệ hạ, khi nào thì ngài lên đường?

Cổ Tuân thấp thỏm hỏi, trong lúc mấu chốt này mà lại xuất binh, gã đương nhiên sẽ lo lắng, nhưng đồng thời, trong lòng cũng tràn ra sự hưng phấn không kiềm hãm nổi.

Tần Quân đột nhiên đứng dậy khiến mọi người sửng sốt, vội vàng quỳ xuống, bấy giờ, hắn mới chậm rãi nói:

- Ngày mai!

...

Sau khi buổi triều kết thúc, Tần Quân đi vào quân doanh, bên cạnh hắn là Lý Nguyên Bá, Đát Kỷ, Tiểu Ly.

Quan Vũ đang luyện binh, phía trước là mấy ngàn xích bạc binh lính đang luyện thương, tiếng hô rung trời, một thiếu niên đứng bên cạnh Quan Vũ, chính là Yến Tam, vị thiên tài có Phong Linh căn.

- Bệ hạ tới!

Yến Tam vừa trông thấy nhóm người của Tần Quân liền mừng rỡ hô lên.

Trong lòng gã, người gã sùng bái nhất không phải Quan Vũ, mà là Tần Quân.

Ngày ấy, nếu Tần Quân không ra tay, gã chắc hắn đã chết ở khu rừng ngoại vương đô, hơn nữa gã còn chứng kiến Tần Quân từ hoàng tử bị phế truất đi lên ngôi vị hoàng đế, thậm chí còn khiến vương quốc Kiền Nguyệt bé nhỏ phát triển thành vương quốc Đại Tần cường đại hơn cả hoàng triều như ngày nay!

- Tham kiến bệ hạ!

Quan Vũ vội vàng quỳ xuống, mấy ngàn binh sĩ cũng dừng luyện thương, vừa cung kính vừa cuồng nhiệt nhìn về phía Tần Quân.

Đa số người đi binh đều vì cái danh Tần Đế.

Thiên cổ nhất ngộ chi yêu nghiệt, tiền vô cổ nhân chi đế hoàng!

Cái lời bình của Nhân Bảng đối bới Tần Quân thổi bùng lên nhiệt huyết trong lòng vô số người trẻ tuổi.

- Bình thân, các tướng sĩ tiếp tục tập luyện, trẫm tìm Quan tướng quân có việc.

Tần Quân ôn hòa phất tay nói, Quan Vũ kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn.

Sau đó, dưới ánh mắt đầy hàm ý của Tần Quân, Quan Vũ đứng dậy đi theo họ, để lại đám lính ngơ ngác nhìn nhau.

Nhóm người đi tới một góc trống trải, không một bóng ai, Tần Quân bấy giờ mới nhìn chằm chằm vào Quan Vũ, cười nói:

- Ngươi có muốn biến cường không?

Quan Vũ vừa nghe, đôi mắt phượng trừng lớn, gã chần chờ hỏi:

- Ý bệ hạ là sao?

Đát Kỷ và Tiểu Ly hưng phấn nhìn Tần Quân, rốt cuộc có thể xem đến nguyên do vì sao Tần Quân có thể khiến Lý Nguyên Bá biến cường.

- Trẫm muốn giao một nhiệm vụ cho người, ngươi phải ráng hết sức để biến cường, cũng tiện thể dẫn cường giả, thuộc hạ, hoặc bảo bối về!

Tần Quân cười tủm tỉm nói, đồng thời thầm hỏi trong lòng:

- Hệ thống, Quan Vũ có thể đi những phó bản nào?

- Quan Vũ có thể đi thế giới Tam Quốc Diễn Nghĩa hoặc Tây Du Ký.

Hệ thống đáp.

Tây Du Ký?

Hai mắt Tần Quân sáng lên, mấy trăm năm trước Đường sơ, chính là cuối thời Đông Hán, vừa lúc là khoảng thời gian Tôn Ngộ Không bị đè dưới Ngũ Hành Sơn.

Dù Tam Quốc Diễn Nghĩa cũng có vài truyền thuyết tiên nhân, nhưng dù sao vẫn là thế giới phàm nhân, Tần Quân chỉ cần không ngốc thì chắc chắn sẽ chọn thế giới Tây Du Ký với đủ loại thần yêu.

- Bệ hạ, rốt cuộc ngài đang nói gì?

Quan Vũ nhíu mày hỏi, vẻ mặt của gã như đang nghi ngờ không biết Tần Quân có hồ đồ không.

Lý Nguyên Bá cười gian trá:

- Quan Vũ, cơ duyên của ngươi đến rồi, phải biết tận dụng đó!

Đương lúc biết thế giới thực mới trôi qua hơn nửa tháng, Lý Nguyên Bá thiếu chút thì choáng váng, niềm kính sợ của gã đối với Tần Quân lên tới đỉnh điểm.

Quan Vũ càng nghe càng không hiểu chuyện gì đang diễn ra, đang định hỏi thì nghe được Tần Quân tiếp tục nói:

- Trẫm sẽ dùng vô thượng thần thông để đưa ngươi tới một thế giới khác, ngươi sống bên đó mấy chục năm thì bên này mới chỉ được mười ngày, ngươi phải nhớ, cố gắng biến cường, nhất định không được chết, ngươi đi sang thế giới đó, gánh vác theo bao hi vọng của trẫm!

Tần Quân không muốn Quan Vũ chết ở thế giới Tây Du Ký, bởi Quan Vũ chính là vị Thần Ma đầu tiên cùng hắn kề vai chiến đấu, mang hắn trưởng thành lớn mạnh.

Nhưng dù sao thế giới Tây Du Ký cũng khá an toàn, chí ít thì không thân bất do kỷ như thế giới Phong Thần Bảng.

Vô thượng thần thông?

Đát Kỷ cùng Tiểu Ly vô thức há hốc miệng, đôi mắt xinh đẹp trợn tròn, đáng yêu cực kỳ.

Quan Vũ cũng giật mình hoảng sợ, toàn thân như bị sét đánh, không biết nói sao.

- Hệ thống, đưa Quan Vũ tới thế giới Tây Du Ký!

Tần Quân nói thầm trong lòng, sau đó nhìn chằm chằm vào Quan Vũ, nhắc lại:

- Đừng quên lời trẫm nói, giúp trẫm mang về mấy người có thể phò tá!

Quan Vũ chần chờ muốn nói lại thôi, thế giới quan bị đảo điên khiến hiện tại đầu gã chẳng nghĩ nổi thứ gì, không thể nói thành lời.

Nhoáng một cái, Quan Vũ liền biến mất, làm Tiểu Ly hô lên sửng sốt.

- Tần Quân ca ca, hắn thật sự bị ngươi dùng vô thượng thần thông để truyền tống đến thế giới khác sao?

Tiểu Ly ôm chặt tay Tần Quân, dáo dác hỏi, dù là phụ vương nàng thì cũng không có nổi thứ thần thông như thế.

Ánh mắt Đát Kỷ cũng sáng lấp lánh, cùng Lý Nguyên Bá, gã chỉ thiếu điều quỳ sụp xuống.

------oOo------

Chương 455: Vọng Thiên Nhai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân gật đầu ra vẻ bí hiểm, hắn nâng cằm, ánh mắt ngước bốn mươi lăm độ nhìn bầu trời, vẻ mặt tràn đầy phiền muộn, như thể một người từng trải qua biết bao gian nguy, sở hữu biết bao bí mật không ai rõ, nhìn hắn như vậy, Tiểu Ly si mê sùng bái không thôi.

- Được rồi, về Thủ Sát Thành, từ mai sẽ bắt đầu chiến chinh!

Tần Quân phất tay áo, cười nói, Quan Vân Trường có cái tài khiến người ta quy phục, mong rằng gã có thể mượn sức được nhiều tướng lãnh, giúp Tần Quân chinh chiến tứ phương!

...

Lúc quay về Thủ Sát Thành đã gần tới hoàng hôn.

Tần Quân mở một cuộc họp, để bàn xem cần dẫn theo bao nhiêu quân. Sức mạnh của quân đội vương quốc Đại Thần thực bình thường, ngũ đại quân đoàn cực mạnh thì đang bận công thành, không chia quân sang hỗ trợ được.

Nhưng để đối phó các vương quốc thì cũng không cần đến ngũ đại binh đoàn, chỉ cần cường giả công thành, các binh lính thì dựa vào số lượng để đàn áp là được rồi.

- Bệ hạ, lần này nhất định ngươi phải dẫn ta đi!

Na Tra hưng phấn nói, bấy lâu nay vẫn sống an nhàn, y sắp buồn tay buồn chân lắm rồi.

- Được.

Tần Quân lắc đầu cười, đồng ý.

Lý Nguyên Bá đề nghị:

- Hiển nhiên là cần dẫn theo chúng nghĩa nữ của ta, ai trong số họ đều đủ sức quét sạch một vương quốc.

Tần Quân nghe vậy, cũng gật gù thấy đúng.

Nghĩa tử, nghĩa nữ của Lý Nguyên Bá cả thảy có một trăm hai mươi hai người, đủ để thành lập một quân đoàn nhỏ.

- Chi bằng khiến các con của ngươi tạo dựng Kim Bằng quân đi!

Tần Quân cười nói.

Kim Bằng quân?

Hai mắt Lý Nguyên Bá sáng rực lên, bản thể của gã là Kim Sí Đại Bằng Điểu, đặt tên vậy có khác nào dùng tên gã để đặt cho quân đoàn đâu, đương nhiên là Lý Nguyên Bá vui sướng vô cùng.

Sau khi quyết định xong việc thành lập Kim Bằng quân, Tần Quân bắt đầu an bài chuyện ở vô chủ chi địa, có các siêu cường giả như Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Kim Giác, Ngân Giác trấn thủ, thì mọi chuyện không cần lo lắng.

Ở khắp Nam Vực này, những người có thể uy hiếp vô chủ chi địa cũng chỉ có Bình Thiên Yêu Tôn hoặc Thánh Hoàng.

Không đúng, còn có Dịch lão đầu cùng thượng cổ chi hồn từng xuất thế ở vương quốc Thương Lam, nhưng hai người này hẳn sẽ không đối đầu với Tần Quân.

- Mặt khác, trẫm muốn giới thiệu một nhân vật xuất chúng trong yêu tộc cho các ngươi.

Tần Quân nói sang chuyện khác, khiến mọi người ai cũng lộ ra vẻ tò mò, chỉ có thân tín của hắn mới biết được hắn đang nhắc đến ai.

Bình Thiên Yêu Tôn!

Có thể nói, vị đại năng của giới yêu tộc này chính là kẻ đã phá vỡ thế cục giữa nhân tộc và yêu tộc tại Nam Vực, trước đây là nhân tộc áp chế yêu tộc, hiện lại ngầm có thế yêu tộc áp chế nhân tộc, ở Thánh Triều, mọi người còn chưa nhận ra điều này, nhưng nếu tới nhân tộc biên cảnh thì sẽ thấy được cái sự thật tàn khốc ấy.

- Bình Thiên Yêu Tôn, toàn thể nhân tộc, không ai có thể thắng hắn, gần đây hắn đang tấn công Ma Đạo chuẩn bị kéo đến lật đổ Chính Đạo.

Tần Quân chậm rãi mở miệng nói, lời vừa thốt ra liền khiến bầu không khí của đại đường trở nên nghiêm trọng.

Chuẩn bị lật đổ Chính Đạo?

Trình Nghị nghiến răng hỏi:

- Bệ hạ, ý của người chẳng nhẽ là Bình Thiên Yêu Tôn đang dò xét chúng ta?

- Đúng vậy...hẳn các ngươi đều thấy Man Tượng Vương của trẫm phải không, nó chính là thuộc hạ của Bình Thiên Yêu Tôn.

Tần Quân gật đầu nói, nhắc tới đây, hắn thấy thốn vô cùng.

Man Tượng Vương không phải hắn tóm được.

Mà là Dịch lão đầu bày trò, sớm biết sẽ có hậu quả thế này, lúc ấy hắn nên từ chối mới phải.

Ngẫm lại thì, nói không chừng chính Dịch lão đầu đã có ý xấu từ trước.

Mọi người rơi vào trầm mặc, không một ai chỉ trích Tần Quân, cũng không ai dám chỉ trích, Trình Nghị chần chờ hỏi:

- Nếu bệ hạ giao trả Man Tượng Vương cho Bình Thiên Yêu Tôn, thì có thể bình ổn chuyện này không?

Dù làm thế sẽ khiến Tần Quân mất mặt, nhưng nếu Tần Quân đã nói rằng ở Nam Vực không ai có thể đánh thắng Bình Thiên Yêu Tôn, thì bọn họ sao phải đắc tội một vị cường giả đáng sợ như thế chứ?

Huống chi, Man Tượng Vương vẫn số an nhàn sung sướng ở Thủ Sát Thành, dù có tu vi ở Thiên Tiên cảnh thì tạm thời cũng không dùng đến.

- Giao trả thì sẽ bình ổn được sao? Huống chi trẫm còn ký kết huyết mạch khế ước với Man Tượng Vương rồi.

Tần Quân nhún vai nói.

Huyết mạch khế ước!

Ai nấy đều im lặng, cưỡng chế giải trừ huyết mạch khế ước thì song

phương đều bị vết thương khó lòng chữa nổi, còn nếu muốn Man Tượng Vương bình an vô sự thì Tần Quân phải chết.

Xem chừng, thù này không thể hóa giải.

- Ngay khi yêu tộc tiếp cận vô chủ chi địa, phải ngay tập tức cho trẫm biết tin!

Tần Quân trầm giọng quát, có truyền tống môn, hắn có thể nhanh chóng quay về nơi này.

Đến lúc đó, hắn sẽ triệu hồi hết thảy những Thần Ma có tu vi từ Kim Tiên cảnh trở lên, không tin rằng đến nước đó rồi mà vẫn không hạ gục được Bình Thiên Yêu Tôn!

Mọi người chỉ biết gật đầu, sự uy nghiêm của Tần Quân không thể khinh nhờn, tuy có một số việc hắn có thương lượng với cấp dưới, nhưng những chuyện đại sự thì thường Tần Quân là người quyết định hết thảy, nói một không hai.

Qua ngày hôm nay, số thành trì của vô chủ chi địa quy thuận Đại Tần đã đạt tới con số bảy mươi ba, số người trong ngũ đại quân đoàn không hề giảm sút, ngược lại còn tăng lên gấp bội.

Cứ hễ đến tòa thành nào thì lại chiêu mộ được số quân nhiều hơn số thương vong, huống chi còn có Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi dẫn binh, số binh sĩ chết đi ít đến không thể tin nổi.

Cùng lúc đó, ở vô chủ chi địa cũng có rất nhiều trung tiểu thế lực chống lại Đại Tần, thế lực duy nhất có thể tạo chút sức ép cho Đại Thần là Hắc Nhiên Thần Giáo thì lại không có động tĩnh gì, cũng không tỏ thái độ gì, như thể việc thế sự không liên quan đến họ.

Trăng hạ mặt trời lên.

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân dẫn Man Tượng Vương, Lý Nguyên Bá và Kim Bằng quân đi qua truyền tống môn về vương quốc Đại Tần, sau đó liền cầm theo bản đồ, bay về những vương quốc lân cận.

Vương quốc bị xử lý đầu tiên chính là vương quốc Ngô Kỳ!

Tần Quân đứng trên người Man Tượng Vương, nhóm người của Lý Nguyên Bá theo sát sau đó, đội quân từ từ bay qua bầu trời của vương đô, khiến dân chúng và tu sĩ phía dưới sửng sốt hô lên liên tục.

- Con yêu tượng to quá!

- Ngươi mù à, đứng trên đó chính là Tần Đế bệ hạ!

- Sao —— Tần Đế?

- Sao hắn lại ở đây, không phải đang tại vô chủ chi địa à?

- Nghe nói Tần Đế sẽ ra tay với các vương quốc lân cận!

------oOo------

Chương 456: Vọng Thiên Nhai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi nhóm người của Tần Quân bay qua vương quốc Ngô Kỳ, từ trong quân doanh cũng trào ra thiên quân vạn mã, người dẫn đầu chính là Nam Mãnh – người từng là trấn quốc đại tướng quân!

Tần Quân dẫn người tấn công vương đô của vương quốc Ngô Kỳ, việc đầu tiên là khống chế nhóm quyền quý tối cao của vương quốc Ngô Kỳ, rồi những việc sau đó sẽ trôi chảy dễ dàng.

Bằng thực lực của họ, vương quốc Ngô Kỳ hoàn toàn không phản kháng nổi.

...

Nằm giữa chính ma lưỡng đạo, có một Vọng Thiên Nhai, nó là một khe sâu rộng trăm trượng, dài miên man bất tận, giống như một khe lớn nằm trên đại địa.

Vọng Thiên Nhai sâu không lường được, dường như ở đó tồn tại một thức

cấm chế quỷ dị nào đó, dù tu vi cao đến đâu, rơi xuống đó cũng không thể thoát được.

Theo truyền thuyết, ở thời thượng cổ có một ma thần đỉnh thiên lập địa, vô cùng đáng sợ, gã dùng một kiếm để bổ ra khe này, suýt chút thì chém đôi Nam Vực, từ đó về sau, liền có Vọng Thiên Nhai.

Giờ phút này, ở bên Vọng Thiên Nhai đứng vô số tu sĩ, đông đúc, sin sít, trải khắp đại địa, nhìn không tới cuối, trên không cũng có không biết bao nhiêu tu sĩ.

Trong đó, Nhâm Hải của Chính Khí Minh cũng đứng trên không, bên cạnh gã có bốn người, cả nam cả nữ, đều mặc trang phục mỹ lệ xa hoa, tỏa ra thứ uy áp khó nói thành lời, giống như những vị thần đứng giữa không chúng.

Bọn họ chính là lãnh tụ của Chính Đạo Ngũ Hùng.

Chính Khí Minh, Đại Địa Hạp Cốc, Bắc Tuyết Phong, Ly Nguyên Cốc, Dạ Nguyệt Thần Tông!

Chính Đạo Ngũ Hùng, là những thế lực có thể đối kháng với Ma Đạo Cửu Tôn, đương nhiên, thực lực tổng lại vẫn yếu hơn Ma Đạo Cửu Tôn.

Ngàn vạn tu sĩ lẳng lặng đứng trước Vọng Thiên Nhai chờ đại, tĩnh mịch đến đáng sợ, trong thiên địa ngập tràn bầu không khí nặng nề, khiến người ta không dám thở thành hơi.

- Đến rồi!

Nhâm Hải đột nhiên nghiến răng nói, lãnh tụ của tứ phái còn lại đều nhíu mày.

Chỉ thấy ở phía bên kia của Vọng Thiên Nhai, xuất hiện một bóng dáng hùng vĩ, khổng lồ, tuy nhìn không rõ chân diện mục của người đó, nhưng giữa những mây đen vần vũ bao bọc, lại lộ ra cái khí thế khủng khiếp như diệt thế ma thần, dù cách mấy trăm dặm, nhưng khi chúng tu sĩ nhìn thấy bóng dáng ghê sợ kia cũng không khỏi sợ hãi.

- Chúng ta ngăn nổi hắn sao...

Bắc Tuyết Phong phong chủ, Hồ Ngọc Trí, nghiến răng hỏi, gương mặt nàng lãnh diễm, toàn thân được bọc với bạch y trắng như tuyết, thoạt nhìn chỉ chừng hơn ba mươi, dù dung mạo xinh đẹp nhưng lãnh khí tỏa ra khiến người khác không dám lại gần.

Ngăn nổi sao?

Bốn người còn lại đều im lặng, không ngăn nổi cũng phải ngăn, nếu khiến kẻ đó tiến được vào Chính Đạo thì dân chúng sẽ lầm than, chắc chắn đại họa sẽ giáng xuống.

Gào ——

Tiếng yêu thú gầm gừ liên miên không ngớt vang đến từ phía chân trời, khiến người ta run rẩy.

Bóng dáng kinh hoàng kia chính là Bình Thiên Yêu Tôn!

Biết Tần Quân ở Chính Đạo, gã liền trực tiếp dẫn theo yêu tộc đại quân lao đến, dù có người từng phao tin Tần Đế bắt Man Tượng Vương, nhưng Chính Đạo Ngũ Hùng không làm gì nổi hắn, mà Thánh Hoàng chắc chắn sẽ không giao con dân của mình cho yêu tộc, điều này chẳng phải đang tỏ rõ với người trong thiên hạ rằng địa vị của nhân tộc thấp hơn yêu tộc sao?

Vậy nên Chính Đạo Ngũ Hùng mới đành cố gắng để ngăn bước Bình Thiên Yêu Tôn.

Với cái cách hành sự của Bình Thiên Yêu Tôn, sao có thể đơn giản là chỉ đến bắt Tần Đế, mục đích thực sự của gã là thâu tóm nhân tộc lãnh địa.

Ầm rầm rầm ——

Bóng dáng Bình Thiên Yêu Tôn như chạm tới mây xanh, gã bước chậm giữa hoang nguyên, bên chân gã là vô số yêu thú đang lao như tên bắn, dù là tứ giai yêu vượn to lớn như một hòn núi nhỏ, hay ngũ giai cự tượng cao tới mười thước, thì đều vô cùng nhỏ bé khi đứng bên chân yêu tôn.

Không ai thấy rõ được vùng từ eo trở lên của Bình Thiên Yêu Tôn, nhưng có thể nhận ra gã mặc một bộ giáp màu đen, phía sau còn có áo choàng

bay phần phật, kéo lên cuồng phong quét qua đại địa.

Sấm nổ gầm gừ, sét giật rung trời!

Phía bên kia Vọng Thiên Nhai, hết thảy Chính Đạo đại quân đều ngừng thở, nhóm năm người của Nhâm Hải vã mồ hôi lạnh không ngừng, Bình Thiên Yêu Tôn càng lại gần, cái khí tức khủng khiếp ấy càng khiến họ thở dồn dập.

Ực ực ——

Dạ Nguyệt Thần Tông tông chủ, Vương Kiến Thiên bất giác nuốt nước miếng, gã nom như một vị công tử phiêu nhiên, bộ áo lam hoa lệ, mái tóc dài được cột sau đầu bằng dây đỏ, nhưng giờ, gã chẳng thể duy trì cái phong độ ấy nữa.

Từ trăm dặm nhìn lại, bọn họ ước chừng Bình Thiên Yêu Tôn phải cao đến năm nghìn trượng.

Không hổ là yêu tôn!

Nhóm Nhâm Hải tung hoành đã mấy ngàn năm, nhưng đây là lần đầu gặp được một tuyệt thế đại yêu như thế, còn chưa khai chiến mà khí thế ấy đã khiến họ muốn quay đầu chạy trốn.

Nhưng họ không thể trốn!

Từ khi Bình Thiên Yêu Tôn xuất hiện, gã bắt đầu không ngừng xâm lược nhân tộc, qua đó đủ hiểu rằng dã tâm của kẻ này lớn nhường nào, hiện giờ, tuy lấy cớ là đi cứu Man Tượng Vương, nhưng vị lãnh tụ nào của nhân tộc chẳng biết gã định nhân cơ hội này để tàn sát nhân tộc, giết chúng tu sĩ, khiến sức mạnh của nhân tộc giảm sút!

Vậy nên, dù có thế nào, họ cũng phải trụ vững, không chỉ vì bá tánh lê dân, mà còn vì chính đạo đại nghĩa.

- Một lũ Kim Tiên cảnh cùng đám kiến lóc chóc mà cũng dám ngăn cản bản tôn?

Bình Thiên Yêu Tôn bỗng nhiên mở miệng nói, giọng nói như sấm rền,

đinh tai nhức óc, giống như kẻ nào nghe thấy đều sẽ bị thanh âm này văng vẳng suốt mấy ngày.

Nhóm Nhâm Hải đồng thời bộc phát khí thế, ai nấy đều lấy ra pháp bảo của mình, rồi cao giọng hô:

- Các huynh đệ, chúng ta không được để bọn yêu ma này đi vào quê hương chúng ta, hôm nay nhất định phải hi sinh đến giọt máu cuối cùng!

- Chiến! Chiến! Chiến!...

Mấy ngàn vạn tu sĩ đồng thanh hô lên khàn cả giọng, khiến mây đen trên trời cũng phải tan ra, từng luồng sáng chiếu khắp đại địa, lấp lánh như hi vọng.

- Không biết lượng sức mình! Yêu tộc tử tôn, tất cả tiến lên, diệt sạch lũ người này!

Bình Thiên Yêu Tôn giận dữ gầm gừ, giữa mây đen cuồn cuộn, lộ ra hai tròng mắt đỏ quạch như mặt trời dâng cao, khiến người ta run sợ.

....

Vương quốc Ngô Kỳ, hoàng cung của vương đô.

Tần Quân đứng trên lưng Man Tượng Vương, cửu long chí tôn hoàng bào khiến hắn tỏa ra khí thế bễ nghễ thiên hạ, bá đạo kiệt luân, tay phải hắn cầm Thất Tinh kiếm, hắn nhìn xuống đám quan viên, tướng sĩ, cung nữ, thái giám, tu sĩ, hết thảy người trong hoàng cung đều ngước nhìn hắn, ai nấy đều ngập vẻ sợ hãi và tuyệt vọng.

------oOo------

Chương 457: Bình Thiên Yêu Tôn xuất hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá và Kim Bằng quân tản ra để tránh cho có kẻ chạy trốn.

- Ai là hoàng đế, đứng ra đây!

Tần Quân nhìn xuống họ, khẽ cười, ấy nhưng nụ cười này lại có chút lạnh lẽo.

Xâm nhập hoàng cung của vương quốc Ngô Kỳ quả là việc dễ dàng, tướng quân mạnh nhất bị một búa của Lý Nguyên Bá đập chết, Tần Quân định bảo gã thủ hạ lưu tình cũng không kịp.

Nhưng chiến tranh vương quốc chính là thế, nước thua cuộc thậm chí còn có thể máu chảy đầu rơi suốt ngàn dặm, hiện tại Tần Quân còn chưa làm hại bất cứ người dân nào.

- Tần Đế, ngươi định làm gì!

Ngô Kỳ hoàng đế đứng ra nghiến răng hỏi, dù đang cố gắng bình tĩnh nhưng cơ thể gã không kiểm soát được, cứ thế run lên bần bật.

Tần Quân híp mắt nhìn về phía gã, nói:

- Ngày trước, khi phát động chiến tranh với vương quốc Đại Tần, ngươi có từng nghĩ đến ngày này?

Tại Viêm Kình Tông của vương quốc Ngô Kỳ, ẩn úp một Hóa Hư cảnh lão quái, nhưng lúc này lão không dám nhảy ra, bởi khí tức của Kim Bằng quân khiến lão sợ run, chỉ biết núp mình trong sơn môn.

Chúc Nghiên Khanh xuất thân từ Viêm Kình Tông, nên Tần Quân không định phiền hà tông phái này.

Trước lời ép hỏi của Tần Quân, Ngô Kỳ hoàng đế nghiến răng nghiến lại, không biết trả lời sao.

Rầm một tiếng!

Ngô Kỳ hoàng đế thế mà lại quỳ gối trước mặt Tần Quân, khiến văn võ bá quan chung quanh không khỏi bối rối.

- Bệ hạ, sao ngài có thể quỳ trước mặt hắn!

- Bệ hạ, ngài không được hèn mọn như thế!

- Chúng ta thà chết trận còn hơn!

- Tần Đế, ngươi nhất định phải dồn vương quốc Ngô Kỳ của chúng ta vào chỗ chết sao?

Tần Quân chẳng hề mảy may dao động trước những tiếng gào thét đó.

Hắn nhìn chằm chằm Ngô Kỳ hoàng đế, nói:

- Trẫm không muốn đại khai sát giới, chỉ cần ngươi chết, bọn họ không phản kháng, trẫm cam đoan sẽ đối đãi vương quốc Ngô Kỳ như vương quốc của mình!

Lời vừa nói ra, sắc mặt Ngô Kỳ hoàng đế liền trắng bệch.

Chẳng ai muốn chết, nhất là một hoàng đế vốn cao cao tại thượng.

- Chuyện này...

Ngô Kỳ hoàng đế ngẩng đầu chuẩn bị cầu xin, thì một tia sáng lạnh đột nhiên xẹt qua, đâm thủng yết hầu của Ngô Kỳ hoàng đế!

Máu tươi vương vãi trên thềm bạch ngọc, giống như một bông hồng mỹ lệ, bi thương.

- Đinh! Nhiệm vụ chính tuyến – Bách Trảm Đế Hoàng hoàn thành 4%!

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân, hoàng đế của vương quốc quả nhiên chẳng là thá gì, đến exp cũng không có.

Tần Quân cảm thán trong lòng, tay phải vẫy lại, Thất Tinh kiếm liền bay về với hắn, hắn không nhìn cái cảnh hỗn loạn phía dưới, dùng linh lực hô lớn:

- Từ hôm nay, không còn vương quốc Ngô Kỳ, chỉ có quận Ngô Kỳ, từ giờ trở đi, các ngươi chính là con dân của Đại Tần!

Rầm!

Toàn thể vương đô ồ lên!

- Chuyện gì thế? Là giọng của Tần Đế sao?

- Là Tần Đế bị ma đầu đoạt xá đó sao? Chết rồi, từ nay về sau chúng ta phải sống trong ác mộng!

- Nói nhảm gì đấy, bạn của ta ở vương quốc Đại Tần nói rằng Tần Đế đối đãi con dân tốt vô cùng, gia nhập vương quốc Đại Tần là chuyện tốt!

- Đầu có thể rơi! Máu có thể chảy! Nhưng nước không thể mất!

- Tần Đế chính là anh hùng của lòng ta...

Đột nhiên, cả vương đô xôn xao hết cả, nằm ngoài dự đoán của Tần Quân ấy là, có không ít người tỏ ra vô cùng hưng phấn.

Ai!

Cái giá của đẹp trai chính là thế, khiến người ta muốn hận cũng không hận nổi.

Tần Quân cảm khái trong lòng, cùng lúc đó, Lý Nguyên Bá và Kim Bằng quân bắt đầu bay xuống dọn dẹp tàn cục, đều từng tham dự Thương Chu đại chiến, xử lý mấy chuyện này chẳng còn là việc lạ lẫm gì.

Ngày đó, cái tin Ngô Kỳ hoàng đế bị Tần Đế giết chết lan nhanh như gió thổi, khiến cả vương quốc Ngô Kỳ chấn động.

Không chỉ thế, tin này còn lan sang cả những vương quốc khác.

Đêm ấy, Tần Quân ngủ tại hoàng cung, trăng sáng sao thưa, một mình hắn đứng luyện kiếm ở hoa viên, Lý Nguyên Bá thì nằm ngửa trên mái cung điện ngắm sao.

- Đinh! Hao Thiên Khuyển sắp trở về từ phó bản thế giới!

Tiếng thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên, cắt ngang buổi luyện kiếm của Tần Quân, hắn không định chạy ra nơi khác, dù sao thì Lý

Nguyên Bá cũng trải qua phó bản thế giới rồi.

Hắn bắt đầu chờ mong, không biết Hao Thiên Khuyển sẽ mạnh đến chừng nào, dựa theo lời hệ thống, cái tu vi Địa Tiên cảnh của Hao Thiên Khuyển là tu vi sau khi nó bị suy yếu, giờ, chỉ mong nó có thể đạt tới điên phong, tốt nhất là vượt qua cả điên phong.

Nếu có thể dẫn Nhị Lang Thần về thì...

Nghĩ đến đó, nước miếng của Tần Quân thiếu điều chảy ra, Nhị Lang Thần Dương Tiễn đó, chính là thần tượng của vô số con dân Hoa Hạ, địa vị chẳng kém Tôn Ngộ Không, Na Tra là bao.

Nhưng nếu Hao Thiên Khuyển dẫn được Nhị Lang Thần về, không biết vị này có nghe lời Tần Quân không?

Dù sao thì Thiên Đình Tư Pháp Chiến Thần chính là một người vô cùng cao ngạo, thậm chí còn dám cãi lại Ngọc Đế.

- Bệ hạ, có chuyện gì thế?

Lý Nguyên Bá đang nằm trên mái, thấy Tần Quân đột nhiên ngừng lại liền hỏi, còn tưởng quá trình tu luyện của Tần Quân xảy ra vấn đề gì.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm chuẩn bị đưa Hao Thiên Khuyển về!

Lý Nguyên Bá nghe vậy, hai mắt trừng lớn, vội vàng nhảy xuống đất, chạy tới trước mặt Tần Quân, hưng phấn nói:

- Nhanh lên, không biết Hao Thiên Khuyển giờ thế nào.

Ở thế giới Phong Thần Bảng mấy chục năm, có thể nói gã đã trải qua nhân sinh bách thái, trưởng thành hơn rất nhiều.

Đương nhiên, nếu không có Khổng Tuyên giúp gã sống dậy hoàn toàn bản tính của Kim Sí Đại Bằng Điểu thì thằng nhãi này vẫn chỉ là một ngốc tử.

Lý Nguyên Bá vừa dứt lời, Hao Thiên Khuyển liền đột nhiên xuất hiện

trước mặt Tần Quân.

Giờ đây, Hao Thiên Khuyển mình cao một thước, tứ chi cơ bắp rắn rỏi lên nhiều, bộ lông đen tuyền phủ kín thân, có thể coi như một con dã thú hung mãnh.

Gầm ——

Hao Thiên Khuyển quay lưng về phía Tần Quân, thấp giọng gầm gừ, khí tức kinh khủng toát ra từ người nó, ánh mắt nó đỏ quạch, trên cơ thể có thể mơ hồ thấy được vài vết thương.

Tần Quân không khỏi nhíu mày, trầm giọng quát:

- Hao Thiên Khuyển!

Hao Thiên Khuyển nghe được, giật mình một cái rồi quay người nhìn về phía Tần Quân, vẻ mặt lộ vẻ khó tin, nó run giọng nói:

- Bệ hạ!

Chẳng nhẽ nó bị truyền tống về ngay giữa lúc đang chiến đấu?

Tần Quân nghĩ vậy liền vội vàng hỏi:

- Trạng thái của ngươi có vẻ không ổn lắm.

Bao mừng rỡ trong mắt Hao Thiên Khuyển bị nỗi lo lắng nhấn chìm, nó gằn giọng nói:

- Bệ hạ, mau đưa ta trở về thế giới đó, ta không thể bỏ Chân Quân mà đi!

------oOo------

Chương 458: Nhiên Đăng Phật Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chân Quân?

Nhị Lang Chân Quân?

Xem ra đúng là Hao Thiên Khuyển và Nhị Lang Thần đang trong cuộc chiến nguy nan, nhưng hai kẻ này chính là Nhị Lang Thần và Hao Thiên Khuyển nha, đến mức nguy nan thì chẳng nhẽ đang đại chiến với Tôn Ngộ Không?

- Đừng lo lắng, thời không bên này bị ngăn cách với bên kia, lần sau, trẫm có thể triệu hồi Dương Tiễn về đúng vào thời điểm ngươi rời đi.

Tần Quân cười nói.

Hao Thiên Khuyển và Lý Nguyên Bá nghe vậy liền trợn tròn mắt, nơi ánh mắt lộ vẻ sửng sốt.

- Sao bệ hạ lại biết tên của Chân Quân nhà ta?

Hao Thiên Khuyển kinh ngạc hỏi.

Tần Quân lại ra vẻ thần bí, đáp lại:

- Sao trẫm có thể đưa bừa ngươi tới một thế giới khác được?

Hao Thiên Khuyển nghe vậy, rồi nhớ lại lúc mình và Dương Tiễn gặp nhau, Dương Tiễn nhất quyết nói mình là thần thú của gã, thậm chí còn dùng pháp lực khôn cùng để trấn áp nó.

Giờ ngẫm lại, chẳng nhẽ hết thảy đều do Tần Quân an bài?

Lý Nguyên Bá cũng nhớ tới thời điểm mình và Khổng Tuyên gặp nhau, Khổng Tuyên nói mình là huynh đệ đồng nguyên với gã, mình vẫn luôn không tin, giấu kín mình là người đến từ dị thời không, giờ ngẫm lại, chẳng nhẽ mình thật sự đến từ thế giới ấy?

Khổng Tuyên là huynh trưởng của mình thật?

Tần Quân liếc mắt nhìn nhìn thấu những nghi hoặc trong lòng họ, bèn phất tay cười nói:

- Yên tâm, dù là Khổng Tuyên, hay Dương Tiễn, trẫm nhất định sẽ đưa họ về, nhưng mong hai ngươi hiểu cho, hiện tu vi của trẫm còn thấp, khó lòng thi triển vô thượng thần thông được.

Lý Nguyên Bá và Hao Thiên Khuyển gật đầu, nhất là Hao Thiên Khuyển, nghe Tần Quân nói vậy mới chùng bớt nỗi lo.

- Hệ thống, đưa bảng thuộc tính của Hao Thiên Khuyển cho ta xem!

Tần Quân nói thầm, lòng khấp khởi chờ mong.

Địa Tiên cảnh như Hạo Thiên Khuyển có thể thăng cấp tới chừng nào?

- Hao Thiên Khuyển, đến từ Tây Du Ký.

- Chủng tộc: Thiên Cẩu!

- Tu vi: Kim Tiên cảnh nhất trọng!

- Công pháp: Thiên Cẩu Thôn Nhật, Thần Tị Truy Tung Chi Thuật, Huyền Vương Hào Lệnh Pháp.

- Bản mạng thần thông: Thiên Cẩu Chân Thân!

- Độ trung thành: 100 (tối đa là 100)

Kim Tiên cảnh nhất trọng!

Tần Quân trợn tròn mắt, lợi hại vậy sao, còn mạnh hơn cả Lý Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá mới tăng lên tới Chân Tiên cảnh cửu trọng.

Đương nhiên, khi Lý Nguyên Bá biến thành Kim Sí Đại Bàng Điểu, nhất định sẽ có được chiến lực của Kim Tiên cảnh.

Được lắm!

Tính đến nay, thuộc hạ là Kim Tiên cảnh cường giả đã có Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Cự Linh Thần, Hao Thiên Khuyển, Lý Nguyên Bá cũng tạm coi như tính vào, Kim Giác, Ngân Giác có pháp bảo của Lão Quân cũng có thể nhập nhóm Kim Tiên cảnh cường giả, nếu không bị pháp bảo đặc biệt áp

chế, thì người tinh thông Tam Muội Chân Hỏa như Hồng Hài Nhi có thể bễ nghễ trong hàng ngũ Kim Tiên cảnh, lại thêm Na Tra – Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng, hợp thành một đội quá hoành tráng, Ma Đạo Cửu Tôn, không ai có thể có được một đội như thế!

- Đúng rồi, Hao Thiên Khuyển, ngươi và Dương Tiễn gặp ai mà lại khiến ngươi bị thương như vậy, chẳng nhẽ là Tôn Ngộ Không?

Tần Quân tò mò hỏi.

Khắp Tây Du Ký, thậm chí là khắp các thần thoại của Hoa Hạ, Tần Quân thích nhất Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Ấy chính là thần tượng, là anh hùng từ thuở ấu thơ của hắn.

- Tôn Ngộ Không?

Hạo Thiên Khuyển kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, không ngờ đến Tôn Ngộ Không mà hắn cũng biết.

Lý Nguyên Bá cũng tò mò nhìn về phía Hao Thiên Khuyển, gã nghe được cái giọng điệu của Tần Quân, có vẻ như Tần Quân thực tôn sùng cái kẻ tên Tôn Ngộ Không này.

- Tôn hầu tử sớm đã bị đè dưới Ngũ Hành Sơn, ta cùng Chân Quân tuân lệnh Thiên Đình đi diệt trừ một tên yêu vương, thực lực của tên kia rất mạnh, ngay cả Chân Quân cũng không thể nhanh chóng đánh bại hắn.

Hao Thiên Khuyển lắc đầu nói, nhớ đến tên yêu vương đó, nó không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

- Sao? Tên yêu vương đó là ai?

Tần Quân vô cùng ngạc nhiên, không ngờ trong thế giới Tây Du Ký còn có yêu vương nào chống lại được Nhị Lang Thần.

- Giao Ma Vương, chính là một vị huynh trưởng mà Tôn hầu tử từng kết bái.

Hao Thiên Khuyển gằn giọng nói.

Tần Quân nghe vậy liền trợn tròn mắt, sau khi có được Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không giao du bốn phương, kết bái huynh đệ với Ngưu Ma Vương, Giao Ma Vương, Bằng Ma Vương, Sư Đà Vương, Mi Hầu Vương, Ngu Nhung Vương, sau xưng là bảy đại thánh, Tôn Ngộ Không xếp hàng thứ bảy.

Không phải bọn họ dựa vào kích cỡ cơ thể để sắp xếp thứ tự à?

Nhưng ngẫm lại cẩn thận thì, Ngưu Ma Vương có thực lực chẳng kém Dương Tiễn, ngũ yêu còn lại đương nhiên cũng thế, nếu thực lực họ kém, sao Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương có thể để mắt tới chứ?

Có lẽ Tôn Ngộ Không đúng là cực mạnh, nhưng những yêu thánh khác cũng chẳng yếu hơn là bao.

- Đúng rồi, ai là người trấn áp Tôn Ngộ Không?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Như Lai Phật Tổ đã rời đi từ trước, thế giới Tây Du Ký hẳn sẽ có người thay thế vị trí của ngài.

- Nhiên Đăng Phật Tổ!

Hao Thiên Khuyển cung kính nói.

Ôi đệch!

Là lão đó à!

Tần Quân trợn tròn mắt, loạn thật, loạn quá thật!

Nhiên Đăng Phật Tổ, hay còn được xưng là Nhiên Đăng Cổ Phật, trong Phong Thần Bảng, người này cũng đã để lộ sự bất phàm, ngay cả nhóm mười hai Kim Tiên , bao gồm Nghiễm Thành Tử, đều phải tôn xưng ngài là lão sư, phải biết rằng, Nghiễm Thành Tử chính là sư phụ của Hoàng Đế Hiên Viên.

Ngay cả phụ thân Na Tra, Lý Tĩnh, cũng là đồ đệ của Nhiên Đăng, mà

Nhiên Đăng lại là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, địa vị cao vô cùng.

- Bệ hạ, ngươi biết vị Nhiên Đăng Phật Tổ này sao?

Lý Nguyên Bá hỏi.

Cái gì mà Tôn Ngộ Không, Giao Ma Vương, Nhiên Đăng Phật Tổ, nghe có vẻ như đều rất lợi hại!

Lý Nguyên Bá nôn nao vô cùng, chỉ muốn được luận bàn với họ một phen.

Nếu Tần Quân biết được gã đang nghĩ vậy, nhất định sẽ mắng cho gã ngừng ngay lại, mấy người đó là hạng ngươi có thể trêu vào sao?

Ngươi cho rằng ngươi là Khổng Tuyên đấy à!

Giữa Kim Sí Đại Bàng Điểu và Khổng Tuyên có sự chênh lệch thực lực rất lớn.

- Nhiên Đăng rất lợi hại, về sau trẫm sẽ chiêu nạp ngài.

Tần Quân cười nói, Hao Thiên Khuyển nghe vậy liền trợn tròn mắt.

Bởi Hao Thiên Khuyển biết, ở thế giới Tây Du Ký, Nhiên Đăng Phật Tổ có thể coi là người cực mạnh, vậy mà Tần Quân cũng thu phục được sao?

Dù Hao Thiên Khuyển không kéo được ai về giúp sức, nhưng thực lực của nó tăng vọt, trên cổ còn đeo một xích sắt, phía trước treo trữ vật giới, trong đó là bao bảo bối nó kiếm được trong suốt mấy chục năm.

Coi như thằng nhãi này cũng có lương tâm, lúc nào cũng biết nghĩ tới Tần Quân.

Đây là lợi ích của việc trị số trung thành ở ngưỡng cao nhất, dù Dương Tiễn tìm đến thì cũng không thể giật Hao Thiên Khuyển từ tay Tần Quân.

------oOo------

Chương 459: Nhân yêu khai chiến

Có Kim Tiên cảnh nhất trọng Hao Thiên Khuyển và Chân Tiên cảnh cửu trọng Lý Nguyên Bá tương trợ, hắn tin rằng thời gian hoàn thành nhiệm vụ Bách Trảm Đế Hoàng sẽ được rút ngắn.

Hơn nữa, ngày mai Na Tra cũng tới, để đề phòng có địch nhân ẩn núp, Na Tra sẽ cách xa Tần Quân, che giấu khí tức, nếu có kẻ địch nào mà Lý Nguyên Bá không đối phó được thì y mới xuất hiện.

Ba ngày sau, Nam Mãnh dẫn theo Đại Tần quân đội tới, dưới những thủ đoạn cứng rắn của Kim Bằng quân, vương đô của vương quốc Ngô Kỳ nhanh chóng bị thu phục, việc đầu tiên Đại Tần quân đội làm khi đến nơi là dựng truyền tống môn, sau đó vương quốc Đại Tần sẽ phái quan văn, quan võ tới chủ trì đại cục, Tần Quân dẫn nhóm người của Lý Nguyên Bá đi tấn công các vương quốc khác.

Mỗi khi đánh chiếm được một vương quốc, lại cần chút thời gian để trấn an, cứ đà này, dù có rút ngắn thế nào thì để thống trị chín mươi sáu vương quốc, ước chừng cũng phải tốn hơn một năm.

Nhiệm vụ nặng nề quá!

Đương lúc Tần Quân bộn bề chinh chiến, tin Chính Đạo Ngũ Hùng bị Bình Thiên Yêu Tôn đánh tan lan khắp nhân tộc, cái tin làm đảo điên mấy nghìn năm lịch sử lan nhanh như gió!

Lãnh tụ của Chính Đạo Ngũ Hùng chết mất ba người, số tu sĩ tử vong vượt qua ngàn vạn, nghe nói Vọng Thiên Nhai đã bị máu tươi nhuộm đẫm!

Bình Thiên Yêu Tôn cùng yêu tộc đại quân của gã biến mất vô tung vô ảnh sau khi chiến đấu xong, nhưng chuyện này đã thổi bùng lên lửa giận của Thánh Hoàng.

Thánh chỉ về cuộc nhân yêu đại chiến nhanh chóng được ban bố, chính ma lưỡng đạo tạm thời giảng hòa, đồng lòng chống yêu tộc!

Điều quỷ dị nhất là, Bình Thiên Yêu Tôn biến mất một cách thần bí, còn yêu tộc đại quân một khi đã tản ra là rất khó tìm được, dù sao thì núi rừng

của nhân tộc ẩn náu không thiếu yêu thú, rất khó phân biệt.

Điều quan trọng nhất bây giờ là diệt trừ Bình Thiên Yêu Tôn!

Cùng lúc ấy, Tần Quân đang ngồi trong hoàng cung của vương quốc Hắc Long, trước khi đăng cơ, hắn đã giết chết Hắc Long hoàng đế, giờ lại giết thêm tân vương, khiến vương quốc Hắc Long hoàn toàn bất lực.

- Chính Đạo Ngũ Hùng cũng bị đánh bại...

Tần Quân dùng thần thức quét quanh ngọc giản trong tay, ngọc giản này được Thái Bạch Kim Tinh truyền tới.

Trong đó ghi lại cuộc nhân yêu đại chiến mới xảy ra không lâu, Chính Đạo Ngũ Hùng dẫn ngàn vạn tu sĩ đối đầu Bình Thiên Yêu Tôn, nhưng ngoài Chính Khí Minh minh chủ và Bắc Tuyết Phong phong chủ, những vị lãnh tụ của ba thế lực lớn khác đều chết thảm dưới tay Bình Thiên Yêu Tôn, điều đáng sợ hơn chính là, trận chiến này khiến Chính Đạo Ngũ Hùng nguyên khí đại thương, ngàn vạn đệ tử chết đi, những đệ tử khác tuy còn sống nhưng đều bị thương.

Trận chiến này khiến cả thiên hạ rung động, khiến ánh mắt dò xét của chính ma lưỡng đạo chuyển từ Tần Quân sang Bình Thiên Yêu Tôn.

- Xem chừng Bình Thiên Yêu Tôn quá mạnh.

Tần Quân buông ngọc giản, sầu lo lầm bầm nói, Lý Nguyên Bá ngồi cạnh tò mò hỏi:

- Bệ hạ, có chuyện gì thế?

Hao Thiên Khuyển cũng nhìn về phía Tần Quân với vẻ nghi hoặc, việc khiến Tần Quân lo lắng như vậy, hẳn là chuyện đại sự!

Tần Quân kể lại mọi chuyện cho họ nghe, nghe xong, hai người đều trầm mặc.

Không thèm nể mặt Thánh Triều, thỏa thuê tàn sát trong lãnh địa của nhân tộc, Bình Thiên Yêu Tôn mạnh đến nhường nào?

- Bệ hạ yên tâm, nếu Bình Thiên Yêu Tôn tìm đến, ta nhất định là người đầu tiên xông lên!

Lý Nguyên Bá an ủi, gã tưởng Tần Quân sợ Bình Thiên Yêu Tôn.

Tần Quân tức giận nguýt gã một cái, rồi trầm giọng nói:

- Chúng ta nên trở về, triệu tập tất cả mọi người, đợi ngày Bình Thiên Yêu Tôn tập kích!

Khi chưa biết rõ phong cách hành sự của Bình Thiên Yêu Tôn, Tần Quân không dám mạo hiểm, nếu Bình Thiên Yêu Tôn thanh lý từng nơi một thì phải làm sao?

Ngoại trừ Na Tra, phỏng chừng không ai có thể một mình đánh thắng Bình Thiên Yêu Tôn.

Lý Nguyên Bá và Hao Thiên Khuyển cũng nhận ra sự nghiêm trọng của sự việc lần này, đều gật đầu đồng ý.

Bình Thiên Yêu Tôn đột nhiên biến mất, chắc chắn không phải để nghỉ ngơi, mà dễ chừng đang âm thầm điều tra xem Tần Quân ở đâu.

Ngay hôm ấy, Tần Quân cùng Hao Thiên Khuyển, Lý Nguyên Bá bay về vương quốc Đại Tần, còn Kim Bằng quân thì ở lại vương quốc Hắc Long, đợi quân chi viện của vương quốc Đại Tần.

Trên đường đi, Tần Quân cũng gọi Na Tra đang ẩn núp ở xa xa về, đoàn người cưỡi mây bay về vương quốc Đại Tần.

- Bệ hạ đừng lo, có ta đây, sợ gì Bình Thiên Yêu Tôn chứ!

Na Tra nói với Tần Quân bằng vẻ kiêu ngạo.

Lý Nguyên Bá và Hao Thiên Khuyển quay sang quan sát Na Tra.

Sau khi biến cường, họ vẫn không nhìn thấu được y.

- Không ngờ kẻ này lại sâu không lường được, y như Chân Quân.

Hạo Thiên Khuyển sợ hãi vô cùng, đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy Na Tra kể từ khi trở về thế giới này, dù đã là Kim Tiên cảnh nhất trọng, nhưng nó vẫn không thể nhìn thấu Na Tra.

Hao Thiên Khuyển nào biết Na Tra và Dương Tiễn từng là chiến hữu, dù không mạnh bằng Dương Tiễn, nhưng vẫn mạnh hơn nó, cho nên mới khiến nó hiểu lầm như vậy.

- Hi vọng thế.

Tần Quân nhún vai cười nói, hắn nghe nói Bình Thiên Yêu Tôn có xuất thân từ một con trâu, hệ thống trả lời rất lấp lửng khi được hỏi rằng có phải Ngưu Ma Vương thoát ra trước không, nếu là Ngưu Ma Vương thật, thì mọi chuyện đều đã được giải thích.

Dù sao tên hiệu của Ngưu Ma Vương chính là Bình Thiên Đại Thánh, với thực lực của gã, quả thật có thể dễ dàng đánh tan Nam Vực.

Nhưng nếu quả thật là Ngưu Ma Vương, thì e rằng Na Tra không thắng được.

Trong Tây Du Kí, Ngưu Ma Vương mạnh vô cùng, có thể dùng pháp lực tự thân để đánh bất phân thắng bại với Tôn Ngộ Không, để hàng phục gã, Ngọc Đế phải phái các tiên thần xuống tương trợ, ngay cả Như Lai cũng phái Tứ Đại Kim Cương cùng phật binh, trong đó có Lý Tĩnh, Na Tra tham chiến, dù vậy thì Ngưu Ma Vương vẫn có thể so đấu hồi lâu, đủ để thấy Na Tra không phải đối thủ của gã.

Tần Quân chỉ biết cầu nguyện cho Bình Thiên Yêu Tôn không phải Ngưu Ma Vương.

Dù sao thì Hồng Hài Nhi đã bị thay đổi ký ức, không biết nó và Ngưu Ma Vương có còn nhớ được thân phận của nhau không, dù biết, thì Ngưu Ma Vương có thể ngưng chiến vì Hồng Hài Nhi không?

Có quá nhiều khả năng có thể xảy ra, hắn không tài nào tính hết nổi.

Đương lúc Tần Quân miên man suy nghĩ thì vương quốc Đại Tần cũng càng lúc càng gần.

Quay về hoàng cung, Tần Quân nhanh chóng giao phó một vài phương án xử lý vương quốc Ngô Kỳ và vương quốc Hắc Long cho Thái Bạch Kim Tinh và Cổ Tuân, rồi dùng truyền tống môn để tới Thủ Sát Thành.

------oOo------

Chương 460: Đại chiến tới gần

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Từ hiện tại, bắt đầu ngưng chiến, gọi tướng quân của ngũ đại quân đoàn trở về!

Tần Quân nói với Lưu Bá Ôn, hiện giờ, Lưu Bá Ôn phải chạy khắp nơi, vừa là quân sư, vừa là truyền lệnh viên, vất vả vô cùng.

Lưu Bá Ôn cũng nghe được chuyện về Bình Thiên Yêu Tôn, dù sao chuyện này đã khiến nhân tộc rơi vào khủng hoảng, gã vội vàng xoay người đi truyền tin.

Du Phượng Hoàng, Đát Kỷ cùng Tiểu Ly đi vào đại đường, Đát Kỷ quan tâm hỏi:

- Sao lại lo lắng quay về như thế?

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt nàng dừng lại ở Hao Thiên Khuyển, đồng tử thoáng rụt lại, trước đây, khi chưa biến về chân thân, tu vi của Hao Thiên Khuyển chỉ là Hóa Hư cảnh, cùng cấp với nàng, nhưng giờ, nàng không thể nhìn thấy tu vi của Hao Thiên Khuyển nữa.

- Đều tại Bình Thiên Yêu Tôn.

Tần Quân phất tay nói, hắn chú ý tới Đát Kỷ cứ nhìn chằm chằm Hao Thiên Khuyển, bèn cười bảo:

- Đúng thế, nó đã đột phá Kim Tiên cảnh nhất trọng!

Ôi chao ——

Ba nàng Đát Kỷ không khỏi trợn tròn mắt, hít một hơi, xuýt xoa.

Trong đại đường chỉ còn lại Tần Quân, Lý Nguyên Bá, Hao Thiên Khuyển, Na Tra và ba người Đát Kỷ, cho nên hắn cũng không sợ để lộ sự tình.

Du Phượng Hoàng choáng váng cả người, nàng chỉ có tu vi Kim Đan cảnh, đương nhiên không thể tưởng tượng được Kim Tiên cảnh mạnh đến mức nào.

Thế nhưng ở gần Tần Quân lâu, nàng cũng hiểu Kim Tiên cảnh cơ hồ đã là cảnh giới cao nhất Nam Vực, không ngờ con chó đen này thế mà lại đạt tới Kim Tiên cảnh, hơn nữa còn vọt từ Hóa Hư cảnh lên Kim Tiên cảnh chỉ trong vòng có một tháng.

Nghĩ lại vẫn thấy khó mà tin được.

- Được rồi, không cần đắn đo việc này nữa, sắp tới các ngươi đều đừng ra ngoài, bên ngoài không yên ổn.

Tần Quân trầm giọng nói, không chỉ có bọn hắn mà toàn bộ Chính Đạo đều rơi vào trạng thái lòng người hoảng sợ, đến cả Chính Đạo Ngũ Hùng còn đại bại dưới chân Bình Thiên Yêu Tôn, trong Chính Đạo còn có người chống lại được Bình Thiên Yêu Tôn sao?

Không thể không nói lúc này đây Tần Đế được ủng hộ rất nhiều, thế nhưng càng nhiều người cho rằng hắn là Bồ Tát bùn qua sông, khó mà giữ được thân mình trước.

Đứng trước Bình Thiên Yêu Tôn, tiếng đồn Tần Quân bị ma đầu đoạt xá bị áp chế đi, khi chủng tộc gặp nguy nan, nhân tộc luôn luôn có thể đoàn kết lại, có lẽ đây chính là nguyên nhân vì sao nhân tộc có thể trở thành bá chủ trong thiên địa

Màn đêm buông xuống.

Sau phút vui vẻ, Tần Quân ôm Đát Kỷ và Tiểu Ly nằm trên giường lẳng lặng suy nghĩ tâm sự, Tiểu Ly đã ngủ say, chỉ còn Đát Kỷ nằm trong lồng ngực nghe tiếng tim đập của hắn.

Màn giường mỏng manh đậu lại trên người các nàng làm hiện lên đường cong hoàn mỹ, ánh trăng từ ngoài cửa sổ chiếu vào làm đôi chân dài của các nàng sáng bừng lên như bạch ngọc.

- Còn đang suy nghĩ chuyện của Bình Thiên Yêu Tôn sao?

Đát Kỷ nhẹ giọng hỏi, đôi mắt đẹp như mang theo sóng nước nhìn sườn mặt Tần Quân chất chứa ngàn vạn ôn nhu, khiến cho người ta tâm động.

Tần Quân đáp:

- Đúng vậy, không chỉ có Bình Thiên Yêu Tôn, còn có những kẻ thù dọc đường nữa.

Đêm tối lúc nào cũng dễ khiến cho người ta dấy lên nhiều nỗi trầm tư.

Huống chi còn trong thời tiết như thế này.

- Dù có thế nào, ta cũng sẽ ở bên ngươi đến phút cuối cùng.

Đát Kỷ nhẹ giọng nói, nói đoạn chậm rãi nhổm dậy, hôn lên khóe miệng Tần Quân như chuồn chuồn lướt nước.

Tần Quân ôm chặt lấy nàng, cười nói:

- Yên tâm đi, trẫm sẽ cho ngươi xem thịnh thế giang sơn, không chỉ là Nam Vực, mà ngay cả thiên địa đều sẽ thu vào trong mắt ngươi.

Đát Kỷ nghe xong hai mắt mê li, rõ ràng là đã động tình.

Tiếp đó lại là cảnh tượng đen tối khó mà miêu tả, thậm chí còn đánh thức cả Tiểu Ly đang ngủ say.

…

Thời gian hai ngày vội vã trôi qua.

Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Kim Giác, Ngân Giác, Hồng Hài Nhi, Sa Ngộ Tịnh, Lý Bạch, Bạch Khởi đều trở lại Thủ Sát Thành.

Thế nhưng năm đại quân đoàn thiên binh vệ thì lại không về.

Tần Quân không định dùng chiến thuật biển người để đối phó với Bình Thiên Yêu Tôn, chỉ cần đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn thì đại quân yêu tộc căn bản không phải là vấn đề.

Ngày hôm ấy, Tần Quân triệu tập tất cả Thần Ma đến đại đường.

- Hồng Hài Nhi, ngươi đã từng nghe nói đến Ngưu Ma Vương chưa?

Tần Quân lạnh nhạt hỏi.

Tất cả mọi người ngẩn ra, Ngưu Ma Vương là ai?

Mặc dù đã ở Tây Du thế giới vài chục năm, Hao Thiên Khuyển vẫn ù ù cạc cạc, rõ ràng là chưa từng nghe đến cái tên này.

Lúc trước Tần Quân đã thử qua Hao Thiên Khuyển, trong Tây Du thế giới không có Ngưu Ma Vương tồn tại, không thể nghi ngờ gì nữa, Ngưu Ma Vương thật sự đã ra ngoài rồi, về phần Ngưu Ma Vương có phải là Bình Thiên Yêu Tôn hay không thì hắn không dám khẳng định, song cũng chắc tới 80%.

- Biết chứ, hắn là ông già nhà ta, một lão cha không có lương tâm!

Hồng Hài Nhi hừ nói, làm cho tất cả đều giật mình.

Đồng thời họ cũng rất ngạc nhiên, phải là dạng tồn tại thế nào mới nuôi dưỡng ra một thiên tài như Hồng Hài Nhi được chứ?

- Vậy ngươi có biết Ngưu Ma Vương ở đâu không?

Tần Quân hỏi tiếp, không ngờ Hồng Hài Nhi còn nhớ được Ngưu Ma Vương.

Như thế xem ra kí ức của họ bị sửa đổi nhưng cũng là sửa đổi cùng nhau, còn quan hệ với nhau thì không thay đổi.

Dù sao cũng là tình thân máu mủ, nếu không thể nhớ được nhau mà lại cảm nhận được sự thân cận từ trong huyết mạch thì chẳng phải là ngượng

ngập lắm sao?

- Làm sao mà ta biết được, mấy chục năm không gặp rồi, sao tự nhiên bệ hạ lại có hứng thú với lão già ấy thế?

Hồng Hài Nhi nhíu mày hỏi, những người còn lại cũng ngạc nhiên nhìn về phía Tần Quân.

Ngài có hứng thú với phụ thân của người ta luôn à?

Ánh mắt Đát Kỷ và Tiểu Ly nhìn về phía Tần Quân có chút khác thường.

Tiên sư bây!

Thế nào là có hứng thú!

Tần Quân giả bộ khụ một tiếng, nói rất đứng đắn:

- Trẫm chỉ đang hoài nghi Bình Thiên Yêu Tôn chính là phụ thân ngươi thôi.

Vừa nói xong, cả đám trợn tròn mắt, Bình Thiên Yêu Tôn là phụ thân của Hồng Hài Nhi?

- Sao có thể, lão già kia có khi đang ở trên giường con yêu tinh nào rồi, lấy đâu ra thời gian rảnh mà đi chinh phục yêu tộc?

Hồng Hài Nhi khoanh tay trước ngực hừ lạnh, song lời này lại để lộ chút manh mối.

Ngưu Ma Vương không hề thua kém Bình Thiên Yêu Tôn, ít nhất cũng có thực lực đủ để chinh phục yêu tộc.

Tần Quân nghe Hồng Hài Nhi nói xong không hề trở nên lạc quan hơn, Ngưu Ma Vương trong Tây Du Kí sở dĩ coi trọng Ngọc Diện Hồ Ly thực ra là có liên quan đến gia thế của Ngọc Diện Hồ Ly, hơn nữa gã còn kết giao với những yêu vương như Tôn Ngộ Không, rõ ràng có dã tâm không nhỏ.

------oOo------

Chương 461: Yêu Tôn đột kích (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Hài Nhi không hiểu được thủ đoạn của Ngưu Ma Vương mà thôi!

Hội nghị này chủ yếu là để các vị Thần Ma làm tốt chuẩn bị nghênh chiến bất cứ lúc nào. Đối mặt với Bình Thiên Yêu Tôn có thể hoành hành ngang dọc ở nhân tộc chẳng kiên nể ai, trừ Na Tra ra, tất cả các Thần Ma đều rơi vào áp lực nặng nề trước nay chưa từng có.

Đến Tần Quân nổi tiếng to gan còn phải triệu tập tất cả bọn họ về, có thể thấy được tình hình vấn đề nghiêm trọng ra sao.

Mấy ngày sau, toàn bộ vô chủ chi địa đều chìm trong không khí khẩn trương, ngay cả chính ma lưỡng đạo cũng đều như thế.

Có kẻ có mưu đồ cố tình truyền tình hình Bình Thiên Yêu Tôn tới đánh ra ngoài, khiến cho ai ai cũng biết tin tức Bình Thiên Yêu Tôn sắp tới tìm Tần Quân.

- Hừ! Tần Đế mà dám bắt thủ hạ của Bình Thiên Yêu Tôn, hắn cứ ở đó mà chờ chết đi!

- Hắn có nói chuyện hay không, Man Tượng Vương chỉ là một cái cớ, Tần Đế chết, kế tiếp chính là chúng ta!

- Đúng vậy, đồ ngu!

- Nghe nói ở biên cảnh thường xuyên gặp thảm sự cả tòa thành bị yêu tộc ăn thịt!

- Tần Đế mạnh đến mấy thì cũng có mạnh được hơn Ngũ Hùng không? Ai, Thánh Triều bất tài đến thế sao mà còn chưa hành động!

Các nơi trong Chính Đạo đều nghị luận xôn xao, đa số người đều không tin rằng Tần Quân có thể chiến thắng Bình Thiên Yêu Tôn, đồng thời bọn họ cũng buông lời khiển trách Thánh Triều.

Họ không biết rằng Thánh Triều cũng có điều phải băn khoăn, chung quy bây giờ Thánh Triều không thể xác định được vị trí của Bình Thiên Yêu Tôn, nếu phái binh đi trợ giúp vô chủ chi địa mà Thánh Đô lại bị Bình Thiên Yêu Tôn đánh lén thì làm sao?

Giờ đây cả thiên hạ Nam Vực cũng chỉ có Thánh Hoàng có thực lực một mình đối chọi với Bình Thiên Yêu Tôn.

Nhưng Thánh Hoàng ngồi ở vị trí tối cao tại Nam Vực, khi không xác định được phương hướng của Bình Thiên Yêu Tôn thì cũng không dám tùy ý xuất động.

Mà vừa hay vô chủ chi địa còn là cái đinh trong mắt Thánh Hoàng.

…

Trên đám mây cao, mặt trời chiều dần ngả về Tây, cảnh đẹp như vẽ.

Một tòa không đảo bay lơ lửng lặng lẽ đứng đó, chỉ thấy Chúc Nghiên Khanh khoác hồng y như lửa đỏ đang đả tọa dưới tàng cây liễu, khí thế đủ mọi sắc màu tràn vào cơ thể nàng như thác lũ, hình ảnh quỷ dị vô cùng.

Lúc này, nàng chậm rãi mở to mắt, trong ánh mắt lộ vẻ ưu tư.

- Không được, cứ cảm thấy tâm thần không yên, chẳng thể yên tâm luyện công được.

Chúc Nghiên Khanh thì thào tự nói, nàng không tự chủ được mà nhớ tới Tần Quân, bọn họ đã mấy tháng không gặp nhau rồi, không biết bây giờ Tần Quân có được mạnh khỏe không?

Khi Chúc Nghiên Khanh còn đang tơ tưởng đến Tần Quân thì một nữ tử áo trắng chậm rãi bước tới, trên đường nàng đi hoa cỏ tự động bay lên, vờn quanh người nàng như thể nàng chính là tinh linh trong hoa, là tiên nữ giáng trần.

- Sư muội, muội đang nghĩ gì vậy?

Nữ tử áo trắng cười hỏi, tiếng nói trong vắt như chuông đủ khiến người ta

suy nghĩ vẩn vơ, đáng tiếc nàng lại đeo khăn che mặt khiến cho người ta không nhìn rõ nét mặt, chỉ có ánh mắt nàng rất đẹp, và giữa mi tâm còn có một nốt chu sa đỏ thắm.

Chúc Nghiên Khanh quay đầu lại liếc nhìn nàng một cái rồi thu lại tầm mắt, thờ ơ đáp:

- Không có gì.

- Đang nhớ vị Tần Đế kia phải không?

Nữ tử bạch y đi đến trước mặt Chúc Nghiên Khanh.

- Nghe tỷ một câu, người nọ sát nghiệt quá sâu, lại là hoàng đế, tuyệt đối không phải người xứng đôi với muội, muội là thánh tông linh nữ, chờ muội là vạn thế thiên thu, sao phải cố chấp với một mình hắn?

Nữ tử áo trắng ngồi xếp bằng xuống, giọng nói bình tĩnh như thể đang nói một vấn đề bâng quơ không liên quan đến mình.

Chúc Nghiên Khanh nhìn chằm chằm nữ tử áo trắng, nghiêm túc nói;

- Mạc sư tỷ, ngươi đã thấy qua cỏ xanh bên bờ lạch nước bên núi hoang chưa? Đã thấy ngã tư đường xôn xao nhộn nhịp trong vương quốc chưa? Đã thấy phàm nhân mỉm cười vui vẻ chưa?

Nữ tử áo trắng được gọi là Mạc sư tỷ nghe xong thì sửng sốt, rồi không cần nghĩ mà hỏi ngược lại:

- Mấy cái đó thì có gì hay mà xem?

Chúc Nghiên Khanh lắc đầu bật cười, ánh mắt nhìn về phía mặt trời đang lặn trở nên dịu dàng mềm mại, nàng lẩm bẩm nói:

- Không phải ai cũng theo đuổi trường sinh, bình phàm cũng không đáng bị xem thường, tuy hắn là hoàng đế một vương quốc, nhưng người ta thích chỉ là bản thân hắn, mà không phải là quan lớn hay con cháu Thánh Triều, càng không phải tuấn kiệt Ngũ Hùng Cửu Tôn.

Mạc sư tỷ nghe xong thì tức giận trừng lớn hai mắt, vòng một vòng lớn

như vậy mà nha đầu này vẫn không quên được Tần Đế!

- Hừ, sau này ngươi sẽ hiểu.

Mạc sư tỷ hừ lạnh một tiếng, trong lòng thầm nói: “Tiểu tử kia đang bị Bình Thiên Yêu Tôn để mắt đến, chỉ sợ ngươi sẽ chẳng còn gặp lại được hắn nữa thôi.

Song nàng sẽ không nói ra tình cảnh của Tần Quân hiện tại, làm vậy sẽ chỉ khiến cho Chúc Nghiên Khanh càng thêm kích động.

Dù sao theo nàng thấy thì thời gian của Tần Quân đã không còn nhiều nữa rồi.

Bình Thiên Yêu Tôn là thứ tồn tại khủng khiếp thế nào, Thánh Hoàng không ra tay, thì không một ai có thể ngăn cản Bình Thiên Yêu Tôn.

…

Ngày hôm ấy, sự bình yên rốt cuộc cũng bị phá vỡ.

- Báo! Phía Tây xuất hiện thú triều!

- Báo! Phía Bắc xuất hiện quân lính yêu tộc!

- Báo…

Tần Quân đang luyện kiếm thì bị những tin chiến báo liên tục của quân sĩ làm cho cả kinh dừng khựng lại.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, chỉ thấy lôi vân cuồn cuộn phảng phất như muốn đè sập thành trì, trong thiên địa xuất hiện một cỗ uy áp kinh khủng khiến cho ngay cả hắn cũng thấy khó chịu trong lồng ngực.

- Rốt cuộc cũng sắp tới rồi sao…

Tần Quân thì thào tự nói.

Lúc này, Na Tra, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Hao Thiên Khuyển, Kim Giác, Ngân Giác, Lý Nguyên Bá đều nối nhau bay vào trong viện, ngay cả Cự

Linh Thần cũng đứng ngoài tường viện chờ Tần Quân an bài.

Thân Công Báo trầm giọng nói:

- Bệ hạ, cỗ yêu khí này cường đại khiến người ta kinh hãi, nếu là Bình Thiên Yêu Tôn xuất hiện thì ngài tuyệt đối đừng đi ra ngoài.

Tần Quân lắc đầu, quét mắt nhìn một vòng quanh đám người rồi cười nói:

- Các ngươi vì trẫm mà chiến, trẫm sao có thể co đầu rụt cổ như thế, cho dù trẫm chẳng giúp được gì nhưng cũng phải nhìn các ngươi chiến đấu!

Lời vừa nói ra, trong lòng các vị Thần Ma đều cảm động không thôi, ai nấy sôi sục một bầu nhiệt huyết.

Bình Thiên Yêu Tôn thì đã làm sao?

Sau đó Tần Quân đưa bọn họ bay về phía tường thành, các tu sĩ trong thành đã sợ tới mức không dám ra cửa.

------oOo------

Chương 462: Yêu Tôn đột kích (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sao thế này? Hơi thở này rất quen thuộc nhưng lại có chút xa lạ…chẳng lẽ…

Hồng Hài Nhi thì thào tự nói.

Đoàn người mau chóng lên trên tường thành, nhìn lôi điện chớp lóe nơi đường chân trời, vẻ mặt bọn họ đều trở nên ngưng trọng, ngay cả Na Tra đứng trên đỉnh lầu canh gác cũng không nhịn được nhíu mày.

- Bệ hạ, có cần lui lại trước không?

Lưu Bá Ôn đứng cạnh khuyên nhủ, Đát Kỷ, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng cũng khuyên cùng. Bình Thiên Yêu Tôn còn chưa xuất hiện, chỉ riêng cỗ

yêu khí chấn nhiếp thiên địa kia cũng đủ để khiến người ta phải kinh hãi rồi, nếu đám người Na Tra không ngăn được Bình Thiên Yêu Tôn, Tần Quân còn có thể dùng truyền tống môn trốn thoát, thế nhưng nếu hắn cứ ở lại đây mà gặp tai họa thì Tần Quân không có mảy may cơ hội thoát thân.

- Không cần khuyên nữa! Bình Thiên Yêu Tôn có mạnh đến mấy cũng không đánh bại được các ái tướng của trẫm cùng liên thủ!

Tần Quân trầm giọng quát, nếu Bình Thiên Yêu Tôn thực sự là Ngưu Ma Vương thì hắn cũng không e ngại.

Trong Tây Du Kí, Na Tra nhờ có chúng thần giúp đỡ đã chém xuống cả chục cái đầu của Ngưu Ma Vương, bây giờ Na Tra phối hợp với các cường giả như Viên Hồng, Cự Linh Thần, Hao Thiên Khuyển, Kim Giác, Ngân Giác, đương nhiên cũng sẽ không yếu chút nào.

Tất nhiên chỉ một mình Na Tra thì khó mà đánh bại được Ngưu Ma Vương, trong Tây Du Kí, nếu không phải Ngưu Ma Vương bị thiên la địa võng vây khốn không có đường thoát, lại bị Lý Tịnh chiếu Kính Chiếu Yêu bắt lại, thì làm sao có thể bị Na Tra nhặt mất đầu? Nên biết rằng Ngưu Ma Vương cũng có bảy mươi hai phép thần thông, chẳng qua không linh hoạt bằng Tôn Ngộ Không mà thôi.

Đúng lúc này, điểm cuối đại địa bỗng xuất hiện một thân ảnh vĩ ngạn khổng lồ, lôi vân che kín nửa người trên của gã, mỗi bước gã đi, đất bằng đều rung chuyển lên.

Ầm Ầm Ầm ——

Lôi điện vang vọng trên người gã, vô số yêu thú phi nhanh bên chân gã, tựa như một dòng thác đỏ.

- Là hắn thật! Đậu má!

Hồng Hài Nhi bỗng nhiên rú lên, gia hỏa này ở cùng Tần Quân lâu, nói tục cũng giống Tần Quân như đúc.

Tần Quân hơi giật mình, mẹ nó, đúng là Ngưu Ma Vương thật!

- Na Tra! Viên Hồng! Cự Linh Thần! Lôi Chấn Tử! Hồng Hài Nhi! Lý

Nguyên Bá! Hao Thiên Khuyển! Kim Giác! Ngân Giác! Thân Công Báo!

Tần Quân gọi liền một lúc tên của tất cả các Thần Ma cảnh giới Chân Tiên cảnh trở lên, khiến cho đám binh lính đang sợ run tự nhiên trấn định trở lại một cách kì diệu.

Chỉ nghe hắn trầm giọng quát:

- Chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!

Cùng lúc đó, khoảng cách giữa Bình Thiên Yêu Tôn và Thủ Sát Thành mỗi lúc một gần, thân ảnh khổng lồ vạn trượng giống như Bất Chu Sơn đang di chuyển, mỗi bước đều khiến người ta không dám thở mạnh.

- Tần Đế ở đâu? Lăn ra đây!

Bình Thiên Yêu Tôn cất tiếng như sấm rền cửu thiên, sóng âm cuồn cuộn khiến cho cây khô trước mặt bật gốc trốc rễ, tất cả mọi người trong Thủ Sát Thành đều cảm thấy màng tai nổ vang, kẻ yếu hơn thậm chí còn nổ tung màng nhĩ, đau đớn vô cùng.

Tần Quân nghe xong nhướng mắt lên, mẹ nó chứ kiêu ngạo thế, hôm nay nhất định ta phải dạy cho ngươi một bài học!

Ngưu Ma Vương thì đã làm sao?

Tần Quân giờ đây không dễ chơi như trước đâu!

- Bệ hạ, để ta tới nói chuyện với hắn!

Hồng Hài Nhi nói xong bèn bay về phía trước, Tam Muội Chân Hỏa quấn quanh người nó chẳng khác gì một quả cầu lửa lao đi vùn vụt, xé toạc không khí, làm đàn yêu thú gào rít không ngừng.

Lúc này đây, Bình Thiên Yêu Tôn bỗng nhiên ngừng lại, ở trước mặt gã, cho dù cách xa nhau mấy vạn mét, Hồng Hài Nhi cũng vẫn nhỏ bé y như một hạt bụi.

- Sao ngươi lại ở đây!

Bình Thiên Yêu Tôn trầm giọng quát, trong tiếng nói xen lẫn một tia mừng rỡ, thế nhưng vì giọng quá trầm nên nghe vào chỉ cảm thấy gã đang tức giận.

Hồng Hài Nhi dừng lại giữa không trung, tức giận mắng:

- Đồ lão già mất nết không có lương tâm ngươi tới đây làm gì!

Phụt!

Tần Quân suýt nữa cười đến chết sặc, Hồng Hài Nhi đúng là chẳng chừa cho Ngưu Ma Vương tí mặt mũi nào.

Quả nhiên, Bình Thiên Yêu Tôn cũng chính là Ngưu Ma Vương càng thêm giận dữ:

- Tiểu tể tử, dám mắng cha ngươi, xéo qua một bên!

Khi nói chuyện, Ngưu Ma Vương bỗng vươn ra một bàn tay, Hồng Hài Nhi không kịp phản ứng, bị gã nện vào mặt đá như một con ruồi, đá bay tứ tung, bụi tung mờ mịt.

- Móa nó! Không nể tình đến thế à!

Tần Quân trợn tròn mắt, nó là con trai ngươi đấy, thế mà một chưởng đánh bay, hổ dữ còn không ăn thịt con mà!

Những người còn lại cũng mắt tròn mắt dẹt, quả nhiên là cha nào con nấy, Hồng Hài Nhi kiêu ngạo ương ngạnh xem ra là tính nết di truyền.

- Còn sững sờ ra đó làm gì? Lên đi!

Tần Quân quay đầu quát lên, mọi người mới cả kinh phục hồi tinh thần, đua nhau lấy pháp bảo bay về phía Ngưu Ma Vương, tốc độ nhanh nhất là Na Tra đạp Phong Hỏa Luân và Lôi Chấn Tử có Phong Lôi Song Sí.

Ầm! Ầm!

Viên Hồng và Cự Linh Thần đồng thời biến lớn thể hình, đạt tới cự thân ngàn trượng, một bước nện xuống vỡ cả mặt đất như gây ra từng cơn địa

chấn.

Hai cự nhân thân cao ngàn trượng cùng chạy là cảnh tượng đồ sộ cỡ nào, Viên Hồng cầm Tấn Thiết côn, Cự Linh Thần nắm Tuyên Hoa Bản Phủ cùng nhau gào thét, khiến cho các tướng sĩ đứng trên tường thành nhiệt huyết sôi trào hừng hực.

Mẹ nó, các tướng quân trâu bò thật!

- Xem thương của ta đây!

Na Tra dẫn đầu đâm ra một thương, bóng thương như một luồng sáng đâm thăng vào lôi vân cuồn cuộn, mà lúc này nửa người trên của Ngưu Ma Vương vẫn bị lôi vân bao phủ.

Lôi Chấn Tử huy động Hoàng Kim côn khiến cho lôi vân quanh thân Ngưu Ma Vương tụ về phía gã, hai người đấu lôi pháp, thế mà Ngưu Ma Vương chẳng hề thua kém Lôi Chấn Tử.

- Minh ——

Lý Nguyên Bá bỗng chốc khàn giọng thét dài, nháy mắt biến thành Kim Sí Đại Bằng Điểu, hình thể mau chóng biến lớn, kim quang chói lọi, Hao Thiên Khuyển bên cạnh cũng hóa thân khiến cho thân thể to ra nhiều lần, thoáng chốc đã cao hơn trăm trượng, chẳng khác nào một tòa núi nhỏ.

Sau khi biến thân thành Kim Sí Đại Bằng Điểu, đôi cánh của Lý Nguyên Bá xòe rộng hơn ngàn trượng, gã cùng Hao Thiên Khuyển đồng loạt đánh thẳng vào Ngưu Ma Vương, sức lực cường đại làm cho Ngưu Ma Vương phải lui về phía sau một bước, nhưng chỉ một bước mà thôi.

- Cút!

Ngưu Ma Vương bỗng tức giận rít gào, hai tay rung lên, lực lượng bùng nổ đánh bay mọi người, đồng thời lôi vân quanh người gã cũng bị đánh tan, bộ dạng thật sự của gã hiển hiện trước mắt tất cả.

------oOo------

Chương 463: Quần chiến Ngưu Ma Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân khoác giáp nặng đen sì, đầu đội thiết khôi ánh bạc sáng loáng, hông thắt đai sư mang, mắt sáng như minh kính, mày rậm như hồng diễm, miệng như chậu máu, răng như tấm đồng, hai cái sừng trâu đâm thẳng lên trời cao, tóc đen rối tung tùy tính. Trông gã chẳng khác nào một vị ma thần từ dưới Địa Ngục bò lên.

Tiếng hô vang chấn sơn thần sợ, hành động uy phong ác quỷ kinh!

Thiên cổ vang danh, đại lực Ngưu Ma Vương!

Tần Quân lần đầu nhìn thấy Ngưu Ma Vương cũng không khỏi chậc lưỡi, hình tượng này của gã đúng là đủ dọa người, khí phách toàn thân cũng khiến người ta phải kinh khiếp.

- Một đám sâu bọ cũng dám chắn đường bản tôn sao!

Ngưu Ma Vương tức giận quát, tay phải lật một cái, một thanh Hỗn Thiết côn đã xuất hiện trong tay gã. Thiết côn cuồng nộ nện về phía trước, đám Na Tra cả kinh phải đua nhau thối lui.

Tần Quân nhìn mà nghiến răng nghiến lợi:

- Móa nó, sao đám nhân vật lợi hại đều thi nhau dùng côn thế?

Tất cả mọi người bên cạnh đều căng thẳng nhìn Ngưu Ma Vương, làm gì có ai đi trả lời vấn đề của hắn?

Lúc này, thân thể Ngưu Ma Vương bắt đầu nhỏ lại nhanh chóng, chỉ thoáng sau đã chỉ còn có tám trăm trượng, tuy rằng phép Pháp Thiên Thượng Địa của gã có thể tăng lên đến vạn trượng nhưng thời gian duy trì không được lâu cho lắm, mỗi lần gã lấy thân thể vạn trượng ấy để xuất hiện đều là để tạo khí thế áp bách kẻ địch, thế nhưng lần này đây, Ngưu Ma Vương có thể cảm giác được đám người Na Tra rất mạnh.

Nhất Bản Phủ của Cự Linh Thần đánh xuống, phảng phất muốn bổ đôi cả đại địa.

Tuy rằng thân thể Ngưu Ma Vương lúc này đã thấp hơn Cự Linh Thần, nhưng sức mạnh lại chẳng kém gì!

Một côn vung ra, côn phủ đánh nhau, Cự Linh Thần bị chấn bay ra ngoài, thân hình ngàn trượng bay đi đồ sộ cỡ nào. Thế nhưng gã đã mau chóng ổn định thân thể lại.

- Mạnh quá…

Cự Linh Thần trợn đôi mắt to, đây là lần đầu tiên gã gặp người có sức mạnh áp chế được mình.

Đương nhiên, đó là vì gã chưa bao giờ luận bàn thực sự với Viên Hồng.

Viên Hồng thấy Cự Linh Thần không ổn thì lập tức vung côn đánh tới, sức mạnh của gã lớn đến mức nào? Gã lấy thân thể xác thịt thành thánh, ép Ngưu Ma Vương khẽ run người, thế nhưng tu vi chênh lệch quá lớn, Viên Hồng vẫn bị Ngưu Ma Vương ném bay đi.

- Chỉ bằng các ngươi? Không biết tự lượng sức mình!

Ngưu Ma Vương cười lạnh nói, yêu thú chạy tứ tán xung quanh gã như con kiến, khi nãy bọn họ chiến đấu không biết đã đạp chết bao nhiêu yêu thú, máu tươi loang lổ đỏ sẫm cả mặt đất.

Kim Sí Đại Bằng Điểu vỗ cánh lao xuống, hai móng sắc muốn xé toạc lưng của Ngưu Ma Vương, ai ngờ Ngưu Ma Vương như mọc mắt sau lưng, xoay người đánh ra một côn đập thẳng vào người Kim Sí Đại Bằng Điểu, đập gã xuống mặt đất, bụi đá bay mịt mù.

Tần Quân nhìn thấy mà căng thẳng vạn phần, cho dù cách nhau hơn mười dặm nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được cỗ uy áp hủy thiên diệt địa kia.

Gió lớn từ trận chiến như lốc thổi mạnh trên tường thành, khiến cho các binh sĩ tu vi nhỏ yếu chỉ có thể dùng cánh tay che mặt.

Tướng quân Mạc Huyền Phong của Huyền Phong quân đoàn và tộc trưởng Vọng Diễm của Miêu Nhân tộc đều khẩn trương nhìn thế trận phía trước, Mạc Huyền Phong tuy là cường giả Chân Tiên cảnh nhưng không dám chủ

động xin đi giết giặc, giao chiến với Ngưu Ma Vương, Tần Quân cũng không bắt ép hắn.

Xoạt!

Ngân Giác bỗng cầm quạt Ba Tiêu phẩy một cái, quạt Ba Tiêu của gã thuộc hỏa, không giống quạt của Thiết Phiến Công Chúa thuộc phong, một lần phất quạt này cuộn lên lửa nóng đỏ rực ào ào đánh về phía Ngưu Ma Vương.

Lửa này không phải lửa bình thường mà là linh hỏa trong ngũ hành, không những không thua kém gì Tam Muội Chân Hỏa mà thậm chí còn có phần mạnh hơn.

Ngưu Ma Vương không dám xem nhẹ, nhanh chóng biến thành một con chim trắng bay lên trời cao, né tránh linh hỏa.

- Bảy mươi hai phép!

Viên Hồng cả kinh kêu lên một tiếng, đoạn thúc giục bảy hai phép thần thông hóa thành một con ưng lớn bay đi bắt Ngưu Ma Vương.

Mắt thấy Viên Hồng phóng tới, Ngưu Ma Vương nhanh chóng biến về nguyên hình đánh ra một côn, may mà Viên Hồng né tránh kịp thời.

Đối mặt với địch nhân yếu hơn mình, Ngưu Ma Vương sẽ không đấu phép biến hóa với gã, trước sức mạnh tuyệt đối trò mèo gì cũng là vô dụng!

Đúng lúc này, Hao Thiên Khuyển há miệng cắn tới, cắn trúng đùi của Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương cả kinh trợn trừng hai mắt, nổi trận lôi đình quát lớn:

- Hay cho một súc sinh!

Khi nói chuyện, Ngưu Ma Vương lại nâng Hỗn Thiết côn muốn phang xuống.

Ầm!

Càn Khôn Quyển bỗng giáng xuống từ trên trời cao, ập xuống đầu Ngưu

Ma Vương, khiến cho gã choáng váng đầu óc, Hao Thiên Khuyển nhân cơ hội đó mau chóng tránh đi.

- Oa nhi thối, ngươi thế mà cũng có chút bản lĩnh đấy!

Ngưu Ma Vương lắc lắc đầu nhìn về phía Na Tra mà mắng, những kẻ này nếu một mình đấu với gã thì gã có thể thắng lợi dễ dàng, nhưng cố tình chúng lại tụ tập với nhau, đánh cho gã có chút trở tay không kịp.

Na Tra cười lạnh, bả vai run lên, mọc thêm hai cái đầu và bốn cánh tay.

Ba đầu sáu tay!

Tần Quân nhìn thấy mà kích động trong lòng, móa nó, lúc còn nhỏ ai mà chẳng từng nhìn thấy hình ảnh Na Tra ba đầu sáu tay đấu với yêu ma? Thế nhưng hình ảnh đó chỉ có trong phim điện ảnh hay hoạt hình thôi, đâu có kích thích như tận mắt nhìn thấy được!

Nỗi lòng xúc động, Tần Quân cao giọng hô lớn:

- Na Tra treo Phong Hỏa Luân lên sừng trâu của hắn đi!

Na Tra ở xa nghe thấy thế thì kinh ngạc nhìn về hai cái sừng của Ngưu Ma Vương, chẳng lẽ sừng trâu là nhược điểm của Ngưu Ma Vương sao?

Ngưu Ma Vương khẽ biến sắc mặt, theo bản năng nhìn về phía Phong Hỏa Luân dưới chân Na Tra, hai bánh xe liệt diễm rõ ràng chẳng phải vật phàm.

- Bình Thiên Yêu Tôn!

Đúng lúc này, Kim Giác giơ cao Tử Kim Hồ Lô, nếu Ngưu Ma Vương đáp lời gã thì sẽ bị hút vào hồ lô, ngay đến Tôn Ngộ Không cũng chẳng thể ra ngoài được.

Đáng tiếc Ngưu Ma Vương hoàn toàn không hề đáp lời gã.

Ở đây nhiều người như vậy, Kim Giác Ngân Giác tu vi yếu nhất, Ngưu Ma Vương căn bản không coi bọn họ ra gì, càng không thèm đáp lại họ.

Thật là xấu hổ mà…

Ngưu Ma Vương không nhìn Kim Giác mà xách Hỗn Thiết côn phóng về phía Na Tra, đồng thời thân hình nhanh chóng trở lại vóc dáng cao hơn một trượng, phép Pháp Thiên Tượng Địa tuy rằng có thể làm cho sức mạnh tăng lên theo hình thể biến lớn, nhưng tính linh hoạt lại giảm đi nhiều.

Na Tra ba đầu sáu tay lao vào đánh giáp lá cà với Ngưu Ma Vương trong nháy mắt, hai người lực lớn mười phần, tốc độ cực nhanh, khiến cho đám người Viên Hồng không dám nhúng tay, chỉ có thể canh giữ một phương để ngăn trở Ngưu Ma Vương đánh úp Thủ Sát Thành.

------oOo------

Chương 464: Yêu tôn nổi giận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Quyển, Tử Diễm Xà Nha Thương, Phược Yêu Tác đều được Na Tra nắm trong tay, đồng thời còn có một khối kim chuyên, một thanh trường kiếm, sáu tay cùng vung, đánh cho Ngưu Ma Vương liên tiếp thoái lui, cho dù Ngưu Ma Vương tu vi cao hơn Na Tra, thế nhưng lần đầu đối mặt với ba đầu sáu tay vẫn bị đánh đến trở tay không kịp.

Ầm!

Hai thân ảnh đâm sầm vào nhau làm bụi đất tung lên đến vài chục trượng, yêu thú xung quanh kinh hoàng chạy trốn khắp nơi.

- Không ngờ Na Tra lại mạnh đến như vậy!

Viên Hồng thì thào tự nói, những người còn lại cũng nghĩ như vậy. Bọn họ hợp lực với nhau còn bị Ngưu Ma Vương dễ dàng đánh lui, thế mà Na Tra đơn thương độc mã xông lên lại có thể đấu cùng Ngưu Ma Vương đến bất phân thắng bại.

Chẳng trách Tần Quân lại giữ Na Tra ở bên người, quả nhiên đây là thủ hạ

mạnh nhất của hắn.

- Thật không vậy? Ta hoa mắt hay sao?

- Không ngờ dưới tay Tần Đế lại có nhân vật như vậy!

- Quá lợi hại! Ta đã nói Tần Đế có thể ngăn chặn Bình Thiên Yêu Tôn mà các người không tin!

- Ha ha, đến cả Bình Thiên Yêu Tôn mà còn không thể áp chế Tần Đế, về sau ai còn có thể ngăn Tần Đế nữa?

- Tần Đế vạn tuế!

Trên Thủ Sát Thành có không biết bao nhiêu tu sĩ đang bay lơ lửng, bọn họ đều đang xem trận đánh, thấy đám người Na Tra chiến đấu với Ngưu Ma Vương ở tít đằng xa mà ai nấy đều sục sôi huyết mạch, chỉ hận không thể tác chiến cùng với thủ hạ của Tần Đế.

Đương nhiên bọn họ cũng chỉ nghĩ thế thôi.

Con người ai cũng có ảo tưởng anh hùng, nhất là trong thời kì nhân yêu đại chiến.

Cùng lúc đó, thám tử của các thế lực khắp nơi mau chóng lan truyền tin tức, trận chiến vừa mới bắt đầu, các thế lực lớn trên toàn bộ vô chủ chi địa đều biết Bình Thiên Yêu Tôn tập kích Thủ Sát Thành, muốn tru sát Tần Đế.

Vô chủ chi địa sôi trào, tin tức cũng mau chóng lan rộng khắp Chính Đạo.

Sau một tiếng nổ vang rền trời cao, Na Tra ba đầu sáu tay bỗng văng ra thật xa, máu tươi ồng ộc tuôn từ ba khuôn miệng, ba gương mặt tràn đầy khiếp sợ, không ngờ Ngưu Ma Vương lại mạnh đến như thế.

Dù y đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng cũng không thể nào chiến thắng Ngưu Ma Vương.

Nếu không dựa vào pháp bảo trên người cùng phép biến hóa ba đầu sáu tay thì sợ rằng y cũng đã sớm quỳ xuống rồi.

Không thể không nói Ngưu Ma Vương rất nghèo nàn, trên người gã chẳng có món pháp bảo nào ra trò, đến vợ gã là Thiết Phiến Công Chúa cũng chỉ có mỗi cái quạt Ba Tiêu.

Tôn Ngộ Không cũng là như vậy, Kim Cô Bổng trên tay gã trừ cứng rắn và có thể biến to nhỏ ra thì chẳng có điểm lợi hại gì.

Bọn họ đều là đám cường giả trâu bò tu vi cao thâm, đáng tiếc pháp bảo không bằng người ta, đẳng cấp có cao cũng bị đám người chơi đập tiền đè sấp mặt.

Nhìn Na Tra kia kìa, chính thống đúng là chính thống, móa nó, cả người trên dưới toàn bảo bối!

Tần Quân đứng trên tường thành cảm thán như thế, thời đại pháp bảo đúng là sắp tới rồi.

Các người xem cái quạt Ba Tiêu của Ngân Giác kìa, phê chưa, với tu vi Chân Tiên cảnh của gã thì một quyền của Ngưu Ma Vương là đủ đập tan xác gã rồi.

“Khụ khụ khụ, ta đang nghĩ cái gì vậy….sao đang đâu lại đi thông cảm với Ngưu Ma Vương…”

Tần Quân im lặng nghĩ bụng, sau đó tẩy sạch tạp niệm trong lòng, chuyên tâm theo dõi cuộc chiến.

Lúc này bụi đất tan đi, Ngưu Ma Vương chậm rãi đứng lên từ dưới hố đất, yêu khí khủng bố hệt như những con rồng đen uốn lượn quanh người gã. Gã lắc lắc cổ, cười lạnh ngẩng đầu:

- Đám gia hỏa dựa vào pháp bảo như các ngươi, căn bản không xứng là địch thủ của bản tôn!

Trong Tây Du Kí, Ngưu Ma Vương đối mặt với nhiều hoàn cảnh còn nguy hiểm hơn bây giờ, thế nhưng gã sắm vai nhân vật phản diện khiến cho người ta khó mà đồng tình được, song không thể không nói Ngưu Ma Vương vẫn rất có cốt khí, dám có gan đối mặt với cường quyền.

Đương nhiên cốt khí và ngạo khí của gã không bằng Tôn Ngộ Không, chí ít khi Thiên Đình tấn công Hoa Quả Sơn thì gia hỏa này rụt cổ không dám trợ giúp.

Ầm!

Ngưu Ma Vương khẽ cong hai chân, bỗng nhiên nhảy bắn lên trên, đánh về phía Na Tra như một mũi tên nhọn.

Na Tra cưỡi Phong Hỏa Luân tốc độ cực nhanh, vội vàng tránh né, đồng thời y cũng tìm đúng cơ hội treo Phong Hỏa Luân lên sừng trâu của Ngưu Ma Vương, đáng tiếc Ngưu Ma Vương biết phép biến hóa, muốn bắt được là khó cỡ nào?

- Chúng ta cùng lên!

Viên Hồng quát lớn một tiếng giận dữ, nhanh chóng biến về nguyên hình, xách Tấn Thiết côn nghĩa vô phản cố xông lên, đi theo gã còn có Lôi Chấn Tử.

Những người còn lại thì không dám đánh giáp lá cà.

Ngưu Ma Vương chỉ tùy tiện tung một quyền cũng khiến bọn họ không chịu nổi, Lý Nguyên Bá không biến thành Kim Sí Đại Bằng Điểu nữa, cầm Kim Bằng Thần Chùy chuẩn bị đánh lên, lại bị Hao Thiên Khuyển ngăn lại đúng lúc.

- Tiểu tử ngốc, ngươi lên để chịu chết à?

Hao Thiên Khuyển mắng to, những người không đủ tu vi lại không có pháp bảo như họ bây giờ chỉ có thể đứng nhìn, vì Ngưu Ma Vương nổi giận rồi.

Ngưu Ma Vương giận dữ ra tay, tuyệt đối sẽ gây ra tổn thương như ác mộng.

Oành!

Na Tra đánh vỡ một tòa núi nhỏ, Ngưu Ma Vương đuổi sát không rời, sau cùng là Viên Hồng và Lôi Chấn Tử, bọn họ giơ cao côn bổng đánh xuống

Ngưu Ma Vương với sức lực ngàn cân, đáng tiếc thân thể gã còn không thèm rung động, gã run vai một cái đã đẩy lùi được cả hai người.

Hổ khẩu run lên, Viên Hồng mắng thầm: “Con trâu này khỏe thật!

Lôi Chấn Tử càng không cần nói, gã bị đánh văng ra ngoài mấy ngàn thước, chấn động khiến khí huyết cuồn cuộn trong thể nội, khóe miệng tràn máu tươi, không dám xông lên đánh với Ngưu Ma Vương nữa.

Na Tra bị Ngưu Ma Vương đuổi theo, chạy lắt léo xuyên qua sơn mạch giữa hoang nguyên trước Thủ Sát Thành, những nơi họ đi qua, núi cao đến mấy cũng bị đụng sập.

Tần Quân nhìn mà lòng như lửa đốt, cứ thế này thì không được!

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần đến rồi!

Đúng lúc ấy, âm thanh nhắc nhở của hệ thống bỗng vang lên, Tần Quân nghe thấy, ngẩn người, một tháng qua nhanh như vậy sao?

Cả ngày hắn bận rộn chinh chiến, đúng là quá xem nhẹ thời gian trôi qua rồi.

- Triệu hoán! Triệu hoán! Mau triệu hoán!

Tần Quân nóng lòng thúc giục, nếu triệu hoán ra một nhân vật mạnh thì nói không chừng có thể tới ngay, nếu là ai cùi cùi thì chậm một ngày còn có thể bảo toàn tính mạng, không cần dính vào vũng nước đục này làm gì.

------oOo------

Chương 465: Hoàng Phong Đại Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Cùng lúc ấy, Ngưu Ma Vương cuối cùng vẫn đuổi kịp Na Tra, một côn nện xuống, Na Tra ném hết sáu kiện thần binh ở sáu cánh tay đi để ngăn

cản mà vẫn không ngăn được sức mạnh khủng bố của Ngưu Ma Vương, trực tiếp bị đánh bay đi.

Ầm ầm ầm!

Na Tra ba đầu sáu tay trượt dài trên mặt đất làm dấy lên khói bụi cuồn cuộn, ven đường không biết đụng chết bao nhiêu yêu thú, cả người đẫm máu.

- Ngưu Ma Vương, ngươi có dám đáp không!

Kim Giác giơ cao Tử Kim Hồ Lô, trong lòng nóng như lửa đốt, nếu Ngưu Ma Vương đáp lời thì trận chiến này sẽ có thể đánh một dấu chấm tròn, gã thậm chí còn lập nên chiến công hiển hách.

Đáng tiếc nếu đấu một mình thì có khi Ngưu Ma Vương sẽ đáp, nhưng đằng này Ngưu Ma Vương đang nổi giận chỉ muốn giết Na Tra, không thèm để ý tới gã.

Tần Quân đứng trên tường thành xa xa không khỏi che mặt, thằng cha này chuyên thò ra để bêu xấu nhau đấy à?

Tuy thế Tần Quân cũng rất muốn nhìn thấy kết cục Ngưu Ma Vương trúng chiêu, đáng tiếc là gã chẳng buồn để Kim Giác vào mắt.

“Sao còn chưa triệu hoán tới? Tần Quân nhíu mày thầm hỏi, chẳng lẽ hệ thống định cho mình một kinh hỉ ư?

Ồ ——

Tam Muội Chân Hỏa bỗng nhiên ngùn ngụt cháy rực trời, mọi người cả kinh nhìn lại, chỉ thấy Hồng Hài Nhi như một người lửa nhỏ lao về phía Ngưu Ma Vương, gia hỏa này rốt cuộc cũng sống lại, Tần Quân cứ tưởng là nó xong rồi.

- Lão già kia, ngươi dám đánh ta! Mẫu thân ta còn không nỡ đánh ta đâu!

Hồng Hài Nhi bi phẫn hét lên như thể Ngưu Ma Vương bắt nạt nó, thanh âm thê lương, giọng điệu thảm thiết, khiến cho người ta tan nát cả cõi lòng.

Ngưu Ma Vương vừa nghe thì thân mình hơi khựng lại, hạ xuống đất chờ Hồng Hài Nhi đến gần.

Na Tra không khỏi thở phào một hơi, y có chút sợ Ngưu Ma Vương sẽ đuổi theo không bỏ, lúc này nhớ lại sự tự đại khi trước mà đỏ bừng cả mặt mày.

Quả nhiên nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Ngưu Ma Vương chậm rãi quay đầu nhìn về phía Hồng Hài Nhi, sắc mặt âm trầm như muốn mưa dông vũ bão, gã hạ giọng mắng:

- Tiểu tử thối, ngươi còn biết đến mẫu thân à, mấy chục năm không chịu về nhà, trong mắt ngươi còn có cha mẹ không?

Hồng Hài Nhi không nghe mà trực tiếp rút thương đâm tới.

Nó được Tam Muội Chân Hỏa bao quanh, Ngưu Ma Vương sợ tới mức chỉ có thể né tránh, Ngưu Ma Vương không sợ nước, chỉ sợ lửa.

- Thằng ranh con đừng quá trớn, bằng không cha ngươi thật sự sẽ không khách khí với ngươi nữa đâu!

Ngưu Ma Vương vừa né tránh vừa nổi trận lôi đình quát mắng, đương nhiên gã nói thế thôi chứ vẫn không nỡ làm tổn thương đứa con bảo bối của mình. Ngưu Ma Vương có vô số hồng nhan nhưng Thiết Phiến Công Chúa mới là chính thất, Hồng Hài Nhi lại là đứa con có thiên phú nhất trong đám con cái đông đảo của gã, cũng là đứa mà gã có tình cảm nhất.

Với cái tính phong lưu thành tật của Ngưu Ma Vương, làm sao chỉ có một thằng con trai là Hồng Hài Nhi được, chẳng qua Tây Du Kí không viết đến mà thôi.

Hồng Hài Nhi vẫn nhất quyết không tha như cũ.

Nhất thời, chiến trường trở nên quỷ dị, cứ thế biến thành trận chiến của đôi cha con nọ.

Tần Quân nhìn thấy thế thì không nói gì, song những người còn lại thì cực

kì căng thẳng, nếu Hồng Hài Nhi không thể khuyên Ngưu Ma Vương thoái lui, thứ đang chờ đợi họ chính là ác mộng.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hoàng Phong Đại Vương, đến từ Tây Du Kí!

Đúng lúc này, tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên, Tần Quân nghe xong, trừng to hai mắt.

Hoàng Phong Đại Vương?

Cái tên nghe rất quen…

Tần Quân không khỏi chìm vào suy tư, bèn vội vàng bảo hệ thống triệu hoán bảng thuộc tính ra xem:

- Hoàng Phong Đại Vương, đến từ Tây Du Kí

- Chủng tộc: Hoàng Mao Điêu Thử!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng!

- Công pháp: Thử Tướng Thần Công!

- Thần thông: Tam Muội Thần Phong

- Độ trung thành: 94 (max 100)

Ông phắc!

Đây chẳng phải là Hoàng Phong Quái sao?

Con yêu quái xuất hiện ngay phần đầu Tây Du Kí, ấn tượng lớn nhất của Tần Quân với gã dừng lại ở một con chuột biết bay trong hoạt hình Tây Du.

Thứ này mà có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng á?

“Hệ thống, ngươi xác định? Tần Quân nhịn không được thầm hỏi trong lòng, tuy thế hắn vẫn cảm thấy hưng phấn nhiều hơn, lại có thêm một

cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh nữa rồi!

- Hoàng Phong Đại Vương đấu hơn ba mươi hiệp với Tôn Ngộ Không không phân thắng bại, sau sử dụng Tam Muội Thần Hỏa làm cho Tôn Ngộ Không thảm bại. Trái lại Na Tra đấu với Tôn Ngộ Không ba mươi hiệp thì thua, thế nhưng hệ thống căn cứ vào chiến lực của Tôn Ngộ Không khi đại náo thiên cung và trên đường đi lấy kinh để so sánh hai người, nên mới thiết lập Hoàng Phong Đại Vương thấp hơn Na Tra, tuy nhiên sẽ không thấp hơn quá nhiều.

Hệ thống giải thích.

Tần Quân giật mình, nói thế thì hợp lý rồi.

Hắn mơ hồ nhớ được trong Tây Du Kí có một đoạn miêu tả về Tam Muội Thần Hỏa của Hoàng Phong Đại Vương như thế này:

- Lão Quân bỏ cả lò luyện đan, Thọ Tinh khép lại Long Tu phiến; Vương Mẫu đang đi dự Bàn Đào, gió nổi thổi đứt xuyến thắt lưng.

“Nhị Lang lạc đường thành Quán Châu, Na Tra khó rút Hạp Trung Kiếm; Thiên Vương không thấy tháp trong tay, Lỗ Ban rơi cả Kim Đầu Toản.

Sau đó còn một đoạn dài miêu tả biểu hiện của rất nhiều thần tiên đại năng khi đối mặt với Tam Muội Thần Phong, mặc dù có chút khoa trương nhưng cũng đủ để thấy Tam Muội Thần Phong mạnh đến cỡ nào.

Tính ra thì, Hoàng Phong Đại Vương là một trong số rất ít yêu quái có thể dựa vào bản lĩnh tự thân để chiến thắng Tôn Ngộ Không trên đường lấy kinh, nói thế có thể thấy gã mạnh đến đâu rồi.

Đương nhiên nguyên nhân rất lớn của việc này là Hỏa Nhãn Kim Tinh của Tôn Ngộ Không tuy có thể giúp gã nhận ra yêu ma, nhưng cũng chính là nhược điểm của gã. Bị Tam Muội Thần Phong thổi mù mắt, mới khiến cho Tôn Ngộ Không đánh không thắng Hoàng Phong Đại Vương.

“Hệ thống, bao giờ Hoàng Phong Đại Vương mới tới nơi?

Tần Quân nhìn Hồng Hài Nhi đang đuổi theo Ngưu Ma Vương, không khỏi thầm hỏi trong lòng.

Có lẽ Hoàng Phong Đại Vương tu vi không cao bằng Ngưu Ma Vương, thế nhưng Tam Muội Thần Phong đúng là bật hack, trừ phi có Định Phong Châu hoặc Phi Long Trượng của Linh Cát Bồ Tát, nếu không chỉ có đại năng chân chính dùng pháp lực khôn cùng mới trấn áp được gã mà thôi.

“Sắp. Hệ thống tiếc chữ như vàng.

Cùng lúc đó, Ngưu Ma Vương bị Hồng Hài Nhi đuổi đến bực mình, nổi giận mắng to:

- Ngươi không nhận cha à? Dám đi giúp địch nhân!

- Bệ hạ không phải địch nhân, ngài là quân chủ thánh minh nhất trên cõi đời này!

Hồng Hài Nhi chửi lại, Tần Quân nghe xong thích ý, mà Ngưu Ma Vương nghe xong thì bùng nổ trong lòng.

------oOo------

Chương 466: Tam Muội Thần Phong (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồ con cái não tàn!

Ngưu Ma Vương càng thêm oán hận Tần Quân, gia hỏa này không chỉ bắt mất thủ hạ của gã, mà bây giờ còn dụ dỗ con gã, thù này không đội trời chung!

Ngưu Ma Vương nghĩ thế thì đột nhiên ngừng lại, hai tay chấn động, một cỗ sức mạnh cuồng bạo dấy lên sóng gió ném Hồng Hài Nhi đi xa, không có Tam Muội Chân Hỏa, một tay Ngưu Ma Vương cũng đủ đè nghiến Hồng Hài Nhi xuống đất khiến nó không thể động đậy.

- Ranh con, hôm nay thế nào ta cũng phải trói ngươi về!

Ngưu Ma Vương điềm nhiên nói, Hồng Hài Nhi sợ tới mức co rụt về phía

sau.

- Nếu… bây giờ ngươi lui lại, ta sẽ không trách ngươi…

Hồng Hài Nhi tự biết mình không phải là đối thủ của phụ thân, vì thế bèn xuống nước, đáng tiếc Ngưu Ma Vương đã điên máu từ lâu, làm sao còn giảng hòa với nó?

Na Tra và Viên Hồng mau chóng bay đến, dừng lại ở hai bên Hồng Hài Nhi, các Thần Ma còn lại đã không còn dám xông lên nữa.

Ngưu Ma Vương quá mạnh, mạnh đến mức làm cho họ mất hết ý chí chiến đấu.

- Bình Thiên Yêu Tôn! Ngưu Ma Vương! Ngươi có dám đáp lại ta một tiếng không?

Kim Giác vẫn gọi không biết mệt, dường như gọi chán quá rồi, gia hỏa này điên tiết hét:

- Tiên sư nó chứ ngươi đáp ta một tiếng đi!

Dù chỉ là đồng tử, theo Tần Quân mấy ngày cũng học hư rồi.

Có vẻ Ngưu Ma Vương cũng thấy phiền, tay phải đột nhiên nắm thành quyền đánh ra, lực trùng kích vô hình làm nổi lên gió lốc quét đi, tốc độ cực nhanh, khiến cho Kim Giác chưa kịp phản ứng đã bị đánh hộc máu bay ngược về.

Tần Quân bụm mặt, phải chăng hắn nên giao Thất Tinh Kiếm cho Kim Giác?

Biểu hiện sai quá sai rồi…

Chính ngay lúc ấy, trong thiên địa bỗng nhiên nổi lên gió lớn, một cỗ yêu uy cường đại đáp xuống làm cho mọi người đều phải biến sắc, đến Ngưu Ma Vương cũng không khỏi phải ngẩng lên nhìn.

- Chít chít —— náo nhiệt quá đi!

Một âm thanh chát chúa đột ngột vang lên làm cho mọi người ngứa ran da đầu.

- Yêu khí cường đại quá, hỏng rồi, lại thêm một yêu vương rất mạnh tới đây!

Mạc Huyền Phong cả kinh thốt lên, gã chỉ có tu vi Chân Tiên cảnh, đối mặt với yêu khí Thái Ất Kim Tiên cảnh, trong lòng chỉ toàn sợ hãi.

Tần Quân bĩu môi, chỉ biết sợ!

Những người còn lại cũng lạnh run, Đát Kỷ vội vàng khuyên nhủ:

- Bệ hạ, chúng ta rút lui khỏi đây trước đi!

- Đúng vậy! Bệ hạ, nơi này rất nguy hiểm!

- Bệ hạ, lúc này không thể sính cái dũng mãng phu được đâu!

- Đúng vậy, Đại Tần không thể không có bệ hạ được!

Đám đông quan viên tướng lĩnh bắt đầu khuyên giải Tần Quân, như thể nếu hắn không đi ngay thì nhất định là cầm chắc cái chết vậy.

Tần Quân tức giận mắng:

- Sao các ngươi biết đó là kẻ địch?

Lời vừa nói xong, ồn ào ngưng bặt, tất cả mọi người trợn tròn hai mắt.

- Bệ hạ, chẳng lẽ…

Lưu Bá Ôn kích động nói, những người còn lại đều lộ ra vẻ không thể tin nổi, rốt cuộc Tần Quân còn giấu bao nhiêu lá bài tẩy nữa đây?

Bất quá ngẫm kỹ lại thì từ khi Tần Quân quật khởi tới nay, dường như lúc nào cũng cất giấu chút thủ đoạn, khiến cho người ta khó lòng phòng bị, chỉ là tay của hắn rốt cuộc vươn tới bên trong yêu tộc rồi sao?

Cuồng phong gào thét quét ngang đại địa, vô số yêu thú nằm run rẩy trên

mặt đất.

Ngưu Ma Vương nhíu mày quát:

- Tiểu quỷ phương nào, giả thần giả quỷ ở đây, còn không mau lăn ra đây cho ta!

Từ khi tới thế giới này, Ngưu Ma Vương gã chưa từng sợ bất kỳ kẻ nào!

Tuy rằng đối phương rất mạnh, nhưng không mạnh bằng gã, ít nhất thì từ khí thế gã cũng có thể khẳng định được điểm ấy.

Mấy người Na Tra, Viên Hồng, Hồng Hài Nhi như lâm phải đại địch, gắt gao nhìn chằm chằm bầu trời, nhất là Na Tra, y có thể cảm giác được đối phương cũng là Thái Ất Kim Tiên cảnh, nếu như đơn đả độc đấu, y đương nhiên sẽ không sợ, nhưng chỉ sợ đối phương liên thủ với Ngưu Ma Vương, vì dù sao bọn họ cũng đều là yêu tộc với nhau.

Mấy người Lôi Chấn Tử, Cự Linh Thần, Lý Nguyên Bá, Hao Thiên Khuyển, Kim Giác, Ngân Giác cũng không khỏi nuốt nước bọt.

- Sao hôm nay lại có nhiều cường giả luân phiên xuất hiện thế này?

Lý Nguyên Bá thấp giọng mắng, vốn còn tưởng rằng sau khi tu luyện trở về thì gã còn có thể đánh khắp bốn phương, kết quả thật mẹ nó lại bị đánh.

Thật là làm mất mặt thân phận Kim Sí Đại Bằng Điểu, mất mặt Khổng Tuyên huynh trưởng mà!

Trong lòng Lý Nguyên Bá vô cùng bi phẫn, hận không thể cầm song chùy lao lên quyết tử chiến một trận với Ngưu Ma Vương, nhưng gã bây giờ cũng không phải là tên tiểu tử ngốc ngày xưa nữa, biết rõ lao lên chịu chết là hành vi ngu xuẩn vô ích.

Hô ——

Một trận gió lớn thổi tới, rơi lên trên đỉnh đầu của Ngưu Ma Vương, gió lốc tan đi, một đạo thân ảnh liền xuất hiện, kim khôi trên đầu phát sáng chói lóa, kim giáp trên người lóe sáng vàng nhạt, chân mang giày da hươu, mái tóc màu hoa hòe, trong tay cầm một cây cương xoa ba đầu, vô cùng uy

phong, đáng tiếc đầu của gã lại có dạng chuột, nhưng dù vậy thì vẫn uy phong bức người như cũ.

Cư nhiên là Hoàng Phong Đại Vương!

Trong Tây Du Ký từng kể về gã, Bất Á Đương Niên Hiển Thánh Lang!

- Hay cho một con trâu, cũng dám tới gây sự với bệ hạ, ngươi chán sống rồi sao?

Hoàng Phong Đại Vương lạnh giọng cười nói, mặc dù tu vi của gã không bằng Ngưu Ma Vương, nhưng gã cũng không hề sợ Ngưu Ma Vương, ngày xưa đối mặt với Tề Thiên Đại Thánh gã còn dám khí phách đánh một trận.

Bản thân Ngưu Ma Vương cũng là kẻ nóng tính, nghe gã nói vậy, sao có thể nhịn được nữa?

Lúc này liền nhảy dựng lên, xách côn đánh về phía Hoàng Phong Đại Vương.

Keng ——

Hỗn Thiết côn và Tam Cổ Cương Xoa va chạm, ánh lửa bắn ra bốn phía, gương mặt hai bên cách nhau không tới ba mươi phân, vẻ mặt đều cực kỳ dữ tợn.

Hai vị yêu vương tuyệt thế cứ thế lao vào đánh nhau!

- Chịu chết đi ——

Ngưu Ma Vương cuối cùng cũng không thẹn với danh xưng đại lực của mình, tay phải hất lên, trực tiếp ném Hoàng Phong Đại Vương ra ngoài, nhưng cũng không thể tạo thành thương tổn mang tính thực chất gì cho Hoàng Phong Đại Vương.

Hoàng Phong Đại Vương cười lạnh, thân thể nhảy lên, lại đánh về phía Ngưu Ma Vương lần nữa, tốc độ của gã nhanh hơn Ngưu Ma Vương, hai tay cầm Tam Cổ Cương Xoa điên cuồng đâm tới, đánh cho Ngưu Ma Vương chỉ có thể cắn răng phòng thủ.

Hai phe đánh nhau từ trên trời đánh xuống tới mặt đất, khiến cho mặt đất bị đánh nứt ra, một con hùng yêu đứng cách đó không xa chạy chậm, trực tiếp bị yêu khí của bọn họ đánh nát, máu tươi bắn ra khắp nơi.

------oOo------

Chương 467: Tam Muội Thần Phong (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai thanh thần binh lại tấn công thêm lần nữa, Hoàng Phong Đại Vương lại bị hất ra ngoài, nhưng khí thế vẫn không hề giảm bớt, lòng bàn chân sinh phong, tiếp tục nhanh chóng tấn công, ép tới mức Ngưu Ma Vương liên tục lùi lại phía sau, nhưng mỗi khi chớp đúng thời cơ thì Ngưu Ma Vương vẫn sẽ dùng sức hất đối phương bay ra, nhưng vẫn không thể nào gây nên thương thế trí mạng cho Hoàng Phong Đại Vương được.

Hoàng Phong Đại Vương chính là thành đạo ở dưới chân Linh Sơn, còn ăn trộm được đèn dầu của Lưu Ly Trản, thân thể cũng bất phàm.

- Trời ạ, con chuột này thật là mạnh….

Hồng Hài Nhi xem mà trợn mắt há mồm, nó biết rõ lão cha của mình mạnh mẽ, không ngờ đột nhiên xuất hiện một con chuột yêu có thể đánh bất phân thắng bại với Ngưu Ma Vương.

- Na Tra, lên đi, Hoàng Phong Đại Vương là yêu vương của trẫm, các ngươi cùng nhau lên đánh Ngưu Ma Vương đi!

Tần Quân đột nhiên lớn tiếng la lên, khiến cho đám người Na Tra xôn xao, không ngờ Hoàng Phong Đại Vương lại là thủ hạ của Tần Quân, chẳng trách gã vừa mới tới đã đánh nhau với Ngưu Ma Vương.

Lòng tin của Na Tra đột nhiên tăng mạnh, lúc này liền xuất ra ba đầu sáu tay, cưỡi Phong Hỏa Luân xông tới.

Tử Diễm Xà Nha Thương đánh ra, Ngưu Ma Vương giật mình vội vàng né tránh, Hoàng Phong Đại Vương cũng không ngừng lại, từng mũi kích rơi

xuống như mưa khiến cho Ngưu Ma Vương khổ không thể tả.

- Đáng chết! Có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu đi!

Ngưu Ma Vương tức giận mắng to, mặc dù tu vi của gã cao cường, thần thông rất nhiều, cũng không thể nào ngăn cản Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương liên thủ được.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đều cười nhạo, ai thèm đơn đả độc đấu với ngươi?

Oanh!

Ngưu Ma Vương bị Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương hợp lực đánh xuống, trực tiếp rơi xuống đất, tạo thành một cái hố lớn ở dưới đất, ngay cả tường thành Thủ Sát Thành cũng run mạnh.

- Ụm bò ——

Một tiếng rống cao vút vang lên, chỉ thấy trong màn bụi mù cuồn cuộn cư nhiên có một con trâu lớn màu trắng xông ra.

Đầu như núi lớn, trong đôi mắt lóe lên, hai cái sừng lớn như hai tòa tháp sắt, răng như đao nhọn, từ đầu tới đuôi dài hơn ngàn trượng, từ móng tới lưng cao tám trăm trượng!

Ngưu Ma Vương hiện nguyên hình rồi!

- Mau tránh ra!

Hoàng Phong Đại Vương cả kinh vội vàng quát lớn, Na Tra giật mình né tránh, chỉ thấy Hoàng Phong Đại Vương hít sâu vào ba hơi, sau đó phun ra, một cơn gió mạnh nổi lên, quét ngang cả vùng đất vạn mét xung quanh, từng đạo phong nhận cắt qua thân thể của Ngưu Ma Vương, khiến cho bên ngoài thân thể của gã xuất hiện từng vết thương dài hẹp, cát đá theo cuồng phong tung lên đầy trời, khiến mọi người không thể nào mở mắt ra nhìn rõ được.

Cũng may là đám người Lý Nguyên Bá cũng đã vọt tới trên không trung, tránh thoát được cuồng phong.

Tiếng yêu thú rống vang lên liên hồi, chỉ thấy bên trong màn gió lốc, đám yêu thú kia liên tiếp bị phong nhận cắt thành xương trắng, hình ảnh vô cùng đáng sợ.

- Đây là gió gì vậy?

Cả đám người Lý Nguyên Bá đều giật mình kêu lên, đám Thần Ma còn lại cũng trợn mắt mà nhìn.

Mấy người Hồng Hài Nhi, Na Tra, Viên Hồng đều mở to hai mắt, trên mặt đầy vẻ kinh hãi như gặp phải quỷ, rốt cuộc vị thử yêu này có lai lịch thế nào đây, cư nhiên có thần thông cỡ này.

Tần Quân thấy vậy thì vô cùng phấn chấn, không hổ là Tam Muội Thần Phong, đúng là đặc biệt trâu bò!

So với Tam Muội Chân Hỏa mà nói thì phạm vi sát thương của Tam Muội Thần Phong lại càng lớn hơn, khả năng trốn thoát nhỏ hơn, hắn nhìn mà thấy trong lòng ngứa ngáy.

Nếu như sau này hắn cũng có thể rút trúng Tam Muội Thần Phong thì sướng rồi!

Mũi phun Tam Muội Chân Hỏa, miệng nhả Tam Muội Thần Phong, đúng là sướng chết mất!

Tần Quân nghĩ mà nước miếng suýt chảy thành dòng, cũng may những người khác đều đang ngẩn ngơ nhìn vào gió lốc ngập trời, không ai chú ý tới bộ dạng của hắn.

- Man ngưu, còn không mau giơ tay chịu trói!

Hoàng Phong Đại Vương lạnh giọng cười nói, ngoại trừ Linh Cát Bồ Tát ra thì gã không sợ ai hết.

Ngưu Ma Vương tức giận gầm lên, chỉ không mở miệng cầu xin.

- Có bản lĩnh thì rút gió đi, đại chiến ba ngàn hiệp với ta!

Ngưu Ma Vương tức giận mắng to, ở bên trong Tam Muội Thần Phong, gã nửa bước cũng khó đi, thậm chí ngay cả mở mắt cũng không được.

Gã cũng không có được thân thể kim cương bất hoại như Tôn Ngộ Không, cho nên trên người đều chằng chịt vết thương.

Hồng Hài Nhi nhìn mà cảm thấy không đành lòng, dù sao thì cũng là phụ thân của mình, nghĩ vậy, nó cắn răng bay về phía tường thành, vội đi tới trước mặt Tần Quân.

- Bệ hạ, có thể bỏ qua cho phụ thân ta được không?

Hồng Hài Nhi ngượng ngùng hỏi, dù sao Ngưu Ma Vương là muốn giết Tần Quân cho nên mới tới đây.

- Không được đâu bệ hạ!

Lưu Bá Ôn vội vàng lên tiếng, thậm chí không sợ đắc tội với Hồng Hài Nhi, sức chiến đấu mà Ngưu Ma Vương biểu hiện ra ngoài khiến cho gã cảm thấy hoảng sợ, kẻ thù mạnh như vậy nhất định không thể thả hổ về rừng được.

- Các người lo xa quá rồi, muốn giết Ngưu Ma Vương không dễ vậy đâu.

Khóe miệng Tần Quân giật giật, Lưu Bá Ôn và Hồng Hài Nhi nghe vậy không khỏi quay lại nhìn.

Tuy rằng Tam Muội Thần Phong rất mạnh, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể khiến cho Ngưu Ma Vương không thể làm được gì, nếu chỉ vậy thôi đã chết thì uy danh của Bình Thiên Yêu Tôn khác chỉ là chuyện đùa.

Cùng lúc đó, Ngưu Ma Vương cố nén đau đớn tức giận gầm lên một tiếng, móng trước điên cuồng giẫm mạnh, đất đá bay lên, sau đó gã biến thân thành một con giun nhỏ chui tọt xuống, biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa.

Hoàng Phong Đại Vương nháy mắt liền trợn tròn hai mắt.

Gã thật không ngờ Ngưu Ma Vương lại có bảy mươi hai phép biến hóa thế này.

Tôn Ngộ Không đối mặt với Tam Muội Thần Phong còn phải nhắm tịt hai mắt, bị thổi tới mức đau đớn khó nhịn, căn bản không kịp dùng tới bảy mươi hai phép biến hóa, nhưng Ngưu Ma Vương thì lại khác, gã da dày thịt béo, có thể chống đỡ nổi.

Hoàng Phong Đại Vương vội vàng thu hồi gió lớn, cả một khu đất mấy vạn mét xung quanh thây phơi chất chồng, tất cả đều là tàn chi của yêu thú, giống như địa ngục trần gian, khiến cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

Chiến trường trong nháy mắt liền trở nên yên tĩnh.

Tất cả mọi người đờ đẫn nhìn tràng cảnh trước mắt, cảm giác lâng lâng như đang mơ.

Ngưu Ma Vương bị đánh chạy rồi?

- Không có khí tức của hắn nữa, xem ra là chạy thoát rồi.

Na Tra lẩm bẩm, ba đầu quay lại nhìn Hoàng Phong Đại Vương, trên mặt đầy vẻ kiêng kị.

------oOo------

Chương 468: Kinh thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rõ ràng tu vi thấp hơn y, nhưng một chiêu Tam Muội Thần Phong y nhìn mà lạnh cả người.

Mấy người Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Cự Linh Thần, Kim Giác, Ngân Giác, Lý Nguyên Bá, Hao Thiên Khuyển, đều im lặng nhìn Hoàng Phong Đại Vương, vẻ mặt đều vô cùng phức tạp.

Đối mặt với ánh mắt của bọn họ, Hoàng Phong Đại Vương đắc ý cười lớn, vô cùng gợi đòn.

Đám yêu thú còn sót lại thì vội vàng chạy thục mạng, trên chiến trường khắp nơi đều là máu thịt lai láng, chúng nó bỏ chạy chẳng khác nào chạy vượt chướng ngại vật.

Tần Quân hớn hở cười nói:

- Cái gì mà Bình Thiên Yêu Tôn chứ, ở trước mặt các ái tướng của trẫm đều là mây bay!

Nhân sinh đắc ý hay làm màu!

Tất cả mọi người trên tường thành đều ngây ra, sau đó đồng loạt quỳ xuống, cao giọng hô:

- Bệ hạ thánh minh!

Ngữ khí vô cùng kích động, dù sao đối phương chính là Bình Thiên Yêu Tôn đó!

Chính là nhân vật ép cho nhân tộc khắp Nam Vực này không dám làm gì hết!

Nếu vậy thì chẳng phải nói ở Nam Vực này, vương quốc Đại Tần chính là vô địch hay sao?

Đủ loại suy nghĩ dâng trào trong lòng của bọn họ, có thể thấy được trận thắng lợi này đại biểu cho thành tựu cao tới mức nào.

Các tu sĩ đang xem chiến trong thành đều vỡ òa lên.

- Trời ạ! Thắng rồi sao?

- Bình Thiên Yêu Tôn chạy mất rồi?

- Vị thử yêu kia rốt cuộc là thần thánh phương nào, ngay cả Ngưu Ma Vương cũng không đánh lại hắn!

- Ta đang nằm mơ hay sao?

- Xong rồi…. sau này còn ai ngăn được Tần Đế nữa?

Vô số thanh âm bàn tán vang lên, có kinh hỉ, có thở dài, có không dám tin, đủ muôn màu muôn vẻ.

Tất cả thám tử của các thế lực vội vàng truyền tin về, Nam Vực sắp dấy lên một cơn bão táp lớn, sau ngày hôm nay, thế lực của Tần Quân nhất định sẽ tiến vào hàng ngũ đỉnh phong ở Nam Vực.

Đợi sau khi Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra bay trở về, Tần Quân lại cười nói:

- Các ngươi vất vả rồi!

Hoàng Phong Đại Vương quỳ xuống trước mặt Tần Quân, chắp tay cười nói:

- Mạt tướng Hoàng Phong tới chậm khiến cho bệ hạ chấn kinh, xin bệ hạ tha tội.

- Ha ha, Hoàng Phong, ngươi làm gì có tội, ngươi chỉ có công thôi, còn là đại công nữa!

Tần Quân đưa tay đỡ Hoàng Phong Đại Vương đứng dậy, càng nhìn Hoàng Phong Đại Vương hắn lại càng thỏa mãn, mặc dù là yêu quái, nhưng chỉ cần trung thành với hắn là đủ rồi.

Sau này còn phải triệu hoán một vị Thần Ma mạnh hơn cả Hoàng Phong Đại Vương nữa, tên này chuyên bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, mặc dù trung thành với hắn, nhưng lỡ như ức hiếp những người khác thì làm sao bây giờ?

- Đi thôi đi thôi! Hôm nay nhất định phải ăn mừng!

Tần Quân cười ha hả xoay người đi, những người còn lại đều theo sát phía sau, đồng thời Viên Hồng cũng điều động binh sĩ chuẩn bị thu dọn chiến trường.

….

Chuyện Bình Thiên Yêu Tôn tấn công vô chủ chi địa lan nhanh ra khắp

nơi với tốc độ chóng mặt, tất cả nhân loại đều đang bàn tán về chuyện này, phần lớn mọi người đều cảm thán, lại thêm một thiên tài sắp rơi rụng.

Nhưng rất nhanh lại bị một tin tức khác xuất hiện khiến cho toàn bộ Nam Vực nổ tung.

Một tên thủ hạ của Tần Đế cư nhiên đánh lui Bình Thiên Yêu Tôn!

- Thật hay giả đấy? Tần Đế thật sự lợi hại như vậy sao?

- Chính Đạo Ngũ Hùng và Ma Đạo Cửu Tôn đều bị Bình Thiên Yêu Tôn ép tới mức không ngóc đầu lên nổi, Tần Đế có thể đánh lùi Bình Thiên Yêu Tôn, ngươi đang nói giỡn đúng không?

- Thật đó! Nghe nói trước cổng Thủ Sát Thành máu chảy thành sông, tất cả đều là thi thể của yêu thú, khiến cho người ta nhìn qua đều ngủ không yên giấc!

- Tần Đế cư nhiên duỗi tay vào tận trong yêu tộc rồi sao? Cư nhiên lại lôi kéo được một yêu quái còn lợi hại hơn cả Bình Thiên Yêu Tôn…

- Ta không tin, các ngươi nhất định là đang bịa chuyện!

Nhân tộc khắp nơi đều đang bàn tán về chuyện này, mà tin tức xác thực của việc này lại khiến cho Chính Đạo Ngũ Hùng và Ma Đạo Cửu Tôn đều không sao bình tĩnh được, ngay cả Thánh Triều cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Như vậy chẳng phải là nói Tần Đế đã cường đại tới mức có thể chống lại Thánh Triều rồi sao?

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nam Vực đều nhấc lên từng cơn sóng to gió lớn.

…

Màn đêm buông xuống.

Vô chủ chi địa, Thủ Sát Thành.

Đèn đuốc rực rỡ, tiếng nói cười vang lên khắp nơi ở trong thành, tất cả mọi người đều đang ăn mừng trận đại thắng này.

Tần Quân nâng chén cười nói với Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra:

- Trận chiến hôm nay đều là nhờ công lớn của các ngươi.

Hắn dừng một chút, nhìn về phía những Thần Ma đã xuất chiến khác, cười nói:

- Đương nhiên, các ngươi cũng có công, trẫm sẽ không quên bất kỳ người nào!

Lý Nguyên Bá, Cự Linh Thần, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Hao Thiên Khuyển, Kim Giác, Ngân Giác đều cảm thấy xấu hổ không thôi, dùng lời của Tần Quân để hình dung chính là cả đám bọn họ chỉ lên sân khấu làm màu mà thôi, căn bản không làm nên cơm cháo gì.

Nhất là Kim Giác, bi phẫn trong lòng gã không ai có thể thấu được.

Nếu như con trâu kia mà trả lời gã một tiếng thì công thần lớn nhất ngày hôm nay chính là gã rồi!

Gã chỉ có thể nén giận thầm mắng đầu óc tên Ngưu Ma Vương kia có độc.

- Bệ hạ, kỳ thật tên man ngưu kia thật sự rất mạnh, lại còn tinh thông biến hóa chi thuật, lần sau sợ rằng ta khó mà đắc thủ nữa.

Hoàng Phong Đại Vương đột nhiên nghiêm giọng nói, khiến cho không khí trên bàn rượu rơi vào trầm mặc.

Nghe gã nói như vậy, nếu như Bình Thiên Yêu Tôn quay lại thì sẽ phiền toái rồi.

Tần Quân đương nhiên hiểu rõ nếu như thật sự đánh một trận thì Hoàng Phong Đại Vương không phải là đối thủ của Ngưu Ma Vương, lần này chẳng qua là gã ra tay bất ngờ mà thôi, nhưng dù sao gã cũng không sợ, dù cho Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương liên thủ không thể nào đánh bại được Ngưu Ma Vương thì ít nhất cũng sẽ không thua được.

- Đừng lo, lần sau nhất định khiến cho Ngưu Ma Vương không thể làm gì được!

Tần Quân nói với vẻ vô cùng tự tin, khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn hắn.

Ngay cả Hoàng Phong Đại Vương biểu diễn đặc sắc nhất hôm nay cũng không dám nói có thể đánh bại được Ngưu Ma Vương, sao Tần Quân có thể tự tin như vậy?

- Bệ hạ, chẳng lẽ ngươi còn vũ khí bí mật nào nữa?

Đát Kỷ chớp mắt, tò mò hỏi.

Nàng vừa hỏi xong thì tất cả mọi người đều kinh ngạc, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân vô cùng cổ quái, rốt cuộc vị bệ hạ này của bọn họ còn che giấu bao nhiêu cường giả nữa đây?

Trong lòng Hoàng Phong Đại Vương run lên, xem ra sau này mình không thể quá mức kiêu ngạo, tránh gây nên phiền phức.

------oOo------

Chương 469: Quan Thiên Đại Hội

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại nhìn về phía Tần Quân lần nữa, tất cả mọi người không khỏi cảm thán, đi theo một chúa công như vậy mới có cảm giác an toàn, bất kể kẻ thù có mạnh tới mức nào đi nữa thì bọn họ cũng không sợ!

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— Thánh Hoàng kiêng kị! Chi tiết nhiệm vụ: Bởi vì túc chủ đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn, khiến cho Thánh Hoàng sinh lòng kiêng kị túc chủ, nếu như túc chủ quy thuận Thánh Hoàng thì sẽ nhận được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội rút thăm may mắn! Nếu như túc chủ trở thành đối địch với Thánh Hoàng thì túc chủ sẽ nhận được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần phó bản Thần Ma, một cơ hội triệu hoán Thần Ma quân đoàn, một kỹ năng truyền thừa!

Thánh Hoàng kiêng kị?

Tần Quân hết lời nào để nói, biểu hiện quá mạnh cũng không được!

Bất quá hắn tin tưởng Thánh Triều không dám trực tiếp khai chiến với hắn, bởi vì thủ hạ dưới trướng hắn chỉ riêng Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương thôi cũng đủ để dọa cho đám cường giả Thánh Triều sợ run chân.

Lại nói, hiện tại hắn chính là công thần của nhân tộc, ngăn cản đánh đuổi được Bình Thiên Yêu Tôn, Thánh Triều dựa vào cái gì mà đòi tiêu diệt hắn?

Cho dù có muốn diệt hắn đi nữa thì cũng phải tìm một lý do chính đáng, bằng không sẽ khiến cho các thế lực khác thất vọng.

Sau đó Tần Quân lại không để ý tới cái nhiệm vụ này nữa, tiếp tục uống rượu cười đùa cùng các Thần Ma, tin rằng bắt đầu từ ngày mai, sẽ có vô số tu sĩ tới đây đầu nhập vào dưới trướng của hắn, thậm chí việc chinh phục vô chủ chi địa này cũng sẽ không phiền toái như trước nữa, chỉ cần đối phương không phải ngu ngốc thì sẽ không ngoan cố chống cự.

Đêm này, Tần Quân vô cùng cao hứng, ban ngày không tham gia chiến đấu, ban đêm lại ở trong phòng rong ruổi chiến đấu đến mệt lả.

….

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân liền ra lệnh cho các tướng quân của ngũ đại quân đoàn tiếp tục xuất chinh, có Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra ở lại bên cạnh hắn thì sẽ không sợ Ngưu Ma Vương tấn công nữa.

Về phần chinh chiến với các vương quốc thì Tần Quân tạm thời ngừng lại, bởi vì hắn đoán trước tiếp theo Thánh Triều nhất định sẽ tìm tới tận cửa, lúc trước khi hắn đăng cơ Thánh Hoàng đều phái người tới chiêu an, hôm nay hắn gây ra động tĩnh lớn như vậy, Thánh Hoàng không thể nào thờ ơ được.

Cho nên mấy ngày kế tiếp, Tần Quân chỉ cần ngồi yên chờ đợi là được.

Quả nhiên, tin tức Bình Thiên Yêu Tôn bị Tần Đế đánh bại vừa mới truyền ra ngoài thì vô chủ chi địa như rung chuyển, càng ngày càng có nhiều

thành trì cùng với vô số thế lực lớn nhỏ bắt đầu chủ động đầu hàng Tần Quân, thậm chí ngày thứ hai Hắc Nhiên Thần Giáo cũng chủ động rút lui khỏi vô chủ chi địa, gây nên từng trận sóng gió.

Như vậy, vô chủ chi địa này thật sự phải đổi thành họ Tần rồi.

- Tần Đế thật là oai phong, ngay cả Bình Thiên Yêu Tôn cũng bị hắn đánh lùi!

- Chúng ta sớm chủ động đi theo Tần Đế thì vẫn tốt hơn bị bắt ép!

- Hừ, Tần Đế để lộ mũi nhọn quá sớm, nhất định sẽ sớm bị bẽ gãy!

- Ngươi là kẻ ngốc sao, hiện tại mũi nhọn của hắn đã chìa ra khắp Nam Vực này, ai dám bẽ gãy?

- Ngươi vẫn còn chưa nhìn rõ tình huống sao?

Thanh danh của Tần Đế ngày càng dâng cao, chỉ trong ba ngày ngắn ngủi liền có hơn năm mươi tòa thành trì chủ động đầu hàng Tần Quân.

Tần Quân mỗi ngày đều được những tin này khiến cho vui mừng hớn hở, cười không ngậm miệng lại được.

Tiếp tục như vậy, phỏng chừng không tới một tháng, toàn bộ vô chủ chi địa này sẽ rơi vào trong tay hắn.

Cùng lúc đó, chính ma lưỡng đạo đều đang bàn tán về Tần Đế, Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra nhanh chóng được xếp vào năm cường giả đứng đầu Thiên Bảng, người xếp thứ nhất đương nhiên chính là Thánh Hoàng.

Tên tuổi vương quốc Đại Tần đã vượt qua Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng!

Tần Quân không còn là thiên tài yêu nghiệt nữa, mà là tuyệt thế đế hoàng!

Ngày hôm nay, người của Thánh Triều rốt cuộc cũng tới!

Người tới là một trung niên nhân thánh y màu vàng, đi theo gã còn có năm

tên binh sĩ mặc ngân giáp, đều cao lớn bất phàm, có được tu vi Thiên Tiên cảnh đỉnh phong.

Lúc mấy người Lưu Bá Ôn dẫn bọn họ đi vào đại đường, trung niên nhân mặc áo vàng kia liền chắp tay cười nói:

- Tại hạ là ngự quan của Thánh Triều, Liễu An Hạ, đặc biệt tới đây tuyên đọc ngự chỉ của Thánh Hoàng cho Tần Đế.

Tần Quân không đứng dậy, vẫn ngồi yên trên ghế, một bên lắc lắc chén trà, một bên cười hỏi:

- Sao Thánh Hoàng lại có ngự chỉ thế này, lúc này chỉ mới bao lâu đâu?

Nói chung, các vương quốc và hoàng triều bình thường có khi mấy năm, thậm chí là mấy chục năm mới có thể nhận được ngự chỉ của Thánh Hoàng một lần, Tần Quân trong vòng một năm liền nhận được hai lần, có thể thấy được Thánh Hoàng này chú ý tới hắn nhiều tới mức nào.

- Ha ha, lần này không giống lúc xưa, Tần Đế hôm nay lập nhiều chiến công hiển hách cho nhân tộc, đánh đuổi Bình Thiên Yêu Tôn gây nguy hại cho nhân tộc.

Liễu An Hạ nói với vẻ không kiêu ngạo không siểm nịnh, ánh mắt lại không tự chủ được nhìn về phía Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đang ngồi hai bên trái phải của Tần Quân, nhất là Hoàng Phong Đại Vương, trên mặt là nụ cười vô cùng âm hiểm mưu gian, khiến cho gã nhìn thấy mà khó chịu trong lòng.

Chẳng lẽ bọn họ chính là Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương.

Liễu An Hạ thầm nghĩ, nhưng tu vi của gã là Kim Tiên cảnh mà cư nhiên vẫn không cách nào nhìn thấu Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương. Có thể thấy được đối phương mạnh ra sao, nhất là Hoàng Phong Đại Vương, đầu chuột mình người vô cùng đặc biệt.

- Liễu đại nhân tới là phong thưởng cho trẫm sao?

Tần Quân nhướng mi mỉm cười.

Liễu An Hạ gật đầu nói:

- Đúng vậy.

Đang lúc nói chuyện, gã mở quyển trục màu vàng kim trên tay ra, chuẩn bị đọc.

- Chậc chậc, không cần trẫm quỳ xuống tiếp chỉ.

Tần Quân chậc chậc lấy làm lạ, Liễu An Hạ nghe thấy xong khóe miệng liền co giật, mâu thuẫn của Tần Quân và sứ giả trước kia của Thánh Triều gã đương nhiên đã từng nghe nói qua, không ngờ tới bây giờ rồi mà Tần Quân vẫn còn ghi thù.

Thầm mắng tên nô tài không có mắt kia vài câu, lúc này Liễu An Hạ mới cười nói:

- Đương nhiên là không cần rồi, Tần Đế ngày hôm nay không phải người bình thường.

Nói xong, gã không để cho Tần Quân còn cơ hội gây khó dễ nói mát mẻ gì, nhanh chóng mở quyển trục màu vàng ra đọc:

- Thượng thiên hữu đạo yêu loạn nhân tộc, Tần Đế ngăn cản đánh đuổi Bình Thiên Yêu Tôn, quả thật là đại công thần, cho nên trẫm phong Tần Đế quan hàm tam phẩm của Thánh Triều, phong Na Tra thành trừ yêu đại tướng, phong Hoàng Phong Đại Vương thành diệt tôn thần tướng, ban cho vương quốc Đại Tần…..

------oOo------

Chương 470: Hắc thủ thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đằng sau là một loạt danh sách phần thưởng kéo dài, có linh thạch, có công pháp, có thiên tài địa bảo, xem như khá hậu hĩnh.

Nhưng Tần Quân vẫn nhíu mày lại, trong lòng như có ngàn vạn con thảo

nê mã lao nhanh qua.

Mẹ nó chứ!

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương là thủ hạ của ngươi à, mà cần ngươi phong thần phong tướng hả?

Trong lòng Tần Quân xuất hiện chút tức giận, nếu như hắn đáp ứng thì sau này Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương trên danh nghĩa chính là người của Thánh Hoàng, thậm chí còn phải nghe theo lệnh Thánh Hoàng, sao mà hắn nhịn được chứ.

Đợi tới khi Liễu An Hạ khép quyển trục màu vàng kim lại thì Tần Quân vẫn chưa nhìn tới gã lần nào, khiến cho trong lòng gã cảm thấy nao nao.

- Tần Đế, Thánh Hoàng còn mời ngài tham dự Quan Thiên Đại Hội nữa.

Liễu An Hạ cười nói, tim cũng đập bùm bụp không ngừng.

Thế nhân đều nói Tần Đế gan to bằng trời, không biết sợ là gì, sẽ không phải là nổi giận muốn giết gã đấy chứ?

Bản thân gã cũng biết rõ dụng ý của Thánh Hoàng khi phong tước cho Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương, cho nên khi nhận nhiệm vụ đi tuyên chỉ này gã suýt chút đã ngất xỉu.

- Nếu trẫm không tiếp chỉ thì sao?

Tần Quân đanh mặt hỏi, một câu liền khiến cho bầu không khí trở nên vô cùng căng thẳng, tràn ngập mùi thuốc nổ.

Năm tên binh sĩ ngân giáp kia vô thức muốn rút kiếm ra, nhưng lại bị Liễu An Hạ ngăn lại.

- Nếu như Tần Đế không tiếp thì ta cũng không thể miễn cưỡng ngươi được.

Liễu An Hạ cười nói, giống như không thèm để ý tới, nhưng gã dừng lại một chút rồi lại nói tiếp:

- Quan Thiên Đại Hội này, Tần Đế ngài tốt nhất là vẫn tham gia đi, sẽ giúp ích cho tương lai của ngài.

Quan Thiên Đại Hội?

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Quan Thiên Đại Hội là cái gì?

- Quan Thiên Đại Hội chính là một tràng thịnh yến, trăm năm tổ chức một lần, chỉ có những thiên tài và cường giả hàng đầu của Thánh Triều mới có tư cách tiến vào, hãy tận dụng cơ hội đi.

Liễu An Hạ nói đầy vẻ thâm ý.

Phong quan không phải chuyện Thánh Hoàng nhất định phải làm cho bằng được, gã chỉ muốn xem thái độ của Tần Quân mà thôi, còn Quan Thiên Đại Hội kia, Thánh Hoàng đã hạ lệnh, nhất định phải khiến cho Tần Quân tham gia.

Ánh mắt Tần Quân khựng lại, ngươi cứ nói huych toẹt ra xem Quan Thiên Đại Hội kia là cái gì đi, còn ra vẻ thần bí.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương nhìn tràng diện thế này cũng đủ hiểu, dồn sát cơ về phía Liễu An Hạ, khiến cho Liễu An Hạ không khỏi lui về sau một bước.

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ bắt buộc —— tham gia Quan Thiên Đại Hội! Chi tiết nhiệm vụ: Trong Quan Thiên Đại Hội có thứ mà hệ thống cần, túc chủ nhất định phải tham gia, tới lúc đó sẽ mở ra niệm vụ thu thập tiếp theo, sau khi túc chủ tiến vào trong Quan Thiên Đại Hội, túc chủ sẽ nhận được một cơ hội rút thăm may mắn, nếu như túc chủ không tham gia thì trình độ sẽ giảm xuống năm cấp!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, Tần Quân nghe thấy liền trợn to hai mắt!

Nhiệm vụ bắt buộc?

Khóe miệng Tần Quân co giật, hệ thống thế này không phải là đang kéo

chân hắn sao?

- Túc chủ đừng quên lúc trước hệ thống cưỡng chế triệu hoán Thần Ma Kim Tiên cảnh về cho túc chủ mới khiến cho túc chủ thoát khỏi khó khăn, có nhân ắt có quả, cho nên xử lý nhiệm vụ bắt buộc cũng là chuyện không thể tránh khỏi.

Hệ thống cười nói ở trong não hải của Tần Quân, chỉ là ngữ khí nghe qua có chút hả hê.

Tần Quân bất đắc dĩ, nhưng việc rớt năm cấp khiến hắn không thể nào chấp nhận được, vất vả lắm mới leo lên được Hóa Hư cảnh tứ trọng, rớt năm cấp sẽ trở lại Thuế Phàm cảnh, hắn nhất định sẽ hộc máu chết mất.

- Quan Thiên Đại Hội khi nào thì bắt đầu?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Trong lòng Liễu An Hạ cảm thấy vui vẻ, xem ra Tần Quân cũng không đỡ nổi dụ hoặc của Quan Thiên Đại Hội, phóng nhãn nhìn khắp thiên hạ này, có mấy ai thật sự không quan tâm tới Quan Thiên Đại Hội chứ?

- Trong vòng hai tháng, Tần Đế tốt nhất nên đi tới Huyền Tinh Thành của Thánh Triều, Quan Thiên Đại Hội sẽ diễn ra trong vòng ba tháng, cho nên trước khi Tần Đế rời đi nhất định phải chuẩn bị cho tốt.

Liễu An Hạ tốt bụng nhắc nhở, khiến cho người ta dễ dàng sinh ra hảo cảm với gã.

Tần Quân lại không ăn bộ này của gã, bĩu môi nói:

- Nếu như trẫm đã đồng ý tham gia Quan Thiên Đại Hội thì có thể giữ lại phong thưởng của Thánh Hoàng ban cho trẫm rồi chứ?

Liễu An Hạ hết nói nổi, năm tên binh sĩ ngân giáp kia cũng thế.

Thật đúng là không biết xấu hổ mà!

- Không phải ngài đã cự tuyệt tiếp nhận phong thưởng của Thánh Hoàng rồi sao?

Liễu An Hạ nhíu mày nói.

- Trẫm chỉ cự tuyệt phong chức thôi, nhưng trẫm không cự tuyệt ban thưởng mà.

Tần Quân nheo mắt cười nói, đang lúc nói chuyện hắn lại dùng ánh mắt ra hiệu cho Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đột nhiên đứng dậy, trực tiếp bộc phát ra khí thế Thái Ất Kim Tiên cảnh, đè ép về phía sáu người Liễu An Hạ.

Liễu An Hạ giật mình vội vàng lui về sau một bước, sắc mặt vô cùng khó coi.

Tần Quân đây là muốn ăn cướp mà!

Trong lòng Liễu An Hạ vừa giận lại vừa sợ, khi xưa gã đi khắp nơi, có ai mà không tôn kính đối đãi gã?

Nhưng tới chỗ Tần Quân này thì lại bị chèn ép cỡ này.

- Thôi vậy!

Liễu An Hạ đành phải cam chịu, nếu không thì chắc gã không thể nhìn thấy ánh mặt trời ngày mai.

Tần Quân nghe vậy thì lập tức cười toe toét, dù sao thì nếu hắn không phục Thánh Hoàng thì nhất định sẽ trở mặt thành thù cùng với Thánh Hoàng, bất quá lúc này hắn vẫn còn chưa muốn vạch mặt, đợi ổn định căn cơ của vương quốc Đại Tần rồi nói sau!

Nửa canh giờ sau.

Liễu An Hạ dẫn theo năm tên thủ hạ sắc mặt âm trầm bay ra khỏi Thủ Sát Thành.

Sau khi rời xa khỏi Thủ Sát Thành, một tên binh sĩ mặc ngân giáp mới nhịn không được mà nói:

- Tần Đế lại cuồng vọng tới mức này, thậm chí còn không đặt Thánh Hoàng vào mắt, tại sao đại nhân không khuyên Thánh Hoàng trừ khử hắn?

- Hừ, ngươi thì biết cái gì, hắn đã đồng ý tới Quan Thiên Đại Hội rồi!

Liễu An Hạ hừ lạnh một tiếng, ngữ khí lạnh lùng:

- Sau Quan Thiên Đại Hội thì sẽ không còn nhân vật tên Tần Đế nữa!

Năm tên binh sĩ ngân giáp vừa nghe thấy vậy thì trong lòng liền kinh hỉ, đồng thời cũng dâng lên chút hàn ý.

Thánh Hoàng cũng không phải thánh nhân, cũng biết dùng thủ đoạn để tiêu diệt kẻ thù.

…

- Thời gian hai tháng.

Tần Quân đứng ở ngoài cửa nhìn về phía trời xanh thì thào, hắn không thể không tới Quan Thiên Đại Hội, cho nên trong vòng hai tháng này hắn nhất định phải thu phục vô chủ chi địa hoàn toàn, sau đó mới có thể an tâm rời đi.

------oOo------

Chương 471: Hắc thủ thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũng may với tốc độ hiện tại, càng ngày càng có nhiều thành trì chủ động đầu hàng, chắc là không tới một tháng, vô chủ chi địa này sẽ hoàn toàn rơi vào trong tay hắn.

Lúc này Du Phượng Hoàng lại chậm rãi đi tới.

- Bệ hạ, người vừa rời đi là thần thánh phương nào vậy?

Du Phượng Hoàng tò mò hỏi.

Trước khi quen biết Tần Quân, nàng đã từng nghe nói qua sự tồn tại của Thánh Triều, nhưng bởi vì địa vị quá thấp, cho nên đối với nàng mà nói Thánh Triều là một loại tồn tại siêu nhiên, chỉ có trong truyền thuyết.

Nhưng hôm nay Thánh Triều ở trong mắt nàng dường như cũng không có cao cao tại thượng như vậy, loại tâm thái này thay đổi rõ rệt tới mức chính bản thân nàng cũng có thể nhìn ra, nàng cũng biết rõ đây là vì bị Tần Quân ảnh hưởng.

- Đúng vậy, hai tháng sau trẫm phải tới Thánh Triều.

Tần Quân nhìn bầu trời khẽ nói, rốt cuộc cũng phải tiếp xúc cùng với thống trị cao nhất của Nam Vực rồi!

Du Phượng Hoàng nghe thấy vậy thì thoáng nhíu mày, hiện tại tên tuổi của Tần Quân quá lớn, đi tới Thánh Triều e sẽ dẫn tới tai kiếp, nàng muốn lên tiếng khuyên nhủ, nhưng lời nói lên tới bên miệng liền dừng lại, bởi vì thứ nàng có thể nghĩ tới, Tần Quân nhất định cũng có thể nghĩ tới, hơn nữa Tần Quân không thể nào vô duyên vô cớ mà đi tới Thánh Triều được.

Nàng cũng rất muốn đi cùng với Tần Quân, đáng tiếc là thực lực không đủ, có đi cũng chỉ vướng tay vướng chân hắn.

Nghĩ tới đây, tâm tình của Du Phượng Hoàng liền trầm xuống.

Tần Quân hồi lâu không nghe thấy nàng nói gì nữa, không khỏi quay đầu nhìn về phía nàng, phát hiện nàng đang cúi đầu, có chút ủ rũ.

- Ngươi đang nghĩ gì đó?

Tần Quân khẽ ôm Du Phượng Hoàng vào trong lòng, dịu dàng hỏi, khiến cho Du Phượng Hoàng nghe mà càng thấy buồn bã hơn.

Nhưng dù sao thì Du Phượng Hoàng cũng không phải loại nữ nhân yếu đuối, nàng cố thu liễm tâm tình, ngẩng đầu nói:

- Ta nhất định sẽ giúp ngươi quản lý chính vụ thật tốt.

Tần Quân gật đầu cười, Du Phượng Hoàng quả thật rất có tài trong việc

quản lý và chính trị, ít nhất thì là người giỏi nhất ở phương diện này trong số tất cả nữ nhân của hắn.

- Đêm nay ngươi tới phục vụ trẫm đi!

Tần Quân cúi đầu thấp giọng nói bên tai Du Phượng Hoàng, hơi thở thổi qua tai Du Phượng Hoàng khiến cho thân thể của nàng run lên.

Chuyện gì nên tới cũng sẽ tới.

Du Phượng Hoàng vốn còn muốn đợi tới ngày đại hôn mới hiến thân, nhưng trong khoảng thời gian này không ngừng chinh chiến, một mực kéo dài tới nay, mà Tần Quân lại có Đát Kỷ và Tiểu Ly, cũng không vội vã tìm tới nàng.

Du Phượng Hoàng xấu hổ khẽ gật đầu, kỳ thật nữ nhân nào cũng sẽ rất chờ mong chuyện đó, nhất là khi đối mặt với nam nhân mà mình yêu.

….

Trong hạp cốc hắc ám, lúc này Ngưu Ma Vương đang ngồi xếp bằng chữa thương ở dưới đáy cốc.

Tam Muội Thần Phong của Hoàng Phong Đại Vương không chỉ đơn giản chỉ là gió lốc, cắt tới kinh mạch nội tạng của Ngưu Ma Vương đều bị tổn thương, cần thời gian dài mới có thể hoàn toàn bình phục.

- Đáng chết! Tần Đế, không giết chết ngươi, bản tôn thề không bỏ qua!

Ngưu Ma Vương cắn răng thầm mắng, từ đầu chí cuối ánh mắt của gã đều chưa từng mở ra.

Bị thủ hạ của Tần Quân đánh bại, khiến gã cảm thấy vô cùng nhục nhã ê chề, không thể nào quên được, khiến cho gã tức giận nhất chính là Tần Quân lại còn lừa gạt nhi tử của gã.

Lại nghĩ tới Hoàng Phong Đại Vương, trong lòng gã liền tràn ngập sát ý.

Nếu như không phải vì gã biết rõ về Tam Muội Thần Phong của Hoàng Phong Đại Vương thì sao có thể rút lui được chứ?

Sau khi giao thủ, gã liền biết chiến lực của Hoàng Phong Đại Vương nông cạn ra sao, lần sau nhất định sẽ khiến cho Hoàng Phong Đại Vương đau đớn!

- Chậc chậc, Bình Thiên Yêu Tôn uy chấn Nam Vực cư nhiên lại rơi vào tình trạng thế này!

Đúng lúc này, một thanh âm châm chọc vang lên, Ngưu Ma Vương giật mình vội mở to mắt nhìn xung quanh.

Trong đáy cốc âm u chỉ có thể nhìn được mờ mờ ở giữa, xung quanh chỉ là một màu tối đen như mực, vô cùng âm trầm khủng bố.

Tiếng bước chân trầm thấp truyền tới, tiếng cười kia cũng vang lên lần nữa:

- Bình Thiên Yêu Tôn, Nam Vực quá nhỏ, cần gì cứ phải nhìn chằm chằm vào mảnh đất này làm gì?

Ngưu Ma Vương nhíu mày, gã trầm giọng nói:

- Lại là ngươi, sao cứ mãi như âm hồn bất tán thế này!

- Ta nhìn trúng ngươi, toàn bộ cường giả ở Nam Vực được ta nhìn trúng chỉ có một mình ngươi.

Một đạo hắc ảnh chậm rãi đi về phía Ngưu Ma Vương.

Gã và Ngưu Ma Vương giống như có quen biết nhau, Ngưu Ma Vương lại nhắm mắt lại, không thèm trả lời.

- Gần đây Tây Vực quật khởi rất nhanh, hơn nữa còn theo dõi Nam Vực, cho dù ngươi có chiến thắng được nhân tộc của Nam Vực thì cũng không thoát khỏi Tây Vực phật môn.

- Tây Vực phật môn rất mạnh sao?

Ngưu Ma Vương bình tĩnh hỏi ngược lại, tuy rằng lần này gã bị thua, nhưng gã không thừa nhận, từ trong tiềm thức vẫn cho rằng mình là vô

địch thiên hạ.

- Rất mạnh, nhất là vị phật tổ kia!

Trong bóng đêm mờ ảo, ánh trăng lặng lẽ chiếu vào bên trong Thủ Sát Thành.

Trong phòng, rèm thưa ngăn ở trước giường, ẩn ẩn có thể nhìn thấy hai đạo thân ảnh quấn quít lấy nhau, tiếng thở dốc vang lên khiến cho người ta huyết mạch sục sôi.

Thật lâu sau.

- Không được nữa rồi, bệ hạ, mau dừng lại đi…

Một đạo thanh âm ôn nhu vang lên, lộ ra vẻ mệt mỏi và quyến rũ.

Cứ như vậy, một trận đại chiến kết thúc, hai người nằm xuống, xuyên qua rèm thưa có thể nhìn thấy Du Phượng Hoàng nằm tựa đầu lên ngực của Tần Quân, một chiếc chăn mỏng che phủ người họ, lộ ra tấm lưng tuyết trắng khiến cho người ta hoa mắt của Du Phượng Hoàng.

Tần Quân vuốt ve lưng ngọc của Du Phượng Hoàng, khẽ nói:

- Trước khi trẫm đi sẽ chính thức nạp ngươi làm phi.

Du Phượng Hoàng nghe vậy thì trong lòng liền cảm động, đôi mắt xinh đẹp động tình ươn ướt nay vì vui mừng mà bật khóc, nàng ôm lấy eo của Tần Quân, khẽ nói:

- Chuyện may mắn nhất cuộc đời này của ta chính là gặp được bệ hạ, từ nay về sau ta chính là người của bệ hạ, chết là…

- Nói bậy gì đó, đi theo trẫm ngươi sẽ không chết được đâu.

Tần Quân cắt ngang lời của nàng, trầm giọng nói:

- Vĩnh viễn đừng bao giờ nói tới từ chết với trẫm, cho dù thật sự có ngày đó thì trẫm cũng sẽ kéo ngươi về từ đường xuống hoàng tuyền!

Lời lẽ khí phách như thế nói ra vào lúc này đúng thật là khiến người ta cảm động nhất, Du Phượng Hoàng nghe xong không khỏi mỉm cười hạnh phúc.

- Cuộc đời này gặp được ngài, mãi mãi không hối hận.

Du Phượng Hoàng nói lí nhí như muỗi kêu, nhưng Tần Quân vẫn nghe được rõ ràng.

Hai người không nói gì nữa, vô thanh thắng hữu thanh.

------oOo------

Chương 472: Ngũ Hổ Thần Tướng

Nguồn: EbookTruyen.VN

….

Một khoảng thời gian sau đó, mỗi ngày đều có thế lực ở vô chủ chi địa đầu hàng Tần Quân, ngày thứ mười kể từ sau khi Ngưu Ma Vương tấn công, toàn bộ vô chủ chi địa đã có bốn phần năm khu vực thuộc về Tần Quân.

Cũng may số lượng tu sĩ tong quân rất khổng lồ, phàm là nam nhi nhiệt huyết nghe nói tới trận chiến giữa phe Tần Đế và Bình Thiên Yêu Tôn xong thì ai cũng đều muốn đi theo Tần Đế giành thiên hạ.

Toàn bộ nhân tộc, lập tức không có ai có thanh danh lớn hơn Tần Quân, trong lúc trà dư tửu hậu mọi người cơ bản đều chỉ bàn tán về những vấn đề xung quanh Tần Đế, lời đồn đãi ngày càng khoa trương tới mức Tần Đế thậm chí có xu thế bị thần thánh hóa.

Ngày hôm nay, Tần Quân đang ngồi trong thư phòng xử lý việc sắp xếp quan viên ở các thành.

- Đinh! Quan Vũ sắp trở về từ phó bản Thần Ma, đề nghị túc chủ chuyển tới nơi rộng rãi hơn.

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống cắt đứt suy nghĩ của Tần Quân.

Quan Vũ đã trở lại rồi à?

Tần Quân ngây ra một lúc, hơn nữa nghe lời này thì ý của hệ thống chính là Quan Vũ còn đưa theo người trở về đây.

Nghĩ vậy, hắn vội vàng bỏ trúc quyển trong tay xuống, đứng dậy đi ra khỏi thư phòng, đi vào trong nội viện.

- Không được, lại đổi tới chỗ nào rộng hơn đi.

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống lại vang lên, Tần Quân trợn tròn mắt, nơi này có thể chứa được hơn trăm người cũng không thành vấn đề đó.

Chẳng lẽ Quan Vũ lại dẫn theo một đội quân trở lại?

Nghĩ vậy, Tần Quân vội vàng đứng dậy bay ra ngoài thành.

Na Tra một mực đảm đương chức vụ bảo tiêu của Tần Quân vội vàng từ sân nhỏ cách vách bay ra, đuổi theo Tần Quân hỏi:

- Bệ hạ, ngươi muốn đi đâu vậy?

Tần Quân vừa định kiếm cớ rời đi, nhưng nghĩ tới chuyện Na Tra cũng là Thần Ma do hệ thống triệu hoán ra, hơn nữa độ trung thành luôn hơn chín mươi, để y nhìn một cái cũng không sao.

- Ngươi đi theo trẫm!

Tần Quân cười thần bí, trong lúc nói chuyện, hai người liền bay ra khỏi Thủ Sát Thành, đi vào bên trong một cánh đồng hoang vu.

Hiện tại Thủ Sát Thành đã trở thành tòa thành thị phồn hoa nhất ở vô chủ chi địa, quân đội tuần tra trật tự ngăn nắp, phần lớn đều tiến hành giao dịch cùng các thành thị khác.

Hai người Tần Quân bay tới một khoảng đất trống, Na Tra vừa định mở miệng hỏi xem Tần Quân tới nơi này để làm gì thì xung quanh đột nhiên xuất hiện vô số nhân ảnh.

Binh sĩ dày đặc mênh mông xuất hiện xung quanh bọn họ, ngay cả Tần Quân cũng giật mình.

Mẹ ơi!

Nhiều người như vậy, Quan Vũ là kéo hết binh sĩ của Thục Quốc tới đây à?

Tần Quân trợn to mắt, Na Tra vô thức lấy trường thương ra chuẩn bị tác chiến, cũng may là Tần Quân kịp thời ngăn y lại.

- Tham kiến bệ hạ!

Lúc này, Quan Vũ đi ra từ trong đám người, cung kính quỳ xuống hô, thanh âm giống như sấm rền, khiến cho tất cả mọi người đều có thể nghe được rõ ràng.

Trong nháy mắt, tất cả những người ở xung quanh đều đồng loạt quỳ xuống, cao giọng hô:

- Tham kiến bệ hạ!

Đưa mắt nhìn qua thì ít nhất cũng có hơn mười vạn người, thanh âm tụ lại cùng một chỗ khiến cho trời xanh cũng phải rung động.

Tần Quân thả thần thức ra nhìn thấy, giật mình phát hiện những binh sĩ này đều có tu vi, mặc dù phần lớn tu vi của mọi người chỉ là Luyện Khí cảnh mà thôi, nhưng vẫn khiến cho Tần Quân quá đỗi kinh ngạc.

Thời Tam Quốc có quân đội kiểu này sao?

Bất quá ngẫm kỹ lại thì Tam Quốc này là bối cảnh ở thời Tây Du, chưa chắc là không có khả năng.

Tần Quân chú ý tới chính là bốn gã đại tướng khí vũ hiên ngang đang quỳ sau lưng Quan Vũ, một tên hán tử có vẻ ngoài tục tằng, trên mặt toàn râu là râu, một người lưng đeo cung lớn, thể cốt không yếu hơn những người khác, bên cạnh gã là một nam tử mặc ngân giáp, uy vũ bất phàm, bên cạnh cũng là một tên nam tử oai hùng, nhìn qua vô cùng khí phách.

Chẳng lẽ chính là…

Thân thể của Tần Quân run lên, trừng to mắt, chẳng lẽ bọn họ chính là ngũ hổ tướng của Thục Quốc?

- Vân Trường, mau đứng lên đi, chuyến đi lần này ngươi vất vả nhiều rồi.

Tần Quân cười nói vội vàng đỡ Quan Vũ đứng dậy, hắn phát hiện chính mình cư nhiên không thể nhìn thấu Quan Vũ, về phần bốn người khác, ngoại trừ nam tử ngân giáp kia hắn cũng không nhìn thấu ra thì những người còn lại đều đã đạt tới Hóa Hư cảnh.

- Mạt tướng không phụ sự mong đợi của mọi người, đã luyện thành tu vi Địa Tiên.

Quan Vũ cố nén kích động nói ra, trên gương mặt đỏ au như quả táo kia lộ ra vẻ hưng phấn không thôi, đối với gã mà nói, đã là mấy chục năm trôi qua rồi.

Lại gặp Tần Quân lần nữa khiến cho gã cảm thấy hoảng hốt.

Na Tra nhìn mà trợn tròn hai mắt, nhiều người như vậy xuất hiện từ chỗ nào vậy?

Tần Quân nghe thấy vậy cũng rất vui mừng, tuy rằng tu vi Địa Tiên cảnh không thể lọt vào trong pháp nhãn của hắn, nhưng ít nhất cũng có thể xem như cường giả của vô chủ chi địa, lần này đánh nhau Quan Vũ cũng có thể dẫn quân ra trận rồi!

- Còn không mau giới thiệu bốn vị tướng quân này cho trẫm đi.

Tần Quân nhìn về phía bốn vị nam tử cao lớn ở sau lưng Quan Vũ cười hỏi.

- Bọn họ đều là huynh đệ cùng vào sinh ra tử với ta, Trương Phi tự Dực Đức! Hoàng Trung, tự Hán Thăng! Triệu Vân, tự Tử Long! Mã Siêu, tự Mạnh Khởi!

Quan Vũ lần lượt giới thiệu, Tần Quân nghe xong mà toàn thân run lên.

Quả nhiên là ngũ hổ tướng!

Hơn nữa lại còn là ngũ hổ tướng bản thần thoại!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào bọn họ không rời mắt, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vân là nhiều nhất, một thân ngân giáp, trông như thần tướng.

Cái tên Thường Sơn Triệu Tử Long, Hoa Hạ sau này có ai mà không biết?

Hoạn quan Trương Dực Đức, khụ khụ, trước kia thường xuyên dìm hàng gã, không ngờ gã lại thật sự xuất hiện trước mặt Tần Quân.

Cung thần Hoàng Trung, gừng càng già càng cay!

Còn có Mã Siêu, dân gian đều nói tiền tam quốc Lữ Bố, hậu tam quốc Mã Siêu, có thể thấy được sự lợi hại của Mã Siêu cao tới mức nào.

- Tham kiến bệ hạ!

Bốn người Triệu Vân cung kính ôm quyền chào hỏi Tần Quân, trong ánh mắt của bọn họ đều có chút kích động, đã sớm nghe Quan Vũ nói hắn tới từ một thế giới khác, không ngờ lại là thật.

Tần Quân tuổi còn trẻ như vậy tu vi cư nhiên là Hóa Hư cảnh, khiến cho những người tu luyện suốt mấy chục năm như bọn họ không khỏi cảm thấy xấu hổ, lại nhìn tới Na Tra ở bên cạnh, tim của bọn họ lại càng đập mạnh hơn.

- Dực Đức và Hán Thăng đều đã đạt tới Hóa Hư cảnh thất trọng, tu vi của Mạnh Khởi đạt tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong, mà Tử Long thì có thiên phú dị bẩm, đã đột phá Địa Tiên cảnh, thậm chí sắp đuổi kịp ta.

------oOo------

Chương 473: Bàn cờ thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quan Vũ cười nói, tại thời không Tây Du, sau khi quen biết, gã liền truyền

công pháp tu luyện cho bốn người, bốn người ở bên ngoài vẫn luôn giữ nguyên trạng thái đỉnh phong.

- Xí!

Na Tra hừ lạnh một tiếng đầy vẻ khinh thường, tuy rằng không xem trọng đám người Quan Vũ, nhưng y vẫn rất kinh ngạc vì cái quỷ gì mà đám người này có thể đột nhiên xuất hiện như vậy.

Tần Quân thỏa mãn gật đầu, hiện tại hắn không thiếu chiến lực đỉnh cấp, thứ hắn thiếu chính là chiến lực tầm trung, thiếu đại tướng có thể trấn giữ một phương.

- Những binh sĩ này….

Tần Quân chỉ vào những binh sĩ sau lưng năm người Quan Vũ hỏi.

- Đây là Vệ Tần quân do ta thành lập, tổng cộng có tám mươi chín vạn người!

Quan Vũ vuốt râu cười nói.

Tám mươi chín vạn…

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Ngươi mang theo nhiều binh sĩ như vậy về đây, Lưu Bị cũng đồng ý sao?

Lưu Đại Nhĩ có tiếng yêu quân hơn yêu vợ con kia mà.

- Lưu Bị? Bệ hạ ngài cũng biết kẻ này à?

Quan Vũ kinh ngạc hỏi, thần sắc của Trương Phi cũng kinh ngạc hệt như thế.

Tần Quân cười ra chiều bí hiểm nói:

- Trẫm sao có thể đưa ngươi tới thế giới mà trẫm không biết được chứ?

Đưa tới?

Toàn thân Na Tra run lên, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân hoàn toàn khác hẳn, lúc trước y cũng từng nghe đám người Lý Nguyên Bá nói tới việc này, không ngờ Tần Quân thật sự có bản lĩnh tới như vậy.

Lăng không kéo gần trăm vạn người từ thế giới khác tới đây, nghĩ thôi cũng cảm thấy không thể tin nổi rồi.

Xem ra bệ hạ tuyệt đối không chỉ đơn giản là Hóa Hư cảnh.

Na Tra nghĩ như vậy, đồng thời hình tượng của Tần Quân ở trong lòng y lại càng cao hơn.

- Bệ hạ ngài có điều không biết, lúc ta vừa mới tới bên kia, gặp được Dực Đức và Lưu Bị, tên Lưu Bị kia vô cùng dối trá, muốn tìm cách lôi kéo chúng ta, thậm chí còn đưa ra đề nghị kết nghĩa vườn đào cực kỳ nực cười, ta liền một đao chém bay đầu hắn!

Quan Vũ cười nhạt nói, trong lòng lại vô cùng khiếp sợ trước thần thông của Tần Quân, xem ra Tần Quân quả thật là thiên quyến chi tử.

Phụt ——

Tần Quân trực tiếp phì cười, mẹ ơi!

Lưu Bị bị Quan Vũ giết rồi?

Mẹ nó, thế này nếu truyền về trái đất thì ai mà tin được?

Tần Quân dở khóc dở cười, xem ra hệ thống truyền tống Quan Vũ về có hơi sớm, mang Quan Vũ sau khi chết biến thành thần truyền tống về lúc trước khi gặp Lưu Bị, nhưng Quan Vũ lúc này có tu vi Hóa Hư cảnh, tựa như lục địa thần tiên, lại chỉ nhìn nhận Tần Quân là chủ, sao có thể bị Lưu Bị lôi kéo được chứ?

Thương thay cho Lưu Bị ở một không gian khác còn chưa kịp leo lên võ đài lịch sử đã bị huynh đệ trong số phận an bài chém bay đầu.

Đúng là dọa chết lão tử.

Tần Quân ôm bụng cười không ngừng, đám người Quan Vũ lại không hiểu gì hết, có buồn cười tới như vậy sao?

- Lưu Đại Nhĩ quả thực rất dối trá, lôi kéo ta không ngừng khóc lóc kể lể về thân phận của hắn, còn cầu xin ta cùng hắn giúp đỡ giang sơn Hán thất, nói mãi không ngừng.

Trương Phi tặc lưỡi nói, khiến cho Tần Quân cười vật vã.

Mẹ ơi!

Thiết tam giác bị hủy như vậy sao?

Tần Quân cười tới mức đau bụng, hy vọng người hâm mộ của Lưu Bị chớ nên trách hắn, đây chẳng qua là Lưu Bị ở không gian song song mà thôi, đương nhiên cho dù có trách đi nữa thì hắn cũng không sợ, lão tử đã xuyên việt rồi, có ngon thì các ngươi cũng xuyên tới đây đánh ta đi!

- Sau đó thì sao?

Tần Quân cười hồi lâu, đang lúc mọi người ngơ ngác không hiểu đầu cua tai nheo thế nào mới miễn cưỡng dừng lại.

Hết cách rồi, chuyện cười này cũng chỉ có hắn mới hiểu.

- Đúng lúc gặp thời loạn, ta nhớ tới lời bệ hạ đã nói, liền kéo quân đội tranh giành thiên hạ, tốn mười năm, sau khi thống trị thiên hạ thì dẫn theo bốn vị huynh đệ tìm kiếm tiên đạo, bái nhập một môn phái tu tiên, tu luyện hơn hai mươi năm mới có được tu vi ngày nay.

Quan Vũ vừa cười vừa nói, mấy chục năm vội vã trôi qua, khiến cho gã không khỏi sụt sùi cảm thán.

Phụt ——

Quan Vũ thống nhất thiên hạ…

Tần Quân lại phì cười lần nữa, vừa cười vừa khoa tay nói:

- Thứ lỗi cho trẫm không nhịn được cười một chút….

Mấy người Trương Phi, Hoàng Trung, Triệu Vân, Mã Siêu đều nhìn về phía Quan Vũ với vẻ kỳ quái, giống như đang hỏi vị bệ hạ này bị gì vậy?

Na Tra cũng cảm thấy khó hiểu, thật sự buồn cười tới vậy sao?

- Khụ khụ, lấy tu vi Hóa Hư cảnh của ngươi, phàm trần còn có ai ngăn được ngươi sao?

Tần Quân cười tới chảy cả nước mắt, hắn gian nan hỏi.

- Ai, tất cả các thế lực ở phàm trần đều có bóng dáng của thần tiên, nhưng bọn họ sẽ không trực tiếp nhúng tay vào.

Quan Vũ thở dài nói, rõ ràng mười năm kia cũng không thoải mái gì.

Tần Quân giật nảy mình, ở thế giới Tây Du tiên và phàm còn chưa triệt để ngăn cách, chuyện này cũng là bình thường.

Sau đó hắn lại tiếp tục hỏi thăm một phen tin tức của tám mươi chín vạn Vệ Tần quân, hóa ra bên trong Vệ Tần quân này cũng có không ít đại tướng quen thuộc như Nhan Lương, Văn Sửu, Hoa Hùng, Ngụy Diên, Điển Vi, chỉ có điều Quan Vũ có quan hệ tốt nhất với bốn người Trương Phi, cho nên lúc cầu tiên hỏi đạo chỉ mang theo bốn người bọn họ, những người còn lại chỉ có thể tu hành công pháp do Quan Vũ lưu lại.

Có lẽ là do vận mệnh an bài, khiến cho ngũ hổ tướng lại tụ lại lần nữa.

Bất quá sau này hẳn phải gọi là Ngũ Hổ Thần Tướng mới đúng!

Cứ như vậy, Tần Quân mang theo gần trăm vạn người rồng rắn nối đuôi nhau trở về thành, khiến cho toàn thành chấn động.

Sau khi mấy người Đát Kỷ, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng biết được Quan Vũ đã đột phá tới Địa Tiên cảnh thì đều lũ lượt kéo tới chúc mừng, dù sao trước mắt Quan Vũ cũng là chiến tướng mạnh nhất dưới trướng Tần Quân, đương nhiên lúc đó Hao Thiên Khuyển vẫn một mực giấu tài.

Đối với tám mươi chín vạn Vệ Tần quân kia, Tần Quân quyết định đưa bọn họ vào chiến trường vương quốc, bởi vì phần lớn binh sĩ chỉ có tu vi

Luyện Khí cảnh mà thôi.

- Bệ hạ, khi nào thì chúng ta xuất chiến đây?

Trên yến tiệc, Quan Vũ hưng phấn hỏi.

Bốn người Trương Phi vẫn còn chưa phục hồi lại tinh thần, sau khi đi vào Thủ Sát Thành, bọn họ đều gặp được rất nhiều người có khí tức mạnh hơn bọn họ, khiến cho bọn họ hốt hoảng không thôi, chỉ có Triệu Vân là còn đỡ hơn một chút, bởi vì tu vi của gã cao hơn ba người khác.

- Các ngươi cứ nghỉ ngơi mấy ngày đi đã, sau đó trẫm sẽ sắp xếp cho các ngươi ra tiền tuyến.

Tần Quân cười nói, hắn cũng rất tò mò những anh hùng Tam Quốc trong bản thần thoại này có thể làm nên uy danh hiển hách hay không.

------oOo------

Chương 474: Kích động lòng người (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn vừa nói ra thì năm người Quan Vũ lập tức trở nên hưng phấn.

Tuy rằng tiệc rượu không náo nhiệt bằng lúc đánh thắng Ngưu Ma Vương, nhưng mấy người Quan Vũ rất phóng khoáng, nhất là Trương Phi, lớn tiếng rống lên như gõ trống.

- Bệ hạ, khi nào thì người sắp xếp cho ta đi thế giới khác đây?

Đát Kỷ tiến tới trước mặt Tần Quân làm nũng, nhìn thấy tu vi của Quan Vũ đều sắp vượt qua nàng tới nơi rồi, nàng sao có thể không vội được kia chứ?

Tần Quân không khỏi nhíu mày, Đát Kỷ chính là Cửu Vĩ Yêu Hồ, kiếp trước có Nữ Oa làm chỗ dựa, cách trở nên mạnh mẽ đương nhiên sẽ dễ dàng hơn Quan Vũ nhiều, nhưng không có nghĩa là có thể an toàn tuyệt đối được.

- Trẫm chỉ có thể đưa ngươi đi, không thể cam đoan sự an toàn của ngươi, hơn nữa ngươi đi một chuyến rất có thể là mấy mươi năm.

Tần Quân trầm giọng nói, Đát Kỷ nghe vậy cũng không khỏi cảm thấy do dự.

Để nàng xa rời Tần Quân mấy chục năm, đúng là khác gì tra tấn.

Cho nên việc này cứ tạm thời bị đè ép xuống như vậy.

Ba ngày sau, năm người Quan Vũ được Tần Quân cố ý phong làm Ngũ Hổ Thần Tướng mang theo mười mấy đại tướng tâm phúc ra tiền tuyến chi viện, những người này đều là tướng quân nổi danh của Tam Quốc, đương nhiên ở vô chủ chi địa này thì không có ai quen biết họ.

- Lấy thiên hạ làm bàn cờ, có ý tứ.

Tần Quân ở trong nội viện vừa luyện kiếm vừa nghĩ vậy, trên mặt lộ ra nụ cười hăng hái.

Hắn bây giờ chỉ cần điều binh khiển tướng, bình thường sau khi xử lý sự vụ xong thì có thể an tâm tu luyện để trở nên mạnh hơn, loại cảm giác này rất đã.

Chẳng trách nhiều người lại vì hai chữ quyền lực mà tranh đấu tới mức đầu rơi máu chảy.

Vài ngày sau liền có tin chiến công của Ngũ Hổ Thần Tướng truyền về, khiến cho Tần Quân cảm thấy rất hãnh diện.

- Báo! Triệu Tử Long tướng quân giữa trăm vạn quân lấy được thủ cấp của tướng địch, một thân ngân giáp không dính lấy một giọt máu!

- Báo! Trương Phi tướng quân hét lớn dọa tan mấy vạn kỵ binh ở Hồ Quân Thành, khiến cho kẻ thù sợ hãi trực tiếp đầu hàng!

- Báo! Quan Vũ tướng quân một đao chém đổ tường thành quân địch!

- Hay lắm, hay lắm, không hổ là Ngũ Hổ Thần Tướng của trẫm.

Tần Quân vừa nghe chiến báo vừa nhìn sang bốn người Du Phượng Hoàng ở bên cạnh cười nói, về phần Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương thì không để ý gì lắm, nếu như để cho bọn họ tham chiến thì nhất định sẽ còn kinh thiên động địa hơn.

Mấy người Du Phượng Hoàng, Đát Kỷ và Tiểu Ly cũng đã quen với việc Tần Quân tỏ vẻ kinh diễm trước thủ hạ mới chiêu nạp, nhưng Vọng Tuyết thì lại không giống như vậy, nàng mới đi theo Tần Quân không được bao lâu, còn chưa quen với thủ đoạn của Tần Quân.

- Nếu như không phải tận mắt chứng kiến thì rất khó tin lời đồn là thật.

Vọng Tuyết cảm thán trong lòng, trước kia nàng thường xuyên nghe nói sự tích truyền kỳ của Tần Đế, mặc dù nàng có chút sùng bái, nhưng chưa bao giờ cho là thật, dù sao thì lời đồn luôn có phần nói quá.

Nhưng những gì tai nghe mắt thấy trong khoảng thời gian này khiến cho nàng nhìn ra Tần Quân quả thật thâm sâu khó dò.

Nàng rất tò mò không biết rốt cuộc sau lưng Tần Quân có chỗ dựa lớn cỡ nào, chẳng lẽ hắn thật sự nhờ vào mị lực của bản thân hay sao?

- Chiếu theo tốc độ này, phỏng chừng không tới nửa tháng thì có thể thu phục được toàn bộ vô chủ chi địa này.

Du Phượng Hoàng cầm quyển trục báo tin cười nói, những người còn lại nghe xong cũng đều mỉm cười, tài nguyên của vô chủ chi địa rất hùng hậu, nếu như có thể khống chế được toàn bộ thì vị thế của Đại Tần nhất định sẽ tăng mạnh.

Na Tra lại cảm thấy buồn bực, y lẩm bẩm:

- Tới giờ ta còn chưa được chính thức dẫn binh xuất chinh đây.

Hoàng Phong Đại Vương lại không để ý mấy chuyện này lắm, chỉ cần sống thoải mái là đủ rồi, gã cũng không quan tâm mấy chuyện đánh đánh giết giết, dù sao thì gan chuột có thể lớn bao nhiêu chứ?

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm đi, sau này hãy còn Thánh Triều, vẫn còn nhiều cơ hội cho ngươi ra tay.

Lời này vừa ra thì tất cả quan viên văn võ trong đại đường đều chấn động, lời này chẳng lẽ có ý muốn đại náo Thánh Triều hay sao.

Trình Nhị đang đảm nhiệm chức vụ thành chủ Thủ Sát Thành hiện tại dè dặt khuyên nhủ:

- Bệ hạ, chớ nên nóng vội.

Những hiền năng còn lại do chức năng tìm kiếm hiền năng tìm tới cũng lên tiếng khuyên nhủ, đối với những người này, Tần Quân vẫn rất tin tưởng, bởi vì ý thức của bọn họ đã bị hệ thống thay đổi, vĩnh viễn tử trung với Tần Quân.

- Cây to đón gió, sớm muộn gì cũng phải đối mặt với cây đại thụ che trời như Thánh Triều, trẫm cũng không muốn ở dưới bóng người khác.

Tần Quân khoát tay cười nói, mặc dù đang cười, nhưng ngữ khí lại vô cùng kiên quyết.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, đều hiểu rõ hùng tâm của Tần Quân.

Hắn muốn vượt qua Thánh Hoàng, trở thành thiên hạ đệ nhất nhân!

- Được rồi, tiếp tục gia tăng tốc độ chiêu binh và tốc độ công thành!

Tần Quân khoát tay cười nói.

Nếu như có thể chiếm được vô chủ chi địa trước khi tới Thánh Triều, lại có thêm cơ hội triệu hoán Thần Ma mỗi tháng một lần, tổng cộng hắn có thể triệu hoán ba lần, lại thêm các phần thưởng khác, hắn chắc chắn sẽ trở nên mạnh hơn.

Mặc dù Thánh Hoàng có gài bẫy ở Quan Thiên Đại Hội thì hắn cũng không sợ!

- Dạ!

Mọi người lớn tiếng đáp lời, chiêu binh liên quan tới rất nhiều chuyện, cần rất nhiều nhân lực và vật lực, cho nên ngoại trừ Tần Quân và một số người ra, các quan viên văn võ mỗi ngày đều bận tối mắt tối mũi.

…

Ngũ Hổ Thần Tướng nhanh chóng trở thành năm vị tướng quân được nhắc tới nhiều nhất ở vô chủ chi địa, về phần mấy người Viên Hồng, Lôi Chấn Tử thì đã sớm nổi danh, bất luận họ làm nên những chuyện kinh thiên động địa cỡ nào đi nữa, cũng khiến cho người ta nhìn quen mắt.

- Chậc chậc, Tần Đế kiếm Ngũ Hổ Thần Tướng này ở đâu ra vậy?

- Đúng đó, trên chiến trường quả thực là không cách nào ngăn cản được bọn họ!

- Ngươi chưa nhìn thấy cảnh Triệu Vân kia đơn thương độc mã lao vào giữa trăm vạn đại quân đâu, thật là khiến người ta nhiệt huyết sôi trào mà!

- Tài bắn cung của Hoàng Trung kia cũng thật là lợi hại, cách xa hơn mười dặm cũng có thể bắn trúng đầu của tướng địch!

- Mã Siêu kia cũng rất mạnh nữa!

Không ít thành trì đều đang bàn tán về Ngũ Hổ Thần Tướng, trưởng lão của Nam Minh Thánh Giáo chỉ vừa mới tới Hóa Hư cảnh, còn Địa Tiên cảnh ở Hắc Nhiên Thần Giáo cũng có thể chiếm được địa vị cực cao, Hắc Nhiên Thần Giáo và Tứ Thần Tông có được cường giả Chân Tiên cảnh càng có thể xưng bá vô chủ chi địa này, có thể thấy được thực lực ở vô chủ chi địa phân bố theo hình kim tử tháp.

------oOo------

Chương 475: Kích động lòng người (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảnh giới càng cao thì càng ít người, chủ yếu vẫn là Hóa Hư cảnh là

nhiều, Địa Tiên cảnh, Thiên Tiên cảnh, thậm chí cả Chân Tiên cảnh đều rất ít, hơn nữa phần lớn đều là tu sĩ nhàn tản, hoăc là cường giả trấn tông, rất ít tham dự chiến tranh.

Lại bốn ngày trôi qua.

Cơ hội phó bản Thần Ma mỗi tháng một lần rốt cuộc cũng tới rồi.

Tần Quân bắt đầu suy nghĩ xem nên cho ai trở về thì tốt, nhất định phải để cho Thần Ma có tiềm lực trở về, nếu không dù có trở về thì thực lực cũng không tăng lên được bao nhiêu, cũng như Quan Vũ vậy, chỉ đột phá một đại cảnh giới mà thôi, cũng may là gã kéo về không ít người.

Viên Hồng khẳng định không thể đề thăng thực lực lên được bao nhiêu, gã gần như đã đạt tới đỉnh phong, bất quá gã có thể kéo thêm lục quái còn lại của Mai Sơn trở về.

Na Tra cũng được, nhân duyên của y không tệ lắm.

Lý Bạch… thôi bỏ đi…

Đát Kỷ và Tiểu Ly, Tần Quân tạm thời không muốn để cho các nàng mạo hiểm.

Pháp Hải, Sa Ngộ Tịnh, Hắc Bạch Vô Thường thì cũng xem như tới cực hạn rồi, sau này có thêm cơ hội thì lại để bọn họ trở về sau.

- Gọi Thái Bạch Kim Tinh tới đây.

Tần Quân nói với Đát Kỷ đang đấm lưng cho mình, mặc dù Đát Kỷ có chút nghi hoặc, tại sao bây giờ lại triệu kiến Thái Bạch Kim Tinh làm gì, nhưng nàng cũng không hỏi nhiều, trực tiếp đi về phía cửa phòng.

Vừa mới đẩy cửa phòng ra thì nhìn thấy Du Phượng Hoàng đang đi tới, hai nàng gật đầu một cái xem như chào hỏi liền lướt qua nhau.

- Bệ hạ, có một tin tốt, ngươi muốn nghe hay không.

Du Phượng Hoàng cười nói.

- Còn có thể có tin tốt gì?

Tần Quân cũng không thèm ngẩng đầu lên, trong thời gian bốn ngày này lại có thêm hơn mười tòa thành rơi vào tay Đại Tần, đoán chừng cao lắm là năm ngày thì vô chủ chi địa sẽ hoàn toàn rơi vào trong tay của hắn.

Chính Đạo Ngũ Hùng có thể nói là nhìn mà ngứa răng ken két, vô cùng tức giận.

Nhưng lại không còn cách nào khác, lúc này dù cho có là Ma Đạo Cửu Tôn nhìn thấy Tần Quân cũng phải né.

- Vị đạo sĩ tên Trương Giác dưới trướng của ngươi đã lập công rồi.

Du Phượng Hoàng cười nói.

Trương Giác?

Tần Quân mở to hai mắt, ngẩng đầu nhìn về phía nàng, hỏi:

- Trương Giác đã làm gì?

Tu vi của cái tên Trương Giác này không tốt, nhưng trời sinh lại có một cổ khí chất dụ người, cũng coi như một kỳ binh trong tay Tần Quân, đáng tiếc là bởi vì tu vi quá thấp, Tần Quân cũng không đưa gã vào trong chiến trường của vô chủ chi địa.

- Hắn chu du khắp các đại vương quốc xung quanh vương quốc Đại Tần, có được rất nhiều tín đồ, hiện tại các tín đồ của hắn tạo phản, tổng cộng có ba vương quốc trực tiếp thất thủ, bọn họ tuyên bố chính thức đầu nhập vào vương quốc Đại Tần.

Du Phượng Hoàng cười nói, nói tới đây, trên mặt nàng bất giác lộ ra vẻ tò mò.

Trương Giác kia rốt cuộc làm thế nào đây?

Không tốn một binh một tốt nào liền chinh phục được ba vương quốc…

Tần Quân cũng ngây ra, lúc này mới qua mấy tháng chứ?

Xem ra hắn vẫn đánh giá quá thấp năng lực của Trương Giác.

- Không được, phải cho người đề thăng tu vi của Trương Giác một phen mới được, để cho hắn phát huy khả năng tốt hơn!

Tần Quân thầm nghĩ, hắn vội vàng ngẩng đầu nói với Du Phượng Hoàng:

- Ngươi mau đuổi theo hoàng hậu, để nàng đừng đi tìm Thái Bạch Kim Tinh nữa, đổi thành gọi Trương Giác tới đây gặp trẫm!

Du Phượng Hoàng nghe vậy thì chợt hỏi:

- Có việc gì vậy?

- Trẫm muốn đề thăng tu vi của Trương Giác!

Tần Quân trầm giọng nói, Du Phượng Hoàng nghe thấy vậy thì trừng lớn hai mắt, vội vàng xoay người đuổi theo Đát Kỷ.

- Hệ thống, Trương Giác có thể tới những thế giới nào?

Tần Quân thầm hỏi trong lòng.

- Cũng giống như Quan Vũ, một là thế giới Tây Du, hai là thời kỳ cuối Đông Hán của Hoa Hạ.

Câu trả lời của hệ thống khiến cho Tần Quân thở phào nhẹ nhỏm, với miệng lưỡi của Trương Giác, bái nhập một tiên môn cũng không khó.

Dù sao thì thế giới Tây Du cũng là thế giới có thần tiên, có rất nhiều môn phái tu tiên, chỉ là trong Tây Du Ký không có nói tới mà thôi.

Đợi tới lúc Trương Giác trở về, hắn có thể sắp xếp Trương Giác tiến vào bên trong Thánh Triều, tới lúc đó Thánh Hoàng nhất định sẽ nhận được một kinh hỉ mà gã không thể nào ngờ tới được.

Đợi sau khi Du Phượng Hoàng rời đi, Tần Quân lại cầm quyển sách trên bàn lên đọc tiếp, đọc càng nhiều sách thì hắn lại càng thấu hiểu và cảm thấy hứng thú với thế giới này hơn.

Đủ loại thiên tài địa bảo, cấm địa động thiên, hiền năng dị sĩ, kỳ trân dị thú, hắn đọc mà có cảm giác như đang xem truyện cổ tích như lúc nhỏ.

Đúng lúc này, trong phòng đột nhiên xuất hiện tiếng bước chân, hắn vô thức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dịch lão đầu toàn thân lôi thôi đang ngồi xổm trên bệ cửa sổ cười cười nhìn hắn.

- Ái chà, ngươi còn biết trở về đấy à?

Tần Quân tức giận móc mỉa một câu, lão già này mất tích ròng rã một tháng trời, Tần Quân còn cho là lão đã bỏ mạng ở đâu rồi kia chứ.

Dịch lão đầu cười ha hả, tay phải gãi ót, chân trái giẫm lên mặt bàn, tư thái vô cùng gợi đòn, lão ngoáy mũi cười hỏi:

- Sao vậy, nhớ ta à?

Phụt ——

Lão già này đang chọc ghẹo ta sao?

Tần Quân trừng to mắt, tức giận mắng:

- Ngươi còn dám mở miệng nói, nếu không phải ngươi bắt con Man Tượng Vương kia tới thì sao có thể dẫn Bình Thiên Yêu Tôn tới được, lúc đại chiến ngươi cư nhiên lại chạy đi đâu mất!

Đối mặt với chỉ trích của Tần Quân, Dịch lão đầu chỉ cười ha hả, cũng không đáp lời.

Bộ dạng khí định thần nhàn này của lão khiến cho Tần Quân càng thêm tức giận, hắn liền mắng:

- Nếu như không có việc gì thì biến lẹ đi, nơi này của trẫm không hoan nghênh ngươi!

Thực xem chỗ này của hắn là khách điếm, muốn tới thì tới, muốn đi là đi à?

Dịch lão đầu nghe vậy thì đập bàn một cái, Tần Quân giật thót người run rẩy, mẹ nó, ngươi định động thủ sao?

Chợt nghe Dịch lão đầu nói với vẻ nghĩa chánh ngôn từ:

- Chúng ta dẫu gì cũng là giao tình sinh tử có nhau, ta vẫn còn muốn báo ân, sao ngươi có thể đuổi ta đi như vậy được?

- Mẹ nó! Trẫm không cần ngươi báo ân nữa, ngươi mau cút đi! Càng xa càng tốt!

Tần Quân mắng to, trước kia hắn còn muốn lôi kéo Dịch lão đầu để làm lá bài tẩy, nhưng cái lão già này cứ tới lúc quan trọng thì lại biến mất, có cũng được không có cũng vậy, Tần Quân còn giữ lão lại làm gì nữa?

Khóe miệng Dịch lão đầu co giật, không ngờ Tần Quân lại không ăn cái bộ này của lão.

------oOo------

Chương 476: Sao chổi gây họa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả bộ ho khan một tiếng, nói đầy vẻ chân thành:

- Kỳ thật lần này ta cố ý quay về truyền tin tốt cho ngươi.

- Biến đi, trẫm không nghe!

- …

Dịch lão đầu tức muốn chết, gặp phải loại người như Tần Quân, lão cũng hết cách.

Không còn cách nào khác, lão đành phải cố nén xúc động muốn nổi điên mà nói:

- Ta gặp phải một tên tới từ thượng cổ, hơn nữa chỉ còn lại có hồn phách,

ngươi đoán xem ta đã làm gì nó?

Hồn phách thượng cổ…

Trong lòng Tần Quân đột nhiên xuất hiện một tia không ổn, chẳng lẽ là…

Nhìn thấy sắc mặt Tần Quân trở nên khó coi, Dịch lão đầu còn tưởng rằng hắn thấy mình phiền, vậy nên vội vàng nói tiếp:

- Lúc đó ta đã muốn bắt nó về tặng cho ngươi, vậy nên đã đại chiến một trận với nó, thứ này có thực lực rất mạnh, ta tốn cả buổi trời nhưng vẫn để nó chạy mất.

Tần Quân vẫn im lặng không nói gì, sắc mặt âm trầm dọa người.

Nhất định là đã gây rắc rối gì cho hắn rồi…

- Kết quả nó bỏ chạy song không tới ba ngày sau lại quay về trả thù, thực lực lại còn tăng vọt, may mà ta vẫn còn có thể thắng được nó, đáng tiếc là vẫn để cho nó chạy thoát được, sau đó nó lại tiếp tục quay về báo thù, thực lực cũng mạnh hơn, cứ lặp đi lặp lại, ta liền nghĩ thứ này khẳng định không tệ, cho nên liền kéo nó về đây tặng cho ngươi!

Dịch lão đầu cười ha hả nói, Tần Quân tức giận tới mức đứng dậy hất bàn, trên trán nổi gân xanh, mắt hắn tơ máu, vô cùng dọa người.

Đây nào phải tặng con mẹ nó quà gì cho hắn, rõ ràng là kẻ này gắp lửa bỏ tay người mà!

- Dịch lão đầu, ngươi đừng có quá đáng!

Tần Quân chỉ vào mũi Dịch lão đầu gằng giọng nói, sau đó Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương liền nhanh chóng chạy tới, dù sao thì vừa rồi hắn hất bàn cũng gây ra động tĩnh không nhỏ.

- Bệ hạ, có chuyện gì vậy?

Na Tra lên tiếng hỏi, nhìn Dịch lão đầu với ánh mắt bất thiện, trong mắt lại ẩn chứa một chút khiếp sợ, Dịch lão đầu này tới đây từ khi nào?

Y cư nhiên không phát hiện ra được!

Hoàng Phong Đại Vương không biết Dịch lão đầu là ai, cho nên trực tiếp phóng sát khí ra, chuẩn bị ra tay bất kỳ lúc nào.

- A, lại có thêm một cao thủ Thái Ất Kim Tiên cảnh rồi này, Tần tiểu tử, sau lưng ngươi có chỗ dựa đúng không?

Dịch lão đầu chậc chậc hỏi, lại nhớ tới chuyện trên người Tần Quân ẩn chứa Mệnh Vận Chi Luân, lão liền bình tĩnh lại.

Người có được Mệnh Vận Chi Luân nhất định không hề đơn giản!

- Tự ngươi rời đi hay là trẫm để cho bọn họ mời ngươi đi đây?

Tần Quân nheo mắt hỏi, nếu như Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương vẫn không đánh thắng nổi Dịch lão đầu này thì hắn cũng đành phải từ bỏ.

Thượng cổ chi hồn ngay cả Dịch lão đầu cũng phải sợ hãi, hắn chắc chắn cũng không thể nào chống đỡ nổi.

Chỉ là thượng cổ chi hồn này có phải là thượng cổ chi hồn lúc ở vương quốc Thương Lam hay không?

Tần Quân cảm thấy rất có khả năng, dù sao thì những cường giả còn sót lại từ thời thượng cổ cũng không nhiều lắm, huống hồ gì lại là một hồn phách.

Dịch lão đầu cười ha hả

- Đừng vậy mà…

- Trẫm đếm ba tiếng!

Tần Quân nhịn không được nói, vừa mới chuẩn bị mở miệng đếm.

- Rống ——

Đúng lúc này, một tiếng rống khiến cho người ta hoảng sợ truyền tới từ bên ngoài thành, khiến cho Tần Quân giật mình không khỏi trừng mắt nhìn về phía Dịch lão đầu.

Tiếng rống này quen thuộc nhường nào, khiến cho Tần Quân sởn hết cả tóc gáy, chính là thượng cổ chi hồn lúc trước bị phóng xuất ra ở vương quốc Thương Lam, chỉ có điều thanh âm của nó mang theo nhiều sát khí hơn, vô cùng lạnh lẽo.

- Đi! Ngươi đi ra với trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói, việc đã nói nước này rồi, hắn chỉ có thể xử lý xong rồi lại tính sổ sau.

Dịch lão đầu cười ha hả đi đầu, Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương theo sát phía sau.

Sau khi đoàn người đi ra khỏi cửa phòng, ngẩng đầu nhìn lên không trung là có thể chứng kiến có một đạo thân ảnh màu đen lơ lững, nó giống như được tạo thành từ hắc khí lơ lửng, chỉ có thể nhìn thấy dáng dấp to lớn cùng đôi mắt đỏ ngầu đầy quỷ dị.

- Dám trộm đồ của Thánh Đình ta, tội ác khó dung!

Thượng cổ chi hồn nhìn chằm chằm vào Dịch lão đầu, nói với giọng điệu âm trầm lạnh lẽo, Tần Quân nghe thấy liền quay sang trừng mắt nhìn Dịch lão đầu, lão già này quả nhiên còn có điều giấu giếm.

- Ngươi còn nhớ trẫm hay không?

Tần Quân vội vàng mở miệng hỏi.

Thượng cổ chi hồn không khỏi nhìn về phía Tần Quân, cùng lúc đó, toàn thành có không ít tu sĩ bay lên vài chỗ đứng nhìn, sau khi bọn họ nhìn thấy thượng cổ chi hồn xong đều hít một ngụm khí lạnh.

- Trời ạ! Đây là thứ gì thế này?

- Ta hoa mắt rồi sao?

- Đó là khói đen à?

- Đây là yêu quái hay là tà ma đây?

- Thứ kia là gì vậy, nhìn qua kì quái quá….

Tiếng hít khí lạnh không ngừng truyền tới từ khắp nơi, đám binh sĩ thủ thành cũng vội vàng chạy tới.

Đối mặt với câu hỏi của Tần Quân, đôi mắt của thượng cổ chi hồn lộ ra vẻ mơ hồ, nó thì thào:

- Hình như ta đã gặp qua ngươi ở đâu đó rồi.

Tần Quân vui vẻ, xem ra có cơ hội nói chuyện rồi!

- Không biết tại sao, vừa mới thấy mặt ngươi là ta liền muốn giết ngươi ngay lập tức rồi.

Thượng cổ chi hồn trầm giọng nói, Tần Quân nghe thấy thiếu chút nữa phun máu.

Dịch lão đầu phì một tiếng bật cười, ôm bụng cười lăn lộn.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đều lấy ra vũ khí của mình, bọn họ có thể cảm giác được sự cường đại của thượng cổ chi hồn, cho nên không dám xem thường.

Tần Quân nhíu mày, hắn đột nhiên nhớ tới thái tử Chu Dịch Thế của vương quốc Thương Lam từng bị thượng cổ chi hồn hấp thu, chẳng lẽ thù hận trên người gã cũng chuyển qua cho thượng cổ chi hồn rồi?

Chẳng trách lúc trước hắn đăng cơ, còn hoàn thành nhiệm vụ đăng cơ xưng hoàng trước Chu Dịch Thế, hóa ra Chu Dịch Thế quả thực không chết, chỉ là sống với hình thái khác, hoặc có thể nói gã bây giờ đã thành một phần của thượng cổ chi hồn.

- Động thủ đi!

Tần Quân trầm giọng nói, nếu đã không thể nói chuyện thì không cần phải lãng phí nước bọt làm gì!

Hắn vừa dứt lời thì Na Tra cưỡi Phong Hỏa Luân, Hoàng Phong Đại

Vương dưới chân nổi gió, một thần một yêu mang theo thần binh của mình lao về phía thượng cổ chi hồn.

Vụt ——

Mũi thương này của Na Tra vừa phóng ra, liền như trường long xuất uyên, y muốn dùng mũi thương này cắm xuyên đầu của thượng cổ chi hồn, nhưng nhoáng một cái, thượng cổ chi hồn nhẹ nhàng thoát hiểm, tay phải hóa đao, rồi nhanh hơn cả chớp, nó cắm phập vào lưng Na Tra, sức mạnh ấy quá mức cường đại, khiến Na Tra choáng váng, cơ thể không kiểm soát nổi, cứ thế rơi xuống.

------oOo------

Chương 477: Ma hồn nhiễu thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm một tiếng nổ vang, Na Tra rơi sầm xuống căn nhà như một quả đạn pháo, khiến nó đổ sụp, bụi đất bùng lên tận mấy chục thước.

Đồng tử của Hoàng Phong Đại Vương rụt lại, không dám đánh giáp lá cà, mà quẳng cái Tam Cổ Cương Xoa trong tay ra, Tam Cổ Cương Xoa chứa đựng sức mạnh của cả vạn quân, thế không thể đỡ.

Ngay lúc Tam Cổ Cương Xoa sắp đâm thủng thượng cổ chi hồn, thì thượng cổ chi hồn bỗng nhiên tung về một chưởng, nhẹ nhàng đẩy Tam Cổ Cương Xoa đi như phẩy một con ruồi.

Cảnh này khiến tất cả mọi người đứng xem không khỏi trợn tròn mắt.

Hoàng Phong Đại Vương chính là vị cường giả đáng sợ đánh bại được cả Bình Thiên Yêu Tôn, thế mà còn có thứ có thể chống lại được gã!

Tần Quân cũng hít sâu một hơi đầy khiếp sợ, cái đệch, sao thượng cổ chi hồn lại mạnh như thế?

Hắn vội vàng quay sang hô với Dịch lão đầu đang đứng xem cuộc vui bên cạnh:

- Ngươi mau ra tay đi! Chuyện này là do ngươi tự rước lấy mà!

Dịch lão đầu bị tiếng gầm gừ này của hắn làm cho sợ run lên, vậy nên bèn vỗ vỗ bả vai, tiến lên trước.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng, Trình Nghị, Đan Minh Tử cùng những người khác càng lúc càng tụ tập đông tại viện nội mà Tần Quân đang ở, khi trông thấy thượng cổ chi hồn, tim các nàng không khỏi run lên.

Nguyên nhân là bởi, cái vẻ ngoài y hệt khói đen của thượng cổ chi hồn nom thật đáng sợ.

- Chính người, trộm đồ của Thánh Đình, phải chết!

Thượng cổ chi hồn nhìn về phía Dịch lão đầu, lạnh giọng nói, nếu là người khác, bị nó nhìn chằm chằm như vậy chắc chắn sẽ sợ hết hồn, nhưng Dịch lão đầu vẫn bình tĩnh ngoáy mũi, bày ra cái vẻ khinh miệt.

- Hừ! Ngươi là cái thá gì! Giờ đã không còn là thời đại của ngươi nữa, cô hồn dã quỷ thì phải siêu độ đi thôi!

Dịch lão đầu hùng hổ nói, cuồng phong dâng lên từ dưới chân lão, thổi cho bộ đồ rách rưới lão mặc trên người bay phấp phới, dòng khí thế đúng kiểu ta là thứ hai thì ai là thứ nhất tỏa ra từ cơ thể lão, Tần Quân thấy vậy, không khỏi trợn tròn mắt.

Thế này là định chơi lớn đấy hả?

Tư duy của thượng cổ chi hồn khiến người ta khó lòng phỏng đoán, dù là cái xác không hồn, nhưng phản ứng cực nhanh, một nhoáng đá vọt về phía Dịch lão đầu.

Trong nháy mắt, Dịch lão đầu đột nhiên nâng tay phải lên, chưởng về trước, trời long đất lở, cường quang lao ra, thiên địa rung chuyển, luồng gió mạnh khó lòng tưởng tượng khiến Tần Quân hoảng hốt, vội lấy tay che mắt theo bản năng.

Ầm rầm rầm ——

Tiếng đại địa rung chuyển vang dội như tận thế ập tới, giữa cơn mơ hồ, Tần Quân nhìn thấy chưởng khí của Dịch lão đầu như cột trụ trời bọc lấy thượng cổ chi hồn, chưởng khí dâng lên tận trời, ngay cả Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đều phải trố mắt.

Không ngờ lão già này lợi hại như vậy!

Mãi đến lâu sau, cường quang tiêu tán, bấy giờ mọi người mới nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, một thứ có hình dáng như vỏi rồng đi từ viện nội chọc tới trời cao, ngẩng đầu thì thấy tầng mây thủng một lỗ lớn hình bàn tay, cả tòa thành này, ai nấy đều thấy rõ lỗ thủng ấy.

- Ôi chao —— ấy là thần tích sao?

- Trời ạ, chưởng pháp của ai mà có thể xuyên qua cả tầng mây!

- Nó xuất phát từ thành chủ phủ!

- Chẳng nhẽ có kẻ địch xâm lấn?

Mọi người nhìn lên chưởng ấn trên Vân Điện, không khỏi xôn xao, ngay cả Trình Nghị cùng các quan viên của Thủ Sát Thành cũng vậy.

Bốn nàng, bao gồm Đát Kỷ, nhìn nhau, quả nhiên những người đi theo Tần Quân, không có ai là đơn giản, trước đây họ còn nghi hoặc không biết sao Tần Quân lại dẫn theo một lão khất nhi, còn không tắm cho Dịch lão đầu, thì ra người này chính là tuyệt thế cường giả.

Ánh mắt Na Tra nhìn Dịch lão đầu đột nhiên nóng bỏng, chiến đấu cuồng ma khi gặp được cường giả, việc đầu tiên nghĩ tới là khiêu chiến.

Hoàng Phong Đại Vương thì thoáng có chút sợ hãi, đừng thấy gã dám đấu Ngưu Ma Vương thì tức là gã can đảm, ấy là bởi đó là lần đầu quy phục Tần Quân, đi bắt nạt kẻ yếu là chuyện thường tình, ở trong Tây Du Ký, Hoàng Phong Đại Vương bắt được Đường Tăng mà không dám ăn là bởi sợ phật môn sau lưng Đường Tăng, dù gã từng thắng Tôn Ngộ Không, nhưng khi đối mặt với các bậc đại năng chân chính, gã vẫn sợ hãi vô cùng.

- Thượng cổ chi hồn đâu? Bị ngươi giết rồi sao?

Tần Quân vui sướng hỏi, không ngờ cái lão không đứng đắn này cũng có thể khí phách như thế.

Cái chưởng vừa rồi quả là không thể ngầu hơn được nữa!

Dịch lão đầu không hề nở nụ cười, mà ngược lại, nhìn chằm chằm lên trời cao, nói:

- Ở trên đó, kẻ này lại biến cường!

Lời này nói ra khiến Tần Quân không khỏi bất an, hắn vội vàng ngẩng lên, thì thấy một chấm đen nhỏ càng lúc càng lớn, hiển nhiên là thượng cổ chi hồn đang rớt xuống.

- Ba người các ngươi cùng xông lên, liên thủ giết chết nó!

Tần Quân nghiến răng nghiến lợi nói, Dịch lão đầu, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương gật đầu, sau đó liền bay vút lên, lao về phía thượng cổ chi hồn.

Thượng cổ chi hồn lộ rõ sát niệm với Tần Quân, hắn đương nhiên không thể giữ lại mạng sống cho nó.

Nhóm ba người của Na Tra bay với tốc độ cực nhanh, chỉ trong nháy mắt đã giao đấu với thượng cổ chi hồn, bọn họ như ba vệt sao băng, luân phiên đụng tới thượng cổ chi hồn, đánh tới độ thượng cổ chi hồn chỉ có thể phòng ngự.

Cứ thế này, chẳng mấy chốc mà thượng cổ chi hồn sẽ thua.

Nhưng nỗi bất an trong lòng Tần Quân càng lúc càng mãnh liệt, giống như lưỡi hái tử thần cách cổ hắn càng lúc càng gần.

- Bệ hạ, ấy là thứ gì?

Tiểu Ly chạy tới hỏi, trên mặt tràn ngập vẻ sợ hãi, hiển nhiên, đây là lần đầu nàng trông thấy thứ như thượng cổ chi hồn.

- Đó là hồn phách sống sót từ thời Ma Đạo hoàng triều, rất mạnh.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào thượng cổ chi hồn, nói, những người còn lại nghe thấy không khỏi hít sâu một hơi đầy sợ hãi.

Tất cả những thứ tồn tại ở thời thượng cổ đều vượt xa thời đại này, hoàng triều khi ấy cường gấp mấy trăm lần hiện tại, bởi khi ấy chưa có Thánh Triều, các hoàng triều phải tranh đấu để tồn tại, đương nhiên sẽ buộc phải càng lúc càng mạnh.

So với thời đại thượng cổ, hiện nhân tộc ở Nam Vực, dưới sự quản lý của Thánh Triều, đang chung sống vô cùng hòa bình.

Rầm ——

Đúng lúc này, thượng cổ chi hồn đột nhiên vung tay, đẩy lui Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, cùng Dịch lão đầu.

- Sức mạnh đáng sợ quá!

Dịch lão đầu lắc lắc hay cánh tay có chút run run, lẩm bẩm nói, sắc mặt nghiêm trọng, Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương cũng không chịu nổi, khí huyết trào lên, cả hai vội vã vận công điều tức.

------oOo------

Chương 478: Chiến bại liên tiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Na Tra vội vàng biến ra ba đầu sáu tay, khiến Dịch lão đầu tròn mắt không thôi, lão sửng sốt nói:

- Ôi chao, thằng nhãi này được di truyền thứ thần thông xa xưa này!

Hoàng Phong Đại Vương ngay lập tức phun Tam Muội Thần Phong, chỉ nháy mắt, cả Thủ Sát Thành đã bị Hoàng Phong thổi qua, khiến những tu sĩ trên không hoảng sợ, vội vàng rơi xuống đất.

Lưỡi gió cuồng bạo tấn công thượng cổ chi hồn tới tấp, khiến cơ thể như khói đen ấy lay động, như thể có thể tiêu tán bất cứ lúc nào.

- Thần thông này là loại gì vậy?

Dịch lão đầu tròn mắt, trong lòng ngạc nhiên không thôi, quả nhiên là trước đây lão khinh nhầm Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương rồi.

Cơ thể của thượng cổ chi hồn bị cắt ra, càng lúc càng nhỏ, phỏng chừng chẳng mấy chốc nữa thôi, nó sẽ tan thành mây khói.

- Hừ! Trước thần phong của ta, ngươi còn dám làm càn sao!

Hoàng Phong Đại Vương đắc ý nghĩ thầm.

Các tu sĩ trong thành hưng phấn vô cùng, cái chiến tích dùng Tam Muội Thần Phong đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn của Hoàng Phong Đại Vương đã là truyền thuyết, nay có thể tận mắt trông thấy Tam Muội Thần Phong, đủ cho họ tám chuyện với đám bằng hữu.

Đúng lúc này, thượng cổ chi hồn bỗng nhiên cử động, nó như không biết đau đớn là gì, xuyên qua luồng hoàng phong cuồn cuộn, đi tới trước mặt Hoàng Phong Đại Vương, khiến cái mặt chuột của Hoàng Phong Đại Vương không khỏi sững sờ.

Rầm ——

Một đấm của thượng cổ chi hồn đáp ngay xuống mặt Hoàng Phong Đại Vương, lực mạnh đến nỗi khiến Hoàng Phong Đại Vương ngất lịm ngay tắp lự, gã hộc máu, bay vút đi, cơ thể lao về phía ngoài thành như một mũi tên, chỉ trong nháy mắt đã biến mất trước tầm mắt Tần Quân.

Lao xao ——

Vô số người ồ lên.

Thuộc hạ được cho là cực mạnh của Tần Quân, Hoàng Phong Đại Vương, bị giết trong chớp nhoáng?

Ngay cả Tần Quân cũng trợn tròn mắt, lòng hắn đột nhiên lo lắng, cái đệch, chẳng nhẽ hôm nay lại sẩy chân à?

- Mau phái người qua đó xem!

Tần Quân vội vàng quay đầu lại hô với Trình Nghị, khiến Trình Nghị đang sửng sốt choàng tỉnh lại, bấy giờ, gã mới xoay người chạy khỏi viện.

Cùng lúc ấy, Tam Muội Thần Phong đương vần vũ khắp trời cũng tản đi, thượng cổ chi hồn chỉ còn một nửa thân mình, nhưng nó nhanh chóng khôi phục lại, đến mắt thường cũng có thể dễ dàng thấy được sự hồi phục này, dù nãy giờ nó vẫn ở trạng thái khí, nhìn không máu me, nhưng vẫn khiến người ta lạnh gáy.

Na Tra ở trạng thái ba đầu sáu tay lao đến không chút sợ hãi, Càn Khôn Quyển, Hỗ Thiên Lăng, Tử Diễm Xà Nha Thương, Phược Yêu Tác, Kim Chuyên, Trường Kiếp vung tới lia lịa, thế công cực mạnh, khiến thượng cổ chi hồn liên tiếp lùi lại, Dịch lão đầu nhìn xem mà lòng tán thưởng không thôi.

- Không hổ là thứ thần thông xa xưa nay đã thất truyền, thật khiến người ta hâm mộ.

Dịch lão đầu vừa khen vừa tấn công thượng cổ chi hồn, dường như không nhận thức được độ nghiêm trọng của chuyện này, dù Hoàng Phong Đại Vương bị đánh bại, lão vẫn chẳng hề bối rối.

Rõ ràng là thượng cổ chi hồn càng đánh càng mạnh, chẳng mấy chốc đã thích ứng được với thế công mạnh mẽ của Na Tra, song quyền của nó nhanh như tia chớp, có thể chống lại Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng cùng với các pháp bảo khác của Na Tra, không những thế còn lựa đúng thời cơ để ra chiêu, đánh bay Na Tra.

Ánh mắt Dịch lão đầu sững lại, tung ngay một chưởng về phía đầu của thượng cổ chi hồn, chỉ trong nháy mắt, cường quang kia lại xuất hiện, một luồng quyến khí như thác nước bọc lấy thượng cổ chi hồn, xẹt qua Thủ Sát Thành, rơi xuống ngọn núi phía ngoài, khiến ngọn núi ấy ầm ầm sập xuống.

Đại địa rung động, Thủ Sát Thành cũng rung lên khi bị động đất.

Luồng cường quang này tan nhanh hơn luồng trước, Dịch lão đầu vừa định thu trưởng thì thượng cổ chi hồn liền đâm thẳng vào lão, bả vai nó đánh

vào bụng Dịch lão đầu, giống như một viên sao băng đập tới, đem lão bay vút đi, chỉ trong nháy mắt đã vụt qua chân trời, biến mất chẳng còn bóng dáng tăm hơi.

Tiêu rồi!

Tần Quân căng thẳng vô cùng, hắn vội vàng quay sang hô với Đát Kỷ và các nàng khác:

- Các ngươi mau tránh ra, mục tiêu của nó là trẫm!

Đương lúc hô như vậy, hắn cũng đẩy Tiểu Ly cách xa mình.

Bốn nàng, bao gồm Đát Kỷ, còn đang ngây ra, nghe hắn nói vậy cũng không tỉnh táo lại.

- Chạy mau!

Tần Quân giận dữ mắng, khiến các nàng giật mình tỉnh lại, ngoại trừ những hiền năng sưu tầm được, các quan viên khác đều đã chạy xa, bọn họ đứng trân trân một chỗ, vẻ mặt cau có nhưng đang giằng xé lắm.

Đát Kỷ và ba nàng khác không nghe theo lời Tần Quân, ngay cả Vọng Tuyết cũng không trốn, chỉ cúi đầu, không biết đang nghĩ gì.

Từ xa xa bỗng vang lên một tiếng thét dài, Na Tra hai mắt đỏ quạch, tiếp tục lao thẳng về phía thượng cổ chi hồn, địch nhân có mạnh lên y cũng không sợ!

Hoàng Phong Đại Vương thì không biết gặp chuyện thật, hay nhân cơ hội này để làm bộ, khỏi phải quay về.

Còn Dịch lão đầu, Tần Quân không cần nghĩ cũng biết chắc chắn lão già này tìm cớ chuồn đi, nếu không, với thực lực của lão, sao có thể bị thượng cổ chi đồn đánh cho bay xa đến thế.

- Thiên muốn vong trẫm sao...

Tần Quân chua xót nghĩ vậy, hắn từng nghĩ tới rất nhiều tình huống khiến mình tử vong, có thể là bị Như Lai Phật Tổ dùng một chưởng đánh chết,

cũng có thể bị quỷ kế của Thánh Hoàng hại chết, thậm chí là bị Ngưu Ma Vương đập chết.

Nhưng không ngờ rằng, mình đột nhiên lại bị thượng cổ chi hồn bám tới tận cửa.

Chuyện đã tới nước này, hắn không hận Dịch lão đầu, có hận cũng vô dụng.

- Thánh Đình chi quyền, há là bọn ngươi có thể phản kháng!

Thượng cổ chi hồn hừ lạnh nói, đối mặt với Na Tra lao đến như vũ bão, nó chỉ dùng một quyền đã đánh bay, khiến Na Tra hộc máu, thực lực quá mạnh, khiến người khác hoảng sợ.

Na Tra chính là Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng cường giả, ấy vậy mà khi đối đầu với nó lại chẳng thể đỡ nổi một đòn!

- Ngươi rốt cuôc là thứ quỷ quái gì...

Tần Quân nghiến răng nghiến lợi nghĩ, hai tay hắn siết chặt thành quyền, hắn có thể thấy rõ, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, sức chiến đấu của thượng cổ chi hồn đột nhiên tăng vọt, hơn nữa còn không chỉ tăng một bậc, thực chẳng khác nào hack game.

Hơn nữa, nó luôn mồm hô Thánh Đình, rõ ràng không đơn giản chỉ là đến từ Ma Đạo hoàng triều thời thượng cổ, nói không chừng, nó đến từ Thánh Đình, cùng thời đại với Viêm Ma Thần Cơ Vĩnh Sinh.

Nếu thật vậy, thì Tần Quân tiêu thật rồi.

- Tới lượt ngươi.

Thượng cổ chi hồn quay xuống nhìn Tần Quân, cặp mắt phủ đầy tơ máu ngập tràn sát ý, giống như Tần Quân và nó có thù không đội trời chung.

- Có lẽ vì ngươi dám thu nhận kẻ đắc tội với ta, nên ta muốn giết ngươi, chịu chết đi!

Thượng cổ chi hồn y như một vị thần cao cao tại thượng, tùy tiện quyết

định số mệnh của Tần Quân.

------oOo------

Chương 479: Cút (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vừa tuyệt vọng vừa giận dữ.

- Giết đi! Ngươi tưởng trẫm sợ chết sao?

Tần Quân giận dữ nói, cùng lúc ấy cũng lo lắng hỏi hệ thống:

- Hệ thống, có thể lại triệu hoán khẩn cấp một vị cường giả có tu vi trên Thái Ất Kim Tiên cảnh sao?

- Không thể, hiện túc chủ không còn cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Câu trả lời của hệ thống chẳng khác nào chậu nước lạnh giội lên đầu Tần Quân.

Xem chừng là tiêu thật rồi!

- Không được làm hại Tần Quân ca ca!

Tiểu Ly đột nhiên biến ra bạch long chân thân, quấn quanh Tần Quân, che chở hắn.

Tần Quân giận tới tức thở, vội vàng hô:

- Ngươi đi mau!

Hắn chết cũng không sao, nhưng hắn không muốn nữ nhân của mình phải chôn cùng.

Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng cũng đứng trước mặt Tần Quân, dù các nàng không nói gì, nhưng đã cùng hạ quyết tâm.

Ngay lúc này, người đang còn trong mối quan hệ mập mờ với Tần Quân là Vọng Tuyết cũng đi tới cạnh hắn.

Cảnh này khiến Tần Quân vừa cảm động, vừa không cam lòng.

Không được!

Ta phải bảo vệ các nàng.

Tần Quân nghiến răng nghiến lợi nghĩ vậy, hắn liền sử dụng Bắc Đẩu Tam Thập Lục Biến, thoát thân khỏi bảo bọc của Tiểu Ly, bay lên không trung, Thất Tinh Kiếm xuất hiện trong tay phải hắn, Cửu Long Chí Tôn hoàng bào bọc quanh thân, sử dụng Kim Cương Bất Phôi của Bất Diệt Thánh Thể, trong nháy mắt, toàn thân hắn biến thành kim sắc, khí thế trào tới đỉnh điểm.

Dù đã lâu rồi Tần Quân không ra tay, nhưng hắn chưa từng ngơi nghỉ chuyện tu luyện.

Lúc này đây, hắn muốn chiến đấu vì những nữ nhân của mình!

- Bệ hạ!

Các nàng hoảng hốt hô lên, vừa định lao tới cản Tần Quân, thì nhìn thấy hắn nâng tay phải lên, ý bảo các nàng đừng di chuyển, không hiểu sao, động tác này như có ma lực, khiến cơ thể các nàng bất giác ngừng lại.

- Muốn giết trẫm sao, cứ đến đi!

Tần Quân lạnh giọng quát, hệ thống không thể giúp sức, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương liên tiếp chiến bại, giờ hắn chỉ có thể đích thân ra trận!

Phía trên tầng mây, Dịch lão đầu ngạc nhiên nhìn cảnh này, lẩm bẩm:

- Không ngờ tiểu tử này lại có cốt khí như vậy, tiếc rằng hắn không biết mình đang đối đầu với thứ gì.

Còn chuyện xuống giúp Tần Quân thì đúng là Dịch lão đầu có lòng mà chẳng có sức, giờ thượng cổ ma thần đã mang sức mạnh vượt quá sức tưởng tượng của lão, có đấu tiếp cũng chỉ khiến nó càng ghê gớm hơn.

Lão cũng là ma, dù yêu hận phân minh, nhưng thứ trân trọng nhất vẫn là mạng sống của mình, nhất là sau khi bị giam cầm hơn vạn năm, lão càng muốn sống.

- Hừ! Tên nhãi nhép không biết tự lượng sức mình!

Thượng cổ chi hồn nhìn xuống Tần Quân, hừ lạnh nói, vừa nói vừa lao vun vút về phía Tần Quân. Đồng tử của Tần Quân rụt lại, hắn còn không kịp phản ứng.

Ầm!

Thượng cổ chi hồn nện xuống một quyền, đánh thẳng vào ngực Tần Quân, sức mạnh cực lớn làm hắn quỵ xuống, mặt đất dưới chân vỡ nát, bụi bặm cuộn lên, sỏi đá bay đầy, chỉ trong nháy mắt đã không còn thấy bóng dáng hắn đâu nữa.

Bốn người Đát Kỷ phải giơ tay ngăn trở cuồng phong ào ạt, trong lòng dấy lên lo lắng và sợ hãi khôn cùng, ngay cả Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương còn không chịu nổi một quyền của thượng cổ chi hồn, Tần Quân chắc chắn càng không thể.

- Ngươi dám!

Na Tra cả người đẫm máu từ xa phi đến, ba đầu sáu tay nhuộm đầy máu tươi như thể ma đầu bước ra từ A Tì địa ngục, khiến cho người ta nhìn thấy mà phải khiếp sợ trong lòng.

Một thương đâm ra vùn vụt như sao băng, chọc thủng lồng ngực thượng cổ chi hồn, làm cho đám người Đát Kỷ phút chốc kinh hỉ.

Đáng tiếc ngay giây tiếp theo thượng cổ chi hồn đã khôi phục nguyên dạng, lại xoay người đánh ra một quyền, quyền ấy cách không nổ vang trên đầu Na Tra, đánh y bay ra ngoài, lao xuyên qua đập vỡ mấy lớp phòng ốc, gạch đá tứ tung, bụi bay mù mịt, chẳng khác nào Thủ Sát Thành bị bão cát thổi qua.

Mạnh quá!

Hoàn toàn không cùng một đẳng cấp!

Nhìn thượng cổ chi hồn bay lơ lửng trên không, trong lòng tất cả mọi người chỉ còn lại nỗi tuyệt vọng.

Kẻ này rốt cuộc là ai? Vì sao nó lại tới đây?

Không ai biết, đầu sỏ gây ra vụ này đang xem kịch ở trên tầng mây cao cao.

Nhìn trận chiến phía dưới, Dịch lão đầu cảm khái muôn vàn:

- Thế giới này chính là tàn nhẫn như thế đấy, ngươi không giết người, nhưng người ta lại muốn giết ngươi.

Gia hỏa này không hề áy náy chút nào, rõ ràng là lão mang thượng cổ chi hồn tới, thế mà bây giờ lão ngồi xem như là quần chúng vậy.

Soạt ——

Đúng lúc này, có một bóng người từ từ đứng lên từ giữa đám bụi đất mịt mờ, khiến cho bốn người Đát Kỷ vui vẻ không thôi, ấy chính là Tần Quân.

Tiếng rồng ngâm vang vọng, long khí đánh tan khoảng không quanh người Tần Quân. Chỉ thấy hắn dùng tay che tai, tấm lưng phập phồng không ngừng theo từng nhịp thở, trên người không hề nhiễm một giọt máu nào, hoàng bào Cửu Long Chí Tôn dù sao cũng là hậu thiên linh bảo có lực phòng ngự kinh người, lại thêm Tần Quân có thân thể kim cương bất hoại, cứ thế đón được một quyền kia.

- Người đã chết cũng đừng nên quanh quẩn ở Luân Hồi mãi!

Tần Quân cúi đầu, giọng nói nặng nề, bất cứ ai cũng có thể nghe ra lửa giận ngùn ngụt chất chứa trong giọng nói ấy.

Dịch lão đầu thấy hắn đứng lên thì không khỏi giật mình, lão lẩm bẩm trong miệng:

- Ta thật muốn nhìn xem gia hỏa được Mệnh Vận Chi Luân nhận làm chủ nhân lợi hại đến mức nào.

Thượng cổ chi hồn cũng không ngờ rằng Tần Quân còn có thể đứng lên, nó cẩn thận nhìn Tần Quân chằm chằm để đánh giá hắn.

- Thì ra ngươi chính là tên tiểu tử mang Mệnh Vận Chi Luân.

Thượng cổ chi hồn giật mình nói, sát ý trong mắt không hề giảm bớt.

Lúc trước không giết Tần Quân là vì nó có tình cảm đặc biệt với Mệnh Vận Chi Luân, hơn nữa thần chí còn đang hoảng hốt, nay nó đã trưởng thành, có nhân cách mới, lại thêm mối thù hận của Chu Dịch Thế đối với Tần Quân ảnh hưởng đến cảm xúc của nó, khiến cho nó không muốn bỏ qua cho Tần Quân nữa.

Tần Quân đột nhiên ngẩng đầu, Tam Muội Chân Hỏa trong miệng phun ra, thổi thốc tới thượng cổ chi hồn như một cơn gió lốc, luồng lửa nóng bỏng khiến cho đồng tử của thượng cổ chi hồn co rụt lại. Nó không dám cứng rắn đón đỡ, bèn nhanh chóng né ra, đồng thời ép sát tới Tần Quân.

Tốc độ của thượng cổ chi hồn nhanh hơn lúc đến gấp mấy lần.

Cho dù Tần Quân vận dụng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến biết trước được tương lai nhưng cũng chỉ kịp nâng kiếm ngăn cản, căn bản không kịp phản kích hay né tránh.

Choang!

Thượng cổ chi hồn đạp một cước lên Thất Tinh Kiếm, ánh lửa bắn ra bốn phía, Tần Quân trượt dài trên mặt đất bay ra ngoài, ầm một tiếng đụng sập tường viện, đâm vào lầu các, khiến cho phòng ốc đổ sụp, mặt đất run lên.&

------oOo------

Chương 480: Cút (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Ly hóa thân bạch long hai mắt đỏ ngầu, uốn thân phóng về phía thượng cổ chi hồn.

- Không biết tự lượng sức!

Thượng cổ chi hồn vung tay lên, Tiểu Ly chưa đụng vào nó đã bị một cỗ sức mạnh vô hình đánh bay đi.

Đát Kỷ nhìn thấy mà nghiến răng nghiến lợi, rầm một tiếng, chín cái đuôi cáo do yêu lực hóa thành vươn ra sau lưng nàng, như chín chiếc roi điên cuồng đập mạnh xuống mặt đất, đánh đến đất đá bay mù, ánh mắt nàng đanh lại chứng minh nàng đang muốn bùng nổ bản thể lao vào giao chiến.

Vút!

Thất Tinh Kiếm lao ra từ đống đổ nát, đâm thẳng về phía thượng cổ chi hồn, cùng lúc đó, Tần Quân phá vỡ phế tích lao thẳng vào thượng cổ chi hồn không hề do dự. Lúc này đây hắn đã không còn ngọc quan trên đầu, tóc tai rũ rượi, máu nhuộm mặt mày, song ánh mắt lại không hề sợ hãi mà ngập tràn phẫn nộ.

- Ngươi dám đánh Tiểu Ly của trẫm!

Tần Quân nện một quyền xuống thượng cổ chi hồn, cảnh này khiến nhiều người không nhịn được mà nhắm chặt mắt, ngay cả Dịch lão đầu trên mây cao cũng không ngoại lệ.

- Tiểu tử ngốc, mất thanh bảo kiếm kia rồi, ngươi lại càng không phải là đối thủ của nó.

Dịch lão đầu thở dài nói, thực ra lão rất thưởng thức Tần Quân, ít nhất ưng cái tính đấu không lại cường địch cũng không chịu từ bỏ này.

Oành!

Song quyền chạm nhau, một bóng người bay ngược ra phía sau như mũi tên nhọn, mọi người cả kinh mở mắt ra nhìn theo bản năng, sau đó đồng thời há hốc miệng.

Bởi vì kẻ bay ngược ra không phải Tần Quân, mà là thượng cổ chi hồn!

Ngay cả ba người Đát Kỷ cũng không nhịn được che miệng sửng sốt, khó

mà tin được.

Chỉ thấy Tần Quân lơ lửng giữa không trung, hơi thở dồn dập, cánh tay phải hừng hực Tam Muội Chân Hỏa, khuôn mặt dữ tợn hẳn lên, cả người toát ra hơi thở hung bạo khiến người ta phải kinh hãi.

Hắn nhanh chóng xoay người bay về phía Tiểu Ly trong phế tích, Tiểu Ly lúc này đã biến về hình người, trên áo trắng điểm xuyết từng đóa huyết hoa thê lương mỹ lệ, Tần Quân nhìn thấy mà đau lòng như cắt, vội vã ôm lấy nàng.

Tiểu Ly khóe miệng hãy còn mang tơ máu, gian nan mở hai mắt nhìn Tần Quân bừng bừng phẫn nộ, nàng nhẹ giọng nói:

- Tần Quân ca ca…

- Ngoan, đừng nói nữa.

Vẻ mặt Tần Quân trở nên ôn nhu, hắn ôm nàng, từ từ đi về phía ba người Đát Kỷ.

Lúc này đây, Đát Kỷ và hai nàng còn lại, thậm chí đến đám quan viên Trình Nghị đều sững sờ nhìn Tần Quân tóc tai bù xù, không hiểu sao, bọn họ bỗng cảm thấy Tần Quân trở nên thật quỷ dị.

Thượng cổ chi hồn lại bay về, lạnh lùng nói:

- Không ngờ ngươi còn cất giấu sức mạnh như thế, có điều hôm nay ngươi vẫn khó thoát khỏi cái chết thôi!

Nói xong, nó lại lao về Tần Quân với tốc độc cực nhanh.

Dịch lão đầu trên đám mây cao há hốc mồm, cả người run rẩy nhìn xuống dưới, lẩm bẩm khe khẽ:

- Hơi thở này… làm sao có thể…

Tần Quân dường như không nhìn thấy thượng cổ chi hồn đang lao tới sau lưng, vẫn bước chầm chậm về phía trước với vẻ mặt lạnh nhạt.

- Bệ hạ cẩn thận!

Đát Kỷ cả kinh kêu lên, vừa nói vừa nhấc bước muốn đẩy Tần Quân ra, đáng tiếc làm sao tốc độ của nàng ta so được với thượng cổ chi hồn.

- Cút!

Chính lúc ấy, một tiếng thét phẫn nộ tựa như vọng lại từ thuở hồng hoang vang lên, một quyền của thượng cổ chi hồn vừa mới chạm tới gáy Tần Quân thì ầm một tiếng, một luồng sức mạnh kì dị bỗng chốc bùng nổ, đánh nó văng thẳng ra xa.

Tất cả mọi người trợn to mắt, tiếng nói ấy truyền tới từ chỗ Tần Quân, thế nhưng không phải là giọng nói của hắn.

- Chăm sóc nàng ấy cho tốt.

Tần Quân giao Tiểu Ly cho Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng rồi nhẹ giọng nói, cùng lúc đó, linh lực của hắn bành trướng với tốc độ khiến cho kẻ khác phải nghẹn họng trân trối. Từ lòng bàn chân hắn, gió lốc xoắn ốc nổi lên bao trùm toàn thân, thổi hoàng bào lồng lộng tung bay, mái tóc đen cuồn cuộn phiêu tán.

Cảm nhận được sức mạnh sôi sục trong cơ thể, Tần Quân không hoảng hốt cũng không kinh hỉ, ngược lại, hắn rất bình tĩnh.

Hắn chậm rãi xoay người, giờ phút này, có một giọng nói từ trong tâm khảm hắn vang lên:

- Người thừa kế của ta, há có thể để cho một mảnh tàn hồn ức hiếp!

- Ngươi là ai?

Theo luồng sức mạnh tăng cao vùn vụt, Tần Quân kinh ngạc phát hiện cơ thể đã không còn nghe theo sự khống chế của hắn nữa, hắn chỉ có thể hỏi âm thanh trong lòng mình, thật ra hắn đã sớm có đáp án, chỉ là muốn xác nhận mà thôi.

- Thánh Đình…Cơ Vĩnh Sinh…

Tiếng nói kia lại vang lên, cho dù đã đoán được nhưng Tần Quân cũng không khỏi chấn động trong lòng.

Thật sự là Cực Viêm Ma Thần Cơ Vĩnh Sinh!

Lúc trước khi hắn hấp thu Cực Viêm U Thủy ở Tử Vong Cốc, trong lúc vô tình đã có được huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần. Khi đó hắn đã suy nghĩ không biết tàn hồn của Cơ Vĩnh Sinh có thừa cơ hội lẻn vào cơ thể mình hay không, một thời gian sau đó không có gì biến đổi, hắn mới tạm yên tâm được.

Không ngờ Cơ Vĩnh Sinh thực sự còn sống, vẫn ở trong cơ thể hắn, chẳng qua không đoạt xá hắn mà thôi.

Thân thể không nghe khống chế cất bước đi về phía thượng cổ chi hồn, Tần Quân không những không hoảng hốt mà con hưng phấn lên, so với bị giết, hắn càng muốn thấy thượng cổ chi hồn tan thành mây khói!

Cảm nhận được sức mạnh chưa từng có sôi sục trong cơ thể, trên mặt Tần Quân không khỏi nở một nụ cười dữ tợn.

Cùng lúc đó, linh lực vàng kim tràn ra khỏi cơ thể Tần Quân rồi bành trướng nhanh chóng, uy áp hắn phát ra cũng ngày một mạnh hơn, những người đang theo dõi cuộc chiến chẳng biết làm gì hơn là trố mắt ra nhìn.

- Tần Đế làm sao vậy?

- Khí tức này mạnh quá…cảm giác không hề yếu hơn kẻ địch chút nào…

- Các người nhìn xem, cứ như Tần Đế đổi thành người khác vậy!

- Khí tức này cứ như ma khí…

- Này —— các ngươi quên lời đồn Tần Đế bị đoạt xá rồi à?

Không chỉ những người đang xem cuộc chiến mà quan viên văn võ trong Thủ Sát Thành cũng trợn mắt há mồm, nhìn Tần Quân giờ đây, trong lòng bọn họ đều dấy lên nỗi sợ hãi không tên.

Cỗ ma uy ngợp trời kia khiến cho Na Tra đang phóng tới từ phía xa sững

ra kinh ngạc, đến Hoàng Phong Đại Vương đang nằm ở dãy núi ngoài thành cũng sợ tới mức mở to hai mắt.

Dường như thượng cổ chi hồn dường như cũng hơi sợ hãi, nó cả kinh quát lên:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Tần Quân không đáp lại nó mà chỉ bước về phía nó với sát khí ngùn ngụt, cùng lúc đó, luồng linh lực vàng kim trên người hắn đã dâng cao trăm trượng, thế mà vẫn không ngừng khuếch trương, cực kì đồ sộ.

------oOo------

Chương 481: Sức mạnh của thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sao lại thế này… vì sao ta lại kính sợ khí tức này, thậm chí còn có xúc động muốn quỳ xuống…

Trên mặt Vọng Tuyết lộ vẻ mờ mịt không hiểu, nàng không biết Miêu Nhân tộc đã kí kết huyết mạch khế ước, đời đời làm tùy tùng của Cơ Vĩnh Sinh, đây chính là kết quả do tổ tông để lại.

Rất nhanh.

Linh lực vàng kim trên người Tần Quân cuồn cuộn bốc lên như sương khói, ngưng tụ thành hình bóng một người.

Bóng dáng ấy như một pho tượng vàng hình người cao mấy trăm trượng bao phủ cả người Tần Quân, uy vũ bất phàm, tuy không thể thấy rõ mặt mũi người vàng này, thế nhưng thân hình cao lớn vĩ ngạn của nó chẳng khác nào Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa.

- Hừ!

Không có được câu trả lời của Tần Quân, thượng cổ chi hồn tức giận hừ lạnh một tiếng rồi lập tức vọt tới Tần Quân, không có pháp thuật hoa lệ,

không có biến hóa khôn lường, hoàn toàn dựa vào quyền cước.

Ầm!

Một quyền đánh vào người vàng lại làm tay nó nát vụn, thân hình lùi lại một đoạn dài.

- Ngươi muốn giết trẫm mà không ngẫm lại thực lực của mình, con kiến hôi mà cũng dám đấu cùng với rồng sao?

Tần Quân châm chọc cười nói, mang câu nói của thượng cổ chi hồn trả lại nguyên vẹn cho nó!

Đồng thời trong lòng hắn cũng đang căng thẳng hỏi:

- Cơ Vĩnh Sinh, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?

Người này mai phục trong cơ thể hắn lâu như vậy, khi hắn gặp nguy hiểm tính mạng mới chui ra, rõ ràng là có ý đồ khác.

- Ta chính là ngươi, ngươi chính là ta…

Giọng nói của Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong đầu làm Tần Quân chẳng hiểu gì cả.

- Có ý gì?

Tần Quân hỏi tiếp, cùng lúc đó, người vàng trên thân hắn cũng bắt đầu hành động, một chưởng nâng lên, quay mặt về phía thượng cổ chi hồn.

Trong phút chốc ấy, thượng cổ chi hồn cách đó vài trăm mét chỉ cảm thấy một lực hút khủng khiếp ập thẳng vào mặt, khiến cho nó không tự chủ được mà bay về bàn tay khổng lồ của người vàng.

- Đây là sức mạnh gì vậy…

Thượng cổ chi hồn hoảng sợ thốt lên, không còn khí thế bá đạo như ban nãy nữa. Cơ Vĩnh Sinh vừa mới ra tay, tư thái của thượng cổ chi hồn với Tần Quân đã đảo ngược, khiến cho người xem cuộc chiến rung động không thôi.

Rất nhanh sau đó, thượng cổ chi hồn giãy giụa cách mấy cũng vẫn rơi vào tay người vàng.

Dịch lão đầu ngồi trên mây nhìn thấy cảnh ấy mà nuốt nước miếng, lão thì thào tự nói:

- Sức mạnh của ma thần khủng khiếp thật…

Tựa hồ lão đã nhận ra trong cơ thể Tần Quân đang tiềm tàng thứ gì.

- Chẳng trách hắn lại thu phục được Mệnh Vận Chi Luân, thì ra hắn là người thừa kế của vị ấy…

Vẻ mặt Dịch lão đầu có vẻ vô cùng phức tạp, tròng mắt đảo liên hồi như đang tính toán điều gì.

Bên kia, Cơ Vĩnh Sinh đáp trong đầu Tần Quân:

- Thân ta đã chết, chỉ còn một mảnh tàn hồn, chờ đợi ngươi đã mấy vạn năm…

Tần Quân nghe xong chẳng hiểu ra sao, mẹ nó chứ ông chờ ta đây làm quái gì?

Chính lúc ấy, hắn bỗng cảm giác mình lại nắm quyền chi phối thân thể, chính xác mà nói thì là có thể chi phối cả người vàng mấy trăm trượng trên thân mình, như thể nó cũng chính là thân thể hắn. Hắn có thể cảm nhận được thượng cổ chi hồn đang giãy dụa trong tay mình, chẳng khác nào một con chuột nhắt.

Hắn hiểu, không phải thượng cổ chi hồn quá yếu, mà là Cơ Vĩnh Sinh quá mạnh.

Đây chính là sức mạnh chân chính sao?

Tần Quân si mê nghĩ, tất cả mọi người xung quanh kính sợ và khó tin nhìn hắn, kể cả Na Tra, cảm giác này đúng là phê như con tê tê.

- Nó sống hay chết, tùy ngươi quyết định.

Giọng nói của Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong tai hắn, tiếng nói ngập tràn mê hoặc, phảng phất như đang chỉ dẫn cho Tần Quân.

Tần Quân không chút do dự, trực tiếp bóp mạnh một cái, thượng cổ chi hồn bị bóp nát tan tành, tiếng kêu thảm thiết còn chưa kịp phát ra.

Thiên địa rơi vào tĩnh mịch.

Tất cả mọi người há hốc miệng, thượng cổ chi hồn cơ hồ vô địch cứ thế chết ngắc rồi?

Na Tra bị thượng cổ chi hồn đánh bại càng run rẩy cả người, trên mặt tràn ngập khó tin. Y hoàn toàn không ngờ Tần Quân lại có sức mạnh như thế.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết cũng ngây ngẩn nhìn Tần Quân, vẻ mặt dại nghếch.

Phần lớn người trong Thủ Sát Thành chỉ cần ngẩng đầu lên là thấy người vàng khổng lồ cao mấy trăm trượng trong phủ thành chủ, nó sừng sững đứng đó như một vị thần, khiến cho người ta dâng lên nỗi kính sợ từ sâu trong tiềm thức.

Keng!

Người vàng trên thân Tần Quân bỗng vỡ tan như thủy tinh, vô số mảnh vàng rực rỡ tiêu tán trong không khí.

- Ta lại chìm vào giấc ngủ say đây… nếu như ngươi muốn biết hết thảy về quan hệ giữa ta và ngươi, thì mau chóng đạt tới Thiên Tiên cảnh đi.

Giọng nói của Cơ Vĩnh Sinh trở nên suy yếu, như có thể biến mất bất cứ lúc nào.

- Đinh! Khởi động nhiệm vụ đầu mối chính —— Câu đố của ma thần! Chi tiết nhiệm vụ: Đột phá Thiên Tiên cảnh, biết được bí mật của bản thân túc chủ từ Cực Viêm Ma Thần Cơ Vĩnh Sinh. Sau khi nhiệm vụ hoàn thành đạt được 2 lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần rút thăm may mắn, một lần kĩ năng truyền thừa, một lần tìm kiếm hiền năng, một lần phó bản Thần Ma!

Tần Quân ngây ra tại chỗ, cả nửa ngày vẫn chưa kịp hồi thần.

Nghe giới thiệu Cơ Vĩnh Sinh và nhiệm vụ đầu mối chính, thì tựa hồ hắn và Cơ Vĩnh Sinh có quan hệ gì đó mà hắn còn chưa biết.

Trách không được Tử Vong Cốc tồn tại lâu như thế mà không ai có được huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần, xem ra toàn bộ sự việc không phải là trùng hợp.

Tần Quân cau mày, trong lòng mơ hồ dấy lên chút bất an.

Thế nhưng sau khi triệt để tiêu diệt thượng cổ chi hồn, tâm tình hắn lại thoải mái hẳn lên, ít nhất thì Thủ Sát Thành vẫn được an toàn.

- Tần Quân ca ca…

Đúng lúc ấy, tiếng nói yếu ớt của Tiểu Ly truyền tới, Tần Quân cả kinh vội vã xoay người thì thấy Đát Kỷ đang lo lắng nhìn mình, mà những quan viên văn võ xung quanh thì mặt đầy kinh hãi.

- Kết thúc rồi, đừng sợ.

Tần Quân nhìn Tiểu Ly nở một nụ cười tươi, cho dù tóc tai rối bù, mặt mày đẫm máu, thế nhưng nụ cười của hắn vẫn như ánh mặt trời, khiến cho người ta cảm thấy ấm áp.

Tiểu Ly cũng nở nụ cười, sau đó tránh khỏi sự dìu đỡ của Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng, nàng nhanh chóng đi về phía Tần Quân. Nàng đang bị thương, đi được vài bước đã vấp ngã, may mà Tần Quân ở cách nàng không xa lắm, chỉ lắc mình một cái đã đến trước mặt, đỡ lấy nàng trong vòng tay vững chãi.

- Tần Quân ca ca, vừa rồi ngươi làm ta sợ chết đi được, ta cứ tưởng là ngươi thực sự bị ma đầu đoạt xá rồi.

Tiểu Ly ôm chặt lấy Tần Quân, nhẹ giọng nói, áp mặt vào lồng ngực Tần Quân, nghe tiếng tim hắn đập, lòng của nàng cũng dần dần an ổn.

------oOo------

Chương 482: Tinh Thần Châu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng cũng đi tới, các nàng đều kích động nhìn Tần Quân, trong nụ cười còn mang nước mắt.

Tần Quân lúc trước quá mức xa lạ, thế nhưng Tần Quân mỉm cười lúc này đây lại chính là bộ dáng mà các nàng yêu thương nhất.

Vọng Tuyết tuy không đến gần nhưng cũng nhìn Tần Quân với vẻ mặt tươi cười, sau khi vượt qua kiếp nạn sinh tử, nàng mới chính thức hiểu được tâm ý của chính mình.

- Bệ hạ, vừa rồi là…

Đát Kỷ ngập ngừng muốn nói lại thôi, ma khí mà Cơ Vĩnh Sinh tỏa ra kinh người cỡ nào? Nó khiến cho nàng lo sợ bất an.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đợi lát nữa trẫm sẽ giải thích với các nàng.

Cơ Vĩnh Sinh lại rơi vào giấc ngủ say, cho nên Tần Quân tạm thời không cần lo lắng về gã, chung quy thì hệ thống đã khởi động nhiệm vụ chứng tỏ Cơ Vĩnh Sinh không nói dối, gã chỉ còn lại tàn hồn, hơn nữa còn đang ngủ say, đây cũng có thể là nguyên nhân mà gã không đoạt xá Tần Quân.

Nhưng Tần Quân cứ cảm thấy còn nguyên nhân gì khác, nhất là khi Cơ Vĩnh Sinh nói "Ta là ngươi, ngươi cũng là ta".

Những lời này rất hàm xúc, đủ để khiến người ta phải suy nghĩ miên man.

Na Tra cả người đẫm máu chật vật bay tới, nửa quỳ trước mặt Tần Quân, xấu hổ nói:

- Bệ hạ, thuộc hạ vô năng, thỉnh bệ hạ trách phạt!

Y trước giờ kiêu ngạo mà hôm nay lại thua thê thảm, còn hại Tần Quân phải tự mình ra tay, lúc này đây y chỉ cảm thấy xấu hổ và không cam lòng.

Tần Quân vội vàng nâng y dậy, cười bảo:

- Làm hết sức là được rồi, trẫm hiểu lòng trung của ngươi, dưỡng thương cho khỏe đi!

Na Tra trước sau không chịu thua, bị thượng cổ chi hồn đánh bay mấy lần vẫn muốn tiếp tục chiến đấu, còn Hoàng Phong Đại Vương và Dịch lão đầu thì…

Nhất là Dịch lão đầu, nghĩ đến lão là Tần Quân ngùn ngụt sát khí.

Nếu không phải tại lão già kia, làm sao bọn họ lại gặp phải kiếp nạn như thế.

Không chết không thôi!

Tần Quân nghiến răng nghĩ, về sau thế nào hắn cũng phải giết lão già này!

Hắn lập tức nhìn quét một vòng, rồi quát to với đám quan viên còn đang sợ hãi nhìn mình:

- Nhìn cái gì mà nhìn, còn không mau thu dọn tàn cục cho trẫm!

Vừa dứt lời, cả đám quan viên nhất thời giật mình, vội vàng tự đi an bài nhân thủ.

Mà các tu sĩ bay trên phủ thành chủ để theo dõi cuộc chiến thì nghị luận xôn xao.

- Đó là thực lực chân chính của Tần Đế sao… thật đáng sợ…

- Thì ra Tần Đế không chỉ có thủ hạ mạnh, bản thân hắn cũng quá mạnh…

- Chẳng trách lại có nhiều cường giả cam tâm phục tùng hắn như vậy!

- Mau truyền tin tức này đi, chúng ta quá xem nhẹ Tần Đế rồi!

- Trời đất ơi, cứ thế này thì ai có thể chống đỡ nổi Tần Đế đây? Xem biểu hiện của Tần Đế hôm nay, phỏng chừng cả Nam Vực chẳng có mấy ai là đối thủ của hắn !

Dư luận xôn xao, biểu hiện của Tần Quân khi bị Cơ Vĩnh Sinh khống chế thân thể chấn nhiếp vô số người, có lẽ chỉ ngay ngày hôm sau thôi, Nam Vực sẽ lại dậy sóng, mà lúc này đây Tần Quân đã không còn phải dựa vào thủ hạ nữa.

Ngay khi Tần Quân định trở về nghỉ ngơi thì Dịch lão đầu đã bay về.

Lão xấu hổ đi tới trước mặt Tần Quân, nhìn thấy Tần Quân đen mặt thì không khỏi miễn cưỡng tươi cười.

- Trẫm muốn giết ngươi.

Tần Quân híp mắt lạnh giọng nói.

Nếu như tàn hồn của Cơ Vĩnh Sinh còn có thể duy trì thêm một lúc thì thế nào hắn cũng phải bóp chết Dịch lão đầu y như bóp chết thượng cổ chi hồn.

Song hiện tại Na Tra đã bị trọng thương, Hoàng Phong Đại Vương sinh tử chưa rõ, hắn có lòng mà không có sức.

Dịch lão đầu vội mở bàn tay, trong lòng bàn tay có một viên ngọc đen lớn như mắt trâu, lão lưu luyến không nỡ rời mà nói:

- Đây chính là thứ ta cướp được ở nơi đó, là bảo bối vận khí đấy, lấy nó trấn quốc thì vận khí sẽ liên tục dâng cao, sẽ rất có ích cho việc thăng cấp vương triều Đại Tần các ngươi.

Tần Quân nghe xong thì đoạt ngay viên ngọc đến xem, lão già kia chơi hắn một vố đau như vậy, đáng lấy!

Dẫu vậy, sát ý của hắn với Dịch lão đầu cũng không hề giảm bớt.

Lần này người gặp nạn không chỉ có một mình hắn, mà còn có cả Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương và Tiểu Ly, hắn không thể coi như không có chuyện gì được.

- Đinh! Xuất hiện Tinh Thần Châu.

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng vang lên, thế nhưng không khởi động nhiệm vụ, cũng không giới thiệu gì, chỉ nêu một cái tên như vậy mà thôi.

Tinh Thần Châu?

- Tinh Thần Châu là cái gì?

Tần Quân hỏi hệ thống.

- Tinh Thần Châu tổng cộng có mười hai viên, từng là pháp bảo vận khí của Thánh Đình, thu thập đủ mười hai viên Tinh Thần Châu có thể thúc giục trận pháp khiến cho linh khí trong nước tăng lên gấp trăm ngàn lần, còn có thể chống đỡ được sự xâm nhập của cường giả.

Nghe giới thiệu của hệ thống xong, Tần Quân thiếu chút nữa thì chảy nước miếng, mẹ nó, linh khí tăng lên trăm ngàn lần, không phải là nói quá lên chứ?

Thế nhưng vừa nghĩ đến việc Thánh Đình từng là kẻ nắm Nam Vực trong tay thì hắn lại thoải mái lên.

Nghĩ thế, hắn bèn thu Tinh Thần Châu vào trữ vật giới, sau đó lướt qua Dịch lão đầu mà đi.

Nếu tạm thời chưa làm gì được lão già này thì cứ mặc kệ lão đã, đợi triệu hoán ra cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, hắn sẽ cho lão đẹp mặt!

Dịch lão đầu vội vàng theo sau, cẩn thận hỏi:

- Rốt cuộc thì ngươi là ai? Ta cũng coi như là lấy công chuộc tội rồi, ngươi tha cho ta được không?

Giao Tinh Thần Châu ra, có thể nói là lão đã chịu cắt cổ rồi.

Nhưng sau khi nhìn thấy Cơ Vĩnh Sinh ra tay thì lão không thể coi thường Tần Quân được nữa.

Tần Quân lười không thèm để ý tới lão, thế nhưng cũng không đuổi lão đi, nếu lão trốn mất, làm sao hắn báo thù được?

…

Tin tức Thủ Sát Thành bị tà ma xâm nhập mau chóng truyền ra, vô chủ chi địa sôi lên sùng sục, tin tức cứ thế lan thẳng tới các hoàng triều và vương quốc xung quanh.

Tần Đế cư nhiên còn mạnh hơn cả Hoàng Phong Đại Vương đã đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn?

Tin này chẳng khác gì một quả bom hạng nặng, người nghe không ai không ồ lên kinh ngạc.

Tần Đế dựa vào những cường giả kinh thế để quật khởi, tu vi bản thân vẫn luôn là cái cớ để thế nhân lên án hắn, không ngờ lúc này Tần Đế tát mặt họ một cú đau điếng, chứng minh cho họ thấy bản thân hắn cũng cực kì cường đại.

Đến cả Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng biết được việc này cũng không thể duy trì bình tĩnh, Tần Đế như vậy, Đại Tần như vậy, làm sao bọn họ chèn ép nổi đây?

------oOo------

Chương 483: Hàng Long La Hán

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương khi Nam Vực nổi lên sóng to gió lớn vì chuyện của Tần Quân thì bốn ngày thời gian đã thấm thoắt trôi qua, mà chính vào ngày này, tòa thành trì cuối cùng ở vô chủ chi địa bị thiên vệ binh công chiếm thành công.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh: Thống trị vô chủ chi địa! Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần kỹ năng truyền thừa!

Chiến báo còn chưa truyền về thì Tần Quân đã nghe thấy tiếng nhắc nhở của hệ thống.

Điều này cũng có nghĩa là, từ nay về sau, vô chủ chi địa đã thuộc quyền sở hữu của Đại Tần!

Tần Quân đang đọc sách dưỡng thương hít sâu một hơi, thu phục vô chủ chi địa không chỉ làm tăng quốc lực của Đại Tần mà còn mang lại phần thưởng cho hắn.

- Lập tức bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân nói thầm trong lòng, thượng cổ chi hồn và Dịch lão đầu cho hắn biết thế nào là sức mạnh khôn cùng, nhất là sau khi cảm nhận được sự cường đại của Cơ Vĩnh Sinh, hắn lại càng thêm khát khao sức mạnh.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Cùng với tiếng nhắc của hệ thống, Tần Quân cũng bắt đầu cầu nguyện có thể triệu hoán ra một nhân vật lợi hại.

Tốt nhất là vị Thần Ma nào làm thịt được Dịch lão đầu!

Dịch lão đầu sâu không lường được, Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương liên thủ với nhau chưa chắc đã làm gì được lão, Tần Quân thậm chí hoài nghi gia hỏa này có phải cố ý nới tay khi chiến đấu với thượng cổ chi hồn hay không.

Cứ nhắc đến thượng cổ chi hồn là Tần Quân không cam tâm, đây rõ ràng là cấp cường giả, thế nhưng vì hắn không biết tên tuổi của thượng cổ chi hồn nên bị hệ thống phán định là giết kẻ vô danh, cuối cùng chẳng có được chút giá trị kinh nghiệm nào.

Lừa đảo!

Quá lừa đảo!

Đương nhiên sự tồn tại như thượng cổ chi hồn quá ít ỏi, quỷ hồn đến từ thượng cổ, không biết thân phận chính xác, người biết đến nó đều đã biến thành cát vàng từ lâu.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hồi được Hàng Long La Hán!

Chính lúc này, âm thanh của hệ thống rốt cuộc cũng vang lên, khiến cho Tần Quân hơi động dung, lại là một cái tên nghe rất quen thuộc.

Một trong mười tám vị La Hán – Hàng Long La Hán!

Đa số người đời sau biết đến gã từ Tế Công, bởi vì Tế Công chính là chuyển thế của Hàng Long La Hán.

- Mau đưa bảng thuộc tính của Hàng Long La Hán cho ta xem!

Tần Quân buông quyển sách trên tay, sau đó thúc giục trong lòng.

Thế mà không cho cả mười tám vị La Hán ra luôn một lúc, đáng chê!

Không được thì cho một đôi Hàng Long Phục Hổ đến cũng được mà!

Trong lúc Tần Quân đang mải rủa xả thì bảng thuộc tính của Hàng Long La Hán cũng hiển thị:

- Hàng Long La Hán, đến từ truyền thuyết dân gian.

- Thân phận: La Hán!

- Tu vi: Kim Tiên cảnh cửu trọng!

- Công pháp: Già Diệp Kinh Phật!

- Thần thông: Phiên Thiên Ấn, Hàng Long Quyền!

Độ trung thành: 96 (max 100)

Hắn vẫn cho rằng thực lực của La Hán hẳn là không cao, dưới Đức Phật là Bồ Tát, dưới Bồ Tát mới đến La Hán, không ngờ Hàng Long La Hán lại có tu vi Kim Tiên cảnh cửu trọng, đã sánh ngang với Viên Hồng, gần bằng Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương rồi.

Nghe nói Hàng Long La Hán là đệ tử của Phật Tổ, có lẽ chắc là vì lý do đó

rồi, trâu thật!

- Hàng Long La Hán được triệu hoán đến là Tế Công sau khi đã dứt bỏ duyên trần.

Hệ thống giải thích như vậy, Tần Quân nửa hiểu nửa không, tu hành tới cảnh giới cao thâm hình như đều phải tôi luyện, không ít các vị đại năng phải hạ phàm để thể nghiệm chua cay ngọt đắng của đời người.

Nhưng Tần Quân thì không cần, vì hắn đã thể nghiệm qua hết rồi.

- Tiếp tục, triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Tần Quân phấn chấn nói, Hàng Long La Hán tu vi Kim Tiên cảnh cửu trọng không làm hắn thất vọng, có Na Tra, Hàng Long La Hán, Hoàng Phong Đại Vương ở đây, Thánh Hoàng đã không là gì trong mắt hắn nữa.

Chính là tùy hứng như vậy đó!

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán quân đoàn Thần Ma…

Chỉ cần không kém thiên binh vệ là được!

Tần Quân nghĩ thế, đúng lúc ấy thì Đát Kỷ đẩy cửa tiến vào. Hai tay nàng bưng khay gỗ, trên khay đặt ấm chén trà, trà này là linh trà, không chỉ tăng cao tu vi mà còn có tác dụng dưỡng thương. Đánh với thượng cổ chi hồn một trận khiến cho Tần Quân bị thương tới phế phủ, phải điều dưỡng một thời gian dài mới mong khỏi hẳn.

- Cảm thấy thế nào rồi?

Đát Kỷ đi đến bên bàn, vừa rót trà cho Tần Quân vừa hỏi.

- Tốt lắm, chẳng khác gì người khỏe mạnh.

Tần Quân vỗ ngực cười nói, chỉ là cái vỗ này làm hắn không khỏi nhếch miệng nhe răng, mẹ nó chứ đau!

Đát Kỷ trợn mắt dặn dò bảo:

- Trong thời gian này đừng làm gì quá sức.

Tần Quân gật đầu, trận chiến ấy hắn thắng được thanh danh, dù bên ngoài bàn tán xôn xao, còn có không ít người nói hắn bị tà ma đoạt xá, thế nhưng có một điểm có thể khẳng định, đó là sức uy hiếp của hắn đang tăng cao!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Cửu Lê Ma Binh!

Cửu Lê Ma Binh?

Tần Quân trừng to mắt, nghiêm túc hẳn lên, hai chữ Cửu Lê như sấm bên tai hắn đó!

Tộc trưởng Cửu Lê tộc chính là Xi Vưu, là Xi Vưu từng tranh giành thiên hạ với Hoàng Đế!

Với tính cách khốn nạn của hệ thống, chắc chắn nó sẽ không triệu hoán dựa theo lịch sử, mà là theo thần thoại truyền thuyết. Xi Vưu trong truyền thuyết có thể nói là một loại tồn tại như ma thần, Hoàng Đế vì tiêu diệt gã mà còn phải thỉnh chúng thần tương trợ.

- Mau đưa bảng thuộc tính của Cửu Lê Ma Binh ra đây!

Tần Quân kích động nghĩ.

Nhìn thấy vẻ hưng phấn của hắn, Đát Kỷ chẳng hiểu ra sao, gia hỏa này đang nghĩ cái gì vậy?

- Cửu Lê Ma Binh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Dẫn đầu: Binh Chủ Bát Thập Nhất Tướng.

- Số lượng: 5 vạn người!

- Tu vi: Hóa Hư cảnh nhất trọng đến tam trọng!

- Thuộc tính quân đoàn: Dũng mãnh vô song! Sát khí gấp bội, chấn nhiếp hồn phách quân địch!

Năm vạn cường giả Hóa Hư cảnh!

Tần Quân run rẩy cả người, mắt to trừng lớn, phê quá!

- Cửu Lê Ma Binh còn mạnh hơn thiên binh sao?

Tần Quân nghi hoặc hỏi thầm.

- Dựa theo sự xếp bậc của hệ thống với thần thoại Hoa Hạ, thì trên cơ bản khi thời gian trôi qua, thực lực của toàn bộ thế giới thần thoại cũng hạ xuống, Xi Vưu và Hoàng Đế là thời trước Tây Du Kí, trận đại chiến của họ càng thu hút rất nhiều thượng cổ đại thần giúp đỡ, huống chi trong Thiên Đình không chỉ có mười vạn thiên binh mà còn có các binh đoàn khác, chẳng qua túc chủ triệu hồi ra được mười vạn thiên binh yếu nhất mà thôi.

Hệ thống giải thích khiến cho Tần Quân giật mình, nói thế thì hắn hiểu rồi.

------oOo------

Chương 484: Pháp ngoại phân thân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng là thần thoại nhưng khác biệt khu vực địa lý sẽ khiến cho văn hóa bất đồng, lý giải đối với thần thoại cũng không giống nhau, huống hồ hắn không có cách nào sửa đổi được sắp xếp của hệ thống.

Cửu Lê Ma Binh gia nhập, tất sẽ trở thành quân đoàn mạnh nhất trong số thủ hạ của Tần Quân.

Đáng tiếc không triệu hoán được cả Xi Vưu.

Tuy nói là triệu hoán Thần Ma nhưng trong thần thoại có rất ít "Ma", mà Xi Vưu được tô vẽ bởi đủ các truyền thuyết của người đời sau, được cho là "Ma".

Tần Quân bắt đầu chờ mong Cửu Lê Ma Binh và Hàng Long La Hán đến.

- Ngươi đang nghĩ gì?

Đát Kỷ nghi hoặc hỏi. Nàng nâng chén trà đã nửa ngày trời mà người này không đón, chẳng lẽ là đang nghĩ đến tiểu muội sao?

Tần Quân bừng tỉnh, sau đó cười ha ha nói:

- Không có gì, vừa rồi vận dụng thuật thôi diễn, tính ra lại sắp có cường giả đến bái trẫm rồi.

Không phải hắn muốn làm bộ cao thâm, mà là chỉ có thể giải thích qua loa như vậy thôi.

- Vậy sao? Đối phương mạnh đến mức nào?

Đát Kỷ cười dài mà hỏi, thanh danh của Tần Quân truyền bá ngày càng rộng, ngoại trừ các Thần Ma được triệu hoán thì hàng ngày cũng có những kì nhân dị sĩ đến xin theo, đương nhiên cường giả từ Chân Tiên cảnh trở lên thì tạm thời chưa có ai hạ mình đến gia nhập.

- Kim Tiên cảnh đỉnh phong có tính là mạnh không?

Tần Quân tự đắc hỏi.

Đát Kỷ giật giật khóe miệng, nàng mới ở Hóa Hư cảnh, còn cách Kim Tiên cảnh cả ba đại cảnh giới, hơn nữa Viên Hồng tu vi Kim Tiên cảnh đỉnh phong mạnh đến mức nào nàng hiểu rất rõ, chính là sự tồn tại đứng đầu trong Thiên Bảng. Không ngờ hiện tại lại có thêm cường giả Kim Tiên cảnh đỉnh phong tới xưng thần.

Nàng không khỏi bi ai cho Thánh Hoàng một chút.

Trong vùng đất mình cai quản tự nhiên mọc ra một yêu nghiệt thế này, xem ra Thánh Triều đã bị đặt lên thớt chờ làm thịt rồi.

- Được rồi, nàng xuống nghỉ ngơi trước đi.

Tần Quân phất tay cười nói, hắn còn một lần kỹ năng truyền thừa chưa sử dụng, không thể truyền thừa trước mặt Đát Kỷ được, chuyện này không dễ giải thích chút nào.

Hi vọng lần này không bốc phải kĩ năng giống như lần trước, nếu không

lại uổng phí mất một cơ hội.

Đát Kỷ gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

- Hệ thống, tiếp tục kỹ năng truyền thừa!

Tần Quân âm thầm thúc giục.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được phép thuật Pháp Ngoại Phân Thân của Tôn Ngộ Không!

Tần Quân trợn tròn mắt, trong lòng vừa mừng vui lại vừa sợ hãi, phép thuật này chính là bật hack mà!

Trong Tây Du Kí, Tôn Ngộ Không nhổ một cái lông khỉ nhai nhai mấy cái rồi phun ra, quát một chữ "Biến!", lập tức sẽ biến thành trăm ngàn Đại Thánh, hơn nữa ai nấy đều vung Kim Cô Bổng, chọc thủng vòng vây của thiên binh thiên tướng trên trời.

Hắn vừa định lên tiếng bày tỏ sự kích động trong lòng thì hệ thống lại nói tiếp:

- Đinh! Bắt đầu truyền thừa phép thuật Pháp Ngoại Phân Thân!

Trong phút chốc, Tần Quân chỉ cảm thấy đầu óc nổ vang, một luồng kí ức khổng lồ ngang ngược chen vào cơ thể hắn.

Đã lâu rồi hắn chưa nếm lại mùi vị của kỹ năng truyền thừa, cho dù hắn đã đạt tới Hóa Hư cảnh thì vẫn đau đớn muốn nổ tung đầu óc như trước.

Nhưng khi đau đớn qua đi chính là lợi ích nghiêng ngả đất trời.

Ầm ầm ầm!

Lôi vân cuồn cuộn bắt đầu tụ tập trên đỉnh viện của Tần Quân, Đát Kỷ còn chưa đi xa không khỏi nhíu mày quay đầu lại nhìn.

- Đây là…thiên kiếp sao?

Đát Kỷ thay đổi sắc mặt, chẳng lẽ Tần Quân muốn đột phá?

Hơn nữa còn là đột phá trong tình trạng đang bị trọng thương?

Cùng lúc đó, Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương cũng nhanh chóng bay lên tường viện, không chỉ có hai người bọn họ, toàn bộ văn võ bá quan cũng mau chóng tụ tập lại, thiên kiếp khác hẳn với sấm sét bình thường, nó sẽ tỏa ra một luồng uy áp đánh thẳng vào linh hồn người ta!

Đạo tu hành là nghịch thiên mà đi, có thể nói thiên kiếp chính là một chướng ngại vật mà Thiên Đạo tạo ra để cản trở tu sĩ đột phá.

- Bệ hạ đột phá?

Trình Nghị kinh ngạc hỏi, những người còn lại cũng rất đỗi ngạc nhiên, chẳng phải Tần Quân đang dưỡng thương sao?

Na Tra cau mày nói:

- Không đúng, không phải bệ hạ đang đột phá cảnh giới.

Y vừa lên tiếng làm cho mọi người xung quanh đều nhìn về phía này, Dịch lão đầu vừa đi tới thì đầy vẻ khó mà tin tưởng.

- Bệ hạ đang lĩnh ngộ phép thuật thần thông!

Na Tra trầm giọng nói, vừa dứt lời, phần lớn những người đứng đây đều không hiểu ra sao.

Tu sĩ cấp thấp căn bản chưa từng tiếp xúc với phép thần thông, đám người Đát Kỷ thì biết rõ Tần Quân có phép thần thông, nhưng không ngờ hắn lại lĩnh ngộ thêm vào lúc này.

- Yêu nghiệt…đúng là yêu nghiệt…

Dịch lão đầu thì thào tự nói, mà vẻ mặt ngập đầy chua xót.

Khi còn trẻ lão tự xưng là thiên phú xuất chúng, thế nhưng hiện tại so sánh với Tần Quân thì lại bỗng thấy thiên phú của mình sao mà xoàng xĩnh!

Cho dù linh khí trong thiên địa ngày càng ít đi, thì vẫn sẽ có hậu bối vượt

qua các tiền bối mà thôi.

Ầm ầm ầm!

Thiên lôi phóng xuống như cơn lốc. Khi sấm sét sắp sửa bổ xuống phòng viện của Tần Quân, Na Tra bèn rút Hỗn Thiên Lăng đánh tan nó.

- Shhh

Không ít người xem hít một hơi khí lạnh, khi họ đột phá cảnh giới sợ nhất là gặp phải thiên kiếp, vì độ kiếp, họ phải chuẩn bị mọi thứ thật chu toàn. Na Tra tùy tiện tung ra một kích đã đánh tan thiên lôi quả thực khiến cho bọn họ phải hoài nghi nhân sinh.

Cứ như thế, thiên lôi liên tiếp đánh xuống thu hút càng nhiều sự chú ý.

Tin tức Tần Đế đột phá mau chóng truyền ra, còn tình hình thực tế là hắn đang lĩnh ngộ thần thông thì tuyệt nhiên không lộ ra ngoài.

- Tần Đế đã mạnh như vậy rồi, còn đột phá ư?

- Người so với người tức chết người mà!

- Chậc chậc, hắn còn là người sao?

- Không được, phải truyền tin ra ngoài, cứ thế này thì cả Nam Vực sẽ thật sự không còn ai ngăn nổi Tần Đế mất!

- Ta mà là Thánh Hoàng, ta sẽ bỏ hết mặt mũi mà thân chinh đánh dẹp Tần Đế!

Trong Thủ Sát Thành, mọi ngóc ngách đều bàn tán xôn xao.

Ngay trong lúc Tần Quân đang nhận truyền thừa Pháp Ngoại Phân Thân, chiến báo các nơi liên tiếp truyền đến, toàn bộ vô chủ chi địa đã quy phục dưới cờ Đại Tần.

Nhất thời trong lúc ấy, Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Trình Nghị và các thân tín của Tần Quân đều hưng phấn không thôi.

Vô chủ chi địa rộng lớn bao la, còn rộng hơn cả hoàng triều, Đại Tần cai quản vô chủ chi địa chẳng phải còn vượt trên cả hoàng triều ư?

Xét về chiến lực, toàn bộ Nam Vực ngoại trừ Thánh Triều, còn ai có thể uy hiếp được vương quốc Đại Tần nữa?

------oOo------

Chương 485: Pháp ngoại phân thân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng bỏ qua vô chủ chi địa mà nói thì người ở vương quốc Đại Tần có tu vi thấp đến đáng thương, muốn chân chính xưng bá Nam Vực, đường còn dài lắm.

Chung quy phải chờ khi Tần Quân bước lên đỉnh cao ở Nam Vực thôi. Nam Vực bao la bát ngát, trời cao hoàng đế xa, chỉ dựa vào một số cường giả ít ỏi là không thể thực sự khiến cho thiên hạ quy thuận được. Bởi vì trong mắt các gia tộc cổ xưa và tông môn truyền thừa, Tần Quân chỉ là một kẻ ngoại tộc không được thừa nhận.

Nửa canh giờ thấm thoắt trôi qua, thiên kiếp rốt cuộc cũng tan đi.

Khác với khi lĩnh ngộ Thiên Cương Tam Thập Lục Biến trước kia, khi ấy tu vi Tần Quân còn thấp, thiên kiếp kéo đến cũng không mạnh, thế nhưng nay hắn đã là cường giả Hóa Hư cảnh, nếu không có đám người Na Tra hỗ trợ, phỏng chừng cả Thủ Sát Thành đều đã bị san thành đất bằng.

Tần Quân chậm rãi mở mắt, trong mắt lóe lên tinh quang.

Hay cho Pháp Ngoại Phân Thân!

Tần Quân tán thưởng trong lòng, nghĩ xong, hắn đứng dậy, chậm rãi bước ra ngoài cửa.

Pháp Ngoại Phân Thân không phải là bí kĩ, song Pháp Ngoại Phân Thân của Tôn Ngộ Không thì lại khác biệt, tên này nhổ cái lông đã biến thành Pháp Ngoại Phân Thân rồi.

Đương nhiên Tần Quân sẽ không học theo hắn làm loại việc ghê tởm như bỏ tóc vào mồm nhai rồi nhổ ra.

Ra khỏi phòng, hắn đã thấy đám người Đát Kỷ vây quanh cửa viện, ai nấy đều ngập tràn kích động và chờ mong.

Tần Quân mỉm cười rút ra một cọng tóc, Pháp Ngoại Phân Thân có thể dùng bất cứ bộ phận nào trên thân thể để làm môi giới. Tóc của hắn còn dài hơn lông của Tôn Ngộ Không, hắn nắm nó trong tay, dùng linh lực cắt vụn thành vô số mảnh rồi ném vào không trung, miệng hô:

- Biến!

Vèo! Vèo! Vèo!

Một loạt Tần Quân xuất hiện giữa không trung, ăn mặc, dung mạo đều giống hắn y như đúc, chừng phải đến hơn một ngàn người đông nghịt, mọi người nhìn thấy mà trợn mắt há mồm.

- Đây là phép thần thông gì vậy?

Dịch lão đầu kinh hô, ngay cả lão mà còn thất thố như thế thì nói gì đến những người khác, cả Đát Kỷ và Tiểu Ly cũng không ngoại lệ.

Na Tra nhìn Pháp Ngoại Phân Thân rồi trầm giọng nói:

- Thế mà không chênh lệch nhiều so với bản thể!

Tần Quân nay đã ở tu vi Hóa Hư cảnh tứ trọng, triệu ra hơn một ngàn phân thân Hóa Hư cảnh quả thực kinh người, đến chính bản thân hắn cũng ngập tràn kinh hỉ.

Không ngờ Pháp Ngoại Phân Thân của Tôn Ngộ Không lại ngầu như vậy!

Vì sao tên đó không thường xuyên sử dụng nhỉ?

Tần Quân có chút nghi hoặc, Tôn Ngộ Không dựa vào Pháp Ngoại Phân Thân thoải mái đánh bại Na Tra và Tứ Đại Thiên Vương, nhưng gã cũng từng thảm bại, chính là khi đối mặt với Tam Muội Thần Phong và Kim

Cương Trác của Hoàng Phong Đại Vương. Dường như trên đường lấy kinh tần suất Tôn Ngộ Không sử dụng chiêu này rất thấp, chẳng lẽ là cố ý ẩn giấu?

Lúc này, Tần Quân bỗng thấy linh lực điên cuồng suy giảm khiến cho sắc mặt hắn đại biến, vội vàng thu hồi ngàn vạn phân thân lại.

Tay phải hắn khẽ thu, ngàn bóng phân thân biến mất, Trình Nghị và những người khác đều nhìn đến dại ra, ngay cả Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra cũng chấn động.

Vừa thu lại Pháp Ngoại Phân Thân, cả người Tần Quân đã ướt đẫm mồ hôi.

Móa nó!

Xem ra hạn chế của chiêu này rất lớn, về sau không thể gọi ra nhiều phân thân như vậy, hơn mười cái là đủ để nghiền chết người cùng cấp bậc rồi.

Tần Quân đắc ý nghĩ, trừ việc tiêu hao rất nhiều linh lực thì Pháp Ngoại Phân Thân còn có một khuyết điểm trí mạng, ấy là nếu như phân thân bị diệt hết, bản thể cũng sẽ bị thương nặng. Nếu trong một trận chiến sinh tử thì đây sẽ là một cơ hội tốt cho kẻ địch bắt lấy.

Tỷ như khi Tôn Ngộ Không đối mặt với Tam Muội Thần Phong, phân thân chết sạch chỉ trong một đòn, về sau lúc chiến đấu với quạt Ba Tiêu cũng không dám lấy chiêu này ra dùng nữa.

Pháp Ngoại Phân Thân sợ nhất chính là kẻ địch có kỹ năng quần công, một đòn tung ra diệt được một số lượng phân thân cực lớn.

- Bệ hạ, vừa rồi là...?

Đát Kỷ hưng phấn ghé lại hỏi, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy có người sử dụng Thiên Đạo Phân Thân, hơn nữa thực lực còn không phải hạng tầm thường.

Tần Quân cười nói:

- Pháp Ngoại Phân Thân.

Hắn thoáng ngừng một chút, rồi tiếp tục cười nói:

- Trước tiên phải cho những người không liên quan lui đi đã, chẳng nhẽ họ không còn việc gì làm sao?

Du Phượng Hoàng nghe vậy liền vội vàng xoay người cho lui những người này.

Sau khi tập xong Pháp Ngoại Phân Thân, Tần Quân cảm thấy thoải mái vô cùng.

Nếu dùng Thiên Đạo Phân Thân, hắn cảm thấy mình thậm chí còn có thể đấu với Địa Tiên cảnh cường giả.

Đương nhiên, nếu gặp phải Địa Tiên cảnh cường giả có tiểu cảnh giới ở mức cao thì hắn vẫn phải quỳ gối, ở những đại cảnh giới càng cao, thì sự cách biệt thực lực cũng càng lớn.

Kim Tiên cảnh cửu trọng như Viên Hồng, kém rất nhiều so với Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương, thậm chí, khi đối mặt với Ngưu Ma Vương thì còn chẳng tham chiến nổi.

Nhưng dù sao, đây cũng là một mở đầu thuận lợi, Tần Quân cũng bắt đầu đi trên con đường của cường giả.

...

Đêm ấy, Tần Quân mở hội nghị, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thân Công Báo, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi cùng với những người có thể chạy gấp về trong một ngày đều quây quần đông đủ.

- Từ hôm nay trở đi, toàn bộ vô chủ chi địa đều thuộc về Đại Tần, chư vị có ý kiến gì không?

Tần Quân cười nói, hết thảy những người trong đại đường đều có chút hưng phấn.

Ngày này rốt cuộc cũng đến!

Khi chinh chiến ở vô chủ chi địa, họ đã gặp phải biết bao kẻ thù đáng sợ, đầu tiên là Tứ Thần Thông, sau đó là Chính Khí Minh, rồi Bình Thiên Yêu Tôn kéo tới với thế càn quét cả Nam Vực, ấy là chỉ mới liệt kê những trận chiến lớn, ngoài ra còn vô số những trận chiến nhỏ khác, nhiều không đếm nổi.

Chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, họ đã chinh phục được vô chủ chi địa, ngẫm lại vẫn thấy thật kỳ diệu.

- Việc trước nhất đương nhiên là đổi tên, về sau sao có thể gọi đây là vô chủ chi địa nữa chứ?

Hồng Hài Nhi bộp chộp lên tiếng đầu tiên, cười gian.

Những người khác đều mỉm cười gật gù.

Trong cuộc chiến chinh này, ai nấy đều có công, đương nhiên là ai nấy đều vui mừng vô cùng.

- Về sau, nơi này không còn là vô chủ chi địa nữa, gọi là Bình Thiên chi địa đi, ngày mai sẽ chính thức chiêu cáo thiên hạ, đưa Bình Thiên chi địa quy về vương quốc Đại Tần!

Tần Quân gật đầu cười nói.

Bình Thiên chi địa, tên này trước là tỏ rõ lòng mong mỏi, hai là để kỷ niệm chiến thắng Bình Thiên Yêu Tôn.

Mọi người nghe xong, quay sang nhìn nhau, đều cảm thấy tên này rất ý nghĩa.

------oOo------

Chương 486: Bình Thiên chi địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Hài Nhi than thở:

- Nếu lão già vô lương tâm kia cũng quy thuận bệ hạ thì tốt biết bao.

Càng đi theo Tần Quân, nó càng thấy quy thuận Tần Quân đúng là quyết định sáng suốt, hơn nữa nó cũng không ưa Ngưu Ma Vương, nên vừa nghĩ đến sau này, khi Tần Quân thống nhất được Nam Vực thì vẻ mặt Ngưu Ma Vương nhìn mình sẽ thú vị phải biết, nghĩ đến đây nó không nhịn được liền che miệng cười trộm, đáng yêu vô cùng.

Thu phục Bình Thiên Yêu Tôn?

Mọi người quay sang nhìn nhau, giờ nhớ lại cái bóng dáng hùng vĩ của Ngưu Ma Vương, ai nấy đều không khỏi rùng mình, một vị yêu tộc kiệt xuất nhường ấy, sao có thể thần phục?

- Sớm muộn gì thì trẫm cũng sẽ khiến hắn phải chủ động quy thuận.

Tần Quân cười nói, đùa sao, nếu khiến hệ thống triệu hoán Ngưu Ma Vương thì thằng nhãi này có cứng thế nào cũng phải ngoan ngoãn chạy tới quỳ lạy thôi.

Lời này vừa nói ra, mọi người chỉ biết cười cười, không ai tin là thật.

Sau đó Tần Quân bắt đầu nghe từng người báo cáo về tình hình các thành.

Những tòa thành quan trọng ở Bình Thiên chi địa có tầm hơn một ngàn, các thế lực lớn nhỏ khác thì nhiều không xuể, nhân khẩu lên tới hơn một trăm triệu người, tất cả đều là tu sĩ, đương nhiên đa phần đều là tán tu, rất khó kiểm soát.

Tính đến nay, quân đội chủ chốt của Tần Quân vẫn là thiên binh vệ, Long Khởi quân đoàn, Miêu Nhân quân, Huyền Phong quân đoàn và Kim Ngân quân đoàn do Kim Giác, Ngân Giác dẫn đầu, còn Bạch Bào quân do bị hạn chế về số lượng, nên không nổi bật bằng. Những quân đoàn khác còn đương trong giai đoạn trù bị, đợi đến khi chính thức thành lập, tổng binh lực sẽ vượt qua con số ngàn vạn.

Rất ít thế lực có thể dễ dàng điều động ngàn vạn tu sĩ, dù là hoàng triều cũng khó, chỉ có Ma Đạo Cửu Tôn, Chính Đạo Ngũ Hùng cùng Thánh Triều mới đủ sức làm vậy.

Tuy Đại Tần mới chỉ là vương quốc, nhưng thực lực đã vượt mức quy định, điều này khiến không biết bao người xôn xao bàn tán.

- Nếu không có gì bất ngờ, nửa năm sau, Đại Tần sẽ có một ngàn năm trăm vạn sĩ binh, hơn nữa toàn bộ đều là tu sĩ!

Lưu Bá Ôn tổng kết, con số này khiến mọi người đều phải ồ lên.

Đương nhiên, trong số một ngàn năm trăm vạn tu sĩ này, đa phần vẫn là Luyện Khí cảnh và Trúc Cơ cảnh.

Tần Quân không khỏi nheo mắt, còn nửa tháng nữa là hắn sẽ tới Thánh Triều, hắn đang nghĩ xem trong nửa tháng này, có nên làm chuyện lớn gì không?

Nhưng sau khi ngẫm lại, hắn quyết định cứ an dưỡng đã, bởi nếu cứ thế, vương quốc Đại Tần sẽ không theo kịp tốc độ phát triển thế lực của Tần Quân, mặc cho hắn có dành nhiều ưu đãi cho con dân thế nào thì khi cách biệt thực lực quá lớn, họ rất dễ bị ức hiếp, dù sao thì Tần Quân đâu thể quản lý sát sao từng li từng tí.

- Tiếp theo, chúng ta bắt đầu phong quan thôi!

Tần Quân mở miệng cười nói, quyết định của hắn, đương nhiên không ai dám có ý kiến gì.

Nhưng bởi can hệ đến quá nhiều thành trì, nên phải chừng một tuần, thậm chí là lâu hơn nữa, mới có thể hoàn thành việc này.

- Bệ hạ, nghe nói ngươi chuẩn bị tới Thánh Triều?

Thân Công Báo đột nhiên đứng dậy chắp tay hỏi, khiến mọi người đổ dồn sự chú ý về phía gã.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đúng thế, sao vậy, ngươi có ý kiến gì à?

Trong nhóm quan văn, Thân Công Báo là người có tu vi cao nhất, Tần Quân cũng rất xem trọng gã, may rằng Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng có mối

quan hệ khá tốt với gã, không xảy ra chuyện nội đấu.

- Ta định đi trước đến Thánh Triều, coi như là giúp bệ hạ dò đường.

Thân Công Báo cười nói.

Hai mắt Tần Quân sáng rỡ, khả năng giao du kết bạn của thằng nhãi này cực mạnh, thuộc hạ dưới trướng Tần Quân không ai bì kịp, nếu để gã tới Thánh Triều trước, không biết chừng lại đem đến kinh hỉ cho Tần Quân.

Nghĩ vậy, Tần Quân gật đầu nói:

- Trẫm đồng ý, nhưng phải nhớ, phải hết sức cẩn thận.

Thân Công Báo vui sướng gật đầu, những vị quan văn khác đều tò mò không hiểu sao gã lại chọn đi Thánh Triều, hiện vô chủ chi địa đổi tên thành Bình Thiên chi địa, đáng nhẽ ra, Thân Công Báo phải tranh thủ khoảng thời gian này để siết chặt quyền lực, củng cố địa vị của mình chứ?

Bọn họ không biết rằng, thứ Thân Công Báo quan tâm là một tương lai xa, gã đã tính được, nếu Tần Quân đi Thánh Triều, chắc chắn sẽ làm chuyện kinh thiên động địa.

Đúng lúc này, một hộ vệ chạy vào, quỳ xuống nói:

- Bệ hạ, trong viện có một hòa thượng, nói rằng muốn tới xin nương tựa nơi ngài.

Hòa thượng?

Mọi người đều lộ vẻ nghi hoặc, ở Nam Vực, phật môn không được nể trọng, đa số những người sống ở đây đều không tin phật.

Tần Quân nghe vậy, thầm nghĩ, chẳng nhẽ là Hàng Long La Hán? Liền cười nói:

- Cho hắn vào!

Cho Hàng Long La Hán và Pháp Hải thúc đẩy cho phật môn phát triển ở vương quốc Đại Tần cũng là một ý không tồi, trong một nước, cần có sự

hiện diện của giáo phái thì vương quốc ấy mới phồn thịnh được, làm người phải có tín ngưỡng, đương nhiên, không được tin cái ác.

Dù sao thì, nếu như sau này hắn triệu hoán được Như Lai Phật Tổ, khiến Như Lai quy thuận về đây, rồi nuốt trọn Tây Vực phật môn, thì chẳng phải thích điên lên được à?

Chẳng mấy chốc, Hàng Long La Hán đã được dẫn vào, gã mặc áo cà sa, dáng người khôi ngô bất phàm, ánh mắt tỏa ra chính khí, như có thể khiến tà ma khiếp sợ, chẳng qua, gã lại cầm trong tay một bầu rượu.

- Rượt thịt trôi xuống ruột, Phật Tổ tại lòng ta, thế nhân nên học tập, tự thân này nhập ma.

Hàng Long La Hán vừa đi vừa cười nói, luận điệu của gã khiến người ta không khỏi nhíu mày.

Kẻ xuất gia đã uống rượu, ăn thịt, thế mà còn dám ăn nói đường hoàng như vậy?

Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Viên Hồng nhíu mày nhìn về phía Hàng Long La Hán, tu vi của họ hoặc là bằng, hoặc là cao hơn Hàng Long La Hán, vậy nên liếc một cái liền nhìn thấu tu vi của gã.

Hòa thượng này lợi hại thật!

- Hàng Long đó sao?

Tần Quân mỉm cười hỏi, không hổ là Hàng Long La Hán vừa mới qua kiếp làm Tế Công, dù ăn mặc không còn lôi thôi, nhưng thói quen thì vẫn y nguyên.

- Đúng là bần tăng.

Hàng Long La Hán đáp, ánh mắt bất giác miết về phía Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương.

Gã thầm cảm thán, Thái Ất Kim Tiên cảnh cường giả đúng là bất phàm, chỉ ngồi đó thôi đã tỏa ra khí thế áp bách khiếp người.

Tần Quân mỉm cười, giới thiệu gã với mọi người, hai chữ La Hán khiến người khác không khỏi nghĩ nhiều.

- Nhìn có vẻ như ngươi rất mạnh, chúng ta đi đánh một trận đi!

Hồng Hài Nhi đứng dậy cười nói, ngay cả Lý Nguyên Bá cũng đứng theo, chiến ý ngập tràn.

Hai tên chiến đấu cuồng ma lần này tìm nhầm người rồi.

------oOo------

Chương 487: Uy thế của ma binh

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện này có vẻ không ổn lắm?

Hàng Long La Lán cười nói, khiến người khác tưởng rằng gã đang sợ.

Tần Quân lại mở miệng cười nói:

- Nếu có dịp, các ngươi cứ luận bàn, để có thể càng quen biết nhau.

Khi nói, hắn đưa mắt nhìn Hàng Long La Hán một cái, khiến Hàng Long La Hán lắc đầu bật cười.

Tần Quân muốn cho gã cơ hội để lập uy đây mà, gã cũng hiểu rằng, nếu muốn gia nhập cái thế lực khổng lồ này của Tần Quân, thì cần phải bộc lộ thực lực.

Dù sao thì Hàng Long La Hán cũng là Kim Tiên cảnh cửu trọng siêu cấp cường giả, Tần Quân vẫn tổ chức tiệc rượu vì gã.

Có thể khiến Tần Quân phải tự mình đãi tiệc, kẻ này ắt không phải hạng đầu đường xó chợ!

Trong nháy mắt, văn võ bá quan đều rút lại ý khinh miệt của mình, mời rượu, chuyện trò với Hàng Long La Hán, dù Hàng Long La Hán có yếu

thật, thì họ vẫn cứ phải mời rượu, không chỉ để lấy lòng Hàng Long La Hán, mà còn để giữ gìn mặt mũi cho Tần Quân.

Giờ Tần Quân không còn là kẻ chỉ có một nhóm lèo tèo vài người như trước nữa, giờ dưới trướng hắn đã là cả một vương quốc khổng lồ, có sự phân hóa các cấp, khi ấy, việc sinh ra các đảng phái quyền lực là chuyện không thể tránh khỏi, không phải tất cả mọi người đều trung thành tuyệt đối với Tần Quân.

Cả thiên hạ này đều vì danh lợi, dù là thuộc hạ của Tần Quân thì cũng sẽ tranh giành lợi ích, đương nhiên, họ không dám làm Tần Quân giận dữ, hiện tại, sự uy nghiêm của Tần Quân vẫn đạt đỉnh điểm.

...

Trăng tàn, mặt trời lên.

Giờ đây, trong Thủ Sát Thành có hai bóng người bay về phía một ngọn núi nhỏ, ngọn núi ấy rõ ràng là nơi ở của Man Tượng Vương.

Hai người này mặc kín bưng, chỉ lộ ra đôi mắt, nom thực kỳ quái, nhưng ở Bình Thiên chi địa này, có rất nhiều tu sĩ ăn vận thần bí như vậy, hòng tránh tai mắt của kẻ thù.

- Lão Đại, phía trước chính là ngọn núi mà Man Tượng Vương ở.

Người có vóc dáng nhỏ gầy mở miệng nói.

Người có thân hình cao lớn, phần lưng như mọc lên nhọt lớn gật đầu nói:

- Lão Nhị, chuyện tiếp theo đây, chúng ta phải cẩn thận, không được sơ suất, nếu nhiệm vụ thất bại thì chúng ta chẳng thể báo cáo lại với yêu tôn.

Lão Nhị gật đầu, thân hình nhỏ gầy nom như đang đi bộ, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy bàn chân hắn không hề chạm đất.

Do Man Tượng Vương đã kí kết huyết mạch khế ước với Tần Quân, nên Tần Quân không phải người trấn thủ nơi này, dù sao thì Man Tượng Vương cũng không phải tù nô.

Hai người nọ nhanh chóng lên núi, khí tức của họ như được thứ gì che chắn, ngay cả Man Tượng Vương đều không nhận thấy được.

Trong rừng cây trên đỉnh núi, Man Tượng Vương nằm rạp trên đất ngủ say, dù đã đạt tới Thiên Tiên cảnh, nhưng nó không thích sử dụng dạng người, cũng không thích biến đổi hình thái, không thích cả lối sống của nhân tộc, tình trạng này rất phổ biến trong yêu tộc, đa số các yêu đều thích tự do tự tại, lấy trời làm chăn, lấy đất làm giường.

- Man Tượng Vương.

Đúng lúc này, Lão Nhị đột nhiên đi tới bên cạnh Man Tượng Vương, mở miệng hô, Lão Đại thì đứng bên rừng cây để canh chừng.

Nghe được giọng của gã, Man Tượng Vương trợn tròn mắt, ngạc nhiên hỏi:

- Cái giọng này...Ngươi là Báo Lão Nhị?

Lão Nhị nhanh chóng bỏ mảnh vải quấn quanh đầu xuống, lộ ra cái đầu báo, nom kinh dị cực kỳ.

- Ngươi đến đây làm gì?

Man Tượng Vương tròn mắt hỏi, nó liếc nhìn về Lão Đại đứng đó không xa, chần chờ hỏi,

- Ngươi là Ưng Lão Đại?

Nghe vậy, Lão Đại gật đầu, nhưng không bỏ vải che xuống.

- Mau đi theo chúng ta, nhân lúc Tần Quân còn chưa nhận thấy sự tồn tại của chúng ta.

Báo Lão Nhị nhỏ giọng giục giã.

- Không được...ta đã kí huyết mạch khế ước với Tần Đế...chạy rồi thì có ích gì chứ?

Man Tượng Vương cười khổ, sau khi kí kết huyết mạch khế ước, dù nó có

đi đâu thì Tần Quân đều cảm nhận được, hơn nữa chỉ bằng một ý nghĩ của Tần Quân, có thể khiến nó sống không bằng chết.

Đương nhiên, để tra tấn nó, Tần Quân và nó phải ở trong phạm vi mười dặm, xa hơn thì không có tác dụng.

Nhưng nếu nó chạy trốn, Tần Quân tìm đến, rồi thẳng tay giết nó, thì nó nên làm sao đây?

Chết rồi sao có thể bằng được sống...

Chí ít thì cuộc sống hiện tại của nó cũng gọi là thoải mái, dù không được tự do lắm.

- Yêu tôn có thể giúp ngươi cởi bỏ huyết mạch kế ước!

Báo Lão Nhị giải thích, lời ấy khiến đôi mắt Man Tượng Vương sáng rực lên, nó vội vàng đứng dậy.

Nếu được sống tự do tự tại thì tốt quá rồi!

- Nhưng là...

Man Tượng Vương chợt do dự, ngày ấy, Bình Thiên Yêu Tôn bị Hoàng Phong Đại Vương đánh cho chạy trối chết, nó vẫn còn nhớ như in, điều này cũng khiến nó bỏ hẳn ý nghĩ chạy trốn, dù được Bình Thiên Yêu Tôn bảo vệ thì cũng có ích gì chứ?

Dẫu sao vẫn không đánh nổi Tần Quân.

- Yên tâm đi, yêu tôn đã liên minh được với bậc đại năng của hải ngoại yêu tộc, tóm lại là, có thể giúp ngươi được bình an, tự do tự tại, mau trốn cùng chúng ta thôi!

Báo Lão Nhị gấp gáp nói, vừa nói gã vừa lấy ra một quyển trục, xé toạch, ngay sau ấy, khe không gian xuất hiện ngay cạnh gã, là một hình tròn có đường kính chừng năm thước, đủ cho Man Tượng Vương đi vào.

Ưng Lão Đại cũng phóng vọt qua, trầm giọng nói:

- Đi mau, hình như có người đang tới!

Vừa nghe gã giục vậy, Man Tượng Vương cũng đành bước vào khe không gian.

Chỉ trong nháy mắt, Man Tượng Vương đã đứng ở bình nguyên phía bên ngoài Thủ Sát Thành, cách cổng thành chừng ba nghìn thước.

Báo Lão Nhị cùng Ưng Lão Đại liên tiếp bước theo sau, bởi đã liên tiếp trải qua các trận đại chiến, nên bình nguyên phía ngoài của Thủ Sát Thành gồ ghề hết cả, địa thế gập ghềnh, điều này khiến cho binh lính đứng trên thành cũng chẳng thể thấy họ.

- Đi thôi, yêu tôn đang chờ chúng ta đó!

Ưng Lão Đại trầm giọng nói.

Man Tượng Vương mừng rỡ vô cùng, không ngờ lại chạy trốn dễ dàng như thế!

Đúng lúc này, đại địa bỗng nhiên chấn động, một luồng ma uy ngập trời đột nhiên ập tới, khiến chúng hết hồn, hàn khí xuyên từ lòng bàn chân tới tận não, cơ thể bất giác run lên bần bật.

Họ ngẩng đầu nhìn lại thì thấy từ không trung, xuất hiện những bóng dáng đen sì, phía chân trời cũng thế, giống như một tấm lưới đen giăng lên, che kín mặt trời.

Nhìn gần lại mới thấy, ấy là những người đàn ông cao lớn mặc đồ da thú, toàn thân họ tỏa ra sát ý khủng khiếp, giống như ma thú có hình dạng con người, tách nhau mà phi hành, từ trên trời xuống dưới đất, đâu đâu cũng có, ít nhất cũng chừng mấy vạn người, khiến Man Tượng Vương và hai con yêu khác chỉ biết rụt lại mà trốn, phía sau họ chính là Thủ Sát Thành.

------oOo------

Chương 488: Xi Vưu Ma Ảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nguy rồi! Bọn chúng là ma binh! Là Chân Ma! Chạy mau!

Ưng Lão Đại hốt hoảng hô lên, nếu chỉ gặp được một ma binh, nó không sợ, nhưng nếu nhiều ma binh như vậy cùng xuất hiện, nhất là còn có tám mươi mốt đầu lĩnh dẫn binh, khí tức của chúng tụ lại, dù là Chân Tiên cảnh cường giả cũng không dám trực tiếp đối đầu.

Nói xong, Ưng Lão Đại liền nhảy lại vào khe không gian, Man Tượng Vương cùng Báo Lão Nhị cũng sợ đến nỗi suýt vỡ gan, bèn theo chân chui vào.

Cửu Lê Ma Binh!

Nhóm ma binh khiến Man Tượng Vương và hai con yêu khác sợ đến mức chạy về Thủ Sát Thành chính là Cửu Lê Ma Binh mà Tần Quân triệu hoán, ma binh được gọi là ma binh bởi họ có thể ma hóa, cơ thể sẽ thú hóa hoặc dị hóa, chiến lực tăng mạnh, khiến kẻ địch vừa nghe tin đã sợ mất mật.

Tám mươi mốt tướng lĩnh mạnh vô cùng, được Xi Vưu đối đãi như huynh đệ, họ từng là lãnh tụ của các bộ lạc, sau gia nhập dân tộc Cửu Lê.

Đoạn Tu, là người duy nhất không ma hóa trong số tám mốt ngươì, vẻ ngoài già nua, chính là người có uy vọng nhất dưới trướng Xi Vưu, tu vi lên đến Chân Tiên cảnh nhất trọng, tám mươi người còn lại đều là Thiên Tiên cảnh, thực lực cao thấp không đồng đều.

Còn năm mươi vạn ma binh đều có Hóa Hư cảnh tu vi, khi tụ lại một chỗ, ma uy cuồn cuộn, khắp Nam Vực khó mà khiến nổi một đội quân nào có thể địch nổi họ, đương nhiên, nếu có Kim Tiên cảnh cường giả chỉ huy trận chiến, tỷ lệ bại trận của họ vẫn rất lớn.

- Phía trước kia chính là Thủ Sát Thành, mọi người thu khí tức lại.

Đoạn Tu trầm giọng nói, giọng lão tuy không cao, nhưng lại truyền rõ ràng vào tai từng người, trong một nhoáng, hơn năm vạn ma binh đã thu khí tức.

Tám mươi tướng lĩnh Cửu Lê khác cũng thu ma khí lại, dù đại đa số họ mặc đồ da thú, nhưng vũ khí trong tay cũng là trường mâu, và đao sắc như người thường.

Tiếc rằng, dù họ có thu ma khí lại thì cũng chẳng kịp nữa, Thủ Sát Thành đã hoảng hốt vì họ.

- Mọi người mau nhìn hướng kia!

- Ôi chao —— khí tức đáng sợ quá, chúng là ai?

- Nguy rồi! Có kẻ địch!

- Viên tướng quân tới rồi!

Chúng binh lính trên tường thành lo sợ không thôi, cùng lúc ấy, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá bay tới, đương lúc họ thấy Cửu Lê Ma Binh, đều không khỏi sửng sốt.

Dù nhân tộc ở đương kim Nam Vực chia thành chính ma lưỡng đạo, nhưng Ma Đạo không phải Chân Ma, chẳng qua chỉ là bắt chước theo mà thôi.

Ma tu vẫn chỉ là tu sĩ, mà Ma thì có thể coi như một chủng tộc khác.

Đoạn Tu cùng tám mươi vị tướng lĩnh dẫn theo Cửu Lê Ma Binh đi về phía Thủ Sát Thành, điều này khiến các binh lính không khỏi lo lắng, dù chúng ma binh chưa ma hóa, nhưng vóc dáng cùng khí thế ấy vẫn khiến người ta hoảng sợ.

- Thú vị thật!

Viên Hồng cười lạnh một tiếng, rút Tấn Thiết Côn, chuẩn bị xuất chiến, nào ngờ Hồng Hài Nhi và Lý Nguyên Bá còn ra tay nhanh hơn.

Hồng Hài Nhi lấy Bát Hỏa Tiêm Thương, Lý Nguyên Bá lôi Kim Bàng Thần Chuy, hay người lao đi như bay, một người Chân Tiên cảnh bát trọng, một người Chân Tiên cảnh cửu trọng, mấy ngàn thước đối với họ chẳng là cái thá gì.

Bị hai Chân Tiên cảnh cường giả đột kích, Đoạn Tu cùng các tướng lĩnh nhanh chóng tụ lại thành hàng, họ giương hai tay ra, các tay hướng về nhau, chín hàng ngang, chín hàng dọc, tạo thành hình vuông.

Rầm ——

Ngay lúc Hồng Hài Nhi cùng Lý Nguyên Bá chuẩn bị đánh thì đột nhiên bị một sức mạnh vô hình văng ra, hất tung hai người tới chừng vài trăm thước, cảnh này khiến Viên Hồng cùng Lôi Chấn Tử không khỏi nhíu mày.

- Chúng ta không có ác ý, chẳng qua chỉ muốn nương nhờ Tần Đế bệ hạ!

Đoạn Tu trầm giọng quát, bọn họ còn chưa làm gì mà Hồng Hài Nhi và Lý Nguyên Bá đã xông tới, điều này hiển nhiên khiến họ phản cảm vô cùng.

Nhưng Hồng Hài Nhi và Lý Nguyên Bá đều đã nổi danh, đều là cường giả đứng đầu của Chân Tiên cảnh, hơn nữa phía xa xa kia còn có Viên Hồng và Lôi Chấn Tử đang quan sát, khí tức của Kim Tiên cảnh khiến Đoạn Tu không thể không đè cơn giận xuống.

- Không cần quan tâm xem nương tựa hay gì đó, đánh một trận rồi nói!

Lý Nguyên Bá cười lạnh, nói xong, gã cầm Kim Bàng Thần Chuy, đập tới như vũ bão, Hồng Hài Nhi cũng không chịu kém cạnh.

Hai người bị bẽ mặt trước nhiều binh lính như thế, sao có thể dừng tay.

- Dàn trận!

Thấy hai kẻ này không chịu buông tha, Đoạn Tu cũng nổi giận, bèn giương giọng quát, tám mươi mốt vị tướng lĩnh đồng thời tỏa ra ma khí.

Dòng ma khí cuồn cuộn tràn ra từ cơ thể họ, tụ thành một bức tượng hùng vĩ, toàn thân đen như mực, chỉ nhìn thấy hình dáng và đường nét, bức tượng ba đầu sáu tay, cao ngất giữa tầng mây, khiến Hồng Hài Nhi và Lý Nguyên Bá hoảng hốt tới mức phải dừng tay.

- Nó là gì thế?

Lôi Chấn Tử ngạc nhiên hô lên, gã cảm nhận được luồng tử vong khí tức từ ma ảnh kia, ngay cả Viên Hồng cũng phải trợn tròn mắt.

Vụt! Vụt! Vụt! ——

Tần Quân, Na Tra, Hàng Long La Hán, Hoàng Phong Đại Vương liên tiếp bay ra, họ đều hoảng hốt nhìn ma ảnh mà tám mươi mốt vị tướng lĩnh ngưng tụ thành.

Ma ảnh còn lớn hơn cả Ngưu Ma Vương, nhất là cái khí thế bá đạo kia, khiến người ta bất giác quỳ xuống.

- Chẳng nhẽ là...

Tần Quân trợn tròn mắt, trận pháp ma ảnh mà tám mươi mốt tướng lĩnh ngưng tụ thành, rất có thể là Xi Vưu.

Xi Vưu được xưng là Binh Chủ, Chiến Thần, ngay cả Hoàng Đế và Viêm Đế cũng không đối phó nổi, là một trong Tam Đại Thủy Tổ của người Hoa Hạ, mình đồng da sắt, đao thương bất nhập, nếu ngày ấy gã đánh bại Hoàng Đế và Viêm Đế, thì giờ con dân Hoa Hạ sẽ không tự xưng là con cháu Viêm Hoàng.

- Uy áp này...

Hồng Hài Nhi nhìn Xi Vưu Ma Ảnh nuốt nước miếng sợ hãi, giờ phút này, nó chẳng thể nảy ra bất cứ chiến ý nào.

Lý Nguyên Bá vác búa xông lên, đừng nói Xi Vưu Ma Ảnh, dù là đích thân Xi Vưu ở đây, gã cũng dám đánh, dù sao thì gã cũng từng ở bên Khổng Tước Đại Minh Vương một thời gian.

Rầm ——

Một búa này nện lên Xi Vưu Ma Ảnh, hất văng mấy vạn Cửu Lê ma binh , tám mươi mốt vị tướng lĩnh thì đau đớn vô cùng, phải nghiến răng chịu đựng.

Xi Vưu Ma Ảnh nâng một tay lên, định tóm Lý Nguyên Bá.

Đúng lúc này, Tần Quân bay đến hô:

- Tất cả dừng tay!

Hắn vừa mở miệng, Lý Nguyên Bá liền vội vàng rụt lại, Đoạn Tu cũng

ngừng tay, tám mươi mốt tướng lĩnh, chẳng ai bảo ai, đều rút tay về, Xi Vưu Ma Ảnh biến mất, hóa thành một luồng khói, tựa như chưa từng xuất hiện.

- Bệ hạ cẩn thân!

Hồng Hài Nhi nhi lao đến trước mặt Tần Quân, hoảng hốt hô lên. Đám Ma Nhân này quá mạnh, nếu chúng ra tay với Tần Quân thì hậu họa khôn lường.

------oOo------

Chương 489: Nữ thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trừng mắt nhìn nó một cái, cười mắng:

- Hai cái tên chiến đấu cuồng ma này, người ta tới quy phục trẫm mà!

Nói xong, hắn liền tự mình bay về phía Cửu Lê Ma Binh.

- Tham kiến bệ hạ!

Lấy Đoạn Tu làm chuẩn, tám mươi mốt tướng lĩnh đồng loạt quỳ xuống trên không, đồng loạt hô, thanh âm chấn động mây xanh, đập vang dội vào tâm trí hết thảy những người đứng đó.

Cảnh này khiến Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá cùng hết thảy những người đứng trên tường thành phải trợn tròn mắt.

Đến quy thuận Tần Quân thật sao?

Chúng đều là ma binh đó nha!

Bọn họ nghĩ mãi chẳng thông, giờ những thuộc hạ được Tần Quân nhận có thể nói là đủ hết ma tộc: nhân, yêu ma, chẳng biết làm cách nào mà hắn có thể duỗi tay vào ma tộc.

- Cửu Lê Ma Binh, quả là lợi hại!

Tần Quân quét mắt nhìn năm vạn ma binh, tán thưởng không thôi, nhất là khi nhìn tới tám mươi mốt vị tướng quân, tim của hắn giật thót lên.

Cái đệch!

Tám mươi Thiên Tiên cảnh cường giả, một Chân Tiên cảnh cường giả!

Bình tĩnh!

Nhất định phải thong dong, phải tỏ ra như chẳng thèm để mắt!

Tần Quân cố gắng điều chỉnh tâm tình, nếu có thể điều khiển Cửu Lê Ma Binh, trong thiên hạ này, trong Nam Vực, ngoại trừ Thánh Triều, ai có thể cản bước hắn?

- Được Cửu Lê Ma Binh tương trợ, trẫm đã thấy tương lai tươi sáng cho việc chinh phục Nam Vực!

Tần Quân cười vang nói, không hề che giấu dã tâm của mình, còn tiện thể khen Cửu Lê Ma Binh, khiến họ cảm động không thôi.

Đoạn Tu trầm giọng hô:

- Ta, Đoạn Tu, đại biểu Cửu Lê Ma Binh, tuyên thệ với bệ hạ, từ nay về sau tất vi bệ hạ giết sạch hết thảy trở ngại, phò trợ bệ hạ trở thành vô thượng chi chủ!

- Đám ma binh này quy thuận bệ hạ thật sao?

- Lợi hại thật, một đội quân kinh hoàng như vậy mà cũng gia nhập chúng ta sao?

- Tần Đế quả nhiên càng ngày càng mạnh, chỉ sợ sau này, cả Nam Vực đều thuộc về nhà Tần!

- Vậy không tốt à, Đại Tần ắt sẽ chiếm sạch Nam Vực!

- Sao bệ hạ có thể khiến chúng quy thuận nhỉ?

Chúng binh lính thủ thành bàn luận sôi nổi, ngay cả từ phía trong thành, cũng có không ít tu sĩ bay lên quan sát, cũng chẳng trách được, sát khí của Cửu Lê Ma Binh quá đáng sợ, hơn trăm vạn người trong thành đều vừa được một phen hết hồn.

May rằng nơi đây vốn là một cứ điểm trọng yếu của Đại Tần, nên không có ai kinh hoảng, ngay cả Bình Thiên Yêu Tôn cũng phải quỳ gối trước Thủ Sát Thành, bọn họ còn sợ cái gì được nữa?

Tần Quân an ủi tám mươi mốt tướng lĩnh một chút rồi mới dẫn họ vào Thủ Sát Thành.

Cửu Lê Ma Binh người nào người đó đều vô cùng cường tráng, khôi ngô hơn nhiều so với đại đa số người dân của Thủ Sát Thành, giống như những pho tượng khổng lồ đi lại trên đường, khiến bao người chung quanh không khỏi chỉ trỏ.

- Bá Ôn, Cửu Lê tộc giao cho ngươi an trí.

Tần Quân vừa đi vừa cười nói với Lưu Bá Ôn bên cạnh, Cửu Lê Ma Binh vừa đến liền trở thành quân đoàn cực mạnh dưới trướng hắn, hắn đương nhiên phải đối xử tử tế với họ.

Đương nhiên, hắn cũng cần chú ý thêm tới nhóm người này, dù sao họ đều là ma binh, tính tình đoán chừng không ôn hòa lắm, nếu xảy ra mâu thuẫn với dân chúng, tu sĩ trong thành thì nguy, hai bên đều là máu thịt trên cùng bàn tay của hắn, khó phân định vô cùng.

Lưu Bá Ôn gật đầu, trong lòng đương vô cùng ngạc nhiên, không biết đội quân này tới từ đâu?

Nam vạn binh lính Hóa Hư cảnh, ngẫm lại đã thấy đáng sợ...

Trong lòng Lưu Bá Ôn càng hưng phấn, không ngờ sau khi thống nhất Bình Thiên chi địa, Đại Tần lại được thêm một đội quân mạnh mẽ như vậy, lại thêm Hàng Long La Hán mới tới tối qua, gã giống như nhìn thấy rõ mồn một rằng Đại Tần đang phát triển vững mạnh.

Phỏng chừng chưa cần tới vài năm sau, Đại Tần đã trở thành đệ nhất thế

lực ở Nam Vực!

Điểm mấu chốt nhất là Đại Tần vẫn bị xếp vào cấp bậc vương quốc.

Nếu Đại Tần thăng lên thành hoàng triều...

Lưu Bá Ôn không dám nghĩ, chỉ thấy máu nóng sục sôi trong cơ thể, đối với mưu thần, còn có gì đáng thành tựu hơn là việc giúp giang sơn trở nên cường đại?

Chuyện Cửu Lê Ma Binh gia nhập lan nhanh như lốc xoáy tới tai các quân đoàn của Đại Tần, bao gồm thiên binh vệ, Long Khởi quân đoàn, Miêu Nhân quân, Huyền Phong quân đoàn, Kim Ngân quân đoàn, Kim Bằng quân, họ đều bàn tán xôn xao về Cửu Lê Ma Binh, ai nấy đều thấy áp lực.

Bên cạnh đấy, mỗi ngày đều có hiền năng cường giả gia nhập quân đội Đại Tần, sau khi Bình Thiên chi địa rơi vào tay Tần Quân, không chỉ không suy bại, mà ngược lại, càng trở nên phát triển.

Bởi Tần Quân không hề thay đổi bất cứ quy tắc nào của Bình Thiên chi địa, mà ngược lại, còn khiến Bình Thiên chi địa càng trở nên an toàn.

Tần Quân không quá xem trọng tiền tài, nên vấn đề này, hắn khá thoải mái, đương nhiên vẫn phải căn cứ vào tình hình quốc khố, phải giữ cho quốc khố luôn dồi dào, hắn đâu có hào phóng tới mức không thu thuế.

...

Trên ngọn núi trong thành, Man Tượng Vương cùng hai con yêu khác đang run lẩy bẩy.

- Làm sao bây giờ, những ma binh đó đến quy thuận Tần Đế đấy!

Báo Lão Nhị nghiến răng nói, trong mắt ngập tràn vẻ sợ hãi, ban nãy, họ vừa truyền tống ra ngoài thì gặp phải Cửu Lê Ma Binh, suýt nữa thì sợ vỡ gan.

Ưng Lão Đại cùng bày ra cái vẻ mặt nghiêm trọng, họ chỉ có một truyền tống quyển trục, giờ đây, nếu muốn đưa Man Tượng Vương ra ngoài thì còn khó hơn lên trời.

Man Tượng Vương trầm mặc, trong lòng đã tuyệt vọng.

Xem chừng nó không thoát nổi ma trảo của Tần Quân.

Đúng lúc này, một đội Cửu Lê Ma Binh chậm rãi đi về phía ngọn núi, chừng hơn một trăm ma binh, còn có một ma tướng, người dẫn họ tới là sư phụ của Du Phượng Hoàng – Đan Minh Tử.

- Các vị, lầu các ở ngọn núi này vốn được dựng lên cho tọa kỵ của bệ hạ – Man Tượng Vương, nhưng bởi số phòng trong thành không đủ, lại không dám để các ngươi ở khách điếm, nên mong các vị không ghét bỏ.

Đan Minh Tử vừa đi vừa cười nói, trên núi có không ít lâu viện, cho mấy trăm người ở chỉ là chuyện nhỏ.

- Sao bọn ta có thể ghét bỏ chứ.

Ma tướng cười nói, bất cứ nơi nào trong Thủ Sát Thành đều xa hoa hơn nơi họ từng sống, họ chẳng có lý do gì để ghét bỏ cả.

Dựa theo thiết lập của hệ thống, Cửu Lê Ma Binh đến từ vùng hoang dã vô cùng xa xôi của Nam Vực, điều kiện sinh hoạt kém xa với nhân tộc ở giải đất trung tâm, bối cảnh này khá giống với thời kỳ của Viêm Hoàng trong thần thoại.

Ưng Lão Đại và Báo Lão Nhị thấy nhóm người đó đi lên, liền quẳng lại một câu rồi bỏ chạy:

- Man Tượng Vương, ngươi tự xử lý nhé, về sau nếu có cơ hội, bọn ta sẽ tới cứu tiếp!

Man Tượng Vương nằm rạp trên đất, lòng lạnh lẽo vô cùng.

------oOo------

Chương 490: Truy đuổi trong đêm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái đệch!

Không cứu được ta thì đừng có đến!

Làm người ta, không đúng, là tượng ta tốn công vui sướng!

Trong lòng Man Tượng Vương bi phẫn vô cùng, nhân sinh xoay vần trong chớp mắt chính là đây.

...

Sau khi triệu hồi Hàng Long La Hán, Tần Quân cho gã tự do đi lại trong vương quốc Đại Tần, tiện thể lan truyền phật pháp, các phương pháp tu luyện của nhân tộc ở Nam Vực đa số đều thiên về đạo pháp, để khiến các phương pháp tu luyện trở nên phong phú hơn, Tần Quân quyết định thúc đẩy phật pháp.

Giống như Hoa Hạ của đời sau, các giáo pháp phong phú vô cùng, đa phần người dân đều có thể tìm được tín ngưỡng hợp với mình.

Ngày thứ tám sau khi Cửu Lê Ma Binh gia nhập, vết thương của Tần Quân cũng khỏi hẳn, đã có thể tiếp tục luyện kiếm, cùng lúc ấy, cái tin Bình Thiên chi địa đã hoàn toàn thuộc về Đại Tần cũng lan khắp nhân tộc, tuy khiến nhiều thế lực giận dữ vô cùng, nhưng họ chỉ biết cắn răng chịu đựng.

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần đã đến!

Những tháng ngày chờ cho tới lúc đi Thánh Triều có chút buồn chán, nhưng phúc lợi của hệ thống vẫn không gián đoạn.

Tần Quân vừa luyện kiếm vừa nghĩ trong lòng:

- Bắt đầu triệu hoán đi!

Giờ hắn chẳng thiếu nhân tài, ngoại trừ hơn hai mươi Thần Ma mà hệ thống triệu hoán về, còn có đủ hạng nhân tài tới quy thuận, nên hiện giờ hắn chỉ muốn triệu hoán Thần Ma có tu vi từ Thái Ất Kim Tiên trở lên, hoặc là khiến mình trở nên mạnh mẽ.

Ở Nam Vực, hắn không lo có cường địch xuất hiện, nhưng Tây Vực phật

môn vẫn là một mối nguy, nhất là Như Lai Phật Tổ.

Vừa nghĩ đến Như Lai, Tần Quân liền đau đầu, kẻ này quá mạnh, biết bao Thái Ất Kim Tiên cảnh Thần Ma cũng không đấu nổi Như Lai.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán ngẫu nhiên Thần Ma...

Trong thần thoại, ai mạnh hơn Như Lai nhỉ?

Khổng Tuyên, Côn Bằng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Thông Thiên giáo chủ, Trấn Nguyên Tử, Chuẩn Đề,...

Cộng Công, Chúc Dung, Hậu Thổ, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Phục Hy, Lục Áp Đạo Nhân,...

Tần Quân thầm điểm qua tên của các Thần Ma, liệt kê một loạt ra thì những người mạnh hơn Như Lai có rất nhiều, nhưng cấp bậc của họ cao quá, hiện Tần Quân không có tí hi vọng nào về việc có thể triệu hồi họ.

Dù hệ thống triệu hoán ngẫu nhiên, nhưng cũng có giới hạn, nếu Thần Ma quá mạnh thì Tần Quân không thể áp chế được.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đã triệu hoán được Hằng Nga...

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên, Tần Quân không khỏi buồn bã, ai, không phải là đại thần gì.

Đợi đã!

Cái đệch!

Hằng Nga!

Tần Quân khựng lại, phấn khởi vô cùng.

Ôi mẹ ơi, không phải đại thần, nhưng là nữ thần nha!

Cái tên Hằng Nga có thể nói là lưu truyền thiên cổ, ở Hoa Hạ không ai không biết, không ai là chưa từng nghe.

- Mau cho hiện bảng thuộc tính của Hằng Nga.

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt, giục giã nói.

Không phải do hắn có ý đồ đen tối gì, chẳng qua là bởi được gặp nữ thần nên hưng phấn quá mà thôi, đương nhiên, đấy là cái cớ hắn tự nghĩ ra để bao biện cho mình.

Ôi cái đệch....

- Hằng Nga, đến từ thượng cổ thần thoại.

- Thân phận: Nguyệt Thần!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng!

- Công pháp: Thái Âm Thần Kinh!

- Thần thông: Nguyệt Hoa Chi Quang!

- Độ trung thành: 89 (tối đa là 100)!

Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng!

Tần Quân trợn tròn mắt, hiển nhiên là do thực lực của Hằng Nga nằm ngoài dự đoán của hắn, hắn không nhịn được bèn hỏi:

- Hằng Nga mạnh thế sao?

- Hằng Nga là con gái của Đế Khốc – một trong Tam Hoàng Ngũ Đế của thời thượng cổ, Tam Hoàng Ngũ Đế này chính là Tam Hoàng Ngũ Đế trong thần thoại.

Hệ thống giải thích.

Tam Hoàng Ngũ Đế trong lịch sử chắc chắn là phàm nhân, nhưng trong thần thoại thì khác, chắc chắn là lợi hại vô cùng.

Những hiểu biết của Tần Quân đối với Hằng Nga mới chỉ dừng lại ở đoạn là thê tử của Hậu Nghệ, và những miêu tả trong Tây du Ký, có người nói

đùa rằng Hằng Nga chính là bồ của Ngọc Đế, Thiên Bồng Nguyên Soái tán tỉnh Hằng Nga nên mới bị biếm hạ phàm, còn đầu thai vào heo, thê thảm quá đỗi.

Đương nhiên cũng có thuyết âm mưu nói rằng mâu thuẫn giữa Thiên Bồng Nguyên Soái và Hằng Nga chỉ là diễn kịch, chủ yếu để khiến Thiên Bồng Nguyên Soái nhập đội đi Tây Trúc với Đường Tăng.

Tần Quân bỗng nhiên nhận ra, bảng thuộc tính của Hằng Nga không nói đến từ Tây Du Ký, mà là thượng cổ thần thoại.

Chi tiết này đáng để suy nghĩ.

Hằng Nga chưa từng bộc lộ thực lực, nhưng sức mạnh của nàng lại khiến cho Thiên Bồng Nguyên Soái cũng phải ngạc nhiên, hơn nữa, nàng còn là con gái của Đế Khốc, hiển nhiên sẽ có thiên phú cực tốt, lại tu luyện không biết bao năm trên mặt trăng, vậy nên, thực lực của Hằng Nga đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng là điều bình thường.

- Sao ngươi không triệu hoán cả Hậu Nghệ luôn cơ chứ?

Tần Quân bắt đầu ảo tưởng, Hậu Nghệ bắn mặt trời, hiển nhiên là rất mạnh.

- Hậu Nghệ quá mạnh, nếu xuất hiện cùng Hằng Nga, e rằng ký chủ không áp chế nổi, lại thêm chuyện Hậu Nghệ với Hằng Nga tuy từng kết hôn nhưng không có duyên phận, nên ở thời không song song, hệ thống đã tách hai người ra, Hằng Nga ở thế giới này bị linh dược của Tây Vương Mẫu đưa lên mặt trăng trước, phải chịu kiếp số muôn đời cô độc.

Hệ thống giải thích.

Tần Quân giật mình, chuyện của Hậu Nghệ và Hằng Nga có rất nhiều phiên bản, có bản nói rằng Hằng Nga muốn thành tiên nên mới uống linh dược để phi thăng, lại có bản nói Hằng Nga trúng kế của Tây Vương Mẫu, ăn nhầm linh dược, cũng có bản lại nói rằng Hậu Nghệ dan díu với thê tử của Hà Bá, khiến Hằng Nga giận dữ, uống thuốc để phi thăng.

Điều đáng nói chính là, trước thời Đông Hán, không hề có bất cứ tư liệu hay văn hiến nào có thể chứng minh rằng Hậu Nghệ và Hằng Nga có mối

quan hệ với nhau, vậy mà các tiểu thuyết hoặc tác phẩm văn học đời sau lại tác hợp đôi bên.

Nếu Hằng Nga thôi đã mạnh nhường vậy, thế người mạnh hơn nàng rất nhiều, thậm chí còn khiến hệ thống dè chừng không dám cho đôi bên có mối liên hệ gì như Hậu Nghệ, thì sẽ có thực lực khủng khiếp nhường nào chứ?

- Thôi, được một Hằng Nga cũng ổn rồi, lại thêm một Thái Ất Kim Tiên cảnh cường giả.

Tần Quân lắc đầu thở dài, cảm xúc hưng phấn bay biến rồi mới ngẫm, so với Hằng Nga, thì hắn càng chờ mong Hậu Nghệ hơn.

Ờ mà, hiện tại chẳng phải Hằng Nga đang độc thân sao?

Hai mắt Tần Quân sáng rỡ lên, rồi hắn vội lầm bầm:

- Sắc tức là không, không tức là sắc.

Xem chừng sau này phải cho Đát Kỷ đi vào phó bản Thần Ma, nếu không thì nàng ấy không áp chế nổi Hằng Nga.

Tần Quân vừa nghĩ bụng, vừa bắt đầu luyện kiếm.

------oOo------

Chương 491: Truy đuổi trong đêm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

Màn đêm buông xouống, nhóm Tần Quân đương ngồi quanh đình viện ăn cơm, ngọn đèn chiếu sáng cả đình viện, vốn các tu sĩ sẽ bỏ việc ăn cơm ba bữa, nhưng Tần Quân vẫn giữ cái truyền thống ấy lại, hơn nữa, nguyên liệu nấu ăn của hắn đều là linh vật, cái lợi nhiều hơn cái hại, xa xỉ vô cùng.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Tiểu Ly, Vọng Tuyết cùng Tần Quân ngồi một

bàn, những người khác ngồi bàn khác.

- Nào nào nào, mời cơm thôi, mời cơm thôi.

Tần Quân không ngừng gắp đồ ăn cho Vọng Tuyết, Tiểu Ly thấy vậy liền bĩu môi nói:

- Tần Quân ca ca bất công!

Nghe vậy, Tần Quân chỉ đành quay sang gắp đồ ăn cho nàng.

Đát Kỷ cũng trợn mắt khinh bỉ:

- Bệ hạ nhất định là đang nghĩ làm cách nào để dỗ Vọng Tuyết lên giường đúng không?

Vọng Tuyết nghe vậy, gương mặt nhỏ nhắn của nàng đột nhiên đỏ lựng lên, ánh trăng phủ trên mái tóc nàng, khiến nàng toát lên vẻ đẹp như Nguyệt Thần.

Tần Quân đáp lại rất đường hoàng:

- Nói bậy gì đó, trẫm chỉ đơn giản là muốn đối xử tốt với nàng ấy thôi mà.

- Ha hả!

Đát Kỷ bày ra cái vẻ mặt không thể nào tin nổi, Du Phượng Hoàng cũng vậy.

Tiểu Ly như nghĩ tới điều gì, liền cười ngây ngẩn, cảnh này khiến Vọng Tuyết xấu hổ quá, chỉ hận không có cái lỗ để chui vào.

- A? Kia là gì?

Đúng lúc này, Du Phượng Hoàng đột nhiên chỉ lên bầu trời, sửng sốt hô lên, khiến Tần Quân và những người khác đều quay đầu nhìn qua.

Giữa bầu trời đêm lấp lánh hàng vạn hàng nghìn những vì sao, đột nhiên một ngôi sao băng xẹt qua, rực rỡ vô cùng, thậm chí còn tựa như có thể thắp sáng cả màn đêm.

Tần Quân chớp chớp mắt, chói quá, kẻ nào mà lại thích làm màu thế nhỉ?

- Đinh! Xuất hiện nhiệm vụ nhánh – Nguyệt Thần, Thiên Hàng! Nội dung cụ thể của nhiệm vụ: Hằng Nga giáng lâm, trong vòng năm ngày, cần phải tìm được nàng, khi túc chủ lại gần, nàng sẽ thức tỉnh, nhiệm vụ thành công thì độ trung thành của Hằng Nga sẽ tăng lên, ngược lại, nhiệm vụ thất bại sẽ khiến độ trung thành của Hằng Nga giảm xuống, thậm chí còn có xác suất phản bội!

Tiếng thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên, khiến Tần Quân trợn tròn mắt!

Cái đệch!

Nhiệm vụ quái gì thế?

Tần Quân sao có thể cam lòng khiến Hằng Nga rời xa mình, dù sao đây cũng là một Thái Ất Kim Tiên cảnh cường giả!

- Chẳng nhẽ ngôi sao băng kia chính là Hằng Nga.

Tần Quân thầm hỏi trong lòng, hắn đứng dậy, nhíu mày nhìn về phía bầu trời đêm.

- Đúng thế.

Câu trả lời của hệ thống khiến Tần Quân xót xa quá đỗi.

Hắn liền quay sang hô Na Tra:

- Na Tra, ra ngoài mấy ngày với trẫm!

Vừa nói xong, hắn liền nhảy vút lên, dưới chân ngưng tụ một đám mây, Na Tra dù chưa hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, nhưng vẫn ngoan ngoãn đứng lên.

- Bệ hạ đi đâu thế?

Đát Kỷ vội vàng hỏi.

Tần Quân quay sang cười nói với nàng:

- Yên tâm, chi mấy ngày thôi, trẫm sẽ nhanh chóng trở về!

Nói xong, hắn liền bay về phía ngôi sao băng kia rơi xuống, Na Tra theo sát phía sau.

Mọi người quay sang nhìn nhau, đều không hiểu chuyện này là thế nào, Lý Nguyên Bá than thở:

- Nhất định là đi chiến đấu, nếu không thì sao lại dẫn Na Tra theo.

Lời này khiến bốn nàng, bao gồm cả Đát Kỷ, càng lo lắng, Viên Hồng và những người khác thì rủa thầm, tiểu tử này chẳng biết ăn nói gì cả.

...

Vụt ——

Tần Quân cùng Na Tra cưỡi mây bay đi vun cút, trên đầu họ chính là ngôi sao băng kia.

- Bệ hạ, sao chúng ta phải đuổi theo nó?

Na Tra không dằn nổi cơn tò mò, bèn mở miệng hỏi, trời thì khuya rồi, y còn chưa được ngủ ngon kìa.

- Đương nhiên là bởi có chuyện quan trọng!

Tần Quân trừng mắt nhìn y một cái, hắn quyết định, trước khi gặp được Hằng Nga, hắn sẽ không tiết lộ chuyện về nàng, để tránh việc giải thích lằng nhằng.

Làm cách nào mà hắn lại biết trong sao băng có người?

Làm cách nào mà hắn lại biết Hằng Nga rất mạnh?

Mấy câu hỏi này, để giải thích được thì vô cùng phiền toái, nên tốt nhất là không cần giải thích.

- Ngươi có thể tính được hướng đi của nó không?

Tần Quân chỉ vào ngôi sao băng, hỏi, hiện người điều khiển đám mây này là Na Tra, vậy nên tốc độ phi hành của họ nhanh vô cùng.

- Hẳn là được, nhưng nó nhanh quá, không thể dự tính sẽ bay xa chừng nào.

Na Tra cau mày nói.

Nói cách khác, rất có thể ngôi sao kia sẽ bay ra ngoài Nam Vực.

Tần Quân thầm mắng, hệ thống đúng là cái loại chỉ giỏi hãm hại, sao lại để Hằng Nga xuất hiện theo cách này chứ?

Tiếc rằng hệ thống không giải thích gì, hắn chỉ đành cắn răng đuổi theo, triệu hoán được một Thái Ất Kim Tiên cảnh cưởng giả vốn chẳng phải chuyện dễ, huống chi đây còn là nữ thần.

Nếu Hằng Nga bị người khác dụ đi mất, Tần Quân tức đến hộc máu là cái chắc.

Vụt ——

Hai người cưỡi mây bay vun vút, bay qua rừng cây, cuốn theo gió lớn khiến đám lá cây lao xao bay tán loạn.

Đêm tàn trời sáng.

Tần Quân vẻ mặt âm trầm ngồi trên mây, trong lòng như có ngàn vạn con thảo nê mã bay qua.

Tốc độ của lưu tinh quá nhanh, vào lúc bình minh đã biến mất ở phía chân trời, cắt đuôi Na Tra và Tần Quân, khiến cho Na Tra cũng cảm thấy vô cùng xấu hổ.

- Bệ hạ, có chắc là muốn tiếp tục đuổi theo hay không?

Na Tra mở miệng hỏi.

- Đương nhiên rồi, tiếp tục đuổi theo nó.

Tần Quân trầm giọng nói, thời gian hoàn thành nhiệm vụ mà hệ thống đưa ra là năm ngày, có thể thấy được năm ngày này tương đương với bảo hộ kỳ của Hằng Nga.

Tuy rằng Na Tra cảm thấy nghi hoặc không biết đạo lưu tinh kia rốt cuộc là gì, nhưng vẫn nghe theo lệnh của Tần Quân, tiếp tục điều khiển vân vụ bay về phía trước.

Lúc này bọn họ đã bay ra khỏi Bình Thiên chi địa.

Bình Thiên chi địa rất rộng lớn, nhưng đối với cường giả Thái Ất Kim Tiên như Na Tra thì không thể xem là lớn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Cùng lúc đó, đạo lưu tinh rơi vào giữa một mảnh thảo nguyên.

Ầm ầm ——

Đại địa rung chuyển kịch liệt, lưu tinh trực tiếp rơi xuống khiến cho bụi đất bốc lên cao tới mấy trăm trượng, từng vết nứt kéo dài, lan ra khắp nơi, khiến cho mấy ngàn mét xung quanh nháy mắt sụp đổ, tạo thành một cái hố lớn, có thể thấy được lực va đập lớn tới mức nào.

Vèo! Vèo! Vèo!

Từng tên tu sĩ nhanh chóng bay tới từ đủ các hướng, trên mặt bọn họ mang theo vẻ tò mò và khẩn trương.

Phàm là mỗi khi thiên ngoại chi thạch rơi xuống đều sẽ dẫn tới hạo kiếp, hoặc là trực tiếp tạo thành tai nạn có quy mô lớn, hoặc là bản thân nó ẩn chứa thứ gì đó khiến các cường giả tranh đoạt, thiên ngoại chi thạch bình thường đều là luyện khí chí bảo, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

------oOo------

Chương 492: Hạo kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi bụi mù tán đi, bên trong hố to xuất hiện một khối thủy tinh thạch cao tới năm thước, bề ngoài giống như một tảng băng lớn, rơi vào bên trong bùn đất, dưới ánh sáng mặt trời chiếu rọi lộ ra hào quang chói mắt rung động lòng người.

Các tu sĩ đang tụ tập ở xung quanh miệng hố đều đưa mắt nhìn nhau, không ai dám hành động thiếu suy nghĩ, để đề phòng bên trong thủy tinh thạch kia ẩn chứa nguy hiểm.

- Đây rốt cuộc là thứ gì đây?

- A? Thần thức cư nhiên không cách nào xuyên thấu vào được!

- Sẽ không phải là tà vật gì đó chứ…

- Ai lên xem thử đi?

- Để ta tới, để ta dùng khôi lỗi đi lên thăm dò thử xem sao!

Các tu sĩ ồn ào bàn tán, rất nhanh liền có một tên tu sĩ trung niên bộ dạng thấp bé giơ tay lấy ra một khôi lỗi, gã tiện tay quăng ra, khôi lỗi liền rơi xuống thủy tinh thạch bên dưới.

Khôi lỗi này vô cùng bình thường, cao không tới hai mươi phân, giống như một món đồ chơi của trẻ con.

Trong nháy mắt sau khi rơi xuống thì khôi lỗi như sống dậy, lại lảo đảo chạy về phía thủy tinh thạch, đám tu sĩ khác nhìn một màn này mà cảm thấy vô cùng khẩn trương.

Không bao lâu sau, khôi lỗi đi tới trước mặt thủy tinh thạch, nó luồn lên nhảy xuống, nhưng không hề gặp phải bất trắc gì.

Toàn bộ thảo nguyên trở nên yên tĩnh, chỉ có tiếng gió thổi vù vù truyền vào trong tai.

Bầu không khí vừa khẩn trương vừa quỷ dị bắt đầu lan tràn.

Rất nhanh liền có tu sĩ bắt đầu hành động, lao vun vút về phía thủy tinh thạch, gã vừa hành động thì tất cả tu sĩ còn lại cũng đều động.

Khối thiên ngoại thủy tinh thạch lớn tới như vậy, nếu đem đi bán thì tuyệt đối sẽ đổi được lượng lớn linh thạch, đương nhiên giữ lại để luyện khí cũng là lựa chọn không tồi.

Một tu sĩ chém ra một đao, đánh lên thủy tinh thạch kia, ánh lửa bắn ra bốn phía, gã chỉ cảm thấy bàn tay run lên, toàn thân lông tơ dựng đứng, nhưng lại không làm khối thủy tinh thạch kia sứt mẻ chút nào.

Đám tu sĩ còn lại liên tục hạ xuống, đại chiến vô cùng căng thẳng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo pháp thuật bị bắn ra, khiến cho bụi đất nổ tung bay mù mịt, cũng có tu sĩ lao vào đấu đá với nhau, máu tươi bắn ra tung tóe khắp nơi, tràng diện trong nháy mắt liền trở nên hỗn loạn.

Vì bảo vật, các tu sĩ liền giết tới đỏ cả mắt.

Đám tu sĩ ở gần thủy tinh thạch nhất bị chém bị thương, máu tươi văng lên trên thủy tinh thạch, trong nháy mắt, thủy tinh thạch liền bắn ra hào quang sáng chói, khiến tất cả mọi người giật mình hoảng hốt nhìn về phía nó.

- Oanh ——

Một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên truyền ra từ bên trong thủy tinh thạch, quét ra bốn phương tám hướng, trực tiếp đánh cho mấy trăm tu sĩ xung quanh bay ngược ra ngoài, không ngừng thổ huyết.

Phàm là tu sĩ dưới Hóa Hư cảnh đều bỏ mạng ngay tại chỗ!

Đám tu sĩ Hóa Hư cảnh may mắn còn sống đều sợ tới mức mồ hôi lạnh tuôn ào ào, hít vào từng ngụm khí lạnh.

- Tà vật…. tuyệt đối là tà vật…

Có người run rẩy bật thốt, vừa nói xong liền xoay người bỏ chạy, những kẻ còn lại cũng không dám ở lại lâu.

Tới tận đây, lời đồn đãi về thiên ngoại chi thạch bắt đầu lan ra.

Có người nói đó là một khối tài liệu luyện khí cực phẩm, cũng có người nói bên trong nó ẩn chứa tà ma vô cùng đáng sợ, đủ loại đồn đãi lan ra khiến cho người ta khó lòng phân biệt thật hay giả.

…

Bên dưới vạn dặm càn khôn, Tần Quân và Na Tra cứ phi hành không có mục đích.

Phía trước là một tòa thành, bốn phía bị núi non bao quanh.

- Bệ hạ, hay là chúng ta vào thành tìm hiểu tin tức đi?

Na Tra nhướng mày hỏi.

Thiên ngoại chi thạch mà rơi xuống thì nhất định sẽ khiến cho khắp nơi chú ý tới, tìm người hỏi thử ít ra cũng tốt hơn cứ thế cắm đầu bay khắp nơi.

Cách Hằng Nga đáp xuống đã qua ba ngày, Tần Quân lúc này gấp như kiến bò trên chảo nóng.

- Đi!

Tần Quân cố nén bực bội nói, hắn biết lúc này càng không nên hoảng loạn mất bình tĩnh.

Rất nhanh, Na Tra mang theo Tần Quân thần không biết quỷ không hay lẻn vào trong thành, lấy tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh của y thì mang người vào thành chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, huống hồ gì người có tu vi mạnh nhất ở trong tòa thành này cũng chỉ là Địa Tiên cảnh đỉnh phong mà thôi.

Trên đường phố tấp nập, đủ các sạp hành và tiếng rao chào hàng.

Tần Quân dùng thần thức quét qua, phát hiện người đi qua đi lại trên

đường phố đều có tu vi, cho dù là lão nhân bán bánh dạo bên đường cũng có tu vi Luyện Khí cảnh.

Xem ra tòa thành trì này hoặc là lệ thuộc hoàng triều nào đó, hoặc là thuộc về Chính Đạo Ngũ Hùng.

Bên trong vương quốc bình thường đa số đều là người thường..

- Đi tìm Mệnh Cơ Các!

Tần Quân nói, Mệnh Cơ Các chuyên làm mua bán tình báo, tìm bọn họ là thích hợp nhất.

Một đường thăm hỏi đi tới, bọn họ nhanh chóng đi tới trước Mệnh Cơ Các.

Vừa mới chuẩn bị đi vào bên trong thì lại có ba nam tử cầm kiếm đi qua từ phía sau của bọn họ.

- Thiên ngoại chi thạch ở trên Hỏa Tận Nguyên, chúng ta phải nắm chắc thời gian.

- Đúng đó, nghe nói Chính Đạo Ngũ Hùng đều đang để ý tới khối thiên ngoại chi thạch này, chúng ta có thể kiếm chác được chút gì không?

- Ngươi không biết khối thiên ngoại chi thạch này nặng tới mấy vạn cân sao?

Lời bàn tán của ba người nháy mắt liền khiến Tần Quân tò mò, hắn vội vàng ngăn bọn họ lại hỏi:

- Các ngươi đang nói tới thiên ngoại chi thạch rơi xuống ba ngày trước sao?

Tên nam tử mặc áo lam dẫn đầu hơi nhíu mày nói:

- Đương nhiên rồi, chuyện này đã huyên náo xôn xao khắp Chính Đạo rồi.

Nếu như không phải vì không thể nhìn thấu tu vi của Tần Quân, hơn nữa Tần Quân lại có bộ dạng khí vũ hiên ngang, gã mới không thèm để ý tới Tần Quân.

- Có thể dẫn chúng ta đi cùng được không?

Tần Quân mỉm cười hỏi.

Tên nam tử áo lam vô thức muốn từ chối, Tần Quân khẽ búng tay, một khối linh thạch tam giai xuất hiện trong tay của hắn, tên nam tử áo lam kia nhìn thấy thì hai mắt trợn to sững sờ, hai gã đồng bọn của hắn cũng như vậy.

- Chỉ cần các ngươi dẫn đường thì ta sẽ cho mỗi người một khối!

Tần Quân nói với vẻ không cho phép cự tuyệt, rốt cuộc cũng hiểu được vì sao thổ hào lại có thể hiên ngang ngẩng cao đầu rồi.

Cảm giác nện tiền thực con mẹ nó sướng!

- Không thành vấn đề!

Tên nam tử áo lam sảng khoái đáp ứng, trong lòng lại thầm mắng Tần Quân là kẻ ngu.

Hỏa Tận Nguyên kia ai mà không biết, Tần Quân có thể tới Mệnh Cơ Các mua địa đồ, tốn mấy khối linh thạch nhất giai là mua được, ấy thế mà lại bỏ ra ba khối linh thạch tam giai để bọn họ dẫn đường, tuyệt đối là đầu óc có vấn đề.

------oOo------

Chương 493: Cường giả Địa Bảng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồng thời gã lại tính toán xem có nên cướp tiền của Tần Quân hay không.

Tuy rằng Tần Quân khí độ bất phàm, nhưng nhìn ngoại hình thì vẫn còn quá trẻ, đoán chừng là vị công tử ca nhà nào đó vừa mới ra trải đời.

Ba người bọn họ đi trước dẫn đường, đồng thời cũng âm thầm truyền âm

bàn tính chuyện này.

- Bọn họ là heo à…

Tần Quân câm nín giật giật khóe miệng, tu vi của ba người bọn họ mới chỉ là Kim Đan cảnh, thuật truyền âm của bọn họ ở trong mắt Na Tra có thể nói là sơ hở chất chồng.

- Người phàm thật đúng là người phàm….

Tần Quân nhìn về bóng lưng của ba người dẫn đường phía trước, trong lòng tràn đầy cảm khái.

Bởi vì không có mắt nhìn, đắc tội với người mà bọn họ không thể trêu chọc, xem như một loại bi ai.

Đương nhiên, đối với loại người như thế này, Tần Quân chắc chắn sẽ không nhân từ mà nương tay, có trời mới biết ba kẻ này đã làm biết bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý, nghe theo giọng điệu nói chuyện của bọn họ là biết ngay đây không phải lần đầu tiên bọn họ làm vậy.

Na Tra thì đang cười lạnh, y ngáp một cái cũng có thể khiến cho ba kẻ trước mặt chết không có chỗ chôn, cho nên đối mặt với quỷ kế của bọn họ, y thậm chí còn không hề tức giận, chỉ cảm thấy buồn cười mà thôi.

Cứ như vậy, hai người Tần Quân đi theo đám bọn họ ra khỏi thành trì.

Trên đường đi, hai người đều không nói một lời, chỉ lẳng lặng nghe ba người kia nói chuyện, hóa ra thiên ngoại chi thạch đã gây sóng gió rất lớn, mỗi lần có máu tươi văng lên trên thiên ngoại chi thạch, hoặc là thiên ngoại chi thạch gặp phải lực trùng kích cực mạnh thì đều phát ra một cổ lực lượng vô hình oanh sát đám tu sĩ ở xung quanh.

Nó càng thần bí thì lại càng hấp dẫn người khác.

Trong vòng ba ngày hấp dẫn không ít tu sĩ có tiếng tăm, nhưng đều ủ rũ mà về, nhưng theo thời gian trôi qua, tu sĩ tới đây càng lúc càng mạnh, thậm chí hấp dẫn không ít người trong thiên tài Nhân Bảng và cường giả Địa Bảng.

Nhân Bảng là bảng xếp hạng các thiên tài, Thiên Bảng là bảng xếp hạng cường giả khắp Nam Vực.

Về phần Địa Bảng thì cũng giống như Nhân Bảng vậy, chia làm hai bảng chính ma, trong đó năm của Chính Đạo là những tu sĩ dưới một trăm tuổi, không hạn chế tu vi, mạnh nhất là đạt tới Chân Tiên cảnh, người thấp nhất cũng có tu vi Thiên Tiên cảnh, tổng cộng có một ngàn người.

Đương nhiên đây cũng không phải nói rõ cường giả Chân Tiên cảnh của Nam Vực chỉ có một ngàn người, chỉ có thể nói người dưới một trăm tuổi đạt tới Chân Tiên cảnh không tới một ngàn người.

Tần Quân còn nghe thấy một số người quen cũ, ví như đệ nhất thiên tài hiện tại của Chính Đạo là Kim Vô Hối, đệ nhất thiên tài của Ma Đạo là Ám Lãng, Kim Vô Hối thì không cần phải nói, còn Ám Lãng lại liên quan tới nhiệm vụ của Tần Quân, nếu như có thể thu phục được gã thì Tần Quân có thể lấy được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.

- Đáng tiếc không phải là chí bảo luyện khí gì hết, đó chính là thủ hạ của trẫm.

Tần Quân cười thầm, nếu như đám thiên tài Nhân Bảng với năm cường giả kia nhìn thấy có một tiên nữ tuyệt thế bước ra từ bên trong thiên ngoại chi thạch kia thì không biết bọn họ sẽ có phản ứng thế nào đây.

Sau khi rời khỏi thành, bọn họ băng rừng lội suối, trên đường đi gặp được không ít tu sĩ, phần lớn mọi người đều có vẻ vội vội vàng vàng, không chào hỏi gì với bọn họ.

Sau khi hỏi han rõ ràng thì Tần Quân mới hiểu ra nơi đây chính là chỗ tiếp giáp giữa chính ma lưỡng đạo, tương đương với một vô chủ chi địa khác.

Tên nam tử mặc áo lam tên là Tiết Hoa.

Chính là đệ tử chính thức của Ly Nguyên Cốc trong Chính Đạo Ngũ Hùng, gã ỷ vào thân phận này của mình, cho nên lúc nói chuyện đều mắt cao hơn đầu, nhìn người bằng lỗ mũi.

Hai người khác là đệ tử thực tập cua Ly Nguyên Cốc, xem như người hầu

của tên Tiết Hoa kia.

Giống như đã sớm xem hai người Tần Quân như người chết, cho nên tên Tiết Hoa không hề che giấu tin tức của mình chút nào, mặc kệ Tần Quân hỏi gì gã đều trả lời.

- Hỏa Tận Nguyên kia cách nói này bao xa, phải đi như thế nào?

Tần Quân cười ha hả hỏi, chờ các ngươi trả lời xong thì các ngươi cũng nên xuống địa ngục rồi!

Tiết Hoa vừa muốn mở miệng thì lúc này, một tên thanh niên bạch y cưỡi phi kiếm giáng xuống từ trên trời giống như kiếm tiên, hạ xuống phía trên rừng cây, quan sát mấy người Tần Quân.

- Các ngươi có biết Hỏa Tận Nguyên đi hướng nào không?

Trên mặt của tên thanh niên bạch y kia đầy vẻ lạnh nhạt, ngữ khí không mang theo chút cảm tình nào.

Thực là biết cách ra vẻ mà.

Tần Quân thầm mắng, theo như Tần Quân thấy thì bạch y là trang phục chuyên dụng cần dùng mỗi khi ra vẻ hay làm màu, cộng thêm tư thái cao ngạo cư cao lâm hạ, hai thứ này đi cùng với nhau quả thật là đòn tấn công trí mạng, có lực sát thương vô cùng lớn.

- Ngài là…. Hạ Huyền Mệnh Bạch Kiếm Hiệp?

Tiết Hoa kích động hỏi, giống như người hâm mộ cuồng nhiệt vậy, hai tên đồng bọn còn lại của gã nghe thấy vậy cũng trở nên kích động theo.

Tần Quân không còn lời nào để nói, hắn cảm giác mình giống như đã nhìn thấy tên của Hạ Huyền Mệnh ở trên Nhân Bảng rồi, nhưng hắn lại không nhớ rõ, dù sao thì hôm nay hắn chính là người đứng đầu của Nhân Bảng.

Kẻ đứng đầu chưa bao giờ để ý tới những tên ở phía sau cả.

Hạ Huyền Mệnh khẽ gật đầu, mày kiếm khẽ nhíu, tựa hồ có chút không kiên nhẫn, Tiết Hoa sợ tới mức vội vàng chỉ vào hướng tây nói:

- Đi thêm bốn trăm dặm về phía trước thì chính là Hỏa Tận Nguyên.

- Ừm!

Hạ Huyền Mệnh tới cũng nhanh, mà đi cũng nhanh, quả nhiên không phụ cái tên Bạch Kiếm Hiệp của gã.

Tiết Hoa và hai tên đồng bọn thì lại kích động bắt đầu nói tới những chiến tích truyền kỳ của Hạ Huyền Mệnh, Tần Quân nghe thấy mà đổ mồ hôi hột.

- Được rồi, nếu như đã biết được phương hướng và khoảng cách rồi thì đừng dong dài nữa.

Tần Quân khoát tay cười nói với Na Tra, chủ yếu là hắn cảm giác càng ngày càng có nhiều tu sĩ chạy về phía Hỏa Tận Nguyên, nếu như tới chậm một bước, liệu có đánh mất Hằng Nga hay không?

Na Tra gật đầu, sau đó đi về phía ba người Tiết Hoa.

- Ngươi muốn làm gì đó?

Tiết Hoa xoay người lại nhíu mày hỏi, tay phải đặt lên trường kiếm bên hông.

Tần Quân cũng không muốn phí công giải thích với gã làm gì, trực tiếp nhảy lên, thôi động thuật giá vụ đằng vân, ba người Tiết Hoa nhìn thấy mà trợn mắt há mồm.

Đây là pháp thuật gì thế này?

------oOo------

Chương 494: Quần hùng hội tụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đáng tiếc là không có ai giải thích với họ, Na Tra cười lạnh một tiếng, tay

phải vung lên, ba người chỉ cảm thấy nơi cổ chợt lạnh, máu tươi phún ra, một giây sau thiên toàn địa chuyển, trong nháy mắt khi sắp mất đi ý thức, bọn họ loáng thoáng nhìn thấy thân thể của mình.

Đầu thân hai nơi!

Sau khi giết bọn họ xong, Na Tra nhanh chóng đuổi theo Tần Quân.

Đối với đám tiểu lâu la muốn cướp của giết người như thế, trong lòng Tần Quân sẽ không chút nhân từ.

Hai người nhanh chóng bay về hướng mà Tiết Hoa đã chỉ.

…

Vạn dặm không mây, bên trên Hỏa Tận Nguyên.

Bên cạnh cái hố to do thiên ngoại chi thạch nện xuống tạo thành có rất nhiều người bu vào đen khịt, trên không trung còn huyền phù không ít phi hành pháp khí, tràng diện rất đồ sộ.

- Chính Đạo Ngũ Hùng đã có lưỡng hùng tới đây, Ma Đạo Cửu Tôn cũng có tới tam tôn, xem ra ở bên cạnh thiên ngoại chi thạch ngày hôm nay nhất định sẽ gây nên cảnh tượng máu chảy thành sông.

- Chậc chậc, dù sao thì chúng ta cũng chỉ là tới xem náo nhiệt mà thôi.

- Nhặt xác mới là mục đích chính của ta.

- Một khối thiên ngoại chi thạch lớn như vậy, nếu như bị vỡ ra, tùy tiện nhặt một hai khối nho nhỏ cũng đủ rồi!

Các tu sĩ đều ồn ào bàn tán.

Kim Vô Hối một thân hắc y ngồi trên một tảng đá lớn luyện công, dường như không hề bị tiếng ồn ào huyên náo trên thảo nguyên quấy nhiễu, cách gã một khoảng xa, Ám Lãng mặc trang phục màu tím đang nhìn về phía gã.

Một người là đứng thứ hai trên Nhân Bảng Chính Đạo, một người đứng

đầu Nhân Bảng Ma Đạo.

Trước khi Tần Quân xuất hiện thì hai người này thường xuyên bị người đời lấy ra so sánh, tuy rằng Kim Vô Hối bây giờ đã bị Tần Quân đạp xuống hạng hai, nhưng Ám Lãng vẫn xem Kim Vô Hối như một kình địch, về phần Tần Quân thì chính là mục tiêu để gã đuổi theo.

- Chậc chậc, Kim Vô Hối và Ám Lãng gặp nhau rồi, không biết lát nữa có đánh nhau hay không đây.

Có vài tu sĩ chỉ vào hai người bọn họ bàn luận, Kim Vô Hối và Ám Lãng từng luận bàn một lần, lúc ấy hai người còn chưa biết danh tính đối phương, đánh thành ngang tay, được lưu truyền như một giai thoại.

Nhưng lần này, Ám Lãng cũng không tìm tới Kim Vô Hối, chỉ nhìn chằm chằm vào Kim Vô Hối một hồi rồi lắc đầu cười, sau đó xoay người rời đi.

- So với hắn thì Kim Vô Hối không là gì hết, ta cần gì phải chấp nhất hư danh thiên tài làm gì chứ?

Trong lòng Ám Lãng thầm nghĩ như vậy, nhìn về phía các cường giả Địa Bảng đang cưỡi phi hành pháp khí ở trên trời, gã đột nhiên nghĩ nếu như Tần Quân chạy tới thì những người này sẽ có vẻ mặt thế nào đây?

Đương nhiên gã vẫn mong là Tần Quân đừng tới, nếu như Tần Quân tới đây thì gã còn giành được thiên ngoại chi thạch hay sao?

- Phong chủ Bắc Tuyết Phong, Hồ Ngọc Trí tới rồi!

Bắc Tuyết Phong là một trong Chính Đạo Ngũ Hùng, phong chủ Hồ Ngọc Trí của bọn họ chính là một vị lãnh tụ nữ duy nhất trong Chính Đạo Ngũ Hùng.

Cũng là nữ thần mà vô số nam tu theo đuổi điên cuồng, thậm chí có một vị chưởng môn trong Ma Đạo Cửu Tôn cũng điên cuồng theo đuổi nàng, đáng tiếc là không có kết quả, tất cả đều bởi vì nàng có thực lực quá mạnh.

Hồ Ngọc Trí tới, khiến cho các tu sĩ lập tức trở nên ồn ào.

Tất cả mọi người đều nhiệt tình nhìn đắm đuối, nam tu thì ngưỡng mộ Hồ

Ngọc Trí, nữ tu thì sùng bái nàng, có thể nói là nam nữ đều mê!

Chỉ thấy sáu nữ tử mặc bạch y khiêng theo một chiếc kiệu băng lăng không bay tới, trong nháy mắt liền trở thành tâm điểm chú ý của toàn bộ thảo nguyên, kiệu băng bị một tầng lụa che khuất, chỉ có thể ẩn ẩn nhìn thấy bóng dáng của Hồ Ngọc Trí ngồi ở bên trong, theo cổ kiệu băng ngày càng tới gần cái hố, thanh âm của Hồ Ngọc Trí cũng thong thả truyền ra:

- Không ngờ chỉ có một khối thiên ngoại chi thạch như vậy mà lại tạo thành náo nhiệt lớn cỡ này.

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, khiến cho trong lòng mọi người ngứa ngáy, hận không thể nhìn thấy chân dung của thanh âm này.

Các cường giả Địa Bảng ngồi bên trên phi hành pháp khí cũng đều đứng ngồi không yên, nhấp nha nhấp nhỏm nhìn về phía cổ kiệu kia.

Chính Đạo Ngũ Hùng và Ma Đạo Cửu Tôn đều không phục lẫn nhau, nhưng bởi vì Hồ Ngọc Trí là bạn lữ trong mộng của vô số người, cho nên nàng ta ở tại chính ma lưỡng đạo đều được ưu ái hơn, đương nhiên đây cũng là có liên quan tới người đứng đầu trong Ma Đạo Cửu Tôn là Hạo Nhật Minh, nghe nói Hồ Ngọc Trí và minh chủ Hạo Nhật Minh có quan hệ mập mờ, tuy rằng bốn người còn lại trong Chính Đạo Ngũ Hùng rất bất mãn, nhưng cũng không dám tạo áp lực, dù sao Chính Đạo Ngũ Hùng vốn đã kém hơn Ma Đạo Cửu Tôn, nếu như gây khó dễ gì cho Bắc Tuyết Phong thì sao đủ sức chơi tiếp với Ma Đạo Cửu Tôn.

- Nếu như Hồ phong chủ đã tới thì sao chúng ta không để Hồ phong chủ định ra quy tắc, tránh cho mọi người tranh giành gây ra cảnh đầu rơi máu chảy.

Một tên chấp sự của Dạ Nguyệt Thần Tông cười nói, gã tên là Tạ Lai, có tu vi Thiên Tiên cảnh tam trọng, bất luận đi tới hoàng triều hay vương quốc nào cũng đều được người đời tôn kính, nhưng ở trước mặt Hồ Ngọc Trí thì gã không dám lên mặt tí nào.

- Hừ! Vốn là xem thực lực của mỗi người, cần gì phải định ra quy tắc chứ?

Một tên lão giả mặc hắc hào lên tiếng mai mỉa, lão tới từ Hắc Sát Tông trong Ma Đạo Cửu Tôn, tu vi Thiên Tiên cảnh tứ trọng, tên tuổi cũng khá

lớn, được người ta tặng cho danh hiệu Tiêu Quỷ Thủ.

Lời lão nói ra lập tức được không ít tu sĩ đồng ý.

Bớt nói giỡn đi, nếu như để cho Hồ Ngọc Trí định ra quy tắc, đám ma tu bọn họ còn có thể chia phần à?

Không ít tu sĩ Chính Đạo cũng đồng ý với lời Tiêu Quỷ Thủ đã nói, Tạ Lai đề nghị kiểu kia rõ ràng là muốn liên thủ cùng Bắc Tuyết Phong, ở đây chẳng có kẻ nào ngu ngốc hết.

Kim Vô Hối lúc này chậm rãi mở mắt ra, nhìn về cỗ kiệu băng ở trên trời, trong mắt gã lóe lên một tia dị sắc.

- Các vị, vì sao còn chưa ra tay nữa?

Trong kiệu băng lại truyền ra thanh âm của Hồ Ngọc Trí, một câu nói khiến cho rất nhiều người ở đây lúng túng.

Không phải bọn họ không ra tay, mà là không dám, số tu sĩ chết dưới lực lượng thần bí của thiên ngoại chi thạch đã không cách nào đong đếm nổi, bọn họ bây giờ đều ôm tâm tư đợi tới lúc thiên ngoại chi thạch bị cường giả đánh nát xong lại tiếp tục nhào lên nhặt.

- Nếu như các ngươi đã không muốn ra tay thì hãy rời khỏi nơi đây đi!

------oOo------

Chương 495: Quần hùng hội tụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm của Hồ Ngọc Trí để lộ ra một cỗ khí phách không cho phép cự tuyết, nháy mắt liền khơi dậy cơn giận dữ của mọi người.

Nữ thần trong mộng thì đã sao?

Chỉ có thể ngưỡng mộ không thể chạm vào…

Ở trước ích lợi thì các tu sĩ đương nhiên sẽ không chịu lui bước rồi.

- Dựa vào các gì mà kêu chúng ta rời đi chứ?

- Đúng đó! Nơi này là địa bàn của Bắc Tuyết Phong các ngươi chắc?

- Ha ha, muốn chiếm lấy thiên ngoại chi thạch à?

- Chính Đạo Ngũ Hùng và Ma Đạo Cửu Tôn cũng chỉ mới có một vị lãnh tụ là ngươi tới, ngươi không sợ rớt giá à?

- Đúng đó, tu vi cao như vậy, còn muốn tranh giành tư nguyên với bọn ta.

Bất luận là tu sĩ Chính Đạo hay mà ma tu đều đang nén giận hoặc nổi giận mắng to, khiến cho sắc mặt của sáu nữ tử áo trắng khiêng kiệu trở nên lạnh lẽo, trong mắt lóe ra sát khí.

Tạ Lai của Dạ Nguyệt Thần Tông không khỏi cười thầm, tuy rằng gã vừa mới bắt đầu liền nâng Hồ Ngọc Trí lên cao, nhưng nhìn thấy Hồ Ngọc Trí đắc tội với tất cả mọi người thế này gã lại cảm thấy vui mừng, dù sao thì tất cả thế lực hiện có mặt ở đây, không có ai là đối thủ của Hồ Ngọc Trí hết.

Tiêu Quỷ Thủ cười lạnh nói:

- Tuy rằng Hồ phong chủ rất mạnh, nhưng ta cũng không phải ở không, liên thủ cùng với nhau thì sợ gì nàng ta?

Có người dẫn đầu thì đương nhiên sẽ có người hùa theo, huống hồ gì tình huống thế này, liên thủ với nhau mới là cách tốt nhất.

Lúc này, Hồ Ngọc Trí đột nhiên xốc màn lụa lên, đứng ở mép kiệu, nhìn về phía tất cả mọi người, một thân bạch y xinh đẹp quý báu được khảm lên vô số loại châu ngọc, đầu đội mũ phượng, trên gương mặt tinh xảo mang theo vẻ lãnh ngạo xem thường thương sinh, nàng chậm rãi mở miệng:

- Nếu như các ngươi đã cố chấp như vậy thì đừng trách bản tọa không khách khí.

Đang lúc nói chuyện, sát khí tán ra, tràn ngập trong thiên địa, tựa như gió

đông thổi qua.

Tất cả mọi người vội vàng lấy pháp khí của mình ra, chuẩn bị chiến đấu bất kỳ lúc nào.

Những người ở trong Chính Đạo Ngũ Hùng, cho dù là nữ nhân thì cũng tuyệt đối là đạp lên xương cốt mà đi, để nàng nhân từ nương tay thì khó mà làm được.

- Ái chà, Bắc Tuyết Phong bá đạo như vậy sao?

Đúng lúc này, một thanh âm mang theo vẻ trêu tức truyền tới, tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ nhìn thấy thiên tài Ám Lãng của Thâm Uyên Môn đang khoanh tay trước ngực nhìn về phía Hồ Ngọc Trí, trên mặt là nụ cười châm chọc.

- Đệ nhất thiên tài Ám Lãng của Ma Đạo!

Có người kinh hô, toàn trường lập tức trở nên xôn xao.

Hồ Ngọc Trí nhíu mày, lên tiếng khiển trách:

- Ám Lãng, ngươi tới nơi này làm gì?

- Đương nhiên là nghe theo chỉ thị của môn chủ Nam Cung Liệt Thiên của Thâm Uyên Môn chúng ta!

Ám Lãng ưỡn ngực ngẩng đầu cười nói.

Nam Cung Liệt Thiên!

Bốn chữ này giống như có ma lực, khiến cho tất cả mọi người im phăng phắc.

Tuy rằng Thâm Uyên Môn bị Tần Đế chơi cho mấy vố, nhưng Nam Cung Liệt Thiên vẫn là người nằm trong số thập đại cường giả đứng đầu Thiên Bảng!

Từ khi Nam Cung Liệt Thiên thành danh tới nay chưa hề thua qua trận nào!

Đương nhiên chuyện gã bị Dịch lão đầu đánh cho không thể làm được gì còn chưa truyền ra ngoài, Thâm Uyên Môn coi việc này như điều cấm kỵ, không cho phép truyền ra, cũng không cho phép bàn tán, người nào dám vi phạm thì chém đầu.

Hồ Ngọc Trí cũng im lặng, nàng đương nhiên nắm chắc có thể giết chết Ám Lãng, nhưng nếu như đắc tội với Nam Cung Liệt Thiên thì sẽ khiến cho Bắc Tuyết Phong các nàng gặp nguy hiểm.

Nam Cung Liệt Thiên nổi tiếng là kẻ điên, nếu như dám chọc giận gã thì tên này thậm chí dám một mình giết tới Bắc Tuyết Phong, mặc dù có bốn người còn lại trong Chính Đạo Ngũ Hùng giúp đỡ thì cũng sẽ gây nên thương vong rất lớn.

Một khối thiên ngoại chi thạch và gây thù với Nam Cung Liệt Thiên, nàng tất nhiên cần phải nghĩ thật kỹ.

- Hy vọng Hồ phong chủ chớ nên bá đạo quá mức!

Lúc này, lại thêm một thanh âm truyền tới, chỉ thấy Kim Vô Hối chậm rãi bước tới, một thân hắc y tản mát ra khí tức sắc bén giống như kiếm ra khỏi võ, khiến cho người ta không dám xem thường.

Nhìn thấy Kim Vô Hối xuất hiện, sắc mặt của Hồ Ngọc Trí càng trở nên khó xem, đám tu sĩ khác lại càng mừng rỡ.

Tuy rằng Kim Vô Hối này thuộc về Chính Đạo, nhưng ai mà không biết sư phụ của gã là người của Thánh Triều, hơn nữa thân phận rất khủng bố, so với Nam Cung Liệt Thiên, chỉ có hơn chứ không kém.

Hồ Ngọc Trí im lặng, hoàng hôn cũng dần buông xuống.

Cùng lúc đó, Tần Quân và Na Tra đang chậm rãi đi tới chỗ cái hố, nhìn về phía biển người trước mặt, Tần Quân cảm thán:

- Náo nhiệt thật đấy.

Nếu như không phải lúc trước Na Tra cảm ứng được Hằng Nga còn chưa xuất hiện thì hắn sao có thể giữ nguyên vẻ nhàn nhã thảnh thơi như vậy

chứ?

- Bệ hạ, hình như bọn họ đang tranh giành quyền sở hữu thiên ngoại chi thạch.

Na Tra cười nói, trên mặt đầy vẻ cười nhạo như mèo vờn chuột.

Có y ở đây, ai có thể cướp được thiên ngoại chi thạch từ trong tay Tần Quân chứ?

- Chờ thiên ngoại chi thạch phản ứng đi.

Tần Quân gật đầu nói, căn cứ theo lời hệ thống nói thì Hằng Nga chỉ có thể tự mình thức tỉnh, dù cho hắn có đứng bên cạnh kêu gào cả buổi thì Hằng Nga cũng không thể nào nghe thấy được.

Tần Quân và Na Tra cũng không gây chú ý, người quen biết hắn chỉ có Kim Vô Hối và Ám Lãng, hai người kia lại đang giằng co với Hồ Ngọc Trí, cho nên không biết được hắn đã tới.

Chen vào trong đám người, Tần Quân cũng bắt đầu hớn hở nhìn vào tràng đại chiến kéo theo cả chính ma lưỡng đạo này!

Đối mặt với hai đại thiên tài tuyệt thế như Kim Vô Hối và Ám Lãng bức bách, Hồ Ngọc Trí đang vùi đầu bận suy nghĩ.

- Nếu đã như vậy thì chúng ta cứ dựa vào bản lãnh của mình đi, dù sao thì dù làm như vậy, cũng mấy ai có thể là đối thủ của Hồ phong chủ chứ, kết quả vẫn như cũ không có gì thay đổi.

Tên Tạ Lai của Dạ Nguyệt Thần Tông kia lại cười nói, trong nháy mắt liền hóa giải tình cảnh xấu hổ của Hồ Ngọc Trí, khiến cho vẻ khó coi trên mặt Hồ Ngọc Trí giảm bớt đi.

- Thôi đi vậy!

Hồ Ngọc Trí vung tay áo, nói xong liền xoay người đi vào bên trong kiệu.

Lúc này đám tu sĩ khác lại lúng túng.

Nếu như Hồ Ngọc Trí không ra tay thì bọn họ biết xử lý thiên ngoại chi thạch kiểu gì đây?

Cho dù là cường giả Thiên Tiên cảnh bước lên chạm vào thiên ngoại chi thạch kia cũng sẽ bị đánh trọng thương, ở đây phỏng chừng cũng chỉ có mỗi mình Hồ Ngọc Trí là có thể nắm chắc tuyệt đối có thể đánh vỡ thiên ngoại chi thạch, những người khác không có, thậm chí là không dám ra tay.

------oOo------

Chương 496: Long Vương hàng lâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lúc nhất thời, bầu không khí xấu hổ bắt đầu lan ra.

Kim Vô Hối lại quay đầu nhìn về phía Ám Lãng hỏi:

- Môn chủ Nam Cung Liệt Thiên là muốn luyện chế thanh vô thượng ma khí kia sao?

Ám Lãng đang chuẩn bị quay người đi, nghe vậy thì không khỏi dừng bước, gã lắc đầu cười nói:

- Đây cũng không phải chuyện ngươi nên biết.

Nhìn bóng lưng gã rời đi, Kim Vô Hối không khỏi nhíu mày, gã đột nhiên cảm giác Ám Lãng đã thay đổi rồi, nếu như là trước kia, Ám Lãng chắc chắn không nói hai lời liền rút kiếm chỉ về phía gã.

- Kiếm khách nên giữ tâm không tạp niệm.

Kim Vô Hối thì thào một câu, lập tức xoay người đi về một phía khác.

Hai người đều biết rõ nếu như Hồ Ngọc Trí không ra tay thì không ai có thể làm gì được thiên ngoại chi thạch, cho nên bọn họ chỉ có thể ngồi chờ thời cơ.

Tần Quân và Na Tra đều thu liễm khí tức, hơn nữa chung quanh có rất nhiều người, cho nên Kim Vô Hối và Ám Lãng đều không biết đã có một tên sát tinh đi tới đây.

- Xem ra còn phải đợi thêm một thời gian ngắn nữa.

Tần Quân nhún vai nói, hắn đương nhiên không thể để cho Na Tra đi đánh nát Hằng Nga được, lỡ như Hằng Nga bị thương thì biết phải làm sao bây giờ?

Na Tra tùy ý cười nói:

- Có cần phải thanh trừ đám người này trước hay không?

Y vừa nói xong thì có vài tên tu sĩ ở xung quanh lộ ra vẻ quái dị nhìn về phía y, giống như đang nhìn kẻ ngu ngốc vậy.

Ánh mắt của Na Tra lóe lên, khiến cho những tu sĩ này chợt cảm thấy toàn thân rét buốt như ở trong hầm băng, lúc này đều quay đi không dám nhìn y nữa.

- Tạm thời không cần đâu, nếu như bây giờ động thủ thì sợ là sẽ đưa tới những kẻ mạnh hơn.

Tần Quân lắc đầu nói, hắn chỉ dẫn theo có một mình Na Tra, tuy rằng ở Nam Vực chưa có ai có thể địch nổi Na Tra, nhưng nếu như bị vây công thì không hay, nếu như để cho người khác biết rõ hắn xuất hiện thì chỉ sợ Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng, thậm chí Thánh Triều đều sẽ phái cường giả tới diệt trừ hắn.

Hắn bây giờ đã kéo thù hận ngập trời rồi, cho nên không dám làm chuyện điên rồ.

Sớm biết như vậy hắn phải mang theo luôn cả Hoàng Phong Đại Vương mới đúng.

Trong lòng Tần Quân cảm thán, nếu như là mang theo cả Hoàng Phong Đại Vương, lỡ như Ngưu Ma Vương nhân cơ hội tấn công tới Bình Thiên chi địa thì sao bây giờ?

Ai!

Cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh vẫn còn quá ít!

Tần Quân cảm khái vạn phần, nhưng có Hằng Nga giúp đỡ, vương quốc Đại Tần nhất định là có thể mạnh hơn một phần.

Kiệu băng của Hồ Ngọc Trí đáp xuống trên mặt cỏ, trong vòng mười mét xung quanh không có bất kỳ kẻ nào dám tới gần.

Tần Quân bắt đầu nhắm mắt ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi thời gian trôi qua, nhưng phần lớn tu sĩ đều rất hớn hở và khẩn trương, những người có thể tĩnh tâm luyện công như hắn quả thật rất ít.

Ban đêm.

Ám Lãng và Kim Vô Hối vẫn giữ nguyên khoảnh cách vài trăm mét cùng Tần Quân, vậy cho nên Tần Quân cũng không lộ thân phận.

- Hệ thống, còn bao lâu nữa thì Hằng Nga mới xuất thế?

Tần Quân một bên nạp khí một bên thầm hỏi, những Thần Ma khác đều là xuất hiện trước mặt Tần Quân trong vòng một ngày, nào có như Hằng Nga, mẹ nó, vừa phải đuổi lại phải tìm, bây giờ lại còn phải chờ.

- Tối đa là tối mai.

Hệ thống đáp lời, khiến cho Tần Quân hết cách.

Vì nữ thần, ráng nhịn!

…

Chuyện thiên ngoại chi thạch dẫn tới sóng gió không nhỏ, đương nhiên tin tức cũng không có rơi vào trong Bình Thiên chi địa.

Từ sau khi Tần Quân rời đi, mấy văn thần như Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, đều bắt đầu ban bố một số chính sách do Tần Quân ghi lại trước khi rời đi, Bình Thiên chi địa đã đi lên quỹ đạo ổn định.

Phía trên vô số tầng mây trắng, có một thân hình cao lớn đang phi hành, cư nhiên là một con hắc long khổng lồ như trường thành, ánh mặt trời chiếu lên trên vảy rồng đen bóng của nó, phát ra ánh sáng lấp lánh như kim loại, bốn long trảo đủ để dễ dàng trảo nát một ngôi nhà, mắt rồng to như hồ cá.

Kể sơ ra thì hắc long này dài ít nhất ngàn mét, mặc dù cách đó rất xa cũng có thể khiến cho người ta nhìn thấy một cái bóng đen bay qua tầng mây trên trời cao.

Uy thế ngập trời phát ra từ trên người của nó, nhấc lên từng cơn gió lốc mạnh mẽ, giống ngư tiếng kèn kêu.

- Hống ——

Hắc long đột nhiên gầm to một tiếng, thanh âm xuyên thấu qua tầng mây, truyền vào trong Thủ Sát Thành ở phía dưới.

Toàn thành đều bùng nổ, tiếng rồng ngâm?

Vèo! Vèo! Vèo!

Từng đạo thân ảnh vội vàng bay lên trên không trung của Thủ Sát Thành, mấy người Đát Kỷ, Tiểu Ly, Vọng Tuyết, Hoàng Phong Đại Vương, Hàng Long La Hán, Viên Hồng đều mang theo vẻ ngưng trọng nhìn về hắc long trên không trung, uy áp còn mạnh hơn cả Ngưu Ma Vương này khiến cho hô hấp của bọn họ trở nên dồn dập.

- Xong rồi…

Mặt mày Tiểu Ly xám ngoét nhìn về không trung lẩm bẩm.

Đát Kỷ không khỏi lên tiếng an ủi nàng, dịu dàng nói:

- Đừng sợ, Hoàng Phong Đại Vương bọn họ đều rất mạnh.

- Hắc long đó là phụ vương của ta…

Tiểu Ly cúi đầu nói, Đát Kỷ giật mình mở to mắt.

Những người khác đều kinh ngạc nhìn về phía nàng, nói vậy là không phải

kẻ thù sao?

…

Đêm tàn trời lại sáng.

Đám tu sĩ tập trung ở Hỏa Tận Nguyên ngày càng nhiều, thậm chí còn nghênh đón thêm một vị cường giả Chân Tiên cảnh, khiến cho không ít tu sĩ hoảng sợ rút lui, không dám tới gần cái hố nữa.

Ngày hôm nay, rốt cuộc có người đợi không nổi nữa.

- Cùng thi triển pháp thuật đập vỡ thiên ngoại chi thạch đi!

Người đề xuất là Tiêu Quỷ Thủ của Hắc Sát Tông, tên này coi như có chút đầu óc, không dám làm một mình, mà châm ngồi thổi gió, lôi kéo thêm các tu sĩ khác.

Rất nhanh liền có mấy trăm tu sĩ bay về phía cái hố cùng với lão, đương nhiên phần lớn tu sĩ đó đều không thuộc về Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng.

Bọn họ vừa hành động thì lập tức hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người, bao gồm cả Tần Quân.

- Liệu bọn họ có thể phá hư khối thiên ngoại chi thạch kia hay không?

Tần Quân nhướng mày hỏi Na Tra.

- Không thể nào, cường độ cứng rắn của khối thiên ngoại chi thạch đó khó mà tưởng tượng nổi, trừ phi ta dùng một kích toàn lực thì còn có thể đánh vỡ được, chỉ bằng bọn họ ấy à?

Na Tra phì cười, trong lời nói đầy vẻ khinh thường.

Mấy trăm tu sĩ này phần lớn đều là Thuế Phàm cảnh, Hóa Hư cảnh, tu sĩ Thiên Tiên cảnh lại chỉ có một tên, muốn đánh vỡ thiên ngoại chi thạch chẳng khác nào người si nói mộng.

------oOo------

Chương 497: Hằng Nga xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồ Ngọc Trí cũng đi ra khỏi cỗ kiệu băng của mình, có lẽ nàng cũng đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh, cho nên cũng lo lắng không biết liệu thiên ngoại chi thạch có bị đám người Tiêu Quỷ Thủ đánh nát hay không.

Cường giả Chân Tiên cảnh Chu Minh Nguyệt vừa mới chạy tới sáng hôm nay cũng chậm rãi đứng dậy, gã mặc thanh sam, bên hông còn vắt theo một cây tiêu ngọc, chính là trưởng lão của Ly Nguyên Cốc, ở nơi này bối phận và địa vị gần với Hồ Ngọc Trí nhất.

Tiêu Quỷ Thủ bay lên trên thiên ngoại chi thạch, mấy trăm tên tu sĩ kia trải đều xung quanh lão, tất cả mọi người đồng loạt phát động pháp thuật mạnh nhất của mình, đủ màu linh lực, pháp lực dùng hình thái bất đồng rơi xuống, nện lên trên thiên ngoại chi thạch, trong nháy mắt liền có cường quang lóe lên, chói tới mức mọi người ở đây không cách nào mở to mắt ra nhìn được.

Ngay sau đó cổ lực lượng thần bí kia lại truyền ra từ bên trong thiên ngoại chi thạch, quét ngang bốn phương, đám tu sĩ bên trên còn chưa kịp phản ứng lại đã bị đánh cho thổ huyết bay ngược ra ngoài, giống như đạn nổ bay mấy trăm người, vô cùng đồ sộ.

Oanh ——

Tiêu Quỷ Thủ bay ra hơn ngàn mét rơi xuống như đạn pháo, lăn mấy vòng trên đất, bùn đất tung tóe khắp nơi.

Lúc lão dừng lại thì chỉ có thở ra không thấy hít vào.

Tất cả mọi người hít sâu một hơi, đây chính là cường giả Thiên Tiên cảnh đó, cư nhiên bị dính một kích liền chết ngay tại chỗ, cho dù không chết thì cũng trọng thương.

Tần Quân nhướng mày, xem ra tính tình của vị nữ thần này cũng không tốt chút nào.

Hồ Ngọc Trí đứng trước kiệu băng nhíu mày, trên mặt tràn ngập vẻ ngưng trọng, rõ ràng nàng cũng đã đánh giá thấp năng lượng ẩn chứa bên trong thiên ngoại chi thạch này.

Chu Minh Nguyệt sờ cằm lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ bên trong ẩn giấu thứ gì đó?

Cũng bởi vì khối thiên ngoại chi thạch này quá mức kỳ dị cho nên Ly Nguyên Cốc mới có thể phái gã tới đây để mang về.

Hành vi tự tìm đường chết của Tiêu Quỷ Thủ và hơn trăm tên tu sĩ kia khiến cho toàn bộ thảo nguyên lại lâm vào im lặng, các tu sĩ có nóng vội hơn nữa thì cũng không dám đi lên động thủ, để tránh tiếp bước Tiêu Quỷ Thủ.

Hồ Ngọc Trí không biết đang suy nghĩ gì, một mực không hề ra tay, rất nhanh lại đi vào bên trong kiệu băng nghỉ ngơi, giống như mục tiêu của nàng lần này không phải là thiên ngoại chi thạch vậy.

Thời gian lại lặng lẽ trôi qua.

Tần Quân cũng không thể nào tiếp tục tĩnh tâm nạp khí được nữa, dù sao thì muộn nhất đêm nay Hằng Nga cũng sẽ xuất thế rồi.

Đây chính là Nguyệt Lượng nữ thần đó!

Hơn nữa hệ thống còn khiến cho nàng không liên quan gì với Hậu Nghệ, trong lòng Tần Quân khó tránh khỏi có chút nhộn nhạo.

Dù sao thì trong tất cả các phiên bản thần thoại đều là Hằng Nga và Hậu Nghệ phải chia lìa, hai người bọn họ đều hữu duyên vô phận.

- Phi! Sao mình có thể nghĩ như vậy chứ!

Tần Quân thầm mắng bản thân một tiếng, đối mặt với nữ thần sao có thể có những suy nghĩ bậy bạ được chứ?

Chỉ có thể yêu thương như báu vật, ừm, yêu thương….

Tần Quân càng nghĩ thì nụ cười trên khóe miệng càng lớn, thiếu chút nữa còn chảy cả nước dãi, Na Tra nhìn mà không hiểu gì hết.

- Chẳng lẽ nhìn cục đá cũng thấy thèm à?

Na Tra nghi hoặc nghĩ vậy, đánh chết y cũng không thể nào ngờ ở bên trong thiên ngoại chi thạch kia còn cất giấu một vị nữ thần.

Bất quá lấy tính tình của Na Tra thì dường như là phải cô độc cả đời rồi.

Thằng nhóc con này lúc trước lóc thịt trả cha lóc xương trả mẹ hãy còn chưa trưởng thành nữa, lại còn có thân thể củ sen…

Nghĩ vậy, Tần Quân liền nhìn Na Tra với ánh mắt vô cùng đồng tình, nhân sinh thiếu đi chút lạc thú đúng là đáng thương mà.

Thời gian lại lặng lẽ trôi qua.

Chỉ chớp mắt, lại qua mấy canh giờ.

Ngay tại lúc Tần Quân đang ngồi xếp bằng luyện công, Ám Lãng đột nhiên đi về phía này, bởi vì ở đây có quá nhiều người, đợi lâu như vậy lại không có ai ra tay, gã có chút không kiên nhẫn, chuẩn bị đi kiếm chút gì nhét bụng.

Lúc gã đi qua trước mặt hai người Tần Quân thì thân thể đột nhiên khựng lại ngay tại chỗ như bị sét đánh.

Gã trừng to mắt, trán túa mồ hôi, trong lòng dấy lên từng cơn sóng to gió lớn.

Sao có thể….

Chẳng lẽ là ta hoa mắt rồi?

Ám Lãng gian nan quay đầu lại, giống như cổ bị rỉ vậy, lúc ánh mắt của gã rơi vào trên người Tần Quân thì nháy mắt liền trợn tròn hai mắt.

Sao hắn lại tới đây?

Trong lòng Ám Lãng gào thét, có Tần Quân chen vào, thiên ngoại chi thạch còn có phần của gã sao?

Nói không chừng ngay cả mạng cũng không giữ nổi…

Tần Quân phát hiện ra ánh mắt của gã, không khỏi trợn mắt lên, bốn mắt nhìn nhau, Ám Lãng sợ tới mức giật bắn người nhảy dựng về sau, kéo ra khoảng cách với hắn, đồng thời còn rút kiếm, hồi hộp nhìn chằm chằm vào hắn.

Một màn này khiến cho chúng tu sĩ xung quanh đều giật mình nhìn về phía Tần Quân, thiếu niên này là ai đây?

Cư nhiên có thể dọa Ám Lãng thành như vậy?

- Ồ, là ngươi à, đã lâu không gặp rồi nhỉ.

Tần Quân cười nói, trong lòng lại đang tinh toán xem nên lôi kéo Ám Lãng kiểu gì.

Đứng ở trên ngôi vị hoàng đế, hắn cũng hy vọng vương quốc Đại Tần có thật nhiều thiên tài, vô số nhân tài.

Na Tra nghi hoặc nhìn về phía Ám Lãng, cư nhiên có người đáng giá để Tần Quân mang theo gương mặt cười tươi như hoa để đối đãi thế này à?

- Ngươi… ngươi… sao… sao lại ở … ở đây…

Ám Lãng lắp bắp nói, càng khiến cho có thêm nhiều người kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân hơn.

Tên của Tần Đế không ai mà không biết, nhưng người tận mắt nhìn thấy hắn thì lại rất ít.

Nhưng đối mặt với Kim Vô Hối, Ám Lãng cũng không hề khẩn trương kiểu này, Tần Quân thoạt nhìn còn trẻ như vậy, chẳng lẽ lại là thiên tài lánh đời hoặc là đệ tử của thế gia có bối cảnh thông thiên nào đó?

- Nó là của trẫm.

Tần Quân chỉ vào thiên ngoại chi thạch khẽ cười nói, giống như đang trần thuật chuyện gì đó vô cùng bình thường, Ám Lãng nghe mà cảm thấy lo lắng không thôi.

Xong rồi xong rồi…

Khỏi chơi nữa rồi…

Sắc mặt Ám Lãng tái mét, nhưng trong lòng thì cực kì bi phẫn.

Ánh mắt của gã vô thức quét về phía Na Tra, người đi theo bên cạnh Tần Quân luôn là cường giả đỉnh cấp, vị này sao lại là thiếu niên?

Đợi một chút…

Chẳng lẽ chính tên Na Tra nằm trong thập đại cường giả của Thiên Bảng?

Toàn thân Ám Lãng run lên, nhìn về Na Tra với ánh mắt vô cùng hoảng sợ.

Chuyện Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn đã trở thành truyền kỳ, Bình Thiên Yêu Tôn mà ngay cả Thánh Hoàng cũng không cách nào đánh bại, có thể thấy được Bình Thiên Yêu Tôn mạnh tới cỡ nào!

------oOo------

Chương 498: Hằng Nga xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước khi tấn công tới vô chủ chi địa, Bình Thiên Yêu Tôn đã quét ngang qua Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng một lượt, gần như là nhân vật mạnh vô địch thủ, nhưng lại ngã xuống trước cửa Thủ Sát Thành, chỉ vì một người một yêu, chính là Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương!

- Tới đây tâm sự một chút đi.

Tần Quân cười nói ngoắc ngoắc Ám Lãng, khiến cho Ám Lãng cảm thấy chán ghét như nuốt phải ruồi bọ, tuy rằng gã bây giờ lấy Tần Quân làm mục tiêu để đuổi theo, nhưng gã cũng không muốn ở cùng một chỗ với Tần Quân.

Gã vội vàng xoay người rời đi, nào ngờ Na Tra đột nhiên xuất hiện trước mặt gã, một tay ngăn gã lại, dùng ánh mắt uy hiếp gã không được đi.

Tần Quân thì vẫn cười tươi roi rói, buồn cười, muốn chạy dễ vậy sao?

Hắn muốn ai tới nói chuyện thì kẻ đó phải tới!

Ám Lãng giận mà không dám nói, cũng không dám cầu cứu, bởi vì như vậy thì quá mất mặt, vì vậy chỉ có thể cắn răng xoay người đi tới trước mặt Tần Quân.

- Ngồi xuống đi! Muốn để trẫm ngước lên nhìn ngươi à?

Tần Quân vỗ vỗ bãi cỏ bên cạnh cười nói, chỉ là nụ cười này của hắn tràn đầy uy hiếp, giống như đang nói nếu như ngươi không ngồi xuống thì ngươi sẽ không thể nhìn thấy ánh mặt trời ngày mai.

Ám Lãng cảm thấy ủy khuất muốn chết, nhưng chỉ có thể chấp nhận, ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh Tần Quân.

- A? Đó là ai vậy? Cư nhiên có thể khiến cho Ám Lãng khẩn trương như vậy!

- Chậc chậc, có lẽ là tuấn kiệt tới từ Thánh Triều.

- Sao ta lại cảm thấy nhìn hắn quen quen thế nhỉ….

- Ta cũng có cảm giác này….

Đám tu sĩ chung quanh chỉ trỏ về phía ba người Tần Quân, nhưng cũng không gây chú ý gì nhiều.

Phần lớn tu sĩ đều đang hồi hộp chờ thiên ngoại chi thạch.

Hoàng hôn buông xuống, chân trời ánh lên ráng chiều đỏ thẫm.

- Theo trẫm đi, Thâm Uyên Môn căn bản không thích hợp với ngươi…

- Ngươi có biết trên Kim Tiên cảnh là gì không? Đó chính là độ cao mà ngay cả môn chủ Nam Cung Liệt Thiên của ngươi cũng không thể nào đạt tới!

- Không phải trẫm khoác lác đâu, thiên tài như ngươi mà tới vương quốc Đại Tần của chúng ta…

Tần Quân ở một bên tai Ám Lãng lải nhải không ngừng, dù sao thì hắn cũng đang chán, cho nên mở ra hình thức nói nhiều, Ám Lãng nghe mà muốn hộc máu.

Nhưng ngay cả gã cũng không dám phủ nhận rằng gã có chút động lòng!

Người ngồi bên cạnh gã chính là Tần Đế, dưới trướng hắn cường giả như mây, lực lượng của vương quốc Đại Tần đã vượt xa Thâm Uyên Môn, chim khôn chọn cây lành mà đậu, bản thân gã chính là ma tu, tất cả đương nhiên đều phải cân nhắc tới lợi ích của bản thân.

Đồng thời gã cũng có chút cảm động, Tần Quân phí miệng lưỡi như vậy chứng tỏ thật sự coi trọng gã.

Ít nhất thì Tần Quân không đi lôi kéo tên Kim Vô Hối kia.

Thiên phú của tên Kim Vô Hối kia cũng không hề thua kém gì gã!

Gã nào biết là trong lòng Tần Quân cũng đang nhìn chằm chằm Kim Vô Hối, bất quá còn đang nghĩ là đợi dụ được gã rồi lại tính sau.

- Thiên ngoại chi thạch phát sáng rồi!

Đúng lúc này, đột nhiên có người cao giọng hô lên, khiến cho các tu sĩ đứng bật dậy, đồ sộ như sóng biển.

Tần Quân ngẩn người, trong mắt lóe ra vẻ kích động.

Hằng Nga rốt cuộc cũng xuất thế rồi!

- Rốt cuộc cũng sắp xuất thế rồi!

Tần Quân cố nén kích động lẩm bẩm, khiến cho Ám Lãng ngồi bên cạnh không khỏi kinh ngạc, xuất thế gì kia?

Chẳng lẽ là ở bên trong thiên ngoại chi thạch đang ẩn giấu vật gì đó?

Ngay cả nhân vật như Tần Đế cũng bị hấp dẫn tới đây, có thể thấy được khối thiên ngoại chi thạch này cũng không đơn giản như gã vẫn tưởng.

Nhìn thấy đám người ồ ạt đổ xô lao tới chỗ cái hố, Tần Quân bỏ lại một câu liền dẫn theo Na Tra chậm rãi đi tới:

- Ngươi cứ suy nghĩ cho thật kỹ, nếu như quyết định muốn đi theo trẫm thì đợi lát nữa kết thúc nhớ chờ trẫm!

Ám Lãng sững sờ đứng ngây ra tại chỗ, về phần thiên ngoại chi thạch thì đã không phải chuyện gã có thể xen vào nổi nữa.

Bây giờ trong đầu gã đang xoắn xít nghĩ xem rốt cuộc có nên đi theo Tần Quân hay không.

Gã là một kẻ có dã tâm, chưa từng xem Thâm Uyên Môn là nơi quy túc của mình, mà chỉ xem Thâm Uyên Môn như bàn đạp để mình bước lên con đường cường giả, nếu như đi theo Tần Quân thì gã sẽ có cơ hội được tiếp xúc với nhiều người còn mạnh hơn cả Nam Cung Liệt Thiên, hơn nữa còn mạnh hơn rất nhiều.

Cùng lúc đó, Hồ Ngọc Trí liền bay tới trên không trung chỗ cái hố, ngoài ra còn có vài cường giả Địa Bảng khác như Tạ Lai của Dạ Nguyệt Thần Tông, Chu Minh Nguyệt của Hắc Sát Tông, cùng với thiên tài của Nhân Bảng, đám tu sĩ không có tiếng tăm chỉ có thể đứng ở bên cạnh, tất cả mọi người khẩn trương và hưng phấn nhìn vào thiên ngoại chi thạch ở dưới đáy hố, đưa mắt nhìn lại thì ít nhất cũng có hơn một ngàn tu sĩ.

Bên trong cái hố, thiên ngoại chi thạch đang phát ra ánh sáng chói lóa, nhìn kỹ thì thấy nó cư nhiên đang hấp thụ ánh trăng, từng đạo quang hoa tới từ ánh trăng giống như từng cột sáng chiếu thẳng lên nó, xuyên thấu qua tầng mây, nếu như đứng từ xa mà nhìn thì cảnh tượng sẽ vô cùng kinh tâm động phách.

- Nó đang hấp thu ánh trăng, sao có thể được chứ?

Tạ Lai giật mình kêu lên, Hồ Ngọc Trí nhíu chặt mày, phàm là những người có tu vi cao đều sẽ chú ý tới dị tưởng này.

Có thể hấp thu được tinh hoa đất trời, cho nên khối thiên ngoại chi thạch này nhất định có linh tính.

- Được rồi, tiếp theo những kẻ không phận sự có thể giải tán rồi!

Hồ Ngọc Trí đột nhiên mở miệng nói, thanh âm vẫn trong trẻo lạnh lùng như cũ, nhưng không khiến cho người ta cảm thấy ngứa ngáy trong lòng như cũ nữa, bây giờ lời nàng ta nói ra chỉ khiến cho người khác tức giận.

Chu Minh Nguyệt không quan tâm tới thân phận Ngũ Hùng của nàng ta, chỉ lắc lắc ngọc tiêu của mình cười nói:

- Hồ phong chủ, ngươi làm vậy có phải là quá sức bá đạo rồi không?

Gã vừa mới mở miệng phản bác Hồ Ngọc Trí thì những người còn lại cũng hùa theo phụ họa cho gã.

- Hồ phong chủ, ngươi đừng có mà quá đáng!

- Hừ! Nếu như tông chủ của bọn ta tới đây, ngươi còn dám nói như vậy sao?

- Một trong Ngũ Hùng cư nhiên lại xuất hiện kẻ như ngươi.

- Đúng thật là, lúc Bình Thiên Yêu Tôn tấn công Chính Đạo, Bắc Tuyết Phong là người ra sức ít nhất đấy.

- Chà chà, nghe lúc Ngũ Hùng quyết chiến với Bình Thiên Yêu Tôn, Hồ Ngọc Trí là kẻ bỏ chạy nhanh nhất nữa kia!

Các tu sĩ của các phái các tông đều lên tiếng bàn tán, càng nói càng khó nghe, khiến cho sắc mặt của Hồ Ngọc Trí cũng ngày càng khó coi.

------oOo------

Chương 499: Trẫm họ Tần

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Hồ Ngọc Trí hừ lạnh một tiếng, uy áp của Kim Tiên cảnh đột nhiên phát ra, tất cả mọi người cảm giác như bị ngàn cân đè nặng, thân thể mất đi khống chế rơi lịch phịch xuống dưới, cho dù là tu vi Chân Tiên cảnh như Chu Minh Nguyệt thì cũng vậy.

Chân Tiên cảnh và Kim Tiên cảnh tuy chỉ cách nhau một đại cảnh giới, nhưng thực lực lại cách xa nhau vô cùng.

Không có pháp bảo nghịch thiên hay là thần thông nào đó, tu sĩ Chân Tiên cảnh không thể nào chiến thắng tu sĩ Kim Tiên cảnh được.

- Bản tọa bảo các ngươi rời đi thì các ngươi phải rời đi, bằng không thì chỉ có một con đường chết!

Hồ Ngọc Trí quét mắt nhìn qua tất cả các tu sĩ lạnh giọng cười nói, trên gương mặt lãnh diễm tràn ngập sát ý, khiến cho người ta không dám đối mặt.

Đối mặt với sự cường thế của nàng, tất cả mọi người chỉ im lặng.

Kim Vô Hối sờ vào chuôi kiếm bên hông của mình, tuy rằng Hồ Ngọc Trí rất mạnh, nhưng gã cũng không muốn lùi bước.

Con đường của kiếm khách, chỉ được đi tới, không được lùi lại, nếu như thất bại, vĩnh viễn không có thành tựu!

Đương nhiên đây chỉ là kiếm đạo của Kim Vô Hối, gã không cho phép bản thân mình sợ hãi bất kỳ kẻ nào, bằng không kiếm đạo của gã sẽ bị tâm ma ngăn trở.

Đám cường giả Địa Bảng còn lại cũng đều không có ý định lùi bước, bọn họ chờ lâu như vậy, sao có thể chắp tay dâng thiên ngoại chi thạch cho kẻ

khác được kia chứ?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí chỗ cái hố trở nên vô cùng căng thẳng, toàn trường im lặng tới mức đáng sợ.

Hồ Ngọc Trí không khỏi nheo mắt lại, không ngờ những người này bị lợi ích che mờ lý trí như vậy.

- Chậc chậc, tranh cái gì mà tranh, đó là đồ của trẫm, các ngươi không muốn sống nữa à?

Đúng lúc này, một thanh âm đầy vẻ trêu đùa vang lên đánh vỡ yên tĩnh, khiến hơn một ngàn tu sĩ giật mình đồng loạt quay đầu lại nhìn.

Nhìn về nơi phát ra thanh âm, chỉ thấy Tần Quân và Na Tra đứng ở trên mây dõi mắt nhìn xuống bọn họ, trên mặt hai người đều tràn ngập vẻ khinh thường.

- Là hắn!

Kim Vô Hối trừng lớn hai mắt, người luôn giữ bình tĩnh như gã trong nháy mắt khi nhìn thấy Tần Quân liền thất thố.

Gã không khỏi nhớ lại cảnh tượng khi gặp Tần Quân ở Tử Vong Cốc lúc trước, lúc đó gã còn không nhận ra Quân Thanh công tử chính là Tần Quân, còn nói Quân Thanh công tử mạnh hơn Tần Quân rất nhiều, thậm chí còn muốn mời hắn so tài một phen trong Thánh Tuyển, mỗi lần nhớ tới chuyện này, gã đều hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Đám tu sĩ còn lại đều nhíu mày nhìn về phía Tần Quân, rõ ràng đều không nhìn ra thân phận của Tần Quân.

Hồ Ngọc Trí cùng một đám cường giả Thiên Tiên cảnh đổ lên đều nhìn Na Tra với vẻ vô cùng kiêng kị, tuy rằng tu vi của Tần Quân thấp, nhưng phát ra khí thế duy ngã độc tôn cực mạnh, Na Tra đứng bên cạnh hắn là dựa vào tu vi mạnh mẽ tản mát ra uy áp khiến cho người ta tim đập thình thịch.

- Các ngươi là ai?

Hồ Ngọc Trí trầm giọng hỏi, trong lòng nàng lại cảm thấy bất an.

Tất cả tu sĩ đều khiếp sợ nhìn về phía hai người Tần Quân, lúc này lại dám nhảy ra, chẳng lẽ hắn không sợ chết à?

Duy chỉ có một mình Ám Lãng là nhìn Tần Quân với ánh mắt phức tạp.

- Tên của trẫm các ngươi chưa nghe qua sao? Họ chỉ một chữ Tần!

Tần Quân đưa mắt nhìn xuống đám người bên dưới cười lạnh nói, thẳng lưng, ngẩng đầu, ánh mắt khinh thường tuyệt đối, lúc này mà không cố hết sức để ra vẻ thì đúng là không bằng cầm thú!

Tần!

Một chữ này giống như có ma lực, khiến cho tất cả mọi người hít sâu vào một hơi.

- Ngươi là Tần Đế?

Tạ Lai của Dạ Nguyệt Thần Tông hoảng sợ bật thốt, nháy mắt khiến cho toàn trường ồ lên, toàn bộ khu vực chỗ cái hố này tựa như sôi trào.

- Trời ơi… sao Tần Đế lại tới đây chứ…

- Thật hay giả đây?

- Nghe đồn Tần Đế tuổi trẻ tuấn mỹ, ta thấy chắc là thật rồi…

- Thiếu niên bên cạnh hắn chẳng lẽ chính là vị ở trong thập đại cường giả của Thiên Bảng…

- Hí —— ta đang nằm mơ đúng không?

Các tu sĩ kích động phản ứng đủ kiểu, còn lớn hơn cả lúc Hồ Ngọc Trí tới, so với Tần Đế, phong chủ Bắc Tuyết Phong thật sự chẳng là cái gì hết.

Sắc mặt của Hồ Ngọc Trí cũng trở nên vô cùng âm trầm, đúng lúc này, thiên ngoại chi thạch ở dưới đáy hố bắt đầu nứt vỡ, khiến cho Tần Quân và tất cả mọi người đều dõi mắt nhìn sang.

Chỉ thấy lớp ngoài của thiên ngoại chi thạch vỡ ra như vỏ trứng, bên trong có hào quang chói mắt phát ra, khiến cho không ai nhìn thấy rõ tình huống cụ thể ở bên trong.

- Hừ…

Một tiếng hừ nhẹ khiến cho người ta chấn động tâm thần truyền tới từ bên trong thiên ngoại chi thạch, mỗi người đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Tần Quân nghe thấy mà huyết mạch sục sôi, trên mặt tràn ngập vẻ kích động, nữ thần sắp xuất thế rồi!

Tất cả mọi người mở to mắt, bên trong thiên ngoại chi thạch có một nữ tử á?

Tiếng hừ khẽ vừa rồi rõ ràng là thanh âm của nữ tử, khiến cho bọn họ không khỏi nghĩ rằng mình vừa nghe nhầm.

Lúc này có một bàn tay đẹp tới mức hoàn mỹ vươn ra từ bên trong hào quang, nhìn thấy bàn tay này, ngoại trừ Tần Quân ra, tất cả mọi người đều sợ ngây người…

Bên trong thiên ngoại chi thạch thật sự có một nữ tử!

Chẳng lẽ là thiên ngoại nhân tộc?

Truyền thuyết lưu truyền trong cổ tịch của nhân tộc có nói tới, lại cộng thêm tu vi cao thâm tới mức có thể phá toái hư không được lưu truyền rộng rãi, cho nên phần lớn mọi người đều không hề nghi ngờ ở thiên ngoại vẫn có tu sĩ.

Mà tu sĩ thiên ngoại vẫn còn một tên gọi khác, đó chính là thần tiên!

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào bàn tay vừa vươn ra từ bên trong thiên ngoại chi thạch kia, nếu như là bình thường, nam nhân nhìn thấy bàn tay này nói không chừng sẽ không thể nào kềm chế bản thân nổi, nhưng lúc này trong lòng mọi người chỉ cảm thấy lạnh buốt.

Thiên ngoại chi nhân!

Chỉ riêng thân phận này thôi cũng đủ để khiến tất cả mọi người dưới gầm trời này khiếp sợ.

Ngọc thủ kia hãy còn tiếp tục vươn ra, bên dưới ngọc thủ là một ống tay áo màu trắng muốt, tiếp theo đó chính là một dung mạo khuynh quốc khuynh thành đẹp tới cùng cực xuất hiện từ trong hào quang, lông mi cong dài khẽ run một cái dưới ánh trăng, da thịt nõn nà nhẵn nhụi, giống như vô cùng mịn màng, một mái tóc đen dài óng ả buông hờ bên vai như thác nước, thân thể chậm rãi vươn ra, một thân bạch y tinh khiết không chút tỳ vết theo gió bay bay, đôi môi anh đào hơi hé ra, đôi mắt xinh đẹp nhìn về phía bầu trời đêm, vẻ mờ mịt bên trong khiến cho nàng càng khiến người ta cảm thấy thương tiếc hơn nữa.&

------oOo------

Chương 500: Nữ thần ra tay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh lặng!

Tất cả mọi người mở to mắt nhìn Hằng Nga đang xuất thế, nhất là nam tu, căn bản nhìn muốn lọt tròng.

Dung mạo khuynh quốc khuynh thành khiến cho tất cả cảnh đẹp trong đất trời đột nhiên trở nên ảm đạm thất sắc.

Tần Quân cũng trợn mắt nhìn chằm chằm, ngay cả tên xử nam vạn năm như Na Tra cũng vậy, vẻ đẹp của Nguyệt Lượng Nữ Thần không cách nào hình dung được, giống như tác phẩm xinh đẹp hoàn mỹ nhất trên thế gian này.

Hồ Ngọc Trí nheo mắt, ngay cả người xinh đẹp như nàng ta cũng nhịn không được mà ghen tị với vẻ khuynh quốc khuynh thành của Hằng Nga.

Hằng Nga chính là nữ thần!

Mà nàng lại là phàm nữ truy tìm con đường thành tiên, bất luận là từ khí chất hay dung mạo thì hai người đều không thể so được.

Ngay cả những tu sĩ khác cũng nhịn không được mà cảm thán, ở trước mặt vị nữ thần này, Hồ Ngọc Trí giống như trở nên vô cùng tầm thường, không có so sánh thì không có đau thương, nó có thể khiến người ta nhận ra rất nhiều thứ, cũng có thể khiến cho người ta tuyệt vọng.

- Cô gái này chính là tà vật! Phải diệt trừ!

Hồ Ngọc Trí thấp giọng nói, lúc đang nói liền động thủ đánh về phía Hằng Nga, từng đạo băng tiễn lăng không ngưng tụ.

Tần Quân thấy vậy thì thầm mắng, ả ngu xuẩn này muốn tìm đường chết sao, ngay cả thực lực của đối phương mạnh bao nhiêu cũng không biết mà còn dám ra tay.

Hằng Nga chính là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, có thể dễ dàng chơi chết nàng ta!

Đối mặt với từng đạo băng tiễn tập kích kia, Hằng Nga giống như còn chưa hồi phục lại tình thần, mờ mịt đưa mắt nhìn khắp xung quanh, khiến cho Tần Quân đổ mồ hôi thay nàng.

Keng! Keng! Keng!

Ngay lúc băng tiễn sắp bắn trúng Hằng Nga, thì xung quanh thân thể của nàng đột nhiên xuất hiện một màn hào quang màu trăng non, ngăn cản băng tiễn của Hồ Ngọc Trí lại.

Một màn này khiến cho tất cả mọi người hít vào một hơi.

Đây chính là công kích trí mạng của Hồ Ngọc Trí, bị ngăn lại dễ dàng như vậy sao?

- Hí —— Nữ tử này rốt cuộc là thần thánh phương nào đây?

- Chẳng lẽ nàng chính là nữ thần từ thiên ngoại giáng trần?

- Thật là lợi hại, xinh đẹp quá…

- Đừng bị sắc đẹp của nàng mê hoặc tâm trí, mấy ngày qua nàng đã giết

không biết bao nhiêu người rồi!

- Nữ thần hạ phàm, thiên hạ tất loạn rồi!

Các tu sĩ đều ồn ào bàn tán, nhất là đám nữ tu, ngữ khí chua loét đầy vẻ ganh tị.

Khí chất của Hằng Nga thuộc về loại hình đạm mạc, giống như không nhiễm nhân gian khói lửa, mặc dù vẻ mặt của nàng lúc này có chút mờ mịt, nhưng sắc mặt lại có một loại lãnh ý cự nhân ngàn dặm, nàng chậm rãi quay đầu nhìn về phía Hồ Ngọc Trí, khẽ nói:

- Đạo hữu, dường như ta và ngươi không có thù oán gì thì phải?

Một câu khiến cho Hồ Ngọc Trí như rơi vào hầm băng, chỉ cảm thấy sát khí khủng bố phô thiên cái địa ập tới, khiến cho nàng như một chiếc thuyền nhỏ chơi vơi giữa muôn ngàn cơn sóng to gió lớn.

Hai vị mỹ nhân băng sơn gặp nhau, ai lạnh hơn ai?

Trong lòng Tần Quân cảm thấy, Hằng Nga thuộc loại lãnh đạm không có cảm tình, còn Hồ Ngọc Trí thì là lãnh ngạo cao cao tại thượng, hơn nữa khí tràng của Hồ Ngọc Trí không bằng Hằng Nga, hai người căn bản không cần phải so.

Hồ Ngọc Trí vừa định mở miệng, Hằng Nga đột nhiên giơ tay phải lên, nhẹ nhàng đánh ra một chiêu, Hồ Ngọc Trí chỉ cảm thấy có một cổ lực lượng không thể chống cự được kéo nàng về phía trước, khiến cho nàng căn bản không cách nào phản kháng lại được.

Khiến cho Hồ Ngọc Trí khiếp sợ nhất chính là nàng phát hiện bản thân mình không cách nào thôi động pháp lực trong cơ thể được, quanh người giống như bị một tầng lực lượng vô hình trói buộc, khiến cho nàng vô cùng khó chịu.

Ba ——

Hồ Ngọc Trí rơi thẳng vào trong tay Hằng Nga, Hằng Nga siết cổ nhấc nàng ta lên không trung, trên dung nhan tuyệt thế lại hờ hững tới đáng sợ, chỉ nghe nàng khẽ nói:

- Tại sao ngươi lại có sát ý sâu như vậy với ta?

Nữ thần thật khí phách!

Tần Quân nhìn thấy mà trong lòng mừng vui hớn hở, sinh ra nhận thức mới với Hằng Nga.

Hóa ra Nguyệt Lượng Nữ Thần không phải là bình hoa, nàng thật sự rất mạnh, chỉ là không có cơ hội xuất thủ mà thôi!

Nếu như nàng vô dụng thì e là khó mà bảo vệ bản thân ở Thiên Đình.

- Bệ hạ cẩn thận, nữ tử này đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh, hơn nữa hình như còn có thể dùng ánh trăng biến thành lực lượng.

Na Tra trầm giọng nói, trên mặt vô cùng ngưng trọng.

Không ngờ lần này lại gặp phải cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Trước khi tới Nam Vực, rõ ràng đã nghe nói là ở Nam Vực chẳng có bao nhiêu cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh kia mà, sao mà từ sau khi theo Tần Quân tới giờ, Thái Ất Kim Tiên cảnh cứ xuất hiện liên tục thế này?

Đám tu sĩ còn lại đều trợn tròn mắt ra nhìn, Hồ Ngọc Trí trước mặt nữ tử này cư nhiên không có sức đánh trả?

Đúng lúc này, Tần Quân đột nhiên cười nói:

- Hằng Nga, trẫm ở đây, trẫm đưa ngươi về nhà.

Hằng Nga?

Tên này thật đẹp, nàng là ai vậy?

Chẳng lẽ là…

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía Hằng Nga đang xách Hồ Ngọc Trí bằng một tay, chỉ thấy Hằng Nga cũng quay đầu nhìn về phía Tần Quân, trong đôi mắt vốn hờ hững đột nhiên lóe lên một đốm sáng, nàng mở

miệng khẽ nói:

- Không ngờ bệ hạ lại tự mình tới đây đón ta.

Ồ ——

Tần Đế quen biết với nữ thần này?

Chẳng lẽ vị nữ thần này cũng là tới để đi theo Tần Đế?

Bản lĩnh tuyển nhận cường giả nghịch thiên của Tần Đế đã sớm vang danh, nhưng hôm nay bọn họ tận mắt nhìn thấy một vị nữ thần còn mạnh hơn cả Hồ Ngọc Trí đầu nhập vào dưới trướng của Tần Quân thế này, vẫn khiến cho bọn họ cảm thấy khó mà tin nổi.

Ngay cả Na Tra cũng giật mình nhìn về phía Tần Quân với vẻ khiếp sợ.

Mẹ nó!

Chẳng trách Tần Quân lão đại cư nhiên đuổi theo tới tận đây, hóa ra hắn đã sớm phát hiện ở bên trong thiên thạch chi ngoại có cất giấu một vị mỹ nữ tuyệt thế.

Nếu như Tần Quân biết được suy nghĩ trong lòng Na Tra thì nhất định sẽ mắng chết y.

Không phải trẫm tới vì mỹ nữ đâu nha, chỉ vì coi trọng tu vi mạnh mẽ của Hằng Nga mà thôi!

Đương nhiên lý do này ngay cả bản thân hắn cũng không tin.

Người không biết xấu hổ chính là thiên hạ vô địch!

Hằng Nga tiện tay ném Hồ Ngọc Trí bay ra ngoài, sau đó nhanh chóng bay về phía Tần Quân, đi tới trước mặt hắn, đứng ở trên mây cúi người hành lễ khẽ nói:

- Tham kiến bệ hạ.

Nhìn vào gương mặt khuynh quốc khuynh thành này của nàng, trong lòng

Tần Quân chợt hoảng loạn, tim đập thình thích, ngay cả Na Tra cũng có thể nghe thấy tiếng tim đập như trống gõ của hắn, kinh ngạc quay sang nhìn hắn.

------oOo------

Chương 501: Thế nào là thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt với Bình Thiên Yêu Tôn, Tần Quân cũng không khẩn trương tới cỡ này, sao tới lúc đối mặt với Hằng Nga lại khẩn trương như vậy?

Y không biết rằng Tần Quân đây không phải khẩn trương.

Mà là hưng phấn!

Vì sao lại hưng phấn thì không cần nói cũng biết.

- Vì tìm ngươi, trẫm đã bay suốt mấy ngày.

Tần Quân cười nói, hai người chuyện trò vui vẻ như vậy cũng khiến đám tu sĩ khác dại ra.

Bọn họ thật sự quen nhau kìa!

Mấy người Kim Vô Hối và Ám Lãng đều nhìn về phía Tần Quân với vẻ mặt phức tạp, thực lực của Hằng Nga bọn họ đều đã tận mắt nhìn thấy, giờ trơ mắt nhìn Tần Quân thu phục được cường giả đỉnh cấp như vậy, trong lòng bọn họ cảm thấy rối rắm vô cùng, vì dù sao thì Tần Quân dường như còn trẻ tuổi hơn bọn họ nhiều.

Trong cùng thế hệ này, bọn họ được vinh danh là thiên tài tuyệt thế ngàn năm mới gặp, nhưng ở trước mặt Tần Quân thì những vinh quanh này lại trở nên vô cùng mờ nhạt, không đáng nhắc tới.

- Bệ hạ, xử lý những kẻ này như thế nào đây?

Na Tra nhìn về phía đám tu sĩ bên dưới cất tiếng hỏi Tần Quân, thậm chí

còn có kẻ không biết sống chết bay xuống dưới đáy hố, nháo nhào nhặt mảnh vỡ của thiên ngoại chi thạch.

Tần Quân sờ sờ cằm suy nghĩ, có cần giết bọn họ hay không?

- Thôi đi, đừng tạo sát nghiệp.

Tần Quân lắc đầu thở dài, hết cách rồi, ai kêu hắn tốt bụng như vậy làm chi?

Nếu như để cho người ta biết được suy nghĩ tự kỷ trong lòng hắn thì nhất định sẽ phun nước bọt đầy mặt hắn, người bị ngươi gài bẫy còn ít à?

Na Tra bĩu môi, y vốn không thèm để ý tới cái gọi là sát nghiệp, nhưng trong mắt Hằng Nga lại toát ra vẻ tán thưởng.

Không giống với thiên tướng như Na Tra, chuyên môn trảm ma trừ yêu, Hằng Nga chính là đại biểu cho nữ thần hòa bình, trung thu trăng tròn, ngắm trăng nhớ quê cũ.

- Nữ tử này chính là tà ma, vì sự an toàn của nhân tộc, chúng ta phải diệt trừ nàng ta!

Đúng lúc này, thanh âm của Hồ Ngọc Trí lại vang lên, lời của nàng ta khiến Tần Quân nghe mà hết nói nổi.

Có thể phiền ngươi đừng tự tìm chết như vậy được hay không?

Trẫm đã tha cho ngươi rồi, ngươi lại cứ tự đâm đầu vào ngõ cụt là sao!

Trong lòng Tần Quân cảm thấy bất đắc dĩ không thôi, cũng không biết Hồ Ngọc Trí này leo lên vị trí phong chủ kiểu gì, chẳng lẽ là dựa vào giao dịch mờ ám gì à?

Hằng Nga cũng lạnh lùng nhìn Hồ Ngọc Trí, sức nhẫn nại của nữ thần cũng chỉ có giới hạn.

Lúc trước bị Hồ Ngọc Trí tấn công nàng đã bỏ qua rồi, ai ngờ ả ngu xuẩn này vẫn còn bám riết không buông!

Hằng Nga chính là thần tiên trong thần thoại thượng cổ, là một trong Ngũ Đế, thời điểm đó, mười mặt trời thiêu đốt thế gian, vô số yêu thú tung hoành tàn phá đại địa Hoa Hạ, Hằng Nga dẫu gì cũng là người đã trải qua tẩy lễ, nếu như nàng tức giận thì đối phương tuyệt đối không có kết cục tốt lành gì.

Giống như Trư Bát Giới vậy, từ một Thiên Bồng Nguyên Soái biến thành trư yêu, sống không bằng chết!

- Hừ, vậy các ngươi thử lên giết ta đi!

Hằng Nga vung tay hừ lạnh nói, bóng lưng uyển chuyển khiến cho Tần Quân nhìn mà thấy miệng đắng lưỡi khô.

Na Tra không khỏi quay sang hỏi Tần Quân:

- Cần ta ra tay không?

Lấy thực lực của y, chỉ cần một chiêu thôi thì có thể giết chết tất cả mọi người ở đây ngay lập tức!

- Không cần!

Hằng Nga trả lời thay Tần Quân, thái độ khí phách khiến cho Tần Quân không khỏi giật giật khóe môi.

Xem ra vị nữ thần này không dễ chinh phục rồi!

- Không muốn chết thì mau tranh thủ rời đi đi!

Tần Quân trầm giọng quát lên.

Ở nơi này có nhiều tu sĩ như vậy, hắn cũng không thể để Hằng Nga lạm sát kẻ vô tội được, để lại một số người sống, đợi sau này tin tức truyền ra cũng có thể để người đời biết rằng không phải hắn bá đạo, mà là Hồ Ngọc Trí ngu xuẩn tự tìm đường chết.

Người muốn tìm chết, trời cũng khó ngăn!

Hắn vừa nói xong thì có rất nhiều tu sĩ lập tức chạy trối chết, mọi người

không phải kẻ ngu, rõ ràng Hồ Ngọc Trí kia không phải đối thủ của Hằng Nga, ở lại chỉ có thể trở thành pháo hôi của Hồ Ngọc Trí mà thôi.

Hằng Nga hiểu rõ ý tứ của Tần Quân, cho nên cũng không lập tức ra tay, mà im lặng nhìn về phía Hồ Ngọc Trí.

Mặc dù không mở miệng, nhưng bốn mắt nhìn nhau, Hồ Ngọc Trí cũng cảm thấy áp lực gia tăng gấp bội, trên trán ứa mồ hôi lạnh, trong lòng bắt đầu cảm thấy hối hận, sao mình lại bị tức giận che mờ lý trí làm gì chứ?

- Ám Lãng, còn không mau lăn lên đây! Ngươi muốn chết sao?

Tần Quân đưa mắt nhìn xuống Ám Lãng đứng bên cạnh cái hố kia quát lớn, khiến cho Ám Lãng tỉnh hồn lại từ trong rung động, sau đó gã vô thức bay về phía Tần Quân.

Vừa mới bay lên mấy mét gã liền ngây ra.

- Đáng chết… sao ta lại nghe lời hắn làm gì kia chứ?

Trong lòng Ám Lãng thầm mắng, nếu như bây giờ đi tới bên cạnh Tần Quân thì chẳng phải tương đương với đi theo hắn hay sao?

Nhưng bản thân gã vốn cũng có chút động lòng, hơn nữa Hằng Nga và Hồ Ngọc Trí cũng sắp đánh nhau tới nơi, gã đành phải cắn răng bay về phía Tần Quân, ánh mắt không dám nhìn về phía Tần Quân, trong lòng vừa giận vừa xấu hổ.

Kim Vô Hối không khỏi nhíu mày một cái, hoàn toàn không ngờ Ám Lãng cư nhiên lại đi theo Tần Quân.

- Sau này ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Kim Vô Hối nhìn chằm chằm vào Tần Quân thì thầm một câu, sau đó xoay người hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở phía cuối chân trời.

Tần Quân cũng không nhìn tới gã, dù sao thì hiện tại Kim Vô Hối cũng không mở ra nhiệm vụ, đợi sau này cũng còn nhiều cơ hội lôi kéo.

Đi tới bên cạnh Tần Quân, Ám Lãng cắn răng nói:

- Nếu đã như vậy thì sau này ta sẽ xem ngươi là vua!

- Tham kiến bệ hạ!

Ám Lãng quỳ xuống trên mây, khàn giọng hô, giống như phải dùng hết toàn bộ khí lực.

Gã biết rõ sau hôm nay, toàn bộ Ma Đạo đều sẽ mắng chửi gã, nhưng vậy thì đã sao chứ?

Nhìn thấy thực lực mà Hằng Nga đã biểu hiện ra ngoài, còn có người nằm trong thập đại cường giả của Thiên Bảng như Na Tra ở đây, gã căn bản không thể nào đè nén con tim xúc động luôn hướng về con đường cường giả của mình được.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— Chinh phục thiên tài! Đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đúng hạn vang lên, trong lòng Tần Quân cảm thấy vô cùng sung sướng.

Mặc dù Ám Lãng ở trong Ma Đạo chỉ là thiên tài thứ sáu, nhưng lại đứng đầu trong Nhân Bảng, những tên thiên tài còn lại đều hơn trăm tuổi, thêm một khoảng thời gian nữa Ám Lãng nhất định có thể vượt qua bọn họ.

------oOo------

Chương 502: Thế nào là thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tốt lắm! Sau này trẫm sẽ khiến ngươi có thể dẫm Thâm Uyên Môn ở dưới chân!

Tần Quân đặt tay lên vai Ám Lãng cười lớn, một câu nói thôi đã khiến cho Ám Lãng nhiệt huyết dâng trào.

Thâm Uyên Môn chính là môn phái đầu tiên của Ám Lãng, tuy rằng gã

không sinh ra ở Thâm Uyên Môn, nhưng vẫn luôn xem môn chủ của Thâm Uyên Môn là mục tiêu của mình, sau khi nghe những lời này của Tần Quân thì gã đột nhiên cảm thấy Thâm Uyên Môn thì đã sao chứ?

Bây giờ có ai mà không nhìn ra mục tiêu của Tần Quân chính là Thánh Triều?

Cùng lúc đó, Hằng Nga bắt đầu bay về phía Hồ Ngọc Trí.

Đối mặt với Hằng Nga, Hồ Ngọc Trí chỉ muốn bỏ chạy, nhưng lại ngại mất mặt, ở đây vẫn còn mấy trăm tên tu sĩ vẫn còn chưa bỏ được tà tâm, nếu như truyền ra phong chủ Bắc Tuyết Phong như nàng lại bị người ta dọa tới mức bỏ chạy thì Bắc Tuyết Phong còn mặt mũi gì nữa?

- Ngươi thật sự muốn…

Hồ Ngọc Trí mở miệng uy hiếp, còn chưa nói xong thì Hằng Nga đã xuất hiện trước mặt nàng.

Ba ——

Tiếng động lớn kinh hồn như muốn xé rách màn đêm tĩnh lặng, thân thể của Hồ Ngọc Trí xoay tròn rơi xuống phía dưới, ầm một tiếng rơi vào bên trong cái hố sâu, cát bụi bay lên mù mịt, mấy người Na Tra, Tần Quân và Ám Lãng phải trợn mắt mà nhìn.

Nữ thần thật bưu hãn!

Hằng Nga nâng tay phải lên, từng đạo nguyệt quang giáng xuống từ trên trời, rơi vào lòng bàn tay của nàng, tạo thành từng vòng xoáy quang hoa lấp lánh, bạch y bay bay, vẻ mặt của nàng lại vô cùng lạnh lùng.

- Ta chính là thần, ngươi lại dám miệt thị ta là tà ma!

Thanh âm của Hằng Nga đầy lạnh lẽo, vừa dứt lời, nàng liền phất tay xuống, lốc xoáy do ánh trăng tạo thành liền rời tay, đánh xuống dưới.

Ầm ầm ——

Cường quang lóe lên, bao phủ toàn bộ hố sâu kia, phong lãng cường bạo

dồn dập nổi lên khiến cho Tần Quân và Ám Lãng lắc lư suýt ngã trên không trung, bên dưới liên tục truyền tới tiếng la hét thảm thiết khiến cho người ta cảm thấy run rẩy.

Mặt đất rung chuyển kịch liệt, cuồng phong nổi lên dữ dội khiến cho cả màn trời trở nên thảm đạm u tối hơn, tất cả giống như tận thế giáng lâm.

Lực lượng của Thái Ất Kim Tiên cảnh khủng bố là thế!

Mặc dù Hằng Nga chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng, nhưng mượn nhờ sức mạnh từ ánh trăng, lực phá hoại mà nàng thể hiện ra tuyệt đối là kinh thiên động địa.

Ngay cả Na Tra cũng phải nheo mắt nhìn bóng lưng của Hằng Nga, trong miệng lẩm bẩm:

- Thật là mạnh!

Hằng Nga trong thần thoại sống trên mặt trăng, chưa từng chiến đấu cùng ai, nhưng ở trên mặt trăng, cô độc bao năm dài đằng đẳng, tu luyện nhiều năm như vậy, bản thân Hằng Nga cũng có tu vi rất mạnh.

- Trời ạ…. Hằng Nga quả thật không phải là bình hoa….

Tần Quân thì thào tự nói, trong lòng lại cảm thấy may mắn, những nữ thần vừa xinh đẹp lại có thực lực mạnh mẽ cũng không nhiều, sau này nhất định phải đối đãi thật tốt, không thể khinh suất.

Đối với nữ thần như Hằng Nga, Tần Quân hoàn toàn tự mình hiểu lấy, dùng thủ đoạn nhất định là vô dụng.

Hơn nữa ngay từ lần đầu tiên nhìn thấy Hằng Nga thì Tần Quân liền quyết định sẽ tôn kính nàng, còn chuyện tình cảm thì cứ thuận theo tự nhiên, dù sao thì nàng cũng sẽ ở bên cạnh hắn.

Sớm hôm làm bạn chính là cách thổ lộ động lòng người đúng không?

Khụ khụ!

Tần Quân lắc đầu, sao đột nhiên lại cảm thấy là lạ thế này?

Thật lâu sau, khi cường quang đã biến mất, ba người Tần Quân rốt cuộc có thể nhìn thấy rõ tràng cảnh tượng bên dưới, Tần Quân giật mình tới mức đồng tử co rụt lại.

Chỉ thấy cái hố vốn chỉ có đường kính chừng ngàn mét nay đã mở rộng ra đến vài dặm, giống như tất cả thảo nguyên bị đánh sập vài trăm mét vậy, khói bụi mù mịt, tiếng gió lạnh thổi qua trở thành thanh âm duy nhất tồn tại dưới bầu trời đêm.

Dõi mắt nhìn tới, căn bản không hề nhìn thấy thi thể đâu, cũng không nhìn thấy điểm cuối của thảo nguyên, chỉ có thể nhìn thấy bùn đất tán loạn khắp nơi.

Tần Quân không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, lần trước lúc quyết đấu với Bình Thiên Yêu Tôn, hai bên đều tập trung lực lượng, hư hại gây ra cũng không lớn tới cỡ này, khiến cho hắn càng thêm rõ ràng sự cường đại của Thái Ất Kim Tiên cảnh.

- Đi thôi! Tới lúc hồi phủ rồi!

Tần Quân dùng thần thức quét tới, sau khi xác định không còn ai sống sót thì liền cười nói.

Hằng Nga xoay người bay lên đám mây, tựa như tất cả những chuyện này không phải do nàng gây ra.

Lúc này Ám Lãng hãy còn đang kinh ngạc, đây là lần đầu tiên gã gặp phải lực phá hoại khủng bố nhường này.

Na Tra nhanh chóng thôi động mây bay về phía Bình Thiên chi địa, bốn người nhanh chóng biến mất ở phía chân trời.

Chuyện tối nay chắc chắn sẽ tạo nên oanh động khắp chính ma lưỡng đạo, bởi vì phong chủ Bắc Tuyết Phong một trong Chính Đạo Ngũ Hùng đã táng thân ở Hỏa Tận Nguyên.

Trên đường phi hành, Tần Quân bắt đầu để cho hệ thống tiến hành triệu hoán Thần Ma.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Nghe thanh âm nhắc nhở tuyệt vời của hệ thống vang lên, trong lòng Tần Quân cảm khái vô cùng, vừa rồi đáng lẽ nên bảo Hằng Nga nương tay một chút, không biết nếu như giết Hồ Ngọc Trí thì có thể mang tới bao nhiêu điểm kinh nghiệm cho hắn đây?

Bất quá nếu như giữ lại một hơi của Hồ Ngọc Trí, nói không chừng nàng ta có thể kéo Tần Quân chôn cùng.

Thủ đoạn của Kim Tiên cảnh, Hóa Hư cảnh sao có thể đỡ nổi?

Tục ngữ nói, lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa.

- Có Hằng Nga tiên tử tương trợ, trẫm phỏng chừng mấy ngày nay đều ngủ không yên rồi.

Trong lúc chờ đợi hệ thống triệu hoán, Tần Quân rảnh rỗi tới gần Hằng Nga nói chuyện.

Hằng Nga đứng ở phía sau ba người, nàng khẽ gật đầu, bình tĩnh nói:

- Đa tạ bệ hạ ngợi khen.

Nàng hơi nhếch môi mỉm cười.

Nhưng nếu như không nhìn kỹ thì rất khó phát hiện, dễ dàng khiến cho người ta có một loại cảm giác giống như cự nhân ngoài ngàn dặm.

Nhưng da mặt của Tần Quân còn dày hơn cả trường thành, không hề biết xấu hổ là gì, lại bắt đầu phối hợp tìm chủ đề nói chuyện:

- Hằng Nga tại sao lại giáng xuống từ trên trời, lại còn ẩn nấp bên trong thiên ngoại chi thạch nữa?

- Bởi vì ta vốn ở trên mặt trăng.

Hằng Nga giải thích:

- Ta đột nhiên cảm ứng được ta có một đoạn nhân duyên ở nhân gian, cho

nên mới hạ phàm, ngay từ ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy ngươi thì ta liền biết ngươi chính là người hữu duyên với ta, ta sẽ đi theo phò tá ngươi.

Tần Quân không khỏi nheo mắt lại, không ngờ thiên ngoại quả thật còn có tồn tại cao hơn.

Lại liên tưởng tới Thánh Đình thượng cổ bị tiêu diệt, chẳng lẽ là do những thần tiên ở thiên ngoại kia gây nên?

------oOo------

Chương 503: Nam Vực chi chủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ý của ngươi là ngươi biết trẫm chính là hoàng đế?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Chẳng lẽ giống như trong thần thoại của Hoa Hạ, thần tiên ở thiên ngoại có thể nhìn thấy tất cả mọi việc ở thế gian sao?

Nếu như thật sự là vậy thì Tần Quân cảm thấy hơi sởn da gà, giống như tất cả những gì mình làm đều bị người ta rình mò.

- Ta không biết, nhưng ngươi tự xưng là trẫm.

Hằng Nga lắc đầu nói, khiến cho Tần Quân như trút được gánh nặng.

Mẹ nó!

Tự mình dọa mình đúng là thứ đáng sợ nhất mà!

Nếu như thật sự có thần tiên chú ý tới hắn thì nói không chừng có thể mò ra được sự tồn tại của hệ thống thần thoại.

May mà không đáng sợ như vậy, dù sao thì Nam Vực rộng lớn hơn trái đất rất nhiều, đừng nói chỉ là toàn bộ thế giới này.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngưu Đầu Mã Diện!

Tần Quân vẫn còn đang định tiếp tục bắt chuyện với Hằng Nga đột nhiên bị thanh âm nhắc nhở của hệ thống cắt đứt.

Ngưu Đầu Mã Diện?

Má ơi!

Có Hắc Bạch Vô Thường rồi còn cần Ngưu Đầu Mã Diện làm gì nữa?

Trong lòng Tần Quân thầm mắng, hắn cố nén tức giận thầm quát lớn trong lòng:

- Hiện bảng thuộc tính của Ngưu Đầu Mã Diện ra đây!

Đành chịu vậy, ở trong tất cả chuyện cổ thần thoại cổ tích thì Ngưu Đầu Mã Diện cũng chỉ có vậy mà thôi.

- Bệ hạ, sao vậy?

Na Tra quan tâm hỏi, hắn đột nhiên nhìn thấy sắc mặt Tần Quân đột nhiên trở nên vô cùng khó coi, còn tưởng rằng hắn gặp phải chuyện gì.

Tần Quân lắc đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào bảng thuộc tính mà chỉ có một mình hắn mới nhìn thấy.

- Ngưu Đầu Mã Diện, tới từ truyền thuyết dân gian.

- Thân phận: Quỷ thần!

- Tu vi: Thiên Tiên cảnh nhất trọng!

- Công pháp: Câu Hồn!

- Thần Thông: Âm Dương Độn Pháp, Nhập Mộng Lạp Hồn!

- Độ trung thành: 97 (Cao nhất 100)!

Mẹ nó….

Mới chỉ là Thiên Tiên nhất trọng!

Trong lòng Tần Quân cảm thấy thất vọng, bất tri bất giác, Thiên Tiên cảnh trong mắt hắn đã không là gì nữa rồi.

Nhưng hắn ngẫm thật kỹ xong lại nhịn không được bèn hỏi:

- Tại sao Ngưu Đầu Mã Diện lại là Thiên Tiên cảnh!

Trong mắt hắn, Ngưu Đầu Mã Diện có địa vị không khác gì so với Hắc Bạch Vô Thường, tu vi đáng lẽ cũng phải xêm xêm mới đúng chứ.

- Chức vị của Ngưu Đầu Mã Diện ở Địa Phủ cao hơn so với Hắc Bạch Vô Thường, chỉ là sau này phạm tội cho nên mới bị điều tới làm thủ hạ cho Diêm Vương, nhưng vẫn cao hơn Hắc Bạch Vô Thường một cấp, tu vi cũng không chỉ là như vậy.

Hệ thống chỉ nói một câu đơn giản như vậy.

Tần Quân cũng lười truy cứu, dù sao thì cũng đều là tôm tép thôi.

Bất quá Ngưu Đầu Mã Diện cũng đã xuất hiện rồi, lại có thêm Hắc Bạch Vô Thường tương trợ, chắc cũng có thể phát triển thế lực ở Địa Phủ dễ dàng hơn.

Khống chế âm dương lưỡng giới, chỉ mới nghe thôi đã thấy đủ khí phách rồi!

Sau này lúc giết địch có thể nói:

- Dù cho các ngươi có xuống tới Địa Phủ thì cũng không trốn thoát khỏi lòng bàn tay của trẫm!

Mới nghĩ thôi đã thấy sướng rồi.

Vẻ mặt của Tần Quân rốt cuộc cũng tốt hơn, nhếch môi mỉm cười.

Na Tra không khỏi nổi da gà, biết thừa là vị chủ tử này nhất định lại đang nghĩ tới chuyện hãm hại người khác!

Ám Lãng vẫn một mực quan sát Tần Quân, phát hiện hắn hỉ nộ vô thường, khiến cho người ta không thể nào đoán ra suy nghĩ trong lòng hắn được.

- Không hổ là thiên cổ hoàng đế.

Trong lòng Ám Lãng thầm cảm thán, nếu như để cho Tần Quân biết được bản thân mình vô tình lại làm màu thành công, hắn nhất định sẽ cười chết mất.

Hằng Nga cũng một mực chú ý tới Tần Quân, trong đôi mắt đẹp vẫn bình thản như cũ, khiến cho người ta không thể đoán ra nàng đang nghĩ gì trong đầu.

…

Bình minh dần hé.

Sáng sớm ngày hôm sau, một tin tức lập tức khiến nhân tộc toàn Nam Vực oanh động.

Nữ thần hạ phàm!

Hồ Ngọc Trí của Bắc Tuyết Phong bị giết!

Tần Đế xuất hiện ở biên cảnh chính ma lưỡng đạo, ra mặt tiêu diệt một trong Chính Đạo Ngũ Hùng!

Phàm là những người nghe thấy tin tức này thì phản ứng đầu tiên chính là không dám tin.

- Sao có thể chứ? Tần Đế không phải đang ở Bình Thiên chi địa sao?

- Nữ thần hạ phàm? Nữ thần á? Ngươi đang nói đùa đúng không?

- Là ta chưa tỉnh ngủ hay là ngươi đang nằm mơ đấy?

- Trời ạ! Tình nhân trong mộng của ta bị giết sao? Là ai làm?

- Tại sao lại là Tần Đế nữa?

Ma Đạo Cửu Tôn và cả Chính Đạo Ngũ Hùng đều đang bàn tán về chuyện này, tin tức lan ra khắp các thành trì và hoàng triều như gió lốc, thậm chí còn truyền tới Thánh Triều.

Hồ Ngọc Trí chính là người đứng đầu Bắc Tuyết Phong, mà Bắc Tuyết Phong lại là một trong Chính Đạo Ngũ Hùng, nàng cư nhiên bị giết chết, Tần Đế thật sự đúng là to gan lớn mật, không biết sợ là gì như vậy sao?

Đủ loại đồn đãi bắt đầu lan tràn, thậm chí có người còn tuyên bố là Tần Đế muốn đạp đổ Thánh Triều, trở thành người đứng đầu Nam Vực, khiến cho Tần Quân bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió giữa dư luận.

Bên kia, đám người Tần Quân đang phi hành, trong vòng hai ngày liền trở lại Thủ Sát Thành.

Sau khi trở lại phủ thành chủ, mấy người Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Hoàng Phong Đại Vương, Viên Hồng cảm ứng được khí tức của hắn liền lập tức bay ra nghênh đón.

- Tới đây, trẫm giới thiệu với các ngươi một chút, nàng tên là Hằng Nga, chính là nữ thân tới từ thiên ngoại.

Tần Quân mỉm cười giới thiệu với mọi người.

Tuy rằng mọi người khá khiếp sợ, nhưng không ai mở miệng, cả đám dường như có điều muốn nói.

Tốc độ truyền bá của tin tức còn nhanh hơn cả tốc độ phi hành của con người, ngay khi bốn người Tần Quân còn chưa kịp trở về thì Bình Thiên chi địa cũng đã nhận được tin tức, vô số người đang tán thưởng sự uy vũ của Tần Đế, vô cùng vui vẻ.

Tần Quân nhìn ra bọn họ có điều không đúng, không khỏi nhíu mày hỏi:

- Xảy ra chuyện gì sao?

Mọi người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, nhưng không ai dám mở miệng.

Lúc này Đát Kỷ mới đứng ra cắn răng nói:

- Tiểu Ly bị phụ vương của nàng mang đi rồi.

- Cái gì?

Tần Quân mở to hai mắt, tức giận nói:

- Các ngươi có nhiều người như vậy cũng cản không nổi sao?

Ánh mắt quét về phía mấy người Hoàng Phong Đại Vương, Viên Hồng, Hàng Long La Hán, Lôi Chấn Tử, Kim Giác, Ngân Giác, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá, không ai dám đối mặt với hắn.

Dịch lão đầu khụ một tiếng nói:

- Tần tiểu tử à, không thể trách bọn họ được, Long Vương kia rất mạnh, xem chừng đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh đỉnh phong rồi.

Thái Ất Kim Tiên cảnh đỉnh phong!

------oOo------

Chương 504: Âm Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tức giận tới mức thiếu chút nữa ngất đi, hắn trừng mắt quay sang Lý Bạch hỏi:

- Sư phụ của ngươi không phải đã nói Nam Hải Long Vương chỉ mạnh hơn hắn một chút thôi sao?

- Sao có thể được chứ, sư phụ ta chưa từng gặp qua Nam Hải Long Vương mà.

Lý Bạch lắc đầu nguầy nguậy nói.

Cũng đúng, ngay cả danh hào Thanh Liên Kiếm Tiên của gã ở Nam Vực cũng là do Thái Bạch Kim Tinh bịa ra.

Hai người bọn họ tới thế giới này tìm Tần Quân nương tựa, sao Thái Bạch Kim Tinh có thể tiếp xúc với Nam Hải Long Vương được chứ.

Lúc đó nhất định là khoác loác về bản thân…

Tần Quân ảo não vỗ mạnh vào đầu, tuy rằng lúc trước hắn từng đoán trước là Nam Hải Long Vương rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh tới cỡ này.

Hắn không khỏi quay sang Đát Kỷ hỏi:

- Thủ Sát Thành có thương vong nào không?

- Không có, Nam Hải Long Vương chỉ đưa Tiểu Ly đi mà thôi.

Đát Kỷ lắc đầu nói.

Hoàng Phong Đại Vương lúng túng nói:

- Pháp thuật né tránh của Nam Hải Long Vương quả thật rất cao cường, so với Tam Muội Thần Phong của ta còn mạnh hơn, hơn nữa thân thể của hắn cũng rất mạnh, so với Ngưu Ma Vương chỉ có hơn chứ không hề thua kém.

Tần Quân nghe thấy vậy thì nheo mắt lại, hỏi:

- Ý của ngươi là trước đó Nam Hải Long Vương đã từng điều tra về các ngươi rồi?

Vừa nhìn thấy Hoàng Phong Đại Vương mở miệng liền tránh thoát.

Đây rõ ràng là biết rõ sự lợi hại của Tam Muội Chân Hỏa.

- Chắc là vậy.

Người tiếp lời lại là Lưu Bá Ôn.

Gã vội vàng nói tiếp:

- Bệ hạ, ngài cũng chớ nên xúc động, Ly Phi tốt xấu gì cũng là con gái của

Nam Hải Long Vương, chắc là sẽ không làm gì thương tổn tới nàng, việc cấp bách bây giờ chính là chúng ta phải ứng phó với Thánh Triều và tất cả những thế lực khác của Nam Vực.

Tần Quân hít sâu vào một hơi, hiểu rõ lúc này không thể làm bậy được.

Dưới trướng của hắn không có cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, cho dù là để cho ba người Hoàng Phong Đại Vương, Na Tra và Hằng Nga lên cùng một lượt, đánh tới long tộc, phỏng chừng cũng là có đi mà không có về, bởi vì hắn không biết gì nhiều về long tộc.

Thôi vậy!

Tạm thời cứ ráng nhịn một thời gian ngắn đi!

Tần Quân cố nén tức giận nói:

- Đêm nay cứ tổ chức yến tiệc hoan nghênh Hằng Nga tiên tử trước đi đã!

- Không cần, chỉ cần tìm một gian phòng cho ta nghỉ lại là được rồi, các ngươi cứ làm việc của mình đi.

Hằng Nga thản nhiên nói, đang lúc nói chuyện liền cất bước đi về phía một con đường nhỏ rớp bóng cây ở bên cạnh, không hề xem mình là người ngoài tí nào.

Mọi người lại đưa mắt nhìn nhau, xem ra vị nữ thần này không dễ chọc, ngay cả lời đề nghị của Tần Quân cũng dám phản bác.

Quan trọng nhất chính là uy áp phát ra từ trên người Hằng Nga lại rất mạnh, ở nơi này, ngoại trừ Dịch lão đầu ra thì mấy người Hoàng Phong Đại Vương, Na Tra, Viên Hồng, Hàng long La Hán không ai dám nhìn thẳng vào Hằng Nga.

Khí tràng của nữ thần quả thực là quá mạnh mẽ!

- Nữ thần?

Đát Kỷ nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Hằng Nga như có điều suy ngẫm, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt rất có thâm ý.

Tuy rằng trong lòng có chút ghen tị, nhưng nàng cũng hiểu rõ nữ nhân bên cạnh Tần Quân càng ưu tú thì mới có thể chứng minh hắn càng mạnh.

…

Sáng sớm ngày hôm sau, trời vừa hửng sáng thì Tần Quân liền rời giường luyện kiếm.

Chuyện Tiểu Ly bị mang đi quả thật đang đả kích hắn.

Hắn không chỉ không thể bảo vệ Tiểu Chúc Long thật tốt, bây giờ ngay cả Tiểu Ly cũng bị mang đi.

Thế lực của hắn nhìn qua như rất mạnh, nhưng trong quá trình trở nên mạnh mẽ này lại mất đi rất nhiều thứ.

Vèo vèo vèo ——

Thất Tinh Kiếm run lên như thiểm điện, tạo nên vô số đóa kiếm hoa, rung động lòng người.

Tần Quân mỗi ngày đều bỏ ra nửa canh giờ để luyện kiếm, thời gian còn lại thì nạp khí tu luyện, dù sao thì tu vi cũng là căn cơ, kiếm thuật có mạnh tới đâu đi nữa, nhưng nếu như tu vi thấp kém thì dù là kiếm thần cũng sẽ bị đánh ra kiếm rơi đầy đất.

- Bệ hạ…

Đúng lúc này, một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, đồng thời Tần Quân có cảm giác sau gáy có gió lạnh thổi qua, khiến hắn giật mình quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy không biết từ khi nào, sau lưng hắn đã có hai đạo thân ảnh cao lớn xuất hiện, đầu của bọn họ vô cùng kinh khủng, một cái đầu trâu, một cái đầu ngựa, dù là giữa lúc ban ngày ban mặt, Tần Quân nhìn mà cũng không nhịn được cảm thấy giật mình thon thót.

Mẹ nó!

Các ngươi muốn dọa chết trẫm hay sao?

Trong lòng Tần Quân thầm mắng, gân xanh trên trán nổi lên, hắn cắn răng hỏi:

- Sau này các ngươi có thể đổi cách xuất hiện khác được không?

Ngưu Đầu Mã Diện đưa mắt nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ nghi hoặc trong mắt đối phương, bọn họ xuất hiện thế này là bình thường lắm rồi.

Nếu như là thường ngày, bọn họ có thể dùng cách đáng sợ hơn nữa để xuất hiện.

- Trẫm vẫn cảm thấy rất vui mừng vì các ngươi có thể đi theo trẫm.

Tần Quân cười nói, có Hắc Bạch Vô Thường và Ngưu Đầu Mã Diện, sẽ trở thành một thanh lợi kiếm để hắn đánh vào âm phủ.

Ngưu Đầu Mã Diện vội vàng quỳ xuống, bây giờ thế lực của Tần Quân rất lớn mạnh, lúc trước Hắc Bạch Vô Thường gặp mặt Tần Quân cũng không tỏ ra cung kính nhường này, sự khác biệt tới từ thực lực và địa vị của Tần Quân.

- Chúng ta nhất định sẽ vì bệ hạ mà xông vào dầu sôi lửa bỏng!

Ngưu Đầu Mã Diện trầm giọng quát, hai vị quỷ thần tuyên thệ vô cùng khí thế.

Tần Quân đỡ hai người đứng dậy, sau đó kéo họ tới ngồi xuống trên ghế đá trong đình viện.

- Các ngươi có biết Hắc Bạch Vô Thường không?

Tần Quân cười hỏi.

Âm phủ và dương gian thật ra cũng lớn bằng nhau, cũng phân chia ra lãnh khổ các nơi, đây là Tần Quân nghe được từ chỗ của Hắc Bạch Vô Thường, nghe nói âm dương lưỡng giới giống như hai mặt vậy, mỗi khu vực ở âm phủ đều có Âm Hoàng của mình.

Mỗi cái âm phủ thì Âm Hoàng là người có quyền lực lớn nhất, giống như hoàng đế.

Từ rất lâu trước kia, Tần Quân liền để cho Hắc Bạch Vô Thường nghĩ cách lôi kéo thêm quỷ hồn để xây dựng thế lực của mình.

Nhưng ở âm phủ quản lý sâm nghiêm, Hắc Bạch Vô Thường không dám làm động tác quá lớn.

- Hắc Bạch Vô Thường? Ở âm phủ là hai quỷ sai có tiếng tăm rất lớn.

Mã Diện suy tư rồi nói, Ngưu Đầu cũng gật đầu phụ họa.

Xem ra Hắc Bạch Vô Thường làm việc không tệ lắm.

Sau đó Tần Quân bắt đầu sắp xếp nhiệm vụ cho Ngưu Đầu Mã Diện.

- Có Âm Hoàng ở đó, e là…

Ngưu Đầu nói với vẻ chần chừ.

------oOo------

Chương 505: Diệt Hạo Nhật Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng bọn họ đều có tu vi Thiên Tiên cảnh, nhưng ở Âm Phủ cũng không phải là cường giả hàng đầu gì.

- Cứ yên tâm đi, các ngươi bây giờ chủ yếu chỉ cần bồi dưỡng tinh anh, sau này trẫm sẽ phái cường giả tới trợ giúp các ngươi.

Tần Quân cười nói.

Âm Hoàng thì đã sao?

Đợi trẫm triệu hoán thêm thập điện diêm vương, phán quan, lại thêm Chung Quỳ, cùng với Địa Tạng Vương Bồ Tát thì sẽ thành lập địa phủ, chi

phối toàn bộ âm phủ.

Nghĩ tới đây, Tần Quân không khỏi nhếch môi mỉm cười.

Ngưu Đầu Mã Diện liếc nhìn nhau, Mã Diện dè dặt hỏi:

- Bệ hạ, chẳng lẽ ở âm phủ ngài cũng có….

Bọn họ ở âm phủ cũng nghe được không ít truyền thuyết của Tần Quân, gần đây âm hồn của Nam Vực luôn bàn tán xôn xao về những nhân vật phong vân ở dương gian, đối với bản lĩnh quỷ dị luôn có thể lôi kéo được rất nhiều cường giả của Tần Quân, Ngưu Đầu Mã Diện cũng đã sớm nghe nói tới.

- Nói hết ra thì sẽ không còn ý nghĩa gì nữa.

Tần Quân cười nói với vẻ thần bí.

Cố ý làm màu một tí, khiến cho người ta không thể đoán ra được!

Bằng không nếu như mãi mà vẫn không thể triệu hoán được cường giả địa phủ thì xấu hổ lắm…

Nhưng làm người không thể ngại khó, lúc nói khoát tuyệt đối không được ngượng mồm!

Chào hỏi Đầu Trâu Mặt Ngựa qua loa xong, Tần Quân tiếp tục luyện kiếm.

Thời gian thấm thoắt đã tới chính ngọ.

Lưu Bá Ôn đưa Thái Bạch Kim Tinh đi vào trong đình viện. Lúc này Thái Bạch Kim Tinh vẫn rất xấu hổ, khi trước lão thổi phồng rằng mình chỉ kém Nam Hải Long Vương có một chút, ai ngờ Tần Quân giận dỗi với Nam Hải Long Vương nhanh như vậy.

Ở đời không gì xấu hổ hơn là chém gió xong rồi lại tự vả.

- Ngươi lui xuống trước đi.

Tần Quân nói với Lưu Bá Ôn, Lưu Bá Ôn tuy ngạc nhiên không biết Tần

Quân tìm Thái Bạch Kim Tinh để làm gì nhưng cũng không dám cãi lời Tần Quân, đành phải ngoan ngoãn xoay người rời khỏi.

Đến khi trong đình viện chỉ còn lại hai người, Thái Bạch Kim Tinh thấp thỏm mãi, Tần Quân mới chậm rãi mở miệng:

- Trẫm muốn giao cho ngươi một nhiệm vụ.

- Bệ hạ, nhiệm vụ gì ạ?

Thái Bạch Kim Tinh cẩn thận hỏi.

Chẳng lẽ vì chuyện của Tiểu Ly mà Tần Quân muốn giận cá chém thớt lên lão?

Tối hôm qua Lý Bạch cố ý truyền tin tức cho lão, báo lão biết Tần Quân đã hỏi qua việc giữa lão và Nam Hải Long Vương, hại lão mất ngủ cả đêm.

Quả nhiên sáng sớm ngày hôm sau Tần Quân đã cho người truyền lão lên đây rồi.

- Hẳn là ngươi biết việc Lý Nguyên Bá, Hao Thiên Khuyển và Quan Vũ mất tích rồi lại trở về đúng không?

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi.

Trương Giác vẫn còn ở trong phó bản Thần Ma chưa ra, vì thu phục Ám Lãng nên hắn lại đạt được một lần mở phó bản Thần Ma, thế là hắn định đưa Thái Bạch Kim Tinh trở về.

Lão gia hỏa này có lẽ sẽ không tăng mạnh về tu vi được nữa, nhưng nói không chừng có thể lấy được một ít đan dược từ chỗ Thái Thượng Lão Quân, hoặc là mượn sức một vài tiên thần nào đó chẳng hạn.

- Bệ hạ, ý ngài là…

Thái Bạch Kim Tinh nhất thời kích động, tuy lão quy mình vào hàng ngũ văn thần, nhưng vẫn hi vọng tu vi của mình trở nên mạnh hơn.

Đáng tiếc lão nghĩ sai rồi, Tần Quân không hề có năng lực khiến cho tu vi

của ai tăng vọt, tất cả đều phải dựa vào năng lực bản thân của chính họ thôi.

- Tiếp theo trẫm sẽ dùng vô thượng thần thông đưa ngươi đến thế giới kia, ngươi ở đó một ngàn ngày, ở đây chỉ qua một ngày.

Tần Quân trầm giọng nói, Thái Bạch Kim Tinh nghe xong mà trợn tròn hai mắt.

Từ trước tới nay, Tần Quân bắt đám Thần Ma đã từng đi qua phó bản Thần Ma phải giữ kín như bưng.

Đương nhiên khi Kim Bằng quân và Quan Vũ trở về, bên cạnh Tần Quân có người không quản được cái miệng.

Cũng may là không có sóng gió gì lớn.

- Hệ thống, Thái Bạch Kim Tinh có thể đến phó bản Thần Ma nào?

Tần Quân hỏi thầm trong lòng.

- Đinh! Thái Bạch Kim Tinh có thể đến phó bản Thần Ma Tây Du Kí trước!

Sau đó thì sao?

Không có à?

- Hệ thống, chuẩn bị truyền tống Thái Bạch Kim Tinh đến phó bản Tây Du Kí!

Tần Quân giật giật khóe miệng, sau đó nói với Thái Bạch Kim Tinh bằng giọng nói đầy thấm thía:

- Sau khi trẫm đưa ngươi tới đó, ngươi nhớ phải nghĩ mọi cách trở nên mạnh hơn và mượn sức cường giả về giúp trẫm, chờ thời cơ chín muồi, trẫm sẽ đưa ngươi và người đồng ý theo ngươi truyền tống về đây!

Thái Bạch Kim Tinh nửa hiểu nửa không gật như giã tỏi, trong lòng suy nghĩ không biết Tần Quân được truyền thừa từ phương nào.

Chung quy đây đã không còn là lần đầu tiên Tần Quân truyền tống người khác vào phó bản Thần Ma nữa, cho nên phản ứng đầu tiên của Thái Bạch Kim Tinh không phải nghi ngờ, mà là khiếp sợ.

Thái Bạch Kim Tinh nhanh chóng biến mất tại chỗ, lão đã được hệ thống đưa vào thời không Tây Du Kí rồi.

- Hi vọng ngươi không khiến cho trẫm thất vọng.

Tần Quân thì thào tự nói, sau đó bưng chén trà trên bàn đá, trà nóng đã nguội lạnh từ lâu, gió nhẹ thổi tới thoảng đưa một mùi hương man mác.

…

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh rời đi, chuyện Hỏa Tẫn Thiên Thần Nữ lại càng thêm nghiêm trọng.

Thân là phong chủ Bắc Tuyết Phong, Hồ Ngọc Trí là nữ thần của vô số người, dẫn đến việc càng ngày càng nhiều người lên án Tần Quân công khai. Cho dù có người nói là Hồ Ngọc Trí năm lần bảy lượt khiêu khích thần nữ, nhưng rất nhiều người khác không thèm nhìn điểm này.

Nhất là minh chủ Hạo Nhật Minh của Ma Đạo Cửu Tôn lần này còn tuyên bố muốn giết Tần Đế. Nghe đâu Hồ Ngọc Trí cùng minh chủ Hạo Nhật Minh có quan hệ khó nói ra ngoài, cho nên gã phản ứng còn mãnh liệt hơn cả tứ hùng còn lại trong Chính Đạo.

Khi tin tức truyền đến tai Tần Quân, hắn cười lạnh liên hồi.

- Hạo Nhật Minh?

Tần Quân xoa cằm suy tư, ánh mắt hướng về phía các đại tướng phía dưới.

Khóe môi hắn nhếch lên hé nở nụ cười chẳng chút ý tốt:

- Phái người đi Mệnh Cơ Các mua một tấm bản đồ Hạo Nhật Minh, sau đó, ai muốn đi Hạo Nhật Minh trước?

Vừa dứt lời, mọi người ở dưới đều ngây ngẩn, Tần Quân đang muốn luộc

Hạo Nhật Minh à?

- Ta đi!

Lý Nguyên Bá xung phong nhận việc, trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Tần Quân trợn trắng mắt tức giận bảo:

- Chỉ bằng ngươi? Không xem lại thực lực của mình đi.

Lý Nguyên Bá tu vi Chân Tiên cảnh cửu trọng chạy đến Hạo Nhật Minh chẳng phải là đi chịu chết à?

- Bệ hạ, để ta đi đi.

Hoàng Phong Đại Vương liếm môi nói, đầu chuột nở nụ cười tươi lạnh lẽo khác thường.

- Nhớ rõ, đi nhanh về nhanh, làm việc gọn gàng!

Tần Quân cười nói, đoạn dừng một chút rồi tiếp lời với ý tứ sâu xa:

------oOo------

Chương 506: Bát Tiên Quá Hải (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm càng to chuyện càng tốt.

Dù sao hiện tại Thánh Triều đã để mắt đến hắn, hắn chẳng cần phải nề hà gì nữa, làm càng lớn chuyện càng tốt, lấy kết cục của Hạo Nhật Minh để trấn áp thế lực các nơi.

Hoàng Phong Đại Vương gật đầu, Nam Hải Long Vương nhất quyết dùng vũ lực mang Tiểu Ly đi khiến cho gã rất hổ thẹn, gã phải lập công chuộc tội.

Chung quy Hoàng Phong Đại Vương là yêu, người thường đều sợ gã, nếu

không có Tần Quân trấn ở đây thì nói không chừng Hoàng Phong Đại Vương đã gây ra sóng to gió lớn.

Sau đó Trình Nghị bèn mang theo Hoàng Phong Đại Vương đến Mệnh Cơ Các trong Thủ Sát Thành, trong Mệnh Cơ Các, tin tình báo gì cũng có, chỉ cần ngươi trả nổi cái giá là được.

…

Thời gian thấm thoắt trôi.

Tần Quân chăm chỉ tu luyện, sau khi Hoàng Phong Đại Vương đi được ba ngày, hắn đã thuận lợi đột phá Hóa Hư cảnh ngũ trọng.

Sáng hôm ấy, Trương Giác cuối cùng cũng trở về.

- Đinh! Vì Trương Giác mang về khá nhiều người, đề nghị túc chủ ra ngoại thành.

Lời hệ thống nói khiến cho Tần Quân kinh hỉ.

Không hổ là Trương Giác có khả năng mê hoặc nhân tâm, quả nhiên không khiến hắn thất vọng.

Nghĩ thế, hắn mau chóng bay ra ngoài thành, Na Tra đảm nhiệm trọng trách bảo tiêu vội vàng theo sát phía sau.

Hai người nhanh chóng tới ngoại thành, Tần Quân cũng không cần bay quá xa, mà thả Trương Giác ra ngay trước mặt lính thủ thành.

Trong phút chốc, binh lính đông nghịt xuất hiện trước tường thành, phóng mắt nhìn không thấy điểm cuối, lấp kín cả phạm vi mấy ngàn thước như một biển người.

- Trời đất ơi!

- Làm ta sợ hết hồn! Sao có thể! Những người này ở đâu ra đây?

- Ta đang nằm mơ sao?

- Sao đột nhiên lại có nhiều binh lính thế?

- Chẳng lẽ đây là bệ hạ làm à?

Binh lính thủ thành bùng nổ tại chỗ, ai nấy đều cảm thấy quái lạ.

Tần Quân cũng trợn tròn mắt, Na Tra thì há hốc mồm.

Tần Quân để ý thấy đám binh lính này đều đeo khăn vàng trên đầu, khiến cho hắn không khỏi chấn động cả người, chẳng lẽ đây là giặc Khăn Vàng lẫy lừng trong lịch sử sao?

Khởi nghĩa Khăn Vàng chính là cuộc khởi nghĩa nông dân lớn nhất những năm cuối đời Đông Hán ở Hoa Hạ, cũng là lần bạo động lớn nhất trong lịch sử Hoa Hạ, được sử sách gọi là Loạn Giặc Khăn Vàng.

Giặc Khăn Vàng trong thế giới Tây Du Kí, vì sự có mặt của Trương Giác mà có lẽ còn có thể tăng mạnh thực lực.

- Tham kiến bệ hạ!

Trương Giác bước ra từ biển người, quỳ xuống chắp tay với Tần Quân, ngữ khí đong đầy kích động, ở thế giới Tây Du mấy chục năm, gã đã sắp sửa quên mất khuôn mặt của Tần Quân rồi.

- Đây là nghĩa sĩ Khăn Vàng?

Tần Quân nhướng mày cười hỏi, vừa nói xong, Trương Giác trợn to mắt, khó tin mà hỏi lại:

- Sao bệ hạ lại biết?

Liên tưởng đến vô thượng thần thông thần bí của Tần Quân, gã không khỏi có cảm giác Trang Chu mộng điệp, mơ mơ hồ hồ.

- Trẫm đưa ngươi qua đó, làm sao có thể không biết gì về thế giới kia được?

Tần Quân lắc đầu cười, giả bộ thần bí khó dò.

Trương Giác càng thêm sùng bái Tần Quân, vội vàng quay đầu lại quát:

- Còn thất thần làm gì? Không mau quỳ lạy bệ hạ đi!

Vừa nói xong, toàn bộ giặc Khăn Vàng xung quanh đều quỳ xuống như sóng biển, cực kì đồ sộ, binh sĩ trên tường thành nhìn thấy mà cảm xúc sôi trào.

Trong mắt Tần Quân chợt lóe một tia hưng phấn, vì hắn dùng thần thức đảo qua một lượt, phát hiện đám giặc Khăn Vàng này phần lớn đạt tới Trúc Cơ cảnh, đến Trương Giác cũng đã đạt tới Hóa Hư cảnh.

Mấy chục vạn binh lính Trúc Cơ cảnh, tuy rằng còn xa mới bằng Cửu Lê Ma Binh, nhưng vẫn có thể khiến cho Tần Quân vui vẻ.

- Có tất cả bao nhiêu nghĩa sĩ Khăn Vàng?

Tần Quân hỏi, trước mặt Trương Giác, đương nhiên hắn không thể gọi họ là giặc Khăn Vàng.

Na Tra nhìn chằm chằm Tần Quân, Trương Giác tiến bộ thần tốc, y nhìn mà không khỏi sốt ruột trong lòng.

Từ khi Hoàng Phong Đại Vương và Hằng Nga gia nhập thì áp lực của Na Tra cũng nặng nề hơn, y cũng muốn mạnh lên, nhưng tu vi đạt cảnh giới như họ, nếu không có cơ duyên thì khó mà tăng vọt lên được.

- Tổng cộng chín mươi tám vạn người.

Trương Giác kiêu ngạo nói, giặc Khăn Vàng chính là kiêu ngạo lớn nhất của gã, việc đề cao tu vi bản thân thì gã ngược lại không quá để tâm.

Trong số các thủ hạ của Tần Quân, Hóa Hư cảnh còn chưa được xếp vào năm vạn hạng đứng đầu.

Chỉ riêng Cửu Lê Ma Binh đã có năm vạn người Hóa Hư cảnh, nghĩ lại đã thấy đáng sợ.

Mỗi lần nghĩ đến thế lực của Tần Quân, sự kiêu ngạo của Trương Giác thu lại.

- Tốt, vào trong lại nói!

Tần Quân lắc đầu cười nói, Trương Giác đương nhiên không có ý kiến gì, giặc Khăn Vàng trùng điệp vào thành gợi nên sóng to gió lớn.

Tin tức mau chóng truyền vào trong thành, nghe nói chín mươi vạn giặc Khăn Vàng xuất hiện từ hư không, sau đó quỳ lạy Tần Quân.

Tin tức truyền ra toàn bộ Bình Thiên chi địa một cách cực kì nhanh chóng.

Chẳng lẽ đây còn không phải là thần tích ư?

- Trời đất ơi! Tần Đế chẳng lẽ không gì không làm được?

- Chín mươi vạn đại quân xuất hiện từ hư không? Ngươi đang nói đùa à?

- Ta cũng không tin, chắc chắn là lời bịa đặt!

- Chẳng lẽ Tần Đế là Thiên Thần chuyển thế?

Toàn bộ Bình Thiên chi địa bắt đầu sôi nổi bàn luận, tin tức cũng bắt đầu truyền đến Hoàng Triều.

Cùng lúc ấy, một tin tức còn lớn hơn nhanh chóng nổ tung trong nhân tộc ở Nam Vực, khiến cho khắp nơi ồn ào huyên náo.

Tổng bộ Hạo Nhật Minh bị Hoàng Phong Đại Vương – thủ hạ của Tần Đế đánh tan!

Minh chủ La Thiếu Mẫn còn bị Hoàng Phong Đại Vương này đánh cho nguyên thần phải tháo chạy, Ma Đạo Cửu Tôn Hạo Nhật Minh tử thương vô số. Bởi vì nó có quá nhiều phân đà, Hoàng Phong Đại Vương không thể nhổ tận gốc trong thời gian ngắn, song tổng bộ bị diệt sạch, La Thiếu Mẫn trọng thương, Hạo Nhật Minh như mặt trời ban trưa xem như bị hủy.

Nhất thời, tám tôn khác trong Ma Đạo hoảng sợ tột cùng, đương nhiên bọn họ cũng triển khai hành động chia cắt địa bàn của Hạo Nhật Minh.

Mà sau khi Chính Đạo Ngũ Hùng nghe tin thì không biết nên vui mừng

hay nên buồn bã.

Lúc trước Hồ Ngọc Trí chết thảm, bây giờ Hạo Nhật Minh của Ma Đạo gặp nạn, bọn họ không biết nên tỏ vẻ gì, hoàn toàn không đoán được Tần Quân rốt cuộc thuộc phe nào nữa.

Khi Hoàng Phong Đại Vương báo tin thắng lợi về Thủ Sát Thành, Tần Quân vừa bố trí xong cho giặc Khăn Vàng thành Hoàng Cân quân đoàn, Trương Giác vốn đang có chút vui mừng nghe xong tin này thì nháy mắt đã trở nên im lặng.

Còn cần cố gắng nhiều lắm!

…

Hạo Nhật Minh đại thương nguyên khí, cuộc sống của Tần Quân bắt đầu bình lặng hơn, Đại Tần cũng vội vã luyện binh tích lực.

------oOo------

Chương 507: Bát Tiên Quá Hải (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỗi ngày ngoại trừ tu luyện và luyện kiếm, Tần Quân luôn nghĩ cách bồi dưỡng quan hệ với Hằng Nga, tiếc rằng nữ thần chung quy chính là nữ thần, Tần Quân chẳng mấy khi tìm được đề tài.

Song ưu điểm lớn nhất của Tần Quân chính là mặt dày, hắn không hề nổi giận, ngược lại càng có động lực hơn.

Qua khoảng ba ngày, Hoàng Phong Đại Vương trở về, Tần Quân ca ngợi một hồi, cho người tuyên truyền bốn phương về công tích vĩ đại của gã.

Bốn ngày trôi qua, cơ hội mở phó bản Thần Ma một tháng một lần sẽ lại tới.

Lần này Tần Quân cho Sa Ngộ Tịnh trở về, hi vọng gã dỗ được Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Đường Tăng và Tiểu Bạch Long đến.

Thời gian cứ thế trôi mau.

…

Hôm ấy, Thái Bạch Kim Tinh cuối cùng cũng về, nhưng lại đem theo tám vị tiên thần.

Thiết Quải Lý, Chung Ly Quyền, Trương Quả Lão, Lam Thải Hòa, Hà Tiên Cô, Lã Động Tân, Hàn Tương Tử, Tào Quốc Cữu.

Không sai, bọn họ chính là nhân vật chính trong Bát Tiên Quá Hải!

- Không tồi nha, tám vị tiên trưởng ngày sau phải góp sức cho trẫm đấy.

Trong đình viện, Tần Quân ngồi trên ghế đá cười nói. Thái độ của Bát Tiên lại có chút khinh miệt, tựa hồ là vì không phục tu vi mới đến Hóa Hư cảnh của Tần Quân.

- Hệ thống, đưa bảng thuộc tính của Bát Tiên ra đây.

Tần Quân sai bảo trong lòng, đồng thời đưa tay ra dấu đến một góc nào đó.

Thì ra Bát Tiên đều có tu vi Thiên Tiên cảnh, nhưng tiểu cảnh giới thì không đồng nhất. Mạnh nhất là Lã Động Tân, Thiên Tiên cảnh tứ trọng, hơn nữa họ cũng không có thuộc tính đặc thù, Tần Quân có chút thất vọng, song muỗi dù nhỏ cũng là thịt, để họ trấn thủ một phương cũng không tồi.

Thái Bạch Kim Tinh tháo trữ vật giới chỉ ở ngón giữa ra đưa cho Tần Quân rồi cười bảo:

- Đây là thu hoạch mấy chục năm của ta, linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo nhiều vô số kể.

Tần Quân nhướng mày nhận lấy trữ vật giới, dùng thần thức đảo qua bên trong, vẻ mặt nhất thời chấn động.

Cùng lúc đó, Na Tra bay lại đây, y đứng sau lưng Tần Quân, dùng ánh mắt khinh miệt nhìn về phía Bát Tiên.

Lúc trước y thu hết tình cảnh nơi này vào tầm mắt, đương nhiên là hiểu Tần Quân gọi y tới để làm gì.

Nên y không nói gì cả, mà trực tiếp bùng nổ khí thế!

Với Thiên Tiên cảnh mà nói, khí thế của Thái Ất Kim Tiên cảnh là một sự uy hiếp khủng bố.

Sắc mặt Bát Tiên đại biến, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

- Làm sao có thể… chẳng lẽ người này có tu vi Kim Tiên cảnh?

Lã Động Tân hoảng sợ nghĩ, gã vốn dĩ tác phong nhanh nhẹn, thế mà giờ lại chật vật vô cùng.

Gã cảm thấy Na Tra mạnh chẳng khác nào vị chiến thần trên Thiên Đình kia.

Đương nhiên đó là vì tu vi của gã thấp nên mới sinh ra ảo giác như thế, Nhị Lang Thần vẫn mạnh hơn Na Tra rất nhiều.

- Kim Tinh à, Bát Tiên ở với ngươi một thời gian trước đi.

Tần Quân cười nói, trong lời nói của hắn có thâm ý mà người thường không nghe ra, nhưng Thái Bạch Kim Tinh lại hiểu rõ.

Thái Bạch Kim Tinh cười khổ gật đầu.

Trong lòng lão thầm oán Bát Tiên ngu muội, lúc trước lão đã nói với họ là phải cung kính, thế mà cả đám chỉ biết trưng ra vẻ mặt tâm cao khí ngạo.

Thái Bạch Kim Tinh mang về linh đan diệu dược, thiên tài địa bảo cùng với Bát Tiên, thế nhưng tu vi bản thân lão lại không thay đổi nhiều, Tần Quân sớm đã đoán được việc này nên cũng không để ý.

Miệng pháo nhà lão đâu mạnh ở tu vi, mạnh ở miệng lưỡi mà!

Dưới cái nhìn chăm chú của Na Tra, Bát Tiên toát mồ hôi lạnh đi theo Thái Bạch Kim Tinh.

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên rời đi, Lưu Bá Ôn nhanh chóng đi vào đình viện.

Trong tay gã cầm một bộ ngọc giản, đến trước mặt Tần Quân, gã nói:

- Bệ hạ, Thánh Triều cử sứ giả mang ngọc giản tới, trên đó ghi cách thức và con đường tới Thánh Triều, còn có giới thiệu sơ lược về Thánh Triều nữa ạ.

Tần Quân nhướng mày, không ngờ Thánh Triều lại hào phóng để lộ tin tức ra như vậy.

Hắn nhận lấy ngọc giản, hiếu kì hỏi:

- Sứ giả của Thánh Triều đâu?

- Đi rồi, hình như không dám gặp ngài.

Lưu Bá Ôn dở khóc dở cười đáp.

Sau khi Hạo Nhật Minh bị Hoàng Phong Đại Vương dẹp gọn, chín mươi vạn Hoàng Cân quân đoàn xuất hiện từ hư không, một loạt sự kiện ấy đã nhuộm Tần Quân trong hào quang thiên thần hạ phàm, Thánh Triều sứ giả cũng không dám chạm mặt hắn.

Tần Quân lắc đầu cười, xem ra mình đã trở thành đại ma vương rồi.

Hắn còn có chút đắc chí, trở thành một sự tồn tại khiến cho người ta nghe tên đã sợ mất mật, đúng là một chuyện tốt.

- Bệ hạ, từ giờ đến lúc ngài đi Thánh Triều còn không đến một tháng, có thể chuẩn bị thỏa đáng được không?

Lưu Bá Ôn quan tâm hỏi.

Chính là, leo càng cao thì ngã càng đau.

Tần Quân nay đắc tội bao nhiêu thế lực lớn, lần này đi Thánh Triều dự cái gọi là Quan Thiên Đại Hội kia, chỉ sợ là nguy cơ tứ phía.

- Yên tâm đi!

Tần Quân cười nhẹ nói.

Làm sao hắn có thể không biết Quan Thiên Đại Hội nguy hiểm cỡ nào, song lúc này đây, hắn chỉ muốn quấy cho trời long đất lở!

Lưu Bá Ôn vừa nghe thì yên tâm ngay, Tần Quân làm việc tuy bừa bãi bá đạo nhưng luôn biết cất giấu con bài chưa lật, hết trận chiến này đến trận chiến khác làm cho mọi người càng thêm tin tưởng hắn.

Sau khi Lưu Bá Ôn rời đi, Na Tra không nhịn được nói:

- Bệ hạ, Quan Thiên Đại Hội, ngài nên mang ta theo.

Không chỉ là vì chiến đấu, mà còn là vì an toàn của chính Tần Quân.

Tần Quân ấm lòng cười bảo:

- Đương nhiên sẽ mang ngươi theo rồi.

Hắn an bài thỏa đáng Hoàng Phong Đại Vương ở lại thủ thành, Hằng Nga và Na Tra đi theo hắn đến Thánh Triều, chỉ ba người bọn họ.

Chung quy Đại Tần còn phải phòng bị Ngưu Ma Vương và Tây Vực phật môn.

Gần đây Ngưu Ma Vương cứ như là đã mai danh ẩn tích.

Mà Tây Vực phật môn cũng không có hành động gì, hắn thậm chí còn không nhận được tin tức gì liên quan đến Tang Lương, xem ra lão hòa thượng kia biết sợ rồi.

Có điều khi Tây Vực phật môn ngóc đầu trở lại, chỉ sợ lại là một trường hạo kiếp.

Được Tần Quân đồng ý, Na Tra hớn hở vui vẻ, sau đó không quấy rầy Tần Quân nữa mà biến mất tại chỗ.

Sau đó Tần Quân bắt đầu dùng thần thức xem tin tức trên ngọc giản.

Hắn vẫn luôn có hứng thú với Thánh Triều.

Theo hắn lý giải, nhân tộc chia làm hai đạo chính ma, vậy Thánh Triều ở đâu?

Chẳng lẽ là ở trên trời?

…

Thời gian chớp mắt trôi qua.

Với sự trợ giúp của linh đan diệu dược mà Thái Bạch Kim Tinh trình lên, tu vi của Tần Quân thế như chẻ tre đột phá tới Hóa Hư cảnh thất trọng.

------oOo------

Chương 508: Hạp cốc thần bí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem như hắn đã cảm nhận được cái phê khoái khi chơi thuốc rồi.

Nếu tách khỏi âm mưu luận, lúc trước Tôn Ngộ Không ăn bàn đào và nuốt linh đan của Thái Thượng Lão Quân khiến cho tu vi tăng mạnh, buộc Như Lai phải ra tay, có thể thấy được khi đó gã đã mạnh đến mức nào.

Hôm ấy, Tần Quân lại có một cơ hội triệu hoán Thần Ma.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân vừa dùng vải trắng lau Thất Tinh Kiếm, vừa cười nói.

Lại triệu hoán rồi!

Còn mười ngày nữa hắn sẽ đi tới Thánh Triều, hi vọng Thánh Triều đừng để cho hắn thất vọng!

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Như Lai Phật Tổ !

Nếu là triệu hồi được ngài ấy, toàn bộ Tây Vực phật môn nói không chừng đều sẽ phản chiến hướng về phía Tần Quân, thế thì thật sướng.

Nhị Lang Thần và Tôn Ngộ Không cũng được, dự tính cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Xi Vưu cũng được luôn!

Tam Hoàng Ngũ Đế đều là quân vương, thôi đi, triệu ra rồi ép không nổi.

Tần Quân càng nghĩ càng phấn khởi, sắp đến Quan Thiên Đại Hội, hắn càng khát vọng triệu hoán ra cường giả, tốt nhất là đẩy được chiến lực của thủ hạ hắn lên một tầm cao mới.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được…

Móa!

Thế mà là tên đó!

Tần Quân nhất thời phấn khởi, cả người như vừa chích thuốc.

Đúng lúc này, Lưu Bá Ôn bước nhanh vào đình viện, cao giọng hô:

- Bệ hạ, không hay rồi, xảy ra chuyện lớn rồi!

Tần Quân bị gã ngắt ngang, không khỏi cả giận nói:

- Còn thể thống gì nữa! Chuyện gì mà bối rối thế!

Lưu Bá Ôn bây giờ tốt xấu gì cũng đứng đầu hàng ngũ văn thần của Đại Tần mà lại mất bình tĩnh như thế, quả khiến cho Tần Quân thất vọng.

Đương nhiên cũng là vì gã quấy rầy sự hưng phấn của Tần Quân.

- Vương quốc Ngọc Môn Quan bỗng nhiên xuất hiện một hạp cốc sâu không thấy đáy, khiến tường thành sụp đổ chỉ trong nháy mắt, mười vạn

binh sĩ rơi xuống đó, không rõ sống chết!

Lưu Bá Ôn gấp gáp nói, từ giọng điệu có thể nghe ra gã bất an và nôn nóng đến mức nào.

- Phái người đi thăm dò đi, Bát Tiên, Thái Bạch Kim Tinh, Lý Bạch, Quan Vũ, Hàng Long La Hán, Viên Hồng, Lôi Chấn Tử, nhiều người như thế phái ai đi mà chẳng được?

Tần Quân cố nén phẫn nộ nói, chẳng phải chỉ là việc cỏn con thôi sao?

- Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên đi trước điều tra việc này nhưng đã mất tích một cách thần bí, có binh lính nhìn thấy họ như bị sức mạnh bí ẩn nào đó hút vào trong hạp cốc vậy.

Lưu Bá Ôn cắn răng nói.

Tần Quân nhất thời cau mày, không ngờ sự việc lại nghiêm trọng đến thế.

- Bảo Hàng Long La Hán đi một chuyến.

Tần Quân trầm giọng nói.

Hàng Long La Hán xem như cường giả có tu vi hạng nhì trong số các thủ hạ của hắn, làm người cũng cẩn thận, hàng yêu trừ ma mấy ngàn năm, có sóng gió gì mà chưa thấy qua?

- Vâng!

Lưu Bá Ôn gật đầu, có khẩu dụ của Tần Quân gã mới điều động được nhân thủ, bằng không không thỉnh nổi Hàng Long La Hán, Hồng Hài Nhi hay Viên Hồng.

Lưu Bá Ôn xoay người rời đi.

Trong đình viện chỉ còn lại Tần Quân.

Không hiểu vì sao trong lòng hắn lại dấy lên sự bất an, cứ cảm thấy có chuyện lớn gì sắp xảy đến vậy.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh ngắt vạn dặm không một bóng mây, Tần Quân lẩm bẩm nỏi:

- Thời buổi rối ren thật, có điều có được vị Thần Ma tiếp theo này, Đại Tần xem như càng an toàn, càng mạnh hơn.

Đêm đến, Lưu Bá Ôn lại chạy vào đình viện của Tần Quân.

- Bệ hạ…Hàng Long La Hán hắn…

Lưu Bá Ôn âm trầm nói, muốn nói lại thôi, rõ ràng là sợ Tần Quân trách cứ.

Mịa!

Đừng nói là Hàng Long La Hán cũng bị hạp cốc hút vào rồi nhé?

Tần Quân đang trò chuyện vui vẻ với Hằng Nga không khỏi giật thót trong lòng, song mặt ngoài hắn vẫn cực kì bình tĩnh:

- Ăn ngay nói thật, trẫm sẽ không trách ngươi!

- Hàng Long La Hán cũng gặp chuyện chẳng lành rồi ạ.

Lưu Bá Ôn cắn răng nói.

Vừa nói xong, Tần Quân hoàn toàn mất bình tĩnh.

- Na Tra!

Hắn đứng phắt dậy quát, Na Tra ở viện sát vách lắc mình xuất hiện bên cạnh hắn, chắp tay hỏi:

- Bệ hạ, có gì sai bảo?

- Ngươi đi với trẫm một chuyến!

Tần Quân trầm giọng nói, hạp cốc kia liên tiếp nuốt mất thủ hạ của hắn, hắn nhất định phải tự mình đến xem.

- Bệ hạ không được đâu!

Lưu Bá Ôn vội vàng khuyên nhủ, nếu ngay cả Tần Quân cũng bị rơi vào trong đó thì Đại Tần thật sự sẽ loạn mất.

Tần Quân khoát tay nói:

- Việc này không cần nhiều lời, cho người dẫn đường!

Lưu Bá Ôn vừa định khuyên can thêm thì bị Tần Quân lườm một cái, sợ tới mức không dám nói gì.

- Bệ hạ, ta đi cùng ngươi.

Hằng Nga lên tiếng, giọng nói rất nhẹ nhưng lại khiến cho không một ai dám phản bác.

Tần Quân nhíu mày nghĩ, sau đó gật đầu, thêm một cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thì càng thêm phần an toàn.

Tần Quân, Hằng Nga, Na Tra cùng với một tên binh sĩ tình báo cưỡi trên mây nhanh chóng bay về phía Ngọc Môn Quan trong đêm.

Thái Bạch Kim Tinh, Bát Tiên, Hàng Long La Hán cùng với mười vạn binh sĩ bị hạp cốc thần bí kia hút vào, sống chết chưa rõ, Tần Quân sao có thể an tâm được, huống hồ gì Hàng Long La Hán lại là Kim Tiên cảnh đỉnh phong.

- Đợi lát nữa các ngươi đều phải chú ý, nhất định không được khinh suất!

Tần Quân dặn dò, Kim Tiên cảnh đỉnh phong cũng gặp phải bất trắc, mấy ai chắc chắn cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh sẽ không có việc gì.

Tần Quân lại cảm thấy buồn bực, sao vương quốc của mình cứ hay xuất hiện mấy chuyện quỷ dị thế này?

Ngay cả Kim Tiên cảnh đỉnh phong mà cũng gặp chuyện, hạp cốc kia phỏng chừng có thể khiến toàn bộ Nam Vực rơi vào khủng hoảng mất.

Ai!

Sao lại xui xẻo thế này?

Xem ra bởi vì trước kia vận may kéo dài lâu quá cho nên bây giờ bị xui xẻo lại rồi.

Trong lòng Tần Quân thầm thở dài, Na Tra lại tỏ vẻ rất phấn khởi, Hằng Nga thì vẫn cứ đạm mạc như cũ, về phần vị binh sĩ tình báo kia thì cứ run lập cập mãi không dứt, vô cùng khẩn trương.

Từ vương đô tới Ngọc Quan Thành đối với người bình thường mà nói thì rất xa, nhưng đối với cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thì lại rất gần.

Không tới một nén nhang sau, bọn họ đã đi tới Ngọc Quan Thành.

Ngọc Quan Thành nổi tiếng là nơi hiểm yếu, Tần Quân nhìn xuống dưới, tường thành cao lớn nối dài ở bên dưới lúc này đã biến mất không ít, thay vào đó là một cái hạp cốc sâu không thấy đáy, hai bên hạp cốc cách nhau rất xa, ước chừng năm trăm mét, dưới bóng đêm bao phủ, nhìn xuống từ trên cao giống như một con hắc long đang nằm dưới mặt đất.

Lần đầu tiên nhìn thấy hạp cốc thần bí kia thì Tần Quân liền có một loại cảm giác đầu óc choáng váng, loại cảm giác này khiến cho hắn cảm thấy rợn người.

------oOo------

Chương 509: Tiểu thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bên trong hạp cốc này có ẩn giấu cấm chế!

Hằng Nga mở miệng nói, đôi mi thanh tú nhíu chặt, ngay cả bọn họ mà cũng lộ ra vẻ mặt này thì có thể thấy việc này hết sức nghiêm trọng.

Na Tra nhìn chằm chằm vào bên dưới suy tư, giống như đang nghĩ xem hạp cốc này xuất hiện kiểu gì.

Dựa theo lời Lưu Bá Ôn đã nói thì hạp cốc này đột nhiên xuất hiện, nếu thật sự là như vậy thì do ai đứng sau thúc đẩy?

Tần Quân nhíu mày ngày càng chặt, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua tên binh sĩ tình báo đang vô cùng khẩn trương kia nói:

- Na Tra, đưa hắn vào bên trong Ngọc Quan Thành đi.

Na Tra gật đầu sau đó vung tay lên, binh sĩ báo tin kia liền bị hất bay ra ngoài.

Vì để cẩn thận hơn, Tần Quân lấy âm binh bài ra, rót một chút linh lực vào, từng tên âm binh xuất hiện ở không trung, quỷ hồn bay lượn, vô cùng đáng sợ, cả đám đều phát ra lục quang, bảo trì trạng thái âm lãnh, Na Tra và Hằng Nga nhìn thấy cũng phải giật mình.

Tần Quân rất ít khi dùng tới âm binh bài, một là tác dụng của âm binh không lớn, âm binh có thực lực Kim Đan cảnh đã không vào mắt Tần Quân nổi nữa, hai là bởi vì đây là lá bài tẩy dành cho âm phủ, hắn không muốn để lộ ra nhiều.

Ví như Ngưu Đầu Mã Diện, tới nay hắn chưa hề nói tới với người nào.

- Ngươi, ngươi, ngươi, đi xuống dưới xem thử đi!

Tần Quân tiện tay chỉ vào ba tên âm binh nói, có âm binh bài ở đây, âm binh không dám cãi lời hắn, ngoan ngoãn bay về phía hạp cốc.

Rất nhanh, chúng nó liền biến mất trong bóng tối.

- Quỷ hồn chi binh, bệ hạ ngươi thật độc ác.

Hằng Nga nói với đầy thâm ý, Tần Quân nghe thấy mà khóe miệng co giật.

Đem quỷ hồn luyện nhập vào bên trong pháp khí là một chuyện cực kỳ tàn nhẫn, cho dù là Ma Đạo cũng rất ít người dám làm vậy.

Tần Quân giống như đạp trúng bùn vàng, dù không phải phân thì cũng bị nói là phân.

- Thứ đó tên là âm binh bài, do người khác tặng cho trẫm.

Tần Quân tùy ý giải thích một câu, nếu như Hằng Nga vẫn không tin thì cũng hết cách.

Hằng Nga chỉ khẽ gật đầu, không nói thêm nữa.

Việc nhỏ này không đáng là gì, sau đó bọn họ bắt đầu chờ ba tên âm binh trở về.

Nhưng thời gian lặng lẽ trôi qua, ba gã âm binh vẫn không hề bay ra ngoài, khiến cho trái tim của Tần Quân trở nên nặng trịch.

Ngay cả quỷ binh đi xuống đó cũng gặp bất trắc?

- Hệ thống, ngươi có thể nhìn ra lai lịch của hạp cốc này không?

Tần Quân thầm hỏi trong lòng, trước khi nắm chắc tuyệt đối thì hắn không dám để cho Na Tra và Hằng Nga lấy thân mạo hiểm.

- Hạp cốc này chính là một cái cấm chế tạo nên, phỏng chừng có lịch sử rất lâu dài rồi, nhưng gần đây đột nhiên mới bị kích thích.

Câu trả lời này của hệ thống khiến cho Tần Quân muốn chửi thề một câu, ngươi nói kiểu này khác gì không nói.

- Vậy phải giải quyết nó thế nào đây?

Tần Quân lại tiếp tục hỏi:

- Hậu quả khi người ta rơi vào đó là gì?

- Không biết.

Hệ thống trả lời vô cùng ngắn gọn.

Trong lòng Tần Quân thầm tặng cho nó một ngón giữa.

Lúc này Na Tra đã ngồi không yên nữa, y trầm giọng nói:

- Bệ hạ, hay là để cho ta xuống đó xem thử đi?

Tần Quân cũng cảm thấy do dự, nếu như ngay cả Na Tra cũng gặp phải bất trắc gì thì chẳng phải hắn sẽ tổn thất lớn hơn sao?

- Bên dưới hẳn là ẩn chứa một tiểu thế giới!

Hằng Nga đột nhiên mở miệng nói, nàng lớn tuổi hơn Na Tra, tuy rằng phần lớn thời gian đều sống ở Nguyệt Cung, nhưng cũng có chút kiến thức từ thời kỳ Ngũ Đế.

Lời của nàng khiến cho Tần Quân cảm thấy mừng rỡ, hỏi:

- Ngươi chắc chứ?

Nếu như là tiểu thế giới thì Hàng Long La Hán, Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên có thể sẽ không có chuyện gì.

Về phần mười vạn binh sĩ kia, Tần Quân lại không dám cam đoan, dù sao thì hạp cốc này quá sâu, liệu bọn họ có ngã chết hay không?

Binh sĩ của vương quốc Đại Tần phần lớn đều có tu vi không tới Trúc Cơ cảnh, rất có khả năng sẽ bị ngã chết.

- Chắc là không sai.

Hằng Nga khẽ mở miệng nói.

Nàng vừa dứt lời thì Na Tra liền dẫn đầu vọt xuống phía dưới, thậm chí còn không đợi Tần Quân đồng ý.

Tần Quân thầm mắng một tiếng, trong lòng cảm thấy khẩn trương, trong miệng lầm bầm:

- Ngươi cũng đừng khiến trẫm thất vọng.

Ánh mắt của Hằng Nga nhìn chằm chằm vào bên trong hạp cốc không biết đang nghĩ gì.

Tần Quân tiện tay thu hết âm binh ở xung quanh về.

Màn đêm hiu quạnh, gió lạnh thổi qua.

Tần Quân và Hằng Nga đứng trên mây lẳng lặng chờ đợi, nhất là Tần Quân, trong lòng luôn cảm thấy không yên.

Đại khái qua nửa canh giờ sau.

Tần Quân càng đợi càng cảm thấy sốt ruột, hắn thậm chí có một loại xúc động muốn tự mình lao xuống tìm hiểu thực hư.

Hằng Nga thì lại rất bình tĩnh, nhắm mắt chờ đợi, nguyệt quang chiếu rọi xuống khiến cho nàng trở nên xinh đẹp không gì sánh bằng.

Kim quang đột nhiên lóe lên từ bên dưới, Tần Quân giật mình vội vàng nhìn xuống dưới, Hằng Nga cũng mở mắt ra nhìn.

Chỉ thấy bên trong hạp cốc bắn ra từng đạo kim quang, trang nghiêm thần thánh, mơ hồ có tiếng phật âm quanh quẩn, đuổi tà trừ ma, khiến cho Tần Quân nghe thấy liền không khỏi cảm thấy kinh hỉ.

Là thanh âm của Hàng Long La Hán!

- Phá ——

Thanh âm của Na Tra theo sát phía sau, ngay sau đó Hỗn Thiên Lăng liền xé rách màn đêm bay ra.

Tần Quân xem như thở phào một hơi, xem ra cấm chế thần bí kia vẫn không thể làm khó được Na Tra, nhưng mà cũng đúng, chiến lực cao nhất ở Nam Vực chính là Thái Ất Kim Tiên cảnh, sao có thể xuất hiện cấm chế thần bí có thể giết chết Thái Ất Kim Tiên cảnh được chứ, nếu như thật sự có thứ đó tồn tại thì sợ là nơi này đã sớm trở thành cấm địa của Nam Vực rồi.

Na Tra dẫn đầu bay ra khỏi hạp cốc, ngay sau đó là Hàn Long La Hán.

- Sao chỉ có hai người các ngươi?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Chẳng lẽ Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên ngỏm rồi sao?

Na Tra cố nén kích động nói:

- Bệ hạ, bên dưới chính là đại cơ duyên đó!

Đại cơ duyên?

Tần Quân bị dọa hết hồn, liền vội vàng hỏi:

- Rốt cuộc là có chuyện gì?

- Giống như Hằng Nga tiên tử đã nói, bên dưới là một tiểu thế giới, cất giấu vô số thiên tài địa bảo, linh quáng, linh hà, bên trong linh khí còn dày đặc gấp trăm lần ở ngoài!

Lời Na Tra nói ra khiến cho Tần Quân kinh ngạc há hốc mồm, hóa ra không phải là xúi quẩy, mà là may mắn chiếu rọi!

- Trẫm có thể xuống dưới được không?

Tần Quân hưng phấn hỏi, nếu đúng như lời Na Tra nói thì quả thật chính là đại cơ duyên, có thể khiến cho vương quốc Đại Tần nhanh chóng trở nên cường thịnh!

------oOo------

Chương 510: Đại yêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đương nhiên là được rồi!

Na Tra cười nói, đang lúc nói chuyện lại dùng pháp lực bao lấy Tần Quân, nói:

- Để ta hộ tống bệ hạ.

Hàn Long La Hán thì lại nói:

- Cấm chế đã mở ra rồi, bệ hạ, có cần ta đi gọi thêm một ít nhân thủ tới đây hay không?

- Chờ một chút, đợi trẫm xuống xem một cái đã rồi tính!

Tần Quân khoát tay cười nói, nếu như giá trị của tiểu thế giới này lớn tới mức không thể tưởng tượng được thì hắn không muốn để lộ ra ngoài.

Hắn có dự cảm, tiểu thế giới bên dưới có khả năng có lai lịch không tầm thường.

Có thể bố trí được cấm chế cỡ này, dù đã trải qua biết bao nhiêu năm tháng dài đằng đẵng mà cũng cần cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh ra tay mới có thể phá vỡ được, có thể thấy được tu vi của người bày trận nhất định là cực cao.

Cứ như vậy, Tần Quân đi theo Na Tra bay về phía hạp cốc, Hằng Nga và Hàn Long La Hán thì nối gót đi sát ở phía sau.

Tiến vào bên trong hạp cốc, tầm mắt của Tần Quân liền trở nên tối sầm, không thể nhìn thấy gì, cùng lúc đó, đầu lại trở nên choáng váng, cảm giác này khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chịu.

Rất nhanh, hắn đột nhiên cảm giác được phía trước mặt sáng bừng lên, mở mắt ra xem xét thì thứ xuất hiện trước mặt hắn là một bầu trời bao la ánh nắng chói chang rực rỡ, cuồng phong thổi qua, bọn họ từ trên trời rơi xuống, bên dưới là cánh rừng rậm vô tận, cò trắng từng đàn bay ngang qua bên cạnh họ, khung cảnh vô cùng xinh đẹp, giống như một bức họa tuyệt đẹp.

Tần Quân vừa thưởng thức phong cảnh vừa thả thần thức ra.

Đưa mắt nhìn lại, phiến tiểu thế giới này nhìn như vô cùng vô tận, giống như một không gian khác, vô cùng tráng lệ.

Chỉ là phạm vi thăm dò của thần thức của Tần Quân không đủ, chỉ có thể kéo dài hơn hai ngàn mét, hắn không khỏi quay sang Na Tra hỏi:

- Phiến tiểu thế giới này lớn cỡ nào?

- Rất lớn, phỏng chừng không thua kém gì Bình Thiên chi địa.

Người trả lời Tần Quân không phải Na Tra mà là Hàn Long La Hán, trên mặt gã đầy vẻ ngưng trọng, rõ ràng là cũng bị diện tich của tiểu thế giới dọa sợ hết hồn.

Bản thân Na Tra cũng chưa đi hết tiểu thế giới này, y vừa nghe Hàn Long La Hán nói xong thì nhịn không được hít sâu một hơi, trong miệng lẩm bẩm:

- Người có thể tạo nên tiểu thế giới vốn đều là cao nhân, lại còn có thể tạo ra một tiểu thế giới lớn cỡ này, xem ra người này nhất định là cực kỳ khủng bố.

Ngay cả cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng nói là kẻ đó cực kỳ khủng bố, Tần Quân khó mà tưởng tượng ra rốt cuộc tu vi của đối phương cao tới cỡ nào.

- Trên Thái Ất Kim Tiên cảnh là cái gì?

Tần Quân cảm thấy tò mò bèn hỏi thầm trong lòng.

- Không thể trả lời!

Thái độ của hệ thống rất cứng rắn. Khiến cho Tần Quân muốn hỏi thăm cả họ nhà nó.

Không bao lâu sau, bọn họ liền đáp xuống một đỉnh núi, bên dưới núi là mấy vạn binh sĩ bị thương, nhìn xa hơn một chút thì thậm chí có thể nhìn thấy được không ít thi thể, có người ngã chết ở bờ sông, có thi thể vướng trên ngọn cây, cũng có nện trên vách núi đá, hình ảnh vô cùng thê thảm, khiến cho Tần Quân cảm thấy lo lắng không yên.

Thiên tai cũng chỉ tới cỡ này mà thôi.

Ai có thể ngờ tới tường thành đột nhiên sụp đổ, sau đó rơi vào bên trong một tiểu thế giới thần bí kia chứ?

Những binh sĩ có tu vi thấp thậm chí còn bị ngã tan xác.

Thái Bạch Kim Tinh và Bát tiên cũng bay tới, cung kính quỳ xuống hô to:

- Tham kiến bệ hạ!

Tuy rằng các Thần Ma đều có tu vi cao hơn mình, nhưng Tần Quân vẫn rất chú trọng lễ tiết, uy nghiêm của hoàng đế nhất định phải giữ vững.

Chỉ nghe hắn thản nhiên nói:

- Bình thân đi, tình hình thế nào rồi?

Hắn vừa rồi chú ý thấy Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên đang chữa trị cho những binh sĩ còn sống sót, không thể không nói, những thần tiên như bọn họ đều có một ít lòng thương cảm.

- Chỉ có hơn hai vạn ba ngàn binh sĩ còn sống, mỗi người ít nhiều đều bị thương.

Thái Bạch Kim Tinh lắc đầu nói, ngữ khí có chút rầu rĩ.

Những binh sĩ còn sống kia cũng sống không bằng chết.

Trên mặt Tần Quân lộ ra vẻ âm trầm, sau đó nói:

- Kim Tinh, ngươi và Bát Tiên mau đưa những binh sĩ này ra ngoài trước đi, nhớ kỹ, tạm thời chớ tiết lộ tiểu thế giới này ra ngoài.

Thái Bạch Kim Tinh và Bát Tiên đều gật đầu không nói gì, sau đó xoay người bay về phía những binh sĩ bị thương.

Tần Quân nhìn khắp nơi một vòng, mới chậm rãi nói:

- Trước tiên thăm dò khắp tiểu thiên địa này một vòng đã, để tránh cho nó còn ẩn giấu nguy hiểm nào đó.

Na Tra, Hằng Nga và Hàn Long La Hán đều không có ý kiến gì, cuối cùng có Hằng Nga ở lại bên cạnh bảo vệ Tần Quân, còn Na Tra và Hàn Long La Hán thì chia nhau bay đi.

Nhìn khắp nơi, Tần Quân lại sờ cằm suy tư.

- Bệ hạ đang nghĩ xem phải xử trí tiểu thiên địa này thế nào sao?

Hằng Nga đột nhiên mở miệng hỏi, ngữ khí có chút hời hợt.

Tần Quân không khỏi liếc nhìn nàng một cái, sau đó gật đầu.

- Thay vì cố gắng làm chuyện không thể, chi bằng chuyển hoàng cung của vương quốc Đại Tần tới đây, ở bên trong tiểu thế giới này thì phòng ngự sẽ càng mạnh hơn.

Hằng Nga tùy ý nói, giống như đang nói một chuyện bình thường mà thôi.

Nàng vừa nói xong thì hai mắt Tần Quân lập tức sáng lên.

Đúng rồi!

Nếu như xây hoàng cung của vương quốc Đại Tần ở trong này, có trận pháp che chắn, ai có thể đánh tới chứ?

Thái Ất Kim Tiên cảnh, toàn bộ Nam Vực này có được mấy ai?

Tần Quân càng nghĩ càng cảm thấy có lý, hắn kích động giơ tay muốn ôm lấy Hằng Nga, miệng cười nói:

- Hằng Nga tiên tử quả là thông minh.

Đáng tiếc là thân hình Hằng Nga nhoáng lên một cái, sau đó liền xuất hiện ở sau lưng hắn, tránh thoát hai tay của Tần Quân.

Thiệt tình!

Tần Quân tiếc nuối thu tay lại, tới lúc xoay người lại thì lại cười tươi sáng láng:

- Hằng Nga tiên tử xem ra vẫn còn có chút xa lạ với trẫm, sau này chúng ta phải trao đổi làm quen nhiều hơn mới được.

Hằng Nga trợn mắt, người không biết xấu hổ như Tần Quân, nàng mới nhìn thấy lần đầu.

Mấu chốt nhất chính là sự vô lại của Tần Quân lại không khiến cho nàng chán ghét, chẳng qua chỉ cảm thấy buồn cười mà thôi.

Nhưng nữ thần không thể cười được.

Trong lúc chờ đợi, Tần Quân và Hằng Nga lại chuyện trò câu được câu mất.

Sau nửa canh giờ, Na Tra liền bay trở về, trên mặt y đầy vẻ ngưng trọng, nói:

- Ta phát hiện ra một di tích, bị cấm chế ngăn cách, ngay cả ta cũng không cách nào phá giải được cấm chế đó, không biết bên trong nó có nguy hiểm gì không.

------oOo------

Chương 511: Kinh thiên động địa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trước tiên cứ xem nó như cấm địa đi, không cho bất kỳ kẻ nào tới gần.

Tần Quân trầm giọng nói.

Nếu như bên trong thật sự có nguy hiểm gì mà ngay cả Na Tra cũng không cách nào ngăn được thì đừng nói là tiểu thế giới này, phỏng chừng là toàn bộ Nam Vực đều phải gặp tai nạn, Tần Quân có gì phải sợ chứ?

Na Tra gật đầu, y cũng hiểu được tiểu thế giới này không tệ, ít nhất thì linh khí rất nồng đậm.

Lại qua nửa canh giờ, Hàn Long La Hán cũng bay trở về, bên kia thì lại không có nguy hiểm gì, chỉ là gặp được vài con yêu thú Thiên Tiên cảnh, nhưng cũng không dám tấn công gã.

Bên trong tiểu thế giới này không có dấu tích của con người, chỉ có kỳ trân dị thú, tu vi cao nhất bất quá chỉ tới Thiên Tiên cảnh, nếu như có thể thu phục chiếm được chúng nó thì cũng không tệ chút nào.

…

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân liền chậm rãi thức dậy từ trong vòng tay ngọc ngà, động tác của hắn cực nhẹ, không quấy rầy tới Du Phượng Hoàng và Đát Kỷ đang ngủ say.

Sau khi luyện kiếm thuật một canh giờ trong đình viện xong thì Tần Quân liền bắt đầu yên lặng ngồi uống trà chờ đợi.

Tiểu thế giới hiện tại khiến cho đám người Lưu Bá Ôn lại bận tối mắt tối mũi trở lại, nhưng Tần Quân cũng không vội, bởi vì hắn đang chờ một vị cường giả.

Hoặc là nên nói đang chờ một vị đại yêu!

Vừa nhắc tới tên của kẻ đó thì Tần Quân lại cảm thấy mừng rỡ, cười không khép được mồm, kẻ đó chính là Cửu Linh Nguyên Thánh đại danh đỉnh đỉnh!

Cũng có thể gọi nó là sư tử chín đầu!

Trên đường đi Tây Thiên thỉnh kinh, số yêu quái không dựa vào pháp bảo, không nhờ vả cứu binh cũng có thể khiến cho Tôn Ngộ Không sứt đầu mẻ tráng không nhiều lắm, mà Cửu Linh Nguyên Thánh chính là một trong số đó.

Thậm chí có thể nói lúc chính diện giao phong, Cửu Linh Nguyên Thánh có thể đánh ngang tay với Tôn Ngộ Không.

- Nếu như suy ra từ thực lực của Cửu Linh Nguyên Thánh thì chẳng phải Tôn Ngộ Không cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh thôi sao?

Tần Quân hỏi thầm trong lòng.

- Đây không phải lần đầu tiên ta trả lời câu hỏi có liên quan tới Tôn Ngộ Không của ngươi, bỏ qua ngôn luận đây là âm mưu Hồng Hoang, dựa theo

phân tích của hệ thống về Tây Du Ký thì lúc Tôn Ngộ Không đại náo thiên đình là khi đang ở trạng thái đỉnh phong, trên đường đi Tây Thiên Tôn Ngộ Không đã bị suy yếu rất nhiều, cho nên phải xem vận khí của túc chủ, để xem Tôn Ngộ Không mà ngươi triệu hoán là Tôn Ngộ Không trên đường đi Tây Thiên thỉnh kinh hay là Tôn Ngộ Không lúc đại náo thiên cung.

Câu trả lời của hệ thống khiến cho Tần Quân giật mình, Thần Ma do hệ thống triệu hoán là dựa vào những câu chuyện trong thần thoại, chứ không phải là toàn bộ Hồng Hoang.

- Cửu Linh Nguyên Thánh, đến từ thế giới Tây Du Ký

- Thân phận: Cửu Đầu Sư Tử, tọa kỵ của Thái Ất Thiên Tôn!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng!

- Công pháp: Cửu Linh Thánh Pháp!

- Thần thông: Thôn Phệ Thiên Địa! Cửu Linh Chiến Hồn! Lục Giới Nộ Hống!

- Độ trung thành: 95 (tối đa là 100)!

Đó chính là bảng thuộc tính của Cửu Linh Nguyên Thánh, chỉ đơn giản và thông tin như thế, cách hệ thống tổng kết thuộc tính của Thần Ma lúc nào cũng vậy, chỉ nêu ra những khía cạnh cực mạnh, ví dụ như Na Tra, trong bảng thuộc tính chỉ lác đác vài dòng, nhưng thực chất, những pháp thuật y có thể thi triển đâu dưới trăm loại.

Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng!

Hoàn toàn phá kỷ lục về tầng cấp bậc cao nhất của đám thuộc hạ Tần Quân!

Na Tra là Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng, Hoàng Phong Đại Vương là Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng, vậy mà Cửu Linh Nguyên Thánh này lại vọt thẳng tới Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, hơn nữa với những thần thông biến thái như thế, đương nhiên là thuộc loại vô địch trong Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Có Cửu Linh Nguyên Thánh, Tần Quân thậm chí còn tin có thể đi đánh với Nam Hải Long Vương một trận!

Việc cấp bách trước mắt là Quan Thiên Đại Hội, dù sao ở Long Cung, Tiểu Ly cũng mang thân phận công chúa.

- Cửu Linh Nguyên Thánh a Cửu Linh Nguyên Thánh...trẫm chờ ngươi tới mức hoa cũng tàn rồi.

Tần Quân lẩm bẩm nói, trong Tây Du Ký, Cửu Linh Nguyên Thánh là một trong những yêu quái ít ỏi không muốn ăn thịt Đường Tăng, nó chống lại nhóm Tôn Ngộ Không chẳng qua là bởi tôn tử của nó – Hoàng Sư Tinh – bị Tôn Ngộ Không xử lý, nó chỉ muốn báo thù cho tôn tử nên mới tìm đến Đường Tăng, hơn nữa, nó không thèm kêu gọi ai giúp sức, cứ thế thong dong ngồi trong động phủ đợi Tôn Ngộ Không tới.

Nói không ngoa, chứ Cửu Linh Nguyên Thánh được cho là yêu quái có tình nghĩa nhất trong Tây Du Ký.

Vậy nên vừa xuất hiện, Cửu Linh Nguyên Thánh đã có độ trung thành lên tới chín mươi lăm.

Rầm ầm ầm ——

Trên bầu trời Thủ Sát Thành bỗng nhiên mây đen vần vũ, cuồng phong cuồn cuộn, một luồng yêu khí khổng lồ ầm ầm lao tới, thế như chẻ tre, khiến hết thảy mọi người trong Thủ Sát Thành đều tức thở, lồng ngực như bị búa tạ đánh vào, khó chịu vô cùng.

Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga, Dịch lão đầu, Hàng Long La Hán, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá, Hao Thiên Khuyển, phàm là các cường giả trong thủ sát thành đều bay lên không trung, ai nấy đều căng thẳng như sắp gặp đại địch.

Dịch lão đầu thì thào:

- Yêu khí mạnh quá...

Hoàng Phong Đại Vương đanh mặt lại, trong mắt gã là nỗi sợ hãi khó lòng

che giấu, người đang tới đây khiến gã lạnh hết sống lưng.

Trên đỉnh núi, Man Tượng Vương nằm rạp trên đất lạnh run rẩy, miệng rền rĩ đầy sợ hãi:

- Sao có thể chứ....khí tức này mạnh quá....

Thậm chí còn mạnh hơn cả yêu tôn!

Man Tượng Vương chỉ mới cảm giác được khí tức này đã có thể so sánh như thế, Ngưu Ma Vương không địch nổi kẻ này.

Tần Quân lại hưng phấn vô cùng, cái đệch, Cửu Linh Nguyên Thánh đến đấy à?

Kẻ khiến dị tượng này xuất hiện nhất định rất mạnh, hắn không tin mình lại xui xẻo như vậy, trùng hợp thế nào mà lại bị cường địch tìm tới cửa.

Hơn nữa còn là cường giả yêu tộc...

Gầm ——

Một tiếng gầm vang vọng tam giới, chấn động u minh vang lên, khiến Na Tra và những người khác mồ hôi lạnh đầm đìa.

Cùng lúc ấy, ở dưới âm phủ.

Từ Âm Hoàng cung vang lên tiếng kêu sửng sốt:

- A? Cái giọng này là...

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, há hốc mồm, vẻ mặt ngạc nhiên vô cùng.

Trên mây bỗng xuất hiện những cái đầu sư tử vĩ đại, uy vũ bất phàm, mỗi đầu to như núi cao, đếm ra thì có chừng chín cái, từ dưới nhìn lên, luồng uy áp đè nặng lên linh hồn khiến người khác không khỏi dâng lên lòng kính sợ.

Cửu Linh Nguyên Thánh!

Sư tử chín đầu!

Tần Quân hưng phấn tới độ đứng phốc dậy, nhưng người khác thì căng thẳng và hoảng hốt vô cùng.

------oOo------

Chương 512: Kinh thiên động địa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Con đại yêu đáng sợ này bỗng nhiên từ đâu chui ra không biết....

Dịch lão đầu lẩm bẩm, ánh mắt trợn tròn, dù là lúc đối đầu với Bình Thiên Yêu Tôn, hay thượng cổ chi hồn, lão đều chẳng hề nao núng, qua thế đủ thấy được Cửu Linh Nguyên Thánh mạnh nhường nào.

Tần Quân không khỏi nhớ lại những lần Cửu Linh Nguyên Thánh thể hiện trong Tây Du Ký, một ngụm liền nuốt trọn nhóm sư đồ Đường Tăng, ra sát chiêu trong chớp nhoáng không hề nể nang, đương nhiên, những thanh niên hâm mộ Tôn Ngộ Không bao biện rằng khi ấy Tôn Ngộ Không chưa kịp đề phòng, kết cục quan trọng hơn quá trình.

Chủ nhân của Cửu Linh Nguyên Thánh chính là Thái Ất Thiên Tôn, một trong tứ ngự của đạo giáo, Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế!

Nghe nói, một tiếng gầm của Cửu Linh Nguyên Thánh có thể mở ra cánh cửa nằm ở nơi sâu thẳm nhất của địa ngục, ngầu quá xá!

- Nhắc nhở túc chủ một câu, tu vi của Cửu Linh Nguyên Thánh không chỉ dừng lại ở tầng cao nhất của Thái Ất Kim Tiên cảnh, nhưng bởi tu vi của túc chủ quá thấp, nếu cảnh giới vượt ngưỡng Thái Ất Kim Tiên cảnh thì sợ rằng túc chủ không áp chế được, vậy nên hệ thống mới đè tu vi của Cửu Linh Nguyên Thánh xuống. Hi vọng túc chủ tiếp tục cố gắng!

Giọng thông báo lạnh lùng của hệ thống vang lên.

Cái đệch!

Trẫm liên lụy Cửu Linh Nguyên Thánh sao?

Tần Quân trợn tròn mắt, trong lòng tự mắng mình, bảo sao không thể triệu hoán được Thần Ma nào có cảnh giới trên Thái Ất Kim Tiên cảnh, ra là vì tu vi của túc chủ hắn đây quá thấp, nếu hệ thống không săn sóc, triệu hoán thẳng yêu đế, yêu hoàng gì đó, thì thế giới này đã bung bét hết cả, thậm chí, chỉ cần một bàn tay của họ cũng đủ để đập chết hắn, Như Lai chính là ví dụ, người này đã xưng bá hẳn một vực.

Nhìn Cửu Linh Nguyên Thánh uy vũ trên không trung, Na Tra nghiến răng hỏi:

- Ngươi là yêu quái phương nào, sao lại tới Bình Thiên chi địa?

Ngưu Ma Vương đã là cường giả của yêu tộc ở Nam Vực, con sư tử chín đầu này ắt hẳn đến từ vực khác, bay đến khoảng trời của Thủ Sát Thành để thị uy, e rằng có mục đích đen tối nào đó, thậm chí, còn có thể là kẻ địch.

Na Tra và những người khác đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng cho một trận đại chiến.

Tròng mắt Dịch lão đầu xoay tròn, đang nghĩ có nên trốn hay không?

Theo bản năng, lão nhìn về phía Tần Quân thì không khỏi trợn tròn mắt, tiểu tử này thế mà lại nhìn con sư tử chín đầu cười ngây ngô, chỉ thiếu điều chảy nước miếng.

- Chẳng nhẽ...

Trong lòng Dịch lão đầu dậy lên bao nổi khiếp sợ.

- Ta là Cửu Linh Nguyên Thánh!

Một giọng nói uy nghiêm, rung động đất trời vang lên, khiến mọi người càng trở nên căng thẳng.

Khí phách quá!

Ánh mắt Tần Quân gần như đã lập lòe ánh sao, khụ khụ, không được, dù gì trẫm cũng là quân vương của Cửu Linh Nguyên Thánh.

- Ngươi tới để đánh nhau sao?

Lý Nguyên Bá giận dữ quát.

Nếu ở thời kỳ đỉnh cao, Kim Sí Đại Bằng Điểu có lẽ có thể đối kháng với Cửu Linh Nguyên Thánh, nhưng hiện tại gã không thể.

Nếu lấy Tôn Ngộ Không làm mốc so sánh thì, Kim Sí Đại Bằng Điểu có thể đánh ngang tay với Tôn Ngộ Không.

Mà Cửu Linh Nguyên Thánh lại có thể dễ dàng bắt nhóm thầy trò Tôn Ngộ Không và Đường Tăng, chênh lệch thực lực giữa hai bên đã quá rõ ràng.

Đương nhiên, Tôn Ngộ Không này là Tôn Ngộ Không khi đang trên đường thỉnh kinh, dựa theo bình phán của hệ thống thì, đấy là Tôn Ngộ Không khi đã suy yếu.

Điều đáng nhắc tới chính là, Cửu Linh Nguyên Thánh chưa phải là con yêu mạnh nhất trong Tây Du Ký, còn có kẻ so với nó mạnh hơn, chính là Hạt Tử Tinh, từng đốt Như Lai, thậm chí còn khiến Như Lai đau đớn vô cùng, Quan Âm không dám lại gần. Hạt Tử Tinh còn dám quang minh chính đại, một mình đấu với Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới khi hai kẻ này liên thủ, đương nhiên, cuối cùng, do cái thiên tính của bọ cạp là sợ gà, nên nó bị tên qua đường như Mão Nhật Tinh Quân xử lý.

Không thể không nói, tuy tu vi là cái cốt lõi, cái căn bản, nhưng sự khắc chế giữa các thiên địch cũng là một yếu tố quan trọng không thể bỏ qua.

- Nguyên Bá, không được vô lễ!

Đúng lúc này, tiếng cười của Tần Quân truyền tới, mọi người quay đầu nhìn lại thì thấy Tần Quân ngồi trước bàn đá, uống rượu, cười nói:

- Cửu Linh Nguyên Thánh, còn không mau xuống dưới bái kiến trẫm, chẳng nhẽ còn định dọa chúng thuộc hạ của trẫm thêm chút nữa sao?

Độ trung thành đạt chín mươi lăm điểm, đủ để Tần Quân dám chọc ghẹo nó.

Lời này vừa nói xong liền khiến đám người chung quanh, bao gồm cả Na Tra, trợn tròn mắt, nghe Tần Quân nói vậy, chẳng nhẽ tên đại yêu đáng sợ này tới quy thuận Tần Quân?

Vừa dứt lời, một luồng ánh sáng vàng giáng xuống từ trên trời, con sư tử chín đầu hùng vĩ biến mất, chỉ trong nháy mắt, trước mặt Tần Quân liền xuất hiện một bóng người, người này đáp xuống mau đến nỗi Na Tra và những người khác còn chưa kịp nhận ra.

Đứng trước mặt Tần Quân chính là một vị mình người, đầu sư tử, dáng dấp khôi ngô, mặc hoàng giáp, đứng yên đó đã khiến người khác cảm thấy gã vững chãi như Thái Sơn.

Chính là Cửu Linh Nguyên Thánh trong truyền thuyết!

Tần Quân cố nén niềm hưng phấn, nói:

- Cửu Linh Nguyên Thánh, rốt cuộc ngươi cũng đến, trẫm chờ ngươi tới độ hoa cũng tàn rồi.

Nghe vậy, Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói:

- Trên đường đi gặp phải chút việc nên thoáng chậm trễ.

Nói đoạn, gã liền quỳ một gối xuống, chắp tay cười nói:

- Tham kiến bệ hạ.

Gã không khấu đầu, bởi thực lực của gã cao hơn Tần Quân quá nhiều, ngạo khí trong lòng không cho phép gã làm thế, nhưng gã nguyện ý quỳ một gối hành lễ cũng đủ chứng minh kẻ này tán thành Tần Quân.

Tần Quân vội vàng nâng gã lên, Na Tra và những người khác cũng vội vàng hạ đất, ai nấy đều nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh với ánh mắt đề phòng.

Không ngờ thằng nhãi này quá mạnh, mạnh tới mức khiến mọi người ai cũng không dám lơi lỏng.

Đến người vẫn luôn bình tĩnh như Hằng Nga đều phải nhíu mày nhìn Cửu

Linh Nguyên Thánh, nàng tò mò không biết sao tên đại yêu này lại tự nguyện quy thuận Tần Quân.

Những người khác cũng có cùng thắc mắc như vậy.

Dịch lão đầu có lẽ là người hoảng hốt nhất, lão nghĩ thầm:

- Chẳng nhẽ là âm mưu để trỗi dậy của Thánh Đình?

Kẻ thân mang Mệnh Vận Chi Luân, hơn nữa còn bị tàn hồn của Cơ Vĩnh Sinh chiếm đoạt, Tần Quân rõ ràng là người thừa kế của thượng cổ Thánh Đình, hắn liên tiếp thu phục được những cường giả có thực lực vượt xa mình, ắt hẳn có nguyên do.

Thế lực lớn nào đứng sau lưng hắn? Ngoài Thánh Đình, Dịch lão đầu quả thật không thể nghĩ được đến ai khác.

Dịch lão đầu thầm thề trong lòng, sau này chắc chắn không được dò xét Tần Quân nữa, phải tạo mối quan hệ tốt với hắn.

------oOo------

Chương 513: Tần Hoàng Giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kẻ này chính là chỗ dựa siêu vững chãi đây!

- Được Cửu Linh Nguyên Thánh tương trợ, ở Quan Thiên Đại Hội ai có thể ngăn cản trẫm?

Tần Quân giương hai cánh tay, ngửa mặt lên trời cười to nói, ngông nghênh vô cùng, cũng khiến Cửu Linh Nguyên Thánh thực thỏa mãn.

Những lời này của hắn hiểu nhiên là nâng Cửu Linh Nguyên Thánh tới hạng tu vi mạnh nhất trong đám thuộc hạ.

Na Tra và những người khác dù có công lớn, nhưng họ đều không dám chắc có thể đánh thắng Cửu Linh Nguyên Thánh, vậy nên ai nấy đều yên

lặng.

Áp lực nặng nề quá.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương liếc nhìn nhau, cười khổ.

Hai người vốn vẫn xem nhau là đối thủ cạnh tranh, nào ngờ lại đột nhiên xuất hiện cái tên Cửu Linh Nguyên Thánh này, áp chế được cả hai, gặp phải tình huống này đương nhiên là bức bối vô cùng.

Nhưng khi nhìn dưới góc độ của Tần Quân thì họ lại vui sướng vô cùng, ít nhất cũng có cảm giác an toàn.

- Thiết yến! Thiết yến toàn thành!

Tần Quân cười lớn nói, cùng lúc ấy, cả Thủ Sát Thành đều xôn xao bàn tán về Cửu Linh Nguyên Thánh.

- Trời ạ! Khi nãy chính là dị tượng sao?

- Con sư tử chín đầu không lồ như vậy, chẳng nhẽ là nhân vật kiệt xuất nào của yêu tộc?

- Thật đáng sợ, vừa nhìn ánh mắt của nó, ta đã sợ đến run rẩy...

- Lại tới quy thuận Tần Đế?

- Không được! Phải loan tin này ra, thuộc hạ dưới trướng Tần Đế lại có thêm một vị cường giả!

Chúng tu sĩ bàn luận sôi nổi, mật thám từ các thế lực khác thì lại càng nhấp nhỏm không yên.

Chẳng mấy chốc, tin về con sư tử chín đầu tới quy thuận Tần Đế đã được lan xa, nhưng bởi Cửu Linh Nguyên Thánh chưa ra tay nên các thế lực khác chưa thể đánh giá được thực lực kẻ này thế nào.

Ngày ấy, toàn bộ Thủ Sát Thành ồn ã vô cùng.

Người người đều đang xôn xao về Cửu Linh Nguyên Thánh.

Chưa có chiến tích mà lại khiến Tần Quân tôn sùng vô cùng, dễ dàng đoán được Cửu Linh Nguyên Thánh chắc chắn là mạnh phi thường.

Sự gia nhập của Cửu Linh Nguyên Thánh khiến Tần Quân càng để bụng chuyện tu luyện.

Từ hôm đó, ngày nào Tần Quân cũng tới thỉnh giáo Cửu Linh Nguyên Thánh, trong Tây Du Ký, Cửu Linh Nguyên Thánh có rất nhiều đồ tử đồ tôn, chứng tỏ gã có sở thích dạy dỗ người khác.

Cửu Linh Nguyên Thánh vô cùng hào phóng, gã tỏ ra vô cùng kiên nhẫn trước sự thỉnh giáo của Tần Quân, dù là với Na Tra cùng những người khác thì gã cũng chẳng hề sĩ diện, kiêu căng, vậy nên, chẳng mấy chốc mà Cửu Linh Nguyên Thánh chiếm được ấn tượng tốt từ rất nhiều người.

Đương nhiên, cũng có kẻ không phục, ví dụ như cái tên Lý Nguyên Bá ngây ngốc này, lúc nào cũng tìm Cửu Linh Nguyên Thánh luận bàn, gần như là lần nào cũng bị hạ gục chớp nhoáng.

Kim Sí Đại Bằng Điểu mạnh hơn, hay Cửu Linh Nguyên Thánh mạnh hơn, đây là một trong những đề tài hay được bàn tán nhất về Tây Du Ký, tiếc rằng hiện tại, Lý Nguyên Bá chưa đạt tới điên phong của Kim Sí Đại Bằng Điểu, nên đành chịu cảnh làm bẽ mặt cái huyết thống Kim Sí Đại Bằng Điểu của mình.

Mặt khác, Tần Quân phái thiên binh vệ đi tới tiểu thế giới, còn cho người bắt đầu xây dựng hoàng cung, và đổi tên cho tiểu thế giới thành Tần Hoàng Giới!

Năm ngày sau khi Cửu Linh Nguyên Thánh tới quy thuận, Tần Quân cùng các thuộc hạ thân tín đều vào ở trong Tần Hoàng Giới để tu luyện, linh khí trong này nhiều gấp trăm lần so với thế giới bên ngoài, không một kẻ ham mê tăng cường tu vi nào có thể chối bỏ sự hấp dẫn này của Tần Hoàng Giới.

Năm ngày sau, Tần Quân sẽ lên đường tới Thánh Triều.

Hôm ấy, Tần Quân dẫn Na Tra cùng Cửu Linh Nguyên Thánh đi vào cấm địa của Tần Hoàng Giới, chính là đến nơi Na Tra cũng không thể phá được

cấm chế của nó.

Nơi đây là một ngọn núi, cả tòa cao chừng mấy cây số, giống như một thanh kiếm sắc bén cắm trên mặt đất.

Tần Quân đứng ở cửa động dưới chân núi, vẻ mặt ưu tư.

Cửa động này cao chừng mười thước, rộng năm thước, hiểu nhiên không phải được thiên nhiên tạo thành.

- Trong này có một tên vô cùng lợi hại.

Cửu Linh Nguyên Thánh híp mắt nói.

Tần Quân nghe thấy lời này liền nheo mắt, cái đệch, chẳng là là che giấu một kẻ cực mạnh nào thật?

- Ngươi có chắc chắn thắng được hắn không?

Tần Quân nhíu mày hỏi, nếu quả thật phía trong kia tồn tại kẻ ấy thì hắn nên ngoan ngoãn lùi về sau, đừng có tự đâm đầu vào chỗ chết.

- Mới nói hắn lợi hại, chứ chưa nói hắn lợi hại hơn ta.

Cửu Linh Nguyên Thánh tự tin đáp lại.

Đừng thấy gã hiện tại chỉ có Thái Ất Kim Tiên cảnh tầng cao nhất mà khinh thường, gã chính là hạng có thể đánh vượt cấp một cách dễ dàng.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, Na Tra lại nhìn Cửu Linh Nguyên Thánh với ánh mắt chất chứa bao suy nghĩ phức tạp, đến phía bên trong là tình cảnh thế nào y còn không do thám được, ấy vậy mà Cửu Linh Nguyên Thánh có thể cảm ứng bên trong đó có gì, mạnh thế nào.

Cách biệt thực lực quá lớn, khiến y không khỏi ghen tị.

Mới quy phục Tần Quân hai tháng, sao y đã rơi từ vị trí đệ nhất cường giả xuống rồi?

Y thề, nhất định phải tìm cách để mình biến cường.

- Mau phá vỡ cấm chế đi!

Tần Quân vội vàng giục giã.

Phải giải quyết được cái nhân tố bất an này, Tần Hoàng Giới mới thực sự trở thành một địa điểm an toàn.

Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, đi về phía cửa động, tay phải vung lên, rầm một tiếng, cái lồng vô hình tồn tại trước cửa động bị đập nát, cuồng phong cuộn tới, thổi phần phật khiến Tần Quân buộc phải lấy tay chắn mặt.

Ngay sau đó, một luồng uy áp dữ dội truyền tới từ phía trong động.

- Ha ha ha! Cấm chế phá rồi! Bổn tọa được tự do!

Một giọng nói ngông cuồng truyền tới, giọng điệu kiệt ngạo vô cùng, như thể trong thiên địa không một ai có thể đánh nổi gã.

- Hừ!

Cửu Linh Nguyên Thánh hừ lạnh một tiếng, khiến tiếng cười trong động chợt im bặt.

Tiếp, Cửu Linh Nguyên Thánh đi vào phía trong, Tần Quân và Na Tra theo sát đằng sau. Tần Quân quả thực muốn xem kẻ bị trấn áp bên trong là ai, tiện thể thám thính lai lịch của Tần Hoàng Giới.

Lối đi u ám, uốn lượn ngoằn ngoèo, dài như vô tận, thế nhưng bọn họ di chuyển cực nhanh, vừa đặt chân vào động, Cửu Linh Nguyên Thánh đã vụt biến mất, xem chừng gã đã tới luôn đáy động để đề phòng kẻ nọ chạy mất.

Ầm rầm rầm ——

Cả ngọn núi đột nhiên chấn động khiến Tần Quân sợ hết hồn, chỉ sợ cả ngọn núi này sập xuống sẽ đè chết hắn.

- Bọn họ giao chiến rồi!

Na Tra mang vẻ mặt nghiêm trọng, nói, ánh mắt y lộ vẻ hoảng sợ, khí tức tỏa ra khi chiến đấu của Cửu Linh Nguyên Thánh và nhân vật thần bí kia khiến y lạnh gáy.

Tần Quân đẩy nhanh tốc độ, nhưng cũng không dám đi lại gần quá, để tránh bị vạ lây.

------oOo------

Chương 514: Đại Đạo Bí Tự

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chẳng bao lâu, cơn chấn động ngừng lại, mọi thứ quy về bình tĩnh, trận chiến dường như đã chấm dứt.

Khi Tần Quân và Na Tra đi vào trong động, thì thấy một không gian ẩm ướt, rộng rãi vô cùng, Cửu Linh Nguyên Thánh đứng cạnh một địa hạ hồ, lẳng lặng đợi Tần Quân và Na Tra tới.

Tần Quân quét một vòng, nhưng không hề thấy bóng dáng của ai khác.

Hắn không khỏi trợn tròn mắt hỏi:

- Kẻ nọ đâu?

Trong lòng Tần Quân buồn bực không thôi, xem chừng tạm thời chưa thể biết được lai lịch của Tần Hoàng Giới.

Đúng lúc này, Cửu Linh Nguyên Thánh đột nhiên há miệng phun ra thứ gì, ánh sáng vàng chợt lóe lên, sau đó một bóng dáng co quắp xuất hiện dưới chân Cửu Linh Nguyên Thánh, gã nằm cuộn trên đất lạnh run rẩy, miệng lầm bầm không biết đang nói gì.

Tần Quân và Na Tra cùng trợn tròn mắt.

Nhổ kẻ địch từ miệng, cái hình ảnh này khiến cả hai đều choáng váng, làm Tần Quân và Na Tra suýt thì đơ ra không nghĩ thêm được gì nữa.

- Bệ hạ, ngươi có thể tra hỏi hắn, nhưng nhất định không được đến gần, tu vi của người này là Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng.

Cửu Linh Nguyên Thánh liếm môi cười nói, Tần Quân và Na Tra nghe được gã nói vậy thì trợn tròn mắt.

Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng?

Cao hơn Na Tra những một trọng.

Na Tra tổn thương sâu sắc, buồn bực vô cùng, tu vi cao hơn y một bậc mà còn bị Cửu Linh Nguyên Thánh dễ dàng khống chế, y sao có thể không buồn bực chứ?

Nhưng nếu có Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Quyển rồi cả những pháp bảo khác trang bị quanh thân thì chiến lực của Na Tra không chỉ dừng lại ở Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng.

Phẩm cấp pháp bảo càng cao, chiến lực được thêm vào lại càng lớn.

Thế giới Tây Du Ký và Phong Thần Bảng chính là thời đại của pháp bảo, ngoài ra, những câu chuyện thần thoại khác cũng khiến người ta chói mù mắt bởi đống thần khí, ma khí.

- Ngươi là ai, tiểu thế giới này có lai lịch thế nào?

Tần Quân trầm giọng hỏi, nhìn kỹ thì không biết người này đã bị giam bao lâu, bộ áo choàng tím rách rưới vô cùng, thậm chí còn cáu đen lại, rất giống Dịch lão đầu, nhưng kẻ này thoạt nhìn lại không hề già nua, râu quanh miệng được buộc lại, nom chừng đã từng phải sống khổ rất nhiều.

Trước câu hỏi của Tần Quân, người đàn ông áo rách vẫn cứ cuộn mình trên đất, run lẩy bẩy.

Cảnh này khiến Tần Quân không khỏi nhíu mày, dù gì cũng là Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng, là cường giả, có cần phải chán đời thế không?

Chẳng nhẽ bị Cửu Linh Nguyên Thánh dọa sợ?

Tần Quân nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh với vẻ cổ quái, bị hắn

nhìn như vậy, trên mặt Cửu Linh Nguyên Thánh lộ vẻ xấu hổ, gã trầm giọng quát:

- Bệ hạ nhà ta hỏi ngươi kìa, nếu không muốn chết thì mau ngoan ngoãn kể hết sự thật!

Vừa nghe Cửu Linh Nguyên Thánh mở miệng, người đàn ông áo rách liền run lên, lẩy bẩy nói:

- Ta chỉ nhớ...ta là Thiên Giác...

- Vậy lai lịch của tiểu thế giới này là gì?

Tần Quân hỏi tiếp, chẳng nhẽ tên này bị giam lâu quá nên thiểu năng rồi?

Thiên Giác run rẩy đáp lại:

- Không nhớ...

Sắc mặt Tần Quân sầm lại, sau đó, dù hắn hỏi gì thì Thiên Giáp đều đáp không biết, thằng nhãi này bị giam tới lú lẫn rồi, lại thêm vụ ra tay của Cửu Linh Nguyên Thánh, nuốt trọn gã vào, khiến gã sợ đến nỗi suýt vỡ mật, đến giờ vẫn còn ngây ngây ngơ ngơ.

Cuối cùng, Tần Quân đành bỏ cuộc, trước hết liền cho Na Trà dò tìm xem có thứ gì có giá trị không,

- Bệ hạ, mau qua đây nhìn.

Chẳng mấy chốc, giọng Na Tra đã vang lên từ trong góc, khiến Tần Quân tò mò vô cùng.

Tần Quân đi tới phía sau của Na Tra thì thấy được trên vách tường có hơn mười chữ cái kỳ quái, nom như nòng nọc, lại cong cong như rắn, không thể đọc hiểu được.

- Gì thế?

Tần Quân nghi ngờ hỏi.

Na Tra đáp bằng giọng nghiêm trọng:

- Ta cũng không biết, nhưng có thể nhận ra giữa những hàng chữ này chứa đầy uy áp, thần thức vừa quét qua liền choáng váng.

Cửu Linh Nguyên Thánh dẫn Thiên Giác đi qua, vừa thấy mười chữ trên vách đá, Cửu Linh Nguyên Thánh liền nhíu mày.

Thiên Giác thì vội che mặt, không dám nhìn lên vách đá.

Tần Quân cố dằn cơn tò mò xuống, dùng thần thức nhìn lên vách đá, chỉ trong nháy mắt, hắn đã thấy óc mình như nổ tung!

- Gần trong gang tấc mà như biển trời cách biệt, súc địa thành thốn, hư bộ vạn lý, huyền diệu vô song...

Một giọng nói như đến từ tuyên cổ Hồng Hoang vang lên trong đầu Tần Quân, chỉ trong nháy máy, luồng ký ức khổng lồ điên cuồng tràn vào óc hắn.

Cùng lúc ấy, Tần Quân nhắm rịt hai mắt lại, những chữ cái kỳ quái trên vách động tỏa kim quang, rồi bay khỏi bức vách, quây quanh Tần Quân, cảnh này khiến Na Tra cùng Cửu Linh Nguyên Thánh trợn tròn mắt.

Chuyện gì thế này?

Thiên Giác cũng hoảng hốt la lên:

- Sao chuyện này có thể xảy ra! Sao hắn lại có tư cách tiếp nhận Đại Đạo Bí Tự truyền thừa!

Đại Đạo Bí Tự?

Cửu Linh Nguyên Thánh cùng Na Tra liếc nhìn nhau, đều nhìn thấy nét nghi hoặc từ ánh mắt của người kia.

- Đại Đạo Bí Tự là gì?

Cửu Linh Nguyên Thánh một tay túm lấy Thiên Giác giơ lên cao, hỏi.

Na Tra nhìn chằm chằm những con chữ kim sắc kỳ quái đang xoay quanh Tần Quân, chau mày, y có thể cảm nhận được sự áp chế khủng khiếp từ những con chữ này, nếu dám lại gần, chắc chắn sẽ phải lãnh hậu quả nghiêm trọng.

- Đại Đạo Bí Tự chính là Đại Đạo Bí tự!

Thiên Giác tội nghiệp hô lên, khiến Cửu Linh Nguyên Thánh giận dữ quăng đi, cơ thể gã đập lên vách động, khiến cả ngọn núi rung chuyển.

...

Tần Quân từ từ tỉnh táo lại, hắn mở to mắt, hiện bản thân bị vây trong một thế giới trống rỗng, ngoài một màu trắng xóa thì chẳng còn bất cứ màu sắc hay vật thể nào, chung quanh tĩnh lặng, bầu không khí quỷ dị vô cùng.

- Đây là đâu...?

Tần Quân mê mang nhìn tứ phía, chẳng mấy chốc, hắn liền nhớ lại những chuyện xảy ra trước khi mình hôn mê.

Chẳng nhẽ vách tường kia lại tồn tại một pháp trận cấm chế?

Tần Quân lạnh gáy nghĩ, nếu không thì sao hắn lại ở nơi này chứ?

Hắn nhéo mặt mình theo bản năng, chẳng có cảm giác gì cả, xem chừng nơi này không phải hiện thực.

- Đại đạo tam thiên, vạn pháp quy cửu...

Giọng nói thần bí khi nãy lại vang lên, nó mênh mang như đã trải qua vô số kỷ nguyên, khiến người ta dễ dàng lạc mất tâm chí.

- Ngươi là ai?

Tần Quân trầm giọng hỏi, trong lòng bồn chồn bất an, hắn muốn rời khỏi cái thế giới trống rỗng này nhưng không thể, đến thần thức cũng không tản ra được, như thể hắn lại trở thành một phàm nhân tầm thường.

- Lâm binh đấu giả, giai trận liệt tiền hành!

- Trận đạo bí tự, tâm lĩnh thần hội!

Giọng nói kia chẳng thèm để ý tới câu hỏi của Tần Quân, cứ thế tự nói, khiến Tần Quân cảm thấy kỳ lạ không thôi!

------oOo------

Chương 515: Khuy tham tâm linh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm binh đấu giả, giai trận liệt tiền hành!

Nhưng lời này hắn từng được nghe, coi phim vẫn thường thấy đám đạo sĩ đọc mấy câu này, thậm chí ở đảo quốc cùng tồn tại, còn là một câu thần chú vô cùng lợi hại.

Đúng lúc này, cuối tầm mắt hắn đột nhiên xuất hiện một chữ kim sắc cực lớn, cổ quái vô cùng, còn mơ hồ nhìn ra được ấy có thể là trận tự.

Nhoáng một cái, khắp bốn phương tám hướng đều xuất hiện những trận tự cổ quái như vậy, sin sít nhau khiến Tần Quân rợn tóc gáy.

- Chuyện này là sao...

Tần Quân căng thẳng nghĩ vậy, sau đó, vô số những trận tự cổ quái bỗng nhiên lao về phía hắn, chúng lao tới từ mọi phương hướng, khiến hắn không tài nào trốn nổi.

Đệch!

Sắp thành thịt băm rồi!

Rầm!

Vô số những trận tự cổ quái vây quanh Tần Quân, chỉ trong nháy mắt, cả thế giới trống rỗng này bỗng nhiên nổ tung, giống như thủy tinh bị vỡ thành vô số mảnh nhỏ, luồng sáng bảy sắc cầu vồng chiếu rọi toàn bộ thế

giới ý thức.

- Trận đạo bí tự, tâm lĩnh thần hội, vạn pháp giai ẩn...

- Trận đạo bí tự, tâm lĩnh thần hội, vạn pháp giai ẩn...

- Tâm hướng vạn giới, thần hội bát hoang, thân ẩn thiên địa...

Giọng nói thần bí vẫn tiếp tục vang lên trong đầu Tần Quân, chỉ trong phút chốc, Tần Quân đương rơi vào mê man, không cảm nhận được bất cứ điều gì từ thế giới bên ngoài, bỗng nhiên cảm nhận được một dòng khí nóng kỳ quái chảy trôi khắp các kinh mạch trong cơ thể hắn, cảm giác này còn sảng khoái hơn cả khi đột phá.

Giữa cơn mơ màng, Tần Quân như nghe thấy tiếng thông báo của hệ thống.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Trận Đạo Bí Tự truyền thừa!

- Đinh! Bởi đây là lần đầu tiên túc chủ đạt được Đại Đạo truyền thừa, nên thưởng cho túc chủ một lần rút thăm may mắn, đồng thời cấp bậc của túc chủ được thăng lên một bậc!

Hai tiếng thông báo của hệ thống liên tiếp vang lên trong đầu Tần Quân, kéo tuột ý thức của hắn khỏi miền hỗn độn.

Trong phút chốc, một luồng ký ức khổng lồ dội vào óc hắn như vũ bão, còn khủng khiếp hơn cái lần lĩnh ngộ Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Cùng lúc ấy, Na Tra đứng bên cạnh Tần Quân đương căng thẳng và lo lắng vô cùng, y nhìn cơ thể Tần Quân lóng lánh kim quang, lẩm bẩm:

- Bệ hạ, nhất định phải trụ được!

Cửu Linh Nguyên Thánh an ủi y:

- Khí tức của bệ hạ bình ổn như vậy, còn rơi vào trạng thái ngộ đạo, đây là cơ duyên của ngài ấy!

Trong mắt Cửu Linh Nguyên Thánh lộ ra vẻ khiếp sợ, gã cảm giác được

hiện tại Tần Quân đang bị một sức mạnh thần bí bọc lấy, đến gã cũng không biết sức mạnh đó là gì.

Cửu Linh Nguyên Thánh vốn là có khả năng hiểu thấu tam giới, trước đây, gã ngồi trong động phủ, không dựa vào pháp bảo mà vẫn có thể biết được từng hành vi, cử chỉ của Tôn Ngộ Không và những người khác.

Nhưng hiện tại, gã không thể nhìn thấu Tần Quân.

- Rốt cuộc là người đang ngộ đạo điều gì...

Cửu Linh Nguyên Thánh thì thào tự nói, linh tính mách bảo với gã rằng, Tần Quân sắp hoàn toàn lột xác!

Một loại thần thông cực mạnh thậm chí còn có thể bù lấp sự chệnh lệch tu vi giữa đôi bên, đương nhiên, nếu khoảng cách này quá xa thì cũng khó lòng nghịch thiên.

Thiên Giác nằm trong góc vẫn cứ run rẩy, miệng lầu bầu không thôi:

- Đại Đạo Bí Tự xuất hiện...nó sắp tới rồi...thế giới sắp loạn rồi...

Gã cứ lặp đi lặp lại mãi câu ấy, khiến Na Tra bức bối không thôi.

- Muốn đập chết hắn quá!

Na Tra hùng hổ nói.

- Tạm thời đừng làm thế, lai lịch của Tần Hoàng Giới e rằng không đơn giản, bệ hạ cần đào móc thêm tin tức từ hắn.

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu cười nói.

Na Tra đương nhiên hiểu được điều ấy, lời vừa nãy chẳng qua là giận quá nên nói cho đã miệng thôi.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Chẳng mấy chốc mà đã hết một canh giờ, kim quang chung quanh Tần Quân bắt đầu rút vào trong cơ thể hắn.

Hắn chậm rãi mở mắt, khí tức quanh thân càng sâu hun hút, nếu trước đây Tần Quân cuồng ngạo tận trời, thì hiện hắn chín chắn hơn rất nhiều, khóe miệng thoáng cong lên, không kiệt ngạo nhưng vẫn ngập tràn tự tin, hoàng uy tỏa ra bớt đi một chút bá đạo, nhiều thêm sự rộng lượng phóng khoáng.

- Bệ hạ, ngươi sao rồi?

Na Tra quan tâm hỏi.

Ánh mắt Tần Quân như có điện, hắn nhếch miệng cười nói:

- Không có gì, ổn lắm!

Mặt ngoài tỏ ra bình tĩnh như vậy, nhưng trong lòng hắn đang mừng rõ khôn nguôi.

Đại Đạo Bí Tự!

Ai mà ngờ hắn lại gặp được một trong những Đại Đạo Bí Tư – Trận Tự!

Đại Đạo Bí Tự là gì?

Chính là: lâm, binh, đấu, giả, giai, trận, liệt, tiền, hành!

Dựa trên truyền thừa ký ức, Tần Quân biết được rằng đại đạo tam thiên, Đại Đạo Bí Tự là một trong những số đó, đương nhiên, nếu thu thập đủ chín Bí Tự thì sẽ hợp thành Đại Đạo.

Đại Đạo mạnh vô cùng, còn cao hơn cả Thiên Đạo, Tần Quân được Trận Đạo Bí Tự truyền thừa, quả là không tồi!

Trận Đạo Bí Tự tuy không khiến tu vi của Tần Quân tăng vọt, nhưng sức mạnh của linh hồn hắn lại được thăng lên rất nhiều, phạm vi của thần thức cũng rộng hơn trăm lần, thậm chí còn có thể nhìn thấu hoạt động tâm lý của những sinh linh khác, đương nhiên, tu vi của sinh linh này không được cao hơn hắn hai đại cảnh giới.

Nhưng thế thôi cũng đã khủng khiếp lắm rồi!

Có thể nhìn thấy hoạt động tâm lý của kẻ khác, loại thần thông này lợi hại đến chừng nào chứ?

Bên cạnh việc nhìn thấy tâm lý, khi phải đối mặt với những pháp thuật làm mê hoặc linh hồn hoặc tâm thần, Tần Quân cũng có thể dùng Trận Đạo Bí Tự để cởi bỏ.

Chỉ Trận Đạo Bí Tự đã mạnh như vậy, những Bí Tự khác thì sao?

- Đinh! Kích hoạt nhiệm vụ chính – thu phục Đại Đạo Bí Tự! Thông tin nghiệm vụ: Mỗi khi thu phục được một Đại Đạo Bí Tự, túc chủ có thể chỉ định triệu hoán một Thần Ma có tu vi không cao hơn mình năm đại cảnh giới, không bao gồm Thánh Nhân!

Tần Quân trợn tròn mắt, nhiệm vụ chính này hậu hĩnh quá, được chỉ định triệu hoán!

Hơn nữa, tu vi cao nhất là hơn mình năm đại cảnh giới!

Quá đã!

Tần Quân cảm thấy từng đường tơ kẽ tóc của mình đều khoan khoái vô cùng.

- Hệ thống, mở bảng thuộc tính của ta ra!

Tần Quân nói thầm trong lòng, vừa nói vừa ao ước những Bí Tự khác.

Khi còn ở Hoa Hạ, hắn từng nghe qua về Cửu Tự Chân Ngôn, mỗi giáo đều có những cách lý giải khác nhau về nó.

Có khi là pháp chú khẩu quyết, có khi lại là thủ thế, cũng có khi là tên cảnh giới, Tần Quân thậm chí còn thấy một vài tiểu thuyết mạng hiểu lầm trận tự là tinh thông trận pháp.

Vừa dứt lời, bảng thuộc tính liền hiện ra trước mắt hắn:

- Túc chủ: Tần Quân

- Danh hiệu: Tần Đế!

- Chủng tốc: nhân loại

- Cấp bậc: Hóa Hư cảnh bát trọng (exp: 13429/8500000)!

------oOo------

Chương 516: Bổn hoàng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Huyết mạch: Cực Viên Ma Thần!

- Pháp bảo: Ngân Long Tru Hồn Thương (hậu thiên pháp bảo), Tử Kim Đế Hoàng Giáp (hậu thiên pháp bảo)! Âm Binh Bài (hậu thiên pháp bảo)! Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào (hậu thiên linh bảo)! Thiên Thủy Ngọc (hậu thiên chí bảo)! Thất Tinh Kiếm (hậu thiên chí bảo)!

- Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến! Tam Muội Chân Hỏa! Pháp Ngoại Phân Thân! Trận Đạo Bí Tự!

- Bản mạng thần thông: Ma Thần Thân

- Công pháp: Bất Diệt Thánh Thể (thượng cổ thối thể công pháp)! Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng)! Luyện Khí Quyết (phàm phẩm trung đẳng)!

- Thần ma đã triệu hoán:Đát Kỷ! Hao Thiên Khuyển! Quan Thánh Đế! Pháp Hải! Thái Bạch Kim Tinh! Long Nữ! Lý Nguyên Bá! Hắc Bạch Vô Thường! Lý Bạch! Sa Ngộ Tịnh! Hồng Hài Nhi! Trương Giác! Lôi Chấn Tử! Gia Cát Lượng! Lý Tồn Hiếu! Lưu Bá Ôn! Viên Hồng! Bạch Khởi! Thân Công Báo! Cự Linh Thần! Kim Giác! Ngân Giác! Na Tra! Hoàng Phong Đại Vương! Hàng Long La Hán! Ngưu Đầu Mã Diện! Hằng Nga! Cửu Linh Nguyên Thánh!

- Quân đoàn Thần Ma: Bạch Bào quân! Mười vạn thiên binh! Cửu Lê Ma Binh!

Bảng liệt kê thuộc tính hoa lệ, nhìn đã thấy phấn chấn.

Mục Thần Ma chỉ tính những Thần Ma Tần Quân đã triệu hoán được, không tính những Thần Ma được mang về từ phó bản Thần Ma.

Tần Quân đóng bảng thuộc tính lại, sau đó nhìn về Thiên Giác đang nằm trong góc, hỏi:

- Hắn vẫn chưa khai sao?

- Vẫn chưa, không biết là điên thật hay giả vờ điên.

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu nói.

Tần Quân nghe vậy, không khỏi chần chừ, không biết có nên giết Thiên Giác hay không?

- Giết Thiên Giác có được exp không?

Tần Quân vội vàng hỏi thầm trong lòng.

- Dù tu vi của hắn cao, nhưng thân phận còn chưa được làm rõ, thậm chí có thể nói, hiện thế gian này không kẻ nào biết hắn là ai, giết hắn ngang với giết hạng vô danh tiểu tốt, vậy nên không được thưởng exp.

Hệ thống đáp.

Khóe miệng Tần Quân giật giật, cái quy định quái quỷ gì thế này, chẳng có lý lẽ gì cả!

Nếu thế thì đành tạm giữ lại cái mạng của Thiên Giác, biết đâu lại hỏi được tin tức gì.

Nếu trước lúc Tần Quân đi Thánh Triều mà vẫn chưa hỏi được gì, thì đưa hắn đi xuống địa ngục cũng chưa muộn.

Tần Quân không thể để một nhân tố bất ổn như tên cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng này trong Tần Hoàng Giới, nếu xảy ra chuyện gì không may thì hậu quả không thể tưởng tượng nổi!

Đoàn người rời khỏi sơn động, trên đường phi hành, Tần Quân bắt đầu

dùng cơ hội rút thăm trúng thưởng được cho khi lĩnh ngộ xong Trận Đạo Bí Tự.

- Đinh! Bắt đầu rút thăm trúng thưởng...

Tiếng thông báo của hệ thống lại trở nên tuyệt vời khó tả, tâm trạng của Tần Quân giờ này cũng đương vô cùng vui vẻ.

Hắn tò mò không biết Tần Hoàng Giới có lại lịch thế nào mà lại ấn giấu Trận Đạo Bí Tự, không chỉ thế, vì sao Trận Đạo Bí Tự lại chọn hắn?

Thiên Giác ở trong động lâu như vậy, chắc chắn từng thử lĩnh ngộ Trận Đạo Bí Tự, nhưng hiển nhiên là gã không thành công.

Sau khi Tần Quân lĩnh ngộ Trận Đạo Bí Tự, những chữ viết kỳ quái trên vách động biến mất, có thể thấy được rằng Trận Đạo Bí Tự không thể cho nhiều người lĩnh ngộ, rất có thể chỉ duy nhất một người có cơ hội được truyền thừa.

Dựa vào ký ức truyền thừa, Trận Đạo Bí Tự còn có rất nhiều điều huyền bí, nhưng tạm thời Tần Quân mới chỉ có thể hiểu được khả năng nhìn thấu tâm trí kẻ khác, và bảo vệ bản tâm.

Nhưng hắn không vội, vừa nhận truyền thừa đã biết được những thần thông lợi hại thế, sau này có thời gian, nhất định sẽ tiếp tục tìm hiểu Trận Đạo Bí Tự.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ nhận được Thiên Diện Kiểm Phổ!

Thiên Diện Kiểm Phổ?

Cái gì thế?

- Hệ thống, Thiên Diện Kiểm Phổ có tác dụng gì?

Tần Quân thầm hỏi.

Bọn họ cưỡi mây bay đi, Na Tra là người điều khiển nên tốc độ bay rất nhanh, ước chừng chưa đến khoảng thời gian một nén nhang nữa sẽ tới được khu vực đóng quân.

- Sau khi đeo lên, có thể dựa vào ý nghĩ của túc chủ để thay đổi khuôn mặt.

Hệ thống giới thiệu.

Nghe có vẻ rất lợi hại.

Nhưng trẫm là Tần Đế!

Cần phải lặng lẽ thế sao?

Tần Quân lắc đầu cười, chẳng có chút hứng thú nào để lôi Thiên Diện Kiểm Phổ ra xem.

Hắn đưa mắt nhìn Thiên Giác, thằng nhãi này vẫn cứ nép mình trong đám mây mà run rẩy, chẳng có chút uy nghi nào của một kẻ có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh, đúng là mất mặt.

Hắn từng đọc rất nhiều cuốn sách cổ ở Nam Vực, nhưng chưa từng thấy tiểu thế giới được nhắc đến, chẳng nhẽ Tần Hoàng Giới cứ ẩn dật suốt mấy ngàn năm, thậm chí còn lâu hơn thế?

Đợi khi nào về gọi Dịch lão đầu ra xem, không biết chừng hai kẻ đáng thương từng bị giam cầm lâu năm lại là bạn bè ấy chứ.

Nhắc đến Dịch lão đầu, Tần Quân lại thấy giận.

Sau khi triệu hoán được Cửu Linh Nguyên Thánh, hắn từng phái Cửu Linh Nguyên Thánh đi quấy rối Dịch lão đầu, nhưng kẻ này giảo hoạt vô cùng, chuồn ngay tắp lự, đợi hồi lâu mới mặt dày quay về nhận sai mà chẳng thấy ngại ngùng gì, cứ hễ Tần Quân sai Cửu Linh Nguyên Thánh ra tay thì lão chạy, ngay cả Cửu Linh Nguyên Thánh cũng không đuổi theo kịp Dịch lão đầu.

Tần Quân nghi ngờ lão còn mạnh hơn cả Thái Ất Kim Tiên cảnh, nhưng lúc nào cũng bày cái vẻ lão vô lại, không hề biết ngại.

Xem chừng, sau này triệu hoán được Thần Ma mạnh hơn, cho đi quấy rầy Dịch lão đầu.

May là Dịch lão đầu tuy thích dính vào chuyện phiền toái, nhưng lại đối xử khá tốt với con dân Đại Tần, thậm chí còn thường xuyên thấy lão cãi nhau với khất cái bên đường, chửi mắng tục tĩu gì phun ra hết, nhưng không một lần nào ra tay, ấy cũng là lý do khiến Tần Quân và các Thần Ma không đuổi Dịch lão đầu đi.

Hơn nữa, hắn cảm nhận được, từ khi mình ngưng tụ ra Cực Viêm Ma Thần để đánh với thượng cổ chi hồn, thái độ của Dịch lão đầu đối với mình ân cần hẳn, ấm áp như mùa xuân.

Chẳng mấy chốc, họ đã tới hoàng cung, một ngày trôi qua, hoàng cung đã dựng được phần khung, Cự Linh Thần hùng vĩ đang dựng hoàng cung, dựa vào tiêu chuẩn của Tần Quân, hoàng cung trong Tần Hoàng Giới càng lớn càng tốt, chung quanh hoàng cung có rất nhiều nhà gỗ được dựng tạm để nhóm Tần Quân có chỗ ở, họ đều là người tu tiên, tu yêu, tối đến chỉ ngồi tu luyện, nên nơi ở sơ sài chút cũng không có vấn đề gì.

- Gọi Dịch lão đầu qua đây.

Sau khi đáp xuống đất, Tần Quân phân phó với Hoàng Phong Đại Vương đang ngồi trên cây hóng gió như vậy, Hoàng Phong Đại Vương năng suất cực, chỉ cần Dịch lão đầu không cố sức trốn thì nhoáng cái gã đã tìm ra.

Dù Hoàng Phong Đại Vương không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn ngoan ngoãn bay đi kiếm, khi đứng dậy, ánh mắt của gã miết qua Thiên Giác một chớp, dù nom Thiên Giác có vẻ lôi thôi, nhưng khí tức của Thái Ất Kim Tiên cảnh không hề biến mất, điều này khiến Hoàng Phong Đại Vương ngạc nhiên vô cùng.

------oOo------

Chương 517: Bổn hoàng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ngờ trong Tần Hoàng Giới lại có một cường giả như vậy.

Nhưng gã nhận ra, Thiên Giác đã bị Cửu Linh Nguyên Thánh đánh bại,

trái với vẻ lôi thôi của Thiên Giác, Cửu Linh Nguyên Thánh vẫn cứ phong độ vô cùng, hiển nhiên là không bị thương.

- Tên kia mạnh nhường nào chứ...

Hoàng Phong Đại Vương vừa bay đi vừa nghiến răng nghiến lợi nghĩ, từ vị trí đệ nhất cường giả trong đám thuộc hạ của Tần Quân, nay lại bị rớt xuống, gã đương nhiên là khó chịu vô cùng.

Thực ra còn một việc là Tần Quân không biết.

Hoàng Phong Đại Vương từng lén khiêu chiến Cửu Linh Nguyên Thánh, kết cuộc đương nhiên là Cửu Linh Nguyên Thánh thắng lợi, vậy nên từ đó về sau, hễ thấy Cửu Linh Nguyên Thánh là sắc mặt Hoàng Phong Đại Vương lại sượng sùng vô cùng, trốn được chừng nào hay chừng ấy.

- Các ngươi đưa hắn đi tra khảo, hỏi xem lai lịch của hắn và tiểu thế giới này là như thế nào, nếu trong nay mai không hỏi được tin gì thì xử tử!

Tần Quân xoay người lại, phân phó cho Na Tra và Cửu Linh Nguyên Thánh, nói xong hắn liền đi về phía bờ sông, định tranh thủ mấy ngày này để hiểu thấu đáo Trận Đạo Bí Tự.

Na Tra cùng Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, sau đó kéo Thiên Giác bay về phía xa xa.

...

Màn đêm buông xuống, Tần Quân dẫn Dịch lão đầu vào cái sơn cốc giam giữ Thiên Giác.

Ngày và đêm của Tần Hoàng Giới ngược hẳn với thế giới bên ngoài, khi ở đây là đêm đen thì vương quốc Đại Tần lại là ban ngày.

- Tần tiểu tử, tiểu thế giới này vững chãi quá thể, kẻ sáng lập nơi này có tu vi cao quá cao.

Dịch lão đầu theo chân Tần Quân, vừa đi vừa xuýt xoa:

- Hẳn là liên quan tới Thánh Đình, dù sao thì lâu thật lâu trước đây, Nam

Vực là thời đại của Thánh Đình.

Trong lúc nói chuyện, lão cẩn thận quan sát vẻ mặt của Tần Quân, nhưng dưới ánh trăng chiếu rọi, gương mặt tuấn tú của Tần Quân vẫn bình tĩnh như thường.

Chẳng mấy chốc, họ đã tới trung tâm của sơn cốc, vừa tới nơi liền nghe được tiếng kêu thảm thiết của Thiên Giác, thê lương vô cùng.

Hắn bị ghim trên vách núi, ngực dán một tấm hoàng phù, không cục cựa được tí nào, Cửu Linh Nguyên Thánh cầm một chiếc roi kim loại, không ngừng quất gã, roi vừa xuất xuống, sấm sét liền tóe lên, Tần Quân nhìn thôi cũng đã thấy đau rồi.

- Ngươi có biết hắn là ai không? Tên kẻ này là Thiên Giác.

Tần Quân chỉ vào Thiên Giác, hỏi Dịch lão đầu, vừa quay lại liền thấy Dịch lão đầu sững lại, giống như đang ngây ra.

Chẳng nhẽ biết nhau thật?

Tần Quân nhướng mày nghĩ vậy, chẳng nhẽ đều là hai kẻ thiên nhai lưu lạc, đôi bạn thận bị chia rẽ rồi trấn áp hơn vạn năm?

- Bệ hạ, có thể thả hắn xuống không?

Dịch lão đầu nghiến răng hỏi, ánh mắt lão chất chứa bao cảm xúc phức tạp.

Như là đang chìm vào ký ức bi thương.

Thú vị đây.

Tần Quân cười nói:

- Cửu Linh Nguyên Thánh, thả hắn xuống.

Cửu Linh Nguyên Thánh đương nhiên đã sớm nhận thấy sự xuất hiện của hai người họ, gã cất roi vào trong tay áo, sau đó vung tay lên, tấm hoàng phù trên ngực Thiên Giác hóa tro tàn, cơ thể Thiên Giác ngay lập tức liền

rơi xuống.

Dịch lão đầu bước chậm tới trước mặt Thiên Giác, nhìn xuống gã. Dịch lão đầu đứng ngược hướng trăng, khiến người khác khó lòng nhìn ra vẻ mặt lão lúc này.

Thiên Giác vẫn cứ cuộn mình run rẩy, không dám ngẩng đầu.

- Thiên Giác, ngươi còn nhớ bổn hoàng không!

Giọng điệu của Dịch lão đầu khác hẳn ngày thường, nay bỗng trở nên lạnh lùng vô cùng.

Bổn hoàng?

Tần Quân nhướng mày, hắn bỗng nhiên nhớ tới, khi vừa mới gặp Dịch lão đầu, Dịch lão đầu cũng từng tự xưng như thế.

Chẳng nhẽ Dịch lão đầu từng là hoàng đế?

Nếu thật vậy, thì Tần Quân càng phải chú ý tới lão hơn nữa.

Đế vương tâm, khó mà phỏng đoán, hơn nữa, khi từng được ngồi trên đế vị thì khó mà dứt bỏ được ngai vang, Dịch lão đầu quấn hắn như vậy, chẳng nhẽ nào đang thèm khát giang sơn của hắn.

Thiên Giác bỗng nhiên như bị sét đánh, cơ thể gã cứng ngắc, khổ sở ngẩng đầu nhìn lên, miệng lẩm bẩm:

- Không thể nào...

- Thật sự là ngài…. sao có thể… không phải là ngài đã….

Thiên Giác ngẩng đầu nhìn thấy gương mặt của Dịch lão đầu thì sợ tới mức vội vàng bò về phía sau, cả người run lên lẩy bẩy hoảng sợ như gặp phải quỷ.

Cửu Linh Nguyên Thánh dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn về phía Dịch lão đầu, ở trong vương quốc Đại Tần này, người gã kiêng kị nhất chính là Dịch lão đầu, lão gia hỏa này quả thực thâm sâu khó dò.

Dịch lão đầu đưa mắt nhìn xuống Thiên Giác, chậm rãi mở miệng nói:

- Bản hoàng không chết, chỉ là bị nhốt lại hơn vạn năm mà thôi.

Hơn vạn năm lâu đến cỡ nào, nhưng từ miệng lão nói ra thì dường như chỉ là một con số đơn giản mà thôi.

Toàn thân Thiên Giác run lên, sau đó gã đột nhiên ôm đầu hét thảm, chỉ cảm thấy đầu đau đớn như muốn nổ tung.

Tần Quân cảm thấy khó hiểu, chẳng lẽ tên này không phải đang giả vờ hay sao?

Thật sự là trí nhớ có vấn đề gì à?

Lúc này, Dịch lão đầu đột nhiên giơ tay phải ra trảo một cái giữa hư không, cư nhiên nhấc bổng Thái Ất Kim Tiên Cảnh lục trọng như Thiên Giác lên lơ lửng, ba người Tần Quân nhìn thấy cảnh này chợt nhíu mày.

- Hừ! Ngươi đúng là hồ đồ mà!

Dịch lão đầu hừ lạnh một tiếng, một cổ khí thế bá đạo tuyệt luân tuôn ra từ trên người lão, khiến cho Tần Quân giật mình lùi lại mấy bước, Na Tra cũng phải lui lại một bước, thân thể của Thiên Giác thì run lên.

Thật là mạnh!

Tần Quân nheo mắt lại, khi Dịch lão đầu nghiêm túc lên thì quả thực không khác gì hai người, từ vẻ mặt của Cửu Linh Nguyên Thánh cũng có thể nhìn thấy được lão mạnh tới cỡ nào.

Chỉ thấy Dịch lão đầu điểm lên trán của Thiên Giác, trong nháy mắt, Thiên Giác trợn trừng hai mắt, đồng tử co rụt lại, phong lãng vô hình quét ra khắp bốn phía.

- A a a a a ——

Thiên Giác phát ra tiếng hét thảm vô cùng đau đớn, khiến cho người ta cảm thấy da đầu run lên.

Ngay sau đó Dịch lão đầu lại vung tay phải lên, Thiên Giác đáng thương bị quăng lên vách núi, miệng phun máu tươi ồ ạt, vô cùng thống khổ.

- Nhớ ra rồi chứ?

Dịch lão đầu lạnh giọng hỏi, tên này ra tay còn hung ác hơn cả Cửu Linh Nguyên Thánh, xem ra quan hệ của bọn họ không hề tầm thường.

Tần Quân lại đoán mò.

Thiên Giác run rẩy đứng dậy, quỳ lạy Dịch lão đầu, nói với ngữ khí hoảng sợ:

- Tham kiến Ma Hoàng!

Ma Hoàng!

Tần Quân trợn mắt, trong lòng mắng to một tiếng.

Trong những quyển sách cổ hắn xem qua có ghi lại về Ma Hoàng, nghe nói Nam Vực lúc hơn vạn năm trước, Ma Đạo hoành hành, lúc ấy có một vị Ma Hoàng chính là đệ nhất nhân của Nam Vực, lúc đó còn chưa có Thánh Triều, mãi cho tới lúc Ma Hoàng biến mất, Chính Đạo mới có cơ hội lật bàn, Thánh Triều cũng lặng lẽ quật khởi.

------oOo------

Chương 518: Ma Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây cũng là lý do vì sao Ma Đạo hiện tại mạnh hơn Chính Đạo, nhưng vẫn không dám làm việc quá đáng.

Bởi vì Thánh Triều không thích Ma Đạo!

- Hóa ra thân phận của lão già này lại trâu bò tới vậy!

Tần Quân nghẹn họng nhìn trân trối thầm nghĩ, hắn rất khó mà liên tưởng Dịch lão đầu cà lơ phất phơ chính là vị Ma Hoàng từng hoành hành khắp Nam Vực.

Mặc dù Cửu Linh Nguyên Thánh và Na Tra không biết Ma Hoàng là sao, nhưng nghe tên cũng đủ biết không tầm thường.

- Sau này đừng gọi ta là Ma Hoàng nữa, từ nay về sau ngươi đi theo ta cùng dốc sức làm việc cho Tần Đế!

Dịch lão đầu xoay người chỉ vào Tần Quân cười nói, lão già này còn cố ý quay sang Tần Quân hất hàm cười, nháy mắt phá nát hết hình tượng uy vũ của lão khi nãy.

- Đây…

Thiên Giác đã khôi phục trí nhớ vốn có muốn cự tuyệt, thật hết cách rồi, Tần Quân quá yếu, thậm chí còn chưa đạt tới Địa Tiên cảnh, gã giơ một ngón tay thôi cũng có thể đè chết Tần Quân.

- Hửm?

Dịch lão đầu liếc mắt nhìn Thiên Giác, sát khí trong mắt khiến cho gã run lẩy bẩy, răng va lách cách, không dám nhiều lời, vội vàng quay sang dập đầu với Tần Quân.

Tần Quân thấy vậy thì hơi nhíu mày, Dịch lão đầu là thật lòng hay là cố ý chơi chiêu, muốn Thiên Giác vào vương quốc Đại Tần, ngày sau lại mưu phản đây?

Thân là hoàng đế, Tần Quân không thể không đa nghi.

- Tần tiểu tử, người này là một thủ hạ của ta năm đó, ngươi hỏi cái gì thì cứ hỏi tự nhiên đi:

Dịch lão đầu quay sang cười nói với Tần Quân, lại khôi phục vẻ bỉ ổi như xưa.

Ánh mắt của Na Tra và Cửu Linh Nguyên Thánh nhìn về phía lão lại hoàn toàn khác.

Lão đầu này thật sự rất mạnh!

Tần Quân gật đầu, sau đó bắt đầu hỏi han Thiên Giác.

Thử nghĩ xem, Dịch lão đầu có thể thật sự không hề nghĩ tới chuyện làm gì vương quốc Đại Tần, bằng không thì lúc trước khi vừa xuất hiện lão có thể giết chết Tần Quân và toàn bộ Thần Ma dưới trướng của Tần Quân, phải biết là trước khi Tần Quân triệu hoán được cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thì đã gặp được Dịch lão đầu rồi.

Dịch lão đầu còn giúp hắn xử lý Thâm Uyên Môn, đáng tiếc là Tiểu Chúc Long vẫn bị một thế lực thần bí mang ra khỏi Nam Vực, khiến cho Tần Quân không thể làm được gì.

Sau khi đã khôi phục trí nhớ, Thiên Giác thành thật trả lời tất cả những câu hỏi của Tần Quân.

Hóa ra là Tần Hoàng Giới trước kia là một cấm địa nổi danh, tên là Địa Khư, thường xuyên bị các tu sĩ xâm nhập mạo hiểm, Thiên Giác cũng là một trong số đó, nhưng đột nhiên có một ngày nọ, tiểu thế giới này đột nhiên bạo động, cửa ra vào bị đóng chặt, Thiên Giác không thể nào đi ra được cho nên chỉ có thể sống và tu hành ở bên trong Địa Khư, hy vọng một ngày nào đó có thể đi ra ngoài.

Trong một lần ngẫu nhiên, gã phát hiện ra Trận Đạo Bí Tự, đang lúc mừng rỡ muốn tìm hiểu thì lại bị Trận Đạo Bí Tự đả thương hồn phách, mất hết trí nhớ, thậm chí còn lỡ kích hoạt cấm chế bên trong sơn động, cho nên bị nhốt lại.

- Nói vậy chính ngươi cũng không biết gì nhiều về Địa Khư?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Thiên Giác cười thảm gật đầu, lòng tham khi xưa khiến cho gã bị giam cầm gần vạn năm, đúng là xui xẻo.

- Trước kia ta cũng từng nghe nói về Địa Khư, nhưng lại không để ý.

Dịch lão đầu vò đầu nói.

Những lời này chính là đang nói rõ, Địa Khư cũng chính là Tần Hoàng Giới này đã hồn tại trước lão rất lâu rồi.

Chẳng lẽ thật sự có liên quan với Thánh Đình thượng cổ hay sao.

Thời kỳ thượng cổ cách hiện tại mấy vạn năm, còn cụ thể là bao nhiêu vạn thì không ai biết được, mà lúc Dịch lão đầu sinh ra thì Thánh Đình khi ấy đã trở thành truyền thuyết, thậm chí vì sao lão biết được Cơ Vĩnh Sinh và Mệnh Vận Chi Luân thì không biết được, bởi vì lão cũng không nói ra chân tướng của việc này.

- Thôi vậy!

Tần Quân phất tay nói, tâm tình rất buồn bực, không muốn hỏi gì hết.

Đương nhiên, nếu như Thiên Giác thật sự nghe theo lời Dịch lão đầu nói đi theo hắn thì cũng không tồi.

Một vị cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng rất hiếm có.

Nếu như có thêm gã, dưới trướng Tần Quân đã có năm vị cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh là Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga, Cửu Linh Nguyên Thánh!

Về phần Dịch lão đầu thì Tần Quân vẫn không cách nào hàng phục lão được, lão già này ngoài miệng luôn nói muốn ôm đùi hắn, nhưng Tần Quân cũng không yên tâm để cho lão làm việc gì, có trời mới biết lão có thể sẽ gây thêm phiền toái gì nữa hay không.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Na Tra đưa mắt nhìn nhau, hai bên đều nhìn ra vẻ kinh ngạc trong mắt đối phương, không ngờ tình thế lại biến thành cục diện thế này.

- Hy vọng ngươi đừng hai mặt ba lòng.

Cửu Linh Nguyên Thánh liếc nhìn Thiên Giác nói, nói xong liền cùng Na Tra đi theo Tần Quân.

Thiên Giác bị gã nhìn mà toàn thân run lên.

- Nhìn ngươi chỉ có chút ấy tiền đồ, đáng sợ tới vậy sao?

Dịch lão đầu đạp một cước lên mông Thiên Giác mắng to, thật là khiến lão mất mặt mà.

Bất quá trong lòng lão vẫn rất vui vẻ, có lẽ trên đời này chỉ còn lại mỗi mình Thiên Giác là người quen xưa mà thôi.

- Hắn quá kinh khủng…

Thiên Giác ủy khuất nói.

Lại nhớ tới cảm giác kinh khủng khi bị Cửu Linh Nguyên Thánh nuốt trọn, gã liền sởn tóc gáy, trong lòng cảm thấy lạnh lẽo.

Dịch lão đầu cười đầy thâm ý:

- Quả thật rất lợi hại, cho dù là thời đại của chúng ta cũng không có đại yêu kinh thiên tới cỡ này.

Chín là con số cực hạn.

Sư tử chín đầu rõ ràng có lai lịch bất phàm, ít nhất thì Dịch lão đầu cho rằng Cửu Linh Nguyên Thánh có liên quan tới Thánh Đình.

Những chiến thần của Thánh Đình trong truyền thuyết cũng có không ít chủng tộc phụ thuộc.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, nháy mắt đã qua năm ngày.

Hôm nay là ngày trước khi Tần Quân khởi hành đi tới Quan Thiên Đại Hội, phía trước Ngọc Quan Thành, thân tín của Tần Quân đều tới để tiễn biệt, Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng thì lại càng lưu luyến không rời.

Tần Quân, Hằng Nga, Cửu Linh Nguyên Thánh, cùng với Dịch lão đầu đứng ở trước mặt mọi người, Na Tra thì mặt nhăn mày nhó nhìn bọn họ.

Vốn kế hoạch cũ chính là để cho Na Tra đi cùng, nhưng Cửu Linh Nguyên Thánh và Thiên Giác xuất hiện cho nên kế hoạch liền thay đổi.

Cửu Linh Nguyên Thánh vốn chính là Thái Ất Kim Tiên cảnh đỉnh phong, có gã đi theo, Tần Quân lại càng thêm an toàn, còn Thiên Giác thì có thực lực Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng, mặc dù đã đi theo Tần Quân, nhưng vì để đề phòng vạn nhất vẫn phải để lại lực lượng ở lại mới được, Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương nhất định có thể dễ dàng áp chế Thiên Giác, thậm chí là đề phòng Ngưu Ma Vương tấn công.

------oOo------

Chương 519: Vực cấp thịnh sự

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyến đi này ngươi nhất định phải chú ý.

Đát Kỷ nắm tay của Tần Quân không nỡ buông, trên mặt tràn đầy vẻ lo lắng không nỡ, Du Phượng Hoàng cũng hệt như vậy.

Dù sao thì lần này Tần Quân phải đi tới Thánh Triều, những gì các nàng biết về Thánh Triều chỉ là những lời đồn đãi mà thôi.

- Cứ yên tâm đi, cứ chờ nghe tin tức huy hoàng của trẫm từ miệng thế nhân đi.

Tần Quân cười nói, chỉ một câu liền khiến tất cả mọi người nhiệt huyết sôi trào.

Lý Nguyên Bá hét lớn:

- Bệ hạ, mang theo ta đi, song chùy của ta rất lợi hại!

- Xế, còn không bằng dẫn ta theo cho rồi, Tam Muội Chân Hỏa của ta ai có thể đỡ nổi?

Hồng Hài Nhi cũng hét to theo.

Trên mặt của Viên Hồng và Lôi Chấn Tử cũng tràn đầy vẻ ủ rũ, bọn họ trước kia từng đi theo Tần Quân chinh chiến bốn phương, hôm nay chỉ có

thể ở lại thủ vương quốc Đại Tần.

Không chỉ có gã, những Thần Ma còn lại cũng như vậy, phần lớn mọi người đều từng làm đệ nhất nhân dưới trướng Tần Quân, hiện tại lại bị bỏ lại, trong lòng bọn họ thật sự là muôn vàn cảm xúc ngổn ngang.

Bát tiên đứng sau lưng Thái Bạch Kim Tinh thì trên mặt đầy vẻ phức tạp, dưới trướng Tần Quân cường giả như mây, tuy rằng địa vị của bọn họ cũng khá cao, nhưng dẫu sao cũng không coi như đứng đầu, bọn họ chỉ có thể thầm thề sẽ cố gắng hết sức làm việc cho Tần Quân, khiến cho Tần Quân sinh ra ấn tượng mới về họ.

Trước đó, Tần Quân đã định ra kế hoạch chinh phạt đối với vương quốc, yêu cầu chỉ có một, đó chính là giữ lại một mạng của hoàng đế vương quốc!

- Được rồi, nên đi đi!

Tần Quân phất tay cười nói, chuẩn bị xoay người đi, chợt thấy Vọng Tuyết đứng sau lưng Đát Kỷ muốn nói lại thôi, hắn không khỏi nghiêng đầu cười nói:

- Vọng Tuyết cô nương, đợi tới khi trẫm trở về thì chính là lúc nạp ngươi làm phi, ngươi nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng đó.

Nếu là lúc trước, Vọng Tuyết nhất định sẽ thẹn thùng.

Nhưng bây giờ lại không có chút xấu hổ nào, mái tóc bay phất phơ theo gió, trên gương mặt tuyệt mỹ tràn đầy vẻ quan tâm, nàng khẽ cắn răng nói:

- Chỉ cần bệ hạ bình an trở về, thiếp thân nguyện ý phục vụ bệ hạ.

Tần Quân ngẩn ra, không ngờ nàng cư nhiên đáp ứng.

Quan niệm về tình cảm của Vọng Tuyết có chút cổ hủ, vẫn luôn muốn nam nhân mà nàng yêu cũng chỉ yêu một mình nàng, đây cũng là lý do quan trọng khiến nàng một mực trốn tránh Tần Quân, mặc cho phụ thân Vọng Diễm của nàng vẫn luôn một mực khuyên bảo, nàng cũng không chịu đáp ứng.

Nhưng lần này nàng lại tự gỡ bỏ khúc mắc ở trong lòng, nguyên nhân chính là vì chuyến đi này của Tần Quân thật sự rất nguy hiểm, người ở bên ngoài đều đang kháo nhau Tần Đế không biết sống chết, nếu như đi tới Thánh Triều thì hắn nhất định sẽ chết.

Biết rõ trong núi có hổ mà còn cố đi vào trong núi!

Tần Quân nháy mắt cười với Vọng Tuyết một cái rồi tung người nhảy lên, Hằng Nga và Cửu Linh Nguyên Thánh cùng với Dịch lão đầu thì theo sát phía sau.

Cửu Linh Nguyên Thánh đánh ra một chiêu, yêu phong tụ đến, nháy mắt liền bao vây gã và ba người Tần Quân, vèo một tiếng, bọn họ đã biến mất trong tầm mắt của mọi người.

- Hy vọng bệ hạ bình an…

Lưu Bá Ôn thở dài nói.

Thái Bạch Kim Tinh vuốt râu cười nói:

- Các ngươi lo lắng làm gì, ta đã tính qua cho bệ hạ, chuyến đi này không phải kiếp nạn, là kỳ ngộ!

Gia Cát Lượng và Lưu Bá Ôn tính toán số mệnh không bằng Thái Bạch Kim Tinh, bọn họ không tính ra mệnh của Tần Quân được, cho nên sau khi nghe Thái Bạch Kim Tinh nói vậy thì bọn họ đều thoáng kinh ngạc, tuy rằng tu vi của Thái Bạch Kim Tinh chỉ có Thiên Tiên cảnh, nhưng bản lĩnh xem tướng đoán mệnh này thì lại mạnh tới mức biến thái.

Mọi người cũng được lời nói của Thái Bạch Kim Tinh khiến cho yên tâm phần nào, lại nhớ tới sự cường đại của Cửu Linh Nguyên Thánh, mặc dù Thánh Triều có vô vàn âm mưu quỷ kế cũng không thể làm được gì, huống hồ gì Tần Quân luôn có lá bài tẩy của riêng mình.

…

Bên trong yêu phong, Tần Quân lắc lắc cổ, trên mặt tràn ngập vẻ chờ mong.

Lúc trước sứ giả của Thánh Triều tới đây đã đưa một ngọc giản ghi lại cách đi tới Thánh Triều, nghe nói là ở bên trong Vô Tận Sơn Lâm có một điểm truyền tống đi tới Thánh Triều, Thánh Triều tồn tại ở một vị trí nào đó trên không của Nam Vực, tương đương với một tiểu thế giới, nếu như không thông qua truyền tống điểm thì không cách nào đi tới Thánh Triều được.

Đồng thời ở bên trong ngọc giản đó còn ghi lại Quan Thiên Đại Hội.

Bởi vì Quan Thiên Đại Hội là chuyện lớn, trăm năm mới có một lần.

Bởi vì không chỉ riêng Nam Vực, mà còn những nơi khác nữa, cụ thể ra sao thì Tần Quân tạm thời không biết được, hắn chỉ biết là Quan Thiên Đại Hội có ý nghĩa rất to lớn, không phải thiên tài đỉnh cấp thì không thể nào tham dự được.

Phần thưởng của Quan Thiên Đại Hội rất hậu hĩnh, đương nhiên đối với người đã quyết định sẽ đối địch với Thánh Hoàng như Tần Quân thì không đáng nhắc tới.

Hắn để ý chính là trong quá trình tham gia Quan Thiên Đại Hội, nghe nói mỗi vị thiên tài tham gia Quan Thiên Đại Hội đều sẽ có được thu hoạch không tưởng, sau khi đại hội kết thúc thì cả đám đều sẽ trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, khiến cho Quan Thiên Đại Hội trở thành thứ chạm tay là có thể bỏng trong mắt các thế lực ở Nam Vực và Thánh Triều.

Trăm năm mới diễn ra một lần, lại còn phải là thiên tài, chẳng khác nào nói rõ mỗi người cả đời này chỉ có một cơ hội tham gia, hơn nữa trước khi giành được cơ hội này thì phải trổ hết tài năng giữa một đám người.

Tần Quân chỉ biết có bấy nhiêu về Quan Thiên Đại Hội, tất cả còn cần phải chờ tới lúc vào Thánh Triều thì mới biết thêm được.

- Bệ hạ là đang nghĩ tới chuyện nạp phi sao, cười vui vẻ như vậy?

Hằng Nga đột nhiên mở miệng nói, tuy rằng thanh âm vẫn cứ trong trẻo lạnh lùng như cũ, nhưng lời nàng nói ra cũng khiến cho Tần Quân cảm thấy kinh hỉ.

Gì thế này?

Ngươi đang ghen đúng không?

Tần Quân mở to hai mắt, sau dó chân thành nói:

- Làm gì có chứ, trẫm chính là vạn thế hoàng đế, sao có thể trầm mê trong ôn nhu hương được.

Đáng tiếc là Hằng Nga không nói thêm điều gì nữa, chỉ nhìn chằm chằm vào hắn, ánh mắt lặng yên như mặt nước.

Tần Quân bị nhìn tới mức cảm thấy chột dạ.

Thiệt là!

Trẫm vốn không hề nghĩ tới chuyện nạp phi kia mà, tại sao lại chột dạ chứ?

Tần Quân bình phục lại tâm tình, đối mặt với Hằng Nga, bốn mắt nhìn nhau, hai người cứ lẳng lặng nhìn đối phương như thế, không khí có phần quỷ dị.

------oOo------

Chương 520: Phong quang Thánh Triều

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nè nè nè! Bên cạnh các ngươi vẫn còn có người đó, các ngươi đừng có trắng trợn như vậy, vẫn còn giữa ban ngày ban mặt đó!

Dịch lão đầu lập tức phá vỡ bầu không khí, trên mặt là nụ cười cổ quái, nhìn qua liền cảm thấy lão đặc biệt đói đòn.

Cửu Linh Nguyên Thánh thì nhắm mắt dưỡng tức, mặc dù không mở mắt ra nhìn, gã cũng có thể tìm đúng hướng, dùng tốc độ của yêu phong của gã thì chỉ cần nửa ngày là có thể đi tới điểm truyền tống của Thánh Triều.

- Khụ khụ.

Tần Quân giả bộ khụ một tiếng, sau đó thu hồi tầm mắt.

Cũng không biết là vì tu vi chênh lệch hay vì điều gì khác, đối mặt với Hằng Nga, trống ngực của Tần Quân thốt nhiên dồn dập.

Sau đó hắn nhàm chán lấy Thiên Diện Kiểm Phổ ra chơi, Thiên Diện Kiểm Phổ là một cuộn vải trắng nõn nà mềm mịn như ngưng chi bạch ngọc, áp lên mặt lại có thể tùy ý thay đổi gương mặt.

Tính ra thì mấy phần thưởng rút thăm may mắn gần đây đều không ra gì, thứ rút được khi tìm thấy Hằng Nga lần trước thậm chí còn không bằng Thiên Diện Kiểm Phổ này.

Nhìn lấy Tần Quân đeo Thiên Diện Kiểm Phổ không ngừng biến hóa gương mặt, Dịch lão đầu liền cảm thấy hứng thú dạt dào, vội vàng mượn của Tần Quân cầm chơi, ngay cả Hằng Nga và Cửu Linh Nguyên Thánh cũng tò mò nhìn chằm chằm vào Thiên Diện Kiểm Phổ.

Bọn họ phát hiện sau khi Tần Quân đeo thứ đó lên thì khí tức cũng sẽ thay đổi theo, thứ này quả thật khó lường.

Có thể thay đổi được dung mạo, còn có thể thay đổi được luôn cả khí tức, thứ kỳ vật như vậy nói không chừng vào những lúc quan trọng còn có thể có tác dụng cứu mạng.

Tần Quân cũng không dùng tới hiệu quả thay đổi khí tức của Thiên Diện Kiểm Phổ, bởi vì Thiên Diện Kiểm Phổ không phải thay đổi hoàn toàn, mà chỉ hơi biến hóa một chút, nhưng đối với những người có thần thức cường đại mà nói thì chẳng khác nào lừa dối trí mạng.

- Bệ hạ, đây là bảo bối tốt, nhất định phải cất kỹ.

Cửu Linh Nguyên Thánh nói đầy thâm ý.

Tần Quân nghe xong thì ngẩn người, sau đó thì lập tức giật Thiên Diện Kiểm Phổ lại từ trong tay Dịch lão đầu, mở miệng mắng:

- Lượn ra chỗ khác đi, đừng có làm dơ bảo bối của trẫm!

- Mẹ kiếp!

Dịch lão đầu mắng to, câu này cũng là học của Tần Quân, lão hiện tại chỉ có thể dùng câu này để diễn đạt tâm tình của mình.

Tuy rằng bị Tần Quân khinh bỉ, nhưng lão cũng không thể làm gì, chỉ có thể đứng ở đằng sau hờn dỗi.

Lão cũng biết Tần Quân vì chuyện thượng cổ chi hồn cho nên tới nay vẫn còn ghi hận lão, nên chỉ có thể ráng nhịn mà thôi.

Cửu Linh Nguyên Thánh thì lại cảm thấy rất ngạc nhiên, rõ ràng Dịch lão đầu này rất mạnh, tại sao lại muốn đi theo Tần Quân, chẳng lẽ lão có bí mật gì không thể để cho ai biết sao?

Một đường không ai nói thêm gì nữa.

Rất nhanh, bọn họ bay qua núi non sông ngòi, rời xa nơi có dấu chân người.

Muốn đi tới Thánh Triều thì trước tiên phải đi qua khu không người, yêu thú hoành hành, vô cùng hung hiểm, đương nhiên đối với mấy người Tần Quân mà nói thì căn bản không thành vấn đề.

Theo như những gì ghi lại trên ngọc giản thì ở trên đỉnh núi cao nhất của mảnh sơn lâm này, chính là nơi đi thông tới Thánh Triều, quanh năm đều có binh sĩ của Thánh Triều trú đóng, không phải ai muốn vào thì vào.

Vèo ——

Tần Quân đột nhiên chú ý tới ở phía xa có tiếng xé gió truyền tới, hắn nhìn lại theo hướng phát ra âm thanh thì chỉ thấy một đạo quang hồng đang nhanh chóng bay tới, mặc dù tốc độ không bằng Cửu Linh Nguyên Thánh, nhưng uy thế lại vô cùng bức người, xem chừng tu vi cũng đạt tới Địa Tiên cảnh.

Chẳng lẽ cũng có người đi tới Thánh Triều?

Tần Quân nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng không để ý, mục tiêu của hắn bây giờ chính là Quan Thiên Đại Hội, không cần phải để ý người dư thừa làm

gì.

Không bao lâu sau, bọn họ liền nhìn thấy được ngọn núi cao nhất ở đây, giống như một cây cột kình thiên nối liền đất trời, vươn ra từ trong sơn lâm xuyên thẳng vào mây mù.

Bốn người Tần Quân ở yêu phong bao vây, nhanh chóng chui vào trong tầng mây, không bao lâu sau, tu sĩ Địa Tiên cảnh mà Tần Quân nhìn thấy lúc nãy cũng bay tới, gã nhíu mày lẩm bẩm:

- Yêu khí thật cường đại.

Yêu phong của Cửu Linh Nguyên Thánh có tốc độ cực nhanh, lúc trước gã không phát hiện ra mấy người Tần Quân, đợi tới khi áp sát mới cảm giác được yêu khí.

Cùng lúc đó, bốn người Tần Quân liền đáp xuống đỉnh núi, nơi này có bốn gã binh sĩ mặc ngân giáp trông coi, bọn họ đều có tu vi Thiên Tiên cảnh, ngồi xếp bằng ở trước truyền tống môn được xây bằng bạch ngọc.

- Người tới là ai!

Bốn gã binh sĩ mặc ngân giáp đứng dậy hỏi, ánh mắt của bọn họ cảnh giác nhìn chằm chằm vào Cửu Linh Nguyên Thánh ở sau lưng Tần Quân, Thánh Triều bài xích yêu tộc, nhất là những yêu vương cường đại, tất cả yêu thú nhỏ yếu đều bị Thánh Triều đối đãi như súc vật nô lệ.

- Trẫm chính là Tần Đế.

Tần Quân nói với ngữ khí lạnh nhạt, thậm chí còn không thèm hành lễ.

Nếu như hành lễ thì chẳng phải là khiến cho người trong thiên hạ chê cười hay sao?

Hắn vừa nói vậy thì bốn tên binh sĩ ngân giáp liền trợn to mắt, trong mắt lộ ra vẻ không dám tin.

Trong nháy mắt bọn họ đều cảm thấy kinh sợ, người có tên cây có bóng, tên tuổi của Tần Đế đủ khiến cho người ta nghe thấy đã sợ mất mật.

- Hóa ra là Tần Đế, chúng ta sẽ mở truyền tống môn cho ngươi.

Một tên binh sĩ mặc ngân giáp trong số đó vội vàng nói, chuyện Tần Đế tới Thánh Triều tham gia Quan Thiên Đại Hội đã huyên náo xôn xao, mặc dù phần lớn mọi người đều cảm thấy lần này Tần Đế chết chắc rồi, nhưng đây cũng là chuyện sau khi Quan Thiên Đại Hội diễn ra, hiện tại đối mặt với Tần Quân, bốn tên binh sĩ ngân giáp bất giác cũng run rẩy.

Về phần tính chân thực được bao nhiêu thì bọn họ cũng không hoài nghi, bởi vì hai người một yêu ở sau lưng Tần Quân có khí tức thâm sâu khó dò, ai mà không biết những người đi theo bên cạnh Tần Đế đều là cường giả tuyệt thế hàng đầu.

Nhìn thấy bốn gã binh sĩ nhân giáp ngoan ngoãn thôi động truyền tống môn, Tần Quân lộ ra vẻ mặt hài lòng, ít nhất không có phân đoạn mắt chó nhìn người thấp.

Lúc này, tên tu sĩ Địa Tiên cảnh mà Tần Quân nhìn thấy lúc nãy cũng đáp xuống.

Ánh mắt của gã nhìn về phía mấy người Tần Quân, hơi nhướng mày, gã cũng nhìn ra mấy người Tần Quân không hề tầm thường.

- Những người này rốt cuộc có lai lịch thế nào đây…

Gã mặc một thân hắc bào, lưng hơi khom, như một lão nhân vậy, trong lòng cảm thấy nghi hoặc, cước bộ vô thức lùi lại phía sau, kéo dài khoảng cách cùng mấy người Tần Quân.

------oOo------

Chương 521: Vô thị thánh pháp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân quay đầu lại liếc mắt nhìn gã rồi mỉm cười, hắn tự cho là mình cười tươi tỏa nắng lắm, nhưng lại khiến cho người mặc hắc bào sởn cả tóc gáy.

Rất nhanh, truyền tống môn đi tới Thánh Triều liền được thôi động xong, một tên binh sĩ mặc ngân giáp khẩn trương nói:

- Truyền tống môn đã xong rồi, ngài có thể đi rồi…

Tần Quân thản nhiên gật đầu, sau đó dẫn theo mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga và Dịch lão đầu đi vào bên trong truyền tống môn.

Đợi sau khi bọn họ rời đi rồi, bốn gã binh sĩ mặc ngân giáp mới thả lỏng một chút, bọn họ nhìn về phía người mặc hắc bào kia, vẻ mặt nháy mắt lại trở nên uy nghiêm, trầm giọng hỏi:

- Người tới là ai?

Thái độ một trời một vực khiến cho khóe môi của người mặc hắc bào co giật.

Nhưng bốn gã binh sĩ ngân giáp này đều có tu vi Thiên Tiên cảnh, đều mạnh hơn gã, cho nên gã không dám lỗ mãng, chỉ đành thành thật nói:

- Ta chính là Viên Cương của Hàn Giang hoàng triều!

…

Xoẹt!

Tần Quân bước ra khỏi truyền tống môn, cường quang biến mất, hắn trợn mắt nhìn lại, ngạc nhiên nhìn vào mây mù lượn lờ ở xung quanh, dưới chân hắn là một phi đảo đang bay lơ lửng, phía trước có binh sĩ thủ hộ, bên cạnh còn có tám truyền tống môn khác, vô số tu sĩ đang ra ra vào vào.

Đưa mắt nhìn qua, có thể nhìn thấy từng tòa phi đảo đang lơ lửng ở trên không trung, cách bầu trời rất gần, giống như chỉ cần giơ tay là có thể chạm tới.

- Mau tới đây đăng ký thân phận đi!

Cách đó không xa có một tên binh sĩ quay sang lớn tiếng mắng mấy người Tần Quân, rõ ràng là cảm thấy khó chịu.

Mỗi ngày đều phải tiếp đãi ngàn vạn tên tu sĩ tới từ đủ loại vương quốc với hoàng triều, gã đương nhiên sẽ trở nên nóng tính.

Tần Quân bình tĩnh đi lên, trong lòng cảm thán, không hổ là Thánh Triều, từ các phương hướng đều có thể cảm giác được khí thế khủng bố phô thiên cái địa, ở trong Thánh Triều, Thiên Tiên cảnh chỉ là sĩ quan cấp thấp, còn ở hoàng triều thì lại là thánh thượng, có thể thấy rõ thực lực chênh lệch cỡ nào.

Dịch lão đầu đánh giá xung quanh, trong miệng lầm bầm:

- Chà chà, tiểu thế lực năm xưa cũng có thể phát triển được tới mức này, Thánh Triều, nghe qua đúng là uy phong thật đấy.

Ở thời đại của lão, toàn bộ Nam Vực lấy lão vi tôn, hoàn toàn không có Thánh Triều tồn tại.

Đi tới chỗ binh sĩ, Tần Quân lấy ngọc giản do sứ giả của Thánh Triều đưa tới lúc trước, tên binh sĩ kia vừa mới nhìn thấy ngọc giản này, thậm chí còn chưa dùng thần thức thăm dò xem sao đã hoảng sợ quỳ mọp xuống.

- Đại… đại nhân, mời ngài vào….

Tên binh sĩ kia sợ hãi nói, không dám nhìn Tần Quân lấy một cái, một màn này khiến cho các tu sĩ và binh sĩ xung quanh ồ lên xôn xao.

- Vị công tử kia có thân phận thế nào vậy?

- Chậc chậc, gã thiếu niên này chắc chắn có lai lịch bất phàm!

- Ngọc giản kia chính là ngọc giản đại biểu cho ý chỉ của Thánh Hoàng sao?

- Chẳng lẽ hắn là khách quý do Thánh Hoàng mời tới?

- Chắc hắn là đệ tử của quan lại trong Thánh Triều, chỉ là đi ra ngoài du lịch một phen thôi.

Các tu sĩ đều bàn tán xôn xao, không ít nữ tu sĩ trẻ tuổi nhìn về phía Tần

Quân với ánh mắt nóng bỏng, ở Thánh Triều này, quan hệ là lớn nhất, nếu như có thể leo lên được vị quyền quý nào thì có thể ngàn năm vô lo.

Tần Quân thu hồi ngọc giản, hắn thật không ngờ chỉ lấy ngọc giản ra thì có thể tạo thành tác dụng lớn cỡ này, xem ra Thánh Hoàng thật sự rất quan tâm hắn.

Sau đó mấy người Tần Quân lại đi qua sát bên những binh sĩ khác, phía trước là một chỗ tụ tập nho nhỏ, có không ít tu sĩ đang bày hàng ra rao.

- Rống ——

Đúng lúc này, một tiếng gầm kinh thiên, đinh tai nhức óc truyền tới.

Tần Quân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một con chim lửa khổng lồ đang vỗ cánh bay vọt xuống từ tầng mây.

Sải cánh dường như muốn che kín bầu trời, cuồng phong tạo thành thậm chí còn xua tan mây bay quanh đảo, cuồng phong gào thét, thổi mạnh tới mức Tần Quân phải giơ tay lên che mặt.

Thần thú Chu Tước!

Tần Quân khẽ nheo mắt lại, con chim lửa khổng lồ xông lên vân tiêu kia rõ ràng chính là Chu Tước, so với thần thú hộ mệnh của Nam Trác hoàng triều thì còn to lớn hơn rất nhiều, nơi nó đi qua, nhiệt độ cao tỏa ra, khiến cho các tu sĩ đổ mồ hôi rào rào.

- Sao đột nhiên lại có một đầu Chu Tước xuất hiện thế này?

- Có gì đáng ngạc nhiên đâu, ở trong Thánh Triều có rất nhiều thần thú, thậm chí còn có cả rồng nữa!

- Thật hay giả vậy, Thánh Triều lợi hại như vậy sao?

- Thánh Triều khống chế thần thú rất nghiêm, mục đích chính là để khống chế hoàng triều, không có thần thú thì các vương quốc không thể nào tấn cấp thành hoàng triều được.

Đám tu sĩ ở trên phi đảo lên tiếng bàn tán, những người trước kia từng tới

Thánh Triều nhiều lần lúc này đều phải ra vẻ hiểu biết khoái chí ra vẻ một phen.

Tần Quân nghe hết những lời bàn tán này vào trong tai, lúc này hắn mới giật mình, chẳng trách thần thú lại khó kiếm như vậy, hóa ra đều bị Thánh Triều thu thập hết cả rồi, quả nhiên là dã tâm lớn mà.

Bất quá nếu như hắn là Thánh Hoàng thì chắc là cũng sẽ làm như vậy.

Thượng vị giả luôn ra sức chèn ép thủ hạ, để tránh cho thủ hạ gây uy hiếp tới mình, huống hồ gì là các nước phụ thuộc.

Chu Tước bay rất nhanh, hai cánh vỗ mạnh một hồi liền biến mất ở phía chân trời.

- Lúc rời khỏi đây có muốn đi bắt vài con thần thú hay không?

Tần Quân mỉm cười nói.

Những đứa nhỏ mang huyết mạch thần thú của Tứ Thần Tông và Bạch Mãnh Hổ tạm thời không có cách nào thức tỉnh huyết mạch được, mà thức tỉnh thạch lại bị hệ thống lấy đi mất rồi, đám người này chỉ có thể nuôi dưỡng như thiên tài mà thôi.

Dịch lão đầu bĩu môi nói:

- Thần thú có gì hay đâu.

Thần thú trong mắt lão chẳng khác gì yêu thú, chỉ có điều là có thêm chút số mệnh mà thôi, lão bây giờ đã không còn là Ma Hoàng, cho nên đã sớm không còn coi trọng số mệnh nữa rồi.

Tần Quân cũng chẳng để ý tới lão, mà tiếp tục đi thẳng về phía trước.

Dựa theo lời nhắc nhở của Thánh Hoàng trên ngọc giản, kế tiếp hắn đi tới Thánh Hoàng báo danh, tới lúc đó sẽ có người đặc biệt tới tiếp đãi hắn, sau đó chờ đợi tới lúc diễn ra Quan Thiên Đại Hội .

Kỳ thật Thánh Hoàng thậm chí còn muốn cho người trực tiếp đưa Tần Quân vào trong Thánh Thành, nhưng nghĩ làm vậy có chút quá đáng nên

đành thôi.

Sau khi tiến vào, Tần Quân liền để cho Cửu Linh Nguyên Thánh đi hỏi thăm đường đi tới Thánh Thành.

------oOo------

Chương 522: Vô thị thánh pháp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đột nhiên chú ý tới xung quanh có rất nhiều ánh mắt nóng rực đang tập trung lên người Hằng Nga, dung mạo khuynh quốc khuynh thành của Nguyệt Thần, đám phàm phu tục tử đương nhiên khó mà kháng cự nổi.

Hằng Nga hừ lạnh một tiếng, đám tu sĩ đang nhìn chằm chằm vào nàng chỉ cảm thấy khí huyết dâng lên cuồn cuộn, thần hồn chấn động, vội vã thu hồi tầm mắt.

Tiếng hút khí lạnh vang lên khắp xung quanh, rõ ràng là đám tu sĩ kia cũng không thể ngờ một nữ tử tuyệt sắc như vậy lại có tu vi cao cỡ này.

Dịch lão đầu hùng hùng hổ hổ nói:

- Nhìn cái gì mà nhìn, cẩn thận ta móc mắt của các ngươi bây giờ.

Tên này chẳng cố kỵ chút nào, trực tiếp mở miệng mắng thẳng ra, lập tức chọc giận không ít người.

Bọn họ không thể trêu vào Hằng Nga, lẽ nào lại sợ một tên ăn mày hay sao?

- Tên ăn mày thối kia, miệng lưỡi sạch sẽ chút đi!

- Ngươi có tin ta lột da ngươi bây giờ không?

- Hừ, kẻ như ngươi mà cũng xứng tới Thánh Triều sao?

Vô số tên tu sĩ tức giận mắng chửi, nếu như không phải lo lắng ở trên phi

đảo cấm không được tự tiện đánh nhau thì Dịch lão đầu đã sớm bị vây công rồi.

Dịch lão đầu không chút sợ hãi bình thản ngoáy mũi, trên mặt đầy vẻ khinh thường, rõ ràng lão thổi một hơi cũng có thể phá hủy toàn bộ phi đao, lão lại càng muốn khiêu khích kẻ thù hơn.

Có thể thấy được lão già này ham chơi tới cỡ nào.

Cứ như vậy, Dịch lão đầu lại bắt đầu đấu võ mồm với một đám tu sĩ.

Tần Quân đứng một bên xem, không muốn bị dây vào, rất nhanh, Cửu Linh Nguyên Thánh liền dẫn theo một tên thanh niên quay về, ở Thánh Triều cũng có không ít yêu vương biến hình, nhưng bình thường không dám kiêu ngạo chút nào, dù sao thì ở bên trong Thánh Triều, địa vị của nhân tộc cao hơn yêu tộc, cho dù là yêu vương thì bất quá cũng chỉ là nô lệ mà thôi.

- Thả ta ra! Ngươi muốn làm trái thánh pháp sao!

Người thanh niên này giãy nảy trong tay Cửu Linh Nguyên Thánh, gã mặc quần áo vải thô, thoạt nhìn chỉ là tạ dịch, nhưng đối mặt với một vị yêu vương mà cũng dám kiêu ngạo như vậy, có thể thấy được sự cao ngạo đã ăn sâu vào tận trong xương tủy của đám người Thánh Triều rồi.

- Mang bọn ta tới thánh thành, không thì chết!

Cửu Linh Nguyên Thánh hơi dùng sức một chút, siết cho cổ của tên thanh niên này đau đớn kịch liệt, hai tay điên cuồng cào cấu Cửu Linh Nguyên Thánh, cũng không phải gã to gan, mà là phản xạ có điều kiện của thân thể.

Tần Quân cười nói:

- Đừng có siết chết hắn.

Trước khi tới đây, hắn đã từng nói qua điểm mấu chốt của mình, chỉ cần không lạm sát kẻ vô tội là được rồi, nhưng nếu như kẻ nào dám ngăn cản hắn thì trực tiếp tiêu diệt, không cần lo tới lửa giận của Thánh Triều.

Tần Quân chỉ chờ cho chọc giận Thánh Hoàng, hai bên biến thành quan hệ đối địch, như vậy là có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Lúc này, vô số binh sĩ ập tới, phi đảo cấm đánh nhau, pháp quy nghiêm cẩn, thậm chí không màn thân phận của hai bên.

- Dừng tay! Mau buông hắn ra, bằng không ta sẽ xử quyết các ngươi ngay tại chỗ!

Một nam tử mặc trọng giáp màu đen trầm giọng quát, gã có dáng người cao to như một tòa tháp sắt đứng chắn trước mắt đám binh sĩ.

Tần Quân mỉm cười nhưng không hề mở miệng.

Cửu Linh Nguyên Thánh hừ lạnh nói:

- Ta chỉ hỏi thăm tên này xem đi đường nào tới Thánh Triều, hắn lại mở miệng mắng ta, loại người này sống để làm gì?

Gã vừa nói ra thì tất cả tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt rất cổ quái.

Thánh Thành đúng là có quy định không cho phép yêu thú bước vào, nghe nói đương kim Thánh Hậu không thích yêu tộc, cho nên Thánh Hoàng mới ban ra lệnh này.

Nay con sư yêu này cư nhiên lại muốn tới Thánh Thành, quả thực là chán sống rồi mà.

Cửu Linh Nguyên Thánh mặt sư tử mình người, khiến cho người ta nhìn qua liền nhận ra thân phận của gã.

- Đi thôi!

Tần Quân cũng không thèm nhìn tới đám binh sĩ của phi đảo kia, xoay người nói, mọi người cũng không có ý kiến gì, Cửu Linh Nguyên Thánh trực tiếp dùng yêu phong, bao vây tất cả mọi người dùng khí thế cực nhanh bay đi.

Đám binh sĩ còn chưa kịp phản ứng lại, bao gồm cả tên nam tử mặc giáp đen kia.

Đám tu sĩ vây xem hai mặt nhìn nhau, cư nhiên có người dám không đếm xỉa gì tới thánh pháp?

- Truyền lệnh cho Phù Không thành chủ, truy sát tên yêu tộc kia cùng với đồng bọn của hắn!

Tên nam tử mặc giáp đen trầm giọng quát, khu vực phi đảo này được gọi chung là Phù Không Thành, là một trong những khu vực truyền tống lớn tới Thánh Triều, nếu như có người dám gây sự ở nơi này thì đều không có kết cuộc tốt đẹp gì, dù cho đối phương có mạnh tới đâu nữa thì cũng vậy.

Đang lúc nói chuyện, tên nam tử mặc giáp đen gỡ một hạt châu trên đầu khôi xuống, bên trong ghi lại gương mặt của mấy người Tần Quân.

Cùng lúc đó, bên trong yêu phong, tên thanh niên áo vải kia run lẩy bẩy, sợ hãi nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh nói:

- Đừng giết ta… đừng giết ta…

- Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn chỉ đường, đợi tới lúc tới Thánh Triều thì ta sẽ thả ngươi ra.

Tần Quân thản nhiên nói.

Hắn cũng không muốn đi lòng vòng khắp nơi, thật sự như vậy thì phải lãng phí biết bao nhiêu thời gian đây chứ?

Nghe Tần Quân nói vậy, thanh niên áo vải mới nhìn về phía hắn, không ngờ người làm chủ không phải con sư yêu kia mà là gã thiếu niên này.

- Ngươi…. rốt cuộc là ai?

Thanh niên áo vải cắn răng hỏi, đối phương dám không để ý gì tới thánh pháp, hoặc là vì bản thân hắn có vốn liếng để kiêu ngạo, hoặc là hắn bị ngu.

Gã sống ở Phù Không Thành này mấy chục năm, nhưng rất ít khi nhìn thấy kẻ ngu.

Tần Quân không để ý tới gã, chỉ ngồi phịch xuống, bắt đầu luyện công.

Dịch lão đầu cười quỷ dị đi tới trước mặt tên thanh niên áo vải nọ, dọa gã sợ tới mức toàn thân run lẩy bẩy.

- Để cho ta tới chơi với ngươi một chút đi vậy.

Dịch lão đầu xoa xoa hai tay, lão vốn chỉ nói đùa, nhưng Tần Quân và Cửu Linh Nguyên Thánh nghe thấy mà khóe miệng không khỏi co giật.

Cùng lúc đó, từng đạo quang hồng đang đuổi theo đám người Tần Quân, mỗi một cỗ đều không yếu hơn Chân Tiên cảnh, khí tức tụ lại cùng một chỗ, vô cùng khủng bố, khiến cho gió cuốn mây tan.

- Bệ hạ, đằng sau có mười hai tên tu sĩ Chân Tiên cảnh đang đuổi theo, đoán chừng là những kẻ chấp pháp ở khu vực này.

Cửu Linh Nguyên Thánh mở miệng nói, Tần Quân nghe xong thậm chí còn không thèm mở mắt ra, tùy ý nói:

- Đánh bọn họ đi, đừng hạ sát thủ là được rồi.

Đối với những kẻ không thù không oán, Tần Quân vẫn rất khoan dung, đứng ở lập trường của những kẻ chấp pháp ở đây thì những việc này là bổn phận của bọn họ.

------oOo------

Chương 523: Diễn Thiên Thạch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Linh Nguyên Thánh khẽ gật đầu, xoay người phất tay nhẹ một cái, trong nháy mắt liền có từng đạo phong nhận bay ra từ bên trong yêu phong, xé rách không khí, đánh tới chỗ mười hai tên chấp pháp kia.

Đám chấp pháp giả đang cố sống cố chết đuổi theo căn bản không kịp tránh né, liên tiếp bị phong nhận cắt bị thương, cả đám đều kêu thảm rối rít dừng lại.

Yêu phong gào thét thành tiếng, sau đó liền biến mất trong tầm mắt của bọn họ, thậm chí bay ra khỏi khu vực Phù Không Thành này.

- Tốc độ nhanh quá, chẳng lẽ con sư yêu kia đã đạt tới Chân Tiên cảnh rồi?

Thành chủ Trần Khang của Phù Không Thành trầm giọng nói, gã ôm lấy lồng ngực đầm đìa máu tươi, khí tức toàn thân vô cùng hỗn loạn.

Phong nhận của Cửu Linh Nguyên Thánh không chỉ là công kích bình thường, còn khiến pháp lực của bọn họ bị đảo loạn, khiến cho bọn họ không cách nào đuổi theo được nữa.

- Đáng chết! Chúng ta mau báo lên cho Thánh Thành biết!

- Chút việc cỏn con ấy cũng phải báo lên à? Chỉ là một tên tạp dịch bị bắt mà thôi!

- Việc nhỏ sao? Đối phương mạnh tới như vậy, nói không chừng chúng ta có lên hết cũng không phải đối thủ của hắn!

- Hừ! Dù sao thì ta cũng không muốn đi chịu chết!

Đám chấp pháp giả bắt đầu tranh cãi, khiến cho Trần Khang đã bực bội nay càng thêm đau đầu hơn.

Mười một tên chấp pháp giả tới từ các thế lực khác nhau, ở giữa hoặc ít hoặc nhiều đều có thù oán, khiến cho gã không cách nào khống chế toàn bộ chấp pháp đội được, có lẽ đây cũng là Thánh Hoàng cố ý làm nên.

- Đủ rồi! Đừng có cãi nhau nữa, mau báo lên cho Thánh Hoàng đi!

Trần Khang trầm giọng quát lớn, hận không thể đánh bay cái đám kiêu ngạo này.

Lúc này, một nữ tu duy nhất trong chấp pháp giả mới mở miệng nói:

- Các ngươi không cảm thấy vị thiếu niên kia rất có thể chính là Tần Đế sao, đầu sư yêu kia liệu có phải là con sư tử chín đầu nổi tiếng gần đây mới vừa đi theo Tần Đế không?

Ngày đó Cửu Linh Nguyên Thánh xuất hiện vô cùng nổi bật, vô số tu sĩ đều tận mắt nhìn thấy, thậm chí còn có người lợi dụng linh châu ghi chép lại, sư tử chín đầu có thể nói là vang danh khắp chốn, lan xa khắp Nam Vực.

Nàng vừa nói vậy thì tất cả mọi người đều im thin thít.

Quan Thiên Đại Hội sắp sửa diễn ra, quả thực có khả năng đụng phải Tần Đế.

Nếu như là Tần Đế vậy thì dễ hiểu rồi, Tần Đế không tuân thủ thánh pháp cũng là chuyện mà tất cả mọi người đều sớm dự đoán tới, nếu như hắn mà ngoan ngoãn nghe theo thì mới là lạ.

- Mặc kệ hắn có phải là Tần Đế hay không cũng vậy, chúng ta cũng chớ có xen vào! Chúng ta cũng quản không nổi, người ta cũng chạy mất bóng rồi!

Trần Khang xua tay nói, trong lòng cũng có chút giật mình, lẽ nào thật sự là Tần Đế sao?

Tất cả người của Thánh Triều, bao gồm cả gã, đều tò mò không biết khi Tần Đế tới Thánh Triều thì sẽ nhấc lên sóng to gió lớn cỡ nào, sau đó lại sẽ có kết cục ra sao, nhân vật trong truyền thuyết thật sự xuất hiện trước mặt gã, gã không khỏi có cảm giác choáng váng không chân thực.

Các chấp pháp giả đều gật đầu phụ họa, trong mắt mỗi người đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Tần Đế tới rồi!

…

Thánh Triều so với trong tưởng tượng của Tần Quân thì còn lớn hơn nhiều, ít nhất trước mắt đã lớn hơn Bình Thiên chi địa, bay hơn một canh giờ rồi mà vẫn chưa tới Thánh Thành.

Nếu thật sự là trên không của Nam Vực thì còn dễ nói, nhưng nơi này giống như một tiểu thế giới thì đủ để khiến người ta ngạc nhiên.

Có người từng nói Thánh Triều là một kiện pháp bảo cường đại nào đó, cũng có người nói Thánh Triều tồn tại ở một thế giới khác, chỉ là nối liền với Nam Vực mà thôi.

Tần Quân ngồi ở trong yêu phong không ngừng cảm khái, nếu như sau này thành lập hoàng cung của vương quốc Đại Tần ở nơi này thì sẽ sướng biết mấy?

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ chính —— Công chiếm thiên thế giới Nam Vực! Nội dung nhiệm vụ: Bởi vì túc chủ có lòng ngấp nghé đối với thế giới của Thánh Triều, cho nên mở ra nhiệm vụ chính, trong vòng năm năm, túc chủ phải công chiếm thiên thế giới của Nam Vực, đuổi Thánh Triều ra hoặc là thu phục chiếm lấy Thánh Triều! Sau khi hoàn thành nhiệm vụ sẽ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội rút thăm may mắn! Nếu như nhiệm vụ thất bại thì trình độ rớt xuống hai cấp!

Mẹ kiếp!

Như vậy mà cũng mở được nhiệm vụ chính?

Tần Quân trợn tròn mắt, trong lòng thầm chửi ầm lên:

- Cái gì mà nhiệm vụ chính chứ, ban thưởng keo kiệt như vậy sao?

- Quyền giải thích thuộc về hệ thống, hệ thống không muốn giải thích!

- …

Đối mặt với hệ thống, Tần Quân không còn cách nào khác, chỉ có thể ráng nhịn!

Bất quá cũng may là kỳ hạn của nhiệm vụ này tới năm năm, đủ để làm!

Đúng lúc này, yêu phong đột nhiên dừng lại, Tần Quân giật mình nhíu mày hỏi:

- Sao vậy?

Cửu Linh Nguyên Thánh mở miệng giải thích:

- Phía trước có trận pháp, phạm vi rất lớn, bên trong đang xảy ra chiến đấu.

Trận pháp?

Tần Quân nghi hoặc, không khỏi hỏi:

- Đi vòng qua nó là được mà, tại sao phải dừng lại?

- Bên trong trận pháp có đồ tốt.

Dịch lão đầu liếm môi cười nói.

Nghe lão nói như vậy, Tần Quân cũng cảm thấy có hứng thú, hắn vội vàng đứng dậy đi tới trước Cửu Linh Nguyên Thánh nhìn về phía trước, chỉ thấy một ngàn mét phía trước bị một quang mạc màu tím giống như lưới trời bao phủ, đưa mắt nhìn tới thì không thấy điểm cuối của quang mạc màu tím kia, dường như toàn bộ thiên địa đều bị nó chia ra làm hai nửa, ẩn ẩn có thể nghe thấy tiếng chém giết.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Trống ngực của Tần Quân đột nhiên trở nên dồn dập, đồng thời hắn cảm giác nhiệt lưu trong cơ thể tăng lên, loại cảm giác không cách nào khống chế này khiến cho hắn nhớ tới tràng cảnh khi hấp thu Cực Viêm U Thủy lúc trước.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Tần Quân hỏi thầm trong lòng, hy vọng hệ thống có thể cho hắn biết đáp ứng, hệ thống là thứ biết rõ nhất về tình trạng thân thể của hắn, huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm Tần Quân không thể nào tiết lộ cho các Thần Ma được, mà tính toán che giấu nó như lá bài tẩy của riêng mình.

- Không rõ lắm, túc chủ vào xem thì biết.

Hệ thống nhanh chóng trả lời.

Ngữ khí kiểu này giống như đầu độc Tần Quân, có chút khác với lúc trước.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Trực tiếp xông qua!

Nếu như đối phương đã thiết lập pháp trận chặn đường thì cứ trực tiếp xông qua là được!

Hắn bây giờ cần gì sợ ai?

Sau khi có lệnh của Tần Quân, Cửu Linh Nguyên Thánh mỉm cười, lúc này liền điều khiển yêu phong xông thẳng tới phía trước, đột nhiên tăng tốc khiến cho tên thanh niên áo vải kia hét ầm lên.

------oOo------

Chương 524: Lục Giới Nộ Hống (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ——

Giống như thủy tinh bị đập nát, yêu phong trực tiếp đánh nát quang mạc màu tím, pháp trận trong nháy mắt liền bị phá vỡ.

Bên trong pháp trận là một phi đảo khổng lồ, tu sĩ hai bên đang đánh nhau khí thế ngất trời, khắp nơi đều là thi thể, đưa mắt nhìn lại thì ít nhất cũng có hơn năm vạn người đã chết.

Pháp trận vừa bị phá vỡ thì tất cả tu sĩ đều đồng loạt quay đầu lại nhìn về phía yêu phong vừa mới xông vào.

Ánh mắt của Tần Quân dính liền tại một khối kim thạch khổng lồ ở trong phi đảo, nó bay lơ lửng trên tế đàn, tự động xoay tròn, kim quang lấp lánh, chiếu sáng khắp chiến trường xung quanh.

- Đó là cái gì…

Tần Quân nhíu mày nghĩ, vừa mới nhìn thấy khối kim thạch kia thì trong lòng hắn lại sinh ra dục vọng muốn chiếm lấy nó.

Hắn vội vàng quay sang nói với Cửu Linh Nguyên Thánh:

- Dừng lại!

Không cần hắn nói thì Cửu Linh Nguyên Thánh đã sớm dừng lại, chỉ thấy gã cũng nhìn chằm chằm vào khối kim thạch kia nói đầy thâm ý:

- Không ngờ ở nơi này cư nhiên có cất giấu Diễn Thiên Thạch!

Diễn Thiên Thạch?

Tần Quân nghe mà cảm thấy mơ hồ, nhưng Hằng Nga và Dịch lão đầu đều nhìn chằm chằm vào khối kim thạch kia với ánh mắt sáng quắc, có thể thấy được nó chắc chắn có lai lịch bất phàm.

- Động thủ đi! Đoạt khối kim thạch kia!

Tần Quân trực tiếp hạ lệnh.

Hoàn toàn không nhìn tới hai phe đang chiến đấu ở bên dưới!

Hắn xông vào xem như giúp đám người kia không chém giết nữa, ít nhất là hắn tự lừa mình như vậy.

Đám người Tần Quân cường thế đột phá trận pháp xông vào, khiến cho tu sĩ hai phe đang đánh nhau ngươi sống ta chết ở trên phi đảo giật mình khiếp sợ.

Có người kinh hô:

- Không thể nào! Đây chính là Tử Khí Chu Hồng Trận của thần tướng cung Chấn Cổ Thước Kim!

Tử Khí Chu Hồng Trận ở Thánh Triều có thể nói là tiếng tăm lẫy lừng.

Cần một vị tu sĩ Kim Tiên cảnh, tám tu sĩ Chân Tiên cảnh đỉnh phong hợp sức lại với nhau mới có thể thôi động được, không phải cường giả Kim Tiên cảnh ngũ trọng trở lên thì không thể nào đột phá được.

Mỗi một trọng trong Kim Tiên cảnh đều khác nhau một trời một vực, trong phi đảo này, người mạnh nhất cũng chỉ mới là Kim Tiên cảnh nhị trọng, so với Kim Tiên cảnh ngũ trọng thì khác biệt một trời một vực, khó có thể vượt qua nổi, đương nhiên nếu như bọn họ có được pháp bảo cường đại nào đó thì có lẽ sẽ xoay chuyển được càn khôn.

Giống như Tần Quân dự đoán, bọn họ xông vào khiến cho trận chiến dừng lại, tất cả mọi người đều căng thẳng như lâm phải đại địch, nhìn chằm chằm về phía mấy người Tần Quân.

Cửu Linh Nguyên Thánh giơ tay chộp về phía Diễn Thiên Thạch đang lơ lửng trên không trung, lòng bàn tay cách không hút lấy, hút Diễn Thiên Thạch bay tới, một màn này khiến cho tất cả mọi người có mặt ở đây trợn to hai mắt.

Trong đó có tu sĩ một phe chính là tướng sĩ Thần Tướng Cung của Thánh Triều, bọn họ đều mặc ngân giáp trắng muốt, tổng cộng có năm sáu vạn người, tu vi phần lớn đều ở Thuế Phàm cảnh đổ lên, binh sĩ đạt tới Thiên Tiên cảnh cũng có hơn trăm người, tướng quân cầm đầu thân cao hai thước, hai tay để trần, cơ thịt vô cùng săn chắc, liếc mắt nhìn một cái liền biết rõ là là ở bên trong ẩn chứa lực lượng khá lớn.

- Dừng tay! Thần Tướng Cung làm việc, không được nhúng tay vào!

Tên tướng quân cầm đầu kia tức giận gầm lớn lên, đang lúc nói chuyện lại vung tay phải ra, một cây xích sắt đột nhiên xuất hiện, lao vun vút tới chỗ Diễn Thiên Thạch như một con rắn, nhanh chóng quấn chặt lấy Diễn Thiên Thạch ở giữa không trung.

Gã dùng lực kéo mạnh, cư nhiên có thể kéo Diễn Thiên Thạch lại, một màn này khiến cho không ít binh sĩ của Thần Tướng Cung lớn giọng la hét ngợi khen!

Đám tu sĩ phe đối diện thì đầy vẻ phẫn hận, trong đó có một lão giả giơ mộc trượng lên run rẩy hô:

- Không thể để cho vật truyền thừa của Thiên Thạch Phủ chúng ta bị cướp đi được!

Thiên Thạch Phủ chính là một thế lực hạng hai ở Thánh Triều.

Nhưng bởi vì thái tử của Thánh Triều muốn chiếm lấy Diễn Thiên Thạch của Thiên Thạch Phủ bọn họ, cho nên liền tìm một tội danh vớ vẩn nào đó gán lên đầu bọn họ, sau đó lại khiến Thánh Hoàng tức giận, phái Thần Tướng Cung tới thanh trừ bọn họ.

Bên trong Thánh Triều không có nhân tâm, lời Thánh Hoàng nói ra không ai dám trái.

Kỳ thật Thánh Hoàng rất thông minh, bản thân của gã cũng muốn chiếm lấy khối Diễn Thiên Thạch này, cho nên mới bày trò diễn kịch cùng thái tử dựng nên màn kịch này.

Thánh Hoàng hạ chỉ, Thiên Thạch Phủ xem như triệt để tàn đời, không ai dám giúp bọn họ.

Nhưng đúng lúc này đám người Tần Quân lại trùng hợp đi ngang qua đây, vừa lúc đụng phải chuyện này.

Nếu như là kẻ khác thì có lẽ sẽ sợ hãi Thánh Hoàng, nhưng Tần Quân thì lại khác, hắn không sợ gì hết.

Cửu Linh Nguyên Thánh nheo mắt cười lạnh một cái, tay phải đột nhiên giật lại, Diễn Thiên Thạch kéo căng đứt phăng xây xích, nhanh chóng bay về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, lực phản chấn cực mạnh khiến cho tên tướng quân dẫn đầu kia bịch bịch lui về phía sau vài bước, khí huyết cuồn cuộn, khóe miệng rỉ máu, gã trừng to mắt, trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Lực lượng thật khủng khiếp!

Tên tướng quân kia nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh đang bị yêu phong bao phủ, Cửu Linh Nguyên Thánh đầu sư tử mình người giống như một ma thần, đang thản nhiên nhìn về phía bọn họ, ánh mắt của gã quét tới đâu thì không có bất kỳ người nào dám nhìn thẳng.

- Hừ! Một lũ tôm tép!

Cửu Linh Nguyên Thánh khinh miệt cười nói, sau đó cầm theo Diễn Thiên Thạch bay ra khỏi phi đảo.

Bên trong yêu phong, mấy người Tần Quân, Hằng Nga, Dịch lão đầu đều tò mò nhìn chằm chằm Diễn Thiên Thạch đang lơ lửng trên đỉnh đầu, Tần Quân hiếu kỳ mở miệng hỏi:

- Thứ này dùng để làm gì?

Đứng ở bên dưới Diễn Thiên Thạch, tim hắn đập càng nhanh hơn, thân thể trở nên nóng ran, vô cùng quỷ dị.

- Diễn Thiên Thạch, không chỉ là thánh tài luyện khí, mà còn là bảo bối tu luyện, bên trong ẩn chứa linh khí vô cùng nồng đậm, thậm chí có thể khiến cho người ta tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Dịch lão đầu liếm môi nói, hai mắt tỏa sáng, rõ ràng lão cũng rất muốn Diễn Thiên Thạch này.

Mặc dù bị giam cầm hơn vạn năm, nhưng lão vẫn hy vọng bản thân trở nên mạnh hơn nữa.

Tần Quân giật mình, nhưng hắn vẫn có chút nghi hoặc, nếu như Diễn Thiên Thạch chỉ có chút tác dụng như vậy, vì sao huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm trong cơ thể lại bạo động như vậy?

Cùng lúc đó, tên tướng quân kia mang theo tám gã tướng quân Chân Tiên cảnh đang đuổi theo bọn họ sát nút.

- Diễn Thiên Thạch chính là đồ của Thánh Hoàng, các ngươi muốn làm trái ý Thánh Hoàng sao?

------oOo------

Chương 525: Lục Giới Nộ Hống (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tên tướng quân kia tức giận hét lớn, thanh âm cực lớn, khiến cho đám tu sĩ đang bay ngang gần đó sôi trào.

Có người dám cãi lời của Thánh Hoàng sao?

Việc lạ kỳ như vậy nháy mắt liền khiến cho rất nhiều người tò mò.

Chỉ thấy cung chủ Thần Tướng Cung và tám vị thần tướng đang đuổi theo sát một đạo yêu phong, tốc độ hai bên đều cực nhanh, tạo thành từng cơn cuồng phong dữ dội khiến cho cây cối trên phi đảo hai bên lắc lư không ngừng.

Cửu Linh Nguyên Thánh quay đầu lại hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ, bọn họ đuổi theo không buông, có cần phải…

Lúc đang nói, gã làm một cái thủ thế chém đầu.

- Khiến bọn họ không thể đuổi theo nữa là được rồi!

Tần Quân khoát tay nói.

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu cười, lúc này mới rướn cổ ra, một cái đầu sư tử khổng lồ toát ra từ bên trong yêu phong, há to cái miệng đỏ lòm, giống như có thể nuốt cả ngọn núi.

- Hống ——

Một tiếng gầm lớn vang lên, cả thiên địa đều rung chuyển, lực xuyên thấu của thanh âm này rất mạnh, vài tòa phi đảo xung quanh lập tức bị chấn động rung chuyển kịch liệt, nhà cửa trên phi đảo bị sụp từng mảnh lớn, những kẻ tu vi thấp thì bị xuyên thủng màng nhĩ, máu tươi phun ra.

Tên tướng quân kia cùng với tám gã tướng quân Chân Tiên cảnh đúng lúc đang đưa mặt về phía cái miệng rộng đỏ lòm của Cửu Linh Nguyên Thánh, bọn họ bị tiếng rống kinh thiên kia khiến cho ngoài da vỡ ra, máu tươi bắn tung tóe.

Đây chính là đại thần thông của Cửu Linh Nguyên Thánh —— Lục Giới Nộ Hống!

Trên chấn nhiếp thần tiên cửu trùng, dưới dọa vỡ mật quỷ phật địa phủ.

Nếu như không phải Cửu Linh Nguyên Thánh không dốc hết toàn lực thì

chỉ một tiếng rống này có thể khiến toàn bộ Nam Vực rung chuyển!

Nhưng dù là như vậy đi nữa, vẫn khiến cho đám cường giả của Thần Tướng Cung kia nháy mắt liền mất đi sức chiến đấu, trực tiếp hôn mê, thân thể mất khống chế lục tục rơi xuống dưới.

Bên trong yêu phong, Tần Quân nhìn lại thì thấy vô số tầng mây chất chồng, nhìn không thấy điểm cuối, chậc chậc, cũng không biết ở phía dưới rốt cuộc là cái gì, không biết ngã xuống sẽ có kết cục thế nào đây?

Sau khi giải quyết xong cái đuôi bám theo, Cửu Linh Nguyên Thánh lại tiếp tục bay về phía Thánh Triều, chỉ có tên thanh niên áo vải dẫn đường là trợn to mắt lên mà nhìn.

Đây chính là cường giả Thần Tướng Cung đó, vị tướng quân cầm đầu kia chính là cao thủ Kim Tiên cảnh nhị trọng, ở trong Thánh Triều có thể xếp vào trong một trăm vị cao thủ hàng đầu, nhưng ở trước mặt Cửu Linh Nguyên Thánh thì lại không chịu nổi một kích như vậy!

- Rốt cuộc bọn họ là ai chứ…

Tên thanh niên áo vải hoảng sợ thầm nghĩ, gã chợt nhớ tới Cửu Linh Nguyên Thánh luôn gọi Tần Quân là bệ hạ.

Hoàng đế thiếu niên, sư yêu…

Chẳng lẽ chính là…

Tên thanh niên áo vải kia trợn to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ như gặp phải quỷ vậy, thân thể càng run rẩy dữ dội hơn.

Cùng lúc đó, từ mấy tòa phi đảo bị rung chuyển kia liền bộc phát ra từng trận ồn ào bàn tán liên hồi.

- Trời ơi! Con sư tử vừa rồi…

- Đó là đại yêu gì vậy, thật là khủng khiếp mà!

- Chẳng lẽ có yêu vương tuyệt thế nào đó tấn công Thánh Triều sao?

- Chỉ sợ là Bình Thiên Yêu Tôn cũng chỉ cỡ này mà thôi!

- Loạn rồi, loạn rồi, loạn mất rồi, Thánh Triều sắp không an ổn nữa rồi!

Con sư tử khủng bố khi nãy đã dọa cho biết bao nhiêu người hoảng sợ, cũng may là Cửu Linh Nguyên Thánh biến mất nhanh, nếu không thì chắc là đã dọa người ta vỡ mật mà chết.

Bên kia, Tần Quân chậm rãi giơ tay chạm đến Diễn Thiên Thạch.

- Bệ hạ, không nên!

Cửu Linh Nguyên Thánh vội vàng kêu lên, Dịch lão đầu và Hằng Nga cũng giật mình.

Mặc dù Diễn Thiên Thạch là bảo bối, nhưng không thể tiếp xúc trực tiếp với cơ thể, bằng không sẽ bị linh khí tích súc đã lâu ăn mòn cơ thể, bọn họ đã đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh cho nên không sợ, nhưng Tần Quân mới chỉ là Hóa Hư cảnh, làm như vậy rõ ràng là tự sát.

Bị Cửu Linh Nguyên Thánh quát to một tiếng bảo dừng lại, toàn thân Tần Quân khẽ run lên, thầm mắng một tiếng, mẹ nó, có cần phải lớn tiếng tới vậy không?

Ngay lúc hắn vừa định thu tay lại thì trong cơ thể đột nhiên xuất hiện một cổ lực lượng, ầm một tiếng, từng tia ma khí toát ra từ trong lòng bàn tay của hắn, không hề kiêng nể gì lao tới chộp lấy Diễn Thiên Thạch, ngay trong ánh mắt rung động của Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga, Dịch lão đầu và thanh niên áo vải kia, ma khí rót vào bên trong Diễn Thiên Thạch, điên cuồng hấp thu linh khí bên trong Diễn Thiên Thạch.

Đây….

Tần Quân cũng trợn tròn mắt, từ lúc thức tỉnh huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm tới nay, hắn một mực không cách nào dễ dàng điều khiển ma khí trong cơ thể được, có đôi khi thậm chí còn không cách nào điều động được chúng nó ra, giống như nuôi một tiểu tổ tông trong cơ thể vậy.

Không ngờ lần này ma khí lại chủ động chui ra, hắn có thể cảm giác được linh khí khổng lồ bên trong Diễn Thiên Thạch đang bị ma khí dẫn dắt, điên

cuồng tiến vào bên trong cơ thể của hắn.

- Ma khí….

Hằng Nga nhíu mày lẩm bẩm, nàng chưa từng gặp qua tràng cảnh chiến đấu của Ma Thần Cực Viêm chi thân, cho nên vẫn không biết Tần Quân đã có được huyết mạch của ma thần.

Cửu Linh Nguyên Thánh thì lại quan sát ma khí của Tần Quân, gã giật mình phát hiện ma khí của Tần Quân vô cùng tinh khiết, chỉ có riêng một mình ma khí, không hề pha lẫn huyết tinh hoặc sát khí gì.

Ma tu hiện nay phần lớn đều là ma khí gà mờ, ma thật sự cũng không phải là giết người mới có thể luyện thành.

Ma tu hiện tại chỉ chú ý vỏ ngoài, mà vứt bỏ nguyên tắc, không từ thủ đoạn, tự nhiên sẽ trở thành lựa chọn của bọn họ.

- Lại là cổ ma khí này… giống hệt với vị kia…

Trên mặt Dịch lão đầu tràn đầy vẻ phức tạp, lão không khỏi nhớ lại ngày xa xưa ấy, lão vẫn còn là một thiếu niên, ôm trong lòng giấc mộng tu tiên, nhưng vì thiên phú không tốt nên một mực không có kết quả gì.

Mãi cho tới một ngày nọ, lão đi lạc vào sơn động ở sau thôn, gặp được một pho tượng, lão đang lúc tức giận cho nên quyết tâm muốn hủy pho tượng kia, nào ngờ đánh thức một đám tàn hồn bên trong pho tượng.

- Ranh con to gan!

Bây giờ nhớ lại tiếng quát năm xưa, trên mặt lão đều tràn ngập vẻ thổn thức không thôi.

Đó là bước ngoặc lớn trong cuộc đời của lão, mặc dù bị trấn áp vạn năm, quên đi rất nhiều việc, nhưng lão cũng sẽ không bao giờ quên được ngày hôm đó, lũ tàn hồn kia truyền công pháp cho lão, giúp lão bước lên con đường tu hành, chẳng qua là tu theo ma, vào lúc tu vi tiểu thành thì tàn hồn kia liền biến mất, lúc sau cùng tàn hồn dặn dò cho lão một số nhiệm vụ, cũng nói tên cho lão biết.

------oOo------

Chương 526: Thánh Triều chấn động

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Đình Cơ Vĩnh Sinh!

Tên của lũ tàn hồn kia cư nhiên lại là Cơ Vĩnh Sinh!

Cơ Vĩnh Sinh tương đương với sư phụ của Dịch lão đầu.

Cơ Vĩnh Sinh từng dặn dò lão sau này phải phò tá người thừa kế của Cơ Vĩnh Sinh, cho nên lão mới cố ý dẫn thượng cổ chi hồn tới để thử nghiệm Tần Quân, nếu như Tần Quân không phải là người thừa kế của Cơ Vĩnh Sinh thì chết đi cũng chẳng sao, tới lúc đó lão trực tiếp rời đi là được, nhưng không ngờ Tần Quân ngay cả ma thể của Cơ Vĩnh Sinh cũng có thể ngưng tụ ra, bởi vậy về sau lão mới chân chính quy phục Tần Quân.

Đáng tiếc là trong lòng Tần Quân vẫn còn khúc mắc, cho nên vẫn mặt nặng mày nhẹ với lão, nhưng dù vậy lão cũng không nóng vội.

Thời gian vẫn còn nhiều!

Mỗi lần nhớ tới Cơ Vĩnh Sinh, trong lòng của lão đều nhịn không được cảm thấy rạo rực, lão đã từng tiến vào ảo giác ký ức của Cơ Vĩnh Sinh giống như Tần Quân, mắt thấy hình ảnh Cơ Vĩnh Sinh chiến đấu với đám thần tiên giăng đầy trời, người lão sùng bái nhất cuộc đời này chỉ có một mình Cơ Vĩnh Sinh, dù cho lão đã trở thành Ma Hoàng, vẫn tự cảm thấy bản thân mình không bằng một phần vạn của Cơ Vĩnh Sinh.

Nhìn thấy ma khí trào ra từ trong người Tần Quân, lão liền nhớ ngay tới Cơ Vĩnh Sinh, giống nhau như đúc, chỉ là không cường đại bằng Cơ Vĩnh Sinh mà thôi.

- Vì sao ngài lại chọn hắn?

Dịch lão đầu nhìn Tần Quân với ánh mắt phức tạp, trong lòng cảm thấy chua xót, bất quá nghĩ tới trước kia bản thân mình chỉ là một thiếu niên ở

nông thôn không có chút thiên phú nào, thì lão lại cảm thấy thoải mái hơn, ít nhất thì lúc lão bằng tuổi Tần Quân bây giờ vẫn còn đang chổng mông làm lụng ở ngoài ruộng, nào giống Tần Quân bây giờ đã vang danh khắp Nam Vực.

Không so sánh thì thôi, vừa so sánh một cái thì quả thật là chua con mẹ nó xót.

Cùng lúc đó, Diễn Thiên Thạch bị Tần Quân hấp thu điên cuồng, Tần Quân rất nhanh liền thích ứng với loại cảm giác hấp thu linh khí cực kỳ cuồng bạo này, hắn nheo mắt nói với Cửu Linh Nguyên Thánh:

- Tiếp tục đi tới đi!

Cứ tiếp tục hấp thu như vậy, nói không chừng hắn có thể đột phá Hóa Hư cảnh cửu trọng, sau đó chạm tay vào Địa Tiên cảnh.

Vừa nghĩ tới chuyện này, trong lòng Tần Quân liền cảm thấy vui mừng.

Phúc duyên tới rồi, có ngăn cũng khó mà ngăn nổi.

- Uổng phí của trời mà, ai!

Cửu Linh Nguyên Thánh một bên điều khiển yêu phong bay đi, một bên cảm thán nói.

Một khối Diễn Thiên Thạch lớn như vậy, nếu như lấy đi luyện khí thì tuyệt đối có thể tạo thành pháp bảo có phẩm giai cực cao, nhưng gã cũng để ý dường như Tần Quân đang ở trong trạng thái không thể nào khống chế được, cho nên chỉ có thể tiếc hận than thở một phen.

Hằng Nga thì tò mò đánh giá Tần Quân, Tần Quân bị ma khí quấn thân lại khiến nàng có một loại cảm giác tim đập thình thịch.

- Trong cơ thể hắn rốt cuộc ẩn giấu thứ gì đây…

Trong lòng Hằng Nga nghi hoặc nghĩ thầm.

Cùng lúc đó, tin tức Thần Tướng Cung bị cường giả thần bí đánh bại liền lan ra khắp Thánh Triều với tốc độ chóng mặt.

Đầu tiên là đại náo Phù Không Thành, tiếp theo đó là cướp đi Diễn Thiên Thạch, quả thực là xem thánh pháp và Thánh Hoàng không ra gì, trong lúc nhất thời, Cửu Linh Nguyên Thánh xem như nổi danh khắp chốn.

Trong thời gian cực ngắn, phần lớn người trong Thánh Triều đều biết có một đầu sư yêu cái thế đang hoành hành ở trong Thánh Triều.

Thần Tướng Cung là một trong số các thế lực lớn của Thánh Triều, trong tình huống cung chủ của Thần Tướng Cung và bát đại thần tướng liên thủ cùng nhau, cư nhiên lại bị một tiếng gầm của đối phương khiến cho trọng thương toàn bộ, điều này khiến cho người của các thế lực khác đều cảm thấy bất an.

Mục tiêu của con sư yêu này là gì đây?

Rất nhanh đã có người hoài nghi con sư yêu này chính là Cửu Linh Nguyên Thánh gần đây mới vừa đi theo Tần Quân, bởi vì không ít người đều nhìn thấy một vị thiếu niên tuấn mỹ đứng sau lưng của con sư yêu này, trong lúc nhất thời, tin tức Tần Đế đã tới Thánh Triều lại ngày càng lan rộng hơn.

…

Thánh Tông.

Thánh Tông chính là do đương kim Thánh Hậu sáng lập nên, sau đó lại được Thánh Hoàng ra sức nâng đỡ, nghiễm nhiên trở thành đệ nhất tông môn của Thánh Triều, thậm chí có thể xem như đệ nhất tông môn của Nam Vực.

Lúc này Chúc Nghiên Khanh đang luyện kiếm trên vách đá, vô số phi đảo đang trôi nổi xung quanh Thánh Phong, đủ loại kích cỡ lớn nhỏ khác nhau, Thánh Phong chỉ có Thánh Hoàng và Thánh Hậu cùng với đương kim tông chủ là có thể đặt chân tới.

Càng lên cao thì địa vị của đệ tử ở đó lại càng cao, không được phép vượt cấp.

Chúc Nghiên Khanh một thân hồng y đỏ rực, ánh mắt trời ngã về tây, ráng

chiều đỏ rực chiếu lên người nàng, giống như một chú bướm xinh đẹp đang múa kiếm trong đình viện.

Hiện tại nàng đã đột phá Thuế Phàm cảnh, chỉ mới có mấy tháng, đương nhiên nếu như so với người đã gần tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong như Tần Quân thì tốc độ đột phá của nàng có vẻ như chậm hơn rất nhiều.

Lúc này, một tên thanh niên mặc bạch y cưỡi phi kiếm bay trời, đi ngược ánh chiều tà, nhất kiếm tây lai, phong độ phiên phiên, phối hợp cùng nụ cười nhẹ nhàng trên mặt liền có vẻ mị lực mười phần.

Vèo ——

Bạch y thanh niên nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Chúc Nghiên Khanh, gã nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh đang chuyên tâm luyện kiếm, cười nói:

- Chúc sư muội, đã sắp bắt đầu chú linh rồi, cần gì phải chăm chỉ như vậy?

Chúc Nghiên Khanh cũng không nhìn tới gã một cái, thản nhiên đáp lời:

- Chú linh thì đã sao chứ, tu hành vẫn phải đi tới từng bước một.

Trường kiếm run lên, kiếm hoa bắn ra, sáng rọi lóa mắt.

Bạch y thanh niên ngẩn người một lúc, sau đó cười nói:

- Chúc sư muội, Thánh Thành sắp tổ chức yến hội anh tài rồi, sao không cùng tham gia với ta?

- Không có hứng thú!

Sự lãnh đạm của Chúc Nghiên Khanh cũng không khiến cho bạch y thanh niên bận lòng, nếu như thật sự dễ dàng tán tỉnh được thì chưa chắc gì gã đã để ý tới Chúc Nghiên Khanh.

Hừ!

Chờ sau khi ngươi chú linh thì nhìn ngươi còn ra vẻ kiểu gì nữa, chỉ có Tôn Lân ta mới là tuyệt phối của ngươi!

Trong lòng tên bạch y thanh niên nọ thầm mắng, con ngươi đảo một vòng, gã lại trầm giọng nói lảng sang chuyện khác:

- Chúc sư muội, hôm nay Thần Tướng Cung đã xảy ra chuyện.

Gã vừa nói vậy thì thân thể của Chúc Nghiên Khanh liền trở nên cứng đờ.

- Thần Tướng Cung phụng chỉ diệt trừ Thiên Thạch Phủ, đột nhiên có một con sư yêu thần bí xuất hiện, cướp mất Diễn Thiên Thạch, còn đả thương cung chủ và tám vị thần tướng!

------oOo------

Chương 527: Cường thế đột phá

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch y thanh niên vừa bước tới, vừa cười nói với Chúc Nghiên Khanh:

- Chúc sư muội, Thần Tướng Cung thế lực lớn, ngươi không tiện báo thù, nhưng bây giờ thì tốt rồi, nhân quả báo ứng, Thần Tướng Cung có thể nói là gặp phải vạ lớn.

Trên gương mặt lãnh diễm của Chúc Nghiên Khanh lộ ra nụ cười khoái trá, nàng khẽ nói:

- Xem ra ta nên cảm tạ con sư yêu kia.

Tên bạch y nam tử chỉ nghe được mỗi tin Thần Tướng Cung gặp chuyện, cũng không nghe thấy tin tức liên quan tới Tần Đế, bởi vì biết rõ ân oán giữa Chúc Nghiên Khanh và Thần Tướng Cung, cho nên gã mới cố ý chạy tới đây nói cho Chúc Nghiên Khanh biết.

- Yến hội của Thánh Thành có biết bao nhiêu thiên tài khắp nơi tham gia, bao gồm cả tiểu yêu nghiệt kia của Thần Tướng Cung, ngươi có chắc là không tham gia không?

Bạch y thanh niên lắc đầu cười nói, trong giọng nói tràn ngập tiếc hận.

Chúc Nghiên Khanh quay đầu lại nhìn về phía gã, trong ánh mắt tràn ngập thâm ý nói:

- Tôn Lân, ngươi thật biết cách đoán ý của người khác.

Đối mặt với lời nói ẩn chứa mỉa mai của nàng, tên bạch y nam tử tên gọi là Tôn Lân kia chỉ nhún vai nói:

- Chỉ muốn giúp ngươi xả giận, để trong lòng thoải mái một chút mà thôi.

Trong lòng Chúc Nghiên Khanh cảm thấy khinh thường, xoay người tiếp tục luyện kiếm, vừa huy kiếm vừa nói:

- Ngày nào thì bắt đầu?

- Ba ngày sau!

Trong mắt Tôn Lân hiện lên vẻ vui mừng.

- Ừm.

Chúc Nghiên Khanh khẽ đáp, cũng lười hỏi địa chỉ.

- Ba ngày sau ta tới đón ngươi, vậy đi!

Nói xong, Tôn Lân liền cưỡi kiếm bay đi, giống như sợ Chúc Nghiên Khanh từ chối.

Nhìn về phía Tôn Lân biến mất, trong mắt Chúc Nghiên Khanh trở nên âm u, trong miệng lại lẩm bẩm:

- Cũng không biết bây giờ ngươi thế nào, có còn nhớ ta hay không…

…

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể nổ tung, ma khí dâng trào khiến cho hắn có cảm giác như muốn nổ tung, đồng thời nguồn nhiệt thường xuyên xuất hiện mỗi khi sắp đột phá cũng bắt đầu xuất hiện, thanh âm nhắc nhở

của hệ thống cũng theo đó vang lên:

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Hóa Hư cảnh cửu trọng!

Sướng thật!

Hóa Hư cảnh đỉnh phong!

Trong lòng Tần Quân phải nói là thấy sướng vô cùng, không tới một năm đã có thể từ phàm nhân đạt tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong, quả thật là sướng muốn chết, biết bao người cả đời này đều không thể nào tới được Hóa Hư cảnh. Biết bao nhiêu thiên tài vì Hóa Hư cảnh mà đụng vỡ cả đầu.

Hắn rốt cuộc cũng đạt tới rồi!

- Tiếp tục! Đánh vỡ cánh cửa Địa Tiên cảnh!

Tần Quân hưng phấn nói, Diễn Thiên Thạch cao tới ba thước, rộng hai thước, nếu như tiếp tục hấp thu thì thật sự có thể đột phá được tới Địa Tiên cảnh.

Mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga và Dịch lão đầu thấy thế thì tặc lưỡi, đột phá kiểu này đúng là dễ dàng.

Phải biết rằng lúc trước Tần Quân vừa mới đột phá xong, bây giờ lại tiếp tục đột phá tiếp, quan trọng nhất chính là năm nay Tần Quân mới chỉ mười bảy tuổi…

Hóa Hư cảnh đỉnh phong mười bảy tuổi…

Khóe miệng của Dịch lão đầu co giật, lão không khỏi hoài nghi có khi nào Tần Quân không chỉ đơn giản là người thừa kế của Cơ Vĩnh Sinh mà chính là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế hay không!

Đúng lúc này, ma khí tràn ra từ lòng bàn tay của Tần Quân bắt đầu tự động thu lại, ma khí lại chui vào trong cơ thể, hắn chỉ cảm thấy thân thể trở nên nhẹ nhàng hơn, cước bộ vô thức lùi lại về sau.

- Hô ——

Nhìn về phía tay phải của hắn, Tần Quân thở hắt ra một hơi, lại đưa tay sờ lên Diễn Thiên Thạch lần nữa, đáng tiếc lần này ma khí lại không tuôn ra nữa, mà ngay cả cảm giác khô nóng trong cơ thể của hắn cũng nhanh chóng bị đẩy lùi, nhịp tim đập cũng bắt đầu khôi phục như cũ.

Trạng thái quái dị khi nãy tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, khiến cho Tần Quân vừa mới cảm thấy sung sướng như bay lên tận mây xanh nay lại ngã nhào xuống đất, buồn bực không thôi.

Xem ra muốn dựa vào cái này để đột phá Địa Tiên cảnh là chuyện không thể nào.

Tần Quân lắc lắc cổ, thầm hỏi trong lòng:

- Hệ thống, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy? Chẳng lẽ tới bây giờ ngươi vẫn không biết được sao?

Theo như hắn thấy, hệ thống chắc hẳn đã điều tra rõ ràng điều quỷ dị trong cơ thể của hắn rồi, nếu không thì cái gọi là hệ thống này làm ăn thật chẳng ra làm sao!

- Vừa rồi huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm trong cơ thể túc chủ đã hút hết tinh hoa của Diễn Thiên Thạch, bây giờ Diễn Thiên Thạch đã không còn như xưa nữa, tác dụng luyện khí và hiệu quả lĩnh ngộ cũng đã giảm đi rất nhiều rồi.

Hệ thống hồi đáp.

Tần Quân giật mình, nhưng vẫn có chút nghi hoặc:

- Vì sao huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm lại chủ động hấp thu Diễn Thiên Thạch chứ?

- Không rõ.

Hệ thống lạnh lùng đáp lời:

- Tất cả đều phải chờ túc chủ tự mình tìm hiểu!

Tần Quân buồn bực, hắn cũng muốn tự mình tìm hiểu lắm chứ.

Bất quá dựa theo nhiệm vụ mở ra từ chỗ Cơ Vĩnh Sinh thì phỏng chừng phải chờ tới lúc đạt tới Thiên Tiên cảnh thì mới có thể làm được.

Thiên Tiên cảnh xa vời tới cỡ nào…

Đại cảnh giới càng cao thì càng khó đột phá.

- Khối Diễn Thiên Thạch này các ngươi chia nhau đi, trẫm không cần nó nữa!

Tần Quân khua tay nói với vẻ hùng hồn lắm.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu đều giật mình nhìn về phía hắn, Cửu Linh Nguyên Thánh do dự nói:

- Như vầy sợ là không tốt đâu?

Nói thì nói như vậy, nhưng trong lòng của gã thì mừng muốn chết.

Hằng Nga thì lại nhìn chằm chằm vào Tần Quân đầy thâm ý, giống như đã nhìn thấu tất cả.

Tần Quân không ngó tới ánh mắt của nàng, nói vẻ chân thành:

- Trẫm dựa vào Diễn Thiên Thạch đột phá xong rồi, còn lại các ngươi cứ giữ lại mà dùng đi!

Hắn vừa nói vậy thì Dịch lão đầu liền hưng phấn đi tới bên dưới Diễn Thiên Thạch, bắt đầu tự hỏi xem nên dùng Diễn Thiên Thạch này kiểu gì bây giờ.

Tần Quân quay đầu lại nhìn về phía tên thanh niên áo vải đang đần mặt ra, lên tiếng hỏi:

- Còn bao lâu nữa thì tới Thánh Thành?

Tên diễn viên phụ của phụ của phụ thế này, hắn thậm chí đến tên cũng lười không muốn hỏi.

- Chắc là sắp rồi…

Tên thanh niên áo vải kia dè dặt trả lời, tốc độ phi hành của Cửu Linh Nguyên Thánh cực nhanh, khiến cho gã không cách nào nhìn rõ cảnh vật bên ngoài yêu phong được.

Giống như là vì tìm được Diễn Thiên Thạch, cho nên tốc độ phi hành của Cửu Linh Nguyên Thánh lại càng nhanh hơn, hơn nữa thanh thế cũng to lớn hơn.

Nơi gã bay qua, các phi đảo đều có thể nghe được tiếng xé gió ù ù vang vọng.

Yêu khí của Cửu Linh Nguyên Thánh rất nồng đậm, mặc dù gã không thả ra toàn bộ, nhưng trong phạm vi một ngàn mét thì đều có thể cảm nhận được, nhất là khi yêu phong bay sát qua kế bên phi đảo, đám tu sĩ trên phi đảo đều run lập cập, tim đập thình thịch, sợ tới mức vội vàng bỏ chạy tán loạn.

------oOo------

Chương 528: Ma Hoàng buồn bực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một yêu vương hoành hành không biết sợ hãi, thậm chí còn không thèm thu liễm khí tức của mình lại, đây rõ ràng là đang tuyên chiến cùng Thánh Triều mà!

- Yêu khí này thật là mạnh không tưởng…

- Chẳng lẽ là sư yêu đã đánh Thần Tướng Cung trọng thương?

- A? Quả thật rất có khả năng!

- Hắn đây là bay về phía Thánh Thành sao?

- Chà chà, chẳng lẽ là thủ hạ của Bình Thiên Yêu Tôn?

Các tu sĩ đều ồn ào bàn tán, phần lớn mọi người không hề sợ hãi, chỉ cần không phải là Bình Thiên Yêu Tôn thì bọn họ sẽ không sợ gì hết, bên trong yêu tộc ở Nam Vực này, cũng chí có Bình Thiên Yêu Tôn là có thể áp chế được Thánh Hoàng mà thôi.

Đương nhiên đối với điểm này, ở Thánh Triều là điều cấm kỵ, mọi người đều biết rõ, nhưng không thể nói ra được.

Về phần làm sao biết được đây không phải là Bình Thiên Yêu Tôn thì người ở Thánh Triều luôn nhận được tin tức rõ ràng và nhanh chóng hơn người ở vương quốc và hoàng triều nhiều, bọn họ đều biết Bình Thiên Yêu Tôn là một con ngưu yêu.

Bên kia, mấy người Tần Quân đã bay ra ngoài hơn trăm dặm.

- Đứng lại!

Một tiếng hét mang theo cảm giác cực kỳ áp bách truyền tới từ phía trước, chỉ thấy một đạo thân ảnh phát ra ánh sáng chói lóa đang đứng cản lại ở cách bọn họ hơn ngàn mét, không khí xung quanh đều bị khí thế của gã xoắn lại thành từng đạo sóng gợn, bao vây ở xung quanh.

Cửu Linh Nguyên Thánh vội vàng dừng lại, gã nhíu mày nói:

- Kim Tiên cảnh ngũ trọng!

Kim Tiên cảnh ngũ trọng gã đương nhiên không thèm đặt vào mắt, nhưng ở Thánh Triều thậm chí là Thiên Bảng tuyệt đối sẽ có địa vị cực cao, không thể nào đột nhiên xuất hiện được, lẽ nào là do Thánh Hoàng phái tới?

Gã vô thức quay đầu lại nhìn về phía Tần Quân. Chờ Tần Quân ra lệnh, chỉ cần Tần Quân mở miệng thì dù có sai gã tiêu diệt toàn bộ Thánh Triều cũng không thành vấn đề!

- Mặc kệ hắn!

Tần Quân thản nhiên nói, một Kim Tiên cảnh nho nhỏ mà cũng dám cản đường hắn!

Được rồi!

Hắn có chút ngông cuồng rồi!

- Ta chính là Thiên Tứ Tả Tướng dưới trướng Thánh Hoàng, nếu như các ngươi không đi theo ta thì chớ trách song quyền của ta vô tình!

Thân ảnh kim quang kia tức giận quát lớn, sóng âm chấn động trời cao, cũng may xung quanh nơi này không có phi đảo, ở đây gã có thể toàn lực chiến đấu.

Tần Quân nheo mắt nhìn qua, kim quang chói lóa thật đấy, không thể nhìn rõ hình dạng của vị Thiên Tứ Tả Tướng này gì hết, quả nhiên là làm màu đủ chói mắt.

Cửu Linh Nguyên Thánh tiếp tục thôi động yêu phong đi tới, trực tiếp không ngó tới tên Thiên Tứ Tả Tướng kia.

Một màn này triệt để chọc giận Thiên Tứ Tả Tướng nọ!

Dám không nể mặt gã!

Rầm!

Song quyền của Thiên Tứ Tả Tướng va vào nhau, thân thể nhanh chóng biến to hơn, nháy mắt liền biến thành cao hơn ngàn mét, kim quang chói lọi, chắn ngang trước mặt mấy người Tần Quân như một vầng thái dương.

Nào ngờ tốc độ của Cửu Linh Nguyên Thánh lại cực nhanh, trực tiếp xẹt qua vai của gã, yêu phong xẹt qua mặt gã, giống như rạch mặt, khiến cho gã vừa khiếp sợ lại vừa thẹn vừa giận.

- Đáng chết!

Thiên Tứ Tả Tướng lại càng tức giận hơn, từ lúc xảy ra chuyện ở Phù Không Thành xong, thành chủ Phù Không Thành lập tức liền báo cáo tin tức này về cho Thánh Hoàng, sau đó lúc Thần Tướng Cung chấp hành nhiệm vụ gặp phải Cửu Linh Nguyên Thánh chặn ngang, khiến cho sự việc trở nên nghiêm trọng hơn nữa, Thánh Hoàng buộc lòng phải phái Thiên Tứ Tả Tướng ra.

Không thể không nói, Thánh Hoàng quả thực khống chế Thánh Triều triệt để trong tay, thánh thượng của hoàng triều cũng chưa chắc đã nắm quyền triệt để được như vậy.

Đương nhiên chủ yếu vẫn là Thánh Triều có nhiều pháp khí và pháp bảo, tốc độ truyền tin lại vượt xa hoàng triều và vương quốc.

Mệnh lệnh Thánh Hoàng ban ra cho Thiên Tứ Tả Tướng chính là:

- Dốc sức cản lại.

Hai chữ dốc sức trực tiếp bị Thiên Tứ Tả Tướng bỏ qua.

Thân là siêu cấp cường giả Kim Tiên cảnh ngũ trọng của Thánh Triều, toàn bộ Nam Vực này rất ít người có thể khiến gã sợ hãi, dù cho đánh không thắng nổi thì gã cũng có thể trốn được!

- Trở về đây cho ta!

Thiên Tứ Tả Tướng xoay người giơ tay trái lên, giống như một con cự long há miệng rộng, cắn về phía yêu phong.

- Không biết tự lượng sức mình!

Hằng Nga xoay người nhẹ nhàng lay động tay áo, trong nháy mắt liền có một cổ lực lượng vô hình xuyên qua yêu phong, trực tiếp đánh lên tay trái của Thiên Tứ Tả Tướng, mặc dù gã đã biến lớn ra hơn ngàn mét, nhưng cũng bị cổ lực lượng này đánh cho thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Cự nhân cao hơn ngàn mét bị đánh bay ra ngoài.

Cảnh tượng ngoạn mục, vô số tầng mây bị thổi bay đi, máu tươi đổ xuống ào ào như mưa.

- Làm sao có thể … mạnh quá…

Thiên Tứ Tả Tướng ôm lấy cánh tay bị đánh gãy của mình giật mình kêu to, một kích tùy ý của đối phương liền có thể đánh gãy tay của gã, vừa rồi gã thậm chí còn cảm nhận được khí tức tử vong, khiến gã cảm thấy đờ đẫn

đứng ngây ra đó, kinh hồn chưa tỉnh.

Rốt cuộc tu vi của đối phương cao tới cỡ nào đây?

Thiên Tứ Tả Tướng sợ tới mức không dám đuổi theo nữa, bắt đầu cảm thấy hoài nghi vào nhân sinh.

Tự tin lắm lắm đi ra muốn trừ yêu, nhưng còn chưa kịp nhìn rõ mặt mũi của đối phương ra sao thì đã bị dọa cho sợ tới mức không dám tiến lên.

Ngay cả gã cũng cảm thấy uất ức muốn chết…

Vừa nhớ tới cảm giác sởn tóc gáy khi nãy, gã cũng chỉ có thể tự an ủi bản thân mình:

- Thôi vậy, thôi vậy.

….

- Chậc chậc, thật là nhát gan!

Tần Quân nhìn vào thân ảnh của Thiên Tứ Tả Tướng ngày càng nhỏ dần, trong miệng không khỏi cảm thán nói.

Tên thanh niên áo vải kia há hốc mồm, to tới mức có thể nhét vừa một quả trứng gà, đây chính là Thiên Tứ Tả Tướng đó! Cư nhiên bị một chiêu đánh bại, lại còn sợ tới mức không dám hó hé thêm tiếng nào!

Nói không chút khoa trương thì Thiên Tứ Tả Tướng chính là thần hộ mệnh trong mắt của người ở Thánh Triều.

Hai vị thuộc hạ mà Thánh Hoàng tin tưởng nhất chính là Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng.

Dịch lão đầu nhún vai nói:

- Xem ra Thánh Triều chẳng có thứ gì nên hồn, do nó thống lĩnh, thực lực của tu sĩ ở Nam Vực thật sự là thụt lùi quá nhiều.

Lúc lão thống trị Nam Vực thì Kim Tiên cảnh cũng không ít ỏi như vậy,

thậm chí ngay cả tu sĩ Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng có không ít.

Hơn vạn năm trôi qua, quả thật là thương hải tang điền.

- Yên tâm đi, sau này trẫm sẽ khiến cho nhân tộc ở Nam Vực cường đại hơn nữa, thậm chí còn cường đại hơn so với lúc ngươi vẫn còn làm Ma Hoàng.

------oOo------

Chương 529: Ma Hoàng buồn bực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân xoay người cười nói với Dịch lão đầu, hắn là cố ý muốn chọc Dịch lão đầu nổi giận, đáng tiếc Dịch lão đầu lại không dính chiêu, còn cười tươi roi rói gật đầu phụ họa.

Dịch lão đầu hiện tại quả nhiên đã nhìn thấu, cái gì mà hoàng triều, thực lực đều chỉ là mây bay, tu vi của bản thân mới là thứ quan trọng nhất.

Vừa nhớ tới khi bị trấn áp trước kia, trên mặt lão đều không khỏi lộ ra nụ cười cay đắng.

- Sao vậy, kể chuyện của ngươi đi.

Tần Quân nhướng mi hỏi.

Từ sau khi biết rõ Dịch lão đầu từng là Ma Hoàng, trong lòng Tần Quân vẫn luôn cảm thấy rất ngạc nhiên, lão lúc trước rốt cuộc là đã gặp phải chuyện gì, lại bị ai nhốt trong hạp cốc đó.

Phải biết rằng, dựa theo những gì ghi lại trên sách cổ thì Ma Hoàng lúc đó chính là đệ nhất nhân ở Nam Vực.

Chỉ là sau này lại mất tích một cách thần bí.

Lấy thực lực của lão, hẳn là vô địch ở Nam Vực, rất ít cường giả của nơi khác có thể trấn áp nổi lão.

Dịch lão đầu ngẩn ra, sau đó lại cười đến là vô tâm vô phế:

- Chuyện của ta dài lắm, ngươi lại không có rượu, còn lâu ta mới kể cho ngươi nghe!

Vừa mói nói xong thì Tần Quân lập tức moi ra một vò rượu.

- ….

Khóe miệng Dịch lão đầu co giật, trong lòng giống như bị một đàn thần thú chạy ngang qua.

Rốt cuộc bị Tần Quân ép dữ quá, lão đành phải mở miệng.

- Năm đó ta tung hoành khắp Nam Vực, nhân yêu lưỡng tộc ai cũng tôn ta làm hoàng, ngay cả Tây Vực bên cạnh cũng bị ta đánh xuyên qua, bởi vì quá mức cường đại cho nên ta bị một thế lực thần bì tìm tới, bọn họ muốn thu nạp ta, ta cự tuyệt, kết quả chính là đại chiến một trận.

Dịch lão đầu lâm vào bên trong hồi ức, trong đôi mắt đục ngầu toát ra vẻ kiêu ngạo.

Lão cũng đã từng là một vị cường giả!

Không đúng!

Hoàng giả mới đúng!

Khóe miệng Tần Quân co giật, Tây Vực vạn năm sau tuyệt đối có thể khiến cho người đời khiếp sợ, có Như Lai Phật Tổ tọa trấn, nếu như Dịch lão đầu vẫn cứ ngang ngược như cũ, phỏng chừng cũng đã bị đạp xuống đất đánh cho kêu cha gọi mẹ rồi.

- Sau đó thì sao?

Tần Quân hỏi.

Hằng Nga và Cửu Linh Nguyên Thánh cũng đang chăm chú lắng nghe, mà tên thanh niên áo vải kia thì đã sớm bị Dịch lão đầu dùng phép thuật,

những gì hắn nhìn và nghe thấy bây giờ đều là ảo giác do Dịch lão đầu tạo ra.

- Sau đó ta thắng, nhưng lại đưa tới nhiều cường giả hơn nữa, thủ hạ của ta hoàn toàn không thể dùng tới được.

Dịch lão đầu nói tới đây, trên mặt tràn ngập vẻ buồn bực, trước đây lão không cảm thấy gì, nhưng tới lúc gặp phải phiền toái lớn thì mới nhận ra mình đã nuôi một đám thủ hạ hệt như heo.

- Sau cùng ngươi bị nhốt lại bên trong hạp cốc đó?

Tần Quân hỏi, hắn nhướng mày, tiếp tục hỏi:

- Đối phương là thế lực nào, tới từ nơi nào?

Nếu như tới lúc hắn leo lên đỉnh cao của Nam Vực rồi, liệu có thể cũng gặp phải kiếp nạn này hay không?

Phòng chừng tới lúc đó hắn cũng sẽ cự tuyệt như Dịch lão đầu, bớt nói giỡn đi, người đứng đầu một khu sao có thể làm thủ hạ cho kẻ khác được chứ?

- Không rõ lắm, bọn họ hoàn toàn không nói gì hết, vừa mới nghe ta cự tuyệt thì lập tức ra tay ngay.

Dịch lão đầu buồn bực nói.

Không hợp liền lập tức động thủ, quả thực khiến lão bực bội muốn chết.

Hơn nữa kết cục lại là khiến lão bị nhốt lại hơn vạn năm, vừa mới đi ra được thì cảnh còn người mất.

Tần Quân đột nhiên cảm thấy vũng nước của thế giới này rất sâu, quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

- Bệ hạ, phía trước dường như chính là Thánh Thành!

Đúng lúc này, Cửu Linh Nguyên Thánh đột nhiên lên tiếng, khiến cho Tần Quân và Dịch lão đầu đều quay đầu lại nhìn, chỉ thấy ở không trung phía

trước mặt xuất hiện từng tòa thành trì khổng lồ lơ lửng trên không, chúng lơ lửng ở cạnh nhau, càng đi xa thì thành trì càng lớn, ở phía trong cùng có một ngọn núi lớn, toát ra từ trong một đám mây, kéo dài tới tận trời xanh, giống như vươn ra tới tận thiên ngoại.

- Đây chính là Thánh Thành sao?

Tần Quân nheo mắt lẩm bẩm, rốt cuộc cũng tới rồi!

Một khi hắn tiến vào Thánh Thành sẽ để lộ thân phận, nhất định sẽ khiến cho vô số người chú ý tới.

Thậm chí ngay cả Thánh Hoàng cũng nghĩ đủ mọi cách diệt trừ hắn!

Sự to lớn của Thánh Thành vượt xa những gì hắn tưởng tượng, dưới nền trời xanh, từng tòa thành trì lớn nhỏ khác nhau xoay quanh Thánh Hoàng Phong, Thánh Phong thì lại càng to lớn hơn nữa, bên trên có đường đi uốn lượn vòn quanh, lầu cao san sát, vô cùng phồn hoa.

Theo khoảng cách ngày càng tới gần, Tần Quân có thể cảm nhận được vô số khí tức cường hoành phát ra từ bên trong Thánh Triều, mặc dù đã đạt tới Hóa Hư cảnh cửu trọng như hắn mà cũng sinh ra cảm giác bản thân thật nhỏ bé.

Không hổ là Thánh Triều, không hổ là thiên thế giới của Nam Vực.

Nếu như ngày sau vương quốc Đại Tần tọa lạc ở chỗ này, bao trùm toàn bộ Nam Vực, quả thật không tệ chút nào!

Nghĩ tới đây, trong mắt Tần Quân lóe lên ngọn lửa hừng hực gọi là dã tâm.

Cùng lúc đó, Cửu Linh Nguyên Thánh cũng đã thu hồi Diễn Thiên Thạch vào trong tay áo, đoàn người nhanh chóng đi vào trước cửa Thánh Triều, ở tít bên ngoài Thánh Thành có một đạo tường thành lơ lửng, mỗi người muốn đi vào đều phải dừng lại đăng ký thân phận trước.

Tần Quân chú ý tới có một con bạch hạc trực tiếp bay qua ở trên không, không đi qua chỗ kiểm tra ở cổng thành, sau đó phạch một tiếng liền bị một vách tường vô hình cản lại, sau đó rớt xuống, ngã xuống tầng mây.

Xem ra Thánh Thành này cũng có pháp trận bảo vệ.

Tần Quân sờ sờ cằm, Cửu Linh Nguyên Thánh quay đầu lại hỏi:

- Chúng ta nên xông thẳng vào hay là tới cổng thành đây?

Trời ạ!

Tên này thật sự muốn trực tiếp đánh thẳng vào Thánh Triều sao?

Tần Quân dở khóc dở cười nói:

- Đương nhiên là phải đi qua cổng thành rồi, trước Quan Thiên Đại Hội, chúng ta vẫn phải nên cố gắng giữ tỉnh táo đi.

Quan Thiên Đại Hội chính là nhiệm vụ bắt buộc phải hoàn thành, hắn nhất định phải tham gia, nếu như xông thẳng vào, máu chảy thành sông, có thể sẽ ảnh hưởng tới việc diễn ra Quan Thiên Đại Hội.

Hơn nữa Chúc Nghiên Khanh vẫn còn đang ở trong Thánh Triều, Tần Quân vẫn muốn nghe ngóng tin tức của nàng.

Nha đầu kia vội vội vàng vàng rời đi, thậm chí không để lại một câu nhắn nhủ gì, có lẽ theo như nàng thấy, trong khoảng thời gian ngắn Tần Quân chắc chắn sẽ không thể tiếp xúc tới Thánh Triều.

------oOo------

Chương 530: Thánh Thành tiểu bá vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Cửu Linh Nguyên Thánh liền giục yêu phong, Dịch lão đầu cũng giải trừ pháp thuật ảo giác trên thanh niên áo vải kia, sau đó đạp gã một cú, cười lớn mắng:

- Tên nhãi con này, ngươi có thể cút đi được rồi!

Tên thanh niên áo vải giật mình tỉnh táo lại, gã cũng có tu vi Hóa Hư cảnh,

bản lĩnh ngự không phi hành vẫn có, gã trừng to mắt nhìn về Thánh Thành ở phía trước mặt, trong lòng nhấc lên từng cơn sóng to gió lớn, sao có thể nhanh như vậy được chứ?

Đáng tiếc, bốn người Tần Quân căn bản không thèm để ý tới gã, trực tiếp bay về phía cổng thành.

Nhìn về phía bóng lưng của bọn họ ngày càng đi xa, tên thanh niên áo vải vốn còn định đi tìm binh sĩ canh cổng để bắt lấy bọn họ, nhưng nhớ tới biểu hiện của Cửu Linh Nguyên Thánh trong mấy trận chiến ở ven đường, gã vẫn cảm thấy hai chân mềm nhũn.

Giống như Thiên Tứ Tả Tướng đã từng nói đấy thôi, bỏ đi!

Hai chữ bỏ đi đã xóa mờ hùng tâm tráng chí của biết bao người, lúc gặp chuyện cũng dễ dàng bỏ đi hơn.

Bên kia, mấy người Tần Quân đáp xuống sát bên cổng thành, chúng tu sĩ ra ra vào vào, nhưng đều rất có tự giác, không ai dám chen ngang hay là xông thẳng vào, dù sao thì nơi này cũng là Thánh Thành, dưới chân Thánh Hoàng.

- Các ngươi có nghe nói tới con sư yêu kia chưa, hắn chỉ gầm lên một tiếng thôi mà đám cường giả của Thần Tướng Cung đã bị trọng thương hết.

- Đương nhiên là có nghe nói rồi, thậm chí có người còn nói sư yêu kia chính là Cửu Linh Nguyên Thánh dưới trướng Tần Đế, cũng không biết là thật hay giả đây nữa?

- Cửu Linh Nguyên Thánh? Đó không phải là một con sư yêu chín đầu hay sao, mặc dù không có chiến tích gì, nhưng lúc xuất hiện ở Thủ Sát Thành có thể nói là chấn động khắp Nam Vực.

- Nói tới Tần Đế, cũng không biết khi nào hắn mới tới.

- Quan Thiên Đại Hội lần này có thể nói là thiên tài tụ tập như mây, Tần Đế, Kim Vô Hối, con của Kỳ Lân Thánh Tông, Linh Nữ, tiểu yêu nghiệt của Thần Tướng Cung nữa!

Trong lúc xếp hàng, Tần Quân nghe thấy những người còn lại đang hào hứng bàn tán cùng với nhau, trong đó có nhắc tới Cửu Linh Nguyên Thánh và Quan Thiên Đại Hội.

Lúc này Cửu Linh Nguyên Thánh đã biến thành mặt người, gã không phải là không thể nào biến thành nhân hình hoàn toàn, chỉ là gã thích giữ mặt sư tử lại mà thôi, không phải tất cả yêu quái đều có thẩm mỹ giống với nhân tộc.

- Hứ, Tần Đế là cái thá gì, ta thấy chắc cũng không làm nên trò trống gì đâu!

Lúc này liền có một đạo thanh âm khinh khỉnh truyền tới, tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn, chỉ thấy một tên thiếu niên mặc quần áo xinh đẹp quý giá màu lam đang cưỡi một con hổ lớn bay tới, toàn thân con hổ lớn kia trắng muốt, tứ chi có liệt diễm bốc lên hừng hực, đôi mắt màu xanh ngọc bích.

- Bích Tình Xích Diễm Hổ, hắn chính là tiểu nhi tử của Thiên Tứ Tả Tướng, Hứa Thiên Hữu!

Có người kinh hô, chỉ thấy tên thiếu niên tên Hứa Thiên Hữu kia cưỡi Xích Diễm Hổ mắt xanh đáp xuống ở vùng đất trống sát Thánh Thành, gã ngẩng cao đầu kiêu ngạo nhìn tất cả mọi người, xì một tiếng nói:

- Hừ, một lũ phàm phu mà cũng dám bàn tán về Quan Thiên Đại Hội à?

Gã vừa mới nói xong thì tất cả mọi người liền nổi giận, nhưng không có ai dám nói lại, bởi vì đối phương chính là con trai của Thiên Tứ Tả Tướng, được Thiên Tứ Tả Tướng xem như hòn ngọc quý trên tay, thậm chí còn rất được Thánh Hậu yêu thích nữa.

Tần Quân cười cợt đánh giá tên Hứa Thiên Hữu kia, bộ dạng cũng tuấn tú lịch sự lắm, đáng tiếc là làm người ngang ngược kiêu ngạo, nếu như để cho gã biết lúc trước lão cha Thiên Tứ Tả Tướng nhà hắn bị Cửu Linh Nguyên Thánh dọa cho sợ tới mức run chân thì không biết gã có phát điên lên không.

- Mau nhường đường hết cho ta!

Hứa Thiên Hữu cười lớn xong quát lên, Xích Diễm Hổ mắt xanh cao hơn hai thước chậm rãi bước lên phía trước, gương mặt hung tợn khiến cho đám tu sĩ khác hoảng hốt vội vàng né tránh.

Con Xích Diễm Hổ mắt xanh này có tu vi Địa Tiên cảnh, chính là con của tọa kỵ của Thiên Tứ Tả Tướng, nếu như nó nổi giận thì người ở đây không ai có thể ngăn lại nổi, cho dù có thể thì cũng phải cân nhắc tới Thiên Tứ Tả Tướng, đây chính là thuộc hạ tâm phúc của Thánh Hoàng.

Rất nhanh, Hứa Thiên Hữu liền đi tới trước mặt bốn người Tần Quân, nhưng nhìn thấy bọn họ không hề có ý nhường đường, gã liền tức giận.

- Sao hả, các ngươi không biết ta là ai sao?

Hứa Thiên Hữu lạnh giọng hỏi, Xích Diễm Hổ mắt xanh dưới thân của gã cũng thấp giọng gầm gừ.

Lúc này, gã đột nhiên nhìn thoáng qua Hằng Nga đứng sau lưng Tần Quân, nháy mắt liền sững sờ.

Nữ tử này thật xinh đẹp!

So với Thánh Cơ thì chỉ có đẹp hơn chứ không hề thua kém!

Hô hấp của Hứa Thiên Hữu trở nên nặng nề, tuy rằng gã vẫn còn trẻ, nhưng đã hưởng qua tư vị nam tử, thậm chí có chút phóng túng, cho nên trong nháy mắt khi nhìn thấy Hằng Nga thì lập tức có phản ứng.

Ta nhất định phải chiếm được nàng ta!

- Tên tiểu thí hài miệng còn hôi sữa, khẩu khí cũng lớn thật đấy, ngươi là cái thá gì, tại sao chúng ta phải biết ngươi là ai chứ?

Dịch lão đầu ngoáy mũi mắng, vẻ mặt vô cùng đói đòn, ngay cả đồng đội thậm chí còn muốn đạp lên mặt lão mấy cú, huống hồ gì là Hứa Thiên Hữu?

Hằng Nga hừ nhẹ một tiếng, rõ ràng là rất ghét ánh mắt chiếm hữu trắng trợn của Hứa Thiên Hữu.

Tần Quân lại càng tức giận hơn nữa, mở miệng mắng:

- Cút đi!

Biểu hiện và những gì bọn họ nói lại khiến cho những người còn lại giật mình khiếp sợ, trong mắt đều toát ra vẻ đồng tình.

Dám đắc tội với Hứa Thiên Hữu, đúng là chán sống rồi mà.

Thánh Thành có hai tên đại hoàn khố, một là tiểu yêu nghiệt của Thần Tướng Cung, hai chính là Hứa Thiên Hữu, hai người này đều có thiên phú hơn người, cho nên người khác đều nhắm một con mắt mở một con mắt cho qua.

- Chán sống!

Hứa Thiên Hữu mắng to, hai chân kẹp mạnh, Xích Diễm Hổ mắt xanh liền nhào tới chỗ bốn người Tần Quân, muốn xé xác bọn họ.

Cửu Linh Nguyên Thánh trực tiếp vung tay lên, cuồng phong quét ra, trực tiếp cuốn Hứa Thiên Hữu và Xích Diễm Hổ mắt xanh bay ra xa ngoài, trong nháy mắt liền biến mất ở giữa không trung, trở thành một vì sao lấp lánh.

Đám tu sĩ đứng nhìn xung quanh bị cuồng phong thổi trúng phải rối rít giơ tay che mặt, tới lúc bọn họ phản ứng lại thì Hứa Thiên Hữu và Xích Diễm Hổ mắt xanh đã biến mất rồi.

Tần Quân xoay người trực tiếp chen hàng, đi tới trước mặt đám binh sĩ gác cổng đưa ngọc giản của Thánh Hoàng ra, cười nói:

- Còn không mau cho bọn ta qua cổng?

------oOo------

Chương 531: Thánh Thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn tên binh sĩ gác cổng hãy còn đang ngây ra như phỗng, đây chính là Hứa Thiên Hữu đó, là tiểu bá vương của Thánh Thành đó!

Cư nhiên bị Cửu Linh Nguyên Thánh đánh bay ra ngoài, nếu như việc này truyền ra thì nhất định sẽ gây nên sóng to gió lớn, thậm chí còn chọc giận cả Thiên Tứ Tả Tướng nữa.

- Ngọc giản của Thánh Hoàng!

Một tên binh sĩ gác cổng nhìn về phía ngọc giản trong tay của Thánh Hoàng giật mình kêu to, lập tức khiến cho tất cả mọi người ở gần đó ồ lên.

Ngọc giản của Thánh Hoàng đại biểu cho ý chỉ của Thánh Hoàng, nơi nó đi qua, không ai được ngăn cản, bằng không sẽ liên lụy cửu tộc!

Khi thấy Tần Quân lấy ngọc giản của Thánh Hoàng ra, tất cả mọi người đều ồ lên bàn tán.

- Chẳng trách hắn dám kiêu ngạo như vậy, hóa ra là có Thánh Hoàng làm chỗ dựa!

- Chà chà, xem ra lần này Hứa Thiên Hữu đá trúng thiết bản rồi!

- Người này có tu vi cao thâm khó dò, vung tay một cái đã có thể thổi bay Hứa Thiên Hữu và Xích Diễm Hổ mắt xanh kia rồi!

- Xem chừng ít nhất cũng là cường giả Thiên Tiên cảnh đây!

- Đâu chỉ như vậy, Xích Diễm Hổ mắt xanh kia ở trong số các chiến sủng Địa Tiên cảnh nổi danh là có sức chiến đấu cực mạnh rồi.

Đám tu sĩ nhỏ giọng nghị luận, ánh mắt nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh tràn đầy kính sợ.

Cường giả dù ở nơi nào cũng đều được người người tôn kính, dù sao thì toàn bộ thế giới này đều tuân thủ pháp tắc cường giả vi tôn.

- Đại nhân, mời ngài…

Tên binh sĩ gác cổng run giọng trả lời, thậm chí còn không dám thẩm tra

đối chiếu thân phận, ngọc giản của Thánh Hoàng chỉ có một đặc điểm, đó chính là cần phải nhỏ máu nhận chủ, bằng không chỉ cần rời xa chủ nhân một nén nhang thì sẽ biến thành tro bụi.

Cho nên khả năng bị kẻ khác cướp đi rồi giả dạng để vào Thánh Thành là cực thấp.

Tần Quân thu hồi ngọc giản của Thánh Hoàng, chậm rãi bước qua khỏi cổng thành, mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh, Dịch lão đầu, Hằng Nga thì theo sát phía sau, nhìn vào bóng lưng bọn họ rời đi, các tu sĩ lại ồ lên bàn tán lần nữa.

Việc Cửu Linh Nguyên Thánh đánh bay Hứa Thiên Hữu nhất định sẽ huyên náo xôn xao, nhưng Tần Quân lại chẳng bận lòng.

Hắn chưa hề nghĩ tới việc sẽ an phận khi đến Thánh Triều!

Sau Quan Thiên Đại Hội, hắn nhất định sẽ đại náo Thánh Triều!

Hắn muốn khiến cho Nam Vực về sau đổi thành họ Tần!

Khóe miệng Tần Quân nhếch lên thành một nụ cười tà, một nhóm bốn người theo con đường đá đi về phía Thánh Triều.

Cổng thành có đường đi thẳng tới nội thành của Thánh Hoàng Phong, xung quanh có phi đảo bay lượn vờn quanh, nhưng ở khu cổng thành thì lại nối liền với chủ thành, đi trên con đường bằng đá kia, Tần Quân vừa cúi đầu thì có thể nhìn thấy tầng tầng mây bay ở dưới chân, vô cùng xinh đẹp.

Không thể không nói, phong cảnh ở nơi này quả thật giống hệt như tiên cảnh!

- Chậc chậc, Thánh Hoàng đúng là biết hưởng thụ thật.

Dịch lão đầu cảm thán nói, trong ngữ khí tràn ngập cảm giác mỉa mai, nhưng Tần Quân nghe vào tai thì lại thấy lão già này rõ là đang ghen tị.

Rõ ràng lúc trước khi lão làm Ma Hoàng cũng không sung sướng bằng Thánh Hoàng bây giờ.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Không cần hâm mộ làm gì, nơi này sẽ nhanh thuộc về trẫm thôi!

Một câu khiến cho Dịch lão đầu cảm thấy kinh ngạc, tuy rằng đã quyết định đi theo Tần Quân, nhưng dù sao lão cũng từng từ vị trí cao nhất của Nam Vực rơi xuống, nghe thấy câu này, trong lòng khó tránh khỏi có chút khó chịu.

Nhìn thấy Dịch lão đầu buồn bực như vậy, Tần Quân không khỏi bật cười ha hả.

Từ cổng thành đi tới chỗ khu thành chủ ước chừng hơn mười dặm, tu sĩ bình thường đều bay qua, nào có đi chậm rãi như mấy người Tần Quân.

Còn cách Quan Thiên Đại Hội một thời gian, cho nên Tần Quân cũng không vội vã.

Hắn muốn thưởng thức cảnh đẹp của tòa Thánh Thành tương lai sẽ thuộc về hắn này, đúng vậy, cái tên này đã nghiễm nhiên coi Thánh Thành là địa bàn của mình rồi.

Có đánh chết hắn cũng không tin Thánh Hoàng có thể đánh thắng được Cửu Linh Nguyên Thánh!

Còn có Dịch lão đầu và Hằng Nga nữa, trừ phi Thánh Hoàng nhờ vả người bên ngoài.

Đợi đã…

Tần Quân đột nhiên đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, Thánh Hoàng sẽ không thực sự đi nhờ vả người bên ngoài đấy chứ?

Xưa kia Thánh Đình thượng cổ bị thần tiên tiêu diệt, sau này Dịch lão đầu cũng bị thế lực thần bí trấn áp, nếu như không chịu thần phục đối phương thì sẽ bị tiêu diệt, Thánh Triều thành lập hơn vạn năm, sao có thể sóng yên biển lặng, ngoại trừ Bình Thiên Yêu Tôn ra thì chưa hề gặp phải uy hiếp lớn gì?

- Mẹ nó, sẽ không phải là Thánh Hoàng bị dọa sợ rồi cho nên lặng lẽ ăn theo thế lực thần bí nào đó, nên mới được thuận buồm xuôi gió đấy chứ?

Trong lòng Tần Quân run lên, nhưng nghĩ kỹ thì thực lực thật sự của Cửu Linh Nguyên Thánh cũng không chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh đỉnh phong, hắn không cần phải tự dọa bản thân mình làm gì.

Lại nói Sa Ngộ Tịnh vẫn còn ở trong phó bản Thần Ma mà, lỡ đâu gã gọi được Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới ra thì sao?

Càng tới lúc quan trọng thì càng không thể sợ hãi được!

Chỉ có đủ tài năng mới có thể làm nên kỳ tích!

Tần Quân tự an ủi bản thân mình như vậy, nên lại tiếp tục cười tươi roi rói.

Đúng lúc này, sau lưng lại truyền tới tiếng xé gió, Tần Quân quay đầu nhìn lại, cư nhiên là tên Hứa Thiên Hữu kia, gã cưỡi trên Xích Diễm Hổ mắt xanh, trên mặt đầy vẻ phẫn nộ, tuy rằng bộ dạng có vẻ chật vật một chút.

Gã nhìn vào mấy người Tần Quân, tức giận mắng to:

- Các ngươi mau báo tên đi!

Mấy người Tần Quân đưa mặt nhìn nhau, đầu óc của tên tiểu tử này có vấn đề à?

Nếu như là ở chỗ khác, đổi một người khác, tên tiểu tử này nhất định sẽ bị giết chết, bị kẻ thù đánh bay đi rồi mà còn dám vác mặt trở về kêu gào, Tần Quân cũng không hiểu trong đầu gã chứa cái gì nữa.

- Hừ!

Nhìn thấy Tần Quân nháy mắt với mình, Cửu Linh Nguyên Thánh lập tức hiểu ý, lúc này lại vung tay lần nữa, cuồng phong lại ập tới chỗ Hứa Thiên Hữu, trực tiếp đánh bay cả hắn và Xích Diễm Hổ mắt xanh, lại biến thành một ngôi sao sáng lóe lên rồi biến mất trên bầu trời.

Tần Quân lắc đầu cười, đối với loại ngu xuẩn này, hắn thậm chí không thể tức giận nổi.

Ước chừng đi bộ khoảng nửa canh giờ, mấy người Tần Quân mới tiến vào khu thành chủ, đường đi rất rộng lớn, hai bên ngoại trừ thương lâu ra thì cũng có không ít tu sĩ đang lớn tiếng chào mời, vô cùng náo nhiệt, trên bầu trời có không ít bạch hạc, điêu ưng đang chao liệng, nhưng chúng nó không cách nào bay ra khỏi cổng thành được, có trận pháp thần bí kia tồn tại, giống như ngăn cách toàn bộ Thánh Thành.

------oOo------

Chương 532: Thánh Thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vốn tưởng rằng dân cư ở Thánh Thành phải ít hơn so với hoàng triều, dù sao thì nhân số ở trong này cũng hạn hẹp hơn, nào ngờ ở bên trong Thánh Triều cư nhiên lại có rất nhiều người.

Phi đảo gặp được trên đường đi cũng vô cùng náo nhiệt, mà Thánh Thành thì lại càng thêm phồn hoa náo nhiệt, đám người buôn bán ở ven đường cũng có tu vi không tệ, ít nhất Tần Quân không nhìn thấy tu sĩ nào có tu vi dưới Kim Đan cảnh, có thể thấy được trình độ tu luyện của Thánh Thành này cao tới đâu.

- Bệ hạ, tiếp theo chúng ta nên đi đâu đây?

Cửu Linh Nguyên Thánh hỏi, dựa theo lời nhắc nhở trên ngọc giản của Thánh Hoàng thì bọn họ có thể trực tiếp đi lên Thánh Hoàng Phong, sau đó Thánh Hoàng sẽ tự mình sắp xếp chỗ ở cho bọn họ.

Nhưng Tần Quân cũng không muốn bị người ta giám thị sớm như vậy.

Từ giờ tới Quan Thiên Đại Hội ít nhất còn nửa tháng nữa, hắn có thể du ngoạn cho thỏa thích một phen.

- Trước tiên đi tìm một khách sạn đi!

Tần Quân cười nói, dù sao thì bên trong trữ vật giới chỉ của hắn có chứa vô số linh thạch, hắn có thể tùy tiện tiêu xài thoải mái.

Dịch lão đầu mặt mày hớn hở, xung quanh có mùi đồ ăn ngon và rượu quý, khiến cho lão ngóng trông muốn dài cổ, lão đương nhiên cũng muốn chơi thêm chút nữa.

Sau đó bốn người đi về phía trung tâm nội thành, từ đây ngẩng đầu nhìn về phía Thánh Hoàng Phong, có thể cảm giác được rõ ràng Thánh Hoàng Phong kia to lớn nhường nào, giống như Bất Chu Thần Sơn đỉnh thiên lập địa.

Tần Quân chú ý tới bên cạnh Thánh Thành cũng có không ít sơn phong cùng loại, nhưng không to lớn bằng Thánh Hoàng Phong.

Một hồi lâu sau, mấy người Tần Quân liền đi tới một tửu lâu có tên là Vọng Bắc, tửu lâu này có bốn tầng, chiếm diện tích rất lớn, tu sĩ ra vào nối liền không ngớt.

- Chưởng quầy, cho bốn gian phòng cao cấp nhất!

Tần Quân đi tới trước quầy cười nói, cảm giác làm thổ hào vung tiền như nước quả thật là sung con mẹ nó sướng.

Chưởng quầy vui vẻ ra mặt, lúc này liền tự mình bước lên tiếp đón bốn người Tần Quân.

Đoàn người bước lên thang đi lên lầu, lúc này, một tên thiếu niên áo trắng phong độ phiên phiên đi xuống, gã có gương mặt thanh tú, giữa mi tâm có điểm băng tinh, khiến cho toàn thân gã thoạt nhìn trở nên tuấn mỹ hơn người, vẻ mặt bình tĩnh đi ngang qua Tần Quân.

Trong nháy mắt, Tần Quân và gã đồng thời dừng bước.

- A? Hình như mình đã gặp qua người này ở đâu đó rồi thì phải.

Tần Quân nhíu mày thầm nghĩ, vô thức quay đầu lại nhìn, thiếu niên áo trắng nọ cũng quay đầu lại theo, bốn mắt nhìn nhau, hai người đều nhíu mày lại cùng một lúc.

Một màn này khiến cho ba người Hằng Nga cảm thấy nghi hoặc không thôi, Dịch lão đầu càng quái thanh quái khí kêu lên:

- Tần tiểu tử, không phải là ngươi nhìn trúng vị thiếu niên này đấy chứ? Không ngờ ngươi lại có sở thích kiểu này.

- Cút qua một bên đi!

Tần Quân tức giận nói, hắn lập tức khẽ gật đầu với thiếu niên áo trắng kia một cái rồi xoay người tiếp tục đi theo chưởng quầy, tuy rằng cảm thấy hơi quen mắt, nhưng hắn thực sự không nhớ nổi người này là ai.

Thiếu niên áo trắng kia khẽ nhếch môi, lộ ra một nụ cười khe khẽ mà người thường khó nhìn ra.

- Có ý tứ, lại gặp mặt rồi.

Thiếu niên áo trắng kia khẽ lắc đầu thì thào cười nói:

- Tần Đế.

Gã cư nhiên nhận ra thân phận của Tần Quân!

Gã xoay người tiếp tục đi xuống phía dưới, đi rất tiêu sái, giống như Tần Đế ở trong mắt của gã chỉ là thứ không đáng bận tâm.

Khi gã đi qua đại sảnh lầu một, đám tu sĩ còn lại vừa mới nhìn thấy gã thì lập tức ồ lên.

- Đây không phải là Kỳ Tà sao, sao hắn lại ở chỗ này chứ?

- Nói nhảm, hắn đương nhiên là tới đây tham gia Quan Thiên Đại Hội rồi!

- Nghe nói Kỳ Tà chính là thiên tài số một số hai ở Thánh Triều, chỉ có điều quanh năm đều du lịch ở hạ giới mà thôi!

- Thiên phú rất yêu nghiệt, đáng tiếc lại đi theo Ma Đạo.

- Ma Đạo chú ý nhanh thành, nhưng mấy ai có thể chân chính bước lên đỉnh cao được chứ?

Đám tu sĩ ở bên trong tửu lâu đều ồn ào bàn tán, có người sùng bái vị thiếu

niên áo trắng nọ, cũng có người cảm thấy tiếc hận, có người thì kinh thán.

Có lẽ ở giữa chính ma lưỡng đạo, tên tuổi của Kỳ Tà không tính là lớn, nhưng ở Thánh Thành thì tuyệt đối là thiên tài hàng đầu.

Ngoại trừ Kỳ Lân chi tử của Thánh Tông có thể áp chế trên đầu gã thì không thể tìm ra được người nào khác nữa.

Bên kia, Tần Quân đã đi vào bên trong gian phòng, hắn vốn định mặt dày mày dạn chui vô chung phòng với Hằng Nga, nhưng nhìn thấy khí tràng của nữ thần, Tần Quân vẫn lặng lẽ bóp chết chút tâm tư đó.

Muốn tấn công chiếm được nữ thần sao có thể dễ dàng như vậy, cứ quấn quít lấy không buông thì sẽ chỉ khiến người ta cảm thấy chán ghét hơn mà thôi.

Nếu như ép cho Hằng Nga tức giận rời đi thì Tần Quân sẽ khóc không ra nước mắt.

Sau khi trả tiền thuê phòng xong, chưởng quầy liền xoay người rời đi, lúc gã đi tới cửa mới dừng bước lại, ra vẻ thần thần bí bí nói:

- Khách quan, lúc đêm khuya chớ có ra ngoài.

Tần Quân vừa mới đặt mông ngồi lên giường không khỏi nhướng mày hỏi:

- Tại sao?

Ngay dưới chân Thánh Hoàng chẳng lẽ còn có thể xảy ra nguy hiểm gì hay sao?

- Gần đây buổi tối ở Thánh Thành đều không yên ổn, người ra ngoài dễ dàng mất tích, từ dân chúng bình thường cho tới quan lại quyền quý đều như vậy.

Chưởng quầy dè dặt nói, giống như hung thủ có thể nhào ra giết chết gã bất kỳ lúc nào vậy.

Tần Quân hỏi lại, cảm thấy không dám tin:

- Thánh Hoàng cũng mặc kệ à?

- Không rõ lắm, sau khi việc này vỡ lỡ ra tới nay đều không giải quyết được gì.

Chưởng quầy nói với vẻ tức giận, trên mặt đầy vẻ lo lắng, quả thật như vậy, chẳng ai muốn qua đêm trong nguy hiểm hết.

Tần Quân chần chừ gật đầu, chưởng quầy liền rời khỏi phòng, cũng đóng cửa phòng lại.

Ban đêm ở Thánh Thành thật sự nguy hiểm tới vậy sao?

Tần Quân nghĩ ngợi một lúc liền ném hết tạp niệm ra sau đầu, dù sao thì có mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh ở đây, hắn cũng không sợ.

Màn đêm dần dần buông xuống.

Buổi chiều đầu tiên ở Thánh Thành, Tần Quân cũng không đi dạo gì, mà nghỉ ngơi một đêm.

…

Sáng sớm ngày hôm sau, Tần Quân tinh thần sáng láng đi ra khỏi phòng, lần lượt gõ cửa phòng gọi mấy người Hằng Nga, Cửu Linh Nguyên Thánh, và Dịch lão đầu dậy.

- Chúng ta đi dạo khắp thành đi!

Tần Quân cười nói.

------oOo------

Chương 533: Kỳ Lân chi tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật hắn chủ yếu là muốn đi tìm hiểu tin tức về Chúc Nghiên Khanh, cũng không biết cô nàng kia bây giờ thế nào rồi, có phải là vẫn không

thích cười như lúc xưa gặp hắn hay không.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Hằng Nga không có ý kiến gì, Dịch lão đầu thì càng hưng phấn nói:

- Đi thôi đi thôi! Ta đều nghẹn cả đêm rồi!

Bị nhốt hơn vạn năm, lão già này sao có thể nhịn được nữa.

Có trời mới biết tối hôm qua lão có lẻn ra ngoài hay không.

Bốn người đi xuống lầu, trực tiếp ra khỏi tửu lâu Vọng Bắc.

Tửu lâu Vọng Bắc này là tửu lâu nổi danh ở Thánh Thành, có rất nhiều tu sĩ lui tới, giống như bởi vì sắp tới Quan Thiên Đại Hội, cho nên những tu sĩ qua lại trên đường phố thoạt nhìn đều rất trẻ tuổi.

Một đường đi đi dừng dừng, Dịch lão đầu và Cửu Linh Nguyên Thánh lưu luyến dừng lại ở mấy tiệm bán rượu thịt, rượu thịt ở Thánh Thành đều ẩn chứa rất nhiều linh khí, vừa mỹ vị lại vừa có thể tu luyện, không thể không nói, tu tiên giả thật sự rất biết hưởng thụ.

Tần Quân thì mang theo Hằng Nga đi thăm thú mấy cửa hàng bán son phấn.

Hằng Nga cô độc ở trên Nguyệt Cung biết bao năm nay cũng rất nhớ nhung những vật phẩm và trang sức mà nữ tử đều yêu thích này, hơn nữa lại có thêm Tần Quân ở bên cạnh luôn miệng khen ngợi nịnh nọt nàng.

Khiến cho trên mặt nàng lộ ra nụ cười rất khẽ, nhưng vẫn khiến cho những người có mặt trong cửa hàng hoàng hốt, trong lòng thầm khen nữ tử này thật xinh đẹp.

Nữ thần như Hằng Nga đi tới chỗ đông người thì đều dễ dàng trở thành tiêu điểm, lại thêm Tần Quân cũng không muốn để nàng đeo mặt nạ, ai dám tới gần thì hắn nhất định sẽ khiến cho đối phương đẹp mặt!

Trên đường đi, hắn cũng nghe được rất nhiều lời bàn tán của các tu sĩ khác, biết được không ít tin tức.

- Ngày mốt chính là lúc cử hành yến hội anh tài do Kỳ Lân chi tử tổ chức, nghe nói ngay cả linh nữ của Thánh Tông cũng sẽ tham gia.

- Linh nữ? Thật hay giả đó? Ta chưa từng nhìn thấy linh nữ bao giờ.

- Nghe nói một khi linh nữ chú linh thì tu vi sẽ tăng vọt, thiên phú cũng sẽ tiến hóa, khiến cho dung mạo cũng sẽ trở nên xinh đẹp hơn.

- Những thiên tài có tiếng như tiểu bá vương Hứa Thiên Hữu, Ma Kiệt Kỳ Tà, tiểu yêu nghiệt của Thần Tướng Cung đều sẽ tới tham gia!

- Vậy sao, vậy thì ta cũng muốn tới xem thử.

Tần Quân có chút hiếu kỳ với vị linh nữ kia, lúc trước dường như hắn từng nghe thấy Liễu chấp sự của Thủ Sát Thành nói qua, hình như thân phận của Chúc Nghiên Khanh là linh nữ gì đó.

Xem ra yến hội anh tài gì đó này, hắn nhất định phải tới xem thử.

Thuận tiện chèn ép đám thiên tài của Thánh Thành một chút.

Ừm, vậy đi!

Tần Quân khẽ nhếch môi, trên mặt lộ ra nụ cười tà khí.

Hằng Nga bên cạnh vuốt ve một chiếc vòng ngọc, lúc này, có một trung niên nhân ăn mặc sang trọng chậm rãi bước tới, đi theo sau lưng là hai tên tùy tùng Địa Tiên cảnh.

- Vòng ngọc xinh đẹp phối cùng giai nhân, nó rất hợp với cô nương.

Trung niên nhân cười nói, lời lẽ bất phàm, giơ tay nhấc chân đều tràn ngập mị lực của nam nhân thành thục.

Đáng tiếc là Hằng Nga không hề có hứng thú gì với vòng ngọc này, chỉ là tùy tiện xem qua mà thôi.

Cho nên nàng cũng không nhìn trung niên nhân kia một cái, tiếp tục đi tới, khiến cho vẻ mặt của trung niên nhân kia trở nên cứng đờ.

- Cô nương, không biết tôn tính…

Trung niên nhân kia vội vàng đuổi theo Hằng Nga muốn hỏi han gì đó, nhưng còn chưa nói xong thì đã bị Tần Quân ngăn lại.

- Này, đừng có mà sáp sáp lại nữa, nàng có nam nhân rồi!

Trên mặt Tần Quân là nụ cười vô cùng lưu manh, Hằng Nga đang đưa lưng về phía hắn nghe thấy vậy thì khóe miệng cũng co giật theo.

Nếu như không phải vì nhớ tới chuyện Tần Quân là chúa công của nàng thì nàng thật sự muốn quay lại tát cho hắn một cái.

- Ngươi là ai!

Tên trung niên nhân kia vừa nhìn thấy Tần Quân thì nụ cười hoàn toàn tắt ngấm, bày ra một bộ uy nghiêm của kẻ bề trên, trầm giọng hỏi.

Tần Quân trợn mắt, bày đặt ra vẻ à, lúc này hắn liền xoay người chuẩn bị đuổi theo Hằng Nga.

- Tiểu tử, ta đang hỏi ngươi đó!

Trung niên nhân kia giơ tay chộp lấy vai của Tần Quân, bản thân gã cũng có tu vi Địa Tiên cảnh, ngữ khí lạnh lùng, tràn ngập uy hiếp.

Mới vừa nhìn thấy Hằng Nga thì gã liền nảy sinh lòng tham, hơn nữa lại chưa từng gặp qua Tần Quân ở Thánh Triều bao giờ, cho nên lá gan cũng lớn hơn.

Đoán chừng bọn họ là công tử nhà nào đó tới đây tham gia Quan Thiên Đại Hội mà thôi.

- Buông tay!

Tần Quân lạnh giọng nói, hơi nghiêng đầu, ánh mắt lạnh như băng, khiến cho lòng người sợ hãi.

- Nếu như ta không buông thì sao?

Tên trung niên nhân kia cười nhạo, gã nhìn ra xung quanh Tần Quân không có dấu hiệu pháp lực, rõ ràng vẫn chưa đột phá Địa Tiên cảnh, cho nên muốn để cho nam nhân của Hằng Nga bị mất mặt trước mặt nàng ta.

Tần Quân bị hành động và thái độ của gã chọc giận tới mức bật cười, thật đúng là vẫn có kẻ thích tìm chết, vậy nên hắn cười lạnh nói:

- Muốn chết!

Vừa dứt lời, hắn liền trực tiếp phun Tam Muội Chân Hỏa ra, tấn công bất ngờ, hơn nữa khoảng cách giữa hai người lại rất gần, Tam Muội Chân Hỏa nháy mắt liền bao trùm lấy kẻ kia.

- A ——

Tên trung niên nam nhân nọ hét thảm một tiếng, cũng chỉ một tiếng thôi, nháy mắt liền bị đốt thành tro tàn.

Hai tên người hầu còn trợn mắt há mồm nhìn cảnh này, đầu óc hãy còn đang choáng váng, thậm chí còn chưa ý thức được chúa công của nhà mình đã bỏ mạng.

- Đinh! Giết chết tu sĩ Địa Tiên cảnh nhị trọng Tương Nghiễm Vương, nhận được 21000 điểm kinh nghiệm!

- Tương Nghiễm Vương? Xem ra tên này cũng có chút tiếng tăm, thế nào mà tu vi Địa Tiên cảnh nhị trọng lại chỉ nhận được hơn hai vạn điểm kinh nghiệm là sao?

Trong lòng Tần Quân hỏi thầm, đột nhiên có cảm giác bị lừa.

Hệ thống xiết chặt cho điểm kinh nghiệm rồi à?

Có còn thiên lý nữa hay không đây!

Tu luyện vốn không dễ dàng gì, ngươi còn làm khó dễ ta nữa!

Trong lòng Tần Quân có chút ủy khuất, không hề biết rằng tốc độ đột phá của hắn đã nhanh tới mức không thể nhanh hơn được nữa rồi.

Ngẫm lại thử mấy người Quan Vũ và Pháp Hải thử xem, cả đời mới tới được Hóa Hư cảnh, còn hắn chưa tới một năm đã đạt được rồi, lại nghĩ tới mấy người thậm chí không đạt tới Hóa Hư cảnh thử xem…

- Ngươi dám giết Vương gia nhà ta!

Một tên tùy tùng mày rậm hoảng hốt kêu lên với vẻ không dám tin, một tên tùy tùng khác thì rút đao chém về phía Tần Quân, Tần Quân vận dụng thần thông dự đoán tương lai trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến để nhanh chóng né tránh.

------oOo------

Chương 534: Một cú nuốt trọn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám người đứng ở xung quanh lập tức trở nên xôn xao.

- Tương Nghiễm Vương bị giết rồi!

Có người hoảng hốt kêu lên, giống như sợ chuyện này không nháo lớn không bằng.

Tần Quân lắc lắc cổ, tu vi của hai tên tùy tùng này đều là Địa Tiên cảnh, nhưng trình độ không cao, Tần Quân thân mang đủ loại thần thông có thể đánh một trận với họ.

Tần Quân bây giờ cũng đã rất mạnh, chỉ là ít khi ra tay mà thôi.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!!

Bất Diệt Thánh Thể!

Tam Muội Chân Hỏa!

Pháp Ngoại Phân Thân!

Tử Hồng Lôi Pháp thì thôi đi vậy, đã là công pháp bình thường, không làm

nên trò trống gì.

Còn có Ma Thần Cực Viêm chi thân không thể nào khống chế được, thật sự đánh nhau thì từ Thiên Tiên cảnh đổ xuống, ai tới Tần Quân cũng dám đánh một trận!

Bất quá đã là hoàng đế rồi, sao có thể tự mình động thủ được?

Tần Quân nhếch môi cười, nhìn về phía hai tên tùy tùng đang nhào về phía hắn, trên mặt lộ ra nụ cười trào phúng.

Lúc này, Cửu Linh Nguyên Thánh đột nhiên xuất hiện ở phía trước Tần Quân, vung tay phải lên, trực tiếp lấy lực lượng quỷ dị khó lường đánh hai kẻ kia biến thành tro bụi, giống như hai người bọn họ nháy mắt liền biến thành cát bụi vậy, hình ảnh vô cùng quỷ dị.

Ầm!

Toàn bộ con đường nháy mắt liền bùng nổ!

Bên trong Thánh Thành không cho phép giết người, huống hồ kẻ bị giết lại là Tương Nghiễm Vương!

- Trời ạ! Tương Nghiễm Vương bị giết chết rồi, rốt cuộc bọn họ là ai đây?

- Ngọn lửa vừa rồi rốt cuộc là thứ gì vậy?

- Hí —— đó là tà thuật gì thế này?

- Mau chạy đi thôi! Cẩn thận tai bay vạ gió!

Đám tu sĩ đều cả kinh kêu to, đồng thời cũng kéo dài khoảng cách với mấy người Tần Quân, Dịch lão đầu cũng lẩn vào trong đám người giả bộ như không quen biết gì với Tần Quân, còn làm ra vẻ hoảng sợ lắm lắm, đời người như vở kịch, đều phải xem khả năng diễn xuất của mỗi người.

- Tam Muội Chân Hỏa của bệ hạ ngày càng lợi hại.

Cửu Linh Nguyên Thánh quay đầu lại khen ngợi.

Tần Quân nhún vai, trên mặt chỉ toàn vẻ tự đắc.

Vượt cấp khiêu chiến còn có thể giết chết đối thủ ngay lập tức, quả thực đủ để kiêu ngạo, mặc dù lúc đó đối phương có chút lơi lỏng không đề phòng.

Hằng Nga đi tới, thản nhiên nói:

- Đa tạ bệ hạ bảo vệ.

Nàng tận lực gằn mạnh hai chữ bảo vệ, rõ ràng là có ý trào phúng hắn.

Tần Quân coi chừng nàng chặt chẽ, sợ kẻ khác tới gần, khiến cho nàng vừa giận vừa buồn cười, đứng ở góc độ của hoàng đế, Tần Quân có thể đối đãi với nàng như vậy, nàng cũng có chút cảm động, ít nhất Tần Quân cũng không ép buộc hoặc đưa ra những yêu cầu quá đáng gì.

Nàng vẫn rất có tự tin vào nhan sắc của mình, thế gian này có được bao nhiêu nam tử có thể chống lại nổi?

- Đừng khách khí! Trẫm có thể bảo vệ ngươi cả đời!

Tần Quân khoát tay cười nói, gặp lúc thế này nhất định phải nói mấy câu thủ thỉ nồng nàn, lỡ như tán tỉnh thành công thì sao?

Nữ thần rất khó theo đuổi tới tay.

Đáng tiếc Hằng Nga không ăn bộ này của hắn, trợn mắt không nói thêm lời nào.

- Đi thôi!

Tần Quân quét mắt nhìn xung quanh một vòng, sau đó cố ý đi về phía cách xa Dịch lão đầu.

- Này này! Các ngươi chờ ta với chứ!

Nhìn thấy Tần Quân đổi hướng khác, Dịch lão đầu vội vàng chạy ra khỏi đám người, vừa đuổi theo vừa gọi í ới, bộ dạng vô cùng khôi hài, khiến cho người ta không thể nào ngờ được lão chính là vị Ma Hoàng phong vân một cõi trong lịch sử.

Không thể không nói, năm tháng quả nhiên là một con dao mổ heo.

Việc Tương Nghiễm Vương bị giết nhanh chóng truyền ra khắp Thánh Thành.

Cho dù là người bình thường bị giết thì cũng sẽ vi phạm thánh pháp, khiến cho Thánh Quân chế tài, huống hồ gì người bị giết lại là Tương Nghiễm Vương, là vương tộc nằm trong nhất mạch của Thánh Cơ hiện tại.

Thánh Thành có rất nhiều vương gia, trình độ cũng phân chia rất rõ ràng, Tương Nghiễm Vương chỉ có thể xem như trung hạ, nếu như không phải gã thuộc về nhất mạch của Thánh Cơ thì phỏng chừng chẳng có ai sợ gã.

Thánh Cơ chính là nữ nhân mà Thánh Hoàng yêu mến nhất, tộc của nàng đương nhiên cũng sẽ được hưởng sái lây.

Nếu như nói tới hai nữ nhân quyền lực nhất ở Thánh Triều thì một là Thánh Cơ, hai chính là Thánh Hậu.

Người trước là thê tử của Thánh Hoàng, người sau lại là mẫu thân của Thánh Hoàng, hai nữ nhân này đều có dã tâm bừng bừng, quyền thế ngập trời, nghe nói thường xuyên xảy ra mâu thuẫn với nhau, khiến cho Thánh Hoàng đau đầu không dứt.

Bốn người Tần Quân còm chưa đi hết hai con đường thì Thánh Quân đã bay tới bắt bọn họ, có chừng năm mươi mốt người, mỗi người đều có tu vi Địa Tiên cảnh, tên tướng quân cầm đầu có tu vi Thiên Tiên cảnh.

- Chậc chậc Thánh Triều này thật đúng là không tầm thường.

Tần Quân cảm thán nói, tùy tiện một cái là có thể phái ra năm mươi tên binh sĩ Địa Tiên cảnh, thủ đoạn không tầm thường tí nào.

Đừng xem đám Cửu Lê Ma Binh có năm vạn binh sĩ Hóa Hư cảnh, nếu như chiến đấu cùng với năm mươi tên binh sĩ Địa Tiên cảnh này, không nói tới trận pháp thì rất khó mà thắng nổi.

Sự chênh lệch giữa Địa Tiên cảnh và Hóa Hư cảnh thật sự rất lớn!

- Bệ hạ, làm sao bây giờ?

Cửu Linh Nguyên Thánh cười hỏi, không hề để ý tới đám Thánh Quân kia chút nào.

- Làm sao ấy à? Nếu như bọn họ dám động thủ thì tiêu diệt hết đi!

Tần Quân cười lạnh nói.

Hắn không tin Thánh Hoàng không biết hắn đã tới Thánh Thành, chẳng qua là Thánh Hoàng đang giả ngu mà thôi.

Nói không chừng đám Thánh Quân này chính là do Thánh Hoàng phái tới để thử hắn.

- Các ngươi còn không mau giơ tay chịu trói!

Tên tướng quân Thiên Tiên cảnh dẫn đầu kia trầm giọng quát lớn, bộ dạng lưng hùm vai gấu như gã thoạt nhìn có cảm giác cực kỳ áp bách, nếu như đổi lại là người thường thì nhất định sẽ sợ tới mức hai chân mềm nhũn.

Đáng tiếc là bốn người Tần Quân không thèm để ý, vẫn cứ thong thả đi tới như cũ.

- Tần tiểu tử, ngươi quả là hợp ý của ta, năm đó, ta ngứa mắt kẻ nào thì kẻ đó nhất định phải chết, bây giờ thì ta già rồi, gai góc trên người cũng bị thời gian mài nhẵn đi.

Dịch lão đầu cười ha hả nói.

Đối với điểm này, Tần Quân cũng không hề nghĩ là lão đang khoác lác.

Có rất nhiều sách cổ từng ghi lại, Ma Hoàng hỉ nộ vô thường, nếu như tức giận thì xác phơi ngàn dặm, máu chảy thành sông.

Lại nhìn vào Dịch lão đầu hiện tại, Tần Quân đều cảm thấy thẹn thay cho danh hiệu Ma Hoàng của lão.

Lão già này ngày càng trở nên không có tiết tháo hạn cuối rồi!

------oOo------

Chương 535: Thái Tử Cầm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Giết bọn chúng!

Nhìn thấy mấy người Tần Quân vẫn thản nhiên nói cười như cũ, không xem Thánh Quân ra gì, tên tướng quân Thiên Tiên cảnh kia lập tức nổi giận, lớn tiếng hạ lệnh.

Năm mươi tên binh sĩ Địa Tiên cảnh nhanh chóng lao về phía mấy người Tần Quân.

Cửu Linh Nguyên Thánh quay đầu trực tiếp biến thành đầu sư tử, rướn cổ ra, đầu sư tử hóa lớn, há miệng nuốt gọn năm mươi tên binh sĩ Địa Tiên cảnh vào trong miệng.

Một màn này khiến cho đám tu sĩ đang chen chúc ở hai bên đường và lầu các xung quanh trợn mắt há mồm.

Hí ——

Đây là yêu quái gì thế này?

Một ngụm nuốt gọn năm mươi tên tu sĩ Địa Tiên cảnh?

Một màn vừa rồi khiến cho tất cả những người nhìn thấy đều sinh ra cảm giác hoảng hốt như đang nằm mơ.

Tần Quân cũng nhịn không được mà nuốt một ngụm nước bọt, Cửu Linh Nguyên Thánh bình thường rất ôn hòa, cho nên cảnh tượng há mồm nuốt gọn năm mươi người thế này khiến cho người ta không khỏi giật mình, gia hỏa này kỳ thật là một vị yêu vương kinh thiên.

- Chà chà, chuyện này thật sự nháo lớn rồi đây.

Dịch lão đầu giống như còn sợ thiên hạ không loạn, cười hơ hớ lớn giọng

nói, Hằng Nga thì vẫn bình tĩnh như cũ, chỉ là tò mò nhìn chằm chằm vào Cửu Linh Nguyên Thánh, một chiêu vừa rồi thật sự rất bất phàm, cũng không biết là thần thông gi.

Tần Quân xua tay nói:

- Tiếp tục dạo phố thôi, tới một trăm tên thì giết một trăm tên, tới một vạn tên thì giết luôn một vạn!

Hắn muốn tỏ thái độ với Thánh Hoàng một chút, dù sao thì tới Quan Thiên Đại Hội Thánh Hoàng cũng sẽ tính kế hắn.

Hiện tại hắn đã mạnh tới mức có thể uy hiếp được Thánh Hoàng, nếu như hắn là Thánh Hoàng thì phỏng chừng cũng sẽ nghĩ cách diệt trừ mối hiểm họa này.

Thánh Quân chia làm phổ thông quân, địa quân và thiên quân.

Tiêu chuẩn của phổ thông quân là tu vi Hóa Hư cảnh, tiêu chuẩn của địa quân là tu vi Địa Tiên cảnh, tiêu chuẩn của thiên quân đương nhiên là Thiên Tiên cảnh.

Thiên quân chỉ có một trăm người, lệ thuộc Thánh Hoàng khống chế trực tiếp, địa quân có năm trăm người, bình thường tham dự thủ hộ Thánh Thành, về phần phổ thông quân thì có nhiều người hơn, phụ trách đại biểu cho Thánh Triều chinh chiến, nhân số không đặc biệt hạn chế.

Địa quân và thiên quân thì không nhiều lắm, cư nhiên bị Cửu Linh Nguyên Thánh một ngụm nuốt trọn năm mươi tên quân sĩ địa quân, đây quả thực chính là chuyện lớn bằng trời!

Tương đương với việc khiến cho địa quân nháy mắt liền bị tổn thất một phần mười!

Tin tức nhanh chóng kinh động tới Thánh Hoàng Phong.

Bên trong Thánh Hoàng Phong, Thánh Hoàng cung.

Bên trong đại điện xa hoa rực rỡ, đại cao quan đại tướng của Thánh Triều chia ra hai bên văn võ, trên mặt tất cả đều mang theo vẻ vô cùng tức giận.

Trên đại điện có ba tôn bảo tọa.

Ngồi trên hai tôn phượng y phía trước là hai nữ tử, một người có dáng vẻ ung dung, đại khí đoan trang, một người khác thì xinh đẹp mị hoặc, bên trong sóng mắt ẩn chứa muôn vạn phong tình.

Hai người này chính là Thánh Hậu và Thánh Cơ.

Ở sau lưng các nàng, có một cái long ỷ cao lớn rực rỡ hơn nữa, một nam tử mặc hoàng bảo đang ngồi ngay ngắn trên đó, trên hoàng bảo tản ra kim quang nhàn nhạt, phụ trợ thêm gương mặt lạnh lùng không thích nói cười của người đó, mặc dù không mở miệng nói chuyện, nhưng vẫn khiến cho người ta cảm thấy áp bách cực lớn.

Người này chính là Thánh Hoàng của Thánh Triều, người đứng đầu nhân tộc Nam Vực!

- Chuyện về sư yêu kia tạm thời không cần quản, chuyện của tên tiểu tử Hứa Thiên Hữu kia cũng có thể để xuống, nhưng chuyện của địa quân thì không thể bỏ qua được!

Thánh Hoàng mở miệng nói chuyện, ánh mắt bình tĩnh, ngữ khí lạnh lùng, nhưng lại có một loại khí phách khiến cho người ta không dám cự tuyệt.

Trong lòng của gã cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ, từ lúc Tần Quân tiến vào Thánh Triều tới nay, gã liền nhận được tin tức, một đường đi tới, chuyện mà mấy người Tần Quân đã làm gã đều nắm rõ như lòng bàn tay.

Không ngờ thái độ của vị hậu bối này lại cường thế như vậy.

Nếu như Quan Thiên Đại Hội không diệt trừ hắn thì sau này hắn nhất định sẽ lật đổ Thánh Triều!

- Đối phương có thể nháy mắt nuốt gọn năm mươi binh sĩ địa quân, chắc hẳn tu vi phải cao hơn Chân Tiên cảnh!

Một tên đại tướng bên dưới trầm giọng nói.

Lúc này, Thánh Cơ cũng quay đầu lại nói:

- Thánh Hoàng bệ hạ, Tương Nghiễm Vương chính là vương tộc nhất mạch ta, bị đối phương giết chết như vậy, hai tội chất chồng, đủ để xử tử bọn họ tại chỗ.

Trên gương mặt xinh đẹp vô cùng bình tĩnh, giống như chỉ đang nói về một chuyện râu ria không liên quan.

Nhưng những người quen thuộc tính cách của Thánh Cơ đều biết thừa là nàng ta đang nổi giận.

Trên Thánh Triều hội điện, Thánh Cơ và Thánh Hậu luôn tham gia vào chính sự, đương nhiên quyền quyết định vẫn thuộc về Thánh Hoàng, loại cảnh tượng này chỉ xuất hiện ở Thánh Triều, hoàng triều và vương quốc ở bên dưới rất ít khi xảy ra, nguyên nhân cụ thể thì không có ai biết được, nghe nói Thánh Hoàng, Thánh Cơ và Thánh Hậu đã sống hơn vạn năm rồi.

Thái Tử lại càng tại vị hơn tám ngàn năm, vẫn cứ là Thái Tử như cũ, không thể không nói, làm Thái Tử suốt tám ngàn năm thế này cũng đủ đáng thương.

- Các ngươi có ai nguyện ý xuất thủ hay không?

Thánh Hoàng quét mắt nhìn một vòng, mở miệng hỏi.

Dù sao thì việc này cũng nháo ở bên trong Thánh Thành, nếu như hưng sư động chúng thì cũng không tốt lắm, nếu như thất bại thì lại càng mất mặt hơn nữa, người tu vi cao thâm khinh thường ra tay, đám tu vi thấp thì lại không dám ra tay.

- Phụ hoàng, xin để cho nhi thần đi!

Đúng lúc này, Thái Tử đột nhiên mở miệng nói, Thái Tử hơn tám ngàn tuổi vẫn giữ nguyên bộ dáng hơn ba mươi mấy tuổi, gương mặt tuấn lãng, hai tay khẽ chắp sau lưng, cả người phát ra khí phách trầm ổn, khiến cho người ta cảm thấy an tâm.

Thánh Hoàng không khỏi nhìn về phía Thái Tử, chậm rãi mở miệng nói:

- Thái Tử Cầm, ngươi có chắc không?

Cầm, chính là tên của Thái Tử, đám người ở Thánh Triều đã quen gọi hắn là Thái Tử Cầm.

Sắc mặt của Thái Tử Cầm không hề thay đổi, nhẹ nhàng gật đầu, chỉ là đôi bàn tay ở sau lưng đã siết chặt thành quyền.

Nói ra thì gã đã sớm từ chỗ Thánh Hoàng biết được Tần Đế đã tiến vào Thánh Triều, kẻ dám tùy ý làm bậy ở Thánh Thành kia nhất định chính là Tần Đế.

Tu vi của gã đã đạt tới Kim Tiên cảnh nhất trọng, còn tu vi của Tần Đế chỉ mới là Hóa Hư cảnh, nhưng đối mặt với Tần Đế, gã vẫn có áp lực rất lớn.

Nói tới Tần Đế, mọi người liền nghĩ tới đám thủ hạ vô cùng khủng bố ở bên cạnh hắn trước tiên, Thái Tử Cầm cũng không ngoại lệ.

------oOo------

Chương 536: Thái Tử Cầm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mọi chuyện đều phải cẩn thận!

Thánh Hoàng gật đầu nói.

Trên đại điện, tất cả mọi người đều đưa mặt nhìn nhau, nếu như đổi lại là ngày thường thì Thánh Hoàng cũng sẽ không nói như vậy, chỉ cho phép thành công không được thất bại, chẳng lẽ kẻ gây sự ở Thánh Thành lần này có thân phận không đơn giản chút nào hay sao?

Tâm tư của mọi người máy động, Quan Thiên Đại Hội sắp tới, Tần Đế chuẩn bị tới, áp lực của bọn họ vốn đã đủ lớn rồi, bây giờ lại thêm việc này, quả thật là thời buổi ngày cảng rối ren.

Thánh Hậu một mực không mở miệng nói gì, ánh mắt lập lòe nhìn về phía Thái Tử Cầm, không biết đang nghĩ chuyện gì.

…

Cùng lúc đó, mấy người Tần Quân vẫn còn đang đi dạo khắp nơi trong Thánh Thành.

Từ lúc Tương Nghiễm Vương và năm mươi mốt tên địa quân kia bị giết đã qua hơn hai canh giờ, vẫn chưa có thêm địa quân nào chạy tới bắt bọn họ, theo khoảng cách bọn họ đi ngày càng xa thì đám người theo đuôi cũng ngày càng ít, bây giờ rốt cuộc cũng khôi phục yên tĩnh, có thể tiếp tục đi dạo phố, mà đám người xung quanh thì cũng không ai biết việc bọn họ đã làm lúc nãy.

Đương nhiên, chuyện Tương Nghiễm Vương và địa quân bị giết cũng đã huyên náo xôn xao lên, chỉ có điều là rất ít người tận mắt nhìn thấy hung thủ.

- Xem ra Thánh Hoàng bị sợ rồi, không dám phái thêm người tới nữa.

Dịch lão đầu cười ha hả nói, Tần Quân gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Nếu như hắn là Thánh Hoàng thì sẽ chọn cách nén giận, chờ tới lúc Quan Thiên Đại Hội diễn ra, nhẫn nhịn mới có thể không làm loạn mưu lớn.

Bây giờ nếu như một mực phái người tới chặn giết bọn họ thì khác gì tặng thêm mạng người.

Lúc này, Tần Quân chợt nhìn thấy ở trước mặt chừng trăm mét có rất đông người tụ tập, bọn họ đều ngửa đầu, chỉ thấy trên mái hiên có hai đạo thân ảnh đang giằng co với nhau, một người trong số đó chính là thiếu niên áo trắng tên Kỳ Tà mà Tần Quân gặp được ở tửu lâu Vọng Bắc trước đây không lâu.

Trong tay Kỳ Tà cầm một thanh hắc đao, bạch y trắng như tuyết, đứng thẳng nơi đó, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía nam tử mặc áo xám ở đối diện.

Tên nam tử áo xám kia có dáng người bình thường, hốc mắt lõm sâu, hai mắt hung ác như chim ưng, hai tay cầm trường tiên, chỉ nghe gã lạnh giọng cười nói:

- Kỳ Tà, hôm nay ta muốn để cho ngươi nợ máu phải trả bằng máu!

Ở Thánh Triều không thể tư đấu, nhưng chỉ cần không lấy mạng người thì tối đa chỉ bị nhốt vài ngày mà thôi.

- Hừ! Chỉ bằng ngươi à!

Kỳ Tà khinh thường cười lớn, trực tiếp cầm đao chém tới chỗ tên nam tử áo xám kia, hai người cách nhau không tới mười mét, cơ hồ là chưa kịp nháy mắt cái nào thì đao phong của Kỳ Tà đã chém tới chỗ tên nam tử áo xám kia.

Trong lúc điện quang hỏa thạch, thân hình của nam tử áo xám lóe lên, sau đó biến thành ba đạo tàn ảnh, từ các hướng khác nhau quất trường tiên về phía Kỳ Tà.

- Đây là pháp thuật phân thân à?

Tần Quân tò mò lên tiếng hỏi, Pháp Ngoại Phân Thân của hắn có thể hóa thành ngàn đạo thân ảnh, cho nên hắn còn cho rằng đối phương cũng biết Pháp Ngoại Phân Thân.

- Chỉ là tàn ảnh mà thôi.

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu cười nói, pháp thuật kiểu này ở trong mắt gã không khác gì trò hề.

Tần Quân cẩn thận cảm thụ một phen, phát hiện hai đạo tàn ảnh trong đó không có linh lực ba động.

Sau khi trải qua Trận Đạo Bí Tự, khiến cho tâm linh của hắn nhạy cảm hơn hẳn người thường, chỉ cần chăm chú quan sát thì có thể phát hiện ra thật giả, loại cảm giác này quả thật rất thần kỳ, nhưng thật sự có tồn tại.

Ngay tại lúc Kỳ Tà và nam tử áo xám kia đang đánh nhau khí thế bừng bừng, từ Thánh Hoàng Phong có một đạo thân ảnh bay tới, gã đạp lên hư không bay tới, dưới chân lóe ra kim quang lấp lánh, đi tới hệt như thiên thần.

Đây chính là Thái Tử Cầm của Thánh Triều!

- Tần Đế sao, ta lại muốn xem xem ngươi có bí hiểm như trong lời đồn hay không.

Thái Tử Cầm lẩm bẩm, vẻ mặt lạnh lùng, giống như gã chỉ đi ra ngoai du ngoạn một chuyến mà thôi.

Tần Quân cũng không chú ý tới Thái Tử Cầm đang bay về phía bọn họ, hắn đang hào hứng bừng bừng xem Kỳ Tà đánh nhau với tên nam tử mặc áo xám kia.

Hai đạo tàn ảnh theo sát nhau, khiến cho tên nam tử áo xám thoáng chốc chiếm được thế thượng phong, Kỳ Tà không thể phân biệt ra được ai thật ai giả, tương đương với lấy một địch ba.

Rất nhanh gã liền phát hiện hai đạo thân ảnh trong số đó là giả, chỉ là hai đạo bóng dáng, nhưng vậy thì đã sao?

Tu vi của gã và tên nam tử mặc áo xám kia ngang nhau, lại không có được Trận Đạo Bí Tự như Tần Quân, căn bản không thể phân ra được thật giả.

Nhưng Kỳ Tà không hổ là người được gọi là Ma Kiệt, không chút hốt hoảng, rất nhanh liền phát hiện ra điểm khác nhau giữa bản thể và tàn ảnh, không hề phòng thủ nữa, cũng có thể tiến hành tấn công.

Hai bên ở trên không trung không ngừng bay lượn giao thủ, trường tiên của nam tử áo xám kia như rắn độc, hắc đao của Kỳ Tà thì lại vô cùng sắc bén, hai bên ngươi tới ta đi, người đứng bên dưới xem chiến đều cảm thấy hồi hộp nghẹt thở, lớn tiếng hò hét cổ vũ.

Tần Quân xem như hiểu rõ, Kỳ Tà chắc là sẽ thắng, tuy rằng tu vi ngang nhau, nhưng tốc độ và đao pháp của Kỳ Tà đều nhanh không thể nào tưởng tượng nổi, nếu như Tần Quân mà không dùng tới Trận Đạo Bí Tự và thần thông đoán trước tương lai thì cũng không thể nào nhìn thấy rõ động tác của Kỳ Tà.

Tên nam tử áo xám kia thì ngày càng thê thảm.

Tàn ảnh mất đi hiệu lực, Kỳ Tà càng đánh lại càng hăng, trường tiên của gã liên tục bị đánh lùi, nhanh chóng rơi vào thế hạ phong, bất cứ lúc nào

cũng có thể bị chém bay đầu.

Chỉ đứng xem một lát, Tần Quân liền cảm thấy nhàm chán, tuy rằng chiến lực của Kỳ Tà khiến cho hắn cảm thấy kinh hãi, nhưng hắn cũng không hề sợ, nếu như thật sự đánh nhau thì hắn vẫn rất có lòng tin, bất quá hắn luôn cảm thấy dường như Kỳ Tà vẫn chưa dốc hết sức.

- Không hổ là Thánh Triều, thiên tài ở nơi này quả thực rất lợi hại.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói, gã từng thu vô số đệ tử và đồ tôn, liếc mắt một cái liền nhìn ra Kỳ Tà này có tư chất bất phàm, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, ngay cả gã cũng có lòng mến tài.

Tần Quân thì một mực suy xét:

- Sao ta cứ có cảm giác dường như đã gặp người này ở đâu đó rồi thì phải!

Hơn nữa hình như còn là lúc vừa mới xuyên việt nữa, hắn trầm tư suy nghĩ, nhưng lại không thể nào nghĩ ra được.

------oOo------

Chương 537: Thiên Từ Thần Thông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hết cách rồi, từ lúc xuyên việt thức tỉnh tới nay, hắn đã trải qua rất nhiều việc, khó mà nhớ rõ ràng mọi thứ được, huống hồ gì hắn lại chưa từng trao đổi gì với Kỳ Tà.

- A? Lẽ nào lại là hắn?

Tần Quân sờ lên cằm giật mình thầm nói, hắn đột nhiên nhớ lại lúc hộ tống Thường Thiếu Thiên trở lại Huyền Linh Tông trước kia, ở Thanh Đàn Thành gặp được một thiếu niên ma tộc, bởi vì đó là lần đầu tiên hắn gặp phải ma tu, cho nên trong đầu vẫn có chút ấn tượng.

Càng nghĩ hắn lại cảm thấy rất có khả năng.

Lúc này đột nhiên có một tiếng quát lớn truyền tới từ phía sau lưng bọn họ:

- Tặc tử to gan, dám cả gan giết chết vương gia và binh sĩ địa quân của Thánh Triều ta, tội ác tày trời!

Sóng âm cuồn cuộn, khiến cho những người có mặt ở quanh quảng trường đều nghe thấy rõ ràng.

Mấy người Tần Quân quay đầu lại nhìn, ngay cả Kỳ Tà và thanh niên áo xám đang chiến đấu kịch liệt cũng không khỏi dừng lại.

Uy áp của Kim Tiên cảnh giáng xuống như hồng thủy, khiến cho hô hấp của tất cả mọi người trở nên dồn dập.

- Kim Tiên cảnh nhất trọng.

Cửu Linh Nguyên Thánh nheo mắt cười nói, ngữ khí vô cùng nhẹ nhàng.

Hằng Nga mặt không đổi sắc, còn Dịch lão đầu thì đang đứng bên đường uống rượu, Tần Quân thì hứng thú bừng bừng nhìn người đang nói, một thân tử kim cẩm y, đầu đội kim quan, hai tay chắp ở sau lưng, đạp lên hư không đi tới, dáng vẻ nhìn qua vô cùng phong cách và oai vệ.

Nếu như Tần Quân mà là thiếu nữ thì chắc là hai mắt cũng lấp lánh ngôi sao mất rồi.

- Đây không phải là Thái Tử Cầm sao?

- Sao hắn lại tới đây làm gì? Nghe ý tứ của mấy lời hắn vừa nói thì hình như hung thủ giết Tương Nghiễm Vương đang ở gần đây sao?

- Hí —— Thật hay giả đây?

- Mau chạy đi thôi, cẩn thận bị ngộ sát bây giờ!

Đám tu sĩ ở xung quanh lập tức hoảng loạn giải tán, sợ mình chạy chậm thì sẽ bị ảnh hưởng tới vậy.

Tên nam tử áo xám cắn răng xoay người hóa thành một đạo hắc ảnh nhảy

lên phía sau một mái hiên, biến mất không thấy đâu, đợi tới lúc Kỳ Tà phản ứng lại thì đã không cách nào nhìn ra hướng gã chạy trốn.

- Thôi đi vậy!

Kỳ Tà đáp xuống mái nhà, xoay người nhìn về phía Thái Tử Cầm, trên mặt tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Ánh mắt lại không khỏi nhìn về phía mấy người Tần Quân ở trên con đường cách đó không xa, gã nhướng mày, miệng lẩm bẩm:

- Chẳng trách ngay cả Thái Tử Cầm cũng đi ra, hóa ra là vì để đối phó với hắn.

Thái Tử Cầm đối chiến với Tần Đế?

Kỳ Tà nhếch môi, trên mặt lộ ra nụ cười tà mị, trận đấu kiểu này bình thường rất khó mà gặp được.

- Ô, ngươi là ai đó?

Tần Quân ngoáy lỗ tai cười hỏi, thái độ khinh khỉnh khiến cho Thái Tử Cầm nhíu chặt mày, Tần Quân mặc bạch y thêu tơ vàng, mái tóc đen dài cột ở sau đầu, hai sợi dây mảnh dài theo gió bay bay, lại thêm gương mặt vô cùng tuấn mỹ của hắn, ngay cả Thái Tử Cầm cũng không khỏi cảm thán, quả là một vị thiếu niên lang tuấn mỹ!

Tán thưởng thì tán thưởng, gã cũng sẽ không hạ thủ lưu tình!

- Chính là ngươi làm đúng không!

Ánh mắt của Thái Tử Cầm nhìn chằm chằm về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, về phần Tần Quân thì bị gã cố ý không ngó tới, sở dĩ không nói ra thân phận của Tần Quân chính là vì Thánh Hoàng đã hạ lệnh, tuy rằng gã không hỏi lý do là gì, nhưng cũng đoán được phần nào.

Gần đây ở trong Thánh Thành có một số kẻ càng ngày càng phách lối, vừa đúng lúc mượn khối đá cứng là Tần Quân để mài hết góc cạnh của bọn họ, dù sao thì Thánh Hoàng đã bày mưu tính kế ở Quan Thiên Đại Hội rồi, cho nên bây giờ lấy Tần Quân ra làm công cụ thì cũng không có gì phải e ngại.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói:

- Sao hả, ngươi muốn động thủ với ta à?

Kim Tiên cảnh nhất trọng khiêu chiến với Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu tọng…

Mấy người Tần Quân, Hằng Nga và Dịch lão đầu đều lộ ra vẻ cổ quái, nhưng bọn họ cũng có thể hiểu được, dù sao thì với tu vi của Thái Tử Cầm khẳng định không cách nào nhìn thấu Cửu Linh Nguyên Thánh nông sâu ra sao, lòng tự đại mù quáng đôi khi sẽ tạo thành những hậu quả trí mạng.

- Hừ!

Thái Tử Cầm hừ lạnh một tiếng, cũng không tốn miệng lưỡi gì nhiều, lúc này gã giơ hai tay lên, nâng hai tay cao qua đầu.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đột nhiên cảm giác thân thể giống như bị vật gì đó nặng mấy vạn cân đập trúng, đồng thời cảm giác này còn nhanh chóng tăng thêm.

Sắc mặt Tần Quân có chút biến hóa, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thái Tử Cầm, phát hiện gã chỉ nâng hai tay lên thôi chứ không có bất kỳ ảo giác dị thường nào, chẳng lẽ gã có thể khống chế được trọng lực hay sao?

Hay là nói gã có được một loại lực lượng đặc biệt nào đó mà mắt thường không cách nào nhìn ra được?

Trên mặt của Cửu Linh Nguyên Thánh cũng lộ ra vẻ ngạc nhiên, hỏi:

- Đây là thần thông gì thế này, giống như ngươi đã hòa thành một thể với phiến thế giới này vậy.

Lời này nói ra lập tức khiến cho Thái Tử Cầm biến sắc, lúc này gã liền đẩy hai tay về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, trong nháy mắt, lực lượng vô hình giống như bài sơn đảo hải ập tới, trực tiếp đánh nát bấy phòng ốc và đường đi ở xung quanh, đánh úp về phía Cửu Linh Nguyên Thánh.

Vì để đề phòng Tần Quân bị thương, Cửu Linh Nguyên Thánh không hề

né tránh, gã giơ tay phải lên, một tay ngăn được lực lượng vô hình này, cuồng phong nhấc lên, thổi hoàng bào của gã tung bay phất phới.

- Đây là lực lượng gì thế này…

Tần Quân kinh hãi nói, hắn vận dụng cả Trận Đạo Bí Tự mà cũng không thể nhận ra được cổ lực lượng này, chỉ có thể cảm giác được Thái Tử Cầm dường như đã hợp thành một thể với không khí, lực lượng mà gã vận dụng lại càng quỷ dị giống như khí áp vậy.

Rốt cuộc người này có lai lịch thế nào đây?

Tần Quân nhíu mày suy nghĩ, nhưng hắn cũng không khẩn trương, chỉ bằng chút lực lượng ấy mà cũng muốn đánh bại Cửu Linh Nguyên Thánh sao?

Quả là trò cười lớn của thiên hạ!

Quả nhiên, Cửu Linh Nguyên Thánh đột nhiên vung tay, một cổ lực lượng vượt xa Thái Tử Cầm giống như cuốn phăng mọi thứ, trực tiếp hất bay Thái Tử Cầm.

Nhưng Thái Tử Cầm dẫu sao cũng là cường giả Kim Tiên cảnh, không phải loại bao cỏ như Hứa Thiên Hữu, cho nên nhanh chóng ổn định lên trên không trung.

- Cư nhiên có thể triệt tiêu Thiên Từ Thần Thông của ta!

Trong lòng Thái Tử Cầm nhấc lên từng đợt sóng to gió lớn.

Sở dĩ gã có thể ngồi trên vị trí thái tử tám ngàn năm, chính là nhờ vào loại thần thông này, khiến cho các huynh đệ tỷ muội khác của gã không thể nào thắng nổi gã.

------oOo------

Chương 538: Dã tâm của Thánh Hậu

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần thông này không tệ, nhưng tu vi của ngươi quá thấp!

Cửu Linh Nguyên Thánh bỏ đi cái vẻ mặt hòa ái, biến thành cái đầu sư tử hung tợn, gã hét một tiếng giận dữ, há mồm liền nhảy về phía Thái Tử Cầm, hành động của gã quá đột nhiên nên Thái Tử Cầm còn chưa kịp có phản ứng gì đã bị nuốt trọn vào trong miệng sư tử.

Quá dứt khoát!

Thần thông Thôn Phệ Thiên Địa của Cửu Linh Nguyên Thánh cần phải nhanh, chuẩn, dứt khoát!

Cứ thế tợp một ngụm ngon ơ!

Sau đó, Cửu Linh Nguyên Thánh, sau khi đã trở về trạng thái bình thường, mới liếm liếm môi cười nói:

- Vị cũng bình thường thôi.

Dù đây không phải lần đầu tiên Tần Quân nhìn thấy cảnh này, nhưng vẫn không khỏi nuốt nước miếng sợ hãi, quá bạo lực, quá kinh tởm!

Dù thần thông này lợi hại đến mấy thì hắn cũng chẳng thèm muốn!

Mất hết phong độ của bậc đế hoàng!

Sau này đi tán gái, không chừng người ta còn chê miệng hắn thối.

Nếu Cửu Linh Nguyên Thánh nghe được những suy nghĩ này của hắn, thế nào cũng buồn bực không thôi.

Thần thông này chính là đại bản lĩnh uy chấn thiên hạ của gã!

- Những người bị ngươi nuốt vào đều chết hết rồi sao?

Tần Quân tò mò hỏi.

- Tùy xem tâm trạng ta thế nào, tiểu tử ban nãy cứ giữ lại cho hắn một mạng đã, không chừng sau này lại có ích lợi gì.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhún vai cười nói, Tần Quân gật đầu, hắn cũng nhận thấy Thái Tử Cầm là người có lai lịch bất phàm, thấy rõ được cái khí khái của hoàng gia.

Đám tu sĩ đứng ở xa xa đều hoảng sợ nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, ngay cả Kỳ Tà đứng trên mái hiên cũng không khỏi run rẩy.

Thái Tử Cầm dễ dàng bị đánh bại thế sao?

Hơn nữa còn bị ăn...

Kỳ Tà nuốt một ngụm nước bọt, gã biết rõ thực lực của Thái Tử Cầm, dù tu vi không thuộc dạng cao nhất, nhưng dựa vào Thiên Từ Thần Thông, tại Thánh Thành này, thực lực của Thái Tử Cầm có thể xếp vào nhóm mười người đứng đầu, len tới hàng Thiên Bảng.

Tần Quân quay đầu lại, nhìn về phía Kỳ Tà, cười nói:

- Ngươi qua đây một chút.

Thiên phú của Kỳ Tà rất tốt, hắn cũng là người mến tài, nên muốn mượn sức.

Ai mà ngờ, Kỳ Tà vừa nghe vậy liền quay đầu bay đi, còn bay ngoắt với tốc độ cao nhất, Tần Quân thấy vậy vừa thấy tức vừa thấy buồn cười.

- Chúng ta làm gì tiếp theo?

Hằng Nga hỏi, hiện nàng cũng chẳng có hứng đi dạo tiếp nữa.

Tần Quân nhìn về phía Thánh Hoàng Phong, nói:

- Về tửu lâu trước đã!

Nhiệm vụ cưỡng chế yêu cầu hắn phải tham dự Quan Thiên Đại Hội, lỡ hiện tại hắn giết Thánh Hoàng, khiến Quan Thiên Đại Hội không thể cử hành như dự kiến thì biết sao giờ?

Sụt mất năm cấp ngay tắp lự?

Tổn thất này lớn quá, chịu không nổi...

Hơn nữa, Thánh Hoàng đã biết thực lực của Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương mà vẫn dám mời hắn, hắn còn đương giấu con bài chưa lật nào, lại nhớ tới lần trước, Tần Quân phỏng đoán Thánh Hoàng đã thần phục được một thế lực khổng lồ và thần bí nào đó, Tần Quân cảm thấy mình cần phải điều tra rõ thực lực của Thánh Hoàng cái đã.

- Sao Thân Công Báo vẫn chưa quay lại tìm trẫm chứ?

Tần Quân vừa đi vừa lẩm bẩm, Thân Công Báo tới Thánh Triều trước hắn lâu như vậy, hắn thằng nhãi này cũng làm được nên chuyện gì đó.

Hắn không lo Thân Công Báo đương trốn, bởi trung thành độ của Thân Công Báo đã lên tới chín mươi bảy, sau khi tới Thánh Triều, trung thành độ còn đột nhiên tăng lên, điều này khiến Tần Quân cảm thấy quái lạ không thôi.

- Có lẽ là do tin tức về bệ hạ chưa tới được tai hắn.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói, gã từng được nghe nói về Thân Công Báo, nghe nói rằng đây là một vị văn thần vô cùng tài giỏi, còn có được tu vi Chân Tiên cảnh.

Tần Quân gật đầu, bốn người đi về phía Vọng Bắc tửu lâu, dọc đường đi không ai dám ngăn lại, nhìn thấy họ liền vội vàng trốn đi như thủy triều rút.

...

Tin Thái Tử Cầm bị một con sư yêu nuốt trọn chỉ với một cú đớp lan khắp Thánh Thành, khiến lòng người không khỏi hoảng sợ.

Trong Thánh Hoàng Phong, tại ngự hoa viên.

Thánh Hoàng đương cùng Thánh Cơ nghỉ ngơi, trò chuyện đột nhiên nhíu chặt mày, bàn tay cầm chén trà bỗng siết lại, choang một tiếng, chén trà vỡ nát, nước trà văng tung tóe trên chiếc bàn đá.

- Sao thế?

Thánh Cơ quan tâm hỏi.

- Cầm nhi gặp chuyện rồi!

Thánh Hoàng trầm giọng nói, hết thảy những chuyện xảy ra trong Thánh Thành đều hiện rõ mồn một trước mắt gã, vậy nên cái cảnh Cửu Linh Nguyên Thánh nuốt trọn Thái Tử Cầm cũng bị gã nhìn thấy.

Tiếc rằng mọi chuyện xảy ra quá nhanh, làm gã không kịp ra tay ngăn lại.

Thánh Cơ nhíu mày hỏi:

- Thái Tử Cầm là một trong mười cao thủ đứng đầu Thánh Thành, sao có thể gặp chuyện gì?

Đáy mắt nàng hiện lên ý mừng, vốn Thái Tử Cầm chẳng phải đứa con nàng dứt ruột đẻ ra, vị trí Thái tử vốn là vị trí quan trọng, quyền lực nắm giữ trong tay cũng vô cùng lớn, trước giờ Thái Tử Cầm vẫn ngồi vững trên vị trí ấy, thành thử những đứa con trai của nàng, không đứa nào có cơ hội đoạt được cái ghế cao quý kia, vậy nên, khi nghe tin Thái Tử Cầm gặp chuyện không may, cảm xúc đầu tiên dấy lên trong lòng nàng là vui sướng, dầu vậy, nàng vẫn che giấu được cái cảm xúc không nên có đó.

Trong lòng lại vui vẻ vô cùng!

- Tần Đế tới.

Thánh Hoàng chậm rãi đứng dậy nói, lời vừa nói ra, Thánh Cơ liền tái mặt, rồi nàng cũng đứng lên theo.

- Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ? Còn nửa tháng nữa là tới Quan Thiên Đại Hội!

Thánh Cơ vội vàng hỏi, họ từng phân tích thực lực của Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương, thắng được Bình Thiên Yêu Tôn, hiển nhiên là thắng được Thánh Triều, huống chi gần đây, ở thế lực của Tần Đế còn xuất hiện một vị cường giả thần bí có danh xưng Cửu Linh Nguyên Thánh, nghe nói vị này còn đoạt được cái chức tùy tùng của Na Tra.

Hiện, ai chẳng biết người đứng bên Tần Quân là kẻ cực mạnh, hắn chỉ cho phép thuộc hạ nào có sức mạnh tuyệt đỉnh đứng bên mình.

Điều này chẳng phải đang nói, Cửu Linh Nguyên Thánh đã trở thành thuộc hạ mạnh nhất dưới trướng Tần Đế sao?

- Đêm nay, trẫm sẽ qua đàm phán với hắn.

Thánh Hoàng trầm giọng nói, gã cảm nhận được Thái Tử Cầm còn sống, qua đó có thể thấy được, Tần Quân đang cố tình ép gã hiện thân.

Thánh Cơ sầu lo hỏi:

- Hiện người của Thần Điện chưa tới, đi gặp gỡ trực tiếp thế này có ổn không?

Nếu là trước đây, nàng nhất định sẽ cho rằng Thánh Hoàng là người vô địch thiên hạ, nhưng từ khi thấy Thánh Hoàng bị Bình Thiên Yêu Tôn đánh bại, nàng không còn nghĩ thế.

Hơn nữa, Bình Thiên Yêu Tôn đã bị thuộc hạ của Tần Quân hạ gục, vừa so sánh liền thấy được sự chênh lệch quá hiển nhiên.

------oOo------

Chương 539: Ma Hoàng và Thánh Hoàng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Yên tâm, trẫm có cách khiến hắn không dám ra tay.

Thánh Hoàng trầm giọng nói, gã thoáng ngừng một chút, rồi đá sang chuyện khác:

- Quan Thiên Đại Hội sắp tới ngày tổ chức, kế hoạch giết Tần Quân cũng phải bắt đầu, đến trẫm cũng không dám chắc mọi chuyện sẽ thành công, nên ngươi cũng phải chuẩn bị kế hoạch dự phòng, mẫu hậu quá tham vọng, trẫm không muốn Thánh Triều bị nàng thâu tóm.

Dù hiện tại gã vẫn dung túng Thánh Hậu, nhưng quan niệm của thế giới này vốn là trọng nam khinh nữ, nếu khiến Thánh Hậu cầm quyền thì gã quá đỗi hổ thẹn với liệt tổ liệt tông.

Nhắc tới Thánh Hậu, Thánh Cơ liền bất giác nhíu mày.

Lão thái bà này, khó đối phó.

...

Đêm xuống.

Tần Quân đương ngồi trong phòng luyện khí, thì bỗng nhiên một cơn gió lạnh ập tới thổi tung cửa sổ, khiến hắn giật mình mở mắt.

- Kẻ nào đến đó?

Kẻ mở miệng không phải Tần Quân, mà là Cửu Linh Nguyên Thánh, người vừa xuất hiện chắn trước Tần Quân chỉ trong nháy mắt, Hằng Nga cũng theo sau, hai bọn họ ngụ ở phòng bên, có thể nhanh chóng có mặt.

Ánh trăng hắt vào từ khung cửa sổ, một bóng dáng hư ảo dần ngưng thực, người tới khoác kim quang hoàng bào, uy vũ như thiên đế, hiển nhiên, vị này chính là Thánh Hoàng.

- Thánh Hoàng sao?

Tần Quân ngồi trên giường cười hỏi, nơi nào ở Thánh Triều cũng có tượng của Thánh Hoàng, đương nhiên là hắn từng trông thấy mấy pho tượng này.

Gương mặt hắn ngập cái vẻ khiêu khích như mèo bắt được chuột, không ngờ Thánh Hoàng dám đích thân đi gặp hắn, đây là đang lao đầu vào chỗ chết hay là lao đầu vào chỗ chết nha?

- Không hổ là vị Tần Đế đang khiến cả Nam Vực phải xôn xao bàn tán, còn trẻ tuổi mà đã chín chắn vậy rồi.

Thánh Hoàng cười nói, giọng điệu gã như một trưởng bối hòa ái, thế nhưng khi ánh mắt hắn đảo qua Cửu Linh Nguyên Thánh và Hằng Nga thì đồng tử không khỏi rụt lại.

Mạnh quá!

Chỉ Hằng Nga cũng đủ khiến gã cảm thấy một sức ép cực lớn, huống chi là cường giả có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh ở tầng cao nhất như Cửu Linh Nguyên Thánh, đối với thần thức của Thánh Hoàng thì Cửu Linh Nguyên Thánh chẳng khác nào một lỗ đen không đáy, cứ lại gần là bị nuốt chửng.

- Thánh Hoàng, ngươi không biết rằng gặp trẫm là một chuyện vô cùng nguy hiểm sao?

Tần Quân híp mắt cười hỏi, dám xưng trẫm trước mặt Thánh Hoàng, nếu chuyện này bị lan ra, chắc chắn sẽ dậy lên một trận sóng to gió lớn.

- Tần Đế cứ đùa, đều là nhân tộc, sao phải làm khó nhau?

Thánh Hoàng làm bộ tươi cười nhưng trong lòng lại nghĩ khác.

- Ha hả!

Tần Quân dùng cái điệu cười mang hàm ý giễu nhại mà kiếp trước thường được sử dụng trên internet.

Thánh Hoàng dù không hiểu được hàm ý, nhưng vẫn nghe ra sự trào phúng ẩn trong nụ cười ấy của Tần Quân.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười khinh bỉ:

- Không dám đích thân tới, Thánh Hoàng cũng chỉ đến thế mà thôi!

Tần Quân nghe vậy, không khỏi giật mình, đang bảo sao lão tiểu tử này dám to gan lớn mật nhường vậy, ra Thánh Hoàng trước mắt này không phải chân thân, giảo trá thật.

- Dù là Thánh Hoàng thì trẫm cũng phải cẩn thận chứ, đúng không?

Thánh Hoàng cười nói, có vẻ như không hề tức giận trước lời khiêu khích của Cửu Linh Nguyên Thánh.

Thánh Hoàng tại vị đã hơn vạn năm, còn sóng gió gì mà chưa trải qua

chứ?

Hằng Nga có chút sốt ruột, bèn hỏi:

- Nói đi, có chuyện gì?

Nếu là thường ngày, hẳn Thánh Hoàng cũng có sẽ xao xuyến trước vẻ đẹp khuynh quốc khuynh thành của Hằng Nga, nhưng giờ trong lòng gã chỉ chứa đầy sự kiêng dè.

- Hi vọng các ngươi thả Thái Tử Cầm ra.

Thánh Hoàng trầm giọng nói, lòng gã bất đắc dĩ vô cùng.

Thế giới mà Thánh Triều ngụ tại có tên Nam Vực Thiên Thế Giới, được lưu truyền từ thời thượng cổ tới nay.

Khi Thái Tử Cầm còn nhỏ, từng vô tình đạt được truyền thừa của Nam Vực Thiên Thế Giới, truyền thừa ấy tên là Thiên Từ Thần Thông.

Ở Nam Vực Thiên Thế Giới, không ai có thể giết Thái Tử Cầm, gã chẳng khác nào thiên đạo của Nam Vực Thiên Thế Giới, nếu giao chiến tại đây, ngoài Thánh Hoàng ra thì cả Thánh Triều này không ai có thể thắng gã.

Tiếc rằng Thái Tử gặp phải Cửu Linh Nguyên Thánh, thần thông Thôn Phệ Thiên Địa của Cửu Linh Nguyên Thánh quá mạnh, khiến gã chưa kịp có phản ứng gì đã bị nuốt vào bụng.

Xét cho cùng, là do bọn họ không biết thực lực của Cửu Linh Nguyên Thánh.

- Sao phải thả?

Tần Quân mỉm cười hỏi, ba tiếng ấy khiến trái tim Thánh Hoàng quặn lại.

- Trẫm có thể nói cho các ngươi phương pháp để vương quốc thăng lên thành hoàng triều!

Thánh Hoàng trầm giọng nói, vẻ mặt đau đớn vô cùng.

Phương pháp để thăng thành hoàng triều!

Tần Quân khấp khởi không thôi, Đại Tần càng lúc càng mạnh, hắn cũng đang tìm phương pháp giúp vương quốc Đại Tần thăng lên thành hoàng triều, hiện hắn chỉ biết là cần Khí Vận Thần Thú tương trợ, nhưng cụ thể phải làm sao thì hắn hoàn toàn không biết.

Hắn từng hỏi Ngạo Vô Kiếm của hoàng triều Nam Trác, nhưng Ngạo Vô Kiếm cũng không biết, thậm chí còn nói rằng trong quốc khố của hoàng triều Nam Trác cũng không có ghi chép gì về điều này.

Thấy Tần Quân không nói gì, Thánh Hoàng bèn tiếp lời:

- Cho tới này, các hoàng triều đều cần tới sự trợ giúp của Thánh Triều mới có thể gầy dựng nên, không một vương quốc nào có thể tự mình thăng cấp thành hoàng triều, hoàng triều không đơn giản chỉ cần địa bàn và thực lực là đủ, mà khí vận cũng vô cùng quan trọng.

Khí vận!

Tần Quân cảm thấy thực đau đầu, lại là cái từ này.

Bảo sao Ngạo Vô Kiếm cũng không có tin tức gì về phương diện này, ra là đã bị Thánh Triều phong tỏa hết, đúng là thủ đoạn!

- Chậc chậc, thì ra tu sĩ Nam Vực ngày càng yếu là bởi ngươi giở trò!

Tiếng cười lạnh của Dịch lão đầu vang lên, Thánh Hoàng quay đầu lại theo bản năng, Dịch lão đầu không biết đã đứng sau gã tự bao giờ, bốn mắt nhìn nhau, Thánh Hoàng giật mình tới độ bất giác lui bước.

- Ngươi là ai?

Thánh Hoàng nghiến răng nghiến lợi hỏi, lòng gã cuộn trào bao hoảng hốt và sợ hãi, điên cuồng gào thét:

- Không thể nào! Chắc chắn là không thể nào! Chắc chắn không phải là người nọ...

Dịch lão đầu cười châm chọc, hỏi:

- Ngươi không biết ta?

Tần Quân, Hằng Nga và Cửu Linh Nguyên Thánh quay sang nhìn nhau, chẳng nhẽ Dịch lão đầu và Thánh Hoàng biết nhau?

- Ngươi...ngươi là Ma...

Thánh Hoàng bắt đầu lắp bắp.

Úi chà!

Chẳng nhẽ Thánh Hoàng được sinh ra từ thời Ma Hoàng còn tồn tại?

Nhìn cái vẻ mặt trào phúng khác thường của Dịch lão đầu, Tần Quân bỗng nhiên cảm thấy hẳn có chuyện gì sâu xa đang bị ẩn giấu đây!

- Ha hả, vạn năm trôi qua, ta còn đang không rõ Thánh Triều kia đột nhiên từ đâu chui ra, ra là Hạ gia nhà các ngươi sao.

Dịch lão đầu vẫn đang cười, nhưng điệu cười của lão không khỏi khiến người ta lạnh lẽo.&

------oOo------

Chương 540: Ma Hoàng và Thánh Hoàng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mồ hôi lạnh của Thánh Hoàng vã đầm đìa, gã nuốt nước miếng nói:

- Không thể nào! Chẳng phải ngươi đã bị Thần Điện giết chết sao?

Thần Điện?

Mọi người không khỏi nhíu mày, ánh mắt Dịch lão đầu bắn ra tia sáng lạnh, chiếu rực căn phòng u ám, lão cố dằn cơn giận sắp nổ tung xuống, hỏi:

- Thế lực trấn áp ta ngày trước tên Thần Điện sao?

Tần Quân cũng siết chặt song quyền, dựa trên lời của Nam Cung Liệt Thiên của Thâm Uyên Môn, Tiểu Chúc Long cũng bị Thần Điện bắt đi, hắn không tin có tận hai cái Thần Điện đương nhăm nhe Nam Vực, hiểu nhiên là cái thế lực bắt Tiểu Chúc Long cũng là cái thế lực trấn áp Dịch lão đầu!

- Đúng vậy!

Thánh Hoàng nghiến răng nghiến lợi đáp lại, tình hình đã vượt khỏi dự tính của gã, gã sao có thể ngờ rằng Ma Hoàng đã chết hơn vạn năm lại xuất hiện ở nhân gian, hơn nữa còn đi cùng Tần Quân.

Chẳng nhẽ Tần Quân nổi lên nhanh như vậy là bởi sự hiện diện của Dịch lão đầu?

Ý nghĩ ấy vừa nảy sinh, Thánh Hoàng đã thấy thực có lý.

Gã từng được chứng kiến cảnh Ma Hoàng chiến đấu, cho đến giờ nhớ lại vẫn còn thấy run rẩy.

Sau thời đại của Ma Hoàng, dẫu lớp lớp anh tài vẫn không ngừng xuất hiện, nhưng không ai có thể đạt tới ngưỡng của Ma Hoàng, Bình Thiên Yêu Tôn cũng vậy, mỗi khi đêm thanh cảnh vắng, Thánh Hoàng lại hồi tưởng lại cái thời đại ấy.

- Tú Nhi đâu, giờ nàng thế nào rồi?

Dịch lão đầu hỏi, giọng nói trầm thấp, khiến Tần Quân cảm giác có gì đó không ổn.

Cái đệch!

Chẳng nhẽ Dịch lão đầu cùng phe với Thánh Hoàng à?

Cửu Linh Nguyên Thánh và Hằng Nga cũng bắt đầu cảnh giác, Dịch lão đầu vẫn luôn vô cùng thần bí, đến cả Cửu Linh Nguyên Thánh cũng phải dè chừng, kẻ địch như vậy đáng sợ vô cùng.

- Mẫu hậu hiện đang là đương kim Thánh Hậu.

Thánh Hoàng đáp lại, đáy mắt lấp lánh niềm vui sướng.

Không ngờ Dịch lão đầu vẫn còn nhớ Thánh Hậu?

Nói không chừng, có thể dựa vào Thánh Hậu để dụ Dịch lão đầu phản chiến?

Tần Quân không khỏi chống đầu đau đớn, mẹ nó chứ, sao cái chuyện cẩu huyết này lại xảy ra ngay bên mình?

- Hừ! Mẹ con nhà ngươi đúng là phường dã tâm!

Dịch lão đầu lạnh giọng nói:

- Mau giao phương pháp khiến vương quốc thăng cấp thành hoàng triều, nếu không thì đêm nay ta sẽ giết sạch Thánh Hoàng Phong!

Sắc mặt Thánh Hoàng đột nhiên sầm lại, không ngờ Dịch lão đầu lại trở mặt nhanh như vậy.

Tần Quân thì hiểu được phần nào câu chuyện, qua cuộc đối thoại giữa hai người có thể thấy, Thánh Hoàng rõ ràng không phải con của Dịch lão đầu, người tình xưa cùng con của ả và nhân tình chiếm cứ giang sơn của lão, sao lão có thể ngọt nhạt được?

Nếu Tần Quân gặp phải tình huống này, thì hắn ắt sẽ đào tung cái Thánh Triều lên!

- Giao Thái Tử Cầm ra đây đã!

Thánh Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói, đứa con hắn thương nhất là Thái Tử Cầm, bởi mẫu thân của Thái Tử Cầm chính là người mà cả cuộc đời này gã yêu nhất, tiếc rằng linh hồn nàng đã về với Hoàng Tuyền.

Tần Quân không đáp lại, nhìn quăng cho gã một ánh nhìn đầy ẩn ý, khiến gã không khỏi rợn rợn.

Bầu không khí bỗng trở nên nặng nề.

Mồ hôi lạnh trên trán Thánh Hoàng càng lúc càng nhiều, gã gằn giọng nói:

- Tần Đế, ngươi phải xem chừng thực lực của Thần Điện, thứ như Bình Thiên Yêu Tôn, Thần Điện chỉ cần một ngón tay là nghiền chết, khi ngươi chưa đủ lông đủ cánh thì đừng hành xử theo cảm tính!

Nói thì nghe như đang khuyên bảo, nhưng thực chất đang ngầm nói rằng: Lão tử có Thần Điện chống lưng, ngươi tôn trọng ta chút đi!

Tần Quân lạnh giọng quát:

- Ngươi đang ép trẫm diệt Thánh Thành đó!

Lời này đầy mùi thuốc súng.

Bấy giờ, Dịch lão đầu mới truyền âm cho Tần Quân rằng:

- Tần Quân, lần này cứ tha cho hắn đi, Thần Điện thực sự rất mạnh!

Dịch lão đầu biết lực lượng hiện tại của Tần Quân mạnh thế nào, Cửu Linh Nguyên Thánh là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, rất mạnh, nhưng chưa là gì khi so với Thần Điện.

Tần Quân nghe vậy, lòng không khỏi chùng xuống.

Thần Điện rất mạnh!

Bốn chữ này không khỏi khiến Tần Quân đau đầu, mọi chuyện quả nhiên đang diễn biến theo chiều hướng xấu nhất.

Thánh Hoàng đứng ngược hướng với ánh trăng nên khó mà thấy rõ sắc mặt gã, điều này khiến Tần Quân càng bức bối, hắn không thích bị kẻ địch nắm thóp cảm xúc mình.

Nhưng nếu hiện giờ giết Thánh Hoàng, thì sẽ chọc giận Thần Điện, khi ấy, Quan Thiên Đại Hội nhất định sẽ bị hủy bỏ do chiến tranh, nhiệm vụ cưỡng chế không được hoàn thành, bị sụt năm cấp, ngẫm lại đã thấy đau lòng.

Hơn nữa, khi thế cân bằng bị đánh vỡ, hắn sẽ phải đối diện với bao phiền toái mà Thần Điện đem tới, đến cả Dịch lão đầu cũng khuyên hắn nhượng bộ.

Dịch lão đầu biết Cửu Linh Nguyên Thánh lợi hại nhường nào, lại thêm năm đó lão là Ma Hoàng, là người mạnh nhất Nam Vực, vậy mà vẫn bị Thần Điện hạ gục, Tần Quân ngẫm một hồi, không dám quá tự tin.

- Thả hắn ra!

Tần Quân trầm giọng nói với Cửu Linh Nguyên Thánh, vừa nghe Tần Quân nói vậy, vẻ mặt căng thẳng của Thánh Hoàng trở nên thoải mái hơn, gã thở phào một hơi.

Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, sau đó bèn nhổ Thái Tử Cầm ra, cảnh này chẳng khác nào gã đang nhổ một hạt vừng bé xíu khỏi miệng, trong lúc rơi xuống đất, hạt vừng ấy dần to ra, rồi biến thành hình người, đáp xuống đất, lạnh đến run rẩy.

Thái Tử Cầm ngày xưa uy vũ thế lại mà cuộn mình trên đất, miệng không ngừng lẩm bẩm:

- Tha cho ta...tha cho ta...

Thánh Hoàng đau lòng vô cùng, nhưng không lộ bất cứ cảm xúc khó chịu nào với Tần Quân, gã trở tay lấy ra một quyển trục thanh ngọc, rồi ném co Tần Quân:

- Trong đây có ghi lại hết thảy những phương pháp và nguyên liệu để khiến vương quốc có thể thăng cấp thành hoàng triều.

Tần Quân nhìn quyển trục trong tay, rồi nói với Cửu Linh Nguyên Thánh:

- Ngươi kiểm tra giúp trẫm.

Bằng thực lực của Cửu Linh Nguyên Thánh, dù quyển trục này có cạm bẫy gì thì đều có thể dễ dàng ứng phó, Tần Quân thì khác, hắn mới sở hữu tu vi Hóa Hư cảnh cửu trọng, Thánh Hoàng chỉ cần khẽ giở trò là có thể giết chết hắn.

Thần thức của Cửu Linh Nguyên Thánh đảo qua liền thấy rõ mọi nội dung bên trong, gã gật đầu nói:

- Không có vấn đề.

Cảnh này khiến khóe miệng Thánh Hoàng không khỏi giật giật, may mà gã không giở trò.

Ngay sau đó, Tần Quân đưa mắt nhìn Thái Tử Cầm đang nằm run rẩy trên mặt đất, đoạn, hắn nở một nụ cười lạnh:

- Chặt một cánh tay của hắn!

Thánh Hoàng hốt hoảng trợn trừng mắt, quát:

- Không được!

Tiếc rằng khi gã thốt ra vậy thì mọi chuyện đã muộn, kẻ ra tay không phải Cửu Linh Nguyên Thánh mà là Dịch lão đầu.

------oOo------

Chương 541: Mối quan hệ đối địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão thoáng bay tới trước mặt Thái Tử Cầm, chỉ dùng một tay đã giật phăng cánh tay của Thái Tử Cầm khỏi cơ thể, máu tươi bắn vung vãi khắp sàn, tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp tửu lâu, khiến không biết bao tu sĩ hoảng hốt lao ra khỏi phòng.

- Dịch thúc, sao ngươi lại làm thế!

Thánh Hoàng giận dữ nói, giọng thét như sấm rền.

Dịch lão đầu quay đầu lại trừng gã một cái, cặp mắt lão như đôi mắt của loài ác ma ẩn trong đêm tối, khiến Thánh Hoàng sợ thót tim, phải cuống cuống mang Thái Tử Cầm phi thân ra ngoài cửa sổ.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh – Thánh Hoàng kiêng dè! Mối quan hệ giữa túc chủ và Thánh Hoàng trở thành đối địch! Được nhận một lần triệu hoán Thần Ma, một lần đi vào phó bản Thần Ma, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần kỹ năng truyền thừa!

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên. Chuyện này vốn nằm trong dự tính của Tần Quân.

Ở phút cuối, hắn ra lệnh chặt tay của Thái Tử Cầm, trước là để hả giận, sau là để có thể hoàn toàn chuyển sang phe đối lập với Thánh Hoàng, hoàn thành nhiệm vụ!

Chỉ khi mình mạnh lên, thì mới có thể đấu lại Thần Điện!

- Bệ hạ, nếu Thần Điện thật sự tồn tại, e rằng lần Quan Thiên Đại Hội này ngươi không nên đi thì hơn.

Cửu Linh Nguyên Thánh mở miệng khuyên bảo, tuy gã tự phụ rằng mình có pháp lực vô biên, nhưng đối với cái thế lực mà đến Dịch lão đầu cũng sợ hãi, gã không dám phớt lờ.

Dù sao thì gã đâu có tác chiến một mình, còn phải bảo vệ Tần Quân nữa.

- Còn nửa tháng nữa, xem tình hình thế nào đã!

Tần Quân lắc đầu nói, nếu lúc này sợ, thì sẽ có lần sau và lần sau nữa cũng sợ.

Khốn khổ vươn lên mới khó, còn tụt hậu trong thư thái thì dễ vô cùng.

Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, gã phất tay áo, vết máu trên mặt đất biến mất trong nháy mắt, ngay cả cánh tay của Thái Tử Cầm cũng không còn tăm hơi.

- Bệ hạ, nhớ nghỉ ngơi.

Hằng Nga bỏ lại một câu như vậy rồi xoay người đi, Cửu Linh Nguyên Thánh cũng thế, Dịch lão đầu thì chẳng nói chẳng rằng, hiển nhiên là có chút suy sụp khi nghe tin về Thánh Hậu.

Vạn năm trôi qua, khi mới nhìn tượng, lão không nhận ra thân phận của Thánh Hoàng, nhưng khi trông thấy tận mắt, cảm nhận được khí tức của Thánh Hoàng, lòng lão không khỏi trào lên nỗi bi ai khôn xiết.

Đợi ba người họ rời đi rồi, Tần Quân mới nói trong lòng:

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Thế lực của Thần Điện mạnh đến độ không tưởng tượng nổi thì sao chứ?

Phải chiến thì cứ chiến thôi!

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma ngẫu nhiên...

...

Trên Thánh Hoàng Phong, tại một tòa cung điện. Thái Tử Cầm nghiến răng nghiến lợi, mặt đỏ bừng, gân xanh lằn lên, một cung y đang giúp gã băng bó vết thương.

- Cầm nhi, mấy bữa nay ngươi cứ tĩnh dưỡng đi.

Thánh Hoàng trầm giọng nói, tay phải bị giật khỏi cơ thể, tương đương với việc sức chiến đấu giảm sút nhiều, Thái Tử Cầm không phải người thuận tay trái.

Thánh Hậu, Thánh Cơ đứng sau gã, ai nấy đều dùng ánh mắt quan tâm nhìn về phía Thái Tử Cầm.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, bên địch lợi hại thế sao? Vì sao ngươi không ra tay?

Thánh Hậu hỏi Thánh Hoàng, giọng điệu có ý chất vấn, trách cứ.

Thánh Hoàng cười hổ:

- Kẻ nọ chính là Tần Đế.

Thánh Hậu vừa nghe vậy, đồng tử liền rụt lại, cung y đang chữa thương cho Thái Tử Cầm cũng run lên, nhưng sau đó liền vội vàng cúi đầu, giả vờ

như không nghe được.

Cung y cả đời này không rời khỏi Thánh Hoàng Phong, dù đôi khi cũng tuồn tin ra ngoài, nhưng gã biết có những chuyện không được phép tiết lộ.

- Tần Đế dẫn Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương đến?

Thánh Hậu trầm giọng hỏi, Thái Tử Cầm là cháu ruột của nàng, nàng thật lòng thương gã, vậy nên nhắc tới Tần Đế, ánh mắt Thánh Hậu ngập tràn sát ý.

- Không, nhưng hắn dẫn theo ba cường giả chẳng kém cạnh Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương chút nào, trong đó còn có một vị sư yêu mà dạo gần đây hay được bàn tán. Thánh Hoàng cười khổ.

Gã buồn bực vô cùng, dù người chống lưng cho Tần Quân là Dịch lão đầu, thì cũng không thể triệu tập được nhiều cường giả như vậy, thậm chí còn có yêu tộc đại năng.

Thánh Hậu trầm mặc, sau đó, nàng giận dữ nói:

- Vậy thì đành chờ Thần Điện phái người tới.

Thường thì họ sẽ không cầu viện Thần Điện, bởi khi ấy sẽ phải đánh đổi bằng một cái giá vô cùng lớn, nhưng thế lực Tần Đế đã lớn nhường vậy, không thể không nhờ Thần Điện diệt trừ hắn.

- Đúng rồi, mẫu hậu, trẫm gặp Dịch thúc!

Thánh Hoàng nói sang chuyện khác, nhắc tới Dịch lão đầu, sắc mặt của gã chợt sầm lại.

Thực lực của Dịch lão đầu cho đến nay vẫn khiến gã sợ hãi.

Vạn năm trôi qua, ai mà biết Dịch lão đầu hiện đã mạnh đến nhường nào.

- Dịch thúc?

Thánh Hậu nhíu mày, nàng bắt đầu lục tìm trong ký ức xem người này là ai, chẳng mấy chốc, mặt nàng tái đi, Thánh Hậu hốt hoảng hô lên:

- Chẳng nhẽ là Ma...

Chưa nói xong, nàng đã vội che miệng, bởi nàng biết tin này không được truyền ra.

Ma Hoàng là nhân vật truyền kỳ của Nam Vực, giới Ma Đạo hiện giờ, có ai mà không sùng bái lão chứ, ngay cả Chính Đạo cũng có không ít tu sĩ ngưỡng mộ phong thái ngày ấy của lão.

Hơn nữa, trước thời Thánh Triều, Ma Hoàng chính là kẻ đứng đầu nhân tộc ở Nam Vực, nếu việc này bị lan ra, Ma Hoàng hiệu triệu, sự thống trị của Thánh Triều sẽ gặp phải nguy cơ vô cùng lớn, lại thêm hiện giờ còn có Tần Đế đang nhăm nhe.

- Ra ngoài nói!

Thánh Hoàng trầm giọng bảo, đối với Dịch lão đầu, gã cảm thấy còn có cơ hội để xoay chuyển tình thế, khi nhắc tới Thánh Hậu, cảm xúc của Dịch lão đầu bộc phát dữ dội vô cùng, rõ ràng là trong lòng lão còn có bóng hình Thánh Hậu.

Nếu có thể dựa vào Thánh Hậu để lôi kéo Dịch lão đầu về phe mình, thì chẳng phải không cần cầu viện Thần Điện nữa sao!

Ma Hoàng xuất thế, điều này khiến mẹ con Thánh Hoàng không khỏi nghĩ nhiều, nhất là khi Thánh Hậu nghe được tin Dịch lão đầu còn để ý mình thì nàng ta không khỏi hưng phấn vô cùng.

- Mẫu hậu, việc này cần tính toán cẩn thận, dù sao Dịch thúc cũng từng trái ý Thần Điện.

Trên con đường nhỏ ở hoa viên, Thánh Hoàng vừa đi vừa nói, Thánh Hậu đi bên cạnh nghe vậy gật đầu, gương mặt nàng lộ vẻ u oán, nàng giận dữ nói:

- Năm đó nếu hắn không cố chấp, thì e rằng Nam Vực này còn là của hắn rồi.

Thánh Hoàng nghe vậy, không khỏi dừng bước, nhíu mày nhìn Thánh

Hậu, hai người bốn mắt nhìn nhau, bầu không khí bỗng trở nên quỷ dị, gió lạnh thổi tung những đóa hoa quanh đường, hoa cùng lá cây vờn quanh cả hai, ánh trăng vằng vặc treo lơ lửng trên không.

Cảnh tượng này như đọng lại.

------oOo------

Chương 542: Độn Địa Thần Thuật

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mẫu hậu, hiện thiên hạ này là của Thánh Triều.

Thánh Hoàng chậm rãi nói, gã phải tỏ rõ lập trường của mình trước để tránh việc Thánh Hậu giúp Dịch lão đầu đoạt lại thiên hạ, nếu thật vậy chắc gã tức đến hộc máu mất thôi.

Thánh Hậu lắc đầu cười:

- Hạ gia đã sừng sừng ở trên đỉnh Nam Vực biết bao năm nay, đương nhiên không ai muốn lại rớt xuống! Tên kia phụ ai gia, ai gia sao có thể giúp hắn.

Nàng thoáng ngừng một chút, rồi nói tiếp:

- Nhưng có thể thử cho hắn trở thành tay sai của Thánh Triều, Hạ gia ta!

Vạn năm quá dài, tình cảm nàng dành cho Dịch lão đầu đã sớm phai nhạt, hơn nữa, Dịch lão đầu từng làm chuyện có lỗi với nàng, lòng nàng có oán hận, sao có thể vì Dịch lão đầu trèo đèo lội suối nữa.

- Thế thì tốt rồi.

Thánh Hoàng cười nói, nỗi lo trong lòng cũng lơi xuống.

Gã không nghi ngờ lời Thánh Hậu nói, giờ Thánh Hậu không còn yếu đuối thiện lương như năm ấy nữa, mà đã thành một Thánh Hậu có dã tâm, có tham vọng, thậm chí, đôi khi gã sẽ có ảo giác rằng Thánh Hậu cũng ham ngôi vị hoàng đế này.

Hai mẹ con đứng trong hoa viên, lẳng lặng nhìn bầu trời đêm.

Khung cảnh tĩnh lặng này lâu rồi không xuất hiện giữa hai người, khiến lòng cả hai bỗng an nhiên hơn.

...

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thổ Hành Tôn, đến từ Phong Thần Bảng!

Trong phòng, tiếng thông báo của hệ thống tiếp tục vang lên, khiến Tần Quân có chút mất mát, không phải người mạnh hơn Cửu Linh Nguyên Thánh.

Tuy nhiên,Thổ Hành Tôn cũng thuộc hạng có danh tiếng, dựa vào Địa Hành Thuật xuất quỷ nhập thần mà xưng hùng các chư thần, ngày đi ngàn dặm, còn trộm Khổn Tiên Thằng của sư phụ mình là Cụ Lưu Tôn, trở thành tiên phong của Thương Lang đại quân, khắc chế được vô số anh hùng.

Tiếc rằng sau này gã bị Trương Khuê, người cũng tinh thông Địa Hành Thuật, đánh chết. Trương Khuê một ngày có thể đi một ngàn năm trăm dặm, nhiều hơn Thổ Hành Tôn năm trăm dặm, từng giết Hoàng Phi Bưu, Ngũ Nhạc, tóm được Dương Tiễn, được cho là người vô cùng lợi hại.

- Hiện bảng thuộc tính của Thổ Hành Tôn ra.

Tần Quân nói trong lòng, tu vi của Thổ Hành Tôn hẳn là không tồi, nhưng nhất định kém Viên Hồng.

Vừa dứt lời, bảng thuộc tính của Thổ Hành Tôn liền xuất hiện trước mắt hắn:

- Thổ Hành Tôn, đến từ Phong Thần Bảng.

- Thân phận: Nhân tộc.

- Tu vi: Kim Tiên cảnh ngũ trọng!

- Công pháp: Phi Vân Thần Công!

- Pháp bảo: Khổn Tiên Thằng!

- Thần thông: Độn Địa Thần Thuật!

- Trung thành độ: 92 (tối đa 100)

Kim Tiên cảnh ngũ trọng, tạm được, mạnh hơn Lôi Chấn Tử một tầng, nhưng thần thông chỉ có một, nếu đánh trực diện e là không thắng được Lôi Chấn Tử, nhưng điểm lợi hại nhất của tên này chính là Độn Địa Thần Thuật, vừa lủi vào đất liền chẳng khác gì cá dưới nước, di chuyển thần sầu vô cùng, không bắt nổi.

- A, còn mang cả Khổn Tiên Thằng theo!

Hai mắt Tần Quân sáng rỡ, Khổn Tiên Thằng là thứ bảo vật lợi hại vô cùng, nhưng uy lực của nó hẳn có liên quan tới thực lực của người sử dụng, ví dụ như khi Thổ Hành Tôn đi trói Dương Tiễn, thì dễ dàng bị Dương Tiễn dùng thất thập nhị biến để trốn thoát, nhưng khi đối đầu với những kẻ địch yếu hơn, thì lại có thể khiến đối phương chẳng thể phản kháng.

Nếu pháp bảo này được Cụ Lưu Tôn sử dụng, e rằng đến Dương Tiễn cũng không thoát nổi.

Khổn Tiên Thằng có thể trói được kẻ địch có tu vi cao hơn một chút, nhưng cao quá thì không trói nổi.

Nếu biết cách sử dụng Thổ Hành Tôn, thì hiệu quả sẽ chẳng kém cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh là bao.

Chí ít thì khi chui vào đất, đến Thái Ất Kim Tiên cảnh cường giả muốn bắt Thổ Hành Tôn cũng khó, trừ phi có pháp bảo hay thần thông đặc biệt, nếu so ra thì hắn muốn triệu hồi Trương Khuê hơn, vị kia mới là người xuất sắc, tiếc rằng trời không chiều lòng người.

- Cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma cứ để đó đã, quân đoàn chú trọng số lượng chứ không phải người có thực lực cao nhất.

Tần Quân ngẫm nghĩ, dù sao hắn đang ở trong Thánh Thành, nếu triệu hồi quân đoàn Thần Ma thì biết xếp ở đâu?

Lần trước triệu hoán được Cửu Lê Ma Binh đã là may mắn rồi, hắn không tin có thể triệu hoán được quân đoàn nào mạnh hơn Cửu Lê Ma Binh nữa.

Lượt đi vào phó bản Thần Ma cũng phải giữ lại, Hằng Nga, Thổ Hành Tôn, Cửu Linh Nguyên Thánh hiện tại đều phải ở bên cạnh hắn.

Đợi khi gặp Thân Công Báo rồi, cho hắn đi vào phó bản Thần Ma cũng không tệ, nhỡ đâu lại mượn sức được Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương thì sao?

Nghĩ thôi đã thấy hưng phấn!

- Bắt đầu truyền thừa kỹ năng đi!

Tần Quân hít sâu một hơi, thầm nhủ, đừng làm hắn thất vọng đấy.

- Đinh! Bắt đầu truyền thừa kỹ năng ngẫu nhiên...

Được Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên đi được không?

Hay Như Lai Thần Chưởng cũng ổn đấy.

Tần Quân vừa nghĩ vừa thiếu điều chảy nước miếng.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Điểm Huyệt Thuật!

Phụt ——

Cái quỷ gì vậy?

Tần Quân trợn tròn mắt, vừa định mở miệng thì đã bị một dòng ký ức xa lạ điên cuồng giội vào đầu hắn.

...

Sáng hôm sau, Tần Quân bị tiếng đập cửa liên hồi kéo về hiện thực.

- Ai?

Tần Quân chẳng buồn mở mắt, người tới nén khí, khiến hắn không nhận ra được thân phận.

- Bệ hạ, là ta, Thân Công Báo.

Giọng nói ngoài cửa vang lên rất nhẹ, như thể sợ bị ai khác phát hiện.

Thân Công Báo!

Tần Quân mở to mắt, vội nói:

- Vào đi!

Hiện, thế lực Thần Điện xuất hiện nên Tần Quân không dám không cẩn thận, không dám làm gì bất cẩn.

Thân Công Báo vận bộ hắc bào, đẩy cửa đi vào, rồi nhanh chóng khéo cửa lại, ngay lúc ấy, Hằng Nga, Cửu Linh Nguyên Thánh cũng đồng thời vào trong, đứng chắn trước mặt Tần Quân.

Thấy họ, Thân Công Báo nhướng mày, thần thức vừa quét qua liền sợ đến độ suýt tè ra quần.

Lại là hai cường giả chẳng kém cạnh Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương chút nào!

- Tham kiến bệ hạ!

Mồ hôi lạnh của Thân Công Báo chảy ra đầm đìa, gã quỳ xuống, lòng nghĩ trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Tần Quân lại chiêu mộ thêm được hai vị tuyệt thế cường giả từ đâu?

- Đứng lên đi, ngươi tại Thánh Thành thế nào?

Tần Quân phất tay hỏi.

Dựa vào mồm mép của Thân Công Báo, hắn đã ổn định vững vàng.

- Bẩm bệ hạ, thuộc hạ đã kích động mười bảy thành chủ của Thánh Thành, họ đã có ý quy thuận bệ hạ, dạo gần đây, thuộc hạ đã vào được Thánh Thành Phong của Thánh Thành, cho thuộc hạ thêm ít thời gian, rồi chỉ cần bệ hạ đứng lên hiệu triệu, thuộc hạ có thể khiến thế lực của Thánh Thành sụp đi một nửa!

Thân Công Báo cố dằn sự hưng phấn xuống, vừa nghe lời gã nói ra, Tần Quân và hai người khác đều hít sâu một hơi đầy sửng sốt.

Kẻ này thực có thể làm thế sao?

------oOo------

Chương 543: Thánh Lê

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dường như nhận thấy sự nghi ngờ của hắn, Thân Công Báo cười nói:

- Thánh Hoàng tại vị đã hơn vạn năm, áp chế Thánh Triều vạn năm, nhiều người đã sớm không cam lòng, nhất là mấy trăm năm gần đây, Thánh Hậu và Thánh Cơ tranh quyền, đắc tội không ít người, bao gồm cả các hoàng tử, thế nên mới có cơ hội cho thuộc hạ ra tay.

Tần Quân giật mình, thầm thương cảm cho các hoàng tử, nhất là Thái Tử, tại vị tám ngàn năm rồi, thế nhưng không lên nổi ngôi vị hoàng đế, là ai thì cũng dễ dàng có những cảm xúc tiêu cực.

Xem chừng về sau, hắn phải phân phong địa bàn cho những người thân, để tránh việc họ mơ ước cái ngôi vị hoàng đế của mình.

- Được, về sau, nhớ phải cẩn thận.

Tần Quân gật đầu nói, Thân Công Báo kích động càng nhiều người thì xác suất bại lộ càng lớn, nhìn dưới góc độ của một hoàng đế, thì kẻ như Thân Công Báo nếu bị phát hiện, chắc chắn sẽ bị tước sống, vậy nên, Tần Quân không muốn Thân Công Báo bị lộ tẩy.

Thân Công Báo gật đầu, sau đó bắt đầu báo cáo những thành quả cụ thể

của mình, từ ngày đầu tiên đặt chân tới Thánh Thành, thằng nhãi này đã bắt đầu giăng kế hoạch, Tần Quân nghe được những lời này, lòng vui mừng không thôi, may rằng Thân Công Báo không phải kẻ địch của mình.

Nếu Thân Công Báo không gặp phải Khương Tử Nha, có lẽ Phong Thần đại chiến đã có kết cục khác.

Cửu Linh Nguyên Thánh cùng Hằng Nga cũng ngạc nhiên nhìn Thân Công Báo, không ngờ cái vị có tu vi ở Chân Tiên cảnh này lại có lòng dạ khó lường như vậy, dù bọn họ không thích người như thế, nhưng nếu cùng phe, họ vui mừng vô cùng, thậm chí còn có chút chờ mong.

Khi đối đầu với một Thần Điện chưa rõ thực lực mạnh nhường nào, nếu có thể mượn sức hơn nửa thực lực của Thánh Triều, cùng nhau ngăn trở, thì họ cũng thấy an toàn hơn.

Dù sao thì hiện tại, nhiệm vụ quan trọng nhất của hai người là bảo vệ Tần Quân.

Nếu Tần Quân chết, toàn bộ thế lực của Đại Tần sẽ tan rã, thua thảm hại!

Đợi đến khi Thân Công Báo báo cáo xong xuôi, thì một nén nhang đã trôi qua.

Tần Quân cảm thán không thôi, Thân Công Báo đã mượn sức được nhưng ba vị Kim Tiên cảnh cường giả, dù cấp bậc của tiểu cảnh giới không cao, những thế lực bị kích động đều thuộc hàng nhị tuyến của Thánh Triều.

Năng lực người này rất mạnh, thậm chí còn hơn cả Lưu Bá Ôn và Gia Cát Lượng.

Bởi Thân Công Báo biết liều, hơn nữa còn dùng mọi thủ đoạn, giới hạn đạo đức của gã không cao như Lưu Bá Ôn và Gia Cát Lượng.

Chỉ Thân Công Báo mà đã lợi hại như vậy, còn Khương Tử Nha thì sao?

Dù trong thần thoại, hay trong lịch sử, Khương Tử Nha luôn được xếp vào hạng đứng đầu của văn thần, e rằng không ai sánh nổi gã.

- Sớm muộn gì cũng triệu hoán được hắn, hừ!

Tần Quân nghĩ vậy, sau đó liền đứng dậy tiễn Thân Công Báo khỏi cửa.

Không biết Thân Công Báo dùng pháp bảo nào mà có thể nén khí tức, nghe nói cả Thánh Thành này đều nằm trong tay Thánh Hoàng, gã làm vậy để che giấu tai mắt của Thánh Hoàng.

Tần Quân hiển nhiên là kẻ bị Thánh Hoàng chú ý tới nhất!

- Bệ hạ đúng là nhìn xa trông rộng, phái người này tới trước, làm được bao chuyện lớn.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói, gã có chút bội phục, vốn tưởng Tần Quân định ỷ vào bọn họ để đàn áp Thánh Triều, nhưng xem chừng, hắn đã có kế sách vẹn toàn từ trước.

Bảo sao, dù phải đối đầu với Thần Điện, hắn cũng chẳng có chút sợ hãi nào.

- Hôm nay trẫm dự định nghiên cứu vụ thăng cấp lên hoàng triều, nếu các ngươi muốn ra ngoài đi dạo thì cứ việc tự tiện.

Tần Quân ngồi xuống trước bàn.

Hằng Nga cũng theo chân ngồi xuống:

- Ta không có hứng đi dạo, Cửu Linh, ngươi có thể đi tìm vị lão giả ở cách vách, dẫn lão đi mở mang một phen.

Lời này của nàng Tần Quân cũng gật đầu đồng ý, hắn cười nói:

- Lão gia hỏa này có chút ỉu xìu, ngươi thay trẫm nói với lão một câu.

- Nói gì?

Cửu Linh Nguyên Thánh ngạc nhiên hỏi, sau khi biết được thân phận của Dịch lão đầu, gã vẫn luôn rất chú ý người này.

- Cái cũ không đi, cái mới không tới.

Tần Quân cười sâu xa, hắn sợ Dịch lão đầu bị Thánh Triều thuyết phục.

Cửu Linh Nguyên Thánh ngẩn ra, sau đó giật mình cười, rồi biến mất khỏi phòng.

Hằng Nga hơi bĩu môi, thầm quát:

- Chẳng biết ăn nói gì.

Tần Quân nhún vai cười, trẫm thích nói thế đó, ngươi cấm được sao?

Sau đó Tần Quân lấy quyển trục ra, bắt đầu xem phương pháp giúp vương quốc thăng cấp thành hoàng triều, đợi khi Quan Thiên Đại Hội chấm dứt, dù Tần Quân chiếm lĩnh Thánh Triều thì hắn cũng phải dồn sự chú ý và mục tiêu phát triển cho Đại Tần.

Vậy nên, sớm muộn gì Đại Tần cũng phải thăng thành hoàng triều.

Cứ thế, Tần Quân đọc quyển trục, Hằng Nga yên tĩnh uống trà, thời gian cứ thế trôi qua.

...

Gần giữa trưa, Hằng Nga đột nhiên mở mắt, tay phải vỗ một phát, chén trà bay lên, tay phải nàng lại vỗ phát nữa, chén trà bay vút về một góc.

Choang!

- Ôi!

Một tiếng kêu đau đớn vang lên, khiến Tần Quân giật mình, vội vàng rút thần thức khỏi quyển trục.

Hắn quay đầu lại thì thấy trong góc có một nam tử ục ịch, mặc đồ da thú ngồi ôm đầu, vừa thấy gã, Tần Quân liền biết là ai.

Ngày đi ngàn dặm, độn địa vô cực, Thổ Hành Tôn!

- A, Thổ Hành Tôn, ngươi không thể vào bằng cửa chính sao?

Tần Quân nhướng mày cười hỏi.

Hằng Nga nghe vậy liền nghĩ, ra là thuộc hạ của Tần Quân.

Thổ Hành Tôn ôm đầu, chậm rãi đứng dậy, gã tươi cười đi tới trước mặt Tần Quân, quỳ xuống hô:

- Tham kiến bệ hạ, tại hạ Hành Thổ Tôn, kể từ nay, nguyện vì bệ hạ trèo đèo lội suối, lên núi đao xuống biển lửa, tuyệt không chối từ!

Trong lúc vô ý liếc về phía Hằng Nga, gã đột nhiên giật mình sửng sốt, đẹp quá!

Tần Quân thấy vậy bèn trầm giọng nói:

- Nàng là hoàng phi tương lai của trẫm, Hằng Nga tiên tử!

Thổ Hành Tôn vừa nghe vậy liền dụi tắt ngọn lửa vừa dậy lên trong lòng, trong Phong Thần Bảng, gã vừa gặp Đặng Thiền Ngọc đã thương, quấn hoài không buông, qua đó có thể thấy được gã chấp nhất với tình yêu đến nhường nào, vậy mà vừa nghe Hằng Nga là người của Tần Quân liền vội vàng bỏ ngay cái ý nghĩ vừa dậy lên trong lòng, để tránh cho việc mình trượt dài vào vũng lầy.

- Hừ, nói gì thế hả!

Hằng Nga hừ lạnh, Tần Quân chỉ mìm cười, không chọc ghẹo nữa.

Hắn nhìn về phía Thổ Hành Tôn, cười nói:

- Thổ Hành Tôn, lần đầu tới gặp trẫm, không mang quà cáp gì sao?

Thổ Hành Tôn nghe vậy không khỏi ngẩn ra, thoáng một cái liền hiểu ý Tần Quân, Tần Quân đang muốn gã thể hiện đây mà.

- Bệ hạ muốn thứ gì trong Thánh Thành? Ta liền lập tức đi lấy cho bệ hạ!

Thổ Hành Tôn cười gian trá, vừa tới, không thể hiện thì khó được trọng dụng, vậy nên gã không hề thấy phản cảm với yêu cầu của Tần Quân.

------oOo------

Chương 544: Ma Hoàng chi nộ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nghe nói Thánh Hoàng Phong có một cây ăn quả tên Thánh Lê, ăn một trái có thể tăng lên mười năm tu vi.

Tần Quân cười nói, tin này hắn nghe được trên phố, vẫn nhớ mãi tới giờ.

- Thánh Lê? Trông thế nào?

Thổ Hành Tôn tò mò hỏi, thứ quả có thể giúp tăng mười năm tu vi sao, gã cảm thấy thực thú vị.

- Quả bằng nắm tay, vỏ màu hồng, cây như ngọn núi, cao chừng năm mươi trượng

Tần Quân nhớ lại.

Thổ Hành Tôn gật đầu cười:

- Được, bệ hạ đợi tin tức tốt của ta!

Nói xong, gã bật lên, rồi chui vào sàn nhà, biến mất chẳng thấy tăm hơi, điều kỳ quái chính là, trên sàn không hề có nơi nào bị vỡ.

- Chẳng lẽ tên này còn có cả Mộc Độn Thuật?

Tần Quân cảm thán với điệu ngạc nhiên.

Hằng Nga trợn trắng mắt đầy khinh bỉ:

- Hắn dịch chuyển ra ngoài thôi, trò mèo.

Thổ Hành Tôn vừa tới đã bị nàng phát hiện, còn lấy chén đập vào đầu một cái.

- Tên kia có làm ăn gì được không? Thánh Hoàng có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng.

Hằng Nga bâng quơ hỏi.

Tần Quân nghe vậy, không khỏi giật thót, Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng?

Nhưng ngẫm lại thì, nếu Thánh Hoàng không mạnh như vậy, sao có thể trốn thoát khỏi Bình Thiên Yêu Tôn?

- Yên tâm đi, Độn Địa Thần Thuật của Thổ Hành Tôn kỳ diệu vô cùng, Thánh Hoàng không tóm được hắn.

Tần Quân cười nói, hơn nữa, Thổ Hành Tôn còn có Khổn Tiên Thằng trong tay.

Nếu Thổ Hành Tôn chết ở Thánh Hoàng Phong, thì tức là gã không thích hợp cho trận chiến tiếp theo.

Đây chính là một bài kiểm tra!

- Đúng rồi, Hằng Nga tiên tử, trẫm mới tập được một pháp thuật mới, ngươi thử coi hiệu quả của nó thế nào.

Tần Quân mỉm cười, nói với Hằng Nga như vậy, thứ đang được hắn nhắc tới, đương nhiên là Điểm Huyệt Thuật.

Điểm Huyệt Thuật của Tần Quân không phải thủ pháp điểm huyệt bình thường trong giang hồ mà là bản pháp thuật tăng cấp, chỉ cần tu vi của đối thủ không vượt quá hắn một cảnh giới thì nhất định hắn có thể chế trụ được đối phương.

Đương nhiên đối với tu sĩ mà nói thì điểm tử huyệt cũng chẳng được gì, có sự tồn tại của nguyên thần, dù thân xác có tạm thời chết đi cũng chẳng sao.

Đối với yêu cầu của Tần Quân, Hằng Nga cười như không cười, hắn nhìn thấy mà trong lòng bực bội.

Cảnh giới chênh lệch quá nhiều, hắn không làm gì được Hằng Nga, cả

thực lực và tâm hồn đều như vậy.

- Bệ hạ, đến đây đi.

Hằng Nga cười nói.

Tần Quân nhất thời phấn khởi, rốt cuộc có thể lấy cớ ăn đậu hũ quang minh chính đại rồi.

Sau đó hắn lập tức bắt đầu hành động, chỉ là hắn không để ý thấy nét cười của Hằng Nga lộ vẻ càng thêm trêu tức.

- A!!

Tần Quân vừa thò tay đã bị Hằng Nga vặn cánh tay đè ngược trên bàn, Hằng Nga nhìn xuống hắn, lạnh nhạt nói:

- Bệ hạ, pháp thuật này là rẻ rách loại ba, ngài nhanh chóng từ bỏ đi thì hơn.

Bạo kích!

Tâm hồn và thân thể chịu hai lần bạo kích!

Tần Quân rơi lệ trong lòng, lần sau không thể tìm chết như vậy, kinh dị quá, may mà trong phòng không còn ai khác.

Chuyện Thái Tử Cầm bị cụt tay không truyền ra ngoài, vụ Tương Nghiễm Vương bị giết cũng bị đè xuống trong thời gian ngắn, không cần nghĩ cũng biết là Thánh Hoàng ra tay.

Đề tài trong Thánh Thành luôn dễ thay đổi, phần lớn dân chúng đã nhanh chóng đồn âm lên một sự kiện khác.

Đó chính là yến hội anh tài đêm mai.

Quan Thiên Đại Hội sắp mở ra, tuyệt đại đa số thiên tài của Thánh Triều đã tề tụ lại Thánh Thành, cho nên yến hội này cũng có thể coi như là khúc dạo đầu của Quan Thiên Đại Hội, những thiên tài có danh vọng đều tham gia.

Màn đêm dần dần buông xuống.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu cũng trở lại, Dịch lão đầu say khướt vừa chửi bậy vừa loạng choạng vào phòng, Tần Quân và Hằng Nga cũng đi vào phòng lão.

Dịch lão đầu tu vi như thế làm sao có thể say, nhưng muốn đánh thức một kẻ đang giả vờ ngủ thì khó đến chừng nào?

- Dịch lão đầu, mệt cho ngươi là Ma Hoàng, sao mà chật vật thế.

Tần Quân khoanh hai tay trước ngực cười ha hả nói.

Hắn cũng chẳng đồng tình với Dịch lão đầu, nếu không phải trong đám thủ hạ không có ai mạnh hơn Dịch lão đầu thì hắn đã sớm giết quách Dịch lão đầu đi rồi.

Nhưng nhiều ngày đã trôi qua, sát ý ấy cũng đã giảm thiểu không ít.

So với việc làm cho Dịch lão đầu phản chiến chạy đi giúp Thánh Hoàng, hắn càng muốn thu Dịch lão đầu về để mình dùng hơn.

- Cái danh Ma Hoàng….nực cười…đáng buồn lắm…

Dịch lão đầu lăn lóc trên giường kêu ca, giọng điệu đầy bất đắc dĩ và mờ mịt.

Vạn năm qua đi, sơn hà đổi chủ, giai nhân ngày xưa đã trở thành Thánh Hậu cao cao tại thượng, tâm tình của lão làm sao mà thường nhân có thể hiểu thấu?

Tần Quân cũng không thể, nhưng hắn đã từng thể hội nỗi đau đớn đến tuyệt vọng, sau khi chuyện xảy ra còn phải ngoan ngoãn đứng dậy, nhận thua trước vận mệnh đáng chết, cuộc sống vẫn phải tiếp tục.

Không có ai nhất định không thể rời xa ai.

Con người đa tình, đồng thời cũng là tuyệt tình nhất.

- Làm việc cho trẫm đi, về sau sẽ gặp được người tốt hơn.

Tần Quân cười bảo, tuy là an ủi, thế nhưng hắn vẫn muốn cười.

Ha ha ha!

Ngươi cũng có hôm nay!

Tần Quân vừa nghĩ đến bộ dạng cà lơ phất phơ và tư thái muốn ăn đòn của Dịch lão đầu ngày thường, lại nghĩ tới những chuyện thiếu đạo đức mà lão đã làm thì trong lòng bèn vui sướng chẳng rõ nguyên nhân.

Đương nhiên sau khi vui vẻ thì vẫn phải trấn an.

Còn nhớ khi vừa mới gặp Dịch lão đầu, lão ta vô tri vô giác, dường như còn hơi điên điên, Ma Hoàng mà điên thì tuyệt đối chính là tai nạn của toàn Nam Vực.

Dịch lão đầu đột nhiên lật người đứng lên, cái đầu như cỏ khô lắc lắc, hai mắt sắc lẹm, biểu cảm nghiêm túc. Lão lúc này với lão trước đó cứ như là hai người khác nhau.

- Sao thế?

Tần Quân nhướng mày hỏi, chẳng chút sợ hãi nhìn thẳng Dịch lão đầu.

Ánh mắt Dịch lão đầu sáng quắc tiềm tàng sát khí, khiến cho Cửu Linh Nguyên Thánh phải bước lên một bước đứng trước người Tần Quân. Tuy rằng hai người vừa mới nâng cốc nói cười với nhau, thế nhưng độ trung thành của Cửu Linh Nguyên Thánh với Tần Quân vẫn không hề suy giảm.

- Ta muốn ngươi mang ta đối kháng với Thần Điện!

Dịch lão đầu trầm giọng nói.

- Đinh! Mở nhiệm vụ nhánh: Ma Hoàng chi nộ! Chi tiết nhiệm vụ: Ma Hoàng từng bị Thần Điện trấn áp, phẫn nộ trong lòng chưa từng bình ổn, nếu túc chủ cùng hắn phản kháng Thần Điện, sẽ được Ma Hoàng thề chết trung thành đi theo!

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên làm Tần Quân không khỏi nhướng mày.

Dịch lão đầu thề chết trung thành, thì không khác gì lại triệu hồi ra được một Cửu Linh Nguyên Thánh.

------oOo------

Chương 545: Ma Hoàng chi nộ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Linh Nguyên Thánh chính là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, Dịch lão đầu có khả năng còn vượt qua cả Thái Ất Kim Tiên cảnh, nếu có được sự trung thành của lão thì giá trị chiến lực tối cao của đám thủ hạ dưới tay Tần Quân lại được đổi mới rồi!

- Không cần ngươi nói, trẫm cũng muốn chống lại Thần Điện, bất luận là ai, chỉ cần chúng ngăn cản bước chân của trẫm thì phải bị lật đổ, trẫm hi vọng ngươi cũng sẽ trở thành một thanh đao sắc trong tay trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói. Khi cần nghiêm túc thì hắn không cợt nhả chút nào.

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt của hai người đàn ông dường như bắn ra tia lửa.

Nhìn Tần Quân khí phách ngời ngời trước mắt, Dịch lão đầu hoảng hốt không thôi, lão dường như thấy được chính mình khi còn trẻ, không sợ trời không sợ đất, tự tin kiệt ngạo vô cùng.

- Được!

Dịch lão đầu quát lên, cả người như một thanh kiếm vừa tuốt ra khỏi vỏ, tản ra một cỗ khí thế khiến cho Cửu Linh Nguyên Thánh cũng phải động dung.

Dịch lão đầu lúc này đây phảng phất như đã lấy lại tư thái của Ma Hoàng.

Tần Quân buồn bực, trả lời một chữ vậy là xong hả?

Mẹ nó chứ ngươi thể hiện tí thì chết à?

Đúng lúc này, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở góc phòng, mọi người cả kinh quay lại, thì ra là Thổ Hành Tôn.

- Người mình!

Tần Quân vội vàng nói, sợ Dịch lão đầu và Cửu Linh Nguyên Thánh ra tay giết Thổ Hành Tôn trong chớp mắt.

- Hì hì, bệ hạ, Thánh Lê mà ngài muốn này.

Thổ Hành Tôn đi tới trước mặt Tần Quân, cười nói, khi nói chuyện thì đưa bao vải trong tay cho hắn. Tần Quân nhướng mày nhìn, bao vải phồng căng lên, trong đó ít nhất cũng phải có đến hơn hai mươi quả Thánh Lê.

- Tốt lắm!

Tần Quân nhận bao vải rồi khen ngợi, sau đó đi tới trước bàn, mở bao vải ra, mấy chục quả lê đỏ hồng xuất hiện trước mắt mọi người.

Linh khí phiêu tán tràn ngập khoang mũi, làm linh hồn bọn họ cũng run lên.

Tần Quân cầm lấy một quả bắt đầu ăn, thịt quả xuống cổ, hắn đã cảm thấy một luồng nhiệt nóng ấm dũng mãnh tràn vào cơ thể.

Dịch lão đầu thấy thế cũng sáp lại nhặt một quả Thánh Lê, không chút khách khí ăn luôn, vừa ăn vừa chậc lưỡi nói:

- Đây chẳng phải là Thánh Lê sao, chậc chậc, không ngon bằng năm đó ta trồng.

- Hả? Thánh Lê là ngươi trồng á?

- Không sai, Thánh Lê là kì thụ, năm đó khi ta gieo trồng, một quả có thể tăng tới năm mười năm tu vi, thế nhưng một đời một người chỉ có thể hưởng một quả mà thôi, ăn nhiều hơn cũng không có hiệu quả.

Dịch lão đầu gật đầu nói.

Vừa nói xong, Tần Quân đã cảm thấy mất mát.

Chỉ có thể ăn một quả mới có hiệu quả sao?

Hắn lập tức loại bỏ tạp niệm trong đầu, hắn không lẻ loi một mình, có thể mang chỗ Thánh Lê này về học viện tu tiên ở vương quốc Đại Tần xem như phần thưởng.

Đối với thiếu niên mà nói, mười năm tu vi đã là rất khó có được rồi.

- Không gặp sự cố gì chứ?

Tần Quân hỏi Thổ Hành Tôn, Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu cũng bắt đầu đánh giá Thổ Hành Tôn.

Tuy rằng dáng người thấp bé, tướng mạo đáng khinh, song lại có tu vi Kim Tiên cảnh, có thể thấy gã lai lịch bất phàm.

- Bị Thánh Hoàng phát hiện, nên mất hơn nửa ngày mới trốn thoát được.

Thổ Hành Tôn cười hì hì đáp, biểu cảm có chút đắc ý, rõ ràng là gia hỏa này đã gây ra động tĩnh không nhỏ ở Thánh Hoàng Phong rồi.

Trong màn đêm, giữa đại điện Thánh Hoàng Phong.

Thánh Hoàng đen mặt đứng trên đài cao, Thánh Hậu, Thánh Cơ ở phía dưới cũng không hòa nhã, không khí nặng nề khiến cho văn võ bá quan không dám thở mạnh.

- Đường đường là trụ cột của Thánh Triều, thế mà Thánh Hoàng Phong lại bị kẻ khác tùy ý lẻn vào, thậm chí bắt còn không bắt được!

Thánh Hoàng mở miệng châm chọc, đoạn hướng ánh mắt về phía hai vị đại tướng khôi ngô đứng dưới, Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng!

Đối mặt với ánh mắt phẫn nộ của Thánh Hoàng, hai vị Thiên Tứ Thần

Tướng đều tỏ vẻ vô cùng xấu hổ, nhất là Thiên Tứ Tả Tướng càng thêm buồn bực không thôi, đầu tiên gã bị Cửu Linh Nguyên Thánh dọa rụt vòi, khiến cho Thánh Hoàng thất vọng, sau đó con của gã Hứa Thiên Hữu bị Tần Quân đè đầu, đối mặt với việc con mình khóc lóc kêu ca, gã chẳng biết làm sao.

- Gần đây vì sao ta lại xui xẻo như vậy?

Thiên Tứ Tả Tướng bi phẫn nghĩ, nhất là khi nghĩ tới Thổ Hành Tôn gây chuyện lúc ban ngày, gã lại càng tức giận mà không biết nói gì.

Nếu là giáp mặt đối chiến thì chỉ cần một bàn tay gã cũng có thể đánh Thổ Hành Tôn nằm sấp, ai dè Thổ Hành Tôn có phép thần thông Độn Địa Thần Thuật quá mạnh, chui rúc khắp nơi trong Thánh Hoàng Phong, khiến cho gã và Thiên Tứ Hữu Tướng không sao bắt được.

Ngay cả Thánh Hoàng cũng vậy, gã đã tự mình ra tay mà vẫn để Thổ Hành Tôn đào thoát dễ dàng, Thánh Hoàng pháp lực vô biên nhưng đâu biết trốn chui trốn lủi, chung quy không thể phá hủy toàn bộ Thánh Hoàng Phong được!

- Thánh Hoàng bệ hạ, rốt cuộc đối phương có lai lịch thế nào?

Cung chủ Thần Tướng Cung, cũng chính là Xích Tí tướng quân lúc trước đã ngăn cản Tần Quân lên tiếng nghi hoặc hỏi.

- Nếu trẫm biết, thì còn cần đám phế vật các ngươi để làm gì!

Thành Hoàng cả giận nói, tâm tình của gã vốn đã cực độ hậm hực vì Tần Quân, nay lại bị Thổ Hành Tôn trêu chọc làm cho gã có xúc động muốn bùng cháy.

Gã thậm chí hoài nghi Thổ Hành Tôn chính là do Tần Quân phái tới, song lại cảm giác khả năng đó không lớn lắm, Tần Quân không cần phái thêm người tới khiêu khích gã nữa.

Gã hoàn toàn không biết, Thổ Hành Tôn đúng là do Tần Quân phái tới thật.

Phương thức tư duy của con người ở thế giới này chưa mở mang phức tạp

như con người ở Địa Cầu hiện đại, đương nhiên không phải người ở đây ngốc hơn so với người Địa Cầu, mà là tâm tư của người Địa Cầu khó hiểu hơn, lối suy nghĩ ngựa thần lướt gió khó đoán hơn thôi.Tỷ như Tần Quân vậy, rõ ràng đã là hoàng đế rồi mà còn thích phiêu lưu mạo hiểm trêu chọc người khác.

Văn võ bá quan bị mắng là phế vật đều khó chịu trong lòng, ngươi thân là Thánh Hoàng mà còn chẳng làm gì được, bọn ta có thể làm cái gì đây?

Nếu bọn họ mà mạnh hơn Thánh Hoàng thì vị trí Thánh Hoàng đã đổi người lâu rồi!

Giận mà không dám nói

Đây đã trở thành hiện tượng phổ biến ở Thánh Triều.

Bá đạo một vạn năm, Thánh Hoàng đã sớm quên đi ước nguyện ban đầu khi xây dựng nên Thánh Triều này, cứ cho rằng bản thân chính là Trời của Nam Vực.

- Thánh Hoàng bệ hạ, việc này không thể trách chúng thần, vì sao Thái Tử Cầm không ra tay?

Một lão thần lên tiếng hỏi, hỏi ra tiếng lòng của tất cả mọi người.

------oOo------

Chương 546: Thánh Triều chi tượng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Tử Cầm tinh thông Thiên Từ Thần Thông có thể nói là người hiểu rõ Thánh Hoàng Phong, thậm chí là cả thế giới Nam Vực này nhất, gã chỉ cần một ý niệm là có thể khiến cho địch nhân không thể ẩn náu trong Thánh Hoàng Phong, gã chính là Thần của thế giới này.

Đương nhiên Thái Tử Cầm dựa vào Thiên Từ Thần Thông chỉ có thể lôi Thổ Hành Tôn ra mà thôi, muốn giết gã thì thực lực còn kém một chút.

Thế nhưng khí hậu mưa gió ở cả Nam Vực Thiên Thế Giới này đều bị Thái Tử Cầm nắm trong tay, chỉ thế đã đủ để gã xưng thần.

Thánh Hoàng nháy mắt trầm sắc mặt, việc gã phái Thái Tử Cầm đi truy bắt kẻ trộm trong Thánh Thành không phải là bí mật, hơn nữa lúc ấy còn có không ít người nhìn thấy Thái Tử Cầm bị Cửu Linh Nguyên Thánh nuốt trọn, dù cho gã có đè ép chuyện này như thế nào thì thế gian vẫn có tiếng gió truyền ra, quan viên trong Thánh Thành phỏng chừng đều đã biết.

Lúc này lại có người chỉ đầu mũi thương về phía Thái Tử Cầm, tâm này đáng tru!

Thánh Hoàng nhìn về phía lão thần kia, trầm giọng nói:

- Ý ngươi là chuyện này do Thái Tử Cầm thất trách sao?

Tất cả mọi người giật thót, hiểu rằng Thánh Hoàng đã nổi giận rồi.

Lão thần kia dường như đã hạ quyết tâm chết cũng không màng, cứ thế ngẩng đầu ưỡn ngực mà nói:

- Kẻ trộm xuất hiện trong Thánh Thành rốt cuộc là ai, Thánh Hoàng bệ hạ lại không chịu cho chúng thần được biết, hiện tại lại có tặc tử lẻn vào Thánh Hoàng Phong trộm Thánh Lê, thân phận của hắn chúng thần cũng vẫn không được tỏ tường. Dưới tình huống này mà còn bắt chúng thần phải chịu trách nhiệm, có phải là ép buộc quá chăng?

Nói xong lời cuối cùng, dường như lão cũng đã trút hết chút sức lực sau chót, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Những đại thần còn lại đều ngầm bội phục lão đã nói thay những điều họ muốn.

Khoảng một ngàn năm trở lại đây thi thoảng lại có đại thần phẫn uất nói ra suy nghĩ trong lòng, tuy rằng kết cục của họ đều rất thảm nhưng tần suất lại ngày một dày đặc hơn. Người có tâm đều nhìn ra Thánh Triều đang dần dần suy kiệt, thậm chí sự quản lý của Thánh Triều với Hoàng Triều ở dưới cũng bắt đầu lơi lỏng. Thánh Hoàng cao cao tại thượng lười để ý tới, triều thần dưới quyền đều mệt tâm, làm việc có lòng mà không có sức, mới khiến cho nhân tộc Nam Vực xuống dốc trầm trọng.

- Được lắm, các ngươi thực sự muốn biết người nọ là ai chăng?

Thánh Hoàng giận quá bật cười, nhưng gã không ra tay giết chết đại thần kia tại chỗ, từ khi gặp Dịch lão đầu gã đã suy nghĩ rất nhiều.

Việc làm gã nghĩ lung nhất là giang sơn đổi chủ, nhìn lại những việc mình đã làm hơn vạn năm nay, lần nào cũng làm gã đổ mồ hôi lạnh, thế nhưng thói quen là đáng sợ nhất, mỗi khi gặp chuyện, gã rất dễ dùng lại tác phong làm việc trước kia.

Các đại thần hai mặt nhìn nhau, làm sao mà bọn họ biết người nọ là ai?

- Đối phương chính là Tần Đế!

Thánh Hoàng căm hận nói.

Lời vừa nói ra, đại điện nổ tung.

- Tần Đế? Làm sao có thể?

- Hắn tới lúc nào?

- Chẳng lẽ con sư yêu kia…gần đây hình như có một con sư yêu chín đầu đi theo Tần Đế!

- Trời đất ơi! Trách sao Thái Tử Cầm và Thiên Tứ Tả Tướng cũng bại trận, hóa ra là Tần Đế!

Tất cả triều thần xôn xao bình luận, ngữ khí mỗi người đều khó giấu kinh hoàng, Thiên Tứ Tả Tướng nằm cũng trúng đạn run rẩy khóe miệng.

Trong lúc không ai chú ý, Tần Đế đã trở thành một sự tồn tại mà cả Thánh Triều nghe đến tên đều sợ mất mật.

…

Thời gian thấm thoắt, đêm đã sang ngày.

Tần Quân lắc cổ đi ra khỏi phòng, mất nguyên một đêm hắn mới có thể

hoàn toàn hấp thu Thánh Lê, tuy rằng còn kém rất xa mới có thể đột phá nhưng quy ra giá trị kinh nghiệm thì ước chừng đã tăng lên tới năm mươi vạn.

Mười năm tu vi đối với Hóa Hư cảnh căn bản không đáng là gì, may mà hắn tẩy gân phạt tủy, thiên phú khác hẳn với người thường, thậm chí chẳng thua gì Kim Vô Hối và Ám Lãng.

- Không biết ở Quan Thiên Đại Hội có thể gặp được Kim Vô Hối hay không, nếu gặp thì nhất định phải mượn sức hắn mới được.

Tần Quân vừa nghĩ vừa xuống thang lầu, ở trong phòng hai ngày, hắn không nhịn được muốn xuống dưới uống một chút rượu.

Hắn cũng không gọi nhóm Cửu Linh Nguyên Thánh theo, dù sao nếu hắn gặp nguy hiểm thì họ cũng có thể xuất hiện trong nháy mắt.

Thổ Hành Tôn lon ta lon ton đi theo hắn, cười hì hì nói:

- Bệ hạ, mùi vị Thánh Lê thế nào?

- Rất ngon .

Tần Quân cười nói, đoạn hắn dừng một chút, lại hỏi:

- Đúng rồi, trừ Thánh Hoàng ra, ở Thánh Hoàng Phong ngươi còn gặp ai mạnh hơn không?

Hắn đã phái Hắc Bạch Vô Thường và Đầu Trâu Mặt Ngựa đi hỏi thăm tin tức của Thần Điện ở Âm Phủ.

Biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

- Mạnh hơn? Không có ai, cả Thánh Hoàng Phong chỉ có Thánh Hoàng là mạnh nhất, tên đó đúng là lợi hại, suýt nữa thì ta bị hắn bắt được rồi.

Thổ Hành Tôn nói mà lòng còn sợ hãi, với thực lực của Thánh Hoàng thì chỉ một chưởng thôi là gã đi tong cái mạng quèn, may mà gia hỏa này có Độn Địa Thần Thuật cao siêu, khiến Thánh Hoàng không làm gì được.

- Xem ra người của Thần Điện còn chưa tới, hay là mai phục ở nơi nào gần đó?

Tần Quân suy tư, bất luận người của Thần Điện có đến hay không thì hắn cũng vẫn đợi đến sau Quan Thiên Đại Hội mới xem hoàn cảnh mà hành sự.

Có lẽ đây chính là nhân quả báo ứng, lúc trước hắn cứng rắn muốn triệu ra cường giả Chân Tiên cảnh nên mới dẫn đến những nhiệm vụ cưỡng chế liên tiếp mở ra.

Tần Quân vừa miên man suy nghĩ vừa đi xuống cầu thang.

Xuống đến lầu một náo nhiệt, hắn cùng Thổ Hành Tôn tùy tiện tìm một bàn trống ngồi xuống, sai tiểu nhị mang rượu ngon và đồ ăn lên rồi bắt đầu nói chuyện phiếm.

Những tu sĩ trong các bàn còn lại đều rất phấn khởi, đề tài trò chuyện của họ cơ hồ đều chỉ xoay quanh yến hội đêm nay.

- Kim Vô Hối đã đến kinh thành từ hôm qua, nghe nói hắn đã giao thủ với Kì Lân chi tử, chỉ là không biết thắng bại thế nào.

- Kim Vô Hối? Chính Đạo đệ nhất thiên tài? Nghe nói hắn có quan hệ với Thánh Hậu nhất mạch, sư phụ hắn rất mạnh đấy.

- Ta thấy Ma Kiệt Kỳ Tà hay hơn! Tên kia tâm ngoan thủ lạt!

- Chậc chậc, các người đều không thấy Kì Lân chi tử có lợi thế à? Người ta đột phá Địa Tiên cảnh từ năm năm trước cơ đấy!

- Sao các người không nói về linh nữ hả?

Tần Quân nghe bọn họ nói chuyện thì không khỏi nghĩ đến Chúc Nghiên Khanh.

Nếu Chúc Nghiên Khanh thực sự là linh nữ thì đêm nay hắn phải đón Chúc Nghiên Khanh về.

------oOo------

Chương 547: Đêm nay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn hoàn toàn không để ý thân phận linh nữ, nhưng nếu Thánh Hoàng biết quan hệ của hắn và Chúc Nghiên Khanh thì Chúc Nghiên Khanh có thể sẽ gặp nguy hiểm.

- Yến hội anh tài gì chứ, chỉ toàn là trò cười, trước mặt bệ hạ mà mấy kẻ đó còn không biết xấu hổ dám tự xưng là thiên tài ư?

Thổ Hành Tôn cười nói, tuy là lời nịnh nọt nhưng gã quả thực phải khen ngợi thiên phú của Tần Quân, mười bảy tuổi đã có tu vi Hóa Hư cảnh đỉnh phong, có lật ngược Nam Vực lên cũng không tìm thấy người thứ hai như vậy.

Tần Quân lắc đầu cười, hắn xem thường cái danh thiên tài ấy.

- Ồ, vị tuyệt thế thiên tài này là ai? Vì sao bọn ta đều không biết đến nhỉ?

Một nam tử bàn bên lên tiếng bằng giọng điệu quái gở, làm cho các tu sĩ khác đều thi nhau nhìn về phía Tần Quân.

Tần Quân xem nhẹ gã, vẫn lười nhác dùng tay phải chống cằm như trước, ánh mắt nhìn về phòng bếp chờ tiểu nhị mang rượu và đồ nhắm lên.

Hắn có thể không thèm để ý nhưng Thổ Hành Tôn lại không nhịn được. Gã trừng nam tử kia rồi mắng:

- Tiểu tử thối, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không?

Nam tử kia cũng nóng tính, vừa bị Thổ Hành Tôn mắng thì đập bàn bật dậy, ngay sau đó tu sĩ ngồi ở mấy bàn lân cận cũng vỗ bàn đứng lên, chừng mười sáu người, ai nấy đều nhìn hai người Tần Quân với vẻ mặt bất thiện.

Người ngoài thấy cảnh này lộ vẻ đồng tình, cũng có kẻ sung sướng khi người gặp họa, chứng tỏ họ cũng đều có chút sợ hãi đám tu sĩ nọ.

- Ồ, thì ra là các ngươi có đông người, trách không được dám lớn tiếng như vậy.

Thổ Hành Tôn ôm cánh tay cười nói, nhưng hình dáng mập tròn của gã lại khiến kẻ khác phải phì cười.

Kẻ yếu mà còn dám kiêu ngạo, đúng là tự tìm đến cái chết!

Bấy giờ đám tu sĩ kia bèn vây quanh hai người Tần Quân, Tần Quân không thèm để ý, trong nhóm người này kẻ có tu vi cao nhất mới tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong, dù cho Thổ Hành Tôn không ra tay thì hắn cũng có thể ứng phó được.

- Các vị đại gia Tuyên Cung, đừng gây chuyện mà.

Chưởng quầy vội vàng chạy tới, cười khổ năn nỉ nói, nếu Tần Quân bị đánh trọng thương ở Vọng Bắc tiểu lâu thì về sau còn ai dám ở nơi này của gã nữa, chẳng an toàn chút nào.

Đáng tiếc nam tử kia căn bản không thèm để ý tới gã, mà xắn tay áo cười dữ tợn, nói rằng:

- Tuyên Bân ta đây thích nhất là đánh thiên tài rởm!

Phụt!

Đánh thiên tài rởm?

Tần Quân thiếu chút nữa cười phá lên, tức giận nói:

- Ngươi thì là sứ giả chính nghĩa chuyên đi đào móc chân tướng sao?

Tuyên Bân nghe Tần Quân hỏi chẳng hiểu ra sao, không rõ hắn có ý gì nhưng không thèm nghĩ nhiều, cứ thế vung quyền nện tới Tần Quân, ta tay chẳng chút lưu tình.

Thổ Hành Tôn nhảy lên vung tay chụp vào mặt Tuyên Bân, răng nanh mang theo máu tươi bay ra khỏi miệng Tuyên Bân, thân thể gã xoay tròn bay thẳng ra ngoài cửa.

Các tu sĩ còn lại cả kinh, tức giận ra tay, Thổ Hành Tôn giơ hai tay đẩy một cái, tất cả đều cảm nhận được một sức mạnh vô hình khủng khiếp ập tới trước mặt, đánh bọn họ bay ra ngoài, máu tươi phun tung tóe, kim đan bị chấn nát vụn tại chỗ.

Kim đan vừa vỡ, tu vi mất hết, cho dù thần hải vẫn còn, tu lại không khó, nhưng cũng phải mất ít nhất vài thập niên.

Thổ Hành Tôn ra tay không thể nói là không độc ác.

Tần Quân tựa như không nhìn thấy, chỉ cười nói với tiểu nhị bưng rượu và thức ăn vẫn đứng đờ ra:

- Còn không mang đồ ăn lên đây!

Tiểu nhị bừng tỉnh ra, run rẩy bưng đĩa đi tới.

Những thực khách còn lại ngây ngẩn cả người, sau đó mau chóng nhỏ giọng nghị luận râm ran.

- Kẻ này rốt cuộc là ai? Đến Tuyên Cung công tử mà cũng dám đánh?

- Tuy Tuyên Cung thế lớn nhưng địa vị của Tuyên Bân không cao, đá phải thiết bản cũng đáng đời.

- Rốt cuộc tên kia là ai, hoàn toàn không thể nhìn thấy tu vi của hắn!

- Xem ra yến hội anh tài đêm nay sẽ càng thêm thú vị, thậm chí còn trở thành khởi điểm cho không ít người thành danh ấy.

Tần Quân nghe thấy hết, khóe miệng hơi nhếch lên.

Đêm nay không phải là đêm để những thiên tài thành danh, chỉ là đêm chính thức tuyên bố Tần Đế đã hàng lâm tới Thánh Thành!

- Ngươi chờ đó cho ta, Tuyên Cung chúng ta chưa xong với nhau đâu!

Tuyên Bân ở ngoài tửu lâu giận dữ quát mắng, miệng đầy máu tươi, ai nhìn cũng buồn cười.

Mắng xong, gã vội vàng xoay người đào tẩu, sợ bị Thổ Hành Tôn bắt lại.

Tuyên Cung?

Tần Quân ghi nhớ cái tên này, về sau có thể tìm nó để gây phiền hà.

…

Màn đêm buông xuống.

Thánh Long tửu lâu là tửu lâu lớn nhất Thánh Thành, sau lưng có Thánh Tông, không ai dám động tới.

Lúc này ngã tư trước cửa tửu lâu đã kín người hết chỗ, phần lớn đều là tu sĩ trẻ tuổi đi đi lại lại, nối liền không dứt.

Thánh Tông Kì Lân chi tử, Tôn Lân mặc một thân bạch y như Kiếm Tiên đứng ở trước cửa tửu lâu nhất nhất tiếp đón từng vị khách quan, đương nhiên những người có thể làm gã mở miệng chào hỏi đều là người có uy tín danh dự vang dội, người thường thì chẳng có tư cách để bước tới Thánh Long tửu lâu đêm nay.

- Ma Kiệt Kỳ Tà, Kỳ công tử đến!

Một tên người hầu cao giọng hô lên nhất thời làm rộ lên một tràng huyên náo, chỉ thấy Kỳ Tà mặc hắc y đạp không mà đến, cách ăn mặc của gã càng làm cho khí chất gã thêm phần tà mị, cực kì phù hợp với cái danh Ma Kiệt.

Đến trước mặt Tôn Lân, Kỳ Tà mỉm cười nói:

- Kỳ Lân chi tử, đêm nay ngươi phải biểu hiện cho tốt, đừng có để ngã lộn cổ đấy!

Nói đoạn, Kỳ Tà bèn bước vào Thánh Long tửu lâu.

Tôn Lân nhíu mày, những người còn lại hai mặt nhìn nhau, lẽ nào Kỳ Tà đang tuyên chiến với Tôn Lân sao?

- Thần Tướng Cung Dương Thập Thất đến!

Lúc này, người hầu lại hô vang, nhất thời khiến cho đám đông vây quanh tửu lâu nhất loạt tản ra.

Cái tên Dương Thập Thất như có ma lực khiến cho ai nấy nghe xong đều không khỏi kinh hãi.

Chỉ thấy một thiếu niên mặc áo lục viền lam tươi cười bước đến, nhìn y chỉ khoảng mười ba mười bốn tuổi, môi hồng răng trắng, trong sáng ngây thơ như thiếu gia nhà hàng xóm vậy.

Thế nhưng y lại nổi danh là tiểu yêu nghiệt, từng dùng quyền cước đánh chết một con yêu long lục giai khiến cho cả Thánh Triều phải khiếp sợ.

Dương Thập Thất đi tới trước mặt Tôn Lân, cười hì hì nói:

- Tôn Lân, đêm nay ngươi phải đánh với ta một trận ra trò!

Tôn Lân nghe xong run rẩy khóe miệng, vội vàng phất tay cười nói:

- Nơi này là yến hội đấy, làm sao có thể động thủ?

Tuy gã nói thế, song mọi người đều hiểu đêm nay tất có một trận luận bàn phấn khích, thậm chí không ít nhân vật lớn cũng đang âm thầm quan sát Thánh Long tửu lâu.

------oOo------

Chương 548: Tai Tinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đỉnh Thánh Hoàng Phong, trong ngự hoa viên.

Thánh Hoàng, Thánh Hậu, Thánh Cơ đang ngồi ngay ngắn trước bàn đá, trên mặt bàn đặt một thủy tinh cầu đường kính một mét, thủy tinh cầu hiển hiện rõ mồn một cảnh tượng ở Thánh Long tửu lâu, không chỉ có bọn họ mà các thế lực lớn ở Thánh Thành cũng đang chú ý, bởi vì bọn họ đều phái

thiên tài nhà mình tham gia, giống như đi đánh cờ đại diện vậy.

Tôn Lân, Chúc Nghiên Khanh thay mặt cho Thánh Tông, cũng chính là đại diện cho Thánh Hậu.

- Không hổ là Kỳ Lân chi tử, khí độ bất phàm.

Thánh Hoàng cười nói, trên mặt Thánh Hậu cũng đầy vẻ tươi cười, nàng quả thực rất vừa lòng đối với Tôn Lân.

Thánh Cơ bĩu môi nói:

- Kỳ Lân chi tử quả thật xuất chúng, thế nhưng không thể coi là đệ nhất nhân trong đám tuổi trẻ được.

Lời vừa nói ra, sắc mặt Thánh Hậu trở nên hơi khó coi, nàng hừ lạnh bảo:

- Ít nhất thì còn tốt hơn thủ hạ Dương Thập Thất của ngươi! Tiểu tử lỗ mãng!

- Chậc chậc, đêm nay sẽ biết ngay là Dương Thập Thất lợi hại hay là Kỳ Lân chi tử giỏi giang.

Thánh Cơ đối chọi gay gắt.

Thánh Hoàng nghe thấy mà nhức cả đầu, bèn bất nhẫn lên tiếng:

- Được rồi, có chút chuyện nhỏ như thế mà cũng muốn cãi nhau sao? Tôn Lân cũng được, Dương Thập Thất cũng thế, đêm nay chúng thắng được Kim Vô Hối rồi lại nói sau.

Kim Vô Hối là đồ tôn của Thánh Hoàng, Thánh Hoàng năm đó cũng từng thu đệ tử, theo thời gian trôi qua chỉ còn lại duy nhất một vị, chính là sư phụ của Kim Vô Hối.

Cực ít người biết được điều này, đây cũng là nguyên nhân quan trọng khiến cho Kim Vô Hối có thể an toàn trưởng thành cho tới tận bây giờ.

Bằng không với tính cách bá đạo thích độc lai độc vãng của Kim Vô Hối, gã đã sớm bị người ta bóp chết.

Nhắc tới Kim Vô Hối, Thánh Hậu và Thánh Cơ đều yên tĩnh trở lại.

Tuy rằng Kim Vô Hối phần lớn thời gian đều lăn lộn trong Chính Đạo nhưng tu vi của gã không hề hạ thấp, kiếm thuật càng thêm siêu quần, nghe nói trước đó không lâu gã đã đột phá Địa Tiên cảnh với sự giúp đỡ của sư phụ mình, chiến lực tăng mạnh.

Các nàng đều đã gặp Kim Vô Hối, trời sinh kiếm phôi, tuyệt thế thiên tài, so với Tôn Lân chỉ có hơn chứ không có kém.

- Vạn nhất Tần Đế cũng tham dự thì…

Thánh Cơ bỗng nhiên lên tiếng, khiến cho cả Thánh Hoàng và Thánh Hậu đều biến sắc.

Thánh Hoàng chần chừ bảo:

- Chắc là không thể đâu…hắn không có lí do gì để dính líu vào việc này.

Tần Quân tuy cũng là người trẻ tuổi nhưng địa vị đã liệt vào hàng cao nhất Nam Vực, hắn đi tham gia yến hội anh tài chẳng phải là làm trò cười ư?

Gã không sợ Tần Quân chèn ép các vị thiên tài, mà là sợ gia hỏa này dùng thủ đoạn để phá hư yến hội.

- Bệ hạ đã nói với hắn về sự tồn tại của Thần Điện, chắc là hắn sẽ an phận. Quan Thiên Đại Hội gần trong gang tấc, hắn ắt sẽ không bỏ qua.

Thánh Hậu lắc đầu nói.

Quan Thiên Đại Hội trăm năm một lần, mỗi thiên tài trải qua nó đều thoát thai hoán cốt, trở thành cự phách rong ruổi một phương.

Nhắc tới Tần Quân, không khí của cả ngự hoa viên bỗng nhiên trở nên thật kì dị.

…

Thánh Long tửu lâu.

- Thần Tướng Cung Hứa Thiên Hữu, Hứa công tử đến!

Cùng với tiếng hô cao giọng của người hầu, đám người lại xôn xao.

Chỉ thấy Hứa Thiên Hữu cưỡi trên Bích Tình Xích Diễm Hổ bay tới, Bích Tình Xích Diễm Hổ thấp giọng gầm rú khiến cho các tu sĩ vội vàng né tránh.

Tôn Lân thấy thế nhướng mày vội nói:

- Hứa công tử, sao ngươi lại mang cả chiến sủng tới đây?

Trong lòng gã tràn ngập khinh thường, đúng là phế vật chỉ biết dựa vào quan hệ và chiến sủng.

Hứa Thiên Hữu cười ha hả:

- Con hổ này của ta ngoan lắm, yên tâm đi, có ta trông nó đây rồi!

Tôn Lân nhíu mày càng sâu, quát lên:

- Hứa công tử, nếu ngươi nhất quyết muốn như vậy thì ngươi không được vào.

Khí phách!

Không ít các nữ tu đứng đó đều hướng ánh mắt sùng bái nhìn về phía Tôn Lân, mà trong Thần Tướng Cung, cung chủ lại tức giận đến mức suýt nữa thì chửi ầm lên, gã thấp giọng mắng:

- Thằng nhãi ranh này làm mất mặt ta !

Phụ nhân bên cạnh cũng cười khổ, bất đắc dĩ nói rằng:

- Trách ta đã làm hư nó.

Hứa Thiên Hữu bị thái độ mạnh mẽ của Tôn Lân chọc tức, song vừa nghĩ đến lời căn dặn của phụ thân thì gã chỉ có thể nghiêng người nhảy xuống, nói với Bích Tình Xích Diễm Hổ:

- Ngươi đi về trước đi.

Nói xong, gã mặt mày xanh lét xoay người đi vào tửu lâu, khi đi ngang qua Tôn Lân còn hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ mình đang bất mãn, song Tôn Lân thì chẳng buồn liếc gã cái nào.

- Thánh Tông linh nữ đến !

Tiếng nói của người hầu lại dời sự chú ý của mọi người đi, tất cả mọi người đều có hứng thú với vị linh nữ mới được Thánh Tông đẩy ra này.

Chỉ thấy Chúc Nghiên Khanh một thân áo đỏ chậm rãi cầm kiếm bước đến, trên khuôn mặt lãnh diễm nở nụ cười bình thản, đám người tự động tách ra thành một con đường nhường nàng đi vào tửu lâu.

- Đây chính là linh nữ sao? Đẹp quá!

- Hình như tu vi hơi yếu thì phải!

- Ngươi thì biết cái gì, một khi linh nữ chú linh thì tu vi sẽ vượt lên độ cao khiến cho ngươi phải ngước nhìn đấy!

- Có thật không?

Mọi người bàn tán xôn xao, Chúc Nghiên Khanh đã đi tới trước mặt Tôn Lân, khi nàng đang muốn bước thẳng vào thì Tôn Lân lại dùng một tay ngăn lại, sau đó cười nói:

- Nàng là sư muội của ta, sau này mọi người phải chiếu cố nhau thật tốt.

- Khách khí, khách khí.

Tu sĩ xung quanh đều chắp tay cười nói, sư muội gì chứ, nói thẳng ra là nữ nhân của ngươi luôn đi.

Thế nhưng trong mắt họ, Tôn Lân và Chúc Nghiên Khanh quả thực xứng đôi.

- Hi vọng ngươi tự trọng một chút.

Chúc Nghiên Khanh hừ lạnh nói, khi nói chuyện, nàng dùng vỏ kiếm đẩy tay Tôn Lân ra, đi vào trong Thánh Long tửu lâu.

Chuyện này cũng không làm cho Tôn Lân xấu hổ, gã bắt đầu giới thiệu cho mọi người biết thiên phú của Chúc Nghiên Khanh lợi hại đến mức nào, nét kiêu ngạo trên mặt khiến cho người ta suy nghĩ miên man.

…

Bên kia, Tần Quân, Hằng Nga, Cửu Linh Nguyên Thánh, Thổ Hành Tôn và Dịch lão đầu đang chậm rãi đi trên ngã tư đường.

- Đừng ăn vội, chờ tới Thánh Long tửu lâu rồi ngươi hẵng ăn có được không?

Tần Quân mắng Dịch lão đầu ở ven đường.

Mẹ nó!

Tốt xấu gì ngươi cũng là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, sao mà cứ như quỷ chết đói đầu thai thế? Huống hồ đống đồ ăn này đối với ngươi mà nói thì chẳng có lợi ích gì, ăn cũng như không thôi.

Dịch lão đầu cầm chân gà cười ha hả:

- Ngay ngày đầu tiên trốn ra ta đã lập lời thề phải ăn hết đồ ngon trong toàn cõi Nam Vực!

------oOo------

Chương 549: Yến hội chi Đẩu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân giật giật khóe miệng, rủa:

- Sớm muộn gì ngươi cũng bội thực chết!

Ma Hoàng chết no, phỏng chừng có thể trở thành truyện cười thiên cổ nổ vang toàn bộ Nam Vực.

- Bệ hạ đừng lo lắng quá, với thân phận của Chúc cô nương hẳn là không có nguy hiểm gì đâu, dù sao nơi này cũng là Thánh Thành.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười bảo.

Thổ Hành Tôn cũng gật đầu nói:

- Dù sao cũng chỉ là một đám trẻ con vắt mũi thôi mà.

Trong mắt kẻ cường giả chân chính, thiên tài chính là kẻ yếu, chẳng qua là đám kẻ yếu có năng lực thăng cấp lên thành cường giả mà thôi.

Tần Quân nghĩ nghĩ, cũng hiểu đạo lý này.

Sau đó hắn cũng không nóng ruột nữa, cùng Dịch lão đầu vừa đi vừa ăn cả dọc đường.

Vèo!

Đúng lúc này bỗng có một ngôi sao băng xẹt qua bầu trời, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga, Dịch lão đầu đồng thời giật mình ngẩng đầu nhìn lên.

Thổ Hành Tôn cũng ngẩng đầu lên, song rõ ràng phản ứng của gã chậm một phách.

- Tai Tinh vụt qua.

Cửu Linh Nguyên Thánh lẩm bẩm nói.

Thổ Hành Tôn nghe xong không hiểu ra sao, Tần Quân cũng chú ý phản ứng kì lạ của bọn họ, bèn quay đầu lại hỏi:

- Làm sao vậy?

- Thánh Triều sắp không yên lành rồi.

Dịch lão đầu thì thào lẩm bẩm, Tần Quân nghe mà chẳng hiểu gì cả, hắn ngẩng đầu nhìn lên, ngôi sao băng kia đã sớm biến mất.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Người của Thần Điện đến à?

Ngã tư đường người qua kẻ lại, không ai chú ý đến họ, nhiều nhất cũng chỉ có người nhìn chòng chọc Hằng Nga xinh đẹp mà thôi, cho nên chẳng ai quan tâm họ đang nói chuyện gì.

- Sợ là như thế.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhún vai nói, vẻ mặt thoải mái như thường.

Tần Quân nhìn lên bầu trời, nét mặt lộ vẻ cười lạnh:

- Thần Điện thì đã làm sao? Trời dám ngăn ta, ta ắt lật trời!

Qua khoảng hơn nửa canh giờ, Tôn Lân cảm thấy tân khách đã đến đủ, bèn xoay người đi vào tửu lâu, các tu sĩ vây quanh gã trùng trùng điệp điệp, khí phái lĩnh quân của Tôn Lân hiển hiện không thể nghi ngờ.

Đi vào đình viện Thánh Long tửu lâu chỉ thấy hai mươi bàn lớn đã bày biện sẵn. Các thiên tài tự mình dẫn đoàn ngồi một bàn, còn lại không ít tu sĩ có danh khí và địa vị thấp phải đứng, song bọn họ cũng không tức giận vì không có chỗ ngồi, ngược lại rất là hưng phấn.

Nhiều thiên tài lừng lẫy tiếng tăm tụ tập một chỗ như vậy là chuyện hiếm gặp biết chừng nào.

Chúc Nghiên Khanh im lặng ngồi trong góc cùng với các nữ tu khác, các nàng líu ríu trò chuyện chỉ xoay quanh các tuyệt thế thiên tài Tôn Lân, Kim Vô Hối, Dương Thập Thất, Kỳ Tà… Chúc Nghiên Khanh không tham dự vào đề tài đó, chỉ ngồi lặng lẽ uống trà.

- Này, ngươi chính là Kim Vô Hối phải không? Đêm nay đánh một trận đi?

Dương Thập Thất đi tới trước bàn của Kim Vô Hối, một chân đạp lên ghế

tùy tiện cười nói, khiến cho các tu sĩ ngồi cùng bàn và các tu sĩ khác hai mặt nhìn nhau.

Kim Vô Hối một thân áo đen liếc mắt nhìn y, lạnh nhạt đáp:

- Không có hứng!

Tuy rằng Dương Thập Thất không kém, nhưng trong mắt Kim Vô Hối y chỉ là một thằng nhóc ranh đầu óc ngu si tứ chi phát triển, chẳng có chút hứng thú nào mà khiêu chiến.

Dương Thập Thất vừa nghe xong liền tức giận, giơ quyền quát lớn:

- Ngươi sợ sao? Chậc chậc, đồ tôn của Thánh Hoàng chẳng qua cũng chỉ như thế!

Vừa dứt lời, kiếm quang chợt lóe, chỉ trong chớp mắt kiếm của Kim Vô Hối đã gác lên cổ Dương Thập Thất, chỉ cần động đậy một chút thì Dương Thập Thất sẽ đầu thân hai nơi.

Nhìn thấy một màn này, những tu sĩ xung quanh đều trợn mắt há mồm.

Dương Thập Thất toát hết mồ hôi lạnh, sát khí từ thanh kiếm của Kim Vô Hối truyền tới khiến cho y sởn cả tóc gáy.

Trên người y có huyết mạch của thượng cổ kì chủng, tuy luyện khí không được nhưng nhục thân mạnh mẽ vô cùng, cảm quan cũng khác hẳn với người thường, cho nên y phát hiện nguy hiểm nhạy bén hơn hẳn những người khác.

- Ta chỉ không có hứng thú mà thôi, ngươi đừng quá đáng.

Kim Vô Hối lạnh nhạt nói, thế nhưng ánh mắt buốt lạnh đến đáng sợ làm cho Dương Thập Thất lạnh ngắt trong lòng.

Đây rốt cuộc là tốc độ thế nào?

Mà khiến cho ngay đến Dương Thập Thất y cũng không kịp phản ứng?

Tu sĩ xung quanh thấy Dương Thập Thất không dám nhúc nhích thì đều hít

một hơi khí lạnh.

Yến hội còn chưa chính thức bắt đầu mà Dương Thập Thất đã thua rồi?

Trên Thánh Hoàng Phong, trong ngự hoa viên.

- Chậc chậc, Dương Thập Thất nhà ngươi thật là lợi hại.

Thánh Hậu che miệng cười nói, giọng điệu tràn ngập khinh thường.

Thánh Cơ hừ lạnh một tiếng, tâm tình không tốt.

Thánh Hoàng lại cười lên ha hả, lắc đầu nói:

- Tiểu tử Kim Vô Hối này, vẫn cao ngạo như ngày nào.

Nói tới nói lui, gã vẫn rất hài lòng với Kim Vô Hối.

- Kim Vô Hối quả thực không tồi.

Thánh Cơ cũng tán dương, đương nhiên trong lòng nàng ta có nghĩ thế hay không thì không ai biết được.

…

- Kim huynh, Dương công tử, đừng làm mất hòa khí.

Tôn Lân vội vàng đi tới cười bảo, trong lòng cũng khiếp sợ không thôi. Ban nãy gã hoàn toàn không nhìn thấy Kim Vô Hối xuất kiếm, xem ra Kim Vô Hối mới chính là kình địch đáng gờm nhất của gã đêm nay rồi.

Nghe vậy, Kim Vô Hối thu kiếm, vẫn nhanh đến mức khiến người ta hoa cả mắt.

Cách đó không xa, đám thiên tài Kỳ Tà, Hứa Thiên Hữu nhất loạt cau mày, đều kiêng kị Kim Vô Hối hơn không ít.

Chúc Nghiên Khanh cũng đang đánh giá Kim Vô Hối, nàng đã nghe cái tên này không biết bao nhiêu lần, đương nhiên chỉ để làm nền cho uy danh của Tần Quân mà thôi.

Chính Đạo đệ nhất nhân, Tần Đế.

Đệ nhị mới tới Kim Vô Hối.

- Hừ!

Dương Thập Thất đỏ mặt phẩy tay áo bỏ đi, nhìn thấy cảnh này, các đại nhân vật đang theo dõi diễn biến ở Thánh Long tửu lâu đều lắc đầu.

Đêm nay nếu Dương Thập Thất không thể chiến thắng Kim Vô Hối thì ngày sau y sẽ bị Kim Vô Hối áp chế, ít nhất là về mặt thanh danh.

Tôn Lân đến giữa đình viện vỗ tay cười nói:

- Chư vị, Quan Thiên Đại Hội đã gần ngay trước mắt, chỉ còn chưa đến nửa tháng mà thôi, yến hội hôm nay chính là để cho mọi người làm quen lẫn nhau, đốc thúc lẫn nhau, cùng cố gắng ở Quan Thiên Đại Hội.

Quan Thiên Đại Hội không chỉ là việc trọng đại của Nam Vực mà còn có các thiên tài ở những vực khác tham gia, cho nên lời này không phải là nói quá.

Sau đó Tôn Lân bắt đầu thao thao bất tuyệt, đầu tiên là giảng giải lịch sử của Quan Thiên Đại Hội, sau đó nói tiếp đến ảnh hưởng của nó, tài ăn nói nhất lưu khiến cho ai nghe cũng bị cuốn theo.

Chúc Nghiên Khanh nghe lại chẳng hề có chút hứng thú, nàng tới nơi này sở dĩ chỉ là vì nhàm chán mà thôi, đương nhiên cũng có thêm ý của các vị cao tầng trên Thánh Tông, bằng không chỉ với Tôn Lân thì làm sao có thể mời nổi nàng.

------oOo------

Chương 550: Yến hội chi Đẩu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi yêu Tần Quân, loại long phụng trong đám người phàm như Tôn

Lân trong mắt nàng căn bản chẳng khác chi người thường cả.

Cho dù tu vi của Tôn Lân cao hơn Tần Quân, song nàng vẫn cho rằng Tần Quân mới là người đối tốt với nàng nhất thế gian này, cũng là người lợi hại nhất.

Cho dù trời có sập xuống, nàng vẫn tin là Tần Quân sẽ chống được nó cho nàng.

- Không biết lúc này hắn đang làm gì nhỉ?

Chúc Nghiên Khanh nhìn về phía bầu trời đêm xa xôi thăm thẳm, ngàn vạn vì sao phát sáng lấp lánh dường như phác họa ra gương mặt Tần Quân.

Tôn Lân vừa nói chuyện vừa chú ý đến Chúc Nghiên Khanh, vốn tưởng đây chính là cơ hội cho mình thể hiện, ai ngờ Chúc Nghiên Khanh lại hoàn toàn không nhìn về phía gã, khiến cho gã cảm thấy thất bại sâu sắc.

Ước chừng một nén nhang sau, Tôn Lân mới nói xong.

- Có thể bắt đầu vở chính được chưa?

Kỳ Tà vừa thưởng thức rượu ngon vừa hỏi, nói xong, cả đình viện đang xôn xao ồn ào yên tĩnh lại chỉ trong nháy mắt.

Nhìn sang Kim Vô Hối, Hứa Thiên Hữu, Dương Thập Thất, các vị thiên tài ai nấy đều mang vẻ trêu tức, rõ ràng là đã có chút đứng ngồi không yên.

Ở đây đều là con cháu hào môn, đã sớm hiểu rõ về Quan Thiên Đại Hội từ lâu, chỉ là ngại vì cái danh Kỳ Lân chi tử nên mọi người nể tình mà thôi.

- Vậy được, đêm nay chúng ta sẽ luận bàn với nhau, đến điểm thì ngừng, một đấu với một, hi vọng mọi người không làm tổn thương hòa khí. Chúng ta chỉ luận bàn chứ không phải là chiến đấu.

Tôn Lân cười nói, khi nói chuyện bèn đi về phía bàn của Chúc Nghiên Khanh.

Cả sảnh bỗng yên tĩnh hẳn, tất cả mọi người đều nhìn về phía Kỳ Tà, chẳng phải ngươi sốt ruột nãy giờ sao? Sao còn chưa đứng dậy khiêu chiến

người ta vậy?

- Hừ, một đám ngu ngốc, gia hỏa khủng bố chân chính còn chưa tới đâu!

Kỳ Tà cười lạnh nghĩ, ánh mắt bất giác hướng về đại môn của tửu lâu.

Kim Vô Hối tự rót tự uống, ngược lại là Dương Thập Thất cùng Hứa Thiên Hữu không kìm chế được mà cơ hồ đồng thời đứng lên, khiến cho cả đình viện bùng nổ trong phút chốc.

- Chậc chậc, yêu nghiệt Thần Tướng Cung và tiểu nhi tử của Thiên Tứ Tả Tướng, rốt cuộc cũng chạm mặt nhau!

- Cả hai đều là loại vô pháp vô thiên!

- Các ngươi cảm thấy ai sẽ thắng?

- Chắc chắn là Dương Thập Thất rồi!

Các tu sĩ bàn tán xôn xao, mà Dương Thập Thất cùng Hứa Thiên Hữu mắt đối mắt nhìn nhau, cả hai sôi sục ý chí chiến đấu.

Hai đại hoàn khố đệ tử ở Thánh Thành, quả nhiên là thông minh hiểu nhau.

- Đến đây đi!

Dương Thập Thất lắc cổ cười nói, đến yêu long lục giai mà y còn đánh cho chết tươi, đương nhiên là chẳng coi Hứa Thiên Hữu ra cái thá gì.

Hứa Thiên Hữu mới bước nửa bước vào Địa Tiên cảnh nhưng tâm cao khí ngạo, chẳng hề nể phục bất cứ ai trong đám thanh niên.

Hai người đồng thời nhảy lên, bay vào bầu trời đêm, để tránh lan tới Thánh Long tửu lâu.

- Hừ!

Hứa Thiên Hữu rung hai tay, cơ bắp toàn thân phồng lên, thân hình ngày càng cao lớn, trực tiếp vung quyền phóng thẳng về phía Dương Thập Thất,

khí thế hung mãnh, tốc độ cực nhanh.

Đối mặt với Hứa Thiên Hữu cao to như người khổng lồ, khí thế của Dương Thập Thất trông như thiếu niên có vẻ kém đi vài phần, hơn nữa ban nãy y còn bị Kim Vô Hối gác kiếm lên cổ, làm cho người ta không khỏi mướt mồ hôi lo thay cho y.

Đối mặt với Hứa Thiên Hữu tấn công, Dương Thập Thất không hề hoảng loạn, thậm chí còn lộ ra nụ cười khát máu.

Khoảng cách giữa hay người bọn họ vốn không hề xa, cơ hồ không tới một giây đồng hồ, nắm đấm của Hứa Thiên Hữu đã sắp nện lên mặt của Dương Thập Thất.

Ầm ——

Một tiếng động nặng nề vang lên, ngay sau đó Hứa Thiên Hữu liền phun máu bay ngược ra ngoài, thiếu chút nữa bay ra khỏi Thánh Long tửu lâu, khiến không ít tu sĩ giật mình mở to mắt, không ngờ Hứa Thiên Hữu vốn hung hãn lao tới cư nhiên lại bị người kia dùng một chiêu đánh lùi.

- Ngu xuẩn.

Kỳ Tà khẽ mắng một tiếng, trên gương mặt của Tôn Lân cũng lộ ra nụ cười trào phúng.

Ai mà không biết điểm lợi hại nhất của Dương Thập Thất chính là nhục thân, tên tiểu tử Hứa Thiên Hữu này còn dám đối chiến, quả thực là tự tìm đường chết mà.

Hứa Thiên Hữu lau đi vết máu ở khóe miệng, trên mặt tràn ngập vẻ phẫn nộ.

Bên trong một tòa cung điện ở xa tít trên đỉnh Thánh Hoàng Phong, Thiên Tứ Tả Tướng nhìn thấy cảnh này thì đập bàn, miệng mắng to:

- Tên tiểu tử này thật không có đầu óc gì cả, thật đúng là cho rằng bản thân mình có thể so bì lực lượng cùng với Dương Thập Thất thân mang huyết mạch của thượng cổ kỳ loại hay sao.

Phụ nhân bên cạnh vội vàng vỗ nhẹ tay gã, khiển trách:

- Con trai đã bị thương tới như vậy rồi, ngươi còn la mắng cái gì nữa, ta đang đau lòng chết đi được đây!

- Mẹ hiền thì con hư!

Thiên Tứ Tả Tướng giận tới mức toàn thân đều run lên, nhưng gã biết rõ yến hội đêm nay quan trọng tới cỡ nào, ngay cả ba vị ở trên đỉnh Thánh Hoàng Phong cũng đang chú ý tới, nếu như biểu hiện thật tốt, dương danh lập vạn, thậm chí còn có thể được Thánh Hoàng ngợi khen.

Nào ngờ Hứa Thiên Hữu liên tục khiến gã mất mặt, khiến cho gã hận không thể tự tay đâm chết tên tiểu tử này.

Dương Thập Thất càng đánh lại càng hăng, bắt đầu đuổi theo đánh Hứa Thiên Hữu không buông, bởi vì lúc nãy giao thủ vừa mới bị Dương Thập Thất đả thương, khiến cho trong lòng Hứa Thiên Hữu vẫn còn ám ảnh, trong lúc né tránh lại luống cuống tay chân không ngừng thi triển pháp thuật, đáng tiếc là đều bị quyền cước của Dương Thập Thất đánh tan.

- Chà chà, tiểu yêu nghiệt đấu với tiểu bá vương, đương nhiên là tiểu yêu nghiệt mạnh hơn rồi!

- Hứa Thiên Hữu xứng với cái tên tiểu bá vương à? Chẳng qua chỉ là một tên ăn hại ỷ vào phụ thân mà ra vênh váo thôi!

- Nói tới tiểu bá vương thì ta lại nghĩ ngay tới Tần Đế, Tần Đế trước kia dường như cũng có danh xưng thế này thì phải.

- Nghe nói thiên phú của bản thân Tần Đế cũng cực cao, chưa tới hai mươi tuổi đã đột phá tới Hóa Hư cảnh rồi, chỉ luận thiên phú thì thậm chí còn mạnh hơn cả đám người Dương Thập Thất nữa!

- Ta vẫn mong cho Tần Đế đừng có tới đây, bằng không thì hậu quả khôn lường.

Đám khách khứa trên yến hội đều nhao nhao bàn tán, dù sao đây là yến hội thiên tài, bọn họ khó tránh khỏi sẽ nhớ tới Tần Đế.

Mặc dù ở nơi này gần như tập trung toàn bộ thiên thài có thiên phú cao nhất của nhân tộc ở Nam Vực, nhưng so với Tần Đế thì đều kém hơn rất nhiều.

Tần Đế quả thực không phải là con người!

------oOo------

Chương 551: Kỳ Lân chi huyết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại lúc các khách khứa đều đang thấp giọng bàn tán thì Hứa Thiên Hữu lại bị Dương Thập Thất túm lấy lần nữa, trực tiếp nện một quyền lên mặt của Hứa Thiên Hữu, máu tươi bắn ra, thân thể gã liền bay thẳng ra ngoài giống như một viên đạn pháo, trực tiếp bay ra khỏi Thánh Long tửu lâu.

Dựa theo quy tắc do Tôn Lân định ra khi nãy thì bay ra khỏi Thánh Long tửu lâu cũng xem như thua.

- Mau đi xem thử xem Hứa công tử có bị thương hay không.

Tôn Lân vội vàng la lên, trong lòng chỉ cảm thấy khinh bỉ, phế vật quả nhiên là phế vật, bị thua nhanh như vậy.

Đám khách khứa đều đưa mặt nhìn nhau, lúc trước Kim Vô Hối đánh ra một kiếm khiến cho Dương Thập Thất không dám cục cựa, để cho bọn họ có phần hơi xem thường Dương Thập Thất, nhưng bây giờ nhìn thấy Dương Thập Thất dễ dàng đánh bại Hứa Thiên Hữu thì bọn họ đều nhịn không được mà hít sâu một hơi.

Rốt cuộc Dương Thập Thất mạnh tới cỡ nào đây?

Kim Vô Hối lại mạnh tới nhường nào nữa?

- Thập Thất hiền đệ quả nhiên lợi hại.

Tôn Lân mỉm cười nói với Dương Thập Thất, Dương Thập Thất nghe vậy

trên gương mặt tuấn mỹ non nớt lập tức lộ ra nụ cười đắc ý hớn hở.

- Tôn Lân, ngươi có dám tới thử không?

Dương Thập Thất nhìn Tôn Lân cười nói với vẻ khiêu khích, thậm chí còn ngoắc ngoắc ngón tay, ý tứ khinh thường lộ ra rõ mồn một.

Tất cả mọi người đồng loạt đưa mắt nhìn về phía Tôn Lân, Tôn Lân đứng bên cạnh Chúc Nghiên Khanh chỉ thản nhiên mỉm cười, cười nói với phong thái không kiêu ngạo không nóng nảy:

- Nếu đã như vậy thì vi huynh sẽ luận bàn cùng Thập Thất hiền đệ một phen.

Đang lúc nói chuyện, gã liền thả người nhảy lên, đột nhiên xuất hiện một thanh phi kiếm, bay vòng quanh người gã mấy vòng, sau đó đáp xuống dưới chân của gã.

Động tác vô cùng phong tao, khiến cho đám nữ tu ở đây nhìn thấy mà hai mắt lấp lánh.

- Bày đặt ra vẻ.

Kỳ Tà bĩu môi nói.

Ánh mắt của Kim Vô Hối lóe lên, mỗi kiếm khách khi nhìn thấy kiếm khách khác đều có một loại xúc động muốn rút kiếm giao thủ.

Không giống với người chuyên tâm luyện kiếm như gã, tuy rằng Tôn Lân cũng am hiểu kiếm đạo, nhưng tu hành pháp thuật cũng cực kỳ xuất chúng.

Ánh mắt của Dương Thập Thất cũng lóe lên, không nói hai lời liền vung quyền đánh về phía Tôn Lân, Tôn Lân giơ tay phải lên, ngón trỏ và ngón giữa khép lại, một đạo quang mang bắn ra, nhìn lại thì giống như gã đang cầm một thanh hỏa kiếm ở trong tay.

- Đêm nay ta muốn dẫm nát kiêu ngạo của Thánh Tông ở dưới chân!

Dương Thập Thất ngạo mạn hô to.

Thánh Hoàng và Thánh Hậu nghe thấy vậy thì hơi nhíu mày, nhìn về phía Thánh Cơ nói đầy thâm ý:

- Thánh Cơ thật đúng là biết dạy dỗ hậu bối.

- Mẫu hậu trách lầm rồi, Dương Thập Thất trời sinh tính tình đã không được tốt, bản cung cũng không thể quản được y.

Thánh Cơ che miệng cười nói, chỉ có điều ý cười ánh lên trong mắt nàng thì lại không thể che giấu được, việc này thật sự là do nàng ta an bài.

Thánh Hoàng giả vờ như không nghe thấy gì, chăm chú nhìn vào hình ảnh bên trong thủy tinh cầu.

Dương Thập Thất bay lên trên, một quyền đánh tới cằm của Tôn Lân, trong lúc điện quang hỏa thạch, thân hình của Tôn Lân nhoáng lên một cái, trong chớp mắt liền bay tới sau lưng của Dương Thập Thất, chân phải đạp về phía lưng của Dương Thập Thất, trong nháy mắt, Dương Thập Thất chỉ cảm giác có một cổ lực lượng mạnh tới mức không tưởng nện lên lưng mình, thân thể bị đạp bay ra ngoài, may mà thân thể của y vô cùng mạnh mẽ, bay ra chừng hơn hai mươi mét liền miễn cưởng ổn định lại cơ thể.

- Tốc độ không tệ!

Kỳ Tà tán thưởng một câu, nhưng cũng không giật mình.

Kim Vô Hối thì nhếch môi, sau đó bưng chén rượu lên, hớp một ngụm, giống như không đánh giá cao Tôn Lân và Dương Thập Thất chút nào.

Mặc dù Chúc Nghiên Khanh vẫn đang xem cuộc chiến, nhưng vẻ mặt lại không có chấn động gì lớn, đi theo Tần Quân trải qua biết bao nhiêu chuyện, cho nên Tôn Lân và Dương Thập Thất giao chiến quả thực rất khó để khiến cho nàng cảm thấy rung động.

Tôn Lân bắt đầu tấn công, chân đạp lên phi kiếm, trong tay cầm hỏa kiếm, dáng vẻ bay lượn trên bầu trời đêm vô cùng tiêu sái tuấn dật.

Vèo ——

Một kiếm xé rách hư không, đồng tử của Dương Thập Thất co rụt lại, vội

vàng lùi lại, hỏa kiếm của Tôn Lân chỉ cách yết hầu của y không tới năm phân, chỉ thêm một bước nữa thôi thì đủ để lấy mạng y.

Một màn này khiến cho mấy vị cao tầng đang ngồi bên trong nội cung Thần Tướng Cung nhìn mà mướt mồ hôi, ngay cả Thánh Cơ ở trên đỉnh Thánh Hoàng Phong cũng phải khẽ nhíu mày.

Cùng lúc đó, mấy người Tần Quân cũng ngày càng tới gần Thánh Long tửu lâu, chỉ chừng hơn ngàn mét, bọn họ cũng đã có thể nhìn thấy Tôn Lân và Dương Thập Thất trên không trung Thánh Long tửu lâu.

Thân là tửu lâu lớn nhất ở Thánh Thành, Thánh Long tửu lâu ước chừng có tám lầu, ở giữa mấy quảng trường rộng lớn, có thể nói là như hạc giữa bầy gà.

- Có ý tứ, một người thân mang Kỳ Lân chi huyết, một người thân mang huyết mạch thượng cổ Man Tượng.

Dịch lão đầu nhìn về phía trước tặc lưỡi cười nói.

- Kỳ Lân chi huyết? Thế giới này thật sự có Kỳ Lân tồn tại sao?

Tần Quân tò mò hỏi, về phần thượng cổ Man Tượng thì hắn không để ý tới, bởi vì tọa kỵ Man Tượng Vương của hắn chính là hậu duệ của thượng cổ Man Tượng.

Trong lòng hắn, địa vị của Kỳ Lân cao hơn so với rồng nhiều.

Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ cá nhân của một mình hắn, không hoàn toàn đại biểu cho tất cả con cháu Hoa Hạ.

- Thực lực của Kỳ Lân có thể so với thần tiên, sớm đã trở thành truyền thuyết, ở thời đại của ta rất ít khi nhìn thấy tung tích của Kỳ Lân, ít nhất thì ở Nam Vực này không có, những chỗ khác thì không rõ lắm.

Dịch lão đầu nhún vai nói.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Những chỗ khác? Nơi này tổng cộng có bao nhiêu vực?

Trước mắt hắn chỉ biết có Nam Vực và Tây Vực cùng với biển rộng kế bên mà thôi.

- Trời bao la, biển rộng lớn, không ai có thể đi hết được, ta chỉ mới đi qua Tây Vực mà thôi.

Dịch lão đầu nhún vai nói, trên mặt lộ ra vẻ chờ mong:

- Ta từng có lòng muốn đi khắp thế gian, chỉ là sau khi leo lên vị trí Ma Hoàng xong thì chí trai ngày xưa bị che mờ, nhân quả báo ứng, cuối cùng lại bị nhốt lại hơn vạn năm.

Nếu như lúc đó lão không ham mê quyền lực mà lựa chọn đi khắp thế gian này thì có lẽ hôm nay đã có được cảnh tượng khác rồi.

Tần Quân nghe lão nói vậy thì thậm chí cũng rất muốn thử đi tới những nơi khác ngoài Nam Vực xem thử.

------oOo------

Chương 552: Chúng ta mới là diễn viên chính

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng bây giờ mọi chuyện đang lúc cấp bách, đợi thống nhất Nam Vực xong rồi lại nói!

Ngay tại lúc mấy người Tần Quân vừa đi vừa nói chuyện thì thân thể của Dương Thập Thất đột nhiên lại bành trướng, hình thể một thiếu niên ban nãy, nháy mắt liền biến thành cao tới bốn thước, làn da biến thành màu xanh, cơ bắp cuồn cuộn, khiến cho người ta chỉ nhìn qua liền cảm nhận được lực lượng mang tính chất bùng nổ ở bên trong.

Dương Thập Thất giơ tay lau vết máu ở khóe miệng, nhe răng cười nói:

- Không hổ là Kỳ Lân chi tử, khiến cho ta phải thật sự dùng sức rồi!

Tôn Lân nheo mắt lại, lập tức cầm hỏa kiếm phóng về phía Dương Thập

Thất.

Vèo!

Thân hình của Dương Thập Thất lóe lên, nháy mắt liền xuất hiện ở sau lưng của Tôn Lân, đánh ra một quyền, trực tiếp nện lên phía sau lưng của Tôn Lân, trong nháy mắt, lực lượng khủng bố liền đánh cho Tôn Lân rơi xuống.

Một màn này khiến cho các vị khách khứa ở đây xôn xao, chẳng lẽ Kỳ Lân chi tử sắp thua rồi sao?

Bọn họ chỉ mới nhìn thôi đã thấy đau đớn rồi, chứ đừng nói tới Tôn Lân là tự mình cảm thụ nó.

Ngay tại lúc Tôn Lân sắp rơi xuống mặt đất thì gã đột nhiên lộn một vòng, nhanh chóng điều chỉnh tư thế, an ổn đáp xuống.

Gã lau đi vết máu tràn ra ở bên khóe miệng, trong mắt lộ ra vẻ tức giận, vô thức quay đầu lại nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh, phát hiện Chúc Nghiên Khanh đang lạnh lùng nhìn gã, tuy rằng không khác gì trước kia, nhưng lúc này gã lại cảm thấy cực kỳ mất mặt, lửa giận bốc lên, cơ hồ có xu thế bùng nổ.

Nếu như có nữ nhân mình yêu mến ở bên cạnh thì sức chiến đấu của nam nhân có thể tăng lên gấp bội.

Ầm ầm!

Liệt diễm cuồn cuộn bốc lên từ trong cơ thể của Tôn Lân, bao trùm toàn bộ cơ thể gã, quan trọng nhất chính là liệt diễm lại không đốt cháy y phục của gã.

Dương Thập Thất mở to hai mắt, chỉ cảm thấy có một cổ uy áp tới từ tận sâu linh hồn ập tới, khiến cho y cảm thấy sởn tóc gáy.

Tôn Lân nhảy lên nhanh như chớp, tốc độ cực nhanh, ngay cả Kim Vô Hối cũng phải giật mình.

Phốc một tiếng!

Dương Thập Thất thậm chí còn chưa kịp phản ứng lại, hỏa quang lóe lên, giống như một mồi lửa thắp sáng cả bầu trời đêm, cũng chiếu rọi vẻ mặt rúng động của tất cả mọi người.

Máu tươi bắn ra từ bả vai của Dương Thập Thất, Tôn Lân cúi đầu nhìn xuống, trên mặt là nụ cười lạnh lùng đầy vẻ xem thường.

Thân thể của Dương Thập Thất rơi thẳng xuống dưới, toàn thân run lên bần bật, miệng há hốc, nửa ngày không thể khép lại.

Bịch một tiếng, thân thể khổng lồ của Dương Thập Thất nện thật mạnh xuống đình viện, khiến cho mặt đất vỡ vụn ra, tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được mặt đất run lên, có thể thấy được thể trọng của y lúc này khủng bố tới nhường nào.

Người hầu của Thánh Long tửu lâu cùng với những y giả đã sớm chuẩn bị tốc vội vàng chạy tới.

Tôn Lân bị liệt diễm bao phủ ở trên bầu trời giống như hỏa thần đưa mắt nhìn một màn này, vừa mới dùng toàn lực liền đánh bại Dương Thập Thất ngay lập tức, khiến cho những đại nhân vật đang âm thầm quan sát kia không khỏi gật gù.

Người mất hứng đoán chừng chỉ có Thần Tướng Cung và Thánh Cơ mà thôi.

Tôn Lân vốn là nhân vật đứng đầu trong lứa người trẻ tuổi của Thánh Thành, làm người không kiêu ngạo không nóng nảy, đối xử với tất cả mọi người đều rất hữu lễ, khiến cho nhiều người có hảo cảm với gã.

- Có ý tứ lắm.

Kim Vô Hối cười khẽ một tiếng, trên gương mặt lạnh lùng lộ ra chút ý cười, khiến cho người ta sinh ra cảm giác giống như một kiểu miệt thị.

Trên mặt của Kỳ Tà cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, rõ ràng là gã cũng thật sự không ngờ Tôn Lân lại mạnh tới cỡ này.

Sau khi giải trừ liệt diễm trên người, Tôn Lân lại đáp xuống đất, trở lại bộ

dạng công tử văn nhã như trước, chắp tay cười nói:

- Khiến cho các vị chê cười, tiếp theo nên tới các ngươi rồi.

Nói xong gã liền đi tới chỗ Chúc Nghiên Khanh.

Sau khi nhìn thấy mấy màn chiến đấu của Dương Thập Thất và Tôn Lân xong thì mấy người khách còn lại đưa mắt nhìn nhau, có người rục rịch, cũng có người không muốn, có so sánh thì sẽ có đau thương, nếu như đi lên mà biểu hiện không tốt bằng người ta thì sẽ mất mặt lắm.

- Chúc sư muội, biểu hiện của ta khi nãy thế nào?

Tôn Lân đi tới trước mặt Chúc Nghiên Khanh cười nói, tuy rằng bên môi vẫn còn chút vết máu, nhưng khí tức vững vàng, giống như chưa hề động thủ đánh nhau cùng người ta.

Chúc Nghiên Khanh thản nhiên đáp:

- Cũng không tệ.

Trong lòng lại cảm thấy có chút khinh thường, kiểu khoe khoang tầm thường này nàng vừa nhìn liền biết ngay.

Lúc này lại có thêm khách khứa lục tục đi lên khiêu chiến, đều là những thiên tài hạng hai, mặc dù không kinh diễm bằng hai trận lúc đầu, nhưng cũng khá đặc sắc.

Bên kia, mấy người Tần Quân cũng đã đi tới trước cửa của Thánh Long tửu lâu.

- Dừng lại, không có thư mời thì không được vào bên trong.

Đám thị vệ tiến lên ngăn cản mấy người Tần Quân lại, cao tầng của các thế lực đều đang chú ý tới tỷ thí bên trong đình viện, cho nên không ai chú ý tới hắn đã đến.

Ngoại trừ mấy người Tần Quân ra thì cũng có không ít tu sĩ đứng chờ ở bên ngoài, dù sao thì những thiên tài luận bàn đều bay lên không trung, bọn họ đứng ở bên ngoài cũng có thể nhìn thấy, đưa mắt nhìn khắp lầu các

xung quanh đều kín mít người, đều đang chú ý tới yến hội anh tài ở bên trong Thánh Long tửu lâu.

- Nếu như trẫm cứ muốn vào thì sao?

Tần Quân nhún vai cười nói, giống như đang đùa giỡn vậy.

Trẫm?

Mấy tên thị vệ quay sang nhìn nhau, một tên thị vệ cao to trầm giọng quát:

- Đừng có gây chuyện!

Những thị vệ này phần lớn đều là Thuế Phàm cảnh đỉnh phong hoặc là Hóa Hư cảnh sơ kỳ, đứng cùng một chỗ liền khiến cho người ta cảm thấy áp bách cực lớn.

- Chậc chậc uy phong thật đấy.

Tần Quân lắc đầu nói.

Lúc này Thổ Hành Tôn liền bước ra, quả bí lùn này vốn đứng sau lưng bọn họ, lúc này đi ra liền giống như đột nhiên xuất hiện vậy, khiến cho đám thị vệ giật mình nhảy dựng lên.

Chỉ thấy Thổ Hành Tôn cười lạnh lẩm bẩm một ít chú ngữ cổ quái, ngay sau đó đám thị vệ này chỉ cảm thấy lòng bàn chân như giẫm lên hư không, thân thể rơi xuống.

- A a!

- Xảy ra chuyện gì thế này?

- Sao ta lại bị chôn trong đất thế này?

Đám thị vệ hoảng hốt kêu lớn, chỉ thấy bọn họ đều bị chôn trong lòng đất, chỉ còn dư mỗi cái đầu là lộ ra ngoài.

Một màn này khiến cho các tu sĩ đứng xung quanh hít sâu một ngụm khí lạnh, tất cả đều ồ ạt lùi lại như thủy triều, cách đám người Tần Quân thật

xa.

------oOo------

Chương 553: Đối chọi gay gắt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân sải bước đi vào cửa chính của Thánh Long tửu lâu, đám thị vệ kia muốn phá vỡ mặt đất để ngoi ra, nhưng phát hiện thân thể giống như bị một cổ lực lượng thần bí cố định ở bên trong, khiến cho bọn họ không thể động đậy, chỉ có thể mở miệng chửi rủa, nhưng chỉ chốc lát sau bọn họ liền mất luôn khả năng mở miệng.

- Một đám lâu la mà cũng dám lên mặt kiêu ngạo.

Thổ Hành Tôn mở miệng nói với vẻ khinh thường, gã ưỡn ngực ngẩng cao đầu đi vào, làm bộ ra vẻ, ngay cả Tần Quân cũng chỉ muốn đạp mông gã một cú.

Sau khi tiến vào bên trong Thánh Long tửu lâu, mấy người Tần Quân lại đi theo con đường mòn đi vào.

Nhanh chóng có thêm rất nhiều thị vệ kéo tới, mà Tần Quân cũng nhìn thấy yến hội ở cách đó chừng trăm thước, đèn đuốc sáng trưng, vô cùng ồn ào náo nhiệt.

Tần Quân nhìn tới vừa lúc có thể nhìn thấy Chúc Nghiên Khanh ngồi ở một góc, nàng vẫn cứ thích mặc đồ đỏ như vậy, giống hệt như Tần Quân đã dự đoán, cũng vẫn không thích cười như cũ.

Chỉ là tên Tôn Lân đang vây quanh xun xoe thì lại có vẻ vô cùng gợi đòn.

- Hừ!

Tần Quân khó chịu hừ lạnh một tiếng, sau đó bước nhanh hơn.

Ánh mắt của Hằng Nga nhìn về phía Chúc Nghiên Khanh tràn ngập thâm ý, khiến cho người ta nhìn không thấu.

- Tần tiểu tử ngươi chớ có tức giận, chúng ta có thể xem kịch trước đã.

Dịch lão đầu cười đùa.

- Kịch gì? Màn kịch tiếp theo, chúng ta mới là diễn viên chính!

Tần Quân lạnh lùng nói, ngữ khí lạnh lùng, khiến cho lòng người cảm thấy lạnh lẽo.

- Chúc sư muội, ta trút giận thay ngươi, ngươi cũng không thể cười một cái sao?

Tôn Lân bất đắc dĩ thấp giọng nói với Chúc Nghiên Khanh, đám nữ tu ngồi gần đó đều lén lút đưa mắt nhìn gã, nhìn thấy thái độ của Chúc Nghiên Khanh dành cho nam thần của bọn họ lãnh đạm như vậy, trong lòng của các nàng cũng cảm thấy khó chịu lắm lắm.

Người so với người quả thật là tức chết người.

- Cảm ơn.

Chúc Nghiên Khanh nói khẽ, thù hận giữa nàng và Thần Tướng Cung khó mà hóa giải nổi, nhìn thấy Dương Thập Thất của Thần Tướng Cung bị đánh trọng thương, nhưng trong lòng của nàng lại không cảm thấy vui vẻ chút nào.

Dù sao thì Dương Thập Thất chỉ là hậu bối, không liên quan trực tiếp gì tới ân oán của người đời trước.

Từ sau khi tim của nàng bị Tần Quân chiếm lấy tới nay, nàng nhìn những kẻ tuấn kiệt khác cũng chẳng sinh ra hảo cảm nổi, dù cho Tôn Lân mọi cách lấy lòng, nàng vẫn cứ không ưa, ngược lại còn cảm thấy hơi khinh thường.

Kỳ Lân chi tử, người người đều ngợi khen, nhưng Chúc Nghiên Khanh có thể cảm giác được sự ngạo mạn từ trong cốt tủy của gã, lại thêm kẻ này quá mức dối trá.

- Chúc sư muội….

Tôn Lân vừa mới định tiếp tục nói chuyện, còn chưa kịp nói xong thì Chúc Nghiên Khanh đột nhiên đứng dậy, tiếp theo sau chén trà trong tay cũng rơi xuống đất.

Chỉ thấy Chúc Nghiên Khanh đang che miệng kích động nhìn về một phía, trong đôi mắt thậm chí còn lóe lên lệ quang, một màn này khiến cho Tôn Lân cảm thấy đau lòng khôn tả, gã vô thức quay đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy một tên thiếu niên bạch y viền vàng vô cùng tuấn mỹ đang đi tới, phía sau hắn có một nữ tử còn xinh đẹp hơn Chúc Nghiên Khanh rất nhiều, kế bên đó là một tên lùn, đằng sau nữa là một tên nam tử cao lớn và một lão ăn mày, đội hình nhìn qua cực kỳ cổ quái.

Lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân, Tôn Lân bất giác liền sinh ra cảm giác chán ghét.

Giống như gặp phải kẻ địch vậy.

Chúc Nghiên Khanh phóng người bay lên, lướt nhanh về phia Tần Quân, ngoại trừ nữ tu ở bàn của nàng thì những khách khứa khác đều đang chú ý tới tỷ thí giữa không trung.

- Chúc sư muội!

Tôn Lân thấp giọng hô, sợ ảnh hưởng tới những vị khách khác.

Vẻ mặt vốn đang đanh ra của Tần Quân nhìn thấy nụ cười kích động của Chúc Nghiên Khanh thì giống như một tòa băng sơn bị hòa tan, lúc này liền vươn tay ra, ôm lấy Chúc Nghiên Khanh.

Một màn này khiến cho đám nữ tu ngồi chung bàn với Chúc Nghiên Khanh nhìn thấy đều há hốc mồm, sắc mặt của Tôn Lân thì nháy mắt liền trở nên vô cùng khó coi.

- Nha đầu ngốc, dạo gần đây sống thế nào?

Tần Quân ôm ghì lấy Chúc Nghiên Khanh, thấp giọng hỏi bên tai của nàng, tuy rằng tuổi tác của thân thể này nhỏ hơn Chúc Nghiên Khanh, nhưng tuổi tác tâm lý của hắn thì lại lớn hơn Chúc Nghiên Khanh nhiều.

- Không tốt chút nào, ta vẫn luôn chờ ngươi.

Chúc Nghiên Khanh khẽ nói, thanh âm có chút nghẹn ngào, vốn nàng vẫn định nói sống rất tốt, nhưng lời vừa ra tới miệng thì lại thay đổi.

Chỉ có ở trước mặt của Tần Quân thì nàng mới có thể tháo lớp vỏ ngụy trang xuống.

Tần Quân khẽ khàng vuốt ve mặt nàng, cười nói:

- Ngoan, từ giờ trở đi có trẫm ở đây rồi.

- Khụ khụ, các ngươi chú ý một chút đi.

Dịch lão đầu đãi giọng nói.

Ánh mắt của Hằng Nga lóe lên, môi mỏng khẽ mím lại, không biết đang nghĩ gì.

Thổ Hành Tôn thì chỉ đầy vẻ hâm mộ, bệ hạ thật là có diễm phúc quá đi.

Cửu Linh Nguyên Thánh thì lại nhìn về phía Thánh Hoàng Phong, trong mắt đầy thâm ý.

Lúc này, Thánh Hoàng liền kinh hoảng, gã đập bàn đứng bật dậy, gầm lên:

- Tần Đế, sao bọn họ lại tới đó?

Thánh Hậu và Thánh Cơ cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân, nghe thấy Thánh Hoàng nói vậy thì không khỏi rướn người nhìn hình ảnh của mấy người Tần Quân ở bên trong thủy tinh cầu.

- Bệ hạ, xin bình tĩnh, chớ có nóng vội, Tần Đế hình như có quen biết với linh nữ.

Thánh Cơ mở miệng nhắc nhở.

Ánh mắt của Thánh Hậu thì lại dán chặt vào hình ảnh của Dịch lão đầu ở bên trong thủy tinh cầu.

Dịch lão đầu giống như cảm ứng được gì, cư nhiên ngẩng đầu lên, cách không đối mặt với Thánh Hậu, Thánh Hậu thấy vậy thì vội vàng cúi đầu xuống.

Cùng lúc đó, Tôn Lân mặt mày âm trầm đi tới trước mặt mấy người Tần Quân, chắp tay hỏi:

- Xin hỏi vị huynh đài này là ai? Tại sao ta chưa hề nghe Chúc sư muội nhắc tới ngươi bao giờ?

Quan hệ giữa Chúc Nghiên Khanh và Tần Quân đã trở thành cấm kỵ của Thánh Tông, chỉ có một vài người biết được, thậm chí ngay cả Thánh Hoàng cũng không hề hay biết, người phong tỏa tin tức này chính là Thánh Hậu, dụng ý này có vẻ như có ý vị sâu xa.

- Cút!

Tần Quân lạnh lùng nói, lời nói ra khỏi miệng liền khiến cho Tôn Lân tức muốn điên lên.

- Ngươi!

Tôn Lân lập tức nổi giận, trong mắt lóe lên hỏa quang quỷ dị, khí tức toàn thân cũng trở nên âm trầm tới mức khủng bố.

Khí thế Địa Tiên cảnh liền ập xuống chỗ Tần Quân, nhưng Tần Quân không phải tu sĩ Hóa Hư cảnh đỉnh phong tầm thường, kim cương bất toại chi thân lại có thêm huyết mạch của Ma Thần Cực Viêm, cùng với Trận Đạo Bí Tự, cho nên không cảm thấy khó chịu gì hết, ngược lại còn đối chọi với Tôn Lân.

------oOo------

Chương 554: Đối chọi gay gắt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người bọn họ đối mặt cũng hấp dẫn không ít người chú ý tới.

Rầm!

Kim Vô Hối đột nhiên đứng phắt dậy, trực tiếp đánh gãy ghế, ánh mắt sắc bén như chim ưng nhìn chằm chằm vào Tần Quân.

Khiến cho đám khách khứa ngồi cạnh giật mình nhìn về phía gã, sau đó lại rối rít nhìn Tần Quân.

Sắc mặt của Kỳ Tà ngồi một bên lại thay đổi, tuy rằng đã đoán được Tần Quân nhất định sẽ tới, nhưng không ngờ hắn lại tới nhanh như vậy, lại nhìn thấy Tần Quân đang giằng co với Tôn Lân, trên mặt gã lộ ra vẻ hả hê, trong lòng thầm nhủ:

- Quả nhiên hai người các ngươi sẽ đối đầu với nhau mà.

- Là hắn!

Tên Hứa Thiên Hữu mặt mày tái mét kinh hô, vẻ mặt trong nháy mắt liền biến thành nghiến răng nghiến lợi.

Dương Thập Thất đang thê thảm cũng nhìn về phía Tần Quân.

Trong lúc nhất thời, càng ngày càng có nhiều khách khứa đều nhìn về phía hai người Tần Quân.

Bọn họ nhanh chóng phát hiện ra điểm quỷ dị của Tôn Lân, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Tôn Lân phát ra khí thế khủng bố nhường này, thậm chí vừa rồi khi tỷ thí cùng Dương Thập Thất cũng không hề có.

Hai gã thiên tài đang luận bàn ở trên không cũng đã ngừng lại, đám người đang âm thầm quan sát cũng ngây ngẩn cả người.

- Chính là hắn!

Cung chủ Thần Tướng Cung và Thiên Tứ Tả Tướng đều kinh hô ở trong cung điện của mình, tuy rằng lúc ấy mấy người Tần Quân bị yêu phong bao vây, nhưng bọn họ vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cùng lúc đó, Tần Quân ôm lấy Chúc Nghiên Khanh, lạnh lùng nói:

- Các ngươi tạm thời chớ có ra tay, để cho trẫm tự mình xử lý hắn!

- Bệ hạ…

Chúc Nghiên Khanh cảm thấy lo lắng, tuy rằng địa vị của Tôn Lân không bằng Tần Quân, nhưng tu vi của gã quả thật chính là Địa Tiên cảnh.

- Không cần nhiều lời, đối đãi với tình địch thì nên đánh cho tới chết!

Tần Quân cắt đứt nàng, đang lúc nói chuyện thì cũng buông Chúc Nghiên Khanh ra, kéo nàng ra sau lưng mình.

- Bệ hạ, thế này…

Thổ Hành Tôn còn đang định khuyên liền bị Cửu Linh Nguyên Thánh ra dấu cắt đứt.

Tần Quân nhìn như chỉ có tu vi Hóa Hư cảnh đỉnh phong, nhưng trên thân mang theo đủ loại thần thông cường đại, có lẽ thật sự có thể thắng được Tôn Lân.

- Tiểu tử kia là ai vậy, dám khẩu xuất cuồng ngôn như vậy, muốn đánh chết Tôn Lân sao?

- Chà chà, hóa ra Kỳ Lân chi tử đã gặp phải tình địch rồi!

- Nhìn biểu hiện của linh nữ thì rõ ràng là nói rõ nàng ta yêu mến vị công tử kia, hoàn toàn không quan tâm Kỳ Lân chi tử.

- Có kịch hay để xem rồi!

Đám khách khứa ồn ào bàn tán, Tôn Lân nghe thấy mà tức giận tới mức cười gằn nói:

- Chỉ bằng vào ngươi à?

Đang lúc nói chuyện, toàn thân gã liền chấn động, liệt diễm lại bốc lên quanh thân gã lần nữa, Dịch lão đầu thấy vậy thì ngạc nhiên nói:

- Kỳ Lân chi hỏa, chà chà.

Mới bắt đầu liền dùng tới Kỳ Lân chi hỏa, có thể thấy được lửa giận trong lòng Tôn Lân cao tới cỡ nào.

Gã còn chưa từng được nắm tay của Chúc Nghiên Khanh lần nào, nhìn thấy Tần Quân ôm ghì lấy Chúc Nghiên Khanh thân mật như vậy, thiếu chút nữa liền bùng nổ.

Ta nhất định phải giết chết hắn!

Giết chết hắn!

Trong lòng Tôn Lân điên cuồng gầm thét, từ nhỏ tới lớn, sống gần trăm năm nay, gã chưa bao giờ tức giận tới như vậy.

Trên mặt Tần Quân lộ ra nụ cười khinh thường:

- Phàm hỏa mà cũng dám lấy ra khoe khoang à?

- Đinh! Mở ra nhiệm vụ nhánh —— đánh bại Kỳ Lân chi tử! Chi tiết nhiệm vụ: Túc chủ sinh ra sát cơ với Tôn Lân, Tôn Lân cũng sinh ra sát ý với túc chủ, nếu như túc chủ đánh bại Tôn Lân thì sẽ nhận được một cơ hội rút thăm may mắn, nếu như túc chủ đánh chết được Tôn Lân thì sẽ nhận được một cơ hội rút thăm may mắn và mở ra chức năng mới!

Chức năng mới?

Tần Quân nhếch môi mỉm cười, xem ra đêm nay nhất định phải giết chết Tôn Lân mới được!

Nghĩ xong, hắn liền cất bước đi tới chỗ Tôn Lân, không hề sợ hãi gì trước Tôn Lân đang bị Kỳ Lân chi hỏa quấn quanh, một màn này khiến cho đám khách khứa đang chờ xem nháy mắt liền trở nên hưng phấn.

Người dám khiêu chiến với Tôn Lân đều không phải yếu, huống hồ gì lại còn là tình địch của Tôn Lân!

Người dẫu sao cũng là con người, dù cho có tu tiên thì cũng sẽ có sở thích hóng hớt.

- Hừ!

Tôn Lân giơ chưởng lên đánh về phía Tần Quân, hai bên cách nhau không tới hai thước, đổi lại là đám tu sĩ khác thì thậm chí còn chưa kịp phản ứng tới.

Tần Quân mở to hai mắt, trong nháy mắt liền thôi động thần thông biết trước tương lai của Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, tuy rằng thần thông này chỉ có thể dự liệu được chuyện sẽ xảy ra trong một khoảng thời gian ngắn trong tương lai, nhưng dùng trong chiến đấu thì lại là một loại thần thông có tác dụng vô cùng đáng sợ.

Mặc dù Thiên Bồng Nguyên Soái biến thành đầu heo, nhưng nhờ vào Thiên Cương Tam Thập Lục Biến này cũng có thể thường xuyên giúp đỡ Tôn Ngộ Không trảm ma trừ yêu.

Trên đường đi Tây Thiên, mỗi lần Tôn Ngộ Không đánh yêu quái đều gọi Trư Bát Giới theo chứ không phải gọi Sa Tăng.

Trong nháy mắt, làn da của Tần Quân thoắt cái liền chuyển thành màu vàng, kim quang chói mắt, Kim Cương Bất Hoại của Bất Diệt Thánh Thể!

Trong lúc tránh né nắm đấm của Tôn Lân, hắn liền đánh một quyền từ bên hông, nện trúng bụng của Tôn Lân, còn Kỳ Lân chi hỏa rơi trên người hắn thì lại không hề ảnh hưởng gì.

Tam Muội Chân Hỏa sau khi bị Cực Viêm U Thủy cải tạo xong thì đã là vương giả trong các loại hỏa diễm, so với tứ đại thiên hỏa cũng không hề thua kém gì, sao có thể thua Kỳ Lân chi hỏa của Tôn Lân được?

Trong ánh mắt rung động của tất cả mọi người, Tôn Lân trực bị văng ngược ra, đụng vỡ vài cái bàn ở trên đường, cuối cùng văng vào bên trong lầu cát, bụi đất tung bay, mái ngói rơi xuống lộp bộp.

Im lặng!

Toàn trường nháy mắt liền im phăng phắc!

Trên mặt của tất cả mọi người đều lộ ra vẻ không dám tin, ngay cả Dương Thập Thất và Hứa Thiên Hữu cũng trợn tròn mắt ra nhìn.

Dương Thập Thất đã giao thủ với Tôn Lân, thậm chí biết rõ tốc độ Tôn Lân biến thái đến mức nào, nhiệt độ của Kỳ Lân chi hỏa cao tớ cỡ nào.

Không ngờ tốc độ của Tần Quân còn nhanh hơn cả Tôn Lân, thậm chí còn không sợ Kỳ Lân chi hỏa!

Hứa Thiên Hữu thì lại há to tới mức có thể nhét vừa một quả trứng gà, nhớ tới lúc trước mình còn gây sự với mấy người Tần Quân thì gã liền nhịn không được mà mướt mồ hôi.

Chúc Nghiên Khanh cũng ngây ngẩn cả người, nàng vô thức chớp chớp mắt, giống như đang xác định xem bóng lưng này có thật là Tần Quân hay không.

------oOo------

Chương 555: Trẫm chính là Tần Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sao có thể được chứ? Đây chính là Kỳ Lân chi tử đó!

- Thiếu niên này là thần thánh phương nào đây?

- Mau điều tra đi, ta muốn biết thân phận của hắn!

- Xảy ra chuyện gì vậy, người này rốt cuộc là thiên tài của thế lực nào đây?

Những đại nhân đang âm thầm quan sát nhanh chóng ra lệnh cho người khác điều tra thân phận của Tần Quân, một số người nhận ra thân phận của Tần Quân thì đang run lên, trong đó bao gồm cả Thánh Hoàng và Thánh Hậu.

- Làm sao có thể…. Tôn Lân hắn chính là tuyệt thế thiên tài ngàn năm có một của Thánh Tông kia mà!

Thánh Hậu run run nói, trên mặt chỉ toàn vẻ không dám tin.

Chỉ mới tiếp xúc một lần thôi, đối phương đã có thể dễ dàng đánh bay Tôn Lân!

Có lẽ cũng có thể là do Tôn Lân chủ quan, nhưng cũng không thể phủ nhận thực lực của Tần Quân được.

- Tần Đế….

Thánh Hoàng nghiến răng nghiến lợi nói, gã đã từng điều tra Tần Quân ở đủ mọi mặt, mặc dù biết thiên phú luyện khí của Tần Quân cũng là đệ nhất đương thời, nhưng không thể ngờ hắn đã phát triển tới mức này.

Tần Quân lạnh lùng đi mắt nhìn về phía bụi đất bay mù mịt ở trước mắt giống như một pho tượng vàng, ánh mắt của hắn quét qua tới đâu thì không hề có bất kỳ người nào dám đối mặt, ngay cả Kỳ Tà và Kim Vô Hối cũng vô thức muốn né tránh.

Khí thế vô cùng bá đạo được phô bày vô cùng rõ rệt!

- Dám sinh ra suy nghĩ thèm muốn nữ nhân của trẫm, đêm nay đừng hòng có ai cứu được ngươi!

Tần Quân lạnh lùng nói, đối mặt với Tôn Lân, hắn thậm chí còn không thèm lấy Thất Tinh Kiếm ra!

Mỗi loại thần thông của hắn đều thuộc hàng đại thần thông, vượt một cấp để chiến đấu thì có khó gì?

Ầm ầm!

Tôn Lân toàn thân bị Kỳ Lân chi hỏa bao phủ đột nhiên phóng ra từ bên trong bụi đất, trên mặt gã tràn ngập vẻ phẫn nộ, mặc dù khóe miệng có vết máu trào ra, nhưng khí thế lại khủng bố hơn so với lúc trước rất nhiều.

Trước khi Tần Quân xuất hiện, Tôn Lân có thể nói chính là thiên tài hàng đầu đương thời, không tới một trăm tuổi đã đột phá Địa Tiên cảnh, nhưng Tần Quân mới mười bảy tuổi liền đạt tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong, ở trước thiên phú khủng bố nhường này, Tôn Lân liền trở nên ảm đạm không thôi, dù là Kim Vô Hối cũng không thể sánh bằng Tần Quân.

Nếu như Tôn Lân biết được thân phận thật sự của Tần Quân thì chắc là sẽ sợ tới mức không dám ra tay.

Người dám đối nghịch với Tần Đế gần như không hề có bất kỳ kẻ nào nhận được kết cục tốt lành cả, ngay cả Bình Thiên Yêu Tôn cũng vậy!

Đối mặt với thế tấn công của Tôn Lân, Tần Quân không lùi mà còn tiến tới, tay phải có lôi điện lượn lờ, Tử Hồng Lôi Pháp đã bị hắn tu luyện tới cảnh giới cực kỳ cao thâm, Huyền Lôi ập xuống, uy lực vô cùng.

- Đêm nay dùng ngươi làm bàn đạp cho trẫm, để cho người đời biết rõ thực lực của trẫm ra sao!

Trên gương mặt lạnh lùng của Tần Quân xuất hiện nụ cười khinh thường, tốc độ của hai người bọn họ đều cực nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt liền đâm sầm vào nhau.

Ầm ầm!

Dưới sự trợ giúp của đoán trước tương lai, Tần Quân lại nhanh chóng tránh được đòn tấn công của Tôn Lân, đồng thời cũng đánh một quyền trúng ngực của Tôn Lân, tiếng xương gãy giòn tan vang lên rõ rệt trong bầu trời đêm.

- Phụt ——

Trong miệng Tôn Lân phun ra máu tươi, hai mắt trợn trừng, tròng mắt bị tơ máu giăng kín, toàn thân đều choáng váng.

Tại sao chứ?

Tại sao!

Tại sao tốc độ của Tần Quân lại nhanh tới như vậy, nhanh tới mức khiến cho gã cảm thấy tuyệt vọng!

Thật ra thì Tần Quân cũng không nhanh hơn gã, chỉ là đã sớm đoán được quỹ tích tấn công của gã, nhất là sau khi lĩnh ngộ được Trận Đạo Bí Tự xong thì cảm quan của bản thân Tần Quân đã tăng vọt, lại thêm đoán trước tương lai, một tu sĩ Địa Tiên cảnh như Tôn Lân dễ dàng bị hắn đùa bỡn

trong tay.

Ngay tại lúc Tôn Lân sắp bay ra ngoài, Tần Quân nhanh chóng giơ tay túm lấy chân của gã, trong lúc điện quang hỏa thạch, Tôn Lân liền nhìn thấy gương mặt của Tần Quân, màu da vàng óng khiến cho hắn thoạt nhìn lạnh lùng như thần, sát ý trong mắt khiến cho trái tim của Tôn Lân đập dồn dập như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Rầm!

Tần Quân nhanh chóng xoay người, một tay túm lấy Tôn Lân, nện gã thẳng xuống mặt đất như vung gậy, bụi đất bay lên tá lả, mặt đất vỡ vụn ra từng đường vằn vện như mạng nhện, tất cả mọi người nhìn thấy mà tim thắt lại, vô thức nhắm chặt hai mắt.

Ngay cả Dương Thập Thất có danh hung mãnh cũng phải rụt cổ lại.

Mẹ nó!

Hung tàn quá đi mất!

Phỏng chừng sau lần này thì Tôn Lân cũng biến dạng mất thôi.

Chúc Nghiên Khanh khẽ che miệng, không ngờ Tần Quân lại lợi hại tới vậy, nàng biết rõ Tôn Lân đại biểu cho cái gì, đệ nhất nhân trẻ tuổi của Thánh Tông, nhân tài kiệt xuất của Thánh Triều, người như vậy cư nhiên lại bị Tần Quân đánh tới mức không có sức đánh trả.

Rầm!

Tần Quân đạp một cước lên lưng của Tôn Lân, máu tươi tuôn ra ồ ạt từ trong cơ thể của Tôn Lân, toàn thân gã đều run lên, rõ ràng là không hề dễ chịu.

- Các ngươi có biết trẫm là ai không?

Tần Quân quét mắt nhìn về phía đám người đang há mồm trợn mắt ra nhìn, sau đó thản nhiên hỏi, đám thiên tài nghe thấy vậy thì đều nuốt nước bọt.

Kỳ Tà nhìn chằm chằm vào Tần Quân, hai tay siết chặt thành quyền, gã đã

đoán được là Tần Quân rất mạnh, nhưng không thể nào ngờ lại mạnh tới như vậy, thậm chí trong lòng gã còn sinh ra cảm giác vô lực.

Biểu hiện của Kim Vô Hối cũng giống với Kỳ Tà, rất muốn rút kiếm ra, nhưng lại không dám rút kiếm.

- Chà chà, quả thực có phong thái của ta năm xưa.

Dịch lão đầu tặc lưỡi nói.

- Thời đại này thật là ít thiên tài quá đi mất, chế độ hoàng triều và vương quốc đã hạ chế toàn bộ sự phát triển của nhân tộc.

Dịch lão đầu cảm khái vạn phần.

Vạn năm trước chỉ có chính ma lưỡng đạo, không hề có Thánh Triều, cũng không có hoàng triều, khắp nơi đều có cơ duyên.

Từ sau khi Thánh Triều thành lập tới nay thì phong ra hoàng triều, tuy rằng hoàng triều cũng có khí vận, linh khí cũng càng nhiều, nhưng các loại tư nguyên lại bị hạn chế cực kỳ nặng nề.

- Trẫm chính là Tần Đế!

Thanh âm của Tần Quân vang vọng khắp bầu trời đêm, ngay cả người ở bên ngoài Thánh Long tửu lâu cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

- Trẫm chính là Tần Đế!

Thanh âm của Tần Quân vang vọng khắp mấy quảng trường xung quanh, đám khách khứa trong đình viện đều ngây người, đám tu sĩ vây xem ở bên ngoài cũng dại ra, những vị đại nhân vật đang âm thầm quan sát thì cũng trừng to hai mắt, bộ dạng giống như mình đang nghe nhầm vậy.

------oOo------

Chương 556: Hỏa Kỳ Lân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần…. Tần Đế?

Ồ!

Toàn bộ Thánh Thành lúc này liền sôi trào, đám tu sĩ ở xung quanh đều kinh hô thành tiếng.

- Sao có thế chứ? Sao Tần Đế lại tới đây?

- Hắn chính là Tần Đế trong truyền thuyết sao? Quả nhiên là hoàng đế thiếu niên!

- Chẳng trách hắn có thể dễ dàng trấn áp Kỳ Lân chi tử như vậy!

- Cái gì mà chẳng trách! Tần Đế có thể trấn áp được Kỳ Lân chi tử chẳng phải đang chứng tỏ hắn chính là đệ nhất thiên tài đương thời à?

- Bớt nói nhảm đi, bây giờ ngươi mới biết hay sao? Thần tượng à! Rốt cuộc cũng có thể tận mắt nhìn thấy hắn rồi!

Đám khách khứa trong đình viện có người kích động, có kẻ hoảng sợ, cũng có người quỳ rạp xuống tại chỗ, trên mặt tràn ngập vẻ sùng bái.

Từ lúc Tần Đế nổi danh tới nay, bất giác cũng thu hoạch được không ít tín đồ.

Bất luận là ở nơi nào, mọi người đều ngưỡng mộ cường giả, mà Tần Quân lại là một trong những vị hùng chủ có khả năng uy hiếp tới Thánh Triều cả vạn năm nay.

Các cung điện bên trên Thánh Hoàng Phong đều phát ra tiếng kinh hô.

Thánh Tông cũng trở nên xôn xao.

Thần Tướng Cung thì sôi trào.

Dù là màn đêm cũng không che giấu được quang mang của Tần Quân.

Tên tuổi của Tần Đế truyền tới đâu thì nơi đó đều không thể nào bình tĩnh được!

- Trẫm cũng muốn tham gia Quan Thiên Đại Hội!

Tần Quân nhìn khắp toàn trường, kiêu ngạo cười nói, giống như đang hạ chiến thư cùng với tất cả thiên tài ở nơi này.

Tầm mắt hắn quét tới đâu thì người ở đó đều rối rít cúi đầu, chỉ có Kim Vô Hối là cố cưỡng chế lại nỗi sợ mà đối mặt cùng Tần Quân.

Nhìn thấy Kim Vô Hối, Tần Quân nhếch môi, thầm nghĩ:

- Ngươi chạy không thoát đâu! Sớm muộn gì ngươi cũng sẽ đi theo trẫm thôi!

- Bệ hạ ở trong đồng lứa đúng là nổi tiếng thật đấy.

Cửu Linh Nguyên Thánh cảm thán nói.

Ngay cả Dịch lão đầu cũng không đi vùi dập Tần Quân, mà gật đầu đồng ý.

Trong mắt Hằng Nga lóe lên dị sắc, thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là ý trời muốn ta hạ phàm đi theo Tần Quân?

Thổ Hành Tôn thì không ngừng nịnh nọt, đương nhiên lần này thì gã là thật lòng khen ngợi.

Kỳ Lân chi tử, từ khi đi vào Thánh Thành tới nay bọn họ đã nghe nói tới cái tên này biết bao nhiêu lần, nhưng ở trước mặt Tần Quân thì lại chẳng là cái gì hết.

- Không được! Trẫm phải ra mặt mới được!

Thánh Hoàng vội vàng nói, nếu cứ tiếp tục như vậy thì nói không chừng Tần Quân sẽ giết hết sạch đám thiên tài ở yến hội mất, đây chính là những trụ cột tương lai của Thánh Triều!

Thánh Hậu hội vàng kéo gã lại, trầm giọng nói:

- Không thể được, người của Thần Điện còn chưa tới đây, vạn nhất Tần Đế muốn giết chết ngươi thì phải làm sao bây giờ?

Thánh Cơ cũng vội vàng đứng dậy ngăn cản, nói:

- Xin bệ hạ hãy nghĩ lại!

Tần Đế vốn có tiếng là to gan lớn mật, trước đó Thánh Hoàng còn có thể mang quyền tấn cấp thành hoàng triều để áp chế hắn, còn lần này thì sao?

Mặc dù gã đã có Thần Điện làm chỗ dựa, nhưng Tần Đế cũng không phải kẻ ngu, nếu như người của Thần Điện tới đây, phỏng chừng Thánh Hoàng đã sớm dẫn người tới giết hắn rồi.

Thánh Hoàng tỉnh táo lại, hít sâu một hơi, sau đó ngồi xuống.

Bên kia, Tần Quân giẫm lên Tôn Lân, lạnh giọng mỉa mai:

- Uy phong khi nãy chạy đi đâu mất rồi?

Sau khi Tôn Lân nhìn thấy Chúc Nghiên Khanh và Tần Quân thân mật với nhau thì không chỉ không biết điều lặng lẽ rút lui mà còn xông tới, không nói một lời liền để lộ ra sát ý, Tần Quân giết gã cũng không cảm thấy có chút áp lực tâm lý nào.

Tôn Lân nằm trên mặt đất, gương mặt vặn vẹo, trong mắt hừng hực liệt diễm, trong lòng bị sát ý tràn ngập bao phủ.

- Ta không cam lòng! Ta muốn giết chết hắn!

Trong lòng Tôn Lân gầm lên, ra sức nhấc hai tay lên, nhưng chân của Tần Quân lại giống như thái sơn, ép cho gã không thể động đậy.

Bản thân Tần Quân đã là thể tu, Bất Diệt Thánh Thể cùng với tiên thiên thổ nạp pháp mà Hao Thiên Khuyển dạy cho hắn, khiến cho bản thân hắn đã là một quái vật hình người, chỉ bằng lực lượng thì dù là Dương Thập Thất cũng chưa chắc có thể hơn được hắn.

Kỳ Lân chi hỏa điên cuồng trào ra từ bên trong cơ thể của Tôn Lân, khí tức của gã lại bắt đầu tăng vọt.

Ánh mắt Tần Quân lóe lên, nhưng cũng không giết chết Tôn Lân ngay lập tức.

- Hắn đang đợi cái gì chứ?

Kỳ Tà đột nhiên đứng phắt dậy, khí tức do Tôn Lân phát ra khiến cho gã cũng cảm thấy bất an, nhưng Tần Quân dường như lại không hề để ý tới, điều này khiến cho gã không hiểu nổi.

Chẳng lẽ Tần Quân đã tự phụ tới mức mù quáng rồi hay sao?

Ai mà không biết bên trong cơ thể Tôn Lân cất giấu Kỳ Lân chi hồn, nếu như kích hoạt thì cho dù là mấy cường giả Thiên Tiên cảnh cũng khó mà có thể đỡ nổi.

Tần Quân cũng bất động thanh sắc lấy Ngân Long Tru Hồn Thương ra, tuy rằng gần đây hắn chăm chỉ luyện tập kiếm đạo, nhưng thương pháp mới là thứ hắn am hiểu nhất.

Mà Ngân Long Tru Hồn Thương này tuy phẩm giai không cao, nhưng có được một đặc tính, đó chính là nuốt hồn có thể phát triển được, đối với điểm này, Tần Quân vẫn chưa hề quên.

- Hệ thống, thứ bên trong cơ thể của kẻ này thật sự chính là Kỳ Lân chi hồn sao?

Tần Quân thầm hỏi, lỡ như bị lừa thì phải làm sao bây giờ?

- Đúng vậy!

Câu trả lời của hệ thống khiến cho Tần Quân cảm thấy nhẹ nhõm.

Đúng lúc này, thân thể của Tôn Lân chợt động, lực lượng cường đại tới mức Tần Quân căn bản không trấn áp được.

- Kỳ Lân lực lượng sao…

Tần Quân nheo mắt nghĩ, cùng lúc đó, Kỳ Lân chi hỏa bắt đầu biến ảo, rất nhanh liền ngưng tụ thành hình dạng Hỏa Kỳ Lân, cao chừng bốn thước,

cúi đầu gầm lên với Tần Quân, thần võ bất phàm.

Đám khách khứa ở đây đều mở to mắt ra nhìn, tuy rằng Kỳ Lân này là dùng hình thái liệt diễm sinh ra, nhưng vẫn khiến cho người ta cảm thấy tâm linh rung động.

Tần Quân lui về sau một bước, Tôn Lân loạng choạng đứng dậy, gã xoay người nhìn về phía Tần Quân, lúc này gã đã không còn giữ được phong độ tuấn dật lúc trước nữa, mà chỉ tràn ngập vẻ thô bạo và tà khí.

Nhìn thấy Tôn Lân biến thành như vậy, tất cả mọi người đều hít sâu một hơi.

- Chậc chậc, con Kỳ Lân này xem ra không phải thứ tốt lành gì.

Dịch lão đầu tặc lưỡi nói, Cửu Linh Nguyên Thánh và Hằng Nga đều chuẩn bị ra tay bất kỳ lúc nào, Thổ Hành Tôn thì chui vào trong lòng đất.

- Con Kỳ Lân này không rõ lai lịch, từ trên trời giáng xuống, giáng sinh ở Thánh Tông, cũng không biết là họa hay phúc nữa.

Thánh Cơ nói với vẻ sầu lo, Thánh Hậu nghe xong thì hừ lạnh một tiếng, ánh mắt của Thánh Hoàng thì lóe lên, nhìn vào con Hỏa Kỳ Lân ở bên trong thủy tinh cầu, trong lòng gã bất giác liền sinh ra cảm giác chán ghét.

------oOo------

Chương 557: Công năng mới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như không phải Tôn Lân bị Thánh Hậu bảo vệ thì lúc trước Thánh Hoàng cũng sẽ không cho phép Tôn Lân được sống sót.

Tuy rằng gã cho phép Tôn Lân tồn tại, nhưng Thánh Hoàng cũng không để cho Thánh Tông phát triển, vừa nâng đỡ, lại chèn ép, khiến cho thế lực của nó chỉ giữ nguyên ở trong một phạm vi, đây là do chính Thánh Hoàng nói.

- Chỉ bằng ngươi mà cũng muốn giết ta!

Tôn Lân ngẩng đầu lạnh giọng nói, trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng, nhất là khi nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân thì trong lòng gã liền cảm thấy vô cùng phấn khởi.

- A? vậy sao?

Trên mặt Tần Quân đầy vẻ châm chọc, sau đó hắn đột nhiên phóng về phía Hỏa Kỳ Lân, trường thương run lên như rồng ngâm.

Mặc dù Hỏa Kỳ Lân vô cùng cường đại, nhưng lại không có thần chí của bản thân, không hề phát hiện ra nguy hiểm đang tới gần.

Phập ——

Mũi thương của Ngân Long Tru Hồn Thương cắm vào bên trong cơ thể của Hỏa Kỳ Lân, trong nháy mắt, Tôn Lân liền cảm thấy trong đầu xuất hiện cảm giác đau đớn kịch liệt, khiến cho gã ôm đầu hét thảm lên, thân thể mềm nhũn, quỳ xuống đất.

- Hống ——

Hỏa Kỳ Lân cất giọng gầm lên, trong mắt rung động của tất cả mọi người, liệt diễm trên người của Hỏa Kỳ Lân nhanh chóng bị hút vào bên trong trường thương của Tần Quân.

- Tà vật nho nhỏ mà cũng dám đả thương trẫm?

Tần Quân ngạo mạn cười lớn, trong lòng cảm thấy vô cùng khoái trá, tuyệt đối không hề bỏ qua bất kỳ cơ hội làm màu nào hết!

Kỳ Lân chi tử thì đã sao?

Trẫm trực tiếp lấy đi Kỳ Lân chi hồn của ngươi!

- A a a ——

Tiếng thét thảm thiết của Tôn Lân quanh quẩn dưới bầu trời đêm, khiến những ai nghe được không khỏi nhức nhối.

Các tân khách đều sững sờ nhìn về ngọn thương của Tần Quân, thứ đó rốt cuộc là loại pháp khí gì vậy, chẳng nhẽ là pháp bảo?

Đến Kỳ Lân chi hồn mà cũng hút được, đáng sợ quá!

- Không ổn! Mau bảo vệ Tôn công tử!

Chúng thị vệ ở Thánh Long tửu lâu vội vàng quây Tần Quân lại, nhưng Kỳ Lân chi hồn đã bị Ngân Long Tru Hồn Thương hấp thu, Tôn Lân mất đi Kỳ Lân chi hồn, ngửa mặt lên trời hộc máu rồi ngã quỵ trên đất.

- Gào ——

Tiếng gầm gừ của Kỳ Lân chi hồn vang lên trong đầu Tần Quân, nhưng nó chỉ thét lên được một tiếng như vậy rồi im bặt, cùng lúc ấy, Ngân Long Tru Hồn Thương trong tay hắn đột nhiên nóng rực lạ kỳ, giống như một thanh lửa cháy.

Sáu gã tu sĩ Hóa Hư cảnh điên phong ập tới từ bốn phương tám hướng, trong tay chúng cầm đủ dạng binh khí, tốc độ nhanh vô cùng, nếu Tần Quân không né tránh, nhất định sẽ bị xuyên lỗ chỗ.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, trường thương đảo qua, thế mạnh vô cùng, vừa đập gãy binh khí của chúng, vừa quẳng cho chúng bay vút đi.

Sau đó, hắn đi tới trước mặt Tôn Lân, giơ cao cây Ngân Long Tru Hồn Thương, thấy động tác này của hắn, mọi người đều hoảng hốt hô lên.

- Dừng tay!

- Nơi đây là Thánh Thành, Tần Đế đừng quá phận!

- Kẻ này đúng là vô pháp vô thiên!

- Chẳng nhẽ hắn không biết thế lực đứng sau Tôn Lân là ai sao?

Các tân khách vội vàng khuyên nhủ, Tôn Lân chính là đệ tử số một trong nhóm các đệ tử đương đại của Thánh Tông, nếu gã chết, thì chẳng có nhẽ Tần Quân còn muốn giết của họ nữa?

Từ Thánh Hoàng Phong tuôn ra luồng sát ý ngập trời, khiến lôi vân cuồn cuộn kéo tới, chúng không mang khí tức của Thánh Hoàng, mà là của Thánh Hậu!

- Mẫu hậu, không được rối trí!

Thánh Cơ đè lại mu bàn tay của Thánh Hậu, miệng nói vậy nhưng trong mắt ngập tràn sự sung sướng khi thấy kẻ khác xui xẻo.

Sắc mặt Thánh Hoàng sầm lại, gã không nói gì thêm, trước Thánh Hậu và Thánh Cơ còn khuyên gã, khi ấy quả thật đã giúp gã tỉnh táo lại, mà giờ nhìn Tôn Lân sắp bị giết, Thánh Hậu lại thành người đứng ngồi không yên.

- Chẳng lẽ để Tần Đế giết Tôn Lân sao?

Thánh Hậu giận dữ nói, nhưng cả Thánh Cơ và Thánh Hoàng đều không trả lời nàng, vẻ mặt lạnh như tiền của họ giống nhau cực kỳ, khiến Thánh Hậu không khỏi đau đớn.

Thánh Hậu chậm rãi ngồi xuống, nhìn nàng như già đi vài tuổi, trên mặt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ và chua xót.

Các thế lực nhìn vào đều căng thẳng vô cùng, nhưng không ai dám tới Thánh Long tửu lâu để giúp sức, người có danh, cây có bóng, ai chẳng biết bên cạnh Tần Đế luôn có tuyệt thế cường giả theo chân, nếu họ dám tới giúp thì chẳng khác nào tự đi chịu chết.

Hơn nữa, trời có sập thì vẫn có Thánh Hoàng chống, bọn họ lo gì chứ?

- Kẻ nào muốn giết trẫm đều phải chết, không cần biết là ai!

Tần Quân quét mắt nhìn tất cả mọi người một vòng, dưới màn đêm, sấm sét rạch ngang trời, tia chớp lóe lên chiếu sáng gương mặt lạnh lùng của hắn, giọng nói của hắn như tới từ Cửu U Hoàng Tuyền, truyền rõ mồn một vào tai từng người.

Đoạn, hắn đột nhiên đâm trường thương xuống.

Phập một tiếng!

Tôn Lân bị đâm thủng ngực, sinh mệnh còn sót lại hoàn toàn đứt đoạn.

- Đinh! Đánh chết Tôn Lân, Địa Tiên cảnh tam trọng, đạt được 290872 exp!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh – Đánh bại Kỳ Lân chi tử! Đạt được một lần rút thăm may mắn!

- Đinh! Mở ra công năng mới, công năng thương thành!

Ba tiếng thông báo liên tiếp vang lên, Tôn Lân thế mà lại cống hiến cho Tần Quân những hai mươi chín vạn exp, xem ra số exp còn dựa vào độ nổi tiếng của người này, tu vi chỉ chiếm một phần tỉ lệ.

Công năng thương thành?

Hai mắt Tần Quân sáng rỡ lên, hắn hiểu vô cùng rõ hai chữ thương thành, chính là nơi để mua thương phẩm, mà thương thành của hệ thống thần thoại chắc chắn sẽ bán mấy thứ như công pháp, thần thông, pháp bảo gì đó.

Nhưng hiện chưa tiện để xem xét công năng thương thành, hắn đành đè nén cái sự tò mò của mình xuống.

Hắn ngẩng đầu lên, đưa mắt nhìn về phía những thiên tài khác, hết thảy sợ hãi nhìn hắn, thậm chí còn có người đứng ngơ ra, không thể ngờ rằng Kỳ Lân chi tử lại chết dễ dàng như vậy.

- Có ai còn muốn khiêu chiến trẫm, đêm nay trẫm sẽ vui đùa với các ngươi một chút!

Tần Quân cười lạnh nói, khiến các thiên tài vừa tức lại vừa sợ, dù bọn họ không thích sự kiêu ngạo của Tần Quân nhưng không thể phủ nhận rằng thực lực của hắn quá mạnh, khiến họ không dám tùy tiện khiêu chiến.

Đến cả Ma Kiệt Kỳ Tà cũng trầm mặc nhìn Tần Quân, lòng ngổn ngang bao mối cảm xúc.

Trước đây, dù địa vị của Tần Quân vượt qua gã, nhưng gã vẫn luôn nhìn Tần Quân bằng ánh mắt trêu tức, bởi nếu so sánh về tu vi, Tần Quân không

bằng gã, nhưng trận chiến này khiến bao sự kiêu ngạo của Kỳ Tà vỡ tan tành.

Tâm tình của Kim Vô Hối hiện giờ cũng vô cùng phức tạp, nhưng chí ít là không suy sụp như Kỳ Tà, mà ngược lại, lòng gã ngập tràn chiến ý và sự căng thẳng.

------oOo------

Chương 558: Điểm danh khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngẫm xong, gã bước ra, rút kiếm đi về phía Tần Quân, cảnh này khiến các thiên tài còn lại đều sửng sốt vô cùng, hơi thở gấp gáp đầy lo âu.

- Kim Vô Hối, ngươi phải cẩn thận!

- Đến Tôn Lân cũng đã bại, ngươi lên để chết sao?

- Nói bậy! Kim Vô Hối đâu có kém Tôn Lân!

- Không biết chừng Kim Vô Hối lại thắng được Tần Đế!

Nghe những thiên tài khác ủng hộ, Kim Vô Hối vẫn tỏ ra vô cùng bình tĩnh, gã bước tới nơi cách Tần Quân chừng năm thước, chậm rãi rút kiếm ra nói:

- Nếu ngươi đã thành tâm ma của ta, thì ta nhất định phải đánh bại ngươi!

Kiếm ý xuyên giữa màn đêm, ngay cả lôi vân cuồn cuộn cũng bị đánh tan một hố lớn, Tần Quân thấy vậy không khỏi nheo mắt.

Cùng lúc đó, hắn có thể cảm nhận được rất nhiều sát khí bay tới từ khắp các hướng của Thánh Thành, trong đó có một luồng khí tức vô cùng cường thế đang bay về nơi này.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga, Thổ Hành Tôn nhanh chóng tới bên Tần Quân, Dịch lão đầu quay sang cười nói với Chúc Nghiên Khanh:

- Tiểu nha đầu, có người tới, ngươi nên theo sát Tần tiểu tử để tránh bị thương.

Chúc Nghiên Khanh cũng cảm nhận được những sức ép từ bốn phương tám hướng, nàng gật đầu rồi đi tới bên Tần Quân.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn về phía Thánh Hoàng Phong, cười nói:

- Xem ra đêm nay không thể đấu với ngươi, tại Quan Thiên Đại Hội, trẫm sẽ cho ngươi cơ hội này.

Kim Vô Hối khẽ nhíu mày, gã không dám thừa nhận rằng mình vừa thở phào nhẹ nhõm.

Vụt ——

Một bóng người xé gió bay đến, chính là Bạch lão giả thân mặc áo bào xám, hai tay lão chắp sau lưng, nhíu mày, nhìn chằm chằm về nhóm Tần Quân.

- Sư phụ.

Kim Bất Hối cung kính chắp tay hô, những tu sĩ chung quanh đều ồ lên.

- Thánh Quan đại nhân tới!

- Nghe nói Thánh Quan đại nhân đã sớm thành Kim Tiên, không biết thật giả ra sao.

- Có Thánh Quan đại nhân ở đây, chúng ta an toàn rồi!

- Đến Bình Thiên Yêu Tôn cũng bị Tần Đế dẫm nát dưới chân, Thánh Quan đại nhân có thể chống lại hắn không?

Chúng tu sĩ bàn luận xôn xao, ngay cả khu vực ngã tư phía ngoài Thánh Long tửu lâu cũng ồ lên.

Đại nhân vật như Thánh Quan, dù là dân thường trú ở Thánh Thành cũng rất khó được gặp, có người còn sống cả đời cũng chẳng được thấy Thánh

Quan đại nhân.

Tần Quân híp mắt nhìn về phía Thánh Quan, có Cửu Linh Nguyên Thánh và những người khác ở đây, một cường giả Kim Tiên cảnh chẳng đáng để hắn bận tâm.

Ý nghĩ này thực ngông cuồng, nhưng đấy chính là sự thật!

- Tần Đế, ngươi đừng quá trớn!

Thánh Quan không nhìn Kim Vô Hối, mà nhìn chằm chằm vào Tần Quân, nói.

- Trẫm quá trợn? Chính hắn yêu cầu giao chiến, chính hắn muốn giết ta trước!

Tần Quân châm chọc nói:

- Nếu thực lực của trẫm cũng yếu như chúng, thì hiện giờ đã biến thành thi thể rồi.

Trong lúc nói, hắn chỉ tay về phía những thiên tài đang làm quần chúng đứng đó, khiến họ giận điên lên.

Ngươi thích tỏ ra nguy hiểm cũng được!

Nhưng sau lại lấy bọn ta làm bàn đạp?

- Hừ, vậy mời ngươi đi đi!

Thánh Quan phất tay áo nói, vốn lão cũng không dám đối chất với Tần Quân, chỉ mong hắn không làm hại những thiên tài khác.

Nếu những thiên tài ở đây đều bị Tần Quân giết chết, thì trong vòng mấy trăm năm tới, Thánh Triều khó mà bồi dưỡng được một cường giả Kim Tiên cảnh.

Tần Quân vốn muốn rút lui, nhưng nghe cái câu mang ý ép buộc của lão thì bỗng nhiên lại không muốn rời đi.

- Nếu trẫm không đi thì sao?

Tần Quân khoanh tay trước ngực, lạnh lùng hỏi, khiến bầu không khí chợt trở nên nghiêm trọng.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu đều dùng vẻ mặt sa sầm nhìn Thánh Quan, bị ánh nhìn của họ chăm chú ghim lấy, Thánh Quan cảm nhận được một luồng uy áp ập thẳng vào linh hồn, khiến lão chấp chới như con thuyền con giữa mặt biển đang ầm ầm cuồng phong bão táp, con thuyền chơi vơi, như thể có thể chìm nghỉm bất cứ lúc nào.

Những người khác không bị Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu dồn sát ý vào nên không cảm nhận được điều Thánh Quan đang phải hứng chịu, thấy lão lảo đảo còn tưởng lão bị Tần Quân dọa sợ.

Ngay cả Thánh Quan cũng sợ Tần Đế sao.

Hết thảy những người ở Thánh Long tửu lâu lại một phen hoảng sợ, bọn họ từng nghe rất nhiều truyền thuyết về Tần Đế, nghe nói vô chủ chi địa, hiện đã là Bình Thiên chi địa, đang chìm trong địa ngục đẫm máu, đâu đâu cũng thấy thi thể.

Đương nhiên, lời đồn này là do Thánh Hoàng cố ý cho người loan tin, dù sao thì Tần Đế cũng là công thần của nhân tộc, là người đuổi đi Bình Thiên Yêu Tôn, muốn diệt trừ hắn cần phải có lý do chính đáng.

Bôi nhọ hình tượng của Tần Đế chính là lý do tốt nhất.

Thánh Quan vã mồ hôi lạnh, không dám mở miệng.

Kim Vô Hối lần đầu tiên trông thấy sư phụ thất thố như vậy, trong lòng gã, dù sư phụ không phải người mạnh nhất, nhưng là người luôn cao ngạo bất khuất, dù phải đương đầu với khó khăn hay kẻ địch mạnh nhường nào chăng nữa, giờ khắc này, gã bỗng nhiên cảm thấy trong lòng mình như có gì vỡ vụn.

Khóe miệng Tần Quân cong lên, lộ ra vẻ mặt trào phúng.

- Kim Vô Hối, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ rơi vào tay trẫm, kẻ nhu nhược này không xứng làm sư phụ ngươi.

Tần Quân cao giọng cười nói, giọng điệu ngập tràn sự khinh bỉ, nói xong, hắn xoay người rời đi.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Dịch lão đầu đi theo sau, đoàn người thong dong bước khỏi Thánh Long tửu lâu, bình thản như đang đi dạo.

Không một kẻ nào dám ngăn lại, chỉ đành mặc cho họ rời đi.

Một cuộc thịnh yến của Thánh Thành cứ thế mà bị Tần Quân phá hủy, hơn nữa, Kỳ Lân chi tử đã chết, hẳn là ngày mai, cả Thánh Triều sẽ chấn động.

- Chúng ta cùng nhau xin Thánh Hoàng bắt Tần Đế!

Hứa Thiên Hữu nghiến răng nghiến lợi nói, gã không thích cái thái độ đó của Tần Đế, còn cảnh vẻ hơn cả gã.

Tiếc rằng không một ai đáp lại lời này.

Bắt Tần Đế?

Nếu Thánh Hoàng làm được chuyện đó thì đã sớm ra tay rồi, sao có thể dễ dàng tha thứ cho những hành vi càn quấy của Tần Quân như thế?

Phàm là người có đầu óc đều hiểu được chuyện ấy.

Thánh Hoàng có thể quan sát mọi động tĩnh của Thánh Thành, cuộc yến hội giữa các anh tài này vốn được các thế lực từ bốn phương ghé mắt, Thánh Hoàng sao có thể không chú ý tới. Việc Thánh Hoàng không xuất hiện đã nói lên rằng, gã không dám ra tay với Tần Đế.

Ngẫm lại thì cũng đúng.

Dù sao thì Bình Thiên Yêu Tôn, kẻ đánh thắng cả Thánh Hoàng, cũng phải gục ngã trước Thủ Sát Thành, vậy nên, hiển nhiên là Thánh Hoàng không đối phó nổi Tần Quân.

Suốt dọc đường đi không có biến cố gì xảy ra, nhóm Tần Quân yên lành rời khỏi Thánh Long tửu lâu, chúng tu sĩ xúm lại hóng chuyện thấy họ đi qua liền vội vàng trốn đi như chuột, chỉ sợ Tần Quân đại khai sát giới.

------oOo------

Chương 559: Điểm danh khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đi thôi, về nào.

Tần Quân lắc đầu cười, cầm bàn tay nõn nà của Chúc Nghiên Khanh, áp lực vẫn đè nóng trong lòng hắn cuối cùng cũng được rũ bỏ.

Chúc Nghiên Khanh nhẹ nhàng gật đầu, nàng không nói gì, cảm xúc có chút ủ dột.

Tần Quân thầm nghĩ, chẳng nhẽ cách thể hiện của mình tàn bạo quá?

Đợi lúc về phải hỏi lại mới được!

Hắn thầm nói trong lòng.

- Hệ thống, mau giới thiệu công năng thương thành.

Tần Quân giục.

- Thần thoại thương thành được chia thành năm loại chính là: Công pháp, thần thông, pháp bảo, đan dược, và tạp hóa, trong đó các pháp thuật có thể tìm được ở trong mảng công pháp, tạp hóa bao gồm các dạng tu tiên khoa kỹ, ví dụ như khẩu Desert Eagle, hoặc súng máy của túc chủ, ngoài ra còn có cả thiên tài địa bảo.

Lời giới thiệu của hệ thống khiến Tần Quân gật gù, hắn đã biết đến tu tiên khoa kỹ từ lâu, thần thoại hệ thống dường như thu nạp vô số thời không, đa phần là các thời không lấy việc tu tiên làm chủ, nhưng cũng có số ít là các thời không có sự giao thoa giữa khoa học kỹ thuật và tu tiên.

- Vậy làm cách nào để đổi? Dùng linh thạch sao?

Tần Quân hỏi tiếp.

- Đương nhiên không phải, dùng điểm danh khí!

- Điểm danh khí là gì, làm cách nào để có?

Tần Quân nghi hoặc vô cùng, không hiểu sao hắn có cảm giác như hệ thống đã đào xong hố, chỉ đợi hắn nhảy vào.

- Điểm danh khí, giống như tên, chính là khiến danh khí của túc chủ chuyển thành điểm số, danh khí đến từ những cảm xúc như sùng bái, ghen tị,...mà người khác dành cho túc chủ, mỗi ngày túc chủ đều có điểm danh khí, danh khí của túc chủ càng lớn, thì điểm danh khí đạt được càng nhiều.

Hệ thống giải thích tỉ mỉ.

Đệt!

Đang ép ta thành kẻ địch của cả thế giới đấy à?

Tần Quân trợn tròn mắt, may mà Cửu Linh Nguyên Thánh và những người khác đang nói chuyện với nhau nên không ai nhận ra điều khác thường của hắn.

Dựa theo những gì hệ thống đặt ra, để có thể đạt được điểm danh khí, Tần Quân phải thường xuyên làm chuyện lớn, mà đã là chuyện lớn thì đương nhiên sẽ có đủ dạng căm thù.

- Hệ thống, mả cha mày, quả nhiên là hãm hại ta!

Tần Quân chửi thầm trong lòng, nhưng tỏ vẻ oán giận thế thôi, chứ lòng hắn đang vui lắm.

Làm người sống trên đời, thứ theo đuổi, thèm khát chẳng phải danh lợi sao.

Sau khi xuyên việt, được sống thêm một đời nữa, Tần Quân chưa bao giờ nghĩ đến chuyện mình chỉ cưới mấy cô vợ rồi về núi rừng quy ẩn, trải qua một cuộc sống hạnh phúc và an bình.

Hắn muốn trở thành kẻ mạnh nhất, đứng trên tất cả, thậm chí vượt cả hệ thống!

- Hệ thống, hiện điểm danh khí của ta là bao nhiêu?

Tần Quân cố nén sự hưng phấn trong lòng, hỏi.

Có công năng thương thành giúp sức, về sau hắn chẳng cần băn khoăn gì nhiều, càng có thêm niềm tin để đối đầu với Thần Điện.

- Hiện túc chủ có 4990234 điểm danh khí!

Gần năm trăm vạn!

Tần Quân nghi ngờ hỏi:

- Điểm danh khí không phải tính trên từng đầu người sao?

Hắn vô cùng tự tin, người sùng bái hắn không đến một ức thì cũng phải mấy ngàn vạn ấy chứ.

Nam Vực lớn nhường vậy, chỉ riêng Bình Thiên chi địa đã có mấy ngàn vạn dân cư!

Mà trong số các địa bàn của nhân tộc ở Nam Vực, thì Bình Thiên chi địa chỉ là một khoảng nhỏ.

Hôm nay hắn đã danh chấn thiên hạ, người biết đến hắn không thể nào chỉ có chừng tí ti đó được.

- Không phải, cứ một trăm người mới được một điểm danh khí!

Hệ thống giải thích.

Nếu thế thì, lượng điểm này không quá tệ.

Tương đương với gần năm ức người có những cảm xúc khác nhau về hắn, ngẫm lại đã thấy kích thích.

Tần Quân khấp khởi trong lòng, thậm chí còn ôm Chúc Nghiên Khanh bên cạnh, khiến Chúc Nghiên Khanh cảm thấy thực kỳ lạ.

- Mở thương thành ra, cho ta xem!

Tần Quân giục trong lòng, dù sao thì ngoài hắn ra, không ai có thể nhìn thấy bảng hệ thống.

Vừa dứt lời, một quầng sáng chỉ mình hắn có thể thấy được xuất hiện trước mắt, quầng sáng ấy di chuyển theo từng bước hắn đi, đảm bảo rằng nó luôn hiện ổn định trước mặt hắn.

Thứ xuất hiện trước mắt chính là bảng thần thông, Tần Quân nhìn mà há hốc mồm:

- Ngũ Sắc Thần Quang, cần một trăm ức điểm danh khí!

- Như Lai Thần Chưởng, cần một ức điểm danh khí!

- Tụ Trung Càn Khôn, cần một ngàn vạn điểm danh khí!

- Khai Thiên Tích Địa, cần một vạn ức điểm danh khí!

- Huyết hải...

Cái đệch!

Đang đùa nhau đấy à?

Nhìn đến mấy cái chữ ức đó, Tần Quân chỉ thấy đau đầu.

Khai Thiên Tích Địa cần một vạn ức điểm danh khí...

Cái đệch!

Tần Quân gần như chết ngất, hắn gần như đã đứng ở đỉnh của Nam Vực, vậy mà mới chỉ có gần năm trăm vạn điểm danh khí, một vạn ức phải bao giờ mới đủ, đợi đến khi thiên trường địa cửu à?

- Hệ thống không tính sai, dù túc chủ đã danh chấn thiên hạ, nhưng thời gian ngươi ở đây còn quá ít, ví dụ như trăm ngàn năm sau, danh khí vang từ đời này sang đời khác, điểm danh khí của túc chủ khó mà đo được.

Hệ thống an ủi.

Trăm ngàn năm....

Khóe miệng Tần Quân run rẩy, hắn tiếp tục xem tiếp, thần thoại thương thành dựa theo ý nghĩ của hắn để trượt xuống trang khác, khiến Tần Quân dễ dàng xem được các vật phẩm trong đó.

Thần thông yếu nhất cũng cần trăm vạn điểm danh khí, còn yếu nhường nào, thì chính là mấy kiểu như Điểm Thạch Thành Kim, Dự Trắc Thiên Tượng.

Nếu ở địa cầu, Tần Quân hẳn sẽ rất thích thú với Điểm Thạch Thành Kim, nhưng ở đây, giá trị của vàng với sắt cũng chẳng chênh lệch nhau lắm.

Hắn tiếp tục xem mảng đan dược, nhìn và thiếu điều chảy nước miếng.

- Lập Địa Thành Phật Đan, dùng đan này, dù là phàm nhân cũng có thể thành Phật ngay lập tức, tu vi ít nhất là Kim Tiên cảnh, giá trị năm ức điểm danh khí!

- Quan Tưởng Đan, gia tăng khả năng lĩnh ngộ, giá trị ngàn vạn điểm danh khí!

- Phong Đan, sau khi sử dụng, tu vi sẽ tạm thời mạnh lên gấp trăm lần, thời gian hiệu quả là nửa canh giờ, sau đó, kỳ kinh bát mạch sẽ đứt đoạn, cần tĩnh dưỡng vài tháng để hồi phục, giá trị năm ngàn vạn điểm danh khí!

- Cầu Tổ Đan, sau khi sử dụng sẽ đánh thức hồn phách của vị tiền bối cực mạnh trong huyết mạch của người uống, thời gian hiệu quả là nửa canh giờ, giá trị bảy ngàn vạn điểm danh khí!

Một loạt những tên đan dược mà Tần Quân chưa từng nghe lần lượt xuất hiện trước mắt hắn, khiến hắn líu lưỡi sửng sốt không thôi.

Mấy loại đan dược này nghe có vẻ lợi hại thật!

- Đợi chút, hệ thống, chẳng phải ngươi từng nói rằng cưỡng chế nâng cao tu vi sẽ không tốt sao, sao lại có Lập Địa Thành Phật Đan?

Tần Quân nghi ngờ hỏi, không phải hắn muốn dựa vào hệ thống để khiến tu vi tăng vọt, chẳng qua là tò mò thôi.&

------oOo------

Chương 560: Người của Thần Điện tới

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mong túc chủ chú ý, đây là Lập Địa Thành Phật Đan, sau khi dùng, cả đời này tu vi sẽ không tăng lên, đồng thời còn phải quy y Phật Đạo.

- Ra là vậy!

Tần Quân giật mình, xem chừng sau này nhất định không thể dùng Lập Địa Thành Phật Đan, nhưng có thể cho những thuộc hạ không thể tăng tiến tu vi dùng.

Nhưng mà tận năm ức điểm danh khí, nghĩ thôi cũng thấy xót...

Hắn tiếp tục xem thêm thì nhận ra loại đan dược rẻ nhất chỉ cần một vạn điểm danh khí, giúp tăng một năm tu vi.

Đan dược trong này đều tính giá theo viên.

Tiếp đó, hắn lại xem các mảng công pháp, pháp bảo, tạp hóa các kiểu, càng nhìn càng trợn tròn mắt.

Khi hắn đọc xong thì mọi người đã tới trước đại môn của Vọng Bắc tửu lâu.

Tần Quân chỉ đành đóng bảng thần thoại thương thành lại, hiện mới có chưa đến năm trăm vạn điểm danh khí, hắn cần sử dụng sao cho hợp lý, còn những món đồ nghịch thiên thì tạm thời không nên xem, cho khỏi xót xa thèm khát.

- Đêm nay ở cùng trẫm đi.

Tần Quân giữ chặt tay Chúc Nghiên Khanh không thôi, cười gian trá.

Chúc Nghiên Thanh hơi cúi đầu, hai má đỏ ửng, nàng bĩu môi:

- Chuyện này...không ổn nha...

- Có gì mà không ổn, ngươi chính là quý phi của trẫm!

Nói rồi, Tần Quân liền lôi Trúc Nghiên Khanh về gian phòng của mình.

Dịch lão đầu cảm thán:

- Tuổi trẻ tốt thật đấy!

- Chậc châc, lão Dịch, chúng ta cũng đi vui vẻ chút đi, ta biết một cửa hàng...

Thổ Hành Tôn xoa tay cười nói, nào ngờ chưa nói xong Dịch lão đầu đã trợn trắng mắt khinh bỉ, đi vào phòng mình, bỏ lại gã buồn bực không thôi.

Hằng Nga chẳng nói chẳng rằng, đẩy cửa đi vào phòng, nếu có ai nhìn kỹ, hẳn sẽ nhận ra vẻ mặt nàng lạnh lẽo hơn thường này.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười nói:

- Cứ nghỉ ngơi đi đã, sau này sẽ có thời gian mà chơi.

Thổ Hành Tôn vừa nghe vậy, cảm thấy cũng đúng, khoảng thời gian sắp tới không thể xao nhãng được, mối quan hệ giữa Tần Quân và Thánh Hoàng đã hoàn toàn chuyển sang chiều hướng xấu, sớm muộn gì Thánh Hoàng cũng tìm cách diệt trừ Tần Quân, gã cứ ngoan ngoan ở trong Vọng Bắc tửu lâu đi đã.

Đêm càng lúc càng khuya.

Sau trận mây mưa, ánh nắng sớm mai chiếu tới Thánh Thành.

Chúc Nghiên Khanh nằm trên giường, quần áo xộc xệch, làn da ửng hồng khiến nàng càng quyến rũ.

Tần Quân nằm bên cạnh, sung sướng nghĩ:

- Song tu thuật mà Đát Kỷ dạy đúng là lợi hại, không chỉ giúp tăng sự hưng phấn mà còn tăng cả tu vi.

Âm Dương chi đạo bác đại tinh thâm, thường thì sẽ là bên nữ hấp thu dương khi của bên nam, khiến bên nam bị suy kiệt. Nhưng Song Tu Chi Pháp có thể khiến hai bên cùng tiến bộ, Âm Dương giao hòa, khiến linh khí trong thiên địa thâm nhập vào gân cốt của cả đôi bên, tẩm bổ cơ thể, tăng cường linh lực.

- Hệ thống, bắt đầu sử dụng cơ hội rút thăm may mắn!

Tần Quân vừa vỗ nhẹ lưng Chúc Nghiên Khanh, vừa thầm ra lệnh cho hệ thống.

Sau khi xem xong khu tạp hóa của thần thoại hệ thống, hắn càng lúc càng chờ mong vào lần rút thăm trúng thưởng.

Theo lời hệ thống, kỹ năng truyền thừa và rút thăm trúng thưởng đều đến từ thần thoại hệ thống, vùng tạp hóa cần ít điểm danh khí nhất, Desert Eagle chỉ cần một trăm điểm danh khí, súng máy thì cần mười vạn điểm danh khí.

Súng máy tuy cuồng bạo, nhưng tiếng động gây ra quá lớn, kẻ địch vừa nghe liền có thể dễ dàng né tránh, tu vi kẻ địch càng cao, tác dụng của nó càng thấp.

Trong đấy còn có cả thần thông của Tần Quân, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cần những tám ngàn vạn điểm danh khí, Tần Quân biết được điều này, cảm thấy như mình trúng được giải nhất.

- Đinh! Bắt đầu rút thăm trúng thưởng...

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên khiến Tần Quân không khỏi nhắm mắt, để hưởng thụ cái quá trình chờ đợi này.

Vừa mở được công năng mới, hẳn hệ thống sẽ không khiến hắn thất vọng!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ rút thăm may mắn được....

Cái đệch!

Tần Quân vọt ngồi thẳng dậy, khiến Chúc Nghiên Thanh giật mình, quay đầu lại nhìn hắn với vẻ ngạc nhiên.

Không ngờ lại rút thưởng được thứ này!

Từ lúc nhìn thần thoại thương thành, Tần Quân đã chú ý đến nó, thứ này có sức mạnh lớn vô cùng!

Tần Quân chợt lộ ra nụ cười ngây ngô đầy sung sướng, Chúc Nghiên Khanh nhìn mà chẳng hiểu nổi vì sao.

...

Trên Thánh Hoàng Phong.

Thái Tử Cầm cụt tay mặt xầm xì đi dưới bóng cây ở con đường nhỏ trong ngự hoa viên, chẳng mấy chốc, gã đã tới được tiểu đình, Thánh Hoàng, Thánh Hậu,Thánh Cơ đều ngồi đó, Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng đứng ngoài canh gác.

- Tham kiến Thái Tử!

Thánh Quan đứng sau Thánh Hoàng chắp tay nói, Thái Tử Cầm phất áo, Thánh Quan là đệ tử của Thánh Hoàng, vậy nên có thể coi như Thánh Quan ngang hàng với Thái Tử Cầm, thậm chí, Thái Tử Cầm còn là sư huynh của Thánh Quan, chẳng qua gã am hiểu Trú Nhan Thuật nên nhìn ngoại hình của Thái Tử Cầm trẻ hơn cái vẻ giả cả của Thánh Quan rất nhiều.

- Cầm nhi, vết thương sao rồi?

Thánh Hoàng quan tâm hỏi, Thái Tử Cầm là con ruột của gã, sự quan tâm của gã là thật tâm thật lòng, nếu không thì gã đã chẳng mạo hiểm đi gặp Tần Quân để yêu cầu hắn thả Thái Tử Cầm ra.

- Nhi thần không sao, nhưng là có nghe nói chuyện tối qua...

Thái Tử Cầm chắp tay nói, nói xong rồi, gã ngập ngừng, quan sát sắc mặt

của Thánh Hoàng và những người khác.

Quả nhiên, vẻ mặt ai cũng sa sầm.

Nhất là Thánh Hậu, vẻ mặt lạnh đăm đăm.

- Hừ! Sớm muộn gì trẫm cũng khiến hắn trả giá!

Thánh Hoàng đập bàn quát, nhớ tới Tần Quân, gã không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

Thái Tử Cầm gật đầu, không nói tiếp.

- Bệ hạ, Thần Điện đã phái người tới, ước chừng chẳng mấy chốc sẽ tới Thánh Thành.

Thánh Quan bỗng nhiên mở miệng,

- Thần dạ quan thiên tượng, các ngôi sao nói rằng Thần Điện đã sai người qua.

- Cuối cùng cũng tới sao...

Thánh Hoàng nhìn trời, lẩm bẩm, dù bầu trời nhìn từ trong Nam Vực Thiên Thế Giới chẳng khác bầu trời Nam Vực, nhưng cách một lớp chắn không gian, muốn đi vào Nam Vực Thiên Thế Giới, ngoại trừ cửa ra vào thì chỉ có thể dựa vào pháp lực vô thượng để xông vào.

Dù sao thì từ khi Thánh Hoàng đăng cơ cho tới nay, Nam Vực Thiên Thế Giới từng bị người khác cưỡng chế xông vào một lần.

Những kẻ biết chuyện ấy cơ hồ đã chết hết, chẳng mấy người còn sống, mà ai nấy còn sống đều đã học cách quên đi việc ấy.

- Phụ hoàng, chẳng nhẽ nhất định phải dựa vào Thần Điện sao?

Thái Tử Cầm nghiến răng nghiến lợi hỏi, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi và bất cam.

Nhớ lại đoạn ký ức hỗn loạn ấy, gã bất giác run lẩy bẩy.

Trận chiến ấy khiến gã biết Nam Vực chẳng là cái thá gì, Thánh Triều cũng chỉ là thứ cỏn con.

------oOo------

Chương 561: Kim Thân La Hán

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không phải là dựa vào.

Thánh Hoàng cười khổ, Thánh Hậu và Thánh Cơ phía sau cũng lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Thánh Quan muốn nói gì rồi lại thôi, cuối cùng chỉ biết trút thành một tiếng thở dài.

Chuyện Thần Điện, Thái Tử Cầm có thể nói, còn lão thì không, dù lão là đệ tử của Thánh Hoàng thì chỉ cần nhỡ miệng thôi cũng có thể tạo thành họa lớn.

- Chuyện Thần Điện đừng nhiều lời nữa, cứ để cho Tần Quân cuồng ngạo mấy ngày, chúng ta dời trọng tâm tới Quan Thiên Đại Hội đi!

Thánh Hoàng lắc đầu cười nói,

- Hiện không phải thời đại của Ma Hoàng như vạn năm trước, khi ấy các triều đại không được chia thành ba cấp: Thánh, Hoàng, Vương như hiện tại, từ khi Thần Điện ban chế độ này, khắp thiên địa đã quen với khái niệm khí vận, Quan Thiên Đại Hội là cuộc tranh đoạt khí vận lớn, có liên quan tới niềm vinh dự của Thánh Triều, không được qua loa!

Quan Thiên Đại Hội!

Lời này của Thánh Hoàng vừa được nói ra, mọi người liền gật gù đồng ý, nguyên nhân quan trọng nhất khiến Thánh Triều có đãi ngộ tốt với người tài chính là Quan Thiên Đại Hội.

- Hừ, Kỳ Lân chi tử nếu tham dự Quan Thiên Đại Hội, nhất định sẽ có

thành tích tốt!

Thánh Hậu u oán nói, Thánh Hậu đã dùng không biết bao nhiêu tài nguyên để bồi dưỡng Tôn Lân.

- Ngay cả Tần Đế Tôn Lân cũng không đánh nổi, mẫu hậu, vậy mà ngươi còn trông cậy vào hắn sao?

Thánh Cơ giở giọng nói kháy, Thánh Hậu nghe vậy đập bàn đứng lên, giận dữ chỉ vào Thánh Cơ, cánh tay run rẩy như có thể động thủ bất cứ lúc nào.

Thái Tử Cầm và Thánh Quan đều bất đắc dĩ, giả vờ như không thấy.

Chuyện Thánh Hậu và Thánh Cơ giằng co đã chẳng phải chỉ một đôi lần, họ không tiện xen miệng, đành im lặng vậy.

- Được rồi! Hai người xong chưa!

Thánh Hoàng trầm giọng quát, uy thế của Thái Ất Kim Tiên cảnh bùng nổ khiến Thánh Hậu run rẩy ngồi xuống, nàng đưa ánh nhìn kinh ngạc về phía Thánh Hoàng, không thể tin nổi Thánh Hoàng lại vô lễ với mình như vậy.

- Lúc nào rồi mà hai người còn muốn tranh giành? Nếu Thánh Triều không còn, hai ngươi muốn tranh gì? Xuống hoàng tuyền rồi mà còn cãi cọ sao?

Thánh Hoàng giận dữ quát.

Thần Điện, Tần Đế!

Hai tầng áp lực khiến Thánh Hoàng sắp điên rồi, ấy vậy mà hai mụ đàn bà này còn có sức để nội đấu, lửa giận bị đè nén bấy lâu nay của Thánh Hoàng rốt cuộc cũng bùng nổ.

Thái Tử Cầm và Thánh Quan vội vàng quỳ xuống, Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Hưỡng run rẩy không thôi, họ không dám quay đầu lại, khí tức của Thái Ất Kim Tiên cảnh khiến hai kẻ mới chỉ Kim Tiên cảnh như họ sợ hãi vô cùng.

Cả hai hiểu được, nếu Tần Đế chưa chết thì trong khoảng thời gian này, Thánh Hoàng sẽ luôn nóng nảy như vậy.

...

Chỉ nháy mắt mà hai ngày đã trôi qua.

Hôm nay, tiếng thông báo của hệ thống bỗng nhiên vang lên trong đầu Tần Quân:

- Đinh! Sa Ngộ Tịnh sắp trở về!

Tần Quân đang luyện công nghe vậy liền ngẩn người, dù sao thì trong phòng không còn ai khác, Chúc Nghiên Khanh đã đi sang phòng kế để thỉnh giáo Hằng Nga cách tu luyện, vậy nên cứ chọn luôn nơi này làm địa điểm cho Sa Ngộ Tịnh trở về.

- Cho hắn xuất hiện đi!

Tần Quân có chút đau đầu, tu vi của Sa Ngộ Tịnh còn chưa tới Chân Tiên cảnh, tới Thánh Triều này chẳng khác nào gánh nặng.

Hắn cũng không tin Sa Ngộ Tịnh có thể thăng lên hẳn một đại cảnh giới trong vòng mấy chục năm ngắn ngủi.

Nhưng nếu hắn có thể dẫn theo Tôn Ngộ Không thì tuyệt.

Nhưng Tôn Ngộ Không kiệt ngạo bất tuân như vậy, nếu không được triệu hoán, thì e rằng chưa chắc để thần phục Tần Quân.

Bấy giờ, lòng Tần Quân ngổn ngang bao dòng suy nghĩ.

Đúng lúc ấy, một bóng người xuất hiện trong phòng, vẻ ngoài khôi ngô, cường tráng, quanh cơ thể còn có kim quang.

Hiển nhiên, người này chính là Sa Ngộ Tịnh, nhưng hiện giờ gã khác hoàn toàn với một Sa Ngộ Tịnh trước khi bước chân vào phó bản, bớt sát khí, lại thêm nhiều từ bi và uy nghiêm.

Chín đầu lâu trên cổ biến mất, trong tay lại cầm phật châu.

- Tham kiến bệ hạ!

Sa ngộ Tịnh thoáng mê mang rồi nhanh chóng tỉnh táo lại, gã quỳ xuống hô, giọng nói tuy bình tĩnh nhưng Tần Quân có thể nghe được chút hưng phấn trong đó.

- Hệ thống, hiện bảng thuộc tính của Sa Ngộ Tịnh cho ta xem.

Tần Quân nói thầm trong lòng, hắn mơ hồ cảm nhận được Sa Ngộ Tịnh đã hoàn toàn lột xác.

Tần Quân đưa tay dìu gã đứng dậy, cười nói:

- Ngộ Tịnh, ở thế giới kia ngươi đã sống mấy chục năm, nhưng tại nơi trẫm ở mới chỉ hơn nửa tháng.

Sa Ngộ Tịnh cảm thán:

- Thần thông của bệ hạ đúng là quỷ thần khó lường, chỉ sợ ngay cả Phật Tổ cũng không bằng ngài.

Những lời này chẳng phải nịnh nọt gì, mà đều là những lời thực tâm thực lòng của gã, truyền tống người qua lại giữa hai thế giới, hơn nữa không đơn giản chỉ là tiểu thế giới, tỉ lệ của dòng thời gian cũng khác biệt, hết thảy đều khiến Sa Ngộ Tịnh bội phục không thôi.

Cùng lúc ấy, bảng thuộc tính của Sa Ngộ Tịnh xuất hiện trước mặt Tần Quân:

- Sa Ngộ Tịnh, đến từ Tây Du Ký.

- Thân phận: Kim Thân La Hán!

- Tu vi: Kim Tiên cảnh tam trọng!

- Công pháp: Tụ Đỉnh Triêu Nguyên!

- Thần thông: Bát Bách Lý Lưu Sa! Kình Thiên Nhất Trượng! Phật Môn Kim Thân!

- Pháp bảo: Hàng Yêu Bảo Trượng!

- Trung thành độ: 100 (tối đa 100)

- Đúng vậy, trải qua muôn vàn khó khăn hiểm trở, đương nhiên phải đạt được thành tựu nào đó chứ.

Sa Ngộ Tịnh cười, trên gương mặt ngập tràn vẻ thổn thức, nhớ lại những chuyện mình từng trải qua trên đường đi Tây Thiên, gã không khỏi cảm thấy như mình đang mơ.

Tần Quân giật mình, sau đó tò mò hỏi:

- Vậy Tôn Ngộ Không sau khi thành Đấu Chiến Thắng Phật có mạnh lên không?

Câu hỏi này đã khiến không ít người dân Hoa Hạ phải tranh cãi.

Đấu Chiến Thắng Phật mạnh, hay Tề Thiên Đại Thánh mạnh hơn!

- Bệ hạ, sao ngài lại biết Đại sư huynh của ta?

Sa Ngộ Tịnh ngạc nhiên hỏi.

Tần Quân trợn trắng mắt khinh bỉ:

- Trẫm còn biết cả Trư Bát Giới, Đường Tăng, Tiểu Bạch Long, sao trẫm có thể đưa ngươi mới một thế giới mà trẫm không thể kiểm soát chứ?

Lời này khiến Sa Ngộ Tịnh sửng sốt không thôi, gã dùng vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, từ sau khi biến thành Kim Thân La Hán, đây là lần đầu tiên gã thất thố như vậy.

Tần Quân thầm sung sướng trong lòng, ra vẻ thần bí cho ngươi tự suy diễn!

Sa Ngộ Tịnh hít sâu một hơi, bình tĩnh lại rồi mới nói tiếp:

- Trường hợp của Đại sư huynh có chút khác, bước chân vào phật môn, phải diệt trừ trái tim chân chính của hắn, dù tu vi đã mạnh như năm trăm năm trước, nhưng người đó không còn là hắn nữa, hơn nữa, phật môn

không cho phép hắn tiếp tục mạnh lên.

------oOo------

Chương 562: Thái Ất Tán Tiên cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù rằng trên đường đi Tây Thiên, bọn họ đại diện cho những phe phái khác nhau, nhưng khi đã cùng nhau trải qua nhiều chuyện như thế, tình cảm giữa họ trở nên sâu đậm vô cùng, vậy nên Sa Ngộ Tịnh thực tiếc nuối cho Tôn Ngộ Không.

Tần Quân nghe vậy, thầm nghĩ, Tôn Ngộ Không quả nhiên là bị Hoa Quả Sơn hoặc Vòng Kim Cô làm suy giảm thực lực.

Dù trên đường đi Tây Thiên, Tôn Ngộ Không chưa từng thua trận đánh giáp lá cà nào, nhưng thân thể khác với tu vi, không phải muốn suy giảm là suy giảm được, dù sao thì thân thể của Tôn Ngộ Không đã trải qua bao sự trui rèn, từ đan lô, cho tới bàn đào, rồi đan dược của Thái Thượng Lão Quân, trên đời này không kẻ nào có được thân thể sánh ngang với thân thể gã.

- Tôn Ngộ Không mạnh nhường nào?

Tần Quân hỏi tiếp, điều này khiến Sa Ngộ Tịnh ngạc nhiên vô cùng, không hiểu sao Tần Quân lại chú ý tới Đại sư huynh như vậy?

- Sau khi thành phật, hắn gần như đã đạt tới Đại La chi cảnh, chiến lực có thể đánh ngang với cường giả Đại La.

Sa Ngộ Tịnh đáp, giọng điệu ngập tràn vẻ kính nể.

So với Đường Tăng thì gã sùng bái Tôn Ngộ Không hơn, nếu không có Tôn Ngộ Không, sao họ có thể đi thỉnh kinh thành công.

Đại La chi cảnh!

Tần Quân giật mình vô cùng, hắn chẳng lạ lẫm gì hai chữ Đại La này, kiếp

trước, hắn từng đọc không biết bao cuốn tiểu thuyết hun đúc, đi vào thế giới này rồi lại biết thêm, là nhớ tổ tông có người đột phá Đại La chi cảnh, nên hậu đại mới có được đôi ba Thánh Khí thức tỉnh.

- Ngươi có thể nói cụ thể cách phân chia cảnh giới với trẫm không?

Tần Quân chờ mong hỏi, hệ thống nhất quyết không chịu nói cho hắn, nên hiện hắn đánh hỏi Sa Ngộ Tịnh.

Sa Ngộ Tịnh lúng túng nói:

- Thú thực, ta cũng không rõ lắm, chỉ biết trên Kim Tiên cảnh là Thái Ất Kim Tiên cảnh, trên nữa là Thái Ất Tán Tiên cảnh, còn từ cảnh giới đó tới Đại La chi cảnh còn bao xa thì ta không rõ lắm, phật môn thanh tịnh, rất ít khi đàm luận những chuyện này, nghe nói Phật Tổ là cường giả Đại La.

Thái Ất Tán Tiên cảnh!

Tần Quân trừng mắt, trong lòng như có ngọn lửa đang hò reo, lại nghe được một cảnh giới mới!

- Sao ngươi không dẫn Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới về?

Tần Quân mang vẻ mặt đau đớn hỏi, theo lời Sa Ngộ Tịnh, sau khi thành phật, Tôn Ngộ Không đã bớt kiêu ngạo, như thế rõ ràng là dễ mượn sức hơn, lại thêm gã là một cường giả có tu vi sát với Đại La nhiều như vậy.

- Sau khi thành phật, chúng ta bị phân tới nhiều nơi khác nhau, gần như chẳng còn giao thiệp gì nữa.

Sa Ngộ Tịnh cười khổ, gã cũng không dám nói việc mình đến từ thế giới khác, sợ sẽ chọc giận thần phật khắp chốn.

Tần Quân giật mình, đương lúc hắn còn định hỏi thêm thì Chúc Nghiên Khanh và Hằng Nga đẩy cửa bước vào.

- Sa tiền bối, sao ngài lại tới đây?

Chúc Nghiên Khanh nhíu mày hỏi.

Hằng Nga trầm mắt, liếc mắt một cái liền nhìn thấy tu vi Kim Tiên cảnh cảnh Sa Ngộ Tịnh.

- Ta...

Sa Ngộ Tịnh định giải thích, nhưng lại không biết nói sao.

- Trẫm gọi hắn tới!

Tần Quân tiếp lời, còn tới thế nào, hắn lười nói, hắn là Đế Hoàng, người khác sao dám hỏi nhiều chứ?

Cho dù là những nữ nhân của hắn thì cũng thế mà thôi.

Chúc Nghiên Khanh gật đầu, rồi cười nói:

- Ta muốn tới Thánh Tông để nhận linh nữ truyền thừa, Hằng Nga tỷ đã đồng ý đi cùng ta.

Nàng sợ Tần Quân lo lắng cho an nguy của mình, không cho phép mình về nên mới thuyết phục Hằng Nga đi cùng.

Tần Quân từng đôi ba lần nhắc tới, dù là Thánh Hoàng thì cũng chưa chắc đã đánh bại được Hằng Nga.

Tần Quân nghe vậy thoáng nhíu mày, hỏi:

- Vì sao?

Hắn không phản bác ngay lập tức, mà hỏi nguyên nhân, hắn tin Chúc Nghiên Khanh có lý do của mình, vậy nên hắn phải tôn trọng.

- Sau khi chú linh, tu vi của ta sẽ nhảy vọt, nếu không chú linh, e rằng không theo kịp tốc độ của ngươi.

Chúc Nghiên Khánh cầm lấy tay Tần Quân, nhẹ giọng nói, với cái tính cách thanh lãnh của mình, nàng không thích làm nũng, nhưng nàng nhận ra giọng của mình sao bỗng dịu dàng vô cùng, thế nhưng nàng không hề phản cảm, mà còn thấy có chút ngọt ngào.

- Chú linh?

Tần Quân nghi ngờ hỏi.

Sau đó, Chúc Nghiên Khanh liền giải thích một phen. Ra mỗi một đời Thánh Tông đều sẽ dưỡng dục một linh nữ, linh nữ không phải là thiên tài vạn người mới có một, mà là nữ đồng có Âm Linh Căn, Âm Linh Căn cực kỳ hiếm có, tìm khắp cả nhân tộc ở Nam Vực cũng chưa chắc đã có được năm người, Chúc Nghiên Khanh thuộc hạng tư chất trung thượng, ngoài Âm Linh Căn còn có những linh căn thuộc tính khác.

Ở tu tiên giới, thuộc tính của linh căn càng ít thì thiên phú càng cao, nhưng từ khi Tần Quân được Cực Viêm U Thủy gột rửa, hắn nhận ra, linh căn pha tạp chưa chắc đồng nghĩa với việc thiên phú thấp, còn nguyên nhân cụ thể thì Tần Quân chưa làm rõ được.

Sau khi trở thành linh nữ, nghe nói sẽ được nhận truyền thừa của Nam Vực Thiên Thế Giới, như vậy sẽ có cơ hội được giống như Thái Tử Cầm, ngộ được Thiên Từ Thần Thông.

Hơn một ngàn đời linh nữ, cũng chỉ có hơn mười người ngộ được Thiên Từ Thần Thông, nhưng thần thông của những người này không mạnh được như Thái Tử Cầm, cuối cùng, khi đại nạn tới, họ đều bị chôn vùi trong khói bụi lịch sử.

- Sau này trẫm có cách giúp tu vi của ngươi tăng tiến, ngươi chắc chắn muốn chú linh sao?

Tần Quân cầm lấy bàn tay của Chúc Nghiên Khanh, dịu dàng hỏi.

Trước ánh mắt của Tần Quân, Chúc Nghiên Khanh mím môi, vẻ mặt kiên định:

- Ta chắc chắn!

- Được!

Tần Quân cười nói, sau đó nhìn về phía Hằng Nga, dặn dò:

- Hằng Nga Tiên Tử, làm phiền ngươi rồi.

- Không có gì.

Hằng Nga bình tĩnh nói, nhưng ánh mắt nàng né tránh Tần Quân, như thể không muốn đối diện với hắn.

- Nếu gặp phải phiền toái, trẫm sẽ dẫn người qua trợ giúp.

Tần Quân dặn dò.

Hằng Nga gật đầu, vẻ mặt lãnh diễm của Chúc Nghiên Khanh cũng nở rộ nụ cười tươi.

Ngay chiều hôm đó, Chúc Nghiên Khanh và Hằng Nga đi về Thánh Tông, theo lời Chúc Nghiên Khanh, Thánh Tông sẽ không làm hại nàng, bởi họ đã dồn rất nhiều tâm huyết cho nàng.

Nhưng để đề phòng, Tần Quân vẫn dặn Hằng Nga phải cảnh giác, nếu gặp tình huống bất thường thì nhanh chóng ngăn cản.

...

Trời xanh miên man, mây trắng lững lờ.

Đoàng một tiếng!

Sấm sét bỗng nhiên vang lên, một khe không gian xuất hiện, rồi một bàn tay vươn ra, xé toạc cái khe không gian đó.

Người bước tới là một nam tử vận bộ cẩm y tử sắc, dáng người cao lớn, mặt đẹp như ngọc, ánh mắt sắc bén, mái tóc bạc được cột bằng tử kim quan, từng cử chỉ đều khiến không gian xung quanh xao động.

------oOo------

Chương 563: Tử Hán Hầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lâu rồi không tới, mùi vị nơi này vẫn bẩn như vậy.

Tử y nam tử thì thầm, vẻ mặt vô cùng lạnh lùng, ngữ điệu không chứa đựng chút cảm xúc nào.

- Thánh Triều của Nam Vực?

Nam tử áo tím thì thào, ngữ khí có chút mỉa mai.

Một giây sau, gã đột nhiên hóa thành một đạo gió lốc lao về phía chân trời, nhanh tới mức khiến cho không có bất kỳ người nào nhìn thấy thân ảnh của gã.

Cùng lúc đó.

Trên Thánh Hoàng Phong, Thánh Hoàng đang ngồi xử lý tấu chương bên trong cung điện đột nhiên đứng dậy, thân hình nhoáng một cái liền đi ra bên ngoài đại điện, khiến cho Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng giật mình vội vàng bay ra ngoài theo gã.

- Thánh Hoàng bệ hạ, sao vậy?

Thiên Tứ Tả Tướng cẩn trọng hỏi dò.

Thánh Hoàng nhìn chằm chằm về phía chân trời, lẩm bẩm:

- Tới rồi! Không ngờ người mà Thần Điện phái tới lại là người đó!

Lại là người đó?

Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng đưa mắt nhìn nhau, toàn thân đều run lên, sau đó trong mắt đều toát ra vẻ sợ hãi.

Trận đại chiến vạn năm trước, bọn họ đã từng tận mắt thấy qua, lúc đó bọn họ hãy còn là một đứa trẻ.

Tuổi thọ của Kim Tiên cảnh ước chừng vạn năm, đương nhiên nếu như có số mệnh trên người thì tuổi thọ có thể được kéo dài.

Vừa mới nhớ tới cảnh tượng tựa như ác mộng khi đó, Thiên Tứ Tả Tướng

và Thiên Tứ Hữu Tướng đều sợ hãi không thôi, thậm chí thân thể cũng không ngừng run rẩy.

- Mau phân phó xuống dưới, từ giờ trở đi, nếu như không có khẩu dụ của trẫm thì không được để cho bất kỳ ai bước vào Thánh Hoàng Phong, những vị hoàng tử và phi tần tạm thời rời đi thì không được phép trở về nữa, để cho bọn họ tìm khách sạn nào đó trong Thánh Thành ở tạm lại đi!

Thánh Hoàng trầm giọng nói.

Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng vội vàng đồng thanh đáp lời, sau đó xoay người biến mất.

Đợi sau khi bọn họ rời đi rồi, sắc mặt Thánh Hoàng âm trầm, thầm nói:

- Tại sao lại là hắn… chẳng lẽ là do Thần Điện cố ý muốn phái hắn….

…

Vọng Bắc tửu lâu.

Vì Quan Thiên Đại Hội này, Tần Quân đang bận tu luyện, căn cứ theo quy tắc của Quan Thiên Đại Hội thì ngoại trừ những người tham gia ra, những người khác không được phép đi vào, Tần Quân cũng không sợ Thánh Hoàng nhúng tay vào, bởi vì Quan Thiên Đại Hội không phải do Thánh Hoàng khống chế, nhưng cần Thánh Hoàng mở thông đạo ra.

Có lẽ Thánh Hoàng sẽ thông đồng với một số thiên tài nào đó, cùng nhau diệt trừ Tần Quân.

Cho nên hắn nhất định phải cố gắng!

Hắn đã mua được Chính Khí Đan từ trong hệ thống thần thoại rồi, mỗi viên đan dược có thể đề thăng tu vi năm mươi năm, trị giá ba mươi vạn điểm danh khí, so với một viên đan dược tốn tới một vạn điểm danh khí mới có thể tăng được tu vi một năm thì có lợi hơn rất nhiều.

Không thể không nói, đan dược bên trong hệ thống thần thoại đều mắc muốn chết, bất quá đan dược có thể đề thăng tu vi đều là những loại chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, cho dù là thương hội của Thánh Triều cũng chỉ

bán ra mấy loại đan dược chỉ có đề thăng tu vi mấy ngày hoặc mấy tháng mà thôi, phàm là đan dược có thể đề thăng một năm đổ lên đều phải đấu giá.

Có thể thấy được ngành luyện đan của Nam Vực lạc hậu tới cỡ nào, ít nhất thì Tần Quân vẫn chưa hề gặp được luyện đan sư nào ra hồn, phóng nhãn nhìn khắp Bình Thiên chi địa thì cũng không thể tìm ra được luyện đan sư có thể luyện chế ra Chính Khí Đan, huống hồ gì dược tài lại cực kỳ quý giá.

Hắn đã dùng ba viên Chính Khí Đan, tốn hết chín mươi vạn điểm danh khí.

Loại tiêu xài phung phí này cũng khiến cho hắn dần dần tiếp cận Địa Tiên cảnh, có người năm mươi năm cũng chưa chắc có thể đột phá được một tiểu cảnh giới của Hóa Hư cảnh, tư chất có hạn, nhưng Tần Quân hiện tại có thể thoát thai hoán cốt, có thể hấp thu toàn bộ linh khí ẩn chứa bên trong Chính Khí Đan.

Cứ theo đà này thì Tần Quân có lòng tin mình có thể đột phá Địa Tiên cảnh trước khi tới Quan Thiên Đại Hội.

Việc cấp bách nhất chính là luyện chế linh lực bên trong cơ thể tràn đầy, sau đó lại thử trùng kích cảnh giới sau.

Nhất nhập Địa Tiên thì thật sự thành tiên!

Đúng lúc này, một cổ uy áp khủng bố truyền tới từ bên ngoài, khiến cho Tần Quân giật mình nhảy dựng lên.

Mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh, Dịch lão đầu, Thổ Hành Tôn, Sa Ngộ Tịnh đồng thời xuất hiện ở trong phòng.

- Tu vi của người này thật là mạnh!

Thổ Hành Tôn giật mình kêu lên.

Không chỉ riêng bọn họ, toàn bộ Thánh Thành này, tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được, khiến cho vô số người giật mình sợ hãi.

Trên đám mây, một đạo thân ảnh màu tím nhanh chóng bay về phía Thánh Hoàng Phong, ầm một tiếng, gã trực tiếp đập vỡ trận pháp vô hình của Thánh Thành, cưỡng chế xông thẳng vào, trong nháy mắt liền bay tới trên đỉnh Thánh Hoàng Phong.

Một màn này bị mấy người Tần Quân đứng trên lầu của Vọng Bắc tửu lâu nhìn thấy.

- Cường giả do Thần Điện phái tới sao?

Tần Quân nhíu mày lẩm bẩm.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu đều có thể áp chế khí tức của mình, cho nên đối phương không thể phát hiện ra bọn họ, về phần Thổ Hành Tôn và Sa Ngộ Tịnh thì chỉ có tu vi Kim Tiên cảnh, tu sĩ Kim Tiên cảnh ở Thánh Triều này cũng có không ít.

- Người này rất mạnh!

Cửu Linh Nguyên Thánh nói với vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

Sắc mặt của Dịch lão đầu thì vô cùng lạnh lùng, trong mắt lóe ra sát ý khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo, chỉ nghe lão lẩm bẩm:

- Cổ khí tức này, đúng rồi, chính là người của Thần Điện, ta chán ghét khí tức của bọn chúng.

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, thì thào:

- Xem ra sắp phát sinh chiến đấu tới nơi rồi!

- Dịch lão đầu, tới lúc đó ngươi cũng đừng ẩn giấu nữa.

Tần Quân quay đầu lại dặn dò Dịch lão đầu.

- Đương nhiên rồi, đối mặt với đám người của Thần Điện thì ta sẽ dùng tới thủ đoạn tàn nhẫn nhất!

Dịch lão đầu nói với ngữ khí điềm nhiên, Tần Quân nghe thấy cũng phải nổi da gà.

Ma Hoàng khi xưa đã sắp quay về rồi sao?

Cùng lúc đó, trên đỉnh Thánh Hoàng Phong.

Vị Thánh Hoàng xưa nay uy phong lẫm lẫm lúc này lại quỳ trên mặt đất, người đứng trước mặt gã cư nhiên lại là nam tử mặc áo tím đã xé rách không gian ở Nam Vực Thiên Thế Giới.

- Tham kiến sứ giả Thần Điện!

Thánh Hoàng run run nói, trong toàn bộ ngự hoa viên này chỉ có hai người bọn họ, cung nữ thái giám đều đã bị gã sai đi hết, Thánh Hậu và Thánh Cơ thì bị gã cưỡng chế hạ lệnh không được xuất cung.

- Thánh Hoàng, ngươi thoạt nhìn không khác gì so với chín ngàn năm trước nha, tu vi cũng đứng yên không tiến bộ chút nào.

------oOo------

Chương 564: Tử Hán Hầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tên nam tử áo tím cười tà nói, đang nói đột nhiên lại nhấc lên, trực tiếp đạp lên đầu của Thánh Hoàng, đạp cho đầu của Thánh Hoàng lún vào trong bùn đất.

Đáng chết…

Trong lòng Thánh Hoàng cảm thấy vô cùng tức giận, mười ngón tay hãm sâu vào trong bùn đất, nhưng gã đã sớm đoán trước là sẽ bị sỉ nhục như vậy, cho nên chỉ có thể cắn răng nhịn.

- Lần này lại chủ động liên hệ với Thần Điện, sao hả, gặp phải kẻ thù không thể địch nổi rồi à? Trong địa bàn quản hạt của ngươi cư nhiên còn có thể phát triển tới mức có thể uy hiếp tới ngươi hay sao?

Tên nam tử áo tím nói, vừa nói vừa dùng sức đạp xuống, lực lượng cường

đại tới mức khiến cho mặt đất trong vòng năm thước xung quanh đều sụp xuống.

- Dường như sau lưng đối phương có chỗ dựa nào đó, luôn mời được siêu cấp cường giả tới, thậm chí còn có vài vị cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh nữa…

Thánh Hoàng cắn răng nói, loại cảm giác khuất nhục này khiến cho gã gần như điên cuồng, nhưng gã không dám tỏ thái độ bất mãn gì.

- A? Thái Ất Kim Tiên cảnh sao, thú vị lắm.

Nam tử áo tím sờ cằm lẩm bẩm, trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, sau đó lại cười nói:

- Thái Ất Kim Tiên cảnh thì đã sao, ở trước mặt Tử Hán Hầu ta thì căn bản không làm nên trò trống gì.

Tử Hán Hầu!

Toàn thân của Thánh Hoàng run lên, không dám mở miệng nữa.

- Đi chuẩn bị một trăm mỹ nhân kia, ta nghỉ ngơi mấy ngày trước đã, sau đó lại xử lý đám tôm tép kia sau.

Tử Hán Hầu cười tà nói, đang lúc nói chuyện mới nhấc chân lên tha cho Thánh Hoàng.

Thánh Hoàng vừa nghe vậy thì cảm giác nhục nhã trong lòng thiếu chút nữa phun trào.

Hơn chín ngàn năm trước Tử Hán Hầu tới đây, mỹ nhân trên đỉnh Thánh Hoàng Phong gần như đều bị gã chà đạp hết cả, bao gồm cả người Thánh Hoàng gã từng yêu thương tha thiết, nhưng ở trước mặt lực lượng cường đại, gã chỉ có thể chọn cách nhịn nhục.

Vì để không giẫm lên vết xe đổ lúc trước, hắn dặn dò Thánh Cơ trong thời gian gần đây nhất định không được xuất cung.

Lần này không giống như trước kia, Thánh Triều chính là thế lực dưới

trướng của Thần Điện, Tử Hán Hầu chắc là sẽ không dám quá đáng như lần trước nữa.

- Còn không mau đi đi, muốn đợi ta tự mình đi tìm à?

Tử Hán Hầu cười lạnh nói, đang lúc nói chuyện còn liếm môi, khiến cho Thánh Hoàng hoảng hốt vội vàng nhảy dựng lên.

- Ta sẽ đi chuẩn bị ngay….

Thánh Hoàng cúi đầu nói, nói xong liền vội vàng xoay người rời đi, thậm chí còn không dám tiếp tục xưng trẫm nữa.

Tên cường giả Thần Điện vừa mới tới kia có lẽ thật sự rất khủng bố, nhưng dựa vào thái độ của Dịch lão đầu thì Tần Quân cũng không lo lắng lắm.

Chậc chậc, Thần Điện cũng to gan thật đấy, chỉ phái có một người tới đây!

Màn đêm nhanh chóng buông xuống.

- Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma mỗi tháng một lần tới rồi!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống kéo Tần Quân từ trong tu luyện trở lại, hắn mở mắt ra, trong mắt bắn ra từng đạo tinh quang.

Có cần triệu hoán ngay bây giờ hay không…

Tần Quân bắt đầu rối rắm, nhưng nghĩ tới chuyện mình sắp sửa đột phá Địa Tiên cảnh, tới lúc đó nói không chừng có thể triệu hoán được siêu cấp cường giả vượt xa Thái Ất Kim Tiên cảnh nữa!

Căn cứ theo những gì hắn tổng kết được, Tần Quân phát hiện mình cao lắm chỉ có thể triệu hoán được người cao hơn mình năm đại cảnh giới, cho nên hắn muốn chờ thêm chút nữa.

Nam nhân đáng yêu thì sẽ gặp may mắn, khụ khụ, sao nghe kỳ kỳ thế này?

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó vứt bỏ tạp niệm ra sau đầu, tiếp tục tu luyện.

Đợi tới lúc trẫm triệu hoán ra được cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh thì Thần Điện con mẹ gì đó, tới một cặp giết một cặp, tới một đám giết hết một đám!

….

Trời dần sáng lên.

Tin tức cường giả thần bí đột nhiên xâm nhập khiến toàn bộ Thánh Thành trở nên huyên náo, đồng thời việc Thánh Hoàng Phong bị phong tỏa cũng khiến cho những thế lực không biết rõ tình hình ở khắp nơi cảm thấy choáng váng, bao gồm một phần quan viên văn võ của Thánh Triều, bọn họ đều không có tư cách tiếp xúc với Thần Điện, Thánh Hoàng cũng không muốn để cho bọn họ biết.

Bởi vì tuy rằng sự tồn tại của Thần Điện bảo đảm cho sự thống trị của Thánh Hoàng, nhưng cũng là nỗi sỉ nhục của Thánh Hoàng.

Ngoại trừ một số ít người ra thì nhân tộc ở Nam Vực này ai mà không nghĩ rằng Thánh Hoàng là người mạnh nhất, ai mà không cung dưỡng Thánh Hoàng như thần tiên.

Thậm chí người ở trong vương quốc còn không có tư cách biết tới sự tồn tại của Thánh Triều và Thánh Hoàng, Thánh Hoàng không muốn đánh vỡ lòng tin thờ của nhân tộc trong Nam Vực.

Trong bầu không khí bất an này, thời gian nhanh chóng trôi qua.

Chỉ chớp mắt một cái, tên Tử Hán Hầu kia đã tới đây được bốn ngày rồi.

Tần Quân dựa vào Chính Khí Đan, rốt cuộc cũng đã đạt tới trình độ Hóa Hư cảnh cửu trọng viên mãn.

- Hệ thống, sao còn chưa đột phá được nữa?

Tần Quân nhìn bảng thuộc tính của mình, cảm thấy nghi hoặc bèn hỏi hệ thống, điểm kinh nghiệm của hắn đã đầy rồi, nhưng vẫn không thể nào thăng cấp được.

- Muốn từ Hóa Hư cảnh đột phá tới Địa Tiên cảnh thì cần phải có được

Địa Tiên Đạo Quả.

Hệ thống trả lời khá lập lờ.

- Địa Tiên Đạo Quả?

Tần Quân cảm thấy buồn bực, đây là thứ gì nữa.

- Túc chủ có thể đi hỏi mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh.

Hệ thống rõ ràng là không muốn để ý tới Tần Quân, khiến cho hắn muốn phát điên lên được.

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Nói cách khác là các đại cảnh giới sau này đều không thể dựa vào điểm kinh nghiệm để đột phá nữa đúng không?

- Đúng vậy! Ngộ tính rất quan trọng.

Hệ thống trá lời:

- Hệ thống có thể cưỡng chế đề thăng cho túc chủ, nhưng nếu như vậy thì dù có đột phá đại cảnh giới thì cũng sẽ không vững chắc, càng về sau lại càng dễ dàng sinh ra tâm ma, bởi vì túc chủ đạt được quá dễ dàng.

Tần Quân giật mình, nếu như vậy thì Tần Quân thật đúng là không muốn dựa vào hệ thống cưỡng chế đột phá nữa.

Bởi vì hắn có dã tâm riêng của mình, đó chính là một ngày nào đó hắn phải vượt qua hệ thống!

Nghĩ vậy, Tần Quân liền trực tiếp đứng dậy đi ra cửa phòng, đi tới chỗ Sa Ngộ Tịnh thỉnh giáo.

Cửu Linh Nguyên Thánh là yêu tộc, tu luyện khác xa với nhân tộc, Dịch lão đầu thì lại không đáng tin chút nào.

Thổ Hành Tôn thì bị hắn an bài đi giám thị Thánh Tông, để tránh cho Chúc Nghiên Khanh và Hằng Nga gặp phải nguy hiểm gì đó.

Sau khi nói rõ lý do tới với Sa Ngộ Tịnh xong, Tần Quân nhìn gã với vẻ mong chờ.

- Cái gọi là đạo quả chính là nắm được nhân quả chi hóa, mà Địa Tiên Đạo Quả lại càng quan trọng hơn nữa, liên quan tới tương lai, nếu như bệ hạ muốn đột phá Địa Tiên cảnh thì nên chuẩn bị cho cẩn thận.

------oOo------

Chương 565: Tử Hán Hầu (3)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sa Ngộ Tịnh trầm giọng nói, dù sao thì gã ở Phật Môn cũng mấy chục năm, lại thêm bản thân cũng đã tu hành mấy trăm năm nay, cho nên hiểu khá rõ về đạo quả.

Tần Quân vội vàng hỏi:

- Trẫm phải chuẩn bị thế nào đây, lại đột phá kiểu gì?

- Mỗi người đều có con đường tu đạo riêng của mình, cũng có nhân quả của riêng mình, bước vào Địa Tiên, ắt không thể thiếu được phải nhìn thấu nhân quả trước kia, bệ hạ trước tiên phải chuẩn bị cho tốt những thứ này, sau đó lại ngồi thiền tĩnh tâm lĩnh hội nó.

Sa Ngộ Tịnh cười nói, Tần Quân nghe xong đầu óc quay mòng mòng không hiểu gì.

Ngươi có thể nói rõ hơn một chút được hay không?

Bất quá hắn vẫn hỏi Sa Ngộ Tịnh xem nên chuẩn bị thứ gì trước.

Độ trung thành của Sa Ngộ Tịnh đã tới cao nhất, tuyệt đối sẽ không lừa gạt hắn.

Sa Ngộ Tịnh lập tức đi tới trước bàn, cầm giấy bút viết ra một danh sách dài dằng dặc, Tần Quân nhìn mà thấy mắt cũng hoa lên, những thứ này là

cái gì đâu, sao mà chưa nghe nói qua bao giờ thế này.

Đúng lúc này, Thổ Hành Tôn đột nhiên chui ra từ trong góc phòng, hắn vội vàng nói:

- Không xong rồi! Bệ hạ, tên cường giả Thần Điện kia đang bay về phía Thánh Tông!

- Cái gì?

Tần Quân biến sắc, vội vàng đi ra khỏi phòng, tới sát vách gọi Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu.

Chuẩn bị đi tới Thánh Tông!

Từ ngày tên Tử Hán Hầu kia tới đây đến giờ, vẻ mặt của Cửu Linh Nguyên Thánh đều cực kỳ ngưng trọng, nói rõ đối phương rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn cả gã, Hằng Nga tuyệt đối không thể nào chống lại được.

Nhóm năm người nhanh chóng bay về phía Thánh Tông!

…

Thánh Tông Phong cách Thánh Thành chừng mấy trăm dặm.

Tử Hán Hầu kia đạp không đi về phía Thánh Tông, theo sau là Thánh Hoàng mặt mày mướt mồ hôi lạnh.

- Đại nhân, Thánh Tông chỉ là một nơi tu hành, ngươi cần gì tự mình tới đó?

Thánh Hoàng dè dặt hỏi.

- Tối hôm qua lúc trăng lên cao, ta đột nhiên cảm giác được có một cỗ khí tức truyền tới từ Thánh Tông, cổ khí tức này rất hấp dẫn, cho nên ta nhất định phải tới đó xem thử.

Tử Hán Hầu cười nói, ngữ khí không cho phép Thánh Hoàng dám phản bác.

Thánh Hoàng muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ có thể thở dài.

Trong lòng lại mắng tổ tiên mười tám đời nhà Tử Hán Hầu mấy chục lần!

Ta mời ngươi tới đây để tiêu diệt Tần Đế, ngươi giỏi rồi, cả ngày trầm mê trong nữ sắc không nói, bây giờ còn chạy loạn khắp nơi!

Trong lòng Thánh Hoàng cảm thấy ủy khuất muốn chết, đồng thời cũng oán hận luôn cả Thần Điện, gã hoài nghi Thần Điện cố ý phái tên Tử Hán Hầu này tới đây để chèn ép gã.

Rất nhanh, bọn họ liền bay tới Thánh Tông Phong.

Trong một đình viện ở gần Thánh Tông Phong, Hằng Nga đột nhiên đứng phắt dậy, khiến cho Chúc Nghiên Khanh đang nhắm mắt tu luyện ở bên cạnh cũng giật mình mở to hai mắt.

- Hằng Nga tỷ, có chuyện gì vậy?

Chúc Nghiên Khanh dè dặt hỏi, khí tức mà Hằng Nga để lộ ra ngoài khiến cho nàng cảm thấy sợ hãi.

- Ngươi trở về phòng trước đi đã!

Hằng Nga nhìn về phía Thánh Thành trầm giọng nói, Chúc Nghiên Khanh còn muốn hỏi thêm gì đó, nhưng nhìn thấy sắc mặt của Hằng Nga không đúng lắm, đành phải đứng dậy trở về phòng.

- Cổ khí tức này…. Chẳng lẽ là người của Thần Điện?

Hằng Nga thì thào tự nói.

Không bao lâu sau, tên Tử Hán Hầu kia và Thánh Hoàng liền xuất hiện ở trước mắt của nàng.

Tử Hán Hầu thản nhiên liếc mắt nhìn qua, lúc ánh mắt rơi lên người Hằng Nga thì không cách nào dời đi được nữa.

Nữ tử này thật xinh đẹp!

Khí tức cũng thật mê người!

Trong mắt Tử Hán Hầu lóe ra vẻ tham sắc khiến người ta cảm thấy lạnh gáy, gã khẽ cười nói:

- Ngươi tên là gì, cư nhiên có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh, trong cơ thể còn chứa đựng Thái Âm Chi Tinh nữa!

Thái Âm Chi Tinh

Trên mặt Thánh Hoàng tràn ngập vẻ nghi hoặc, nhưng lại hưng phấn nhiều hơn, không ngờ người của Tần Đế lại xuất hiện ở nơi này.

Lấy tu vi và dung mạo của nữ tử này, Tần Đế nhất định sẽ tới đây cứu viện.

Tới lúc đó thì có thể để cho Tử Hán Hầu diệt trừ Tần Đế luôn một thể!

Nghĩ tới đây, tâm tình của Thánh Hoàng lại sáng láng trở lại như đã xua tan mây mù mấy ngày qua.

- Người của Thần Điện?

Hằng Nga lạnh giọng hỏi, khí tức của Thái Ất Kim Tiên cảnh đột nhiên bộc phát, khiến cho lá rụng và cánh hoa ở trong đình viện đều bay lên.

- Ta chính là Tử Hán Hầu của Thần Điện!

Tử Hán Hầu liếm môi cười nói.

Tử Hán Hầu?

Ánh mắt của Hằng Nga trở nên ngưng tụ, nàng có thể cảm giác được ánh mắt của tên Tử Hán Hầu kia nhìn về phía mình tràn ngập ác ý, nhất là khi đối phương nhắc tới Thái Âm Chi Tinh.

- Xem ra nhất định phải đánh một trận rồi.

Nghĩ vậy, quanh thân của Hằng Nga liền xuất hiện quang mang nhàn nhạt,

khiến cho nàng nhìn qua giống như có thể mọc cánh hóa tiên bất kỳ lúc nào.

Khí tức của Thái Ất Kim Tiên cảnh vừa phát ra thì toàn bộ Thánh Tông Phong đều run lên, Chúc Nghiên Khanh đang ở trong phòng lo lắng nhìn ra cửa sổ, nàng có thể nhìn ra được tên Tử Hán Hầu kia không dễ chọc.

Sắc mặt của Thánh Hoàng trở nên âm trầm, không ngờ nữ tử này cũng là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, tâm tình của gã liền cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Gã đã sống hơn vạn năm mà mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng, bên cạnh Tần Quân thì đã có bốn cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh tụ tập, quan trọng nhất chính là Tần Quân vẫn còn chưa tới hai mươi tuổi, vừa mới so sánh thì trong lòng Thánh Hoàng liền cảm thấy ghen tị chảy thành sông.

- Thái Âm Chi Tinh đối với ta mà nói chính là đại bổ!

Tử Hán Hầu nhe răng cười nói:

- Vị tiên tử này, sao ngươi không đi theo ta, như vậy thì có thể bớt được một trận tranh đấu rồi!

Nữ tu đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh thì đều có tư cách được gọi là tiên tử.

Đối mặt với sự uy hiếp của Tử Hán Hầu, ánh mắt của Hằng Nga trở nên lạnh lẽo, tay phải phất lên, một đạo nguyệt quang trông như một dải lụa mỏng đánh về phía Tử Hán Hầu, tốc độ cực nhanh, khiến cho Thánh Hoàng giật mình vô thức tránh né.

Tử Hán Hầu không tránh hay lùi lại, mà giơ tay phải lên, đánh một chưởng về phía nguyệt quang đang lao tới kia, trực tiếp đánh tan nó.

- Thái Ất Kim Tiên Cảnh quả thực đủ để tiếu ngạo Nam Vực, nhưng đối với ta thì vẫn chỉ là một con kiến hôi mà thôi!

Ánh sáng chiếu vào trên mặt Tử Hán Hầu, soi sáng gương mặt tà mị của gã, chỉ nghe gã lạnh giọng nói:

- Ta đã sớm đạt tới Thái Ất Tán Tiên cảnh rồi!

Thái Ất Tán Tiên cảnh!

------oOo------

Chương 566: Uy Thế của Thái Ất Tán Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồng tử của Hằng Nga co rụt lại, Thánh Hoàng thì lại càng trừng mắt to hơn, rõ ràng là chưa từng nghe nói tới Thái Ất Tán Tiên cảnh bao giờ.

Nam Vực cũng không có ghi chép gì về Thái Ất Tán Tiên cảnh, thậm chí ngay cả những văn hiến ghi lại về Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng đều bị Thánh Hoàng thủ tiêu hết.

Gã không cách nào tiến bộ hơn nữa, vì để củng cố địa vị của mình, chỉ có thể đàn áp lũ con dân ở bên dưới.

Đối mặt với cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh cường đại, Hằng Nga không chút sợ hãi, nhón chân bay lên.

Nhìn thấy vị mỹ nhân có dáng người thướt tha mềm mại tuyệt trần như thế đang tấn công mình, Tử Hán Hầu không khỏi trở nên hưng phấn.

Gã đã chơi đùa qua vô số nữ nhân, nhưng vẫn là lần đầu tiên gặp được dung mạo khuynh quốc khuynh thành cỡ như Hằng Nga, lại thêm tu vi không tệ, khiến cho gã khó mà kềm chế nổi.

Lúc này gã liền thả người bay về phía Hằng Nga.

Ầm ầm!

Hai cỗ pháp lực kinh thiên động địa đụng vào nhau, khiến cho toàn bộ Thánh Tông Phong đều rung chuyển kịch liệt, đá vụn rơi rớt, bụi mù bốc lên, giống như yêu ma quần vũ.

Thánh Hoàng bị uy áp của hai người bọn họ khiến cho bay ngược ra sau,

kéo dài khoảng cách.

Rất nhanh, Hằng Nga liền bay ra từ bên trong cường quang, bay về phía cửu thiên.

- Tiểu mỹ nhân! Ngươi trốn không thoát đâu!

Tử Hán Hầu đuổi theo phía sau điên cuồng hét lớn, trên mặt là nụ cười dữ tợn, còn liếm môi, khiến cho người ta có một loại cảm giác âm trầm như tà ma.

Nếu như đổi lại là người khác, bị tên biến thái như Tử Hán Hầu đuổi giết thì nhất định sẽ phát điên.

Nhưng sắc mặt của Hằng Nga thì lại như cũ, không hề vì kẻ địch là cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh mà cảm thấy sợ hãi.

Binh ——

Đúng lúc này, Thánh Thành đột nhiên truyền tới thanh âm như thể thủy tinh bị nghiền nát, khiến cho Thánh Hoàng giật mình quay đầu nhìn lại, chỉ thấy pháp trận của Thánh Thành đã vỡ nát, vô số thủy tinh rơi lả tả như thiên nữ tán hóa rắc khắp Thánh Thành, hình ảnh vô cùng xinh đẹp, nhưng Thánh Hoàng nhìn mà cảm thấy đau đớn từng khúc ruột.

- Con chó của Thần Điện! Mau dừng tay cho trẫm!

Tần Quân dùng linh lực gầm lên một tiếng, khiến cho tất cả người ở trong Thánh Thành đều có thể nghe thấy rõ ràng, ngay cả đệ tử của Thánh Tông cũng vậy.

Hằng Nga nhếch môi, lộ ra một nụ cười kinh diễm động lòng người.

Sắc mặt của Tử Hán Hầu nháy mắt liền trở nên âm trầm, cư nhiên có kẻ dám mắng gã là chó, lại còn là ở nơi nghèo nàn thấp kém như Nam Vực.

Nghĩ xong, Tử Hán Hầu liền dừng lại, gã cũng muốn nhìn xem là kẻ nào không biết tự lượng sức mình mà tự tìm đường chết như vậy!

Rất nhanh, đám người Tần Quân liền cưỡi mây bay tới.

Tử Hán Hầu quét mắt nhìn qua, hai tên Kim Tiên cảnh, một tên Thái Ất Kim Tiên cảnh, một tên Hóa Hư cảnh đỉnh phong, còn có một lão ăn mày dường như không có tu vi.

- Hằng Nga, tới đây.

Tần Quân quay sang ngoắc tay nói với Hằng Nga, sắc mặt của hắn vô cùng khó coi, tên Tử Hán Hầu này cư nhiên dám muốn chạm vào nữ thần của hắn.

Quả thực là tội đáng muôn chết!

Hằng Nga nhẹ nhàng bay tới, đi tới trước mặt Tần Quân khẽ nói:

- Đa tạ bệ hạ cứu giúp!

Tần Quân khoát tay, ánh mắt nhìn về phía Tử Hán Hầu, trong mắt lộ ra sát ý, tà khí phát ra từ trên người tên Tử Hán Hầu kia khiến cho hắn cảm thấy phản cảm, bình sinh hắn ghét nhất chính là lũ dâm tặc.

- Cửu Linh Nguyên Thánh, giết chết hắn!

Tần Quân điểm danh nói.

Nghe vậy, Cửu Linh Nguyên Thánh trực tiếp bay ra từ sau lưng Tần Quân, gương mặt nhanh chóng biến thành mặt sư tử.

- Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, không tệ, chẳng trách ngươi dám kiêu ngạo như vậy, ngươi chính là Tần Đế đúng không?

Tử Hán Hầu châm chọc cười nói với Tần Quân, Thánh Hoàng ở đằng xa nghe thấy mà tim đập thình thịch, không ngờ đầu sư yêu thủ hạ của Tần Đế lại khủng bố tới như vậy.

- Tần tiểu tử, có cần ta ra tay hay không?

Dịch lão đầu hỏi, lão cũng sợ rằng Cửu Linh Nguyên Thánh không phải là đối thủ của tên Tử Hán Hầu kia.

Sự chênh lệch giữa Thái Ất Tán Tiên cảnh và Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng không hề nhỏ chút nào.

Tần Quân nhìn lão đầy thâm ý, quả nhiên không ngoài dự liệu, Dịch lão đầu này quả nhiên là siêu cấp cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh.

- Không cần đâu! Cửu Linh Nguyên Thánh ứng phó với hắn là đủ rồi!

Tần Quân khoát tay nói.

Thật ra là do Cửu Linh Nguyên Thánh chủ động truyền âm cho hắn xin được đánh, Tần Quân cũng rất yên tâm đối với thực lực của gã.

Phải biết rằng Cửu Linh Nguyên Thánh có thể vượt cấp chiến đấu, bản thân gã cũng là người vượt xa Thái Ất Kim Tiên cảnh, đáng tiếc là bị tu vi của Tần Quân kéo tới, nghĩ đến chuyện này liền khiến Tần Quân cảm thấy ngượng ngùng.

Ngữ khí chắc nịch của Tần Quân rơi vào trong tai của Tử Hán Hầu thì không khác nào khinh thường, khiến cho gã tức giận tới mức không thể nào giữ được nụ cười trên môi nữa.

Cửu Linh Nguyên Thánh cũng không hề khách khí nữa, trực tiếp bay về phía gã, pháp lực khủng bố chèn ép không khí, sinh ra từng đợt tiếng không gian nổ tung, cuồng phong thổi áo bào của Tử Hán Hầu bay phất phới.

Tử Hán Hầu khinh thường hừ lạnh một tiếng, giơ tay phải ra, chạm vào hư không, trực tiếp bóp nát pháp lực của Cửu Linh Nguyên Thánh đánh tới, sóng gió khủng khiếp sinh ra cuốn phăng cây cối bên trong đình viện của Chúc Nghiên Khanh lên, bùn đất bay loạn, ngay cả Tần Quân cũng phải giơ tay lên che mặt, gió mạnh thổi rát mặt, dù cho hắn có tu vi Hóa Hư cảnh đỉnh phong thì cũng cảm thấy trên mặt vô cùng đau rát.

- Hôm nay ta sẽ cho các ngươi biết rõ sự khủng bố của Thái Ất Tán Tiên cảnh!

Tử Hán Hầu nói với ngữ khí điềm nhiên, ngay sau đó gã đột nhiên nhảy lên, bay lên trên đám mây, hai tay mở ra, pháp lực màu tím quỷ dị tuôn ra từ sau lưng của gã giống như một cái lưới lớn, che khuất bầu trời.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, sau đó lập tức nheo mắt lại, chỉ thấy toàn bộ bầu trời đều bị một gương mặt khổng lồ được ngưng tụ từ pháp lực che khuất.

Uy áp khủng bố khiến cho Tần Quân cảm giác giống như có một ngọn núi lớn đè nặng trên vai, cũng may mà Dịch lão đầu kịp thời đặt tay lên vai của hắn, khiến cho hắn nháy mắt liền cảm thấy nhẹ bẫng.

Thánh Hoàng cũng run rẩy hoảng sợ nhìn về phía bầu trời, thân thể cũng run lên lập cập.

- Trời ơi! Đó là thứ gì vậy?

- Ta đang hoa mắt sao?

- Người đó là do Thánh Hoàng mời tới sao, hắn ta là thần à?

- Kinh khủng quá…. lực lượng khổng lồ gì thế này….

------oOo------

Chương 567: Dịch Ma Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám đệ tử Thánh Tông đều trốn ở trong phòng run sợ nhìn về phía cửa sổ, sau đó giật mình bật thốt, ở dưới uy áp của Tử Hán Hầu, toàn bộ Thánh Tông Phong nháy mắt liền rung chuyển, giống như có thể sụp đổ bất kỳ lúc nào.

- Run rẩy đi! Sợ hãi đi! Tuyệt vọng đi!

Tử Hán Hầu đưa mắt nhìn về phía đám người Tần Quân ngạo mạn cười nói, khiến cho không khí âm trầm trong trời đất lại càng lớn hơn.

Đệ tử Thánh Tông thậm chí không ít người ở Thánh Thành nghe thấy thanh âm của gã thì đều cảm thấy sợ hãi run rẩy, không thể làm được gì, phối hợp cùng dị tượng trên trời, cùng với lời nói kinh khủng của gã, phần

lớn mọi người đều rất khó mà giữ nổi bình tĩnh.

Huống hồ gì Tử Hán Hầu lại còn là cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh, uy áp do gã phát ra dù là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng rất khó mà cản nổi, huống hồ gì phần lớn người ở Thánh Thành đều chỉ ở dưới Chân Tiên cảnh.

Tần Quân nghe thấy thì cảm thấy câm nín không còn gì để nói, đầu óc của ngươi có bệnh à?

Bất quá hắn cũng có thể hiểu được tâm lý của Tử Hán Hầu, theo như Tử Hán Hầu thấy thì ở Nam Vực này không thể nào có ai mạnh hơn gã được, chỉ riêng cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thôi, phóng mắt nhìn khắp Nam Vực này cũng chỉ có vài người, căn bản không thể nào sinh ra một vị cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh được.

Đi tới nơi gã có thể tùy ý muốn làm gì thì làm thế này, Tử Hán Hầu có càn rỡ thì cũng là chuyện thường tình, chỉ là Tần Quân nhìn kiểu gì cũng thấy tâm lý của gã có chút biến thái.

- Cửu Linh Nguyên Thánh! Xử lý hắn đi!

Tần Quân nói với vẻ không kiên nhẫn, xử lý gã?

Đám người Dịch lão đầu, Sa Ngộ Tịnh, Thổ Hành Tôn và Hằng Nga đều kinh ngạc nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, gã lợi hại tới như vậy sao?

Tử Hán Hầu và Thánh Hoàng cũng không hiểu lắm, nhưng Tử Hán Hầu cũng không càn rỡ tiếp nữa, mà giơ tay lên, gương mặt khổng lồ khe khuất bầu trời kia hạ xuống, khiến cho người ta sinh ra một loại cám giác kinh hãi giống như trời sắp sập vậy.

Cửu Linh Nguyên Thánh cười lạnh một tiếng, đột nhiên rướn cổ lên, đầu sư tử nhanh chóng biến thành lớn, không tới một giây sau thì trực tiếp tăng lớn lên gấp vạn lần, há miệng ngoạm tới.

Trong nháy mắt, đồng tử của Tử Hán Hầu co rụt lại, sắc mặt vừa mới thay đổi một cái đã bị Cửu Linh Nguyên Thánh nuốt gọn, thậm chí gương mặt màu tím khổng lồ ở phía sau lưng của gã cũng bị Cửu Linh Nguyên Thánh

cắn hơn một nửa.

Tựa như bầu trời nháy mắt liền bị Cửu Linh Nguyên Thánh nuốt mất một nửa vậy.

Một màn này khiến cho vô số đệ tử Thánh Tông cùng với đám tu sĩ đang bay lơ lửng trên Thánh Thành nhìn thấy mà trợn mắt há mồm, hoàn toàn không dám tin vào cảnh tượng mà mình vừa nhìn thấy.

Đầu sư tử khổng lồ như một ngọn núi ngửa mặt lên trời gầm to một tiếng vô cùng đinh tai nhức óc.

Ngay cả Tần Quân cũng phải há hốc mồm nhìn về phía Cửu Linh Nguyên Thánh, thật là khí con mẹ nó phách mà!

Dịch lão đầu trừng to mắt, mặc dù đã biết là Cửu Linh Nguyên Thánh rất mạnh, nhưng thật không thể nào ngờ gã có vượt cấp há miệng nuốt luôn Thái Ất Tán Tiên cảnh như Tử Hán Hầu.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhanh chóng thu nhỏ đầu lại, khôi phục như cũ, sau đó liếm môi ợ một cái, mọi người nhìn thấy không khỏi câm nín lặng im.

Cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh cứ như vậy bị gã ăn mất rồi?

- Cửu Linh Nguyên Thánh, ngươi nên cẩn thận một chút.

Tần Quân lo lắng nói.

Hắn không khỏi nhớ tới chi tiết Tôn Ngộ Không chui vào trong bụng của Thiết Phiến Công Chúa, lạy trời đừng có để cho Tử Hán Hầu ăn từ trong bụng của Cửu Linh Nguyên Thánh chui ra.

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu cười nói:

- Bệ hạ cứ yên tâm đi, ta không phải nuốt hắn bình thường mà là dùng thần thông để nuốt hắn.

Thôn Phệ Thiên Địa, nghĩa cũng cường đại như tên!

Nếu như tu vi của gã mạnh hơn nửa thì một ngụm nuốt trọn một tiểu thế giới cũng không thành vấn đề.

- Vậy hắn đã chết rồi à?

Tần Quân cười hỏi, trong lòng cảm thấy sướng khôn tả, một tên cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh bị đánh bại kiểu này, nếu như truyền ra ngoài thì phỏng chừng không ai tin nổi.

Lại nhìn về phía Thánh Hoàng, tên này hãy còn há hốc mồm, thân thể cứng ngắc, toàn thân giống như hóa đá đứng trơ trơ ở đằng xa.

Lúc này Thánh Hoàng đã triệt để há hốc mồm, có thể nói Tử Hán Hầu này chính là cơn ác mộng của gã, không ngờ lại bỏ mạng dễ dàng như vậy, không khỏi khiến cho gã cảm thấy hoài nghi vào nhân sinh.

- Sao có thể chứ… đây chính là Tử Hán Hầu….

Toàn thân Thánh Hoàng run rẩy, lẩm bẩm nói, gã thậm chí quên cả bỏ trốn.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhìn về phía Thánh Hoàng, vừa nheo mắt đáp:

- Tạm thời không cách nào giết chết hắn triệt để được, cần phải luyện hóa một thời gian mới được.

- Còn không bằng để cho ta lên, một chiêu xé nát hắn là xong!

Dịch lão đầu hét lên, ngữ khí có chút tức giận.

Nói tới Thần Điện thì lão liền tức không có chỗ xả.

Lão bị Thần Điện trấn áp hơn vạn năm ròng rã.

Nếu như không phải tu vi của lão cao thâm thì chắc là đã sớm chết rồi.

Tần Quân cười nói:

- Thật hay giả đó?

Nếu như có thể giết chết Tử Hán Hầu ngay tại chỗ được thì tốt nhất!

Miễn cho đêm dài lắm mộng.

- Đương nhiên là thật rồi!

Dịch lão đầu khoanh hai tay trước ngực, hếch cằm lên nói, bộ dạng như thể lão mạnh nhất gầm trời này vậy.

Tần Quân nghe vậy thì nói với Cửu Linh Nguyên Thánh:

- Thả tên kia ra đi, giải quyết hắn ngay tại chỗ cho nhanh!

Đang lúc nói chuyện, hắn liền lùi lại sau lưng Dịch lão đầu, miễn cho bị tên Tử Hán Hầu kia đánh lén.

Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, há miệng phun Tử Hán Hầu ra, một màn này khiến cho Thánh Hoàng ở phía xa lại kích động trở lại, gã còn tưởng là Tử Hán Hầu tự mình xông ra được.

Lúc này trên mặt Tử Hán Hầu tràn ngập vẻ tức giận, toàn thân phát ra khí tức thô bạo, nhưng gã nhanh chóng sửng sốt, sao mình lại bị thả ra thế này?

- Ha ha ha! Các ngươi dám đùa với lửa à!

Tử Hán Hầu dùng ngữ khí lạnh lùng nói với Cửu Linh Nguyên Thánh, đang lúc nói chuyện gã liền chuẩn bị ra tay để trả thù.

Ba!

Đúng lúc này, một bàn tay gầy như que củi đột nhiên đập lên vai gã, rõ ràng chính là Dịch lão đầu.

Dịch lão đầu đứng ở sau lưng Tử Hán Hầu, trên mặt tràn ngập sát ý lạnh lẽo như băng, hai mắt lại lóe ra hàn quang sắc bén, sát khí khủng bố bao trùm lấy Tử Hán Hầu, khiến cho toàn thân của gã trở nên cứng ngắc.

Làm sao có thể…

Cổ sát khí này….

------oOo------

Chương 568: Mục tiêu là vị trí Thánh Hoàng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Hán Hầu run lẩy bẩy từ từ quay đầu lại nhìn, ánh mắt vừa mới chống lại Dịch lão đầu, còn chưa kịp phản ứng lại thì phập một tiếng, tay của Dịch lão đầu đã xuyên thủng ngực của gã, máu tươi bắn ra, đám người Tần Quân nhìn thấy mà phải giật mình hoảng sợ.

Thánh Hoàng ở đằng xa lại càng hoảng sợ, hai tay run lẩy bẩy chỉ vào Dịch lão đầu, gã hoảng hốt lẩm bẩm:

- Trờ về rồi… người đó đã trở về rồi….

- Ngươi…

Trong mắt của Tử Hán Hầu cũng tràn ngập sợ hãi và tuyệt vọng, trên gương mặt ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Gã phát hiện thân thể của mình cư nhiên không thể nào động đậy được, giống như có lực lượng vô hình nào đó đang trói buộc gã, khiến cho gã không cách nào bỏ chạy được.

Tần Quân cũng giật mình nhin về phía Dịch lão đầu, tuy rằng hắn đã đoán trước là Dịch lão đầu rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh tới cỡ này.

- Lũ chó săn của Thần Điện, ta gặp một tên thì giết một tên!

Dịch lão đầu lạnh giọng nói, vừa dứt lời thì lão đột nhiên dùng sức, máu thịt bắn ra, lão cư nhiên xé Tử Hán Hầu ra làm hai.

Một đốm sáng bay ra từ trong cái đầu bị nát bấy của Tử Hán Hầu, đang muốn bỏ chạy, Dịch lão đầu đưa tay bắt lấy, cách không liền chộp lấy nó trở về, rõ ràng chính là nguyên thần của Tử Hán Hầu, nó điên cuồng giãy giụa, đáng tiếc là tốn công vô ích.

- Bệ hạ, không phải Ngân Long Tru Hồn Thương của ngươi vẫn còn chưa nhiếp hồn sao?

Dịch lão đầu xoay người lại cười nói với Tần Quân, chỉ là nụ cười của lão lại có vẻ vô cùng lãnh huyết.

Tần Quân ngẩn người, không để ý tới xưng hô của Dịch lão đầu đối với hắn, mà lấy Ngân Long Tru Hồn Thương ra, sau khi hấp thu nguyên thần hồn phách của cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh rồi thì chẳng phải phẩm chất của Ngân Long Tru Hồn Thương sẽ tăng vọt hay sao?

Về phần cảm giác tội lỗi thì đối với kẻ như Tử Hán Hầu, hắn khó mà nặn ra được chút xíu nào.

- A a a! Đừng mà! Van xin các ngươi hãy tha cho ta đi!

Tử Hán Hầu hoảng sợ kêu gào, không còn khí thế bá đạo như lúc trước nữa.

Tần Quân trực tiếp cầm thương đâm lên nguyên thần của gã, ầm một tiếng, thân của cây thương trở nên nóng rẫy, nguyên thần của Tử Hán Hầu bị Ngân Long Tru Hồn Thương điên cuồng hút vào bên trong.

- Ta có hóa thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi đâu! A a a a a ——

Tiếng kêu la thảm thiết của Tử Hán Hầu vang vọng khắp đỉnh Thánh Tông Phong, Tần Quân nghe thấy vậy thì bĩu môi nghĩ thầm:

- Ngươi ngay cả cơ hội thành quỷ không có đâu mà mơ!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh —— Cơn giận của Ma Hoàng! Đạt được lòng trung thành của Dịch Ma Hoàng, tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ!

Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân mở to hai mắt, đột nhiên có một loại cảm giác hai mắt đui mù không biết nhìn hàng vậy, không đúng, là Dịch lão đầu giả heo ăn lão hổ

mới đúng!

- Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, không phải là tiểu cảnh giới cửu trọng sao?

Tần Quân tò mò thầm hỏi trong lòng.

Kể từ bây giờ trở đi, Dịch lão đầu đã trung thành cùng với hắn, sau này Tần Quân cũng có thể yên tâm sai phái lão làm việc rồi.

Cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ đó, cơ hồ là đẳng cấp cao nhất mà Tần Quân có thể triệu hoán được.

Đồng thời chuyện này còn thuyết minh cho điều gì nữa?

Ấy chính là ở trong Thần Điện nhất định còn có nhân vật vượt xa Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, bằng không thì sao có thể trấn áp được Dịch lão đầu kia chứ?

- Sau Thái Ất Tán Tiên cảnh thì chia ra làm bốn tiểu cảnh giới sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và viên mãn.

Hệ thống do dự một lát rồi nói, Tần Quân nghe thấy thì hai mắt liền sáng lên.

- Vậy chẳng phải là Tôn Ngộ Không cũng là Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn hay sao?

Tần Quân cố nén hưng phấn hỏi, dù sao thì hắn sắp sửa có thể triệu hoán được thần ma Thái Ất Tán Tiên cảnh rồi.

- Phải xem thời kỳ nữa, Tôn Ngộ Không yếu nhất thì cũng chỉ mới là luyện khí cảnh thôi.

Hệ thống trả lời có vẻ lập lờ nước đôi.

Tần Quân nghe xong thì thiếu chút nữa hộc máu, ngươi đang nói tới Tôn Ngộ Không lúc mới phá đá chui ra đấy hả!

Cảm giác được nhiệt độ nóng rực từ Ngân Long Tru Hồn Thương, biết rõ

nó đang tiêu hóa nguyên thần của Tử Hán Hầu vừa mới hấp thu được, hắn liền trực tiếp thu nó vào trong thần thoại không gian.

- Bắt Thánh Hoàng tới đây!

Tần Quân trầm giọng nói, tên ngốc kia hãy còn đứng ngây ra đó không chịu trốn, nhìn vẻ mặt mất hồn mất vía của gã thì phỏng chừng phòng tuyến tâm lý vỡ nát mất rồi.

Cũng đúng, tên cường giả Thần Điện do gã mời tới đứng trước mặt thủ hạ của Tần Quân lại không đỡ nổi một kích, gã còn có thể thế nào được nữa?

Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu, nhanh chóng bay về phía Thánh Hoàng, Hằng Nga cũng bay về phía Thánh Tông Phong, xác nhận xem Chúc Nghiên Khanh có an toàn hay không.

- Không ngờ ngươi lại lợi hại như vậy.

Tần Quân cười như không cười nhìn về phía Dịch lão đầu.

Dịch lão đầu cười khổ khoát tay nói:

- Căn bản không là gì hết, ở bên trong Thần Điện phỏng chừng Thái Ất Tán Tiên cảnh cũng chỉ là giai cấp thấp mà thôi, bên trong thậm chí còn có Thái Ất Huyền Tiên nữa!

Thái Ất Huyền Tiên?

Hai mắt Tần Quân sáng lên, kích động hỏi:

- Trên Thái Ất Tán Tiên cảnh chính là Thái Ất Huyền Tiên cảnh sao?

Sa Ngộ Tịnh và Thổ Hành Tôn đều tò mò nhìn về phía Dịch lão đầu.

Đối với đám người Kim Tiên cảnh như bọn họ mà nói thì những thứ này đều cách bọn họ rất xa.

Dịch lão đầu lắc đầu cười nói:

- Ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi, chứ không rõ lắm.

- Vậy ngươi có thể giúp trẫm đột phá Địa Tiên cảnh hay không?

Tần Quân nheo mắt cười nói, chợt khựng lại một chút, sau đó lại cười nói tiếp:

- Sa Ngộ Tịnh cũng đang định giúp trẫm, nhưng thêm một người thì thêm một phần sức mà.

Sa Ngộ Tịnh lắc đầu cười nói, trong lòng cũng không thèm để ý, gã cũng tự mình hiểu lấy, trước mắt có người mạnh hơn gã cả vạn lần giúp đỡ Tần Quân, gã mừng còn không kịp, sao có thể ghen tị được?

- Ừ, được thôi.

Dịch lão đầu mỉm cười gật đầu.

Sau khi giết chết Tử Hán Hầu, lão giống như trở thành một người hoàn toàn khác, Dịch lão đầu bỉ ổi đáng khinh lúc trước dương như đã không còn tồn tại nữa, nhưng một giây sau thì Tần Quân lại đau đớn ôm trán.

- Ha ha, xong việc rồi thì chúng ta đi ăn một bữa đi, nghe nói tuyết nhưỡng của phía tây Thánh Thành uống ngon lắm, lại thêm cô nương ở chỗ đó cũng xinh đẹp nữa.

Dịch lão đầu xoa hai tay cười ha hả nói.

------oOo------

Chương 569: Mục tiêu là vị trí Thánh Hoàng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khóe miệng Tần Quân co giật, sau đó khoát tay nói:

- Ngươi tự đi chơi đi, trẫm phải đi tới Thánh Hoàng Phong một chuyến!

Nụ cười trên mặt hắn tràn ngập ác ý.

Trước kia sở dĩ hắn không dám động thủ chính là lo lắng tới thế lực sau lưng Thánh Hoàng, bây giờ thì có gì phải sợ nữa?

Cửu Linh Nguyên Thánh xách theo Thánh Hoàng bay tới, lúc này Thánh Hoàng đã không còn vẻ uy nghiêm gì nữa, gương mặt tuyệt vọng, vương miệng rơi mất, đầu tóc rối bù, dưới hoàng bào trên người gã phụ trợ thì lại càng vô cùng chật vật.

- Thánh Hoàng, ngươi đã không còn chỗ dựa nữa rồi, bây giờ ngươi nên làm gì đây hả?

Tần Quân châm chọc cười nói, vừa rồi Tử Hán Hầu còn chưa kịp truyền tin về cho Thần Điện.

Có lẽ sau này Thần Điện sẽ vì không nhận được tin tức của Tử Hán Hầu mà nghi hoặc, thậm chí là phái người tới điều tra, nhưng có trời mới biết chuyện đó tới khi nào mới xảy ra.

Đối mặt với câu hỏi của Tần Quân, Thánh Hoàng không trả lời gì hết, vẻ mặt vẫn chết lặng như cũ, thân thể khẽ run, rõ ràng tâm của gã đã chết rồi.

Thời gian ngắn gần đây, áp lực của gã vốn đã đủ lớn rồi, từ lúc Tử Hán Hầu bị giết chết thì gã đã triệt để sụp đổ!

- Ha ha ha! Đi thôi! Trở lại Thánh Thành!

Tần Quân ngạo mạn cười nói, một màn này bị rất nhiều đệ tử Thánh Tông nhìn thấy, đợi tới lúc bọn họ rời đi rồi thì toàn bộ Thánh Tông liền sôi trào.

- Ôi trời ơi! Thánh Hoàng bị Tần Đế bắt đi rồi?

- Vị thiếu niên kia chính là Tần Đế sao?

- Nói nhảm, lần trước ở Thánh Long tửu lâu ta đã tận mắt nhìn thấy Tần Đế thật sự chính là hắn!

- Thánh Triều sắp có biến rồi…

- Ta không nằm mơ đấy chứ…. Thánh Hoàng bị Tần Đế bắt đi rồi?

Một cơn gió lốc khiến toàn bộ Thánh Triều rung chuyển sắp nổi lên rồi!

…

- Người vừa rồi là ai vậy?

Chúc Nghiên Khanh kinh hồn táng đảm, run rẩy hỏi Hằng Nga, trong đình viện vô cùng hỗn loạn, mặc dù không xảy ra chiến đấu kịch liệt, nhưng uy áp khi nãy thật sự là vô cùng kinh khủng.

Hằng Nga nhìn về phía Thánh Thành, mở miệng khẽ nói:

- Người của Thần Điện quả thật rất mạnh.

Trong lòng lại nhịn không được mà cảm thấy rung động, không ngờ cường giả dưới trướng Tần Quân lại khủng bố nhường này.

Không nói tới Cửu Linh Nguyên Thánh vượt cấp khiêu chiến khi nãy, Dịch lão đầu bình thường một bộ cà lơ phất phơ, nhưng khi tức giận thì lại mạnh tới như vậy.

Vốn còn cho rằng mình từ trên trời giáng lâm xuống đây, có thể giúp cho Tần Quân quét ngang tứ phương, cho nên lúc đầu nàng vẫn dùng thái độ cao ngạo để đối đãi với Tần Quân, nhưng bây giờ mới ý thức được Tần Quân rất ít khi nhờ vả gì tới nàng, nhiều nhất chính là nhờ nàng bảo vệ nữ nhân của hắn mà thôi.

Trong lúc nhất thời, lòng tự tôn của Hằng Nga bị tổn thương nặng nề.

Chúc Nghiên Khanh ngây ra, nàng đột nhiên ý thức được là Thánh Hoàng đã bị Tần Quân bắt đi rồi, Tần Quân đây là muốn bắt đầu kế hoạch trở thành người đứng đầu Nam Vực hay sao?

Tuy rằng trước kia nàng đã từng nghĩ tới ngày này, nhưng không ngờ ngày này lại tới nhanh như vậy!

- Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào đây….

Chúc Nghiên Khanh càng nghĩ càng cảm thấy mờ mịt, tuy rằng nàng rất yêu Tần Quân, nhưng ngẫm kỹ lại mới phát hiện hóa ra mình không hiểu

Tần Quân được bao nhiêu.

Chẳng lẽ đúng như lời đồn đãi trong dân gian của vương quốc Đại Tần, Tần Quân thật sự là thiên mệnh chi tử hay sao?

…

Bên kia, mấy người Tần Quân lại bay về phía Thánh Hoàng Phong, bởi vì pháp trận của Thánh Thành đã bị bọn họ đánh vỡ, cho nên bọn họ dễ dàng bay qua không trung phía trên cổng thành.

- Hí —— đây không phải là Thánh Hoàng hay sao?

- Thánh Hoàng bị Tần Đế bắt mất rồi à?

- Hắn… hắn chính là Tần Đế sao?

- Tiêu rồi…. Thánh Triều tiêu tới nơi rồi…

- Sao không ai tới cứu Thánh Hoàng thế này?

Không ít người ở bên trong Thánh Thành đều có thể nhìn thấy Cửu Linh Nguyên Thánh xách theo Thánh Hoàng bay ngang qua, cũng có thể nhìn thấy Tần Đế đứng ngạo nghễ trên mây.

Thổ Hành Tôn nhìn về phía Thánh Thành đang sôi trào kia, cười ha hả nói:

- Đúng là đủ phong quang!

Phong quang à?

Đợi tới khi trẫm trở thành Thánh Hoàng mới thì khi đó mới gọi là phong quang được!

Tần Quân mỉm cười nghĩ thầm, đúng vậy, hắn muốn ép vua thoái vị, trực tiếp đá Thánh Hoàng xuống.

Nếu như vậy thì bước vào Quan Thiên Đại Hội sẽ an toàn hơn!

Vì cam đoan Quan Thiên Đại Hội vẫn sẽ tiến hành bình thường, tạm thời

không thể để Thánh Hoàng chết được.

- Giết Thánh Hoàng không có phần thưởng đặc biệt nào à?

Trong lòng Tần Quân lại bắt đầu cò kè mặc cả với hệ thống, Thánh Hoàng đó, đây chính là người đứng đầu nhân tộc ở Nam Vực đó, là vị thần cao cao tại thượng đó!

Đáng tiếc là hệ thống không thèm trả lời hắn.

Cùng lúc đó, trên Thánh Hoàng Phong đột nhiên có vài đạo thân ảnh bay tới, dẫn đầu chính là Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng, đi theo phía sau là mấy chục tiên binh sĩ Thiên Tiên cảnh, còn có vô số binh sĩ Địa Tiên cảnh lục tục bay ra từ bên trong Thánh Hoàng Phong, và vài đạo khí tức cường đại bay tới từ bốn phương tám hướng khắp Thánh Thành.

- Buông Thánh Hoàng ra!

Thiên Tứ Hữu Tướng trầm giọng quát, uy thế bức người hệt như Cửu Thiên Chiến Thần.

Thiên Tứ Tả Tướng thì căn bản không dám mở miệng, lần trước suýt nữa bị Cửu Linh Nguyên Thánh dọa cho vỡ mật, lần này gã không còn dám đối mặt với Cửu Linh Nguyên Thánh nữa.

Tần Quân dùng ánh mắt trêu tức nhìn đám cường giả ùn ùn kéo tới xung quanh, mạnh nhất chẳng qua cũng chỉ là Kim Tiên cảnh, căn bản không đáng để hắn coi vào mắt.

- Vì sao phải thả? Từ hôm nay trở đi, ngôi vị Thánh Hoàng này thuộc về trẫm!

Tần Quân cười vang nói, chẳng hề mảy may che giấu dã tâm!

Nhất thời mấy ngã tư đường đều ồ lên xôn xao, các tu sĩ truyền nhau khiến cho lời hắn nói lan xa toàn bộ Thánh Thành như gió xoáy.

- To gan! Ngươi muốn làm phản sao?

Một tướng quân trung niên tức giận quát, vừa dứt lời đã bị Tần Quân lia

mắt liếc đến.

Chỉ nghe Tần Quân cười lạnh nói:

- Dịch lão đầu, giết hắn!

Giết gà dọa khỉ!

Miễn cho đám người này tưởng hắn nói đùa!

- Được!

Dịch lão đầu đáp lời, vừa nói xong thì biến mất tại chỗ, chỉ trong chớp mắt đã đến gần tướng quân trung niên nọ. Tay phải lão huơ lên rạch qua cổ đối phương, khiến cho người này đầu mình hai nơi, máu bắn tung trời.

Nhìn thấy cảnh ấy, tất cả quan viên Thánh Triều đều rét lạnh sống lưng.

- Thắng làm vua thua làm giặc, kẻ thắng xưng vương, Thánh Hoàng vô năng, nên để trẫm tới thống trị các ngươi!

------oOo------

Chương 570: Ma Hoàng hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nâng cao hai tay, khí phách ngời ngời cười nói. Trong lúc nói câu ấy, hoàng bào Cửu Long Chí Tôn bao lấy thân thể hắn, một thiếu niên trẻ trung thoắt cái đã trở thành một quân vương cái thế. Khí thế nhìn xuống thương sinh hiển lộ ra ngoài, khiến cho đám quan viên văn võ của Thánh Triều không khỏi dấy lên nỗi kinh sợ từ tận đáy lòng.

Nhưng bọn chúng mau chóng dập tắt tia kinh sợ ấy.

- Ngươi dám giết chết Thánh Hoàng, không sợ thiên lôi bổ xuống sao?

Thiên Tứ Hữu Tướng tức giận quát, từ lúc sinh ra gã đã được nhồi sọ tư tưởng phải cống hiến vì Thánh Hoàng, cho nên gã không thể nhẫn.

Tần Quân cười lạnh quét mắt nhìn họ, sau đó chất vấn:

- Chẳng lẽ nhân tộc Nam Vực ngay thuở sơ khai đã là do Thánh Hoàng thống trị hay sao?

Một câu ép hỏi khiến cho tất cả mọi người không biết phải trả lời như thế nào, nếu là trước khi Thánh Triều thành lập thì đúng là có chính quyền cổ xưa hơn tồn tại thật.

Gần ngàn năm trở lại đây càng ngày càng có thêm nhiều người bất mãn với Thánh Hoàng, nghe một câu chỉ điểm của Tần Quân, không ít người trở nên do dự.

Tần Quân còn mạnh hơn cả Thánh Hoàng, đi theo Tần Quân thì có ngại gì?

Chỉ là thanh danh Tần Đế không tốt, nghe nói hắn tàn bạo bất nhân.

- Trước Thánh Hoàng, kẻ cai trị Nam Vực nhân tộc là Ma Hoàng, hẳn là các ngươi có nghe nói qua chứ?

Tần Quân cười đầy thâm ý.

Đây chính là thời điểm để thể hiện Khẩu Độn Thần Thông!

Được rồi, chính là làm màu!

Tất cả mọi người trầm mặc, đương nhiên họ hiểu Tần Quân muốn nói cái gì, thế nhưng bọn họ không phục. Cho dù bọn họ sớm đã mang lòng phản nghịch, song không có nghĩa là họ tán thành Tần Đế.

- Người bên cạnh trẫm đây chính là Ma Hoàng, người bị trấn áp vạn năm, chính trẫm đã cứu người này ra!

Tần Quân bỗng nhiên chỉ vào Dịch lão đầu mà nói, ai nấy nghe xong đều trợn mắt ngạc nhiên.

Ma Hoàng?

Làm sao có thể?

Phản ứng đầu tiên của mọi người là không thể nào tin được, Ma Hoàng đã trở thành truyền thuyết, làm sao có thể còn sống?

Trừ Thánh Hoàng, Thánh Hậu, không một ai có thể sống trên vạn tuổi.

- Hừ!

Cảm nhận được vô số ánh mắt nghi ngờ, Dịch lão đầu hừ lạnh một tiếng. Ngay sau đó, thân thể già nua héo quắt của lão bỗng nhiên mau chóng căng lên, làn da thay đổi, khuôn mặt trẻ lại, mái tóc trắng như cỏ khô thoắt cái biến thành màu đen, quần áo cũ nát trên người cũng biến thành hoàng trang đen tuyền uy vũ bất phàm chỉ trong nháy mắt.

Tần Quân nhìn thấy cũng co rụt đồng tử lại, đờ mờ, người này còn biết biến thân à?

Chỉ một thoáng sau, Dịch lão đầu dường như đã từ một lão già bảy tám mươi tuổi biến thành nam tử hơn ba mươi tuổi, mái tóc đen tuyền cuồng ngạo bất kham tung bay trong gió, thân thể khôi ngô khẽ phất cẩm y, bên vai có hai đầu rồng đen bóng, đai lưng khảm ngọc, ống quần đỏ sẫm, khuôn mặt càng thêm tà dị anh tuấn, cả người tản ra hoàng uy còn cường đại hơn cả Tần Quân.

Móa!

Đã thế còn ngầu quá xá!

Tần Quân ghen tị, tuy là trẫm công bố thân phận của ngươi, nhưng ngươi cũng đừng đoạt nổi bật của trẫm chứ!

Những người còn lại nhìn thấy mà kinh ngạc há hốc mồm, khác với Tần Quân tu vi thấp, Dịch lão đầu tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kì phát ra uy áp khiến cho không một ai dám sinh ra mảy may ý nghĩ phản kháng, thậm chí còn có xúc động muốn quỳ phục xuống, bao gồm cả Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu tướng.

Chẳng lẽ người này thật sự là Ma Hoàng sao?

Trong đầu bá quan văn võ Thánh Triều đều nổi lên ý nghĩ như thế, nhất thời khiến cho bọn họ kinh hãi không thôi.

- Hừ! Giang sơn của ta bị kẻ kia cướp đi, bây giờ ta giao nó cho Tần Đế. Kẻ nào có ý kiến, chết!

Dịch lão đầu chỉ vào Thánh Hoàng cười lạnh nói, không đúng, bây giờ phải gọi gã là Dịch Ma Hoàng.

Bá đạo!

Dịch Ma Hoàng không hề che giấu sát ý của mình, khiến cho ai nấy lạnh run sống lưng.

Tần Quân nghe xong bèn nhếch khóe miệng, để xem cả nhân tộc còn ai dám chỉ trích hắn mưu phản nữa?

- Ta nguyện ý quy thuận Tần Đế!

Đúng lúc ấy, một giọng nói truyền ra từ Thánh Hoàng Phong, rõ ràng là Thân Công Báo. Gã mau chóng bay tới, sau đó cao giọng hô:

- Thánh Hoàng vô năng, Thánh Hậu, Thánh Cơ loạn chính, thậm chí lơi lỏng quản lý đối với Hoàng Triều, dung túng hai đạo chính ma tranh đấu, chúng ta tội gì phải ngu trung vì hắn?

Hắn vừa mở miệng đã có ngay mấy người tán thành.

- Ta cũng đồng ý!

- Thân huynh nói có lý lắm!

- Hừ! Ta đã sớm không phục Thánh Hoàng!

Thiên Tứ Hữu Tướng nhìn thấy mà trợn mắt há mồm, sao lại có nhiều người phản chiến thế này?

Ngay cả Thánh Hoàng mặt như tro tàn cũng không khỏi ngẩng đầu lên xem, khóe miệng mở lớn, trong mắt đầy vẻ không thể nào tin được.

Thân Công Báo nháy mắt ra hiệu, càng ngày càng có nhiều người bắt đầu quỳ lạy Tần Quân.

- Khoái!

Tần Quân cười thầm, Thân Công Báo quả nhiên là một con bài hay, có gã kích động, Tần Quân đăng vị Thánh Hoàng cũng sẽ không gợi ra quá nhiều sóng gió về chính trị.

- Các ngươi muốn làm gì đây?

Thiên Tứ Hữu Tướng tức giận đến run rẩy cả người, cung chủ Thần Tướng Cung trầm mặc hồi lâu, không ngờ cũng quỳ xuống. Gã là đại nhân vật ở Thánh Triều, địa vị cực kì cao.

Gã vừa quỳ xuống thì những người còn lại cuối cùng cũng thỏa hiệp, rất nhanh chỉ còn lại Thiên Tứ Tả Tướng và Thiên Tứ Hữu Tướng vẫn tiếp tục kiên trì, bọn binh sĩ hai mặt nhìn nhau, tâm lý lung lay bất ổn.

- Các ngươi dám!

Một giọng nói mềm mại vang lên, chỉ thấy Thánh Hậu và Thánh Cơ cũng từ Thánh Hoàng Phong bay xuống.

Thánh Hậu vừa nhìn thấy Dịch Ma Hoàng đã trẻ lại thì thân thể không khỏi run lên, nàng chỉ vào Dịch Ma Hoàng mà nói:

- Lão già kia, ngươi muốn làm kẻ địch của ta thật sao?

- Năm đó ngươi phụ ta, giờ đây còn muốn thương tổn ta thêm một lần nữa ư?

Thánh Hậu bi phẫn chất vẫn, khiến cho mọi người ồ lên.

Thánh Hậu và có quan hệ với Ma Hoàng?

Nếu thật sự là như thế thì hết thảy đều có thể lí giải, bằng không làm sao sau khi Ma Hoàng biến mất, Thánh Hoàng lại có thể đoạt quyền dễ dàng đến vậy?

Đối mặt với câu hỏi của Thánh Hậu, trong mắt Dịch Ma Hoàng toát ra thần sắc phức tạp. Gã trầm mặc không nói.

- Bây giờ ngươi lập tức giết hắn cho ta! Nếu không cả đời này ta sẽ không tha thứ cho ngươi!

Thánh Hậu chỉ vào Tần Quân, khóc cầu Dịch Ma Hoàng. Dịch Ma Hoàng nghe xong thì nhướng cao đôi mày, Thiên Tứ Hữu Tướng nhất thời vui vẻ.

Những người còn lại hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ lại phát sinh biến cố nữa sao? Thánh Hậu có thể khuyên được Ma Hoàng?

------oOo------

Chương 571: Ngộ Bồ Đề

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nở một nụ cười châm chọc, Dịch Ma Hoàng trước đây thì có thể lắm, thế nhưng Dịch Ma Hoàng hiện tại đã tử trung theo hắn rồi, làm sao có thể giết chủ được?

- Bệ hạ cẩn thận!

Cửu Linh Nguyên Thánh bảo vệ trước người Tần Quân theo bản năng, Thổ Hành Tôn và Sa Ngộ Tĩnh cũng cảnh giác nhìn Dịch Ma Hoàng.

Dịch Ma Hoàng ở trạng thái này quả thực khiến cho người ta có cảm giác nguy hiểm cực độ.

Thánh Hậu chờ mong nhìn Dịch Ma Hoàng, những người còn lại cũng làm như vậy. Uy danh Ma Hoàng lớn nhường nào, nếu như gã phản chiến, Tần Đế phải chết là chuyện không thể nghi ngờ!

Đôi mày nhíu chặt của Dịch Ma Hoàng bỗng nhiên giãn ra, trên khuôn mặt tà tuấn hé nở nụ cười lành lạnh, hơn nữa còn là cười với Thánh Hậu. Thánh Hậu thấy thế thì vui vẻ trong lòng, còn tưởng rằng Dịch Ma Hoàng đã hồi tâm chuyển ý.

- Nếu ta giúp nàng giết hắn, nàng sẽ làm gì?

Dịch Ma Hoàng nhìn Thánh Hậu cười hỏi, lời vừa nói ra, mọi người biến sắc.

Thổ Hành Tôn giận dữ mắng:

- Dịch lão đầu, ngươi thấy sắc quên nghĩa!

Dịch Ma Hoàng không nổi giận với câu nói ấy, mà chỉ tươi cười nhìn Thánh Hậu, chờ nàng đáp lời.

Tần Quân vẫy tay cười bảo:

- Hắn không thể nào phản bội ta!

Giọng điệu khẳng định khiến cho nét cười trên mặt Dịch Ma Hoàng càng đậm hơn, cũng khiến cho các vị Thần Ma nhóm Cửu Linh Nguyên Thánh kinh ngạc, vì sao Tần Quân lại tín nhiệm Dịch Ma Hoàng đến thế?

Nhìn thấy Tần Quân tươi cười tự tin, Thánh Hậu tức giận mà không biết nói sao, bấy giờ mới hô lên:

- Chỉ cần ngươi giết hắn, ngươi muốn ta làm gì cũng được!

- Làm gì cũng được?

Ngữ khí của Dịch Ma Hoàng càng thêm lạnh nhạt, nét cười càng thêm rợn gáy, thế nhưng Thánh Hậu không hề hay biết. Nàng ta kích động chỉ vào Tần Quân rồi nói lớn:

- Không sai, chỉ cần ngươi giết hắn, ta thậm chí còn có thể gả cho ngươi!

Ồ!

Văn võ bá quan của Thánh Triều đều ồ lên kinh ngạc, Thánh Hậu thế mà lại muốn lấy người khác? Tuy rằng gã là Ma Hoàng lúc trước, song truyền ra ngoài cũng chẳng dễ nghe, thế không phải là làm mất mặt Thánh Hoàng lắm ư?

Lại nhìn Thánh Hoàng, trên mặt gã chẳng ngờ lại lộ vẻ vui mừng xen lẫn sợ hãi, trước ý niệm muốn sống mãnh liệt, gã đã bất chấp cái gì là mặt mũi rồi.

Gã nhìn ra Dịch Ma Hoàng là người mạnh nhất trong đám thủ hạ của Tần Quân, nếu có thể được Dịch Ma Hoàng giúp đỡ thì Tần Quân ắt phải chết không thể nghi ngờ.

- Gả cho ta?

Vẻ tươi cười trên mặt Dịch Ma Hoàng biến mất, gã thì thào tự nói.

Giây tiếp theo, ánh mắt gã trở nên cực kì lạnh lẽo, thân hình nhoáng một cái đã xuất hiện trước mặt Thánh Hậu. Ma khí hóa đao trên tay phải xuyên thẳng qua lồng ngực Thánh Hậu, máu tươi tung tóe, mà nét cười trên mặt Thánh Hậu cũng đông cứng lại.

Nàng trừng lớn đôi mắt to, trong mắt đỏ ngầu tơ máu toát ra vẻ khó tin.

- Vì sao...vì sao..?

Thánh Hậu nhìn Dịch Ma Hoàng lạnh lẽo, run rẩy hỏi, trong lúc hoảng thần, nàng dường như nhìn thấy dáng vẻ Dịch Ma Hoàng lạnh lùng rời đi, không hề để ý đến sự cầu xin giữ lại của nàng khi trước.

Gã vẫn là nam nhân ngông cuồng lẫm liệt, không chịu trói buộc của trước kia.

- Lúc trước vì trả thù ta, ngươi lấy thuộc hạ mà ta tín nhiệm nhất, nay vì giết địch lại muốn lấy ta? Ngươi không yêu ta, ngươi chỉ yêu quyền lực.

Giọng nói của Dịch Ma Hoàng rất mực lạnh nhạt, gã bị trấn áp vạn năm, rất nhiều việc trong quá khứ không còn nhớ rõ, song gã nhớ như in cảm giác của mình đối với người đàn bà trước mặt này, dù có chút áy náy, nhưng không phải là yêu.

Không ai có thể uy hiếp gã, huống hồ trong lòng gã đã thề sẽ dốc sức vì Tần Quân.

- Kiếp sau, ngây thơ một chút.

Dịch Ma Hoàng nhẹ giọng nói với Thánh Hậu, ma khí trên tay phải đột nhiên bùng nổ bao bọc lấy Thánh Hậu như một luồng lửa lớn đen sẫm, trong chớp mắt khi ma khí tiêu tán, Thánh Hậu cũng biến mất không còn bóng dáng tăm hơi.

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh ấy đều ngây ngẩn cả người.

Quả nhiên là phức tạp, làm cho não bọn họ không thể theo kịp nổi.

Tần Quân càn rỡ bật cười ha hả, bây giờ còn ai có thể ngăn cản hắn ngồi lên ngôi vị Thánh Hoàng?

- Mẫu hậu!

Thánh Hoàng thê lương gào thét, ngữ khí tràn ngập tuyệt vọng và phẫn nộ. Gã vừa định giãy dụa thì bị Cửu Linh Nguyên Thánh bổ cho một thủ đao vào gáy, ngất lịm đi.

- Xong rồi…xem ra thật sự không thể ngăn cản được Tần Đế rồi…

- Mà thôi, theo Tần Đế cũng không tồi, theo căn cứ ngầm của ta thì người ở vương quốc Đại Tần và Bình Thiên chi địa sống sung sướng lắm. Chính sách của Tần Đế không chỉ không hà khắc mà còn rất rộng rãi.

- Đúng vậy, ta cũng nghe nói ở vương quốc Đại Tần thành lập tu tiên học viện, có thể dạy dỗ thiếu niên tài năng, không cần dựa vào quan hệ.

- Đến bây giờ vẫn không ai biết thế lực sau lưng Tần Đế là ai, các ngươi yên tâm cho rằng hắn không có âm mưu quỷ kế gì sao?

Văn võ bá quan Thánh Triều bàn luận xôn xao, nhưng tuyệt đại đa số người đã thỏa hiệp.

Thấy vậy, Tần Quân bay thẳng về hướng Thánh Cung trên Thánh Hoàng Phong, đám người Cửu Linh Nguyên Thánh theo sát phía sau.

Thánh Cơ đứng như trời trồng tại chỗ, Thánh Hậu chết thảm, Thánh Hoàng bị bắt, mà Tần Quân chẳng hề để ý đến nàng. Nàng không biết nên cảm thấy may mắn hay là bi ai.

Cuối cùng Thánh Cơ thở dài một tiếng rồi bay đi, chết đi chẳng bằng sống tiếp.

Thế nhưng trước đó, nàng phải mang theo con mình đi đã.

…

Tin tức Thánh Hoàng bị bắt, Thánh Hậu bị giết lan tràn khắp Nam Vực Thiên Thế Giới như một trận ôn dịch.

Khi nhận được tin tức này, phản ứng của tất cả các phi đảo đều là không có khả năng!

Thánh Hoàng sừng sững vạn năm, làm sao có thể ngã xuống nhanh như vậy? Cho dù đối phương là nhân vật phong vân kiêu hùng mới nổi lên gần đây thì cũng không thể nhanh như vậy được!

Sau khi tiếp nhận tin tức Ma Hoàng vạn năm trước lại ngang trời xuất thế và đi theo phò tá Tần Đế, bọn họ lại càng cảm thấy hoang đường.

Đây chẳng phải là ba hoa khoác lác sao?

Thế nhưng tin tức truyền tới xác thực mười phần, khiến cho bọn họ cũng dần dần tin tưởng.

Bên kia, Tần Quân đang tu luyện ở trong Thánh Cung. Thánh Cung huy hoàng lộng lẫy, mặt đất lát tinh thạch bạch ngọc, không gian cung điện rộng lớn cao tới mấy chục mét, mỗi cây cột phải đến bảy người ôm. Trên đài cao xây bằng băng ngọc , Tần Quân ngồi xếp bằng tu luyện, muốn ngộ ra Địa Tiên Đạo Quả.

Đã ba ngày kể từ khi Tử Hán Hầu bị giết, Tần Quân truyền lệnh cho các tướng tài Lưu Bá Ôn, Na Tra mau chóng tới Nam Vực Thiên Thế Giới.

Giờ phút này, trong tay hắn có một thứ giống như viên đá, to bằng con mắt, mặt ngoài khắc đầy văn tự tối nghĩa khó hiểu.

------oOo------

Chương 572: Thiên Hà thủy quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây là Ngộ Bồ Đề, hắn rút thăm may mắn có được khi kích sát Tôn Lân lúc trước.

Trong thần thoại thương thành, Ngộ Bồ Đề có giá sáu trăm vạn điểm danh khí, có thể giúp đỡ người sử dụng tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Lúc này Tần Quân đang lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả.

Dựa theo lời nói của Dịch lão đầu, muốn đột phá Địa Tiên cảnh cần một khoảng thời gian bế quan, để hoài tưởng lại chuyện cũ của bản thân, sau đó ngộ ra con đường phía trước.

Dịch lão đầu và Sa Ngộ Tịnh cũng đang chuẩn bị một vài thứ thiên tài địa bảo để giúp Tần Quân đột phá Địa Tiên cảnh với trạng thái hoàn mỹ nhất.

Tần Quân bắt đầu hồi tưởng từ khi hồi ức kiếp trước thức tỉnh, đầu tiên là triệu hoán Đát Kỷ, thoát khốn, chém chết tu sĩ Kim Đan cảnh Hạ Hầu Ân…, một loạt sự kiện như những thước phim chiếu lại trong đầu óc hắn, đồng thời linh lực cũng tràn ra từ những lỗ chân lông, đổ vào Ngộ Bồ Đề trong tay hắn. Đùng một tiếng, Ngộ Bồ Đề phát ra ánh sáng trắng chói lóa thần thánh mà trang nghiêm.

Không đến một năm ngắn ngủi, nhớ lại hết thảy những gì đã xảy ra, lại cảm thấy như đã trải qua cả một đời người.

Tuyệt vọng trong nguy khốn, oán hận khi lật ngược thế cờ, đắc ý khi gặp vận…từng loại cảm xúc lúc trước dũng mãnh tràn vào trong đầu Tần Quân, khiến cho sắc mặt hắn liên tục biến hóa.

- Đạo của trẫm, là đạo gì…

- Trẫm theo đuổi điều gì…

Tần Quân nhắm mắt lại thì thào không ngừng, vừa hồi tưởng chuyện cũ, vừa truy vấn bản thân hai vấn đề cốt yếu ấy.

Theo như lời hệ thống thì Tần Quân cũng không thể coi là linh hồn đoạt xá, hắn đã nhập vào thân thể này từ khi nó được giáng sinh, tương đương với một xác hai hồn, mãi đến khi linh hồn của thân thể này tiêu tán hắn mới thức tỉnh.

Phản ứng đầu tiên sau khi thức tỉnh của hắn là muốn quay trở về, bởi vì sự nghiệp mà hắn vất vả gây dựng ở kiếp trước đang phát triển không ngừng, kết quả đang lúc quan trọng thì bị hệ thống đập trúng.

Hắn vẫn luôn lấy việc vượt qua hệ thống, trở thành mạnh nhất làm mục tiêu, thế nhưng khi quay đầu lại thì hắn lại cảm thấy mơ hồ.

Vượt qua hệ thống thì có tác dụng gì?

Trở thành mạnh nhất lại có tác dụng gì?

Ngộ Bồ Đề trong tay phát ra ánh sáng trắng càng lúc càng chói lóa.

Ở cổng lớn Thánh Cung có hai thân ảnh đi vào, rõ ràng là Dịch lão đầu và Sa Ngộ Tịnh. Dịch lão đầu lại khôi phục bộ dạng lão ăn mày lôi thôi lếch thếch, chẳng biết lão nghĩ thế nào mà có vẻ rất thích hình tượng này, có lẽ là để dễ bề giả heo ăn thịt hổ.

- Bệ hạ đang ở trong trạng thái lĩnh ngộ.

Sa Ngộ Tịnh kinh ngạc nói, không ngờ Tần Quân có thể chìm vào trạng thái lĩnh ngộ nhanh chóng như vậy.

Còn nhớ năm đó gã phải dùng không biết bao nhiêu thời gian, giờ đem ra so sánh mới thấy chênh lệch lớn đến chừng nào, đúng là tàn khốc khiến cho người ta không khỏi xót xa.

Dịch lão đầu nhìn chằm chằm Ngộ Bồ Đề trong tay Tần Quân, kinh nghi nói:

- Kia là cái gì? Nhìn giống như Bồ Đề Tử.

Sa Ngộ Tịnh chăm chú nhìn lại, cũng thấy Ngộ Bồ Đề là vật bất phàm, hai người nhất thời cùng trầm mặc.

Không ngờ Tần Quân còn có thánh vật như thế.

- Bệ hạ đúng là phúc duyên quảng đại.

Dịch lão đầu nói với giọng điệu có chút ghen tị, thầm nghĩ không hổ là người thừa kế của Cơ Vĩnh Sinh. Lão lại nghĩ tới bản thân mình, mình chỉ chiếm được công pháp như một đệ tử ngoại môn mà thôi, Tần Quân mới là đệ tử chân chính.

- Chúng ta vẫn nên ra ngoài chờ đợi thì hơn. Đợi bệ hạ qua tâm quan, chuẩn bị ngưng kết thành đạo quả thì chúng ta lại vào.

Dịch lão đầu lắc đầu cười nói.

Sa Ngộ Tịnh đương nhiên không có ý kiến gì, hai người cùng nhau xoay người rời đi.

Dự tính đám người Lưu Bá Ôn, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương sẽ tới Nam Vực Thiên Thế Giới ngay trong hôm nay, Bình Thiên chi địa chỉ cần để lại một cường giả Kim Tiên cảnh là đủ để tọa trấn.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Thổ Hành Tôn đang hoành tảo tứ phương, có Thân Công Báo kích động, hơn mười phương thế lực hội tụ thành một quân đoàn, nơi họ đi qua hoặc là thần phục, hoặc là diệt đảo, khác với Thánh Thành bình yên tĩnh lặng, các nơi khác trong Thánh Triều có thể nói là gà bay chó sủa.

Khi hai người Sa Ngộ Tịnh đi khỏi được tầm hai canh giờ, rốt cuộc Tần Quân cũng có điều minh ngộ.

Một đường vượt mọi chông gai trắc trở, xương trắng thành núi, Tần Quân sớm đã không còn mang tâm tính của một viên chức nho nhỏ nơi Địa Cầu nữa, hắn đã luyện ra một trái tim đế vương.

- Đạo của trẫm đơn giản, con đường trẫm đi cũng không nhiều khúc chiết…

- Trẫm chỉ muốn truy cầu vô thượng hoàng tọa kia! Trở thành một hoàng đế áp đảo chư thiên!

- Thần thoại thì làm sao? Nam Vực Tây Vực thì thế nào? Trẫm nhất định phải trở thành đế vương mạnh nhất!

Tần Quân càng thêm kiên định, Ngộ Bồ Đề trong tay cũng bay lên, sau đó lấy thế sét đánh không kịp bưng tai chui vào trong trán hắn.

Ầm!

Tần Quân chỉ cảm thấy đầu óc nổ vang, trong phút chốc, linh lực toàn thân hắn tự động xoay vần không theo khống chế, sau một tiếng ngâm rền, long khí vàng kim tràn ra ngoài cơ thể, xoay quanh thân mình hắn.

Sau khi đột phá tâm quan, khí thế của Tần Quân bắt đầu thăng cấp.

Cùng lúc đó trên Thánh Hoàng Phong, trong lao tù dưới tầng tầng mây phủ, Thái Tử Cầm bỗng nhiên biến sắc, hắn hoảng sợ ngước lên, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Sao thế này…thiên linh sao lại trở nên sục sôi khác thường như thế?

Lao ngục này có cấm chế do Dịch lão đầu tự mình bố trí, dù cho Thái Tử Cầm có được Thiên Từ Thần Thông thì cũng không trốn thoát được, trong lao còn có Thiên Tứ Tả Tướng, Thiên Tứ Hữu Tướng và những cường giả Kim Tiên cảnh có ý muốn chống đối Tần Quân.

Bọn họ đều kinh ngạc nhìn về phía Thái Tử Cầm, bị nhốt mấy hôm nay, đây là lần đầu tiên họ thấy Thái Tử Cầm thất thố như thế.

- Điện hạ, lẽ nào người có năng lực thi triển Thiên Từ Thần Thông?

Thiên Tứ Hữu Tướng kích động hỏi. Với Thiên Từ Thần Thông của Thái Tử Cầm, chắc chắn có thể cứu bọn họ ra ngoài.

Thái Tử Cầm không để ý đến họ mà đi tới trước cửa lao, nắm song sắt nhìn chằm chằm lên tầng mây cuồn cuộn, lẩm bẩm thành tiếng:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì…

Bên kia, Tần Quân đã rời khỏi đài cao, ngồi xếp bằng lơ lửng giữa không

trung.

Long khí giống như một con rồng vàng ngâm vang quanh người hắn, uy vũ bất phàm, dấy lên luồng khí thổi mái tóc đen dài cuồng dã tung bay.

Lúc này nơi mi gian hắn hiển hiện một đồ văn liệt diễm quỷ dị, khuôn mặt tuấn tú có vẻ càng thêm lạ kì.

Vèo!

Bỗng nhiên, một chùm sáng xuyên qua Thánh Cung, lấy tốc độ mà tu sĩ Kim Tiên cảnh cũng khó mà bắt được rơi xuống đỉnh đầu Tần Quân.

------oOo------

Chương 573: Đại thế đã thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chủ nhân…

Tần Quân trừng lớn đôi mắt, kinh ngạc nhìn ra xung quanh, mà tiếng nói như của trẻ con lại một lần nữa vang lên bên tai hắn:

- Chủ nhân…

- Ai? Ra đây!

Tần Quân trầm giọng quát, thân thể không tự chủ được rơi xuống, dừng lại trên đài cao.

Nhưng giọng nói kia thì không vang lên thêm một lần nào nữa.

Dường như là chính Tần Quân sinh ra ảo giác, hắn lẩm bẩm nửa ngày mà không còn ai đáp lại, đành phải từ bỏ.

- Cảm thấy cả người thoải mái hơn nhiều.

Tần Quân nhìn hai tay mình, nói nhỏ. Vừa mới dứt lời thì âm thanh của hệ

thống đã vang lên trong đầu:

- Chúc mừng túc chủ hoàn thành tâm quan, minh xác tâm chí, tiếp theo có thể bế quan lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả.

Tâm quan?

Trên mặt Tần Quân lộ vẻ hồ nghi, chẳng lẽ là hồi ức lúc trước?

Nhìn trong tay mình, thiếu chút nữa hắn đã phát điên, sao không thấy Ngộ Bồ Đề nữa rồi?

Đây là đại bảo bối trị giá sáu trăm vạn điểm danh khí đấy!

- Ngộ Bồ Đề đã dung hợp với túc chủ, khi túc chủ lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả sẽ lại có tác dụng.

Hệ thống kịp thời nhắc nhở.

Tần Quân giật mình, sau đó đứng dậy, lắc lắc cổ, đi ra ngoài cung.

Trước khi đột phá, hắn phải sắp xếp ổn thỏa một phen, dựa theo tính toán thì chắc đám người Lưu Bá Ôn cũng sắp đến nơi rồi.

- Đúng rồi, triệu hoán quân đoàn Thần Ma trước đi.

Tần Quân bỗng nhiên nhớ tới việc mình còn một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma chưa sử dụng, lúc trước vì băn khoăn về Thánh Hoàng và Thần Điện nên mới không dùng, nhưng nay toàn bộ Thánh Triều đã sắp rơi vào tay hắn rồi, hắn còn lo lắng gì nữa?

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán quân đoàn Thần Ma…

Âm thanh nhắc nhở tuyệt vời của hệ thống vang lên, Tần Quân không khỏi cất tiếng hát vang tiểu khúc.

Chờ hắn đột phá Địa Tiên cảnh rồi lại triệu hoán Thần Ma.

Hi vọng có thể triệu hoán được siêu cấp cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn!

Hi vọng là Tôn Ngộ Không!

Không đúng, Tôn Ngộ Không Thái Ất Tán Tiên cảnh không đủ, tốt nhất là triệu hoán được Tề Thiên Đại Thánh Thái Ất Huyền Tiên cảnh, thậm chí còn địch lại được cả Đại La cảnh!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được mười vạn Thiên Hà thủy quân!

Ồ

Tần Quân hít ngược một hơi khí lạnh, đầu tiên là triệu hoán ra mười vạn thiên binh, bây giờ lại thêm mười vạn Thiên Hà thủy quân.

Cứ thế này là muốn triệu hoán hết quân lính của Thiên Đình xuống đây à?

Nhưng mà Nam Vực Thiên Thế Giới không có thiên hà, thủy quân không có nước thì biết làm gì bây giờ?

Tần Quân nghĩ đến việc này thì không khỏi xấu hổ, tròng mắt hắn xoay chuyển, sau đó hỏi thầm trong lòng:

- Tướng dẫn quân có phải là Thiên Bồng Nguyên Soái không?

Đừng nhìn Trư Bát Giới biểu hiện kém cỏi, Thiên Bồng Nguyên Soái rất lợi hại đấy! Chẳng qua mâu thuẫn giữa gã và Hằng Nga quá mức kì quái, Ngọc Đế hẳn là cũng chuyện bé xé ra to nên mới biếm gã xuống trần gian.

Song có một việc có thể khẳng định, là Thiên Bồng Nguyên Soái chắc chắn không mạnh bằng Tề Thiên Đại Thánh. Trong nguyên tác, sau khi gã biến thành Trư Bát Giới, vừa nghe thấy danh hào của Tôn Ngộ Không thì đã sợ đến mức thiếu chút nữa són tiểu ra quần.

- Thiên Bồng Nguyên Soái là Thần Ma độc lập, túc chủ phải triệu hoán vào lần khác.

Hệ thống hồi đáp khiến cho Tần Quân không khỏi thất vọng.

Không thú vị!

Không biết đường cho túc chủ ta đây một kinh hỉ à?

EQ âm!

Trong lòng Tần Quân mỉa mai liên hồi, cuối cùng hắn chỉ đành nói lảng sang chuyện khác.

- Gửi tư liệu về Thiên Hà thủy quân ra đây.

Hi vọng là không yếu hơn mười vạn thiên binh triệu hoán lúc trước.

Bảng thuộc tính của Thiên Hà thủy quân nhanh chóng xuất hiện trước mắt Tần Quân:

- Thiên Hà thủy quân, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Số lượng thành viên: Mười vạn người.

- Tu vi: Hóa Hư cảnh ngũ trọng.

- Thần thông: Túng Vân Chi Thuật! Độ Thiên Hà!

- Thuộc tính quân đoàn: Thiên Đình Thần Uy! Trấn Hà Chi Phách!

Trâu vãi!

Tương đương với mười vạn cường giả Hóa Hư cảnh rồi còn gì!

Tần Quân nhất thời kích động, hắn chú ý thấy một điểm, đó là Thiên Hà thủy quân không đến từ Tây Du Kí mà là từ thần thoại truyền thuyết.

- Đúng rồi, chẳng phải Thiên Hà thủy quân chỉ có tám vạn thôi sao?

Tần Quân nghi hoặc hỏi.

- Thiên Hà thủy quân ở đây không phải là Thiên Hà thủy quân trong Tây Du Kí, trừ xuất hiện trong Tây Du Ký, Thiên Bông Nguyên Soái còn là một trong Hộ Pháp Thần Bắc Cực Tứ Thánh của Đạo Giáo, cho nên đối với một sự tồn tại, thì túc chủ không nên chỉ suy xét trong một thế giới

thần thoại nào đó.

Hệ thống giải thích xong, Tần Quân mới bừng hiểu.

Không ngờ Thiên Bồng Nguyên Soái còn có thân phận này.

Thôi kệ!

Dù sao biết Thiên Hà thủy quân mạnh là được.

Nói như vậy, đệ nhất quân đoàn Thần Ma dưới trướng Tần Quân không còn là Cửu Lê Ma Binh nữa, mà là Thiên Hà thủy quân.

Song muốn so sánh với Thiên Quân của Thánh Thành thì vẫn có chênh lệch rất lớn.

Muốn hoàn toàn nắm giữ Thiên Quân, Địa Quân không phải là chuyện một sớm một chiều, còn cần văn thần võ tướng đi du thuyết và chinh phục.

Sau khi ra khỏi Thánh Cung, Tần Quân liền nhìn thấy Dịch lão đầu và Sa Ngộ Tịnh đang tán gẫu dưới cầu thang.

Cảm nhận được khí tức của Tần Quân, hai người quay đầu nhìn lai, nhất thời ngây ngẩn cả người. Cả hai liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Đột phá tâm quan nhanh như vậy?

Yêu nghiệt mà!

Trước khi đột phá tâm quan, linh lực của Tần Quân rất mạnh mẽ, cho dù cố gắng áp chế nhưng vẫn tỏa ra bên ngoài, mà sau khi đột phá tâm quan, linh lực toát ra quanh thân hắn cho người ta cảm giác bình thản. Tuy rằng không thể nói khoa trương đến mức phản phác quy chân, thế nhưng trong mắt người có tu vi cao thâm thì vẫn khác biệt rất lớn.

- Thiên phú của bệ hạ đúng là khiến cho người ta ước ao đến chết.

Sa Ngộ Tịnh đi tới bên cạnh Tần Quân, cảm thán nói. Tuy nói nhân định thắng thiên, thế nhưng thiên phú thực sự là yếu tố quyết định vận mệnh

của đại đa số người, tựa như có người cả đời cũng chẳng thể đột phá nổi Trúc Cơ cảnh vậy.

Nay Sa Ngộ Tịnh tuy đã đột phá Kim Tiên cảnh nhưng muốn nâng cao hơn nữa thì khó khăn chẳng khác nào người phàm muốn bắc thang lên trời.

Dịch lão đầu cũng nhìn Tần Quân với vẻ mặt phức tạp, Tần Quân phất tay cười hỏi:

- Bao giờ người Đại Tần mới đến?

- Thân Công Báo đã phái người tới các điểm truyền tống để nghênh đón họ rồi. Ta đã cảm giác được khí tức của bọn họ, dự tính chỉ một canh giờ sau là có thể đến Thánh Thành.

Sa Ngộ Tịnh cười đáp.

Thần thức của cường giả Kim Tiên cảnh có thể kéo đến phạm vi cực xa, chỉ cần đối phương không che giấu khí tức thì đều cảm nhận được.

------oOo------

Chương 574: Đại thế đã thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân gật đầu, xoa cằm bắt đầu chìm vào suy tư.

Từ nay tới Quan Thiên Đại Hội chỉ còn có bảy ngày.

Có thể nói là thời gian cấp bách, không biết hắn có thể đột phá được Địa Tiên cảnh trước thời điểm đó hay không.

- Các ngươi bắt đầu chuẩn bị cho trẫm, ngày mai trẫm sẽ bế quan đột phá Địa Tiên cảnh!

Tần Quân nói với ngữ khí ngập tràn khí phách.

- Vâng!

Hai người trăm miệng một lời đáp, từ sau khi trở thành tử trung của Tần Quân, thái độ của Dịch lão đầu với Tần Quân cũng ngày càng cung kính, tuy rằng đa số thời điểm lão vẫn cợt nhả như xưa.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sau một canh giờ, một đám người bay vào từ các cổng Thánh Thành, trong đó không ít người có khí tức tu vi vô cùng cường đại.

- Ha ha ha! Đây chính là Thánh Thành sao? Đúng là không giống với dưới kia.

Hồng Hài Nhi hưng phấn cười to nói, khí tức Chân Tiên cảnh ngũ trọng không hề thu lại chút nào.

Lý Nguyên Bá cũng phấn khích không thôi, cứ hò hét liên tục làm cho Kim Bằng quân đi sau gã xấu hổ, ai nấy đều làm bộ không quen biết gã.

Kim Bằng quân đều là con trai con gái nuôi của Lý Nguyên Bá, tuy rằng chỉ có hơn một trăm người nhưng tu vi đều từ Hóa Hư cảnh trở lên, thậm chí không thiếu Địa Tiên cảnh, sắp xếp vào các cơ quan trong Thánh Triều cũng thỏa đáng.

Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương tốc độ nhanh nhất, trong chớp mắt đã lên đến Thánh Hoàng Phong, hội hợp với Tần Quân đang đứng trên vách đá quan sát Thánh Thành.

- Tham kiến bệ hạ!

Một thần một yêu kích động hô to, Tần Quân mỉm cười đỡ hai người bọn họ đứng lên.

Tần Quân chỉ xuống Thánh Thành phồn hoa tráng lệ bên dưới, cười nói:

- Về sau toàn bộ nhân tộc Nam Vực chính là giang sơn của trẫm, các ngươi phải vì trẫm mà bảo vệ nó cho tốt!

Dù cho có Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu đi theo, nhưng hai cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương vẫn

là cường giả thuộc hàng đứng đầu trong số các thủ hạ của Tần Quân như trước. Vị Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn biến thái Dịch lão đầu không thể tính vào trong đó, nên Tần Quân vẫn rất coi trọng Na Tra và Hoàng Phong Đại Vương.

- Thần tất sẽ vì bệ hạ mà vượt lửa băng sông!

- Bệ hạ yên tâm!

Hoàng Phong Đại Vương và Na Tra trăm miệng một lời đáp. Rất nhanh sau đó, Hàng Long La Hán, Viên Hồng, Cự Linh Thần, Kim Giác, Ngân Giác, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá, Thái Bạch Kim Tinh, Bát Tiên, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Đoạn Tu, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Triệu Vân đều bay lên, các Thần Ma còn lại trấn thủ một phương, không dễ dàng gì mà thoát thân được.

Trong đó Lưu Bá Ôn và Gia Cát Lượng là được Cự Linh Thần hai tay ôm lên.

- Tham kiến bệ hạ!

Mọi người trăm miệng một lời đồng thanh hô lớn, Tần Quân chú ý thấy phía dưới còn có quân đội trùng trùng điệp điệp bay về Thánh Hoàng Phong, rõ ràng là thiên binh vệ và Cửu Lê Ma Binh.

Toàn bộ Thánh Thành đều sôi trào.

- Trời đất ơi! Những binh sĩ này tu vi cao quá!

- Thật nhiều cường giả Chân Tiên cảnh!

- Đáng sợ, đây chính là thế lực của Tần Đế sao? Trách không được hắn có thể bắt cả Thánh Hoàng!

- Xem ra Thánh Triều thực sự phải đổi thành họ Tần rồi!

- Thế cũng tốt mà, đã sớm nên thay đổi triều đại từ lâu rồi!

Dân chúng bàn tán xôn xao, vốn không ít người đã bất mãn với Thánh Hoàng từ lâu, giờ lại có thêm càng ngày càng nhiều thế lực phản chiến

đứng về phía Tần Quân, đại thế đã thành, chỉ còn rất ít người dám mắng chửi hắn.

Lòng dân trong Thánh Thành thay đổi nhanh như vậy, khiến cho không ít các thế lực và gia tộc đã thuần phục tỏ ra kinh ngạc, đồng thời cũng bi ai.

Thánh Triều đã sớm mục nát từ lâu rồi!

Có thể nói thượng bất chính hạ tắc loạn, khi đối mặt với Bình Thiên Yêu Tôn, Thánh Hoàng không dám ra tay, kẻ dưới ai ai cũng thấy bất an, nếu không có Tần Đế xuất thủ thì chỉ sợ nhân tộc Nam Vực đã bị yêu tộc nuốt chửng.

Bên kia, Tần Quân gọi toàn bộ quan tướng vào triều điện.

Tần Quân thân khoác hoàng bào Cửu Long Chí Tôn ngồi trên thánh vị cao cao vốn từng thuộc về Thánh Hoàng, mọi người cùng bước quỳ lạy và cao giọng hô vang:

- Tham kiến Tần Đế! Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Phóng nhãn nhìn ra, không một ngàn thì cũng phải mấy trăm người.

Trừ quan tướng Đại Tần, đại bộ phận quan viên văn võ trong Thánh Thành cũng có mặt đầy đủ, Tần Quân không chém tận giết tuyệt, chung quy hiện tại đang là lúc cần người.

Ngay cả Thánh Quan cũng vẫn còn, bởi vì Kim Vô Hối, Tần Quân mới bỏ qua cho lão, chẳng qua bây giờ lão đã không còn là Thánh Quan nữa.

- Từ ngày hôm nay, Thánh Triều đổi tên.

Tần Quân chống hai tay lên đầu gối, nhìn quét phía dưới rồi khẽ cười nói. Tiếng nói truyền vào tai mỗi người, nhất thời gợi lên cả triều xôn xao.

- Đổi tên? Chuyện này sợ là không hay lắm nhỉ?

- Thánh Triều thành lập cả vạn năm, đã thành truyền thống, há có thể đổi tên?

- Đổi tên cũng là chuyện thường tình thôi, thế nhưng trong thời gian ngắn chỉ sợ người ta không dễ gì chấp nhận.

- Ôi, gió tanh mưa máu lại nổi lên rồi.

- Nói nhỏ chút đi, cẩn thận chọc giận Tần Đế.

Quan viên văn võ cũ trong Thánh Triều thấp giọng bàn tán, âm thanh như ruồi bọ vo ve làm cho cả triều điện ồn ào không ngớt.

- Hừ!

Viên Hồng hừ lạnh một tiếng, cường giả tu vi Kim Tiên cảnh cửu trọng như gã cho dù đối mặt với cả Thánh Triều trước kia thì cũng chỉ có Thánh Hoàng mới địch nổi mà thôi.

Một tiếng hừ lạnh ấy làm cho văn võ bá quan Thánh Triều khí huyết cuồn cuộn, hít thở khó khăn, tiếng ồn cứ thế mà bị dập tắt.

- Thánh Triều từ nay sẽ đổi tên thành Thiên Đình Đại Tần, chính ma lưỡng đạo phía dưới chính là thế gian.

Tần Quân híp mắt cười nói, lời ấy vừa ra, nhất thời làm cho cả triều điện sôi lên sùng sục, ngay cả đám Thần Ma Viên Hồng cũng phải ngây người.

Trong tu tiên giới vẫn có truyền thuyết cho rằng thiên địa này là thế gian, trên thế gian còn có Thiên Giới mà thần tiên sinh sống.

Hành động này của Tần Quân rõ ràng là muốn thần thánh hóa Thánh Triều, không đúng, là Thiên Đình Đại Tần, nhờ thế gian lưu truyền, bọn họ sẽ trở thành thần tiên mà người đời truyền tụng.

Tuy rằng đại nghịch bất đạo, thế nhưng cũng có sự dụ hoặc không thể cắt nghĩa bằng lời.

Đương nhiên cũng có một vài phần tử ngoan cố. Một lão thần nhảy ra khỏi hàng, quở trách nói:

- Hành động này của bệ hạ chỉ sợ là muốn làm ngu muội thế nhân thôi!

Lời nói của lão được không ít người ủng hộ, song càng thêm nhiều người thờ ơ lạnh nhạt, thậm chí còn có chút tức giận.

------oOo------

Chương 575: Chí bảo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ai mà lại chẳng muốn trở thành thần tiên?

Tần Quân trầm giọng quát:

- Thuở sơ khai của nhân tộc làm gì có thần tiên, chẳng qua là có một đám người đi nhanh hơn những người còn lại mà thôi. Cứ để cho dân chúng thờ phụng đám thần cổ xưa hư vô mờ mịt, còn chẳng bằng để họ thờ phụng tín ngưỡng Thiên Đình Đại Tần!

Hắn có một dã tâm, đó chính là đợi khi triệu hồi được Khương Tử Nha sẽ cầm Phong Thần Bảng thành lập thiên đình. Hiện tại phải tạo ra hình hài ban đầu của nó, tuy rằng không thể hưởng thụ hương hỏa của thế gian, thế nhưng thời gian dài lâu, sau khi khí vận đến, họ sẽ có thể thành thần!

Dịch lão đầu kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, lão ngạc nhiên không hiểu trong đầu Tần Quân chứa cái gì, mà đến chủ ý này cũng có thể nghĩ ra.

- Việc này đã định, không được trái nghịch, nếu không, chết!

Tần Quân lạnh lùng nói, các ngươi thì biết cái quái gì?

Như vậy mới có thể khiến cho nhân tộc hợp lực, đương nhiên cũng tiện thể cho hắn kiếm được càng nhiều điểm danh khí.

Hắn chẳng hề có cảm giác áy náy, vương quốc, hoàng triều, đại bộ phận con người trong thế giới này đều có tư tưởng cũ kĩ cổ hủ y như xã hội phong kiến Địa Cầu xưa, hắn trở thành Thần Hoàng mở đường cho tín ngưỡng thì có gì mà không thể?

Thế giới nào cũng là Kim Tự Tháp, trên đỉnh chỉ có thể có duy nhất một

người!

Lời nói bá đạo ấy vừa thốt, cả triều điện bỗng im lặng hẳn.

Quan viên văn võ Thánh Triều trước kia đều giận dữ mà không dám nói gì, sau đó Tần Quân tiếp tục lên tiếng, giảng giải hết quy tắc sơ lược của Thiên Đình Đại Tần một lượt.

Nghe hắn liệt kê từng điều từng điều một, mọi người đều bị cuốn theo.

Tần Quân không nhìn thánh pháp của Thánh Triều trước đây mà lập lại quy tắc một lần nữa. Thứ nhất, không được giết hại dân chúng, quan to quyền quý tội như thứ dân; thứ hai là tô thuế, giống với lệ thường ở vương quốc Đại Tần, nhưng so với Thánh Triều trước đó thì rộng rãi hơn nhiều; ba là quân đội, bổng lộc quân đội được tăng cao; bốn là các phi đảo tiến hành phân khu lại… từng điều từng điều khẩu dụ đọc xong, bá quan văn võ Thánh Triều đều lộ vẻ sợ hãi xen lẫn vui mừng.

Vốn tưởng rằng Tần Quân rất bá đạo khắc nghiệt, ai ngờ ở phương diện xử lý chính vụ lại có phong phạm khí độ của một quân vương nhân từ.

Ước chừng hơn một nén nhang sau, Tần Quân mới dừng lời, miệng lưỡi đều khô khốc. Nếu có Đát Kỷ ở đây thì đã có thể bưng trà rót nước cho hắn rồi.

- Đúng rồi, truyền lệnh cho hoàng hậu, hoàng phi, để các nàng cũng tới đây.

Tần Quân cười nói khiến cho không khí dịu hẳn đi.

Đa số người vẫn còn chìm trong kích động, pháp quy mới mẻ của Tần Quân có thể nói là đã vượt xa tầm tưởng tượng của bọn họ, tuy rằng còn chưa cụ thể hóa, thế nhưng vừa có lợi cho dân chúng, lại vừa có thể thúc đẩy Tu Tiên Giới phát triển.

Nhất là đề nghị xây dựng tu tiên học viện.

Tần Quân đề nghị xây dựng tu tiên học viện ở các nơi, sau đó cách một thời gian lại tổ chức thi đấu chọn lựa nhân tài, chọn ra thiên tài giỏi nhất dốc sức vì Thiên Đình Đại Tần.

Không ít hoàng triều cũng áp dụng những quy tắc ấy, song không trở thành tập quán, mà ở Thánh Triều thì lại càng không. Các tông môn và thế lực lớn đều giữ khư khư thiên tài cho mình, nếu Tần Quân ra sức muốn tiến hành chính sách tu tiên học viện thì ắt sẽ tạo ra trùng kích lớn đối với các tông môn, thậm chí khiến cho tất cả đảo lộn.

- Được rồi, ngày mai trẫm bắt đầu bế quan trùng kích Địa Tiên cảnh, trong khoảng thời gian này Lưu Bá Ôn thay mặt trẫm, không ai được phản bác lời hắn nói!

Tần Quân trầm giọng nói, độ trung thành của Lưu Bá Ôn đã đạt giới hạn tối đa, trở thành tử trung của hắn, Tần Quân có thể hoàn toàn yên tâm. Tuy rằng tu vi của Lưu Bá Ôn chẳng đâu vào đâu, thế nhưng năng lực về mặt chính trị thì tạm thời chẳng ai có thể so bì.

Những người khác không biết nói gì cho phải.

Trùng kích Địa Tiên cảnh?

Móa nó chứ, chủ nhân của nhân tộc Nam Vực mà tu vi còn chưa đột phá Địa Tiên cảnh…

Tuy rằng phỉ nhổ trong lòng, thế nhưng chẳng có một ai dám nói ra.

…

Đêm đó, Tần Quân cùng Chúc Nghiên Khanh điên loan đảo phượng, sênh ca suốt đêm.

Sau khi kết thúc, Tần Quân ôm Chúc Nghiên Khanh cười nói:

- Hoàng phi, về sau nàng chính là đế phi, trẫm hạ lệnh từ nay trở đi tông chủ Thánh Tông sẽ là nàng, việc linh nữ truyền thừa nàng không cần lo lắng.

Chúc Nghiên Khanh nghe xong trong lòng đầy ắp ngọt ngào, nhẹ nhàng gật đầu, sau đó tựa trong lồng ngực Tần Quân nghe tiếng tim hắn đập.

- Đinh! Ngân Long Tru Hồn Thương hấp thụ thành công hồn phách của tu

sĩ Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kì, chuyển hóa thành hậu thiên linh bảo!

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên đột ngột làm cho Tần Quân ngây ngẩn cả người, hậu thiên linh bảo gì?

Trên pháp khí là pháp bảo, linh bảo, chí bảo, mỗi một tầng lại chia nhỏ thành hậu thiên và tiên thiên.

Ngân Long Tru Hồn Thương vừa phi thăng đến ba cấp!

Hoàng bào Cửu Long Chí Tôn của hắn chẳng qua cũng là hậu thiên linh bảo, Thất Tinh Kiếm là tiên thiên linh bảo.

Trong tay hắn còn một món hậu thiên chí bảo rất đáng nhắc tới, đẳng cấp còn cao hơn cả Ngân Long Tru Hồn Thương và hoàng bào Cửu Long Chí Tôn, chính là Thiên Thủy Ngọc lấy được từ Thâm Uyên Môn, có thể khắc chế được tu sĩ thuộc tính hỏa. Lúc trước An Diêm Sát dựa vào thứ này mà suýt nữa đã đánh chết Hồng Hài Nhi.

Thiên Thủy Ngọc vẫn bị hắn để lại trong không gian thần thoại, hắn rất ít khi gặp tu sĩ thuộc tính hỏa nào mạnh hơn mình.

Mặt khác, Thâm Uyên Kim Trạc lấy được từ chỗ An Diêm Sát xuất phát từ Thâm Uyên Môn cũng là hậu thiên chí bảo, hai pháp bảo này đều là bảo vật trấn môn của Thâm Uyên Môn, đáng tiếc rơi vào trong tay hắn, Nam Cung Liệt Thiên cũng chỉ đành nhận lấy thiệt thòi.

Theo lời hệ thống thì An Diêm Sát thậm chí còn chưa phát huy được một phần mười hiệu quả của Thâm Uyên Kim Trạc, muốn khiến thứ này phát huy được một nửa uy lực thì chí ít cũng phải đạt tới Thái Ất cảnh, mà muốn vật này nhận chủ cần có tu vi Địa Tiên Cảnh, cho nên chí bảo này cũng đành vứt xó.

Tần Quân vẫn rất thắc mắc không hiểu vì sao Thâm Uyên Môn có thể nắm giữ hai món chí bảo ấy.

Có lẽ là có được từ Thần Điện, thế nhưng Thần Điện hào phóng như vậy sao? Phỏng chừng lật ngược Thánh Triều lên cũng chẳng tìm được món hậu thiên chí bảo thứ ba đâu.

Thậm chí linh bảo cũng rất hiếm thấy.

Xem ra về sau phải tìm Nam Cung Liệt Thiên tán gẫu mới được.

- Nàng ngủ một giấc trước đi, trẫm ra ngoài luyện thương.

Tần Quân cười nói, vừa nói vừa đứng dậy, hắn đã không thể khắc chế được lòng nôn nóng muốn thử nghiệm xem, khi Ngân Long Trụ Hồn Thương thăng cấp lên hậu thiên linh bảo thì mạnh đến mức nào.

Chúc Nghiên Khanh nghi hoặc nhìn về phía hắn, hơn nửa đêm còn muốn luyện thương?

Chẳng lẽ là dư thừa tinh lực?

Nghĩ đến đây, cả khuôn mặt của Chúc Nghiên Khanh không khỏi ửng hồng.

------oOo------

Chương 576: Trùng kích Địa Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vù vù ——

Trong màn đêm, trên quảng trường ở phía trước cung điện, Tần Quân một thân bạch y đứng đó luyện thương, long khí màu vàng cùng với long hồn màu bạc quay xung quanh thân thể của hắn, nơi trường thương đâm tới thì song long liền bay tới chỗ đó, ở trong màn đêm nhìn qua vô cùng nổi bật.

Trường thương như xé gió, thế công không thể đỡ!

Tần Quân vung thương ngày càng hăng hái, một tay cầm thương đâm về phía trước, long khí màu vàng và long hồn màu bạc xen kẽ gầm rú bay ra.

- Ầm ——

Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang lên, bụi đất bốc lên mù mịt cao gần

trăm thước, đá vụn bắn ra khắp nơi, gió mạnh thổi bạch y của Tần Quân bay phấp phới.

Chúc Nghiên Khanh mặc cẩm bào đang đứng trước cửa cung điện lẳng lặng nhìn qua, nhìn thấy Tần Quân ý chí ngút cao như vậy, trên mặt nàng liền tràn ngập vẻ kiêu ngạo, từ khi nàng nhìn thấy Tần Quân từ Kim Đan cảnh leo lên tới Hóa Hư cảnh đỉnh phong thì nàng liền biết rõ thiên phú của Tần Quân vốn chính là đứng đầu trong lứa này.

Một tên thiên binh nhanh chóng bay tới, còn tưởng rằng có người tấn công Tần Quân, về phần đám tướng lĩnh có tu vi cao thì dùng thần thức quét qua một cái là biết ngay chuyện gì đang xảy ra.

Lúc bọn họ nhìn thấy Tần Quân đang tiêu sái luyện thương thì lại đưa mặt nhìn nhau.

- Không hổ là bệ hạ, muộn như vậy rồi mà vẫn còn tu luyện!

- Nói thừa, bệ hạ sắp sửa đột phá Địa Tiên cảnh rồi.

- Chậc chậc, Địa Tiên cảnh, tu vi như vậy mà có thể xưng bá Nam Vực này quả nhiên là tiền vô cổ nhân mà!

- Mau giải tán đi, đừng có quấy rầy bệ hạ tu luyện.

Thiên binh vừa xì xào bàn tán vừa lục tục đi hết.

Qua ngày hôm nay, tin tức Tần Quân nửa đêm còn cố gắng tu luyện liền lan ra nhanh chóng, Tần Quân cũng trở thành mục tiêu của đám người trẻ tuổi.

Dù đã đứng đầu ở Nam Vực rồi nhưng Tần Đế vẫn cố gắng tới như vậy, ngươi dựa vào lý do gì để lười biếng đây?

Thời gian trôi qua.

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào bên trong Thánh Thành.

- Quan Thiên Đại Hội đã sắp tới rồi, chỗ Thánh Hoàng, các ngươi nhất định phải theo dõi thật kỹ, tốt nhất là dò hỏi ra được cách thức mở ra Quan

Thiên Đại Hội.

Trong đại điện, Tần Quân nói với Lưu Bá Ôn, Cửu Linh Nguyên Thánh, sau khi thiên binh vệ và Cửu Lê Ma Binh trở về thì đã không cần Cửu Linh Nguyên Thánh tự mình làm việc nữa.

Lưu Bá Ôn gật đầu, cười nói:

- Đúng rồi, Quan tướng quân hy vọng bệ hạ mang theo Tử Long tiến vào bên trong Quan Thiên Đại Hội, cũng có thể thêm một người giúp sức.

Triệu Vân à?

Tần Quân giật mình, chẳng trách Triệu Vân tới đây mà Quan Vũ lại không tới.

Ngẫm kỹ thì tuổi của Triệu Vân có khả năng còn chưa tới trăm tuổi, nhưng tu vi của gã đã là Địa Tiên cảnh, thiên phú thế này quả thực rất xuất chúng.

Bản thân Quan Vũ tại thiên đình từng nhậm chức nguyên soái coi cửa, sau này lại tới thời cuối Đông Hán trong thế giới Tây Du, cộng dồn tuổi tác lại thì đã bị đá văng ra khỏi hàng ngũ trẻ tuổi rồi, cho nên gã chỉ có thể phái Triệu Vân tới bảo vệ mà thôi.

Bất quá Tần Quân bây giờ còn cần Triệu Vân bảo vệ hay sao?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Tần Quân cũng không cự tuyệt, Quan Thiên Đại Hội chính là việc lớn liên quan tới số mệnh, có thêm một cao thủ trẻ tuổi cũng là chuyện tốt.

Tần Quân bây giờ chính là người đứng đầu nhân tộc ở Nam Vực này, những thiên tài kia chỉ cần đầu óc không bị hỏng thì sẽ không tới kiếm chuyện với Tần Quân.

- Báo ——

Đúng lúc này, một tên thiên binh nhanh chóng chạy vào.

Mười vạn thiên binh đã bị Tần Quân đề cử thành quân thủ vệ của Thánh Hoàng Phong, chỉ thấy tên thiên binh kia đi tới trước mặt Tần Quân, sau

đó quỳ xuống vội vàng nói:

- Bệ hạ, bên ngoài Thánh Thành xuất hiện một đội quân mười vạn người, mỗi người đều có tu vi Hóa Hư cảnh, công bố là Thiên Hà thủy quân tới đây đầu nhập bệ hạ.

- A? Tới nhanh như vậy sao.

Tần Quân vui vẻ nhướng mày.

Lưu Bá Ôn hít sâu một hơi, một nhánh quân đội do mười vạn tu sĩ Hóa Hư cảnh hợp thành?

Trước kia tại sao gã chưa từng nghe nói tới Thiên Hà thủy quân này bao giờ?

- Bá Ôn, Cửu Linh Nguyên Thánh, hai người các ngươi đi xem một chút đi, bọn họ có thể tin được, các ngươi phụ trách an bài đi.

Tần Quân cười nói, hắn bây giờ đương nhiên không thể vì một đội quân mà tự mình ra nghênh đón được, như vậy sẽ mất giá, có trí mưu của Lưu Bá Ôn và thực lực của Cửu Linh Nguyên Thánh tọa trấn ở đây, tin rằng Thiên Hà thủy quân sẽ nhanh chóng dung nhập vào trong Thiên Đình Đại Tần thôi.

- Dạ!

Một người một yêu gật đầu, chắp tay nói, sau đó liền xoay người rời đi.

Tần Quân nhìn về phía bóng lưng rời đi của bọn họ, suy tư một lát liền nhảy lên, bay về phía ngự hoa viên ở trên Thánh Hoàng Phong.

Bên trong ngự hoa viên của Thánh Hoàng Phong, Dịch lão đầu và Sa Ngộ Tịnh đang chuẩn bị.

Trên đất trống ở giữa hoa viên có đặt một cái lô đỉnh, phát ra từng đợt mùi thuốc thơm ngát, Dịch lão đầu lấy lô đỉnh làm trung tâm, sau đó sắp xếp khí cụ trận pháp ở tám phương vị xung quanh, từng cơn gió nhẹ thổi qua, lá cây bay khắp nơi, Tần Quân chậm rãi đáp xuống.

- Chuẩn bị thế nào rồi?

Tần Quân hỏi, còn sáu ngày nữa là tới Quan Thiên Đại Hội rồi, hắn phải tranh thủ đột phá Địa Tiên cảnh trong khoảng thời gian ngắn mới được.

Chỉ cho phép thành công, không được phép thất bại!

- Sắp xong rồi.

Dịch lão đầu vừa làm vừa nói, Tần Quân đứng một bên lẳng lặng nhìn xem.

Sa Ngộ Tịnh thì không ngừng bỏ thêm thiên tài địa bảo ở bên trong lô đỉnh, đều là những bảo vật giá trị xa xỉ, Tần Quân đã là người đứng đầu Nam Vực, việc thu thập thiên tài địa bảo chỉ cần nói một câu là được, không có gì khó hết.

Còn có rất nhiều người chủ động dâng thiên tài địa bảo lên vì muốn nịnh bợ hắn.

Ước chừng một nén nhang sau, Sa Ngộ Tịnh lùi lại phía sau, Dịch lão đầu thì bắt đầu thôi động trận pháp.

Lấy lô đỉnh làm trung tâm, tám phương vị đều cắm một cây cờ đỏ, Dịch lão đầu giơ hai tay lên, trong nháy mắt, linh khí liền tụ tập về đây dày đặc tới mức mắt thường cũng có thể nhìn thấy được, giống như một cỗ lốc xoáy đang xoay quanh, Tần Quân nhìn thấy mà trợn mắt há mồm.

- Ngươi còn biết cả trận pháp sao?

Tần Quân tò mò hỏi.

Dịch lão đầu khoát tay cười nói:

- Người trong giang hồ, biết nhiều một chút cũng không thiệt vào đâu được.

- ….

Tần Quân thầm giơ một ngón giữa cho lão, làm ra vẻ như thế mà cũng

không sợ bị trời đánh à?

- Được rồi, bệ hạ, ngươi có thể nhảy vào được rồi.

Sa Ngộ Tịnh vội thúc giục.

------oOo------

Chương 577: Thiên phạt kinh thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gì chứ?

Nhảy vào trong đó?

Ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía lô đỉnh đang sôi sùng sục kia, không khỏi nuốt nước bọt, hỏi:

- Ngươi đang nói đùa đấy à?

- Cứ yên tâm mà nhảy vào đi, nhiệt độ ở bên trong không cao đâu, chẳng qua là nhìn nó sôi như vậy thôi.

Sa Ngộ Tịnh trấn an hắn.

- Bên trong có cho thêm băng tâm thảo rồi, đây chính là bảo bối ngàn vạn khó cầu đó!

Dịch lão đầu nói với vẻ khinh khỉnh, giống như đang nói, có phải là thằng nhãi nhà ngươi sợ rồi không?

Tần Quân nghe vậy thì cắn răng nhảy lên, bùm một tiếng rơi vào bên trong lô đỉnh.

Lạnh quá!

Vừa mới vào bên trong lô đỉnh thì Tần Quân liền rùng mình run lên, vội vàng vận chuyển công pháp Bất Diệt Thánh Thể.

Tử Hồng Lôi Pháp đã bị hắn vất qua một xó, tuy Bất Diệt Thánh Thể là công pháp luyện thể, nhưng có tâm pháp luyện khí ở đây, cứ rèn luyện linh khí theo như tâm pháp, có thể một mực đột phá, về phần cực hạn của nó là bao nhiêu thì Tần Quân tạm thời cũng không biết được.

Cùng lắm thì đợi sau này gặp được công pháp phù hợp thì lại đổi!

Ầm!

Linh khí và dược lực ập vào trong cơ thể, Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể như bùng nổ, trong nháy mắt, mi tâm của hắn lại xuất hiện đồ văn liệt diễm quỷ dị, ầm một tiếng, long khí màu vàng không thể khống chế mà toát ra bên ngoài cơ thể, xoay quanh trên đỉnh đầu của Tần Quân.

- Đã xong phần của người làm rồi, bây giờ phải xem ý trời.

Dịch lão đầu ngồi xuống đất cười nói.

Lão quay đầu lại nói với Sa Ngộ Tịnh đang đứng kế bên:

- Mấy ngày nay ta sẽ bảo vệ ở nơi này, ngươi nhớ đúng giờ mang rượu thịt đến đây cho ta.

Sa Ngộ Tịnh do dự một lúc liền gật đầu, Dịch lão đầu chính là người mạnh nhất trong số thủ hạ của Tần Quân, ngay cả Cửu Linh Nguyên Thánh cũng không bằng được, cho dù trong lòng Dịch lão đầu thật sự có dị tâm thì gã cũng không thể làm được gì.

Huống hồ gì Tần Quân đã từng nói qua, Dịch lão đầu có thể tin được.

- Địa Tiên Đạo Quả, đạo quả bắt đầu, phân làm cửu phẩm, ngộ được lục phẩm là thiên tài, ngộ được tứ phẩm trở lên thì kinh động thiên hạ, ngộ được nhị phẩm thì thiên tán liên hoa, dị tượng xuất hiện khắp trăm dặm.

Dịch lão đầu lắc đầu ngâm nga, ngữ khí dừng một chút, sau đó nói:

- Ngộ được nhất phẩm, khó mà tưởng tượng nổi…

Năm lão ngộ được Địa Tiên Đạo Quả tứ phẩm, toàn bộ Nam Vực đều trở

nên sôi trào, có thể thấy được phẩm giai của Địa Tiên Đạo Quả quan trọng tới nhường nào.

Ở Nam Vực này, những tu sĩ ngộ được Địa Tiên Đạo Quả lục phẩm trở lên đều cực kỳ hiếm, chỉ cần không chết trẻ thì sau này đột phá Chân Tiên không thành vấn đề gì.

Lại nghĩ tới sự yêu nghiệt của Tần Quân, Dịch lão đầu không khỏi tưởng tượng, không biết tên tiểu tử này có thể ngộ được Địa Tiên Đạo Quả tam phẩm hay không đây?

Nếu như thật sự có thể ngộ được Địa Tiên Đạo Quả tam phẩm thì đúng là nghịch thiên!

Mỗi một phẩm giai của Địa Tiên Đạo Quả đều có chênh lệch rất lớn.

Nhưng tam phẩm khó đến nhường nào. Năm đó lão vì đạt được Địa Tiên Đạo Quả cao một chút liền dốc hết cả tâm sức ra.

Cùng lúc đó, nguyên thần của Tần Quân cũng xuất khiếu, nhanh chóng bay lên trên chín tầng trời, ngẩng đầu nhìn lên thì thấy trời sao lấp lánh che kín trên đỉnh đầu, bên dưới là tầng mây cuồn cuộn, nhìn không thấy điểm cuối.

- Nơi này là….

Trong lòng Tần Quân cảm thấy rung động, đưa mắt nhìn khắp xung quanh, đồng thời cũng nhìn chằm chằm vào hai bàn tay của mình với vẻ không dám tin, nguyên thần của hắn cư nhiên xuất khiếu rồi!

Đây là lần đầu tiên nguyên thần của hắn xuất khiếu, lại còn bay xa tới như vậy.

Ông ——

Ngộ Bồ Đề đột nhiên bay ra từ trong trán của hắn, bay lơ lửng trên đỉnh đầu của hắn, phát ra quang mang sáng rực khiến hắn không thể nào mở mắt ra được.

Đúng rồi!

Địa Tiên Đạo Quả

Tần Quân lập tức nhớ tới nhiệm vụ quan trọng nhất hiện tại của mình, hắn giơ tay bắt lấy Ngộ Bồ Đề, trong nháy mắt, toàn bộ đất trời giống như trở nên bất động, tầng mây dày đặc bên dưới nháy mắt cũng ngừng bay.

- Hống ——

Tiếng rồng ngâm nghe có cảm giác cực kỳ giống tiếng kim loại vang lên giữa không trung, chỉ thấy có một con rồng vàng bốn móng đang nhào lên từ tầng mây, Tần Quân nhìn qua một cái liền nhận ra đó là long khí của hắn.

- Tiếp theo phải làm gì bây giờ?

Tần Quân mờ mịt nhìn khắp xung quanh, Dịch lão đầu và Sa Ngộ Tịnh đều không nói gì hết, chỉ bảo hắn đi vào mà thôi.

Mẹ nó!

Lần này thì toi rồi…

Trong lòng Tần Quân cảm thấy câm nín, chỉ có thể bay khắp nơi, xem xem có tìm được gì hay không.

Nhưng mặc kệ là hắn bay xa tới cỡ nào đi nữa, cũng giống như chỉ xoay quanh một chỗ, cảnh tượng xung quanh nhìn tới đâu cũng thấy giống hệt như nhau.

Hắn thử bay xuống phía dưới, nhưng lúc sắp chạm tới tầng mây thì đột nhiên liền bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn cách, khiến cho hắn càng thêm buồn bực hơn nữa.

Hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía trời sao, hàng vạn ngôi sao lấp lánh, khiến cho người ta muốn trầm mê vào bên trong đó.

- Chẳng lẽ điều ảo diệu ẩn giấu ở phía trên hay sao?

Toàn thân của Tần Quân run lên, nguyên thần không thể khống chế mà

bay lên, giống như bất kỳ lúc nào cũng có thể lún sâu vào biển sao lấp lánh kia.

Đây là cái gì…

Ánh mắt của Tần Quân nhanh chóng bị một điểm tử quang ở bên trong màn sao trời hấp dẫn, đúng lúc này, phía trước đột nhiên xuất hiện từng đạo ảo ảnh.

- Tam hoàng huynh, ta hận ngươi!

Tần Dự với gương mặt tràn ngập vẻ oán độc đang gào lên với Tần Quân, sau lưng là Kiền hoàng đế mặt mũi tràn ngập vẻ tuyệt vọng.

Tần Quân nhướng mày, nhìn ra đây chỉ là ảo giác cho nên không để ý tới, trực tiếp đi xuyên qua bọn họ, tiếp lục bay đi tới.

- Ta sẽ ở dưới cửu tuyền chờ ngươi!

Ngay sau đó, thân ảnh của Ám Kiêu liền xuất hiện, Tần Quân bĩu môi, thứ quỷ gì đây.

Hắn lại tiếp tục bay tới, ảo giác xuất hiện ở bên đường ngày càng nhiều, gần như đều là những người đã chết vì hắn.

Từ đầu hắn còn có thể giữ được bình tĩnh, nhưng càng về sau thì tâm tình càng thêm bực dọc.

- Cút đi hết cho trẫm!

Tần Quân tức giận gầm lên, rồng vàng bốn móng bên dưới giống như cảm ứng được cho nên bay lên, đập vỡ hết những ảo giác kia.

- Chủ nhân…

Đúng lúc này, một đạo thanh âm trẻ con vang lên, Tần Quân nghe thấy thì vô thức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một tên nhóc mặc yếm đỏ đang đứng trên đám mây nhìn về phía hắn.

Bộ dạng của đứa nhóc này chừng bốn năm tuổi, giống như một con búp bê, vẻ mong chờ trên mặt khiến cho người ta nhìn thấy mà đau lòng.

------oOo------

Chương 578: Thiên phạt kinh thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không khỏi nhíu mày, hắn không nhớ rõ đứa nhỏ này, chưa bao giờ gặp qua.

- Chủ nhân.

Đứa nhỏ kia lại tiếp tục kêu lên, hai bàn tay nhỏ bé giơ lên giữa không trung ngoắc Tần Quân, hy vọng hắn có thể đi qua.

- Đinh! Phát hiện thiên linh của Nam Vực Thiên Thế Giới, nếu như túc chủ có thể thu phục chiếm được nó thì túc chủ có thể khống chế được toàn bộ thiên thế giới ở Nam Vực Thiên Thế Giới!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, Tần Quân nghe xong thì hô hấp trở nên dồn dập.

Thiên linh?

Đây chính là tiểu thế giới còn to lớn hơn cả Tần Hoàng Giới, hắn sao có thể không động tâm cho được chứ?

Không đúng!

Tần Quân lại nhíu chặt mày lần nữa, bây giờ hắn đang trùng kích Địa Tiên cảnh, sao có thể xuất hiện thiên linh được?

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống lúc này nghe cũng kỳ cục lắm.

- Hệ thống, nhất định phải thu phục ngay bây giờ à?

Tần Quân hỏi thầm trong lòng.

Nhưng hệ thống cũng không trả lời hắn nữa, giống như vừa rồi là hắn nghe nhầm vậy.

Khiến cho mối nghi ngờ trong lòng Tần Quân lại càng sâu thêm, hắn cắn răng, không đếm xỉa gì tới lời kêu gọi của thiên linh kia, tiếp tục bay tới.

Cùng lúc đó, bên ngoài cũng đã qua ba ngày.

Ầm ầm ——

Trên bầu trời của Thánh Thành đột nhiên có mây đen kéo tới dày đặc, thiên uy mênh mông, khiến cho vô số người ngẩng đầu nhìn lên.

- Thiên kiếp à? Không đúng, sao diện tích lại lớn tới cỡ này kia chứ?

- Ôi trời ạ, Thánh Thành sao có thể xuất hiện lôi vân dày đặc thế này được kia chứ?

- Xảy ra chuyện gì thế này? Lẽ nào có cường giả nào đột phá à?

- Trời sinh dị tượng, tất có yêu nghiệt!

Dân chúng và tu sĩ đều đang bàn tán, người trên đỉnh Thánh Hoàng Phong thì lại càng lo sợ bất an.

Bên trong ngự hoa viên, Dịch lão đầu đang ngồi dưới đất uống rượu cũng mở to hai mắt, mở miệng kinh hô:

- Nhanh tới vậy sao?

Lão biết rõ dị tượng này đại biểu cho điều gì, đại biểu cho Tần Quân đã bắt đầu tiếp xúc với đạo quả rồi.

Lão đã từng giám sát vô số đệ tử đột phá Địa Tiên cảnh, nhanh nhất cũng là sau hai mươi ngày mới bắt đầu tiếp xúc với đạo quả, dẫn tới thiên phạt.

Địa tiên chi ý thật ra chính là lục địa thần tiên.

Thiên đạo sao có thể để cho con người trở thành thần tiên được, cho nên nhất định sẽ giáng thiên phạt xuống, nếu như đột phá thành công thì sẽ được sự tán thành của thiên đạo.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, cùng với một số tướng quân Kim Tiên cảnh đổ lên đều tụ tập tới nơi này.

Nhìn về phía lô đỉnh bị linh khí bao trùm kia, trên mặt của bọn họ đều lộ ra vẻ rúng động, bọn họ đều là người từng trải, nhìn một cái liền biết ngay thiên kiếp này là do Tần Quân dẫn tới, hơn nữa hắn cũng đã bắt đầu tiếp xúc với Địa Tiên Đạo Quả rồi.

Tốc độ kia nhanh tới mức khiến cho người ta suýt xoa.

- Bệ hạ đây là sắp lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả lục phẩm đây mà!

Tông chủ Thánh Tông cảm thán nói.

Na Tra trợn mắt nói:

- Lục phẩm cái gì? Thế này ít nhất cũng sắp trùng kích tứ phẩm ấy chứ!

- Bệ hạ quả nhiên là yêu nghiệt khó gặp, tương lai không thể đo lường được!

Hàn Long La Hán cảm thán nói.

Những người còn lại đều rối rít gật đầu.

Dịch lão đầu ngồi ở phía trước thầm bĩu môi, tứ phẩm á?

Tên tiểu yêu nghiệt này rõ ràng là cao hơn nữa!

…

- Chủ nhân! Chủ nhân! Ngươi không thích ta sao?

Thiên linh mếu máo kêu to, đáng tiếc là Tần Quân vẫn không ngó ngàng gì tới nó như cũ, tiếp tục bay về phía sâu bên trong tinh không.

Ánh mắt của hắn một mực tập trung vào ngôi sao màu tím vô cùng bắt mắt kia, không biết tại sao, hắn luôn có cảm giác ở nơi đó có thứ gì đó đang hấp dẫn hắn.

Rồng vàng bốn móng vẫn đang bay xung quanh hắn, khiến cho hắn thoạt nhìn giống như một vị thần đang bay lên trời.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!...

Tiếng tim đập của Tần Quân ngày càng dồn dập, giống như tiếng trống vang rền, mà đồ văn hình liệt diễm ở mi tâm của hắn thì bắt đầu lay động.

- Trẫm nhất định phải lấy được nó!

Trong mắt Tần Quân vằn vện tơ máu, nhìn về phía ngôi sao màu tìm kia, trong lòng của hắn chỉ có duy nhất một suy nghĩ này mà thôi.

Chỉ là tốc độ phi hành của hắn quá chậm, muốn tới gần ngôi sao màu tím kia, không biết phải tốn bao lâu nữa, có khi là mãi mãi cũng không chừng.

Nhưng hắn không nghĩ tới những chuyện này, chỉ cắm đầu tiếp tục bay về phía trước.

Hắn có thể cảm giác được, đó chính là Địa Tiên Đạo Quả của hắn!

Không biết đã bay bao lâu, Tần Quân cảm giác mình vẫn cách ngôi sao tím kia vô cùng xa vời.

Tựa như hắn vĩnh viễn cũng không thể chạm tới ngôi sao kia, cảm giác này khiến cho Tần Quân cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

- Nếu như cứ tiếp tục như vậy thì chẳng phải là sẽ bỏ lỡ Quan Thiên Đại Hội hay sao?

Trong lòng Tần Quân loạn như ma, một khi bỏ lỡ thì hắn sẽ bị hệ thống cưỡng chế giảm xuống năm cấp, tới lúc đó, hắn sẽ từ Địa Tiên cảnh giảm xuống tới Hóa Hư cảnh.

Mẹ nó chứ!

Chỉ nghĩ thôi cũng thấy cuộc đời chỉ còn một màu đen tối rồi!

Trong lòng Tần Quân có thể nói là ngũ vị tạp trần, nhưng bây giờ hắn cũng biết rõ là không thể nào lùi bước được nữa, chỉ có thể vùi đầu tiếp tục bay về phía trước.

…

Không biết lại tiếp tục bay thêm bao lâu, có lẽ chỉ là một phút đồng hồ, cũng có thể chính là trải qua một phen biển cạn hóa nương dâu.

Ý thức của Tần Quân cũng bị sự buồn tẻ cô độc của thời gian biến thành tuyệt vọng, mơ hồ, hắn cũng đã quên đi suy nghĩ ban đầu của mình, quên đi luôn cả Quan Thiên Đại Hội.

Hắn quên mất vì sao mà mình phải bay về phía trước, chỉ biết máy móc bay tới chỗ ngôi sao màu tím kia mà thôi.

- Sao ngươi phải chấp nhất như vậy làm gì?

Một đạo thanh âm quỷ dị đột nhiên vang lên trong đầu của Tần Quân.

- Ta… ta chỉ muốn lấy được nó…

Tần Quân ngơ ngác lẩm bẩm, đồ văn liệt diễm trên trán cũng lay động, giống như đang hừng hực thiêu đốt.

- Hống ——

Rồng vàng bốn móng khàn giọng gầm lên, giống như muốn đánh thức Tần Quân.

- Sao ngươi lại muốn lấy được nó?

Đạo thanh âm kia lại ép hỏi lần nữa, ngữ khí lại càng có cảm giác áp bách hơn so với lúc trước, giống như muốn ép cho Tần Quân phát điên vậy.

Tần Quân im lặng, trên mặt tràn ngập vẻ mờ mịt.

Ầm!

Trong đầu óc của hắn nổ mạnh, đau đớn kịch liệt khiến cho hắn ôm đầu hét lên, khiến cho rồng vàng bốn móng giật mình cũng bay loạn theo.

------oOo------

Chương 579: Tử Vi Đế Tinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, ma khí trong cơ thể của Tần Quân đột nhiên tản ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một ma ảnh khổng lồ, giống như ma thần đang ngạo nghễ đứng ở sau lưng Tần Quân, bễ nghễ tinh không.

- Ta muốn có được nó… trẫm muốn có được nó!

Tần Quân mặt mày dữ tợn tức giận gầm lớn, thần chí của hắn nháy mắt liền tỉnh táo trở lại.

Hắn tới đây để lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả, hắn đơn thuần chỉ muốn truy tìm hoàng tọa mạnh nhất!

Trong nháy mắt, ma ảnh sau lưng đột nhiên vươn tay chộp tới chỗ ngôi sao màu tím kia, toàn bộ tinh không đều rung lên, ngôi sao màu tím kia giống như bị một cỗ lực lượng vô hình lôi kéo, nhanh chóng bay về phía Tần Quân.

Ầm ầm ——

Ngôi sao tím kia càng ngày càng lớn, càng ngày càng tới gần Tần Quân, tốc độ phi hành nhanh tới mức mang tới cảm giác áp bách không thể tưởng, dù là Tần Quân thì trong lòng cũng không khỏi cảm thấy hoảng sợ.

Nhưng nghĩ tới hắn bây giờ đang ở trạng thái nguyên thần, tất cả cảnh tượng trước mắt rất có thể đều là ảo ảnh, hắn liền to gan hơn một chút.

Dũng sĩ chân chính phải có can đảm đối mặt với ánh sao đang lao tới!

- Địa Tiên Đạo Quả của trẫm, tới đây đi!

Tần Quân điên cuồng cười nói, tuy rằng lúc trước hắn không hiểu gì nhiều về Địa Tiên Đạo Quả, nhưng không hiểu tại sao, hắn cảm giác ngôi sao màu tím kia chính là Địa Tiên Đạo Quả của hắn.

Ngôi sao màu tím kia bay tới cực nhanh, ven đường đi không biết đã đụng nát bao nhiêu ngôi sao, lao tới với thế không thể đỡ nổi.

Rất nhanh liền bay tới cách Tần Quân không tới mười dặm, ở trước mặt nó, Tần Quân nhỏ bé giống như một hạt cát, căn bản không thể nhìn thấy toàn bộ của nó, giống như trời sập xuống một khoảng vậy.

- Tới đây đi!

Tần Quân điên cuồng kêu lên, ầm một tiếng, ngôi sao kia liền ập tới, đụng cho hắn và ma ảnh kia biến mất không thấy tăm hơi đâu.

Trong nháy mắt, Tần Quân chỉ cảm thấy giống như trời đất xoay vần, mở mắt ra lần nữa thì phát hiện mình vẫn ở bên trong lô đỉnh như cũ, dược thủy sôi sùng sục vốn cao không tới cổ của Tần Quân, lúc này lại cạn xuống chỉ tới mông của hắn.

Ở bên ngoài trận pháp xung quanh lô đỉnh, mấy người Dịch lão đầu, Sa Ngộ Tịnh, Na Tra đều hồi hợp nhìn về phía lôi vân cuồn cuộn ở giữa bầu trời, đưa mắt nhìn lại, toàn bộ ngự hoa viên có gần một trăm người đang đứng, đều là thân tín của Tần Quân, hoặc là quan lớn của Thiên Đình Đại Tần, ngay cả Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng cũng đứng trong số đó.

- Bệ hạ, không có việc gì chứ?

Du Phượng Hoàng kéo tay Đát Kỷ, hỏi với vẻ lo lắng.

Thế nhưng thiên phạt ở trên không trung của Thánh Thành vẫn cứ một mực vần vũ ở nơi đó, thiên uy phát ra từ trong đó, ngay cả Dịch lão đầu cũng phải mướt mồ hôi lạnh.

- Nếu như thiên phạt này đánh xuống thì toàn bộ Thánh Thành đều sẽ bị hủy ngay lập tức, rốt cuộc là tên tiểu tử này lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả gì đây….

Dịch lão đầu nơm nớp nghĩ tới, năm đó lão lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả tứ phẩm cũng không dẫn tới thiên phạt mạnh cỡ này.

Phải biết rằng đây chỉ mới là Hóa Hư cảnh đột phá Địa Tiên cảnh mà thôi, nhưng thiên phạt hắn dẫn tới lại khiến cho siêu cấp cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ như lão cũng phải cảm thấy sợ hãi, có thể thấy được Địa Tiên Đạo Quả mà Tần Quân lĩnh ngộ được bất phàm tới nhường nào.

Cùng lúc đó, một ngôi sao băng màu tím đang lao vun vút xuống với tốc độ khủng bố từ trên trời, hỏa tinh bắn ra khắp bốn phía, liệt diễm bao phủ toàn bộ ngôi sao màu tím kia.

Tây Vực, bên trong một phật tự huy hoàng.

Một kim phật thân cao tới mười trượng đang ngồi niệm kinh, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, ánh mắt xuyên thấu qua đỉnh phật tử, nhìn qua một cái liền thấy được ngôi sao băng màu tím đang xẹt qua bầu trời kia.

- Tử Vi Đế Tinh hạ phàm, khí vận hoàng giả sắp xuất thể rồi…

Kim phật to lớn kia thì thào tự nói, ngài chính là cường giả khủng bố xưng bá Tây Vực gần đây, được Phật Môn Tây Vực tôn xưng là Phật Tổ, pháp danh Như Lai.

…

Bên trong đại dương mênh mông vô bờ, có một hòn đảo nhỏ lơ lửng được dựng nên từ một bộ xương rồng khổng lồ, trên đảo có một tên nam tử mặc áo đen đang ngồi xếp bằng luyện công, gã đột nhiên mở to hai mắt, trong mắt bắn ra hai đạo tinh quang khiến cho người khác sợ hãi, gã ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, vừa hay nhìn thấy ngôi sao băng màu tím kia đang xẹt qua bầu trời.

- Tử Vi Đế Tinh, sao có thể…. Đương thế cư nhiên còn có loại yêu nghiệt cỡ này sao?

Nam tử hắc bào giật mình bật thốt, thân thể cũng khẽ run rẩy.

Gã chính là bá chủ của đại dương mênh mông này, nếu như để người khác nhìn thấy bộ dạng thất thố giật mình của gã thì nhất định sẽ oanh động

khắp nơi.

….

Trên vùng đất khô cằn độc một màu đỏ sẫm, núi lửa nối liền, không hề có thực vật, đại địa bị từng dòng dung nham xen kẽ bao phủ.

Bùm một tiếng!

Bên trong một dòng sông dung nham nóng bỏng đột nhiên có một đạo thân ảnh nhảy ra, đạo thân ảnh toàn thân bị dung nham nóng chảy bao phủ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy được dung mạo đại khái của gã, gã mở to hai mắt nhìn vào ngôi sao băng màu tím vừa xẹt qua bầu trời, lẩm bẩm:

- Không biết bao nhiêu vạn năm rồi, rốt cuộc lại có thể nhìn thấy Tử Vi Đế Tinh giáng trần một lần nữa….

- Thiên hạ sắp đại loạn rồi, đám người cao cao tại thượng kia sợ là không thể ngồi yên được nữa.

- Chậc chậc, sắp có đại kiếp nạn giáng xuống rồi sao?

Bóng người nham thạch kia lầm bầm một lúc, đợi tới lúc ánh sao băng kia biến mất giữa không trung, gã vẫn còn đứng đó suy tư.

…

Ngôi sao băng màu tím kia xuất hiện khiến cho rất nhiều lãnh thổ và hải dương sôi trào.

Phàm là những kẻ có địa vị cao hoặc là kiến thức rộng rãi thì đều có thể nhìn ra, ngôi sao băng màu tím kia chính là Tử Vi Đế Tinh.

Sở dĩ gọi nó là đế tinh, chính là bởi vì nó đại biểu cho hoàng đế.

Tử Vi Đế Tinh chỉ thừa nhận hoàng đế, mà hoàng đế do nó thừa nhận thì đều là những nhân vật kinh thiên động địa.

Bên kia, toàn bộ Thánh Triều đều rung động, tất cả phi đảo đều kịch liệt rung chuyển, giống như Nam Vực Thiên Thế Giới có thể sụp đổ bất kỳ lúc

nào.

- Đạo quả tứ phẩm… kinh thiên hạ!

Dịch lão đầu giật mình kêu lên, lập tức khiến cho toàn trường xôn xao.

Trong lịch sử cả vạn năm của Thánh Triều không có bất kỳ người nào từng lĩnh ngộ được đạo quả tứ phẩm, cho nên đối với bọn họ mà nói, đạo quả tứ phẩm chính là truyền thuyết, căn bản không hề tồn tại.&

------oOo------

Chương 580: Khí vận hoàng giả

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng một màn trước mắt này khiến cho bọn họ cảm thấy không dám tin, toàn độ Thánh Triều đều rung chuyển, hơn nữa bọn họ đều có thể cảm giác được trung tâm của chấn động này tới từ chỗ Tần Quân.

Đúng lúc này, lôi vân cuồn cuộn phía trên không của Thánh Thành đột nhiên có vô số hoa sen rơi xuống, thánh khiết thần thánh, vô cùng xinh đẹp.

- Đạo quả nhị phẩm! Thiên tán liên hoa! Cái đệch! Đệch đệch đệch đệch!

Dịch lão đầu giật mình kêu lớn, thậm chí còn buột miệng dùng từ chửi tục học được từ chỗ Tần Quân.

Địa Tiên Đạo Quả nhị phẩm?

Tất cả mọi người nghe thấy lời nói của Dịch lão đầu đều cảm thấy tim đập thình thịch, thậm chí còn cho rằng mình vừa nghe nhầm.

Nếu như lời này là do người khác nói thì bọn họ nhất định sẽ cười khẩy một cái, nhưng Dịch lão đầu chính là Ma Hoàng của Nam Vực một vạn năm trước, mạnh tới không còn thiên lý, có trời mới biết lão đã leo lên tới độ cao nào.

Hoa sen bay ra từ bên trong thiên phạt càng lúc càng nhiều, cũng bay ra khắp bốn phương, toàn bộ người trong Thánh Thành chỉ cần ngẩng đầu lên nhìn là có thể thấy được vô số hoa sen bay lất phất trên không trung, phạm vi hãy còn đang tiếp tục lan rộng ra.

- Quả thực là Địa Tiên Đạo Quả nhị phẩm…

Tiếng tim của Dịch lão đầu đập dồn dập như trống trận, tuy rằng lúc trước lão đã từng đoán trước được Địa Tiên Đạo Quả mà Tần Quân đạt được nhất định sẽ cao hơn tứ phẩm, nhưng không ngờ tiểu tử này trực tiếp lĩnh ngộ được Địa Tiên Đạo Quả nhị phẩm!

Thật là quá trâu bò!

Dịch lão đầu lúc này mới hiểu được vì sao Cơ Vĩnh Sinh lại lựa chọn Tần Quân làm người kế thừa, thiên phú cỡ này quả thực là vô địch.

Ít nhất lão chưa từng nghe nói tới ở Nam Vực có người có thể lĩnh ngộ được Địa Tiên Đạo Quả nhị phẩm lúc đột phá Địa Tiên cảnh hết, ngay cả tam phẩm cũng chỉ là nghe nói mà thôi, Địa Tiên Đạo Quả tứ phẩm đã là đỉnh phong ở Nam Vực rồi.

Đương nhiên lão không tính luôn cả thời kì Thánh Đình thượng cổ, thời đại đó thì không cách nào đánh giá được.

Ầm ầm ——

Lôi vân cuồn cuộn phát ra tiếng sấm rền khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi, giống như lôi thần đang giận dữ gầm thét vậy.

Lúc này, toàn bộ Nam Vực, vô luận là nhân tộc hay là yêu tộc đều có thể cảm nhận được uy áp khổng lồ này.

Một ngọn núi khổng lồ cao hơn ngàn trượng rung chuyển kịch liệt, khiến cho Ngưu Ma Vương đang tĩnh dưỡng ở bên trong vội vàng bay ra ngoài, gã hoảng hốt ngẩng đầu nhìn lên trời, miệng lẩm bẩm:

- Xảy ra chuyện gì thế này?

Một giây sau gã liền trợn to cặp mắt trâu của mình, chỉ thấy một đạo lưu

tinh màu tím khổng lồ bay tới từ trên không trung, đang lao vùn vụt tới Nam Vực, người nào nhìn thấy đều có thể cảm giác được khí thế nghiền nát mọi thứ của nó.

Dù là người có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh như Ngưu Ma Vương cũng bị dọa thiếu chút nữa đái trong quần.

- Đây là thứ gì thế này!

Ngưu Ma Vương giật mình kêu lên, vô thức xoay người bỏ chạy, gã còn tưởng rằng Nam Vực sẽ bị viên lưu tinh màu tím này đập vỡ.

Tử Vi Đế Tinh lấy xu thế không thể ngăn cản lao tới Nam Vực.

Nam Vực Thiên Thế Giới nằm ở trên không trung của Nam Vực, nhưng tu sĩ Thái Ất Kim Tiên cảnh đổ xuống đều khó mà cảm ứng được sự tồn tại của Nam Vực Thiên Thế Giới.

Nhưng Tử Vi Đế Tinh cũng trực tiếp đập bể ra một lỗ hổng không gian.

Ầm ——

Tất cả phi đảo trong Nam Vực Thiên Thế Giới đều rung chuyển mấy cái thật mạnh, ngẩng đầu nhìn lên thì tất cả mọi người đều ồ lên.

Chỉ thấy bầu trời bị xé ra thành một lỗ hổng cực lớn, Tử Vi Đế Tinh lớn tới mức khó mà đánh giá nổi đang cấp tốc bay về phía Thánh Thành, liệt diễm quanh thân khiến cho nó thoạt nhìn giống như một mặt trời màu tím bị rơi xuống trần gian, khiến cho người ở trong Thánh Triều, không khỏi cho rằng đây là trời sập.

- Trời ạ! Đó là thứ gì thế này!

- Ta đang nằm mơ đúng không…

- Hí —— Rốt cuộc là đang có chuyện gì xảy ra đây…

- Tiêu rồi! Nam Vực Thiên Thế Giới sụp đổ thì chúng ta chết chắc rồi!

- Đây là ngôi sao gì thế này, sao lại lớn như vậy!

Vô số người hoảng sợ kêu la, khủng hoảng bắt đầu lan rộng, tuyệt vọng bao trùm.

Trên đỉnh Thánh Hoàng Phong, Dịch lão đầu hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lên, những người còn lại cũng như vậy, mặc dù có lôi vân cuồn cuộn che khuất, nhưng bọn họ đều có thể nghe thấy tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc, cảm nhận được uy áp đè nặng trực tiếp lên linh hồn.

- Chẳng lẽ…

Dịch lão đầu trừng to mắt, Cửu Linh Nguyên Thánh cũng há hốc mồm, bọn họ còn như vậy thì huống hồ gì là những người khác?

Tử Vi Đế Tinh trực tiếp đánh tan lôi vân thiên phạt đang bao trùm trên không trung của Thánh Thành!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người rốt cuộc cũng thấy rõ thứ đang lao tới là gì, chính là một ngôi sao màu tím còn lớn hơn cả Thánh Thành, Thánh Thành có thể chứa được hơn một ngàn vạn người, ở trước mặt Tử Vi Đế Tinh lại vô cùng nhỏ bé, chênh lệch giống như trái đất và mặt trời vậy.

Lúc này, tất cả mọi người đều đơ ra, đầu óc ngừng hoạt động, ngay cả Dịch lão đầu cũng đần mặt ra.

Bọn họ thậm chí còn không kịp phản ứng lại.

Ở trước mặt Tử Vi Đế Tinh, nhân tộc yếu ớt tới nhường nào, cho dù là người đã đạt tới Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ như Dịch lão đầu cũng cảm thấy tuyệt vọng.

Ngay tại lúc Tử Vi Đế Tinh sắp đụng nát Thánh Thành thì nó đột nhiên biến mất dạng, hoặc là nói nó đột nhiên thu nhỏ lại thành một đốm sáng màu tím với đường kính không tới một mét, bay thẳng về phía Thánh Hoàng Phong.

Ầm!

Tử Vi Đế Tinh trực tiếp rơi vào bên trong ngự hoa viên, đáp trúng đỉnh đầu của Tần Quân, trong nháy mắt liền phát ra ánh sáng chói mắt, lô đỉnh

trực tiếp nổ tung.

- A a a a a ——

Tần Quân gầm lên điên cuồng, chấn động nhân tâm.

Trong khung cảnh mơ hồ, tất cả mọi người ẩn ẩn có thể nhìn thấy thân ảnh của Tần Quân ở bên trong luồng ánh sáng cực mạnh kia, giống như một vị thiên thần vậy.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Tử Vi Đế Tinh đạo quả!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được danh xưng khí vận hoàng giả!

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh!

- Đinh! Túc chủ nhận được phần thưởng một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần rút thăm may mắn!

Bốn đạo thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên liên tục trong đầu của Tần Quân, lúc này Tần Quân cũng không thể nào nghĩ tới phần thưởng của hệ thống được nữa.

Hắn chỉ cảm thấy thân thể giống như đang phát nổ vậy.

Một cổ lực lượng cường đại trước nay chưa từng có đang tuôn trào từ trong cơ thể của hắn, linh lực trong cơ thể đang chuyển hóa thành pháp lực với tốc độ nhanh tới mức khó mà tin nổi.

------oOo------

Chương 581: Thác Tháp Thiên Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta thừa nhận ngươi chính là Tử Vi Đế Tinh chi chủ!

Thanh âm quỷ dị lúc trước đã từng chất vấn Tần Quân lại vang lên một lần nữa, lần này cũng vô cùng bá đạo và uy nghiêm, giống như thần hoàng cửu

thiên đang tuyên thệ, khiến cho tâm thần của Tần Quân rung động.

Cường quang dần dần biến mất.

Tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối vào Tần Quân đang lơ lửng giữa không trung, lúc này Tần Quân đang ngẩng đầu, khiến cho người ta không thể nhìn rõ gương mặt của hắn, nhưng mọi người đều có thể cảm giác được khí tức của hắn.

Địa Tiên cảnh nhất trọng!

Đột phá thành công rồi!

Hơn nữa, khí tức của hắn cũng cường đại hơn những tu sĩ Địa Tiên cảnh nhất trọng bình thường khác, thậm chí có thể so với Địa Tiên cảnh tứ trọng!

Tần Quân chậm rãi mở mắt ra, nhìn vào lôi vân thiên phạt đã bị đánh tan ra ở trên không trung của Thánh Thành, đồ văn liệt diễm ở giữa mi tâm của hắn nhanh chóng biến thành màu tím, ngay cả con ngươi của hắn cũng biến thành màu tím, nếu như có thể nhìn gần hơn thì sẽ phát hiện đồng tử của hắn giống hệt như Tử Vi Đế Tinh vậy.

Lúc này, trên mặt của hắn tản mát ra loại khí phách trầm ổn như thượng cổ đế vương.

- Thật cường đại …

Tần Quân giơ tay phải lên, nhìn về phía văn lộ trên tay của mình, hắn thì thào tự nói, thanh âm rất khẽ, nghe không ra bất kỳ cảm xúc gì.

- Bệ hạ…

Đát Kỷ lo lắng khẽ gọi, Tần Quân nghe thấy liền xoay người lại nhìn xuống chỗ bọn họ.

Đối mặt với đôi mắt màu tím của hắn, ngoại trừ mấy người Cửu Linh Nguyên Thánh, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga và Dịch lão đầu ra thì tất cả đều hoảng sợ cúi đầu, không dám đối mặt nữa.

Bọn họ đều cảm giác được Tần Quân giống như đã thay đổi hoàn toàn khác.

Hoàng uy trên người tăng lên gấp trăm lần so với trước kia, nhất là đôi mắt của hắn, dường như có thể nhìn thấu tâm linh của bọn họ.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân nói thầm trong lòng, muốn mượn may mắn đột phá này để triệu hoán được Thần Ma cường đại về!

Hy vọng hệ thống sẽ không khiến hắn thất vọng!

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma…

Nghe thanh âm nhắc nhở tuyệt vời của hệ thống, Tần Quân chậm rãi đáp xuống, hai chân chạm đất không hề phát ra một tiếng vang nào.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng và Chúc Nghiên Khanh vội vàng chạy lên, những người còn lại cũng theo sát phía sau.

- Trời ạ, Địa Tiên Đạo Quả nhị phẩm quả nhiên bất phàm!

Dịch lão đầu đánh giá Tần Quân từ đầu tới chân, xong liền xuýt xoa nói, ở nơi này, chỉ có lão là có thể nhìn rõ những biến hóa của Tần Quân nhất.

Quả thực là thoát thai hoán cốt, không hề nói quá chút nào.

- Bệ hạ, ngươi có sao không?

Đát Kỷ lo lắng hỏi han.

Chúc Nghiên Khanh và Du Phượng Hoàng đều siết chặt góc áo của Tần Quân.

- Trẫm rất ổn.

Tần Quân mỉm cười nói, chỉ là liệt diễm màu tím ở mi tâm cũng không rút đi, đồng tử vẫn là hai viên Tử Vi Đế Tinh như trước.

Tần Quân ở trạng thái này nhìn qua có vẻ vô cùng thần dị, ba nàng nhìn thấy mà trong mắt liên tục lóe lên dị sắc.

Những người còn lại đều lục tục lên tiếng chúc mừng Tần Quân đột phá Địa Tiên cảnh, chỉ đột phá Địa Tiên cảnh thôi mà có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, bọn họ mới thấy lần đầu, nhất là khi Tử Vi Đế Tinh giáng xuống khi nãy, khiến cho bọn họ cảm thấy tuyệt vọng cùng cực.

- Ngôi sao màu tím khi nãy đâu rồi?

Hồng Hài Nhi tò mò hỏi, đường kính của ngôi sao màu tím khi nãy lớn tới mức nó cũng không thể nào ước lượng ra được, sao đột nhiên lại thu nhỏ lại rồi chui vào trong đỉnh đầu của Tần Quân được thế này?

Những người còn lại cũng rất tò mò, nhưng lại không dám làm càn dò hỏi Tần Quân, chỉ có thể nhịn xuống.

- Cũng không rõ nữa, trẫm còn phải cảm nhận sự bất phàm của Địa Tiên cảnh đã.

Tần Quân phất tay cười nói, sau đó lại hỏi sang chuyện khác:

- Quan Thiên Đại Hội đã bắt đầu chưa?

- Vẫn chưa tới, phải ngày mốt mới bắt đầu.

Lưu Bá Ôn vội vàng trả lời.

Mới chỉ qua có ba ngày thôi sao?

Tần Quân há hốc mồm, hắn còn tưởng rằng đã qua mấy tháng hay mấy năm luôn rồi ấy chứ.

Nhưng hắn cũng không lấn cấn nhiều ở việc này, nếu được như vậy thì không còn gì bằng.

- Trẫm hồi cung trước đã!

Tần Quân không thể chờ được nữa, vội vàng muốn dò xét điều ảo diệu của Địa Tiên cảnh, nói xong hắn liền bay về phía thánh cung, Đát Kỷ, Du

Phượng Hoàng và Chúc Nghiên Khanh cũng vội vàng đuổi theo hắn.

Dịch lão đầu quét mắt nhìn tất cả mọi người một cái, trầm giọng nói:

- Chuyện hôm nay, không thể để lộ ra ngoài!

Đạo quả nhị phẩm kinh thiên hạ, nếu như để cho người đời biết rõ Tần Quân lĩnh ngộ được đạo quả nhị phẩm thì tuyệt đối sẽ dẫn tới vô số phiền toái, một khi Tần Quân không thuận theo thì rất có thể sẽ bị người khác xem như cái đinh trong mắt.

Nếu như thiên tài đạo quả nhị phẩm có thể phát triển lên thì tuyệt đối là kẻ vô pháp vô thiên, huống hồ chi Tần Quân lại là Tử Vi Đế Tinh, khí vận hoàng giả, người như vậy, dùng đầu gối để nghĩ cũng biết là sẽ không nghe theo quản giáo.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thác Tháp Thiên Vương Lý Tịnh, tới từ Tây Du Ký…

Ngay tại lúc Tần Quân đang phi hành thì thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, hắn nghe xong liền ngẩn người.

Thác Tháp Thiên Vương Lý Tịnh…

Sao lại triệu hoán trúng gã cơ chứ.

Liệu có xảy ra xung đột gì với Na Tra hay không đây?

- Đưa bảng thuộc tính của Lý Tịnh ra đây!

Tần Quân vội vàng nói, Lý Tịnh chính là đại nguyên soái trừ ma của Thiên Đình, dưới trướng có vô số cường giả, Na Tra và Cửu Linh Nguyên Thánh cũng nằm dưới trướng của gã, tuy rằng bị Tôn Ngộ Không đánh bầm dập, nhưng trong chuyến đi tây thiên cũng dốc không ít sức lực.

Rất nhanh, bảng thuộc tính của Lý Tịnh liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

- Lý Tịnh, tới từ thế giới Tây Du Ký.

- Thân phận: Thần tộc!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng!

- Công pháp: Nguyên Thần Quyết!

- Pháp bảo: Linh Lung Bảo Tháp! Trừ Ma Kiếm!

- Độ trung thành: 95 (cao nhất là 100)!

Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng?

Tần Quân trừng to hai mắt, sau đó thầm hỏi trong lòng:

- Lý Tịnh mạnh tới như vậy sao?

- Đương nhiên, bằng không thì không thể nào áp chế được Na Tra, mặc dù Linh Lung Bảo Tháp rất lợi hại, nhưng cũng cần phải có pháp lực trụ cột chèo chống chứ.

Hệ thống giải thích, sau đó ngừng một chút mới nói tiếp:

- Hiểu lầm của túc chủ đối với hắn có thể là bởi vì hắn tiễu trừ Hoa Quả Sơn thất bại, nhưng lúc đó Tôn Ngộ Không đã vượt xa Thái Ất Tán Tiên cảnh, Lý Tịnh không bị giết đã là may rồi.

Tần Quân giật mình, không phải vì Lý Tịnh quá yếu mà là do Tôn Ngộ Không quá mạnh!

------oOo------

Chương 582: Thác Tháp Thiên Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

May mắn hắn triệu hoán được Lý Tịnh ở trong Tây Du Ký, nếu như là Lý Tịnh ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa thì phỏng chừng còn không trấn áp nổi Na Tra.

Ít nhất thì ở Tây Du Ký, Na Tra và Lý Tịnh cũng không có mâu thuẫn gì lớn.

- Tiếp tục triệu hoán! Cơ hội triệu hoán lần trước trẫm còn chưa dùng!

Tần Quân tiếp tục phân phó.

Lần này đột phá xem như nhận được khá nhiều phần thưởng, khiến cho hắn vô cùng hài lòng, tùy tiện triệu hoán một cái liền triệu hoán được cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, khiến cho tâm tình của hắn vô cùng tốt.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma….

Nương theo thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân đi vào bên trên quảng trường ở phía trước thánh cung.

Tâm thần của hắn vừa động, long khí ùa ra, so với lúc trước thì trông càng sống động hơn, thậm chí có thể thấy rõ mỗi một cái vẩy của nó.

Rồng vàng bốn móng cao gần trăm trượng, bay lượn trên đỉnh đầu của Tần Quân, đuôi rồng quanh quẩn quanh người của Tần Quân, khí phách phi phàm.

Tần Quân tiện tay nhấn một cái trên mặt đất, rồng vàng bốn móng liền trực tiếp kêu lớn một tiếng nhào xuống, ầm một tiếng, đá vụn bay loạn, bụi đất bốc lên cao mấy trăm trượng, thậm chí không ít nơi trên Thánh Thành có thể nhìn thấy được rõ ràng.

Sau đó Tần Quân lại lấy Ngân Long Tru Hồn Thương ra, bắt đầu luyện thương pháp, tốc độ của hắn nhanh hơn gấp mấy lần so với trước khi đột phá, thân hình qua lại ở trên quảng trường, giống như từng đạo tàn ảnh, trường thương đâm ra, thanh âm nổ đùng đùng vang lên không dứt.

Ba người Đát Kỷ vừa mới tới nơi đứng ở góc quảng trường nhìn về phía thân ảnh của Tần Quân, trên gương mặt xinh đẹp đều lộ ra vẻ rung động.

Chỉ riêng thương phong thôi cũng khiến cho gương mặt của các nàng cảm thấy rát buốt, không ngờ sau khi đột phá Địa Tiên cảnh, Tần Quân lại mạnh tới cỡ này.

Trong đó có Đát Kỷ là tâm tình phức tạp nhất, lần đầu tiên nàng gặp Tần Quân thì hắn chỉ mới là luyện khí cảnh mà thôi, không ngờ chưa tới một năm hắn đã vượt qua nàng.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy thì e là ta sẽ không xứng với hắn nữa.

Đát Kỷ u sầu thầm nghĩ, dù sao thì nàng cũng là hoàng hậu, nhớ tới Hằng Nga, tâm tình của nàng liền trở nên phức tạp.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, tới từ Tây Du Ký.

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống lại vang lên lần nữa, khiến cho Tần Quân không khỏi dừng lại.

Cư nhiên lại là Tây Du Ký!

Bất quá Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ cũng không tệ, tuy rằng thực lực không cao, nhưng thần thông lại cao, hắn vội vàng dừng lại, để cho hệ thống đưa bảng thuộc tính của Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ ra cho hắn xem.

- Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ, tới từ Tây Du Ký.

- Thân phận: Thần tộc!

- Tu vi: Thiên Tiên cảnh nhị trọng!

- Công pháp: Thiên Khí Pháp!

- Thần thông: Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ!

- Độ trung thành: 98 (Cao nhất là 100)!

Thiên Tiên cảnh nhị trọng?

Yếu như gà thế này!

Bất quá hai lần triệu hoán hôm nay đều được độ trung thành khá cao, cũng khiến cho Tần Quân khá cao hứng.

Tuy rằng tu vi có phần thấp, nhưng Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ có thể dùng để quản chế kẻ thù hoặc là ở thế gian, tác dụng không hề thua kém gì cường giả Kim Tiên cảnh.

Tâm tình của Tần Quân đang rất tốt, liền mỉm cười với ba người Đát Kỷ ở đằng xa, sau đó tiếp tục luyện thương, thậm chí sau cùng còn lấy Thất Tinh Kiếm ra, tay trái cầm Thất Tinh Kiếm, tay phải cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, khí thế vô cùng hung mãnh.

…

Tin tức Tần Đế đột phá Địa Tiên cảnh lan ra với tốc độ nhanh như vũ bão, nhưng phần lớn mọi người vẫn quan tâm tới Tử Vi Đế Tinh xuất hiện ngày hôm đó hơn.

- Trời giáng tử tinh, Tần Đế đột phá Địa Tiên, chẳng lẽ hai việc này có liên quan gì tới nhau?

- Nhất định là có rồi! ngôi sao màu tím kia rõ ràng là bay về phía Thánh Hoàng Phong mà!

- Chà chà, nghe nói Địa Tiên Đạo Quả mà Tần Đế lĩnh ngộ được có phẩm giai rất cao, thậm chí còn phá vỡ kỷ lực của Thánh Triều nữa.

- Thật hay giả đó?

- Nói nhảm, trong lịch sử này, còn có Tần Đế thứ hai à?

Mấy ngày nay Cửu Lê Ma Binh và Thiên Hà thủy quân càn quét, toàn bộ Nam Vực Thiên Thế Giới đều triệt để thuộc về Tần Quân, cho nên tin tức lan ra khắp Thánh Thành vô cùng nhanh.

Tần Đế đột phá Địa Tiên cảnh, có nghĩa là biểu hiện của hắn ở Quan Thiên Đại Hội sẽ càng thêm xuất sắc.

Đám thiên tài biết được tin tức này xong đều vô cùng đau đớn, mẹ nó, ngươi đã là người đứng đầu ở Nam Vực rồi, tại sao còn muốn cướp đoạt danh tiếng của đám thiên tài bọn ta làm gì?

Còn để cho người ta sống nữa hay không!

Quan Thiên Đại Hội ngày càng tới gần, những thiên tài căm hận Tần Quân cũng chỉ có thể dốc sức tu luyện, bây giờ trừ phi là bọn họ bị ngu mới đi đối nghịch với Tần Quân.

Dưới tầng chót của Thánh Hoàng Phong, trong thiên lao.

Na Tra ngồi trên mặt đất, trên mặt đầy vẻ không kiên nhẫn, nhìn về phía Thánh Hoàng ngồi bệch ở nơi đó như một xác chết, trong lòng của y cảm thấy bực bội muốn chết, cảm thấy giống như sắp có chuyện không may kéo tới.

- Ngày mai chính là Quan Thiên Đại Hội rồi, nếu như ngươi còn muốn sống thì phải thành thành thật thật làm việc, bằng không thì người và Thánh Cơ cùng với Thái Tử Cầm và đám hoàng tử khác đều phải chết.

Na Tra trầm giọng quát.

Bọn họ đã hiểu, cần phải có Thánh Hoàng tự mình mở ra Quan Thiên Đại Hội mới được, theo như lời của Thánh Quan đã nói lúc trước thì Quan Thiên Đại Hội chính là do Thần Điện tạo ra, là một chuyện trọng đại để tranh đoạt khí vận, theo như Thánh Triều biết được thì số lượng liên quan tới rất nhiều nơi, đếm sơ sơ cũng có tới hai mươi.

Những lần diễn ra Quan Thiên Đại Hội lúc trước, biểu hiện của thiên tài ở Nam Vực đều chỉ vào tầm chót.

Thánh Hoàng cười khổ nói:

- Trẫm… ta thật sự có thể sống sót sao?

- Ngươi đã đánh giá bản thân quá cao rồi, bệ hạ của chúng ta bây giờ còn cần phải e ngại gì ngươi à? Chỉ riêng cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thì bệ hạ đã có hơn bốn người rồi!

Na Tra cười nhạo nói, trong lòng cũng cảm thấy hồi hộp muốn chết.

Ngày mai là tới Quan Thiên Đại Hội đến nơi rồi, nếu như Thánh Hoàng còn không chịu đồng ý mở Quan Thiên Đại Hội ra thì chẳng phải Na Tra y

sẽ khiến cho Tần Quân thất vọng hay sao?

Hơn nữa ai mà không biết Tần Quân vô cùng để ý Quan Thiên Đại Hội này kia chứ?

------oOo------

Chương 583: Phụ tử tranh phong

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Hoàng nghe thấy vậy thì nụ cười cay đắng trên mặt lại càng thêm chua xót, gã ở dưới trướng Thần Điện sống lay lắt hơn vạn năm, khiến cho gã trở thành kẻ hèn nhát sợ chết, thậm chí còn yếu hèn hơn người thường.

Chỉ là gã không cam lòng bị Tần Quân bài bố như vậy.

Đúng lúc này, một tên thiên binh chạy vào, quỳ gối trước mặt Na Tra nói:

- Tướng quân, có một cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh tự xưng là Lý Tịnh tới đây cầu kiến bệ hạ, bệ hạ long nhan đại duyệt, đặc biệt mở yến hội cho hắn, hy vọng ngài tới tham gia!

Cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh!

Thánh Hoàng hít sâu một hơi, Na Tra lại trợn to hai mắt, lớn tiếng mắng:

- Lý Tịnh? Sao lão già kia lại tới đây làm gì?

Nói xong thì y đứng phắt dậy, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Bên kia, bên trong cung điện được Tần Quân tự mình đặt tên là Đế Lâm Cung, mấy người Tần Quân đang vây quanh ba người.

Ba người này đúng là Thác Tháp Thiên Vương Lý Tịnh và Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ tới đây để xin đầu nhập vào Tần Quân.

Lý Tịnh mặc khôi giáp, đầu đội ô quan kim sí, tay trái cầm tháp, thân hình cao lớn bất phàm, bên hông còn đeo một thanh bảo kiếm, đứng ở giữa mọi

người trông giống như một pho tượng bằng sắt.

Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ đứng bên cạnh gã thì có vẻ không bắt mắt gì lắm.

Dáng người của hai người bọn họ nhỏ gầy hơn Lý Tịnh, giống như tùy tùng của Lý Tịnh vậy, chỉ nhìn mặt thôi thì bộ dạng hai người có phần giống nhau, Tần Quân chú ý tới con mắt của Thiên Lý Nhãn một mực lóe sáng, còn lỗ tai của Thuận Phong Nhĩ lại rất dài.

- Lý Tịnh, trẫm đã đợi ngươi rất lâu rồi, con của ngươi ở dưới trướng của trẫm cũng có biểu hiện vô cùng xuất chúng.

Tần Quân cười nói, Thác Tháp Thiên Vương Lý Tịnh chính là trừ ma đại nguyên soái của Thiên Đình, khả năng quân sự bảo đảm không hề tầm thường.

So với Thiên Bồng Nguyên Soái mà nói thì chức vụ trừ ma đại nguyên soái này có trọng lượng cao hơn nhiều.

- Tiểu nhi không mang tới phiền toái cho bệ hạ đã là may mắn lắm rồi.

Lý Tịnh vuốt râu cười nói.

- Con của ngươi là ai?

Lý Nguyên Bá vò đầu hỏi, sau khi biết được Lý Tịnh chính là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh xong thì gã liền hận không thể luận bàn ngay tại chỗ một phen, đáng tiếc là lại bị Tần Quân ngăn lại.

Trước mắt, số lượng Thần Ma triệu hoán về đã có thấp xếp thành một chồng rồi.

Cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh thì có Cửu Linh Nguyên Thánh, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga, Thác Tháp Thiên Vương Lý Tịnh, ngoại trừ Dịch lão đầu ra thì Cửu Linh Nguyên Thánh chính là người mạnh nhất trong số thủ hạ của Tần Quân.

Cường giả Kim Tiên cảnh thì có Viên Hồng, Hàn Long La Hán, Cự Linh Thần, Lôi Chấn Tử, Thổ Hành Tôn, Kim Thân La Hán Sa Ngộ Tịnh.

Thần Ma Chân Tiên cảnh thì có Thân Công Báo, Hồng Hài Nhi, Lý Nguyên Bá, Kim Giác, Ngân Giác, Hao Thiên Khuyển.

Thần Ma Thiên Tiên cảnh thì có bát tiên, Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, Thái Bạch Kim Tinh, Ngưu Đầu Mã Diện.

Còn dư lại Lý Tồn Hiếu, Lý Bạch, Hắc Bạch Vô Thường, Quan Vũ đều có tu vi Địa Tiên cảnh, Hóa Hư cảnh thì có Pháp Hải, Bạch Khởi, Đát Kỷ, Tiểu Ly.

Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Trương Giác đều không bị Tần Quân lo lắng tới tu vi, dù sao thì bọn họ chỉ là văn thần mà thôi.

Về phần những người bị mang ra từ phó bản Thần Ma và quân đoàn Thần Ma thì bị Tần Quân tách ra tính riêng.

Hôm nay nếu như không tính cả thiên đình Đại Tần thì số lượng cường giả Địa Tiên cảnh dưới trướng Tần Quân đang có năm trăm người đã tới Thánh Triều, trong đó phần lớn đều tới từ Bình Thiên chi địa, cường giả Thiên Tiên cảnh cũng có hơn trăm người, tám mươi mốt binh chủ của Cửu Lê Ma Binh chiếm tỉ lệ rất lớn, Hóa Hư cảnh thì càng không cần phải nói, chỉ riêng Thiên Hà thủy quân và Cửu Lê Ma Binh cộng lại thì đã có hơn mười lăm vạn người rồi.

Nếu như tính luôn cả Thiên Đình Đại Tần vào thì thế lực Tần Quân nắm trong tay ít nhất phải nhiều hơn gấp chục lần!

- Con ta chính là Na Tra.

Lý Tịnh cười nói, chỉ là trong mắt lóe lên vẻ kì lạ.

Chỉ có Tần Quân là biết rõ ân oán giữa Lý Tịnh và Na Tra, đây quả thực là bộ phim truyền hình cẩu huyết lúc tám giờ tối.

Na Tra!

Tất cả mọi người đều hít sâu một hơi, ngay cả Dịch lão đầu và Cửu Linh Nguyên Thánh cũng kinh ngạc nhìn về phía Lý Tịnh.

Hai cha con đều là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh?

Thực là quá con mẹ nó đáng!

Các ngươi thân mang huyết mạch đại la à, trâu bò tới cỡ này?

Đúng lúc này, Na Tra đột nhiên bay vào bên trong cung điện, Lý Tịnh không khỏi quay đầu lại nhìn về phía y, hai cha con bốn mắt nhìn nhau, hai người đồng thời phát ra khí thế, khiến mọi người giật mình vội vã lùi lại.

Mấy người Dịch lão đầu, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hằng Nga, Hoàng Phong Đại Vương đều kinh ngạc nhìn về phía bọn họ, hai người không phải là cha con à, sao lại đối chọi gay gắt thế này?

Tần Quân lập tức cảm thấy đau đầu, chuyện gì nên tới cũng sẽ tới.

- Na Tra, tình hình của Thánh Hoàng thế nào rồi?

Tần Quân vội vàng nói lảng sang chuyện khác.

Nếu như hai tên cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh đánh nhau thì sẽ thế nào chứ.

Trên mặt Na Tra lộ ra vẻ xấu hổ, không biết nên trả lời thế nào, dù sao thì Thánh Hoàng vẫn còn chưa chịu thỏa hiệp nữa.

Thấy vậy, Tần Quân liền nhướng mày, trong đại điện nháy mắt liền trở nên an tĩnh, bầu không khí có phần quái dị.

Sau khi lấy được danh xưng khí vận hoàng giả xong thì một cái nhăn mặt nhíu mày của Tần Quân liền có thể mang tới cảm giác áp bách cực lớn cho người khác, mặc dù người đó có tu vi cao hơn hắn đi nữa, nhưng dưới tác dụng tâm lý thì cũng sẽ trở nên khẩn trương.

- Bệ hạ, có chuyện gì vậy? Ta có thể giúp đỡ tiểu nhi hoàn thành.

Lý Tịnh lên tiếng nói, khiến cho Na Tra vốn đang có chút xấu hổ liền trở nên hùng hổ.

- Ta không cần ngươi giúp!

Na Tra tức giận quát lớn, khiến cho những người Kim Tiên cảnh đổ xuống đều cảm thấy ù tai chóng mặt, ngay cả Tần Quân cũng vậy.

Đệch!

Ngươi lớn họng như vậy không sợ dọa chết người à?

Tần Quân nhìn về phía Na Tra với vẻ u oán, nhưng Na Tra đang bận đối chọi với Lý Tịnh cho nên không nhìn thấy.

- Chớ nên hồ đồ, nhiệm vụ bệ hạ giao phó là quan trọng nhất!

Lý Tịnh trầm giọng quát, tuy rằng gã cũng không thích đứa con trai là Na Tra này, nhưng vẫn biết phân chia nặng nhẹ, dù sao thì gã cũng không phải là người có tu vi mạnh nhất dưới trướng Tần Quân, gã phải làm nên chút thành tích mới được!

Na Tra nghe vậy thì đành phải im lặng.

------oOo------

Chương 584: Quan Thiên Đài (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Được rồi, hai cha con các ngươi cùng đi đi, nhất định phải hoàn thành trước sáng sớm ngày mai!

Tần Quân trầm giọng nói, nếu như không thể tham gia Quan Thiên Đại Hội thì hắn sẽ bị hệ thống hạ năm cấp, trở lại Hóa Hư cảnh, xem như một đêm mất trắng.

- Dạ!

Na Tra và Lý Tịnh trầm giọng nói, nói xong thì hai người đều xoay người rời đi, chuẩn bị tới thiên lao tiếp tục ép cung.

Tần Quân cảm giác có chút bất an, nhưng chuyện này khó mà giải quyết

được, tâm của Thánh Hoàng đã chết thì sao có thể thành toàn cho hắn được?

- Bệ hạ, còn tiếp tục cử hành yến hội nữa hay không?

Lưu Bá Ôn dè dặt hỏi.

- Mở! Đương nhiên là phải mở rồi! Ăn mừng vì Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ, thần thông của bọn họ rất đặc biệt.

Tần Quân phất tay cười nói.

Đêm đó, Tần Quân nghỉ ngơi ở bên trong thánh cung, Đát Kỷ bầu bạn kề bên hắn, Du Phượng Hoàng thì trở lại Bình Thiên chi địa, tiếp tục điều động thêm nhân thủ, Chúc Nghiên Khanh thì tu luyện ở bên trong Thánh Tông.

- Bệ hạ, trông ngươi giống như đang có tâm sự thế này?

Đát Kỷ vuốt ve lồng ngực của Tần Quân, quan tâm hỏi han, thanh âm dịu dàng êm tai giống như câu hồn người khác.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Chỉ là đang nghĩ tới Quan Thiên Đại Hội ngày mai mà thôi.

Đang lúc nói chuyện, hắn lại thầm hỏi hệ thống:

- Dùng luôn lần rút thăm may mắn còn lại đi!

Vốn hắn còn muốn đợi tới Quan Thiên Đại Hội rồi lại dùng tiếp, nhưng lúc này hắn cảm thấy trong lòng rối như tơ vò, chỉ đành mượn rút thăm may mắn này để kiếm chút may mắn.

- Đinh! Bắt đầu rút thăm….

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân quay đầu nhìn về phía Đát Kỷ xinh đẹp động lòng người ở bên cạnh, chợt phát hiện trên mặt nàng cũng có chút ưu tư.

- Hoàng hậu nương nương của trẫm, ngươi làm sao vậy?

Tần Quân khẽ nâng cằm của Đát Kỷ lên cười hỏi, tuy rằng đã sớm chung chăn chung gối, nhưng khi nhìn thẳng vào dung nhan tuyệt thế hại nước hại dân trước mặt này, hắn luôn không dằn nổi tà hỏa trong lòng.

So với Hằng Nga thì Đát Kỷ không có chút ngượng ngùng e thẹn nào, khí chất vũ mị trên người nàng lại càng hấp dẫn nam nhân hơn.

Cũng may là nàng thuộc về Tần Quân hắn, nếu như đổi lại là nam nhân khác thì chắc là không có đủ khả năng bảo vệ nàng rồi.

- Ai, ta chỉ hơi tủi thân một chút, tu vi đều bị tên tiểu gia hỏa nhà ngươi vượt qua rồi.

Đát Kỷ bĩu môi nói với vẻ u oán.

Khi chỉ có hai người thì nàng mới có thể gọi Tần Quân là tiểu gia hỏa.

Mỗi lần nhớ lại cảnh tượng ngày đầu tiên khi mới gặp Tần Quân thì nàng liền cảm thấy buồn cười, lúc đó Tần Quân mặc áo tù nhân, người ngợm đầy những bụi đất dơ bẩn nhìn nàng ngơ ngác, vẻ kinh ngạc khi ấy, đến bây giờ nàng hãy còn nhớ rõ.

- Sau này trẫm sẽ nghĩ cách giúp ngươi đề cao tu vi.

Tần Quân véo nhẹ cái mũi của nàng cười nói.

Nếu như phó bản Thần Ma không được vậy thì xài thuốc thôi!

Cầm chắc nhân tộc ở Nam Vực như hắn thì việc thu thập linh đan diệu dược chỉ cần nói một câu là được.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Linh Tông Truy Kích Pháp Pháo!

Linh Tông Truy Kích Pháp Pháo?

Là thứ gì?

Đọc lên méo cả mồm.

- Linh Tông Truy Kích Pháp Pháo tới từ một thế giới tu chân nào đó, có thể tự động truy tung kẻ thù, cho dù là tu sĩ Thiên Tiên cảnh mà bị nó bắn trúng thì không chết cũng phải trọng thương, thậm chí có thể gây tổn thương cho một số tu sĩ Chân Tiên cảnh, với tu vi của túc chủ thì đúng lúc có thể dùng được ngay.

Hệ thống lên tiếng thuyết minh công dụng của nó.

Có thể đả thương tu sĩ Thiên Tiên cảnh và Chân Tiên cảnh sao?

Hai mắt của Tần Quân sáng bừng lên, bảo bối cỡ này mà cầm vào bên trong Quan Thiên Đại Hội thì tuyệt đối là đại sát khí!

Lúc này, Đát Kỷ gật đầu, sau đó tựa tiếu phi tiếu khoác tay lên cổ Tần Quân, cưỡi lên ngồi trên bụng của hắn, hé môi hồng khẽ nói:

- Bệ hạ, ta muốn…

Oanh!

Tần Quân sao có thể chịu được nữa, lúc này bèn xoay người đè nàng xuống, điên loan đảo phượng, vui vẻ thâu đêm.

…

Sáng sớm ngày hôm sau.

Trong thiên lao của Thánh Hoàng Phong, Thánh Hoàng quỳ trên mặt đất run lẩy bẩy, toàn thân đều là mồ hôi lạnh ướt đẫm, người đứng trước mặt gã chính là Lý Tịnh.

Lý Tịnh cầm Linh Lung Bảo Tháp, hừ lạnh nói:

- Hừ, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Nếu như hôm nay ngươi không mở Quan Thiên Đại Hội thì ta sẽ tiếp tục cho ngươi đi vào bên trong Linh Lung Bảo Tháp của ta nghỉ ngơi thêm mấy ngàn năm nữa!

Lời vừa nói xong thì Thánh Hoàng sợ tới mức toàn thân run lên, vội vàng

la lớn:

- Đừng mà! Đừng mà! Ta mở! Ta mở!

Na Tra đứng bên ngoài cửa thiên lao nghe xong thì cơ mặt co giật, y biết rõ Linh Lung Bảo Tháp đáng sợ tới nhường nào, cho nên nhìn thấy Thánh Hoàng kinh sợ như vậy y cũng không lấy làm lạ.

Lý Tịnh có Linh Lung Bảo Tháp trên tay thì Na Tra y cũng không dám làm trái theo.

- Thông báo với bệ hạ, Quan Thiên Đại Hội sẽ bắt đầu như bình thường!

Na Tra phân phó một câu cho thiên binh đang đứng sau lưng mình, thiên binh kia hớn hở gật đầu, sau đó vội vàng xoay người rời đi.

Tất cả các thiên binh khác ở trong thiên lao cũng cảm thấy ngạc nhiên vô cùng, đây chính là Thánh Hoàng đã từng cao cao tại thương đó, bây giờ cư nhiên lại chật vật như chó thế này, xem ra thủ đoạn của vị Lý tướng quân vừa mới tới này cũng không tầm thường chút nào, không hổ là phụ thân của Na Tra tướng quân.

Tin tức này nhanh chóng truyền tới tai của Tần Quân.

Lúc này hắn liền gọi Trầm Duyên tới, Trầm Duyên khi xưa từng là đại tổng quản hoàng cung của vương quốc Đại Tần, nay lại được hắn đề bạt chuyển tới Thánh Hoàng Phong.

Dù sao thì chuyện hậu cung vẫn nên giao cho thái giám quản lý thì tốt hơn.

- Bệ hạ, hôm nay chính là Quan Thiên Đại Hội, ngươi nên cẩn thận một chút.

Đát Kỷ đi theo bên cạnh Tần Quân, trên mặt tràn ngập vẻ lo lắng, trước kia đều có cường giả đi theo bên cạnh Tần Quân, nhưng lần này Tần Quân chỉ có Triệu Vân và Ám Lãng theo cùng mà thôi.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Yên tâm đi, bây giờ trẫm rất mạnh rồi!

Sau khi đột phá Địa Tiên cảnh xong thì hắn đã từng đi tìm Thổ Hành Tôn luận bàn qua, tuy rằng Thổ Hành Tôn cũng có nhường một chút, nhưng vẫn bị Tần Quân chiếm được không ít tiện nghi.

Đát Kỷ nhớ tới cảnh tượng khủng bố lúc Tử Vi Đế Tinh giáng xuống, trong lòng liền cảm thấy yên tâm hơn một chút, có lẽ mình thật sự không nên xem thường hắn.

Một đường im lặng.

Ước chừng qua nửa canh giờ sau.

------oOo------

Chương 585: Quan Thiên Đài (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới chân Thánh Hoàng Phong, trên một quảng trường rộng rãi, người tới tụ tập đông nghẹt.

Muốn tham gia Quan Thiên Đại Hội thì phải có được ngọc giản thư mời của Thánh Hoàng, sau khi thay đổi triều đại xong thì Tần Quân lại để cho Ám Lãng và Triệu Vân đi vào, số người được chọn trước kia hắn vẫn giữ nguyên như cũ, cho nên được không ít người cảm kích.

Một số thiên tài có tiếng tăm lẫy lừng như Kim Vô Hối, Ma Kiệt Kỳ Tà, Dương Thập Thất của Thần Tướng Cung, Hứa Thiên Hữu đều có mặt ở nơi này, Triệu Vân và Ám Lãng cũng nằm trong số đó, tổng cộng có gần một trăm người, mà biển người tụ tập ở xung quanh quảng trường thì lại tới đây để xem trò hay.

Quảng trường này chính là chuyên môn dùng để truyền tống tới Quan Thiên Đại Hội, có tên là Quan Thiên Đài, tới lúc đó bọn họ sẽ ở nơi này nhìn tình hình khí vận của mỗi thiên tài.

- Chậc chậc, nghe nói bệ hạ cũng sẽ tham gia đó, đúng là việc trọng đại mà!

- Kỳ Lân chi tử của Thánh Tông trước kia chính là bị bệ hạ đánh chết ngay tại chỗ, bệ hạ tuyệt đối là đệ nhất nhân trong đồng lứa rồi.

- Thật hay giả vậy, ta còn tưởng rằng bệ hạ chỉ có thủ đoạn là lợi hại thôi chứ, không ngờ tu vi cũng mạnh như vậy.

- Có vài lời chớ nên nói bậy bạ, ta cảm giác được Tần Đế bệ hạ thống trị thì Thánh Thành ngày càng trở nên hài hòa hơn trước.

- Đúng đó! Bây giờ không ai dám gây chuyện ở trên đường nữa rồi, cho dù là đệ tử của gia tộc lớn cũng sẽ bị bắt vào thiên lao!

Tiếng bàn tán xôn xao ngày càng vang dội hơn, phần lớn mọi người đều đang bàn tán về Tần Quân, tuy rằng thời gian Tần Quân lên ngai còn ngắn, nhưng dân tâm cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Cũng nhờ tên Thánh Hoàng kia tự tìm đường chết, khiến cho dân chúng và tu sĩ ở Nam Vực Thiên Thế Giới đã sớm sinh oán niệm với hắn.

- Bệ hạ giá đáo!

Một tên thiên binh cao giọng hô lớn, khiến cho tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Tần Quân mặc hoàng bào cửu long chí tôn bay xuống từ Thánh Hoàng Phong, theo sau là Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh cùng với một số đại tướng cao quan.

Đồ văn tử diễm ở mi tâm của Tần Quân vẫn còn chưa tiêu tán, đồng tử cũng chưa biến thành màu đen trở lại, khiến cho gương mặt của hắn nhìn qua cực kỳ uy nghiêm, giống như thiên thần.

Vừa mới nhìn thấy Tần Quân xuất hiện thì toàn bộ Quan Thiên Đài nháy mắt liền im phăng phắc.

Mấy người Tần Quân đáp xuống trên đài cao chừng mười trượng, Tần Quân lại bước lên ba bước, đưa mắt nhìn xuống tất cả mọi người ở bên dưới.

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Tất cả mọi người quỳ xuống thấp giọng hô lớn, đồ sộ nhưng từng đợt sóng lớn, ngay cả tuyệt thế thiên tài như Kim Vô Hối cũng phải quỳ xuống.

Nhìn về phía Tần Quân cao cao tại thượng, tâm tình của mấy người Kim Vô Hối, Kỳ Tà, Dương Thập Thất cùng với Hứa Thiên Hữu có thể nói là vô cùng phức tạp, nhất là Kim Vô Hối và Kỳ Tà.

Lúc trước hai người luôn xem Tần Quân là đối thủ cạnh tranh.

Bây giờ thì….

Tần Quân trở thành người đứng đầu nhân tộc ở Nam Vực, bọn họ còn tranh giành cái gì nữa.

Cũng không thể nào tạo phản được, lấy thực lực của bọn họ, chắc là phải tu luyện cả vạn năm mới làm nổi.

Dõi mắt nhìn qua thì ở xung quanh Quan Thiên Đài có hơn trăm vạn người tụ tập, bởi vì xung quanh nơi này rất khoáng đạt, không có bao nhiêu kiến trúc, tất cả đều là đầu người lúc nhúc.

Tần Quân hưởng thụ cảm giác được hơn trăm vạn người quỳ bái không khỏi nheo mắt lại, mặt khẽ mỉm cười, nhưng hắn cũng không mở miệng nói gì hết.

Dựa theo lễ pháp thì nếu Tần Quân không nói bình thân, thì thần dân quỳ lạy cũng khó mà đứng dậy được.

Chúng thần tướng và đại thần đều quay qua nhìn nhau, đều cảm giác được bầu không khí này có điểm không được đúng, bọn họ vội vàng quỳ xuống theo, sau khi Dịch lão đầu trở nên trung thành thì ngày càng có tác dụng cầm đầu, khiến cho mấy cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh như Cửu Linh Nguyên Thánh chỉ có thể quỳ xuống chờ theo.

Tất cả mọi người có mặt ở nơi này đều quỳ bái Tần Quân, nhưng hắn một mực im lặng không hề mở miệng, khiến cho bầu không khí có chút ngưng trọng.

- Thiên Đình Đại Tần đã dựng nên, trẫm chính là vạn thế chi quân!

Tần Quân chậm rãi giơ hai tay lên, mặt ngước lên nhìn trời, hưởng thụ loại cảm giác duy ngã độc tôn này.

Ước chừng qua một phút sau, Tần Quân mới mở miệng nói:

- Đều bình thân hết đi!

Hắn vừa nói xong thì tất cả mọi người đều thở phào một hơi, bọn họ thật sự đang sợ Tần Quân sẽ để cho bọn họ quỳ mãi như vậy.

Nhưng trong lúc vô hình, một lần quỳ đó liền khiến cho trong lòng bọn họ sinh ra cảm giác kính sợ cực kỳ sâu đối với Tần Quân.

Ngay cả Kim Vô Hối và Kỳ Tà cũng không dám nhìn Tần Quân thêm một lần nào nữa, nhất là Kim Vô Hối, thầm thở dài:

- Kiếm đạo duy ngã trong lòng ta sợ là bị phá rồi…

Lúc này, Lý Tịnh và Na Tra liền áp giải Thánh Hoàng một thân áo tù nhân dơ dáy bẩn thỉu bay tới.

Nhìn bộ dạng của Thánh Hoàng biến thành như vậy, tất cả mọi người đều hít sâu vào một hơi, nhưng không ai dám hó hé điều chi.

Thánh Hoàng trước kia từng là nhân vật vô địch trong lòng bọn họ, nhưng hôm nay lại rơi vào hoàn cảnh thế này, sao có thể không khiến người ta ngậm ngùi?

Hiện tại tất cả tượng đài của Thánh Hoàng ở trong Nam Vực Thiên Thế Giới đều bị phá hủy hết rồi, thay vào đó là tượng đá của Tần Quân.

- Bắt đầu đi!

Tần Quân cũng không nói nhảm nữa, một khắc chưa tiến vào Quan Thiên Đại Hội thì hắn khó mà an lòng.

Hắn cũng không muốn rớt xuống về lại Hóa Hư cảnh, như vậy thì mất mặt lắm.

Lý Tịnh gật đầu, sau đó đẩy Thánh Hoàng ra.

Thánh Hoàng vẫn còn đang trong tình trạng hoảng hốt phát hiện có vô số ánh mắt khác thường đang đổ dồn về phía gã, gã chớp mắt một cái, thiếu chút nữa là xấu hổ và giận dữ tới mức muốn nổ tung.

Nhưng nghĩ tới những tra tấn khủng bố ở bên trong Linh Lung Bảo Tháp, gã đành phải cắn răng giơ hai tay lên.

Mỗi một tầng ở bên trong Linh Lung Bảo Tháp đều có cấm chế riêng biệt, khiến cho người ta sống không bằng chết, Na Tra năm đó cũng bị tra tấn tới mức sinh ra ám ảnh.

Hỗn thế tiểu bá vương ngày đó đã một đi không trở lại, cũng giống như Tề Thiên Đại Thánh bị Ngũ Chỉ Sơn đè ép năm trăm năm, thân ảnh kiệt ngạo kia cũng đã một đi không trở lại.

Mỗi người đều sợ bị tra tấn, chỉ là những cách tra tấn mà họ sợ lại khác nhau mà thôi.

Ầm ầm ——

Hai tay của Thánh Hoàng phát ra pháp lực màu vàng, giống như hai dòng nước lũ ào ạt đánh về phía không trung của Quan Thiên Đài, lăng không tạo ra một cỗ lốc xoáy màu vàng, bay lơ lửng trên đỉnh đầu của mọi người như một mặt trời nhỏ.

------oOo------

Chương 586: Khí vận chi cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay sau đó liền có một đạo thân ảnh cao lớn bước ra từ đó, chỉ thấy đây là một thân ảnh màu đen, giống như quang thể, không thể nhìn rõ diện mạo cụ thể của gã, chỉ có thể nhìn thấy hình dạng và đường cong của khôi giáp, thân cao năm trượng, tay phải cầm một thanh đại đao, lạnh lùng nhìn xuống mọi người.

- Quan Thiên Đại Hội sắp sửa mở ra, người tham dự mau tới chỗ bản tọa

để đánh xuống khí vận lạc ấn!

Hắc ảnh kia lạnh lùng nói, ngữ khí không chút ba động nào.

Tần Quân cũng không giật mình gì, trước đó hắn đã biết được thân phận của hắc ảnh này, đoán chừng là chấp sự hay là hộ pháp gì đấy của Thần Điện, tên là Hắc Pháp sứ giả, đây chỉ là một đạo phân thân của gã, không có tư duy riêng việt, những nơi khác cũng có, chuyên môn đăng ký thân phận cho người tham gia Quan Thiên Đại Hội.

Tần Quân ra hiệu cho Triệu Vân và Ám Lãng dẫn đầu bay lên.

Triệu Vân vẫn mặc một thân ngân giáp như cũ, Ám Lãng thì mặc một thân cẩm y màu đỏ thẫm, hai người sóng vai bay lên, khiến cho người ta dễ dàng ghé mắt.

Hai người nhanh chóng bay tới trước mặt của vị Hắc Pháp sứ giả kia, Hắc Pháp sứ giả giơ hai tay lên, hư không điểm hai cái, hai đạo hắc quang chui vào trong mi tâm của Triệu Vân và Ám Lãng.

Trong nháy mắt, trên đỉnh đầu của bọn họ liền toát ra hai đạo khói mù.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhanh chóng giơ tay đẩy một cái, hai đạo khí tức kia nhanh chóng bay tới chỗ Tần Quân ở trên đài cao, Thổ Hành Tôn nhanh chóng đập xuống, bùn đất ở trên đài cao lập tức dâng lên tạo thành một bức tường đất cao hơn trăm trượng, ở bên trên có gần một trăm cái tên, hai đạo khói mù kia lập tức rơi vào trên tên của Triệu Vân và Ám Lãng.

Cỗ bụi mù này chính là khí vận của Triệu Vân và Ám Lãng hiển hiện ra, khí vận của Triệu Vân là màu bạc, tạm thời dài chừng một cánh tay, khí vận của Ám Lãng thì lại là màu đen, cao tới nửa thước.

Lúc Quan Thiên Đại Hội tiến hành thì dân chúng và tu sĩ cũng có thể thông qua cột khí vận của người tham dự để biết được tình hình chiến đấu của bọn họ, nếu như khí vận biến mất thì chính là đã chết, nếu muốn rời khỏi thì phải chờ tới lúc Quan Thiên Đại Hội chấm dứt.

Mỗi lần Quan Thiên Đại Hội diễn ra thì người tham gia ít nhất cũng phải chết mất bảy phần.

Lần Quan Thiên Đại Hội này do Tần Quân tự mình dẫn đội, cũng không biết có đỡ được phần nào hay không.

Có Triệu Vân và Ám Lãng cùng mở đầu, những người tham dự khác đều bay về phía Hắc Pháp sứ giả.

Đám dân chúng và tu sĩ đang vây xem thì tò mò chờ xem khí vận của vị thiên tài nào cao hơn, nói chung, người có khí vận càng cao thì càng khó chết non.

Mặc dù khí vận khá huyền diệu, nhưng nói trắng ra cho dễ hiểu thì chính là hai chữ may mắn mà thôi.

Khí vận càng cao thì càng may mắn, cơ duyên cũng càng lớn.

Đợi tới lúc tất cả thiên tài tham dự đại hội đều đánh hạ khí vận lạc ấn xong thì Tần Quân mới chậm rãi bay lên, tính tới nay thì khí vận của Kim Vô Hối là cao nhất, ước chừng một thước, Ám Lãng, Dương Thập Thất, Hứa Thiên Hữu nhìn thấy mà nghiến răng ken két.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào Tần Quân, bọn họ cũng tò mò không biết khí vận của Tần Quân như thế nào.

Rất nhanh, Hắc Pháp sứ giả liền đánh nhập khí vận lạc ấn cho Tần Quân.

Một đạo kim quang bay ra từ trong đỉnh đầu của Tần Quân, dưới sự khống chế của Cửu Linh Nguyên Thánh, nhanh chóng bay tới trước bức tường đất cao thật cao kia, rơi xuống chỗ tên của Tần Đế, tất cả mọi người đều mở to mắt ra nhìn.

Chỉ thấy đạo kim quang kia giống như bốc cháy, nhanh chóng tăng vọt.

Một mét!

Năm mét!

Mười mét!

Hai mươi mét!

Cao gần sáu mươi mét, so với mấy chục cột khí mệnh khác thì có thể nói là như hạc giữa bầy gà, vô cùng chói mắt.

Khóe miệng của Kim Vô Hối co giật, mặt mũi lại bị Tần Quân đạp lên một lần nữa.

- Chậc chậc, không hổ là bệ hạ.

Ám Lãng cảm thán nói, gã bây giờ đã không còn lòng dạ tranh đấu với Tần Quân nữa, chỉ có sùng bái mà thôi.

Triệu Vân gật đầu cười nói:

- Bệ hạ chính là thiên quyến chi tử, như vậy cũng là chuyện thường tình.

Đám tu sĩ và dân chúng cũng ồ lên bàn tán, giống như sôi trào.

- Không hổ là bệ hạ mà, khí vận cao tới cỡ này!

- Chẳng trách hắn có thể tập hợp được nhiều cường giả như thế!

- Xem ra lời đồn bệ hạ chính là thiên mệnh chi tử có thể là thật rồi!

- Đây đúng là chuyện tốt mà, khí vận của bệ hạ càng cao thì sẽ giúp cho Đại Tần thiên đình chúng ta càng thêm tốt.

Khóe miệng của Tần Quân khẽ nhếch lên, trong lòng cũng xem như thỏa mãn.

Thánh Hoàng bị Lý Tịnh và Na Tra khống chế lại lần nữa thì chỉ còn vẻ chua xót, không ai ra mặt cho gã, mọi người đều đang nói về điểm tốt của Tần Quân, vị Thánh Hoàng như gã quả là thất bại.

- Khí vận lạc ấn đã xong rồi, Quan Thiên Đại Hội sắp mở ra, xin những người tham dự mau chuẩn bị sẵn sàng!

Hắc Pháp sứ giả mở miệng nói, khiến cho tất cả những người tham dự lại càng thêm khẩn trương.

Không ai có thể tham gia hai lần Quan Thiên Đại Hội, ít nhất thì ở Nam Vực này chưa hề có, tất cả mọi người đều là lần đầu tiên tham gia, cũng nghe đủ thể loại truyền thuyết sự tích về Quan Thiên Đại Hội, cho nên khó tránh khỏi khẩn trương.

Nhưng phần lớn lại là hưng phấn, là những người tham gia có thể sống sót ở Quan Thiên Đại Hội thì đều nhận được những ưu việt mà người thường khó có thể tưởng tượng nổi!

- Bệ hạ nhất định phải cẩn thận, cho dù là người tham dự của Thiên Đình Đại Tần chúng ta thì ngươi cũng phải cẩn thận.

Lưu Bá Ôn dặn dò cẩn thận, Thiên Đình Đại Tần mới vừa thành lập, có thể vẫn còn người mang theo hận ý trong lòng, cho rằng giết chết Tần Quân thì có thể xoay chuyển càn khôn, lại nó, tất cả những gì xảy ra ở trong Quan Thiên Đại Hội, bọn họ đều không thể nhìn thấy được, chỉ có thể nhìn thấy cột khí vận của người tham gia mà thôi.

Tần Quân khoát tay cười nói:

- Ngươi đã bao giờ nhìn thấy trẫm bị thua thiệt gì hay chưa?

Những người sau này hắn triệu hoán ra có thể không cùng hắn trải qua tất cả mọi việc, bởi vì sau này mỗi khi Tần Quân đi tới đâu đều có cường giả bảo vệ, quân đội xuất chinh.

Lưu Bá Ôn lắc đầu cười nói, sau đó không nói thêm lời nào nữa.

Tần Quân có thể phát triển tới tình trạng như vây giờ, khẳng định không phải ngốc nghếch làm bậy hơn nữa sống lâu cùng với Tần Quân rồi, nên gã biết rõ sự tàn nhẫn của Tần Quân, mặc dù đối mặt với thuộc hạ luôn rất thân mật, nhưng lúc ra tay với kẻ thù thì hắn lại không chút do dự.

------oOo------

Chương 587: Còn lại năm trăm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mới tới Thánh Triều không bao lâu, Lưu Bá Ôn và mấy người ở Bình Thiên chi địa và vương quốc Đại Tần hãy còn chưa kịp phản ứng lại thì Tần Quân đã bắt Thánh Hoàng mất rồi, mặc dù là nhờ vào Cửu Linh Nguyên Thánh và Dịch lão đầu, nhưng lá gan của hắn thật sự là hơn hẳn người thường, nghe nói thậm chí còn đắc tội với một thế lực còn khủng bố hơn nữa, tên gọi là Thần Điện.

Hắc Pháp sứ giả lâm vào trong trầm mặc, lơ lửng trên không trung không động đậy như một pho tượng, đám người ở xung quanh Quan Thiên Đài thì đang bàn luận xem Quan Thiên Đại Hội lần này ai nổi bật nhất, ai kém cỏi nhất, Quan Thiên Đại Hội lần trước hình như có kết cục không được tốt lắm, cho nên toàn bộ tin tức đều bị Thánh Hoàng phong tỏa.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, Thánh Hoàng cũng bị Lý Tịnh và Na Tra giải về lại thiên lao.

Những người tham gia Quan Thiên Đại Hội đều xoa tay chờ đợi, người vây xem thì bàn tán xôn xao, toàn bộ Quan Thiên Đài lại chưa từng thôi náo nhiệt.

Đại khái là qua nửa canh giờ sau, Hắc Pháp sứ giả rốt cuộc lại mở miệng thêm lần nữa:

- Quan Thiên Đại Hội chính thức bắt đầu, bây giờ sẽ mở cửa vào, xin tất cả những người tham dự tiến vào bên trong.

Nói xong thì Hắc Pháp sứ giả giơ tay quẹt một cái ở sau lưng, không gian sau lưng gã trực tiếp bị xé ra thành một hắc động lớn, đường kính rộng mười mét, thấy vậy, những người tham dự đều không thể chờ đợi được nữa, vội vã bay về phía hắc động kia.

Tần Quân quay đầu lại cười với ba người Đát Kỷ:

- Chờ tin tốt của trẫm đi.

Nói xong thì hắn liền nhún người bay lên, Triệu Vân và Ám Lãng theo sát bên cạnh hắn, theo đuôi của đám người tham gia bay vào bên trong hắc động.

Đợi sau khi tất cả mọi người đều tiến vào bên trong hắc động kia thì Hắc

Pháp sứ giả cũng chui vào theo, sau đó hắc động nhanh chóng thu nhỏ lại, biến mất không thấy đâu, giống như chưa từng xuất hiện qua.

- Chậc chậc, ta cảm giác Quan Thiên Đại Hội lần này chắc chắn sẽ danh chấn thiên cổ!

- Ta cũng có cảm giác y hệt như vậy! Dù sao cũng là Tần Đế bệ hạ dẫn đội mà!

- Nếu như Tần Đế bỏ mạng ở trong đó thì vui luôn.

- Xuỵt —— mấy lời này chớ có nói lung tung!

Dân chúng và tu sĩ đều bàn tán sôi nổi, tất cả mọi người đều đổ dồn về phía bức tường đất kia.

Thái Bạch Kim Tinh nhìn bầu trời bấm tay tính toán, vẻ mặt hơi đổi, miệng lẩm bẩm:

- Cư nhiên hoàn toàn không thể tính ra được.

Dịch lão đầu lắc đầu cười nói:

- Khí vận thịnh sự, sao có thể để cho phàm nhân chúng ta dễ dàng tính ra được?

…

Xuyên qua hắc động, Tần Quân mở to hai mắt, phát hiện mình đã đi tới phía dưới một vách núi cao, ngẩng đầu nhìn lên chính là bầu trời lấp lánh ánh sao, sáng sủa xinh đẹp.

Mặt đất dưới chân không hề có cỏ dại, trụi lủi một mảnh, Tần Quân đi dọc theo vách núi, cánh đồng hoang vu mênh mông, nhìn không thấy điểm cuối, phía cuối đường chân trời có thể thấy được bóng dáng một ngọn núi cao vút.

- Nơi này chính là Quan Thiên Đại Hội sao?

Tần Quân nghi hoặc đưa mắt nhìn xung quanh, Triệu Vân và Ám Lãng

cũng không thấy đâu, phạm vi ngàn mét xung quanh đều không có lấy một bóng người, xem ra mỗi người tham dự đi vào đều bị đưa tới một nơi khác nhau.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ bắt buộc —— tham gia Quan Thiên Đại Hội! Đạt được một cơ hội rút thăm may mắn!

Thanh âm nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên, đồng thời cũng đã chứng minh tình cảnh của hắn.

Kế tiếp nên đi về phía nào bây giờ?

Tần Quân thầm nghĩ, đúng lúc này, một đạo thanh âm giống như tới từ Hồng Hoang truyền tới:

- Quan Thiên Đại Hội chính thức bắt đầu, quy tắc của Quan Thiên Đại Hội chính là tranh đoạt khí vận, tới lúc chỉ còn lại năm trăm người thì Quan Thiên Đại Hội sẽ chính thức kết thúc!

Còn lại năm trăm người?

Tần Quân khẽ nheo mắt, đây là thịnh sự to lớn con mẹ gì, rõ ràng là đại hội chém giết thì có!

Chỉ riêng Nam Vực thôi đã có gần cả trăm người tham gia, những khu vực tham gia Quan Thiên Đại Hội có tới hai mươi nơi, hơn nữa đây chỉ là số liệu ghi chép lại của Thánh Thành, thậm chí có thể không tới một nửa số đó nữa là.

Ít nhất một vạn người chém giết ở bên trong Quan Thiên Đại Hội, hơn nữa không ai mà không phải siêu cấp thiên tài tung hoành một cõi.

- Bên trong Quan Thiên giới ẩn chứa vô số bảo vật, có không ít khí vận chi bảo, người tham gia có thể tùy ý thu thập!

- Mặt khác, giết chết những người tham dự khác thì khí vận của đối phương sẽ bị ngươi cướp đi, cho nên trốn tránh là vô ích!

Đạo thanh âm kia lại nói tiếp, Tần Quân nghe xong liền không khỏi nhiệt huyết sôi trào.

Quy tắc rất đơn giản, cũng rất thô bạo!

Nếu đã như vậy thì hắn cũng không khách khí nữa!

Lúc này thu hoàng bào cửu long chí tôn lại, thay một bộ bạch y khác, bên hông đeo Thất Tinh Kiếm, giống như một thiếu niên kiếm khách phong độ nhẹ nhàng, cao ráo tuấn dật.

Hắn bay lên không trung.

- Hệ thống, bắt đầu rút thăm may mắn đi!

Tần Quân nhếch môi mỉm cười, khí vận này là thứ tốt, cho nên hắn không có ý định buông tha cho những tu sĩ của các khu vực khác.

Nếu nhân từ nương tay ở Quan Thiên Giới thì đúng là đầu bị úng nước.

Trước khi tham dự thì hắn đã đoán trước được quy tắc sẽ là như vậy, cho nên cũng không lấy làm kinh hoàng.

- Đinh! Bây giờ bắt đầu rút thăm may mắn!

Hy vọng là nhận được đan dược hay pháp khí khoa kỹ gì đó, thích hợp dùng được ngay lập tức.

Tần Quân bắt đầu mơ hão, thanh âm nhắc nhở của hệ thống nhanh chóng vang lên lần nữa:

- Chúc mừng túc chủ nhận được túi độc của Lục Tà Mãng Long!

Túi độc của Lục Tà Mãng Long

Là thứ gì đây?

Tần Quân cảm thấy nghi hoặc đầy đầu, vội vàng giục hệ thống giải thích.

- Lục Tà Mãng Long là một loại yêu thú cực kỳ tà ác, chất độc của nó đều sẽ khiến cho người ta động tình, cho dù là cường giả Chân Tiên cảnh cũng chưa chắc có thể gánh vác được.

Phụt ——

Tần Quân thiếu chút nữa bị nước bọt sặc chết, sao lại có thứ không có tiết tháo thế này?

Có nó rồi, chẳng phải là….

Không được!

Dừng dừng!

Tần Quân vội vàng vứt bỏ hết tạp niệm ở trong đầu, thứ này vẫn có thể giữ lại, nói không chừng có thể dùng được.

Ầm ầm ——

Đúng lúc này, ở phía chân trời đột nhiên truyền tới tiếng nổ lớn, Tần Quân nhìn chằm chằm về phía đó, bụi đất nơi đó bốc lên cao ngất, giống như bão cát, ở dưới bầu trời sao có vẻ vô cùng đồ sộ.

- Khí tức của Địa Tiên cảnh, chậc chậc, không hổ là Quan Thiên Đại Hội.

Tần Quân dùng thần thức quét qua, sau đó lẩm bẩm nói, nghĩ xong thì hắn trực tiếp đẩy nhanh tốc độ bay.

------oOo------

Chương 588: Như Lai Phật Chưởng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cách đó vài dặm, có hai thân ảnh đang lần lượt lao vào nhau, khí tức đều rất mạnh mẽ, khiến cho không khí nổ vang, nhìn gần hơn thì phát hiện đó cư nhiên là một người một yêu.

- Yêu nghiệt của Nam Tận Hải, ngươi thật sự muốn đối nghịch cùng Phật Môn Tây Vực chúng ta sao?

Người nói chuyện chính là tu sĩ nhân tộc, gã mặc áo cà sa, trên mặt là vẻ cương chính, dáng người cao to, phật châu trong tay đánh ra, pháp lực biến thành một kim quyên khổng lồ đánh về phía đối phương.

Tôn yêu thú này biến thành hình người, sau lưng mọc ra hai cánh, đầu lại có hình dạng như cá mập, trên người mặc hắc thủy thiết giáp, trong tay cầm một thanh tam xoa kích, thế đại lực trầm, đánh cho vị thiên tài của Phật Môn Tây Vực kia liên tục lùi lại phía sau.

- Phật Môn Tây Vực là cái thá gì, không phải là mấy chục năm gần đây mới xuất hiện được một vị Phật Tổ hay sao, các ngươi vẫn chỉ là kẻ yếu mà thôi!

Vị thiên tài yêu tộc kia nhe răng cười nói, trong mắt lộ vẻ hung quang.

Đối mặt với sự khiêu khích khinh miệt của yêu nọ, thiên tài Phật Môn nổi giận đùng đùng, bấy giờ liền chắp tay hành lễ, phật quang vàng kim lóng lánh khiến thiên tài yêu tộc không khỏi lùi về phía sau.

- Đó là cái gì?

Thiên tài yêu tộc cả kinh kêu lên, trên khuôn mặt cá ngập tràn sợ hãi như thể nhìn thấy thiên địch.

Chỉ nghe thấy thiên tài Phật Môn trầm giọng nói:

- Huyền Thanh ta là niềm kiêu ngạo của lớp trẻ Phật môn, làm sao có thể dễ dàng tha thứ cho yêu nghiệt nhà ngươi làm nhục Phật Môn ta như vậy? Hôm nay cho dù có thương đến nguyên thần, ta cũng phải giết chết ngươi!

Huyền Thanh!

Cái tên này ở Tây Vực có thể nói là danh nổi như cồn, nghe nói rất được Phật Tổ ưu ái.

Lời vừa dứt, kim quang trên người Huyền Thanh nháy mắt tăng vọt, ngưng tụ thành bóng Phật nguy nga đỉnh thiên lập địa.

Thiên tài yêu tộc vừa thấy bóng Phật nọ thì da đầu tê rần, theo bản năng muốn quay người đào tẩu, song nghĩ tới Quan Thiên Đại Hội vừa mới bắt

đầu mà gã đã chạy nhanh như vậy, thì sau này làm sao còn lăn lộn ở đâu được nữa?

Tuy gã không phải đệ nhất thiên tài Nam Tận Hải, song tốt xấu gì cũng có danh tiếng vang xa, làm sao có thể lâm trận bỏ chạy?

Nghĩ thế, thiên tài yêu tộc hét lớn một tiếng giận dữ, thân thể mau chóng phồng to, chỉ trong chớp mắt đã biến thành một con cá mập lớn dài đến trăm trượng. Chưa hết, cá mập khổng lồ còn có một đôi cánh rộng như dơi. Nó cứ thế há miệng phóng thẳng về phía Huyền Thanh.

Cảnh này lọt vào tầm mắt Tần Quân đang bay tới từ phía xa, khiến hắn không khỏi chậc lưỡi lấy làm kì.

- Không ngờ còn có cả yêu tộc tham dự.

Tần Quân lẩm bẩm nói, thế nhưng hắn cũng không quá kinh ngạc, bởi không phải vực nào cũng là do nhân tộc cai quản.

Cá mập khổng lồ hai cánh dùng thế không thể đỡ đâm vào Huyền Thanh, Huyền Thanh vươn hai tay khẽ đẩy, bóng phật hùng tráng phía sau liền xông lên ngay mặt.

Ầm ầm ầm!

Bóng phật cùng cá lớn lao vào nhau, đất trời dường như nổ mạnh, sóng gió cuộn lên từ pháp lực như từng con rồng uốn lượn giữa không trung, cho dù là Tần Quân cũng bị thổi cho phải khẽ khép mắt.

Mạnh quá.

Tuy không biết hai người này có tu vi Địa Tiên cảnh mấy trọng, song chiến lực đều mạnh mẽ vô cùng, lấy Tôn Lân ra so với họ thì thua kém không biết bao nhiêu.

Đương nhiên khi Tôn Lân còn sống cũng không phải là Thánh Triều đệ nhất thiên tài, còn có Kỳ Tà và Kim Vô Hối đè trên đầu gã.

- Thiên tài Phật Môn Tây Vực.

Tần Quân xoa cằm lẩm bẩm, ánh mắt nhìn Huyền Thanh chăm chú.

Bóng Phật vĩ ngạn giữa mây mù kia làm hắn không khỏi liên tưởng đến Như Lai Phật Tổ.

Tuy rằng Tang Lương gần đây không tìm hắn gây rối nhưng Phật Môn vẫn chưa hóa giải cừu hận với hắn, bởi vì hắn không nhận được âm thanh nhắc nhở của hệ thống.

Một tiếng nổ ầm ầm kinh thiên động địa vang lên, cá mập khổng lồ bị bóng Phật cao vợi một chưởng đè xuống mặt đất, ép cho mặt đất sụp xuống, bụi đất cuộn lên như sóng biển dâng trào.

- Trấn!

Huyền Thanh huy chưởng lao tới cá mập khổng lồ trên mặt đất, bóng Phật cũng nâng tay, trong giây phút ấy, một cỗ uy áp khủng khiếp toát ra, ngay cả Tần Quân ở phía xa nhìn thấy cũng cảm thấy tim đập điên cuồng.

- Như Lai Phật Chưởng!

Tiếng nói trang nghiêm của Huyền Thanh vang vọng giữa thiên địa, Tần Quân nghe thấy mà suýt nữa sặc nước miếng.

Như Lai Phật Chưởng?

Chẳng phải chính là Như Lai Thần Chưởng sao?

Bị bóng Phật khổng lồ áp chế bằng một tay, cá mập chỉ có thể cả kinh biến về nguyên dạng định bụng né tránh, đáng tiếc tốc độ xuất chưởng của Huyền Thanh cực nhanh, vẫn mạnh mẽ ấn trên lưng gã, đánh cho gã hộc máu bay vào phế tích, không biết sống chết thế nào.

Một chưởng ấy hạ xuống, mặt đất phạm vi ngàn mét sụp đổ mấy trượng, từng khe rãnh như một mạng nhện lan ra khắp bốn phương tám hướng.

- Chậc chậc, ngầu thật!

Tần Quân cười lạnh tiến về phía trước, trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi.

Huyền Thanh đánh bại cá mập thì thở ra một hơi, không thèm chú ý đến bụi đất cuồn cuộn bên dưới mà nói:

-Ngươi tên là Cừu Phi Hải đúng không, ta đã từng nghe thấy tên ngươi, đáng tiếc hôm nay ngươi phải dừng lại ở nơi này!

Lời vừa nói xong, gã bèn nâng tay chuẩn bị cho Cừu Phi Hải một kích cuối cùng.

Đúng lúc này, tiếng rồng ngâm rền vang thiên địa, gã ngẩng đầu nhìn, bỗng nhiên biến sắc.

Chỉ thấy một con rồng vàng bốn móng bay đến như lốc xoáy, cuồng mãnh vô cùng, như thể muốn ăn tươi nuốt sống gã.

Huyền Thanh cả kinh vội vã vung quyền, pháp lực vàng kim ngưng tụ thành một quyền cực đại, va chạm với rồng vàng bốn móng đánh rầm một tiếng.

Ai ngờ tứ rồng vàng bốn móng chẳng hề nao núng, phá vỡ cự quyền, lao thẳng vào cắn xé gã.

Huyền Thanh vội vàng né tránh, đồng thời liếc mắt sang nhìn bóng người đang bay đến từ phía xa xa, ánh mắt vừa lúc đối diện với đôi mắt của Tần Quân.

Thật trẻ tuổi, thật xa lạ!

Thế nhưng nét cười trêu tức của đối phương lại tựa như đang trêu tức khi nhìn thấy con mồi.

- Các hạ là người phương nào, muốn đối địch với Phật Môn Tây Vực của ta sao?

Huyền Thanh tức giận trách mắng, nếu là người thường chắc đã bị dọa cho són ra quần, thế nhưng Tần Quân thì lười không thèm để ý, chỉ rút Thất Tinh Kiếm bên hông chém về phía gã.

Quan Thiên Đại Hội, tranh đoạt vận mệnh.

Sinh tử tàn sát không cần lí do!

Tốc độ của Tần Quân rất nhanh, tuy rằng mới đột phá Địa Tiên cảnh nhưng thực lực của hắn mạnh đến mức chính hắn cũng không thể nào tin được, có lẽ là vì đạo quả của Tử Vi Đế Tinh quả thực bất phàm!

------oOo------

Chương 589: Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Choang!

Thất Tinh Kiếm va chạm với cánh tay Huyền Thanh lại tóe ra tia lửa, như thể cánh tay kia được làm từ kim cương. Thế nhưng ngay giây tiếp theo máu vẫn bắn ra, Huyền Thanh đau đớn kêu thảm một tiếng, sau đó nhanh chóng né tránh, kéo xa khoảng cách với Tần Quân.

Thất Tinh Kiếm chính là tiên thiên linh bảo, chém sắt như bùn, nào phải chuyện đùa.

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Huyền Thanh bụm cánh tay đau nhức tức giận quát hỏi, Tần Quân không thèm để ý tới, lại tiếp tục bật người đánh lên, kiếm thế bức người. Tần Quân đánh cho Huyền Thanh liên tiếp lùi về phía sau mà chỉ có thể né tránh, thậm chí không kịp phòng ngự.

Sự sắc bén của Thất Tinh Kiếm làm cho gã hoảng sợ, trong lòng cũng vô cùng uất ức. Gã đã hao tổn nguyên thần đánh bại Cừu Phi Hải, sau lại mọc ra một nhân vật còn lợi hại hơn cả Cừu Phi Hải thế này?

Quan Thiên Đại Hội tuy rằng vẫn luôn tàn khốc, nhưng tiết tấu có cần nhanh đến thế không?

Vừa mới bắt đầu chưa tới thời gian một nén nhang thôi mà!

Cừu Phi Hải run rẩy bò ra từ đống đổ nát, nhìn hai người đang chiến đấu

trên cao, gã nuốt nước miếng, trên khuôn mặt đầy máu me bẩn thỉu không còn chút kiêu ngạo nào nữa.

Gã chẳng có ý chí gì, thiên tài Nam Tận Hải mang tới Quan Thiên Đại Hội căn bản chẳng được coi vào đâu, mới đụng tới hai người mà đã bị đả kích đến mất sạch tự tin.

Nghĩ đoạn, gã xoay người bỏ chạy, tốc độ tăng tột cùng, thậm chí còn vận dụng thân pháp để biến mình thành một tàn ảnh biến mất ở phía chân trời.

Tần Quân và Huyền Thanh nhìn thấy cảnh ấy thì cùng nhíu mày, Tần Quân cứ tưởng Cừu Phi Hải đã chết, Huyền Thanh thì nghĩ gã bị trọng thương, ai ngờ người này lại chạy nhanh như thế.

- Các hạ, ngươi nhất định phải sống mái với ta sao? Như vậy đối với ta và ngươi đều không có lợi, Quan Thiên Đại Hội mới chỉ vừa bắt đầu thôi mà.

Huyền Thanh cắn răng nói, trong lòng lại tràn đầy bất đắc dĩ.

Nếu không phải vừa rồi gã cố gắng sử dụng Như Lai Phật Chưởng, làm bị thương nguyên thần, thì đã có thể dạy dỗ Tần Quân chỉ trong nháy mắt.

- Hừ, sớm muộn chẳng quan trọng, ta chỉ muốn lấy khí vận của ngươi mà thôi!

Tần Quân híp mắt cười nói, Thất Tinh Kiếm trong tay không hề dừng lại, nhanh như gió lốc.

Huyền Thanh tức giận đến mức cả người run rẩy, tiểu tử này sao lại ngang bướng chẳng nể hà gì như thế?

Đúng lúc này, mặt đất phía xa bỗng nhiên gồ lên như thể có loài quái vật nào đang trồi lên từ đáy đất, tốc độ cực nhanh, khi hai người phản ứng lại thì một tiếng nổ mạnh đã vang lên, đinh tai nhức óc.

- Grao!!!!!

Một tiếng gầm gừ như của một loài cự thú đến từ thuở Hồng Hoang vang lên rung chuyển đất trời, thời gian phảng phất như trôi chậm lại. Tần Quân theo bản năng nhìn xuống, chỉ thấy một cái miệng to như đáy vực cắn

thẳng về phía mình, từng chiếc răng sắc nhọn đều lóe lên lạnh lẽo.

Tần Quân vừa định lui thì đã bị cự thú nuốt vào bụng cùng với Huyền Thanh.

Bùm!

Tần Quân cảm thấy mình vừa nện mông xuống một nơi giống như đầm lầy, chung quanh tối đen như mực, giơ tay không thấy mười ngón.

Hắn nhấc tay phải, Tam Muội Chân Hỏa bùng lên trong nháy mắt chiếu sáng cảnh tượng xung quanh, dưới chân hắn là chất lỏng xanh lá tỏa ra mùi hôi tanh, bốn phía rải rác xương cốt, phần lớn là xương trắng của yêu thú, Huyền Thanh ở cách đó không xa cũng nhanh chóng đứng lên.

Hai người nhìn nhau trong nháy mắt, sau đó đồng thời nhíu mày.

Huyền Thanh căng thẳng lo lắng sợ Tần Quân lại xông lên, trận giao thủ vừa rồi mách bảo gã, nếu như còn đánh tiếp thì gã sẽ không có kết cục tốt.

- Tạm thời ngưng chiến đi, nghĩ biện pháp ra ngoài trước đã.

Tần Quân giãn đôi lông mày, cười nói, tử diễm giữa mi gian và đồng tử tím khiến cho khi hắn tươi cười cũng mang đầy vẻ tà mị, làm cho người khác khó lòng tin hắn được.

- Một lời đã định?

Huyền Thanh đề phòng hỏi.

Chỉ trong nháy mắt, Tần Quân thúc giục Trận Đạo Bí Tự, nghe trộm hoạt động nội tâm của gã, chỉ nghe thấy gia hỏa này đang nghĩ thầm rằng: “Phải tìm một cơ hội để đánh lén hắn!

Hừ!

Trong đầu hòa thượng nhà ngươi thế mà nhiều ý xấu thật đấy!

Tần Quân lạnh lùng nhìn gã, sau đó lên tiếng hỏi:

- Ngươi có biết đây là yêu thú gì không?

Căn cứ thần thức của hắn do thám thì bọn họ đang ở trong bụng một con yêu thú khổng lồ, thế nhưng thần thức của hắn không thể vượt ra thế giới bên ngoài được.

- Không biết, đây cũng là lần đầu tiên ta tham gia Quan Thiên Đại Hội.

Huyền Thanh lắc đầu cười khổ, đáp. Lúc này đây tâm lý gã chẳng có suy nghĩ thầm kín gì.

Vì phòng ngừa tên sư trọc này đâm sau lưng mình nên Tần Quân vẫn dùng Trận Đạo Bí Tự với gã, để dễ bề theo dõi ý nghĩ của gã bất cứ lúc nào.

Không thể không nói Trận Đạo Bí Tự dùng đúng là sướng, trong cùng một tầng tu vi, bất luận là ai, chỉ cần trong lòng có ý nghĩ thì đều có thể bị hắn nghe trộm.

Không hổ là vô thượng thần thông có thể tạo thành một đại đạo!

- Một khi đã vậy, ngươi ta hợp tác cùng nhau ra khỏi đây, thế nào?

Tần Quân trầm ngâm nói, cứ ở trong này không dễ chịu, vạn nhất con thú này đem họ về ổ của nó thì lại càng khó trốn hơn.

Chỉ sợ con thú này thuộc chủng tộc quần cư.

- Được!

Huyền Thanh cũng nhanh chóng đồng ý, hai người đồng thời nhắm ngay một chỗ, cùng tụ tập pháp lực đánh vào, hai đạo hồng lưu pháp thuật vàng kim oanh kích tường thịt, chỉ trong phút chốc cả khoang dạ dày dường như đều chấn động. Trong lúc mơ hồ, bọn họ hình như còn nghe thấy cả tiếng gầm rú.

Đáng tiếc dù cho bọn họ có đánh ra pháp lực mạnh tới đâu cũng không thể đục thủng một lỗ trên bức vách bằng thịt thú.

Khoảng chừng một nén nhang sau, Huyền Thanh thu tay, bất đắc dĩ nói:

- Không được, pháp lực của chúng ta không đủ mạnh.

Tần Quân cũng thu tay lại, hắn định dùng Tam Muội Chân Hỏa, nhưng đây chính là kĩ năng bảo mệnh nên không thể dùng bừa.

- Chúng ta bay lên theo thực quản thôi, thừa dịp nó há miệng thì bay ra ngoài.

Tần Quân cười nói.

Huyền Thanh gật đầu, hai người bay vút lên, vừa bay được vài chục mét thì pháp lực trong cơ thể họ bỗng nhiên bị cắt đứt, sau khi pháp lực mất đi, cả hai lại cùng rơi xuống.

- Làm sao thế này?

Tần Quân trừng to mắt, chẳng lẽ trong bụng con súc sinh này còn có pháp trận sao?

Huyền Thanh cũng khiếp sợ y như hắn, song may mà tên này có nhục thân rắn chắc, không té bị thương, Tần Quân cũng vậy.

Tu sĩ luyện khí nếu không có pháp lực hay linh lực thì không thể nào bay được.

Sau khi rơi xuống, Tần Quân xoa cằm suy tư, không phải hắn phiền não không biết phải ra ngoài như thế nào, mà là đang do dự không biết có nên làm thịt Huyền Thanh ngay bây giờ hay không.

------oOo------

Chương 590: Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù sao bây giờ Huyền Thanh cũng không giúp được hắn, có cũng được mà không có cũng chẳng thiệt hại gì.

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, Huyền Thanh vừa lùi về phía sau

theo bản năng vừa trầm giọng quát:

- Các hạ đừng có làm bừa, Quan Thiên Đại Hội tập hợp thiên tài, lần này thậm chí có cả những thiên tài kinh thế như Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân đến tham dự, trước khi đụng độ những kẻ đó, nhiều bằng hữu vẫn tốt hơn là nhiều địch nhân.

Tây Vực không giống Nam Vực, vì sự xuất hiện của Như Lai Phật Tổ khiến cho trong khoảng thời gian ngắn bọn họ có được nguồn tin tức vượt xa Nam Vực. Không thiếu các thiên tài Tây Vực thậm chí còn lang bạt khắp nơi, cho nên gã cũng nghe ngóng được khá nhiều tên tuổi các vị thiên tài.

Tỷ như Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân, nghe nói chưa tới trăm tuổi đã đột phá Thiên Tiên cảnh, mạnh đến biến thái.

Huyền Thanh tuy rằng tự tin, thế nhưng không dám kiêu ngạo tự phụ ở Quan Thiên Đại Hội.

- Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, xem ra không phải ở vực nào tin tức cũng bế tắc như Nam Vực.

- Đông Phương Cực đến từ Động Viêm Vực cường đại, Tiểu Ma Quân đến từ Hắc Ma Vực, đều là cường giả Thiên Tiên cảnh.

Huyền Thanh gật đầu nói, trong lòng lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, đúng là gã rất sợ Tần Quân làm xằng làm bậy.

Thiên Tiên cảnh!

Tần Quân trừng lớn mắt, mới đầu hắn nghĩ ở Quan Thiên Đại Hội xuất hiện cường giả Địa Tiên cảnh đã là cực hạn, không ngờ ở các vực khác còn có thiên tài đã đột phá cả Thiên Tiên cảnh, quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, trách không được Nam Vực vẫn bị coi là yếu thế trong Quan Thiên Đại Hội.

Xem ra mình vẫn coi thường Quan Thiên Đại Hội quá rồi.

Tần Quân xoa cằm suy nghĩ, nếu quả thực như thế thì ở giai đoạn này đúng là không nên giết chóc quá nhiều, thiên tài càng mạnh càng dễ bị đánh hội đồng, cứ khiến Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân gặp phiền toái một thời gian trước đã.

Nghĩ thế, Tần Quân quyết định bỏ qua cho Huyền Thanh.

Trong Quan Thiên Giới, ngoại trừ tranh đoạt khí vận của người tham dự đại hội thì thiên tài địa bảo và bảo bối khí vận cũng không thể bỏ qua!

- Một khi đã vậy thì ngươi tự giải quyết cho tốt đi, nhớ kĩ, ngươi nợ ta một cái mạng!

Tần Quân cười nói với Huyền Thanh, sau đó biến thành một con bươm bướm bay lên.

Hắn tinh thông Thiên Cương Tam Thập Lục Biến mà!

- Này…

Huyền Thanh nhìn thấy mà há hốc mồm, đây là lần đầu tiên gã thấy loại thần thông như thế, phần lớn phép thuật biến hóa đều là thủ thuật che mắt, làm sao có thể biến thành bươm bướm bay lên thật sự như Tần Quân? Tam Muội Chân Hỏa trong tay Tần Quân đã tắt, cả khoang dạ dày lại chìm vào bóng tối.

Tần Quân đang cố gắng bay lên trên nhanh chóng nhìn thấy ánh vàng từ phía dưới lóe lên, chỉ cần không bay cao quá mấy chục mét thì pháp lực của bọn họ sẽ không bị cắt đứt.

Về phần ở trong này lâu có thể gặp phải chuyện gì bất trắc hay không thì Tần Quân nghĩ bằng đầu ngón chân cũng biết chắc là có. Bằng không làm sao dưới đó lại có nhiều xương cốt như vậy được.

Đại khái bay lên được chừng hai trăm mét, Tần Quân vẫn chưa bay đến nơi, bèn dứt khoát há miệng phun ra Tam Muội Chân Hỏa thiêu đốt vách thịt. Chỉ trong phút chốc, tiếng thú gầm cuồng loạn vang lên.

…

Bốn phía núi vây bao bọc một mặt hồ.

Giờ phút này trên mặt hồ đang xảy ra một trận chiến đấu kịch liệt, hơn mười người vây công một nam tử thân khoác hoàng y, dáng vẻ oai hùng. Trong đám hơn mười người kia rõ ràng có cả bóng dáng Kỳ Tà.

- Đáng giận! Vì sao lại chênh lệch nhiều như vậy.

Kỳ Tà vừa thúc giục pháp thuật tấn công hoàng y nam tử, vừa suy nghĩ mông lung.

Những người còn lại đến từ các vực khác nhau, mới kết thành minh hữu, Kỳ Tà vừa hay đi ngang qua thì thấy họ đang vây công nam tử hoàng y. Bị bọn họ giật dây, gã cũng nhảy vào tham chiến, không chỉ có một mình gã mà lúc sau còn có thêm đến mười mấy người.

Nhưng mà hoàng y nam tử càng đánh càng hăng, thậm chí còn giết chết bốn gã chạy đến ăn hôi, khiến cho đám người Kỳ Tà bất lực sâu sắc.

- Không được! Ta đi đây!

Một kẻ tham dự lúc sau hô lớn, nói xong bèn xoay người bay đi.

- Ngươi dám! Đừng để ta gặp lại ngươi, nếu không ta sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!

Thiếu niên tuấn mỹ cầm đầu tức giận trách mắng, trong hơn mười người có tới một nửa nhận gã làm chủ, sai đâu đánh đó, rõ ràng họ đến từ cùng một vực với nhau.

Có người dẫn đầu rời đi, những kẻ bị giật dây tham dự vào cũng lục tục rời khỏi.

Trong lòng Kỳ Tà do dự không ngừng, gã sợ đắc tội với thế lực của thiếu niên tuấn mỹ này, thế nhưng cũng không muốn chết oan chết uổng ở đây.

Grao!!!!

Đúng lúc này, tiếng thú rống vang vọng đất trời, ngọn núi sau lưng họ bỗng bị phá nát.

Ầm ầm ầm!

Ngọn núi bị một con mãnh thú cự đại hình thể giống như lợn rừng đâm nát, mãnh thú này toàn thân không có lông, cả người đen bóng, đôi mắt nâu lóe ra sát ý thô bạo vô tận, khiến cho người ta nhìn thấy mà rét lạnh trong lòng.

Mấu chốt nhất là phần cổ mãnh thú này cháy bùng lên một ngọn lửa quỷ dị, nó đau đớn gào rú liên tục rồi lao thẳng xuống hồ, khiến cho mọi người đều cả kinh tản ra.

Bùm một tiếng!

Hồ nước bị mãnh thú lao xuống dấy lên một trận nổ mạnh, sóng cuộn cao mấy trăm trượng, chỉ trong nháy mắt đã thấy cả đáy.

Tất cả mọi người nghẹn họng trân trối nhìn mãnh thú ấy, trên mặt ngập tràn kích động và hoảng sợ, ngay cả hoàng y nam tử cũng kinh ngạc nhìn nó chằm chằm.

- Địa Minh Man Trư, chậc chậc, không ngờ vừa mới tới đã gặp phải man thú tiếng tăm lừng lẫy của Quan Thiên Giới.

Hoàng y nam tử thì thào tự nói, ánh mắt không tự chủ được mà dừng lại trên ngọn lửa nơi cổ mãnh thú.

Kỳ Tà đã há hốc mồm ra nhìn từ lâu, Địa Minh Man Trư này ít ra cũng phải cao tới ba trăm trượng, chẳng khác nào dãy núi không lồ, đập thẳng vào tầm mắt gây ra lực trùng kích rất lớn.

- Đây là loại yêu thú gì?

Kỳ Tà kinh sợ nghĩ, ở Nam Vực gã chưa bao giờ nghe nói đến thứ này. Địa Minh Man Trư mới chỉ phát ra khí tức đã khiến cho gã kinh hãi, đừng nói đến việc chiến đấu với nó.

- Là Địa Minh Man Trư, nghe nói cả người nó đều là bảo bối!

Thiếu niên tuấn mỹ nọ kêu lên với giọng điệu mừng rỡ như điên, các đồng

bạn nghe thấy đều lấy làm xấu hổ, đại ca à, cho dù trên người nó có nhiều bảo bối hơn đi chăng nữa thì chúng ta cũng không dám nhào vô đâu!

------oOo------

Chương 591: Xằng bậy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiếu niên tuấn mỹ biết điều này, thế nhưng đây là lần đầu tiên gã tham gia Quan Thiên Đại Hội, nhìn thấy Địa Minh Man Trư trong truyền thuyết thì vẫn không tránh khỏi kích động.

- Uông Tu, ta khuyên ngươi nên ngoan ngoãn đi đi, bằng không ta thật sự giết ngươi rồi, phụ thân ngươi cũng không biết đâu.

Hoàng y nam tử bỗng nhiên xoay người cười nói với thiếu niên tuấn mỹ, chỉ là nụ cười của gã có chút lạnh lùng.

Uông Tu bị gã nhìn cho run sợ trong lòng, nhưng vừa nghĩ đến có Địa Minh Man Trư đang ở đây, nếu chọc giận nó chỉ sợ tất cả đều toi mạng, bèn không khỏi bắt đầu có ý muốn lui binh.

Đương nhiên, chính gã cũng không muốn thừa nhận là gã sợ.

- Hừ, Đoàn Khuynh Lam, chuyện này chưa xong đâu!

Uông Tu hung tợn bỏ lại một câu rồi dẫn người rút lui, nam tử mặc hoàng y được gọi là Đoàn Khuynh Lam mỉm cười, trên khuôn mặt đầy vẻ trào phúng, miệng lẩm bẩm nói:

- Nếu không phải cha ngươi là sư tôn của ta thì ta đã sớm bóp chết ngươi rồi.

Rõ ràng bọn họ đến từ cùng một vực, vừa đến đã nổ ra nội chiến, đúng là chuyện lạ kì trong vực.

Đúng lúc này thì ánh lửa trên cổ của Địa Minh Man Trư càng ngày càng cháy mạnh, Kỳ Tà vừa chuẩn bị lùi về thì chợt biến sắc mặt, miệng lẩm

bẩm nói:

- Sao có thể… cỗ khí tức này chẳng lẽ là…

Một con bươm bướm bay ra khỏi lỗ hổng bị thiêu cháy sau gáy Địa Minh Man Trư, sau đó nhanh chóng biến về nguyên dạng, rõ ràng là Tần Quân.

Hắn nhanh chóng kéo dãn cự li với Địa Minh Man Trư, quay đầu lại nhìn một cái rồi thoáng nhướng mày, hay cho một con yêu súc!

Địa Minh Man Trư nhìn thấy Tần Quân bèn há miệng lao về phía hắn ý đồ cắn xé, miệng máu mở rộng sâu hun hút khiến cho người ta nhìn thấy mà rét lạnh trong lòng.

Tần Quân vội vàng hóa thành một đạo kim quang để né tránh, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin tưởng, Đoàn Khuynh Lam thấy thế thì nhướng mày.

Lợi dụng thần thông trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến lùi về phía sau, Tần Quân thở phào một hơi, con man trư này ít nhất cũng phải có tu vi Thiên Tiên cảnh, hắn không dám tùy tiện đối chiến.

- Bệ hạ…

Kỳ Tà mau chóng đến trước mặt Tần Quân rồi mau chóng hô lên, tuy rằng gã rất muốn quay đầu bỏ đi, nhưng gã vẫn sợ đắc tội với Tần Quân hơn.

Lại nói, có thế nào thì gã cũng là con dân của Tần Quân, thân phận này khiến cho Kỳ Tà thốn không chịu được.

- Thì ra là ngươi, miễn lễ.

Tần Quân phất tay cười nói, sau đó quay đầu liếc nhìn Địa Minh Man Trư đang quay cuồng muốn dập tắt Tam Muội Chân Hỏa, hắn vẫn cảm thấy né xa ra một chút thì tốt hơn.

- Rời khỏi đây trước đã.

Nói xong, Tần Quân liền bay về một hướng nào đó, Kỳ Tà do dự một lát rồi cũng quyết định theo sau.

Sau một trận chiến với Đoàn Khuynh Lam, Kỳ Tà ý thức được bản thân chỉ sợ chẳng là cái thá gì trong Quan Thiên Giới, mà Tần Quân lại có thể chạy ra khỏi bụng con man thú hung mãnh khó lòng tưởng tượng nọ, có thể thấy được hắn mạnh đến nhường nào.

Kỳ Tà là người thông minh, sẽ không lỗ mãng hành động một mình.

Chung quy Quan Thiên Đại Hội lần này tiếp tục chỉ còn có năm trăm người mới chấm dứt, để tay lên ngực tự hỏi, Kỳ Tà không tin tưởng bản thân có thể trụ tới cuối cùng.

Nhìn bóng dáng họ rời đi, ánh mắt Đoàn Khuynh Lam lóe lên rồi cũng đi theo.

Sau khi bọn họ rời đi không lâu, Địa Minh Man Trư đang phủ phục trong hồ bỗng nhiên run rẩy.

“Thế tôn Như Lai Phật!

Giọng nói uy nghiêm của Huyền Thanh bỗng nhiên truyền ra từ cơ thể của Địa Minh Man Trư, ngay sau đó Địa Minh Man Trư bắt đầu phình to, đau đớn khiến cho nó phát ra những âm thanh gầm rống thống khổ.

Ầm một tiếng!

Một cự phật khổng lồ làm Địa Minh Man Trư nổ tung từ phía trong, máu thịt tóe tung, máu nhuộm đất rộng.

Huyền Thanh ngồi xếp bằng trong cơ thể cự phật, sắc mặt vô cùng khó coi, khóe miệng còn tràn tơ máu, rõ ràng là đã phải trả giá đắt khi dùng đại chiêu.

- Thù này không đội trời chung!

Huyền Thanh lẩm bẩm với vẻ mặt dữ tợn, nếu không có Tần Quân dây dưa, làm sao gã lại cường ngạnh đi vận dụng thần thông này chứ?

Xem như gã đã hận Tần Quân đến xương tủy.

Đương nhiên, nếu Tần Quân có biết thì cũng chỉ cười ha ha mà thôi.

…

Bên kia, Tần Quân và Kỳ Tà đi tới chân một ngọn núi, vùng này đã dần dần có tung tích của thực vật, đi thêm vài dặm về phía trước sẽ gặp rừng già rậm rạp.

Sao sáng vẫn treo trên đỉnh đầu khiến cho cả Quan Thiên Giới vẫn là ban ngày.

- Phù, may mà trẫm có pháp lực vô biên, thần thông quảng đại, nếu không đã bị con súc sinh kia tiêu hóa mất rồi.

Tần Quân ngồi dưới đất cười nói, không hề có mảy may nét uy nghiêm ngày thường, khiến cho Kỳ Tà trông thấy mà giật giật khóe miệng.

- Sao bệ hạ lại bị nó nuốt vào bụng thế ạ?

Kỳ Tà hiếu kì hỏi.

Đổi lại là gã thì gã cũng không dám tưởng tượng đến cảnh ấy.

Địa Minh Man Trư có khí tức quá khủng bố, khó mà tưởng tượng được bị nó nuốt vào bụng là thể nghiệm như thế nào.

Tần Quân kể đơn giản mọi chuyện một lần, Kỳ Tà nghe xong run rẩy cả cơ mặt, vị bệ hạ này đúng là không sợ trời cũng không sợ đất.

Vừa tới Quan Thiên Giới, Kỳ Tà nhìn thấy người là trốn, sở dĩ đi đánh nhau với Đoàn Khuynh Lam là vì bị hơn mười người đám Uông Tu giật dây nên mới lớn gan một chút.

Tần Quân thì ngược lại, cứ thấy người là hắn lao vào.

- Bệ hạ, nơi này là Quan Thiên Giới đấy, ngài không thể làm bậy được đâu.

Kỳ Tà bất đắc dĩ nhắc nhở.

Gã không có thù oán gì với Tần Quân, hơn nữa sau khi Tần Quân đăng vị thì không khí ở Thánh Triều tốt hơn nhiều, ai làm Thánh Hoàng, gã không thèm để ý.

Gã và Kim Vô Hối là kiểu người khá giống nhau, không theo đuổi quyền lực, chỉ theo đuổi đạo tu tiên tu ma của chính mình.

- Nên tranh đấu thì phải tranh đấu, trẫm không muốn Nam Vực ở Quan Thiên Đại Hội lại chẳng có gì đặc sắc.

Tần Quân khoát tay cười nói, vừa dứt lời thì nheo hai mắt.

Kỳ Tà nhướng mày vừa thấy thì vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đoàn Khuynh Lam đang tới chỗ bọn họ với tốc độ rất nhanh, không hề áp chế khí tức của mình, rành rành là không có ý tốt.

- Bệ hạ, cẩn thận!

Kỳ Tà vội vàng lấy ra một sợi roi sắt, còn việc trốn… gã không ngu, tốc độ của gã so ra kém Đoàn Khuynh Lam nhiều.

Tần Quân cũng chậm rãi đứng lên, trước đó hắn không hề nhìn thấy cảnh tượng hoành tráng khi Đoàn Khuynh Lam lấy một địch mười.

------oOo------

Chương 592: Bí mật đạo quả

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này khá mạnh đấy.

Tần Quân lắc cổ cười bảo, trên mặt chẳng có vẻ gì là kích động, ngược lại, Kỳ Tà lại căng thẳng vô cùng, trong trận đại chiến lúc trước, mười người kể cả gã mà còn không làm gì được Đoàn Khuynh Lam, thì có thể thấy được thực lực hai bên cách nhau xa tới mức nào.

Đoàn Khuynh Lam nhanh chóng đi đến trước mặt hai người, gã lơ lửng trên không trung nhìn xuống Tần Quân, lạnh nhạt hỏi:

- Ngươi có thể ra khỏi bụng của Địa Minh Man Trư, có chút bản lĩnh đấy, chiến đấu với ta đi!

Thẳng thắn thế?

Tần Quân nhướng mày, cũng không khách khí mà tay phải đưa thẳng tới Thất Tinh Kiếm bên hông, bốn mắt nhìn nhau, không khí giữa cả hai chỉ trong nháy mắt đã tràn ngập mùi thuốc súng, Kỳ Tà đứng xem mà mồ hôi lạnh ròng ròng.

Gã rất muốn khuyên giải Tần Quân, thế nhưng nhìn vẻ mặt kiệt ngạo cùng với Đoàn Khuynh Lam đang tràn đầy chiến ý thì gã liền biết, trận chiến này không khuyên được rồi.

- Đinh! Mở nhiệm vụ nhánh: Xưng vương Quan Thiên! Chi tiết nhiệm vụ: Đánh bại tất cả những người tham dự trừ Nam Vực, đồng thời không tính những người đã chết trận, thời gian liên tục tới khi Quan Thiên Đại Hội kết thúc. Khi nhiệm vụ hoàn thành, túc chủ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội kỹ năng truyền thừa.

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên khiến cho ý cười của Tần Quân càng đậm thêm.

Diễn biến này chính là muốn hắn trở thành kẻ thù của tất cả mọi người đây mà!

Nhưng mà hắn thích!

Mặc trăm ngàn người cản, ta vẫn bước thẳng đường!

Nghĩ thế, Tần Quân ngoắc tay cười nói với Đoàn Khuynh Lam:

- Đến đây đi!

Phối hợp với khuôn mặt tà mị, nụ cười của hắn giống như ngập tràn khiêu khích và khinh miệt, khiến cho Đoàn Khuynh Lam hừ lạnh một tiếng lao thẳng xuống dưới.

Kỳ Tà cả kinh vội vàng né xa, đại thần đánh nhau, người phàm tránh xa

mới tránh bị ngộ thương.

…

Dưới Thánh Hoàng Phong, Quan Thiên Đài.

- Trời đất ơi! Lại có Khí Vận Trụ tiêu tán rồi!

- Mới được bao lâu mà đã chết mất bảy thiên tài!

- Quan Thiên Đại Hội thực sự hung tàn như thế sao?

- Quá đáng sợ! Đến khi Quan Thiên Đại Hội chấm dứt không biết là còn lại bao nhiêu người.

- Ồ, các ngươi xem kìa, Khí Vận Trụ của Kim Vô Hối bắt đầu tăng lên!

Dân chúng và tu sĩ nhao nhao bàn tán, quan viên trên đài cao cũng không ngoại lệ. Bọn họ căng thẳng nhìn vào các Khí Vận Trụ của người tham dự trải dài hàng trăm trượng tường đất.

Quan Thiên Đại Hội mới bắt đầu có nửa canh giờ mà đã có đến bảy người chết, đối với Thiên Đình Đại Tần mà nói đây là một đả kích không nhỏ.

- Được rồi, Quan Thiên Đại Hội không phải ngày một ngày hai là chấm dứt được, mọi người đừng quên nhiệm vụ mà bệ hạ đã giao cho.

Lưu Bá Ôn xoay người nói với các vị quan viên, tuy rằng Nam Vực Thiên Thế Giới đã bị Thiên Đình Đại Tần chiếm lĩnh nhưng các hoàng triều ở phàm gian còn chưa nhận được hiệu lệnh cụ thể. Trước khi đi Tần Quân đã sai họ phái người đi tiếp quản các hoàng triều.

Bá quan gật đầu, sau đó tất cả xoay người bay đi.

Các Thần Ma trên Kim Tiên cảnh cùng ba nàng Đát Kỷ được giữ lại, đối phó với các hoàng triều chỉ cần phái tu sĩ Chân Tiên cảnh đi là đã có thể hoành hành mà chẳng nể nang gì.

- Không biết bệ hạ có thể vượt qua an toàn không.

Du Phượng Hoàng lo lắng nói.

Đát Kỷ che miệng cười:

- Ngươi đang nghĩ gì vậy, với tính cách của hắn thì kiểu gì cũng phải khoấy đến trời long đất lở mới xong!

Trên khuôn mặt lãnh diễm của Chúc Nghiên Khanh cũng lộ nét cười, Du Phượng Hoàng nghĩ nghĩ cũng thấy có lí.

Tần Quân luôn là một người không an phận.

Cùng lúc đó, tin tức mới nhất về Quan Thiên Đại Hội cũng không ngừng truyền đến các phi đảo quanh Nam Vực Thiên Thế Giới.

Chỉ mới nửa canh giờ ngắn ngủi mà trước sau đã chết mất bảy thiên tài, khiến cho những người đặt cược bảy người này sống sót ở các đổ phường lớn đều đấm ngực dậm chân, thua thiệt vô số!

Đồng thời càng ngày càng có nhiều người đặt cược cho Kim Vô Hối, không ngờ biểu hiện của gã còn có phần xuất sắc hơn cả Tần Đế.

..

Ầm!

Hai cỗ pháp lực va vào nhau sinh ra ánh sáng chói ngời trong chớp mắt, vách núi phía dưới bị nghiền nát như tương.

Trên không trung, bóng dáng của Tần Quân và Đoàn Khuynh Lam như xoắn lại cùng nhau, Tần Quân tay cầm Thất Tinh Kiếm, Đoàn Khuynh Lam cầm một cây đao, đao kiếm giao nhau, ánh sáng lạnh lẽo không ngừng chớp lóe.

Kỳ Tà đã thối lui ra ngoài trăm mét trợn trừng mắt nhìn một màn này, không ngờ Tần Quân lại có thể đấu ngang tay với Đoàn Khuynh Lam.

- Vì sao hắn lại mạnh đến vậy…

Trong lòng Kỳ Tà ngổn ngang trăm mối, lúc trước khi hai người mới gặp

mặt lần đầu, tu vi của Tần Quân yếu đến đáng thương, một bàn tay gã cũng có thể bóp chết, không ngờ thời gian trôi qua, Tần Quân đã mạnh đến mức khiến cho gã phải ngước nhìn.

Thất Tinh Kiếm bị huyền lôi quấn quanh, ánh mắt Tần Quân chớp lóe, Nghịch Tri Vị Lai thần thông chưa bao giờ gián đoạn khiến cho hắn có thể đoán trước được bước công kích tiếp theo của Đoàn Khuynh Lam, thế nhưng Đoàn Khuynh Lam tấn công dũng mãnh, cho dù Tần Quân vận dụng Nghịch Tri Vị Lai cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại.

So với sự kinh ngạc của hắn, thì nỗi rung động trong lòng Đoàn Khuynh Lam càng mạnh hơn. Gã không ngờ Tần Quân lại mạnh đến thế.

Phải biết gã chính là đệ nhất thiên tài ở Lạc Thủy Vực của bọn họ, tu vi đạt tới Địa Tiên cảnh bát trọng, chiến lực thậm chí có thể chống lại cả Thiên Tiên cảnh, Tần Quân rõ ràng chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh nhất trọng, sao lại biến thái đến mức này?

Ầm!

Khí tức pháp lực quanh thân Tần Quân bỗng nhiên nổ tung, tiếng rồng ngâm vang vọng, ngay sau đó long khí cuồn cuộn tràn ra như một con rồng vàng bốn móng, dài đến mười trượng, Tần Quân vừa huy kiếm, long khí cùng hắn công kích Đoàn Khuynh Lam, đánh cho Đoàn Khuynh Lam trở tay không kịp.

- Long khí? Hắn là hoàng đế?

Đoàn Khuynh Lam trừng to mắt, nghĩ thì nghĩ thế nhưng gã cũng không hề nao núng, gã cũng đã từng giao chiến với tu sĩ có long khí rồi.

Đúng lúc này, làn da của Tần Quân nhanh chóng bị nhuộm thành sắc vàng, Bất Diệt Thánh Thể Kim Cương Bất Hoại!

Choeng!

Một kiếm chém xuống, Đoàn Khuynh Lam bắn văng ra ngoài rồi nện xuống mặt đất như một tảng đá, bụi đất bắn lên đến mấy chục trượng.

Tần Quân sau khi sử dụng Kim Cương Bất Hoại mạnh lên gấp mấy lần,

chung quy hắn là thể tu, bình thường lắc không ít thuốc, dùng không biết bao nhiêu thiên tài địa bảo, dù cho Đoàn Khuynh Lam tu vi có cao cũng không chịu nổi sức mạnh của hắn.

- Hừ! Chẳng qua cũng chỉ như thế!

Tần Quân cười lạnh một tiếng, muốn làm tan rã phòng tuyến tâm lý của Đoàn Khuynh Lam.

------oOo------

Chương 593: Tử Tuyệt Đao (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn rất sảng khoái đánh trận chiến này, đây là trận đánh nhẹ nhàng vui vẻ nhất sau khi đột phá Địa Tiên cảnh, lúc trước Huyền Thanh bị thương nguyên thần, chiến lực hao tổn nhiều, Tần Quân luôn luôn áp chế gã. Thế nhưng Đoàn Khuynh Lam không giống vậy, Tần Quân phải sử dụng đủ các ngón nghề mới có thể đánh lui được Đoàn Khuynh Lam, cũng khiến hắn khống chế pháp lực càng thêm thoải mái.

Linh lực chuyển thành pháp lực, kim đan trong cơ thể hóa thành đạo quả, khi Tần Quân nhìn vào trong nội thể có thể thấy được Tử Vi Đế Tinh thu nhỏ, pháp lực chính là đến từ Tử Vi Đế Tinh này. Thế nhưng hắn không thể dùng thần thức thâm nhập vào Tử Vi Đế Tinh, như thể nó chỉ là khách trọ, cung cấp pháp lực như tiền thuê, còn Tần Quân thì không thể nào hiểu nó.

Cảm giác này thật quỷ dị, Tần Quân từng hỏi những người khác, song ai nấy đều nói đạo quả kì thực tồn tại như nơi cung cấp pháp lực, thần thức thâm nhập vào chỉ thấy toàn pháp lực.

Bấy giờ Tần Quân mới ý thức được Tử Vi Đế Tinh đạo quả của mình không phải tầm thường, Dịch lão đầu nói đó là đạo quả nhị phẩm, không ai biết đạo quả nhị phẩm lợi hại đến đâu.

Khi hắn đang mơ mơ màng màng, bụi đất phía dưới bỗng bị thổi tan, chỉ thấy trên đỉnh đầu Đoàn Khuynh Lam có ba thanh đao đen như bóng ảnh,

chỉ thẳng về phía mình. Chỉ trong phút chốc Tần Quân thấy như mình bị sát cơ bao vây, sau gáy lạnh toát.

- Đó là thứ đao gì…

Tần Quân híp mắt nghĩ, rồi chỉ nghe thấy Đoàn Khuynh Lam cười lạnh nói:

- Ngươi quả thực rất mạnh, nhưng hôm nay ngươi nhất định phải chết ở đây!

- Cảnh giới dưới Thiên Tiên cảnh, đối mặt với Tử Tuyệt Đao của ta, không ai có thể sống sót.

Đoàn Khuynh Lam lạnh lùng nói, ánh mắt lóe ra ánh nhìn khát máu khiến cho người khác không dám đối diện cùng.

Nói xong, ba thanh hắc đao trên đỉnh đầu gã xé gió gào thét phóng ra, tốc độ cực nhanh như một tia sáng lạnh chợt lóe, Tần Quân vừa phản ứng lại thì ba thanh đao đã ở ngay trước ngực hắn rồi.

- Không xong!

Tần Quân mắng thầm rồi theo bản năng né tránh, loại tấn công theo đường trực tiếp như vậy căn bản không cần phải dùng Nghịch Tri Vị Lai.

Đáng tiếc đã không còn kịp nữa!

Ba thanh hắc đao đâm thẳng vào ngực Tần Quân, Kỳ Tà nhìn thấy mà kinh hoàng biến sắc, Đoàn Khuynh Lam cong khóe miệng.

Bùm! Bùm!

Thời gian dường như ngừng lại, đồng tử Tần Quân co rụt lại, tim đập như trống. Ngay khi hắn thầm hô to không ổn thì Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong cơ thể bỗng nhiên bạo động, ba thanh hắc đao trực tiếp bị một sức mạnh kì lạ hút vào cơ thể, chui vào Tử Vi Đế Tinh đạo quả rồi biến mất không còn tăm tích.

Chuyện gì xảy ra vậy…

Tần Quân trợn tròn hai mắt, thân thể cứng đờ giữa không trung, kinh ngạc phát hiện ra mình không hề cảm thấy đau đớn.

Mà Kỳ Tà và Đoàn Khuynh Lam thì tưởng rằng hắn bị thương nặng đến mức không thể động đậy được nữa.

Không khí chỉ trong nháy mắt đã trở nên kì lạ. Tần Quân lơ lửng ngây ra giữa không trung, Đoàn Khuynh Lam nhìn hắn đầy trêu tức còn Kỳ Tà thì sợ run lẩy bẩy.

Phải qua đến chừng năm nhịp thở, Tần Quân đưa tay sờ xuống ngực theo bản năng, thấy không có vết thương nào, thậm chí đến quần áo cũng không bị xé rách.

- Này… ngươi đang đùa trẫm sao?

Tần Quân hỏi Đoàn Khuynh Lam với vẻ mặt rất là cổ quái.

- Hừ! Tử Tuyệt Đao của ta vào cơ thể sẽ phá nát Kim Đan hoặc đạo quả của địch nhân, ngươi sẽ mau chóng nổ tan xác mà chết!

Đáng sợ như vậy cơ à?

Tần Quân cũng sợ, vội vàng dùng thần thức thâm nhập vào cơ thể.

Nhưng mà lục phủ ngũ tạng và Tử Vi Đế Tinh đạo quả đều chẳng tổn hao gì, cũng không tìm thấy tung tích của Tử Tuyệt Đao, như thể nó chưa bao giờ xuất hiện vậy.

Thực sự đáng sợ như vậy sao?

Sắc mặt Tần Quân càng thêm cổ quái.

Đúng lúc này, âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên:

- Đinh! Tử Vi Đế Tinh đạo quả thôn phệ thành công Tử Tuyệt Đao thần thông, hiện tại bắt đầu truyền thừa!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, ngay sau đó, một luồng ý thức xa lạ

bỗng đổ vào đầu óc Tần Quân khiến cho hắn cả người chấn động.

Nhìn thấy cảnh này, nụ cười trên mặt Đoàn Khuynh Lam càng thêm lạnh lùng, trong những người cùng thế hệ với mình, gã chưa từng thua một ai!

- Xem ra chỉ có Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân là đối thủ chân chính của ta mà thôi.

Đoàn Khuynh Lam cao ngạo nghĩ, có cảm giác nhân sinh tịch mịch lạnh như tuyết.

Thương hại liếc mắt nhìn Tần Quân đang mơ hồ hoảng hốt một cái, sau đó gã thả người nhảy lên, trực tiếp bay về phía xa, trúng Tử Tuyệt Đao của gã chắc chắn phải chết chẳng thể nghi ngờ!

Về phần Kỳ Tà thì gã căn bản chẳng để vào mắt.

Gã đến Quan Thiên Đại Hội không phải vì khí vận, chỉ là để khiêu chiến cường địch mà thôi.

Mãi sau khi gã rời đi, Kỳ Tà mới dám căng thẳng hô lên:

- Bệ hạ, người không sao chứ?

Đoàn Khuynh Lam dùng Tử Tuyệt Đao lợi hại như vậy, gã đúng là không dám tới gần.

Tần Quân đang chìm vào trạng thái lĩnh ngộ, hoàn toàn không đáp lại gã.

Kỳ Tà không thể bỏ mặc Tần Quân ở đó mà rời đi, đành phải đứng tại chỗ chờ. Gã xiết chặt hai tay, trong lòng đầy bất cam.

Những thiên tài đến tham gia Quan Thiên Đại Hội đều quá mạnh, có lẽ gã không phải là thứ ở hạng chót nhưng cũng chẳng có tiếng tăm gì, việc này làm cho gã chẳng hề dễ chịu.

…

Trong hư không, một tòa cung điện thần bí lẳng lặng trôi nổi, nơi này không có sao, không có lục địa, ánh sáng mờ tối như thể chìm trong sương

phủ.

Trong cung điện có mười tám người ngồi thành vòng, bọn họ mặc y bào tử kim, ngồi trên ghế đá với tư thế không đồng nhất, trước mặt mỗi người đều có một quả quang cầu lơ lửng, trên đó đang chiếu những cảnh tượng trong Quan Thiên Đại Hội, hiện giờ chính là cảnh Tần Quân lĩnh ngộ Tử Tuyệt Đao.

- Hai tiểu tử này thật không tồi.

Một nữ tử thần bí mang mạng che màu đen cười nói, bàn tay mềm nâng lên vẽ xuống hai quang cầu của Tần Quân và Đoàn Khuynh Lam, những người còn lại liếc mắt nhìn thấy, đều tỏ vẻ thật thờ ơ.

- Bình thường, không phải là cao nhất.

Một lão giả lắc đầu cười nói, những người còn lại cũng gật đầu.

Ánh mắt nữ tử mang hắc sa hơi nheo lại, trong mắt dường như hàm ẩn ý cười, miệng lại lẩm bẩm nói:

- Không ngờ lại là ngươi.

Những người còn lại bắt đầu xôn xao bàn luận:

- Quan Thiên Đại Hội lần này không kém mấy đứa khá khẩm.

- So với khóa ba ngàn năm trước thì vẫn còn kém xa.

- Thôi đi, ngươi tưởng rằng thiên tài như Tôn Như Đạo dễ gặp lắm chắc?

- Quả thế, Tôn Như Đạo là kì tài vạn năm không có lấy một người, nghe nói đã bắt đầu trùng kích Thái Ất Huyền Tiên rồi à?

------oOo------

Chương 594: Tử Tuyệt Đao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ, đừng nói đến Tôn Như Đạo, tiểu tử đó chẳng phải là hạng tốt lành gì, chân ngoài dài hơn chân trong!

Cái tên Tôn Như Đạo vừa được nhắc tới thì mọi người bắt đầu nghị luận xôn xao, nữ tử hắc sa chỉ lắc đầu cười, sau đó ánh mắt nàng dừng lại trên người Tần Quân, trong mắt là ý cười mà người thường khó lòng suy đoán. Nàng thầm nghĩ:

- Tôn Như Đạo cũng chỉ có thể thể hiện uy phong ở thời đại này mà thôi, so với ngươi, kém quá xa.

…

- Đinh! Chúc mừng túc chủ lĩnh ngộ được Tử Tuyệt Đao thần thông!

Tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên khiến cho đôi mắt của Tần Quân khôi phục lại ánh sáng.

Trên mặt hắn lộ vẻ vừa sợ hãi lại xen lẫn vui mừng, không phải vì Tử Tuyệt Đao thần thông, mà là vì năng lực hấp thu thần thông của Tử Vi Đế Tinh đạo quả.

Quả thực là trâu bò!

Tần Quân phấn khởi không thôi, thế này chẳng phải là về sau hắn không phải sợ thần thông của kẻ địch nữa sao?

Thậm chí còn có thể biến thần thông của người khác thành của mình để sử dụng.

Thế nhưng cẩn thận mới giữ được thuyền đi ngàn năm, có lẽ là vì tu vi của Đoàn Khuynh Lam không cao, chứ đổi thành tu sĩ trên Thiên Tiên cảnh thi triển thần thông với hắn thì có lẽ vẫn phải quỳ.

- Hệ thống, năng lực của Tử Vi Đế Tinh đạo quả có hạn chế không?

Tần Quân vội hỏi trong lòng.

- Không biết, Tử Vi Đế Tinh đạo quả lai lịch không rõ, hệ thống cũng không thể phân tích triệt để.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, trong giọng nói không thể che giấu được một tia kinh ngạc.

Đến hệ thống mà cũng không nhìn thấu?

Tần Quân vui vẻ ra mặt, có cảm giác kinh hỉ như nhặt được tiền.

Có lẽ đây chính là cơ hội để hắn vượt qua cả hệ thống.

Nhất thời, Tần Quân vui như mở cờ trong bụng, Tử Tuyệt Đao thần thông đã triệt để khắc ghi trong đầu hắn, đây chính là thần thông ma đạo hạng nhất, vừa hay trong cơ thể Tần Quân lại có cả ma khí.

Sau khi đột phá Địa Tiên cảnh, hắn liền có thể miễn cưỡng dẫn dắt ma khí trong cơ thể mình.

Nghĩ thế, hắn vung tay lên, từng tia ma khí trong cơ thể hắn tràn ra bên ngoài, hội tụ lại trên đỉnh đầu, hình thành ba thanh hắc đao.

Kỳ Tà ở bên dưới nhìn thấy cảnh này thì không khỏi trừng to hai mắt, trong miệng kinh hô:

- Đó là…

Dưới con mắt không dám tin của gã, Tần Quân vung tay phải lên, ba thanh Tử Tuyệt Đao dùng tốc độ cực nhanh bay về phía một ngọn núi cao nghìn mét cách đó vài dặm, ầm một tiếng rền vang, ngọn núi trực tiếp bị nổ thành bột phấn, toàn bộ quá trình nhanh chưa đến một hơi thở, có thể thấy được Tử Tuyệt Đao mau đến mức nào.

- Đây mới là phương thức thi triển chính xác của Tử Tuyệt Đao.

Tần Quân lẩm bẩm nói, lúc trước Đoàn Khuynh Lam phóng đao nhìn vi diệu làm hắn sợ giật cả mình.

Thế nhưng sau khi lĩnh ngộ Tử Tuyệt Đao, hắn mới biết chính xác phương thức thi triển của nó.

Tử Tuyệt Đao vừa nhập thể, ma khí chuyển hóa thành tử khí, ăn mòn hết

thảy trong cơ thể địch nhân, cho dù không tử vong tại chỗ thì cũng sẽ tạo thành tổn thương vĩnh viễn, tu vi không cao hơn hắn một đại cảnh giới thì trên cơ bản khó mà thoát khỏi tử kiếp, mấu chốt là tốc độ của Tử Tuyệt Đao nhanh đến không ngờ, khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

- Bệ hạ… vừa rồi ngài làm thế nào mà… đó không phải là…

Kỳ Tà không kìm được hiếu kì bay tới trước mặt Tần Quân mà hỏi, gã tận mắt thấy Đoàn Khuynh Lam thi triển Tử Tuyệt Đao thần thông, cứ tưởng Tần Quân đã bị một chiêu giết chết trong nháy mắt, ai ngờ Tần Quân chẳng những không sao mà còn có thể sử dụng được chiêu này.

Cảnh tượng vừa rồi cho Kỳ Tà một cảm giác cực kì quái gở.

- Việc này không thể nói cho ngươi.

Tần Quân vẫy ngón trỏ tay phải cười bảo, đùa à, đây chính là con bài chưa lật của hắn đấy!

Sau đó hắn nói lảng sang chuyện khác:

- Đi tiếp thôi, tranh thủ tụ họp những người tham dự của Nam Vực vào cùng một chỗ.

Đứng trên góc độ đế vương của Thiên Đình Đại Tần, đương nhiên hắn hi vọng các thiên tài này đều sống sót, ngày sau họ đều là trụ cột của Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân không thể chỉ dựa vào Thần Ma, tài nguyên nhân lực ở thế giới này hắn cũng không thể thiếu.

Kỳ Tà gật đầu, song trong lòng vẫn tự hỏi không ngớt, vì sao Tần Quân trúng Tử Tuyệt Đao mà lại không sao, vì sao hắn lại có thể xuất ra Tử Tuyệt Đao?

Trong việc này khẳng định cất giấu một bí mật kinh thiên!

Nếu như gã cũng có được năng lực đó của Tần Quân…

Trái tim của Kỳ Tà không nhịn được mà điên cuồng đập, gã nhanh chóng

xua tan tà niệm, thầm nói:

- Ta có đường của ta, không thể tham lam của người khác, huống hồ hắn lại còn là người mà ta không thể chọc vào.

Vừa nghĩ như thế, Kỳ Tà bèn thoải mái hẳn lên.

Buông tay cũng là giải thoát.

Đừng nói khi đơn đả độc đấu gã không phải là đối thủ của Tần Quân, mà thật sự chọc giận Tần Quân rồi thì cả Nam Vực thật sự sẽ không tha cho gã.

Tần Quân bay ở phía trước vẫn luôn dùng Trận Đạo Bí Tự quan sát nội tâm của Kỳ Tà, tiểu tử này coi như thức thời, cũng hiểu được phải ngăn chặn tham niệm của bản thân.

Hai người bay thẳng về hướng tây, Quan Thiên Giới rộng lớn mênh mông tưởng như vô cùng vô tận.

- Lần tới gặp ngươi, trẫm nhất định phải giết chết ngươi.

Tần Quân híp mắt nghĩ, câu ấy tất nhiên là chỉ Đoàn Khuynh Lam.

Đồng thời hắn cũng nghĩ đến, Đoàn Khuynh Lam biết thần thông thì khó mà đảm bảo được những người khác không biết, nhất là hai kẻ có danh tiếng nhất Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân, gặp họ hắn phải cẩn thận, vạn nhất Tử Vi Đế Tinh đạo quả tự nhiên mất linh thì chẳng phải là xong đời hay sao?

Nhất định phải cẩn thận, bất luận là chiến đấu với ai cũng không thể coi thường!

…

Thời gian thấm thoắt, hai ngày đã qua.

Trên Quan Thiên Đài vắng người đi nhiều, song vẫn có người theo dõi chặt chẽ các Khí Vận Trụ trên tường đất.

Hai ngày trôi qua, trước sau đã chết hai mươi bảy người, đương nhiên cũng có tin vui, tỷ như Khí Vận Trụ của Kim Vô Hối đã vượt qua mười mét, Dương Thập Thất cũng không thua kém, đã hơn năm mét.

Người có Khí Vận Trụ cao nhất vẫn là Tần Quân, đã vượt ba mươi mét, trái lại là Kỳ Tà mới chỉ được hai mét.

- Tần Đế đúng là bất phàm, đến Quan Thiên Đại Hội mà vẫn hung mãnh như trước!

- Ta cảm thấy Kim Vô Hối cũng không kém!

- Dù sao bệ hạ và Kim Vô Hối nhất định có thể sống sót đến cuối cùng.

- Cũng không nhất định, không ai có thể xác định được Quan Thiên Đại Hội bao giờ mới chấm dứt.

------oOo------

Chương 595: Tử Long chi cường

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dân chúng và tu sĩ bình luận xôn xao, trên một tòa lầu các dựng tạm ở đài cao, Đát Kỷ ngồi xếp bằng luyện công, nàng ở đây tu luyện hai ngày nay, không ở thì nàng không yên lòng.

Hằng Nga cũng ở bên cạnh bảo vệ nàng, đương nhiên để không bị rối loạn nên giữa hai người cách nhau một đạo bình chướng.

Đát Kỷ chậm rãi mở mắt, thở một hơi dài, liếc mắt một cái liền có thể thấy Khí Vận Trụ của Tần Quân từ khe hở giữa bình chướng và khe cửa, nàng chỉ nhìn Khí Vận Trụ của Tần Quân, không hề quan tâm đến những người khác.

- Yên tâm đi, hắn không sao đâu.

Hằng Nga lên tiếng nói, lúc nói chuyện nàng không mở mắt, tự mình đến bầu bạn với Đát Kỷ đã là sự nhượng bộ lớn nhất của nàng. Quan hệ giữa

cả hai còn chưa tốt đến mức tươi cười nói chuyện cùng nhau, mà bản thân Hằng Nga cũng là người có tính cách lạnh nhạt.

Đát Kỷ lắc đầu cười nói:

- Tuy bản cung cũng tin tưởng như vậy, nhưng vẫn không tránh được khó yên lòng.

Hằng Nga không nói tiếp, Đát Kỷ tiếp tục ngây ngẩn nhìn Khí Vận Trụ của Tần Quân.

…

Ầm!

Một bóng người rơi xuống như đạn pháo, nện vào trong lòng sông, bọt nước cuộn lên cao mấy chục mét, ngay sau đó từ trung tâm dao động, nước sông bắt đầu loang đỏ, rõ ràng là máu tươi đang lan rộng.

Tần Quân lơ lửng giữa không trung, chậm rãi thu tay lại, một đạo khí thể nhanh chóng bay ra từ trong nước, chui vào trong người hắn. Đây là trạng thái tồn tại của khí vận, mỗi khi kích sát một kẻ tham dự thì khí vận của đối phương đều bị cướp đi, tự động chui vào người kẻ giết người.

Kỳ Tà đứng ở bên hồ liên tục giật khóe miệng, mới chỉ qua hai ngày mà Tần Quân đã giải quyết hơn mười người tham dự, khiến cho gã căn bản không thể xen vào.

Tần Quân rất có nguyên tắc, nếu không chọc giận hắn thì hắn sẽ không ra tay, bằng không số người hắn giết chắc đã tăng lên gấp mấy lần.

- Đi thôi, Tiểu Tà.

Tần Quân ngoắc tay gọi Kỳ Tà, đối với cách xưng hô này, Kỳ Tà bất đắc dĩ đến cực điểm, ngay từ đầu gã cũng phản bác nhưng không có tác dụng gì, cho nên đành phải mặc kệ.

Hai người tiếp tục bay về hướng Tây.

- Hai ngày, thiên tài địa bảo và vận khí chi bảo đều không thấy, ngươi nói

có phải chúng ta bay sai hướng rồi không?

Tần Quân nhướng mày hỏi Kỳ Tà, Kỳ Tà nghe xong chỉ có thể nhún vai lắc đầu hồi đáp:

- Làm sao ta biết được, có lẽ đi thêm về phía trước mới thấy.

Đi cùng Tần Quân vẫn là rất nhẹ nhàng, tuy rằng không cướp được bao nhiêu khí vận nhưng ít ra cũng được an toàn.

Đến Kỳ Tà cũng không thể không thừa nhận, cảm giác được cao thủ kéo theo rất là tốt.

Đúng lúc này, ở phía trước bỗng truyền đến tiếng gầm rú.

Hai người tăng tốc bay tới, chỉ thấy sau một đỉnh núi có ba thân ảnh đang đánh nhau, ánh mắt Tần Quân phút chốc thu lại, bởi vì một người trong đó không ngờ lại là Triệu Vân.

- Vị kia hình như tên là Triệu Vân thì phải?

Kỳ Tà kinh nghi nói, gã nhớ Triệu Vân từng theo bên cạnh Tần Quân, người có thể được Tần Quân đưa theo vào Quan Thiên Đại Hội chắc chắn là bất phàm.

Nhìn kĩ thì Triệu Vân tuyệt đối đang chiếm thế thượng phong, song hai người bên đối phương không hề có ý muốn trốn chạy mà ngược lại còn định tử chiến đến cùng với gã.

- Bệ hạ, chúng ta có cần đi hỗ trợ không?

Kỳ Tà hỏi.

Tần Quân khoát tay, ánh mắt lóe lên:

- Vừa lúc nhìn xem Tử Long mạnh đến mức nào.

Quan Vũ từng nói tuy rằng Triệu Vân kém hắn một ít, nhưng chênh lệch không lớn.

Phải biết rằng Quan Vũ tu luyện trước Triệu Vân một khoảng thời gian rất dài, có thể thấy được thiên phú của Triệu Vân là cực kì khủng bố.

Ít nhất có thể bộc lộ tài năng vượt trội trong đám người quan hoạn Trương Dực Đức và cổ chi ác lai Điển Vi.

Khụ khụ, cứ nhắc đến Trương Phi là hắn lại muốn dùng từ hoạn quan, may mà Trương Phi không biết thuật đọc tâm.

Vút!

Triệu Vân đâm ra một thương, khí kình xoắn ốc quấn quanh thân thương, một thương đâm thủng đầu một tu sĩ, máu tươi vẩy ra, gã kêu thảm bay ngược ra ngoài.

Một tu sĩ khác sợ đến mức toát mồ hôi đầy mặt, vội vàng kéo giãn khoảng cách với Triệu Vân.

Hai người hợp lực còn không chiếm được thế thượng phong, nữa là còn lại một mình gã, chắc chắn là không thể nào chịu nổi.

- Hừ!

Triệu Vân khinh thường hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người chắp tay hô lên với Tần Quân đang ở cách đó những mấy trăm mét.

- Tham kiến bệ hạ!

Khi Tần Quân đến gần hơn nghìn mét thì Triệu Vân đã biết thân phận kẻ tới là ai, song vì chiến đấu nên không phân tâm được.

- Tử Long thật sự là có bản lĩnh cao cường!

Tần Quân bay đến cười bảo, trận chiến vừa rồi không có pháp thuật hay thần thông hoa lệ, thế nhưng xem xét hiệu quả thì không tồi, nhất là dáng người Triệu Vân khi vung thương, đúng là trác tuyệt bất phàm.

Triệu Vân khiêm tốn cười nói:

- Khiến bệ hạ cười chê rồi.

Trong lúc nói chuyện, gã quay sang gật đầu với Kỳ Tà, người có thể đi theo sau Tần Quân đáng giá có được sự chú ý của gã.

Triệu Vân vừa trải qua trận chiến, khí tức chưa thu liễm, Kỳ Tà thấy vậy chậc chậc không thôi, không biết kẻ này là thiên tài từ đâu xuất hiện, phong mang quá sắc bén, so với Kim Vô Hối thì chỉ có hơn chớ không có kém.

- Xử lý bọn chúng đi.

Tần Quân liếc nhìn hai tu sĩ đang sợ hãi kia, nói, hai kẻ này không nhân cơ hội để chạy mà còn cố nán lại, xem ra là tà tâm bất tử.

Triệu Vân gật đầu, sau đó cầm cây thương đi về phía họ.

Bấy giờ, mặt đất bỗng nhiên rung lên bần bật khiến Tần Quân và những người khác giật mình nhìn lại, họ thấy đường chân trời bỗng nhiên xuất hiện một đường đen, nom như nước lũ ập tới.

- Trả thứ kia lại cho ta!

Một tu sĩ vội vàng hô với Triệu Vân, giọng điệu hoảng hốt và phẫn nộ.

Tần Quân nhìn chăm chú về phía đó thì thấy đường chân trời xuất hiện vô số những man thú đen kịt, thân chúng giống vượn, hao hao dáng người, không có lông, cơ thể đen sì như than, trong tay kẻ nào kẻ nấy đều cầm những thứ vũ khí làm từ đá mài sắc.

Đa số chúng đều có tu vi ngũ giai, nhìn lại thì ít nhất cũng phải hơn hai mươi vạn con, tương đương với hai mươi vạn tu sĩ Hóa Hư cảnh.

Man thú cầm đầu cao tới mười trượng, trông như một ngọn núi nhỏ đương chạy, hơn nữa còn có tu vi lục giai điên phong, tương đương với Địa Tiên cảnh điên phong.

Triệu Vân cau mày:

- Ngươi nói thứ này sao?

Trong lúc nói chuyện, gã lôi ra một cây hoa hồng, trên cây có quả đỏ, quanh quả lấm tấm giọt nước, nhìn thôi đã khiến người ta thèm nhỏ dãi.

------oOo------

Chương 596: Địa Viên Tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng vậy! Đó là bảo vật của Địa Viên Tộc, tên là Địa Tâm Hoa, đánh cắp nó sẽ khiến Địa Viên Tộc phát cuồng, Địa Viên là man thú sống quần cư, dù là cường giả Thiên Tiên cảnh khi gặp phải thì cũng đành rút lui! Mau đưa nó cho ta!

Tu sĩ giục giã.

Cùng lúc đó, tên tu sĩ còn lại cũng nghiến răng nghiến lợi nhìn về phía Triệu Vân.

Ánh mắt Tần Quân lóe lên, hắn cười lạnh:

- Đưa cho các ngươi sao, các ngươi định làm gì?

- Đương nhiên là trả lại!

Tên tu sĩ nói như đinh đóng cột.

Triệu Vân rốt cuộc đã hiểu ra mọi chuyện, bảo sao hai tên này liều sống liều chết để quấn lấy gã, ra là vì cây thiên tài địa bảo này.

Gã nhìn về phía Tần Quân theo bản năng, muốn Tần Quân quyết định, dù sao cây này gã vốn muốn tặng cho Tần Quân.

- Giết chúng đi!

Tần Quân trầm giọng nói.

Dựa vào Trận Đạo Bí Tự để thăm dò, hắn biết được hai tu sĩ này định bụng rằng cầm được Địa Tâm Hoa rồi sẽ dựa vào không gian quyển trục để tháo

chạy, bỏ mặc họ chết trong miệng lũ Địa Viên Tộc này.

- Tuân lệnh!

Triệu Vân ném Địa Tâm Hoa cho Tần Quân rồi phóng cây thương về phía hai tên tu sĩ.

Mũi thương vừa lóe, pháp lực màu trắng chỉ trong nháy mắt đã bọc quanh thân nó, cây thương lao vút đi như mũi tên rời khỏi cung, nhanh đến mức hai tu sĩ kia không kịp có phản ứng gì.

Sau khi đón được Địa Tâm Hoa, Tần Quân cũng ngạc nhiên nhìn về phía Triệu Vân, giờ Triệu Vân như hóa thành một thể với cây ngân thương trong tay, cùng xé tan không khí, ngay ở giây tiếp theo, hai tên tu sĩ cảm thấy yết hầu mình đau nhói một cái, Triệu Vân trước mặt đã mất tăm mất tích đâu rồi.

Lại chớp mắt cái nữa, Triệu Vân bỗng nhiên xuất hiện phía sau chúng, trong khí hai kẻ nọ còn chưa hết kinh ngạc.

Hai tiếng phụt vang lên.

Máu từ yếu hầu chúng văng tung tóe cùng một lúc, cảnh này khiến Tần Quân và Kỳ Tà đứng xem không khỏi sửng sốt, đồng tử rụt lại.

Họ đều không thấy rõ màn ra chiêu khi nãy của Triệu Vân là như thế nào, rõ ràng là gã không hề tiếp xúc với hai tên tu sĩ kia, ấy vậy mà lại có thể cắt đứt cổ chúng.

Triệu Vân xoay người, tiếp tục đâm thêm một thương nữa vào không trung, khiến nguyên thần vừa định chạy trốn của hai tên tu sĩ hoàn toàn tan biến!

Tu sĩ Địa Tiên cảnh chỉ cần chưa bị hoàn toàn tiêu diệt thì vẫn có cơ hội cho nguyên thần rời khỏi cơ thể, để đợi thờ cơ đoạt xá, trùng sinh.

Nhưng Triệu Vân chẳng hề cho chúng có cơ hội sống lại!

Hai luồng khí vận nhanh chóng chui vào trong cơ thể gã, thi thể của hai tu sĩ cũng mau chóng quỵ xuống.

Ầm rầm rầm ——

Địa Viên Tộc lao tới như vũ bão, chúng cách Tần Quân và hai người khác càng lúc càng gần, Tần Quân để ý thấy rằng đám vượn này không chạy trên đất, mà thi nhau bật nhảy, mỗi cú nhảy có thể phóng được cả trăm mét.

- Bệ hạ, chúng ta rút lui sao?

Triệu Vân quay sang hỏi Tần Quân.

- Đinh! Nhận được nhiệm vụ cưỡng chế – Thu lượm Địa Tinh! Nội dung cụ thể của nhiệm vụ: Địa Tinh là một loại kỳ thạch, trải qua không biết bao năm tháng trong Quan Thiên Giới, trở thành Địa Viên, giết Địa Viên, Địa Tinh trong cơ thể nó sẽ rơi ra. Nếu túc chủ thu thập được mười vạn viên Địa Tinh sẽ đạt được một lần triệu hoán Thần Ma cùng một lần rút thăm trúng thưởng! Nếu nhiệm vụ thất bại, cấp bậc của túc chủ sẽ giảm xuống ngũ cấp, thời gian hoàn thành nhiệm vụ là một ngày!

Tiếng thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên trong đầu Tần Quân, khiến hắn không khỏi chửi thề trong lòng.

Cái đệch!

Quá trớn rồi đấy!

Chẳng nhẽ Địa Tinh cũng giống Giác Tỉnh Thạch, hữu ích với hệ thống?

Tần Quân rủa thầm trong lòng, khi nhận được nhiệm vụ nhánh tham gia Quan Thiên Đại Hội, từng được nhắc rằng từ nhiệm vụ này có thể diễn sinh ra các nhiệm vụ thu thập khác, không ngờ cái nhiệm vụ này lại tới nhanh như thế.

- Tử Long, ngươi có dám chiến với Địa Viên Tộc?

Tần Quân rút Ngân Long Tru Hồn Thương ra, cười hỏi, Kỳ Tà nghe vậy há hốc mồm đầy kinh ngạc.

Đám vượn này nhiều không đếm xuể, ngươi muốn đâm đầu vào chỗ chết

sao?

Kỳ Tà đang thầm mắng Tần Quân rằng không biết có phải kẻ này hồ đồ không, thì chợt nghe Triệu Vân đáp:

- Sao lại không dám!

Lại thêm người này nữa, Kỳ Tà nhịn không được, bèn khuyên:

- Hai người đừng bốc đồng! Chúng nó đều là ngũ giai yêu thú đó!

Tần Quân mỉm cười với gã, rồi cầm cây thương, xoay người bay đi.

Không phải trẫm tự cao tự đại!

Mà là bị hệ thống hãm hại!

Tần Quân đau đớn lắm mà không nói nên lời, thôi thì đành vờ như kiên cường lắm vậy, không được mất mặt!

Triệu Vân thét dài một tiếng, hào hùng khôn kể, rồi gã hóa thành một mũi nhọn, phóng về phía Địa Viên Tộc.

Hai kẻ này lao đi cực nhanh, bay qua bay lại đan xen, giống như hai luồng khí chao liệng, Kỳ Tà nhìn mà bồn chồn như kiến bò trên chảo nóng.

- Hai kẻ điên! Kẻ điên!

Kỳ Tà giận dữ mắng, nhưng ma xui quỷ khiến thế nào, gã không trốn mà cứ đứng xoắn xít một chỗ.

Cùng lúc ấy, cách đó vài dặm cũng có không ít tu sĩ đi ngang qua, cảm nhận được cái khí thế hừng hực của Địa Viên Tộc, ai nếu đều hít một hơi đầy sợ hãi.

- Đó là gì thế?

- Thì ra là Địa Viên Tộc! Là man thú nổi danh trong Quan Thiên Giới, không có lý trí, hung dữ vô cùng!

- Chuyện gì xảy ra thế? Phía bên kia có hai vị không nề hà sống chết, dám lao về phía Địa Viên Tộc!

- Chúng ta nhất quyết không được lại gần, Địa Viên Tộc mạnh vô cùng, tốc độ sánh ngang với tu sĩ Địa Tiên cảnh!

Tần Quân không chú ý tới những kẻ đứng nhìn từ xa, phía ngoài cơ thể hắn nhanh chóng biến thành kim sắc, tay phải hắn rút Thất Tinh Kiếm ở bên hông ra.

Tay trái Ngân Long Tru Hồn Thương, tay phải Thất Tinh Kiếm!

Trải qua hai ngày tu luyện, hắn đã quen với cách chiến đấu này, nhất là sau khi đạt được Trận Đạo Bí Tự thì chuyện nhất tâm lưỡng dụng đối với hắn chẳng có chút khó khăn nào.

Khoảng cách giữa đôi bên càng lúc càng gần!

Tần Quân hét lên giận dữ một tiếng, mũi thương phóng ra, chỉ trong nháy mắt, long khí tràn khỏi cơ thể hắn, quấn quanh thân Tần Quân, tiếp đó, hắn phóng thẳng mũi thương về phía con Địa Viên Vương trước mặt.

Keng ——

Ngân Long Tru Hồn Thương đâm trúng bàn tay của Địa Viên Vương, cú va chạm này tạo ra tiếng sắc lẻm khi hai thứ kim loại đụng vào nhau, kế đó, máu tươi vung vãi, tay của Địa Viên Vương bị thương, buộc phải rụt lại, bàn tay lành lặn của nó bổ về phía Tần Quân, định rằng phải đập cho hắn bẹp dí.

Dựa vào khả năng tiên đoán, Tần Quân linh hoạt né được cú đòn đó, long khí quay chung quanh cơ thể đánh thẳng vào đầu của Địa Viên Vương, sức mạnh quá lớn, đẩy lui cả cái thân hình lừng lững như ngọn núi của Địa Viên Vương.

------oOo------

Chương 597: Cường hoành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc ấy, Triệu Vân đã một mình lao vào trong đại quân Địa Viên, gã tựa như một cây thương màu bạc, đánh đâu thắng đó giữa dòng nước lũ đen ngòm, không gì có thể cản nổi Triệu Vân.

- Gào ——

Địa Viên Vương thét lên một tiếng đầy giận dữ, gương mặt dữ tợn ngập tràn vẻ hoảng sợ, cánh tay trái nện xuống đầy mạnh mẽ, Tần Quân cảm nhận được một luồng gió rít đánh úp lại, khiến hắn cảm thấy bả vai mình như đang bị mấy vạn cân đè lên.

Hắn không sợ, cũng không né tránh, trường thương mang theo huyền lôi, đâm thẳng lên.

Phập một tiếng!

Ngân Long Tru Hồn Thương sắc bén vô cùng, nó đâm thủng qua bàn tay của Địa Viên Vương, máu tươi vẩy lên bộ bạch y của Tần Quân, gương mặt kim sắc của hắn vẫn lạnh như băng, thân hình phóng thẳng lên, ngang với đầu của Địa Viên Vương.

- Chết đi!

Thất Tinh Kiếm ở tay phải của Tần Quân xẹt qua một luồng hàn quang, huyền lôi kích thích cơ thể, khiến hắn ra tay còn nhanh hơn chớp, đâm thẳng Thất Tinh Kiếm vào mắt trái của Địa Viên Vương, máu tươi văng tung tóe, cơn đau đớn khôn cùng khiến Địa Viên Vương gào lên thảm thiết.

Trong phút chốc, hai mắt của Địa Viên Vương đỏ bừng lên.

Tần Quân đương đắc thế, nhất quyết không chịu buông tha cho nó, ma khí trong cơ thể nhanh chóng cuộn lên, ba cây Tự Tuyệt Đao lơ lửng trên đầu hắn.

Vụt! Vụt! Vụt!

Tự Tuyệt Đao phóng vút lên, trí thông minh của Địa Viên Vương vốn

không cao, lại thêm chuyện nó đang chìm trong trạng thái nổi giận, thành thử lý trí chẳng còn, nó không hề né tránh, cứ thế mặc cho Tự Tuyệt Đao đâm ngập vào cơ thể.

Địa Viên Vương đang giận dữ không thèm để tâm tới vết thương, nó há mồm nhả ra một chùm sáng màu đen cực mạnh, ý đồ đập tan Tần Quân thành từng mảnh.

Tần Quân chau mày, hắn không kịp né, chỉ đành vội vàng khiến long khí quấn quanh mình, ngăn cản chiêu này của Địa Viên Vương.

Ầm một tiếng!

Sức ép cực lớn đẩy Tần Quân phải mau chóng lùi về sau, long khí cũng coi như chắc chắn, cản được cái chùm tia sáng màu đen kia.

Về phần Triệu Vân, gã càng đánh càng hăng, hiện đang thỏa thuê giết chóc trong đám Địa Viên đại quân, nơi nào có bóng dáng gã đi qua, thì không một con Địa Viên nào có thể cản lại Triệu Vân, con nào con nấy đều bị gã đâm thủng đầu.

Việc một tu sĩ Địa Tiên cảnh đè bẹp tu sĩ Hóa Hư cảnh chẳng phải chuyện đáng để trầm trồ gì, nhưng hiện có đến tận hơn mười vạn con Địa Viên, tương đương với hơn mười vạn tu sĩ Hóa Hư cảnh, một mình Triệu Vân đấu với đội quân khổng lồ như thế, cảnh tượng này khiến những kẻ tham dự Quan Thiên Đại Hội đang đứng xa xa quan vọng không khỏi hít một hơi đầy sửng hốt.

- Trời ạ! Hai kẻ kia rốt cuộc là thần thánh phương nào, một thì đơn thân độc mã đấu Địa Viên Vương, một thì càn quét Địa Viên đại quân!

- Không rõ lắm, nhưng chúng ta phải nhớ rõ khí tức hai kẻ này, sau này nhất quyết không được chọc tới họ!

- Đúng vậy, xem chừng ở Quan Thiên Đại Hội này đúng là cường giả lớp lớp, nhiều vô số kể!

- Cứ thế này, chẳng sớm thì muộn, pháp lực của họ sẽ cạn kiệt, việc này không sáng suốt gì cả!

Địa Viên Tộc đáng sợ nhường nào, từ trước lúc họ tham dự Quan Thiên Đại Hội, các trưởng bối đều từng nhắc tới, tuy rằng một con Địa Viên chẳng có gì ghê gớm, nhưng Địa Viên là man thú sống quần cư, lúc nào cũng di chuyển tập thể, giống như bầy châu chấu quét ngang Quan Thiên Giới.

Kỳ Tà nhìn hai người kia, trong lòng căng thẳng vô cùng, hai tay hắn siết chặt, nhìn Tần Quân và Triệu Quân chiến đấu hào hùng như thế, gã cũng không khỏi thấy nhiệt huyết cuộn lên.

Nhưng Địa Viên đại quân quá nhiều, dù gã có hào hứng thế nào thì cũng chẳng dám xông lên chịu chết.

- Hai kẻ điên!

Kỳ Tà nghiến răng lẩm bẩm nói, thế nhưng ngữ điệu lại có chút ao ước, chút ghen tị.

Nếu gã cũng có thực lực như Tần Quân và Triệu Vân, thì gã đương nhiên cũng sẽ xông lên, để mà được uy phong.

Cùng lúc ấy, Tự Tuyệt Đao bắt đầu phát huy hiệu quả của mình, sau khi Tần Quân dùng long khí để đánh tan chùm sáng màu đen của Địa Viên Vương, hắn nhìn thấy Địa Viên Vương đứng run rẩy trên không, hiển nhiên là đang đau đớn vô cùng.

- Ngu xuẩn!

Tần Quân cười lạnh, vừa nói xong, cơ thể của Địa Viên Vương liền nổ tung.

Một man thú có tu vi lục giai điên phong cứ thế chết bất đắc kỳ tử.

- Đinh! Giết chết Địa Viên Vương, lục giai điên phong, đạt được 189000 exp!

Gần mười chín vạn exp đối với Tần Quân hiện giờ chẳng khác nào một dúm cát bé xíu xíu chẳng đáng là bao.

Bởi nếu hắn muốn đột phá lên Địa Tiên cảnh nhị tầng thì cần một ngàn vạn

exp...

Ngay khi Địa Viên Vương chết đi, một viên tinh thạch màu đỏ bỗng nhiên rơi xuống, Tần Quân nhanh chóng hút nó vào lòng bàn tay mình, chưa nhìn kỹ thế nào đã ném thẳng vào không gian Thần Thoại, đoạn, hắn lao đi giúp Triệu Vân.

Tay trái cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, tay phải cầm Thất Tinh Kiếm, Tần Quân như con hổ giữa bầy cừu, hung hăng vô cùng.

Triệu Vân hai tay cầm hai cây trường thương, thân hình gã xoay tròn rồi lao vào lòng địch, hai cây thương mang theo pháp lực xoay chung quanh gã, khiến gã như một cơn cuồng phong quét qua, nơi nào có bóng Triệu Vân, nơi ấy lại có một Địa Viên bị xé nát, tiếng gào thét của đám Địa Viên vang vọng khắp chân trời, khiến lòng người rung động.

Long khí của Tần Quân đã mở rộng đến hơn năm mươi trượng, hiển rõ mồn một giữa đám Địa Viên đại quân.

Long khí đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Địa Viên Vương chết thảm khiến Địa Viên đại quân có chút rối loạn, bởi chẳng còn đầu mục lãnh đạo chúng nó.

Nếu bây giờ, Tần Quân và Triệu Vân rời đi, Địa Viên đại quân chắc chắn sẽ không đuổi giết họ.

Nhưng vì đã nhận nhiệm vụ cưỡng chế, nên Tần Quân chỉ đành ráng mà giết cho sạch.

Mười vạn viên Địa Tinh, tức là Tần Quân ít nhất phải giết được mười vạn con Địa Viên.

Nhiệm vụ nặng nề quá!

Thời gian cứ thế trôi qua, càng lúc càng có nhiều Địa Viên mất đi ý chí chiến đấu, Tần Quân và Triệu Vân giết càng lúc càng nhẹ nhàng.

Cảnh này khiến những kẻ tới tham dự Quan Thiên Đại Hội đang đứng xa xa không khỏi ngớ người nhìn nhau.

Hai kẻ này thực sự đã chặn đứng Địa Viên đại quân, thậm chí còn giết thỏa thuê, cái đệch, chuyện này có phải đáng sợ quá không?

Để tránh dây vào chuyện phiền toái, đám người tham dự vội vàng rời đi, nhìn Tần Quân và Triệu Vân còn hăng hái thế này, rõ ràng là chẳng mệt chút nào, chút nữa hai người nọ xử lý xong Địa Viên đại quân, không chừng lại quay sang kiếm chuyện với họ.

------oOo------

Chương 598: Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chừng một nén nhang sau.

Tần Quân đứng trên không trung lau mồ hôi, hắn thoáng thở dốc, dưới mặt đất nằm ngổn ngang những thi thể của đám Địa Viên, máu thịt tung tóe khắp nơi. Triệu Vân vẫn còn chiến đấu, có không ít những Địa Viên đã chạy trốn, nhưng có không ít những con giết tới điên dại vẫn mang theo đôi mắt đỏ ngầu, lao về phía Triệu Vân.

- Hệ thống, chỗ này ít nhất cũng có tận mười vạn thi thể của Địa Viên, chẳng nhẽ ngươi muốn để ta nhặt Địa Tinh ở từng con từng con một à?

Tần Quân nhìn quanh một vòng, nhìn cái cảnh này mà có chút đau đầu.

Ra chuyện khó nhất không phải là giết vượn, mà là thu thập Địa Tinh, nhìn đám thi thể này thôi mà hắn đã thấy ghê tởm.

- Không cần!

Hệ thống đáp lại, vừa dứt lời, một sức hút khổng lồ bỗng tỏa ra từ cơ thể Tần Quân, những viên Địa Tinh trong vòng bán kính mười dặm chui ra từ thi thể của Địa Viên, bay về phía Tần Quân từ bốn phương tám hướng, cảnh này khiến Tần Quân không khỏi nuốt nước miếng.

Triệu Vân quay sang nhìn Tần Quân với vẻ mặt khiếp sợ, Kỳ Tà đứng ở xa

xa còn ngạc nhiên hơn nữa.

Đây là loại thần thông nào vậy?

Hai người nọ đâu biết rằng, thứ này không phải thần thông.

Khi Địa Tinh cách Tần Quân chừng một thước, chúng liền bị hút vào không gian Thần Thoại, người ngoài nhìn vào cứ ngỡ như đám Địa Tinh này bị Tần Quân cất đi, nom huyền diệu vô cùng.

Cảnh này cũng được các thành viên cấp cao của Thần Điện, hiện đang ở không gian khác, nhìn thấy.

- A, tiểu gia hỏa này cũng có chút tài đấy.

Một nam tử có mái tóc bạc lẩm bẩm nói, làn da gã trăng bệch, tuấn lãng mà tà dị, đôi môi đỏ như hút máu.

Những người còn lại cũng nhìn chằm chằm vào hình ảnh của Tần Quân trong quang cầu, vô vàn những viên Địa Tinh màu đỏ bay về phía hắn, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ.

Nhưng bởi do không trực tiếp ở đó, nên họ không nhận ra sự tồn tại của hệ thống, cứ tưởng Tần Quân biết thần thông nào có khả năng hút và nhả.

Đôi mắt của nữ tử che mặt bằng tấm mạng đen nhìn chăm chăm vào Tần Quân, nó sáng quắc lên, nàng không mở miệng, nhưng ánh mắt ấy nói rằng nàng đặt nhiều chờ mong vào Tần Quân.

- Các ngươi xem kìa, tiểu tử kia tên là Đông Phương Cực thì phải, quá lợi hại, dám đi khiêu chiến Thương Man Long cơ đấy.

Lúc này, một nam tử bỗng nhiên mở miệng nói, trong lúc nói, gã lôi quang cầu chiếu hình ảnh của Đông Phương Cực ra, những người khác đảo mắt qua xem thì thấy một nam tử mặc bộ kim y oai hùng đang độc chiến với một con rồng dài đến cả nghìn mét.

Thân ngoài của con rồng này nom như cây khô, nhưng lại mạnh vô cùng, một cú quật đuôi của nó có thể khiến cả ngọn núi sụp đổ.

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ bắt buộc: Thu hết Địa Tinh. Được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Cùng với tiếng gợi ý của hệ thống, Địa Tinh xông hướng Tần Quân không còn thanh thế to lớn như trước nhưng vẫn có khá nhiều. Có thể thấy hai người Tần Quân hung hãn cỡ nào, hoàn thành nhiệm vụ vượt mức.

Tần Quân tò mò hỏi thầm:

- Nói này, nếu ở trong Quan Thiên Giới triệu hoán Thần Ma có bị người của Thần Điện phát hiện không?

Hệ thống nói làm Tần Quân yên lòng:

- Không, hệ thống sẽ triệu hoán Thần Ma ở nơi Thần Điện không thể giám thị. Quan Thiên Giới tự thành một phương thế giới, bên trong ẩn giấu vô số man thú và cường giả. Đương nhiên nếu tu vi quá mạnh sẽ gây chú ý.

Tần Quân nở nụ cười ranh mãnh, trong đầu nảy ra ý xấu gì đó.

Tần Quân triệu hoán Thần Ma trước rồi bỏ vào phó bản Thần Ma, dù sao mấy hôm trước đã đến cơ hội phó bản Thần Ma mỗi tháng một lần nhưng bị hắn giữ lại, chỉ vì triệu hoán ra Thần Ma khi ở trong Quan Thiên Đại Hội. Mặc dù làm vậy tình nghi gian lận nhưng mình thích là được. Dĩ nhiên nếu Tần Quân triệu hoán ra kẻ yếu thì càng vui.

Tần Quân thầm thúc giục, vì Thần Ma sẽ không bỗng dưng hiện ra bên cạnh hắn:

- Bắt đầu triệu hoán đi!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Bên kia Triệu Vân đã ngừng lại, máu nhuộm giáp bạc, khuôn mặt nghiêm nghị, ánh mắt sắc bén nhìn quét xung quanh xác định không có người sống mới bay hướng.

Triệu Vân cười nói:

- Đã giải quyết hết rồi thưa bệ hạ.

Tần Quân gật đầu, ngoắc Kỳ Tà ở phía xa ra hiệu tiếp tục lên đường.

Da thịt gân xương của Địa Viên đều có giá trị nhưng không lọt vào mắt Tần Quân, vì Quan Thiên Giới chắc chắn có thứ càng tốt hơn. Hắn không thể dùng trữ vật giới, không gian Thần Thoại chứa xác mấy con Địa Viên.

Ba người hội hợp đang định đi tiếp hệ thống bỗng vang tiếng gợi ý làm Tần Quân như bị sét đánh:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nhị Lang Thần Dương Tiễn, đến từ truyền thuyết thần thoại.]

Ôi giời ơi giời ơi! Trúng luôn số độc đắc!

Tần Quân hăng tiết gà phấn khởi vô cùng, rốt cuộc triệu hoán ra nhân vật trong thần thoại. Không đúng, Na Tra cũng tương đương với nhân vật chính nhưng so với Dương Tiễn thì kém rất nhiều.

Trong thần thoại phiên bản nào hễ Dương Tiễn và Na Tra cùng xuất thân thì Dương Tiễn mạnh hơn.

Dương Tiễn là chiến thần Thiên Đình!

“Mau mau mau mau! Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Dương Tiễn!

Tần Quân siêu kích động người run bần bật. Kỳ Tà, Triệu Vân không hiểu ra sao, chẳng lẽ những tinh thạch màu đỏ này là báu vật?

Hệ thống lập tức đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Dương Tiễn:

[Dương Tiễn: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân Quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Hữu Vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân.

Tu vi: Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Bát Cửu Huyền Công. Kim Đan Đại Đạo.

Thần thông: Thiên Địa Sát bảy mươi hai biến. Sơn Băng Địa Liệt. Chí Địa Vi Cương. Túng Địa Kim Quang. Phá Tà Thiên Nhãn.

Pháp bảo: Đao chiến thần ba mũi nhọn. Trảm Ma kiếm. Khai Sơn phủ. Phược Yêu tác.

Độ trung thành: 85 (Max 100)]

Siêu khủng!

Mắt Tần Quân trợn tròn, không uổng là đại thần, bảng liệt kê thuộc tính siêu hoa lệ.

Tần Quân hỏi thầm, vì kích động mà người hắn run càng dữ hơn:

- Đây là thuộc tính đỉnh cao của Nhị Lang Thần?

Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn! Dịch lão đầu cũng sẽ bị đánh bầm dập!

Tuy hai người chỉ kém một tiểu cảnh giới nhưng Tần Quân cứ cảm thấy Dịch lão đầu sẽ bị hạ gục.

Hệ thống giải thích rằng:

- Đây là thuộc tính cao nhất túc chủ có thể triệu hoán ra Dương Tiễn, hắn đến từ lằn ranh thời không các phiên bản thần thoại, nghĩa là hình thái tổng hợp của các Nhị Lang Thần. Nếu có cơ duyên thì hắn thậm chí trưởng thành không giới hạn. Hy vọng túc chủ đừng có tư duy cố hữu với Thần Ma, đỉnh cao là dùng để đột phá.

------oOo------

Chương 599: Khe hở lòng đất khủng bố (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ý của hệ thống rất đơn giản, triệu hoán ra Thần Ma miễn có cơ duyên thì có thể biến mạnh không giới hạn, tựa như người thật sự tồn tại.

Dương Tiễn còn có thể mạnh hơn nữa!

Thiên phú của Nhị Lang Thần thì khỏi phải nói, trong thế giới này có lẽ sẽ tăng tu vi càng mạnh.

Tần Quân chú ý công pháp và thần thông của Dương Tiễn, hỏi:

- Bát Cửu Huyền Công chẳng phải là bảy mươi hai biến sao?

Hệ thống giải thích:

- Bát Cửu Huyền Công ẩn chứa bảy mươi hai biến nhưng có tự mang công pháp, tương tự cũng khác nhau.

Tần Quân hoang mang nghe, tóm lại hắn không biết Bát Cửu Huyền Công và Địa Sát bảy mươi hai biến, nên nghe chơi vậy thôi.

Mức độ trung thành của Nhị Lang Thần chỉ có tám mươi lăm, tuy xem như khá cao nhưng Tần Quân có chứng bắt buộc, thấp hơn chín mươi điểm là hắn thấy khó chịu.

Tưởng tượng chỉ huy Nhị Lang Thần chiến trời chiến đất, đâm thủng khung trời là Tần Quân siêu hưng phấn.

Triệu Vân không kiềm được hỏi:

- Bệ hạ có sao không?

Bộ dạng Tần Quân như uống thuốc, hay là bị tẩu hỏa nhập ma?

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không có gì, đi tiếp đi, tìm người khác.

Có nói bọn họ cũng không hiểu.

Chiến thần Thiên Đình sắp đến đầu vào hắn, làm sao giữ bình tĩnh được?

Thực lực, thần thông, tu vi của Nhị Lang Thần tuy là Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn nhưng e rằng đối diện cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh

bình thường cũng có thể chiến.

Tần Quân ôm chờ mong vô hạn với Dương Tiễn, hỏi thầm:

- Bắt đầu tùy cơ rút thăm trúng thưởng đi!

Triệu hoán được cả Dương Tiễn thì siêu may mắn rồi.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

***

Trong cung điện bí ẩn, mười tám cao tầng đang chú ý Quan Thiên Giới bỗng cau mày.

Một lão nhân trầm giọng hỏi:

- Có chuyện gì? Hơi thở này . . .

Những người khác tim đập chân run.

Cung điện này tên là Quan Thiên Thần Cung, nằm trên Quan Thiên Giới. Bọn họ là Thần Điện mười tám Tinh Quan, tu vi cao sâu. Họ cảm nhận được mới rồi trong Quan Thiên Giới bỗng xuất hiện hơi thở siêu mạnh làm tim họ đập nhanh.

Nữ nhân đeo mạng che mặt đen trầm ngâm hỏi, mắt đẹp tràn đầy thắc mắc:

- Không lẽ có cường giả bí ẩn lẻn vào Quan Thiên Giới?

Hơi thở vừa rồi ít nhất có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.

Một Tinh Quan trầm giọng nói:

- Không thể nào! Nếu có người cưỡng ép xâm nhập Quan Thiên Giới thì chắc chắn Giới Linh Quan Thiên Giới sẽ phát hiện.

Một nam nhân vạm vỡ ngồi hướng chính bắc trầm giọng nói:

- Được rồi, yên lặng quan sát đi. Quan Thiên Giới tồn tại mấy vạn năm,

bên trong ẩn giấu nhiều lão già lợi hại, có lẽ là ai đột phá.

Nam nhân đầu đội kim quan, râu ria xồm xoàm, đầu mày toát ra uy nghiêm như đế vương.

Nam nhân tóc bạc tà mị cười nói:

- Ừm, nghe theo Đại Tinh Quan.

Mười tám Tinh Quan có thứ tự, nam nhân vạm vỡ đội kim quan là Đại Tinh Quan. Nam nhân tóc bạc tà mị tên Diêu Hư, là Thất Tinh Quan.

Một Tinh Quan kinh kêu:

- Mau nhìn kìa! Đông Phương Cực bay hướng khe nứt Bắc Mạch!

Đông Phương Cực bất giác thành đối tượng được mười tám Tinh Quan đặc biệt chú ý.

- Khe nứt Bắc Mạch? Đó là nơi Luyện Vương cư ngụ!

- Trời ạ, Luyện Vương không dễ chọc, mỗi mùa Quan Thiên Đại Hội là hắn ăn rất nhiều thiên tài.

- Còn cách nào đâu, chúng ta và Luyện Vương đã có ước định, miễn hắn không rời khỏi khe nứt Bắc Mạch là tốt rồi.

- Năm xưa Luyện Vương chỉ là tù phạm Địa Tiên cảnh làm chướng ngại vật cho người tham gia, không ngờ vạn năm qua đi hắn còn sống.

Các Tinh Quan bàn tán xôn xao. Luyện Vương ở trong mắt họ không là gì, nhưng cũng là cường giả có máu mặt trong Quan Thiên Giới.

Dù Đông Phương Cực rất mạnh, rất có thiên phú, nhưng nếu vô tình vào khe nứt Bắc Mạch thì cũng chín chết một sống.

Nữ nhân đeo mạng che mặt đen lắc đầu cười, nàng là Tam Tinh Quan, nữ giới duy nhất trong Tinh Quan. Không ai biết tên thật của nàng, đều gọi là Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử cười lạnh thầm nghĩ, mắt đen ẩn giấu mong đợi vô hạn:

- Thiên tài thật sự bị các ngươi bỏ qua, một đám ngu đần!

***

Tần Quân không biết mình triệu hoán Dương Tiễn kinh động mười tám Tinh Quan, dù có biết thì hắn sẽ không để bụng.

Có Dương Tiễn thì hắn sợ khỉ gì.

Nếu không phải Tần Quân còn là Địa Tiên cảnh có lẽ hắn triệu hoán Dương Tiễn đã có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Dương Tiễn có thể chiến ngang sức ngang tài với Tôn Ngộ Không, đương nhiên so với Tôn Ngộ Không ăn đan dược của Thái Thượng Lão Quân luyện ra Hỏa Nhãn Kim Tinh thì cách biệt một chút, nếu không Ngọc Đế đã chẳng đi tìm Như Lai Phật Tổ.

Tần Quân không thấy hụt hẫng, hệ thống đã nói có cơ duyên đầy đủ thì Dương Tiễn có thể luôn trưởng thành. Tần Quân không quá lo về cơ duyên, thần thoại thương thành là cơ duyên lớn nhất. Hơn nữa Quan Thiên Đại Hội được tổ chức vì tranh giành khí vận, cái gọi là khí vận chẳng phải là hai chữ cơ duyên sao?

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút được Quan Tưởng đan.]

Mắt Tần Quân sáng rực.

Quan Tưởng đan là bảo bối tốt, trị giá ngàn vạn danh khí. Sau khi lên làm chủ Nam Vực thì con số danh khí của Tần Quân tăng vùn vụt, nhưng vì tin tức chưa hoàn toàn truyền xuống, không tăng bùng nổ được, con số ngàn vạn danh khí là con số thiên văn với hắn.

Sau khi dùng Quan Tưởng đan thì lực lĩnh ngộ sẽ tăng trưởng trong thời gian ngắn, nếu dùng khi lĩnh ngộ thần thông thì làm ít công nhiều.

Tâm tình Tần Quân càng tốt đẹp, còn huýt sáo. Kỳ Tà, Triệu Vân liếc

nhau, thầm tò mò Địa Tinh moi ra từ người Địa Viên có hiệu quả gì mà làm Tần Quân hớn hở như thế. Hai người không biết rằng hắn vui vẻ không phải vì Địa Tinh.

Một đường bay đi, qua khoảng nửa canh giờ ba người Tần Quân đáp xuống trước một con sông. Sông rộng ba trượng giắt ngang trước mặt bọn họ, không biết dài bao nhiêu, hai bên có nhiều cây to, xương trắng nằm cạnh thân cây tăng không khí âm u khủng bố cho chốn này.

Tần Quân đến gần bờ sông rửa mặt, càng bay tới trước không khí càng oi bức, hắn thì không sao nhưng Triệu Vân và Kỳ Tà đã đổ mồ hôi ròng ròng.

Kỳ Tà không kiềm được đề nghị Tần Quân:

- Chúng ta có nên đổi hướng không?

Kỳ Tà không rõ tại sao càng đi tới trước trong lòng càng bất an, cảm thấy đằng trước có nguy hiểm khủng bố đang chờ mình.

Tần Quân nhìn hướng Triệu Vân, gã không nói gì nhưng liên tục lau mồ hôi.

Nhiệt độ nơi này người bình thường không chịu nổi, dù bọn họ có tu vi Địa Tiên cảnh vẫn đầu đầy mồ hôi là biết nhiệt độ cao cỡ nào.

Tần Quân gật đầu nói:

- Được rồi.

Tuy Tần Quân có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, tinh thông Tam Muội Chân Hỏa nhưng hắn không muốn tùy tiện mạo hiểm.&

------oOo------

Chương 600: Khe hở lòng đất khủng bố (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bỗng chú ý thấy đáy sông chảy máu, có hai đầu người, tròng

mắt lủng lẳng, xương trắng hếu khiến tim người đập nhanh.

Tần Quân cau mày nhìn thượng lưu:

- Đầu người, mới chết không lâu, chẳng lẽ là người dự thi?

Hai bên sông vòng quanh thế núi nên không thấy cuối dòng sông. Những ngọn núi trụi lủi như ác quỷ.

Vì sao treo trên bầu trời tựa các thần tiên nhìn xuống mọi thứ trong Quan Thiên Giới.

Nơi này không thích hợp!

Tần Quân nhíu chặt mày. Kỳ Tà đứng sau lưng hắn nhìn hai đầu người giữa sông, da đầu tê dại.

Kỳ Tà cắn răng nói:

- Chúng ta mau đi đi.

Kỳ Tà biết rất ít tin tức về Quan Thiên Giới, lúc trước gặp đại quân Địa Viên, Địa Minh Man Trư đều nói lên Quan Thiên Giới ẩn giấu vô số nguy hiểm.

Tần Quân đứng dậy nói:

- Đi thôi.

Triệu Vân khiêng ngân thương cảnh giác nhìn xung quanh, một nén nhang trước gã đã thấy bất an nên lấy ngân thương ra, phòng ngừa nguy hiểm ập đến.

Ba người không đi theo hướng đã định mà bước chậm hướng thượng lưu con sông.

Tần Quân cho rằng nguy hiểm đại biểu cơ duyên, hơn nữa so với đi thẳng tới trước hắn cảm thấy thượng lưu an toàn hơn.

Một đường bình an.

Rất nhanh họ bay qua các đỉnh núi, đập vào mắt là một cái khe rất rộng lớn, ít nhất rộng trăm trượng, sâu không thấy đáy, không biết dài bao nhiêu. Khe nứt như cắt Quan Thiên Giới thành hai nửa.

Con ngươi Tần Quân co rút, thượng lưu kéo dài vào trong khe nứt tức là con sông chảy ra từ cái khe.

May mắn Newton không xuyên qua, nếu thấy cảnh này sẽ sợ hết hồn.

Một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai ba người:

- Đừng đi tới, sẽ chết.

Ba người giật mình ngoái đầu nhìn, thấy một nam nhân tuấn tú mặc áo vàng đứng trên đỉnh núi bên cạnh.

Sao có thể!

Tần Quân thầm cảnh giác, lúc trước hắn chú ý trên đỉnh núi đó không có người, vì sao bây giờ đột nhiên có người?

Triệu Vân, Kỳ Tà như gặp kẻ địch nhìn chằm chằm nam nhân áo vàng. Nam nhân điển trai, tóc dài bới lên ghim trâm vàng.

Đây là Đông Phương Cực!

Nhưng Tần Quân không biết gã là Đông Phương Cực.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Các hạ có ý gì?

Tần Quân âm thầm vận chuyển Trận Đạo Bí Tự muốn rình tâm linh của đối phương, nhưng bị lực lượng vô hình ngăn cách. Lòng Tần Quân dậy sóng lớn.

Đông Phương Cực nhìn khe nứt, ánh mắt tràn đầy kiêng dè lạnh nhạt nói:

- Một canh giờ có hai người bay qua sau đó bị một bàn tay đen kéo vào

khe nứt.

Trong Quan Thiên Thần Cung, mười tám Tinh Quan căng thẳng nhìn, hy vọng bọn họ đừng đi vào.

Thất Tinh Quan Diêu Hư sờ cằm hỏi:

- Đông Phương Cực là hạt giống hiếm có. Luyện Vương tồn tại quá lâu, bản thân đã có thực lực có thể xua đuổi, có nên nhắc nhở Đông Phương Cực không?

Nhiều Tinh Quan gật đầu, bao gồm Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử không quan tâm Đông Phương Cực, nàng lo cho Tần Quân. Hắc Điệp Tiên Tử mong được thấy biểu hiện của Tần Quân, nhưng nàng nhìn ra được hắn mới có Địa Tiên cảnh nhất trọng, nếu đụng phải Luyện Vương thì chỉ có đường chết.

Đại Tinh Quan lắc đầu cười nói:

- Hạt giống tốt đến đâu nếu chết yểu tức là khí vận của hắn không tốt. Điện chủ không đuổi Luyện Vương đi tất nhiên có ý riêng, chúng ta không thể tự tiện can thiệp.

Đại Tinh Quan cười nhưng ngữ điệu uy nghiêm không cho phép cãi lại.

Nghe hai chữ điện chủ mười bảy Tinh Quan liền im lặng.

Trong Thần Điện thì điện chủ cao cao tại thượng, thốt lời tức là pháp, không ai được trái ý.

Các Tinh Quan chỉ có thể nhìn, thầm hy vọng Đông Phương Cực đừng tùy tiện vào khe nứt Bắc Mạch.

Bên kia Tần Quân khó hiểu hỏi Đông Phương Cực:

- Nếu đằng trước có nguy hiểm tại sao ngươi không rời đi?

Triệu Vân, Kỳ Tà nhìn chằm chằm vào Đông Phương Cực. Nam nhân này hơi thở sâu lắng như vô cùng tận, khiến người không thể nhìn thấu.

Làm Tần Quân căng thẳng nhất là Đông Phương Cực có thể ngăn chặn Trận Đạo Bí Tự của hắn, bản thân gã không nhận ra điều đó, chẳng lẽ gã mang pháp bảo cường đại gì?

Đông Phương Cực nhìn khe nứt Bắc Mạch, không giấu diếm lý do của mình:

- Vì trong khe nứt có thứ hấp dẫn ta.

Gã đã khuyên ba người Tần Quân, nếu bọn họ cứ khăng khăng vào thì chết cũng đáng tội. Đông Phương Cực tạm thời không hứng thú tranh cướp khí vận của ba người Tần Quân.

Đông Viêm Vực cực kỳ cường đại, nắm giữ tài nguyên bỏ xa Nam Vực. Đông Phương Cực đã biết trước bảo bối khí vận trong Quan Thiên Giới mới là trọng điểm tranh giành, khí vận của thiên tài được bao nhiêu? Không phải mọi người khi sinh ra đã hồng phúc tề thiên.

Nên ngay từ đầu Đông Phương Cực đã đặt mục tiêu vào bảo bối khí vận. Đông Phương Cực cảm nhận được trong khe nứt Bắc Mạch có bảo bối đó, nhưng bị tồn tại mạnh mẽ làm gã sợ kinh hoàng bảo vệ.

Đông Phương Cực không rời đi vì gã đang chờ đợi cơ hội.

Tần Quân nghe vậy có linh cảm không may.

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ bắt buộc: Cướp lấy mảnh nhỏ Mệnh Luân. Nhiệm vụ cụ thể: Trong khe nứt Bắc Mạch giấu mảnh nhỏ Mệnh Luân, túc chủ phải cướp được. Nếu nhiệm vụ thất bại túc chủ sẽ bị giảm đẳng cấp xuống ngũ giai, nhiệm vụ thành công thì túc chủ sẽ được một lần truyền thừa kỹ năng. Thời gian nhiệm vụ là một tháng.]

Chết tiệt! Quả nhiên!

Tần Quân chửi thầm:

- Mợ nó! Nhiệm vụ thưởng ít vậy, thất bại thì thảm như thế, ngươi đùa với trẫm sao? Hơn nữa nhiệm vụ bắt buộc kéo dài tới khi nào? Chẳng lẽ cứ xúc phát mãi sao?

Hệ thống giải thích:

- Hệ thống yêu cầu bắt buộc thu gom đồ vật là tài liệu trợ giúp hoàn thiện khiến hệ thống mạnh hơn. Hệ thống càng hoàn thiện thì túc chủ có thể hưởng thụ công năng càng nhiều.

Tần Quân trợn to mắt hỏi:

- Hệ thống Thần Thoại chưa hoàn thiện hoàn toàn?

Tần Quân cảm thấy hệ thống Thần Thoại đã rất mạnh, không ngờ nó có thể tiến hóa.

Hệ thống dịu giọng nói:

- Đúng vậy, nên hy vọng túc chủ phối hợp, hơn nữa nhiệm vụ bắt buộc rất ít, vì hệ thống không cần loại đá ven đường.

Tần Quân nghe mà cảm giác như bị gài bẫy.

Triệu Vân hỏi:

- Bệ hạ, tiếp theo chúng ta nên làm sao?

Triệu Vân cảm nhận uy áp khủng bố từ khe nứt Bắc Mạch, ở lâu một phút là da đầu gã tê dại.

- Chờ chút!

Tần Quân bay đi ngọn núi khác, đã xúc phát nhiệm vụ bắt buộc thì hắn phải hoàn thành, tạm chờ một thời gian đợi Dương Tiễn đến thì mọi chuyện dễ làm. Vì triệu hoán dược Dương Tiễn nên nhiệm vụ bắt buộc trở nên rất dễ dàng với hắn.

Triệu Vân, Kỳ Tà kiềm nén nỗi bất an bay theo Tần Quân.

Đông Phương Cực thấy thế khinh thường hừ mũi, cho rằng ba người Tần Quân ở lại chờ để đục nước béo cò.

Thời gian lặng lẽ trôi.

Mười tám Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung nhìn nhau. Họ không ngờ bốn người Đông Phương Cực có kiên nhẫn như vậy, nhìn thí sinh khác đã đánh nhau túi bụi.

------oOo------

Chương 601: Đối địch nhằm vào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Tinh Quan mở miệng hỏi, nét mặt đăm chiêu:

- Hình như Đông Phương Cực đến từ Đông Viêm Vực?

Một lão nhân ở bên cạnh gật đầu nói:

- Đúng vậy, có lẽ hắn liên quan đến Đông Phương lão quái

Diêu Hư nhướng mày cười nói, ngữ điệu tràn ngập châm chọc:

- Đông Phương lão quái? Chậc chậc, rốt cuộc chịu thỏa hiệp đưa con cái hoặc đệ tử vào Thần Điện?

Nghe nhắc Đông Phương lão quái thì hơn một nửa Tinh Quan rung động, hiển nhiên Đông Phương lão quái có thực lực không tầm thường.

Đại Tinh Quan gật đầu không nói nhiều nữa:

- Nếu thật sự có liên quan với Đông Phương lão quái thì càng tốt.

Các Tinh Quan cười, ngầm hiểu.

Một Tinh Quan chỉ vào quả cầu ánh sáng trước mặt, kinh ngạc nói:

- Các ngươi nhìn kìa, tiểu tử được gọi là Tiểu Ma Quân hình như không thua kém Đông Phương Cực.

Thiên tài như Đông Phương Cực mười mùa mới ra một người, không ngờ lần này xuất hiện hai người.

Mười tám Tinh Quan bị Tiểu Ma Quân hấp dẫn chú ý.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên đỉnh núi luyện công, nhưng nghĩ Dương Tiễn sắp đến thì hắn khó mà giữ bình tĩnh được.

Bỗng có bốn tu sĩ bay đến.

Tần Quân ngước lên nhìn. Người dẫn đầu là Ám Lãng, có ba thí sinh Nam Vực, bọn họ khá thông minh, biết đoàn kết lại.

Một thí sinh chỉ hướng Tần Quân, reo lên:

- Đó là bệ hạ mà!

Ám Lãng quay đầu nhìn, mừng rỡ.

Bốn người nhanh chóng bay hướng Tần Quân.

Đông Phương Cực cau mày nhìn, gã không sợ đối phương người đông thế mạnh, nhưng ruồi bọ nhiều làm người phiền.

Ám Lãng kiềm nén kích động hỏi:

- Bệ hạ, sao các người ở đây?

Từ khi biết thực lực đám thí sinh trong Quan Thiên Đại Hội thì Ám Lãng đổ mồ hôi giùm Tần Quân. Nếu Tần Quân chết Thiên Đình Đại Tần sẽ tan rã, gã muốn đổi chỗ dựa khác cũng khó khăn.

Tần Quân cười nói:

- Nói ra thì dài dòng.

Gặp bốn thí sinh đến từ Nam Vực khiến Tần Quân rất vui vẻ.

Bọn họ náo nhiệt tâm sự, Đông Phương Cực nghe bực bội.

Đông Phương Cực lạnh lùng nói:

- Biến đi, còn ồn ào coi chừng ta giết các ngươi!

Quá trình chờ đợi vốn khô khan, một đám con kiến lải nhải ngay bên cạnh làm sao gã nhịn được?

Tần Quân sầm mặt xuống, những người khác cũng vậy.

Tần Quân lạnh lùng hỏi:

- Muốn giết chúng ta? Ngươi có thực lực đó không?

Tần Quân lộ rõ khó chịu, tuy không đoán ra thực lực của đối phương nhưng hắn cũng không sợ.

Từ khi Tần Quân xưng đế thì sợ gì ai?

Triệu Vân, Ám Lãng, Kỳ Tà khó chịu trừng Đông Phương Cực.

Đông Phương Cực cười lạnh, chậm rãi đứng lên:

- Ha ha ha!

Khí thế trên người Đông Phương Cực liên tục tăng lên, tu vi Thiên Tiên cảnh bày ra, làm bảy người Tần Quân rung động.

Hơi thở mạnh quá, không lẽ gã vượt qua Địa Tiên cảnh?

Tần Quân nheo mắt thầm nghĩ, liên tưởng đến Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân.

Chẳng lẽ nam nhân áo vàng này là một trong hai người kia?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, mọi người hoảng hốt bay lên.

Kỳ Tà kinh hoàng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Kỳ Tà không kiềm được nhìn hướng khe nứt Bắc Mạch, sau đó biến sắc mặt.

Một bàn tay đen khổng lồ to lớn vươn ra từ khe nứt Bắc Mạch, bàn tay chụp vách đá làm đá vụn bay đầy, bụi bay mù mịt. Trước bàn tay đó thì cây cao mười thước bên cạnh trông thật nhỏ bé.

Bàn tay đen khủng bố như được tạo thành từ một loại nham thạch màu đen, nom qua vô cùng cứng rắn, phía người có chằng chịt những khe nứt, vừa nhìn đã thấy như thứ này đến từ địa ngục thâm uyên.

Tần Quân và những người khác rợn tóc gáy, đến cả Đông Phương Cực cũng phải nhíu chặt mày.

- Khí tức này...

Triệu Vân khẽ thì thào, trên mặt lộ vẻ đề phòng, bàn tay đen kia tỏa ra khí tức khiến gã run sợ, có thể thấy, cảnh giới của kẻ này vượt xa gã rất nhiều.

Cùng lúc đó, mười tám Tinh Quan và Quan Thiên Thần Cung cũng đương nhíu mày.

- Luyện Vương muốn xuất thế sao?

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng hỏi, giọng điệu của nàng ngập tràn sát ý lạnh lẽo.

- Nếu hắn dám làm trái với ước định với Thần Điện thật, chúng ta có thể ra tay không?

Thất Tinh Quan Diêu Hư cười hỏi, gã không để ý tới an nguy của những kẻ tham gia, nhưng hiển nhiên lại chú ý tới Đông Phương Cực vô cùng.

Những Tinh Quan khác đều nhìn về phía Đại Tinh Quan, dù địa vị của mười tám Tinh Quan ngang nhau, nhưng Đại Tinh Quan có quyền lực đặc biệt, cho phép thống lĩnh bọn họ.

Tại Quan Thiên Đại Hội này, ngoại trừ điện chủ, Đại Tinh Quan là người

có tiếng nói nhất.

- Bình tĩnh, tiếp tục quan sát!

Đại Tinh Quan trầm giọng quát, gã không ngốc, đương nhiên liếc mắt một cái đã nhận ra rằng Diêu Hư để tâm rất nhiều vào Đông Phương Cực, tám, chín phần là do liên quan tới Đông Phương lão quái.

Gã không thể dễ dàng tha thứ việc người ngoài nhúng tay vào chuyện của Thần Điện.

Nghe giọng điệu gã quyết đoán như thế, Diêu Hư mỉm cười, không nói gì tiếp, vậy nhưng hai bàn tay ẩn dưới tay áo lại siết chặt thành quyền.

Những Tinh Quan khác nhìn rõ hết thảy, có người lộ ra nụ cười trào phúng, có người lại làm cái vẻ tiếc nuối, còn người thì ung dung xem trò vui. Mười tám Tinh Quan không đồng lòng, ví dụ như Thất Tinh Quan Diêu Hư, gã thèm thuồng cái chức Đại Tinh Quan đã lâu lắm rồi, dạo gần đây, Diêu Hư càng lúc càng thể hiện rõ điều đó, khiến các Tinh Quan khác không đoán nổi ý đồ của gã, nhưng nhìn đến sự tồn tại của Đông Phương Cực, chúng Tinh Quan cũng mơ hồ đoán được điều gì.

...

- Bệ hạ, chúng ta rời đi thôi, Quan Thiên Giới lớn nhường này, sao chúng ta phải ở lại đây phí sức làm gì?

Kỳ Tà nghiến răng khuyên nhủ, đầu gã đau vô cùng, cái sự cố chấp của Tần Quân khiến gã chẳng biết làm sao, dù rằng đi theo Tần Quân vô cùng an toàn, nhưng quá mạo hiểm, tên này chẳng sợ trời chẳng sợ đất, ai cũng dám chiến, đâu cũng dám lao vào.

Trước lời khuyên của gã, quả nhiên Tần Quân trầm giọng chối:

- Đừng lo lắng, đợi thêm chút nữa!

Bằng thực lực của Dương Tiễn, việc quay trở về Quan Thiên Giới chắc chắn chẳng cần mấy thì giờ, hoặc rất có thể gã đã sớm trở lại, chẳng qua là đang núp đâu đó để quan sát sự biểu hiện của Tần Quân, Hồng Hài Nhi ngày trước cũng thế, Thần Ma có tu vi cao thường sẽ tâm cao khí ngạo như

vậy.

Bàn tay đặt bên khe nứt bên vách đá bắt đầu dựng dậy, một thân ảnh màu đen nom vô cùng đáng sợ dần hiện ra, kẻ đó như một ngọn núi khổng lồ, trước mặt gã, nhóm người của Tần Quân càng trở nên nhỏ bé.

Hình dáng của kẻ này nom giống người, toàn thân đen đặc, bên hông buộc khố da thú, tứ chi vạm vỡ, cứng rắn như nham thạch, mái tóc bạc dính đầy cỏ dại đã khô héo, cái mũi vừa nhọn vừa dài, đôi mắt chằng chịt tơ máu thấp thoáng giữa khe tóc, vô cùng đáng sợ.

------oOo------

Chương 602: Luyện Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân híp mắt nhìn, dựa trên nửa thân trên của kẻ này để ước tính thì chí ít gã cũng cao tầm năm trăm trượng, toàn thân tỏa ra khí tức cuồng bạo, đến Tần Quân cũng phải hoảng hốt.

Chắc chắn kẻ này có tu vi cao hơn cả Thiên Tiên cảnh!

Thuộc hạ của Tần Quân có một đống Kim Tiên cảnh, Thái Ất Kim Tiên cảnh, dù không thể đoán chính xác được tu vi của thân ảnh này là bao nhiêu, nhưng hắn vẫn có thể đánh giá đại khái.

Bóng người hùng vĩ này chí ít cũng đã đột phá Chân Tiên cảnh!

Thậm chí còn mạnh hơn!

Cách đó không xa, sắc mặt Đông Phương Cực cũng có chút khó coi, nhưng gã không rời đi.

- Nơi này là khe nứt Bắc Mạch, ta là Luyện Vương, các ngươi nếu không rời đi, sẽ phải chết.

Bóng đen khổng lồ mở miệng, tiếng nói như chuông đồng, cảm giác áp bách cực kỳ lớn, nếu là người thường chắc đã bị dọa cho nhũn chân.

Luyện Vương!

Đông Phương Cực vừa nghe vậy, sắc mặt càng sa sầm, hiển nhiên là gã từng nghe được cái tên này.

- Bảo sao khí tức của nơi này lại áp lực thế, ra là khe nứt Bắc Mạch.

Đông Phương Cực nghĩ tới, dù gã vô cùng tự tin vào bản thân, nhưng cũng chưa tự kỷ đến mức cho rằng mình có thể đánh bại Luyện Vương, sự chênh lệch giữa hai cảnh giới quá lớn, trừ phi có được nghịch thiên pháp bảo hỗ trợ.

Nghĩ xong, Đông Phương Cực bắt đầu có ý rút lui.

Khi thấy Tần Quân và những người khác không hề có ý tháo chạy, gã không khỏi châm chọc:

- Các ngươi định ở lại chịu chết sao?

Trước sự khiêu khích của gã, Tần Quân chỉ chắp tay sau lưng, dùng ánh mắt thâm thúy nhìn gã, nói:

- Ếch ngồi đáy giếng, sao biết được sức của chim diều!

Sắc mặt Đông Phương Cực bỗng nhiên sa sầm, Triệu Vân và những người khác nhìn nhau, muốn cười mà không dám cười, họ liếc mắt liền biết tu vi của Đông Phương Cực cao vô cùng, nhưng không ngờ gã lại bị Tần Quân miệt thị như vậy, xem chừng kẻ này không nhịn nổi nữa.

Thằng nhãi này không phải đương châm chọc, khiêu khích, chẳng qua là đang trần thuật một sự thực dưới góc độ của cường giả mà thôi.

Mười tám Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung nhìn thấy cảnh này cũng không biết nói gì, Hắc Điệp Tiên Tử ngạc nhiên nhìn về phía bóng hình Tần Quân trong quang cầu, nghĩ:

- Hình như hắn đã thay đổi rồi.

- Tiểu tử này thú vị đấy.

Luyện Vương thì thào, lời này lọt vào tai Đông Phương Cực, chẳng khác nào châm ngòi nổ.

Bấy giờ, Đông Phương Cực giậm mạnh chân, rồi lao về phía Tần Quân như một mũi tên, định bụng đập chết kẻ này.

Khoảng cách giữa hai người chưa tới trăm mét, nhưng đối với một kẻ có tu vi Thiên Tiên cảnh như Đông Phương Cực thì chẳng khác nào chỉ cách một bước.

Tần Quân nhanh chóng xoay người, há miệng phun Tam Muội Chân Hỏa, Đông Phương Cực đã đi vào bán kính cách hắn mười thước, không kịp làm gì đã bị Tam Muội Chân Hỏa bọc lấy, sau đó liền bay ngược ra ngoài.

Cứ thế là xong ấy hả?

Yếu quá!

Tần Quân khinh miệt nghĩ vậy, tu sĩ Thiên Tiên cảnh bị Tam Muội Chân Hỏa bọc lấy, không chết thì cũng bị tuốt da.

Ầm một tiếng.

Đông Phương Cực bị Tam Muội Chân Hỏa quấn quanh, đập mình vào núi, bụi đất tung tóe, không biết kẻ này còn sống hay đã chết.

Cảnh này khiến các Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung vô cùng sợ hãi.

- Đây là thứ lửa gì?

- Vậy mà lại dễ dàng đánh bại Đông Phương Cực, chúng ta nhìn nhầm rồi!

- Đây là một dạng thần thông, hắn không hề mượn sức pháp bảo hay đan dược!

- Hắn ở vực nào?

Chúng Tinh Quan bàn luận sôi nổi, Thất Tinh Quan Diêu Hư nhíu mày,

Tam Tinh Quan Hắc Điệp Tiên Tử mừng rỡ không thôi, Đại Tinh Quan lại trầm ngâm nhìn Tần Quân, như đang suy tính điều gì.

Trước họ vẫn luôn quan sát biểu hiện của Đông Phương Cực, thực xuất sắc, nhưng không ngờ lại bị một tên mới bước chân tới Địa Tiên cảnh dễ dàng đánh bại, điều này khiến họ cảm thấy quá vi diệu.

Phía bên kia, Luyện Vương cũng bị Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân dọa, sau khi được Cực Viêm U Thủy cải tạo, Tam Muội Chân Hỏa càng trở nên mãnh liệt, chỉ nhìn thôi mà đã khiến Luyện Vương sởn gai ốc.

- Ăn hắn, không chừng ta sẽ càng mạnh hơn!

Luyện Vương tàn độc nghĩ, gã liền vươn tay chộp về phía đám người của Tần Quân, Tần Quân và những người khác chỉ thấy bầu trời bỗng nhiên sầm lại, đương chuẩn bị trốn thì sát khí khủng bố của Luyện Vương đã vây lấy, khiến họ không thể động đậy.

Trong nháy mắt, Tần Quân bỗng thấy một bóng dáng xuất hiện trước mặt hắn, dáng người khôi ngô, tựa như chiến thần, đai ngọc bay múa, phất vào mặt Tần Quân khiến hắn trợn tròn mắt.

Đến rồi!

Đại thần đến rồi!

Tần Quân bỗng chốc trở nên hưng phấn, chỉ mới nhìn bóng dáng của người này mà hắn đã cảm nhận được một khí thế ngạo thị thiên địa.

Đây là dạng khí thế hắn chưa từng thấy qua, trong ấn tượng của hắn, chỉ Cơ Vĩnh Sinh mới có thể mạnh hơn thứ khí thế này, dù là Dịch lão đầu tiến vào trạng thái Ma Hoàng thì cũng không thể sánh nổi.

- Rầm ——

Luyện Vương cảm thấy tay phải của mình bị một sức mạnh khủng khiếp đâm trúng, gã rụt tay lại theo bản năng, cơ thể ngã ra sau khiến vách núi ầm ầm sụp đổ, khi đối đầu với cơ thể gã, núi đá thực chẳng khác gì tờ giấy mỏng manh.

Gã chăm chú nhìn qua, trước mặt đám người của Tần Quân không biết đã xuất hiện một bóng dáng từ bao giờ, dung mạo tuấn tú, hiên ngang lẫm liệt, phía dưới ngân quan uy vũ là hai sợi dây đỏ buông tới bả vai, hai mắt lóe sáng, chân đi giày lũ kim, thắt lưng giắt theo cánh cung như vầng trăng non bán nguyệt, tay cầm đao chiến thần ba mũi nhọn.

Dù cho ai nhìn vào cũng sẽ bị vẻ ngoài của Dương Tiễn làm cho sửng sốt, thân như thiết tháp, mặt mũi đường đường, so với Triệu Vân, gã còn phủ thêm khí chất của một vị thần.

Đứng sau lưng Dương Tiễn, Tần Quân có thể cảm nhận được cái bá khí ngút trời, cái ngạo khí như đương miệt thị vạn vật ấy.

- Tâm cao bất nhận thiên gia quyến, tính ngạo quy thần trụ quán giang, xích thành chiêu huệ anh linh thánh, hiển hóa vô biên hào nhị lang. .

Tần Quân thì thào tự nói, câu thơ này hắn nghe được từ đời trước, cảm thấy vô cùng uy vũ, vẫn luôn ghi nhớ trong lòng, nhân vật được bài thơ nhắc tới chính là Dương Tiễn.

Triệu Vân, Kỳ Tà, Ám Lãng đều ngây người nhìn về phía Dương Tiễn, so với Dương Tiễn, ai nấy đều như nhỏ hơn một size, Tần Quân quan sát thấy Dương Tiễn ít thì cũng cao những hai thước, cánh tay dày rộng như có thể nâng nổi Thái Sơn.

- Ngươi là người phương nào?

Luyện Vương trừng mắt giận dữ hỏi, từ khi gã đột phá Chân Tiên cảnh, chưa một kẻ tham dự nào có thể làm hại gã, vậy nên trong lòng gã có chút e ngại, nhất là khi đối diện với ánh mắt lãnh ngạo của Dương Tiễn, tim gã chợt chững lại, cũng liền vội vàng né đi không dám nhìn tới kẻ này.

------oOo------

Chương 603: Ngươi chính là Nhị Lang Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Quan Thiên Thần Cung, chúng Tinh Quan cũng đã xôn xao.

- Kẻ này là ai, khí thế này có phải là mạnh quá không?

Một Tinh Quan thất thanh nói.

Đại Tinh Quan chau mày, Thất Tinh Quan Diêu Hư cùng Tam Tinh Quan Hắc Điệp Tiên Tử cũng vậy.

Vừa thấy bóng dáng Dương Tiễn, họ liền không khỏi sợ hãi, đủ thấy Dương Tiễn đáng sợ chừng nào.

Đứng trên đỉnh núi, Dương Tiễn tựa như nhận thấy được điều gì, ngẩng đầu nhìn sao trời, khiến chúng Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung tưởng như Dương Tiễn đang đối diện với họ, ngoại trừ Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan, cùng Tam Tinh Quan Hắc Điệp Tiên Tử, tất cả những người khác đều đảo mắt né tránh theo bản năng.

- Một lũ thậm thụt!

Khóe miệng Dương Tiễn cong lên, nhẹ giọng nói, Tần Quân đứng sau nghe rõ những lời này liền đưa mắt nhìn lên sao trời, chẳng nhẽ có người đang giám thị họ?

Dù sao nơi đây cũng là Quan Thiên Đại Hội, chắc chắn Thần Điện đang theo dõi.

Nghe giọng điệu này của Dương Tiễn có thể thấy gã hiển nhiên không sợ những người này.

Tần Quân sung sướng vô cùng, cười nói:

- Ngươi chính là Nhị Lang Thần Dương Tiễn sao?

Nghe vậy, Dương Tiễn quay đầu lại nhìn Tần Quân, ánh mắt lộ rõ soi xét, gã chắp tay nói:

- Chính là Dương Tiễn, nhưng cái danh hào Nhị Lang Thần ấy không phải của ta.

- Sau này ngươi chính là Nhị Lang Thần!

Tần Quân nói, hai mắt sáng quắc, khi đối diện với ánh nhìn của Dương Tiễn, hắn chẳng hề sợ sệt, trung thành độ đạt tới tám mươi đủ cho hắn yên tâm.

Nghe Tần Quân nói vậy, Dương Tiễn hơi nhướng mày, sắc mặt lộ vẻ vui mừng, trước khi triệu hoán, hệ thống đã truyền những tin tức đại khái về Tần Quân cho gã vậy nên gã biết Tần Quân là người đứng đầu nhân tộc của Nam Vực, những thuộc hạ của Tần Quân chưa từng có ai phong thần.

Tuy mới chỉ chấp thuận suông, nhưng thế cũng đủ để thỏa mãn lòng hư vinh của Dương Tiễn.

- Bệ hạ chớ sợ, ta sẽ giết hắn ngay đây!

Dương Tiễn xoay người cười khẽ, ánh mắt nhìn về phía Luyện Vương đang ở khe núi, bốn mắt nhìn nhau, Luyện Vương sợ tới mức vội vàng chui xuống đáy khe.

Nào ngờ, Dương Tiễn giơ tay lên, chỉ trong phút chốc, một sức mạnh vô hình trói lấy Luyện Vương, kéo gã khỏi khe núi, rồi giương cao lên không trung.

Tần Quân và những người khác nhìn mà sợ hãi, chỉ thấy nửa thân dưới của Luyện Vương cực giống thân ngựa, nhưng lại có sáu chân, sáu cái chân lơ lửng trên không điên cuồng đạp qua đạp lại, cuộn lên sóng gió, cảnh tượng này chấn động vô cùng.

- Ngươi...

Luyện Vương sợ hãi hô lên, nhưng vừa mới hô ra một chữ đã bị cái sức mạnh vô hình kia khóa họng, thậm chí muốn dùng pháp lực để gào thét cũng không nổi.

Dương Tiễn cười lạnh, đưa tay bóp, ầm một cái, Luyện Vương nát vụn như bột thủy tinh, không rớt một giọt máu nào, thoáng chống đã thành tro bụi.

Cảnh này khiến Tần Quân và những người khác há hốc miệng, ngay cả Đông Phương Cực mới đứng dậy khỏi đống đá vụn cũng trợn tròn mắt, không biết gã dùng thủ đoạn gì mà không bị thương, ngay cả kim y cũng

chẳng có chút xước xát.

- Hắn là...

Đông Phương Cực run giọng lẩm bẩm nói, nhìn bóng dáng Dương Tiễn, lòng gã hoảng hốt vô cùng.

Khí tức của Luyện Vương làm gã tưởng chừng không thể đánh bại, nhưng một kẻ như vậy lại chẳng hề có sức phản kháng khi rơi vào tay Dương Tiễn, kết cục là chết không toàn thây, thấy được cảnh tượng ấy, sao gã có thể không e sợ?

Trong Quan Thiên Thần Cung lại càng yên tĩnh.

- Hắn...Hắn chẳng nhẽ chính là cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh?

Một Tinh Quan run giọng hỏi.

Để đảm nhiệm chức Tinh Quan, phải đạt tới cảnh giới từ Thái Ất Tán Tiên cảnh trở lên, năm Tinh Quan đứng đầu thì buộc phải đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Dù vậy, khi họ nhìn đến Dương Tiễn thì đều cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

- Tu vi của kẻ này sâu không lường được, hơn nữa còn tạo cảm giác nguy hiểm chí mạng cho ta.

Đại Tinh Quan mở miệng, khiến những người khác không khỏi hít một hơi sợ hãi.

Ngay cả người đã sớm đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh như Đại Tinh Quan cũng nói vậy, thì người này mạnh đến chừng nào?

Họ không biết rằng, tu vi hiện tại của Dương Tiễn là Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, nhưng thần thông, rồi cả chiến lực của gã khiến cho gã có thể đánh ngang tay với cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Những người có thể đánh vượt cấp như Dương Tiễn hiếm vô cùng, nhất là khi không ỷ vào pháp bảo cường đại, đã ít lại càng ít.

- Không hổ là Nhị Lang Thần của trẫm, ha ha!

Tần Quân cười lớn nói, cái cảm giác thành tựu trong lòng căn phồng lên.

Nhận Nhị Lang Thần làm thuộc hạ, nếu tin này lan về Hoa Hạ thì ngầu chết mất!

Dương Tiễn chậm rãi xoay người lại, liếc mắt nhìn Tần Quân:

- Bệ hạ, kế tiếp ngươi chuẩn bị đi đâu?

Dù vô cùng hưởng thụ cái giọng điệu của Tần Quân, nhưng Dương Tiễn cũng cảm nhận được trên Quan Thiên Giới có một nhóm người đang nhìn chăm chú vào họ, nếu đánh nhau thật, gã còn phải bận tâm tới Tần Quân, quả là có chút phiền phức.

- Cứ đi xuống xem trước đã!

Tần Quân nhìn chằm chằm vào khe nứt Bắc Mạch nói, nói xong thì nhảy xuống, Dương Tiễn lắc đầu cười rồi theo sát, thấy vậy, nhóm Triệu Vân chỉ đành đuổi theo.

Giữa đống vụn vỡ, Đông Phương Cực sa sầm mặt mày, gã biết, nếu mình theo sau chắc chắn sẽ chết phải chết thảm!

- Chết tiệt! Không ngờ Quan Thiên Đại Hội lại có kẻ như vậy xuất hiện!

Đông Phương Cực nghiến răng nghiến lợi mắng, gã còn tưởng Dương Tiễn cũng là người tham dự, thành ra lòng tự trọng bị đả kích mạnh mẽ.

Cùng lúc ấy, tại Quan Thiên Thần Cung cũng đương rối loạn vì sự xuất hiện của Dương Tiễn.

- Kẻ này không rõ lai lịch, hiển nhiên không phải người tham dự, không có dấu ấn của khí vận, cần diệt trừ!

Thất Tinh Quan Diêu Hư trầm giọng nói, đôi mắt sáng quắc nhìn về phía Đại Tinh Quan, hi vọng gã chấp thuận ý kiến của mình.

Đại Tinh Quan trầm ngâm nói:

- Nhưng Giới Linh của Quan Thiên Giới không hề có dị động, chứng tỏ kẻ này không phải người ngoài xâm nhập vào.

- Chẳng nhẽ hắn đến từ Quan Thiên Giới?

Một Tinh Quan khác lộ ra cái vẻ mặt không tin, châm chọc hỏi.

Hơn nửa chúng Tinh Quan sớm đã bất mãn với Đại Tinh Quan, cho rằng gã rất cổ hủ, chuyện gì cũng phải hỏi điện chủ, điều này khiến họ khó lòng đạt được những ích lợi lớn hơn.

- Đợi ta xin chỉ thị của điện chủ rồi bàn tiếp!

Đại Tinh Quan trầm giọng nói, nói xong liền biến mất ngay tắp lự.

Chung quanh chợt trở nên yên tĩnh, chúng Tinh Quan quay sang nhìn nhau, nhưng không ai nói gì.

- Suốt ngày chỉ biết xin chỉ thị của điện chủ, phế vật!

Diêu Hư thầm mắng, không hề che giấu vẻ giận dữ của mình.

------oOo------

Chương 604: Vận Mệnh Chi Luân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được lời của Diêu Hư, chúng Tinh Quan lộ ra những vẻ mặt không giống nhau, nhưng chẳng ai nói tiếp.

Tam Tinh Quan Hắc Điệp Tiên Tử choàng khăn che, làm người khác nhìn không rõ biểu tình, nàng mở miệng nói:

- Chờ đi!

Trong lòng nàng vô cùng ngạc nhiên, không biết mối quan hệ giữa Dương Tiễn với Tần Quân là sao, có thể khiến một cường giả tương trợ như vậy,

xem ra thân phận của Tần Quân cũng không đơn giản.

- Mấy vạn năm trôi qua, đời này liệu ngươi còn có thể tuyệt đại phong hoa như trước...

Hắc Điệp Tiên Tử ngây ngốc nghĩ vậy.

...

Trong khe nứt Bắc Mạch.

Tần Quân và những người khác nhanh chóng bay xuống đáy, cùng lúc ấy, hắn thầm hỏi trong lòng:

- Mảnh nhỏ Mệnh Luân là gì, làm cách nào để trẫm có thể tìm được?

Khe nứt dài vô cùng, ánh sáng còn mù mờ, nếu muốn tìm thứ mảnh gì đấy thì chẳng khác nào mò kim đáy bể.

- Mảnh nhỏ Mệnh Luân là những mảnh của Mệnh Vận Chi Luân, thứ ấy không những có thể giúp hệ thống, mà còn giúp sửa chữa Mệnh Vận Chi Luân giấu trong cơ thể ngươi, chỉ cần ngươi tiến gần được nó trong vòng năm trăm thước, hệ thống sẽ kéo nó về.

Hệ thống hồi đáp.

Mệnh Vận Chi Luân.

Hai mắt Tần Quân sáng rỡ lên, thứ này trước giờ vẫn là một ẩn số đối với hắn, thượng cổ chi hồn từng vì Mệnh Vận Chi Luân mà bỏ qua cho hắn, Dịch lão đầu cũng thường xuyên lảm nhảm chuyện trong cơ thể hắn có Mệnh Vận Chi Luân, nhưng khi hắn hỏi Dịch lão đầu Mệnh Vận Chi Luân là gì thì Dịch lão đầu chỉ lảng sang chuyện khác.

- Thực ra Mệnh Vận Chi Luân chính là hoàng triều trọng khí mà túc chủ lấy ở Nam Trác hoàng triều.

Lời hệ thống nói khiến Tần Quân trợn tròn mắt.

- Chính là cái la bàn hoàng kim đó sao?

Tần Quân vội vàng hỏi, không ngờ lần này hệ thống lại nói rõ mọi chuyện ngay như vậy, chẳng nhẽ là do tiếp xúc tới mảnh nhỏ Mệnh Vận Chi Luân?

Lúc ấy, sau khi la bàn hoàng kim bị hắn nhận chủ, nó không hề đi vào cơ thể hắn, cũng không có động tĩnh gì, khiến Tần Quân suýt thì quên mất sự tồn tại của nó.

- Đúng vậy, Mệnh Vận Chi Luân còn đương ngủ say, Nam Trác hoàng triều dùng nó như khí vận pháp bảo, khiến nó phí hoài trong hoàng đô.

Tần Quân giật mình, nếu thánh thượng của Nam Trác hoàng triều là Ngạo Vô Kiếm mà nghe thấy lời này, chắc tức hộc máu.

Hắn cứ thế mà bỏ lỡ một cơ duyên cực lớn.

- Bệ hạ, ngươi muốn tìm gì?

Dương Tiễn truyền âm qua hỏi.

- Không rõ lắm, trẫm cảm nhận được nơi này có gì đó đang thu hút trẫm.

Tần Quân đáp lại.

Dương Tiễn giật mình, thứ cảm giác khó miêu tả ấy gã cũng có, gã tới quy thuận Tần Quân chính vì cái cảm giác mông lung khó hiểu ấy.

Tu sĩ cực kỳ tin vào vận mệnh, nhất là thứ nhân quả tồn tại trong mối quan hệ giữa người với người, bất cứ chuyện gì xảy ra đều có nhân, có nhân thì mới có quả.

Chẳng mấy chốc, một luồng hàn quang đột nhiên lóe lên trong bóng tối, nó là một kim phiến, chừng bằng bàn tay, nó xé gió bay vút về phía Tần Quân.

Dương Tiễn nhanh chóng xuất hiện trước mặt Tần Quân, gã đưa tay túm lấy kim phiến để tránh làm Tần Quân bị thương.

Rẹt ——

Kim phiến cắt đứt bàn tay của Dương Tiễn, máu tươi tung tóe, đoạn, nó lượn qua Dương Tiễn với tốc độ còn nhanh hơn nửa, rồi bay thẳng về phía Tần Quân, đồng tử của Tần Quân rụt lại, không kịp phản ứng.

Ngay sau đó, kim phiến đi vào trong cơ thể hắn, không làm rách y phục, cũng không làm hắn bị thương.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ cưỡng chế – Cướp lấy mảnh nhỏ Mệnh Luân! Đạt được một lần kỹ năng truyền thừa!

Ngay khi tiếng thông báo của hệ thống vang, Tần Quân cũng cảm nhận được bụng mình bắt đầu nóng lên.

Dương Tiễn quay lại nhìn Tần Quân, tay phải gã run nhè nhẹ, máu tươi rơi tí tách từ đầu ngón tay, vẻ mặt gã vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng đang hoảng hốt không thôi.

Một người tinh thông huyền công như gã, vốn có cơ thể cực kỳ mạnh mẽ, hoàn toàn đánh tay đôi với Tôn Ngộ Không được, thứ thần binh tầm thường không thể làm đứt tay gã, vậy mà kim phiến khi nãy lại làm được, hơn nữa còn trốn được khỏi tay gã.

- Thứ vừa nãy rốt cuộc là gì thế?

Dương Tiễn kinh ngạc vô cùng, nhưng kẻ cao ngạo như gã đương nhiên sẽ không mở miệng hỏi, bởi gã sẽ mất mặt vô cùng.

Tần Quân sờ bụng, nơi ấy vẫn nóng lên, nhưng không bỏng rát, chỉ khiến hắn cảm thấy ấm áp vô cùng.

- Vậy mà xong rồi sao?

Tần Quân thầm hỏi trong lòng, hắn còn tưởng sẽ có dị tượng kinh thiên động địa gì.

- Phải.

Hệ thống lạnh nhạt đáp lại một câu, rồi chẳng nói gì nữa, giống như chìm vào ngủ say.

Tần Quân chỉ đành nói với những người khác:

- Đi thôi, đã tìm được thứ cần tìm rồi.

Dù ai nấy đều tò mò về kim phiến kia, nhưng không ai dám hỏi nhiều.

Suốt dọc đường đi, không ai nói chuyện, mọi người nhanh chóng bay khỏi khe nứt Bắc Mạch.

Cùng lúc ấy, Đông Phương Cực đã chạy không thấy tăm hơi, Tần Quân lúc trước cũng từng chú ý tới gã, không ngờ tiểu tử này có thể trụ nổi sức mạnh của Tam Muội Chân Hỏa, Tần Quân dự định tự tay giết chết những kẻ tham dự, không nhờ vào Dương Tiễn, vậy nên nếu hiện tại bản thân chưa thể giết Đông Phương Cực, hắn sẽ tạm tha cho gã.

Đợi đến khi Đông Phượng Cực giết những kẻ tham dự khác, khí vận trên người trở nên mạnh mẽ, thì Tần Quân sẽ tới gặt hái.

Đoàn người bắt đầu bay về phía chân trời.

...

Tại Quan Thiên Thần Cung.

Đại Tinh Quan đột nhiên xuất hiện từ hư không, những Tinh Quan khác liền đổ dồn ánh nhìn về phía gã.

- Sao rồi?

Thất Tinh Quan Diêu Hư vội vàng hỏi.

Đại Tinh Quan liếc mắt nhìn gã, bâng quơ nói:

- Ngươi xem chừng còn sốt ruột hơn cả ta và điện chủ.

- Quan Thiên Đại Hội do chúng Tinh Quan quan sát, hiện xảy ra vấn đề, đương nhiên chúng ta không thể ngồi không.

Diêu Hư giải thích, đồng thời cũng ngầm trào phúng sự dửng dưng của Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan hừ lạnh một tiếng rồi chậm rãi ngồi xuống.

Gã bình tĩnh như vậy, khiến những Tinh Quan khác thầm chửi rủa trong lòng.

- Điện chủ nói, chỉ cần Giới Linh không có dị động thì không cần nhúng tay.

Đại Tinh Quan liếc nhìn những người khác, mở miệng nói.

- Cái gì! Nếu để người nọ cứ ở trong Quan Thiên Giới thì có biết bao kẻ tham dự sẽ phải chết oan chứ!

Một lão giả không nhịn được, đứng phắt dậy mắng, dáng người lão có chút mập mạp, kẻ này chính là Lục Tinh Quan.

Trong số những Tinh Quan, phàm là xếp hạng phía cuối đều không có tiếng nói.

Gương mặt tái nhợt của Diêu Hư cũng lộ vẻ tức giận, quả nhiên là hoàng thượng chưa vội thái giám đã cuống.

- Câm miệng!

Đại Tinh Quan quát lớn, trong phút chốc, khí thế khủng bố toát ra khiến cả Quan Thiên Thần Cung run rẩy, mọi người cảm thấy trong ngực vô cùng khó chịu, ai nấy đều hoảng sợ nhìn về phía gã.

------oOo------

Chương 605: Thần thông Trảm Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Diệp Tiên Tử nhíu mày, nhưng này không tỏ ra khổ sở như những Tinh Quan khác.

- Việc này không cần bàn thêm!

Giọng điệu của Đại Tinh Quan kiên định vô cùng, không cho những kẻ khác được phản bác.

Chúng Tinh Quan mặt mày sa sầm, giận mà chẳng dám nói gì.

...

Nam Trác hoàng triều, trong hoàng cung.

Ngạo Vô Kiếm đương tại thư phòng phê duyệt tấu chương, bấy giờ, một thái giám vội vã chạy vào, quỳ gối trước mặt Ngạo Vô Kiếm, run giọng nói:

- Thánh Thượng, phía ngoài có một vị tự xưng là sứ giả của Thiên Đình Đại Tần.

Thiên Đình Đại Tần?

Ngạo Vô Kiếm bỗng nhiên cảm thấy giật mình, hai chữ Đại Tần khiến lòng gã dâng lên những linh tính không hay.

- Thực lực kẻ này thế nào?

Ngạo Vô Kiếm trầm giọng hỏi, dù gã biết phía trên hoàng triều còn có Thánh Triều, nhưng gã không thể liên lạc với Thánh Triều, thành thử, Ngạo Vô Kiếm vẫn chưa biết chuyện Thánh Triều đã diệt vong, hiện soán vị chính là Thiên Đình Đại Tần.

- Không rõ lắm, Bát Đại Hộ Pháp của hoàng cung cũng bị kẻ này đè nén tới độ không động đậy nổi.

Thái giám run giọng nói.

Bát Đại Hộ Pháp chính là thứ được Ngạo Vô Kiếm tự mình dựng lên, ai nấy đều là thực lực Chân Tiên cảnh ngũ trọng trở lên, chính là nhóm người cực mạnh của Nam Trác hoàng triều.

- Để trẫm ra xem!

Ngạo Vô Kiếm đứng dậy, đi về phía ngoài của ngự thư phòng.

Ngạo Vô Kiếm bay lên khoảng không trên hoàng cung, thấy được một nam tử mặc áo giáo đứng lơ lửng trên đó, khí tức của Chân Tiên cảnh khiến Ngạo Vô Kiếm cũng không thể hít thở dễ dàng.

Mạnh quá!

Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Ngạo Vô Kiếm lo lắng nghĩ, gã bay tới trước mặt người nam tử mặc áo giáp, chắp tay nói:

- Trẫm là thánh thượng của Nam Trác hoàng triều, không biết các hạ vì lẽ gì mà tới?

Nam tử mặc giáp xoay người nhìn về phía gã, ánh mắt dò xét, người này chậm rãi mở miệng:

- Thiên Đình Đại Tần mới được lập, mọi hoàng triều đều phải đăng ký lại!

Thiên Đình Đại Tần mới lập?

Ngạo Vô Kiếm chau mày, không rõ ý này là sao.

- Thánh Triều đã diệt vọng, hiện nhân tộc ở Nam Vực đều do Thiên Đình Đại Tần quản lý, nửa năm sau, trong vòng ba tháng, chúng thánh thượng của các hoàng triều bọn ngươi đều phải đến Thiên Giới gặp Thánh Đế!

Nam tử mặc áo giáp trầm giọng nói, vẻ mặt trang nghiêm vô cùng.

Thánh Đế?

Ngạo Vô Kiếm sửng sốt không thôi, không ngờ rằng chẳng biết từ lúc nào, nhân tộc của Nam Vực đã đổi chủ, lòng gã có chút bi ai, hoàng triều so với vương quốc thì có vẻ uy nghi đấy, nhưng khi so với cả Nam Vực thì còn quá nhỏ bé.

Thánh Đế chính là niên hiệu mới của Tần Quân, vốn Tần Quân định gọi là Tần Đế, nhưng Lưu Bá Ôn và các văn thần đều dị nghị nên đổi tên thành

Thánh Đế!

Ngạo Vô Kiếm còn chưa biết Thánh Đế chính là Tần Quân, vương quốc Đại Tần dạo gần đây vô cùng yên ả, Bình Thiên chi địa cũng không xảy ra chuyện lớn gì, không ai biết Tần Quân đi Thánh Triều, càng không ai biết người đứng đầu Nhân Bảng – Tần Đế, đã trở thành người đứng đầu nhân tộc ở Nam Vực, đương nhiên, Chính Đạo Ngũ Hùng và Ma Đạo Cửu Tôn đều biết tin này.

...

Thâm Uyên Môn.

Hàng Long La Hán đạp bước vào thâm uyên, chẳng mấy chốc đã tới Thâm Uyên Điện, gã giương giọng nói:

- Nam Cung Liệt Thiên của Thâm Uyên Môn ở đâu!

Giọng nói của Kim Tiên cảnh cửu trọng mạnh mẽ vô cùng, khiến toàn thể Thân Uyên Môn rung lên bần bật.

Chỉ một lát, Nam Cung Liệt Thiên liền bay ra, gã nhìn Hàng Long La Hán uy vũ bất phàm, trên mặt không khỏi lộ vẻ đề phòng.

Khác với những hòa thượng mặt mũi hiền lành khác, Hàng Long La Hán khiến người ta cảm nhận được một sự ngang ngược, ấy là gã cố tình thể hiện như vậy, còn bình thường, do ảnh hưởng bởi kiếp làm Tế Công, gã đa phần là vô cùng tùy tính.

- Các hạ thuộc môn phái nào?

Nam Cung Liệt Thiên trầm giọng hỏi, kẻ này có thể tới thẳng tổng bộ của Thâm Uyên Môn, hiển nhiên không phải tình cờ đi qua.

Hơn nữa, Hàng Long La Hán còn không thu liễm khí tức của mình, trong mắt Nam Cung Liệt Thiên, điều này chẳng khác nào đang khiêu khích!

- Ta là thuộc hạ của Thánh Đế, Hàng Long La Hán!

Hàng Long La Hán trầm giọng nói, nhiệm vụ thu phục Ma Đạo Cửu Tôn

được giao cả cho gã, còn Chính Đạo Ngũ Hùng thì do Viên Hồng ra tay.

Thái Ất Kim Tiên cảnh cường giả thì cố thủ tại Nam Vực Thiên Thế Giới, không đúng, hiện tại phải gọi là Thiên Giới mới phải!

Thánh Đế!

Nam Cung Liệt Thiên run lên, trong lòng dậy lên bao hoảng hốt, gã bán quỳ trên không trung, nghiến răng nghiến lợi hô:

- Tham kiến Thánh Đế!

Gã sớm biết chuyện Thánh Hoàng bị Tần Quân bắt, nhưng không ngờ Tần Quân lại ngang ngược vậy, còn phái người tới tìm gã.

Danh tiếng của Hàng Long La Hán gã cũng từng nghe nói, kẻ này chính là một hòa thượng cực mạnh dưới trướng Tần Quân, nghe đồn Hàng Long La Hán chuẩn bị mở phật viện, thu nhận đệ tử bốn phương.

- Từ nay về sau, Thâm Uyên Môn thuộc về Thiên Đình Đại Tần, môn chủ Nam Chung Liệt Thiên ba tháng sau phải đi Thiên Giới gặp Thánh Đế!

Hàng Long La Hán trầm giọng nói, Nam Cung Liệt Thiên nghe vậy không khỏi khiếp sợ.

Rõ ràng là Tần Quân đương muốn thâu tóm toàn nhân tộc của Nam Vực đây mà!

Trước đây, Thánh Triều không thèm để tâm tới chuyện ở hạ giới, nhưng Tần Quân thì khác, hắn muốn gia tăng thực lực của toàn Nam Vực, nên cần phải hoàn toàn thâu tóm Nam Vực.

Sau khi gặp Nam Cung Liệt Thiên, Hàng Long La Hán liền bay đi tìm Bát Tôn khác của Ma Đạo, nếu có người không phục, ắt sẽ dẫn tới đại chiến.

Trước khi rời đi, Tần Quân đã phân phó, kẻ nào không phục, giết!

Nếu Thái Ất Kim Tiên cảnh không xuất hiện, Hàng Long La Hán quả thực chẳng cần phải sợ ai, đương nhiên, khi gặp phải người có cùng cảnh giới như Kim Tiên cảnh cửu trọng như Viên Hồng thì gã vẫn chưa là gì.

Dù đối diện với Ngưu Ma Vương, Viên Hồng vẫn còn sức để gắng mà đấu một trận, qua đó có thể thấy, thực lực của Viên Hồng đáng sợ nhường nào.

Cứ thế, một luồng gió lốc quét qua Nam Vực cứ thế lan ra, càng ngày càng có nhiều hoàng triều nghe tới sự tồn tại của Thiên Đình Đại Tần và Thánh Đế.

...

- A, sao điểm danh khí của trẫm lại lên nhanh như thế?

Tần Quân và những người khác ngồi nghỉ ngơi bên con sông nhỏ, trong lúc nhàm chán, Tần Quân mở thương thành ra đi dạo một lượt thì nhận ra điểm danh khí của mình cứ mỗi giây lại tăng thêm mười, cứ thế điên cuồng tăng lên, chẳng mấy chốc sẽ vượt qua con số bảy trăm vạn.

Hệ thống không trả lời, nhưng chỉ cần ngẫm lại, Tần Quân cũng đoán được điều này là do kế hoạch nhằm vào hoàng triều, Ma Đạo Cửu Tôn và Chính Đạo Ngũ Hùng đã bắt đầu.

------oOo------

Chương 606: Thần thông Trảm Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ thế này, chỉ vài ngày nữa thôi là điểm danh khí của Tần Quân có thể lên tới ngàn vạn, những bảo bối có giá trị bằng một ngàn vạn điểm danh khí chẳng phải vật phàm, bỗng nhiên, Tần Quân cảm thấy bao cảm xúc dạt dào trỗi dậy.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính – Công chiếm Nam Vực Thiên Thế Giới! Đạt được một lần triệu hoán Thần Ma, một lần rút thăm may mắn!

Bấy giờ, một tiếng thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên.

Tần Quân hớn hở vô cùng, xem chừng Nam Vực Thiên Thế Giới đã hoàn toàn bị Thiên Đình Đại Tần thâu tóm.

Nam Vực Thiên Thế Giới rất lớn, dù họ chiếm được Thánh Thành thì muốn hoàn toàn chinh phục Nam Vực Thiên Thế Giới cũng cần thời gian, vậy mà chưa cần nửa tháng đã thành công, năng suất của Thiên Đình Đại Tần quả là vô cùng cao.

Gộp với phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ cưỡng chế lần trước, hiện hắn có một lần kỹ năng truyền thừa, một lần triệu hoán Thần Ma, một lần rút thăm may mắn, còn có một lần đi vào phó bản Thần Ma mà hắn vẫn tích trữ.

Tần Quân có chút rối rắm, hắn chỉ còn một lần đi vào phó bản Thần Ma, Tần Quân dự định giữ cơ hội này cho Dương Tiễn, vậy hiện có nên triệu hoán thêm Thần Ma không, lỡ đâu không thể mang Thần Ma ra ngoài đây thì sao giờ?

Thây kệ đi!

Nhân sinh giống như chèo thuyền, không cần nghĩ nhiều, chỉ cần sảng khoái là được!

Liều vậy!

- Hệ thống, bắt đầu kỹ năng truyền thừa!

Tần Quân nói thầm trong lòng, rất có khả năng Dương Tiễn đã bị Thần Điện chú ý tới, triệu hoán thêm Thần Ma thì càng an toàn.

Để phòng trừ, hắn quyết định dùng kỹ năng truyền thừa và rút thăm may mắn trước, để thử xem vận may của mình thế nào.

- Đinh! Bắt đầu truyền thừa kỹ năng ngẫu nhiên...

Mong là không tệ quá!

Ngũ Sắc Thân Quang, rồi Khai Thiên Tích Địa, rồi Địa Sát Thất Thập Nhị Biến cái gì đều được.

Nhưng đã học Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, giờ lại thêm Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, liệu có tẩu hỏa nhập ma không?

Đang lúc Tần Quân miên man suy nghĩ thì tiếng thông báo của hệ thống vang lên:

- Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được thần thông Trảm Thiên!

Thần thông Trảm Thiên!

Nghe có vẻ mạnh lắm đây!

Tần Quân mừng lắm, vẻ mặt hắn thay đổi không ngừng, khiến những người còn lại chỉ biết nhìn nhau chẳng hiểu ra sao, ngay cả Dương Tiễn cũng dùng vẻ mặt cổ quái nhìn hắn.

Bấy giờ, một luồng ký ức khổng lồ ập tới trong đầu Tần Quân, khiến hắn cảm thấy đầu mình như nứt ra, ý thức chìm vào hỗn độn.

Ngay lúc ấy, một luồng khí tức bao la, bùng nổ từ cơ thể Tần Quân, đến Dương Tiễn cũng phải trợn tròn mắt.

- Đây là...

- Lĩnh ngộ thần thông!

Nghe tiếng hô sửng sốt của Dương Tiễn, đám Triệu Vân không khỏi há hốc miệng, bọn họ từng nghe thấy thần thông là gì, không ngờ là Tần Quân ngây ngô cười một chốc mà lại có thể lĩnh ngộ thần thông?

Cái đệch nó chứ...thiên lý ở đâu?

Rầm ——

Tần Quân đột nhiên bay vút lên, cuốn theo bụi đất làm nhóm người Kỳ Tà vội vàng dùng cánh tay chắn mặt.

Tần Quân nhắm chặt hai mắt, lơ lửng trên không bỗng nhiên rút Thất Tinh Kiếm bên hông ra, khí thế của hắn tựa như một thanh kiếm sắc bén vừa ra khỏi vỏ, phong mang vạn trượng.

- Lĩnh ngộ thần thông? Tiểu tử này còn có thể yêu nghiệt hơn không đây?

Lục Tinh Quan sửng sốt hô lên, dù đã tới địa vị Tinh Quan thì chuyện lĩnh ngộ thần thông cũng vô cùng khó, ngoại trừ ngộ tính của bản thân thì cơ duyên cũng là một yếu tố vô cùng quan trọng.

Nhìn Tần Quân xem, vừa cho người giết chết Luyện Vương xong, giờ lại lĩnh ngộ thần thông, hạng thiên tài thế này trước giờ chưa từng có.

Ngay cả Đại Tinh Quan cũng lộ vẻ trầm ngâm, dường như gã đã hiểu vì sao điện chủ lại không cho gã nhúng tay, chẳng nhẽ là bởi thiếu niên này?

Thất Tinh Quan Diêu Hư cũng lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ cũng có lúc gã nhìn nhầm.

Ánh mắt của Hắc Điệp Tiên Tử lấp lánh không thôi, dường như nàng ta đang vô cùng hưng phấn.

- Dưới trăm tuổi mà có thể lĩnh ngộ được một thần thông đã có thể gọi là thiên tài, nhưng dường như thiếu niên này còn có một ngọn lửa làm thần thông khác.

- Xem ra hắn chẳng hề kém cạnh Đông Phương Cực và Tiểu Ma Quân!

- Đâu chỉ vậy, các ngươi không thấy hắn mới chừng ấy tuổi sao?

- Ý của ngươi là hắn vẫn còn rất trẻ?

Trong một chốc, sự chú ý của mười tám Tinh Quan đều đổ dồn vào Tần Quân, họ còn không biết chuyện về Hiểu Tử Hán Hầu và Nam Vực, nên trong mắt họ, Tần Quân mới chỉ là một thiên tài sắp gia nhập Thần Điện, có thể mượn sức.

Phía bên kia, Tần Quân còn đứng giữa không trung, hắn bắt đầu vung kiếm, tốc độ không nhanh, chậm chí còn rất chậm, kiếm chiêu tầm thường không có gì xuất sắc, giống như đang luyện thái cực quyền.

Dương Tiễn và những người khác nhìn lên hắn, ngoại trừ Dương Tiễn, những người còn lại đều cảm nhận được một luồng uy áp đâm thẳng vào linh hồn họ tỏa ra từ Tần Quân, điều này khiến họ kính sợ không thôi.

- Đây là loại thần thông gì...

Dương Tiễn nhíu mày, dù nhìn không hiểu, nhưng gã cảm nhận được khí thế của Tần Quân đang lột xác.

Giờ phút này, cơ thể của Tần Quân không được khống chế, ý thức của hắn thì lại đương lĩnh ngộ thần thông Trảm Thiên.

- Trảm nhân, trảm địa, trảm quỷ thân, trảm thiên!

- Kiếm tâm hợp nhất, hồn nhập kiếm nhận, dĩ ý xuất sao...

Tần Quân nhanh chóng lĩnh ngộ được thần thông Trảm Thiên, không thể không nói, hệ thống Thần Thoại đúng là nghịch thiên, ép cho Tần Quân lĩnh ngộ được thần thông Trảm Thiên chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, nếu tin này lan ra, hẳn chẳng ai tin nổi.

Chẳng mấy chốc, khí thế của Tần Quân đã biến đổi, hắn xoay người về phía Qua Bích hoang nguyên, chém xuống một kiếm, khi ấy, chung quanh tĩnh lặng, không chút gợn gió.

Ầm ——

Qua Bích hoang nguyên trước mặt đột nhiên nổ mạnh, mặt đất khắp ba nghìn thước vỡ nát, đá bay tứ tung, rơi xuống như đạn hạt nhân, cuồng phong gào thét khắp bốn phương tám hướng, đại địa điên cuồng rung động, dù cách đó rất xa, mọi người cũng có thể cảm nhận được luồng khí kinh khủng ấy.

Một kiếm tầm thường mà lại có uy lực thế sao?

Ám Lãng, Kỳ Tà và những người khác há hốc mồm, động tác của Tần Quân khi nãy không chút hoa mỹ, cũng không có bất kỳ hiện tượng bất ngờ nào xảy ra, nhưng uy lực lại mạnh nhường vậy.

- Thần thông quá tuyệt!

Hai mắt Dương Tiễn sáng rực lên, gã mở miệng khen, nếu Tần Quân nghe được lời này, hẳn sẽ vô cùng kiêu ngạo.

Được Nhị Lang Thần khen đó nhé!

Sau khi chém ra một kiếm kinh thiên như vậy, kiếm tốc của Tần Quân bắt đầu nhanh hơn, sắc bén vô cùng, thân hình hắn biến hóa linh hoạt trên không, tàn ảnh vun vút, chẳng mấy chốc, hắn bắt đầu dịch chuyển trong bán kính trăm mét trên không, giống như đang dịch chuyển tức thời vậy.

Làm người xem hoa cả mắt.

------oOo------

Chương 607: Thỏ ngọc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung cũng không khỏi tán thưởng liên tục, thậm chí có không ít Tinh Quan còn muốn nhận Tần Quân làm đồ đệ.

- Hừ, các ngươi có thể dạy dỗ hắn nên người sao?

Đại Tinh Quan hừ lạnh, chúng Tinh Quan nhìn nhau, ai nấy đều nhìn thấy trong mắt đối phương vẻ kinh ngạc.

Đại Tinh Quan muốn nhận Tần Quân làm đồ đệ sao?

Nhưng ngẫm lại cũng có ý, thiên phú của Tần Quân yêu nghiệt nhường vậy, ai mà chẳng xao lòng?

Ở thế giới này, danh phận sư đồ còn sâu sắc hơn cả huyết thống, thành thầy trò tức là đã ràng buộc với nhau, vậy nên trong câu “khi sư diệt tổ”, “khi sư’”mới được xếp ở trước.

Với cái thiên phú mà Tần Quân thể hiện, về sau chắc chắn sẽ trở thành kẻ kiệt xuất trong thiên địa này, hắn rõ ràng là một tiềm lực vô cùng lớn.

Ngay lúc mười tám Tinh Quan còn đương thấy hứng thú với Tần Quân thì rốt cục hắn cũng lĩnh ngộ xong thần thông Trảm Thiên.

Hắn dừng lại trên không trung rồi từ từ mở mắt, nhìn Thất Tinh Kiếm trong tay, lòng vừa vui sướng vừa sửng sốt.

Thần thông Trảm Thiên, không chỉ được cái tên quá ngầu, mà đến sức mạnh cũng vô cùng khủng bố!

Đúng y như cái tên đó, khi tu vi đạt tới được độ cao nhất định, hắn thật sự có thể một kiếm trảm thiên!

Bằng cái tu vi Địa Tiên cảnh của hắn, nếu dùng thần thông Trảm Thiên, dù là cường giả Thiên Tiên cảnh thì khi bị đánh trúng, không chết cũng trọng thương!

- Hệ thống, thần thông Trảm Thiên là của ai, sao trẫm chưa từng nghe danh?

Tần Quân vừa bay về phía nhóm người Dương Tiễn, vừa hỏi trong lòng.

Thần thông này không bác đại tinh thâm như Thiên Cương Tam Thập Lục Biến nhưng lại được mảng sát thương vô cùng lớn.

Có thần thông Trảm Thiên, sức chiến đấu của Tần Quân nhảy vọt lên một tầng cao mới, sức mạnh của long khí khá hữu hạn, Tử Hồng Lôi Pháp chỉ là pháp thuật phàm trần, Tam Muội Chân Hỏa thì dễ dàng né được, Pháp Ngoại Phân Thân và Thiên Cương Tam Thập Lục Biến không đến tình huống bất đắc dĩ thì hắn không nghĩ dùng.

Về sau, hắn có thể dựa vào thần thông Trảm Thiên để hoành hành tứ phương!

- Đến từ một thế giới tu chân, nói ra thì túc chủ cũng không biết.

Hệ thống giở giọng chung chung.

- Chẳng nhẽ trong hệ thống có ẩn giấu vô số thế giới?

Tính tò mò của Tần Quân được khêu ra, hắn đuổi riết theo hỏi.

- Phật viết, không thể nói.

- ...

Triệu Vân cùng những người khác đổ dồn lên, ai nấy đều tỏ ra vô cùng hưng phấn, nhưng cả đám đều thức thời, không hỏi Tần Quân về thần thông Trảm Thiên, chỉ hỏi Tần Quân lĩnh ngộ bằng cách nào.

Tần Quân nhún vai nói:

- Trẫm cũng không rõ, bỗng nhiên lĩnh ngộ được.

Phụt ——

Mọi người nghe xong, thiếu chút thì hộc máu, các Tinh Quan ở Quan Thiên Thần Cung cũng không khỏi giật giật khóe môi.

- Bệ hạ quả là thiên mệnh bất phàm!

Dương Tiễn khẽ cười nói, kẻ luôn cao ngạo như gã không am hiểu chuyện khen tặng ngươi khác, có thể nói được lời này, chứng tỏ gã thực thưởng thức Tần Quân.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Trẫm ngồi xuống điều tức một chút, các ngươi cần làm gì cứ làm đi.

Vừa nói, hắn vừa đi tới bờ sông, ngồi xuống.

- Hệ thống, tiếp tục rút thăm may mắn đi!

Tần Quân nói thầm trong lòng, kỹ năng truyền thừa ban nãy quả là niềm vui bất ngờ, xem chừng vận may hôm nay của hắn không tệ.

- Đinh! Bắt đầu rút thăm may mắn!

Mong rằng là thứ tốt, các loại đan dược nghịch thiên đến với ta nào!

Tần Quân sung sướng nghĩ vậy, kẻ thích mơ mộng hão huyền rất vui vẻ.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ rút thăm được lông Thỏ Ngọc!

Hả...

Hai mắt Tần Quân trợn tròn, lông Thỏ Ngọc?

Thứ này có ích gì chứ?

Hai bên trán Tần Quân lằn lên gân xanh, hắn cố dằn cơn giận trong lòng xuống, nói:

- Triệu hoán Thần Ma đi!

Mong rằng không triệu hoán phải mấy đứa tép riu!

Tần Quân thầm cầu nguyện, không cần phải lợi hại hơn Dương Tiễn, nhưng ít nhất cũng phải tầm tầm thế.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma ngẫu nhiên!

Tứ Đại Thiên Vương, Diêm La Vương, các Bồ Tát, mau mau đến với trẫm!

Tần Quân đã dò được quy luật của hệ thống, cơ hồ không thể triệu hồi được kẻ nào mạnh hơn hắn năm đại cảnh giới, vậy nên việc triệu hoán ra người mạnh hơn cả Dương Tiễn gần như là không thể.

- Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hồi được...

Ngay khi tiếng thông báo của hệ thống vang lên, Tần Quân trợn tròn mắt đầy kinh ngạc.

Cái đệch!

Sao lại triệu hồi được kẻ này chứ!

Lòng Tần Quân bỗng chốc rối bời, vị Thần Ma này, hắn không thích lắm, nhưng cũng không đến nỗi quá ghét.

Tần Quân bất đắc dĩ nói thầm:

- Hệ thống, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Kim Thiền Tử.

Kim Thiền Tử là ai? có lẽ có người xa lạ nhưng kiếp sau của gã thì con dân Hoa Hạ không ai không biết, không hiểu.

Đường Tăng!

Trong lịch sử có lẽ Đường Tăng đáng khâm phục, nhưng trong Tây Du Ký thì khiến người hận nghiến răng, bởi vì lương thiện quá mức, có thể nói là thánh mẫu số một trong thần thoại. Đường Tăng rộng lượng với bất cứ ai trừ Tôn Ngộ Không.

Khi Tần Quân còn nhỏ dù là xem phim hoạt hình hoặc phim truyện mỗi lần thấy tập Ba lần đánh Bạch Cốt Tinh hoặc Đường Tăng bị yêu quái lừa gạt là hắn chỉ muốn bóp chết người.

Nên dù triệu hoán được Kim Thiền Tử thì Tần Quân không vui vẻ gì nổi.

[Kim Thiền Tử: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Nhị đệ tử của Như Lai.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng.

Công pháp: Lôi Âm Phật Pháp.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Khoan, Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng?

Tần Quân dụi mắt xác định mình không nhìn lầm.

Những người khác đã nhìn quen, Tần Quân luôn chìm đắm trong thế giới của mình làm động tác kỳ lạ.

Hệ thống giải thích làm Tần Quân hiểu ra:

- Kim Thiền Tử là nhị đệ tử của Như Lai, tu vi như vậy không khoa trương.

Tần Quân đồng tình Cửu Linh Nguyên Thánh, vì khi đó tu vi của hắn có

hạn, triệu hoán ra Cửu Linh Nguyên Thánh kẹt ở Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, tu vi bị ức chế biết bao nhiêu. May mắn Cửu Linh Nguyên Thánh vẫn rất giỏi, trực tiếp diệt Tử Hán Hầu Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Thái Ất cảnh từ thấp đến cao gồm có: Kim Tiên, Tán Tiên, Huyền Tiên.

Còn nhiều thời gian, sẽ có lúc cho Cửu Linh Nguyên Thánh, Kim Sí Đại Bằng Điểu, Nhị Lang Thần phục hồi sức chiến đấu cao nhất, thậm chí vượt qua đỉnh.

Tần Quân cũng thích Kim Thiền Tử không lải nhải, không thánh mẫu, không thì sẽ làm vướng chân hắn.

Tần Quân bắt đầu luyện công, chờ Kim Thiền Tử đến.

Quan Thiên Giới không chia ban ngày hay đêm.

Vì tiếp tục tìm những thí sinh Nam Vực và bảo bối khí vận nên nhóm Tần Quân rất nhanh đi tiếp.

Dọc đường hễ gặp thí sinh là Tần Quân sẽ tiến lên khiêu chiến, sau khi đánh bại hắn không giết sạch, nếu biểu hiện có cốt khí hắn sẽ bỏ qua.

------oOo------

Chương 608: Tuấn hòa thượng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù vậy trong vòng ba ngày Tần Quân giết bốn, năm chục thí sinh. Đa số người khi chiến đấu sử dụng sát chiêu, Tần Quân muốn nương tay cũng không kịp. Khí Vận Trụ của hắn đã cao sáu mươi thước, Khí Vận Trụ trước bức tường đất trăm trượng dưới Thánh Đế phong vẫn cao nhất.

Dân chúng bàn tán sôi nổi:

- Không uổng là Thánh Đế, Khí Vận Trụ càng lúc càng cao, không biết thứ hạng của hắn trong Quan Thiên Đại Hội thế nào.

- Kim Vô Hối cũng khá, đã đột phá bốn mươi thước.

- Ám Lãng, Kỳ Tà, Triệu Vân cũng giỏi. Chỉ có bọn họ là được, nhìn những người khác đi, chậc chậc, cách biệt quá lớn.

- Đúng thật, bình thường thấy thiên tài như mây nhưng đặt trong sự kiện long trọng mới biểu hiện ra cách biệt.

Đát Kỷ ở trên lầu cao cũng rất vui. Tần Quân tham gia Quan Thiên Đại Hội vốn mang lại nhiều tranh luận, nếu hắn biểu hiện kém thì rất mất mặt.

Hiện giờ chỉ còn sáu mươi chín thí sinh Nam Vực, mỗi người chết sẽ khiến vô số người đấm ngực giậm chân. Không phải tiếc thương gì, họ đau lòng linh thạch của mình.

Thiên tài tham gia Quan Thiên Đại Hội đều là danh chấn một phương nên họ có nhiều người tôn sùng, số lượng linh thạch đặt trên vai mỗi người siêu khổng lồ, các sòng bạc kiếm đầy bát vàng.

Trên bầu trời Quan Thiên Đài bỗng xuất hiện một luồng sáng vàng, nhanh chóng khuếch tán tựa như quyển trục, các cái tên hiện ra dẫn đến xôn xao.

Trong màn sáng màu vàng biểu hiện tên mười vực, xếp thứ tự từ cao xuống thấp.

Xếp thứ nhất là Đông Viêm Vực, thứ nhì là Hắc Ma Vực.

Nam Vực xếp ở cuối giữa, hạng ba mươi bảy.

- Trời, đây là thứ hạng của Quan Thiên Đại Hội?

- Sao có nhiều vực vậy? Thứ hạng của Nam Vực thấp quá.

- Tây Vực mạnh đến vậy sao? Xếp hạng hai mươi chín!

- Tăng kiến thức rồi, không ngờ trừ Nam Vực ra có nhiều vực như vậy.

Tu sĩ dân chúng siêu hưng phấn, bọn họ như phát hiện thế giới mới.

Trên Quan Thiên Đài xuất hiện thứ hạng đại hội, tin này nhanh chóng lan

ra khiến càng nhiều người chạy đến xem, bao gồm các gia tộc lớn, tướng quân.

Bất cứ ai khi thấy tên trên màn sáng vàng đều rung động.

Các con dân Thiên Đình Đại Tần chợt nhận ra Nam Vực không mạnh chút nào.

***

Một nam nhân áo lam người đẫm máu tức giận quát, trong thanh âm tràn ngập vô tận thô bạo và sát:

- Ngươi dám giết ta không? Sau này sẽ dẫn đến hạo kiếp vô tận!

Một thiếu niên áo trắng đứng cách gã mấy chục thước, đó là Tần Quân.

Nghe nam nhân áo lam uy hiếp, Tần Quân giơ Thất Tinh Kiếm trong tay lên lạnh lùng cười:

- Nếu vậy thì trẫm không cho ngươi sống!

Dứt lời Tần Quân chém kiếm ngang, không có pháp lực hoa lệ hiện ra, nam nhân áo lam đã đầu mình hai nơi.

Thần thông Trảm Thiên!

Trừ phá hoại kiểu bùng nổ ra có thể ngưng tụ thành một đường công kích.

Thần thông Trảm Thiên biến thái nhất là kẻ địch mắt thường không thể phân biệt được, dù dùng thần thức nếu cảnh giới không hơn Tần Quân một đại cảnh giới thì khó phát hiện ra.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Giết tu sĩ Địa Tiên cảnh thất trọng, được 180000 điểm kinh nghiệm.]

Có được mười tám vạn điểm kinh nghiệm tức là người này khá nổi tiếng, chắc cũng cỡ Kim Vô Hối trong vực của gã. Đáng tiếc đã chết trong tay

Tần Quân.

Bây giờ tu sĩ dưới Thiên Tiên cảnh hoàn toàn bị Tần Quân nghiền áp, rất khó tưởng tượng hắn mới chỉ là Địa Tiên cảnh nhất trọng.

Đám người Ám Lãng đứng ở xa đã thói quen.

Triệu Vân khen:

- Bệ hạ càng lúc càng mạnh.

Kỳ Tà bĩu môi, hắn ngày càng mạnh thì chúng ta cũng bị bỏ xa hơn.

Dương Tiễn khoanh tay trước ngực gật gù, gã nhìn ra được trong ba ngày Tần Quân sử dụng thần thông Trảm Thiên càng thành thạo.

Đứng cạnh Dương Tiễn là một hòa thượng tuấn tú, mặc áo cà sa, toát ra khí chất biếng nhác.

Đúng vậy, người này là Kim Thiền Tử.

Khác hẳn Tần Quân dự đoán, Kim Thiền Tử không luôn miệng khẩu nhân nghĩa đạo đức, cũng không lải nhải, thậm chí rất lười.

Tần Quân kêu Kim Thiền Tử ra tay biểu hiện một phen nhưng gã lười làm.

Rất nhanh Tần Quân bay về, hắn bỏ Thất Tinh Kiếm vào vỏ kiếm đeo bên hông, cười nói:

- Trẫm muốn giữ lại mạng cho hắn cũng không được. Mấy ngày nay các ngươi cũng tâm cao khí ngạo, không biết sống chết sao?

Đám người Kỳ Tà khóe môi co giật, người này đang chửi chúng ta?

Bọn họ không dám cãi lại, chỉ có thể lúng túng cười.

Kim Thiền Tử vừa ngáp vừa cười nói:

- Bệ hạ đúng là có lòng Bồ Tát.

Hèn gì Kim Thiền Tử vì không chăm chỉ nghe Phật pháp mà bị biếm, chắc Như Lai cũng nhịn gã lâu rồi cuối cùng không chịu nổi nữa.

Tần Quân thú vị thầm nghĩ. Đương nhiên hắn chỉ nói vậy thôi chứ lý do thật sự chắc chắn không đơn giản. Kim Thiền Tử được Như Lai thu làm nhị đệ tử thì tất nhiên có điểm bất phàm.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Nếu ngươi gặp Như Lai thì sẽ làm sao?

Kim Thiền Tử và Như Lai có danh phận sư đồ, gã còn nhớ, nên Tần Quân rất tò mò sau này gặp Như Lai thì Kim Thiền Tử sẽ làm thế nào.

Kim Thiền Tử cười khẽ, bộ dạng vẫn ủ rũ như cũ:

- Phật nói có nhân có quả, ta nghĩ sư tôn sẽ không khó xử với ta, mà ta cũng không khó xử sư tôn.

Tần Quân nghe mà không biết nên nói cái gì, tên này có phải là kiếp trước của Đường Tăng không, vì sao chênh lệch lớn vậy?

Tuy Đường Tăng bảo thủ ngu thiện, nhưng sẽ không cách biệt đến mức này.

Dương Tiễn khinh thường cười, tỏ rõ gai mắt Kim Thiền Tử. Nếu không phải Kim Thiền Tử bái vào dưới tay Tần Quân thì Dương Tiễn đã sớm tìm cơ hội xử gã.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Thôi, nếu có ngày nào đó ngươi có thể khoanh tay đứng nhìn, hai bên đều không giúp.

Khi nói chuyện Tần Quân chậm rãi bước tới trước, những người khác theo sau.

Trong ba ngày nhóm tăng lên mười hai người, đa số thí sinh Nam Vực thấy thực lực của vực khác xong hơi khủng hoảng, vừa gặp Tần Quân liền quẫy đuôi đi theo, không cần hắn thuyết phục cái gì.

Dương Tiễn đi bên cạnh Tần Quân thản nhiên hỏi:

- Bệ hạ, vị Như Lai đó rất mạnh sao?

Không uổng là Nhị Lang Thần, bên trong có máu nóng cuồng chiến đấu.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Khi gặp Như Lai nhớ phải trốn.

Không đùa được, dù Dương Tiễn trong trạng thái cao nhất gặp Như Lai là sẽ bị đè xuống đất đánh. Cộng thêm Tần Quân đã bị Phật Môn Tây Vực theo dõi, hắn cảm thấy phải nhắc nhở Dương Tiễn một tiếng, hy vọng gã đừng lỗ mãng.

Dương Tiễn vẻ mặt không tin nhíu mày hỏi:

- Lợi hại như vậy?

Kim Thiền Tử cười khẽ:

- Đúng vậy, ta chưa thấy ai mạnh hơn sư tôn.

Phi!

Tần Quân rủa thầm, tưởng Như Lai thật sự vô địch sao? Chỉ tính trong Phật Môn đã có hai vị mạnh hơn Như Lai gấp trăm ngàn lần.

------oOo------

Chương 609: Như Lai mạnh mẽ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn ghét bộ dạng cà lơ phất phơ của Kim Thiền Tử, càng khinh thường lời gã nói:

- Hừ!

Ngoài người có người, ngoài trời có trời, Nhị Lang Chân Quân cũng tin vào điều này.

Tần Quân mỉm cười mặc kệ bọn họ.

Nốt nhạc đệm này làm Tần Quân thầm lo, nếu ngày nào chọc Như Lai tự mình ra tay, toàn bộ thuộc hạ của hắn xông lên có thể đối kháng lại Như Lai không?

Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh, Dịch lão đầu liên hợp.

Cộng thêm Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga, Lý Tịnh phối hợp. Người dưới Thái Ất cảnh ở trước mặt Như Lai chỉ có nước tặng đầu người.

Tần Quân bỗng cảm thấy thuộc hạ của mình nhìn như cường giả như mây nhưng muốn chống lại Như Lai thì còn thiếu chút.

Gánh nặng đường xa.

Chờ khi nào triệu hoán ra Hầu ca, đi đánh Như Lai không thể thiếu Hầu ca, Tần Quân muốn trợ giúp thần tượng lúc nhỏ của mình rửa nhục.

Cứ thế đoàn người ôm một bụng tâm sự khác nhau đi tới.

Qua khoảng hai canh giờ bọn họ đến dải đất núi rừng.

Nơi này vùng núi cao thấp trập trùng, cây cối hơi héo, nhìn không thấy cuối, dường như gặp lửa lớn.

Nếu không phải trên đầu có muôn vàn vì sao, không có ban đêm thì người thường không dám đến chỗ này.

Tần Quân cười nói:

- Xem cảnh tượng này thì đằng trước lại có cường giả tọa trấn, như chơi game vượt ải vậy.

Đám người hoang mang ngó nhau, chơi game vượt ải là cái gì?

Không ai hùa theo làm Tần Quân hết hứng. Tần Quân không sợ, ngược lại hơi mong chờ. Gặp kẻ địch càng mạnh chứng minh nơi này giấu bảo bối giá trị càng cao, có Dương Tiễn và Kim Thiền Tử hỗ trợ thì hắn sợ cái gì?

Nguyên Quan Thiên Giới ở trong mắt Tần Quân không khác gì vườn hoa sau nhà, đến đi tự nhiên.

Bây giờ điều Tần Quân cần làm là hưởng thụ chứ không phải treo tim treo gan như thí sinh khác.

Đi khoảng ba dặm đường bọn họ chợt thấy một xác chết treo trên góc cây khô, xác chết đung đưa theo gió trông rất âm u, làm người da đầu tê dại.

Dương Tiễn lẩm bẩm:

- Mùi máu vẫn còn, chắc chết chưa đến một ngày.

Đám người Kỳ Tà nghe mà lòng lạnh lẽo.

Đoàn người nhanh chóng đến dưới gốc cây, người chết là một hoà thượng trẻ tuổi, hai mắt trợn tròn chết không nhắm mắt. Khiến người nổi gai ốc là hòa thượng da bọc xương như bị ép khô.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Kim Thiền Tử, người chết là đồng môn của ngươi kìa.

Khóe môi Kim Thiền Tử co giật xoa trán nói:

- Hòa thượng trong thiên hạ không phải đều là đồng môn.

Tần Quân lắc đầu cười, thầm nghĩ: Tây Vực là át chủ bài của sư tôn ngươi, hòa thượng trẻ này tính ra thật sự là đồng môn của Kim Thiền Tử.

Ám Lãng giật mình kêu lên:

- A, là hắn!

Mọi người cùng nhìn Ám Lãng.

Ám Lãng chỉ vào xác treo trên cây kinh hoàng nói:

- Tu vi của người này đến Địa Tiên cảnh bát giai, lúc trước ta đã gặp hắn. Một mình hắn là nhân tộc đấu với man thú có tu vi Thiên Tiên cảnh, khi đó khiến nhiều người tham gia kinh tán.

Vậy tính ra là thiên tài xếp hàng đầu trong Tây Vực, bị chết uổng như vậy đúng là đáng tiếc.

Tần Quân nhún vai nói:

- Thôi đi tiếp đi, các ngươi cẩn thận chút đừng để bị cái gì tập kích.

Đám người Ám Lãng nghe vậy hết hồn. vội cảnh giác nhìn quanh.

Đi khoảng năm trăm thước bọn họ gặp cái xác thứ hai, nằm dưới đất, cũng là máu thịt bị hút sạch, chết vô cùng thê thảm.

Kim Thiền Tử lẩm bẩm:

- A di đà phật, hung thủ thật tàn nhẫn.

Nụ cười biếng nhác biến mất, khi Kim Thiền Tử nghiêm túc có sức hấp dẫn riêng, hèn gì sau khi đầu thai làm đám nữ yêu tinh bị mê mất hồn vía.

Một thiên tài Nam Vực kinh kêu:

- Các người mau nhìn kìa!

Tần Quân bản năng nhìn quanh, chân mày cau lại.

Cách hơn năm trăm thước từ khi nào tràn ngập khói đen, khói lan hướng bọn họ có xu hướng bao bọc họ lại.

Dương Tiễn hừ lạnh:

- Hừ! Tài mọn!

Dương Tiễn giẫm chân phải, lấy mọi người làm trung tâm đất bùn xới tung

từ các hướng như sóng biển. Cả nhóm trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khói đen phía xa bị đất bùn đánh tan, tình hình đồ sộ như có động đất.

Mười tám Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung sắc mặt âm trầm nhìn.

Một Tinh Quan cảm thán rằng:

- Xem ra Tiêu Quỷ của Hắc Tiêu sơn mạch cũng khó thoát khỏi cái chết.

Diêu Hư bí hiểm nói:

- Tiêu Quỷ tồn tại trong Quan Thiên Giới hàng vạn năm, là một trong những tù đồ xa xưa nhất. Nếu Tiêu Quỷ chết thì các tù đồ khác cũng sẽ có kết cục giống như nó, Quan Thiên Giới sẽ đại loạn.

Ý của Diêu Hư rất rõ ràng, hy vọng Đại Tinh Quan ngăn cản Dương Tiễn. Thực lực của Dương Tiễn đặt trong Quan Thiên Giới tựa như thần, sẽ làm chao đảo sự cân bằng.

Đại Tinh Quan mặt không biểu tình nhìn hình ảnh trong quả cầu ánh sáng.

Mấy Tinh Quan khác phớt lờ Diêu Hư, làm gã cắn răng.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đi tiếp đi.

Tần Quân muốn xem đằng trước là thần thánh phương nào mà dám giả thần giả quỷ.

Kim Thiền Tử la lên:

- Chờ chút!

Mọi người dừng bước nhìn.

Biểu tình Kim Thiền Tử nghiêm túc nói:

- Đằng trước không may, chúng ta không thể tùy tiện đi tới.

Dương Tiễn châm chọc:

- Không may? Ngươi sợ chứ gì?

Kim Thiền Tử nheo mắt trực diện Dương Tiễn.

Bốn mắt nhìn nhau, khí thế của hai người tăng nhanh. Đám người Tần Quân giật mình lùi lại.

Trời, Kim Thiền Tử và Dương Tiễn sắp đánh nhau?

Tần Quân nóng nảy, hắn không ngờ Kim Thiền Tử bỗng cương cường, như thay đổi thành người khác. Có lẽ đây mới là con người thật của gã.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Các ngươi hãy kiềm chế bản thân lại!

Hắn phải lập uy, để hai người sau này đừng gây gổ càng dữ hơn.

Trước kia cảnh giới mọi người ngang nhau nên còn hơi ngán ngại, Dương Tiễn thì khác, bản thân vô cùng cao ngạo cộng với thực lực siêu mạnh. Trong mắt Dương Tiễn trừ Tần Quân ra không chứa chấp bất cứ ai.

Thoạt trông Kim Thiền Tử lười biếng nhưng dù gì là nhị đệ tử của Như Lai, trong người có chính khí không sợ cường quyền.

Kim Thiền Tử trầm giọng nói:

- Ta biết ngươi rất mạnh nhưng trong thiên địa luôn có vài thứ phải kiêng kị.

Kim Thiền Tử thầm hoảng, rốt cuộc Dương Tiễn mạnh đến mức nào?

Dù Kim Thiền Tử là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng cường đại đứng trước mặt Dương Tiễn cũng cảm giác như ở trước cơn sóng dữ.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Hừ! Ta chỉ biết trước thực lực tuyệt đối thì mưu kế gì cũng là giấy!

Nhìn Dương Tiễn gần như thiên chấp, Tần Quân liên tưởng truyền thuyết Dương Tiễn đào núi cứu mẫu. Dù Dương Tiễn muốn nghịch lại trời nhưng cuối cùng vẫn thần phục trước thiên uy của Ngọc Đế. Từ đó Dương Tiễn có tình có nghĩa biến mất, thay thế là Chiến Thần tư pháp vô tình.

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, mỗi người bớt nói lại, các ngươi có tín ngưỡng của riêng mình, cần gì tranh chấp?

------oOo------

Chương 610: Oán niệm khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thầm chửi thề, quả nhiên chuyện gì cũng phải suy nghĩ kỹ. Không có tồn tại kiềm chế Nhị Lang Thần thì ma sát thế này sẽ vẫn xảy ra.

Kim Thiền Tử và Dương Tiễn nghe lời khép miệng lại, nhưng vẫn trừng nhau.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Tiếp tục đi tới!

Đám thiên tài Ám Lãng thầm khâm phục. Tần Quân có thể áp chế Dương Tiễn, Kim Thiền Tử, đổi lại bọn họ sớm bị khí thế của hai người đè ép không nói nên lời.

Đoàn người tiếp tục đi tới, nhưng không khí trong đội trở nên kỳ lạ.

Khói đen bị Dương Tiễn một cước giẫm tán đi rất nhanh lại lan tràn, rõ ràng hướng đến nhóm Tần Quân, làm bọn họ hết sức căng thẳng.

Kim Thiền Tử đi cuối hàng, luôn lầm rầm niệm kinh Phật dường như đang tị húy cái gì.

Dọc đường đi gặp xác chết càng lúc càng nhiều, đều chết vì bị hút hết máu thịt. Nhìn biểu tình chết không nhắm mắt của bọn họ là biết khi còn sống gặp đau đớn nhiều cỡ nào.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm ngâm nói:

- Hắc Tiêu sơn mạch có gì đó kỳ kỳ.

Các Tinh Quan khác cũng phát hiện kỳ lạ.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Bên dưới Hắc Tiêu sơn mạch trấn áp vị kia oán niệm quá sâu, có xu hướng thành ma.

Ui!

Nghe thế tất cả Tinh Quan hút ngụm khí lạnh, bao gồm Diêu Hư.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng hỏi:

- Nếu vậy tại sao không phong tỏa Hắc Tiêu sơn mạch?

Hắc Điệp Tiên Tử khó thể tưởng tượng oán niệm của vị kia.

Đại Tinh Quan nhướng mày hỏi lại:

- Chúng ta có thực lực phong tỏa sao?

Hắc Điệp Tiên Tử không biết nên phản bác thế nào.

Quan Thiên Giới tồn tại độc lập, bị Giới Linh khống chế. Thật ra Quan Thiên Giới còn một thân phận khác là lao ngục Thần Điện.

Nhưng Quan Thiên Đại Hội chỉ tổ chức trên mặt đất, những tù đồ đều bị

bắt nhốt, giam cầm. Với thực lực của thí sinh không thể cứu các tội nhân được. Ít nhất vạn năm qua ít khi có chuyện tù đồ bạo loạn, mỗi mùa Quan Thiên Đại Hội tổ chức rất thuận lợi.

Một Tinh Quan hỏi:

- Việc này không cần bẩm báo điện chủ sao?

Những người khác nhìn Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Bẩm rồi, điện chủ nói yên lặng theo dõi kỳ biến, trước khi Quan Thiên Đại Hội kết thúc chúng ta không được nhúng tay.

Tâm tình Đại Tinh Quan bức bối, khó khăn lắm mới nhìn trúng một thiên tài kết quả đối phương rất có thể bị oán niệm của tù đồ giết, Đại Tinh Quan vui gì nổi.

Loại người như Tần Quân dễ dàng lĩnh ngộ thần thông, còn nhẹ nhàng vượt cấp đánh bại yêu nghiệt thiên tài Thiên Tiên cảnh thì biết đi đâu tìm người thứ hai?

Nghĩ vậy hai nắm tay Đại Tinh Quan siết chặt giấu trong ống tay áo.

***

Tần Quân không biết rằng nguy hiểm trước mắt làm Quan Thiên Thần Cung căng thẳng, dù biết thì hắn sẽ không quan tâm.

Nguy hiểm càng lớn món quà bất ngờ càng to, huống chi Dương Tiễn không căng thẳng, vẫn hùng dũng oai vệ hiên ngang đi đằng trước.

Hú hú hú!

Phía trước bỗng có tiếng quỷ hú khiến người nổi da gà.

Tần Quân cau mày, sắp xuất hiện?

Tần Quân bỗng thấy từng cái bóng trồi lên từ khói đen đằng trước, quỷ dị

tựa như ảo giác. Trong chớp mắt vô số bóng đen hiện ra bao vây bọn họ.

Một thiên tài Nam Vực run giọng hỏi:

- Đó là cái gì?

Nhìn bóng đen không thấy rõ mặt mũi, lòng mọi người lạnh lẽo, Tần Quân cũng thầm hoảng.

Dương Tiễn hừ lạnh, tay phải lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra chậm rãi bước tới trước.

Dương Tiễn trầm giọng quát:

- Yêu nghiệt phương nào mau hiện hình!

Giọng như sấm sét đánh tan tác các bóng đen, nhưng giây sau chúng nó lại hiện ra, đuổi hoài không hết.

Kim Thiền Tử biểu tình trầm trọng quét mắt bốn phía dường như đang tìm kiếm cái gì.

Mặt đất rung bần bật, càng lúc càng kịch liệt. Đám người Tần Quân giật mình bay lên.

Nguyên sơn mạch bắt đầu nứt ra, các khe hở lan tràn, bóng đen quỷ dị bay ra từ cái khe, đều là hình người giống quỷ hồn, làm người xem da đầu tê dại.

Một giọng nói khủng bố nổ vang:

- Ngô không cam lòng . . . ngô hận . . . ngô hận!!!

Đám người Tần Quân bị chấn màng tai đau nhức, cảm giác trời đất quay cuồng suýt té xuống.

Mười tám vị Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung rất căng thẳng.

Dương Tiễn nhìn chằm chằm bên dưới, vằn đỏ giữa trán chợt nổ tung mọc ra một con mắt rất đáng sợ.

Thiên Nhãn!

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Thì ra là một đoàn oán niệm đang quấy phá!

Dương Tiễn vung đao chiến thần ba mũi nhọn đâm xuống, vang tiếng nổ điếc tai, mặt đất trăm dặm rung lên. Các thí sinh ở phía xa hết hồn.

Mặt đất dưới chân Tần Quân nổ tung, pháp lực khủng bố trùng kích, đất đá bay lên. Trong mắt đám người Tần Quân thì thiên địa như đang tan vỡ, thị giác hay thính giác đều bị rung động.

Giây sau có lực lượng vô hình bao bọc đám người Tần Quân, Dương Tiễn lắc mình biến mất.

Tần Quân cúi đầu thấy Dương Tiễn chui xuống lòng đất, xem bộ dáng thì gã không sợ thứ dưới lòng đất, hắn yên tâm.

Kim Thiền Tử nháy mắt đến sau lưng Tần Quân, vỗ chưởng lên trên:

- Bệ hạ cẩn thận!

Một bóng đen từ trên cao lao xuống bị chưởng đánh tan, Tần Quân giật nảy mình. Dù hắn vận chuyển Trận Đạo Bí Tự cũng không nhận ra bóng đen đánh lén, may nhờ Kim Thiền Tử không thì hậu quả khó thể tưởng tượng.

Tần Quân kinh sợ hỏi:

- Những bóng đen này là cái gì?

Biểu tình Kim Thiền Tử nghiêm túc nói:

- Là oán niệm, người chết có lẽ khi còn sống tu vi cao khủng khiếp nên sinh ra oán niệm cũng cực mạnh.

Đưa mắt nhìn khắp nơi là bóng đen không đếm hết, dưới trời sao, trong khói sương trông rất kinh dị.

Tần Quân hoang mang hỏi:

- Oán niệm?

Không lẽ ý của Kim Thiền Tử là những thứ này chỉ là ảo giác, oán niệm chế tạo tinh thần trùng kích? Nhưng nếu vậy tại sao Trận Đạo Bí Tự của hắn mất tác dụng, không phát hiện bóng đen đến gần?

Kim Thiền Tử cũng hoang mang, nhưng gã chắc chắn rằng tất cả là do oán niệm của một cường giả sau khi chết biến ra.

Rất nhanh lòng đất liên tục vang lên tiếng nổ, các cục đá to đất bùn bay lên cao, tiếng gầm rú đinh tai nhức óc tựa như tận thế đến.

Hy vọng Dương Tiễn giỏi chút!

Tần Quân âm thầm cầu nguyện, bị Kim Thiền Tử nhắc nhở làm hắn sợ Dương Tiễn gục ngã.

Nhưng Tần Quân lo hơi dư, con người Dương Tiễn kiêu hãnh nhưng dù sao là Chiến Thần Thiên Đình, trải qua chiến đấu nhiều không đếm xuể, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, gặp đủ thứ chuyện Tần Quân không tưởng tượng được.

Ầm!

Một bóng đen bay lên mặt đất, Dương Tiễn theo sát sau đó.

Dương Tiễn lạnh lùng quát:

- Muốn trốn?

Dương Tiễn chộp hư không kéo bóng đen về, đám người Tần Quân đề phòng bóng đen đầy trời vừa nhìn hướng gã.

------oOo------

Chương 611: Tuấn tăng cường đại

Tay trái Dương Tiễn chộp quái vật hình người làn da cháy đen, người lọm khọm gầy trơ xương, tóc rối xù đỏ rực, như ác quỷ bò ra từ địa ngục.

Mọi người hút ngụm khí lạnh:

- Ui!

Bọn họ cảm nhận được hơi thở quái vật đen phát ra mạnh hơn xa Thiên Tiên cảnh bình thường.

Quái vật đen tức giận quát:

- Thả ta ra!

Nó là Tiêu Quỷ bá chủ Hắc Tiêu sơn mạch, cường giả có tiếng trong Quan Thiên Giới, mạnh hơn Luyện Vương một bậc. Đáng tiếc Tiêu Quỷ gặp phải Dương Tiễn.

Dương Tiễn xoay người đập xuống, Tiêu Quỷ cảm nhận lực lượng cường đại khó thể tưởng tượng đè ép mình, cơ thể mất kiểm soát đập xuống phế tích bên dưới. Chưa tiếp xúc mặt đất thì xung lực khủng bố đã làm bụi mù trăm trượng bốc lên.

Đám người Tần Quân không thể dùng mắt bắt giữ, nhanh đến khiến họ hoa mắt.

Dương Tiễn một đao đánh xuống, ánh sáng chói lòa bừng lên khiến vạn vật mất đi màu sắc. Một đao chém xuống trời sụp đất nứt.

Mặt đất trăm dặm rung bần bật.

Ánh sáng chói lòa tán đi, Tần Quân nhìn trân trân. Một khe rãnh to sâu không thấy đáy hiện ra trước mắt hắn, không biết dài bao nhiêu, rộng hơn mười trượng, như một hiệp cốc.

Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn khủng bố quá, dễ dàng thay đổi núi non đất đai.

Tần Quân khát khao, khi nào hắn mới có vĩ lực như vậy?

Lại nhìn Tiêu Quỷ, nó kẹt trong khe rãnh, nửa người dưới đất mất, máu me nhầy nhụa trông rất thảm.

Vẻ mặt Tiêu Quỷ oán hận và sợ hãi, nửa người trên run rẩy không ngừng, muốn trốn nhưng bị sát khí của Dương Tiễn tỏa định không thể nhúc nhích.

Dương Tiễn nhìn xuống Tiêu Quỷ nói:

- Thả nó ra.

Đám người Tần Quân khó hiểu. Nó?

Mặt Tiêu Quỷ vặn vẹo, các luồng khói đen tràn ra từ thân thể nó, nửa người trên nhanh chóng khô héo. Tiêu Quỷ vốn gầy trơ xương rất nhanh biến thành thây khô. Khi khói đen hoàn toàn tràn ra thì thân thể Tiêu Quỷ rớt xuống, biến mất trong hiệp cốc sâu hun hút.

Khói đen nhanh chóng dâng lên, trước ánh mắt khó tin của mọi người nó ngưng tụ thành hình người, không thấy rõ mặt mũi, cao khoảng một trượng, toàn thân tỏa ra sát ý âm trầm:

- Ngô không cam lòng . . . ngô hận . . .

Quan Thiên Thần Cung.

Hắc Điệp Tiên Tử khẽ thở dài:

- Quả nhiên Tiêu Quỷ cũng trở thành con rối của nó.

Tinh Quan khác nghĩ đến bộ dạng oán niệm khi còn sống thì cũng thầm sợ.

***

Dương Tiễn nheo mắt tặc lưỡi nói:

- Sau khi chết oán niệm có thể mạnh đến Kim Tiên cảnh thì đúng là lợi

hại.

Thực lực Kim Tiên cảnh?

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, nếu oán niệm trốn ra, hắn không có Dương Tiễn và Kim Thiền Tử trợ giúp thì chết chắc.

Oán niệm bí ẩn không ngừng gầm rống, luôn lầm rầm không cam lòng, ngô hận, khiến người nghe da đầu tê dại. Khi nó còn sống đã gặp chuyện gì mà lúc chết để lại oán hận lớn như vậy.

Hai tay Kim Thiền Tử chắp vào nhau bắt đầu niệm kinh muốn siêu độ oán niệm bí ẩn:

- A di đà phật.

Ai ngờ oán niệm bí ẩn càng nghe càng giận lao vào Kim Thiền Tử.

Khóe môi Dương Tiễn cong lên không ra tay, muốn xem thực lực của Kim Thiền Tử.

Kim Thiền Tử là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, sức chiến đấu thật sự sẽ không quá kém.

Đối diện oán niệm lao đến Kim Thiền Tử vẫn nhắm mắt, mọi người đổ mồ hôi giùm.

Tần Quân lơ lửng sau lưng Kim Thiền Tử thì không quá lo, hắn muốn xem gã kế thừa bao nhiêu y bát của Như Lai.

Ong ong ong ong ong!

Một tiếng như hồng chung vang lên, người Kim Thiền Tử phát ra ánh sáng vàng ngàn trượng vô cùng rực rỡ. Tần Quân không kiềm được dùng tay che mặt, mơ hồ thấy bóng lưng Kim Thiền Tử, cà sa bay phần phật, thân hình thẳng tắp kiên cường, hai vai như có thể gánh núi Thái.

Đây mới là cách lên sân khấu đúng đắn của Kim Thiền Tử!

Tần Quân thầm kích động. Ngày thường Kim Thiền Tử nhởn nhơ khiến

Tần Quân cảm giác triệu hoán nhằm hàng giả, không ngờ lúc gã nghiêm túc thì đẹp trai chết.

Khuôn mặt Kim Thiền Tử đầy chính khí nói:

- Oan oan tương báo khi nào mới hết, chuyện cũ đừng chấp nhất nữa!

Kim Thiền Tử giơ tay phải lên, móng vuốt của oán niệm bí ẩn sắp đụng vào chóp mũi của gã đã bị lực lượng vô hình đè ép không thể gần thêm nữa.

Hình ảnh như ngừng lại, mọi người biểu tình rung động nhìn cảnh tượng này.

Ánh sáng vàng chói lòa, hòa thượng tuấn tú uy nghiêm chính khí một chưởng vỗ vào tà ma, hình ảnh rất rung động thị giác.

- Trấn!

Kim Thiền Tử vỗ chưởng xuống, trong phút chốc lực lượng khủng bố khó thể tưởng tượng ập hướng oán niệm bí ẩn đánh tan tác. Phế tích bên dưới lại nổ tung, đất bùn hóa thành tro tàn, phế tích sụp xuống dưới, đất đai lại bị phá hoại.

Dương Tiễn nheo mắt nhìn Kim Thiền Tử, trong mắt hấp háy tia khác lạ. Không ngờ Kim Thiền Tử mạnh đến vậy, uy thế vừa rồi sánh bằng Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ.

Thật lâu sau.

Bụi bặm tán đi, cạnh hiệp cốc xuất hiện cái hố to cỡ ngàn thước, từng lũ bụi mù bay lên. Đám người Tần Quân đứng ngây tại chỗ.

Kết thúc như vậy sao?

Trong Quan Thiên Thần Cung. Mười tám Tinh Quan xoe tròn mắt nhìn.

- Ui, hòa thượng này ẩn giấu sâu quá, khí thế vừa rồi thậm chí có thể đối kháng với Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ.

- Trời ạ, sao lại có cường giả sánh bằng Thái Ất Tán Tiên cảnh lung tung đi vào?

- Các ngươi phát hiện gì không? Hai người đều nghe lệnh tiểu tử tên Tần Quân.

- Không lẽ bọn họ đến từ thế lực lớn hoặc gia tộc lớn nào đó?

- Là gia tộc gì có thể phái ra cường giả cấp Thái Ất Huyền Tiên, Thái Ất Tán Tiên làm bảo tiêu cho hậu bối?

Đám Tinh Quan bàn tán xôn xao. Đại Tinh Quan dẫn đầu nhíu chặt mày, bị thực lực của Kim Thiền Tử hù sợ.

Khiến Đại Tinh Quan thắc mắc nhất là Kim Thiền Tử, Dương Tiễn vào bằng cách nào?

Giới Linh không phát hiện ra họ, thật kỳ lạ.

Có Dương Tiễn, Kim Thiền Tử ở thì ai ngăn nổi Tần Quân. Hắn vốn có thiên phú yêu nghiệt, bối cảnh khiến người sợ, thiên tài đến nỗi Đại Tinh Quan không dám thu làm đồ đệ.

Khi các Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung bị rung động bởi thực lực của Kim Thiền Tử.

Kim Thiền Tử chậm rãi rụt tay về, lẩm bẩm:

- A di đà phật, thiện tai thiện tai

Giây sau Kim Thiền Tử trở về biểu tình lười biếng, ngáp dài cười nói:

- Bệ hạ, chúng ta đi đi. Oán niệm quá sâu rất nhanh sẽ lại xuất hiện, không chừng càng mạnh.

Còn xuất hiện nữa? Và càng mạnh?

Tần Quân nhướng mày, sao nghe như thượng cổ chi hồn?

Lúc trước Dịch lão đầu bị thượng cổ chi hồn dây dưa, mỗi lần thượng cổ

chi hồn đánh thua là sẽ biến càng mạnh. Cộng thêm cả hai cùng tồn tại trong trạng thái hồn phách, hay là có mối liên quan gì?

Dương Tiễn bay đến nói:

- Bên dưới đã tích đầy oán niệm đến trình độ không thể khống chế, chúng ta nên rời đi.

Dương Tiễn cũng nói như vậy thì Tần Quân càng sẽ không tìm đường chết ở lại.

------oOo------

Chương 612: Tinh Thần Chi Ngục

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân gật đầu nói:

- Vậy đi thôi.

Nói xong Tần Quân tìm đúng hướng bay đi, đoàn người theo sát.

Đám thiên tài Ám Lãng, Kỳ Tà còn trong rung động. Dương Tiễn hay Kim Thiền Tử biểu hiện ra thực lực khiến họ rung động. Làm họ khó hiểu nhất là dường như Tần Quân ở đâu cũng có thuộc hạ, và siêu mạnh.

Không lẽ Tần Quân là nhi tử của thần, đến trần gian chơi một đời?

Chỉ có như thế mới giải thích thông.

Trong phút chốc mọi người càng kính sợ Tần Quân hơn.

May mắn Tần Quân không sử dụng Trận Đạo Bí Tự, không thì đã cười chết.

Trẫm không ghê gớm như ngươi nghĩ, chỉ vì cuộc đời có máy gian lận.

Chờ bọn họ rời đi, Hắc Tiêu sơn mạch đã thành phế tích lại bốc lên từng lũ

khói đen quỷ dị.

Giọng nói tràn ngập hận thù lại vang lên:

- Ngô không cam lòng . . . ngô hận . . .

Tiếc rằng chỗ này không còn ai để sợ nó nữa.

***

Cách mấy trăm dặm, Tần Quân ngồi trên cây suy tư, hắn suy nghĩ oán niệm bí ẩn có lai lịch gì. Hình như Quan Thiên Giới không phải tiểu thế giới xây dựng tạm thời, có lẽ nó có lịch sử lâu dài.

Giọng Kim Thiền Tử chợt vang lên:

- Bệ hạ đang suy nghĩ về oán niệm đó?

Tần Quân cúi đầu nhìn, Kim Thiền Tử dựa vào thân cây cười với hắn.

Dương Tiễn ở bên kia lau đao chiến thần ba mũi nhọn của mình, dịu dàng như vuốt ve tình nhân, làm Tần Quân ớn lạnh.

Tần Quân lắc đầu cười nói

- Trẫm đang suy nghĩ lai lịch của Quan Thiên Giới, nơi này ẩn giấu nhiều cường giả vượt xa thực lực người tham gia, nếu chỉ chuẩn bị vì Quan Thiên Đại Hội thì không hợp lý.

Trong vô hình Tần Quân cảm giác Quan Thiên Giới giấu bí mật lớn động trời. Nếu hắn vén bức màn bí ẩn này lên nó sẽ đem đến niềm vui bất ngờ cho hắn.

Chợt một giọng nói xa xưa vang lên trong đầu Tần Quân:

- Giải phóng ngô . . .

Mờ ảo như ảo giác, làm Tần Quân nhướng mày.

Không giống tiếng của hệ thống, không lẽ là tàn hồn Cơ Vĩnh Sinh đang

ngủ say?

Cơ Vĩnh Sinh là Chiến Thần Thánh Đình thượng cổ, từng đối kháng với thần tiên đầy trời. Mặc dù Cơ Vĩnh Sinh ngủ say trong người Tần Quân nhưng hắn luôn không yên tâm y.

Kim Thiền Tử buồn ngủ ngáp dài, cười nói:

- Có lẽ Quan Thiên Giới là chốn lao tù, ai nói chính xác?

Kim Thiền Tử không mấy hứng thú với đề tài của Tần Quân.

Lao ngục?

Tần Quân ngẫm lại cảm thấy rất có thể.

Tần Quân gặp Luyện Vương, Tiêu Quỷ trong Quan Thiên Giới, đều có thực lực mạnh mẽ, rất hung tàn, nhìn sao cũng không giống như Thần Điện sắp xếp vào. Bọn chúng có lãnh địa của mình, không tự tiện rời đi tức là bị cái gì hạn chế.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lại vang lên:

- Giải phóng Tinh Thần Chi Ngục . . . nghênh hồn chư tướng Thánh Đình . . .

Lần này Tần Quân xác định mình không nghe nhầm.

Tinh Thần Chi Ngục.

Hồn các tướng Thánh Đình.

Tần Quân không hiểu ra sao, Tinh Thần Chi Ngục tức là Quan Thiên giới?

Tần Quân hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi đã tỉnh?

Lúc trước ở Tử Vong Cốc Bình Thiên chi địa gặp Cực Viêm U Thủy, Tần Quân được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần từ chỗ đó mới kết nối với Cơ

Vĩnh Sinh. Giờ ngẫm lại Tần Quân không biết nên nói là phúc hay họa.

Nhưng Cơ Vĩnh Sinh đã từng cứu Tần Quân, nếu y không ra tay lợi dụng thân hồn Cực Viêm Ma Thần thì không thể đánh lui thượng cổ chi hồn, hắn không có hôm nay.

Nhưng Cơ Vĩnh Sinh không đáp lại, làm Tần Quân buồn bực.

Những người khác không phát hiện nét mặt của Tần Quân, dù có thấy cũng không chú ý, bọn họ thói quen hắn luôn chìm trong thế giới của mình.

Yêu nghiệt thì khác với người thường, ừ, chỉ có thể giải thích như vậy.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Hủy diệt Giới Linh Quan Thiên Giới. Nhiệm vụ cụ thể: Quan Thiên Giới bị Giới Linh khống chế, tiêu diệt Giới Linh mới giải trừ tất cả cấm chế trong Quan Thiên Giới, giải phóng các tù đồ. Hoàn thành nhiệm vụ đẳng cấp túc chủ sẽ tăng một bậc, được một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, mở ra công năng mới. Túc chủ và Thần Điện rơi vào quan hệ đối địch.]

Tần Quân sững sờ ở trên cây.

Chết tiệt! Ép trẫm lên Lương Sơn đây mà!

Trong lòng Tần Quân như có mười vạn con thần thú chạy rầm rập, nếu hoàn thành nhiệm vụ thì hắn sẽ bị Thần Điện truy sát. Nhưng phần thưởng rất phong phú, đặc biệt mở ra công năng mới làm tim Tần Quân đập nhanh.

Mỗi lần hệ thống có công năng mới sẽ đem đến niềm vui bất ngờ lớn cho Tần Quân, làm hắn mong chờ.

Nhưng đây chỉ là chi nhánh nhiệm vụ, không bắt buộc hoàn thành, Tần Quân hơi do dự.

Đối địch với Thần Điện phải trả cái giá quá lớn, rất có thể làm nguyên Nam Vực chao đảo. Nhưng tin Tử Hán Hầu bị giết truyền vào Thần Điện

thì thù hận cũng khó hóa giải.

Tần Quân lắc đầu cười, vứt bỏ suy nghĩ nghĩ lung:

- Nghĩ nhiều làm gì, Giới Linh ở đâu còn không biết.

Tần Quân nhảy xuống cây, vỗ tay cười nói:

- Nghĩ ngơi xong chưa? Nên xuất phát.

Trừ Địa Tinh và mảnh nhỏ Mệnh Luân ra Tần Quân chưa được bảo bối khí vận gì, nếu Quan Thiên Đại Hội kết thúc mà hắn không lấy được bảo bối thì lỗ to.

Mọi người không có ý kiến, đứng lên đi theo Tần Quân.

Kim Thiền Tử lẩm bẩm:

- Khí vận, mệnh số chỉ là một đường thiên cơ.

Người nghe không hiểu gì. Dương Tiễn không châm chích gã, có lẽ vì uy thế khi Kim Thiền Tử diệt oán niệm bí ẩn làm Dương Tiễn công nhận.

***

Nam Vực. Trong hoàn cảnh yêu tộc.

Trên Vô Tận sơn mạch bỗng xuất hiện một khe hở không gian, một thân hình vạm vỡ bước ra, là Ngưu Ma Vương.

Giáp đen nặng nề phản chiếu tia sáng lạnh dưới ánh nắng, áo choàng bay theo gió, mặt tràn đầy nụ cười dữ tợn.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Tần Đế, bản vương lại trở về!

Ầm!

Ngưu Ma Vương bộc phát ra khí thế, núi non bên dưới bị nghiền sập, các

cây cối vươn lên cao, đất cát bị lực lượng vô cùng quét đi. Một cái hố to hiện ra, khuếch trương với tốc độ siêu nhanh.

Ngưu Ma Vương ngửa đầu cười lớn:

- Ha ha ha ha ha ha!

Tiếng cười tràn ngập kiệt ngạo.

Dường như Ngưu Ma Vương trở nên rất mạnh, khí thế bùng nổ san bằng núi non trong vài dặm.

Dưới trời sao, trên sa mạc, các bóng người bay nhanh qua, cát gió bay đầy trời.

Người bay ở cuối cùng là Kim Vô Hối mặc áo đen, tay cầm trường đao rộng cỡ hai ngón tay, ánh mắt sắc bén như thợ săn nhìn nhóm thí sinh trước mặt mình.

- Đáng ghét, cái tên này điên rồi sao? Luôn đuổi theo không bỏ!

- Đúng rồi, tưởng chúng ta dễ ăn hiếp chắc?

- Mọi người liều mạng với ngươi!

- Tất cả cùng có tu vi Địa Tiên cảnh, hắn tưởng mình là Đông Phương Cực hoặc Tiểu Ma Quân sao? Định lấy một chọi chín?

------oOo------

Chương 613: Khí vận hiển hóa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám thí sinh bị Kim Vô Hối rượt đuổi quê quá hóa giận xoay người tấn công gã, đủ loại phép thuật đánh ra muốn nhấn chìm gã.

Mắt Kim Vô Hối hấp háy tay phải vung kiếm nhanh đến không tưởng tượng, kiếm quang lấp lóe, bóng kiếm vô số kể chém tan hết phép thuật.

Chín thí sinh trố mắt ra nhìn.

Có cần mạnh đến biến thái vậy không?

Kim Vô Hối không cho bọn họ cơ hội thở dốc, chân phải giẫm không trung, lắc người chớp mắt đến sau lưng các thí sinh.

Một kiếm chém ra, ánh sáng chói lòa bừng lên, các thí sinh bản năng ngoái đầu lại kinh khủng nhìn, đáng tiếc đã không kịp.

***

Thiên Đình Đại Tần, Thánh thành, Quan Thiên Đài.

Trong biển người có kẻ hét lên gây xao động:

- Các ngươi nhìn kìa, Khí Vận Trụ của Kim Vô Hối đã dài đến bốn mươi thước!

Tuy mỗi ngày có thiên tài mất mạng nhưng Tần Quân và Kim Vô Hối mạnh mẽ khiến thứ hạng Nam Vực lại lên hai hàng đầu. Bây giờ Khí Vận Trụ của Tần Quân sắp đột phá tám mươi thước.

Cùng lúc đó, chính đạo và ma đạo Nam Vực đã bị Thiên Đình Đại Tần khống chế, dân chúng các hoàng triều, vương quốc biết đến Thiên Đình Đại Tần và Tần Thánh Đế. Có người đoán Tần Thánh Đế có liên quan gì tới Tần Đế không, nhưng ngẫm lại Tần Đế còn rất trẻ, vì vậy suy đoán rất nhanh bị người phủ định.

Thiên Đình Đại Tần hết sức tuyên truyền Quan Thiên Đại Hội, khiến Quan Thiên Đại Hội thành việc long trọng đa số người Nam Vực biết đến.

Đặc biệt là Tần Thánh Đế, Kim Vô Hối cũng tham gia Quan Thiên Đại Hội cạnh tranh với vực khác, khiến việc long trọng này càng nóng hơn. Người thảo luận về Quan Thiên Đại Hội nhiều đến khó thể tưởng tượng.

Bên kia, trong Quan Thiên Giới.

Tần Quân đang nhìn điểm danh khí của mình, cười toe toét.

Qua hành động lớn mấy hôm nay Thiên Đình Đại Tần khống chế nhân tộc Nam Vực, điểm danh khí của Tần Quân cũng tăng vọt, hiện giờ đã đột phá ngưỡng ngàn vạn.

Theo tỷ lệ trăm so một tương đương với có mười ức người sinh ra các loại cảm xúc với Tần Quân, sướng!

Ngàn vạn điểm danh khí có thể mua nhiều bảo bối có tác dụng lớn.

Tạm thời Tần Quân không cần bảo bối gì nên không định tiêu xài trong thần thoại thương thành.

Những người đứng trên mây sôi nổi bàn tán về những gì mình thấy, nghe được trong Quan Thiên Giới. Đội của Tần Quân đã lên đến hai mươi mốt người nên không khí khá náo nhiệt.

Dương Tiễn đứng đằng trước nhất, tựa như tháp sắt, không quan tâm những thiên tài đứng sau lưng mình hưng phấn.

Kim Thiền Tử ngồi khoanh chân ngủ gật trên mây sau nhóm người, thật không hiểu sao cả ngày gã cứ buồn ngủ suốt.

Sử dụng thuật hô mưa gọi gió rồi tốc độ cả đội tiến lên nhanh rất nhiều, dọc đường nếu gặp thí sinh thì Tần Quân sẽ xông lên khiêu chiến, mục đích vì chi nhánh nhiệm vụ xưng vua trong Quan Thiên.

Một thiên tài hưng phấn nói:

- Kim Vô Hối biểu hiện mạnh mẽ thật, ta không chỉ một lần nghe người ta nói tên của hắn.

Ám Lãng bĩu môi, gã luôn xem Kim Vô Hối là đối thủ cạnh tranh, nhưng không ngờ Kim Vô Hối đã nổi tiếng trong Quan Thiên Đại Hội, gã thì vẫn ở dưới sự che chở của Tần Quân, nên nỗi lòng khá phức tạp.

Kim Vô Hối?

Tần Quân nhướng mày, không ngờ tiểu tử này đúng là một nhân vật.

Nhưng Kim Vô Hối không đáng được Tần Quân để vào mắt, thiên tài khác

đang liều đấu ngươi chết ta sống vì khí vận, Tần Quân thì bắt đầu theo dõi Thần Điện tổ chức Quan Thiên Đại Hội.

Tần Quân ngoái đầu nói với Kim Thiền Tử mắt lim dim:

- Ngươi có thể cảm nhận được Giới Linh của Quan Thiên Giới không?

Tranh cướp khí vận của thí sinh, khí vận bị xem như hàng hóa dời đi chắc đều nằm trong sự khống chế của Giới Linh.

Kim Thiền Tử dứt khoát lắc đầu nói:

- Không thể.

Tần Quân thầm bực.

Mây mù chợt ngừng, Dương Tiễn đứng đằng trước nhất con ngươi co rút. Đám thiên tài Nam Vực nhìn tới trước, hút ngụm khí lạnh.

Tần Quân bản năng quay đầu lại xem, cũng trợn tròn mắt.

Phía cuối thảo nguyên tràn ngập sương mù, một thân hình khủng bố ẩn hiện bên trong màn sương như có vô số con giao long khổng lồ đang vẫy vùng trong đó. Nhìn bằng mắt ít nhất cao năm trăm trượng, cách xa vài dặm vẫn làm tâm hồn người rung động và kính sợ nhiều.

Một thiên tài Nam Vực run giọng hỏi:

- Đó là . . . là cái gì?

Rồng vốn ở đỉnh Kim Tự Tháp trong vạn vật, huống chi còn là rồng khổng lồ như vậy.

Mắt Kim Thiền Tử sáng rực nhìn đằng trước, lẩm bẩm:

- Thú vị.

Vẻ mặt Dương Tiễn giễu cợt.

Tần Quân thúc giục:

- Tiến lên đi chứ, sao dừng lại?

Có vài con giao long chứ gì mà hô lớn gọi nhỏ, thiếu kiến thức!

Vèo!

Một bóng người từ xa bay hướng sương mù mịt phía cuối thảo nguyên, tốc độ siêu nhanh, ma khí cuồn cuộn khuếch tán cho cảm giác lộ mũi nhọn.

Có người kinh kêu:

- Đó là Tiểu Ma Quân!

Tần Quân đã gặp qua Đông Phương Cực, không biết Tiểu Ma Quân nổi tiếng ngang với Đông Phương Cực có phong thái thế nào. Nhìn Tiểu Ma Quân đơn độc lao vào bầy giao long trong sương mù là biết gã rất mạnh, vì kẻ tài cao gan cũng lớn.

Nhìn gần thì mặt Tiểu Ma Quân điển trai, da trắng bóc, đầu mày lộ ra tà mị, mái tóc dài đỏ rực bay theo gió. Tiểu Ma Quân đẩy tốc độ lên cực hạn bay nhanh đi.

Tiểu Ma Quân thì thào:

- Năm con giao long, khí vận hiển hóa, rốt cuộc để ta gặp được!

Khóe môi Tiểu Ma Quân cong lên, trong nụ cười chất chứa tự phụ quyết tâm giành được.

Rất nhanh Tiểu Ma Quân chui vào sương mù, tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa truyền ra, làm nhiều thiên tài Nam Vực bị ù tai.

Tần Quân bỗng nhiên cảm giác lồng ngực nóng lên, hắn bản năng vén áo xem. Trên ngực Tần Quân hiện ra hoa văn la bàn hoàng kim, là Mệnh Vận Chi Luân.

Tần Quân thầm hoảng:

- Có chuyện gì?

Hoa văn la bàn hoàng kim nóng bỏng khiến Tần Quân rất khó chịu.

Kim Thiền Tử ở bên cạnh nhìn thấy, nhíu chặt mày trầm ngâm nói:

- Bảo bối khí vận, bệ hạ thật có phúc duyên.

Còn cần ngươi cảm thán sao?

Tần Quân táo bạo.

Kim Thiền Tử tiếp tục bảo:

- Bệ hạ, chắc nó bị năm con giao long khí vận hiển hóa ở phía trước ảnh hưởng, bệ hạ nên đi cướp lấy năm con giao long!

Khí vận hiển hóa?

Tần Quân bản năng quay đầu nhìn bóng dáng giao long vẫy vùng trong sương mù dày đặc, tim hắn đập nhanh.

Tần Quân chửi thầm lao nhanh tới trước, các thiên tài Nam Vực kinh kêu.

Tần Quân tăng tốc độ lên cực hạn, rất nhanh chui vào sương mù. Cảnh này làm những thiên tài Nam Vực đổ mồ hôi giùm hắn. Bọn họ nhìn bóng dáng giao long đã thấy sợ chứ đừng nói đối chiến với nó.

Quan trọng nhất là đằng trước có Tiểu Ma Quân!

Ở trong Quan Thiên Giới lâu hầu như mọi người nghe tiếng Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân, hai vị thiên tài thực lực hơn xa thí sinh khác.

------oOo------

Chương 614: Lực lượng khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phần lớn thí sinh còn ở Địa Tiên cảnh thì hai người này đã thi đấu trong

trình độ Thiên Tiên cảnh, khoảng cách lớn đến làm người ta tuyệt vọng.

Mười tám Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung chú ý thấy Tần Quân và Tiểu Ma Quân đụng độ, cả đám bàn tán xôn xao.

- Đông Phương Cực cũng không đánh lại hắn thì chắc Tiểu Ma Quân không được đâu.

- Các ngươi chú ý đến không? Hình như trong người hắn giấu bảo bối khí vận trong người!

- Không nhìn xem thiên phú của hắn cao như vậy, còn có hai cường giả hộ vệ, sao gia tộc có thể không đưa bảo bối khí vận cho hắn?

- Cứ nhìn hắn phá vỡ cân bằng vậy sao?

Các Tinh Quan tranh chấp không ngừng, ban đầu đa số người muốn thu Tần Quân làm đồ đệ, từ khi Kim Thiền Tử ra tay thì bọn họ thay đổi ý định. Bọn họ không thể khống chế thiên tài như thế, đã không thuộc về mình vậy thì phá hủy nó!

Kim Thiền Tử, Dương Tiễn kỳ dị lẻn vào Quan Thiên Giới khiến người khó phỏng đoán ra ý định, các Tinh Quan suy luận theo hướng âm mưu.

Mắt Đại Tinh Quan hấp háy, ngón trỏ tay phải liên tục gõ tay vịn, không biết suy nghĩ cái gì.

Vào trong sương mù rốt cuộc Tần Quân thấy rõ mặt mũi năm con giao long. Nhìn từ bên ngoài như có mấy con giao long đang vẫy vùng nhưng thật ra chỉ có một con. Giao long này mọc năm cái cổ và đầu, người đầy vảy đen, thân hình to khỏe, bốn móng có thể nhẹ nhàng bóp nát đỉnh núi.

Trước năm cái đầu giao long thì thân hình của Tần Quân và Tiểu Ma Quân thật nhỏ bé, không to bằng một miếng vảy rồng.

Tiểu Ma Quân toàn thân đầy ma khí điên cuồng tấn công giao long năm đầu. Tay Tiểu Ma Quân cầm Lam Tinh trường đao, mỗi khi chém một nhát là có tinh kiếm đếm không hết bay ra như mưa lê hoa châm bắn vào người giao long năm đầu. Hỏa hoa bắn ra bốn phía, đáng tiếc không làm giao long năm đầu trầy da miếng nào.

Tần Quân nhanh chóng kích phát long khí trong người, rồng vàng bốn móng tỏa ánh sáng vàng rực rỡ trong sương mù dày đặc, tiếng rồng ngâm có thần tính còn hơn rồng vàng năm móng. Tiểu Ma Quân giật mình ngoái đầu lại ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tiểu Ma Quân cau mày thì thào:

- Đế hoàng long khí!

Lúc trước Tiểu Ma Quân cảm nhận hơi thở của Tần Quân chỉ có Địa Tiên cảnh nhất trọng, không đủ cho rồng vàng năm móng vỗ một cái nên gã không để bụng. Nhưng Tần Quân phát ra long khí làm Tiểu Ma Quân cảm nhận nguy hiểm.

Tiểu tử này không đơn giản!

Tần Quân vung tay phải lên, long khí há mồm táp giao long năm đầu, xé rách sương mù dày đặc dọc đường đi, mang theo bá khí thế không thể đỡ đánh vào người giao long.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, sương mù dày đặc bốc lên như ngọn lửa, giao long năm đầu bị đụng người run rẩy. Quan trọng nhất là vị trí bị đụng làm nó cảm giác cháy bỏng.

Đúng vậy, trong long khí của Tần Quân chứa Tam Muội Chân Hỏa nên sức sát thương rất mạnh.

Ngoài ra Tần Quân cảm nhận lực lượng kỳ dị từ lồng ngực chảy vào kinh mạch bách hài, khiến long khí của hắn càng hung mãnh hơn. Hoa văn tử diễm giữa trán như sống lại, vặn vẹo.

Tiểu Ma Quân xem ngây người, gã công kích một lúc lâu không bằng Tần Quân tùy tiện một kích, làm gã bị đả kích nặng.

Tiểu Ma Quân cắn răng thầm nghĩ:

- Không được, không thể để hắn giành trước!

Tiểu Ma Quân lập tức bay hướng giao long năm đầu, muốn đánh gần thân.

Tần Quân thầm cảm thán:

- Gan lớn ghê.

Cách giao long năm đầu vài trăm thước Tần Quân đã phập phồng lo sợ, sợ bị nó diệt gọn, không ngờ Tiểu Ma Quân gan góc như thế.

Nếu Tiểu Ma Quân biết suy nghĩ của Tần Quân chắc sẽ hộc máu.

Bà nội nó! Tại ngươi ép lão tử!

Tiểu Ma Quân xem Tần Quân là kẻ thù lớn, dù hơi ngán lai lịch của Tần Quân nhưng vì bảo bối khí vận nên gã cắn răng làm liều.

Giao long năm đầu rơi vào trạng thái táo bạo. Hai con bò sát nho nhỏ dám đến trêu đùa nó? Nó là bá chủ một phương trong Quan Thiên Giới!

Một cái đầu của giao long phun lửa vào Tiểu Ma Quân, đầu khác phun sóng băng hướng Tần Quân. Sóng băng như cơn lũ ập đến làm Tần Quân hết hồn vội vàng né tránh.

Thân pháp của Tiểu Ma Quân mau hơn Tần Quân, gã nhanh nhẹn tránh thoát lửa rồi nhảy lên đỉnh đầu giao long năm đầu, chém một nhát đao. Lam Tinh trường đao như biến to gấp mấy lần khuấy động sương mù dày đặc xung quanh, nhát đao chém xuống, đao quang làm Tần Quân cau mày.

Keng!

Lam Tinh trường đao chém vào một cái sừng của giao long năm đầu phát ra tiếng kim loại va chạm, lực phản chấn mạnh làm cổ tay Tiểu Ma Quân rách toạc.

Tiểu Ma Quân kinh hoàng thầm nghĩ:

- Súc sinh này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Lúc thấy giao long năm đầu là gã siêu hưng phấn, không điều tra rõ thực

lực của nó. Đương nhiên Tiểu Ma Quân có vũ khí bí mật bảo đảm mình sẽ không bị giết, giống như Đông Phương Cực có thể ngăn cản Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân.

Tần Quân rút Thất Tinh Kiếm ra, định thi triển thần thông Trảm Thiên.

Tần Quân vừa điều động pháp lực vừa chửi thầm:

- Đó bảo bối khí vận! Hệ thống, ngươi không thể xúc phát một chi nhánh nhiệm vụ này sao!

Bình thường thì bỗng dưng xúc phát nhiệm vụ, vào phút then chốt không có tiếng nào.

Được rồi, là do hắn muốn một công đôi việc.

Hệ thống mặc kệ Tần Quân. Hắn bắt đầu vung kiếm. Tiểu Ma Quân bỗng thấy rợn tóc gáy, bản năng ngoái đầu nhìn Tần Quân vừa lúc thấy hắn làm tư thế sắp chém, gã hết hồn lật đật né tránh.

Một kiếm chém ra.

Không có chiêu thức hoa mỹ, pháp lực rung động, nhìn như tùy ý vung kiếm.

Ầm!

Một cái đầu giao long năm đầu nổ tung, không có máu thịt tứ tung mà là hóa thành sương khói tan biến.

Tiểu Ma Quân trợn to mắt thầm rít gào:

- Đây là phép thuật gì? Không đúng! Không phải phép thuật!

Tiểu Ma Quân lập tức đoán ra vừa rồi Tần Quân thi triển thần thông uy năng khủng bố. Nhưng gã đã thử lực phòng ngự của giao long năm đầu rồi, tại sao Tần Quân một nhát kiếm có thể chém nát đầu nó?

Giờ phút này Tiểu Ma Quân bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Tần Quân cũng hết hồn, không lẽ vì Mệnh Vận Chi Luân trên ngực hắn lộ ra lực lượng bí ẩn?

Trong Quan Thiên Thần Cung một mảnh tĩnh lặng.

Các Tinh Quan biểu tình quái dị, trong mắt tràn đầy không tin.

- Loại cảm giác này . . .

Tần Quân tĩnh tâm cảm nhận lực lượng kỳ lạ trên ngực, tuy không có biến đổi đặc biệt rõ rệt nhưng hắn bỗng nhiên cảm thấy nắm giữ Thất Tinh Kiếm liền vô địch thiên hạ. Niềm tin tràn đầy này khó nói rõ, lặng lẽ thay đổi, không cảm nhận được, không phát hiện ra.

Kệ nó!

Tần Quân cắn răng lại lần nữa thi triển thần thông Trảm Thiên chém dọc rồi chém ngang, liên tục thi triển hai lần làm giao long năm đầu ăn đau không kịp né, thêm hai cái đầu rồng nổ tung.

------oOo------

Chương 615: Thuật Thần Hàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuồng phong tàn phá bốn phương tám hướng dấy lên sóng gió thổi Tiểu Ma Quân vội tản ra khí ổn định thân thể.

Có Mệnh Vận Chi Luân gia cố, long khí và thần thông Trảm Thiên của Tần Quân biến chất, một kích đánh ra rất có sức phá hoại, làm giao long năm đầu rất đau đớn.

Giao long năm đầu dù mạnh, thân hình khổng lồ như sơn mạch, nhưng nó hành động chậm chạp, ít nhất là chậm trong mắt Tần Quân và Tiểu Ma Quân.

Tần Quân chém mấy nhát kiếm, khi giao long năm đầu chỉ còn lại một cái đầu thì nó cẩn thận rất nhiều, động tác nhanh nhẹn hơn nhẹ nhàng tránh

thoát thần thông Trảm Thiên.

Tiểu Ma Quân bị thần thông Trảm Thiên chấn nhiếp đứng yên tại chỗ không dám đến gần, mặt đen như nhọ nồi.

Trong lòng Tiểu Ma Quân vừa giận vừa sợ:

- Rốt cuộc hắn là ai?

Tần Quân biểu hiện ra lực lượng khiến Tiểu Ma Quân thấy sợ, gã hiểu rằng dù dốc hết sức đối chiến với hắn cũng thua nhiều thắng ít, cái giá của thua cuộc là cái chết.

Từ khi nào giới trẻ ra yêu nghiệt như vậy?

Đừng nói là gã, ngay cả Đông Phương Cực cũng không bằng người này!

Tiểu Ma Quân không biết rằng Đông Phương Cực đúng là thua Tần Quân một lần.

Phương xa, bên ngoài sương mù dày đặc. Dương Tiễn và Kim Thiền Tử sóng vai đứng, hai người bàn tán rôm rả phớt lờ đám thiên tài sau lưng mình.

Kim Thiền Tử sờ cằm suy tư nói:

- Sợ là chí bảo khí vận trong người bệ hạ không đơn giản.

Dương Tiễn gật gù khẽ nói:

- Nhưng hình như bệ hạ không thể hoàn toàn khống chế nó.

Chí bảo không bị kiểm soát sẽ mang đến nguy hiểm trí mạng. Đẳng cấp báu vật càng cao thì linh tính càng mạnh, đến trình độ nhất định sẽ sinh ra linh trí, biến thành sinh linh.

Dương Tiễn chậm rãi ngước đầu lên nhìn, gã như thấy mười tám Tinh Quan trên Quan Thiên Giới. Dương Tiễn nheo mắt, gã cảm nhận sát ý từ bên trên, sát ý nhằm vào Tần Quân.

Dương Tiễn lẩm bẩm:

- Rốt cuộc ngồi không yên?

Kim Thiền Tử ở bên cạnh nghe vậy ngạc nhiên nhìn Dương Tiễn. hai người cách biệt một đại cảnh giới, thứ Dương Tiễn nhìn thấy chưa chắc Kim Thiền Tử nhận biết.

Cùng lúc đó Tần Quân càng chiến càng anh dũng, thần thông Trảm Thiên và long khí một lòng hai dùng, đánh giao long năm đầu liên tục thụt lùi, rít gào liên tục trong sương mù dày đặc.

Nhưng mặc cho Tần Quân công kích cỡ nào cũng không thể chém nát đầu rồng sót lại, không thể hủy thân thể giao long.

Dần dà ngực Tần Quân càng nóng bỏng như có một mặt trời khảm bên trong, dù có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần thì hắn có xu hướng không chịu nổi.

Tần Quân cắn răng thầm nghĩ:

- Không được, phải đánh nhanh thắng nhanh!

Ma khí trong người bị điều động, ba thanh Tử Tuyệt Đao hiện ra trên đỉnh đầu hắn. Tiểu Ma Quân ở phía xa trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Long khí, pháp lực, ma khí tụ tập trong tay một người, đổi lại người thường đã sớm nổ banh xác! Nhưng Tần Quân làm được cân bằng, phá vỡ thường thức tu tiên.

Tiểu Ma Quân lẩm bẩm:

- Không thể nào!

Tiểu Ma Quân cảm giác thế giới quan bị người cắt nát, mặt đờ đẫn nhìn Tần Quân.

Ngưng tụ ra Tử Tuyệt Đao động theo ý nghĩ, tốc độ nhanh còn hơn thần thông Trảm Thiên bắn hướng giao long năm đầu. Giao long vội nghiêng đầu nhưng vẫn bị Tử Tuyệt Đao cắt rụng sừng.

Với lực lượng Mệnh Vận Chi Luân trợ giúp Tử Tuyệt Đao đã thay đổi về chất.

Theo thời gian trôi qua, Tần Quân cảm giác giao long năm đầu trước mắt chỉ là giấy, Tiểu Ma Quân đứng phía xa cũng yếu như con kiến. Tần Quân biết loại tự tin này đến từ Mệnh Vận Chi Luân, nếu không phải vì lúc trước biết sự tồn tại của nó thì hắn không rõ vì sao thực lực đột nhiên tăng vọt. Cảm giác này không phải bản thân mình mạnh lên mà vạn vật trở nên vô cùng yếu ớt, rất kỳ dị.

Tần Quân vận dụng Tử Tuyệt Đao, thần thông Trảm Thiên khiến giao long năm đầu rơi vào bị động. tội nghiệp nó vốn là bá chủ một phương trong Quan Thiên Giới, tuy rằng chỉ số thông minh không cao, chỉ bằng con nít nhưng dù gì thực lực không tầm thường, không thua gì Luyện Vương, Tiêu Quỷ.

Giao long năm đầu gầm rống:

- Grào!

Bốn cái đầu rồng bị hủy diệt lại mọc ra, Tiểu Ma Quân xoe tròn mắt, Tần Quân nheo mắt lại.

Trong phút chốc một bóng sáng với mắt thường khó phân biệt từ trên trời giáng xuống, bởi vì sương mù dày đặc nên Tần Quân không chú ý đến bóng sáng chui vào người giao long năm đầu.

Ầm!

Khí thế của giao long năm đầu bỗng thay đổi, năm cặp mắt rồng trở nên sắc bén. Lúc trước nó thô bạo như dã thú, giờ thì giống vị thần cao cao tại thượng.

Năm cái đầu rồng cùng há mồm hướng Tần Quân, sóng lửa, băng, đất trôi, lôi điện, các rễ cây thô phun ra. Sương mù bị xốc lên, Tần Quân vội né tránh nhưng không kịp.

Tần Quân trợn to mắt nói:

- Sao có thể như vậy?

Tại sao giao long năm đầu đột nhiên biến mạnh gấp mấy lần?

Thời gian như ngừng lại, Dương Tiễn đột nhiên xuất hiện trước mặt Tần Quân. Dương Tiễn chậm rãi giơ tay trái lên vung nhẹ, sóng lửa, băng, nước lũ, đất trôi, rễ cây như muốn càn quét thiên địa bỗng tan biến.

Tiểu Ma Quân đần độn nhìn.

Tu sĩ nhân tộc trong Quan Thiên Đại Hội đều là thí sinh, Tiểu Ma Quân bản năng tưởng Dương Tiễn là thí sinh.

Tần Quân đã rất biến thái, bây giờ có thêm Dương Tiễn mạnh đến khó tin làm gã cảm giác như đang nằm mơ.

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ỷ lớn hiếp nhỏ rất mất thân phận!

Mắt giao long năm đầu lộ tia tức giận.

Cùng lúc đó, trong Quan Thiên Thần Cung.

Một Tinh Quan biểu tình cực kỳ khó xem, những người khác giễu cợt nhìn gã.

Thất Tinh Quan Diêu Hư cười nói:

- Ô, Bát Tinh Quan, thuật Thần Hàng của ngươi bị người ta nhìn thấu ngay rồi.

Ngữ điệu châm chích làm Bát Tinh Quan càng tức giận.

Đúng vậy, là Bát Tinh Quan lợi dụng thần thông độc môn đưa ý chí vào giao long năm đầu, khiến tu vi của giao long tăng vọt.

Thần thông này tên là thuật Thần Hàng, đưa một phần trăm tu vi của mình vào cơ thể sinh linh bị Thần Hàng.

Bát Tinh Quan vốn định bất ngờ giết Tần Quân, nhưng bị Thiên Nhãn của Dương Tiễn nhìn thấu hết.

Bát Tinh Quan quê quá hóa giận không thu về thuật Thần Hàng mà điều khiển giao long năm đầu lao vào Dương Tiễn. Năm cái đầu rồng há to mồm máu táp Dương Tiễn, tốc độ nhanh hơn lúc trước gấp chục lần.

Dương Tiễn khinh thường nói:

- Muốn chết!

Dương Tiễn lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra chém tới trước, vô số đao nhẫn cắt nát năm cái cổ và đầu rồng thành tro.

Tần Quân đã hiểu mới rồi giao long năm đầu bị ý chí khác điều khiển, ánh mắt hay thực lực đều khác hẳn.

Tần Quân cau mày, mắt tràn đầy tức giận:

- Rốt cuộc là ai?

Mới rồi rõ ràng đối phương định dùng tốc độ nhanh nhất dồn hắn vào chỗ chết, nếu không nhờ Dương Tiễn ra tay kịp lúc thì không tưởng tượng nổi hậu quả.

------oOo------

Chương 616: Khí vận tôi thể

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn lại vung đao lên, vô số đao khí hóa thành đao nhẫn cắt nát nửa người dưới của giao long năm đầu.

Thế là giao long năm đầu không còn tồn tại.

Roẹt!

Vải áo trước ngực Tần Quân bỗng rách toạc, la bàn hoàng kim bay nhanh

tới trước chui vào bụi mù hình thành từ giao long năm đầu.

***

Thất Tinh Quan Diêu Hư kinh kêu:

- Đó là Mệnh Vận Chi Luân!

Nguyên Quan Thiên Thần Cung sôi trào. Đại Tinh Quan trầm ổn cũng hít thở dồn dập.

La bàn hoàng kim vừa xuất hiện bọn họ liền nhận ra ngay.

- Không thể nào! Mệnh Vận Chi Luân chẳng phải là chí bảo của Thần Điện chúng ta sao?

- Các ngươi đã quên, Mệnh Vận Chi Luân cúa Thần Điện chỉ là một phần, nghe nói trong Quan Thiên Giới có nhiều mảnh nhỏ Mệnh Vận Chi Luân nhưng không cách nào trám vào Mệnh Vận Chi Luân.

- Ý của ngươi là còn có Mệnh Vận Chi Luân khác?

- Điện chủ dựa vào Mệnh Vận Chi Luân đại sát tứ phương, uy chấn bát hoang, nếu như . . .

Đám Tinh Quan bàn tán rôm rả, đa số người lộ ra tia mắt tham lam.

Thần Điện hoành hành mấy vạn năm là nhờ có Mệnh Vận Chi Luân, mỗi đời điện chủ dựa vào Mệnh Vận Chi Luân tham ngộ đại đạo, tìm được đường sống trong chỗ chết, chấn nhiếp các phương thế lực lớn trong thiên địa.

Tam Tinh Quan Hắc Điệp Tiên Tử run bần bật, che miệng, mắt ứa nước. Người khác tưởng đâu Hắc Điệp Tiên Tử cũng mê Mệnh Vận Chi Luân nhưng không phải vậy.

Mắt đẹp tràn đầy phức tạp, trong đầu Hắc Điệp Tiên Tử hiện ra một thân hình cao lớn đầu đội trời chân đạp đất:

- Quả nhiên là ngươi . . . Mệnh Vận Chi Luân còn sót lại một nửa, đây là

hậu chiêu của ngươi sao?

Bên kia, mắt Đại Tinh Quan hấp háy không biết đang nghĩ gì.

Diêu Hư đứng bật dậy trầm giọng hỏi:

- Mệnh Vận Chi Luân quan trọng, chúng ta có nên nói cho điện chủ không?

Đại điện hoàn toàn yên tĩnh, không có người trả lời.

Diêu Hư chợt hiểu, khóe môi cong lên nụ cười âm hiểm:

- Chúng ta tạm thời không có chứng cứ chính xác chứng minh nó chính là Mệnh Vận Chi Luân, tạm không báo lên trước. Đợi chúng ta điều tra rõ đã.

Khi nói chuyện Diêu Hư cố ý liếc hướng Đại Tinh Quan, bốn mắt nhìn nhau.

Diêu Hư cười càng tươi, vì gã thấy dã tâm trong mắt Đại Tinh Quan.

Có lẽ Đại Tinh Quan rất trung thành với điện chủ, nhưng dính dáng đến Mệnh Vận Chi Luân thì không ai kiềm chế được bản thân.

Nếu có Mệnh Vận Chi Luân không chừng bọn họ cũng có cơ hội tranh giành vị trí điện chủ. Không ai muốn mãi mãi ở vị trí Tinh Quan, đều muốn leo lên trên.

Đại Tinh Quan ậm ừ:

- Ừm!

Những Tinh Quan khác nhìn nhau, không ngờ Đại Tinh Quan cũng không cưỡng lại được Mệnh Vận Chi Luân hấp dẫn.

Trong khi các Tinh Quan không kiềm chế được dã tâm thì Tần Quân cũng rất căng thẳng.

Mệnh Vận Chi Luân khá quan trọng, giờ nó rời khỏi thân thể làm hắn lưu luyến và khủng hoảng, có cảm giác tài sản bị người trộm.

Tần Quân trợn to mắt nhìn:

- Có chuyện gì?

Dương Tiễn an ủi:

- Yên tâm, chí bảo khí vận của bệ hạ đang hấp thu bản thể của con giao long.

Giao long năm đầu vốn là bảo bối khí vận hiển hóa ra, Tần Quân đã biết trước điều này nên nghe Dương Tiễn nói vậy thì yên lòng.

Tần Quân nhìn Tiểu Ma Quân đứng phía xa còn chìm đắm trong kinh ngạc, hắn đảo tròng mắt rút kiếm bay qua.

Tần Quân không muốn bỏ qua nhiệm vụ đánh bại tất cả thí sinh.

Tiểu Ma Quân thấy Tần Quân lao đến thì sợ đứng tim bỏ chạy.

Tần Quân ngừng lại, không biết nên nói cái gì.

Ngươi dù gì là thiên tài đỉnh cao nổi tiếng Quan Thiên Đại Hội, có cần hèn vậy không?

Thật ra không trách Tiểu Ma Quân, đổi lại người khác thấy biểu hiện vừa rồi của Tần Quân thì cũng sẽ hèn như vậy.

Có Mệnh Vận Chi Luân trợ giúp, vừa rồi Tần Quân mạnh ít nhất gấp mười, thậm chí mấy chục lần, lực phá hoại kinh người, sắp đột phá lực lượng tu sĩ đỉnh Thiên Tiên cảnh.

Bên ngoài sương mù dày, đám thiên tài Nam Vực nhìn Tiểu Ma Quân chạy trốn thì sôi trào.

- Tiểu Ma Quân bị bệ hạ hù chạy?

- Quá lợi hại, không uổng là Thánh Đế của Thiên Đình Đại Tần chúng ta!

- Nếu để bệ hạ trưởng thành thì có lẽ sẽ dẫn dắt Nam Vực đến độ cao mới.

- Uy vũ! Nam Vực chúng ta sắp nổi rồi!

Bọn họ biết rõ Tiểu Ma Quân đại biểu cho cái gì.

Tuyển thủ hạt giống, thiên tài thật sự đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp, chỉ có Đông Phương Cực là đối kháng lại được. Bây giờ có thêm một người giống vậy, còn đến từ cùng vực của bọn họ, hỏi sao họ không kích động?

Kim Thiền Tử chắp hai tay, ngước mắt nhìn trời sao:

- A di đà phật

Kim Thiền Tử không thấy thuật Thần Hàng nhưng biết rõ ràng giao long năm đầu mới bị ý chí khác nhập vào người, thực lực của đối phương hơn xa gã. Cường giả đó chắc chắn không thuộc về Quan Thiên Giới, có lẽ là cao tầng của Thần Điện.

Rất nhanh Mệnh Vận Chi Luân bay ra khỏi bụi mù ngừng lại trước mặt Tần Quân.

Tần Quân nhìn kỹ:

- Đây là . . .

Một bộ xương nhỏ lơ lửng trên bề mặt Mệnh Vận Chi Luân, xem hình dáng chắc là xương rồng, không lẽ đây là bảo bối khí vận?

Tần Quân định giơ tay vuốt thì Mệnh Vận Chi Luân đã cùng xương rồng chui vào ngực hắn.

Ầm!

Trong phút chốc khí thế của Tần Quân tăng vọt, vẻ mặt hắn khó tin nhìn đôi tay mình.

Cùng lúc đó, xung quanh Quan Thiên Đài Thiên Đình Đại Tần sôi trào.

- Các ngươi mau nhìn kìa! Khí Vận Trụ của Thánh Đế bắt đầu tăng vọt!

- Trăm thước . . . một trăm hai mươi thước . . . một trăm năm mươi thước . . .

- Trời ạ, không lẽ Thánh Đế đã làm chuyện gì?

- Thứ hạng của Nam Vực bắt đầu lên cao!

Mọi người hưng phấn, Đát Kỷ và Hằng Nga ở trong lầu các cũng đi ra. Tiếng hoan hô, hét chói tai tràn ngập cực kỳ ồn ào, khiến người sôi trào máu nóng.

Khí Vận Trụ của Tần Quân tăng vùn vụt, rất nhanh vượt qua ngưỡng cửa lớn hai trăm thước. Kim Vô Hối xếp hạng hai mới bò qua năm mươi thước, những người khác chỉ có số ít đột phá hai mươi thước, hình ảnh rung động lòng người.

Thứ hạng của Nam Vực trong Quan Thiên Đại Hội nhảy lên ba bậc lên hạng hai mươi mốt.

Đát Kỷ siết chặt hai tay, lòng vừa mừng vừa hồi hộp:

- Bệ hạ!

Đát Kỷ đã sớm đoán được Tần Quân sẽ khuấy động Quan Thiên Đại Hội trời long đất lở, nhưng không ngờ ngày này đến nhanh như vậy.

Hằng Nga nghe mấy trăm vạn người kêu gào ở bên dưới, lòng dâng lên cảm xúc kỳ lạ. Hằng Nga chợt hiểu tại sao nhiều người tranh quyền đoạt lợi.

***

Thật lâu sau Tần Quân ngừng tăng vọt khí thế, hắn ngạc nhiên phát hiện tu vi của mình không tăng cao nhưng pháp lực càng ngưng thực thâm sâu hơn, lực lượng thân thể tăng cao nhiều.

Dương Tiễn chắp tay cười nói:

- Chúc mừng bệ hạ được khí vận tôi thể, đây là cơ duyên hiếm thấy.

------oOo------

Chương 617: Chiến với Tinh Quan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc trước kết thúc đại chiến Phong Thần, Dương Tiễn được thần vị từng hưởng thụ khí vận tôi thể nên biết ích lợi của nó. Điều khác biệt duy nhất là lúc trước Dương Tiễn bị trói buộc trong Thiên Đình, Tần Quân thì vẫn tự do.

Tần Quân thì thào:

- Khí vận tôi thể?

Tần Quân nhìn hai tay mình, vẻ mặt tràn đầy vui mừng.

- Grào!

Long khí của Tần Quân điên cuồng vặn vẹo kéo dài ra, dường như nó được tăng mạnh nhưng không thăng cấp.

Chợt có tiếng hừ lạnh như phát ra từ thiên thần:

- Hừ!

Tần Quân bị chấn suýt rách màng tai, hắn và Dương Tiễn ngước lên nhìn.

Bên trên sương mù dày đặc xuất hiện một bóng sáng, mơ hồ thấy khuôn mặt dữ, ánh mắt hung dữ, thân hình vạm vỡ, là Bát Tinh Quan lúc trước thi triển thuật Thần Hàng.

Thân hình Bát Tinh Quan dần ngưng thực, hơi thở từ từ tăng vọt.

Tần Quân nói với Dương Tiễn bên cạnh mình.

- Đi lên diệt hắn đi.

Dương Tiễn cười cợt:

- Không vội, chờ hắn phục hồi thực lực đỉnh cao nhất rồi mới ra tay.

Tần Quân câm nín.

Thái độ tìm đường chết của ngươi rất giống nhân vật phản diện!

Dương Tiễn ngạo mạn nhìn Bát Tinh Quan, dường như đã ăn gã gắt gao, nhưng Tần Quân thấy bất an.

Giao long năm đầu chết, sương mù dày dần tan biến.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Bát Tinh Quan đứng lên, trầm giọng nói:

- Ta ra tay trước đi!

Bát Tinh Quan mặc kệ Đại Tinh Quan có ý kiến gì, gã biến mất tại chỗ. Bị Dương Tiễn coi rẻ nhục nhã như thế làm sao gã nhịn được?

Huống chi diệt Dương Tiễn thì bọn họ mới có cách trừ khử Tần Quân chiếm Mệnh Vận Chi Luân.

Đại Tinh Quan giữ im lặng nhưng đã tỏ thái độ, đó là khen ngợi Bát Tinh Quan.

Ban đầu bọn họ băn khoăn nhiều điều, nhưng giờ vì cướp giật Mệnh Vận Chi Luân nên họ không còn lằn ranh giới hạn nữa, họ thậm chí điên cuồng.

Chờ sương mù dày tan biến, đám người Kim Thiền Tử bay nhanh qua, hưng phấn nhìn Tần Quân. Mới rồi họ cảm nhận khí thế Tần Quân tăng vọt, biết chắc hắn được lợi ích lớn, thực lực tăng nhiều. Dù rất hâm mộ nhưng Tần Quân càng mạnh thì bọn họ càng an toàn.

Họ chú ý thấy bóng dáng Bát Tinh Quan, nhưng có Dương Tiễn và Kim Thiền Tử ở nên cả nhóm không sợ.

Kim Thiền Tử nhíu mày hỏi:

- Còn chưa ra tay sao?

Khí thế của Bát Tinh Quan đã mạnh hơn Kim Thiền Tử, cứ tiếp tục thế này lỡ Dương Tiễn cũng không đánh lại thì rắc rối.

Dương Tiễn cười nhạt không đáp, ánh mắt nhìn Bát Tinh Quan như xem người chết.

Vèo!

Một luồng sáng từ vì sao rơi xuống cực nhanh đến khó tin nhập vào bóng sáng Bát Tinh Quan.

Ầm!

Khí thế dời núi lấp biển lan tràn bốn phương tám hướng. Tần Quân vội giơ cánh tay phải ngăn cản.

Các thiên tài Nam Vực càng kém, bị thổi lắc lư trên trời.

Bát Tinh Quan hoàn toàn ngưng tụ, không còn là bóng sáng, toát ra khí chất siêu nhiên vạn vật. Bát Tinh Quan nhìn xuống Dương Tiễn, ánh mắt không còn hung ác, thay thế là miệt thị.

Bát Tinh Quan nhẹ giọng nói:

- Ngươi rất mạnh nhưng cũng rất ngốc.

Bát Tinh Quan đã thấy nhiều loại người không biết trời cao đất rộng như Dương Tiễn, kết cục đều thê thảm.

Khóe môi Tần Quân co giật, đây là câu nhân vật phản diện phải chết sẽ nói. Hai người đều đang tìm đường chết, không biết người nào chết trước.

Dương Tiễn chậm rãi nâng đao chiến thần ba mũi nhọn lên, không nói nhiều chỉ bay hướng Bát Tinh Quan.

Kim Thiền Tử nói nhanh với Tần Quân:

- Bệ hạ, chúng ta rút trước đi. Tu vi của hai người quá mạnh, rất dễ ngộ

thương chúng ta.

Kim Thiền Tử là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng còn sợ chứ nói gì đám tôm tép Địa Tiên cảnh như nhóm Tần Quân.

Tần Quân lập tức xoay người bay đi.

Bên kia, mười bảy Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung hồi hộp nhìn hình ảnh trong quả cầu ánh sáng.

Bát Tinh Quan xếp hạng lớp giữa trong mười Tinh Quan, dùng gã để tính toán thực lực của Dương Tiễn là thích hợp nhất.

Thất Tinh Quan Diêu Hư cười nói:

- Nếu Bát Tinh Quan thua thì phải mời các Tinh Quan từ Ngũ Tinh Quan trở lên ra tay.

Diêu Hư nhẹ nhàng như đang nói chuyện không quan trọng, các Tinh Quan xếp năm hàng đầu thì cau mày. Bọn họ ra tay thì tương đương với phá hoại quy tắc của Quan Thiên Đại Hội, sẽ thành vết nhơ suốt đời, rất có thể bị nguy hiểm mạng sống. Bởi vậy bọn họ không thích chút nào.

Nhưng vì Mệnh Vận Chi Luân, bọn họ không lên tiếng từ chối ngay, lòng người tham không đủ như rắn nuốt voi.

Nếu chuyện này bị phơi bày ra ánh sáng thì chờ đợi bọn họ sẽ là vạn kiếp bất phục.

Bát Tinh Quan hành động, khom người lao hướng Dương Tiễn.

Dương Tiễn tăng tốc độ.

Hai người va chạm như sao Hỏa đụng Trái Đất, ánh sáng chói lòa bừng lên, pháp lực dấy lên sóng gió cuồn cuộn thổi quét các hướng.

Đám người Tần Quân bay xa ngàn thước vẫn bị hát văng.

Dù là Kim Thiền Tử cũng giật mình ngoái đầu nhìn. Dương Tiễn và Bát Tinh Quan lướt qua nhau, mau đến mức Kim Thiền Tử khó thấy rõ, mỗi

lần va chạm sinh ra xung lực làm gã run rẩy.

Kim Thiền Tử lẩm bẩm:

- Đây là thực lực của Thái Ất Tán Tiên cảnh sao?

Kim Thiền Tử làm đệ tử dưới tay Như Lai nên khá hiểu biết về Thái Ất Tán Tiên cảnh và Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Theo Kim Thiền Tử phỏng chừng Dương Tiễn và Bát Tinh Quan đều đến Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.

Dương Tiễn cười lạnh vung đao chiến thần ba mũi nhọn, đánh Bát Tinh Quan không kịp trở tay.

Vì tốc độ hai người quá mau, nhóm Kim Thiền Tử còn tưởng bọn họ ngang sức ngang tài, thật ra là Dương Tiễn đề đầu Bát Tinh Quan đánh.

Bát Tinh Quan khổ không thể tả vội lấy ra một cây quạt ngọc màu xanh va chạm với đao chiến thần ba mũi nhọn, chẳng ngờ nó không bị đánh nát.

Dương Tiễn lạnh lùng cười:

- Pháp bảo mạnh đến đâu thì sao?

Dương Tiễn tăng mạnh lực lượng đập xuống, Bát Tinh Quan bị chấn tê cổ tay, rớt xuống đất.

Được thế không tha người, Dương Tiễn thừa thắng xông lên. hai người như hai thiên thạch từ trên trời giáng xuống, cát bụi bốc lên như có bão cát, nền đất bị xới tung gợn sóng như tận thế đến. Đám người Tần Quân cách xa ba ngàn thước hoảng hốt chạy tiếp.

Đại thần đánh nhau, phàm nhân không có tư cách bàng quan.

Tần Quân thầm cảm thán, hắn rất muốn xem cuộc chiến rồi cảm ngộ, đáng tiếc không thấy rõ, thần thức quét qua đã bị uy áp cúa Dương Tiễn, Bát Tinh Quan nghiền nát.

Trong Quan Thiên Thần Cung một mảnh tĩnh lặng.

Mọi người biểu tình cực kỳ khó xem, không ngờ Dương Tiễn mạnh đến mức đánh Bát Tinh Quan tơi bời.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Người này có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn!

Nhiều Tinh Quan hút ngụm khí lạnh, tu vi vượt qua một nửa số Tinh Quan!

Thái Ất Tán Tiên cảnh có bốn tiểu cảnh giới gồm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, viên mãn, mỗi tiểu cảnh giới cách biệt xa không thua gì một đại cảnh giới trước đó. Bát Tinh Quan có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, đáng tiếc thần thông, công pháp không bằng Dương Tiễn.

------oOo------

Chương 618: Năm vị Tinh Quan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong bụi bay mù mịt, một tay Dương Tiễn nâng đao chiến thần ba mũi nhọn lên, chân phải đạp Bát Tinh Quan không cho gã nhúc nhích, cát bụi như những con rồng vẫy vùng.

Mặt Dương Tiễn lạnh băng nhìn xuống Bát Tinh Quan:

- Biết ai ngu xuẩn rồi đi!

Chân phải Dương Tiễn nghiền mạnh làm nền đất dưới thân Bát Tinh Quan sụp xuống, phế tích trăm thước lún xuống mấy chục tấc.

Bát Tinh Quan nghiến răng nghiến lợi, hai mắt tràn ngập tơ máu chứa đầy sát ý chỉ muốn bằm thây Dương Tiễn ra.

Bát Tinh Quan rống to:

- Muốn giết ta thì ngươi còn non lắm!

Bát Tinh Quan bỗng bóp nát quạt ngọc cầm trong tay, đao chiến thần ba mũi nhọn cũng giáng xuống.

Ầm!

Ánh sáng xanh bừng lên bao trùm người Bát Tinh Quan, làm Dương Tiễn bị chói phải nhắm mắt lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất rung bần bật, đám người Tần Quân lơ lửng trên bầu trời, biểu tình rung động nhìn cát bụi như muốn cuốn sạch thiên địa.

Đây là lực lượng vĩ ngạn biết bao.

Chỉ là cát bụi đã bay lên cao mấy trăm trượng như muốn che lấp trời sao, bọn họ không thể tưởng tượng loại lực lượng này, dù cách xa mười dặm họ vẫn cảm nhận được uy áp kia.

Tần Quân ngước nhìn sao giăng đầy trời, nếu mới rồi hắn không nhìn lầm thì chắc Bát Tinh Quan từ trên trời giáng xuống, cộng thêm hắn thường chú ý thấy Dương Tiễn ngước nhìn trời. Ban đầu Tần Quân cứ tưởng Dương Tiễn làm bộ ra oai, giờ xem ra trời sao trên đỉnh đầu giấu huyền cơ.

Không lẽ nhân viên cao tầng của Thần Điện ở bên trên Quan Thiên Giới?

Tần Quân cảm thấy rất có thể, nhìn Bát Tinh Quan rõ ràng không phải thí sinh, hắn không tin thí sinh khác có thể mời người giúp đỡ giống hắn.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Xem ra không thể tránh khỏi làm kẻ thù với Thần Điện.

Tần Quân vốn không có hảo cảm với Thần Điện, Tử Hán Hầu làm hắn buồn nôn, cộng thêm nếu Dịch lão đầu biết hắn thân thiết với Thần Điện sẽ ghét lây hắn. Nên Tần Quân từ đáy lòng bài xích Thần Điện.

Còn về Thần Điện mạnh hơn xa Nam Vực, nếu chống đối tạo thành hậu quả gì thì Tần Quân đã suy đoán rồi, nhưng hắn không sợ.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ có lần nào là tình cảnh của hắn không phải như vậy?

Ầm!

Đằng trước lại truyền đến tiếng nổ kinh thiên động địa, một bóng người bay nhanh ra khỏi cát bụi mù mịt, từng luồng khói lặng lẽ vòng quanh người, là Bát Tinh Quan.

Lúc này Bát Tinh Quan rất chật vật, áo gấm tím vàng rách bươm, người phát ra ánh sáng xanh mờ nhạt, tốc độ cực nhanh vọt lên trời cao tùy thời rời khỏi Quan Thiên Giới.

Dương Tiễn theo sát, lạnh lùng cười:

- Còn muốn chạy?

Dương Tiễn lộ ra mũi nhọn của Nhị lang Chân Quân, khí thế bá đạo tuyệt luân phát ra từ người gã, tốc độ mau hơn Bát Tinh Quan, một đao đâm tới.

Bát Tinh Quan sợ đến hồn vía lên mây, gã không ngờ Dương Tiễn có thể đuổi theo.

Vào phút chỉ mành treo mạng sống, Quan Thiên Giới lôi ra núi dựa Thần Điện muốn hù Dương Tiễn:

- Ngươi nhất định phải đối đầu với Thần Điện ta sao?

Đáng tiếc Dương Tiễn không để ý, gã lắc người hóa thành luồng sáng vàng lao nhanh hướng Bát Tinh Quan. Con ngươi Bát Tinh Quan co rút, cơ bắp toàn thân căng cứng. Bát Tinh Quan hé môi nhưng phập một tiếng, ánh sáng vàng tựa mũi tên nhọn xuyên thủng người gã, máu phun ra. Khuôn mặt Bát Tinh Quan đông lại, mắt tràn đầy tơ máu.

Bát Tinh Quan run giọng nói:

- Sao có thể như vậy . . . ?

Chưa nói hết câu người Bát Tinh Quan nổ tung, nguyên thần cũng nát,

không kịp chạy trốn.

Ánh sáng vàng lơ lửng sau lưng Bát Tinh Quan biến thành Dương Tiễn tay cầm đao chiến thần ba mũi nhọn, khuôn mặt cao ngạo, khóe môi cong lên như đang châm biếm Bát Tinh Quan nhỏ yếu.

Đám người Tần Quân đứng xa nhìn Bát Tinh Quan nổ chết như một hành tinh nổ tung, cực kỳ đồ sộ. Bọn họ xem không rõ đã xảy ra chuyện gì nên rất căng thẳng.

Biểu tình Kim Thiền Tử trầm trọng thì thào:

- Thật mạnh.

Dương Tiễn biểu hiện sức chiến đấu so với Thái Ất Huyền Tiên trong Phật Môn không khác biệt bao nhiêu, làm Kim Thiền Tử cảm thán Dương Tiễn tuyệt đối là chiến đấu cuồng ma bẩm sinh.

Tần Quân nghe Kim Thiền Tử lẩm bẩm liền biết đang nói về Dương Tiễn. Không ngờ Kim Thiền Tử sẽ ước ao hâm mộ Dương Tiễn, Tần Quân tưởng tượng gã đầu thai thành Đường Tăng có trái tim thánh mẫu, hắn cảm thấy Kim Thiền Tử thuận mắt hơn chút.

So với Tần Quân thoải mái thì không khí trong Quan Thiên Thần Cung rất nặng nề, mọi người biểu tình cực kỳ khó xem.

Hắc Điệp Tiên Tử híp mắt, không biết nghĩ cái gì. Sắc mặt của những người khác vặn vẹo dữ tợn hơn nàng.

Một Tinh Quan dè dặt hỏi:

- Bát Tinh Quan đã chết?

Tinh Quan này còn trong ngạc nhiên, không thể tin cảnh tượng mình trông thấy.

Không ai trả lời Tinh Quan, khoảnh khắc vừa rồi Dương Tiễn đột nhiên bùng nổ toàn bộ thực lực, tốc độ mau đến mức bọn họ không kịp phản ứng chứ đừng nói là cứu người.

Đại Tinh Quan nhón mũi chân định đứng dậy, nhưng cuối cùng gã ngồi xuống, mắt hấp háy tia âm trầm đáng sợ. Đại Tinh Quan nhìn quét một vòng, xem kỹ biểu tình của mười sáu Tinh Quan, đột nhiên trong lòng gã dâng lên âm mưu.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Bát Tinh Quan đã chết, nếu báo lên trên sẽ khiến điện chủ giận dữ, có thể nghĩ rằng Tinh Quan chúng ta bất lực vô dụng!

Diêu Hư luôn châm lửa góp gió ngạc nhiên nhìn Đại Tinh Quan.

Trước kia Đại Tinh Quan luôn không lên tiếng, sao bây giờ mở miệng dẫn đường mọi người?

Không đúng! Chắc chắn có âm mưu!

Diêu Hư thầm cảnh giác.

Đại Tinh Quan tiếp tục bảo:

- Chúng ta phải giết người này rồi bẩm báo lên điện chủ, ai đồng ý xử hắn?

Ui!

Các Tinh Quan hút ngụm khí lạnh. Đại Tinh Quan chủ động phá hỏng quy tắc Quan Thiên Đại Hội? Bọn họ không ngốc, không ai chịu làm chim đầu đàn.

Không khí bỗng chốc trở nên kỳ lạ.

Mắt Đại Tinh Quan lấp lóe điểm danh:

- Thập Bát, Thập Thất, Thập Lục, Thập Ngũ, Thập Tứ, năm người đi cùng nhau đi.

Năm Tinh Quan bị gọi tên biến sắc mặt, thực lực của bọn họ đếm ngược trong thứ hạng, Đại Tinh Quan kêu bọn họ đi không khó đoán ra ý đồ của gã.

Nhưng năm Tinh Quan liên hợp, bọn họ tin dù có đối diện Bát Tinh Quan cũng thắng được gã, nên bọn họ không kinh sợ mà chỉ hơi do dự.

Nếu mới rồi Dương Tiễn còn giữ sức thì sao?

***

Dương Tiễn trở về trước mặt Tần Quân, tự tin cười nói:

- Kẻ yếu như vậy dù chờ hắn phục hồi thực lực đỉnh cao nhất cũng không đủ ta giết!

Bá khí! Tràn đầy khinh miệt!

Tần Quân không kiềm được hâm mộ khát khao, nếu hắn có thực lực như vậy thì sẽ cuồng vọng còn hơn Dương Tiễn.

Những người khác mặt tôn sùng nhìn Dương Tiễn.

Tần Quân quay đầu cười với họ:

- Thấy chưa? Đây là thực lực của Chiến Thần Thiên Đình Đại Tần.

------oOo------

Chương 619: Bình Thiên Yêu Tôn lại đến tấn công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Thần?

Mọi người rùng mình, Dương Tiễn nheo mắt.

Tuy chỉ là một câu nói đùa nhưng quân không nói giỡn, Tần Quân đang ám thị thân phận tương lai của Dương Tiễn sao?

Kim Thiền Tử vừa ngáp vừa lẩm bẩm:

- Chỉ là công danh.

Dương Tiễn bực bội đốp lại, không chút nể mặt:

- Xì, ngươi ghen tỵ chứ gì.

Kim Thiền Tử đã thói quen, lười cãi lại.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Chúng ta đi tiếp theo.

Chiến đấu lần này Tần Quân thu hoạch được lớn nhất, quan trọng nhất là hắn phát hiện mình có thể nhìn bên trong Mệnh Vận Chi Luân.

Trước kia Tần Quân không biết Mệnh Vận Chi Luân giấu nơi nào trong người, giờ thì biết rồi. Xem ra xương rồng hiển hóa năm con giao long rất bất phàm.

Tần Quân nhảy lên mây mù Dương Tiễn ngưng tụ ra, hắn vội xem xét Mệnh Vận Chi Luân trong người.

Mệnh Vận Chi Luân lơ lửng trên Kim Đan, nhìn gần thì thấy xương rồng nằm bên trên, Tần Quân đưa thần thức vào tìm kiếm.

Ầm!

Linh hồn trùng kích khủng bố đánh tan thần thức của Tần Quân, làm hắn rơi vào hoảng hốt nửa ngày mới tỉnh táo lại.

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

- Xảy ra chuyện gì?

Tần Quân không chết tâm tiếp tục đưa thần thức vào tìm kiếm.

***

Tiểu Ma Quân vừa bay nhanh vừa rít qua kẻ răng, biểu tình cực kỳ khó xem:

- Đáng giận!

Sau khi biết thực lực của Tần Quân và Dương Tiễn thì lòng tự tôn của gã vỡ nát.

Gì mà thiên tài số một Hắc Ma Vực, chỉ là trò cười.

Thực lực thật sự của Tần Quân không bằng Tiểu Ma Quân, nhưng nhờ Mệnh Vận Chi Luân tăng phúc, phải nói gã rất xui xẻo mới đụng độ Tần Quân. Còn là trước khi Tần Quân chưa nổi tiếng trong Quan Thiên Đại Hội, làm Tiểu Ma Quân đứt dây thần kinh cảm thấy bị kẻ vô danh đánh bại.

Một đường bay đi, rất nhanh Tiểu Ma Quân gặp thiên tài khác cũng đến từ Hắc Ma Vực.

Hắc Ma Vực là vực xếp thứ hai trong Quan Thiên Đại Hội, thiên tài thực lực rất mạnh, đến nay Hắc Ma Vực có nhiều người sống nhất.

Thiên tài Hắc Ma Vực chào hỏi:

- Quân huynh . . .

Tiểu Ma Quân phớt lờ người đó bay lướt qua đỉnh đầu.

Thiên tài Hắc Ma Vực rủa thầm, sau đó lắc đầu rời đi:

- Xì, lên mặt cái gì!

Tiểu Ma Quân tính tình táo bạo bắt đầu phát cuồng khiêu chiến các thiên tài của vực khác, trong Quan Thiên Giới dấy lên gió tanh mưa máu.

Có người nói Tiểu Ma Quân bị người hù sợ bỏ chạy nên mới quê quá hóa giận, người hù sợ gã là thiên tài nào đó trong đội Tần Quân.

Tin tức lan ra ngoài chấn động nguyên Quan Thiên Giới.

Quan Thiên Giới không hạn chế thời gian, nhiều thí sinh tạm kết bạn, ngẫu nhiên giao lưu tin tức, điều này giúp các thí sinh trong thời gian nhanh nhất biết ai không thể chọc vào.

Nam Vực luôn bị người bỏ qua bắt đầu chen vào mắt nhiều thí sinh hơn.

Thời gian trôi nhanh, hai ngày qua đi.

Trên Thánh Đế phong, trong cung điện Lưu Bá Ôn cư ngụ.

Một binh sĩ vội vàng chạy vào:

- Báo!!!

Thánh Đế phong rất cao, trừ núi cao nhất hơn một ngàn năm trăm trượng là chỗ Thánh Đế cư ngụ, quan viên khác không được ra vào tùy tiện, những cung điện bên dưới cho quan lớn và đại tướng cư ngụ.

Làm trung tâm của Nam Vực Thiên Thế Giới, linh khí trên Thánh Đế phong rất đậm, nên vào đây ở không chỉ có vinh dự còn giúp ích rất lớn cho việc tu hành.

Lưu Bá Ôn nhíu mày hỏi:

- Có chuyện gì?

Tuy tu vi của Lưu Bá Ôn thấp nhưng năng lực chấp chính rất mạnh, có uy vọng cao.

Binh sĩ quỳ dưới đất run giọng nói:

- Bình Thiên Yêu Tôn lại dẫn đại quân yêu tộc đến tấn công, đã đánh vào ma đạo!

Trước khi Tần Quân xuất hiện Bình Thiên Yêu Tôn là ác mộng của nguyên Thánh Triều.

Lưu Bá Ôn nói nhanh nhưng được một nửa thì sửa miệng:

- Lập tức truyền Hoàng Phong tướng quân . . . không! Ta tự đi tìm Cửu Linh Nguyên Thánh!

Sau khi Bình Thiên Yêu Tôn bị đánh bại thì ngóc đầu trở lại, chắc chắn có

cách ứng đối Tam Muội Thần Phong của Hoàng Phong Đại Vương, tiếp tục phái Hoàng Phong Đại Vương đi thì không bảo hiểm, nên mời Cửu Linh Nguyên Thánh càng mạnh ra tay mới được.

Tần Quân không ở, Lưu Bá Ôn không dám để Thiên Đình Đại Tần mạo hiểm. Vì địa vị của Cửu Linh Nguyên Thánh siêu cao, còn cao hơn Lưu Bá Ôn nên gã phải tự mình đến cửa viếng thăm.

Dịch lão đầu mạnh nhất thì Lưu Bá Ôn không mời được, lão già kia rất lười, không có mệnh lệnh của Tần Quân thì không ai sai khiến được.

Ngưu Ma Vương đấu với Cửu Linh Nguyên Thánh là đề tài mà nhiều người Hoa Hạ kiếp trước mê Tây Du Ký hay thảo luận, tiếc rằng Tần Quân không được thấy tận mắt.

***

Hôm nay nhóm Tần Quân đến một chỗ đất bằng.

Khí Vận Trụ của Tần Quân đã lên cao hai trăm chín mươi thước, sau khi được khí vận tôi thể hắn trở nên càng mạnh, đánh nhau với thí sinh khác hầu như một chiêu hạ gục. Trong vòng năm ngày Tần Quân đã đánh bại một trăm ba mươi người, đánh chết năm mươi bảy người.

Danh tiếng Tần Thánh Đế Nam Vực càng lan càng xa, cộng thêm thiên tài Nam Vực trong đội tuyên bố Tần Quân hù Tiểu Ma Quân sợ ướt quần, trong Quan Thiên Giới bàn tán rất nhiều về Tần Thánh Đế, có một điều chắc chắn rằng Tần Quân đã mạnh mẽ chen chân vào hàng thiên tài đỉnh cấp.

Dương Tiễn lên tiếng:

- Phía trước có người!

Cả nhóm ngừng lại.

Tần Quân đi giữa đội vẫn đang nghiên cứu Mệnh Vận Chi Luân, năm ngày qua tuy nó hiện ra nhưng hắn không thể khống chế, làm hắn buồn bực.

Tần Quân không ngẩng đầu lên nói:

- Mặc kệ đó là ai, tiếp tục đi tới.

Trong Quan Thiên Giới hắn còn cần sợ ai?

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Là năm cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Mọi người hít thở dồn dập. Nghe ba người Tần Quân đối thoại bọn họ dần hiểu Thái Ất Tán Tiên cảnh có ý nghĩa gì.

Thánh Hoàng lúc trước cầm quyền chỉ xếp chót trong Thái Ất Kim Tiên cảnh, bây giờ đằng trước xuất hiện năm cường giả cao hơn Thánh Hoàng một đại cảnh giới, làm sao bọn họ giữ được bình tĩnh?

Tần Quân ngẩn ngơ, Kim Thiền Tử sắc mặt âm trầm. Cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh thì dù gã dốc hết sức cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, càng đừng nói là năm cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Có nắm chắc không?

Những người khác không dám xen lời, hồi hộp nhìn Dương Tiễn.

Trong đội đã tăng lên ba mươi hai người, đám thiên tài này dù được Tần Quân che chở nhưng sau khi xông xáo bên ngoài đã nhanh chóng trưởng thành, tầm mắt và kinh nghiệm của họ tăng cao nhiều. Đi theo Tần Quân mở ra các cánh cửa đến thế giới mới, dù một số người trong lòng mâu thuẫn với hắn thì hiện tại chỉ còn lại sùng bái.

Khi hiểu rằng mình không cách nào vượt qua ai đó, nếu không có thù hận thì rất dễ nảy sinh sùng bái.&

------oOo------

Chương 620: Giết sạch Tinh Quan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân là người mà bọn họ mãi mãi không thể vượt qua, dù về thực lực cá nhân hay thế lực bọn họ giục ngựa không đuổi kịp.

Dương Tiễn giơ tay lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra khỏi trữ vật giới, cất bước tiến lên, thân hình khôi ngô thẳng tắp cho người cảm giác vô cùng an toàn:

- Bệ hạ chờ tin tốt của ta đi. Kim Thiền Tử, hãy bảo vệ bệ hạ thật tốt, tránh cho có kẻ thừa dịp đánh lén!

Phải công nhận Dương Tiễn rất tin cậy, thực lực cá nhân siêu mạnh, tuy rằng tính cách ngạo mạn nhưng không kiệt ngạo bất thuần như Hầu ca.

Cách ngàn thước có một đá lởm chởm.

Năm Tinh Quan chờ sẵn, có người nằm trên đá to, có người dựa vào vách đá, có người ngồi xếp bằng trên cỏ, có người nóng nảy táo bạo.

Dù sao đối phương là siêu cường giả dễ dàng giết Bát Tinh Quan, nếu không phải Đại Tinh Quan cùng Tinh Quan khác ép sát gắt gao thì bọn họ không thèm đến. Bọn họ không dám càu nhàu oán trách, sợ bị đám Tinh Quan trên Quan Thiên Giới nghe thấy.

Thập Thất Tinh Quan vạm vỡ nhất trầm giọng nói:

- Đến!

Bốn Tinh Quan khác mở mắt ra.

Dương Tiễn chậm rãi bước tới, nhìn như đi chậm nhưng một bước vượt qua mấy chục thước, ảo diệu như súc địa thành thốn.

Năm Tinh Quan nhanh chóng lấy pháp bảo ra.

Dương Tiễn vừa đi vừa hỏi, ánh mắt sắc bén:

- Các ngươi rốt cuộc là ai? Có thân phận gì trong Thần Điện?

Mỗi bước đi của Dương Tiễn tăng thêm áp lực cho năm Tinh Quan.

Mạnh . . . mạnh quá . . .

Năm Tinh Quan trán toát ra mồ hôi lạnh, chính thức đối diện Dương Tiễn mới biết sự khủng bố.

Giờ phút này bọn họ rất muốn bỏ chạy.

Thấy năm vị Tinh Quan hèn nhát, mười hai Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung sa sầm nét mặt.

Dương Tiễn cười nhạt:

- Không nói?

Dương Tiễn bắt đầu tăng tóc, thân hình mang theo tàn ảnh nhanh chóng lao đến. Năm Tinh Quan hết hồn vội tản ra.

Tần Quân ở phía xa ngồi xếp bằng trên mặt đất, tiếp tục nghiên cứu Mệnh Vận Chi Luân.

Kỳ Tà cẩn thận hỏi:

- Bệ hạ không lo sao?

Đó là năm vị cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh, Kỳ Tà cảm thấy như vị thần.

Tần Quân nhắm mắt trả lời:

- Lo cái gì? Nhị Lang Thần của trẫm rất mạnh.

Dương Tiễn là người có thể đấu với Thái Ất Huyền Tiên, tại sao Tần Quân phải lo? Hắn chỉ quan tâm là sau trận chiến này Thần Điện có phái người mạnh hơn đến không?

Nếu đúng vậy thì hay, theo khuôn sáo cũ nhân vật phản diện luôn phái tiểu quái đến tặng kinh nghiệm cho nhân vật chính, mãi đến khi nhân vật chính có thể giết chết nhân vật phản diện.

Đương nhiên đứng ở góc độ của nhân vật phản diện thì nhân vật chính nhỏ yếu không đáng để mình đích thân ra tay.

Ví dụ như Tần Quân, trong Nam Vực bao nhiêu kẻ yếu hận hắn nhưng hắn không thể tiêu diệt hết đi?

Các người là người ngoài cuộc tỉnh táo, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường.

Khụ khụ, lạc đề.

Tần Quân ném tạp niệm tiếp tục quan sát Mệnh Vận Chi Luân, hỏi thầm:

- Hệ thống, ngươi không biết chút gì về Mệnh Vận Chi Luân sao?

Hệ thống trả lời:

- Mệnh Vận Chi Luân lai lịch bí ẩn, tạm thời hệ thống không thể phân tích.

- Hệ thống như ngươi đúng là vô dụng!

- Không lẽ túc chủ cho rằng hệ thống tìm đến ngươi là cho ngươi dạo chơi nhân gian?

- . . . “

Tần Quân cứng hậu.

Hệ thống còn thêm một câu:

- Nếu hệ thống hoàn toàn hiểu rõ thế giới này thì đã không cần túc chủ như ngươi.

Phụt! Có cần đâm dao ác vậy không?

Tần Quân bỗng nhiên không muốn giúp hệ thống thăng cấp nữa, hệ thống càng hoàn thiện càng thích cãi lại hắn.

Cùng lúc đó, Dương Tiễn và năm vị Tinh Quan đánh túi bụi.

Năm Tinh Quan vây công, nhưng Dương Tiễn siêu mạnh, đao chiến thần ba mũi nhọn quét qua không ai cản nổi. Nhưng năm vị Tinh Quan không yếu, sau khi bị đánh lui thì nhanh chóng nhào lên, năm người liên hợp muốn đánh cho Dương Tiễn không kịp trở tay.

Đáng tiếc Dương Tiễn biểu hiện rất ung dung, còn trào phúng họ:

- Các ngươi yếu hơn cái người trước nhiều, thật không biết là ai phái các ngươi đến, đầu bị cửa kẹp sao?

Câu cuối là Dương Tiễn học từ Tần Quân.

Đại Tinh Quan trong Quan Thiên Thần Cung nghe xong biểu tình cực kỳ khó xem.

Các Tinh Quan khác thầm buồn cười nhưng không dám biểu hiện ra ngoài.

Lần đầu tiên có người dám nhục mạ Đại Tinh Quan như vậy.

Bị Dương Tiễn công kích bằng ngôn ngữ, năm vị Tinh Quan bừng bừng lửa giận càng ra sức hơn, đáng tiếc không thể áp chế gã.

Chiến đấu gợi lên sóng gió thổi cỏ trên đất bằng bay đầy. Đám người Tần Quân đứng xa bị cuồng phong thổi quần áo bay phần phật.

Kim Thiền Tử vò đầu bất đắc dĩ nói:

- Có vẻ như Dương Tiễn rất nhẹ nhàng, tiểu tử này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Kim Thiền Tử nhớ lại lúc trước đối đầu với Dương Tiễn, nghĩ lại mà sợ.

Tần Quân nhún vai cười. Dương Tiễn là Đệ Nhất Chiến Thần của Thiên Đình, không tính Ngọc Đế, gã mạnh nhất trong các quan Thiên Đình.

Còn đại năng khác ẩn giấu thì chỉ là làm thêm, không quá quan tâm Thiên Đình. Lúc trước Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung không ai chịu ra tay.

Ngọc Đế thì Tần Quân cho rằng y siêu mạnh, xem truyền thuyết thần thoại

Dương Tiễn đào núi cứu mẫu sau đó gã chấp nhận nghe lệnh Ngọc Đế, chắc chắn có phần vì thực lực của Ngọc Đế, vì Dương Tiễn là đệ nhất nhân trong đệ tử đời thứ ba của Thánh Nhân giáo. Có Nguyên Thủy Thiên Tôn thánh nhân làm núi dựa mà Dương Tiễn vẫn hiệu lực cho Ngọc Đế, đủ thấy thủ đoạn của Ngọc Đế lợi hại cỡ nào. Cũng có thể liên quan đến sư phụ của thánh nhân.

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lung tung thì khí thế của Dương Tiễn càng lúc càng mạnh, thương đập xuống làm Thập Thất Tinh Quan lún xuống đất. Nguyên đất bằng rung lắc bần bật.

Dương Tiễn vung tay quét qua đập Thập Bát Tinh Quan ở sau lưng mình hộc máu bay ngược.

Thập Tứ Tinh Quan, Thập Ngũ Tinh Quan, Thập Lục Tinh Quan nhìn mà lòng lạnh lẽo, nhưng bọn họ chỉ có thể cắn răng xông tới.

Dương Tiễn bỗng quay đầu, giữa trán mở ra Thiên Nhãn, ba con mắt cùng trợn trừng làm ba Tinh Quan sợ hãi lùi nhanh.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Hắc Điệp Tiên Tử nhíu mày hỏi:

- Đó là cái gì?

Các Tinh Quan cau mày.

Nhìn Thiên Nhãn của Dương Tiễn làm bọn họ thầm hoảng, bao gồm Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Chắc là thần thông thiên phú.

Trong đại điện liên tiếp vang tiếng hút ngụm khí lạnh.

Thần thông vốn hiếm có, càng đừng nói là thần thông thiên phú. Ai có thần thông thiên phú thì tốc độ trưởng thành siêu nhanh, đến độ cao người thường khó thể tưởng tượng.

Một Tinh Quan căng thẳng hỏi:

- Chẳng lẽ giống như vị kia?

Tuy không nói tên ra nhưng các Tinh Quan biến sắc mặt.

Bên kia, Dương Tiễn nhảy người, thân thể xoay tròn tránh thoát các hỏa nhẫn, như ma lướt tới đỉnh đầu Thập Tứ Tinh Quan, giẫm trên vai gã.

------oOo------

Chương 621: Sơn Băng Địa Liệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Răng rắc!

Thập Tứ Tinh Quan bị lực lượng cường đại đè xuống gãy xương đùi quỳ xuống cỏ, mặt cỏ vài trăm thước sụp xuống.

Dương Tiễn cười khẩy nói:

- Phế vật!

Dương Tiễn khom người đâm một nhát, đao chiến thần ba mũi nhọn xuyên qua ngực Thập Tứ Tinh Quan.

Thập Ngũ Tinh Quan thấy thế mắt đỏ ngầu tức giận quát:

- Ngươi thật sự muốn đối đầu với Tinh Quan chúng ta sao? Nếu chúng ta chết sẽ có người càng mạnh đến xử ngươi!

Tinh Quan?

Dương Tiễn nhướng mày, khóe môi cong lên, khuôn mặt tuấn tú lộ nụ cười đùa cợt.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Diệt mười tám Tinh Quan . Nhiệm vụ cụ thể: Trong mười tám Tinh Quan chủ trì Quan Thiên Đại Hội có mười bảy vị mơ ước Mệnh Vận Chi Luân của túc chủ, thậm chí muốn giết túc chủ. Nếu túc chủ giết hết mười bảy Tinh Quan sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Hiện Bát Tinh Quan đã chết.]

Mười bảy vị Tinh Quan?

Tổ cha nó!!!

Tần Quân thầm chửi thề, đám rùa con này nhìn trúng Mệnh Vận Chi Luân của hắn, còn muốn giết hắn? Không thể nhịn được nữa!

Tần Quân tiếp cao giọng mắng:

- Khốn nạn! Dương Tiễn, giết hắn cho trẫm! Rồi giết Tinh Quan khác đi!

Tần Quân không rõ tại sao trong mười tám Tinh Quan có một vị không muốn giết hắn, cũng lười nghĩ nhiều. Không phải mọi người đều xấu xa, luôn có người tốt nhân từ mềm tay, nếu đối phương không muốn giết hắn, không ham muốn Mệnh Vận Chi Luân của hắn thì Tần Quân định bỏ qua cho Tinh Quan kia.

Còn Tinh Quan khác . . .

Đều phải chết!

Mặt Tần Quân lạnh như băng, những người khác ngó nhau, không biết tại sao hắn phản ứng mạnh dữ vậy.

Nếu bọn họ biết có người nhìn ngó mình thì cũng sẽ tức giận. Mười tám Tinh Quan biết Tần Quân có Mệnh Vận Chi Luân tức là từ khi hắn đi vào đã bị theo dõi từng hành động.

Biến thái!

Dương Tiễn cười to bảo:

- Được!

Tiếng cười đầy ngông cuồng, Dương Tiễn sớm khó chịu đám người trên Quan Thiên Giới.

Nhận được chỉ lệnh của Tần Quân, Dương Tiễn càng cuồng hơn, sức mạnh vung đao càng mãnh liệt. Trước tiên gã né phép thuật của Thập Thất Tinh Quan công kích, Thiên Nhãn bắn ra tia sáng kỳ lạ làm Thập Bát Tinh Quan ở gần đó bị đánh lùi, Dương Tiễn xoay người giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn.

Đối diện Dương Tiễn tràn đầy sát khí, Thập Bát Tinh Quan sợ đến suýt ướt quần.

Thập Bát Tinh Quan vội đẩy hai tay ra, pháp lực ngưng tụ thành đôi tay to màu đỏ như hai ngọn núi nhỏ che trước mặt.

Đinh!

Dương Tiễn một đao đập nát đôi tay to màu đỏ, như sao băng xẹt qua đỉnh đầu Thập Bát Tinh Quan, máu phun ra. Đầu của Thập Bát Tinh Quan bay lên, đầu mình hai nơi.

Dương Tiễn đáp xuống đất, quay đầu mở ra Thiên Nhãn, ánh sáng vàng bắn ra chiếu vào người Thập Bát Tinh Quan đốt thành tro, hồn phi phách tán, nguyên thần cũng không kịp chạy ra.

Thập Thất Tinh Quan, Thập Lục Tinh Quan đồng thanh căm hờn kêu lên:

- Thập Bát!

Hai người trừng Dương Tiễn như muốn ăn thịt người.

Thập Tứ Tinh Quan bị thương nặng nửa quỳ dưới đất, mặt đầy máu nhìn Thập Bát Tinh Quan chết, cả người trở nên ngơ ngẩn.

Thập Ngũ Tinh Quan ở bên cạnh gầm rống xông hướng Dương Tiễn. Thời gian như chậm lại, Thập Tứ Tinh Quan trợn to mắt, đồng tử thu nhỏ. Bây giờ gã chợt hiểu tại sao Đại Tinh Quan phái bọn họ đến.

Tất cả vì gài bẫy!

Năm vị Tinh Quan yếu nhất bị Dương Tiễn nhẹ nhàng giết như cắt cổ gà thật không hợp lý. Chắc chắn Đại Tinh Quan muốn giết người diệt khẩu vì Mệnh Vận Chi Luân.

Thập Tứ Tinh Quan thấy lòng thê lương nhưng không nói gì, gã tin Tinh Quan khác cũng rõ ràng đạo lý này, dù như vậy bọn họ chọn làm liều chỉ vì Mệnh Vận Chi Luân. Cái chết của năm Tinh Quan chỉ làm mấy Tinh Quan khác càng sợ, nhưng nỗi sợ không thể chiến thắng lòng tham.

Nghĩ vậy Thập Tứ Tinh Quan cắn răng đứng dậy, chuẩn bị vùng vẫy lần cuối. Gã biết không trốn thoát được, sẽ không có Tinh Quan ra tay cứu.

Mười tám Tinh Quan nhìn như mắc xích gắn liền nhưng không phải vậy, đều lén âm mưu ngầm hại nhau.

Phập!

Đao nhọn của Dương Tiễn đâm vào ngực Thập Lục Tinh Quan, pháp lực bừng lên, phế tích sau lưng Thập Lục Tinh Quan lại nổ tung, bụi bốc lên cao mấy trăm trượng. Dương Tiễn giang hai tay nghiền nát thân thể Thập Lục Tinh Quan, máu thịt tung tóe.

Vì phòng ngừa tai họa về sau, Dương Tiễn lại mở Thiên Nhãn ra chém tận giết tuyệt!

Tần Quân cảm thán:

- Đó là Phá Tà Thiên Nhãn sao? Thật bá đạo.

Con mắt thứ ba của Dương Tiễn có thể co rút, khi chiến đấu mở ra sẽ tăng áp lực cho đối thủ.

Những người khác biểu tình rung động nhìn chiến đấu đằng trước, sáu Thái Ất Tán Tiên cảnh đánh nhau khiến phạm vi mười dặm đầy sóng gió, bụi bay mù mịt. Nhìn như có vô số con giao long đang lăn lộn, các kiểu phép thuật đồ sộ liên tiếp xuất hiện. Dù bọn họ đến Địa Tiên cảnh cũng chỉ thấy lờ mờ, xem đã mắt chứ không hiểu huyền diệu trong đó.

Sau khi Dương Tiễn giết Thập Lục Tinh Quan chỉ còn lại Thập Thất, Thập Ngũ, Thập Tứ Tinh Quan.

Dương Tiễn nhân từ, vác đao xông hướng ba người, hai chân giẫm mạnh, đất bùn sụp xuống mấy thước, sóng khí như vòng khói tản ra. Dương Tiễn bay vọt lên trời như tên lửa.

Dương Tiễn bá khí quát to vang vọng mấy trăm dặm:

- Chết cho ta!

Thí sinh ở xa nghe tiếng quát thì bản năng nhìn hướng này.

Ba vị Tinh Quan nhìn Dương Tiễn giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn, mặt họ mặt xám như tro tàn, muốn trốn đã không kịp.

Từ góc độ của nhóm Tần Quân thì chưa được nửa giây Dương Tiễn đã như núi Thái lao xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, đất đai gần chỗ Dương Tiễn bị xới tung như có động đất. Gió to thổi nhóm Tần Quân lùi nhanh, bọn họ cách Dương Tiễn đã xa mười dặm nhưng vẫn phải lùi nữa, đủ biết nhát đao vừa rồi ẩn chứa lực lượng khủng bố cỡ nào.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Mười hai Tinh Quan còn sống biểu tình cực kỳ khó xem, nhìn nhát đao của Dương Tiễn làm bọn họ thầm hoảng.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Thực lực như vậy e rằng bắt kịp Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Nhìn như Hắc Điệp Tiên Tử tùy tiện nói nhưng thật ra là nhắc nhở, đơn giản là đừng phái Tinh Quan Thái Ất Tán Tiên cảnh đi chịu chết.

Trong Tinh Quan chỉ có Tinh Quan xếp năm hàng đầu là đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh, bao gồm Hắc Điệp Tiên Tử, vì nàng là Tam Tinh Quan.

Các Tinh Quan nghe vậy nhìn hướng Đại Tinh Quan, bọn họ cảm giác được năm vị Tinh Quan bị mất mạng, hiện tại bọn họ muốn xem gã nói sao.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói, ngữ điệu tràn đầy căm hờn:

- Thù này không đội trời chung! Tiếp theo ại đồng ý đi tru sát người này?

Mọi người trợn mắt, trong lòng lôi tổ tông Đại Tinh Quan ra chửi.

------oOo------

Chương 622: Mục tiêu yêu tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm vị Tinh Quan bị ngươi buộc đi chịu chết rồi, giờ còn muốn đẩy chúng ta ra? Đừng nằm mơ giữa ban ngày!

Diêu Hư luôn gai mắt Đại Tinh Quan càng châm chọc thẳng thừng:

- Theo ta thấy Đại Tinh Quan ra tay là ổn nhất, chúng ta đi nếu chết thì không có ý nghĩa, không đáng.

- Đúng đúng, Đại Tinh Quan ra tay đi!

- Phải rồi, Đại Tinh Quan mà ra tay thì kẻ địch gì chẳng gục ngã?

- Mấy ngàn năm không thấy Đại Tinh Quan ra tay.

Các Tinh Quan hùa nhau nâng Đại Tinh Quan lên, nếu gã làm được thì bọn họ sẽ nhằm vào Tần Quân, cướp đi Mệnh Vận Chi Luân, còn ngược lại thì họ sẽ báo cáo cho điện chủ.

Kẻ địch mà Đại Tinh Quan cũng không thắng được thì cả đám cùng nhau lên cũng vô ích, chẳng bằng báo cho điện chủ lập công. Còn về có bị điện chủ trách móc sao không bẩm báo sớm thì càng không đáng lo, đổ hết tội cho Đại Tinh Quan chết trận là được.

Người ngồi vào vị trí Tinh Quan đều không đơn giản, khôn ngoan thâm sâu khó tưởng tượng.

Đối mặt đám Tinh Quan khuyên bảo, Đại Tinh Quan hừ lạnh, khí thế siêu mạnh đột nhiên bùng nổ làm tập thể câm miệng.

Hắc Điệp Tiên Tử liếc Đại Tinh Quan, thầm nghĩ:

- Tên này trở nên càng mạnh.

Những người khác kinh sợ nhìn Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan biểu hiện ra khí thế mạnh hơn Dương Tiễn một bậc.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Cửu Tinh Quan, Thất Tinh Quan, Lục Tinh Quan, các ngươi liên hợp lại đi đi.

Ba Tinh Quan bị điểm danh rất tức giận, bọn họ không phải Tinh Quan xếp chót, tuy không bằng Đại Tinh Quan nhưng có quyền lên tiếng.

Thất Tinh Quan Diêu Hư dẫn đầu cãi lại:

- Chúng ta đi có thể sẽ chết, còn ngươi đi thì kẻ địch chết chắc, tại sao ngươi không đi?

Lục Tinh Quan cười lạnh hỏi:

- Hay ngươi muốn mượn đao giết người, diệt chúng ta trước?

Không khí trong Quan Thiên Thần Cung trở nên kỳ dị.

Đại điện yên tĩnh, không ai dám mở miệng hay thậm chí thở mạnh.

Hắc Điệp Tiên Tử đứng dậy, hừ lạnh:

- Hừ! Đấu tranh nội bộ!

Hắc Điệp Tiên Tử biến mất tại chỗ, không ai ngăn cản, vì thân phận của nàng đặc biệt, bọn họ không dám làm khó dễ. Đại Tinh Quan cũng không có ý muốn giết nàng, trong Thần Điện có một đống người theo đuổi Hắc Điệp Tiên Tử, bao gồm gã.

Tần Quân gật gù cười nói với Dương Tiễn sát khí còn chưa tan biến:

- Ưm, bây giờ đã chết sáu Tinh Quan, còn mười một người.

Nhìn Dương Tiễn thẳng tắp như tháp sắt, Tần Quân càng xem càng vừa lòng. Dương Tiễn không phải man tướng như Lý Nguyên Bá, Hồng Hài Nhi mà có dũng có mưu. Về mưu thì gã kém hơn Lý Tịnh một chút nhưng không quá nhiều.

Dương Tiễn kinh ngạc nhìn Tần Quân:

- Còn mười một người?

Dương Tiễn không phát hiện trên Quan Thiên Giới có tổng cộng bao nhiêu người theo dõi, tại sao Tần Quân biết?

Những người khác nghe xong rất sợ, vậy chẳng phải là có mười một kẻ địch Thái Ất Tán Tiên cảnh đang chờ bọn họ? Làm họ hãi hùng nhất là thân phận của những người này, chẳng lẽ liên quan đến thế lực sau lưng Quan Thiên Đại Hội?

Tần Quân chỉ cười, không giải thích, hắn ngẩng đầu bốn mươi lăm độ nhìn trời sao, hai tay chắp sau đít, ánh mắt sâu thẳm.

Tần Quân nói khẽ:

- Trẫm không giết người nhưng người muốn giết trẫm, thiên đạo luân hồi, trời có bỏ qua cho ai?

Không hiểu gì hết.

Đám thiên tài Nam Vực vẻ mặt tôn sùng nhìn Tần Quân, khoe mẽ cần có người xem, hắn rất hưởng thụ.

Khóe môi Dương Tiễn co giật.

Kim Thiền Tử lắc đầu cười nói:

- Không uổng là bệ hạ nhà ta, đen có thể nói thành trắng.

Bọn họ cho rằng Tinh Quan nhằm vào Tần Quân vì hắn phá hỏng quy tắc của Quan Thiên Đại Hội, nghe hắn nói câu đó thì tưởng hắn đang trả đũa.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Trên đời không có thật sự đúng sai, chỉ có tranh chấp ích lợi. Mặc kệ ai muốn ngăn cản trẫm hoặc giết trẫm thì trẫm sẽ không bỏ qua!

Tần Quân quét mắt đám thiên tài Nam Vực, làm bọn họ sợ hãi né tránh ánh mắt của hắn.

Ừ, phải vậy chứ, uy nghiêm của trẫm ngày càng tăng.

Tần Quân tự đắc thầm nghĩ, sau đó cười nói:

- Đi tiếp đi.

Tần Quân vốn định hỏi trữ vật giới của Tinh Quan, nhưng ngẫm lại đó là chiến lợi phẩm của Dương Tiễn thì hắn không hỏi nhiều. Hơn nữa Tần Quân trực giác Dương Tiễn cũng phá nát trữ vật giới của nhóm Tinh Quan rồi. Dương Tiễn vốn không thiếu gì, phong cách chiến đấu thì cuồng bạo như vậy.

Tần Quân chỉ nghĩ thoáng qua vậy thôi, xem chiến đấu vừa rồi là biết năm vị Tinh Quan không có pháp bảo gì mạnh, hoặc là không mang bảo bối theo bên người hoặc bọn họ rất nghèo.

Trong Quan Thiên Thần Cung vẫn đang tranh chấp. Cửu, Thất, Lục Tinh Quan chết sống không chịu đi đấu với Dương Tiễn. Đại Tinh Quan không thể dùng bạo lực đuổi họ.

Sự việc liên quan Mệnh Vận Chi Luân, Đại Tinh Quan không dám báo lên trên, vì thế trong Quan Thiên Thần Cung cãi cọ không ngớt.

Thời gian qua nhanh.

Tần Quân tiếp tục khiêu chiến thí sinh khắp nơi, làm danh khí của hắn tăng nhanh. điểm danh khí cũng vậy, vì ngày càng nhiều người Nam Vực sinh ra cảm xúc với Tần Quân, điểm danh khí sắp vượt qua ngưỡng một ngàn năm trăm, đủ biết danh tiếng của hắn rất lớn trong vương quốc.

Tăng vọt như vậy là vì Cửu Linh Nguyên Thánh dưới tay Tần Thánh Đế đã đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn.

Bình Thiên Yêu Tôn từng như ác mộng của nhân tộc Nam Vực thế mà liên tục bị đánh bại dưới tay thuộc hạ của Tần Thánh Đế, gây chấn động rất lớn, uy danh của Tần Thánh Đế tăng vùn vụt.

Thiên Đình Đại Tần bắt đầu đặt ra kế hoạch chinh phạt yêu tộc Nam Vực.

Yêu tộc chiếm lãnh địa lớn không thua gì nhân tộc, nay Bình Thiên Yêu Tôn không còn cấu thành uy hiếp, Thiên Đình Đại Tần thèm muốn tài nguyên hoàn cảnh của yêu tộc.

Tất cả là kế hoạch Tần Quân đã đặt ra từ trước, khi chưa tham gia Quan Thiên Đại Hội hắn đã dự đoán Bình Thiên Yêu Tôn sẽ đến tấn công, nếu một lần nữa đánh bại Bình Thiên Yêu Tôn thì một hơi xông vào hoàn cảnh của yêu tộc luôn.

Cùng với kế hoạch khai chiến của Thiên Đình Đại Tần diễn ra, người đời sôi nổi bàn tán.

- Tần Thánh Đế đúng là thiên cổ nhất đế.

- Đâu chỉ là thiên cổ nhất đế, nếu đánh chiếm được yêu tộc Nam Vực thì hắn tuyệt đối có thể để lại tên trong sách sử!

- Chậc chậc, nghe nói Tần Thánh Đế là Tần Đế hạng nhất Chính Đạo Nhân bảng, không biết có đúng không. Từ lúc Tần Thánh Đế đột ngột xuất hiện thì Tần Đế bị loại khỏi Chính Đạo Nhân bảng.

- Rất có thể, Tần Đế dựa vào thuộc hạ, Tần Thánh Đế cũng vậy, ít nhất chưa từng nghe chiến tích của Tần Thánh Đế.

Ngày càng nhiều người ủng hộ giả thiết Tần Đế là Tần Thánh Đế, đa số

người không ngốc, người của Tần Đế xuất hiện dưới tay Tần Thánh Đế là sự thật rõ rành rành. Nhưng một số người không tin được, cũng đúng, tốc độ địa vị lên cao của Tần Quân quá mau.

------oOo------

Chương 623: Kim Cương Bất Hoại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng là Tần Đế hay Tần Thánh Đế thì đều là Tần Quân, không cản trở điểm danh khí của hắn tăng trưởng.

Chớp mắt ba ngày qua nhanh, dưới Thánh Đế phong, trước Quan Thiên Đài, Khí Vận Trụ của Tần Quân đã đột phá bốn trăm thước, ngạo thị Khí Vận Trụ khác. Xếp hạng hai vẫn là Kim Vô Hối, chín mươi thước.

Đã hai ngày không có thiên tài Nam Vực nào chết, giữ số lượng ổn định bốn mươi bảy người.

Dấu hiệu này khiến người nhìn không thấu, dân cờ bạc cá cược trong mấy sòng bạc thì rất vui vẻ.

Đát Kỷ rầu lo nhìn Khí Vận Trụ của Tần Quân, thì thào:

- Khi nào Quan Thiên Đại Hội mới kết thúc đây.

Tần Quân đang rất nổi tiếng nhưng nàng sợ ngày nào đó thấy Khí Vận Trụ của hắn tan biến.

Hằng Nga nhẹ giọng nói:

- Lo lắng cũng vô dụng. Yên tâm, chắc chắn hắn có nắm chắc.

Tần Quân quyết tham gia Quan Thiên Đại Hội thì chắc có gì ỷ lại. Người quen thuộc biết tính tình của Tần Quân, hắn không làm chuyện gì không nắm chắc, luôn sẽ lật ngửa bài tẩy vào phút then chốt làm người bên cạnh bị rung động, khiến kẻ thù tuyệt vọng.

Đát Kỷ gật đầu, nàng hiểu đạo lý này, nhưng yêu một người sẽ bị giảm lý trí, khó tránh khỏi có điều lo lắng.

***

Trên đỉnh núi, đám người Tần Quân đang ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Không phải vì bị thiếu thể lực mà do chiến đấu liên tục bọn họ cần phục hồi pháp lực.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử đứng trông chừng bên vách đá.

Dương Tiễn lẩm bẩm:

- Sao đám Tinh Quan còn chưa đến?

Kim Thiền Tử câm nín. Đại ca, ngươi mạnh như vậy thì ai dám đến? Ước gì Quan Thiên Đại Hội mau kết thúc, ngươi nhanh chóng cút đi.

Một đám hòa thượng từ xa bay đến, người dẫn đầu là đối thủ đầu tiên của Tần Quân lúc mới vào Quan Thiên Đại Hội, Huyền Thanh. Chiêu Như Lai Phật Chưởng của Huyền Thanh để lại ấn tượng sâu sắc cho Tần Quân.

Một hòa thượng reo lên như thấy con mồi:

- Đại sư huynh, bên kia có người!

Huyền Thanh gật đầu, dẫn đội hùng hổ bay đến gần đám người Tần Quân.

Rất nhanh Huyền Thanh thấy bóng dáng Tần Quân.

Huyền Thanh trầm giọng quát như sấm nổ:

- Là ngươi!?

Nhóm Tần Quân giật mình mở mắt ra nhìn.

Tần Quân thấy Huyền Thanh thì vui vẻ cười cợt:

- Ô, đây chẳng phải là thiên tài đệ nhất Phật Môn Tây Vực sao?

Bị châm chọc khiến Huyền Thanh biểu tình cực kỳ khó xem, gã bay nhanh đến gần Tần Quân, đằng đằng sát khí không có chút gì khí chất của người xuất gia từ bi.

Tần Quân đứng dậy cười nói:

- Để trẫm đến!

Dương Tiễn đang định ra tay bỗng ngừng lại.

Đùa, Huyền Thanh là cái thứ gì, Tần Quân hoàn toàn có thể tự dựa vào sức mình. Hôm nay hắn sẽ dạy cho Huyền Thanh biết cách làm người.

Thiên tài số một dưới Như Lai Phật Môn thì sao? Nhị đệ tử của Như Lai làm thuộc hạ dưới tay hắn đây.

Huyền Thanh đánh một đấm, Phật quang màu vàng bừng lên, trông gã chói sáng như mặt trời, làm Tần Quân híp mắt lại.

Kim Thiền Tử cau mày lẩm bẩm:

- Đây là . . .

Kim Thiền Tử ở bên cạnh Như Lai Phật Tổ một thời gian dài, nhìn thấu lai lịch Phật pháp của Huyền Thanh ngay.

Huyền Thanh cách Tần Quân càng lúc càng gần.

- Grào!

Tiếng rồng ngâm vang lên, long khí ngưng tụ lại, rồng vàng bốn móng gầm rống lao ra giương nanh múa vuốt xông hướng Huyền Thanh.

Dù không mở mắt Tần Quân cũng có thể tỏa định Huyền Thanh.

Long khí bay rất nhanh đụng thẳng vào Huyền Thanh đánh bay gã. Huyền Thanh giơ hai tay ôm rồng vàng bốn móng muốn mạnh mẽ ghì nó xuống, ai ngờ rồng vàng bốn móng nóng bỏng làm hai tay gã suýt da tróc thịt bong.

Huyền Thanh hoảng hốt thầm nghĩ:

- Sao lại như vậy? Tại sao . . . Hắn biến mạnh như thế?

Huyền Thanh đâu đoán được Tần Quân đã qua khí vận tôi thể.

Thí sinh không dễ lấy được pháp bảo khí vận như giao long năm đầu, không khoa trương khi nói rất ít người tham gia Quan Thiên Đại Hội được khí vận tôi thể, nhưng cũng không thiếu người may mắn nghịch thiên.

Tần Quân không quan tâm Huyền Thanh bị giật mình, tay phải khống chế long khí trêu đùa gã.

Nhìn Huyền Thanh bị long khí đánh không kịp trở tay, Tần Quân cười nói với Kim Thiền Tử:

- Hắn đến Tây Vực, Tây Vực hiện tại bị Như Lai xưng bá.

Một câu làm người Kim Thiền Tử rung lên, biểu tình phức tạp. Tần Quân luôn quan sát nét mặt của Kim Thiền Tử, sớm muộn gì gã sẽ biết tin tức này, để quả bom không ổn định trong tương lai chẳng bằng thăm dò trước.

Huyền Thanh tức giận quát:

- Ngươi dám trực tiếp kêu tên của Phật ta!?

Mười mấy hòa thượng đi theo gã cũng ra tay, Phật quang chiếu sáng khắp trời. Đám thiên tài Nam Vực sợ hãi vội lấy pháp khí ra, căng thẳng nhìn bọn họ.

Tần Quân giơ tay trái lên ra hiệu bình tĩnh. Thứ hạng Tây Vực trong Quan Thiên Đại Hội đã vọt lên hạng mười hai, Tần Quân biết điều đó, bây giờ hắn muốn thử cực hạn của mình.

Tần Quân rút Thất Tinh Kiếm ra, nhảy lên, người xoay tròn như vòi rồng lao vào Huyền Thanh và đám hòa thượng. Thất Tinh Kiếm xé rách không khí, kiếm quang lấp lóe rơi vào đám thiên tài Tây Vực, máu phun tung tóe.

Huyền Thanh tức điên:

- Ngươi dám!

Sư huynh đệ đi cùng gã đều mạnh vượt sức tưởng tượng, nếu không đã chẳng đi theo Huyền Thanh, loạn chiến khiến Tần Quân chiếm lợi.

Huyền Thanh quát to:

- Các người tránh ra hết đi!

Huyền Thanh chậm rãi giơ tay phải lên, Phật quang chói lòa ngàn trượng, pháp lực dâng lên thổi cà sa bay phần phật.

Đám hòa thượng nghe lời né tránh, biểu tình hãi hùng.

Tần Quân nhướng mày, nháy mắt đoán ra Huyền Thanh định sử dụng chiêu gì. Nhưng Tần Quân không né không lùi, ngược lại chiến ý dạt dào.

Tần Quân muốn xem thử là Như Lai Phật Chưởng lợi hại hay thần thông Trảm Thiên của hắn mạnh hơn.

Huyền Thanh quát to:

- Chết cho ta!

Bàn tay phải ẩn chứa pháp lực khủng bố bỗng vỗ ra, trong phút chốc ánh sáng vàng bừng lên, một bàn tay vàng rực ngưng tụ lại. Bàn tay cao năm trăm trượng vĩ ngạn như núi Thái, đám thiên tài Ám Lãng, Triệu Vân, Kỳ Tà há hốc mồm nhìn.

Trước Như Lai Phật Chưởng làm bọn họ không dấy lên chiến ý nổi, như con kiến nhìn núi.

Một chưởng này mạnh hơn lúc đầu Tần Quân thấy, tức là Huyền Thanh cũng được cơ duyên của mình, sức chiến đấu tăng vọt.

Đối diện Như Lai Phật Chưởng, Tần Quân vung kiếm chém ra thần thông Trảm Thiên, không thấy hình dáng nó đâu.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, bàn tay to màu vàng như núi cao chợt nổ tung, pháp lực dấy lên sóng gió thổi quét bốn phương tám hướng.

Kim Thiền Tử trầm giọng quát:

- Trốn mau!

Đám thiên tài Nam Vực giật mình nhảy vọt lên, mới nhảy lên thì ngọn núi dưới chân đã bị sóng pháp lực nghiền nát. Lấy địa điểm vụ nổ làm trung tâm sóng gió pháp lực nghiền nền đất, đá vụn bay đầy, cây cối bị bứng gốc. Hình ảnh rung động lòng người, như vụ nổ hạch.

------oOo------

Chương 624: Càng xấu càng tốt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân híp mắt, trong cuồng phong hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo điên cuồng khiến hắn càng tà mị, biểu tình kiên nghị tôn thêm nét lạnh lùng tựa vị thần.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Chưởng pháp thật bá đạo!

Ngẫm lại Như Lai Phật Tổ lật tay ấn làm Tôn Ngộ Không từ chín tầng trời rớt xuống trần gian, không thể động đậy. Tần Quân không biết nó có giống chưởng pháp này không nhưng rất giống nhau, đều cực kỳ bá đạo.

Lòng Huyền Thanh kinh hoàng còn hơn Tần Quân, trong giới trẻ gã dựa vào Như Lai Phật Chưởng hoành hành bốn phía, chưa từng gặp ai trong đám người trẻ tuổi có thể cứng rắn đỡ được. Tần Quân là người đầu tiên.

Huyền Thanh chưa đánh với Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân, trong Tây Vực gã là thiên tài số một.

Tần Quân lắc người lao vào ánh sáng chói lòa, cuồng phong còn đang rít

cao. Tần Quân đến trước mặt Huyền Thanh đâm ra nhát kiếm chém vào bả vai Huyền Thanh, hỏa hoa bắn ra.

Tần Quân ngạc nhiên khẽ kêu:

- Ủa?

Người Huyền Thanh có màu vàng như kim Phật.

Thân thể Kim Cương Bất Hoại!

Mặt Huyền Thanh lộ nét tức giận vỗ chưởng vào Tần Quân, hắn nhanh chóng vận chuyển Bất Diệt Thánh Thể đệ tam trọng Kim Cương Bất Hoại, ngoài người hắn cũng nhiễm màu vàng.

Keng!

Như hai thỏi vàng đập vào nhau phát ra tiếng trầm đục, Huyền Thanh xoe tròn mắt.

Tần Quân không biết Kim Cương Bất Hoại của Phật Môn và Bất Diệt Thánh Thể có giống nhau hay không, nhưng bị Huyền Thanh vỗ chưởng làm hắn rất đau.

Bất Diệt Thánh Thể là pháp luyện thể thượng cổ do Tiểu Ly dạy cho hắn, có lẽ được dạy rộng rãi trong long tộc, so về nội tình của Như Lai Phật Môn thì kém hơn chút.

Trong lúc suy nghĩ lung tung Tần Quân bắt đầu vận chuyển Trận Đạo Bí Tự.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến Nghịch Tri Vị Lai và Trận Đạo Bí Tự cộng lại thì khỏi đánh nữa.

Không chỉ tiên tri động tác giây sau của kẻ địch còn có thể nhìn ngó suy nghĩ trong lòng, miễn cách biệt thực lực không lớn thì rất khó thua.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Tần Quân và Huyền Thanh như người bằng vàng đánh túi bụi trên trời.

Tần Quân cầm Thất Tinh Kiếm cực kỳ sắc bén, rất nhanh cắt rách da vàng của Huyền Thanh, máu ứa ra. Thân thể Kim Cương Bất Hoại của Huyền Thanh mạnh hơn Tần Quân một phần, lực lượng chỉ có hơn chứ không kém, bị gã vỗ trúng không dễ chịu gì, khóe môi hắn chảy máu.

Vì tôi luyện kinh nghiệm chiến đấu nên Tần Quân không sử dụng Tam Muội Chân Hỏa, pháp ngoại phân thân, ba mươi lăm loại thần thông Thiên Cương khác. Vì nếu dùng thần thông khác sẽ cho Huyền Thanh về chầu trời ngay.

Dương Tiễn cười khẽ:

- Bệ hạ biết nhiều thứ thật.

Kim Thiền Tử đứng bên cạnh gật đầu, nhưng chân mày luôn nhíu chặt.

Những người khác chìm trong rung động, phong cách chiến đấu của Huyền Thanh và Tần Quân quá cương cường, dễ kích thích máu nóng trong nam nhân.

Bùm!

Tần Quân chịu một chưởng của Huyền Thanh, hắn xoa ngực cười mắng:

- Hòa thượng nhà ngươi sức mạnh thật.

Huyền Thanh ngạo mạn hừ lạnh một tiếng, biểu tình dường như ăn Tần Quân gắt gao. Mặc dù Thất Tinh Kiếm sắc bén nhưng thân thể Kim Cương Bất Hoại của gã có năng lực tự lành rất mạnh, Huyền Thanh còn khỏe như vâm.

Tần Quân bỗng bứt một cọng tóc thổi nhẹ.

Tần Quân thổi cọng tóc của mình chớp mắt biến ra một người khác cũng cầm Thất Tinh Kiếm.

Pháp ngoại phân thân của Tôn Ngộ Không biến thái nhất là có thể nhân bản pháp bảo, tạm thời Tần Quân không biết bản sao có thể phát huy hết công hiệu không, vì hắn còn đang lần mò cách vận dụng pháp ngoại phân thân.

Thấy lại có thêm một Tần Quân làm Huyền Thanh nhíu chặt mày.

Thiên tài Tây Vực, Nam Vực đứng ở phía xa trợn mắt há hốc mồm, đây là phép thuật gì vậy? Chẳng lẽ đơn giản là thủ thuật che mắt?

Hai Tần Quân cùng cười hỏi, giọng hòa cùng một chỗ nghe hơi kỳ dị:

- Phật Môn Tây Vực luôn cho rằng trừ ma vệ đạo là nhiệm vụ của mình đúng không?

Huyền Thanh không hiểu tại sao Tần Quân hỏi như vậy, trầm giọng nói:

- Kẻ làm ma khó giữ bản tâm, thường làm chuyện độc ác hại người. Vì thiên hạ thương sinh phải diệt trừ.

Tần Quân cười to bảo:

- Hay cho câu vì thiên hạ thương sinh!

Tần Quân cùng pháp ngoại phân thân lao hướng Huyền Thanh, cùng cầm Thất Tinh Kiếm, tốc độ siêu nhanh mũi kiếm rạch không trung, kiếm quang hoa mắt. Huyền Thanh giật bắn người vội né sang bên.

Tâm tình Tần Quân rất khó chịu, vì Tang Lương cho rằng hắn bị tà ma đoạt xá, nguyên Phật Môn thù hắn, lần trước còn phái bốn cường giả Kim Tiên cảnh vây giết hắn. Khi đó Tần Quân không có cường giả Thái Ất cảnh, có thể nói là dồn hắn vào chỗ chết.

Tang Lương đã xếp Tần Quân vào danh sách phải giết, Như Lai thì chưa biết thái độ thế nào. Theo như Tần Quân hiểu biết Phật Môn Tây Vực thì Kim Tiên cảnh không đáng gì trong Phật Môn Tây Vực. Với địa vị, thực lực của Như Lai chắc không biết việc này.

Hai Tần Quân cùng tấn công làm Huyền Thanh không kịp trở tay. Nếu được thì Tần Quân rất muốn dùng số người gấp mấy chục lần nghiền áp Huyền Thanh, nhưng hắn không muốn lộ ra quá nhiều.

- Grào!

Long khí bay ra, Huyền Thanh càng thảm, tương đương với một chọi ba, còn đụng phải biến thái như Tần Quân.

Trong phút chốc Huyền Thanh bị vây công chịu trận, chỉ có thể dựa vào cơ thể Kim Cương Bất Hoại cứng rắn đỡ. Rất nhanh Huyền Thanh bị đánh hộc máu, ba người lao nhanh xuống mặt đất.

Đùng!

Tần Quân chém một nhát kiếm gồng hết sức vào bả vai Huyền Thanh, máu phun ra, gã đau đớn nghiến răng, cơ bắp phồng to nổi gân xanh. Huyền Thanh tức giận trừng Tần Quân, nhưng cơ thể không kiểm soát được rơi xuống dưới, mất cân bằng.

Không cam lòng!

Huyền Thanh tràn đầy không cam lòng, Như Lai Phật Chưởng mà gã tự hào bị Tần Quân một kiếm phá bỏ, thân thể Kim Cương Bất Hoại giữ mạng thì không có chút sức chống cự. Niềm kiêu hãnh của Huyền Thanh tan nát.

Huyền Thanh chợt nhớ Phật Tổ từng nói ngoài người có người, gã tin điều đó nhưng không tin trong giới trẻ có người như vậy.

Đến Quan Thiên Giới, Huyền Thanh mãi không có cơ hội gặp Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân, cộng thêm trăm trận trăm thắng khiến gã tràn trề lòng tự tin đến gần như tự phụ.

Đáng tiếc cuối cùng Huyền Thanh thua dưới chân Tần Quân.

Hai Tần Quân cuồng cười nói:

- Ngươi còn kém xa lắm!

Hai Tần Quân cùng vung kiếm chém, Huyền Thanh cảm giác lực lượng không thể ngăn cản từ trên trời giáng xuống.

Ầm!

Huyền Thanh như đạn pháo đập xuống phế tích, bụi mù lên cao trăm

trượng, đất rung bần bật.

Khoảnh khắc vừa rồi Tần Quân sử dụng thần thông Trảm Thiên, tuy chỉ có một phần năm lực lượng vẫn đủ cho Huyền Thanh ăn hành.

Đám thiên tài Tây Vực ở phía xa há hốc mồm nhìn, ngây người nửa ngày.

Huyền Thanh gần như vô địch trong lòng họ đã thua? Còn bị một tiểu tốt vô danh bọn họ không quen đánh gục?

------oOo------

Chương 625: Càng xấu càng tốt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhanh chóng thu về pháp ngoại phân thân, bởi vì hắn phát hiện hơi thở của Huyền Thanh yếu ớt hấp hối.

Kim Thiền Tử bay đến, tay phải vung lên, cát bụi tan biến. Huyền Thanh nằm hấp hối trong hố, cố mở mắt ra nhìn Tần Quân ở trên trời, trong mắt tràn đầy không cam lòng.

Tần Quân nhướng mày mỉm cười hỏi:

- Như thế nào? Ngươi muốn cứu hắn?

Nụ cười của Tần Quân lạnh băng khiến người nhìn thầm sợ hãi.

Dường như Dương Tiễn nhận ra điều gì, nheo mắt nhìn Kim Thiền Tử chằm chằm, sát ý thoáng qua làm Kim Thiền Tử cười khổ.

Kim Thiền Tử cười nói:

- Ta làm sao dám cứu hắn, nhưng nghe bệ hạ mới rồi nói chuyện dường như có mâu thuẫn với Phật Môn Tây Vực?

Kim Thiền Tử rất cảm kích Như Lai, kính sợ Phật Môn, nhưng gã không ngu trung. Kim Thiền Tử có tín ngưỡng của mình, ước mong thiên hạ

thương sinh thái bình. Đi theo Tần Quân nhiều ngày, Kim Thiền Tử thấy hắn nhẹ tay với các thí sinh, những người bị hắn giết đều là vì giở chiêu trò hoặc tuyên bố không chết không ngừng. Kim Thiền Tử đứng ở góc độ của Tần Quân có thể thấu hiểu hắn, nay gã không phải người của Như Lai Phật Môn mà là thuộc hạ dưới tay Tần Quân, gã đã sớm định vị mình.

Trong vô hình Kim Thiền Tử tin tưởng Tần Quân có thể cứu nhiều người hơn, gã có thể theo đuổi thế giới hòa bình mơ hồ xa tầm với.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Sau đó thì sao?

Quỷ mới tin ngươi.

Kim Thiền Tử gãi đầu cười nói:

- Sao không ép hỏi nội tình của Phật Môn Tây Vực? Biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Tần Quân ngẫm lại thấy có lý, hắn hiểu biết Phật Môn Tây Vực gần bằng không.

Tần Quân cười nói với Dương Tiễn:

- Phong pháp lực của hắn lại giùm trẫm.

Dương Tiễn gật đầu, lắc người đến gần Huyền Thanh.

Tần Quân cười cười nhìn Kim Thiền Tử, vẻ mặt của gã càng bất đắc dĩ, gã biết mình bị hắn nghi kỵ. Hết cách, đổi lại gã làm Tần Quân cũng sẽ như vậy. Kim Thiền Tử không lo lắng, gã tin Tần Quân không phải loại người lạm sát vô tội, sẽ không vì chút nghi ngờ mà bài xích gã. Huống chi ở trong Quan Thiên Giới Tần Quân còn cần sức mạnh của Kim Thiền Tử.

Tần Quân tìm đến thiên tài Tây Vực khác, lần lượt đánh bại bọn họ vì nhiệm vụ xưng vua Quan Thiên.

Chớp mắt nửa ngày qua nhanh.

Tần Quân nhìn Huyền Thanh nửa quỳ dưới đất, mặt lạnh lùng hỏi:

- Ngươi thật sự không nói?

Tần Quân thầm bực bội, ép hỏi Huyền Thanh nửa ngày nhưng gã không khai cái gì. Thiên tài Tây Vực khác một nửa chạy trốn, một nửa bị Tần Quân giết, người chết toàn là loại xương cứng không khuất phục.

Mặt Huyền Thanh đẫm máu hừ lạnh, không chịu nhả ra:

- Hừ!

Tần Quân đảo tròng mắt, cười sai khiến Kim Thiền Tử đứng cạnh mình:

- Đi bắt con man thú cái, càng xấu càng tốt.

Kim Thiền Tử nghi hoặc nhìn Tần Quân:

- Man thú cái?

Những người khác cũng khó hiểu.

Tại sao phải càng xấu càng tốt?

Tần Quân cười bí hiểm, nên tung tuyệt chiêu.

Trước kia Tần Quân rút trúng Lục Tà Mãng Long Độc nang, mãi không có cơ hội sử dụng, giờ có thể dùng. Thứ đó khiến người đánh mất lý trí rơi vào dục vọng không thể thoát ra.

Làm chính nhân quân tử Tần Quân sẽ không dùng nó với nữ nhân, còn nam nhân thì . . .

Cho hòa thượng Huyền Thanh nghiêm nghị cùng một con man thú . . .

Không được rồi, hình ảnh quá đẹp không thể tưởng tượng nữa.

Tần Quân không chịu giải thích, Kim Thiền Tử đành gật đầu rời đi:

- Được!

Kim Thiền Tử đang suy xét có nên bắt con man thú nhỏ yếu không, gã không biết rằng làm vậy ngược lại hại Huyền Thanh. Nếu bắt man thú mạnh không chừng cho Huyền Thanh kết thúc sớm.

Rất nhanh Kim Thiền Tử khiêng con heo rừng siêu khổng lồ trở về. Con heo mọc lông đen như kim thép, hai răng nanh gấp khúc sắc bén. Miệng nó sùi bọt mép, mắt trợn trắng hiển nhiên đã xỉu.

- Cái này . . .

Tần Quân trợn mắt há hốc mồm, muốn đùa chết Huyền Thanh sao?

Huyền Thanh nửa quỳ dưới đất hừ lạnh nói:

- Hừ! Muốn giết muốn chém tùy tiện, tìm một con man thú đến cũng vô dụng!

Tần Quân câm nín. Đại huynh đệ, ngươi xác định ngươi có thể chịu đựng được sao?

Rầm!

Kim Thiền Tử ném heo rừng xuống đất làm bụi bốc lên cao mấy trượng, đủ biết heo rừng nặng khủng khiếp.

Tần Quân quay đầu nhìn ngọn núi cách không xa, cười nói với Dương Tiễn:

- Ngươi có thể đào một hang núi sau đó giam cầm nguyên ngọn núi, khiến hắn và heo rừng không thể trốn ra?

Dương Tiễn ôm thắc mắc gật đầu, đi hướng ngọn núi gần đó. Những người khác hoang mang nhìn Tần Quân, rốt cuộc hắn muốn làm cái gì?

Tần Quân nhìn Kim Thiền Tử, cười nói:

- Ngươi đúng là thần trợ công, chuyên hố đồng đội.

Kim Thiền Tử không hiểu ra sao. Ta hố ai?

Khuôn mặt Huyền Thanh ngạo nghễ như anh hùng can đảm, hừ mũi:

- Muốn nhốt ta cùng con heo rừng hành hạ ta? Ta nói cho ngươi biết, dù có lăng trì ta thì ta sẽ không làm trái ý chí của Phật Tổ!

Huyền Thanh hào hùng như chiến sĩ chính nghĩa sắp chịu chết, Tần Quân thì là nhân vật phản diện.

Ê này! Là các ngươi chủ động chọc vào trẫm, giả bộ bị uất ức làm chi!

Tần Quân cười tà móc một bình bạch ngọc ra, chất độc Lục Tà Mãng Long đủ cho hắn dùng nhiều lần, có thể khiến cường giả Chân Tiên không chịu nổi. Sau này hận ai thấu xương có thể cho người đó cực lạc rồi chết.

Huyền Thanh nhìn bình bạch ngọc trong tay Tần Quân, mặt càng khinh thường. Gã sợ độc sao? Gã đã lạy ba cái tuyên thề trước mặt Phật Tổ, bỏ qua thân thể, chỉ có lòng Phật.

Rất nhanh giọng Dương Tiễn vọng lại:

- Được rồi!

- He he.

Tần Quân một tay xách Huyền Thanh đến ngọn núi, Kim Thiền Tử kéo heo rừng theo sát.

Thiên tài Nam Vực theo sau, bọn họ tò mò Tần Quân định làm gì.

Hình ảnh tiếp theo khiến bọn họ cả đời khó quên, từ tận đáy lòng sợ Tần Quân.

Tần Quân đến trước hang núi kêu Kim Thiền Tử ném heo rừng vào trong, hắn bóp miệng Huyền Thanh nhỏ một giọt chất độc Lục Tà Mãng Long vào.

Huyền Thanh giận dữ cười nói:

- Hừ! Ngươi muốn dựa vào thuốc độc hành hạ ta? Làm vậy chỉ càng khiến

ta kiên cường, lòng Phật càng vững vàng. Chờ khi ta thành Phật sẽ cho ngươi xuống A Tì Địa Ngục!

Ngươi thành Phật? Sau khi xong việc ngươi sẽ không muốn thành Phật!

Tần Quân cười lạnh, những người khác tò mò chất độc xanh lè đó là gì.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử cau mày, bọn họ dùng thần thức quét qua nhìn thấu độc tính trong chất độc, sao cảm giác . . .

Tần Quân mặc kệ bọn họ biểu tình quái dị, hắn xách Huyền Thanh biểu tình kỳ lạ đi vào hang núi, ném người xuống.

Tần Quân hào hùng nói:

- Phong núi!

Khóe môi Dương Tiễn co giật do dự hỏi:

- Lông của con heo rừng đó rất sắc bén, làm vậy có được không?

Dương Tiễn lo Huyền Thanh hưng phấn quá bị đâm thủng lỗ chỗ.

------oOo------

Chương 626: Đại chiến khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay:

- Người ta có thân thể Kim Cương Bất Hoại, cực kỳ hung mãnh.

Kim Thiền Tử mấp máy môi cuối cùng xoa trán thở dài.

Sớm biết như vậy gã không dám mở miệng xin cho Huyền Thanh, dù Huyền Thanh có lòng Phật cứng đến đâu thì sau ngày hôm nay sẽ suy sụp.

Kim Thiền Tử thầm cảm thán:

- Ài, tiếc một hạt mầm tốt.

Kim Thiền Tử nhìn ra Huyền Thanh có thiên tư xuất sắc, dù không bằng Tần Quân cũng là ngàn năm hiếm gặp. Vì Tần Quân là yêu nghiệt vạn năm khó gặp, hắn không có tính tự phụ của thiên tài tuyệt thế, còn không có lằn ranh giới hạn, chuyện gì cũng dám làm.

Thời gian chậm rãi trôi.

Trong hang núi, Huyền Thanh đang phải chịu hành hạ không phải con người chịu được. Huyền Thanh ngồi khoanh chân dưới đất, da toàn thân nóng bỏng bốc khói, hai tay siết chặt cà sa, nghiến răng nghiến lợi, cơ bắp căng cứng, nổi gân xanh như ma thú sắp phát cuồng.

Heo rừng đang hôn mê cũng không kiềm được run run.

Huyền Thanh rít qua kẽ răng:

- Đáng ghét! Dám hạ độc đó cho ta!

Huyền Thanh gằn từng chữ tràn đầy sát ý, gã nhìn con heo rừng cái trong góc không kiềm được lòng nóng hừng hực, càng lúc càng càng cháy bỏng khiến gã sắp cuồng điên.

Không thể phá giới!

Quyết không thể!

Huyền Thanh bản năng giơ lên tay phải định tự sát, nhưng không xuống tay được. Tưởng tượng Tần Quân ở bên ngoài cười nhạo là Huyền Thanh căm hờn điên cuồng, gã không thể bỏ qua cho hắn!

Tuyệt đối không!

Nghĩ vậy Huyền Thanh bắt đầu vận công, hy vọng khắc chế tà độc trong người. Nhưng càng áp chế nó càng mãnh liệt.

Đặc biệt heo rừng đưa mông đối diện Huyền Thanh, con người khi đánh mất lý trí thì chuyện gì cũng làm được.

Một nén nhang qua nhanh.

Tần Quân chờ mất kiên nhẫn, lẩm bẩm:

- Chắc không phải đã tự sát đi?

Ám Lãng tò mò hỏi:

- Bệ hạ đã hạ độc gì cho hắn?

Những người khác dào dạt hứng thú nhìn Tần Quân, bọn họ muốn hỏi lâu rồi, trong lòng như bị mèo quào.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Phật nói không thể nói.

Trong lòng Tần Quân cũng rất sốt ruột, hắn tưởng tượng nhiều cảnh nhưng vở kịch mãi chưa bắt đầu, khiến người rất buồn bực.

Không lẽ Huyền Thanh bị bất lực?

Chợt một tiếng gào thét vô cùng thê thảm vọng ra từ hang núi:

- A!!!

Còn có tiếng heo rừng rống, nguyên ngọn núi rung bần bật. Tần Quân trợn mắt há hốc mồm.

Ôi chao, sao bỗng kịch liệt thế?

Tần Quân nuốt nước miếng. Những người khác nhìn nhau, rất muốn biết Huyền Thanh và heo rừng ở trong hang xảy ra chuyện gì.

Kim Thiền Tử vội ngồi xuống lẩm bẩm niệm kinh, không dám suy nghĩ nhiều.

Dương Tiễn cười bất đắc dĩ:

- Chiêu này đúng là ác, nhưng thú vị.

Dương Tiễn cười hơi tà ác.

Đám người tò mò vươn thần thức quét hang núi, sau đó giật nảy mình rồi lặng im.

Nữ nhân nếu nhìn thấy sẽ khóc, có lẽ đây là thảm kịch trần gian nam nhìn thấy sẽ im lặng, nữ nhìn thấy sẽ khóc ròng.

Tiếng gầm gừ của Huyền Thanh không ngớt, dường như hơi đau đớn. Tần Quân rất đồng tình gã, lông của con heo rừng đó như kim thép, đâm vào người chắc rất đau.

Tần Quân khẽ thở dài:

- Ài, nếu ngươi sớm khai ra thì đã không chịu hành hạ như vậy.

Vẻ mặt Tần Quân tràn đầy thương hại và bất đắc dĩ, như lo cho chuyện đời muôn màu, rầu lo thay cho thiên hạ.

Khóe môi Kim Thiền Tử co giật, đổi lại Đường Tăng sau khi đầu thai chắc chắn không nhịn được trở mặt với Tần Quân ngay.

Tiếng rống đau đớn của heo rừng, tiếng gầm như dã thú của Huyền Thanh phủ lớp kinh dị lên thiên địa, thời gian trôi nhanh.

Chất độc của Lục Tà Mãng Lòng và cơ thể Huyền Thanh cứng rắn khiến trận đại chiến kéo dài không ngừng.

Tần Quân thường vươn thần thức ra rình, sau đó mắng:

- Súc sinh!

Câu này không phải mắng heo rừng.

Thời gian không chỉ chậm với nhóm Tần Quân, cũng là giày vò Huyền Thanh trong hang núi.

Nghe tiếng Huyền Thanh và heo rừng làm đám thiên tài Nam Vực rất xấu

hổ.

Thật kỳ cục!

Tu sĩ nhân tộc và yêu tộc thường hay có mấy câu chuyện liên nhân tuyệt đẹp, nhưng đa số là đại yêu đã biến hình người chứ không phải man thú.

Trong man thú ít có biến hóa, man thú mạnh hơn thân thể yêu thú, đương nhiên khả năng biến hình cũng kém cỏi hơn.

Ông trời luôn đóng một cánh cửa của ngươi, hoặc đóng luôn cả hai cánh.

Qua hai canh giờ rốt cuộc gió êm sóng lặng.

Tần Quân nhìn đám thiên tài đỏ mặt, dặn dò:

- Các ngươi đừng nếm thử bậy, không tốt.

Đám thiên tài tức giận phản đối:

- Làm gì có!

- Không thể nào!

- Đánh chết ta cũng sẽ không đè con heo . . .

- Quá nhục nhã!

Phản ứng quá độ như bị Tần Quân giày xéo, biểu tình xấu hổ làm hắn không biết nên nói cái gì.

Tần Quân liếc Kỳ Tà, cười nói:

- Mang hắn ra đây.

Chất độc Lục Tà mãng Long khi đã qua hiệu lực thì tu sĩ toàn thân mềm nhũn, không có pháp lực. Huyền Thanh đã không có sức chiến đấu, để Kỳ Tà đi sẽ không xảy ra chuyện gì.

Kỳ Tà biểu tình cực kỳ khó xem, buồn nôn áp úng:

- Ta . . .

Tần Quân lườm Kỳ Tà:

- Như thế nào? Lời của trẫm không có tác dụng?

Trong thời gian này ở chung Tần Quân đã dựng uy vọng rất cao trong lòng đám thiên tài Nam Vực.

Kỳ Tà rủa thầm, vẻ mặt bất đắc dĩ cắn răng đi hướng hang núi.

Những người khác nghĩ đến bộ dạng ngay thẳng uy vũ bất khuất lúc trước của Huyền Thanh, họ thầm tò mò bây giờ gã ra sao.

Kim Thiền Tử cười khổ nói:

- Bệ hạ sau này đừng dùng . . .

Thủ đoạn cấp thấp vậy nữa!

Kim Thiền Tử bỗng nhiên không muốn kết bạn với Tần Quân vô liêm sỉ, nhưng ngẫm lại cảm ngộ ngày hôm đó, cảm ngộ có duyên với Tần Quân, vì thế gã cố chịu đựng.

Tần Quân làm việc này rất vô nhân đạo, quá mức.

Tần Quân cười nói:

- Đối với người phi thường thì phải sử dụng thủ đoạn phi thường. Yên tâm, trẫm sẽ không làm như vậy với ngươi.

Không biết Huyền Thanh có khai không.

Dương Tiễn cười nói:

- Chiêu này sức sát thương rất lớn, nhưng chỉ có thể nhằm vào người tâm tính cao ngạo.

Đúng thật, đổi lại lưu manh du côn không chừng bị nghiện.

Khóe môi Kim Thiền Tử co giật nhìn Tần Quân, Dương Tiễn cười tươi như hoa, gã cảm giác mình lỡ lên thuyền giặc.

Rất nhanh Kỳ Tà ôm Huyền Thanh bọc trong cà sa nhàu nát bay ra hang núi. Kỳ Tà ném Huyền Thanh xuống đất, gã run rẩy cuộn mình trong cà sa nhàu nhĩ, gục mặt không cho người xem biểu tình.

Kỳ Tà lắc đầu nói:

- Con heo rừng đó . . . Ài, tên này quá tàn nhẫn.

Huyền Thanh nghe vậy run càng dữ hơn.

Những người khác nhìn Huyền Thanh bất lực mà đau khổ, rất khó liên tưởng lúc trước gã thi triển Như Lai Phật Chưởng uy vũ biết bao.

Mới hai canh giờ ngắn ngủi đã hoàn toàn thay đổi một thiên tài tuyệt thế.

Đáng buồn đáng tiếc.

Sau này tuyệt đối đừng đứng ở mặt đối lập với Tần Quân.

------oOo------

Chương 627: Dời thù hận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Nói mau, khai ra hết những gì ngươi biết!

Tần Quân đang hỏi thứ tự đẳng cấp trong Phật Môn Tây Vực, Như Lai rốt cuộc mạnh cỡ nào. Trừ Như Lai ra còn có cường giả gì?

Huyền Thanh cúi đầu, biểu tình dữ tợn, trong mắt tràn ngập sợ hãi và tuyệt vọng. Nhớ lại mọi thứ xảy ra việc rồi thì Huyền Thanh ước gì tìm một cái lỗ để chui vào.

Tần Quân hừ lạnh:

- Không nói phải không? Ai đi bắt con man thú xấu còn hơn heo rừng vừa rồi!

Mọi người câm nín, hèn gì lúc nãy Tần Quân nói càng xấu càng tốt, thì ra cố ý buồn nôn Huyền Thanh.

Huyền Thanh nghe vậy sợ hãi luống cuống, vụt ngẩng đầu la lên:

- Ta nói! Ta nói!

Lúc trước Huyền Thanh ôm mối hận muốn giết Tần Quân, khát vọng muốn sống mà kiên trì, nhưng sau đó ngẫm lại làm lòng gã rối bời, việc này để lại bóng ma mãi mãi trong gã.

Rất có thể thành tâm ma.

Huyền Thanh thổ lộ hết những gì mình biết về Phật Môn Tây Vực.

Huyền Thanh đã sợ teo tim, không dám nói dối, không muốn trải qua ác mộng vừa rồi. Bây giờ phần thân dưới của Huyền Thanh đau muốn chết, như chày sắt mài thành kim, công nhận thân thể của con heo rừng quá mạnh.

Nghe Huyền Thanh kể ra, mọi người biểu tình trầm trọng. Đám thiên tài Nam Vực há to mồm.

Thì ra trừ Như Lai cao sâu khó dò Phật Môn Tây Vực còn có năm cường giả Thái Ất cảnh, hơn trăm cường giả Kim Tiên cảnh.

Như Lai có mạnh đến đâu cũng không thể đề bạt vô số cường giả Thái Ất cảnh chỉ trong vòng mười mấy năm, tám chín phần mười năm người này chỉ mới đến Thái Ất Kim Tiên cảnh. Dù vậy vẫn làm đám thiên tài Nam Vực bị rung động tê dại.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Nếu vậy thì xem ra Như Lai đã biết về trẫm.

Kim Tiên cảnh ở trong Phật Môn Tây Vực cũng là lực lượng nòng cốt, lần trước đánh thua chắc khiến Như Lai chú ý. Từ đó về sau Tang Lương không còn đến quấy rầy Tần Quân nữa, có lẽ là Như Lai quyết định.

Hai tay Huyền Thanh chống mặt đất cắn răng hỏi:

- Ngươi . . . rốt cuộc là ai?

Người Huyền Thanh ướt đẫm mồ hôi không có sức đứng dậy, có thể thấy chiến đấu vừa rồi kịch liệt cỡ nào. Nếu không phải có cấm chế của Dương Tiễn thì ngọn núi đã bị sập.

Tần Quân đảo tròng mắt, hắn quyết định không giết Huyền Thanh.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Trẫm là Tần Thánh Đế của Nam Vực!

Nghe tên này Huyền Thanh rung động.

Đoạn thời gian gần đây người nổi tiếng nhất trong Quan Thiên Giới không phải Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân mà là Tần Thánh Đế của Nam Vực.

Không ngờ Tần Quân chính là Tần Thánh Đế.

Hèn gì . . .

Huyền Thanh cười khổ, gã còn bực mình tại sao tùy tiện một người nhảy ra có thể hành thảm gã, hóa ra gã đụng phải thiên tài mạnh mẽ nhất trong Quan Thiên Giới.

Tiểu Ma Quân còn bị hắn hù chạy mất, vậy mà gã không biết tự lượng sức mình muốn giết Tần Quân.

Trong lòng Huyền Thanh đan xen cảm xúc hối hận, không cam lòng, tuyệt vọng.

Nếu sớm biết thì gã đã không chọc vào Tần Quân, nếu lúc trước gã tự sát

thì đã không chịu nhục như vậy.

Còn về báo thù Huyền Thanh chỉ đành chôn giấu trong lòng, hiện tại gã không làm được.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Sau khi trở lại nói cho Tang Lương biết đừng đến chọc vào trẫm nữa!

Tang Lương?

Huyền Thanh trợn tròn mắt, không lẽ Tần Quân có thù với Tang Lương sư bá?

Thì ra là vậy! Hèn gì Tần Quân dùng cực hình tàn nhẫn như thế với gã, ra là vì Tang Lương sư bá!

Nghĩ đến đây Huyền Thanh hận lây Tang Lương.

Chợt một giọng nói cực kỳ uy nghiêm vang lên:

- Hừ! Đủ rồi!

Đám người ngước lên nhìn, các bóng người từ trời sao sâu thẳm bay xuống, là đám Tinh Quan.

Rốt cuộc bọn họ không ngồi yên.

Dẫn đầu là Tứ Tinh Quan, trừ Tinh Quan hàng đầu ra còn lại chín Tinh Quan đều đến, bọn họ muốn tru sát Dương Tiễn, Kim Thiền Tử sau đó bắt Tần Quân, cướp lấy Mệnh Vận Chi Luân.

Thất Tinh Quan vừa bay vừa chửi thầm:

- Tiểu tử này còn đắc tội Như Lai!

Những người khác mặt đen như nhọ nồi.

Thần Điện từng chinh phạt Tây Vực, kết cục không tốt chút nào, trận chiến ấy cho bọn họ biết đến Như Lai không dễ chọc.

Lúc bọn họ nghe Tần Quân muốn hỏi thăm tin tức Phật Môn Tây Vực thì tạm ngừng hành động, vì họ cũng tò mò. Khi Tần Quân hỏi xong bọn họ không kiềm chế được nữa.

Lúc nhìn Huyền Thanh chịu nhục là bọn họ đã không nhịn được, nếu bị Như Lai biết việc này có thể nào bỏ qua không? Như Lai chẳng những sẽ diệt Nam Vực còn tính sổ với Thần Điện bọn họ.

Tây Vực là sự tồn tại đặc biệt nhất trong quyền quản lý của Thần Điện. Tổng thể Tây Vực thực lực rất yếu, nhưng ra một Như Lai bí ẩn, pháp lực vô biên khiến Thần Điện bó tay. Điện chủ cũng thua trong tay Như Lai, chuyện này thành đề tài cấm kỵ của cao tầng Thần Điện, bọn họ không dám đồn ra ngoài, sợ chọc giận Như Lai, hai là sẽ làm Thần Điện mất mặt.

Bây giờ nghe Tần Quân định mượn Huyền Thanh truyền lời khiêu khích Như Lai, thế là đám Tinh Quan không ngồi yên.

Chín Tinh Quan tốc độ siêu nhanh chốc lát đã đến bầu trời trên đỉnh đầu đám người, bọn họ như chín mặt trời rực rỡ, phát ra uy áp làm mặt đất rung rinh.

Tần Quân nheo mắt lẩm bẩm:

- Chín người, thú vị.

Tần Quân bản năng nhìn Dương Tiễn, thấy sắc mặt gã hết sức bình tĩnh, khóe môi nhếch cao.

Nhìn nụ cười của Dương Tiễn thì Tần Quân yên lòng.

Kim Thiền Tử nói nhỏ:

- Bệ hạ cẩn thận, bọn họ hầu như đều là cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Kim Thiền Tử vừa nhắc nhở vừa thấy lòng tràn ngập thê lương. Gã dù gì là siêu cao thủ Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, đầu vào dưới tay Tần Quân gặp kẻ địch toàn là mạnh hơn gã một đại cảnh giới.

Kim Thiền Tử cảm giác như bị chó cắn, tổn thương tự tôn!

Tần Quân gật đầu, lùi lại. Các thiên tài Nam Vực khác sợ hãi run cầm cập. Thái Ất Tán Tiên cảnh đem đến áp lực khiến bọn họ không thể chống cự, huống chi có đến chín cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Tứ Tinh Quan dẫn đầu trầm giọng nói:

- Các hạ hãy quay đầu là bờ, luyện thành một thân tu vi không dễ dàng, cần gì khổ kiếm củi ba năm thiêu một giờ!

Tứ Tinh Quan đeo mặt nạ sắt đen, chỉ thấy đôi mắt. Tứ Tinh Quan nhìn chằm chằm vào Dương Tiễn, cao cao tại thượng, lạnh lùng vô cùng.

Tứ Tinh Quan không phải cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh mà là Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Tám Tinh Quan khác đều là Thái Ất Tán Tiên cảnh, Ngũ Tinh Quan đến viên mãn, giống Dương Tiễn.

Nhìn từ mặt ngoài thì Dương Tiễn không chút phần thắng, nhưng kỳ lạ là trên mặt gã treo nụ cười ngạo mạn.

------oOo------

Chương 628: Nhị Lang Thần không ai bì nổi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra, mũi đao lướt qua chín vị Tinh Quan, vô cùng bá khí khinh thường nói:

- Có lẽ cảnh giới của ngươi cao hơn ta nhưng vẫn không đánh lại ta, còn các ngươi nữa!

Đám thiên tài Nam Vực muốn quỳ Dương Tiễn, oách quá đi!

Tần Quân không kiềm được thầm khen Dương Tiễn, không uổng là Nhị Lang Chân Quân.

Diêu Hư liếm môi nói:

- Trực tiếp hành động đi!

Diêu Hư cũng đến Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, đây là vì sao gã dám chống đối Đại Tinh Quan ra mặt.

Những người khác gật đầu đồng ý.

Tứ Tinh Quan dẫn đầu đáp xuống, các Tinh Quan làm theo. Sức chiến đấu của Dương Tiễn khiến người hãi, bọn họ phải đánh nhanh rút gọn.

Chín cường giả khủng bố cùng giáng xuống, nền đất dưới chân nhóm Tần Quân nổ tung, đá vụn bay đầy, cát bụi dâng lên. Nhóm Tần Quân giật mình vội bay xa.

Kim Thiền Tử bảo vệ bên cạnh Tần Quân, hắn xách Huyền Thanh chật vật không chịu nổi.

Đối diện chín Tinh Quan, Dương Tiễn hừ lạnh mở Thiên Nhãn ra, nhảy vọt lên, cầm đao chiến thần ba mũi nhọn thế không thể đỡ bay lên trời.

Một chọi chín, đối phương có một người cảnh giới cao, hai người cảnh giới ngang ngửa Dương Tiễn. Đổi lại người khác đã sợ hãi bỏ chạy, nhưng lòng cao ngạo không cho phép Dương Tiễn trốn.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, mười cường giả tuyệt thế lao vào nhau, pháp lực sinh ra vụ nổ ánh sáng chói lòa, xung lực khủng bố thổi quét bốn phương tám hướng. Bình nguyên vùng núi bị nghiền nát, đất mấy trăm dặm rung lắc.

Thí sinh ở phía xa hoảng hồn cảm nhận chấn động, lao nhao lên:

- Trời ạ, có động đất?

- Không phải! Là chiến đấu! Có người chiến đấu ở phương xa!

- Không thể nào! Uy thế lớn như vậy thì bọn họ mạnh cỡ nào?

- Khó tưởng tượng, đang trong Quan Thiên Đại Hội sao?

Bọn họ nhìn hướng nhóm Dương Tiễn chiến đấu, có thể cảm giác uy áp chấn nhiếp linh hồn ập vào mặt.

Dương Tiễn và chín vị Tinh Quan đánh túi bụi, lên trời xuống đất nhanh như sao băng va chạm.

Đám Tinh Quan không sợ Tần Quân chạy trốn, còn trong Quan Thiên Giới thì không có chỗ để hắn trốn.

Hai tay Diêu Hư ngưng tụ hai cây trường mâu màu trắng ném hướng Dương Tiễn:

- Đi chết đi!

Trường mâu xé rách không khí làm người ta hoảng sợ.

Dương Tiễn lắc người hóa thành ánh sáng vàng né tránh, chớp mắt đến trước mặt Diêu Hư, lạnh lùng cười nhạo:

- Ngươi cùng cảnh giới với ta thì sao? Con kiến chỉ là con kiến.

Dương Tiễn chém nhát đao, Diêu Hư giật mình trợn to mắt, bản năng ngưng tụ tấm thuẫn pháp lực ngăn cản.

Bùm!

Lực lượng khủng bố đập Diêu Hư hộc máu rớt xuống, tiếng gãy xương kèm theo. Diêu Hư như thiên thạch rớt xuống phế tích bên dưới, bốc lên bụi mù cao mấy trăm trượng.

Đường đường là Thất Tinh Quan mà không có chút sức đánh lại Dương Tiễn, còn trong tình huống tám Tinh Quan khác vây công. Dương Tiễn dựa vào Địa Sát bảy mươi hai biến đến đi tự nhiên.

Dương Tiễn đôi khi hóa thành luồng sáng vàng, có khi biến ra chim ưng làm đám Tinh Quan nhức đầu.

Một Tinh Quan hoảng hốt hỏi:

- Đây rốt cuộc là thuật biến hóa gì?

Dương Tiễn đã chém nhát đao sét đánh không kịp bưng tai đâm thủng ngực Tinh Quan đó, biểu tình của Tinh Quan đông lại, từ con ngươi của gã phản chiếu biểu tình Dương Tiễn lạnh băng.

Tứ Tinh Quan mạnh nhất khùng lên, Dương Tiễn liên tiếp tổn thương người ngay trước mặt gã, chẳng khác nào tát mặt.

Tứ Tinh Quan lấy ra một cây thước xanh lao hướng Dương Tiễn, tốc độ rất nhanh, vài trăm thước rút ngắn chỉ trong tích tắc.

Bốp!

Tứ Tinh Quan đánh thước vào lưng Dương Tiễn, gã chỉ lắc người một cái, ngẹo cổ cười khẩy nói:

- Lực lượng của ngươi yếu vậy?

Dương Tiễn chém nhát đao.

Tứ Tinh Quan đang hết hồn vì cơ thể Dương Tiễn mạnh mẽ bản năng giơ thước xanh đỡ.

Đinh!

Hỏa hoa bắn tung tóe, lực lượng cường đại đẩy lùi Tứ Tinh Quan.

Đám Tinh Quan liên tiếp xông lên muốn bao vây tiễu trừ Dương Tiễn, gã nhẹ nhàng né qua rồi tiêu diệt từng phần.

Tần Quân đứng xa nhìn Dương Tiễn đại phát thần uy, lòng vô cùng kích động.

Triệu hoán ra Dương Tiễn rất đáng giá!

Dù gã bị suy yếu nhưng vẫn mạnh mẽ như thế.

Kim Thiền Tử cảm thán thần uy của Dương Tiễn. Huyền Thanh xoe tròn mắt nhìn.

Huyền Thanh không ngốc, gã nhận ra chín vị Tinh Quan rất có thể là đại nhân vật đằng sau Quan Thiên Đại Hội, vậy mà bị một mình Dương Tiễn kiềm chế.

Lòng Huyền Thanh dậy sóng dữ:

- Nam Vực thật sự mạnh như thế? Hắn vào bằng cách nào?

Huyền Thanh cực kỳ hối hận, gã không nên chọc vào Tần Quân.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Nhị Tinh Quan cười tủm tỉm nói:

- Tình hình chiến đấu không ổn.

Lúc trước mặc cho đám Tinh Quan tranh chấp cỡ nào thì Nhị Tinh Quan không mở miệng, như người trong suốt. Vẻ ngoài của Nhị Tinh Quan không bắt mắt, dáng người nhỏ gầy, dù mặc áo gấm tím vàng cũng dễ bị người bỏ qua.

Nhưng nụ cười của Nhị Tinh Quan rất âm trầm, đặc biệt phối hợp tóc bạc lưa thưa, hốc mắt hõm sâu.

Đại Tinh Quan ngồi bên cạnh Nhị Tinh Quan không đáp lời, nhìn chằm chằm quả cầu ánh sáng trước mặt, bên trong chiếu ra đám người Dương Tiễn loạn chiến. Dương Tiễn dựa vào Địa Sát bảy mươi hai biến luồn qua lách lại giữa nhóm Tinh Quan.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngũ Tinh Quan phất tay, mây sấm cuồn cuộn kéo đến. Vô số lôi điện như mãng xà táp Dương Tiễn, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, điện quang lấp lánh dưới đất.

Dương Tiễn ngoái đầu, Phá Tà Thiên Nhãn mở bắn ra ánh sáng vàng nhẹ nhàng đánh tan lôi điện.

Bỗng có hai Tinh Quan xuất hiện sau lưng Dương Tiễn, cùng thi triển phép thuật, pháp lực như cơn lũ chói lòa đánh vào lưng gã. Lực lượng cường đại đánh Dương Tiễn rớt xuống dưới, may mắn thân thể của gã siêu mạnh nên nhanh chóng ổn định giữa không trung.

Ban đầu Dương Tiễn còn có thể dựa vào bảy mươi hai biến hoành hành bá đạo, nhưng thời gian lâu các Tinh Quan không dễ ăn hiếp, mò được chút manh mối nhanh chóng ăn ý hợp tác.

Ầm!

Trong phế tích, hai tay Diêu Hư bỗng vỗ xuống đất, mặt đất trong ngàn thước sụp xuống, vỡ vụn như mạng nhện. Mái tóc bạc của Diêu Hư nhanh chóng dài ra như những con mãng xà trắng đánh hướng Dương Tiễn ở không trung.

Dương Tiễn đang đánh nhau với bốn Tinh Quan bất ngờ không kịp đề phòng bị quấn lấy eo và hai chân. Giây sau tóc bạc rút về kéo Dương Tiễn xuống.

Dương Tiễn nhướng mày, mắt rực cháy lửa giận.

Dương Tiễn xoay người quét đao cắt đứt tóc bạc của Diêu Hư, đang định xoay người thì Tứ Tinh Quan đã đập thước xanh xuống.

Thước này ẩn chứa pháp lực vô tận, Dương Tiễn bản năng giơ đao chiến thần ba mũi nhọn đỡ.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, xung lực nổ cuồng bạo hất bay Dương Tiễn đi.

Kim Thiền Tử trầm giọng nói:

- Tình hình của Dương Tiễn không được tốt, đã rơi vào thế yếu.

Tần Quân cau mày, những người khác hơi hoảng.

------oOo------

Chương 629: Cực Hạn đan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu Dương Tiễn đánh thua thì chờ đợi bọn họ là cái chết.

Những người đó là người cầm quyền của Quan Thiên Đại Hội, bọn họ muốn giết ai không cần kiêng dè gì.

Tần Quân im lặng nhìn Dương Tiễn chằm chằm, hiện tại hắn chỉ có thể dựa vào gã.

Khoan!

Tần Quân chợt nhớ ra điều gì, vội la lên trong lòng:

- Hệ thống, đổi một viên Cực Hạn đan cho trẫm!

Cái gọi là Cực Hạn đan tức là khiến người nâng cao thực lực đến cực hạn, đương nhiên cực hạn không đại biểu tuyệt đối, có người có thể dựa vào cơ duyên đột phá cực hạn. Nhưng với Dương Tiễn thì phục hồi đến cực hạn trong thần thoại là quá đủ.

Cực Hạn đan chỉ cần bảy trăm vạn điểm danh khí, hiệu quả trong vòng một nén nhang, nhưng bấy nhiêu đã đủ.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Thành công mua Cực Hạn đan.]

Ngay sau đó một viên thuốc màu đen hiện ra trong bàn tay Tần Quân.

Phương xa lại bốc lên bụi mịt mù, Dương Tiễn bị đám Tinh Quan đè đầu đánh, bất đắc dĩ không ngừng trốn tránh.

Dương Tiễn rít qua kẽ răng:

- Đáng giận!

Chín Tinh Quan đều có bản lĩnh riêng, sau khi mò ra quỹ tích bảy mươi hai biến của gã thì bọn họ chiến càng tự nhiên hơn.

Thất Tinh Quan Diêu Hư vừa dùng tóc trắng công kích Dương Tiễn vừa càn rỡ cười to nói:

- Trốn đi! Trốn tiếp đi! Uy phong vừa rồi của ngươi đâu?

Dương Tiễn nghe bừng bừng lửa giận, xoay người chém nhát đao.

Thần thông Sơn Băng Địa Liệt!

Pháp lực ngưng tụ thành đao khí mang theo khí thế không gì sánh bằng ập đến. Đám Tinh Quan giật nảy mình vội né tránh. Diêu Hư thảm nhất, nhát đao chém hướng gã, dù gã kịp phản ứng thì thân thể không theo kịp, bị chém trúng sau eo hộc máu bay ra.

Diêu Hư đụng vào ngọn núi cao trăm trượng, xuyên qua núi bay nhanh tới trước như sao băng, cuối cùng rớt xuống bình nguyên cách vạn thước. Diêu Hư như trái banh da lăn lông lốc dưới mặt cỏ, cọng cỏ bay đầy. Diêu Hư trượt đi vài trăm thước mới ngừng lại.

Các Tinh Quan nhìn đã thấy đau, phỏng chừng Diêu Hư không chết cũng bị thương.

Ai kêu ngươi vênh váo, bị báo ứng nhanh như vậy.

Đám Tinh Quan vui sướng khi người gặp họa thầm nghĩ. Bọn họ không thích Diêu Hư, tính cách của gã cứng rắn mạnh mẽ, ngày thường đắc tội bọn họ, còn dám chống đối ngay mặt Đại Tinh Quan. Mọi người ghét Diêu Hư lâu rồi.

Tần Quân cao giọng quát:

- Dương Tiễn, lại đây!

Dương Tiễn ngạc nhiên ngoái đầu lại, những người khác cũng bất ngờ.

Một Địa Tiên cảnh như ngươi cũng muốn xen vào chiến cuộc?

Đám Tinh Quan vẻ mặt trào phúng đuổi theo Dương Tiễn.

Dương Tiễn do dự một chút rồi cắn răng bay tới chỗ Tần Quân, tốc độ của gã rất nhanh, chớp mắt đã đến trước mặt hắn.

Tần Quân ném Cực Hạn đan ra:

- Đón lấy!

Dương Tiễn chộp Cực Hạn đan đen tuyền, vẻ mặt thắc mắc. Thứ này là gì?

Tần Quân thúc giục:

- Nuốt nó!

Tần Quân không biết Cực Hạn đan sẽ cho Dương Tiễn tăng tiến bao nhiêu, đành chữa ngựa chết như ngựa sống.

Nếu Dương Tiễn chết thì hắn cũng không sống được, rất có thể bị bóc Mệnh Vận Chi Luân ra, kết cục thê thảm.

Thiên Đình Đại Tần còn đang chờ hắn, các giai nhân không thể không có hắn, hắn không thể chết ở chỗ này!

Dương Tiễn ngẩn người, vội nuốt Cực Hạn đan vào bụng.

Rầm!

Tứ Tinh Quan huơ thước, thước xanh biến lớn gấp trăm lần đánh bay Dương Tiễn như đập ruồi.

Dương Tiễn bay ra mấy ngàn thước rồi ổn định thân hình, vẻ mặt ngơ ngác nhìn đôi tay. Cực Hạn đan vào người Dương Tiễn liền cảm giác pháp lực sôi trào, thân thể như bốc lửa.

Đám Tinh Quan cười càn rỡ. Lúc trước Dương Tiễn uy phong biết bao, giờ bọn họ hợp tác đánh gã chật vật như con chó, cảm giác thành tựu khó thể nói rõ.

Tần Quân nhìn khó chịu, các ngươi lên mặt cái khỉ gì, đợi chút nữa cho các ngươi quỳ khóc.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Viên đan dược đó không thích hợp!

Nhị Tinh Quan nheo mắt lại.

Trong đại điện to lớn chỉ có hai người, dù phát hiện Cực Hạn đan không thích hợp thì Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan vẫn không định ra tay.

Bọn họ thậm chí hy vọng Dương Tiễn thắng.

Mượn tay Dương Tiễn diệt chín vị Tinh Quan thì bọn họ mới có cơ hội tiếp xúc với Mệnh Vận Chi Luân, chuyện sau đó trời cao mặc chim bay.

Kim Thiền Tử che trước mặt Tần Quân:

- Bệ hạ cẩn thận!

Pháp lực dâng lên, ánh sáng vàng khuếch tán ngoài người Kim Thiền Tử, gã thần thánh như Phật Đà.

Những người khác hết sức căng thẳng, Dương Tiễn sững sờ ở phía xa không biết bị thương nặng cỡ nào. Chẳng lẽ bọn họ đành bó tay sao?

Tần Quân lên tiếng:

- Các ngươi đều ham muốn một thứ trên người của trẫm đúng không?

Tần Quân nhắc đến Mệnh Vận Chi Luân hấp dẫn đám Tinh Quan chú ý, bọn họ cùng nhìn hướng hắn.

Điều này cho Dương Tiễn thêm thời gian.

Không phải đám Tinh Quan ngốc không biết thừa thắng xông lên, chỉ vì Mệnh Vận Chi Luân quá quan trọng, làm mắt bọn họ đỏ rực.

Cuồng bạo!

Cực nóng!

Đây là cảm nhận lúc này của Dương Tiễn. Giống như thân thể sắp nổ tung, sức mạnh vừa quen thuộc vừa xa lạ dâng lên trong lòng Dương Tiễn, dường như thật lâu trước kia gã từng nắm giữ lực lượng như vậy.

Sóng khí pháp lực như những con rồng dài quay quanh người Dương Tiễn khiến gã hưng phấn:

- Lực lượng này . . .

Dương Tiễn bỗng cảm thấy chính mình có thể hủy thiên diệt địa, chín Tinh Quan không thể ngăn cản gã được.

Dương Tiễn ngoái đầu nhìn chín Tinh Quan đang giằng co với Tần Quân ở phía xa, mặt gã lộ nụ cười nanh tranh. Tiếp theo sẽ cho các ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Tứ Tinh Quan liếm môi âm trầm cười nói:

- Nếu ngươi ngoan ngoãn giao nó ra thì chúng ta sẽ cho ngươi chết tốt chút!

Sự việc liên quan Mệnh Vận Chi Luân, bọn họ sẽ không để Tần Quân sống sót.

Tần Quân thấy chín Tinh Quan nhìn mình như ngó con mồi, hắn cười lạnh châm chọc:

- Nếu hôm nay các ngươi có thể đụng vào trẫm coi như trẫm thua!

Muốn khoe mẽ chứ gì? Ai chẳng biết làm!

Tần Quân ngẩng đầu ưỡn ngực, hai tay chắp sau đít, bộ dáng lợn chết không sợ nước sôi nóng. Nhóm người đổ mồ hôi giùm hắn.

Kỳ Tà hỏi nhỏ Triệu Vân đứng bên cạnh:

- Bệ hạ đang làm gì vậy?

Triệu Vân lắc đầu nói:

- Chúng ta chỉ cần xem là được.

Làm võ tướng Triệu Vân chỉ cần nghe lệnh của Tần Quân là được, gã đã nghe nhiều sự tích của hắn, biết nhìn hắn cuồng vọng chứ có một bụng mưu kế. Ba vị quyền thần Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng đều không nhìn thấu suy nghĩ của Tần Quân.

Tần Quân ít khi phạm sai lầm, đặc biệt là vào phút quan trọng liên quan mạng sống.

Đám Tinh Quan nghe lời huênh hoang của Tần Quân thì nhìn nhau, biểu tình như đang nói: Chắc không phải tiểu tử này bị điên rồi?

Diêu Hư người đẫm máu chật vật không chịu nổi nôn nóng vươn tay chộp Tần Quân. Hắn cảm giác có lực lượng vô hình kiềm chế kéo hắn tới gần nhóm Tinh Quan.

------oOo------

Chương 630: Một đao kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cau mày cố gắng chống cự nhưng thân thể không theo kiểm soát bay lên, khi mũi chân của hắn sắp rời khỏi mặt đất thì một bóng người kéo theo cuồng phong xuất hiện trước mặt hắn.

Gió to thổi áo trắng của Tần Quân bay phần phật, khóe môi hắn cong lên, khỏi đoán cũng biết người tới là Dương Tiễn.

Tần Quân cố nén kích động cao giọng quát:

- Nhị Lang Thần!

Dương Tiễn rống to:

- Có mạt tướng!

Giọng như kiếm bén mũi nhọn vạn trượng, đám Tinh Quan cảm giác màng tai đau nhói, kinh sợ nhìn Dương Tiễn.

Sát khí khủng bố như thiên la địa võng bao bọc bọn họ, giương mắt nhìn toàn thân Dương Tiễn bốc cháy lửa trắng kỳ lạ, Thiên Nhãn trợn trừng. Ai đối diện với Dương Tiễn đều sinh lòng sợ hãi.

Khí thế của Dương Tiễn tăng mạnh gấp mười lần.

Tứ Tinh Quan giật mình kêu lên:

- Sao có thể như vậy?

Thực lực của Dương Tiễn đến Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn làm sao có thể đột nhiên tăng vọt? Dương Tiễn phát ra hơi thở không kém gì Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, thậm chí mạnh hơn nữa.

Không lẽ là do viên đan dược Tần Quân đã ném cho Dương Tiễn?

Một Tinh Quan chửi um sùm, đã hiểu mới rồi Tần Quân cố ý kéo dài thời gian:

- Tiểu tử thối! Ngươi thật đê tiện!

Không trách bọn họ, làm sao ngờ một viên đan dược có thể cho thực lực của Dương Tiễn tăng vọt dữ vậy? Dù có loại đan dược đó nhưng vì sao nằm trong tay Tần Quân?

Tần Quân cười âm trầm, phối hợp hoa văn tử diễm giữa trán làm nụ cười của hắn tà mị âm u:

- Giết bọn họ cho trẫm, phải hoàn thành trong vòng nửa nén nhang!

Phải công nhận lúc này biểu tình của Tần Quân và Dương Tiễn rất giống nhau.

Cuồng ngạo, giống như xem vạn vật trên đời là con kiến.

Tần Quân làm Thánh Đế nên có hùng tâm đó, Dương Tiễn dựa vào pháp lực tuyệt thế nên có tự tin.

Khí thế của hai người hòa vào nhau làm chín Tinh Quan sợ hãi tim đập chân run.

Đám thiên tài Nam Vực ngây người nhìn bóng lưng Tần Quân và Dương Tiễn. Huyền Thanh vẻ mặt ngơ ngẩn. Cảnh tượng này sẽ khắc sâu trong lòng bọn họ thật lâu.

Kim Thiền Tử thầm cảm thán:

- Không uổng là hoàng giả khí vận.

Từ xưa đến nay không thiếu hoàng giả khí vận, mỗi người đều là hùng chủ kinh thiên động địa. Tần Quân còn trẻ nhưng đã biểu hiện ra bá khí đó.

Dương Tiễn cười gằn:

- Tuân lệnh!

Dứt lời Dương Tiễn khuỵu hai chân xuống vọt ra như tên lửa thế không thể đỡ bay hướng chín Tinh Quan.

Gió to thổi mái tóc dài của Tần Quân bay bay, hắn hỏi thầm:

- Hệ thống, Dương Tiễn lúc này đã đến trình độ đỉnh cao trong thần thoại chưa?

Dương Tiễn khí thế như hồng, tốc độ càng nhanh khủng khiếp.

Dương Tiễn tìm đến Tứ Tinh Quan trước, một tay cầm đao chiến thần ba mũi nhọn, mắt lạnh băng, sát ý ngưng tụ thành thực chất khiến Tứ Tinh Quan da đầu tê dại.

Tứ Tinh Quan không kịp né, đành điều động toàn bộ pháp lực vung thước xanh đập xuống.

Phập!

Tứ Tinh Quan giơ cao thước xanh chưa kịp giáng xuống thì Dương Tiễn đã lướt qua, máu phun ra, giữa trán Tứ Tinh Quan thủng lỗ máu.

Mũi đao của Dương Tiễn treo bóng sáng, nhìn kỹ thì là nguyên thần của Tứ Tinh Quan.

Mọi việc xảy ra quá mau, đám người Tần Quân không kịp phản ứng. Các Tinh Quan trợn mắt nhìn, đầu óc ù đặc.

Dương Tiễn cười lạnh vung tay phải đánh tan nguyên thần của Tứ Tinh Quan, gã xoay người xông hướng các Tinh Quan khác, ánh mắt hung tợn làm bọn họ sợ hãi vội thụt lùi.

Nhưng Dương Tiễn không cho bọn họ cơ hội chạy trốn, gã hóa thành ánh sáng vàng nhảy lên trời sao, vạch đường cong hoàn mỹ rồi rơi xuống.

Dương Tiễn quát to, giọng khiếp hồn người:

- Đám tạp chủng, chết cho bản quân!

Giờ phút này Dương Tiễn như Chiến Thần từ trên trời giáng xuống, uy vũ bất phàm, toàn thân tỏa ánh sáng chói lòa.

Tần Quân há hốc mồm, đây mới là Nhị Lang Thần trong lòng hắn, đầu đội trời chân đạp đất, tỏa sáng chói lòa như mặt trời.

Thất Tinh Quan Diêu Hư thấy tình hình không ổn thì xoay người chạy đi.

Các Tinh Quan không phản ứng mau bằng Diêu Hư, bọn họ bản năng liên tục đánh ra pháp lực muốn đấu cứng với Dương Tiễn.

Một đao chém xuống, núi sụp đất nứt. Một đao kia vô cùng rực rỡ, phong hoa tuyệt đại.

Đao phong chém xuống, mặt đất vỡ nát, pháp lực như dung nham trào lên từ lòng đất lan rộng ba ngàn thước, nhấn chìm bảy Tinh Quan. Tiếng gào thiét vang vọng thiên địa.

Đám người Tần Quân nhanh chóng thụt lùi nhưng không kịp, sóng gió cuồng bạo hất bay đám thiên tài Địa Tiên cảnh, bọn họ như lá rụng trong bão tố, nhỏ yếu bất lực.

Kim Thiền Tử vội dìu Tần Quân, cắn răng nhìn lên trời. Trong ánh sáng rực rỡ Dương Tiễn cao lớn khôi ngô như vị thần, cao cao tại thượng vô cùng thần thánh.

Kim Thiền Tử rất là rung động, lực lượng này dù ở trong Phật Môn cũng hiếm có người địch lại:

- Cái tên này . . .

Tần Quân siêu kích động, Cực Hạn đan quá ghê gớm.

Trong Quan Thiên Thần Cung.

Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan trố mắt líu lưỡi, mặt chảy mồ hôi lạnh.

Lực lượng đó khiến bọn họ thấy sợ hãi, nhát đao vừa rồi nhanh như kinh hồng làm người ta không kịp né tránh, sức phá hoại siêu khủng bố, phạm vi lớn. Bảy Tinh Quan chắc gặp kết cục rất thê thảm.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung rinh, trời đang rít, sấm chớp đì đùng. Bên dưới Dương Tiễn nứt ra vô số khe hở không gian, nhát đao vừa rồi đã phá hỏng ổn định trong Quan Thiên Giới.

Nhìn xuống dưới có hố to mấy ngàn thước, khuôn mặt Dương Tiễn tràn đầy ngạo mạn, đáy mắt lóe tia kích động.

Lực lượng này làm Dương Tiễn say mê. Gã không biết đây vốn là sức mạnh của gã, trong lòng rất cảm kích Tần Quân. Người như Dương Tiễn đặt khao khát lực lượng lên hàng đầu, dù Cực Hạn đan có thể tồn tại khuyết điểm gì thì gã không hối hận, vì gã đã chạm đến bầu trời càng cao.

Gió lạnh thổi qua, trong hố to không có bóng dáng bảy Tinh Quan đâu, bọn họ đã thành tro hết.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Mới rồi có một người trốn, đừng bỏ qua!

Trong Tinh Quan thì Tần Quân gai mắt nhất là Diêu Hư, bề ngoại giống quỷ hút máu, nói chuyện thì âm trầm, nhìn là biết loại người nếu thả chạy sẽ có tai họa về sau.

Dương Tiễn nghe lệnh của Tần Quân liền hóa thành ánh sáng vàng đuổi theo hướng Diêu Hư chạy trốn.

Chờ khi Dương Tiễn mất hút Tần Quân quay đầu cười nói với đám thiên tài Nam Vực:

- Thấy không, trẫm đã nói nếu bọn họ đụng vào trẫm được coi như trẫm thua.

Đám người nhìn nhau, trong lòng cực kỳ phức tạp.

Chiến đấu vừa rồi khiến bọn họ cả đời khó quên.

Mặc dù dựa vào Dương Tiễn nhưng Tần Quân cũng có tác dụng rất lớn, trừ có Cực Hạn đan ra hắn bình tĩnh câu giờ với siêu cường giả, còn dám chọc giận đối phương. Khí phách như thế làm bọn họ mặc cảm không bằng.

Huyền Thanh gục mặt xuống, trong lòng vô cùng tuyệt vọng.

------oOo------

Chương 631: Ngươi rất đáng yêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân như thế thì gã biết bao giờ mới có thể báo thù?

Chợt một cầu vồng khủng bố từ sâu trong trời sao lao ra với tốc độ siêu nhanh, đám người Tần Quân không nhận biết.

Kim Thiền Tử kinh kêu:

- Cẩn thận!

Kim Thiền Tử vội che chở Tần Quân sau lưng mình, giơ tay vỗ. Bàn tay to màu vàng giống Như Lai Phật Chưởng tựa núi cao bay đến, Huyền Thanh trợn to mắt nhìn.

Chiêu này chẳng phải là . . .

Đánh chết Huyền Thanh cũng không ngờ rằng Kim Thiền Tử là nhị đệ tử của Như Lai, còn là chính thống. Tây Vực chỉ là quân cờ Như Lai mới thu phục gần đây.

Bàn tay vàng to lớn thế không thể đỡ va chạm, bùm một tiếng cầu vồng bí ẩn vỡ nát.

Nhìn gần thì rõ ràng là Đại Tinh Quan.

Thừa dịp Dương Tiễn rời đi Đại Tinh Quan tìm đúng thời cơ sấm sét tấn công.

Bàn tay to màu vàng bị nổ nát, Kim Thiền Tử hộc máu thụt lùi, Tần Quân lộ ra trước mặt Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan cười nanh tranh:

- Tiểu tử, chịu chết đi!

Sát khí khủng bố tỏa định Tần Quân làm hắn không thể nhúc nhích.

Một giọng nữ trong trẻo lạnh lùng tuyệt vời vang lên:

- Dừng tay!

Một nữ nhân bí ẩn mặc áo gấm màu tím vàng xuất hiện trước mặt Tần Quân. Nàng đeo mạn che mặt, áo gấm rộng thùng thình bay theo gió dán sát người lộ ra đường cong hoàn mỹ.

Là Tam Tinh Quan, Hắc Điệp Tiên Tử!

Đối diện Đại Tinh Quan thế tới rào rạt, Hắc Điệp Tiên Tử giơ tay vỗ. Đại Tinh Quan giật mình vội né tránh, khựng lại giữa không trung.

Tần Quân cau mày nhìn nữ nhân bí ẩn trước mặt, không hiểu sao hơi thở của đối phương làm hắn cảm giác rất quen thuộc, rất gần gũi.

Đại Tinh Quan sốt ruột nói:

- Hắc Điệp Tiên Tử, nàng mau tránh ra!

Chờ Dương Tiễn trở về thì khó cướp lấy Mệnh Vận Chi Luân.

Đổi lại người khác sớm bị Đại Tinh Quan một chưởng đập chết, nhưng đối diện Hắc Điệp Tiên Tử thì gã không làm được.

Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử bình tĩnh nhìn Đại Tinh Quan, không chút sợ hãi:

- Không tránh!

Bốn mắt nhìn nhau, giờ khắc này Đại Tinh Quan bỗng nhiên cảm thấy Hắc Điệp Tiên Tử thật xa lạ.

Bình thường Hắc Điệp Tiên Tử giữ khoảng cách với gã, nhưng nàng sẽ không lạnh lùng đến vậy.

Không lẽ nàng cũng vì Mệnh Vận Chi Luân?

Lòng Đại Tinh Quan bi thương, nhưng vì Mệnh Vận Chi Luân nên gã đành vứt bỏ lòng mến mộ Hắc Điệp Tiên Tử. Đại Tinh Quan lấy cây kiếm to ra, mũi kiếm khắc đầy phù vặn bí ẩn giống như nòng nọc vặn vẹo, một kiếm chém hướng Hắc Điệp Tiên Tử.

Ánh mắt Đại Tinh Quan lạnh băng thậm chí lộ ra sát ý:

- Vì đỉnh cao, bỏ tình yêu có ngại gì!

Gió to thổi Tần Quân nửa quỳ dưới đất, uy áp cường đại làm hắn cảm giác như bị ngọn núi to ngàn trượng đè ép. Nhưng làm đế hoàng, Tần Quân

không thể quỳ trước người khác, hắn cắn chặt răng liều mạng đứng lên.

Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử hờ hững, nàng tùy ý vung tay áo, lực lượng vô hình quét hướng Đại Tinh Quan.

Đại Tinh Quan chấn động, không kịp phản ứng đã bị lực lượng khó thể tưởng tượng đánh bay ra xa cả ngàn thước. Đại Tinh Quan khó khăn ổn định thân hình, biểu tình tràn đầy khó tin nhìn Hắc Điệp Tiên Tử.

Đại Tinh Quan giật mình kêu lên:

- Sao có thể như vậy? Sao nàng có lực lượng như vậy được?

Đại Tinh Quan quen biết Hắc Điệp Tiên Tử đã hơn hai vạn năm, lúc gã vào Thần Điện thì nàng đã ở đó. Đại Tinh Quan cứ nghĩ tu vi của Hắc Điệp Tiên Tử đến bình cảnh, bị gã vượt qua, nhìn điện chủ xếp hạng Tinh Quan là biết rồi.

Đại Tinh Quan không bao giờ ngờ rằng Hắc Điệp Tiên Tử giấu tài.

Hắc Điệp Tiên Tử mặc kệ Đại Tinh Quan, nàng xoay người nhìn hướng Tần Quân biểu tình rung động.

Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử dịu dàng làm Tần Quân cảm thấy rất quen thuộc, hắn xúc động muốn vén mạn che mặt nàng lên. Nhưng Hắc Điệp Tiên Tử biểu hiện ra lực lượng siêu khủng bố, làm hắn bản năng thụt lùi.

Hắc Điệp Tiên Tử che miệng khẽ cười:

- Xì . . .

Giọng dịu dàng như gió xuân thổi qua lòng Tần Quân, dù không thấy rõ mặt mũi thì hắn cảm thấy Hắc Điệp Tiên Tử chắc chắn xinh đẹp tuyệt trần khuynh quốc khuynh thành.

Thấy Tần Quân nhìn mình ngơ ngác, Hắc Điệp Tiên Tử cười nói:

- Không ngờ có ngày ngươi sợ ta.

Hả?

Ý này là . . . chúng ta có quen nhau sao?

Tần Quân chớp mắt, hèn gì hắn cứ cảm thấy quen thuộc. Nhưng Tần Quân ngẫm kỹ lại không nhớ ra mình từng gặp Hắc Điệp Tiên Tử ở đây. Hơn nữa Hắc Điệp Tiên Tử biểu hiện ra thực lực không thua gì Dương Tiễn.

Đám thiên tài Nam Vực nhóm Kỳ Tà, Huyền Thanh thì trợn tròn mắt, đầu óc ù đặc.

Vẻ mặt Kim Thiền Tử e ngại nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, trầm giọng nói với Tần Quân:

- Bệ hạ cẩn thận, nàng này toàn thân ma khí, sát nghiệt nặng nề, không phải người lương thiện!

Tần Quân cười khổ. Đại ca, dù ta cẩn thận nếu nàng ấy muốn giết ta cũng dễ như trở bàn tay. Ngươi có giỏi thì nhảy ra chống lại nàng đi!

Tiếc rằng Kim Thiền Tử không dám.

Hắc Điệp Tiên Tử mặc kệ Kim Thiền Tử, nàng đánh giá Tần Quân, cười khẽ:

- Thì ra ngươi nhỏ tuổi là bộ dạng thế này, rất đáng yêu.

Đáng . . . đáng yêu?

Khóe môi Tần Quân co giật, đang ghẹo ta sao? Bị một mỹ nữ soi đáng yêu tương đương nói ngươi bị bất lực!

Đại Tinh Quan ở phía xa định tấn công tiếp chợt cảm nhận hơi thở khủng bố từ xa bay nhanh đến, gã vội chạy trốn.

Hắc Điệp Tiên Tử cũng chú ý thấy Dương Tiễn đã đến, nàng đá lông nheo với Tần Quân cười nói:

- Lần sau gặp lại hy vọng ngươi có thể cho ta nhiều cơ hội bảo vệ ngươi.

Phụt!

Tần Quân suýt sặc, ai cần nàng bảo vệ!

Nhưng không hiểu sao mặt Tần Quân nở nụ cười, dù không quen nàng này lại khiến hắn thấy thân thiết, rất khó sinh lòng ghét Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân giây lát, mắt đẹp tràn đầy ý kiến khiến hắn không nhìn thấu.

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Nàng rốt cuộc là ai?

Tần Quân ghét nhất bị người xỏ mũi, dù vì tốt cho hắn đi chăng nữa. Tần Quân thích nắm giữ mọi thứ chứ không phải chẳng hay biết gì.

Hắc Điệp Tiên Tử chớp mắt đẹp, lắc người biến mất tại chỗ không còn bóng dáng.

Kim Thiền Tử trầm giọng nói:

- Tu vi của nàng ta cao đến khó thể tưởng tượng, ta không phát hiện ra nàng ta đến như thế nào, đi ra sao.

Đồ vô dụng!

Tần Quân trợn trắng mắt, đương nhiên trong lòng hắn rất cảm kích Kim Thiền Tử. Mới rồi vào phút sống còn Kim Thiền Tử không chạy trốn, không tiếc đứng ra che trước mặt Tần Quân đã là biểu hiện rất tốt.

Rất nhanh Dương Tiễn đến trước mặt Tần Quân, tùy tay ném cái đầu Diêu Hư rơi xuống đất lăn mấy vòng.

Dương Tiễn trầm giọng hỏi:

- Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Bên này truyền đến hai hơi thở làm Dương Tiễn hoảng sợ từ trăm dặm chạy ngược trở về, sợ Tần Quân bị hại.

------oOo------

Chương 632: Đại hội điên cuồng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Không có gì.

Được một nữ nhân bí ẩn cứu còn đùa giỡn khiến tâm tình của Tần Quân rất buồn bực, hắn không muốn nói nhiều.

Bây giờ tính ra còn hai Tinh Quan chưa bị diệt, khử luôn bọn họ là Tần Quân hoàn thành nhiệm vụ, lại được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Triệu hoán thêm được một Thần Ma mạnh mẽ thì càng có lợi cho Tần Quân.

Những người khác còn chìm trong rung động, đầu tiên là Dương Tiễn chiến đấu với đám Tinh Quan, sau đó Đại Tinh Quan sấm sét ra tay, rồi Hắc Điệp Tiên Tử đột nhiên xuất hiện. Hàng loạt biến cố khiến bọn họ như trong mơ, làm họ hâm mộ nhất là Hắc Điệp Tiên Tử bí ẩn dường như có mối quan hệ gì đó với Tần Quân. Nhìn dáng người và thực lực của Hắc Điệp Tiên Tử đủ làm người ta ngưỡng mộ, không ngờ nữ nhân như vậy vừa mắt Tần Quân.

Người so với người tức chết người.

Tần Quân quay đầu liếc Huyền Thanh một cái, cười hỏi:

- Còn không mau cút đi?

Huyền Thanh nghiến răng vùng vẫy đứng dậy, lảo đảo đi xa. Với trạng thái hiện giờ của Huyền Thanh thì phỏng chừng về sau sẽ rất khó khăn.

Nhưng Tần Quân tin tưởng Huyền Thanh có thể tiếp tục kiên trì, gã sẽ cảnh cáo Tang Lương, để hòa thượng già đó không đến kiếm chuyện với hắn nữa. Còn về Huyền Thanh có trả thù hay không, đứng ở góc độ nam nhân nếu Tần Quân là gã thì chắc chắn không tuyên dương việc này, thậm

chí ngày sau gặp hắn sẽ đi đường vòng, tránh cho bị phanh phui vụ việc.

Tôn nghiêm của nam nhân đôi khi lớn hơn thù hận.

Chờ sau khi Huyền Thanh đi khuất, đám người Tần Quân nghỉ ngơi tại chỗ một lúc rồi đi tiếp.

Hiệu quả Cực Hạn đan đã rút đi, mặt Dương Tiễn hơi trắng hiển nhiên bị phản phệ, gã không dám lộ ra ngoài.

Tần Quân cúi đầu truyền âm:

- Ráng nhịn chút, không thể để hai Tinh Quan còn lại nhìn ra manh mối gì.

Mới rồi Đại Tinh Quan ra tay làm Tần Quân hiểu rằng gã rất mạnh, rất có thể Dương Tiễn không đánh lại. Bây giờ chỉ có thể dựa vào Dương Tiễn chấn nhiếp Đại Tinh Quan. Nếu Dương Tiễn biểu hiện có chút gì khó chịu rất có thể Đại Tinh Quan sẽ cho rằng gã bị thương nặng, rục rịch hành động.

Hắc Điệp Tiên Tử đã nói sẽ bảo vệ Tần Quân, nhưng hắn không thể nào hoàn toàn tin tưởng nàng.

Một đường bình yên.

Đại chiến động trời giữa Dương Tiễn và các Tinh Quan có thể nói là chấn động nguyên Quan Thiên Giới. Đại chiến giống như vậy dù cách thật xa vẫn cảm nhận được uy áp khiếp người, làm nhiều thí sinh chất vấn tính công bằng của Quan Thiên Đại Hội.

Đối diện kẻ địch như thế dù tất cả thí sinh cộng lại cũng không bằng một ngón út, Thần Điện muốn làm gì? Cố ý hố các đại vực sao?

Nếu đám thiên tài chết hết tương đương với làm các vực mấy trăm năm giảm bớt hy vọng.

Không lẽ Nam Vực muốn cho các vực một bài học đau đớn?

Các loại tin đồn lan tràn trong Quan Thiên Giới.

Cùng lúc đó, những thiên tài đỉnh cao ngồi không yên, bắt đầu điên cuồng săn giết thiên tài của vực khác. Quan Thiên Đại Hội kéo dài nhiều ngày như vậy nên tiến vào giai đoạn cao trào.

Biểu hiện nổi bật nhất là Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân, Kim Vô Hối.

Đúng vậy, Kim Vô Hối vào Quan Thiên Giới thì như rồng lặn trồi lên vực sâu vọt lên trời, dựa vào kiếm đen rộng hai ngón tay càn quét bốn phương, chưa thua bao giờ.

Tương tự, cái tên Tần Thánh Đế cũng vang dội không thua gì ba người trước. Nhưng Tần Thánh Đế bỏ qua nhiều thí sinh, càng lúc càng nhiều người bị hắn đánh bại, những người ban đầu thù hận hắn quay sang cảm kích.

So với ba người Đông Phương Cực thì Tần Thánh Đế đã rất nhân từ.

Mỗi ngày có hàng trăm, ngàn thí sinh chết thảm. Thứ hạng khí vận của các vực cũng lên xuống thất thường, Nam Vực mạnh mẽ chen vào tốp hai mươi, đang hăm hở tiến lên mười lăm hàng đầu.

Điều này khiến Nam Vực siêu hưng phấn, nguyên nhân tộc bàn tán về việc này.

- Thánh Đế và Kim Vô Hối đang giành mặt mũi cho chúng ta!

- Đúng rồi, đây là tranh phong với thiên tài của mấy chục vực khác!

- Nghe nói Thánh Đế mới có mười bảy tuổi, không biết có thật không.

- Mười bảy tuổi? Lúc ta mười bảy tuổi còn chưa đột phá Luyện Khí cảnh ngũ trọng.

- Đây chính là thiên chi kiêu tử!

Hoàng triều, vương quốc đã bị đề tài Quan Thiên Đại Hội chiếm cứ, đặc biệt lúc rảnh rỗi tán dóc. Trong Nam Vực Thiên Thế Giới thì một mảnh tiếng hò reo. Trước kia Quan Thiên Đại Hội không công khai, vì Nam Vực biểu hiện không mạnh chút nào, không đáng tuyên dương.

Cộng thêm lúc trước đánh lui Bình Thiên Yêu Tôn, nguyên nhân tộc Nam Vực chìm trong tiếng cười vui sướng.

Mọi người hò reo Nam Vực thịnh thế sắp đến!

***

Quan Thiên Thần Cung.

Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan, Hắc Điệp Tiên Tử ngồi trên ghế đá. Bọn họ bình tĩnh nhìn biểu hiện của thí sinh trong từng quả cầu ánh sáng.

Mười tám Tinh Quan chỉ còn lại ba người, không khí trong đại điện trở nên hiu quạnh.

Ngón tay Hắc Điệp Tiên Tử cuốn lọn tóc, ánh mắt bình tĩnh như không có tranh đấu mấy ngày trước. Đại Tinh Quan biểu tình cực kỳ khó xem, Nhị Tinh Quan thì đảo tròng mắt không biết suy nghĩ cái gì.

Đại Tinh Quan trầm giọng nói:

- Nay thí sinh còn chưa đến năm ngàn người, không lâu sau Quan Thiên Đại Hội sẽ kết thúc.

Ý của Đại Tinh Quan rất đơn giản, nếu không tranh cướp Mệnh Vận Chi Luân thì không kịp nữa.

Mười lăm Tinh Quan đã chết, lúc này nếu báo lên trên điện chủ sẽ rất tức giận, bọn họ chỉ có nước liều một phen.

Đại Tinh Quan nhìn hướng Hắc Điệp Tiên Tử, bây giờ gã không còn lòng say mê, chỉ có tràn đầy kiêng dè.

Rốt cuộc nàng muốn làm gì? Nàng muốn độc chiếm Mệnh Vận Chi Luân?

Nhị Tinh Quan đăm chiêu liếc Hắc Điệp Tiên Tử, nàng dễ dàng đánh lui Đại Tinh Quan làm Nhị Tinh Quan hoảng sợ. Không ngờ mạnh nhất trong Tinh Quan chính là Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử gật đầu nói, dường như không nghe hiểu lời ngầm của

Đại Tinh Quan:

- Kết thúc sớm cũng tốt, nơi này rất chán.

Đại Tinh Quan nhìn Hắc Điệp Tiên Tử chằm chằm, hỏi:

- Nàng còn muốn ngăn cản ta sao?

Đại Tinh Quan đã đè nén câu nói này mấy ngày rốt cuộc không nhịn được nữa. Đại Tinh Quan sợ nhất là Hắc Điệp Tiên Tử đã lộ tin cho điện chủ, không chừng điện chủ đang âm thầm theo dõi gã.

Nghe Đại Tinh Quan hỏi chuyện, Hắc Điệp Tiên Tử dửng dưng nói:

- Ta muốn che chở hắn, ngươi có thể tiếp tục hành động, mỗi người tự dựa vào thủ đoạn riêng.

Đại Tinh Quan bị chọc tức người run bần bật. Nhị Tinh Quan hơi tức giận. Hắc Điệp Tiên Tử rõ ràng muốn độc chiếm Mệnh Vận Chi Luân.

Bọn họ không tin Hắc Điệp Tiên Tử thật lòng muốn giúp Tần Quân, hai người không thân chẳng quen, nàng không có lý do gì để che chở Tần Quân.

------oOo------

Chương 633: Tên người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Tinh Quan tức giận đến nghẹn lời:

- Nàng . . .!

Nhị Tinh Quan ngồi không yên truyền âm cho Đại Tinh Quan:

- hay chúng ta liên hợp lại khử nàng trước?

Hắc Điệp Tiên Tử biểu hiện ra thực lực cao hơn Đại Tinh Quan, nàng có

sức uy hiếp hơn gã, khử kẻ mạnh nhất rồi Nhị Tinh Quan mới đấu với Đại Tinh Quan sau.

Đại Tinh Quan trầm ngâm.

Hắc Điệp Tiên Tử không nhìn hai người nhưng khóe môi nhếch cao dưới mạn che mặt.

Ầm!

Đại Tinh Quan chợt bùng nổ khí thế, chậm rãi đứng lên. Nhị Tinh Quan cũng đứng dậy, khí thế khủng bố của hai người làm nguyên Quan Thiên Thần Cung rung rinh.

Hắc Điệp Tiên Tử ngáp dài khẽ nói:

- Thật là sốt ruột.

Hắc Điệp Tiên Tử đứng lên giằng co với Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan.

Trận đại chiến sắp diễn ra.

***

Phập!

Tần Quân một tay cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, mũi thương đâm xuyên bả vai một nam nhân trẻ tuổi nhấc lên cao.

Tần Quân lạnh lùng cười, biểu tình tràn ngập miệt thị:

- Ngươi thua.

Thanh niên bị nhấc bổng lên cao biểu tình tức giận, nhưng gã có nghe về phong cách làm việc của Tần Thánh Đế.

Sau khi biết mình không đánh lại Tần Quân, thanh niên nghiến răng nói:

- Ta nhận thua!

Đổi lại người khác chắc chắn sẽ trực tiếp giết gã cướp lấy khí vận, nhưng Tần Thánh Đế thì khác, miễn ngươi chịu thua thì hắn sẽ tha cho ngươi.

Mọi người đều tưởng Tần Quân lương thiện, không biết rằng hắn đơn giản không muốn chịu sát nghiệt. Nếu có thiên đạo nhân quả thì hậu quả sát nghiệt chắc chắn tồn tại, chờ đến phút cuối Quan Thiên Đại Hội rồi Tần Quân mới giết người, khi đó khí vận của mỗi người đã dồi dào tràn đầy.

Nghe thanh niên nhận thua, Tần Quân tùy tay ném đi, lực lượng của hắn rất lớn, dù tùy tay cũng ném đối phương ra xa mấy chục thước, rớt xuống đất thụt lùi vài bước mới ổn định thân hình.

Đội thiên tài Nam Vực nhóm Kỳ Tà, Ám Lãng lạnh lùng cười xúm lại gần.

Thanh niên sợ hết hồn vội bỏ chạy, vừa mắng:

- Các ngươi là đồ bỏ đá xuống giếng !

Không ai thèm đáp lời gã, nhanh chóng bao vây gã.

Tần Quân xem như không thấy, hắn có thể thả người đi nhưng không thể cản trở người khác cướp đoạt khí vận.

Kim Thiền Tử niệm:

- A di đà phật.

Bình thường Kim Thiền Tử nhởn nhơ nhưng gã không thích giết chóc.

Dương Tiễn ngồi tĩnh tọa ở phía xa đứng lên từ từ đến gần, Tần Quân truyền âm hỏi:

- Thế nào?

Dương Tiễn trả lời:

- Không sao, đã hoàn toàn khỏe lại.

Cũng nhờ thân thể Dương Tiễn bá đạo, tốc độ phục hồi hơn xa người cùng cảnh giới, không thì trong vài ngày ngắn ngủi làm sao chữa lành bệnh

ngầm Cực Hạn đan mang lại.

Tần Quân gật đầu. Dương Tiễn phục hồi trạng thái đến đỉnh cao làm hắn yên lòng, mấy ngày nay hắn cứ sợ Đại Tinh Quan, Nhị Tinh Quan đột nhiên tìm đến.

Dựa theo kinh nghiệm Tinh Quan ở lại cuối cùng chắc chắn mạnh nhất.

Rất nhanh đám người Kỳ Tà bay về.

Ám Lãng bực mình nói:

- Mỗi lần đều bị ngươi giành trước!

Kỳ Tà cười tủm tỉm, so với Tần Quân thì khí vận của gã rất ít ỏi.

Tần Quân vỗ tay cười nói:

- Đi tiếp thôi, Quan Thiên Đại Hội cũng sắp kết thúc rồi.

Sát khí trong không khí càng lúc càng nặng, muốn gặp thí sinh dần khó khăn hơn, số lượng người khác biệt rõ rệt với lúc mới bắt đầu. Qua đó suy ra thí sinh thưa dần, những thiên tài thực lực mạnh mẽ đã bắt đầu nhe nanh ra, điên cuồng bắt giết.

Thí sinh đều bị Tần Quân đánh bại, so với khí vận thì hắn càng mong đợi được chút bảo bối khí vận, rồi thêm đợt khí vận tôi thể, vậy được lợi hơn là giết một ngàn thí sinh.

Dù vậy đám người Tần Quân cũng bắt đầu hành động săn bắt thí sinh.

Hầu như đi mười dặm sẽ thấy xác thí sinh, trong thiên địa tràn ngập không khí túc sát.

Qua khoảng năm canh giờ.

Đám người Tần Quân đang bay trên trời cao bỗng bị lực lượng vô hình kiềm lại không thể nhúc nhích.

Dương Tiễn nhíu mày nói:

- Đây là . . .

Lực lượng vô hình không trói Dương Tiễn, Kim Thiền Tử cũng chống cự được. Hai người khó hiểu đây là lực lượng gì?

Một giọng nói lạnh lùng vang lên:

- Vì Quan Thiên Đại Hội còn lại ngàn người, hiện tại bắt đầu tập trung thí sinh!

Giọng nói rất giống với Hắc Pháp Sứ Giả mở ra lối vào Quan Thiên Giới.

Dứt lời đám người Tần Quân bị lực lượng vô hình kéo bay đi một hướng, gió to thổi vào người làm bọn họ rất khó chịu.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử nhìn nhau, vội vàng đuổi theo.

Cùng lúc đó, thí sinh ở các góc Quan Thiên Giới bị lực lượng bí ẩn kéo bay đi cùng một hướng, bao gồm những thí sinh muốn núp đến phút cuối.

Tần Quân hỏi thầm:

- Đây là lực lượng của Giới Linh sao?

Nếu diệt Giới Linh của Quan Thiên Giới thì hệ thống Thần Thoại có thể mở ra công năng mới rồi.

Hệ thống trả lời nhanh:

- Đúng vậy!

Tần Quân nghe trong giọng nói của hệ thống chất chứa hưng phấn.

Hệ thống phái Tần Quân đến đây hình như vì thu phục thế giới này, không lẽ nó hứng thú với tiểu thế giới Quan Thiên Giới?

Dù thế nào thì đã giết nhiều Tinh Quan như vậy, đã đắc tội Thần Điện không đội trời chung, diệt thêm một Giới Linh có là gì .

Đại khái qua một nén nhang.

Đám người Tần Quân bay qua mấy ngàn dặm, rơi xuống một hiệp cốc to lớn. Hiệp cốc hình tròn giống sân đấu thú, bên trong đã có bốn, năm trăm người.

Nhìn đám người Tần Quân rầm rộ bay qua, nhiều người bị hấp dẫn chú ý.

- Bọn họ chính là thí sinh Nam Vực!

- Nam Vực? Ai là Tần Thánh Đế?

- Là thiếu niên áo trắng đằng trước kìa, chẳng lẽ ngươi chưa bị hắn đánh bại?

- Không có . . .

- Chúng ta đều bị hắn đánh bại, ngươi thật may mắn.

Mấy trăm người trong hiệp cốc nhốn nháo. Đa số người bị Tần Quân đánh bại nên nhận ra hắn ngay.

Tiểu Ma Quân ở trong đám người, sắc mặt âm trầm nhìn Tần Quân. Tưởng tượng cảnh đối diện giao long năm đầu ngày đó là Tiểu Ma Quân run bần bật, gã hít sâu vờ như không thấy Tần Quân.

Nhưng thí sinh khác không định tha cho Tiểu Ma Quân.

Hiện giờ Tần Thánh Đế, Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân được công nhận là ba người mạnh nhất trong Quan Thiên Giới, theo sát sau đó là Kim Vô Hối.

Tần Thánh Đế và Tiểu Ma Quân đụng độ, bọn họ hy vọng hai người đánh nhau. Có tin đồn Trận Đạo Bí Tự bị Tần Thánh Đế hù chạy nhưng đa số người không tin, tai nghe là giả, mắt thấy là thật.

Đám người Tần Quân nhanh chóng đáp xuống đất. Khác với lúc mới bắt đầu, bây giờ thiên tài Nam Vực ai nấy ưỡn ngực tự tin, không chút sợ hãi nhìn thí sinh xung quanh, thậm chí vẻ mặt đùa cợt.

Nhìn quét một vong đa số gương mặt khá quen thuộc với đám thiên tài Nam Vực, những người đó từng van xin dưới chân Tần Quân.

------oOo------

Chương 634: Hai người song long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không kiêng nể gì nhìn quét, muốn xem còn ai chưa bị hắn khiêu chiến.

Bị Tần Quân nhìn, các thí sinh bản năng né tránh. Một số thiên tài không ngán Tần Quân thì khiêu khích trừng hắn.

Rất nhanh Tần Quân hành động, hắn đi hướng một thiên tài vạm vỡ. Dương Tiễn, Kim Thiền Tử không đi theo, vì tại đây không có ai có thể diệt Tần Quân trong tích tắc, hai người không cần theo sát bên cạnh.

Tần Quân giơ ngón giữa nói:

- Ngươi, ra tay đi!

Thiên tài vạm vỡ đứng trước mặt Tần Quân khoanh tay trước ngực, vẻ mặt khinh thường.

Thiên tài vạm vỡ không biết ý nghĩa động tác của Tần Quân, còn tưởng là lễ tiết gì, vì thế cũng giơ ngón giữa với hắn.

Gã cười nói:

- Nhìn ngươi trẻ tuổi, ngươi ra tay trước đi!

Tổ cha nó! Dám làm động tác đó với trẫm!

Ánh mắt Tần Quân lạnh lùng, thiên tài vạm vỡ đáng thương vô tình chọc giận hắn.

Tần Quân trực tiếp điều ra long khí, nhìn như con rồng vàng bay ra khỏi

ngực hắn nhanh như tia chớp lao hướng thiên tài vạm vỡ.

Hai người cách nhau chưa đến năm thước, thiên tài vạm vỡ không kịp phản ứng đã bị đụng vào, hộc máu bay ra ngoài, tiếng xương gãy giòn vang.

Yên tĩnh!

Hiệp cốc yên tĩnh, mọi người ngơ ngác nhìn long khí quanh thân Tần Quân, tiêu diệt gọn!

Thiên tài vạm vỡ này hơi nổi tiếng, vậy mà bị Tần Quân nhẹ nhàng tiêu diệt, không rõ sống chết, đủ biết danh tiếng Tần Thánh Đế không phải đồn thổi.

Tần Quân lạnh lùng quát:

- Tất cả người chưa đấu với trẫm hãy cùng lên đi, đừng để trẫm tìm từng người. Bây giờ trẫm có thể tha cho các ngươi khỏi chết, chờ đến lúc đó thì không dễ nói chuyện như vậy!

Giọng nói rõ ràng chui vào tai mọi người.

Cuồng vọng!

Đây là suy nghĩ của tất cả, thiên tài chưa đánh nhau với Tần Quân rất giận.

Thiên tài đều là tâm cao khí ngạo, người bị Tần Quân đánh bại thì đã bi đánh sợ, những người khác thì không, cho rằng mình thiên hạ vô song.

Trong phút chốc càng nhiều người thí sinh áp sát Tần Quân.

Liên tục có thí sinh bị Giới Linh kéo từ các nơi đến. Người mới thấy tình hình khác lạ thì ngó nhau, châu đầu ghé tai.

- Grào!

Long khí rít gào, tay phải Tần Quân phất qua, rồng vàng bốn móng lao vào thí sinh xung quanh.

Bùm!

Chiến đấu nảy lửa, mấy chục thí sinh cùng thi triển phép thuật, ánh sáng đủ màu rực rỡ chiếu sáng nguyên hiệp cốc.

Tần Quân nhanh chóng rút kiếm, lắc người bay lên trên đỉnh đầu mọi người, vụt xoay người quét xuống dưới, vận dụng thần thông Trảm Thiên.

Không có pháp lực hoa lệ hiện ra. Khi đám thí sinh còn chưa nhận ra nguy hiểm thì lực lượng khủng bố ập đến, mặt đất nổ tung, cát bụi nhấn chìm mấy chục thí sinh. Đám thí sinh xem cuộc chiến hết hồn vội thụt lùi.

Tiếng hét thảm liên tiếp vang lên, máu tươi tung toé rơi vào cát bụi. Bất ngờ không kịp đề phòng làm ít nhất ba mươi người bị thương, có người chết.

- Ui, đây là phép thuật gì?

- Thật quỷ dị, thần thức cũng không thể bắt giữ được!

- Chắc không phải phép thuật mà là thần thông!

- Thần thông? Đó là cái gì?

Đám thí sinh bàn tán xôn xao. Đông Phương Cực bị Giới Linh kéo đến, ở trên không trung gã nhận ra Tần Quân ngay.

Nhớ lại bị Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân đốt suýt xỉu là Đông Phương Cực tức điên, lúc trước gã coi nhẹ hắn nên mới để hắn thành công.

Đông Phương Cực thoát khỏi Giới Linh trói buộc liền lao hướng Tần Quân, làm nhiều người kinh kêu.

Hai người này mà đánh nhau thì rất nóng bỏng.

Tần Quân chú ý đến bóng dáng Đông Phương Cực, hắn cười lạnh xoay người chém một kiếm vào Đông Phương Cực.

Tốc độ công kích của thần thông Trảm Thiên siêu nhanh, người bình thường không kịp né tránh, nhưng Đông Phương Cực là ngoại lệ, gã lắc

người đến trên đỉnh đầu Tần Quân.

- Hừ! Lần này ta sẽ không tha cho ngươi!

Đông Phương Cực chưa biết Tần Quân là Tần Thánh Đế trong truyền thuyết, gã giơ chưởng vỗ xuống. Lực lượng khủng bố mang theo gió to ập xuống. Tần Quân nhướng mày, hắn không né tránh, long khí lại bay ra khỏi người lao lên trên.

Bùm!

Long khí nổ tung, phản lực mạnh mẽ làm hai người văng ra ngoài. Mọi người trong hiệp cốc cảm nhận uy năng từ vụ nổ đều hết hồn.

Lực lượng như vậy không phải tu sĩ Địa Tiên cảnh bình thường có thể với tới.

Tần Quân đáp xuống đất bỗng giẫm mạnh lao vào Đông Phương Cực như mũi tên bắn.

Tần Quân hay Đông Phương Cực đều có kinh nghiệm tác chiến phong phú, có thể ngưng tụ pháp lực lại. Không thì hai người đánh nhau thỏa thích chắc nguyên hiệp cốc đã tan tành trong chốc lát.

Tần Quân cầm Thất Tinh Kiếm đánh xáp lá cà với Đông Phương Cực.

Đông Phương Cực không sử dụng pháp bảo mà dùng hai tay hai chân đấu cứng với Tần Quân.

Vang tiếng nổ điếc tai

Thất Tinh Kiếm và tay chân Đông Phương Cực va chạm phát ra tiếng giòn vang như kim loại.

Không lẽ tên này cũng có thân Kim Cương Bất Hoại?

Tần Quân thầm bực. Lực lượng của Đông Phương Cực mạnh hơn hắn, nhìn từ bên ngoài trông gã không giống thể tu.

Quả nhiên không thể trông mặt mà bắt hình dong.

Tần Quân bỗng vận dụng Kim Cương Bất Hoại, người hắn như mạ vàng. Sau một lần va chạm rồi bật ra, Tần Quân nhanh chóng bứt một cọng tóc thổi tụ thành một pháp ngoại phân thân.

Hai Tần Quân bắt đầu vây công làm Đông Phương Cực không kịp trở tay, con ngươi co rút, lòng rất giật mình.

Xôn xao!

Các thí sinh khác xao động, đây là phép thuật gì?

Thuật phân thân có thể tham gia chiến đấu thì bọn họ chỉ từng nghe trong truyền thuyết.

Quan trọng nhất là hai Tần Quân đều có thực lực rất mạnh, như cặp sinh đôi chớp mắt đè Đông Phương Cực xuống. Lên trời xuống đất rượt theo Đông Phương Cực đánh phun máu.

Mắt Đông Phương Cực rực cháy lửa giận:

- Đáng ghét!

Đông Phương Cực không ngờ Tần Quân lợi hại đến vậy, trong giới trẻ lần đầu gã gặp người có thể đánh xáp lá cà với mình mà vẫn chiếm ưu thế.

Tần Quân ôm sát ý với Đông Phương Cực, ai kêu hôm đó nói chuyện không hợp gã liền muốn giết hắn.

Tần Quân chợt rút Ngân Long Tru Hồn Thương ra, long hồn thượng cổ phát tán, pháp ngoại phân thân toát ra long khí. Một con ngân long, một con kim long tự động công kích Đông Phương Cực, cảnh tượng rất đồ sộ.

Lần này tương đương với Đông Phương Cực đánh nhau với hai người và hai con rồng, khổ không thể tả.

Nhiều thí sinh xem ngây người.

Tần Thánh Đế rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Bùm!

Long khí bỗng nhiên đánh vào bụng Đông Phương Cực, lực lượng cường đại hất văng gã gã, mũi chân dán sát mặt đất trượt ra hai cái khe rãnh cực dài. Vang tiếng nổ điếc tai, cuối cùng Đông Phương Cực đụng vào vách núi, đá vụn bay đầy, cát bụi bốc lên nhấn chìm thân thể gã.

Dương Tiễn cảm thán rằng:

- Bệ hạ tiến bộ nhanh thật.

Mỗi khi trải qua một trận chiến dường như Tần Quân tiến bộ thêm, rất yêu nghiệt.

------oOo------

Chương 635: Mười tát Tinh Quan diệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhóm thí sinh cuối cùng rốt cuộc đến hiệp cốc.

Bọn họ nhìn Tần Quân và pháp ngoại phân thân thì rất hoang mang. Đặc biệt là long khí, long hồn thượng cổ quay quanh trên người Tần Quân, pháp ngoại phân thân trở nên tiêu điểm bắt mắt nhất trong hiệp cốc.

Kim Thiền Tử tặc lưỡi lấy làm lạ:

- Long khí và long hồn, chậc chậc, sao bệ hạ có thể làm được một lòng nhiều dùng?

Vẻ mặt Kim Thiền Tử tràn đầy cảm thán, gã chưa biết đến Trận Đạo Bí Tự nên kinh thán vì thiên phú của Tần Quân.

Thiên tài như vậy thật khiến người ghen tỵ.

Làm Kim Thiền Tử ngạc nhiên nhất là mình cam lòng một dạ phụ tá Tần Quân, không hiểu nổi vì sao.

Có lẽ đây là số phận?

Đông Phương Cực run rẩy bước ra từ cát bụi, quần áo rách rưới, người đầy khói đen kỳ dị, làn da phủ lên vảy đen bí ẩn.

Tần Quân cười cợt nói:

- Ô, ngươi còn biết biến thân? Chắc không phải ngươi là sao kê tắc nha nhân đi? Bị thương nặng rồi sức chiến đấu tăng gấp đôi?

Tần Quân cố ý nói tiếng lóng, không ai nghe hiểu được.

Sao kê tắc nha nhân là cái gì?

Đám thí sinh đầu đầy dấu chấm hỏi, bọn họ vĩnh viễn không hiểu văn hóa nào đó trên hành tinh phàm nhân cách nơi này xa xôi.

Đông Phương Cực lạnh lùng nói:

- Ta muốn giết ngươi!

Dứt lời Đông Phương Cực bỗng xông lên, nhanh hơn lúc trước gấp đôi. Tần Quân giật mình vận chuyển Nghịch Tri Vị Lai né thoát móng vuốt phải của Đông Phương Cực trong đường tơ kẽ tóc. Thời gian như đứng lặng, hai người cách nhau gần 10cm, nếu Tần Quân chậm một chút thì đã bị Đông Phương Cực moi tim.

Tần Quân nhanh chóng sử dụng Thiên Cương Tam Thập Lục Biến hóa thành con kiến nhỏ xíu, pháp ngoại phân thân biến mất.

Hơi thở của Tần Quân yếu đi khiến Đông Phương Cực ngừng lại.

Trong mắt người khác thì Tần Quân như đột nhiên biến mất.

Dương Tiễn trợn to mắt:

- Đó là . . .!

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, Địa Sát bảy mươi hai biến, hai loại biến hóa cùng căn nguyên nên Dương Tiễn nhìn thấu thần thông của Tần Quân

ngay.

Không ngờ bệ hạ che giấu sâu như vậy.

Dương Tiễn thầm kinh thán. Nghịch Tri Vị Lai là thần thông giống như bói toán, Dương Tiễn không phát hiện ra, Tần Quân vừa sử dụng thuật biến hóa liền bị gã nhận được ngay.

Kim Thiền Tử ngạc nhiên nhìn Dương Tiễn, Tần Quân thi triển thần thông gì mà làm gã giật mình như thế? Đếm kỹ thì Kim Thiền Tử phát hiện Tần Quân có rất nhiều thần thông.

Kim Thiền Tử thầm cảm thán:

- Là người nào dạy ra yêu nghiệt như vậy?

Kim Thiền Tử không tin Tần Quân tự học thành tài, sau lưng hắn chắc chắn có tồn tại khủng bố, thậm chí vượt qua Như Lai sư tôn của gã.

Thừa dịp Đông Phương Cực xoay người Tần Quân bỗng biến về như cũ, đâm thương xuyên thủng lưng Đông Phương Cực.

Mọi người trợn to mắt nhìn.

Tại sao Tần Quân đột nhiên xuất hiện?

Máu tươi tung toé, Đông Phương Cực xoe tròn mắt, khuôn mặt dữ tợn ướt mồ hôi lạnh.

Tần Quân ở sau lưng Đông Phương Cực lạnh lùng nói:

- Kiếp sau nhớ đừng chọc vào trẫm!

Nói xong Tần Quân nhanh chóng phun Tam Muội Chân Hỏa bao trùm Đông Phương Cực.

Đông Phương Cực phát ra tiếng gào thảm thiết:

- A a a a a!!!

Người nghe tim đập chân run. Đặc biệt Tiểu Ma Quân ở phía xa sợ đến run bần bật.

Kim Vô Hối mới đến hiệp cốc không lâu nhíu chặt mày, tay phải siết chặt chuôi kiếm. Kim Vô Hối cứ nghĩ mình tiến bộ siêu nhanh, không ngờ thực lực của Tần Quân tăng mau hơn gã nhiều.

Kim Vô Hối cay đắng thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ thật sự không có cách nào vượt qua hắn sao?

Kim Vô Hối đi giữa lằn ranh sống chết rất nhiều lần trong Quan Thiên Giới, tuy cũng được nhiều cơ duyên nhưng nhìn biểu hiện của Tần Quân làm gã không trông thấy hy vọng.

Cảm giác bất lực này khiến lòng tự tôn của Kim Vô Hối bị tổn thương.

Trước ánh mắt kinh khủng của mọi người Đông Phương Cực bị đốt chết, Tần Quân khống chế Tam Muội Chân Hỏa chặt chẽ không cho gã có cơ hội thoát ra.

Lửa tán đi, một khối tinh thạch xuất hiện trước mắt Tần Quân.

Biểu tình của Tần Quân quái dị, vì thứ này rất giống với Thiên Thủy Ngọc của hắn. Thiên Thủy Ngọc có thể ngăn cản vạn ngọn lửa trên đời, Tần Quân lấy từ tay trưởng lão Thâm Uyên môn, không lẽ trên đời không chỉ có một miếng Thiên Thủy Ngọc?

Nghĩ vậy Tần Quân cất Thiên Thủy Ngọc vào không gian thần thoại.

Đông Phương Cực chết, không còn ai dám khiêu khích Tần Quân, không dám nhìn hắn.

Những người chưa khiêu chiến Tần Quân thì sợ hãi vội vàng ẩn vào trong đám người, sợ bị hắn thấy.

- Đông Phương Cực bị hắn giết!

- Mợ ơi, Tần Thánh Đế sắp nghịch thiên sao?

- Không ngờ Nam Vực nho nhỏ ra nhân vật như vậy.

- Chậc chậc, Đông Phương Cực là bảo bối của vực chủ Đông Phương Vực, nay bị Tần Thánh Đế giết, hai vực xem như kết thù.

- Đông Phương Vực và Nam Vực cách nhau rất xa, khó đánh lắm. Nhưng lão quái Đông Phương Vực chắc sẽ lao đến Nam Vực.

Đám thí sinh xì xầm bàn tán xoay quanh Đông Phương Vực.

Tần Quân không quan tâm, thiên tài như Đông Phương Cực tất nhiên có vật khổng lồ đứng sau lưng, nhưng hắn không sợ.

Lớn hơn nữa cũng không thể bằng Thần Điện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hiệp cốc bỗng rung lắc, rìa hiệp cốc dâng lên màn sáng màu vàng nhanh chóng bao bọc nguyên hiệp cốc, phong tỏa tất cả lỗ hổng khiến người không thể chạy đi.

Giọng nói lạnh lùng không chút tình cảm lại vang lên:

- Bắt đầu thi đấu cuối cùng, chỉ có năm trăm người sống!

Tuy đã sớm đoán được nhưng các thí sinh vẫn căng thẳng.

Vào phút sống còn rồi!

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng nhiên vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Diệt mười tám Tinh Quan. Được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân ngạc nhiên, sao đột nhiên hoàn thành nhiệm vụ? Nhiệm vụ là phải giết mười bảy vị Tinh Quan, còn một Tinh Quan không mơ ước Mệnh Vận Chi Luân dù sống thì mười tám Tinh Quan chỉ còn cái tên.

Cùng lúc đó.

Trên Quan Thiên Giới, trong trời sao bí ẩn dày đặc sương mù. Quan Thiên Thần Cung đã nát.

Hắc Điệp Tiên Tử ngồi trên tảng đá to, tảng đá trôi nổi trong trời sao. Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử hờ hững tựa như thần nữ.

Nhìn theo ánh mắt của nàng nhìn ra xa thấy xác Đại Tinh Quan. Gã trôi nổi giữa đá vụn, quần áo rách rưới đẫm máu, mắt trợn to chết không nhắm mắt.

Nhị Tinh Quan thì chỉ còn lại cái đầu, cũng chết không nhắm mắt trôi nổi.

Hai vị cường giả khủng bố Thái Ất Huyền Tiên cảnh chết thảm.

Hắc Điệp Tiên Tử lẩm bẩm:

- Không biết tự lượng sức mình, lúc trước là ta mang các ngươi vào Thần Điện.

Hai vạn năm trước Thần Điện mới thành lập, khi đó nàng là trưởng bối của các Tinh Quan, dạy bọn họ tu luyện. hai vạn năm qua đi, các Tinh Quan cho rằng đã vượt qua nàng, thật là buồn cười.

------oOo------

Chương 636: Thiên Sư Chung Quỳ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn xuống dưới, sương mù giăng khắp lối, không thấy vì sao.

Hắc Điệp Tiên Tử nói khẽ:

- Ta vì ngươi đã đắc tội Thần Điện.

Nhưng giọng nói chất chứa ý cười như đang nói một chuyện thú vị.

Thần Điện thành lập có phần công lao của Hắc Điệp Tiên Tử, nàng vì Tần Quân mà phản bội Thần Điện dường như không quá to tát với nàng.

Hắc Điệp Tiên Tử chợt nhớ ra điều gì, ánh mắt xa xăm dịu dàng.

Tuy không rõ tại sao nhiệm vụ đột nhiên hoàn thành nhưng Tần Quân vẫn rất hưng phấn.

Lại có một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Còn có cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng!

Trong lúc Tần Quân hưng phấn rục rịch thì gần ngàn thí sinh bắt đầu cuộc hỗn chiến cuối cùng.

Vì biểu hiện lúc trước của Tần Quân, hắn chiến với mấy chục người, tru sát Đông Phương Cực nên không ai dám chọc vào hắn. Dù thấy Tần Quân ngây người tại chỗ cũng không có ai tấn công hắn.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử đến bên cạnh Tần Quân, bọn họ lười che chở các thiên tài Nam Vực.

Tần Quân cũng có thái độ đó, hắn không muốn nuôi một đám phế vật, giúp bọn họ đến bây giờ đã tốt bụng lắm rồi.

Tần Quân do dự thầm nghĩ:

- Có nên triệu hoán không đây?

Ngẫm lại hắn định tiêu diệt Giới Linh, khi đó không cần truyền tống bình thường rời đi.

Tần Quân hào khí nói thầm:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân nhìn bốn phía chém giết, cảm giác như nhìn xuống thế giới.

Thiên tài dù sao chỉ là thiên tài, quân, không đáng lọt vào pháp nhãn của hắn, chắc với Thần Điện cũng vậy.

Tiếng hệ thống tuyệt vời vang lên, làm tâm tình của Tần Quân càng vui vẻ:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Kim Vô Hối, Tiểu Ma Quân thành hai người biểu hiện mạnh mẽ nhất trong hiệp cốc, nơi đi qua không ai ngăn được.

Các thí sinh thi triển ra đủ loại phép thuật, pháp bảo khiến hiệp cốc rung bần bật, đá vụn rớt từ trên vách núi xuống, cát bụi mù mịt. Dù Tần Quân không tham gia chiến đấu cũng không thể né tránh bị vạ lây.

Hiệp cốc dù chiếm diện tích lớn nhưng đối với mấy trăm thí sinh Địa Tiên cảnh thì rất nhỏ hẹp.

Kim Thiền Tử mỉm cười hỏi:

- Bệ hạ không định ra tay?

Đây không đơn giản là cuộc chiến sống còn, quan trọng nhất là tranh cướp khí vận. Theo Kim Thiền Tử hiểu biết Tần Quân thì hắn sẽ không dễ bỏ qua, chờ đợi an toàn qua khỏi Quan Thiên Đại Hội.

Tần Quân cười nói:

- Không vội.

Tần Quân quan sát ai biểu hiện bắt mắt nhất, hắn chỉ cần nhằm vào những thiên tài có khí vận mạnh nhất.

Tiếng hệ thống gợi ý chợt vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Chung Quỳ.]

Tần Quân rùng mình, người này rất nổi tiếng.

Thiên Sư Chung Quỳ, đa số người Hoa Hạ đều nghe nói qua, bao gồm Tần Quân. Nhưng hắn không rành về thần thoại Chung Quỳ, chỉ biết có người đó chuyên bắt quỷ.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính cúa Chung Quỳ!

Chắc Chung Quỳ không quá kém.

Tần Quân lập tức thấy màn sáng trước mặt.

[Chung Quỳ: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Thân phận: Thiên Sư bắt quỷ. Trấn Trạch Chúc Phúc Thánh Quân.

Tu vi: Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Trấn Ma Trừ Tà đại pháp.

Pháp bảo: Trảm Quỷ kiếm.

Thần thông: Hấp Quỷ Thần Tụ. Hoàng Tuyền Nộ Khiếu. Cực Đạo Quỷ Trảm.

Mức độ trung thành: 96 (MAX 100)]

Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân hưng phấn, thuộc tính này rất hoa lệ. quan trọng nhất là độ trung thành rất cao, kém bốn điểm là thành trung thành hết mực.

Hệ thống giới thiệu:

- Chung Quỳ là một trong các thần nổi danh nhất trong thần thoại đạo giáo, có nhiều thân phận ở dân gian, ví dụ Môn Thần, Tài Thần, Thiên Sư vân vân. Chung Quỳ là vị thần duy nhất cầu gì cũng được trong chúng thần. Có thể cầu tài, bảo bình an, trừ tà vân vân, cầu gì cũng được.

Tần Quân nghe chóng mặt, kiếp trước hắn bận rộn công tác hoặc la cà trên mạng, ít hiểu biết văn hóa truyền thống của Hoa Hạ, không ngờ Chung Quỳ đắc lực như vậy.

Tóm lại Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ chắc sẽ giúp ích rất lớn.

Hệ thống triệu hoán ra Thần Ma dường như đều có bản lĩnh tác chiến vượt cấp, Tần Quân rất mong chờ Chung Quỳ đến.

Cùng lúc đó, càng lúc càng nhiều thí sinh chết thảm, sắp rút gọn xuống năm trăm người. Xem tình hình thì gần nửa canh giờ là Quan Thiên Đại Hội kết thúc.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Nên hành động!

Dứt lời Tần Quân bỗng xông lên trước, thân hình giống như quỷ mỵ, nhẹ nhàng tránh thoát một vụ nổ từ phép thuật đánh trúng, nếu không né được thì hắn chém nhát kiếm đánh tan.

Thất Tinh Kiếm là tiên thiên linh bảo, phép thuật không thể phá hư nó. Cộng thêm lực lượng của Tần Quân rất lớn, dễ dàng cứng rắn va chạm với phép thuật của các thí sinh.

Rất nhanh Tần Quân đến trước mặt một thanh niên anh võ, người này hai tay cầm hai thanh chủy thủ, đã giết mười mấy người, khí vận gần như ngưng tụ thành thực chất.

Thấy Tần Quân lao đến, thanh niên anh võ hết hồn biến sắc mặt xoay người bỏ chạy, nhưng hắn mau hơn.

Ánh mắt Tần Quân lạnh lùng chém kiếm, gió rít chói tai. Thanh niên anh võ giật nảy mình bản năng xoay người giơ hai thanh chủy thủ đỡ.

Keng!

Lực lượng khủng bố làm cổ tay thanh niên anh võ rách toạc, máu phun ra, người rớt xuống.

Rầm!

Thanh niên anh võ rớt xuống phế tích bốc lên bụi bặm cao mấy chục trượng, thí sinh xung quanh sợ hãi vội thụt lùi.

Bây giờ Tần Quân đã thành sát tinh trong mắt thí sinh khác, có thể né được liền né, không dám đánh với hắn.

Tần Quân há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa, thanh niên anh võ chưa kịp gượng dậy đã bị đốt chết. Gã dù gì có tu vi Địa Tiên cảnh thất trọng nhưng không chút sức chống cự trước mặt Tần Quân.

Dưới Thánh Đế phong, dân chúng và tu sĩ thấy rõ Khí Vận Trụ của Tần Quân đột phá độ cao chín trăm thước.

Kim Vô Hối hạng hai còn quanh quẩn trong vòng hai trăm thước.

Những người khác đều không đột phá trăm thước, người đến năm mươi thước càng hiếm hoi.

Dân chúng, tu sĩ tặc lưỡi cảm thán.

- Thánh Đế đúng là không thể đo lường bằng lẽ thường.

- Sao bây giờ ta cảm thấy Thánh Đế ở trong Nam Vực chúng ta ngược lại nhân tài không được trọng dụng . . .

- Đúng rồi, ban đầu ta phản cảm Thánh Đế, giờ cảm thấy có hắn dẫn dắt có lẽ Nam Vực sẽ đi lên đỉnh cao chưa từng có.

- Các ngươi nhìn kìa, Nam Vực đã leo lên hạng mười!

Quan Thiên Đại Hội tiến vào giai đoạn cuối cùng, thứ hạng các vực lên xuống như chong chóng. Đông Phương Cực chết, Đông Phương Vực từ ngai vàng số một rớt xuống, bị Hắc Ma Vực thay thế.

Ngày càng nhiều người tụ tập, mọi người không ngốc, thứ hạng khí vận hôm nay kịch liệt hơn đoạn thời gian trước gấp mấy chục lần, Quan Thiên Đại Hội đã vào giai đoạn khó khăn nhất.

Đát Kỷ, Hằng Nga ra khỏi lầu các. Đát Kỷ nhíu chặt chân mày thanh, không hiểu sao nỗi lòng nàng lo âu, cứ cảm thấy Tần Quân sẽ bị gì, linh cảm này làm nàng hoảng hốt.

------oOo------

Chương 637: Quan Thiên phong

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia.

Trong Quan Thiên Giới, Tần Quân như hổ nhập bầy dê nhe răng nanh điên cuồng truy sát những thiên tài chưa đánh nhau với hắn.

Không chỉ vì khí vận cũng vì nhiệm vụ xưng vua trong Quan Thiên.

Rất nhanh Tần Quân theo dõi Tiểu Ma Quân.

Tiểu Ma Quân cầm Lam Tinh trường đao thấy Tần Quân lao hướng mình thì da đầu tê dại. Nhưng Tiểu Ma Quân có niềm kiêu hãnh của mình, bị Tần Quân xem như con mồi làm gã rất tức giận.

Trận Đạo Bí Tự quét mắt qua, phát hiện số người chết đã hơn một phần ba:

- Cố kiên trì thêm một lúc nữa là được!

Không lâu sau sẽ chỉ còn lại năm trăm người, là lúc Quan Thiên Đại Hội chấm dứt.

Nhiều người thấy Tần Quân lao hướng Tiểu Ma Quân thì đều dừng chân xem.

Bao gồm Kim Vô Hối, Huyền Thanh và các thiên tài đỉnh cao khác. Tần Quân hay Tiểu Ma Quân đều là thiên tài mạnh nhất ở mùa này, tuy Đông Phương Cực ngang hàng với họ đã chết thảm trong tay Tần Quân, khiến Tần Thánh Đế có địa vị cao hơn trong lòng họ. Bọn họ muốn xem hai yêu nghiệt tuyệt thế chiến đấu.

Tần Quân cầm Thất Tinh Kiếm, biểu tình lạnh băng bay đến trước mặt Tiểu Ma Quân, đâm nhát kiếm ra, tia sáng lạnh lấp lóe nhanh đến mức mắt người không theo kịp.

Con ngươi Tiểu Ma Quân co rút vội bay lùi ra sau, giơ Lam Tinh trường

đao lên đỡ kiếm.

Keng!

Thất Tinh Kiếm đâm trúng lưỡi đao, Tiểu Ma Quân cảm nhận rõ lực lượng khủng bố của Tần Quân đè ép khuỷu tay gã co lại.

Tiểu Ma Quân biến sắc mặt tức tối thầm nghĩ:

- Đáng ghét! Không lẽ tiểu tử này có huyết mạch thượng cổ kỳ chủng sao? Lược lượng lớn hơi quá mức!

Tuy Tiểu Ma Quân từng luyện thể, có sức mạnh hơn hẳn tu sĩ cùng cảnh giới bình thường nhưng chẳng đáng gì trước mặt Tần Quân.

Có Bất Diệt Thánh Thể, cách thổ nạp thượng cổ trợ giúp, mỗi ngày lực lượng của Tần Quân tăng thêm một chút, góp gió thành bão cũng rất đáng sợ.

Tần Quân nhanh chóng vung kiếm, bóng kiếm lấp lóe hoa mắt. Tiểu Ma Quân phản ứng nhanh không thua gì hắn, đao kiếm va nhau cực nhanh làm người hoa mắt, không thể thấy rõ quỹ tích họ vung cánh tay.

Hai người vừa đánh nhau vừa di chuyển trong hiệp cốc, nơi đi qua không ai dám xen vào, né tránh họ như ôn thần.

Tần Quân cười lạnh điều động long khí:

- Ngươi đúng là rất mạnh, tiếc rằng gặp phải trẫm!

Tần Quân một lòng hai dùng, long khí và Thất Tinh Kiếm cùng tấn công, đánh cho Tiểu Ma Quân không kịp trở tay.

Bị Tần Quân khiêu kkích làm Tiểu Ma Quân lộ vẻ mặt tức giận, bỗng tứ chi giãn ra, ma khí cường đại bùng nổ làm hắn tạm khựng lại. Tiểu Ma Quân nhanh chóng vung đao chém vào Tần Quân.

Nhát đao chém ra kèm theo vô số thủy tinh màu lam bay ra, thanh thế to lớn như cơn lũ thổi quét, như muốn nhấn chìm nguyên hiệp cốc, tất cả đều vô cùng sắc bén.

Tần Quân không kịp giơ kiếm đành há mồm phủna Tam Muội Chân Hỏa, lửa cháy cuồn cuộn bao trùm lam tinh nhiều vô số kể.

Tiểu Ma Quân biến sắc mặt, gã bị Tam Muội Chân Hỏa ám ảnh, vì Đông Phương Cực đã chết thảm trong ngọn lửa này.

Trước khi tham gia Quan Thiên Đại Hội thì Tiểu Ma Quân, Đông Phương Cực đã đụng độ, so tài rất nhiều lần, đấu ngang sức ngang tài, khó phân thắng thua.

Đông Phương Cực chết trong Tam Muội Chân Hỏa, Tiểu Ma Quân không cho rằng mình có thể sống sót, gã phải né nó.

Vèo!

Tiểu Ma Quân mới nhảy lên thì ba cây đao đem mang theo ma khí âm trầm chém tới. Tiểu Ma Quân hết hồn phản xạ ngửa người ra sau nhưng vẫn bị cắt rách ngực, máu phun ra.

Tử Tuyệt Đao!

Đó là thần thông Tần Quân đánh cắp của Đoạn Khuynh Lam thiên tài Lạc Thủy vực. Từ sau trận chiến lần trước Tần Quân không còn gặp lại Đoạn Khuynh Lam, không thấy trong hiệp cốc, chắc đã chết rồi. Tần Quân không quan tâm người nào giết Đoạn Khuynh Lam.

Cần gì quan tâm người chết? Chết rồi là mất hết tất cả.

Tiểu Ma Quân giật mình kêu lên:

- Ma khí!

Các thí sinh xôn xao.

Bây giờ mọi người đều nhìn ra Tần Quân song tu pháp thể, còn có long khí đế hoàng, vừa có ma khí.

Tên này làm sao trưởng thành đến bây giờ?

Không hợp với lẽ thường!

Nhiều loại khí tụ tập trong người sẽ phá vỡ cân bằng, thậm chí tẩu hỏa nhập ma.

Tần Quân không chịu giải thích, không ai hiểu nổi.

Tần Quân lơ lửng trên trời cười khẩy nói:

- Ngươi tiêu rồi.

Bị Tử Tuyệt Đao tổn thương thì cơ thể sẽ dần bị ma khí xâm thực cho đến khi chết.

Lúc trước Đoạn Khuynh Lam tưởng Tử Tuyệt Đao tổn thương Tần Quân rồi mới sơ sẩy rời đi, đủ biết Tử Tuyệt Đao khủng bố cỡ nào.

Tiểu Ma Quân biến sắc mặt lúc đen lúc trắng, gã bản năng dùng thần thức quét qua, phát hiện một loại ma khí quỷ dị vô hình tựa như ngọn lửa từ lồng ngực khuếch tán trong thân thể, tốc độ siêu nhanh làm gã không kịp trừ bỏ.

Tần Quân khinh thường cười, Tử Tuyệt Đao là thần thông nham hiểm nhưng lúc chiến đấu sống còn ai rảnh quan tâm chính trực hay không.

Thấy thí sinh ngày càng ít, muốn tru sát Tiểu Ma Quân sẽ mất thêm thời gian, e rằng trước khi Quan Thiên Đại Hội kết thúc hắn không kịp hoàn thành nhiệm vụ xưng vua Quan Thiên.

Nghĩ vậy Tần Quân quay đầu đi săn bắt các thiên tài chưa bị hắn đánh bại.

Dù Tiểu Ma Quân không chết cũng xem như thua dưới tay hắn.

Thấy Tần Quân bỏ đi, Tiểu Ma Quân không nhẹ nhõm mà lo ngồi khoanh chân trên không trung vận công trị thương. Làn da Tiểu Ma Quân nhanh chóng đen thui như có khói đen lượn lờ.

Đối diện thiên tài khác Tần Quân biểu hiện càng mạnh mẽ, không phải mọi người đều mạnh như Tiểu Ma Quân cần hắn sử dụng nhiều loại thần thông.

Thời gian chậm rãi trôi, xác chết trong hiệp cốc càng ngày càng nhiều, thí sinh thưa dần, mỗi người rất căng thẳng.

Tần Quân thầm đổ mồ hôi, nhiệm vụ xưng vua Quan Thiên sẽ cho một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội truyền thừa kỹ năng.

Không thể bỏ qua!

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử luôn bàng quan. Có thí sinh liều mạng khiêu khích thì bị hai người diệt gọn, không còn ai dám chọc vào họ nữa.

Kim Thiền Tử nhìn Tần Quân, nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi cảm thấy chúng ta có thể thuận lợi rời đi không?

Dương Tiễn khoanh tay trước ngực nhìn không chớp mắt:

- Không biết, nhưng ta sẽ quét sạch kẻ địch trước mặt ngăn cản chúng ta.

Dương Tiễn tự tin tràn đầy làm Kim Thiền Tử lắc đầu cười, nam nhân này thật tự phụ.

Chợt một lực lượng mạnh mẽ giáng xuống trấn áp hết mọi người. Tần Quân định thu kiếm về bỗng rớt xuống, hắn không có sức chống lại lực lượng này.

Tần Quân ngạc nhiên ngước lên:

- Kết thúc?

Trên bầu trời hiệp cốc xuất hiện từng bóng đen, đều là phân thân của Hắc Pháp Sứ Giả.

Giọng nói lạnh lùng lại vang lên:

- Quan Thiên Đại Hội vang lên, mời tất cả người tham gia đến Quan Thiên phong nhận mệnh!

------oOo------

Chương 638: Hạng nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người lại bị lực lượng vô hình kéo bay lên, màn sáng bao phủ hiệp cốc biến mất.

Tần Quân bản năng ngoái đầu lại, Dương Tiễn và Kim Thiền Tử ở đằng sau cách bọn họ một khoảng.

Giết nhiều Tinh Quan như thế Tần Quân không cho rằng mình có thể an toàn rời khỏi Quan Thiên Giới, không chừng trên Quan Thiên phong có người chờ hắn.

Nhưng có Dương Tiễn, Kim Thiền Tử ở thì Tần Quân không sợ gì hết.

Dương Tiễn truyền âm:

- Bệ hạ có cần ta trừ lực lượng của Giới Linh giúp bệ hạ rồi rời khỏi Quan Thiên Giới?

Dương Tiễn đã linh cảm được tiếp theo sẽ rất rắc rối, với thực lực của gã thì xé rách Quan Thiên Giới trốn ra không khó khăn gì.

Tần Quân trả lời:

- Không cần, chúng ta tiêu diệt Giới Linh rồi tính.

Dù sao đã đắc tội Thần Điện hết đường gỡ, không làm thì thôi, đã làm phải tới cùng.

Dương Tiễn sửng sốt, không ngờ Tần Quân to gan bằng trời như vậy. Giây sau khóe môi Dương Tiễn cong lên khen ngợi, gã rất thích sự gan dạ của Tần Quân.

Dương Tiễn không biết tại sao Tần Quân muốn tiêu diệt Giới Linh, gã không có hứng thú hỏi, gã chỉ cần bảo vệ hắn là được.

Một đường bay đi, qua khoảng một nén nhang nhóm người Tần Quân rốt cuộc thấy Quan Thiên phong.

Quan Thiên phong như cây cột chống trời vắt ngang ở đường chân trời, nhìn lên như trời sao sâu không với tới được, hình ảnh cực kỳ đồ sộ.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử đi theo sau cách vài trăm thước, hai người nhíu chặt mày nhìn Quan Thiên phong.

Dương Tiễn trầm giọng hỏi:

- Cảm nhận được không?

Kim Thiền Tử gật đầu, biểu tình trầm trọng lẩm bẩm:

- Hơi thở đó mạnh quá!

Với thần thức của bọn họ dù cách thật xa cũng có thể bắt giữ được hơi thở khủng bố trên Quan Thiên phong.

Dương Tiễn liếm môi cười nói:

- Xem ra phải trải qua một trận ác chiến.

Kim Thiền Tử cười khổ, một vị cuồng chiến đấu, một kẻ hay chọc họa, hai người phối hợp lại thì quá khớp.

Rất nhanh năm trăm thí sinh nhóm Tần Quân bay tới đỉnh Quan Thiên phong, gió mạnh làm dám thiên tài Địa Tiên cảnh rất khó chịu, đổi lại người tu vi yếu chắc đã bị gió nghiền nát bấy.

Tần Quân luôn đánh giá mấy thí sinh khác, tính toán xem mình có bỏ sót ai không. Tần Quân quét mắt hai lần xác định những người còn sống đều bị hắn khiêu chiến, trừ Kim Vô Hối.

Tần Quân bất đắc dĩ hỏi thầm:

- Kim Vô Hối là người của trẫm, có thể bỏ qua không?

Đám thiên tài Nam Vực được hắn dẫn dắt đều từng luận bàn với hắn, chỉ

bỏ sót Kim Vô Hối.

Hệ thống trả lời:

- Có thể.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Vậy tại sao chưa gợi ý hoàn thành nhiệm vụ?

- Quan Thiên Đại Hội chưa kết thúc.

Tần Quân nghe vậy nhíu chặt mày, chẳng lẽ còn có mấy vòng thử thách?

Tần Quân bỗng thấy một cung điện to lớn nguy nga xuất hiện ở phía trước, tuy rằng bề ngoài không hoa lệ, thậm chí hơi rách nát nhưng hơi thở thương mang ập vào mặt, làm lòng sinh ra kính sợ.

Các thí sinh đáp xuống trước cung điện, lực lượng Giới Linh biến mất theo.

Bậc thang đóng đầy tro bụi, rách nát, bên trên là cung điện như phế tích. Nơi này cách xa mặt đất, dường như vươn tay là có thể hái sao.

Dương Tiễn, Kim Thiền Tử nhanh chóng đến bên cạnh Tần Quân.

Kim Thiền Tử nói nhỏ:

- Bệ hạ hãy cẩn thận một chút.

Tần Quân nhướng mày:

- Hưm?

Nhìn biểu tình trầm trọng của Kim Thiền Tử là biết trong Quan Thiên phong có lẽ ẩn giấu cường giả.

Đám thiên tài Nam Vực vây quanh Tần Quân, thí sinh vực khác cũng tụ

tập thành từng nhóm.

Nhìn kỹ thì Nam Vực có nhiều người nhất, ba mươi chín người sống sót.

Người của vực khác số người không đồng đều. Đông Phương Vực có ba mươi sáu người sống. Hắc Ma Vực còn ba mươi ba người. Vực ít nhất thì chỉ có ba người, nhìn thấy tội.

Tần Quân đếm kỹ thấy có bốn mươi hai vực.

Một Hắc Pháp Sứ Giả lơ lửng bên trên cung điện, không nhúc nhích tựa như pho tượng, cực kỳ âm u khủng bố.

Giọng lạnh lùng lại vang lên:

- Hiện tại bắt đầu xếp hạng khí vận!

Tần Quân thầm đoán chẳng lẽ Hắc Pháp Sứ Giả là Giới Linh?

Tần Quân càng nghĩ càng thấy hợp lý.

Trên đỉnh đầu nhóm thí sinh dâng lên màn sáng, từ dưới lên trên hiện ra cái tên, càng lên cao chữ càng to.

Tần Quân tò mò mình có thể xếp hàng mấy, ít nhất chắc cũng lọt vào tốp ba.

Đông Phương Cực, Tiểu Ma Quân có thể tranh phong với hắn nhưng một người chết, một bị thương, khí vận của những người khác không nhiều bằng Tần Quân.

Thứ hạng hiện ra rất nhanh. Đám thiên tài Nam Vực xếp hạng đằng sau, Ám Lãng lọt vào ba trăm ba mươi, Kỳ Tà ở hạng một trăm chín mươi, Triệu Vân xếp hạng hai trăm chín mươi sáu. Lên cao chút nữa chỉ có còn Tần Quân, Kim Vô Hối chưa hiện ra thứ hạng.

Đám thiên tài tám chuyện:

- Ài, mất mặt thật.

- Đừng nghĩ vậy, người tham gia Quan Thiên Đại Hội ít nhất hàng vạn người, chúng ta lọt vào năm trăm hạng đã khá lắm rồi.

- Dẹp đi, cũng nhờ bệ hạ bảo vệ, nói theo lời của bệ hạ là chúng ta nằm thẳng đến đây.

- Không biết bệ hạ xếp hạng mấy.

Trải qua Quan Thiên Đại Hội khiến mọi người phục Tần Quân sát đất, sau này ra ngoài có ai dám không phục hắn thì bọn họ sẽ nhảy ra cãi lại ngay.

Rất nhanh thứ hạng hiện ra trăm người đứng đây. Cừu Phi Hải đến từ Nam Tận Hải xếp hạng chín mươi bảy, là thiên tài yêu tộc hắn gặp khi đến Quan Thiên Đại Hội, bị Huyền Thanh dùng Như Lai Phật Chưởng đánh lui.

Huyền Thanh xếp hạng bảy mươi tám, nếu không phải bị Tần Quân hành hạ thì gã còn có thể lên cao hơn.

Những người khác đều thua dưới tay hắn nên không quá quan tâm.

Rất nhanh đến mười hạng đầu.

Kim Vô Hối xếp hạng chín làm Tần Quân bất ngờ, nếu hắn không tham gia thì Quan Thiên Đại Hội sẽ là võ đài cho Kim Vô Hối khoe khoang.

Năm hạng đầu.

Ba hạng đầu.

Hạng hai, Tiểu Ma Quân.

Hạng nhất, Tần Thánh Đế.

Tham gia Quan Thiên Đại Hội không bắt buộc lấy tên thật, Tần Quân dùng tên Tần Thánh Đế.

Vèo!

Mọi người tập trung nhìn hướng Tần Quân, bao gồm Tiểu Ma Quân, Huyền Thanh.

Kết quả này vừa làm bọn họ giật mình vừa không bất ngờ.

Tần Quân nhướng mày, thứ hạng này có thưởng không?

Đám Hắc Pháp Sứ Giả nhanh chóng hợp thành một thể, biến thành đoàn khói đen lượn lờ dưới trời sao hình thành khuôn mặt to lớn âm trầm kinh dị.

Giới Linh lạnh lùng nói:

- Quan Thiên Đại Hội chính thức kết thúc, hiện tại các ngươi có hai lựa chọn, một là trực tiếp rời khỏi Quan Thiên Giới, hai là vào Thần Điện.

Giọng lạnh băng phối hợp khuôn mặt khói đen to khiến người rợn tóc gáy.

Đi vào Thần Điện?

Nhiều thí sinh hít thở dồn dập, đây là cơ hội cá vượt long môn!

Tiểu Ma Quân nói trước:

- Ta chọn rời đi!

Nhìn mặt Tiểu Ma Quân đen thui tím lịm, người run bần bật sắp không chịu nổi.

------oOo------

Chương 639: Thần Vô Cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân chép miệng, không ngờ tiểu tử này bị Tử Tuyệt Đao cắt trúng mà còn sống đến bây giờ. Thôi, nếu Tiểu Ma Quân đã số lớn thì Tần Quân sẽ không chém tận giết tuyệt.

Có Tiểu Ma Quân đều têu, rất nhanh mấy người khác chọn lui ra, bao gồm Huyền Thanh. Bọn họ vừa mở miệng liền biến mất tại chỗ, chắc được Giới

Linh đưa ra ngoài.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Hủy diệt Giới Linh Quan Thiên giới. Đẳng cấp của túc chủ lên một bậc, được một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, mở ra công năng mới. Túc chủ và Thần Điện rơi vào quan hệ đối địch.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh nhị trọng.]

Hai tiếng hệ thống gợi ý liên tiếp vang lên trong đầu Tần Quân, nguồn nhiệt kỳ dị mà ấm áp chảy qua gân xương toàn thân hắn, khí thế tăng lên.

Ui!

Đám thí sinh hút ngụm khí lạnh.

Hắn đang đột phá? Còn thiên lý không!

Tần Quân vốn đã mạnh đến không tưởng giờ đột phá ngay trước mắt bọn họ, làm mắt họ cay cay.

Cảm giác ánh mắt hâm mộ ghen ghét của các thí sinh, Tần Quân ngẩng đầu ưỡn ngực ra dán trẫm là lão đại, trời là lão nhị, khiến người muốn tát hắn một cái.

Nhưng chỉ có thể tưởng tượng, biểu hiện lúc trước của Tần Quân hù sợ bọn họ.

Tần Quân bỗng cảm giác sát khí, thấy ngước đầu lên thấy Giới Linh âm u nhìn mình. Đổi lại người khác chắc chắn sẽ sợ đến run cầm cập.

Giới Linh dời mắt khỏi người Tần Quân, mở miệng nói:

- Còn ai muốn rời đi không? Nếu không có thì . . .

Tần Quân chợt ngắt lời:

- Đợi chút!

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Ngươi là Giới Linh của Quan Thiên Giới đúng không?

Những người khác ngạc nhiên nhìn Tần Quân, hắn định làm gì?

Bọn họ thấy biểu tình của Tần Quân là lạ, ánh mắt giễu cợt như mèo bắt chuộc.

Dương Tiễn lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra vác trên vai, bộ dáng chuẩn bị đánh nhau.

Giới Linh như không có linh trí, ngữ điệu lạnh lùng không cảm xúc:

- Đúng vậy!

Tần Quân phất tay quát to:

- Dương Tiễn, diệt nó!

Mọi người xôn xao.

Diệt Giới Linh của Quan Thiên Giới, Tần Quân không sợ đắc tội Thần Điện?

Thần Điện là tồn tại siêu nhiên ở trên mấy chục vực, đắc tội Thần Điện thì Nam Vực sẽ bị Thần Điện lật tay tiêu diệt ngay.

Dương Tiễn cười lạnh khuỵu hai đầu gối xông hướng Giới Linh, tốc độ nhanh làm thí sinh không kịp phản ứng. Gió to thổi tro bụi trên bậc thang lên như bão tố.

Vèo!

Dương Tiễn một thương đâm xuyên Giới Linh, nhưng nó như chỉ là khí thể rất nhanh biến trở về như cũ.

Khuôn mặt Giới Linh thay đổi thành nanh ác, nó hét chói tai điếc màng nhĩ:

- A a a a a!!!

Tần Quân cảm giác điếc tai vội bịt lỗ tai lại, thiên địa như đảo điên. Không chỉ riêng Tần Quân, những thí sinh khác cũng vậy, hơn hai trăm người tê liệt ngã xuống đất ôm đầu kêu gào.

Kim Thiền Tử nhanh chóng che trước mặt Tần Quân, vung ống tay áo lẩm bẩm:

- A di đà phật, tán!

Phật quang rực rỡ phát ra từ người Kim Thiền Tử vô cùng thần thánh, Tần Quân hết khó chịu, hắn buông hai tay xuống, lòng bàn tay dính máu.

Tổ cha nó!

Tần Quân tức giận nói:

- Dương Tiễn, đánh nhanh thắng nhanh!

Dương Tiễn mở Phá Tà Thiên Nhãn ra chuẩn bị chiếu chết Giới Linh.

Giới Linh bỗng vặn vẹo nhanh chóng biến thành hình người, khói đen lượn lờ không thấy rõ mặt mũi, như bóng với hình.

Giọng Giới Linh trở nên non nớt sắc nhọn giống con nít độc ác, khiến người da đầu tê dại:

- Ta đã thông với điện chủ, các ngươi chờ chết đi!

Dương Tiễn nhướng mày, gã không nương tay nữa, gã hóa thành luồng sáng vàng bay tới trước mặt Giới Linh, Phá Tà Thiên Nhãn mở bắn ra ánh sáng chói lòa chiếu Giới Linh, làm nó rên rỉ kinh dị như oán linh.

Tần Quân nghe mà sợ, sao Giới Linh quỷ dị quá, hắn nhìn ra được Giới Linh tuy có năng lực quỷ thần khó dò nhưng sức chiến đấu không cao, ít nhất khá yếu trước Dương Tiễn.

Rất nhanh Giới Linh bị Phá Tà Thiên Nhãn của Dương Tiễn chiếu đến hồn phi phách tán.

Yên tĩnh.

Tất cả thí sinh ngây người tại chỗ, đám thiên tài Nam Vực cũng vậy.

Thuộc hạ của Tần Quân giết Giới Linh? Bọn họ bị điên sao?

Ám Lãng mặt như đưa đám,ai oán nói:

- Tàn đời rồi.

Qua Quan Thiên Đại Hội là biết Thần Điện khủng bố thế nào, bọn họ còn lâu mới đủ tư cách chọc giận nó. Tần Quân muốn thành kẻ thù không đội trời chung với Thần Điện sao?

Tần Quân chỉ vào đám thiên tài Nam Vực, hỏi Dương Tiễn:

- Dương Tiễn, có thể đưa bọn họ đi được không?

Dương Tiễn gật đầu, vung tay trái lên. Một khe nứt không gian hiện ra, bên trong đen ngòm. Dương Tiễn lại vung tay cưỡng ép kéo đám thiên tài Nam Vực, trong tiếng kinh kêu bọn họ liên tiếp bị ném vào khe hở không gian.

Thiên tài các vực nhìn ngẩn ngơ.

Chẳng lẽ Tần Quân tham gia Quan Thiên Đại Hội vì gây sự? Hắn mang theo một siêu cường giả có thể xé rách thời không.

Tần Quân và Kim Thiền Tử vội bay đi trốn.

Lúc này một áp lực khủng bố mênh mông như thiên uy từ trên trời giáng xuống, làm mọi người quỳ dưới đất. Tần Quân suýt rớt xuống, may mắn có Kim Thiền Tử kéo lại kịp.

Dương Tiễn rung động, kiêng dè ngước lên nhìn.

Một thân hình cao lớn như cầu vồng tím giáng lâm, tốc độ nhanh làm con ngươi Dương Tiễn co rút.

Dương Tiễn dứt khoát giơ đao chém lên trời.

Muôn vàn đao khí tung hoành, nhưng bị thân hình kia đánh tan hết.

Tần Quân nhìn mà tim đập chân run, không để mắt công kích của Dương Tiễn?

Mựo ơi, đại năng ra tay?

Dương Tiễn hóa thành ánh sáng vàng nhanh chóng đến trước mặt Tần Quân, xé rách một khe hở không gian hoảng hốt kéo Tần Quân, Kim Thiền Tử chui vào trong.

Tần Quân mới chui vào thì nghe giọng uy nghiêm như thiên thần truyền vào tai:

- Muốn trốn? Nằm mơ!

Tần Quân cảm giác từ bốn phương tám hướng truyền đến áp lực khủng bố làm hắn đau đớn ý thức chìm trong hỗn độn.

Bóng tím đỏ bước nhanh bên trên cung điện, nhìn khe nứt không gian bên dưới, vẻ mặt khinh thường.

Người đó vạm vỡ, mặc áo tím hoa văn rồng, mái tóc trắng được ngọc quan cố định trên đỉnh đầu. Khuôn mặt không tuấn tú nhưng có sức hấp dẫn riêng, toát ra khí chất bá đạo coi rẻ thương sinh.

Nam nhân áo tím lạnh lùng cười:

- Cho các ngươi bị lạc trong thời không vậy!

Nam nhân định giơ tay lên bỗng Hắc Điệp Tiên Tử xuất hiện trước khe hở không gian.

Hắc Điệp Tiên Tử cau mày quát, thanh âm lạnh lùng chất chứa tức giận:

- Dừng tay!

Thấy Hắc Điệp Tiên Tử thì biểu tình của nam nhân áo tím dịu lại, trầm giọng nói:

- Hắc Điệp, tại sao nàng ngăn cản bản tôn?

Mới nhận được tin của Giới Linh là gã đến ngay, không ngờ dù sử dụng thần thông vẫn muộn một bước. Giới Linh chết, tất cả cấm chế trong Quan Thiên Giới sẽ mất hiệu lực. Nếu những kẻ bị nhốt trốn ra sẽ hỗn loạn.

Gã làm điện chủ sao có thể không tức giận?

Đúng vậy, gã là điện chủ của Thần Điện, tôn hào Thần Vô Cơ.&

------oOo------

Chương 640: Thần Ma đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng nói:

- Thả bọn họ!

Hắc Điệp Tiên Tử biết mình không thể ngăn cản Thần Vô Cơ, nhưng chỉ cần câu giờ một chút là Tần Quân sẽ chạy thoát. Nếu Tần Quân rơi vào tay Thần Vô Cơ thì Mệnh Vận Chi Luân sẽ bị lộ, chờ đợi Tần Quân sẽ là kết cục thê thảm.

Thần Vô Cơ tức giận nói:

- Không thể nào!

Dù yêu thầm Hắc Điệp Tiên Tử nhưng gã không cho phép nàng xen vào việc lớn.

Hắc Điệp Tiên Tử nheo mắt lạnh lùng hỏi:

- Ngươi muốn chiến một trận với ta?

Thần Vô Cơ tức giận người run abàn bật.

Hắc Điệp Tiên Tử tiếp tục bảo:

- Thần Vô Cơ, đừng quên lúc trước là ai thành lập Thần Điện giúp ngươi, ngươi còn nợ ta một nhân tình, bây giờ ta muốn ngươi trả lại!

Đám thí sinh nằm sấp dưới đất trợn mắt há hốc mồm nghe. Thành lập Thần Điện?

Thần Vô Cơ bỗng phất tay làm mọi người rơi vào hôn mê.

Thần Vô Cơ nghiến răng hỏi:

- Hai vạn năm rồi, tại sao nàng muốn sử dụng nhân tình ngay bây giờ? Rốt cuộc bọn họ là ai?

Tâm tình của Thần Vô Cơ rất tệ, vì gã không cảm nhận được hơi thở của các Tinh Quan, chẳng lẽ mười bảy vị Tinh Quan đã gặp tai nạn? Nghĩ đến đây trái tim Thần Vô Cơ chìm xuống đáy cốc, đặc biệt thái độ của Hắc Điệp Tiên Tử càn làm gã nổi điên.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói, nhìn Thần Vô Cơ chằm chằm:

- Ta muốn ngươi tha cho bọn họ, không điều tra việc này nữa!

Bốn mắt nhìn nhau, hai người im lặng.

Hắc Điệp Tiên Tử và Thần Vô Cơ đối diện nhau thật lâu, cuối cùng Thần Vô Cơ thở dài. Có lẽ ba người Tần Quân đã chạy trốn, gã có truy cứu nữa cũng vô dụng, trời biết bọn họ bị thời không loạn lưu truyền tống tới nơi nào, còn không bằng bán một nhân tình cho Hắc Điệp Tiên Tử.

Nhân tình tích lũy hai vạn năm nếu trả xong Thần Vô Cơ cũng nhẹ nhõm.

Thần Vô Cơ khẽ thở dài:

- Thôi tùy nàng, luôn tùy hứng như vậy, đổi lại người khác là điện chủ thì nàng sớm gặp rắc rối.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói, mắt đẹp lóe tia khinh thường:

- Đổi lại người khác chưa chắc ta sẽ giúp đỡ sáng tạo Thần Điện.

Thần Vô Cơ xem mình như thần, trước kia xây dựng Thần Điện thì người này chỉ là chó nhà có tang.

Hai vạn năm trôi qua, Thần Vô Cơ đã quên sỉ nhục trước kia, làm bộ dáng cao cao tại thượng khiến Hắc Điệp Tiên Tử buồn nôn.

Thần Vô Cơ lắc đầu cười, cứ nghĩ Hắc Điệp Tiên Tử thích mình. Mặc dù Hắc Điệp Tiên Tử luôn giữ khoảng cách với gã, Thần Vô Cơ không bắt buộc nàng, đứng ở độ cao như gã muốn nữ nhân nào rất dễ dàng. Nên Thần Vô Cơ đối xử với Hắc Điệp Tiên Tử như báu vật quý giá.

Thần Vô Cơ đổi đề tài, hỏi:

- Các Tinh Quan đâu?

Mười bảy Tinh Quan có địa vị không thấp trong Thần Điện, nếu chết hết sẽ làm Thần Vô Cơ rất đau lòng.

Hắc Điệp Tiên Tử dứt khoát trả lời:

- Chết rồi.

Dù sao Giới Linh đã diệt, Tinh Quan chết hết, không ai biết là nàng làm.

Thần Vô Cơ hoàn toàn biến sắc mặt.

Mỗi góc Quan Thiên Giới rung bần bật.

Hắc Tiêu sơn mạch tan vỡ, đá vụn bay lên, oán khí khủng bố phát tán ra.

Giọng nói nặng nề âm trầm nổ vang:

- Ngô không cam lòng! Ngô hận!

Trong một hiệp cốc sâu không thấy đáy đột nhiên toát ra vô số ma khí như những xúc tu, rất đáng sợ.

Thảo nguyên bao la vô ngần chợt nứt ra như mạng nhện, cỏ vụn bay đầy,

một giọng nói ngông cuồng vang vọng thiên địa:

- Ta lại đi ra! Đi ra!

Cảnh tượng như vậy có rất nhiều trong Quan Thiên Giới. Nhiều tù đồ bị nhốt không biết bao nhiêu năm vì Giới Linh bị diệt, bọn họ không còn bị cấm chế trói buộc nên liên tiếp chạy ra.

Thần Vô Cơ cảm nhận hơi thở mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng truyền đến, sắc mặt của gã càng âm trầm.

Quan Thiên Giới còn có tên là Tinh Thần Chi Ngục, là lao tù tiểu thế giới thượng cổ, bên trong còn ẩn chứa nhiều tồn tại khủng bố lớn tuổi hơn cả Thần Vô Cơ.

Đoạn thời gian tiếp theo Thần Vô Cơ sẽ rất bận rộn.

Hắc Điệp Tiên Tử quay đầu nhìn vì sao rực rỡ khảm đầy trời, lòng rất lo lắng, nàng chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân bình an vô sự.

***

[Đinh! Chúc mừng túc chủ hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Hủy diệt Giới Linh Quan Thiên giới. Đẳng cấp của túc chủ lên một bậc, được một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, mở ra công năng mới. Túc chủ và Thần Điện rơi vào quan hệ đối địch.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh tam trọng.]

Tần Quân mơ hồ nghe tiếng hệ thống gợi ý, sau đó nguồn nhiệt pháp lực dâng lên trong người khiến ý thức của hắn dần tỉnh táo.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là vài giây, có lẽ là thương hải tang điền.

Tần Quân rốt cuộc có thể miễn cưỡng mở mắt ra, đập vào mắt là bầu trời đỏ như ráng chiều, mặt trời sắp lặn xuống đỉnh núi, đường nét ngọn núi đỏ rực xinh đẹp mà xa xưa.

Vùng núi trập trùng, gió nhẹ thổi cỏ xanh. Tần Quân đang nằm dưới gốc cây to, đưa mắt nhìn hoang tàn vắng vẻ.

Tần Quân muốn nhúc nhích nhưng phát hiện gân xương toàn thân đau nhức như bị xé rách, đau đến nỗi làm hắn hút ngụm khí lạnh.

Tần Quân cố gắng nửa ngày mới miễn cưỡng đứng lên dựa vào thân cây.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, Dương Tiễn và Kim Thiền Tử đâu?

Tần Quân điều ra thần thoại thương thành tìm đan dược chữa tương.

Chốn núi hoang rừng vắng, bây giờ mà có yêu thú nào từ nhị giai trở về mò tới là có thể cắn chết hắn, yêu thú nhất giai thì không nhai nổi thịt hắn.

Hệ thống trả lời:

- Không rõ, có lẽ bị thời không loạn lưu đưa đến nơi khác.

Tần Quân cười khổ, suýt nữa tàn đời rồi.

Mợ nó! Thù này không báo không là quân tử!

Tần Quân oán hận thầm nghĩ.

Hệ thống gợi ý:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Xóa sổ Thần Điện. Nhiệm vụ cụ thể: Vì túc chủ diệt Giới Linh khiến Quan Thiên Giới hỗn loạn lớn, còn bị điện chủ Thần Vô Cơ cho rằng túc chủ giết mười bảy Tinh Quan. Thần Vô Cơ đã ghi hận túc chủ, nếu Thần Vô Cơ chết thì túc chủ sẽ hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ thưởng cho lên một cấp, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần cơ hội sưu tầm hiền năng, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân ngạc nhiên nghe.

Cơ hội Thần Ma đỉnh cao là cái gì? Không lẽ là công năng mới? Phải rồi, sau khi tiêu diệt Giới Linh Quan Thiên giới dường như mở công năng mới.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Cơ hội Thần Ma đỉnh cao là cái gì?

Hệ thống trả lời:

- Khiến Thần Ma chỉ định tăng lên tu vi đỉnh cao trong thần thoại, không có hạn chế, dù vợt qua năm cảnh giới lớn của túc chủ.

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, công năng này như chơi ăn gian.

Lý Nguyên Bá Kim Sí Bằng Điểu, Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh nếu đều tăng lên đỉnh cao thì vô địch rồi.

------oOo------

Chương 641: Bát Giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Công năng này có ích lợi là khiến mức độ trung thành tăng cao, dù thực lực của Thần Ma tăng vọt thì vẫn giữ lòng trung thành. Nếu trực tiếp triệu hoán ra Thần Ma quá mạnh, hai bên chưa từng ở chung, đối phương thấy tu vi của Tần Quân như thế không chừng sẽ tạo phản ngay.

Tần Quân vội nói:

- Tăng tu vi của Dương Tiễn lên đỉnh cao!

Hệ thống gội nước lạnh:

- Không được, Thần Ma chỉ định phải ở trước mặt túc chủ.

Tần Quân bất đắc dĩ cười, đành phải tiếp tục sưu tầm đan dược. Bây giờ hắn chỉ có một mình, phải nhanh chóng khỏe lại, nếu bị tiểu quái hay nhân vật phụ nào giết thì rất mất mặt.

Cuối cùng Tần Quân chọn hánh dược trị liệu tên Thiên Nguyên đan, giá trị ba trăm vạn điểm danh khí, cho tu sĩ dưới Thiên Tiên cảnh hoàn toàn khỏe

mạnh trong vòng nửa canh giờ.

Tần Quân lập tức chọn Thiên Nguyên đan, nguồn nhiệt giống lúc đột phá chảy qua kỳ kinh bách hài, làm hắn sung sướng rên rỉ.

Sướng!

Tần Quân dựa vào thân cây yên lặnng ằm.

Tần Quân vưa thở phào vừa thầm ra lệnh:

- Bắt dầu triệu hoán Thần Ma đi.

Nhiệm vụ xưng vau Quan Thiên tặng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng. Dù sao bây giờ Tần Quân không thể nhúcn hichs, ở nơi chưa biết này hắn tốt nhất là nhanh chóng triệu hoán ra một bảo tiêu.

Tần Quân cảm giác linh khí vùng này dồi dào hơn Nam Vực gấp vô số lần. Điều này nói lên cái gì? Chứng minh yêu thú ở đây thực lực trung bình mạnh hơn Nam Vực.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân không căng thẳng nữa.

Tưởng tượng thân hình khủng bố của Thần Vô Cơ là Tần Quân thấy sợ, cái tên này đã đến độ cao cỡ nào? Trực tiếp bỏ qua công kích của Dương Tiễn, còn hù gã sợ chạy tối chết.

Phương xa bỗng vọng lại tiếng sói hú:

- Grao!

Tần Quân nhướng mày, chắc không phải xui xẻo vậy đi?

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được . . .]

Tần Quân trợn tròn mắt, biểu tình rất đặc sắc.

Trư Bát Giới!

Bỏ mợ rồi, a không, là bỏ heo rồi.

Không ngờ triệu hoán loại này.

Tần Quân dở khóc dở cười, hắn không có nhiều hảo cảm với Trư Bát Giới. Tên này hết ăn lại nằm, lại còn háo sắc. Nhưng Trư Bát Giới không ác, ít ra sai có thể sửa, biết nịnh hót a dua.

Thực lực của Trư Bát Giới chắc không yếu, không thì tại sao mỗi lần trừ yêu Tôn Ngộ Không kêu gã đi theo làm gì. Hy vọng Trư Bát Giới áẽ không vướng chân hắn.

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Trư Bát Giới cho ta xem.

Bảng liệt kê thuộc tính của Trư Bát Giới lập tức bày ra trước mặt Tần Quân.

[Trư Bát Giới: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Tịnh Đàn Sứ Giả.

Tu vi: Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Thiên Hà Thần quyết.

Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Pháp bảo: Đinh ba chín lưỡi.

Mức độ trung thành: 98 (MAX 100)]

Bà nội nó, trời ạ, Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ?

Tần Quân dụi mắt như thể mình nhìn lầm, hắn bỗng chú ý đến thân phận

của Trư Bát Giới là Tịnh Đàn Sứ Giả.

Xem ra hắn triệu hoán Trư Bát Giới sau khi kết thúc Tây Du Ký, hèn gì lợi hại đến thế. Hệ thống vẫn rất đáng tin, độ trung thành của Trư Bát Giới cao đến chín mươi tám điểm.

Tần Quân không kiềm được chất vấn:

- Sau khi Trư Bát Giới thỉnh kinh liền có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh?

Nếu tính như vậy thì Thái Ất Tán Tiên cảnh thành rau cải ven đường.

Hệ thống trả lời:

- Tôn Ngộ Không chỉ học nghệ mười mấy năm đã có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh, Trư Bát Giới xem như yếu.

Tần Quân ngẫm lại mấy cũng đúng, dù sao là tổ đội đi xông vào Tây Thiên, gà chó lên trời.

Tính ra Sa Ngộ Tịnh hơi tội nghiệp, thỉnh kinh xong chỉ có Kim Tiên cảnh. Không đúng, còn có Tiểu Bạch Long áp chót.

Tần Quân bắt đầu chờ đợi Trư Bát Giới đến, hy vọng Tịnh Đàn Sứ Giả sẽ nghiêm túc một chút, tốt nhất là vứt bỏ thói xấu trước kia.

Tiếng sói hsu ở phía xa càng lúc càng nhiều, thanh âm không ngừng khuếch lớn tức là bầy sói đang đến gần Tần Quân.

Tần Quân cắn răng muốn tự đứng dậy nhưng không thể nhúc nhích.

Tần Quân nghiến răng thầm nghĩ:

- Không được, cứ tiếp tục thế này chắc chắn sẽ tiêu diệt!

Tần Quân đã cảm nhận được hơi thở thô bạo phát ra từ phía xa.

Khoan! Suýt quên thứ kia!

Tần Quân vội lấy liễm tức phù từ trong Chiến Thần ra. Lúc Tần Quân

tham gia hội võ Tiềm Long thì rút thăm trúng thưởng được liễm tức phù, mãi không có cơ hội sử dụng.

Liễm tức phù có thể ẩn thân vừa giấu hơi thở.

Nhưng chỉ có thể kéo dài khoảng một nén nhang.

Tần Quân hít sâu, hắn phải nắm chắc thời gian, không thể dùng quá sớm.

Trong rừng cây phía xa bỗng có con sói xám nhảy ra, nó cao vài thước, tứ chi chắc khỏe, da lông lóe tia sáng đen như tấm lụa tốt nhất. Đặc biệt là đôi mắt sói tràn ngập sát ý lạnh lẽo. Rất nhanh có mấy con sói xám lao ra khỏi rừng cây, chúng nó đứng yên tại chỗ hít ngửi khắp nơi như đang đuổi theo con mồi.

Tần Quân bỗng cảm ứng được hơi thở của tu sĩ. Tuy hắn bị thương nặng nhưng dù gì là Địa Tiên cảnh tam trọng, thần thức bao phủ phạm vi lớn, trong vòng vài dặm sẽ phát hiện người ngay.

Tần Quân quay đầu nhìn, phía đông mấy con sói xám có ba tu sĩ mặc áo xanh sải bước đi tới. Hai nam một nữ chạy nhanh hướng Tần Quân.

Bà nội nó!

Tần Quân chửi thầm, đúng là xui chưa từng có.

Đàn sói xám ngửi mùi của ba người liền đuổi theo. Trong rừng cây có nhiều sói xám chạy ra, đếm sơ ít nhất cũng cỡ hơn trăm con.

Những con sói xám thành ình chắc khỏe như nghé con, hàng trăm con sói xám cùng chạy nhanh thì cảnh tượng rất đáng sợ.

Ngàn thước!

Tám trăm thước!

Bảy trăm thước!

Tần Quân cắn răng rót pháp lực trong người vào liễm tức phù, sau đó nàng biến mất tại chỗ.

Ẩn thân thành công.

Rất nhanh ba tu sĩ đến trước cây to chỗ Tần Quân ở.

Một thiếu nữ thở hồng hộc hai tay chống đầu gối, nức nở nói:

- Không được, ta không chạy nổi nữa!

Tần Quân dựa vào thân cây, đánh giá nữ nhân trước mặt. Nhai săc bình thường, cỡ trên trung bình, tu vi đại khái là Trúc Cơ cảnh ngũ trọng, linh lực trong người đã cạn kiệt.

Hiển nhiên bọn họ bị bầy sói rượt theo thật lâu, nhìn vết máu trên người thì biết bọn họ đã trải qua ác chiến.

Hai nam nhân còn khá trẻ, chắc cùng tông môn.

Một thanh niên tuấn tú cắn răng nói:

- Chúng ta không thể dừng lại, những con Thương Lang này toàn là đỉnh nhị giai!

Một thanh niên cao lớn gật đầu, người gã rủnẩy dường như rất sợ, ánh mắt tràn ngập tức giận nhìn hai đồng bạn, thứ vướng víu vào phút then chốt.

Tần Quân rủa thầm:

- Mợ nó, hai ngươi lo khiêng nàng ta chạy đi, dông dài!

Bầy Thương Lang cách bọn họ ngày càng gần, Tần Quân đang trong trạng thái ẩn thân nên vui vẻ xem kịch.

------oOo------

Chương 642: Trẫm là Thiên Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn đám tu sĩ Trúc Cơ cảnh và yêu thú nhị giai làm Tần Quân cảm giác như đến thôn người mới trong game.

Trước kia Trúc Cơ cảnh ở trong mắt Tần Quân là tồn tại cao không thể với tới.

Thương Lang to khỏe chạy đằng trước nhất chợt nhảy lên:

Hú hú!

Chân trước của nó vô cùng sắc bén, dưới ánh hoàng hôn nó nhảy ra hai mươi mấy thước lao vào bâ tu sĩ.

Thanh niên cao lớn sợ hãi bỏ chạy, làm thanh niên tuấn tú rất tức giận.

Thiếu nữ ôm chặt chân thanh niên tuấn túc khóc lóc nói:

- Tiểu sư đệ đừng bỏ ta lại!

Thanh niên tuấn tú rối rắm, gã ôm thiếu nữ cắn răng lao lên trước. Đáng tiếc thanh niên không mau bằn Thương Lang to khỏe, phỏng chừng chạy không bao xa sẽ bị bắt kịp.

Tần Quân tội nghiệp cho hai người, nhưng hắn sẽ không đứng ra.

Tần Quân đã dùng Thiên Nguyên dan, cần thời gian phục hồi, giờ mà đứng ra là tìm cái chết.

Các con Thương Lang chạy qua trước mặt Tần Quân, có một con lỡ đạp chân Tần Quân.

Tần Quân ăn đau la lên:

- Tổ cha nó!

Thương Lang thủ lĩnh dừng lại, nhưng chúng nó không ngửi được mùi của Tần Quân, thế là nhanh chóng đuổi theo tiếp.

Chờ chúng nó đi hết Tần Quân ôm chân phải của mình, không ngừng chửi rủa.

Đám súc sinh này đi đường không có mắt sao?

Tần Quân rất bực mình, sau này tàng hình phải trốn trong góc, hôm nay hắn xui chưa từng thấy.

Mặt trời nhanh chóng lặn xuống đỉnh núi, màn đêm dần đến.

Tần Quân trừ trạng thái ẩn thân, vết thương trong người đã khá hơn chút, ít nhất có thể đứng dậy. Tuy Tần Quân không thể phát huy hết thực lực nhưng dư sức đấu với tu sĩ tam giai.

Tần Quân nhìn quét một vòng, chọn đại hướng đi, hắn không muốn qua đêm tại đya.

Mkới đi mấy bước thì mặt cỏ sau lưng Tần Quân chợt chui ra một bóng đen, hắn cảm giác khí lạnh từ đằng trước ập đến. Tần Quân giật mình vội rút Thất Tinh Kiếm ra ngoái đầu nhìn.

Một bóng đen đứng đằng sau Tần Quân, cao lớn như lệ quỷ.

Chết tiệt, đụng quỷ?

Tần Quân lập tức giơ kiếm chém.

Bộp!

Đối phương chộp Thất Tinh Kiếm của Tần Quân, nói chính xác hơn là hai ngón tay kẹp mũi kiếm.

Đời ngô tàn rồi!

Tần Quân tuyệt vọng thầm than. Không ngờ trời mới tối đã gặp cường giả bí ẩn, đối phương bỗng nhiên xuất hiện sau lưng hắn thì chắc chắn không phải đến hỏi đường.

Một giọng nói thô kệch chui vào tai Tần Quân:

- Bệ hạ đừng xúc động.

Tần Quân giật mình trợn to mắt nhìn kỹ.

Nam nhân vạm vỡ vóc dáng khôi ngô mặc đạo bào màu đen, mặt sắt, eo giăt bảo kiếm, đôi mắt lấp lóe tia sáng lạnh trong bóng đêm.

Chẳng lẽ là . . .

Tần Quân lộ vẻ mặt vừa mừng vừa sợ nghi hoặc hỏi:

- Ngươi là Chung Quỳ?

Chung Quỳ cười nói:

- Đúng là tại hạ.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Tại sao ngươi ở nơi này?

Tần Quân triệu hoán Chung Quỳ lúc trong Quan Thiên Giới, lẽ ra gã nên ở Quan Thiên Giới, không lẽ vì thời gian quá ngắn, khi đó Chung Quỳ chưa được triệu hoán ra?

Chung Quỳ vuốt râu cười nói:

- Bẩm bệ hạ, ta thông qua Âm phủ tìm đến, mất ba ngày.

Chung Quỳ có chức quan ở địa phủ, có thể đi vào Âm phủ là bình thường.

Ba ngày?

Tần Quân lấy lại tinh thần, chẳng lẽ hắn hôn mê lâu như vậy?

Không đúng, chắc hắn ở trong thời không loạn lưu ba ngày, nếu không Tần Quân đã bị yêu thú ở đây chia ăn.

Tần Quân suy nghĩ vẩn vơ. Phiêu lưu ba ngày trong thời không loạn lưu thì hắn chạy bao xa?

Tần Quân hỏi ngay:

- Chỗ này là vực nào?

Khi biết đối phương là Chung Quỳ thì Tần Quân nhẹ lòng. Chung Quỳ là tồn tại khủng bố Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, có gã bảo vệ thì mạng sống an toàn.

Chung Quỳ trả lời:

- Chỗ này là Đông Phương Vực.

Tần Quân neho mắt lại, mợ nó, đó chẳng phải là vực của Đông Phương Cực sao? Nếu bị thế lực sau lưng Đông Phương Cực phát hiện là Tần Thánh Đế giết gã thì lớn chuyện.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Cách Nam Vực bao xa?

Chung Quỳ khẽ thở dài:

- Đông Phương Vực và Nam Vực cách nhau rất xa xôi, chính giữa có Nam Tận Hải rộng mệnh mông, dù bay với tốc độ cao nhất cũng cần một tháng. Vì vượt vực thì ta không thể mang theo bệ hạ thông qua Âm phủ trở về. Âm phủ có quy tắc của mình, ngươi sống không thể ở lâu, dù là ta cũng không thể phá vỡ quy tắc này.

Tần Quân gật đùa, hắn không định làm Chung Quỳ khó xử.

Huống chi Tần Quân còn phải tìm tung tích của Dương Tiễn và Kim Thiền Tử. hai người hết lòng hết dạ bảo vệ hắn, Tần Quân không thể bỏ mặc bọn họ. Bên Nam Vực thì có đám người Dịch lão đầu lo.

Đương nhiên Tần Quân càng sớm trở về thì càng an toàn.

Tần Quân vỗ vai Chung Quỳ cười nói:

- Tiếp tục lên đường đi, có người làm bạn thì trẫm càng yên lòng.

Tần Quân thầm bực mình, Chung Quỳ rất cao.

Chung Quỳ cười gật đầu, hai người đi tiếp.

Bọn họ không bay mà đi bộ, một là vì lúc này Tần Quân không hợp bay đi, hai là hắn muốn tìm xem Kim Thiền Tử, Dương Tiễn có ở gần đây không.

Tần Quân vừa đi vừa hỏi:

- Nam Tận Hải có phải do Long tộc thống trị?

Nam Hải Long Vương bắt đi Tiểu Ly, Tần Quân luôn nhớ kỹ điều này.

Chung Quỳ gật đầu nói:

- Đúng vậy! Nam Tận Hải rất lớn, Nam Vực và Đông Phương Vực cộng lại cũng không bằng nỏ. Nó bị yêu tộc thống trị, Long tộc có quyền lực lớn nhất, nổi tiếng với biệt hiệu Hắc Long Vương.

Dọc đường đi Chung Quỳ thuận tiện tìm hiểu thế lực ở Đông Phương Vực, Nam Tận Hải để tránh về sau gặp rắc rối.

Hắc Long Vương?

Tần Quân cau mày, chắc Hắc Long Vương là phụ vương của Tiểu Ly. Người Nam Vực không rành về Nam Tận Hải nên gọi là nam Hải. Hắc Long Vương thì được gán ghép cái tên Nam hải Long Vương.

Khi nào về phải tìm Hắc Long Vương mới được, bắt cóc ái phi của trẫm, hừ hừ, dù là nữ nhi của ngươi cũng phải dạy cho một bài học!

Tần Quân bực bội thầm nghĩ.

Chung Quỳ nhìn ra Tần Quân rất quan tâm Long tộc, nhắc nhở nói:

- Thực lực của Hắc Long Vương rất mạnh nhưng chưap hải mạnh nhất trong Nam Tận Hải.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Ồ? Mạnh nhất là ai?

- Thanh Hồ Vương.

Tần Quân nhớ kỹ cái tên này, không hiểu sao hắn cảm thấy con đường trở về của mình sẽ không bình yên.

Ài, đường cường giả không dễ đi.

Bây giờ Tần Quân phát ra cảm khái đời người cô đơn như tuyết.

***

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Tia ban ma ithứ nhất chiếu vào rừng cây, qua kẽ hở tán lá tia nắng rơi xuống đất thành các vòng ánh sáng.

Tần Quân, Chung Quỳ đi song song, một đêm qua đi hắn đã lành vết thương, trở lại thực lực đỉnh Địa Tiên cảnh tam trọng.

Đừng thấy tu vi của Tần Quân là Địa Tiên cảnh nhưng sức chiến đấu có thể đánh với Thiên Tiên cảnh một trận.

------oOo------

Chương 643: Nổi tiếng khắp nơi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bỗng cau mày:

- Hưm?

Tần Quân thấy hai người núp sau cây cối, một nam một nữ, rõ ràng là hai người hôm qua bị bầy sói truy sát. Bọn họ người đẫm máu ngã ngồi, hơi thở yếu ớt tùy thời sẽ chết.

Chung Quỳ có thấy nhưng không quan tâm.

Làm quỷ thần Chung Quỳ đã thấy nhiều sinh ly tử biệt, tử cái chết là chốn về cuối cùng, tự tiện xen vào sẽ xảy ra nhân quả ngoài ý muốn.

Tần Quân vờ như không thấy tiếp tục đi, nhưng lúc đi ngang qua hai người thì hắn ngừng bước.

Tần Quân khẽ thở dài đi hướng hai người:

- Thôi, trẫm quá lương thiện.

Khóe môi Chung Quỳ co giật. Gã có chức vị trong Âm phủ, tra được Tần Quân từng giết bao nhiêu người. Nên bây giờ nghe Tần Quân nói như thế khiến Chung Quỳ câm nín.

Tần Quân đến trước lùm cỏ vung tay một cái, pháp lực rót vào hai người bọn họ tu sửa vết thương.

Tần Quân chưa từng học công pháp y đạo nhưng rất dễ dùng pháp lực trị thương cho người. Drối phương mới chỉ là Trúc Cơ cảnh, miễn linh hồn không bị gì thì Tần Quân có thể cứu sống dễ dàng.

Rất nhanh thanh niên tuấn tú mí mắt run run từ từ mở ra, thấy Tần Quân từ trên cao vận chuyển pháp lực cho họ.

Thanh niên tuấn tú run giọng hỏi, muốn mở mí mắt ra nhưng bất lực:

- Cái này . . . người là thần tiên . . . sao?

Núi hoang rừng vắng, thanh niên nghĩ mình đã chết nên thấy thần tiên.

Khóe môi Tần Quân co giật bất đắc dĩ nói:

- Đúng vậy, trẫm là thần, đứng đầu chúng thần, Thiên Đế!

Thanh niên nghe vậy người run bần bật rất kích động, thì thào:

- Quy Hải ta đây được gặp Thiên Đế . . . ta đang nằm mơ sao?

Chậc, không chỉ bị thương nặng còn có bệnh, bệnh thanh niên thời kỳ phản nghịch.

Tần Quân trợn trắng mắt, sau đó chữa thương cho thiếu nữ. Tần Quân đứng đằng sau cười lớn.

Thế giới này không chỉ có truyền thuyết về thần tiên còn có về Thiên Đế, đế hoàng đại biểu cho thiên đạo, đứng đầu chúng thần.

Rất nhanh thiếu nữ dần tỉnh dậy.

Thanh niên tuấn tú tự xưng là Quy Hải miễn cưỡng ngồi dậy kích động nói:

- Đa tạ Thiên Đế cứu giúp!

Tần Quân câm nín.

Ngươi còn chưa thông não sao? Ngươi tưởng mình là nhân vật chính, gặp Thiên Đế mở ra cuộc đời vô địch cao bằng trời?

Nhìn Thần Vô Cơ dập đầu lạy Tần Quân càng khẳng định tên này tưởng mình gặp cơ duyên lớn.

Chốc lát sau Tần Quân chữa cho thiếu nữ xong, hắn rút tay về rời đi.

Tần Thánh Đế làm việc tốt không cần để lại tiếng.

Quy Hải la lên:

- Thiên Đế! Sao người đi vội vậy? Ta biết làm sao báo đáp lại người?

Khó khăn lắm mới gặp thần tiên, Quy Hải không chịu bỏ qua.

Tần Quân là nhân tài đường đường, phong độ phiên phiên. Chung Quỳ vạm vỡ đáng sợ như quỷ thần, hai người đi cùng nhau cộng thêm sáng sớm rừng cây toát ra sương mù trông như cảnh tiên, Quy Hải thật sự cho rằng mình gặp Thiên Đế.

Tần Quân không quay đầu lại cười to bảo:

- Non nước có ngày gặp lại, về sau có duyên lại báo.

Không phải Tần Quân khẳng khái mà vì Quy Hải là tu sĩ Trúc Cơ cảnh có thể báo đáp cái gì cho hắn?

Hắn không trông chờ vào, hành vi vừa rồi coi như tích đức.

Con người sống trên đời theo đuổi là khoái ân ý cừu, giết người mình gai mắt, cứu người vừa mắt toàn bằng lòng mình.

Câu này tuy ích kỷ nhưng đó là bản tính của con người, kiếp trước Tần Quân không có năng lực làm được, sống không giống bản thân, kiếp này hắn muốn làm con người thật.

Chung Quỳ tò mò hỏi:

- Bệ hạ tại sao muốn cứu bọn họ?

Đa số đế hoàng không tốt bụng như vậy, Chung Quỳ còn tưởng Tần Quân có ý định gì, nếu không đã chẳng nói dối là Thiên Đế.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm làm việc không cần lý do!

Tần Quân thầm nghĩ tại sao Trư Bát Giới chưa xuất hiện? Chẳng lẽ còn đang ngủ say?

Tần Quân càng nghĩ càng thấy đúng, chó không đổi tật ăn phân, heo không bỏ thói lười.

Hai người chậm rãi đi tới.

Không lâu sau Quy Hải và sư tỷ của mình đuổi theo.

Quy Hải sốt ruột kêu lên:

- Thiên Đế đừng đi nhanh vậy!

Nữ nhân mặt tái nhợt ở bên cạnh vẻ mặt chất vấn đánh giá Tần Quân, nàng không tin Thiên Đế vớ vẩn gì đó.

Tần Quân phớt lờ bọn họ, Chung Quỳ càng không có hứng thú trò chuyện với họ, hai người đi tiếp.

Quy Hải chạy vội đến bên cạnh Tần Quân, khiêm tốn hỏi:

- Người định đi đâu? Có cần ta hỗ trợ?

Tần Quân liếc Quy Hải, khinh thường nói:

- Ngươi có thể hỗ trợ cái gì? Muốn trẫm bảo vệ các ngươi thì đúng hơn.

Thiếu nữ gai mắt thái độ của Tần Quân, ra tiếng trách mắng:

- Hắn mà là Thiên Đế cái gì, đừng cung duy hắn!

Quy Hải lườm thiếu nữ. Thật là ngu muội!

Quy Hải không tin Tần Quân là Thiên Đế, nhưng hắn cứu mạng hai người thì rõ ràng thực lực không tầm thường, gã thuận thế muốn làm thân nhưng bị sư tỷ không có ánh mắt vạch trần, làm không khí lúng túng.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Ngươi có biết đi đường nào đến thành trì không?

Chung Quỳ không rành về Đông Viêm Vực, bọn họ đi lung tung như ruồi không đầu.

Quy Hải hưng phấn gật đầu ngay:

- Ta biết! Tòa thành gần nhất là Man Liễu thành, bên trong có địa điểm truyền tống, muốn đi đâu cũng được.

Thiếu nữ môi mấp máy cuối cùng không nói gì, dù sao Tần Quân cứu họ, nàng có cay nghiệt thế nào cũng không thể trực tiếp trở mặt.

Đối phương có thể cứu bọn họ thì giết họ không hề khó.

Tần Quân gật đầu, lòng thầm khen Quy Hải:

- Vậy thì tốt, các ngươi dẫn đường đi!

Tiểu tử này rất biết cách làm người, đoán ra ngay Tần Quân muốn nhờ cậy truyền tống môn.

So với lặn lội đường xa, truyền tống môn tiện lợi hơn.

Quy Hải mừng rỡ cúi đầu khom lưng đi ở phía trước.

Thiếu nữ cau mày, bình thường tiểu sư đệ rất thanh cao nhưng sao ở trước mặt Tần Quân trông hèn như thế.

Thiếu nữ không biết rằng thái độ của Quy Hải tùy người, gã coi rẻ sư huynh đệ đồng môn nhưng đối với cường giả thật sự thì rất tôn kính. Từ nhỏ gặp nhiều chuyện khiến Quy Hải hiểu rằng thế giới này cường giả làm vua, thiên tài chỉ là xưng hô dễ nghe hơn nhỏ yếu một chút.

Một đường bình yên.

Rất nhanh bốn người đi ra rừng cây.

Tần Quân rảnh rỗi sinh nông nỗi nhủ thầm:

- Dùng cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng đi.

Trừ cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng ra Tần Quân còn một lần cơ hội truyền thừa kỹ năng, một lần vào phó bản Thần Ma.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ rút thăm trúng thưởng . . .]

Tần Quân bắt đầu tính toán kế hoạch tấn công Thần Điện.

Quân tử báo thù mười năm không muộn, Tần Quân tự nhận mình là quân tử nhưng hắn không muốn chờ mười năm.

Quy Hải bắt chuyện:

- Tiền bối, không biết các người tại sao đến Vô Tận Địa Vực?

Tần Quân nhướng mày hỏi lại, cố ý đánh trống lảng:

- Vô Tận Địa Vực?

------oOo------

Chương 644: Nổi tiếng khắp nơi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quy Hải bị Tần Quân gài bất giác giới thiệu Vô Tận Địa Vực:

- Vô Tận Địa Vực là sơn mạch lớn nhất Đông Viêm Vực, xuyên qua nguyên đại lục, chúng ta hiện tại mới ở vòng ngoài. nghe nói sâu bên trong Vô Tận Địa Vực ẩn giấu nhiều đại năng yêu tộc khủng bố, không ai thật sự đi hết Vô Tận Địa Vực.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm lạ. Đông Viêm Vực to hơn Nam Vực, có sơn mạch xuyên qua nguyên Đông Viêm Vực, thật là quỷ phủ thần công.

Nhưng Tần Quân không quan tâm nhiều đến Đông Viêm Vực, hắn không muốn ở lại đây lâu.

Quy Hải cẩn thận dò hỏi:

- Tiền bối chắc không phải là người của Đông Viêm Vực?

Quy Hải cho rằng người đến từ vực khác chắc rất mạnh, không thì làm sao có tư cách vào Đông Viêm Vực, cũng không có thực lực đi vào.

Tần Quân gật đầu.

Quy Hải không tiếp tục đào sâu, gã đổi đề tài:

- Tiền bối biết Quan Thiên Đại Hội không? Đông Phương Cực thiên tài đệ nhất của Đông Viêm Vực chúng ta chết trong đó, làm nguyên Đông Viêm Vực rúng động.

Nhắc đến đề tài này sư tỷ của Quy Hải cũng lộ vẻ thổn thức.

Đông Phương Cực là nhân vật truyền kỳ trong Đông Viêm Vực, mọi người cho rằng gã sẽ oai phong một cõi trong Quan Thiên Đại Hội, không ngờ đã chết trong đại hội, làm người khó tin.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Có nghe nói, rồi sao nữa?

Người giết Đông Phương Cực đang ở trước mặt ngươi đây, nếu ngươi biết thì có sợ đến ướt quần không?

Quy Hải nói tiếp:

- Chuyện này làm Đông Phương vực chủ nổi giận, tuyên bố muốn diệt Nam Vực.

Quy Hải tạm dừng sau đó cười nói:

- Người giết Đông Phương Cực tên là Tần Thánh Đế, đến từ Nam Vực. Thật kỳ lạ, ở đất cằn cỗi Nam Vực mà ra được yêu nghiệt như thế. Giờ Tần Thánh Đế nổi tiếng khắp nơi trong mấy chục vực.

Ồ? Trẫm đã nổi tiếng?

Tần Quân cười đầy bí hiểm.

Chung Quỳ lắc đầu bật cười, nếu khiến Quy Hải biết Tần Quân là Tần Thánh Đế thì gã còn dám bắt chuyện không?

Quy Hải ước ao hâm mộ nói:

- Có thể đánh chết Đông Phương Cực thì sau này miễn Tần Thánh Đế còn sống chắc chắn là cực phách một phương thiên địa.

Trong người Quy Hải chảy dòng máu theo đuổi con đường cường giả, nên gã luôn bất mãn môi trường quanh mình, gã muốn nhảy ra ngoài. Gặp Tần Quân khiến Quy Hải cảm giác cơ hội của mình đã đến.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Đông Phương vực chủ đã hành động?

Đông Viêm Vực rất mạnh, lúc trong Quan Thiên Giới Tần Quân nghe nói vực chủ của Đông Viêm Vực từng chống đối Thần Điện. Lần đầu tiên vực chủ phái con cái của mình tham gia Quan Thiên Giới, không ngờ bị giết, rất bẽ mặt, chắc chắn Đông Phương vực chủ điên tiết.

Quy Hải sờ cằm suy luận:

- Không rõ nữa, những thiên tài tham gia Quan Thiên Đại Hội đa số chưa quay về từ Thần Điện, chắc Đông Phương vực chủ sẽ không rời khỏi Đông Viêm Vực.

Quy Hải thầm khó hiểu tại sao Tần Quân chú ý Đông Phương vực chủ nhiều vậy, nếu địa vị cách biệt quá lớn thì hắn sẽ không chú ý rất nhiều, hay là . . .

Nghĩ đến đây Quy Hải càng thêm hưng phấn, dường như gã ôm được đùi to rồi.

Bỗng có một đám tu sĩ từ chân trời bay đến, họ mặt áo đỏ, bốn người nâng một kiệu vàng rất bắt mắt trên không trung.

Tần Quân nheo mắt, vì đám tu sĩ áo đỏ này có tu vi Địa Tiên cảnh, hắn không nhìn thấu người ngồi trong kiệu.

Quy Hải giật mình kêu lên:

- Nguy rồi! Là người của Hồng Y đàn!

Sư tỷ của gã sợ hãi run cầm cập.

Hồng Y đàn?

Tần Quân cười híp mắt hỏi:

- Giới thiệu cho trẫm nghe.

Quy Hải vốn muốn chạy trốn nhưng thấy Tần Quân, Chung Quỳ hết sức nhàn nhã thì gã bình tĩnh lại.

Quy Hải nhanh nhảu giới thiệu:

- Hồng Y đàn là thế lực số một số hai nguyên Thương Bi Châu, nghe nói tông chủ có quan hệ với Đông Phương vương tộc.

Đông Phương vương tộc? Chắc là gia tộc của Đông Phương Cực.

Tần Quân suy tư, nói vậy là Hồng Y đàn chỉ thuộc hạng ba trong Đông Viêm Vực, không cần để bụng. Dù vực chủ có đến hắn cũng không sợ.

Nghĩ xong Tần Quân đi tiếp, Quy Hải và thiếu nữ sợ teo tim.

Thiếu nữ kéo Quy Hải lại căng thẳng nói:

- Tiểu sư đệ, chúng ta đi thôi, bị Hồng Y đàn theo dõi không phải chuyện tốt!

Ở trong mắt nàng thì Hồng Y đàn là vật khổng lồ.

Quy Hải cắn răng hất tay thiếu nữ ra, đi theo sau Tần Quân. Quy Hải đang đánh cược, cược Tần Quân là cao thủ tuyệt thế, không thì hắn sao có thể bình tĩnh thản nhiên như vậy? Hoặc là rất mạnh hoặc rất ngốc.

Thiếu nữ thấy vậy đành cứng cổ đi theo, vì nàng bị thương, nếu lẻ loi một mình chắc chắn không sống nổi.

Bốn người dọc theo sườn núi đi xuống, đám tu sĩ Hồng Y đàn bay tới gần bọn họ. Hai bên như không thấy đối phương, rất nhanh lướt qua nhau.

Quy Hải và thiếu nữ cùng thở phào nhẹ nhõm, sợ nhất là người Hồng Y đàn đáp xuống gây sự với họ.

Hồng Y đàn là thế lực ma đạo, làm nhiều chuyện độc ác thiếu đạo đức, khiến Thương Bi Châu nghe tiếng sợ vỡ mật.

Chợt một giọng nam tràn đầy từ tính vang lên:

- Chờ chút!

Tu sĩ Hồng Y đàn nghe lời ngừng lại ngay, không có do dự, hiển nhiên đã trải qua huấn luyện.

Tần Quân cũng nghe được nhưng hắn lười để ý, tiếp tục đi.

Quy Hải và sư tỷ thì tim đập chân run, tiêu đời.

Người bí ẩn ngồi trong kiệu vàng hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Bắt bọn họ lại cho ta!

Dứt lời có hai tu sĩ áo đỏ lao hướng bốn người Tần Quân.

Tu sĩ áo đỏ có tu vi Địa Tiên cảnh, ở trong ranh giới Vô Tận Địa Vực này bọn họ không sợ gì hết.

Tần Quân chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh tam trọng, bọn họ không nhìn thấu tu vi của Chung Quỳ. Hai người Quy Hải là Trúc Cơ cảnh thì hoàn toàn bị bỏ qua.

Chỉ phái hai người ra tay đủ chế ngự bốn người Tần Quân.

Hai tu sĩ áo đỏ tốc độ siêu nhanh, Quy Hải và sư tỷ sợ hãi vội tránh sang một bên.

Mắt thấy hai tu sĩ áo đỏ sắp đụng vào Tần Quân, hắn không thèm quay đầu lại, Quy Hải nóng nảy.

Ùm!

Một tiếng rồng ngâm vang dội, ánh sáng vàng chợt lóe, long khí phát ra từ người Tần Quân sau đó thế không thể đỡ nổi đánh vào hai tu sĩ áo đỏ. Hai người bị đụng hộc máu bay người.

Yên tĩnh.

Hai người Quy Hải xoe tròn mắt. Tu sĩ áo đỏ lơ lửng trên không trung bị

rung động.

Nhìn rồng vàng bốn móng quấn quanh người Tần Quân, bọn họ cảm nhận khí thế phát ra từ người hắn, coi rẻ, bá đạo như quân lâm thiên hạ.

Tần Quân khẽ hừ:

- Không biết tự lượng sức mình.

Dù là Đông Phương Cực Thiên Tiên cảnh cũng bị Tần Quân giết dễ dàng, càng đừng nói đám Địa Tiên cảnh tôm tép này.

Các yêu nghiệt trong Quan Thiên Đại Hội có ai không phải là tu vi Địa Tiên cảnh?

Cho bọn họ ra oai phủ đầu xong Tần Quân, Chung Quỳ đi tiếp.

------oOo------

Chương 645: Hoàng Tuyền Nộ Khiếu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chung Quỳ lắc đầu cười nói:

- Bệ hạ làm như vậy e rằng bọn họ càng không bỏ qua, người ngồi trong kiệu tu vi đến Chân Tiên cảnh.

Chân Tiên cảnh?

Tần Quân nhướng mày, hèn gì có một đám tu sĩ áo đỏ Địa Tiên cảnh làm thị tòng.

Quy Hải và thiếu nữ nghe vậy sợ ướt quần.

Cường giả Chân Tiên cảnh!

Cường giả như vậy bọn họ chỉ nghe trong truyền thuyết, làm Quy Hải và sư tỷ rung động nhất là Chân Tiên cảnh ở trong miệng hai người Tần Quân

không đáng một đồng.

Quy Hải siêu hưng phấn:

- Hên quá là hên! Không lẽ đây là cơ duyên?

Thiếu nữ không suy nghĩ nhiều như Quy Hải, nàng ngây ngốc nhìn Tần Quân, đặc biệt là rồng vàng bốn móng sống động như thật. Con rồng gầm gừ, rất là hùng vĩ.

Một nam nhân bước ra từ kiệu vàng, mặc áo đỏ tơ vàng, đầu đội trường kim quan, khuôn mặt tuấn tú tái nhợt, mắt tràn đầy tơ máu làm gã trông rất âm lạnh làm người rợn tóc gáy.

Nam nhân trầm giọng quát:

- Đứng lại! Dám bị thương thị vệ của ta, ngươi không muốn sống sao?

Quy Hải hết hồn nhìn sang, sợ suýt xỉu, gã thì thào:

- Sao là hắn . . . Huyết Quân của Hồng Y đàn . . . là nhị đàn chủ Hồng Y đàn!

Huyết Quân của Hồng Y đàn!

Cái tên này nổi tiếng lừng lẫy trong Thương Bi Châu, nghe nói từng đồ thành, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Tần Quân chợt ngừng bước, xoay người giễu cợt nhìn Huyết Quân, cười hỏi:

- Ngươi không cho trẫm sống?

Hoa văn tử diễm giữa trán Tần Quân như sống lại, nó hơi mấp máy, con mắt màu tím của hắn lóe tia lạnh lẽo.

Tần Quân hay Huyết Quân đều có bề ngoài khiến người khó quên. Khác nhau là Tần Quân tuấn tú như thần, Huyết Quân thì tà ác như lệ ma.

Chung Quỳ híp mắt nhìn Huyết Quân, tu vi của Tần Quân tất nhiên không

đánh thắng Huyết Quân được, nên cần gã ra tay. Chung Quỳ làm quỷ thần có thể nhìn thấu tội nghiệt trên người Huyết Quân, nếu người này chết vào Âm phủ sẽ khó siêu độ, phải xuống địa ngục trả nợ.

Âm phủ không chỉ là nơi thu hồn còn là chốn thẩm phán vạn linh. Có lẽ người lương thiện bị chèn ép nhưng sau khi chết nhận đãi ngộ tốt hơn kẻ ác, kiếp sau đầu thai có ưu việt hơn người thường.

Huyết Quân phất tay ra lệnh:

- Hừ! Giết hắn!

Huyết Quân nhìn thấu Tần Quân chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh, gã không cần tự mình ra tay, để thuộc hạ đánh hội đồng là dễ dàng tiêu diệt.

Huyết Quân dứt lời, có ba mươi hai tu sĩ áo đỏ xông hướng bốn người Tần Quân. Khí thế Địa Tiên cảnh bộc phát làm hai người Quy Hải cảm giác như trời sập.

Thiếu nữ sợ hãi hét chói tai chạy trốn, Quy Hải cắn răng đứng yên tại chỗ.

Cùng lắm chết! Gã đánh cược, cược hai người Tần Quân là cao thủ tuyệt thế!

Chung Quỳ bỗng xuất hiện trước mặt Quy Hải, thân hình vạm vỡ như ngọn núi Thái, khiến Quy Hải cảm giác trời có sập xuống cũng không sợ.

Đối diện ba mươi hai tu sĩ Địa Tiên cảnh, mặt Chung Quỳ không biểu tình há mồm quát:

- Chết!

Thần thông Hoàng Tuyền Nộ Hống!

Một tiếng rống làm đám người Tần Quân bị ù tai, càng đừng nói ba mươi hai tu sĩ đối diện Chung Quỳ, bị chấn thành tro tàn.

Huyết Quân ở gần đó bị chấn mặt nứt ra chảy máu ồ ạt, gã hét thảm che mặt té vào trong kiệu.

Khủng bố như vậy!?

Quy Hải há hốc mồm nhìn, người ngây như phỗng.

Tần Quân nuốt nước miếng, mợ ơi, hung tàn dữ quá.

Không uổng là tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, đối diện Địa Tiên cảnh nhẹ nhàng như giẫm chết con kiến.

Chung Quỳ vung ống tay áo, nhếch mép cười nhạt:

- Hừ!

Đối diện đám tôm tép này Chung Quỳ không cần rút kiếm.

Cùng lúc đó, Huyết Quân trong kiệu vàng một tay bụm mặt tay kia lấy ra quyển trục từ trữ vật giới, lạnh lùng nói:

- Đáng ghét! Ta phải giết các ngươi!

Huyết Quân xé rách quyển trục, trong phút chốc ma khí như sương khói khuếch tán tràn ngập không gian trong kiệu vàng.

Một giọng nói âm trầm cất lên:

- Chậc chậc, không ngờ ngươi nỡ thả ta ra.

Ma khí nhanh chóng dâng lên tụ thành khuôn mặt người đáng sợ.

Huyết Quân bụm mặt lạnh giọng nói:

- Giết hết người bên ngoài, ngày sau ta hiến tế một vạn người cho ngươi!

Mở miệng chết vạn người là biết Huyết Quân hung ác cỡ nào.

Mặt người ma khí cười âm hiểm:

- Ít nhất mười vạn người không thì ta sẽ không ra tay.

Ngữ điệu âm trầm làm ngực Huyết Quân phập phồng, cuối cùng gã thỏa

hiệp rít qua kẽ răng:

- Có thể!

Mười vạn người chứ không phải mười vạn súc vật, sẽ dấy lên gió tanh mưa máu trong Thương Bi Châu.

Huyết Quân dứt lời, mặt người ma khí chui nhanh ra kiệu vàng.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đang đợi Huyết Quân đi ra. Quy Hải siêu kích động. Lúc trước Huyết Quân ở trong lòng gã như vị thần, vĩnh viễn không chạm đến được, bây giờ Huyết Quân bị xem như con mồi, cảm giác này khiến máu gã sôi trào.

Sư tỷ thì cúi đầu đứng ở phía sau, xấu hổ vô cùng, vừa rồi nàng chạy trốn nhanh nhất, vì mạng sống cuối cùng nàng mặt dày trở về.

Tần Quân lờ đi như không thấy nàng.

Chung Quỳ kinh kêu:

- Có đồ vật đi ra!

Tần Quân, Quy Hải xoay người nhìn. Từng lũ ma khí tràn ra từ kiệu vàng, ma khí nhanh chóng ngưng tụ thành mặt người rồi cười âm hiểm đến gần nhóm người.

Hai người Quy Hải rợn tóc gáy nhìn. Tần Quân cau mày.

Đây là thứ gì?

Chung Quỳ cau mày lẩm bẩm:

- A, không ngờ là ma hồn, sát khí ngưng thực như vậy chắc đã tạo rất nhiều sát nghiệt.

Tần Quân nghe xong nhếch mép cười giễu cợt.

Cái gọi là ma hồn đơn giản là quỷ hồn.

Chung Quỳ làm nghề gì?

Chuyên môn bắt quỷ! Con ma này đã đụng trúng ổ kiến lửa rồi!

Mặt người ma khí lạnh lùng cười:

- Khục khục khục, các ngươi rất xui xẻo!

Mặt người ma khí thò ra một bàn tay ma chộp đám người Tần Quân.

Khí thế khủng bố như sóng thần ập đến. Quy Hải, thiếu nữ sợ hãi quỳ xuống đất, run lẩy bẩy.

Khí thế của ma hồn hơn xa Chân Tiên cảnh, tu sĩ Trúc Cơ cảnh không chịu nổi, không phải hai người yếu đuối mà vì bọn họ bất lực.

Đối diện ma hồn tập kích Chung Quỳ bỗng vung ống tay áo.

Hấp Quy Thần Tụ!

Mắt Tần Quân sáng rực, hắn nhớ kỹ thần thông riêng biệt của Chung Quỳ, nhìn động tác là hắn đoán ra ngay.

Một lực hút kinh khủng tuôn ra từ ống tay áo Chung Quỳ điên cuồng kéo ma hồn.

Ma hồn giật mình kêu lên:

- Đây là cái gì!? Làm sao có thể?!

Ma hồn điên cuồng vùng vẫy nhưng không khống chế được mình bay nhanh hướng tay áo Chung Quỳ.

Tiếng hét của ma hồn làm Huyết Quân giật mình lăn ra từ cỗ kiểu, gã bụm mặt xuyên qua kẽ tay trông thấy cảnh đó sợ hãi suýt ướt quần.

Ma hồn cũng không đánh lại?

Huyết Quân vội bay lên chạy trốn.

Chung Quỳ hừ lạnh, ma hồn bị hút vào ống tay áo chỉ còn tiếng nói văng vẳng:

- Ta muốn nguyền rủa các ngươi, nguyền rủa các ngươi không chết tử tế được . . . a a a . . .

------oOo------

Chương 646: Tội đẹp trai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa ban ngày mà giọng ma hồn nghe rất kinh dị, khiến người da đầu tê dại.

Tần Quân chỉ vào bóng lưng Huyết Quân:

- Đừng tha cho hắn!

Tên này phái ra thứ âm độc như vậy, không cho sống được!

Chung Quỳ gật đầu, tay phải điểm hư không.

Một chùm sáng xé rách không khí bắn hướng Huyết Quân đã bay xa ngàn thước.

Phập!

Chùm sáng xuyên thủng gáy Huyết Quân chui ra từ giữa trán, cơ mặt gã cứng lại, đến chết gã cũng không rõ mình đã chọc vào ai.

Nơi này chỉ là ranh giới Vô Tận Địa Vực nhưng tại sao gã gặp cường giả khủng bố như vậy?

Huyết Quân ôm nỗi thắc mắc đó ý thức rơi vào bóng tối mãi mãi.

Tần Quân hừ mũi khinh thường nói:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh còn chết vì hắn, bây giờ dù là cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh bình thường cũng không lọt vào mắt hắn.

Quy Hải và thiếu nữ há hốc mồm sững sờ thật lâu.

Tần Quân cười kêu Quy Hải dẫn đường:

- Đi tiếp đi.

Quy Hải giật mình tỉnh lại, vội vàng dẫn đường, thái độ càng thêm khiêm tốn.

Sư tỷ rốt cuộc đã hiểu tại sao Quy Hải có thái độ hèn mọn như vậy. Nhìn kỹ khuôn mặt điển trai gần như hoàn mỹ của Tần Quân, trong lòng sư tỷ dâng lên dã tâm, nhưng chuyện vừa rồi khiến nàng không tiện thực hiện ngay.

Dọc đường đi Quy Hải ân cần nhiều hơn, thiếu nữ thường mỉm cười với Tần Quân, không còn gay gắt.

Một đường bình yên, sau đó bọn họ không gặp kẻ địch như Hồng Y đàn nữa, có gặp tu sĩ thì chỉ đi lướt qua nhau, không dám bắt chuyện.

***

Chớp mắt hai ngày qua nhanh.

Dọc đường Tần Quân không gặp Dương Tiễn, Kim Thiền Tử, cũng không thấy Trư Bát Giới đến quy phục, làm hắn rất khó chịu.

Tần Quân hỏi thầm:

- Trư Bát Giới rốt cuộc có đến không?

Trong giọng nói của hệ thống chất chứa bất đắc dĩ:

- Có lẽ đang ngủ rồi.

Hệ thống bóp méo một phần ký ức của Thần Ma nhưng không thể thay đổi

tính cách của bọn họ.

Tần Quân càng giận, không ngờ suy đoán lúc trước thành sự thật.

Tần Quân tức giận nói:

“Trẫm không phục, ngươi bồi thường cho trẫm!

Nếu không có Chung Quỳ, Trư Bát Giới không xuất hiện thì gặp phải Huyết Quân chắc chắn hắn đã là xác chết.

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

“Được rồi, thưởng cho túc chủ một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân trợn trừng mắt thầm nghĩ:

“Thứ này còn cần thưởng? Không phải tùy thời đều có thể sử dụng sao?

Hệ thống khinh thường nói:

“Túc chủ mặt xấu mà biết nằm mơ quá, cơ hội Thần Ma đỉnh cao chỉ có thể dựa vào nhiệm vụ xúc phát!

Tần Quân trán nổi gân xanh nghe, nhưng đòi được cơ hội Thần Ma đỉnh cao một lần đã đủ.

Lúc này đoàn người đến đỉnh sườn núi, từ nơi này nhìn về phía trước mơ hồ thấy thành trì. Tường thành cao gần trăm thước dưới ánh nắng cho cảm giác không thể phá vỡ.

Các binh sĩ đứng canh giữ trên tường thành, cổng thành mở rộng, người đến người đi, thương đội xe ngựa nối liền không dứt.

Trên cửa thành khắc ba chữ to rồng bay phượng múa: Man Liễu thành.

Quy Hải cười nói:

- Đằng trước là Man Liễu thành.

Quy Hải thầm tính toán có cách nào làm thân với Tần Quân, dù không thể ngăn hắn đi nhưng ít nhất khiến hắn ban ơn chút gì mới được.

Tần Quân mặt không biểu tình gật đầu, Trận Đạo Bí Tự vận chuyển khiến hắn biết rõ suy nghĩ trong lòng Quy Hải, bao gồm thiếu nữ.

Mụ đàn bà này muốn ngủ với hắn!

Tần Quân sờ mặt mình, đẹp trai quá cũng là tội.

Xem bộ dạng nàng tiện như thế không chừng đã bị vạn người cưỡi, Tần Quân thích sạch sẽ, không hứng thú đụng vào nàng. Xét cho cùng vì nhan sắc của nàng không đủ làm hắn xúc động.

Ở chung lâu với Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Tiểu Ly làm tiêu chuẩn thẩm mỹ của Tần Quân tăng vọt.

Tần Quân bỗng cảm giác lồng ngực nóng rực, hắn vội móc ra một ngọc trụy màu trắng, sợi dây tơ vàng quấn quanh ngọc trụy treo trên cổ hắn. Ngọc trụy màu trắng nhanh chóng nhiễm đỏ.

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

“Không lẽ xung quanh có thiên tài địa bảo?

Ngọc trụy này là Linh Bảo Cảm Ngọc hai ngày trước hắn rút thăm trúng thưởng có được, pháp bảo tiên thiên, có thể cảm ứng thiên tài địa bảo giấu trong phạm vi ba ngàn thước. Hễ Linh Bảo Cảm Ngọc cảm ứng được sẽ nóng lên.

Tần Quân quét mắt xung quanh, vùng núi trập trùng, rừng cây ở trước mắt, tuy không rậm rạp nhưng liên miên không biết dài bao nhiêu, không thấy cuối.

Tần Quân vừa tò mò nơi này ẩn giấu loại thiên tài địa bảo nào vừa đi cùng ba người Quy Hải. Hắn chỉ tò mò thiên tài địa bảo chứ không bắt buộc phải lấy, tài lực của hắn bây giờ có thể tùy tiện mua.

Bất Diệt Thánh Thể của hắn đã rơi vào bình cảnh, chỉ dựa vào thiên tài địa bảo đã vô dụng. Hơn nữa phẩm cấp thiên tài địa bảo càng gần thành trì

chắc chỉ bình thường, hoặc nó giấu trong thân thể người nào đó.

Sau khi vào rừng cây Tần Quân thấy nhiều tu sĩ đi qua đi lại, có người bày quán ở đất trống trong rừng cây.

Tại sao không vào thành bày hàng? Tần Quân hiểu lý do một là vì nơi này tiện lợi, hai là không phải nộp phí linh thạch. Đương nhiên ngoài thành giảm thấp tính an toàn, dễ bị ăn cướp.

Tần Quân đã hiểu tại sao Linh Bảo Cảm Ngọc nóng rực, thì ra là vì những quầy hàng này.

Quy Hải cười khẽ nói:

- Mấy thứ đó tốt nhất đừng mua, đa số là đồ ăn cướp, nếu bị chủ nhân cũ thấy sẽ rất rắc rối.

Quy Hải thấy Tần Quân hào hứng nhìn quanh nên tốt bụng nhắc nhở, nhưng mới nói xong gã liền hối hận.

Tần Quân sợ rắc rối? Chắc chắn là không.

Cường giả khủng bố xếp mười hàng đầu trong Thương Bi Châu như Huyết Quân còn bị Chung Quỳ diệt gọn, Quy Hải không nghĩ ra ai có thể ngăn cản Tần Quân, có lẽ vực chủ làm được.

Tần Quân gật đầu, bốn người đến cửa hành, nộp phí linh thạch sau đó được cho vào thành.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, từ biệt tại đây.

Nói xong Tần Quân cùng Chung Quỳ đi hướng con đường khác.

Quy Hải xoe tròn mắt, cứ vậy thôi sao?

Quy Hải ngập ngừng muốn nói, nhìn bóng lưng dứt khoát của Tần Quân thì gã không biết nên nói cái gì.

Thiếu nữ thúc giục:

- Tiểu sư đệ sao còn đứng ngây ra đó? Đuổi theo đi!

Tần Quân trẻ tuổi, có khí thế như vậy, hoàn toàn hợp tiêu chuẩn bạn lữ tu tiên mà nàng tha thiết ước mơ, nàng không muốn bỏ lỡ. Nhưng kêu nàng một mình đi tìm Tần Quân thì nàng không bạo dạn đến thế.

Quy Hải nghe giục thì cắn răng đuổi theo.

Quy Hải đến bên cạnh Tần Quân, nói:

- Tiền bối, ta đưa hai vị đến chỗ truyền tống cho.

Tần Quân bí hiểm liếc Quy Hải một cái, gật đầu.

Tần Quân thông cảm Quy Hải cố chấp, không quá bài xích, ít ra gã không nói thẳng điều mình khao khát. Đổi lại hắn là Quy Hải khi gặp cường giả khó thể tưởng tượng thì cũng sẽ tìm cách bắt chuyện. Tần Quân tùy ý cho Quy Hải chút tạo hóa là có thể thay đổi cả cuộc đời gã.

------oOo------

Chương 647: Linh Bảo Cảm Ngọc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ài, bất giác trẫm đã đứng cao vậy sao?

Tần Quân thấy ở trên cao cô đơn lạnh lẽo thầm cảm thán, ánh mắt mơ hồ khiến người không thể nhìn thấu.

Chung Quỳ lắc đầu cười, không ngăn cản.

Sư tỷ của Quy Hải càng lúc càng ân cần, bắt chuyện với Tần Quân, hỏi đủ thứ như tra hộ khẩu. Tần Quân chỉ gật đầu hoặc ậm ừ.

Tần Quân khinh thường thầm nghĩ:

- Chỉ bằng vào ngươi mà muốn ngủ trẫm?

Quy Hải không nói nữa, mặt đen như cục than chỉ muốn kéo sư tỷ của mình đi.

Mất mặt chết! Làm nữ mà sao không biết dè dặt là gì?

Đi qua từng con phố, khoảng một canh giờ sau bốn người đến khu vực truyền tống.

Chỗ này vốn là một quảng trường, các truyền tống môn xếp hàng hình thành những con đường. Trước mỗi truyền tống môn đứng vài tu sĩ kêu la, bên cạnh đặt thẻ gỗ ghi địa điểm truyền tống.

Chậc chậc, giống trạm xe ghê.

Tần Quân cười tủm tỉm, chỗ này náo nhiệt làm hắn có cảm giác như trở về Hoa Hạ kiếp trước.

Chợt một giọng nữ vang lên:

- Bệ hạ!

Thanh âm rõ rệt chui vào tai Tần Quân, hắn bản năng nhìn quanh. Người đến người đi, lại nhìn ba người Quy Hải, dường như bọn họ không nghe thấy.

Giọng nữ lại vang lên:

- Bệ hạ . . . cứu ta . . .

Tần Quân nhìn hướng phát ra thanh âm. Cách hai mươi thước một thiếu nữ tội nghiệp nhìn hắn, nàng mặc áo vải xám cũ, mặt bẩn tèm lem, khiến người ngạc nhiên là nàng có đôi tai mèo.

Miêu Nhân!

Tần Quân cau mày kiếm. Tại sao chỗ này có Miêu Nhân? Hơn nữa nàng cầu cứu hắn, không lẽ là tộc nhân của Vọng Tuyết?

Nghĩ đến Vọng Tuyết làm sắc mặt Tần Quân kỳ kỳ. Trước khi tham gia Quan Thiên Đại Hội dường như Vọng Tuyết bị phụ thân Vọng Diễm đưa đi một chỗ tu luyện.

Không lẽ . . .

Nghĩ đến đây Tần Quân đi hướng nữ Miêu Nhân. Một thiếu nữ áo xanh đứng bên cạnh thiếu nữ Miêu Nhân, nàng ta giơ roi dài lớn tiếng răn dạy người hầu sau lưng mình.

Hai tay thiếu nữ áo xanh chống nạnh, khuôn mặt tinh xảo kiêu kỳ giận dữ nói:

- Đám phế vật các ngươi! Ta nói rồi, ta muốn ra ngoài chơi mấy tháng, các ngươi đừng đi theo ta!

Bên hông thiếu nữ áo xanh cột sợi dây đỏ, đầu kia tròng vô chân phải thiếu nữ Miêu Nhân.

Một nam nhân cười khổ nói:

- Tiểu thư, xin đừng khiến chúng ta khó xử . . .

Những người khác gật đầu, giải thích mình bị lão gia sai khiến.

Thiếu nữ áo xanh giơ cao roi dài mắng:

- Ta mặc kệ! Các ngươi ai dám ngăn cản thì đừng trách bản tiểu thư không khách khí!

Bọn họ tranh chấp khiến nhiều tu sĩ xung quanh bàn tán, đa số người ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhìn thiếu nữ áo xanh.

Thấy Tần Quân đi hướng thiếu nữ áo xanh, trong lòng Quy Hải dâng lên cảm giác không ổn nhưng không dám ngăn cản.

Rất nhanh Tần Quân đến sau lưng thiếu nữ áo xanh, chỉ vào thiếu nữ Miêu Nhân, hắn hỏi:

- Nàng ta đến từ đâu?

Thiếu nữ áo xanh bản năng xoay người nhìn, ánh mắt giao nhau với đôi mắt tím sâu thẳm của Tần Quân làm nàng ngẩn ngơ.

Thiếu nữ Miêu Nhân vội ôm chân Tần Quân, kích động nức nở:

- Bệ hạ xin hãy mau cứu ta, cứu giúp thiếu tộc trưởng!

Thiếu tộc trưởng?

Tần Quân nheo mắt, người phát ra sát khí.

Vọng Tuyết có thân phận thiếu tộc trưởng trong Miêu Nhân tộc.

Tưởng tượng thiếu nữ tóc bạc như tuyết, nụ cười ngây thơ bị nguy hiểm là Tần Quân không kiềm chế được sát ý.

Thiếu nữ áo xanh bị sát khí hù sợ vội thụt lùi, các thị tòng che trước mặt nàng.

- Này! Ngươi muốn làm gì . . . ?

Tần Quân rút kiếm cắt đứt dây đỏ trói thiếu nữ Miêu Nhân, thiếu nữ áo xanh há hốc mồm nhìn.

Thiếu nữ áo xanh lẩm bẩm, vẻ mặt không tin nổi:

- Đó là kiếm gì mà có thể chặt đứt Liễu Mệnh Thằng của gia tộc chúng ta?

Quy Hải nhức đầu xoa trán, vì sao Tần Quân chọc vào tiểu thư điêu ngoa này.

Tần Quân nâng thiếu nữ Miêu Nhân dậy, trầm giọng hỏi:

- Vọng Tuyết đang ở đâu?

Thiếu nữ Miêu Nhân khóc kể:

- Thiếu tộc trưởng bị thương, ta tìm thuốc cho thiếu tộc trưởng ai ngờ bị bắt.

Tim Tần Quân chìm xuống đáy cốc, hắn trầm giọng nói:

- Nàng ở đâu? Mang trẫm đi!

Tần Quân từng hứa sau khi Quan Thiên Đại Hội kết thúc sẽ nạp Vọng Tuyết làm phi, sao có thể để nàng chết.

Trong lòng Tần Quân thầm khó hiểu, tại sao Vọng Tuyết xuất hiện ở Đông Viêm Vực? Từ Nam Vực đến Đông Viêm Vực với tu vi của họ mất vài chục năm cũng không đến nơi được, có nhiều điểm đáng ngờ.

Thiếu nữ Miêu Nhân sốt ruột nói:

- Thiếu tộc trưởng ở trong Vô Tận Địa Vực, chúng ta phải truyền tống đến Nam Côn thành trước.

Thiếu nữ áo xanh không kiềm được kêu lên:

- Này! Nàng ta là vật nuôi của bản tiểu thư, ngươi không thể mang đi!

Tần Quân liếc khuôn mặt tinh xảo tức giận, khinh thường hừ mũi kéo thiếu nữ Miêu Nhân đi.

Thiếu nữ áo xanh tức điên, quát:

- Ngăn hắn lại cho bản tiểu thư!

Tám thị tòng nghe lệnh lao hướng Tần Quân.

Chung Quỳ lắc người đến sau lưng Tần Quân, giậm chân một cái mặt đất vỡ ra, lực lượng khủng bố hất tám thị tòng ngã chổng vó.

Tám người có tu vi Kim Đan cảnh, thiếu nữ áo xanh giật mình xoe tròn mắt.

Các tu sĩ xung quanh hút ngụm khí lạnh, bọn họ không kinh dị thực lực của Chung Quỳ mà giật mình vì hai người Tần Quân dám chống đối thiếu nữ áo xanh.

- Chậc chậc, điêu ngoa tiểu thư đã gặp xương cứng rồi.

- Liễu gia là gia tộc thành chủ, thế lớn, trong Man Liễu thành này ai dám chọc vào.

- Liễu Nhược Lai tuy xinh đẹp nhưng rất đáo để, ài.

- Ôi chao, bộ ngươi thích đại tiểu thư này?

- Nhảm, chỉ nhìn khuôn mặt chẳng lẽ ngươi không thích?

Các tu sĩ xì xầm bàn tán, ngày càng nhiều người tụ tập lại.

Liễu Nhược Lai khá nổi tiếng trong Man Liễu thành, mọi người rất tò mò ai dám chọc vào đại tiểu thư điêu ngoa này.

Liễu Nhược Lai tức giận la lớn, giậm chân làm bộ ngực như núi nhỏ lên xuống không ngừng:

- Ngươi đứng lại! Không được đi!

Nàng giương nanh múa vuốt như cọp con.

Tần Quân phớt lờ Liễu Nhược Lai, hắn kéo thiếu nữ Miêu Nhân đi truyền tống môn thông hướng Nam Côn thành.

Chung Quỳ theo sau. Hai người Quy Hải liếc nhau, cắn răng đi cùng. Tuy làm như vậy có lẽ sẽ đắc tội Liễu Nhược Lai nhưng hai người không muốn bỏ qua cơ duyên này.

Tần Quân chợt ngừng lại, lấy một quyển trục ra khỏi trữ vật giới ném cho Quy Hải, hắn trầm giọng nói:

- Dừng ở đây đi, cố gắng tu luyện, sau này có duyên sẽ gặp lại.

Quy Hải đón lấy quyển trục, gã cố nén mừng như điên khom người nói:

- Đa tạ tiền bối!

Trong quyển trục này ghi một bộ công pháp địa phẩm, tuy không lọt vào

pháp nhãn của Tần Quân nhưng là báu vật đối với tu sĩ Trúc Cơ cảnh.

Sư tỷ Quy Hải xoe tròn mắt, gã được lợi rồi còn nàng thì sao?

Thấy Tần Quân, Chung Quỳ rời đi, Liễu Nhược Lai lật đật chạy theo:

- Không được chạy!

------oOo------

Chương 648: Nhược Lai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu để Tần Quân mang đi vật nuôi của nàng thì sau này nàng còn mặt mũi gì lăn lộn trong Man Liễu thành?

Tần Quân xoay người lại, lạnh lùng nói:

- Nàng còn dám đi theo thì trẫm sẽ giết chết!

Ánh mắt hắn lạnh băng làm Liễu Nhược Lai rùng mình.

Thiếu nữ Miêu Nhân nhỏ giọng nói:

- Vị tiểu thư này vốn định mang ta đi cứu thiếu tộc trưởng.

Cứu?

Nét mặt Tần Quân dịu lại.

Liễu Nhược Lai uất ức nói:

- Dữ quá vậy, ngươi cướp vật nuôi của người ta còn bá đạo như thế!

Khuôn mặt Liễu Nhược Lai như đang mếu, đáy mắt lóe tia tinh ranh thầm nghĩ:

- Hừ! Chờ cô nãi nãi tìm được cơ hội sẽ cầm roi quất mông ngươi!

Tần Quân lợi dụng Trận Đạo Bí Tự nhìn ngó suy nghĩ trong lòng Liễu Nhược Lai, hắn dở khóc dở cười.

Tiểu thư này lòng dạ không xấu, mỗi tội tính hơi thô bạo.

Tần Quân lắc đầu cười, tiếp tục tìm truyền tống môn đi hướng Nam Côn thành. Chung Quỳ theo sau, Liễu Nhược Lai cắn răng cũng đi theo.

Đoàn người rất nhanh đến trước truyền tống môn đi Nam Côn thành, tu sĩ canh giữ trước truyền tống môn hét lên:

- Đi Nam Côn thành, mỗi người một trăm khối linh thạch nhị giai!

Một trăm khối linh thạch nhị giai đối với tu sĩ bình thường là số tiền kếch sù, vì Man Liễu thành cách Nam Côn thành rất xa.

Tần Quân phất tay, ba trăm khối linh thạch nhị giai chất đống dưới dất. Tu sĩ mừng rỡ. Khác với truyền tống môn khác, ít người đi Nam Côn thành vì nơi đó gần chỗ sâu trong Vô Tận Địa Vực, hiếm người nào dám đến.

Liễu Nhược Lai lấy ra một trăm khối linh thạch nhị giai, kêu lên:

- Ta cũng muốn đi!

Tần Quân liếc Liễu Nhược Lai, tức giận nói:

- Nàng ấy là con dân của trẫm, không thể làm vật nuôi của nàng, chết tâm đi!

Liễu Nhược Lai khoanh tay trước ngực, kiêu kỳ hầm hừ:

- Hừ! Ta không thèm, ta chỉ muốn ra ngoài chơi, tiện đường thôi!

Liễu Nhược Lai nhìn ra được Tần Quân không phải kẻ siêu ác, đi theo hắn chắc rất thú vị. Hơn nữa Liễu Nhược Lai cũng muốn đi Nam Côn thành, một là vì giúp thiếu nữ Miêu Nhân cứu thiếu tộc trưởng, hai là đi mạo hiểm.

Thiếu nữ Miêu Nhân run giọng nói:

- Liễu tiểu thư là người tốt, rất tốt với ta, đổi lại người khác mua ta chỉ e . . .

Liễu Nhược Lai hừ lạnh một tiếng:

- Coi như ngươi có lương tâm!

Tần Quân nghe giải thích thì giảm bớt ghét Liễu Nhược Lai.

Bỗng một nam nhân trung niên từ trên trời bay tới, mặc áo vàng, khuôn mặt uy nghiêm. Nam nhân trung niên tốc độ rất nhanh, giống con nhạn lớn.

Người dám bay trong Man Liễu thành chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Có người kêu lên:

- Thành chủ đến!

Liễu Nhược Lai hết hồn núp sau lưng Tần Quân, thúc giục tu sĩ đang khởi động truyền tống môn:

- Mau lên! Còn muốn làm ăn không?

Tu sĩ đó nhận ra thân phận của Liễu Nhược Lai, vừa nhìn thấy thành chủ bay tới thì gã do dự. Nếu đắc tội thành chủ sẽ rắc rối.

Tần Quân không kiên nhẫn trầm giọng nói:

- Nhanh lên!

Tần Quân cố ý lộ ra một chút hơi thở Địa Tiên cảnh làm tu sĩ như rơi vào hầm băng, rùng mình vội đặt linh thạch vào truyền tống môn.

Liễu Nhược Lai giật mình nhìn Tần Quân, trông người này trẻ bằng tuổi nàng mà có tu vi khủng bố như thế sao?

Liễu Nhược Lai gần mười bảy tuổi đã đến Kim Đan cảnh cửu trọng, đừng nói trong Man Liễu thành, nhìn khắp Thương Bi Châu cũng tính là thiên

tài, nhưng nàng chẳng đáng là gì trước mặt Tần Quân.

Thành chủ rất nhanh bắt giữ hơi thở của Liễu Nhược Lai, bay nhanh đến gần.

Liễu Nhược Lai túm tay áo Tần Quân năn nỉ:

- Ngăn người đó lại giúp ta đi, ta sẽ báo đáp ngươi!

Khóe môi Tần Quân co giật.

Thiếu nữ phản nghịch thật đáng sợ, không có đầu óc, cầu người lạ đối phó phụ thân của mình?

Tần Quân không hiểu nổi suy nghĩ của Liễu Nhược Lai, nhưng hắn vẫn nháy mắt với Chung Quỳ.

Nếu để cho thành chủ dây dưa tiếp Vọng Tuyết sẽ thêm phần nguy hiểm, không thể chậm trễ được.

Chung Quỳ gật đầu, giơ tay vỗ hướng thành chủ. Chưởng phong khủng bố hất văng đám tu sĩ xung quanh, sóng khí đánh hướng thành chủ với tốc độ mắt thường trông thấy, làm thành chủ giật mình vỗ tay va chạm.

- Phụt!

Thành chủ cảm giác lực lượng không thể ngăn cản đụng vào mình sau đó hộc máu văng ra.

Liễu Nhược Lai nhìn thấy, che miệng khẽ hét. Nàng hoàn toàn không ngờ Chung Quỳ lợi hại như vậy, phụ thân của nàng là cường giả Thiên Tiên cảnh vậy mà bị đánh bại nhẹ nhàng vậy sao?

Liễu Nhược Lai cảm giác thế giới quan của mình sụp đổ.

- Làm sao có thể? Thành chủ bị một chiêu đánh bay?

- Ui, người này rốt cuộc có thân phận gì mà mạnh dữ?

- Ta bị hoa mắt sao? Mới rồi thấy cái gì?

- Người đó đúng là Liễu thành chủ!

Đám tu sĩ trên phố truyền tống xì xầm bàn tán, ánh mắt tràn đầy kinh dị nhìn Chung Quỳ.

Không khoa trương khi nói mặt ngoài người mạnh nhất Man Liễu thành là thành chủ, đương nhiên không thiếu một ít siêu cường giả đi ngang qua Man Liễu thành. Giờ thấy thành chủ bị thua hỏi sao bọn họ không khủng hoảng?

Người đứng gần thì vội vàng lui ra, sợ gặp tai bay vạ gió.

Tu sĩ phụ trách truyền tống môn càng sợ teo tim, nếu sớm biết thế này gã đã không nhận vụ làm ăn này. Hiện tại thành chủ bị thương, Liễu Nhược Lai mà theo ba người Tần Quân đi thì gã không có đường sống trong Man Liễu thành nữa, xong việc gã phải cuốn gói nhanh.

Liễu Nhược Lai giương nanh múa vuốt hét to:

- A a a! Sao các ngươi xuống tay ác vậy!?

Đáng tiếc bị Tần Quân một tay ấn trán làm Liễu Nhược Lai không túm hắn được. Vẻ ngoài Liễu Nhược Lai nhỏ xinh chưa đến một thước sáu, so với Tần Quân gần một thước tám thì lùn rất nhiều.

Tần Quân buồn cười nói:

- Yên tâm đi, nếu Chung Quỳ làm thật thì phụ thân của nàng đã chết.

Nghe vậy Liễu Nhược Lai ngây người tại chỗ ngơ ngác nhìn Chung Quỳ. Nam nhân vạm vỡ này lợi hại đến vậy sao?

Bên kia, truyền tống môn đã khởi động thành công, tu sĩ phụ trách run giọng nói:

- Được rồi . . .

Tu sĩ muốn khóc, sớm biết hôm nay như vậy thì gã đã nghỉ ngơi, sẽ không dính phải chuyện như thế. Nhưng kêu gã từ chối Tần Quân thì gã không

dám, thực lực của Chung Quỳ và Tần Quân vượt xa gã, so với thành chủ thì gã càng không dám chọc vào hai người này.

Tần Quân bước vào truyền tống môn. Chung Quỳ và thiếu nữ Miêu Nhân theo sát phía sau. Liễu Nhược Lai lo lắng liếc phụ thân mình một cái rồi cắn răng xoay người đi.

Liễu Nhược Lai thì thào bước vào truyền tống môn:

- Ta không muốn gả cho người mình không thích, ta muốn đi con đường của mình!

Bốn người biến mất, chốc lát sau Liễu thành chủ ôm ngực chạy tới đã không thấy bóng dáng nhóm Tần Quân đâu. Thành chủ tức giận ngửa đầu gầm rú.

Người vây xem xì xầm nhỏ to, không ai đồng tình thành chủ ngược lại tám rôm rả.

------oOo------

Chương 649: Thành trì tiêu điều

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn họ tò mò nhất là Chung Quỳ là ai mà lợi hại dữ vậy.

***

Ra khỏi truyền tống môn, đám người Tần Quân cảm giác bốn phía ồn ào yên tĩnh lại.

Đập vào mắt Tần Quân là một con phố đầy truyền tống môn, nhưng so với Man Liễu thành thì ít tu sĩ đi trên đường Nam Côn thành hơn.

Một lão nhân ngồi cạnh truyền tống môn, mắt thẫn thờ nhìn mặt đất không biết suy nghĩ cái gì.

Tu sĩ đi ngang qua vẻ mặt vội vàng, không ai nói chuyện với nhau khiến

không khí con phố rất kỳ lạ.

Liễu Nhược Lai cẩn thận hỏi:

- Nơi này chắc không phải là quỷ thành đi?

Tần Quân liếc nàng một cái, tức giận nói:

- Nếu nàng sợ thì có thể chọn quay về, thiếu nữ như nàng nếu bị bắt sẽ thành cấm luyến trong phòng các nam nhân.

Liễu Nhược Lai đỏ mặt nghe, tưởng tượng cảnh Tần Quân nói làm nàng thấy sợ, đặc biệt là không khí trong Nam Côn thành âm u nặng nề khiến nàng rất muốn quay về. Nhưng ngẫm lại trở về thì phụ thân sẽ càng trói buộc nàng, muốn rời đi sẽ khó khăn hơn.

Liễu Nhược Lai không muốn thành công cụ liên nhân, nàng không muốn cả đời sống dưới thân của người khác.

Tần Quân nói với thiếu nữ Miêu Nhân:

- Dẫn đường đi!

Thiếu nữ Miêu Nhân nghe lời chạy nhanh, Miêu Nhân vốn rất mau, huống chi nàng có tu vi Kim Đan cảnh nên rất nhanh nhẹn.

Tần Quân, Chung Quỳ mặc kệ Liễu Nhược Lai, lo đuổi theo thiếu nữ Miêu Nhân.

Liễu Nhược Lai cắn răng cất bước đuổi theo.

Đoàn người tốc độ rất nhanh lướt qua đường cái, may mà dòng người trong Nam Côn thành không đông, một đường thông suốt.

Khoảng một nén nhang sau bọn họ đến trước cổng thành.

Binh sĩ giữ thành ngăn lại, thanh âm uy nghiêm không cho phép từ chối:

- Đứng lại! Ra khỏi thành phải nộp mười khối linh thạch nhị giai!

Tần Quân vung tay áo, cuồng phong ập đến đánh bay đám binh sĩ giữ thành.

Đoàn người chạy nhanh ra ngoài. Liễu Nhược Lai theo sau cùng rất hưng phấn, Nam Côn thành mạnh hơn Man Liễu thành rất nhiều, dù là về thực lực hay danh tiếng. Không ngờ Tần Quân dám mạnh mẽ xông ra khỏi thành, Liễu Nhược Lai đang trong thời kỳ phản nghịch cảm thấy rất kích thích.

Liễu Nhược Lai la lên:

- Này! Chờ ta chút! Đừng chạy nhanh vậy!

Tần Quân không có vẻ gì là thương hương tiếc ngọc, vờ như không nghe thấy. Trong lòng Tần Quân đang suy nghĩ xử lý nha đầu này thế nào, có nên thu phục làm nha hoàn bóp vai không.

Nếu Liễu Nhược Lai nghe được suy nghĩ trong lòng Tần Quân chắc tức hộc máu, muốn cho cô nãi nãi bóp vai ngươi?

Nam Côn thành ở giữa Vô Tận Địa Vực, ra khỏi thành bọn họ liền vào núi hoang dã.

Nơi này cây cối rất cao lớn, Tần Quân cảm giác như mình thu nhỏ lại. Vì tranh thủ thời gian Tần Quân ngưng tụ mây mù, giơ hai tay lên pháp lực đánh ra kéo thiếu nữ Miêu Nhân và Liễu Nhược Lai lên.

Liễu Nhược Lai reo lên, ánh mắt tràn đầy tôn sùng nhìn Tần Quân:

- Oa! Đây là pháp thuật gì vậy?

Tần Quân không giải thích nhiều, hắn nói với thiếu nữ Miêu Nhân:

- Nàng hãy chỉ đường.

Thiếu nữ Miêu Nhân gật đầu, theo hướng ngón tay nàng chỉ Tần Quân khống chế mây mù bay nhanh đi trong rừng cây. May mà khoảng cách cây cối khá rộng, dọc đường không đụng trúng nhánh cây.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Từ lúc nàng rời khỏi Vọng Tuyết đã qua bao lâu?

Gió to thổi bay rối mái tóc đen, khuôn mặt của Tần Quân lạnh băng. Trong lòng Tần Quân chửi thầm Vọng Diễm trăm ngàn lần, rảnh quá đưa Vọng Tuyết đến nơi xa như vậy làm gì?

Thiếu nữ Miêu Nhân rụt rè trả lời:

- Đã bốn ngày.

Trong Miêu Nhân tộc ai chẳng biết thiếu tộc trưởng sẽ gả cho Tần Thánh Đế, khi Vọng Tuyết trở thành thánh phi thì Miêu Nhân tộc gà chó lên trời theo, ai ngờ xảy ra chuyện này.

Bốn ngày!

Tần Quân sầm mặt xuống, nếu Vọng Tuyết bị thương nặng thì có thể chịu đựng qua bốn ngày không?

Liễu Nhược Lai đã nghe ra thiếu tộc trưởng thiếu nữ Miêu Nhân muốn cứu có quan hệ không đơn thuần với Tần Quân.

Liễu Nhược Lai khinh thường thầm nghĩ:

- Hừ! Nam nhân đều như thế.

Liễu Nhược Lai không có nhiều cảm xúc, bây giờ nàng chỉ muốn phiêu bạt tăng kiến thức. Nàng nhìn ra được Tần Quân và Chung Quỳ có lai lịch không đơn giản, đi theo bọn họ sẽ rất thú vị.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Rừng cây đằng trước bỗng rung bần bật, cát bụi từ khoảng trống cây cối ập đến như có vật khổng lồ đang lao tới chỗ bọn họ.

Tần Quân nheo mắt lại, hắn cảm nhận hơi thở hung lệ kinh khủng, ít nhất là yêu thú ngũ giai.

Yêu thú ngũ giai đã có thể biến hóa, tương đương với tu sĩ Hóa Hư cảnh.

Mới đi ra đã đụng phải yêu thú ngũ giai? Hèn gì người trong Nam Côn thành ít vậy, thì ra vì nơi này quá nguy hiểm.

Một tiếng gầm vang lên:

- Đứng lại! Không cho đi tới nữa!

Thiếu nữ Miêu Nhân, Liễu Nhược Lai bị chấn phải bịt lỗ tai.

Rắc rầm!

Một cây to cao ba mươi thước bị một bàn tay đen lông xù chụp gãy, một con gấu lớn xuất hiện trước mặt đám người Tần Quân.

Con gấu đứng bằng hai chân, lông đen thui, cao mười thước. Nó đứng trên sườn dốc như tháp sắt ngăn nhóm Tần Quân, phát ra hơi thở thô bạo làm hoa cỏ xung quanh không ngừng lung lay.

Nhìn gấu yêu này Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân rụt cổ lại.

Yêu thú ngũ giai là ác mộng cho bọn họ.

Nhưng ở trong mắt Tần Quân là tiểu quái.

Tần Quân giơ tay phải lên:

- Hừ! Dám ngăn cản trẫm, muốn chết!

Long khí bay ra khỏi người biến ra rồng vàng bốn móng, thế không thể đỡ đánh về phía gấu yêu.

Rồng vàng bốn móng uy vũ, Liễu Nhược Lai và thiếu nữ Miêu Nhân mắt sáng lấp lánh nhìn. Gấu yêu vội há mồm phun ra yêu lực khủng bố như pháo ánh sáng đen bắn phá rồng vàng bốn móng.

Bùm!

Rồng vàng bốn móng và pháo ánh sáng yêu lực va chạm, ánh sáng chói lòa, gió to nhổ tận gốc cây cối xung quanh.

Khóe môi Tần Quân cong lên, rồng vàng bốn móng gầm rống cứng rắn đánh bay pháo ánh sáng yêu lực. Sau đó rồng vàng bốn móng hung hãn táp một cái xuyên thủng ngực gấu yêu, máu phun ra.

Con ngươi gấu yêu co rút, trong mắt tràn đầy không tin được. Nó không thể tin mình thua dễ như vậy.

Liễu Nhược Lai trợn mắt há hốc mồm nhìn, còn chưa lấy lại tinh thần.

Gấu yêu đáng sợ vậy mà bị diệt gọn?

Liễu Nhược Lai chưa từng nghĩ đến chiến đấu có thể nhẹ nhàng như vậy. Yêu thú này ít nhất từ tứ giai trở lên, chỉ tưởng tượng đã làm lòng nàng lạnh lẽo, có chút hưng phấn.

Quả nhiên theo đúng người!

Diệt gấu yêu xong Tần Quân điều khiển mây bay lướt qua đầu nó.

Liễu Nhược Lai bản năng cúi đầu xem, thấy gấu yêu còn giãy dụa chưa chết.

Liễu Nhược Lai nhắc nhở:

- Này, nó chưa chết!

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Thả nó một con đường sống đi, yêu thú tu luyện đến ngũ giai cần thời gian rất dài.

Khác với nhân tộc linh tính, yêu thú tu luyện toàn bằng vào tích lũy thời gian, nên cùng đẳng cấp yêu thú càng mạnh.

------oOo------

Chương 650: Hổ Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai ngạc nhiên nhìn nửa bên mặt hoàn mỹ của hắn, nàng bỗng nhận ra Tần Quân không lạnh lùng, bá đạo như vẻ ngoài.

Nhưng Tần Quân đúng là bá đạo, lạnh lùng.

Tiếp tục bay mấy chục dặm, dọc đường Tần Quân hạ gục ba con yêu thú ngũ giai, tám con yêu thú tứ giai. Hắn ngửi được mùi âm mưu.

Tần Quân nhíu mày nói:

- Chuyện gì xảy ra? Sao cảm giác có thế lực bí ẩn cố ý ngăn cản?

Chung Quỳ gật gù đồng ý:

- Những con yêu thú này có trật tự tổ chức, dường như biết chúng ta muốn làm gì.

Liễu Nhược Lai không dám xen lời, ngoan ngoãn lắng nghe.

Tần Quân hỏi thiếu nữ Miêu Nhân:

- Hãy nói xem tại sao các người đến Đông Viêm Vực?

Thiếu nữ Miêu Nhân không dám giấu diếm, kể ra ngọn nguồn.

Vốn bọn họ không định đến Đông Viêm Vực, Vọng Diễm đưa một đám thiên tài trong Miêu Nhân tộc đi truyền thừa trong cổ tích Miêu Nhân tộc. Nay Nam Vực bị Thiên Đình Đại Tần khống chế, với thân phận của Vọng Diễm nói một câu có thể làm thế lực tông môn rút ra khỏi cổ tích Miêu Nhân tộc.

Đám thiên tài Miêu Nhân tộc nhóm Vọng Tuyết vào cổ tích lĩnh ngộ truyền thừa của tiền bối, ai ngờ cổ tích bỗng nhiên chấn động truyền tống bọn họ đến Vô Tận Địa Vực. Vì quay về bọn họ đi khắp nơi thu gom linh thạch, muốn khởi động lại pháp trận truyền tống.

Tần Quân cau mày nghe:

- Ý nàng là trong Vô Tận Địa Vực có truyền tống môn đi thông Nam Vực?

Thiếu nữ Miêu Nhân gật đầu.

Liễu Nhược Lai chớp mắt:

- Nam Vực? Thiên Đình Đại Tần?

Liễu Nhược Lai có nghe tiếng Nam Vực, vì Đông Phương Cực bị Tần Thánh Đế đánh bại khiến Nam Vực nổi tiếng như cồn trong Đông Viêm Vực.

Không lẽ Tần Quân đến từ Nam Vực?

Nhóm người Tần Quân cách đích đến ngày càng gần.

Thiếu nữ Miêu Nhân chỉ ngọn núi lấp ló giữa rừng cây, nói:

- Thiếu tộc trưởng ở trong hang núi đằng trước!

Chung Quỳ trầm giọng nói:

- Bệ hạ cẩn thận, có nhiều yêu thú núp xung quanh, có cả yêu thú bát giai.

Liễu Nhược Lai tái mặt.

Yêu thú bát giai!

Tương đương với Chân Tiên cảnh, phụ thân của nàng chỉ cỡ Thiên Tiên cảnh.

Liễu Nhược Lai run cầm cập thì thào:

- Tiêu, tiêu đời.

Yêu thú bát giai mà nàng chỉ được nghe kể nay giấu ở gần đó, như hổ rình mồi.

Nghĩ đến đây Liễu Nhược Lai rùng mình.

Tần Quân quét thần thức qua, quả nhiên bắt giữ được hơi thở của Vọng Tuyết trong ngọn núi đằng trước, tuy hơi thở yếu ớt nhưng thật sự tồn tại.

Tần Quân mừng rỡ tăng tốc xông lên.

- Grào!

- Hú hú!

- Grừ!

Từng tiếng thú rống liên tiếp vang lên, các vật khổng lồ từ bốn phương tám hướng chui ra. Có hung vượn cao mười trượng, có cương vũ hắc điêu cánh rộng trăm thước, có yêu mãng hình dạng như giao long. Yêu thú đê giai thì nhiều vô số kể như thủy triều ập đến, làm cả khu rừng rung rinh.

Chung Quỳ bay lên cười nói:

- Bệ hạ hãy đi qua trước, giao chỗ này cho ta!

Tần Quân gật đầu, hắn cưỡi mây bay nhanh hướng hang núi. Tốc độ quá mau làm Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân vội nằm rạp trên mây mù.

Một con yêu mãng há mồm máu táp đám người Tần Quân, những cây to trở nên bé nhỏ khi so với nó.

Tần Quân nhìn không chớp mắt, Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân sợ hãi hét rầm lên.

Phập!

Một luồng kiếm khí cắt qua, yêu mãng bị cắt nát, máu như mưa to đổ xuống rừng cây.

Đám người Tần Quân có kinh không hiểm đến trước ngọn núi, trong lùm cỏ giữa sườn núi giấu một cái hang.

Ba người chui nhanh vào trong.

Trong hang ánh sáng mờ tối uốn lượn gấp khúc, rất nhanh bọn họ đi đến

cuối đường. Tần Quân thấy Vọng Tuyết ngồi khoanh chân trên tảng đá to, mái tóc bạc xõa vai, khuôn mặt xinh đẹp không chút máu, chân mày cong cau lại làm Tần Quân đau lòng.

Liễu Nhược Lai hé môi thì thào:

- Tỷ tỷ thật đẹp.

Thiếu nữ Miêu Nhân lao qua:

- Thiếu tộc trưởng!

Tần Quân cũng lắc người đến trước mặt Vọng Tuyết.

Lông mi Vọng Tuyết run run, nàng từ từ mở mắt ra, đập vào mắt là đôi mắt tràn đầy quan tâm của Tần Quân.

Vọng Tuyết khó khăn thì thào:

- Ngươi . . . đến . . .

Tần Quân nhanh chóng móc ra một viên Thiên Nguyên đan, đan dược này có thể cho Vọng Tuyết khỏe lại chỉ trong một canh giờ, tuy giá mắc nhưng hắn nỡ bỏ ra.

Nhét Thiên Nguyên đan vào miệng Vọng Tuyết, Tần Quân dịu dàng nói:

- Ngốc, đương nhiên trẫm đến rồi.

Liễu Nhược Lai nhìn Tần Quân và Vọng Tuyết tựa vào ngực hắn, vẻ mặt tràn đầy ước ao hâm mộ. Nàng hâm mộ tình cảm của Tần Quân và Vọng Tuyết, không như nàng bị phụ thân gả cho người lạ.

Ngoài hang bỗng vọng vào một giọng nói tràn ngập tức giận áp lực nặng nề:

- Hừ! Dám cản trở việc lớn của bản hoàng, muốn chết!

Tần Quân nghe giọng này cũng thấy tim đập chân run.

Ngọn núi rung bần bậc.

Ăn vào Thiên Nguyên đan khí huyết của Vọng Tuyết tốt hơn chút, nàng cắn răng nói:

- Chúng ta trốn đi, Hổ Hoàng sẽ không tha cho chúng ta!

Tần Quân vuốt mái tóc bạc của Vọng Tuyết, cười khẽ:

- Trốn cái gì, chúng ta không cần trốn!

Có Chung Quỳ Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ ở, tại sao hắn phải chạy?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chiến đấu ngoài hang càng kịch liệt, tiếng bầy yêu thú gầm rú, tiếng nổ làm thiên địa chìm trong tận thế.

Vọng Tuyết sốt ruột cắn răng nói:

- Hổ Hoàng là bá chủ trong phạm vi ngàn dặm Vô Tận Địa Vực, thực lực cao thâm khó dò. Quan trọng nhất là trên Hổ Hoàng còn có một tồn tại siêu nhiên, dù là vực chủ Đông Viêm Vực cũng không thể làm gì được.

Tần Quân cau mày. Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân ôm chặt cột đá, núi rung lắc làm các nàng khó đứng vững.

Tần Quân vừa nói vừa cõng Vọng Tuyết lên:

- Trẫm cõng nàng!

Nếu núi sập, với thân thể của hắn không chừng có thể chịu đựng được nhưng Vọng Tuyết thì không, nên phải nhanh chóng rời đi.

Vọng Tuyết không chối đẩy, Tần Quân cõng nàng chạy ra hang, Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân giật mình vội chạy theo.

Liễu Nhược Lai la lên:

- Chờ ta một chút! Các ngươi đừng chạy nhanh vậy!

Liễu Nhược Lai là Kim Đan cảnh, tốc độ không bằng Tần Quân và thiếu nữ Miêu Nhân. Thật ra Tần Quân đã cố ý giảm chậm, không thì chỉ tích tắc hắn đã lao ra ngoài.

Bốn người chạy ra hang núi vừa lúc thấy cảnh tượng rung động hồn người.

Mấy chục yêu vương đang vây công Chung Quỳ trên bầu trời, dẫn đầu là một yêu vương to lớn mình người đầu cọp, mặc áo đen, ngồi trên ghế đá. Nó ngồi trên ghế đá bay liên tục thi triển pháp thuật công kích Chung Quỳ, chắc đây là Hổ Hoàng. Mấy yêu vương khác cũng dùng pháp thuật làm Chung Quỳ không có chỗ trốn.

Đám yêu vương đa số thân thể khổng lồ, có một số đã biến hóa phát ra khí thế dẫn đến mây sấm cuồn cuộn.

Rừng cây ngàn thước đã bị san bằng, mùi khét nồng nặc. Ngọn núi bốn người ở may mắn còn nguyên, có lẽ vì hai bên cố ý tránh cho phá hỏng nó.

------oOo------

Chương 651: Dạ Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chung Quỳ huơ Trảm Quỷ kiếm, khuôn mặt lạnh băng. Không yêu vương nào đỡ nổi nhát kiếm nên dùng chiến thuật chơi diều, làm Chung Quỳ trong một chốc khó giành được chiến thắng.

Hổ Hoàng thấy Tần Quân cõng Vọng Tuyết thì nổi giận giơ tay đánh hắn, tức giận quát to như tiếng sấm:

- Thả nàng ra!

Yêu lực hóa thành bàn tay to như núi Thái đè xuống, gió to thổi vù vù làm Liễu Nhược Lai, thiếu nữ Miêu Nhân cong lưng.

Tần Quân không chút sợ hãi nhìn chằm chằm bàn tay ập đến.

Chung Quỳ gầm lên:

- To gan!

Chung Quỳ vung Hấp Quy Thần Tụ cưỡng ép kéo về bàn tay yêu lực đánh hướng Tần Quân.

Hổ Hoàng khùng lên, chữ vương trên trán vặn vẹo như vật sống, lạnh lùng nói:

- Ngươi biết kết cục chống đối bản hoàng là gì không? Có lẽ ngươi rất mạnh nhưng bản hoàng nhận chỉ lệnh của Dạ Đế!

Dạ Đế!

Cái tên này chấn nhiếp nguyên Đông Viêm Vực, nghe nói Dạ Đế là đại yêu kinh thiên tu luyện mấy vạn năm. Vì có Dạ Đế khiến nhân tộc Đông Viêm Vực không cách nào bá chiếm Vô Tận Địa Vực hoàn toàn.

Chung Quỳ lúc còn ở Âm phủ có nghe tiếng Dạ Đế, nhưng gã không dao động, dù sao Dạ Đế không có mặt ở đây.

Chung Quỳ híp mắt nói:

- Hừ! Trước khi Dạ Đế đến ngươi phải chết!

Chung Quỳ giơ kiếm chém, muôn vàn kiếm khí như bóng sáng vô số kể từ bốn phương tám hướng ập đến.

Yêu vương đứng gần không kịp né bị cắt nát.

Tần Quân híp mắt, Hổ Hoàng, Dạ Đế?

Cái tên nghe thì đáng sợ nhưng không biết có thật sự ghê gớm vậy không.

Từ khi nếm thử uy áp khủng bố của Thần Vô Cơ thì Tần Quân không để mắt đến cường giả dưới Thần Điện.

Các ngươi ghê gớm đến đâu cũng không bằng Thần Điện.

Vọng Tuyết nằm trên lưng Tần Quân nói:

- Hình như Dạ Đế rất để ý Miêu Nhân tộc, trong Vô Tận Địa Vực có cổ tích của Miêu Nhân tộc nhưng bị Dạ Đế phong tỏa. Dạ Đế muốn lợi dụng ta bắt nguyên Miêu Nhân tộc.

Tần Quân nheo mắt hỏi nhỏ:

- Nàng từng gặp Dạ Đế?

Vọng Tuyết giải thích rằng:

- Không, nhưng Hổ Hoàng bị Dạ Đế khống chế, là hắn tổn thương ta, nhốt ta trong hang núi này muốn bắt ta thỏa hiệp. Nhưng hắn không dám thật sự tổn thương ta nên mãi không vào trong hang.

Vọng Tuyết tạm dừng một chút, nhẹ giọng nói:

- Nghe nói Dạ Đế là tồn tại vượt qua thập giai, chúng ta tốt nhất đừng đối địch, dù sao nơi này không phải Nam Vực.

Đột nhiên vang tiếng gợi ý của hệ thống:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh chiệm vụ: Chinh phục Dạ Đế! Chi tiết nhiệm vụ: Dạ Đế mơ ước Miêu Nhân tộc, sẽ xung đột với túc chủ. Nếu túc chủ thu phục hoặc giết Dạ Đế sẽ được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma!]

Ánh mắt Tần Quân càng lạnh.

Sẽ xảy ra xung đột? Tức là dù hắn chạy trốn thì Dạ Đế vẫn sẽ giết đến Nam Vực?

Nếu vậy thì . . .!

Mắt Tần Quân tràn đầy sát khí, hắn rất tò mò tại sao Dạ Đế để ý Miêu Nhân tộc như vậy.

Miêu Nhân tộc có điểm gì đặc biệt? Trừ là chiến tộc mạnh dưới tay Cơ Vĩnh Sinh ra không có lai lịch gì khác.

Khoan, không lẽ liên quan đến Cơ Vĩnh Sinh hoặc Thánh Đình Nam Vực?

Tần Quân càng nghĩ càng xa.

Cùng lúc đó, Chung Quỳ bùng nổ tất cả thực lực, tốc độ nhanh như kinh hồng, Trảm Quỷ kiếm liên tục cắt đầu yêu vương buộc Hổ Hoàng không dám đến gần.

Hổ Hoàng chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng, nếu không phải ỷ vào đông yêu hiếp ít thì đã sớm bị Chung Quỳ giết. Thấy thuộc hạ không đủ mạnh, liên tiếp chết thảm, trong lòng Hổ Hoàng sinh ý chạy trốn.

Hổ Hoàng nghiến răng thầm nghĩ:

- Đáng ghét! Nếu cứ lùi như vậy Dạ Đế sẽ không tha cho ta.

Hổ Hoàng liếc hướng Tần Quân, ánh mắt độc ác xông thẳng tới chỗ đám người.

Ghế đá của Hổ Hoàng dường như là pháp bảo, tốc độ bay siêu nhanh, chớp mắt đã đến trên đầu nhóm Tần Quân, một tay chộp Vọng Tuyết.

Liễu Nhược Lai sợ hãi hét rầm lên, ngồi bệch xuống đất:

- A!!!

Tần Quân há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa bao bọc người Hổ Hoàng, nhiệt độ cao kinh khủng đốt gã liên tục thụt lùi, điên cuồng muốn dập tắt lửa nhưng không được. Hổ Hoàng đau đớn gào rú, thanh âm chấn ngọn núi rung bần bật.

Liễu Nhược Lai tê liệt ngồi dưới đất nhìn bóng lưng Tần Quân, mắt thẫn thờ:

- Đây là lửa gì . . .

Nhìn Tần Quân mãi, Liễu Nhược Lai bỗng cảm thấy trời có sập xuống cũng không sợ. Đối diện yêu quái khủng bố Tần Quân vẫn bình tĩnh ung dung, còn tổn thương địch thủ, làm Liễu Nhược Lai rất rung động.

Mắt Chung Quỳ đỏ ngầu:

- Ngươi dám!

Chung Quỳ lập tức lao hướng Hổ Hoàng, đè ép không gian dọc đường bị xé rách như các khe nứt đen lơ lửng trên không trung.

Hổ Hoàng sợ hãi vội vàng xoay người bay đi, ngọn lửa đốt trên người không thể dập tắt khiến gã như quả cầu lửa bắn hướng chân trời.

Vì bảo vệ Tần Quân nên Chung Quỳ không dám đuổi theo.

Những yêu vương còn sống thấy Hổ Hoàng đã trốn thì không dám chiến nữa, nhanh chóng rút lui.

Chiến đấu chợt ngừng.

Nhưng phạm vi mấy ngàn thước một đống hỗn độn, có thể thấy chiến đấu vừa rồi thảm liệt đến nhường nào.

Chung Quỳ đáp xuống trước mặt Tần Quân, hỏi:

- Bệ hạ có sao không?

Chung Quỳ không bị thương, hơi thở đều đều tựa như không hề đánh nhau.

Đừng thấy Chung Quỳ có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ nhưng cơ thể không mạnh mẽ giống Dương Tiễn, chỉ có thể né tránh công kích của đám yêu vương, nên gã bị bao vây chịu nhiều hạn chế. Cộng thêm Hổ Hoàng không ngừng quấy rối khiến Chung Quỳ không thể thắng nhanh.

Tần Quân cười lắc đầu nói:

- Không sao.

Tần Quân thả Vọng Tuyết xuống, hắn nhìn quét phế tích một vòng, mở miệng nói:

- Chờ một canh giờ, đợi vết thương của nàng lành rồi hẵng đi.

Một canh giờ có thể lành lặn?

Chung Quỳ cau mày. Liễu Nhược Lai và thiếu nữ Miêu Nhân cũng thắc mắc, nhưng không ai dám phản bác lời của Tần Quân.

Vọng Tuyết dựa vào vách núi cười nói:

- Không ngờ bí thuật đó thật sự có ích, ngươi thật sự đến.

Nụ cười của Vọng Tuyết khiến người đau lòng.

Bí thuật?

Vẻ mặt Tần Quân thắc mắc.

Vọng Tuyết cười nói:

- Ngày đầu tiên bị nhốt ta liền dùng thần thuật thỉnh lệnh mới được truyền thừa, ta cầu ngươi có thể đến bên ta, không ngờ ngươi tới thật.

Thần thuật thỉnh lệnh?

Tần Quân trợn to mắt, không lẽ hắn xuất hiện trong Đông Viêm Vực là vì Vọng Tuyết?

Rất có thể, nếu Dương Tiễn và Kim Thiền Tử cũng ở Đông Viêm Vực chắc rất nhanh sẽ tìm đến hắn. Vì thần thuật thỉnh lệnh của Vọng Tuyết nên Tần Quân bềnh bồng trong thời không loạn lưu ba ngày cuối cùng đến Đông Viêm Vực?

Nếu đúng như vậy thì Tần Quân rất mừng, hắn không muốn thấy Vọng Tuyết chết.

Tần Quân không nói gì, Vọng Tuyết tưởng hắn tức giận, khuôn mặt buồn bã nói:

- Xin lỗi, tại ta lỗ mãng hại ngươi rơi vào cảnh nguy hiểm.

------oOo------

Chương 652: Cơ Vĩnh Sinh thức tỉnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Viêm Vực không phải Nam Vực, cách nhau rất xa, bên người chỉ mang theo Chung Quỳ, Tần Quân làm việc chắc bị gò bó nhiều, còn đắc tội Dạ Đế.

Trời thương, ban đầu Vọng Tuyết không tin thần thuật thỉnh lệnh, chẳng qua trong lúc hoảng hốt lo âu bản năng sử dụng, không ngờ làm được thật.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Ngốc, xin lỗi cái gì. Nếu trẫm không thể bảo vệ nữ nhân của mình thì sao có thể chinh phục thiên địa?

Trái tim thấp thỏm của Vọng Tuyết bình ổn lại, nhoẻn miệng cười tươi như hoa.

Liễu Nhược Lai khoanh tay trước ngực, khịt mũi:

- Xì!

Chinh phục thiên địa? To mồm dữ.

Tần Quân không thèm quan tâm nàng ta.

Thời gian lặng lẽ trôi, không có yêu thú dám tập kích bọn họ.

Một canh giờ qua rất mau.

Vọng Tuyết đứng vậy, vẻ mặt vui mừng nhìn hai tay mình, nàng ôm Tần Quân, khóc cười nói:

- Ta thật sự lành rồi!

Những người khác xoe tròn mắt. Tần Quân đã cho Vọng Tuyết uống thuốc

gì mà trong vòng một canh giờ nàng khỏe mạnh lành lặn?

Tần Quân vỗ lưng Vọng Tuyết cười hỏi:

- Cổ tích của Miêu Nhân tộc các người ở đâu? Trẫm truyền tống các người về trước.

Tần Quân không muốn về Nam Vực ngay, hắn muốn mang Tiểu Ly về.

Vọng Tuyết không kèo nài:

- Được.

Đoàn người lại ngồi trên mây bay đi.

Tần Quân hỏi ý Liễu Nhược Lai:

- Nàng thật sự muốn luôn đi theo trẫm? Về sau không chừng sẽ chết.

Liễu Nhược Lai nhăn mặt, nhưng bảo nàng một mình trở về Nam Côn thành còn không bằng giết nàng.

Hướng đám người Tần Quân bay đi vừa lúc vào sâu trong Vô Tận Địa Vực, khiến Liễu Nhược Lai cách Nam Côn thành càng lúc càng xa.

Liễu Nhược Lai ấp úng nửa ngày không nói nổi một câu trọn vẹn:

- Ta . . .

Tần Quân lắc đầu cười, sau đó hắn sẽ đi thành trì nhân tộc rồi truyền tống đến ven biển Đông Viêm Vực, luôn có cơ hội đưa Liễu Nhược Lai đi. Tần Quân chỉ muốn mượn cơ hội này giáo dục nha đầu, để nàng đừng quá phản nghịch.

Nếu không phải Liễu Nhược Lai vốn muốn giúp thiếu nữ Miêu Nhân cứu Vọng Tuyết thì Tần Quân đã không làm chuyện rắc rối vậy.

Vọng Tuyết lườm hắn:

- Ngươi đừng trêu tiểu cô nương!

Trải qua kiếp nạn này Vọng Tuyết đã trao trọn con tim cho Tần Quân, không như trước kia nhăn nhó không dám quá thân mật.

Tần Quân ôm Vọng Tuyết cười phá lên. Liễu Nhược Lai nghiến răng nghiến lợi, không hiểu sao nàng ghét nhất nghe hắn cười.

Chung Quỳ cảm khái:

- Trẻ tuổi thật tốt.

Tần Quân trợn trắng mắt.

Chắc không phải ngài tuổi già neo đơn đi?

Có lẽ đúng là thật, không chừng người này vội vàng bắt quỷ quên cưới vợ.

Một đường bình yên.

Mặt trời dần lặn.

Đám người Tần Quân đến cổ tích Miêu Nhân tộc. Nơi đây là một chỗ sơn cốc, núi vòng quanh. Sau khi đoàn người đáp xuống núi rất nhanh Tần Quân thấy lối vào cổ tích, đó là hang núi thông lòng đất, rộng mười thước, giống cái miệng to.

Thình thịch thình thịch!

Tim Tần Quân đập nhanh, chỉ vài giây tiếng tim đập như trống trận vang bên tai hắn.

Có chuyện gì?

Tần Quân nhướng mày, lẳng lặng đi theo sau lưng Vọng Tuyết.

Máu hắn bắt đầu ấm lên.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lúc ngừng lúc nối vang lên trong đầu Tần Quân:

- Chiến Thần lợi nhẫn . . . Hồn phách không bao giờ tán . . . “

Tần Quân giật mình hỏi thầm:

- Ngươi tỉnh lại?

Lần trước khi tàn hồn Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng là ở Quan Thiên Đại Hội, có lẽ Tinh Thần Chi Ngục liên quan Thánh Đình đã xúc động tàn hồn Cơ Vĩnh Sinh.

Còn lần này là vì cái gì? Không lẽ trong cổ tích Miêu Nhân tộc có cái gì hấp dẫn Cơ Vĩnh Sinh?

Trong lòng Tần Quân tràn đầy thắc mắc, đối với Cơ Vĩnh Sinh thì hắn vừa cảm kích vừa kính sợ.

Huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần khiến Tần Quân hoàn toàn lột xác, giờ tự dựa vào sức mình chiến đấu vượt cấp. Nhưng Tần Quân cũng sợ Cơ Vĩnh Sinh ẩn giấu âm mưu gì.

Tàn hồn Cơ Vĩnh Sinh lại nói, lần này rõ ràng rất nhiều, không như lúc trước khi ngừng khi nối:

- Bên trong có một thứ phải bị ngươi kiểm soát.

Ngữ điệu Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh làm Tần Quân lại liên tưởng đến thân hình vĩ ngạn cao vạn trượng của y, tựa như Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Tần Quân hỏi dồn:

- Là cái gì?

Cơ Vĩnh Sinh tỉnh táo lại làm gì?

Tần Quân thầm buồn bực. Nếu ý thức của Cơ Vĩnh Sinh tỉnh táo thì sau này hắn không tiện làm chuyện đó với nữ nhân của mình.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh như nước:

- Ngươi đi vào liền biết.

Tần Quân không hỏi nhiều, đoàn người dọc theo đường hang đi xuống.

Vọng Tuyết vừa dẫn đường vừa giới thiệu:

- Thì ra lịch sử của Miêu Nhân tộc xa xưa hơn ghi chép của chúng ta. Nghe nói thuở xa xưa thiên địa có Thánh Đình, Miêu Nhân tộc là kì binh dưới tay Chiến Thần Thánh Đình. Nhưng sau khi Thánh Đình chết thì Miêu Nhân tộc cũng suy sụp. Nghe nói mỗi khi Miêu Nhân tộc có người đột phá Thái Ất cảnh thì sẽ mất tích bí ẩn, đây là lý do tại sao Miêu Nhân tộc mãi không thể vươn lên.

Tần Quân nhướng cao chân mày.

Không lẽ có thế lực nào theo dõi Miêu Nhân tộc?

Liễu Nhược Lai ngạc nhiên nghe, trước kia nàng không biết có Miêu Nhân tộc, càng đừng nói đến Thái Ất cảnh.

Liễu Nhược Lai hưng phấn hỏi:

- Thánh Đình? Đó là tồn tại giống Thần Điện sao?

Khác với Nam Vực lạc hậu, đa số người Đông Viêm Vực biết đến Thần Điện.

Vọng Tuyết lắc đầu cười nói:

- Không rõ nữa, ghi chép trong cổ tích vì quá lâu nên hơi mơ hồ không rõ.

Đi vòng vèo xuống đáy hang, chỗ này cách mặt đất khoảng ba trăm thước, không khí mỏng manh, không gian rất lớn ẩn giấu tòa cung điện rộng rãi.

Cung điện như đã phong hóa, đa số cột đá tàn phá không chịu nổi. Nóc hang khảm vô số đá quý phản chiếu ánh sáng soi tỏ không gian lòng đất, làm không gian trở nên mộng ảo.

Tần Quân nhủ thầm:

- Ngươi nói thứ đó nằm ở đâu?

Tần Quân quét mắt bốn phía, trừ đá vụn ra không thấy bảo bối gì.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Tiếp tục đi về phía trước, trong cung điện.

Giọng điệu Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh như đang nói một chuyện chẳng quan trọng.

Tần Quân bĩu môi, sao Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh như thế?

Liễu Nhược Lai, Chung Quỳ tò mò đánh giá cổ tích Miêu Nhân tộc, kiến trúc hoang tàn cho cảm giác thương mang. Khiến họ ngạc nhiên nhất là theo Vọng Tuyết nói chỗ này cỡ mấy vạn năm, cách mặt đất không xa vậy mà giữ được cảnh tượng thế này đã là kỳ tích.

Đoàn người vào cung điện đến trước truyền tống môn. Truyền tống môn phủ đầy tro bụi rất là cổ xưa, hai cây cột đá cao mười thước, mặt trên có mấy ngàn chỗ lõm để khảm linh thạch.

Vẻ mặt Vọng Tuyết khó xử nói:

- Truyền tống môn cần linh thạch nhị giai mới khởi động được.

Linh thạch nhị giai!

Nhìn đống chỗ lõm này ít nhất cỡ ba ngàn cái.

Liễu Nhược Lai thầm tặc lưỡi. Ba ngàn khối linh thạch nhị giai đối với nàng là tài khoản kếch sù.

------oOo------

Chương 653: Vạn Yêu đăng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay, linh thạch nhị giai nhiều vô số kể rơi xuống đất. Liễu Nhược Lai mắt tròn mắt dẹt. Cái tên này có lai lịch gì mà giàu thế?

Sau khi trở thành Tần Thánh Đế có thể hắn thiếu gì đó chứ tuyệt đối không thiếu linh thạch.

Linh thạch cất trong không gian Thần Thoại nếu lấy ra hết sẽ chất thành núi cao, không chỉ có số lượng hắn lấy từ quốc khố, còn có đến từ chiến đấu kiếm về.

Tần Quân xoay người đi hướng một góc cung điện:

- Các người chờ chút.

Tần Quân hỏi thăm Cơ Vĩnh Sinh thứ hắn phải lấy là cái gì, nằm ở đâu. Tần Quân theo Cơ Vĩnh Sinh chỉ dẫn đi vào nội điện.

Đám người Vọng Tuyết ngó nhau.

Chung Quỳ cười bí hiểm:

- Lắp linh thạch vào trước đi, để bệ hạ ở riêng một mình.

Chung Quỳ dù gì là Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, liếc sơ liền biết Tần Quân đang muốn tìm cái gì.

Tần Quân không muốn nói thì Chung Quỳ sẽ chiều ý hắn.

Bên kia, Tần Quân đi vào nội điện, hắn thấy các hoa văn kỳ lạ khắc đầy tường. Tần Quân chỉ nhìn sơ đã thấy chóng mặt, vội dời tầm mắt.

Tần Quân ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Mấy thứ này rốt cuộc là gì?

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Truyền thừa của Miêu Nhân tộc, chỉ có Miêu Nhân tộc xem hiểu, chủng tộc khác sẽ bị cấm chế trên đó làm ý thức choáng váng.

Tần Quân nhướng mày, hắn cảm giác Cơ Vĩnh Sinh ngày càng tỉnh táo, tỉnh còn hơn lần trước sử dụng chân thân Cực Viêm Ma Thần.

Nếu Cơ Vĩnh Sinh luôn tỉnh táo thì có ngày nào đó đoạt xá hắn không?

Nghĩ đến đây Tần Quân nổi da gà.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Nếu ta muốn đoạt xá đã sớm làm, huống chi ta không thể nào đoạt xá ngươi, ngươi và ta vốn là một thể!

Tần Quân da đầu tê dại nghe.

Tổ cha nó, tên này nghe thấy trong lòng hắn nghĩ gì? Khoan! Cái gì gọi là hai chúng ta một thể?

Tần Quân thầm thắc mắc.

Cơ Vĩnh Sinh trả lời:

- Ngươi chỉ cần biết ngươi gặp ta không phải ngẫu nhiên, ta đợi vô số năm, biết bao người vào Cực Viêm U Thủy nhưng ta chỉ chọn ngươi, không phải ngươi may mắn mà là số phận đã định trước. Sẽ có ngày ngươi hiểu rõ tất cả, ngươi chỉ cần biết trên thế giới này người mà ngươi có thể hoàn toàn tin tưởng chỉ có ta.

Ngữ điệu Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh không chút kích động.

Ngươi cứ nói khoác đi! Phét lác chưa từng thấy!

Tần Quân thầm khinh thường. Cơ Vĩnh Sinh không biết cách dụ dỗ người ta, nói chuyện mà giọng không sôi sục gì hết, tưởng lão tử là con nít ba tuổi sao?

Tim Tần Quân lại đập nhanh, máu bắt đầu sôi trào.

Hắn tùy ý nhìn quét phía trước, sau đó nhìn chằm chằm một chỗ.

Trên một cây cột đá treo ngọn đèn đầy bụi, phía tận cùng gắn vào móc sắt gấp khúc, thoạt trông rất bình thường, dễ làm người ta bỏ qua.

Nhưng Tần Quân vừa nhìn thấy nó đã xúc động mãnh liệt muốn chiếm hữu.

Cơ Vĩnh Sinh giới thiệu:

- Đấy là Vạn Yêu đăng, đốt nó lên thì yêu tộc nào tổ tiên từng ký kết khế ước huyết mạch với Vạn Yêu đăng sẽ vô điều kiện bị khống chế. Đương nhiên nếu cảnh giới cao hơn ngươi rất nhiều thì sẽ không bị khống chế.

Tần Quân đã hiểu tại sao Dạ Đế mơ ước Miêu Nhân tộc, thì ra vì Vạn Yêu đăng.

Dạ Đế là cự phách yêu tộc Vô Tận Địa Vực, được đến Vạn Yêu đăng khiến gã càng mạnh, thậm chí có cơ hội càn quét Đông Viêm Vực.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Vạn Yêu đăng có lai lịch gì?

Phải là tổ tiên từng ký khế ước huyết mạch với Vạn Yêu đăng mới dùng được, ngẫm lại tên của Vạn Yêu đăng, không lẽ có vạn đại yêu?

- Nó được Diệt Thế Yêu Đế sáng tạo, cưỡng ép ký khế ước huyết mạch với một vạn yêu vương, yêu hoàng mạnh nhất đương thời, cực kỳ độc ác, khiến đời sau vô số yêu tộc trở thành tù nhân.

Tần Quân nghe xong rất là ngưỡng mộ, vị Diệt Đế Yêu Thế này mạnh đến mức nào?

Bao nhiêu năm trước một vạn đại yêu mạnh nhất, huyết mạch lan tràn không chừng đã phủ lên tất cả yêu tộc hiện nay.

Hèn gì Dạ Đế điên cuồng vì nó.

Mắt Tần Quân lóe tia cuồng nhiệt, hắn phải có được thứ này!

Tần Quân không chỉ muốn thống ngự nhân tộc, hắn còn muốn chinh phục yêu tộc, làm bá chủ mạnh nhất trong thiên địa!

Tần Quân đến trước Vạn Yêu đăng, giơ tay phải lên, ngón trỏ ứa ra tinh

huyết hòa tan vào Vạn Yêu đăng. Tro bụi tán đi, Vạn Yêu đăng rực sáng.

Tần Quân cảm giác mình và Vạn Yêu đăng thành lập liên kết, hắn thầm ngạc nhiên, sao mau vậy?

Cùng lúc đó.

Cách ngàn vạn dặm đầu bên kia Vô Tận Địa Vực, một cung điện nguy nga nằm trong rừng sâu.

Trong điện có một nam nhân yêu dị mặc áo đen đang tĩnh tọa đột nhiên mở mắt ra, con ngươi màu đỏ rất kinh dị.

Nam nhân yêu dị thì thào:

- Chuyện gì xảy ra? Cảm giác này . . .

Nam nhân yêu dị chính là bá chủ của Vô Tận Địa Vực, Dạ Đế!

Là cường giả có máu mặt trong mấy chục vực dưới Thần Điện.

Đông Viêm Vực xếp hạng hai trong mấy chục vực, địch thủ duy nhất là Hắc Ma Vực. Trong địa vực như vậy Dạ Đế có thể độc chiếm nửa giang sơn thì thấy gã mạnh cỡ nào.

Tóc đen rũ xuống trải dài dưới đất, khuôn mặt tà mị tràn đầy kinh hoảng, tim Dạ Đế đập nhanh:

- Không lẽ là Vạn Yêu đăng?

Dạ Đế muốn có được Vạn Yêu đăng một là vì dã tâm, hai là sợ hãi.

Đúng thế, tổ tông của Dạ Đế có đại yêu từng ký khế ước huyết mạch với Vạn Yêu đăng, nếu để người cảnh giới chênh lệch không lớn có được Vạn Yêu đăng thì Dạ Đế tiêu đời, gã sẽ biến thành con rối. Bởi vậy Dạ Đế không thể bỏ qua Vạn Yêu đăng được.

Nhưng vì Vạn Yêu đăng bá đạo nên Dạ Đế tiếc không nỡ phá hủy, sai khiến thuộc hạ âm thầm bảo vệ.

Trong lúc Dạ Đế nổi điên định hành động.

Tần Quân cầm Vạn Yêu đăng, lẩm bẩm:

- Sao dễ nhận chủ vậy? Tại sao Miêu Nhân tộc và Dạ Đế thì không được?

Nếu ai đến cũng có thể nhận chủ ngay thì Vạn Yêu đăng đã sớm không tồn tại, hắn không tin trong vô số năm tháng không có ai, yêu thú nào phát hiện nơi này.

Cơ Vĩnh Sinh nói một câu chết người:

- Bởi vì Diệt Thế Yêu Đế là thủy tổ của Miêu Nhân tộc.

Tần Quân hết hồn trợn to mắt.

Trước kia Miêu Nhân tộc ghê gớm vậy?

Ngữ điệu Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh làm người ta muốn đập y một phát:

- Chỉ có Miêu Nhân huyết mạch tinh khiết nhất mới có thể làm Vạn Yêu đăng nhận chủ.

Tần Quân càng khó hiểu.

Không lẽ trẫm là Miêu Nhân huyết mạch tinh khiết? Vớ vẩn hết sức, trẫm không mọc đuôi.

- Ngoài ra còn có một người có thể làm Vạn Yêu đăng nhận chủ.

- Ai?

- Ta.

- . . .

Tần Quân á khẩu, chiêu khoe mẽ này làm người ta nín thở.

Trước tiên là tôn Diệt Thế Yêu Đế lên, khiến Tần Quân cho rằng Diệt Thế Yêu Đế là bá chủ tuyệt đối ở thời đại đó. Bây giờ nghĩ kỹ lại có lẽ Diệt

Thế Yêu Đế là bằng hữu tốt hoặc thuộc hạ của Cơ Vĩnh Sinh, ít nhất y và Diệt Thế Yêu Đế có địa vị gần bằng nhau.

------oOo------

Chương 654: Uy của Diệt Thế Yêu Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hèn gì Tần Quân có thể khiến Vạn Yêu đăng nhận chủ, vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần trong cơ thể hắn.

Hết thảy sáng tỏ, Tần Quân bỏ Vạn Yêu đăng vào không gian Thần Thoại rồi rời đi. Hoa văn huyền ảo trên tường đá phỏng chừng là truyền thừa của Miêu Nhân tộc, hắn không phải Miêu Nhân nên chẳng hứng thú gì.

Tần Quân về trước truyền tống môn, đám người Vọng Tuyết đã chuẩn bị xong hết.

Vọng Tuyết cố nén kích động nói:

- Chúng ta có thể về Nam Vực rồi!

Mấy ngày nay Vọng Tuyết treo tim treo gan, một mình một người bị nhốt ở nơi cách nhà thật xa, bên ngoài có yêu vương cường đại làm nàng mệt mỏi cả tinh thần và thể xác.

Liễu Nhược Lai há hốc mồm.

Không lẽ nàng sẽ cùng nhóm Tần Quân đi Nam Vực? Nếu không đi, bỏ lại nàng ở đây một mình thì chỉ có đường chết.

Kêu Liễu Nhược Lai đi Nam Vực thì nàng sợ, Nam Vực lạ nước lạ cái, nàng không muốn đi chút nào.

Trong lúc Liễu Nhược Lai rối rắm thì Tần Quân cười nói:

- Tạm thời trẫm không định về.

Nghe vậy Vọng Tuyết cau mày, Liễu Nhược Lai hớn hở.

Tần Quân xua tay nói:

- Trẫm phải đi tìm Tiểu Ly, chờ thêm mấy ngày các người cùng Chung Quỳ trở về đi.

Trư Bát Giới chắc cũng sắp tới rồi, nếu còn không đến thì Tần Quân không thèm nhận nữa.

Phái Chung Quỳ về ít ra khiến Thiên Đình Đại Tần an toàn hơn. Trong Nam Vực, Thái Ất Tán Tiên cảnh chỉ có một Dịch lão đầu, nếu Thần Điện đột nhiên ra tay thì Thiên Đình Đại Tần sẽ như Ma Đạo hoàng triều, kết cục thê thảm.

Tần Quân có thể trực tiếp truyền tống về, nhưng cổ tích bên kia chưa chắc sẽ đưa hắn quay lại đây. Theo như Vọng Tuyết nói nàng cũng không biết tại sao mình được truyền tống đến đây.

Chung Quỳ nhíu mày nói:

- Bệ hạ, ta đi theo bên cạnh bệ hạ thì ổn hơn.

So với Thiên Đình Đại Tần thì Chung Quỳ càng muốn bảo vệ Tần Quân.

Tần Quân xua tay nói:

- Yên tâm, không lâu nữa sẽ có người đến bái vào trẫm. So với người đó thì trẫm tin tưởng ngươi hơn, trẫm cần ngươi bảo vệ giang sơn của trẫm.

Lại có người?

Chung Quỳ, Vọng Tuyết trợn to mắt. Đặc biệt là Vọng Tuyết rất rung động.

Vì sao Tần Quân đi đến đâu cũng có người muốn bái vào hắn? Tài lôi kéo cường giả này quá nghịch thiên rồi.

Liễu Nhược Lai khó hiểu nhìn Tần Quân.

Tiểu tử này lai lịch thật bí ẩn, hay hắn là Tần Thánh Đế trong truyền thuyết?

Không thể nào!

Quan Thiên Đại Hội mới kết thúc, Tần Thánh Đế không thể từ Nam Vực bay qua, chênh lệch thời gian đủ để loại bỏ khả năng này.

Vọng Tuyết hé môi ngập ngừng muốn nói lại thôi, cuối cùng buông tiếng thở dài. Nàng không thể tình cảm nhi nữ níu bước chân Tần Quân, điều nàng có thể làm là không vướng víu hắn.

Mắt Vọng Tuyết rực cháy đấu chí thầm nghĩ:

- Ta sẽ chăm chỉ cố gắng tu luyện!

Nghĩ truyền thừa mình có được Vọng Tuyết càng tự tin hơn.

Cứ thế đoàn người tạm ở trong cung điện cổ tích.

Thời gian qua nhanh, chớp mắt đã qua hai ngày.

Chung Quỳ đang ngồi xếp bằng tu luyện chợt mở mắt ra, trầm giọng nói:

- Bên ngoài có cường giả xuất hiện!

Những người khác mở to mắt.

Tần Quân hỏi dồn:

- Số lượng bao nhiêu?

Vẻ mặt Chung Quỳ quái dị trả lời:

- Chỉ có một con yêu, là heo yêu.

Lần đầu Chung Quỳ thấy heo yêu tu luyện đến cảnh giới cao sâu như thế.

Tần Quân nghe vậy mừng hết lớn, đứng dậy bay ra ngay.

Đám người Chung Quỳ lật đật theo sau.

Bay ra khỏi khe hở mặt đất, Tần Quân thấy ngay thân hình mập mạp trước mặt. Mặc áo cà sa xốc xếch, cầm cây đinh ba chín lưỡi, bộ dạng hèn tỏa đi qua đi lại bên rìa rừng cây.

Nhìn kỹ thì có cái đầu heo, bụng to như mang bầu mười tháng, trông rất buồn cười, đặc biệt mặt còn treo nụ cười khờ ngốc rất tếu.

Tần Quân biết Trư Bát Giới không ngốc như mặt ngoài, trong bụng đầy ý nghĩ xấu.

Tần Quân chửi um sùm:

- Ngộ Năng chết tiệt! Ngủ đến hôm nay, sao ngươi không ngủ chết luôn đi!

Trư Bát Giới giật nảy mình ngoái đầu lại, đầu heo làm Liễu Nhược Lai hết hồn núp sau lưng Tần Quân. Vọng Tuyết, thiếu nữ Miêu Nhân cau mày.

Yêu quái xấu quá.

Trư Bát Giới chạy nhanh đến gần Tần Quân, gãi đầu cười nói:

- Lão Trư cũng không muốn vậy, trời sinh nó thế.

Tần Quân bực bội hỏi:

- Trời sinh? Hừ, lúc ngươi đi lấy kinh cũng như vậy sao?

Tần Quân không rõ Trư Bát Giới có giữ ký ức đi lấy kinh không.

Trư Bát Giới cười khờ nói:

- Lúc này khác với ngày xưa, he he.

Trư Bát Giới đứng trước mặt Tần Quân mà khóe mắt liếc lia Liễu Nhược Lai, Vọng Tuyết. Tên này vừa nhìn thấy mỹ nữ liền chảy nước miếng.

Tần Quân cốc đầu Trư Bát Giới:

- Không được nhìn nữ nhân của trẫm!

Trư Bát Giới ăn đau sờ đầu, định nói gì thì Chung Quỳ bỗng hừ lạnh phát ra khí thế. Khuôn mặt Trư Bát Giới nghiêm túc.

Phải công nhận khi Trư Bát Giới không cười thì rất có uy nghiêm, dù gì là Thiên Bồng Nguyên Soái, bây giờ là Tịnh Đàn Sứ Giả.

Trư Bát Giới thầm giật mình:

- Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ?

Trư Bát Giới không ngờ thuộc hạ của Tần Quân có cường giả như thế, lòng thầm khổ sở. Lúc theo Đường Tăng thì bị Tôn Ngộ Không đè đầu, giờ đầu vào Tần Quân ai ngờ trên đầu có người ngồi.

Tần Quân khoanh tay trước ngực hừ mũi:

- Hừ! Kim Thiền Tử và Sa Ngộ Tịnh đã đầu phục vào trẫm, ngươi tự giải quyết cho tốt! Tôn Ngộ Không sẽ đến sau.

Tần Quân hỏi thầm:

- Tại sao Trư Bát Giới có ký ức lấy kinh?

Trư Bát Giới nghe vậy người run bần bật hãi hùng hỏi:

- Sư phụ và lão Sa đã đầu vào người? Hầu ca sắp đến?

Đời này Trư Bát Giới sợ nhất là Tôn Ngộ Không, thứ hai là Đường Tăng.

Hệ thống trả lời:

- Đúng rồi, Thần Ma hễ từ Thái Ất Tán Tiên cảnh trở lên đều giữ lại ký ức vốn có, hệ thống sửa chữa một chút khiến bọn họ sinh lòng kính sợ, muốn đầu phục túc chủ.

Tần Quân đã hiểu, mà không sao, nghe lời là được.

Độ trung thành của Trư Bát Giới là chín mươi tám điểm, Tần Quân không lo gã sẽ làm bậy, vì số điểm đó gần như là khăng khăng hết mực với hắn.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Tại sao Dương Tiễn không giữ ký ức vốn có?

Lúc trước Tần Quân gọi Dương Tiễn là Nhị Lang Thần thì gã lộ vẻ mặt khó hiểu, rõ ràng không có ký ức.

Hệ thống giải thích rằng:

- Đây là thiết lập mới sau khi mở ra công năng Thần Ma. Vì ký ức vốn có tương đương với kinh nghiệm và lĩnh ngộ, có thể tăng phúc sức chiến đấu của Thần Ma, cũng có thể suy yếu.

Tần Quân đã hiểu, cũng hiểu tại sao sẽ bị suy yếu.

Một số Thần Ma có lẽ vì đánh thua mà mất đi đấu chí, nản lòng thoái chí, không cách nào phục hồi lại sức chiến đấu đỉnh cao.

------oOo------

Chương 655: Cơn giận của Dạ Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trư Bát Giới căng thẳng hỏi:

- Hầu ca của ta khi nào thì đến?

Trư Bát Giới lại vỗ ngực bảo đảm:

- Lão Trư ta thề sau này không nhìn lung tung nữa, tất cả nghe theo lệnh bệ hạ!

Trong Tây Du Ký Trư Bát Giới vừa nghe đến Tề Thiên Đại Thánh liền hoảng loạn, dù đến dị giới vẫn sợ hãi Tôn Ngộ Không.

Có lẽ cái này gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Đám người Chung Quỳ như vịt nghe sấm. Vọng Tuyết biết Sa Ngộ Tịnh, nhưng nàng chưa nghe về Kim Thiền Tử và Tôn Ngộ Không. Chắc rất mạnh, nếu không sao có thể khiến heo yêu xấu xí hoảng hốt như vậy.

Tần Quân xoay người cười nói:

- Được rồi, trước tiên truyền tống các người về Nam Vực đi.

Sau khi Trư Bát Giới thành Tịnh Đàn Sứ Giả thì biết điều hơn Tần Quân tưởng tượng, khiến hắn càng yên tâm.

Chung Quỳ muốn nói lại thôi, nhưng thấy biểu tình kiên quyết của Tần Quân thì gã đành thở dài gật đầu.

Chung Quỳ nhìn ngang nhìn dọc Trư Bát Giới không thấy đáng tin chút nào. Tuy con heo yêu này cũng có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh nhưng heo vẫn là heo, sức chiến đấu mạnh được sao?

Không khí hơi kỳ lạ, đoàn người lại xuống cung điện trong lòng đất.

Tần Quân dặn dò:

- Các người cẩn thận chút.

Tần Quân dùng pháp lực khởi động truyền tống môn, tất cả linh thạch trên truyền tống môn phát sáng chói mắt. Vọng Tuyết ôm siết Tần Quân, cố nén đau thương xoay người đi vào truyền tống môn.

Cứ thế Vọng Tuyết, thiếu nữ Miêu Nhân, Chung Quỳ được truyền tống về Nam Vực.

Tần Quân âm thầm cầu nguyện:

- Hy vọng Thiên Đình Đại Tần không bị gì.

Dù Thần Điện muốn ra tay với Nam Vực cũng không thể nào nhanh vậy được. Quan Thiên Đại Hội mới kết thúc, cộng thêm Quan Thiên Giới bị phá hoại, Thần Điện có thật sự hành động thì bị nhiều cường giả ngăn cản

ít nhất có thể câu giờ thêm.

Bây giờ điều Tần Quân cần làm là cố gắng biến mạnh, gọi Dương Tiễn và Kim Thiền Tử trở về, triệu hoán ra Thần Ma càng nhiều càng mạnh. Xóa sổ Thần Điện thì Thiên Đình Đại Tần mới không còn lo gì nữa.

Liễu Nhược Lai hưng phấn hỏi:

- Tiếp theo chúng ta đi đâu?

Liễu Nhược Lai hơi sợ liếc hướng Trư Bát Giới, con heo yêu này xấu quá.

Nếu Trư Bát Giới biết suy nghĩ trong đầu Liễu Nhược Lai sẽ tức hộc máu.

Bề ngoài gia xấu nhưng tâm hồn đẹp, dù gì cũng vào phật môn!

Tần Quân thản nhiên nói:

- Trước tiên đưa nàng về thành trì nhân tộc.

Qua hai ngày ở chung Tần Quân đã nhìn ra, Liễu Nhược Lai mặc dù đanh đá nhưng bản tính không xấu, tội gì để nàng đi theo mình mạo hiểm.

Tần Quân định tìm Dương Tiễn, Kim Thiền Tử, sau đó đấu cứng với Dạ Đế. Nhiệm vụ đã được xúc phát nghĩa là Tần Quân không tìm thì Dạ Đế cũng sẽ đến kiếm hắn. Cùng lúc đối mặt Dạ Đế và Thần Điện mới thật sự là tuyệt cảnh, lần lượt đánh bại từng địch thủ mới tốt.

Liễu Nhược Lai lắc đầu nói:

- Hả? Ta không chịu! Ta muốn theo ngươi!

Liễu Nhược Lai chu môi bướng bỉnh hầm hừ:

- Đi theo ngươi mới vui!

Tần Quân trợn trắng mắt.

Lười cãi với ngươi, tới lúc đó ném đại ngươi ở tòa thành nào đó là xong.

Tần Quân xoay người cười nói:

- Tốt rồi, xuất phát đi!

Trư Bát Giới gật đầu, vác đinh ba chín lưỡi nịnh nọt nói:

- Bệ hạ, lão Trư rất mạnh, ta biết Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, chắc chắn có thể bảo vệ bệ hạ thật tốt.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Trẫn cũng biết Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Trư Bát Giới không tin:

- Không thể nào! Không . . . Ý ta là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, bác đại tinh thâm, bệ hạ còn trẻ như vậy . . .

Tần Quân biến thành con chim sẻ bay lướt theo đường hầm.

Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Trư Bát Giới run giọng nói:

- Sao có thể như vậy? Đây đúng là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến . . .

Trư Bát Giới cũng biến thành một con quạ đuổi theo, nhưng quạ hơi bị to mọng.

Nhìn hai người mất hút, Liễu Nhược Lai lấy lại tinh thần vừa la lớn vừa chạy theo:

- Đợi ta với!

***

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây sấm cuồn cuộn kéo đến, bầu trời như bị màn đen che lấp. Uy áp kinh khủng tràn ngập trong thiên địa, gió mạnh rít gào bứng gốc cây, cát đá lá

cây bay đầy trời.

Dưới mây sấm, một ngai báu làm bằng thủy tinh tím bay nhanh, Dạ Đế khuôn mặt âm trầm ngồi trên ghế. Đằng sau là yêu quái nhiều vô số kể, có cả Hổ Hoàng. Ở trước mặt Dạ Đế thì Hổ Hoàng không dám ngồi ghế bay, vì chiêu này là gã học từ Dạ Đế.

Dạ Đế lẩm bẩm:

- Trong không khí còn sót lại hơi thở của tu sĩ nhân tộc.

Tóc đen bay theo gió, khuôn mặt tuấn tú tà mị trở nên dữ tợn.

Nếu Vạn Yêu đăng bị người cướp đi gã sẽ nổi điên, sớm biết như vậy Dạ Đế đã trước tiên lấy nó rồi.

Nhưng không có Vạn Yêu đăng thì gã làm sao dụ Miêu Nhân tộc được?

Ý đồ của Dạ Đế rất đơn giản, khống chế một Miêu Nhân huyết mạch tinh khiết, để Miêu Nhân nắm giữ Vạn Yêu đăng.

Lúc này đã qua hai canh giờ từ lúc nhóm Tần Quân rời đi.

Chuyến đi của Dạ Đế đã định trước là uổng phí.

Một nén nhang sau, mặt đất chợt nổ tung, cổ tích Miêu Nhân tộc dưới lòng đất bị phá hủy trong giây lát.

Dạ Đế quanh thân tràn ngập yêu khí khủng bố chậm rãi bay lên từ bụi bặm, sắc mặt âm trầm cực kỳ tức giận. Đám yêu vương, yêu hoàng sợ hãi không dám thở mạnh. Đặc biệt là Hổ Hoàng, chuyện này vốn do gã làm, càng khó chối đẩy trách nhiệm.

Dạ Đế bỗng ngoái đầu liếc Hổ Hoàng, làm gã sợ hãi đổ mồ hôi lạnh vội gục mặt xuống.

Dạ Đế lạnh lùng rít:

- Ngươi! Chết tiệt!

Dạ Đế giơ tay phải lên, yêu khí màu tím ngưng tụ thành bàn tay to khổng lồ với thế sét đánh không kịp bưng tai chộp Hổ Hoàng.

Hổ Hoàng hết hồn rối rít van xin:

- Dạ Đế bệ hạ, ta sai rồi! Xin bệ hạ tha cho ta! Đối phương có Thái Ất Tán Tiên cảnh, ta vốn không thể đánh lại!

Hổ Hoàng van xin nhưng không dám vùng vẫy.

Các yêu vương, yêu hoàng mắt lấp lóe, không ai xin xỏ giùm Hổ Hoàng.

Yêu tộc không bằng nhân tộc là vì không đoàn kết. Các yêu vương, yêu hoàng thuộc hạ của Dạ Đế ngầm tranh giành địa bàn, chúng ước gì Hổ Hoàng chết đi.

Nghe Hổ Hoàng khóc kể Dạ Đế càng táo bạo, con ngươi co rút, bàn tay to màu tím bóp nát Hổ Hoàng, máu thịt tung tóe. Các yêu vương, yêu hoàng tim dập chân run.

Hổ Hoàng là Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng vậy mà không chịu nổi một kích trong tay Dạ Đế.

Dạ Đế rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

Ánh mắt Dạ Đế lạnh băng vung tay lên:

- Hừ! Các ngươi đừng hòng chạy trốn!

Một chùm sáng từ phế tích bên dưới bắn nhanh lên rơi vào tay Dạ Đế, là một hạt châu màu lam to cỡ nắm tay người trưởng thành. Cảnh tượng liên tục thay đổi trong hạt châu, rõ ràng là hình ảnh đám người Tần Quân đi vào cung điện cổ tích.

------oOo------

Chương 656: Không gì không làm được

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia, ba người Tần Quân đã bay xa mấy trăm dặm. Trư Bát Giới ngồi trên mây cứ lải nhải hỏi Tần Quân tại sao biết Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Thiên Bồng Nguyên Soái dạy cho trẫm.

Khóe môi Trư Bát Giới co giật, còn tưởng Tần Quân đang ghẹo mình. Lúc trước khi còn là Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Bát Giới hay treo Thiên Cương Tam Thập Lục Biến ngoài miệng như sợ người ta không biết, nên tưởng đâu Tần Quân chọc mình.

Tần Quân cười nói:

- Thật sự, nhưng chuyện này nói đến thì phức tạp, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến của trẫm đúng là học từ ngươi.

Lúc này không giả bộ oai sao được.

Trư Bát Giới ù ù cạc cạc nghe, nói theo ngôn ngữ lưu hành của Hoa Hạ thế kỷ hai mươi mốt trên Trái Đất là không hiểu gì hết.

Liễu Nhược Lai làm nũng vòi vĩnh Tần Quân:

- Ngươi dạy cho ta được không? Thiên Cương Tam Thập Lục Biến gì đó mà các ngươi nói.

Tần Quân trợn mắt, tức giận nói:

- Nàng là cái khỉ gì mà ta phải dạy cho?

Liễu Nhược Lai tức suýt xỉu, từ chối thì thôi đi, có cần dữ vậy không?

Trư Bát Giới thầm nhủ: Ài, không biết thương hương tiếc ngọc gì cả, nếu nhường cho lão Trư ta thì tốt biết mấy.

Tuy Trư Bát Giới háo sắc nhưng biết rõ người nào không nên nhúng chàm, chỉ biết ước ao hâm mộ.

Lúc ở Cao lão trang Trư Bát Giới biến thành người cùng tiểu thư Cao gia yêu nhau, sau đó mới lộ ra hình dạng thật. Từ mặt nào đó thì Trư Bát Giới còn có nguyên tắc, thậm chí tôn trọng tình yêu. Đương nhiên lý do lớn nhất là vì sợ Tần Quân, Tôn Ngộ Không.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Mà các ngươi biết bay hướng nào đến gần thành trì không?

Bốn phương tám hướng toàn là núi rừng, dù Tần Quân kéo dài thần thức ra nơi xa nhất cũng không tìm thấy thành trì, cứ thế này dễ bị lạc đường.

Trư Bát Giới lắc đầu, gã mới tỉnh lại đã ở trong Vô Tận Địa Vực, đâu biết hướng nào.

Liễu Nhược Lai thì lần đầu tiên rời khỏi Man Liễu thành, hoàn toàn mù đường.

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn bỗng thấy hối hận đã điều Chung Quỳ đi.

Tần Quân muốn triệu hoán Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện cũng không được, bởi vì vượt vực, Âm phủ cách rất xa.

Tần Quân chỉ có thể bay đại, hy vọng sẽ bay ra Vô Tận Địa Vực.

Thời gian trôi nhanh, chốc lát sau bầu trời đã tối đen.

Đám người Tần Quân đáp xuống rừng cây, Trư Bát Giới nhanh nhẹn chẻ củi. Tần Quân vung tay lên, Tam Muội Chân Hỏa rơi xuống củi gỗ, ánh lửa nháy mắt chiếu sáng rừng cây.

Trư Bát Giới giật mình kêu lên, lòng dậy sóng dữ:

- Tam Muội Chân Hỏa!?

Tần Quân bí hiểm gật đầu.

Lão tử còn biết phép phân thân của Hầu ca ngươi, hù chết ngươi!

Bỗng chốc hình tượng của Tần Quân trở nên cao lớn trong lòng Trư Bát

Giới.

Bệ hạ này nhìn như trẻ tuổi nhưng bản lĩnh toàn là không tầm thường.

Liễu Nhược Lai thấy Trư Bát Giới ngạc nhiên như vậy thì càng tò mò về Tần Quân hơn, thuộc hạ của hắn đều mạnh không tưởng được, thiên phú của hắn cũng rất giỏi, các chiêu khiến nàng mở rộng tầm mắt. Liễu Nhược Lai ước gì moi tim Tần Quân ra, nhìn xem hắn giấu bao nhiêu bản lĩnh.

Tần Quân cảm nhận ánh mắt của Liễu Nhược Lai, nói khẽ:

- Đừng nhìn trẫm mãi, vẻ đẹp trai của trẫm là thuốc độc, nàng mà trúng độc là sâu tận xương không cách nào tự thoát ra.

Trư Bát Giới đang uống nước an ủi bản thân nghe vậy suýt sặc:

- Phụt!

Khóe môi Liễu Nhược Lai co giật.

Mặt dày chưa từng có!

Liễu Nhược Lai khoanh tay trước ngực hừ mũi, nhưng lỗ tai đỏ ửng:

- Ngươi quá xem trọng mình, bản cô nương không thèm thích người như ngươi!

- Người như trẫm thế nào?

- Vô sỉ, mặt dày!

- Nhưng nàng không phủ nhận trẫm đẹp trai.

- Ta . . .!

Liễu Nhược Lai bị Tần Quân ăn hiếp suýt khóc. Tu vi không bằng, mồm mép cũng không cãi lại, nàng thật muốn tìm miếng đậu hủ đập đầu cho rồi.

Ôi chà, nha đầu này thật sự thích trẫm rồi sao?

Tần Quân nhìn mặt Liễu Nhược Lai đỏ như trái táo thì buồn cười thầm nghĩ vậy.

Hắn không phải kẻ chính nghĩa gì, cũng không phải Liễu Hạ Huệ, thích thì theo đuổi, chiếm hữu. Dù sao hắn là Thánh Đế, nếu không lập hậu cung người đời sẽ nói hắn bất lực.

Tại người đời buộc hắn bác ái thôi, ài, rầu quá.

Tần Quân sờ cằm, ánh mắt sâu thẳm nhìn hư không mơ hồ. Hiện giờ Tần Quân không có hứng thú gì với Liễu Nhược Lai.

Bóng đêm ngày càng tối.

Tần Quân bắt đầu tu luyện. Liễu Nhược Lai dựa vào thân cây bên cạnh hắn ngủ say. Trư Bát Giới nằm phía đối diện. Vì Trư Bát Giới quá xấu nên Liễu Nhược Lai không dám đến gần, nhưng sợ ngủ một mình đành ở gần Tần Quân.

Đêm tối, tiếng các loài yêu cầm kêu, tiếng yêu thú gầm gừ liên tiếp, làm thiên địa bao trùm sắc màu kinh dị.

Tần Quân không bị ảnh hưởng, tiếp tục tu luyện.

Vèo!

Chợt một tiếng vang chui vào lỗ tai Tần Quân, hắn giật mình mở mắt ra. Một thứ đen thui giống mãng xà nhanh chóng quấn lấy Trư Bát Giới phía đối diện. Bên kia cũng có một con giống như vậy đánh hướng Liễu Nhược Lai.

Tần Quân nhanh tay lẹ mắt ôm Liễu Nhược Lai bay lên, Trư Bát Giới da dày thịt béo, hắn không tin gã sẽ bị gì.

Quả nhiên Trư Bát Giới mơ hồ mở mắt ra phát hiện mình bị cái gì kéo.

Trư Bát Giới xoay người chấn vỡ thứ quấn mình:

- Chuyện gì xảy ra?!

Thì ra là một sợi dây leo rất thô dài, thô cỡ người trưởng thành.

Bốn phương tám hướng xuất hiện càng lúc càng nhiều dây leo, muốn quấn chặt ba người Tần Quân.

Tần Quân ôm Liễu Nhược Lai nhanh chóng né tránh, dựa vào cách di chuyển nghịch thiên nhẹ nhàng tránh thoát. Liễu Nhược Lai ở trong ngực hắn treo tim treo gan, rất nhanh nàng đổi thành hưng phấn.

Liễu Nhược Lai tôn sùng reo lên:

- Ngươi thật là lợi hại!

Tần Quân không rảnh để ý tới cô nương ngốc này.

Trư Bát Giới vung hai tay tức giận quát:

- Cút!

Sóng âm chấn nát dây leo xung quanh, bao gồm dây leo đánh hướng Tần Quân, Liễu Nhược Lai. Vì Trư Bát Giới cố ý nên hai người Tần Quân không bị thương, nhanh chóng đáp xuống sau lưng gã.

Tần Quân nhỏ giọng nói, mày kiếm nhíu chặt:

- Tiếp theo đến lượt ngươi biểu diễn.

Tại sao đột nhiên có nhiều dây leo đánh lén? Không lẽ có yêu thú đang ẩn núp?

Đinh!

Vang tiếng nổ điếc tai, Trư Bát Giới lấy cây đinh ba chín lưỡi ra đập xuống đất, đất bùn rẽ ra mỗi hướng, xung lực khủng bố đẩy rừng cây nghiêng ngã, cát bụi bay đầy, mặt đất rung rinh.

Cảnh tượng như có động đất, đặc biệt trong bóng đêm khiến người sợ hãi tuyệt vọng.

Liễu Nhược Lai ôm chặt cánh tay Tần Quân, lúc này nàng đã không lo đến

nam nữ khác nhau. Tần Quân cũng không để ý, hắn nhìn quét xung quanh muốn tìm kẻ địch ẩn núp.

Một thanh âm khủng bố âm trầm chui vào lỗ tai họ:

- Khục khục, không ngờ gặp các ngươi tại đây, tìm ra các ngươi là có thể báo cáo với Dạ Đế!

------oOo------

Chương 657: Sự khủng bố của Vạn Yêu đăng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn hướng phát hiện thanh âm. Dưới bầu trời đêm có một bóng người lơ lửng trên không trung.

Bởi vì cự ly quá xa nên Tần Quân không thấy rõ hình dạng người đó.

Chân mày Tần Quân dính vào nhau, không ngờ Dạ Đế hành động mau vậy:

- Dạ Đế?

Tần Quân chỉ hướng bóng đen, trầm giọng quát:

- Giết nó!

Không cần Tần Quân ra lệnh Trư Bát Giới cũng định làm như thế, gã cầm đinh ba chín lưỡi bay đi.

Đừng thấy Trư Bát Giới mập mạp thật ra bỏ cái bụng thì gã khá khôi ngô. Đinh ba chín lưỡi xé rách không khí rất nhanh giáng xuống bóng đen.

Khoảng cách kéo gần thấy rõ mặt thật của bóng đen, hình người, lưng có đôi cánh dơi, mỏ nhọn răng nanh, trong bóng đêm trông như ác ma đến từ địa ngục.

Đinh!

Biên Bức Yêu Vương huơ tam xoa kích chặn đinh ba chín lưỡi, nhưng Trư Bát Giới sức mạnh lớn đánh bay Biên Bức Yêu Vương.

Biên Bức Yêu Vương lộn mèo mấy chục vòng trong trời đêm mới ổn định thân hình.

Vung vẫy tay phải tê dại, Biên Bức Yêu Vương lạnh lùng nói:

- Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ, hèn gì các ngươi không sợ gì.

Dứt lời Biên Bức Yêu Vương bỗng bùng nổ toàn bộ khí thế, cuồng phong rít gào trong rừng cây, Tần Quân và Liễu Nhược Lai vội giơ tay che mặt.

Trư Bát Giới ghét nhất có người quấy rầy mình ngủ, khuôn mặt tức giận lao vào Biên Bức Yêu Vương.

Tựa như hai sao băng va chạm trong màn đêm, ánh sáng chói lòa bừng lên chiếu sáng trong đêm.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Biên Bức Yêu Vương lại bị đánh bay. Trư Bát Giới được thế không tha người, kéo đinh ba chín lưỡi xé gió lao đến, người phát ra ánh sáng vàng rực rỡ tràn ngập phật tính.

Tần Quân líu lưỡi nhìn, trời ạ, Trư Bát Giới có thể uy vũ đến vậy sao?

Giờ phút này Tần Quân hoảng hốt muốn chất vấn thế giới, nhưng cảm xúc nhiều nhất là kích động. Trư Bát Giới càng lợi hại càng có lợi với hắn.

Liễu Nhược Lai trợn mắt há hốc mồm nhìn, lẩm bẩm:

- Con heo này lợi hại như vậy? Ta đang nằm mơ sao?

Bình thường Trư Bát Giới cười cợt, hay bị Tần Quân làm cứng họng khiến Liễu Nhược Lai hơi coi khinh gã, chiến đấu trước mắt làm nàng thay đổi ấn tượng về Trư Bát Giới.

Chỉ hơi thở phát tán đã làm Liễu Nhược Lai sợ đứng tim, nàng không thấy

rõ Trư Bát Giới và Biên Bức Yêu Vương giao thác nhau.

- Hú hú!

- Grào grào!

Trong rừng cây xung quanh bỗng chui ra các con yêu thú hung tợn, mắt chúng nó phát ra khí thế khiếp người. Liễu Nhược Lai sợ hãi núp sau lưng Tần Quân.

Liễu Nhược Lai kinh khủng nhìn bốn phía, sợ có yêu thú từ bóng tối lao ra đánh lén:

- Làm sao . . . làm sao bây giờ . . .?

Tần Quân quét mắt nhìn quanh, có bóng dáng yêu thú thất giai, không chỉ một con. Thần thức thi triển hoàn toàn, trong phạm vi ngàn thước rậm rạp yêu thú làm da đầu Tần Quân tê dại.

Một con vượn to cao ba trượng nhe răng cười nói:

- Khục khục, tiểu tử, chịu chết đi!

Cự vượn là yêu thú thất giai, tương đương với cường giả Thiên Tiên cảnh.

Tần Quân cau mày, chợt óc lóe tia sáng, khóe môi hắn cong lên lấy Vạn Yêu đăng ra.

Nhìn Tần Quân lấy ra một ngọn đèn cổ xưa không có gì lạ, đám yêu vương cười phá lên.

- Tiểu tử này muốn dựa vào một ngọn đèn đánh với chúng ta?

- Chậc chậc, đã luống cuống tay chân rồi.

- Chỉ bằng vào tiểu tử này? Hắn làm cách nào khiến Dạ Đế bệ hạ tức giận như thế được?

- Nghe nói vì một món bảo bối.

Đám yêu vương không biết Vạn Yêu đăng, chỉ mình Dạ Đế biết. Dạ Đế không sợ yêu vương khác đánh cắp Vạn Yêu đăng, vì trừ Miêu Nhân tộc ra không yêu tộc nào có thể điều khiển được.

Tần Quân cười lạnh dùng Tam Muội Chân Hỏa đốt Vạn Yêu đăng.

Vạn Yêu đăng thắp sáng, ánh lửa đung đưa, thoáng chốc tiếng ồn ào ngừng bặt.

- A!

Liễu Nhược Lai xoe tròn mắt thấy các yêu thú ngây người tại chỗ, mắt nhìn chằm chằm vào Vạn Yêu đăng.

Trong bóng tối cảnh tượng này trông rất âm u.

Tần Quân chỉ vào Biên Bức Yêu Vương đánh nhau với Trư Bát Giới trong đêm, tức giận cười nói:

- Giết con dơi yêu đó cho trẫm!

Liễu Nhược Lai giật mình che miệng.

Các yêu thú nghe lời nhảy lên, nguyên rừng cây hơn ngàn con yêu thú lao lên, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Sướng!

Trẫm thích cảm giác chỉ huy quân khống chế chiến trường thế này nhất!

Tần Quân cười thầm trong bụng, chắc Biên Bức Yêu Vương đã xoe tròn mắt.

Các con yêu thú xé gió lao vào Biên Bức Yêu Vương. Dù Biên Bức Yêu Vương có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ nhưng nhìn thuộc hạ đều phản chiến thì rất ngạc nhiên.

Biên Bức Yêu Vương tức giận quát:

- Các ngươi làm gì!? Mau bắt tiểu tử kia!!!

Đáng tiếc không có thuộc hạ nào nghe lời ngược lại công kích Biên Bức Yêu Vương.

Vì quá đông yêu thú nên Trư Bát Giới cũng lùi lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vô số yêu thú xông hướng Biên Bức Yêu Vương, rất nhanh bao phủ gã. Trư Bát Giới miệng lưỡi khô khốc bản năng nhìn hướng Tần Quân, đặc biệt nhìn kỹ Vạn Yêu đăng trong tay hắn, con ngươi co rút.

Trư Bát Giới kinh hoàng thầm nghĩ:

- Ngọn đèn đó là gì? Không lẽ vì nó . . .

Trư Bát Giới không có tổ tông ký kết với Vạn Yêu đăng, vì gã vốn không thuộc về thế giới này. Dù vậy Trư Bát Giới vẫn bị rung động.

Ngọn đèn có thể cưỡng ép khống chế yêu thú thì chắc chắn lai lịch không tầm thường.

Ban đầu Biên Bức Yêu Vương chỉ phòng thủ, nhưng phát hiện đám thuộc hạ hoàn toàn nổi điên, không sợ chết công kích gã, làm gã tức giận. Tam xoa kích vung tới đâm lui, máu thịt tung tóe, không yêu thú nào đỡ nổi một kích của Biên Bức Yêu Vương.

Tần Quân tò mò hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh còn đó không? Vạn Yêu đăng làm sao khống chế yêu thú?

Đa số yêu thú chắc chưa từng thấy Vạn Yêu đăng nhưng vẫn bị điều khiển, Tần Quân tò mò Vạn Yêu đăng vì sao làm được như vậy, phạm vi rộng bao nhiêu.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Với tu vi trước kia của ngươi hễ hậu đại yêu tộc có khế ước đến gần Vạn Yêu đăng ngàn thước sẽ bị khống chế. Nếu chúng nó rời khỏi phạm vi Vạn Yêu đăng khống chế, sau nửa canh giờ sẽ lấy lại lý trí, đương nhiên trong

nửa canh giờ này vẫn sẽ điên cuồng vì mệnh lệnh của ngươi.

Tần Quân líu lưỡi nghe.

Vạn Yêu đăng thật bá đạo! Lỗi tổ tông tạo nghiệt, đám yêu thú thật đáng thương.

Tần Quân bắt đầu vui sướng khi người gặp họa. Liễu Nhược Lai ở bên cạnh còn chìm trong ngơ ngẩn, nàng không có ánh mắt như Trư Bát Giới, không nhìn ra Vạn Yêu đăng bất phàm, còn tưởng rằng Tần Quân dùng thủ đoạn gì.

Ngày càng nhiều yêu thú bị Biên Bức Yêu Vương tàn nhẫn giết chết, gã phát hiện có điều lạ, cộng thêm Trư Bát Giới canh chừng ngoài vòng vây.

Biên Bức Yêu Vương nghiến răng chửi:

- Đáng giận!

------oOo------

Chương 658: Sư phụ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Biên Bức Yêu Vương bỗng xoay người trốn, đám yêu thú đuổi theo. Tần Quân nhếch mép cười nhạt, tắt Vạn Yêu đăng cất vào không gian Thần Thoại.

Vô địch thật là tịch mịch.

Liễu Nhược Lai tôn sùng nói, chuyên nghiệp sắm vai nhân vật phụ:

- Ngươi giỏi quá đi! Mới rồi sao làm được vậy?

Tần Quân ngước nhìn trời đêm, vẻ mặt hờ hững nhẹ giọng nói:

- Từ khi trẫm sinh ra đã có bá khí khiến vạn vật thần phục, trẫm vốn không muốn dùng.

Liễu Nhược Lai xoe tròn mắt to như được mở ra thế giới mới:

- Lợi hại như vậy?

Trư Bát Giới mới đáp xuống nghe thế khóe môi co giật, thật biết khoác lác.

Trư Bát Giới tò mò hỏi:

- Bệ hạ, mới rồi con quái dơi nói Dạ Đế có lai lịch gì?

Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, Trư Bát Giới linh cảm sau này sẽ đối mặt Dạ Đế nên muốn hỏi rõ.

Tần Quân kể sơ tin tức mình biết, nhưng hắn không nắm nhiều tin tức.

Dạ Đế, bá chủ Vô Tận Địa Vực, cường giả hàng đầu Đông Viêm Vực.

Trư Bát Giới nghe xong sờ cằm lẩm bẩm:

- Bá chủ Vô Tận Địa Vực thì e rằng chỉ dựa vào lão Trư khó thắng.

Không phải e rằng mà chắc chắn không được!

Tần Quân lắc đầu cười, việc gấp bây giờ là tìm được Dương Tiễn. Trong tay Tần Quân có cơ hội Thần Ma đỉnh cao một lần, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng, cơ hội phó bản Thần Ma.

Chờ Dương Tiễn phục hồi đến đỉnh là có thể đấu với Dạ Đế.

Kim Thiền Tử thì Tần Quân cảm thấy đây đã là cực hạn của gã, dù sao cũng là nhị đệ tử của Như Lai.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Nghỉ ngơi trước đi, chắc bọn chúng không dám đến nữa, sáng sớm ngày mai xuất phát!

Vô Tận Địa Vực lớn đến không thể tưởng tượng, dù Dạ Đế nhận được tin tức chạy đến phỏng chừng cũng phải qua một, hai ngày sau.

Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai không phản đối.

Liễu Nhược Lai cùng Tần Quân đến trước một gốc cây to. Nha đầu này còn tò mò về bá khí, cứ líu ríu hỏi Tần Quân, hoàn toàn không buồn ngủ.

Nhìn lại Trư Bát Giới, con heo đó đã ngẹo cổ ngáy khò khò.

Tần Quân biểu tình nghiêm túc nói:

- Được rồi, đừng hỏi nhiều nữa, biết quá nhiều không có lợi cho nàng.

Liễu Nhược Lai bị hù không dám hỏi tiếp.

Ài, thiếu nữ thời kỳ phản nghịch nhiều rắc rối quá.

Tần Quân vừa cảm thán vừa tĩnh tọa nạp khí.

Một đêm bình yên.

Sáng sớm hôm sau, mặt trời mới mọc ba người Tần Quân đã lên đường.

Ngồi trên áng mây, Tần Quân bất đắc dĩ cười nói:

- Nếu vẫn không thấy thành trì nhân tộc thì sợ là chúng ta đang bay sâu vào Vô Tận Địa Vực.

Liễu Nhược Lai, Trư Bát Giới lúng túng cười, hai người không biết đường, ba kẻ mù đường đi với nhau là tìm đường chết.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, có cách nào giúp trẫm triệu hoán Dương Tiễn, Kim Thiền Tử đến không?

Trời biết Dương Tiễn, Kim Thiền Tử có ở Đông Viêm Vực không. Nếu hai người không đi Nam Vực thì muốn hội hợp với họ sẽ phải chờ mấy trăm năm.

Hệ thống trả lời:

- Túc chủ yên tâm, Dương Tiễn và Kim Thiền Tử cũng rơi vào Đông Viêm Vực, bọn họ có cách tìm đến túc chủ, túc chủ chỉ cần chờ đợi.

Hệ thống hiểu biết rõ mỗi vị Thần Ma, bao gồm thủ đoạn của họ.

Tần Quân nghe vậy yên lòng.

Mây tiếp tục bay qua núi qua non, thời gian trôi nhanh.

Khoảng một canh giờ sau, ba người gặp một đợt yêu thú.

Yêu vương thủ lĩnh đến tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh thất trọng, Tần Quân rủa thầm. Chết tiệt, lẽ nào trong Vô Tận Địa Vực đầy rẫy Thái Ất Kim Tiên cảnh?

Không có Thái Ất Tán Tiên cảnh thì Trư Bát Giới đánh nhau nhẹ nhàng, chốc lát sau đối phương bị hù sợ chạy vắt giò lên cổ.

Liễu Nhược Lai dò hỏi:

- Chúng ta có nên quay ngược về đường cũ?

Về đường cũ?

Tần Quân trợn trắng mắt tức giận nói:

- Nàng không nghe câu chuyện về người đào giếng sao?

Liễu Nhược Lai hoang mang:

- Không có.

Trư Bát Giới tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Câu chuyện là mỗi lần sắp đào trúng mạch nước ngầm thì người đào

giếng sẽ bỏ cuộc, vòng đi vòng lại, mãi không có thu hoạch.

Bây giờ quay về sẽ lại mất mấy ngày, chưa chắc có thể trở về đường cũ vì Tần Quân đã quên đường. Dọc đường đi non xanh nước biếc quá giống nhau.

Trư Bát Giới bỗng chỉ ra xa kêu lên:

- A! Các người nhìn bên kia kìa!

Tần Quân, Liễu Nhược Lai quay đầu nhìn.

Phía xa cuối rừng cây thấp thoáng tường thành mênh mông vô bờ như ngăn cách khu rừng, rất là đồ sộ.

- Rốt cuộc tìm được rồi!

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm bay nhanh hướng tòa thành.

Chốc lát sau ba người đáp xuống trước cổng thành.

Làm Tần Quân cau mày là cổng thành không có binh sĩ đứng gác, cửa mở rộng. Tần Quân bản năng khuếch tán thần thức phát hiện trong vài dặm không thấy bóng người.

Trán Tần Quân nổi gân xanh:

- Chắc không phải là tòa thành hoang đi?

Trư Bát Giới cười khổ hét to:

- Kệ nó, vào trong đi dạo thử! Lão Trư ta miệng nhạt như nước ốc rồi!

Tần Quân gật đầu. Tòa thành không có dấu vết bị phá hoại chứng minh không gặp thú triều, rất có thể mới bị vứt bỏ không lâu. Có lẽ bên kia tòa thành có người trốn.

Liễu Nhược Lai thì hơi sợ, theo sát bên Tần Quân.

Ban ngày ban mặt mà tòa thành không có bóng người thì rất kinh dị khủng

bố.

Đi qua từng con phố, ba người vào khu vực giữa thành, vẫn không thấy ai.

Tần Quân nhìn quét hai bên đường, trầm ngâm nói:

- Tìm truyền tống môn.

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi:

- Tìm truyền tống môn làm gì?

Trư Bát Giới đang lục lọi vò rượu đặt trước cửa khách điếm.

Tần Quân vừa trả lời vừa nhìn quanh:

- Đưa nàng đi.

Liễu Nhược Lai chống nạnh la oai oái:

- Ta không quay về, ta muốn đi theo ngươi!

Tần Quân không nhìn nàng, chỉ đi tới trước:

- Đừng quấy, đi theo trẫm rất có thể nàng sẽ chết.

Liễu Nhược Lai không tin nói:

- Ngươi lợi hại như vậy thì sao ta chết được?

Đi theo Tần Quân mấy ngày nay là đoạn thời gian kích thích nhất trong đời nàng, Liễu Nhược Lai thích kiểu mạo hiểm này.

Tần Quân tức giận nói:

- Trẫm sắp đi giết Dạ Đế, nàng cảm thấy mình sẽ không chết sao?

Liễu Nhược Lai ngây ra như phỗng. Giết Dạ Đế?

Liễu Nhược Lai nghi ngờ lỗ tai của mình nghe nhầm. Khác với Tần Quân

và Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai biết tiếng Dạ Đế, từ nhỏ đã nghe quen tai. Nàng biết Dạ Đế là yêu vương lớn nhất Đông Viêm Vực, ngay cả vực chủ cũng không làm gì gã được.

Nhân vật tồn tại trong truyền thuyết này Liễu Nhược Lai không nghĩ ra ai có thể giết gã.

Lúc trước nghe nói Dạ Đế đang truy sát gã đã làm Liễu Nhược Lai rất sợ, bây giờ nghe Tần Quân đòi đi giết Dạ Đế thì phản ứng đầu tiên của nàng là hắn bị điên.

------oOo------

Chương 659: Kinh thiên thụ yêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai vội đuổi theo Tần Quân, khuyên nhủ hắn:

- Ngươi đừng xúc động, ngươi không phải người của Đông Viêm Vực, không biết Dạ Đế lợi hại cỡ nào!

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Ồ? Lợi hại cỡ nào?

Liễu Nhược Lai ấp úng nửa ngày không nói được. Bình thường Liễu Nhược Lai nghe người ta nói về Dạ Đế nhưng không hiểu nhiều con người của gã, mức độ hiểu biết chỉ cỡ Tần Quân, nhưng nàng kính sợ Dạ Đế hơn xa hắn.

Chợt có tiếng cười quen thuộc truyền đến:

- A di đà phật, bệ hạ làm ta tìm cực khổ quá.

Tần Quân ngước lên nhìn, Kim Thiền Tử chậm rãi đi tới, mặt cười tươi, người lấp lánh ánh sáng vàng. Liễu Nhược Lai trợn to mắt, tưởng là Phật Đà trong truyện thần thoại giáng lâm.

Trư Bát Giới ở không xa nghe giọng Kim Thiền Tử thì như bị sét đánh, nuốt nước miếng ngoái đầu lại.

Thấy mặt Kim Thiền Tử làm Trư Bát Giới hết hồn ngã xuống đất, la lên:

- Sư phụ . . . sao người đến . . .!

Kim Thiền Tử ngạc nhiên nhìn Trư Bát Giới:

- Hay cho một con heo yêu tu vi cao như vậy.

Tần Quân suýt cười sặc. Trư Bát Giới biết Kim Thiền Tử nhưng Kim Thiền Tử không quen gã, trên đời này chuyện đau khổ nhất đến thế là cùng.

Tần Quân vỗ vai Kim Thiền Tử cười hỏi:

- Dương Tiễn đâu?

Tần Quân để ý Dương Tiễn nhất nhưng không thể biểu hiện ra ngoài, miễn cho tổn thương trái tim Kim Thiền Tử.

Trư Bát Giới chửi thề:

- Dương Tiễn? Đệt, sao hắn cũng đến?

Năng lực học tập của Trư Bát Giới rất mạnh, đã học được lời nói tục của Tần Quân.

Kiếp trước lúc làm Nguyên Bồng Thiên Soái, Nhị Lang Thần Dương Tiễn là tồn tại khiến Trư Bát Giới ngước nhìn, đó là tồn tại khủng bố có thể đại chiến ba trăm hiệp với Hầu ca của gã.

Liễu Nhược Lai tò mò nghe, trông hòa thượng đẹp trai này có vẻ rất mạnh, cái gọi là Dương Tiễn có tu vi như thế nào mà khiến Trư Bát Giới hoảng hốt đến thế?

Kim Thiền Tử cười nói:

- Dương Tiễn và ta chia nhau tìm bệ hạ, ta sẽ kêu hắn đến ngay.

Kim Thiền Tử vung tay phải lên, một miếng lá vàng ngưng tụ bằng pháp lực bay ra ngoài, nhanh như tia chớp biến mất phía chân trời.

Trư Bát Giới đến gần quỳ xuống dập đầu với Kim Thiền Tử, kích động nói:

- Bái kiến sư phụ!

Trư Bát Giới sợ Đường Tăng nhưng tình cảm tích lũy trên đường đi phía Tây không mất đi, huống chi Kim Thiền Tử có địa vị không tầm thường trong phật môn.

Nhị đệ tử của Như Lai!

Đối mặt Trư Bát Giới kích động rướm lệ, Kim Thiền Tử lúng túng hỏi Tần Quân:

- Tên này là ai?

Gã không có đồ đệ xấu xí vậy.

Trư Bát Giới lộ vẻ mặt ngạc nhiên, nhìn kỹ Kim Thiền Tử chợt phát hiện khác với Đường Tăng trong ấn tượng. Đường Tăng thì vẻ mặt sầu khổ, Kim Thiền Tử trông lông bông không có cảm giác thánh tăng.

Tần Quân cười nói:

- Hắn là đồ đệ của ngươi, hãy thu hắn đi, tu vi của hắn cao hơn ngươi.

Tần Quân không giải thích lý do, Trư Bát Giới và Kim Thiền Tử sẽ ôm thắc mắc, sẽ liên tưởng đến Tần Quân, khiến hình tượng của hắn trở nên cao lớn trong lòng bọn họ. Đặc biệt là chờ khi hai người tiếp xúc với phó bản Thần Ma.

Được Tần Quân nhắc nhở Trư Bát Giới mới phát hiện tu vi cúa Kim Thiền Tử, chói mù mắt gã, thì thào:

- Ôi mợ ơi, sư phụ của ta cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng?

Trong Tây Du Ký Đường Tăng làm vướng chân bao nhiêu lần, ở trong lòng Trư Bát Giới thì sư phụ không dính dáng gì đến cường giả, như hai đường thẳng song song.

Không đúng, về tâm chí Đường Tăng xứng là cường giả, bất khuất, dù một mình đối diện các yêu ma cũng nguyện tan xương nát thịt, chết vạn lần không hối hận.

Kim Thiền Tử ù ù cạc cạc gật đầu, kéo Trư Bát Giới tán gẫu.

Tần Quân tràn đầy mong chờ đợi Dương Tiễn, rồi hắn sẽ dẫn Dương Tiễn, Trư Bát Giới, Kim Thiền Tử đi quyết đấu với Dạ Đế!

Dương Tiễn đỉnh cao sẽ bày ra phong tư Nhị Lang Thần!

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi:

- Vị hòa thượng này cũng là thuộc hạ của ngươi?

Tần Quân gật đầu, môi treo nụ cười cho Liễu Nhược Lai cảm giác cao sâu khó dò.

Bọn họ đã quên đang ở trong tòa thành không người kỳ lạ.

Qua khoảng một nén nhang.

Kim Thiền Tử gật đầu nói:

- Tại sao các người ở trong tòa thành này? Các người không phát hiện có gì không thích hợp sao?

Phật Môn trừ tà, Kim Thiền Tử nhạy cảm với tà tính nhất.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Nơi này thế nào?

Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai ngạc nhiên nhìn. Kim Thiền Tử nằm sấp dưới đất, lỗ tai dán mặt đất, biểu tình càng nghiêm túc.

Không lẽ dưới đất có cái gì?

Trư Bát Giới vội nằm sấp xuống. Tần Quân đưa thần thức xuống dưới tìm kiếm nhưng bị lực lượng bí ẩn cản lại, làm hắn nhíu chặt mày.

Liễu Nhược Lai căng thẳng kéo tay áo Tần Quân hỏi:

- Chắc không phải bên dưới có cái gì đi?

Nhìn lại con phố tiêu điều, Liễu Nhược Lai càng cảm thấy âm u khủng bố.

Chẳng lẽ có quỷ?

Tần Quân không an ủi Liễu Nhược Lai, hắn chờ Kim Thiền Tử và Trư Bát Giới đứng dậy.

Trư Bát Giới nhảy cẫng lên hét to:

- Trời, khủng quá! Bên dưới toàn là xác chết, phỏng chừng mọi người trong thành đều chết dưới đất!

Tần Quân trợn to mắt. Liễu Nhược Lai suýt xỉu, nổi hết da gà.

Tòa thành rất lớn, ít nhất có thể chứa trăm vạn người.

Không lẽ lòng đất chứa trăm vạn xác chết?

Nghĩ vậy Tần Quân cảm giác da đầu tê dại.

Kim Thiền Tử chậm rãi đứng lên nói:

- Bên dưới giấu một kinh thiên thụ yêu, chắc nó đang ngủ say, chúng ta không đánh lại nó.

Kinh thiên thụ yêu?

Tần Quân nhớ lại cảnh đêm qua bị dây leo bí ẩn đánh lén, nhưng chắc không phải thụ yêu dưới chân, không thì hắn đã chẳng sống sót rời đi.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Trừ yêu thay trời. Chi tiết nhiệm vụ:

Tu luyện mấy vạn năm, tàn sát vô số sinh linh, đã khiến người thần đều hận. Nếu túc chủ giết La Thụ Yêu Vương sẽ được thiên đạo ân trạch, được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!]

Tu luyện mấy vạn năm . . .

Mí mắt Tần Quân nhảy liên tục, trời biết thụ yêu này mạnh đến mức nào.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Chờ chút nữa, đợi Dương Tiễn đến thì trừ bỏ yêu này.

Mắt Kim Thiền Tử sáng rực, Trư Bát Giới la ó, ánh mắt Liễu Nhược Lai kỳ lạ.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Yêu này tàn sát trăm vạn người của nhân tộc ta, dù trẫm không phải người Đông Viêm Vực nhưng muốn thay trời hành đạo!

Con người có thể trở thành linh của vạn vật vì đa số người có bản tâm. Yêu không được thiên đạo chấp nhận vì đa số yêu lạm sát vô tội, bao gồm đồng tộc, không chút tình cảm.

Đương nhiên chỉ là đa số, không thể quơ hết tất cả, trong con người có kẻ xấu, trong yêu có yêu tốt.

Kim Thiền Tử hít sâu cúi đầu hướng Tần Quân:

- Bệ hạ thật sự là Bồ Tát trần gian, hiểu rõ đại nghĩa.&

------oOo------

Chương 660: Dương Tiễn đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật ra Tần Quân không hoàn toàn vì phần thưởng của nhiệm vụ, vì chỉ có cơ hội triệu hoán Thần Ma một lần, ân trạch thiên đạo không biết gồm

những gì, hắn tội gì mạo hiểm lớn như vậy.

Nhưng có trăm vạn người, con số phỏng đoán ít nhất là vậy. Trời biết lúc trước yêu này đã làm chuyện tương tự bao lần, Tần Quân không bỏ qua được.

Tần Quân vung tay lên:

- Đại nghĩa gì đâu, chỉ tùy ý mình, gai mắt thôi.

Nhưng tư thái tiêu sái đó càng khiến người bội phục.

Liễu Nhược Lai ngơ ngác nhìn Tần Quân, nàng chợt phát hiện hắn không hẹp hòi như nàng tưởng.

Trư Bát Giới cười khổ, gã sợ rắc rối nhất nên không bị lời nói của Tần Quân làm xúc động. Trư Bát Giới bỗng cho rằng tính cách của sư phụ có thể nào đã dời vào người Tần Quân?

Kim Thiền Tử nhìn quét một vòng nói:

- Chúng ta không gây động tĩnh lớn thì sẽ không đánh thức nó, trước hết tìm một chỗ nghỉ ngơi đi!

Đừng thấy Trư Bát Giới có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ, trận chiến này cần dựa vào Dương Tiễn.

Tần Quân không có ý kiến, hắn liếc Liễu Nhược Lai một cái:

- Trước tiên tìm truyền tống môn đã, nhanh chóng đưa nha đầu này đi.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới gật đầu. Mặc dù tò mò thân phận của Liễu Nhược Lai nhưng nàng chỉ có tu vi Kim Đan cảnh, đúng là nhỏ bé.

Liễu Nhược Lai uất ức mếu máo hỏi:

- Có thể đừng đuổi ta đi được không?

Trời đất bao la, nàng biết đi đâu?

Nếu trở về Man Liễu thành chắc chắn phụ thân sẽ không cho nàng ra ngoài nữa, mãi đến khi gả nàng đi gia tộc khác. Đến tuổi của Liễu Nhược Lai vốn nên gả cho người, thế lực lớn của mấy tòa thành gần đó đã đến viếng, nên nàng mới muốn bỏ nhà ra đi.

Tần Quân phớt lờ Liễu Nhược Lai làm nũng, kêu Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới tìm truyền tống môn.

Tiếc rằng trời không chiều lòng người, mãi khi trời sáng Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới vẫn không tìm được truyền tống môn.

Kim Thiền Tử gật đầu nói:

- Truyền tống môn đều bị phá hoại, xem ra con yêu đã chuẩn bị trước, không cho người trong thành chạy trốn.

Liễu Nhược Lai nghe vậy mừng hớn hở.

Tần Quân bất đắc dĩ lắc đầu, việc này đành phải thôi. Họ đi vào một khách điếm kế bên.

Tòa thành này không có ai, bọn họ không cần trả phí, tùy tiện chiếm chỗ ở.

Cùng lúc đó, cách mấy trăm dặm.

Trên đỉnh núi Dạ Đế lười biếng nằm trên ngai báu, tay đung đưa ly rượu, mắt nhìn núi non đất đai tối tăm, tựa như quân vương cao ngạo cùng với ánh trăng khiến người ngước nhìn.

Các yêu thú núp trong rừng cây xung quanh, không dám quấy rầy Dạ Đế nghỉ ngơi.

Biên Bức Yêu Vương chợt bay đến, khuôn mặt xấu xí hung ác ướt mồ hôi lạnh. Biên Bức Yêu Vương nhanh chóng đáp xuống ngọn núi, quỳ trước mặt Dạ Đế.

Biên Bức Yêu Vương phập phồng lo sợ chào:

- Bệ . . . hạ . . .

Hổ Hoàng chết thảm còn rõ ràng ngay trước mắt, khi đó Biên Bức Yêu Vương vui sướng khi người gặp họa, bây giờ thì gã cảm nhận được nỗi sợ của Hổ Hoàng rồi.

Dạ Đế liếc Biên Bức Yêu Vương, tùy ý nói:

- Bổn tọa chỉ muốn nghe tin tốt.

Một câu làm Biên Bức Yêu Vương càng sợ hơn, run cầm cập quỳ dưới đất:

- Bệ hạ không thể trách ta, đối phương chạy đến địa bàn của La Thụ Yêu Vương, ta không dám hành động.

Biên Bức Yêu Vương cố ý bỏ qua giai đoạn trước, đổ tội cho La Thụ Yêu Vương.

La Thụ Yêu Vương!

Dạ Đế cau mày lẩm bẩm:

- La Thụ không biết sống bao nhiêu năm, bổn tọa cũng không nắm chắc tuyệt đối có thể giết hắn.

Biên Bức Yêu Vương khóc kể:

- Đúng vậy! Có La Thụ Yêu Vương ở thì ta nào dám hành động!

Biên Bức Yêu Vương không còn bộ dáng hung dữ khi đối kháng với đám người Tần Quân nữa.

Bùm!

Biên Bức Yêu Vương hộc máu bay ra ngoài đụng vào ngọn núi, không biết sống chết.

Dạ Đế thu tay phải về, khuôn mặt lạnh lùng lẩm bẩm:

- La Thụ, xem ra bổn tọa và ngươi chỉ có một người sống!

Từ ngày đầu tiên Dạ Đế vào Vô Tận Địa Vực thì La Thụ Yêu Vương đã là bá chủ của Vô Tận Địa Vực, khi ấy Đông Viêm Vực còn là một mảnh hoang vu.

Hai bên từng đại chiến, ban đầu Dạ Đế thua nhiều thắng ít, sau này gã càng lúc càng mạnh, mạnh đến mức nghiền áp La Thụ Yêu Vương. Nhưng muốn giết La Thụ Yêu Vương thì Dạ Đế phải trả giá rất lớn, vì vậy đến bây giờ hai bên đã nước giếng không phạm nước sông, ở mặt ngoài Vô Tận Địa Vực lấy Dạ Đế làm vua.

Trên đỉnh núi đột nhiên xuất hiện một bóng người áo đen nửa quỳ dưới đất, trầm giọng nói:

- Bệ hạ, Ngưu Ma Vương lại thua.

Ánh mắt Dạ Đế lạnh lùng nói:

- Lại thua? Phế vật dù sao chỉ là phế vật, Nam Vực nho nhỏ mà cũng không chinh phục được, vậy đừng giữ lại hắn nữa!

Người áo đen căng thẳng nói nhỏ:

- Hắn đã trốn.

Trốn?

Dạ Đế hừ lạnh, uy áp kinh khủng như trời sập bùng nổ làm rừng cây trong mười vạn dặm đung đưa dữ dội.

Người áo đen cúi đầu không dám trực diện.

Dạ Đế thu lại khí thế nhẹ giọng hỏi:

- Con chó nhà có tang đó lại muốn đầu vào ai?

- Yêu hoàng . . .

Con ngươi Dạ Đế co rút, hít sâu nói:

- Thôi, kệ hắn đi.

Người áo đen tiếp tục bảo, người khẽ run dường như rất sợ:

- Còn một chuyện nữa.

Dạ Đế nheo mắt nhìn người áo đen chằm chằm, không nói chuyện.

Người áo đen cố nén sợ hãi cứng da đầu nói:

- Dường như Đông Phương lão quái đến Vô Tận Địa Vực.

Đông Phương lão quái!

Dạ Đế hừ mũi, đứng dậy lạnh lùng nói:

- Đến vừa lúc lấy lão ra trút giận, dẫn đường!

- Tuân lệnh!

***

Đêm khuya, lặng ngắt như tờ.

Cốc cốc!

Tần Quân đang ngồi xếp bằng tu luyện trong phòng bị tiếng đập cửa quấy rầy.

Tần Quân mở mắt ra, hỏi:

- Ai đó?

- Là ta đây bệ hạ.

Tần Quân trợn to mắt, giọng này là của Dương Tiễn.

- Vào mau lên!

Dứt lời Dương Tiễn uy vũ bá khí đẩy cửa vào, thấy Tần Quân làm gã thở phào một hơi, chắp tay cười nói:

- Ta biết ngay bệ hạ sẽ không bị gì.

Tần Quân đứng dậy đi tới trước mặt Dương Tiễn, kéo gã ngồi xuống bàn, cười nói:

- Có ngươi ở trẫm mới yên lòng.

Dương Tiễn ngập ngừng khó xử nói:

- Bệ hạ quá khen, ta đã biết chuyện thụ yêu dưới đất, nhưng mà . . .

Tần Quân hiểu ý, cười hỏi:

- Ngươi sợ?

Dương Tiễn trợn to mắt nói:

- Sợ? Dương Tiễn ta mà sợ ai!?

Nhưng đúng là Dương Tiễn hơi sợ, chỉ cảm nhận hơi thở khủng bố dưới đất đã làm gã tim đập chân run.

Dương Tiễn ấp úng:

- Nhưng mà . . .

Dương Tiễn không sợ bất cứ người nào, nhưng làm hy sinh uổng phí thì không có ý nghĩa.

Tần Quân đứng dậy nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ, chắp hai tay sau lưng cười khẽ:

- Trẫm có thể cho ngươi càng mạnh!

Ánh trăng chiếu lên người Tần Quân, rơi vào mắt Dương Tiễn cảm thấy hắn thật cao lớn.

Khoe mẽ trước mặt Nhị Lang Thần cảm giác rất thích!

Tần Quân thầm sướng.

------oOo------

Chương 661: Tư thái vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn kích động hỏi:

- Thật sự có cách?

Viên Cực Hạn đan đến nay còn ám ảnh Dương Tiễn, lực lượng đó khiến gã ngưỡng mộ cũng thấy bất lực, nếu gã muốn tu luyện đến trình độ đó không biết đến tháng năm nào.

Tần Quân nhủ thầm:

- Hệ thống, sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao!

Khi nói câu này Tần Quân thầm phấn khởi.

Nếu Dương Tiễn đến đỉnh cao thì sẽ mạnh tới mức nào?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Sắp để Dương Tiễn phục hồi đến trạng thái cao nhất!]

Dương Tiễn cảm giác được sức mạnh lớn lao khó thể tưởng tượng bao bọc, sau đó gã mất kiểm soát bay lên.

Tần Quân quay đầu nhìn Dương Tiễn, bốn mắt nhìn nhau, Dương Tiễn thấy sự mong chờ và hưng phấn trong mắt hắn. Dương Tiễn ngạc nhiên, lòng thầm hoảng.

Tần Quân cuồng nhiệt nói:

- Ngươi là Nhị Lang Thần, Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân, là Chiến Thần của trẫm. Giờ trẫm cho ngươi nhớ lại ký ức kiếp trước, để ngươi trở

về đỉnh cao!

Tinh thần Dương Tiễn rung mạnh, giây sau gã biến mất.

Tần Quân hỏi thầm:

- Khi nào Dương Tiễn ra được?

Hệ thống trả lời:

- Trời sáng có thể đi ra. Thần Ma đỉnh cao cần thời gian rất ngắn. Túc chủ có thể yên tâm chờ đợi, sẽ không có sai lầm.

Đêm nay đã định trước Tần Quân không cách nào yên lòng tu luyện.

Một đêm không mộng mị.

Trời mới tờ mờ sáng Tần Quân đã ra khỏi phòng. Liễu Nhược Lai ở gian phòng bên cạnh cẩn thận mở cửa, ló đầu ra. Tần Quân nhìn buồn cười.

Hai tay Tần Quân vịn lan can nhìn mặt trời mọc, cười nói:

- Sợ như vậy thì lúc trước không nên đi theo trẫm.

Liễu Nhược Lai chu môi hầm hừ:

- Ai cần ngươi lo!

Kim Thiền Tử cũng đi ra, nghi hoặc hỏi:

- Dương Tiễn đâu? Sao không cảm nhận được hơi thở của hắn?

Đêm qua Dương Tiễn trở về gặp Kim Thiền Tử trước, nên mới biết chuyện La Thụ Yêu Vương.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Hắn hả, rất nhanh liền xuất hiện.

Tần Quân cười nói:

- Tiếp theo chờ Dương Tiễn trở về rồi giết thụ yêu bên dưới đi.

Mắt Kim Thiền Tử lộ tia tò mò, rõ ràng đêm qua Dương Tiễn trở lại sao bỗng biến mất? Không lẽ Tần Quân phân phối nhiệm vụ gì cho Dương Tiễn?

Liễu Nhược Lai ngửa đầu hỏi Tần Quân:

- Vị Dương Tiễn này rốt cuộc là ai? Nghe các người nói hình như rất lợi hại.

Mái tóc dài đen nhánh xõa vai, sáng sớm nàng chưa kịp trang điểm toát ra ý vị khác biệt, trong vui tươi có chút biếng nhác. Đặc biệt Liễu Nhược Lai xoe tròn mắt làm Tần Quân hơi rung động.

Tần Quân trợn to mắt nói:

- Chờ chút nữa nàng sẽ biết.

Tần Quân cũng rất tò mò sau khi Dương Tiễn phục hồi đỉnh cao sẽ có thực lực thế nào, chắc chắn vượt qua Thái Ất Tán Tiên cảnh, đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Kim Thiền Tử chợt nhảy người lên đi xuống đường, quỳ rạp dưới đất, dán sát tai mặt đất nghe tình huống dưới lòng đất.

Tần Quân thấy vậy nhướng mày, Liễu Nhược Lai thì căng thẳng hơn.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- La Thụ Yêu Vương đã tỉnh sao?

La Thụ Yêu Vương?

Kim Thiền Tử đứng dậy ngạc nhiên nhìn Tần Quân. Tại sao hắn biết tên của thụ yêu? Chẳng lẽ lúc trước hai bên quen nhau?

Kim Thiền Tử sắc mặt khó xem nói:

- Đúng vậy, tuy ý thức chưa hoàn toàn tỉnh táo nhưng đang hấp thu tinh phách của dân chúng bên dưới.

Kim Thiền Tử luôn ôm đại chí nguyện xả thân cứu thương sinh, giờ thấy thảm kịch như vậy làm sao nhẫn nhịn được?

Bất đắc dĩ thực lực không đủ Kim Thiền Tử cưỡng ép xông pha không cứu được một ai ngược lại chỉ khiến mình hy sinh uổng phí.

Giờ chỉ có thể chờ Dương Tiễn trở về.

Tần Quân nghe vậy nhíu chặt mày, tưởng tượng bên dưới giấu mấy trăm vạn người bị con thụ yêu khủng bố hút là hắn rất bất an.

Trư Bát Giới ra khỏi phòng, xoa mắt hùng hổ hỏi:

- Sao bên dưới ồn ào vậy? Ai đang hét thảm?

Hét thảm?

Bên dưới toàn là người chết, chẳng lẽ là hồn phách đang gào thét?

Liễu Nhược Lai nổi da gà da vịt.

Tần Quân càng khó chịu, hắn hỏi thầm:

- Tại sao Dương Tiễn còn chưa ra?

Hệ thống chắc chắn nói:

- Sắp rồi!

Tần Quân nhướng mày, hắn nhảy lên trời, lòng bàn chân ngưng tụ áng mây, tay phải phất qua kéo Liễu Nhược Lai lên mây.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới khó hiểu nhìn Tần Quân.

Tần Quân nói:

- Dương Tiễn sắp trở về, tùy thời chuẩn bị chiến đấu!

Hai người mừng rỡ nhảy lên mây ngay, cùng Tần Quân và Liễu Nhược Lai lên trời.

Bọn họ cách mặt đất càng lúc càng xa, dần dần có thể nhìn xuống đường nét cả tòa thành.

Từ trên cao nhìn xuống thành trì chiếm diện tích càng lớn, nhìn như phồn hoa nhưng bên trong không có ai, liên tưởng lòng đất giấu con thụ yêu khủng bố là bọn họ thấy ớn lạnh.

Cách mặt đất khoảng ba ngàn thước Tần Quân mới ngừng lại, chờ đợi Dương Tiễn xuất hiện.

Liễu Nhược Lai nhìn ba người Tần Quân, thấy mặt bọn họ lạnh lùng làm nàng không dám hó hé tiếng nào.

Tiếng gợi ý của hệ thống bỗng nhiên vang lên:

[Đinh! Dương Tiễn phục hồi đến Thần Ma trạng thái cao nhất!]

Cùng lúc đó không trung trước mặt đám người Tần Quân hiện ra lỗ đen, bên mép có ánh sáng bảy sắc uốn lượn, đẹp đẽ hư ảo. Dương Tiễn cất bước đi ra.

Vẻ mặt của Dương Tiễn không khác biệt nhiều với ban đầu, nhưng phát ra hơi thở làm Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới thở dồn dập.

Thân hình cao thẳng như có thể gồng gánh núi Thái, khuôn mặt tuấn tú toát ra khí thế sắc bén cương nghị, tay cầm đao chiến thần ba mũi nhọn phản chiếu ánh sáng lạnh dưới tia nắng.

Không gian quanh Dương Tiễn vặn vẹo mắt thường trông thấy, như có lửa đốt xung quanh.

Lần đầu Liễu Nhược Lai gặp Dương Tiễn đã bị kinh diễm, bản năng che môi.

Nhìn Dương Tiễn, mỗi người cảm nhận thần tính trên người gã như thiên thần giáng trần, bễ nghễ thiên hạ.

Kim Thiền Tử thì thào:

- Hơi thở này . . . không lẽ . . .

Trư Bát Giới nuốt nước miếng, nhìn Dương Tiễn làm gã nhớ đến một thân hình khác toát ra khí thế không thua kém gì. Thân hình kia không có thần ngạo giống Dương Tiễn, nhưng sự kiệt ngạo bất thuần thì số một đương thời.

Trư Bát Giới cười cay đắng:

- Không uổng là người ngang sức ngang tài với Hầu ca.

Có Dương Tiễn ở sau này cuộc sống của Trư Bát Giới không dễ chịu gì. Lúc ở Thiên Đình Dương Tiễn khinh thường tất cả thần quan tiên vị dưới tay Ngọc Đế, bao gồm Thiên Bồng Nguyên Soái. Giờ Trư Bát Giới đầu thai làm heo, lại vào Phật Môn thì chắc chắn Dương Tiễn càng coi rẻ gã hơn.

Dương Tiễn chậm rãi quay đầu nhìn Tần Quân, quỳ giữa hư không, cố nén kích động trầm giọng nói:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

Dương Tiễn nhớ lại ký ức kiếp trước càng kính sợ Tần Quân hơn. Ở Thiên Đình Dương Tiễn sống rất bực tức, mẫu thân từng bị Thiên Đế đè dưới Đào sơn, gã phá núi cứu mẫu thân nhưng không được ích gì, cuối cùng ở trên Thiên Đình như cái xác biết đi làm việc cho Ngọc Đế. Dương Tiễn ghét cuộc sống như chó săn, giờ Tần Quân thức tỉnh ký ức kiếp trước, gã tưởng hắn cứu gã ra khỏi nanh vuốt của Ngọc Đế nên rất cảm kích.

------oOo------

Chương 662: Đạp thụ vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phải nhắc đến là trong truyện Bảo Liên Đăng, Trầm Hương phá núi cứu

mẫu thật ra là diễn biến từ câu chuyện Dương Tiễn ở Đào sơn cứu mẫu. Chẳng qua Dương Tiễn từ nhân vật chính biến thành nhân vật phản diện, chuyện này cũng rất mỉa mai.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Có nắm chắc đối phó thụ yêu bên dưới không?

Tần Quân kích động thầm nghĩ:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Dương Tiễn!

Vừa dứt lời một màn sáng chỉ mình Tần Quân trông thấy hiện ra trước mắt.

[Dương Tiễn, đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân Quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Hữu Vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Bát Cửu Huyền Công. Kim Đan Đại Đạo.

Thần thông: Thiên Địa Sát bảy mươi hai biến. Sơn Băng Địa Liệt. Chí Địa Vi Cương. Túng Địa Kim Quang. Phá Tà Thiên Nhãn.

Pháp bảo: Đao chiến thần ba mũi nhọn. Trảm Ma kiếm. Khai Sơn phủ. Phược Yêu tác.

Độ trung thành: 100 (Max 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân hít thở dồn dập, quan trọng nhất là độ trung thành đạt điểm tuyệt đối, trung thành tuyệt đối!

Dương Tiễn lướt qua một đại cảnh giới so với Thần Ma khác, xếp hạng hai. Chung Quỳ chỉ mới là Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ. Dịch lão đầu là Ma Hoàng mà chỉ đến Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, gã thật sự vô địch

rồi!

Dương Tiễn cười to bảo:

- Thuộc hạ sẽ đi diệt nó ngay!

Trong giọng nói của Dương Tiễn cuồng làm Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới đổ mồ hôi lạnh đầm đìa.

Hai người liên hợp lại cũng không trấn áp được Dương Tiễn.

Mắt Liễu Nhược Lai sáng rực đảo tới đảo lui Dương Tiễn và Tần Quân. Khí thế của Dương Tiễn khiến Liễu Nhược Lai cảm giác gã là người mạnh nhất đương thời, nhưng làm nàng giật mình nhất là thái độ Dương Tiễn đối với Tần Quân.

Nhân vật khủng bố như vậy mà ngoan ngoãn phục tùng Tần Quân?

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Dương Tiễn như sao băng xé rách không khí, rơi vào thành. Cùng với tiếng nổ vang lên, cát bụi cuồn cuộn, cuồng phong rít gào. Tần Quân vội bay lên cao hơn, Liễu Nhược Lai tu vi yếu nhất sợ hãi ôm chặt cánh tay hắn.

Cát bụi bốc lên cao mấy ngàn thước như muốn bao trùm cả mặt đất, khó thể tưởng tượng lực xung kích của Dương Tiễn mạnh đến mức nào.

Tần Quân căng thẳng siết chặt hai nắm tay, hy vọng Dương Tiễn đừng làm hắn thất vọng. Dương Tiễn không chỉ là át chủ bài đối phó La Thụ Yêu Vương, cũng là mũi nhọn đấu với Dạ Đế.

Mặt đất rung bần bật, tiếng hét của vô số oán linh bàn vang lên:

- A a! Cứu giúp ta!

- Ác ma, để ta chết đi!

- A a a! Tại sao đối xử với chúng ta như vậy? Ông trời bất công!

Những tiếng quỷ khóc sói tru làm đám người Tần Quân da đầu tê dại. Liễu Nhược Lai núp sau lưng Tần Quân không dám ló đầu nhìn.

Tần Quân nghe mà tim như thắt lại, nếu không có bọn họ thì dân chúng của tòa thành này chết không được siêu sinh. Nếu vực chủ ở Đông Viêm Vực biết chuyện cũng sẽ tìm cách giấu nhẹm, vì La Thụ Yêu Vương quá mạnh.

Vù vù vù vù vù!

Những cọng dây leo khủng bố đường kính hai trượng chui lên từ đất cát như vô số con giao long lăn lộn. Tần Quân hết hồn lại bay cao hơn, sợ bị quấn trúng.

Dương Tiễn lạnh lùng quát:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Thân thể Dương Tiễn vươn cao đụng tan cát bụi. Trong biểu tình khó tin của Liễu Nhược Lai, thân hình Dương Tiễn rất nhanh cao hơn bọn họ, cao cỡ vạn trượng, đám người Tần Quân phải ngước đầu nhìn.

Dương Tiễn cao vạn trượng đầu đội trời chân đạp đất, khom người chộp bên dưới bứt một cọng dây leo, trong phút chốc đất rung núi chuyển.

Dương Tiễn quát to:

- Lên cho bản quân!

Một tay Dương Tiễn kéo dây leo muốn túm La Thụ Yêu Vương giấu dưới đất lên, thân thể thành thánh làm lực lượng của gã kinh khủng biết bao, chậm rãi kéo La Thụ Yêu Vương ra khỏi mặt đất.

Đám người Tần Quân nuốt nước miếng nhìn.

Tần Quân hỏi thầm:

- Dương Tiễn thật sự chỉ có sức chiến đấu Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ?

Hệ thống giải thích rằng:

- Không chỉ như vậy, Dương Tiễn và Tôn Ngộ Không giống nhau đều thần thông quảng đại, thân thể mạnh mẽ, có thể chiến đấu vượt cấp. Dương Tiễn đỉnh cao thậm chí có thể tranh phong với cường giả Đại La cảnh.

Đại La cảnh!

Tần Quân rúng động. Kiếp trước Tần Quân đọc nhiều về Đại La cảnh qua các tiểu thuyết, thấy nhiều nhất là Đại La Kim Tiên.

Cường giả Đại La cảnh trong thế giới này có thể xúc phát hậu đại sinh ra thánh khí. Ví dụ lúc trước gặp Trần Thư Lễ, tiểu tử này thiên phú tu tiên không tốt nhưng người có hạo nhiên chính khí, hiện giờ đã vào Thiên Đình Đại Tần hiệu lực, chức quan lên cấp nhanh đến mức nhiều quan viên chắt lưỡi.

Nghe nói Dương Tiễn tương đương với cường giả Đại La cảnh trong truyền thuyết làm Tần Quân kích động.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dương Tiễn đã rút La Thụ Yêu Vương ra. Đám người Tần Quân cúi đầu nhìn, cùng hút ngụm khí lạnh.

La Thụ Yêu Vương cao mấy ngàn trượng, to lớn như Sáng Thế Thần Thụ. Nửa trên hình người, không thấy rõ là nam hay nữ, nửa người dưới là rễ cây, có vô số nhánh. Hai tay La Thụ Yêu Vương hóa thành nhánh cây không đếm hết, nhìn gần thì những cành cây treo các xác chết, có đủ nam nữ già trẻ, đa số xác đã thành thây khô, rất kinh dị.

Nhìn sơ rậm rạp không đếm hết xác chết, những tiếng quỷ hú gào thét phát ra từ xác chết.

Hình ảnh vô cùng thê thảm.

Tần Quân nghiến răng nghiến lợi nhìn, đặc biệt biểu tình tuyệt vọng đau khổ của xác chết làm lòng hắn như bị dao cắt.

Hai tay Liễu Nhược Lai che mặt, nhìn qua kẽ tay:

- Đáng giận, yêu ma này quá độc ác!

Cảnh tượng bên dưới như chốn địa ngục làm Liễu Nhược Lai không rét mà run.

Kim Thiền Tử ngồi xếp bằng trên tầng mây không ngừng niệm kinh.

Trư Bát Giới tim đập chân run nhìn, muốn trợ giúp Dương Tiễn nhưng hơi thở của La Thụ Yêu Vương làm gã sợ không dám ra tay.

La Thụ Yêu Vương há mồm thản nhiên nói:

- Dám quấy nhiễu yên tịnh của ngô, ngô sẽ hút khô tinh phách của ngươi, làm ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Mấy chục dây leo như thương long quất vào Dương Tiễn. Gã cao vạn trượng to lớn hơn La Thụ Yêu Vương một mảng, Dương Tiễn giơ đao chiến thần ba mũi nhọn đập xuống.

Ầm!

Đao chiến thần ba mũi nhọn chém vào thân cây của La Thụ Yêu Vương, thế lớn lực mạnh như muốn phá núi chặt biển.

Đất đai rừng cây trong mười dặm sụp xuống, cát bụi mù mịt muốn nhấn chìm cả thiên địa.

Đám người Tần Quân bị gió thổi lắc lư trên không trung, trước vĩ lực thế này bọn họ tựa chiếc lá trong cơn bão, nhỏ bé mà yếu ớt.

Dương Tiễn mở ra con mắt thứ ba, Phá Tà Thiên Nhãn:

- Yêu nghiệt, ngươi tàn sát nhân tộc, tội ác tày trời! Hôm nay bản quân đại biểu Thánh Đế diệt ngươi!

------oOo------

Chương 663: Ân trạch của thiên đạo

Dương Tiễn đã trở lại với tư thái Chiến Thần Tư Pháp Thiên Đình, vô cùng uy nghiêm, khiến tà ma sợ.

Tần Quân nghe mà sôi trào máu nóng, hét to:

- Dương Tiễn, đừng nương tay! Làm nó hoàn toàn biến mất đi!

Dương Tiễn cười to bảo:

- Tuân lệnh!

Dương Tiễn một tay giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn, hình ảnh như ngừng lại. Đối diện đao chiến thần ba mũi nhọn tà ác khủng bố, Dương Tiễn tựa như vị Chiến Thần.

Tu sĩ, yêu thú trong phạm vi trăm dặm đều trông thấy, bọn họ sợ hãi trợn to mắt.

- Ui, đó là ai? Ta bị hoa mắt sao?

- Hắn là thần? Cao bao nhiêu vậy?

- Con thụ yêu kia không lẽ là La Thụ Yêu Vương, yêu ma lớn nhất Vô Tận Địa Vực trong truyền thuyết?

- Trời ạ. Hôm nay chúng ta gặp cái gì vậy!

Vô Tận Địa Vực tuy nguy hiểm nhưng cũng là chốn đào nguyên của cường giả, bọn họ có thể được đến thứ mình muốn, thỏa mãn dục vọng chiến đấu tại đây.

Nhưng thấy Dương Tiễn, La Thụ Yêu Vương thì mặc cho là tu sĩ mạnh cỡ nào cũng sợ hãi run lẩy bẩy, chỉ muốn bỏ chạy ngay.

Vù vù vù vù vù!

Trong khoảnh khắc La Thụ Yêu Vương dùng dây leo cột lại eo và tứ chi

của Dương Tiễn, nhưng vẫn không thể ngăn cản động tác của gã.

Đao chém xuống, thiên địa rung rinh.

Trời sụp đất nứt, tận thế ập đến.

Đao chiến thần ba mũi nhọn chém xuống đầu La Thụ Yêu Vương, nó đau phát ra tiếng hét thảm có sức xuyên thấu.

Dạ Đế cách mấy vạn dặm đang bay nhanh trên bầu trời chợt ngừng lại.

Dạ Đế cau mày lẩm bẩm:

- Đây là . . .

Dạ Đế bản năng nhìn hướng có nhóm Tần Quân, nếu gã không nghe lầm thì vừa rồi là tiếng hét thảm của La Thụ Yêu Vương. Dạ Đế rất muốn bay qua xem nhưng biết khoảng cách chiến đấu còn rất xa, việc gấp bây giờ là đuổi Đông Phương vực chủ đi.

Đông Phương vực chủ lẻn vào Vô Tận Địa Vực chắc chắn có âm mưu, Dạ Đế không thể mặc kệ không lo.

Dạ Đế nhức đầu nghĩ:

- Chẳng lẽ lại có cường giả bí ẩn vào Vô Tận Địa Vực?

Sau đó Dạ Đế tiếp tục bay tới hướng đã định trước.

Bên kia, Dương Tiễn đạp La Thụ Yêu Vương dưới đất vẻ mặt khinh thường nói:

- Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, thực lực của ngươi đúng là hơn người, đáng tiếc gặp phải bản quân!

Càn rỡ, bá đạo!

Dường như Dương Tiễn đã quên mới hôm qua gã chỉ là đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh.

La Thụ Yêu Vương thét chói tai:

- Ngươi rốt cuộc là ai? Là ai!?

Tần Quân nghe mà nổi da gà, giọng của con yêu này như mấy vạn người cùng hét bể giọng, rất khó chịu.

Dương Tiễn đầu đội trời chân đạp đất, cười lớn như sấm sét:

- Bản quân là Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân dưới tay Thánh Đế, Nhị Lang Thần!

Thanh âm truyền thật xa, làm những người mạo hiểm ở phía xa nhìn nhau. Dạ Đế ở nơi xa tít mù cũng mơ hồ nghe thấy.

Thuộc hạ của Thánh Đế, Nhị Lang Thần?

Nhị Lang Thần là ai?

Nhị Lang Thần là thần thánh nào?

Dạ Đế nhíu chặt mày, gã chưa nghe nói danh hiệu Tần Thánh Đế, dù có nghe được cũng không liên tưởng đến Tần Quân.

Một người là thiên tài, một người là cường giả đỉnh cao, đẳng cấp hoàn toàn không giống nhau.

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi Tần Quân:

- Thánh Đế? Đang nói ngươi sao?

Đầu tiên Liễu Nhược Lai liên tưởng đến Tần Thánh Đế, hắn oanh sát Đông Phương Cực nên đã rất nổi tiếng trong thế hệ trẻ.

Đông Phương Cực từng là vương giả vô địch trong thế hệ trẻ Đông Viêm Vực, có thể chiến đấu vượt cấp. Thiên chi kiêu tử như vậy thua cùng thế hệ, trước kia Liễu Nhược Lai không dám tưởng tượng.

Thì ra thật sự có chuyện ngoài người có người.

Tần Quân cáu kỉnh nói:

- Liên quan gì nàng?

Nếu trẫm nói ra danh hiệu sẽ hù chết ngươi cho coi!

Liễu Nhược Lai tức giận cào Tần Quân, dù sao có Dương Tiễn ở, nàng không sợ nguy hiểm.

Tần Quân ôm chặt Liễu Nhược Lai vào lòng, nói khẽ bên tai nàng:

- Đừng phá.

Hơi thở nóng ấm phả vào lỗ tai làm vành tai nàng đỏ rực, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ nét ngại ngùng. Nếu bị phụ thân nàng thấy chắc sẽ trợn mắt há hốc mồm.

Tần Quân không nhận ra Liễu Nhược Lai khác lạ, hắn vẫn ôm nàng nhìn xuống dưới.

La Thụ Yêu Vương vẫn đang vùng vẫy, vô số dây leo điên cuồng quấn người Dương Tiễn. Gã thường sử dụng Phá Tà Thiên Nhãn bắn đứt những dây leo, La Thụ Yêu Vương đau đớn gào thét.

Kim Thiền Tử luôn tụng kinh. Tần Quân chú ý thấy nhiều xác chết treo trên người La Thụ Yêu Vương chui ra bóng sáng, nhìn kỹ là hình người, chắc là hồn phách.

- Nam mô a di đà phật, chúng sinh oán, luân hồi muôn vẻ . . .

Người Kim Thiền Tử tỏa ra phật tính đại từ đại bi, các hồn phách bay tới chỗ gã. Liễu Nhược Lai, Tần Quân xoe tròn mắt nhìn.

Tần Quân dường như thấy Đường Tăng, công nhận Kim Thiền Tử khi nghiêm túc rất đẹp trai, khí chất từ bi thương xót làm người sinh lòng tôn kính.

Trư Bát Giới vò đầu, chợt nhận ra mình không giúp được gì, rất kích thích người. Gã mới đầu vào Tần Quân vài ngày, còn chưa khoe khoang gì được.

Dương Tiễn chém mấy nhát đao, nhưng sức sống của La Thụ Yêu Vương rất mạnh, cơ thể cứng cỏi có năng lực phục hồi cao. Dù Dương Tiễn chém nửa người của nó thành hai khúc thì La Thụ Yêu Vương sẽ nhanh chóng phục hồi như cũ.

Dương Tiễn đã hiểu sự khủng bố của La Thụ Yêu Vương.

Dạ Đế có thể đánh bại La Thụ Yêu Vương nhưng khó giết nó cũng vì vậy.

- Bản quân không tin!

Dương Tiễn bỗng hóa thành luồng sáng vàng bay ra khỏi La Thụ Yêu Vương trói buộc.

Thần thông Sơn Băng Địa Liệt!

Đao chiến thần ba mũi nhọn của Dương Tiễn phát ra ánh sáng chói lòa, gã như mặt trời chói mắt không thể nhìn thẳng.

Tần Quân giật mình vội nâng mây lên.

Tần Quân đã thấy thần thông này của Dương Tiễn không chỉ một lần, trước kia khi gã còn là Thái Ất Tán Tiên cảnh đã siêu mạnh, giờ gã sánh bằng Đại La cảnh thi triển ra chiêu này sẽ khủng bố đến đâu?

Giọng Dương Tiễn vang vọng trời xanh:

- Yêu nghiệt! Chịu chết đi!

Dương Tiễn hóa thành cầu vồng thế không thể đỡ lao vào La Thụ Yêu Vương.

Tần Quân nhìn mà cơ bắp toàn thân căng cứng, ôm chặt Liễu Nhược Lai hơn. Mặt Liễu Nhược Lai đỏ rực, tư thế này làm ngực nàng đè sát người Tần Quân, nàng muốn dùng tay che cũng không được vì sức của hắn quá lớn.

Tần Quân đã chìm đắm trong phong tư của Dương Tiễn, không chú ý đến Liễu Nhược Lai, dù có để ý thì hắn cũng vờ như không biết.

Liễu Nhược Lai nhỏ giọng mắng:

- Tiểu tử thối!

Giọng Liễu Nhược Lai chất chứa ngại ngùng, ánh sáng chói mắt chiếu lên khuôn mặt nàng tinh xảo gần như hoàn mỹ, giấu đi nét trẻ con.

Bùm!

Như sao Hỏa đụng Trái Đất, Dương Tiễn một đao chém vào đầu La Thụ Yêu Vương. Tuy Dương Tiễn không có thân hình cao vạn trượng nhưng phát ra khí thế càng mạnh, thiên địa rung động.

------oOo------

Chương 664: Nhân vật chính trong thiên địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Thụ Yêu Vương tuyệt vọng hét to:

- A a a a! Làm sao có thể! Không thể nào!

Tiếng hú vô cùng thê lương, vô số xác chết treo trên người La Thụ Yêu Vương cũng gào thét chửi rủa. Bọn họ không hận Dương Tiễn mà thù La Thụ Yêu Vương, dù bị ấn xuống cửu u địa ngục cũng không quên thù hận này.

Mặt đất rung bần bật, lấy La Thụ Yêu Vương làm trung tâm mặt đất xới tung bốn phương tám hướng, cây cối đất cát bay lên. Cát bụi thành dòng khí vòng tròn như con giao long xoay quanh trên không trung, hình ảnh rung động lòng người.

Tiếng gầm rú khủng bố làm Tần Quân, Liễu Nhược Lai tạm thời bị ù tai. Trong mắt họ mặt đất nhanh chóng biến thành phế tích.

Tần Quân nuốt nước miếng. Đây chính là lực lượng gần bằng Đại La cảnh sao? Dù cách vài dặm thì Tần Quân cảm giác như tùy thời sẽ ra bã.

La Thụ Yêu Vương còn đang gào rú nhưng đám người Tần Quân đã không thấy thân thể nó, đã bị chìm trong ánh sáng chói lòa và cát bụi.

Trư Bát Giới tặc lưỡi:

- Trời ạ, mạnh quá.

Trước khi trở thành Tịnh Đàn Sứ Giả thì Dương Tiễn là tồn tại mà Trư Bát Giới ngước nhìn, dù đã là Tịnh Đàn Sứ Giả, được thể hồ quán đính của Phật Môn, Trư Bát Giới và Dương Tiễn vẫn cách biệt quá xa.

Không uổng là chiến tướng số một dưới tay Ngọc Đế!

Thật lâu sau.

Mọi thứ trở về yên bình, chỉ có cát bụi vẫn mù mịt. Các linh hồn chậm rãi trồi lên từ cát bụi, là dân chúng bị La Thụ Yêu Vương hành hạ.

Biểu tình của bọn họ không còn oán độc, tuyệt vọng mà tràn đầy nụ cười. Nhìn linh hồn là gia đình phụ mẫu dắt díu con cái. Ánh nắng xuyên qua tầng mây chiếu xuống người bọn họ trông như thiên sứ.

Liễu Nhược Lai ngước đầu nhìn, vẻ mặt tràn đầy rung động và khát khao.

Thì ra sau khi người ta chết không nhất định là lệ quỷ đáng sợ, cũng có thể đẹp đẽ ấm áp như vậy.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Trừ yêu thay trời. Được ân trạch của thiên đạo, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân tỉnh táo lại từ hoảng hốt.

Ân trạch của thiên đạo là cái gì?

Trong lúc Tần Quân tò mò thì một luồng sáng từ trên trời giáng xuống người hắn, tốc độ nhanh đến nỗi Kim Thiền Tử và Trư Bát Giới không kịp phản ứng. Liễu Nhược Lai bị hất ra.

Ấm áp, thoải mái.

Đây là cảm nhận lúc này của Tần Quân, hắn hoang mang nhìn vầng sáng quanh người, lực lượng bí ẩn khó hiểu rót vào cơ thể làm hắn cảm giác như khí vận tôi thể.

Tần Quân bỗng cảm giác pháp lực trong người nhanh chóng tăng vọt, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả xoay tít làm hắn cảm giác lâng lâng như bay.

Ầm!

Dải sáng màu tím bộc phát ra từ người Tần Quân. Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai giật mình kinh ngạc nhìn hắn.

Khí thế của Tần Quân liên tục tăng lên, quần áo bay phần phật.

Kim Thiền Tử xoe tròn mắt giật mình kêu lên:

- Đây là đạo quả gì?

Trư Bát Giới vươn thần thức ra sợ đến suýt ướt quần, run giọng nói:

- Không lẽ là Tử Vi trong truyền thuyết . . .?

Tần Quân chìm trong cảm ngộ huyền diệu.

Mặc dù La Thụ Yêu Vương bị Dương Tiễn giết chết, nhưng nhân quả luân hồi, nếu Tần Quân không đề nghị tru sát La Thụ Yêu Vương vừa giúp Dương Tiễn tăng cao tu vi thì sao diệt được thụ yêu?

Đúng là Dương Tiễn có tác dụng rất lớn, nhưng Tần Quân sắm vai nhân vật mang đến tác dụng thúc đẩy rất quan trọng. Nên thiên đạo ban ân trạch rèn luyện Tần Quân.

Những linh hồn bay lên trời cất tiếng cảm ơn nhóm Tần Quân:

- Đa tạ các vị thần tiên cứu giúp!

- Đa tạ, nếu như không có các ngươi thì chúng ta suốt kiếp không được

siêu sinh.

- Tạ các ca ca, tỷ tỷ!

- Nếu có kiếp sau chúng ta sẽ báo đáp ơn này!

Hai tay Trư Bát Giới chống nạnh cười nói:

- Kiếp sau nhớ đầu vào Thánh Đế, hứa rồi nhé!

Trư Bát Giới nói câu này cho vui, vào hoàng tuyền, tẩy ký ức, kiếp sau những linh hồn này làm sao nhớ họ được.

Dương Tiễn lắc người đến trước mặt Tần Quân, thấy ánh sáng và dải sáng tím bao bọc hắn thì ngẩn ngơ.

Dương Tiễn lạc giọng kêu lên:

- Tử Vi Đế Tinh đạo quả!

Chính miệng Dương Tiễn nói làm Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới trợn tròn mắt.

Quả nhiên là Tử Vi Đế Tinh đạo quả!

Trong ấn tượng của họ chỉ có số ít kiêu hùng thiên địa từng gặp Tử Vi Đế Tinh đạo quả, có yêu hoàng, yêu đế, Nhân Hoàng Hiên Viên của nhân tộc thời Hồng Hoang.

Không ngờ Tần Quân cũng là vị tồn tại như vậy.

Trư Bát Giới líu lưỡi:

- Đó là nhất phẩm đạo quả!

Nhất phẩm đạo quả, đạo quả cao cấp nhất, chỉ có thiên tài nghịch thiên có khí vận thiên địa mới gặp dược.

Liễu Nhược Lai không hiểu gì hết. Đạo quả là cái gì? Tử Vi Đế Tinh là gì?

Tần Quân đang chìm trong cảm ngộ huyền diệu.

Cổ điển có câu: Thiên đạo bất nhân, đối với vạn linh công bằng tuyệt đối, lạnh lùng tuyệt đối.

Nhưng lúc này Tần Quân mới hiểu được cái gì gọi là ba ngàn đại đạo để lại một đường sống.

Thiên đạo khống chế thế giới có lằn ranh giới hạn, độ cân bằng riêng, nó có thể khoan dung vạn vật tranh đấu, mạnh thắng yếu thua. Nhưng nhân tộc là đại tộc khí vận đương thời, là nhân vật chính của thiên địa, linh hồn và ý chí của nhân tộc bị thiên địa khống chế trực tiếp. Thiên đạo không cho phép tộc khác tàn sát nhân tộc, đặc biệt khi thực lực cách biệt quá lớn.

Nhưng thiên đạo công bằng, sẽ không nhúng tay vào, chỉ thưởng cho người trợ giúp nó, lấy đó cổ vũ nhân tộc làm việc đại nghĩa chính đạo. Đổi lại cường giả nhân tộc tàn sát yêu tộc, lúc mới vừa giết đối phương sẽ không nhận được ân trạch của thiên đạo.

Nghe rất bất công, nhưng yêu tộc có cách nào?

Tần Quân suy đoán có lẽ vì thật lâu trước kia yêu tộc là nhân vật chính thiên địa, từng ngỗ nghịch thiên đạo nên mới khiến thiên đạo phản cảm như vậy.

Trong ân trạch của thiên đạo, khí vận của Tần Quân tăng vọt, tu vi cũng như thế.

Ngay cả cảm ngộ Tử Vi Đế Tinh đạo quả cũng sâu sắc hơn, loại cảm giác này khó mà nói rõ, khiến Tần Quân rất thích thú.

Nhưng Tần Quân sẽ không vì điều này mà cảm kích thiên đạo, sẽ có ngày hắn mạnh đến trình độ đối kháng lại thiên đạo.

Linh hồn các nhân tộc bay ra từ cát bụi hướng lên mặt đất, bọn họ không phải oan hồn lệ quỷ, sẽ không bị ánh nắng cháy bỏng ngược lại được tịnh hóa. Chờ khi bọn họ biến mất sẽ xuất hiện trong Âm phủ, kiếp sau thiên đạo sẽ bồi thường để họ đầu thai vào nhà giàu sang, hoặc thai nhi khỏe mạnh.

Ầm!

Khoảng nửa nén nhang sau Tần Quân đột phá.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh tứ trọng!]

Tần Quân nghe tiếng gợi ý của hệ thống tâm tình càng sướng.

Trước Quan Thiên Đại Hội Tần Quân mới đột phá Địa Tiên cảnh, bây giờ đã đến đệ tứ trọng, tính ra chỉ mới một tháng, tốc độ như vậy nếu đồn ra ngoài sẽ hù chết người.

------oOo------

Chương 665: Không ngờ là hắn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ân trạch của thiên đạo bắt đầu tan biến, dải sáng tím trên người Tần Quân rút đi. Hắn cảm ngộ Tử Vi Đế Tinh đạo quả càng sâu sắc nhưng không có đột phá thực chất, ít nhất Tần Quân chưa biết cách vận dụng. Nhưng uy lực của nhất phẩm đạo quả rất khủng bố, sinh ra pháp lực về số lượng hay lực lượng đều vượt xa tu sĩ cùng cảnh giới.

Dương Tiễn chắp tay cười nói, trong mắt tràn đầy khâm phục:

- Chúc mừng bệ hạ đột phá!

Người được Tử Vi Đế Tinh đạo quả thừa nhận thì tương lai sẽ kinh thiên động địa, vượt qua gã chỉ là vấn đề về thời gian. Quan trọng là Tần Quân giúp Dương Tiễn phục hồi ký ức kiếp trước và tu vi đỉnh cao, nên gã vô cùng kính sợ hắn. Giờ nhìn kỹ Tần Quân, Dương Tiễn bỗng cảm thấy như có sương mù bao phủ hắn, hoàn toàn nhìn không thấu gốc gác.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới lên tiếng chúc mừng. Liễu Nhược Lai không hiểu gì nhưng cũng bắt chước theo, rất là hoạt bát đáng yêu.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Tàm tạm, chỉ là đột phá nhỏ.

Tần Quân nhìn mấy chục vạn linh hồn bay trên trời, trong lòng tràn đầy cảm thán.

Quả nhiên làm chuyện tốt sẽ có đền đáp.

Cầu những người này kiếp sau không phải chịu kiếp nạn như vậy nữa.

Liễu Nhược Lai nhìn nửa bên mặt Tần Quân, thấy vẻ mặt hắn mong ước, trong lòng nàng bị xúc động.

Ánh nắng chiếu trên người Tần Quân làm hắn có thần tính.

Cát bụi dưới đất chậm rãi lắng xuống, cúi đầu nhìn bên dưới mười dặm bị san bằng, không có cây cối, đất bùn bị xới tung, cảnh tượng vô cùng đồ sộ rung động lòng người.

Khó thể tưởng tượng Dương Tiễn mới rồi một nhát đao chém vào thành trì nhân tộc sẽ là cảnh tượng diệt thế ra sao.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới càng e dè Dương Tiễn hơn.

Tần Quân vung tay lên:

- Tiếp theo nên đi tìm Dạ Đế!

Dạ Đế!

Dương Tiễn híp mắt, gã có nghe Kim Thiền Tử nói mục tiêu của Tần Quân là tiêu diệt Dạ Đế. Dương Tiễn không biết Tần Quân và Dạ Đế có ân oán gì, nhưng hắn ra lệnh thì gã sẽ làm theo, đây là thể hiện mức độ trung thành điểm cao tối đa.

Huống chi Dạ Đế là hoàng giả của Vô Tận Địa Vực, tính trong Thần Điện cũng là cường giả hiếm hoi.

Tần Quân kêu Trư Bát Giới điều khiển mây, hắn ngồi xếp bằng trên áng mây nhủ thầm:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân còn có cơ hội quân đoàn Thần Ma, mãi chưa sử dụng, nếu triệu hoán ra quân đoàn số lượng khổng lồ thì khó hành động. Còn cơ hội phó bản Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng.

Mấy cái này tạm thời không trợ giúp gì lớn cho Tần Quân, phải chờ ngày lành tháng tốt nào đó lại dùng.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!]

Tiếng gợi ý tuyệt vời của hệ thống làm Tần Quân vui vẻ ngâm nga.

Liễu Nhược Lai ở bên cạnh tò mò lắng nghe, thầm nghĩ:

- A, tên này ngâm nga bài gì mà nghe hay quá.

Với tu vi hiện tại của Tần Quân tối đa chỉ triệu hoán được Thần Ma đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh, nhưng hắn kích hoạt công năng thần ma đỉnh cao của hệ thống. Vì vậy Tần Quân vô hạn mặc sức tưởng tượng những tồn tại mạnh kinh khủng.

Cái gì Tam Hoàng Ngũ Đế, thập nhị tổ vu!

Triệu Công Minh, Văn Trọng, Tam Tiêu Nương Nương, Trấn Nguyên Tử, Hình Thiên, Xi Vưu, ai đến cũng được.

Tiếng gợi ý của hệ thống đánh gãy tưởng tượng của Tần Quân, làm người hắn rung lên.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán Cửu Đầu Trùng!]

Trời! Cửu Đầu Trùng!

Tần Quân trợn to mắt, máu nóng dồn lên não, hít thở dồn dập.

Triệu hoán được kẻ siêu khủng rồi!

Trong Tây Du Ký tồn tại có thể cứng rắn đấu với Tôn Ngộ Không chỉ đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa còn là trong tình huống không có pháp bảo

cường đại. Cửu Đầu Trùng là một trong số đó, một mình đấu với Tôn Ngộ Không không bị thua, Nhị Lang Thần, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không hợp tác lại mới đánh bại Cửu Đầu Trùng được. Hơn nữa Cửu Đầu Trùng bị Hao Thiên Khuyển cắn đứt một cái đầu.

Cửu Đầu Trùng cũng là đối tượng duy nhất trốn khỏi tay Tôn Ngộ Không, yêu quái khác hoặc bị đánh giết, hoặc bị chủ tử bắt đi, chỉ có Cửu Đầu Trùng trốn thoát và không bị người nào bắt được, không rõ sống chết.

Có câu nói đùa là sau này Cửu Đầu Trùng chạy trốn đến Đảo quốc thành rắn chín đầu, đương nhiên chỉ là tin đồn.

Tần Quân kích động nói:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Đầu Trùng!

Không lâu nữa cơ hội Thần Ma một tháng một lần lại đến, thật là việc tốt tới liền tay. Đáng giá nhắc đến là quyền dung hợp triệu hoán trở thành thứ gân gà, khí vận của Tần Quân không ngừng tăng cao, triệu hoán đến Thần Ma ít khi quá yếu.

Có lẽ về sau có cơ hội dùng đến.

Ví dụ sau này bế quan tu vi cảnh giới càng cao thì thời gian bế quan càng dài, từng có ghi chép đại năng bế quan trăm năm, ngàn năm.

[Cửu Đầu Trùng: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Quỷ Xa.

Tu vi: Đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Công pháp: Cửu Đầu thân pháp.

Thần thông: Quỷ Xa chân thân. Thiên Địa độn pháp. Chín bí pháp.

Pháp bảo: Nguyệt Nha Sạn.

Mức độ trung thành: 89 (MAX 100)]

Đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh!

Mắt Tần Quân lóe tia vui mừng. Không uổng là đối thủ khiến Tôn Ngộ Không, Nhị Lang Thần, Trư Bát Giới hợp sức lại mới đánh bại được. Xem ra cực hạn Cửu Linh Nguyên Thánh cũng là như vậy, thậm chí càng mạnh.

Tây Du Ký vốn là âm mưu, Tôn Ngộ Không giấu nghề, Nhị Lang Thần càng sẽ không hết lòng hết dạ vì Ngọc Đế, dù vậy thực lực của Cửu Đầu Trùng cũng rất cao.

Đáng hận là mức độ trung thành của Cửu Đầu Trùng chưa đến chín mươi, dù vẫn trung thành nhưng Tần Quân có bệnh bắt buộc, may mà có Nhị Lang Thần có thể kiềm chế Cửu Đầu Trùng kiêu ngạo.

Chậc chậc, Cửu Đầu Trùng, Cửu Linh Nguyên Thánh.

Hai đại yêu chín đầu đụng nhau sẽ là cảnh tượng thế nào?

Chín là số cực hạn, nói lên thiên phú chủng tộc rất cao.

Tần Quân chú ý đến bản thể của Cửu Đầu Trùng là Quỷ Xa, vốn là cửu phượng thần điểu trong truyền thuyết.

Trong Tây Du Ký bản truyền hình Cửu Đầu Trùng hoặc là rắn chín đầu hoặc là sâu chín đầu, thật ra không phải vậy, trong nguyên tác Tây Du Ký thì Cửu Đầu Trùng là chim chín đầu.

Như Lai Phật Tổ từng nói: Trong Chu Thiên có năm tiên, là thiên địa thần nhân quỷ. Có năm trùng là lỏa lân mao vũ côn.

Cửu Đầu Trùng thuộc về sâu lông trong năm trùng, tức là loài chim chín đầu.

Tần Quân cố nén hưng phấn hỏi thầm:

- Khi nào Cửu Đầu Trùng đến?

Cửu Đầu Trùng là đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh, Trư Bát Giới là Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ, cộng thêm Dương Tiễn đỉnh Thái Ất Huyền Tiên cảnh, vậy thì Dạ Đế gì đó chỉ có nước quỳ dưới chân Tần Quân không

ngóc đầu lên được.

Hệ thống trả lời:

- Trong một ngày.

------oOo------

Chương 666: Không ngờ là hắn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống tạm dừng rồi bất đắc dĩ nói:

- Túc chủ yên tâm, Cửu Đầu Trùng sẽ không ham ngủ như Trư Bát Giới.

Tần Quân yên lòng, nhắc tới Trư Bát Giới làm hắn bản năng ngoái đầu nhìn. Trư Bát Giới lại nằm trên mây ngủ khò khò, Tần Quân rất muốn đá gã xuống đụn mây.

Tần Quân tò mò thầm hỏi:

- Nói này, có thể sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho Cửu Đầu Trùng, Kim Thiền Tử và Trư Bát Giới không?

Thuộc hạ của Tần Quân có nhiều Thần Ma có thể thăng cấp.

Số một là Lý Nguyên Bá, chim đại bàng cánh vàng là yêu quái xếp vào ba hàng đầu trong Tây Du Ký. Thứ hai là Na Tra, khi đó Tần Quân chưa đột phá Địa Tiên cảnh, tối đa chỉ triệu hoán được Thần Ma Thái Ất Kim Tiên cảnh nên Na Tra cũng có hy vọng, Cửu Linh Nguyên Thánh chắc cũng nằm trong số đó. Viên Hồng có hy vọng, bốn đại linh hầu có tiềm lực vô hạn, còn rất xuất sắc nổi bật trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Thần Ma khác cũng có hy vọng.

Hệ thống trả lời:

- Cửu Đầu Trùng và Kim Thiền Tử có thể tăng tiến, Trư Bát Giới đã đạt đến cực hạn”

Tần Quân mừng hớn hở. Kim Thiền Tử cũng có thể? Xem ra Như Lai sẽ không thu người tài trí bình thường làm đệ tử.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Thôi, cũng sử dụng cơ hội truyền thừa kỹ năng đi, dù sao hiện tại rảnh rỗi.

Mới đột phá nên Tần Quân không muốn tu luyện nữa, cuộc đời tươi đẹp như vậy không thể cứ cắm đầu vào việc tu luyện, hi hi.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ truyền thừa kỹ năng!]

Không cần quá oách!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ được kỹ năng Trực quyền.]

Cái quỷ gì?

Trực quyền?

Đệt! Cái quái gì thế? Trẫm nói không cần quá oách nhưng cũng đừng kém vậy chứ!

Tần Quân dở khóc dở cười hỏi hệ thống, hy vọng nó sẽ không là Trực quyền mà hắn tưởng tượng.

- Trực quyền là kiểu công kích đánh một đường thẳng, một loại võ kỹ thực dụng nhất của võ giả nhân tộc.

Bà nội nó! Đùa con nít à? Trẫm không cần dùng truyền thừa cũng biết đấm thẳng, ai chẳng làm được?

Tần Quân ức chế, đời người đúng là vui buồn cùng nhau.

***

Tin La Thụ Yêu Vương bị cường giả bí ẩn giết rất nhanh truyền khắp Vô Tận Địa Vực. Khi đó trừ yêu thú ra còn nhiều người mạo hiểm nhân tộc

thấy tận mắt. Dương Tiễn cao vạn trượng rất bắt mắt.

Tin tức lan nhanh, truyền khắp Đông Viêm Vực, danh tiếng Nhị Lang Thần vang dội bốn bể.

Một ngày qua nhanh, đám người Tần Quân một đường tìm yêu vương, trước tiên là đánh cho nó sợ rồi tra hỏi Dạ Đế ở đâu, dọc đường đi không buồn chút nào.

Giữa trưa hôm nay đám người Tần Quân nghỉ ngơi bên bờ sông, Trư Bát Giới đang nướng chim yêu. Phỏng chừng đi Tây Du Ký Trư Bát Giới thường ăn vụng thế này.

Trư Bát Giới nói giỡn:

- Sư phụ bây giờ là tốt nhất, chờ lúc người chuyển kiếp làm Đường Tam Tạng thì . . . chậc chậc, không ngồi nhìn được.

Liễu Nhược Lai thèm thuồng nhìn thịt nướng trong tay Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới đã biết Kim Thiền Tử không phải Đường Tăng, dường như Tần Quân có năng lực hấp dẫn cường giả ở thời không khác nhau. Trư Bát Giới rất kinh sợ năng lực này, địa vị của Tần Quân tăng cao lên trong lòng gã.

Triệu hoán Thần Ma nghịch thiên nhất là thay đổi tâm ý khiến họ sinh lòng chống cự bị bắt buộc kéo đến thế giới này, ngược lại cảm thấy rất tự nhiên.

So với làm Tịnh Đàn Sứ Giả ở Phật Môn thì Trư Bát Giới thích sinh hoạt hiện tại hơn, đi theo Tần Quân có nhiều kích thích. Sau Tây Du Ký Trư Bát Giới làm Tịnh Đàn Sứ Giả miệng nhạt như nước ốc.

Kim Thiền Tử trợn mắt cười nói:

- Vi sư sẽ không chuyển kiếp, giờ tiêu dao tự tại hơn.

Tần Quân suýt cười sặc. Có lẽ lúc trước Kim Thiền Tử không muốn đầu thai chút nào, nhưng bị Như Lai bắt điểm yếu đánh vào luân hồi.

Dương Tiễn bỗng cau mày trầm giọng nói:

- Có thứ gì bay qua, rất mạnh.

Mọi người giật nảy mình, tồn tại được Dương Tiễn công nhận là mạnh thì chắc chắn không đơn giản.

Cửu Đầu Trùng!

Tần Quân nghĩ ngay đến Cửu Đầu Trùng, tính thời gian cũng nên tới rồi.

Vèo!

Một bóng dáng bay nhanh đến, khuôn mặt tuấn tú, đội mũ giáp bạc trắng như tuyết, khoác giáp chiến đấu sáng choang, áo choàng gấm phủ bên ngoài, eo cột dây lưng tê văn, toát ra khí chất đại khí.

Mắt Tần Quân sáng rực. Cửu Đầu Trùng có bề ngoài khá đẹp, không thì làm sao cướp Vạn Thánh Long Nữ từ tay Tiểu Bạch Long được.

Phò mã chín đầu trong truyền thuyết rốt cuộc đến!

Dương Tiễn bay lên trời lao hướng Cửu Đầu Trùng:

- Con yêu này có tu vi đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh, để ta đi gặp nó!

Tần Quân không ngăn cản, hắn muốn xem thực lực của Cửu Đầu Trùng ra sao, có thể khiêu chiến vượt cấp không. Cũng vì ra oai phủ đầu, khiến Cửu Đầu Trùng biết thuộc hạ của Tần Quân không thiếu người vượt xa gã.

Hễ là nhân vật bản lĩnh thông thiên thì tính tình cao ngạo, đặc biệt là loài yêu.

Cửu Đầu Trùng thấy Dương Tiễn xông lên thì con ngươi co rút thầm nghĩ:

- Mạnh quá!

Hôm qua Cửu Đầu Trùng bỗng lóe linh quang, cảm giác mình và Tần Quân có duyên nên đến bái vào. Cửu Đầu Trùng ỷ vào tu vi cao bái vào người thực lực yếu hơn mình thì Tần Quân sẽ lạy lục gã, ai ngờ mới đến đã đụng phải Dương Tiễn.

Nhưng gã dù gì là Cửu Đầu Trùng, bản thể là cửu phượng thần điểu Quỷ Xa, kiêu dũng thiện chiến, không biết sợ.

Cửu Đầu Trùng lật tay lấy ra Nguyệt Nha Sạn cảnh giác nhìn Dương Tiễn.

Dương Tiễn cũng lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra, không nói một câu chém nhát đao. Cửu Đầu Trùng giật nảy mình, rất tức giận.

Cửu Đầu Trùng vung Nguyệt Nha Sạn:

- Hừ! Khinh người quá đáng!

Tây Du Ký hình dung sức của Cửu Đầu Trùng mạnh như Đại Bằng là biết cơ thể của gã cực kỳ mạnh mẽ, có thể đấu xáp lá cà với Tôn Ngộ Không mấy chục hiệp. Cửu Đầu Trùng tự tin tuyệt đối vào lực lượng của mình.

Đinh!

Nguyệt Nha Sạn và đao chiến thần ba mũi nhọn va chạm vào nhau. Cửu Đầu Trùng cảm nhận lực lượng dời núi lấp biển ập đến, cổ tay đau nhức, người bay ngược vào rừng cây, bụi đất mù mịt.

Nhóm Tần Quân cảm giác mặt đất rung rinh, có thể thấy lực lượng của Dương Tiễn khủng bố cỡ nào.

Trư Bát Giới cười nói:

- Chậc chậc, hoàn toàn là ngược gà con.

Phải nói có Dương Tiễn làm đồng đội thì rất sướng, cảm giác an toàn vô cùng.

Kim Thiền Tử tặc lưỡi kinh ngạc nói:

- Yêu này bản thể bất phàm, chắc là thượng cổ kỳ chủng.

Liễu Nhược Lai đứng lên nhón chân muốn nhìn cuộc chiến nhưng không dám bay quá cao.

Chợt giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong đầu Tần Quân:

- Ủa?

Tần Quân hỏi:

- Sao vậy?

Cơ Vĩnh Sinh có khi tỉnh có khi ngủ say, nhiều lúc Tần Quân muốn trò chuyện mà không gọi y tỉnh dậy được, xuất quỷ nhập thần. Bực mình nhất là Tần Quân hoàn toàn không phát hiện sự tồn tại của Cơ Vĩnh Sinh.

Cơ Vĩnh Sinh ngạc nhiên tặc lưỡi:

- Tiểu cô nương này không đơn giản.

------oOo------

Chương 667: Thiên đạo giận dữ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân còn tưởng Cơ Vĩnh Sinh bình luận về Cửu Đầu Trùng, ai ngờ nói đến Liễu Nhược Lai.

Tần Quân nhìn kỹ Liễu Nhược Lai, tiểu nha đầu không ngừng cố gắng nhón chân, ngốc nghếch đáng yêu.

- Không đơn giản chỗ nào?

- Sau này ngươi sẽ biết.

Tần Quân nổi ý tưởng tà ác:

- Sau này?

Cơ Vĩnh Sinh nhìn thấu suy nghĩ của hắn, cười trêu:

- Trong óc toàn thứ xấu xa, đừng nói ta quen ngươi.

Xì!

Tần Quân ở trong lòng giơ ngón giữa lên.

Tần Quân suy nghĩ kỹ hơn Liễu Nhược Lai có chỗ nào khác biệt, nghĩ một hồi hắn cảm thấy kỳ kỳ. Đổi lại nữ nhân khác chắc chắn Tần Quân sẽ không giữ bên mình đến bây giờ. Mặc dù Liễu Nhược Lai xinh đẹp đáng yêu nhưng Tần Quân không phải trai tơ, nàng không thể cho hắn cảm giác vừa gặp đã thương.

Ngẫm kỹ lại, Tần Quân rùng mình ớn lạnh. Bất giác hắn rất bao dung Liễu Nhược Lai, lần đầu tiên gặp chuyện như vậy.

Lúc trước hộ tống Thường Thiến Thiến vì nhiệm vụ của hệ thống, sau này Tần Quân không dẫn theo cô nương xa lạ nữa.

Quan trọng là Tần Quân hoàn toàn không có cảm giác gì, mãi khi được Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở.

Tần Quân cầu viện hệ thống:

- Hệ thống, có thể nhìn ra Liễu Nhược Lai khác biệt không?

Bên kia.

Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng đánh nhau túi bụi. Chính xác hơn là Dương Tiễn cho Cửu Đầu Trùng ăn hành rất vui, nhiều lần đánh bay gã. Cửu Đầu Trùng rất cương cường, bất khuất.

Hệ thống do dự nói:

- Nàng đúng là có điểm không tầm thường, nhưng tạm thời hệ thống không thể phân tích. Nàng có khí vận quanh mình, cưỡng ép phân tích sẽ chọc giận thiên đạo.

Trời! Chọc giận thiên đạo?

Tần Quân sợ đến toát mồ hôi lạnh, phản xạ cách xa Liễu Nhược Lai ra.

Nha đầu này nhìn như ngây thơ hồn nhiên, không ngờ bối cảnh kinh khủng đến thế, còn dính dáng tới thiên đạo.

Liễu Nhược Lai không phát hiện ánh mắt của Tần Quân, nàng vẻ mặt hưng phấn nhìn Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng chiến đấu.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới cũng vậy, hai người bị thực lực của Cửu Đầu Trùng rung động. Có thể chống chọi lâu như vậy dưới tay Dương Tiễn, yêu này thật sự rất giỏi.

Tần Quân đứng dậy nói:

- Được rồi, Dương Tiễn dừng tay đi!

Nếu đánh tiếp nữa có lẽ Cửu Đầu Trùng sẽ bỏ chạy, Tần Quân thừa dịp gã chưa bị thương nặng vội ngăn cản.

Nghe Tần Quân quát ngăn lại, Dương Tiễn ngạc nhiên nhìn hắn. Ba người Liễu Nhược Lai cũng khó hiểu.

Tần Quân cười nói:

- Cửu Đầu Trùng, thực lực không tệ, Dương Tiễn là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Cửu Đầu Trùng đang giận run người nghe vậy cứng người tại chỗ, lòng hậm hực tan biến hết.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ thì giết gã dễ như trở bàn tay, có vẻ Dương Tiễn đã nương tay.

Dương Tiễn liếc Cửu Đầu Trùng, hừ nói:

- Ngươi không tệ.

Dương Tiễn cất đi đao chiến thần ba mũi nhọn, xoay người bay hướng Tần Quân.

Ban đầu Dương Tiễn không phát hiện sát khí từ người Cửu Đầu Trùng, nên gã chỉ luyện tập tay thôi.

Cửu Đầu Trùng hít sâu bay hướng Tần Quân.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới đề phòng nhìn Cửu Đầu Trùng. Liễu Nhược Lai căng thẳng thần kinh.

Trước ánh mắt của mọi người, Cửu Đầu Trùng đến trước mặt Tần Quân, quỳ một gối trầm giọng nói:

- Thuộc hạ Cửu Đầu Trùng đặc biệt đến đầu bái vào bệ hạ!

Ui!

Ba người Kim Thiền Tử hút ngụm khí lạnh. Bọn họ đã thấy thực lực của Cửu Đầu Trùng thế nào, không ngờ gã đặc biệt đến đầu vào Tần Quân.

Nỗi lòng Liễu Nhược Lai phức tạp. Trò chuyện với nhóm Tần Quân khiến Liễu Nhược Lai nắm rõ cảnh giới tu tiên, đẳng cấp Thiên Tiên cảnh của phụ thân ở trước mặt nhóm Tần Quân chỉ là trò cười, trong mắt nàng thì cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh là vị thần. Giờ thấy thần đầu vào Tần Quân, hỏi sao Liễu Nhược Lai không ngạc nhiên?

Trư Bát Giới không tính, ít nhất gã không biểu hiện rung động lòng người. Kim Thiền Tử và Dương Tiễn thì sớm là thuộc hạ của Tần Quân.

Liễu Nhược Lai tò mò thầm nghĩ:

- Sao hắn làm được?

Dù Tần Quân không phải Tần Thánh Đế thì e rằng mạnh còn hơn Tần Thánh Đế.

Liễu Nhược Lai chợt nhận ra quen nhau đã lâu nhưng nàng chưa biết tên, chỉ biết hắn là một vị hoàng đế.

Tần Quân dìu Cửu Đầu Trùng đứng dậy, cười nói:

- Mau mau bình thân! Cửu Đầu Trùng, có ngươi tham gia khiến trẫm rất vui, với thực lực của ngươi thì trẫm có thêm một cánh tay phải.

Cửu Đầu Trùng thầm cảm động. Tần Quân không chút kiêng dè đến gần, với thực lực của gã muốn giết hắn rất dễ dàng, Dương Tiễn thậm chí không kịp ngăn cản.

Điều này nói lên Tần Quân rất tin tưởng gã.

Cửu Đầu Trùng không biết rằng Tần Quân đã rõ mức độ trung thành của gã. Hết cách, hệ thống Thần Thoại rất siêu.

Sau khi Cửu Đầu Trùng tham gia, Tần Quân giới thiệu cả nhóm với nhau. Có Trư Bát Giới pha trò nên không khí khá là hòa hợp. Tính tình Kim Thiền Tử hào sảng, không phải kiểu im lặng ít lời. Dương Tiễn đã thừa nhận thực lực của Cửu Đầu Trùng. Tất cả rất là ăn ý.

Cửu Đầu Trùng kinh ngạc hỏi:

- Tiếp theo bệ hạ định đi giết Dạ Đế?

Trên đường đến đây Cửu Đầu Trùng có nghe về Dạ Đế trong yêu tộc, là bá chủ nguyên Vô Tận Địa Vực, vương giả yêu tộc.

Thực lực của yêu tộc Vô Tận Địa Vực không tệ, dọc đường đi Cửu Đầu Trùng gặp vài yêu vương không yếu hơn gã bao nhiêu, có thể thấy Dạ Đế mạnh cỡ nào.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Như thế nào, ngươi sợ?

Cửu Đầu Trùng hừ mũi:

- Sợ? Cửu Đầu Trùng ta chưa từng sợ ai! Đến lúc đó ta là người lên đầu tiên!

Nhìn như Cửu Đầu Trùng rất xung động nhưng thật ra tràn đầy tự tin vào mình, cũng muốn tẩy rửa sỉ nhục. Gã bị Dương Tiễn đánh đến không có sức đánh lại, dù mọi người không chê cười gì nhưng việc này thành cái gai trong lòng Cửu Đầu Trùng.

Tần Quân cười lớn.

Trư Bát Giới cười hùa theo:

- Dạ Đế rất mạnh, ngươi muốn làm vật hy sinh sao? Lúc trước chúng ta vừa gặp một yêu ma Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, đối phương rất có thể là thuộc hạ của Dạ Đế.

Bẽ mặt!

Tần Quân chú ý thấy Cửu Đầu Trùng biểu tình cực kỳ khó xem. Đúng là lúng túng, phỏng đoán thực lực của Dạ Đế có thể vượt qua Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, Cửu Đầu Trùng không thể nào đánh lại tồn tại như vậy.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Được rồi mau ăn đi, chờ chút nữa tiếp tục xuất phát.

Sớm ngày tiêu diệt Dạ Đế thì hắn mới đi Nam Tận Hải, mang Tiểu Ly về Nam Vực sống hạnh phúc bên nhau được.

Mọi người không có ý kiến.

Một nén nhang qua đi, đoàn người cưỡi mây bay đi.

Cùng lúc đó, cách mấy vạn dặm, Dạ Đế ngồi trên ngai báu bay nhanh đi. Mặt gã tái nhợt, khóe môi vương vết máu rõ ràng trải qua trận ác chiến.

Dạ Đế rít qua kẽ răng, mắt lóe tia vui mừng:

- Không ngờ thực lực của lão quái này tiến bộ.

Ít ra gã không thua, ngược lại đánh lui Đông Phương vực chủ.

------oOo------

Chương 668: Tọa kỵ của trẫm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Phương vực chủ đến Vô Tận Địa Vực, không cần biết vì mục đích gì nhưng chắc chắn không tốt cho Dạ Đế, nên gã mừng vì kịp lúc phát hiện tung tích của Đông Phương vực chủ.

Dạ Đế không biết rằng có hạo kiếp đang chờ mình, gã chưa biết tin La Thụ Yêu Vương đã chết.

Trong trận chiến đó La Thụ Yêu Vương rơi vào thế yếu nhưng Dạ Đế không tin đối phương có thể giết chết nó.

Vèo!

Dạ Đế nhanh chóng biến mất phía chân trời.

***

Hai ngày qua nhanh.

Hôm nay cơ hội triệu hoán Thần Ma mỗi tháng một lần đúng hạn đến.

Tần Quân quyết định ngay:

- Bắt đầu triệu hoán đi!

Dù đến đất khác thì thế lực của hắn vẫn cứ tăng mạnh.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma . . .]

Tâm tình của Tần Quân khá nhẹ nhàng. Có Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng ở, dù triệu hoán đến nhân vật vô dụng cũng có thể mang theo.

Kim Thiền Tử quay đầu cười với Tần Quân:

- Bệ hạ, ước chừng vài hôm nữa sẽ đến cung điện của Dạ Đế.

Vô Tận Địa Vực rất lớn, nó xuyên suốt Đông Viêm Vực, Trư Bát Giới điều khiển mây cần bay một thời gian rất dài. May mà Dạ Đế cung nằm chính giữa Vô Tận Địa Vực chứ không phải đầu bên kia.

Tần Quân gật đầu, Dạ Đế ở trong mắt hắn đã là người chết, miễn gã không cầu cứu viện thì chết chắc.

Nhắc đến Dạ Đế khiến Tần Quân chợt tò mò không biết Ngưu Ma Vương ra sao rồi. Chờ khi nào triệu hoán được Ngưu Ma Vương mới có thể thu phục Ngưu Ma Vương này.

Tần Quân hỏi Cửu Đầu Trùng:

- Cửu Đầu Trùng, ngươi quen Ngưu Ma Vương không?

Trong Tây Du Ký, Cửu Đầu Trùng và Ngưu Ma Vương là bằng hữu tốt, chắc thực lực cũng ngang nhau.

Cửu Đầu Trùng kinh ngạc hỏi lại:

- Biết, có gì không?

Cửu Đầu Trùng không ngờ Tần Quân biết đến Ngưu Ma Vương.

Tần Quân tùy ý hỏi:

- Thực lực của hắn như thế nào?

Trư Bát Giới trợn to mắt, ngạc nhiên vì Tần Quân biết đến Ngưu Ma Vương. Nhị Lang Thần nhướng mày, chợt phát hiện nhóm bọn họ hình như kiếp trước đều quen nhau.

Chợt tiếng gợi ý của hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Chúc mừng túc chủ triệu hoán được thần thú Đế Thính!]

Đế Thính?

Tần Quân mừng rỡ. Thần thú Đế Thính là tọa kỵ của Địa Tạng Vương Bồ Tát, từng xuất hiện trong tập Mỹ Hầu Vương thật giả. Đáng tiếc Đế Thính không phân biệt được Mỹ Hầu Vương nào là thật nào là giả, có lẽ nó cố ý bỏ qua, dùng nó làm tọa kỵ không tệ chút nào.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Đế Thính!

Bên ngoài.

Cửu Đầu Trùng trả lời:

- Ngưu Ma Vương rất mạnh, đấu đơn chưa chắc ta thắng hắn.

Nói vậy là lúc trước Ngưu Ma Vương giáng lâm chưa đến trình độ đỉnh cao?

Tần Quân thầm nghĩ, mắt nhìn bảng liệt kê thuộc tính của Đế Thính.

[Đế Thính: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Thần thú.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng.

Thần thông: Chân Linh Chi Nhãn. Xuyên Qua Tâm Linh.

Mức độ trung thành: 97 (MAX 100)]

Thuộc tính rất đơn giản, nhưng không ngờ Đế Thính đến Thái Ất Kim Tiên cảnh, rất ghê gớm, tọa kỵ như vậy mới phù hợp thân phận của hắn.

Giọng Liễu Nhược Lai kéo Tần Quân ra khỏi hệ thống Thần Thoại:

- Ngươi đang cười khờ gì vậy?

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Liên quan gì nàng? Trẫm đang suy nghĩ làm sao ngủ nàng.

Mặt Liễu Nhược Lai đỏ rực rồi nhào lên cào hắn. Hai người đùa giỡn ầm ĩ, đám người Kim Thiền Tử cười to.

Bị Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở, Tần Quân luôn thầm quan sát Liễu Nhược Lai.

Mỗi lần Liễu Nhược Lai phát hiện ánh mắt của Tần Quân là nàng sẽ rất xấu hổ, còn tưởng hắn bắt đầu thích nàng.

Vì Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở, hệ thống vô dụng, Tần Quân quyết định tạm thời không đuổi Liễu Nhược Lai đi, hắn muốn nhìn xem nàng có chỗ nào không tầm thường.

Cùng lắm nạp làm thánh phi, hi hi. Cái này có tính là nuôi dưỡng thiếu nữ không?

Tần Quân chợt nhận ra vẻ trẻ con của Liễu Nhược Lai làm nàng trông như mới mười bốn, lăm tuổi nhưng thật ra nàng đã mười bảy tuổi. Trên thế giới này thiếu nữ mười bảy tuổi là đã ế rồi. Trừ phi năng lực xuất chúng, nếu còn chưa lập gia đình sẽ bị lời ra tiếng vào. Nên phụ thân của Liễu Nhược Lai mới sốt ruột muốn gả nàng đi.

Trong lúc hai người đùa giỡn thì đoàn người đã bay mấy chục dặm.

***

Thời gian trôi nhanh, hoàng hôn ập đến, mặt trời lặn mặt trăng mọc, ban đêm qua đi, ngày mới đến.

Đám người Tần Quân tiếp tục chạy đi, phía trước bỗng có một con yêu thú bay đến. Đầu cọp, một sừng, tai chó, mình rồng, đuôi sư tử, chân kỳ lân, nhìn không chút quái dị ngược lại uy vũ bất phàm, vai cao một trượng, nó chạy nhanh trong hư không.

Là thần thú Đế Thính.

Dương Tiễn cau mày lẩm bẩm:

- Đế Thính?

Trư Bát Giới cũng nhận ra Đế Thính, hai người biểu tình quái dị bản năng liếc hướng Tần Quân.

Tần Quân hắng giọng, nghiêm nghị nói:

- Đúng vậy! Nó là tọa kỵ của trẫm!

Kim Thiền Tử xoe tròn mắt, gã biết Đế Thính là tọa kỵ của Địa Tạng Vương Bồ Tát. Địa Tạng Vương Bồ Tát có địa vị khá cao trong Phật Môn, chẳng lẽ Tần Quân dùng thần thông vô biên dụ Đế Thính từ dị thời không đến?

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi:

- Tọa kỵ của ngươi? Nó là yêu thú gì? Bộ dạng thật kỳ lạ.

Nhìn Đế Thính đến gần, Liễu Nhược Lai cảm nhận hơi thở phát ra từ người Đế Thính rất khiếp người.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Đây là thần thú, nữ nhân trần tục như nàng làm sao nhận biết được.

Liễu Nhược Lai tức giận người run rẩy:

- Ngươi . . .!

Đế Thính nhanh chóng bay tới trước mặt Tần Quân, nói tiếng người:

- Đế Thính đến đầu bái vào bệ hạ!

Tần Quân xua tay cười nói:

- Ngươi là thần thú, đặc biệt đến đầu bái vào trẫm đã làm ngươi chịu uất ức rồi.

Đế Thính nghiêm túc nói:

- Bệ hạ nói quá lời, ta nguyện làm tọa kỵ của bệ hạ, chở bệ hạ vượt qua ngàn núi vạn sông, thề chết không hối hận!

Đế Thính biết mình đến đầu vào Tần Quân không thuộc hàng chiến tướng xông pha chiến đấu. Nhìn Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới, Kim Thiền Tử làm lòng Đế Thính dậy sóng lớn, những người này mạnh hơn nó. Đế Thính đến từ truyền thuyết thần thoại chứ không phải Tây Du

Ký nên không biết đám người Dương Tiễn.

Tần Quân nghe Đế Thính tuyên thề, vừa lòng gật gù. Hắn cho nó mặt mũi, Đế Thính biểu hiện tuân theo thì thật tốt.

Có Đế Thính tham gia khiến tâm tình của Tần Quân càng tốt, đoàn người đi tiếp.

Tần Quân thử ngồi lên người Đế Thính, công nhận cảm giác rất sướng, đây chính là tọa kỵ của Thái Ất Kim Tiên cảnh, có mấy người được đãi ngộ như thế?

Đoạn đường tiếp theo suôn sẻ, thậm chí không cần Dương Tiễn ra tay, một mình Cửu Đầu Trùng càn quét không sợ yêu vương ngăn cản.

------oOo------

Chương 669: Dạ Đế cung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Tận Địa Vực chỉ có một vị La Thụ Yêu Vương, yêu vương khác cùng lắm đến Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Đám người Tần Quân cách Dạ Đế cung ngày càng gần.

Đến gần Dạ Đế cung thì gặp yêu thú càng nhiều, thực lực càng mạnh.

Dạ Đế về cung lười biếng dựa vào ghế cao.

Một người áo đen quỳ trong đại điện, trầm giọng nói:

- Bệ hạ, đối phương cách chúng ta ngày càng gần, đã chết bốn yêu vương, thật sự không ngăn cản sao?

Dạ Đế cười khẽ:

- Nếu chúng muốn đánh tới cửa thì bổn tọa cho cơ hội, vừa lúc thanh trừ một số kẻ có lòng phản trắc.

Người áo đen do dự nói:

- Đối phương có thể giết La Thụ Yêu Vương, sợ là . . .

Lúc Dạ Đế trở về nghe tin La Thụ Yêu Vương bị giết, phản ứng đầu tiên là giật mình nhưng rất nhanh bình tĩnh trở lại. Gã cũng có thể giết La Thụ Yêu Vương, huống chi nơi đây là Vô Tận Địa Vực, gã sợ gì?

Dạ Đế lẩm bẩm, khuôn mặt tà mị tràn đầy nụ cười tự phụ:

- Nhị Lang Thần? Bổn tọa muốn xem thử hắn dựa vào bản lĩnh gì giết được La Thụ!

Đừng nói Đông Viêm Vực, nhìn khắp vực trong phạm vi Thần Điện cai quản Dạ Đế không sợ ai, dù là Tôn Như Đạo thiên tài số một vạn năm nay của Thần Điện.

Người áo đen không nói nhiều nữa, dập đầu với Dạ Đế sau đó biến mất tại chỗ.

Ngón tay Dạ Đế gõ tay vịn, đăm chiêu.

Đại điện vang vọng tiếng ngón tay gõ ghế, quạnh quẽ âm trầm.

***

Ầm!

Cửu Đầu Trùng một sạn đánh con xà yêu bay vào rừng cây, bụi bốc lên mù mịt.

Cửu Đầu Trùng rẻ rúng cười mắng:

- Con sâu yếu ớt không biết tự lượng sức mình, không đỡ nổi một cái sạn của ta!

Tần Quân ngồi trên lưng Đế Thính nghe Cửu Đầu Trùng mắng, không biết nên nói cái gì. Chắc chắn Cửu Đầu Trùng đang trút giận, mấy ngày nay đụng phải kẻ địch nào đều bị gã cuồng bạo giết không nương tay, Tần

Quân nhìn sao cũng thấy giống như cố ý làm cho Dương Tiễn xem.

Dương Tiễn như không thấy, ngồi khoanh chân trên đụn mây tĩnh tâm tu luyện.

Trư Bát Giới lau mồ hôi lạnh trên trán. Cửu Đầu Trùng và Dương Tiễn đụng vào nhau như sao Hỏa đụng Trái Đất. Nếu không phải Dương Tiễn đã đến mức độ trung thành tuyệt đối, đứng ở góc độ của Tần Quân suy nghĩ thì chắc chắn Cửu Đầu Trùng đã bị gã chặt thịt.

Liễu Nhược Lai thói quen Cửu Đầu Trùng táo bạo nên nàng cũng lo tu luyện, phớt lờ bên ngoài.

Kim Thiền Tử lười biếng nằm trên mây cười nói:

- Tất cả thật khí phách, đi cùng các ngươi hành trình không khô khan.

Khóe môi Trư Bát Giới co giật, nhớ lúc ở Tây Du Ký mỗi lần đến lúc này Đường Tăng sẽ giáo dục. Kim Thiền Tử vẻ mặt cười cợt như hóng có chuyện phiền phức.

Tần Quân phát hiện đằng trước âm u, cảm giác kinh dị rùng rợn.

Yêu khí tràn ngập, dù là Tần Quân cũng cảm nhận được.

Xem ra cách Dạ Đế cung càng lúc càng gần rồi.

Tần Quân hít sâu, lúc trước hắn đã quyết định xử Dạ Đế, nhưng khi ngày này đến làm hắn hơi căng thẳng.

Dù sao Tần Quân không ngay mặt đụng độ Dạ Đế bao giờ, gã mạnh hơn La Thụ Yêu Vương.

Rất nhanh bọn họ vào phạm vi u ám.

Kim Thiền Tử lẩm bẩm:

- Kỳ lạ, hơi thở các yêu thú nhanh chóng rút đi, dường như có người chỉ huy.

Cửu Đầu Trùng ở bên cạnh lắc đầu khẽ cười nói:

- Dạ Đế không ngốc, không thể nào luôn đẩy thuộc hạ vào chỗ chết.

Kim Thiền Tử ngẫm lại thấy có lý.

Có vẻ Dạ Đế cách họ càng lúc càng gần, rất có thể đang quan sát bọn họ.

Dương Tiễn không tu luyện nữa, gã đứng dậy nhìn đằng trước, mày kiếm nhướng cao. Tần Quân quen thuộc Dương Tiễn liếc sơ liền biết gã đang rất hưng phấn.

Kẻ cuồng chiến đấu lại bắt đầu sôi trào máu nóng.

Qua khoảng nửa canh giờ đám người Tần Quân đã thấy đường nét Dạ Đế cung.

Nơi này vẫn rậm rạp rừng cây nhưng cũng có vô số ngọn núi nhô lên như cột chống trời. Trên ngọn núi khổng lồ nhất có một cung điện màu đen nguy nga, u ám sấm chớp giăng đầy, thường có vệt sáng xẹt qua chiếu sáng Dạ Đế cung, cách thật xa có thể thấy tượng đá ác ma trên mái hiên. Đó là yêu ma có sừng trâu, mình trần, lưng mọc hai cánh, mặt dữ dằn đáng sợ.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Chuẩn bị tác chiến!

Tần Quân giơ tay phải chộp hư không, kéo Liễu Nhược Lai từ trên mây vào ngực mình.

Kim Thiền Tử chậm rãi đứng dậy. Trư Bát Giới lấy đinh ba chín lưỡi ra. Cửu Đầu Trùng lật tay cầm Nguyệt Nha Sạn.

Dương Tiễn không nhúc nhích nhưng mắt nhìn Dạ Đế cung không rời, trong mắt đốt cháy ngọn lửa.

Giọng Dạ Đế vang lên trong thiên địa, ngữ điệu âm trầm:

- Lấy đồ vật của bổn tọa còn dám tìm tới cửa, ngon lắm.

Liễu Nhược Lai giật bắn người siết chặt cánh tay Tần Quân.

Tần Quân cười phá lên:

- Đồ vật của ngươi? Nếu là của ngươi thì tại sao bị trẫm lấy đi?

Đối diện uy áp của Dạ Đế mà Tần Quân vẫn dùng ngữ điệu kiệt ngạo rẻ rúng, Liễu Nhược Lai rất là tôn sùng hắn.

Đám người Kim Thiền Tử tò mò không biết Tần Quân lấy cái gì của Dạ Đế, bọn họ nghe sát ý chất chứa trong giọng nói của Dạ Đế.

Dạ Đế im lặng, ngay sau đó tia chớp trên đỉnh đầu mọi người nổ càng dữ dội.

Khí thế ngập trời từ Dạ Đế cung ập đến, như sóng biển thế không thể đỡ.

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Dương Tiễn bùng nổ khí thế ngang tay với Dạ Đế.

Không gian giữa hai bên vặn vẹo mắt thường có thể thấy, không gian như tùy thời vỡ ra. Đám người Tần Quân bị họ đấu khí thế đè ép hơi thở rối loạn.

Dạ Đế và Dương Tiễn khí thế như cơn bão va chạm vào nhau, trong phút chốc thất luyện rơi xuống chiếu sáng thiên địa.

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Dương Tiễn lật tay lấy ra đao chiến thần ba mũi nhọn vung nhẹ, đao khí tung hoành, nháy mắt đánh tan khí thế của Dạ Đế. Đám người Tần Quân cảm giác áp lực đè trên vai bỗng chốc biến mất.

Đế Thính dưới thân Tần Quân mở miệng nói:

- Yêu này gốc gác sâu, là kỳ chủng hiếm thấy.

Kỳ chủng yêu tộc thường có thiên phú siêu quần, trong cùng cảnh giới mạnh hơn yêu tộc bình thường. Dạ Đế có thể vươn lên đến địa vị bá chủ Vô Tận Địa Vực tất nhiên liên quan đến thiên phú.

Liễu Nhược Lai căng thẳng nhìn Dạ Đế cung đằng trước, đó là Dạ Đế, từ nhỏ đến lớn nàng nghe truyền thuyết khủng bố về gã bao nhiêu lần. Giờ có người khiêu chiến Dạ Đế, trước kia Liễu Nhược Lai không dám tưởng tượng đến.

Biểu tình Cửu Đầu Trùng nghiêm túc, hai nắm tay siết chặt:

- Mạnh quá.

Lúc trước Cửu Đầu Trùng không biết tự lượng sức mình đòi xung phong, giờ cảm nhận khí thế của Dạ Đế khiến gã thấy nghẹt thở chứ đừng nói là đánh nhau.

Trư Bát Giới, Kim Thiền Tử rất căng thẳng, nếu Dương Tiễn thua trận chiến này thì bọn họ cũng không tốt hơn gì.

Dương Tiễn chợt vung đao chiến thần ba mũi nhọn, đao khí như trăng khuyết dài ngàn thước tàn phá lướt đi.

------oOo------

Chương 670: Nhị Lang Thần chiến với Dạ Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rừng cây, núi bị đao khí làm rung mạnh, đao khí đi rất nhanh sắp chém vào Dạ Đế cung.

Ong ong ong ong ong!

Trong khoảnh khắc lực lượng vô hình chặn đao khí lại, phát ra tiếng như chuông ngân. Từng lũ yêu khí màu tím đen khủng bố bốc lên từ Dạ Đế

cung, chúng nó như giao long gào thét xông ra.

Dạ Đế lạnh lùng nói:

- Thật sự cho rằng bổn tọa không làm gì được các ngươi sao?

Thiên địa bị đông lại, đao khí của Dương Tiễn tan vỡ. Dạ Đế bay ra khỏi Dạ Đế cung, vẫn ngồi trên ngai báu.

Dương Tiễn nheo mắt nhìn Dạ Đế.

Bốn mắt nhìn nhau, một thần một yêu thấy sự khinh thường, cao ngạo của đối phương.

Dạ Đế lên ngôi hoàng Vô Tận Địa Vực đã lâu, tâm tính bành trướng. Dương Tiễn thì khỏi phải nói, Nhị Lang Thần cao ngạo đến từ thực lực, qua các trận chiến. Từ điểm này thì Dương Tiễn và Dạ Đế rất giống.

Thực lực cường đại mà cao ngạo, miệt thị thương sinh!

Dương Tiễn không nói nhiều, cầm đao chiến thần ba mũi nhọn bay hướng Dạ Đế, tốc độ siêu nhanh chớp mắt đã đến trước mặt Dạ Đế.

Dạ Đế vươn tay phải ra, yêu khí màu tím đen ngưng tụ thành bàn tay to đánh hướng Dương Tiễn.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Dương Tiễn đè móng vuốt đen to áp sát Dạ Đế, gã nheo mắt lại, không ngờ lực lượng của Dương Tiễn khủng bố như vậy.

Nhưng Dạ Đế không hiền gì, tay phải siết chặt, móng vuốt đen nổ tung, yêu khí bao trùm người Dương Tiễn.

Vụ nổ sinh ra gió to tàn phá bốn phương tám hướng, Tần Quân ngồi trên lưng Đế Thính cũng bị thổi người lung lay. Có thể thấy lực xung kích của vụ nổ mạnh mẽ cỡ nào.

Liễu Nhược Lai bắt lấy cánh tay Tần Quân căng thẳng hỏi:

- Hắn có ổn không?

Dương Tiễn là tồn tại mạnh nhất trong đám người, nếu gã thua thì cả đám chết chắc.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Yên tâm đi!

Tần Quân tràn đầy tin tưởng Dương Tiễn, gã không phải loại người lỗ mãng, sau khi cảm nhận hơi thở của Dạ Đế còn dám xông lên tức là nắm chắc tuyệt đối. Nếu không phải vậy thì Dương Tiễn sẽ giống như lúc đối diện Thần Vô Cơ, trốn được liền trốn.

- A!

Dương Tiễn không phụ sự mong đợi của mọi người lao ra khói yêu khí chém đao xuống. Dạ Đế giật mình phản xạ giơ tay chộp cán thương, nhưng mới bắt được liền cảm giác cổ tay nứt ra, máu tuôn ra, người rớt xuống dưới.

Ầm!

Dạ Đế và ngai báu đập vào rừng cây làm cát bụi bốc lên mù mịt, mặt đất rung bần bật. Nhiều yêu cầm bay ra khỏi rừng cây.

Các yêu thú núp trong bóng tối sợ điếng hồn, xì xầm nhỏ to:

- Ui, người này là Nhị Lang Thần trong tin đồn gần đây sao? Mạnh quá.

- Ta bị hoa mắt? Ta thấy Dạ Đế bệ hạ bị đánh bại!

- Nhị Lang Thần mạnh ghê gớm!

- Hèn gì hắn có thể tru sát La Thụ Yêu Vương, thật sự rất mạnh. Dạ Đế bệ hạ có khi nào bị gì không?

- Chúng ta tùy thời chuẩn bị trốn đi, để tránh uổng mạng.

Nhìn Dạ Đế bị đập té xuống, các yêu thú chỉ muốn chạy trốn ngay. Chúng

nó vốn không thể xen vào chiến đấu đẳng cấp như vậy, nếu Dạ Đế thua thì chúng chỉ có thể trốn.

Vèo!

Dạ Đế xuyên qua cát bụi mù mịt bay ra, nhưng ngai báu dưới chân gã đã biến mất. Mắt Dạ Đế lạnh băng bay hướng Dương Tiễn, áo gấm bị gió thổi bay phần phật.

Keng!

Dạ Đế bỗng lấy ra một cây gậy dài tử tinh đập vào đao chiến thần ba mũi nhọn, con ngươi Dương Tiễn co rút. Gã cảm giác gậy dài tử tinh phát ra nguồn năng lượng nóng cháy kỳ dị, khiến tinh thần gã hoảng hốt sau đó bị đánh bay.

Thừa thắng xông lên, không chút nương tình!

Dạ Đế cầm gậy dài tử tinh rượt đánh Dương Tiễn.

Dương Tiễn đang bay ngược chỉ có thể dùng đao chiến thần ba mũi nhọn đón đỡ.

Hai người giao thác nhảy tới nhảy lui trong thiên địa. Tần Quân, Liễu Nhược Lai liên tục quay đầu theo dõi, mắt không kịp nhìn.

Kim Thiền Tử híp mắt lẩm bẩm:

- Tình hình hơi không ổn.

Trư Bát Giới cười nói:

- Sư phụ đừng lo, Dương Tiễn vẫn đang thăm dò đối phương.

Lúc trên Thiên Đình Trư Bát Giới sâu sắc biết sự khủng bố của Dương Tiễn, đặc biệt đợt xuất chinh Hoa Quả sơn, gã làm chư thần rung động. Dù có phần được Hao Thiên Khuyển hỗ trợ nhưng Dương Tiễn là tồn tại duy nhất từng thắng Tôn Ngộ Không.

Dương Tiễn bỗng nhiên mở con mắt thứ ba, Phá Tà Thiên Nhãn.

Thiên nhãn bắn ra ánh sáng lạnh làm tim Dạ Đế rớt cái bịch, gã vội né ra kéo giãn khoảng cách với Dương Tiễn.

Dạ Đế kinh sợ thầm nghĩ:

- Đó là con mắt gì?

Mới rồi đối diện với Phá Tà Thiên Nhãn làm linh hồn Dạ Đế kinh dị run rẩy.

Dương Tiễn không nói nhiều với Dạ Đế, mở Phá Tà Thiên Nhãn làm tốc độ tăng vọt, toàn thân lượn lờ dòng khí màu trắng hình thành từ pháp lực tựa như phù điêu rồng trắng.

Dương Tiễn quát to:

- Chết cho bản quân!

Hai tay Dương Tiễn giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn chém mạnh xuống.

Thần thông Sơn Băng Địa Liệt!

Khí thế khủng bố không gì sánh bằng bộc phát ra từ người Dương Tiễn, gió cuốn mây tán. Đám người Tần Quân hết hồn vội vàng lui ra.

Lại là chiêu này!

Dạ Đế tim đập chân run nhanh chóng điều động yêu lực trong người. Yêu khí màu tím đen nhanh chóng biến ra người khổng lồ vạm vỡ, tuy không thấy rõ khuôn mặt nhưng nhìn hình dáng thì biết là Dạ Đế.

Người khổng lồ yêu lực giơ hai tay đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ khủng bố xé rách tất cả tiếng ồn. Tần Quân cũng bị tạm mất thính giác. Ánh sáng chói lòa bừng lên khiến Tần Quân nhắm mắt lại. Cuồng phong rít gào ập đến, Đế Thính phản ứng siêu nhanh chạy nước rút

giữa hư không nhanh chóng thoát khỏi phạm vi nguy hiểm.

Cửu Đầu Trùng giơ hai tay che trước ngực, rít qua kẽ răng:

- Tại sao có thể mạnh như vậy . . .

Cửu Đầu Trùng cảm giác nếu gã vào trận chiến sẽ bị pháp lực nghiền tan xương nát thịt, có thể nguyên thần cũng không trốn thoát được. Nhớ lại chiến đấu lúc trước với Dương Tiễn khiến nỗi lòng Cửu Đầu Trùng ngổn ngang trăm mối cảm xúc.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật dấy lên cuồng phong càng như sóng biển từng đợt nối tiếp nhau thổi quét cả thiên địa.

Ánh sáng chói lòa chưa tán đi, Tần Quân đã phục hồi thính giác mơ hồ nghe tiếng quyền cước va chạm, binh khí va vào nhau. Xem ra một chiêu của Dương Tiễn chưa tiêu diệt Dạ Đế ngay được.

Kéo gần cự ly thì thấy Dạ Đế, Dương Tiễn đang chiến khí thế ngất trời, hai người thấp thoáng trong cát bụi đầy trời, mỗi lần hiện ra là thần binh va chạm. Sấm sét thường từ trên trời giáng xuống nhưng không ảnh hưởng đến Dạ Đế, Dương Tiễn.

Dương Tiễn hưng phấn nói:

- Ha ha ha! Ngươi rất mạnh, làm bản quân rất hưng phấn!

Dương Tiễn huơ đao chiến thần ba mũi nhọn càng lúc càng mạnh mẽ hơn, hại Dạ Đế khổ không thể tả.

------oOo------

Chương 671: Xưng bá Vô Tận Địa Vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Đế không phải là thể tu, nhưng ỷ vào thiên phú chủng tộc khiến gã

hiếm gặp địch thủ trong cùng cảnh giới thân thể. Dương Tiễn thì khác, thân thể thành thánh, không dựa vào thần thông pháp thuật, dùng cơ thể đủ sức tung hoành Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Dạ Đế tức giận thầm nghĩ:

- Đáng giận! Nhị Lang Thần này từ đâu chui ra?

Trước kia Dạ Đế chưa từng nghe về Nhị Lang Thần, gã là tồn tại đỉnh Thái Ất Huyền Tiên cảnh, dù đối diện cường giả Đại La cảnh cũng có thể giữ mạng, cố tình gặp phải Dương Tiễn. Dù Dương Tiễn kém hơn Dạ Đế một tiểu cảnh giới nhưng biểu hiện như cường giả Đại La cảnh, đè ép gã gần như không thở nổi. Dạ Đế hiểu rằng cứ tiếp tục thế này thì kẻ phải chết là gã.

Dương Tiễn càng chiến càng mạnh, như pháp lực vô tận, lực lượng dùng mãi không cạn kiệt.

Trong lúc Dạ Đế sốt ruột bỗng người Dương Tiễn rung lên, lực lượng càng khủng bố hơn chợt bùng nổ, lực lượng hóa thành thực chất, hình thành cái lồng khí màu trắng bao lấy gã.

Dương Tiễn nhe răng cười chém đao xuống:

- Chết cho bản quân!

Khi gặp đối thủ lực lượng ngang nhau Dương Tiễn sẽ trở nên điên cuồng, từng tế bào trong người đốt cháy.

Dạ Đế nổi da gà, bản năng giơ gậy dài tử tinh đỡ. đao chiến thần ba mũi nhọn thế không thể đỡ đập xuống, vang tiếng nổ điếc tai, Dạ Đế hộc máu rớt xuống đất.

Khi Dương Tiễn đã dồn hết sức thì núi Thái cũng có thể bị gã một đao chém nát. Dạ Đế không bị nát bấy tại chỗ đã chứng minh thân thể của gã cực kỳ mạnh mẽ.

Cơ thể Dạ Đế như đạn pháo đập cát bụi thủng cái lỗ tròn to, sóng khí như phong nhẫn hình thành những dòng khí vòng tròn. Trong ánh mắt rung động của đám người Tần Quân, Dạ Đế như sao băng rơi xuống rừng cây.

Mặt đất vốn đã thành phế tích lại bốc lên bụi cao mấy trăm trượng như bão cát thổi quét mỗi hướng.

Dưới vòm trời, rừng cây vốn dạt dào sức sống trở nên hoang vu tiêu điều. Các ngọn núi như cột trời cũng thành đá vụn, rơi lộp độp như mưa.

Trư Bát Giới nuốt nước miếng, trợn mắt há hốc mồm nhìn:

- Ực ực.

Trong không khí sót lại sát khí làm Trư Bát Giới nhớ cảnh ngày xưa Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung.

Trong Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không trừ đối diện Lục Nhĩ Mi Hầu ra luôn che giấu, cầu cứu được ai thì kêu người đó, để chủ nhân của đám yêu quái đến dọn dẹp tàn cục. Nhị Lang Thần cũng vậy, qua loa với ngọc Đế, trừ lúc bắt Tôn Ngộ Không ra bình thường không đánh thật.

Bây giờ thấy thực lực thật sự của Dương Tiễn khiến Trư Bát Giới há hốc mồm.

Kim Thiền Tử bị rung động không thua gì Trư Bát Giới, nhưng không biểu hiện ra ngoài, hít sâu thì thào:

- Hay cho Nhị Lang Thần!

Cửu Đầu Trùng siết chặt hai nắm tay, mắt rực cháy ngọn lửa không cam lòng.

Liễu Nhược Lai cảm thán hỏi:

- Người lợi hại như vậy tại sao nghe lời của ngươi?

Nhìn bóng dáng như vị thần ở phía xa, lòng Liễu Nhược Lai tràn ngập cảm khái.

Dương Tiễn như vậy nói là thần cũng không sai, nàng chưa bao giờ ngờ mình cách thần gần như vậy.

Tần Quân ngạo nghễ nói:

- Vì trẫm là đế hoàng trời sinh, thiên vận quanh người, khiến cường giả thần phục!

Liễu Nhược Lai không tin:

- Xì!

Liễu Nhược Lai đoán sau lưng Tần Quân có khi nào giấu vật khổng lồ nào đó. Với thực lực thật sự của Tần Quân thì không có cả tư cách tiếp xúc với Dương Tiễn. Đẳng cấp thực lực sẽ hình thành những vòng tròn cấp bậc khác nhau, ví dụ tu sĩ luyện khí chưa từng nghe về tu sĩ Địa Tiên cảnh.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên!

Từ thấp đến cao, cấp bậc nghiêm ngặt không chỉ về thực lực còn có địa vị.

Giọng Dương Tiễn truyền đến:

- Ngươi rất mạnh, xứng với thân phận bá chủ Vô Tận Địa Vực.

Tần Quân thầm giơ ngón cái, làm bộ làm tịch giỏi quá, Dạ Đế ngạo nghễ nghe câu này sẽ tức xì khói.

Ngươi đang khen ta hay khen chính mình?

Cát bụi mù mịt, Dạ Đế không bay lên nữa.

Dương Tiễn ở trên cao nhìn xuống mặt đất, mặt tràn đầy nụ cười ngạo mạn, gã thích nhất là cảm giác đạp kẻ địch.

Quá trình chiến đấu sung sướng đầm đìa, kết quả chiến đấu khiến người cảm giác thành tựu rất cao.

Đây chính là chiến đấu, lãng mạn của nam nhân!

Tần Quân nhắc nhở:

- Đánh rắn giập đầu, đừng để hắn tìm cơ hội trốn!

Tần Quân không muốn cho Dạ Đế cơ hội ngóc đầu trở lại.

Dương Tiễn nghe lời gật đầu, lao xuống dưới, vì tốc độ siêu nhanh sinh ra tiếng nổ.

Đế Thính cảm thán rằng:

- Nhị Lang Thần có khác.

Trong thiên địa chỉ có một Dương Tiễn, một Nhị Lang Thần duy nhất.

Dù Ngọc Đế ghét Dương Tiễn đến mấy cũng phải cho gã chức quan lớn, để gã chinh chiến tam giới thay mình.

- Ôi, trốn mau! Dạ Đế bệ hạ thua!

- Trời, Dạ Đế bị thua, Vô Tận Địa Vực sắp biến thiên!

- Nhị Lang Thần mạnh quá, hắn thật sự là thần!

- Tiêu đời rồi!

Phương xa, đám yêu thú la hét chạy tứ tán. Nguyên trận chiến Dạ Đế gần như bị Dương Tiễn nghiền áp, giờ chưa rõ sống chết thế nào. Đám yêu thú không ngốc, trong tình huống này quan trọng nhất là giữ mạng.

Tần Quân ngồi trên lưng Đế Thính hưởng thụ sung sướng chiến thắng. Tuy hắn không tự mình tác chiến, nhưng Dương Tiễn đại biểu cho hắn, làm người đứng trên cao tất nhiên hắn rất vui. Trong lòng Tần Quân sinh ra ý tưởng to gan.

Xưng bá Vô Tận Địa Vực!

Vô Tận Địa Vực to lớn không thua gì đất Nam Vực, sức chiến đấu của yêu thú trong này trung bình mạnh hơn Nam Vực. Vô Tận Địa Vực như miếng thịt mỡ, sao hắn bỏ qua được.

Tần Quân nhìn hướng Cửu Đầu Trùng.

Trong nhóm chỉ có Cửu Đầu Trùng là yêu, thực lực đứng sau Dương Tiễn. Nhìn biểu tình nghiến răng nghiến lợi của Cửu Đầu Trùng thì Tần Quân càng cảm thấy nên tách cả hai ra, tránh cho gã bị Dương Tiễn đè đầu đến vặn vẹo tâm lý.

Dương Tiễn bỗng bay hướng Tần Quân, tay xách Dạ Đế. Người Dạ Đế dính đầy bụi đất, mặt đẫm máu, so với lúc trước bá đạo thì bây giờ gã cực kỳ chật vật.

Dương Tiễn đến trước mặt Tần Quân, cười nói:

- Bệ hạ, tên này muốn đầu thành!

Dạ Đế không nhúc nhích trong tay Dương Tiễn, miễn cưỡng mở mắt ra nhìn Tần Quân.

Một thế hệ đế hoàng của yêu tộc mà rơi vào kết cục này đúng là đáng buồn đáng tiếc.

- Đầu thành?

Tần Quân híp mắt lại, châm chọc cười nói:

- Ngươi rõ ràng là đầu hàng, nói gì đầu thành?

Dạ Đế tức giận nghiến răng, máu tươi tràn ra khóe miệng.

Xưng đế vạn năm trong Vô Tận Địa Vực, lòng tự tôn của Dạ Đế cao chót vót làm sao chấp nhận đầu hàng? Dạ Đế ngỡ rằng Tần Quân sẽ cho gã bậc thang leo xuống, dù sao thực lực của gã siêu quần, không ngờ hắn chẳng nể tình.

------oOo------

Chương 672: Vạn Kiếp Ngự Trùng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng xúm lại nhìn Dạ Đế lúc trước uy phong lẫm lẫm, mặt họ tràn đầy nụ cười trêu cợt.

Dương Tiễn cười nói:

- Bệ hạ định xử lý thế nào?

Dương Tiễn chưa bao giờ quan tâm kẻ thua dưới tay. Dạ Đế dù mạnh nhưng không mạnh đến nỗi làm Dương Tiễn bội phục, vì toàn quá trình gã không bị trầy chút nào.

Tần Quân nhìn Dạ Đế, ra chiều đăm chiêu.

Dạ Đế là cường giả đỉnh Thái Ất Huyền Tiên cảnh, hắn cũng rất động lòng. Nhưng phải làm sao khiến Dạ Đế không đâm dao sau lưng đúng là chuyện rắc rối, hắn không thể ở trong Vô Tận Địa Vực lâu, nếu hắn đi rồi Dạ Đế phản bội thì phải làm sao?

Chợt một tiếng cười khẽ làm đám người Tần Quân rung động:

- Ta có một cách!

Tần Quân quay đầu nhìn, từ khi nào Hắc Điệp Tiên Tử xuất hiện trên đỉnh đầu bọn họ, trốn sau mây sấm cuồn cuộn nhìn xuống họ. Khăn che mặt nhưng không thể che lấp đôi mắt đẹp linh động của nàng.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Tại sao là nàng?

Dương Tiễn nheo mắt, gã không hề nhận ra Hắc Điệp Tiên Tử đã đến.

Kim Thiền Tử, Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng đề phòng nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, bởi vì bọn họ nhìn không thấu, nàng này mạnh hơn họ.

Hắc Điệp Tiên Tử tức giận nói:

- Đương nhiên đến giúp ngươi rồi!

Nói xong Hắc Điệp Tiên Tử trợn tròn mắt, nếu người Thần Điện nhìn thấy

sẽ kinh ngạc đến ngây người, Hắc Điệp Tiên Tử lạnh như băng mà cũng có mặt này?

Liễu Nhược Lai cảnh giác Hắc Điệp Tiên Tử, trong lòng dâng lên ghen tuông mà chính nàng cũng không nhận ra.

Dạ Đế ngước lên nhìn, kinh kêu:

- Tại sao là ngươi? Hắc Điệp Tiên Tử, ngươi đến làm gì!?

Biểu tình của Dạ Đế tràn ngập xấu hổ tức tối như bị người vén lên đồ lót.

Hắc Điệp Tiên Tử liếc xéo Dạ Đế, lạnh lùng nói:

- Dạ Đế, ta từng nói rồi, ta sẽ chỉ gả cho người mạnh nhất cõi đời, hiển nhiên ngươi không phải người đó.

Chém thêm dao, tuyệt đối là thêm sương trên tuyết!

- Phụt!

Quả nhiên Dạ Đế máu nóng dồn lên não hộc máu.

Đám người Dương Tiễn biểu tình quái dị.

Hắc Điệp Tiên Tử cười dịu dàng với Tần Quân:

- Tiểu tử ngốc, ta dạy cho ngươi cách khiến Dạ Đế trung thành.

Ngữ điệu đối với Tần Quân hoàn toàn khác Dạ Đế, khiến người thấy tội cho gã.

Dứt lời Hắc Điệp Tiên Tử lấy ra một thứ như bình chuông, cười khẽ:

- Đây là Vạn Kiếp Ngự Trùng, chia làm chủ trùng và tử trùng, tử trùng vào người Dạ Đế rồi thì hắn không cách nào trừ bỏ, sẽ nghe lệnh người được chủ trùng ký túc.

Bá đạo như vậy?

Vẻ mặt Tần Quân quái dị, bản năng kháng cự sâu rắn, để con sâu vào trong người, chỉ tưởng tượng đã nổi da gà.

Kim Thiền Tử vội vàng ra tiếng khuyên nhủ:

- Không được! Bệ hạ, nàng này ma khí quấn quanh người, huống chi bệ hạ không biết rõ nàng sao có thể dễ dàng tin tưởng?

Hắc Điệp Tiên Tử từng cứu Tần Quân trong Quan Thiên Giới nhưng nàng lai lịch bí ẩn, phải cẩn thận đề phòng.

Tần Quân do dự, tuy trong lòng có cảm giác thân thiết với Hắc Điệp Tiên Tử nhưng hắn không hồ đồ.

Hắc Điệp Tiên Tử cáu kỉnh hừ mũi:

- Xì, ngươi sợ ta hại ngươi sao? Đần độn!

Trong mắt Hắc Điệp Tiên Tử tràn đầy ý cười tinh nghịch, dường như thích thấy Tần Quân ngậm bồ hòn trước mặt mình.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong đầu Tần Quân, ngữ điệu vừa bất đắc dĩ vừa hoài niệm:

- Nha đầu này cố ý.

Tần Quân nghe vậy hỏi thầm:

- Ngươi quen nàng?

Trời ạ, thật sự là lão yêu bà. Cơ Vĩnh Sinh đã chết bao nhiêu năm? Thời gian hoàn toàn có thể tính bằng đơn vị vạn, tính ra tuổi của Hắc Điệp Tiên Tử tương đương với hóa thạch.

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Tóm lại nàng sẽ không hại ngươi.

Tổ cha nó! Ngươi nói toàn thế giới chỉ có ngươi không hại trẫm, bây giờ lại nói nàng sẽ không hại trẫm?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, hận không thể bóp chết Cơ Vĩnh Sinh. Mặc cho Tần Quân gặn hỏi thế nào Cơ Vĩnh Sinh kiên quyết không nói nữa.

Hắc Điệp Tiên Tử cười nói:

- Nếu ngươi nghi ngờ vậy ta đi ngay bây giờ.

Hắc Điệp Tiên Tử nói xong xoay người, ý cười trong mắt càng sâu.

Tần Quân nhức đầu kêu lên:

- Chờ đã! Trẫm lấy!

Cơ Vĩnh Sinh chắc sẽ không hại hắn, nếu muốn hại thì đã làm từ lâu. Cơ Vĩnh Sinh có định đoạt xá hắn hay không thì càng sẽ không hại hắn. Nếu Vạn Kiếp Ngự Trùng có nguy hiểm gì thì sau khi đoạt xá Cơ Vĩnh Sinh chiếm thân thể của hắn, về tình về lý sẽ không làm Tần Quân bị nguy hiểm.

Kim Thiền Tử la lên:

- Bệ hạ!

Liễu Nhược Lai đầy địch ý nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, nghe Tần Quân đồng ý thì nàng hừ mũi biểu đạt khó chịu.

Tần Quân giơ tay ra hiệu họ đừng khuyên.

Hết cách, Thần Điện thế lớn, Tần Quân phải bồi dưỡng thế lực mới, Hắc Điệp Tiên Tử tuy là người của Thần Điện nhưng đã cứu hắn một lần, còn giết Tinh Quan, từ mặt nào đó thì nàng đã phản bội Thần Điện. Chỉ cần nắm giữ Vô Tận Địa Vực rồi cùng Nam Vực thành lập truyền tống môn, khi đó Thiên Đình Đại Tần sẽ tấn công từ bên trong Đông Viêm Vực ăn trọn Đông Viêm Vực.

Hắc Điệp Tiên Tử đến trước mặt Tần Quân, mỉm cười mở bình chuông, một con sâu màu đỏ giống bọ rùa to cỡ nắm tay bay ra.

Chết tiệt, to vậy!

Tần Quân nhìn nổi da gà. Sâu đỏ bỗng bay nhanh như tia chớp chui vào trán hắn, làm Tần Quân không kịp phản ứng.

Đám người Dương Tiễn đồng thanh kêu lên:

- Bệ hạ!

Bọn họ căng thẳng thần kinh sẵn sàng tấn công Hắc Điệp Tiên Tử.

Tần Quân bản năng sờ trán, không có máu hay vết thương gì.

Tần Quân hoang mang hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Vạn Kiếp Ngự Trùng đâu?

Hắc Điệp Tiên Tử mỉm cười nói:

- Đã hợp nhất với ngươi, từ giờ trở đi mỗi giọt tinh huyết của ngươi là tử trùng. Ai uống tinh huyết của ngươi trong vòng nửa canh giờ nếu không bài trừ thì sẽ thành nô lệ của ngươi.

Ui!

Đám người hút ngụm khí lạnh, bá đạo quá.

Dạ Đế hoảng sợ kinh kêu:

- Hắc Điệp Tiên Tử! Bổn tọa thật lòng thật dạ với nàng nhưng tại sao nàng muốn hại bổn tọa?

Hắc Điệp Tiên Tử lười quan tâm, cường giả mến mộ nàng rất nhiều, Thần Vô Cơ còn không lọt vào pháp nhãn của nàng, Dạ Đế là cái thá gì?

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân chằm chằm, mỉm cười nói:

- Trái tim của ta đã sớm có chủ.

Hắc Điệp Tiên Tử không chỉ tên ai, Liễu Nhược Lai nghe mà nghiến răng nghiến lợi.

Dạ Đế tức giận lại hộc máu.

Hèn gì gã hẹn cỡ nào cũng bị Hắc Điệp Tiên Tử quăng cục lơ, hóa ra nàng đã sớm có chủ.

Bị tỏ tình đột ngột, Tần Quân ngây người.

Nàng đang nói đến trẫm sao?

Đầu óc Tần Quân ù đặc, trẫm đẹp trai dữ vậy? Khiến các nữ nhân thiêu thân lao đầu vào lửa, thật là lỗi lầm.

------oOo------

Chương 673: Ông trời bất công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Đã có thể sử dụng Vạn Kiếp Ngự Trùng, ta đi đây. Việc Thần Điện có kiếm chuyện với Nam Vực các ngươi hay không thì yên tâm, ta sẽ ngăn giúp cho.

Đám người Tần Quân rung động.

Gánh chịu áp lực từ Thần Điện giúp Tần Quân? Vậy xem ra Hắc Điệp Tiên Tử có địa vị khá cao trong Thần Điện.

Hắc Điệp Tiên Tử lại cười nói:

- Ngoài ra chủ trùng Vạn Kiếp Ngự Trùng có hai con.

Tần Quân trợn tròn mắt.

Chết tiệt, bị té hố?

Tần Quân tức giận, đang định mắng thì Hắc Điệp Tiên Tử cười nói:

- Chủ trùng chia làm một công một mẫu, là một đôi phối ngẫu. Mẫu ở trong người ta, công thì biến mất trong người của ngươi.

Nói xong Hắc Điệp Tiên Tử biến mất tại chỗ.

Cả nhóm hóa đá. Đặc biệt là Tần Quân thộn mặt ra, ngây như phỗng.

Cái quỷ gì? Hắn cảm giác như bị đùa giỡn.

Tần Quân cẩn thận cảm ứng, trong vô hình như có một người cách hắn càng lúc càng xa, hắn cảm giác đối phương tồn tại, phán đoán từ hơi thở thì chắc là Hắc Điệp Tiên Tử.

Vậy tức là hắn và Hắc Điệp Tiên Tử thành lập quan hệ nào đó?

Chết tiệt, dính líu đến lão yêu bà?

Tần Quân không bình tĩnh, dù giọng Hắc Điệp Tiên Tử rất hay nhưng tưởng tượng nàng cùng thời đại với Cơ Vĩnh Sinh là cả người hắn bứt rứt.

Đám người Dương Tiễn ánh mắt quái dị nhìn Tần Quân.

Trư Bát Giới ước ao hâm mộ nói:

- Bệ hạ đúng là diễm phúc sâu.

Thực lực của Hắc Điệp Tiên Tử khủng bố, nghe giọng nói là một mỹ nhân tuyệt thế, nàng nóng bỏng theo đuổi Tần Quân như thế làm heo hâm mộ chết.

Kim Thiền Tử khẽ thở dài:

- A di đà phật, sắc tức là không, không tức là sắc

Liễu Nhược Lai thì nhéo Tần Quân, hầm hừ:

- Chậc chậc, có phải trong lòng ngươi rất đắc ý không?

Liễu Nhược Lai có cảm xúc rất phức tạp với Hắc Điệp Tiên Tử, vừa sợ hãi

vừa ghen tuông, làm nàng phiền lòng. Đặc biệt khi Liễu Nhược Lai nhận ra nguyên nhân do đâu thì nàng càng thêm rối bời.

Tần Quân mặc kệ nàng, hắn cười nói với Dương Tiễn:

- Đè chặt hắn, để trẫm thử xem Vạn Kiếp Ngự Trùng có thật sự bá đạo như vậy không.

Dạ Đế tức giận mắng:

- Sĩ thà chết chứ không chịu nhục!

Rầm!

Dương Tiễn giơ tay chém vào cổ Dạ Đế đánh xỉu gã.

Nghe nói sau gáy là nơi gần linh hồn nhất, dù là cường giả sơ sẩy một cái, nhất là lúc bị thương nặng thì rất dễ bị người dùng gáy chấn linh hồn làm ý thức rơi vào hỗn độn.

Tần Quân nặn ra một giọt tinh huyết điều khiển nó bay vào miệng Dạ Đế.

Tần Quân thì thào:

- Hy vọng đừng khiến trẫm thất vọng.

Nửa canh giờ qua nhanh.

Đám người Tần Quân ngồi trên một ngọn núi bị tước phẳng, tiếng gợi ý của hệ thống vang lên trong đầu hắn.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Chinh phục Dạ Đế. Được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Chà, Vạn Kiếp Ngự Trùng thật sự có hiệu quả.

Tần Quân nhướng mày thầm nghĩ, hắn chợt cảm giác mối liên kết vô hình với Dạ Đế.

Khác với Hắc Điệp Tiên Tử, Tần Quân chỉ cảm giác sự tồn tại của nàng, còn với Dạ Đế thì hắn có thể khống chế sự sống chết, tâm lý của gã. Một ý nghĩ của Tần Quân có thể làm tinh huyết trong người Dạ Đế tán loạn nổ tan xác.

Bá đạo! Chí bảo nghịch thiên ngăn địch!

Tần Quân mừng hớn hở.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán, ngữ điệu phức tạp có chút dở khóc dở cười:

- Vạn Kiếp Ngự Trùng mười vạn năm sinh ra một đôi, không ngờ bị nha đầu kia tìm được và dùng vào ngươi.

Tần Quân không chết tâm hỏi:

- Nàng và ngươi có quan hệ gì?

Chắc không phải Hắc Điệp Tiên Tử thích Cơ Vĩnh Sinh trong cơ thể hắn đi? Nếu vì lý do này thì Tần Quân hiểu được.

Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh nói:

- Yên tâm đi, ta đã chết, nàng cũng biết ta chết.

Tần Quân nghe mà xót xa trong lòng.

- Sau này ngươi sẽ biết quan hệ giữa nàng và ta, nhớ hãy đối xử tốt với nàng.

Tần Quân có cảm giác như bị nhạc phụ dặn dò.

Dạ Đế chậm rãi mở mắt ra, con ngươi co rút bật dậy.

Trông thấy Tần Quân, gã không bị khống chế quỳ xuống, run giọng nói:

- Tham kiến chủ nhân.

Nói câu đó làm lòng Dạ Đế dậy sóng.

Tại sao như vậy? Rõ ràng gã không muốn nói như thế. Nhưng vừa nhìn Tần Quân làm Dạ Đế dâng lên kính sợ, sợ hãi sâu tận xương, đả kích nặng nề đến tự tôn của gã.

Dạ Đế hiểu rằng từ nay mình là nô lệ của Tần Quân.

Đám người Dương Tiễn nhìn nhau, thấy giật mình trong mắt đối phương.

Không ngờ Vạn Kiếp Ngự Trùng lợi hại đến thế, tu sĩ, đặc biệt là thể tu thì có tinh huyết không ngừng, nghĩa là Tần Quân liên tục thu phục cường giả.

Nghĩ đến đây đám người Dương Tiễn thấy sợ, mừng thầm vì mình đã đầu vào Tần Quân. Nhìn Tần Quân được cơ duyên lớn, có thể nói là lớn đến nghịch thiên, nỗi lòng của bọn họ phức tạp.

Liễu Nhược Lai che miệng suýt hét lên.

Tần Quân ngồi trên tảng đá to, bắt chéo chân, lạnh lùng nói:

- Dạ Đế, sau này Vô Tận Địa Vực vẫn do ngươi khống chế, nhưng ngươi sẽ lệ thuộc Thiên Đình Đại Tần. Sau này Thiên Đình Đại Tần sẽ liên lạc với ngươi, xây dựng truyền tống môn, nếu ngươi dám làm trái thì . . . hừ!

Ánh mắt Tần Quân trở nên sắc bén.

Dạ Đế cảm giác toàn thân đau đớn như bị xé rách, gã mềm nhũn ngã xuống đất, không ngừng co giật, không nói nên lời.

Mọi người rùng mình nhìn.

Tần Quân không hành hạ Dạ Đế, rất nhanh trừ bỏ đau đớn cho gã.

Tần Quân sung sướng thầm nghĩ:

- Thật lợi hại, chỉ cần ý niệm, thậm chí không cần hao phí pháp lực.

Nhìn Dạ Đế run lẩy bẩy, Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Nhớ kỹ lời vừa rồi không?

Dạ Đế run giọng đáp:

- Nhớ . . . nhớ . . .

Dạ Đế quỳ rạp dưới đất không dám ngước nhìn Tần Quân.

Mọi người cảm thán, một canh giờ trước Dạ Đế cao cao tại thượng không ai bì nổi, hiện tại như con chó quỳ trước mặt Tần Quân, chuyện đời thật khó đoán.

Tần Quân đứng lên cười nói:

- Xuất phát đi, tiếp theo đi Nam Tận Hải.

Giờ bọn họ bay đại hướng nào với tốc độ cao nhất đều được, chỉ cần vào thành trì nhân tộc thì đến Nam Tận Hải không khó khăn.

Còn về Vô Tận Địa Vực có Dạ Đế đủ rồi.

Dạ Đế cao ngạo sẽ không đồn chuyện này ra ngoài, Tần Quân cũng muốn điệu thấp để sau này âm thầm đâm dao Thần Điện.

Mọi người không có ý kiến. Trư Bát Giới tự giác ngưng tụ áng mây cho đám người Tần Quân đi lên.

Bắt đầu bay, Tần Quân suy nghĩ nên cho ai sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao, Kim Thiền Tử hay Cửu Đầu Trùng? Nếu để cho Cửu Đầu Trùng, lỡ thực lực gã gần với Dương Tiễn thì con đường sau này sẽ khá vui, hai người sẽ so bì với nhau.

Chờ đám người Tần Quân rời đi, Dạ Đế nửa đầu rống to, thanh âm đầy bi thương căm hờn:

- Ông trời bất công!

------oOo------

Chương 674: Đường Tam Tạng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nói thầm:

- Hệ thống, cơ hội Thần Ma đỉnh cao dễ xúc phát không?

Lỡ cơ hội lần này qua đi sau đó một đoạn thời gian dài không thể xúc phát thì lỗ. Khác với cơ hội triệu hoán Thần Ma, cơ hội phó bản Thần Ma, cơ hội Thần Ma đỉnh cao không phải mỗi tháng có một lần.

Hệ thống bí hiểm nói:

- Tùy vào may mắn của túc chủ.

Lại là trò này!

Tần Quân do dự giây lát, quyết định cho Kim Thiền Tử dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao trước, lỡ sau này gặp phải tình huống Dương Tiễn không ứng đối được thì sao?

Cửu Đầu Trùng nhuệ khí quá sắc bén, mới vào đội nên bị gạch tên ngay từ đầu. Trư Bát Giới thì đã đến cực hạn, càng không thể.

Tần Quân trong trẻo lạnh lùng nói:

- Kim Thiền Tử, ngươi có muốn biến mạnh hơn nữa không?

Tần Quân muốn thăng cấp Kim Thiền Tử lên đỉnh ngay trước mặt mọi người, vì chấn nhiếp các Thần Ma cũng vì cho bọn họ ước mơ.

Kim Thiền Tử sửng sốt, bản năng trả lời:

- Đương nhiên muốn.

Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn, Liễu Nhược Lai ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Hệ thống, cho Kim Thiền Tử lên đến đỉnh.

Mặt ngoài Tần Quân cười bí hiểm:

- Kim Thiền Tử, trẫm cho ngươi trạng thái mạnh nhất.

Mọi người khó hiểu, chỉ có Dương Tiễn là hưng phấn run rẩy.

Dương Tiễn nhớ cảnh mình được hệ thống thăng lên đỉnh cao, trong một đêm gã nhớ lại kiếp trước, tu vi bay vọt. Giờ tận mắt thấy Tần Quân sắp sử dụng thần thông vô thượng này với người khác hỏi sao gã không kích động?

Kim Thiền Tử nghi ngờ hỏi:

- Bệ hạ tính làm . . .

Chưa nói xong người Kim Thiền Tử bỗng bay lên.

Một lỗ đen hiện ra trên đỉnh đầu Tần Quân hút Kim Thiền Tử vào, biến mất.

Ui!

Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn hút ngụm khí lạnh. Bọn họ không hiểu nổi mới rồi Tần Quân làm sao dời Kim Thiền Tử đi được, lỗ đen xuất hiện quá mau, biến mất cũng nhanh.

Trong vòng vài dặm không có hơi thở của Kim Thiền Tử, như bốc hơi khỏi nhân gian.

Cảnh tượng quỷ dị làm cường giả đến Thái Ất cảnh như bọn họ rợn tóc gáy. Thì ra Tần Quân nhỏ yếu trong mắt họ thật sự che giấu thần thông mà bọn họ không cách nào tưởng tượng.

Trư Bát Giới ngây ngốc hỏi:

- Bệ hạ, sư phụ của ta đâu?

Liễu Nhược Lai, Đế Thính ngơ ngẩn nhìn Tần Quân. Bọn họ biết Kim Thiền Tử mạnh hơn Tần Quân nhiều, nhưng cảnh vừa rồi trông như Kim

Thiền Tử yếu ớt hơn hắn.

Tần Quân giả bộ cao thâm khó dò cười nói:

- Muộn nhất một ngày trẫm sẽ đưa hắn về.

Đám người Trư Bát Giới càng kính sợ Tần Quân nhiều hơn.

Đặc biệt là Dương Tiễn, dù tu vi của gã bay vọt nhưng vẫn không xem rõ sao Tần Quân làm được.

Đế Thính nhìn Tần Quân chằm chằm thầm nghĩ:

- Khí vận hoàng giả . . . không đúng, chắc còn có thân phận khác.

Đế Thính đã nhận Tần Quân làm chủ, không dám quá càn rỡ, nó giữ im lặng.

Đoạn đường sau đó không khí hơi trầm lặng. Trư Bát Giới cũng có lúc vắt óc suy nghĩ Tần Quân đưa Kim Thiền Tử đi chỗ nào.

Một đường không nói chuyện.

Mặt trăng rơi mặt trời lên cao.

Hôm sau trời vừa sáng tiếng gợi ý của hệ thống vang lên kéo ý thức của Tần Quân về hiện thực:

[Đinh! Kim Thiền Tử phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân mở to mắt, hít sâu một hơi, bắt đầu chờ đợi Kim Thiền Tử xuất hiện.

Những người khác còn đang tu luyện, Trư Bát Giới thì ngáy khò khò.

Tần Quân nhủ thầm:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Kim Thiền Tử.

Tần Quân muốn nhìn xem Kim Thiền Tử đến đỉnh thì mạnh cỡ nào.

Giây sau, một màn sáng chỉ một mình Tần Quân trông thấy hiện ra trước mắt hắn.

[Kim Thiền Tử: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Nhị đệ tử của Như Lai.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Lôi Âm Phật Pháp.

Thần thông: Như Lai Thần Chưởng. Vạn Niệm Thánh Chú.

Mức độ trung thành: 99 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ!

Mức độ trung thành gần như cao nhất.

Mắt Tần Quân lóe tia vui mừng, hắn chú ý đến Kim Thiền Tử có thêm hai thần thông là Như Lai Thần Chưởng và Vạn Niệm Thánh Chú.

Lúc trước Huyền Thanh của Phật Môn Tây Vực sử dụng Như Lai Phật Chưởng còn rõ ràng trước mắt, Như Lai Thần Chưởng chắc là bản thăng cấp.

Tần Quân nhớ kiếp trước đọc tiểu thuyết võ hiệp, hình như trùng tên. Nhưng Như Lai Thần Chưởng đó là của phàm nhân, uy lực nhỏ yếu. Như Lai Thần Chưởng của Kim Thiền Tử có thể phá núi chặt sông.

Trên đầu Tần Quân lại hiện ra lỗ đen, ánh sáng vàng bắn ra. Đám người Dương Tiễn giật mình mở mắt, ngước lên lộ vẻ giật mình.

Kim Thiền Tử bước ra lỗ đen, phật quang tỏa sáng toàn thân, một vòng sáng ở sau lưng, hai tay chắp vào nhau, mắt nhắm, khuôn mặt trang nghiêm.

Trư Bát Giới run giọng kêu lên:

- Sư . . . phụ?

Kim Thiền Tử phát ra hơi thở làm Trư Bát Giới tim đập chân run.

Cửu Đầu Trùng siết chặt hai nắm tay, đối diện Kim Thiền Tử làm gã có cảm giác bất lực. Cửu Đầu Trùng không cam lòng, vì hôm qua Kim Thiền Tử ở trong mắt gã rất dễ bị gã nghiền chết.

Kim Thiền Tử từ từ mở mắt ra nhìn quét một vòng, ngừng lại trên người Tần Quân.

Kim Thiền Tử rơi xuống áng mây, quỳ dập đầu nói:

- Đa tạ bệ hạ.

Tần Quân chớp mắt, hắn cảm thấy Kim Thiền Tử là lạ.

Tần Quân cười hỏi:

- Ngươi là Đường Tam Tạng hay Kim Thiền Tử?

Một câu làm người kinh. Trư Bát Giới kích động, Dương Tiễn rung động.

Kim Thiền Tử bớt phần khí chất lông bông hời hợt, thêm chút từ bi cương nghị, nên Tần Quân mới hỏi như vậy.

Sau khi lấy kinh Đường Tăng được thưởng nhiều nhất, vì là đệ tử Phật Môn chính tông, rất có thể đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Kim Thiền Tử nhẹ giọng nói:

- Kim Thiền Tử và Đường Tam Tạng chỉ là cái tên của túi da.

Trư Bát Giới nghe vậy càng kích động, rõ ràng Kim Thiền Tử đã biến thành Đường Tam Tạng.

Tần Quân cười nói:

- Sau này kêu ngươi là Tam Tạng đi.

Đường Tăng, một danh nhân lớn, nhưng bị đa số người ghét vì là thánh mẫu điển hình.

Đường Tam Tạng đứng dậy cười nói:

- Đa tạ bệ hạ, Tam Tạng nguyện muôn lần chết không chối từ vì bệ hạ, a di đà phật.

Dương Tiễn nhìn Đường Tam Tạng chằm chằm, không ngờ Đường Tam Tạng cũng đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh. Đương nhiên gã có nắm chắc nghiền áp Đường Tam Tạng.

Tần Quân nhìn Trư Bát Giới, cười nói:

- Trong đội Tây Du chỉ còn thiếu Tôn Ngộ Không và Tiểu Bạch Long, Sa Ngộ Tịnh chờ các ngươi ở Nam Vực.

Tôn Ngộ Không!

Cái nên này khiến Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng, Đế Thính, Dương Tiễn rung động.

Cửu Đầu Trùng chưa bị chém một cái đầu, tức là không phải Cửu Đầu Trùng đến từ Tây Du Ký, thuộc giai đoạn trước Tây Du Ký. Nhưng Cửu Đầu Trùng nghe cái tên Tôn Ngộ Không cũng cau mày, chắc có nghe sự tích Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung.

------oOo------

Chương 675: Người Hoa Hạ khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn nhướng mày nói:

- Bệ hạ, con khỉ đó rất khó thần phục.

Không phải Dương Tiễn chất vấn Tần Quân, gã chỉ nói thật.

Ngọc Hoàng đại đế, Như Lai Phật Tổ đều không có cách nào làm Tôn Ngộ Không thật lòng thần phục, Tần Quân có thể được không?

Tần Quân cười cợt:

- Tại sao phải hàng phục?

Đối với Tôn Ngộ Không thì Tần Quân không muốn mạnh tay chút nào.

Đường Tam Tạng chậm rãi nói:

- Ngộ Không là thanh kiếm hai lưỡi, tuy mạnh nhưng khó khống chế.

Câu này nghe sao giống người bề trên, xem ra Đường Tam Tạng trong Tây Du Ký không yếu đuối như đã tưởng, ít nhất có lòng khoan dung với Tôn Ngộ Không. Như trong tình yêu, ban đầu đã yếu thế thì về sau khó ngẩng cao đầu. Tôn Ngộ Không bị khẩn cô chú đè ép không ngẩng đầu được, khiến Đường Tam Tạng nhìn xuống y.

Khụ khụ, hình như so sánh thế này không đúng?

Đang suy nghĩ vẩn vơ, Liễu Nhược Lai không kiềm được hỏi:

- Tôn Ngộ Không là ai?

Tần Quân cười đáp:

- Anh hùng thơ ấu của người Hoa Hạ.

- Người Hoa Hạ là ai?

- Một dân tộc chiến đấu ăn các loại thực phẩm rác rưởi trưởng thành, giỏi nhất là mồm mép, có thể nói đến chết người.

- Thật là lợi hại!

Ngoài Liễu Nhược Lai ra các Thần Ma cũng rất tò mò về người Hoa Hạ.

Tần Quân không nói kỹ hơn, nói nhiều sẽ bị chọc thủng.

Sau khi Đường Tam Tạng trở về không khí trong nhóm náo nhiệt hơn. Đám người Trư Bát Giới tò mò Đường Tam Tạng đã trải qua cái gì, tại sao tu vi tăng vọt lên nhanh vậy?

Tần Quân không xen vào, hắn do dự có nên triệu hoán quân đoàn Thần Ma không, hắn đã tích lũy hai lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma.

Cuối cùng Tần Quân ráng kiềm lại, vì hiện giờ nhóm tiến lên không thích hợp mang quân.

Tần Quân mở ra thần thoại thương thành đọc lướt qua.

Quan Thiên Đại Hội kết thúc, danh tiếng của Tần Quân tuyền khắp mấy chục vực, số danh khí tăng vọt. Đã tích lũy hai ngàn bảy trăm vạn danh khí. Tần Quân không muốn mua đan dược, hắn định mua một quyển công pháp. Tần Quân nắm giữ Bất Diệt Thánh Thể chỉ là tàn thiên, tối đa cho hắn tu luyện đến Chân Tiên cảnh. Hơn nữa đây là công pháp luyện thể, tiến bộ pháp lực không quá rõ rệt. Tần Quân cũng muốn có sức mạnh vô cùng, pháp lực dùng hoài không hết.

Đọc nửa ngày công pháp Tần Quân muốn rất mắc, giá rẻ thì không thích hợp, hắn chỉ có thể buồn bực đóng lại thần thoại thương thành.

Còn cần tiếp tục cố gắng!

***

Chớp mắt hai ngày qua nhanh.

Nhóm Tần Quân rốt cuộc thấy đường nét thành trì nhân tộc, hắn cảm giác như lại thấy ánh mặt trời.

Quả nhiên con người là động vật quần cư, rất khó tưởng tượng Dịch lão đầu bị bắt nhốt vạn năm thì cô đơn cỡ nào.

Tần Quân nói với Liễu Nhược Lai:

- Chờ vào thành thì nàng đi được rồi.

Tần Quân quan sát kỹ cỡ nào trừ cảm thấy khó ghét nàng ra, hắn không

nhìn thấu Liễu Nhược Lai có chỗ nào không tầm thường. Nhưng Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở, hệ thống không dám tùy tiện phân tích nói lên Liễu Nhược Lai không đơn giản.

Liễu Nhược Lai chu môi tội nghiệp nói:

- Ta không biết nên đi đâu.

Liễu Nhược Lai đảo tròng mắt, vui vẻ hỏi:

- Thôi vậy đi, ta làm thuộc hạ của ngươi, cho ta đi theo ngươi được không?

Tần Quân trợn trắng mắt không chút khách sáo nói:

- Nàng có thể làm cái gì? Nàng quá yếu!

Liễu Nhược Lai tức giận muốn cào Tần Quân, hắn nhẹ nhàng tránh đi.

Nhìn hai người đùa giỡn, những người khác lắc đầu cười, họ đã thói quen.

Tuy Liễu Nhược Lai hơi vướng víu nhưng tăng thêm sức sống cho nhóm, phối hợp Trư Bát Giới hài hước khiến chặng đường không khô khan.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Đi theo trẫm thì nàng cùng lắm chỉ có thể làm nha hoàn.

Tần Quân thích thấy bộ dạng tức giận nghiến răng của Liễu Nhược Lai, như cọp con.

Không ngờ Liễu Nhược Lai đồng ý, không cho Tần Quân cơ hội sửa miệng:

- Được rồi, một lời đã định!

Tần Quân buồn bực cáu kỉnh hỏi:

- Chắc không phải nàng thích trẫm rồi đi?

Ai ngờ Liễu Nhược Lai đỏ mặt, nhỏ giọng nói:

- Làm gì có! Đừng lên mặt!

Ô? Trúng rồi?

Tần Quân sờ cằm, biểu tình đùa cợt nhìn Liễu Nhược Lai.

Xem kỹ thì Liễu Nhược Lai rất đẹp, bề ngoài hơi nhỏ tuổi, để nàng làm thánh phi sẽ không khiến hắn mất mặt.

Rất nhanh nhóm người đáp xuống trước cửa thành. Tu sĩ tới lui bàn tán sôi nổi, binh sĩ giữ thành cảnh giác.

- Điều khiển mây đến, những người này không đơn giản!

- Sao có con heo yêu?

- Hòa thượng, heo yêu, tiểu cô nương, tổ hợp thật quái lạ.

- Con heo yêu tu vi không đơn giản, ít nhất ngũ giai.

Đám người Tần Quân phớt lời những tiếng bàn tán, họ đến trước cửa thành.

Cổng thành khắc bốn chữ Đông Phương Trấn thành.

Một binh sĩ giữ thành cắn răng ngăn lại bọn họ, trầm giọng nói:

- Yêu thú ngũ giai trở lên không được vào thành.

Trư Bát Giới nổi giận. Lão tử từng là thần! Bây giờ không phải yêu, là Tịnh Đàn Sứ Giả!

Tần Quân xua tay ra hiệu Trư Bát Giới bình tĩnh.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Các vị giúp đỡ chút.

Tần Quân vung tay phải lên, một ngàn linh thạch nhị giai chất đống trước

cửa thành. Tu sĩ vãng lai hút ngụm khí lạnh.

Thật rộng rãi!

Một binh sĩ giữ thành miệng lưỡi khô khốc.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Không đủ sao?

Tần Quân chú ý thấy tham lam trong mắt các binh sĩ giữ thành, lại vung tay hiện ra một ngàn khối linh thạch nhị giai nữa.

Linh thạch nhị giai trong trữ vật giới, không gian Thần Thoại của hắn tính bằng đơn vị trăm vạn, nên tùy tiện ném ra mấy ngàn khối không đáng gì.

Binh sĩ giữ thành vội kêu lên:

- Đủ rồi đủ rồi!

Binh sĩ xoay người nhặt linh thạch nhị giai lên, các binh sĩ giữ thành khác xúm lại, tình hình hỗn loạn.

Các tu sĩ trợn mắt há hốc mồm nhìn đám người Tần Quân ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào cửa thành.

Hèn gì nhiều người thích làm nhà giàu mới nổi, kiểu vung tiền như rác khoe mẽ rất sướng.

Tần Quân thầm nghĩ, đoàn người suôn sẻ vào thành.

Trư Bát Giới khen:

- Bệ hạ dùng chiêu này thật lợi hại.

Trư Bát Giới đảo tròng mắt tìm cách kiếm chút linh thạch từ tay Tần Quân, rồi đi Nghi Xuân viện, Túy Hồng lâu gì đó phong lưu mấy ngày.

Tần Quân lườm Trư Bát Giới, nhìn nụ cười đó hắn liền biết con heo này nghĩ gì.

Đường Tam Tạng lắc đầu cười nói:

- Bệ hạ là Thánh Đế mà còn chịu dùng thủ đoạn thế tục như vậy thật là đại trí giả ngu.

Đổi lại người khác địa vị giống Tần Quân thì sẽ trực tiếp xông vào thành.

Tần Quân không muốn gây lớn chuyện, hắn không sợ sinh sự nhưng ngại rắc rối.

Xông thành thì sẽ làm mất nhiều thời gian.

Liễu Nhược Lai nhìn con phố phồn hoa, chép miệng kinh ngạc nói:

- Không ngờ Đông Phương Trấn thành là như thế này.

Mọi người dời sự chú ý về phía đường phố.

------oOo------

Chương 676: Chỗ dựa Thần Điện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâu vũ hai bên đường rộng rãi, xe ngựa thương đội qua lại trong dòng người, nhiều tu sĩ tới lui. Tần Quân chú ý thấy tu vi đa số người trên Trúc Cơ cảnh, có hàng đống tu sĩ từ Kim Đan cảnh trở lên.

Đông Phương Trấn thành.

Có liên quan gì với Đông Phương gia tộc không?

Tần Quân thầm nghĩ, đang định hỏi Liễu Nhược Lai thì đằng trước bỗng ồn ào.

Một thanh niên áo lam cưỡi con ngựa bốn vó rực lửa chạy nhanh đến, dọc đường đụng bay nhiều tu sĩ:

- Tránh ra! Tất cả tránh đường cho bản công tử!

Đằng trước là nhóm Tần Quân.

Thanh niên áo lam quát to:

- Mau cút ra cho bản công tử! Muốn chết sao!?

Con ngựa dưới thân gã hí vang, lửa trên bốn vó bỗng tăng vọt toát ra khí thế không thể đỡ.

Tần Quân nheo mắt nhận ra ngay con ngựa cuồng này là yêu thú tứ giai.

Cưỡi yêu thú tứ giai chạy nhanh trong thành hoàn toàn mặc kệ mạng người. Cũng nói lên địa vị của người này rất cao, không thì chẳng thể càn rỡ như vậy.

Chợt có tiếng rồng ngâm:

- Grào!

Long khí bay ra khỏi người Tần Quân, long khí ngâm nga đánh vào con ngựa đụng bay ngựa và thanh niên áo lam ra xa mấy chục thước, đụng sập một cửa hàng.

Đám người nhường đường kinh kêu:

- Đó là rồng vàng?

- Phi, là long khí mới đúng, chỉ số ít đế hoàng có thể luyện thành.

- Chậc chậc, hắn dám ra tay với La công tử.

- Nghe nói bối cảnh của La công tử hùng hậu, hắn đến từ thế lực nào? Không lẽ là Đông Phương gia tộc?

- Nghe nói liên quan với Thần Điện.

Tần Quân thu tay phải về, long khí về người, khinh thường hừ lạnh:

- Thứ không có mắt.

Liễu Nhược Lai vỗ tay khen, ước gì thiên hạ loạn. Những người khác lắc đầu cười, không lo lắng.

Đoàn người tiếp tục đi tới trước. Thanh niên áo lam được gọi là La công tử biểu tình tức giận xông lên, keng một tiếng trường kiếm ra khỏi vỏ đâm vào Tần Quân, chỉ thẳng cổ họng muốn một kiếm cắt cổ.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Đối phương coi rẻ mạng người còn muốn giết hắn, Tần Quân không cần biết La công tử có bối cảnh gì, dám chọc hắn thì đừng trách hắn không khách sáo.

Nghĩ vậy Tần Quân rút Thất Tinh Kiếm bên hông ra, định giết La công tử.

Chợt một tiếng hét to uy chấn nguyên con phố:

- Dừng tay!

Tần Quân mặc kệ, vì La công tử cũng không ngừng lại, nếu hắn dừng tay sẽ nhận kết cục xấu. Né tránh? Đùa, làm gì có đế hoàng nào trốn.

Phập!

Kiếm quang chợt lóe, La công tử chưa kịp phản ứng đã bị đâm trúng lồng ngực, máu tươi tung toé, biểu tình đông lại.

Mắt La công tử tràn đầy tơ máu, độc ác và không cam lòng:

- Ngươi . . . !

Đập vào mắt La công tử là đôi mắt lạnh băng của Tần Quân, gã lạnh lùng nói:

- Ngươi dám giết ta!

Trong giọng nói tràn ngập không tin được, gã không dám tin trong Đông Phương trấn thành có người dám xuống tay với gã. Làm La công tử kinh hoàng nhất là thực lực của Tần Quân, còn trẻ vậy mà tốc độ vung kiếm khiến gã không thể bắt giữ.

La Tây Nghiệp gã đây xem như thiên tài, chưa đến bốn mươi tuổi đã đột phá Thuế Phàm cảnh, nhưng gã ở trước mặt Tần Quân thì nhỏ yếu như phàm nhân.

Giọng nói uy nghiêm lại vang lên, tràn ngập tức giận:

- Tiểu tử thật to gan!

Một nam nhân áo xám nhảy trên các lâu vũ lao nhanh đến.

Tu sĩ Thiên Tiên cảnh!

Tần Quân nheo mắt vung tay phải lên ném La công tử đi. Tu sĩ hai bên đường xôn xao.

Cửu Đầu Trùng cất bước che người Tần Quân, đối diện tu sĩ Thiên Tiên cảnh thế tới rào rạt gã tung nắm đấm, quyền phong khủng bố làm sập lâu vũ hai bên đường, Các dân chúng, tu sĩ lảo đảo như gió thổi lá rụng, mặt đất bị xới lên.

Cảm nhận sâu sắc nhất là tu sĩ Thiên Tiên cảnh, gã cảm nhận kình phong không thể ngăn cản ập đến. Gã muốn điều động pháp lực ngăn cản nhưng không kịp, áo rách toạc, da nứt, máu phun ra. Gã như diều đứt dây bay ra ngoài.

Toàn quá trình miêu tả thì chậm nhưng thật ra chỉ trong khoảnh khắc hỏa hoa lấp lóe.

Yên tĩnh.

Con phố tĩnh lặng, có thể nghe tiếng gió thổi vù vù.

Mọi người trố mắt líu lưỡi nhìn Cửu Đầu Trùng mặt lạnh lùng, lại nhìn con đường như khe rãnh trước mặt gã. Đám người cảm giác khí lạnh chạy dọc sống lưng.

Tần Quân khẽ thở dài:

- Ài, ngươi thật nóng tính.

Nghe như trách móc nhưng nụ cười trên mặt cho thấy hắn rất thích.

Đường Tam Tạng niệm một câu:

- A di đà phật.

Đường Tam Tạng biết chuyện này sẽ không dàn xếp êm thấm, nhân quả tuần hoàn, sau lưng đối phương chắc chắn có thế lực lớn đứng nếu không thì tại sao phái cường giả Thiên Tiên cảnh đến giúp?

Nhưng Đường Tam Tạng không ghét, vì gã không phải Đường Tam Tạng trong Tây Du Ký mà là Kim Thiền Tử thức tỉnh ký ức kiếp trước, được thể hồ quán đính của Phật Môn, Chiên Đàn Công Đức Phật.

Người yếu đuối cần bảo vệ, kẻ ác ỷ mạnh hiếp yếu cũng phải bị chế tài.

Mới rồi La công tử rầm rạp chạy đến không biết đụng thương bao nhiêu người, thậm chí muốn giết Tần Quân. Rất khó tưởng tượng ngày thường La công tử đã làm bao nhiêu việc xấu.

Tần Quân vừa nói vừa tiến lên trước:

- Đi tiếp đi.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng theo sát. Liễu Nhược Lai giật mình tỉnh lại từ rung động, vội chạy theo.

Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng đi song song.

Trư Bát Giới cười khổ nói:

- Sư phụ, sao ta có cảm giác giống đi Tây Thiên lấy kinh.

Chỉ khác là trong Tây Du Ký chỉ có Tôn Ngộ Không khó chơi, giờ thì gã phải tôn trọng cả Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng.

Đường Tam Tạng cười nói:

- Không giống, ít nhất Tây Thiên lấy kinh là giả dối, đi theo bệ hạ là thiện lớn.

Tần Quân đi tuốt đằng trước khóe môi cong lên, không ngờ Đường Tam Tạng cũng biết nịnh hót.

Tần Quân không khiêm tốn, về mặt trị quốc trị vực thì hắn xứng với lương tâm, ban bố pháp lệnh đều là lợi dân, tốt hơn Nam Vực cũ nhiều.

Kiếp trước Tần Quân là người tầng dưới chót, biết nỗi khổ của dân chúng. Hắn không dám bảo đảm mình đại công vô tư, nhưng ít ra cho con dân của mình sống an toàn, hạnh phúc hơn xưa.

Đoàn người đi tới đâu là tu sĩ nhanh chóng né tránh như thấy sát tinh.

Chờ nhóm người đi không lâu sau La Tây Nghiệp bị Thất Tinh Kiếm đâm xuyên lồng ngực run rẩy đứng dậy.

- Đáng giận!

La Tây Nghiệp nghiến răng lẩm bẩm, tay phải che ngực vẫn không ngừng ứa máu. Mắt La Tây Nghiệp bỗng đổi thành màu lục như mắt rắn, gò má mọc ít vảy, khí chất trở nên vô cùng âm trầm.

La Tây Nghiệp cúi đầu nhảy vào ngõ nhỏ.

Cửu Đầu Trùng đi xa mấy trăm thước nhướng mày hỏi:

- Bệ hạ, tiểu tử kia còn chưa chết hẳn, có cần ta . . .?

Cửu Đầu Trùng làm động tác cắt cổ, từ khi thấy Kim Thiền Tử phục hồi đến đỉnh cao thành Chiên Đàn Công Đức Phật thì gã biểu hiện càng lúc càng ân cần. Ý đồ của Cửu Đầu Trùng rất đơn giản, Tần Quân cũng đoán được nhưng không chọc thủng.

------oOo------

Chương 677: Đao kiếm không có mắt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mỉm cười nói:

- Không cần, chờ xem hắn có thể mời đến cứu binh trước khi chúng ta rời đi không.

Tần Quân đã cảm nhận được sức sống của La Tây Nghiệp chưa tan biến hết, nên hắn chừa mạng sống cho gã, để xem gã có thể kêu ra cường giả Thần Điện, qua đó cho hắn thăm dò lực lượng tổng thể của Thần Điện.

Mâu thuẫn giữa Tần Quân và Thần Điện không truyền ra vì liên quan đến mặt mũi của Thần Điện.

Cửu Đầu Trùng dù khó hiểu nhưng không hỏi nhiều.

Tần Quân hỏi người qua đường vị trí khu truyền tống rồi mang nhóm Đường Tam Tạng đi tới đó.

Đi khoảng nửa canh giờ đoàn người đến khu truyền tống, dọc đường Tần Quân mua một ít rượu ngon, gà ngỗng quay. Hành trình khô khan, chỉ có rượu và thức ăn ngon đỡ buồn.

Khu truyền tống đông nghẹt người, nhưng nhờ bề ngoài của Đế Thính, Trư Bát Giới làm tu sĩ xung quanh sợ hãi vội vàng né tránh.

Trong Đông Viêm Vực tu sĩ nhân tộc sợ yêu tộc không nhiều như Nam Vực, trong thành trì hay có bóng dáng yêu thú. Nhưng hình tượng của Trư Bát Giới, Đế Thính hơi đáng sợ.

Đi khoảng một nén nhang Tần Quân tìm thấy điểm truyền tống đi Biên Hải thành, đó là biên cảnh của Đông Viêm Vực và nối liền với Nam Tận Hải.

Cửu Đầu Trùng mở miệng nói:

- Đưa chúng ta đi Biên Hải thành.

Tu sĩ đầu trọc đứng trước truyền tống môn liếc nhóm Tần Quân, biểu tình quái dị.

Tu sĩ đầu trọc lắc đầu cười khổ nói:

- Tạm thời không được, ít nhất phải chờ đến hoàng hôn.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Tại sao?

Tần Quân liếc qua truyền tống môn, thấy trên truyền tống môn có khe nứt nhỏ.

Tu sĩ đầu trọc cười bất đắc dĩ nói:

- Xảy ra chút biến cố, đang tu sửa, không thể để các người gặp nguy hiểm trong lúc truyền tống đúng không?

Tần Quân gật đầu, hắn hỏi:

- Trừ chỗ của ngươi ra không còn truyền tống môn nào đi thông Biên Hải thành sao?

Tu sĩ đầu trọc xua tay:

- Không có, nếu không tin các ngươi cứ đi hỏi người khác. Biên Hải thành đến gần Nam Tận Hải, động vật biển tung hoành, vô cùng nguy hiểm. Ít ai đi Biên Hải thành nên khó làm ăn, những người khác không kiên trì được.

Tu sĩ đầu trọc nháy mắt với hai tu sĩ bộ dạng gia phó bên cạnh truyền tống môn, giục bọn họ tiếp tục sửa.

Tần Quân nghe vậy đành thôi, quay đầu nghiêm túc hỏi Liễu Nhược Lai:

- Cho nàng cơ hội cuối cùng, xác định không trở lại?

Liễu Nhược Lai nghiêng đầu hừ nói:

- Không, nếu về thì ta sẽ hối hận cả đời. Ta muốn đi theo ngươi, làm nha

đầu cũng được!

Liễu Nhược Lai không muốn làm công cụ liên nhân của thế gia, đi theo Tần Quân ít ra sinh hoạt kích thích, các loại mạo hiểm.

Tần Quân lười khuyên, có nha đầu đi theo ít ra khiến hắn không nhàm chán.

Với tổ hợp hào hoa Dương Tiễn, Kim Thiền Tử, Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới thì càn quét Nam Tận Hải không thành vấn đề.

Nam Tận Hải bị Thần Điện khống chế chắc chắn không mạnh như Thần Điện, không thì sớm trở mình làm chủ nhân.

Đám người Tần Quân đành rời khỏi khu truyền tống đi dạo chờ hoàng hôn.

Không lâu sau trên bầu trời Đông Phương trấn thành xuất hiện các tu sĩ cưỡi yêu cầm, mỗi cửa thành bị phong tỏa không cho ra vào.

La Tây Nghiệp ngồi trên một lầu các, mặt không chút máu, môi trắng, mình trần ngực quấn vải trắng, máu nhuộm vải trắng ngày càng đỏ.

La Tây Nghiệp gầm rống:

- Phải bắt lấy chúng, ta muốn cho chúng sống không bằng chết!

Thị nữ đang chăm sóc La Tây Nghiệp sợ hãi run rẩy.

Một nam nhân trung niên bước đến, vóc dáng cao to mặc hoàng phục hoa quý. Nam nhân trung niên nhíu chặt chân mày rậm, mắt cháy lửa giận, nhìn La Tây Nghiệp như dã thú không còn lý trí thì càng giận hơn.

Nam nhân trung niên trầm giọng mắng:

- Thứ không nên thân! Mới đưa Hỏa Đề liệt mã cho ngươi liền diễu võ dương oai trong thành, lão phu không phải thành chủ Đông Phương trấn thành!

La Tây Nghiệp nghe tiếng ngoái đầu nhìn, thấy phụ thân của mình thì sợ hãi quỳ xuống khóc kể:

- Phụ thân phải làm chủ co nhi tử!

Nam nhân trung niên hoàng phục càng giận, vung tay áo hất La Tây Nghiệp đập vào tường. Lầu các rung rinh.

Nam nhân trung niên hoàng phục tức giận mắng:

- Lão phu sớm muộn gì sẽ bị ngươi hại chết!

Có rất nhiều trường hợp vì tử đệ ăn chơi trác táng hại gia tộc hủy diệt. Nhưng mắng thì mắng, trong lòng nam nhân trung niên hoàng phục không lo, gã dù sao là chấp sự của Thần Điện, địa vị không cao cả gì nhưng ít ra hơn thành chủ, ngang hàng với vực chủ.

La Tây Nghiệp nằm dưới đất co giật, đôi mắt đầy tơ máu tràn ngập độc ác, gã không ghét phụ thân của mình mà thù hận Tần Quân.

Hôm nay tâm tình La Tây Nghiệp rất tốt định cưỡi Hỏa Đề liệt mã ra ngoài sính uy, ai biết giữa đường đụng Tần Quân.

La Tây Nghiệp không chút áy náy ngược lại đinh ninh Tần Quân chọc vào gã.

Toàn thành truy nã đám người Tần Quân, dân chúng và tu sĩ bàn tán xôn xao.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao động can qua lớn vậy?

- Thì tại vì La Tây Nghiệp bị người bị thương nặng.

- La Tây Nghiệp? Ui chà, ai to gan thế?

- Chắc lần đầu tiên tới Đông Phương trấn thành, không biết lai lịch của La Tây Nghiệp.

- Buồn cười, chúng ta đường đường là Đông Viêm Vực mà bị Thần Điện chèn ép vậy sao?

Các loại bàn tán ồn ào, đa số người vui sướng khi người gặp họa. Không ai

đồng tình La Tây Nghiệp ngược lại thấy rất sung sướng.

Nhưng chọc vào La Tây Nghiệp thì đám người Tần Quân chắc chắn không có kết cục tốt.

Giờ phút này nhóm Tần Quân đang ăn uống trong một khách điếm.

Phải công nhận Đông Viêm Vực hơn xa Nam Vực, trong Đông Phương trấn thành thức ăn ẩn chứa linh khí đã đậm hơn cả thực vật của Thánh thành.

Đường Tam Tạng cười nói:

- Bệ hạ, hình như đối phương đã hành động.

Tần Quân vừa uống rượu vừa xua tay, những người khác cười dửng dưng.

Hai tay Liễu Nhược Lai chống cằm nhìn Tần Quân:

- Đông Phương trấn thành có người của Đông Phương gia tộc làm thành chủ, tộc trưởng là vực chủ đương thời của Đông Viêm Vực.

Tần Quân lau vết rượu bên môi, cười nói:

- Dạ Đế còn bị Dương Tiễn hạ gục, nàng nghĩ Đông Phương vực chủ có thể làm gì trẫm?

Liễu Nhược Lai ngẫm kỹ lại thấy có lý, nghe đồn Đông Phương vực chủ hình như không đánh lại Dạ Đế. Vậy xem ra đám người Tần Quân vô địch?

Nghĩ vậy ánh mắt Liễu Nhược Lai nhìn Tần Quân đã đổi khác.

Chỉ dựa vào vài tên thuộc hạ đã tung hoành Đông Viêm Vực, đổi lại trước kia Liễu Nhược Lai không dám tin.

Lúc này một đám binh sĩ bỗng nhiên xông vào khách điếm, đi thẳng tới chỗ nhóm Tần Quân.

Trên đường cái trước cổng thành có nhiều người đã thấy nhóm Tần Quân,

tổ hợp quái dị như thế rất bắt mắt, dễ dàng bị tra ra.

Không cần Tần Quân nói, Cửu Đầu Trùng đứng lên trước.

Dương Tiễn và Kim Thiền Tử không thèm quay đầu nhìn, đám tôm tép không đáng lọt vào pháp nhãn của họ.

------oOo------

Chương 678: Chưởng vỗ lên trời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tướng quân dẫn đầu quát lớn:

- Bó tay chịu trói đi, nếu không đừng trách đao kiếm không có mắt!

Đám tu sĩ trong khách điếm sợ hãi nhanh chóng chạy đi. Chưởng quầy thầm kêu khổ, lúc nhóm Tần Quân đến là chưởng quầy có linh cảm không may rồi, vì nhóm người này rất quái dị.

Cửu Đầu Trùng há mồm quát:

- Biến!

Sóng âm từ vô hình hóa hữu hình thổi bay đám binh sĩ, đụng thủng tường, bàn khách điếm. Cuồng phong tàn phá phố bên ngoài, đám tu sĩ vây xem sợ hãi giải tán, tình hình hỗn loạn gà bay chó sủa.

Tần Quân ngoáy lỗ tai, yêu nghiệt này thật biết làm ầm ĩ, rống kiểu đó khác gì kêu hết kẻ địch đến, xem ra hắn không thể nhàn nhã chờ rồi.

Tần Quân lắc ly rượu cười nói:

- Còn mấy canh giờ mới đến lúc hoàng hôn, mọi người cứ ăn từ từ, không gấp.

Tần Quân thầm tò mò chuyện này sẽ kéo ra đại nhân vật thế nào. Tuy Hắc Điệp Tiên Tử sẽ ngăn cản áp lực từ Thần Điện giùm nhưng hắn không yên

tâm, dù sao đã xúc phát nhiệm vụ tức là Thần Điện quyết trừ khử hắn. Vì phòng ngừa vạ lây Nam Vực nên Tần Quân phải hút hỏa lực khiến Thần Điện luôn truy sát, vừa lúc cho hắn mạnh lên từ trong chiến đấu.

Sau khi Cửu Đầu Trùng đánh lui đội binh sĩ thì ngồi xuống chỗ cũ.

Trư Bát Giới cười nói:

- Tiểu nhị, đưa hết rượu ngon nhất lên đây, chúng ta có nhiều linh thạch!

Trư Bát Giới nhìn thấu ý định của Tần Quân nên không kiềm chế mình nữa, gã muốn nói câu này lâu rồi nhưng mãi không có tư cách nói.

Đáng tiếc tiểu nhị bị hù sợ sớm chạy trốn.

Chưởng quầy bấu cái quầy run cầm cập, gã mếu máo cầu xin:

- Các vị tiền bối hảo hán có thể rời khỏi tiệm nhỏ của ta không? Không chịu nổi tàn phá . . .

Nếu chỗ này xảy ra chiến đấu thì chắc chắn khách điếm của gã sẽ bị san bằng, không hoảng sao được.

Tần Quân xua tay:

- Yên tâm, sẽ không để khách điếm của ngươi bị gì, với điều kiện là rượu thịt của các ngươi ngon miệng.

Chưởng quầy còn muốn khuyên nhưng bị Cửu Đầu Trùng lườm một cái giật bắn người, lật đật chạy đi nhà bếp, luôn miệng lẩm bẩm:

- Tạo nghiệt . . . tạo nghiệt . . .

Liễu Nhược Lai chớp mắt hỏi:

- Chúng ta cứ chờ vậy sao?

Tên này không sợ đắc tội nguyên Đông Viêm Vực?

Tần Quân cười nhẹ gật đầu.

Chốc lát sau một hơi thở siêu khủng bố ập đến.

Dương Tiễn, Đường Tam Tạng nhướng mày. Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới biến sắc mặt. Đế Thính nằm sấp dưới đất ngước đầu lên, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ.

Thái Ất Huyền Tiên!

Đông Phương trấn thành nho nhỏ mà có Thái Ất Huyền Tiên ẩn giấu?

Tần Quân cảm nhận uy áp khiếp người tựa như thần giáng lâm, hắn cười khẽ hỏi:

- Ai đồng ý xuất chiến? Nhớ kỹ, không được phá hủy khách điếm này.

Đường Tam Tạng chậm rãi đứng dậy:

- Ta đi.

Đối diện Thái Ất Huyền Tiên nếu Cửu Đầu Trùng ra đánh thì khó thắng, Đường Tam Tạng mới phục hồi tu vi đỉnh cao vừa lúc đứng ra biểu hiện.

Sau khi trở thành Chiên Đàn Công Đức Phật thì Đường Tam Tạng chưa chính thức tác chiến lần nào.

Tần Quân gật đầu, hắn cũng rất tò mò biểu hiện của Đường Tam Tạng.

Hết cách, Đường Tam Tạng trong Tây Du Ký yếu xìu để lại ấn tượng thâm căn cố đế trong Tần Quân.

Trư Bát Giới dặn dò, sợ Đường Tam Tạng giống Đường Tăng trong Tây Du Ký lòng dạ yếu mềm:

- Sư phụ nhớ đừng nương tình.

Trư Bát Giới không biết rằng Đường Tam Tạng có ký ức của Kim Thiền Tử nên tính cách đổi khác, dù vẫn có trái tim quên mình vì người nhưng không thiện lương ngu ngốc.

Mắt Cửu Đầu Trùng sáng rực nhìn Đường Tam Tạng, hòa thượng tuấn tú này mạnh đến cỡ nào? Gã sắp được thấy tận mắt.

Đường Tam Tạng mặc cà sa trang trọng chậm rãi đi ra khách điếm, con phố quanh khách điếm không có bóng người, gió thổi lồng tre trên đường cái rất là tiêu điều.

Đường Tam Tạng chậm rãi ngước đầu lên, một nam nhân trung niên mặc hoàng phục lơ lửng trên không trung, là phụ thân của La Tây Nghiệp, chấp sự Thần Điện.

Nam nhân trung niên mặc hoàng phục trầm giọng hỏi:

- Ngươi là hung thủ bị thương nhi tử của ta?

Tên của gã là La Sâm, Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ. Trong Thần Điện địa vị của chấp sự không thua gì Tinh Quan, một số chấp sự cao hơn Tinh Quan. Chấp sự có tồn tại càng mạnh, đứng trên đỉnh là điện chủ Thần Vô Cơ.

La Sâm không quá nổi bật trong chấp sự nhưng là cường giả số ít trong Đông Viêm Vực và vực khác.

Đường Tam Tạng chắp hai tay thở dài nói:

- A di đà phật, nhi tử của ngươi không phải người lương thiện nhưng có thể sửa đổi giáo dục, hy vọng hắn có thể ngộ ra.

Tần Quân ở trong khách điếm suýt sặc.

Từ khi nào Đường Tam Tạng trở nên vô lại như thế? Xem ra tính cách của Kim Thiền Tử chủ đạo tư duy.

La Sâm tức giận mặt vặn vẹo, giơ tay phải lên, pháp lực khủng bố ngưng tụ thành bàn tay to màu trắng dài mấy trăm thước che kín trời, người trong vòng mười dặm đều thấy.

Nếu chưởng này vỗ xuống thì mấy con phố sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

La Sâm không thèm để ý Đông Phương trấn thành.

Ánh mắt Đường Tam Tạng trở nên sắc bén, gã không ngờ La Sâm ra tay độc ác như thế, không chút quan tâm sống chết của người vô tội.

- Thiện có thiện báo, ác có ác báo, không phải không báo mà vì chưa đến lúc.

Phật quang chói lòa bắn ra từ người Đường Tam Tạng, gã từ từ giơ tay phải lên vỗ chưởng hướng La Sâm đang giữa không trung.

La Sâm thấy rợn tóc gáy, cảm giác nguy hiểm chưa từng có dâng lên trong lòng. La Sâm vội huơ chưởng đập xuống, bàn tay to màu trắng như bầu trời sụp đổ.

Giây sau các tu sĩ ở phía xa thấy một bàn tay màu vàng thần thánh bay lên từ lâu vũ va chạm với bàn tay trắng của La Sâm.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Bàn tay trắng của La Sâm vỡ nát như pha lê, gã cảm giác mắt bị ánh sáng vàng chói mù, chưa kịp phản ứng đã bị bàn tay to màu vàng đánh bay lên trời. La Sâm bay cái vèo biến mất, hình ảnh vô cùng đồ sộ. Bàn tay khổng lồ như kim phật vỗ lên trời làm La Sâm ở trên cao trông thật nhỏ bé, người tu vi nhỏ yếu không thấy rõ gã.

- Trời ạ, đó là gì?

- Bàn tay to màu vàng vỗ lên trời?

- Đó là pháp thuật gì? Hoặc là thần tích?

- Ta đang nằm mơ sao?

Người trong Đông Phương trấn thành đều thấy bàn tay to Đường Tam Tạng vỗ ra. Liễu Nhược Lai đứng bên cửa sổ rung động nhìn bầu trời.

Tần Quân bưng ly rượu dùng thần thức xem cuộc chiến, thì thào:

- Đây chính là Như Lai Thần Chưởng?

Một thần chưởng vỗ lên trời khiến Thái Ất Huyền Tiên không có sức ngăn cản hóa thành sao biến mất trên trời cao tít.

Cửu Đầu Trùng siết chặt hai nắm đấm, mắt tràn đầy kiêng kỵ:

- Mạnh quá.

Dương Tiễn cau mày kiếm, không biết suy nghĩ cái gì.

------oOo------

Chương 679: Quyết không bỏ qua

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trư Bát Giới thì quỳ, kinh kêu:

- Trời trời, sư phụ của ta khủng vậy?

Đi theo Tần Quân lâu Trư Bát Giới bị nhiễm từ ngữ hắn hay nói.

Phủ thành chủ.

Trong hoa viên, thành chủ Đông Phương Nam vẻ mặt rung động nhìn lên trời, lẩm bẩm:

- Rốt cuộc là ai mà có thể đánh La Sâm bay lên trời.

Đông Phương Nam chỉ có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, đối diện La Sâm thì gã như chó săn, cầu nguyện gã sớm rời đi. Không ngờ hôm nay có người dám kiếm chuyện với La Tây Nghiệp, ngay mặt đối kháng La Sâm.

Thế giới quan của Đông Phương Nam như đã bị đánh nát. La Sâm đại biểu Thần Điện, trong mấy chục vực Thần Điện là nơi chúng thần tụ tập.

Có người dám khiêu chiến chúng thần?

Đông Phương Nam không định xen vào, gã nhỏ giọng nói:

- Đông Phương Cực bị giết, Quan Thiên Đại Hội ra một Tần Thánh Đế, bây giờ có người dám chống đối chấp sự Thần Điện trước công chúng. Đông Viêm Vực sắp biến thiên.

Đông Phương Nam xoay người biến mất tại chỗ, gã phải truyền lệnh cho tất cả tướng sĩ Đông Viêm Vực không được xen vào. Với năng lực của Thái Ất Huyền Tiên không khó hủy hoại Đông Phương trấn thành trong thoáng chốc.

Cuồng phong rít gào thổi cà sa của Đường Tam Tạng bay phần phật, dưới đầu trọc bóng lưỡng là khuôn mặt tuấn tú tràn đầy cương nghị.

Đường Tam Tạng nhìn La Sâm đã khuất bóng, lẩm bẩm:

- Khi ngươi tùy ý hại người khác thì sẽ có ngày có người làm tương tự với ngươi.

Nói xong Đường Tam Tạng quay về khách điếm, bình tĩnh như chưa từng chiến đấu.

Nếu La Sâm không sơ sẩy chắc đã không bị Như Lai Thần Chưởng đánh bay dễ dàng như vậy, nhưng trúng đòn thì không chết cũng lột da.

Tần Quân nâng ly cười nói:

- Không uổng là Kim Thiền Tử, Chiên Đàn Công Đức Phật, rất bản lĩnh.

Đường Tam Tạng xua tay cười nói:

- Bệ hạ đừng giễu cợt ta.

Đường Tam Tạng ngồi xuống ghế, chú ý thấy nhóm Dương Tiễn nhìn mình chằm chằm.

Ánh mắt Dương Tiễn có chút khiêu khích, Cửu Đầu Trùng thì tràn đầy không cam lòng, Trư Bát Giới vẻ mặt tôn sùng. Liễu Nhược Lai và Đế

Thính chỉ muốn la lên khâm phục.

Tần Quân cười nâng ly mời:

- Uống rượu tiếp đi.

Đường Tam Tạng cười gượng từ chối, đùa, phật kỵ rượu.

Thời gian trôi nhanh, La Sâm không đến tìm, chắc đã sợ. Đông Phương Nam không dám sai người đến bắt nhóm Tần Quân, nên cả buổi chiều bọn họ yên tĩnh không bị quấy rầy.

Hoàng hôn sắp đến, đoàn người rời khỏi khách điếm đi hướng khu truyền tống.

Tu sĩ trên đường vừa thấy bọn họ đi ra thì sợ hãi chạy tứ tán.

Tần Quân bật cười nói:

- Thấy chưa, tại các người vẻ mặt quá đáng sợ.

Liễu Nhược Lai bĩu môi nói:

- Đáng sợ nhất là ngươi.

Trư Bát Giới gật đầu nói:

- Đúng đúng!

Tần Quân trợn trắng mắt chĩa mũi dùi vào Trư Bát Giới:

- Phi! Ngươi là không có tư cách nói câu này nhất!

Có lẽ kiếp trước Thiên Bồng Nguyên Soái anh minh thần võ, nhưng kiếp này Trư Bát Giới rất xấu xí.

Trư Bát Giới gãi đầu cười gượng.

Dương Tiễn nhìn phía xa, cười bí hiểm nói:

- Lão già đó thật sự bị hù sợ.

Tần Quân nhìn theo ánh mắt Dương Tiễn, không thấy La Sâm, gã đang ở phía xa nghiến răng nghiến lợi nhìn bọn họ sao? Rất có thể.

Tần Quân cười nói:

- Đi thôi, trong thời gian ngắn hắn không kêu cứu binh đến được đâu.

Phỏng chừng La Sâm không phải nhân viên quan trọng trong Thần Điện, dù vậy gã là tu sĩ Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, Thần Điện mạnh hơn Tần Quân tưởng. Hắn từng hỏi Dương Tiễn là gã đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ có thể thắng Thần Vô Cơ ngày đó không? Dương Tiễn trả lời là không dám chắc.

Vậy xem ra Thần Vô Cơ rất có thể là cường giả Đại La cảnh.

Nghĩ đến đây Tần Quân nhức đầu, nếu thuộc hạ của hắn không có cường giả Đại La cảnh mà đối đầu với Thần Điện thì chỉ có đường chết.

Giờ chỉ hy vọng Thần Vô Cơ sẽ không động can qua lớn tự mình ra tay, mong Hắc Điệp Tiên Tử biểu hiện tốt chút gánh áp lực từ Thần Vô Cơ.

Chết tiệt! Đây là lần đầu tiên trẫm chạy trốn!

Tần Quân vừa ức chế vừa bức bối.

Nửa canh giờ qua nhanh.

Mọi người đến khu truyền tống, tu sĩ đầu trọc đã sửa truyền tống môn xong.

Tu sĩ đầu trọc nhiệt tình cười nói:

- Ô, lại là các ngươi? Nghe gì chưa? Buổi chiều sứ giả Thần Điện bị một hòa thượng đánh bại.

Nói xong biểu tình của tu sĩ đầu trọc là lạ, gã nhìn Đường Tam Tạng sau lưng Tần Quân lại ngó nhóm Trư Bát Giới, liên tưởng tin đồn trên phố làm gã run cầm cập.

Tần Quân cười nói:

- Mau mở ra, trẫm sẽ không bạc đãi ngươi.

Tần Quân phất tay, năm vạn khối linh thạch nhị giai chất đống trước mặt tu sĩ đầu trọc.

Biên Hải thành cách Đông Phương trấn thành xa tít mù cộng thêm bọn họ đông người, đưa năm vạn khối linh thạch nhị giai không tính là quá rộng rãi.

Tu sĩ đầu trọc nuốt nước miếng, xoay người khởi động truyền tống môn.

Bình thường một ngày gã tối đa chỉ nhận một, hai dịch vụ, người đi Biên Hải thành toàn là tu vi cao sâu hoặc đại thế gia.

Truyền tống môn mở ra, nhóm Tần Quân lần lượt đi vào trong.

Tu sĩ đầu trọc thở phào nhẹ nhõm, lau mồ hôi lạnh trên trán. Tu sĩ đầu trọc định khom người nhặt linh thạch lên thì La Sâm bỗng xuất hiện trước mặt đạp tay gã, lực lượng cường đại làm gã quỳ xuống đất.

Tu sĩ đầu trọc tức giận ngước đầu lên:

- Đáng ghét! Ai . . .!

Chạm vào ánh mắt La Sâm làm tu sĩ đầu trọc cảm giác người lạnh lẽo, gã run giọng hỏi:

- Tiền bối . . . có chuyện gì không?

Nửa tháng trước La Sâm giáng lâm Đông Phương trấn thành, giẫm thành chủ Đông Phương Nam dưới chân trước mặt người toàn thành, không chút nương tình lập uy khiến mọi người hết sức kính sợ gã.

Tu sĩ đầu trọc tràn ngập sợ hãi. La Sâm giết người không chớp mắt, so với nhi tử thì gã càng không phải thứ tốt lành gì. Nghe nói mỗi ngày có ít nhất có ba xác thiếu nữ xinh đẹp nâng ra khỏi phủ đệ của La Sâm, làm người chính đạo hận nghiến răng.

La Sâm lạnh lùng hỏi:

- Bọn họ đi đâu?

Biết rồi còn hỏi, không thấy tấm biển bên cạnh sao?

Tu sĩ đầu trọc nói thầm trong bụng, mặt ngoài thì kinh sợ nói:

- Biên . . . Biên Hải thành . . .

Phập!

Tu sĩ đầu trọc dứt lời máu nhuộm mặt đất, tu sĩ qua lại hét chói tai thụt lùi. Cổ tu sĩ đầu trọc bị La Sâm cắt, máu tuôn như suối. Gã nằm dưới đất co giật ôm cổ rất là đau đớn, mắt đầy tơ máu.

Có lẽ cắt cổ sẽ không lấy mạng tu sĩ đầu trọc nhưng ít nhất khiến gã chìm trong ác mộng.

La Sâm lạnh lùng nói:

- Hừ! Muốn chạy? Việc này quyết không bỏ qua!

La Sâm lắc người biến mất tại chỗ.

***

Biên Hải thành.

Bên bờ biển vô tận, thành trì nguy nga nằm trên dãy núi, trước tường thành là vách vực cao vài trăm thước, bên dưới có các chiếc thuyền. Nhiều tu sĩ bay ra bay vào trên trời, vô số yêu cầm bay lượn trên bầu trời xanh, gió biển thổi, hình ảnh tuyệt đẹp.&

------oOo------

Chương 680: Thiết viện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong thành. Đám người Tần Quân lần lượt bước ra truyền tống môn, chưa mở mắt đã có gió biển mặn ẩm ướt thổi vào mặt.

Tần Quân mở mắt nhìn, phát hiện bọn họ đang đứng trên một bệ đá, nhìn xuống con đường hình bậc thang, đứng tại đây có thể thấy biển xanh. So với Đông Phương trấn thành thì Biên Hải thành đông hơn.

Dương Tiễn đề nghị:

- Chúng ta mua một con thuyền đi bệ hạ, Nam Tận Hải quá lớn, dù bay với tốc độ cao nhất sợ là phải mất nửa tháng.

Tần Quân nhướng mày, Nam Tận Hải lớn vậy sao?

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Đi thôi, tới Mệnh Cơ Các nhìn xem.

Sau khi rời khỏi Nam Vực Tần Quân mới biết đã đánh giá thấp Mệnh Cơ Các, trong Đông Viêm Vực cũng có Mệnh Cơ Các.

Tần Quân không nhận được nhiệm vụ thu phục Mệnh Cơ Các, nhưng nếu thu phục Mệnh Cơ Các của Nam Vực thì nhiệm vụ của hắn sẽ dễ dàng hơn, chờ về Nam Vực hắn sẽ bắt tay vào làm.

Con đường uốn lượn đổ xuống.

Tần Quân phát hiện người nơi này tu vi hầu như từ Thuế Phàm cảnh trở lên, có nhiều hơi thở làm hắn thấy áp lực.

Biên Hải thành không đơn giản, cũng nói lên yêu thú trong Nam Tận Hải rất mạnh.

Vào Mệnh Cơ Các, Tần Quân hỏi phó tòng:

- Có thuyền ra biển không?

Mệnh Cơ Các rải rác trong từng thành trì nhân tộc trong thiên địa, Biên

Hải thành cũng có, cách cục rất xa hoa, tu sĩ ra vào không nhiều, ai nấy vội vàng.

Phó tòng gật đầu nói:

- Thuyền ra biển? Có, nhưng các vị muốn phẩm cấp gì?

Tần Quân cười nói:

- Thuyền nhanh nhất, ít nhất có thể xuyên qua Nam Tận Hải.

Xuyên qua Nam Tận Hải?

Vẻ mặt phó tòng quái dị, người trong đại sảnh ngạc nhiên nhìn nhóm Tần Quân.

Trư Bát Giới và Đế Thính đứng ngoài cửa, vì hình thể của Đế Thính không vào lầu các được. Bớt Trư Bát Giới, Đế Thính khiến nhóm Tần Quân ít hấp dẫn chú ý hơn.

Phó tòng thành thật trả lời:

- Thời tiết Nam Tận Hải khó lường, có các loại động vật biển cường đại, muốn vượt qua nó rất khó.

Mệnh Cơ Các có thể sừng sững trong nhân tộc vì nó không hiểm ác, cũng không cần lừa lọc.

Phó tòng cười nói:

- Ta thấy các vị không phải phàm nhân, tối nay tổ chức hội đấu giá, các vị có thể tham gia. Nghe nói có người bán pháp thuyền bát phẩm ngày đi ngàn dặm, có thể chịu đựng công kích của yêu thú thất giai.

Tần Quân đẹp trai tiêu sái, đám người Dương Tiễn anh vũ bất phàm, hiển nhiên bọn họ đến từ thế lực lớn. Nên phó tòng không chê cười bọn họ ngược lại nhiệt tình mời.

Pháp thuyền bát phẩm? Ngày đi ngàn dặm? Nghe rất ghê gớm.

Tần Quân sờ cằm nghĩ, hỏi:

- Hội đấu giá tổ chức ở đâu?

Đây là lần đầu Tần Quân tham gia hội đấu giá, hắn có chút hứng thú.

- Tổ chức ở Thiết viện giữa thành, các vị có thể đi báo danh ngay. Rất dễ nhận biết, đỉnh chóp Thiết viện có một tượng thiết, ra ngoài nhìn hướng bắc là thấy.

- Đa tạ.

Tần Quân rời đi, nhóm Dương Tiễn theo sau.

Liễu Nhược Lai nhắc nhở:

- Nghe nói Biên Hải thành là thành lớn có tài lực nhất Đông Viêm Vực, ngươi có chắc mình giành được không?

Tần Quân cười tự tin:

- Cùng lắm các người góp tiền vào.

Dương Tiễn, Đường Tam Tạng theo Tần Quân chiến đấu trong Quan Thiên Giới, không biết đã thu gom bao nhiêu linh thạch.

Thiên tài tham gia Quan Thiên Đại Hội đều là niềm kiêu hãnh của gia tộc lớn hoặc tông môn cường đại, nói gia tài vạn quán là hơi khinh thường bọn họ.

Cửu Đầu Trùng hợp thời biểu hiện chính mình:

- Ta cũng có thể giúp một tay.

Tần Quân cười gật đầu.

Dạo này Cửu Đầu Trùng biểu hiện rất ân cần, nếu sau này có cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì có thể suy xét gã.

Đoàn người đi ra Mệnh Cơ Các, theo như phó tòng nói bọn họ thấy

phương hướng của Thiết viện.

Ở nơi cao nhất Biên Hải thành có một tượng người cầm kiếm sừng sững, kiếm chỉ hướng biển, cảm giác đại khí vĩ ngạn.

Tu sĩ dọc đường đi tò mò nhìn Đế Thính nhưng không có người bắt chuyện, bọn họ vội vàng đi đường.

Người đến Biên Hải thành không ai đơn giản, tốt nhất là không gây sự.

Đi khoảng một nén nhang bọn họ đến trước Thiết viện.

Cái gọi là Thiết viện là một bức tường bằng thép cứng, cao năm trượng, không thấy tình huống bên trong.

Có nhiều tu sĩ quanh quẩn trước Thiết viện.

- Nghe gì chưa? Đêm nay sẽ xuất hiện Tử Tinh Ngục Mã Não, đây chính là luyện khí thánh tài!

- Vật ấy giá trị rất cao, không có ngàn vạn khối linh thạch nhị giai thì đừng góp vui vào.

- Nghe nói còn có pháp thuyền bát phẩm được tung ra, chậc chậc, bát phẩm đấy, ta chưa được gặp qua.

- Lưu Thược Nam cũng đến đây, hắn là yêu nghiệt từng tham gia Quan Thiên Đại Hội mà còn sống. Nghe nói Lưu Thược Nam mang theo nhiệm vụ Lưu gia đến đây.

Nhóm Tần Quân nghe những lời bàn tán, lắc đầu cười rồi đến trước cửa Thiết viện.

Có sáu nam nhân mặc đồng phục màu lam chờ trước cửa.

Tần Quân nói thẳng:

- Trẫm muốn báo danh tham gia hội đấu giá đêm nay.

Trẫm?

Sáu người hơi nhướng mày.

Một lão nhân khom người cười nói:

- Muốn tham gia hội đấu giá thì chúng ta phải xác minh tài lực của các vị trước, tránh cho có người gọi giá lung tung trong hội đấu giá.

Tần Quân gật đầu mỉm cười, tỏ vẻ hiểu.

Sau đó đoàn người đi theo lão nhân đi vào trong Thiết viện.

Trong Thiết viện cảnh tượng giống đấu trường của La Mã. Có các bậc thang hình tròn sát tường thiết, bên trên đặt nhiều cái ghế, bậc thang cao nhất có mười mấy lầu các nhỏ, lụa mỏng che khó thấy rõ bên trong, có lẽ nó giống căn phòng.

Lão nhân dẫn đám người Tần Quân đi vào gian phòng bên trái hành lang.

Đại khái đi qua nửa canh giờ.

Cửa gỗ lại mở ra, lão nhân ra trước, khom người cười nói:

- Các vị đi thong thả, buổi tối ta sẽ đích thân nghênh đón các vị vào lầu khách quý.

Người lão nhân run nhẹ, mắt lóe tia kích động.

Phú ông!

Lão gặp được phú ông giàu sụ!

Nhớ cảnh đếm linh thạch cho Tần Quân làm lão khó bình tĩnh nỗi lòng. Lão nghi ngờ Tần Quân có lẽ là dòng chính của Đông Phương gia tộc, linh thạch nhiều như trộm quốc khố.

Tần Quân hờ hững gật đầu, thái độ khác hẳn với lúc mới đến:

- Ừm.

Lúc này thái độ không thể ngang hàng nữa, nên lên mặt thì lên mặt, nếu không sẽ bị người ta nghi ngờ.

Ra khỏi cửa Thiết viện, lão nhân khom người cung kính nói:

- Các tiền bối đi thong thả!

Lão nhân không hạ giọng, làm tu sĩ xung quanh nhìn chằm chằm nhóm Tần Quân. Không phải lão cố ý kéo thù cho hắn, thật ra là cho hắn mặt mũi.

Thực lực của nhóm Tần Quân sẽ không sợ bị người mơ ước, thái độ của lão nhân là nâng hắn lên, nịnh nọt hắn.

- A, bọn họ giàu lắm sao mà khiến Lý lão tự mình vui vẻ đưa tiễn?

- Lý lão có địa vị cao trong Thiết viện, hình như thân phận của những người này không đơn giản. Mọi người chú ý chút, tuyệt đối đừng trêu vào.

------oOo------

Chương 681: Đại anh hùng

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hội đấu giá đêm nay sẽ rất náo nhiệt.

- Hy vọng không có người giành thiết kiếm mà ta nhắm vào!

Các tu sĩ ngữ điệu tràn ngập hâm mộ và kiêng kỵ. Nhóm Tần Quân không đi tìm khách điếm. Hội đấu giá tổ chức vào khuya nay, chỉ còn hai canh giờ nữa là đến.

Lý lão vốn mời bọn họ nghỉ ngơi một lúc trong Thiết viện nhưng bị Tần Quân từ chối.

Nam Tận Hải lớn như vậy Tần Quân muốn đi dạo Biên Hải thành, chuẩn bị một chút.

Bọn họ đi không lâu sau một công tử tuấn tú mang theo bốn gã thị vệ đi tới.

Lý lão vừa thấy người này liền chắp tay cười chào:

- Thì ra là Lưu công tử, hoan nghênh hoan nghênh.

Công tử ca này là Lưu Thược Nam, mới trăm tuổi đã đột phá Địa Tiên cảnh, còn tham gia Quan Thiên Đại Hội đợt trước.

Đông Phương Cực còn chết trong Quan Thiên Đại Hội vậy mà Lưu Thược Nam kiên trì đến cuối cùng, nháy mắt trở thành thiên tài đỉnh cao nhất của Đông Viêm Vực.

Lưu Thược Nam phe phẩy quạt giấy nhẹ giọng nói:

- Ừm, chuẩn bị một phòng cho bản công tử, hội đấu giá đêm nay ta sẽ không cho các ngươi thất vọng.

Lưu Thược Nam không nhìn Lý lão mà xem bức tượng uy nghiêm trên đỉnh chóp cửa Thiết viện, trong mắt gã tràn ngập kính sợ.

Bức tượng người này không phải tùy ý dựng lên mà vì kỷ niệm ai đó.

Hoặc nên nói là vị anh hùng cái thế.

Màn đêm buông xuống.

Nhóm Tần Quân đi trên đường cái phồn hoa, đèn đuốc sáng trưng. Đến buổi tối Biên Hải thành càng đông người hơn, thấy phụ nữ và con nít, hơi lạ.

Theo Tần Quân thì yêu thú bình thường thích buổi tối lộ mặt, càng khuya càng ít người mới đúng.

Biên Hải thành thật kỳ lạ.

Liễu Nhược Lai đi bên cạnh Tần Quân, kể truyền thuyết Biên Hải thành cho bọn họ nghe:

- Nghe nói Biên Hải thành trước kia là một tòa thôn trang nhỏ, cách bờ biển hơi xa. Có ngày Thanh Hồ Vương mang theo yêu tộc Nam Tận Hải xâm nhập Đông Viêm Vực, thành trì, thôn trấn ven biển rơi vào địa ngục.

Nha đầu này tu vi nhỏ yếu nhưng thích tìm hiểu lịch sử, phong thổ các nơi của Đông Viêm Vực, nên nàng cũng giúp ích đôi chút.

Mặt Liễu Nhược Lai lộ nét khát khao:

- Ngày nọ một nam nhân tên Biên Hải xuất hiện, y vô cùng cường đại, cầm thanh thần kiếm xua đuổi thú triều. Biên Hải thành là thành trì được xây dựng vì vực chủ ca tụng y, khiến vạn dân kính ngưỡng y, khiến y trường tồn trong dòng sông lịch sử.

Người sinh trưởng trong Đông Viêm Vực từ nhỏ đã nghe truyền thuyết này, đối với nhân tộc Đông Viêm Vực thì Biên Hải là anh hùng.

Nếu để Thanh Hồ Vương mang theo yêu tộc lên bờ thì lịch sử Đông Viêm Vực có lẽ thay đổi, hàng ngàn vạn người hay nhiều hơn nữa sẽ chết trong miệng yêu thú.

Tần Quân cười cợt hỏi:

- Cho nên Biên Hải cũng chết trong trận chiến tranh đó?

Đông Phương vực chủ xưng bá Đông Viêm Vực vạn năm mà còn cần người ta bảo vệ địa bàn của mình, Tần Quân cho rằng vực chủ này quá yếu.

Về Biên Hải, tuy Tần Quân cũng thích làm chuyện tốt nhưng hắn chưa bao giờ có trái tim quên mình vì người. Nếu trong khả năng hắn sẵn sàng làm việc thiện, nhưng tuyệt đối không trả giá bằng mạng sống đi cứu người, dù sẽ cứu được rất nhiều người. Nếu là người Tần Quân để ý thì hắn cam nguyện tan xương nát thịt.

Liễu Nhược Lai nghiêng đầu nói:

- Ừ, nghe nói sau khi kết thúc chiến tranh thì y biến mất, trước lúc biến mất đã bị thương nặng.

Kẻ đáng thương.

Tần Quân thầm cảm khái, hắn không có tư cách chỉ trích người như thế, hắn kính sợ nhưng sẽ không trở thành người như vậy.

Cơ Vĩnh Sinh bỗng lên tiếng:

- Hừ, chết vì đại nghĩa nhân tộc, không đáng thương!

Tần Quân bĩu môi.

Không chừng lúc trước ngươi cũng như vậy, giờ nhìn lại mình đi, người không ra người, quỷ không quỷ, quan trọng là Thánh Đình bị diệt.

Ngữ điệu của Cơ Vĩnh Sinh đã bình tĩnh lại:

- Ta không thua, ta còn có phần thắng!

Tần Quân khinh thường hỏi.

- Phần thắng của ngươi ở đâu?

Năm tháng lâu dài trôi qua, trời biết thần tiên lúc trước còn tồn tại không.

- Ngươi chính là phần thắng!

Tần Quân nghe suýt sặc:

- Phụt! Đệt, ngươi thật sự muốn đoạt xá trẫm!

Lòi đuôi rồi đi! Âm mưu xấu xí!

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Hừ! Ta đường đường là Chiến Thần của Thánh Đình sao có thể làm việc bậy bạ như đoạt xá. Hơn nữa ta không thể nào đoạt xá cơ thể của ngươi, vì chúng ta vốn là một thể, mạnh mẽ đoạt xá thì sẽ đồng quy vu tận, biến mất trong sông dài vận mệnh.

Tần Quân nghe không hiểu, hắn tức giận hỏi:

- Không lẽ ngươi là kiếp trước của trẫm sao? Cứ nói mơ hồ.

Cơ Vĩnh Sinh im lặng không đáp lại.

Tần Quân lười nghĩ nhiều, cố gắng chuẩn bị hội đấu giá đêm nay.

Dường như pháp thuyền bát phẩm rất hiếm thấy, sẽ có nhiều người tranh giành, hắn phải bán đi ít thứ vô dụng đổi linh thạch.

Rất nhanh bọn họ vào khu giao dịch, khắp nơi có người bày quầy hàng bán các loại vật phẩm, cũng có người thu mua.

Đường Tam Tạng cảm thán rằng:

- Đây là khói lửa trần gian.

Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng ghé qua các quầy. Trư Bát Giới và Đế Thính không đi theo, phỏng chừng rủ nhau đi tiệm rượu thịt nướng gì đó.

Tần Quân bắt đầu lấy ra pháp khí, công pháp, quyển trục pháp thuật vô dụng để bán. Vì số lượng quá nhiều khiến hắn phải liên tục đổi quầy hàng, khiến càng nhiều chú ý tới hắn.

- Tiểu tử này chắc không phải nhặt được một đống trữ vật giới đi?

- Chắc không đâu, xem khí chất và cách ăn mặc của hắn rõ ràng không phải người thường.

- Nhìn hắn bán đồ thì chắc vì hội đấu giá Thiết viện tối nay.

- Thôi chúng ta đừng theo dõi hắn, gần đây Đông Viêm Vực không yên ổn.

Tu sĩ xung quanh nhỏ to với nhau, thông minh không theo dõi Tần Quân.

Đêm dần khuya.

Chờ Tần Quân bán hết đồ có thể bán thì thỏa mãn mang nhóm người đi Thiết viện.

Đến trước Thiết viện, chưa vào cửa bọn họ đã nghe bên trong vọng ra tiếng ồn ào.

Lý lão chờ đã lâu thấy Tần Quân đến thì cười bu lại:

- Tần công tử, ta chờ các vị đã lâu. Hội đấu giá sắp bắt đầu, ta mang các vị vào.

Tần Quân gật đầu, hắn chờ xem hội đấu giá đêm nay có thứ tốt gì.

Trừ pháp thuyền bát phẩm hy vọng còn có trân bảo khác có thể dùng.

Đi theo Lý lão vào cửa Thiết viện, Tần Quân thấy trên bậc thang tròn đã ngồi đầy tu sĩ. Trên đỉnh chóp tường thiết dựng nhiều thủy tinh tỏa ánh sáng chói mắt chiếu hội trường đấu giá.

Lý lão dẫn nhóm Tần Quân dọc theo cầu thang hướng lên trên, nhiều tu sĩ tham gia hội đấu giá liếc nhìn, vì Lý lão có thân phận không thấp trong Thiết viện.

Liễu Nhược Lai nhắc nhở:

- Trư Bát Giới và Đế Thính còn ở bên ngoài, mặc kệ bọn họ sao?

Tần Quân xua tay cười nói:

- Lo cho họ làm gì, bọn họ không thể hỗ trợ, mang lại đây ngược lại gây rắc rối.

------oOo------

Chương 682: Liệt Long Chi Tâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Với thực lực của Trư Bát Giới, Đế Thính phỏng chừng trong Biên Hải thành hiếm ai làm gì được họ.

Liễu Nhược Lai ngẫm lại lúc nhóm Dương Tiễn chưa đến, Trư Bát Giới

từng đại phát thần uy khiến nàng rất giật mình.

Chốc lát sau Lý lão dẫn nhóm Tần Quân đến phòng khách quý số bảy trên cao nhất. Có mạn che không ai thấy cảnh bên trong. Phòng bày ra cái bàn, rượu ngon, thức ăn ngon đã bày trên bàn, bốn nữ nhân dị vực xinh đẹp chờ hầu.

Bốn nữ nhân cùng khuỵu chân hành lễ:

- Hoan nghênh các vị tiền bối.

Bọn họ dáng người nóng bỏng, nụ cười quyến rũ dụ dỗ trái tim nam nhân.

Tần Quân tặc lưỡi nhìn, cười khẽ:

- Không ngờ chỗ các người còn có phục vụ bảo vệ sức khỏe.

Phục vụ bảo vệ sức khỏe?

Mọi người lộ vẻ ngạc nhiên.

Liễu Nhược Lai khoanh tay trước ngực hừ lạnh:

- Có phải ngươi vừa mắt các nàng?

Lý lão ân cần nói:

- Chỉ cần Tần công tử muốn thì đêm nay có thể hưởng dụng các nàng.

Liễu Nhược Lai tức giận hung tợn trừng Lý lão.

Tần Quân xua tay, những nữ nhân này một cánh tay ngọc ngàn người gối, môi son vạn người nếm, hắn ngại bẩn.

Tần Quân cười nói với Lý lão:

- Được rồi, ngươi xuống trước đi.

Bốn nữ nhân dị vực này thì để lại xoa vai bóp chân cho hắn.

Lý lão gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Tần Quân tùy tiện tìm cái ghế ngồi xuống, ra hiệu nữ nhân dị vực đứng phía sau bóp vai cho mình.

Nhìn Tần Quân hưởng thụ làm Liễu Nhược Lai càng tức giận, nhưng khó thể nói gì được, đành ngồi trong góc hậm hực.

Dương Tiễn tặc lưỡi nói:

- Không ngờ hội đấu giá nho nhỏ mà tụ tập hai Thái Ất Huyền Tiên, trong đó có một vị là yêu.

Tần Quân kinh ngạc hỏi:

- Hai Thái Ất Huyền Tiên?

Đường Tam Tạng, Cửu Đầu Trùng cau mày.

Liễu Nhược Lai sợ hết hồn. Vì sao từ khi nàng gặp Tần Quân thì dễ thấy Thái Ất Huyền Tiên như thế?

Dương Tiễn híp mắt nhìn một hướng:

- Con yêu rất mạnh, thậm chí khiến ta không thể nhìn thấu!

Bốn phía phòng khách quý rũ màn che, từ bên ngoài không nhìn thấy bên trong, nhưng bên trong có thể nhìn ra ngoài.

Nhìn theo hướng ánh mắt của Dương Tiễn thấy phòng khách quý số mười bốn lặng yên không một tiếng động.

Tần Quân theo bản năng dùng thần thức tìm kiếm, nhưng bị lực lượng quỷ dị bắn về.

Cùng lúc đó, trong phòng số mười bốn. Một nam nhân đẹp trai có mái tóc xanh dài, mặc áo cẩm vân viền đỏ, khuôn mặt trắng trẻo lộ ra tà khí, trán đeo ngọc quan màu trắng. Dường như nam nhân cảm giác được ánh mắt của nhóm Tần Quân, quay đầu nhìn hướng phòng khách quý số bảy.

Nam nhân tóc xanh kêu lên:

- A, hơi thở này . . . rất quen thuộc.

Hai thị nữ đứng phía sau nói nhỏ vào tai nam nhân, còn sờ ngực gã. Nam nhân không chút phật lòng, ôm hai thị nữ vào lòng sỗ sàng.

Nam nhân tóc xanh thì thào:

- Rất giống cái tên đã chết kia, nhưng không thể nào là hắn được.

Mặt gã lộ nét hồi ức, nhớ trận đại chiến đó, mắt gã lộ tia hoài niệm và không cam lòng.

Dù nam nhân kia đã chết vẫn là ác mộng ám ảnh gã suốt đời.

Phòng khách quý số bảy.

Tần Quân cười khẽ nói:

- Thôi kệ đi, miễn không đối nghịch với chúng ta là được.

Thiên hạ có nhiều cường giả, Tần Quân không thể nào giết hết tất cả.

Chỉ cần không có gút mắc lợi ích, ai đi đường nấy.

Dương Tiễn gật đầu.

Đường Tam Tạng cười nói:

- Thái Ất Huyền Tiên khác mới chỉ đến sơ kỳ, không tạo thành uy hiếp, chắc là chủ nhân của Thiết viện.

Biên Hải thành là một trong trọng thành của Đông Viêm Vực, Thiết viện càng có mối liên kết với nhiều thế lực lớn. Lãnh tụ của Thiết viện nếu không có thực lực siêu đẳng thì khó giữ gìn được địa vị.

Công nhận Nam Vực và Đông Viêm Vực cách biệt thực lực to lớn làm Tần Quân thấy mất mặt.

Nhưng Nam Vực luôn không bị cường giả Đông Viêm Vực quấy rầy, trừ có Nam Tận Hải khủng bố ngăn cản ra có lẽ còn lý do khác.

Theo thời gian trôi qua, tu sĩ trong Thiết viện càng ngày càng nhiều, tiếng ồn ào càng lúc càng lớn.

Tần Quân hưởng thụ nữ nhân dị vực xoa bóp, tâm tình thản nhiên.

Một giọng nữ dịu dàng vang lên:

- Các vị tiền bối, hảo hán, hội đấu giá sắp bắt đầu. Đêm nay các vị sẽ thấy pháp thuyền bát phẩm, quyển trục pháp thuật thượng cổ, Dạ Đàm Hoa, các loại trân bảo mà các vị không thể mua ở nơi khác.

Thanh âm lấn át toàn trường khiến mọi người nhìn hướng đài cao đối diện bậc thang. Một nữ nhân xinh đẹp mặc sườn xám bó sát mỉm cười với mọi người, mặt đẹp như hoa đào, thân thể như trái đào chín mọng, làm nhiều nam tu sĩ miệng khô lưỡi khô.

Tần Quân tặc lưỡi:

- Chậc chậc, trang phục truyền thống của Đại Hoa Hạ phát triển đến tận dị giới.

Tần Quân không quá ngạc nhiên, vì thế giới này rất giống Hoa Hạ Trái Đất xưa, nói bằng tiếng Hán, chữ viết là các loại chữ Hán cổ.

Rất nhiều chuyện kỳ lạ khiến Tần Quân thói quen, chờ khi lên đỉnh cao nhất hắn mới thấy rõ sự thật mọi thứ trên đời.

Nữ nhân mặc sườn xám cười quyến rũ:

- Không nói nhiều nữa, tiếp theo chúng ta bắt đầu bán đấu giá báu vật thứ nhất.

Nàng giơ tay phải lên, tấm màn đằng sau bị kéo ra. Một phó tòng bưng cái khay gỗ ra, vải đỏ trùm lên khay không thể thấy bên trong có gì.

Tần Quân bắt chéo chân nhìn, vị trí này rất tốt, có thể thoải mái quan sát bục hội đấu giá.

Nữ nhân mặc sườn xám vén vải đỏ lên, một cây ngọc tiêu hiện ra trước mắt mọi người. Tiêu trong suốt như có tia sáng vụt qua.

- Đây là pháp khí thiên phẩm thượng giai, Hoặc Âm Lam Tiêu, có thể khống chế ý chí của địch, bao gồm yêu thú.

Nghe giới thiệu về tiêu ngọc, Tần Quân hơi bĩu môi, không phải pháp bảo thì không lọt vào pháp nhãn của hắn.

Khi tu vi đột phá Tiên cảnh thì tác dụng của pháp khí trở nên nhỏ bé. Cao hơn pháp khí thì khác, pháp bảo hậu thiên, tiên thiên, linh bảo hậu thiên, tiên thiên, chí bảo hậu thiên, tiên thiên, thăng lên từng nấc, uy lực cũng càng lúc càng lớn.

Mặc dù ở Đông Viêm Vực linh bảo cũng rất hiếm hoi khó gặp, hầu như bị thế lực lớn ở các nơi nắm giữ.

Tần Quân có nhiều linh bảo, có cả chí bảo, nhưng đa số tạm thời không thể sử dụng, bởi vì tu vi của hắn thấp kém.

Rất nhanh có người mua Hoặc Âm Lam Tiêu với giá năm ngàn khối linh thạch tam giai.

Đơn vị linh thạch trong hội đấu giá thống nhất là linh thạch tam giai, một khối linh thạch tam giai tương đương với mười khối linh thạch nhị giai, bằng một trăm khối linh thạch nhất giai.

Tiếp theo là pháp khí thiên phẩm, công pháp thiên phẩm. Mười chín phòng khách quý không ai ra giá, vì bọn họ chướng mắt thứ này.

Tay phải Tần Quân chống cằm nhàm chán nói:

- Xem ra pháp thuyền bát phẩm sẽ là áp trục.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cùng với Đường Tam Tạng liếc nhau, uống trà, dường như không mấy hứng thú với hội đấu giá.

Liễu Nhược Lai thì đứng trước rèm hưng phấn nhìn phía dưới kêu giá.

------oOo------

Chương 683: Cho gia phụ mặt mũi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai nói:

- Ngươi biết không? Trước kia ta đã muốn đến hội đấu giá Thiết viện nhưng chỉ có thể mơ ước.

Tuy phụ thân của Liễu Nhược Lai là thành chủ nhưng chỉ có tu vi Thiên Tiên cảnh, không có năng lực mang nàng đến Biên Hải thành, cũng không có tài lực mua thứ mình thích trong hội đấu giá Thiết viện.

Biên Hải thành nhìn như hài hòa thật ra mỗi ngày có người chết, nhất là người có tiền.

Đám người Tần Quân thoạt trông không giống người thường, đi chung một nhóm nên không ai dám xuống tay.

Nữ nhân mặc sườn xám cười nói:

- Kế tiếp bán đấu giá Liệt Long Chi Tâm, nó mới là thánh bảo của thể tu, cũng có thể tăng mạnh thuộc tính hỏa trong người.

Tần Quân bị hấp dẫn chú ý, Bất Diệt Thánh Thể của hắn đã đến bình cảnh, trong Nam Vực khó tìm được thiên tài địa bảo tăng mạnh khí lực cho hắn.

Tần Quân từng nghe về Liệt Long Chi Tâm, nghe nói Liệt Long là yêu thú bát giai, ăn trái tim của nó khí lực sẽ tăng vọt, là thánh bảo của thể tu.

Không ngờ hội đấu giá Thiết viện kiếm được bảo bối như vậy.

Nữ nhân mặc sườn xám vung tay lên cười nói:

- Giá khởi điểm một vạn khối linh thạch tam giai!

Nàng mới nói xong từ phòng khách quý số một vọng ra tiếng kêu giá, trực

tiếp nâng lên gấp mười lần:

- Mười vạn!

Phòng khách quý số ba lập tức nói:

- Hai mươi vạn!

Không khí trở nên nóng bỏng.

Đây là lần đầu tiên người trong phòng khách quý cạnh tranh kêu giá, làm tu sĩ bình thường không dám xen mồm.

Liệt Long Chi Tâm giúp ích rất lớn đối với thể tu và hỏa tu, nhưng đa số tu sĩ không dùng được, bọn họ cũng không mua nổi.

Tần Quân biếng nhác nói:

- Năm mươi vạn!

Trong Thiết viện ngừng bặt tiếng ồn.

Năm mươi vạn linh thạch tam giai!

Tương đương với năm trăm vạn linh thạch nhị giai, năm trăm ngàn linh thạch nhất giai.

Mọi người bị Tần Quân hào khí kinh sợ. Các bảo bối đinh nhất chưa đưa ra mà Tần Quân đã dám kêu con số này, hắn hoặc là ngốc hoặc có tài lực khủng bố.

Mấy trăm tu sĩ trên bậc thang sôi nổi bàn tán:

- Phòng khách quý số bảy có lai lịch gì?

- Hình như là một người trẻ tuổi, hắn dẫn theo vài thuộc hạ trông khá mạnh.

- Vì một Liệt Long Chi Tâm bỏ ra năm mươi vạn linh thạch tam giai, chậc chậc, thế giới của kẻ có tiền thật khó hiểu.

- Quá lợi hại!

Ở đây yếu nhất có tu vi Hóa Hư cảnh nhưng đều bị hào khí của Tần Quân thuyết phục.

Trong phòng khách quý số mười bốn.

Nam nhân tóc xanh cau mày lẩm bẩm:

- Giọng rất quen, và hơi thở của hắn . . . không thể nào! Rõ ràng hắn đã chết!

Nam nhân áo xanh nhíu mày vô tình lộ ra uy áp khủng bố làm hai thị nữ đằng sau gã run cầm cập quỳ xuống, còn tưởng mình hầu hạ không chu đáo.

Nghĩ đến bóng dáng trong trí nhớ làm người ngứa răng là nam nhân tóc xanh đứng ngồi không yên. Gã bản năng nhìn pho tượng Biên Hải trên đỉnh Thiết viện.

Đại anh hùng Biên Hải ưỡn ngực ngẩng đầu, kiếm chỉ hướng đường biển.

Nam nhân tóc xanh lộ nét căm giận thì thào:

- Hy vọng không phải là ngươi, nếu không ta sẽ cho ngươi chết rất thống khổ!

Nữ nhân mặc sườn xám cười hỏi, mắt cười cong như trăng non:

- Còn giá nào cao hơn không? Nếu ta đếm ba tiếng không ai tăng giá thì Liệt Long Chi Tâm sẽ bán cho tiền bối phòng khách quý số bảy.

Ba tiếng qua đi không ai tăng giá, đến đây thì Liệt Long Chi Tâm thuộc về Tần Quân.

Bảo bối tiếp theo được đưa lên, là một quyển pháp thuật, Tần Quân chướng mắt.

Rất nhanh Lý lão mang theo hai phó tòng đến, xoa hai tay cười nói:

- Tần công tử, Liệt Long Chi Tâm đưa đến cho công tử đây.

Tần Quân gật đầu, vung tay phải lên. Năm mươi vạn linh thạch tam giai chồng chất thành núi trong phòng. Lý lão khóe môi co giật, lão không đếm lại, trực tiếp dùng trữ vật giới thu linh thạch vào rồi cúi mình vái chào lui ra.

Liệt Long Chi Tâm đặt trên mặt bàn. Liễu Nhược Lai muốn vén vải đỏ lên.

Tần Quân ra tiếng ngăn lại:

- Nàng muốn bị chết cháy?

Liễu Nhược Lai giật bắn người rút tay về, uất ức lẩm bẩm:

- Lợi hại như vậy?

Tần Quân cười nói một câu làm Liễu Nhược Lai tức giận:

- Chỉ có thể nói tu vi của nàng quá yếu.

Tần Quân thu Liệt Long Chi Tâm vào không gian Thần Thoại, chờ khi ra biển hắn sẽ dùng, hy vọng sẽ giúp hắn đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng Lực Bạt Sơn Hề.

Bán đấu giá còn đang tiếp tục, Tần Quân không kêu giá nữa. Phòng khách quý khác thì càng thường xuyên kêu giá.

Nữ nhân mặc sườn xám chỉ vào quyển trục màu vàng bên cạnh, cười nói:

- Lôi Ngục pháp trận thượng cổ, có thể chặn một kích hết sức của cường giả Kim Tiên cảnh, có sức sát thương uy hiếp đến cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Cái gọi là quyển trục pháp trận chỉ cung cấp cách bày ra, thủ thế kết ấn, mua bày trận phải tự mua tài liệu.

Nhưng sức sát thương của Lôi Ngục pháp trận thượng cổ khiến đa số người ở đây hít thở dồn dập.

Tần Quân nhướng mày, nghe cũng ghê gớm thật.

Nữ nhân mặc sườn xám cười nói ra cái giá dập tắt lửa nóng trong lòng mấy trăm tu sĩ:

- Giá khởi điểm một ngàn vạn linh thạch tam giai.

Lôi Ngục pháp trận thượng cổ là báu vật cho các phòng khách quý tranh cướp rồi.

Nam nhân tóc xanh trong phòng khách quý số mười bốn lên tiếng trước:

- Một ngàn năm trăm vạn!

Lưu Thược Nam phòng số mười một kêu lên:

- Một ngàn sáu trăm vạn!

Lưu gia có địa vị cao thượng trong Đông Viêm Vực, Lưu Thược Nam là thiên tài đứng đầu kiên trì đến cuối cùng trong Quan Thiên Đại Hội, nên gã nắm giữ linh thạch vô cùng khổng lồ.

- Một ngàn tám trăm vạn!

- Hai ngàn vạn!

Các phòng khách quý như đã điên thi nhau tăng giá. Tần Quân nghe mà khóe môi co giật.

Lôi Ngục pháp trận thượng cổ tương đương với một cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh, sao không khiến họ động lòng. Tần Quân có thuộc hạ không chỉ một, hai Thái Ất Kim Tiên cảnh, hắn có cả hai Thái Ất Huyền Tiên nên không để bụng.

Giá càng kêu càng cao, mấy trăm tu sĩ trên bậc thang hít thở dồn dập.

Trời ạ, những người này mang theo núi linh thạch sao?

Rất nhanh có người kêu giá năm trăm ngàn, toàn trường yên tĩnh không

tiếng động.

Nam nhân áo xanh trong phòng khách quý số mười bốn trầm giọng quát:

- Năm ngàn năm trăm vạn!

Ngữ điệu chất chứa khí thế không cho phép phản bác, kiên quyết lấy bằng được.

Lưu Thược Nam trong phòng số mười một nghiến răng:

- Điều tra cho ta! Người này có lai lịch gì mà dám giành với ta?

Một người hầu đứng đằng trước vội vàng gật đầu đi ra ngoài.

Nhìn khắp Đông Viêm Vực Lưu gia có thể xếp năm hàng đầu. Nên Lưu Thược Nam tự cao tự đại trong Đông Viêm Vực, gã không biết rằng đối thủ của gã là một vị Thái Ất Huyền Tiên.

------oOo------

Chương 684: Thanh Hồ Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu gia không có cường giả Thái Ất Huyền Tiên.

Nữ nhân mặc sườn xám cười nói:

- Tiếp theo là một trong bảo bối mà mọi người chú ý, pháp thuyền bát phẩm!

Đã bán đấu giá hơn hai mươi món bảo bối, tới lúc đưa lên một món trọng bảo rồi.

Nghe câu đó Tần Quân nheo mắt lại.

Đừng trách trẫm khoe mẽ, trẫm phải dựa vào nó tung hoành Nam Tận Hải!

Tần Quân cười nhạt, linh thạch trong trữ vật giới, không gian thần thoại của hắn đã rục rịch muốn bay ra.

Nữ nhân mặc sườn xám thản nhiên cười nói:

- Vì pháp thuyền bát phẩm dài ba trăm trượng nên tại đây chúng ta chỉ có thể bày ra mô hình thu nhỏ của nó. Xin mọi người yên tâm, sau hội đấu giá có thể cho người mua thử thuyền, một khi khác với chúng ta nói thì sẽ được lấy lại giá gốc.

Nhìn theo hướng ngón tay nữ nhân mặc sườn xám chỉ, một chiếc thuyền nhỏ đen thui hiện ra trên mặt bàn. Nhìn thoáng qua như cá mập, từ vẻ ngoài thì pháp thuyền bát phẩm này rất uy vũ, nhưng trong biển cả mênh mông nó cũng rất bắt mắt dễ hấp dẫn kẻ mơ ước nó, cũng có thể chấn nhiếp một số kẻ trộm.

Nữ nhân mặc sườn xám bắt đầu giới thiệu hàng loạt:

- Pháp thuyền bát phẩm ngày đi ngàn dặm, tự mang pháp trận chống đỡ một kích hết sức của cường giả Kim Tiên cảnh. Nó có thể xuyên qua tất cả thiên tai họa biển trong Nam Tận Hải, đương nhiên nếu gặp đại năng yêu tộc thì miễn bàn.

Mắt Tần Quân càng lúc càng sáng.

Đây đúng là thuyền tốt, còn kèm một ngàn nô lệ, tuyệt!

Nữ nhân mặc sườn xám nói một câu làm toàn trường lặng ngắt như tờ:

- Giá khởi điểm, ba trăm ngàn.

Ba trăm ngàn linh thạch tam giai là số tài sản kếch sù. Nhiều thành trì trong Đông Viêm Vực một năm không kiếm nhiều linh thạch như vậy.

Lên tiếng đầu tiên là Lưu Thược Nam ở phòng khách quý số mười một:

- Năm trăm ngàn!

Lưu Thược Nam cười nói:

- Tại hạ tên Lưu Thược Nam, chiếc pháp thuyền bát phẩm này là gia phụ cố ý dặn dò muốn lấy nó, hy vọng mọi người nể mặt gia phụ.

Lưu Thược Nam!

Lưu gia!

Không khí càng quỷ dị, Lưu Thược Nam tuy là thiên tài đứng đầu nhưng không đáng gì trong mắt cường giả thật sự. Tuy nhiên gã đã lôi cả phụ thân ra thì ai dám giành?

Quá vô sỉ!

Nhiều người chửi thầm. Nữ nhân mặc sườn xám trên đài cao cau mày. Mới năm trăm ngàn đã muốn mua pháp thuyền bát phẩm? Còn chưa tới giá gốc.

Công tử Lưu gia thật là bá đạo!

Một giọng nói biếng nhác đánh vỡ yên lặng:

- Một ức.

Mọi người cùng nhìn chằm chằm.

Là Tần Quân trong phòng số bảy.

Một ức linh thạch tam giai!

Con số làm mấy trăm người rùng mình.

Trong phòng số mười một, Lưu Thược Nam đang sung sướng bưng tách trà hưởng thụ cảm giác khoe mẽ như bị sét đánh, hai tay nâng tách trà khựng giữa không trung.

Tần Quân cười nói:

- Tại hạ không phải phụ thân của Lưu Thược Nam, mọi người không cần nể tình, ai muốn tăng giá cứ tăng, với điều kiện là các vị tăng giá nổi.

Giọng Tần Quân rõ ràng truyền vào lỗ tai mỗi người. Đám người ôm bụng

cười bò.

Không phải phụ thân của Lưu Thược Nam?

Rõ là tát mặt.

Đám tu sĩ cười chảy nước mắt, bọn họ rất ngạc nhiên muốn biết Lưu Thược Nam trong phòng số mười một có biểu tình gì.

Liễu Nhược Lai đau lòng trách mắng:

- Ngươi điên rồi, trực tiếp tăng thêm năm trăm ngàn!

Liễu Nhược Lai không biết giá của pháp thuyền bát phẩm, còn tưởng rằng mấy ngàn vạn có thể mua về.

Tần Quân xua tay cười:

- Nàng chờ chút nữa sẽ hiểu.

Phòng số mười một.

Choang!

Lưu Thược Nam tức giận đập tách trà xuống đất lạnh giọng mắng:

- Tên này muốn đắc tội Lưu gia chúng ta sao?

Lưu Thược Nam truyền âm ép hỏi Tần Quân?

- Các hạ có dám báo tên họ?

Tần Quân hồi âm:

- Trẫm họ Tần, ngươi có thể kêu trẫm là Tần Thánh Đế.

Khuôn mặt Lưu Thược Nam tràn ngập kinh sợ, gã nhớ trong Quan Thiên Giới Tần Quân đại phát thần uy, mạnh như Đông Phương Cực ở trước mặt hắn không có sức đánh lại.

Lưu Thược Nam từng bị Tần Quân đánh bại, còn quỳ xin tha, đó là sỉ nhục, là ác mộng ám ảnh gã.

Người tham gia còn sống đều gặp chuyện đó, nên không ai tuyên truyền việc này, trừ các thiên tài Nam Vực. Nhưng Nam Vực tắc nghẽn không truyền tin ra ngoài.

Không ngờ Tần Quân đến đây!

Cũng đúng, chỉ có hắn mới dám to gan vô lễ như vậy.

Trong lòng Lưu Thược Nam tràn ngập hoảng sợ, gã chỉ muốn đi ngay.

Giới Linh của Quan Thiên Giới còn bị thuộc hạ của Tần Quân diệt, Lưu Thược Nam không cho rằng thuộc hạ của gã có thể giết được hắn. Ở trong lòng Lưu Thược Nam thì Tần Quân đã là vô địch, đụng phải hắn không thể đánh nhau, nên ngoan ngoãn né tránh.

Tần Quân khinh thường cười nói:

- Hừ, người nhu nhược.

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi:

- Ngươi đang nói ai?

Tần Quân cười khẽ:

- Còn ai nữa, Lưu Thược Nam.

Tần Quân không có ấn tượng với Lưu Thược Nam. Trong Quan Thiên Giới người bị hắn đánh bại không đủ một vạn cũng cỡ mấy ngàn, hắn không thể nhớ hết tên từng người. Tần Quân không biết Lưu Thược Nam là thiên tài tham gia Quan Thiên Đại Hội, cứ nghĩ là tên hèn.

Liễu Nhược Lai trợn to mắt. Lưu Thược Nam là một trong thiên tài đang nổi tiếng gần đây, tại sao ở trước mặt Tần Quân thì biến thành kẻ yếu đuối?

Bên kia, trong phòng số mười bốn.

Nam nhân tóc xanh biểu tình trở nên vô cùng dữ tợn, hai tay nắm tay vịn ghế dựa, hơi thở trở nên vô cùng âm trầm.

- Là hắn! Tuyệt đối là hắn! Giọng nói này! Ngữ điệu này!

Nam nhân tóc xanh mắt hấp háy tia sáng ẩn chứa vô tận sát ý. Hai thị nữ đứng phía sau cẩn thận bóp vai gã, chợt gã hừ lạnh, hai thị nữ nháy mắt hóa thành tro bụi, chết không toàn thây.

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng nhiên vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Thanh Hồ Vương. Nhiệm vụ cụ thể: Thanh Hồ Vương sinh ra sát ý với túc chủ. nếu túc chủ đánh bại Thanh Hồ Vương sẽ được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân suýt sặc.

Thanh Hồ Vương?

Cái quỷ gì.

Tại sao bá chủ Nam Tận Hải sinh ra sát ý với hắn?

Tần Quân vẻ mặt không nói gì, trẫm chưa vào Nam Tận Hải vì sao đã bị Thanh Hồ Vương hận? Không lẽ trong Quan Thiên Đại Hội có nhi tử hoặc đệ tử của Thanh Hồ Vương?

Vừa lúc bị hắn giết?

Tần Quân trong lòng tràn đầy nghi hoặc, hắn không biết Thanh Hồ Vương đang trong Thiết viện.

Dương Tiễn cảm nhận sát ý của Thanh Hồ Vương, bí hiểm liếc mắt qua, trong mắt lóe tia kiêng kị.

Đường Tam Tạng, Cửu Đầu Trùng cũng đã nhận ra, nhưng bọn họ không lộ ra. Tần Quân thì tập trung chú ý vào pháp thuyền bát phẩm ở bên dưới.

- Một ức một ngàn vạn!

Kêu giá đến từ phòng khách quý số chín. Tần Quân đã đắc tội Lưu Thược Nam thì bọn họ không khách sáo nữa.

------oOo------

Chương 685: Thanh Hồ Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Một ức hai ngàn vạn!

- Một ức hai ngàn năm trăm vạn!

- Một ức ba trăm ngàn!

Giá càng kêu càng cao, Liễu Nhược Lai trợn mắt há hốc mồm nghe. Nàng từ khi sinh ra chưa từng nghĩ linh thạch tam giai vượt qua ức.

Tần Quân lại kêu giá:

- Một ức sáu trăm ngàn!

Toàn trường lại yên tĩnh.

Sau khi biết thân phận của Tần Quân thì Lưu Thược Nam co vòi, không dám đấu giá với hắn. Lưu Thược Nam thầm may mắn mình hỏi tên Tần Quân trước, nếu không thì hậu quả không chịu nổi.

Phòng khách quý khác dường như cảm nhận được quyết tâm của Tần Quân, hơn nữa không phải tất cả thế lực đều muốn vượt qua Nam Tận Hải, nên bọn họ không tranh cướp nữa.

Cứ thế pháp thuyền bát phẩm bị Tần Quân mạnh mẽ mua về.

Tần Quân cười nói:

- Cảm giác tiêu tiền như nước thật thích.

Liễu Nhược Lai trợn trắng mắt, sao người này không có chút gì đau lòng?

Liễu Nhược Lai không biết rằng Tần Quân đứng đầu nhân tộc Nam Vực, linh thạch vào tay dễ dàng như nước chảy. Bình thường Tần Quân giết nhiều kẻ địch, trấn lột linh thạch nhiều đếm không xuể, thứ hắn không cần nhất là linh thạch.

Nữ nhân mặc sườn xám cười nói:

- Tiếp theo chúng ta đấu giá . . .

Nữ nhân mặc sườn xám chưa nói hết câu bị ngắt lời, Thanh Hồ Vương ở phòng số mười bốn kêu lên:

- Chờ chút!

Nữ nhân mặc sườn xám nghi hoặc hỏi:

- A, vị tiền bối này có chuyện gì không?

Những người khác nhìn hướng phòng số mười bốn.

Nhóm Tần Quân cũng vậy.

Tiếng cười âm trầm lạnh lẽo của Thanh Hồ Vương khiến người da đầu tê dại.

Dương Tiễn nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ phải cẩn thận.

Tần Quân cau mày.

Có liên quan đến trẫm sao?

Tần Quân nhìn hướng phòng số mười bốn, sát ý kinh khủng ập vào mặt làm con ngươi hắn co rút. May mà Dương Tiễn đúng lúc đặt tay lên vai hắn giúp hắn tan mất sát ý.

Sát ý thật khủng khiếp, đây là sự khủng bố của Thái Ất Huyền Tiên sao?

Tần Quân đổ mồ hôi lạnh, thầm bực tức. Lão tử làm gì chọc ngươi mà toát ra sát ý lớn như vậy?

Tiếng cười lạnh của Thanh Hồ Vương vang vọng toàn trường, làm mọi người như rơi vào hầm băng:

- Vốn nghĩ đến nhân tộc chơi không ngờ gặp ngươi, lão già kia, món nợ vạn năm trước nên báo!

Chợt một bóng người xuất hiện trên đài cao, mặc áo xám, râu dài đến ngực, gò má hóp như đao phong, là chủ Thiết viện, Thiết Kình Thiên, cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, cũng là cường giả toàn bộ Đông Viêm Vực đều biết.

Thiết Kình Thiên trầm giọng quát, giọng như sấm nổ:

- Yêu nghiệt phương nào dám xông vào Biên Hải thành ta!?

Ồn ào!

Tu sĩ trên bậc thang vội vàng bay lên, rời xa phòng số mười bốn.

Có thể kinh động Thiết Kình Thiên chắc chắn yêu đó siêu mạnh.

Thanh Hồ Vương lạnh lùng nói:

- Hừ! Thiết tiểu tử, ngươi còn không có tư cách làm đối thủ của ta!

Phòng khách quý số mười bốn tổ tung, Thanh Hồ Vương lộ ra.

Thanh Hồ Vương lơ lửng trên trời, yêu khí màu xanh quay quanh người, môi mỏng như cánh ve lộ ra đôi răng nanh nhọn hoắc.

Thanh Hồ Vương phớt lờ Thiết Kình Thiên, giơ tay chộp hướng phòng khách quý số bảy chỗ nhóm Tần Quân.

Yêu khí khủng bố chấn vỡ phòng khách quý số bảy, Dương Tiễn che trước mặt Tần Quân vỗ chưởng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cuồng phong rít gào thổi quét nguyên Thiết viện.

Dương Tiễn lạnh lùng cười:

- Hừ! Thật can đảm!

Dương Tiễn siết lại bàn tay phải đánh tan yêu lực của Thanh Hồ Vương, làm con ngươi gã co rút.

Cường địch!

Thanh Hồ Vương nháy mắt cảm giác hơi thở nguy hiểm, nhưng gã nhìn Tần Quân, khi thấy rõ khuôn mặt của hắn thì sát ý trong mắt càng đậm.

Chết tiệt! Lão tử đã giết phụ thân của ngươi hay cho ngươi đội nón xanh? Có cần thù hận dữ vậy không?

Tần Quân chửi thầm trong bụng, hắn thề trước kia hoàn toàn không gặp Thanh Hồ Vương, trong trí nhớ kiếp trước không có gã. Huống chi Thanh Hồ Vương mạnh như vậy nếu lúc trước Tần Quân đắc tội gã thì đã chết từ lâu.

Không lẽ vì Thanh Hồ Vương có hậu bối nào đó bị Tần Quân giết trong Quan Thiên Đại Hội?

Trong lúc Tần Quân suy nghĩ lung tung bỗng sau lưng Thanh Hồ Vương mọc ra sáu cái đuôi như lốc xoáy vặn vẹo điên cuồng, nhấc lên cuồng phong làm tu sĩ ở trên trời vội lùi nhanh.

Thanh Hồ Vương tức giận quát:

- Ta nhất định giết ngươi rửa nhục!

Thanh Hồ Vương xoay người lao hướng Tần Quân, tốc độ siêu nhanh.

Dương Tiễn cũng nhích người, lấy ra đao chiến thần ba mũi nhọn cứng rắn đâm vào Thanh Hồ Vương. Hai bên cách nhau chưa đến hai mươi thước,

mọi người không kịp phản ứng trước động tác của họ.

Thời gian chậm lại vạn lần.

Dương Tiễn biến sắc mặt, hoảng sợ phát hiện Thanh Hồ Vương mau hơn mình.

Không đúng!

Đây là một loại thần thông!

Tốc độ của Thanh Hồ Vương đã mau đến gần như vượt cực hạn thân thể. Dương Tiễn thấy khi Thanh Hồ Vương di chuyển thì người rung nhanh, nếu gã không có Thiên Nhãn thì không cách nào trông thấy.

Dương Tiễn nhìn kỹ lại vừa lúc thấy khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn của Thanh Hồ Vương.

- Ngươi phải chết!

Hận ý trong mắt Thanh Hồ Vương khiến người khó hiểu.

Tần Quân cảm giác cuồng phong đập vào mắt, vì tốc độ của Thanh Hồ Vương quá nhanh, hắn thậm chí không kịp phản ứng.

Ong ong ong ong ong!

Phật quang chiếu khắp, Đường Tam Tạng che trước mặt Tần Quân. Khuôn mặt Đường Tam Tạng lạnh lùng vỗ ra Như Lai Thần Chưởng, bàn tay vàng to lớn chiếu rọi khuôn mặt tuấn tú dữ tợn của Thanh Hồ Vương.

Bùm!

Thanh Hồ Vương một đấm đánh nát Như Lai Thần Chưởng, thấy Tần Quân cách mình chưa đầy năm thước thì nhếch mép cười khát máu, đáy mắt giấu tia kiêng kỵ.

Cửu Đầu Trùng đứng trước mặt Tần Quân rống to:

- Cút cho ta!

Nhờ Như Lai Thần Chưởng của Đường Tam Tạng không thì Cửu Đầu Trùng không phản ứng kịp.

Nguyệt Nha Sạn vung mạnh, bộp một tiếng bị Thanh Hồ Vương bắt lấy cán.

Cửu Đầu Trùng trợn tròn mắt, lòng dậy sóng dữ. Cửu Đầu Trùng cảm giác tay phải của Thanh Hồ Vương như kiềm sắt, gã không thể vung Nguyệt Nha Sạn.

Thanh Hồ Vương cười khẩy nói, giọng điệu tràn ngập ghen tỵ:

- Đỉnh Thái Ất Tán Tiên cảnh? Thú vị, có thuộc hạ Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ và trung kỳ, xem ra trong vạn năm qua ngươi không rảnh rỗi.

Tần Quân chửi um sùm:

- Tổ cha nó! Trẫm làm gì chọc giận ngươi? Nói rõ rồi đánh tiếp đi!

Trong mắt Tần Quân thì Thanh Hồ Vương là chó điên, không, hồ ly điên.

Thanh Hồ Vương nhe răng cười nói:

- Hừ! Giả bộ? Ngươi sỉ nhục ta, đêm nay ta có cơ hội trả lại!

Dương Tiễn bỗng nhiên xuất hiện sau lưng Thanh Hồ Vương, thò tay trái ra chộp đuôi gã giật mạnh, kéo Thanh Hồ Vương ra.

Lực lượng của Thanh Hồ Vương siêu khủng bố đối với Cửu Đầu Trùng nhưng so với Dương Tiễn thì kém nhiều. Nếu không có thần thông quỷ dị trợ giúp thì Dương Tiễn có thể một đao diệt Thanh Hồ Vương.

------oOo------

Chương 686: Tốc độ vượt qua cực hạn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Thanh Hồ Vương đập vào pho tượng Biên Hải trên đỉnh Thiết viện. Không biết pho tượng làm bằng chất liệu gì mà ngăn lại Thanh Hồ Vương được.

Thiết Kình Thiên luôn đứng xem kịch khi thấy pho tượng Biên Hải bị đụng phải thì tức giận quát:

- Ngươi dám đụng vào y? Muốn chết!

Thiết Kình Thiên bộc phát ra khí thế Thái Ất Huyền Tiên, lật tay cầm thanh kiếm to rộng nửa thước chém vào Thanh Hồ Vương.

Xoẹt đùng!

Kiếm chém ra kiếm khí ngưng tụ lôi điện, Thanh Hồ Vương nhanh chóng né tránh lại lao vào Tần Quân.

Dương Tiễn giận:

- Hừ! Tưởng chúng ta dễ ăn hiếp sao?

Thanh Hồ Vương chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, không chịu nổi một kích của gã, vì gã có thể đấu cứng với cường giả Đại La cảnh.

Nhưng chư pháp ngàn vạn, chỉ có mau không phá!

Thần thông của Thanh Hồ Vương làm Dương Tiễn khó bắt được, giờ gã bất chấp tất cả dồn hết pháp lực chém tới trước.

Không phải thần thông núi sập đất nứt nhưng ánh sáng chói lòa chiếu sáng màn đêm. Thanh Hồ Vương biến sắc mặt, thân thể rung nhanh với tốc độ mắt thường khó thấy, né thoát đao khí của Dương Tiễn trong đường tơ kẽ tóc.

Đao khí cắt qua trời đêm như thất luyện, người trong Biên Hải thành đều thấy.

- Chuyện gì xảy ra?

- Là Thiết viện, chỗ đó phát ra hơi thở rất mạnh.

- Có người dám gây sự trong Thiết viện?

- Đêm nay Thiết viện có hội đấu giá, chắc là trọng bảo gì khiến người không kiềm được ra tay.

- Không đúng! Hơi thở này là yêu khí! Yêu khí thật kinh người!

Càng ngày càng nhiều tu sĩ bắt đầu bay lên trời, muốn nhìn chiến đấu trong Thiết viện. Nhưng bọn họ chỉ thấy từng đợt đao khí bay ra từ Thiết viện xé rách bầu trời đêm, rung động lòng người.

Dương Tiễn và Thanh Hồ Vương chiến đấu khí thế ngất trời.

Đường Tam Tạng khuyên nhủ:

- Bệ hạ, chúng ta hãy giữ khoảng cách với họ.

Tần Quân gật đầu, ôm Liễu Nhược Lai đang trong cơn hãi hùng bay lên cao.

Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng bảo vệ hai bên Tần Quân. Đế Thính, Trư Bát Giới từ góc Biên Hải thành bay đến.

Thanh Hồ Vương cười gằn:

- Ngươi định chạy đi đâu?

Thanh Hồ Vương lắc người rời khỏi Dương Tiễn lao hướng Tần Quân.

Dương Tiễn vội vàng hóa thành ánh sáng vàng đuổi theo Thanh Hồ Vương, đáng tiếc tốc độ không theo kịp.

Tần Quân ngoái đầu nhìn Thanh Hồ Vương như cơn ác mộng, chửi um sùm:

- Hồ ly già này bị điên sao? Tại sao cứ đuổi theo trẫm!

Liễu Nhược Lai mở miệng nói:

- Bỏ ta lại đi, ta sẽ liên lụy ngươi.

Với tu vi của Liễu Nhược Lai nếu rơi xuống thành dễ bị công kích của Thanh Hồ Vương ngộ thương, Thái Ất Huyền Tiên dễ dàng phá hoại Biên Hải thành. Khi đó kiến trúc lầu các sụp đổ sẽ đè chết nàng.

Tần Quân trả lời nhanh:

- Có nàng hay không đều giống nhau!

Sức nặng của Liễu Nhược Lai ở trong tay Tần Quân không khác gì tờ giấy.

Trư Bát Giới quát to:

- Ăn một gậy của lão Trư!

Đinh ba chín lưỡi vung qua, nhưng Thanh Hồ Vương quất đuôi một cái hất bay Trư Bát Giới.

Thực lực quá mức cách xa!

Tần Quân nóng ruột nóng gan:

- Chết tiệt! Cứ thế này thì sớm muộn gì trẫm sẽ chết!

Dương Tiễn mạnh nhưng không theo kịp tốc độ của Thanh Hồ Vương, những người khác thì không ngăn nổi.

Tình thế không ổn.

Tần Quân ngoái đầu nhìn Thanh Hồ Vương như hồn ma, hắn thầm hận.

Tổ cha nó! Nếu lão tử đổi vị trí với ngươi sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Tần Quân thầm nghĩ:

- Hệ thống, cho trẫm đổi một cái . . .

Tần Quân chưa nói hết câu cảm giác cổ bị người bóp, Thanh Hồ Vương từ khi nào xuất hiện trước mặt hắn, khuôn mặt yêu dị tràn đầy hưng phấn, oán hận nhe răng cười.

Thanh Hồ Vương liếm môi lạnh lùng cười:

- Không ngờ ngươi cũng có hôm nay, lúc trước ngươi cũng xách ta giữa không trung như thế này, nhưng ta số lớn không chết!

Điên cuồng trong mắt Thanh Hồ Vương làm Tần Quân bực tức.

Ngươi nói nửa ngày có ngon thì nói ra trẫm đắc tội ngươi chỗ nào?

Tần Quân thầm rít gào:

- Cơ Vĩnh Sinh, còn tỉnh không vậy? Mau điều ra chân thân Cực Viêm Ma Thần, không thì ngươi và ta đều phải chết!

Tần Quân thả tay phải ra ném Liễu Nhược Lai xuống.

Liễu Nhược Lai hoảng sợ giơ tay hét lên:

- Đừng!

Không phải Liễu Nhược Lai sợ mình bị té chết mà lo lắng Tần Quân bị Thanh Hồ Vương giết chết.

Cơ Vĩnh Sinh sốt ruột nói:

- Không được, tu vi của ngươi quá kém, dù vận dụng chân thân Cực Viêm Ma Thần cũng không chịu nổi.

Chết tiệt! Chỉ cho thuê phòng không lấy tiền nhà!

Tần Quân chửi thầm, cầu cứu hệ thống. Khi hắn trao đổi với hệ thống thì hệ thống sẽ tự động che chắn Cơ Vĩnh Sinh, khiến y tạm thời không thấy suy nghĩ trong lòng hắn. Cơ Vĩnh Sinh chỉ là một lũ tàn hồn, chưa mạnh đến mức chống lại hệ thống.

Hệ thống dứt khoát nói:

- Không được, kẻ địch quá mạnh!

Tần Quân tức muốn hộc máu.

Thanh Hồ Vương bóp cổ Tần Quân giơ lên cao làm hắn không nói nên lời, không thể điều động pháp lực trong cơ thể.

Thanh Hồ Vương trào phúng cười nói:

- Chậc chậc, ngươi từng cao ngạo có từng nghĩ sẽ rơi vào kết cục như thế? Ta thấy rất lạ, tại sao ngươi trở nên yếu như vậy?

Tần Quân muốn phun nước miếng vào mặt Thanh Hồ Vương.

Mợ nó, ngươi nhận sai người!

Tần Quân tức giận phát cuồng, hắn thề mình trước kia chưa bao giờ hành Thanh Hồ Vương.

Chắc không phải tên này bị tẩu hỏa nhập ma đi?

Đúng lúc này Tần Quân bỗng nhiên cảm giác trong cơ thể nóng ran, Mệnh Vận Chi Luân xoay tít bên trên Tử Vi Đế Tinh đạo quả.

Thanh Hồ Vương đột nhiên rút tay về, tay gã bị nướng nát bấy.

Thanh Hồ Vương trợn to mắt nói:

- Sao có thể như vậy?

Thanh Hồ Vương muốn tóm lấy Tần Quân nhưng Dương Tiễn chém nhát đao từ trên trời xuống cắt ngang hai người.

Vèo!

Con mắt thứ ba của Dương Tiễn bắn ra Phá Tà Thiên Nhãn, trong lúc Thanh Hồ Vương hoảng hốt bị bắn trúng vai, máu phun ra.

Người Tần Quân phát ra ánh sáng vàng chói mắt.

Tần Quân trợn mắt há hốc mồm, không hiểu chuyện gì xảy ra:

- Cái này . . .

Tần Quân phát hiện mình không thể nhúc nhích, cả người như bị gông xiềng vô hình trói.

Thanh Hồ Vương nhìn Tần Quân lấp lánh ánh sáng vàng thì mắt đỏ ngầu:

- Lại là chiêu này, tối nay ngươi phải chết!

Sáu cái đuôi như giao long quấn quanh, vụt qua Dương Tiễn đánh hướng Tần Quân.

Dương Tiễn tức giận giơ lên đao chiến thần ba mũi nhọn chém xuống đuôi Thanh Hồ Vương, hỏa hoa tung tóe nhưng không thể chặt đứt.

Mắt thấy đuôi của Thanh Hồ Vương sắp quất trúng mặt mình, Tần Quân nhắm mắt thầm than:

- Mạng ngô tàn rồi.

Bùm!

Lực xung kích kinh khủng mắt thường trông thấy bộc phát ra từ người Tần Quân khuếch tán các hướng, đánh bay Dương Tiễn, Thanh Hồ Vương.

------oOo------

Chương 687: Chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trời sao rực rỡ chiếu sáng như ban ngày.

Toàn bộ Biên Hải thành, tất cả mọi người có thể nhìn thấy dòng khí vòng tròn huyễn lệ giữa bầu trời. Trong không khí tràn ngập uy áp khiếp người, làm người ta không kiềm được muốn quỳ xuống.

- Mạnh quá.

- Hồ yêu kia có lai lịch gì?

- Không lẽ là Thanh Hồ Vương?

- Ui, không thể nào, vạn năm đã qua Thanh Hồ Vương còn muốn lại đánh lén Đông Viêm Vực chúng ta sao?

- Trước kia có anh hùng Biên Hải, hiện tại chúng ta có thể dựa vào ai?

Các tu sĩ xì xầm bàn tán, khủng hoảng lan tràn trong Biên Hải thành.

Liễu Nhược Lai run rẩy ra khỏi phế tích, mặt xám mày tro ngẩng đầu nhìn, vừa lúc thấy Tần Quân biến mất trong ánh sáng vàng.

Không lẽ . . .

Thiếu niên luôn thích cười giỡn với nàng chết rồi?

Đầu óc Liễu Nhược Lai trống rỗng, người không còn sức lực ngã xuống đất, hốc mắt trào lệ.

Dương Tiễn cảm giác hơi thở của Tần Quân bỗng biến mất, gã rơi vào trạng thái phát cuồng:

- A a a a!

Ầm!

Từng đợt kình khí màu trắng quấn quanh Dương Tiễn, ba con mắt đầy tơ máu. Thanh Hồ Vương nhìn mà lòng lạnh lẽo.

Đã giết được Tần Quân, Thanh Hồ Vương định rút lui, tuy tốc độ mau hơn Dương Tiễn nhưng nếu liều mạng thì chắc chắn gã sẽ chết.

Đường Tam Tạng, Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới ngăn ở các hướng khác nhau, mặt dữ tợn chỉ muốn ăn thịt, uống máu Thanh Hồ Vương.

***

Vô tận hắc ám, vô tận hư vô.

- Mau tỉnh lại . . . mau tỉnh lại . . .

Giọng nữ non nớt đánh thức ý thức của Tần Quân, hắn mơ màng khó khăn mở mắt ra. Đập vào mắt Tần Quân là khuôn mặt ngây thơ đáng yêu, làn da trắng dính chút cát biển, mái tóc ngắn sát tai bị gió biển thổi bay, trên đầu là trời sao rực rỡ, trăng sáng treo cao.

Thiếu nữ hỏi một tràng, đôi mắt trong veo tràn đầy tò mò:

- Ngươi tỉnh rồi, có sao không? Tại sao nằm ở bờ biển? Bị yêu thú Nam Tận Hải tập kích sao?

Tần Quân khó khăn hỏi:

- Chỗ này là đâu?

Tần Quân cảm giác xương toàn thân như đã nát, đau nhức vô cùng.

Thiếu nữ đáp:

- Chỗ này là bờ biển Đông Viêm Vực.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, xem ra hắn không chết, cũng không bị bắt.

Tần Quân không nhớ được chuyện xảy ra trước khi hôn mê, hắn chỉ nhớ ánh sáng vàng lấp lánh, Mệnh Vận Chi Luân xoay nhanh sau đó ý thức hôn mê.

Thiếu nữ vừa nói vừa dìu Tần Quân đứng dậy:

- Ta mang ngươi về thôn trang của chúng ta dưỡng thương, đến ban đêm bờ biển rất nguy hiểm.

Nhưng sức của nàng quá yếu, không nâng hắn dậy nổi.

Thiếu nữ ngoái đầu hét to:

- Kình Thiên, mau lại đây hỗ trợ!

Một giọng bé trai non nớt vang lên:

- Biết!

Một cậu bé mặc vải thô áo xám chạy tới, khoảng mười hai, ba tuổi.

Cậu bé nhấc cánh tay phải Tần Quân lên, vừa dìu vừa cười hỏi:

- Đại ca ca, ta tên Thiết Kình Thiên. Đại ca ca tên gì? Từ đâu đến?

Cậu bé có sức mạnh khá lớn, chắc tu luyện từ nhỏ, tu vi Luyện Khí cảnh tứ trọng.

Thiết Kình Thiên?

Tần Quân nhướng mày, hình như chủ Thiết viện tên Thiết Kình Thiên, có lẽ trùng âm không cùng tên.

Tần Quân nhếch miệng cười nói:

- Tên của trẫm không thể nói.

Trẫm?

Thiết Kình Thiên và thiếu nữ liếc nhau, hai người giúp đỡ Tần Quân đi vào rừng cây, líu ríu hỏi không ngừng.

- Ngươi là Hoàng đế? Đông Viêm Vực có nhiều vương quốc, ngươi thuộc quốc gia nào?

- Xem ngươi trẻ như vậy đã làm hoàng đế, lợi hại thật.

- Đại ca ca thật đẹp trai, tỷ tỷ của ta cũng sắp trưởng thành, he he . . .

Thiết Kình Thiên nhanh nhảu hỏi vấn đề làm Tần Quân bất đắc dĩ, khiến tỷ tỷ mặt đỏ rực.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Biên Hải thành ở đâu?

Chờ tìm được chỗ yên ổn hắn sẽ đổi đan dược chữa thương từ thần thoại thương thành.

Thiết Kình Thiên và thiếu nữ cau mày, đồng thanh kêu lên:

- Biên Hải thành? Chưa từng nghe.

Bóng đêm, sóng biển xô bờ cát.

Tần Quân được tỷ đệ Thiết Kình Thiên dìu đi vào rừng cây.

Tần Quân hỏi thầm:

- Chuyện này là sao? Tại sao trẫm không chết?

Hệ thống trả lời:

- Vào phút then chốt Mệnh Vận Chi Luân cứu túc chủ.

Tần Quân hỏi dồn:

- Nhóm Dương Tiễn đâu?

Không ngờ Mệnh Vận Chi Luân lợi hại như vậy, có thể cứu chủ.

Hệ thống trả lời như nước lạnh đổ xuống đầu Tần Quân:

- Không kiểm tra được.

- Trẫm đang ở vị trí nào?

Hệ thống do dự trả lời:

- Không rõ ràng lắm, hình như còn trong Biên Hải thành.

Tần Quân càng muốn phát cuồng, mặc cho hắn hỏi thế nào hệ thống đều

do dự, dường như nó cũng không rõ ràng.

Thiết Kình Thiên nhắc nhở:

- Đại ca ca gần đây bớt đến bờ biển đi, nghe nói Thanh Hồ Vương đang dẫn dắt yêu tộc tập kích ven biển, nhiều thành trì, thôn trang ở bờ biển đã gặp họa.

Thanh Hồ Vương?

Con ngươi Tần Quân co rút, mợ nó, súc sinh này đã bắt đầu tập kích Đông Viêm Vực? Không lẽ Biên Hải thành đã bị diệt, Thanh Hồ Vương chính thức khai chiến với Đông Viêm Vực?

Hắn hôn mê lâu rồi sao?

Đầu óc Tần Quân rối loạn.

Thiếu nữ an ủi:

- Ngươi đừng sợ, vực chủ sẽ tăng người đến giúp.

Nghe Thiết Kình Thiên giới thiệu Tần Quân biết tên của thiếu nữ là Thủ Tâm

Tần Quân bĩu môi nói:

- Nếu vực chủ có ý này thì đã phái người đến từ lâu.

Tần Quân phát hiện phòng ngự của Biên Hải thành rất đơn sơ, phỏng chừng toàn dựa vào Thiết Kình Thiên vừa là chủ Thiết viện vừa là thành chủ.

Nghĩ đến đây Tần Quân nhìn cậu bé bên cạnh mình, cả hai đều tên Thiết Kình Thiên.

Mặt Thiết Kình Thiên trắng bệch hỏi:

- A? Ý của đại ca ca là vực chủ không muốn cứu chúng ta?

Nghĩ đến yêu thú khủng bố làm Thiết Kình Thiên hoảng hốt.

Tần Quân không nói gì.

Thủ Tâm luôn âm thầm đánh giá Tần Quân, bề ngoài hắn chật vật nhưng khuôn mặt cực kỳ đẹp trai. Lần đầu Thủ Tâm thấy thanh niên đẹp trai như vậy, tim đập nhộn nhịp.

Một đường không nói chuyện, ba người Tần Quân vào thôn nhỏ nằm sâu trong rừng cây, nhà dựng trên cây, cảm giác như bộ lạc nguyên thủy, bọn họ mặc quần áo không sặc sỡ. Thấy Tần Quân đến, các thôn dân vây quanh.

- Hắn là ai vậy?

- Gần nhất không yên ổn, các ngươi đừng chạy ra ngoài mãi.

- Nhưng hắn bị thương.

- Tiểu tử này mặc đồ không giống người bờ biển, chắc từ trung vực đến.

Thôn dân bàn tán, ánh mắt tràn đầy cảnh giác nhìn Tần Quân.

Một nam nhân trung niên mặc da thú bước ra, trầm giọng hỏi:

- Tên của hắn là gì?

Trông Tần Quân rất suy yếu, nếu không có Thiết Kình Thiên và Thủ Tâm nâng thì hắn đứng cũng không vững.

Thiết Kình Thiên ấp úng:

- Tên hắn là . . .

Tần Quân chưa báo tên của mình cho họ biết.

Thủ Tâm đảo tròng mắt, cười nói:

- Hắn tên Biên Hải, rời bến gặp yêu thú tập kích, đồng bạn đều đã chết chỉ còn mình hắn trôi dạt đến bờ biển.

Biên hải!

------oOo------

Chương 688: Trả lại gấp mười

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trợn to mắt tràn đầy không tin nổi.

Một ý tưởng xẹt qua óc hắn, như sấm sét làm Tần Quân ngây người tại chỗ.

Không lẽ . . .

Một phụ nữ mềm lòng nói:

- Bỏ đi, để cho đứa nhỏ này nghỉ ngơi đi, ngươi xem hắn gầy teo yếu ớt, tội nghiệp.

Phụt! Trẫm không cần đồng tình!

Tần Quân suýt hộc máu, nhìn hắn gầy chứ cởi đồ ra cũng có cơ bắp.

Thôn dân sắp xếp cho Tần Quân vào ở trong một gian nhà gỗ nhỏ, do Thiết Kình Thiên và Thủ Tâm chăm sóc.

Chờ các thôn dân rời đi, Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Tại sao nàng nói trẫm tên Biên Hải?

Chết tiệt, đừng giỡn kiểu đó chứ, hù chết người!

Thủ Tâm ngậm ngón tay rụt rè nói:

- Ta nhặt được ngươi bên bờ biển, gọi là ven biển nghe không hay. Vừa lúc ngươi hỏi thăm Biên Hải thành, cái tên Biên Hải nghe không tệ.

Chó chết! Không lẽ trẫm là Biên Hải?

Tần Quân rùng mình, thận trọng hỏi:

- Trước kia Thanh Hồ Vương có phải từng tập kích Đông Viêm Vực?

Thiết Kình Thiên lắc đầu nói:

- Không thể nào! Thanh Hồ Vương là vương giả mới nổi gần đây trong Nam Tận Hải, hắn đầy dã tâm muốn công chiếm nhân tộc, cho nên đây là lần đầu hắn tấn công Đông Viêm Vực.

Tần Quân run càng dữ hơn.

Thiết Kình Thiên ước ao nói:

- A, nếu ta cũng có thể tu hành thì tốt biết mấy.

Công pháp luyện khí là bảo bối trong Đông Viêm Vực, chốn nghèo nàn như bọn họ không cách nào tiếp xúc đến.

Trước kia Thiết Kình Thiên được một công pháp khiếm khuyết, cùng lắm chỉ có thể tu hành đến Luyện Khí cảnh ngũ trọng, đối mặt yêu thú cường đại thì không khác gì phàm nhân.

- Trẫm thật sự về vạn năm trước . . .

Tần Quân xoe tròn mắt, liên tưởng kết cục của Biên Hải làm hắn muốn khóc.

Cơ Vĩnh Sinh tràn đầy thổn thức nói:

- Mệnh Vận Chi Luân có được năng lực xoay chuyển thời không, chắc ngươi đã về Biên Hải thành vạn năm trước.

Tần Quân hỏi thầm:

- Trẫm nên làm sao để trở về?

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Yên tâm đi, dù ngươi ở trong này bao lâu thì ngươi có thể trở lại điểm thời gian ban đầu, bao lâu có thể trở về phải xem khi nào Mệnh Vận Chi Luân khởi động lại được.

Nghe vậy Tần Quân yên lòng, hắn chỉ sợ khi mình về đã là thương hải tang điền, cảnh còn người mất.

Nhưng chờ Mệnh Vận Chi Luân mở ra là bao giờ?

Tần Quân thầm khổ sở.

Thủ Tâm vuốt đầu Tần Quân như an ủi tiểu đệ đệ, mỉm cười nói:

- Biên Hải đừng sợ, chúng ta sẽ bảo vệ ngươi.

Tần Quân buồn cười.

Chờ tỷ đệ rời đi, Tần Quân lấy Thiên Nguyên đan ra ăn vào, trong vòng nửa canh giờ sẽ lành lặn, đây là hiệu quả bá đạo của Thiên Nguyên đan.

Chỉ cần trong nửa canh giờ không gặp tình huống đột ngột gì thì tốt rồi, nhưng dạo này hắn rất xui.

- Nếu trẫm thật là Biên Hải vậy truyền thuyết đời sau . . .

Da đầu Tần Quân tê dại, nhớ ngày đó hắn còn cười Biên Hải đáng thương, không ngờ Biên Hải chính là hắn, tạo hóa trêu người.

Ngẫm lại Thanh Hồ Vương làm sát ý và lửa giận rực cháy trong lòng Tần Quân.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Ngươi đối xử với trẫm thế nào thì trẫm sẽ trả lại gấp mười lần!

Trong nhà gỗ mờ tối chỉ có một ngọn đèn miễn cưỡng chiếu sáng khuôn mặt Tần Quân.

Theo lịch sử Biên Hải sẽ chiến thắng Thanh Hồ Vương, mặc dù bị thương

nặng. Tần Quân quyết định làm theo.

Chết tiệt! Không nuốt trôi cục tức này! Lão tử không đánh thắng ngươi vạn năm sau chẳng lẽ không thắng được ngươi vạn năm trước?

Tần Quân căm giận thầm nghĩ.

Bóng đêm se lạnh.

Nửa canh giờ đi qua rất mau, Tần Quân không đi ngay mà lấy Liệt Long Chi Tâm ra.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Trẫm phải tự tay giết ngươi!

Xem thôn trang này thì Đông Viêm Vực vạn năm trước không cường thịnh như đời sau, nếu không thì Thanh Hồ Vương không thể nào tung hoành vạn năm.

Hơn nữa Biên Hải thành chỉ đúc pho tượng của hắn tức là hắn không dựa vào Thần Ma.

Lịch sử đều nói hắn có thể đánh bại Thanh Hồ Vương, Tần Quân ôm căm giận ngút trời quyết tâm thắng.

Phải hành Thanh Hồ Vương thê thảm!

Cùng với ánh đèn lung lay, Tần Quân xốc vải đỏ lên. Một trái tim màu đỏ còn đang nhảy đập vào mắt hắn, là Liệt Long Chi Tâm.

Mặt ngoài Liệt Long Chi Tâm không có một giọt máu tươi, trong suốt lấp lánh, to cỡ đầu người. Nó nhảy liên tục như ẩn chứa sinh mệnh, khiến người ngạc nhiên.

Liệt Long Chi Tâm to như vậy tất nhiên không thể ăn.

Tần Quân ngồi khoanh chân dưới đất, phất hai tay cách không hút Liệt Long Chi Tâm tới gần hai chân, vận chuyển Bất Diệt Thánh Thể tâm pháp, hai tay hút năng lượng trong Liệt Long Chi Tâm.

Tần Quân cảm giác năng lượng cực kỳ khổng lồ chui vào trong cơ thể, làm hắn cảm giác gân cốt bách hải nổ tung.

Vù!

Linh khí vô hình cuồn cuộn ập hướng Tần Quân, nhấc lên gió to. May mắn lúc này đa số thôn dân đã đi vào giấc ngủ.

Số ít thôn dân canh gác thì dựa vào thân cây gật gù như chim gõ kiến, bọn họ mơ màng buồn ngủ nên không chú ý đến.

Tần Quân tập trung tu luyện, tinh thần cao độ, trong đầu như có người khổng lồ vĩ ngạn chạy nhanh.

Thời gian lặng lẽ trôi.

***

Tia nắng sớm đầu tiên xẹt qua vạch biển quét bên bờ, lướt qua rừng cây, mang đến quang minh.

Rào rào!

Mặt biển vỡ ra, nước biển bắn lên trời lấp lánh ánh sáng. Một con cự mãng vọt ra, mặt sau có nhiều yêu thú lao ra khỏi sóng biển, nhiều không đếm xuể, đủ các chủng loại.

Một giọng nói âm lạnh vang lên:

- Mục tiêu hôm nay là ăn tất cả thôn trang nhân tộc trong vòng năm mươi dặm!

Một nam nhân mặc giáp đen đứng trên vỏ ngọc trai lướt nhanh trên mặt biển, tay cầm tam xoa kích, dưới mũ giáp là khuôn mặt đen, không có cái mũi, trong miệng mọc đầy răng nanh rất đáng sợ.

Đám yêu thú quát to:

- Tuân lệnh!

Chúng nó chóng lên bờ bò nhanh, làm cây cối ngoài rìa đung đưa kịch liệt.

Động tĩnh nơi này khiến các thôn dân trong rừng cảnh giác.

Đầu tiên là một đội đi săn trong rừng nhận ra, bọn họ cảm nhận mặt đất rung bần bật, yêu khí khiếp người. Bọn họ liếc nhau, nhìn thấy khủng hoảng trong mắt đối phương.

Một thợ săn run giọng hỏi:

- Không lẽ có đàn lộc?

Nham lộc cao tới một trượng, nặng hơn một ngàn cân, nguyên bầy chạy có thể tạo ra thanh thế như vậy.

Thợ săn khác lắc đầu nói:

- Nham lộc đã mấy năm không xuất hiện, chắc chắn không phải.

Bọn họ không có tu vi, không cảm giác được thú triều nhanh chóng ập đến.

Đội trưởng trầm giọng nói:

- Lùi về trước đi!

Trận thế này nếu đánh sâu vào thôn trang sẽ tạo thành thảm kịch khó mà tưởng tượng.

Đoàn người nhanh chóng lui lại.

Cùng lúc đó, trong nhà gỗ. Tần Quân đang hấp thu Liệt Long Chi Tâm cảm nhận vô số yêu khí nhanh chóng đến gần.

Tần Quân mở mắt ra lẩm bẩm:

- Yêu thú lục giai mang đội, ít nhất mười vạn con yêu thú, chơi lớn thật.

------oOo------

Chương 689: Thánh Đế thức tỉnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thôn dân bờ biển hầu như là phàm nhân, chỉ có số ít người có tu vi. Thôn trang nhỏ này người mạnh nhất là Trúc Cơ cảnh, đối mặt đợt thú triều này không có sức chống cự.

Thủ Tâm đã cứu mạng hắn, Tần Quân phải báo ơn.

Tần Quân chậm rãi cầm Liệt Long Chi Tâm bỏ vào không gian Thần Thoại, lấy Thất Tinh Kiếm ra.

Tần Quân thổi nhẹ mũi kiếm, hắn siết chặt nó lẩm bẩm:

- Thanh Hồ Vương, báo thù bắt đầu từ bây giờ.

Tần Quân lờ mờ đã hiểu tại sao Thanh Hồ Vương hận hắn như vậy, vì vạn năm trước hắn từng hành gã. Sau đó Thanh Hồ Vương ngược lại Tần Quân, làm hắn rơi vào thời không vạn năm trước, nhân quả tuần hoàn, khó tính rõ nhân quả bắt đầu từ đâu.

Nhưng Tần Quân hiểu tâm tình hiện giờ của mình.

Tổ cha nó! Thanh Hồ Vương phải chết!

Nhớ biểu tình của Thanh Hồ Vương giơ cao hắn giữa không trung là Tần Quân không kiềm được tức giận.

Mặt Tần Quân lạnh lùng nói:

- Trẫm sẽ trở thành ác mộng suốt đời của ngươi!

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán:

- Mệnh Vận Chi Luân là vũ khí nhân quả, ai có được nó có thể nghịch thiên mà đi. Nhưng nợ nhiều nhân quả sẽ làm người rơi vào vạn kiếp bất phục.

Tần Quân khinh thường cười, trẫm không phải là ngươi, trẫm sẽ trở thành mạnh nhất, giỏi hơn thiên đạo!

Xẹt đùng!

Bên ngoài vang tiếng sấm làm Tần Quân sợ hết hồn, không lẽ thiên đạo nghe được?

Cùng lúc đó, thôn trang bắt đầu hỗn loạn.

Nam nhân trung niên mặc da thú đứng trên cây hét to:

- Mọi người chạy mau, có yêu thú đột kích!

Nam nhân trung niên là tu sĩ Trúc Cơ cảnh duy nhất trong thôn, gã cảm nhận được yêu khí khủng bố nhiều vô số kể đang ập đến, khiến gã sợ hãi, kinh hoàng.

Thủ Tâm, Thiết Kình Thiên chạy ra khỏi phòng. Hai người nghe tiếng la của thôn trưởng thì bàng hoàng.

Thủ Tâm xoay người chạy tới nhà gỗ của Tần Quân:

- Không được, Biên Hải còn trong phòng!

Thiết Kình Thiên cắn răng theo sau.

Sống chết trước mắt, bọn họ còn nhớ Tần Quân là thấy hai đứa trẻ này tấm lòng trong trắng biết bao.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đúng lúc này một con mãng xà biển đường kính khoảng ba thước lao ra từ rừng cây, người đầy vảy xanh thẳm, lưỡi rắn phun ra nuốt vào, mắt rắn âm lạnh làm các thôn dân rùng mình.

Ngay sau đó là các yêu thú hải tộc lao ra theo mãng xà. Thủ Tâm, Thiết Kình Thiên sững sờ đứng ngây tại chỗ, yêu khí khủng bố đè lên người làm hai người không dám thở mạnh, không thể nhấc chân.

Thiết Kình Thiên run giọng nói, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng:

- Cái này . . .

Nhìn mãng xà biển khổng lồ, trong lòng Thiết Kình Thiên không nổi lên chút ý chống cự được.

Thôn trưởng ở phía xa hét to:

- Chạy mau!

Nhưng thôn trưởng không dám chạy đến, bởi vì đó là chịu chết.

Đối mặt nhiều yêu thú như vậy dù thôn trưởng là tu sĩ Trúc Cơ cảnh cũng không giúp được gì.

Thiết Kình Thiên tuyệt vọng lẩm bẩm:

- Xong rồi . . .

Thủ Tâm vẻ mặt sợ hãi nhìn mãng xà biển.

Lúc này mãng xà biển bỗng nhiên xông hướng hai người, Thủ Tâm và Thiết Kình Thiên sợ hãi bùng nổ tiềm lực cuối cùng xoay người bỏ chạy.

Thủ Tâm mới quay người đã lao vào vòng tay ấm áp khiến người nàng ấm lại, một giọng nói vừa lạ vừa quen vang bên tai nàng:

- Đừng sợ.

Thủ Tâm bản năng ngước lên nhìn, thì ra là Tần Quân.

Tần Quân kiệt ngạo cười, hắn ăn mặc ngay ngắn không chật vật như đêm qua, khuôn mặt tuấn tú thượng mày kiếm, phối hợp khóe môi nhếch cao dường như miệt thị thương sinh.

Mãng xà biển ở yên tại chỗ, nó khẽ run, không phải vì Thủ Tâm mà do bị sát khí của Tần Quân tỏa định không thể động đậy.

Thiết Kình Thiên ngơ ngác nhìn Tần Quân, không tin được thanh niên hăng hái này là Biên Hải được bọn họ cứu.

Cứ như hai người.

Tần Quân cười lạnh vung kiếm chém:

- Một đám loài bò sát cũng dám tạo nghiệt trước mặt trẫm!

Một chiêu thần thông Trảm Thiên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Kiếm khí vô hình chém vào mãng xà biển cùng với yêu thú khác, người chúng nó nổ tung, máu thịt tung tóe. Rừng cây phía sau cũng bay đầy lá và vụn cổ.

Toàn bộ hình ảnh vô cùng đồ sộ, đám thôn dân há hốc mồm nhìn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thần thông Trảm Thiên bốc lên bụi đất bay hướng Nam Tận Hải, ven đường thổi ngã vô số cây cối, đất rung bần bật.

Các thôn dân nhìn nửa ngày chưa lấy lại tinh thần, bọn họ nhớ rõ Tần Quân, đêm qua chẳng phải hắn sắp chết sao? Tại sao hôm nay đột nhiên khỏe mạnh như thế?

Thủ Tâm ngơ ngác nhìn khuôn mặt tuấn tú của Tần Quân, lòng tràn đầy cảm giác không chân thật.

Tần Quân nhìn phía trước, cười khẽ nói:

- Đa tạ ngươi cứu trẫm, hôm nay trẫm báo ơn.

Từ rừng cây chỗ này đến bờ biển tất cả đã bị hắn quét sạch, phế tích chất đống máu thịt, cây cối, đá, nhưng có thể thấy rõ mặt biển, thấy trên biển chi chít yêu thú. Bụi đất mù mịt, cảnh tượng như thiên tai buông xuống.

Thiết Kình Thiên phản ứng lại kích động nhảy cẫng lên:

- Oa! Đại ca ca! Thì ra ca ca lợi hại như vậy!

Thủ Tâm lấy lại tinh thần, mắt tràn đầy tôn sùng, ngưỡng mộ nhìn Tần Quân.

Tần Quân xua tay, sau đó buông ra Thủ Tâm, hắn hóa thành ánh sáng vàng lao hướng mặt biển.

Các thôn dân xôn xao:

- Trời ạ, thì ra hắn là cao nhân!

- Một kiếm vừa rồi như thần tiên!

- Ôi chao, chúng ta cứu tiên nhân?

- Các ngươi nói vớ vẩn quá, chắc hắn là công tử ca đến từ thế lực lớn nào đó.

- Quả nhiên làm việc tốt được đền đáp.

Các thôn dân kích động bàn tán. Nam nhân trung niên mặc da thú làm thôn trưởng cau mày nhìn Tần Quân, lòng dậy sóng dữ.

Trông Tần Quân còn trẻ tuổi mà đã có tu vi như thế, nhìn khắp Đông Viêm Vực cũng xứng là thiên tài hàng đầu.

Không lẽ là vực chủ phái hắn đến trợ giúp?

Nghĩ vậy thôn trưởng kích động.

Cùng lúc đó, Tần Quân nhanh chóng đến bên trên bờ biển, hắn nhìn vô số yêu thú nổi trên mặt biển. Tần Quân quét mắt qua không thấy Thanh Hồ Vương.

Yêu vương giáp đen đứng trên vỏ ngọc trai trầm giọng quá, siết chặt tam xoa kích:

- Ngươi là ai?

Yêu vương cảm nhận hơi thở vô cùng truyền đến từ người Tần Quân, sau khi hấp thu Liệt Long Chi Tâm thì hắn phát ra long uy như có như không.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Thanh Hồ Vương ở đâu?

Vạn năm sau Thanh Hồ Vương đã đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, phỏng chừng vạn năm trước gã đã rất mạnh, ít nhất Tần Quân bây giờ không thể đánh bại.

Nhưng Tần Quân phải thăm dò ra thực lực đại khái của Thanh Hồ Vương, sau đó mở ra kỹ năng đặc biệt đánh bại gã.

Bảo bối trong thần thoại thương thành, chân thân Cực Viêm Ma Thần là chỗ dựa lớn nhất của hắn.

Yêu vương giáp đen lạnh lùng nói:

- Hành tung của ngô vương sao có thể nói cho ngươi?

------oOo------

Chương 690: Cung phụng vạn kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt biển dưới chân Tần Quân chợt nổ tung, một xúc tu to lớn như từ địa ngục thò lên muốn cuốn lấy Tần Quân kéo hắn vào trong biển.

Tần Quân cúi đầu trực tiếp phun ra Tam Muội Chân Hỏa bao trùm xúc tu.

Một tiếng rống trầm thấp đầy đau đớn vọng từ đại dương:

- Grào!

Nước biển không thể dập tắt Tam Muội Chân Hỏa, lửa dọc theo xúc tu chui xuống đáy biển.

Yêu vương giáp đen biến sắc mặt nhìn, quát to:

- Giết hắn!

Vô số yêu thú lao ra từ trong biển chớp mắt cao hơn đỉnh đầu Tần Quân, chúng nó há mồm máu muốn ăn hắn.

Các thôn dân đứng xa nhìn rất là căng thẳng. Phụ nữ và con nít bịt mắt không dám nhìn.

Thủ Tâm hai tay che mặt, ánh mắt xuyên qua khe hở nhìn. Thiết Kình Thiên siết chặt hai nắm tay.

Bùm!

Kiếm khí tung hoành, yêu khí lao vào Tần Quân bị nghiền nát bấy.

Những yêu thú này mạnh nhất chỉ cỡ tứ giai, chúng nó như giấy trước Tần Quân.

Tần Quân trực tiếp mở ra Bất Diệt Thánh Thể Kim Cương Bất Hoại, hắn như pho tượng người vàng lao hướng yêu vương giáp đen.

Bắt giặt bắt vua trước, tiêu diệt thủ lĩnh thì thú triều sẽ giảm mạnh sĩ khí rồi hoảng sợ bỏ chạy.

Đối mặt Tần Quân thế tới rào rạt, yêu vương giáp đen cắn răng vọt lên, tam xoa kích xé rách không khí muốn đâm thủng người hắn.

Đinh!

Thất Tinh Kiếm và tam xoa kích va chạm, hỏa hoa bắn ra. Bùm một tiếng tam xoa kích bị Thất Tinh Kiếm chặt đứt. Yêu vương giáp đen trợn to mắt, chưa phản ứng lại Tần Quân đã quay người đạp vào bụng gã.

Lực lượng khủng bố khôn cùng đạp yêu vương giáp đen hộc máu bay ngược chớp mắt biến mất phía cuối trời.

Yêu vương lục giai bằng Tiên cảnh, nhưng bị Tần Quân một cước đá bay

xa tít mù, có thể thấy cú đá này ẩn chứa lực lượng như thế nào.

- Phụt!

Tần Quân xoay người phun Tam Muội Chân Hỏa xuống biển như cây thương lửa, bầy yêu thú sợ hãi vội vàng chui vào đáy biển, nhưng có nhiều yêu thú bị đốt thành tro.

Lửa cháy từ trên trời giáng xuống, hình thành một con rồng lửa vòng tròn tàn sát mặt biển. Đám thôn dân đứng xa nhìn há hốc mồm.

Thôn trưởng hít sâu một hơi lẩm bẩm:

- Đây là lực lượng như thế nào?

Các thôn dân hò reo, mỗi người hét tên Biên Hải. Bọn họ còn nhớ cái tên Thủ Tâm đặt cho Tần Quân.

Vì thế danh tiếng Biên Hải chính thức bắt đầu thành lập.

Tần Quân ngừng phun Tam Muội Chân Hỏa, hắn liếm môi cười nói:

- Không uổng là Liệt Long Chi Tâm, có thể tăng mạnh Tam Muội Chân Hỏa của trẫm.

Tần Quân bay hướng đất liền, đến trước mặt thôn dân. Hắn bị đám người vây quanh, các thôn dân biểu tình kích động rối rít cảm ơn, có người quỳ xuống dập đầu, như lạy thần tiên.

- Không cần như vậy, là các ngươi thu nhận trẫm trước, có ơn với trẫm.

Tần Quân phát ra pháp lực nâng mọi người lên.

Thủ Tâm, Thiết Kình Thiên chen vào đám đông, hai người biểu tình kích động và tôn sùng.

Thiết Kình Thiên hưng phấn nói:

- Đại ca ca thật là lợi hại, thu ta làm đồ đệ đi!

Thu ngươi?

Biểu tình Tần Quân quái dị, không lẽ tiểu tử này thật sự là chủ Thiết viện, thành chủ Biên Hải thành ngày sau?

Vạn năm sau tiểu tử này đột phá Thái Ất Huyền Tiên. Hèn gì hôm đó thấy Thanh Hồ Vương đụng trúng pho tượng Biên Hải thì Thiết Kình Thiên khùng lên, chẳng lẽ bọn họ có tình cảm sư đồ.

Nghĩ vậy trong lòng Tần Quân dâng lên suy nghĩ to gan, dù sao hắn chưa thể mở ra Mệnh Vận Chi Luân, chẳng bằng giúp đỡ những người này, xem như làm chút chuyện tốt cho nhân tộc.

Tần Quân vuốt mũi bất đắc dĩ nghĩ:

- Trẫm sắp thành anh hùng?

Chợt hệ thống vang tiếng gợi ý:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Ngăn cản Nam Tận Hải yêu tộc. Nhiệm vụ cụ thể: Các thôn dân sinh ra sùng bái túc chủ, thậm chí xem túc chủ là thần. Nếu túc chủ giúp nhân tộc ven biển đánh lui yêu tộc Nam Tận Hải sẽ được cung phụng vạn đời, được một lần rút thăm tùy cơ, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Cung phụng vạn đời?

Tần Quân không nói gì, vạn năm sau Biên Hải đúng là thành đại anh hùng của toàn bộ Đông Viêm Vực, vô số hậu nhân xem như thần tiên.

Ngẫm lại cũng sướng.

Dù sao là chi nhánh nhiệm vụ, làm thử xem, dù không hoàn thành cũng không bị trừng phạt nghiêm khắc.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Nếu trẫm lấy tên Biên Hải nổi tiếng thì có kiếm được giá trị danh khí không?

Vạn năm qua trong Đông Viêm Vực biết bao người tín ngưỡng Biên Hải, tích lũy danh khí khổng lồ vô cùng.

- Lúc trước không được nhưng nếu túc chủ hoàn thành những chuyện Biên Hải làm, tạo thành ảnh hưởng với đời sau tất nhiên sẽ được giá trị danh khí.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân phấn khởi.

Mợ nó! Đến lúc đó hắn muốn đổi mười viên Lập Địa Thành Phật đan, đào tạo mười mấy cường giả Kim Tiên cảnh.

Tần Quân hưng phấn run rẩy.

Giọng Thiết Kình Thiên kéo Tần Quân trở về với sự thật, nó kéo tay hắn làm nũng:

- Đại ca ca đồng ý được không?

Liên tưởng Thiết Kình Thiên vạn năm sau lạnh lùng, Tần Quân không biết nên khóc hay cười.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Có thể, nhưng trẫm sẽ rất nghiêm khắc.

Không chỉ Thiết Kình Thiên hưng phấn, các thôn dân cũng hoan hô.

Giúp người bắt cá không bằng dạy người cách câu cá.

Nếu Tần Quân dạy Thiết Kình Thiên thành cường giả, chờ hắn đi thì trong thôn bọn họ vẫn sẽ có người che chở.

Cứ thế Tần Quân quyết định tạm thời ở lại, vừa hấp thu Liệt Long Chi Tâm vừa dạy Thiết Kình Thiên. Hôm đó thôn tổ chức tiệc, mọi người không đi ra xa, họ chúc mừng Thiết Kình Thiên thành công bái sư.

***

Tần Quân ngồi trong phòng hấp thu Liệt Long Chi Tâm.

Thiết Kình Thiên và Thủ Tâm đến trước cửa cảm nhận uy áp kinh khủng, làm thân thể nhỏ gầy của hai người run rẩy.

Thiết Kình Thiên nuốt nước miếng nói:

- Tỷ vào kêu sư phụ đi.

Từ khi thấy thực lực kinh thiên động địa của Tần Quân thì hình tượng của hắn hoàn toàn thay đổi trong lòng Thiết Kình Thiên, khiến nó không dám qua loa như trước nữa.

Thủ Tâm trợn trắng mắt tức giận nói:

- Không phải sư phụ của ta, ta đi vào làm gì?

Thiết Kình Thiên cười gian hỏi:

- Chẳng lẽ tỷ không thích sư phụ sao?

Một câu làm mặt Thủ Tâm đỏ bừng.

Thủ Tâm nạt, che mặt bỏ chạy:

- Phi, nói bậy bạ cái gì!

Thiết Kình Thiên xấu hổ rủa thầm, tỷ tỷ không nghĩa khí!

Thiết Kình Thiên đang định xoay lại gọi Tần Quân thì thấy hắn đã đứng trước cửa phòng cười cợt, nó hết hồn vội quỳ xuống.

Thiết Kình Thiên run giọng nói, trong lòng rất căng thẳng:

- Sư . . . sư phụ . . .

Chắc không phải Tần Quân đã nghe những lời vừa rồi đi?

Trong truyền thuyết thần tiên không ăn nhân gian khói lửa, không dính chuyện tình cảm, tính tình lạnh nhạt. Không chừng những lời nó vừa nói phạm kiêng kị.

------oOo------

Chương 691: Dã vọng dài đến vạn năm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân xách Thiết Kình Thiên lên, xoa tóc đen của nó cười mắng:

- Có cần sợ trẫm vậy không?

Thiết Kình Thiên cười bẻn lẽn, cũng giảm bớt căng thẳng:

- Không dám.

Hai người đến giữa đất trống, mấy trăm thôn dân ngồi quanh, đám phụ nữ nướng thịt, không khí rất náo nhiệt.

Thôn trưởng tên là Lý Đạt, gã đứng trước mặt mọi người cao giọng cười nói:

- Thôn của chúng ta không có tên, sau này lấy tên của tiên sư đi.

- Biên Hải thôn?

- A, được đấy, nghe cũng hay.

- Sao có thể gọi là thôn, làm tiên sư hạ giá!

- Đúng rồi, sau này chúng ta sẽ xây thành trì, kêu Biên Hải thành!

Nghe thôn dân hưng phấn thảo luận, khóe môi Tần Quân co giật.

Trời, Biên Hải thành bắt nguồn từ đây sao?

Tần Quân chịu phục, vận mệnh đúng là thần kỳ, khiến người không suy ngẫm ra.

Óc Tần Quân lóe tia sáng.

Phải rồi! Chỗ này là vạn năm trước chứ không phải thời không song song, những gì hắn làm sẽ ảnh hưởng đời sau.

Vậy sao không thành lập thế lực tại đây? Vạn năm không ngừng phát triển, ngày sau chẳng phải là cự phách trong Đông Viêm vực?

Tần Quân càng nghĩ càng hưng phấn, vừa lúc hắn còn có hai lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma.

Chờ buổi tối liền triệu hồi!

Tưởng tượng vạn năm sau hắn kêu một tiếng Đông Viêm Vực liền thần phục, sướng chết.

Tần Quân cười ngoác mang tai.

Lý Đạt bỗng quát Thiết Kình Thiên:

- Kình Thiên, còn không mau quỳ xuống hành lễ bái sư!?

Thiết Kình Thiên nghe lời vội quỳ xuống.

Lý Đạt cười nịnh đưa Tần Quân ngồi xuống một cái ghế, kêu thôn dân bưng lư hương đến, khiến Thiết Kình Thiên làm lễ bái sư đơn sơ.

Tần Quân chú ý thấy các thôn dân vẻ mặt khao khát và kích động, dường như Thiết Kình Thiên là hy vọng của họ. Có lẽ bọn họ lo lắng hãi hùng đã lâu, dù sao nhiều năm sống ở ven biển nguy hiểm.

Tại sao bọn họ không dời vào nội vực? Tần Quân hiểu vì yêu thú ven đường rất nhiều, có lẽ bọn họ bị vứt bỏ tại đây, dựa vào sức sống ngoan cường kiên trì đến bây giờ.

Lễ bái sư đơn giản đến chẳng ra cái gì chấm dứt, Biên Hải thôn bắt đầu vừa múa vừa hát, hưởng thụ rượu trái cây thịt nướng.

Tần Quân không tham gia nhưng thấy mọi người náo nhiệt thì tâm tình cũng vui vẻ.

Mọi người đoàn kết trong tuyệt cảnh luôn đáng yêu, tươi cười động lòng

người.

Thủ Tâm đỏ mặt đến gần hỏi:

- Biên Hải ca ca, vết thương đã hoàn toàn lành chưa?

Tần Quân rất có hảo cảm với Thủ Tâm, vì xuyên qua vạn năm hắn mở mắt ra thấy người đầu tiên là thiếu nữ đáng yêu ngại ngùng này.

Tần Quân xoa đầu nàng cười nói:

- Lành rồi, sau này đừng tùy tiện cứu người xa lạ, nếu ca ca là người xấu thì nguy rồi.

Thủ Tâm cái hiểu cái không gật đầu, sau đó cười rạng rỡ nói:

- Lần đầu thấy Biên Hải ca ca ta đã biết ca ca là người tốt.

Thiếu nữ đơn thuần nói một câu ấm lòng khiến Tần Quân sửng sốt, hắn lắc đầu cười, không nói thêm nữa.

Tần Quân thầm băn khoăn có nên thu nha đầu làm đồ đệ không, hắn không đành lòng nhìn nàng bị yêu thú ăn thịt. Tần Quân ngẫm nghĩ, quyết định lúc dạy Thiết Kình Thiên sẽ mang theo Thủ Tâm.

Mặt trời nhô lên cao, trời xanh thường có các con yêu cầm xẹt qua, nhìn từ xa phong cảnh rất đẹp, nhưng nhìn kỹ thì yêu cầm tựa như ác mộng.

Thời gian trôi nhanh.

Ba ngày Tần Quân bỏ ra nhiều thời gian dạy Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm luyện công, thời gian còn lại luyện hóa Liệt Long Chi Tâm.

Các thôn dân bắt đầu xây thôn trang.

Đáng nhắc đến là Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm đều là linh căn thuộc tính đơn, thiên tài vạn người không có một, dạy dỗ không mất công chút nào. Tần Quân rất thoải mái, ban cho mỗi người một bộ công pháp, nhắc nhở vài điều chú ý khi tu luyện sau đó hắn mặc kệ.

Tối hôm sau.

Tần Quân ngồi xếp bằng trong nhà gỗ của mình, hít sâu, nói:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hồi quân đoàn Thần Ma.

Tiếng tuyệt vời của hệ thống vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hồi quân đoàn Thần Ma.]

Tần Quân lấy Liệt Long Chi Tâm ra.

Liệt Long Chi Tâm vẫn rất to, không nhìn kỹ thì cảm giác như nó hoàn toàn không bị Tần Quân luyện hóa.

Tần Quân phỏng chừng phải nửa tháng mới luyện hóa hết Liệt Long Chi Tâm.

Không chỉ có Tam Muội Chân Hỏa phải được tăng mạnh, hắn còn có thể đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng Lực Bạt Sơn Hề.

Lực lượng thân thể tăng vọt, sức chiến đấu của hắn cũng sẽ mạnh theo.

Không chỉ có lực lượng, theo thân thể biến mạnh, tốc độ của hắn sẽ nhanh hơn, càng tiến gần đến mục tiêu vô địch cùng giai, khiêu chiến vượt cấp.

Tiếng hệ thống gợi ý kéo suy nghĩ của Tần Quân về sự thật.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hồi đến Đại Tần Hổ Quân!]

Tần Quân ngây người.

Đại Tần Hổ Quân?

Chết tiệt, trẫm triệu hồi quân đoàn phàm nhân làm gì? Để tấu hài sao?

Tần Quân trán nổi gân xanh, cố nén muốn phát khùng lên.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính Đại Tần Hổ Quân!

Tần Quân dứt lời bảng liệt kê thuộc tính Đại Tần Hổ Quân liền xuất hiện trước mắt.

[Đại Tần Hổ Quân: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Số lượng thành viên: Chín vạn người.

Tu vi: Kim Đan cảnh đệ nhất trọng đến đệ ngũ trọng.

Thuộc tính quân đoàn: Bá Thế Chi Hồn (tăng sĩ khí và sức uy hiếp với địch, tăng sức chiến đấu toàn quân gấp đôi.]

Chín vạn binh lính Kim Đan cảnh?

Mắt Tần Quân sáng rực, có lẽ Đại Tần Hổ Quân không đáng gì với hắn nhưng với Biên Hải thôn là trời giáng thần binh. Tần Quân định lấy Biên Hải thôn làm khởi điểm sáng tạo thế lực, dù sao trong tin tức hắn biết được chỉ có Biên Hải thành sừng sững vạn năm.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Tiếp tục, còn có một cơ hội triệu hồi quân đoàn Thần Ma.

Hệ thống Thần Thoại không khiến hắn thất vọng, dù triệu hồi ra danh quân lịch sử cũng là phiên bản tăng mạnh. Danh quân trong lịch sử có mưu lược hơn thần thoại, rất thích hợp tình hình hiện tại.

Thực lực Biên Hải thôn va chạm với thế lực khác thì như trứng đập vào đá. Trong danh quân chắc chắn có tướng lĩnh, quân sư, có thể các mặt giúp Biên Hải thôn trưởng thành.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hồi quân đoàn Thần Ma.]

Hy vọng sẽ là rất ghê gớm, quân đoàn Thảo Đầu Thần của Nhị Lang Thần cũng không tệ. Quân đoàn của hai đế Viêm Hoàng cũng tốt, ít ra có thể đấu với ma binh Xi Vưu.

Nếu triệu hoán được quân đoàn Vu tộc thì càng ghê gớm, Vu tộc sinh ra vì

chiến đấu.

Tần Quân bắt đầu mơ màng, gần đây hắn rất xui, đã tới lúc đổi vận may rồi.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hồi đến Kiền Chân Thần Quân!]

Kiền Chân Thần Quân?

Tần Quân đầu đầy dấu chấm hỏi, đó là cái gì? Sao chưa từng nghe qua?

Hệ thống không đợi hắn nhắc nhở, chủ động đưa ra bảng liệt kê thuộc tính Kiền Chân Thần Quân.

------oOo------

Chương 692: Hổ Quân Thần Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

[Kiền Chân Thần Quân: Đến từ vị diện Tu Chân.

Số lượng thành viên: Hai mươi vạn người.

Tu vi: Thuế Phàm cảnh đệ nhất trọng đến đệ cửu trọng.

Thuộc tính quân đoàn: Xung Tiêu Thần Thế (sẽ tụ thành khí thế có thể vẹt mở trời, hù quân địch vỡ mật, suy yếu một nửa thực lực quân địch. Nếu hai bên cách biệt quá xa thì không chiến mà thắng).]

Quá ghê gớm!

Hai mươi vạn binh lính Thuế Phàm cảnh!

Tần Quân cảm giác giàu to. Có Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân trợ giúp thì hắn càng nắm chắc đối mặt yêu tộc Nam Tận Hải.

Tần Quân tự tin cười nói:

- Trẫm đã thành đại thế!

Tần Quân lập tức tiếp tục luyện hóa Liệt Long Chi Tâm.

Quân đoàn Thần Ma sẽ đến trong vòng một ngày, Tần Quân không cần lo, giờ quan trọng nhất là thực lực của bản thân. Yêu nghiệt Thanh Hồ Vương cần Tần Quân tự mình ra tay, không thì khó trừ mối hận trong lòng hắn.

***

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Giữa trưa ngày thứ hai Đại Tần Hổ Quân đến trước. Người Biên Hải thôn sợ chết khiếp, may mắn Tần Quân xuất hiện đúng lúc giới thiệu hai bên, các thôn dân rất kích động.

Binh lính Đại Tần Hổ Quân mặc áo giáp màu đen, bên hông giắt kiếm đồng, tay cầm cây giáo, uy vũ khí phách. Chín vạn người vây quanh Biên Hải thôn, làm các thôn dân vừa kích động vừa hồi hộp.

Ba người bước ra khỏi Đại Tần Hổ Quân, quỳ trước mặt Tần Quân:

- Mạt tướng Mông Điềm, tham kiến bệ hạ!

- Mạt tướng Vương Tiễn, tham kiến bệ hạ!

- Vi thần Lý Tư, tham kiến bệ hạ!

Tần Quân thấy choáng váng.

Mông Điềm, Vương Tiễn cùng với Lý Tư đều là danh nhân.

Vương Tiễn là danh tướng thiên cổ trợ giúp Tần Thủy Hoàng thống nhất sáu nước. Mông Điềm, Lý Tư là phụ tá đắc lực sau khi Tần Thủy Hoàng thống nhất thiên hạ. Lý Tư đứng hàng nhất trong mười mưu sĩ cổ đại của Hoa Hạ, thiên cổ nhất tướng, không chỉ có thể tham dự quân sự còn am hiểu chính trị.

Ba người liên hợp, dù Tần Quân rời đi cũng có thể phó thác cho họ.

Tần Quân cười nói:

- Ba vị ái khanh bình thân.

Tần Quân bắt đầu đánh giá ba người, Mông Điềm khôi ngô cảm giác mãnh tướng cương nghị. Vương Tiễn hơi gầy yếu, nhưng mắt sắc lạnh khiến người cảm giác không thể địch nổi, giết hết thiên hạ. Lý Tư thì nho nhã. Ba người hình tượng rõ ràng đứng chung với nhau gây ấn tượng mạnh cho thôn dân.

Trong đó Mông Điềm, Vương Tiễn có tu vi Hóa Hư cảnh đệ nhất trọng. Lý Tư chỉ có tu vi Thuế Phàm cảnh đệ ngũ trọng.

Tiên sư thật là hoàng đế?

Các thôn dân rất ngạc nhiên, dù hắn là hoàng đế chắc cũng là thần hoàng.

Tần Quân quay đầu cười nói:

- Bọn họ đều là quân đội của trẫm, đặc biệt đến giúp các ngươi chống lại đại quân yêu tộc.

Các thôn dân xôn xao, nhiều người quỳ xuống. Tần Quân rất bất đắc dĩ.

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm vẻ mặt tôn sùng nhìn Tần Quân, không ngờ hắn tu vi thông thiên, còn được thần binh như thế.

Tần Quân cười thầm trong bụng nghĩ:

- Chờ chút nữa sẽ càng rung động.

Kiền Chân Thần Quân nhiều người hơn Đại Tần Hổ Quân, thực lực mạnh hơn một đại cảnh giới.

Mới chỉ là Đại Tần Hổ Quân phát ra khí thế đã làm Tần Quân sôi trào máu nóng, không biết Kiền Chân Thần Quân sẽ ra sao.

Khoảng ba canh giờ sau, sắp hoàng hôn.

Rốt cuộc Kiền Chân Thần Quân chạy đến, hai mươi vạn người như nước

lũ từ bên trên rừng cây bay tới, rậm rạp người làm Mông Điềm, Vương Tiễn hoảng hồn vội vàng điều quân chuẩn bị tác chiến.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Người trong nhà!

Các thôn dân tặc lưỡi nhìn hắn.

Lại là quân đội của tiên sư?

Đại Tần Hổ Quân ngó nhau, Kiền Chân Thần Quân phát ra khí thế làm bọn họ cảm giác như gặp cường long, rất là căng thẳng.

Một nam nhân mặc giáp bạc thần võ long hành hổ bộ bước tới quỳ một gối trước mặt Tần Quân, chắp tay cao giọng hô:

- Mạt tướng Minh Kiếm Phong, tham kiến bệ hạ!

Ngữ điệu nghiêm túc khiến người cảm giác thiết huyết.

Thần thức Tần Quân quét qua, Minh Kiếm Phong có tu vi Tiên cảnh lục trọng, cao hơn hắn hai tiểu cảnh giới.

Tần Quân cười nói:

- Bình thân.

Tần Quân giới thiệu Minh Kiếm Phong, Mông Điềm, Vương Tiễn, Lý Tư với nhau. Vì tu vi cao hơn người khác nhiều nên Minh Kiếm Phong không hứng thú với ba người Mông Điềm.

Tần Quân không để bụng, để ma hợp với nhau không phải chỉ trong một, hai ngày.

Đêm đó Tần Quân kêu bốn người và thôn trưởng Lý Đạt đến nhà gỗ.

Tần Quân khẽ nói:

- Lý thôn trưởng hãy giới thiệu tình huống ven biển.

Trong lúc Tần Quân tu luyện có thể cho Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân binh chia làm hai đường. Hắn không muốn chờ Thanh Hồ Vương đánh tới cửa, phải chủ động phóng ra.

Lý Đạt cố nén căng thẳng, giới thiệu cho mọi người.

Thì ra vùng duyên hải đã có mấy trăm thôn trang bị yêu tộc giết. Đa số thôn giống Biên Hải thôn, thôn dân đều là người thường. Một số thành trì ẩn giấu cường giả, thành trì như thế hấp dẫn yêu tộc chú ý, không thì Biên Hải thôn đã sớm không còn tồn tại.

Bàn bạc qua một canh giờ cả nhóm mới giải tán.

Tần Quân về nhà gỗ của mình bắt đầu tu luyện, sáng sớm ngày mai là lúc Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân lên đường.

Hắn muốn cái tên Đại Tần nổi tiếng từ vạn năm trước.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân binh chia làm hai đường xuất phát. Tần Quân chưa đi cùng, hắn ở Biên Hải thôn tiếp tục luyện hóa Liệt Long Chi Tâm.

Hắn tin tưởng hai quân đoàn sẽ không làm mình thất vọng.

Thôn dân của Biên Hải thôn bắt đầu dựng thôn trang mới, một thôn trang có tường vây.

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm chăm chỉ tu luyện, ngay từ đầu bọn họ không thích hợp tu luyện pháp thuật, vững vàng từng bước tinh luyện linh lực trước.

Thời gian lặng lẽ trôi đi.

Ba ngày sau, Tần Quân được cơ hội phó bản Thần Ma mỗi tháng một lần, tích lũy qua ba cơ hội phó bản Thần Ma hắn chỉ có thể để dành chờ về Nam Vực rồi dùng.

Cùng lúc đó, Thủ Tâm đột phá Luyện Khí cảnh nhị trọng, Thiết Kình Thiên đột phá Luyện Khí cảnh thất trọng, tốc độ tu luyện thế này khiến Tần Quân có trí nhớ đời trước xót xa. Dù có phần nhờ công pháp cường đại nhưng thiên phú của hai người chiếm tỷ lệ lớn.

Tần Quân luyện hóa Liệt Long Chi Tâm tiến thêm một bước. Hôm nay tiệp báo truyền đến, Kiền Chân Thần Quân đánh tan một đợt thú triều, giải cứu hai thôn trang. Được Tần Quân căn dặn, bọn họ nhân danh Biên Hải. Cũng hoàng hôn hôm đó, Đại Tần Hổ Quân truyền chiến quả về, đánh chết hàng vạn yêu thú, cứu vớt mấy trăm người.

Nghe mấy tin tức đó Tần Quân cười tươi.

Đại Tần Hổ Quân hay Kiền Chân Thần Quân đều có thống lĩnh, quân sư riêng, hắn chỉ cần đặt ra phương hướng nhiệm vụ rồi giao cho hai quân đoàn là đủ.

Thời gian qua mau, nửa tháng chớp mắt trôi đi.

------oOo------

Chương 693: Lực Bạt Sơn Hề

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hôm nay Tần Quân rốt cục hoàn toàn luyện hóa Liệt Long Chi Tâm. Hắn cảm giác nội tạng, kỳ kinh bát mạch bị một nguồn nhiệt kỳ dị chảy qua. Pháp lực trong người Tần Quân điên cuồng khởi động xé rách cơ thể hắn, rồi lại nhanh chóng chữa trị, trở nên càng mạnh.

Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng, Lực Bạt Sơn Hề.

Linh khí trong phạm vi mười dặm điên cuồng dồn vào Tần Quân. Các thôn dân bận rộn cảm nhận gió to thổi vào nhà gỗ của Tần Quân.

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm đang ngồi xếp bằng luyện khí cũng cảm giác được, hai người mở mắt nhìn hướng Tần Quân, trong mắt lộ tia kinh sợ.

Linh khí điên cuồng khởi động khiến hai người không cướp được chút linh

khí nào, nếu bọn họ cũng có tốc độ nạp khí như thế thì tu vi sẽ tiến triển vùn vụt.

Đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng Lực Bạt Sơn Hề, Tần Quân cảm giác lực lượng tăng cao, không gian quanh thân vặn vẹo như bị nướng trong nhiệt độ cao.

Tuy rằng tu vi tiểu cảnh giới không có đột phá, nhưng lực lượng cơ thể cường đại làm Tần Quân tràn trề tự tin.

Hắn cảm giác lực lượng ít tăng gấp mười lần.

Không uổng là thượng cổ luyện thể pháp, quá mạnh mẽ!

Rất khó tưởng tượng đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng mạnh cỡ nào, không biết so với Pháp Thiên Tượng của Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương thì ra sao?

Tần Quân cảm thấy mỹ mãn, hắn mở mắt ra, mắt lóe tia sáng, phát ra hơi thở hóa thành thực chất khiếp người vô cùng.

Tần Quân từ từ đứng lên, hắn đi ra nhà gỗ, nhìn trời xanh, khóe môi cong lên. Cảm giác biến mạnh thế này hắn rất thích. Tần Quân thật muốn biết mình bây giờ mạnh cỡ nào.

So với Thanh Hồ Vương thì chênh lệch bao nhiêu?

Chắc chắn không cách nào so sánh với Thanh Hồ Vương vạn năm sau, nhưng Tần Quân hớn hở muốn so với Thanh Hồ Vương hiện tại.

Thiết Kình Thiên chạy lại ngoác miệng cười nói:

- Chúc mừng sư phụ lại tiến bộ!

Thủ Tâm đi theo phía sau, mắt sáng rực vừa như tôn sùng vừa giống mến mộ.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Tàm tạm.

Thôn trưởng Lý Đạt bước nhanh đến chắp tay với Tần Quân, sốt ruột nói:

- Tiên sư, có tin của Thanh Hồ Vương!

Lý Đạt và thôn trưởng của thôn trưởng khác, bao gồm thành trì ven biển đều có liên lạc với nhau. Dù sao Lý Đạt có tu vi Trúc Cơ cảnh, tuy không thể cam đoan khiến người nguyên thôn rời đi nhưng đủ sức một mình đến thành trì. Đương nhiên mỗi lần đi thành trì Lý Đạt sẽ bị thương mức độ khác nhau, thậm chí suýt chết. Tu vi Trúc Cơ cảnh xuyên qua rừng rậm còn rất miễn cưỡng.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- A? Thanh Hồ Vương ở đâu?

Mệnh Vận Chi Luân mãi không khởi động, mặc kệ Tần Quân đưa vào pháp lực thế nào thì Mệnh Vận Chi Luân như vật chết không nhúc nhích.

Theo lời Cơ Vĩnh Sinh thì có nhân tức có quả. Tần Quân vì Thanh Hồ Vương mà vào vạn năm trước, chẳng lẽ phải chiến thắng hay giết gã mới về được?

Lý Đạt căng thẳng nói:

- Thanh Hồ Vương đã công phá Huyền Bạch thành, cách chúng ta hơn ngàn dặm.

Hơn một ngàn dặm nhìn như rất xa nhưng với tồn tại như Thanh Hồ Vương thì rất gần.

Tần Quân hỏi:

- Đông Viêm Vực hiện giờ có Thái Ất Huyền Tiên không?

Xem tình hình thì Thanh Hồ Vương đã vô pháp vô thiên, chẳng lẽ Đông Viêm Vực hiện tại còn rất lạc hậu?

Lý Đạt hoang mang hỏi lại:

- Thái Ất Huyền Tiên?

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm ngạc nhiên Thái Ất Huyền Tiên là cái gì.

Khóe môi Tần Quân co giật. Hắn thật khờ, tu sĩ tầng chót nhất như Lý Đạt thì sao biết Thái Ất Huyền Tiên, có lẽ gã chưa từng nghe về tiên đạo quả.

Do dự một lát, Tần Quân quyết định thích ứng lực lượng hiện có rồi đi khiêu chiến Thanh Hồ Vương.

Tần Quân bay hướng bờ biển.

Nửa tháng qua Biên Hải thôn đã dựng bờ tường xây bằng đá, cao ba thước. Tường đá chỉ có thể ngăn trở người thường, nếu gặp yêu thú hơi hung dữ chút thì như tờ giấy. Nhưng có bức tường khiến thôn dân cảm giác an toàn, huống chi còn có Tần Quân ở.

- Biên Hải tiên sư thật tốt bụng, cũng rất cố gắng.

- Đúng vậy, người ta bản lĩnh thông thiên mà vẫn chăm chỉ tu luyện, nhìn lại nam nhân thối nhà chúng ta, cả ngày chỉ biết tìm cơ hội nghỉ ngơi.

- Ha ha ha! Trở thành tiên nhân chắc phải có tính bất khuất.

- Làm phàm nhân tốt hơn, nhưng môi trường chúng ta sống đối với phàm nhân là rất tàn khốc.

- Không biết Biên Hải tiên sư sẽ ở lại bao lâu, nếu tiên sư rời đi thì chúng ta nên làm sao đây?

Các thôn dân thảo luận, ở chung nửa năm khiến họ hoàn toàn thiên hướng Tần Quân, giờ ai dám nói xấu hắn một chữ là bọn họ sẽ liều mạng.

Cùng lúc đó, cái tên Biên Hải đã lan rộng ở vùng ven biển.

Trong bối cảnh yêu tộc xâm nhập mọi người đều cần tín ngưỡng anh hùng. Vực chủ lạnh lùng không phái binh, Biên Hải đột ngột đứng ra cho bọn họ trông thấy hy vọng.

Bùm!

Tần Quân nhảy vào đại dương, tay trái cầm Ngân Long Tru Hồn Thương, tay phải nắm Thất Tinh Kiếm vung trong biển, quấy nước biển uốn lượn hình thành lốc xoáy trên mặt biển.

Tần Quân không ngừng lặn xuống, áp lực trên người càng lúc càng lớn.

Đạt đến tu vi của Tần Quân nín thở mười ngày nửa tháng không thành vấn đề, nên hắn muốn nương áp lực nước biển làm lực lượng của mình hoàn toàn bày ra.

Rất nhanh xung quanh có động vật biển đánh úp lại.

Động vật biển cũng thuộc loại yêu tộc, chẳng qua chúng nó hình thể khổng lồ hơn, linh trí thấp hơn chút.

Một đám há mồm máu từ bốn phương tám hướng lao đến, trong đáy biển mờ tối miệng chúng nó như hố đen sâu không thấy đáy. Tần Quân không thấy rõ hình dạng của chúng nó, nhưng hắn không hồi hộp chút nào.

Tần Quân hưng phấn thầm nghĩ:

- Trẫm lấy các ngươi thử lực lượng vậy!

Động vật biển trong khu vực ven biển không mạnh, thứ thật sự khủng bố nằm ở khu vực trung tâm Nam Tận Hải.

Ầm!

Một con cá voi to màu xanh thẫm từ đại dương bị ném ra, nó dài trăm thước như một ngọn núi, bị quăng lên cao ngàn thước. Thôn dân Biên Hải thôn trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Ngay sau đó có mấy động vật biển khổng lồ bị ném lên, có cá mập ác, có cự liên, có hải man to lớn như trường thành. Toàn là con vật hơn trăm thước, vô cùng khủng bố, làm đám thôn dân bị rung động.

Là tồn tại gì có thể ném những quái vật lớn này lên cao ngàn thước? Lực lượng đó khiến người khó thể tưởng tượng.

Chẳng lẽ là Biên Hải tiên sư?

Nghĩ vậy làm các thôn dân rất kích động.

Tần Quân vĩ lực như thế dù là Thanh Hồ Vương cũng không thể đánh lại.

Tần Quân đã lặn xuống sâu vạn thước, hắn cảm giác mật độ nước biển Nam Tận Hải rất lớn, hơn xa đại dương trên Trái Đất, thành phần trong nước khó đánh giá.

Xuống sâu vạn thước Tần Quân cảm giác người như gánh ngọn núi lớn, thân thể buộc chặt, nhưng hắn còn có thể tiếp tục lặn xuống.

------oOo------

Chương 694: Tiểu Bạch Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lặn xuống vạn thước biển sau cảm giác nhiều hơi thở mạnh mẽ, có hơi thở khiến hắn run sợ.

Dù ở nơi nào thì biển sâu vĩnh viễn là nơi nhân tộc không thể bước vào.

Tần Quân không dám mạo hiểm nữa, hắn chỉ muốn thí nghiệm lực lượng của mình chứ không muốn khi không chết.

Tần Quân lập tức bơi lên trên. Các động vật biển rơi xuống đập xuống mặt biển, từ đáy biển nhìn lên như bầu trời nổ mạnh. Nhưng điều này không làm Tần Quân sợ, vì hắn là người ném những động vật biển.

Tần Quân luyện thể ở mực nước biển năm ngàn thước, khiến lực lượng khổng lồ có được sau khi đột phá hoàn toàn dung hợp với thân thể.

Mười ngày qua mau.

Tin Thanh Hồ Vương công thành liên tiếp truyền đến, dường như gã không có hứng thú với thôn trang xung quanh, Biên Hải quân đoàn khí thế đang lên cao cũng không gây chú ý.

Cái gọi là Biên Hải quân đoàn tức là Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân, rất nổi tiếng trong thôn trấn ven biển, cũng khiến một số thành trì chú ý nhưng không lọt vào mắt cao tầng hai tộc nhân, yêu.

Tính đến hiện nay đã có hơn trăm thôn tham gia vào Biên Hải, muốn dựa vào sức mạnh của Biên Hải sinh tồn. Không khoa trương khi nói Tần Quân đã tạo dựng thế lực không nhỏ. Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân càng đánh càng hăng, giết nhiều yêu tộc vừa nghe tin họ đã sợ vỡ mật.

Hôm nay tiếng hệ thống gợi ý gọi tỉnh Tần Quân từ trong tu luyện.

[Đinh! Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần xuất hiện.

Tần Quân mở mắt ra, vẻ mặt mờ mịt.

Bất giác đã qua một tháng, hắn có thể dựa vào Mệnh Vận Chi Luân trở về điểm thời gian trước khi xuyên qua không?

Lo buồn thoáng qua óc Tần Quân, hắn không phải loại người không quả quyết, giờ hắn đang lo có nên sử dụng cơ hội triệu hồi Thần Ma không.

Tần Quân hỏi thầm:

- Trẫm có thể dựa vào Mệnh Vận Chi Luân mang những người khác về không?

Tần Quân không hỏi hệ thống mà là Cơ Vĩnh Sinh.

Dường như hệ thống hiểu biết Mệnh Vận Chi Luân không nhiều bằng Cơ Vĩnh Sinh. Nếu Tần Quân trao đổi với hệ thống thì hệ thống sẽ tự động che chắn cảm giác của Cơ Vĩnh Sinh, làm y không thể xem xét được gì.

Cơ Vĩnh Sinh trả lời:

- Không thể, nếu không thì đã không để Thánh Đình bị diệt.

Tần Quân cau mày, hắn bắt được một điểm tin tức, vội hỏi:

- Trước kia ngươi có Mệnh Vận Chi Luân?

Cơ Vĩnh Sinh không đáp, Tần Quân thầm bực.

Tần Quân nóng nảy nói:

- Chết tiệt! Đừng giả chết, cứ luôn giấu giếm là sao!?

Cơ Vĩnh Sinh có chút bất đắc dĩ và không cam lòng nói:

- Chỉ cần nắm giữ Mệnh Vận Chi Luân mới có thể đấu với trời, người nắm giữ nó sẽ bị thần tiên dưới tay trời tiêu diệt.

Tần Quân nghe sợ nổi da gà, thật cẩn thận hỏi:

- Ý của ngươi là trẫm rất có thể dẫm vào vết xe đổ của ngươi?

Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh nói, khiến người khó đoán được ý tưởng:

- Đúng cũng không phải.

Tần Quân không kiềm được nói:

- Từ xưa đến nay có ai thành công đấu với trời không?

Cái gọi là trời chắc là thân bất tử.

Những thần tiên là người chấp pháp của thân bất tử. Như Thiên Đình trong thần thoại của Hoa Hạ, chẳng qua lúc này hệ thống triệu hồi Thần Ma đến sân nhà của thân bất tử khác.

Cơ Vĩnh Sinh ngắn gọn đáp:

- Trời vẫn còn.

Ý của Cơ Vĩnh Sinh rất đơn giản, đó là không ai thành công.

Tần Quân thầm bực bội, nhưng hưng phấn nhiều hơn.

Đấu với trời, nghịch thiên! Đây là sức hấp dẫn mà thiếu niên phản nghịch nào cũng không cưỡng lại được.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Thôi! Triệu hồi! Hiện tại bố cục vì vạn năm sau.

Tần Quân nói với hệ thống:

- Bắt đầu triệu hồi Thần Ma!

Tần Quân trao đổi với hệ thống là Cơ Vĩnh Sinh sẽ bị hệ thống tự động che chắn, nên hắn không cần quá thận trọng, càng không phải lo về thời cơ.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hồi Thần Ma!]

Tần Quân âm thầm cầu nguyện triệu hồi ra nhân vật lợi hại, nếu quá yếu thì không sống qua vạn năm được. Mức độ trung thành phải cao, để tránh làm phản.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hồi được Tiểu Bạch Long!]

Phụt!

Tần Quân suýt hộc máu, vì sao triệu hồi người khốn khổ này?

Nói đến Tây Du Ký thì mọi người đầu tiên nhớ đến tổ bốn người, Tiểu Bạch Long bị người xem nhẹ.

Tiểu Bạch Long ban đầu là tam thái tử của Tây Hải Long Vương, sau đó làm ngựa cho Đường Tam Tạng, vị hôn thê bị Cửu Đầu Trùng bắt cóc, đầu đội nón xanh. Sau đó thành công lấy kinh không làm ngựa nữa, quay về thân rồng, không có phần thưởng gì, đáng buồn nhất là trọn đời quay quanh trên cây cột Kình Thiên Hoa Biểu của Lôi Âm Tự.

Tiểu Bạch Long là nhân vật tội nghiệp nhất Tây Du Ký.

Tội còn hơn Tôn Ngộ Không, tuy Tôn Ngộ Không bị người xoay như chong chóng nhưng cũng từng ra oai, cuối cùng được chức vị tốt. Tiểu Bạch Long không có tự do, không ai nhớ rõ, ngẫm lại xót xa giùm gã.

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của hắn đi.

Tuy đồng tình Tiểu Bạch Long nhưng phải công nhận gã rất yếu.

[Tiểu Bạch Long: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Long tộc.

Tu vi: Thiên Tiên cảnh nhị trọng.

Công pháp: Long nguyên công.

Thần thông: Chân Long Thân.

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Thiên Tiên cảnh nhị trọng . . .

Tần Quân mếu, có cần yếu vậy không?

Nhưng ngẫm lại Tiểu Bạch Long không có điểm nào xuất sắc, dù là đồ đệ thứ hai bái vào Đường Tam Tạng nhưng thường bị người xem nhẹ, trừ bỏ yên lặng không nói ra cũng phần nào vì thực lực.

Tần Quân dở khóc dở cười:

- Trẫm có thể nhìn hắn sau vạn năm không?

Phải giáo dục Tiểu Bạch Long mới được, khiến gã trở nên tàn nhẫn, ít nhất sau vạn năm quản lý vật khổng lồ thay Tần Quân.

Lúc này ngoài cửa vọng vào tiếng kêu rụt rè của Thiết Kình Thiên:

- Sư phụ . . .

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Vào đi.

Thiết Kình Thiên lập tức đẩy cửa vào. Nhìn tiểu đồ đệ này Tần Quân rất vừa lòng, vạn năm sau là tồn tại Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Dưới tay Tần Quân có hai Thái Ất Huyền Tiên là Dương Tiễn và Đường Tam Tạng.

Tần Quân mỉm cười hỏi:

- Nói đi, có chuyện gì.

Tần Quân vẫn rất thích Thiết Kình Thiên, tiểu tử này và tỷ tỷ Thủ Tâm đơn thuần, chăm chỉ, sau này sẽ thành châu báu.

Thiết Kình Thiên vò đầu ngượng ngùng cười nói:

- Hình như ta sắp đột phá Trúc Cơ cảnh.

Phụt!

Tần Quân suýt sặc, trời, có cần yêu nghiệt vậy không?

Tần Quân hỏi dồn:

- Thật không?

Người có thể thành tựu Thái Ất Huyền Tiên thì hoặc là thiên phú nghịch thiên, hoặc là số mệnh hơn người.

Ví dụ Đông Viêm Vực có nhiều yêu nghiệt nhưng Thái Ất Huyền Tiên rất ít ỏi. Nhìn lại Nam Vực không có bao nhiêu Thái Ất Kim Tiên.

Khi nói chuyện Tần Quân dùng thần thức xem xét Thiết Kình Thiên, xem xong hết hồn. Tiểu tử này thật sự đến Luyện Khí cảnh cửu trọng viên mãn.

------oOo------

Chương 695: Chiến với Thanh Hồ Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiết Kình Thiên cười khờ ngốc:

- Chắc vậy, mấy ngày này linh khí phong phú cho nên tốc độ tu luyện tăng nhiều.

Trước kia Thiết Kình Thiên luyện công pháp khiếm khuyết còn được, đủ biết về mặt tu tiên có thiên phú không chỉ về thân thể còn có thiên phú hiểu biết, nên khi tu luyện tiến triển rất nhanh.

Mắt Tần Quân sáng rực nói:

- Vậy đêm nay trẫm sẽ trợ giúp ngươi đột phá!

Trước kia Tần Quân luôn cảm thấy dạy dỗ đồ đệ rắc rối, nhưng dạy Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm thì không thấy phiền chút nào.

Thiết Kình Thiên kích động nói:

- Tạ ơn sư phụ!

Trong lòng Thiết Kình Thiên thì sư phụ là siêu nhất thế giới, gã thề suốt đời sẽ hiếu thảo với Tần Quân.

Tần Quân dùng Trận Đạo Bí Tự nhìn ngó suy nghĩ trong lòng Thiết Kình Thiên.

Hy vọng tiểu tử này thật sự nhớ hắn cả đời, nhưng một vạn năm dễ khiến người thay đổi hẳn.

***

Sáng sớm hôm sau một con rồng trắng bỗng giáng lâm Biên Hải thành, làm các thôn dân bị sợ.

Long tộc độc lập bên ngoài yêu tộc tự thành bộ tộc, đa số nhân tộc còn thờ phụng rồng. Nhưng vào phút then chốt này một con rồng xuất hiện thì như ác mộng với thôn dân.

Tần Quân bước ra, rồng trắng biến hình nam nhân đẹp trai đến trước mặt hắn, quỳ một gối. Các thôn dân rớt tròng mắt.

Không lẽ rồng trắng này cũng là thuộc hạ của Biên Hải tiên sư?

Oách quá!

Trong phút chốc Tần Quân biến thành không gì không làm được trong lòng thôn dân.

Sau khi Tiểu Bạch Long tham gia Tần Quân bắt đầu kế hoạch công lược, muốn cho mức độ trung thành của Tiểu Bạch Long lên tột đỉnh, rót vào chút lý niệm để gã có thể sống qua vạn năm.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Thanh Hồ Vương càng càn rỡ hơn, công chiếm trăm thành trì, khắp nơi là địa ngục trần gian. Nhưng vực chủ như không nghe thấy gì, mãi không phái binh. Nguyên Đông Viêm Vực dân oán nổi lên bốn phía, vì bằng hữu, người thân của họ đều ở khu vực ven biển.

Hôm nay Tần Quân không ngồi yên được nữa.

Tần Quân phát hiện dù dựa vào đan dược trong thần thoại thương thành thì khó tăng thêm thực lực trong thời gian ngắn. Đan dược có thể khiến thực lực của hắn bay vọt đều có khuyết điểm, dù không có thì hắn cũng không mua được.

Tần Quân vỗ vai Tiểu Bạch Long trầm giọng nói:

- Trẫm sẽ ra ngoài một chuyến, ngươi bảo vệ bọn họ giúp trẫm.

Tuy Tiểu Bạch Long khó hiểu nhưng vẫn gật đầu. Tiểu Bạch Long dáng người cao ngất, mặt như bạch ngọc, tuấn tú bất phàm. Nhiều nữ nhân trong Biên Hải thôn động lòng, Tiểu Bạch Long nhờ đó nhanh chóng hòa nhập vào.

Được Tiểu Bạch Long hứa hẹn, Tần Quân mỉm cười biến mất tại chỗ.

Tiểu Bạch Long Thiên Tiên cảnh nhị trọng dư sức bảo vệ Biên Hải thôn,

nếu đi theo Tần Quân sẽ vướng chân hắn.

Thanh Hồ Vương vạn năm trước dù yếu đến đâu thì chắc chắn cao hơn Thiên Tiên cảnh. Hơn nữa sức chiến đấu thật sự của Tần Quân nếu đánh nhau Tiểu Bạch Long sẽ thua, thua rất thảm.

Tần Quân lặng lẽ rời khỏi Biên Hải thôn, hắn cưỡi mây lướt gió bay về đất liền.

***

Phong Vũ thành có mấy trăm vạn dân cư, là một trong thành lớn ven biển Đông Viêm Vực. Nay cửa thành đã bị phá, máu nhuộm khung trời.

Giương mắt nhìn thành trì phồn hoa ngày xưa đã tràn ngập khói khét, xác chết khắp nơi, như địa ngục trần gian.

Trong một phủ đệ, Thanh Hồ Vương mình trần ngồi trên ngôi cao, liếm máu dính bên môi, mặt cười nanh tranh.

Trước mặt gã có ba nữ nhân nằm, bị vải mành che khuất thân thể chỉ lộ ra tay chân ngọc bạch, dưới đất ướt máu. Các nàng nằm thở, mắt trống rỗng như xác chết.

Thanh Hồ Vương khinh thường cười nói, trong mắt lộ vẻ tà ác:

- Nữ nhân tộc thật yếu ớt, làm ta không thỏa mãn hứng thú.

Mỗi khi đến một thành trì Thanh Hồ Vương sẽ giết hết nam nhân, nữ nhân nếu đẹp thì gã sẽ chơi một chút rồi giết.

Tiếng ác của Thanh Hồ Vương dựng lên vì thế, gã không ngán ngại gì vì sau lưng có núi dựa, nên vực chủ không dám ngăn cản. Không thì tu vi đỉnh Chân Tiên cảnh của gã sao dám đồ sát dân chúng nhân tộc?

Thanh Hồ Vương cười khẩy nói:

- Thần Điện, Đông Viêm Vực gì đó ở trước mặt Yêu Tổ không chịu nổi một kích.

Nhắc đến Yêu Tổ làm mặt Thanh Hồ Vương lộ vẻ tôn sùng cuồng nhiệt.

Chợt có tiếng hét từ ngoài phủ vọng vào:

- Thanh Hồ Vương! Lăn ra đây!

Đối phương hét to làm người trong thành đều nghe thấy.

Thanh Hồ Vương biểu tình cực kỳ khó xem. Người núp trong các góc Phong Vũ thành thì kích động.

Chẳng lẽ có người đến cứu bọn họ?

Người hét to là Tần Quân.

Tần Quân mặc Tử Kim Hoàng Đế giáp, tay cầm Thất Tinh Kiếm lơ lửng trên trời chỉ kiếm hướng phủ đệ.

Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào có phẩm giai rất cao, rất oách, Tần Quân không mặc nó vì không muốn thay đổi lịch sử quá nhiều.

Hiệu ứng con bướm rất đáng sợ, nếu Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào xuất chiến, mọi người sẽ đoán Biên Hải là hoàng đế, sau này thân phận Biên Hải gắn cái nhãn hoàng đế, hắn không muốn sau khi trở về phát hiện cảnh còn người mất.

Lịch sử bị thay đổi nho nhỏ có thể sẽ gây biến động lớn vạn năm sau.

Tần Quân phải chiến thắng Thanh Hồ Vương!

Rất nhanh Tần Quân cảm nhận hơi thở khiếp người làm hắn rung động.

Tần Quân nghiến răng:

- Chết tiệt, người này vẫn quá mạnh!

Đỉnh Chân Tiên cảnh đối với Tần Quân vẫn là tồn tại không thể chiến thắng, dù hắn có thể chiến đấu vượt cấp cùng lắm là khiêu chiến Thiên Tiên cảnh, và phải là đối thủ dưới ngũ trọng.

Thanh Hồ Vương lại khoác lên áo gấm màu tím đen nhanh chóng bay ra, tóc xanh bay trong gió, khuôn mặt tà mị cười nanh ác khiến người lòng lạnh lẽo.

Tần Quân mặc Tử Kim Hoàng Đế giáp cũng không tầm thường, hoa văn lửa tím giữa trán như sống lại bắt đầu vặn vẹo.

Tần Quân không nói nhiều, hắn rút kiếm lao vào Thanh Hồ Vương.

Kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt.

Thấy Thanh Hồ Vương là Tần Quân không kiềm được cơn giận.

Thanh Hồ Vương còn không biết Tần Quân, tiểu tử này mới gặp mặt đã đánh người, mắt gã lộ rõ khinh thường.

Đinh!

Thất Tinh Kiếm bị Thanh Hồ Vương quất đuôi cản lại. Hai người cách xa nhau gần hai thước nhưng Tần Quân không thể tiến thêm một bước.

Thanh Hồ Vương cười khẩy nói, vung đuôi quất bay Tần Quân:

- Nhãi nhép Địa Tiên cảnh cũng dám khiêu chiến bản vương!?

Tần Quân thầm giật mình:

- Lực lượng mạnh quá!

Thanh Hồ Vương nheo mắt lại.

Cú quất tức giận của đỉnh Chân Tiên cảnh vậy mà chỉ ném bay Tần Quân, không làm hắn bị chấn thương đủ thấy lực lượng thân thể của hắn mạnh cỡ nào. Vượt qua hai đại cảnh giới mà Tần Quân đỡ được, Thanh Hồ Vương giảm bớt lòng xem nhẹ.

Nhưng chỉ bớt thôi chứ gã vẫn coi khinh.

Mắt Tần Quân rực cháy lửa giận lại xông lên, cũng mở ra trạng thái Kim Cương Bất Hoại.

------oOo------

Chương 696: Cái gì gọi là cứng rắn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù đã đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng nhưng còn có thể sử dụng Kim Cương Bất Hoại. Dùng nó khi là Lực Bạt Sơn Hề thì lực lượng sẽ tăng gấp đôi, vô cùng đáng sợ.

Thấy làn da Tần Quân đổi màu, mắt Thanh Hồ Vương lóe tia sáng. Đây là công pháp gì?

Tốc độ của Tần Quân tăng nhanh hơn, một kiếm chém tới muốn chặt đầu Thanh Hồ Vương xuống, nhưng gã nhấc đuôi quét qua.

Rít!

Tiếng gió rít chói tai như roi quất.

Phút chỉ mành treo chuông Tần Quân như đoán được cách công kích của Thanh Hồ Vương, hắn ngửa người ra sau né thoát đuôi quất trong đường tơ kẽ tóc, chân phải mang theo lực lượng vạn quân đạp bụng Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương biến sắc mặt. Dù là yêu tộc nhưng cơ thể của Thanh Hồ Vương không quá mạnh trong cùng giai, bị Tần Quân đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng đá trúng làm con hồ ly này khó chịu.

Thanh Hồ Vương bay ra xa trăm thước mới ổn định thân thể, gã che bụng, mặt vặn vẹo tràn ngập tức giận trừng Tần Quân.

Nhãi nhép Địa Tiên cảnh này dám bị thương gã?

Thanh Hồ Vương lạnh lùng nói, xông hướng Tần Quân:

- Bản vương muốn ngươi sống không bằng chết!

Tần Quân khinh thường cười. Thanh Hồ Vương ở thời kỳ này dường như

chưa lĩnh ngộ thần thông tốc độ bí ẩn, nên công kích của gã bị Tần Quân dùng Nghịch Tri Vị Lai phán đoán.

Thanh Hồ Vương xoay người, cái đuôi như trường đao quất tới. Tần Quân không cứng rắn đỡ mà bay ra né tránh và vung thần thông Trảm Thiên.

Thần thông này là Tần Quân có được từ truyền thừa kỹ năng của hệ thống, lai lịch bí ẩn nhưng uy lực vô cùng.

Tốc độ công kích siêu nhanh, không cần thời gian súc thế lâu, nhát kiếm chém ra không thấy kiếm hình nhưng bị đánh trúng thì Thanh Hồ Vương dù là đỉnh Chân Tiên cảnh cũng sẽ bị thương.

Thanh Hồ Vương dù sao sống mấy ngàn năm, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, trong phút chốc gã dựng đứng lông tơ bản năng né tránh.

Ầm!

Lầu các phủ đệ bên dưới chợt nổ tung, đá vụn bay đầy, cát bụi mù mịt, cuồng phong tàn phá bát phương. Yêu thú ẩn núp xung quanh giật mình chạy ra. Vô số yêu cầm rít gào bay đến, đổi lại người bình thường đã sợ ướt quần. Nhưng Tần Quân đối mặt đỉnh Chân Tiên cảnh còn không sợ chứ ngán gì tình hình này?

Tần Quân lập tức lật tay lấy Âm Binh bài ra, pháp lực rót vào trong. Các bóng quỷ hiện ra trong không gian quanh Tần Quân.

Một vạn âm binh nhanh chóng xuất hiện, những âm binh đều có tu vi Kim Đan cảnh.

Con ngươi Thanh Hồ Vương co rút giật mình kêu lên:

- Âm binh? Ngươi có quan hệ gì với Âm Hoàng?

Tần Quân cười khẩy nói:

- Quan hệ gì? Trẫm là phụ thân của hắn!

Tần Quân bỗng cao giọng ở âm cuối, cũng xông hướng Thanh Hồ Vương. một vạn âm binh ngăn cản những yêu thú yêu cầm vướng víu.

Thanh Hồ Vương đỉnh Chân Tiên cảnh tuy rất mạnh nhưng Tần Quân có cơ may chiến thắng, đặc biệt khi hắn có các loại thần thông cường đại.

Thanh Hồ Vương giận dữ xì cười:

- Cuồng vọng!

Thanh Hồ Vương bỗng quất đuôi, lông hồ ly vô số kể như kim thép bắn ra, thanh thế rậm rạp vẫn không làm Tần Quân hoảng hốt.

Tần Quân há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa cuồn cuộn bao trùm những lông hồ ly. Tam Muội Chân Hỏa thế không thể đỡ tiếp tục ập hướng Thanh Hồ Vương, gã hoảng hồn nhanh chóng chạy trốn.

Bị Tam Muội Chân Hỏa lan đến thì dù Thanh Hồ Vương tới đỉnh Chân Tiên cảnh cũng toi đời.

May mắn cảnh giới của Thanh Hồ Vương cao hơn Tần Quân nhiều, tốc độ phản ứng nhanh, né tránh kịp lúc.

Tần Quân nhổ xuống một sợi tóc thả vào lòng bàn tay, dùng pháp lực nghiền nát rồi quăng ra ngoài. Một trăm Tần Quân bỗng xuất hiện trên bầu trời.

Cảnh đó làm Thanh Hồ Vương hết hồn.

Cơ thể biến thái, kiếm khí vô hình, lửa cháy khủng bố, giờ biến thành một trăm phân thân, tiểu tử này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Thanh Hồ Vương trầm giọng hỏi:

- Không lẽ ngươi được Đông Phương lão quái phái tới?

Mặc dù Thanh Hồ Vương không kiêng nể gì nhưng không dám đánh chết người của Đông Phương lão quái. Với thiên phú của Tần Quân không chừng là đệ tử dòng chính của Đông Phương gia tộc hay thậm chí là thiên tài số một của gia tộc.

Nếu gã giết nhầm thì không chừng Đông Phương lão quái sẽ trở mặt, dù

sao Yêu Tổ không ở trong Nam Tận Hải.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Trẫm chuyên đến hành ngươi!

Lão tử từ vạn năm sau bị ngươi bắt buộc đá đến đây, nên thật ra là ngươi phái đến!

Trong khi nói chuyện một trăm Tần Quân cầm Thất Tinh Kiếm vây công Thanh Hồ Vương.

Pháp ngoại phân thân của Tôn Ngộ Không siêu biến thái, bởi vì phân thân hầu như có được thực lực giống bản thể, nhưng thần thông phân thân càng nhiều thì tiêu hao pháp lực cũng dữ hơn. Quan trọng nhất là nếu đối phương diệt hết phân thân thì sẽ gây ra tổn thương lớn cho bản thể, thậm chí là chết đi. Nên pháp ngoại phân thân có lợi có tệ.

Nhưng Tu Tiên giới có một thường thức là phân thân bị diệt sẽ không tổn thương cơ thể, ít nhất không nguy hiểm đến mạng sống.

Thanh Hồ Vương không nhận biết điều đó, gã bị một trăm Tần Quân đánh đến không kịp trở tay, lòng rất bực bội.

Cùng lúc đó âm binh chiến với yêu cầm, yêu thú túi bụi.

Thanh thế đại chiến hấp dẫn người trốn trong các góc đi ra, bọn họ kích động nhìn hỗn chiến trên trời.

Các tu sĩ sôi nổi bàn tán:

- Đó là ai? Hắn đến cứu chúng ta!

- Thật là lợi hại, đó là pháp thuật gì mà có thể chia ra một trăm phân thân?

- Thanh Hồ Vương bị áp chế, chúng ta có hy vọng được cứu rồi.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau đi hỗ trợ!

Rất nhanh có người không kiềm được nhiệt huyết và tức giận lấy pháp khí

ra xông lên tham gia chiến đấu.

Tiếng la giết rung trời.

Trong tình huống tuyệt cảnh vùng lên thì đấu chí của nhân tộc là mãnh liệt nhất, làm trời cũng phải biến sắc.

Tần Quân chú ý đến tu sĩ từ bốn phương tám hướng bay tới, nhìn sơ ít nhất hơn ngàn người.

Khóe môi Tần Quân cong lên, trận chiến này có người trông thấy sẽ giúp ích lớn cho việc lan truyền danh tiếng của hắn.

Hay quyết định một trận chiến phong thần!

Nghĩ vậy đấu chí của Tần Quân càng lên cao, cùng một trăm pháp ngoại phân thân đánh hội đồng Thanh Hồ Vương.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Một trăm lẻ một Tần Quân đánh Thanh Hồ Vương như đấm bao cát.

Lực lượng, tốc độ y như nhau, mỗi tội pháp ngoại phân thân không thể thi triển thần thông, nếu không thì ỷ vào Tam Muội Chân Hỏa và thần thông Trảm Thiên là Tần Quân có thể đùa chết Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương nghiến răng nghiến lợi rít gào:

- Đáng ghét a a a!!!

Thanh Hồ Vương chưa bao giờ uất ức như vậy, còn bị một con bò sát thấp hơn mình hai đại cảnh giới trêu đùa, lòng tự tôn kiêu hãnh làm gã gần như nổi điên.

------oOo------

Chương 697: Ngược Hồ Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Thanh Hồ Vương vung hai cánh tay, yêu lực khủng bố đánh bay Tần Quân và một trăm pháp ngoại phân thân.

Mắt Thanh Hồ Vương tràn ngập tơ máu lạnh lùng quát khiến người sống lưng lạnh toát:

- Bản vương muốn rút xương của ngươi! Uống máu ngươi!

Bị Thanh Hồ Vương đe dọa Tần Quân thờ ơ, về mồm mép thì hắn không ngán ai.

Một trăm lẻ một Tần Quân cùng trào phúng cười nói:

- Không phải trẫm hạ thấp ngươi, ngươi quá yếu. Xem ra lời đồn không hợp thực tế, Thanh Hồ Vương chỉ có như thế.

Điều cường giả không nhịn được nhất là cái gì?

Đó là bị người nói mình yếu.

Đặc biệt khi đối phương thấp hơn hai đại cảnh giới, tự tôn kiêu hãnh làm Thanh Hồ Vương suýt nổ tung.

Thanh Hồ Vương thò mười móng vuốt ra lao nhanh vào Tần Quân, tốc độ siêu mau áp sát Tần Quân gần nhất, cắt đứt cổ họng, máu phun ra. Thanh Hồ Vương xoay người dùng móng vuốt nhọn xuyên thủng lưng phân thân này thò ra khỏi lồng ngực, nháy mắt trí mạng, khiến phân thân tan biến như bụi bặm.

Công pháp của Thanh Hồ Vương không ngừng lại, tốc độ nhanh hơn lúc trước gấp ba lần.

Con ngươi Tần Quân co rút, xem ra Thanh Hồ Vương đã chạm đến ngưỡng cửa thần thông tốc độ kia. May mắn Tần Quân dựa vào Nghịch Tri Vị Lai nên miễn cưỡng bắt giữ thân hình Thanh Hồ Vương.

Tần Quân động ý niệm, tất cả phân thân lùi lại đứng ở vị trí khác nhau bao vây Thanh Hồ Vương chặt chẽ.

Thanh Hồ Vương buộc phải ngừng lại tránh cho Tần Quân dùng chiêu trò gì, trên đầu và dưới chân gã đều có phân thân của hắn, khiến gã bị động, lòng rất bực bội.

Chín mươi Tần Quân cùng cười nói:

- Chậc chậc, ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh sao?

Thanh âm tụ lại với nhau khiến người nổi điên.

Lúc trước Thanh Hồ Vương châm chọc trào phúng Tần Quân, giờ hắn lấy răng trả răng, không, phải trả lại gấp mười lần, làm Thanh Hồ Vương tan vỡ.

Đám tu sĩ đang chiến đấu nghe lời Tần Quân nói thì phấn khởi, xem ra Thanh Hồ Vương bị Tần Quân quay như dế. Tu vi của họ thấp không nhìn thấu cách biệt giữa Tần Quân và Thanh Hồ Vương, chỉ thấy gã bị phân thân của hắn ức chế nên tưởng Tần Quân có bản lĩnh bằng trời.

Thanh Hồ Vương rống to:

- Bản vương nhất định phải giết ngươi!!!

Tình cảnh của Thanh Hồ Vương rất bực tức, Tần Quân và phân thân của hắn châm biếm trào phúng làm gã tức xì khói.

Từng lũ yêu khí toát ra từ người Thanh Hồ Vương, làn da gã đỏ ửng rồi nhanh chóng trướng to, áo rách toạc. Gã biến thành con hồ ly màu xanh khổng lồ như ngọn núi cao.

Kỳ lạ nhất là con hồ ly xanh to lớn mọc ba cái đuôi, mỗi lần lắc đuôi sẽ dấy lên cuồng phong rung trời. Trước con hồ ly xanh này Tần Quân to không bằng một con mắt của nó.

Tần Quân thì thào:

- Đây chính là bản thể của Thanh Hồ Vương sao?

Tần Quân nhớ Thanh Hồ Vương vạn năm sau có sáu cái đuôi, có vẻ gã

kém xa mình lúc vạn năm sau.

Tần Quân ngẫm lại Đát Kỷ, có chín cái đuôi. Không lẽ hồ tộc lấy số đuôi quyết định thiên phú?

Sau này phải đặc biệt tài bồi Đát Kỷ mới được. Thánh nhân Nữ Oa mà còn nhìn trúng Đát Kỷ thì nàng không đơn giản chỉ có nhan sắc. Dù là quân cờ cũng có giá trị của nó, Triều Ca Thương triều là nơi rất nguy hiểm.

Thanh Hồ Vương biến về bản thể rơi vào trạng thái cuồng bạo, ba cái đuôi liên tục quất quét, móng vuốt bén và răng nanh thành vũ khí. Chớp mắt ba phân thân bị đánh tan, tuy phân thân và bản thể thực lực như nhau nhưng không có thần thông, không chịu nổi Thanh Hồ Vương đỉnh Chân Tiên cảnh hết sức công kích.

Tần Quân động ý niệm, tất cả phân thân không né tránh nữa mà cùng lúc tấn công, từ bốn phương tám hướng bay đi, thanh thế to lớn. Nhưng với Thanh Hồ Vương khổng lồ thì khí thế đó còn kém xa.

Ma khí bị Tần Quân điều động ngưng tụ thành ba cây Tử Tuyệt Đao trên đỉnh đầu hắn.

Thần thông Tử Tuyệt Đao rất độc ác, không đến lúc bất đắc dĩ Tần Quân không muốn dùng, về sức sát thương trực tiếp thì Tử Tuyệt Đao không bằng thần thông Trảm Thiên. Nhưng khi Tử Tuyệt Đao vào người kẻ địch sẽ liên tục phá hoại thân thể, thần thông Trảm Thiên không sánh bằng.

Tần Quân nhanh chóng bay đến sau lưng Thanh Hồ Vương, thừa dịp gã chưa chuẩn bị Tử Tuyệt Đao bay ra.

Tử Tuyệt Đao xé rách không khí sinh ra tiếng nổ.

Ba tiếng phập, Tử Tuyệt Đao đâm vào người Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương cảm thấy đau nhói ngoài ra không có gì khác lạ, vì có rất nhiều phân thân tấn công gã.

Tần Quân lại phun ra Tam Muội Chân Hỏa, các phân thân khác ngầm hiểu, không cần nhìn bằng mắt cũng cảm nhận được uy áp khiếp người. Tam Muội Chân Hỏa của hắn bây giờ siêu khủng bố, Thanh Hồ Vương dù là

đỉnh Chân Tiên cảnh bị đốt thì không chết cũng lột da.

Bùm!

Thanh Hồ Vương bay lên, cuồng phong hất bay phân thân xung quanh đi. Tam Muội Chân Hỏa bay qua dưới chân Thanh Hồ Vương, rơi xuống phế tích bên dưới.

Mắt Tần Quân hấp háy:

- Cái tên này!

Tốc độ của Thanh Hồ Vương quá mau, đòn sát thủ lớn nhất của hắn là Tam Muội Chân Hỏa nhưng rất dễ né thoát nó. Hai bên cách biệt không lớn còn dễ tính, cố tình Tần Quân và Thanh Hồ Vương kém hai đại cảnh giới.

Tần Quân vừa tiếp tục phát động Tử Tuyệt Đao vừa thầm nghĩ:

- Tiếp tục như vậy trẫm sẽ thua.

Dường như Tử Tuyệt Đao không có tác dụng gì với Thanh Hồ Vương, bao nhiêu cái bắn vào người thì gã vẫn cuồng bá.

Thanh Hồ Vương há mồm phun ra lửa xanh.

Bùm bùm!

Mấy chục phân thân bị lửa bao trùm, Tần Quân hết hồn thu về các phân thân khác.

Không ngờ Thanh Hồ Vương cũng biết phép thuật lửa, tuy không bằng Tam Muội Chân Hỏa nhưng đối với phân thân của Tần Quân thì tựa như ác mộng.

Thanh Hồ Vương nhìn Tần Quân chằm chằm lạnh lùng hỏi:

- Ngươi hết chiêu rồi?

Không đợi Tần Quân phản ứng lại ba cái đuôi đã quất mạnh.

Hai bên cách nhau chưa đến trăm thước, Tần Quân muốn né nhưng bất đắc dĩ ba cái đuôi từ các hướng khác nhau quất tới, buộc hắn phải điều ra long khí cố gắng ngăn cản một cái đuôi, tay phải vung kiếm chém hướng cái đuôi khác, thần thông Trảm Thiên!

Phập!

Tần Quân dốc hết sức không ngờ chém đứt một cái đuôi của Thanh Hồ Vương, máu phun ra, gã đau đớn hú chói tai.

Trẫm biến mạnh?

Tần Quân kinh ngạc nghĩ, chợt thấy mặt cắt cái đuôi toát ra ma khí, hắn hiểu ngay.

Tử Tuyệt Đao có tác dụng!

Tần Quân cười ác, hồ ly ngốc, ngươi trúng chiêu!

Nghĩ vậy tay trái Tần Quân bỗng cầm Ngân Long Tru Hồn Thương lại áp sát Thanh Hồ Vương, định đánh sáp lá cà.

Thanh Hồ Vương càng đau đớn hơn, lòng dậy sóng dữ, gã cảm giác yêu lực trong thân thể bị lực lượng bí ẩn cắn nuốt, cứ tiếp tục thế này yêu lực của gã sẽ cạn kiệt, tình hình không ổn.

------oOo------

Chương 698: Đại Đạo Sinh Thiên Luân

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chẳng lẽ . . .

Thanh Hồ Vương chợt nhớ lúc trước mình trúng Tử Tuyệt Đao, khi đó gã chưa phát hiện có gì khác lạ, bây giờ ngẫm lại rất là hối hận.

Không được, phải đi thôi!

Thanh Hồ Vương cắn răng thầm nghĩ, gã không thể đánh chết Tần Quân trong thời gian ngắn, cứ tiếp tục dây dưa sẽ có hại cho gã. Thanh Hồ Vương phải nhanh chóng xua tan ma khí trong người, không thì hậu quả không tưởng tượng nổi.

Thanh Hồ Vương xoay người chạy nhanh trong hư không, tốc độ chạy trốn rất nhanh. Tần Quân dở khóc dở cười nhìn, nhưng hắn không dám đuổi theo. Nếu dồn ép Thanh Hồ Vương quá mức không chừng sẽ liều ngọc đá đều nát, khi đó lớn chuyện.

Yêu thú, yêu cầm thấy Thanh Hồ Vương chạy trốn thì cũng chạy tứ tán.

Các tu sĩ xoe tròn mắt nhìn nhau, sau đó hò reo ầm ĩ.

- Thanh Hồ Vương trốn! Chúng ta thắng rồi!

- Hắn là ai? Lợi hại quá, bức ép Thanh Hồ Vương rời đi.

- Thanh Hồ Vương sợ rồi, có lẽ ở lại sẽ bị hắn giết!

- Anh hùng! Nhờ có hắn không thì chúng ta không sống được!

Các tu sĩ hưng phấn, kích động, không dám tin la hét, rất nhanh họ bao quanh Tần Quân.

Tần Quân không đi ngay, hắn không phải Khăn Quàng Đỏ hay Lôi Phong, làm chuyện tốt phải để lại tên.

Các tu sĩ đến trước mặt Tần Quân, kích động cảm ơn hắn, có người nức nở. Cuộc đời muôn màu biểu hiện tại đây, khiến Tần Quân rất xúc động.

Tần Quân vỗ ngực cao giọng nói:

- Các vị yên tâm, ta tên Biên Hải, chắc trong các người có một số nghe qua rồi. Ta chắc chắn sẽ hạ gục yêu tộc, trả lại bầu trời trong xanh cho nhân tộc ta! Đây không phải lời hứa mà là nghĩa vụ, kẻ quấy nhiễu an ninh của nhân tộc ta thì dù xa cũng phải tru!

Tần Quân nói năng dõng dạc, leng keng, khiến người nghe sôi trào máu

nóng.

Biên Hải?

Một số người càng kích động. Trong thôn trấn vùng ven biển Biên Hải đang rất nổi tiếng. Đại chiến hai tộc người, yêu đã bắt đầu, chỉ có Biên Hải đứng ra, vào phút then chốt này Biên Hải trở thành hy vọng của nhiều người.

Sau đó Tần Quân giúp đỡ các tu sĩ cứu người còn sống trong thành.

Trong trữ vật giới của Tần Quân có nhiều đan dược trị thương, hắn không chút keo kiệt lấy ra. Ngày càng nhiều người cảm động đến rơi nước mắt, có người quỳ xuống lạy Tần Quân nhưng bị hắn nâng lên ngay, hành động đó khiến người càng có hảo cảm với hắn.

Mãi khi màn đêm buông xuống Tần Quân mới trở về.

Tần Quân về Biên Hải thôn, đa số thôn dân đã ngủ. Tần Quân lặng lẽ về nhà gỗ của mình, với tu vi của hắn dễ dàng không để thôn dân phát hiện.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường gỗ, hít sâu:

- Phù.

Trận chiến hôm nay khiến Tần Quân sung sướng đầm đìa, vì hắn dùng hết thế võ, các loại thần thông, kết cục cũng rất thành công đuổi Thanh Hồ Vương chạy vắt giò lên cổ.

Tần Quân nghiệm lại chi tiết chiến đấu, phát hiện may nhờ hắn đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng Lực Bạt Sơn Hề, không thì cảnh giới của hắn không cản nổi cái đuôi của Thanh Hồ Vương quất.

Tần Quân vui vẻ thầm nghĩ:

- Xem ra phải đi tiếp con đường thể tu.

Nếu Tần Quân đi đường pháp tu, tinh thông các loại thần thông phép thuật, bị Thanh Hồ Vương gần người thì chắc chắn bị diệt gọn ngay. Tần Quân sâu sắc hiểu rõ lực lượng của mình mạnh cỡ nào, ít ra khiến cường giả

Chân Tiên cảnh ăn đau.

Nếu đột phá Bất Diệt Thánh Thể đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng Đại thì sẽ như thế nào?

Nghe nói Bất Diệt Thánh Thể còn có ba trọng, Tần Quân khó thể tưởng tượng ba trọng tiếp theo khủng bố cỡ nào nữa. Không chừng hắn có thể dựa vào Bất Diệt Thánh Thể thân thể vượt qua Viên Hồng, Dương Tiễn, hay cả Tôn Ngộ Không.

Nghĩ đến đây lòng Tần Quân hừng hực lửa, máu nóng sục sôi.

Cơ Vĩnh Sinh nghi ngờ hỏi:

- Bộ công pháp luyện thể này của ngươi rất tinh diệu, lấy đâu ra vậy?

Tần Quân vênh váo bảo:

- Phật nói không thể nói.

Chiến thần Thánh Đình còn bảo là Bất Diệt Thánh Thể rất ghê gớm, xem ra hắn đã nhặt được bảo bối.

Nhưng Tần Quân ngẫm lại công pháp này là phụ vương của Tiểu Ly truyền dạy, nói lên long tộc Nam Tận Hải đều tu hành công pháp này thì hắn hết đắc ý.

Tần Quân không biết rằng hắn đã suy nghĩ nhiều, Bất Diệt Thánh Thể là một trong các bí pháp của long tộc Nam Tận Hải, ít người luyện được. Tiểu Ly là kỳ tài tuyệt thế, chỉ số ít rồng luyện được.

Cơ Vĩnh Sinh hợp thời nhắc nhở tránh cho Tần Quân lật thuyền trong mương:

- Chờ lần sau đánh nhau chắc chắn Thanh Hồ Vương sẽ đề phòng thần thông của ngươi, khi đó ngươi sẽ gặp rắc rối.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Binh đến tướng ngăn, nước đến đất chặn.

Tần Quân cảm giác thời cơ khởi động lại Mệnh Vận Chi Luân nằm trên người Thanh Hồ Vương.

Cơ Vĩnh Sinh nói một câu làm mắt Tần Quân sáng rực:

- Ta truyền dạy một thần thông vô thượng cho ngươi, nhớ là đừng tùy tiện sử dụng nó trước mặt cường giả từ Đại La cảnh trở lên.

Thánh Đình từng lợi hại đến mức trời muốn tiêu diệt, thực lực của Cơ Vĩnh Sinh là không thể nghi ngờ, y nói là thần thông vô thượng thì biết thần thông này ghê gớm cỡ nào.

Cơ Vĩnh Sinh cao giọng quát:

- Thần thông này tên là Đại Đạo Sinh Thiên Luân!

Trong phút chốc ký ức khổng lồ điên cuồng rót vào đầu Tần Quân.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân!

Ý thức của Tần Quân ngừng lại trên năm chữ này sau đó chìm vào hỗn độn.

***

Mặt trăng lặn mặt trời mọc, trời vừa sáng không lâu tin Thanh Hồ Vương bị Biên Hải hạ gục như cơn lốc thổi quét vùng ven biển. Nơi tin tức đi qua để lại tiếng kinh kêu và hoan hô.

- Biên Hải lợi hại dữ vậy?

- Đúng rồi, nghe nói Biên Hải là thần tiên giáng trần, người đầy bản lĩnh đánh Thanh Hồ Vương không thở nổi.

- Đúng, nghe nói Thanh Hồ Vương cầu xin, thừa dịp Biên Hải thả lỏng mới chạy trốn được.

- Biên Hải lợi hại như vậy?

- Quân đoàn dưới tay Biên Hải cũng ghê gớm!

Lời đồn truyền tai nhau, cái tên Biên Hải có xu hướng thần hóa, dường như Biên Hải là nhân vật không gì làm không được.

Không phải có người cố ý thổi phồng mà vì trong tình cảnh này cần thần xuất hiện, mang hy vọng đến cho người.

Tin tức truyền vào tai Lý Đạt, vẻ mặt gã không dám tin, bản năng lao ra nhà gỗ chạy tới nhà gỗ của Tần Quân, thấy mấy chục thôn dân đang tụ tập trước cửa nhà.

Phía trước đám đông là từng dải ánh sáng phát ra từ nhà gỗ của Tần Quân.

Giọng Tần Quân trang trọng truyền ra:

- Đạo sinh một, một sinh hai, hai sinh ba, ba sinh vạn vật. Đạo sinh người, đạo sinh đất, đạo sinh trời. Thiên đạo luân hồi, thiên luân . . .

Các thôn dân ngó nhau.

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm ở trong đám đông thì trầm tư sờ cằm, ra chiều đăm chiêu, dường như nghe hiểu cái gì.

------oOo------

Chương 699: Biên Hải vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhà gỗ bỗng nổ tung.

Tần Quân lơ lửng trên giường gỗ, long khí quay quanh người, khí thế như cầu vồng. Tần Quân tựa như thiên thần giáng trần, làm các thôn dân đều quỳ xuống.

Tần Quân nhắm mắt, hoa văn tử diễm giữa trán hắn như con mắt thứ ba rung nhẹ, áo trắng bay bay phối hợp rồng vàng bốn móng quay quanh, hình ảnh rung động lòng người.

Tiểu Bạch Long ở phía xa há hốc mồm thì thào:

- Hơi thở này . . .

Tần Quân phát ra khí thế làm Tiểu Bạch Long giật mình, sinh lòng kính sợ.

Giờ Tiểu Bạch Long mới hiểu đừng thấy gã cao hơn Tần Quân một đại cảnh giới, nếu đánh nhau thật thì gã không đấu lại.

Tần Quân bỗng nhiên mở to mắt quát:

- Đại Đạo Sinh Thiên Luân, thương sinh đều thần phục!

Pháp lực màu vàng khuếch tán nhanh tụ thành một vòng bánh xe màu vàng to lớn sau lưng Tần Quân, đường kính cỡ hai trượng, khắc đầy phù văn huyền ảo uốn lượn sau lưng hắn, thần thánh mà uy nghiêm.

Mọi người mới chạm vào ánh mắt Tần Quân liền vội dời đi, tim đập nhanh sắp nhảy ra khỏi ngực.

Tần Quân vung tay phải lên, Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng hắn bay ra, tốc độ siêu nhanh xẹt qua rừng cây bay hướng mặt biển.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân với khí thế không gì sánh bằng lao hướng mặt biển, dọc theo đường đi dấy lên cuồng phong thổi cây cối mới được thôn dân trồng không lâu rung lắc kịch liệt.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Đại Đạo Sinh Thiên Luân đập xuống mặt biển nổ tung dựng lên sóng biển cao mấy trăm trượng, còn dính chút máu thịt của yêu thú. Các thôn dân trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tiểu Bạch Long đổ mồ hôi lạnh, lực lượng này dù cách xa như vậy vẫn khiến gã tim đập chân run.

Rất khó tưởng tượng nếu Đại Đạo Sinh Thiên Luân rơi trúng người gã thì ra sao, Tiểu Bạch Long càng tưởng tượng càng ớn lạnh, vì gã không nắm

chắc sẽ đỡ được chiêu này.

Tần Quân nhìn cột sóng đằng trước, khóe môi cong lên. Hắn chỉ tùy tay đánh một kích đã có uy lực như vậy, nếu dùng hết pháp lực thúc đẩy Đại Đạo Sinh Thiên Luân thì sẽ ra sao?

Tần Quân thầm kích động, thần thông này quá ghê gớm!

Chẳng những có thể trực tiếp đập người còn có thể giam cầm kẻ địch. Nếu bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân tròng lên người thì không thể nhúc nhích, tuy nhiên đối thủ không thể vượt qua Tần Quân hai đại cảnh giới. Đại Đạo Sinh Thiên Luân còn có thể xem như thần thông kiểu phòng ngự, chặn lại công kích của kẻ địch đánh hướng Tần Quân.

Công kích ghê gớm nhất là Đại Đạo Sinh Thiên Luân có thể chia ra chín trọng!

Mỗi trọng có thể chồng lên một vòng bánh xe, chờ cửu trọng viên mãn là có chín Đại Đạo Sinh Thiên Luân lơ lửng sau lưng!

Tần Quân càng nghĩ càng háo hức.

Chợt tiếng hệ thống gợi ý bỗng nhiên vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ lĩnh ngộ đại đạo thần thông, nhân đây thưởng cho túc chủ đột phá một cấp!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh ngũ trọng!]

Nguồn nhiệt quen thuộc bắt đầu chảy dọc người Tần Quân, làm tâm tình của hắn càng sung sướng.

Nửa ngày sau Tần Quân đáp xuống đất, cười nói với các thôn dân biểu tình ngơ ngẩn:

- Các người đang làm gì vậy? Mau đứng lên đi.

Có Đại Đạo Sinh Thiên Luân khiến Tần Quân càng mong chờ vào quyết chiến tương lai hơn.

Phải đùa chết Thanh Hồ Vương!

Các thôn dân nghe vậy đều đứng dậy, mỗi người biểu tình tràn đầy kích động.

Thiết Kình Thiên kích động hỏi:

- Sư phụ, mới rồi là cái gì? Thật lợi hại!

Tần Quân cười bí hiểm:

- Đây là thần thông, ngày sau nếu ngươi lớn lên sẽ hiểu.

Thiết Kình Thiên cái hiểu cái không nhưng biết một điều rằng bây giờ mình chưa dủ sức thi triển thần thông. Với chút pháp lực cúa Thiết Kình Thiên mà muốn vận dụng thần thông như vừa rồi thì sao làm được?

Thủ Tâm tràn đầy tôn sùng nhìn Tần Quân, mắt ẩn giấu tình cảm khó nói rõ. Lứa tuổi của Thủ Tâm là tuổi hoài xuân, nhớ lại cảnh mình gặp Tần Quân làm mặt nàng đỏ bừng. Thật giống điểm khởi đầu truyền thuyết tình yêu tốt đẹp, chẳng lẽ hai người được số phận quyết định?

Nghĩ đến đây vành tai Thủ Tâm đỏ hồng.

Tần Quân đang dùng Trận Đạo Bí Tự nhìn ngó hoạt động trong lòng các thôn dân, đến lượt Thủ Tâm làm Tần Quân không biết nên nói cái gì.

Tần Quân dở khóc dở cười thầm nghĩ:

- Nha đầu này thích trẫm?

Nhưng hắn phải trở về vạn năm sau, không thể mang Thủ Tâm đi. Nếu không thể cho Thủ Tâm một vạn năm thì Tần Quân không dám nhẹ lời hứa hẹn.

Tần Quân giải tán các thôn dân, chuẩn bị tìm một chỗ tiếp tục lĩnh ngộ Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân không chỉ là thần thông, bên trong chất chứa ảo diệu có thể khiến hắn hưởng thụ vô cùng.

Nhưng vừa rồi uy lực của Đại Đạo Sinh Thiên Luân khiến các thôn dân càng kính sợ Tần Quân hơn. Lý Đạt chạy về dùng quyển trục truyền lời, muốn nói cho các bằng hữu thân thiết biết những gì hôm nay mình thấy và nghe được.

Tần Quân không biết rằng hành động hôm nay khiến hình tượng của hắn càng thần uy hơn.

Chớp mắt lại qua một tuần, cơ hội phó bản Thần Ma một tháng một lần đã đến. Tần Quân giữ lại nó.

Nếu cho Tiểu Bạch Long sử dụng thì trong vòng một thời gian sẽ sinh ra nhiều biến cố, Tần Quân không cược nổi.

Tính đến nay hắn đã tích lũy bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma.

Tần Quân thầm quyết định:

- Nên mở ra chinh chiến!

Mặc dù Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân vẫn đang bôn ba nhưng tốc độ quá chậm.

Đối với những thành trì bị yêu tộc chiếm cứ thì hai quân đoàn không có năng lực giành lại, không phải binh lực không được mà vì sức chiến đấu đỉnh cao không đủ, nên Tần Quân chỉ có thể dựa vào bản thân.

Tần Quân tìm đến Tiểu Bạch Long, dặn dò mấy câu rồi cầm bản đồ bay tới thành trì gần nhất.

Thời gian tiếp theo Tần Quân bắt đầu khiến cái tên Biên Hải đi hướng thần đàn.

Lần này yêu tộc xâm nhập, người mạnh nhất là Thanh Hồ Vương, nên Tần Quân không tốn chút sức nào khi đối diện yêu vương trong thành trì khác.

Ngày đầu tiên, hắn cứu một tòa thành.

Ngày thứ hai, hắn trừ bỏ yêu thú của hai tòa thành.

Mấy ngày tiếp theo Tần Quân đều giữ hiệu suất một ngày diệt hai thành, làm nguyên vùng ven biển Đông Phương Vực sôi trào.

- Biên Hải mạnh quá, ta thấy hắn một đấm đánh chết con thằn lằn to cao cỡ ngọn núi!

- Có đáng gì, Biên Hải một kiếm chém chết ngàn con yêu thú, thấy lợi hại chưa?

- Xì, ta còn thấy Biên Hải diệt gọn hàng vạn con yêu thú kìa!

- Các ngươi cứ nói phét đi, càng nói càng mơ hồ!

- Tóm lại Biên Hải là anh hùng!

Các tu sĩ càng đồn càng khoa trương, nhiều người còn phân bì với nhau, cãi nhau mình mới là người thấy cảnh tượng đồ sộ khi Biên Hải tác chiến, tâng bốc Biên Hải lên như Chiến Thần vô địch.&

------oOo------

Chương 700: Cao ngang trời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Phương Vực vạn năm trước yếu hơn về sau rất nhiều, khu vực ven biển ít có cường giả Thiên Tiên cảnh, còn cường giả Chân Tiên cảnh thì càng hiếm hoi.

Nghe nói Đông Phương Vực mới bị một thế lực lớn tên Thần Điện thống trị, cường giả đỉnh cao bị đồ sát gần hết, cường giả sống sót tập trung sâu trong đất liền.

Đôi khi Tần Quân suy nghĩ có nên bứng Thần Điện ngay bây giờ không, nhưng ngẫm lại bên cạnh hắn không có nhóm Dương Tiễn, Đường Tam Tạng thì đành thôi, miễn chơi.

Ngày càng nhiều thành trì bị Tần Quân chiếm lĩnh, đại quân yêu tộc bắt

đầu rút đi.

Tình hình này khiến người ở khu vực ven biển rất là mừng, hòa bình lại sắp buông xuống sao?

Ngày thứ hai mươi mốt từ khi Tần Quân xua đuổi Thanh Hồ Vương.

Giọng Thanh Hồ Vương vang vọng trong thiên địa:

- Biên Hải, có dám chiến với ta trên biển không? Nếu thua thì yêu tộc dưới tay ta trong vòng vạn năm sẽ không xâm nhập nhân tộc nữa!

Không biết Thanh Hồ Vương sử dụng bí thuật gì khiến giọng nói văng vẳng trong ngàn dặm ven biển.

Nghe thấy câu nói này làm mọi người hưng phấn, tin tức truyền hướng thành trì khác.

Chưa đến một ngày đã tới tai Tần Quân.

Giờ phút này Tần Quân đang ngồi trên đại điện, phía dưới là Mông Điềm, Vương Tiễn, Lý Tư, Minh Kiếm Phong, tướng quân khác của hai quân đoàn.

Cùng với đại quân yêu tộc rút đi, Đại Tần Hổ Quân và Kiền Chân Thần Quân lục tục thu đội, bọn họ còn chiêu binh mãi mã ở các thành.

Lý Tư nhắc nhở:

- Bệ hạ, sợ là có trá!

Tần Quân xua tay cười nói:

- Trẫm biết, nhưng trẫm phải đi.

Tần Quân nói nhẹ nhàng lại khiến đám người Mông Điềm sinh lòng kính sợ.

Chậm rãi đã nghe quen sự cường đại của Thanh Hồ Vương, huống chi lần này quyết chiến ở trên biển thì càng dữ nhiều lành ít. Nhưng Tần Quân

không chút sợ hãi, hỏi sao bọn họ không kính hắn?

Tần Quân mở miệng nói:

- Có lẽ sau trận chiến này trẫm sẽ biến mất . . .

Mọi người biến sắc mặt, tưởng Tần Quân đang nói lời trăn trối.

Đám tướng sĩ khuyên nhủ:

- Bệ hạ!

- Không được đâu bệ hạ!

- Bệ hạ đừng làm bậy!

Tần Quân dở khóc dở cười, bà nội nó, trẫm chưa hề nói sẽ đồng quy vu tận với Thanh Hồ Vương!

Tần Quân vội ngắt lời bọn họ, bực bội nói:

- Các ngươi đủ rồi đi, muốn trẫm chết vậy sao?

Đám tướng sĩ lúng túng, hóa ra Tần Quân không muốn đồng quy vu tận với Thanh Hồ Vương.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Rất có thể trẫm sẽ biến mất sau khi chiến thắng Thanh Hồ Vương nhưng trẫm cần các ngươi cố gắng phát triển thế lực, chờ đợi vạn năm sau trẫm trở về!

Đại điện bỗng chốc yên tĩnh.

Vạn năm?

Hai chữ làm đám tướng sĩ giật nảy mình, đối với họ thì một vạn năm chính là vĩnh hằng, không phải tất cả tu sĩ đều sống đến vạn năm.

Minh Kiếm Phong đến Địa Tiên cảnh lục trọng cũng sợ hết hồn.

Tần Quân muốn làm cái gì?

Tần Quân thấm thía nói:

- Trong một vạn năm này các ngươi hãy âm thầm trợ giúp đồ đệ của ta trưởng thành, cũng phải đề phòng Thần Điện, thống trị Đông Phương Vực, làm tồn tại siêu nhiên trong mấy chục vực. Trẫm hứa với các ngươi, nếu các ngươi có thể sống đến vạn năm thì trẫm sẽ mang các ngươi đến thịnh thế cao ngang trời!

Ầm!

Không khí đại điện nóng lên, mọi người hít thở dồn dập.

Thịnh thế cao ngang trời?

Đối với tướng quân, mưu thần thì đây là sức hấp dẫn không thể cưỡng lại được. Ai có khát vọng đều muốn nắm giữ giang sơn rộng lớn hơn, cao ngang trời là điều cường thịnh cỡ nào?

Bọn họ không dám tưởng tượng, bởi vì trong thế giới tu tiên đây là hành động nghịch thiên, nhưng các tộc kiêng kỵ sẽ không treo hai chữ này ngoài miệng.

Xoẹt đùng đùng!

Ngoài đại điện bỗng có tiếng sấm nổ vang, thất luyện rực rỡ chiếu sáng cảnh tượng trong đại điện, khiến biểu tình của đám tướng sĩ trở nên u ám.

Khóe môi Tần Quân cong lên mặc kệ bầu trời, nói tiếp kế hoạch của mình.

Là kế hoạch thế lực làm sao phát triển trong Đông Phương Vực, nếu Biên Hải trở thành anh hùng thì thế lực dưới tay chắc chắn sẽ không trường tồn, bởi vì bọn họ có thể nhờ cậy danh tiếng Biên Hải hô lên một cái người người ủng hộ, các thế lực lớn không chấp nhận điều đó. Nên Tần Quân cần nhóm Mông Điềm thay hình đổi dạng xâm nhập vào mỗi thế lực, vậy thì vạn năm sau có lẽ Đông Phương Vực thuộc về Tần Quân.

Nhưng lòng trung thành của bọn họ có thể kéo dài đến vạn năm không?

Tần Quân rất mong chờ, nếu có người dám phản bội thì hắn sẽ không nương tay. Hắn cho bọn họ huy hoàng, những người này không nên phản bội hắn.

***

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân sai người truyền lời ba ngày sau sẽ đại chiến với Thanh Hồ Vương trên biển.

Làm sao truyền lời? Rất đơn giản, đứng ở ven biển hét to một câu là được, trong đại dương có nhiều động vật biển và yêu thú, có thể dễ dàng đưa lời đến tai Thanh Hồ Vương.

Trong phút chốc tin tức Biên Hải đại chiến Thanh Hồ Vương lan nhanh khắp Đông Phương Vực.

Trong đất liền cũng ồn ào nhốn nháo.

Đông Phương hoàng thành.

Vực chủ Đông Phương Ngạo ngồi trên đại điện, vóc dáng vạm vỡ, mặc long văn bào màu vàng, hốc mắt hõm sâu cảm giác khôn ngoan đa trí.

Đông Phương Ngạo lẩm bẩm:

- Biên Hải và Thanh Hồ Vương quyết chiến?

Quan viên văn võ trên đại điện không dám nói tiếng nào, thậm chí không dám nhìn vào mắt Đông Phương Ngạo.

Đông Phương Vực trước kia bị Đông Phương hoàng triều thống trị, sau khi bị Thần Điện tàn phá thì hoàng triều giải tán, Đông Phương Ngạo vẫn làm lãnh tụ nhưng cũng cho người khác cơ hội. Thần Điện ban bố đẳng cấp của thánh triều, hoàng triều, vương quốc, thế lực phe Đông Phương Ngạo không chấp nhận được nhưng đành cắn răng chấp nhận.

Lần này yêu tộc xâm nhập Thần Điện ra lệnh không được phái binh ngăn cản, vì có vật khổng lồ đứng sau lưng gã có thể dễ dàng hủy diệt Đông Phương Vực. Vì vậy Đông Phương Ngạo ráng nhịn, nhưng gã ôm cục tức

trong lòng quay sang trút giận vào đám thuộc hạ. Mấy năm nay Đông Phương hoàng thành mù mịt chướng khí.

Mắt Đông Phương Ngạo hấp háy hỏi:

- Thanh Hồ Vương thật sự nói là nếu Biên Hải thắng thì hắn sẽ rút lui?

Một quan viên cẩn thận trả lời:

- Đúng vậy, ba ngày sau bọn họ sẽ quyết chiến.

Sắc mặt Đông Phương Ngạo biến đổi liên tục, trong lòng thì vừa mừng vừa sợ.

Thần Điện không cho gã nhúng tay nhưng nếu người khác làm đại quân yêu tộc rút lui thì chắc Thần Điện không nói gì được, tồn tại sau lưng Thanh Hồ Vương cũng sẽ xấu hổ không ra tay.

Đông Phương Ngạo đứng bật dậy nói:

- Biên Hải ở đâu? Ta muốn gặp hắn!

Đông Phương Ngạo muốn đi nhắc nhở Tần Quân phải thắng, vừa không được giết Thanh Hồ Vương. Nếu chọc giận tồn tại sau lưng Thanh Hồ Vương thì Đông Phương Vực tiêu đời.

- Hắn ở Quảng thành . . .

Đông Phương Ngạo nói:

- Mang ta đi!

Đông Phương Ngạo lắc người biến mất tại chỗ, mang theo quan viên báo tin. Đám quan viên văn võ ngó nhau.

------oOo------

Chương 701: Quyết chiến sắp đến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Giữa trưa ngày thứ hai.

Đông Phương Ngạo đến Quảng thành,với bản lĩnh của gã vốn không ai có thể ngăn cản, thậm chí không người nào phát hiện.

Tần Quân đang tu luyện chợt mở mắt ra, trầm giọng quát:

- Ai đó!?

Tần Quân giỏi Trận Đạo Bí Tự nên rất nhạy cảm, dù không thể phân biệt rõ đối phương ở đâu nhưng hắn cảm giác được có kẻ lẻn vào phòng.

Đông Phương Ngạo đột nhiên xuất hiện trước cái bàn, vừa hỏi vừa ngồi xuống rót trà:

- Ngươi chính là Biên Hải?

Tần Quân cau mày, bởi vì hắn nhìn không thấu tu vi của người này.

Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở:

- Thái Ất Huyền Tiên, ngươi hãy cẩn thận.

Mí mắt Tần Quân co giật, hiện giờ trong Đông Phương Vực ai có thể đến Thái Ất Huyền Tiên? Khỏi phải nói, chắc chắn là vực chủ Đông Phương Ngạo.

Tần Quân không lộ vẻ gì hỏi:

- Thì ra là vực chủ đại giá quang lâm, không biết tìm Biên Hải có chuyện gì?

Bà nội nó, vạn năm sau lão tử giết tiểu nhi tử của ngươi, hiện tại sợ gì?

Vào phút then chốt này chắc chắn Đông Phương Ngạo sẽ không kiếm chuyện với hắn.

Đông Phương Ngạo híp mắt cười tủm tỉm hỏi:

- Chúng ta từng gặp nhau?

Đông Phương Ngạo vừa nói vừa toát ra uy áp kinh khủng ập hướng Tần Quân. Nhìn Tần Quân chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh ngũ trọng khiến Đông Phương Ngạo hơi tức giận, tu vi như thế làm sao có thể chiến thắng Thanh Hồ Vương? Đông Phương Ngạo biết Thanh Hồ Vương là thiên tài yêu tộc, đã đến đỉnh Chân Tiên cảnh.

Tần Quân mỉm cười hỏi:

- Không biết vực chủ tìm ta có chuyện gì?

Có Cơ Vĩnh Sinh trợ giúp nên Tần Quân vẫn ung dung đối diện khí thế của Đông Phương Ngạo, điều này khiến gã nhìn hắn cao hơn một bậc.

Xem ra người này không nhỏ yếu như bề ngoài.

Tu sĩ Chân Tiên cảnh bình thường không chịu nổi khí thế của Đông Phương Ngạo nhưng Tần Quân làm được, khiến gã bớt giận.

Đông Phương Ngạo nhìn Tần Quân chằm chằm, gằn từng chữ không cho phản bác:

- Ta muốn ngươi chiến thắng Thanh Hồ Vương!

Tần Quân không chút yếu thế trừng Đông Phương Ngạo lại:

- Tất nhiên!

Lão tử không chiến đấu vì ngươi!

Sắc mặt Đông Phương Ngạo dịu lại, hỏi:

- Nói đi, ngươi muốn cái gì? Ta đều có thể thỏa mãn ngươi!

Nếu cứ để Thanh Hồ Vương càn quấy thì Đông Phương Vực sớm muộn gì sẽ rơi vào tay yêu tộc, Đông Phương Ngạo không thể ra tay, đây mới là

điều khiến người muốn khóc.

Tần Quân đảo tròng mắt cười hỏi:

- Cái gì cũng được?

Nhà giàu đưa lên cửa cho hắn làm thịt?

Tần Quân cười thầm trong bụng, lúc này không hung hăng bắt chẹt một mớ thì hắn không họ Tần!

Đông Phương Ngạo gật đầu nói:

- Đúng vậy!

Đông Phương Ngạo muốn Tần Quân phải thắng, xong chuyện hắn sẽ phải chết. Đông Phương Ngạo biết rõ trận chiến này ảnh hưởng đến nhân tộc Đông Phương Vực, anh hùng chỉ có thể chết trận.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Ta cần đan dược, linh thạch, càng nhiều càng tốt, công pháp của ta có thể trong khoảng thời gian ngắn hấp thu chúng nó!

Vì phòng ngừa Đông Phương Ngạo thắc mắc nên Tần Quân cố ý lôi công pháp ra làm cái cớ, dù điều này sẽ khiến gã thèm muốn.

Đông Phương Ngạo gật đầu, tay phải vung lên để lại bốn chiếc trữ vật giới ở trên bàn sau đó biến mất tại chỗ.

Đông Phương Vực giàu có hơn Nam Vực, Đông Phương Ngạo nắm giữ tài nguyên nhiều đến Tần Quân khó thể tưởng tượng. Đông Phương Ngạo rộng rãi cho đồ vì muốn sau khi xong chuyện Tần Quân phải phun ra.

Chờ Đông Phương Ngạo rời đi Tần Quân cầm bốn chiếc trữ vật giới trên bàn lên xem, lộ vẻ mặt vui mừng.

Linh thạch ở bên trong nhiều còn hơn hắn bỏ ra trong hội đấu giá Thiết viện, nhiều gấp năm lần.

Còn đan dược thì toàn là Linh Khí đan phụ trợ tu luyện, tuy không có tác dụng quá lớn với Tần Quân nhưng có thể để lại cho Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm.

Tần Quân siết chặt trữ vật giới thì thào:

- Xin lỗi, vạn năm sau tiểu nhi tử của ngươi chọc vào trẫm, nhân quả báo ứng.

Tần Quân sẽ không cảm kích Đông Phương Ngạo, vì hắn cảm giác được sát ý trong mắt gã. Tần Quân biết sau khi xong chuyện Đông Phương Ngạo sẽ tá ma giết lừa.

Quyết chiến hai ngày sau nếu Tần Quân thắng thì danh tiếng của hắn chắc chắn tăng vọt, thậm chí vượt qua vực chủ. Khi đại quân yêu tộc xâm nhập sự im lặng của vực chủ đã làm vô số người lạnh lùng, lúc này Tần Quân dị quân nổi lên cho mọi người hy vọng.

Tần Quân hô lên một tiếng thì không chừng Đông Phương Vực sẽ đổi chủ, đương nhiên mới điều kiện là hắn có lực lượng kiềm chế Đông Phương Ngạo.

Tần Quân chợt nghĩ đến một khả năng, nổi cả dà gà:

- Khoan, nếu trẫm chiến thắng Thanh Hồ Vương mà không xuyên về vạn năm sau, rồi bị Đông Phương Ngạo giết . . .

Theo như Liễu Nhược Lai nói sau khi Biên Hải quyết chiến với Thanh Hồ Vương thì bí ẩn biến mất, nhưng nàng không kể rõ Biên Hải đã biến mất thế nào. Rất có thể Biên Hải bị Đông Phương Ngạo giết.

Nghĩ đến đây lòng Tần Quân nặng nề.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng khiến Tần Quân bình tĩnh nỗi lòng:

- Đừng nghĩ quá nhiều, năng lực hộ chủ của Mệnh Vận Chi Luân rất mạnh, hơn nữa qua thời gian dài như vậy chắc có thể khởi động lại Mệnh Vận Chi Luân.

Nếu băn khoăn quá nhiều có thể ảnh hưởng quyết chiến hai ngày sau.

***

Hai ngày qua rất nhanh.

Về quyết chiến giữa Biên Hải và Thanh Hồ Vương đã truyền khắp Đông Phương Vực, nhiều người bắt đầu tụ tập đến ven biển, sắp xảy ra chiến đấu liên quan đến vận mệnh Đông Phương Vực.

Vô Tận Địa Vực.

Trong một hang động, Dạ Đế trẻ tuổi đang trị thương. Đánh nhau với La Thụ Yêu Vương làm gã thua thảm. Đứng trước mặt Dạ Đế là một con yêu chuột, đang báo cáo sự kiện lớn gần đây nhất của Đông Phương Vực cho Dạ Đế nghe.

Yêu chuột cẩn thận nói:

- Biên Hải của nhân tộc và Thanh Hồ Vương ước hẹn quyết chiến, nếu như Biên Hải thắng trong vòng vạn năm Thanh Hồ Vương sẽ không tập kích Đông Phương Vực nữa.

Yêu chuột thầm than, Dạ Đế quá cố chấp, dám đi khiêu chiến La Thụ Yêu Vương, nó cũng không biết mình đi theo gã có phải là đường ngay không.

Dạ Đế không mở mắt ra, trào phúng nói:

- Biên Hải? Thật là một nhân vật, dám đánh nhau với Thanh Hồ Vương, không sợ đắc tội Yêu Tổ?

Trong mắt Dạ Đế thì Biên Hải làm việc không có suy nghĩ, không biết trời cao đất rộng. Loại người này chắc chắn chết rất thảm.

Dạ Đế không biết rằng vạn năm sau gã sẽ gục ngã trong tay cái người làm việc không có suy nghĩ này.

Bên kia, vùng ven biển xa xôi ở đầu bên kia đại lục.

Mây mù kéo Tần Quân bay đi, Đại Tần Hổ Quân và Kiền Chân Thần Quân không theo cùng. Tần Quân đã ra lệnh nếu hắn thắng thì hai quân đoàn lập

tức đổi tên ngay.

Tuy không có hai đại quân đoàn đi theo nhưng sau lưng Tần Quân kéo theo một đống tu sĩ, đều là xem náo nhiệt hoặc nghĩa sĩ ủng hộ hắn.

Tần Quân cách ven biển ngày càng gần, người đi theo sau hắn cũng càng lúc càng nhiều.

------oOo------

Chương 702: Quyết chiến sắp đến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn là Biên Hải sao? Trẻ thật.

- Ngươi không biết thuật trú nhan sao?

- Không chừng là lão quái ngàn năm. Nhưng khí phái của hắn thật là khiến người kính nể, đổi lại là ta chắc chắn sẽ rất căng thẳng.

- Đúng rồi, chịu tải tương lai Đông Phương Vực mà hắn bình thản ung dung, xem ra thực lực thật sự siêu mạnh.

- Đời này nếu ta có thể đạt đến độ cao như hắn thì không còn mong mỏi gì hơn.

Tần Quân nghe tiếng bàn tán sau lưng mà cười thầm trong bụng.

Trẫm không căng thẳng là vì không để ý Đông Phương Vực.

Khóe môi Tần Quân cong lên, biển cả xanh thẳm đập vào mắt hắn.

Vạch nước biển tụ tập yêu khí dù cách mấy chục dặm Tần Quân cũng cảm giác được.

Tần Quân thở phào, đôi mắt màu tím một mảnh bình tĩnh:

- Phù.

Tay phải đặt trên chuôi kiếm Thất Tinh Kiếm dần thả lỏng.

Có lẽ hôm nay hắn có thể trở về vạn năm sau.

Không lâu sau Tần Quân bay qua rừng cây, đi tới mặt biển. Tần Quân lơ lửng trên trời bình tĩnh nhìn đằng trước.

Có các con động vật biển khổng lồ lần lượt nổi lên mặt nước, yêu thú nhiều đếm không xuể bay ra khỏi biển lơ lửng trên trời.

Thanh Hồ Vương tà mị ngồi trên ghế thủy tinh do ba con yêu vương vạm vỡ đã biến hình khiêng, đạp bước hư không đến. Trông thấy Tần Quân làm mắt Thanh Hồ Vương rực cháy lửa giận.

Lần đầu tiên gã gặp thất bại, còn bị nhãi nhép cảnh giới thấp hơn mình đánh bại.

Nếu không thắng trận chiến này thì Biên Hải sẽ trở thành tâm ma suốt đời của gã.

Nên Yêu Tổ đề nghị chiến trận chiến này, nếu Thanh Hồ Vương thua thì Yêu Tổ sẽ không ủng hộ gã xâm chiếm Đông Phương Vực.

Tần Quân ngoái đầu nhìn phía sau, phát hiện người Biên Hải thôn cũng đến, bao gồm Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm. Đưa mắt nhìn trên bờ cát đông nghẹt người, nhìn hai bên không thấy cuối, trên rừng cây cũng lơ lửng rất nhiều tu sĩ.

Sợ rằng có ít nhất trăm vạn người đang xem cuộc chiến.

Tần Quân hít sâu quay đầu nhìn Thanh Hồ Vương đang bay qua, lòng nhẹ nhàng lại nổi lên gợn sóng.

Tần Quân thì thào:

- Trẫm phải thắng!

Trên bờ cát.

Thủ Tâm căng thẳng hỏi Thiết Kình Thiên:

- Đệ đệ nói xem đại ca ca sẽ thắng sao?

Vì mến mộ Tần Quân nên Thủ Tâm cố ý không xin bái sư, luôn gọi hắn là đại ca ca.

Thiết Kình Thiên siết chặt hai nắm tay dõng dọc nói:

- Sư phụ chắn chắn sẽ thắng!

Tần Quân mạnh nhất trong lòng Thiết Kình Thiên, tràn đầy niềm tin hắn có thể chiến thắng hết thảy kẻ thù!

Tiểu Bạch Long đứng sau lưng bọn họ siết chặt nắm tay, bên tai còn vang câu đêm qua Tần Quân nói với mình:

- Trận chiến ngày mai rất có thể trẫm sẽ biến mất, vạn năm trẫm mới xuất hiện. Trong vạn năm này ngươi phải cố gắng sống sót, tạo dựng một thế lực trong yêu tộc cho trẫm, chờ vạn năm sau trẫm giáng lâm. Ngươi làm được không?

Tiểu Bạch Long cắn chặt răng, gã cảm nhận được áp lực, trong lòng dâng lên đấu chí.

Mặc dù kinh ngạc tại sao Tần Quân sẽ biến mất vạn năm, nhưng Tiểu Bạch Long thề nhất định không thể khiến hắn thất vọng.

Vì cho Tiểu Bạch Long sống sót tốt hơn Tần Quân thậm chí truyền dạy Bất Diệt Thánh Thể cho gã, hy vọng vạn năm sau gã tạo dựng uy danh.

Nhìn thấy Tần Quân, Thanh Hồ Vương lộ nét mặt dữ tợn lạnh lùng cười:

- Thật sự dám đến!

Nghe như đang khen người nhưng thật ra Thanh Hồ Vương nghiến răng nghiến lợi.

Tần Quân dám đến tức là không sợ gã, điều này khiến nỗi lòng Thanh Hồ Vương phức tạp, có thoải mái, có không cam lòng, có bực bội.

Thoải mái vì rốt cuộc Tần Quân đến, không cam lòng, tức giận vì hắn không thèm để gã vào mắt.

Tần Quân cách Thanh Hồ Vương ngàn thước thì ngừng lại, hỏi:

- Lời ngươi nói ba ngày trước còn hiệu lực không?

Tần Quân không xem Đông Phương Vực như quê hương của mình, nhưng những ánh mắt mong mỏi sau lưng làm hắn cảm thấy mình phải làm điều gì đó.

Ánh mắt Thanh Hồ Vương âm lạnh nói:

- Tất nhiên, nhưng ngươi phải chiến thắng bản vương!

Nói xong Thanh Hồ Vương bộc phát ra khí thế dẫn đến mây sấm cuồn cuộn.

Được lời hứa của Thanh Hồ Vương rồi Tần Quân không nói nhiều nữa, lập tức lao hướng Thanh Hồ Vương.

- Grào!

Tiếng rồng ngâm nổ vang, rồng vàng bốn móng bay ra ngoài táp Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương hừ lạnh, tay phải vỗ vào tay vịn, cả người bay lên. Ba cái đuôi thò ra từ sau lưng Thanh Hồ Vương như vòi rồng đụng hướng rồng vàng bốn móng. Thoáng chốc ba cái đuôi hồ ly đánh tan rồng vàng bốn móng, khoảng cách hai bên rút ngắn với tốc độ khiến người trố mắt líu lưỡi.

Thanh Hồ Vương cười dữ tợn:

- Hôm nay bản vương phải rửa nhục!

Tiếng cười như ác ma vang vọng khắp thiên địa, vô số người ở ven biển nghe mà lòng lạnh lẽo.

Trong biển, đại quân yêu tộc gầm rú hò reo trợ uy cho vua của chúng.

Keng!

Tần Quân rút Thất Tinh Kiếm ra, giây sau va chạm với đuôi của Thanh Hồ Vương. Tần Quân vung tay phải, xoay người, mũi kiếm xẹt qua đuôi hồ ly trượt nhanh hướng Thanh Hồ Vương.

Phẩm cấp của Thất Tinh Kiếm không thấp tước qua làm Thanh Hồ Vương nhe răng nhếch miệng, ba cái đuôi tách ra, tay phải vỗ hướng Tần Quân. Yêu lực khủng bố hóa thành móng vuốt to màu xanh như núi cao che lấp Tần Quân.

Trong khoảnh khắc Tần Quân há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa, hắn cảm giác được Thanh Hồ Vương biến mạnh, không dám sơ sẩy trực tiếp lấy ra Tam Muội Chân Hỏa.

Móng vuốt màu xanh chớp mắt bị Tam Muội Chân Hỏa đốt tan, khóe môi Thanh Hồ Vương co giật, hễ gã thấy ngọn lửa khủng bố này là sẽ tim đập chân run.

Thanh Hồ Vương ghen tỵ thầm nghĩ:

- Tiểu tử này rốt cuộc có lai lịch ra sao? Cái này là thần thông gì?

Nếu Thanh Hồ Vương có thể nắm giữ Tam Muội Chân Hỏa thì sức chiến đấu của gã sẽ bay vọt.

Tần Quân không rảnh quan tâm nhiều điều, hắn thừa dịp ngọn lửa tung bay trên trời thì chém ra một kiếm.

Thần thông Trảm Thiên!

Kiếm khí vô hình đánh tan lửa rực rỡ như pháo hoa. Thanh Hồ Vương cách Tần Quân chưa đến ba trăm thước, gã né nhanh nhưng vẫn bị chém trúng một cái đuôi, cắt cụt phần đuôi, máu tung tóe.

Mắt Thanh Hồ Vương đỏ rực, không ngờ mới đánh nhau đã gặp trắc trở. Thanh Hồ Vương rất ức chế, tuy thực lực của gã tăng lên nhưng cảm giác Tần Quân tiến bộ nhiều hơn.

Thanh Hồ Vương không biết rằng Tần Quân lĩnh ngộ Đại Đạo Sinh Thiên Luân, tốc độ phản ứng và độ mạnh pháp lực đều nâng cao. Huống chi Tần Quân còn đột phá một tiểu cảnh giới.

Đổi lại tu sĩ Địa Tiên cảnh khác đột phá một tiểu cảnh giới ở trong mắt Thanh Hồ Vương vẫn là con kiến. Nhưng Tần Quân thì khác, mỗi khi hắn lên một tiểu cảnh giới là sức chiến đấu sẽ tăng vọt trên diện rộng, thậm chí mở rộng cực hạn chiến đấu vượt cấp.

------oOo------

Chương 703: Đè đầu đánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám người bên bờ biển phấn chấn hô to:

- Biên Hải uy vũ!

- Lợi hại quá! Thanh Hồ Vương hoàn toàn không đánh lại!

- Một đám ngu, Thanh Hồ Vương không bị thương!

- Cố lên! Biên Hải! Phải thắng đấy!

- Làm chết hắn luôn!

Các thanh âm tụ lại với nhau bay vọt lên mây sấm trên bầu trời.

Tần Quân sôi trào máu nóng, hoa văn lửa tím giữa trán vặn vẹo, hắn cười khẽ:

- Hôm nay sẽ chấm dứt hoàn toàn!

Thất Tinh Kiếm xé rách không khí, Tần Quân lại thi triển ra thần thông Trảm Thiên quét không trung, Thanh Hồ Vương sợ hết hồn lại né tránh.

Thanh Hồ Vương nhảy lên lộn mèo trên không trung lao vào Tần Quân, ba

cái đuôi như dây kéo đập xuống, tốc độ nhanh làm hắn chỉ kịp giơ kiếm lên. Giây sau Tần Quân cảm giác có lực lượng thế không thể đỡ ập đến làm hắn mất thăng bằng rớt xuống biển.

Ầm!

Tần Quân chợt bùng nổ long khí, rồng vàng bốn móng gầm rống lao hướng mặt biển, làm mặt biển nổ tung, lực phản tác dụng mạnh mẽ nâng Tần Quân lên.

Con ngươi Thanh Hồ Vương co rút, không ngờ Tần Quân biết chơi như vậy. Thanh Hồ Vương khống chế ba cái đuôi hồ ly đâm hướng Tần Quân, vô số lông lồ ly như cương châm bắn tới tựa như mưa rào, cho người cảm giác thế không thể đỡ.

Tần Quân lắc người biến thành con chim én nhanh nhẹn bay vút đi, làm vô số lông hồ ly bắn hụt.

Thanh Hồ Vương trợn to mắt nói:

- Đây lại là thần thông gì?

Thanh Hồ Vương cảm giác được Tần Quân không chỉ thay đổi vẻ ngoài mà hơi thở cũng biến thành chim én.

Sau đó Tần Quân biến thành con rồng táp hướng Thanh Hồ Vương.

Cảnh tượng này làm những người xem cuộc chiến của yêu tộc, nhân tộc xôn xao.

Biên Hải có lai lịch gì mà biết biến hình?

Đối diện Tần Quân hóa rồng Thanh Hồ Vương cắn răng tay phải ấn xuống dưới, áp lực khủng bố mang theo thế trời sập làm Tần Quân khựng lại giữa không trung.

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Đáng ghét, cách biệt cảnh giới quá lớn!

Tần Quân lắc người biến về nguyên hình, mở ra trạng thái Kim Cương Bất Hoại cứng rắn lao lên, nhưng tốc độ chậm rất nhiều.

Ba thanh Tử Tuyệt Đao hiện ra trên đỉnh đầu Tần Quân, Thanh Hồ Vương hết hồn vội rút tay về né tránh. Gã đã sâu sắc cảm nhận sự khủng bố của Tử Tuyệt Đao rồi.

Tần Quân khinh thường cười to bảo:

- Đồ hèn!

Tần Quân nói lớn khiến đám khán giả nhân tộc hò reo rầm trời.

Lúc này Tần Quân chưa bị thương, ngược lại một cái đuôi của Thanh Hồ Vương đã chảy máu ròng ròng, nhìn sao cũng là hắn chiếm ưu thế.

Đông Phương Ngạo ở trên mây nhìn xuống chiến đấu bên dưới, sắc mặt liên tục thay đổi. Tần Quân bày ra các loại thần thông khiến Đông Phương Ngạo thèm thuồng.

Ta nhất định phải có được những thần thông đó!

Trong lòng Đông Phương Ngạo dâng lên dục vọng độc chiếm điên cuồng.

Tần Quân đang bận chiến đấu không chú ý đến Đông Phương Ngạo ẩn núp, giờ phút này hắn tác chiến gần thân với Thanh Hồ Vương. Tốc độ của hai bên mau đến khó tin, lên trời xuống biển đánh túi bụi. Trăm vạn người không thể nhìn bằng mắt.

Đinh!

Thanh Hồ Vương đập trúng ngực Tần Quân phát ra tiếng kim loại va chạm. Mặt Tần Quân lạnh băng, thậm chí không khẽ rên, hắn co chân phải hất lên nhưng bị tay trái của Thanh Hồ Vương cản lại.

Hai bên ngươi qua ta lại, chiến đấu không phân trên dưới.

Tần Quân vừa công kích vừa nhe răng cười nói:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh sao? Nếu không phải ngươi cao hơn

trẫm hai đại cảnh giới thì trẫm đã bóp chết ngươi rồi!

Tần Quân mở ra trạng thái Kim Cương Bất Hoại thậm chí không cần phòng ngự, cứ thoải mái tấn công. Nhưng Thanh Hồ Vương không làm vậy được, khiến gã rất ức chế.

Thanh Hồ Vương tức giận suýt hộc máu, khiến ba cái đuôi cũng tham gia chiến đấu, như con bò cạp đâm móc câu vào Tần Quân.

Bùm!

Người Tần Quân bộc phát ra hơi thở kinh khủng, cơ thể hắn vạm vỡ hơn một chút, cơ bắp cuồn cuộn làm áo trắng suýt rách.

Lực Bạt Sơn Hề!

Tần Quân vận dụng Bất Diệt Thánh Thể đệ tứ trọng lực lượng nháy mắt bay vọt, không cho Thanh Hồ Vương có thời gian kinh ngạc, Tần Quân quét chân đá trúng cánh tay gã. Thanh Hồ Vương hoàn toàn biến sắc mặt, thân thể bay ngược dọc theo mặt biển làm hai hàng sóng biển dâng cao hơn mười trượng.

Có thể thấy lực lượng của Tần Quân khủng bố cỡ nào.

Tần Quân được thế không tha hồ ly, hắn liên tục chém ra vài thần thông Trảm Thiên, kiếm khí vô hình tung hoành. Áo gấm của Thanh Hồ Vương rách bươm, máu phun tung tóe.

Bùm!

Thanh Hồ Vương rơi vào đại quân yêu tộc, đập trúng đám yêu thú gào la, yêu vương hét thảm.

Ánh mắt Tần Quân lạnh băng. Lực Bạt Sơn Hề rất hao phí thể lực, cơ thể Tần Quân nhanh chóng biến về nguyên hình. Đây là lần đầu tiên Tần Quân dốc hết sức thi triển Lực Bạt Sơn Hề, hiệu quả khiến người vui mừng, đánh cho Thanh Hồ Vương không kịp trở tay.

Tần Quân lao vào đại quân yêu tộc, hắn hít sâu, miệng mũi đều phun ra Tam Muội Chân Hỏa. Lửa cuồn cuộn bay tới nhấn chìm vô số yêu thú,

khiến đại quân yêu tộc rơi vào hỗn loạn, sóng biển bị yêu thú vẫy vùng gây sóng gió.

Thanh Hồ Vương rống to:

- Đáng giận!

Thanh Hồ Vương vô địch trong Chân Tiên cảnh vậy mà bị Địa Tiên cảnh như Tần Quân đè đầu đánh, hỏi sao gã không điên cuồng?

Hết cách, bản thân Tần Quân đã là máy gian lận.

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

Bất Diệt Thánh Thể!

Tam Muội Chân Hỏa!

Pháp ngoại phân thân!

Thần thông Trảm Thiên!

Tử Tuyệt Đao!

Còn có Đại Đạo Sinh Thiên Luân chưa thi triển, tất cả đều là đại thần thông.

Người bình thường muốn lĩnh ngộ một cái đã mất mấy chục năm, đâu như Tần Quân có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, thiên phú hơn người, còn có hệ thống Thần Thoại phụ trợ khiến hắn thành biến thái chiến đấu vượt cấp.

Không chút khoa trương khi nói sức chiến đấu của bản thân Tần Quân đã siêu khủng bố, miễn không là tồn tại vượt cảnh giới của hắn quá nhiều thì hắn không cần ỷ vào Thần Ma cũng đủ sức hoành hành thiên hạ.

Thanh Hồ Vương lại biến thành bản thể, hư không đạp bước hùng hổ lao vào Tần Quân. Tia chớp từ móng ma liên tục giáng xuống làm bạn với gã.

Tần Quân bỗng giơ tay trái lên, pháp lực màu vàng tràn ra thân thể nhanh chóng ngưng tụ Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng hắn.

Đạo luân màu vàng xoay tròn, cảm giác kinh dị hãi hùng sinh ra trong lòng Thanh Hồ Vương. Gã vội đứng lại, trợn to mắt nhìn Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng Tần Quân.

Thanh Hồ Vương run giọng hỏi:

- Đây lại là cái gì?

Đông Phương Ngạo ở trên tầng mây cũng cau mày, gã không thể nhìn thấu Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Đây là đại thần thông nào? Tiểu tử này rốt cuộc có bao nhiêu thần thông?

------oOo------

Chương 704: Đủ loại thần thông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lòng Đông Phương Ngạo dậy sóng lớn, lần đầu tiên gã gặp người biết nhiều thần thông như Tần Quân. Đại năng toàn là dựa vào một đại thần thông đi khắp thiên hạ, đâu giống như Tần Quân có đủ loại thần thông, làm Đông Phương Ngạo muốn chất vấn cuộc đời.

Cùng là người mà sao cách biệt lớn như thế?

Hàng trăm vạn nhân tộc xem cuộc chiến bỗng chốc sôi trào:

- Đó là cái gì?

- Cảm giác rất thần thánh.

- Ta biết ngay mà, Biên Hải là thiên thần giáng trần!

- Đại quân yêu tộc đã bị chấn nhiếp rồi, lợi hại quá!

- Ta muốn cho đời sau đời đời tín ngưỡng Biên Hải tiên sư!

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm siêu kích động.

Thần thông mới lĩnh ngộ nhất của hắn rốt cuộc sắp bày ra với đời!

Nhìn đám yêu thú lộ biểu tình hãi hùng, Tần Quân không thương tình bỗng giơ tay phải vung kiếm chỉ qua, Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng hắn với khí thế không gì sánh bằng đánh tới, nhanh chóng biến lớn.

Trăm vạn người nhìn cảnh này thì rất rung động. Tư thái kiếm chỉ đại quân yêu tộc của Tần Quân khắc sâu vào lòng bọn họ, khiến họ suốt đời khó quên.

Thanh Hồ Vương quát to:

- Trốn mau!

Thanh Hồ Vương vừa nói vừa nhanh chóng né tránh, không định ngăn cản Đại Đạo Sinh Thiên Luân giùm đại quân yêu tộc.

Những yêu thú khác không có tốc độ phản ứng nhanh bằng Thanh Hồ Vương, Đại Đạo Sinh Thiên Luân mở rộng đường kính mấy chục trượng đập vào đại quân yêu tộc. Tinh thần Tần Quân chấn động, Đại Đạo Sinh Thiên Luân nổ tung.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai làm vô số người tạm điếc.

Mặt biển bị nổ ra cái nấm nước biển to cả ngàn thước, vô số yêu thú bị nổ nát bay trên trời. Xung lực khủng bố lấy hình tròn tàn phá đi bốn phương tám hướng dâng lên sóng to cao mấy trăm thước.

Bầu trời như sụp đổ, biển cả đảo điên.

Mọi người bịt tai, há hốc mồm nhìn cảnh tượng như diệt thế trước mắt.

Đây là lực lượng gì?

Bọn họ rất khó tưởng tượng. Mắt Thiết Kình Thiên thì lấp lóe tôn sùng và rung động, thầm thề phải có được lực lượng giống như vậy, phải bảo vệ

ven biển Đông Phương Vực giống như sư phụ!

Nhìn thân hình thẳng tắp của Tần Quân, gió to thổi mái tóc dài của hắn bay rối trong không trung khiến mọi người cảm nhận được khí thế.

Bễ nghễ thiên hạ, trước núi Thái mà mặt vẫn không đổi sắc.

Tần Quân thì thào:

- Đây chính là Đại Đạo Sinh Thiên Luân sao?

Tần Quân dùng thần thức tra xét được trong phạm vi vụ nổ yêu thú nhanh chóng chết đi, không một con sống sót. Phép thuật hay yêu thuật mạnh đến đâu cũng không ngăn được.

Thanh Hồ Vương chạy trốn tới phía xa trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng này, miệng có thể nhét vào quả trứng gà.

Đông Phương Ngạo ở trên tầng mây chìm trong lặng im.

Nếu gã có thần thông này thì Thần Điện đã bị gã giẫm dưới chân, tưởng tượng cảnh đó làm mặt Đông Phương Ngạo cực kỳ dữ tợn.

Tần Quân xoay người lao vào Thanh Hồ Vương:

- Nên chấm dứt!

Tần Quân bứt đứt một cọng tóc, dùng pháp lực nghiền nát rồi vung tay lên, một ngàn Tần Quân xuất hiện xung quanh hắn, tất cả cầm Thất Tinh Kiếm xông vào Thanh Hồ Vương. Cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, làm trăm vạn người sôi trào máu nóng nhìn, hò hét cổ vũ cho Tần Quân.

Thanh Hồ Vương sợ teo tim.

Thắng bại ngay trước mắt!

Đối diện ngàn Tần Quân lao đến da đầu Thanh Hồ Vương tê dại, nhưng gã nhớ lại mệnh lệnh của Yêu Tổ thì không dám chạy trốn, gã cắn chặt răng xông lên.

Một ngàn phân thân Tần Quân tốc độ siêu mau, như đàn ong rất nhanh nhấn chìm Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương biến hình người một chọi ngàn, tình hình chiến đấu rất thảm, gã bị đánh đến không thể đánh lại. Hết cách, Tần Quân vốn đã nhanh, một ngàn người liên tục vây công Thanh Hồ Vương làm gã không đỡ nổi.

Tần Quân bỗng xuất hiện sau lưng Thanh Hồ Vương, Đại Đạo Sinh Thiên Luân ngưng tụ trên đỉnh đầu của hắn, khuôn mặt hắn lạnh lùng như vị thần.

Thanh Hồ Vương cảm nhận được hơi thở chết chóc, gã bản năng quay đầu nhìn lại vừa lúc thấy Đại Đạo Sinh Thiên Luân lao hướng gã.

Ầm!

Đại Đạo Sinh Thiên Luân nổ tung nhấn chìm Thanh Hồ Vương, tạc nổ nhiều phân thân.

Vèo!

Thanh Hồ Vương người đầy máu bay ra khỏi bụi mù, gã như mũi tên nhọn. Tần Quân theo sát sau đó.

Bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân đập trúng ngay mặt chắc chắn Thanh Hồ Vương bị thương nặng, dù không đến mức đó cũng sẽ giảm thấp sức chiến đấu.

Tần Quân cười trào phúng, mắt đầy sát ý:

- Thù vạn năm sau hôm nay trẫm sẽ trả lại gấp mười lần!

Tần Quân bỗng tăng tốc độ đuổi theo Thanh Hồ Vương.

Trăm vạn người hít thở dồn dập nhìn cảnh tượng đó, các yêu thú rải rác ở các nơi trên mặt biển thì tim đập chân run.

Vèo!

Tiếng không khí nổ vang lên, Thanh Hồ Vương bị nổ ý thức mơ hồ chỉ cảm giác mắt cá chân bị người bắt lấy giật mạnh kéo gã từ bay ngược trở về, làm vết thương của gã càng nặng, máu trào ra khỏi họng.

Tay trái Tần Quân bóp chặt cổ Thanh Hồ Vương nhấc lên cao, nhìn gã máu me nhầy nhụa, khóe môi cong lên khinh thường.

Cả thiên địa tĩnh lặng lại vì cảnh tượng này.

Thanh Hồ Vương thua?

Phe nhân tộc hít thở dồn dập, nhìn chằm chằm Tần Quân và Thanh Hồ Vương trên mặt biển.

Thanh Hồ Vương khó khăn mở mắt ra vừa lúc thấy nụ cười khinh miệt đầy sát ý của Tần Quân. Xương toàn thân Thanh Hồ Vương bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân nổ nát, hao hết yêu lực, giờ phút này gã không cách nào tránh thoát tay trái của Tần Quân.

Tần Quân hừ lạnh hỏi:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu thực lực? Còn mơ quyết chiến với trẫm?

Trong lòng sướng chết!

Tần Quân đã hiểu tại sao hôm đó Thanh Hồ Vương bóp cổ gã nhấc lên cao, hóa ra là bắt chước hắn. Tần Quân không chút phật lòng bị học trộm, lúc này hắn chỉ muốn hoàn toàn nghiền nát tự tôn của Thanh Hồ Vương.

Tần Quân há mồm nói một tràng bắn nát tâm linh nhỏ bé của Thanh Hồ Vương:

- Nếu trẫm đến Chân Tiên cảnh thì nhảy mũi một cái là có thể làm chết ngươi! Ngươi quá yếu, ngươi có thể oán hận trẫm nhưng nhớ kỹ là ngươi mãi mãi không đánh lại trẫm. Ngươi chỉ là con hồ ly nhỏ yếu đuối, như bây giờ mặt tràn đầy tuyệt vọng, trong lòng chắc chắn cầu nguyện trẫm tha cho ngươi một mạng đúng không? Trẫm cho ngươi một lựa chọn, muốn chết hay sống?

Thanh Hồ Vương run giọng nói:

- Ngươi muốn giết thì . . .

Hai chữ cuối Thanh Hồ Vương không cách nào thoát khỏi môi, lần đầu tiên gã cảm thấy cái chết cách mình gần như vậy.

Nếu gã chết thì mọi thứ đều sẽ biến mất.

Gã không cam lòng!

Gã hối hận!

Tại sao gã gặp phải nam nhân tên Biên Hải làm gì!

Giờ phút này trong lòng Thanh Hồ Vương vặn vẹo, gã ước gì có thể cắn lưỡi tự sát nhưng không có can đảm đó.

------oOo------

Chương 705: Thương hải tang điền

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Nếu ngươi muốn sống thì kêu trẫm một tiếng gia gia đi!

Ngẫm lại vạn năm sau tên này muốn giết mình là Tần Quân rất tức giận.

Không thể nương tình!

Thanh Hồ Vương tức giận trước mắt đen kịt ngất xỉu:

- Ngươi . . . !

Thanh Hồ Vương chưa bao giờ gặp kẻ nào mặt dày vô sỉ như vậy. Thủ đoạn hành hạ kiểu này toàn là sinh linh tầng chót thích làm, không ngờ Tần Quân đối xử với gã như vậy.

Làm thiên tài số một yêu tộc Nam Tận Hải, trong lòng Thanh Hồ Vương xấu hổ tức tối muốn chết.

Tần Quân lạnh lùng hỏi:

- Có nói hay không?

Từng lũ Tam Muội Chân Hỏa phun ra từ mũi Tần Quân làm Thanh Hồ Vương sợ teo tim, gã không muốn khiêu chiến Tam Muội Chân Hỏa khủng bố. Nhưng gã phải gọi Tần Quân là gia gia sao . . . vì sống sót . . .

Thanh Hồ Vương ngọng ngịu kêu:

- Gia . . . Gia gia . . .

Nói ra ba chữ làm Thanh Hồ Vương hoàn toàn rơi vào vực sâu, việc này sẽ là sỉ nhục, tâm ma mãi mãi của gã.

Tần Quân phất tay ném gã đi, cười mắng:

- Cút đi!

Không giết Thanh Hồ Vương một là vì bảo đảm lịch sử không thay đổi, hai là sợ Đông Phương Ngạo xem cuộc chiến. Đông Phương Ngạo đã nói rồi, không cho Tần Quân giết Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương rơi xuống biển, vào phút cuối gã ngước nhìn khuôn mặt Tần Quân, nụ cười nhạt ngạo mạn đó đâm sâu vào lòng gã. Thanh Hồ Vương thề phải báo thù!

Thắng?

Hàng trăm vạn người im lặng, nhưng không lâu sau bùng nổ tiếng hò reo.

- Chúng ta thắng!

- Biên Hải! Biên Hải! Biên Hải!

- Ha ha ha! Đám tạp chủng yêu tộc nên cút đi!

- Biên Hải đã tráng uy phong nhân tộc!

Mọi người nước mắt lưng tròng, trong thời gian này yêu tộc giết bao nhiêu người, khiến bọn họ nhà tan cửa nát, mỗi ngày sống trong phập phồng lo sợ. Nhìn khoảnh khắc Tần Quân ném Thanh Hồ Vương văng đi khiến bọn họ cảm giác như đang mơ.

Thiết Kình Thiên, Thủ Tâm cũng siêu kích động. Tiểu Bạch Long thì rất căng thẳng.

Tần Quân đã nói sau khi chiến đấu kết thúc có lẽ hắn sẽ biến mất, nên Tiểu Bạch Long nhìn hắn chằm chằm sợ hắn bị bất trắc gì.

Lúc này Tần Quân bỗng cảm nhận Mệnh Vận Chi Luân trong người chuyển động.

Đến rồi, trẫm rốt cuộc có thể trở về!

Tần Quân siêu kích động, vì không để người chú ý nên hắn vội bay hướng mặt nước biển.

Thủ Tâm kêu lên:

- Đại ca ca muốn làm gì!?

Không hiểu sao nhìn Tần Quân bay đi làm Thủ Tâm bàng hoàng. Giác quan thứ sáu của nữ nhân rất mơ hồ, đặc biệt khi liên quan đến người trong lòng, Thủ Tâm cảm giác Tần Quân sẽ không về nữa.

Thiết Kình Thiên phất tay vô tư cười nói:

- Chắc sư phụ bận chuyện gì, yên tâm, Thanh Hồ Vương đã bị sư phụ đánh bại rồi, không ai có thể tổn thương sư phụ được.

Đây là câu nói mà Thiết Kình Thiên hối hận nhất trong đời.

Thủ Tâm thì thào:

- Thật không . . .

Mãi khi bóng dáng Tần Quân biến mất trong tầm mắt Thủ Tâm vẫn nhìn sững sờ.

Lần này từ biệt có lẽ là thương hải tang điền.

Tiểu Bạch Long lẩm bẩm, vẻ mặt hoang mang:

- Bệ hạ, rốt cuộc ngài vì cái gì . . .

***

Bên kia, Tần Quân đến một hòn đảo nhỏ, Mệnh Vận Chi Luân trong người chuyển động càng lúc càng nhanh làm người hắn ướt đẫm mồ hôi.

Tần Quân cố nén kích động hỏi thầm:

- Sắp trở lại rồi sao?

Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh trả lời:

- Không biết, có lẽ Mệnh Vận Chi Luân sẽ mang ngươi đến thời gian càng xa xưa.

Phụt! Nếu cho trẫm xuyên tới xuyên lui là trẫm tự sát luôn, không sống nữa!

Tần Quân bực bội thầm nghĩ, chợt nghe sau lưng có tiếng xé gió, hắn giật bắn người ngoái đầu nhìn.

Đông Phương Ngạo lao nhanh hướng hắn.

Sát khí!

Tần Quân cảm nhận được sát khí, hắn thầm than hỏng rồi, chết tiệt, lão già này quả nhiên muốn tá ma giết lừa!

Chợt người Tần Quân phát ra ánh sáng vàng rực rỡ, hắn thở phào nhẹ nhõm, rất nhanh ánh sáng bao bọc người hắn.

Tần Quân trợn to mắt nói:

- Đây là . . .!?

Đông Phương Ngạo vội tăng tốc độ lên cao nhất nhưng vẫn muộn, gã mau đến mấy cũng không nhanh bằng Mệnh Vận Chi Luân.

Trong phút chốc ánh sáng vàng biến mất, Tần Quân giống như bốc hơi khỏi nhân gian. Đông Phương Ngạo trợn to mắt, thần thức khuếch tán nhưng không bắt giữ được hơi thở của Tần Quân.

Chẳng lẽ là thần thông không gian?

Đông Phương Ngạo nổi giận, cảm giác như bị dắt mũi.

Đông Phương Ngạo hừ lạnh:

- Hừ, muốn trốn? Không có cửa!

Đông Phương Ngạo muốn âm thầm điều tra tung tích của Tần Quân, gã phải có được thần thông của hắn.

Nhưng điều tra suốt vạn năm.

***

Trong hoảng hốt Tần Quân nghe giọng nói quen thuộc:

- Ha ha ha! Bản vương rốt cuộc báo thù rửa hận!

Tần Quân muốn mở mắt ra nhưng không thể được.

Giọng Dương Tiễn lạnh lùng vang lên:

- Bản quân muốn cho ngươi hối hận đến cõi đời này!

Sau đó là tiếng gầm rú liên tiếp, nghe thanh thế là biết trình độ chiến đấu dữ dội cỡ nào.

Không biết qua bao lâu sau.

Rốt cuộc Tần Quân có thể nhúc nhích, hắn chậm rãi mở to mắt thấy mình đứng trong phế tích, trên đầu là trời đêm trăng sáng sao thưa, hai bóng người toát ra hơi thở như kinh thiên động địa không ngừng va chạm.

Dương Tiễn và Thanh Hồ Vương!

Tần Quân kích động, vì hắn biết mình đã quay về.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Ngăn cản yêu tộc Nam Tận Hải, túc chủ được cung phụng vạn cổ, được một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Thanh Hồ Vương, được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý kéo Tần Quân từ kích động và hoảng hốt trở về hiện thực. Chiến đấu trong màn đêm dấy lên gió lốc tàn phá đất đai, thổi tóc Tần Quân bay rối. Tần Quân hé môi, vẫn cứ cảm thấy không chân thật.

Ở vạn năm trước một thời gian khiến Tần Quân thói quen cuộc sống chinh phạt yêu tộc, bây giờ trở về thì tâm tình đã thay đổi.

Phương xa vọng lại tiếng Trư Bát Giới mừng rỡ reo lên:

- Bệ hạ!

Giọng Trư Bát Giới rất to khiến Cửu Đầu Trùng, Liễu Nhược Lai, Đế Thính cùng nhìn Tần Quân. Khi bọn họ thấy Tần Quân đứng trên phế tích thì lộ vẻ mặt khó tin.

Tại sao Tần Quân đột nhiên xuất hiện?

Chẳng lẽ lúc trước chỉ là thủ thuật che mắt?

Liễu Nhược Lai khóc thét:

- Xấu xa!

Liễu Nhược Lai chạy tới gần Tần Quân. Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng, Đế Thính nhanh hơn nàng vội bay qua bảo vệ hắn.

Đường Tam Tạng ở trên trời ngạc nhiên ngoái đầu nhìn Tần Quân, hơi thở của hắn đột nhiên xuất hiện, thần không biết quỷ không hay làm gã rất bất ngờ.

Dương Tiễn và Thanh Hồ Vương đang chiến đấu cũng thấy Tần Quân. Dương Tiễn mừng rỡ, Thanh Hồ Vương thì giận không kiềm được.

------oOo------

Chương 706: Sư phụ của Thiết Kình Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Hồ Vương giật mình kêu lên:

- Làm sao có thể . . . ngươi làm sao có thể còn sống?

Vốn tưởng đã giết được Tần Quân rửa nhục, không ngờ rằng tiểu tử này âm hồn không tán, còn sống.

Tần Quân nghe tiếng Thanh Hồ Vương kinh kêu thì ngước nhìn gã, trào phúng cười khẩy nói:

- Tôn tử, muốn gia gia của ngươi chết vậy sao?

Gia gia!

Thanh Hồ Vương tức giận người run run, nhớ lại trận chiến vạn năm trước gã vì sống sót gọi Tần Quân là gia gia, đó là sỉ nhục của gã. Cứ nghĩ Tần Quân đã chết, sỉ nhục bị xóa bỏ kết quả hắn sống lại.

Lần nữa nhìn khuôn mặt tươi cười của Tần Quân làm Thanh Hồ Vương thấy rất quen thuộc, giống y như biểu tình của Biên Hải trong trận chiến vạn năm trước.

Tần Quân quát to:

- Dương Tiễn, diệt tôn tử này cho trẫm!

Dương Tiễn bùng nổ khí thế, cười lớn. Lúc trước thấy Tần Quân bị giết khiến Dương Tiễn tự trách, giờ hắn còn sống ngược lại gã tràn đầy sát ý. Dương Tiễn không chấp nhận thất bại lần thứ hai và còn là cùng một việc.

Nghĩ xong Dương Tiễn hóa thành ánh sáng vàng lao thẳng vào Thanh Hồ Vương.

Thanh Hồ Vương còn muốn tiếp tục giết Tần Quân nhưng bị Dương Tiễn dây dưa quá lâu, yêu lực đã tiêu hao hơn phân nửa, rất khó giết hắn lần thứ hai. Thần thông của Thanh Hồ Vương không thể sử dụng không hạn chế.

Dương Tiễn và Thanh Hồ Vương lại kịch chiến với nhau.

Đường Tam Tạng trở về bảo vệ Tần Quân, nghe Trư Bát Giới tò mò hỏi:

- Mới rồi sao bệ hạ biến mất vậy? Là ve sầu thoát xác?

Tần Quân cười bí hiểm. Các ngươi làm sao biết trẫm đi vạn năm trước, còn làm ra sự tích oanh liệt.

Tần Quân liếc thấy Thiết Kình Thiên canh giữ trước thần tượng Biên Hải, so với thiếu niên non nớt nhiệt huyết lúc trước thì như hai người khác nhau. Tiểu tử này đã trở thành cường giả đầu đội trời chân đạp đất.

Tần Quân bực bội quát hướng Thiết Kình Thiên ở phía xa:

- Tiểu tử thối còn không mau hỗ trợ! Thanh Hồ Vương muốn giết sư phụ của ngươi mà ngươi đứng bên cạnh xem kịch vui?

Tiểu tử này không nhận ra hắn, cứ cho là vậy đi, nhưng Thiết Kình Thiên mặc kệ Thanh Hồ Vương tàn phá Biên Hải thành làm Tần Quân rất thất vọng.

Thiết Kình Thiên nghe giọng Tần Quân, trong lòng dâng lên xúc động bản năng nhìn Tần Quân, nhận ra người này là hung phạm khiến Thanh Hồ Vương nổi khùng lên. Thiết Kình Thiên vốn tò mò tại sao Thanh Hồ Vương chăm chăm nhằm vào một thiếu niên Địa Tiên cảnh, bây giờ nhìn

kỹ Tần Quân khiến tim Thiết kình Thiên đập nhanh.

Tần Quân còn mặc Tử Kim Đế Hoàng Giáp, lúc trước quyết chiến với Thanh Hồ Vương ở trên biển thì giáp của hắn hơi rách. Thiết Kình Thiên nhớ cảnh tượng vạn năm trước làm mình hối hận suốt đời, Tần Quân lúc này giống hệt như sư phụ trong ký ức.

Thiết Kình Thiên kích động:

- Ngươi . . . !

Thiết Kình Thiên nhớ Long thúc tức nói Tần Quân sẽ xuất hiện sau vạn năm, không lẽ . . .

Thiết Kình Thiên cố nén kích động hỏi:

- Ngươi biết tỷ của ta là ai không?

Vạn năm qua đi, không có ai biết Thiết Kình Thiên còn có một tỷ tỷ.

Khóe môi Tần Quân co giật:

- Thủ Tâm.

Nhớ đến Thủ Tâm thì không biết vạn năm sau anh đầu kia thế nào rồi. Nếu không có Thủ Tâm cứu giúp có lẽ Tần Quân đã chết chìm hoặc bị yêu thú tằm ăn.

Người Thiết Kình Thiên run bần bật, đôi mắt bình tĩnh ướt lệ. Thiết Kình Thiên ngoái đầu nhìn hướng Thanh Hồ Vương, sắc mặt trở nên dữ tợn.

Lúc trước Tần Quân biến mất, Thiết Kình Thiên đổ hết tội lên đầu Thanh Hồ Vương, cho rằng hắn mất tích có liên quan đến gã. Bây giờ Tần Quân trở về, kêu Thiết Kình Thiên chiến với Thanh Hồ Vương, về tình về lý thì Thiết Kình Thiên sẽ không từ chối.

Có lẽ sau lưng Thanh Hồ Vương đứng vật khổng lồ, nhưng Tần Quân trở về rồi, Thiết Kình Thiên không sợ gì nữa. Thiết Kình Thiên biết sư phụ của mình lợi hại cỡ nào, bố cục vạn năm qua chỉ ngẫm lại thôi đã sợ. Nhìn kỹ lại Tần Quân, dù chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh nhưng cường giả bên cạnh

hắn làm Thiết Kình Thiên hết hồn.

Có thể thấy vạn năm qua có lẽ Tần Quân gặp biến cố gì nhưng hắn không ngừng lại, hắn đã bồi dưỡng hoặc lôi kéo nhiều cường giả.

Tưởng tượng thế lực một tay Tần Quân tạo dựng, trái tim lạnh lẽo mấy ngàn năm của Thiết Kình Thiên bắt đầu sôi trào.

Thiết Kình Thiên lật tay lấy cự kiếm ra xông lên. Thanh Hồ Vương đối diện Dương Tiễn đã rất vất vả, bây giờ có thêm một vị Thiết Kình Thiên thì gã càng khốn đốn hơn.

Đường Tam Tạng kinh ngạc hỏi:

- Tại sao người này đột nhiên nghe lời bệ hạ như thế? Bệ hạ là sư phụ của y?

Lúc trước Thiết Kình Thiên luôn khoanh tay đứng xem, Tần Quân đột nhiên xuất hiện lại còn biến thành sư phụ của y, chỉ huy y tác chiến, khiến Đường Tam Tạng hoang mang.

Trư Bát Giới, Cửu Đầu Trùng, Liễu Nhược Lai, Đế Thính ngó nhau, cứ cảm thấy Tần Quân đã thay đổi, khí chất càng thêm trầm ổn, nụ cười càng tự tin như đã kiểm soát tất cả.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Vì trẫm là sư phụ của y, y có được như hôm nay toàn dựa vào trẫm!

Không ai biết tác dụng của Mệnh Vận Chi Luân, sẽ không liên tưởng đến xuyên qua thời không.

Mọi người càng khó hiểu hơn.

Thanh Hồ Vương chợt lao ra khỏi vòng vây của Thiết Kình Thiên, Dương Tiễn, gã lại sử dụng thần thông quỷ thần khó dò lao hướng Tần Quân.

Tần Quân nhanh chóng ngưng tụ ra Đại Đạo Sinh Thiên Luân chuẩn bị tự bảo vệ mình.

Hết cách, đám người Đường Tam Tạng không ngăn cản Thanh Hồ Vương được, Tần Quân đặt niềm tin vào mình hơn.

Vừa nhìn thấy Đại Đạo Sinh Thiên Luân thì con ngươi Thanh Hồ Vương co rút lập tức đổi hướng bay đi mặt biển, tốc độ siêu nhanh chớp mắt khuất bóng.

Đám người Đường Tam Tạng đang định chiến đấu bỗng sững sờ.

Chạy trốn?

Tần Quân khinh thường cười, xem ra Đại Đạo Sinh Thiên Luân đã thành bóng ma của Thanh Hồ Vương, lúc trước gã thua một chiêu này.

Thanh Hồ Vương rời đi, nguyên Biên Hải thành ngừng ồn ào.

Gió mạnh thổi vù vù, tu sĩ ở phía xa lơ lửng trên trời chưa lấy lại tinh thần. Thanh Hồ Vương hay Dương Tiễn, Thiết Kình Thiên phát ra hơi thở đều khiến bọn họ sợ.

Thái Ất Huyền Tiên khủng bố quá!

Thiết Kình Thiên bay nhanh đến trước mặt Tần Quân, kích động quỳ xuống dập mạnh đầu. Đám người Đường Tam Tạng hoang mang nhìn nhau.

Trán Thiết Kình Thiên dán phế tích, ngữ điệu tràn ngập vui mừng và hưng phấn nói:

- Sư phụ! Một vạn năm ! Rốt cuộc đợi sư phụ về rồi!

Mỗi lần nhớ lại đoạn thời gian vạn năm trước, tuy trong bối cảnh đại quân yêu tộc xâm nhập nhưng vẫn khiến Thiết Kình Thiên rất hạnh phúc. Khi đó Tần Quân mang y bước lên đường tu tiên.

------oOo------

Chương 707: Thần bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân là người thứ nhất cho Thiết Kình Thiên cảm giác an toàn vô cùng, dường như có hắn ở thì trời sập xuống y cũng không cần sợ.

Nhưng sau trận đại chiến Tần Quân biến mất, Thiết Kình Thiên hỏi thăm mấy ngàn năm sau cùng bỏ cuộc, trở về Biên Hải thành giữ gìn quê hương cũ của họ.

Tần Quân bực bội dìu Thiết Kình Thiên dậy, lòng tràn đầy cảm khái:

- Còn không mau đứng lên, đã hơn một vạn tuổi mà còn y như con nít!

Trải qua vạn năm Thiết Kình Thiên đã thay đổi nhưng thái độ với Tần Quân thì y hệt ngày nào.

Tần Quân không kiềm được lòng xúc động.

Liễu Nhược Lai không kiềm được lên tiếng hỏi, biểu tình quái dị:

- Này, y là đồ đệ của ngươi? Còn chờ ngươi một vạn năm?

Những người khác cũng giống nàng.

Dương Tiễn bay đến gần, cau mày. Bọn họ nhìn thấu tuổi thân thể của Tần Quân chưa đầy hai mươi, làm sao có thể sống hàng vạn năm.

Tần Quân trợn to mắt nói:

- Liên quan gì nàng?

Tần Quân không muốn nói nhiều về chuyện này, giữ sự bí ẩn là tốt nhất.

Liễu Nhược Lai tức giận nhe răng khểnh, mới rồi nàng tưởng Tần Quân chết nên rất đau lòng, không ngờ tiểu tử này lòng dạ sắt đá!

Tần Quân cười nói với mọi người:

- Trẫm biết các ngươi có rất nhiều điều muốn hỏi, sau này các ngươi sẽ rõ. Kình Thiên, sắp xếp chỗ ở đi.

Tần Quân còn nhiều điều muốn hỏi Thiết Kình Thiên. Như vạn năm qua Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân, Tiểu Bạch Long còn sống không, những kế hoạch mà hắn sắp đặt có đang tiến hành?

Tuy mọi người thắc mắc nhưng không dám gặn hỏi, đành theo Thiết Kình Thiên rời khỏi Thiết viện đã thành phế tích.

Tần Quân và Thiết Kình Thiên sóng vai đi đằng trước:

- Thủ Tâm sao rồi?

Ánh trăng khiến tâm tình hắn lâng lâng, vạn năm trước hắn là cường giả hoành hành một phương, nhưng Tần Quân thích thế giới vạn năm sau hơn. Vì nơi này có người yêu hắn, có người mà hắn yêu, có mọi thứ hắn sáng tạo ra.

Thiết Kình Thiên sửng sốt, biểu tình âm u:

- Tỷ tỷ của ta . . .

Tần Quân không nghe Thiết Kình Thiên trả lời ngay thì cau chân mày kiếm.

Không lẽ thiếu nữ từng cứu hắn đã xảy ra chuyện gì? Thiên phú của Thủ Tâm không thua gì Thiết Kình Thiên, nếu không có gì bất ngờ thành tựu của nàng sẽ không thấp hơn Thiết Kình Thiên. Thiên phú của hai người đều thuộc hàng thiên tài đỉnh cao trong những người Tần Quân từng gặp.

Thiết Kình Thiên khẽ thở dài:

- Bảy ngàn năm trước tỷ tỷ đã chết thọ, nếu ta không thu thập đan dược thì sợ là tỷ tỷ không chống nổi một ngàn năm.

Sau khi Thủ Tâm chết Thiết Kình Thiên thật sự cô đơn một mình.

Tần Quân nhíu chặt mày, đối với Thiết Kình Thiên là qua một vạn năm nhưng với hắn mới chỉ trong thời gian ngắn. Giây trước hắn còn thấy Thủ Tâm cổ vũ cho mình, bây giờ đã chết rồi?

Tần Quân hơi hoảng hốt, dù sao Thủ Tâm xem như một nửa đồ đệ của hắn, cũng biết tình ý của nha đầu này. Nên khi nghe Thủ Tâm chết già thì Tần Quân mờ mịt.

Thiết Kình Thiên khẽ thở dài:

- Vì sư phụ biến mất khiến tỷ tỷ trở nên buồn bã, không còn nhiệt tình tu luyện. Đặc biệt tìm hai ngàn năm không có tin tức của sư phụ thì tỷ tỷ đánh mất tín niệm sống sót.

Thời gian Tần Quân dạy hai người tu luyện đã trôi đi không thể níu giữ.

Tần Quân lặng im không đáp lời.

Đám người Dương Tiễn đi theo sau nghe, rất là rung động. Tần Quân thật sự sống vạn năm?

Mắt Liễu Nhược Lai ướt nước, nàng là thiếu nữ hay xúc động, nghe kết cục của Thủ Tâm thì muốn khóc. Đổi lại là nàng có thể tìm kiếm Tần Quân hai ngàn năm không?

Liễu Nhược Lai không kiềm được rơi lệ ròng ròng, vội lau nước mắt. Nàng không biết tại sao mình muốn khóc như vậy.

Đám người Dương Tiễn chìm đắm trong đối thoại của Tần Quân và Thiết Kình Thiên, không chú ý thấy Liễu Nhược Lai khác lạ.

Lòng Tần Quân nặng trĩu, hắn không ngờ mình quan trọng với Thủ Tâm như vậy. Lại nhìn Thiết Kình Thiên hốc mắt đỏ ửng đi bên cạnh, Tần Quân hơi hiểu.

Bất cứ hứa hẹn hoặc tình cảm gì sau một vạn năm thì sẽ sinh ra biến chất.

Một đường không nói chuyện, đêm nay đã định trước nhiều người trằn trọc khó ngủ.

***

Đêm khuya.

Ánh nến trong phòng lung lay. Tần Quân và Thiết Kình Thiên ngồi cạnh bàn nhỏ giọng trò chuyện. Phần lớn là Thiết Kình Thiên nói, Tần Quân nghe.

- Bộ hạ cũ của sư phụ đã xâm nhập vào các thế lực lớn của Đông Phương Vực, bao gồm Đông Phương gia tộc. Thành viên trung tâm hành tung bí ẩn, ta cũng không thể nắm giữ chính xác hành động của họ, nhưng có một điều là bọn họ lấy Tần làm danh hiệu trà trộn vào Đông Phương Vực, thậm chí là vực khác.

Tần Quân nghiêm túc lắng nghe, hắn hỏi:

- Thế lực Tần hiện giờ có quy mô thế nào?

Trước kia Mông Điềm, Vương Tiễn, Lý Tư, Minh Kiếm Phong không biết còn sống không.

Thiết Kình Thiên cố nén kích động nói:

- Khó đánh giá, nhưng có một điều chắc chắn rằng nếu bọn họ muốn hủy diệt sự thống trị của Đông Phương Ngạo thì không khó khăn, chẳng qua họ luôn chờ đợi.

Mắt Thiết Kình Thiên sáng rực nhìn Tần Quân, nhìn khuôn mặt tuấn tú trẻ tuổi làm y cảm thấy như đang nằm mơ.

Tần Quân hít sâu, biết người bọn họ chờ đợi là mình.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Có thể liên lạc bọn họ giúp trẫm không?

Bà nội nó, Tần Quân phải nhổ tận gốc Đông Phương Vực!

Trong lòng Tần Quân rất kích động, xem ra bố cục ngày xưa rất thành công. Trước khi rời đi Tần Quân để lại nhiều tài nguyên, linh thạch, Linh Khí đan, công pháp, phép thuật các loại, bỏ vốn gốc. Đám người Mông Điềm quả nhiên không làm hắn thất vọng.

Thiết Kình Thiên lắc đầu nói:

- Không thể, vì không để Đông Phương Ngạo chú ý nên ta không dính líu đến bọn họ, trăm năm chưa chắc liên lạc một lần.

Có một điều Thiết Kình Thiên không nói là nhắc đến chữ Tần trong các thế lực lớn đỉnh cao ở Đông Phương Vực sẽ khiến nhiều đại nhân vật biến sắc mặt.

Tần Quân thất vọng, hắn đổi đề tài hỏi:

- Tiểu Bạch Long đâu?

Tần Quân không vội liên lạc với thế lực Tần, chờ hắn quay về Nam Vực, vực dậy tất cả rồi mới nghĩ cách.

Thiết Kình Thiên bất đắc dĩ cười nói:

- Long thúc không ở Đông Phương Vực.

Nhắc tới Tiểu Bạch Long thì Thiết Kình Thiên không biết nên nói sao. Bây giờ Thiết Kình Thiên và Tiểu Bạch Long có quan hệ rất tốt, nhưng Tiểu Bạch Long vì hoàn thành nhiệm vụ Tần Quân giao cho nên xuất quỷ nhập thần, ngẫu nhiên mới đến tìm y, đưa cho các loại tài nguyên.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Hắn đang ở đâu?

Bà nội nó, chắc không phải Tiểu Bạch Long cũng không thể liên lạc được đi?

Thiết Kình Thiên trả lời ngay:

- Không rõ ràng, nhưng sư phụ có thể đi Nam Tận Hải tìm Hắc Long Vương, hắn là đồ đệ của Long thúc.

Thiết Kình Thiên thấy Tần Quân hơi táo bạo, sợ chọc giận hắn.

------oOo------

Chương 708: Phục Hoạt đan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày lặp lại:

- Nam Tận Hải Hắc Long Vương?

Tần Quân thầm chửi thề, đó chẳng phải là phụ vương của Tiểu Ly sao?

Chết tiệt, Tiểu Bạch Long thành sư tổ của thê tử hắn? Bối phận loạn vậy?

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn bỗng nhớ đến trước khi đi hắn truyền dạy Bất Diệt Thánh Thể cho Tiểu Bạch Long, chẳng lẽ long tộc Nam Tận Hải tu hành Bất Diệt Thánh Thể là bắt nguồn từ Tiểu Bạch Long?

Tần Quân càng nghĩ càng nhức đầu, hai chữ nhân quả khiến người khó mà phỏng đoán.

Bất Diệt Thánh Thể rốt cuộc từ chỗ nào đến?

Tần Quân càng tưởng tượng càng nhức óc, không kiềm được hỏi hệ thống. Còn về Cơ Vĩnh Sinh thì vốn không biết Bất Diệt Thánh Thể.

Hệ thống tùy ý trả lời, không thèm rối rắm vấn đề này:

- Thời gian xuyên qua luôn sáng tạo ra thứ không tưởng được. Bất Diệt Thánh Thể có lẽ là lúc túc chủ xuyên qua thời gian trống rỗng sáng tạo ra, hoặc nó vốn vô địch, không thể xác định, sau này túc chủ sẽ biết hết mọi thứ.

Tần Quân không biết nên nói cái gì, đành vứt bỏ thắc mắc trong đầu.

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Trẫm và Hắc Long Vương có chút mâu thuẫn, sợ là hắn sẽ không tin tưởng thân phận của trẫm.

Hắc Long Vương là đệ tử của Tiểu Bạch Long cũng là phụ vương của Tiểu

Ly, vậy thì Tần Quân không thể trực tiếp xuống tay.

Suy xét từ góc độ của Hắc Long Vương thì gã không làm sai cái gì, bắt buộc đón Tiểu Ly về cũng không gây ra thương vong gì, đủ biết tính cách không xấu, chẳng qua sốt ruột nữ nhi yêu quý.

Thiết Kình Thiên vỗ ngực nói:

- Yên tâm, ta sẽ ghi lại lời ta nói vào hình thức quyển trục để sư phụ mang đi.

Thiết Kình Thiên nhìn ra được Tần Quân muốn đi tìm Hắc Long Vương, Biên Hải thành mới bị Thanh Hồ Vương tập kích nên y không thể đi cùng hắn. Huống chi Tần Quân có đám thuộc hạ Dương Tiễn, Đường Tam Tạng mạnh hơn y, có đi theo hay không cũng chẳng khác biệt gì lớn.

Tần Quân gật đầu.

Sau đó hai người trò chuyện khoảng nửa canh giờ Thiết Kình Thiên mới rời đi.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường hít sâu, nỗi lòng thật lâu không thể bình tĩnh.

Đặc biệt cái chết của Thủ Tâm khiến Tần Quân rất bứt rứt.

Một thiếu nữ sau khi Tần Quân biến mất vẫn truy tìm hơn hai ngàn năm, cuối cùng từ bỏ đường tiên sống đến hết tuổi thọ, tình cảm này nặng trĩu. Lúc trước Tần Quân xem tiểu thuyết, phim ảnh đã thấy tình tiết này, nghĩ toàn là xạo, nhưng sự xuất hiện của Thủ Tâm khiến hắn rất khó chịu.

Tần Quân rất khó tưởng tượng Thủ Tâm làm sao sống qua hơn hai ngàn năm.

Tần Quân không kiềm được thầm nghĩ:

- Hệ thống, có cách nào sống lại một người không?

Nếu có thể lặp lại lần nữa thì hắn nhất định sẽ đối xử tốt với thiếu nữ kia.

Hệ thống trả lời:

- Có thể, thần thoại thương thành có Phục Hoạt đan, nhưng thân thể người chết phải hoàn chỉnh, linh hồn chưa tán đi.

Sắc mặt Tần Quân nặng nề. Cách Thủ Tâm chết già đã qua hơn bảy ngàn năm thì cơ thể làm sao hoàn chỉnh được? Phỏng chừng linh hồn đã đầu thai chuyển kiếp.

Tâm tình của Tần Quân càng khó chịu hơn.

Tần Quân nhìn trăng sáng ngoài cửa sổ đến thẫn thờ, suy nghĩ bay về vạn năm trước.

Từng có một thiếu nữ yêu hắn như vậy, tính ra đã hơn một vạn năm.

Yêu ngươi một vạn năm, nói thì đơn giản nhưng khi làm khó khăn còn hơn thành tiên.

***

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân ra khỏi phòng. Đêm qua hắn không sử dụng cơ hội triệu hoán Thần Ma và tùy cơ rút thăm trúng thưởng, vì không có tâm tình.

Mới bước ra cửa Tần Quân thấy Liễu Nhược Lai ngồi dưới cây già trong sân.

Tần Quân hoảng hốt, tia nắng xuyên qua khe hở lá cây chiếu trên người Liễu Nhược Lai làm hắn cảm giác như đang nhìn Thủ Tâm. Trước kia Thủ Tâm thích gieo trồng hoa cỏ, hay ngồi dưới ánh nắng cười khờ với hoa cỏ mình trồng.

Tần Quân thở dài thườn thượt:

- Ài, nhập ma.

Tần Quân nhấc chân đến gần Liễu Nhược Lai, đứng sau lưng nàng mới thấy nàng đang ngồi khóc.

Tần Quân lên tiếng hỏi:

- Này, nàng làm sao vậy? Ai ăn hiếp nàng?

Không hiểu sao khi nhìn Liễu Nhược Lai cứ làm Tần Quân cảm giác như thấy Thủ Tâm. Hai nữ nhân vẻ ngoài hơi giống nhau, lúc Tần Quân gặp Thủ Tâm thì nàng mười lăm tuổi. Liễu Nhược Lai mười sáu tuổi. Hai người cùng có khuôn mặt trẻ con, chỉ khác Liễu Nhược Lai là đáo để, Thủ Tâm thì e ấp.

Liễu Nhược Lai nghe Tần Quân hỏi chuyện vội đứng dậy, vừa lau nước mắt vừa chu môi nói:

- Ta nghe Thiết viện chủ nói câu chuyện của Thủ Tâm làm lòng khó chịu.

Khóe môi Tần Quân co giật, tức giận nói:

- Người nên khó chịu là trẫm, nàng góp vui cái gì?

Tổ cha nó, khó khăn lắm mới bình ổn nỗi lòng giờ nha đầu này nhắc lại!

Tần Quân bực bội.

Liễu Nhược Lai gần sát mặt hắn, nhìn chằm chằm vào hắn hỏi:

- Ngươi thật sự sống hàng vạn năm?

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Liên quan gì nàng?

Liễu Nhược Lai hỏi tiếp:

- Vậy ngươi có yêu Thủ Tâm không?

Ngữ điệu Liễu Nhược Lai hung hãn, rất quan tâm đáp án của Tần Quân.

Tần Quân lặng im, thật lâu sau chậm rãi nói:

- Trẫm luôn xem nàng là muội muội, không ngờ nàng ấy . . .

Nỗi lòng Liễu Nhược Lai phức tạp, vừa mừng thầm vừa thấy lạc lõng, có chút đau nhói, nàng không biết lý do tại sao. Liễu Nhược Lai biết mình thích Tần Quân, nghe hắn nói không có tình cảm nam nữ với Thủ Tâm lẽ ra nàng nên vui, nhưng tại sao ngực đau như vậy?

Trong đầu Liễu Nhược Lai bỗng hiện lên một hình ảnh. Đêm đó Tần Quân chật vật nằm dưới đất, hình như nàng cố gắng đánh thức hắn.

Nhưng hình ảnh này nhanh chóng tan biến không để lại dấu vết.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Đi thôi.

Tần Quân xoay người đi ra ngoài sân, hắn đã cảm nhận được hơi thở của nhóm Dương Tiễn, bọn họ đang chờ bên ngoài.

Liễu Nhược Lai mờ mịt theo sau Tần Quân, hai tay siết chặt ngực, nước mắt trượt xuống gò má nhỏ trên thềm đá tựa như trái tim rơi xuống đất vỡ tan.

***

Biên Hải thành, trước vách vực.

Đám người Tần Quân đứng thành một hàng.

Thiết Kình Thiên mặc áo đen lơ lửng trên không trung, chỉ hướng bên dưới cười nói:

- Pháp thuyền bát phẩm ở phía dưới, nếu dùng linh thạch nhất giai khởi động thì có thể ngày đi ngàn dặm, linh thạch nhị phẩm thì ngày đi vạn dặm, linh thạch tam phẩm thì ngày đi mười vạn dặm, cao nhất chỉ có thể ngày đi tám mươi vạn dặm.

Ngày đi tám mươi vạn dặm!

Mọi người ngơ ngác ngó nhau.

Trư Bát Giới sờ cằm cười nói:

- Hèn gì, sao lúc trước các người không nói rõ mà chỉ nói là ngày đi ngàn dặm?

Thiết Kình Thiên giải thích rằng:

- Phương án tốt nhất là dùng linh thạch nhất phẩm, tốc độ càng mau thì tiêu hao linh thạch không đơn giản là gấp đôi.

Huống chi không có ai thật sự muốn đi qua Nam Tận Hải, ngày đi ngàn dặm đã mau rồi.

------oOo------

Chương 709: Thống nhất Âm phủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhảy xuống trước, lướt qua vách vực, một chiếc thuyền to đen dài trăm trượng đập vào mắt hắn. Thuyền như con cá mập đen bề ngoài dữ tợn. Sàn tàu có một ngàn nô lệ đang vận chuyển hàng hóa chuẩn bị cho chuyến đi.

Những người khác từ vách vực nhảy xuống thuyền, khoảng cách không xa, Liễu Nhược Lai cũng có thể nhảy lên.

Thiết Kình Thiên đến bên cạnh Tần Quân, cười nói:

- Ta đã chuẩn bị năm ức linh thạch tam phẩm, hy vọng sư phụ đừng trách tội. Dù Thiết viện có tiền nhưng đồ nhi không thể lấy hết linh thạch ra được, bấy nhiêu đây là tất cả tài phú của ta.

Năm ức linh thạch tam phẩm!

Tương đương với năm mươi ức linh thạch nhị phẩm, năm trăm ức linh thạch nhất phẩm!

Tần Quân cáu kỉnh hầm hừ:

- Cứ giả bộ đi, Thiết viện các ngươi giao dịch chi phí lớn như vậy, ngươi là viện chủ mà không vớt được chút gì?

Nhưng trong lòng Tần Quân rất vui mừng, ít ai có thể một lần lấy ra năm ức linh thạch tam phẩm, hắn làm chủ Nam Vực cũng không giàu hơn Thiết Kình Thiên bao nhiêu.

Thiết Kình Thiên cười khổ nói:

- Ta không chỉ là chủ Thiết viện, Biên Hải thành chủ, còn có tông môn của mình, rất nhiều thứ cần linh thạch. Giữ được năm ức linh thạch tam phẩm đã giỏi lắm rồi.

Tần Quân tặc lưỡi kinh ngạc hỏi:

- A? Ngươi còn có tông môn?

Hắn không ngờ đứa nhóc ngày xưa đã trưởng thành làm một cự phách.

Thiết Kình Thiên cung kính nói:

- Đúng vậy, tên là Thiết Sư tông, thành lập tám ngàn năm, một trong các tông môn xếp mười hàng đầu Đông Phương Vực. Nó được xây dựng vì sư phụ, chờ sư phụ trở về là ta sẽ giao vị trí tông chủ cho sư phụ.

Thiết Kình Thiên cười rất chân thành, ánh mắt không trốn tránh.

Tần Quân nghe mà cảm động, hắn đấm nhẹ ngực Thiết Kình Thiên cười mắng:

- Tiểu tử thối, lẽ nào vi sư đi giành đồ với ngươi? Yên tâm, thế lực trong tay trẫm không yếu hơn ngươi.

Nghe Tần Quân nói thế Thiết Kình Thiên bản năng liếc hướng nhóm Dương Tiễn, trong lòng tràn đầy sùng bái.

Sư phụ vẫn là sư phụ kia, dù tu vi không cao nhưng thuộc hạ thì mạnh kinh khủng.

Trước kia Thiết Kình Thiên đã tò mò thân phận của Tần Quân, tại sao được Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân, Tiểu Bạch Long trợ giúp. Nay xem ra Tần Quân che giấu rất sâu, có lẽ Thiết Kình Thiên chỉ được thấy một góc núi băng. Thiết Kình Thiên không thấy sợ ngược lại càng tôn sùng Tần Quân hơn.

Dù qua vạn năm, Thiết Kình Thiên thành tựu Thái Ất Huyền Tiên mà vẫn không nhìn thấu Tần Quân, điều này nói lên cái gì?

Tần Quân đứng ở độ cao hơn y nhiều!

Tần Quân phất tay cười nói:

- Được rồi, chúng ta phải xuất phát, ngươi về đi.

Trong một ngàn nô lệ có người chuyên điều khiển pháp thuyền bát phẩm, bọn họ chỉ cần chỉ huy địa điểm tiến lên là được.

Thiết Kình Thiên gật đầu, đang định rời đi.

Tần Quân chỉ vào pho tượng Biên Hải, cười nói:

- Xấu quá, lần sau sửa mặt lại, rõ ràng trẫm đẹp trai như thế!

Nếu không phải xuyên qua thời gian thì Tần Quân không dám tin tượng thiết đó là mình.

Thiết Kình Thiên dở khóc dở cười gật đầu. Tần Quân trở về, Thiết Kình Thiên không định kéo tượng thần Biên Hải xuống, vì nó là tín ngưỡng của vô số người. Trước khi đi Thiết Kình Thiên nhìn thoáng qua Liễu Nhược Lai hốc mắt sưng đỏ, y thầm giật mình.

Thiết Kình Thiên cau mày nghĩ:

- Sao nha đầu đó hơi giống tỷ tỷ của ta, là ảo giác sao?

Buổi sáng Thiết Kình Thiên có nói chuyện với Liễu Nhược Lai, khi đó không chú ý nhiều đến nàng, bây giờ ngẫu nhiên thoáng nhìn như thấy tỷ tỷ của mình đứng nơi đó.

Có lẽ vì đêm qua quá nhớ tỷ tỷ.

Thiết Kình Thiên tự an ủi mình như vậy, sau đó nhảy vọt lên bay về Biên Hải thành.

Lại qua nửa canh giờ pháp thuyền bát phẩm chậm rãi khởi động, Tần Quân ngồi xếp bằng ở mũi thuyền. Đường Tam Tạng, Cửu Đầu Trùng cũng ngồi khoanh chân sau lưng hắn.

Tần Quân nhìn mặt biển, hắn hít sâu loại bỏ tạp niệm, hỏi:

- Cửu Đầu Trùng, muốn có được lực lượng càng mạnh không?

Cửu Đầu Trùng nghe vậy mở to mắt, hít thở dồn dập.

Cửu Đầu Trùng lập tức quỳ sau lưng Tần Quân trầm giọng nói:

- Nếu bệ hạ có thể ban cho thuộc hạ lực lượng càng mạnh thì thuộc hạ sẽ muôn lần chết không từ chối vì bệ hạ!

Tần Quân ở trong lòng thầm quát:

- Hệ thống, sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao với Cửu Đầu Trùng!

Người chết không thể sống lại, Thủ Tâm đã mất đi, hắn phải phấn chấn lên. Nhưng Thủ Tâm sẽ thành vết sẹo mãi mãi trong lòng hắn. Nếu có thể lặp lại lần nữa Tần Quân sẽ nói rõ ràng với Thủ Tâm, đối xử nghiêm túc với nàng.

Đáng tiếc không có nếu như.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Cửu Đầu Trùng bắt đầu phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen hút Cửu Đầu Trùng biểu tình kích động vào trong. Đường Tam Tạng con ngươi co rút nhìn, gã từng hưởng thụ cơ hội Thần Ma đỉnh cao, nhưng nhìn từ thị giác người thứ ba thì linh hồn run rẩy trước thần thông vô thượng của Tần Quân. Đường Tam Tạng không cách nào cảm giác được trong lỗ đen giấu cái gì, nhưng thần thức

đưa vào liền bị cắn nuốt khiến gã không dám làm bậy nữa.

Sau khi lỗ đen biến mất, Tần Quân nhìn mặt biển nhẹ giọng hỏi:

- Tam Tạng, ngươi tin nhân quả không?

Đường Tam Tạng sửng sốt, hai tay chắp vào nhau niệm:

- A di đà phật, cát bụi về cát bụi, người chết đã mất, bệ hạ đừng rơi vào ma chướng.

Ở chung với nhau lâu, Tần Quân trong ấn tượng của Đường Tam Tạng là người có quyết đoán, kiệt ngạo. Lần đầu Đường Tam Tạng thấy Tần Quân toát ra vẻ bi thương suy sụp.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Nói thì đơn giản.

Đường Tam Tạng không khuyên thêm, vì gã thật sự không trải qua tình cảm như Tần Quân và Thủ Tâm.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong đầu Tần Quân:

- Đừng nghĩ quá nhiều, ngươi không phát hiện tiểu nha đầu Liễu Nhược Lai khác lạ sao?

Tần Quân nhướng mày hỏi thầm:

- Ý ngươi là sao?

Trước kia Cơ Vĩnh Sinh và hệ thống đều nói Liễu Nhược Lai không đơn giản. Từ lúc gặp nhau Tần Quân đối xử Liễu Nhược Lai nhìn như hung dữ nhưng trong lòng không chút ghét nàng, hắn càng kỳ lạ chấp nhận cho nàng đi theo mình.

Theo một đường đến bây giờ, dù Liễu Nhược Lai vướng víu nhưng Tần Quân không thật sự xua đuổi nàng. Cảm giác này rất kỳ diệu, lúc trước Tần Quân đã phát hiện nhưng không thể cưỡng lại Liễu Nhược Lai được.

Cơ Vĩnh Sinh nói lấp lửng:

- Nha đầu Liễu Nhược Lai có lẽ liên quan đến Thủ Tâm, quan hệ gì thì tạm thời không nói rõ được.

Tần Quân nhíu chặt mày.

Liễu Nhược Lai và Thủ Tâm?

Nỗi lòng Tần Quân rối bời. Cơ Vĩnh Sinh không nói rõ, hệ thống càng không thể dò xét Liễu Nhược Lai vì sợ chọc giận thiên đạo.

------oOo------

Chương 710: Kim Liên Binh Mã Kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu hai nữ nhân này thật sự có mối liên quan thì sẽ là gì?

Tần Quân càng nghĩ càng không bình tĩnh, có vui mừng, thấp thỏm, càng nhiều là lo lắng.

Tần Quân lắc đầu loại bỏ tạp niệm, thầm nghĩ:

- Thôi, hệ thống hãy tiếp tục sử dụng cơ hội triệu hoán Thần Ma!!

Không nghĩ ra thì miễn nghĩ, duyên phận vốn là trời đi, nếu duyên của hắn với Thủ Tâm chưa đứt đoạn thì sau này hắn sẽ tìm được nàng.

Hết tuổi thọ thì sao? Cùng lắm hắn thống nhất Âm phủ, giở ra ghi chép đầu thai, tìm lại nàng, yêu thương nàng cả đời.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!]

Bà nội nó, nếu không triệu hoán ra Thần Ma oách chút thì sao đền bù lại tâm hồn bị thương của trẫm?

Tần Quân bực bội thầm nghĩ.

Tốt nhất là triệu hoán ra một vị Đại La!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Khương Tử Nha.]

Khương Tử Nha . . .

Ôi trời ạ, không ngờ là Khương Tử Nha!

Tần Quân nhảy cẫng trên sàn tàu, Đường Tam Tạng giật nảy mình.

Tần Quân siêu kích động:

- Rốt cuộc triệu hoán đến hắn!

Trong lịch sử Hoa Hạ, truyền thuyết thần thoại, nếu đề cử mưu thần số một thì phải là Khương Tử Nha.

Khương Thái Công câu cá, ai muốn sẽ mắc câu.

Câu một cái mở ra huy hoàng tám trăm năm của Chu vương triều.

Có Khương Tử Nha trợ giúp, hỏi sao Tần Quân không kích động?

Có lẽ Khương Tử Nha không mạnh bằng Viên Hồng, Dương Tiễn, nhưng trí mưu thì Tần Quân tìm khắp cũng không ai sánh bằng. Càng đừng nói Khương Tử Nha dát vàng trên người, pháp bảo đầy túi, nếu xin được một món thì siêu oách.

Tần Quân cố nén kích động thúc giục:

- Hãy điều bảng liệt kê thuộc tính của Khương Tử Nha ra xem.

Vô số con dân Hoa Hạ Trái Đất đều biết tiếng Khương Tử Nha, chẳng những được thần hóa, người thật cũng rất giỏi. Triệu hoán được Khương Tử Nha chẳng khác nào Tần Quân triệu ra đỉnh cao văn thần. Sau này có Khương Tử Nha bày mưu tính kế thì Tần Quân sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.

Khương Tử Nha, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thân Công Báo, Thái Bạch Kim Tinh, thật là trận thế văn thần xa hoa.

Rất nhanh bảng liệt kê thuộc tính của Khương Tử Nha bày ra trước mắt Tần Quân.

[Khương Tử Nha: Tông sư bách gia.

Chủng tộc: Nhân tộc.

Tu vi: Chân Tiên cảnh tam trọng.

Công pháp: Ngũ Hành Chân Thủy quyết.

Tọa kỵ: Tứ Bất Tượng.

Pháp bảo: Đả Thần Tiên. Phong Thần Bảng, Hạnh Hoàng kỳ.

Thuộc tính đặc biệt: Văn thao võ lược, cổ vũ khí thế toàn quân và khí vận toàn quốc phe mình.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Mức độ trung thành cực hạn!

Còn có thuộc tính đặc biệt tăng trưởng khí thế và khí vận, oách không tả nổi!

Tuy tu vi chỉ có Chân Tiên cảnh tam trọng nhưng Tần Quân không thiếu cường giả, hơn nữa Khương Tử Nha chưa bao giờ là tay đấm.

Tần Quân hơi bất mãn nghĩ:

- Tại sao chỉ có ba món pháp bảo?

Hệ thống bất đắc dĩ trả lời:

- Trong Phong Thần Diễn Nghĩa đa số pháp bảo của Khương Tử Nha là mượn, ba món này luôn đi theo Khương Tử Nha. Trong dó Hạnh Hoàng Kỳ có thể cản ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên, túc chủ nên biết thỏa

mãn.

Tần Quân nghe vậy đã hiểu. Trọng bảo như Thái Cực đồ nếu bị Khương Tử Nha mang ra thì chẳng phải là lão tử sẽ khóc?

Tần Quân tò mò đẳng cấp của Đả Thần Tiên. Phong Thần Bảng, Hạnh Hoàng kỳ, nhưng không thể xem xét tỉ mỉ, chờ hỏi Khương Tử Nha mới biết được.

Đường Tam Tạng không nhịn được hỏi:

- Bệ hạ đang vui vẻ vì chuyện gì vậy?

Lúc trước Tần Quân còn ủ rũ mà sao bây giờ cười khờ?

Tần Quân xua tay:

- Không có gì.

Bị Đường Tam Tạng quấy rầy làm Tần Quân hết cười nổi, tại Đường Tam Tạng luôn treo biểu tình từ bi thương xót, khiến hắn nhớ đến Thủ Tâm. Nghĩ đến Thủ Tâm là Tần Quân lại buồn bã.

***

Pháp thuyền bát phẩm nhanh chóng lướt trên mặt biển, Tần Quân khiến người sử dụng linh thạch tam giai ngày đi mười vạn dặm, dọc đường không biết đâm chết bao nhiêu yêu thú, động vật biển. Dù không dùng tốc độ cực hạn thì cũng vì tốc độ quá mau không kịp rẽ đường đụng vào chướng ngại vật.

Trư Bát Giới bơi trong biển, Dương Tiễn, Đế Thính bơi cùng. Bọn họ đang so xem ai bơi nhanh hơn, bơi mau không thua gì pháp thuyền bát phẩm, thậm chí nhanh hơn nữa.

Tần Quân không tham gia trò chơi, hắn nằm trên sàn tàu phơi nắng.

Chuyến đi biển đã qua một ngày, Tần Quân đang chờ Cửu Đầu Trùng trở về.

Cửu Đầu Trùng tăng lên đến Thần Ma đỉnh cao chắc rất mạnh, ít nhất không yếu hơn Dương Tiễn quá nhiều.

Đám người Dương Tiễn không cố ý che giấu hơi thở, nhờ thế nên dọc đường đi không gặp đại năng yêu tộc.

[Đinh! Hoàn thành chủ tuyến nhiệm vụ: Thăng cấp hoàng triều. Túc chủ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, tăng đẳng cấp lên thập giai.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh lục trọng]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Địa Tiên cảnh thất trọng]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thiên Tiên cảnh lục trọng]

Trong lúc Tần Quân đang chờ thì một chuỗi tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong đầu làm hắn suýt nổ óc.

Ầm!

Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người hắn chuyển động điên cuồng, linh khí từ bốn phương tám hướng như sói đói vồ mồi lao vào hắn.

Mợ ơi, Đại Tần vương quốc thăng cấp hoàng triều?

Tần Quân rất mừng, lão tử cứ như vậy đột phá Thiên Tiên cảnh?

Đường Tam Tạng ở bên cạnh xoe tròn mắt, chuyện quái quỷ gì đây?

Đường Tam Tạng cảm giác tu vi của Tần Quân tăng vùn vụt với tốc độ gã không ngờ nổi. Thiên lôi cuồn cuộn kéo theo u ám tụ lại, đám người Dương Tiễn nhanh chóng trở về. Các nô lệ run cầm cập trên thuyền, thiên uy huy hoàng khiến bọn họ sợ teo tim.

Vô số linh khí ùa vào Tử Vi Đế Tinh đạo quả chuyển hóa thành pháp lực chạy khắp kinh mạch bách hải.

Trư Bát Giới trợn to mắt nói:

- Tốc độ đột phá kiểu này . . .

Dương Tiễn nhíu chặt mày. Đế Thính trợn to mắt. Liễu Nhược Lai hoang mang.

Tần Quân đang trong thích thú giống như thăng hoa, cảm giác mạnh chưa từng có làm hắn muốn hú dài.

Muốn hú thì hú đi!

Tần Quân ngửa đầu hú dài, giọng lâu dài văng vẳng thật xa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây sấm cuồn cuộn, từng đóa sen vàng rơi xuống, mơ hồ có vô số binh mã lao nhanh trong mây sấm, dị tượng đồ sộ.

Đường Tam Tạng thì thào:

- Kim Liên Binh Mã Kiếp, đây chẳng phải là thiên kiếp chỉ có khi đột phá Kim Tiên cảnh sao?

Những người khác cũng lộ vẻ rung động.

Lúc trước Tần Quân chỉ là Địa Tiên cảnh ngũ trọng, vì sao bỗng chốc bay vọt đến Thiên Tiên cảnh lục trọng? Dẫn đến Kim Liên Binh Mã Kiếp chỉ có khi đột phá Kim Tiên cảnh, khiến bọn họ rất giật mình. Liên tưởng đến Tần Quân có thể đã sống hàng vạn năm, dù là Dương Tiễn cũng không nhìn thấu gốc gác của hắn.

------oOo------

Chương 711: Cửu Đầu Trùng trở về

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mừng rỡ cười to bảo:

- Ha ha ha! Trẫm thành tựu thiên tiên!

Đột phá Thiên Tiên cảnh nghĩa là Tần Quân có thể triệu hoán Thái Ất Huyền Tiên, nếu dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì không chừng có thể khiến Thần Ma đột phá cảnh giới Đại La.

Nếu sớm biết thế này thì hắn đã giữ lại cơ hội triệu hoán Thần Ma ngày hôm qua. Không đúng, triệu hoán Khương Tử Nha không chịu thiệt.

Vừa lúc nhiệm vụ lần này tặng cho hắn một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, kiếm lời lớn rồi.

Theo hệ thống thiết lập, Tần Quân khiến Đại Tần vương quốc thăng cấp Đại Tần hoàng triều cần năm mươi năm, ai ngờ hắn đi đường khác vòng qua quá trình này, thống nhất Nam Vực.

Bùm!

Pháp lực màu vàng bắn ra từ người Tần Quân ngưng tụ thành bánh xe vàng to lớn ở sau lưng hắn, là Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân xuất hiện, đám người Dương Tiễn nhìn chằm chằm vào nó không rời mắt.

Tuy sáng sớm hôm qua Tần Quân có sử dụng thần thông này nhưng bọn họ không kịp quan sát Đại Đạo Sinh Thiên Luân đã biến mất. Giờ lại trông thấy Đại Đạo Sinh Thiên Luân, bọn họ cảm nhận uy áp đánh thẳng vào linh hồn, bao gồm Dương Tiễn cũng vậy.

Lòng Dương Tiễn dậy sóng dữ, trong mắt tràn đầy tia sáng kỳ dị:

- Đây là thần thông gì?

Một thiên lôi bỗng giáng xuống, Đại Đạo Sinh Thiên Luân bay lên đỉnh đầu Tần Quân chắn sét giùm hắn.

Lôi quang bừng lên, thiên lôi bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân cản lại, nguồn nhiệt kỳ dị từ đỉnh đầu Tần Quân chui vào lòng bàn chân, khiến hắn như được tắm trong đó, cực kỳ sảng khoái.

Bỗng có người lướt qua mặt nước biển, là một lão nhân, mặc áo vải thô, lưng giắt roi dài, mái tóc như cỏ khô cột qua loa, chân cưỡi con nai cao lớn đạp hư không chạy nhanh đến.

Người đến là Khương Tử Nha, lão cưỡi trên lưng thần thú Tứ Bất Tượng, mắt nhìn chằm chằm thiên kiếp trên bầu trời đằng trước.

Khương Tử Nha tim đập chân run:

- Kim Liên Binh Mã Kiếp . . . là ai đột phá Kim Tiên cảnh?

Khương Tử Nha chỉ cỡ Chân Tiên cảnh tam trọng, dù có mang dị bảo thì rất khó đánh thắng cường giả Kim Tiên cảnh.

Rất nhanh Khương Tử Nha trông thấy bóng dáng Tần Quân, đặc biệt Đại Đạo Sinh Thiên Luân trên đỉnh đầu hắn rất bắt mắt. Khương Tử Nha nhìn Đại Đạo Sinh Thiên Luân ánh mắt đầu tiên thì không dời đi được.

Khương Tử Nha lẩm bẩm:

- Đó là cái gì?

Tứ Bất Tượng lơ lửng giữa không trung, đôi mắt lộc tò mò nhìn pháp thuyền bát phẩm.

Thiên đạo liên tiếp giáng xuống điên cuồng đập vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân, thiên lôi bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân tịnh hóa thành năng lượng bí ẩn rót vào người Tần Quân.

Tần Quân cảm giác cơ thể mình đang tăng mạnh, lực lượng của hắn vốn đến trình độ vô cùng khủng bố, bây giờ Đại Đạo Sinh Thiên Luân giúp hắn hấp thu năng lượng thiên kiếp, thiên lôi tôi thể, đây chính là điều mà vô số thể tu không dám tưởng tượng.

Một ngàn nô lệ trố mắt líu lưỡi nhìn Tần Quân, vì phòng ngừa vạ lây pháp thuyền bát phẩm nên hắn cố ý bay lên trời, khiến mọi người ngước nhìn hắn.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân trên đỉnh đầu, lôi điện liên tiếp đánh xuống, giờ

phút này Tần Quân như Cửu Thiên Lôi Thần giáng trần, toát ra khí thế khiến vạn vật thần phục.

Thiên Tiên cảnh lục trọng!

Cảm nhận lực lượng dâng trào trong người, Tần Quân nhanh chóng vận chuyển tâm pháp Bất Diệt Thánh Thể, Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay chuyển cực nhanh, Mệnh Vận Chi Luân cũng xoay tít theo.

Từng đợt pháp lực tràn ra từ Tử Vi Đế Tinh đạo quả, trải qua nội tạng, kỳ kinh bát mạch, rót vào cơ bắp, lực lượng tăng vọt nhanh đến nỗi Tần Quân bị giật mình.

Tần Quân siêu kích động:

- Cứ theo đà này thì trẫm vô địch rồi!

Địa Tiên cảnh lục trọng là Tần Quân đã có thể đấu cứng với Thanh Hồ Vương đỉnh Chân Tiên cảnh, vậy chẳng phải là hắn sắp có sức chiến đấu ngang ngửa cường giả Kim Tiên cảnh?

Nghĩ đến đây Tần Quân hưng phấn đến nỗi lỗ chân lông toàn thân mở ra.

Dưới mây sét vô số sen vàng chợt rắc hướng Tần Quân, binh mã lao nhanh trong mây sét chạy rầm rập xông hướng hắn.

Đổi lại người khác chắc đã sợ đến nhũn chân, sen vàng và binh mã đầy trời đổ ập xuống thì thử thách ý chí rất lớn.

Tần Quân đã trải qua nhiều sóng gió, luyện ra trái tim bất khuất, miệt thị trời, sợ gì những dị tượng thiên kiếp?

- Grào!

Long khí tràn ra ngoài người, rồng vàng bốn móng gầm rú rung trời quay quanh người Tần Quân, gió to thổi vạt áo trắng của hắn bay phần phật, uy vũ bá khí.

Tần Quân ngửa đầu cười to bảo:

- Thiên kiếp hãy đến mãnh liệt hơn nữa đi!

Như bị nhục, cự lôi phù điêu rộng ba trượng lập tức xé rách không khí mang theo khí thế hủy diệt tất cả giáng xuống Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Ầm!

Nguyên pháp thuyền bát phẩm bị chấn rung bần bật, mặt biển dậy sóng tựa như bão táp sắp đến.

Các thiên đạo thô mấy trượng liên tục giáng xuống, làm người Tần Quân run nhẹ. Vô số sen vàng rơi xuống người hắn tựa như ảo ảnh xuyên thấu cơ thể, cùng rồng vàng bốn móng xoay quanh, trông rồng vàng bốn móng như biến to gấp mấy lần.

Đám người Dương Tiễn không thể thấy rõ thân hình Tần Quân, vì bị sen vàng và rồng vàng bốn móng che chắn. Nhưng bọn họ cảm nhận được hơi thở của Tần Quân dang tăng mạnh với tốc độ bọn họ khó thể hiểu nổi. Giờ phút này Tần Quân bằng vào khí thế đã không thua kém gì cường giả mới vào Chân Tiên cảnh.

Những dị tượng binh mã đã giáng xuống, nhưng chúng nó không như sen vàng xuyên thấu Đại Đạo Sinh Thiên Luân ngược lại bị ngăn cản.

Tần Quân như nghe thấy vô số binh sĩ kêu gào gầm rống, muốn hù hắn sợ vỡ mật.

Tần Quân gầm lên:

- Hừ! Ai cũng đừng hòng ngăn cản trẫm thành tựu Thiên Tiên!

Đại Đạo Sinh Thiên Luân dường như cảm giác được gì lập tức phát ra ánh sáng vàng vạn trượng chiếu sáng thiên địa.

Khương Tử Nha cưỡi trên Tứ Bất Tượng thì thào:

- Không ngờ thiên phú của bệ hạ yêu nghiệt như vậy.

Đám người Dương Tiễn vô cùng rung động, khi bọn họ đột phá Thiên Tiên cảnh không có thanh thế to lớn như Tần Quân.

Không chỉ bọn họ, yêu vương trong phạm vi trăm dặm đều cảm nhận được thiên uy kinh khủng kia.

Các yêu vương xì xầm bàn tán:

- Đang đột phá Kim Tiên cảnh?

- Kim Tiên cảnh? Thiên kiếp của Kim Tiên cảnh là kéo dài trăm dặm, sao chúng ta không thấy thiên kiếp?

- Dù không phải Kim Tiên cảnh thì ít nhất là cửa ải lớn Chân Tiên cảnh.

- Nghe nói hình như có một thiên tài nhân tộc mà Thanh Hồ Vương cũng không giết được hắn.

- Không thể nào! Thanh Hồ Vương mạnh như vậy mà không làm gì một thiên tài nhân tộc được?

Mấy hôm trước Thanh Hồ Vương gây ầm ĩ trong Biên Hải thành, tin tức đã truyền khắp Nam Tận Hải. Chúng nó ít hiểu biết về Tần Quân, chỉ biết có một thiên tài nhân tộc mà Thanh Hồ Vương chỉ muốn giết cho thỏa lòng.

------oOo------

Chương 712: Song hùng đối chọi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các yêu vương đánh giá Tần Quân hơi cao, hắn chỉ đang đột phá Thiên Tiên cảnh.

Lúc này tiếng hệ thống gợi ý lại vang vọng trong óc Tần Quân:

[Đinh! Cửu Đầu Trùng đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân không rảnh quan tâm Cửu Đầu Trùng, dù có Đại Đạo Sinh Thiên Luân bảo vệ nhưng Kim Liên Binh Mã Kiếp siêu khủng bố, hắn

cảm giác thiên kiếp chỉ mới chính thức bắt đầu.

Trên đỉnh đầu Tần Quân bỗng mở ra cái lỗ đen, một bóng người chậm rãi đi ra, là Cửu Đầu Trùng. Khuôn mặt tuấn tú lạnh băng, đầu chân mày chất chứa ngạo nghễ hơi giống Dương Tiễn. Khiến người ngạc nhiên nhất là hơi thở của Cửu Đầu Trùng khuấy động không gian vặn vẹo.

Một thiên lôi giáng xuống, còn chưa chạm đến Cửu Đầu Trùng đã tan biến.

Đường Tam Tạng nhíu mày nói:

- Thái Ất Huyền Tiên!

Không ngờ Tần Quân thật sự có thể cho Cửu Đầu Trùng trong vòng một ngày đột phá Thái Ất Huyền Tiên. Lúc trước Đường Tam Tạng cũng hưởng cơ hội Thần Ma đỉnh cao, tuy nhớ lại ký ức kiếp trước nhưng không quá rõ ràng thực lực phục hồi như thế nào, cộng thêm hệ thống âm thầm ảnh hưởng khiến gã càng kính sợ Tần Quân hơn. Tận mắt thấy Cửu Đầu Trùng trở về với thân phận làm Đường Tam Tạng vô cùng rung động.

Trư Bát Giới, Đế Thính há hốc mồm nửa ngày không nói nên lời.

Dương Tiễn nhíu chặt mày, vì Cửu Đầu Trùng đi ra nhìn gã đầu tiên.

Tần Quân bực bội mắng:

- Cửu Đầu Trùng, mau tránh ra! Đừng cản trẫm chứng đạo!

Vừa về đã lên mặt, có cần cuồng vậy không?

Cửu Đầu Trùng bản năng ngước lên nhìn, thấy Tần Quân đang độ kiếp thì lúng túng lùi ra ngay.

Sau khi phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì Cửu Đầu Trùng siêu kích động, mức độ trung thành với Tần Quân lên đến cực hạn.

Rất nhanh Cửu Đầu Trùng phát hiện không thích hợp, đây chẳng phải là Kim Liên Binh Mã Kiếp sao? Không lẽ bệ hạ đột phá Kim Tiên cảnh?

Cửu Đầu Trùng đưa thần thức hướng Tần Quân. Mới có Thiên Tiên cảnh lục trọng, nhưng tại sao dẫn động Kim Liên Binh Mã Kiếp?

Cửu Đầu Trùng chưa biết rằng gã mới chỉ rời khỏi một ngày, nếu không sẽ càng kinh ngạc tại sao Tần Quân có thể từ Địa Tiên cảnh ngũ trọng bay lên Thiên Tiên cảnh lục trọng.

Khương Tử Nha ở phía xa e ngại nhìn Cửu Đầu Trùng:

- Yêu nghiệt đó mạnh quá!

Khương Tử Nha không dám đến gần, một là sợ quấy rầy Tần Quân đột phá, hai là sợ bị Cửu Đầu Trùng ra tay giết hại.

Ầm!

Một cự lôi khủng bố rộng mười thước mang theo uy lực diệt thế giáng xuống. Liễu Nhược Lai kinh kêu che miệng, những người khác căng thẳng nhìn Tần Quân.

Tu sĩ Thiên Tiên cảnh bình thường không cản nổi thiên lôi kiểu này, một số tu sĩ Chân Tiên cảnh cũng rất có thể bị đánh đến thân chết đạo tiêu.

Rồng vàng bốn móng mang theo vô số sen vàng xoay quanh người Tần Quân càng lúc càng nhanh.

Thiên lôi cuồn cuộn, Đại Đạo Sinh Thiên Luân bị đánh dần hạ thấp xuống.

Tần Quân cắn răng kiên trì, năng lượng thiên lôi cuồng bạo chạy lung tung trong người hắn, ngoài người ứa ra máu tươi rất nhanh nhuộm đỏ áo trắng.

Tần Quân căng thẳng thầm nghĩ:

- Cứ tiếp tục thế này thì thật không may.

Ban đầu còn cảm thấy rất sướng, nhưng bây giờ thiên lôi tăng mạnh Tần Quân bắt đầu khổ không thể tả.

Dương Tiễn hợp thời hỏi:

- Bệ hạ có cần giúp đỡ không?

Đa số tu sĩ đều chết trong độ kiếp, cảnh giới càng cao thì xác suất chết càng lớn.

Tần Quân cắn răng quát:

- Không cần!

Hắn không tin không thể ngăn cản được thiên lôi nho nhỏ này.

Tần Quân điều động pháp lực trong người tiến vào trạng thái Kim Cương Bất Hoại, đánh tan máu dính trên da, Đại Đạo Sinh Thiên Luân bị hắn cưỡng ép đẩy lên trời.

Thiên đạo liên tục đánh vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân, như thể Đại Đạo Sinh Thiên Luân là nam châm hút muôn vàn lôi điện.

Hoa văn tử diễm giữa trán Tần Quân chợt bốc cháy, tử diễm chia thành hai dọc theo trán khuếch tán, Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người hắn chợt rung lên.

Năng lượng kỳ lạ khó tả khuếch tán trong người Tần Quân.

Tần Quân rung động:

- Có chuyện gì?

Tần Quân cảm giác ma khí trong người mình cuồn cuộn nhanh chóng lan tràn ra ngoài người.

Ma khí!

Đám người Dương Tiễn xoe tròn mắt.

Tần Quân còn tu ma?

Khương Tử Nha ở phía xa cũng trợn to mắt.

Chỉ thấy ma khí dâng lên ngưng tụ thành thân hình cao hơn, là chân thân

Cực Viêm Ma Thần, người đen thui không thấy rõ mặt mũi, chỉ thấy đôi mắt đỏ ngầu.

Đối diện thiên lôi cuồn cuộn chân thân Cực Viêm Ma Thần ngước đầu lên, hai tay chắp vào nhau.

Bánh xe to màu đen ngưng tụ sau lưng chân thân Cực Viêm Ma Thần, là Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Khác với Đại Đạo Sinh Thiên Luân màu vàng của Tần Quân, cái này có màu đen, cực kỳ tà tính.

Chân thân Cực Viêm Ma Thần quát to:

- Phá!

Là giọng của Tần Quân, làm người thật xem ngây ngẩn.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân đen thui chợt bay ra đánh vào thiên kiếp.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Đại Đạo Sinh Thiên Luân nổ tung đánh tan mây sấm, vô số dị tượng sen vàng và binh mã bị nổ tan nát.

Mọi người ngây ngẩn nhìn.

Trực tiếp nổ nát thiên kiếp?

Ui!

Đám người Dương Tiễn hút ngụm khí lạnh, Liễu Nhược Lai thì sùng bái nhìn Tần Quân.

Đường nét chân thân Cực Viêm Ma Thần trông rất giống Tần Quân nên Liễu Nhược Lai tưởng đây là thần thông của hắn.

Cuồng phong tàn phá trời xanh, tầng mây bị xua tan, Kim Liên Binh Mã Kiếp đến đây kết thúc.

Tần Quân ngây người tại chỗ, bản năng nhìn chân thân Cực Viêm Ma Thần sau lưng mình, mắt tràn đầy kinh sợ.

Tần Quân hoàn toàn không thể khống chế chân thân Cực Viêm Ma Thần, nhưng hắn cảm nhận rõ ràng lực lượng khủng bố của nó. So với hồn thượng cổ lúc trước bị tiêu diệt thì chân thân Cực Viêm Ma Thần yếu rất nhiều.

Chân thân Cực Viêm Ma Thần lúc đó do Cơ Vĩnh Sinh tự mình điều khiển, chẳng lẽ lúc này cũng vậy?

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh trong đầu Tần Quân:

- Hừ! Bớt cậy mạnh đi!

Chân thân Cực Viêm Ma Thần hóa thành từng luồng khói đen tan biến trên bầu trời.

Tần Quân lặng im, đúng là hắn nắm chắc độ qua Kim Liên Binh Mã Kiếp, hắn có dự cảm thiên kiếp tiếp theo sẽ khủng bố hơn nữa, nhưng hắn vẫn cắn răng kiên trì. Giờ ngẫm lại làm Tần Quân đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, trong lòng nghĩ mà sợ.

Mây sét tan biến, ánh nắng lại chiếu xuống người Tần Quân, hắn mặc áo trắng đã nhuộm đỏ, phối hợp tử diễm nhấp nháy giữa trán trông rất tà, như vị ma quân.

Thiên Tiên cảnh lục trọng!

Tần Quân siết chặt hai nắm tay, hắn đã có kinh không hiểm đột phá rồi!

Lực lượng tăng lên gấp trăm lần, một đấm đánh sập núi chặt đứt sông không khó khăn gì, rất dễ dàng.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân của hắn đã đột phá đến đệ nhị trọng.

Sướng chết!

Tần Quân buồn bực thầm nghĩ:

- À mà chẳng phải ngươi rất yếu ớt? Tại sao có thể khống chế ma khí trong người trẫm?

------oOo------

Chương 713: Ngang sức ngang tài

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy Cơ Vĩnh Sinh cứu hắn, nhưng y luôn có thể nhẹ nhàng khống chế ma khí của hắn làm Tần Quân rất buồn bực.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Hừ! Khi ngươi biến mạnh thì tàn hồn của ta cũng đang phục hồi.

Trời, còn có thể như vậy?

Tần Quân ngửi được mùi âm mưu.

Cơ Vĩnh Sinh nhìn thấy suy nghĩ của Tần Quân, tức giận nói:

- Đã nói bao nhiêu lần ta sẽ không hại ngươi, hơn nữa ta cũng không thể đoạt xá nữa! Chút tàn hồn của ta sớm muộn gì sẽ tan biến.

Tần Quân nửa tin nửa ngờ, tồn tại càng mạnh càng không muốn chết, trước kia Cơ Vĩnh Sinh mạnh biết bao, hắn cảm thấy cao hơn Đại La cảnh.

Khương Tử Nha cưỡi Tứ Bất Tượng bay tới.

Khương Tử Nha nhảy xuống quỳ trước mặt Tần Quân vái lạy:

- Thuộc hạ Khương Tử Nha tham kiến bệ hạ, chúc mừng bệ hạ thành tựu Thiên Tiên!

Những người khác xúm lại tò mò đánh giá Khương Tử Nha.

Dương Tiễn nhíu mày nói:

- Thái Công, tại sao là người?

Trong cuộc chiến Phong Thần thì Khương Tử Nha là cấp trên của Dương Tiễn.

Khương Tử Nha không ngước lên nhìn Dương Tiễn, vì Tần Quân còn chưa lên tiếng.

Tần Quân cười dìu Khương Tử Nha đứng dậy:

- Bình thân!

Tần Quân cười nói với nhóm Cửu Đầu Trùng:

- Tử Nha là người tài ba, có lão trợ giúp thì hùng tâm của trẫm càng dễ dàng hoàn thành.

Mọi người lộ vẻ thắc mắc.

Nhóm Thần Ma hầu như đều có ký ức kiếp trước, nên nghe tên Khương Tử Nha thì hiểu ra. Nhưng Khương Tử Nha chỉ có tu vi Chân Tiên cảnh, không lọt vào pháp nhãn những cường giả Thái Ất cảnh như bọn họ.

Tần Quân xua tay cười, sai Trư Bát Giới chiêu đãi Khương Tử Nha.

Tần Quân không muốn tâng bốc Khương Tử Nha lên quá, lão cũng là người thông minh, phải tự chứng minh bản thân mới được.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Hệ thống, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Đầu Trùng.

Tần Quân thấy Cửu Đầu Trùng cứ khiêu khích liếc Dương Tiễn, chắc còn canh cánh việc ngày xưa bị ra oai phủ đầu.

Bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Đầu Trùng lập tức hiện ra trước mắt Tần Quân:

[Cửu Đầu Trùng: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Quỷ Xa.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Cửu Đầu thân pháp.

Thần thông: Quỷ Xa Chân Thân, Thiên Địa độn pháp. Chín bí pháp.

Pháp bảo: Nguyệt Nha Sạn.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, ôi mợ ơi, trực tiếp ngang ngửa Dương Tiễn rồi. Hèn gì Cửu Đầu Trùng cuồng vọng đến thế, vừa về đã muốn khiêu chiến Dương Tiễn.

Dương Tiễn ngạo khí ngút trời không ngán ai, cũng ngạo mạn nhìn Cửu Đầu Trùng, hai tay khoanh trước ngực. Hai bên giằng co, khí thế dần tăng mạnh.

Dương Tiễn cười khẽ:

- Như thế nào? Muốn đánh với ta?

Dương Tiễn càng cười nhẹ nhàng thì Cửu Đầu Trùng càng muốn chiến.

Hai bên đều là tồn tại tung hoành cùng giai, nhưng lúc trước Cửu Đầu Trùng từng bị Dương Tiễn treo lên đánh, khi đó bọn họ cách nhau một đại cảnh giới. Bây giờ hai bên cảnh giới ngang nhau, Cửu Đầu Trùng không phục.

Cửu Đầu Trùng liếm môi cười tà:

- Chỉ là luận bàn.

Dương Tiễn luôn là tồn tại mạnh nhất trong số thuộc hạ của Tần Quân, bây giờ Cửu Đầu Trùng nghĩ mình khá mạnh.

Tần Quân đứng giữa hai người, bực bội nói:

- Này, các ngươi còn thấy trẫm ở đây không?

Những người khác biết điều rời đi.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng giằng co toát ra khí thế làm bọn họ da đầu tê dại, nên cách càng xa càng tốt.

Dương Tiễn cười nói:

- Bệ hạ cho chúng ta chiến một trận đi, không thì cái tên này trong lòng không phục.

Cửu Đầu Trùng cười tủm tỉm không nói gì.

Tần Quân xoa trán, trịnh trọng trầm giọng nói:

- Các ngươi muốn đánh thì cách pháp thuyền xa chút. Nhớ kỹ, không được xuống tay giết người. Các ngươi không phải loại người làm việc không có suy nghĩ, nên hiểu ý của trẫm. Không sợ nói cho các ngươi biết, trẫm còn có người mạnh hơn các ngươi, chẳng qua không mang theo bên người!

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cau mày.

Tần Quân không nói dối, chờ hắn phục hồi Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá đến Thần Ma đỉnh cao thì Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng sẽ biết cái gì gọi là ngoài người có người.

Trong xếp hạng yêu quái Tây Du Ký thì Hạt Tử Tinh, Cửu Linh Nguyên Thánh, Kim Sí Đại Bằng Điểu xếp ba hạng đầu, Cửu Đầu Trùng kém xa.

Hạ Tử Tinh là nữ yêu tinh từng làm Như Lai bị đau, giỏi còn hơn Tôn Ngộ Không nhiều, vì Tôn Ngộ Không ở trước mặt Như Lai dễ dàng bị nghiền nát. Hơn nữa Tôn Ngộ Không từng thua Hạt Tử Tinh.

Thấy Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng bị đứng hình, Tần Quân xua tay nói:

- Đi nhanh về nhanh, cơm chiều không chờ các ngươi!

Khóe môi Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng co giật, hai người nhìn nhau sau đó bay đi.

Rất nhanh mặt biển truyền đến tiếng gầm rú liên tiếp, biển cả trong vòng trăm dặm bị khuấy động dậy sóng dữ, các nô lệ trên pháp thuyền bát phẩm phập phồng lo sợ.

Liễu Nhược Lai hỏi Tần Quân, vẻ mặt tràn đầy căng thẳng:

- Tại sao ngươi không ngăn cản bọn họ?

Trong đội Liễu Nhược Lai và Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn không quá thân, trong mắt nàng thì hai người này đều không thể chọc vào, ai ngờ bọn họ còn đánh nhau. Liễu Nhược Lai khó thể tưởng tượng ai thua ai thắng.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Ngăn cản cái gì? Đều là nam nhân, thua thì thua, không đánh một trận sẽ làm bọn họ nghẹn trong lòng.

Liễu Nhược Lai bĩu môi.

Tần Quân hoảng hốt nhìn, càng xem thiếu nữ này càng giống Thủ Tâm. Tần Quân thấy khó chịu, Thủ Tâm đã thành tâm bệnh của hắn, nhớ nàng là hắn lại hốt hoảng áy náy.

Tần Quân nói với Liễu Nhược Lai:

- Lại đây, trẫm dạy nàng tu luyện.

Tần Quân xoay người đi hướng sàn tàu. Thủ Tâm từng được hắn dạy dỗ, bây giờ tâm tình hắn buồn bực, bỗng dưng muốn dạy Liễu Nhược Lai tu luyện, hy vọng làm như vậy sẽ cho mình dễ chịu một chút.

Liễu Nhược Lai nghe vậy rất vui vẻ nhảy nhót, trông thật đáng yêu.

Tần Quân đã đột phá Thiên Tiên cảnh lục trọng, lợi hại còn hơn phụ thân của nàng. Cộng thêm các loại thần thông của Tần Quân, làm nàng không cách nào từ chối được.

Liễu Nhược Lai thầm thắc mắc:

- Hôm nay mặt trời mọc lên từ phía tây sao?

Liễu Nhược Lai nhớ lại ánh mắt Tần Quân mới rồi nhìn mình, dịu dàng đến suýt hòa tan trái tim nàng.

Cứ thế Tần Quân bắt đầu dạy Liễu Nhược Lai tu luyện, công pháp của nha đầu này tuy không tệ nhưng không lọt vào pháp nhãn của hắn. Một đường chiến đấu mạo hiểm đến đây Tần Quân đã góp nhặt được nhiều công pháp, không khó chọn ra công pháp vừa tốt vừa thích hợp với Liễu Nhược Lai.

Ánh nắng chiếu lên hai người, hình ảnh hài hòa, làm Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng trên nóc lâu phía xa cảm thán rằng:

- Hồng trần nhiều nhi nữ đa tình, ai có thể hiểu thấu duyên trong đó, a di đà phật.

Trư Bát Giới trò chuyện với Khương Tử Nha, gã rất tò mò vị chấp hành đại chiến Phong Thần này.

------oOo------

Chương 714: Lục Nhĩ Mi Hầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Thính thì cùng Tứ Bất Tượng nằm phơi nắng trên sàn tàu.

Tần Quân dạy công pháp xong nhìn sóng biển lăn tăn, thầm nghĩ:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi.

Phải sớm triệu hoán ra người mạnh hơn nữa, không thì ai trấn được Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng? Còn phải là người tốt tính.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Nhiệm vụ thăng cấp hoàng triều không phải Tần Quân tự mình hoàn thành nhưng phần thưởng sáng nhất từ trước tới nay, tăng vọt lên mười cấp, phỏng chừng sau này sẽ không có cơ hội như vậy nữa.

Vị đại năng nào hãy đến đi!

Nhưng bây giờ Tần Quân tối đa chỉ có thể triệu hoán cường giả đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh, có ai trấn được Dương Tiễn đấu lại Đại La cảnh không?

Liễu Nhược Lai ở bên cạnh đang tập trung ngồi xếp bằng luyện công, không chú ý đến Tần Quân khác lạ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được . . .]

[Đinh! Hệ thống sinh ra hỗn loạn . . . xin túc chủ chờ . . .]

Hai tiếng gợi ý liên tiếp vang lên khiến Tần Quân ngây người tại chỗ.

Hệ thống sinh ra hỗn loạn? Cái quỷ gì? Không lẽ ngươi có lỗ hổng?

Tần Quân chửi thầm, trong ấn tượng của hắn thì hệ thống luôn hoàn mỹ, không ngờ sẽ có sự chênh lệch như vậy.

Giọng hệ thống lại vang lên, ngữ điệu hơi bất đắc dĩ nói:

- Hệ thống đang tự sửa chữa, xin túc chủ yên lòng chờ đợi.

Khóe môi Tần Quân co giật hỏi:

- Tại sao như vậy?

Hệ thống trả lời nhanh:

- Có lẽ vì Thần Ma này hoặc lý do khác, yên tâm, túc chủ chỉ cần chờ.

Có lẽ liên quan đến Thần Ma này?

Tần Quân rung động, trời, chắc không phải triệu hoán đến khủng bố nào

đó đi?

Tần Quân vừa hồi hộp vừa căng thẳng.

***

Khi hoàng hôn lại đến, Cửu Đầu Trùng và Dương Tiễn vừa trở về. Hai người đẫm máu trông rất đáng sợ, làm Liễu Nhược Lai núp sau lưng Tần Quân không dám đến gần bọn họ.

Trư Bát Giới không sợ có chuyện, hỏi:

- Ô, ai thắng?

Biểu tình của Dương Tiễn vẫn ngạo mạn dù chiến giáp nhiễm máu. Trán Cửu Đầu Trùng đổ máu thê thảm không thua gì Dương Tiễn, nhưng sắc mặt không khó coi.

Đường Tam Tạng cười hỏi:

- Không phân trên dưới?

Khương Tử Nha ngạc nhiên nhìn Cửu Đầu Trùng.

Khương Tử Nha đã biết Dương Tiễn đến từ thời không khác với mình, thực lực giỏi hơn. Lúc gặp đang kiếp nạn trong Phong Thần thì Dương Tiễn là chiến tướng số một dưới tay Khương Tử Nha, không ngờ đến đây con yêu này có thể đấu ngang tay với gã.

Tần Quân còn đang buồn bực sao hệ thống mãi chưa sửa xong nên không quá chú ý kết cục thắng thua của Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng. Ở trong mắt Tần Quân thì ai thắng đều hợp lý, ai thua đều có thể tìm được lý do không phục.

Dương Tiễn hừ lạnh:

- Ngang sức ngang tài đi!

Nhưng xem biểu tình của Dương Tiễn như người thắng.

Cửu Đầu Trùng quay đầu đi:

- Hừ! Ta thua là thua, ta dám chơi dám chịu!

Đám người hoang mang.

Rốt cuộc Dương Tiễn thắng một bậc.

Dương Tiễn xua tay cười nói:

- Ngươi và ta chênh lệch không lớn, nếu quyết đấu sống chết thì ai thắng ai thua còn chưa biết.

Trong Tây Du Ký, Dương Tiễn từng cùng Tôn Ngộ Không hợp tác đánh với Cửu Đầu Trùng, nhưng khi đó gã chưa dốc hết sức, tham gia chỉ vì nể mặt Ngọc Đế và Tôn Ngộ Không.

Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng xem như tạm thời hòa giải. Cửu Đầu Trùng biết Dương Tiễn lợi hại hơn mình một bậc thì ngoan ngoãn. Huống chi Tần Quân nói bọn họ không phải người mạnh nhất, gã cần gì cố chấp?

Dương Tiễn vốn chỉ phục người bản lĩnh mạnh, như trong Tây Du Ký dù bị Tôn Ngộ Không xem như quân cờ thì vẫn cụng rượu nói cười với Tôn Ngộ Không, cùng nhau chống lại Cửu Đầu Trùng.

Hiển nhiên Cửu Đầu Trùng đã được Dương Tiễn thừa nhận.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, các ngươi hãy nghỉ ngơi dưỡng thương đi!

Kết cục quyết đấu của Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng không làm Tần Quân bất ngờ, nếu có một bên bị hành te tua thì hắn mới không tin.

Trư Bát Giới, Khương Tử Nha đi theo Dương Tiễn, muốn hỏi chi tiết chiến đấu. Đường Tam Tạng thì về góc ngồi, tiếp tục niệm kinh.

Liễu Nhược Lai chỉ vào mặt biển hét lên:

- Ngươi nhìn bên kia xem, bọn họ thật lợi hại!

Tần Quân ngoái đầu nhìn, bên trên mặt biển có mấy khe hở không gian đen thui. Pháp thuyền bát phẩm lướt tới trước, các khe hở càng lúc càng to ra, có thể thấy Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng khủng bố đến cỡ nào.

Thái Ất cảnh chia làm Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên.

Cửu Đầu Trùng và Dương Tiễn đã đứng trên đỉnh Thái Ất cảnh, là độ cao mà Tần Quân ngước nhìn, không biết khi nào hắn có thể đạt đến Thái Ất Huyền Tiên nữa. Nhưng bây giờ Tần Quân mới chỉ đến Thiên Tiên cảnh lục trọng, cách Thái Ất cảnh còn kém hai đại cảnh giới là Chân Tiên cảnh, Kim Tiên cảnh, không phải bỏ công một sớm một chiều là được.

- Nàng tiếp tục tu luyện đi!

Tần Quân nói xong xoay người rời đi, định về phòng nghỉ ngơi.

Liễu Nhược Lai nhìn mặt biển một lúc rồi ngồi xếp bằng tu luyện, muốn sớm ngày đuổi theo bước chân Tần Quân.

Tần Quân vừa đi vừa hỏi:

- Hệ thống, còn chưa sửa xong sao?

Chết tiệt, đừng nuốt luôn cơ hội triệu hoán Thần Ma lần này của trẫm!

Hệ thống trả lời với ngữ điệu bất đắc dĩ:

- Đã sửa xong.

Tần Quân hỏi dồn:

- Vậy triệu hoán được ai?

Đã sửa xong rồi tại sao hệ thống không gợi ý? Trong lòng Tần Quân có cảm giác không may.

[Lần này có hai lý do khiến hệ thống sinh ra hỗn loạn, một là túc chủ triệu hoán Thần Ma đã vượt qua bốn mươi người, hai là liên quan đến Thần Ma

này, vì vậy hệ thống tự động thăng cấp. Bảng liệt kê thuộc tính của túc chủ đã thay đổi, cơ hội triệu hoán Thần Ma và cơ hội phó bản Thần Ma sẽ không là một tháng một lần nữa.]

Mợ nó!

Tần Quân mất bình tĩnh, đây tuyệt đối là hố hắn!

Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Ngươi làm vậy chẳng phải là suy yếu trẫm sao?

- Bỏ cơ hội triệu hoán Thần Ma và phó bản Thần Ma một tháng một lần. Một là vì túc chủ đột phá Thiên Tiên cảnh, không còn cần hệ thống che chở. Hai là tuy bỏ thiết định này nhưng về sau túc chủ triệu hoán Thần Ma sẽ không có hạn chế, toàn dựa vào vận may. Mỗi lần triệu hoán túc chủ có ba lần triệu hoán lại, sau khi xác định rồi có thể chọn trả lại ký ức kiếp trước hoặc không.

Ba lần triệu hoán lại!

Còn được lựa chọn có thể trả lại ký ức không!

Mắt Tần Quân sáng rực. Cơ hội triệu hoán Thần Ma một tháng một lần tối đa triệu hoán đến Thái Ất Huyền Tiên, tuy bây giờ bị xóa bỏ cơ hội đó nhưng cho hắn hy vọng triệu hoán được Đại La.

Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Ngươi còn chưa nói triệu hoán được ai?

Tần Quân đã đi vào phòng, đóng cửa lại.

------oOo------

Chương 715: Lục Nhĩ Mi Hầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Căn phòng rất rộng rãi, rèm che khung cửa sổ, bên cạnh có vách ngăn nhỏ để tắm rửa, sàn trải thảm lông thú. Tần Quân đến trước cái bàn, không được hệ thống trả lời.

Tần Quân mắng:

- Chết tiệt, ngươi chết rồi sao? Mau nói xem đã triệu hoán được ai?

- Triệu hoán được Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trời ạ!

Tần Quân hưng phấn. Lục Nhĩ Mi Hầu tương đương với Tôn Ngộ Không khác. Trong tập Mỹ Hầu Vương thật giả thì Lục Nhĩ Mi Hầu và Tôn Ngộ Không đấu sức mạnh ngang nhau. Trong truyền thuyết hồng hoang dường như Lục Nhĩ Mi Hầu có thể nghe trộm lục giới, từng nghe lén Đạo Tổ giảng đạo.

Có người nói sau Mỹ Hầu Vương thật giả thì Lục Nhĩ Mi Hầu đã thay thế Tôn Ngộ Không đi lấy kinh, ít nhất có thể nói lên Lục Nhĩ Mi Hầu và Tôn Ngộ Không ngang sức nhau.

Hệ thống áp úng nói:

- Nhưng vì hệ thống hỗn loạn, Lục Nhĩ Mi Hầu vô tình giáng lâm thế giới này, còn chưa kịp thay đổi ý chí cúa nó tuân theo túc chủ . . . “

Nụ cười đông trên mặt Tần Quân.

Tổ cha nó! Chơi kiểu đó mà được à?

Tần Quân chửi thề:

- Đệt, vậy là trẫm có thể sẽ không tìm thấy Lục Nhĩ Mi Hầu, rất có thể đối địch với Lục Nhĩ Mi Hầu?

Đã có năm Thần Ma giáng lâm thế giới, xác định có Như Lai Phật Tổ, Ngưu Ma Vương, Tiểu Ly, Pháp Hải, và một vị hành tung bí ẩn, giờ lại thêm Lục Nhĩ Mi Hầu.

Rời khỏi thế giới ban đầu có lẽ Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ được cơ duyên mới trong thế giới này, biến mạnh hơn. Bốn đại linh hầu không con nào đơn giản.

- Tất cả đều rất có thể.

- Có thể cái con mắt!

Tần Quân tức giận giậm chân, chửi thề:

- Trẫm mặc kệ, ngươi phải trả lại cho trẫm một lần cơ hội triệu hoán!

- Được.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Hệ thống rất dứt khoát, trực tiếp bắt đầu triệu hoán, Tần Quân bình ổn lửa giận một chút. Nhưng nghĩ đến Lục Nhĩ Mi Hầu là Tần Quân lại đau lòng, không chỉ vì sức chiến đấu của nó sánh bằng Tôn Ngộ Không, còn vì bản lĩnh nghe trộm lục giới của nó.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tiểu Toản Phong, có triệu hoán lại không?]

Phụt, Tiểu Toản Phong? Đùa với trẫm à?

Trong đầu Tần Quân vang lên lời kịch: Đại vương kêu ta tuần núi, tuần núi Nam, tuần núi bắc . . .

- Triệu hoán lại!

Dù sao còn hai lần cơ hội, Tần Quân không muốn triệu hoán ra tiểu yêu làm người qua đường.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Đừng hù trẫm nữa!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hổ Lực Đại Tiên, có triệu hoán lại không?]

Lại một nhân vật yếu xìu.

Trán Tần Quân nổi gân xanh. Hổ Lực Đại Tiên, Lộc Lực Đại Tiên, Dương Lực Đại Tiên từng uống nước tiểu của nhóm Tôn Ngộ Không, dễ dàng bị đùa chết, yếu như gà.

Bây giờ Tần Quân chỉ còn một lần cơ hội triệu hoán lại, nếu gọi ra Thần Ma càng yếu thì hắn phải khóc.

Nhưng ngẫm lại Hổ Lực Đại Tiên có được triệu hoán ra thì chắc chắn chưa tới Chân Tiên cảnh, Tần Quân lập tức quyết định:

- Tiếp tục triệu hoán lại!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân sắc mặt âm trầm chửi thầm:

- Hệ thống, ngươi phải đền cho trẫm một tồn tại không thua gì Lục Nhĩ Mi Hầu!

Tốt nhất là Tôn Ngộ Không.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Khoa Phụ.]

[Có trả lại ký ức kiếp trướp cho Khoa Phụ không?]

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý vang lên, làm Tần Quân trợn to mắt.

Trời ạ, Khoa Phụ?

Tần Quân hưng phấn, Khoa Phụ dù sao là nhân vật thần thoại thời kỳ thượng cổ của Hoa Hạ, có nhiều lai lịch, nổi tiếng nhất là Khoa Phụ đuổi mặt trời. Một tồn tại siêu ghê gớm!

Tần Quân vội thầm nhủ:

- Không trả lại ký ức kiếp trước cho Khoa Phụ!

Tránh cho Khoa Phụ lại khùng lên đi đuổi theo mặt trời, thế giới này lớn cỡ nào Tần Quân rất khó tưởng tượng, nếu Khoa Phụ đuổi theo chắc sẽ mệt chết. Tần Quân phỏng chừng Khoa Phụ không kém hơn Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng.

Tần Quân nhủ thầm, hắn không hiểu nhiều về Khoa Phụ:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Khoa Phụ.

Màn sáng thuộc tính liền xuất hiện trước mắt Tần Quân.

[Khoa Phụ: Đến từ truyền thuyết thượng cổ.

Chủng tộc: Vu tộc.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Vu Thần quyết.

Thần thông: Đại Vu Chi Thân.

Mức độ trung thành: 80 (MAX 100)]

Tần Quân rúng động.

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ! Thật sự có cường giả Đại La cảnh!

Mặc dù bảng liệt kê thuộc tính rất đơn giản nhưng bốn chữ Đại La Kim Tiên làm hắn mù mắt. Nhưng độ trung thành của Khoa Phụ mới có tám mươi, không xem như hết lòng trung thành, phải cố gắng lôi kéo mới được.

Khoa Phụ chắc chắn lợi hại hơn Lục Nhĩ Mi Hầu. Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ có thể đấu ngang tay với Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký, thực lực tầm Thái Ất cảnh. Nếu để Lục Nhĩ Mi Hầu đánh với Tôn Ngộ Không mới phá mở đan lô của Thái Thượng Lão Quân thì có lẽ quá trình đã không rườm rà như vậy.

Tâm tình của Tần Quân trở nên tốt đẹp, hắn không để bụng việc Lục Nhĩ Mi Hầu chạy thoát nữa. Nếu Lục Nhĩ Mi Hầu tự tìm chết tới kiếm hắn thì

hắn sẽ cho Khoa Phụ dạy nó cách làm người, a không, làm khỉ.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của trẫm.

Hệ thống nói bảng liệt kê thuộc tính có sự thay đổi, hắn muốn nhìn xem đổi khác thế nào.

Rất nhanh bảng liệt kê thuộc tính của Tần Quân hiện ra.

[Túc chủ: Tần Quân.

Danh hiệu: Tần Đế. Khí vận hoàng giả (tăng hoàng uy, tu sĩ dưới Thiên Tiên cảnh không cách nào ngăn cản)

Chủng tộc: Nhân loại.

Đẳng cấp: Thiên Tiên cảnh lục trọng.

Huyết mạch: Cực Viêm Ma Thần.

Pháp bảo: Ngân Long Tru Hồn Thương (hậu thiên linh bảo), Tử Kim Đế Hoàng Giáp (hậu thiên pháp bảo), Âm Binh bài (hậu thiên pháp bảo), Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào (hậu thiên linh bảo), Thiên Thủy Ngọc (hậu thiên chí bảo), Thất Tinh Kiếm (hậu thiên chí bảo), Mệnh Vận Chi Luân (chưa biết).

Thần thông: Thiên Cương Tam Thập Lục Biến. Tam Muội Chân Hỏa. Trận Đạo Bí Tự. Pháp ngoại phân thân. Thần thông Trảm Thiên. Tử Tuyệt Đao. Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Thần thông bản mệnh: Ma Thần Chi Thân.

Công pháp: Bất Diệt Thánh Thể (công pháp tôi thể thượng cổ), Tử Hồng Lôi Pháp (thiên phẩm thượng đẳng), Luyện Khí quyết (phàm phẩm trung đẳng)

Triệu hoán Thần Ma: Đát Kỷ. Hao Thiên Khuyển. Quan Thánh Đế. Pháp Hải. Thái Bạch Kim Tinh. Long Nữ. Lý Nguyên Bá. Hắc Bạch Vô

Thường. Lý Bạch. Sa Ngộ Tịnh. Hồng Hài Nhi. Trương Giác. Lôi Chấn Tử. Gia Cát Lượng. Lý Tồn Hiếu. Lưu Bá Ôn. Viên Hồng. Bạch Khởi. Thân Công Báo. Cự Linh Thần. Kim Giác. Ngân Giác. Na Tra. Hoàng Phong Đại Vương. Hàng Long La Hán. Ngưu Đầu Mã Diện. Hằng Nga. Cửu Linh Nguyên Thánh. Thổ Hành Tôn. Lý Tịnh. Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ. Dương Tiễn. Kim Thiền Tử. Chung Quỳ. Trư Bát Giới. Cửu Đầu Trùng. Đế Thính. Khương Tử Nha. Khoa Phụ.

------oOo------

Chương 716: Yêu Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quân đoàn Thần Ma: Bạch Bào quân. Mười vạn thiên binh. Cửu Lê Ma Binh. Thiên Hà thủy quân. Đại Tần Hổ Quân, Kiền Chân Thần Quân.]

Chết tiệt, cái gọi là thay đổi là bỏ điểm kinh nghiệm sao?

Tần Quân chửi thầm hố cha.

Bất giác Tần Quân đã triệu hoán được nhiều Thần Ma, giờ nhìn lại bảng liệt kê thuộc tính khiến hắn rung động. Những Thần Ma này toàn là tồn tại nghe nhiều nên thuộc. Còn cơ hội phó bản Thần Ma, triệu hoán quân đoàn Thần Ma, tùy cơ rút thăm trúng thưởng thì tạm thời Tần Quân không có tâm tình sử dụng, bởi vì vừa nghĩ tới Khoa Phụ sắp đến là hắn không kiềm nén được hưng phấn.

***

Sâu trong Nam Tận Hải, một hòn đảo đen thui trôi nổi, quanh đảo có sáu vòng xoáy đường kính trăm thước, nước biển cuồn cuộn. Nhiều loài cá vừa đến gần đã bị vòng xoáy nghiền nát.

Đảo này tên là Hồ Vương đảo, nơi Thanh Hồ Vương cư ngụ. Đảo dài vài dặm, rừng cây nối liền, nhưng không có yêu thú ra vào, không khí tĩnh lặng.

Chính giữa đảo có tòa cung điện, Thanh Hồ Vương đang quỳ rạp trong đại

điện, tia sáng mờ tối, chỉ có thể dựa vào hai bên ngọn đèn chiếu sáng. Đại điện trống trải chỉ có mình Thanh Hồ Vương, gã quỳ rạp dưới đất run cầm cập, không nói chuyện, cung điện cực kỳ yên lặng.

Không biết qua bao lâu trước mặt Thanh Hồ Vương bỗng nhiên xuất hiện một đoàn khói đen.

Một giọng nói uy nghiêm già nua truyền ra từ khói đen, khiến người nghe thấy lòng sợ hãi:

- Gọi bổn tọa làm gì?

Thanh Hồ Vương không dám ngẩng đầu lên, run giọng nói:

- Người đó lại xuất hiện, có hai cường giả Thái Ất Huyền Tiên dưới tay.

Người đó ý chỉ Tần Quân.

Trước kia Yêu Tổ tràn đầy niềm tin vào Thanh Hồ Vương, nhưng bị Tần Quân hai lần đánh bại, khi đó hắn chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh. Việc này kinh động Yêu Tổ, nhưng vạn năm trôi qua Tần Quân như bốc hơi khỏi trần gian, bọn họ không được chút tin tức gì của hắn.

Giọng nói già nua lại vang lên:

- Nói thật không? Tần đã phát triển lớn mạnh, lúc này Biên Hải lại xuất hiện thì chắc chắn có gì lạ.

Thanh Hồ Vương không dám ngẩng đầu, vì chủ nhân giọng nói này chính là Yêu Tổ.

Tổ của yêu tộc, danh hiệu này đủ cho thấy Yêu Tổ mạnh cỡ nào.

Thanh Hồ Vương đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ mà không dám lỗ mãng trước mặt Yêu Tổ.

- Chú ý hành tung của hắn, bổn tọa sẽ phái thuộc hạ giúp đỡ ngươi.

- Đa tạ Yêu Tổ.

Rất nhanh đoàn khói đen tan biến, Thanh Hồ Vương chậm rãi ngước đầu lên, khuôn mặt điển trai tà mị trở nên vặn vẹo dữ tợn. Thanh Hồ Vương hận Tần Quân đã ngấm sâu tận xương, hắn không chết thì gã đứng ngồi không yên.

***

Đêm khuya.

Pháp thuyền bát phẩm lướt nhanh đi. Tần Quân ngồi khoanh chân trên sàn tàu luyện công, Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng ở hai bên. Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng trên nóc lầu. Trư Bát Giới và Khương Tử Nha thì thoải mái ngủ khò khò.

Sau khi hệ thống bỏ thiết định điểm kinh nghiệm thì Tần Quân chỉ có thể tự mình cố gắng tu luyện.

Có lẽ vì liên tục thăng mười giai khiến hệ thống suy xét tốc độ biến thái hoàn thành nhiệm vụ của Tần Quân, nó mượn lần thăng cấp này cắt bỏ thiết lập điểm kinh nghiệm.

Tần Quân đang hỏi Cơ Vĩnh Sinh về Cực Viêm Ma Thần, vì hắn có một nhiệm vụ chính: Khi đến Thiên Tiên cảnh thì hỏi Cơ Vĩnh Sinh bí mật của bản thân mình. Phần thưởng nhiệm vụ rất phong phú, Tần Quân không muốn bỏ qua.

Cơ Vĩnh Sinh buồn bực hỏi:

- Tốc độ đột phá của ngươi . . . có lẽ ngươi còn giấu cái gì không? Tại sao có lúc ta không cách nào cảm nhận được tâm linh của ngươi?

Có lúc là những khi Tần Quân và hệ thống giao lưu với nhau.

Tần Quân đắc ý nghĩ:

- Ngươi hỏi nhiều làm gì, chẳng phải lúc trước ngươi nói trẫm đột phá Thiên Tiên cảnh thì sẽ nói hết tất cả cho trẫm biết sao?

Chắc chắn ngươi không ngờ rằng trẫm nhanh vậy đã đột phá Thiên Tiên cảnh! Còn trực tiếp bay vọt đến Thiên Tiên cảnh lục trọng!

Cơ Vĩnh Sinh lặng im. Tần Quân không gấp, dù sao đêm nay y sẽ phải nói ra.

Lúc này mặt biển đằng trước pháp thuyền dậy sóng, trong bóng đêm có vật khổng lồ chậm rãi dâng lên từ nước biển.

Nhìn từ trên cao xuống tựa như có một hòn đảo nhô lên mặt biển, lớn còn hơn pháp thuyền.

Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng gần như mở mắt cùng lúc.

Cửu Đầu Trùng thì thào, vẻ mặt không chút hoảng loạn:

- Gặp bự con rồi.

Dương Tiễn thì càng khỏi phải nói, liếc phía trước một cái rồi nhắm mắt lại.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Đó là cái gì?

Vật khổng lồ đằng trước pháp thuyền đưa lưng hướng ánh trăng làm Tần Quân khó thấy rõ hình dạng thật của nó. Nhưng nhìn đường nét hình thể như núi cao thì e rằng không đơn giản.

Trong yêu tộc bản thể càng to thì càng mạnh.

Cửu Đầu Trùng cười khẽ nói:

- Chắc là động vật biển, linh trí không cao, ngớ ngẩn ngăn ở trước mặt chúng ta.

Nếu động vật biển này có linh trí cao thì đã trốn thật xa rồi.

Trên pháp thuyền có những ba Thái Ất Huyền Tiên.

Thanh Hồ Vương mạnh nhất Nam Tận Hải gặp bọn họ cũng phải đi đường vòng chứ nói gì một con động vật biển?

Pháp thuyền ngừng lại cách động vật biển ngàn thước, Tần Quân có thể thấy rõ hình dạng của nó. Đầu như cá mè, phần dưới cổ ẩn trong nước biển, đen thui, trên đỉnh đầu có hai xúc tu dài mũi nhọn như lưỡi dao. Đôi mắt cực kỳ hung dữ, to như căn nhà.

Tần Quân nhìn mất kiên nhẫn, hừ lạnh nói:

- Cửu Đầu Trùng, giải quyết nó.

Chiến đấu với một động vật biển sẽ không tăng kinh nghiệm chiến đấu của hắn lên bao nhiêu, không bằng sai Cửu Đầu Trùng nhanh chóng trừ bỏ chướng ngại.

Cửu Đầu Trùng mới định đứng dậy thì tiếng sóng biển nổ tung làm mọi người giật mình quay đầu nhìn lại.

Một thân hình cao lớn xuất hiện đằng sau động vật biển khổng lồ, nhìn đường nét là người khổng lồ, đầu cá chỉ đến đầu gối người này. Tia sáng mờ tối khiến người không thấy rõ khuôn mặt và cách ăn mặc của y, chỉ thấy lờ mờ đường nét.

Động vật biển nhô ra khỏi mặt biển ít nhất cũng cao năm, sáu trượng nhưng so sánh với người khổng lồ sau lưng nó thì rất thấp bé.

Ui!

Mọi người hút ngụm khí lạnh, Tần Quân cũng trợn to mắt.

Người khổng lồ này ít nhất cao năm ngàn trượng, Tần Quân không thấy cái đầu của y đâu, phỏng chừng đầu đang ở sâu trong trời sao.

Tần Quân bỗng kích động nói:

- Chẳng lẽ là . . . !

Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn biểu tình căng thẳng nhìn người khổng lồ. Dù đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ thì bọn họ vẫn mang lòng sợ hãi khi đối diện người khổng lồ này.

Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng, Khương Tử Nha đổ mồ hôi đầm đìa. Liễu Nhược Lai sợ hãi hai tay che miệng.

------oOo------

Chương 717: Đại Vu Khoa Phụ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới bóng đêm động vật biển cao như ngọn núi che trước mặt bọn họ. Đằng sau động vật biển có người khổng lồ cao hơn nó, hình ảnh vô cùng rung động lòng người, cũng cực kỳ kinh dị âm trầm.

Người khổng lồ nhúc nhích, một tay túm sau gáy động vật biển xách nó lên.

Biển cả dao động, vô số sóng to ập đến, pháp thuyền bát phẩm như chiếc thuyền con đung đưa trên sóng. Các nô lệ hét chói tai bấu chặt thứ có thể bắt lấy xung quanh, sợ bị rớt xuống biển.

Tần Quân nhìn rõ toàn bộ hình dáng động vật biển, nửa người dưới của nó to mọng như hà mã, nó gào thét vùng vẫy trong tay người khổng lồ, thanh âm đinh tai nhức óc.

Cửu Đầu Trùng sốt ruột hỏi:

- Bệ hạ, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây! Người khổng lồ này lai lịch không rõ ràng, thực lực cao thâm khó dò, nhìn lâu thêm nữa rất có thể chúng ta sẽ gặp rắc rối to!

Cao ngạo như Dương Tiễn cũng im lặng, gã không khiếp chiến nhưng sẽ không hy sinh lãng phí.

Người khổng lồ này e rằng đã đến cảnh giới Đại La.

Hai chữ Đại La nặng nề như núi cao đè lên tim Dương Tiễn, khiến gã không thở nổi.

Không ngờ Nam Tận Hải nho nhỏ mà gặp phải cường giả Đại La cảnh.

Tần Quân phất tay nói:

- Đừng hoảng!

Người khổng lồ này chính là Khoa Phụ!

Truyền thuyết thời kỳ thượng cổ có một bộ lạc người khổng lồ tên Khoa Phụ tộc.

Huống chi ban ngày Tần Quân vừa triệu hoán được Khoa Phụ thì buổi tối đã gặp một cường giả Đại La cảnh, có thể không? Nếu đúng thật như vậy thì Tần Quân không biết nên nói gì với vận may của mình.

Lúc này người khổng lồ bỗng xé động vật biển thành hai nửa, máu như mưa to rơi xuống nước biển cuồn cuộn, cảnh tượng khiến các nô lệ trên pháp thuyền hãi hùng.

Đám Thần Ma nhóm Đường Tam Tạng cũng cắn răng.

Đối diện người khổng lồ này bọn họ không có chút ý thức chống cự.

Người khổng lồ quát to:

- Ngô là Khoa Phụ, đặc biệt đến đầu vào bệ hạ Thánh Đế!

Giọng như sấm truyền khắp khu vực biển vạn dặm, khiến vô số yêu thú sôi trào.

Khoa Phụ là ai?

Thánh Đế là ai?

Trong đảo Hồ Vương, Thanh Hồ Vương đang tu luyện bỗng đứng bật dậy, kinh khủng hét to:

- Hơi thở này . . .!

Tần Quân mừng hớn hở. Đám người Dương Tiễn xoe tròn mắt biểu tình khó tin nhìn Tần Quân và Khoa Phụ.

Người khổng lồ Đại La cảnh này đến đầu vào bệ hạ?

Lòng bọn họ dâng lên cảm giác không chân thật. Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn cùng nhớ lại lời Tần Quân đã nói, dưới tay hắn còn có tồn tại mạnh hơn bọn họ.

Không lẽ vị Khoa Phụ này là một trong số đó?

Tần Quân cười nói:

- Rốt cuộc trẫm chờ được ngươi. Khoa Phụ, ngươi có thể thu nhỏ rồi lên thuyền không?

Chỉ nhìn lên Khoa Phụ đã làm Tần Quân thấy bứt rứt.

Khoa Phụ nghe vậy nhảy người lên, sóng lớn ngập trời, thân hình gã nhanh chóng biến nhỏ xuyên qua nước biển đầy trời nhanh chóng đáp xuống sàn tàu. Đám người Dương Tiễn giật mình sẵn sàng chiến đấu.

Mặc dù người này đến đầu vào Tần Quân nhưng tu vi quá cao sâu khó dò, bọn họ không thể không phòng ngừa.

Nhìn gần Tần Quân mới thấy rõ bộ mặt thật của Khoa Phụ.

Cao khoảng một trượng tức là hơn ba thước, toàn thân đều là cơ bắp, da thú chế thành quần che đến đầu gối, lông chim dựng đứng chỉ che tới nửa ngực, lộ ra cơ ngực vạm vỡ như sắt thép.

Tóc dài màu nâu cột bằng cọng cỏ sau gáy, gò má như đao tước, bên trên là mày rậm mắt báo, không uy mà như giận, nghiêm nghị.

Nam nhân đuổi theo mặt trời đến chết trong truyền thuyết, Khoa Phụ!

Tần Quân cố nén kích động đến trước mặt Khoa Phụ, cười nói:

- Trẫm được ngươi trợ giúp thì như mọc thêm một cánh tay!

Mức độ trung thành của Khoa Phụ là tám mươi, Tần Quân không lo gã sẽ hại mình. Mức độ trung thành rớt xuống bằng không mới có thể nghịch

chủ.

Khoa Phụ nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ quá lời.

Khoa Phụ nghiêm nghị đến mức miễn cưỡng cười một cái cũng không làm được.

Từ đầu đến cuối Khoa Phụ không thèm nhìn Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cái nào. Đám người Đường Tam Tạng thì càng khỏi phải nói, hoàn toàn không lọt vào pháp nhãn cúa Khoa Phụ. Về thực lực hay tuổi tác Khoa Phụ đều hơn xa bọn họ, có tư cách kiêu ngạo.

Tần Quân quay đầu lại hét lên:

- Đi tiếp đi!

Tần Quân nắm tay Khoa Phụ đi hướng lầu các trên pháp thuyền, dự định tâm sự đêm khuya lôi kéo quan hệ với gã.

Đám người Dương Tiễn lặng im, mãi khi Tần Quân và Khoa Phụ vào lầu các rồi bọn họ còn chưa lấy lại tinh thần.

Trư Bát Giới đến trước mặt Cửu Đầu Trùng, xúi giục:

- Chẳng phải ngươi thích chiến đấu sao? Đi khiêu chiến hắn đi!

Cửu Đầu Trùng trợn trắng mắt hừ lạnh:

- Có tin ta đánh ngươi không?

Trư Bát Giới biết điều rụt cổ:

- Xì, ỷ mạnh hiếp yếu!

Đường Tam Tạng nhìn theo hướng Khoa Phụ rời đi, lẩm bẩm:

- Khoa Phụ? Đó chẳng phải là thượng cổ Đại Vu sao?

Dương Tiễn siết chặt hai nắm đấm, những Thần Ma có ký ức kiếp trước như bọn họ đều từng nghe về truyền thuyết Khoa Phụ.

Trước khi nhân tộc xưng bá thiên địa là thời đại hai tộc vu, yêu tranh bá. Khoa Phụ là Đại Vu đời thứ hai của Vu tộc, có tu vi Đại La cảnh cũng là bình thường.

Nhưng Dương Tiễn vẫn hơi không cam lòng, gã biết từ đêm nay trở đi mình không còn là tồn tại mạnh nhất dưới tay Tần Quân nữa.

Trò chuyện gần hai canh giờ Tần Quân mới thỏa mãn ra khỏi phòng Khoa Phụ.

Khoa Phụ không có ký ức kiếp trước nhưng hệ thống sắp đặt ký ức gã còn là Đại Vu của Vu tộc, chỉ khác là không đuổi theo mặt trời.

Tần Quân giả bộ tôn sùng Vu tộc hỏi thăm Khoa Phụ về truyền thuyết Vu tộc, khiến gã có cảm giác hư vinh. Nhắc đến Vu tộc là Khoa Phụ nói không dứt, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo.

Cuối cùng Tần Quân chẳng những được thêm năm điểm trung thành của Khoa Phụ còn biết nhiều tin tức Vu tộc.

Nghe Khoa Phụ nói gã ở trong Vu tộc không xem như cường giả đỉnh cao, mạnh nhất là mười hai Tổ Vu. So với Tổ Vu thì Khoa Phụ chỉ là bã.

Tần Quân mới bước ra khỏi phòng Khoa Phụ thì Cơ Vĩnh Sinh đã không kiềm được ở trong đầu hắn hỏi:

- Ngươi làm cách nào hấp dẫn được cường giả Đại La cảnh đến đầu vào?

Trong mắt Cơ Vĩnh Sinh thì chỉ có tồn tại Đại La cảnh mới hấp dẫn sự chú ý của gã được. Trước kia Tần Quân hay lôi kéo các loại cường giả về, Cơ Vĩnh Sinh lười hỏi, nhưng lần này thì y không cách nào giữ bình tĩnh được nữa.

Một cường giả Đại La cảnh tại sao chịu đầu vào tôm tép Thiên Tiên cảnh?

Cơ Vĩnh Sinh nghĩ không ra.

Tần Quân hừ lạnh thầm nghĩ:

- Ngươi nói cho trẫm biết trước về quan hệ của ngươi và trẫm, và lai lịch của Cực Viêm Ma Thần!

Lúc này Tần Quân đã vào phòng mình.

------oOo------

Chương 718: Long Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Thật sự không thể nói, tin tưởng ta, nếu như ta hiện tại khiến ngươi biết thì ngươi sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục. Dù có vị Đại La kia cũng không thể bảo vệ ngươi được.

Lúc trước Cơ Vĩnh Sinh chỉ tùy tiện qua loa lấy cớ kêu Tần Quân lo đột phá Thiên Tiên cảnh trước, ai ngờ hắn đột phá mau vậy, làm y cảm giác như bị tát mặt.

Tần Quân cau chân mày kiếm:

- Khủng bố đến vậy sao?

Tồn tại mà ngay cả Cơ Vĩnh Sinh cũng sợ, chẳng lẽ là thần tiên dưới tay thiên đạo? Hay là trời?

Tần Quân đành bỏ qua, hắn không muốn mạo hiểm. Hơn nữa Tần Quân đã triệu hoán được Khoa Phụ, có đối diện Thần Điện cũng không sợ, cần gì gấp gáp hoàn thành nhiệm vụ chính? Chờ hắn trở về Nam Vực còn có nhiệm vụ khác để làm.

Đêm nay vì Khoa Phụ đến đã định trước có người trên thuyền khó đi vào giấc ngủ.

***

Chớp mắt ba ngày qua mau.

Khoa Phụ không hòa mình vào nhóm Dương Tiễn, gã đơn độc một mình, nhiều lúc chỉ giao lưu với Tần Quân. Ngẫu nhiên Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai sẽ tham gia vào. Với Trư Bát Giới thì Khoa Phụ luôn giữ sắc mặt âm trầm, với Liễu Nhược Lai thì ngữ điệu tốt hơn chút nhưng vẫn lạnh nhạt.

Khương Tử Nha đứng cạnh Tần Quân cười nói:

- Qua thêm hai ngày nữa chắc sẽ đến Hắc Long cung.

Nghe Khương Tử Nha nói cách điều khiển pháp thuyền tốt nhất là nằm trong tay bọn họ, để tránh nô lệ sinh lòng khác lạ.

Nên hiện giờ Khương Tử Nha đã học được cách khống chế pháp thuyền, còn tra duyệt tất cả ghi chép liên quan pháp thuyền, bao gồm bản đồ.

Tần Quân gật đầu khẽ cười nói:

- Chờ đến Hắc Long cung các ngươi hãy chọn chín con rồng uy vũ để kéo kiệu cho trẫm.

Chín con rồng kéo kiệu?

Khương Tử Nha sửng sốt, không ngờ Tần Quân có dã tâm như vậy.

Đây hoàn toàn là giẫm lên tôn nghiêm của long tộc.

Nhưng ngẫm lại đám người Dương Tiễn, Đại Vu Khoa Phụ bí ẩn thì Khương Tử Nha bình tĩnh lại, Tần Quân không cần sợ hãi cái gì. Trong lòng Khương Tử Nha vô cùng cảm khái, đi theo Tần Quân thật tốt, có nhiều người tài ba. Không như trong đại kiếp nạn Phong Thần Khương Tử Nha còn phải đi khắp nơi lôi kéo cường giả hỗ trợ chủ tử của mình.

Giờ phút này tâm tình Tần Quân kích động, còn hai ngày là có thể trông thấy Tiểu Ly, hỏi sao hắn giữ bình tĩnh nổi?

Không biết nha đầu kia gần đây sống sao.

Đằng trước chợt truyền đến tiếng rồng ngâm hấp dẫn Tần Quân, Khương Tử Nha chú ý.

- Grào!

Liễu Nhược Lai ở gần đó cũng chạy lại gần, nàng chưa từng thấy rồng thật nên rất tò mò.

Ba người đưa mắt nhìn, đằng trước có con Thanh Long đang lăn lộn trong biển cả, dài trăm thước, xung quanh có nhiều động vật biển vây công nó. Một yêu vương đã biến hình đang lơ lửng trên trời.

Yêu vương trông như con cá mập tinh nhưng lưng mọc đôi cánh như cánh dơi, khi vỗ thì dấy lên gió tanh:

- Chậc chậc, ngươi đừng vùng vẫy nữa, ngoan ngoãn thỏa hiệp đi!

Thanh Long vừa chiến đấu vừa rít gào:

- Long tộc chúng ta và yêu tộc các ngươi nước giếng không phạm nước sông, ngươi muốn khai chiến sao?

Thanh Long có tu vi Địa Tiên cảnh, coi như trụ cột trong long tộc.

Yêu vương cá mập khoanh tay trước ngực cười khẩy nói:

- Khai chiến? Hắc Long Vương các ngươi vốn không phải đối thủ của vương chúng ta, xứng khai chiến sao? Nếu không phải có Long Đế chống lưng thì long tộc các ngươi không có chỗ đứng trong Nam Tận Hải!

Long Đế!

Nhắc tới cái tên này thì mắt Thanh Long lấp lóe tia sáng.

Bên ngoài cho rằng long tộc là bá chủ Nam Tận Hải, ngay cả Thanh Hồ Vương cũng không dám trêu vào. Chỉ có số ít người biết long tộc Nam Tận Hải được Long Đế che chở.

Mấy ngàn năm trước Long Đế mang theo long tộc đến Nam Tận Hải, dùng

pháp lực vô thượng đánh bại Thanh Hồ Vương và ký kết khế ước ở trong Nam Tận Hải không được làm hại con dân long tộc.

Khi đó Hắc Long Vương là đệ tử của Long Đế, cũng là Long Vương đương nhiệm.

Long Đế đi phiêu bạt thiên địa càng rộng lớn, ngẫu nhiên trở về hỏi thăm một tiếng thuận tiện chấn nhiếp Thanh Hồ Vương.

Yêu vương cá mập nhe răng cười nói:

- Long Đế các ngươi đã chết ở bên ngoài rồi, long tộc các ngươi chờ bị yêu tộc chúng ta ăn sạch đi!

Thịt rồng chắc chắn siêu bổ.

Vèo!

Một cầu vồng đen xẹt qua mặt biển với tốc độ siêu nhanh xuyên qua đầu yêu vương, khiến biểu tình dữ tợn của nó bỗng đông lại.

Đám động vật biển linh trí không cao, dù đầu mục bị diệt rồi chúng nó vẫn điên cuồng công kích Thanh Long.

Phía cuối mặt biển pháp thuyền bát phẩm lướt nhanh đến.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Mau cứu nó!

Dù gì cũng là một con rồng, có dây mơ rễ má với hắn, cứu được thì nên cứu.

Tổ của long tộc là thuộc hạ của hắn, công chúa long tộc là ái phi của hắn, long tộc tương đương với con dân của hắn.

Khương Tử Nha ở bên cạnh gật đầu bay hướng Thanh Long.

Khương Tử Nha dù gì có tu vi Chân Tiên cảnh tam trọng, xử lý việc nhỏ kiểu này dễ như trở bàn tay.

Khi pháp thuyền đến bên cạnh Thanh Long thì bầy động vật biển đã bị Khương Tử Nha giết sạch. Thanh Long người đẫm máu nằm trên mặt biển, mắt rồng căng thẳng nhìn đám người Tần Quân trên pháp thuyền bát phẩm.

Tần Quân nhìn xuống Thanh Long, hỏi:

- Ngươi biết Hắc Long Vương không?

Bản đồ chỉ có tuyến đường đại khái, nếu có rồng tự mình dẫn đường thì tiện lợi hơn nhiều.

Thanh Long bất an hỏi:

- Các ngươi muốn làm cái gì?

Trong yêu tộc, long tộc hay đồn tu sĩ nhân tộc gian xảo.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Yên tâm, trẫm không có ác ý, không thì đã chẳng cứu ngươi.

Chợt uy áp kinh khủng từ chân trời ập đến.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng xuất hiện sau lưng Tần Quân.

Đường Tam Tạng đứng trên đỉnh chóp lầu các hét to:

- Có đại năng yêu tộc đến tấn công!

Có thể bị Đường Tam Tạng gọi là đại năng thì chắc chắn rất mạnh.

Thanh Long run cầm cập, hãi hùng nhìn lại. Phía chân trời cuồn cuộn mây yêu, không trung tràn ngập yêu khí khiến Thanh Long lòng lạnh lõe.

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

- Không lẽ là thuộc hạ cúa Thanh Hồ Vương?

Nhưng yêu khí từ chân trời ập đến không thua gì Thanh Hồ Vương, thậm chí càng mạnh, tồn tại như vậy sao có thể là thuộc hạ của gã?

Rất nhanh một bóng người đập vào mắt Tần Quân. Yêu khí đen quanh quẩn toàn thân, vóc dáng vạm vỡ chỉ lộ ra cái đầu như mặt nạ, hai cái sừng chĩa lên trời, mắt lóe tia sáng màu lục ẩn trong hốc mắt.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn hay còn gọi là đỉnh Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Khương Tử Nha đều chấn động. Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng nhíu mày.

May mà Dương Tiễn có thể đấu lại cường giả Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ. Cửu Đầu Trùng kém hơn gã một chút nhưng không yếu hơn cảnh giới mới đột phá Đại La Kim Tiên cảnh.

------oOo------

Chương 719: Một bàn tay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoa Phụ thì rất biến thái, thể tu không khó khiêu chiến vượt cấp. Nên Dương Tiễn tự biết lượng sức không lỗ mãng khiêu chiến với Khoa Phụ.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Yêu này mạnh hơn Thanh Hồ Vương một bậc.

Dương Tiễn rút ra đao chiến thần ba mũi nhọn. Cửu Đầu Trùng cũng lấy Nguyệt Nha Sạn ra. Hai người đều cuồng chiến đấu, sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Đặc biệt là gần đây Khoa Phụ tham gia khiến trong lòng bọn họ hơi áp lực.

Yêu vương bí ẩn đến bên trên pháp thuyền, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi là Biên Hải phải không? Nhớ kỹ, giết ngươi là Hắc Diện Phong

Yêu!

Hắc Diện Phong Yêu không nổi tiếng trong Nam Tận Hải nhưng tiếng tăm lừng lẫy trong Đông Phương Vực.

Liễu Nhược Lai kinh kêu, trong lời nói tràn ngập sợ hãi:

- Hắc Diện Phong Yêu? Đó chẳng phải là đại yêu trong truyền thuyết hoạt động sống động ở biên cảnh Đông Phương Vực sao? Hắc Diện Phong Yêu từng trong vòng hai ngày ăn sạch người trong một tòa thành, vực chủ cũng không làm gì hắn được!

Trong Đông Phương Vực truyền thuyết khủng bố của Hắc Diện Phong Yêu không thua gì Dạ Đế. Dạ Đế ở trong Vô Tận Địa Vực ít khi đi ra, Hắc Diện Phong Yêu thì khác, gã luôn lảng vãng quanh Đông Phương Vực ăn thịt người, làm người thần đều giận nhưng không ai dám khử gã, vì thực lực của gã quá mạnh.

Hắc Diện Phong Yêu nói xong vươn ra móng vuốt bén đen thui cách không khí chộp hướng Tần Quân, yêu lực biến hóa thành móng vuốt ảo xé rách không khí muốn túm hắn.

Trước khi đến đây Hắc Diện Phong Yêu đã được Thanh Hồ Vương cho biết khuôn mặt của Tần Quân nên nhận ra hắn ngay.

Vận dụng phép thuật ghi nhớ khuôn mặt của một người rất đơn giản, nhưng muốn mọi người đều biết thì khó.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cùng đánh tan móng vuốt yêu:

- Hừ!

Gió to thổi quần áo Tần Quân phần phật, tóc dài bay rối. Tần Quân nheo mắt, không chút e ngại nhìn Hắc Diện Phong Yêu trên trời cao. Có nhiều thuộc hạ ở bên cạnh, hắn không có lý do lùi bước.

Hắc Diện Phong Yêu nheo mắt, giờ mới nhìn rõ tu vi của Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng.

Đều là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, thấp hơn gã một tiểu cảnh giới.

Thái Ất Huyền Tiên cách một tiểu cảnh giới thì như cách một lạch trời, Hắc Diện Phong Yêu khinh thường người lao thẳng xuống Tần Quân, phớt lờ Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng.

Cửu Đầu Trùng nóng tính tức giận quát:

- Muốn chết!!!

Dương Tiễn không nói gì nhưng trong mắt tràn ngập sát ý.

Một thân hình khôi ngô che trước mặt Tần Quân, cao ba thước, hắn mới đứng đến phần eo người đó, rõ ràng là Khoa Phụ.

Khoa Phụ bỗng ngước đầu lên, đôi mắt sắc bén giao nhau với Hắc Diện Phong Yêu.

Hắc Diện Phong Yêu biến sắc mặt, cảm giác sát ý như sóng biển ập tới làm cả người gã lạnh lẽo.

Rầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, đám người Tần Quân tim rớt cái bịch. Khoa Phụ một bàn tay đập Hắc Diện Phong Yêu nát bấy, gió lốc khuếch tán bốn phương tám hướng, buồm pháp thuyền suýt bị hất bay.

Yên tĩnh.

Nguyên pháp thuyền bát phẩm tĩnh lặng, đám người Tần Quân trợn mắt há hốc mồm nhìn Khoa Phụ.

Một cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn bị Khoa Phụ đập chết dễ vậy sao?

Đám người Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cảm thấy thật hoang đường, bọn họ chợt nhớ trong vạn tộc chỉ có Vu tộc là đơn thuần đi con đường thể tu. Có lẽ Khoa Phụ mạnh nhất không phải phép thuật mà là đôi tay trần.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Yêu Tổ. Nhiệm vụ cụ thể: Vì túc chủ ba phen bốn lượt đánh bại Thanh Hồ Vương, chọc giận Yêu Tổ sư tôn của Thanh Hồ Vương. Túc chủ đã thành người Yêu Tổ phải

giết, nếu túc chủ giết Yêu Tổ sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng.]

Yêu Tổ?

Tần Quân nhướng mày, nghe cái tên cũng oách ghê.

Tần Quân hỏi thầm:

- Một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma ý là trẫm muốn triệu hoán ai là ra người đó?

Hệ thống trả lời:

- Đúng vậy, nhưng Thần Ma càng mạnh thì mức độ trung thành càng thấp. Túc chủ cũng phải suy xét đến tính cách của bọn họ, có Thần Ma cường đại có lẽ vừa triệu hoán ra đã đối địch với túc chủ, muốn khiến bọn họ thần phục thì túc chủ phải không ngừng biến mạnh.

Nói đơn giản là nếu Tần Quân chỉ định triệu hoán Thần Ma Tam Thanh hoặc Yêu Hoàng, Yêu Đế, mấy nhân vật quá bảnh đó sẽ bị đối phương đè đầu xuống sàn nhà ngay.

Tới đâu hay đến đó đi.

Yêu Tổ đã có thể trở thành sư tôn của Thanh Hồ Vương, Hắc Diện Phong Yêu thì chắc rất mạnh, ít nhất là Đại La cảnh.

Tần Quân dở khóc dở cười thầm nghĩ:

- Chết tiệt, vậy chẳng phải là sau này Đại La đầy đất, Thái Ất nhiều như chó?

Tần Quân không thấy ngạc nhiên, thực lực càng mạnh thì càng tiếp xúc đến thế giới rộng lớn hơn.

Tần Quân cười nói với Khoa Phụ:

- Khoa Phụ, đa tạ ngươi ra tay.

Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng biểu tình cực kỳ khó xem.

Trong mắt hai người thì Khoa Phụ cố ý ra tay chấn nhiếp bọn họ, không thì chỉ là Hắc Diện Phong Yêu tầm thường có cần gã ra tay không?

Khoa Phụ quay đầu nói:

- Ta chỉ sợ chậm trễ quá nhiều thời gian.

Nói xong Khoa Phụ biến mất tại chỗ, khiến mọi người hai mặt nhìn nhau.

Khương Tử Nha cảm thán rằng:

- Lực lượng của Đại Vu khủng bố còn hơn trong lời đồn.

Đường Tam Tạng niệm một câu a di đà phật, lắc đầu cười bay về đỉnh chóp lầu các.

Trư Bát Giới vỗ vai Cửu Đầu Trùng cười nói:

- Nhìn thấy không? Đây mới là cường giả thật sự.

Cửu Đầu Trùng tràn đầy sát khí liếc Trư Bát Giới một cái, làm gã hết hồn lủi thủi chạy mất dép.

Dương Tiễn siết chặt hai nắm đấm nhìn căn phòng của Khoa Phụ, tiền bối biểu diễn làm gã rất ức chế.

Thanh Long ở cạnh pháp thuyền thì chìm trong kinh ngạc.

Đó là Hắc Diện Phong Yêu!

Cường giả yêu tộc, ngay cả long Vương của họ đều đấu không lại vậy mà cường giả này bị nam nhân cao to kia một bàn tay đập nát?

Thanh Long bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Tần Quân đến cạnh thuyền nhìn xuống Thanh Long, cười nói:

- Ngươi thấy rồi chưa? Với thực lực của thuộc hạ trẫm thì tìm đến Hắc

Long Vương rất dễ dàng, chẳng qua không muốn đi đường vòng. Nếu trẫm có ý muốn hại Hắc Long Vương thì Hắc Long Vương muốn ngăn cản cũng không được.

Thanh Long lặng im, biết Tần Quân nói rất có lý.

Thanh Long do dự một chút, cuối cùng gật đầu đồng ý:

- Ta mang các ngươi đi!

Nếu không có nhóm Tần Quân xuất hiện thì Thanh Long đã chết.

Cứ thế Thanh Long dẫn đường pháp thuyền bay nhanh tới Long Cung Nam Tận Hải.

Dọc đường đi Tần Quân tựa vào lan can mép thuyền dò hỏi Thanh Long:

- Ngươi hiểu biết bao nhiêu về Yêu Tổ?

Dù không dựa vào đám người Dương Tiễn thì Tần Quân cũng có thể bóp chết Thanh Long, hắn dù gì bây giờ là Thiên Tiên cảnh lục trọng.&

------oOo------

Chương 720: Long Cung tiên cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh Thanh Hồ Vương đã biết Hắc Diện Phong Yêu chết.

Đại dương to như vậy, đặc biệt yêu thú núp sâu trong biển nhiều không đếm xuể, luôn sẽ có yêu thú chính mắt thấy cảnh Hắc Diện Phong Yêu bị Khoa Phụ một bàn tay diệt gọn.

Khi Thanh Hồ Vương nghe tin thì nhảy cẫng lên từ ngai báu.

Thanh Hồ Vương trợn to mắt lớn tiếng chửi:

- Cái gì? Hắc Diện Phong Yêu bị người một chưởng đập chết? Ngươi đang

đùa với bản vương sao?

Quỳ rạp ở trước mặt Thanh Hồ Vương là một con yêu cá đã biến hình.

Nó run cầm cập nằm dưới đất lắp bắp nói:

- Đúng vậy . . . thuộc hạ tận mắt nhìn thấy . . .

Nghe nó trả lời khẳng định làm Thanh Hồ Vương hút ngụm khí lạnh, gã bản năng khuếch tán thần thức muốn tìm hơi thở của Hắc Diện Phong Yêu. Đáng tiếc mặc cho Thanh Hồ Vương tìm cỡ nào cũng không thấy.

Chẳng lẽ Hắc Diện Phong Yêu thật sự bị giết?

Thanh Hồ Vương sắc mặt âm trầm, cá yêu nói Hắc Diện Phong Yêu bị một bàn tay đập chết thì gã không tin chút nào. Có lẽ dưới tay Tần Quân có nhiều cường giả, nhưng muốn diệt gọn Hắc Diện Phong Yêu là điều không thể nào, cho dù Hắc Diện Phong Yêu sơ sẩy.

Thanh Hồ Vương rít qua kẽ răng:

- Cái tên đó làm sao có thể bị giết . . .

Trong đầu Thanh Hồ Vương nhớ lại cảnh tượng từng cùng Hắc Diện Phong Yêu luận bàn tu luyện.

Dưới tay Yêu Tổ có nhiều thiên tài, nhưng ít ai thật sự trở thành đệ tử, Thanh Hồ Vương nằm trong số đó. Hắc Diện Phong Yêu thì được Yêu Tổ sắp đặt cho Thanh Hồ Vương luyện tập. Hắc Diện Phong Yêu rất ghen tỵ, trước kia hành Thanh Hồ Vương rất thảm, khiến Thanh Hồ Vương thầm liệt kê Hắc Diện Phong Yêu vào cường địch ba hạng đầu. Số một là Yêu Tổ, số hai là Biên Hải.

Cái gọi là cường địch? Không xếp theo thực lực mà là mức độ uy hiếp.

Thiên địa to lớn, cường giả như mây, không phải tất cả cường giả đều đối địch với gã.

Thanh Hồ Vương nghiến răng nghiến lợi thầm nghĩ:

- Biên Hải này trong vạn năm qua đã làm gì?

Vạn năm sau lần đầu gặp Tần Quân liền nhận ra hắn chỉ có tu vi Địa Tiên cảnh, Thanh Hồ Vương mừng hết sức, còn tưởng đâu vạn năm qua tiểu tử này không tiến bộ. Ai ngờ Biên Hải đi phát triển thế lực.

Dương Tiễn hay Cửu Đầu Trùng đều không phải tồn tại mà Thanh Hồ Vương có thể chiến thắng ngay mặt.

Cá yêu dè dặt hỏi:

- Vương . . . tiếp theo chúng ta phải làm sao?

Về ân oán giữa Thanh Hồ Vương và Biên Hải đã thành truyền thuyết trong yêu tộc, Đông Phương Vực. Đương nhiên chỉ có thân tín của Thanh Hồ Vương mới biết Tần Quân là Biên Hải, vì chuyện này rất quan trọng. Một vạn năm đã qua, khó khăn lắm mới che giấu được sỉ nhục trong quá khứ, Thanh Hồ Vương không muốn để ai biết Biên Hải lại xuất hiện trên cõi đời.

Thanh Hồ Vương trầm giọng nói:

- Sau này không có mệnh lệnh của bản vương thì không được quấy nhiễu bọn họ!

Thanh Hồ Vương siết chặt hai nắm tay, móng tay ghim sâu vào thịt đủ biết gã đang rất bực tức.

Hắc Diện Phong Yêu là tồn tại mạnh hơn gã, dù Thanh Hồ Vương giận đến mấy cũng phải lo giữ mạng.

Từ vạn năm trước kêu Tần Quân một tiếng gia gia thì sự kiêu ngạo của Thanh Hồ Vương đã bị đánh nát, gã không muốn lại rơi vào cảnh tuyệt vọng đó nữa.

***

Mặt trăng lặn mặt trời mọc, một ngày qua nhanh.

Tần Quân ngồi ở mũi thuyền, nghe Thanh Long nói cách Long Cung còn

chưa đến ngàn dặm.

Tần Quân chửi thầm:

- Chết tiệt, xui quá!

Ba lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng mà mãi không rút dược thứ trợ giúp rất lớn cho hắn, có giá trị nhất là Liệt Diễm Bạch Phượng Ủng, ẩn chứa cấm chế, có thể tăng tốc độ, một trang bị khá thú vị.

Liệt Diễm Bạch Phượng Ủng phối hợp với Kim Ti Bạch Y của hắn thì rất hợp, Tần Quân mà mang trên chân thì càng bừng bừng phấn chấn.

Liễu Nhược Lai lại gần bóp vai cho Tần Quân, chu môi tội nghiệp nói:

- Ta tu luyện lại gặp chút khó hiểu, ngươi dạy cho ta được không?

Tần Quân trợn trắng mắt, hắn bắt đầu nghi ngờ Liễu Nhược Lai và Thủ Tâm thật sự có liên quan nhau sao? Thiên phú chênh lệch quá lớn!

Có lẽ trong Man Liễu thành thì Liễu Nhược Lai xem như thiên tài, nhưng so với Thủ Tâm, Thiết Kình Thiên ngày xưa thì cách biệt xa, làm Tần Quân rất nhức đầu.

Tần Quân tức giận nói:

- Ngộ tính cỡ như nàng thì sợ là sau này khó có thành tựu.

Liễu Nhược Lai bĩu môi nói:

- Ngươi đừng đả kích ta chứ, nếu ta thiên tài giống như ngươi còn cần ngươi dạy sao?

Nịnh hót đúng chỗ làm khóe môi Tần Quân cong lên.

Cô nương này ngày càng biết ăn nói.

Tần Quân bắt đầu giảng dạy khó khăn Liễu Nhược Lai gặp phải lúc tu luyện. Hắn dù gì có tu vi Thiên Tiên cảnh lục trọng, vấn đề của Liễu Nhược Lai đối với hắn chỉ là một con số cộng trừ.

Pháp thuyền tiến lên với tốc độ mau nhất.

Qua khoảng nửa canh giờ Thanh Long bỗng mở miệng nói:

- Phía trước là Long Cung!

Tần Quân và Liễu Nhược Lai ngước đầu lên, cách vài dặm là mây mù lượn lờ, một hòn đảo to như ẩn như hiện trong đó.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Long Cung tại sao không ở trong biển?

Bị phim truyền hình kiếp trước độc hại nên Tần Quân cho rằng Long Cung nằm ở đáy biển.

Đám người Dương Tiễn xúm lại định theo Tần Quân lên bờ, pháp thuyền thì có Khoa Phụ tọa trấn sẽ không bị gì.

Pháp thuyền tiến vào mây mù, bọn họ loáng thoáng nghe tiếng rồng ngâm liên tiếp.

Tần Quân cảm giác có nhiều hơi thở làm hắn thấy nặng nề, xem ra long tộc Nam Tận Hải có nhiều cường giả trên Chân Tiên cảnh.

Dương Tiễn chậm rãi nói:

- Mạnh nhất chỉ là Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ, thua xa Thanh Hồ Vương.

Chỉ là?

Khóe môi Tần Quân co giật. Trước kia cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng đối với Nam Vực là như vị thần, may mắn Nam Tận Hải không có ý đồ gì với Nam Vực. Hoặc có lẽ từng có nhưng lực lượng nào đó đã che chắn giùm Nam Vực.

Ở trong Đông Phương Vực và Nam Tận Hải thời gian dài Tần Quân mới cảm thấy Nam Vực như chốn cực lạc, ít ra Nam Vực sẽ không ngẫu nhiên xuất hiện cường giả khủng bố, luôn giữ sự cân bằng vi diệu.

Chốc lát sau Tần Quân đã thấy hình dạng thật của Long Cung.

Có cái đầu rồng to nằm trên hòn đảo, dưới đầu rồng là các tòa cung điện, kích cỡ khác nhau ghép thành Long Cung. Nhiều con rồng xoay quanh trên bầu trời, cầu vồng giắt bên trên Long Cung. Gió thổi nhẹ hoa cỏ cây cối quanh Long Cung, hình ảnh giống như cảnh tiên.

Các con rồng lao ra khỏi nước biển, có rồng khác chui vào trong biển, bọt biển ở dưới ánh nắng tựa như các viên trân châu.

Chợt có tiếng rống giận dữ vang lên:

- Kẻ nào dám xông vào Long Cung ta!?

Các con rồng bay hướng pháp thuyền, thanh thế to lớn, dài nhất cỡ ngàn thước, ngắn nhất cỡ mấy chục thước, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

------oOo------

Chương 721: Huyết mạch Tổ Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai há hốc mồm nhìn, biểu tình hưng phấn.

Lần đầu tiên Liễu Nhược Lai trông thấy Long Cung trong truyền thuyết, còn có nhiều con rồng như vậy.

Đông Phương Vực luôn lưu truyền về truyền thuyết Long Cung, nhiều chuyện tình người rồng bi thương mà đẹp. Với thiếu nữ xuân xanh thì Long Cung tượng trưng cho tuyệt đẹp.

Nhưng nhìn rồng nhiều không đếm hết phô thiên cái địa bay tới làm nàng rất căng thẳng, nàng núp sau lưng Tần Quân ló đầu ra nhìn lén.

Tần Quân vận đủ pháp lực cao giọng quát:

- Trẫm là Tần Thánh Đế của Nam Vực, đặc biệt đến gặp Hắc Long

Vương!

Sóng âm cuồn cuộn truyền khắp Long Cung.

Hy vọng mọi người đều nghe thấy.

Trong một đại điện xây bằng thủy tinh. Tiểu Ly mặc váy trắng khảm hạt châu ngồi xếp bằng trên giường băng, hơi lạnh lan tỏa trong đại điện. Từng tiếng rồng ngâm yếu ớt truyền ra từ người Tiểu Ly, nhìn kỹ sẽ thấy đôi tay nàng có các con rồng nhỏ bàn cứ, nửa trong suốt, tựa như hư không.

Giọng Tần Quân vọng vào:

- Trẫm là Tần Thánh Đế của Nam Vực, đặc biệt đến gặp Hắc Long Vương!

Tiểu Ly mở bừng mắt ra, xoe tròn mắt lộ tia vui mừng và không tin được.

Tiểu Ly thì thào:

- Ta nghe nhầm? Mới rồi hình như là giọng của Tần Quân ca ca . . .

Tiểu Ly nhắm mắt tiếp tục tu luyện, nhưng tâm tình đã loạn, không cách nào bình tĩnh.

Cuối cùng Tiểu Ly đứng dậy chạy hướng cửa lớn.

***

Hoàng Long dài ngàn thước mở miệng nói:

- Tu sĩ nhân tộc nhanh chóng rời đi, Long Cung không hoan nghênh nhân tộc!

Giọng nói Hoàng Long hùng hậu rất có cảm giác áp lực.

Đôi mắt rồng lớn như căn nhà quét qua đám người Tần Quân, trừ Liễu Nhược Lai và các nô lệ căng thẳng sợ hãi ra, những người khác không thèm quan tâm.

Trư Bát Giới hét to:

- Mau kêu lão Long Vương của các ngươi ra, bệ hạ chúng ta người ngoan không nói nhiều, còn lề mề thì sẽ máu chảy thành sông!

Khóe môi Tần Quân co giật, đồng đội heo này ở lâu với hắn cái gì cũng không học được chỉ biết học mấy từ kỳ lạ.

Bầy rồng nghe vậy rất tức giận.

- Quá cuồng vọng! Đuổi bọn chúng ra ngoài!

- Hừ! Vua của long tộc ta đâu phải các ngươi muốn gặp là gặp?

- Một con heo cũng dám lớn tiếng với rồng?

- Giết hắn!

- Càn rỡ!

Long tộc nổi tiếng cao ngạo, từng có long tộc làm nhân vật chính trong thiên địa, sớm còn hơn nhân tộc. Nên long tộc luôn coi khinh nhân tộc, giờ nghe lời Trư Bát Giới nói thì chúng nó không nhịn được nữa.

Tần Quân xoa trán, Trư Bát Giới đúng là đồng đội heo.

Đường Tam Tạng trầm giọng quát:

- Im đi Bát Giới!

Trư Bát Giới gãi đầu cười khờ, lùi ra sau lưng Đường Tam Tạng. Trư Bát Giới cảm thấy với thực lực của bọn họ căn bản không cần suy xét thái độ của long tộc.

Đừng nói Khoa Phụ không ra tay, chỉ dựa vào một mình lão Trư là có thể san bằng Long Cung.

Rất nhanh một bóng đen bay ra, mặc long bào màu đen, đầu đội vương miện rèm châu, vóc dáng cao lớn, mặt đầy râu, mắt giấu uy nghiêm nhìn thấu tất cả.

Đấy là Hắc Long Vương.

Tồn tại đứng sau Thanh Hồ Vương trong Nam Tận Hải.

Đừng thấy Thanh Hồ Vương đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, tính tổng thể thực lực Nam Tận Hải còn không bằng Đông Phương Vực, đương nhiên không tính luôn động vật biển khủng bố núp sâu trong biển.

Hắc Long Vương trầm giọng hỏi:

- Tần Thánh Đế? Ngươi là vị kia trong Nam Vực?

Sắc mặt Hắc Long Vương hơi xanh, mắt rực cháy lửa giận nhìn Tần Quân.

Hắc Long Vương luôn canh cánh trong lòng việc Tần Quân dụ Tiểu Ly chạy trốn, không ngờ tiểu tử này dám tìm tới cửa.

Hắc Long Vương không tấn công Tần Quân ngay, vì nhìn thấu tu vi của hắn đến Thiên Tiên cảnh lục trọng, nghe Tiểu Ly nói tiểu tử này chưa đầy hai mươi tuổi.

Thiên phú như thế . . .

Trong lòng Hắc Long Vương dậy sóng dữ, nhìn kỹ thì gã không thể xem thấu Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới.

Hắc Long Vương thầm căng thẳng:

- Những người này . . .

Tần Quân lấy ra một quyển trục cười nói:

- Sư phụ của ngươi là thuộc hạ của trẫm, có Thiết Kình Thiên làm chứng!

Tần Quân ném quyển trục cho Hắc Long Vương.

Hắc Long Vương nhíu chặt mày, sư phụ của gã sao có thể là thuộc hạ của Tần Quân được? Lại còn dính dáng đến Thiết Kình Thiên.

Thiết Kình Thiên là Thái Ất Huyền Tiên, nhìn khắp Đông Phương Vực xem như thuộc năm hàng đầu, vậy mà đặc biệt làm chứng cho Tần Quân?

Hắc Long Vương nửa tin nửa ngờ đón lấy quyển trục, đưa thần thức vào trong.

Một giọng nói trong trẻo reo vui vang lên:

- Tần Quân ca ca!

Tần Quân ngoái đầu nhìn, thấy Tiểu Ly bay hướng hắn.

Những người khác nhìn sang. Đặc biệt là Liễu Nhược Lai, nhìn Tiểu Ly một cái rất nhanh nàng nhận thua. Bằng vào khuôn mặt là Tiểu Ly đã đẹp hơn nàng một phần, càng đừng nói khí chất, Tiểu Ly mặc váy trắng khảm châu như tiên nữ trên chín tầng trời, không ăn khói lửa trần gian, cao không thể với tới.

Nữ nhân phàm trần đối diện Tiểu Ly sẽ tự thấy xấu hổ, Liễu Nhược Lai cũng như vậy. Nhưng rất nhanh Liễu Nhược Lai bóp chết lòng nhút nhát, khẽ hừ, hai tay chống nạnh ngang nhiên nhìn Tiểu Ly.

Tiểu Ly lao vào ngực Tần Quân, ôm cổ hắn, khuôn mặt dụi gò má hắn nỉ non:

- Tần Quân ca ca, Tiểu Ly rất nhớ ca ca.

Giọng nũng nịu đến nỗi Liễu Nhược Lai nghe mà lâng lâng.

Đám người Dương Tiễn thầm than, thật là trai tài gái sắc.

Có lẽ chỉ có thiếu nữ tựa đóa sen thánh như Tiểu Ly mới xứng với thiếu niên tuyệt thế như Tần Quân.

Bọn họ thấy vẻ mặt ghen tuông của Liễu Nhược Lai thì lắc đầu bật cười.

Hắc Long Vương lên tiếng, biểu tình tràn đầy phức tạp:

- Ngươi thật sự là chủ công của gia sư?

Hắc Long Vương và Thiết Kình Thiên hơi quen, vì Tiểu Bạch Long đối xử với y tốt còn hơn gã. Thiết Kình Thiên tự mình truyền tin thì không giả được.

Tần Quân ôm Tiểu Ly cười nói:

- Ừ, lần này trẫm đến một là đón Tiểu Ly, hai là muốn ngươi liên lạc sư phụ của ngươi giùm trẫm.

Khóe môi Hắc Long Vương co giật, trán nổi gân xanh.

Tần Quân ôm Tiểu Ly ở trong mắt Hắc Long Vương rất đáng ăn đòn.

Hắc Long Vương trầm giọng nói:

- Tạm thời không thể đưa Tiểu Ly đi được, Tiểu Ly đang trong phút then chốt tu luyện rất nhanh sẽ đột phá Địa Tiên cảnh, mở ra huyết mạch Tổ Long.

Chỉ có ở trong Long Cung mới khiến tu vi của Tiểu Ly bay vọt.

Huyết mạch Tổ Long?

Nghe có vẻ lợi hại.

Tần Quân thả Tiểu Ly ra, nhìn kỹ nàng, đúng là nha đầu này đang trong phút đột phá.

Tiểu Ly che miệng kêu lên, biểu tình rất đáng yêu:

- A! Sao Tần Quân ca ca mạnh hơn ta rồi?

Trước khi chia tay cảnh giới của Tiểu Ly cao hơn Tần Quân, mới vài tháng ngắn ngủi hắn đã vượt qua nàng hai đại cảnh giới. May mà Tiểu Ly không nhìn thấu Tần Quân, nếu biết cảnh giới của hắn thì sẽ càng ngạc nhiên hơn.

------oOo------

Chương 722: Mùi thuốc súng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vênh váo cười nói:

- Nói nhảm, trẫm là thiên tài!

Tiểu Ly đầy tôn sùng nhìn Tần Quân, trong mắt chỉ có hắn, Hắc Long Vương cũng bị nàng làm lơ.

Nữ nhi lớn không giữ trong nhà được!

Hắc Long Vương đau buồn thầm nghĩ. Tần Quân vừa xuất hiện là Tiểu Ly không thèm nhìn gã cái nào.

Liễu Nhược Lai hừ mũi tỏ vẻ mình khinh thường dáng vẻ đắc ý của Tần Quân:

- Hừ!

Tiếc rằng Tần Quân phớt lờ nàng, Tiểu Ly thì lơ đẹp nàng.

Khương Tử Nha vuốt râu cười nói:

- Long Vương, chúng ta không phải kẻ địch vậy có thể mời chúng ta đi vào ngồi một chút không?

Khương Tử Nha thầm giật mình, theo như Tần Quân nói thì chẳng phải là nguyên Long Cung đều về dưới tay hắn? Rốt cuộc Tần Quân giữ bao nhiêu con bài chưa lật?

Liên tưởng đến Khoa Phụ làm Khương Tử Nha thầm cười khổ. Dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết, hiện giờ có vẻ như Tần Quân không cần lão, khiến lòng tự tôn của Khương Tử Nha bị đả kích.

Hắc Long Vương gật đầu, đuổi bầy rồng trên trời đi, dẫn đám người Tần Quân vào Long Cung.

Nhìn tu vi của Tần Quân khiến Hắc Long Vương hết ghét hắn, cộng thêm quan hệ giữa Tiểu Bạch Long và hắn càng làm gã không dám có ý xấu.

Đời này Hắc Long Vương kính sợ nhất là sư phụ của mình, Tiểu Bạch Long, nay được gọi là Long Đế.

Tần Quân, Tiểu Ly, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Khương Tử Nha, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai đi theo Hắc Long Vương vào đại điện Long Cung. Pháp thuyền thì đậu ở mép đảo rồng.

Hắc Long Vương đã ra lệnh không cho rồng đi quấy nhiễu pháp thuyền, cho dù gã không ra lệnh thì Tần Quân không lo gì, vì trên thuyền có Đế Thính và Khoa Phụ.

Vào đại điện, Tần Quân nắm tay Tiểu Ly tự mình ngồi xuống hai chiếc ghế thủy tinh, những người khác cũng tự nhiên chọn chỗ.

Hắc Long Vương ngồi trên ghế cao chủ nhà, nhìn Tiểu Ly tươi cười hạnh phúc là gã lại thấy tức ngực. Nữ nhi sắp gả đi rồi.

Hắc Long Vương thấm thía nói:

- Đầu tiên là thiên phú của Tiểu Ly xuất sắc, trụ cột thế hệ này của long tộc, còn thức tỉnh huyết mạch Tổ Long nên phải tiềm tâm tu luyện trong Long Cung, không thể chậm trễ.

Lần đầu tiên trông thấy Tần Quân thì Hắc Long Vương có ấn tượng khá tốt. Bộ dạng điển trai, thiên phú yêu nghiệt hơn Tiểu Ly, thế lực khủng bố, gã biết đi đâu tìm nữ tế như vậy?

Nhưng Hắc Long Vương vẫn khó chịu, gả nữ nhi cảm giác như bị cắt thịt.

Hắc Long Vương cưng chiều Tiểu Ly còn hơn nhi tử ruột, không muốn nàng chịu chút khổ nào.

Tần Quân nắm tay Tiểu Ly cười nói:

- Nếu đúng vậy thì trẫm không cưỡng cầu, ngày sau có nhiều thời gian phong hoa tuyết nguyệt.

Hai người nhìn nhau tràn đầy tình yêu, làm Liễu Nhược Lai tâm tình bực bội.

Hắc Long Vương thở phào nhẹ nhõm, gã nhìn ra được đám thuộc hạ của Tần Quân đều rất khủng bố, gã muốn ngăn hắn cũng không làm được, may mắn hắn hiểu lý lẽ.

Tần Quân chỉ thật lòng quan tâm Tiểu Ly, còn với người khác thì hắn không theo lý lẽ.

Tần Quân quay đầu hỏi Hắc Long Vương:

- Huyết mạch Tổ Long là cái gì?

Hắc Long Vương hơi do dự, Tần Quân cáu kỉnh hừ mũi:

- Ngươi không nói thì trẫm sẽ đi hỏi sư phụ của ngươi, khi đó càng lúng túng.

Khóe môi Hắc Long Vương co giật:

- Được rồi . . .

Hắc Long Vương không chất vấn thân phận của Tần Quân, vì có Thiết Kình Thiên tự mình làm bảo đảm, gã cũng có nghe về truyền thuyết vạn năm trước. Có lẽ Tần Quân là hậu bối của đại nhân vật đó.

Thiết Kình Thiên không nói Tần Quân là sư phụ của mình, vì truyền ra ngoài nghe rợn cả người.

Hắc Long Vương cuồng nhiệt như đang nói về tín ngưỡng của mình:

- Tổ Long là con rồng thứ nhất trong thiên địa, sáng tạo long tộc nên gọi là Tổ Long, cũng là con rồng mạnh nhất. Qua vô số năm tháng xói mòn ngày càng ít rồng có huyết mạch của Tổ Long. Tiểu Ly thì đã thức tỉnh huyết mạch Tổ Long, chờ nàng hoàn toàn chuyển hóa thành huyết mạch Tổ Long thì tu vi sẽ tiến bộ rất mau.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không ngờ Nam Tận Hải nho nhỏ mà cất giấu long tộc có thiên phú như vậy.

Khương Tử Nha cảm thán rằng:

- Dù ở thiên địa nào thì con rồng thứ nhất trong thiên địa đều là tồn tại mạnh nhất một thời.

Trong thần thoại Hoa Hạ cũng có Tổ Long.

Tần Quân thầm nghĩ Tiểu Ly là công chúa long tộc chính thống trong thần thoại, có lẽ vì thân phận này nên mới có huyết mạch Tổ Long. Nhưng huyết mạch Tổ Long của nàng không phải đến từ thế giới này mà là thế giới thần thoại. Tổ Long của hai thế giới không biết ai càng lợi hại hơn.

Tần Quân đổi đề tài:

- Tiếp theo có thể liên lạc sư phụ của ngươi giúp trẫm không?

Tổ Long là việc liên quan cơ mật trung tâm của long tộc, có hỏi tiếp chắc chắn Hắc Long Vương sẽ không chịu nói. So với Tổ Long thì Tần Quân càng muốn biết tin Tiểu Bạch Long.

Vạn năm đã qua, dường như Tiểu Bạch Long trở nên rất ghê gớm.

Hắc Long Vương gật đầu nói:

- Có thể, nhưng phải chờ một thời gian, vì ta cũng không biết gia sư ở đâu, chỉ có thể truyền tấn bằng phép thuật.

Tần Quân gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Tần Quân quay đầu dặn dò Đường Tam Tạng:

- Ngươi mang theo Khương Tử Nha đi Nam Vực trước, báo lại cho trẫm tình hình gần đây của Nam Vực.

Đường Tam Tạng, Khương Tử Nha không có ý kiến:

- Tuân lệnh!

Trư Bát Giới vòi vĩnh:

- Ta cũng muốn đi!

Tần Quân kiên quyết từ chối:

- Không được, ngươi phải theo trẫm!

Bây giờ hắn đắc tội rất nhiều thế lực, Thần Điện, Yêu Tổ, Đông Phương gia tộc, Phật Môn Tây Vực, nên phải có đầy đủ nguồn nhân tài quanh mình.

Đường Tam Tạng là tồn tại siêu nhiên Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, có gã quay về đủ định Càn Khôn. Khương Tử Nha thì phụ trợ Thiên Đình Đại Tần mạnh mẽ lên.

Đường Tam Tạng, Khương Tử Nha nhận lệnh lập tức đứng dậy rời đi, rất là nhanh nhẹn dứt khoát.

Hắc Long Vương đứng lên cười nói:

- Ta đi sắp xếp chỗ ở cho các ngươi.

Đã là người trong nhà thì nên xóa bỏ ân oán cũ.

Tần Quân chắp tay cười nói:

- Làm phiền.

Cứ thế đám người Tần Quân vào ở trong Long Cung.

Chờ bọn họ rời khỏi đại điện, một con rùa tinh từ cửa hông đi vào sốt ruột nói:

- Đại vương, Hắc Diện Phong Yêu đến Nam Tận Hải!

- Hắc Diện Phong Yêu?

Nụ cười trên mặt Hắc Long Vương biến mất, cái tên này gã nghe như sấm bên tai.

Hắc Diện Phong Yêu xuất hiện đại biểu cho giết chóc.

Hắc Long Vương trầm giọng hỏi:

- Mục tiêu của hắn là gì?

Hắc Diện Phong Yêu và Thanh Hồ Vương là đại yêu chung trận doanh. Long Đế đã mấy năm không trở về, yêu tộc ngày càng không e ngại gì long tộc. Lúc này Hắc Diện Phong Yêu đến Nam Tận Hải sợ là chĩa kiếm vào long tộc.

------oOo------

Chương 723: Động tác của Thần Vô Cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rùa tinh già lắc đầu nói:

- Không rõ ràng, dường như vì một đám tu sĩ mấy ngày trước đánh lui Thanh Hồ Vương.

Nhiều tu sĩ, yêu thú tận mắt thấy chiến đấu trong Biên Hải thành, tin tức này không phong tỏa được, đã bắt đầu lan tràn.

Hắc Long Vương khẽ thở dài:

- Thời buổi rối loạn . . .

Không chỉ có Nam Tận Hải, không khí trong Đông Phương Vực gần đây rất căng thẳng, Hắc Long Vương ngửi được mùi thuốc súng.

Nếu đại chiến dấy lên thì long tộc có thể tự bảo vệ mình sao?

Hắc Long Vương chợt nhớ đến Tần Quân và đám thuộc hạ của hắn, mắt lóe tia sáng đăm chiêu.

***

Ba ngày qua nhanh.

Mỗi ngày Tần Quân bận rộn tu luyện, ngẫu nhiên Tiểu Ly rảnh rỗi thì hai người một mình ở chung chốc lát. Tần Quân không thường đi quấy rầy Tiểu Ly, điều này khiến Hắc Long Vương càng có hảo cảm với hắn hơn.

Trong ba ngày Thanh Hồ Vương không đến gây sự với Tần Quân, Yêu Tổ không phái đại yêu đến, ngày trôi qua gió êm sóng lặng.

Giữa trưa hôm nay rùa tinh gìa đến bờ biển tìm Tần Quân.

Rùa tinh già cung kính nói:

- Thánh Đế bệ hạ, đại vương của chúng ta có chuyện tìm bệ hạ, nói là có tin tức của Long Đế.

Rùa tinh già xem như nhân vật số một Hắc Long Vương, tuy rằng thực lực không tốt nhưng rất có năng lực quản lý đảo rồng.

Tần Quân đang luyện kiếm nghe vậy nhanh chóng thu kiếm, mũi kiếm đâm vào vỏ kiếm giắt bên hông.

Tần Quân xoay người đến gần rùa tinh già, cười nói:

- Đại vương của các ngươi hiệu suất nhanh thật.

Rùa tinh già cười ruồi, lão không chắc Tần Quân nói câu này là bao hay biếm.

Một người một yêu bay nhanh hướng Long Cung.

Đến đại điện, Hắc Long Vương đang đi tới đi lui trước ghế chủ, biểu tình sốt ruột.

Tần Quân đến gần cao giọng hỏi:

- Long Vương, Long Đế nói sao?

Hắc Long Vương cắn răng nói:

- Việc lớn không tốt, sợ là tạm thời gia sư không về được!

Đời Hắc Long Vương chỉ để ý hai người nhất, một là Tiểu Ly, hai là Long Đế.

Long Đế cho Hắc Long Vương mọi thứ gã đang có, nếu không nhờ Long Đế thì gã chỉ là con rồng đen bình thường bị tu sĩ nhân tộc truy sát.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Nhìn biểu tình của Hắc Long Vương thì chắc Long Đế gặp rắc rối gì.

Hắc Long Vương trầm giọng nói:

- Vừa rồi gia sư truyền tin tức trở về nói đang đánh nhau với Minh Vương điện, không rảnh tay.

Minh Vương điện?

Vẻ mặt Tần Quân hoang mang, đó là gì?

Hắc Long Vương giải thích:

- Minh Vương điện là tồn tại không thua gì Thần Điện, tính ra gia sư đã nằm ngoài phạm vi Thần Điện khống chế, dù hiện tại trở về cũng cần một đoạn thời gian.

Tồn tại không thua gì Thần Điện? Lấy tên là điện thì không lẽ là thế lực lớn cùng đẳng cấp?

Tần Quân nhíu chặt mày, lúc này hắn bỗng nhiên cảm giác mình đã tiếp xúc đến thiên địa rộng lớn hơn.

Thế giới này rốt cuộc lớn đến mức nào?

Ban đầu Tần Quân cứ nghĩ chỉ có mấy chục vực, Thần Điện là thống trị cao nhất, lên trên nữa là thần tiên. Nay xem ra không đơn giản như hắn nghĩ.

Tần Quân hỏi:

- Hắn có cần trợ giúp không?

Tần Quân đã xem xét mức độ trung thành của Tiểu Bạch Long rồi, đến cực hạn, nhưng tu vi thì biểu hiện là chưa biết. Tần Quân sẵn sàng hỗ trợ cho Thần Ma hết mực trung thành với mình.

Hắc Long Vương lắc đầu nói:

- Gia sư không nói, nhưng chắc có thể giải quyết được.

Vẻ mặt Hắc Long Vương cuồng nhiệt giống như khi Thiết Kình Thiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân gật đầu, hắn không bắt buộc. Tiểu Bạch Long có thể chống chọi qua vạn năm, thành tựu Long Đế thì chắc không phải kẻ đầu đường xó chợ.

Tần Quân nói:

- Nếu vậy thì trẫm về Nam Vực trước, nếu các ngươi cần giúp đỡ hoặc có tin tức gì của Long Đế có thể tùy thời truyền tấn lại đây.

Không chờ Long Đế về được thì Tần Quân không định ở đây lâu.

Hắc Long Vương không giữ lại, dù rất vui ôm chân to của Tần Quân nhưng gã không muốn hắn quấy nhiễu Tiểu Ly tu luyện. Tiểu Ly gánh hy vọng của Hắc Long Vương dành cho long tộc Nam Tận Hải, không thể xảy ra sơ xuất gì được.

Tần Quân rời khỏi đại điện đi thẳng đến pháp thuyền, triệu tập mọi người chuẩn bị đi Nam Vực.

Tần Quân nhìn quét một vòng không thấy con heo kia đâu, hắn hỏi:

- Trư Bát Giới đâu?

Cửu Đầu Trùng khoanh tay trước ngực hừ lạnh:

- Chắc đi nhìn lén rồng cái tắm rồi.

Khóe môi Tần Quân co giật. Liễu Nhược Lai xì khinh miệt.

Tần Quân cố nén tức giận rít qua kẽ răng:

- Đi bắt hắn về cho trẫm!

Chết tiệt, cái con heo này làm mất mặt quá!

Cửu Đầu Trùng gật đầu sau đó biến mất tại chỗ.

Dương Tiễn cảm thán rằng:

- Đường đường là Thiên Bồng Nguyên Soái mà lưu lạc đến mức này thì thật đáng buồn đáng tiếc!

Kiếp trước ở Thiên Đình Dương Tiễn và Trư Bát Giới là đồng liêu, nhưng gã không thèm nhìn thẳng vào Thiên Bồng Nguyên Soái, giờ thấy Trư Bát Giới hạ lưu như thế thì rất coi khinh.

Rất nhanh Trư Bát Giới bị Cửu Đầu Trùng vách về, nhìn gã cười ngượng ngùng làm Tần Quân rất tức giận.

Tần Quân lười nói nhiều, trầm giọng nói:

- Đi truyền lệnh xuống bắt đầu khởi hành, mục tiêu là Nam Vực!

Đường Tam Tạng, Khương Tử Nha đã về Nam Vực trước nên Tần Quân không quá sốt ruột.

Pháp thuyền bắt đầu tiến lên, chui vào mây mù mất hút.

Hắc Long Vương đứng trên đỉnh đầu rồng to dõi mắt nhìn nhóm Tần Quân khuất xa.

Có một điều Hắc Long Vương không nói là Long Đế đã dặn gã phải vô điều kiện giúp Tần Quân, bảo long tộc Nam Tận Hải muốn bay cao thì phải dựa vào Tần Quân. Hắc Long Vương ngại mất mặt nên không nói

điều đó ra.

Hắc Long Vương thì thào:

- Tần Thánh Đế, Thiên Đình Đại Tần, chữ Tần, không lẽ ngươi liên quan đến tổ chức Tần kia?

Vẻ mặt Hắc Long Vương tràn đầy hoang mang, gã phát hiện địa vị của mình quá thấp, tuy khống chế long tộc Nam Tận Hải nhưng so với kiêu hùng thật sự thì chênh lệch quá xa. Thiết Kình Thiên, Long Đế hay thậm chí là Tần Quân đều là tồn tại Hắc Long Vương chỉ có thể ngước nhìn.

Rùa tinh già chợt nhảy tới bên cạnh Hắc Long Vương nói nhanh:

- Đại vương! Có tin tức!

Hắc Long Vương liếc qua, nạt:

- Có chuyện gì khiến ngươi hoảng loạn như vậy?

Rùa tinh già hãi hùng nói:

- Hắc Diện Phong Yêu đến giết Tần Thánh Đế và đã bị thuộc hạ của Tần Thánh Đế giết chết!

Hắc Diện Phong Yêu bị thuộc hạ của Tần Quân giết?

Hắc Long Vương biến sắc mặt. Hắc Diện Phong Yêu không chỉ có thực lực mạnh mẽ còn là ái tướng của Yêu Tổ, chắc chắn Yêu Tổ sẽ không bỏ qua việc này.

Hắc Long Vương bị rung động trước thực lực của thuộc hạ của Tần Quân.

Đại yêu như Hắc Diện Phong Yêu nếu dốc hết sức đánh nhau thì Hắc Long Vương chắc chắn sẽ cảm nhận được. Nhưng Hắc Long Vương không hề cảm thấy gì, tức là Hắc Diện Phong Yêu chưa kịp bùng nổ hết sức thì đã bị giết.

------oOo------

Chương 724: Về Nam Vực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuộc hạ của Tần Quân rốt cuộc giấu bao nhiêu cường giả khủng bố đây?

Bên kia, pháp thuyền đã rời xa đảo rồng.

Một nô lệ cung kính nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, khoảng năm ngày là sẽ đến Nam Vực.

Pháp thuyền đang giữ tốc độ một ngày đi ba mươi vạn dặm, vậy chẳng phải là chỗ này cách Nam Vực một trăm năm mươi vạn dặm? Tần Quân thầm suy tư. Xem ra khoảng cách đường thẳng của Đông Phương Vực và Nam Vực là hơn ba trăm vạn dặm, đây là phỏng đoán bảo thủ.

Rất khó tưởng tượng Nam Tận Hải lớn đến mức nào.

Đang lúc Tần Quân suy nghĩ lung tung thì sau lưng hắn nứt ra khe hở không gian, một bóng đen đi ra, là Hắc Điệp Tiên Tử.

Cửu Đầu Trùng trầm giọng quát:

- Ai đó!?

Dương Tiễn nhíu chặt mày, không ngờ gã đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ nhưng vẫn không thể nhận biết Hắc Điệp Tiên Tử đến.

Chẳng lẽ là thần thông không gian?

Tần Quân ngoái đầu lại, thấy là Hắc Điệp Tiên Tử thì hắn linh cảm không may.

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Chậc chậc, biểu tình gì đây?

Hắc Điệp Tiên Tử vẫn đeo mạn che mặt khiến người xem không rõ khuôn

mặt của nàng.

Tần Quân ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Trẫm cảm giác nàng đến biết ngay không có chuyện tốt.

Dù sao Hắc Điệp Tiên Tử là Tinh Quan của Thần Điện, nàng nói sẽ bảo vệ Tần Quân nhưng có thể chịu đựng áp lực từ điện chủ không?

Hắc Điệp Tiên Tử cười tủm tỉm nói:

- Ngươi đoán đúng rồi, Thần Vô Cơ đã phái người ngầm điều tra Nam Vực các ngươi, vì lần trước có một vị sứ giả Thần Điện đến Nam Vực rồi không còn quay về nữa. Hơn nữa ngươi đẩy ngã Thánh Hoàng Nam Vực được Thần Điện nâng đỡ, thù mới hận cũ cùng tính một lượt.

Lòng Tần Quân chùng xuống, quả nhiên không phải chuyện tốt.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Thần Vô Cơ là điện chủ của các người? Hắn phái người đến mạnh cỡ nào?

Hắc Điệp Tiên Tử ngừng cười, nghiêm túc nói:

- Điện chủ là Thần Vô Cơ, người hắn phái đến rất mạnh, thậm chí có thể nhẹ nhàng hủy diệt Đông Phương Vực.

Những người khác căng thẳng nhìn Hắc Điệp Tiên Tử.

Liễu Nhược Lai buồn bực, vì sao bên cạnh Tần Quân toàn là kỳ nữ, hoặc là thiếu tộc trưởng Miêu Nhân tộc, hoặc là công chúa long tộc, hoặc là cao sâu khó dò. So sánh thì Liễu Nhược Lai như hạt bụi bình thường.

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Nên nàng đến khuyên trẫm bỏ trốn?

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân chằm chằm:

- Đúng vậy!

Bốn mắt nhìn nhau, không khí nặng nề.

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng:

- Tại sao bệ hạ phải trốn? Mặc kệ Thần Điện phái ai đến chúng ta đều cam nguyện chết trận vì bệ hạ!

Cửu Đầu Trùng cũng trầm giọng nói:

- Đúng vậy!

Hai người bùng nổ khí thế khiến Hắc Điệp Tiên Tử ngạc nhiên nhìn bọn họ.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ! Hơn nữa khí thế không kém gì cường giả mới vào Đại La Kim Tiên cảnh.

Hắc Điệp Tiên Tử nhíu mày nói:

- Sao có thể như vậy?

Trước kia Dương Tiễn chỉ là Thái Ất Tán Tiên cảnh, làm sao có thể đột phá nhanh đến thế?

Hắc Điệp Tiên Tử chợt quay đầu nhìn lầu các trên pháp thuyền, tầm mắt ngừng lại ở căn phòng Khoa Phụ cư ngụ.

Hắc Điệp Tiên Tử cười bí hiểm nói:

- Xem ra kẻ lợi hại thật sự còn bị ngươi giấu đi.

Tuy không thể thăm dò rõ thực lực của Khoa Phụ nhưng Hắc Điệp Tiên Tử cảm nhận được hơi thở khiếp người đó, tựa như mãnh thú hồng hoang.

Tần Quân cười bí ẩn:

- Không thể nói.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân chằm chằm, nhìn khuôn mặt tự tin của hắn làm nàng tò mò hắn còn giấu lá bài tẩy nào.

Lúc trước Hắc Điệp Tiên Tử gặp Tần Quân thì rất mừng, nhìn tu vi của hắn yếu khiến nàng không kiềm được muốn bảo vệ. Hắc Điệp Tiên Tử không chú ý trong tay Tần Quân có thế lực mạnh cỡ nào, giờ ngẫm lại càng khiến nàng hứng thú với hắn nhiều hơn.

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Xem ra ngươi vào thời kỳ nào đều không phải phàm nhân.

Hắc Điệp Tiên Tử liếc hướng Liễu Nhược Lai đầy địch ý trừng mình, nàng cười càng tươi.

Vèo!

Gió nhẹ thổi qua, con ngươi Liễu Nhược Lai co rút, chớp mắt Hắc Điệp Tiên Tử đã xuất hiện trước mặt nàng.

Hắc Điệp Tiên Tử cao hơn Liễu Nhược Lai nửa cái đầu, cho nên bốn mắt nhìn nhau tạo áp lực khó tả cho Liễu Nhược Lai.

Hắc Điệp Tiên Tử chép miệng kinh ngạc nói:

- Tiểu nha đầu thật không đơn giản, tuyệt thật.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử là lạ nhìn Liễu Nhược Lai, khóe mắt liếc Tần Quân, lắc đầu cười nói:

- Trên đời này chỉ có hắn có thể khiến vô số tuyệt sắc giai nhân không tiếc bản thân.

Phụt, ngươi đang khen trẫm?

Tần Quân bị nói đến xấu hổ, mặt nóng ran. Nhưng Tần Quân tự biết sức mình, hay Hắc Điệp Tiên Tử đang nói đến Cơ Vĩnh Sinh? Cũng không đúng, Liễu Nhược Lai và Cơ Vĩnh Sinh hoàn toàn không dính líu gì nhau.

Liễu Nhược Lai cố nén kinh hoàng hỏi:

- Ngươi có ý gì?

Đổi lại bình thường Liễu Nhược Lai thấy cách lên sân khấu của Hắc Điệp Tiên Tử là đã sợ chết khiếp. Nhưng nghi ngờ Hắc Điệp Tiên Tử có quan hệ không bình thường với Tần Quân khiến Liễu Nhược Lai phồng lên can đảm chống đối lại tình địch.

Hắc Điệp Tiên Tử phớt lờ Liễu Nhược Lai, vẫy tay chào Tần Quân:

- Ta đi đây, nên nói đã nói rồi, tự giải quyết cho tốt!

Hắc Điệp Tiên Tử phất áo gấm biến mất tại chỗ.

Tới vô ảnh đi vô tung!

Tuy không có địch ý với Hắc Điệp Tiên Tử nhưng Tần Quân rất bực bội trước thủ đoạn đến đi tự nhiên của nàng. Ngẫm lại xem nếu Hắc Điệp Tiên Tử là kẻ địch thì chẳng phải là tùy thời có thể gần hắn, thậm chí giết hắn?

Dương Tiễn sắc mặt âm trầm mở miệng nói:

- Thần thông của nàng này tinh diệu còn hơn Thanh Hồ Vương.

Dù pháp lực vô biên, sức lớn vô cùng nhưng không đánh trúng kẻ địch thì phải làm sao?

Rất ức chế!

Tần Quân phất tay:

- Kệ nàng ấy đi, nếu nàng ta có ý xấu với trẫm thì từ lâu đã có cơ hội giết trẫm. Chắc nàng thật lòng thật dạ muốn giúp trẫm.

Dương Tiễn gật đầu, gã cùng Tần Quân trải qua Quan Thiên Đại Hội, một đường đến tận đây những gì Hắc Điệp Tiên Tử làm đều vì hắn.

Cửu Đầu Trùng và Trư Bát Giới liếc nhau, thấy khó hiểu trong mắt đối phương.

Liễu Nhược Lai nhanh mồm nhanh miệng không kiềm được hỏi:

- Rốt cuộc nàng ta là ai?

Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới cùng tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân ngước nhìn chân trời, phun ra bốn chữ:

- Tinh Quan của Thần Điện.

Liễu Nhược Lai xoe tròn mắt, Trư Bát Giới và Cửu Đầu Trùng cũng trố mắt.

Chẳng phải Tần Quân và Thần Điện kết thù sao?

***

Năm ngày qua mau.

Thanh Hồ Vương không cho bộ hạ cản trở nhóm Tần Quân, Hắc Long Vương cũng vậy, pháp thuyền một đường có kinh không hiểm, gặp thiên tai cũng cưỡng ép xuyên qua.

Hôm nay Tần Quân đứng ở đầu thuyền đã thấy Nam Vực thấp thoáng.

------oOo------

Chương 725: Về Nam Vực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn rốt cuộc trở lại!

Liễu Nhược Lai nhìn mặt biển kinh kêu:

- Đó chính là Nam Vực?

Đây là lần đầu tiên Liễu Nhược Lai đến vực khác, tâm tình hưng phấn kích động.

Khóe môi Tần Quân cong lên khẽ nói:

- Đây là giang sơn của trẫm!

Liễu Nhược Lai không cảm thấy Tần Quân đang khoe mẽ, ngược lại càng sùng bái hắn.

Liễu Nhược Lai chợt nhớ điều gì, giật mình kêu lên:

- Không lẽ ngươi là Tần Thánh Đế tham gia Quan Thiên Đại Hội?

Hôm Tần Quân báo danh hào với Hắc Long Vương là Liễu Nhược Lai đã thấy kỳ, do bận ngắm Long Cung nên nàng không chú ý, giờ mới nghĩ đến.

Tần Quân ngạo mạn ngẩng cao đầu:

- Ừm.

Liễu Nhược Lai hưng phấn nói, kéo tay Tần Quân đung đưa:

- Oa, ngươi là yêu nghiệt tuyệt thế đã đánh chết Đông Phương Cực? Mau kể cho ta nghe tình huống lúc đó đi!

Tần Quân không chịu nổi Liễu Nhược Lai nhõng nhẽo bắt đầu kể lại những gì trải qua trong Quan Thiên Đại Hội. Có lẽ vì ôm lòng áy náy với Thủ Tâm nên Tần Quân dung túng Liễu Nhược Lai đến gần như là cưng chiều, nhưng hai người vẫn hay đấu võ mồm.

Trong khi Tần Quân kể chuyện thì pháp thuyền nhanh chóng đến gần ven biển.

Gần một nén nhang sau pháp thuyền cập bờ.

Trước khi lên bờ Tần Quân ra lệnh các nô lệ ở lại đây, kêu Đế Thính ở lại. Đế Thính dù gì là Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng, trong Nam Vực có ai có thể cướp pháp thuyền dưới vó của nó?

Tần Quân nhìn quét vùng ven biển, nói:

- Tiếp theo chúng ta bay thẳng đến Thiên Đình Đại Tần đi.

Đưa mắt nhìn không thấy bóng người, càng đừng nói thành trì, thôn trấn.

Mọi người không có ý kiến. Trư Bát Giới cưỡi mây gọi mưa kéo theo Tần Quân, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Liễu Nhược Lai, Khoa Phụ bay hướng chân trời.

Tần Quân cười nói với Khoa Phụ:

- Khoa Phụ, chờ đến Thiên Đình Đại Tần thì ngươi không phải bôn ba vậy nữa.

Khoa Phụ là đại sát khí của Tần Quân, chỉ có thể thờ chứ không thể sơ sẩy được.

Khoa Phụ nhún vai cười nói:

- Bệ hạ nghiêm trọng rồi, bản thân ta cũng không muốn quá an nhàn.

Chờ ngươi nói câu này đây!

Tần Quân cười càng bí hiểm. Chờ trở về Thánh Đế phong hắn sẽ không nghỉ ngơi, lo thống nhất Nam Vực rồi khai chiến với Đông Phương Vực hoặc vực xung quanh.

Hình như cách Nam Vực gần nhất là Tây Vực.

Vừa nghĩ tới Tây Vực là Tần Quân đau đầu.

Có Như Lai Phật Tổ tọa trấn thì ai dám lên?

Chắc Thần Điện cũng không làm gì Tây Vực được, còn về để Khoa Phụ đơn độc khiêu chiến Như Lai Phật Tổ thì thôi bỏ đi, hy vọng xa vời.

Một đường bay tới, càng bay càng cao.

Tần Quân không muốn từ truyền tống môn đi vào, sai nhóm Dương Tiễn xé rách lỗ hổng Nam Vực Thiên Thế Giới là được. Lúc trước Tần Quân

giáng lâm Nam Vực Thiên Thế Giới thế này, không gây phá hoại gì lớn.

Cửu Đầu Trùng mở miệng nói:

- Phía trước có ma khí!

Tần Quân đang nói chuyện với Khoa Phụ vụt ngoái đầu lại, hỏi:

- Đối phương mạnh cỡ nào?

- Đỉnh Kim Tiên cảnh, đang đồ thành.

Tần Quân nhướng mày, không phải giật mình vì thực lực của đối phương mà là phản cảm hành vi đó.

Dù vì lý do gì thì dồ thành là chuyện rất mất trí phát cuồng!

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đi tới đó!

Nay Tần Quân là chủ Nam Vực, sao có thể cho phép chuyện như vậy xảy ra trước mắt mình?

Trư Bát Giới nghe vậy liền bay hướng ma khí kia.

Chốc lát sau bọn họ đến rừng núi, có một tòa thành to nằm giữa rừng cây, hiện giờ đầy khói lửa, tiếng hét thảm liên tiếp khiến người da đầu tê dại.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Cửu Đầu Trùng, bắt sống cho trẫm!

Tần Quân gai mắt nhất là làm hại dân chúng vô tội.

Cửu Đầu Trùng nghe lệnh liền biến mất trên mây mù, với thực lực của gã dư sức bắt một tà ma đỉnh Kim Tiên cảnh.

Rất nhanh Cửu Đầu Trùng xách một người trở về, người này toàn thân lượn lờ ma khí, mặc áo đen, nửa khuôn mặt mục rữa trông rất dữ tợn.

Tần Quân nhíu chặt mày, cảm giác người này rất quen mắt.

Ma nhân kinh kêu, giọng nói chất chứa khó tin và oán hận:

- Tại sao là ngươi!?

Tần Quân nhìn kỹ, biểu tình quái dị, ký ức phủ bụi đã lâu thức tỉnh. Là Diệp Hiên đây mà.

Lúc trước Tần Quân tham gia Tiềm Long hội võ ở Nam Trác hoàng triều thì gặp Diệp Hiên, sư huynh của Chúc Nghiên Khanh. Trong hội võ Diệp Hiên tức giận vứt bỏ lý trí, khiến tà ma trong người chiếm cứ thân thể, đại khai sát giới, ngẫm lại cũng khá bi kịch.

Sau này Tần Quân nghe nói Diệp Hiên và Hắc Dạ các có liên quan. Hắc Dạ các là thế lực sát thủ lớn nhất Nam Vực, ngũ đệ Tần Dự ngu xuẩn của hắn từng dùng sát thủ của Hắc Dạ các, khiến giữa Tần Quân và Hắc Dạ các xảy ra ân oán.

Hai cường địch cũ liên hợp với nhau nhưng nay không đáng Tần Quân bận tâm.

Tần Quân lắc đầu cảm thán:

- Không ngờ ngươi lưu lạc đến mức này.

Lúc trước lần đầu gặp Diệp Hiên còn cảm thấy gã là một nhân vật, sau này có lẽ là cường giả được người tôn kính. Ai biết số nhiều trắc trở, bây giờ thành bộ dạng người không ra người, quỷ không ra quỷ.

Diệp Hiên tức giận mắt đỏ ngầu:

- Đều tại ngươi! Tại ngươi!

Khuôn mặt dữ tợn làm Liễu Nhược Lai sợ hãi run rẩy, Cửu Đầu Trùng không kiên nhẫn hừ lạnh một tiếng, áp lực kinh khủng giáng xuống người Diệp Hiên đè gã dưới đất.

Trách trẫm? Khùng, chụp mũ lung tung.

Tần Quân không kiên nhẫn, hắn rút Thất Tinh Kiếm bên hông ra định giết Diệp Hiên.

Diệp Hiên la lên:

- Ngươi không thể giết ta, ta và Hắc Dạ các đã liên minh, ngươi mà giết ta sẽ bị Hắc Dạ các phản phệ!

Lúc này không biết nên gọi gã là Diệp Hiên hay Vân Thành Ma.

Vân Thành Ma là tà ma trong người Diệp Hiên, đến từ Hàn Giang hoàng triều. Từng vì đối phó gã mà Tần Quân xuống Âm phủ tìm nữ nhi của Vân Thành Ma, bây giờ thì không cần rắc rối như vậy.

Tần Quân không chút do dự vung kiếm chặt đầu Diệp Hiên, người này sát nghiệt nặng nề, nghiệp lực quấn thân, có xuống suối vàng cũng bị hành hạ không ngớt, khi nào trả hết nghiệp lực mới được đầu thai.

Từ ý nghĩa nào đó thì Tần Quân đang giúp Diệp Hiên giải thoát. Nay Diệp Hiên không còn là chính mình mà là cùng Vân Thành Ma sinh ra tà ma hai mặt tính cách.

Chặt đầu người xong Tần Quân phun Tam Muội Chân Hỏa ra bao bọc cơ thể Diệp Hiên, đốt gã thành tro. Cửu Đầu Trùng đứng gần nhất giật nảy mình, Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân càng lúc càng mạnh.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Tru ma. Túc chủ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Tần Quân nhướng mày, không phục thầm nghĩ:

- Trẫm nhớ phần thưởng của nhiệm vụ này là liên tục thăng năm giai!

Muốn hố trẫm hả? Trí nhớ của trẫm rất tốt!

------oOo------

Chương 726: Hứa Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống giải thích rằng:

- Liên tục thăng năm giải đổi thành cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân không chịu:

- Từ chối, đổi lại cho trẫm!

Đùa, thăng thêm năm giai là hắn thành Chân Tiên cảnh, cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì sau này sẽ gặp được thôi, giải thưởng thăng cấp sắp hết rồi!

Hệ thống nhường một bước:

- Thêm một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng được không?

Tần Quân lải nhải kể khổ:

- Ngươi đùa với trẫm à? Mệt trẫm còn giúp hệ thống thu thập tài liệu thăng cấp, bao nhiêu lần tìm được đường sống trong chỗ chết . . . “

Những người khác còn tưởng rằng Tần Quân đang suy nghĩ cái gì, không ai dám quấy rầy.

Hệ thống ngắt lời Tần Quân:

[Đinh! Thêm một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, tổng cộng hai lần triệu hoán Thần Ma. Một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân kỳ kèo:

- Đổi thêm một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma đó thành cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Triệu hoán Thần Ma chưa chắc lại ra Đại La, cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì hy vọng càng lớn.

Lý Nguyên Bá là Kim Sí Bằng Điểu, Cửu Linh Nguyên Thánh đều có hy vọng thành Đại La.

Hệ thống dứt khoát đồng ý:

- Được rồi!

Tần Quân có thể tưởng tượng bộ dạng nghiến răng nghiến lợi của hệ thống.

Muốn hố trẫm? Không có cửa đâu!

Tần Quân vênh váo thầm nghĩ. Hắn nhìn thành trì trong khói lửa dưới chân mình thì hết hưng phấn nổi.

Tần Quân vận đủ pháp lực cao giọng quát:

- Trẫm là Tần Thánh Đế, tà ma đã bị trừ, các ngươi không cần lo lắng nữa! Giờ trẫm sẽ phát phóng đan dược, các ngươi tự đi nhặt chữa thương!

Nói xong Tần Quân nhảy lên bên trên thành trì, vung tay phải, đan dược nhiều vô số kể từ trữ vật giới bay ra rơi xuống các góc trong thành.

Xôn xao!

Nguyên thành nổ tung, vô số tiếng kêu la, hò reo, khóc lóc vang lên:

- Là Thánh Đế! Thánh Đế tới cứu chúng ta!

- Đa tạ Thánh Đế, không thì sợ là chúng ta sẽ bị tà ma giết chết!

- Chúng ta suốt đời không quên ơn đức lớn của Thánh Đế!

- Thánh Đế, nếu người sớm xuất hiện thì tốt quá.

- Mẫu thân tỉnh dậy đi, xin đừng rời xa nhi . . .

Tần Quân nghe hết các thanh âm, chúng sinh muôn dạng, khiến nỗi lòng hắn phức tạp. Nhưng điều nên làm Tần Quân đã làm rồi, chỉ có thể cứng rắn xoay người rời đi.

Nam Vực to như vậy dù Tần Quân là chủ Nam Vực cũng không thể hoàn toàn khống chế mỗi góc, hắn chỉ có thể dốc hết sức ra.

Tần Quân quay về mây mù, trầm giọng nói:

- Đi thôi.

Trư Bát Giới gật đầu, điều khiển mây mù tiếp tục bay tới trước.

Rất nhanh bọn họ biến mất phía chân trời.

Liễu Nhược Lai thấy sắc mặt Tần Quân đen như than, nàng khuyên nhủ:

- Ngươi đã làm rất tốt rồi, hoàng đế của Đông Phương Vực chúng ta không làm chậm rãi. Có hoàng đế thậm chí ngầm chấp thuận.

Tuy Tần Quân còn trẻ nhưng hắn có dũng có mưu, làm người bá đạo nhưng không mất lòng từ bi.

Càng hiểu biết Tần Quân thì Liễu Nhược Lai càng rơi vào vòng sâu hơn.

Tần Quân tức giận nói:

- Có kiểu an ủi như nàng sao?

Nhưng hắn đã cười.

Liễu Nhược Lai thè lưỡi, ngượng ngùng nói:

- Trước giờ toàn là người ta an ủi bản tiểu thư, bản tiểu thư có thể an ủi ngươi thì nên biết thỏa mãn đi.

Tần Quân đá lông nheo nhại giọng:

- Ô, làn đầu tiên sao, trẫm thật may mắn.

- Cái tên xấu xa này!

Hai người lại đùa giỡn, đám người Trư Bát Giới cười phá lên. Khoa Phụ cũng lắc đầu bật cười.

Đoàn người tiếp tục bay tới trước, tuy Nam Vực Thiên Thế Giới ở trên Nam Vực nhưng không to bằng nó, muốn xé rách bình chướng không gian cưỡng ép đi vào thì bọn họ phải bay thêm một lúc.

Trong lúc bay Tần Quân thầm nghĩ:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi, quét xui.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!]

Tiếng hệ thống gợi ý tuyệt vời làm tâm tình nặng nề của Tần Quân khá hơn một chút.

Hy vọng đừng triệu hoán trúng yếu nhớt, kiểu như Tiểu Toản Phong thì làm ơn đừng tới.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hứa Tiên, có triệu hoán lại không?

Hứa Tiên?

Phụt, mợ ơi, tệ còn hơn Tiểu Toản Phong.

Tần Quân suýt hộc máu. Triệu hoán ra Hứa Tiên có ích gì? Thư sinh làm gì cũng không được, cái tên này còn không thể bảo vệ được thê tử của mình, Tần Quân rất coi thường Hứa Tiên.

- Triệu hoán lại, Đổng Vĩnh, Ninh Thải Thần gì đó đừng có tới.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Lưu Bị, có triệu hoán lại không?]

- Không cần tên giặc tai to, triệu hoán lại!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Xích Cước Đại Tiên.]

Tần Quân thở phào một hơi, rốt cuộc triệu hoán ra một thần tiên. Tuy Lưu Bị có thể là phiên bản thần hóa, nhưng mạnh cỡ nào cũng không bằng Địa Tiên cảnh. Xích Cước Đại Tiên không tệ, ít nhất là thần tiên thật sự.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Xích Cước Đại Tiên.

Dứt lời màn sáng thuộc tính xuất hiện trước mắt Tần Quân.

[Xích Cước Đại Tiên: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Chủng tộc: Thần tộc.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng.

Công pháp: Xích Tiêu công.

Thần thông: Vạn Kiếp Thần Cước.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Ô, có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng cơ đấy.

Tuy không lọt vào pháp nhãn của Tần Quân nhưng vẫn khiến hắn ngạc nhiên. Trong thần thoại không ghi chép nhiều về Xích Cước Đại Tiên, dù ở Tây Du Ký thì Xích Cước Đại Tiên chỉ làm người qua đường, nhưng được gọi là đại tiên tất nhiên không đơn giản.

Tâm tình của Tần Quân tốt đẹp hơn. Một cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh trợ giúp Nam Vực rất lớn, trong Đông Phương Vực cũng ít có tu sĩ Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Còn hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao để lại cho Lý Nguyên Bá và Cửu Linh Nguyên Thánh, hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng chờ ngày lành nào đó lại rút.

Tần Quân phát hiện mình tùy cơ rút thăm trúng thưởng và truyền thừa kỹ năng khá xui, dường như vận may đều đặt ở triệu hoán Thần Ma.

Quả nhiên ông trời sẽ không cho ngươi luôn vừa lòng đẹp ý.

Cả đội tiếp tục bay đi.

Qua khoảng hai canh giờ Cửu Đầu Trùng cảm ứng được Nam Vực Thiên Thế Giới, gã vươn tay xé hư không rách một khe hở thời không.

Tần Quân ôm Liễu Nhược Lai trực tiếp chui vào trong đó.

Dương Tiễn, Trư Bát Giới, Khoa Phụ theo sau.

Giây sau bọn họ vào Nam Vực Thiên Thế Giới.

Đường Tam Tạng ở trong cung điện Thánh thành phía xa đột nhiên mở to mắt, đứng bật dậy nhanh chóng bay ra khỏi đại điện, vì gã cảm nhận được hơi thở của nhóm Tần Quân.

Rất nhanh tin tức Tần Quân sắp trở về như gió lốc truyền khắp Thánh thành.

Thoáng chốc nguyên Thánh thành gió nổi mây phun.

- Thánh Đế trở lại!

- Rốt cuộc trở lại, ta còn tưởng bệ hạ bị gì rồi.

- Chậc chậc, bệ hạ thật là gan to bằng trời, ở trong Quan Thiên Đại Hội dám xuống tay giết Tinh Quan, bây giờ vẫn sống khỏe mạnh.

------oOo------

Chương 727: Thánh Đế vạn tuế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ài, Thần Điện một tay che trời, Nam Vực chúng ta chỉ là một trong mấy chục vực dưới tay Thần Điện, có thể chống chọi qua được không?

- Sợ cái gì! Bệ hạ là thiên tài yêu nghiệt vạn năm chưa ra, chắc chắn có thể dẫn Nam Vực đi hướng thịnh thế mới!

Dân chúng và tu sĩ bàn tán xôn xao. Quan Thiên Đại Hội kết thúc, chi tiết về Quan Thiên Đại Hội và sự tồn tại của Thần Điện cũng bị công khai. Giờ Thần Điện không còn là chuyện bí mật trong Thiên Đình Đại Tần, nhưng vẫn là tồn tại không thể tiếp xúc đối với thế gian.

Quan viên văn võ Thánh thành nhanh chóng tụ tập đứng trước quảng trường các nơi Thánh Đế phong chờ Tần Quân giá đáo.

Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng đứng trước chính điện nhìn trời. Sau lưng bọn họ là Hằng Nga, Vọng Tuyết, Cửu Linh Nguyên Thánh, Đường Tam Tạng, Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Lý Tịnh, Chung Quỳ. Nhìn sơ ít nhất cả trăm người, toàn là quan lớn.

Chúc Nghiên Khanh lẩm bẩm:

- Không biết bệ hạ bây giờ bộ dạng thế nào.

Đát Kỷ che miệng khẽ cười nói:

- Mới qua có bao lâu, làm sao có thể thay đổi bề ngoài được.

Du Phượng Hoàng lắc đầu cười. Đát Kỷ là thánh hậu quản lý Thánh Đế phong, Du Phượng Hoàng tham gia việc triều chính. Du Phượng Hoàng biết tự thỏa mãn, không vươn tay quá dài, không ôm nhiều quyền lực.

Chúc Nghiên Khanh thì trở thành tông chủ của Thánh tông, là tông chủ trẻ tuổi nhất các đời. Xem như mỗi người đều có thành tựu.

Lưu Bá Ôn vuốt râu cười nói:

- Nghe nói lần này bệ hạ mang theo một đám cường giả trở về.

Đám tướng quân nghe thế biến sắc mặt. Đặc biệt các Thần Ma được hệ thống triệu hoán ra, đa số từng là người mạnh nhất dưới tay Tần Quân, nhưng Trường Giang sóng sau đè sóng trước, bọn họ hiện tại không có cả tư cách đi theo Tần Quân.

Lý Nguyên Bá lớn tiếng nói:

- Vậy sao? Thế thì ta phải luận bàn với bọn họ một phen!

Đường Tam Tạng ngạc nhiên nhìn hướng Lý Nguyên Bá, gã biết bản thể của Lý Nguyên Bá là Kim Sí Bằng Điểu, thầm buồn bực là sao Kim Sí Bằng Điểu yếu thế. Rất nhanh Đường Tam Tạng dời mắt sang Cửu Linh Nguyên Thánh. Trong Tây Du Ký Cửu Linh Nguyên Thánh để lại ấn tượng sâu sắc cho Đường Tam Tạng, người này mạnh đến khó tin.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của Đường Tam Tạng, Cửu Linh Nguyên Thánh gật đầu mỉm cười với gã.

Bọn họ đều là thuộc hạ của Tần Quân nên không cần rút dao chĩa vào nhau. Tính cách của Cửu Linh Nguyên Thánh và Đường Tam Tạng đều thuộc loại hiền hòa, chẳng qua Cửu Linh Nguyên Thánh thì rất bao che, vì người mình quan tâm mà vượt lửa qua sông.

Đằng trước bỗng truyền đến từng đợt hơi thở mạnh mẽ, mọi người nhìn chằm chằm vào.

Tần Quân, Liễu Nhược Lai, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Trư Bát Giới, Khoa Phụ đang cưỡi mây bay tới.

Hao Thiên Khuyển kích động la lên:

- Chân Quân!

Không ngờ Tần Quân mang Dương Tiễn từ thời không khác về. Trong lòng Hao Thiên Khuyển xem Tần Quân và Dương Tiễn là chủ nhân của mình, thấy hai người đi chung thì nó rất kích động.

Tần Quân cười lớn:

- Trẫm đã về!

Tiếng cười ngông cuồng truyền khắp Thánh thành, khiến Thánh thành nổ tung.

Mấy trăm vạn người quỳ lạy đồng thanh kêu lên:

- Thánh Đế vạn tuế vạn vạn tuế!

Thanh âm hội tụ lại cực kỳ rung động lòng người.

Liễu Nhược Lai trợn mắt há hốc mồm nhìn. Trong tầm mắt của nàng người người quỳ lạy Tần Quân, nét mặt từng người tràn đầy cuồng nhiệt.

Lần đầu tiên Liễu Nhược Lai trông thấy cảnh tượng như vậy.

Tần Quân cười lớn, mây mù lướt qua bên trên các lâu vũ bay nhanh đến Thánh Đế phong.

Liễu Nhược Lai bản năng ngoái nhìn Tần Quân, xoe tròn mắt. Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào, lúc này hắn từ một thiếu niên phiên phiên biến thành đế hoàng cái thế, toát ra hoàng uy bễ nghễ thiên hạ.

Liễu Nhược Lai ngơ ngác nhìn Tần Quân:

- Đây mới thật sự là ngươi sao?

Đám người Dương Tiễn hơi bị rung động. Từ khi có được danh hiệu khí vận hoàng giả thì khí chất đế hoàng của Tần Quân là độc nhất vô nhị toàn thiên hạ, khiến người nhìn một cái liền khó quên.

Rất nhanh bọn họ đến bên trên Thánh Đế phong, trước chính điện.

Mấy trăm quan viên văn võ cùng quỳ xuống hô lên:

- Cung nghênh bệ hạ trở về!

Mọi người siêu kích động nhìn Tần Quân. Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng đứng sau lưng hắn anh vũ bất phàm, như thần tướng. Trư Bát Giới thì xấu xí nhưng cũng khá bắt mắt. Khoa Phụ càng như người khổng lồ, đứng ở hàng cuối cùng tạo cảm giác uy nghiêm sừng sững không ngã.

Những người này chắc chắn siêu mạnh.

Liễu Nhược Lai thì bị bọn họ tự động bỏ qua.

Thiên hạ này ai chẳng biết người được Tần Quân mang theo vĩnh viễn là mạnh nhất dưới tay hắn. Cửu Linh Nguyên Thánh từng mạnh nhất, nhưng sau hôm nay phải đổi người.

Tần Quân đáp xuống đất nhẹ giọng nói:

- Các vị ái khanh, trong thời gian trẫm không ở đa tạ các vị chăm sóc cho Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân vừa nói vừa dìu Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng dậy. Lại nhìn sang Vọng Tuyết, nha đầu này không e ấp như trước kia, có thể nhìn thẳng mắt Tần Quân, xem ra qua việc Vô Tận Địa Vực khiến nàng thay đổi rất nhiều.

Mọi người cười nói:

- Bệ hạ đừng nói vậy.

Mọi người có chút giật mình, mới đi vài tháng mà khí thế của Tần Quân đã hoàn toàn thay đổi. Người tu vi cao siêu đánh giá kỹ Tần Quân chợt phát hiện hắn đã đột phá đến Thiên Tiên cảnh lục trọng.

Mới có mấy tháng?

Chỉ hai, ba tháng, tại sao Tần Quân từ Địa Tiên cảnh nhất trọng bay lên Thiên Tiên cảnh lục trọng?

Nhiều người hút ngụm khí lạnh, khó thể tưởng tượng Tần Quân làm cách nào được như vậy. Bọn họ nghi ngờ Tần Quân bị người giả mạo, dù có thắc mắc nhưng không ai nói ra.

Đùa, Tần Quân mới trở về giờ nhảy ra chất vấn hắn không phải chính mình thì đúng là tìm đường chết.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Được rồi, vào điện nói chuyện.

Đám đông tự động tách ra một con đường, Tần Quân đi vào trong. Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết theo sát phía sau.

Tiếp theo là nhóm Dương Tiễn, bọn họ chưa có chức quan chính thức nhưng bảo vệ Tần Quân trở về cũng có công lớn.

Liễu Nhược Lai nhìn bốn nữ nhân Đát Kỷ đi đằng trước, tâm tình của nàng ủ rũ.

Tần Quân tựa như ngôi sao trên bầu trời cao không thể với tới, nhìn các nữ nhân của hắn làm Liễu Nhược Lai thấy xấu hổ không dám so sánh.

Một giọng nói bỗng truyền vào tai nàng:

- Đừng căng thẳng.

Liễu Nhược Lai ngoái đầu lại thấy Trư Bát Giới đá lông nheo với mình, nàng xì cười.

Tính ra trừ Tần Quân thì Trư Bát Giới là người đi cùng nàng lâu nhất trong đội, lâu hơn Dương Tiễn một ngày. Trư Bát Giới không táy máy với nàng, xem Liễu Nhược Lai như muội muội của mình, bình thường rảnh rỗi hay ghẹo nàng cười. Nên trừ Tần Quân ra Liễu Nhược Lai và Trư Bát Giới chơi thân nhất.

------oOo------

Chương 728: Tây Vực mời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thấy biểu tình buồn cười của Trư Bát Giới đánh tan căng thẳng trong Liễu Nhược Lai, nàng thầm cổ vũ bản thân.

Rất nhanh đoàn người rầm rộ đi vào chính điện.

Tần Quân đi thẳng tới ghế rồng vị trí cao nhất ngồi xuống, Đát Kỷ ngồi trên ghế phượng bên dưới. Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng đứng hai bên. Vọng Tuyết đứng cạnh Vọng Diễm.

Tần Quân nhìn đám quan viên văn võ hai bên, lòng hắn dậy sóng, dưới tay hắn cường giả như mây, mưu sĩ như mưa.

Tần Quân lười biếng nằm trên ghế rồng nói:

- Bá Ôn, hãy báo cáo tình hình Thiên Đình Đại Tần gần đây nhất.

Không như hoàng đế khác ngồi nghiêm chỉnh, hắn thích tùy tính. Tần Quân là hoàng đế khai triều, không có trưởng bối tư cách già dặn, quan tướng càng không dám phê phán hắn.

Lưu Bá Ôn bước ra nói:

- Tuân lệnh!

Lưu Bá Ôn kể lại từng sự kiện lớn xảy ra sau khi Tần Quân đi, mỗi kế hoạch trong Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân nghiêm túc lắng nghe, đám người Dương Tiễn cũng vậy, vì bọn họ sắp làm tướng, cần phải hiểu biết tình huống trong Thiên Đình Đại Tần.

Ngưu Ma Vương bị Cửu Linh Nguyên Thánh đánh bại sau đó nhanh chóng chạy ra Nam Vực, yêu tộc trong Nam Vực không ngăn được đại quân nhân tộc chinh phạt, qua một thời gian nguyên Nam Vực hoàn toàn thuộc về Thiên Đình Đại Tần.

Mỗi ngày đều có chiến báo truyền đến từng góc nhân tộc Nam Vực, vô số người ca tụng công lao của Thánh Đế.

Mệnh Cơ các ban cho Tần Quân cái tên Vạn Cổ Nhất Đế.

Thiên thu vạn cổ, tuyệt thế Thánh Đế!

Hoàng triều, vương quốc đã bị Thiên Đình hoàn toàn khống chế, trần gian xem Nam Vực Thiên Thế Giới là tiên giới.

Trong thời gian Tần Quân rời đi Nam Vực xem như gió êm sóng lặng.

Lưu Bá Ôn chợt nhớ ra điều gì vội nói:

- Đúng rồi, bệ hạ, Tây Vực từng phái người đến nói là mời bệ hạ đi Tây Vực một phen, tăng tiến tình cảm của hai vực.

Tây Vực . . .

Tần Quân nhức đầu, Tây Vực hiện giờ là biến thái, nó nằm ngay bên cạnh Nam Vực khiến hắn rất khó chịu.

Còn lâu hắn mới đi Tây Vực, đi rồi là miễn về.

Tần Quân dứt khoát từ chối:

- Đừng để ý bọn họ!

Quan viên văn võ liếc nhau. Đường Tam Tạng hít sâu, gã có nghe Tần Quân nói đã đắc tội Tây Vực hiện có Như Lai Phật Tổ tọa trấn. Như Lai dù gì là sư tôn của gã, khó tránh khỏi nỗi lòng gợn sóng.

Sau đó Tần Quân hỏi một vài vấn đề, suốt một canh giờ sau hắn mới tan triều.

Trước khi tan triều Tần Quân ra lệnh:

- Kêu Hàng Long La Hán, Pháp Hải đến đây, trẫm muốn gặp bọn họ.

Lưu Bá Ôn sửng sốt. Hàng Long La Hán còn tạm được, Pháp Hải thì Lưu Bá Ôn gần như quên luôn. Giờ Pháp Hải đã là phương trượng của Nghiệp Hoa Tự. Nghiệp Hoa Tự xem như chùa miếu to lớn trong Nam Vực, vì Nam Vực không có nhiều chùa.

Hàng Long La Hán dù gì là đỉnh Kim Tiên cảnh, nhưng kêu luôn Pháp Hải tới thì Lưu Bá Ôn hoang mang. Tần Quân tìm Pháp Hải có chuyện gì?

Lưu Bá Ôn chợt nhớ đến một truyền thuyết, Tần Quân có thể khiến người biến mạnh, chẳng lẽ hắn định đề bạt nhân tài đắc lực cũ?

Không chỉ có Lưu Bá Ôn, nhiều người trong đại điện cũng liên tưởng đến điều này. Quan viên văn võ xì xầm nhỏ to. Tần Quân đứng lên rời đi, Đát Kỷ theo sau.

Đám người Dương Tiễn có Lưu Bá Ôn sắp xếp, Tần Quân không cần bận lòng. Giờ Lưu Bá Ôn là nội chính đại thần, đứng đầu văn thần, Gia Cát

Lượng còn thấp hơn một bậc. Nay có thêm Khương Tử Nha tham gia, ba người hợp tác Thiên Đình Đại Tần sẽ lên thêm một bậc.

***

Về Thánh Đế cung mới xây, Tần Quân ôm Đát Kỷ đi lên giường. Rèm châu đung đưa, không khí giữa hai người càng mê ly.

Đát Kỷ sóng mắt đa tình, môi phả làn hơi thơm, trong mắt tràn đầy tình yêu và dục vọng hòa tan Tần Quân:

- Bệ hạ . . .

Tần Quân khom người hôn lên môi son, cười khẽ:

- Đát Kỷ có nhớ trẫm không?

Hai tay Đát Kỷ vòng qua cổ Tần Quân, nhoẻn miệng cười:

- Đương nhiên thiếp thân nhớ rồi. Sau khi bệ hạ rời đi thiếp thân ăn không ngon, ngủ không yên, sợ bệ hạ gặp nguy hiểm gì.

Khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp dưới ánh đèn phản chiếu sáng bóng, đôi mắt đẹp ẩn giấu phong tình nổi sương mù, Tần Quân nhìn không kiềm được bụng nóng hừng hực.

Không nói nhiều nữa, Tần Quân không kiềm chế được khom người xuống.

Điên loan đảo phượng, mây mưa vần vũ.

Hoàng hôn đến, màn đêm buông xuống, sao giăng đầy trời như chứng kiến triền miên khiến người xấu hổ.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc, sáng sớm hôm sau hai người mới dừng lại.

Đát Kỷ lười nhác nằm trong ngực Tần Quân, tay phải vẽ vòng tròn trên ngực hắn.

- Hai trăm hai mươi ức điểm danh khí nên đổi bao nhiêu Lập Địa Thành Phật đan đây?

Tần Quân đang xem xét thần thoại thương thành. Đông Phương Vực đông người hơn Nam Vực nhiều, trải qua vạn năm thay đổi nhiều thế hệ khiến điểm danh khí của Tần Quân vượt qua hai trăm ức, quá sung sướng.

Giá trị Lập Địa Thành Phật đan chỉ cỡ năm ức có thể cho người trực tiếp đột phá Kim Tiên cảnh, nhưng về sau không thể tiến bộ nữa. Tuy nhiên với đa số người thì Kim Tiên cảnh là trình độ mãi mãi không thể với tới, ví dụ như Pháp Hải.

Nên Tần Quân định thăng cấp Pháp Hải, sai Hàng Long La Hán triệu tập một số hòa thượng trung thành tổ hợp thành đội hòa thượng Kim Tiên.

Đát Kỷ thỏ thẻ, biểu tình vừa uất ức vừa không cam lòng:

- Bệ hạ, thiếp thân cảm giác mình không xứng với bệ hạ.

Tần Quân từng là tiểu nam nhân cần Đát Kỷ bảo vệ, bây giờ tu vi của hắn hơn xa nàng, nắm giữ thế lực siêu mạnh. Đát Kỷ giờ đây ngước nhìn Tần Quân, tuy làm thánh hoàng hậu nhưng nàng phải chịu áp lực rất lớn.

Tần Quân ôm Đát Kỷ cười khẽ:

- Nàng quản lý Thánh Đế phong cho tốt đã là giúp đỡ rất lớn cho trẫm, sao có thể nói là không xứng với trẫm? Yên tâm, sau này trẫm có cách khiến tu vi của nàng tăng vùn vụt, thứ nàng không nên lo lắng nhất là tu vi, nàng chỉ cần tìm cách tăng cao năng lực ở những mặt khác.

Nghe Tần Quân an ủi làm nét mặt Đát Kỷ giãn ra, nàng tò mò dường như hắn rất chắc chắn giúp nàng tăng tiến tu vi.

Ngẫm lại tu vi của Tần Quân bay vọt khiến Đát Kỷ không kiềm được suy nghĩ lan man.

Đát Kỷ cười bí hiểm nói:

- Xem ra bệ hạ che giấu nhiều bí mật.

Tần Quân cười cười không đáp.

Có một số việc hắn không thể nói nhiều, người bên cạnh biết càng ít càng tốt.

Sự tồn tại của hệ thống và Cơ Vĩnh Sinh là bí mật lớn nhất của Tần Quân, hắn tuyệt đối sẽ không nói ra.

Tần Quân cười tà mị lại nằm trên người Đát Kỷ, bắt đầu cuộc cày cấy sung sướng khác. Cung nữ canh giữ ngoài điện mặt đỏ rực.

***

Buổi chiều, Xích Cước Đại Tiên đến đầu vào Tần Quân.

------oOo------

Chương 729: Mong đợi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm cường giả Thái Ất cảnh, dù Xích Cước Đại Tiên là tầng dưới chót nhưng Tần Quân vẫn tự mình đến gặp mặt. Mỗi vị cường giả Thái Ất cảnh đều đáng giá cao tầng hoan nghênh. Dương Tiễn, Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng khá tò mò khi thấy Xích Cước Đại Tiên cũng đến đầu phục.

Tần Quân trả lại ký ức kiếp trước cho Xích Cước Đại Tiên, vì trong thần thoại biểu hiện của Xích Cước Đại Tiên không quá xuất sắc, chắc sẽ không có vụ phản chiến hoặc nghi ngờ gì Tần Quân. Cộng thêm có lẽ ký ức của Xích Cước Đại Tiên là kho báu.

Một buổi tiệc không truyền ra ngoài được tổ chức ở Thánh Đế phong.

Có ba người Dương Tiễn khiến Xích Cước Đại Tiên hòa nhập vào Thiên Đình Đại Tần dễ dàng hơn.

Sáng sớm hôm sau, Pháp Hải và Hàng Long La Hán đến ngự hoa viên.

Tần Quân lấy ra một viên Lập Địa Thành Phật đan trịnh trọng nói với Pháp Hải:

- Đây là Lập Địa Thành Phật đan, nếu dùng nó tu vi sẽ tăng vọt đến Kim Tiên cảnh, nhưng khuyết điểm là suốt đời không tiến bộ nữa.

Pháp Hải sửng sốt, tim đập nhanh. Hàng Long La Hán thì mắt sáng rực.

Đổi lại người khác nói câu đó chắc chắn hai người không tin, nhưng Tần Quân thì không đùa với họ, hắn nói chắc chắn hiệu quả có thật.

Tần Quân đặt Lập Địa Thành Phật đan trên bàn trà:

- Ngươi có thể suy xét.

Tần Quân bưng tách trà lên ung dung chờ Pháp Hải quyết định.

Pháp Hải nhớ lại rất nhiều, ban đầu làm bạn bên Tần Quân cho đến về sau không có tư cách sóng vai bên hắn. Bình thường Pháp Hải không nói gì nhưng trong lòng khó chịu như bị kim đâm. Dù dùng Lập Địa Thành Phật đan thì Pháp Hải vẫn không có tư cách thường xuyên đi bên Tần Quân nhưng ít nhất bắt kịp mọi người.

Nhờ Tần Quân mà Pháp Hải thành phương trượng của Nghiệp Hoa Tự, nhưng trong Nghiệp Hoa Tự có nhiều người mạnh hơn gã. Bây giờ Tần Quân cho gã cơ hội là đã tặng cho tôn nghiêm, làm sao Pháp Hải không động lòng cho được?

Tần Quân mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, dùng đan dược không có gì phải xấu hổ, bản thân trẫm cũng hy vọng ngươi càng mạnh.

Vận dụng Trận Đạo Bí Tự khiến Tần Quân nhìn ngó suy nghĩ trong lòng Pháp Hải, rõ ràng gã muốn nhưng ngại lấy.

Nghe Tần Quân nói vậy Pháp Hải như trút được gánh nặng, tay phải run rẩy bắt lấy Lập Địa Thành Phật đan.

Tần Quân quay sang nói với Hàng Long La Hán:

- Ngươi tuyên dương Phật pháp đúng không? Có đệ tử nào thích hợp có thể đề cử cho trẫm, cũng sẽ được hưởng dụng Lập Địa Thành Phật đan.

Hàng Long La Hán giật nảy mình, đan dược nghịch thiên như thế mà Tần Quân không chỉ có một viên duy nhất?

Pháp Hải nghi ngờ hỏi:

- Sao bệ hạ không cho thánh hoàng hậu và các thánh phi sử dụng?

Đám nữ nhân Đát Kỷ tư chất khó đột phá Kim Tiên cảnh, chẳng bằng dùng đan dược.

Tần Quân phất tay nói:

- Dùng đan dược này thì cả đời hướng Phật.

Pháp Hải đã hiểu, hèn gì Tần Quân chỉ tìm hai người họ.

Cái tên Lập Địa Thành Phật đan khá phù hợp với công hiệu.

Sau đó Pháp Hải cầm Lập Địa Thành Phật đan rời đi, đột phá Kim Tiên cảnh sẽ dẫn đến thiên kiếp, gã không thể sử dụng trên Thánh Đế phong. Hàng Long La Hán hưng phấn trở lại chọn lựa đệ tử.

Tần Quân không nói số lượng, chỉ bảo là cố gắng lựa chọn hạt giống tâm tính tốt.

Tần Quân định dùng một trăm ức điểm danh khí đổi Lập Địa Thành Phật đan, tương đương với hai mươi viên, hai mươi cường giả Kim Tiên cảnh.

Kim Tiên cảnh từng siêu mạnh trong mắt Tần Quân, bây giờ chỉ là tồn tại hơi mạnh chút.

Pháp Hải, Hàng Long La Hán rời đi không lâu sau Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh đến ngự hoa viên.

Lý Nguyên Bá cười sang sảng hỏi:

- Bệ hạ tìm chúng ta có chuyện gì?

Dù về Phong Thần Diễn Nghĩa mấy chục năm thì tính cách của Lý Nguyên

Bá vẫn thiếu dây thần kinh.

Cửu Linh Nguyên Thánh cung kính hành lễ, hai người tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm sẽ cho các ngươi cơ hội biến mạnh, các ngươi muốn không?

Mắt Lý Nguyên Bá sáng rực, tưởng Tần Quân nói về phó bản Thần Ma:

- Chẳng lẽ là đại thần thông như đợt trước?

Nếu được trở lại cho Khổng Tuyên dạy dỗ thì có lẽ tu vi của gã còn tiến bộ được.

Cửu Linh Nguyên Thánh có nghe tin đồn là dường như Tần Quân có bản lĩnh cho tu vi người tăng vọt.

Lý Nguyên Bá gật đầu lia:

- Muốn! Đương nhiên muốn!

Nhìn bên cạnh Tần Quân càng lúc càng nhiều cường giả, Lý Nguyên Bá làm kẻ cuồng chiến đấu rất là không cam lòng. Khi Lý Nguyên Bá phát hiện người có thể nhẹ nhàng đánh bại mình đã vượt qua mười ngón tay thì rất là ủ rũ.

Tần Quân cố nén nỗi lòng kích động thầm ra lệnh:

- Hệ thống, khiến Lý Nguyên Bá và Cửu Linh Nguyên Thánh phục hồi đến Thần Ma đỉnh cao!

Hai người trước mắt có tiềm lực lớn nhất trong số thuộc hạ, Tần Quân rất mong chờ bọn họ sẽ đến độ cao như thế nào.

Hai Đại La chăng?

Nghĩ đến đây Tần Quân siêu kích động, dường như cách ngày hắn đảo điên Thần Điện đã không còn xa.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Sắp khiến Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh phục hồi Thần Ma đỉnh cao.]

Giây sau trên đỉnh đầu Tần Quân xuất hiện một lỗ đen thô bạo hút Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh vào. Lý Nguyên Bá chưa kịp nói gì đã biến mất tăm.

Lỗ đen đến nhanh, đi cũng mau.

Ngự hoa viên lại yên tĩnh.

Tần Quân uống trà hưởng thụ gió nhẹ thổi qua, trong ngự hoa viên trồng đầy cây đào, hoa đào nở bay theo gió, hình ảnh đẹp tựa cảnh tiên.

Nhìn cảnh đẹp như vậy nỗi lòng Tần Quân bình tĩnh lại. Tu vi càng cao Tần Quân thường hay nhớ lại quá khứ, từng trên hành tinh xanh thẳm hắn có cuộc sống bình thường.

Trên Trái Đất sợ là không có cảnh đẹp như vậy.

Qua khoảng một tách trà, giọng Dịch lão đầu kéo Tần Quân khỏi nỗi nhớ nhà.

- Tần tiểu tử, ta biết ngay ngươi ở đây, ta đến tâm sự chuyện Thần Điện với ngươi này.

Dịch lão đầu bộ dạng ăn mày dọc theo đường rừng nhỏ cười bước tới gần.

Nhìn Dịch lão đầu vẻ mặt cợt nhã khiến khóe môi Tần Quân co giật.

Dịch lão đầu bây giờ dù gì có chức quan lớn, nhưng vẫn thích mặc đồ rách rưới, thật không hiểu nổi lão.

Tần Quân liếc Dịch lão đầu, hỏi:

- À, có chuyện gì?

Sau khi biết thực lực của Thần Điện thì Tần Quân đồng tình cho Dịch lão đầu. Mặc dù Dịch lão đầu là tồn tại siêu nhiên Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ nhưng so sánh với Thần Điện thì như lấy trứng chọi đá.

Nếu Tần Quân không xuất hiện, Dịch lão đầu sẽ bị nhốt trong hiệp cốc cả đời, dù được cứu ra, cá tính lão nóng nảy chắc chắn sẽ lại kiếm Thần Điện, chỉ có một con đường chết.

Dịch lão đầu xoa hai tay hỏi:

- Có phải sau này ngươi sẽ khai chiến với Thần Điện không?

Chuyến này Tần Quân trở về làm Dịch lão đầu từ cao thủ số một rớt xuống thứ hạng.

------oOo------

Chương 730: Lấy lực chứng đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng đều mạnh hơn lão, khiến Dịch lão đầu hơi buồn bực. Tiểu tử Tần Quân đi đâu dụ về cường giả như thế? Cứ theo đà này thì lão sẽ bị các vị của Tần Quân bỏ xa.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Đương nhiên, sao? Lão cũng muốn tham gia?

Chiến tranh giữa Tần Quân và Thần Điện là không thể tránh khỏi, chỉ chờ xem thời cơ thế nào.

Trong thời gian gần Tần Quân sẽ không hành động ngay, nhưng bên Thần Điện thì không chắc. Lần này Thần Điện phái người khiến Hắc Điệp Tiên Tử cho rằng rất hóc búa đến, chắc dự định hủy diệt Tần Quân hoàn toàn.

Dịch lão đầu cười nói:

- He he, ta không tự mình báo thù thì chết không nhắm mắt!

Thần Điện chôn vùi mọi thứ của lão, sao Dịch lão đầu chấp nhận bỏ qua được?

Tần Quân gật đầu nói:

- Yên tâm, tới lúc đó chắc chắn có việc cần lão.

Dịch lão đầu nghe vậy cười toe, lão ngồi cạnh bàn đá tám nhảm với Tần Quân.

Hai người tán dóc một hồi Dịch lão đầu bắt đầu kể sự tích oai phong của mình vạn năm trước.

Dịch lão đầu đắc ý nói:

- Khi đó ta tung hoành Nam Vực có thể nói là không gặp địch thủ. Tây Vực bị ta giẫm ở dưới chân, yêu tộc Nam Tận Hải cũng thua. Khi đó Nam Tận Hải hình như có một hậu bối tên Thanh Hồ Vương muốn đến Nam Vực, bị ta hù sợ không dám tới.

Đơn giản là vạn năm nay Nam Vực xuôi chèo mát mái toàn dựa vào uy phong trước kia của lão.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Lão có từng nghe Biên Hải ở Đông Phương Vực không? Hắn là anh hùng của Đông Phương Vực, cũng đã đánh bại Thanh Hồ Vương.

Dịch lão đầu sờ cằm lục tìm ký ức:

- Biên Hải?

Bị nhốt vạn năm làm trí nhớ của Dịch lão đầu mơ hồ.

Dịch lão đầu vỗ tay nói:

- A, hình như có nghe nói. Nghe Thanh Hồ Vương bảo rằng người này thần thông quảng đại, là Địa Tiên cảnh mà càn quét đỉnh Chân Tiên cảnh, là kỳ tài trước không có ai sánh bằng.

Dịch lão đầu chép miệng kinh ngạc nói:

- Nếu người này còn sống chắc đã là kiêu hùng trong thiên địa, thông thiên triệt địa.

Tần Quân nghe Dịch lão đầu khen thì cười phá lên, hắn chỉ cười, hắn không khoe.

- Ngươi cười cái gì?

- Không biết bộ mặt thật ngọn núi, có duyên ở ngay trong núi này.

Dịch lão đầu hoang mang hỏi:

- Là sao?

Tần Quân lắc đầu cười không giải tích nhiều.

Có vài điều nói rõ ra thì không thú vị.

Hai người trò chuyện mãi đến hoàng hôn mới chia tay.

Đêm đó Tần Quân về Thánh Đế cung, điều ra thần thoại thương thành.

Tần Quân định chọn một bộ công pháp cho mình, lấy ra trăm ức điểm danh khí đủ mua rất nhiều thứ.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Ngũ sắc thần quang chỉ cỡ trăm ức điểm danh khí, có nên đổi không?

Không có nhiều thứ giá hàng trăm ức điểm danh khí, biến thái nhất là khai thiên tích địa, giá trị một vạn ức điểm danh khí, đứng đầu bảng thần thoại thương thành.

Tần Quân mở ra bảng liệt kê công pháp.

[Nhất Khí Hóa Tam Thanh: Đến từ công pháp căn nguyên tam thanh ban đầu, giá năm trăm ức điểm danh khí.]

[Bất Diệt Thánh Thân: Công pháp đại đạo lấy lực chứng đạo, Thần Ma thời kỳ hỗn độn tu luyện, giá một trăm ức điểm danh khí.]

[Kim Đan Đại Đạo: Công pháp tối thượng của đạo giáo, công pháp chứng đạo thuần túy nhất, giá một trăm ức điểm danh khí.]

[Tam Hoa Tụ Đỉnh: Thầy của Thánh Nhân sáng tạo, hạo nhiên chính khí, liên miên không ngớt, giá một trăm năm mươi ức điểm danh khí.]

Tần Quân đọc lướt qua, công pháp giá trị hơn trăm ức điểm danh khí nhiều tận hai mươi mấy cái, có một số đến từ văn minh tu chân mà hắn chưa từng nghe nói.

Rất nhanh Tần Quân chú ý đến Bất Diệt Thánh Thân, rất giống tên Bất Diệt Thánh Thể của hắn. Tần Quân mở ra giới thiệu chi tiết, không vào không biết, đọc liền hết hồn.

Tầng nhất trọng Bách Độc Bất Xâm!

Đệ nhị trọng Cương Cân Thiết Cốt!

Đệ tam trọng Kim Thân Bất Hoại!

Đệ tứ trọng Lực Bạt Sơn Hề!

Đệ ngũ trọng Pháp Tướng Thiên Địa!

Đệ lục trọng Lấy Lực Chứng Đạo!

Đệ thất trọng Hỗn Độn Thần Ma!

Đệ bát trọng Đại Đạo Chi Thân!

Đệ cửu trọng Hồng Mông Kim Thân!

Tần Quân nhìn trân trân. Năm trọng đầu giống hệt Bất Diệt Thánh Thể, nghe nói Bất Diệt Thánh Thể còn kém ba trọng, nó gồm có tám trọng. Bất Diệt Thánh Thân càng ghê gớm, có chín trọng.

Trời ạ, thì ra bản mệnh của Bất Diệt Thánh Thể tên là Bất Diệt Thánh Thân!

Tần Quân trách thầm:

- Hệ thống, vậy mà ngươi nói là không biết!

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Ta thật sự không biết Bất Diệt Thánh Thể, kém một chữ sai ngàn dặm. Huống chi đồ trong thần thoại thương thành rất nhiều, ta không thể biết hết tất cả. Ta chỉ là kẻ chấp hành hệ thống, không phải người khống chế hệ thống.

Bình thường thanh âm hệ thống giao lưu với Tần Quân giống như khí linh, vì hệ thống còn cần thăng cấp, nó không biết rõ ràng về hệ thống.

Tần Quân bĩu môi, toàn là lấy cớ.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Trẫm có thể đổi lẻ từng trọng không?

Tần Quân chú ý Bất Diệt Thánh Thân là bộ giá cao nhất trong đống công pháp. Đã muốn đổi thì phải đổi công pháp lợi hại nhất! Huống chi Tần Quân vốn tu hành công pháp này.

Thần Ma thời kỳ hỗn độn tu luyện, còn là công pháp đại đạo, nghe là thấy oách rồi.

Trước kia Tần Quân có đọc nhiều tiểu thuyết hồng hoang, trước hồng hoang dường như là thời kỳ hỗn độn. Ba ngàn Thần Ma hỗn độn giết ra một Bàn Cổ, rồi Bàn Cổ mở mang thiên địa sáng tạo hồng hoang. Sự thật thế nào thì Tần Quân không rõ ràng.

Hệ thống trả lời:

- Đổi đệ lục trọng cần một trăm ức điểm danh khí.

Tần Quân suýt hộc máu.

Một trọng công pháp mà cần trăm ức điểm danh khí, vậy ba trọng sau chẳng phải càng mắc?

Tần Quân tò mò hỏi:

- Đệ lục trọng lấy lực chứng đạo ý là chứng đạo Thánh Nhân?

Trong thần thoại ghê gớm nhất hình như là Thánh Nhân.

Hệ thống lại trả lời lấp lửng:

- Chắc vậy.

Không đáng tin chút nào!

Cuối cùng Tần Quân quyết định tạm thời không mua, chờ hắn đột phá đệ ngũ trọng rồi mua cũng không muộn.

Tần Quân chợt cảm giác hơi thở kinh khủng từ ngoài điện truyền đến khiến hắn tim đập chân run, vội đứng dậy bay ra khỏi Thánh Đế cung.

Không chỉ có Tần Quân, nguyên Thánh Đế phong, Thánh thành đều cảm nhận được hơi thở kinh khủng đó, linh hồn bị chấn động.

Đường Tam Tạng nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Tần Quân, trầm giọng nói:

- Bệ hạ, có cường địch đến tấn công!

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng lục tục xuất hiện.

Ba Thái Ất Huyền Tiên đều bị kinh động thì có thể thấy người đến rất mạnh.

Tần Quân nheo mắt lẩm bẩm:

- Sẽ là ai?

Không lẽ là người của Thần Điện?

Một thanh âm chính khí vang vọng thiên địa:

- Nam mô a di đà phật!

Một vị phật to lớn xuất hiện đằng trước Thánh thành, toàn thân màu vàng, cao lớn như Bất Chu Toàn thần sơn. Thánh thành thật nhỏ bé trước vị phật này.

Tần Quân trợn to mắt, chửi thầm trong bụng.

------oOo------

Chương 731: Vậy thì chiến đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tổ cha nó!

Đây là Như Lai sao!?

Tần Quân nhìn trân trân, sau đó Khoa Phụ che trước mặt hắn, sắc mặt âm trầm.

Đường Tam Tạng hít sâu:

- A di đà phật.

Nhìn vị kim phật cao lớn đằng trước khiến nỗi lòng Đường Tam Tạng khó mà bình tĩnh, người đến là sư tôn của gã, Như Lai Phật Tổ!

Dương Tiễn từng gặp Như Lai Phật Tổ, tay phải vịn đao chiến thần ba mũi nhọn bất giác siết chặt, trán vã mồ hôi lạnh.

Cửu Đầu Trùng cũng lấy lại ký ức kiếp trước, thấy Như Lai Phật Tổ làm hai chân gã tê rần.

Trùm cao nhất thế giới Tây Du Ký, Như Lai Phật Tổ.

Tuy trong Tây Du Ký nói Lão Quân khai thiên nhưng mặt ngoài Như Lai Phật Tổ là tồn tại mạnh mẽ nhất. Chủ yếu là đi Tây phương thỉnh kinh, chèn ép Thiên Đình, Ngọc Đế còn phải cắn răng cố gắng chịu đựng.

Khoa Phụ thì thào:

- Mạnh quá.

Nguyên Thánh thành, Thánh Đế phong, những người thấy kim thân Như Lai đều lặng im, hít thở dồn dập.

Nhìn thoáng qua thì kim thân này ít nhất cao năm ngàn rượng, đầu đội trời xanh, vẻ mặt từ bi nhưng đầu chân mày toát ra chính khí.

Tần Quân đổ mồi hôi lạnh ròng ròng, đối diện Như Lai tạo áp lực rất lớn cho hắn. Kiệt ngạo như Tề Thiên Đại Thánh còn bị Như Lai không chút nương tình trấn áp năm trăm năm, Như Lai không từ bi như mặt ngoài. Có thể làm trùm một phương thì chắc chắn phải có thủ đoạn thiết huyết.

Tần Quân vận chuyển pháp lực trầm giọng quát:

- Người đến là ai?

Tần Quân vừa thúc giục Thiên Cương Tam Thập Lục Biến biến hình cao ngàn trượng lơ lửng bên trên Thánh Đế phong nhìn xuống Như Lai Phật Tổ.

Không thể thua trận!

Đại Tiểu Như Ý trong Thiên Cương Tam Thập Lục Biến tuy sẽ nhờ thân hình biến to mà sức mạnh càng mạnh hơn, nhưng tiêu hao pháp lực cũng rất kinh khủng. Ngàn trượng là cực hạn của Tần Quân, hắn vẫn rất nhỏ bé trước mặt Như Lai, may mà chiếm ưu thế về độ cao.

Mấy trăm vạn người trong Thánh thành nhìn thân hình ngàn trượng của Tần Quân đều hút ngụm khí lạnh. Như Lai tạo áp lực quá lớn cho bọn họ, may mà Thánh Đế vẫn bá khí, khiến bọn họ trong lòng tràn ngập cảm giác an toàn.

Như Lai nói:

- Ta là Như Lai Tây Vực, vì có nhân quả với Thánh Đế nên đặc biệt đến bái kiến.

Thân thể kim phật khiến Như Lai trông như tượng vàng, môi không hở nhưng giọng thì vang vọng dưới vòm trời.

Khóe môi Tần Quân co giật không chút kiêng dè trầm giọng nói:

- Nam Vực và Tây Vực tuy liền nhau nhưng nói đến nhân quả? Sợ là ngươi lấy cớ, muốn gì cứ nói thẳng ra đi, người xuất gia không nói dối!

Như Lai phát ra khí thế đè ép Thánh thành, Tần Quân không tin Như Lai chỉ đi ngang qua.

Tần Quân thầm nôn nóng, chỉ dựa vào Khoa Phụ sợ là không thể đánh lại Như Lai. Nếu Lý Nguyên Bá và Cửu Linh Nguyên Thánh về kịp lúc, ba người hợp tác có lẽ còn chống cự được.

Giọng Như Lai nghiêm túc hiền hòa như thật sự chỉ đến bái phỏng:

- A di đà phật, ta từng nghe đệ tử Phật Môn nói Tần Thánh Đế của Nam Vực là một kỳ nhân, luôn muốn gặp một lần. Thế nhưng Thánh Đế từ chối, đành tự đến viếng.

Đến viếng cái con khỉ, có giỏi thì thu về khí thế đi!

Tần Quân suýt tức xì khói, hắn chú ý thấy trong Thánh thành có nhiều dân chúng bị khí thế của Như Lai đè quỳ xuống.

Tần Quân hừ lạnh nói:

- Trẫm không rảnh, ngươi có thể rời khỏi Nam Vực Thiên Thế Giới, quẹo phải đi Nam Tận Hải kiếm Thanh Hồ Vương tâm sự, hắn cũng hiếu khách lắm.

Nếu Thanh Hồ Vương nghe được câu này sẽ tức hộc máu.

Như Lai cười khẽ:

- Nghe nói Tần Thánh Đế có thể tác chiến vượt cấp, phong thái hơn người, ta đến thử xem.

Như Lai giơ bàn tay phải lên vỗ hướng Tần Quân, Như Lai Thần Chưởng lập tức ngưng tụ, bàn tay to màu vàng như núi cao thế không thể đỡ đè xuống Tần Quân.

Gió to nổi lên, uy áp như trời sập giáng xuống. Tần Quân nhướng mày, đang định rút Thất Tinh Kiếm ra thì bỗng Dương Tiễn biến to vạn trượng che đằng trước Thánh Đế phong, lơ lửng trên bầu trời Thánh thành, huơ đao chiến thần ba mũi nhọn chém xuống.

Ầm!

Đao chém xuống bàn tay to màu vàng, mấy trăm vạn người cảm giác màng tai nổ tung suýt bị điếc. Bàn tay to màu vàng đè Dương Tiễn rớt ra sau, sắp đụng sập Thánh Đế phong.

Cửu Đầu Trùng quát to:

- Càn rỡ!

Cửu Đầu Trùng nhảy người lên biến ra chân thân, chim thần chín đầu tỏa ánh sáng chói lòa đánh vào bàn tay to màu vàng, cùng Dương Tiễn chống lại Như Lai Thần Chưởng.

Giây sau bàn tay to màu vàng chợt nổ tung, Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng rớt về phía hai bên Thánh Đế phong, đều rất khó chịu.

Một chiêu đánh lui Dương Tiễn và Cửu Đầu Trùng!

Tần Quân lặng im. Đường Tam Tạng thở dài thườn thượt. Thánh Đế phong tĩnh lặng.

Dịch lão đầu trầm giọng hỏi:

- Người này rốt cuộc có tu vi gì?

Chung Quỳ, Lý Tịnh, Na Tra, Hồng Hài Nhi, Viên Hồng, một đám đại tướng xanh mặt.

Bọn họ không có cả can đảm chống lại Như Lai.

Trư Bát Giới cười khổ nói:

- Như Lai, không ngờ trong thế giới này còn gặp lại Như Lai, hơn nữa còn là mặt đối lập.

Trư Bát Giới nhớ đến đại sư huynh của mình, biểu tình tràn đầy lo âu. Trư Bát Giới không muốn thấy Tần Quân giẫm lên vết xe đổ của Tôn Ngộ Không.

Nhưng trong ấn tượng của Trư Bát Giới dường như không ai có thể đánh bại Như Lai, không có chiến tích nào là Như Lai bị yếu thế. Như Lai vừa ra tay liền nghiền áp đối phương, khiến đối phương không có sức đánh trả.

Trước kia Tôn Ngộ Không oách cỡ nào, đánh lên Lăng Tiêu bảo điện, các đường thần tiên hãi hùng. Nhưng Như Lai vừa ra tay là Tôn Ngộ Không gục ngay, bị đè năm trăm năm.

Tần Quân lạnh lùng hỏi:

- Xem ra ngươi muốn đối địch với trẫm?

Tần Quân thầm hận Như Lai, hắn nóng ruột nóng gan không biết làm sao.

Như Lai cười khẽ:

- Đúng cũng không đúng, chỉ cần Thánh Đế đi theo đến Tây Thiên một chuyến là có thể hóa giải nhân này.

Người Thánh thành rất tức giận.

Bắt đường đường là Tần Thánh Đế theo y đi Tây Vực, đồn ra ngoài Nam Vực còn mặt mũi nào? Miễn không ngốc liền biết nếu Tần Quân đi thì sẽ không quay về được nữa.

Tần Quân tức giận quát:

- Hay cho con lừa già này, ngươi đã cuồng vọng như thế thì chiến đi!

Tưởng hắn dễ ăn hiếp lắm phải không?

Tần Quân dứt lời các bóng người bay ra che trước mặt hắn.

Hao Thiên Khuyển, Lý Bạch, Sa Ngộ Tịnh, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Viên Hồng, Thân Công Báo, Cự Linh Thần, Kim Giác, Ngân Giác, Na Tra, Hoàng Phong Đại Vương, Hằng Nga, Thổ Hành Tôn, Lý Tịnh, Thiên Lý Nhãn Thuận Phong Nhĩ, Kim Thiền Tử, Chung Quỳ, Trư Bát Giới!

Còn có mấy trăm tướng quân Thánh thành, tu vi từ Thiên Tiên cảnh đến Kim Tiên cảnh. Mấy trăm cường giả che trước mặt Tần Quân, cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

Đường Tam Tạng khẽ thở dài:

- Thôi!

------oOo------

Chương 732: Khoa Phụ khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Biểu tình của Đường Tam Tạng trở nên lạnh lùng, hai tay chắp vào nhau, khí thế Thái Ất Huyền Tiên bùng nổ. Mấy trăm tướng quân tim đập chân run, càng nhiều là hưng phấn.

Được chiến đấu cùng cường giả như thế này vốn là việc may mắn.

Tần Quân hào tình ngút trời. Mấy trăm tướng quân trước mặt hắn, trong đó có Thần Ma như Chung Quỳ, Na Tra, trận chiến này là chiến đấu to lớn nhất hắn đã gặp từ trước đến nay, và đối phương chỉ có một người.

Có lẽ sẽ thua nhưng Tần Quân không sợ, hắn không muốn hèn chịu thua đi theo Như Lai.

Như Lai kim thân híp mắt lại phá hủy bộ dạng từ bi thương xót:

- Ta đã xem thường Nam Vực.

Như Lai lạnh lùng cười:

- Nghe nói Thánh Đế từng bị tà ma đoạt xá, không biết giờ phút này ngươi có phải là ngươi thật không.

Công nhận trong hình dạng kim phật mà Như Lai cười lạnh thì càng tăng cảm giác kinh dị hơn.

Câu nói của Như Lai không làm Thánh thành bối rối.

Mấy trăm vạn người im lặng, bọn họ sẽ không bị lời nói của Như Lai mê hoặc. Sau khi Tần Quân làm Thánh Đế thì dân chúng cảm thấy cuộc sống trở nên tốt đẹp hơn, các tu sĩ thấy rõ tài nguyên tu luyện dư dả. Nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới, thậm chí nhân tộc Nam Vực ngập trong không khí phấn chấn không ngừng phát triển.

Như Lai thế tới rào rạt rõ ràng là lòng dạ khó lường, ai tin lời là đồ ngốc.

Không thấy hiệu quả như mong đợi, Như Lai lạnh lùng nói:

- Ngươi chém mấy đệ tử Phật Môn của ta, ở trong Quan Thiên Đại Hội đã nhục nhã đệ tử kiệt xuất nhất của chúng ta, ngươi không muốn trả lại phần nhân quả này sao?

Nhân quả nhân quả, nhân cái con mắt!

Trán Tần Quân nổi gân xanh hừ lạnh:

- Khoái ân ý cừu, đệ tử môn hạ của ngươi không biết tự lượng sức mình gây sự với trẫm, không cho trẫm chống lại sao?

Chuyện này hắn không thẹn với lòng, ban đầu là Tang Lương chủ động chọc vào hắn trước. Tần Quân hấp thu Cực Viêm u Thủy, Tang Lương liền ô miệt hắn là bị tà ma đoạt xá, sau đó mang cường giả Phật Môn đến diệt trừ hắn. Huyền Thanh cũng vậy, ở trong Quan Thiên Đại Hội hai người cùng vượt gian khó, vậy mà gã vừa thấy Tần Quân liền lao lên, xứng đáng bị vũ nhục.

Tần Quân phất tay quát to:

- Lên cho trẫm, diệt y!

Tần Quân nhìn Như Lai là thấy gai mắt rồi, làm bộ làm tịch giả tạo!

Dám trực tiếp tới Nam Vực Thiên Thế Giới, rõ là muốn đánh mặt Thiên Đình Đại Tần.

Mấy trăm tướng quân đồng thanh kêu lên:

- Tuân mệnh!

Cự Linh Thần biến to ngàn trượng lao lên trước. Na Tra, Trư Bát Giới, Lý Tịnh, Hồng Hài Nhi theo sau. Dưới bóng đêm hình ảnh vô cùng đồ sộ, mỗi Thần Ma phát ra hơi thở cực kỳ kinh người.

Đối diện sức chiến đấu đỉnh cao của Thiên Đình Đại Tần tổng tấn công, Như Lai hừ lạnh, bàn tay phải vung ra, pháp lực ngưng tụ thành bàn tay to màu vàng lại ầm ầm lao đến.

Dương Tiễn quát to:

- Phá cho bản quân!

Dương Tiễn như sao băng xẹt qua đỉnh đầu các tướng quân, vận đủ pháp lực từ trên trời giáng xuống. Đao chiến thần ba mũi nhọn xé rách không khí, đao kia sử dụng lực lượng lớn nhất của Dương Tiễn.

Dù sớm biết Như Lai rất mạnh nhưng Dương Tiễn chưa chính thức luận bàn với Như Lai, một chưởng vừa rồi khiến Dương Tiễn rất ức chế, vì vậy gã giận dữ đánh ra một kích vượt qua đỉnh cao.

Bùm!

Bàn tay màu vàng bị Dương Tiễn cản lại, Tần Quân mừng rỡ nhìn.

Đám người Na Tra đánh ra thần thông của mình. Đường Tam Tạng thi triển Như Lai Thần Chưởng. Các loại thần quyền, thần chưởng, pháp bảo,

lũ pháp lực thắp sáng thiên địa. Mấy trăm vạn người há hốc mồm nhìn.

Giờ phút này bọn họ sâu sắc nhận rõ đám thuộc hạ của Tần Quân mạnh đến cỡ nào.

Đối diện mấy trăm tướng quân dốc hết sức đánh ra một kích làm bàn tay to vàng tan tác, xung lực mạnh mẽ khiến Thánh thành rung lắc dữ dội.

Đảo bay trong ngàn dặm cũng lung lay, vô số tu sĩ kinh khủng nhìn ánh sáng chiến đấu đằng trước. Ở trong mắt bọn họ tựa như mặt trời giáng xuống, khiến thiên địa vạn vật mất màu sắc.

Tần Quân vui mừng thầm nghĩ:

- Xem ra trẫm đã xem thường thuộc hạ của mình.

Tần Quân không ngờ mấy trăm người cùng tấn công đã đánh tan được thần thông đặc biệt của Như Lai.

Quan trọng nhất là Khoa Phụ còn chưa ra tay.

Khoa Phụ đứng trước vách vực trên Thánh Đế phong, nhìn thân hình to lớn của Như Lai. Khoa Phụ nhíu chặt mày, thấy Như Lai Thần Chưởng bị phá nhưng chân mày của gã vẫn dính chặt.

Như Lai niệm một câu phật ngữ:

- A di đà phật, các ngươi đã chấp mê bất ngộ thì đừng trách ta khách sáo!

Ngay sau đó khí thế vượt xa lúc trước bùng nổ từ người Như Lai. Tần Quân bị đè ép cong lưng, càng đừng nói đến dân chúng, tu sĩ cấp thấp, bọn họ bị đè nằm sát đất không thể động đậy.

Đám người Dương Tiễn biến sắc mặt, khí thế của Như Lai khiến bọn họ tim đập chân run.

Dịch lão đầu chửi um sùm:

- Mới vạn năm ngắn ngủi mà Tây Vực đã ra nhân vật như vậy!

Như Lai mạnh nhất trong những người Dịch lão đầu đã gặp, dù là cường giả Thần Điện năm xưa chinh phạt lão cũng thua xa lắc, khiến lão rất bực bội.

Không theo kịp bước chân thời đại!

Cửu Đầu Trùng quát to:

- Cút!

Cửu Đầu Trùng hóa thành chân thân chim thần chín đầu thế không thể đỡ lao vào Như Lai, cánh giương rộng ba ngàn trượng muốn đụng bay Như Lai.

Rầm!

Vang tiếng nổ trầm đục, Như Lai một bàn tay chặn Cửu Đầu Trùng lại.

Vèo!

Na Tra ba đầu sáu tay xông lên, Hồng Hài Nhi theo sát. Cả hai cầm cây trường thương tựa như hai cầu vồng xẹt qua trời đêm. Nhưng Như Lai vỗ một bàn tay tốc độ quỷ thần khó dò đánh bay hai người.

Viên Hồng đập một gậy ẩn chứa lực lượng vạn quân trúng cánh tay phải của Như Lai, muốn giải cứu Cửu Đầu Trùng. Đáng tiếc cánh tay phải của Như Lai vững vàng siết chặt.

Kim thân của Như Lai siêu mạnh, Viên Hồng đỉnh Kim Tiên cảnh không thể lay động.

Một cái tháp to chợt đập tới, là Linh Lung Bảo Tháp của Lý Tịnh. Chung Quỳ, Trư Bát Giới, Lôi Chấn Tử, Hằng Nga, mấy chục người từ trên trời giáng xuống bay tới gần đầu Như Lai.

Chiến đấu vô cùng kịch liệt, Tần Quân căng thẳng nhìn.

Mặc dù Tần Quân thấy vui vì mấy trăm thuộc hạ của mình có thể đấu câu giờ với Như Lai, nhưng hắn nhìn ra được bọn họ hoàn toàn không chiếm ưu thế, hay có thể nói là bị treo lên đánh.

Tần Quân đau thận, giờ phút này hắn sâu sắc hiểu được sức chiến đấu cá nhân quan trọng cỡ nào. Trước kia Tần Quân dựa vào mấy thuộc hạ đè đầu thế lực quân địch đánh tơi bời, giờ Như Lai đến một mình đánh bọn họ hụt hơi.

Ầm!

Khí thế bàng bạc không thua gì Như Lai chợt bùng nổ, mọi người giật nảy mình ngừng lại, ngoái đầu nhìn.

------oOo------

Chương 733: Trấn Đình Thần Tướng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một thân hình vạm vỡ trên Thánh Đế phong nhanh chóng biến lớn, là Khoa Phụ. Gã cúi đầu, tóc dài che mặt, cơ bắp toàn thân toát ra hơi thở hồng hoang dã man, ai trông thấy cũng mí mắt co giật.

Khoa Phụ!

Đám tướng lòng thầm giật mình. Tần Quân từng nói Khoa Phụ là mạnh nhất, nhắc bọn họ tôn trọng chút. Bọn họ luôn ghi nhớ câu này trong lòng, giờ Khoa Phụ sắp ra tay.

Xem khí thế thì không thua Như Lai chút nào.

Như Lai nheo mắt nhìn Khoa Phụ, thầm giật mình, không ngờ thuộc hạ của Tần Quân có một Đại La.

Khoa Phụ ngước đầu lên trầm giọng nói:

- Cút đi, nếu không dù ta có phải dốc hết sức cũng sẽ làm phân thân này của ngươi hình thần đều diệt!

Đôi mắt Khoa Phụ hung ác như sư tử đực, khiến người không dám nhìn thẳng.

Câu nói này như bom hạng nặng làm mọi người rung động.

Phân thân?

Như Lai này chỉ là phân thân?

Tần Quân thấy choáng váng. Chỉ là phân thân Như Lai đã mạnh vậy rồi thì bản thể còn khủng bố đến đâu?

Chắc có thể một chưởng đập nát Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân nghiến răng, chết tiệt, thế này còn chơi được không?

Như Lai tiếp tục trào phúng:

- Không ngờ một Đại La mà khuất phục dưới tay nhóc con Thiên Tiên cảnh nhỏ bé.

Nói câu đó với ngữ điệu hết sức nhàn nhã như một chuyện chẳng quan trọng gì, làm Tần Quân nghe mà phát cáu.

Đối diện Như Lai châm ngòi ly gián mặt Khoa Phụ lạnh băng, sát ý trong mắt càng đậm.

Khoa Phụ lạnh lùng nói:

- Xem ra ngươi không định rút lui.

Khoa Phụ đạp hư không đi hướng Như Lai, thân hình cao ngàn trượng dưới màn đêm không yếu hơn Như Lai thân thể kim phật, khí thế khiến người không kiềm được nhìn chăm chú vào gã.

Mỗi khi Khoa Phụ bước ra một bước là không gian xung quanh dao động, có thể thấy hơi thở của gã khủng bố cỡ nào.

Dương Tiễn rung động thì thào:

- Đây chính là lực lượng của Đại Vu sao?

Đám Thần Ma Cửu Đầu Trùng cũng vậy, Khoa Phụ chưa ra tay nhưng phát ra hơi thở đã làm bọn họ sợ.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng có thể đấu lại Đại La. Nhưng Khoa Phụ không phải Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ bình thường, có lẽ hai người liên hợp lại có thể đấu một trận với gã.

Tần Quân siêu kích động nhìn:

- Oách sập trời luôn!

Không ngờ Khoa Phụ bảnh như thế, uy bức Như Lai.

Đối diện Khoa Phụ mạnh mẽ, Như Lai nheo mắt lóe tia sát ý, dưới màn đêm trông y rất đáng sợ.

Như Lai do dự thầm nghĩ:

- Tu vi của người này đến Đại La Kim Tiên, tuy phân thân của ta không sợ hắn, nhưng nếu hắn dốc hết sức cá chết lưới rách thì sẽ gây ra tổn thương nhất định cho bản tôn.

Tuy Tây Vực được Như Lai dẫn dắt phát triển khá nhanh nhưng ít có cường giả đỉnh cao, y khó khăn lắm mới ngưng tụ ra một phân thân Đại La cảnh, nếu bị tiêu diệt tại đây thì mất nhiều hơn được.

Nghĩ đến đó trong bụng Như Lai đánh trống rút lui.

Như Lai mở mắt ra cười nói:

- Thuộc hạ của Thánh Đế đúng là cường giả như mây, xem ra đêm nay không cách nào mời Thánh Đế đi Tây Vực rồi, lần sau mời vậy.

Nói rồi Như Lai bỗng nhiên biến mất như chưa từng xuất hiện.

Khoa Phụ đứng yên tại chỗ không đuổi theo, vì biết rằng nếu mình rượt theo sẽ không có kết quả tốt.

Mấy trăm tướng quân thở phào nhẹ nhõm, Như Lai tạo áp lực quá lớn cho bọn họ. Quan trọng nhất đối phương chỉ là phân thân, bọn họ bị đả kích

nặng.

Đặc biệt Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cứ nghĩ có thể lôi kéo Thiên Đình Đại Tần đi lên đỉnh chưa từng có, kết quả vừa trở về mấy ngày đã bị đả kích nặng nề, khiến hai người hết sức khó chịu.

Tần Quân cũng ôm cục nghẹn, tuy đẩy lùi Như Lai nhưng hắn không có chút cảm giác thành tựu gì cả.

Bà nội nó!

Thì ra Như Lai giỏi khoe mẽ giả tạo như vậy!

Tần Quân hít sâu một hơi, nhìn quét mấy trăm tướng quân lặng im trên bầu trời, hắn cao giọng quát:

- Các ngươi làm sao vậy? Đã sợ? Trẫm một đường đi tới gặp rất nhiều kẻ địch, tương lai chắc chắn có kẻ thù mạnh hơn nữa, bây giờ các ngươi đã sợ?

Câu này không chỉ nói cho các tướng nghe, cũng là để mọi người trong Thánh thành nghe thấy.

- Hắn mạnh thì mặc kệ hắn, các ngươi sợ cái gì, chẳng lẽ các ngươi không thể biến mạnh sao? Đêm nay Thiên Đình Đại Tần có thể đánh lui hắn thì ngày mai cũng có thể! Trẫm thành lập Thiên Đình Đại Tần từ không đến có, đau khổ gì chưa từng gặp qua? Nhưng trẫm không sợ, cũng hy vọng các ngươi đừng sợ, vì các ngươi là chiến tướng của Đại Tần!

Giọng Tần Quân dõng dạc sục sôi, kích thích nhiệt huyết của mọi người. Dân chúng, các tu sĩ đều như vậy. Bọn họ ước gì đi theo Tần Quân chiến trời chiến đất, chiến bát phương!

Viên Hồng hét lớn, giọng rất có sức xuyên thấu truyền khắp ngàn dặm:

- Thề sống chết hiệu trung với Thiên Đình Đại Tần!

Các Thần Ma khác cũng la to, kéo theo đám tướng quân cùng nhau kêu gào:

- Thề sống chết hiệu trung với Thiên Đình Đại Tần!

Mấy trăm vị cường giả cùng rống lớn thì đồ sộ biết bao, trong đó không thiếu cường giả Thái Ất cảnh. Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng cũng la to.

Trận chiến này khiến bọn họ hoàn toàn hòa nhập vào Thiên Đình Đại Tần, có lẽ vì tức giận và không cam lòng với Như Lai khiến họ đứng ở trận doanh Thiên Đình Đại Tần đối địch lại Như Lai.

Dân chúng, tu sĩ Thánh thành cũng vậy, sợ hãi tan biến, thay thế là phấn chấn.

Cường địch thì có sao?

Cũng có nhiều người thấy khủng hoảng, muốn chạy trốn khỏi Thánh thành. Nhưng Thánh thành đã là nơi phồn hoa nhất Nam Vực, bọn họ còn có thể trốn đi đâu?

May mắn trận chiến này không lan đến Thánh thành, các tướng trở về Thánh Đế phong. Tần Quân sẽ không để kết thúc như vậy, hắn mở chầu triều bàn bạc cách đối diện Như Lai.

Sau một nén nhang đám lính vào thành ổn định lòng dân.

Trong chính điện, Tần Quân không còn vẻ lười nhác, hắn ngồi nghiêm chỉnh, ánh mắt nhìn quét toàn trường. Các tướng cúi đầu, trong lòng xấu hổ tức tối, không dám mở miệng. Đám quan văn cũng giống vậy, bình thường văn võ ghét nhau nhưng lúc này không ai ngu xuẩn nhảy ra chỉ trích.

Tần Quân mở miệng nói:

- Từ hôm nay Khoa Phụ đảm nhiệm chức Trấn Đình Thần Tướng, hưởng thụ đãi ngộ nhất phẩm!

Mọi người nhìn Khoa Phụ đứng đằng trước nhất, thân thể cao một trượng khá bắt mắt trong đám người ở đại điện.

Chức quan của Thiên Đình Đại Tần luôn thay đổi, hiện tại nhất phẩm không đại biểu vĩnh viễn, đương nhiên dù chức quan thay đổi thì bổng lộc

của từng tướng lĩnh không giảm thấp.

Nay ban cho Khoa Phụ quan chức nhất phẩm không ai phản bác, cũng không dám.

Khoa Phụ rất nể tình quỳ một gối, chắp tay nói:

- Đa tạ bệ hạ!

Cũng nhờ Tần Quân bắt chuyện với Khoa Phụ nên mức độ trung thành đã cao đến chín mươi lăm, càng gần đến giới hạn hết lòng hết dạ.

------oOo------

Chương 734: Đại La! Đại La!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở chung với Khoa Phụ khiến Tần Quân phát hiện người Vu tộc hình như khá thẳng tính. Ngươi khen Vu tộc tốt Khoa Phụ liền vui vẻ, ngươi chê bai Vu tộc thì gã có thể sẽ trở mặt ngay.

Tần Quân đổi đề tài:

- Vị vừa rồi là bá chủ của Tây Vực, Như Lai, được Phật Môn Tây Vực tôn xưng là Phật Tổ.

Như Lai Phật Tổ!

Cái tên bá khí biết bao. Văn võ cả triều nhìn nhau, hèn gì lợi hại như thế, hóa ra là chủ của Tây Vực. Nghĩ vậy bọn họ bớt bực tức hơn.

Bị hạng người vô danh áp chế và bị chủ Tây Vực treo lên đánh là hai loại cảm giác.

Ít ra bọn họ có thể tự mình an ủi.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Ngày sau chúng ta và Tây Vực đối địch nhau, ngừng qua lại mậu dịch với Tây Vực, phong tỏa biên cảnh!

Tần Quân không giống quân chủ khác băn khoăn trước sau, nên trở mặt liền trở mặt, hắn không sợ đắc tội Như Lai càng tệ hơn.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Nếu người Tây Vực dám vào Nam Vực thì trực tiếp đuổi đi. Nếu còn dám xằng bậy thì giết ngay tại chỗ!

Các văn thần cau mày, đám võ tướng hưng phấn.

Nếu không phải Tần Quân có mức giới hạn của bản thân thì đã ra lệnh giết người Tây Vực xâm phạm biên giới.

Tần Quân tiếp tục tuyên bố kinh người:

- Các ngươi đừng quá lo, Nguyên Bá và Cửu Linh Nguyên Thánh ngày mai sẽ trở về, trẫm dùng thần thông vô thượng khiến tu vi của bọn họ bay vọt, khi đó đối diện Như Lai thì Thiên Đình Đại Tần sẽ không chật vật như hiện giờ nữa.

Văn võ cả triều xoe tròn mắt.

Bọn họ nhìn xung quanh, đúng là không thấy bóng dáng Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh đâu, hóa ra Tần Quân đã cho hai người biến mất.

Đám võ tướng hưng phấn thở hồng hộc. Cường như Cửu Linh Nguyên Thánh còn có thể biến mạnh thì chắc chắn bọn họ cũng có thể!

Nhưng bọn họ biết loại thần thông vô thượng này sẽ tiêu hao rất lớn, người thường không chịu nổi.

Dương Tiễn cau mày:

- Lý Nguyên Bá và Cửu Linh Nguyên Thánh . . .

Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới cũng vậy, bọn họ đều có ký ức kiếp trước, sâu sắc hiểu rõ sự khủng bố của Kim Sí Bằng Điểu và Cửu Linh Nguyên

Thánh. Đặc biệt là Đường Tăng và Trư Bát Giới.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Kim Sí Bằng Điểu là số ít người trong Tây Du Ký tự dựa vào bản lĩnh của mình khiến nhóm Đường Tăng, Trư Bát Giới bó tay.

Đặc biệt là Đường Tam Tạng, gã biết rõ thần thông vô thượng của Tần Quân có thể khiến người phục hồi đến đỉnh cao.

Kim Sí Bằng Điểu và Cửu Linh Nguyên Thánh ở đỉnh cao . . .

Đường Tam Tạng không kiềm được hút ngụm khí lạnh. Trời ạ, dưới tay Tần Quân toàn là quái vật gì vậy.

Chuyện kiếp trước Đường Tam Tạng không dám tưởng tượng nhưng Tần Quân đã làm được.

Kim Sí Bằng Điểu, Cửu Linh Nguyên Thánh, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng.

Trời ạ, toàn là quái vật gì thế này!

Còn có Hồng Hài Nhi, Na Tra, Lý Tịnh, Thông Tí Viên Hầu vân vân, đã kéo hết một nửa cường giả trong thế giới Tây Du.

Tần Quân đổi đề tài:

- Như Lai đã rời đi, trong thời gian ngắn sẽ không quay lại. Nếu bản tôn Như Lai đến cũng sẽ không yên lòng Tây Vực, cho nên các vị ái khanh đừng quá lo, kế hoạch ban đầu vẫn tiếp tục.

Đây là Tần Quân chính thức thừa nhận Thần Ma đỉnh cao tồn tại.

Một là vì khích lệ võ tướng dù sao hắn chỉ chọn Thần Ma, các võ tướng khác tuy hâm mộ nhưng bọn họ không biết ai đến từ thần thoại Hoa Hạ, người nào không phải. Hai vì Tần Quân muốn cho bọn họ biết Như Lai không phải vô địch.

Đùa, chờ sau này hắn triệu hoán ra Yêu Hoàng, Yêu Đế, mười hai Tổ Vu, Thánh Nhân, Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử, Lục Áp Đạo Nhân vân vân

thì sẽ đánh Như Lai quỳ dưới đất kêu ba ba xin tha.

Đêm đó Tần Quân ra lệnh làm hai kế hoạch mới. Một là thu mua Mệnh Cơ các trong Nam Vực, hai là bắt một trăm hoàng đế có tội đến trước mặt hắn.

Hai kế hoạch này đều vì hoàn thành nhiệm vụ.

Như Lai mạnh mẽ xuất hiện tạo áp lực lớn cho Tần Quân, hắn phải nhanh chóng biến mạnh.

Đêm nay đã định trước có nhiều người không cách nào yên giấc.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

[Đinh! Cửu Linh Nguyên Thánh thành công phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về!]

Tiếng hệ thống báo tin cắt ngang suy nghĩ của Tần Quân. Hắn đang ngồi khoanh chân trong ngự hoa viên vì chờ Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá quay về.

Tần Quân cố nén hưng phấn nói:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Linh Nguyên Thánh!

Tuy Cửu Linh Nguyên Thánh chưa đi ra nhưng Tần Quân đã nôn nóng lắm rồi.

Tần Quân vừa dứt lời bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Linh Nguyên Thánh đã hiện ra trước mắt:

[Cửu Linh Nguyên Thánh: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Sư tử chín đầu, thú cưỡi của Thái Ất Thiên Tôn.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Cửu Linh Thánh Pháp.

Thần thông: Thôn Thiên Phệ Địa. Cửu Linh Chiến Hồn. Lục Giới Nộ

Hống.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Oách chết bỏ! Lên tới Đại La Kim Tiên cảnh!

Tần Quân siêu hưng phấn, hắn hiểu tại sao Cửu Linh Nguyên Thánh có tu vi như vậy.

Đừng nhìn Cửu Linh Nguyên Thánh chỉ là tọa kỵ của Thái Ất Thiên Tôn nhưng không có nghĩa là nó yếu hơn Thái Ất Thiên Tôn rất nhiều. Ví dụ Quan Âm Bồ Tát và Tôn Ngộ Không. Quan Âm Bồ Tát dựa vào vòng kim cô áp chế Tôn Ngộ Không, nhưng không có nghĩa là Tôn Ngộ Không không thể đánh thắng Quan Âm Bồ Tát.

Bất cứ tồn tại nào đều có thiên địch, Hạt Tử Tinh có thể chích đau Như Lai nhưng không có nghĩa là nó siêu mạnh. Không thấy Hạt Tử Tinh bị Mão Nhật Tinh Quan gà con tiêu diệt sao?

Sừng trâu của Ngưu Ma Vương sợ Phong Hỏa Luân của Na Tra, mắt của Tôn Ngộ Không sợ khói Tam Muội Chân Hỏa của Hồng Hài Nhi, đủ loại.

Trong lúc Tần Quân đang mơ màng thì trên đỉnh đầu hiện ra lỗ đen, Cửu Linh Nguyên Thánh chậm rãi bước ra.

Khác với Đường Tam Tạng, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng lúc ra thì bá khí, Cửu Linh Nguyên Thánh biểu hiện hết sức bình thản.

Cửu Linh Nguyên Thánh đáp xuống trước mặt Tần Quân, trực tiếp quỳ xuống dập đầu:

- Đa tạ bệ hạ thành toàn ta, khiến ta hiểu được kiếp trước kiếp này!

Cửu Linh Nguyên Thánh đã đến mức độ trung thành cực hạn, không thể chạy trốn nữa. Sau khi trải qua Thần Ma đỉnh cao thì Cửu Linh Nguyên Thánh càng cảm kích Tần Quân hơn.

Nay Cửu Linh Nguyên Thánh không còn là tọa kỵ mà là đại tướng một phương, hai thân phận khác quá xa, dù là địa vị hay nhận đãi ngộ.

Tần Quân dìu Cửu Linh Nguyên Thánh đứng lên cười nói:

- Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, Cửu Linh Nguyên Thánh, ngươi không làm trẫm thất vọng.

Cửu Linh Nguyên Thánh thầm giật mình, Tần Quân chỉ có tu vi Thiên Tiên cảnh lục trọng vậy mà nhìn thấu tu vi hiện giờ của gã. Xem ra Tần Quân không đơn giản như mặt ngoài.

------oOo------

Chương 735: Kim Sí Bằng Điểu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

[Đinh! Lý Nguyên Bá thành công phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về!]

Lúc này Lý Nguyên Bá cũng quay về.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Lý Nguyên Bá!

Phỏng chừng Lý Nguyên Bá cùng lắm ngang ngửa Cửu Linh Nguyên Thánh.

Trong Tây Du Ký đừng thấy Kim Sí Bằng Điểu là cữu cữu của Như Lai thì tưởng nó oách lắm. Thật ra bối phận này chỉ có cái mã, vì Như Lai bị Khổng Tước ca ca của Kim Sí Bằng Điểu nuốt vào bụng, Như Lai phá mở bụng Khổng Tước xông ra. Nghĩ tình chui vào bụng của nó, nếu giết nó thì như giết thân mẫu của mình, vì thế phong Khổng Tước làm Khổng Tước Đại Minh Vương, tôn làm phật mẫu.

Vì vậy Kim Sí Bằng Điểu không phải cữu cữu ruột của Như Lai.

Bảng liệt kê thuộc tính của Lý Nguyên Bá xuất hiện trước mắt Tần Quân:

[Lý Nguyên Bá: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Kim Sí Bằng Điểu.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Kim Bằng Bách Biến.

Thần thông: Chân thân chim bằng. Băng Thiên Liệt Địa. Già Thiên Tế Nhật.

Pháp bảo: Kim Bằng Thần Chuy. Âm Dương Nhị Khí Bình.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân trợn to mắt, ôi mợ ơi, vượt qua Cửu Linh Nguyên Thánh và Khoa Phụ rồi, Lý Nguyên Bá thành người mạnh nhất dưới tay hắn.

Quan trọng nhất là còn mang thân phận Lý Nguyên Bá, thú vị đây.

Lý Nguyên Bá trở nên mạnh hơn Dương Tiễn, Khoa Phụ, nếu nói ra sẽ làm đám anh hùng bàn phím Hoa Hạ cười rụng răng.

Tần Quân không kiềm được hỏi thầm:

- Kim Sí Bằng Điểu lợi hại đến vậy sao?

Kim Sí Bằng Điểu chỉ có tốc độ mau hơn Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký, nếu bàn về bản lĩnh thật thì chưa chắc đánh thắng Tôn Ngộ Không. Hơn nữa Tôn Ngộ Không đó ở trong Tây Du Ký, là Đại Thánh phiên bản yếu.

Hệ thống giải thích:

- Thiên phú của Kim Sí Bằng Điểu rất mạnh, nếu như tổng hợp tất cả chuyện thần thoại thì trong Tây Du Ký không phải là Kim Sí Bằng Điểu đỉnh cao. Nên túc chủ không thể thói quen áp đặt nhân vật trong Tây Du Ký vào. Ca ca của Kim Sí Bằng Điểu, Khổng Tước Minh Vương là người số một dưới Thánh Nhân. Đến thiên địa mới, Kim Sí Bằng Điểu thậm chí có thể biến mạnh hơn nữa. Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ chỉ là đỉnh cao

trong thần thoại, có lẽ sau này có thể biến mạnh hơn.

Trong mắt Tần Quân nếu bàn về thiên phú thì Kim Sí Bằng Điểu mạnh nhất trong đám thuộc hạ của hắn, xếp sau là Thông Tí Viên Hầu Viên Hồng, Cửu Đầu Trùng, Na Tra và Dương Tiễn thì chỉ xếp vào hạng ba. Nhấn mạnh là xếp hạng thiên phú, không phải thực lực.

Ít nhất Tần Quân nghĩ vậy, nhưng không đại biểu tuyệt đối, dù gì còn nhiều thời gian, sớm muộn gì sẽ chứng minh hết thảy.

Tần Quân cười nói với Cửu Linh Nguyên Thánh:

- Nguyên Bá sắp trở lại, chờ chút nữa ngươi đừng ngạc nhiên.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhướng mày, phục hồi Đại La Kim Tiên khiến gã tràn trề tự tin. Cửu Linh Nguyên Thánh vốn không thèm để Lý Nguyên Bá vào mắt, càng đừng nói bây giờ.

Tần Quân cười cợt hỏi:

- Hình như ngươi hơi không tin?

Tần Quân thầm tiếc nuối, đã có ba Đại La nhưng Hầu ca của trẫm khi nào mới đi ra?

Cửu Linh Nguyên Thánh lắc đầu cười nói:

- Nguyên Bá thiên phú dị bẩm, có lẽ biến mạnh hơn ta.

Cửu Linh Nguyên Thánh nói chơi vậy thôi, nhưng gã bỗng biến sắc mặt.

Trên đỉnh đầu Tần Quân xuất hiện lỗ đen, một bóng người bước ra, là Lý Nguyên Bá. Gã mặc chiến y giáp đen, tay cầm Kim Bằng Thần Chuy, vẫn gầy nhom như kẻ bệnh nặng nhưng phát ra khí thế vô cùng kinh người.

Cửu Linh Nguyên Thánh không giữ bình tĩnh nổi kinh kêu:

- Làm sao có thể!?

Lý Nguyên Bá đi ra ngoài không hành lễ với Tần Quân như Cửu Linh

Nguyên Thánh, gã hú dài:

- Ha ha ha! Lão tử đột phá Đại La Kim Tiên!

Phụt!

Tần Quân suýt sặc. Mợ nó, ngươi đúng là Lý Nguyên Bá.

Kim Sí Bằng Điểu có rất nhiều kiểu mẫu, có cả truyền thuyết Nhạc Phi, cố tình triệu hoán trúng Lý Nguyên Bá ngốc.

Lý Nguyên Bá kiệt ngạo cuồng cười:

- Ha ha ha ha ha ha!

Nguyên Thánh Đế phong, thậm chí là Thánh thành, mọi người đều nghe thấy tiếng cười.

Vô số tu sĩ bay ra khỏi phòng, bao gồm cường giả đỉnh cấp như nhóm Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng. Khoa Phụ cũng bay ra.

Lý Nguyên Bá là dạng người thẳng ruột ngựa, sẽ không ẩn giấu, gã bày ra đúng câu: Đời người đắc ý đến thế là cùng.

Lý Nguyên Bá siêu hưng phấn biến ra chân thân, Kim Sí Bằng Điểu giương cánh bay cao. Nguyên Thánh thành bị bao phủ trong bóng tối, mọi người há hốc mồm, biểu tình rung động nhìn Kim Sí Bằng Điểu như khung trời.

Cánh của Kim Sí Bằng Điểu rộng vạn thước che rợp trời, lông chim màu vàng chiếu rọi thiên địa vô cùng thần tính.

Khoa Phụ giật mình kêu lên:

- Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ! Làm sao có thể!?

Khoa Phụ có ấn tượng sâu sắc với Lý Nguyên Bá, tu vi của người này yếu nhưng gan to bằng trời, dám khiêu chiến với bất cứ ai.

Không ngờ qua một đêm Lý Nguyên Bá trở nên mạnh hơn gã!

Khoa Phụ bỗng thấy kính sợ Tần Quân, vì hắn có thần thông khiến người bay vọt đến Đại La cảnh. Lòng Khoa Phụ nóng cháy.

Đám người Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng trố mắt líu lưỡi.

Lần đầu tiên bọn họ thấy chân thân Kim Sí Bằng Điểu, chim thần giương cánh vạn thước xoay quanh trên bầu trời thì đồ sộ biết bao. Trong Thánh thành liên tiếp truyền đến tiếng kinh kêu.

- Trời ạ, đây là loại chim gì?

- Chim đại bàng! Hơn nữa có màu vàng!

- To quá, là chim thần sao?

- Hình như là Lý Nguyên Bá tướng quân!

- Lý Nguyên Bá? Không thể nào, cái tên ngốc đó . . .

Cá tính Lý Nguyên Bá không theo khuôn phép, yêu thích đánh nhau, quen đủ kiểu bằng hữu trong Thánh thành. Giờ thấy Lý Nguyên Bá biến thân thành Kim Sí Bằng Điểu, các bằng hữu của gã phản ứng đầu tiên là không tin.

Sao có thể bảnh vậy được!

Nỗi sợ Như Lai mang đến đêm qua tan biến, có chim thần như vậy che chở Thiên Đình Đại Tần thì bọn họ sợ cái quái gì?

Lý Nguyên Bá kích động xoay quanh trên bầu trời, không ngưng hót vang.

Tần Quân bực bội xì cười:

- Ài, tên này thật là.

Lỗ tai Tần Quân nghe tiếng kinh kêu trong Thánh thành, nên mặt hắn tràn đầy nụ cười chứ không có tức giận.

Cửu Linh Nguyên Thánh biểu tình phức tạp nhìn Kim Sí Bằng Điểu trên bầu trời.

Tần Quân thầm cảm thán:

- Thế này thì về sau triệu hoán ra Đại Thánh Gia cũng không sợ, chậc chậc.

Hệ thống nói móc ngay:

- Chưa chắc, nếu là Tôn Ngộ Không đỉnh cao, dù cảnh giới có lẽ không đột phá Đại La nhưng sức chiến đấu ngập trời, có lẽ Lý Nguyên Bá không cản nổi.

Tần Quân hỏi ngược lại:

- Mạnh dữ vậy?

Hệ thống cười trêu:

- Lỡ như Tôn Ngộ Không thật sự là Đại La thì sao?

Nếu đúng là Đại La thì Tần Quân không biết nên mừng hay sợ.

------oOo------

Chương 736: Kim Sí Bằng Điểu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không nổi tiếng kiệt ngạo bất thuần, nếu triệu hoán ra thì mức độ trung thành chắc chắn rất thấp. Trong đám thuộc hạ không ai đủ sức áp chế Tôn Ngộ Không thì Tần Quân ngờ là cái tên này sẽ trực tiếp trốn chạy.

Đặc biệt là Tôn Ngộ Không thời kỳ đỉnh cao, có lẽ ông trời còn không lọt vào mắt nó.

Tần Quân thầm châm chọc:

- Lần trước ngươi nói tối đa là Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, sức chiến đấu sánh bằng Đại La cảnh mà?

Ngươi là nữ nhân sao? Nói đổi liền thay đổi?

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Sai rồi, ta kkhông khẳng định, chỉ là suy đoán, bởi vì khi Thần Ma chưa đi ra thì ta không thể xác định. Tin tức Thần Ma bị hệ thống giữ kín.

Tần Quân đã hiểu, hèn gì bình thường hắn hỏi rất nhiều vấn đề hệ thống toàn lấp lửng.

Hết cách, thanh âm hệ thống giao lưu với hắn chỉ là khí linh.

Tần Quân nhướng mày thầm nghĩ:

- Trẫm có nên đặt cái tên cho ngươi không?

Hệ thống không trả lời Tần Quân, cùng lúc đó, Kim Sí Bằng Điểu xoay quanh mấy chục vòng trên bầu trời rồi mới đáp xuống.

Kim Sí Bằng Điểu biến thành hình người đáp xuống trước mặt Tần Quân, hưng phấn như con khỉ nhảy loi choi không dừng lại được.

Cửu Linh Nguyên Thánh không nhịn được nữa nạt:

- Còn không mau cảm ơn bệ hạ!

Lý Nguyên Bá giật nảy mình, vội vàng đi tới trước mặt Tần Quân, hai đầu gối quỳ xuống dập đầu năm cái.

Lý Nguyên Bá ngước đầu lên cười nói:

- Đa tạ bệ hạ, sợ ta cảm giác hừng hực sắp nổ!

Nổ?

Khóe môi Tần Quân co giật, cái tên ngốc này không hợp với thực lực của gã chút nào. Lần trước Lý Nguyên Bá về thế giới Phong Thần còn tưởng

gã trở nên chính chắn, không ngờ sau khi Thần Ma đỉnh cao vẫn là bản tính khó dời.

Kim Sí Bằng Điểu trong Tây Du Ký có phong cách ma vương!

Nhưng Kim Sí Bằng Điểu đỉnh cao này không đến từ Tây Du Ký.

Tần Quân cảm nhận nhiều hơi thở xoay quanh Thánh Đế phong, chắc nhiều người đều tò mò Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh nhưng không dám tự tiện xông vào ngự hoa viên.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Các ngươi lui ra đi, nhớ kỹ, không được nói nhiều việc này.

Dù muốn nói phỏng chừng Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá không có nhiều ấn tượng với Thần Ma đỉnh cao, chỉ cảm giác ký ức kiếp trước trở lại, tu vi bay vọt.

Hai người gật đầu, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Đặc biệt là Lý Nguyên Bá, gã ước gì khiêu chiến với tất cả cường giả trong Thiên Đình Đại Tần. Với thực lực của Lý Nguyên Bá thì không ai có thể ngăn cản được, Khoa Phụ và Cửu Linh Nguyên Thánh hợp sức lại thì họa may.

Một tiểu cảnh giới kém ngàn dặm, huống chi Lý Nguyên Bá vốn là cỗ máy chiến tranh.

Hai người rời đi, Tần Quân ngồi trước bàn đá bắt đầu suy tư.

Trong tay Tần Quân có ba cường giả Đại La, cường giả Thái Ất cảnh gồm có Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Đế Thính, Chung Quỳ, Na Tra, Lý Tịnh, Hằng Nga, Hoàng Phong Đại Vương, Xích Cước Đại Tiên.

Kim Tiên cảnh thì trừ nhóm Thần Ma ra còn chiêu nạp thêm trăm tu sĩ thế giới này, hiện giờ Thiên Đình Đại Tần đã rất mạnh.

Gác Như Lai sang bên, Tây Vực vốn không bằng Nam Vực, cố tình Như

Lai siêu mạnh.

Tần Quân tò mò hỏi thầm:

- Hệ thống, ngươi nói xem Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Cửu Đầu Trùng, Dương Tiễn liên hợp lại có thể đánh thắng Như Lai không?

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Không rõ ràng, đêm qua xuất hiện chỉ là phân thân Như Lai, rất khó phỏng đoán bản tôn Như Lai mạnh đến đâu.

Vì hệ thống cũng không rõ ràng thuộc tính của Như Lai.

Như Lai đã định trước sẽ thành chướng ngại vật của Tần Quân, nên hắn buộc phải tưởng tượng nếu đối diện bản tôn sẽ phải chuẩn bị thế nào. Trừ nhân viên xuất chiến ra Tần Quân đang suy xét đến pháp trận, pháp bảo. Vì đối kháng Như Lai phải đắn đo các mặt.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Tần Quân còn một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma chưa sử dụng, ngoài ra còn bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

Tần Quân bưng tách trà nhấp một ngụm.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thảo Đầu Thần Quân!]

Thảo Đầu Thần Quân?

Tần Quân vội vàng đặt chén trà xuống. Thảo Đầu Thần Quân rất ghê gớm, Nhị Lang Thần tự tạo ra. Lúc Nhị Lang Thần chinh chiến Hoa Quả sơn toàn dựa vào Thảo Đầu Thần Quân, có hiệu suất hơn thiên binh thiên

tướng.

Tần Quân thúc giục:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thảo Đầu Thần Quân!

Tần Quân quyết định sau này để Nhị Lang Thần, Hao Thiên Khuyển, Thảo Đầu Thần Quân tổ đội, nếu về sau còn có thể triệu hoán đến Mai Sơn Lục Quái thì đủ bộ rồi.

Màn sáng thuộc tính hiện ra trước mắt Tần Quân:

[Thảo Đầu Thần Quân: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Số lượng thành viên: Một ngàn hai trăm vị.

Tu vi: Từ Địa Tiên cảnh nhất trọng đến ngũ trọng.

Thuộc tính quân đoàn: Cái thế vô song (liên hợp lại sức chiến đấu tăng gấp đôi).]

Một ngàn hai trăm yêu ma quỷ quái Địa Tiên cảnh!

Tần Quân rúng động, triệu hoán quân đoàn Thần Ma đợt này lời rồi.

Nhìn khắp Nam Vực thì Địa Tiên cảnh không phải lực lượng trung kiên, chỉ có số ít là được thành tu sĩ Địa Tiên cảnh, toàn là tiểu bá chủ một phương.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Bốn lần phó bản Thần Ma nên giao cho ai đây?

Tần Quân ngồi đăm chiêu nửa canh giờ mới rời đi.

***

Hai ngày sau.

Tần Quân chính thức nạp Vọng Tuyết làm thánh phi, nguyên Nam Vực

Thiên Thế Giới náo nhiệt.

Đến hiện nay thánh hoàng hậu chỉ có Đát Kỷ, thánh phi có Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết. Tiểu Ly nữa, nhưng tạm thời chưa cho nàng danh phận chính thức vì nàng không ở Nam Vực Thiên Thế Giới.

Hôm nay Thánh thành chìm trong tiếng cười vui, bữa tiệc trên Thánh Đế phong kéo dài suốt ngày.

Ba ngày liên tiếp Tần Quân luôn cùng Vọng Tuyết, hai người điên loan đảo phượng rất là sung sướng.

Trong Thiên Đình Đại Tần không cần tảo triều mỗi ngày. Tần Quân chia tấu sớ theo đẳng cấp nặng nhẹ, nếu sự kiện rất nghiêm trọng hắn mới mở chầu triều.

Hôm nay Tần Quân ở trong ngự hoa viên luyện kiếm bị Lưu Bá Ôn chạy tới quấy rầy.

Lưu Bá Ôn nói:

- Bệ hạ, Mệnh Cơ các từ chối chúng ta.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- A? Tùy hứng vậy sao?

Lưu Bá Ôn bất đắc dĩ nói:

- Tổng bộ Mệnh Cơ các có hơn mười cường giả Kim Tiên cảnh, người chúng ta phái đi không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Không ngờ Mệnh Cơ các nho nhỏ mà ẩn giấu sâu như vậy.

Tần Quân cau mày.

Hơn mười tu sĩ Kim Tiên cảnh nếu đổi lại thánh triều cũ thì không chống cự nổi. Xem ra Mệnh Cơ các đáng sợ hơn hắn tưởng tượng, dù đây chỉ là Mệnh Cơ các trong Nam Vực.

------oOo------

Chương 737: Thảo Đầu Thần Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng nói:

- Kêu Dương Tiễn đi, để hắn mang theo Thảo Đầu Thần Quân của mình thân chinh Mệnh Cơ các, mời các chủ đến cho trẫm!

Tần Quân cố ý nhấn mạnh chữ mời.

Lưu Bá Ôn nghe vậy toàn thân run lên, không ngờ Tần Quân phái Dương Tiễn và Thảo Đầu Thần Quân. Dương Tiễn là cường giả xếp năm hàng đầu trong Thiên Đình Đại Tần, Thảo Đầu Thần Quân tuy mới đến đầu phục vào ngày hôm qua nhưng mỗi vị đều là tu vi Địa Tiên cảnh, làm Thánh thành rất giật mình.

Tần Quân cố ý xếp Thảo Đầu Thần Quân về dưới tay Dương Tiễn đủ biết hắn dày yêu gã thế nào.

Nhiều võ tướng tuy rằng không phục, nhưng không ai dám càu nhàu. Chỉ có vài người đánh thắng được Dương Tiễn, hơn nữa gã hộ tống Tần Quân chạy ra Quan Thiên Đại Hội, từ Đông Phương Vực một đường giết về, công lao lớn, đồ ngốc mới chống đối lại Dương Tiễn.

Tần Quân liếc Lưu Bá Ôn, gằn giọng hỏi:

- Như thế nào? Nghe không hiểu?

Lưu Bá Ôn hết hồn gật đầu, lật đật rời đi.

Công nhận bây giờ Tần Quân có đế uy càng lúc càng mạnh, tu vi càng lên cao thì danh hiệu khí vận hoàng giả càng mạnh.

Tổng bộ Mệnh Cơ các cách Nam Vực Thiên Thế Giới không xa, hy vọng lần này hiệu suất càng nhanh.

Nghĩ vậy Tần Quân tiếp tục luyện kiếm.

Kiếm thuật của hắn chưa đến trình độ đăng phong tạo cực, tuy Tần Quân có thần thông Trảm Thiên nhưng bên trong không kèm kiếm thuật.

Tần Quân thầm thắc mắc sao cường giả Thần Điện phái đến chưa có động tĩnh gì?

Vì phòng ngừa đánh rắn động cỏ Tần Quân cố ý kêu ba Đại La Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh giấu hơi thở. Mà đối phương chưa đến Tần Quân cũng lười nghĩ nhiều.

Với tu sĩ thì mấy tháng, mấy năm không dài.

***

Ba ngày sau.

Dương Tiễn khải hoàn trở về, một tay xách nam nhân trung niên áo xám đến trước mặt Tần Quân.

Dương Tiễn cười to bảo:

- Bệ hạ, tiểu tử này là các chủ của Mệnh Cơ các.

Tần Quân đút Thất Tinh Kiếm vào vỏ kiếm, bắt đầu đánh giá người này.

Nam nhân trung niên áo xám đánh giá Tần Quân. Mặc hoàng bào, đầu đội kim quan, giữa trán có hoa văn tử diễm yêu dị, con ngươi màu tím, đúng là tuấn tú như tin đồn, hay cho một vị vạn cổ đế hoàng.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Ngươi chính là các chủ Mệnh Cơ các đúng không?

Tần Quân ngồi xuống ghế đá, cười cợt.

Nam nhân trung niên áo xám bị Dương Tiễn trói bằng dây thừng cắn răng nói:

- Ta là các chủ Mệnh Cơ các Nam Vực, Thi Côn. Xin khuyên bệ hạ một câu, đừng vời đến rắc rối không cần thiết cho Nam Vực.

Thi Côn còn tưởng Tần Quân không rành chi tiết của Mệnh Cơ các.

Tần Quân cười nói, ra hiệu Dương Tiễn ngồi xuống:

- Vậy ngươi nói xem sẽ vời đến rắc rối thế nào?

Thi Côn chỉ có tu vi Kim Tiên cảnh, nếu rục rịch gì là sẽ bị Dương Tiễn nhẹ nhàng diệt gọn ngay, càng không cho gã có cơ hội chạy trốn.

Thi Côn trầm giọng nói, lòng rực cháy lửa giận:

- Mệnh Cơ các rất lớn, hơn xa Nam Vực có thể khống chế, hơn nữa mục tiêu của chúng ta chỉ là giao dịch kỳ trân dị bảo và tình báo, luôn là thế lực ở giữa nhưng không có nghĩa là chúng ta sợ ai!

Hết cách, thực lực của Dương Tiễn quá khủng bố, một ngàn hai trăm Thảo Đầu Thần Quân tụ tập lại với nhau toát ra uy thế càng khiến người sợ, Thi Côn đành phải thỏa hiệp.

Tần Quân lạnh lùng hỏi:

- Ngươi bị Mệnh Cơ các hoàn toàn khống chế?

Thi Côn sửng sốt, không nghe hiểu ý của hắn.

Tần Quân dụ dỗ nói:

- Chẳng lẽ ngươi không muốn tiến thêm một bước sao?

Thì ra là muốn lôi kéo gã!

Thi Côn tức giận nói:

- Người của Mệnh Cơ các sẽ không mua danh trục tiếng, ham mê quyền lực!

Nghe ngạo cốt hào tình quá ta.

Tần Quân lật tay lấy ra một bình bạch ngọc, lạnh lùng cười:

- Trong này đựng một loại độc dịch tên là Lục Tà Mãng Long, nếu dùng sẽ khiến người mất lý trí, bị tình dục chiếm cứ ý thức. Trẫm sẽ tìm một con heo mẹ cho ngươi ở trước mặt người toàn thành . . .

Thi Côn xoe tròn mắt không tin nổi.

Đường đường là Tần Thánh Đế mà dùng thủ đoạn đê tiện vậy!

Dương Tiễn ngồi bên cạnh khóe môi co giật, nhưng gã không xen vào. Mặc dù Dương Tiễn rất khinh thường loại hành vi này nhưng gã vui lòng làm người xem.

Tần Quân sẽ không sử dụng độc dịch Lục Tà Mãng Long với Thi Côn, hắn chỉ muốn hù gã vậy thôi. Tần Quân chỉ dùng độc chiêu này lên người kẻ thù, Thi Côn không có thù hận sâu gì với hắn, chỉ xung đột về ích lợi.

Nhìn nụ cười tà của Tần Quân làm Thi Côn chìm trong giày vò, gã cứ cảm thấy hắn nói thật.

Hết cách, loại chuyện này đối với ai đều là kích thích rất lớn.

Nếu là sự thật thì đúng là sống không bằng chết, khiến ngoại người ta cười rụng răng.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Ngươi đầu vào trẫm thì vẫn là các chủ Mệnh Cơ các, quan hệ giữa chúng ta sẽ không truyền ra ngoài. Trừ ngẫu nhiên cho Thiên Đình Đại Tần chút phúc lợi ra Thiên Đình Đại Tần cũng sẽ giúp các ngươi. Còn về ngươi sợ đắc tội nguyên Mệnh Cơ các thì không cần lo, có Thiên Đình Đại Tần chống lưng cho ngươi rồi.

Thi Côn rơi vào vòng xoáy phân vân.

Nhìn Thi Côn vẫn không chịu thỏa hiệp, Dương Tiễn mất kiên nhẫn hừ lạnh nói:

- Bệ hạ, nếu như hắn không phục thì trực tiếp giết, đề cử người mới. Trong Mệnh Cơ các có nhiều người như vậy không thể nào tất cả đều xương cứng.

Mặc dù thưởng thức tính cách không khuất phục của Thi Côn, nhưng Dương Tiễn đứng bên phe Tần Quân, gã sẽ không đồng tình Thi Côn.

Thi Côn nghe Dương Tiễn nói xong run cầm cập, gã biết Dương Tiễn nói là sự thật. Nếu Tần Quân tìm người khác trong Mệnh Cơ các chắc chắn có người đồng ý.

Ích lợi và quyền lực khiến người khó thể từ chối.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Mệnh Cơ các các ngươi có bao nhiêu vị Đại La?

Thi Côn ngạc nhiên ngước lên nhìn.

Đại La!

Đó là tin tức người bình thường không thể tiếp xúc đến.

Thánh triều cũ phong tỏa tin tức về Thái Ất cảnh chứ đừng nói là Đại La cảnh.

Thi Côn làm các chủ Mệnh Cơ các Nam Vực từng nghe về truyền thuyết Đại La, không ngờ Tần Quân cũng biết. Thi Côn cứ nghĩ nguyên Nam Vực chỉ một mình gã biết.

Thi Côn cười khẩy nói:

- Đại La đều là đại năng, làm sao có thể đếm bao nhiêu vị?

Thi Côn tưởng đâu Tần Quân không hiểu Đại La đại biểu cho cái gì. Theo Thi Côn biết thì một cường giả Đại La đủ sức khống chế mấy chục vực.

Khóe môi Tần Quân cong lên cười tà:

- Đại Tần có ba Đại La.

Ba Đại La!

Thi Côn trợn to mắt tưởng mình nghe nhầm.

Tần Quân khẽ nói:

- Đây là cơ hội của ngươi, hãy lựa chọn đi. Trẫm và ngươi không có thù hận trực tiếp nên không muốn giết ngươi, nhưng nếu ngươi không biết phân biệt thì đừng trách trẫm không khách sáo!

------oOo------

Chương 738: Ngọc Hoàng Đại Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nói nhẹ nhàng như chuyện chẳng quan trọng, hắn tạm dừng một chút rồi bí hiểm nói:

- Kẻ biết điều là trang tuấn kiệt, ngươi đầu vào trẫm không tính khuất nhục, dựa vào cái gì ngươi phải bán mạng cho Mệnh Cơ các? Tại sao ngươi không thể tiến thêm một bước? Ngươi muốn ở lại vị trí này đến già sao?

Liên tục ép hỏi khiến Thi Côn vốn đã giày vò càng đổ mồ hôi lạnh ròng ròng. Đặc biệt sát khí đến từ Dương Tiễn làm Thi Côn như ở trong hầm băng.

Tần Quân không nói nữa, hắn bưng tách trà lên uống, cho Thi Côn thời gian suy nghĩ.

Dương Tiễn bắt đầu kể về chiến đấu với Lý Nguyên Bá. Mặc dù Lý Nguyên Bá cao hơn gã một đại cảnh giới nhưng hai người thường luận bàn, được ích lợi không nhỏ.

Đối thoại của hai người tạo áp lực lớn cho Thi Côn.

Qua khoảng một nén nhang rốt cuộc Thi Côn không chịu nổi.

Thi Côn quỳ xuống trước mặt Tần Quân, trán dán bãi cỏ:

- Tham kiến bệ hạ!

Không cam lòng, tuyệt vọng tụ thành nước mắt lăn ra hốc mắt nhỏ xuống cỏ xanh.

Tần Quân nhìn Thi Côn run run quỳ dưới đất, hắn lắc đầu nhẹ giọng nói:

- Ngươi chỉ cần hết lòng hết dạ phụ tá trẫm thì trẫm sẽ không để ngươi chịu uất ức, thậm chí khiến ngươi hưởng thụ vinh diệu vô tận!

Thi Côn không ngẩng đầu lên, lằn ranh giới hạn trong lòng gã đã bị đánh nát, cả người trở nên ngơ ngẩn.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Mệnh Cơ các. Được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng.]

Nghĩa là Thi Côn thật sự hàng chứ không phải giả bộ.

Khóe môi Tần Quân cong lên tự mình dìu Thi Côn đứng dậy.

Hệ thống gợi ý nghĩa là Thi Côn hoàn toàn phục, Tần Quân không cần lo bị đánh lén bất ngờ, huống chi Dương Tiễn ở bên cạnh.

Thi Côn cúi đầu, người vẫn đang run, nỗi lòng của gã không bình tĩnh.

Tần Quân không bắt buộc Thi Côn, sai Dương Tiễn mang gã xuống, để đám người Lưu Bá Ôn giải quyết. Thân Công Báo đã bị điều đến tiền tuyến tham gia chiến đấu chinh phạt yêu tộc. Quan văn Thánh thành vẫn lấy Đông Phương gia tộc dẫn đầu, Gia Cát Lượng theo sau. Đáng nhắc tới là Khương Tử Nha bắt đầu nổi tiếng trong triều chinh, đương nhiên phía sau có Tần Quân giúp góp gió.

Tần Quân sâu sắc biết Khương Tử Nha ghê gớm cỡ nào, phải nhanh chóng lợi dụng nhân tài thế này, không thể để người như thế từng bước một leo

lên trên vì đang trong thời kỳ then chốt.

Tần Quân đắc tội rất nhiều thế lực. Như Tây Vực, Thần Điện, Đông Phương Vực, Nam Tận Hải.

Đổi lại vực khác thì đã cụp đuôi rồi.

Thu phục Mệnh Cơ các được thưởng hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, Tần Quân không định giữ lại.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi.

Nay Tần Quân triệu hoán ra cường giả Đại La cũng không sợ không trấn được, vì hắn có ba Đại La.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Chỉ cầu được trên Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Tần Quân nghĩ vậy. Triệu hoán được Đại La là việc may mắn, hắn không tin về sau mỗi lần đều có thể may mắn như vậy.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngọc Hoàng Đại Đế, có triệu hoán lại không?]

Ưm, không tệ.

Khoan!

Ngọc Hoàng Đại Đế!?

Tần Quân xoe tròn mắt, hít thở dồn dập. Người này rất ghê gớm.

Chủ Thiên Đình, đế của chúng thần!

Tần Quân hỏi thầm:

- Khoan! Hệ thống, nếu trẫm triệu hoán Ngọc Hoàng Đại Đế ra thì có thể

trấn được hắn không?

Nay triệu hoán Thần Ma không bị hạn chế, nếu triệu hoán đến tồn tại quá mạnh rất có thể sẽ chạy trốn.

Lục Nhĩ Mi Hầu là ví dụ đó.

Hệ thống phân tích:

- Thực lực của Ngọc Hoàng Đại Đế chắc không thua gì Như Lai, dù biểu hiện trong Tây Du Ký hơi uất ức nhưng đó là vì che giấu thực lực. Hơn nữa hắn là Thiên Đế, sao có thể cam lòng thần phục vị quân vương khác?

Tần Quân đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Không kém gì Như Lai!

Nếu triệu hoán ra chắc chắn chạy trốn.

Tần Quân cắn răng nói:

- Triệu hoán lại!

Lòng nhỏ máu! Khó khăn lắm mới triệu hoán được cường giả sánh bằng Như Lai, vậy mà hắn phải từ bỏ.

Hết cách, Ngọc Hoàng Đại Đế khó thu phục còn hơn Như Lai. Vì Ngọc Hoàng Đại Đế khống chế Thiên Đình, có vô số thần tiên dưới tay, tính cách quân vương đã ngấm vào xương. Ngọc Hoàng Đại Đế sẽ không thần phục quân vương khác, huống chi Tần Quân yếu hơn gã.

Tần Quân nghi ngờ nếu triệu hoán ra Ngọc Hoàng Đại Đế có lẽ gã sẽ đá đít hắn.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên, dường như đang nín cười:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma khác.]

Chết tiệt!

Tần Quân chửi thầm trong bụng, hắn nghi ngờ hệ thống cố ý trêu cợt hắn.

Ngươi có giỏi thì triệu hoán Trấn Nguyên Tử đi, lợi hại còn hơn Ngọc Hoàng Đại Đế, trẫm cũng dám triệu hoán ra!

Trấn Nguyên Tử không xem như kiêu hùng, là người tu đạo thật sự, đứng đầu sáu tiên, bắt đầu từ hồng hoang đã là đại thần, tuyệt đối không kém gì Ngọc Hoàng Đại Đế.

Đương nhiên Trấn Nguyên Tử nổi tiếng nhất là nhân sâm quả.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nhậm Ngã Tiếu, có triệu hoán lại không?]

Nhậm Ngã Tiếu? Cái cái quái gì? Chưa từng nghe, chắc là gà con trong thần thoại.

- Hệ thống, Nhậm Ngã Tiếu là ai?

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Không rõ ràng, có lẽ là từ thời không tu tiên, nghe tên cũng bá khí lắm.

Tần Quân cắn răng nói:

- Triệu hoán lại!

Đầu tiên là bỏ qua Ngọc Hoàng Đại Đế khiến tâm tình của Tần Quân siêu buồn bực, lần thứ hai lại triệu hoán đến một người chẳng hiểu ra sao khiến hắn càng ức chế. Bây giờ chỉ còn một lần cuối, hy vọng đừng làm hắn thất vọng nữa.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Lục Kim Ô!]

Tần Quân rùng mình, Kim Ô!

Trời ạ, vui rồi đây. Kim Ô hay còn gọi là Tam Túc Kim Ô hoặc chim mặt trời. Truyền thuyết có mười con Kim Ô hợp thành mười mặt trời. Mười Kim Ô vui đùa ở trần gian khiến dân oán nổi lên bốn phía, thậm chí chọc giận Khoa Phụ. Truyền thuyết Khoa Phụ đuổi theo mặt trời ra từ đây. Cuối

cùng mười con Kim Ô làm Khoa Phụ mệt chết, chọc giận một vị Đại Vu khác: Hậu Nghệ.

Truyền thuyết Hậu Nghệ bắn mặt trời lan rộng không thua gì Khoa Phụ đuổi theo mặt trời. Hậu Nghệ bắn chết chín con Kim Ô, để lại một Kim Ô làm mặt trời.

Tần Quân chú ý chữ lục đằng trước Kim Ô, không lẽ là sáu con Kim Ô?

Tần Quân vội kêu hệ thống điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Kim Ô:

[Lục Kim Ô: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Yêu tộc.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Kim Ô Thần Công.

Thần thông: Thái Dương Chân Thân.

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân rất vừa lòng, hắn hỏi:

- Là sáu con Kim Ô hả?

------oOo------

Chương 739: Kim Ô

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Sao có thể, đây là Kim Ô xếp hạng thứ sáu, gọi tắt Lục Kim Ô.

Phụt!

Tần Quân suýt hộc máu, hại hắn uổng công hưng phấn.

Nhưng triệu hoán được Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn đã rất tốt, ít nhất thực lực này có thể càn quét Đông Phương Vực.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Có trả lại ký ức kiếp trước của Lục Kim Ô không?]

Tần Quân kiên quyết từ chối:

- Đương nhiên không!

Đùa, nếu để Lục Kim Ô nhớ lại kiếp trước nó từng hành Khoa Phụ thì sao được. Một con Kim Ô có lẽ không làm gì Khoa Phụ được nhưng đủ mười con thì siêu khủng bố, chỉ hơi nóng đã làm Nam Vực biến thành địa ngục trần gian.

Tần Quân thầm quát:

- Tiếp tục triệu hoán!

Thu phục Mệnh Cơ các khiến Tần Quân có hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, hắn không muốn bỏ qua.

Mặc dù bỏ lỡ Ngọc Hoàng Đại Đế nhưng Lục Kim Ô cũng không tệ.

Tiếng hệ thống gợi ý tuyệt vời vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tiên hạc quay quanh trên bầu trời ngự hoa viên, hình ảnh đẹp tựa cảnh tiên.

***

Sáng sớm hôm sau,Thi Côn rời khỏi Thánh thành, không ai chú ý đến gã vì trong Thánh thành có rất nhiều tu sĩ như gã. Nếu thân phận của Thi Côn

bị công khai chắc chắn sẽ gây sóng to gió lớn.

Tần Quân dậy rất sớm, hắn ra khỏi Thánh Đế cung, luyện kiếm trên quảng trường trước cung điện.

Hôm qua triệu hoán ra hai Thần Ma và một quân đội Thần Ma khiến tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Với lực lượng Tần Quân hiện đang nắm giữ thì không khó khăn chống lại Thần Điện.

Tần Quân không tin Thần Điện có ba Đại La.

Tây Vực trở thành kẻ địch lớn hàng đầu trong lòng Tần Quân, Như Lai quá biến thái.

Luyện kiếm khoảng một canh giờ, Tần Quân đang định nghỉ ngơi thì bỗng tim đập nhanh, cảm thấy bất an.

Tần Quân ngừng luyện kiếm, mày nhíu chặt.

- Có chuyện gì?

Tần Quân cảm giác bị sát cơ tỏa định, bản năng nhìn bốn phía nhưng không phát hiện có gì khác lạ.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng vang lên:

- Cẩn thận, có người theo dõi ngươi.

Con ngươi Tần Quân co rút hỏi thầm:

- Sao ngươi đột nhiên tỉnh dậy?

Đoạn thời gian gần đây Cơ Vĩnh Sinh luôn ngủ say, làm Tần Quân suýt quên sự tồn tại của gã.

Cơ Vĩnh Sinh bực bội nói:

- Ngươi gặp nguy hiểm thì sao ta có thể ngủ yên được?

Tần Quân không cảm động, Cơ Vĩnh Sinh nói như vậy tức là nguy cơ lần này không nhỏ.

Lúc trước Như Lai giáng lâm Cơ Vĩnh Sinh không lên tiếng.

Tần Quân bản năng muốn kêu nhóm Lý Nguyên Bá, nhưng ngẫm lại nếu có kẻ địch lẻn vào Thánh Đế phong thì chắc các tướng sẽ phát hiện được.

Chợt có tiếng kêu như có như không vang lên trong đầu Tần Quân:

- Chủ nhân . . . “

Tần Quân trợn to mắt nhìn quanh, không thấy bóng dáng người nào.

Cơ Vĩnh Sinh nghi hoặc nói:

- A, không ngờ trong thân thể của ngươi còn giấu một vật nhỏ.

Tần Quân nổi da gà, là sao?

Ầm!

Ký ức khổng lồ bỗng ùa vào óc Tần Quân.

Tần Quân mở bừng mắt ra, phát hiện mình đến bên trên Thánh Đế phong. Thánh thành đông nghẹt người, nhìn kỹ thì thấy Thánh thành này khác hẳn, như còn đang được xây dựng, vô số tu sĩ khiêng chất liệu gỗ bay vào bay ra. Nhìn quanh các đảo bay cũng đang được xây dựng.

Biểu tình Tần Quân rung động, hắn lờ mờ hiểu ra:

- Nơi này là . . .

Cảnh tượng xung quanh nhanh chóng thay đổi, như đầu máy chiếu phim. Thánh thành ở bên dưới nhanh chóng được xây dựng, đảo bay cũng xây xong.

Cảnh tượng không ngừng thay đổi, Tần Quân nhìn thấy Thánh Hoàng, Thánh Cơ, Thánh Hậu, một số đại tướng của Thánh Triều cũ. Hình ảnh

lướt nhanh, dần tăng tốc độ.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Không lẽ trẫm đang trải qua sự thay đổi của Nam Vực Thiên Thế Giới?

Chợt một bóng sáng hiện ra bên cạnh Tần Quân, lờ mờ thấy hình dáng đứa bé.

Bóng sáng đứa bé chạy tới trước mặt Tần Quân, cười nói:

- Chào chủ nhân!

Giọng nó làm Tần Quân nhớ một điều, lúc lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả hắn từng nghe giọng y như vậy không ngừng quấy nhiễu hắn, thì ra không phải nghe nhầm, nó thật sự tồn tại.

Tần Quân trầm giọng hỏi, cố giữ khoảng cách:

- Ngươi là ai?

Bóng sáng đứa bé nhẹ giọng đáp:

- Ta là Giới Linh của Nam Vực Thiên Thế Giới, chủ nhân có thể gọi ta là Thiên Linh.

Tần Quân trợn to mắt. Giới Linh?

Hèn gì đám Lưu Bá Ôn tìm đủ cách liên lạc với Giới Linh của Nam Vực Thiên Thế Giới mà không được, thì ra Giới Linh ở trong cơ thể hắn.

Tiểu thế giới độc lập như Nam Vực Thiên Thế Giới đều có Giới Linh của riêng mình, nắm giữ Giới Linh mới thành chủ nhân thật sự của Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Sao ngươi ở trong người trẫm?

Tần Quân không quá căng thẳng, vì Thiên Linh gọi hắn là chủ nhân.

Giọng Thiên Linh non nớt khiến người nghe sẽ không nghi ngờ nó nói thật hay xạo:

- Lúc trước chủ nhân lĩnh ngộ Địa Tiên Đạo Quả thì ta đã đến. Chủ nhân lĩnh ngộ đến Tử Vi Đế Tinh đạo quả thật lợi hại, sau này sẽ thành chủ của thiên địa, nên ta định nhận người làm chủ.

Tần Quân vẫn nhíu chặt mày, hỏi:

- Tại sao mấy tháng sau ngươi không xuất hiện?

Thiên Linh thành thật đáp:

- Vì rời khỏi Nam Vực Thiên Thế Giới thì ta sẽ trở nên yếu ớt.

Ánh sáng trên người Thiên Linh bắt đầu rút đi lộ ra hình dạng thật, là một bé trai ba, bốn tuổi, mặc yếm, sau đầu cột tóc.

Vẻ mặt Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Vậy tại sao bây giờ ngươi nhảy ra?

Tần Quân trở về Nam Vực Thiên Thế Giới cũng lâu rồi.

Thiên Linh xòe tay nói:

- Vì lúc này có người muốn nuốt Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân trợn to mắt trầm giọng hỏi:

- Đối phương đang ở đâu?

Nuốt Nam Vực Thiên Thế Giới?

Vậy chẳng phải là muốn nuốt ngàn vạn người?

Nam Vực Thiên Thế Giới có vô số đảo bay lớn nhỏ khác nhau, số lượng người cư ngụ ít nhất trên ngàn vạn, đây là số nhân khẩu thường trú. Mỗi ngày tu sĩ ra vào điểm truyền tống càng là nhiều không đếm xuể.

Thiên Linh cười nói:

- Ở biên giới Nam Vực Thiên Thế Giới, ta có thể mang chủ nhân đi.

Thiên Linh dứt lời cảnh tượng quanh Tần Quân bỗng tan vỡ như pha lê, lại mở mắt ra hắn phát hiện mình đang ở trước Thánh Đế cung.

Tần Quân hít sâu quát to:

- Người đâu!

Giọng hắn không vang vọng nguyên Thánh Đế phong nhưng rất nhanh một nam nhân mặc áo đen bay đến. Nam nhân đeo mặt nạ, khí chất lạnh lùng.

Nam nhân áo đen quỳ xuống hai tay co thành nắm đấm chắp vào nhau quát:

- Tham kiến bệ hạ!

Nam nhân thuộc thành viên Đế Vệ quân do Tần Quân tổ kiến. Thành viên của Đế Vệ quân tu vi ít nhất đến Chân Tiên cảnh, thuộc quyền khống chế của Tần Quân, mọi hành động trong bí mật. Hiện Đế Vệ quân gồm bảy người, những người khác đang huấn luyện, bọn họ hết lòng trung thành với hắn, không sợ chết.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Kêu Cửu Linh Nguyên Thánh đến!&

------oOo------

Chương 740: Độc Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gọi một cường giả Đại La cảnh đến, còn hai kẻ cuồng chiến đấu Khoa Phụ và Lý Nguyên Bá lại hẹn đi đánh nhau, cường giả Đại La cảnh trong

Thánh Đế phong còn mỗi mình Cửu Linh Nguyên Thánh.

Thành viên Đế Vệ quân nhanh chóng biến mất tại chỗ:

- Tuân lệnh!

Tần Quân hỏi thầm:

- Trẫm nên đi hướng nào?

Thiên Linh đáp ngay:

- Hướng tây bắc.

Cơ Vĩnh Sinh chép miệng kinh ngạc nói:

- Chậc chậc, ăn tiểu thế giới, xem ra đối phương hoặc nắm giữ thần thông kỳ dị hoặc mang cái gì lại đây.

Tần Quân nghe câu đó cảm giác như Cơ Vĩnh Sinh đang nói mát.

Rất nhanh Cửu Linh Nguyên Thánh xuất hiện bên cạnh Tần Quân, hỏi:

- Có chuyện gì thưa bệ hạ?

Tần Quân nhảy người lên lao đi tây bắc:

- Đi theo trẫm!

Cửu Linh Nguyên Thánh không hỏi nhiều trực tiếp theo sau.

Hai người bay rất nhanh, chớp mắt đã nhảy ra khỏi Thánh thành.

***

Trời xanh vô tận, mây trắng lững lờ trôi, yêu cầm bay qua, hình ảnh rất hài hòa bình tĩnh.

Một lỗ đen hiện ra trên bầu trời xanh rất bắt mắt, nhìn kỹ có con quái vật như cóc màu đen há mồm trên không trung, mảnh nhỏ mắt thường có thể

thấy bay vào miệng nó khiến lỗ đen to dần.

Cóc đen to như ngọn núi, một người ngồi trên đỉnh đầu nó. Đây là một nam nhân mặc áo đen, mái tóc bạc bay theo gió, mặt đầy nếp nhăn, hai tay khoanh trước ngực, khóe môi nhếch cao tạo cảm giác âm lạnh. Đặc biệt hốc mắt của nam nhân tím đen như bị trúng độc, khiến người không rét mà run.

Nam nhân áo đen lẩm bẩm:

- Chờ bổn tọa nuốt trọn tiểu thế giới này thì Nam Vực sẽ rớt xuống vực sâu, xem như hoàn thành nhiệm vụ.

Có con rắn xanh nhỏ chui ra từ mái tóc bạc, nó thè lưỡi vòng quanh trán nam nhân áo đen rồi chui vào cổ.

Lỗ đen đã rộng trăm thước, nhìn từ xa vô cùng kinh dị.

Vèo!

Có tiếng xé gió, một tu sĩ áo trắng bay đến, chân đạp phi kiếm tựa như di thế kiếm tiên.

Tu sĩ áo trắng quát to:

- Ngươi đang làm cái gì?

Tu sĩ áo trắng không nhìn thấu tu vi của nam nhân áo đen nhưng con cóc rõ ràng là tà vật, và cả lỗ đen ghê người kia. Gã là hiệp sĩ chính đạo, có trách nhiệm ngăn cản.

Nam nhân áo đen liếc tu sĩ áo trắng một cái, hoàn toàn phớt lờ.

Tu sĩ áo trắng có tu vi Địa Tiên cảnh thất trọng, xem như cường giả trên cõi đời, nhưng ở trong mắt nam nhân áo đen thì như con kiến.

Tu sĩ áo trắng tức giận:

- Hừ!

Gã giơ tay phải vận dụng pháp quyết, từng đợt pháp lực ngưng tụ thành kiếm ảnh như nước lũ đánh hướng nam nhân áo đen.

Nam nhân áo đen không thèm nhìn tu sĩ áo trắng, con cóc đen dưới thân gã phun ra lưỡi dài như roi bén quất tan kiếm ảnh nhiều vô số kể, nhanh chóng cực nhanh quất tu sĩ áo trắng.

Tu sĩ áo trắng con ngươi co rút định né tránh, nhưng lưỡi dài của con cóc quất trúng làm người gã nổ tung, máu thịt mảnh vảy đầy trời, nguyên thần không kịp chạy ra.

Đường đường là cường giả Địa Tiên cảnh thất trọng cứ thế chết thảm.

Nam nhân áo đen liếm môi, xem thường nói:

- Nam Vực yếu quá, Đinh Thất ta đây dù gì là Độc Thánh uy chấn bát phương, trong Thần Điện cũng tính là ba hàng đầu. Vậy mà Thần Vô Cơ phái ta đến Nam Vực giết một tiểu tử, hừ hừ, sau này phải moi một miếng thịt của hắn mới được!

Độc Thánh!

Cái tên này cực kỳ nổi tiếng ở một lĩnh vực, cường giả nào đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh đều từng nghe nói qua, khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Trong khi Đinh Thất chờ đợi thì không trung phía trước chợt rách cái khe, Tần Quân và Cửu Linh Nguyên Thánh bước ra.

Tần Quân vừa đi ra liền nhìn Đinh Thất chằm chằm.

Tần Quân hỏi thầm:

- Là hắn sao?

Tần Quân nheo mắt, trong mắt tràn đầy sát ý.

Cửu Linh Nguyên Thánh cũng nhìn qua. Đinh Thất cảm nhận ánh mắt của Cửu Linh Nguyên Thánh, bốn mắt nhìn nhau, không khí nháy mắt tràn ngập mùi thuốc súng.

Đinh Thất ngạc nhiên kêu lên:

- A?

Đinh Thất không nhìn thấu tu vi của Cửu Linh Nguyên Thánh.

Cửu Linh Nguyên Thánh mở miệng nói:

- Người này là Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, tu vi của con cóc dưới chân không thua gì hắn.

Một câu vạch rõ tu vi của Đinh Thất và thú nuôi của gã, khiến gã nhíu chặt mày.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, trầm giọng hỏi:

- Ngươi là Thần Điện phái đến?

Đinh Thất càng bất ngờ hơn, bổn tọa bị bại lộ vậy sao?

Có tiếng chim hót từ chân trời vọng đến:

- Grít!

Sóng nhiệt kinh khủng ập đến, ba người giật nảy mình ngoái đầu nhìn.

Chân trời xuất hiện một quả cầu lửa tựa như mặt trời càng lúc càng to, rõ ràng là đụng hướng bọn họ.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhanh chóng ôm lấy Tần Quân bay xuống dưới:

- Bệ hạ cẩn thận!

Đinh Thất không dám lơ là vội sai yêu sủng cóc đen chạy khỏi đây. Cóc đen nhảy người lên cao ngàn thước, nhưng quả cầu lửa đen tiếp tục đập hướng bọn họ.

Tần Quân nhìn chằm chằm, rất là vui vẻ.

Vì mơ hồ thấy bóng chim lửa trong quả cầu lửa.

Lục Kim Ô!

Không ngờ Lục Kim Ô tự chạy đến, rất kịp lúc!

Tần Quân ngăn cản Cửu Linh Nguyên Thánh định hành động, cười nói:

- Khoan nhúc nhích, chờ xem đi.

Lục Kim Ô cũng có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn không yếu hơn Đinh Thất, Tam Túc Kim Ô có hỏa lực bá đạo không yếu hơn Tam Muội Chân Hỏa, thậm chí càng mạnh.

Thái Dương Chân Hỏa thiêu hủy thương sinh!

Cửu Linh Nguyên Thánh ngạc nhiên nhìn Tần Quân, gã cảm giác hắn hơi hưng phấn.

Không lẽ con chim lửa này có quan hệ gì với Tần Quân?

Cùng lúc đó, Lục Kim Ô hóa thành quả cầu lửa rượt theo không bỏ khiến Đinh Thất chửi um sùm. Cóc đen đã dốc hết sức nhưng khoảng cách hai bên vẫn nhanh chóng rút ngắn.

Thái Dương Chân Hỏa thiêu hủy thương sinh!

Tốc độ của Lục Kim Ô rất nhanh, Thái Dương Chân Hỏa trên người nó đốt không gian vặn vẹo. Độc Thánh không chạy theo đường thẳng mà gấp khúc.

Mục đích chuyến đi của Độc Thánh là ám sát Tần Quân, gã không thể rời khỏi đây được, nếu đồn ra ngoài sẽ rất mất mặt.

Đinh Thất nghiến răng rủa:

- Đáng ghét, tưởng bổn tọa dễ ăn hiếp lắm sao?

Danh hiệu Độc Thánh không phải Đinh Thất tự phong, chân phải giẫm mạnh, cóc đen dưới chân gã trợn to mắt, trong mắt ếch xanh lè bắn ra hung ác khiếp hồn người.

Quai hàm cóc đen phồng lên như hai quả cầu to, nó há to mồm, sóng gió khủng bố có thể phá núi lấp biển ập hướng Lục Kim Ô.

Rừng cây mấy ngàn thước bên dưới bị thổi đung đưa kịch liệt, có xu hướng bị bứng gốc.

Thái Dương Chân Hỏa trên người Lục Kim Ô bị thổi bạt ra sau, bộ mặt thật cũng hiện ra. Người màu lửa như chúc Tước, nhưng thần tuấn hơn, có ba cái chân, móng vuốt sắc nhọn, cánh giương rộng ngàn thước kích thích thị giác rất lớn.

------oOo------

Chương 741: Ôn thần giáng lâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Linh Nguyên Thánh trợn to mắt nói:

- Đây là . . .

Lòng Cửu Linh Nguyên Thánh dậy sóng dữ.

Kiếp trước lúc Cửu Linh Nguyên Thánh còn nhỏ yếu từng chính mắt thấy phong thái cúa Kim Ô. Nhi tử của Thiên Đế, còn được gọi là Thần Thái Dương. Kim Ô mà ra thì yêu ma quỷ quái đều giải tán.

Nhưng từ khi Hậu Nghệ bắn mặt trời, mười Kim Ô chỉ còn lại một vĩnh viễn treo cao ngoài trời, người đời không được thấy phong thái của Kim Ô nữa, chỉ có thể hưởng thụ ánh sáng Kim Ô mang lại, vì Kim Ô là mặt trời.

Đối diện cóc đen phun ra cuồng phong, Lục Kim Ô hót vang, thanh âm rất có sức xuyên thấu, Thái Dương Chân Hỏa trên người nó càng cuồng bạo hơn:

- Grít!

Tần Quân hưng phấn nhìn. Lục Kim Ô tuyệt đối đừng để trẫm thất vọng.

Đinh Thất cực kỳ kinh sợ:

- Con chim này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Nhìn hình tượng của Lục Kim Ô là Đinh Thất hiểu rằng con chim này lai lịch bất phàm, có lẽ nó có địa vị rất cao trong yêu tộc.

Đinh Thất không dám đánh hết sức, sợ đắc tội kẻ địch không thể trêu vào.

Đừng nhìn Thần Điện ngạo nghễ đứng trên mấy chục vực nhưng so với nguyên thiên địa thì nó không tính là thế lực đỉnh cao. Còn nhiều thế lực khủng bố khác có thể làm Thần Điện tan thành mây khói.

Lục Kim Ô không cần biết nhiều như thế, vỗ hai cánh xuyên qua sóng gió hất bay cóc đen cách ngàn thước. Đinh Thất ngồi xổm người xuống, pháp lực chuyển xuống lòng bàn chân kề sát đầu cóc đen.

Đinh Thất bản năng lấy cây gậy gỗ ra, đầu gậy khảm cái đầu lâu âm trầm kinh dị.

Ba con rắn xanh chui ra từ đầu lâu, thấy Lục Kim Ô lao hướng mình, Đinh Thất cắn răng vung gậy. Ba con rắn xanh nhỏ hóa thành cự lãng che trời lao hướng Lục Kim Ô, vô cùng hung mãnh.

Trong khoảnh khắc người Lục Kim Ô rực cháy Thái Dương Chân Hỏa như quả cầu lửa đụng bay ba con cự mãng. Thái Dương Chân Hỏa bám lên người cự mãng làm chúng nó vặn vẹo đau đớn.

Con ngươi Đinh Thất co rút bản năng nhảy lên, vừa lúc Lục Kim Ô đụng vào, mổ chân phải sau của cóc đen, lực lượng cường đại đụng cóc đen bay ra sau.

Có tiếng hét.

Thái Dương Chân Hỏa trên người Lục Kim Ô nhanh chóng lan tràn đến cóc đen, bao lấy nó. Cóc đen đau đớn rít gào, Đinh Thất nghiến răng nhìn.

Cửu Linh Nguyên Thánh hút ngụm khí lạnh:

- Ngọn lửa thật bá đạo!

Dù cách vạn thước Cửu Linh Nguyên Thánh cũng cảm nhận được nhiệt độ khiến linh hồn run rẩy.

Rừng cây bên dưới Lục Kim Ô nhanh chóng bắt lửa, lửa ngập trời sắp sinh ra.

Tần Quân siêu hưng phấn, không uổng là Kim Ô!

Tần Quân chợt nhớ ngày hôm qua còn triệu hoán được một vị khác, không biết khi nào sẽ đến.

Tần Quân bản năng nhìn tin tức của Thần Ma đó.

[Lữ Nhạc: Ôn Hoàng Hạo Thiên Đại Đế.

Chủng tộc: Nhân tộc.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Ôn Thần Công.

Thần thông: Ba đầu sáu tay, ôn dịch lớn.

Pháp bảo: Hình Ôn Ấn. Chí Ôn Kiếm. Ôn Dịch Chung. Ôn Hoàng Tán. Tán Ôn Tiên. Đầu Đông Hinh.

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Lữ Nhạc đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, biểu hiện rất xuất sắc trong đại chiến Phong Thần, từng đầu độc nguyên Tây Kỳ thành. Nếu không nhờ Ngọc Đình Chân Nhân sư phụ của Dương Tiễn ra tay thì hậu quả không tưởng tượng nổi. Khương Tử Nha từng bị Lữ Nhạc nhốt trong độc trận, có lẽ gã không nổi tiếng bằng Dương Tiễn, Viên Hồng nhưng cũng khá bắt mắt trong Phong Thần Diễn Nghĩa, cuối cùng chết dưới tay Dương Nhâm cường giả thứ ba trong Chu doanh.

Cường giả xếp hạng nhất, hạng hai trong Chu doanh tất nhiên là Dương Tiễn và Na Tra.

Ôn Thần!

Tần Quân rất mong chờ biểu hiện của Lữ Nhạc, tu vi của gã đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ làm hắn hơi bất ngờ.

Vậy thì chẳng phải là Na Tra, Viên Hồng đều có không gian tăng lên?

Lý Tịnh cũng rất có thể sẽ được!

Nhưng xác suất xúc phát cơ hội Thần Ma đỉnh cao quá thấp, Tần Quân chỉ có thể dựa vào phó bản Thần Ma trợ giúp. Hôm qua Tần Quân để cho Viên Hồng, Na Tra, Lý Tịnh vào phó bản Thần Ma, đều là thế giới Phong Thần.

Trong lúc Tần Quân mặc sức tưởng tượng Lục Kim Ô bỗng thu về Thái Dương Chân Hỏa, cóc đen biến mất, chắc đã thành tro bụi.

Đinh Thất ở trên trời rất tức giận, đó là yêu sủng làm bạn với gã từ nhỏ đến lớn, thế mà nó chết trước mặt gã, và gã thật bất lực.

Hết cách, lửa của Lục Kim Ô có nhiệt độ quá cao, độc mà Đinh Thất sở trường nhất không đem lại tác dụng gì.

Nhiệt độ cao tiêu độc, huống chi là lửa mặt trời?

Chợt có tiếng cười to vọng khắp thiên địa:

- Ha ha ha ha ha ha! Thất phu nhà ngươi không biết cách dùng độc!

Đám người Tần Quân bản năng ngoái đầu nhìn.

Một đạo mặc đạo bào đỏ rực đạp hư không đến, mái tóc đỏ thẫm, mặt như lam chàm, mọc ba con mắt tựa lệ quỷ.

Là Ôn Thần Lữ Nhạc!

Hình tượng cái tên này giống như nhân vật phản diện Đinh Thất, dù tu vi

yếu hơn gã nhưng khí thế của Lữ Nhạc thì không yếu chút nào, thậm chí mạnh hơn.

Lữ Nhạc cười to bảo, tiếng cười rất âm lạnh:

- Bệ hạ, mỗ là Lữ Nhạc, đặc biệt đến đầu vào bệ hạ. Hãy xem mỗ diệt độc tu này xem như chứng minh chính mình!

Mặt Tần Quân mừng như điên. Cửu Linh Nguyên Thánh rùng mình, mắt lóe tia khó tin.

Lữ Nhạc đến như thế nào?

Vì phòng ngừa mâu thuẫn nên Tần Quân không trả lại ký ức kiếp trước cho Lữ Nhạc, coi như cho gã cơ hội bắt đầu lại từ đầu.

Tốc độ của Lữ Nhạc rất nhanh. Đinh Thất tràn đầy lửa giận vừa lúc trút lên đầu Lữ Nhạc. Hai người nhanh chóng rút ngắn khoảng cách.

Đinh Thất vung gậy độc, đầu lâu toát ra khói độc khủng bố phô thiên cái địa đánh hướng Lữ Nhạc.

Lữ Nhạc không thèm né, lao thẳng vào khói độc đến gần Đinh Thất.

Lữ Nhạc cười khẩy nói:

- Về độc thì ta là tổ tông của ngươi!

Lữ Nhạc thi triển ba đầu sáu tay, sáu bàn tay cầm pháp bảo như Hình Ôn Ấn, Chí Ôn Kiếm, Ôn Dịch Chung, Ôn Hoàng Tán, Tán Ôn Tiên, Đầu Đông Hinh

Lữ Nhạc lao nhanh đến trước mặt Đinh Thất, Chí Ôn Kiếm, Ôn Hoàng Tán cùng đánh ra.

Đinh Thất bản năng giơ gậy độc đỡ.

Ầm!

Cảnh giới của Đinh Thất cao hơn Lữ Nhạc tự nhiên sẽ không bị đánh bay,

nhưng giây tiếp theo gã biến sắc mặt. Hai tay Đinh Thất nhanh chóng đổi màu xanh và đang lan lên mặt.

Đinh Thất kinh kêu:

- Ngươi cũng là độc tu!

Đinh Thất tu luyện hàng vạn năm, năm ngàn năm về sau gã mới chuyên tu độc đạo, luôn tung hoành không gặp địch thủ, không ngờ bây giờ đụng phải một tu sĩ độc hơn mình. Đinh Thất làm Độc Thánh, Thần Vô Cơ còn phải cảnh giác với gã.

Có chất độc có thể làm Đại La rớt sức chiến đấu.

Lữ Nhạc là Ôn Thần, đặc biệt sau khi Phong Thần gã khống chế bệnh tật trên cõi đời, độc đạo lên đến trình độ đăng phong tạo cực.

------oOo------

Chương 742: Khiêu chiến Đại La

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con mắt thứ ba của Lữ Nhạc tợn trừng rất đáng sợ:

- Hừ! Đi chết đi!

Đinh Thất bị hù giật mình tim đập nhanh.

Lữ Nhạc lập tức huơ sáu món pháp bảo đập Đinh Thất, mỗi món pháp bảo đều bất phàm, sáu cái cùng đánh làm Đinh Thất hộc máu bay ngược.

Lục Kim Ô thét dài biến ra hình người, khoác chiến giáp hoàng kim, vóc dáng cao lớn vạm vỡ, Thái Dương Chân Hỏa lượn lờ giữa đầu chân mày, tay cầm cây thương ngưng tụ bằng Thái Dương Chân Hỏa, trường thương như rồng định đâm nát đầu Đinh Thất.

Tần Quân hét to:

- Giữ mạng hắn lại!

Lục Kim Ô và Lữ Nhạc liên hợp thì chắc chắn đánh Đinh Thất gọi cha.

Đinh Thất là điểm đột phá tìm hiểu sức chiến đấu đỉnh cao của Thần Điện, Tần Quân không muốn để gã bị giết dễ như vậy.

Cửu Linh Nguyên Thánh vẫn cứ nhíu chặt mày, còn chìm trong rung động.

Đánh chết Cửu Linh Nguyên Thánh cũng không ngờ Tần Quân có thể chiêu đến hai quái vật này, tuy cảnh giới yếu hơn gã nhưng vẫn khá mạnh, đều là vô địch cùng đẳng cấp.

Lục Kim Ô nhanh chóng đến sau lưng Đinh Thất, đâm ra một thương. Đinh Thất không dễ ăn hiếp, gã nhanh chóng vặn người giơ gậy độc đỡ.

Nhưng gậy độc vừa tiếp xúc với Thái Dương Chân Hỏa liền bị đốt thành tro, không có chút sức chống cự.

Lữ Nhạc đến trên đỉnh đầu Đinh Thất, gã có ba đầu sáu tay kèm theo khí thế không gì sánh bằng đập xuống. Tán Ôn Tiên đập trúng đỉnh đầu Đinh Thất, làm trước mắt gã tối sầm rớt xuống.

Lục Kim Ô hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Hắn là mục tiêu của ta!

Dù Lữ Nhạc không xuất hiện thì Đinh Thất sẽ không nhảy ra khỏi lòng bàn tay của Lục Kim Ô được, nên gã rất khó chịu hành động cướp công của Lữ Nhạc.

Lục Kim Ô nhanh chóng đuổi theo Đinh Thất rớt xuống dưới. Lữ Nhạc không chịu thôi, nhưng tốc độ không mau bằng Lục Kim Ô.

Phập!

Đầu thương đâm vào vai Đinh Thất, mũi thương uốn cong thành cái móc, máu phun ra kéo Đinh Thất lại.

Đinh Thất đau đớn hét thảm:

- A a a a!!!

Nhiệt độ của Thái Dương Chân Hỏa cao biết bao, đốt Đinh Thất sắp tan vỡ.

Lục Kim Ô mặc kệ Lữ Nhạc sau lưng mình, gã kéo Đinh Thất bay hướng Tần Quân.

Lữ Nhạc rất giận nhưng không có cách nào, gã biết Lục Kim Ô cũng đến đầu vào Tần Quân, không thể ngăn cản Lục Kim Ô ra tay. Hơn nữa Thái Dương Chân Hỏa khiến Lữ Nhạc nổi da gà, nếu đánh nhau thì rất có thể gã sẽ chết.

Rất nhanh Lục Kim Ô ném Đinh Thất xuống trước mặt Tần Quân, một chân đạp lên lưng làm gã không thể nhúc nhích.

Lữ Nhạc đi theo sau thu về ba đầu sáu tay, sắc mặt âm trầm rõ ràng hơi bực bội vì Lục Kim Ô giành trước một bước.

Tần Quân cười to bảo:

- Hai vị đều rất mạnh, được các ngươi trợ giúp trẫm như được hai cánh tay, sau này chắc chắn sẽ càng xuôi chèo mát mái.

Sắc mặt Lữ Nhạc dịu lại, vẻ mặt Lục Kim Ô kiêu ngạo.

Khóe môi Cửu Linh Nguyên Thánh co giật. Câu này không biết ngươi nói với bao nhiêu người rồi, có thể đổi cái nào mới hơn không?

Tần Quân vờ như không thấy mặt Cửu Linh Nguyên Thánh, câu này dùng trăm lần linh cả trăm, với lại Lữ Nhạc, Lục Kim Ô chưa nghe bao giờ.

Tần Quân nhìn xuống Đinh Thất, hỏi:

- Ngươi là ai? có địa vị gì trong Thần Điện?

Vì phòng ngừa lão già này ngầm giở trò nên Tần Quân cố ý giữ khoảng cách.

Lữ Nhạc, Lục Kim Ô âm thầm đánh giá Cửu Linh Nguyên Thánh.

Dù Cửu Linh Nguyên Thánh đã giấu hơi thở nhưng khí chất trầm ổn như mênh mông biển khiến hai người khó thể bỏ qua.

Mạnh quá!

Lữ Nhạc, Lục Kim Ô rất giật mình, không ngờ có cường giả như vậy đi theo bên Tần Quân.

Chờ hai người đến Thiên Đình Đại Tần chắc sẽ càng kinh ngạc, bị đả kích.

Đinh Thất nghiến răng mắng:

- Đáng ghét, ngươi có giỏi thì giết ta đi!

Dù Thái Dương Chân Hỏa đã tán đi vẫn làm Đinh Thất đau đớn người co giật.

Cũng xương cứng ghê.

Tần Quân hé môi.

Lục Kim Ô giẫm mạnh chân phải, Thái Dương Chân Hỏa lan ra dán lưng Đinh Thất đốt gã gào khóc thảm thiết.

Chậc, thật ra cũng hèn lắm.

Tần Quân hỏi thầm:

- Con ếch lúc nãy có năng lực nuốt tiểu thế giới?

Tần Quân ngước đầu nhìn phương xa, có thể trông thấy lỗ đen đường kính trăm thước.

Không gian đang tự sửa chữa, phỏng chừng qua vài ngày là sẽ trở về như cũ.

Giọng Thiên Linh non nớt vang lên trong óc Tần Quân:

- Đúng rồi.

Hiện giờ trong đầu Tần Quân có ba loại thanh âm, một là hệ thống, hai là Cơ Vĩnh Sinh, ba là Thiên Linh.

Chết tiệt, thân thể của hắn sắp thành chỗ trọ.

Trong khi Tần Quân buồn bực, Đinh Thất khóc la lên:

- Ta là một trưởng lão của Thần Điện, là Thần Vô Cơ sai ta đến. Hắn là điện chủ, ta không cách nào ngỗ nghịch hắn!

Đinh Thất đẩy sạch tội của mình đi.

Tần Quân đá lông nheo với Lục Kim Ô ra hiệu hãy thu Thái Dương Chân Hỏa về.

Lục Kim Ô hiểu ý ngay, thu lại Thái Dương Chân Hỏa. Đinh Thất không la làng nữa, nhưng co ro dưới đất, run cầm cập, yếu đuối khác hẳn với lúc trước.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Trong đó có mấy người mạnh hơn ngươi?

Đinh Thất run giọng nói.:

- Còn hai người, một là điện chủ Thần Vô Cơ, cường giả Đại La cảnh. Hai là Tôn Như Đạo, tiểu tử này qua lại giữa Thần Điện và Minh Vương điện, chắc đã ngầm phản bội rồi.

Đại La cảnh!

Lục Kim Ô, Lữ Nhạc thầm hút ngụm khí lạnh. Nhìn như hai người cách Đại La cảnh không xa nhưng mãi không có manh mối đột phá, Đại La như trời đối với họ.

Ôn Thần Lữ Nhạc khi đối diện Đại La chỉ có thể cụp đuôi chạy trốn.

Tần Quân mỉm cười hỏi:

- Vậy là Thần Điện chỉ có một Đại La?

Chậc chậc, sức chiến đấu đỉnh cao của trẫm đã có thể nghiền áp Thần Điện.

Đinh Thất nuốt nước miếng đáp:

- Đúng rồi.

Cái gì gọi là 'chỉ có'? Một Đại La có thể đánh lại bao nhiêu cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Làm cách nào đi Thần Điện?

Tuy từng tham gia Quan Thiên Đại Hội nhưng Tần Quân không biết Thần Điện ở đâu.

Đinh Thất trợn tròn mắt giật mình kêu lên:

- Thần Vô Cơ mạnh đến mức ngươi không thể tưởng tượng nổi, ngươi đừng tìm cái chết!

Không phải Đinh Thất lo cho Tần Quân, tại vì gã mà trả lời hắn thì sẽ thành tội nhân của Thần Điện, thậm chí bị Thần Vô Cơ truy sát. Tuy độc của Đinh Thất làm Thần Vô Cơ kiêng kỵ nhưng nếu Thần Vô Cơ thật sự muốn giết thì gã không chạy thoát được.

Tần Quân tức giận nói:

- Trẫm có suy nghĩ của mình, ngươi đừng nói nhảm!

Lục Kim Ô, Lữ Nhạc liếc nhau, thấy kinh hoàng trong mắt đối phương.

Tần Quân muốn khiêu chiến Đại La?

Đây đúng là tìm cái chết.

Hai người mới đến không tiện ra mặt khuyên nhủ, chờ chấm dứt việc này rồi bọn họ sẽ từ từ khuyen Tần Quân sau.

Thế giới tốt đẹp như vậy tại sao muốn trêu vào Đại La?

------oOo------

Chương 743: Chiến ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh Thất cắn răng nói, hy vọng có thể hù sợ Tần Quân:

- Ngươi không biết Đại La cảnh khủng bố cỡ nào, nếu ngươi cứ nhất quyết làm vậy sẽ khiến vô số sinh linh Nam Vực bị chôn vùi vì ngươi!

Tần Quân không chùn bước, ngược lại Lục Kim Ô và Lữ Nhạc thầm hoảng.

Tần Quân nhìn xuống Đinh Thất, lạnh nhạt nói:

- Ngươi quá đề cao điện chủ của mình rồi.

Đinh Thất uy hiếp không khiến nỗi lòng Tần Quân dao động, hắn rất muốn cười.

Nếu Đinh Thất biết trong tay Tần Quân có ba Đại La chắc sẽ sợ ướt quần.

- Ngươi . . . !

Đinh Thất chưa từng gặp người trẻ tuổi ngông cuồng như vậy, hèn gì điện chủ phái gã đến, đáng tiếc gã bị lật thuyền trong mương.

Vì mạng sống Đinh Thất đành cúi đầu nói:

- Chỉ cần ngươi tha cho ta thì ta sẽ nói cho ngươi biết cách đi Thần Điện.

Tần Quân nhướng mày, tên này thật là chưa đến Hoàng Hà không chết tâm, tưởng trẫm không dám giết sao?

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Lục Kim Ô, giết hắn.

Tần Quân không vội giết vào Thần Điện, vì Nam Vực đang cần thời gian phát triển.

Thần Điện mà ngã thì mấy chục vực sẽ rơi vào đại chiến tranh bá, dù Tần Quân có vô số thuộc hạ nhưng chiến tranh không chỉ thử thách sức chiến đấu cá nhân, còn có binh lực tổng thể và tài nguyên. Thiên Đình Đại Tần mới thành lập mấy tháng, trong Nam Vực còn nhiều lãnh địa bị yêu tộc chiếm cứ, hết thảy cần thời gian.

Lục Kim Ô thầm thở phào, còn tưởng Tần Quân đã bỏ ý định khiêu khích Đại La:

- Tuân lệnh!

Đinh Thất vụt ngẩng đầu, trợn to mắt đầy tơ máu, biểu tình tuyệt vọng và tức giận:

- Ngươi . . . !

Đinh Thất chưa nói xong tay phải của Lục Kim Ô đã hạ xuống, Thái Dương Chân Hỏa quấn quanh Đinh Thất, chớp mắt đốt gã thành tro.

Cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn cứ thế chết thảm.

Tần Quân cười nhạt, dám lấy Nam Vực uy hiếp hắn, không tính lại xem giá trị của mình thế nào.

Nhưng Đinh Thất thực lực đứng hàng ba trong Thần Điện, chắc Thần Vô Cơ sẽ không phái người đến nữa, hoặc gã tự mình hành động.

Đánh chết Thần Vô Cơ cũng không ngờ Tần Quân có cường giả như mây, có đến ba Đại La.

Một tháng ngắn ngủi Tần Quân liên tục được ba Đại La, mặc dù hệ thống đã trừ bỏ thiết định điểm kinh nghiệm nhưng hạn chế triệu hoán Thần Ma

cũng mất, khiến thế lực của hắn tăng vọt, thật là Tái Ông mất ngựa không biết đâu là phúc.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đi thôi, về Thiên Đình Đại Tần.

Trận chiến này khiến Tần Quân biết sự lợi hại của Lục Kim Ô, Lữ Nhạc, còn tiêu diệt mối uy hiếp tiềm ẩn khiến tâm tình của hắn rất vui vẻ.

Tần Quân nhớ một câu nói của Đinh Thất, gã nói Tôn Như Đạo qua lại giữa Thần Điện và Minh Vương điện.

Minh Vương điện là tồn tại như thế nào? Nghe giọng điệu của Đinh Thất thì chắc không thua gì Thần Điện.

***

Nhóm người quay về Nam Vực Thiên Thế Giới, trận chiến vừa rồi không khiến người khác chú ý.

Tần Quân mang theo Lục Kim Ô, Lữ Nhạc và Cửu Linh Nguyên Thánh bay nhanh về Thánh thành, trực tiếp chầu triều. Trong vòng nửa canh giờ ngắn ngủi, quan viên văn võ từ ngũ phẩm trở lên đều tập trong Quân Chính điện trên Thánh Đế phong.

Quan chức Thiên Đình Đại Tần chia ra tiên vị và phàm vị. Nhậm chức trong Nam Vực Thiên Thế Giới gọi là tiên vị, trần gian là phàm vị, xuống nữa thì vương quốc, hoàng triều khác nhau tự sắp xếp, đều là cửu phẩm, cửu phẩm thấp nhất, nhất phẩm tối cao.

Tần Quân ngồi trên ghế rồng hai tay chống đầu gối mỉm cười nói:

- Đầu tiên giới thiệu cho mọi người biết, hôm nay có hai vị cường giả Thái Ất cảnh đầu bái Thiên Đình Đại Tần.

Một câu làm cả triều xáo động.

Mọi người cùng nhìn Lục Kim Ô, Lữ Nhạc đứng đằng sau Cửu Linh Nguyên Thánh. Đã là cường giả Thái Ất cảnh thì chắc chắn sẽ đứng ở

hàng đầu và khuôn mặt xa lạ, suy ra là Lục Kim Ô, Lữ Nhạc rồi.

Tần Quân giới thiệu Lục Kim Ô trước:

- Vị này là Lục Kim Ô, cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, nhìn khắp Thiên Đình Đại Tần có thể xếp năm hàng đầu. Trẫm phong hắn làm Thái Dương Thần Tướng, hưởng bổng lộc tam phẩm!

Tần Quân rất tò mò tên của Lục Kim Ô là gì, nhưng gã không có ký ức kiếp trước nên tự xưng là lục. Tần Quân thắc mắc là kiếp trước hắn đọc nhiều tiểu thuyết hồng hoang hay bảo Lục Áp Đạo Nhân là Kim Ô duy nhất sống sót, không biết có thật không.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn!

Cả triều xôn xao.

Vì khiến không khí tu luyện càng hăng hái, Tần Quân công bố đẳng cấp tu luyện.

Tiên Cảnh, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên!

Thái Ất Cảnh, Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên!

Tin tức công bố khiến Nam Vực Thiên Thế Giới dậy sóng lớn.

Tần Quân chỉ vào Lữ Nhạc cười nói:

- Vị này là Lữ Nhạc, cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, trẫm phong hắn làm Ôn Hoàng Đại Sư, cũng hưởng bổng lộc tam phẩm.

Tần Quân vốn định phong Lữ Nhạc làm Ôn Hoàng Đại Đế nhưng điều này phạm kiêng kị.

Đại Tần chỉ được phép có một đế, đó là Tần Thánh Đế.

Lục Kim Ô, Lữ Nhạc bước ra chính giữa quỳ một gối:

- Đa tạ bệ hạ!

Hai người thầm hoảng, vì bọn họ loáng thoáng nghe quan viên văn võ xì xầm.

Thiên Đình Đại Tần có gần mười cường giả Thái Ất cảnh.

Lúc trước Tần Quân nói Lục Kim Ô có thể xếp năm hàng đầu tức là gã chỉ xếp thứ năm.

Lý Nguyên Bá cười nham nhở:

- Chậc chậc, chim lửa kia, chờ chút nữa xong việc rồi chúng ta đánh một trận!

Áo giáp của Lý Nguyên Bá hơi rách rưới, Khoa Phụ đứng kế bên cũng có vết thương, hiển nhiên hai người mới đánh nhau xong. Không ngờ Lý Nguyên Bá còn sức tìm Lục Kim Ô, thật là muốn đánh hết người trong Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân câm nín, không tiện nói cái gì, vừa lúc mượn tay Lý Nguyên Bá chèn ép Lục Kim Ô.

Lục Kim Ô giật mình vì hơi thở của Lý Nguyên Bá nhưng không sợ chiến:

- Được!

Lữ Nhạc bị Lý Nguyên Bá lơ đẹp. Tội nghiệp, gã chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, Lý Nguyên Bá sợ lỡ tay đánh chết gã.

Dương Tiễn đứng trước mặt Lý Nguyên Bá ngoái đầu liếc Lục Kim Ô một cái, ánh mắt đầy bí hiểm, gã cũng muốn đánh một trận.

Cửu Đầu Trùng đứng cạnh Dương Tiễn liếc Lục Kim Ô một cái, Khoa Phụ cũng nhìn gã.

Lục Kim Ô cảm nhận ánh mắt của bọn họ, tim đập chân run. Gã hiểu ngay đây là mấy người xếp hạng cao hơn mình, lòng thầm kêu khổ, gã cảm nhận được những người này không thua gì mình.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết nhìn nhau cười, hiếm khi thấy cảnh thú vị như vậy.

Cả đại điện tràn ngập chiến ý, đám quan văn như ở trong hầm băng, không dám hó hé tiếng nào.

Khương Tử Nha lắc đầu cười, đám võ tướng này thật ham đánh nhau.

------oOo------

Chương 744: Nhân tài kiệt xuất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đổi đề tài:

- Được rồi, tiếp theo chúng ta nói về Thần Điện.

Tần Quân không ngăn cản đám thuộc hạ luận bàn, miễn không có ác ý là dược. Thường xuyên luận bàn ngược lại giúp đỡ nhau tiến bộ.

Quan viên văn võ nghe hai chữ Thần Điện thì im thin thít, hồi hộp nhìn Tần Quân.

Thần Điện là tồn tại siêu nhiên bao trùm trên mấy chục vực, hỏi sao bọn họ không căng thẳng. huống chi mới không lâu trước Như Lai mang đến bóng ma còn chưa tán đi.

Tần Quân ném một câu như bom hạng nặng khiến đại điện xáo động:

- Hôm nay cường giả xếp hạng ba của Thần Điện đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới!

Cường giả xếp hạng ba của Thần Điện!

Thế thì mạnh cỡ nào?

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn sao?

Văn võ cả triều chìm trong khủng hoảng. Quan văn, võ tướng trên tam phẩm thì rất bình thường, nếu xảy ra loạn lớn Tần Quân sẽ không thảnh

thơi cho người mới quan chức và phong hào.

- Trời ạ, Thần Điện phái người đến tập kích Nam Vực Thiên Thế Giới chúng ta!

- Tiêu đời, cường giả xếp hạng ba đến, trong Nam Vực chúng ta có ai ngăn cản được?

- Ngươi nói bậy cái gì, Thiên Đình Đại Tần vô địch thiên hạ đã sợ ai?

- Tuy nói vậy nhưng đó là Thần Điện!

- Sao ta không nghe tiếng động gì? Cường giả đẳng cấp đó chiến đấu thì nên kinh thiên động địa mới đúng.

Tần Quân mỉm cười không nói, yên lặng chờ bọn họ thảo luận.

Chờ khi mọi người phát hiện kỳ kỳ, im miệng không nói Tần Quân mới từ tốn hỏi:

- Nói xong chưa?

Quan viên văn võ lúng túng. Nếu Tần Quân mặt rồng tức giận còn đỡ, hắn cười tủm tỉm nhìn làm bọn họ càng xấu hổ.

Lý Nguyên Bá khoanh tay trước ngực hừ lạnh:

- Hừ! Một đám tham sống sợ chết!

Những người lúc trước khủng hoảng đổi mặt xanh mét, giận thì giận nhưng không ai dám chống đối Lý Nguyên Bá, ai kêu gã là mãnh tướng số một Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân cười thầm trong bụng, mặt ngoài lạnh băng, không khí trong đại điện lạnh lẽo.

Yên tĩnh.

Có thể nghe tiếng kim rơi, không ai dám đối diện với Tần Quân.

Bốn nữ nhân Đát Kỷ thầm khó hiểu, tưởng Tần Quân giận thật. Tại vì các nàng không thấy cảnh Đinh Thất chết thảm.

Tần Quân chậm rãi nói:

- Đối phương đã chết, bị Thái Dương Thần Tướng, Ôn Hoàng Đại Sư giết.

Đám người thở dốc. Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Gia Cát Lượng cười càng tươi.

Không ai lên tiếng bàn tán nữa, mắt sáng rực nhìn Lục Kim Ô và Lữ Nhạc.

Cường giả xếp hạng ba trong Thần Điện bị Lục Kim Ô, Lữ Nhạc giết vậy chẳng phải là Thiên Đình Đại Tần có thực lực chống lại Thần Điện?

Đám người Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá đều là cường giả Thái Ất cảnh!

Tần Quân không công khai tin Đại La cảnh nên đa số quan viên văn võ không biết Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh đều là tồn tại siêu nhiên vượt qua Thái Ất cảnh.

Tần Quân lạnh lùng hỏi:

- Nên bây giờ các ngươi phải nói cái gì?

Quan văn võ tướng lúc trước sợ hãi đều rất lúng túng, chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Lưu Bá Ôn hét to:

- Trời thương Thiên Đình Đại Tần ta!

Mọi người hiểu ý cùng la lên:

- Trời thương Thiên Đình Đại Tần ta!

Thanh thế càng lúc càng lớn, vẻ mặt mọi người cuồng nhiệt.

Thần Điện như thần tiên trong mắt bọn họ sắp ngã dưới chân Thiên Đình

Đại Tần, vậy chẳng phải là bọn họ sẽ thay thế Thần Điện trở thành thần tiên mới của mấy chục vực?

Suy nghĩ điên cuồng này khiến người khó thể kiềm nén.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Được rồi, Thần Điện tạm thời sẽ không gây sự với Đại Tần, dù có thì cũng là điện chủ đích thân ra tay. Nhưng trẫm đã có sách lược vẹn toàn, tiếp theo là lúc Nam Vực bay lên cao. Các ngươi có trách nhiệm riêng của mình, không được thả lỏng, không thể kiêu căng.

Tần Quân công bố chuyện Đinh Thất bị giết vì khích lệ Thiên Đình Đại Tần.

Hết cách, lúc trước Như Lai mang đến ảnh hưởng khủng bố quá lớn.

Tần Quân tung ra tin tức siêu tốt để xóa bỏ bóng ma Như Lai mang đến.

Giết cường giả xếp hạng ba Thần Điện, tuyên bố không sợ Thần Điện, không có tin tốt nào tuyệt hơn cái này. Vì ở trong mắt dân chúng thì Thần Điện mạnh hơn Như Lai, cộng thêm Như Lai đã bị Khoa Phụ hù rút về.

Gia Cát Lượng cười nói:

- Bệ hạ, hôm nay có một quân đoàn đến đầu vào, đại khái ba mươi vạn người, tu vi chỉ có tầng dưới Thuế Phàm cảnh, người lãnh binh là một tướng quân tên Hàn Tín. Ta xem quân hồn của bọn họ hùng mạnh, nếu thao luyện tốt có lẽ sẽ thành kỳ binh.

Tần Quân nheo mắt.

Binh đoàn Hàn Tín là quân đoàn Thần Ma ngày hôm qua Tần Quân triệu hoán đến, được hệ thống cường hóa rồi, không thì sao có ba mươi vạn người đều là tu vi Thuế Phàm cảnh. Theo hệ thống giải thích binh đoàn Hàn Tín được vô số người đời sau tín ngưỡng, cho nên tu vi cao siêu.

Tần Quân có hứng thú với Hàn Tín hơn, vị tướng này được gọi là nhân tài kiệt xuất.

Trong lịch sử Hàn Tín dẫn quân ra Trần Thương, định Tam Tần, nhốt Ngụy, phá Đại, diệt Triệu, hàng Yến, phạt Tề, mãi đến khi quản lý quân Sở mũi nhọn không có một trận thua, tướng trong thiên hạ ai dám so sánh?

Rất ghê gớm, sau khi chết Hàn Tín được kính ngưỡng muôn đời, miễn cưỡng có tu vi Hóa Hư cảnh tam trọng.

Không ngờ Hàn Tín mới đến ngày đầu tiên đã khiến Gia Cát Lượng chú ý.

Tần Quân gật đầu, bí hiểm nói:

- Ừm, binh đoàn Hàn Tín giao cho Khổng Minh.

Tần Quân biết Gia Cát Lượng muốn lôi kéo quân đoàn. Trong đám văn thần Thân Công Báo nắm quyền lực quân đoàn lớn nhất, đặc biệt có Sát Thần Bạch Khởi hỗ trợ. Hai người đang xua đuổi yêu tộc, kiến công lập nghiệp. Gia Cát Lượng không muốn bị tụt hậu.

Thiên Đình Đại Tần càng lúc càng mạnh mẽ, đám thuộc hạ của Tần Quân không thân thiện như ban đầu, bọn họ bắt đầu tranh quyền đoạt thế. Miễn không dùng thủ đoạn xấu xa thì Tần Quân mắt nhắm mắt mở cho qua.

Đặc biệt khi chiến tranh sắp đến, nếu tướng lĩnh không có người ủng hộ thì khó mà khống chế quân đoàn.

Quân đoàn mạnh nhất Đại Tần hiện nay là Thiên Hà thủy quân. Tần Quân sai Trư Bát Giới đảm nhiệm chức Thiên Bồng Nguyên Soái, mười vạn binh sĩ Hóa Hư cảnh tuyệt đối mạnh mẽ trên chiến trường.

Số lượng đông nhất là Vệ Tần quân do Quan Vũ thống lĩnh, tăng cường quân bị đã bắt đầu trùng kích hai trăm vạn người, nhưng thực lực hơi thấp.

Cửu Lê Ma Binh toàn là tu vi Hóa Hư cảnh, nhưng vì là ma binh, Tần Quân tạm thời không tìm thấy người thống lĩnh bọn họ.

Kim Bằng quân của Lý Nguyên Bá phát triển rất nhanh, có xu hướng thành đệ nhất quân dưới tay Tần Quân.

Mười vạn thiên binh thuộc về Lý Tịnh, Na Tra khống chế. Tu vi của Trần Khánh Chi không tăng nhanh nhưng Lưu Bá Ôn nhìn trúng tố chất quân sự

của gã, Bạch Bào quân khuếch trương mười vạn người. Có Lưu Bá Ôn ở bên trên kiểm soát, cho Trần Khánh Chi thoải mái theo đuổi ý tưởng tinh binh, tài nguyên cần dùng.

------oOo------

Chương 745: Trời càng lớn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn lại các quân đoàn lớn nhỏ rải rác mỗi góc Thiên Đình Đại Tần, nếu thống kê hết thì binh sĩ của Thiên Đình Đại Tần đã hơn ngàn vạn người, mới chỉ tính Thiên Đình Đại Tần, chưa tính các đại tông môn, hoàng triều, vương quốc bao nhiêu binh lực.

Tóm lại thì năm mưu thần trừ Khương Tử Nha ra đều đã bắt đầu lôi kéo quân đội.

Năm mưu thần tức là Khương Tử Nha, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thân Công Báo, Thái Bạch Kim Tinh.

Tần Quân nghe các quan văn bẩm báo đủ việc, vừa đánh giá văn quan võ tướng.

Bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma đã dùng ba lần, còn một lần không biết nên đưa cho ai.

Phó bản Thần Ma không chỉ tăng cao tu vi Thần Ma còn có tác dụng lớn hơn là lôi kéo trợ thủ.

Hai canh giờ qua đi cuối cùng không ai bẩm báo gì nữa.

Đám người này thật biết tìm cơ hội.

Tần Quân mắng thầm, hắn đứng lên nói:

- Bãi triều, Chung Quỳ ở lại, trẫm có chuyện tìm ngươi!

Mọi người cùng nhìn Chung Quỳ. Bình thường Chung Quỳ khá điệu thấp,

cũng không tranh quyền, nhưng gã là cường giả thật sự. Lúc này Tần Quân tìm Chung Quỳ e rằng có chuyện lớn.

Tần Quân đi trên đường mòn rợp bóng cây. Chung Quỳ và một thư sinh trẻ tuổi đi theo phía sau hắn, là thiếu niên thứ nhất có mang thánh khí hắn gặp được khi đến thế giới này.

Trần Thư Lễ tham dự khoa cử Đại Tần vương quốc trở thành trạng nguyên, không được Tần Quân đề bạt nhưng gã vẫn nhanh chóng trở thành một trong các nhân tài Đại Tần hoàng triều đề cử cho Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân vừa đi vừa trò chuyện:

- Thư Lễ, muội muội của ngươi đâu?

Lúc trước Trần Thư Lễ luôn đi theo Thái Bạch Kim Tinh học tập, bốn ngày trước mới theo Tần Quân.

Trần Thư Lễ cố nén nỗi lòng vừa thấp thỏm vừa kích động khẽ nói:

- Tiểu muội bái vào Bắc Tuyết phong, theo đuổi tiên đạo.

Tiên đạo?

Tần Quân lắc đầu cười, không nói gì nữa. Đứng càng cao nhìn càng xa.

Muốn thành tiên thì phải được thiên đạo thừa nhận, thứ tu sĩ thật sự theo đuổi không phải thành tiên mà là trường sinh bất tử.

Nhưng dù tu vi cao đến đâu cũng có ngày đại hạn, cùng lắm tuổi thọ lâu dài chút, trường sinh bất tử chỉ là thần thoại.

Rất nhanh ba người vào ngự hoa viên.

Ngự hoa viên trên Thánh Đế phong rất lớn, đường nhỏ rắc rối phức tạp, không có mệnh lệnh của Tần Quân dù là thánh phi cũng không được tự tiện xâm nhập. Chỗ này thành nơi Tần Quân nói chuyện riêng chính sự.

Nếu như có người tự tiện xông vào, người có thân phận sẽ bị bắt được,

không có thân phận sẽ bị binh sĩ giấu trong ngự hoa viên giết.

Tần Quân bước đến ngồi cạnh bàn đá, Trần Thư Lễ nhanh tay rót rượu cho hắn. Khi cảm nhận Tần Quân sắp đến binh sĩ ẩn trong ngự hoa viên sẽ kịp lúc chuẩn bị rượu ngon bánh trái.

Trần Thư Lễ cách biệt Tần Quân càng lớn, gã không có gì bất mãn ngược lại vô cùng sùng bái hắn. Khi Tần Quân diệt Trình gia ở Thanh Đàn thành thì Trần Thư Lễ đã quyết định đi theo hắn cả đời.

Tần Quân ra hiệu Chung Quỳ ngồi xuống, cười nói:

- Chung Quỳ, ngươi đoán xem tại sao trẫm kêu ngươi đến?

Chung Quỳ liếc Trần Thư Lễ một cái, nhẹ giọng nói:

- Thuộc hạ làm sao có thể đoán được ý nghĩ của bệ hạ.

Tần Quân cười tủm tỉm:

- Trẫm cần ngươi phát triển thế lực Âm phủ!

Chung Quỳ nhướng mày, Trần Thư Lễ run rẩy vội cúi đầu.

Âm phủ, không ngờ Tần Quân có dã tâm như vậy!

Chung Quỳ do dự nói:

- Bệ hạ, tuy Âm Hoàng Nam Vực không mạnh nhưng sau lưng Âm Hoàng chắc có thần linh nâng đỡ. Âm phủ khác với trần gian dễ dàng tranh cướp.

Âm phủ là nơi luân hồi, do thần tiên quản lý.

Tần Quân không cho rằng giết Âm Hoàng có thể xưng bá Âm phủ, hắn lắc đầu cười nói:

- Trẫm cần ngươi khiến Âm Hoàng mất quyền lực.

Nếu Âm Hoàng không có thực quyền thì có cầu cứu thần tiên trên đầu mình không? Nếu Âm Hoàng thật sự mất quyền lực thì tiêu hao thời gian

sẽ rất dài, đủ cho Tần Quân bay vọt lần thứ hai.

Chung Quỳ nhíu chặt mày, bắt đầu suy nghĩ sâu xa nhiệm vụ Tần Quân nói.

Trần Thư Lễ hít sâu, nghe đối thoại của Tần Quân và Chung Quỳ khiến gã choáng váng.

Nếu Thiên Đình Đại Tần nắm giữ Âm phủ Nam Vực thì khủng bố cỡ nào?

Trần Thư Lễ chưa từng nghe hoàng đế trần gian có thể cùng lúc khống chế Âm phủ.

Trần Thư Lễ nhìn Tần Quân khóe môi nhếch cao, thầm hoảng hốt. Vốn tưởng Tần Quân có dã tâm rất lớn, giờ Trần Thư Lễ mới biết mình còn đánh giá thấp dã tâm của hắn.

Tần Quân không chỉ muốn làm Thánh Đế, càng muốn làm Thần Hoàng!

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Trẫm đã xếp người trong Âm phủ rồi, chờ khi đó ngươi có thể hội hợp với bọn họ.

Chung Quỳ rùng mình, khó tin nhìn Tần Quân. Chung Quỳ cứ nghĩ Tần Quân bỗng dưng nổi hứng, không ngờ hắn đã chuẩn bị từ lâu.

Trần Thư Lễ càng rung động đến đầu óc trống rỗng, chợt nhận ra gã hiểu biết Thiên Đình Đại Tần rất ít.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đi xuống chuẩn bị đi, nhiệm vụ cụ thể thì trẫm sẽ thiết kế sau, giờ chỉ báo trước cho ngươi.

Chung Quỳ hít sâu đứng dậy rời đi, đi ra mấy bước chợt biến mất.

Trong cái đình nhỏ chỉ còn lại Tần Quân và Trần Thư Lễ.

Tần Quân bưng ly rượu lên nhàn nhã uống.

Trần Thư Lễ còn trong cơn rung động.

Qua khoảng nửa nén nhang Tần Quân chậm rãi nói:

- Thư Lễ.

Trần Thư Lễ giật mình tỉnh lại, vội hỏi:

- Có chuyện gì thưa bệ hạ?

Tần Quân cười khẽ:

- Ngươi xem vòm trời này cảm thấy sao?

Tần Quân thích quyền lực vô thượng khống chế tất cả này.

Trần Thư Lễ bản năng quay đầu nhìn trời xanh rộng lớn vô ngần, từ nơi này có thể trông thấy đảo bay quanh Thánh thành, khiến người cảm nhận bản thân nhỏ bé, thiên địa bao la.

Trần Thư Lễ nhẹ giọng nói:

- Vĩ đại.

Trong lòng Trần Thư Lễ chỉ có hai từ này miêu tả bầu trời.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Vĩ đại? Thú vị, đúng là rất lớn, nhưng nó rất nhỏ trong mắt trẫm.

Trần Thư Lễ nghe xong rất xúc động.

Tần Quân muốn bầu trời rộng đến mức nào nữa?

***

Hai ngày sau, Chung Quỳ âm thầm rời khỏi Thánh Đế phong, không ai biết gã đi đâu.

Tần Quân ngừng vung kiếm, cười nói với Hằng Nga ngồi trước bàn đá gần đó:

- Hằng Nga Tiên Tử thấy bộ kiếm thuật này của trẫm thế nào?

Nơi này là Thánh Tông phong, vì khiến người phụ tá Chúc Nghiên Khanh nên Tần Quân sắp xếp Hằng Nga đến Thánh tông. Trong triều đình Hằng Nga phát huy tác dụng càng lúc càng nhỏ, để nàng tiếp tục làm nữ thần còn hơn.

Hằng Nga nhẹ giọng nói, vẫn lạnh nhạt cao cao tại thượng:

- Tạm được.

Tần Quân đang định bắt chuyện tiếp thì một giọng nói đột ngột chen vào:

- Quả nhiên ngươi ở đây!

Tần Quân không cần quay đầu cũng biết ai đến.

Liễu Nhược Lai mặc áo xanh đơn giản bước nhanh đi đến, vẻ mặt hớn hở.

------oOo------

Chương 746: Đại chiến sắp đến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Nàng đến làm gì?

Khó khăn mới có rảnh liên lạc tình cảm với Hằng Nga, nha đầu này tìm đến làm Tần Quân rất bực.

Không thấy trẫm đang bồi dưỡng tình cảm với nữ thần sao?

Mắt Liễu Nhược Lai lóe tia nghịch ngợm chu môi nói:

- Ta tu luyện gặp chút rắc rối, muốn xin ngươi dạy.

Khóe mắt Liễu Nhược Lai liếc hướng Hằng Nga, bị kinh diễm. Trong nữ nhân của Tần Quân chỉ có Đát Kỷ là sánh bằng Hằng Nga, một người quyến rũ động lòng người, một người thì lạnh lùng hờ hững, mỗi người mỗi vẻ.

Hèn gì tên này chuyên môn chạy tới, thì ra vì mỹ nhân, hừ!

Liễu Nhược Lai bực mình.

Khóe môi Tần Quân co giật:

- Thánh thành to như vậy nàng không tìm thấy sư phụ sao? Có muốn trẫm tìm một người giúp không?

Ngẫm lại Liễu Nhược Lai và Thủ Tâm có liên quan khiến Tần Quân không cách nào tức giận với nàng được.

Liễu Nhược Lai giả bộ tội nghiệp nói:

- Không, ta chỉ tin tưởng ngươi.

Hằng Nga lên tiếng:

- Ta thu ngươi làm đồ đệ đi!

Tần Quân, Liễu Nhược Lai đồng thanh kêu lên:

- Không được!

Hằng Nga không phật lòng, như thể nàng chưa từng nói câu này.

Một thành viên Đế Vệ quân như cái bóng xuất hiện bên cạnh Tần Quân, nửa quỳ dưới đất trầm giọng nói:

- Bệ hạ, Nam Tận Hải truyền tin nói Lưu đại nhân khẩn cầu bệ hạ về Thánh Đế phong xem xét!

Nam Tận Hải?

Tần Quân cau mày, không lẽ Hắc Long Vương gặp rắc rối?

Trong Nam Tận Hải chỉ có long tộc liên quan với hắn, yêu tộc đã thành kẻ thù không đội trời chung với hắn.

Nghĩ vậy Tần Quân nhảy lên bay hướng Thánh Đế phong, thành viên Đế Vệ quân theo sau, để lại Liễu Nhược Lai và Hằng Nga ngó nhau.

Trong thư phòng Quân Chính điện.

Tần Quân ngồi trên ghế, tay cầm ngọc giản dùng thần thức xem xét tin tức bên trong. Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh đứng ở trước mặt hắn.

Trong phòng chỉ có năm người, yên lặng đến nghe tiếng kim rơi.

Không biết qua bao lâu, Tần Quân chậm rãi mở to mắt nói khẽ:

- Không ngờ Nam Tận Hải bùng nổ chiến tranh nhanh vậy.

Hắc Long Vương truyền tin nói Thanh Hồ Vương dẫn đại quân yêu tộc tập kích bất ngờ long tộc, hiện tại Thiết Kình Thiên đang mang thuộc hạ đến cứu.

Hắc Long Vương xin Tần Quân chi viện.

Yêu tộc của Nam Tận Hải rất mạnh mẽ, trừ phi có Đông Phương Vực hỗ trợ không thì chẳng thể ngăn được. Số lượng thuộc hạ của Thiết Kình Thiên có hạn, phỏng chừng không chống đỡ được quá lâu.

Thái Bạch Kim Tinh nhíu mày hỏi:

- Nam Tận Hải bùng nổ chiến tranh?

Ba người Lưu Bá Ôn cũng thắc mắc.

Bọn họ biết có một vị thánh phi tạm trú ở Nam Tận Hải, với cá tính của Tần Quân chắc chắn sẽ chi viện.

Lưu Bá Ôn nói khéo:

- Nam Vực vẫn chưa hoàn toàn thu phục, hiện tại khai chiến với Nam Tận Hải không được tốt lắm.

Nam Tận Hải đáng sợ nhất không phải Thanh Hồ Vương mà là thiên tai nạn biển, và động vật biển khủng bố núp ở đáy biển.

Với quân đội của Thiên Đình Đại Tần có đi Nam Tận Hải chưa tới chiến trường đã gục.

Tần Quân gật gù:

- Trẫm có một chiếc pháp thuyền đậu ven biển có thể chở mười mấy vạn người, tìm một thần tướng dẫn đội là được.

Vì Tiểu Ly, Tần Quân phải tham gia vào cuộc chiến.

Vừa lúc lấy chiến dưỡng chiến, trong lòng Tần Quân đã có người chọn thích hợp.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Khương Tử Nha, ngươi kêu Thiên Bồng chuẩn bị, mười vạn Thiên Hà thủy quân tùy thời chuẩn bị xuất phát!

Khương Tử Nha nheo mắt gật đầu.

Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thái Bạch Kim Tinh liếc nhau. Xem ra Tần Quân định đẩy Khương Tử Nha lên ngôi.

Bọn họ không ghen tỵ, đúng là Khương Tử Nha rất có tài, hơn nữa thế cục Thiên Đình Đại Tần bây giờ có nhiều cơ hội lập công.

Lưu Bá Ôn mở miệng nói:

- Bệ hạ định trong nửa tháng khiến nguyên Nam Vực rơi vào tay Đại Tần đúng không?

Vì xua đuổi yêu tộc, Thiên Đình Đại Tần đã phái đi nhiều binh lực chiếm

lĩnh lãnh địa của bọn chúng.

Ngay cả Thần Ma dưới Thái Ất cảnh như Hồng Hài Nhi, Lý Tồn Hiếu, Lôi Chấn Tử cũng tham gia vào đó.

Tần Quân gật đầu sau đó ra lệnh:

- Học viện tu tiên chuẩn bị sao rồi?

Tần Quân lên ngôi Thánh Đế đã thúc đẩy học viện tu tiên liên tiếp dựng lên như măng mọc sau mưa. Trong nhân tộc Nam Vực ít nhất có cỡ ngàn học viện tu tiên.

Tần Quân đang hỏi học viện tu tiên Nam Vực Thiên Thế Giới. Hắn định sau này tổ chức thi đấu, tuyển chọn thiên tài từ khắp nhân tộc sau đó vào học viện cao nhất trong Nam Vực Thiên Thế Giới.

Thái Bạch Kim Tinh trả lời:

- Còn đang lên kế hoạch, muốn thực hành kế hoạch của bệ hạ sợ là phải chờ nửa năm.

Việc này do Thái Bạch Kim Tinh toàn quyền phụ trách.

Tần Quân gật đầu, tiếp tục hỏi:

- Còn về một trăm hoàng đế có tội đã bắt được bao nhiêu người?

Việc này liên quan nhiệm vụ chém trăm đế hoàng, không thể qua loa được.

Gia Cát Lượng thành thật trả lời:

- Đã nhốt trong thiên lao chờ bệ hạ xử lý.

Gia Cát Lượng thầm thắc mắc Tần Quân muốn làm gì, thần cơ diệu toán như Gia Cát Lượng cũng không thể nhìn thấu suy nghĩ cúa hắn.

Mắt Tần Quân sáng rực, lòng thầm mừng.

Đây chính là quyền lực!

Nói một câu là có thể hoàn thành nhiệm vụ lúc trước cảm thấy khó hơn lên trời.

***

Biển mây liên miên, các ngọn núi đâm ra, mặt trời ngã về tây, hình ảnh thê lương tuyệt dẹp.

Trên đỉnh một ngọn núi dựng một tòa cung điện, sâu trong điện Thần Vô Cơ ngồi khoanh chân trên đệm vải, sắc mặt hơi khó xem.

Làm điện chủ Thần Điện, Thần Vô Cơ khống chế mấy chục vực vậy mà nay gã tức giận, có thể thấy xảy ra chuyện lớn.

Thần Vô Cơ nghiến răng thầm nghĩ:

- Đáng ghét, lúc trước nên bóp chết hắn!

Thần Vô Cơ từng quy định thời gian làm nhiệm vụ cho Đinh Thất, nếu gã chưa quay về tức là đã gặp nạn. Thần Vô Cơ không lo Đinh Thất chạy trốn, vì gã đắc tội nhiều người, chỉ có Thần Điện mới che chở được gã.

Chốc lát sau một luồng khói đen bay vào đại điện, xoay nhanh tụ thành Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử vẫn đeo mạn che mặt, đôi mắt đẹp lạnh lùng không chút tình cảm:

- Điện chủ, có chuyện gì không?

Thần Vô Cơ lạnh lùng nói:

- Đinh Thất đã chết.

Khác với ngày xưa, ánh mắt Thần Vô Cơ nhìn Hắc Điệp Tiên Tử tựa như người lạ.

Hết cách, Đinh Thất là trưởng lão Thần Điện, cường giả xếp năm hạng đầu. Đinh Thất chết tức là Nam Vực đã mạnh nằm ngoài dự đoán của

Thần Vô Cơ.

Quan trọng nhất là Hắc Điệp Tiên Tử rất che chở Tần Quân, Thần Vô Cơ cảm giác đội nón xanh. Tuy Thần Vô Cơ và Hắc Điệp Tiên Tử không có quan hệ gì thực chất nhưng trong lòng gã sớm xem nàng thành cấm luyến.

Cho nên thù mới hận cũ cộng với lửa giận tình cảm, Tần Quân đã vào danh sách phải giết của Thần Vô Cơ.

------oOo------

Chương 747: Đại La đến tấn công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử kinh ngạc hỏi:

- A? Bị ai giết?

Dù nàng ghét Đinh Thất nhưng công nhận gã rất mạnh, đặc biệt là mình đầy độc vật khiến người khó đề phòng.

Thần Vô Cơ nheo mắt đầy sát ý nói:

- Hắn đi Nam Vực, nàng cứ nói đi.

Hắc Điệp Tiên Tử nghe vậy lòng dậy sóng dữ.

Dưới tay Tần Quân có người có thể đánh chết Đinh Thất?

Hắc Điệp Tiên Tử chợt nhận ra mình đã đánh giá thấp Tần Quân.

Thần Vô Cơ lạnh nhạt nói:

- Bổn tọa sẽ tự mình đi Nam Vực, chắc nàng không ngăn cản nữa đi?

Ngữ điệu châm chọc khiến Hắc Điệp Tiên Tử khó chịu.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng hỏi, trở về với bộ dạng bình tĩnh lúc trước:

- Ngươi nhất quyết muốn đối đầu với hắn sao?

Thần Vô Cơ đứng bật dậy hùng hổ âm trầm hỏi:

- Không phải bổn tọa chống đối hắn mà là hắn đối nghịch với bổn tọa! Hắn đã giết bao nhiêu cường giả Thần Điện? Chẳng lẽ việc này bỏ qua dễ vậy sao?

Hắc Điệp Tiên Tử im lặng, không khí trong đại điện bỗng chốc căng thẳng.

Hắc Điệp Tiên Tử xoay người ra ngoài điện, vừa đi vừa nhẹ giọng nói:

- Từ hôm nay Hắc Điệp ta không còn là Tinh Quan Thần Điện.

Con ngươi Thần Vô Cơ co rút, lửa giận bùng cháy, gã siết chặt hai nắm đấm tức giận hỏi:

- Rốt cuộc hắn là ai? Nàng vì hắn mà muốn chống đối bổn tọa?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên cung điện rung lắc vì khí thế của Thần Vô Cơ.

Hắc Điệp Tiên Tử không dừng lại gót sen, hòn đá xung quanh rơi xuống, sát khí khủng bố bao vây nhưng nàng vẫn ung dung bình tĩnh.

- Hắn là người ta cả đời nhận định, vì hắn ta có thể tan xương nát thịt, muôn lần chết không hối hắn. Ai dám thương tổn hắn thì ta sẽ làm kẻ đó hối hận!

Lời Hắc Điệp Tiên Tử nói như những mũi kiếm đâm vào tim Thần Vô Cơ.

Thần Vô Cơ tức giận giơ tay phải lên muốn giết Hắc Điệp Tiên Tử nhưng mãi mà không ngưng tụ ra pháp lực. Cho đến khi Hắc Điệp Tiên Tử khuất khỏi tầm mắt Thần Vô Cơ mới bình ổn lại nỗi lòng, biểu tình của gã vô cùng dữ tợn.

Thần Vô Cơ sáng tạo Thần Điện hai vạn năm, muốn cái gì được thứ đó.

Hắc Điệp Tiên Tử là người mà gã nâng niu trong lòng bàn tay, Thần Vô Cơ không bao giờ ngờ có ngày Hắc Điệp Tiên Tử sẽ vì nam nhân khác mà trở mặt với gã, còn quyết tuyệt như vậy.

- Nếu hắn là người nàng yêu nhất thì bổn tọa phải khiến hắn sống không bằng chết!

Trước cửa nhà tù.

Tần Quân chậm rãi đi ra, tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong đầu hắn:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Chém trăm đế hoàng. Được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

Hoàn mỹ!

Khóe môi Tần Quân cong lên, hắn tự tay xử quyết một trăm hoàng đế có tội, toàn là gánh tội lớn bằng trời, chết cũng chẳng đáng tiếc.

Gia Cát Lượng đi theo phía sau rất là tò mò, Tần Quân có thói quen trút giận vậy sao?

Gia Cát Lượng không phàn nàn cái gì, vì đám hoàng đế đó đáng chết.

Thiên lao mỗi ngày xử tử hơn mười người, nên việc Tần Quân làm không gây sóng gió quá lớn.

Tần Quân đi đằng trước, lòng thầm đối thoại với Thiên Linh:

- Tiểu tử, ngươi nên rời khỏi thân thể của trẫm!

Tối đa hai ngày nữa Tần Quân sẽ đích thân mang binh chinh phạt Nam Tận Hải, nếu Thiên Linh đi theo hắn rời khỏi Nam Vực Thiên Thế Giới thì sẽ rơi vào hôn mê, còn không bằng ở lại Nam Vực Thiên Thế Giới bảo vệ Đại Tần.

Thiên Linh tội nghiệp nói:

- Ta thích đi theo chủ nhân, thích mùi Tử Vi Đế Tinh đạo quả của chủ nhân lắm.

Nam Vực Thiên Thế Giới được sáng tạo vạn năm nhưng linh trí của Thiên Linh như con nít.

Thích mùi của Tử Vi Đế Tinh đạo quả?

Khóe môi Tần Quân co giật, thì ra không phải thích hắn.

Tần Quân tức giận nói:

- Mau rời đi, nếu không chờ trẫm ra khỏi Nam Vực Thiên Thế Giới là ngươi lại rơi vào ngủ say!

Bỗng một chùm sáng bắn ra từ đỉnh đầu Tần Quân bay lên tầng mây.

Gia Cát Lượng kinh kêu:

- Đó là cái gì?

Đám binh sĩ theo sau lập tức cảnh giác.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Chỉ là Giới Linh, rồi, về cung đi.

Thiên Linh rời đi khiến Tần Quân nhẹ cả người, ít nhất cơ thể thiếu một dị vật.

Cơ Vĩnh Sinh cười cợt:

- Còn có ta đây!

Tần Quân trợn trắng mắt mặc kệ Cơ Vĩnh Sinh.

Hoàn thành nhiệm vụ chém trăm đế hoàng Tần Quân được một đống phần thưởng, thưởng điểm kinh nghiệm liên tục lên bốn cấp đổi thành cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Nên để ai phục hồi Thần Ma đỉnh cao đây?

Tần Quân triệu hoán ra nhiều Thần Ma, thật khó lựa chọn, sự buồn phiền hạnh phúc.

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lan man thì trên bầu trời Thánh thành kéo đến mây đen.

Tần Quân đang định nhảy lên bỗng bị uy áp kinh khủng đè người như có tảng đá đè ngực hắn.

Bóng người bay ra từ các góc Thánh thành. Ba Đại La Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ cũng bay ra.

Tần Quân nhận ra tình huống không ổn, hắn nhanh chóng bay lên trời.

Rất nhanh Tần Quân đến bên trên Thánh Đế phong, bầu trời âm u như vòng xoáy dâng lên cao kéo dài mấy chục dặm, tựa như tận thế đến.

Cửu Linh Nguyên Thánh tới bên cạnh Tần Quân trầm giọng nói:

- Bệ hạ, có Đại La giáng lâm.

Sắc mặt Cửu Linh Nguyên Thánh âm trầm, có lẽ người đến mạnh hơn gã. Cửu Linh Nguyên Thánh và Khoa Phụ chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, Lý Nguyên Bá là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ. Có bọn họ ở Tần Quân không quá lo.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Là Như Lai hay Thần Vô Cơ?

Chỉ có hai người này mới có khả năng đánh bất ngờ Nam Vực.

Nguyên Thánh thành xôn xao, mấy trăm vạn người đổ ra đường cái nhìn âm u dâng lên trên bầu trời.

- Có chuyện gì? Không lẽ lại có cường địch?

- Chắc không phải là kim phật hôm bữa đi?

- Rất có thể . . .

- Đừng sợ, Nam Vực chúng ta đã khác xưa.

- Lại có trò hay để xem!

Dân chúng, tu sĩ bàn tán rôm rả. So với lần trước Như Lai tập kích gây ra khủng hoảng thì hiện giờ bọn họ rất bình tĩnh, nhiều người thái độ cợt nhả.

Các bóng người bay ra khỏi âm u, đều mặc áo đen, rậm rạp như trời đầy sao. Chớp mắt đã có hơn mười vạn người áo đen từ u ám rơi xuống. Gió to thổi vạt áo đen bay phần phật tựa như những bóng ma lơ lửng trên bầu trời.

Thánh thành vốn bình tĩnh thấy cảnh này thì xôn xao, ai nhìn cũng thấy ớn lạnh.

Một giọng nói âm trầm vang vọng thiên địa:

- Chậc chậc, Tần Thánh Đế? Con kiến nhỏ bé cũng dám xưng chữ thánh!

Là giọng của Thần Vô Cơ.

Tần Quân nhận ra ngay, vì Thần Vô Cơ suýt lấy mạng hắn lúc trong Quan Thiên Đại Hội, nên hắn luôn nhớ kỹ giọng gã.

------oOo------

Chương 748: Đại Tần vô địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân châm chọc cười to bảo:

- Chậc chậc, đây là Thần Điện dàn binh bố trận sao? Nên gọi là Quỷ Điện mới đúng.

Pháp lực gia cố làm thanh âm vang khắp trăm dặm.

Mấy trăm vạn người cười ồ lên, không khí căng thẳng bỗng chốc tan biến.

Thần Vô Cơ lại lên tiếng:

- Cái miệng này chỉ càng làm ngươi đau khổ thêm.

Thần Vô Cơ từ chính giữa u ám chậm rãi đáp xuống, gã mặc trường bào màu tím đen, thân hình vạm vỡ, khuôn mặt lạnh lùng tuấn tú lộ ra sát ý khiếp người.

Thần Vô Cơ nhìn Tần Quân chằm chằm. Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào rất tuấn tú, nhưng càng khiến Thần Vô Cơ bực bội.

Tên mặt trắng chết tiệt, dám dụ dỗ nữ nhân gã yêu!

Thần Vô Cơ ước gì một chưởng đập chết Tần Quân, nhưng gã không làm như vậy, vì gã muốn hành hạ hắn.

Tần Quân hỏi nhỏ Cửu Linh Nguyên Thánh đứng bên cạnh:

- Có nắm chắc đối phó hắn không?

Khoa Phụ, Lý Nguyên Bá đến bên Tần Quân. Lý Nguyên Bá lấy Kim Bằng Thần Chuy ra, vẻ mặt hăm hở.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhỏ giọng nói:

- Cảnh giới của hắn cao hơn ta một trọng, chắc là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ.

Cửu Linh Nguyên Thánh nhìn hướng Lý Nguyên Bá.

Gần đó, đám võ tướng từ tam phẩm trở lên như Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Lục Kim Ô, Lữ Nhạc lơ lửng trên bầu trời.

Lữ Nhạc lẩm bẩm:

- Đại La của Thần Điện.

Nhìn Thần Vô Cơ khiến Lữ Nhạc run rẩy. Lục Kim Ô cũng vậy, đối diện Đại La làm lòng họ không gợi lên chiến ý nổi.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng thì hăng hái rục rịch.

Cửu Đầu Trùng liếm môi cười hỏi Dương Tiễn:

- Hay chúng ta liên hợp chiến với hắn?

Nếu không đánh lại thì còn có Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá.

Mắt Dương Tiễn bừng lên chiến ý.

Thần Vô Cơ vẫn đang lải nhải trút lửa giận trong lòng:

- Hôm nay tiểu thế giới này sẽ biến thành địa ngục, ngươi sẽ thấy con dân của ngươi từng người chết thảm trước mặt ngươi!

Tần Quân câm nín. Cái tên này ăn đạn sao, biến thái ghê.

Tần Quân cười khẽ:

- Có nhiều người đã nói câu giống như ngươi, có biết kết cục của bọn họ ra sao không?

Ai không biết nổ pháo?

Tần Quân là chuyên gia!

Thần Vô Cơ biểu tình cực kỳ dữ tợn. Cái con bò sát nhỏ này chẳng những không khóc lóc van xin còn dám uy hiếp gã, thật là gan to bằng trời.

Nghĩ vậy Thần Vô Cơ vung tay phải lên, mười vạn tu sĩ áo đen trực tiếp đáp xuống, chiến tranh nháy mắt bùng nổ.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Hừ! Muốn chết!

Không cần Tần Quân ra lệnh, mấy trăm võ tướng đã bay ra. Vô số tu sĩ Thánh thành nhảy lên tham gia chiến đấu.

Trận chiến tranh này đã không phải cuộc chiến ân oán cá nhân Tần Quân, nó liên quan nguyên Nam Vực, lúc nên ra tay thì hãy ra tay. Sau khi xong việc có thể xin Tần Quân thưởng cho, cớ sao không làm?

- Giết!

- Muốn đồ Nam Vực của ta? Thần Điện thì có sao?

- Ha ha ha! Không ngờ chúng ta cũng có ngày đánh nhau với Thần Điện, quan trọng là ta còn đứng ra!

- Mọi người cẩn thận, những người áo đen này rất mạnh!

Một đống tu sĩ và người áo đen lao vào nhau, tiếng nổ liên tiếp trên bầu trời Thánh thành. Phép thuật vô tận thi triển trên cao, rực rỡ huyễn lệ như bữa tiệc pháo hoa.

Tần Quân cau mày, vì hắn không nhìn thấu tu vi mười vạn người áo đen.

Tần Quân hỏi Cửu Linh Nguyên Thánh cạnh mình:

- Những người này có tu vi gì?

Cửu Linh Nguyên Thánh trầm giọng nói:

- Ít nhất là Chân Tiên cảnh!

Tần Quân nheo mắt lại.

Mười vạn Chân Tiên cảnh?

Trận thế này dư sức đồ một vực.

Tần Quân tức giận quát:

- Võ tướng từ tứ phẩm trở lên hãy xông lên cho trẫm!

Nếu để người áo đen lẻn vào Thánh thành sẽ gây tai họa to lớn, phải dùng thế sấm sét ngăn cản lại.

Dứt lời Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng lao ra trước hết. Lý Nguyên Bá cầm Kim Bằng Thần Chuy xông thẳng vào Thần Vô Cơ.

Mấy trăm võ tướng trực tiếp bay ra. Trư Bát Giới, Chung Quỳ, Lục Kim Ô, Lữ Nhạc, Hoàng Phong Đại Vương, Hàng Long La Hán, cả đám tham gia vào khiến chiến đấu càng thêm kịch liệt.

Tần Quân đáp xuống ngự hoa viên bình tĩnh nhìn trận chiến đấu này.

Khác với trước kia, dù đối diện Thần Vô Cơ thì hắn vẫn có thể bình thản ung dung.

Tần Quân nhếch mép lạnh lùng cười:

- Hừ! Lúc này khác xưa, hôm nay trẫm cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Đường Tam Tạng canh giữ bên cạnh Tần Quân, tránh cho có cường giả Thần Điện đánh lén.

Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh nhanh chóng đến sau lưng Tần Quân. Lý Nguyên Bá và Thần Vô Cơ đã đánh túi bụi.

Lý Nguyên Bá cuồng cười nói:

- Ha ha ha! Ăn một chùy của phụ thân ngươi này!

Lý Nguyên Bá tay phải vung chùy như mang theo thế vạn quân, không gian bị Kim Bằng Thần Chuy xé ra các cái khe màu đen.

Thần Vô Cơ biến sắc mặt, hai tay đẩy ra, pháp lực khủng bố như sóng dữ diệt thế ập hướng Lý Nguyên Bá, thổi tóc gã bay ngược ra sau, khuôn mặt hơi biến hình. Lý Nguyên Bá không né tránh, ngược lại càng thêm hưng phấn huơ chùy.

Cơ thể thật bá đạo!

Thần Vô Cơ thầm giật mình, vội thụt lùi.

Lý Nguyên Bá được thế không tha người, tay phải ném Kim Bằng Thần Chuy ra như sao băng xé gió bay cái vèo. Nhưng trong mắt Thần Vô Cơ thì thấy Kim Bằng Thần Chuy bay rất chậm.

Thần Vô Cơ nhẹ nhàng né qua, khinh thường cười nói:

- Cái dũng kẻ mãng phu!

Nhưng Kim Bằng Thần Chuy xoay tròn trên bầu trời đập xuống người áo đen ở bên dưới.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Các người áo đen bị đập nát, máu thịt bắn tung tóe trên bầu trời. Tu sĩ Thánh thành giật nảy mình, võ tướng vội vàng tránh né.

Thần Vô Cơ biểu tình cực kỳ khó xem nhìn.

Cảm giác bị đánh mặt rất khó chịu!

Lý Nguyên Bá cười rẻ rúng:

- Hừ!

Lý Nguyên Bá nhìn ra được Thần Vô Cơ cũng là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, hai người cảnh giới tương đương. Nhưng Thần Vô Cơ chỉ là nhân tộc bình thường, Lý Nguyên Bá là Kim Sí Bằng Điểu, thiên phú huyết mạch hơn xa gã.

Nghĩ vậy Lý Nguyên Bá hú dài, lưng mọc đôi cánh chim màu vàng, phát ra hơi thở tăng vọt.

Thần Vô Cơ biến sắc mặt vội rút thanh trường kiếm màu đen, mũi kiếm khắc ấn phù văn màu tím trúc trắc khó hiểu, khi vung kiếm có tia sáng lạnh bay ra.

Bên kia, ngày càng nhiều người áo đen chết thảm.

Dương Tiễn cầm đao chiến thần ba mũi nhọn và Cửu Đầu Trùng vung Nguyệt Nha Sạn, hai người như so kè với nhau, chiến đấu vô cùng cuồng bạo. Nơi hai người đi qua không có người áo đen nào đỡ nổi một kích, bị đánh nát hình thần đều diệt.

Khoa Phụ không ra tay, gã lơ lửng bên trên Thánh Đế phong nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Bá và Thần Vô Cơ. Nếu Lý Nguyên Bá có xu hướng bị thua Khoa Phụ sẽ cứu.

------oOo------

Chương 749: Đại Tần vô địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù Khoa Phụ yếu hơn Lý Nguyên Bá nhưng hai người liên hợp thì dư sức đánh Thần Vô Cơ bờm đầu.

Sau khi đám Thần Ma tham gia chiến đấu, các tu sĩ Thánh thành cảm giác nhẹ nhàng hơn nhiều, còn thành người xem.

- Những tướng quân này mạnh quá.

- Đặc biệt là Nhị Lang Chân Quân và Cửu Đầu Trùng, siêu mạnh luôn.

- Ha ha, chúng ta hoàn toàn không thò tay vào được.

- Ngươi đang khóc hay cười vậy?

- Đây là Thiên Đình Đại Tần của chúng ta sao? Mạnh quá!

Đám tu sĩ bàn tán xôn xao, bọn họ không chán nản ngược lại càng thêm kích động.

Có thể kề vai chiến đấu với cường giả nổi tiếng Nam Vực là chuyện may mắn nhất trong đời.

Trong Thánh thành và động phủ xung quanh tràn ngập tiếng hò reo.

Thần Điện thì sao? Vẫn bị Thiên Đình Đại Tần giẫm dưới chân.

Lục Kim Ô vung tay phải lên, Thái Dương Chân Hỏa như con rồng dài quét qua đốt ba người áo đen trước mặt gã thành tro.

- A!

Lữ Nhạc cũng thi triển ra ba đầu sáu tay rắc độc, không ai dám đến gần gã.

Thần Ma khác thi triển thần thông, đánh túi bụi.

Tần Quân luôn nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Bá và Thần Vô Cơ, hiện xem ra hai người ngang ngửa nhau.

Lý Nguyên Bá và Thần Vô Cơ như sao băng va chạm trên cao vạn thước tựa như các vì sao nổ tung trên áng mây. Cuồng phong tàn phá thiên địa, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Mắt Khương Tử Nha nhấp nháy nói:

- Nếu cuộc chiến này chúng ta đánh lui Thần Vô Cơ thì . . .

Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thái Bạch Kim Tinh lộ vẻ mặt hưng phấn.

Thần Điện cũng không đè nổi Nam Vực, nếu trận chiến này đồn ra ngoài sẽ khiến địa vị của Nam Vực tăng vùn vụt, khi ngoại giao sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Tần Quân mỉm cười không nói chuyện, lòng thầm nghĩ Thần Vô Cơ biểu hiện rõ ràng không bằng Như Lai. Sau này Tây Vực có lẽ khó chơi hơn Thần Điện.

Có tiếng cười khẽ vang bên tai Tần Quân:

- Không ngờ Nam Vực các ngươi mạnh như vậy.

Tần Quân giật bắn người quay đầu nhìn lại. Từ khi nào Hắc Điệp Tiên Tử đứng cạnh hắn. Con ngươi Đường Tam Tạng co rút bản năng giơ tay phải lên, nhưng nhận ra Hắc Điệp Tiên Tử khiến tay gã khựng giữa chừng

không trung.

Đường Tam Tạng biết Hắc Điệp Tiên Tử và Tần Quân có quan hệ không giống bình thường.

Khóe môi Tần Quân co giật hỏi:

- Tại sao lại là nàng?

Hắc Điệp Tiên Tử luôn xuất quỷ nhập thần, khiến hắn rất đau đầu.

Tay phải Hắc Điệp Tiên Tử quấn tóc đẹp, nàng cười khẽ:

- Ta đến xem quyết định của mình không sai.

Chẳng hiểu gì hết.

Tần Quân trợn trắng mắt, tập trung nhìn vào bầu trời. Lý Nguyên Bá càng chiến càng dũng mãnh, đôi cánh sau lưng gã phản chiếu tia sáng như mặt trời trên cao.

Lý Nguyên Bá cuồng cười:

- Ha ha ha! Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh sao?

Ngữ điệu rẻ rúng chọc giận Thần Vô Cơ hơn, gã chưa từng gặp người nào ngông cuồng như Lý Nguyên Bá, đã hơn vạn năm gã không bị nhục nhã như vậy.

Ầm!

Hai tay Thần Vô Cơ vỗ vào nhau, khí thế cuồng bạo bộc phát ra từ người gã. Pháp lực màu đen như những con giao long bàn cứ quanh người Thần Vô Cơ.

Lý Nguyên Bá giật mình khựng lại.

Lý Nguyên Bá liếm môi nhe răng cười nói:

- Ô, rốt cuộc muốn sử dụng bản lĩnh thật rồi?

Đối thủ biểu hiện càng mạnh Lý Nguyên Bá càng hưng phấn.

Xoẹt đùng!

Từng tia chớp lấp lánh quanh người Thần Vô Cơ, kiếm đen rạch phá không trung xoay quanh pháp lực dòng khí của gã, khí thế lên cao vùn vụt. Lý Nguyên Bá đối diện Thần Vô Cơ cảm thấy hơi run.

Thần Vô Cơ lạnh lùng nói:

- Hôm nay bổn tọa phải cho thần hồn của ngươi mất đi!

Pháp lực thổi vạt áo Thần Vô Cơ bay phần phật, mái tóc dài xõa ra, cảm giác âm lạnh bá đạo.

Lý Nguyên Bá cầm Kim Bằng Thần Chuy sửng sốt, cánh vỗ mạnh, lôi điện xung quanh tụ lại với nhau sau đó đánh hướng Thần Vô Cơ.

Ầm!

Lôi điện vỗ vào người nhưng Thần Vô Cơ không dao động, mặt càng dữ tợn hơn.

Hắc Điệp Tiên Tử hét lên:

- Nguy rồi, là thuật Thỉnh Thần!

Đám người Tần Quân thầm khó hiểu.

Thuật Thỉnh Thần là cái chi?

Hắc Điệp Tiên Tử giải thích rằng:

- Thuật Thỉnh Thần là chỗ dựa lớn nhất của Thần Điện, Thần Điện được gọi là thần vì có thể liên lạc với khung trời, mời thần linh bám vào người, sức chiến đấu tăng gấp đôi.

Tần Quân xoe tròn mắt, lợi hại dữ vậy?

Đám người Khương Tử Nha liếc nhau, họ chưa nghe qua loại thần thuật này.

Tần Quân quát to:

- Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ, mau đi trợ giúp Lý Nguyên Bá!

Tần Quân không muốn vào phút then chốt bị lật xe.

Cửu Linh Nguyên Thánh đang hỗ trợ tiêu diệt người áo đen nghe vậy vội bay lên trời.

Mười vạn người áo đen đã bị giết hết chín mươi phần trăm, những người còn sống dù sao là con người, biết sợ, nên bọn họ bắt đầu rút lui không dám bay hướng Thánh thành.

Khoa Phụ bay hướng Thần Vô Cơ. Hai Đại La như mũi tên nhọn lao tới.

Thần Vô Cơ hét to, xung lực kinh khủng bộc phát ra bốn phương tám hướng, chặn Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ khựng lại, Lý Nguyên Bá bị đẩy lùi.

Bầu trời vặn vẹo như sóng gợn mặt hồ, hình ảnh vô cùng rung động lòng người. Mấy trăm vạn người trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Đây là loại lực lượng như thế nào?

Có thể ảnh hưởng khung trời!

Thần Vô Cơ bình tĩnh nói:

- Đã muộn rồi!

U ám trên đỉnh đầu Thần Vô Cơ bị xua tan, một luồng sáng xé rách bình chướng không gian giáng xuống đỉnh đầu gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Khí thế của Thần Vô Cơ tăng vọt làm ba người Lý Nguyên Bá trố mắt líu lưỡi. Tóc Thần Vô Cơ dài ra, nhuộm thành màu đỏ, dáng người cao lớn

hơn làm người ta lạnh lẽo.

Lý Nguyên Bá trợn to mắt chửi thầm:

- Cái tên này còn biết biến thân!

Lý Nguyên Bá ngửa đầu hú dài, áo giáp trên người nhanh chóng biến mất. Cơ thể Lý Nguyên Bá trướng to ra biến thành hình dạng Kim Sí Bằng Điểu.

Một tiếng gầm rung động thiên địa vang lên:

- Grào!

Người dưới Trúc Cơ cảnh bị chấn xỉu, tu sĩ dưới Địa Tiên cảnh choáng váng.

Con ngươi Tần Quân co rút, hé môi. Hắc Điệp Tiên Tử đứng bên cạnh sắc mặt âm trầm. Những người khác biểu tình kinh hoàng nhìn bầu trời.

Mấy trăm vạn người im lặng nhìn trời cao, vì mỗi người không biết nên nói cái gì, mắt tràn đầy sợ hãi.

Thần Vô Cơ biến thành người khổng lồ cao mấy trăm trượng, mái tóc đỏ như sông máu bay trên bầu trời. Người Thần Vô Cơ đầy lông màu đen, đầu gối và khuỷu tay mọc gai xương sắc bén, nhìn thoáng qua như có con lệ ma nhe răng cười trên bầu trời.

Kim Sí Bằng Điểu hót vang:

- Grít!

Thần Vô Cơ đã thi triển thuật Thỉnh Thần vẫn có vẻ rất nhỏ bé trước mặt Kim Sí Bằng Điểu.

Thần Vô Cơ cười gằn lắc người, giây sau đã vượt qua vài dặm đụng vào người Kim Sí Bằng Điểu như con chuột đụng bay con sư tử đực, hình ảnh kích thích thị giác.

------oOo------

Chương 750: Thuật Thỉnh Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ con ngươi co rút, hai người không thấy rõ động tác của Thần Vô Cơ.

Tần Quân chửi thề:

- Thứ khốn kiếp này là thỉnh thần?

Rõ ràng là thỉnh ma!

Biểu tình Hắc Điệp Tiên Tử phức tạp nhìn Thần Vô Cơ trên trời, nàng biết cái giá phải trả khi dùng thuật Thỉnh Thần, có thể thấy Thần Vô Cơ hận Tần Quân đến đâu.

Mọi người trên bầu trời Thánh thành sững sờ ở phía xa, biểu tình ngơ ngác nhìn Thần Vô Cơ ở trên trời không ai bì nổi.

Sau khi đụng bay Kim Sí Bằng Điểu, Thần Vô Cơ nhìn Cửu Linh Nguyên Thánh và Khoa Phụ, ánh mắt tràn đầy hung dữ.

Dù không to lớn bằng phân thân Như Lai nhưng Thần Vô Cơ phát ra khí thế không chút thua kém, hình như càng mạnh.

Thần Vô Cơ cười tàn nhẫn:

- Tuyệt vọng đi! Run rẩy đi!

Giọng Thần Vô Cơ khào khào khiến người nổi da gà, phối hợp lời gã nói khiến người kinh dị.

Người nghe tim đập chân run.

Khoa Phụ hừ lạnh, nhanh chóng biến lớn, chớp mắt cao ngàn trượng. Độ cao này chưa phải là cực hạn của Khoa Phụ nhưng là tư thái chiến đấu tốt nhất.

Khoa Phụ lập tức đấm vào Thần Vô Cơ.

Cú đấm này trời sụp đất nứt!

Vô số đảo bay ở bên dưới rung rinh, bao gồm Thánh thành.

Đối diện cú đấm của Khoa Phụ, Thần Vô Cơ không né ngược lại cười lạnh giơ nắm đấm đánh trả.

Rầm!

Vang tiếng trầm đục khắp thiên địa, khoảnh khắc hai nắm đấm to va chạm thì từng đợt phong nhẫn bắn đi các hướng.

Khoa Phụ biến sắc mặt, Thần Vô Cơ dữ tợn hơn nữa.

Hai người văng ra sau, Khoa Phụ bay xa hơn.

Đây là lực lượng gì mà mạnh hơn Khoa Phụ một bậc?

Lòng Tần Quân dậy sóng dữ.

Cửu Linh Nguyên Thánh biến ra đầu sư tử to muốn nuốt trọn Thần Vô Cơ:

- Grào!

Nhưng sau lưng Thần Vô Cơ như mọc con mắt nhẹ nhàng tránh đi.

Tần Quân vội vàng điểm danh:

- Dương Tiễn! Cửu Đầu Trùng! Lục Kim Ô! Ba người cùng lên!

Thần Vô Cơ có xu hướng vượt qua lục thần rồi, hắn không thể chậm trễ được nữa.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng đều có thể đấu với cường giả mới vào Đại La Kim Tiên cảnh. Lục Kim Ô là Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn. Bọn họ có thể giúp ích một chút.

Dương Tiễn lập tức hóa thành ánh sáng vàng bay đi trước, Cửu Đầu Trùng theo sau.

Lục Kim Ô sửng sốt, người bốc cháy Thái Dương Chân Hỏa, nhảy vọt lên thành tên lửa bay đi.

Tần Quân thầm la to:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tính tới tính lui không tính đến Thần Vô Cơ có thần thuật nghịch thiên như vậy.

Tiếng hệ thống gợi ý nhanh chóng vang lên:

Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân căng thẳng nhìn lên trời.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô lao vào đánh Thần Vô Cơ. Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ như núi cao thì đứng ở hướng khác nhau hạn chế không gian né tránh của Thần Vô Cơ.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Thần binh của Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng đập trúng người Thần Vô Cơ phát ra tiếng kim loại va chạm, chấn cổ tay bọn họ đau nhức.

Thái Dương Chân Hỏa của Lục Kim Ô làm Thần Vô Cơ hơi kiêng dè, vì gã luôn né tránh không để lửa rơi trúng người mình.

Lý Nguyên Bá nóng ruột nóng gan lập tức đánh tan thân thể Kim Sí Bằng Điểu, hai tay cầm song chùy từ trên trời giáng xuống đụng tan các áng mây đen, kéo sóng khí dài xông hướng Thần Vô Cơ.

Lý Nguyên Bá tức giận quát:

- Chết cho lão tử!

Giọng nói vang vọng nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới, khiến mấy trăm

vạn người bên dưới căng thẳng nhìn gã. Những người khác trong Nam Vực Thiên Thế Giới không thể xem cuộc chiến thì không hiểu ra sau, bọn họ không biết kẻ địch lớn đã đến.

Lý Nguyên Bá nửa người trên ngửa ra sau thành hình cung, Kim Bằng Thần Chuy như hai cái thùng nước tỏa ánh sáng vàng rực rỡ trên đầu gã. Lý Nguyên Bá gầy yếu trông như tràn đầy lực lượng giống Tây Sở Bá Vương.

Thần Vô Cơ bị ba người Dương Tiễn bám chân, nghe Lý Nguyên Bá quát thì ngước đầu lên, vừa lúc bị song chùy đập trúng đầu. Thần Vô Cơ ăn đau run bần bật.

Lý Nguyên Bá bộc phát ra toàn bộ lực lượng, toàn thân nổi gân xanh đập một cú khiến thân thể khổng lồ của Thần Vô Cơ rớt xuống dưới.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng lao xuống, hai người đuổi theo Thần Vô Cơ. Dương Tiễn quát to, giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn, định thi triển thần thông Sơn Băng Địa Liệt. Cửu Đầu Trùng giơ Nguyệt Nha Sạn lên.

Rầm!

Hai người hợp sức công kích đập người Thần Vô Cơ phun máu tung tóe, tốc độ rơi của gã càng nhanh.

Mấy trăm vạn người mừng rỡ nhìn cảnh này.

Nhưng giây sau Thần Vô Cơ khựng lại, gồng sức dấy lên sóng khí quét qua bốn phương tám hướng.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng biểu tình cực kỳ khó xem, Lý Nguyên Bá nhíu chặt mày.

Tên này quá mạnh!

Thần Vô Cơ bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn Thánh thành cách bên trái mấy chục dặm, nở nụ cười âm trầm. Ngay sau đó Thần Vô Cơ lao hướng Thánh thành.

Nguy rồi!

Đám người Lý Nguyên Bá thầm la không may, vội vàng đuổi theo, đáng tiếc bọn họ không nhanh bằng Thần Vô Cơ lúc này.

Tần Quân đứng trên Thánh Đế phong cảm giác khoảnh khắc Thần Vô Cơ đã đến trước mắt, thân thể khổng lồ như núi cao khiến mọi người cảm giác trời tối sầm.

Thời gian chậm lại.

Con ngươi Tần Quân co rút, hé môi. Đám Thần Ma Chung Quỳ, Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng há to mồm lao hướng Tần Quân, nhưng bọn họ bay đi chậm hơn tay phải của Thần Vô Cơ rất nhiều.

Trong khoảnh khắc một bóng người che trước mặt Tần Quân, là Hắc Điệp Tiên Tử.

Con ngươi Thần Vô Cơ co rút vội khựng lại tay phải, móng ngón trỏ sắc bén cách Hắc Điệp Tiên Tử chưa đến nửa thước. Gió to thổi bạt mạn che mặt của nàng đập trúng miệng mũi Tần Quân.

Hình ảnh như ngừng lại, thiên địa mất sắc, trong tầm nhìn của Tần Quân chỉ có bóng lưng Hắc Điệp Tiên Tử.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong óc Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đông Hải Long Vương, có triệu hoán lại không?]

Đôi mắt to đáng sợ của Thần Vô Cơ nhìn Hắc Điệp Tiên Tử chằm chằm, gã cố nén cơn giận gằn giọng hỏi:

- Nàng thật sự muốn chết vì hắn sao?

Lòng Thần Vô Cơ thắt lại. Hắc Điệp Tiên Tử ở trong lòng gã vĩnh viễn cao cao tại thượng, không dính chút hồng trần, không ngờ nàng vì một nam nhân mà không tiếc bản thân.

Hắc Điệp Tiên Tử đưa lưng hướng Tần Quân, nàng không đáp mà hỏi ngược lại, giọng nói tràn ngập bình tĩnh:

- Ngươi thật sự muốn giết ta?

Bốn nữ nhân Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết đứng gần đó lòng rung động. Hằng Nga đứng trên Thánh Tông phong ngơ ngác nhìn.

Thị lực của Liễu Nhược Lai không thể trông thấy tình hình trên Thánh Đế phong, nên nàng rất căng thẳng, sợ Tần Quân gặp nguy hiểm:

- Hằng Nga Tiên Tử, hắn có sao không?

Nhìn từ nơi này thì thân hình của Thần Vô Cơ rất kinh dị, khiến người sợ hãi.

------oOo------

Chương 751: Chặt đứt tơ tình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối diện Hắc Điệp Tiên Tử, dù Thần Vô Cơ tức giận đau lòng đến đâu cũng không xuống tay được. Thần Vô Cơ không chỉ mến mộ Hắc Điệp Tiên Tử cũng vì không nhờ nàng lúc gã còn nhỏ đã bị người đánh chết. Từ ý nghĩa nào đó Hắc Điệp Tiên Tử có ơn nuôi dưỡng Thần Vô Cơ.

Lý Nguyên Bá lao đến đầu tiên, giơ chùy đập bay thân thể khổng lồ của Thần Vô Cơ. Lý Nguyên Bá tiếp tục đuổi theo, hai cánh như gió đánh Thần Vô Cơ dồn dập làm gã không có sức đánh lại, cách Thánh Đế phong xa dần.

Hắc Điệp Tiên Tử nhạt nhòa trong tầm mắt Thần Vô Cơ mãi đến khi biến mất, trong vô hình dường như sợi chỉ số phận gắn kết gã và Hắc Điệp Tiên Tử đứt đoạn từ đây.

Tần Quân sắc mặt âm trầm thầm quát:

- Triệu hoán lại!

Sát ý trong lòng sắp tràn ra khỏi ngực Tần Quân, nếu Hắc Điệp Tiên Tử không đứng ra thì hắn đã chết rồi.

Nếu vừa rồi Thần Vô Cơ phản ứng chậm một chút có lẽ Hắc Điệp Tiên Tử đã chết, đây là điều Tần Quân không chịu nổi nhất.

Tần Quân muốn Thần Vô Cơ chết!

Đông Hải Long Vương có ra cũng không làm được gì, Tần Quân đành chọn triệu hoán lại.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán . . .]

Tần Quân chậm rãi kéo mạn che mặt xuống, mùi thơm thoáng qua chóp mũi. Lòng Tần Quân nặng trĩu, hắn không ngờ Hắc Điệp Tiên Tử sẽ dùng bản thân che trước mặt hắn.

- Tại sao?

Hắc Điệp Tiên Tử chậm rãi xoay người, mái tóc đen nhánh bay theo gió, khuôn mặt trắng mịn xinh đẹp kinh tâm động phách, ngũ quan tinh xảo, đôi mắt vừa to vừa sáng, rèm mi dài run nhẹ. Mắt Hắc Điệp Tiên Tử như ẩn giấu muôn vàn tơ xanh, hai hàng chân mày liễu tăng thêm nét ưu phiền khiến người đau lòng.

Tần Quân trợn to mắt, bị nhan sắc của nàng kinh diễm.

Đám người Đường Tam Tạng đứng bên cạnh cũng vậy, không ngờ nữ nhân này có nhan sắc như vậy.

Hắc Điệp Tiên Tử nháy một mắt nghịch ngợm cười:

- Ta nói rồi, ta sẽ bảo vệ ngươi.

Giờ phút này biểu tình của Hắc Điệp Tiên Tử khắc sâu trong đầu Tần Quân, một thời gian dài tương lai khó thể quên.

Phương xa vọng lại tiếng gầm tức giận của Thần Vô Cơ.

- A a a a a!!!

Thần Vô Cơ vung hai cánh tay hất Lý Nguyên Bá bay ra ngoài, cơ bắp toàn thân phồng lên như sắp nổ, mắt tràn đầy sát ý hung ác.

Giờ phút này Thần Vô Cơ đã chặt đứt tình ý đối với Hắc Điệp Tiên Tử, chỉ còn lại lệ khí vô tận.

Thần Vô Cơ giơ tay phải lên, thanh kiếm to màu đen dài trăm trượng xé rách không gian chui ra rơi vào tay gã.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ nhanh chóng đến bên cạnh Lý Nguyên Bá, bọn họ đứng thành một hàng trên bầu trời, trực diện Thần Vô Cơ hơi thở càng cuồng bạo.

Tất cả sinh linh trong Nam Vực bỗng cảm giác lồng ngực bị đè ép, nếu hơi thở Đại La hoàn toàn bùng nổ thì có thể uy chấn một vực.

Thần Vô Cơ lạnh lùng nói:

- Hôm nay các ngươi đều phải chết!

Ánh mắt Thần Vô Cơ xuyên qua nhóm Dương Tiễn dừng lại trên Thánh Đế phong, câu này là nói cho Tần Quân và Hắc Điệp Tiên Tử nghe. Cơ thể Thần Vô Cơ trướng to, da nứt ra chảy máu, khiến người lòng lạnh lẽo.

Cửu Đầu Trùng rủa:

- Tên này bị điên sao?

Cửu Đầu Trùng cảm giác như mình đối diện con hung ma điên cuồng, Thần Vô Cơ dần tăng mạnh hơi thở làm gã đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Nghe lời Thần Vô Cơ nói, Tần Quân xoay người nhìn qua. Trên trời mây sấm cuồn cuộn, Thần Vô Cơ tựa như ma vương diệt thế.

Tiếng hệ thống gợi ý chợt vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được . . .]

Con ngươi Tần Quân co rút, người run bần bật nở nụ cười mừng như điên.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tôn Ngộ Không, có triệu hoán lại không?]

Tiếng hệ thống gợi ý quanh quẩn trong đầu khiến Tần Quân chửi thầm, nếu hắn xin triệu hoán lại mới là đồ ngốc.

Tần Quân hưng phấn nói:

- Là hắn! Hệ thống, có phải Tôn Ngộ Không ở trạng thái cao nhất không?

Hệ thống đáp ngay:

- Đúng!

Nhưng hệ thống do dự một chút hỏi:

- Túc chủ có muốn trả lại ký ức kiếp trước của Tôn Ngộ Không không?

Tần Quân dứt khoát nói thầm:

- Trả lại!

Rất sớm trước kia Tần Quân đã muốn triệu hoán Tôn Ngộ Không, đối với hắn thì Tôn Ngộ Không không có ký ức kiếp trước sẽ không có tính kiệt ngạo bất thuần. Nếu là Tôn Hành Giả hoặc Đấu Chiến Thắng Phật trong Tây Du Ký thì Tần Quân còn đồng ý xóa ký ức kiếp trước, nhưng Tôn Ngộ Không ở trạng thái cao nhất là lúc kiệt ngạo nhất, cũng là thời điểm mạnh nhất. Tần Quân không muốn làm Tôn Ngộ Không đánh mất mũi nhọn.

Tần Quân thúc giục:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Tôn Ngộ Không ra đi!

Tần Quân nhìn hướng Thần Vô Cơ, gã giận dữ đã cao cỡ ngàn trượng, tay cầm kiếm đen to xông hướng Thánh Đế phong.

Khoa Phụ lại biến về hình dạng người khổng lồ muốn ngăn cản, nhưng bị Thần Vô Cơ dùng bả vai đụng bay.

Dương Tiễn biến lớn ngàn trượng chém nhát đao vào Thần Vô Cơ, bị gã quét kiếm đen to nhẹ nhàng hạ gục. Thần Vô Cơ đang định tấn công tới tấp thì Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá từ hai bên kẹp lại.

Nguyệt Nha Sạn đâm vào da lông của Thần Vô Cơ, Kim Bằng Thần Chuy thế lớn lực nặng đập xuống. Nhưng vẻ mặt Thần Vô Cơ không đau đớn chút nào, vẫn đằng đằng sát khí.

Thần Vô Cơ rống to:

- Cút!

Thần Vô Cơ lắc vai đánh bay Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá, ba người hộc máu.

Cửu Linh Nguyên Thánh biến thành sư tử chín đầu hú vang trời, dòng khí vòng tròn xoay quanh người. Cửu Linh Nguyên Thánh rống hướng Thần Vô Cơ.

Lục Giới Nộ Hống!

Thiên địa nổ tung, đám người Tần Quân và Thần Vô Cơ bị điếc tai.

Tiếng sư tử rống xuyên thấu vách tường không gian vang vọng Nam Vực, lan hướng Tây Vực, Nam Tận Hải.

Trên hoang nguyên vô tận, vô số binh sĩ và yêu thú đánh nhau. Chợt có tiếng sư tử rống khiến bọn họ ngừng lại. Thân Công Báo, Lôi Chấn Tử làm thủ lĩnh giật mình ngước lên nhìn.

Đây là . . . Cửu Linh Nguyên Thánh gầm rống?

***

Âm phủ.

Tiếng sư tử rống bỗng nhiên nổ vang, khiến tất cả hồn phách kinh khủng không thôi.

Lục Giới Nộ Hống trên lên chín tầng trời, đến âm tào địa phủ.

Âm Hoàng cũng bị chấn động, kinh hoàng hét lên:

- Giọng của Đại La, không lẽ có Đại La lao vào Âm phủ?

***

Tây Vực. Lôi Âm Tự tường vàng dát ngọc.

Như Lai đột nhiên mở to mắt, mấy ngàn đệ tử dưới chỗ ngồi cũng mở mắt theo, vì bọn họ loáng thoáng nghe tiếng sư tử rống.

Như Lai lẩm bẩm:

- Đây là vật gì mà thanh âm có năng lực rung động tam giới?

Như Lai cau mày cảm giác thanh âm đến từ Nam Vực, không lẽ có cường giả Đại La cảnh bùng nổ chiến đấu trong Nam Vực?

------oOo------

Chương 752: Chấn nhiếp lục giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Nam Tận Hải.

Trong cung điện yêu tộc.

Thanh Hồ Vương nhảy dựng lên từ ngai báu, biểu tình kinh khủng lẩm bẩm:

- Đây là thanh âm gì? Hình như đến từ Nam Vực.

Tiếng sư tử rống quanh quẩn bên tai làm Thanh Hồ Vương tim đập chân run, rất khó tưởng tượng đối phương mạnh đến trình độ nào.

***

Cửu Linh Nguyên Thánh dốc hết sức vận dụng Lục Giới Nộ Hống khiến Nam Vực và vực xung quanh giật mình. Thần Vô Cơ đang đối diện với Cửu Linh Nguyên Thánh cảm giác đầu óc nổ tung, ý thức rơi vào hỗn độn.

Đám người Dương Tiễn bị chấn run rẩy trên không trung, ý thức hoảng hốt.

Sư tử chín đầu gầm rống trên trời, cảnh tượng này khiến vô số người rung động. Vì công kích của Cửu Linh Nguyên Thánh chủ yếu tập trung vào người Thần Vô Cơ nên bọn họ chỉ tạm bị điếc, còn có thể thấy mọi vật.

Cửu Linh Nguyên Thánh gầm rống trên trời tựa như thần thú sáng thế, thần thánh mà bá đạo.

Đám người Hắc Điệp Tiên Tử, Đường Tam Tạng hoảng hốt, đây là lần đầu tiên bọn họ thấy Cửu Linh Nguyên Thánh bùng nổ hết sức.

Dịch lão đầu thộn mặt ra lẩm bẩm:

- Ôi trời ạ . . .

Cửu Linh Nguyên Thánh từng chỉ khiến Dịch lão đầu kiêng dè, giờ thì lão ngưỡng mộ.

Nhưng giờ phút này ánh mắt của Tần Quân bị bảng liệt kê thuộc tính Tôn Ngộ Không hấp dẫn:

[Tôn Ngộ Không, Tề Thiên Đại Thánh.

Chủng tộc: Linh Minh Thạch Hầu.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Kim Đan Đại Đạo.

Thần thông: Địa Sát bảy mươi hai biến. Hỏa Nhãn Kim Tinh. Kim Cương Bất Tử Chi Thân. Cân Đẩu vân.

Pháp bảo: Kim Cô Bổng.

Thuộc tính đặc biệt: Tề Thiên Đại Thánh (tăng áp lực cho kẻ địch, càng chiến càng mạnh)

Mức độ trung thành: 50 (MAX 100)]

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ!

Biểu tình Tần Quân rung động, không ngờ Tôn Ngộ Không thật sự có thể đột phá Đại La Kim Tiên.

Tần Quân nhủ thầm:

- Tôn Ngộ Không lúc này thuộc giai đoạn nào?

Hệ thống giải thích rằng:

- Là lúc gặp Như Lai. Tôn Ngộ Không học nghệ từ chỗ Bồ Đề Lão Tổ về vốn chỉ có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh, nhưng ăn vụng bàn đào và đan dược của Thái Thượng Lão Quân khiến tu vi tăng vọt. Sau đó bị đan lô của Thái Thượng Lão Quân luyện chế bảy bảy bốn mươi chín ngày không chỉ luyện ra Hỏa Nhãn Kim Tinh, còn luyện hiệu quả bàn đào, đan dược hoàn toàn dung nhập vào người. Cộng thêm thiên tư của Tôn Ngộ Không hơn người vì thế lĩnh ngộ đến Đại La Kim Tiên.

Thì ra bàn đào có công hiệu tăng tu vi, nhưng cũng đúng, thần tiên còn cần tăng tuổi thọ sao?

Tần Quân siêu kích động.

Tôn Ngộ Không chắc chắn có thể chiến đấu vượt cấp, khi mới thành tựu Đại La Kim Tiên đã dám chống lại Như Lai. Đừng thấy Như Lai chỉ dùng một chưởng hạ gục Tôn Ngộ Không, nhưng một chưởng đó đánh y từ chín tầng trời rớt xuống trần gian là biết Như Lai dùng nhiều sức mạnh.

Nhưng mức độ trung thành chỉ có năm mươi, thấp nhất kỷ lục.

Trong khi Tần Quân kích động thì Cửu Linh Nguyên Thánh bỗng dùng ba cái đầu sư tử cắn hai vai và đầu Thần Vô Cơ, muốn xé nát gã. Nhưng lúc này thực lực của Thần Vô Cơ mạnh hơn Cửu Linh Nguyên Thánh nhiều, thân thể siêu mạnh, Cửu Linh Nguyên Thánh không thể xé nát gã ra.

Thân thể Thần Vô Cơ bản năng chống cự muốn vùng thoát khỏi Cửu Linh Nguyên Thánh cắn xé.

Hai vật khổng lồ vật lộn là hình ảnh rung động biết bao, khiến người nhiệt huyết dâng trào.

Tần Quân thầm cầu nguyện:

- Hãy cố chống đỡ!

Hy vọng nhóm Thần Ma Cửu Linh Nguyên Thánh có thể kiên trì đến lúc Tề Thiên Đại Thánh xuất hiện.

Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Hệ thống, khi nào Tôn Ngộ Không sẽ xuất hiện?

Càng nhanh càng tốt đi Hầu ca!

Hệ thống trả lời dứt khoát:

- Không rõ!

Tần Quân căng thẳng hỏi tiếp

- Ngươi nói xem Tôn Ngộ Không có thể chiến thắng Thần Vô Cơ không?

Tần Quân tự biết dù Tôn Ngộ Không không thắng Thần Vô Cơ nhưng cộng thêm nhóm Cửu Linh Nguyên Thánh thì ít nhất có thể đánh lui gã.

Hệ thống trả lời vẫn ngắn gọn làm Tần Quân muốn bóp chết nó:

- Rất có thể.

Mắt Thần Vô Cơ lại bắn ra tia hung ác, gã đã tỉnh táo khỏi cơn hoảng hốt Lục Giới Nộ Hống mang lại.

Thần Vô Cơ tức giận quát:

- Sao bổn tọa có thể bị đám súc sinh các ngươi đánh bại được!

Tiếng quát chất chứa không cam lòng và sát ý, khiến người nghe sống lưng lạnh lẽo.

Thần Vô Cơ thò tay trái ra chộp sau lưng Cửu Linh Nguyên Thánh, móng tay nhọn cắm phập vào da thịt, máu phun ra. Thần Vô Cơ cưỡng ép xé rách, răng nanh của Cửu Linh Nguyên Thánh cắn người gã đẫm máu, nhưng gã không e ngại.

Giờ phút này Thần Vô Cơ đã bất chấp đau đớn.

Nỗi đau thể xác sao bằng trái tim tan nát?

Thần Vô Cơ bị Hắc Điệp Tiên Tử tổn thương trái tim chỉ muốn hủy diệt hết thảy.

Cửu Linh Nguyên Thánh chưa kịp phản ứng đã bị Thần Vô Cơ một tay ném ra.

Đám người Dương Tiễn lấy lại tinh thần liền xông hướng Thần Vô Cơ.

Lý Nguyên Bá dẫn đầu vung chùy đập, ai ngờ Thần Vô Cơ phất tay đánh gã hộc máu bay ra.

Lý Nguyên Bá xoa ngực mắng:

- Đáng ghét, sao cái tên này càng lúc càng mạnh vậy?

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng không đấu cứng mà né hai tay Thần Vô Cơ, tìm cơ hội công kích.

Lục Kim Ô không đến gần, liên tục bắn ra Thái Dương Chân Hỏa công kích từ xa. Dù Thần Vô Cơ rơi vào trạng thái cuồng bạo nhưng thân thể bản năng né tránh đủ biết Thái Dương Chân Hỏa khủng bố đến đâu.

Từng đợt sóng nhiệt lan ra mấy chục dặm ập hướng Tần Quân.

Tần Quân nhủ thầm:

- Hệ thống, ngươi có thể nhìn ra Thần Vô Cơ lúc này mạnh cỡ nào không?

Trước khi vận dụng thuật Thỉnh Thần thì Lý Nguyên Bá đánh Thần Vô Cơ nhừ tử như chó, sau khi thi triển thuật Thỉnh Thần thì gã biến thành siêu thần đánh đội hình hào hoa Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh, Lục Kim Ô, Khoa Phụ tơi bời. Tần Quân rất tò mò với cái gọi là thuật Thỉnh Thần.

Hệ thống trầm ngâm nói:

- Chắc đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ.

Tần Quân xoe tròn mắt. Đại La cảnh, một tiểu cảnh giới mà cách biệt lớn thế sao?

Hắc Điệp Tiên Tử đến gần Tần Quân, ánh mắt phức tạp nhìn Thần Vô Cơ trên trời, lẩm bẩm:

- Truyền thuyết trên trời có Cổ Tiên giới, thuật Thỉnh Thần là thần thuật để lại từ thượng cổ, có thể liên lạc với Đại Tiên trên Cổ Tiên giới, được lực lượng của Đại Tiên đó, cũng phải trả giá rất lớn.

Cổ Tiên giới?

Biểu tình Tần Quân rung động, hỏi ngược lại:

- Nàng xác định hắn mời Đại Tiên? Sao cảm giác như mời ma đầu.

Hắc Điệp Tiên Tử trợn trắng mắt tức giận nói:

- Sao ta biết? Ngươi có thấy Đại Tiên chưa?

Xì.

Tần Quân bĩu môi.

Thần Ma thuộc hạ của trẫm đều là thần tiên ở thế giới khác!

------oOo------

Chương 753: Tề Thiên Đại Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường Tam Tạng thì thào:

- Thuật Thỉnh Thần? Quả nhiên là thần thuật.

Các Thần Ma lặng im nhìn đại chiến kinh thế trên trời, bọn họ không biết nên biểu đạt tâm tình thế nào.

Khoa Phụ như người khổng lồ cao cỡ ngọn núi rống to:

- A!

Khoa Phụ gồng hết sức đâm vào mặt Thần Vô Cơ, đánh bay gã. Nhưng Thần Vô Cơ không bay quá xa, gã như con huyết ma, người đẫm máu ghê người.

Thần Vô Cơ giơ tay phải lên, cự kiếm đen lúc trước không biết tung tích lại xuất hiện. Thần Vô Cơ chém nhát kiếm tốc độ nhanh như kinh hồng. Phập một tiếng kiếm cắt qua lồng ngực Khoa Phụ, máu như mưa rơi ào ạt, người gã rách ra lỗ máu dài trăm trượng từ ngực đến bụng.

Khoa Phụ cố nén đau, mắt bắn ra tia hung ác không thua gì Thần Vô Cơ, nắm đấm phải lại đánh hướng gã.

Cửu Linh Nguyên Thánh táp tới, chín cái đầu sư tử cùng gầm rống vô cùng rung động.

Lý Nguyên Bá, Lục Kim Ô biến ra chân thân:

- Grít!

- Grít!

Hai người hiểu rằng ở trạng thái bình thường thì không thể ngăn cản Thần Vô Cơ cuồng bạo được.

Kim Sí Bằng Điểu và Tam Túc Kim Ô hiện ra, vô cùng thần tuấn, vô số người há hốc mồm.

Cửu Đầu Trùng biến thành chân thân Quỷ Xa, tức là chim thần chín đầu, lông màu lửa đỏ. Ba con chim thần bay thành một hàng như ba vầng mặt trời, thần thánh uy nghiêm.

Ba con chim thần cùng xông hướng Thần Vô Cơ bị Khoa Phụ bám giữ.

Trong khoảnh khắc Thần Vô Cơ bộc phát pháp lực màu đen khủng bố như những con ác long gầm rống bay ra khỏi người gã, ác long đụng bay ba con chim thần và Khoa Phụ.

Một giọng nói kỳ dị truyền ra từ người Thần Vô Cơ, cảm giác âm trầm:

- Chậc chậc, không ngờ trên đời đã có nhiều Đại La như vậy.

Pháp lực màu đen quanh người Thần Vô Cơ biến ra các bóng người, đếm kỹ gồm mười hai người, không thấy rõ khuôn mặt, càng kinh dị hơn.

Hắc Điệp Tiên Tử chộp cổ tay Tần Quân sốt ruột nói:

- Nguy rồi, thuật Thỉnh Thần hoàn thành trọn vẹn! Chúng ta trốn mau lên!

Hắc Điệp Tiên Tử từng thấy Thần Vô Cơ thi triển thuật Thỉnh Thần, sự khủng bố đó đến nay vẫn khó quên.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Không được, trẫm không thể trốn!

Tần Quân thầm sốt ruột nói: Hầu ca ơi, sao còn chưa đến?

Hắc Điệp Tiên Tử nôn nóng trách mắng:

- Bây giờ ngươi ở lại rất có thể sẽ chết, ngươi lý trí một chút được không?

Hắc Điệp Tiên Tử chờ Tần Quân đã đợi bao nhiêu năm tháng, sao có thể để hắn chết trước mắt mình.

Vẻ mặt Tần Quân kiên quyết nói:

- Trẫm phải bảo vệ Đại Tần!

Đám Thần Ma sau lưng Tần Quân rất cảm động. Với thần thông của Hắc Điệp Tiên Tử không khó khăn mang Tần Quân chạy trốn, nhưng hắn chấp nhận ở lại, đế hoàng như vậy đáng để bọn họ đi theo cả đời.

Hắc Điệp Tiên Tử im lặng, mắt đẹp tràn đầy phức tạp ướt lệ.

Trong mơ hồ Hắc Điệp Tiên Tử như thấy một thân hình cao lớn đối diện thần tiên đầy trời vẫn không chịu rời đi. Tần Quân bây giờ có lẽ khác xa người đó, nhưng ngạo khí thì không thua gì.

Hắc Điệp Tiên Tử đâu biết Tần Quân đã có đối sách.

Tần Quân chửi thầm:

- Hệ thống, chắc không phải Tôn Ngộ Không đã trốn rồi đi?

Lục Nhĩ Mi Hầu đã chạy, không chừng Tôn Ngộ Không cũng vậy.

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Không rõ ràng.

Khóe môi Tần Quân co giật.

Ba con chim thần bị đánh bay ngược hướng Thánh thành, chúng vội điều chỉnh thân hình miễn cưỡng không đụng trúng Thánh thành. Gió to nổi lên thổi dân chúng, tu sĩ hét chói tai liên tục.

Khoa Phụ bị Thần Vô Cơ xuyên thủng ngực không thể nhúc nhích, biểu tình tràn đầy tức giận và không cam lòng.

Sau lưng Thần Vô Cơ truyền ra các thanh âm kỳ lạ:

- Phàm nhân dù sao là phàm nhân!

- Ha ha ha! Một vực nho nhỏ mà có ba Đại La, ghê gớm!

- Chậc chậc, diệt hết cả đám đi!

Mười hai bóng đen ngưng tụ bằng pháp lực của Thần Vô Cơ lơ lửng sau lưng gã như những bóng ma.

Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh nghiến răng nhìn Thần Vô Cơ, vẻ mặt tràn đầy kiêng dè và e sợ.

Thần Vô Cơ nhe răng cười nói:

- Nam Vực, các ngươi còn có thể dựa vào ai? Hãy cảm nhận nỗi sợ trước khi cái chết buông xuống đi!

Thần Vô Cơ cố ý cất tiếng cười to lan xa khắp Nam Vực.

Tần Quân sắc mặt khó coi, vô số người bị hù sợ hãi hùng.

Chợt một tiếng cười quái dị vang vọng thiên địa khiến người nổi da gà:

- Khẹc khẹc khẹc, không ngờ tiểu thế giới này còn có kẻ cuồng vọng hơn lão Tôn!

Tần Quân trợn to mắt mừng như điên, trong lòng liên tục chửi thề.

Tề Thiên Đại Thánh rốt cuộc đến!

Gia Cát Lượng kinh kêu:

- Không lẽ lại có kẻ địch!?

Thánh thành và đảo nổi xao động.

Một Thần Vô Cơ đã kinh khủng lắm rồi bây giờ có thêm một cường giả bí ẩn? Trời bỏ Thiên Đình Đại Tần ta sao?

Thần Vô Cơ đang trong trạng thái cuồng bạo lao thẳng đến Thánh Đế phong, mười hai bóng người sau lưng gã thì bàn tán ồn ào.

- Chậc chậc, lại một Đại La Kim Tiên!

- Cõi trần náo nhiệt thật.

- Ta đã nói mà, đến cõi trần chơi một chuyến cũng không sai!

Mười hai bóng người ngữ điệu nhẹ nhàng như thể Đại La Kim Tiên không là cái đinh gì trong mắt bọn họ.

Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh đồng thanh kêu lên:

- Là hắn!

Đám Thần Ma biết Tôn Ngộ Không như Thái Bạch Kim Tinh, Đế Thính cũng biến sắc mặt.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc trong lòng bọn họ.

Nghe giọng Tôn Ngộ Không làm bọn họ hưng phấn, nói chung thì y để lại ấn tượng là rất mạnh.

Dương Tiễn run rẩy, biểu tình tràn đầy khó tin:

- Sao có thể như vậy?

Không ngờ con khỉ đó cũng xuất hiện.

Dương Tiễn cắn răng lại xông lên, Lý Nguyên Bá Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ còn không ngăn được Thần Vô Cơ chứ nói gì gã, nhưng gã là Chiến Thần của Thiên Đình Đại Tần, gã phải xông lên.

Dương Tiễn quát to:

- Bản quân không tin không ngăn ngươi được!

Đao chiến thần ba mũi nhọn phát ra ánh sáng rực rỡ xẹt qua khung trời muốn chém Thần Vô Cơ thành hai khúc.

Vèo!

Một bóng đen như roi bén từ sau lưng Thần Vô Cơ quất ra, đánh tan đao khí của Dương Tiễn.

Một bóng đen lạnh lùng cười:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Cái bóng kéo dài thành kiếm muốn đâm thủng Dương Tiễn, gã không kịp phản ứng đã bị đâm vào ngực, máu phun ra. Dương Tiễn như diều đứt dây bay rớt ra ngoài.

Đến đây thì chỉ có Cửu Linh Nguyên Thánh che trước mặt Thần Vô Cơ.

Cùng lúc đó, Nam Vực Thiên Thế Giới tụ tập mây sấm trên đầu Nam Vực Thiên Thế Giới, từng đợt thất luyện chiếu sáng thiên địa.

Hắc Điệp Tiên Tử sốt ruột hỏi, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ nóng nảy:

- Mau chạy đi! Lại tới một vị cường giả bí ẩn, Nam Vực không chạy thoát kiếp nạn này!

------oOo------

Chương 754: Đâm thủng Nam Vực Thiên Thế Giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay nói:

- Đừng hoảng, sẽ không có chuyện gì.

Mắt Tần Quân sáng rực nhìn mây sấm cuồn cuộn trên bầu trời, mây tụ lại như vòng xoáy, chính giữa lấp lóe dải sáng bảy sắc.

Tần Quân nhớ một đoạn lời kịch: Người ta vừa ý là một đại anh hùng cái thế, có ngày hắn sẽ đạp mây bảy sắc . . .

Thần Vô Cơ đã mất lý trí, gã thô bạo lao hướng Thánh Đế phong, không chú ý thấy khác lạ trên đầu mình. Mười hai bóng đen sau lưng Thần Vô Cơ có thấy nhưng không quan tâm.

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ không lọt vào pháp nhãn của bọn họ.

Mắt Thần Vô Cơ đỏ ngầu rống to:

- Ta muốn giết chết các ngươi!

Đám Thần Ma nhóm Lý Nguyên Bá đứng ở vị trí khác nhau , bọn họ bị thương nặng nhẹ khác nhau không kịp ngăn cản.

Vèo!

Một cây cột to màu vàng bỗng thò ra từ giữa vòng xoáy mây sét giáng xuống với thế sét đánh không kịp bưng tai, cây cột đập trúng lưng Thần Vô Cơ vọt vào Thánh thành. Lực lượng khủng bố đè Thần Vô Cơ rớt xuống dưới.

Tiếng va chạm trầm đục làm vô số người thót tim.

Cột to màu vàng đè Thần Vô Cơ xuyên qua nhiều tầng biển mây, vách tường không gian dưới thân gã bị đâm thủng, gã bị đè xuống Nam Vực trần gian.

Cột to màu vàng xuyên thủng Thần Vô Cơ khiến mọi người cực kỳ rung động, bao người trợn mắt há hốc mồm.

Hắc Điệp Tiên Tử cũng xoe tròn mắt.

Tần Quân kích động run bần bật, không uổng là Tề Thiên Đại Thánh, vừa ra tay đã kinh thiên hạ!

Một gậy đâm thủng Nam Vực Thiên Thế Giới, thật khó tưởng tượng lực lượng của Tôn Ngộ Không khủng bố đến mức nào.

Tiếng cười âm trầm kỳ dị của Tôn Ngộ Không lại vang lên:

- Khẹc khẹc khẹc, không ngờ chỗ này có nhiều người quen.

Mọi người còn chìm trong giật mình không chú ý nghe lời Tôn Ngộ Không nói.

Lý Nguyên Bá giật mình kêu lên:

- Giọng này là . . .!

Trải qua Thần Ma đỉnh cao nên Lý Nguyên Bá đã nhớ lại kiếp trước, có một kiếp là ký ức trong thế giới Tây Du Ký. Kim Sí Bằng Điểu và Tôn Ngộ Không đấu tranh để lại ấn tượng sâu sắc trong Lý Nguyên Bá.

Tần Quân hưng phấn siết chặt hai nắm đấm. Cây cột to màu vàng đó là Kim Cô Bổng sao?

Bảnh quá! Vừa ra tay đã đánh Thần Vô Cơ văng ra Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân vận đủ pháp lực cao giọng quát:

- Đại Thánh hãy diệt tên này giúp trẫm!

Thanh âm vang vọng ngàn dặm.

Xôn xao!

Mọi người xôn xao. Cường giả bí ẩn này là trợ thủ bệ hạ mời đến?

Hắc Điệp Tiên Tử giật mình nhìn Tần Quân, hèn gì tên này mãi không chịu trốn, hóa ra là mời ngoại viện.

Trư Bát Giới nuốt nước miếng đến gần Đường Tam Tạng, nhỏ giọng nói:

- Ực, thật sự là đại sư huynh? Sao ta thấy kỳ kỳ.

Nhìn Kim Cô Bổng như cột chống trời làm Trư Bát Giới nhớ lúc Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung khủng bố cỡ nào. Đặc biệt là giọng nói châm

biếm kiệt ngạo bất thuần này, Trư Bát Giới bản năng run cầm cập.

Đường Tam Tạng không trả lời, chỉ niệm kinh:

- A di đà phật

Đường Tam Tạng nhìn chằm chằm phần đầu cây Kim Cô Bổng.

Trên đầu Kim Cô Bổng xuyên qua mây sấm như vòng xoáy, không biết nó cao bao nhiêu, nơi ấy dải sáng phát tán rực rỡ đẹp đẽ.

Giọng Tôn Ngộ Không từ tầng mây vọng xuống, ngữ điệu chất vấn:

- Là ngươi cứu lão Tôn khỏi tay tên trùm Phật đó?

Tôn Ngộ Không nhìn ra được Tần Quân chỉ có tu vi Thiên Tiên cảnh, yếu xìu.

Trước khi được triệu hoán Tôn Ngộ Không mới bị Như Lai một chưởng vỗ rớt xuống trần gian, không thể tránh thoát Ngũ Chỉ Sơn. Đột nhiên có lực lượng bí ẩn bao lấy Tôn Ngộ Không kéo vào kẽ hở không gian, trong vô hình thúc giục y nếu muốn biến mạnh hơn thì phải đi theo Tần Quân.

Tôn Ngộ Không làm Tề Thiên Đại Thánh bản năng hơi chống cự, nên mức độ trung thành chỉ có năm mươi.

Tần Quân cười to bảo:

- Không sai! Bởi vì trẫm thưởng thức ngạo khí của ngươi, không muốn ngươi bị trấn áp!

Đám Thần Ma quen Tôn Ngộ Không như Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá rất ngạc nhiên, bọn họ nghe không hiểu.

Chẳng phải Tôn Ngộ Không đã biến thành Đấu Chiến Thắng Phật rồi sao? Tại sao dám gọi thẳng là trùm Phật?

Hơn nữa Tần Quân nói vậy là sao? Ai dám trấn áp Đấu Chiến Thắng Phật?

Bọn họ tuyệt đối không ngờ Tôn Ngộ Không lúc này là Tề Thiên Đại Thánh mới đại náo Thiên Cung, không phải Đấu Chiến Thắng Phật đã lấy Tây Kinh.

Tôn Ngộ Không cuồng cười:

- Khẹc khẹc khẹc! Không ai có thể trấn áp được Tề Thiên Đại Thánh ta. Nếu ngươi đã có ơn với ta vậy ta sẽ trừ yêu ma này cho ngươi!

Mọi người rung động.

Tề Thiên Đại Thánh?

Danh hiệu thật cuồng vọng.

Tôn Ngộ Không vừa dứt lời nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới rung rinh.

Dương Tiễn mặt đầy máu run giọng:

- Không lẽ là . . .

Đừng nhìn Dương Tiễn từng đánh bại Tôn Ngộ Không nhưng đó là đám thần xa luân chiến. Nếu không phải Lý Tịnh thừa dịp đằng sau Hoa Quả sơn không có ai canh phòng, phóng lửa đốt núi khiến Tôn Ngộ Không không chịu nổi, lại bị Nhị Lang Thần và các huynh đệ của gã bao vây tiễu trừ, lại bị Thái Thượng Lão Quân dùng Kim Cương Quyển đánh lén, bị Hao Thiên Khuyển cắn một miếng thì sao có thể bị Dương Tiễn bắt giữ?

Hơn nữa Tôn Ngộ Không vào lúc đó không phải trạng thái cao nhất, chưa bị đan lô của Thái Thượng Lão Quân luyện chế.

Dương Tiễn lẩm bẩm:

- Tề Thiên Đại Thánh . . .

Dương Tiễn như thấy bóng dáng chiến trời chiến đất, ngạo ngút trời.

Kim Cô Bổng nhanh chóng rút nhỏ múa trên không trung sau đó bay vào vòng xoáy mây sấm.

Hung uy tràn ngập trong thiên địa dần tăng lên, bốn phương tám hướng truyền đến tiếng kinh kêu:

- Tề Thiên Đại Thánh?

- Tề Thiên Đại Thánh là ai? Danh hiệu cuồng vọng quá.

- Hắn có vĩ lực như vậy nói là Tề Thiên cũng không quá mức.

- Trời đã bị hắn đâm thủng!

- Hình như hắn được bệ hạ mời đến!

Tần Quân hít sâu nhìn chằm chằm vòng xoáy mây sấm trên bầu trời, dải sáng bảy sắc càng lúc càng rực rỡ.

Đám Thần Ma đứng sau lưng hắn giữ im lặng, bao gồm các tu sĩ, tướng quân trên bầu trời Thánh thành.

Nếu vị Tề Thiên Đại Thánh này không đánh lại Thần Vô Cơ thì Nam Vực gặp rắc rối thật.

Trư Bát Giới lải nhải:

- Tề Thiên Đại Thánh . . . phi, con khỉ mặt dày, quên mình từng làm Bật Mã Ôn sao?

Khóe môi Tần Quân co giật, có vẻ hắn phải nhắc nhở Trư Bát Giới một chút, Tôn Ngộ Không này không phải đại sư huynh của gã mà là yêu vương cái thế. Nếu để Tôn Ngộ Không nghe được Trư Bát Giới mắng y là Bật Mã Ôn thì Tần Quân không cứu nổi gã.

Sa Ngộ Tịnh đáp xuống cạnh Trư Bát Giới, khẽ thở dài:

- Hắn bây giờ chắc chưa phải đại sư huynh của chúng ta.

Trư Bát Giới hoang mang:

- Hả? Là sao?

Đường Tam Tạng thở dài thườn thượt, trên mặt tràn đầy âu lo.

------oOo------

Chương 755: Một gậy chấn núi sông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không bị trấn áp năm trăm năm mới được thả ra ngoài đã không nghe lời Đường Tam Tạng, nếu không nhờ Kim Cô thì gã đã bị Tôn Ngộ Không đánh chết. Đường Tam Tạng rất khó tưởng tượng Tôn Ngộ Không vào năm năm trước táo tạo đến mức nào.

Tần Quân có thể trấn được Tôn Ngộ Không không?

Đường Tam Tạng tỏ vẻ nghi ngờ.

Vẻ mặt Thái Bạch Kim Tinh cảm khái, nhìn chung trong Tây Du Ký thì y là bằng hữu thật sự hiếm hoi của Tôn Ngộ Không. Lúc ngọc Đế muốn giết Tôn Ngộ Không, là Thái Bạch Kim Tinh đề nghị chiêu an, còn tự mình hành động, trong hành trình Tây Du Ký cũng giúp đỡ nhiều. Nên lúc thấy Tôn Ngộ Không thì Thái Bạch Kim Tinh rất vui.

Tiếng rống chấn sợ quỷ thần vang lên:

- Phá cho bổn tọa!

Thần Vô Cơ từ lỗ thủng không gian to tận cùng Nam Vực Thiên Thế Giới bay lên. Mười hai bóng đen sau lưng Thần Vô Cơ chửi um sùm, bị Tôn Ngộ Không một gậy đánh rớt xuống Nam Vực trần gian khiến bọn chúng cảm thấy rất mất mặt.

Tu vi càng cao càng để ý mặt mũi, huống chi bọn chúng thuộc Cổ Tiên giới.

Bọn chúng khống chế Thần Vô Cơ bay vào vòng xoáy mây sấm trên đỉnh Nam Vực Thiên Thế Giới.

Một câu nói khiến Tần Quân sôi trào máu nóng vang lên:

- Khẹc khẹc khẹc, ăn một gậy của lão Tôn đây!

Dải sáng bảy sắc trong vòng xoáy mây sấm đột nhiên rực rỡ hơn, một bóng người khoác chiến giáp màu vàng đạp mây bảy sắc nhảy xuống. Một tay giơ cao Kim Cô Bổng, người hơi gầy gò, khí thế khiến vô số người nhìn chăm chú.

Tu vi như Tần Quân vẫn không thể thấy rõ động tác và khuôn mặt đó.

Chỉ một giây Tôn Ngộ Không đã đập gậy xuống mau còn hơn Thần Vô Cơ, gậy đập trúng trán gã, tiếng xương gãy vang vọng thiên địa.

Thần Vô Cơ khổng lồ như núi cao bị đập xuống, dấy lên cuồng phong lật tung đảo nổi xung quanh, gió ập đến các góc Nam Vực Thiên Thế Giới.

Ầm!

Thần Vô Cơ từ Nam Vực Thiên Thế Giới rớt xuống rừng núi, mặt đất biến hình, các khe nứt lấy gã làm trung tâm khuếch tán bốn phương tám hướng, biến thành khe nứt sâu thăm thẳm. Bụi trần bay mù mịt mang theo uy diệt thế ập đến.

Vô số núi cao bị sóng bụi bao phủ, cây cối bay tứ tung như gỗ vụn.

Lan đến phạm vi mấy ngàn dặm.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, một gậy chấn núi sông!

Ui!

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá hút ngụm khí lạnh.

Lực lượng khủng bố biết bao.

Lòng Cửu Linh Nguyên Thánh dậy sóng dữ:

- Cái con khỉ này!

Cửu Linh Nguyên Thánh nhớ kiếp trước trong Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không bị gã xoay như dế nhưng sao bây giờ mạnh khủng khiếp?

Lý Nguyên Bá Kim Sí Bằng Điểu, Cửu Đầu Trùng từng là kẻ địch chèn ép Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký. Bây giờ thấy Tôn Ngộ Không một gậy lại đập Thần Vô Cơ rớt xuống trần gian khiến trong lòng bọn họ cực kỳ rung động.

Hắc Điệp Tiên Tử trợn to mắt đẹp, biểu tình tràn đầy khó tin:

- Đó là khỉ yêu?

Con khỉ có thể lợi hại như vậy?

Tôn Ngộ Không đạp trên cân đẩu vân, tay phải giơ cao Kim Cô Bổng qua đầu, chiến giáp màu vàng lấp lánh tia sáng lạnh, áo choàng đỏ sau lưng bay phần phật.

Các tia nắng xuyên qua mây đen bên trên chiếu xuống người Tôn Ngộ Không, khiến y tỏa sáng chói lòa.

Tôn Ngộ Không chậm rãi ngước đầu lên, gò má đầy lông khí nhưng đôi mắt vô cùng sắc bén, bên trong bắn ra hai luồng sáng vàng khiến người không dám đối diện. Khuôn mặt Tôn Ngộ Không cương nghị hung dữ, đầu chân mày lộ ra ngạo khí ngút trời.

Y là anh hùng thần thoại lưu truyền thiên cổ Hoa Hạ, Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không!

Tần Quân nhìn Tôn Ngộ Không, đầu óc ù đặc. Cảnh tượng này đồ sộ hơn phim truyện, điện ảnh. Không có âm nhạc làm nền vẫn khiến Tần Quân sôi trào máu nóng.

Tần Quân nhớ lời Tôn Ngộ Không từng nói trong Tây Du Ký: Luân lưu làm hoàng đế, năm nay đến lượt gia ta đây!

Có thể thấy sự phản nghịch, bá đạo bên trong Tôn Ngộ Không.

Ngẫm lại Tôn Ngộ Không chỉ có năm mươi mức độ trung thành, Tần Quân bắt đầu suy nghĩ cách lôi kéo y, nâng cao mức độ trung thành.

Trư Bát Giới há hốc mồm nửa ngày không nói nổi một câu:

- Cái này . . .

Trư Bát Giới đã hiểu Tôn Ngộ Không này không phải đại sư huynh của mình mà là Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung. Trư Bát Giới biết Tần Quân có năng lực xoay chuyển thời không, hay hắn tìm Tôn Ngộ Không từ thời không?

Nghĩ đến đây Trư Bát Giới thấy hãi hùng.

Trong đời Trư Bát Giới sợ nhất là Tôn Ngộ Không, cụ thể hơn là Tề Thiên Đại Thánh.

Lúc trong Cao lão trang, Trư Bát Giới vừa nghe tên Tôn Ngộ Không đã sợ chạy mất dép, đủ biết Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung để lại bóng ma thế nào cho gã.

Tôn Ngộ Không không nhìn Thánh thành, y cúi đầu nhìn xuống. Hỏa Nhãn Kim Tinh cho Tôn Ngộ Không có thị lực rất tốt, có thể thấy Thần Vô Cơ đang vùng vẫy bò dậy.

Tôn Ngộ Không vác Kim Cô Bổng trên vai, nhếch mép thò hai cái răng nanh bén từ môi dưới nhô lên, nở nụ cười khát máu thô bạo.

Tuy Tôn Ngộ Không là thần tượng anh hùng của người Hoa Hạ, nhưng không thể phủ nhận y có lệ khí, có xu hướng thành ma.

Dù Tôn Ngộ Không ở trong thế giới này cũng sẽ có lúc đắc tội đại năng, lần thứ hai bị trấn áp.

Tôn Ngộ Không lẩm bẩm:

- Đây là thần thông gì? Sao hơi thở của hắn hỗn loạn như vậy?

So với lúc trước Như Lai trấn áp thì Thần Vô Cơ yếu nhiều, Tôn Ngộ Không ứng đối nhẹ nhàng.

Thần Vô Cơ từ trong phế tích chậm rãi bò dậy, mười hai bóng đen từ sau

lưng nhanh chóng chui vào cơ thể gã.

Mười hai cái bóng cùng quát to trong người Thần Vô Cơ, thanh âm chói tai làm người hoảng hốt:

- Đáng giận, dám chống đối ý chí của thần tiên!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, hơi thở của Thần Vô Cơ lại biến mạnh.

Người Thần Vô Cơ bắn ra nhiều máu, lúc trước đại chiến với sáu vị Thần Ma Lý Nguyên Bá đã làm cơ thể gã bị thương nặng, giờ trúng hai gậy của Tôn Ngộ Không suýt đập nát gã.

May mắn thuật Thỉnh Thần khá nghịch thiên.

Mười hai cường giả đến từ Cổ Tiên giới bám vào người Thần Vô Cơ, liên tục tăng pháp lực khiến gã thành cỗ máy chiến đấu, ý thức hỗn độn.

Tôn Ngộ Không biến sắc mặt, dù y mạnh nhưng chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, giờ phút này Thần Vô Cơ có xu hướng vượt qua Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, làm Tôn Ngộ Không giật mình nhưng chưa đến mức tuyệt vọng.

Mười hai giọng nói rống to:

- Giết hắn!

Thanh âm vang vọng Nam Vực, khiến vô số hoàng triều, vương quốc chấn sợ.

- Trời ạ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Những thanh âm này đến từ đâu?

- Hơi thở khủng khiếp quá, có thần tiên đang chiến đấu sao?

------oOo------

Chương 756: Thần Vô Cơ đánh hoài không chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện gì xảy ra?

Từ lúc Cửu Linh Nguyên Thánh phát ra Lục Giới Nộ Hống thì nguyên Nam Vực rơi vào khủng hoảng. Giọng Thần Vô Cơ càng khiến vô số người phập phồng lo sợ.

Thần Vô Cơ nhảy lên, tay phải lại lấy cây kiếm to màu đen ra. Khoảnh khắc Thần Vô Cơ bay lên thì phế tích dưới chân gã sụp đổ, cát bụi bốc cao mấy trăm trượng.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh:

- Hừ!

Tôn Ngộ Không lao xuống, tay phải giơ Kim Cô Bổng cao qua khỏi đầu, Kim Cô Bổng nhanh chóng biến lớn.

Thần binh Như Ý, biến đổi theo ý mình.

Tôn Ngộ Không quát một tiếng lao nhanh ra lỗ thủng không gian to tận cùng Nam Vực Thiên Thế Giới. Đối mặt Thần Vô Cơ từ bên dưới vọt lên trên Tôn Ngộ Không không chút sợ hãi, ngược lại càng thêm hưng phấn, nụ cười cực kỳ dữ tợn.

Gen hiếu chiến chảy trong người Tôn Ngộ Không mãnh liệt còn hơn Vu tộc thượng cổ.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Ngã xuống cho ta!

Tôn Ngộ Không giơ Kim Cô Bổng lên đập mạnh xuống, Kim Cô Bổng hóa thành cột trời khuấy động sóng gió, xé rách không gian đập hướng đầu Thần Vô Cơ.

Cây gậy này mạnh còn hơn cái trước.

Keng!

Thần Vô Cơ dùng kiếm to màu đen cản lại.

Kim Cô Bổng và kiếm to va chạm sinh ra tiếng nổ chát chúa, xung lực vô hình hóa hữu hình càn quét. Nếu có tu sĩ ở gần đó thì chắc chắn sẽ bị chấn thành mây khói.

Hai bên đấu sức ở trên trời. Mặt Tôn Ngộ Không vặn vẹo, cơ bắp hai tay phồng to đối lập rõ ràng với thân thể.

Vù vù vù vù vù!

Các bóng đen như roi dài vươn ra khỏi người Thần Vô Cơ quất trúng Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lắc người hóa thành ánh sáng vàng né tránh, chớp mắt đến sau lưng Thần Vô Cơ.

Tôn Ngộ Không hùng hổ bứt nhúm lông khỉ trên đỉnh đầu:

- Lão Tôn ta không ngán nhất là lấy nhiều khi ít!

Tôn Ngộ Không đã nhìn thấu trong người Thần Vô Cơ giấu pháp lực và thần hồn của mười hai cường giả, y càng thêm hưng phấn.

Tần Quân mang theo cường giả từ Thái Ất cảnh trở lên nhanh chóng bay đến trước lỗ hổng khổng lồ to, cúi đầu nhìn vừa lúc thấy Tôn Ngộ Không thổi lòng bàn tay ra một ngàn phân thân.

Pháp ngoại phân thân!

Tần Quân quen thuộc chiêu này nhất, nhưng nếu hắn triệu hoán một ngàn phân thân sẽ nhanh chóng hao hết pháp lực.

Một ngàn Tôn Ngộ Không nhanh chóng bao vây Thần Vô Cơ, đều cầm Kim Cô Bổng cười càn rỡ, gã như con mồi bị săn.

Tần Quân ngạc nhiên hỏi Hắc Điệp Tiên Tử bên cạnh mình:

- Sao tên này còn chưa chết?

Thần Vô Cơ bị đám người Lý Nguyên Bá đánh đổ máu ròng ròng, giờ ăn hai gậy của Tôn Ngộ Không ngược lại càng mạnh hơn nữa, Tần Quân hoang mang.

Chắc không phải tên này là nhân vật chính đi? Mở máy ăn gian sao?

Hắc Điệp Tiên Tử trầm ngâm nói:

- Thần Vô Cơ vốn là thể tu, cộng thêm sử dụng thuật Thỉnh Thần, ta không biết hắn mời vị thần tiên phương nào nhưng hắn không thể nào luôn giữ trạng thái đó, sớm muộn gì cơ thể không chịu nổi.

Lúc trước Hắc Điệp Tiên Tử đi ngang một trấn nhỏ thấy một đứa bé vì làm biếng bị cha nuôi quất roi giữa ruộng, bị đánh suýt chết. Hắc Điệp Tiên Tử không đành lòng nên cứu đứa bé, dẫn đi tu tiên. Chờ khi đứa bé lớn lên Hắc Điệp Tiên Tử mới rời đi, tiếp tục tìm người quan trọng nhất đời mình.

Mấy ngàn năm sau đứa trẻ lớn lên, hai người gặp lại. Hắc Điệp Tiên Tử thấy đứa trẻ có dã tâm nên giúp đỡ xây dựng Thần Điện.

Đứa trẻ đó là Thần Vô Cơ.

Nên dù Thần Vô Cơ muốn giết Tần Quân, nhìn bộ dạng của gã như thế khiến Hắc Điệp Tiên Tử thầm khó chịu. Nhưng bắt Hắc Điệp Tiên Tử chọn giữa Tần Quân và Thần Vô Cơ thì nàng sẽ không chút do dự chọn hắn, lý do thì chỉ có mình nàng biết.

Nghe Hắc Điệp Tiên Tử nói vậy Tần Quân bớt căng thẳng, hắn sợ nhất là đánh Thần Vô Cơ không chết.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong đầu Tần Quân, ngữ điệu tràn ngập ngạc nhiên:

- Con khỉ này ghê gớm thật.

Vớ vẩn, đó là Mỹ Hầu Vương, một trong bốn đại linh hầu!

Tần Quân đắc ý thầm nghĩ, vì là hắn triệu hoán ra Tôn Ngộ Không.

Cơ Vĩnh Sinh tò mò hỏi:

- Bốn đại linh hầu là cái gì?

Tần Quân trợn trắng mắt lười giải thích.

Cùng lúc đó chiến đấu bên dưới rơi vào gay cấn.

Các Tôn Ngộ Không như châu chấu công kích Thần Vô Cơ, hình thể của gã quá to, đánh gần thân không nhanh nhẹn bằng Tôn Ngộ Không, gã bị đánh luống cuống tay chân.

Dù hình thể hai bên cách biệt rất lớn nhưng lực lượng của Tôn Ngộ Không không yếu hơn Thần Vô Cơ chút nào.

Như người trưởng thành bị muỗi chích nhưng cảm giác đau như bị người lớn khác đánh mạnh một đấm.

Bùm!

Thần Vô Cơ chợt vung tay, pháp lực như cơn sóng hất bay phân thân Tôn Ngộ Không trên người mình. Mái tóc dài đỏ máu bay rối, đôi mắt tràn đầy sát khí nhìn Tôn Ngộ Không chằm chằm như muốn ăn thịt.

Mười hai thanh âm trong người Thần Vô Cơ cùng lên tiếng:

- Con khỉ thối, ngươi rốt cuộc có lai lịch gì?

Tần Quân ngoáy lỗ tai, nghe rất khó chịu.

Đám Thần Ma quen Tôn Ngộ Không đứng sau lưng Tần Quân thì biểu tình phức tạp. Bọn họ biết Tề Thiên Đại Thánh thời kỳ đỉnh cao là kiệt ngạo bất thuần nhất, lòng rất rung động.

So với Tôn Hành Giả trong Tây Du Ký thì tựa như hai người khác nhau.

Tôn Ngộ Không cười khẩy nói:

- Tôn gia gia của ngươi chính là Tề Thiên Đại Thánh!

Tôn Ngộ Không thu về pháp ngoại phân thân, thúc giục Pháp Thiên Tượng Địa biến lớn vạn trượng.

Tôn Ngộ Không đập một gậy vào vai Thần Vô Cơ, dùng sức mạnh quét bay gã.

So với Thần Vô Cơ thì Tôn Ngộ Không mới thật sự là thân thể bất tử.

Mặc kệ Thiên Đình dùng hình phạt gì cũng không chơi chết Tôn Ngộ Không được. Đan lô của Thái Thượng Lão Quân cũng không thể luyện chết y, ngược lại khiến thân thể y càng tiến bộ một bậc.

Có lẽ đó là lý do Như Lai trấn áp Tôn Ngộ Không năm trăm năm, vì không thể giết. Nên trong Mỹ Hầu Vương thật giả có người suy đoán Tôn Ngộ Không bị Lục Nhĩ Mi Hầu một gậy đánh chết rồi tráo thân phận, khả năng này rất nhỏ.

Trư Bát Giới rống to cổ vũ:

- Hầu ca cố lên!

Đường Tam Tạng, Sa Ngộ Tịnh biểu hiện hết sức bình tĩnh, bởi vì bọn họ đều đã trốn vào Phật Môn, vạn niệm đều không.

Nghe tiếng Trư Bát Giới cổ vũ, Tôn Ngộ Không ngạc nhiên ngoái đầu lại.

Cái thứ gì? Một con heo yêu cũng dám gọi y là ca? Chờ chút nữa đánh nhau xong phải dạy cho bài học mới được!

Tôn Ngộ Không thầm nghĩ, sau đó lại huơ gậy ném hướng Thần Vô Cơ. Tôn Ngộ Không cao vạn trượng mỗi khi bước ra một bước sẽ tạo thành đất rung núi chuyển, Thần Vô Cơ trở nên thấp bé trước Tôn Ngộ Không.

Đối diện Kim Cô Bổng đập trúng, Thần Vô Cơ nửa quỳ giơ kiếm to đen chém ngang.

Keng!

Tiếng nổ lớn cùng với hỏa hoa tung tóe.

------oOo------

Chương 757: Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lực lượng của Tôn Ngộ Không mạnh biết bao, đè Thần Vô Cơ trượt sát mặt đất để lại hai khe rãnh vừa sâu vừa dài như hiệp cốc.

Mười hai cường giả Cổ Tiên giới trong người Thần Vô Cơ càng giận dữ, bị một con khỉ đè đầu đánh làm bọn họ rất tức tối.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng lũ pháp lực màu đen trào ra từ người Thần Vô Cơ quất xuống mặt đất, tay phải của gã giơ cao kiếm đen to chém hướng Tôn Ngộ Không.

Kiếm đen to xé rách không khí, tốc độ nhanh hơn lúc trước xuyên qua người Tôn Ngộ Không, biểu tình dữ tợn đông lại trên mặt y.

Trong mắt Tôn Ngộ Không tràn ngập ngạc nhiên, không ngờ nhát kiếm của Thần Vô Cơ mau vậy.

Tần Quân trợn to mắt. Trời ạ, chắc không phải Hầu ca bị lật xe đi?

Đám người Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh cũng hết sức căng thẳng, nếu Tôn Ngộ Không thua thì thật sự không ai có thể chiến thắng Thần Vô Cơ.

Dương Tiễn cắn răng lẩm bẩm:

- Cái tên này có thân bất tử!

Đám người Đường Tam Tạng bình tĩnh lại.

Bản lĩnh của Tôn Ngộ Không ở trong thế giới Tây Du Ký không xem như

tuyệt đỉnh, nhưng thân thể bất tử thì như máy ăn gian. Có lẽ đại năng giả thật sự có thể một bàn tay đập chết Tôn Ngộ Không, nhưng đám người Dương Tiễn chưa từng thấy có đại năng như vậy ra tay.

Tôn Ngộ Không một tay cầm Kim Cô Bổng dựa vào nó giữ thăng bằng, giáp vàng trước ngực vỡ ra, nhìn kỹ thì ngực không trầy xước, nhưng khóe môi tràn máu.

Một kiếm kia tổn thương nội tạng của Tôn Ngộ Không.

Mười hai cường giả trong người Thần Vô Cơ phát hiện không thích hợp, vì sao tên này chưa ngã xuống?

- Không đúng! Thân thể của hắn đã đến trình độ không thể tưởng tượng!

- Không thể nào! Trên đời tại sao có yêu nghiệt như vậy?

- Cứ tiếp tục thế này thì chúng ta thua chắc, cơ thể này đã sắp không chịu đựng nổi nữa.

- Nếu người này chết cũng sẽ tổn thương thần hồn của chúng ta!

Mười hai cường giả tranh luận, muốn đánh trống rút lui.

Tôn Ngộ Không chậm rãi ngước đầu lên, lông khỉ dựng thẳng, đôi mắt tràn ngập tơ máu, dường như răng nanh dài ra một chút, khí thế toàn thân càng cuồng bạo.

Tôn Ngộ Không nghiến răng lạnh lùng nói:

- Thiên lôi địa hỏa còn không đốt chết ta được, chém đầu luyện thân cũng không thể làm gì ta, chỉ bằng vào ngươi?

Ầm!

Tôn Ngộ Không tiến lên một bước, thân cao vạn trượng như Bất Chu Toàn thần sơn một bước đạp vỡ đất đai. Đám thần hồn trong người Thần Vô Cơ tim đập chân run.

Vì sao con khỉ yêu này càng chiến càng mạnh?

Thần Vô Cơ bỗng nhảy người bay hướng chân trời:

- Đi!

Tôn Ngộ Không không để Thần Vô Cơ như ý, vung Kim Cô Bổng như cột trời khổng lồ, tiếng xé gió đè ép không khí sinh ra tiếng nổ.

Bùm!

Kim Cô Bổng đập trúng lưng Thần Vô Cơ làm gã hộc máu.

Tần Quân nhìn còn thấy đau giùm.

So với Viên Hồng thì Tôn Ngộ Không đúng là phiên bản bạo lực thăng cấp.

Khi sắp rớt xuống đất Thần Vô Cơ bỗng nhiên thu nhỏ mất hút.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Trốn rồi?

Đám Thần Ma sau lưng hắn thở phào nhẹ nhõm.

Hết cách, Thần Vô Cơ quá điên cuồng, Tôn Ngộ Không cuồng bạo cũng không đánh chết gã được, kẻ thù như thế khiến người hãi nhất.

Trư Bát Giới lau mồ hôi lạnh trên trán thở phào nói:

- Phù, rốt cuộc chấm dứt.

Lý Nguyên Bá người đầy máu tức giận nói:

- Ngươi không tham gia trận chiến mà làm bộ dáng mệt mỏi cho ai xem?

Trư Bát Giới mặt dày hừ mũi:

- Ngươi thì biết gì, lòng lo lắng, ta chịu áp lực tâm lý không ít hơn các ngươi.

Tần Quân quay đầu nhìn lại. Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ đều dẫm máu, rất thảm liệt. Nếu không nhờ bọn họ thì Tần Quân đã bị Thần Vô Cơ giết, trong lòng hắn rất cảm kích.

Tần Quân chắp tay nghiêm túc nói:

- Đa tạ các vị!

Dù đối diện Thần Vô Cơ điên cuồng thì sáu vị đại tướng không sợ hãi. Trận chiến này cho họ nổi tiếng bốn phương, vì người xem cuộc chiến ít nhất cỡ ba, bốn trăm vạn người, đều bị ý chí chiến đấu của bọn họ rung động và thấy kính nể.

Nhóm Cửu Linh Nguyên Thánh chắp tay cười nói:

- Bệ hạ khách sáo.

- Ha ha ha! Trận chiến này rất sảng khoái!

- Hừ! Ta nhất định sẽ biến mạnh hơn nữa!

- Thuật Thỉnh Thần của tên đó lợi hại thật.

Qua cuộc chiến khiến sáu người tích tài nhau, nhưng càng nhiều là không cam lòng.

Dù sao bọn họ thua.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả. Nhiệm vụ cụ thể: Thần Vô Cơ thi triển thuật Thỉnh Thần cho Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả ở Cổ Tiên giới bám vào người, nhưng vì phe túc chủ đánh bại bọn họ, khiến họ quê quá hóa giận sinh ra sát ý. Nếu túc chủ giết họ sẽ được hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng.]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ danh hiệu: Chủ mười vực. Nhiệm vụ cụ thể: Vì túc chủ đánh bại Thần Vô Cơ, danh tiếng lan xa. nếu túc chủ thu phục

mười vực sẽ được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, và xúc phát nhiệm vụ chủ trăm vực.]

Hai tiếng hệ thống gợi ý khiến Tần Quân nheo mắt lại.

Đã lâu rồi Tần Quân không xúc phát nhiệm vụ, không ngờ lần này xúc phát hai nhiệm vụ, phần thưởng rất phong phú.

Nhưng hơi khó hoàn thành.

Tôn Ngộ Không đạp cân đẩu vân bay tới, vác Kim Cô Bổng trên vai. Đám người Dương Tiễn vội che trước mặt Tần Quân.

Tôn Ngộ Không tặc lưỡi kinh ngạc nói:

- Chậc chậc, ba con mắt, không ngờ ngươi đổi sang đầu vào chủ tử khác.

Mắt Tôn Ngộ Không giấu tia hung ác, trận chiến với Nhị Lang Thần khiến y không cam lòng, nên vừa gặp mặt liền muốn lại đánh một trận.

Đường Tam Tạng mở miệng nói, biểu tình phức tạp:

- Ngộ Không.

Bất đắc dĩ lúc này Tôn Ngộ Không không quen Đường Tam Tạng.

Như Lai khiến Tôn Ngộ Không hiện tại rất phản cảm với hòa thượng, dữ dằn nói:

- Tiểu hòa thượng cũng xứng gọi thẳng tên của ta? Có tin ta đánh chết ngươi!?

Ôi mợ.

Khóe môi Tần Quân co giật. Hầu ca có khác, hở chút đòi đánh đòi giết.

Tần Quân mở miệng nói:

- Tôn Ngộ Không, sao không cùng trẫm về cùng tâm sự?

Để mặc họ nói tiếp không chừng sẽ đánh nhau.

Tôn Ngộ Không gật đầu nói:

- Ta cũng rất tò mò tại sao ngươi có thể cứu ta, ngoài ra nơi này dường như hơi khác.

Tôn Ngộ Không nhạy bén phát hiện linh khí của thế giới này đậm hơn thế giới Tây Du Ký. Vì hệ thống nên Tôn Ngộ Không có năm mươi mức độ trung thành với Tần Quân, nhìn hắn hơi thuận mắt.

Đoàn người trở về Thánh thành. Thấy bóng dáng nhóm Tần Quân, dân chúng, tu sĩ biết chiến tranh đã thắng.

Thiên Đình Đại Tần và Thần Điện giao phong kết quả bọn họ thắng!

------oOo------

Chương 758: Ngươi không thích hợp làm vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy đó không phải tất cả sức mạnh của Thần Điện nhưng ít ra bọn họ đánh bại người mạnh nhất Thần Điện.

Tần Quân đứng trên mây trầm giọng nói:

- Tiếp theo chúng ta hãy đề phòng, tránh cho Thần Vô Cơ ngóc đầu trở lại.

Thần Vô Cơ một người đánh khắp Thiên Đình Đại Tần làm Tần Quân rất bực mình.

Hắc Điệp Tiên Tử lại đeo mạn che mặt nhẹ giọng nói:

- Yên tâm đi, mỗi lần sử dụng thuật Thỉnh Thần thì Thần Vô Cơ phải tĩnh dưỡng mấy năm, hơn nữa lần này hắn bị thương nặng, sẽ phải dưỡng thương càng lâu.

Tần Quân nhướng mày, xem ra thuật Thỉnh Thần ép cạn tiềm lực thân thể Thần Vô Cơ, nói vậy thì trong vòng vài năm hắn không cần lo gã lại tấn công Nam Vực.

Tần Quân hỏi kỹ Hắc Điệp Tiên Tử hơn:

- Thần Vô Cơ mời thần có trả thù trẫm không?

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi:

- Mời thần? Là những thần hồn trong người hắn sao?

Đây là lần đầu tiên Tôn Ngộ Không trông thấy thuật Thỉnh Thần, khác với thuật thần hồn bám vào người khác, thuật Thỉnh Thần khiến thực lực của Thần Vô Cơ tăng mạnh gấp mấy lần, thậm chí đánh không chết, khiến y thầm bực.

Tần Quân gật đầu, hắn nhìn Hắc Điệp Tiên Tử chờ nàng trả lời.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu nói:

- Không thể nào! Tuy thuật Thỉnh Thần mời được thần tiên ở Cổ Tiên giới, nhưng không ai bảo đảm Cổ Tiên giới thật sự tồn tại. ít nhất chưa từng nghe thuật Thỉnh Thần mời thần tiên đến trả thù kẻ địch, sau khi thất bại bọn họ sẽ biến mất.

Là Hắc Điệp Tiên Tử dạy thuật Thỉnh Thần cho Thần Vô Cơ nên nàng rất rành về nó, nàng xếp thuật này vào cấm thuật, chưa từng thi triển. Hắc Điệp Tiên Tử dạy cho Thần Vô Cơ vì gã rất khát vọng lực lượng.

Nhưng Cổ Tiên giới có thật.

Cái gọi là Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã hận Tần Quân rồi.

Tần Quân lắc đầu cười, không suy nghĩ nhiều nữa. Khóe mắt Tần Quân liếc hướng Tôn Ngộ Không, hắn phải tìm cách lôi kéo y đã.

Mạnh bạo thì không được, mềm cũng khó.

Trong lúc Tần Quân suy nghĩ lung tung thì đoàn người bay tới quảng

trường đằng trước Quân Chính điện Thánh Đế phong.

Đám quan viên văn võ xúm lại, mỗi người biểu tình kích động. Vẻ mặt Thái Bạch Kim Tinh, Hao Thiên Khuyển siêu phức tạp. Một vài Thần Ma thì chưa lấy lại ký ức kiếp trước nên không biết Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không cười khẩy nói:

- Ô, người quen nhiều thật.

Kim Cô Bổng đung đưa trên vai Tôn Ngộ Không như tùy thời sẽ đập hướng đám Thần Ma Hao Thiên Khuyển.

Tần Quân vờ như không chú ý đến Tôn Ngộ Không, hắn cười nói với các tướng:

- Các người hãy bình ổn Thánh thành trước, trẫm và Tề Thiên Đại Thánh có chuyện cần nói.

Tề Thiên Đại Thánh!

Tôn Ngộ Không hếch cằm, cười đắc ý.

Dương Tiễn không kiềm được hỏi:

- Bệ hạ có cần ta đi cùng không?

Tôn Ngộ Không lúc này là con khỉ kiệt ngạo bất thuần, Dương Tiễn sợ nói chuyện không hợp y sẽ một gậy đánh chết Tần Quân.

Tôn Ngộ Không xì cười:

- Ba con mắt, không nhìn xem bộ dạng hiện giờ của ngươi, dù ta muốn hại hắn thì ngươi có thể ngăn cản được không?

Dương Tiễn tức giận muốn đánh lộn:

- Ngươi . . . !

Lý Nguyên Bá khịt mũi:

- Bệ hạ, để ta đi cùng cho.

Lý Nguyên Bá dù gì là tướng mạnh số một Thiên Đình Đại Tần, dù bị thương nặng cũng có thể đấu với Tôn Ngộ Không một thời gian.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không cần!

Tần Quân xoay người đi hướng ngự hoa viên, Tôn Ngộ Không theo sau.

Nhìn bóng lưng hai người khuất xa, Hắc Điệp Tiên Tử nhíu chặt mày, lắc người biến mất tại chỗ.

Trư Bát Giới không kiềm được hỏi:

- Thật sự yên tâm con khỉ đó sao? Hắn không phải Đấu Chiến Thắng Phật mà là Tề Thiên Đại Thánh vô pháp vô thiên.

Đường Tam Tạng lườm Trư Bát Giới, tức giận nói:

- Tuy bệ hạ trẻ tuổi nhưng bày mưu lập kế, xưa nay không làm chuyện không nắm chắc. Không thì ngươi nghĩ bệ hạ dựa vào cái gì tạo dựng Thiên Đình Đại Tần to lớn này?

Đám văn quan võ tướng ngẫm lại thấy có lý.

Huống chi là Tần Quân mời Tôn Ngộ Không đến hỗ trợ, giờ y cũng chịu nghe lời hắn, chắc không có chuyện gì.

Lưu Bá Ôn mở miệng nói:

- Được rồi, mỗi người lo làm tốt chuyện của mình đi.

Đám người giải tán.

Lưu Bá Ôn đứng đầu quan văn tuy không bằng Khương Tử Nha nhưng kinh nghiệm dày dạn trong chỗ này, lời nói rất có sức nặng.

Tần Quân mang Tôn Ngộ Không đi ngự hoa viên, hắn không trò chuyện dọc đường. Tôn Ngộ Không đúng là con khỉ, nhảy loi choi nhìn bốn phía.

- Vườn hoa của ngươi thua xa tiên viên của lão già Ngọc Đế.

Đánh người không đánh mặt! Vì kính ngươi là Hầu ca nên trẫm nhịn!

Khóe môi Tần Quân co giật không thèm đáp lại, nhủ thầm:

- Hệ thống, luôn báo cho trẫm biến động mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không!

Tần Quân định thả ra đại chiêu kích thích Tôn Ngộ Không, nếu mức độ trung thành tụt xuống bằng không thì hắn sẽ bỏ dỡ kế hoạch ngay.

Vì Tôn Ngộ Không còn có năm mươi mức độ trung thành nên Tần Quân mới dám gặp riêng y.

Rất nhanh hai người vào đình đá sâu trong ngự hoa viên.

Tôn Ngộ Không không khách sáo chộp lấy hoa quả bánh trái đặt trên bàn, vừa ăn vừa nói ngọng:

- Tiểu tử, rốt cuộc ngươi làm cách nào cứu ta?

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Đương nhiên là trẫm dùng thần thông vô thượng, chỗ này không phải thế giới cũ của ngươi.

Ở trong mắt Tần Quân thì Tôn Ngộ Không rất xứng là Mỹ Hầu Vương, tuy người đầy lông, miệng lôi công, nhưng mặt mày tuấn tú, bảnh hơn Tôn Ngộ Không trong phim nhiều.

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không đầy tò mò:

- A? Thần thông vô thượng?

Tôn Ngộ Không không ngạc nhiên khi biết mình đến thế giới mới, vì y cảm nhận được thế giới này khác biệt.

Trong thế giới Tây Du Ký Dương Tiễn chỉ miễn cưỡng có thể đánh một trận với Tôn Ngộ Không, cuối cùng xuất hiện Như Lai trực tiếp diệt y. Tôn Ngộ Không mới đến thế giới này đã gặp một đám tồn tại không thua gì mình, y cuồng chiến đấu thấy thế rất hưng phấn.

Không bị trấn áp năm trăm năm, Tôn Ngộ Không chưa nhìn thấu những âm mưu trong Tây Du Ký nên không biết trời cao đất rộng.

Tần Quân đổi đề tài, cười nói:

- Khuấy động Long Cung, xông vào địa phủ, đại náo Thiên Cung. Trẫm biết tất cả sự tích của ngươi, trẫm cứu ngươi vì thưởng thức ngươi, khâm phục ngươi!

Tần Quân nói thật lòng, Tôn Ngộ Không mặt mày hớn hở nghe.

Dù Tôn Ngộ Không thông minh nhưng trí kế không sâu, ít nhất bây giờ thì không.

Tôn Ngộ Không cười cợt nói:

- Lão Tôn ta đây theo đuổi tự do và sung sướng. Ngọc Đế muốn khiến ta làm trâu làm ngựa thì ta cướp ngôi của hắn!

Khóe môi Tần Quân co giật, ngươi có thể nói uy hiếp đừng lộ liễu vậy không? Uyển chuyển một chút đi!

Tần Quân đứng dậy cười nói:

- Tề Thiên Đại Thánh đúng là rất lợi hại.

------oOo------

Chương 759: Đánh cuộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trên cao nhìn xuống Tôn Ngộ Không ngồi dưới ghế đá, cười tủm

tỉm nói:

- Nhưng ngươi không thích hợp làm vương!

Tôn Ngộ Không nghe vậy nhíu chặt mày.

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống bốn mươi!]

Phụt! Bị điên sao? Bỗng dưng rớt xuống nhiều vậy?

Tần Quân nhìn chằm chằm vào mắt Tôn Ngộ Không, nói:

- Cái gọi là ngoài cuộc tỉnh táo, trong cuộc u mê. Trẫm ở thế giới này nhìn thấy mọi thứ của ngươi, ngươi cảm thấy ông trời bất công nhưng có chịu nghe trẫm nói ra cái nhìn của người xem không?

Tần Quân đứng, Tôn Ngộ Không ngồi, từ trên cao nhìn xuống vô tình tăng tự tin cho hắn.

Tôn Ngộ Không dựng đứng lông khỉ, nửa trái cây cầm trong tay bị bóp nát.

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói:

- Ngươi nói đi, ta chờ nghe ngươi nói ra bông hoa gì!

Nếu không phải cảm kích Tần Quân cứu giúp, đổi lại người khác đã bị Tôn Ngộ Không một gậy đập chết.

Làm yêu vương lâu như vậy có ai dám trái ý Tôn Ngộ Không? Ngay cả yêu vương còn phải nịnh nọt y, Thiên Đình là ví dụ tốt nhất. Làm Tôn Ngộ Không khó chịu liền nghịch thiên.

Khóe môi Tần Quân cong lên nói:

- Trẫm muốn biết ngươi định vị mình thế nào, ngươi cho rằng mình là chính nghĩa?

Tôn Ngộ Không đương nhiên nói:

- Dĩ nhiên rồi!

Vì Tôn Ngộ Không theo sư phụ Bồ Đề Lão Tổ học tập chính đạo, không giống yêu quái khác ngộ đạo trong chém giết.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Vậy trẫm hỏi ngươi, nếu có người muốn mượn đồ của ngươi nhưng ngươi không cho, đối phương cứng rắn đòi cướp thì có phải là chính nghĩa không?

- Đương nhiên không . . .

Tôn Ngộ Không ngừng giữa chừng, vì đã biết Tần Quân sắp nhắc đến chuyện gì.

Tần Quân dõng dạc leng keng nói:

- Ngươi vì yêu thích của mình đại náo Long Cung, khiến Long Vương báo lên Thiên Đình. Ngươi vì vui vẻ mà đại náo địa phủ, nhiễu loạn âm dương, đây là nguyên nhân Thiên Đình diệt.

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống ba mươi!]

Chết tiệt! Có thể chậm tốc độ rớt xuống được không?

Tần Quân chơi tới cùng, tiếp tục cắn răng nói:

- Có lẽ trẫm nói khiến người khó chịu, bởi vì ngươi có tình có nghĩa, vì Hoa Quả Sơn mới xé Sinh Tử Bộ.

Nét mặt Tôn Ngộ Không dịu lại.

Tần Quân không vạch trần, thật ra Tôn Ngộ Không xé Sinh Tử Bộ là vì chính mình, nhưng vạch ra sẽ làm y quê quá hóa khùng. Đối mặt cường giả ngạo cốt thế này phải chừa mặt mũi cho người ta.

Tần Quân hạ giọng:

- Trẫm nói những lời này chỉ muốn nói rằng có nhân thì có quả, đứng ở địa vị đúng là nên hỏi tội ngươi.

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống hai mươi lăm!]

Phụt! ngươi là trái tim thủy tinh sao?

Tần Quân suýt hộc máu, ngữ điệu trở nên uy nghiêm, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói:

- Vương có thể chế định chính nghĩa, nhưng Tôn Ngộ Không nhà ngươi không thích hợp làm vương. Ngươi quen yêu vương, nhưng lúc Thiên Đình bao vây tiễu trừ Hoa Quả Sơn thì có ai đứng ra giúp ngươi không? Tức là ngươi không có ánh mắt nhìn!

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống hai mươi mốt!]

Tôn Ngộ Không lại nhăn mặt, hai nắm tay siết chặt. Tôn Ngộ Không nhớ lại mọi chuyện khi xưa, tất cả đều vì hệ thống ảnh hưởng, đổi lại người khác còn lâu y mới thèm ngẫm nghĩ lại.

- Ngươi có bản lĩnh thông thiên, xé bỏ Sinh Tử Bộ tranh thủ trường sinh vi hầu tử hầu tôn. Nhưng ngươi không dạy chúng bản lĩnh để tự mình theo đuổi trường sinh, cho người con cá không bằng dạy người cách bắt cá. Có lẽ ngươi là tôn trọng sư phụ, không muốn truyền ra ngoài. Nhưng ngươi là một vị vương, tôn sư của ngươi không muốn nhận ngươi nữa, vậy tại sao ngươi không biết biến báo?

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống mười bảy!]

- Đắc tội Thiên Đình, khi Thiên Đình chiêu an ngươi liền đi. Dù ngươi không rõ chức quan là gì nhưng tôn nghiêm của vị vương đâu rồi?

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống mười lăm!]

- Sau khi phản Thiên Đình, Thiên Đình dùng kế cho ngươi một danh phận Tề Thiên Đại Thánh, ngươi cho rằng mọi việc sẽ yên ổn. Nhưng về sau thì sao? Thiên Đình bao vây tiễu trừ Hoa Quả Sơn, đã chết bao nhiêu hầu tử hầu tôn?

[Đinh! Mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không với túc chủ giảm xuống mười!]

Bỏ mợ rồi!

Trán Tần Quân đổ mồ hôi lạnh, cứ tiếp tục thế này Tôn Ngộ Không sẽ nổi khùng đánh người. Dù trong bụng có muôn vàn điều bất mãn Tần Quân chỉ có thể cố nhịn. Nhìn lại Tôn Ngộ Không, trán đã nổi gân xanh, người run nhẹ, rõ ràng tâm tình cực kỳ không bình tĩnh.

- Trẫm không nói nhiều nữa, trẫm khâm phục ngươi có lá gan vô pháp vô thiên, sùng bái lực lượng vô thượng của ngươi. Muốn ngươi làm việc cho trẫm thì chắc ngươi không chịu, hay chúng ta cá cược đi, ngươi thua thì làm một chiến tướng dưới tay trẫm, nếu ngươi thắng thì trẫm không cần ngươi báo ơn, mặc cho ngươi tự do. Sau này gặp khó khăn gì có thể tìm trẫm hỗ trợ.

Nói xong câu đó cả người Tần Quân thả lỏng.

May mắn mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không không giảm nữa.

Tôn Ngộ Không chậm rãi ngước đầu lên, sắc mặt rất là khó coi, trầm giọng hỏi:

- Đánh cuộc như thế nào?

Nhớ lại đủ chuyện khiến Tôn Ngộ Không ủ rũ, đặc biệt khi Như Lai vỗ một chưởng xuống đã đánh nát kiêu ngạo của y. Tôn Ngộ Không vốn cho rằng mình mạnh nhất trong thiên địa, nhưng Như Lai xuất hiện vạch ra y yếu đuối không chịu nổi, sức nặng Ngũ Chỉ Sơn làm y nghẹt thở.

Dù vậy Tôn Ngộ Không rất bực bị Tần Quân vạch thẳng mặt, lòng tràn ngập hối hận. Đúng là ngày xưa y đã làm nhiều chuyện sai lầm.

Tần Quân đá lông nheo cười nói:

- Ngươi cho rằng mình mạnh nhất, vậy đi, trẫm không ăn hiếp ngươi, trẫm sẽ phái một hầu tướng đánh với ngươi, nếu ngươi không thể thắng người đó thì coi như trẫm thắng.

Phái hầu tướng?

Tôn Ngộ Không đập bàn đồng ý:

- Được, một lời đã định, kêu ra đây!

Làm Mỹ Hầu Vương, Tôn Ngộ Không không tin có con khỉ nào mạnh hơn mình.

Tần Quân gài bẫy:

- Tạm thời hắn không ở đây, đặt thời hạn một tháng chịu không? Ở chỗ trẫm một tháng, thuận tiện cho ngươi hiểu biết về Thiên Đình Đại Tần.

Một tháng đủ để Tần Quân làm rất nhiều chuyện.

Đến lúc đó chờ Viên Hồng trở về sẽ cho dùng Thần Ma đỉnh cao.

Thông Tí Viên Hầu đại chiến Tôn Ngộ Không, dù không bằng cũng sẽ không cách biệt quá xa. Dù sao Viên Hồng trong Phong Thần Diễn nghĩa được viết phỏng theo Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký.

Tôn Ngộ Không ngẫm nghĩ, gật đầu biểu thị đồng ý, một tháng không quá lâu, huống chi trong thế giới mới này y biết đi đâu?

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Tôn Ngộ Không. Nhiệm vụ cụ thể: Tôn Ngộ Không và túc chủ đánh cuộc, nếu túc chủ có thể thu phục Tôn Ngộ Không sẽ được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]&

------oOo------

Chương 760: Chấn thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có thể thấy hệ thống cũng cho rằng rất khó thu phục Tôn Ngộ Không.

Tần Quân chưa bao giờ nghĩ Tôn Ngộ Không không thể thu phục, nếu không thì tại sao Tôn Ngộ Không sẽ bước lên đường Tây Du?

Trước thực lực tuyệt đối dù là Tôn Ngộ Không cũng sẽ thần phục.

Tần Quân đổi đề tài, cười nói:

- Trẫm còn biết tương lai của ngươi, nếu không có trẫm ra tay cứu thì ngươi sẽ có kết cục thế nào, có muốn biết không?

Nhìn bộ dạng bí hiểm của hắn, Tôn Ngộ Không tức giận nói:

- Trên đời này làm gì có nếu như!

Tần Quân bí hiểm nói:

- Vận mệnh vốn tồn tại, chẳng qua trẫm là biến cố, cũng thay đổi số phận của ngươi.

Khoe mẽ trước mặt Tề Thiên Đại Thánh thật là sướng chết! Nếu về Hoa Hạ ở Trái Đất thì Tần Quân sẽ đi khắp nơi khoe khoang.

Tần Quân kể cho Tôn Ngộ Không nghe tương lai vốn sẽ xảy ra:

- Người đánh bại ngươi là Như Lai Phật Tổ, ngươi bị đè dưới Ngũ Chỉ Hơn năm trăm năm. Đúng vậy, suốt năm trăm năm, mỗi ngày uống sương. Sau năm trăm năm ngươi được một hòa thượng khác cứu, muốn ngươi bảo vệ hắn lấy kinh. Nhưng ngươi không phục, cuối cùng bị hắn và Quan Âm Bồ Tát dùng kết cho đội vòng Kim Cô. Mỗi khi hòa thượng niệm Khẩn Cô chú là ngươi sẽ nhức đầu vô cùng.

- Cứ thế ngươi bắt đầu hộ tống hòa thượng đi Tây Thiên, dọc đường gặp vô số yêu ma quỷ quái, đa số đều có bối cảnh, hoặc là tọa kỵ của đại thần nào đó. Ngươi buộc lòng phải cầu cứu kẻ thù ngày xưa, danh tiếng Tề Thiên Đại Thánh của ngươi dần bị suy yếu. Cuối cùng ngươi trở thành Đấu Chiến Thắng Phật dưới tay Như Lai Phật Tổ, không còn là Mỹ Hầu

Vương, càng không phải Tề Thiên Đại Thánh.

Tôn Ngộ Không càng nghe biểu tình cực kỳ khó xem, nếu đúng như Tần Quân nói thì y sống không bằng con chó.

Con người cuối cùng đều sống thành bộ dạng mình ghét nhất. Tôn Ngộ Không bây giờ dù chán ghét nhưng khi bước lên Tây Du Ký thì không phải là Tề Thiên Đại Thánh kiệt ngạo bất thuần nữa, càng chính chắn hơn, cuối cùng thành Đấu Chiến Thắng Phật.

Đấu Chiến Thắng Phật hay Tề Thiên Đại Thánh đều là Tôn Ngộ Không.

Trong mắt Tần Quân thì Đấu Chiến Thắng Phật là Tôn Ngộ Không trải qua tang thương sau cùng chính chắn. Tôn Ngộ Không lúc là Tề Thiên Đại Thánh vẫn chỉ là đứa con nít không biết trời cao đất rộng, cho rằng mình muốn cái gì cuối cùng sẽ được cái đó.

Tôn Ngộ Không biến đổi thật ra phù hợp với cuộc đời của đa số người.

Tần Quân cười nói:

- Hãy suy nghĩ kỹ đi, làm chiến tướng dưới tay trẫm sẽ cho ngươi rất sướng. So với làm vua chắc ngươi càng khát vọng chiến đấu và tự do đúng không? Bình thường trẫm sẽ không gò bó ngươi, không sai khiến ngươi như chó săn.

Tôn Ngộ Không nghiêng đầu không đáp, suy nghĩ về tương lai Tần Quân miêu tả.

Tương lai mà Tần Quân nói làm Tôn Ngộ Không rung động.

Nhớ lại đủ chuyện làm lòng Tôn Ngộ Không cực kỳ khó chịu, huynh đệ kết nghĩa trở nên xấu xí không chịu nổi, tiên phật đầy trời đều đang châm biếm y vô tri.

Tần Quân chợt nhớ ra điều gì, mở miệng nói:

- Phải rồi, quên nói một việc cho ngươi.

Tôn Ngộ Không ủ rũ buột miệng hỏi:

- Có chuyện gì?

Tôn Ngộ Không cảm thấy tâm mệt.

Tần Quân nhún vai nói:

- Như Lai cũng đến thế giới này, lúc trước còn muốn giết trẫm.

Tôn Ngộ Không xoe tròn mắt.

***

Thời gian thay đổi, bốn ngày qua nhanh.

Tần Quân cố ý thúc đẩy tin Nam Vực và Thần Điện chiến đấu lan xa, tin tức truyền khắp Nam Tận Hải, đến Đông Phương Vực. Mấy vực quanh Nam Vực cũng được tin. Thoáng chốc mây gió nổi lên, Nam Vực bị nhiều vực đề phòng.

Các danh hào Tề Thiên Đại Thánh, Nhị Lang Chân Quân trong Nam Vực trở nên chạm tay có thể bỏng.

- Lợi hại quá, Tề Thiên Đại Thánh từ đâu chui ra vậy trời?

- Hôm đó ta thấy trời bị Tề Thiên Đại Thánh đâm thủng, thật khủng khiếp!

- Ta cũng thấy, nghe nói bầu trời ngay chính giữa ma đạo và chính đạo thủng cái lỗ to, từ trong đó có thể thấy Thiên Đình.

- Thật không vậy? Khó thể tưởng tượng chiến đấu mấy ngày trước kịch liệt đến mức nào.

- Nghe nói nguyên Nam Vực đều nghe tiếng rống và tiếng chiến đấu của bọn họ.

Mỗi hoàng triều, vương quốc, tông môn đều sôi nổi thảo luận chiến đấu bốn ngày trước, Ma Đạo Cửu Tôn, Chính Đạo Ngũ Hùng cũng vậy.

Nam Vực Thiên Thế Giới hoàn toàn đi vào quỹ đạo cũ.

Hôm nay Tần Quân chuẩn bị xuất binh Nam Tận Hải.

Xuất động Thiên Hà Thủy quân, do Trư Bát Giới thống lĩnh. Tần Quân còn mang theo Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Liễu Nhược Lai. Tôn Ngộ Không mê chiến đấu, được Tần Quân mời liền đồng ý. Lý Nguyên Bá định tìm cơ hội luận bàn với Tôn Ngộ Không nên đi theo. Liễu Nhược Lai thì mặt dày xin đi.

Trong thư phòng.

Tần Quân nhìn quét đám quan văn trước mặt mình, cười hỏi:

- Trẫm cần một người làm quân sư, ai đồng ý đi?

Thiên Hà Thủy quân đã chờ đợi ở chân núi Thánh Đế phong, còn chờ Tần Quân xuất phát.

Nghe Tần Quân hỏi, các quan văn hai mặt nhìn nhau. Có người sợ chiến tranh, sợ Nam Tận Hải. Cũng có người muốn đi, nhưng sợ không có kinh nghiệm.

Hàn Tín đứng sau lưng Gia Cát Lượng bỗng lên tiếng:

- Bệ hạ cho ta đi đi, thuận tiện mang theo binh đoàn của ta.

Những người khác nhìn hướng Hàn Tín.

Tuy có Gia Cát Lượng nhắc nhở nhưng Hàn Tín cho rằng cơ hội thì phải nắm giữ trong tay mình.

Hàn Tín điểm binh, càng nhiều càng tốt.

Đây là một trong các nhà quân sự nổi tiếng nhất trong lịch sử Hoa Hạ, có lẽ thực lực binh đoàn của gã không được tốt lắm, nhưng ít ra có thể tôi luyện một phen.

Tần Quân đứng dậy cười nói:

- Vậy ngươi đi, cho ngươi một nén nhang thời gian, chuẩn bị xuất phát!

Hàn Tín kích động quỳ xuống dập đầu, vội vàng đứng dậy rời đi:

- Đa tạ bệ hạ!

Các quan văn khác muốn đi nhưng không dám mở miệng, vẻ mặt hâm mộ.

Một nén nhang qua rất nhanh.

Mười vạn Thiên Hà Thủy quân vận dụng thuật vân vụ lơ lửng trên bầu trời Thánh thành nhận vạn dân kính ngưỡng.

Tần Quân cưỡi trên Đế Thính, bên trái là Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không. Lý Nguyên Bá mặc giáp đen, trông không xuất sắc, dù sao hình tượng của gã như ma bệnh. Tôn Ngộ Không thì vẫn mặc Tỏa Tử Hoàng Kim giáp, đầu đội tử kim quan cánh phượng, toát ra khí chất Mỹ Hầu Vương.

Bên phải hắn là Liễu Nhược Lai và Hằng Nga.

Trong bốn ngày này Liễu Nhược Lai và Hằng Nga khá thân với nhau. Lần này Liễu Nhược Lai còn kéo Hằng Nga theo, khiến Tần Quân rất vui vẻ. Tần Quân luôn muốn dụ Hằng Nga về nhà mình nhưng quá khó khăn.

Trong đám nữ nhân mà hắn từng gặp thì Hằng Nga, Đát Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử xếp hàng đầu.

Nhắc tới Hắc Điệp Tiên Tử làm Tần Quân hơi buồn bực, từ khi đánh cuộc với Tôn Ngộ Không thì hắn không gặp nàng nữa.

Hôm đó Hắc Điệp Tiên Tử che trước mặt đánh động trái tim Tần Quân, hắn chẳng biết xấu hổ xem nàng là nữ nhân của mình.

------oOo------

Chương 761: Đại chiến Long Cung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lúc Tần Quân suy nghĩ lung tung thì Hàn Tín mang theo binh đoàn của mình bay tới. Ba mươi vạn binh sĩ Thuế Phàm cảnh bay lên khá đồ sộ. Mười vạn Thiên Hà Thủy quân toàn là tu vi Hóa Hư cảnh. Hai quân mà vào Nam Tận Hải thì chắc chắn sẽ gặp chín chết một sống. Nhưng có Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không ở, chuyến đi này chắc chắn định càn Khôn.

Trư Bát Giới đứng đằng trước nhất cao giọng quát:

- Xuất phát!

Trư Bát Giới như lấy lại phong tư Thiên Bồng Nguyên Soái, tiếc rằng thân thể to mọng quá cay mắt.

Tần Quân dẫn quân rời đi, người Thánh thành bàn tán xôn xao.

- Bệ hạ mang quân đi đâu?

- Ngươi không biết sao? Nghe nói là đi Nam Tận Hải, khu vực biển bên cạnh Nam Vực.

- Đi Nam Tận Hải làm chi?

- Đương nhiên là chinh chiến! Thống trị khu vực biển thì hăng hái biết bao!

- Ôi trời, chúng ta có thể chinh phục khu vực biển? Nghe nói trong biển giấu vô số yêu thú, động vật biển khủng bố, là cấm địa của tu sĩ nhân tộc.

Trong phút chốc tin về Tần Thánh Đế chinh chiến Nam Tận Hải đồn xa, người nghe rất phấn chấn.

Không ai nghi ngờ Tần Quân sẽ thua, vì Thần Điện còn gục ngã trước mặt hắn, thiên hạ hiện nay ai có thể chặn mũi nhọn của Thiên Đình Đại Tần?

Tin Tần Thánh Đế mang binh xuất chinh Nam Tận Hải nhanh chóng truyền ra, nguyên Nam Vực ca tụng cái tên Tần Thánh Đế.

Mệnh Cơ các bắt đầu công bố các đại tướng dưới tay Tần Quân. Hai mươi hạng đầu Thiên Bảng đều bị chiến tướng của Thiên Đình Đại Tần ôm hết, một chuỗi Thái Ất cảnh làm tu sĩ Nam Vực rất rung động.

Mệnh Cơ các không phân loại kỹ cảnh giới của tu sĩ Thái Ất cảnh. Bao gồm Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Tôn Ngộ Không đều đánh dấu là Thái Ất cảnh, dù vậy vẫn gây bão tố lớn trong Nam Vực.

Qua khoảng hai ngày Tần Quân mang hai quân đến vùng ven biển, chỗ pháp thuyền neo đậu.

Nhìn pháp thuyền khổng lồ mà đồ sộ, binh sĩ của binh đoàn Thiên Hà Thủy quân, Hàn Tín lộ vẻ mặt rung động. Lần đầu bọn họ trông thấy thuyền lớn như vậy.

Pháp thuyền có thể chứa mấy chục vạn người, nhưng hơi chen chúc.

Mọi người đều là tu sĩ, chỉ cần ngồi xếp bằng luyện công, không cần phòng riêng.

Rất nhanh pháp thuyền khởi động, nô lệ trên thuyền thấy nhiều tu sĩ liền đoán ra Tần Quân định làm gì.

Đế Thính nói với Tần Quân:

- Mùi máu trong không khí càng lúc càng đậm, không ngờ yêu tộc và long tộc chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng.

Đế Thính luôn canh giữ tại đây bảo vệ pháp thuyền, có quan sát chiến đấu trong Nam Tận Hải.

Tần Quân gật đầu, hắn định trực tiếp thống nhất Nam Tận Hải.

Với thực lực của Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không thì một trăm vị Thanh Hồ Vương không đủ cho hai người giết.

Tôn Ngộ Không nhìn mặt biển, kêu lên:

- Ô, chỗ biển này không đơn giản!

Lý Nguyên Bá hưng phấn cười.

Tần Quân nhướng mày hỏi dồn:

- Là sao? Chẳng lẽ có tồn tại uy hiếp các ngươi?

Khiến Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá bị rung động tức là Nam Tận Hải mạnh hơn Tần Quân tưởng.

Không lẽ là những tồn tại giấu trong biển sâu?

Tôn Ngộ Không lắc đầu cười nói:

- Uy hiếp thì không, chỉ có thể nói trong biển này ẩn giấu nhiều nhân vật lợi hại.

Đùa, y từng sợ ai?

Tần Quân yên lòng, xoay người rời đi, chuẩn bị trở về phòng tu luyện.

Từ nơi này đến Long Cung cũng cần một đoạn thời gian, Tần Quân không quá sốt ruột, dù sao có Thiết Kình Thiên giúp đỡ Hắc Long Vương.

Liễu Nhược Lai và Hằng Nga đứng bên lan can nhìn biển rộng mênh mông, hai nàng trò chuyện với nhau.

- Hằng Nga tỷ tỷ, để ta kể tỷ nghe, Long Cung . . .

Hầu như Liễu Nhược Lai huyên thuyên, nha đầu nhiều chuyện không dứt. Tần Quân thật nghi ngờ nàng có đúng là Thủ Tâm không?

***

Sâu trong Nam Tận Hải, Long Cung lượn lờ mây mù đã bị yêu thú nhiều vô số kể bao vây. Trên bầu trời có các loại yêu cầm. Đưa mắt nhìn trong trăm dặm rậm rạp yêu thú, khiến người da đầu tê dại.

Thanh Hồ Vương ngồi trên ngai vua tạo bằng vỏ ngọc trai, khuôn mặt điển trai lạnh lùng nhìn Long Cung, dường như đang chờ đợi cái gì.

Một con yêu cá mập ở bên cạnh không kiềm được hỏi:

- Đại vương, khi nào chúng ta sẽ tấn công?

Bọn họ chờ ở đây đã ba ngày mà Thanh Hồ Vương mãi không ra lệnh, không chỉ mình con yêu cá mập, bộ hạ khác cũng không kiềm chế được.

Thanh Hồ Vương nhìn đảo rồng giấu trong mây mù, nhẹ giọng nói:

- Gấp cái gì, Thiết Kình Thiên đã vào đảo, nếu chúng ta giết vào thì chắc chắn Thiết Kình Thiên sẽ kiềm chế bản vương. Trong các ngươi có ai ngăn được Hắc Long Vương?

Đừng thấy Thanh Hồ Vương và Hắc Long Vương cách biệt một cảnh giới lớn, Hắc Long Vương là cường giả số hai của Nam Tận Hải ở ngoài sáng, Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ. Thuộc hạ của Thanh Hồ Vương không ai ngăn Hắc Long Vương nổi.

Yêu cá mập câm mồm không dám nói nhiều, còn lải nhải sợ là Thanh Hồ Vương sẽ cho gã đi đấu với Hắc Long Vương.

Trong đảo rồng.

Thiết Kình Thiên mặc áo đen và Hắc Long Vương ngồi trên đỉnh chóp đầu rồng bày bàn uống rượu.

Hắc Long Vương liếc đại quân yêu tộc quanh đảo rồng, nghi ngờ hỏi:

- Tại sao Thanh Hồ Vương còn chưa hành động?

Trong thời gian này đại quân yêu tộc tùy ý bắt giết rồng trong Nam Tận Hải đã chọc giận Hắc Long Vương. Nhưng vì yêu tộc thế lớn, long tộc bị giết đến chỉ có thể co đầu rút cổ trong đảo rồng. Nếu Thiết Kình Thiên không chạy tới kịp lúc thì sợ là đảo rồng đã thành đảo chết.

Thiết Kình Thiên cười nói:

- Hắn biết mình không có phần thắng, đang chờ cứu binh.

Hắc Long Vương nhíu mày hỏi:

- Vậy vì sao chúng ta không chủ động xuất kích?

Nếu chờ cứu binh của Thanh Hồ Vương đến thì chẳng phải là bọn họ tiêu đời?

Thiết Kình Thiên lắc đầu nói:

- Chúng ta chủ động xuất kích sẽ không làm gì Thanh Hồ Vương được, cùng lắm giết chút tiểu yêu.

Tuy Thiết Kình Thiên có thể đối kháng với Thanh Hồ Vương, nhưng muốn giết gã thì khó như lên trời. Không thì Thiết Kình Thiên đã sớm báo thù cho sư phụ của mình.

Hắc Long Vương nhíu chặt mày, lòng nóng như lửa đốt, vì có liên quan đến sống chết của long tộc.

Thiết Kình Thiên nhẹ giọng nói:

- Yên tâm đi, sư phụ của ta sẽ đến giúp!

Thiết Kình Thiên lớn tuổi hơn Hắc Long Vương, lúc Tiểu Bạch Long dẫn Hắc Long Vương đến trước mặt Thiết Kình Thiên thì gã còn chưa biến hình. Thời gian trôi mau, hai người đã thành cự phách một phương.

Nghe Thiết Kình Thiên nhắc đến Tần Quân làm Hắc Long Vương nguôi ngoai nỗi bất an.

Tần Quân không mạnh nhưng thuộc hạ của hắn toàn là biến thái.

Thiết Kình Thiên đổi đề tài, hỏi:

- Phải rồi, long thúc còn chưa truyền tin cho ngươi sao?

Giờ Tiểu Bạch Long được tôn thành Long Đế, thực lực siêu mạnh, Thiết Kình Thiên cũng phải ngước nhìn.

------oOo------

Chương 762: Huyết Yêu Quân Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Long Vương cười khổ nói:

- Không có, người còn đang đấu tranh với Minh Vương điện, không thoát thân được.

Nếu Long Đế đến thì Hắc Long Vương sợ gì Thanh Hồ Vương?

Thiết Kình Thiên nghe vậy im lặng, y hơi hiểu biết Minh Vương điện, đó là tồn tại mạnh còn hơn Thần Điện, cũng khống chế mấy chục vực. Long Đế chọc vào Minh Vương điện đến bây giờ còn chưa thoát đi được, làm Thiết Kình Thiên hơi lo.

Chợt có hơi thở kinh khủng từ chân trời ập đến, khiến Thiết Kình Thiên và Hắc Long Vương cùng biến sắc mặt.

Thiết Kình Thiên đập bàn bật dậy:

- Nguy rồi, có cường địch!

Chớp mắt Thiết Kình Thiên biến mất ở phía xa. Hắc Long Vương sửng sốt rời đi theo, chuẩn bị điều động long binh tùy thời nghênh chiến.

Bên kia, ngoài mây mù.

Thanh Hồ Vương ngoái đầu nhìn chân trời, thấy yêu vân cuồn cuộn ập đến mang theo hơi thở khiến muôn vàn sinh linh sợ hãi.

Thanh Hồ Vương lẩm bẩm, đứng dậy định nghênh tiếp đối phương:

- Đến rồi!

Tồn tại khiến Thanh Hồ Vương đối xử trịnh trọng như thế thì chắc chắn rất mạnh, ít nhất vượt qua Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Một tiếng cười hùng hậu vang vọng trên bầu trời:

- Ha ha ha! Thanh Hồ Vương, một ngàn năm không thấy, ngươi mạnh hơn nhiều rồi!

Một cầu vồng đỏ bay ra từ mây yêu, chớp mắt vượt qua mấy chục dặm bay tới trước mặt Thanh Hồ Vương. hai bên cách nhau gần năm trước, con ngươi Thanh Hồ Vương co rút thầm giật mình.

Mau quá!

Thanh Hồ Vương cũng nổi tiếng về tốc độ nhưng chậm hơn yêu này nhiều.

Yêu này mặc trường bào đỏ cẩm vân, lưng mọc đôi cánh xương giương rộng sáu thước, mái tóc dài hoa râm không thể che lấp khuôn mặt yêu dị, dưới môi mỏng như cánh ve lộ ra hai răng nanh sắc nhọn.

Yêu cười khẽ đầy châm chọc:

- Yêu Tổ phái ta đến vì sợ ngươi lại thua.

Thanh Hồ Vương siết chặt hai nắm tay.

Thanh Hồ Vương cười nói:

- Huyết Yêu Quân Vương, đã lâu không gặp. Không ngờ sư tôn phái ngươi đến đây, trận chiến này ta không cần lo nữa.

Thanh Hồ Vương như không nghe thấy Huyết Yêu Quân Vương mỉa mai.

Cường giả làm vua, dù lòng Thanh Hồ Vương tức giận cũng thấy không cam lòng vì thực lực của mình không đủ.

Huyết Yêu Quân Vương là tồn tại Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, từng chiến đấu với cường giả Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ mà vẫn an toàn rút lui, từ đó nổi tiếng, rất có danh vọng trong yêu tộc, cũng là nhân tài đắc lực của Yêu Tổ. Thanh Hồ Vương khá khâm phục Huyết Yêu Quân Vương.

Thanh Hồ Vương đổi đề tài:

- Sư tôn gần đây có khỏe không?

Huyết Yêu Quân Vương đến thì Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên chết

chắc, nên Thanh Hồ Vương không gấp gáp.

Huyết Yêu Quân Vương cười đáp:

- Cũng khỏe, nhưng Yêu Hoàng ngày càng không biết lễ phép là gì, Yêu Tổ đang định chèn ép một phen.

Như đang nói chuyện rất bình thường.

Yêu Hoàng!

Thanh Hồ Vương lặng im.

Yêu Hoàng nổi lên từ mười mấy năm trước, dựa vào thực lực khủng bố khó thể tưởng tượng nhanh chóng thành lập thế lực lớn trong yêu tộc, khiến Thanh Hồ Vương rất ghen tỵ. So với Yêu Hoàng thì Thanh Hồ Vương kém xa lắc, vì luôn là quân cờ dưới tay Yêu Tổ.

Huyết Yêu Quân Vương chợt nhớ ra điều gì, dặn dò Thanh Hồ Vương:

- Phải rồi, dạo này xuất hiện một con khỉ yêu đại náo một trận trong Yêu Khư, Yêu Tổ đã ra lệnh truy sát con khỉ này. Sau này nếu ngươi trông thấy thì bẩm báo tin tức, nó có sáu lỗ tai, rất dễ phân biệt.

Khỉ yêu sáu lỗ tai?

Thanh Hồ Vương cau mày.

Chẳng lẽ là thượng cổ kỳ chủng? Có thể đại náo Yêu Khư thì chắc chắn thực lực không tầm thường, ít nhất gã không bắt được.

Huyết Yêu Quân Vương phất tay nói:

- Được rồi, bắt đầu hành động đi, giải quyết bọn họ, thuận tiện giúp ngươi giết tu sĩ tên Biên Hải tránh cho ngày sau còn chạy đến nữa.

Huyết Yêu Quân Vương nói rồi xoay người nhìn đảo rồng.

Thanh Hồ Vương nghe lúng túng nhưng không dám phản bác, lập tức ra lệnh:

- Tấn công đảo rồng!

Đại quân yêu tộc đã sớm rục rịch lập tức gầm rống lao hướng đảo rồng. Yêu thú rậm rạp từ bốn phương tám hướng như sóng biển đen muốn nhấn chìm đảo rồng.

- Grao!

- Hú hú!

- Um grừ!

Tiếng gào thét vô số kể vang vọng trời xanh, xé mở từng lớp mây mù. Các con rồng kích cỡ khác nhau chờ sẵn bên mép đảo rồng. Bên dưới là các tu sĩ thuộc hạ của Thiết Kình Thiên, nhìn sơ cỡ mấy vạn người, tu vi từ Hóa Hư cảnh trở lên.

Một tiếng rồng ngâm chấn nhiếp linh hồn nổ vang:

- Grào!

Một con rồng đen vĩ ngạn như trường thành gầm rống bay ra từ giữa đảo rồng, thân hình liên tục biến lớn.

Đây là bản thể của Hắc Long Vương.

Ánh nắng phản chiếu những miếng vảy rồng đen phản chiếu ánh sáng kim loại khiếp người, đôi mắt rồng to như căn nhà tức giận nhìn hướng Thanh Hồ Vương, Huyết Yêu Quân Vương.

Hắc Long Vương thét dài:

- Thanh Hồ Vương! Rốt cuộc ngươi không nhịn được nữa?

Thanh Hồ Vương, Huyết Yêu Quân Vương sóng vai nhau đạp hư không đi tới, mây yêu quay quanh họ khiến người sợ hãi.

Thiết Kình Thiên bay đến bên cạnh Hắc Long Vương, nhíu chặt mày nhìn chằm chằm vào Huyết Yêu Quân Vương. Đây là lần đầu Thiết Kình Thiên

gặp Huyết Yêu Quân Vương, hơi thở từ gã khiến y dựng đứng lông tơ, da đầu tê dại.

Cách biệt giữa Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ và viên mãn như trời với đất.

Hắc Long Vương cảm nhận khí thế tràn đầy áp lực từ Huyết Yêu Quân Vương, gã chỉ có thể cắn răng chiến tiếp.

Nếu bọn họ thua thì long tộc Nam Tận Hải sẽ bị đồ sạch, trong mắt yêu thú thì long tộc là thánh vật siêu bổ.

Huyết Yêu Quân Vương lạnh lùng nói:

- Đừng nói nhiều với chúng!

Huyết Yêu Quân Vương vung tay phải vỗ vào Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên, yêu lực nháy mắt ngưng tụ thành móng vuốt to đỏ đè ép không khí, mang theo âm bạo như núi cao ập đến.

Thiết Kình Thiên vội vàng lấy ra cự kiếm chém một nhát, kiếm khí đụng vào móng vuốt to màu đỏ bị đánh tan. Thiết Kình Thiên giật bắn người vội né qua.

Hắc Long Vương biết mình không thể làm gì Huyết Yêu Quân Vương nên tìm Thanh Hồ Vương yếu hơn, nhưng Thanh Hồ Vương nhẹ nhàng đè đầu Hắc Long Vương ra đánh.

Kém một đại cảnh giới, nếu Hắc Long Vương không phải là rồng thì đã bị diệt gọn trong một giây.

Long tộc nổi tiếng có thân thể mạnh mẽ, truyền thừa long tức khủng bố, Thanh Hồ Vương khó diệt gọn Hắc Long Vương ngay được.

Bên kia, đại quân yêu tộc và đàn rồng, tu sĩ hỗn chiến. Khoảnh khắc máu nhuộm biển xanh, tiếng gào, thét chói tai, gầm rú hòa vào nhau, tàn nhẫn nhưng cũng khiến người sôi trào máu nóng.

Thiết Kình Thiên vụt qua không trung, tay phải giơ cao kiếm to muốn chém Huyết Yêu Quân Vương thành hai khúc.

Huyết Yêu Quân Vương không thèm nhìn, giơ tay vỗ một chưởng đánh Thiết Kình Thiên hộc máu văng ra.

Phía xa. Hắc Long Vương bị Thanh Hồ Vương đánh tơi bời. Thanh Hồ Vương một tay túm một cây sừng rồng đập tới đập lui ven biển. Thân thể dài gần ngàn trượng giờ phút này thành thần binh khủng bố đập đám yêu thú, rồng, tu sĩ thành thịt nát.

------oOo------

Chương 763: Đại Bằng Điểu bá lực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính giữa đảo rồng, trên đầu rồng to, Tiểu Ly mặc váy trắng như thủy tinh hãi hùng hét to:

- Phụ vương!!!

Nhưng Tiểu Ly không lỗ mãng lao qua, vì nàng biết mình đi chỉ liên lụy Hắc Long Vương.

Nguyên đảo rồng hễ là rồng trưởng thành đều đang chiến đấu, rồng nhỏ tuổi thì trốn dưới đầu rồng to. Truyền thuyết đầu rồng này là sọ não của Tổ Long, không biết có thật không nhưng đã trở thành tín ngưỡng của long tộc Nam Tận Hải.

Ầm!

Thanh Hồ Vương túm Hắc Long Vương ném hướng đảo rồng, đập hòn đảo rung bần bật, nước biển bên rìa cuộn trào. Đảo rồng suýt bị đập chìm xuống biển.

Tiểu Ly ổn định thân hình càng nôn nóng hơn, lần đầu tiên nàng thấy phụ vương bất lực trước kẻ địch như vậy, làm lòng nàng tuyệt vọng.

Tiểu Ly nức nở:

- Tần Quân ca ca . . . đang ở đâu?

Dù Tiểu Ly đã thức tỉnh huyết mạch Long Tổ, sắp đột phá Thiên Tiên cảnh, nhưng so với Thanh Hồ Vương và Huyết Yêu Quân Vương thì còn kém rất xa.

Rầm!

Thiết Kình Thiên bị Huyết Yêu Quân Vương đấm trúng bụng, mắt lồi ra ngoài, miệng phun máu, biểu tình tràn đầy khó tin.

Tốc độ của Huyết Yêu Quân Vương làm Thiết Kình Thiên không kịp phản ứng, giờ y cũng giống như Hắc Long Vương bị đè đầu đánh.

Huyết Yêu Quân Vương điên cuồng công kích Thiết Kình Thiên, dùng ngôn ngữ tàn phá tâm linh:

- Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cũng dám nhúng tay? Ngươi có biết mình đang khiêu khích Yêu Tổ không?

Trong lòng Huyết Yêu Quân Vương thì Yêu Tổ là trời, gã nguyện vượt lửa qua sông vì Yêu Tổ. Thanh Hồ Vương là đồ đệ của Yêu Tổ, ăn hiếp Thanh Hồ Vương tức là không nể mặt Yêu Tổ, nên gã ra tay không chút nương tình.

Thiết Kình Thiên không cam lòng thầm nghĩ:

- Đáng ghét, cách biệt quá lớn!

Thiết Kình Thiên dù gì là cường giả năm hàng đầu của Đông Phương Vực, nhưng ở trước mặt Huyết Yêu Quân Vương thì chỉ như con kiến.

Thiết Kình Thiên muốn chống cự, bất đắc dĩ công kích của Huyết Yêu Quân Vương quá mạnh mẽ, đánh y muốn phòng ngự cũng không làm được.

Phập!

Huyết Yêu Quân Vương lắc người đến sau lưng Thiết Kình Thiên, tay phải đâm thủng ngực y, máu phun trong không trung.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Tiểu Ly tuyệt vọng. Nhiệm vụ cụ thể: Thanh Hồ Vương đang tấn công đảo rồng, Tiểu Ly rất hy vọng túc chủ đến cứu. Nếu túc chủ thành công cứu long tộc Nam Tận Hải sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân đang tu luyện bị tiếng hệ thống gợi ý làm mất tập trung, hắn mở bừng mắt ra lao ra ngoài phòng.

Nhiệm vụ của hệ thống thường là nhằm vào cảm xúc của người khác đối với Tần Quân hoặc cảm xúc của chính hắn. Ví dụ như thù hận của kẻ địch, giờ là Tiểu Ly rất hy vọng Tần Quân xuất hiện nên xúc phát nhiệm vụ. Tần Quân quát to:

- Nguyên Bá, mang trẫm đi đảo rồng!

Tốc độ của Kim Sí Bằng Điểu mau hơn Tôn Ngộ Không.

Nguyên pháp thuyền xôn xao, mọi người ngó nhau không biết xảy ra chuyện gì mà khiến Tần Quân sốt ruột như vậy.

Lý Nguyên Bá đứng trên tháp nhìn xa nghe kêu liền đến bên Tần Quân, một tay chộp vai hắn, giây sau hai người biến mất tại chỗ.

Liễu Nhược Lai ra khỏi phòng hoảng hốt hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân hét lớn làm Liễu Nhược Lai đứng tim, còn tưởng rằng cường địch đến tấn công.

Hằng Nga nhìn mặt biển thì thào:

- Đại chiến mở ra.

Tôn Ngộ Không gãi đầu, nhảy cao khỏi sàn tàu, đạp cân đẩu vân biến mất trong tầm mắt mọi người.

Hàn Tín và Trư Bát Giới liếc nhau, cười khổ.

Tôn Ngộ Không hay Lý Nguyên Bá đều mau đến làm bọn họ tuyệt vọng, họ sẽ không đuổi theo.

***

- Cảm nhận được dao động chiến đấu không?

Có pháp lực của Lý Nguyên Bá bảo vệ nên dù Tần Quân bay siêu nhanh cũng không thấy khó chịu.

Lý Nguyên Bá nhìn đằng trước trả lời:

- Đã cảm nhận dược, không ngờ có yêu quái Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, đang ỷ lớn hiếp nhỏ.

Lòng Tần Quân chùng xuống, hèn gì Tiểu Ly sẽ xúc phát nhiệm vụ.

Đối diện yêu vương Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn dù Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên hợp sức cũng không đánh lại.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Còn bao lâu nữa?

Tốc độ của Đại Bằng Điểu có thể nói là nổi tiếng trong thần thoại. Còn có Côn Bằng, đập cánh một cái xa chín vạn dặm. Tôn Ngộ Không cũng khủng bố, lộn mèo một lần mười vạn tám ngàn dặm, nhưng không thoát ra khỏi thần thông Trong Chưởng của Như Lai.

Lý Nguyên Bá đáp nhanh, ngoác miệng cười hưng phấn:

- Sắp!

Cùng lúc đó, trên bầu trời đảo rồng.

Thiết Kình Thiên khó khăn vùng vẫy nhưng tay phải của Huyết Yêu Quân Vương vẫn đâm xuyên ngực làm y khó nhúc nhích.

Huyết Yêu Quân Vương nhe răng cười nói:

- Đôi huyết Thủ của bản quân sẽ hút hết pháp lực của ngươi, mãi đến khi sinh cơ của ngươi hao hết. Đau lắm phải không? Nhìn tu vi luyện vạn năm của mình trở thành thứ cho bản quân dùng, ngươi sẽ chết không nhắm mắt.

Huyết Yêu Quân Vương liếm môi, nụ cười tàn nhẫn khiến người lòng lạnh lẽo.

Xoẹt!

Bên kia. Hắc Long Vương bị Thanh Hồ Vương xé rách da rồng dài trăm thước, vảy rồng đen rụng đầy đất, thịt ghê người lộ ra dưới ánh nắng. Tiểu Ly sợ suýt xỉu.

Hắc Long Vương khá kiên cường không hét rầm lên, nhưng không có chút sức phản kháng.

Thanh Hồ Vương đạp người Hắc Long Vương, tuy thân hình hai người cách biệt khá xa nhưng gã bị đè chặt không thể trở mình.

Thanh Hồ Vương nhìn xuống Hắc Long Vương, lạnh lùng cười:

- Hừ! Nếu không phải nể mặt Long Đế thì bản vương sớm diệt nhánh long tộc các ngươi! Giờ Long Đế tìm đường chết đắc tội Minh Vương điện, hắn không về được nữa. Cho ngươi một lựa chọn, hoặc đầu vào bản vương hoặc chết!

Cường giả Thái Ất Tán Tiên cảnh như Hắc Long Vương đáng để Thanh Hồ Vương lôi kéo, cộng thêm long tộc không yếu, nếu thu phục được thì thế lực của gã càng mạnh. Mặc dù Thanh Hồ Vương làm việc cho Yêu Tổ nhưng Yêu Tổ không chia thế lực cho gã, chỉ dạy gã cách biến mạnh.

Hắc Long Vương trầm giọng nói:

- Ngươi giết ta đi!

Giọng Hắc Long Vương đầy đau đớn, người thường không hiểu được nỗi đau bị lột da.

Thanh Hồ Vương nhướng mày, giơ tay phải lên.

Đối phương không biết điều vậy gã sẽ không nương tay!

Vèo!

Chợt có tiếng xé gió vang lên, một cái chùy to màu vàng xé gió đập tới, tốc độ siêu mau. Thanh Hồ Vương không kịp phản ứng đã bị đập trúng ngực, tiếng xương gãy giòn vang. Ngay sau đó Thanh Hồ Vương hộc máu văng ra ngoài, dọc đường bay đụng chết các con yêu thú và rồng, làm hai sóng biển dâng cao mấy chục trượng, mãi đến khi mất hút trên mặt đất.

Cảnh tượng này khiến nguyên chiến trường yên lặng.

Huyết Yêu Quân Vương cau mày nhìn qua, luồng sáng vàng bay đến với tốc độ khiến gã rung động.

Là Tần Quân và Lý Nguyên Bá!

Tiếng quát tức giận của Tần Quân vang vọng trên măt biển:

- Dám bị thương long tộc của trẫm, các ngươi đang tìm chết!

------oOo------

Chương 764: Ước hẹn Yêu Khư

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Ly tê liệt ngồi trên đầu rồng bỗng trợn to mắt, hai dòng lệ chảy dọc xuống gò má.

Lúc trước Tiểu Ly khóc vì tuyệt vọng, giờ rơi lệ vì mừng rỡ và kích động.

Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện trên bầu trời, ánh sáng vàng lao vào Huyết Yêu Quân Vương.

Huyết Yêu Quân Vương giật nảy mình vội ném Thiết Kình Thiên đi, gã định né tránh nhưng bỗng một khuôn mặt gầy gò dữ tợn xuất hiện ở trước mắt, là Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá giơ cao tay trái cầm Kim Bằng Thần Chuy to như thùng nước, Huyết Yêu Quân Vương cảm giác như bầu trời tối sầm. Huyết Yêu Quân Vương mơ hồ thấy môi Lý Nguyên Bá mấp máy như đang thốt ra một chữ.

Chết!

Ầm!

Lý Nguyên Bá một chùy đập vào đầu Huyết Yêu Quân Vương, máu thịt tung tóe xen lẫn vật xanh trắng.

Mạnh như Huyết Yêu Quân Vương Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn bị Lý Nguyên Bá đập nát, chết không toàn thây, nguyên thần cũng không kịp chạy ra.

Tần Quân vừa bay hướng Tiểu Ly vừa lớn tiếng ra lệnh:

- Bắt Thanh Hồ Vương, trẫm muốn người sống!

Tần Quân tràn đầy sát ý với Thanh Hồ Vương, sẽ không để gã chết mau vậy.

Đại quân yêu tộc ngẩn ngơ, long tộc ngây ngốc. Các tu sĩ được Thiết Kình Thiên mang đến thì hóa đá.

Huyết Yêu Quân Vương lúc trước còn gần như vô địch cứ thế chết đi? Hơn nữa còn là bị sức mạnh đập nát người?

Ui!

Trên đảo liên tiếp vang tiếng hút khí.

Hắc Long Vương nằm dưới đất mắt lóe tia vui mừng và khó tin. Tình hình chiến đấu cứ thế xoay chuyển?

Thiết Kình Thiên nằm sấp trên bờ các khó khăn ngước đầu lên, nhìn bóng dáng Tần Quân, mắt y tràn đầy kích động.

Quả nhiên là sư phụ!

Trong lòng Thiết Kình Thiên cho rằng cường địch gì cũng sẽ nằm dưới chân Tần Quân, dù hiện giờ tu vi của hắn rất thấp vẫn làm Huyết Yêu Quân Vương chết thảm.

Tần Quân mới đến bao lâu?

Còn chưa đầy một giây thế mà Huyết Yêu Quân Vương đã chết.

Thiết Kình Thiên không thấy rõ bóng dáng Lý Nguyên Bá, lòng dậy sóng dữ, rốt cuộc đối phương mạnh đến đâu?

Tần Quân đến trước mặt Tiểu Ly, ôm người ngọc còn chìm trong ngơ ngẩn vào lòng, cười khẽ thì thầm bên tai nàng:

- Nàng có sao không? Đừng sợ, có Tần Quân ca ca của nàng đây.

Tiểu Ly không bật khóc, nàng vùi mặt vào ngực Tần Quân nhỏ giọng nói:

- Ta biết, ta biết chắc chắn ca ca sẽ đến.

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Bá xách Thanh Hồ Vương người đẫm máu bay tới.

Rầm!

Lý Nguyên Bá ném Thanh Hồ Vương xuống trước mặt Tần Quân.

Thanh Hồ Vương không còn bá khí ngày xưa, không ra hình người, vô cùng thê thảm. Một chùy vừa rồi đập nát xương toàn thân Thanh Hồ Vương, khiến gã hoàn toàn thay đổi, chỉ có hít vào, không thở ra được.

Nhìn bộ dạng thê thảm của Thanh Hồ Vương, lòng Tiểu Ly thầm vui sướng. Ở trong Nam Tận Hải Thanh Hồ Vương là ma vương, làm đủ chuyện ác. nếu Tần Quân, Lý Nguyên Bá không xuất hiện e rằng long tộc khó tránh khỏi kiếp nạn diệt tộc.

Tiểu Ly tò mò hỏi:

- Nguyên Bá, sao ngươi lợi hại như vậy?

Trước kia dù Lý Nguyên Bá mạnh nhưng không biến thái đến thế, gã thua xa phụ vương của nàng.

Lý Nguyên Bá gãi đầu cười nói:

- He he, đều nhờ công bệ hạ.

Bộ dáng hoàn toàn khác với vừa rồi bá đạo.

Tiểu Ly ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân cười bí hiểm, ra lệnh:

- Nguyên Bá, thanh lý hết đám lâu la của Yêu Tổ đi.

Trên đảo rồng còn vô số yêu thú đứng ngây như phỗng, đến giờ còn chưa lấy lại tinh thần. Vì vừa rồi chuyện quá đột ngột, mới nãy còn nghiền áp sao bây giờ ra một Lý Nguyên Bá? Vương của chúng như con nít yếu đuối trước Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá biến mất tại chỗ:

- Được rồi!

Dù sao Thanh Hồ Vương đã mất sức chiến đấu, không uy hiếp đến Tần Quân được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lý Nguyên Bá cầm Kim Bằng Thần Chuy hóa thân mãnh thú hồng hoang, nhanh như gió. Mỗi chùy đập xuống có hơn mười yêu thú bị đập nát, long tộc và tu sĩ trợn mắt há hốc mồm xem.

Cái này . . . quá mạnh mẽ rồi.

Đại quân yêu thú hoảng sợ bắt đầu chạy trối chết, nhưng chúng nó chạy trốn chậm hơn tốc độ công kích của Lý Nguyên Bá nhiều.

Người đang xem cuộc chiến không thấy bóng dáng Lý Nguyên Bá, chỉ

thấy các con yêu thú liên tiếp nổ tan xác. Bọn họ không kiềm được sôi trào máu nóng.

Đây mới là cường giả thật sự!

Một người chiến yêu quân!

Hắc Long Vương trở về hình người nằm sấp dưới đất, há hốc mồm nhìn Lý Nguyên Bá. Hắc Long Vương nhớ lần trước không phải người này đi theo Tần Quân, dưới tay hắn rốt cuộc có bao nhiêu cường giả?

Thiết Kình Thiên càng giật mình hơn, y phỏng chừng Huyết Yêu Quân Vương ít nhất trên Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ thế nhưng bị Lý Nguyên Bá nhẹ nhàng đánh nát, khó tưởng tượng cảnh giới của Lý Nguyên Bá cao bao nhiêu.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn hoặc vượt qua Thái Ất cảnh?

Tiểu Ly che miệng lẩm bẩm:

- Thật là lợi hại.

Tần Quân cười đắc ý.

Nhảm, ái tướng của trẫm sao không lợi hại được.

Trên tần mây, Tôn Ngộ Không nằm trên cân đẩu vân khinh thường hừ mũi:

- Đổi lại lão Tôn thì một gậy là giải quyết!

Một gậy của Tôn Ngộ Không có lẽ sẽ đập chìm luôn đảo rồng.

Chiến đấu rất nhanh kết thúc, Lý Nguyên Bá biểu hiện điên cuồng, đại quân yêu thú chỉ có một phần nhỏ trốn thoát. Đưa mắt nhìn nguyên đảo rồng như trải lớp thịt máu, khu vực biển trăm dặm bị máu nhuộm đỏ, vô cùng đồ sộ, nhìn từ trên cao như biển máu.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Tiểu Ly tuyệt vọng. Được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Khóe môi Tần Quân cong lên, lại có thể triệu hoán Thần Ma!

Chiến đấu kết thúc, long tộc thanh lý chiến trường. Tu sĩ nhân tộc đến hỗ trợ thì được Thiết Kình Thiên dàn xếp đi nghỉ ngơi.

Trong Long Cung.

Hắc Long Vương bị vải trắng quấn nửa người trên nhăn nhó ngồi trên ghế chủ, lưng gã bị Thanh Hồ Vương xé xuống mảng lớn da.

Thiết Kình Thiên ngồi đối diện Tần Quân, bộ dạng thê thảm đau đớn không kém.

Tần Quân không chút nương tình đả kích:

- Nhìn hai người đi, mất mặt!

Thiết Kình Thiên là đồ đệ của hắn, Hắc Long Vương tương đương hậu bối của hắn, dù nữ nhi của Hắc Long Vương là nữ nhân của hắn thì Tần Quân vẫn có tư cách quở trách.

Lý Nguyên Bá ngồi cạnh Tần Quân gật đầu theo, khiến Thiết Kình Thiên, Hắc Long Vương rất lúng túng.

Tần Quân nhìn Thanh Hồ Vương nằm co giật dưới sàn giữa đại điện.

Dù là ai cũng khó liên tưởng thân thể như thịt nát này là Thanh Hồ Vương, phải công nhận lực lượng của Lý Nguyên Bá không phải là người.

Tần Quân tu luyện Bất Diệt Thánh Thân cũng không kiềm được khóe miệng co giật.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Thanh Hồ Vương, hãy nói tất cả những gì ngươi biết về Yêu Tổ.

Yêu Tổ!

Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên biến sắc mặt, hai người đều nghe cái tên này.

------oOo------

Chương 765: Mười đại thần thú thượng cổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiết Kình Thiên không kiềm được hỏi:

- Sư phụ muốn . . .

Bị Tần Quân lườm một cái làm Thiết Kình Thiên run bắn không dám hỏi nhiều.

Tần Quân hỏi thăm Yêu Tổ tất nhiên không có ý tốt. Chẳng lẽ hắn muốn đối địch với Yêu Tổ?

Thiết Kình Thiên, Hắc Long Vương liếc nhau, nhìn thấu lo lắng trong mắt đối phương.

Yêu Tổ không giống Thanh Hồ Vương, dù Lý Nguyên Bá biểu hiện mạnh mẽ nhưng hai người không cho rằng gã có thể thắng Yêu Tổ.

Vì Yêu Tổ quá nổi tiếng, đã xưng bá yêu tộc mấy vạn năm.

Thanh Hồ Vương không mở miệng. Tuy lưỡi gã đã đứt nhưng Tần Quân tin Thanh Hồ Vương có thể nói chuyện bằng yêu lực.

Người Thanh Hồ Vương co giật càng dữ dội hơn, mọi người cau mày.

Rất nhanh một ảo ảnh bay ra khỏi người Thanh Hồ Vương, hình người, nhìn hình dáng thì rất vạm vỡ, đầu mọc sừng.

Hắc Long Vương kinh kêu:

- Đây là!?

Hắc Long Vương nhớ lại mấy ngàn năm trước, khi đó gã đi theo Long Đế phiêu bạt đắc tội thuộc hạ của Yêu Tổ, cuối cùng chính Yêu Tổ lộ mặt. Lần đó tuy bọn họ tìm được đường sống, nhưng sự khủng bố của Yêu Tổ in sâu trong lòng Hắc Long Vương.

Ảo ảnh Yêu Tổ trầm giọng hỏi:

- Ai làm?

Nhìn bộ dạng thê thảm của Thanh Hồ Vương khiến Yêu Tổ rực cháy lửa giận.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Là trẫm làm.

Dù sao Yêu Tổ muốn giết hắn, trở mặt thì có sao?

Ảo ảnh Yêu Tổ nhìn Tần Quân, chắc không ngờ Tần Quân còn trẻ, tu vi thấp như vậy.

Ảo ảnh Yêu Tổ trầm giọng hỏi:

- Ngươi chính là Biên Hải?

Tuy không thấy rõ khuôn mặt Yêu Tổ nhưng Tần Quân có thể tưởng tượng chắc nó đầy sát khí.

- Đúng vậy!

Nghe Tần Quân vững vàng trả lời, ảo ảnh Yêu Tổ im lặng.

Lý Nguyên Bá hỏi:

- Bệ hạ, có muốn diệt hắn không?

Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên đang căng thẳng nghe câu hỏi của Lý Nguyên Bá thì nhảy cẫng lên, vết thương xé rách làm hai người đau giật méo miệng.

Ảo ảnh Yêu Tổ trầm giọng nói, ngữ điệu chân thành không thể nghi ngờ:

- Thả hắn, bản tôn có thể bỏ qua ân oán trước kia.

Tần Quân không đáp mà hỏi ngược lại:

- Ngươi đang ở đâu?

Hỏi thẳng như thế làm Hắc Long Vương suýt xỉu.

Ảo ảnh Yêu Tổ bị chọc tức cười:

- Ngươi muốn đối địch với bản tôn?

Một tiểu tử Thiên Tiên cảnh mà dám ép hỏi gã ở đâu?

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Ngươi sợ?

Lý Nguyên Bá đứng bật dậy, hung uy ngập trời khiến nguyên đảo rồng rung động.

Ảo ảnh Yêu Tổ đầy sát ý lạnh lùng nói:

- Được, bản tôn của Yêu Khư, chỉ cần ngươi có thực lực đến thì bản tôn hầu tới cùng!

Giây sau Yêu Tổ hóa thành làn khói tan biến.

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Đi Yêu Khư. Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ và Yêu Tổ thành thù, nếu túc chủ vào Diêu Hư sẽ được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Nếu trong vòng trăm năm túc chủ không đi Yêu Khư thì trừ mười giai.]

Cái quái gì? Không đi sẽ bị trừ ngược lại mười đẳng cấp?

Tần Quân trợn tròn mắt, không lẽ trong Yêu Khư có thứ hữu dụng với hệ

thống?

Lý Nguyên Bá tò mò hỏi:

- Bệ hạ, nên xử lý thế nào?

Lý Nguyên Bá chỉ vào Thanh Hồ Vương nằm dưới đất. Yêu Tổ vô cùng kiêu ngạo, khi biết Tần Quân không định thả Thanh Hồ Vương thì gã từ bỏ, chứ không thấp cổ bé họng xin xỏ. Xem việc giao thiệp vừa rồi thì thấy Yêu Tổ rất khôn ngoan, có quyết đoán, đệ tử được bồi dưỡng vạn năm cũng bị gã từ bỏ dễ dàng.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Giết đi, phỏng chừng không hỏi ra được gì. Yêu Tổ đã nói chờ ở Yêu Khư tức là chỗ này ẩn giấu không sâu, nếu trẫm không có năng lực tìm đến thì nói gì tính sổ với Yêu Tổ?

Yêu Tổ liên tục phái người giúp Thanh Hồ Vương, sao Tần Quân có thể cười bỏ qua? Nhưng Tần Quân thầm khâm phục sự quyết đoán, bình tĩnh của Yêu Tổ nên không muốn ép cung thuộc hạ của gã.

Yêu Tổ cũng tội, đổi lại thủ lĩnh thế lực lớn khác sẽ giống như gã thôi. Ngẫm lại xem, nếu ngươi là hoàng đế, nước ngoài có một thôn dân nhỏ khiêu khích thì ngươi có tự mình đi xử kẻ đó không?

Chuyện này là lẽ thường, chỉ tiếc thôn dân nhỏ có thuộc hạ không thua gì tướng quân bảo vệ.

Thần Vô Cơ cũng vậy. Thật ra đám trùm không ngốc, bọn họ không phải phái người đi cho Tần Quân giết. Đổi lại Tần Quân, mỗi ngày có ngàn vạn tôm tép đương nhiên văn quan võ tướng Thiên Đình Đại Tần, hắn không thể nào tự mình đi diệt từng tên đi?

Bọn họ xui xẻo là vì gặp yêu nghiệt Tần Quân, không thể đoán bằng lẽ thường.

Lý Nguyên Bá lắc đầu thở dài:

- Đáng tiếc.

Lý Nguyên Bá bước tới xách Thanh Hồ Vương lên ra ngoài cung, gã xuống tay rất tàn bạo, không muốn làm bẩn mắt Tần Quân.

Chờ Lý Nguyên Bá rời đi Tần Quân quay đâu nhẹ gọng nói với Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên:

- Trẫm không chỉ đến giúp đỡ các ngươi.

Lòng Hắc Long Vương chùng xuống. Thiết Kình Thiên ngây người, hiểu ý Tần Quân.

Tần Quân muốn xưng bá Nam Tận Hải!

Giọng Tần Quân vẫn nhẹ nhàng nhưng chất chứa quyết tâm khiến Hắc Long Vương, Thiết Kình Thiên rung động:

- Không chỉ có Nam Tận Hải, Đông Phương Vực, Hắc Ma Vực, Tây Vực, Lạc Thủy Vực vân vân. trẫm muốn xóa bỏ Thần Điện, làm chủ trăm vực!

Chủ trăm vực!

Dã tâm lớn làm hai người tim đập nhanh.

Tần Quân đứng dậy, cười nói:

- Cho ngươi ba ngày suy nghĩ, có thể dẫn long tộc đầu vào trẫm, cũng có thể tồn tại độc lập, trẫm sẽ không làm khó ngươi.

Tần Quân đi ra ngoài cửa cung điện, hắn phải trở về chủ trì binh đoàn Thiên Hà Thủy quân, Hàn Tín.

Hắc Long Vương lặng im. Thiết Kình Thiên nhìn bóng lưng Tần Quân, môi mấp máy. Nếu để Thiết Kình Thiên chọn thì y sẽ không do dự lựa chọn đầu vào Tần Quân, nhưng khiến y buồn bực là bị hắn lơ đẹp.

Không lẽ vì trận chiến hôm nay khiến Tần Quân bất mãn với y?

Thiết Kình Thiên bắt đầu lo được lo mất. Long Cung trở nên yên tĩnh.

Ra khỏi Long Cung, Tần Quân đi tìm Tiểu Ly trước, trò chuyện khoảng một canh giờ mới mang theo Lý Nguyên Bá rời đi.

Hai người mới bay lên liền thấy Tôn Ngộ Không đạp đẩu vân cân tới.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Sao ngươi đến đây?

Tôn Ngộ Không qua loa đáp:

- Ta chán.

Tần Quân lắc đầu buồn cười.

Ít nhất Tôn Ngộ Không đi theo, làm Tần Quân rất vui vẻ. Ở chung mấy ngày nay khiến mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không phục hồi đến năm mươi, bởi vì Tần Quân đối xử chân thành, có mấy cường tướng như Lý Nguyên Bá luận bàn, Tôn Ngộ Không khá thích ở lại Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân lắc đầu cười, thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

Giờ Tần Quân có một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, phó bản Thần Ma, triệu hoán quân đoàn Thần Ma. Tùy cơ rút thăm trúng thưởng và truyền thừa kỹ năng thì mỗi thứ hai cơ hội.

------oOo------

Chương 766: Mười đại thần thú thượng cổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân định chừa cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho Viên Hồng, còn cơ hội phó bản Thần Ma thì đang suy xét.

Tiếng hệ thống gợi ý quen thuộc vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Cộng thêm mới thắng trận lớn, loại bỏ một cường địch khiến tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Trong lúc chờ đợi pháp thuyền đã lọt vào tầm nhìn của Tần Quân.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Điển Vi, có triệu hoán lại không?]

Điển Vi!

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn có nghe tiếng kẻ ác thời xưa, dù được hệ thống thần hóa nhưng dù sao xuất thân võ tướng, sẽ không mạnh đến đâu.

Tần Quân thầm quyết định:

- Triệu hoán lại!

Nếu Tần Quân là hoàng đế trần gian thì sẽ đồng ý triệu hoán Điển Vi.

Hệ thống phát ra gợi ý:

[Đinh! Bắt đầu triệu hoán lại Thần Ma.]

Nhóm Tần Quân đã đáp xuống pháp thuyền bát phẩm.

Đám người Trư Bát Giới, Hàn Tín xúm lại hỏi han rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Tần Quân xua tay giao cho Lý Nguyên Bá giải thích, hắn trở về phòng.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bạch Trạch, có triệu hoán lại không?]

Bạch Trạch?

Tần Quân trợn to mắt, hắn có nghe cái tên này, là thần thú rất nổi tiếng trong thần thoại Hoa Hạ, còn là thần thú trong thần thoại thượng cổ, chắc

thực lực không tầm thường.

Tần Quân quyết định ngay:

- Nó đi, trả lại ký ức kiếp trước!

Tần Quân lại kêu hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Bạch Trạch ra:

[Bạch Trạch: Yêu thánh.

Chủng tộc: Thần thú.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Vạn Linh Thông Pháp.

Thần thông: Biết thiên hạ.

Thuộc tính đặc biệt: Gặp dữ hóa lành (giúp túc chủ tăng khí vận).

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ?

Con ngươi Tần Quân co rút hỏi dồn:

- Bạch Trạch mạnh đến vậy sao?

- Bạch Trạch là một trong mười đại thần thú của thần thoại thượng cổ Hoa Hạ, ngang ngửa với kỳ lân, phượng hoàng. Bạch Trạch có thể biết quá khứ, hiểu tương lai. Truyền thuyết về Bạch Trạch nhiều vô số kể, có truyền thuyết Bạch Trạch là tọa kỵ của Chung Quỳ. Nhưng vì túc chủ nên cố ý triệu hoán Bạch Trạch thời kỳ hồng hoang, Yêu Thánh Thiên Đình thượng cổ có tu vi không đủ.

Nghe oai quá đi!

Tần Quân chớp chớp mắt. Với tu vi của Bạch Trạch chắc sẽ không làm tọa kỵ của Chung Quỳ nữa, nhưng đấy chỉ là một trong các truyền thuyết, như thế giới song song. So với tọa kỵ của Chung Quỳ thì Tần Quân càng muốn

triệu hoán Yêu Thánh thời kỳ thượng cổ hơn, vì Yêu Thánh càng mạnh.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Tiếp tục đi, dùng luôn cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma.

Triệu hoán được Bạch Trạch lại tăng một cường giả Đại La cảnh khiến tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Cường giả Đại La cảnh trong tay Tần Quân đã có Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Bạch Trạch. Tôn Ngộ Không tạm không đầu vào hắn, Dương Tiễn miễn cưỡng tính một Đại La. Cửu Đầu Trùng và Lục Kim Ô liên hợp lại cũng tính một Đại La.

Ngày càng lớn mạnh!

Lòng Tần Quân rạo rực.

Hệ thống gợi ý:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

Tần Quân bắt đầu sung sướng suy nghĩ lan man.

Giờ hắn đang chính chiến Nam Tận Hải, rất cần người, tốt nhất là triệu hoán được quân đoàn số lượng nhiều.

Bỗng pháp thuyền rung lắc kịch liệt, Tần Quân suýt choáng váng ói ra.

Tần Quân lao ra khỏi phòng hỏi

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân thấy các binh sĩ hết sức căng thẳng, nhìn theo tầm mắt bọn họ, hắn trố mắt ra.

Bên trái pháp thuyền từ khi nào chui lên một vật khổng lồ, chỉ nhìn thân hình nổi lên mặt biển đã cao khoảng hai ngàn trượng, như ngọn núi lớn đứng trên mặt biển. Pháp thuyền thật nhỏ bé so với nó.

Nó có màu xanh biển, nhìn đường nét khiến Tần Quân liên tưởng một sinh vật, cá voi.

Con cá voi yêu này vượt xa tất cả giống loài trên Trái Đất, cao cỡ núi Himalaya.

Lý Nguyên Bá đến gần hỏi:

- Bệ hạ, có cần ta kết thúc nó không?

Hằng Nga ở bên cạnh hừ lạnh:

- Vạn vật có linh, hở chút đòi giết, coi chừng nghiệp lực quấn thân!

Lý Nguyên Bá bị nói gãi đầu cười khờ. Đổi lại nữ nhân khác có lẽ Lý Nguyên Bá đã cho ăn một búa, nhưng Hằng Nga là đồng liêu của gã, hơn nữa hình như Tần Quân thích nàng, nên gã chỉ có thể giả ngu cười hóa giải lúng túng.

Trư Bát Giới chạy đến nói:

- Con yêu này dường như bị thương nặng, mới nổi lên từ đáy biển.

Vẻ mặt Trư Bát Giới tràn đầy kinh thán, lần đầu tiên gã thấy yêu cá voi to vậy.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Binh Tôm Tướng Cua!]

Tần Quân ngây người, khóe miệng co giật.

Binh Tôm Tướng Cua?

Tần Quân ra lệnh cho Trư Bát Giới:

- Vòng qua nó đi.

Con yêu tinh này không tấn công bọn họ, còn bị thương nặng, Tần Quân không cần thiết phải giết nó. Sau này nguyên Nam Tận Hải nằm trong tay

hắn, không thể giết hết yêu thú, không thì Nam Tận Hải sẽ thành biển chết.

Tần Quân hối thầm trong bụng:

- Hệ thống, hãy điều ra bảng liệt kê thuộc tính Binh Tôm Tướng Cua!

Dù là Binh Tôm Tướng Cua thì cũng là binh tướng của Hải Long Vương, rong ruổi trên biển.

Dứt lời một màn sáng chỉ mình Tần Quân thấy hiện ra trước mắt hắn.

[Binh Tôm Tướng Cua: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Số lượng thành viên: Năm mươi vạn.

Tu vi: Thuế Phàm cảnh nhất trọng đến Hóa Hư cảnh ngũ trọng.]

Ưm, đúng là Binh Tôm Tướng Cua, không có cả thuộc tính đặc biệt. Nhưng có năm mươi vạn thì có thể giúp đỡ Tần Quân.

Nam Vực tiếp tục tiến lên, giữ khoảng cách ngàn thước với yêu cá voi. Nhưng yêu cá voi trở mình một cái có thể đè sập pháp thuyền, tuy thuyền tự mang pháp trận nhưng Tần Quân cứ cảm giác không chịu nổi con yêu cá voi.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Tu vi của yêu cá voi này cao cỡ nào?

Lý Nguyên Bá sờ cằm do dự nói:

- Chắc cỡ Thái Ất Kim Tiên cảnh bát, cửu trọng.

Thái Ất Kim Tiên cảnh!

Tần Quân thầm tặc lưỡi. Nguyên Nam Tận Hải hắn chỉ gặp hai cường giả Thái Ất cảnh, một là Thanh Hồ Vương, hai là Hắc Long Vương. Hắc Phong yêu vương và Huyết Yêu Quân Vương không tính trong Nam Tận Hải. Không ngờ bây giờ xuất hiện một con yêu to Thái Ất cảnh và còn bị thương nặng.

Điều này có ý nghĩa gì?

Nghĩa là có tồn tại càng mạnh giấu dưới đáy biển.

Tần Quân nghi ngờ Nam Tận Hải mạnh hơn bề ngoài nhiều.

Vẻ mặt Liễu Nhược Lai ngạc nhiên cảm thán rằng:

- Yêu thú to như vậy thì sống bao nhiêu năm rồi?

Yêu cá voi này chưa biết đạo biến hình, xem hình thể thì tuổi của nó tính bằng đơn vị vạn.

Tôn Ngộ Không nằm trên nóc tháp nhìn xa tò mò đánh giá yêu cá voi, chép miệng kinh ngạc nói:

- Thế giới này thú vị hơn kiếp trước.

Đám Thần Ma nhóm Trư Bát Giới gọi thế giới cũ của mình là kiếp trước, Tôn Ngộ Không cũng gọi theo.

------oOo------

Chương 767: Binh Tôm Tướng Cua

Nguồn: EbookTruyen.VN

Địa Tiên giới trong thế giới Tây Du là sau khi Phong Thần, các Thánh Nhân tổ hợp lại tiểu thế giới, đại năng thật sự không vào Địa Tiên giới được. Địa Tiên giới so với thế giới này chỉ cỡ hai, ba vực, nên Tôn Ngộ Không chưa từng thấy yêu cá voi to như thế.

Một giọng nói lúc ngừng lúc nghỉ chui vào tai Tần Quân:

- Cứu . . . Ta . . . Cứu . .

Tần Quân cau mày, bản năng nhìn người bên cạnh, thấy bọn họ cũng hoang mang, chắc không chỉ mình hắn nghe giọng nói đó.

Trư Bát Giới nghi ngờ nói:

- Con yêu cá voi đang cầu cứu.

Hằng Nga, Liễu Nhược Lai, Lý Nguyên Bá, Hàn Tín lại nhìn yêu cá voi.

Tần Quân lắc đầu nhẹ giọng nói:

- Chúng ta bất lực, lơ nó đi.

Tần Quân không biết nên làm sao cứu yêu cá voi, những người khác cũng vậy. Bọn họ không phải thầy thuốc, huống chi bề ngoài yêu cá voi không có vết thương, chắc bị nội thương nghiêm trọng. Tại sao Tần Quân phải mắc công mua thánh dược trị thương trong thần thoại thương thành cho nó? Cá voi to như vậy cần ăn bao nhiêu thuốc mới khỏe?

Tần Quân có thể tưởng tượng số lượng vô cùng tận.

Những người khác không có ý kiến gì, Liễu Nhược Lai chỉ hơi thấy tội.

Tần Quân xoay người định về phòng, yêu cá voi không gây sự thì hắn lười lo lắng. Huống chi có mặt Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, yêu cá voi này không gây sóng gió gì được.

Cùng lúc đó, từ trên cao mấy vạn thước nhìn xuống sẽ thấy bên dưới biển cả con yêu cá voi này có cái bóng đen to dần, pháp thuyền như hạt mè trong bóng đen đó.

Tôn Ngộ Không cau mày đứng bật dậy. Lý Nguyên Bá đang uống rượu với đám lính cũng đứng lên.

Tần Quân vừa đẩy cửa phòng.

Ầm!

Bên tai mọi người nghe tiếng nổ ngập trời, bọn họ cảm giác trời đất tối sầm, chưa kịp phản ứng thì cảm giác mất thăng bằng làm nhiều binh sĩ la hoảng lên.

Nhìn từ bên ngoài thì một con cá voi đen khổng lồ đến không tưởng tượng được chui lên từ đáy biển, nuốt yêu cá voi, pháp thuyền nổi trên mặt biển vào miệng.

Mồm máu to có thể nuốt cả núi Thái, cái đầu cá voi thò lên mặt biển đã cao vạn trượng, tương đương với hơn ba vạn thước, khó tưởng tượng thân hình nó khổng lồ cỡ nào.

Dưới ánh mặt trời tròng mắt cá voi đen khủng bố hơi chuyển động, con ngươi màu đỏ đục ngầu, khiến vạn vật run rẩy.

Không biết qua bao lâu.

Ý thức Tần Quân chậm rãi tỉnh táo, bên tai nghe tiếng Liễu Nhược Lai reo lên:

- Tiểu tử thối, ngươi đã tỉnh!

Tần Quân mờ mịt mở mắt ra, đập vào mắt là khuôn mặt Liễu Nhược Lai, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Trư Bát Giới. Tần Quân lắc đầu gượng dậy, bản năng xem xét xung quanh.

Bọn họ đang ở trên một đảo biển, xung quanh tối tăm. Trên đảo có đám lính thi triển phép thuật hỏa hệ chiếu sáng hoàn cảnh, khuôn mặt mỗi người tràn đầy sợ hãi.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Trong không khí tràn ngập mùi tanh, vô cùng gay mũi.

Trư Bát Giới bất đắc dĩ nói:

- Chúng ta bị một con động vật biển bí ẩn nuốt vào bụng.

Trư Bát Giới chỉ hướng bóng tối phía xa:

- Con yêu cá voi đó cũng vậy.

Tần Quân sửng sốt.

Nếu chỉ có bọn họ thì còn dễ nói, ngay cả yêu cá voi như núi cao cũng bị nuốt thì động vật biển ăn bọn họ to cỡ nào?

Tần Quân rất khó tưởng tượng, toàn thân nổi da gà da vịt.

Tần Quân bản năng nhìn Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá, hỏi:

- Các ngươi không cách nào xông ra?

Hai người này đều là cường giả Đại La cảnh!

Vẻ mặt Lý Nguyên Bá lúng túng.

Tôn Ngộ Không sắc mặt khó xem nói:

- Ta đã thử rồi, không thể được, cơ thể của nó quá cứng rắn.

Ngay cả Tôn Ngộ Không cũng không xông ra được?

Tần Quân biểu tình cực kỳ khó xem.

Con động vật biển này rốt cuộc mạnh cỡ nào? Có một điều chắc chắn rằng nó vượt qua Đại La Kim Tiên.

Liễu Nhược Lai căng thẳng hỏi Tần Quân:

- Giờ chúng ta phải làm sao đây?

Tần Quân là trụ cột tinh thần của bọn họ, thấy hắn tỉnh lại ít ra Liễu Nhược Lai không bàng hoàng nữa.

Hằng Nga nhìn Tần Quân, tuy tu vi của hắn không cao nhưng dù trong hoàn cảnh nguy hiểm thế nào hắn cũng thản nhiên đối diện, lấy ra thủ đoạn ứng đối.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Dặn đám lính cảnh giác chút. Chúng ta không chết trong bụng của nó thì

yêu thú, động vật biển khác chắc cũng giống vậy.

Tần Quân nhìn quanh, đập vào mắt một mảnh tối đen, chỉ có đảo biển chỗ bọn họ là miễn cưỡng thấy rõ.

Hàn Tín ở sau lưng Trư Bát Giới nghe vậy gật đầu đi ngay tới chỗ đám lính. Trư Bát Giới cũng tổ chức lại Thiên Hà Thủy quân.

Tần Quân đến mép đảo, Lý Nguyên Bá theo sát.

Liễu Nhược Lai ôm cánh tay Hằng Nga lo lắng hỏi:

- Hằng Nga tỷ tỷ, chúng ta có thể trốn ra không?

Con người sợ nhất là không biết, Liễu Nhược Lai không rõ mình đang trong hoàn cảnh nào, xung quanh ẩn giấu nguy hiểm ra sao.

Hằng Nga dịu dàng nói:

- Sẽ không sao.

Dường như Hằng Nga luôn bình tĩnh như vậy, khiến Liễu Nhược Lai dần yên ổn lại.

Tôn Ngộ Không ngồi tại chỗ vò đầu, cảm giác bất lực như trong bàn tay Như Lai. Lúc trước Tôn Ngộ Không đã đập vách bụng con cá voi đen khủng bố bao nhiêu cây gậy nhưng nó không thèm lõm vào chút gì, ngược lại chấn tay Tôn Ngộ Không tê rần.

Bên kia. Tần Quân và Lý Nguyên Bá đến mép đảo, hắn khom người nhìn xuống sau đó biến sắc mặt vội thụt lùi.

Tần Quân bịt mũi mắng:

- Hôi quá!

Lý Nguyên Bá thì không có gì, gã dày dạn kinh nghiệm chiến trường, đã trải qua thứ ghê tởm còn hơn cái này.

Chúng là dịch dạ dày?

Nghĩ đến đây Tần Quân lại thấy quợn.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang trong đầu Tần Quân:

- A, sao ngươi vào bụng của nó?

Tần Quân như bắt lấy cọng cỏ cứu mạng vội hỏi:

- Ngươi biết cái con nuốt chúng ta vào bụng?

Cơ Vĩnh Sinh thổn thức nói:

- Ừ, nó là một vật nuôi của thuộc hạ cũ của ta.

Tần Quân câm nín.

- ….

Cơ Vĩnh Sinh tiếp tục giới thiệu:

- Tên của nó là Hắc Hải Vương Kình, lúc trước còn nhỏ xíu, chủng tộc là bá chủ biển cả, không ngờ nó còn sống.

Hắc Hải Vương Kình?

Nghe tên là thấy bá khí rồi, phối hợp năng lực khí nuốt núi sông của nó thì rất xứng đôi.

Tần Quân thầm hỏi:

- Ngươi có cách giúp chúng ta ra ngoài không?

Lý Nguyên Bá thấy Tần Quân suy nghĩ sâu xa thì không dám quấy rầy, đứng bên cạnh quan sát thế giới trong bụng Hắc Hải Vương Kình.

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Bây giờ ta chỉ là một lũ tàn hồn, làm gì có cách nào?

Tổ cha nó, vậy ngươi lảm nhảm nửa ngày làm gì?

Tần Quân muốn nổi khùng.

Cơ Vĩnh Sinh đổi giọng cười khẽ:

- Nhưng lúc trước ta giấu một thứ trong người nó, nếu ngươi có được thứ đó thì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần sẽ thức tỉnh thêm một bước. Không chỉ khiến thực lực của ngươi tăng lên, nó cảm nhận hơi thở của ngươi cũng sẽ thả ngươi ra.

Mắt Tần Quân sáng rực.

------oOo------

Chương 768: Hắc Hải Vương Kình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ khi đột phá Thiên Tiên cảnh lục trọng, Tần Quân muốn tiến bộ thêm dù dựa vào thiên phú siêu đẳng, vô số tài nguyên cũng cần thời gian.

Nghe nói trong người Hắc Hải Vương Kình có thứ giúp hắn biến mạnh làm Tần Quân mong chờ.

Tần Quân nghi ngờ hỏi:

- Khoan, tại sao ngươi giấu đồ trong người của nó?

Tần Quân cảm thấy Cơ Vĩnh Sinh đang bày cái cục lớn. Vạn Yêu đăng trong Miêu Nhân tộc, Cực Viêm U Thủy trong Tử Vong cốc, mấy thứ này như đang chờ hắn đi nhặt.

Cơ Vĩnh Sinh tức giận nói:

- Đương nhiên là vì tốt cho ngươi! Hãy cẩn thận cảm nhận, ngươi sẽ cảm giác được thứ đó tồn tại.

Sau đó mặc cho Tần Quân gặn hỏi cỡ nào Cơ Vĩnh Sinh cũng không đáp

lại, dường như rơi vào ngủ say.

Tần Quân bất đắc dĩ nhắm mắt cảm nhận.

Rất nhanh Tần Quân cảm giác có thứ gì ở một góc hấp dẫn hắn, cảm giác rất kỳ diệu, giống lúc hắn lĩnh ngộ Tử Vi Đế Tinh đạo quả, chỉ cảm giác được chứ không thể nói rõ.

Tần Quân quay đầu lại hét to:

- Mọi người đi theo trẫm!

Thanh âm truyền vào tai mấy chục vạn người gây xôn xao.

Tần Quân dẫn đầu nhảy lên, Lý Nguyên Bá theo sau. Trư Bát Giới, Hàn Tín vội vàng triệu hoán binh sĩ theo sau.

Tôn Ngộ Không, Đế Thính nhanh chóng đuổi theo. Hằng Nga ôm eo Liễu Nhược Lai, hai nữ nhân bay trên trời đẹp như tiên nữ.

Mấy chục vạn người rầm rộ bay đi. Tần Quân bay đằng trước nhất người phát ra Tam Muội Chân Hỏa chiếu sáng, với tu sĩ thì có thần thức đã đủ nhưng ánh sáng luôn cho người hy vọng và cảm giác an toàn.

Trư Bát Giới không kiềm được hỏi

- Bệ hạ phát hiện ra thứ gì sao?

Những người khác tò mò nhìn Tần Quân.

Tôn Ngộ Không cau mày nhìn Tần Quân, khói Tam Muội Chân Hỏa làm y khó chịu, hai người cách nhau chưa đến năm thước, Hỏa Nhãn Kim Tinh cảm giác nhức nhối.

Tần Quân bực bội nói:

- Cứ đi theo trẫm là biết!

Tần Quân khó thể giải thích chuyện này, chẳng lẽ khai ra Cơ Vĩnh Sinh trong người hắn?

Đại quân bay đi không nhanh, sợ có yêu ma quỷ quái gì đột nhiên chui ra.

Bay cỡ ngàn thước thì một giọng cười âm trầm truyền vào tai bọn họ:

- Khục khục khục!

Tần Quân vội vàng dừng lại, thần thức quét qua nhưng không thấy sinh linh nào khác.

Tôn Ngộ Không trợn to mắt dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh, hai luồng sáng vàng bắn tới trước. Mấy chục vạn binh sĩ căng thẳng nhìn quanh.

Vèo!

Có tiếng xé gió, Tần Quân cau mày nhìn kỹ. một cây gai xương như trường mâu từ bóng tối bay đến gần hắn, tốc độ siêu nhanh.

Keng!

Lý Nguyên Bá một tay vung Kim Bằng Thần Chuy đánh bay gai xương.

Hai hàng chân mày Tần Quân dính chặt vào nhau, vì hắn chú ý đến gai xương chỉ bị đánh bật về chứ không vỡ nát. Bàn về độ cứng thì Kim Bằng Thần Chuy là thần binh không thua gì Kim Cô Bổng.

Một giọng nói âm trầm vang lên:

- Các ngươi muốn đi đâu?

Gió lạnh thổi qua, mấy chục vạn binh sĩ dựng đứng lông tơ. Giọng nói đó như vang bên tai, bọn họ có thể cảm giác được tiếng hít thở của đối phương.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Yêu nghiệt phương nào! Còn không mau mau hiện hình!

Tần Quân ghét nhất đối phương giả thần giả quỷ.

Có bản lĩnh thì đụng độ ngay mặt đi!

Tần Quân vừa dứt lời, hư không trong hắc ám trước mắt có một bóng trắng cất bước đến gần. Khoảng cách càng gần, mấy chục vạn binh sĩ hút ngụm khí lạnh.

Liễu Nhược Lai sợ hãi hai tay che mặt.

Một bộ xương trắng cao hai trượng, trên người còn dính thịt, đặc biệt có cái tròng mắt lủng lẳng, trông rất kinh dị đáng sợ, cộng với xung quanh tối tăm. Nó xuất hiện làm Tần Quân cảm giác như đang coi phim kinh dị.

Bạch Cốt Tinh?

Tần Quân bản năng nghĩ đến cái tên này, nhưng nó trông giống như bị dịch dạ dày của Hắc Hải Vương Kình tiêu hóa hơn, rất thê thảm.

Lý Nguyên Bá vội che trước mặt Tần Quân:

- Bệ hạ ta nhìn không thấu tu vi của nó!

Trư Bát Giới, Đế Thính bày tư thế chiến đấu.

Hàn Tín ra hiệu Thiên Hà Thủy quân và binh đoàn của gã không được hành động lỗ mãng. Đối diện loại kẻ địch này mấy chục vạn binh sĩ chỉ là vật hy sinh.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Bộ xương trắng vừa ra sân liền tấn công hắn làm Tần Quân rất khó chịu. Nhưng đang ở trong bụng Hắc Hải Vương Kình, hắn không dám khinh địch, cũng không dám tùy tiện tác chiến.

Tròng mắt của bộ xương trắng lắc lư liên tục như tùy thời sẽ rớt xuống, rất ghê tởm, môi chỉ có chút thịt hơi hé ra, phát ra thanh âm làm người da đầu tê dại:

- Các ngươi có thể gọi ta là Bạch Cốt Mệnh Quân, đã lâu không có người

đi vào, những động vật biển chắc mùi vị không ngon bằng các ngươi.

Mấy chục vạn người nghe câu này càng căng thẳng hơn.

Tần Quân bực bội mắng:

- Ngươi muốn ăn chúng ta? Ngươi có miệng không?

Bạch Cốt Mệnh Quân chợt nhích người, thân hình như quỷ mỵ mang theo tàn ảnh đánh về phía Tần Quân.

Con ngươi Lý Nguyên Bá co rút, tay phải cầm Kim Bằng Thần Chuy đánh ra, không khí bị xé rách phát ra tiếng nổ nhẹ. Bạch Cốt Mệnh Quân nhẹ nhàng tránh né, trong chớp mắt đã đến trước mặt Lý Nguyên Bá.

Tròng mắt nhìn Lý Nguyên Bá làm gã rất khó chịu, bản năng tung chân đá.

Rầm!

Một vách tường xương dựng lên trước mặt Bạch Cốt Mệnh Quân chặn lại chân của Lý Nguyên Bá.

Tần Quân vội lùi nhanh, con này thế tới rào rạt, công kích của Lý Nguyên Bá cũng bị ngăn lại, rõ ràng Bạch Cốt Mệnh Quân không đơn giản.

Tôn Ngộ Không ở sau lưng Tần Quân nhíu chặt mày, âm thầm rút Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai.

Hằng Nga cau chân mày thanh lẩm bẩm:

- Con đó hơi lạ.

Liễu Nhược Lai không dám nhìn Bạch Cốt Mệnh Quân, đối với đa số nữ nhân thì hình tượng của Bạch Cốt Mệnh Quân khiêu chiến cực hạn trái tim.

Lý Nguyên Bá rống to:

- Biến!

Tay trái đập mạnh Kim Bằng Thần Chuy vào xương tường của Bạch Cốt Mệnh Quân, nhưng không thể đập nát ra, chỉ làm Bạch Cốt Mệnh Quân rung nhẹ.

Tần Quân siết chặt hai nắm tay:

- Cái tên này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Lý Nguyên Bá là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, sức rất mạnh vậy mà không đánh thủng phòng ngự của Bạch Cốt Mệnh Quân được?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đánh lui Bạch Cốt Mệnh Quân. Nhiệm vụ cụ thể: Bạch Cốt Mệnh Quân bí ẩn đột ngột tấn công túc chủ, nếu túc chủ chiến thắng và đánh lui được thì sẽ có một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân nhíu chặt mày.

Bởi vì nhiệm vụ chỉ cần đánh lui!

Điều này nói lên cái gì?

Hệ thống cũng không cho rằng Tần Quân và thuộc hạ của hắn có thể đánh chết Bạch Cốt Mệnh Quân.

Bạch Cốt Mệnh Quân không phòng ngự nữa, chợt lắc người đến trước mặt Lý Nguyên Bá, xương tay phải như đao bén chém vào sau gáy gã. Giây sau Lý Nguyên Bá bay ngược rớt xuống biển dịch dạ dày.

------oOo------

Chương 769: Bạch Cốt Mệnh Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con ngươi Tần Quân co rút, Lý Nguyên Bá rơi vào dịch dạ dày của Hắc Hải Vương Kình e rằng sẽ bị thương.

May mắn Lý Nguyên Bá nhanh chóng ổn định thân hình, xung lực mạnh mẽ dấy lên bão tố đè mặt biển, làm từng đợt sóng dạ dày dâng lên.

Bạch Cốt Mệnh Quân xoay người tiếp tục lao hướng Tần Quân, làm hắn chửi thầm.

Lão tử có đắc tội ngươi sao? Tại sao cứ cắn chết trẫm không nhả?

Tần Quân thầm bực bội điều ra Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào. Hoàng bào này là hậu thiên linh bảo, lực phòng ngự cực cao.

Tôn Ngộ Không lắc người đến trước mặt Tần Quân, một tay giơ cao Kim Cô Bổng. Tần Quân nhìn bóng lưng Tôn Ngộ Không trông rất bá khí.

Áo choàng đỏ bay trong gió, hai cây phượng đung đưa trên đỉnh đầu, khí thế Mỹ Hầu Vương bùng nổ làm Bạch Cốt Mệnh Quân giật mình khựng lại. Tuy Tôn Ngộ Không thấp hơn Lý Nguyên Bá một tiểu cảnh giới nhưng sức chiến đấu thì cao hơn gã.

Tôn Ngộ Không lạnh lùng quát:

- Biến!

Tần Quân cảm động muốn khóc.

Oách chết cha!

Tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân lại đảo quanh dường như rất e ngại Tôn Ngộ Không:

- Yêu này tu vi thông thiên triệt địa, các ngươi không trốn ra được, chỗ này rất lớn, rồi các ngươi sẽ phải chết.

Tần Quân châm chọc mắng:

- Phi, dù chết cũng sẽ không giống như ngươi người không ra người, quỷ không ra quỷ!

Tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn hướng Tần Quân, hắn không chút e

ngại đối diện nó.

Tần Quân không tin Tôn Ngộ Không cộng với Lý Nguyên Bá vẫn không đánh thắng cái thứ quỷ này!

Tôn Ngộ Không cười ngạo mạn. Lý Nguyên Bá bay lên, thấy Tôn Ngộ Không và Bạch Cốt Mệnh Quân giằng co, gã lặng im.

Qua đợt đánh nhau tuy Lý Nguyên Bá chưa dùng hết thế võ nhưng biết mình không đánh lại Bạch Cốt Mệnh Quân.

Lực lượng và tốc độ không bằng đối phương, dù có thần thông chưa chắc thắng được.

Bạch Cốt Mệnh Quân không nói gì thêm, chậm rãi bay ngược ra sau, tròng mắt nhìn Tần Quân chằm chằm, bên trong viết đầy nghi hoặc và ghen ghét.

Rất nhanh Bạch Cốt Mệnh Quân biến mất trong hắc ám.

Mấy chục vạn binh sĩ thở phào nhẹ nhõm, Bạch Cốt Mệnh Quân đem đến áp lực quá lớn cho bọn họ, đặc biệt trong hoàn cảnh này.

Tần Quân hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh, còn tỉnh không?

Hy vọng Cơ Vĩnh Sinh sẽ cho hắn chút giải đáp.

Cơ Vĩnh Sinh trầm giọng nói:

- Nó đến từ thiên ngoại, không phải người.

Con ngươi Tần Quân co rút.

Sinh vật thiên ngoại? Trong thế giới này cái gì dính dáng đến thiên ngoại thì đều không đơn giản.

Cơ Vĩnh Sinh giới thiệu:

- Ta từng gặp sinh linh này ở thiên ngoại, có năng lực tạo cốt thần kỳ, lực

phòng ngự mạnh, lực lượng mạnh, tốc độ nhanh, mạnh gần như không thể đối kháng trong cùng giai. Khuyết điểm duy nhất là chúng nó không có thần thông.

Tần Quân thắc mắc hỏi:

- Ngươi đi thiên ngoại?

Chẳng phải Cơ Vĩnh Sinh bị thần tiên trấn áp sao? Trong mắt Tần Quân thì Cơ Vĩnh Sinh không mạnh đến mức có thực lực đi thiên ngoại. Từng có tu sĩ thử bay thẳng lên trên, càng lên cao càng nguy hiểm, hễ bay cao vạn thước thì không người nào sống sót xuống dưới, chỉ có tay chân cụt.

Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng nói, giọng chất chứa lửa giận và không cam lòng:

- Đương nhiên, Thánh Đình từng khống chế mảnh thiên địa nhân tộc này. Thần tiên cư ngụ ở đại thế giới phồn hoa hơn tại thiên ngoại. Có ngày đột nhiên thần tiên muốn phong tỏa nhân tộc chúng ta, vì vậy bùng nổ chiến tranh. Thánh Đình thua, thế giới này bị phong tỏa hoàn toàn thành đồ chơi của thần tiên, linh khí cũng yếu dần.

Ui!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, lời nói của Cơ Vĩnh Sinh phá vỡ hiểu biết của hắn.

Mảnh thiên địa này đúng là rất lớn, nhưng thế giới thiên ngoại càng to hơn.

Tại sao thần tiên phong tỏa thế giới nhân tộc? Chắc có bí mật gì.

Tần Quân đổi đề tài ngay:

- Tại sao Bạch Cốt Mệnh Quân cứ nhằm vào trẫm?

Tạm thời Tần Quân không muốn hỏi nhiều về việc nhân tộc bị phong tỏa, việc gấp bây giờ là rời khỏi cơ thể Hắc Hải Vương Kình. Mấy cái khác chờ sau này tìm hiểu. Vì Tần Quân sợ biết càng nhiều nỗi lòng càng không bình tĩnh. Trong vô hình Tần Quân cảm giác như rơi vào âm mưu lớn.

Bạch Cốt Mệnh Quân rút đi không phải vì bị nhóm Tần Quân đánh lui, nên

hắn chưa hoàn thành nhiệm vụ.

Tần Quân không tiếc nuối gì, hắn chỉ tò mò là tại sao Bạch Cốt Mệnh Quân cứ chằm vào hắn, mục tiêu công kích là hắn, tự dưng chuốc hận.

Cơ Vĩnh Sinh tức giận nói:

- Không rõ, ta không phải tiên tri cái gì cũng biết.

Khóe môi Tần Quân co giật, cũng đúng, tên này chết không biết bao nhiêu năm.

Cơ Vĩnh Sinh có thể nhìn thấu suy nghĩ của Tần Quân, khó chịu hừ mũi sau đó im lặng:

- Hừ!

Tần Quân quay đầu nhìn quét mọi người một vòng, trầm giọng nói:

- Đi tiếp đi, trẫm có thể mang các ngươi ra ngoài, ở lại chỉ có thể chờ đợi cái chết!

Tần Quân nhìn thấy nhiều binh sĩ rất là khủng hoảng. Tướng sĩ thiết huyết đối diện tình cảnh lúc này cũng sẽ tuyệt vọng.

Một Bạch Cốt Mệnh Quân đột ngột xuất hiện đã làm Lý Nguyên Bá bó tay, đoạn đường sau còn có tồn tại gì chờ đợi bọn họ?

Nghe Tần Quân nói, các tướng sĩ ngó nhau. Bọn họ đều không phải binh lính bình thường, tố chất tâm lý mạnh hơn xa lính thường, rất nhanh bọn họ vứt bỏ nỗi sợ, mắt sáng rực nhìn Tần Quân.

Tần Quân vừa lòng cười, xoay người bay đi tiếp. Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá bay hai bên hắn.

Tần Quân quay đầu cười nói với Tôn Ngộ Không:

- Đa tạ Đại Thánh giúp đỡ.

Tôn Ngộ Không chưa đầu vào hắn mà đã trượng nghĩa ra tay, Tần Quân

rất vui vẻ.

Xem ra ngày bắt lấy Tôn Ngộ Không không còn xa.

Nhưng trong máu Tôn Ngộ Không chảy tín niệm cường giả làm vua, dưới tay Tần Quân không có người trấn được y thì sau này có thu phục cũng sẽ gây sự. Cường tướng dưới tay Tần Quân toàn là kẻ tâm cao khí ngạo.

Chỉ tính Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lý Nguyên Bá, Lục Kim Ô chắc chắn không phục Tôn Ngộ Không. Càng đừng nói cường giả thế hệ trước như Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ.

Tôn Ngộ Không lắc đầu cười nói:

- Bây giờ chúng ta là châu chấu cột chung trên một sợi dây, ngươi đã có cách ra ngoài thì tất nhiên ta sẽ giúp ngươi.

Con khỉ bướng bỉnh! Thích trẫm thì đừng kiềm chế, mạnh miệng!

Tần Quân tự kỷ nghĩ, sau đó tập trung chú ý vào đằng trước.

Bạch Cốt Mệnh Quân đột nhiên xuất hiện khiến Tần Quân hơi bất an, đặc biệt là lời nó nói. Bạch Cốt Mệnh Quân nói bọn họ rồi sẽ phải chết, tựa như nguyền rủa khiến người không rét mà run.

Đại quân tiếp tục bay theo Tần Quân.

Ba ngàn thước.

Năm ngàn thước.

Một vạn thước.

Tần Quân nhíu chặt mày, bụng của Hắc Hải Vương Kình rốt cuộc lớn đến cỡ nào? Vì sao bay mãi không thấy cuối?

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cũng nhíu chặt mày, đều nhận ra không thích hợp.

Hằng Nga lên tiếng:

- Trong người con yêu này có xu hướng hình thành tiểu thế giới.

------oOo------

Chương 770: Phát cuồng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hằng Nga là nữ nhi của Thiên Đế thượng cổ nên kiến thức rộng.

Tần Quân nhắm mắt lại, lần nữa cảm nhận thứ bí ẩn Cơ Vĩnh Sinh đã nói. Thứ đó vẫn ở đằng trước, không biết cách bao xa.

Tần Quân cắn răng tiếp tục mang đội tiến lên.

Dọc đường đi không gặp nhiều đảo như lúc trước, tức là bọn họ không thể đáp xuống. Khả năng ăn mòn của dịch dạ dày Hắc Hải Vương Kình siêu khủng bố, Tần Quân không muốn nếm thử.

Dọc đường đi Bạch Cốt Mệnh Quân không xuất hiện nữa.

Không biết qua bao lâu, đám lính tiêu hao hơn một nửa linh lực, tâm chí bị giày vò. Bỗng trước mắt có ánh sáng, khiến mọi người mừng rỡ.

- Chẳng lẽ đằng trước là lối ra?

- Lối ra? Chúng ta đang trong bụng của yêu thú thì lối ra gì?

- Ý của ngươi là . . . A, tởm quá!

- Hy vọng phía trước không có kẻ địch càng mạnh chờ chúng ta.

- Miệng quạ!

Tần Quân tăng tốc độ bay, hắn cảm giác thứ mình muốn ở ngay đằng trước.

Khoảng cách càng gần đám người Tần Quân càng thấy rõ nguồn ánh sáng.

Đó là một hòn đảo thủy tinh, vách dạ dày bên trên đảo thủy tinh khảm một tinh cầu to trăm thước phát ra ánh sáng hơi đỏ.

Tần Quân giảm chậm tốc độ, xinh đẹp thường ẩn giấu nguy hiểm.

Lý Nguyên Bá xung phong nhận việc:

- Bệ hạ, để ta đi dò trước!

Nói xong Lý Nguyên Bá lao lên trước nhất.

Tần Quân không kịp mở miệng ngăn cản. Xem ra lúc trước Bạch Cốt Mệnh Quân đem đến đả kích lớn cho Lý Nguyên Bá, làm gã nghẹn cục tức.

Mắt Tôn Ngộ Không lấp lóe ánh sáng vàng, đang dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh dò xét tình hình đằng trước.

Lý Nguyên Bá nhanh chóng đáp xuống đảo thủy tinh, hòn đảo rất lớn, bề mặt mọc từng bụi cỏ thủy tinh cực bén. Thủy tinh có đủ màu, không thấy dấu vết thực vật và sinh linh.

Lý Nguyên Bá thì thào:

- Không có gì hết?

Lý Nguyên Bá cất bước tiến lên trước, đi khoảng mười bước chợt ngừng lại.

Nhóm Tần Quân đến bên trên rìa đảo thủy tinh.

Tần Quân nhìn xuống Lý Nguyên Bá, hỏi:

- Như thế nào? Có kẻ địch ẩn giấu không?

Lý Nguyên Bá không trả lời, lưng giương đôi cánh vàng, khí thế cực kỳ cuồng bạo bộc phát từ người gã.

Mấy chục vạn đại quân kinh hoàng. Khí thế của Đại La Kim Tiên khủng bố biết bao, nguyên đảo thủy tinh rung bần bật.

Tần Quân vội hỏi Tôn Ngộ Không:

- Chuyện gì xảy ra?

Lý Nguyên Bá hơi kỳ kỳ, hơi thở quá cuồng bạo, dường như nhằm vào bọn họ. Lý Nguyên Bá có mức độ trung thành cực hạn với Tần Quân, gã sẽ không bỗng dưng phát cuồng nhằm vào hắn.

Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày trầm giọng nói:

- Nơi này rất quỷ dị!

Lý Nguyên Bá bỗng xoay người lao hướng bọn họ, mặt mày dữ tợn, đôi mắt đỏ phát tím. Lý Nguyên Bá như bị lệ ma nhập vào người, hai tay siết chặt Kim Bằng Thần Chuy, bởi vì tốc độ quá nhanh làm không khí đè ép quanh người gã thành cái lồng không khí.

Con ngươi Tần Quân co rút, hắn không kịp phản ứng. Tôn Ngộ Không che trước mặt Tần Quân, hai tay giơ cao Kim Cô Bổng ném mạnh.

Đinh!

Tiếng kim loại va chạm làm mọi người điếc tai. Kim Cô Bổng và hai cây Kim Bằng Thần Chuy đụng vào nhau phát ra sóng gió như diệt thế tàn phá bốn phương tám hướng. Tần Quân bị hất bay, mấy chục vạn binh sĩ cũng vậy, may mà bọn họ không rớt xuống biển dịch dạ dày.

Tôn Ngộ Không cắn răng, mắt hung tợn trừng Lý Nguyên Bá ở bên dưới. Tôn Ngộ Không nhìn ra được Lý Nguyên Bá đã rơi vào ma chướng, gã dốc hết sức làm Tôn Ngộ Không suýt thả vũ khí trong tay ra.

Lý Nguyên Bá há mồm phát ra tiếng gầm như mãnh thú:

- Grào!

Lý Nguyên Bá gồng mạnh hai tay hất Tôn Ngộ Không bay ra ngoài, tay trái vung Kim Bằng Thần Chuy định cách không khí đập nát người Tôn Ngộ Không.

Nhưng Tôn Ngộ Không lộn mèo một cái nhẹ nhàng tránh đi, giây tiếp theo đến sau lưng Lý Nguyên Bá, đập một gậy vào lưng gã. Tiếng va chạm khiến Tần Quân mới phục hồi thính giác tim rớt cái bịch. Lý Nguyên Bá bị đập rớt xuống đảo thủy tinh.

Rầm!

Lý Nguyên Bá rớt cái bịch xuống đất, bụi bặm bốc cao hơn mười trượng, mảnh nhỏ thủy tinh bay đầy, hình ảnh hơi mộng ảo.

Tần Quân hết sức căng thẳng, không biết tại sao Lý Nguyên Bá phát cuồng, gã lại đánh nhau với Tôn Ngộ Không. Hai bên đều dữ dằn, nếu tử chiến thì hoặc chết hoặc bị thương.

Tần Quân vội hét to:

- Đại Thánh nương tay cho!

Tuy Lý Nguyên Bá cao hơn Tôn Ngộ Không một tiểu cảnh giới nhưng bàn về sức chiến đấu thì không bằng, huống chi Lý Nguyên Bá rơi vào trạng thái cuồng bạo không có lý trí.

Tôn Ngộ Không bĩu môi, cũng muốn nương tay nhưng Lý Nguyên Bá thì không, lỡ y sơ sẩy bị gã đánh chết thì sao?

Lý Nguyên Bá lao ra từ bụi đất, gầm rống lao đến gần Tôn Ngộ Không, hoàn toàn không che giấu hơi thở khiến đám người tim đập chân run

Rốt cuộc có chuyện gì? Tại sao Lý Nguyên Bá đột nhiên phát cuồng?

Nhìn đôi mắt đỏ ngầu của Lý Nguyên Bá khiến bọn họ sợ hãi đảo thủy tinh. Chắc chắn trên đảo thủy tinh ẩn giấu thứ gì bọn họ không nhìn thấy hại Lý Nguyên Bá nhập ma.

Keng!

Lý Nguyên Bá giã mạnh song chùy vào Kim Cô Bổng, lực lượng phá núi đứt biển đánh bay Tôn Ngộ Không khảm vào vách đá cao vạn thước.

Đổi lại người khác chắc đã thành thịt nát, nhưng Tôn Ngộ Không là thân

thể Kim Cương Bất Tử, chỉ thấy ngứa da.

Tôn Ngộ Không nhe răng nhếch miệng rống to:

- Đáng giận! Ta không nhịn nữa!

Tôn Ngộ Không xông hướng Lý Nguyên Bá, ánh sáng đỏ chiếu rọi Tỏa Tử Giáp màu vàng như phủ thêm lớp lửa.

Keng!

Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá lại va chạm, hai người tấn công nhanh trên không trung.

Keng keng keng!

Tiếng kim loại va chạm dồn dập, động tác hai người nhanh như tàn ảnh. Tần Quân tu vi đến Thiên Tiên cảnh lục trọng cũng không bắt kịp hình ảnh được.

Tần Quân nóng ruột nóng gan lại hỏi Cơ Vĩnh Sinh:

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi biết xảy ra chuyện gì không?

Dù sao Hắc Hải Vương Kình từng là chiến sủng của thuộc hạ Cơ Vĩnh Sinh, chắc y biết chút gì.

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Ta thật sự không rõ, vì hơn vạn năm đã qua, tu vi của Hắc Hải Vương Kình ước chừng là đỉnh Đại La cảnh, cường giả số ít nguyên thiên địa nhân tộc. Dù là ta ở thời kỳ đỉnh cao chưa chắc có thể nhẹ nhàng tru sát nó, ta thật tình không biết tiểu thế giới trong người nó giấu cái gì.

Cơ Vĩnh Sinh rất đắng lòng, nhiều năm trôi qua tôm tép dưới tay y thành đại năng số một số hai trong thiên địa, còn y thì chỉ là một lũ tàn hồn.

Thương hải tang điền, thiên đạo luân hồi.

Tần Quân nghe xong cười khổ, hắn bất đắc dĩ đành cầu cứu hệ thống.

Hệ thống trả lời dứt khoát:

- Tình huống chưa biết!

------oOo------

Chương 771: Đại Bằng Điểu chiến Tôn Ngộ Không

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không đánh túi bụi, hai bên bộc phát ra khí thế khiến biển dịch dạ dày dâng sóng to. Mấy chục vạn binh sĩ sợ hãi căng thẳng thần kinh. Có người sắp không chịu nổi, bay thời gian dài gần như hao hét linh lực, lại bị khí thế của Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá hù sợ, đúng là giày vò.

Hàn Tín kiên quyết nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, chúng ta phải lên đảo!

Hàn Tín vốn không có tư cách lên tiếng về chuyện này, nhưng gã không nhẫn tâm để mặc binh sĩ của mình rớt xuống.

Tần Quân nhìn quét một vòng, thấy nhiều binh sĩ lung lay sắp té, hắn gật đầu đồng ý.

Dù đảo thủy tinh rất có thể ẩn giấu thứ gì quỷ dị, nhưng lúc này bọn họ đã không có sự lựa chọn. Hoặc bị dịch dạ dày của Hắc Hải Vương Kình tiêu hóa, hoặc lên đảo giành một đường sống.

Mấy chục vạn binh sĩ bay vào đảo thủy tinh.

Tôn Ngộ Không chiến đến mắt đỏ ngầu, mặt tràn đầy hưng phấn và điên cuồng. Tuy Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá đã luận bàn nhưng bọn họ không đánh hết sức trong Thiên Đình Đại Tần, đâu được thỏa sức như hiện tại.

Vách dạ dày của Hắc Hải Vương Kình kiên cố còn hơn bình chướng

không gian của Nam Vực Thiên Thế Giới, bọn họ không cần bó tay bó chân.

Đinh!

Hai tay Tôn Ngộ Không giơ cao Kim Cô Bổng ném hướng Lý Nguyên Bá, áo choàng màu đỏ sau lưng và hai cây cánh phượng trên đỉnh đầu y lắc lư không ngừng, toát ra khí thế trừ ta ra còn ai.

Đối diện Kim Cô Bổng, Lý Nguyên Bá giơ chùy phải đỡ đòn, người run nhẹ nhưng không bị đánh bay ra, ngược lại giơ chùy trái đánh vào ngực Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không cười vẫn kiệt ngạo bất thuần như vậy, không thèm né, dùng thân thể đỡ Kim Bằng Thần Chuy của Lý Nguyên Bá.

Keng!

Người Tôn Ngộ Không không nhúc nhích, nụ cười càng dữ tợn. Lý Nguyên Bá chìm trong trạng thái cuồng bạo không biết sợ là gì, nâng đầu gối phải đánh vào bụng Tôn Ngộ Không.

Khoảnh khắc chỉ mành treo chuông Tôn Ngộ Không bỗng dùng trán đụng vào mặt Lý Nguyên Bá, làm gã phun máu, chợt khựng lại.

Tôn Ngộ Không bắt lấy cơ hội đập vào bụng Lý Nguyên Bá, hai bắp tay căng cứng, gầm lên giơ Lý Nguyên Bá đập xuống.

Rầm!

Lý Nguyên Bá bị đập vào tinh cầu trăm thước khảm trên vách dạ dày, tinh cầu vỡ vụn bay tứ tán như thiên nữ tán hoa.

Tần Quân căng thẳng thần kinh nhìn. Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá chiến đấu tuy rằng khiến người nhiệt huyết sôi trào, nhưng toàn là ái tướng của hắn, dù ai chết cũng sẽ làm hắn đau lòng.

Có lẽ số phận đã định trước Đại Bằng Điểu và Tôn Ngộ Không khắc nhau, dù ở thế giới nào thì hai người rồi sẽ có trận đại chiến kinh thiên động địa.

Nếu là trước kia Tần Quân sẽ rất mong đợi, muốn biết ai mạnh hơn một bậc. Nhưng bây giờ thì trong lòng hắn trừ sốt ruột, lo âu ra không có cảm tưởng gì khác.

Liễu Nhược Lai chợt hét rầm lên:

- A!

Tần Quân ngoái đầu nhìn, thấy Hằng Nga siết chặt cổ tay Liễu Nhược Lai, mắt nàng đỏ ngầu giống Lý Nguyên Bá, khuôn mặt tuyệt trần lúc này khá đáng sợ.

Tần Quân hết hồn, vì không chỉ mình Hằng Nga. Trư Bát Giới, Hàn Tín, Đế Thính, mấy chục vạn binh sĩ mắt đỏ như đèn lồng đỏ, rất khủng bố. Đặc biệt quanh đảo thủy tinh tối đen làm nền thì hình ảnh càng âm trầm hơn.

Đầu óc Tần Quân ù đặc:

- Cái này . . .

Nhưng thấy Liễu Nhược Lai vùng vẫy, hắn vội lắc người đến trước mặt Hằng Nga muốn giành Liễu Nhược Lai lại.

May mắn Hằng Nga đang hoảng hốt không có lý trí nên để Tần Quân cứu Liễu Nhược Lai đi, chứ tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh của nàng thì hắn đừng hòng cướp được thứ gì trong tay nàng.

Tần Quân ôm Liễu Nhược Lai nhanh chóng lui ra, kéo giãn khoảng cách với nhóm Hằng Nga.

Tần Quân nhìn cả đám như rơi vào ma chướng, hắn suýt nổi điên. Đầu tiên là Lý Nguyên Bá, giờ trừ hắn, Liễu Nhược Lai, Tôn Ngộ Không ra còn lại đều bị té hố, làm sao giờ?

Tôn Ngộ Không đang đánh nhau với Lý Nguyên Bá chú ý đến tình cảnh khó khăn của Tần Quân, y vứt bỏ Lý Nguyên Bá lắc người đến trước mặt hắn.

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói:

- Xem ra hòn đảo này có cấm chế hoặc giấu cái gì.

Tôn Ngộ Không dám ra kết luận này vì Hỏa Nhãn Kim Tinh không thấy sinh linh nào khác.

Tần Quân biểu tình cực kỳ khó xem, vì mấy chục vạn binh sĩ đang xúm lại. Hằng Nga, Trư Bát Giới, Hàn Tín, Đế Thính đằng đằng sát khí, cộng thêm Lý Nguyên Bá ở trên trời, dù dựa vào Tôn Ngộ Không thì nhóm của hắn khó thắng nổi.

Quan trọng nhất là những người này đều là thuộc hạ của hắn, Tần Quân không nỡ xuống tay nặng.

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Đáng ghét! Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao ba chúng ta không bị gì?

Tinh cầu trăm thước trên đỉnh đầu vì bị Lý Nguyên Bá đánh trúng nên phát ra ánh sáng yếu ớt, bốn phía tối đen. Mấy chục vạn người như lệ quỷ trong đêm đen, Tần Quân nhìn mà thầm run.

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói:

- Lần này rắc rối rồi.

Sắc mặt Tôn Ngộ Không hơi khó coi. Nếu những người trước mắt là kẻ địch thì Tôn Ngộ Không không sợ, cố tình bọn họ là thuộc hạ của Tần Quân, mà hắn thì có ơn với y, Tôn Ngộ Không không thể làm kẻ quên ơn phụ nghĩa.

Tần Quân hít sâu kéo Liễu Nhược Lai ra sau lưng, nhỏ giọng nói:

- Có thể nhốt bọn họ lại không?

Tần Quân nhớ trong Tây Du Ký hình như Tôn Ngộ Không biết phép thuật giống như vẽ đất thành tù giam, vẽ cái vòng tròn là kẻ địch không thể đi vào, nếu mà ngược lại nhốt bốn mươi vạn binh sĩ thì bọn họ sẽ bớt nhiều rắc rối.

Muốn nhốt Trư Bát Giới, Hằng Nga, Đế Thính thì không hiện thực.

Tôn Ngộ Không nghe vậy liền hành động, bứt nhúm lông khỉ thổi một cái ra một ngàn pháp ngoại phân thân, sau đó bay hướng binh đoàn Hàn Tín, Thiên Hà Thủy quân.

Tần Quân hít sâu đánh giá đảo thủy tinh, hòn đảo rất lớn, bọn họ chỉ ở vị trí rất nhỏ.

Tần Quân cảm giác thứ Cơ Vĩnh Sinh nói nằm trên hòn đảo.

Tần Quân kéo Liễu Nhược Lai chạy sâu vào đảo thủy tinh.

Liễu Nhược Lai căng thẳng hỏi:

- Chúng ta đi đâu?

Nhóm Lý Nguyên Bá, Hằng Nga, mấy chục vạn binh sĩ biến đổi khác lạ làm Liễu Nhược Lai khủng hoảng, nàng sợ mình cũng sẽ biến thành như vậy.

Không lẽ đảo thủy tinh ẩn chứa nguyền rủa?

Trừ giả thiết này ra Liễu Nhược Lai không tìm thấy giải thích nào khác. Vì cường giả như Lý Nguyên Bá cũng bị mê hoặc, thật sự có cấm chế pháp trận nào mạnh đến thế sao?

Tần Quân trả lời nhanh:

- Tìm cách giải quyết!

Tần Quân chạy rất nhanh, Liễu Nhược Lai hầu như bị hắn kéo bay khỏi mặt đất.

Chờ hắn tìm được thứ Cơ Vĩnh Sinh nói, thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần sâu thêm một bước thì Hắc Hải Vương Kình sẽ phun bọn họ ra, nhóm Lý Nguyên Bá sẽ tỉnh táo lại.

------oOo------

Chương 772: Ăn thịt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia. Tôn Ngộ Không và các phân thân di chuyển nhanh vẽ từng vòng sáng dưới đất. Chốc lát sau bốn mươi vạn binh sĩ bị tách ra mấy cái vòng chứa số người khác nhau, chỉ còn lại Lý Nguyên Bá, Trư Bát Giới, Hằng Nga, Đế Thính.

Tôn Ngộ Không phái năm pháp ngoại phân thân bảo vệ Tần Quân, các phân thân khác dụ đám người Lý Nguyên Bá bay ra khỏi đảo thủy tinh. Tôn Ngộ Không định thử rời xa đảo thủy tinh thì nhóm Lý Nguyên Bá có tỉnh táo lại được không.

Đoàn người rất nhanh biến mất trong hắc ám.

Bạch Cốt Mệnh Quân bỗng nhiên bước ra từ hư không hắc ám, một tròng mắt đảo lia dường như đang tìm kiếm cái gì. Ngay sau đó Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn chằm chằm vào một góc đảo thủy tinh, cất bước đi tới.

Cùng lúc đó, Tần Quân đang tìm kiếm. Năm phân thân Tôn Ngộ Không bay trên đỉnh đầu Tần Quân, cảnh giác nhìn xung quanh.

Trên đảo thủy tinh toàn là thủy tinh đủ màu, đưa mắt nhìn tựa như mê cung, may mà Tần Quân có thể dựa vào thần thức.

Một đường chạy nhanh hai, ba dặm, Tần Quân và Liễu Nhược Lai chợt đứng lại. Trên đất trống trước mắt có một khối thủy tinh to, cao trăm thước, bên trong đóng băng chất lỏng màu đỏ kỳ dị, chất lỏng chuyển động trong thủy tinh rất là kỳ dị.

Liễu Nhược Lai trợn to mắt nói:

- Đó là cái gì?

Không hiểu sao thấy chất lỏng màu đỏ bí ẩn khiến Liễu Nhược Lai không kiềm được nỗi sợ, xúc động muốn quỳ xuống.

Tim Tần Quân đập nhanh, khỏi cần hỏi Cơ Vĩnh Sinh thì hắn cũng biết

chất lỏng màu đỏ là thứ hắn muốn tìm.

Vừa nhìn thấy nó là lòng Tần Quân đã dâng lên khát vọng mãnh liệt muốn chiếm lấy nó. Hoa văn tử diễm giữa trán Tần Quân mấp máy, đôi mắt tím của hắn phát sáng giống lúc Tôn Ngộ Không thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh.

Một phân thân Tôn Ngộ Không lẩm bẩm, vẻ mặt hoang mang:

- Đó là . . .

Đảo thủy tinh rung bần bật, một màn sáng dâng lên từ mép đảo bao trùm nguyên hòn đảo. Sự việc diễn ra quá nhanh, đám người Tần Quân không kịp phản ứng.

Một giọng nói âm trầm quen thuộc vang lên:

- Giờ để xem ngươi chạy thế nào?

Đám người Tần Quân ngoái đầu nhìn, Bạch Cốt Mệnh Quân lại xuất hiện, đạp hư không bước tới, thịt lủng lẳng trên người tùy thời rớt xuống, trông ghê tởm.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Là ngươi làm?

Tần Quân đang hỏi màn sáng bao bọc đảo thủy tinh. Một phân thân Tôn Ngộ Không bay lên trời huơ gậy đập, đáng tiếc không thể đánh nát màn sáng.

Lòng Tần Quân chùng xuống.

Tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn Tần Quân chằm chằm, trong mắt tràn đầy đam mê và khó hiểu:

- Ngươi rất ngon.

Dường như Bạch Cốt Mệnh Quân cũng không rõ tại sao mình có cảm giác này.

Tần Quân nghe nổi hết da gà, cái con này định ăn hắn!

Bốn phân thân Tôn Ngộ Không bỏ lại một câu sau đó lao vào Bạch Cốt Mệnh Quân:

- Ngươi đi làm chuyện của ngươi, giao nó cho chúng ta!

Một phân thân khác sau khi phát hiện không thể đánh nát màn sáng thì cũng xông hướng Bạch Cốt Mệnh Quân.

Năm pháp ngoại phân thân đánh hội đồng Bạch Cốt Mệnh Quân.

Bạch Cốt Mệnh Quân liên tục chế tạo cốt thuẫn, tốc độ siêu mau nhẹ nhàng cản lại năm pháp ngoại phân thân Tôn Ngộ Không.

Tần Quân không chần chừ, hắn vội đến gần thủy tinh to, rút Thất Tinh Kiếm ra chém.

Keng!

Thất Tinh Kiếm chém vào bề mặt thủy tinh bắn ra hỏa hoa, nhưng không để lại khe nứt. Tần Quân nhíu chặt mày, hắn há mồm phun Tam Muội Chân Hỏa ra đốt thủy tinh to. Từng lũ hơi nước bốc lên, mắt Tần Quân lóe tia vui mừng.

Liễu Nhược Lai không rõ tại sao Tần Quân muốn làm vậy, nàng chỉ có thể căng thẳng đứng sau lưng hắn nhìn.

Năm phân thân Tôn Ngộ Không vây công, Bạch Cốt Mệnh Quân liên tục chế tạo cốt thuẫn quanh người cản lại tất cả công kích. Các phân thân rất khó chịu. Tuy pháp ngoại phân thân có thực lực gần bằng bản thể nhưng không có thần thông, Kim Cô Bổng trong tay chúng chỉ là phòng vệ, không cứng như Kim Cô Bổng thật.

Bạch Cốt Mệnh Quân thốt ra một chữ:

- Chết đi!

Cốt thuẫn quanh người Bạch Cốt Mệnh Quân chợt biến thành các cây cốt mâu với thế sét đánh không kịp bưng tai đánh tới, trực tiếp xuyên qua năm

phân thân Tôn Ngộ Không.

Các phân thân biểu tình đông lại, vẻ mặt không tin được, không ngờ tốc độ tạo xương của Bạch Cốt Mệnh Quân khủng khiếp như vậy.

Năm pháp ngoại phân thân biến mất ngay.

Bên kia, Tam Muội Chân Hỏa đã hòa tan một phần ba thủy tinh to. Dù không ngoái đầu lại Tần Quân có thể dùng thần thức biết năm phân thân Tôn Ngộ Không bị diệt.

Tần Quân vội truyền âm cho Liễu Nhược Lai:

- Trốn mau!

Tần Quân thầm tuyệt vọng, thực lực của Bạch Cốt Mệnh Quân quá mạnh, chỉ có bản thể Tôn Ngộ Không mới kiềm chế được nó. Sợ là hắn và Liễu Nhược Lai khó thoát khỏi cái chết, hơn nữa không toàn thây.

Liễu Nhược Lai không trả lời, nàng cúi đầu xoay người đối diện Bạch Cốt Mệnh Quân. Liễu Nhược Lai cắn răng lật tay lấy một thanh trường kiếm ra khỏi trữ vật giới.

Tần Quân nhìn cảnh đó vừa cảm động vừa tức giận.

Bạch Cốt Mệnh Quân chậm rãi bay đến, tròng mắt nhìn Tần Quân chằm chằm, hoàn toàn phớt lờ Liễu Nhược Lai. Trong đảo thủy tinh tối tăm Bạch Cốt Mệnh Quân như u linh lệ quỷ muốn ăn thịt Tần Quân.

Tần Quân dồn dập truyền âm:

- Nàng mau trốn đi!

Tam Muội Chân Hỏa đã hòa tan thủy tinh lớn hơn một nửa, chất lỏng bên trong bắt đầu chảy xuống dưới. Không biết thủy tinh làm bằng chất liệu gì mà Tam Muội Chân Hỏa phải đốt nó rất lâu, khiến người ngạc nhiên là chất lỏng đỏ bên trong không bị ảnh hưởng.

Liễu Nhược Lai không đáp lại Tần Quân, nàng ngước đầu lên, khuôn mặt kiên quyết nhìn Bạch Cốt Mệnh Quân đang đến gần. Khuôn mặt non nớt

chẳng chút sợ hãi, Liễu Nhược Lai vốn rất sợ nhưng sứ mệnh bảo vệ Tần Quân khiến nàng hết sợ.

Liễu Nhược Lai không ngừng tìm cớ cho mình phồng lên can đảm:

- Nếu hắn chết thì chắc chắn ta cũng không sống được!

Liễu Nhược Lai không muốn thừa nhận rằng nàng không dám tưởng tượng Tần Quân có thể sẽ chết.

Từ lần đầu tiên gặp Tần Quân, hắn luôn rất mạnh mẽ, cao cao tại thượng trong mắt nàng, dường như trời có sập xuống thì hắn sẽ không dao động. Một đường trải qua nguy hiểm khiến Liễu Nhược Lai không kiềm được đã yêu Tần Quân.

Sau khi phát hiện thân phận của Tần Quân, địa vị hai người cách xa nhau, Liễu Nhược Lai chỉ có thể kiềm nén tình cảm, tiếp tục cãi lộn với hắn, hy vọng lấy cớ này khiến hắn không thể bỏ quên nàng.

Giờ hai người rơi vào tuyệt cảnh, tưởng tượng mình chết vì Tần Quân khiến Liễu Nhược Lai thấy ấm áp hạnh phúc.

Bạch Cốt Mệnh Quân bỗng tăng tốc độ lướt qua Liễu Nhược Lai, muốn bắt lấy Tần Quân.

Con ngươi Liễu Nhược Lai co rút, với tu vi Kim Đan cảnh thì nàng không kịp phản ứng. Bỗng có lực lượng kỳ lạ bùng nổ trong người khiến cơ thể Liễu Nhược Lai phản xạ vung kiếm chém.

------oOo------

Chương 773: Đốt cháy tuổi thọ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh!

Sau lưng Bạch Cốt Mệnh Quân tự động ngưng tụ một cốt thuẫn chặn lại trường kiếm của Liễu Nhược Lai.

Đám người Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hằng Nga đã bay về. Nhóm Lý Nguyên Bá đã tỉnh táo lại, sau khi bay xa khỏi đảo thủy tinh thì bọn họ tự động tỉnh hồn sau đó bay nhanh về giúp đỡ Tần Quân.

Chẳng ngờ đảo thủy tinh đã bị màn sáng bao bọc.

Lý Nguyên Bá im lìm vung chùy đập, Kim Bằng Thần Chuy xoay tròn xé rách không khí đánh vào màn sáng nhưng bị bật ra.

Trư Bát Giới giật mình kêu lên:

- Nguy rồi, bệ hạ gặp nguy hiểm!

Trư Bát Giới vội lấy đinh ba chín lưỡi ra bay hướng màn sáng.

Tôn Ngộ Không, Hằng Nga, Lý Nguyên Bá cũng xông lên.

Mặc cho bọn họ tấn công cỡ nào cũng không thể công phá màn sáng. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá là Đại La Kim Tiên!

Bên kia. Liễu Nhược Lai điên cuồng chém kiếm vào Bạch Cốt Mệnh Quân, khuôn mặt ướt mồ hôi lạnh, vì mặc cho nàng gồng hết sức vẫn không cách nào đánh nát cốt thuẫn.

Bạch Cốt Mệnh Quân phớt lờ Liễu Nhược Lai, tay phải hóa thành đao nhọn đâm vào lưng Tần Quân.

Phập!

Con ngươi Tần Quân co rút, bụng hắn bị Bạch Cốt Mệnh Quân đâm thủng, máu chảy dọc theo xương tay. Đau nhức nhối làm Tần Quân vã mồ hôi lạnh, nhưng hắn là thể tu, đã trải qua đau đớn còn hơn hiện giờ, hắn không rên tiếng nào cứng rắn chịu đựng. Miễn không bị tổn thương trái tim thì sẽ không nguy hiểm mạng sống.

Thủy tinh to đã hoàn toàn tan rã, chất lỏng đỏ bí ẩn chủ động tuôn hướng thân thể Tần Quân, bao trùm người hắn, trông hắn như người máu.

Bạch Cốt Mệnh Quân hưng phấn nói:

- Là mùi này đây!

Bạch Cốt Mệnh Quân rút tay phải ra, xương tay trắng hếu bị nhuộm đỏ. Hai xương tay bấu Tần Quân, Bạch Cốt Mệnh Quân há mòm muốn táp nuốt. Bạch Cốt Mệnh Quân cao hai trượng há to miệng có thể dễ dàng nuốt đầu Tần Quân.

Lý Nguyên Bá ở ngoài màn sáng phía xa hét bể giọng:

- Dừng tay!

Lý Nguyên Bá điên cuồng đụng vào màn sáng, gã muốn xông vào nhưng bất lực.

Thời gian như tĩnh lặng, Tần Quân bị chất lỏng đỏ bao bọc chỉ lộ ra đôi mắt trống rỗng, dường như không hay biết Bạch Cốt Mệnh Quân ở sau lưng định ăn hắn.

Ầm!

Bạch Cốt Mệnh Quân bỗng bị đánh bay đập vào thủy tinh gần đó, đụng nát thủy tinh.

Đám người Lý Nguyên Bá ngẩn ngơ. Hằng Nga xoe tròn mắt.

Pháp lực màu trắng kỳ lạ bao bọc người Liễu Nhược Lai, mái tóc rối, tay cầm trường kiếm, lửa tím nhanh chóng trùm lên mũi kiếm.

Liễu Nhược Lai từ từ ngước đầu lên, biểu tình lạnh lùng như băng giá, khí chất biến đổi thành người khác.

Liễu Nhược Lai lạnh lùng nói:

- Ngươi dám bị thương hắn!?

Liễu Nhược Lai giơ kiếm xông hướng Bạch Cốt Mệnh Quân, tốc độ mau hơn lúc trước gấp vô số lần. Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không bị rung động.

Keng!

Trường kiếm đâm vào xương ngực Bạch Cốt Mệnh Quân, nó hoảng hốt không kịp tạo cốt thuẫn ngăn cản.

Tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân mờ mịt nhìn Liễu Nhược Lai đăm đăm:

- Đây là lực lượng gì?

Không chỉ mình Bạch Cốt Mệnh Quân, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Hằng Nga, Trư Bát Giới, Đế Thính đều bị rung động.

Liễu Nhược Lai mới chỉ có tu vi Kim Đan cảnh tại sao đột nhiên biến mạnh vậy? Tốc độ sắp đuổi kịp Đại La!

Hằng Nga hét to:

- Không đúng! Nàng đang thiêu đốt thọ mệnh!

Những người khác càng không tin được.

Thiêu đốt thọ mệnh?

Tay phải Liễu Nhược Lai run run, mũi kiếm xoắn cắt xương ngực Bạch Cốt Mệnh Quân. Giây sau Bạch Cốt Mệnh Quân đá bay Liễu Nhược Lai, lực lượng mạnh mẽ làm nàng hộc máu, thân hình mảnh mai đụng trúng một khối thủy tinh nứt ra mấy cái khe.

Tần Quân đang trong giày vò, cảm quan bị phong kín, thân thể như bị lửa đốt vô cùng khó chịu.

Cơ Vĩnh Sinh hét lớn trong đầu Tần Quân, ngữ điệu điên cuồng khác hẳn vợi sự bình tĩnh mọi khi:

- Hãy kiên trì! Ngươi sắp trở thành Cực Viêm Ma Thần thật sự! Rốt cuộc chờ ngày này tới rồi!

Tần Quân nghe được giọng Cơ Vĩnh Sinh nhưng không rảnh quan tâm, vì thân thể càng khó chịu hơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên đảo thủy tinh rung rinh, khí thế của Tần Quân tăng vọt với tốc độ làm nhóm Lý Nguyên Bá trợn mắt há hốc mồm.

Liễu Nhược Lai nhìn Tần Quân, ánh mắt tràn đầy dịu dàng và kích động.

Liễu Nhược Lai thì thào:

- Lần này ta sẽ bảo vệ ngươi, dù mãi mãi sa đọa ngoài vòng luân hồi.

Trước mắt Liễu Nhược Lai hiện ra hình ảnh lần đầu gặp Tần Quân.

Đêm đó sóng biển vỗ bờ cát, nàng gặp một thiếu niên người đầy vết thương nằm trên bờ, ánh trăng rắc xuống mặt hắn, trông thấy yên lành không chút đau đớn.

Nàng chính là Thủ Tâm.

Trong lúc nguy cấp ý thức Thủ Tâm trong người Liễu Nhược Lai bùng nổ, rồi thiêu đốt thọ mệnh, tu vi tăng vọt.

Trong hơn tám ngàn năm Thủ Tâm không ngừng đầu thai chuyển kiếp, vì chấp niệm quá sâu, mỗi kiếp nàng tìm kiếm một người, người mà nàng không biết là ai.

Kiếp này, kiếp người tên là Liễu Nhược Lai, rốt cuộc nàng gặp người đó.

Bùm!

Liễu Nhược Lai khuỵu đầu gối xông hướng Bạch Cốt Mệnh Quân, xung lực quá mạnh chấn vỡ thủy tinh dưới chân.

Đối mặt Liễu Nhược Lai thế tới rào rạt, tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân liên tục xoay dường như khó hiểu tại sao nàng bỗng mạnh như vậy.

Keng!

Trường kiếm của Liễu Nhược Lai bị cốt thuẫn ngăn lại, dù nàng thiêu đốt thọ mệnh, thức tỉnh lực lượng kiếp trước vẫn không thể sánh bằng Bạch Cốt Mệnh Quân.

Liễu Nhược Lai như hồn ma vờn quanh Bạch Cốt Mệnh Quân, liên tục tấn công. Nhưng Bạch Cốt Mệnh Quân tạo cốt thuẫn quá mau, và cố ý tăng mạnh độ cứng khiến Liễu Nhược Lai không thể thành công đánh nó.

Sắc mặt Liễu Nhược Lai không thay đổi, vẫn lạnh băng, khác hẳn với Thủ Tâm trước kia, chẳng còn ngây thơ hồn nhiên.

Vì lần này rốt cuộc nàng đợi được người mình luôn tìm kiếm.

Trư Bát Giới run giọng hỏi:

- Dù thiêu đốt thọ mệnh cũng không thể nào mạnh vậy đi?

Liễu Nhược Lai biểu hiện ra thực lực khiến Trư Bát Giới tim đập chân run, không tin nổi lúc trước nàng còn yếu ớt mà giờ đã trở nên mạnh đến thế.

Tôn Ngộ Không nhíu mày trầm giọng nói:

- Nàng này có điều lạ, sợ rằng lai lịch bất phàm.

Trước kia Tôn Ngộ Không thầm khó hiểu tại sao Tần Quân mang theo cục nợ. Về nhan sắc thì Liễu Nhược Lai không bằng Hằng Nga, Đát Kỷ. Giờ Tôn Ngộ Không đã hiểu, thì ra Liễu Nhược Lai ẩn giấu sâu nhất.

Nhưng đây chỉ là phỏng đoán của Tôn Ngộ Không.

Lý Nguyên Bá luôn chú ý Tần Quân. Chất lỏng đỏ bí ẩn bao bọc Tần Quân bắt đầu trướng lớn, trông cực kỳ quái dị. Quan trọng nhất là ma khí tiết ra ngoài cùng với khí thế tăng vọt, khiến người tưởng lầm hắn bị ma đầu đoạt xá.

Đế Thính trầm giọng nói:

- Hình như bệ hạ đang thức tỉnh huyết mạch . . .

Đế Thính có năng lực nhìn thấu vạn vật, nên trong đám người thì nó giật mình nhất. Hơi thở của Cực Viêm Ma Thần làm Đế Thính cảm giác đối diện thiên địch.

------oOo------

Chương 774: Cực Viêm Ma Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt Hằng Nga sáng rực nhìn Liễu Nhược Lai và Tần Quân, nàng chợt phát hiện hai người trẻ tuổi đều ẩn chứa lực lượng làm thiên địa giật mình, hèn gì họ đi chung với nhau.

***

Giọng Cơ Vĩnh Sinh trở nên điên cuồng chưa từng có, như thấy mình đi lên đỉnh:

- Thân thể của ngươi là nhân tộc bình thường nhất, không có huyết mạch đặc biệt nào khác, thích hợp trở thành Cực Viêm Ma Thần nhất. Thứ ta để lại trong người Hắc Hải Vương Kình là tinh huyết của ta. Ta từng có Mệnh Vận Chi Luân, đã tính được ngươi sẽ đến đây. Hãy kiên trì! Nếu thành công thì phương thế giới này không có gì ngăn cản ngươi được, dù là những thần tiên!

Tần Quân đang cố chịu đựng tinh huyết Cực Viêm Ma Thần nghe xong lòng dậy sóng dữ. Quả nhiên mọi thứ là Cơ Vĩnh Sinh bài bố.

Mệnh Vận Chi Luân có thể biết trước mấy vạn năm, thậm chí hơn mười vạn năm? Nếu đúng vậy thì Mệnh Vận Chi Luân quá đáng sợ.

Nếu Cơ Vĩnh Sinh đã biết kết cục của mình thì không nên giẫm lên vết xe đổ mới đúng.

Mọi việc khiến Tần Quân cảm giác mình đang đến gần sự thật.

Tần Quân bỗng cảm giác ma khí trong thân thể mình biến chất, hắn hét lên, Tam Muội Chân Hỏa toát ra ngoài người quấn quanh thân thể hắn.

Lực lượng chưa từng có nhập vào người Tần Quân, khiến hắn cảm giác mình có thể hủy diệt hết thảy!

Trong mơ hồ Tần Quân như thấy trên mảnh đất mênh mông có một người khổng lồ cực kỳ cao lớn ngửa đầu gầm rống muốn hét thủng trời.

Cực Viêm Ma Thần!

Ma Thần đầu đội trời chân đạp đất!

Từng là Chiến Thần Thánh Đình!

Rầm!

Liễu Nhược Lai lại bị Bạch Cốt Mệnh Quân đánh bay vừa lúc rớt xuống cạnh Tần Quân. Liễu Nhược Lai che ngực, phun ngụm máu, mặt trắng bệch như vôi. Liễu Nhược Lai không còn sức gượng dậy nữa, nàng cười thảm nhìn Tần Quân được tinh huyết Cực Viêm Ma Thần bao bọc.

Liễu Nhược Lai thì thào:

- Ta còn quá yếu . . . hổ thẹn phụ lòng dạy dỗ của ngươi . . .

Đám người Lý Nguyên Bá ngoài màn sáng căng thẳng nhìn. Nếu Tần Quân chết tại đây thì đám thuộc hạ như họ làm sao gánh nổi trách nhiệm?

Bạch Cốt Mệnh Quân chậm rãi đứng lên, tròng mắt đầy kiêng dè và khó tin nhìn Liễu Nhược Lai, âm trầm nói:

- Không ngờ Vận Mệnh Chi Tử xuất hiện . . .

Giây sau Bạch Cốt Mệnh Quân giơ tay phải lên, xương tay kéo dài thành cây cốt kiếm, nó xông hướng Liễu Nhược Lai muốn đâm chết nàng.

Bùm!

Ma khí kèm theo Tam Muội Chân Hỏa từ bên cạnh phun ra đánh bay Bạch Cốt Mệnh Quân.

Bộ xương cao hai trượng lộn bay nhanh trên không trung, đụng nát bao nhiêu là thủy tinh, bay xa ba ngàn thước đập vào màn sáng bên mép đảo thủy tinh.

Ui!

Đám người Lý Nguyên Bá hút ngụm khí lạnh, lực lượng gì thế này?

Bọn họ bản năng nghiêng đầu nhìn hướng phát ra ma khí.

Tần Quân ngạo nghễ đứng ở trước mặt Liễu Nhược Lai, tinh huyết Cực Viêm Ma Thần bao bọc ngoài người đã hoàn toàn dung nhập vào cơ thể. Ma khí cuồn cuộn như con rồng đen bàn cứ quanh người Tần Quân, nhanh chóng lớn mạnh, Tam Muội Chân Hỏa lắc lư.

Tần Quân toát ra khí thế bá tuyệt thiên hạ, thương sinh vạn vật không đáng lọt vào mắt hắn.

Hoa văn tử diễm giữa trán Tần Quân như muốn bay ra ngoài, Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào bị ma khí thổi bay phần phật. Khí thế khí vận hoàng giả hoàn toàn bộc lộ ra, Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không không kiềm được con ngươi co rút, vì Tần Quân phát ra khí thế khiến hai người tim đập nhanh.

Lòng Tôn Ngộ Không dậy sóng thần:

- Hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Trong khoảng thời gian ở chung Tôn Ngộ Không cho rằng Tần Quân rất yếu, nhưng bây giờ xem ra tầm mắt của y quá nông cạn.

Liễu Nhược Lai ngửa đầu ngây ngốc nhìn Tần Quân. So với vạn năm trước thì Tần Quân lúc này càng bá khí hơn, đặc biệt khuôn mặt lạnh lùng thật sự như Cửu Thiên Đế Hoàng giáng phàm trần.

Khóe mắt Tần Quân liếc qua Liễu Nhược Lai, dịu giọng nói:

- Tiếp theo hãy giao cho trẫm!

Lúc này lòng Tần Quân cháy lửa giận, không cười nổi.

Bạch Cốt Mệnh Quân dám bị thương Liễu Nhược Lai, tội không thể tha!

Môi Liễu Nhược Lai mấp máy. Tần Quân đã lướt qua nàng, ma khí quanh

người hắn nhanh chóng lớn mạnh.

Tần Quân bỏ lại một câu:

- Nhược Lai, Thủ Tâm, vất vả.

Mắt Liễu Nhược Lai ẩm ướt, nàng khép mắt nhoẻn miệng cười, khí thế giảm xuống, xụi lơ ngã dưới đất.

Ý thức Thủ Tâm tán đi, bản ngã Liễu Nhược Lai từ từ thức tỉnh. Liễu Nhược Lai nằm dưới đất khó khăn mở mắt ra, đập vào mắt là bóng lưng quyết tuyệt của Tần Quân.

Ma khí trên người Tần Quân nhanh chóng ngưng tụ thành chân thân Cực Viêm Ma Thần, từng lũ Tam Muội Chân Hỏa quấn quanh, hình ảnh rung động hồn người. Đám Lý Nguyên Bá trân trân nhìn.

Mắt Hằng Nga sáng lấp lánh, nàng không ngờ Tần Quân có thực lực mạnh mẽ như vậy.

Giờ phút này Tần Quân ngưng tụ chân thân Cực Viêm Ma Thần thật sự, khí thế của hắn mạnh như thế vì có Cơ Vĩnh Sinh trợ giúp.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh cuồng vọng vang lên trong đầu Tần Quân:

- Đã cảm nhận được sức mạnh thật sự của Cực Viêm Ma Thần rồi đi? Sau này ngươi sẽ thấy vinh hạnh vì thế!

Sau khi Tần Quân thật sự kích hoạt huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, không hiểu sao Cơ Vĩnh Sinh biểu hiện rất hưng phấn.

Lực lượng linh hồn Cơ Vĩnh Sinh và tinh huyết kích thích khiến Tần Quân lúc này giống như tác chiến nhờ vào bản thể Cơ Vĩnh Sinh.

Bạch Cốt Mệnh Quân chậm rãi đứng dậy, tròng mắt nhìn Tần Quân khí thế ngút trời, trong mắt tràn đầy kiêng dè và không dám tin.

Bạch Cốt Mệnh Quân lẩm bẩm:

- Sao có thể . . . không thể nào . . . chẳng phải Cực Viêm Ma Thần đã diệt

tuyệt sao?

Nhìn theo hướng tròng mắt Bạch Cốt Mệnh Quân thì Tần Quân đang đến gần nó, thủy tinh dọc đường đi đã bị Bạch Cốt Mệnh Quân đụng nát, nên nó có thể thấy rõ ràng thân hình Tần Quân.

Chân thân Cực Viêm Ma Thần trên người Tần Quân đã cao trăm trượng, vẫn đang lớn mạnh. Thân hình khôi ngô đen thui cho cảm giác đầu đội trời chân đạp đất, dù không thấy rõ khuôn mặt vẫn bị bá khí làm rung động.

Tam Muội Chân Hỏa như rồng lửa quấn quanh dưới nách, phần eo, bả vai chân thân Cực Viêm Ma Thần, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Khuôn mặt Tần Quân lạnh băng, bước ra một bước là nguyên đảo thủy tinh rung rinh.

Chân hồn và tinh huyết của Cơ Vĩnh Sinh dung hợp thành lực lượng khiến Tần Quân cảm giác Bạch Cốt Mệnh Quân không mạnh như lúc trước, trong mắt hắn rất dễ nổ nát nó.

Tần Quân nhìn Bạch Cốt Mệnh Quân, đầy sát ý nói:

- Trẫm muốn cho ngươi chết trong hối hận!

Đám người Lý Nguyên Bá nghe mà lòng lạnh lẽo.

Tần Quân lúc này đã khác trước, thực lực tăng vọt cộng thêm lửa giận khiến người cảm giác hắn muốn hủy diệt thế giới.

------oOo------

Chương 775: Tan xương nát thịt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Cốt Mệnh Quân chợt nhích người, dù cảm giác Tần Quân rất mạnh thì nó vẫn muốn chiến, dường như nó là thiên địch của Cực Viêm Ma Thần.

Ầm!

Bạch Cốt Mệnh Quân đạp một bước có thể đạp nát nền đất, cát bụi giăng đầy, như thể dưới chân nó lắp thuốc nổ, toát ra khí thế không thể đỡ.

Tần Quân mặt không chút thay đổi đối diện Bạch Cốt Mệnh Quân hùng hổ xông lên.

Bạch Cốt Mệnh Quân giơ cao tay phải, xương tay kéo dài thành cốt mâu to năm trượng cực bén xé rách không khí, hình thành cốt mâu có sóng khí quấn quanh.

Tần Quân không nhúc nhích, Cực Viêm Ma Thần trên người hành động theo ý hắn giơ tay phải lên vỗ vào Bạch Cốt Mệnh Quân.

Miêu tả thì chậm nhưng chỉ trong chớp mắt.

Rầm!

Bạch Cốt Mệnh Quân bị vỗ bay như diều đứt dây lại đụng vào màn sáng mép đảo thủy tinh. Nhóm Lý Nguyên Bá há hốc mồm nhìn.

Lúc trước còn có thể nói là tập kích thành công, hiện tại ngay mặt nhẹ nhàng đánh bay Bạch Cốt Mệnh Quân thì rốt cuộc Tần Quân mạnh đến mức nào?

Mắt Tôn Ngộ Không bắn ra chiến ý, nhin Cực Viêm Ma Thần trên người Tần Quân khiến y dâng trào máu nóng.

Tần Quân giẫm mạnh chân phải trực tiếp nhảy lên xông hướng Bạch Cốt Mệnh Quân. Cực Viêm Ma Thần giơ cao hai tay, Tam Muội Chân Hỏa dọc theo lòng bàn tay vươn ra tụ thành kiếm lửa to chém xuống.

Bùm!

Mũi kiếm lửa chém vào màn sáng rạch phá nó, thế như chẻ tre chém xuống. Bạch Cốt Mệnh Quân giật nảy mình vội né sang bên.

Ui!

Đám người Lý Nguyên Bá hút ngụm khí lạnh. Lúc trước mặc cho bọn họ tấn công thế nào cũng không thể đột phá màn sáng, giờ bị Tần Quân tùy tay chém đã thành công?

Trong lòng bọn họ dâng lên cảm giác hoang đường.

Đó không phải vì Tần Quân lợi hại mà do Cơ Vĩnh Sinh quá mạnh.

Tần Quân châm chọc cười nói:

- Muốn trốn?

Tần Quân phất tay phải, Cực Viêm Ma Thần chộp Bạch Cốt Mệnh Quân. Thân hình nhìn như khổng lồ nhưng tốc độ siêu mau làm Bạch Cốt Mệnh Quân suýt bị bắt trúng. Tròng mắt nó đảo lia, không ngờ Tần Quân trở nên mạnh như vậy.

Bạch Cốt Mệnh Quân lẩm bẩm:

- Thật sự là Cực Viêm Ma Thần, phải trừ khử!

Nhưng giây sau Bạch Cốt Mệnh Quân bị tay trái của Cực Viêm Ma Thần túm lấy.

Mắt Tần Quân bắn ra sát ý khiếp người bóp mạnh. Bạch Cốt Mệnh Quân rít gào, xương ngực và xương đùi bị bóp nát, mảnh xương và chút thịt bắn tóe ra.

Còn chưa đủ!

Mắt Tần Quân hấp háy. Cực Viêm Ma Thần đập Bạch Cốt Mệnh Quân xuống đất, mặt đất sụp xuống, khe nứt như mạng nhện lan tràn.

Tần Quân khống chế Cực Viêm Ma Thần đạp lên Bạch Cốt Mệnh Quân, giẫm đạp nó.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên đảo thủy tinh rung rinh. Nhóm Lý Nguyên Bá trợn mắt há hốc mồm nhìn, đã quên có thể chen vào khe nứt Tần Quân chém ra để giúp

một tay.

Liễu Nhược Lai ở phía xa khó khăn bò dậy, người đau nhức như bị xé rách nhưng thua xa rung động trong lòng nàng.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cũng không làm gì Bạch Cốt Mệnh Quân được vậy mà bị Tần Quân treo lên đánh.

Liễu Nhược Lai không nhớ chuyện bị Thủ Tâm bám vào người, nàng chỉ cảm giác hôn mê một phen, sau khi tỉnh dậy thì Tần Quân như thay đổi thành người khác, siêu mạnh.

Liễu Nhược Lai lẩm bẩm, mắt tràn đầy sợ hãi và vui mừng:

- Lợi . . . lợi hại quá . . .

Dù trong tuyệt cảnh thế nào thì Tần Quân luôn mạnh mẽ như vậy.

Tần Quân nhìn xuống dưới chân, mỗi đạp một bước là vang tiếng xương gãy giòn tan, khiến hắn cảm giác nhiệt huyết sôi trào. Loại cảm giác này chưa bao giờ có, nhưng hắn không bài xích.

Cơ Vĩnh Sinh kiêu ngạo nói:

- Hiện tại ngươi đã hoàn toàn thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, sau này có thể tùy thời ngưng tụ thành chân thân Cực Viêm Ma Thần. Chờ khi ngươi đột phá Thái Ất cảnh thì cơ thể sẽ thành chân thân Cực Viêm Ma Thần. Hãy cảm nhận loại lực lượng này, cố gắng vì nó đi!

Sau khi Tần Quân dung hợp tinh huyết của Cơ Vĩnh Sinh thì y biểu hiện siêu hưng phấn. Lúc này hắn không rảnh quan tâm đến y, vì loại sức mạnh to lớn này rất sướng, khiến Tần Quân cảm giác không có gì ngăn cản mình được, bao gồm Hắc Hải Vương Kình.

Hơi thở của Bạch Cốt Mệnh Quân yếu dần, xương trắng của nó rất cứng, chịu đựng mấy chục cước mà chưa chết.

Nhưng khi Bạch Cốt Mệnh Quân bị đạp hơn bảy chục cái thì nát bấy, chỉ để lại một câu kỳ lạ tan biến trong không trung:

- Cực Viêm Ma Thần . . . thiên đạo không dung . . . đại kiếp nạn sắp đến . . .

Tiếng hệ thống gợi ý đúng là vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đánh lui Bạch Cốt Mệnh Quân. Đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân không chỉ đánh lui Bạch Cốt Mệnh Quân còn làm nát xương nó, Tam Muội Chân Hỏa đốt cháy nguyên thần của nó.

Sau khi giết Bạch Cốt Mệnh Quân rồi Tần Quân thở phào một hơi. Chân thân Cực Viêm Ma Thần cao trăm trượng tan biến như làn khói, lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh rút nhanh, làm Tần Quân cảm giác trống rỗng.

Lực lượng vừa rồi quá mê người, khiến hắn luyến tiếc.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thiên Tiên cảnh thất trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thiên Tiên cảnh bát trọng!]

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý vang lên. Tần Quân mới nhận ra mình đã đột phá đến Thiên Tiên cảnh bát trọng. Nhưng so với lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh thì sức mạnh này nhỏ bé làm hắn không nhận ra sớm.

Cách Chân Tiên cảnh càng lúc càng gần.

Tâm tình của Tần Quân rất tốt, Tần Quân xoay người bước nhanh đến trước mặt Liễu Nhược Lai, ôm nàng vào ngực, lật tay lấy ra một viên Thiên Nguyên đan đút vào miệng nàng.

Tần Quân dịu dàng khẽ nói:

- Nguy hiểm đã qua rồi, đừng sợ.

Liễu Nhược Lai hoảng hốt tưởng mình nằm mơ, bình thường Tần Quân sẽ không nói chuyện kiểu đó với nàng.

Màn sáng dần tan biến, đám người Lý Nguyên Bá nhanh chóng chui vào.

Chợt một tiếng nghi hoặc vang lên:

- Chiến Thần?

Giọng nói thương mang chất chứa khó tin, vui mừng, chất vấn.

Đám người Lý Nguyên Bá mới đáp xuống trước mặt Tần Quân, Liễu Nhược Lai liền nghe giọng nói xa xưa, làm cả đám hết hồn tưởng có cường giả nào nữa.

- Ai đó!?

Bọn họ nhìn quanh, đảo thủy tinh tĩnh lặng không có bóng dáng ai khác.

Tần Quân ngước lên, vẻ mặt bình tĩnh yêu cầu:

- Hắc Hải Vương Kình, mau thả chúng ta ra ngoài!

Trong đám người này được gọi là Chiến Thần chỉ có Cơ Vĩnh Sinh, chắc Hắc Hải Vương Kình nhận ra hơi thở của Cực Viêm Ma Thần nên mới lên tiếng.

Giọng Hắc Hải Vương Kình thương mang do dự nói:

- Ngươi biết tên của ta thì đúng là Chiến Thần rồi, nhưng tại sao ngươi . . .?

Chiến Thần Thánh Đình trước kia mạnh biết bao, dám đối đầu với trời, tại sao bây giờ chỉ có tu vi Thiên Tiên cảnh?

------oOo------

Chương 776: Đấu Đạo Bí Tự

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Chẳng lẽ trong thiên địa còn có Cực Viêm Ma Thần thứ hai?

Những lời này không cần Cơ Vĩnh Sinh dạy Tần Quân cũng biết nói.

Tần Quân là Tần Thánh Đế Nam Vực, vận dụng thuật đế vương lô hỏa thuần thanh, gặp chuyện không hoảng loạn là chuẩn tắc cơ bản.

Hắc Hải Vương Kình im lặng, giây sau biển dịch dạ dậy dâng trào sóng. Đám binh sĩ bị nhốt trong vòng vàng của Tôn Ngộ Không đều tỉnh táo lại, bọn họ như tỉnh khỏi giấc mơ.

Đảo thủy tinh rung lắc bần bật như có động đất.

Mấy chục vạn binh sĩ hoảng loạn hét rầm lên:

- Chuyện gì xảy ra?

- Tại sao chúng ta vào trong đảo?

- Chẳng lẽ sắp chết?

- Trời ạ, chúng ta sẽ bị yêu quái tiêu hóa mất?

Tần Quân trầm giọng quát to:

- Đừng hoảng, chúng ta sắp ra ngoài ngay!

Giọng Tần Quân truyền vào tai mấy chục vạn binh sĩ, đám lính yên tĩnh lại nhưng vẫn lộ vẻ căng thẳng, sợ đảo thủy tinh bị chìm rồi bọn họ sẽ rơi vào biển dịch dạ dày chết không toàn thây.

Mắt Tôn Ngộ Không sáng rực nhìn Tần Quân. Nếu không phải tình cảnh này không thích hợp chiến đấu thì Tôn Ngộ Không đã khiêu chiến hắn.

Một chùm sáng bắn ra từ trong góc đảo thủy tinh đánh vào gáy Tần Quân, tốc độ nhanh làm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không kịp phản ứng.

Lý Nguyên Bá sốt ruột hét lên:

- Bệ hạ!

Lý Nguyên Bá vội vàng nhìn quanh, tưởng có kẻ địch ẩn núp, nhưng gã không tìm ra hung thủ.

Tần Quân cảm giác đầu nổ tung, suy yếu ngã xuống. Liễu Nhược Lai nằm trong vòng tay Tần Quân sợ đứng tim.

Giọng Hắc Hải Vương Kình vang bên tai Tần Quân:

- Tặng cho ngươi một món quà, hy vọng sẽ giúp ích cho ngươi.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ được Đấu Đạo Bí Tự, được một lần chỉ định triệu hoán.]

Ầm!

Ký ức khổng lồ ùa vào óc Tần Quân, làm ý thức của hắn chìm vào tối tăm, trước khi xỉu hắn thấy Liễu Nhược Lai khóc lóc, Lý Nguyên Bá kinh hoàng.

***

Đấu Đạo Bí Tự!

Chiến khí như hồng, dũng mãnh vô địch!

Không biết qua bao lâu, Tần Quân giật mình tỉnh lại, đập vào mắt hắn là trời xanh mây trắng hết sức tráng lệ.

Lý Nguyên Bá reo lên:

- Bệ hạ đã tỉnh!

Tần Quân nhìn quanh, thấy Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Hằng Nga, Trư Bát Giới, Đế Thính, Hàn Tín, Liễu Nhược Lai, bốn mươi vạn binh sĩ vây quanh hắn.

Tần Quân cảm giác bàn tay ẩm ướt, cúi đầu nhìn thì thấy mặt đất màu đen bóng loáng như da động vật biển.

Tần Quân vịn trán, hơi nhức đầu, trong lòng hắn vô cùng hưng phấn.

Bởi vì hắn lĩnh ngộ Đấu Đạo Bí Tự!

Thì ra đám người Lý Nguyên Bá đánh mất lý trí khi ở trên đảo thủy tinh là vì Đấu Đạo Bí Tự, bọn họ trở nên hung mãnh hiếu chiến. Người không bị Đấu Đạo Bí Tự ảnh hưởng đều có điểm đặc biệt.

Ví dụ Bạch Cốt Mệnh Quân, Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Liễu Nhược Lai.

Sau khi mở ra Đấu Đạo Bí Tự thì Tần Quân càng gan dạ hơn, không sợ gì cả, càng chiến càng mạnh, có thuộc tính đặc biệt giống Tôn Ngộ Không. Chỉ khác là Tần Quân mở ra Đấu Đạo Bí Tự thì sức chiến đấu tăng gấp ba lần.

Quá sung sướng!

Khiêu chiến vượt cấp gì đó đều là mây bay!

Quan trọng nhất là Tần Quân được một lần chỉ định triệu hoán, có thể tùy ý chỉ định triệu hoán ra Thần Ma không cao hơn hắn quá năm đại cảnh giới.

Đương nhiên trừ Thánh Nhân.

Tần Quân hỏi cả nhóm:

- Chúng ta đang ở chỗ nào?

Tần Quân lảo đảo đứng dậy, lĩnh ngộ Đấu Đạo Bí Tự làm hắn choáng váng đầu.

Lý Nguyên Bá đáp ngay:

- Đang ở trên lưng Hắc Hải Vương Kình, bệ hạ đã hôn mê hai ngày.

Hai ngày?

Tần Quân xoay cổ, không biết Bạch Trạch có thể tìm đến hắn không.

Giọng Hắc Hải Vương Kình vang vọng thiên địa:

- Chiến Thần tỉnh rồi?

Chỉ nhìn lưng nó nổi trên mặt biển đã dài năm vạn thước, như một hòn đảo, rất khó tưởng tượng hình thể của nó lớn cỡ nào.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đa tạ ngươi thành toàn!

Câu này Tần Quân cảm ơn thật lòng, vì mỗi một Đại Đạo Bí Tự vô cùng quý giá, có thể thay đổi vận mệnh của một người. Hắc Hải Vương Kình tặng Đấu Đạo Bí Tự cho Tần Quân là ban ơn to lớn.

Hắc Hải Vương Kình tràn đầy cảm thán nói, dường như nhớ lại thời gian xa xưa:

- Chiến Thần khách sáo, không có Chiến Thần thì không có ta bây giờ.

Bốn mươi vạn binh sĩ và đám người Lý Nguyên Bá ngó nhau.

Hắc Hải Vương Kình cao sâu khó dò mà kêu Tần Quân là Chiến Thần, chẳng lẽ hắn có thân phận nào đó bọn họ chưa biết?

Liên tưởng những thần thông vô thượng, bản lĩnh chiêu nạp cường giả của hắn, mọi người kính sợ Tần Quân nhiều hơn nữa.

Mắt Tôn Ngộ Không tràn ngập hứng thú.

Hắc Hải Vương Kình lên tiếng:

- Được rồi, Chiến Thần, ta nên lặn xuống. Phương thế giới này không phải thế giới mấy chục vạn năm trước, người hãy tự lo thân.

Mọi người bị rung động.

Mấy chục vạn năm trước?

Tập thể kinh khủng nhìn Tần Quân, không lẽ hắn là lão yêu quái sống mấy chục vạn năm?

Liễu Nhược Lai há hốc mồm đủ nhét quả trứng gà.

Hắc Hải Vương Kình bắt đầu lặn xuống, mọi người hết hồn vội bay lên. Nhóm Thiên Hà Thủy quân thi triển thuật Túng Vân để cả đám đứng trên mây.

Tần Quân chìm trong suy nghĩ sâu xa.

Mấy chục vạn năm trước . . .

Thánh Đình thượng cổ đã suy sụp lâu như vậy, hắn đánh giá thấp tuổi của Cơ Vĩnh Sinh trầm trọng.

Tần Quân đang định giao lưu với Cơ Vĩnh Sinh thì một giọng nói trong trẻo truyền vào tai:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân bản năng quay đầu nhìn lại, giật nảy mình thụt lùi. Một thiếu nữ áo trắng đứng sau lưng bình tĩnh nhìn hắn.

Đám người Lý Nguyên Bá không làm bộ dạng đề phòng, còn buồn cười nhìn Tần Quân.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Nàng là ai?

Thiếu nữ áo trắng làn da như tuyết, dáng người nhỏ xinh, đội mũ làm bằng lông yêu thú nào đó, tóc dài rũ xuống, mắt rất to trong veo, hơi hé môi, trông hơi lạnh lùng cao ngạo.

Tần Quân thề là hắn không quen nàng này.

Chẳng lẽ hắn mất trí nhớ?

Thiếu nữ áo trắng tùy ý nói:

- Ta là Bạch Trạch.

Khuôn mặt xinh đẹp làm Liễu Nhược Lai khó chịu chống nạnh.

Bạch Trạch? Ôi trời, đùa chắc?

Trong lòng Tần Quân như có mười vạn thần thú chạy rầm rập. Bạch Trạch một trong mười đại thần thú thượng cổ là thiếu nữ?

Phi!

Là cái?

Khóe môi Tần Quân co giật hỏi thầm:

- Hệ thống, chẳng phải Bạch Trạch là Yêu Thánh hồng hoang sao?

Trong tưởng tượng của Tần Quân thì Bạch Trạch là thú một sừng, trắng tinh.

Bạch Trạch trong tiểu thuyết hồng hoang là trí giả Thiên Đình thượng cổ, giống như quân sư. Tần Quân chưa từng tưởng tượng Bạch Trạch là một cô nương, quan trọng hơn là rất đẹp.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân hộc máu:

- Có rất nhiều truyền thuyết về Bạch Trạch, túc chủ không thể quá tin vào kiến thức của mình.

Ngươi đang nói móc trẫm không có kiến thức?

------oOo------

Chương 777: Mười ba vạn năm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thấy tức ngực, lại nhìn Bạch Trạch, cứ thấy kỳ kỳ.

Lý Nguyên Bá chép miệng nói:

- Ha ha ha! Ban đầu ta cũng không tin Bạch Trạch là nữ, chậc chậc, chuyện lạ thiên hạ.

Bạch Trạch lườm một cái làm Lý Nguyên Bá sợ hãi câm mồm.

Lúc bọn họ mới nổi lên mặt biển thì Bạch Trạch đã đến, nàng biết gốc gác vạn vật, vạch ra lai lịch kiếp trước của Lý Nguyên Bá khiến bọn họ tin tưởng nàng ngay. Vì Bạch Trạch nói chính xác, trừ Bạch Trạch trong truyền thuyết biết quá khứ, hiểu tương lai thì ai có thể làm được?

Lý Nguyên Bá sợ Bạch Trạch tiết lộ chuyện đáng xấu hổ của mình nên không dám đắc tội nàng.

Tôn Ngộ Không câm nín nhìn Bạch Trạch, y từng là yêu vương nên có nghe truyền thuyết Thiên Đình hồng hoang. Khi đó yêu chấp chưởng trời, là thời kỳ đỉnh cao nhất, Bạch Trạch sắm vai nhân vật không thể bỏ qua.

Tần Quân gượng gạo cười tươi:

- Được Bạch Trạch giúp đỡ thì trẫm như có thêm một cánh tay.

Bạch Trạch dù gì là Đại La Kim Tiên, không thể đắc tội. Mặc kệ nàng là đực hay cái, chỉ cần có thể giúp hắn là tốt rồi.

Bạch Trạch trợn trắng mắt, nhẹ giọng nói:

- Câu này chắc bệ hạ đã nói cho không dưới mười vị thuộc hạ đúng không?

Tần Quân lúng túng, hắn chợt nhớ ra năng lực của Bạch Trạch là biết trước tương lai, thông hiểu quá khứ.

Liễu Nhược Lai thấy Tần Quân ngậm bồ hòn thì xì cười, những người khác cười phá lên.

Bọn họ thật sự nghe Tần Quân nói câu đó rồi.

Tần Quân hắng giọng, nghiêm túc nói:

- Tuy nói hơi nhiều lần nhưng rất thật lòng.

Bạch Trạch bĩu môi miễn bình luận, mắt tỏ rõ không tin.

Bạch Trạch biết Tần Quân có một đống cường giả Đại La Kim Tiên cảnh, nên hắn nói có nàng tương đương với thêm một cánh tay rõ là nhảm nhí.

Tâm tình Tần Quân vẫn rất vui, Bạch Trạch có thể gặp dữ hóa lành, tăng trưởng khí vận cho hắn, mang theo bên người tuyệt đối không sai.

Không chừng còn có thể dùng Thần Ma đỉnh cao nâng tu vi của nàng lên, vì Bạch Trạch là một trong mười đại thần thú thượng cổ. Nhưng mức độ trung thành không đến cực hạn, Tần Quân không dám giúp Bạch Trạch ngay, lỡ nàng biến mạnh rồi bỏ trốn thì làm sao? Hắn biết đi đâu khóc?

Giờ Tần Quân đã tích lũy hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, phải sử dụng thận trọng, dùng vào việc cần thiết.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Phải rồi, Binh Tôm Tướng Cua của trẫm đâu?

Bạch Trạch đã đến thì Binh Tôm Tướng Cua cũng nên tới rồi mới đúng.

Trư Bát Giới cười chỉ xuống dưới, cao giọng quát:

- Các Binh Tôm Tướng Cua, còn không mau mau đi ra tham kiến bệ hạ!

Biển cả bên dưới bỗng dậy sóng, Binh Tôm Tướng Cua nhiều vô số kể nổi lên. Chúng nó mặc giáp sắt, cầm đủ kiểu binh khí, rậm rạp khoảng năm mươi vạn rải rác trong biển, đếm không hết.

Năm mươi vạn Binh Tôm Tướng Cua đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ! Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!

Chúng nó vốn có tu vi Thuế Phàm cảnh hoặc Hóa Hư cảnh, khí thế tụ tập lại kinh động phong vân.

Tần Quân vừa lòng cười, các Binh Tôm Tướng Cua rõ ràng đã được người

huấn luyện, hắn lười tìm hiểu là ai tập cho chúng. Tóm lại chỉ cần biết lòng hư vinh của hắn được thỏa mãn là đủ.

Tần Quân rút Thất Tinh Kiếm ra, hào hùng quát to:

- Tốt lắm! Tiếp theo xuất phát đi đảo Hồ Vương!

Liễu Nhược Lai tràn đầy tôn sùng, đám người Lý Nguyên Bá thì hưng phấn.

Trung tâm quyền lực Nam Tận Hải nằm ở đảo Hồ Vương, tuy Thanh Hồ Vương đã chết nhưng thuộc hạ của gã có thể thừa dịp loạn lên ngôi. Công chiếm đảo Hồ Vương thì Nam Tận Hải mới hoàn toàn thuộc về Thiên Đình Đại Tần.

Sự kiện lần này đột ngột khiến Tần Quân chẳng những thức tỉnh chân thân Cực Viêm Ma Thần còn được Đấu Đạo Bí Tự, thu hoạch phong phú làm hắn sướng ngất ngây.

Chiến sự tiếp theo chắc rất nhẹ nhàng, vì Tần Quân có Vạn Yêu đăng, chí bảo Miêu Nhân tộc cướp từ tay Dạ Đế. Không chừng Vạn Yêu đăng có thể phát huy tác dụng trong Nam Tận Hải, vì nhiều vạn năm qua, yêu thú lúc trước ký khế ước huyết mạch chắc có nhiều chi nhánh thậm chí lan tràn đến Nam Tận Hải.

Nhưng Tần Quân cứ cảm thấy thời gian không khớp.

Dịch lão đầu nói Nam Vực bị Thánh Đình khống chế, nhưng nghe Cơ Vĩnh Sinh nói thì cả thiên địa thuộc về Thánh Đình.

Vọng Diễm tộc trưởng Miêu Nhân tộc nói Miêu Nhân tộc hình như chỉ có lịch sử mấy vạn năm, Hắc Hải Vương Kình thì nói qua mấy chục vạn năm dài dặc.

Đại quân bắt đầu đi hướng đảo Hồ Vương, làm sao tìm được hòn đảo? Rất đơn giản, bắt đại một con yêu thú trong biển là biết chỗ.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên mây mù thầm giao lưu với Cơ Vĩnh Sinh:

- Rốt cuộc Thánh Đình là thế nào?

Cơ Vĩnh Sinh biết Tần Quân thắc mắc, giải thích rằng:

- Thánh Đình đã khống chế thiên địa từ mười ba vạn năm trước. Nam Vực từng là thánh địa của Thánh Đình. Còn về lời Dịch Ma Hoàng nói thì hắn hiểu biết Thánh Đình đến từ truyền thừa, Miêu Nhân tộc là chiến tộc của ta, lịch sử bị vị tồn tại nào đó xóa bỏ là rất bình thường.

Tần Quân đã hiểu, thì ra là vậy.

Chậc chậc, mười ba vạn năm cũng lâu thật.

Tần Quân không nghi ngờ tại sao Cơ Vĩnh Sinh nắm rõ thời gian, vì trong Tử Vong cốc y gặp tu sĩ thời đại khác nhau, nghe bọn họ nói chuyện có thể xâu chuỗi thời gian.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Bây giờ ngươi vẫn không thể nói cho trẫm biết hết thảy nguyên do sao?

Tần Quân đang hỏi về quan hệ với Cơ Vĩnh Sinh, suy đoán từ những lời y nói thì hắn không phải người thừa kế được chọn ngẫu nhiên, chắc chắn hai người có mối quan hệ làm hắn giật mình, bí mật này còn dính líu đến nhiệm vụ của hệ thống.

Khụ khụ!

Đây mới là trọng điểm.

Cơ Vĩnh Sinh trầm giọng nói:

- Tin tưởng ta, hiện tại tuyệt đối không phải thời cơ tốt. Giống như tại sao Thánh Đình bị diệt, nếu ngươi biết quá sớm có thể sẽ dẫn đến kiếp nạn lớn.

Tần Quân nhướng cao chân mày. Kiếp nạn lớn? Trẫm sẽ co vòi sao? Thôi được, rụt cổ một thời gian đi.

Tần Quân tò mò hỏi thầm:

- Hệ thống, nếu trẫm chỉ định triệu hoán thì Thần Ma được triệu hoán ra có ngỗ nghịch trẫm không?

Nếu Tần Quân nhắc tới chuyện gì liên quan hệ thống là hệ thống sẽ tự động che chắn Cơ Vĩnh Sinh. Chắc Cơ Vĩnh Sinh đang rất bực mình là sao bỗng dưng không cảm giác được bên ngoài.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân tức ngực:

- Sẽ không, Thần Ma bị chỉ định triệu hoán không được cao hơn túc chủ năm đại cảnh giới, tương đương với cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Nói thật là bây giờ ngay cả Thái Ất Huyền Tiên cũng không đáng lọt vào mắt Tần Quân.

Muốn triệu hoán thì phải gọi ra Đại La Kim Tiên!

Tần Quân hỏi tiếp:

- Vậy nếu trẫm triệu hoán Thần Ma ở thời kỳ nào đó được không?

Ví dụ . . .

------oOo------

Chương 778: Thứ hạng Thần Ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu hoán Hình Thiên Thái Ất Huyền Tiên cảnh sau đó sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao. Hoặc triệu hoán Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương Thái Ất Huyền Tiên cảnh rồi dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Hệ thống tâm lý nhắc khéo:

- Được, nhưng một số Thần Ma khi túc chủ đã sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao, dưới tay không có cường giả nào ức chế được người đó thì rất có thể sẽ bỏ trốn, thậm chí gây rắc rối cho túc chủ. Như Như Lai, Ngưu Ma Vương tự thành bá chủ một phương.

Tần Quân chợt nhớ ra năm Thần Ma lúc trước giáng lâm đầu tiên, và một tên đến bây giờ chưa lộ mặt.

Pháp Hải, Tiểu Ly, Ngưu Ma Vương, Như Lai đã xuất hiện, người cuối cùng suýt bị Tần Quân quên luôn.

Nếu quá yếu có thể đã chết, quá mạnh thì chắc chắn là bá chủ một phương.

Tần Quân bắt đầu do dự.

Hiện giờ Tần Quân đã là Thiên Tiên cảnh bát trọng, cách Chân Tiên cảnh chỉ có một tiểu cảnh giới. Nếu Tần Quân chỉ định triệu hoán thì chắc chắn sẽ triệu ra siêu cường giả, khi đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì nhất định chạy trốn, còn trước đó vị Thần Ma này sẽ bị giới hạn trong thực lực lúc ban đầu được triệu hoán.

Tần Quân không thiếu Thái Ất Huyền Tiên, sao không chờ khi hắn đột phá Chân Tiên cảnh rồi mới triệu hoán Đại La Kim Tiên?

Tần Quân đè nén nỗi lòng xao động, hắn đã quyết định triệu hoán ai nhưng tạm thời không thể triệu ra.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Hừ! Khổng Tuyên, ngươi không trốn thoát được!

Đúng vậy, Tần Quân dự tính chỉ định triệu hoán Khổng Tuyên.

Không thể triệu hoán Thánh Nhân thì đương nhiên phải triệu cường giả số một dưới Thánh Nhân.

Lúc đại chiến Phong Thần ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên làm bao nhiêu tiên thần phật sợ vỡ mật.

Lý Nguyên Bá ở bên cạnh tò mò hỏi:

- Bệ hạ, sao nhắc tên của huynh trưởng ta làm gì?

Những người khác nhìn sang.

Khổng Tuyên!

Liễu Nhược Lai chớp mắt to, tò mò hỏi:

- Huynh trưởng của Nguyên Bá? Lợi hại lắm sao?

Lý Nguyên Bá hầm hừ kiêu ngạo nói:

- Đương nhiên rồi, huynh trưởng của ta là mạnh nhất trong thiên địa!

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Khổng Tuyên là khổng tước đầu tiên trong thiên địa, am hiểu ngũ sắc thần quang, trong đại chiến Phong Thần gần như xoay chuyển chiến cuộc. Đáng tiếc Thánh Nhân xuất hiện Khổng Tuyên bị buộc thần phục, trong thiên địa trừ Thánh Nhân ra ít có cường giả nào ngang ngửa Khổng Tuyên. Đông Hoàng Thái Nhất của yêu tộc, Đế Tuấn có lẽ sánh bằng, mười hai Tổ Vu cũng được.

Lý Nguyên Bá không phục, Bạch Trạch một hơi liệt kê mười bốn người chẳng khác nào làm gã bẽ mặt.

Tần Quân gật gù. Trước đại chiến Phong Thần không có nhiều ghi chép về Khổng Tuyên, không có kỷ lục Khổng Tuyên ngay mặt đối kháng với Yêu Đế, Yêu Hoàng, mười hai Tổ Vu, nên đặt bọn họ chung cấp bậc là thành lập.

Tần Quân cho rằng Khổng Tuyên mạnh hơn, vì Thánh Nhân không ra Khổng Tuyên hoành hành bá đạo.

Căn cứ thần thoại đời sau thì đại chiến Phong Thần là cuối thời kỳ hồng hoang. Cuộc chiến Thánh Nhân không diễn ra trước hồng hoang, đánh đến hồng hoang vỡ nát. Đám Thánh Nhân Hồng Quân tái tạo lại thiên địa nên mới có Địa Tiên Giới về sau, tức là khởi đầu Tây Du Ký. Vì Địa Tiên Giới không cho phép Thánh Nhân xuất hiện, nên mới có cách cục Như Lai làm bá chủ.

Vì Thánh Nhân đều là sư đồ, Hồng Quân là Thánh Nhân đầu tiên trong thiên địa, thu đồ đệ Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo

Chủ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề. Kết cục đại chiến Phong Thần là Hồng Quân ra tay, các Thánh Nhân ngoan ngoãn thỏa hiệp, Thông Thiên Giáo Chủ một mình chiến với bốn thánh cũng không dám nhiều lời.

Nên ở trong lòng Tần Quân thì Hồng Quân và Bàn Cổ là đỉnh thần thoại, đỉnh thật sự.

Thứ hai là sáu vị Thánh Nhân với Tam Thanh dẫn đầu.

Thứ ba là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, mười hai Tổ Vu, Khổng Tuyên, Minh Hà Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ

Xếp xuống nữa thì một đống. Nào là Lục Áp Đạo Nhân, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Triệu Công Minh, Kim Linh Thánh Mẫu, Như Lai, Bồ Đề Lão Tổ, Tam Hoàng Ngũ Đế, Xi Vưu, Hình Thiên.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn xếp hạng sau nữa. Thần thoại Hoa Hạ quá sâu rộng, rất nhiều đại thần thành danh đã lâu. Còn có mười đại thần thú thượng cổ, mười đại mãnh thú này nọ, con đường triệu hoán của Tần Quân dài dằng dặc.

Đáng nhắc tới là trong Sơn Hải Kinh không có danh hiệu mười hai Tổ Vu, nhưng mười hai vị này thật sự tồn tại. Còn về Minh Hà Lão Tổ, Hồng Vân Lão Tổ rất khó tìm thấy trong thần thoại chính thống, nhiều người nhắc thì tự dưng thành thật.

Tần Quân không dám bảo đảm thứ hạng Thần Ma thật sự thế nào, chỉ chờ xem sau này hệ thống thiết lập ra sao. Dù sao Tần Quân đang sống trong mảnh thiên địa khác, triệu hoán ra thực lực mới là thật sự, truyền thuyết kiếp trước, mọi cách xếp hạng không cái nào thật sự đáng tin.

Liễu Nhược Lai như phát hiện điều mới lạ, huyên thuyên hỏi không ngừng:

- Khổng tước là cái gì? Đại chiến Phong Thần là gì? Thánh Nhân là cảnh giới gì? Đông Hoàng Thái Nhất . . .

Bạch Trạch nhẹ lắc đầu, không giải thích. Nàng nhìn thấu kiếp trước kiếp này của Liễu Nhược Lai, nhưng kiếp trước Liễu Nhược Lai không cùng

thế giới với đám Thần Ma, nên Bạch Trạch lười nói nhiều.

Tần Quân hào hùng nói:

- Sau này trẫm sẽ dùng thần thông vô thượng kéo Khổng Tuyên từ thế giới khác đến, chinh chiến trăm vực thiên địa vì trẫm!

Lý Nguyên Bá gật gù, tưởng tượng cảnh cùng huynh trưởng kề vai chiến đấu là gã sôi trào máu nóng.

Đại quân bay nhanh qua mặt biển.

Tin tức trong yêu tộc Nam Tận Hải truyền rất nhanh, không lâu sau đảo Hồ Vương liền biết Tần Thánh Đế Nam Vực dẫn đại quân xông tới.

Lúc trước Nam Vực chiến đấu với Thần Vô Cơ thanh thế rất lớn, Nam Tận Hải cũng nghe thấy, danh tiếng Tần Thánh Đế chấn bốn bể.

***

Đảo Hồ Vương.

Sau khi Thanh Hồ Vương chết dưới tay có Xích Xà Yêu Vương Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng thừa dịp lên ngôi.

Nguyên Nam Tận Hải mặt ngoài thì Xích Xà Yêu Vương xếp hạng ba. Biển sâu là nơi yêu tộc không dám bước vào, bên trong ẩn giấu đại năng thiên địa như Hắc Hải Vương Kình.

Trong cung điện.

Xích Xà Yêu Vương mặc áo đỏ ngồi trên ngôi báu khảm đầy trân châu thủy tinh, vạt áo không giấu được đuôi rắn, khuôn mặt cực kỳ âm lạnh, mắt rắn khiến người sợ hãi, lưỡi dài thè ra rẽ nhánh nhìn là đoán ra rắn yêu ngay.

- Đại quân Tần Thánh Đế cách đảo Hồ Vương bao xa?

Một con cóc tinh ở bên dưới run giọng nói:

- Đã chưa tới vạn dặm . . .

Thanh Hồ Vương còn chết trong tay Tần Thánh Đế, cóc tinh không cho rằng Xích Xà Yêu Vương có thể thắng.

Nghe vậy Xích Xà Yêu Vương mắt lóe tia sáng, lòng băn khoăn rất nhiều. Suốt mấy ngàn năm rốt cuộc gã leo lên ngôi báu này, bây giờ gã làm sao cam lòng dâng ra vị trí?

Xích Xà Yêu Vương hít sâu, hỏi:

- Yêu Tổ có hồi âm không?

------oOo------

Chương 779: Không hiểu phong tình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ có trung tâm phe Thanh Hồ Vương mới biết đến Yêu Tổ.

Cóc tinh nuốt nước miếng nói:

- Không có . . .

Càng nói cóc tinh càng muốn chạy trốn.

Chợt có tiếng cười duyên vang vọng cung điện:

- Chậc chậc, các ngươi sợ sao?

Xích Xà Yêu Vương giật nảy mình đứng bật dậy lớn tiếng quát:

- Ai đó!?

Cóc tinh siết chặt đại đao, thân hình mập mạp run nhẹ, trông rất buồn cười.

Một đoàn khói đen bay vào đại điện, nhanh chóng tụ lại bóng đen mặc áo đen dán sát người tôn lên đường nét quyến rũ, đeo mặt nạ trắng chỉ lộ ra

đôi mắt.

Giọng nói cười cợt truyền ra từ mặt nạ:

- Minh Vương điện, ngươi có thể gọi ta là Minh Mộng Ma Tôn.

Xích Xà Yêu Vương cau mày thì thào:

- Minh Vương điện?

Xích Xà Yêu Vương loáng thoáng cảm thấy nghe cái tên này ở đâu rồi, nhưng Minh Mộng Ma Tôn xuất hiện rất bí ẩn khó lường, làm trái tim gã đè nặng tảng đá lớn.

Minh Mộng Ma Tôn chậm rãi tiến lên năm bước. Xích Xà Yêu Vương và cóc tinh sợ teo tim.

Minh Mộng Ma Tôn mở miệng nói:

- Tần Thánh Đế của Nam Vực đã lớn mạnh, bằng vào các ngươi muốn ngăn cản hắn là lấy trứng chọi đá!

Ngữ điệu Minh Mộng Ma Tôn bình tĩnh nói ra, trong lòng rất là thổn thức.

Minh Vương điện từng phái Minh Mộng Ma Tôn nhúng tay Nam Vực, muốn xây căn cứ tại đó, nắm bắt tin tức các vực quanh Nam Vực cho Minh Vương điện. Không ngờ Tần Quân mạnh mẽ vươn lên phá rối kế hoạch của bọn họ.

Lúc ở đất Vô Chủ, Minh Mộng Ma Tôn có mặt trong Hắc Nhiên Thần Giáo thấy Cổ Đăng và Tần Quân đánh nhau, khi ấy nàng không thể ngờ hắn có thể thống trị nguyên Nam Vực trong thời gian ngắn ngủi, thuộc hạ thì cường giả như mây. Nếu lúc ấy bóp chết Tần Quân có lẽ Nam Vực vẫn nằm dưới sự thống trị của Thánh Triều.

Vì vậy tâm tình của Minh Mộng Ma Tôn vô cùng phức tạp, cảm giác như cá lọt lưới trở thành cá mập.

Xích Xà Yêu Vương trầm giọng hỏi:

- Ý ngươi là thế nào?

Xích Xà Yêu Vương không tin Minh Mộng Ma Tôn đến chỉ để châm chọc mình.

Minh Mộng Ma Tôn nghiêm túc nói:

- Tham gia vào Minh Vương điện chúng ta, Minh Vương điện sẽ là núi dựa cho ngươi!

Đôi mắt Minh Mộng Ma Tôn bình tĩnh nhìn Xích Xà Yêu Vương chằm chằm, gây áp lực lớn vô tận cho gã.

Khó khăn lắm mới lên ngồi giờ lại phải ăn nhờ ở đậu?

Xích Xà Yêu Vương siết chặt hai nắm tay, rơi vào lựa chọn khó khăn.

Cóc tinh phập phồng lo sợ nhìn. Ngươi mau đồng ý đi chứ, muốn chết à!

Từ khi Thanh Hồ Vương chết, cóc tinh đi theo Xích Xà Yêu Vương chỉ muốn đập đầu vô miếng đậu hủ. Vì Xích Xà Yêu Vương rất ngu, sau khi lên ngôi chỉ biết hưởng lạc chứ không tổng hợp lại thế lực yêu tộc trong Nam Tận Hải.

Xích Xà Yêu Vương cắn răng nói:

- Nếu ngươi có thể đánh lui Tần Thánh Đế thì ta sẽ đồng ý!

Việc gấp bây giờ là đánh đuổi Tần Thánh Đế đã.

Minh Mộng Ma Tôn gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Chờ chút nữa ngươi hãy xem đi.

Minh Mộng Ma Tôn đã cảm giác đại quân của Tần Quân đến gần đảo Hồ Vương.

***

Vù vù vù vù vù!

Đại quân bốn mươi vạn người điều khiển mây vụt qua, bên dưới là năm mươi vạn Binh Tôm Tướng Cua lao nhanh trong sóng biển, bọt nước bắn tung tóe, thanh thế to lớn.

Tần Quân đứng đằng trước nhất áng mây. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Bạch Trạch, Trư Bát Giới, Hằng Nga, Đế Thính, Hàn Tín, Liễu Nhược Lai đứng sau lưng hắn. Đằng sau nữa là Thiên Hà Thủy quân, binh đoàn Hàn Tín.

Đảo Hồ Vương đã nằm trong tầm nhìn của họ.

Bạch Trạch mở miệng nói:

- Bệ hạ, trận chiến tiếp theo có lẽ có biến số.

Giọng Bạch Trạch vẫn trong trẻo lạnh lùng như không ăn khói lửa trần gian.

Tần Quân hơi nhướng mày. Bạch Trạch như có đồ gian lận đầy mình, biết trước tương lai, thông hiểu quá khứ, không lẽ nàng dự đoán được cái gì?

Tần Quân xua tay cười nói:

- Biến số lớn đến mấy cũng không bằng thực lực tuyệt đối, sau lưng trẫm đứng hai Chiến Thần đây!

Lý Nguyên Bá nhe răng cười.

Tôn Ngộ Không bĩu môi lẩm bẩm:

- Ta còn chưa đầu vào ngươi!

Nói tới nói lui, trải qua vụ Hắc Hải Vương Kình khiến Tôn Ngộ Không hoàn toàn thay đổi ấn tượng với Tần Quân, tình nghĩa trong đội càng thâm sâu. Tôn Ngộ Không phải công nhận đi theo Tần Quân rất thú vị, ít nhất khá kích thích.

Trư Bát Giới cười gian:

- He he, theo ta thấy trận chiến này không cần Nguyên Bá và Hầu ca ra tay, lão Trư đủ sức diệt sạch hết!

Trư Bát Giới dù gì là Thái Ất Tán Tiên cảnh, giờ thật nhỏ yếu trước mặt Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, trong lòng gã luôn muốn chứng minh bản thân.

Tần Quân cười gật đầu, lật tay lấy ra một ngọn đèn dầu, là Vạn Yêu đăng.

Cây đèn xuất hiện, mọi người đều nhìn nó.

Bạch Trạch trợn to mắt đẹp:

- Đèn này . . .!

Lần đầu tiên Tần Quân thấy Bạch Trạch thất thố như vậy, lòng thầm thích thú.

Tần Quân cười bí hiểm không giải thích.

Tôn Ngộ Không càng tò mò về Tần Quân hơn, tiểu tử này rốt cuộc ẩn giấu bao nhiêu con bài chưa lật?

Rất nhanh đại quân đến trên bầu trời đảo Hồ Vương. Minh Mộng Ma Tôn nhanh chóng bao vây hòn đảo, từ trên cao nhìn xuống đảo Hồ Vương như hòn đảo đen, đá ngầm chất đống xung quanh. Các con yêu thú trốn trong rừng cây gầm gừ, không khí cực kỳ nặng nề.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Trẫm là Tần Thánh Đế, nếu đảo Hồ Vương thần phục có thể giảm bớt chết chóc!

Pháp lực đưa thanh âm truyền khắp đảo Hồ Vương, đám yêu thú run cầm cập.

Cái tên Tần Thánh Đế rất vang dội, nổi tiếng khắp Đông Phương Vực. Cộng thêm Thanh Hồ Vương bị đánh chết, Tần Thánh Đế khủng bố như ác ma bên tai yêu tộc Nam Tận Hải.

Trư Bát Giới xoa tay, lấy đinh ba chín lưỡi ra định đại chiến một trận.

Tôn Ngộ Không khoanh tay trước ngực hứng thú rã rời, toàn là con kiến không đủ y đập một gậy.

Có tiếng cười khúc khích vang lên:

- Ô, Tần Thánh Đế uy phong thật.

Một đoàn khói đen bay ra từ đảo Hồ Vương nhanh chóng ngưng tụ thành hình dáng Minh Mộng Ma Tôn.

Tần Quân nhướng mày.

Một nữ tu? Vóc dáng cũng đẹp đấy.

Liễu Nhược Lai ở sau lưng hầm hừ:

- Hừ!

Tần Quân vội thu về tầm mắt.

Bạch Trạch nhìn Minh Mộng Ma Tôn, lẩm bẩm:

- Đại La Kim Tiên.

Mọi người xôn xao.

Nàng này là Đại La Kim Tiên?

Lý Nguyên Bá hưng phấn, gã lấy Kim Bằng Thần Chuy ra. Lý Nguyên Bá chẳng cần biết kẻ địch là nam hay nữ, có thực lực chiến đấu là được rồi.

Khóe môi Tần Quân co giật, vì sao lại là Đại La Kim Tiên?

Trước kia tìm mãi không gặp, từ khi hắn triệu hoán ra Đại La Kim Tiên thì đi đâu cũng đụng phải Đại La. Ai kêu hắn quá mạnh mẽ khiến Đại La chú ý, còn nhằm vào hắn.

------oOo------

Chương 780: Minh Vương Liêm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày trầm giọng hỏi, giơ tay ngăn Lý Nguyên Bá lại:

- Ngươi là ai?

Trư Bát Giới lúc trước còn hăm hở bỗng chốc héo. Lại là Đại La Kim Tiên, Trư Bát Giới mếu.

Minh Mộng Ma Tôn cười khúc khích:

- Ta là ai không quan trọng, nhưng hôm nay ngươi đừng hòng giành đảo Hồ Vương!

Cuồng quá xá!

Tần Quân thu tay phải lại, thả Lý Nguyên Bá đi chiến.

Thì ra Bạch Trạch nói biến cố là nàng ta. Nhưng Đại La Kim Tiên thì sao? Hắn có đến ba Đại La, sợ khỉ gì!

Lý Nguyên Bá cuồng cười lao vào Minh Mộng Ma Tôn:

- Ha ha ha! Mụ đàn bà thối, hãy ăn một chùy của gia gia ngươi!

Đám người Tần Quân khóe môi co giật, tên này không hiểu phong tình gì hết, độc thân chắc luôn.

Mắt Minh Mộng Ma Tôn lóe tia sáng lạnh, rút ra lưỡi liềm đỏ rực, lưỡi dao dài một trượng rất khoa trương, lấp lóe tia sáng lạnh dưới ánh mặt trời.

Đối diện Lý Nguyên Bá thế không thể đỡ Minh Mộng Ma Tôn giơ tay chém đao xuống. Ánh sáng rực rỡ làm mọi người phản xạ nhắm mắt lại, trừ Tôn Ngộ Không.

Keng!

Vang tiếng nổ điếc tai, ánh sáng chói lòa tán đi.

Tần Quân nhìn kỹ thì thấy Minh Mộng Ma Tôn cản lại Kim Bằng Thần Chuy của Lý Nguyên Bá.

Lực lượng của Lý Nguyên Bá khủng bố biết bao, nàng là nữ tu mà chặn lại được.

Tần Quân thầm tặc lưỡi, đám người Trư Bát Giới trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Lý Nguyên Bá khẽ kêu:

- A, pháp bảo của ngươi khá quá!

Lời ngầm là ngươi yếu xìu.

Minh Mộng Ma Tôn mắt lóe tia sáng, đột nhiên vung lưỡi kiếm đỏ, ma khí cuồn cuộn bay ra hất văng Lý Nguyên Bá.

Minh Mộng Ma Tôn hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Minh Mộng Ma Tôn lao vào Lý Nguyên Bá đang bay ngược đi, Tần Quân cau mày nhìn. Tình hình chiến đấu kkhác với hắn tưởng tượng, Lý Nguyên Bá bị rơi vào thế yếu.

Mắt Bạch Trạch sáng rực nói:

- Nàng ta chỉ mới vào Đại La Kim Tiên cảnh, căn cơ không ổn định. Nàng ta dựa vào liêm đao trong tay, ít nhất là tiên thiên linh bảo.

Tiên thiên linh bảo!

Tần Quân nhíu chặt mày. Tiên thiên linh bảo lợi hại vậy sao? Tần Quân có hai thứ vượt qua tiên thiên linh bảo đặt trong trữ vật giới, đó là Thiên Thủy Ngọc và Thâm Uyên Kim Trạc, đều lấy từ Thâm Uyên Môn.

Hồng Hài Nhi từng bị hai món pháp bảo áp chế không có sức đánh lại.

Nhưng Tần Quân mãi không tìm ra cách sử dụng hai món linh bảo.

Phẩm cấp pháp bảo từ thấp đến cao gồm có: Hậu thiên pháp bảo, tiên thiên pháp bảo, hậu thiên linh bảo, tiên thiên linh bảo, hậu thiên chí bảo, tiên thiên chí bảo.

Thất Tinh Kiếm của Tần Quân cũng là tiên thiên linh bảo, lợi khí giúp hắn khiêu chiến vượt cấp, độ cứng không thua gì Kim Cô Bổng, nhưng không bá đạo bằng tiên thiên linh bảo của Minh Mộng Ma Tôn.

Tần Quân dở khóc dở cười thầm nghĩ:

- Không lẽ trẫm cầm tiên thiên linh bảo giả?

Tần Quân không lo Lý Nguyên Bá sẽ thua, đùa, Kim Sí Bằng Điểu rất mạnh.

Trận chiến này nhắc nhở Tần Quân phải nghiên cứu kỹ pháp bảo mình cất chứa, dù không thích hợp bản thân cũng có thể tặng cho những Thần Ma mức độ trung thành đến cực hạn.

Minh Mộng Ma Tôn huơ liêm đao đỏ rực tấn công Lý Nguyên Bá dồn dập, nhưng nàng chậm hơn gã một chút, rất nhanh Lý Nguyên Bá đã thích ứng.

Lý Nguyên Bá rống to:

- Biến!

Lý Nguyên Bá giơ chùy đập Minh Mộng Ma Tôn, lại bị liêm đao đỏ rực cản lại nhưng lần này người bay ngược là Minh Mộng Ma Tôn.

Xích Xà Yêu Vương ở trên đảo Hồ Vương nhìn mà tim đập chân run.

Lý Nguyên Bá hay Minh Mộng Ma Tôn phát ra hơi thở đều làm Xích Xà Yêu Vương sợ.

Lòng Xích Xà Yêu Vương dậy sóng dữ, hoàn toàn không hiểu nổi:

- Tu vi của họ rốt cuộc đến cảnh giới cỡ nào?

Minh Mộng Ma Tôn cũng rất giật mình. Dù gần đây Tần Thánh Đế nổi tiếng xa gần, có tin Thiên Đình Đại Tần đánh bại Thần Vô Cơ nhưng trong mắt Minh Mộng Ma Tôn thì Thiên Đình Đại Tần mạnh đến đâu cũng có mức độ, ai ngờ cảnh giới của Lý Nguyên Bá cao hơn nàng.

Nếu không nhờ vào Minh Vương Liêm e rằng nàng đã bị Lý Nguyên Bá hạ gục trong tích tắc.

Minh Mộng Ma Tôn nhảy người lên như chim ưng bay lượn bầu trời, vung Minh Vương Liêm, ma khí cuồn cuộn quanh người thổi vạt áo đen bay bay.

Lý Nguyên Bá nhếch mép cười nhạt, ném chùy trái vụt qua mấy ngàn thước mang theo lực lượng vạn quân đập hướng Minh Mộng Ma Tôn.

Đối diện Kim Bằng Thần Chuy định đập nát trời, ánh mắt Minh Mộng Ma Tôn bình tĩnh thả lỏng tay trái, Minh Vương Liêm tự động xoay tròn, ma khí tràn ra hình thành vòi rồng khủng bố che trước mặt Minh Mộng Ma Tôn.

Đám người Tần Quân ngửa cổ nhìn vòi rồng ma khí trên bầu trời, bọn họ cảm nhận áp lực khiến người da đầu tê dại.

Rầm!

Kim Bằng Thần Chuy đập vào vòi rồng ma khí, kình phong màu đen tàn phá, lôi điện tứ giăng cuối cùng bị Kim Bằng Thần Chuy đánh bật về.

Minh Mộng Ma Tôn biết cứ tiếp tục thế này rất có thể sẽ bị tìm ra sơ hở, vì bên cạnh Tần Quân còn có cường tướng chưa ra tay. Minh Mộng Ma Tôn cảm giác Tôn Ngộ Không phát ra hơi thở cuồng bạo hơn Lý Nguyên Bá, như tùy thời sẽ hủy diệt thế giới.

Giọng Minh Mộng Ma Tôn lạnh băng coi rẻ thương sinh:

- Hãy cảm nhận lực lượng này đi!

Tần Quân cau mày.

Giây sau hai tay Minh Mộng Ma Tôn đè xuống dưới.

Vòi rồng ma khí cao mấy trăm thước đột nhiên tăng vọt giáng xuống Lý Nguyên Bá.

Vòi rồng ma khí cao hơn ngàn thước, giống như trời sập.

Tôn Ngộ Không siết chặt nắm đấm phải chuẩn bị ra tay, nhưng thấy Lý Nguyên Bá hưng phấn gầm rú xông lên thì cố kiềm nén cảm xúc.

Tần Quân nhìn trời cao thì thào:

- Hắn có thể thắng không?

Bạch Trạch đứng bên cạnh nhẹ giọng nói:

- Không thành vấn đề!

Dù Minh Mộng Ma Tôn lai lịch bí ẩn nhưng Tần Quân đã khác xưa, cường giả dưới tay nhiều như mây, sao có thể bị một người đột nhiên nhảy ra hành thảm?

Chỉ có Như Lai mới làm được!

- Grít!

Lưng Lý Nguyên Bá giương đôi cánh vàng, tay phải vung nhanh, Kim Bằng Thần Chuy vù vù xé gió mang theo lực lượng không gì sánh bằng bay ra.

Bầu trời đang khóc, biển cả kêu gào.

Đảo Hồ Vương rung bần bật, Xích Xà Yêu Vương ngó trân trân, quỳ dưới đất như đã mất hồn. Lúc này dã tâm của Xích Xà Yêu Vương bị đập nát, Lý Nguyên Bá và Minh Mộng Ma Tôn đánh nhau khiến gã nhận ra mình nhỏ yếu.

Hèn gì Thanh Hồ Vương chết, vì Nam Tận Hải đã thành địa bàn cho cường giả mà Xích Xà Yêu Vương không thể tưởng tượng đánh nhau.

Bùm!

Tiếng nổ làm thiên địa nhạt nhòa, sóng gió cuồng bạo đè ép biển cả hõm xuống đường kính vài dặm, hình ảnh vô cùng đồ sộ, dường như đảo Hồ Vương cũng chìm xuống.

Sóng biển từ bốn phương tám hướng dâng lên sóng biển mấy trăm trượng.

Gió lớn thổi tóc đen Tần Quân bay rối, mắt tím nhìn chằm chằm bầu trời. Ma khí tứ giăng, thân hình gầy yếu của Lý Nguyên Bá như chiếc lá trong bão tố.

------oOo------

Chương 781: Tranh quyền

Nguồn: EbookTruyen.VN

Minh Mộng Ma Tôn cao cao tại thượng nhìn xuống Lý Nguyên Bá, mặt nạ trắng có vẻ rất lạnh lùng, như vị thần coi rẻ vạn linh.

Minh Mộng Ma Tôn thì thào:

- Trước lực lượng tuyệt đối . . .

Minh Mộng Ma Tôn không nói hết câu, Lý Nguyên Bá như mũi tên nhọn xuyên qua sóng gió dấy lên từng vòng khí

Mặt Lý Nguyên Bá dữ tợn rống to:

- Mụ đàn bà thối! Tưởng có pháp bảo thì sẽ an toàn sao!?

Lý Nguyên Bá như mãnh thú diệt thế, lệ khí ngút trời.

Con ngươi Minh Mộng Ma Tôn co rút bản năng vung Minh Vương Liêm ngăn cản, nhưng bị chùy đập hộc máu bay ra ngoài.

Lý Nguyên Bá giơ chùy rượt theo định giết Minh Mộng Ma Tôn.

Hai người chớp mắt biến mất phía chân trời.

Mọi người ngó nhau.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Xem ra đối phương chỉ là hổ giấy.

Ngoài miệng nói vậy nhưng thật ra Tần Quân khá ngạc nhiên về thực lực của Minh Mộng Ma Tôn, nàng buộc Lý Nguyên Bá phải bùng nổ hết thực lực. Lý Nguyên Bá là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, Minh Mộng Ma Tôn đã chiến đấu vượt cấp.

Tần Quân cao giọng quát:

- Thần phục cho trẫm!

Tần Quân giơ cao tay phải cầm Vạn Yêu đăng, pháp lực rót vào trong thắp sáng dầu bên trong.

Vạn Yêu đăng tỏa sáng, đa số yêu thú trên đảo Hồ Vương hoảng hốt.

Xích Xà Yêu Vương rùng mình, cảm nhận uy áp đến từ linh hồn.

Xích Xà Yêu Vương kinh hoàng kêu lên:

- Đó là đèn gì vậy?

Yêu thú trên đảo bước ra khỏi rừng cây quỳ lạy hướng Tần Quân, tình hình cực kỳ đồ sộ. Đám người Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, Liễu Nhược Lai trợn to mắt nhìn. Bốn mươi vạn binh sĩ hóa đá.

Bạch Trạch cau mày, bản năng suy tính lai lịch của Vạn Yêu đăng:

- Đèn này là . . .

Ầm!

Bạch Trạch cảm giác đầu nổ tung, vội thoát khỏi trạng thái suy tính, khóe

môi chảy máu.

Bạch Trạch trợn to mắt đẹp, bên trong tràn đầy kinh hoàng:

- Đèn này . . .

May mà nhóm Tần Quân không chú ý đến, Bạch Trạch nhanh chóng lau vết máu bên môi giả bộ như không có chuyện gì xảy ra.

Vạn Yêu đăng được Diệt Thế Yêu Đế sáng tạo, dù qua ba mươi vạn năm vẫn làm Bạch Trạch bị phản phệ, có thể thấy Diệt Thế Yêu Đế mạnh cỡ nào.

Thời gian trôi nhanh.

Không có gì bất ngờ, đảo Hồ Vương nhanh chóng thành vật trong lòng bàn tay Tần Quân. Xích Xà Yêu Vương không chạy trốn, bị Trư Bát Giới nhẹ nhàng bắt giữ.

Đoàn người đi vào cung điện.

Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào vừa đi vừa giang hai tay, mỉm cười nói:

- Nơi này sẽ là đế cung tạm thời của trẫm, mãi đến khi nào Nam Tận Hải hoàn toàn thuộc về Thiên Đình Đại Tần!

Mọi người cười tươi, không ai dám phản bác, nỗi lòng kích động.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Cơ hội phó bản Thần Ma mỗi tháng một lần đến!]

Tần Quân lờ đi, tạm thời thuộc hạ của hắn không cần sử dụng phó bản Thần Ma. Giờ Tần Quân có hai cơ hội sử dụng phó bản Thần Ma, sau này sẽ thưởng cho Thần Ma có công.

Tần Quân vừa suy nghĩ vừa ngồi xuống ghế chủ. Trừ nhóm Trư Bát Giới ra có mười mấy Thiên Hà Thủy binh canh giữ trước đại điện. Các binh sĩ khác cùng Binh Tôm Tướng Cua càn quét đảo Hồ Vương, chế ngự tất cả

sinh linh trên đảo.

Tần Quân cười nói:

- Bát Giới, chờ chút nữa liên lạc với Thiên Đình Đại Tần kêu bọn họ tăng binh phái Cửu Lê Ma Binh và Đại Tần Thần Quân.

Đại Tần Thần Quân là binh mã chiêu nạp sau khi Thiên Đình Đại Tần thành lập, không phải Hóa Hư cảnh thì không được báo danh, số người lên đến hai trăm vạn chiêu từ nguyên Nam Vực, không thua gì quân đoàn Thần Ma.

Tuy hệ thống Thần Thoại có thể triệu hoán nhưng Tần Quân cũng chú trọng lực lượng bản xứ của thế giới này.

Trư Bát Giới gật đầu.

Tần Quân nhìn Hàn Tín và Bạch Trạch, cười hỏi:

- Bạch Trạch, Hàn Tín, hai người có ý kiến gì về việc chinh chiến Nam Tận Hải không?

Hàn Tín là một trong các nhà quân sự xuất sắc nhất trong lịch sử Hoa Hạ. Bạch Trạch là quân sư Thiên Đình thượng cổ, nên Tần Quân muốn hỏi hai người.

Tuy đảo Hồ Vương đã bị Tần Quân chiếm lĩnh nhưng Nam Tận Hải lớn như vậy muốn nắm trọn trong tay cần quy hoạch tỉ mỉ.

Hàn Tín sửng sốt, không ngờ Tần Quân sẽ hỏi mình. Hàn Tín tự tin tác dụng của gã không thua gì Kim Tiên, nhưng bên cạnh Tần Quân toàn là cường giả Thái Ất cảnh.

Hàn Tín rất cảm động, do dự nói:

- Nam Tận Hải quá rộng, chắc có nhiều tồn tại như Hắc Hải Vương Kình, dù không mạnh bằng Hắc Hải Vương Kình thì cũng có lĩnh vực riêng. Thanh Hồ Vương tuy là bá chủ Nam Tận Hải nhưng không ai biết Nam Tận Hải lớn đến đâu.

Nam Tận Hải gắn kết với gần mười vực, đủ biết nó rộng lớn cỡ nào.

Tần Quân gật gù, cần nhắc nhở quân đoàn dưới tay tránh cho thả lỏng đạp phải đinh.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Tiếp theo chúng ta có thể vừa xuất chinh vừa chiêu nạp yêu binh, cung cấp binh lực không ngừng. Ta có thể phụ trách việc chiêu nạp yêu binh.

Bề ngoài Bạch Trạch như thiếu nữ mà nói chuyện luôn bình tĩnh, khiến người không kiềm được tín phục nàng.

Chiêu nạp yêu binh!

Trư Bát Giới, Hàn Tín ngập ngừng muốn nói lại thôi. Rõ ràng Bạch Trạch muốn bồi dưỡng quân đội của mình. Dù mọi người phục tùng Tần Quân tuyệt đối, nhưng đám thuộc hạ hay lôi kéo nhau. Một tướng quân nắm giữ trăm vạn hùng binh và một chiến tướng rất mạnh nhưng đơn độc thì khác biệt lớn.

Đặc biệt về quyền lên tiếng, ngươi nêu ý kiến có được người ủng hộ hay không thì rất quan trọng. Đơn độc một mình nếu phạm sai lầm xuống ngựa sẽ không ai nói đỡ giúp cho.

Tần Quân nheo mắt. Bạch Trạch không uổng là quân sư số một yêu tộc, có dã tâm quyền lực rất lớn dù có thân phận nữ nhi. Nhưng mức độ trung thành của Bạch Trạch trên chín mươi điểm, Tần Quân rất yên tâm nàng. Những người có mặt không ai chiêu nạp yêu binh thích hợp hơn Bạch Trạch.

Tôn Ngộ Không đứng bên cạnh không lên tiếng, không biết đang nghĩ gì.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Trẫm chuẩn miệng!

Khóe môi Bạch Trạch cong lên, cười khẽ mà đẹp tuyệt trần.

Tần Quân nhìn sang Tôn Ngộ Không:

- Đại Thánh có suy nghĩ gì không?

Tôn Ngộ Không hừ mũi:

- Ta không phải thuộc hạ của ngươi, hỏi làm gì?

Tần Quân xua tay cười tự tin nói:

- Sớm muộn gì sẽ là!

Tôn Ngộ Không cười khẩy nói:

- Hừ! Chờ ngươi phái hầu tướng kia ra chiến thắng ta rồi tính!

Hầu tướng?

Mắt Trư Bát Giới sáng rực buột miệng hỏi:

- Bệ hạ định cho Viên Hồng luận bàn với Hầu ca?

Trư Bát Giới nhớ lại Viên Hồng có tu vi Kim Tiên cảnh cửu trọng thì lắc đầu.

Tuy Viên Hồng và Tôn Ngộ Không rất giống nhưng cách biệt tu vi rất lớn, có khi nào bị một gậy đập chết không?

Khóe môi Tần Quân cong lên tự tin nói:

- Ừm! Nếu Đại Thánh không thể thắng Viên Hồng thì phải cam lòng tình nguyện đầu vào trẫm!

------oOo------

Chương 782: Vận Mệnh Chi Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai, Hằng Nga, Bạch Trạch, Hàn Tín, Đế Thính bản năng

nhìn Tôn Ngộ Không. Mỹ Hầu Vương cao ngạo bá khí hầu như ngưng tụ thành thực chất, cường giả như vậy thật sự có thể cam lòng tình nguyện?

Trư Bát Giới ngập ngừng muốn nói, chợt nhớ tới Viên Hồng dường như bị Tần Quân bí mật sắp xếp, không ai biết hành tung. Lại liên tưởng những tin đồn về thần thông vô thượng của hắn, Trư Bát Giới lặng im không nói.

Có lẽ Viên Hồng được Tần Quân trợ giúp thật sự có thể chiến thắng Tôn Ngộ Không.

Trước kia Trư Bát Giới sẽ nghi ngờ, nhưng sau trận chiến Tần Quân đánh Bạch Cốt Mệnh Quân tơi bời, gã cảm thấy hắn giả heo ăn cọp. Vị đế hoàng trẻ tuổi này thật ra mới là đại năng thật sự.

Lúc này Lý Nguyên Bá bay vào.

Lý Nguyên Bá hùng hổ khó chịu nói:

- Xin lỗi bệ hạ, bị mụ đàn bà thối chạy mất!

Chạy?

Tần Quân hơi cau mày.

Nhìn vẻ mặt đó của Tần Quân, Lý Nguyên Bá vội giải thích rằng:

- Nhưng nàng bị trọng thương, chắc sau này không dám đến nữa.

Tôn Ngộ Không châm chọc:

- Phế vật!

Nếu là y ra tay thì đã làm Minh Mộng Ma Tôn mất mạng.

Lý Nguyên Bá tức xì khói, trừng Tôn Ngộ Không.

Tần Quân phớt lờ hai người tranh phong, hắn hỏi Bạch Trạch:

- Có thể suy tính nữ nhân đó không?

Bạch Trạch lắc đầu nói:

- Không biết tên, không rõ tướng thì khó suy tính.

Bạch Trạch tạm dừng rồi nói tiếp:

- Con yêu rắn kia có lẽ biết, ta có thể ép cung hắn.

Tần Quân gật đầu, dặn dò vài chuyện rồi cho mọi người rời đi.

Trong cung điện chỉ còn lại Tần Quân và Liễu Nhược Lai.

Liễu Nhược Lai vốn muốn đi cùng Hằng Nga, tránh cho quấy rầy Tần Quân, ai ngờ bị hắn giữ lại.

Tần Quân quan tâm hỏi:

- Vết thương lành hết chưa?

Biết rõ còn cố hỏi, Tần Quân rành hiệu lực của Thiên Nguyên đan nhất.

Liễu Nhược Lai nhẹ gật đầu, lỗ tai đỏ ửng, lòng cực kỳ xấu hổ và căng thẳng. Liễu Nhược Lai đã không thể nhớ ký ức bị Thủ Tâm chiếm ý thức, như sau khi đầu thai không nhớ gì về kiếp trước.

Tần Quân chợt đổi giọng:

- Trẫm muốn nạp nàng làm phi!

Liễu Nhược Lai vụt ngẩng đầu, biểu tình tràn đầy ngạc nhiên, tưởng đâu nghe lầm.

Liễu Nhược Lai lắp bắp hỏi, phản ứng rất đáng yêu:

- Ngươi . . . Ngươi nói cái gì?

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Nàng không chịu?

Tần Quân cười tà mị làm tim Liễu Nhược Lai đập nhanh.

Liễu Nhược Lai hé môi nhưng bị Tần Quân ngắt lời:

- Mặc kệ nàng có đồng ý hay không thì trẫm đều sẽ cưới nàng!

Bá đạo!

Liễu Nhược Lai thầm bực, nhưng càng nhiều là ngọt ngào. Đừng thấy bình thường Liễu Nhược Lai hay cãi nhau với Tần Quân nhưng nàng rất e ấp khi đụng chuyện tình cảm, nàng bụm mặt xoay người chạy ra cung điện.

Tần Quân không nóng nảy, dù sao Liễu Nhược Lai vẫn sẽ là người của hắn. Tình cảm Thủ Tâm đối với hắn, tình ý mông lung Liễu Nhược Lai dành cho hắn, làm Tần Quân không thể bỏ qua.

Bây giờ hắn có năng lực cho một nữ nhân yêu mình được hưởng cả đời, tại sao phải giả bộ lạnh lùng.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lạnh lẽo vang lên trong đầu Tần Quân:

- Ngươi tốt nhất đừng có mối quan hệ này với nàng.

Bị tạt chậu nước lạnh làm Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Tại sao?

Cơ Vĩnh Sinh tức giận nói:

- Ngươi cho rằng nàng dựa vào cái gì có thể sau khi chết luôn luân hồi, mỗi kiếp đều tìm ngươi? Người thường làm gì có sức mạnh chống lại luân hồi!?

Chân mày Tần Quân dính chặt vào nhau. Cũng đúng, tu vi hơn hai ngàn năm của Thủ Tâm sao có thể sau khi chết còn chấp niệm sâu như thế, lực lượng luân hồi có thể rửa sạch mọi thứ kiếp trước.

Lúc trước Thủ Tâm đốt cháy tuổi thọ Liễu Nhược Lai cưỡng ép tăng cao thực lực đối kháng lại Bạch Cốt Mệnh Quân, tương đương với tu vi Đại La. Cường giả có tu vi vạn năm cũng chưa chắc làm được.

Cơ Vĩnh Sinh bí hiểm nói:

- Nàng ta rất có thể là Vận Mệnh Chi Tử, ngươi hãy cẩn thận, dính líu với nàng quá lâu sẽ bị thiên đạo chú ý.

Vận Mệnh Chi Tử?

Tần Quân thót tim, Thủ Tâm có thân phận nghe oách vậy sao?

Tần Quân hỏi thầm:

- Vận Mệnh Chi Tử là thế nào?

Cơ Vĩnh Sinh giải thích:

- Là con của khí vận sinh ra vì vận mệnh, tương đương với nhân vật chính thiên địa, sớm muộn gì sẽ trở thành bá chủ thiên địa.

Tần Quân cảm giác câm điếc ăn hoàng liên.

Có cần biến thái vậy không? Thế này mới là nhân vật chính thật sự!

Nếu Tần Quân không xuyên đến hơn một vạn năm trước làm Thủ Tâm yêu hắn, có lẽ thật sự nàng đã đứng trên đỉnh thiên địa.

Tần Quân hầm hừ:

- Hừ, ngươi chỉ nghi ngờ thôi, dù là Vận Mệnh Chi Tử thật sự thì sao?

Là nam nhi thì phải lỗi lạc, dám yêu dám hận!

Huống chi hắn còn muốn làm vô thượng thần hoàng, sao có thể băn khoăn do dự vì tình cảm?

Nhân vật chính thiên địa, Vận Mệnh Chi Tử thì có sao? Nên làm nữ nhân của trẫm thì phải làm, trời cũng không thể ngăn cản!

Cơ Vĩnh Sinh im lặng, không biết suy nghĩ cái gì.

Tần Quân khoanh chân ngồi, nhủ thầm:

- Hệ thống, dùng luôn hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng của trẫm di.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân vứt hết suy nghĩ lung tung Liễu Nhược Lai là Vận Mệnh Chi Tử đi.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ được Đạo Linh Đan, Ma Long Thần Pháo.]

Tần Quân nhướng mày, dường như số xui khi rút thăm trúng thưởng đã chuyển đổi.

Tần Quân vội hỏi:

- Giới thiệu cho trẫm nghe.

Hệ thống bình tĩnh giới thiệu:

- Đạo Linh Đan là thánh dược tu luyện dưới Kim Tiên cảnh đều có thể dùng, giá trị năm ngàn vạn điểm danh khí. Ma Long Thần Pháo là pháp khí từ văn minh tu chân khoa học kỹ thuật. Chỉ cần bỏ nhiều linh thạch là sức phá hoại của nó càng lớn, mạnh đến mức có thể hủy diệt một vực.]

Tần Quân hút ngụm khí lạnh.

Hủy diệt một vực? Có cần hung tàn vậy không?

Tần Quân tò mò hỏi:

- Pháp khí khoa học kỹ thuật như Ma Long Thần Pháo xem như đẳng cấp gì?

Dường như pháp bảo khoa học kỹ thuật rất mạnh.

Hệ thống lấp lửng trả lời:

- Đẳng cấp của pháp bảo khoa học kỹ thuật khác nhau, sau này túc chủ có thể tự tìm hiểu.

Tự tìm hiểu? Chẳng lẽ trẫm sẽ xuyên đến thế giới tu chân khoa học kỹ thuật được sao?

Tần Quân trợn trắng mắt, hắn lấy Đạo Linh Đan ra. Đan này đựng trong bình nhỏ bạch ngọc, có năm viên, to cỡ ngón cái. Tần Quân háo hức mong chờ, đan dược một viên giá ngàn vạn điểm danh khí đừng để hắn thất vọng.

Khi Tần Quân nuốt vào một viên Đạo Linh Đan thì bùm một tiếng, linh khí khổng lồ tràn ra chui vào gân xương bách hải, làm người hắn đỏ rần.

***

------oOo------

Chương 783: Niềm vui bất ngờ của Viên Hồng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi đảo Hồ Vương bị Tần Thánh Đế chiếm cứ thì nguyên Nam Tận Hải chìm trong hỗn loạn, yêu vương các phương tranh giành địa bàn. Thiên Hà Thủy quân, binh đoàn Hàn Tín, Binh Tôm Tướng Cua chinh chiến khắp nơi. Bạch Trạch đi cùng, dọc đường chiêu lãm yêu binh, trong năm ngày ngắn ngủi đã lôi kéo mấy chục vạn yêu binh làm Hàn Tín, Trư Bát Giới trố mắt líu lưỡi.

Trước khi đi Bạch Trạch ép cung Xích Xà Yêu Vương đã khai ra Minh Vương điện và tên của Minh Mộng Ma Tôn. Bạch Trạch suy tính biết Minh Vương điện đã theo dõi mấy chục vực thuộc quyền Thần Điện, Tần Quân thầm ghi nhớ.

Trong năm ngày Tần Quân đều tu luyện dựa vào Đạo Linh Đan, tu vi tăng vùn vụt, cách đột phá Thiên Tiên cảnh cửu trọng không xa.

Tần Quân dạy dỗ Liễu Nhược Lai tu luyện, cộng với cung cấp đan dược khiến nàng thế như chẻ tre đột phá Thuế Phàm cảnh, nàng rất là vui vẻ.

Hôm nay Tần Quân đang luyện công trên một ngọn núi ở đảo Hồ Vương, tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang lên:

[Na Tra sắp trở về từ phó bản Thần Ma.]

Tần Quân mừng rỡ, không biết Na Tra sẽ mang đến niềm vui thế nào cho hắn.

Na Tra, Viên Hồng, Lý Tịnh đều trở về phó bản thế giới Phong Thần, tính ra bọn họ ở bên đó đã mấy chục năm. Na Tra trong môn hạ Thái Ất Chân Nhân chắc có thể trở về ánh mắt cao nhất trong thế giới Phong Thần.

Tần Quân háo hức thúc giục:

- Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Na Tra!

Bảng liệt kê thuộc tính của Na Tra liền đập vào mắt Tần Quân:

[Na Tra: Uy Linh Hiển Hách đại tướng quân.

Chủng tộc: Thần tộc!

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Thái Ất Liên Hoa Kinh.

Pháp bảo: Phong Hỏa Luân. Càn Khôn Quyển. Hỗn Thiên Lăng. Phược Yêu Tác. Tử Diễm Xà Nha Thương.

Thần thông: Ba đầu sáu tay.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, mà còn có mức độ trung thành cực hạn.

Tâm tình Tần Quân vui sướng, lại thêm một Thái Ất Huyền Tiên.

Các bóng người xuất hiện xung quanh Tần Quân, rất nhanh đứng đầy đỉnh

núi. Vẫn lục tục xuất hiện người lơ lửng trên bầu trời.

Tần Quân nheo mắt, các bóng người đều là yêu ma quỷ quái, nhiều không đếm xuể.

Na Tra đứng đằng trước nhất vừa thấy Tần Quân liền kích động quỳ xuống, hưng phấn nói:

- Tham kiến bệ hạ!

Có chín mươi sáu vị yêu vương đứng sau lưng Na Tra, còn lại đều là tiểu yêu, tu vi phổ biến không cao hơn Địa Tiên cảnh.

Na Tra bực bội quát:

- Còn không mau quỳ xuống hành lễ!

Đám yêu ma còn đang mơ hồ vội vàng quỳ xuống.

- Tham kiến bệ hạ!

Thanh thế to lớn làm sinh linh nguyên đảo Hồ Vương nghe thấy.

Tôn Ngộ Không chợt xuất hiện bên cạnh Tần Quân, trầm giọng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Thần thức của Tôn Ngộ Không bỗng nhiên cảm ứng một đám yêu quái xuất hiện, còn tưởng là địch tập.

Tần Quân cười, xem ra Hầu ca rất quan tâm hắn.

Na Tra hết hồn nhảy cẫng lên như gặp quỷ:

- Tôn Ngộ Không!

Na Tra mới trở về từ phó bản thế giới Phong Thần, nhưng y vốn được triệu hoán từ thế giới Tây Du, sau khi phó bản Thần Ma đã thức tỉnh chút ký ức kiếp trước, ví dụ như Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung.

Tôn Ngộ Không nheo mắt khiêu khích hỏi:

- Ô, là Na Tra Tam Thái Tử đây mà.

Giọng điệu như đang nói có ngon thì đánh một trận với lão tử!

Na Tra bĩu môi hầm hừ:

- Con khỉ thối, tính tình vẫn nóng nảy như vậy!

Tôn Ngộ Không và Na Tra từng đánh nhau, sau ba mươi hiệp Na Tra thua. Có lẽ là Na Tra cố ý nương tay, nhưng nếu đánh nhau hết sức thì Na Tra vẫn không đánh lại Tôn Ngộ Không.

May mà quan hệ của hai người không quá kém, bị Na Tra trêu chọc Tôn Ngộ Không không tức giận đòi đánh.

Tần Quân nhìn hai người, cảm thán lúc trước mình kiến thức nông cạn. Thần Ma trong thế giới Phong Thần đều rất mạnh, chỉ vì tu vi của Tần Quân ngày xưa giới hạn thực lực của họ. Dù thế giới Tây Du trễ hơn thế giới Phong Thần ngàn năm nhưng không có nghĩa là nó mạnh hơn. Ít nhất thế giới Phong Thần thuộc về hồng hoang, thiên địa linh khí hơn xa Địa Tiên giới trong thế giới Tây Du.

Na Tra phục hồi tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, còn Viên Hồng thì sao?

Chắc chắn càng mạnh.

Lại sử dụng Thần Ma đỉnh cao thì không chừng Viên Hồng sẽ đột phá Đại La Kim Tiên. Nghĩ đến đây tâm tình của Tần Quân càng sung sướng.

Na Tra dời đề tài, giới thiệu các bộ hạ sau lưng mình:

- Bệ hạ, bọn họ là yêu vương chín mươi sáu động bị ta thu phục, kém nhất cũng có tu vi Thiên Tiên cảnh, mười vị vượt qua Chân Tiên cảnh. Bọn họ mang theo thuộc hạ cùng ta trở về, hiệu lực cho bệ hạ, cho Thiên Đình Đại Tần!

Na Tra vốn tưởng đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ sẽ lại chen chân

vào sức chiến đấu đỉnh cao trong Thiên Đình Đại Tần, giờ thấy Tôn Ngộ Không làm Na Tra héo.

Tần Quân nhướng mày, yêu vương chín mươi sáu động?

Hình như Tần Quân từng nghe truyền thuyết Na Tra hàng phục yêu vương chín mươi sáu động, tuy Thiên Tiên cảnh không lọt vào pháp nhãn của hắn nhưng cũng tính là một phần lực lượng cho Thiên Đình Đại Tần. Huống chi yêu vương chín mươi sáu động có nhiều yêu binh, trên bầu trời đảo Hồ Vương rậm rạp yêu ma quỷ quái ít nhất cũng cỡ mười vạn.

Tần Quân gật đầu cười nói

- Về sau bọn họ là quân đội của ngươi, trẫm ban cho tên Uy Linh Yêu Quân!

Bốn chữ Uy Linh Yêu Quân làm yêu vương yêu binh dưới tay Na Tra hưng phấn.

Cái tên này rất bá khí, có phong cách! Tốt hơn yêu vương chín mươi sáu động gấp trăm lần!

Hơn mười vạn yêu quái đồng thanh kêu lên:

- Đa tạ bệ hạ!

Thanh thế rung trời.

Tần Quân vừa lòng nhìn. Uy Linh Yêu Quân với Thái Ất Huyền Tiên dẫn đầu, hơn mười Chân Tiên cảnh, hơn tám mươi Thiên Tiên cảnh, hơn mười vạn chúng yêu, sau này sẽ thành quân đoàn lợi hại.

Tần Quân phất tay nói:

- Các ngươi đi xung quanh tìm một hòn đảo biển tạm ở lại, tĩnh dưỡng mấy ngày chờ lệnh của trẫm!

Trên đảo Hồ Vương còn mấy vạn binh sĩ của Hàn Tín canh giữ, không chứa nổi nhiều yêu.

Na Tra gật đầu, kích động dẫn Uy Linh Yêu Quân rời đi.

Vừa trở về đã được đánh nhau nên Na Tra rất vui.

Sau khi Na Tra rời đi Tôn Ngộ Không chép miệng kinh ngạc nói:

- Ngươi thu được Na Tra làm thuộc hạ thì thật lợi hại, nếu cũng lôi kéo Lý Tịnh đến thì lão Ngọc Đế sẽ khóc.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Lý Tịnh sắp trở về từ phó bản Thần Ma!]

Biểu tình của Tần Quân quái dị.

Tôn Ngộ Không thấy Tần Quân không đáp còn tưởng hắn không biết Ngọc Đế là ai, thế là giới thiệu:

- Ngọc Đế là đế vương chúng thần trong thế giới của ta, đại biểu cho trời.

Bỗng các bóng người xuất hiện sau lưng Tôn Ngộ Không. còn có vô số binh sĩ.

Tôn Ngộ Không bản năng quay đầu nhìn lại, lộ biểu tình gặp quỷ.

------oOo------

Chương 784: Niềm vui bất ngờ của Viên Hồng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lý Tịnh!

Lý Tịnh uy vũ bất phàm quỳ xuống, hoàn toàn phớt lờ Tôn Ngộ Không, gã chắp tay quát to:

- Tham kiến bệ hạ!

Ngữ điệu dõng dạc chất chứa kích động.

Tần Quân chú ý thấy sau lưng Lý Tịnh đứng hai thanh niên rất giống Na Tra, chắc là Kim Tra, Mộc Tra.

Trong thế giới Phong Thần Na Tra át đi mũi nhọn của hai huynh trưởng, nhưng Kim Tra, Mộc Tra có thể đi theo Lý Tịnh cùng vào Thiên Đình tất nhiên có chỗ không tầm thường.

Mấy chục vạn binh sĩ cao giọng quát, quỳ giữa hư không:

- Tham kiến Thánh Đế!

Bọn họ có thể bay lơ lửng thì tu vi ít nhất trên Kim Đan cảnh. Tần Quân quét thần thức qua, phát hiện họ có tu vi từ Thuế Phàm cảnh trở lên, nhiều người đột phá Hóa Hư cảnh.

Tần Quân giơ tay cười nói:

- Mau đứng lên đi.

Tần Quân thầm kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Lý Tịnh.

[Lý Tịnh: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Nhân tộc.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh thất trọng.

Công pháp: Nguyên Thần quyết.

Pháp bảo: Linh Lủng Bảo Tháp. Trừ Ma Kiếm.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Tu vi mới lên cao mấy tiểu cảnh giới, ước chừng Lý Tịnh khó tiến bộ vượt bậc. Nhưng cường giả Thái Ất cảnh vốn hiếm có trong thiên địa, bản lĩnh lớn nhất của Lý Tịnh là mang binh.

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không lúng túng, lúc trước còn nhắc Lý Tịnh không ngờ gã nhanh chóng nhảy ra, tốc độ bẽ mặt làm Tề Thiên Đại Thánh không kịp

phản ứng.

Lý Tịnh bắt đầu giới thiệu hai nhi tử của mình. Kim Tra, Mộc Tra không oách lên trời như Na Tra nhưng cũng có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh, thấp hơn Lý Tịnh chút.

Lý Tịnh mang binh sĩ về đều là binh sĩ Thương triều Trần Đường Quan. Vì Lý Tịnh mang theo tu vi trở lại thế giới Phong Thần tương đương với trọng sinh, cố ý dạy pháp khiến binh sĩ Trần Đường Quan càng mạnh. Sau khi trải qua đại chiến Phong Thần, bái vào Thiên Đình, hiện Trần Đường Quan gồm hai mươi vạn binh sĩ, tu vi trung bình là Thuế Phàm cảnh, có một phần năm đến Hóa Hư cảnh, hơi khả quan.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Trẫm ban cho các ngươi tên Uy Hách Hám Quân, Lý Tịnh là Uy Hách đại tướng quân. Các ngươi hãy tìm đảo biển gần đây trú đóng, nghỉ ngơi mấy ngày chờ hiệu lệnh của trẫm.

Tần Quân tạm dừng một lúc, đầy ẩn ý nói:

- Na Tra đã trở lại, tự thành Uy Linh Yêu Quân.

Lý Tịnh sửng sốt. Khuôn mặt Kim Tra, Mộc Tra ngạc nhiên.

Bọn họ ôm lòng áy náy với Na Tra, nhưng theo thời gian trôi qua biến chất thành chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. Dù sao là người một nhà nhưng Na Tra luôn hận bọn họ, khiến họ rất bất đắc dĩ.

Lý Tịnh cười khổ gật đầu, tiếp đó nói:

- Đa tạ bệ hạ nhắc nhở, phải rồi, có lẽ Viên Hồng sẽ cho bệ hạ niềm vui bất ngờ.

Lý Tịnh nói xong xoay người, mang theo Kim Tra, Mộc Tra và Uy Hách Hám Quân bay đi.

Tần Quân nheo mắt lại, nghe ngữ điệu của Lý Tịnh thì hình như Viên Hồng sống rất vui vẻ trong thế giới phó bản.

Na Tra, Lý Tịnh, Viên Hồng cùng đến thế giới Phong Thần, Tần Quân vốn định tách bọn họ ra nhưng ngẫm lại khiến họ giúp đỡ lẫn nhau cũng tốt.

Tôn Ngộ Không nheo mắt hỏi:

- Viên Hồng?

Từ đầu tới đuôi Lý Tịnh lơ đẹp làm Tôn Ngộ Không ức chế. Lão Tôn ngày xưa từng đánh các ngươi bầm dập, cho chút mặt mũi được không?

Nghe giọng điệu Lý Tịnh rất tôn sùng, làm Tôn Ngộ Không thầm mong chờ.

Có lẽ Thông Tí Viên Hầu là đối thủ không tệ.

Tần Quân thầm cảm thán:

- Công nhận tác dụng của phó bản Thần Ma không thua gì Thần Ma đỉnh cao, có thể lôi kéo trợ thủ.

Thần Ma vào thế giới phó bản sẽ bị hệ thống tự động đưa đến thời gian thích hợp phát triển nhất, bản thân sống trong thế giới phó bản bị xóa bỏ để Thần Ma thay thế vào, kín không kẽ hở.

Tôn Ngộ Không không kiềm được hỏi:

- Tại sao bọn họ đột nhiên xuất hiện? Đây là thần thông của ngươi sao?

Tôn Ngộ Không từng đánh nhau với Lý Tịnh, Na Tra, hai người không có thần thông di chuyển đại quân, chính Tôn Ngộ Không cũng không có.

Tần Quân hầm hừ, diễn vai cao thâm khó dò:

- Hừm hừm.

Tôn Ngộ Không gai mắt bộ dạng đó của Tần Quân, hừ mũi rời đi. Tôn Ngộ Không vốn muốn hỏi về Viên Hồng, giờ hết hứng.

Tần Quân nhìn Tôn Ngộ Không khuất xa, khóe môi cong lên. Tôn Ngộ Không đã vào tròng, cách ngày đầu vào hắn không xa.

Lý Tịnh, Na Tra đã trở về, chắc mấy ngày này Viên Hồng cũng về.

Tưởng tượng Thông Tí Viên Hầu đại chiến Tôn Ngộ Không làm Tần Quân háo hức sốt ruột. Viên Hồng khá hiếu chiến, nhưng trầm ổn hơn Tôn Ngộ Không. Tôn Ngộ Không thì kiệt ngạo bất thuần, vô pháp vô thiên, phát huy sức chiến đấu vượt xa bình thường.

Hai con khỉ đại chiến sẽ là giai thoại.

Tần Quân chợt nảy ý to gan:

- Khoan!

Càng nghĩ càng hứng phấn, Tần Quân đứng lên rời đi, lên kế hoạch tỉ mỉ hơn.

Đêm đó Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh đến đảo Hồ Vương. Tần Quân tiếp kiến hai người trong cung điện. Cường giả canh giữ trong đảo Hồ Vương là Hằng Nga và Tôn Ngộ Không, hai người không được Tần Quân triệu kiến.

Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh quỳ xuống hành lễ:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân ngồi trên ghế cao xua tay cười nói:

- Trẫm tìm các ngươi đến vì muốn quy hoạch nhằm vào chiến sự Nam Tận Hải.

Khương Tử Nha là nhà quân sự xuất sắc, cao hơn Hàn Tín, đủ định Càn Khôn Nam Tận Hải.

Thái Bạch Kim Tinh cười nói:

- Về chiến sự thì Tử Nha thắng ta.

Thái Bạch Kim Tinh tự biết sở trường và khuyết điểm của mình, so về chỉ điểm kế hoạch chiến tranh thì không bằng Lý Tịnh nên trước tiên nhường

bước.

Khương Tử Nha lắc đầu cười. Khương Tử Nha và Thái Bạch Kim Tinh quan hệ không tệ, Lưu Bá Ôn thì thân với Gia Cát Lượng. Nhưng bọn họ dù sao là văn thần, đều có nghi kỵ và lòng tranh lợi.

Thái Bạch Kim Tinh cũng có nhưng dục vọng ít nhất.

Khương Tử Nha cười nói, mắt sáng rực nhìn Tần Quân:

- Thuộc hạ cảm thấy với thần quân cường tướng hiện giờ của bệ hạ thì không khó thu phục Nam Tận Hải, càng không cần kế hoạch quá thâm sâu, chỉ cần thời gian. Sự việc cụ thể thế nào thì đợi thuộc hạ nhìn các mặt chiến báo đã.

Đi theo Tần Quân khiến Khương Tử Nha cảm giác mình đã gặp được minh chủ thật sự.

Dân chúng trong Thiên Đình Đại Tần sống giàu sang, mưa thuận gió hoà. Tần Quân là vị quân vương vì dân thật sự, hắn có hùng tâm cao bằng trời, vừa lương thiện vừa có hùng tâm. Đối với mưu thần muốn bảo vệ xã tắc thì đúng là minh chủ chỉ gặp chứ không thể cầu.

Quan trọng nhất Tần Quân có thể chiêu nạp cường tướng thánh hiền không ngừng nghỉ, Khương Tử Nha cảm giác trúng độc đắc. Ít ra đi theo Tần Quân cho Khương Tử Nha thỏa thích vẫy vùng không bị gò bó.

------oOo------

Chương 785: Kế hoạch danh chấn thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Hùng cứ Nam Tận Hải. Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ thu phục Nam Tận Hải sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân sửng sốt, khi thấy mắt Khương Tử Nha lóe tia kích động thì lờ mờ hiểu ra.

Xem ra lão già này tràn đầy dã tâm.

Tần Quân phất tay cười nói, ngữ điệu chất chứa ẩn ý sâu:

- Tốt lắm, Tử Nha nghỉ ngơi một đêm rồi liên lạc với Bát Giới, Hàn Tín. Chiến sự Nam Tận Hải giao cho ngươi.

Khương Tử Nha liếc qua Thái Bạch Kim Tinh, gật đầu xoay người rời khỏi.

Trong đại điện chỉ còn Tần Quân và Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh không lên tiếng, yên lặng chờ Tần Quân sai bảo.

Tần Quân chống tay phải lên đầu gối, cười kiêu ngạo nói một câu làm tim Thái Bạch Kim Tinh đập nhanh:

- Trẫm muốn mời vực chủ các vực quanh Nam Tận Hải đến Nam Tận Hải dự thịnh yến.

Mời vực chủ các vực? Hơi bị lớn lối

Thái Bạch Kim Tinh bình ổn tâm tình hỏi:

- Bệ hạ làm vậy là vì sao?

Tần Quân cười khẽ:

- Trẫm định để Tôn Ngộ Không và Viên Hồng đại chiến một trận, cũng nhân đó chấn nhiếp các vực!

Tôn Ngộ Không!

Mí mắt Thái Bạch Kim Tinh co giật, cái tên này có thể đánh điện chủ Thần Điện tơi bời, Đông Phương Vực mạnh nhất cũng không có một Đại La. Nếu chủ các vực xem cuộc chiến không chừng sẽ sợ đến trực tiếp quy y Thiên Đình Đại Tần.

Kế này của Tần Quân gọi là công tâm, dùng thực lực tuyệt đối chứng minh Thiên Đình Đại Tần.

Thái Bạch Kim Tinh không hỏi Viên Hồng có năng lực chiến với Tôn Ngộ Không không, chỉ hít sâu nói:

- Thần cần một vị đại tướng đi cùng!

Tần Quân gật đầu cười hỏi:

- Chuẩn, ngươi muốn ai đi chung?

Thái Bạch Kim Tinh trầm giọng nói:

- Dương Tiễn là đủ rồi.

Dương Tiễn không phải cường giả Đại La cảnh nhưng có thể đánh khắp các vực không gặp địch thủ.

Trừ Thái Bạch Kim Tinh và Khương Tử Nha ra, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Lữ Nhạc đều đến Nam Tận Hải. Bọn họ trực tiếp mang binh chinh chiến không đến đảo Hồ Vương ngay. Đây toàn là Tần Quân sắp xếp từ trước.

Thiên Đình Đại Tần có Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh trấn thủ, an toàn nhất.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Chuẩn, lui xuống sắp xếp đi, sáng sớm ngày mai trẫm cho ngươi chiếu thư đi tìm Dương Tiễn.

Thái Bạch Kim Tinh gật đầu, cố nén kích động xoay người rời đi.

Nếu việc này hoàn thành thì sẽ là công lớn, rất có thể thành giai thoại danh truyền vạn năm, Thái Bạch Kim Tinh sắm vai nhân vật quan trọng trong đó, hỏi sao không hưng phấn?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Mời vực chủ. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu Thái Bạch Kim Tinh mời được hơn bảy vị vực chủ đến Nam Tận Hải thì túc chủ sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần kỹ năng truyền thừa.]

Tần Quân ngẩn người, dở khóc dở cười.

Lần đầu tiên hắn xúc phát nhiệm vụ cần thuộc hạ hoàn thành, thật thú vị. Nhưng lúc trước đa số nhiệm vụ của hắn đều dựa vào thuộc hạ, nay không có khác biệt quá lớn.

Khi trong đại điện chỉ còn lại một mình Tần Quân, hai tay hắn chống đầu gối, cúi đầu khẽ cười:

- Sớm muộn gì trẫm sẽ ở trên thiên địa!

Tần Quân thốt ra câu nói vô cùng cuồng vọng dường như thành sự thật.

***

Thời gian qua mau.

Đã là ngày thứ ba từ khi Lý Tịnh, Na Tra về, Tần Quân đột phá đến Thiên Tiên cảnh cửu trọng, cách Chân Tiên cảnh ngày càng gần.

Tần Quân tâm tình tốt đẹp đến cung điện Tôn Ngộ Không cư ngụ trên đảo.

Trên đảo Hồ Vương có mấy trăm tòa cung điện lớn nhỏ, to nhất đương nhiên là Hồ Hoàng Cung, giờ đặt tên là Thánh Đế Cung.

Tần Quân đến nơi cười to bảo:

- Đại Thánh, trẫm có một kế hoạch khiến ngươi danh chấn thiên hạ, không biết ngươi có chịu nghe không?

Tôn Ngộ Không ngồi trước cái bàn ăn trái cây, một loại trái giống chuối.

Tôn Ngộ Không nhướng mày hỏi:

- Hả? Danh chấn thiên hạ? Nói nghe thử.

Ở trên đảo Hồ Vương làm Tôn Ngộ Không chán sắp mọc nấm, cũng không chịu thấp người chinh chiến vì Tần Quân, nghe hắn nói như thế gợi lên hưng phấn trong y.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Còn nhớ ước định đại chiến một trận với Viên Hồng thuộc hạ của trẫm không?

Tôn Ngộ Không gật đầu, hỏi:

- Tất nhiên nhớ, khi nào hắn xuất hiện?

Tôn Ngộ Không thầm nôn nóng, nghe giọng điệu Tần Quân dường như chắc chắn Thông Tí Viên Hầu sẽ thắng, khiến Tôn Ngộ Không không phục.

Trên Hoa Quả Sơn cũng có Thông Tí Viên Hầu, nhưng toàn vô dụng, khiến Tôn Ngộ Không hơi coi thường Thông Tí Viên Hầu trong bốn đại linh hầu. Trong lòng Tôn Ngộ Không giữ tín niệm con khỉ trong thiên hạ chỉ có lão tử mạnh nhất.

Tần Quân đá lông nheo cười nói:

- Trẫm muốn mời vực chủ các vực quanh Nam Tận Hải đến xem cuộc chiến, khi đó chiến đấu của các ngươi sẽ truyền đến từng vực, danh tiếng Tề Thiên Đại Thánh sẽ chính thức truyền ra trong thiên địa này. Đương nhiên thuận tiện giúp trẫm chấn nhiếp vực chủ khác.

Tôn Ngộ Không cau mày. Tần Quân thẳng thắn dã tâm của mình khiến Tôn Ngộ Không có hảo cảm, nhưng làm theo cách này thì chiến đấu sẽ kéo dài nữa, y chờ nóng ruột nóng gan.

Tần Quân choàng cổ Tôn Ngộ Không cười nham nhở:

- Đại Thánh thật ra đã là bằng hữu huynh đệ với trẫm rồi, đừng cứng nhắc vậy.

Sắc mặt Tôn Ngộ Không mất tự nhiên, không chịu nổi động tác mặt dày của Tần Quân.

Tần Quân dám làm như vậy vì mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không đã đột phá sáu mươi điểm.

Nếu không cho Tần Quân mười lá gan cũng không dám ôm cổ vị đại gia này. Đừng thấy Tôn Ngộ Không là anh hùng tuổi thơ của người Hoa Hạ, nhưng xem nguyên tác thì tính tình rất thô bạo, hở chút là xuống tay giết. Tôn Ngộ Không cho rằng đối phương là kẻ ác liền xuống tay, yêu dù sao là yêu.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh, giây sau ngồi phía đối diện cái bàn:

- Ai là huynh đệ với ngươi, hừ!

Giả bộ tiếp đi! Tiểu yêu tinh khẩu thị tâm phi!

Tần Quân cười thầm, làm bộ nghiêm túc nói:

- Trẫm hy vọng các ngươi đừng chiến đến quên hết tất cả, dù sao sinh ra cùng nguồn, cần gì làm khó nhau.

Tôn Ngộ Không trợn trắng mắt sau đó gật đầu.

Hai người trò chuyện vài câu rồi Tần Quân rời đi tu luyện.

Đạo Linh Đan rất hữu dụng, Tần Quân dự định đổi nhiều chút, ăn dược đột phá Chân Tiên cảnh. Điểm danh khí của hắn còn hơn hai trăm ức, đủ cho Tần Quân tiêu xài phung phí.

Tần Quân mới đi chưa được vài bước thì tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Viên Hồng sắp trở về từ phó bản Thần Ma!]

Tần Quân trợn to mắt. Viên Hồng sắp trở về?

Tần Quân hết hồn vội bay tới ngọn núi sau Thánh Đế Cung. Nếu thả Viên Hồng ra tại đây thì hai con khỉ sẽ lao vào đánh nhau ngay.

Một núi không chứa hai khỉ.

Khụ khụ, nghe cũng có lý.

------oOo------

Chương 786: Mai Sơn Lục Quái

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vừa bay vừa kêu hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Viên Hồng ra.

[Viên Hồng: Đến từ Phong Thần diễn nghĩa.

Chủng tộc: Thông Tí Viên Hầu.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Cửu Chuyển Luyện Thể Công.

Pháp bảo: Tấn Thiết Côn.

Thần thông: Bát Cửu Huyền Công. Thân Bất Tử.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, đã đến trạng thái cao nhất của Dương Tiễn.

Tần Quân cảm thấy Viên Hồng có thể càng mạnh nữa, chờ khi nào y đi ra sẽ cho y một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân đi tới đỉnh núi Viên Hồng liền hiện hình, mặc giáp sắt, vai khiêng Tấn Thiết Côn, lông khỉ trắng bay bay, khuôn mặt kiên cường toát ra ngạo khí.

Không chỉ có Viên Hồng, còn có sáu người hơi thở rất mạnh, yêu quái nhiều vô số kể, rậm rạp chiếm cứ ngọn núi.

Tần Quân thầm mừng, chẳng lẽ Viên Hồng mang hết yêu quái Mai Sơn về?

Sáu yêu đứng sau lưng Viên Hồng chắc là Mai Sơn Lục Quái, bản thể gồm có: Heo, trâu, chó, dê, rắn rết. Kết cục của chúng nó là bị Dương Tiễn giết, nên chọc giận Viên Hồng. Dương Tiễn và Viên Hồng quyết chiến, hai người cùng là thân thể thành thánh, biết bảy mươi hai biến. Nhưng Thánh Nhân Nữ Oa ra tay, dùng Giang Sơn Xã Tắc Đồ bắt Viên Hồng. Cuối cùng Viên Hồng chết dưới Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp Đạo Nhân.

Nên Viên Hồng chết cũng có ý nghĩa, ít nhất làm Thánh Nhân ra tay, chết quang vinh.

Viên Hồng quỳ xuống trầm giọng nói, ngữ điệu kích động:

- Tham kiến bệ hạ!

Mai Sơn Lục Quái ở sau lưng Viên Hồng vội quỳ theo, đánh giá Tần Quân. Yêu quái Mai Sơn quỳ giữa không trung vái lạy Tần Quân.

Tần Quân tự mình dìu Viên Hồng đứng lên:

- Ái tướng của trẫm hãy mau đứng lên.

Trước khi Thiên Đình Đại Tần thành lập Viên Hồng đã phụ tá Tần Quân, giết vô số kẻ địch, công lao rất lớn. Dù bị những người đến sau cướp vị trí nhưng Tần Quân luôn ưu ái Viên Hồng.

Viên Hồng bình ổn tâm tình, nói:

- Nhờ ơn bệ hạ dày yêu thuộc hạ đã thành tựu Thái Ất Huyền Tiên!

Viên Hồng giới thiệu thuộc hạ sau lưng:

- Bọn họ là sáu vị hiền đệ của thuộc hạ, đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên, mấy vạn yêu chúng, kém nhất cũng có tu vi Hóa Hư cảnh.

Sáu vị Thái Ất Kim Tiên, mấy vạn yêu binh Hóa Hư cảnh!

Tần Quân nhướng cao chân mày. Hèn gì Lý Tịnh nói Viên Hồng sẽ đem đến niềm vui bất ngờ cho hắn, đúng là bất ngờ thật.

Tần Quân vỗ vai Viên Hồng, cười nói với nhóm Mai Sơn Lục Quái:

- Trẫm ban tên cho các ngươi là Mai Sơn Yêu Quân, sau này Viên Hồng dẫn đầu, chinh chiến thiên hạ vì trẫm!

Trước khi đến nơi này Viên Hồng thường nhắc Tần Quân, khen hắn chỉ có trên trời không có dưới đất. Nên nhìn Tần Quân chỉ có tu vi Thiên Tiên cảnh không khiến đám yêu khinh thường, chúng cảm kích tạ ơn.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Giờ các ngươi tìm đảo biển nào gần đây trú tạm, Viên Hồng ở lại.

Mai Sơn Lục Quái lần đầu tiên đến đầu vào, Tần Quân không thể trực tiếp ban chức quan cho bọn chúng, phải chờ xem biểu hiện về sau thế nào đã.

Sáu vị Thái Ất Kim Tiên đáng giá bồi dưỡng, nhưng bây giờ Tần Quân chú ý Viên Hồng hơn hết.

Mai Sơn Lục Quái gật đầu, biết chủ tớ có lời muốn nói, dẫn Mai Sơn Yêu Quân đi.

Tần Quân hé môi bỗng mắt Viên Hồng long lên, lấy Tấn Thiết Côn ra. Tần Quân đứng tim bản năng ngoái đầu nhìn, hồn vía lên mây. Tôn Ngộ Không xuất hiện sau lưng Tần Quân, mắt sáng rực nhìn Viên Hồng.

Tôn Ngộ Không đụng độ Viên Hồng thì như sao Hỏa đụng Trái Đất.

Kiếp trước nhiều người nói Tôn Ngộ Không là kiếp trước của Viên Hồng, Phong Thần Diễn Nghĩa xuất hiện muộn hơn Tây Du Ký, nguyên hình của Viên Hồng đúng là phỏng theo Tôn Ngộ Không.

Tóm lại hai con khỉ khá giống nhau, phép thuật, thần thông gần y như đúc, chỉ có tính cách là khác.

Viên Hồng là tài đại tướng, từng là đại tướng quân của Thương triều. Tôn Ngộ Không thì kiệt ngạo bất thuần, Tề Thiên Đại Thánh dám đại náo

Thiên Cung.

Tần Quân kẹp giữa hai con khỉ hít thở dồn dập, vì chúng phát ra hơi thở càng lúc càng mạnh.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Các ngươi đang làm gì!?

Tần Quân đứng che trước mặt Viên Hồng.

Viên Hồng bây giờ chưa thể đánh lại Tôn Ngộ Không, nhưng với cá tính của y sẽ không sợ chiến.

Mắt Tôn Ngộ Không sáng rực nhìn Viên Hồng, khiêu khích hỏi:

- Ngươi chính là Viên Hồng?

Viên Hồng trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Lòng Viên Hồng dậy sóng dữ, con khỉ yêu này mạnh hơn y! Viên Hồng không nhìn thấu tu vi của Tôn Ngộ Không.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ và Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ nhìn như chỉ kém hai tiểu cảnh giới nhưng thật ra là cách biệt ngàn dặm.

Tôn Ngộ Không ngạo nghễ nói:

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Khóe môi Tần Quân co giật.

Tôn Ngộ Không cười khẩy nói:

- Đây là hầu tướng mà ngươi nói? Hầu tướng ngang ngửa với ta?

Tôn Ngộ Không nói thẳng vào mặt làm mắt Viên Hồng lạnh băng, siết chặt hai nắm tay. Nếu không phải Tần Quân đứng che trước mặt thì Viên

Hồng bất chấp đối phương mạnh hơn mình đã trực tiếp tấn công.

Tần Quân nghe hơi khó chịu, Viên Hồng dù gì là ái tướng của hắn, Tôn Ngộ Không chưa bái vào.

Trong thời gian này Tần Quân đối xử bình đẳng với Tôn Ngộ Không, ai ngờ Viên Hồng mới trở về, Tôn Ngộ Không đã chế nhạo Viên Hồng ngay trước mặt hắn, quá bẽ bàng.

Tần Quân tức giận nói:

- Còn chưa đến lúc chính thức luận bàn, chờ tới lúc trẫm sẽ khiến ngươi rút về câu nói này!

Tần Quân đang ám thị Tôn Ngộ Không là chúng ta đã nói trước rồi, chờ chủ các vực tới dự mới được đánh nhau.

Tôn Ngộ Không hơi bất mãn nhưng không nói gì thêm.

Tần Quân quay đầu nói với Viên Hồng:

- Viên Hồng, trẫm đã hẹn với hắn chờ khi ngươi về sẽ chiến một trận với hắn, đánh nhau công bằng, không bị thương mạng sống.

Mắt Tần Quân sáng rực nhìn Viên Hồng:

- Ngươi có dám không?

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không ngạo mạn, hĩnh mũi nhìn người.

Viên Hồng thầm ức chế, quát:

- Mạt tướng có gì không dám!

Viên Hồng cũng từng làm chuyện chiến đấu vượt cấp rồi. Trong thế giới Phong Thần, y càng là đại tướng quân làm mưa gió một phương, từng sợ ai? Viên Hồng đã gặp hàng tá tồn tại mạnh còn hơn Tôn Ngộ Không, y chưa từng sợ.

Tần Quân vỗ vai Viên Hồng:

- Tốt, không uổng là ái tướng của trẫm, trẫm thích nhất không phải cường giả mà là kẻ ngạo không sợ gì!

Câu này không làm Tôn Ngộ Không phật lòng, ngược lại khiến y nhìn Tần Quân với con mắt khác.

Trải qua trận chiến với Như Lai khiến Tôn Ngộ Không chẳng còn cho rằng mình mạnh nhất, nhưng nếu cho y làm lại từ đầu thì vẫn sẽ đại náo Thiên Cung, chiến với Như Lai, vì y là kẻ ngạo không sợ gì cả.

------oOo------

Chương 787: Thần Hầu cái thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không chắp tay nói:

- Hy vọng là lão Tôn nhìn nhầm, chờ đến ngày đó ngươi sẽ chứng minh bản thân vì bệ hạ của ngươi!

Tôn Ngộ Không nói xong xoay người biến mất tại chỗ.

Viên Hồng không thay đổi cái nhìn sau câu nói này, trong lòng vẫn bực tức.

Tần Quân nhìn Viên Hồng chằm chằm, đầy ẩn ý nói:

- Viên Hồng, nghe thấy chưa? Có lẽ bây giờ ngươi đã mạnh rất nhiều nhưng trẫm cũng đã khác xưa. Nếu ngươi muốn luôn giữ mũi nhọn thì phải không ngừng biến mạnh.

Thần Ma đến đỉnh thần thoại không có nghĩa là vĩnh viễn ngừng lại tại đây.

Trong lòng Tần Quân có vài nhân tài đáng giá hắn bồi dưỡng đến cùng, có Dương Tiễn, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá. Thần Ma khác thì phải suy xét kỹ hơn. Cửu Đầu Trùng không thua kém Dương Tiễn quá xa nhưng Tần Quân

không thích, còn chờ thử thách.

Viên Hồng vừa cảm kích Tần Quân vừa hận mình nhỏ yếu:

- Mạt tướng tuyệt đối không phụ kỳ vọng của bệ hạ!

Nhìn như Thái Ất Huyền Tiên rất mạnh nhưng không bằng Đại La.

Tần Quân nhủ thầm:

- Hệ thống, hãy sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho Viên Hồng!

Vẻ mặt Tần Quân đầy mong đợi nhìn Viên Hồng, dõng dạc nói:

- Viên Hồng, trẫm quyết định cho ngươi cơ hội lần thứ hai, chỉ vì trẫm hậu ái ngươi!

Viên Hồng sửng sốt, đang định nói chuyện bỗng đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen hút y vào trong biến mất.

Tần Quân ngước nhìn trời xanh, khóe môi cong lên lẩm bẩm:

- Viên Hồng, đừng làm trẫm thất vọng.

Tần Quân không dám bảo đảm Viên Hồng chắc chắn đột phá Đại La cảnh, nhưng hắn vẫn muốn thử xem. Có hỏi hệ thống thì nó cũng không bảo đảm được. Hệ thống Thần Thoại thiết lập Thần Ma căn cứ theo vô số truyền thuyết thần thoại liên quan, Tần Quân và ý thức mặt ngoài của hệ thống không dám bảo đảm mình hiểu thấu hết tất cả thần thoại.

Ngẫm lại biểu tình ngạo mạn của Tôn Ngộ Không khiến Tần Quân khó chịu.

Tần Quân bay về Thánh Đế Cung, định tu luyện tiếp.

***

Một đêm qua nhanh, ba hòn đảo gần đảo Hồ Vương nhất bị Uy Linh Yêu Quân, Uy Hách Hám Quân, Mai Sơn Yêu Quân chiếm lĩnh. Ban đêm có xảy ra nhiều ma sát nhỏ nhưng không ảnh hưởng toàn cục.

Giữa trưa, Tần Quân đang dạy Liễu Nhược Lai chợt nghe hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Viên Hồng phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Tần Quân nói nhanh với Liễu Nhược Lai:

- Nàng tu luyện trước, trẫm ra đây một chuyến!

Bất chấp Liễu Nhược Lai khó hiểu, Tần Quân bay cái vèo ra khỏi Thánh Đế Cung.

Tần Quân chưa bay lên đỉnh núi thì trên đầu hắn lộ ra lỗ đen, một bóng người bước ra, tia chớp lượn lờ quanh người, khí thế ngập trời làm nguyên đảo Hồ Vương rung động, trong phạm vi trăm dặm đều cảm nhận được uy áp đó.

Tần Quân ngước lên thấy Viên Hồng mặc áo giáp đen, tay phải nắm Tấn Thiết Côn khiêng trên vai, lông khỉ trắng dường như dài ra, trông càng thêm uy vũ. Đôi mắt kiên cường lạnh lùng lóe tia vừa mừng vừa sợ.

Y biến mạnh! Mạnh hơn rất nhiều!

Tần Quân siêu kích động:

- Chẳng lẽ . . .

Tần Quân vội giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Viên Hồng, tuyệt đối đừng làm hắn thất vọng.

[Viên Hồng: Đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

Chủng tộc: Thông Tí Viên Hầu.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Cửu Chuyển Luyện Thể Công.

Pháp bảo: Tấn Thiết Côn.

Thần thông: Bát Cửu Huyền Công. Thân Bất Tử.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ!

Cảnh giới ngang bằng Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không từ một góc đảo Hồ Vương như luồng sáng vàng bay cái vèo đến, đáp xuống trước mặt Viên Hồng.

Hai linh hầu nhìn nhau chằm chằm, chiến ý dào dạt, phát ra hơi thở làm Tần Quân hít thở dồn dập.

Bên kia, Uy Linh Yêu Quân, Uy Hách Hám Quân, Mai Sơn Yêu Quân, các binh sĩ trên đảo tụ tập lại. Bọn họ vây quanh trên trời bao vây Tôn Ngộ Không, Viên Hồng.

Hình ảnh hai con khỉ kình chống nhau làm cả đám hút ngụm khí lạnh, bàn tán xôn xao.

- Đó chẳng phải là Viên Hồng sao? Cũng đến đầu vào bệ hạ?

- Chậc chậc, không ngờ có người dám đối đầu với Đại Thánh?

- Đại Thánh? Chắc chắn không đánh lại Viên Hồng!

- Hừ! Các ngươi chưa thấy lực lượng của Viên Hồng!

Yêu binh đến từ phó bản Thần Ma không biết Tôn Ngộ Không, chỉ biết Viên Hồng. Trong thế giới Phong Thần thì Viên Hồng nổi tiếng lừng lẫy. Người của binh đoàn Hàn Tín biết rõ sự lợi hại của Tôn Ngộ Không, nguyên Nam Vực đều lưu truyền danh tiếng Tề Thiên Đại Thánh.

Hai Thần Hầu cái thế gặp nhau sẽ va chạm ra hỏa hoa thế nào?

Vẻ mặt Na Tra mong chờ, đây là trận chiến trong mơ đối với y. Hai con khỉ đều khiến y khâm phục.

Khuôn mặt Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra bình tĩnh. Mai Sơn Lục Quái biểu tình hằn học nhìn Tôn Ngộ Không.

Tần Quân bực bội bay tới giữa hai con khỉ, mặt ngoài hắn bình tĩnh thật ra thầm run:

- Các ngươi làm gì vậy? Ngày cho các ngươi chiến đấu còn chưa đến! trẫm sẽ cho các ngươi tỷ thí một phen trước toàn thiên hạ, để chứng minh chính mình!

Hơi thở của hai Đại La quá hung hãn, rất khó tưởng tượng nếu cả hai đánh nhau sẽ là cảnh tượng kinh thiên động địa cỡ nào.

Viên Hồng lạnh lùng miệt thị hỏi:

- Hiện tại ta có tư cách chưa?

Sau khi đến Đại La Kim Tiên thì Tôn Ngộ Không không lọt vào mắt Viên Hồng nữa, như thể trong thiên hạ không ai có thể chiến thắng y.

Mặt ngoài Tôn Ngộ Không hung hăng kiệt ngạo nhưng trong lòng dậy sóng dữ:

- Sao chỉ trong một đêm tên này trở nên mạnh vậy?

Tôn Ngộ Không đến Đại La nhờ nhiều cơ duyên, Viên Hồng chỉ trong một đêm đã thăng cấp Đại La làm y tự ngẫm sự đời.

Không lẽ là Tần Quân?

Vụ việc Cực Viêm Ma Thần lần trước và lời Hắc Hải Vương Kình nói chứng tỏ Tần Quân có lai lịch phi phàm, hơn xa bọn họ tưởng tượng.

Thái Ất Huyền Tiên đột phá Đại La Kim Tiên sẽ dẫn đến kiếp động trời, đêm qua đảo Hồ Vương không sóng không gió như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Đối mặt Viên Hồng hung hăng khiêu khích, Tôn Ngộ Không hừ mũi:

- Hừ! Bây giờ có chút tư cách!

Lòng Tôn Ngộ Không tràn đầy chiến ý, máu toàn thân bốc cháy chỉ muốn đánh nhau với Viên Hồng ngay.

Tần Quân nhìn nhức đầu, vội dặn Viên Hồng:

- Hôm khác trẫm sẽ tổ chức bữa yến hội mời vực chủ các phương, đến lúc đó trận chiến của các ngươi là màn khởi đầu. Trẫm hy vọng ngươi ráng nhịn, đây là cơ hội cho Thiên Đình Đại Tần uy chấn thiên hạ, cũng là cơ hội để ngươi danh chấn bát phương!

Viên Hồng nghe vậy nhíu chặt mày.

Mời vực chủ các nơi dự tiệc? Vậy là thịnh hội hiếm có, để lại tên trong sử sách. Ngẫm lại Tôn Ngộ Không là đối thủ hiếm thấy trong đời, chỉ có Tôn Ngộ Không mới khắc chế được Viên Hồng.

Viên Hồng chắp tay nói:

- Mạt tướng đương nhiên nghe theo bệ hạ!

------oOo------

Chương 788: Nhị Lang Thần uy vũ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng nhìn Tôn Ngộ Không, làm như y cũng có Hỏa Nhãn Kim Tinh, bên trong lóe tia sáng.

Tôn Ngộ Không ngang nhiên trừng lại Viên Hồng, nếu không phải đã hứa với Tần Quân thì y rất muốn lấy Kim Cô Bổng ra đại chiến ba ngàn hiệp với Viên Hồng.

Tần Quân nhẹ phất tay:

- Được rồi, các ngươi giải tán đi. Trước khi chính thức tỷ võ không ai được tự tiện khiêu khích đối phương, đây cũng là sự tôn trọng với cường giả. Nếu người nào làm trái thì trẫm sẽ không phạt nặng, chỉ khinh thường.

Hắn nói thì nhẹ nhưng đây là trừng phạt nghiêm trọng nhất. Nếu Tần Quân coi thường Viên Hồng thì tiền đồ sau này của y đứt đoạn. Nếu Tần Quân coi thường Tôn Ngộ Không thì sau này sẽ thành kẻ địch với nhau.

Viên Hồng có tài đại tướng nên hiểu ẩn ý. Tôn Ngộ Không dù cuồng vọng nhưng không ngốc, dù gì học hành chính thống với Bồ Đề Lão Tổ. Năm xưa Bồ Đề Lão Tổ gõ ba cái vào đầu Tôn Ngộ Không thế là y thông tuệ, học được bản lĩnh lớn thật sự, nên hiểu ngay ẩn ý của Tần Quân.

Viên Hồng dẫn Mai Sơn Lục Quái, Mai Sơn Yêu Quân đi trước:

- Đi thôi, đừng quấy rầy bệ hạ tu luyện.

Tôn Ngộ Không hầm hừ rời đi.

Uy Linh Yêu Quân, Uy Hách Hám Quân không dám ở lại lâu. Rất nhanh trên bầu trời đảo Hồ Vương chỉ còn một mình Tần Quân.

Chờ mọi người đi hết khuôn mặt lạnh băng của Tần Quân dịu lại, hắn cười lẩm bẩm:

- Hừ! Tưởng trẫm không trị được các ngươi?

Đùa! Trẫm dù sao là Thánh Đế, sao có thể để hai con khỉ cưỡi trên đầu.

Tần Quân đắc ý nghĩ. Tuy hắn vui lòng tôn trọng Tôn Ngộ Không nhưng nếu lúc này không bày ra thân phận, về sau con khỉ đó dám đạp trên đầu hắn.

Hoàng đế làm luân lưu, năm nay đến lượt gia!

Câu này là danh ngôn kinh điển của con khỉ đó, Tần Quân nhớ mãi không quên.

***

Chớp mắt năm ngày qua nhanh.

Viên Hồng và Tôn Ngộ Không kiềm nén chiến ý cố không đụng mặt nhau.

Chiến báo Nam Tận Hải mỗi ngày truyền về đảo Hồ Vương, đặc biệt trong Cửu Đầu Trùng. Sau khi Lục Kim Ô, Lữ Nhạc tham gia chiến đấu gần như nghiền áp thu phục từng thế lực yêu tộc.

Bên kia, Thái Bạch Kim Tinh và Dương Tiễn đi vào Đông Phương Vực.

Hôm qua truyền tin nói Dương Tiễn đại náo thủ thành của Đông Phương Vực, làm nguyên vực sôi chảo dầu. Vì vực chủ Đông Phương Ngạo thua Dương Tiễn, danh tiếng Nhị Lang Thần như đốm lửa cháy lan ra đồng cỏ truyền khắp Đông Phương Vực, còn lan sang vực kế bên.

Tần Quân vỗ đầu gối cười to nói:

- Ha ha ha! Không uổng là Nhị Lang Thần của trẫm!

Tần Quân nhớ lại vạn năm trước bị Đông Phương Ngạo uy hiếp là thấy sướng rơn.

Hằng Nga, Viên Hồng, Bạch Trạch đứng trong điện. Liễu Nhược Lai bận tu luyện. Không biết Tôn Ngộ Không đi đâu chơi. Na Tra, Lý Tịnh, Mai Sơn Lục Quái mang binh xuất chinh.

Bạch Trạch lạnh lùng cô độc đứng chung với Hằng Nga không ăn khói lửa trần gian thành phong cảnh cực đẹp.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ làm rất diệu, cái tên Nam Vực và bệ hạ sẽ uy chấn các vực, cũng mở con đường mậu dịch đi vực khác.

Sau khi chứng kiến sự lợi hại của Nam Vực thì kẻ yếu dựa vào cường giả là thiên tính, cũng là cách sống tàn khốc.

Tần Quân ngừng cười, hắn nhìn Bạch Trạch mỉm cười nói:

- Bạch cô nương khích lệ trẫm thì xem ra trẫm không đi nhầm nước cờ.

Khương Tử Nha có nghe về tài năng của Bạch Trạch, đáng tiếc hai người không có dịp gặp nhau Khương Tử Nha đã đi tiền tuyến chiến trường. Nếu

mưu thần đỉnh nhất nhân tộc và mưu thần đỉnh nhất yêu tộc đụng mặt nhau sẽ rất đặc sắc.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ quá lời.

Hai lũ tóc đen rũ xuống, nàng lắc đầu cười khẽ toát ra vẻ đẹp khiến người kinh diễm. Bạch Trạch và Hằng Nga đều là khí chất lạnh lùng cao ngạo. Hằng Nga càng giống nữ thần, Bạch Trạch thì trầm ổn tự tin, hay nên nói là tự phụ. Dường như trong mắt Bạch Trạch thì cõi đời này không có chuyện gì có thể ngăn nàng được.

Kiếp trước Bạch Trạch lấy hồng hoang làm bàn cờ, Nam Tận Hải bây giờ không đáng lọt vào mắt xanh của nàng.

Viên Hồng không kiềm được hỏi:

- Bệ hạ có cần ta đi không? Hiệu suất sẽ càng cao.

Mỗi vực rất lớn, Dương Tiễn và Thái Bạch Kim Tinh bôn ba khắp nơi sẽ rất mất thời gian.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không cần, ngươi là át chủ bài, chờ đến yến hội mới kinh diễm người ta.

Viên Hồng muốn nói lại thôi. Tần Quân không cho y tham gia chiến tranh, không cho đi vực khác, Viên Hồng khó khăn lắm mới tăng vọt tu vi nhưng không có cơ hội biểu diễn, cảm giác táo bạo như ngồi trên chông.

Tần Quân phớt lờ Viên Hồng, hắn cười hỏi Bạch Trạch:

- Bạch cô nương còn có ý kiến gì không?

Tần Quân tạm thời không cho Bạch Trạch chức vị, chỉ để nàng chiêu nạp yêu binh, nên hắn gọi là cô nương. Cũng không có lý do gì, Tần Quân chỉ thấy buồn cười đường đường là Bạch Trạch không ngờ là nữ.

Bạch Trạch tuy là nữ nhi nhưng năng lực xuất sắc hơn người, trong

khoảng thời gian ngắn chiêu nạp yêu binh đã tới gần hai mươi vạn rải rác quanh đảo Hồ Vương, không tham gia chiến sự.

Bạch Trạch dịu dàng nói:

- Không có ý kiến, hiện giờ cánh chim Thiên Đình Đại Tần của bệ hạ đã đầy đặn, thu phục Nam Tận Hải chỉ còn là vấn đề về thời gian. Điều bây giờ cần làm là Nam Vực và Nam Tận Hải nối liền. Phải chọn đảo biển xây thành, mở ra mậu dịch biển cả với đất liền hấp dẫn tu sĩ không ngừng đến Nam Tận Hải, có như vậy mới hoàn toàn dung hợp hai tộc nhân, yêu.

Thời kỳ hồng hoang nhân tộc là mồi săn của yêu tộc, không ngờ bây giờ Bạch Trạch phấn đấu vì hòa bình hai tộc. Bạch Trạch rất cảm kích Tần Quân, ít ra hắn không ra lệnh đồ sát yêu tộc.

Trong mắt Tần Quân thì sau này Thiên Đình Đại Tần sẽ làm chủ nhân tộc, nhưng có thể dung chứa yêu tộc, vì hắn muốn làm đế của vạn tộc.

Tần Quân gật đầu, đầy ẩn ý nói:

- Ừm, nàng hãy tự đi Nam Vực Thiên Thế Giới một chuyến tìm Lưu Bá Ôn giúp trẫm.

Bạch Trạch liền hiểu ý Tần Quân, khóe môi nhếch cao.

Tần Quân định khiến nàng chính thức dung nhập Thiên Đình Đại Tần nên mới kêu nàng tìm Lưu Bá Ôn đứng đầu quan văn.

Sau khi Bạch Trạch rời đi Tần Quân tiếp tục trùng kích Chân Tiên cảnh.

Ăn thuốc như nhai kẹo khiến tu vi của Tần Quân thế như chẻ tre, cách Chân Tiên cảnh càng lúc càng gần.

Tần Quân cố ý tìm bộ công pháp không tệ khá thích hợp cho Liễu Nhược Lai, khiến tu vi của nàng tăng nhanh. Chờ khi thống nhất Nam Tận Hải sẽ là ngày Tần Quân cưới Liễu Nhược Lai.

Hôm nay Tần Quân đang tu luyện trong Thánh Đế Cung chợt mở mắt ra, thấy Hắc Điệp Tiên Tử mặc áo gấm tím đen đứng trước mặt mình.

Tần Quân nhướng mày cười hỏi, ngữ điệu hơi trách móc:

- Ô, sao nàng có rảnh đến đây?

------oOo------

Chương 789: Thiên Tuyển Phủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ ngày chiến thắng Thần Vô Cơ, Tần Quân đi tiếp đãi Tôn Ngộ Không không ngờ Hắc Điệp Tiên Tử thừa dịp chuồn mất, làm hắn bực mình. Mỗi khi nhớ lại cảnh Hắc Điệp Tiên Tử đứng che trước mặt mình là Tần Quân hơi rung động.

Kiếp trước Tần Quân cho rằng tình cảm như vậy là hoang đường, bây giờ các nữ nhân của hắn đều chấp nhận hiến dâng sinh mệnh vì hắn, tình yêu này làm hắn cảm giác rất nặng, đây là lý do tại sao hắn không nạp phi rộng rãi. Đứng ở vị trí của Tần Quân nói một câu là có ngàn vạn nữ nhân muốn leo lên giường của hắn, nhưng hắn không làm như vậy.

Tu sĩ trong quá trình tu hành nạp khí sẽ có cảm giác sung sướng, huống chi các nữ nhân của hắn rất hoàn mỹ, nhan sắc kém mặn mòi hơn thì khó lọt vào mắt hắn. Nói dễ hiểu là khẩu vị của hắn đã kén chọn.

Nhưng Hắc Điệp Tiên Tử rất có sức hấp dẫn, còn có tình với hắn, làm Tần Quân huyết khí phương cương mơ mộng.

Hắc Điệp Tiên Tử khẽ hừ:

- Hừ! Ngươi đang suy nghĩ cái gì?

Chớp mắt Hắc Điệp Tiên Tử đến trước mặt Tần Quân, nhấc đùi phải ngồi lên chân Tần Quân, làm hắn thộn mặt ra.

Trời ạ, có cần nhiệt tình vậy không?

Tần Quân nuốt nước miếng dè dặt hỏi:

- Là nàng muốn làm gì thì đúng hơn

- Ta muốn làm chuyện ngươi định làm..

Ngón trỏ tay phải nâng cằm Tần Quân lên, mặt nạ chợt biến mất, khuôn mặt xinh đẹp quyến rũ đập vào mắt hắn, đặc biệt đôi mắt kia như đang hỏi ngươi có dám không?

Tần Quân kích động, ôm eo Hắc Điệp Tiên Tử muốn đè nàng xuống, nhưng mặc cho hắn gồng sức cỡ nào cũng không làm nàng nhúc nhích.

Đùa trẫm?

Tần Quân xì hơi mềm nhũn ngồi trên ngai vua, cười khổ hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Nói đi, nàng đến vì chuyện gì?

Viên Hồng chợt xuất hiện trầm giọng hỏi:

- Bệ hạ, ai . . .?

Viên Hồng trợn to mắt, lúng túng. Lúc trước Viên Hồng cảm giác có hơi thở bí ẩn xuất hiện trong Thánh Đế Cung, tưởng có ai định ám sát Tần Quân không ngờ . . .

Viên Hồng vội biến mất tại chỗ, không nói tròn câu.

Khóe môi Tần Quân co giật, lần này có nhảy vào Hoàng Hà cũng không rửa sạch.

Hắc Điệp Tiên Tử che miệng cười khẽ:

- Chà chà.

Mắt nàng cười cong cong như trăng khuyết, rèm mi dài run run, xinh đẹp làm Tần Quân xem ngây người.

Nữ nhân này thật là quyến rũ chúng sinh.

Trái tim Tần Quân như mặt hồ gợn sóng, sutý mê đắm nàng.

Hắc Điệp Tiên Tử ngừng cười, nhẹ giọng nói:

- Được rồi, nói việc nghiêm túc đi. Thần Vô Cơ bị thương nặng, thiên tài số một ngày xưa của Thần Điện, Tôn Như Đạo trở về cầm quyền. Tôn Như Đạo đã mạnh mẽ giành lấy vị trí điện chủ, tiếp theo Thần Điện sẽ không khó xử với ngươi nữa, Nam Vực các ngươi có thể yên tâm phát triển.

Tôn Như Đạo?

Tần Quân nhớ kỹ tên này, hắn tò mò hỏi:

- Tôn Như Đạo có tu vi gì?

Hắc Điệp Tiên Tử mỉm cười nói:

- Hắn cũng chỉ là mới vào Đại La Kim Tiên. Nhưng Thần Vô Cơ bị thuật Thỉnh Thần trọng thương nên không đánh lại Tôn Như Đạo, bị hắn giam cầm. Tôn Như Đạo không xem trọng quyền lực, thật sự có lòng cầu đạo. Tôn Như Đạo thu phục Thần Điện chỉ vì củng cố nó, hắn đã hứa với ta sẽ không làm khó dễ ngươi, thậm chí hòa hảo với ngươi.

Tần Quân làm bộ vô tình hỏi:

- A? Hai người có quan hệ gì?

Dường như có rất nhiều cường giả ngưỡng mộ Hắc Điệp Tiên Tử, đối thủ cạnh tranh quá nhiều.

Hắc Điệp Tiên Tử đầy ẩn ý liếc Tần Quân, giải thích:

- Hắn từng là đệ tử của ta, ta đã dạy hắn. Không chỉ mình Tôn Như Đạo, Thần Vô Cơ cũng từng là đệ tử của ta.

Khóe môi Tần Quân co giật:

- Lão yêu bà . . .

Không chừng nguyên Thần Điện đều là nàng dạy dỗ?

Hắc Điệp Tiên Tử nhéo tai Tần Quân hỏi:

- Ngươi nói cái gì?

Chênh lệch tu vi làm Tần Quân không đánh lại Hắc Điệp Tiên Tử, mặc cho nàng xoa nắn. Quan trọng là khuôn mặt nàng hưng phấn, dường như rất kích động khi ăn hiếp Tần Quân.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh đầy trào phúng vang lên:

- Hừ, bị nữ nhân đè, ngươi vô dụng quá.

Tần Quân suýt hộc máu.

Trẫm có thể làm sao? Trẫm cũng rất tuyệt vọng!

Vẻ mặt Tần Quân tuyệt vọng với đời.

Hắc Điệp Tiên Tử nhéo một lúc rồi nói:

- Quan Thiên Đại Hội là thịnh hội Thần Điện thu nhận thiên tài, vì đại hội Long Phượng. Đại hội này do sáu điện ba địa tham gia. Ta hy vọng ngươi sẽ góp mặt, vì trong vực thuộc quyền Thần Điện khó tìm ra thiên tài nào mạnh hơn ngươi.

Sáu điện ba địa?

Mắt Tần Quân sáng rực không kiềm được hỏi:

- Không lẽ thiên địa bị sáu điện ba địa các ngươi chia nhau?

Hắc Điệp Tiên Tử giới thiệu:

- Đúng rồi, phương thế giới này rất lớn, sáu điện chia nhiều vực, ba địa nằm ở nơi hiểm yếu tuyệt địa, không thích hợp người thường cư ngụ nên nhân khẩu kém xa.

Tần Quân suy nghĩ sâu xa.

Phỏng đoán từ thực lực của Thần Điện thì chẳng phải là phương thế giới này này thực lực cao nhất là Đại La Kim Tiên?

Hắc Điệp Tiên Tử tiếp tục giới thiệu:

- Đại hội Long Phượng chỉ cho phép thiên tài dưới hai trăm tuổi tham gia. Thiên tài yêu tộc vì hạn chế chủng tộc nên dưới ngàn tuổi đều được phép. Một điện nhiều nhất chỉ đề cử trăm người.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Tại sao trẫm phải tham gia?

Tần Quân không có hảo cảm với Thần Điện, sau này hắn sẽ xóa sổ nó nên đâu chịu ra sức vì nó.

Hắc Điệp Tiên Tử tức giận nói:

- Tuy ngươi có nhiều cường giả trong tay nhưng muốn phát triển thành thế lực cấp vực còn cần thời gian. giải thưởng đại hội Long Phượng phong phú, còn được vào Thiên Tuyển Phủ. Bỏ qua cơ hội lần này thì về sau không còn nữa.

Thiên Tuyển Phủ?

Tần Quân mờ mịt.

Hắc Điệp Tiên Tử không cố câu giờ:

- Thiên Tuyển Phủ đại biểu ý chí thần tiên, mỗi thiên tài đi vào Thiên Tuyển Phủ sau khi trở ra đều là cực phách một phương. Tôn Như Đạo từng vào đó, mỗi trăm năm Thiên Tuyển Phủ chỉ chiêu vào mười tám người.

Mười tám người!

Con ngươi Tần Quân co rút, vậy chẳng phải là chọn ra mười tám thiên tài mạnh nhất trăm năm qua trong mấy trăm vực ở thế giới này?

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Tham gia đại hội Long Phượng.

Nhiệm vụ cụ thể: Thiên Tuyển Phủ tổ chức đại hội Long Phượng sắp bắt đầu, nếu túc chủ tham gia sẽ được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Vào Thiên Tuyển Phủ. Nhiệm vụ cụ thể: Thiên Tuyển Phủ vâng theo ý chí thiên đạo, thành công được Thiên Tuyển Phủ chọn túc chủ sẽ có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Không ngờ liên tục xúc phát hai nhiệm vụ, còn có một cái là nhiệm vụ chính!

------oOo------

Chương 790: Đột phá Chân Tiên cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hễ là nhiệm vụ chính tức là quy hoạch ban đầu của hệ thống, xem ra Thiên Tuyển Phủ sắm vai quan trọng trong phương thế giới này.

Cơ Vĩnh Sinh hầm hừ lên tiếng trong óc Tần Quân, ngữ điệu tràn đầy tức giận:

- Tuân theo ý chí thần tiên? Ngươi hỏi nàng xem còn nhớ sư tôn của mình không?

Tần Quân không hiểu ra sao nhưng vẫn làm theo, trầm giọng hỏi:

- Nàng có còn nhớ sư tôn của mình?

Hắc Điệp Tiên Tử nghe vậy như bị sét đánh, nhảy khỏi người Tần Quân, giữ một khoảng cách với hắn. Hắc Điệp Tiên Tử cúi đầu, hai nắm tay siết chặt, thân thể run nhè nhẹ.

A?

Thấy Hắc Điệp Tiên Tử thất thốt làm Tần Quân suy nghĩ vẩn vơ, hắn dè dặt hỏi:

- Chắc ngươi không phải là sư phụ của nàng đi?

Đệt! Nếu Cơ Vĩnh Sinh là sư phụ của Hắc Điệp Tiên Tử vậy chẳng phải Hắc Điệp Tiên Tử ít nhất mười ba vạn tuổi?

Trái tim của Tần Quân suýt tan vỡ, mặc dù không quan trọng tuổi tác nhưng cách biệt quá lớn sẽ làm hắn đứt dây thần kinh.

Nhưng dù là Đại La Kim Tiên cũng khó sống mười vạn năm, trừ phi được thiên đạo thừa nhận, làm việc thay trời.

Cơ Vĩnh Sinh cáu kỉnh hỏi:

- Hừ, nàng chỉ là Đại La Kim Tiên, có thể sống mười mấy vạn năm sao?

Tần Quân thở phào một hơi, nhưng Cơ Vĩnh Sinh nói câu tiếp theo làm hắn rớt xuống vực sâu:

- Nhưng nàng thật sự làm được, rất thần kỳ.

Phụt!

Tần Quân suýt hộc máu, từ khi nào Cơ Vĩnh Sinh cũng chơi trò lấp lửng?

Ánh mắt Tần Quân nhìn Hắc Điệp Tiên Tử trở nên cẩn thận.

Nàng là lão yêu bà . . . Nàng là lão yêu bà . . . Nàng là lão yêu bà . . .

Nếu Hắc Điệp Tiên Tử biết ý nghĩ của Tần Quân chắc chắn sẽ băm hắn ra.

Hắc Điệp Tiên Tử ngước đầu lên, biểu tình phức tạp nhìn Tần Quân:

- Tại sao ngươi hỏi sư tôn?

Tần Quân giả vờ tùy ý hỏi:

- Chỉ muốn hỏi vậy thôi, có gì không?

Tần Quân chợt hiểu tại sao Hắc Điệp Tiên Tử thất thốt như vậy. Cơ Vĩnh

Sinh chết vì chống đối thần tiên, đệ tử của mình lại hiệu lực cho thần tiên, sao y có thể giữ bình tĩnh được?

Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử trở nên sâu thẳm, khẽ thở dài:

- Có phải ngươi nhớ đến chuyện gì không?

Tần Quân gật đầu nói:

- Ưm, nhớ quần áo trẫm phơi chưa rút vô.

Ở chung với lão yêu bà sống ít nhất mười ba vạn tuổi khiến tâm tình của Tần Quân rất vi diệu, đặc biệt nhớ lại vừa rồi hai người ám muội.

Khụ khụ . . .

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân chằm chằm, đầy ẩn ý nói:

- Trời đã thay đổi từ lâu, cần gì cố chấp chuyện cũ? Huống chi Vận Mệnh Chi Tử đã xuất hiện từ vạn năm trước.

Vận Mệnh Chi Tử? Đang nói về Thủ Tâm?

Tần Quân bỗng cảm thấy mình đã thân bất do kỷ, Vận Mệnh Chi Tử cũng trở thành nữ nhân của hắn, ngày càng thú vị.

- Được rồi, một năm sau sẽ tổ chức đại hội Long Phượng, ngươi lo tu luyện đi, đến lúc đó ta sẽ tự mình đến đón.

Hắc Điệp Tiên Tử nói xong câu đó biến mất tại chỗ, dường như lúc trước Tần Quân hỏi chuyện khiến tâm tình của nàng khá tệ.

Sau khi Hắc Điệp Tiên Tử đi đại điện trở nên yên tĩnh.

Tần Quân yên lặng thật lâu sau mới hỏi thầm:

- Nàng tốt với trẫm như vậy là vì ngươi?

Cơ Vĩnh Sinh bí ẩn nói, dường như thích nhìn Tần Quân hoang mang:

- Đúng, nhưng cũng sai. Nàng thật lòng với ngươi, chờ sau này ngươi sẽ hiểu tất cả.

Lại là ngày sau hãy nói!

Làm trẫm ức chế lắm rồi!

Tần Quân thầm bực bội.

Cơ Vĩnh Sinh nghe thấy tiếng lòng của Tần Quân, mắng:

- Thô bỉ!

***

Thời gian trôi nhanh, Hắc Điệp Tiên Tử đi rồi không còn xuất hiện nữa.

Thiên Đình Đại Tần lục tục tiếp viện. Thiết Kình Thiên ở Biên Hải thành Đông Phương Vực đưa tặng nhân lực, vật lực. Lấy đảo Hồ Vương làm trung tâm bắt đầu xây thành trì trên đảo biển xung quanh.

Chưa đầy nửa tháng phần lớn khu vực Nam Tận Hải đã bị Thiên Đình Đại Tần chinh phục.

Hôm nay Tần Quân bắt đầu trùng kích Chân Tiên cảnh.

Cái gì gọi là Chân Tiên?

Nguyên thần ra, siêu nhiên vật bên ngoài thật là chân tiên.

Trên đỉnh núi sau Thánh Đế Cung, Tần Quân ngồi khoanh chân trong thùng gỗ, hơi nóng bốc lên, bên trong nấu các loại kỳ trân thánh dược cho hắn luyện thể.

Viên Hồng, Tôn Ngộ Không, Hằng Nga, Liễu Nhược Lai, Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn đứng xung quanh. Mấy trăm binh sĩ lơ lửng trên trời canh giữ.

Dược liệu trong thùng toàn là thứ hiếm hoi, vật làm thể tu tha thiết ước mơ. Tần Quân ra lệnh một tiếng là người ta đua nhau thu gom về cho hắn. Nhưng muốn đột phá Bất Diệt Thánh Thân đệ ngũ trọng Pháp Thiên

Tượng Địa cần đoạn đường rất dài.

Đường thể tu tuy dài dòng nhưng luyện khí thì rất nhanh. Có Đạo Linh Đan điên cuồng bổ cấp, pháp lực trong người Tần Quân đã đến mức bão hòa, hôm nay sẽ đột phá Chân Tiên cảnh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong người Tần Quân truyền ra từng tiếng như sấm nổ, nửa thân trần ướt đẫm mồ hôi, đường cong cơ bắp vô cùng hoàn mỹ. Thường ngày hắn mặc áo nhìn gầy nhưng cởi đồ ra thì cho cảm giác lực lượng bùng nổ.

Lưu Bá Ôn cảm thán rằng:

- Chậc chậc, Chân Tiên cảnh chưa đến hai mươi tuổi . . .

Viên Hồng, Tôn Ngộ Không khóe môi co giật. Bọn họ tự phụ thiên tài nhưng chẳng là cái đinh gì trước mặt Tần Quân.

Liễu Nhược Lai hé môi, nếu Tần Quân thật sự chưa đầy hai mươi tuổi thì thiên phú của hắn thật khó tưởng tượng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên lôi cuồn cuộn bắt đầu tụ tập lại, thiên uy rầm rộ làm phạm vi trăm dặm nặng nề uy áp. Người tu vi yếu quỳ rạp dưới đất run cầm cập.

Viên Hồng ngước đầu lên, xoe tròn mắt tràn đầy khó tin:

- Kiếp nạn này . . .

Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày.

Bạch Trạch bắt đầu suy tính, giây sau người run rẩy, linh hồn bị phản phệ khóe môi chảy máu.

Lòng Bạch Trạch dậy sóng cay đắng thầm nghĩ:

- Tại sao người này có nhiều thứ khiến ta không thể suy tính?

Lần trước suy tính Vạn Yêu đăng bị phản phệ, lần này Bạch Trạch tính thiên kiếp của Tần Quân cũng bị.

Bạch Trạch thầm cay đắng.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người Tần Quân điên cuồng vận chuyển, hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo, long khí không tự chủ được tràn ra thân thể, hú dài vòng quanh người hắn rất là thần võ bất phàm.

Tần Quân vận chuyển nhanh tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân, hắn chợt mở mắt ra quát hướng bầu trời:

- Phá cho trẫm!

Ầm!

Ma khí trong người tràn ra theo nhanh chóng ngưng tụ thành chân thân Cực Viêm Ma Thần, cao gần mười trượng đứng ngạo nghễ trên đỉnh đầu Tần Quân.

Lại nhìn thấy chân thân Cực Viêm Ma Thần làm tim mọi người đập nhanh.

Tôn Ngộ Không nhíu mày nói:

- Đây rốt cuộc là cái gì . . .

Tôn Ngộ Không không biết Cực Viêm Ma Thần, nhưng lúc chiến đấu trong bụng Hắc Hải Vương Kình khiến y rất e ngại Cực Viêm Ma Thần.

------oOo------

Chương 791: Tư thái ngông cuồng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mây sấm cuồn cuộn bao trùm nguyên đảo Hồ Vương.

Một tia chớp giáng xuống người Cực Viêm Ma Thần, lôi quang lấp lánh chói mắt.

Khóe môi Tần Quân cong lên kiệt ngạo bất thuần.

Hắn đột nhiên nâng lên tay phải, long khí quanh thân gầm rống mang theo khí thế vô cùng đánh tan thiên lôi, tiếp tục vọt hướng mây sấm như muốn đánh tan thiên kiếp.

Lưu Bá Ôn lẩm bẩm:

- Lần trước là Kim Liên Binh Mã Kiếp, lần này sẽ là cái gì?

Liễu Nhược Lai lườm Lưu Bá Ôn:

- Ngươi đang lầu bầu cái gì?

Bị Liễu Nhược Lai mắng, Lưu Bá Ôn tỉnh táo lại, biết mình nhỡ mồm, cười lúng túng.

Lưu Bá Ôn càng ám thị thiên kiếp lợi hại càng nói lên Tần Quân gặp nguy hiểm.

Hằng Nga không nói chuyện, mặt không lộ biểu tình, nàng bình tĩnh nhìn Tần Quân như thể hắn sẽ không thua.

Tần Quân điều khiển Cực Viêm Ma Thần và long khí liên tục đánh tan từng đợt thiên lôi, như thể thiên lôi chỉ là giấy trước mặt hắn, ứng đối cực kỳ thuận tay.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Xem ra đột phá thiên kiếp của Chân Tiên cảnh không khủng bố như trẫm nghĩ.

Cơ Vĩnh Sinh giội nước lạnh:

- Chờ chút nữa thiên kiếp của ngươi sẽ hù sợ đám thuộc hạ.

Cơ Vĩnh Sinh dứt lời một thiên lôi rộng khoảng ba trượng kèm theo uy diệt thế giáng xuống, xé rách bầu trời.

Bầu trời trong xanh, thiên lôi rung động lòng người.

Liễu Nhược Lai hồi hộp muốn chết. May mà Cực Viêm Ma Thần vẫn vững vàng ngửa đầu gầm rống mặc cho thiên lôi to lớn đánh vào người, dường như căm giận thiên đạo bất công, gầm rống trút ra hào hùng. Cực Viêm Ma Thần như sống lại, làm Tần Quân sôi trào máu nóng.

Chân Tiên không phải điểm dừng, nó chỉ là điểm bắt đầu mới. Vì leo lên điểm khởi đầu mới, thiên kiếp nho nhỏ làm được gì họ?

Một đường đi tới ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể làm gì Tần Quân chứ nói chi thiên kiếp Chân Tiên cảnh.

- Grào!

- Grít!

Trên mây sấm chợt vang tiếng rồng ngâm phượng hót, mọi người ngước lên nhìn.

Bạch Trạch kinh kêu:

- Không thể nào! Long Đằng Phượng Khiếu Kiếp!

Viên Hồng, Tôn Ngộ Không biến sắc. Hằng Nga cũng cau chân mày thanh tú.

Long Đằng Phượng Khiếu Kiếp là một trong những thiên kiếp đột phá Thái Ất cảnh.

Cùng một cảnh giới nhưng mọi người không gặp thiên kiếp giống nhau, thiên kiếp mỗi tầng cảnh giới chia ra nhiều loại. Lúc trước Tần Quân gặp Kim Liên Binh Mã Kiếp, hay Long Đằng Phượng Khiếu Kiếp bây giờ đều khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Tần Quân đã cảm nhận dược uy áp, chửi thầm trong bụng. Xem ra có Tử Vi Đế Tinh đạo quả thì Tần Quân đừng mơ thuận lợi độ kiếp. Nhưng hắn không sợ, thiên kiếp càng mạnh thì năng lực luyện thân thể càng mạnh.

Long khí quấn quanh người Cực Viêm Ma Thần chặn lại thiên lôi càng

mạnh mẽ hơn.

Trong mây sấm có bóng rồng hình phượng lăn lộn. hình ảnh cực kỳ đồ sộ, như thể hai tộc rồng phượng tạo áp lực muốn phá hủy đảo Hồ Vương.

Tần Quân biến sắc mặt, lập tức mở Kim Cương Bất Hoại Bất Diệt Thánh Thân ra, người hắn phủ sắc vàng thần uy vô cùng. Giây sau rồng phượng quấn quanh một thiên lôi đập trúng người Cực Viêm Ma Thần.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Cực Viêm Ma Thần bị đánh tan, Tần Quân biến sắc, chưa kịp phản ứng đã trúng thiên lôi. Thùng gỗ và đỉnh núi dưới chân hắn bị nổ nát.

Hằng Nga ôm eo Liễu Nhược Lai nhanh chóng né tránh, những người khác cũng vậy.

Tần Quân cúi đầu cắn răng cố nhịn, cảm giác cơ bắp toàn thân bị xé rách, đau đớn không chịu nổi.

Nhưng làm thể tu Tần Quân đã sớm quen đau đớn, trái tim cứng cỏi thâm căn cố đế.

Tần Quân nghiến răng mắng:

- Đệt, đánh trẫm rất sướng!

Các bóng rồng, hình phượng gầm rống lao xuống như trời sập, khiến người teo tim.

Bạch Trạch thì thào:

- E rằng cường giả Kim Tiên cảnh chưa chắc cản nổi Long Đằng Phượng Khiếu Kiếp này.

Ánh mắt Bạch Trạch đầy phức tạp nhìn Tần Quân, nàng đã hiểu hắn cũng có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, đạo quả giống hai vị chủ công kiếp trước của nàng.

Chủ công kiếp trước của Bạch Trạch là Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Đông Hoàng Thái Nhất.

Tồn tại đỉnh nhất yêu tộc, Nữ Oa từng là yêu tộc nhưng sau khi thành thánh thì phủi sạch quan hệ. Bạch Trạch khâm phục nhất không phải Nữ Oa mà là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Đáng tiếc hai vị hùng chủ không đấu lại trời, không biết chủ công mới của nàng, Tần Quân có đến độ cao như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không?

Bóng rồng hình phượng cùng với thiên lôi liên tiếp giáng xuống, Tần Quân xoay cổ cứng rắn đối kháng. Sắc vàng ngoài người bắt đầu nứt ra, máu ứa ra cực kỳ thê thảm, nhưng nụ cười của hắn càng dữ tợn.

Tần Quân như nổi điên cuồng cười:

- Không đủ! Không đủ! Không đủ! Còn kém xa!!!

Thiên lôi Long Đằng Phượng Khiếu Kiếp dù mạnh nhưng có tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân vận chuyển khiến Tần Quân cảm nhận rõ ràng lực lượng dâng lên.

Cảm giác biến mạnh làm Tần Quân say mê.

Thiên lôi đánh vào người mà Tần Quân cuồng cười, cảnh tượng này làm người đứng xem bị rung động rất lớn.

Liễu Nhược Lai ngây thơ lộ vẻ mặt tôn sùng, Lưu Bá Ôn vừa kính nể vừa giật mình.

Tôn Ngộ Không, Viên Hồng lặng im, hiếm khi biểu tình của hai con khỉ giống nhau. Hằng Nga phức tạp nhìn Tần Quân, nàng như thấy phụ thân của mình, Đế Cốc một trong Ngũ Đế. Không đúng, Tần Quân cuồng hơn phụ thân của nàng.

Mắt Bạch Trạch sáng lấp lánh, không biết đang nghĩ gì.

Tần Quân vỗ tay phải lên trời:

- Phá cho trẫm!

Long khí gầm rống bay ra đụng tan hai thiên lôi, biến mất trước thiên lôi thứ ba.

Lại một thiên lôi cuồng bạo giáng xuống người Tần Quân, làm hắn ăn đau nhe răng nhếch miệng, cười càng thêm tà cuồng.

Đám binh sĩ canh giữ lòng rung động nhìn, cũng khâm phục Tần Quân.

Làm Thánh Đế, Tần Quân có thể dùng thủ đoạn khác nhẹ nhàng và an toàn hơn để độ kiếp. Nhưng hắn dựa vào bản lĩnh của mình độ kiếp.

Người thường khó có đảm phách như vậy.

Đáng sợ nhất là hắn mới chỉ là thiếu niên đã xây dựng lên Thiên Đình Đại Tần huy hoàng, hắn không ỷ vào trưởng bối, thiên phú luyện khí hiếm có đương thời.

Nhìn từ mặt nào Tần Quân đều rất hoàn mỹ.

Nhân vật như vậy mới là chân mệnh thiên tử!

Trong khi mọi người khâm phục Tần Quân, hắn bị thiên lôi liên tục đánh hai đầu gối run rẩy. Long khí tràn ra ngoài người chưa kịp bày vẻ dữ tợn đã bí đánh tan, Cực Viêm Ma Thần không kịp ngưng tụ.

Tần Quân vụt ngẩng đầu lật tay lấy Thất Tinh Kiếm ra, khuỵu đầu gối nhảy vọt lên mây sấm:

- Trẫm không tin!

Ầm!

Đấu Đạo Bí Tự

Lần đầu tiên Tần Quân mở ra Đấu Đạo Bí Tự, long khí, ma khí, pháp lực quấn quanh người, cơ bắp căng phồng cứng nhắc như rễ cây quay quanh, kích thích thị giác.

Mọi người cảm nhận khí thế của Tần Quân tăng vọt, gió thổi đám lính đau rát.

Viên Hồng biến sắc mặt la lên:

- Nguy rồi!

------oOo------

Chương 792: Hấp thu thiên kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng định ra tay nhưng tốc độ của Tần Quân quá mau, cách mây sấm rất gần làm y không kịp cản hắn đã chui vào mây.

Từ xưa đến nay tu sĩ độ kiếp có ai không đứng dưới đất chịu? Tần Quân dám rút kiếm chui vào thiên kiếp lôi vân, cái này là làm trời bẽ mặt.

Bạch Trạch cũng bị hành động của Tần Quân hù sợ, tu vi thấp vậy mà dám đấu với trời?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong thiên kiếp lôi vân truyền ra tiếng nổ đinh tai nhức óc, mơ hồ có tiếng rồng ngâm và phượng hót.

Liễu Nhược Lai căng thẳng hỏi, tay run cầm cập siết chặt tay Hằng Nga:

- Bệ hạ sẽ không bị gì đi?

Nàng sợ Tần Quân bị thiên lôi đánh thành tro bụi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong thiên kiếp lôi vân liên tiếp truyền ra tiếng gầm rú, mơ hồ thấy rồng vàng bốn móng uốn lượn, Tần Quân đang đánh nhau với thiên lôi.

Tôn Ngộ Không mở Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn, thấy Tần Quân như tiên bay tới bay lui trong lôi vân. Mỗi khi chém ra Thất Tinh Kiếm là kiếm khí sẽ chém chết một thiên lôi, nhưng thiên lôi vô số kể cứ còn mãi, Tần Quân liên tục bị đánh trúng.

Tôn Ngộ Không nhớ lại lúc trong đan lô của Thái Thượng Lão Quân, Lục Đinh Thần Hỏa đốt y khổ không thể tả.

Uy thế của thiên lôi càng mạnh mẽ hơn, đánh Tần Quân người đẫm máu, nhưng mắt hắn càng sáng tỏ.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Cứ đà này thì trẫm khó chịu nổi thiên kiếp về sau!

Đừng thấy bây giờ Tần Quân khỏe khoắn nhảy nhót, xem tình hình thiên kiếp thì phỏng chừng sẽ kéo dài rất lâu, đây mới chỉ bắt đầu.

Cơ Vĩnh Sinh cười khẽ trong óc Tần Quân:

- Thiên kiếp của ngươi mạnh còn hơn lúc ta đột phá Chân Tiên cảnh. Ngươi hãy tự lo thân, là rồng hay sâu phải xem bây giờ.

Tần Quân nghe như bị trào phúng.

Tay trái Tần Quân lấy ra Ngân Long Tru Hồn Thương, một lòng hai dùng đánh tan thiên lôi cuồn cuộn từ bốn phía ập đến.

Vô số bóng rồng hình phượng gầm rống lao đến muốn nhấn chìm Tần Quân. Hắn chợt bùng nổ Tam Muội Chân Hỏa cuồn cuộn đánh tan bóng rồng hình phượng từ bốn phương tám hướng.

Ong ong ong ong ong!

Tần Quân chợt cảm giác trong người phát ra tiếng như hồng chung, một luồng sáng tím bay ra khỏi đỉnh đầu của hắn, là Tử Vi Đế Tinh đạo quả, nó xoay tròn trên đầu hắn.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả như ngôi sao màu tím, bề mặt gồ ghề, từng lũ tử khí tràn ra, rất giống tử khí đông lai vào sáng sớm.

Quan trọng nhất là quanh Tử Vi Đế Tinh đạo quả có một la bàn hoàng kim xoay tròn, đó là Mệnh Vận Chi Luân.

Từng tia sáng tím xuyên thấu lôi vân khiến người rung động.

Bạch Trạch híp mắt, hai tay khẽ run có chút kích động:

- Quả nhiên là . . .

Biểu tình Tôn Ngộ Không giật mình, với Hỏa Nhãn Kim Tinh cho y thấy rõ hình dạng Tử Vi Đế Tinh đạo quả. Tôn Ngộ Không từng nghe sư phụ Bồ Đề Lão Tổ nói trong muôn vàn đạo quả Tử Vi xưng đế. Đạo quả Tôn Ngộ Không cũng bất phàm nhưng còn chút chênh lệch với Tử Vi Đế Tinh đạo quả.

Ánh mắt Tôn Ngộ Không phức tạp:

- Cái người này . . .

Viên Hồng không có Hỏa Nhãn Kim Tinh nhưng cảm nhận đế uy của Tử Vi Đế Tinh đạo quả, âm thầm kinh thán bệ hạ có thiên phú kinh thế.

Mây sấm cuồn cuộn chợt co rút vào trong, càng lúc càng rút nhỏ, mọi người xoe tròn mắt nhìn.

Không lâu sau mây sấm bị hút vào Tử Vi Đế Tinh đạo quả, Tần Quân trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Mợ ơi!

Có cần bá đạo vậy không?

Tần Quân chợt nhận ra mình đã đánh giá thấp sự khủng bố của Tử Vi Đế Tinh đạo quả, nó có thể hấp thu cả thiên kiếp.

Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Hằng Nga, Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn, Liễu Nhược Lai và rất nhiều binh sĩ trợn mắt há hốc mồm nhìn, đầu óc ù đặc.

Có độ kiếp như vậy sao?

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh! Nhân đây thưởng cho một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý vang lên là pháp lực dâng trào trong người Tần Quân, long khí quay quanh người, không gian xung quanh có tiếng sấm sét. Tần Quân tựa như thiên thần tuyên cổ toát ra khí thế không gì sánh bằng.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay quanh trên đỉnh đầu Tần Quân vẫn đang xoay tít. Mệnh Vận Chi Luân bỗng dán bề mặt Tử Vi Đế Tinh đạo quả, trước đó nó xoay tròn cách một khoảng.

Tần Quân không chú ý đến, hắn còn chìm đắm trong sung sướng đột phá.

Rất nhanh Mệnh Vận Chi Luân bị Tử Vi Đế Tinh đạo quả hấp thu biến mất, sau đó Tử Vi Đế Tinh đạo quả chui nhanh vào đầu Tần Quân.

Cơ Vĩnh Sinh không tin được hét lên trong óc Tần Quân:

- Sao có thể? Tử Vi Đế Tinh đạo quả của ngươi hấp thu Mệnh Vận Chi Luân! Không thể nào!

Tần Quân hoang mang:

- Đã hấp thu? Sao trẫm không có cảm giác?

Tần Quân bản năng nội thị, phát hiện đúng là không có Mệnh Vận Chi Luân, chỉ còn Tử Vi Đế Tinh đạo quả chuyển động trong người.

Cơ Vĩnh Sinh lẩm bẩm:

- Tuy Mệnh Vận Chi Luân có thể phụ trợ sinh linh, nhưng chưa từng bị hấp thu . . .

Dường như Cơ Vĩnh Sinh vừa khó hiểu vừa sợ.

Tần Quân không biết nên nói cái gì, thầm mắng:

- Sợ gì, trẫm còn không sợ!

Dù sao hắn muốn nghịch thiên, hấp thu Mệnh Vận Chi Luân thì có sao?

Không ai làm thì hắn không thể trở thành người đầu tiên đó?

Cơ Vĩnh Sinh cười khổ nói:

- Ngươi không hiểu . . .

Tần Quân vừa bay hướng mọi người vừa nhủ thầm:

- Vậy ngươi nói xem là phúc hay họa?

Lần đầu hắn nghe Cơ Vĩnh Sinh lo âu hoảng hốt. như vậy.

Tần Quân đáp xuống đất, đám người Viên Hồng chúc mừng hắn. Từ nay Tần Quân cũng là cường giả Chân Tiên cảnh. Nhớ lại những chuyện đã qua, bọn họ cảm giác như đang trong mơ.

Tu vi của Tần Quân tiến bộ quá mau, giống như tốc độ biến đổi của người mạnh nhất Thiên Đình Đại Tần, khiến người trố mắt líu lưỡi.

Viên Hồng từng là người số một dưới tay Tần Quân, giờ chỉ xếp vào tốp năm. Dường như mỗi một vị cường giả đi ra chưa được bao lâu đã bị người mạnh hơn thay thế, làm đám Thần Ma thấy lòng chua xót.

Cơ Vĩnh Sinh ngữ điệu phức tạp nói:

- Không biết là phúc hay họa, ta không cách nào nắm giữ tương lai của ngươi.

Nắm giữ? Chỉ bằng vào ngươi?

Tần Quân khinh thường cười.

Ngươi lợi hại đến đâu có ghê gớm bằng hệ thống của trẫm không?

Nhắc đến hệ thống là hệ thống tự động che chắn Cơ Vĩnh Sinh, tội nghiệp y lại thầm thắc mắc vì sao không cảm giác được bên ngoài và suy nghĩ trong Tần Quân?

Tần Quân cười sang sảng nói:

- Tốt tốt, hôm nay bày tiệc chúc mừng toàn đảo!

Đột phá Chân Tiên cảnh còn được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, cộng thêm trước kia lưu giữ triệu hoán chỉ định, trong lòng Tần Quân rất vui vẻ.

Lưu Bá Ôn cười lớn nói:

- Tuân lệnh!

------oOo------

Chương 793: Thạch Ki Nương Nương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân càng mạnh thì Lưu Bá Ôn càng vui, vì ý nghĩa Thiên Đình Đại Tần sẽ mạnh hơn nữa.

Bạch Trạch bí hiểm nói:

- Bệ hạ thật có tướng đế hoàng bẩm sinh.

Tần Quân bị Bạch Trạch nhìn chằm chằm thầm sợ, dường như nàng nhìn thấu tất cả.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Đế hoàng mạnh đến đâu cũng cần người phụ tá, các ngươi mới là lá bài lớn nhất để trấm đứng trong thiên địa.

Mọi người nghe vậy cùng cười. Dù Tần Quân được thành tựu cao như thế cũng không có thái độ ngạo mạn, đáng quý.

Tần Quân giải tán mọi người, một mình về Thánh Đế Cung.

Tần Quân ngồi trên ngai vua, xoa hai tay cười nói:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán bình thường trước đi!

Sau khi đột phá Chân Tiên cảnh khiến Tần Quân cảm giác thực lực của mình tăng gấp chục lần, pháp lực như biển cả mênh mông không ngớt.

Tiếng hệ thống gợi ý quen thuộc vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân ảo tưởng cảnh tượng sau khi triệu hoán Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên Đại La Kim Tiên chắc rất mạnh.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nguyên Thủy Thiên Tôn, có triệu hoán lại không?]

Phụt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn . . .

Tần Quân lặng im.

Tổ cha nó, đó là trùm cuối trong thần thoại Hoa Hạ, triệu hoán ra sẽ chết người!

Tần Quân cẩn thận dò hỏi:

- Hệ thống, với thế lực hiện giờ của trẫm thì xác suất Nguyên Thủy Thiên Tôn chạy trốn cao bao nhiêu?

Nguyên Thủy Thiên Tôn là một trong Thánh Nhân, một đầu ngón tay có thể ấn Như Lai xuống đất lau sàn nhà, càng đừng nói Thiên Đình Đại Tần, không đủ một bàn tay đập bẹp.

Hệ thống trả lời dứt khoát:

- Trăm phần trăm.

Tần Quân hộc máu.

Bà nội nó! Ngươi cố ý chọn Nguyên Thủy Thiên Tôn để chọc tức trẫm phải không?

Tần Quân đành cắn răng la lên:

- Triệu hoán lại!

Bố tiên sư cha nhà nó!!!

Đó là tồn tại trùm cao nhất trong thần thoại, cứ thế thả đi làm lòng Tần Quân nhỏ máu.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Hy vọng đừng tới một trùm như vậy nữa.

Tần Quân âm thầm mong đợi, tuy hắn đã đột phá Chân Tiên cảnh nhưng còn yếu tim lắm.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thạch Ki Nương Nương, có triệu hoán lại không?]

Thạch Ki Nương Nương?

Tần Quân biến sắc mặt, người khá nổi tiếng, sắm vai kẻ thù lớn nhất của Na Tra trong phim hoạt hình Na Tra Truyền Kỳ mới được chiếu. Trong Phong Thần Diễn Nghĩa thì Thạch Ki Nương Nương cũng có biểu hiện không tầm thường.

Có nên triệu hoán không đây? Không triệu hoán thì chỉ còn cơ hội cuối cùng. Nếu triệu hoán tồn tại siêu mạnh thì chắc chắn sẽ chạy trốn, vậy thì lỗ to.

Tần Quân không dám mạo hiểm, đành gật đầu nói:

- Nàng đi, không trả lời lại ký ức kiếp trước.

Đùa, Na Tra rất ghét Thạch Ki Nương Nương, Tần Quân phải xóa ký ức

của nàng, miễn cho bọn họ đấu tranh nội bộ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ thành công triệu hoán đến Thạch Ki Nương Nương!]

Nghe tiếng hệ thống gợi ý, Tần Quân gật gù, kêu nó đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thạch Ki Nương Nương.

[Thạch Ki Nương Nương: Đệ tử Tiệt Giáo.

Chủng tộc: Thạch Linh.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Thạch Linh Đại Pháp.

Pháp bảo: Bát Quái Vân Quang Mạt.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Bảng liệt kê thuộc tính đơn giản chỉ đưa thông tin quan trọng nhất của Thạch Ki Nương Nương, Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn đã rất mạnh.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa thì Thạch Ki Nương Nương rượt theo đánh Na Tra, cướp lấy Càn Khôn Quyển và Hỗn Thiên Lăng, một nhân vật không hiền gì. Tiếc rằng cuối cùng bị sư phụ của Na Tra là Thái Ất Chân Nhân chạy đến nhẹ nhàng tiêu diệt Thạch Ki Nương Nương.

Có thêm một cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn làm tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Dưới Thần Điện có Đông Phương Vực mạnh nhất cũng không tìm ra tồn tại Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, nhưng dưới tay Tần Quân thì có rất nhiều, có thể thấy Thiên Đình Đại Tần mạnh mẽ đến mức nào.

Tần Quân hít sâu, trong lòng phấn chấn nói:

- Hệ thống, trẫm muốn chỉ định triệu hoán Khổng Tuyên, Khổng Tuyên Đại La Kim Tiên cảnh!

Tuy bây giờ không bị hạn chế triệu hoán nhưng cường giả vượt Đại La Kim Tiên cảnh rất dễ thoát khỏi kiểm soát của hắn, vì trong tay hắn không có ai trấn được tồn tại cao hơn Đại La Kim Tiên cảnh.

Hệ thống cười cợt hỏi:

- Túc chủ xác định? Khổng Tuyên cực kỳ cao ngạo, dù là Đại La Kim Tiên cảnh cũng có xác suất chạy trốn.

Cơ mặt Tần Quân cứng ngắc.

Tổ cha nó! Ngươi giỡn với trẫm à? Tại sao lúc trước không nói?

Tần Quân chửi thầm trong bụng, chỉ muốn đánh hệ thống bầm dập.

Hệ thống giải thích rằng:

- Lúc trước không muốn đả kích túc chủ, trên nguyên tắc hễ là Thần Ma vượt qua túc chủ năm đại cảnh giới đều rất có thể trốn chạy. Chờ ngày sau lại triệu hoán, hệ thống âm thầm ảnh hưởng mới được. Đặc biệt một số Thần Ma tính cách cực đoan thì xác suất trốn chạy càng lớn. Thần Ma bình thường dù có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh cũng không tùy tiện chạy trốn. Nhưng Khổng Tuyên là một trong các phần tử cực đoan, dám chiến với cả Thánh Nhân.

Tần Quân nghe lòng lạnh buốt. Nếu triệu hoán ra Khổng Tuyên, mức độ trung thành cực thấp rồi mang theo Lý Nguyên Bá chạy trốn thì hắn biết làm sao?

Nghĩ đến đây Tần Quân thót tim.

Thôi đổi người khác đi, dù sao tác dụng của Khổng Tuyên là chuẩn thánh, thời kỳ Đại La Kim Tiên cảnh có lẽ y mạnh nhưng thua xa lúc ở đỉnh cao.

Tần Quân bất đắc dĩ hỏi:

- Vậy ngươi có thể cho trẫm mấy cái lựa chọn tốt nhất không?

Trừ phi triệu hoán ra đại năng tính cách rất tốt như Trấn Nguyên Tử, Hậu Thổ Nương Nương, Quan Âm Bồ Tát.

Hệ thống liệt kê mấy cái tên:

- Hậu Nghệ, Văn Trọng, Quan Âm Bồ Tát, Thập Điện Diêm La, Hình Thiên, những Thần Ma này xác suất trốn chạy lúc là Đại La Kim Tiên cảnh rất thấp. Có Thần Ma cực hạn đã là Đại La Kim Tiên. Còn nhiều lựa chọn khác nữa nhưng hệ thống cho rằng mấy Thần Ma này trợ giúp túc chủ càng lớn.

Tần Quân lặng im.

Hậu Nghệ không cần nhiều lời, Hậu Nghệ bắn trời, danh truyền thiên cổ.

Văn Trọng đánh ngang tay với Dương Tiễn trong Phong Thần Diễn Nghĩa.

Quan Âm Bồ Tát, đại thần . . . tín ngưỡng của vô số nhi nữ Hoa Hạ, nếu triệu hoán ra phải tôn kính.

Thập Điện Diêm La cũng rất lợi hại, trùm âm tào địa phủ.

Hình Thiên, Chiến Thần thật sự, đầu bị chém còn có thể tiếp tục chiến đấu, như được máy gian lận.

Tần Quân sờ cằm suy tư.

Cuối cùng hắn quyết định chọn Hậu Nghệ.

Hết cách, thuật bắn của Hậu Nghệ có thể bắn rớt cả mặt trời, rất ghê gớm. Nếu có thể cách Nam Tận Hải bắn chết kẻ thù thì siêu bảnh.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Chỉ định triệu hoán Hậu Nghệ, không vượt qua Đại La Kim Tiên.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong óc Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hậu Nghệ, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Tần Quân quyết định:

- Không trả!

------oOo------

Chương 794: Chín vực đồng ý đến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đùa, nếu Hậu Nghệ có ký ức kiếp trước rồi thấy Lục Kim Ô thì chẳng phải là mâu thuẫn bùng nổ nữa? Còn Hằng Nga thì Tần Quân không lo gì, hệ thống triệu hoán Hằng Nga không phải trong truyền thuyết thê tử của Hậu Nghệ, nàng là nữ nhi của Đế Cốc trong thần thoại, nên hai người sẽ không có dính líu gì.

Dù Hậu Nghệ lấy lại ký ức kiếp trước cũng chắc chắn không say mê Hằng Nga nữa. Theo những truyền thuyết Hằng Nga, Hậu Nghệ thì hoặc là Hậu Nghệ ngoại tình, hoặc là Hằng Nga muốn thành tiên. Nếu là giả thiết thứ nhất thì Hậu Nghệ khó có lại tình cảm với Hằng Nga, nếu là cái thứ hai thì rất có thể gã muốn giết nàng.

Tần Quân nhủ thầm:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Hậu Nghệ ra xem!

Đừng làm trẫm thất vọng!

Tần Quân dứt lời bảng liệt kê thuộc tính của Hậu Nghệ xuất hiện trước mắt hắn:

[Hậu Nghệ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Vu tộc.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Chiến pháp Vu Tộc.

Thần thông: Không Chỗ Chạy Trốn.

Pháp bảo: Xạ Nhật Cung Thần.

Mức độ trung thành: 80 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, đổi mới kỷ lục sức chiến đấu cao nhất của thuộc hạ Tần Quân.

Mức độ trung thành tám mươi điểm thì hoàn toàn không lo Hậu Nghệ chạy trốn.

Sướng chết!

Tần Quân rất vui vẻ.

Thạch Ki Nương Nương Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, Hậu Nghệ Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, hôm nay là thu hoạch phong phú.

Tần Quân đắc ý thầm nghĩ:

- Hừ hừ, sẽ có ngày trẫm bắt lấy Thần Điện, sáu điện ba địa cũng sẽ bị trẫm giẫm dưới chân. Thiên Tuyển Phủ càng là . . . ha ha!

Kiếp này như gian lận, thề đạp lên chín tầng trời!

Ban ngày Tần Quân củng cố tu vi của mình, lúc gần hoàng hôn hắn cùng tất cả sinh linh trên đảo ca hát uống rượu, chúc mừng hắn đột phá Chân Tiên cảnh.

Một đêm không ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân bị tiếng ồn ào ngoài điện đánh thức.

Tần Quân dụi mắt chửi:

- Đệt mợ nó sáng sớm ai ồn ào vậy . . .

- Ngươi là ai? Dám xông vào đảo Hồ Vương!

- Hừ! ngô là Hậu Nghệ, đặc biệt đến đầu vào bệ hạ Thánh Đế!!

Hậu Nghệ!

Cơn buồn ngủ bay biến, Tần Quân lao ngay ra Thánh Đế Cung.

Không ngờ có người dám ngăn cản Hậu Nghệ, gã là Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, một tồn tại vô địch tại đây. Tôn Ngộ Không và Viên Hồng hợp tác mới miễn cưỡng kiềm chế được Hậu Nghệ.

Cùng lúc đó, Viên Hồng, Tôn Ngộ Không, Hằng Nga, Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn và hàng ngàn binh sĩ đứng ở mép đảo Hồ Vương, biểu tình nghiêm nghị như gặp đại địch. Tôn Ngộ Không nheo mắt lại.

Trước mặt bọn họ có một nam nhân vạm vỡ đang đứng, mặc áo làm bằng da thú, cơ bắp cuồn cuộn kích thích thị giác, tóc nâu như cỏ khô xoắn từng vòng rũ xuống. Nam nhân hơi cúi đầu, chỉ thấy sống mũi và khóe môi kiệt ngạo cong lên. lưng cõng cung to đen thui, dài một trượng, cao hơn gã.

Người đến là Hậu Nghệ, lưng cõng Xạ Nhật Cung Thần.

Tôn Ngộ Không khinh thường nói:

- Ngươi nói ngươi là Hậu Nghệ thì chúng ta tin?

Kiếp trước Tôn Ngộ Không có nghe truyền thuyết Hậu Nghệ bắn mặt trời, y không tin Hậu Nghệ sống lại và đầu vào Tần Quân.

Quá vớ vẩn.

Biểu tình Lưu Bá Ôn quái dị. Khuôn mặt Hằng Nga bình tĩnh dường như chưa nghe tiếng Hậu Nghệ.

Viên Hồng đã lấy ra Tấn Thiết Côn, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Mắt Bạch Trạch tràn đầy giật mình, nàng có ký ức kiếp trước, từng thấy dáng vẻ của Hậu Nghệ trong đại chiến hai tộc vu yêu.

Bạch Trạch thì thào:

- Sao có thể . . .

Đoạn thời gian trước Bạch Trạch từng đi Thiên Đình Đại Tần, nhìn thấy Khoa Phụ đã đủ làm nàng giật mình, bây giờ thêm một vị Hậu Nghệ. Hai vị đại vu truyền kỳ lục tục đầu bái, chẳng lẽ Vu tộc đã biến mất trong hồng hoang sắp lộ mặt với đời dưới tay Tần Quân?

Nghĩ đến đây khuôn mặt lạnh lùng xinh đẹp của Bạch Trạch tái nhợt. Chỉ có nàng ở trong thời kỳ hồng hoang thượng cổ mới sâu sắc biết sự khủng bố của Vu tộc, đám hậu bối như Tôn Ngộ Không không rõ ràng, còn muốn đánh nhau.

Hậu Nghệ nghiêng đầu ánh mắt sắc lạnh liếc Tôn Ngộ Không:

- Ngươi không tin thì sao? Muốn ngăn cản ngô?

Xạ Nhật Cung Thần rung rung, khí thế ngập trời bùng nổ từ người Hậu Nghệ như muốn phá tan khung trời.

Tôn Ngộ Không tim đập chân run, bản năng lấy ra Kim Cô Bổng. Tôn Ngộ Không dù gì từng đánh nhau với Như Lai, sẽ không bị Hậu Nghệ hù sợ. Có lẽ Hậu Nghệ là tiền bối, từng là đại vu, tung hoành thiên địa, nhưng Tôn Ngộ Không cũng là Tề Thiên Đại Thánh, không sợ trời không sợ đất!

Giọng Tần Quân tuyền đến:

- Dừng tay!

Tần Quân đáp xuống trước mặt Hậu Nghệ, phớt lờ nhóm Tôn Ngộ Không.

Tần Quân cười nói với Hậu Nghệ:

- Hôm qua trẫm đột phá nên chúc mừng, dậy muộn, làm ngươi đợi lâu. Bộ hạ của trẫm hơi thất lễ, trẫm thay bọn họ xin lỗi ngươi.

Hậu Nghệ là Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, xin lỗi gã không khiến Tần Quân mất mặt, vì ở phương thế giới này đều là cường giả làm vua.

Hậu Nghệ xua tay cười nói:

- Làm gì có chuyện quân vương xin lỗi, bọn họ không biết ngô, nên làm

như vậy. Những tiểu tử cũng khá lợi hại.

Hậu Nghệ nói tiểu tử ý chỉ Viên Hồng, Tôn Ngộ Không.

Tần Quân cười lớn, ngoắc Tôn Ngộ Không và Viên Hồng lại:

- Các ngươi còn không mau đến, đây là Hậu Nghệ thật sự, Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Con ngươi Tôn Ngộ Không, Viên Hồng co rút, đừng thấy cả hai là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, cách biệt hai tiểu cảnh giới là xa như lạch trời. Lúc trước Tôn Ngộ Không đấu với Thần Vô Cơ sau khi thuật Thỉnh Thần, lúc ấy gã có sức chiến đấu Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ nhưng chỉ mới đến, không cách nào so sánh với Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ thật sự.

Bản thân Hậu Nghệ là thiên tài chiến đấu, có thể khiêu chiến vượt cấp. Tôn Ngộ Không, Viên Hồng nhìn Hậu Nghệ từ ánh mắt đầu tiên đã biết mình không đánh lại. Nghe Tần Quân giới thiệu làm cả hai càng háo hức, đặc biệt Tôn Ngộ Không hiếu chiến hơn Viên Hồng, gặp cường thì cứng rắn.

Hai con khỉ đến sau lưng Tần Quân, chắp tay với Hậu Nghệ.

Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói:

- Thì ra ngươi thật sự là Hậu Nghệ, truyền thuyết ngươi bắn rớt chín mặt trời để lại tiếng muôn đời, bữa nào chúng ta luận bàn một trận đi.

Bắn rơi chín mặt trời?

Mắt Hậu Nghệ tràn đầy nghi hoặc, gã không nhớ kiếp trước.

Tần Quân vội vàng pha trò kéo Hậu Nghệ đi vào trong:

- Ha ha, đi đi đi, có Hậu Nghệ trợ giúp, hôm nay chúc mừng lần nữa đi!

So với Hậu Nghệ thì Tần Quân như thiếu niên, thể hình chênh lệch rõ rệt.

Hậu Nghệ đã tới, chỉ còn chờ Thạch Ki Nương Nương.

Nhưng có Hậu Nghệ thì Thạch Ki Nương Nương tham gia sẽ không gây náo động lớn, rất có thể không gợi lên chút sóng gió nào.

Số phận nó vậy.

------oOo------

Chương 795: Yêu hầu đến tấn công

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Thời gian trôi qua, nửa tháng qua đi.

Tần Quân lại đạt được một cơ hội phó bản Thần Ma, tích lũy lần cơ hội phó bản Thần Ma mà không dùng. Tần Quân định xem phó bản Thần Ma như phần thưởng, chờ bình định Nam Tận Hải rồi sẽ phong thưởng.

Nửa tháng trôi qua, chinh chiến Nam Tận Hải dần đi vào kết cục. Thiên Linh khống chế Nam Vực Thiên Thế Giới có thể di chuyển dời đến bên trên điểm nối giữa Nam Vực và Nam Tận Hải. Tần Quân trở về Thiên Đình Đại Tần, hắn nhìn xuống Nam Vực và Nam Tận Hải.

Đáng nhắc đến là Khoa Phụ, Hậu Nghệ gặp nhau như củi khô lửa bốc, cả ngày bám dính như sam. Viên Hồng và Lý Nguyên Bá ngẫu nhiên sẽ khiêu chiến, kết cục toàn thua Hậu Nghệ, nhưng gã thắng ngày càng khó khăn.

Hôm nay là ngày Dương Tiễn, Thái Bạch Kim Tinh trở về, văn võ tụ tập ở Quân Chính điện nghị sự.

Thái Bạch Kim Tinh chắp tay cười nói:

- Tham kiến bệ hạ! Ta và Chân Quân đi khắp mười hai vực, đã có chín vực đồng ý mười ngày sau đến Thiên Đình Đại Tần tham gia yến tiệc, bao gồm Đông Phương Vực.

Dương Tiễn ngạo nghễ đứng bên cạnh Thái Bạch Kim Tinh, hưởng thụ quan viên văn võ tôn sùng nhìn.

Đông Phương Vực được công nhận là vực mạnh, lúc trong Quan Thiên Đại Hội bọn họ chứng kiến Đông Phương Vực mạnh mẽ. Nếu không phải Đông Phương Cực bị Tần Quân giết thì Đông Phương Vực hầu như càn quét Quan Thiên Đại Hội.

Hàng võ tướng như Lý Nguyên Bá, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Cửu Đầu Trùng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Lục Kim Ô, Viên Hồng mỉm cười nhìn Dương Tiễn. Chiến sự Nam Tận Hải đã không cần chiến tướng đỉnh cao dẫn quân.

Bạch Trạch, Khương Tử Nha, Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn đứng trước hàng quan văn. Thân Công Báo còn đang lãnh binh thu lãnh địa yêu tộc Nam Vực. Nam Vực rất lớn, nhất là núi sâu heo hút, không như Nam Tận Hải chỉ cần trấn thủ đảo biển là được.

Tần Quân vỗ đầu gối cười nói:

- Tốt lắm, không uổng là Thái Bạch Kim Tinh và Nhị Lang Chân Quân! Đây là công lớn, phải thưởng!

Viên Hồng đứng dưới tay trong mắt nóng bỏng.

Mười ngày sau là yến hội, tức là chỉ còn mười ngày Viên Hồng sẽ đánh nhau với Tôn Ngộ Không.

Trong thời gian này Viên Hồng và Tôn Ngộ Không ít đụng mặt nhau, hai con khỉ trong lòng như có ngọn lửa bốc cháy sắp đốt hết người.

Tần Quân híp mắt cười nói:

- Trẫm tuyên bố đảo Hồ Vương đặt tên là đảo Đế Lâm. Mười ngày sau tổ chức yến hội mười vực, có vị ái khanh nào đứng ra xử lý việc này?

Yến hội mười vực, nghe là thấy đẳng cấp nhưng thật ra là yến hội cho Nam Vực biểu diễn.

Đám võ quan không giành nhận việc, vì rõ ràng việc này phải giao cho văn thần sắp xếp.

Bạch Trạch chắp tay thi lễ nói:

- Thần nguyện ý!

Bạch Trạch lên tiếng khiến đám quan viên văn võ quay đầu nhìn. Thần Ma lấy lại ký ức kiếp trước đều có nghe truyền thuyết về Bạch Trạch, người không biết tên nàng cũng rõ ràng nàng là tồn tại khủng bố cao hơn Thái Ất cảnh. Bạch Trạch dùng tu vi chống dậy một mảnh trời văn thần.

Trước kia Thiên Đình Đại Tần chia rạch ròi, tu vi võ quan cao khủng khiếp, tu vi văn thần thấp thấy tội. Bạch Trạch xuất hiện mang chút hy vọng cho đám văn thần.

Dù sao đây là thế giới tu tiên, cường giả làm vua.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Vậy giao cho Bạch ái khanh, trong vòng mười ngày Bạch ái khanh muốn cái gì mọi người đều phải hỗ trợ, không được gây cản trở. Nếu để trẫm biết có ai giở trò thì đừng trách trẫm bất nhẫn!

Tần Quân cố ý nhìn quét quan viên văn võ làm người ta không dám đối diện.

Bạch Trạch mới vào không lâu đã bò lên địa vị cao, lại là nữ chắc chắn làm nhiều người ngầm không phục, cho nên Tần Quân phải cảnh cáo trước.

Đát Kỷ ngồi trên ghế phượng dưới Tần Quân một bậc thang nhoẻn miệng cười. Tần Quân càng có uy nghiêm đế hoàng làm Đát Kỷ rất vui mừng, nàng nhìn xuống hàng ngàn quan viên văn võ, có chút hoảng hốt.

Đát Kỷ và Tần Quân quen nhau chưa đến một năm đã chứng kiến hắn xây dựng Thiên Đình Đại Tần huy hoàng, thật là trước không có ai, sau không có người.

Du Phượng Hoàng đứng cạnh Đát Kỷ, nàng cũng có chức quan nên có thể nghe triều. Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết không có tư cách này. Mặc dù Tần Quân yêu thương Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết nhưng không

thể mang hết thánh phi vào điện nghị sự, vì sẽ làm trò cười.

Sau đó Tần Quân sắp xếp một số việc liên quan Nam Tận Hải, qua nửa canh giờ mới tan họp.

Chờ ngàn quan giải tán, Đát Kỷ đứng dậy hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ thật sự muốn cho Viên Hồng và Tôn Ngộ Không chiến một trận?

Sự bá đạo của Tôn Ngộ Không từng làm rung động nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới. Một gậy đâm thủng Nam Vực Thiên Thế Giới, vĩ lực không gì sánh bằng khiến người tu vi thấp như Đát Kỷ không biết ai có thể chiến thắng được Tôn Ngộ Không. Gần đây có nhiều cường giả tham gia nhưng Đát Kỷ không nhìn ra tu vi cách biệt thế nào, tóm lại nàng chỉ thấy rất mạnh.

Tần Quân nắm tay Đát Kỷ và Du Phượng Hoàng, mỉm cười nói:

- Yên tâm, Viên Hồng đã khác xưa, đến lúc đó chờ xem kịch vui đi.

Tần Quân kéo hai nữ nhân đi hướng cửa hông đại điện, các cung nữ và thái giám đi theo.

Ba người đi dọc theo đường mòn rợp bóng cây, ngang qua cung điện Liễu Nhược Lai cư ngụ Tần Quân thấy nàng đang học hỏi một nữ nhân mặc áo đỏ.

Nữ nhân mặc áo đỏ là Thạch Ki Nương Nương, mái tóc đen trắng cột gọn bằng kim quan đuôi cá, mặc áo bát quái đỏ rực. Khuôn mặt cũng xinh nhưng cho cảm giác âm trầm lạnh lẽo, Thạch Ki Nương Nương đang chỉ dạy Liễu Nhược Lai luyện kiếm.

Thấy nhóm Tần Quân đi tới, Thạch Ki Nương Nương vội vàng quỳ xuống hành lễ:

- Tham kiến bệ hạ!

Liễu Nhược Lai ngừng lại, qua loa chắp tay cười chào:

- Hi hi, tham kiến bệ hạ.

Tần Quân cáu kỉnh hỏi:

- Tại sao nàng không quỳ hành lễ?

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng đứng bên cạnh che miệng cười.

Liễu Nhược Lai chu môi khuỵu chân xuống nhưng Tần Quân phất ống tay áo nâng dậy.

Tần Quân lườm Liễu Nhược Lai, sau đó cười nói với Thạch Ki Nương Nương:

- Thạch ái khanh hãy mau đứng dậy.

Thạch Ki Nương Nương là Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn đủ sức lọt vào mười hàng đầu trong Thiên Đình Đại Tần. Mạnh hơn nàng chỉ có Lý Nguyên Bá, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Viên Hồng, Lục Kim Ô, Bạch Trạch.

Cường giả của Thiên Đình Đại Tần đạt tới Thái Ất cảnh đã vượt qua mười ngón tay đếm, rất mạnh mẽ, so với Tây Vực bên cạnh cũng không ngán ngại.

Như Lai có mạnh hơn nữa thì sao? Có thể đánh thắng được nhiều Đại La Kim Tiên vậy sao?

Tần Quân nhìn Thạch Ki Nương Nương liền không kiềm được đắc ý nghĩ vậy. Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng đến gần Liễu Nhược Lai, ba nữ nhân tán dóc.

Tần Quân gọi Thạch Ki Nương Nương sang một bên nhẹ giọng hỏi:

- Không biết Thạch ái khanh có ý nghĩ gì? Muốn chức quan gì?

------oOo------

Chương 796: Yến hội mười vực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thạch Ki Nương Nương sửng sốt, cung kính nói:

- Bệ hạ muốn thần làm gì thì thần làm cái đó.

Sau khi đến Thiên Đình Đại Tần Thạch Ki Nương Nương mới biết tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn của nàng không là gì, nàng thu lại lòng cao ngạo. Trong nửa tháng này Tần Quân không sắp xếp nhiệm vụ cho nàng, chỉ kêu nàng dạy dỗ Liễu Nhược Lai, trong lòng Thạch Ki Nương Nương hơi khó chịu.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Hiện nay đảo Hồ Vương đặt tên là đảo Đế Lâm, trẫm phong cho ngươi làm Trấn Đảo Thần Cơ, quản lý đảo Đế Lâm, có quyền lực của đảo chủ, có thể điều động, khống chế tất cả binh lực trên đảo.

Mức độ trung thành của Thạch Ki Nương Nương trên tám mươi, đáng giá tin tưởng. đảo Đế Lâm cần cường giả canh giữ, những người khác không muốn giữ đảo, chẳng bằng cho Thạch Ki Nương Nương làm.

Thạch Ki Nương Nương nghe vậy mừng rỡ. đảo Hồ Vương là đảo trung tâm Nam Tận Hải, Tần Quân ban cho nàng quyền lực đảo chủ là nâng nàng lên trời.

Thạch Ki Nương Nương lật đật quỳ xuống:

- Đa tạ bệ hạ!

Tần Quân cười nâng Thạch Ki Nương Nương dậy.

Tin tức về yến hội mười vực nhanh chóng lan ra, cộng thêm Mệnh Cơ các cố ý tuyên truyền nói Dương Tiễn đánh khắp chín vực không địch thủ, chín vực đành thỏa hiệp cùng đến tham gia yến hội Thiên Đình Đại Tần.

Tin tức này truyền ra làm Nam Vực, Nam Tận Hải chấn động.

- Nhị Lang Thần lợi hại quá! Thánh Đế càng ghê gớm, có thể thu cường giả như vậy vào tay.

- Xì, Nhị Lang Thần không xếp vào năm hàng đầu Thiên Đình Đại Tần nữa là.

- Thật không vậy? Còn ai mạnh hơn Nhị Lang Thần nữa? Ta chỉ biết tướng quân Lý Nguyên Bá . . .

- Chờ có tư cách lên Thiên Đình Đại Tần sẽ biết. Thiên Đình Đại Tần bây giờ siêu mạnh, Nam Vực chúng ta không còn là vực bần cùng heo hút nữa.

- Ha ha ha! Nam Vực chúng ta sắp lên trời!

Nam Vực và Nam Tận Hải nơi nào có tu sĩ nhân tộc đều đang bàn tán những lời đại loại như vậy. Trong Nam Vực nếu ai dám nói xấu Thánh Đế thì tuyệt đối không sống qua một ngày.

Công lao của Thánh Đế đã vượt qua các đời đế hoàng Nam Vực, trước không có ai.

Trong khi Nam Vực hân hoan, Tần Quân đang tu luyện trên Thánh Đế phong. Dù đã đột phá Chân Tiên cảnh nhưng Tần Quân không thư giãn, làm người ta kính nể.

Trong Thánh thành, đám quan viên văn võ dùng sự chăm chỉ của Thánh Đế làm gương cho hậu bối.

Còn năm ngày nữa là đến yến hội mười vực.

Một vị khách không mời xâm nhập Nam Vực Thiên Thế Giới, đó là một con khỉ yêu, khoác áo giáp bạc trắng, vai khiêng cây gậy thép, lạ là có sáu lỗ tai.

Đó là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn phương xa lẩm bẩm:

- Chậc chậc, đây chính là Thiên Đình Đại Tần? Thế lực khiến Yêu Tổ cũng phải bó tay?

Dứt lời Lục Nhĩ Mi Hầu nhảy người bay đi chính giữa Nam Vực Thiên

Thế Giới, tốc độ siêu mau.

Tốc độ của Lục Nhĩ Mi Hầu siêu mau, chốc lát sau đã đến trước Thánh thành.

Nhìn Thánh thành phồn hoa, tu sĩ tới lui, Lục Nhĩ Mi Hầu nở nụ cười tàn nhẫn dữ tợn lẩm bẩm:

- Đừng trách ta vô tình, Yêu Tổ có thứ ta muốn, mong kiếp sau các ngươi may mắn một chút.

Lục Nhĩ Mi Hầu tự tin như đã ăn Thiên Đình Đại Tần chắc rồi, sau đó bùng nổ khí thế làm người Thánh thành cảm giác ngực bị búa tạ đánh trúng, không thở nổi.

Ngay sau đó vài luồng hơi thở không thua gì Lục Nhĩ Mi Hầu, thậm chí mạnh mẽ hơn nữa bắn lên cao.

Lục Nhĩ Mi Hầu biến sắc mặt giật mình kêu lên:

- Không thể nào!

Một bóng người từ Thánh Đế phong vọt đến, như mũi tên nhọn rạch phá không trung một gậy đập hướng Lục Nhĩ Mi Hầu. Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn kỹ thì ra là một con khỉ lông trắng khoác giáp nặng nề.

Lục Nhĩ Mi Hầu bản năng huơ gậy, nhưng Viên Hồng từ trên trời giáng xuống thế lớn lực nặng, một gậy đập Lục Nhĩ Mi Hầu rớt xuống các tầng mây.

Viên Hồng nhếch mép cười nhạt, mắt lóe tia nghi ngờ:

- Hừ!

Không ngờ có khỉ yêu Đại La Kim Tiên cảnh thứ ba, nhưng cảnh giới của đối phương ngang ngửa Viên Hồng, là mới vào Đại La Kim Tiên cảnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu chợt nhảy vọt lên, mặt hung tợn, sát ý trong mắt gần như thực chất, gậy sắt xé rách không khí muốn đập bể đầu Viên Hồng.

Trong khoảnh khắc một mũi tên lửa xé gió bay tới.

Khi Lục Nhĩ Mi Hầu, Viên Hồng sắp va chạm thì một mũi tên đâm xuyên bả vai Lục Nhĩ Mi Hầu, máu phun ra.

Cơ mặt Lục Nhĩ Mi Hầu cứng ngắc:

- Sao có thể như vậy?

Trong lòng Lục Nhĩ Mi Hầu tràn đầy kinh khủng, vừa mới chuẩn bị biểu diễn đã bị đánh bại?

Tên lửa trên vai đốt cả người Lục Nhĩ Mi Hầu đau nhức như bị vạn con sâu cắn, người rớt thẳng xuống dưới. Nếu không phải Lục Nhĩ Mi Hầu nghe tiếng xé gió chắc đã bị bắn bể óc.

Trong Thánh thành truyền ra tiếng khẽ kêu:

- Ủa?

Là Hậu Nghệ, gã không ngờ Lục Nhĩ Mi Hầu né qua chỗ hiểm, tuy vẫn bị thương nặng nhưng vẫn làm gã thấy khó chịu.

Mắt Viên Hồng lóe tia kinh sợ, không ngờ mũi tên của Hậu Nghệ khủng bố như vậy.

Lục Nhĩ Mi Hầu thì sợ chết khiếp, lúc rơi xuống nhanh chóng hóa thành cực quang xé rách không gian biến mất.

Viên Hồng không cảm nhận được hơi thở của Lục Nhĩ Mi Hầu nữa, đành buồn bực bay về Thánh Đế phong.

Tần Quân đang luyện kiếm trong ngự hoa viên, tuy có cảm nhận uy áp của Lục Nhĩ Mi Hầu nhưng hắn không để bụng. Thiên Đình Đại Tần nay đã khác xưa.

Viên Hồng đáp xuống bên cạnh Tần Quân, chắp tay tự trách nói:

- Thưa bệ hạ, đã để hắn trốn.

Kẻ địch lẻn vào Nam Vực Thiên Thế Giới, Viên Hồng bắt tại trận nhưng để đối phương trốn mất thì đúng là thất trách. Vì Viên Hồng không đánh lui Lục Nhĩ Mi Hầu mà do Hậu Nghệ làm.

Tần Quân vừa luyện kiếm vừa tùy ý hỏi:

- À, bộ dạng đối phương thế nào?

Theo hơi thở hắn cảm nhận thì đối phương rất mạnh, thành công trốn khỏi tay Viên Hồng phỏng chừng là Đại La Kim Tiên cảnh. Tồn tại như vậy hiếm như lông phượng sừng lân.

Viên Hồng nhớ lại, biểu tình quái dị nói:

- Là một con khỉ yêu, có sáu lỗ tai, lực lượng rất mạnh.

Từ khi nào hầu tộc mạnh như vậy? Xuất hiện ba Đại La Kim Tiên hầu tộc.

Tần Quân nghe vậy ngừng múa Thất Tinh Kiếm, ngoái đầu lại kinh ngạc hỏi:

- Sáu lỗ tai?

Không lẽ là Lục Nhĩ Mi Hầu? Tại sao tập kích Thiên Đình Đại Tần?

Viên Hồng gật đầu nói:

- Ừm, có lẽ là kỳ chủng.

Tần Quân buồn bực hỏi thầm:

- Hệ thống, không lẽ Thần Ma chạy trốn sẽ sinh ra thù hận với trẫm?

Khùng quá, tự dưng đi tập kích Thiên Đình Đại Tần của trẫm!

Hệ thống ngần ngừ trả lời:

- Không đâu, có lẽ là vì lý do gì khác.

Tần Quân nghe mà khóe miệng co giật, lần sau gặp Lục Nhĩ Mi Hầu phải

đập một trận tơi bời mới được.

------oOo------

Chương 797: Yến hội mười vực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Lục Nhĩ Mi Hầu. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu Thiên Đình Đại Tần đánh bại Lục Nhĩ Mi Hầu một lần túc chủ sẽ được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân hết bực mình, nhưng hắn suy nghĩ sâu xa hơn. Lục Nhĩ Mi Hầu không thể nào vô duyên vô cớ tập kích Thánh thành, chắc chắn có lý do.

Không lẽ có người sai khiến Lục Nhĩ Mi Hầu?

Thần Điện, Tây Vực, Yêu Tổ, Minh Vương điện đều rất có thể. Những kẻ địch khác không có tư cách mời Đại La Kim Tiên. có thể là Như Lai, kiếp trước đã có truyền thuyết Mỹ Hầu Vương thật giả, khó bảo đảm Như Lai và Lục Nhĩ Mi Hầu không có quan hệ.

Nếu Như Lai biết chắc sẽ kêu oan. Ta không làm gì hết!

Tần Quân phất tay ra hiệu Viên Hồng có thể rời đi.

Viên Hồng ôm áy náy không dám ở lại lâu, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Tần Quân chép miệng:

- Chậc chậc, Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, Thông Tí Viên Hầu, chỉ còn thiếu chỉ còn thiếu Xích Khao Mã Hầu.

Bốn linh hầu tụ hợp là cảnh tượng không có trong thần thoại, không biết con khỉ nào càng mạnh?

Nghĩ đến đây khóe môi Tần Quân cong lên, sau này phải thu phục Lục Nhĩ

Mi Hầu mới càng thú vị.

Tần Quân đi vào thạch đình, hắn đã tích lũy bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma, hai lần truyền thừa kỹ năng, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Lục Nhĩ Mi Hầu xuất hiện rất có thể là điềm báo âm mưu lớn, khiến hắn không có tâm tình luyện kiếm nữa.

Nên sắp xếp ai vào phó bản Thần Ma, cho ai phục hồi Thần Ma đỉnh cao?

Còn về hai lần truyền thừa kỹ năng thì Tần Quân tạm thời không định dùng. Vì Tần Quân có rất nhiều thần thông, chưa thể dung hội quán thông hết. Như các thần thông Đấu Đạo Bí Tự, Trận Đạo Bí Tự, Tử Tuyệt Đao, thần thông Trảm Thiên, Tam Muội Chân Hỏa, pháp ngoại phân thân, Thiên Cương Tam Thập Lục Biến đều là sâu rộng. Dù bị hệ thống bắt ép lĩnh ngộ nhưng Tần Quân cảm thấy nếu có thể tự do biến hóa sử dụng, thậm chí dung hợp chúng nó có thể sẽ càng mạnh hơn nữa.

Nên Tần Quân không tiếp tục sử dụng cơ hội truyền thừa kỹ năng.

***

Trước ngày yến hội mười vực.

Đảo Đế Lâm đông đúc biển người, bốn phía đậu thuyền nhiều không đếm xuể. Tất cả đảo biển trong phạm vi trăm dặm đều chật chội.

Thịnh hội chưa từng có làm vô số tu sĩ Nam Vực điên cuồng, bọn họ làm sao có thể bỏ qua cơ hội này?

Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bảo đứng trên đỉnh núi đằng sau Thánh Đế Cung. Bạch Trạch, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn đứng sau lưng hắn. Viên Hồng và Tôn Ngộ Không không đến, vì chủ các vực sẽ đếm vào hôm nay.

Bạch Trạch lẩm bẩm:

- Sau ngày mai Thiên Đình Đại Tần sẽ uy chấn mấy chục vực!

Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn nghe mà sôi trào máu nóng.

Tần Quân nhìn bầu trời xanh biếc, mỉm cười nói:

- Chỉ là nghe tiếng, mục tiêu của trẫm là chủ trăm vực!

Chủ trăm vực!

Ba người Bạch Trạch rùng mình.

Lý Nguyên Bá nịnh hót ngay:

- Chắc chắn bệ hạ sẽ làm được, vì có ta ở!

Dương Tiễn hừ mũi:

- Hừ! Còn có ta đây!

Hiện giờ mức độ trung thành của Dương Tiễn cũng đến cực hạn.

Tần Quân lắc đầu cười, hắn còn dã tâm lớn hơn nữa nhưng lười nói ra.

Bầu trời ngự hoa viên chợt lộ một lỗ đen to lớn, sấm chớp đì đùng, thanh thế to lớn. Từng lũ linh khí màu vàng tràn ra từ lỗ đen khiến vô số người ngẩng đầu nhìn.

Một chiếc pháp thuyền màu vàng dài trăm trượng chậm rãi bay ra, phần mũi treo cái đầu rồng to, thân thuyền đặt nhiều nòng pháo. Sau khi pháp thuyền bay ra lỗ đen liền toát ra uy áp khiếp người.

Trên pháp thuyền hoàng kim, một nam nhân trung niên mặc áo dài tím vàng chắp tay quát to:

- Vực chủ Tử Nham vực Phương Hải Đao đặc biệt đến tham gia yến hội mười vực!

Mười mấy thuộc hạ đứng sau lưng Phương Hải Đao đều là cường giả Thái Ất cảnh.

Tử Nham vực, Phương Hải Đao.

Giọng Phương Hải Đao vang vọng đảo Hồ Vương khiến vô số người xao động.

Chưa ai nghe nói về vực này nhưng hai chữ vực chủ rất có đẳng cấp, khiến người sôi trào máu nóng.

Tần Quân chắp tay cười nói:

- Tần Thánh Đế Thiên Đình Đại Tần cung nghênh Phương vực chủ.

Thiên Đình Đại Tần hùng cứ Nam Vực và Nam Tận Hải nên không thể tự xưng là vực chủ Nam Vực được.

Phương Hải Đao nghe vậy nhìn hướng Tần Quân, mắt lóe tia ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Thật trẻ tuổi!

Các vực đều có Mệnh Cơ các, người địa vị cao đều nhận một phần bảng xếp hạng tên là Hùng Chủ bảng. Bao gồm mấy trăm vực, liệt kê ra một ngàn hùng chủ. Tần Thánh Đế vào năm trăm hàng đầu, khiến người giật mình là Mệnh Cơ các miêu tả về hắn: Hùng chủ trẻ tuổi nhất.

Có thể vào Hùng Chủ bảng đều là lão quái mấy ngàn năm, thậm chí là đại năng mấy vạn năm. Có lẽ có nhiều người cầm quyền trẻ tuổi, nhưng trừ Tần Quân ra không có người thứ hai dưới hai trăm tuổi đã khống chế vực.

Mệnh Cơ các của Nam Vực khá lạc hậu, tạm thời không có Hùng Chủ bảng nên Tần Quân chưa biết điều này.

Phương Hải Đao nhảy xuống trước mặt Tần Quân, pháp thuyền hoàng kim của gã bay hướng bãi biển, pháp thuyền lớn như vậy không thể lơ lửng bên trên đảo Đế Lâm mãi.

Phương Hải Đao mỉm cười nói:

- Tần Thánh Đế thật trẻ tuổi, trong thiên hạ khó tìm ra người thứ hai.

Phương Hải Đao không tỏ vẻ coi khinh hay cao ngạo, vì gã đã thua dưới tay Dương Tiễn.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Phương vực chủ đến khiến trẫm rất vui mừng. Ngày mai mới là yến hội mười vực, mời Phương vực chủ nghỉ ngơi trên đảo Đế Lâm một ngày, đã chuẩn bị rượu và thức ăn ngon.

Tần Quân dứt lời bỗng Cửu Đầu Trùng xuất hiện trước mặt hắn, hơi thở làm Phương Hải Đao rùng mình.

Cửu Đầu Trùng nói:

- Đi theo ta.

Yêu này rất mạnh!

Phương Hải Đao thầm kinh sợ, lại nhìn Bạch Trạch, Lý Nguyên Bá rõ ràng không thua gì Dương Tiễn.

Thiên Đình Đại Tần là tồn tại như thế nào mà có nhiều cường giả khủng bố như thế?

Bị Cửu Đầu Trùng nhìn chằm chằm, Phương Hải Đao không dám sĩ diện bước nhanh đi theo.

Vì nghênh tiếp các vị vực chủ, Tần Quân cố ý sắp xếp Na Tra, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Thạch Ki Nương Nương, Lữ Nhạc, Cửu Linh Nguyên Thánh, Đường Tam Tạng ẩn núp bốn phía, cộng thêm Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn. Mỗi người dẫn đường cho một vực chủ, vừa để uy hiếp các vực chủ khiến bọn họ không dám gây sự.

Rất nhanh vực chủ vực khác lục tục đến nơi, có cưỡi pháp thuyền xé không gian đến, có lướt trên Nam Tận Hải tới nơi.

- Thiên Lam vực, vực chủ Lam Ngọc Tịch đặc biệt đến tham gia yến hội mười vực!

- Mông Sơn vực, vực chủ Tuyên Liệt Thiên đặc biệt đến tham gia yến hội mười vực!

- Anh Hùng vực, vực chủ Hàn Mệnh đặc biệt đến tham gia yến hội mười vực!

------oOo------

Chương 798: Lục Nhĩ Mi Hầu tức giận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gần ba canh giờ có sáu vực chạy tới, trò chuyện vài câu rồi cường giả Đại Tần từ Thái Ất cảnh trở lên đưa bọn họ đi. Sứ giả các vực đi theo thầm giật mình, cường giả của Thiên Đình Đại Tần nhiều quá vậy, bọn họ cảm giác như đi vào Thần Điện.

Các vực chủ này đã bị Dương Tiễn đánh bại, thực lực mạnh yếu khác nhau. Mạnh nhất cỡ Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, yếu nhất chỉ đến Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng, nhưng đều mạnh hơn Nam Vực trước kia.

Cộng thêm Tử Nham vực đến trước nhất thì đã có bảy vực đến, còn sót hai vực, trong đó có Đông Phương Vực, vực mạnh nhất dưới quyền Thần Điện.

Tần Quân rất mong chờ lần nữa gặp mặt Đông Phương Ngạo sẽ là cảnh tượng thế nào.

Khoảng một canh giờ sau Lưu Thủy vực đến, vực chủ tên Diệp Tham Thắng, chỉ cỡ Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ nên Tần Quân không để bụng.

Gần hoàng hôn.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Chậc chậc, xem ra Đông Phương Vực muốn tới cuối làm vai chính.

Lý Nguyên Bá đứng sau lưng hắn mắng:

- Chờ chút nữa ta sẽ cho hắn một bài học!

Bạch Trạch thì bình tĩnh nói:

- Dương tướng quân đã đánh bại Đông Phương Ngạo, đối phương không thể nào lại ra oai phủ đầu với chúng ta. Chắc trên đường gặp tình huống ngoài ý muốn.

Tần Quân gật gù. Đông Phương Ngạo không ngốc thì sẽ không lăm le ra oai phủ đầu trong khi mình yếu hơn đối phương, đây là hành vi não tàn.

Chẳng lẽ đoàn người Đông Phương Vực gặp rắc rối gì?

***

Dưới bóng ma âm u, đất đai hoang vu, sườn núi trập trùng, các cây khô rải rác.

Lục Nhĩ Mi Hầu sắc mặt âm trầm bay trên trời, nhìn theo ánh mắt của nó thì thấy phía trước có nhiều ngôi mộ giống như lưng những con rồng thằn lằn, xương trắng xóa, hình dạng kỳ lạ, xương của các yêu thú khác nhau.

Mộ xương trắng kéo dài mấy chục dặm, dưới bóng mờ tối hình ảnh càng knh dị hơn, làm người da đầu tê dại.

Rất khó tưởng tượng đại chiến như thế nào mới để lại xương trắng nhiều như vậy, khu vực này có cái tên làm bên ngoài nghe tiếng sợ vỡ mật.

Yêu Khư.

Nơi đại năng yêu tộc Yêu Tổ cư ngụ.

Rất nhanh Lục Nhĩ Mi Hầu đến trước cung điện đá đen cao ngàn trượng, nhìn từ xa tựa như cự thú đầu đội trời chân đạp đất. Tia chớp chiếu sáng cung điện, thấy rõ hai pho tượng yêu ma dữ tợn đáng sợ khảm trên cung điện.

Lục Nhĩ Mi Hầu đáp xuống trước cửa cung điện, giộng gậy thép xuống đất tức giận quát:

- Yêu Tổ!

Suýt bị Hậu Nghệ bắn chết làm Lục Nhĩ Mi Hầu rất tức giận, táo bạo.

Giọng Yêu Tổ truyền ra không chút tình cảm:

- Trở lại.

Lục Nhĩ Mi Hầu càng nóng nảy hơn, lạnh lùng hỏi:

- Sao ngươi không nói cho ta biết Thiên Đình Đại Tần có mấy Đại La Kim Tiên, có một vị thậm chí đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!?

Mũi tên của Hậu Nghệ khiến Lục Nhĩ Mi Hầu xác định gã ít nhất là Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, nó cảm giác đã bị Yêu Tổ lừa.

Yêu Tổ không trả lời ngay, dường như bị Lục Nhĩ Mi Hầu nói làm giật mình.

Lục Nhĩ Mi Hầu nghiến răng hỏi:

- Ngươi cố ý xúi ta đi chịu chết?

Giọng Yêu Tổ tràn ngập sát ý lạnh lẽo:

- Hừ! Nếu bổn tọa muốn ngươi chết thì ngươi sẽ sống đến bây giờ sao? Ngươi còn có thể thành tựu Đại La?

Lục Nhĩ Mi Hầu rùng mình. Lúc trước nó vô tình xâm nhập Yêu Khư, ỷ vào bản lĩnh đại náo một phen, cuối cùng bị Yêu Tổ phái cường tướng bắt lấy. Yêu Tổ thấy Lục Nhĩ Mi Hầu có thiên phú dị bẩm nên nổi lòng yêu tài, giúp nó đột phá đến cảnh giới Đại La. Yêu Tổ kêu Lục Nhĩ Mi Hầu đi tiêu diệt Thiên Đình Đại Tần, sau khi thành công sẽ cho nó càng mạnh.

Nên Lục Nhĩ Mi Hầu mới đi tập kích Thánh thành, tiếc rằng nó chưa chính thức biểu diễn đã bị hù chạy.

Yêu Tổ trầm giọng nói:

- Vậy bổn tọa đổi nhiệm vụ khác cho ngươi.

Lục Nhĩ Mi Hầu suýt nhảy cẫng lên, mấy ngày trước nó suýt chết trong Thiên Đình Đại Tần, giờ Yêu Tổ định phái nó đi làm nhiệm vụ? Đùa sao?

Yêu Tổ không tha phản bác gằn giọng nói:

- Hậu đại Chúc Long ở Thần Điện dường như sắp thức tỉnh huyết mạch, ngươi hãy đi cướp lấy!

Lục Nhĩ Mi Hầu muốn cãi lại nhưng sát khí làm người nó cứng ngắc, chỉ có thể cắn răng gật đầu.

Từ đầu đến cuối Yêu Tổ không đi ra cung điện, thậm chí không mở cửa.

Trăng sáng treo cao.

Tần Quân đang uống rượu với chủ tám vực. Các cường giả trên Thái Ất cảnh như Lý Nguyên Bá, Bạch Trạch, Dương Tiễn đều có mặt. Khoa Phụ và Hậu Nghệ lo trấn thủ Nam Vực Thiên Thế Giới.

Các vực chủ nhìn một hàng cường giả ngồi đối diện, nở nụ cười cay đắng. Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng Nam Vực gần mình đã cường thịnh như vậy.

Yến hội mười vực lần này sợ là Hồng Môn Yến.

Bọn họ muốn an toàn rút lui phỏng chừng phải ói máu hoặc lột da.

Tần Quân ngồi trên ghế chủ cười nói:

- Các vị, bọn họ đều là ái tướng của trẫm, tu vi đủ xếp vào hai mươi hạng đầu trong Thiên Đình Đại Tần.

Đát Kỷ, Vọng Tuyết ngồi cạnh rót rượu, gắp thức ăn cho trẫm.

Hai mươi hàng đầu?

Đám vực chủ liếc nhau. Chỉ có mười vị góp mặt trong bữa tiệc gồm: Bạch Trạch, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Lục Kim Ô, Lữ Nhạc, Thạch Ki Nương Nương, Na Tra, Cửu Linh Nguyên Thánh, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng. Mười vị khác đâu?

Lòng bọn họ dậy sóng dữ, nhìn lại nụ cười của Tần Quân làm tập thể sống lưng lạnh toát. Bọn họ không ngờ một vực nho nhỏ ẩn nấp nhiều cường giả như vậy.

Chẳng lẽ sau lưng Tần Quân có càng nhiều thế lực siêu nhiên ủng hộ?

Diệp Tham Thắng của Lưu Thủy vực cẩn thận hỏi:

- Thánh Đế, nghe đồn Thiên Đình Đại Tần từng đánh bại điện chủ Thần Điện, không biết tin đồn là thật hay giả?

Tên của gã tuy bá khí nhưng bề ngoài hơi xấu xa, bộ dạng rụt rè càng khiến Tần Quân khinh thường.

Tần Quân liếc bọn họ một vòng, gật đầu cười nói:

- Đương nhiên là thật, Thần Vô Cơ điện chủ Thần Điện là cường giả Đại La, tiếc rằng thuộc hạ của trẫm cũng có Đại La, không chỉ một người. Thần Vô Cơ bị các ái tướng của trẫm bị thương nặng, sau đó Tôn Như Đạo tìm được cơ hội thay thế vị trí điện chủ của hắn.

Ui!

Đám vực chủ hút ngụm khí lạnh, Tần Quân tiết lộ lượng tin tức quá lớn.

Đại La!

Thần Vô Cơ bị thương nặng!

Địa vị điện chủ Thần Điện đổi người!

Nhìn các vực chủ bị chấn nhiếp thật lâu khó thể lấy lại tinh thần, Tần Quân lắc đầu cười, nhận ly rượu Đát Kỷ đưa đến nâng ly với các ái tướng ngồi phía bên phải.

Một giọng nói tràn đầy cảm giác áp lực từ ngoài điện truyền đến:

- Đông Phương Vực, vực chủ Đông Phương Ngạo đặc biệt đến tham gia yến hội mười vực!

Các vực chủ lấy lại tinh thần.

Đông Phương Vực, vực lớn xếp thứ nhất dưới Thần Điện. Đông Phương Ngạo là tồn tại siêu nhiên Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ!

------oOo------

Chương 799: Cuộc chiến Đại La

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đá lông nheo với Bạch Trạch, nàng hiểu ý nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Tần Quân cười nói với Đát Kỷ, Vọng Tuyết:

- Nói ra thì Đông Phương Ngạo và trẫm là người quen.

Đát Kỷ tò mò hỏi:

- Không lẽ lúc các người ở Đông Phương Vực xảy ra xung đột với hắn?

Đát Kỷ không tin Tần Quân chơi thân với Đông Phương Ngạo, dọc đường đi hắn chỉ chọc thêm kẻ thù chứ ít quen bằng hữu.

Tần Quân cười bí hiểm nói nhỏ vài câu, Đát Kỷ và Vọng Tuyết xoe tròn mắt.

Về Mệnh Vận Chi Luân dù với nữ nhân mình yêu Tần Quân cũng không lộ ra, sẽ gây rắc rối, nên hắn không thừa nhận thân phận Biên Hải trước mặt công chúng.

Đát Kỷ trợn to mắt nũng nịu nói:

- Chàng thật là, đi tới đâu là gây chuyện trời long đất lở tới đó.

Vọng Tuyết không biết nên nói cái gì.

Bạch Trạch mang theo Đông Phương Ngạo mặc áo vàng đi tới, mọi người nhìn gã.

Đông Phương Ngạo vừa bước vào chợt khựng người, run lẩy bẩy, biểu tình không tin nổi như thấy quỷ.

Đông Phương Ngạo tức giận quát:

- Tại sao là ngươi?

Lý Nguyên Bá đập bàn quát lớn:

- Càn rỡ! Dám vô lễ với bệ hạ, có tin ta một chùy đập chết ngươi không?

Tám vực chủ khác nghe suýt ướt quần, mới đây đã muốn giết người?

Mọi người nhìn kỹ Lý Nguyên Bá, bề ngoài như ma bệnh nhưng trước khi đến bọn họ cố ý hỏi thăm tin tức Nam Vực. Trừ Nhị Lang Thần Dương Tiễn ra Kim Sí Bằng Điểu Lý Nguyên Bá, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không nổi tiếng nhất.

Vị này chính là Lý Nguyên Bá? Vì Lý Nguyên Bá dùng chùy.

Tay phải Tần Quân chống mặt bàn đầy hứng thú nói:

- Đông Phương vực chủ mau ngồi đi.

Đông Phương Ngạo hít sâu, sát khí cuồng bạo của Lý Nguyên Bá làm gã như ở trên miếng băng mỏng. Đông Phương Ngạo lập cập đi tới vị trí của mình, ngồi xuống.

Vạn năm trôi qua, hiếm ai còn nhớ khuôn mặt thật của Biên Hải, Đông Phương Ngạo nằm trong số người hiếm hoi đó.

Vạn năm trước Đông Phương Ngạo vì để Tần Quân đánh bại Thanh Hồ Vương nên thưởng cho hắn bao nhiêu là đan dược, linh thạch. Ai ngờ sau khi kết thúc chiến đấu thì hắn chạy mất bóng. Làm Đông Phương Ngạo tiếc nhất là đống thần thông của hắn. Giờ thấy Tần Quân là Tần Thánh Đế Thiên Đình Đại Tần, rất có thể là người giết nhi tử của gã, làm gã muốn nổ tung.

Nhưng Đông Phương Ngạo không chỉ có một nhi tử, gã sống lâu như vậy biết nếu lúc này mà nổi khùng lên sẽ dẫn đến họa sát thân.

Không khí hơi quái dị, Tần Quân phất tay ra hiệu Lý Nguyên Bá ngồi xuống.

Lý Thất Dạ cười nói:

- Trẫm và Đông Phương vực chủ xem như quen biết cũ, lúc trước trẫm tham gia Quan Thiên Đại Hội, nhi tử của Đông Phương vực chủ muốn giết trẫm.

Đại điện yên tĩnh, các vực chủ tay run run suýt làm rơi ly rượu.

Bọn họ đều biết nhi tử của Đông Phương Ngạo, Đông Phương Cực là thiên tài số một Đông Phương Vực đã chết trong Quan Thiên Đại Hội. Thì ra Đông Phương Cực chết vào tay Tần Quân.

Tần Quân phớt lờ Đông Phương Ngạo tái mặt muốn giết người, hắn cười đổi đề tài:

- Được rồi, nói việc chính đi.

Đông Phương Ngạo bây giờ không lọt vào pháp nhãn của hắn, nếu như dám lỗ mãng thì phái người khử gã là xong.

Tần Quân cười bí hiểm nói:

- Ngày mai trong yến hội mười vực chủ yếu bàn về quan hệ mười vực chúng ta, trước khi bắt đầu trẫm sẽ cho mọi người xem một màn kịch hay.

Bàn về quan hệ mười vực?

Các vực chủ khóe môi co giật, chắc là muốn bóc lột bọn họ, còn kịch hay mà hắn nói thì không ai quan tâm, dù sao sắp bị hút máu!

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Ngày mai sẽ có trận chiến đấu Đại La mở màn cho yến hội mười vực.

Đại La chiến đấu?

Các vực chủ trợn tròn mắt, bao gồm Đông Phương Ngạo.

Một Đại La đủ để tiêu diệt tất cả vực chủ bọn họ.

Đại La đánh nhau tức là có hai Đại La, và đều là thuộc hạ của Tần Quân.

***

Đêm khuya, Biên Hải thành vẫn phồn hoa.

Hội đấu giá Thiết viện đang diễn ra. Thiết Kình Thiên ngồi trên tòa lầu cao, nhìn qua khung cửa sổ có thể thấy hội đấu giá ở bên dưới. Thiết Kình Thiên bưng ly rượu, không biết suy nghĩ cái gì.

Chợt một bóng người xuất hiện sau lưng Thiết Kình Thiên, nhưng y không phát hiện, vẫn nhâm nhi rượu.

Người đó mở miệng nói:

- Kình Thiên!

Thiết Kình Thiên giật nảy mình xoay người lại, trợn to mắt kích động nói:

- Long thúc!

Long Đế!

Người tới chính là Long Đế, cũng là Tiểu Bạch Long được Tần Quân triệu hoán từ vạn năm trước.

Tiểu Bạch Long mặc Bạch Tinh Đế Bào, tóc đen xõa trên vai, khuôn mặt điển trai càng chính chắn, uy nghiêm, mép râu bên môi tăng bá khí.

Long Đế nhẹ giọng nói, mắt chất chứa ý cười:

- Ngươi quá thả lỏng!

Thiết Kình Thiên bình ổn tâm tình, chắp tay hỏi:

- Long thúc về từ khi nào? Tại sao không tìm sư phụ?

Long Đế cười khổ nói, mắt tràn đầy không cam lòng:

- Gặp chút rắc rối nên không dám đi tìm bệ hạ.

Thiết Kình Thiên nhíu mày hỏi:

- Là rắc rối gì khiến Long thúc không dám gặp sư phụ?

Long Đế mạnh đến nỗi Thiết Kình Thiên không cách nào tưởng tượng, tuy trong lòng y cảm thấy Tiểu Bạch Long không bằng đám biến thái dưới tay Tần Quân.

Long Đế cười khổ nói:

- Đương nhiên là Minh Vương điện, thế lực Yêu Hoàng mới nổi lên kết minh với Minh Vương điện đang hung hăng xâm lược các vực. Bây giờ Tần rất khó khăn, sợ là sau này không có chỗ đứng trong Trung Hoang.

Tần là thế lực Tần Quân thành lập vào vạn năm trước, do Đại Tần Hổ Quân và Kiền Chân Thần Quân tổ kiến, sau vạn năm đã hình thành tồn tại siêu nhiên.

Thiết Kình Thiên tặc lưỡi hỏi:

- Yêu Hoàng này lợi hại đến thế sao?

Thiết Kình Thiên nghe tiếng Yêu Hoàng mấy năm gần đây thôi.

Nghe đồn Yêu Hoàng vừa ra đường đời đã gặp thần giết thần, gặp ma diệt ma, chưa thua bao giờ.

Yêu Hoàng thật sự vô địch, nếu không phải vì thế lực của gã quá nhỏ, gặp nhiều kẻ địch thì khó thể tưởng tượng gã sẽ leo lên độ cao cỡ nào.

Long Đế cười nói:

- Đâu chỉ lợi hại, Yêu Tổ còn phải e dè hắn ba phần. Nghe nói trong phương thiên địa này hiếm có tồn tại nào mạnh hơn hắn.

Tuy chưa từng gặp Yêu Hoàng nhưng đống chiến tích đó làm Long Đế sợ.

Thiết Kình Thiên lặng im, tồn tại đẳng cấp như thế khiến y khó thể tưởng tượng.

Long Đế lắc đầu cười nói:

- Ta đã bị Minh Vương điện và Yêu Hoàng truy sát, nếu tìm bệ hạ chỉ sợ vạ lây.

Nếu chỉ mình Minh Vương điện thì Long Đế không ngán, nhưng thêm Yêu Hoàng, mặc dù Tần và Thiên Đình Đại Tần đã rất mạnh mẽ nhưng gã không cho rằng có thể đánh lại Yêu Hoàng, Minh Vương điện hợp sức với nhau.

Thiết Kình Thiên bất đắc dĩ thở dài:

- Vậy tiếp theo Long thúc định làm sao?

Thiết Kình Thiên không còn là nhóc con vạn năm trước, biết Long Đế tìm mình không phải để tố khổ.

------oOo------

Chương 800: Yêu Hoàng khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt Long Đế sáng rực nhìn Thiết Kình Thiên:

- Tiếp theo ta sẽ về Trung Hoang, Tần còn đang ác chiến với Minh Vương điện, ta cần ngươi chi viện vật tư.

Đông Phương Vực là vực lớn, đặt ở Trung Hoang cũng không thua kém. Hội đấu giá Thiết viện có địa vị rất cao trong Đông Phương Vực, nắm giữ tài phú giàu nhất vực.

Thiết Kình Thiên trực tiếp hỏi:

- Long thúc muốn bao nhiêu?

Thiết viện có thể phát triển đến nay Long Đế cũng giúp nhiều, nếu không nhờ gã ngày xưa chấn nhiếp Đông Phương Ngạo thì Thiết Kình Thiên đã không sống đến ngày nay.

Đông Phương Ngạo không chấp nhận trong vực của mình xuất hiện tổ chức kinh tế như Thiết viện, nhưng chỉ có thể thần phục trước thực lực tuyệt đối.

Long Đế trầm giọng nói:

- Càng nhiều càng tốt!

Trong mắt Long Đế tràn đầy điên cuồng làm tim Thiết Kình Thiên giật thót.

***

Mặt trăng lặn, mặt trời mọc.

Trong một đêm phạm vi vạn dặm đảo Đế Lâm, tất cả đảo biển đều bàn tán về thời gian mở yến hội mười vực. Thánh Đế uy áp chủ chín vực khiến người nghe sôi trào máu nóng.

Chỗ mỗi vực chủ cư ngụ đều có một hoặc mấy vị siêu cường giả từ Thái Ất cảnh trở lên trông coi.

Vì sao ẩn giấu, một đêm bình yên.

Chỗ chính giữa đảo Đế Lâm là quảng trường mới được dựng lên từ mấy ngày trước làm Lâm Chiến đài, chiếm diện tích vạn thước. Bậc thang hình tròn có mấy chục tầng, sức chứa trăm vạn người.

Sáng sớm, tử khí đông lai, Lâm Chiến đài đã ngồi đầy tu sĩ và đại yêu biến hình người.

Nam Tận Hải có nhiều yêu tộc không muốn hàng Tần Quân, hắn vẫn đối xử như con dân. Miễn không gây sự là sẽ được hưởng thụ đãi ngộ như nhân tộc.

Mọi người nhìn đài cao hướng chính bắc, bàn tán rôm rả. Nơi đó đặt ghế rồng, đã có thị nữ, nô tài chờ hầu nhưng không thấy bóng dáng Tần Quân đâu.

- Sắp bắt đầu! Yến hội mười vực là lần đầu tiên vạn cổ.

- Hôm nay nhất định sẽ ghi vào sách sử!

- Những người này đều là vực chủ sao? Hơi thở hùng hậu quá.

- Tại sao Thánh Đế còn chưa đến?

- Vớ vẩn, chưa đến canh giờ chẳng lẽ kêu Thánh Đế đi ra chờ? Thánh Đế là cửu ngũ chí tôn!

Vực chủ chín vực ngồi thành một hàng hướng chính nam.

Giờ phút này bọn họ biểu tình khác nhau nhưng tâm tình đều khá tệ.

Đối diện trăm vạn tu sĩ, yêu vương khiến bọn họ cảm thấy mình như con khỉ trong chuồng.

Thiên Lam vực Lam Ngọc Tịch hừ lạnh nói:

- Hừ! Tần Thánh Đế đang nhục nhã chúng ta!

Ngồi cạnh Lam Ngọc Tịch là Phương Hải Đao của Tử Nham vực.

Phương Hải Đao vuốt râu cười nói:

- Không phải, tại sao các ngươi không cảm thấy Thánh Đế làm như vậy là có ích cho vực chúng ta? Thần Điện không nổi bật trong sáu điện ba địa, giáp ranh còn có vật khổng lồ Minh Vương điện, các vực ma sát ngày càng gay gắt. Nếu các vực chúng ta có thể liên minh thì cũng được, thậm chí càng mạnh.

Vực chủ khác nghe vậy ra chiều đăm chiêu, bao gồm Đông Phương Ngạo.

Mặc dù Đông Phương Ngạo rất hận Tần Quân nhưng phải nói Thiên Đình Đại Tần quá mạnh, dư sức tiêu diệt Đông Phương Vực. Mỗi tội Thiên Đình Đại Tần ít người, không tiện chinh chiến vực lớn. Nếu liên minh với Thiên Đình Đại Tần thì sau này bọn họ có thể dựa vào lực lượng của Thiên Đình Đại Tần.

Lam Ngọc Tịch hậm hực nói:

- Ngươi có dám bảo đảm Tần Thánh Đế không phải muốn nuốt chúng ta?

Anh Hùng vực Hàn Mệnh tức giận nói:

- Nếu hắn muốn làm vậy thì chúng ta có thể làm gì sao?

Lam Ngọc Tịch câm mồm.

Đúng rồi, nếu Tần Quân muốn nuốt vực của bọn họ thì họ làm gì được?

Cuộc sống như cưỡng gian, không chống cự được thì hãy hưởng thụ.

Phương Hải Đao bưng tách trà lên, khóe môi nhếch cao. Phương Hải Đao có tâm tình nhẹ nhàng nhất trong nhóm, đêm qua thấy thủ đoạn của Tần Quân xong gã hiểu rằng dã tâm của hắn không chỉ có mười vực. Hơn nữa Tử Nham vực không tính cường thịnh, ôm đùi là lựa chọn tốt nhất.

Lý Nguyên Bá đứng trên cao Lâm Chiến đài cao giọng quát:

- Thánh Đế đến!

Giọng còi xe lửa át qua tiếng ồn trăm vạn người, khiến toàn trường yên tĩnh lại.

Trừ Lâm Chiến đài, đảo biển trong phạm vi trăm dặm có vô số người đang chờ đợi. Nghe đồn yến hội mười vực sẽ có siêu cường giả tỷ thí, là sự kiện mở rộng tầm mắt.

Tần Quân bước lên bậc thang chậm rãi đi hướng đài cao. Sau lưng hắn là Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Tiểu Ly, Vọng Tuyết,

Liễu Nhược Lai. Sau nữa là đám cường tướng Bạch Trạch, Dương Tiễn.

Viên Hồng cũng có mặt, khoác giáp nặng màu đen, uy phong lẫm lẫm, trên mặt tràn đầy phấn khởi. Viên Hồng chờ ngày này rất lâu rồi.

Tần Quân bước đến ngồi xuống ghế rồng, nhìn trăm vạn người và yêu vương sôi trào đồ sộ trước mắt, lòng dấy lên hào hùng cao ngất.

Sau này hắn còn tổ chức yến hội long trọng hơn bây giờ!

Trăm vực đến triều, thiên địa thần phục!

Tần Quân vận dụng pháp lực mở miệng nói:

- Hôm nay là yến hội mười vực, cũng là lần đầu có nhiều vực tham gia. Thiên Đình Đại Tần may mắn làm chủ nhà, được ơn lớn thiên địa, nguyện hội hôm nay sẽ thành giai thoại vạn năm!

Thanh âm vang vọng nguyên đảo Đế Lâm, làm mọi người sôi trào máu nóng.

Tần Quân bắt đầu giới thiệu:

- Đầu tiên giới thiệu các vực tham gia. Đông Phương Vực, vực chủ Đông Phương Ngạo, vực đệ nhất dưới Thần Điện!

Nghe vào tai Đông Phương Ngạo rất chói, như đang trào phúng gã.

- Thiên Lam vực, vực chủ Lam Ngọc Tịch . . .

- Anh Hùng vực, vực chủ Hàn Mệnh . . .

Tần Quân lần lượt giới thiệu khiến mọi người cùng nhìn các vực chủ. Các vực chủ cười gượng gạo, có người sắc mặt âm trầm.

Các khán giả nhìn biểu tình của những vực chủ hình như bị bắt ép đến đây, khán giả càng tôn sùng Tần Quân hơn.

Bắt buộc các vực chủ đến tham gia chứng minh Thiên Đình Đại Tần đã mạnh đến mức bọn họ không thể tưởng tượng.

Giới thiệu xong chín vực Tần Quân cười nói:

- Tiếp theo có trận đại chiến, một bên là Tề Thiên Đại Thánh rất nổi tiếng trong Nam Vực. Chiến tích nổi bật nhất của Tề Thiên Đại Thánh chỉ có một trận, đánh bại điện chủ Thần Điện!

Tề Thiên Đại Thánh!

Đánh bại điện chủ Thần Điện!

Không khí trên Lâm Chiến đài bị đẩy lên cao nhất.

Chín vực chủ biến sắc mặt, không ngờ vở kịch mở màn có Tề Thiên Đại Thánh tham gia. Ở trong lòng bọn họ thì Tề Thiên Đại Thánh đã tương đương với Thần Vô Cơ, ở trên cao mấy chục vực. Xem ra có một đối thủ sánh bằng Tề Thiên Đại Thánh?

- Trời ạ, Tề Thiên Đại Thánh sắp lên đấu mở màn?

- Người đối chiến với Tề Thiên Đại Thánh là ai? Lý Nguyên Bá Lý tướng quân sao?

- Hừ! Chắc là Nhị Lang Thần!

- Xì, các ngươi cho rằng ba người đó mạnh nhất Thiên Đình Đại Tần sao? Người mạnh nhất không lộ tên thôi.

- Vậy ngươi nói xem là ai?

------oOo------

Chương 801: Hầu Vương kiệt ngạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trăm vạn khán giả trên Lâm Chiến đài tranh luận náo nhiệt. Trong thế giới tu tiên cường giả làm vua, các chiến tướng dưới tay Tần Quân đều có người tôn sùng. Tần Quân cố ý xây từng miếu cho bọn họ, hưởng thụ

nhang khói trần gian.

Tần Quân cười nhìn bầu trời, ngày càng người chú ý đến hắn cũng ngước lên nhìn.

Cảnh tượng cực kỳ đồ sộ, hàng trăm vạn khán giả ngửa đầu nhìn. Một người lơ lửng trên cao, mặc Hoàng Kim Tỏa Tử Giáp, thân hình hơi gầy gò nhưng cho cảm giác an toàn trời có sập cũng không phải sợ.

Hai cọng lông phượng đung đưa trên trời, Kim Cô Bổng như cột trời gác trên vai đường kính một trượng, chênh lệch lớn với thân hình người đó. Hình ảnh cực kỳ rung động, khiến người nhìn một cái liền khó quên.

Tôn Ngộ Không nhìn xuống dưới, nhe răng cười:

- Khẹc khẹc khẹc!

Không chỉ có đảo Đế Lâm, Tôn Ngộ Không cảm giác đảo biển bốn phía có vô số ánh mắt, vô số người lơ lửng tầm thấp trên các đảo biển.

Giờ phút này muôn vàn chú ý tập trung vào y, Tôn Ngộ Không như trở về lúc đại náo Thiên Cung.

Tôn Ngộ Không phải thừa nhận bản tính y không chỉ hiếu chiến còn thích được chú ý. Vì đợi hôm nay đã làm y mòn mỏi chờ.

Vai phải Tôn Ngộ Không lắc một cái, Kim Cô Bổng khổng lồ như cột trời chợt bật lên, y lộn mèo rơi xuống Lâm Chiến đài.

Kim Cô Bổng to lớn nhanh chóng thu nhỏ thành kích cỡ bình thường, xoay tít đuổi theo Tôn Ngộ Không.

Mỹ Hầu Vương như sao băng mang theo sóng khí cuồn cuộn đáp xuống đất trống giữa Lâm Chiến đài. Hai chân đạp đất nứt, bụi như bão tố khuếch tán bốn phương tám hướng. Trăm vạn khán giả trên bậc thang hết hồn vội dùng tay che mặt.

Các vực chủ căng cứng người trợn to mắt nhìn. Trong bụi mù mịt áo choàng đỏ của Mỹ Hầu Vương bay phần phật trong gió, bóng lưng cực kỳ bá khí. Chín vực chủ nuốt nước miếng.

Tần Quân phải công nhận kiểu chào sân của Tôn Ngộ Không oách chết.

- A!!!

Kim Cô Bổng xoay tròn rơi xuống quét bay bụi bặm quanh người Tôn Ngộ Không, khóe môi y nhếch cao, giơ tay phải chộp cây gậy bay tới.

Tôn Ngộ Không nhìn quét toàn trường, kiệt ngạo cười:

- Nhớ kỹ tên ta, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Lòng nói tràn ngập miệt thị, xem tất cả những người có mặt là vô hình.

Đát Kỷ nheo mắt nói:

- Con khỉ rất cuồng!

Những người khác đều nghĩ vậy.

Dương Tiễn cảm thán rằng:

- Con khỉ quậy vô pháp vô thiên!

Dương Tiễn vừa khâm phục vừa khinh thường Tôn Ngộ Không đại náo Thiên Cung. Khâm phục Tôn Ngộ Không gan góc, coi thường y tự phụ và ngu xuẩn.

Tần Quân không nói chuyện, mắt sáng rực nhìn Tôn Ngộ Không ở bên dưới. Sau trận chiến hôm nay có lẽ Tôn Ngộ Không sẽ hoàn toàn đầu vào hắn, thành át chủ bài trong tay hắn.

Toàn trường rộn ràng nhốn nháo:

- Đó là Tôn Ngộ Không? Bá khí ghê.

- Thì ra Tề Thiên Đại Thánh thật sự là một con khỉ yêu.

- Phi! Là thần hầu mới đúng!

- Khí thế mạnh quá, kinh người thật.

- Hèn gì có thể đánh bại điện chủ Thần Điện, chỉ phát ra hơi thở đã mạnh vậy rồi.

Nhiều tu sĩ, yêu vương kích động hò reo cổ vũ Tôn Ngộ Không.

Lần đầu tiên Tôn Ngộ Không gặp cảnh tượng như vậy, tuy rằng đại náo Thiên Cung kinh thiên địa khiếp quỷ thần nhưng người ta đầy sát ý, tức giận nhìn y, không giống như bây giờ. Tôn Ngộ Không cảm giác như trở về Hoa Quả Sơn, nhưng nơi đó không có nhiều con khỉ bằng ở đây.

Tôn Ngộ Không nhỏ giọng nói:

- Loại cảm giác này . . . thật tuyệt.

Tôn Ngộ Không khiêng Kim Cô Bổng chờ đợi.

Chín vị vực chủ nhìn Tôn Ngộ Không chằm chằm sững sờ thật lâu.

Phương Hải Đao thì thầm cảm thán:

- Hay cho một Tề Thiên Đại Thánh!

Đông Phương Ngạo siết chặt hai nắm đấm, móng tay ghim sâu vào thịt. Đông Phương Ngạo cảm nhận được Tề Thiên Đại Thánh này ít nhất không thua gì Dương Tiễn Nhị Lang Thần. Lại nhìn một hàng cường giả sau lưng Tần Quân khiến Đông Phương Ngạo bất lực.

Tại sao Thiên Đình Đại Tần có nhiều cường giả như thế?

Tần Quân hào hùng quát:

- Nghênh chiến với Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không là ái tướng của trẫm. Hắn và Tề Thiên Đại Thánh là bốn hầu hỗn thế, chấn thiên nhiếp địa!

Mọi người bắt đầu mong chờ.

Bốn hầu hỗn thế? Nghe rất oách.

Tần Quân hào hứng quát:

- Ra đi ái tướng của trẫm, Viên Hồng!

Thông Tí Viên Hầu đại chiến Linh Minh Thạch Hầu rốt cuộc sắp trình diện.

Tần Quân dứt lời một bóng đen từ trên trời mây giáng xuống, không giống Tôn Ngộ Không đứng trên cao hưởng thụ mọi ánh mắt nhìn mà như đạn pháo bay thẳng xuống.

Rầm!

Viên Hồng đáp xuống trước mặt Tôn Ngộ Không, hai chân gấp khúc ngồi xổm, tay phải cầm ngược Tấn Thiết Côn để sau lưng.

Bụi bặm như gió rít thổi mặt da số người rát đau, không thấy rõ hình tượng của Viên Hồng nhưng nhìn khí thế ra sân thì không thua gì Tề Thiên Đại Thánh.

Giọng Viên Hồng bình tĩnh mà tự tin vang vọng toàn trường:

- Ta đợi trận chiến này đã rất lâu!

Giây sau Viên Hồng bùng nổ khí thế xua tan bụi bặm xung quanh.

Mọi người thế này mới thấy rõ Viên Hồng.

Khoác giáp nặng màu đen, thân hình cao ngất, lông khỉ màu trắng dài hơn Tôn Ngộ Không bay trong gió như ngọn lửa trắng bốc cháy trên người.

Thật sự là khỉ!

Hai thần hầu cái thế đứng đối diện cách nhau chưa đến trăm thước, đều thần võ bá khí, cùng cầm gậy thép.

Tấn Thiết Côn của Viên Hồng được Thiên Đình Đại Tần rèn tạo lại toàn thân đen thui hợp với giáp nặng của y.

Tôn Ngộ Không cũng vậy, Kim Cô Bổng và Hoàng Kim Tỏa Tử Giáp khiến cả người y lấp lánh ánh sáng vàng dưới mặt trời.

Tần Quân ngồi trên đài cao bị thổi lũ tóc bên tai bay bay, hắn nheo mắt, hai tay siết chặt tay vịn, đáy mắt tràn đầy mong đợi và kích động. Trong lòng Tần Quân không mong Viên Hồng thua, nhưng cũng không hy vọng Tôn Ngộ Không thua, loại cảm giác này thật mâu thuẫn.

Viên Hồng thua thì Tần Quân và Tôn Ngộ Không không có duyên làm chủ phó.

Tôn Ngộ Không thua thì ảo tưởng tuổi thơ của Tần Quân sẽ tan vỡ.

Tôn Ngộ Không giộng Kim Cô Bổng xuống đất, cuồng cười kiệt ngạo:

- Bốn hầu hỗn thế? Khẹc khẹc khẹc, đúng là trò cười với lão Tôn. Chư thiên vạn giới chỉ có Tề Thiên Đại Thánh!

Tư thái và khí thế của Tôn Ngộ Không khiến mọi người tim đập chân run, lòng dâng lên tôn sùng, chín vị vực chủ cũng vậy.

Trong Nam Vực Thiên Thế Giới, trên Thánh Đế phong.

Hậu Nghệ và Khoa Phụ đứng song song trên vách đá. Làm Đại La Kim Tiên, dù cách thật xa bọn họ vẫn có thể thấy cảnh tượng trên đảo Đế Lâm.

Hậu Nghệ không kiềm được cười khen:

- Hay cho một Tề Thiên Đại Thánh, hậu sinh khả úy.

Khoa Phụ cười gật gù. Sức chiến đấu thật sự của Tôn Ngộ Không mạnh hơn gã, dù Khoa Phụ chưa đến đủ cao nhưng so sánh như vậy đủ biết Tôn Ngộ Không mạnh mẽ.

------oOo------

Chương 802: Hai hầu cái thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoa Phụ cảm thán rằng:

- Thuộc hạ của bệ hạ càng lúc càng mạnh, có tin là không lâu nữa sẽ xuất hiện tồn tại mạnh hơn ngươi?

Hậu Nghệ sửng sốt, cười ngạo nghễ:

- Trong phương thế giới này có mấy người mạnh hơn ta?

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ đúng là lông sượng và sừng lân.

Khoa Phụ lắc đầu cười, không nói nhiều.

Bên kia.

Cảm nhận khí thế cuồng bá của Tôn Ngộ Không khiến Viên Hồng cau mày, cũng giộng Tấn Thiết Côn xuống đất làm nguyên Lâm Chiến đài rung rung.

Lực lượng thật khủng khiếp.

Chín vực chủ thót tim, lộ vẻ mặt kinh sợ.

Viên Hồng hừ lạnh khinh thường nói:

- Tề Thiên Đại Thánh? Hừ, không biết thực lực của ngươi có thể ngang với trời thật không!

Trăm vạn khán giả hít thở dồn dập. Giọng Tôn Ngộ Không, Viên Hồng rất lớn, trong trăm dặm mơ hồ nghe thấy, người nghe vừa hưng phấn vừa khủng hoảng.

Đây mà là màn kịch mở màn gì, mùi thuốc súng nồng như vậy có khi nào diễn biến thành tử chiến không?

Khí thế hai con khỉ thổi quét mấy trăm dặm, nếu tử chiến hết sức thì trời cũng sẽ bị đâm thủng.

Chín vị vực chủ bản năng nhìn Tần Quân, thấy mặt hắn tràn đầy cuồng nhiệt dường như rất mong chờ Tôn Ngộ Không và Viên Hồng đấu tới chết.

Phương Hải Đao thầm hét chói tai:

- Điên! Đều là kẻ điên!

Tám vực chủ khác không nói gì nhưng trong lòng có cùng suy nghĩ.

Giọng Tần Quân truyền khắp toàn trường:

- Điểm đến liền ngừng, đừng bị thương mạng sống. Thật ra trẫm cũng sợ hai con khỉ chiến nóng nảy.

Viên Hồng nhẹ gật đầu. Tôn Ngộ Không vẫn cuồng tiếu, giây tiếp theo đột nhiên cúi đầu giẫm chân phải, tiếng không khí nổ vang. Tôn Ngộ Không như mũi tên nhọn bắn hướng Viên Hồng, xé rách không khí sinh ra từng vòng tròn sóng khí, đạp đá vụn đất bùn dưới chân bay ra sau. Khán giả ở sau lưng Tôn Ngộ Không sợ đứng tim.

Đối mặt Tôn Ngộ Không đột ngột tấn công ánh mắt Viên Hồng long lên, chân phải đột nhiên bước ra, hai tay cầm Tấn Thiết Côn vung mạnh.

Mấy chục vạn khán giả phía bên trái cảm giác luồng gió ập vào mặt, người tu vi yếu suýt bị hất bay.

Đinh!

Tấn Thiết Côn và Kim Cô Bổng va chạm vào nhau phát ra tiếng kim loại va chạm chát chúa.

Hai con khỉ nhe răng trừng mắt đối phương, người căng cứng, hai chân run nhẹ. Vì lực lượng của bọn họ đến trình độ siêu khủng bố làm nguyên Lâm Chiến đài rung rinh theo.

Mắt Lý Nguyên Bá phát ra tia sáng, chỉ muốn lao xuống đánh một trận:

- Mạnh quá!

Đám cường tướng Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, Lữ Nhạc đứng sau lưng Tần Quân thì nuốt nước miếng. Đặc biệt là Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng rất buồn bực. Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký sức chiến

đấu không kinh khủng như vậy.

Bọn họ không biết Tôn Ngộ Không này là Tề Thiên Đại Thánh khi chưa bị Như Lai trấn áp.

Mắt Bạch Trạch hấp háy thì thào:

- Bốn hầu hỗn thế . . .

Thời kỳ hồng hoang Bạch Trạch chỉ nghe nói Lục Nhĩ Mi Hầu, chưa biết Linh Minh Thạch Hầu, Thông Tí Viên Hầu, không ngờ thiên phú của họ khủng bố như vậy. Nếu để họ ở trong hồng hoang, nhận đại năng truyền thừa thì khó tưởng tượng sẽ đến trình độ cỡ nào.

Bốn mắt Tôn Ngộ Không, Viên Hồng cách nhau chưa đến 10cm, thấy chiến ý và hưng phấn trong mắt đối phương.

Như gặp phải đối thủ số phận.

Máu toàn thân bốc cháy.

Ầm!

Hai con khỉ gồng sức đẩy đối phương lùi ra trăm thước, bụi bay mù mịt, gần như cùng khựng lại rồi lao vào đối phương.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Hai con khỉ tấn công dồn dập, tốc độ siêu nhanh. Mỗi giây Tấn Thiết Côn và Kim Cô Bổng va chạm mấy chục lần, di chuyển trên đất trống mấy ngàn thước trong Lâm Chiến đài. Hai con khỉ nhanh đến nỗi đa số chỉ nghe tiếng, chín vị vực chủ cũng không bắt kịp.

Viên Hồng, Tôn Ngộ Không giao thác, mỗi gậy đập hết sức làm cổ tay đau nhức, càng đau họ càng hưng phấn.

Tần Quân cười to bảo:

- Nhìn thấy chưa? Đây chính là ái tướng của trẫm, ha ha ha ha ha ha!

Một hàng người sau lưng Tần Quân đã chìm đắm vào chiến đấu bên dưới, không ai trả lời hắn.

Tôn Ngộ Không đột nhiên biến thành một con nhạn to bay lên cao.

Viên Hồng không chút do dự biến thành hùng điêu đuổi theo.

Xôn xao!

Toàn trường xáo động, cả hai chẳng phải là khỉ sao? Tại sao biến thành chim nhạn và điêu?

Dương Tiễn lặng người:

- Bảy mươi hai biến . . .

Trong những người có mặt Dương Tiễn là vị thứ ba tinh thông bảy mươi hai biến.

Đường Tam Tạng cảm thán rằng:

- Viên tướng quân và Ngộ Không thật là giống nhau ở nhiều chỗ.

Cùng là thân thể thành thánh, binh khí giống nhau, bản lĩnh tương tự.

Đường Tam Tạng nhớ lại cảnh Mỹ Hầu Vương thật giả trong Tây Du Ký.

Tần Quân cũng vậy, hắn tưởng tượng Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Tôn Ngộ Không hỗn chiến thì sẽ ra sao?

Khó thể tưởng tượng.

Keng!

Kim Cô Bổng và Tấn Thiết Côn lại va chạm. Tôn Ngộ Không và Viên Hồng biến về nguyên hình lại tách ra đụng tan biển mây.

Tôn Ngộ Không reo lên:

- Không ngờ ngươi cũng biết bảy mươi hai biến!

Càng đánh kịch liệt Tôn Ngộ Không càng vui vẻ, thậm chí hơi thấy gần gũi với Viên Hồng.

Viên Hồng cũng giật mình, nhếch môi cười, hào hùng ngút trời nói:

- Vậy thì chúng ta hãy chiến sảng khoái, lấy mặt mũi cho bệ hạ!

- Tốt!

Hai con khỉ nhìn nhau cười, cùng lao vào đối phương.

Trên bầu trời như có sao băng liên tục va chạm. Không còn bị Lâm Chiến đài hạn chế, cả hai đánh thỏa thích không gò bó, khí thế dấy lên kình phong tàn phá khung trời.

Tần Quân nhìn chín vị vực chủ phía đối diện, đắc ý thầm nghĩ:

- Chậc chậc, các ngươi đã sợ rồi?

Đám vực chủ ngửa đầu xem cuộc chiến, biểu tình trố mắt líu lưỡi thỏa mãn lòng hư vinh của Tần Quân.

Tần Quân biết yến hội mười vực đã thành công một nửa.

Hôm nay qua đi Thiên Đình Đại Tần chính thức bay lên cao.

Bạch Trạch bỗng nhiên truyền âm cho Tần Quân:

- Bệ hạ, bọn họ đáng để bồi dưỡng, tiềm lực của họ chưa bị ép cạn.

Bạch Trạch thầm kinh thán bốn hầu hỗn thế quả nhiên không đơn giản. Hèn gì trong trường hợp long trọng như vậy Tần Quân phái hai con khỉ ra trình diễn mở màn.

Phong cách chiến đấu cuồng bạo, hơi thở kiệt ngạo bất thuần đạp lên ranh giới tâm lý của các vực chủ.

Tần Quân trả lời:

- Trẫm biết rồi.

Tần Quân cười toe toét, dù cách vạn thước hắn vẫn cảm nhận được uy áp chiến đấu ngập trời.

Biên Hải thành.

Long Đế và Thiết Kình Thiên đứng trên lầu cao nhìn mặt biển, hai người biểu tình trầm trọng.

Thiết Kình Thiên thì thào, mắt tràn đầy kiêng dè:

- Hơi thở thật mạnh.

Long Đế nhíu chặt mày, gã cảm nhận có hai vị Đại La đang chiến đấu.

Chẳng phải Tần Quân thu phục Nam Tận Hải rồi sao? Không lẽ có kẻ địch tấn công?

Long Đế lẩm bẩm:

- Xem ra ta cần đi giúp đỡ bệ hạ.

Long Đế định nhích người nhưng bị Thiết Kình Thiên ngăn lại.

------oOo------

Chương 803: Long Đế giật mình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Đế ngạc nhiên nhìn Thiết Kình Thiên.

Thiết Kình Thiên cười bí ẩn nói:

- Hai bên chiến đấu đều là thuộc hạ của sư phụ.

Long Đế nghi ngờ hỏi:

- Đã là đồng liêu tại sao đánh nhau?

Vẻ mặt Thiết Kình Thiên kiêu ngạo như thể mình là Tần Quân:

- Vì sư phụ tổ chức yến hội mười vực, ngay cả Đông Phương Ngạo bị buộc phải tham gia!

Yến hội mười vực!

Long Đế biến sắc mặt, Thiên Đình Đại Tần đã mạnh đến mức này sao?

***

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Tôn Ngộ Không và Viên Hồng không ngừng giao nhau trên bầu trời, mỗi gậy không chút nương tay, chấn động làm cổ tay đổ máu. Gồng sức cường độ cao làm hai bên hơi hoảng hốt.

Viên Hồng thừa dịp Tôn Ngộ Không xoay người thì đâm gậy ra đánh trúng phần eo, sức mạnh lớn đánh bay Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không bay ra mấy ngàn thước chợt khựng lại, nhe răng xoa chỗ eo bị đánh trúng, rõ ràng bị đau.

Viên Hồng được thế không tha người huơ gậy đập.

Gió rít tạt vào mặt làm mí mắt Tôn Ngộ Không co giật, liền huơ Kim Cô Bổng đánh qua. Kim Cô Bổng nhanh chóng biến lớn thoáng chốc to gấp trăm lần.

Viên Hồng chưa kịp phản ứng liền cảm giác trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một ngọn núi vàng đập vào mình, miệng phun máu nhuộm không trung.

Kim Cô Bổng là thần binh Như Ý, tùy tâm biến hóa lớn nhỏ.

Tôn Ngộ Không phát ra tiếng cười đặc biệt của mình:

- Khẹc khẹc khẹc, Viên Hồng, hãy ăn một gậy của lão Tôn!

Tôn Ngộ Không huơ Kim Cô Bổng chênh lệch xa với cơ thể mình đập vào Viên Hồng.

Vô số khán giá trên những hòn đảo biển bên dưới há to mồm. Đa số người không thấy thân hình Tôn Ngộ Không và Viên Hồng, chỉ có thể trông thấy Kim Cô Bổng to lớn.

Vô số người kinh kêu:

- Đó là pháp bảo gì?

- Nghe nói hình như tên là Như Ý Kim Cô Bổng.

- Không ngờ biến to được!

- Gậy vàng uy vũ quá!

- Chẹp, hai con khỉ này rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Bọn họ đã quên yến hội mười vực, trong mắt chỉ có trận chiến giữa Tôn Ngộ Không và Viên Hồng.

Chín vị vực chủ rơi vào khủng hoảng. Trước tiên bọn họ bị Dương Tiễn đánh bại, bây giờ thấy sức chiến đấu của Tôn Ngộ Không và Viên Hồng làm trong lòng họ tràn đầy bất lực.

Phương Hải Đao Tử Nham vực cười khổ nói:

- Xem ra chúng ta không có sự lựa chọn.

Phương Hải Đao cứ tưởng mình đã xem trọng Thiên Đình Đại Tần, giờ mới biết còn coi nhẹ Thiên Đình Đại Tần nhiều.

Đông Phương Ngạo biểu tình cực kỳ khó xem liếc Tần Quân ngồi đối diện, khuôn mặt điển trai hầu như không khác gì vạn năm trước làm gã rợn tóc gáy.

Biến mất vạn năm sau tu vi không tăng vọt quá lớn nhưng thế lực thì mạnh kinh khủng.

Đông Phương Ngạo thầm rít gào:

- Rốt cuộc hắn là thần thánh phương nào?

Đông Phương Ngạo đã tự hỏi lòng bao nhiêu lần.

Keng!

Một tiếng nổ như hồng chung vang khắp bầu trời. Kim Cô Bổng biến lớn trăm trượng đè Viên Hồng xuống mặt biển, trăm vạn khán giả giật mình bật dậy.

Viên Hồng dùng lưng đỡ khúc đầu Kim Cô Bổng, sức nặng kinh khủng đè y suýt nghẹt thở.

Gió mạnh rít gào bên tai, Viên Hồng liều mạng gồng sức muốn ổn định thân hình. Nhưng có Tôn Ngộ Không ở bên trên đè mạnh làm Viên Hồng không dừng lại được.

Nhớ đến kỳ vọng của Tần Quân dành cho mình, mắt Viên Hồng lóe tia đỏ rực, lông trắng dựng đứng, thân hình khôi ngô hơn. Viên Hồng rít gào giãm chậm tốc độ.

Viên Hồng phát ra tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc:

- Ngừng lại cho ta!

Tôn Ngộ Không ở bên trên biến sắc mặt.

Rất nhanh Viên Hồng cõng Kim Cô Bổng khựng lại, cách mặt biển chưa đến năm mươi thước.

Mặt biển bên dưới bị đè lõm mấy chục thước, sóng biển cuồn cuộn dâng lên các hướng.

Hai tay Viên Hồng chấn động mạnh hất Kim Cô Bổng và Tôn Ngộ Không bay lên.

Tần Quân đứng bật dậy, trên mặt tràn đầy kích động, không ngờ lực lượng của Viên Hồng mạnh hơn Tôn Ngộ Không một chút.

Khuôn mặt Tôn Ngộ Không giật mình, ngược lại càng thêm hưng phấn, trực tiếp lao xuống và bứt dúm lông khỉ sau gáy bỏ vào miệng nhai rồi phun ra. Sợi lông khỉ biến thành pháp ngoại phân thân.

Một ngàn Tôn Ngộ Không cầm Kim Cô Bổng từ trên trời bay xuống, Kim Cô Bổng như cột trời nhanh chóng biến nhỏ.

Con ngươi Viên Hồng co rút, y đã thấy thần thông này từ Tần Quân, biết chỗ lợi hại của nó.

Tu vi của Tần Quân thấp nên thi triển pháp ngoại phân thân ở trong mắt Viên Hồng như trò đùa. Tôn Ngộ Không thì khác, mạnh không thể tả, còn biến ra ngàn pháp ngoại phân thân thì như gian lận.

Viên Hồng rủa thầm, ôm bực bội vội vàng xoay người bay đi.

Một ngàn Tôn Ngộ Không cười khẹc khẹc như đàn ong đuổi theo Viên Hồng.

Trong Lâm Chiến đài tràn ngập các tiếng kinh thán:

- Ui, đó là phép thuật gì vậy?

- Thuật phân thân? Không đúng, nếu là thuật phân thân thì tại sao Viên Hồng trốn?

- Các ngươi cảm nhận hơi thở những phân thân này xem, hoàn toàn không phân biệt ra thật giả!

- Không uổng là Tề Thiên Đại Thánh!

Tần Quân thầm la hỏng rồi, hắn suýt quên Tôn Ngộ Không còn có bản lĩnh này.

Cẩn thận so sánh thì hình như Tôn Ngộ Không có pháp ngoại phân thân, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhiều hơn Viên Hồng.

Tốc độ của Tôn Ngộ Không rất mau, một ngàn phân thân tản ra chốc lát sau bao vây Viên Hồng.

Một ngàn Tôn Ngộ Không huơ Kim Cô Bổng đánh Viên Hồng không kịp trở tay, không đỡ được, liên tục hộc máu.

Viên Hồng bị đánh hộc máu thầm nóng nảy:

- Không được, cứ đà này thì thua chắc!

Viên Hồng thoáng nhìn biển cả bên dưới, hai tay ôm đầu lao xuống.

Các Tôn Ngộ Không không bắt được Viên Hồng, nhưng trong thời gian ngắn ngủi Viên Hồng bị đập ngàn cái, sức chiến đấu giảm mạnh. Vì vậy Tôn Ngộ Không không sợ hãi bám theo sát.

Bùm!

Viên Hồng chui vào trong biển. Tôn Ngộ Không khựng lại, các phân thân khác cũng vậy.

Người quen thuộc Tây Du Ký đều biết Tôn Ngộ Không sợ thuỷ chiến.

Một ngàn Tôn Ngộ Không đồng thanh châm chọc:

- Như thế nào? Muốn làm rùa đen rút đầu?

Dứt lời Viên Hồng từ phương xa lao ra mặt biển, biển lớn vạn trượng, một tay đánh tới.

Diễn biến quá mau, Tôn Ngộ Không vừa phản ứng lại đã cùng mấy trăm phân thân bị đánh bay.

Trong phút chốc các pháp ngoại phân thân bị đập tan, Tôn Ngộ Không không chịu nổi bị bàn tay đập khí huyết cuồn cuộn.

Tôn Ngộ Không cười gằn:

- Pháp Thiên Tượng Địa? Lão Tôn ta cũng biết!

Tôn Ngộ Không lắc người biến lớn vạn trượng cùng Viên Hồng đứng đối diện trên mặt biển.

Hai thân hình cao vạn trượng đầu đội trời chân đạp đất, làm đám người trợn mắt há hốc mồm.

Tôn Ngộ Không và Viên Hồng đánh nhau tuy khiến người khó thấy rõ nhưng rất đẹp mắt, các loại thần thông khiến người hoa mắt.

Tần Quân híp mắt, hắn biết cuộc chiến của hai con khỉ vào giai đoạn gay cấn.

Bạch Trạch tò mò hỏi:

- Hai con khỉ này chẳng lẽ chung một môn phái?

------oOo------

Chương 804: Càng chiến càng mạnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những người khác đều nghĩ vậy. Viên Hồng và Tôn Ngộ Không bản lĩnh rất giống nhau, cộng thêm đều là khỉ, có tướng huynh đệ.

Tần Quân lắc đầu cười, hắn không dám kiên quyết phủ định hai con khỉ có phải cùng một môn phái không. Sư phụ của Tôn Ngộ Không, Bồ Đề Lão Tổ thân phận rất bí ẩn, kiếp trước của ngài có nhiều loại cách nói.

Mặc kệ nó, tóm lại đều sẽ quy hàng trẫm, xung phong vì trẫm.

Viên Hồng giơ gậy đập Tôn Ngộ Không, gậy xé rách không khí khuấy động phong vân. Tôn Ngộ Không nhếch mép đập Kim Cô Bổng.

Gậy va nhau sinh ra tiếng rít phong lôi như sét giữa trời xanh.

Hai con khỉ đứng trên mặt biển đánh nhau, cao vạn trượng, hơi nhích chân là dấy lên sóng dữ chứ nói gì ác đấu túi bụi. Sóng biển cuồn cuộn, các đảo

nhanh chóng mở pháp trận.

Khi sóng biển ập đến đảo Đế Lâm đã cao trăm trượng, đủ để hủy đảo. May mà đảo Đế Lâm đã chuẩn bị pháp trận cái lồng khí nửa trong suốt chặn lại sóng biển.

Keng keng keng!

Tấn Thiết Côn và Kim Cô Bổng liên tục va chạm, chấn Nam Tận Hải cuộn trào, tiếng va chạm vang vọng trăm dặm.

Nét mặt Tôn Ngộ Không, Viên Hồng dữ tợn, hai con khỉ chiến đến quên hết tất cả.

Linh Minh Thạch Hầu thông biến hóa, thức thiên thời, biết địa lợi, di tinh hoán đấu.

Viên Hồng cầm trời trăng, rút súc thiên sơn, biện hưu cữu, khuấy động Càn Khôn.

Hai con khỉ sinh ra từ thiên vận, lực lượng cơ thể và tu vi ngang nhau, nhưng thời gian càng lâu Tôn Ngộ Không càng dẻo dai hơn.

Tôn Ngộ Không vốn thần thông quảng đại lại được bàn đào linh tửu, linh đan diệu dược, hỏa lô của Thái Thượng Lão Quân giúp đỡ, thân Kim Cương Bất Tử mạnh hơn Viên Hồng.

Nếu không phải Thông Tí Viên Hầu có sức mạnh hơn thì lúc trước không thể hơi chiếm ưu thế.

Viên Hồng hết hồn thầm nghĩ:

- Sao con khỉ này đánh hoài không mệt, pháp dùng mãi không hết?

Quan trọng nhất là Tôn Ngộ Không càng chiến càng mạnh.

Người ta dần kiệt sức còn Tôn Ngộ Không thì càng chiến càng mạnh mẽ, khiến Viên Hồng rất là buồn bực.

Không chỉ riêng Viên Hồng, người tu vi cao sâu đều nhìn ra.

Tần Quân mừng rỡ thầm nghĩ:

- Chậc chậc, không uổng là Thần Ma có thuộc tính đặc biệt.

Tôn Ngộ Không là Thần Ma thứ nhất được triệu hoán ra có thuộc tính đặc biệt, càng chiến càng mạnh, rất biến thái.

Tôn Ngộ Không chiến càng lâu càng mạnh!

Tần Quân nhớ game online kiếp trước có nhân vật Tôn Ngộ Không cũng là giai đoạn sau rất dữ dội.

Khụ khụ! Lạc đề, dạo này sao cứ nghĩ đến vài việc lặt vặt kiếp trước?

Tần Quân lắc đầu cười, hàng người sau lưng hắn thì kinh thán không thôi.

Na Tra nghi ngờ lẩm bẩm:

- Con khỉ này chắc không phải là chưa trải qua Tây Du Ký?

Trong thời gian này Na Tra không tiếp xúc nhiều với Tôn Ngộ Không, vì bận rộn quét sạch chiến sự Nam Tận Hải.

Dương Tiễn nhẹ gật đầu.

Đường Tam Tạng cười nói:

- Không biết là phúc hay họa.

Tôn Ngộ Không chưa trải qua Tây Du thì kiệt ngạo bất thuần, không e ngại điều gì, là hãn tướng có gan dạ. Nhưng tính cách như vậy dễ làm hỏng việc.

So với Tôn Ngộ Không bây giờ thì Đường Tam Tạng thích Đấu Chiến Thắng Phật hơn, vì khi đó Tôn Ngộ Không đã biết đại thể, phân rõ phải trái.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không tuy mạnh nhưng tâm tính không chính chắn, không phân biệt rõ lòng chân thành, không nhìn thấu âm mưu

thủ đoạn.

Tần Quân quay đầu cười nói với Đường Tam Tạng:

- Tam Tạng nói quá lời, mưu thần dưới tay trẫm có thể bù đắp.

Ở chung với Đường Tam Tạng một thời gian, Tần Quân biết tên này nói chuyện luôn giấu ý nghĩa sâu xa.

Bạch Trạch mỉm cười, nàng thích Tôn Ngộ Không.

Thiên Đình yêu tộc thời thượng cổ, các Yêu Thánh ai chẳng phải là không sợ trời không sợ đất?

Trong khi đoàn người cảm thán thì Tôn Ngộ Không càng chiến càng dũng, Kim Cô Bổng bắt đầu áp chế Tấn Thiết Côn, Viên Hồng bị đánh liên tục thụt lùi.

Viên Hồng cắn răng thầm nghĩ:

- Không được, cứ tiếp tục như vậy thì sẽ thua!

Giây sau một luồng sáng trắng bắn ra từ đỉnh đầu Viên Hồng, là nguyên thần của y.

Con ngươi Tôn Ngộ Không co rút, không lẽ Viên Hồng định trốn?

Nhưng Viên Hồng nhảy ra từ ánh sáng trắng, quan trọng nhất là nguyên thần còn cầm cây gậy thép.

Bốp!

Tôn Ngộ Không bất ngờ không kịp đề phòng bị đập trúng vai rớt xuống biển.

Nếu không phải Viên Hồng còn nhớ mệnh lệnh của Tần Quân thì cây gậy này đã đập vào trán Tôn Ngộ Không.

Sóng biển dâng lên mấy ngàn trượng, tiếng vang chấn nhiếp thiên địa.

Viên Hồng sắp thắng?

Tần Quân hơi nhướng mày. Những người khác rất tò mò, nguyên thần cũng có thể gây tổn thương cho cơ thể?

Người bình thường đưa ra nguyên thần đều là trực tiếp chạy trốn, không giống Viên Hồng có thể tấn công.

Một con cá mập nhảy lên khỏi mặt biển, ở trên không trung biến ra Tôn Ngộ Không. Y không vận dụng Pháp Thiên Tượng Địa mà khiến Kim Cô Bổng biến lớn, tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc. Kim Cô Bổng đập vào lưng Viên Hồng.

Viên Hồng cao vạn trượng bị đánh bay ra ngoài, dọc đường dấy lên hai hàng sóng biển cao ngàn trượng.

Tôn Ngộ Không hú lên:

- Hừ! Muốn đánh bại ta? Nằm mơ!

Tôn Ngộ Không huơ Kim Cô Bổng to hơn thân thể gấp vạn lần đập tới. Viên Hồng vốn bị đánh ngây người không kịp phản ứng lại bay ra.

Dường như vì bị đập một gậy chọc Tôn Ngộ Không phát ra lệ khí đánh Viên Hồng bầm dập. Đám quan tướng trên Lâm Chiến đài hơi cau mày.

Viên Hồng dù gì là đại tướng quân, Tôn Ngộ Không chưa đầu vào nên tính là người ngoài, lẽ tất nhiên bọn họ đứng về phía Viên Hồng.

Lý Nguyên Bá đến bên Tần Quân sốt ruột hỏi:

- Bệ hạ, cần ta hỗ trợ không?

Lý Nguyên Bá không thật lòng muốn hỗ trợ, gã chỉ đang tìm cớ đánh nhau.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Không cho phép nhúng tay!

Đây là yến hội mười vực, nếu Tần Quân để người xen vào chẳng phải là thành trò cười?

Mắt Tần Quân hấp háy, nếu Tôn Ngộ Không bỏ ngoài tai lời dặn dò của hắn mạnh tay giết người thì hắn sẽ suy xét xử lý. Trước khi so đấu đã nói điểm đến liền ngừng, không được tổn thương mạng sống. Nếu Tôn Ngộ Không bất nghĩa thì đừng trách hắn bất nhân.

Trong thần thoại có nhiều cường giả, không cần khăng khăng là Tôn Ngộ Không mới được.

Viên Hồng đã biến về nguyên hình gầm lên, cánh tay phải thô bạo đỡ Kim Cô Bổng đập tới, mắt đỏ ngầu. Viên Hồng như con vượn nổi khùng, rất kinh dị khủng bố.

Bị Tôn Ngộ Không đập mạnh làm cánh tay phải Viên Hồng mất tri giác, nhưng y không sợ, bất chấp sống chết, chỉ vì liều một hơi.

Khóe môi Tôn Ngộ Không cong lên, chạy tới sau lưng Viên Hồng. Tôn Ngộ Không càng chiến càng mạnh nên tốc độ mau hơn ban đầu một chút, không thể tính toán bằng lẽ thường.

- A!

Bên tai có tiếng gió rít, Kim Cô Bổng ngừng ngay trước lỗ tai Viên Hồng. Gió to thổi lông khỉ của Viên Hồng bay rối.

------oOo------

Chương 805: Đại thánh phu phục

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình ảnh như ngừng lại, Tôn Ngộ Không lơ lửng sau lưng Viên Hồng, một tay nắm ngược Kim Cô Bổng ngừng ngay bên lỗ tai Viên Hồng.

Mặt Viên Hồng dữ tợn, cơ bắp toàn thân căng cứng, biểu tình không cam lòng.

Tôn Ngộ Không nhẹ giọng nói, mặt tràn đầy nụ cười ngạo mạn:

- Ngươi thua.

Đây chính là Tề Thiên Đại Thánh, chưa bao giờ che giấu cảm xúc của mình.

Thích cười thì cười, muốn giận thì giận.

Mắt Viên Hồng lóe tia không cam lòng, bực dọc, cuối cùng hít sâu chắp tay nói:

- Là ta thua!

Tôn Ngộ Không càng chiến càng mạnh, nếu đánh tiếp thì kẻ thua là Viên Hồng, sau khi nghĩ thông chuyện này thì y thoải mái.

Khác với Tôn Ngộ Không, Viên Hồng là đại tướng, văn võ thao lược, thua thì thua, sẽ không giống con nít không phục đòi đánh lại. Huống chi đánh một trận Viên Hồng hơi thích Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không xua tay nói:

- Khẹc khẹc, ngươi rất mạnh, nếu ta không được Thái Thượng lão nhân luyện chế bảy bảy bốn mươi chín ngày thì có lẽ không đánh lại ngươi.

Tôn Ngộ Không không nhận ra ở trong Thiên Đình Đại Tần lâu tính cách bớt cuồng, đổi lại trước kia y đã chế nhạo đối thủ.

Hai hầu tướng nhìn nhau cười, cười xóa ân thù, xoay người bay hướng đảo Đế Lâm.

Đến đây thì cuộc chiến song hầu tuyệt thế chấm dứt.

Trên Thánh Đế phong.

Hậu Nghệ cảm thán rằng:

- Tề Thiên Đại Thánh này rất có khí phái của Vu tộc chúng ta.

Khoa Phụ vuốt râu nói:

- Viên Hồng cũng không kém, nhưng thân thể Tôn Ngộ Không càng quái lạ, nhìn không thấu.

Hậu Nghệ gật đầu, dù đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ thì gã không nhìn thấu tại sao Tôn Ngộ Không càng chiến càng mạnh, chẳng lẽ là thiên phú?

Chỉ có như vậy mới giải thích hợp lý.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, cười nói với tất cả người đang xem cuộc chiến:

- So đấu kết thúc, thấy trình diễn mở màn này thế nào?

Lâm Chiến đài vốn tĩnh lặng đáng sợ bộc phát ra tiếng hò reo rung trời:

- Quá lợi hại! Trận chiến đúng là kinh thiên động địa!

- Tề Thiên Đại Thánh oách quá!

- Hừ! Viên tướng quân cũng không sai!

- Đại Thánh ! A a a! Quá mạnh!

- Ha ha ha! Đều là Chiến Thần của Thiên Đình Đại Tần!

Khán giả hưng phấn gầm rú, đặc biệt là đám yêu vương của Nam Tận Hải. Tôn Ngộ Không và Viên Hồng đều là yêu tộc, nhìn hai yêu vương cái thế lợi hại như vậy hỏi sao chúng nó không hưng phấn? Cũng có chút cảm giác hướng về Tần Quân.

Trong trường hợp quan trọng như vậy Tần Quân tôn sùng hai vị yêu tướng, rõ là xem yêu tộc thành người mình.

Cộng thêm yêu tộc vốn tôn sùng cường giả làm vua, mạnh ăn thịt yếu. Thiên Đình Đại Tần mạnh hơn Nam Tận Hải lúc được Thanh Hồ Vương khống chế gấp đôi hoặc hơn, Tần Quân có khí độ quân vương hơn Thanh Hồ Vương, chúng nó tự nhiên thần phục.

Chín vị vực chủ lặng im, chưa lấy lại tinh thần từ rung động.

Viên Hồng và Tôn Ngộ Không mạnh khiến bọn họ tuyệt vọng.

Hiện tại xem ra Thiên Đình Đại Tần hoàn toàn không cần bàn điều kiện với họ, chĩa giáo chĩa mác sẽ là máu chảy thành sông, vực diệt.

Viên Hồng đến trước mặt Tần Quân, nửa quỳ xuống, xấu hổ cúi đầu không dám nhìn hắn:

- Mạt tướng cô phụ kỳ vọng cao của bệ hạ!

Viên Hồng và Tôn Ngộ Không người đẫm máu, trông rất thảm.

Tần Quân lắc đầu cười dìu Viên Hồng đứng lên, an ủi:

- Trẫm không bắt buộc ngươi thắng, biểu hiện của ngươi không làm trẫm mất mặt.

Tần Quân nói vậy nhưng Viên Hồng vẫn thấy xấu hổ.

Tôn Ngộ Không đến trước mặt Tần Quân, nửa quỷ, cười nói:

- Tôn Ngộ Không bái kiến bệ hạ!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Tôn Ngộ Không. Đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân ngây người tại chỗ, nghi ngờ hỏi:

- Ngươi đồng ý đầu bái trẫm?

Tần Quân cảm giác như đang nằm mơ.

Tôn Ngộ Không kiệt ngạo, không đánh thắng y làm sao khiến y thần phục?

Tôn Ngộ Không gãi cằm cười nói:

- Dưới tay bệ hạ cường giả như mây, ta không tính mạnh nhất. Hơn nữa bệ hạ có ơn cứu mạng với ta, ta cam lòng đầu bái bệ hạ.

Tôn Ngộ Không nói rất thật lòng, cho đến nay tính cách cúa y là 'chỉ ta độc tôn', chưa từng đi theo vị quân vương nào. Nhưng khoảng thời gian này theo Tần Quân khiến Tôn Ngộ Không hiểu nhiều, nhìn thấu rất nhiều. Tôn Ngộ Không phát hiện mình không thích làm vua, tuy rằng bản lĩnh thông thiên nhưng trước kia y chưa từng nghĩ đến quản lý thế lực của mình, khiến thế lực càng mạnh hơn.

Kiếp trước dù tự phong Tề Thiên Đại Thánh nhưng Tôn Ngộ Không chỉ chiếm Hoa Quả Sơn làm vua. Tôn Ngộ Không dám đại náo Thiên Cung cũng vì bị buộc không còn đường để đi.

Tần Quân từng nói một câu làm Tôn Ngộ Không rất xúc động, luôn ghi nhớ:

- Vua thật sự không nên chờ kẻ địch đánh tới cửa mới chống cự. Phải nên càn quét bát hoang, khiến tất cả kẻ địch nghe tiếng sợ vỡ mật!

Tần Quân cười lớn nâng Tôn Ngộ Không dậy:

- Ha ha ha ha ha ha! Trẫm được Đại Thánh giúp đỡ như thêm một cánh tay!

Một hàng quan văn tướng võ đứng đằng sau trợn trắng mắt.

Đệt, lúc trước ngươi cũng nói vậy với ta! Cánh tay của ngươi hơi bị nhiều!

Bọn họ rủa thầm trong bụng nhưng không dám nói thêm cái gì.

Tần Quân đến mép đài cao, phấn chấn giơ cao hai cánh tay như ôm trời. Toàn trường yên tĩnh, cuồng nhiệt nhìn đế hoàng trẻ tuổi không ai bì nổi.

Chín vị vực chủ đứng dậy, sau khi xem trình diễn mở màn thì bọn họ không còn can đảm, không dám sĩ diện.

Tần Quân chậm rãi nói:

- Thần Điện vô năng chèn ép các vực chúng ta, điện chủ còn mang binh thảo phạt trẫm. Hôm nay trẫm mở yến hội mười vực chỉ vì một chữ, tranh!

Hắn vận dụng pháp lực khiến thanh âm truyền khắp toàn trường, mọi người tim đập nhanh.

Tranh?

Chín vị vực chủ tim rớt cái bịch, đã đoán được Tần Quân sắp nói gì.

Khóe môi Tần Quân cong lên, ngữ điệu sục sôi khiến toàn trường nhiệt huyết sôi trào:

- Tranh thiên địa, tranh tự do, dựa vào cái gì để Thần Điện cưỡi trên đầu chúng ta? Thiên Đình Đại Tần muốn liên hợp các vực lớn mạnh bản thân! Hôm nay sẽ ghi vào sử sách, yến hội mười vực sau này sẽ mở rộng ra hai mươi vực, năm mươi vực, thậm chí trăm vực!

Ui!

Chín vực chủ hút ngụm khí lạnh.

Tần Quân muốn thống lĩnh trăm vực? Dã tâm quá lớn.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Tiếp theo sẽ tổ chức đại hội so tài, Lý tướng quân làm trọng tài, điểm đến liền ngừng. Mười hạng đầu được thưởng dày, thậm chí phong quan tập tước!

Trăm vạn khán giả siêu hưng phấn.

Tần Quân nháy mắt với chín vị vực chủ sau đó xoay người đi. Chín vực chủ nhìn nhau, cười khổ rời đi.

Tiếp đến là cuộc họp mười vực, bọn họ không thể nói trước mặt mọi người.

------oOo------

Chương 806: Uy áp các vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá nhanh chóng bay lên đất trống trong Lâm Chiến đài, giộng Kim Bằng Thần Chuy xuống đất, nhe răng cười nói:

- Quy tắc rất đơn giản, bay ra Lâm Chiến đài xem như thua, chịu thua cũng tính. Ta đoán ra ai sẽ thua thì sẽ ngăn cản tránh cho tổn thương hòa khí.

Quy tắc do Tần Quân đặt ra, nếu hôm nay có tu sĩ hoặc yêu vương chết thảm thì không đẹp.

Nhiều tu sĩ, yêu vương nghe vậy hăm hở muốn dự thi.

Binh sĩ bên rìa đất trống khởi động pháp trận, một màn sáng dâng lên bao lại đất trống tránh cho tổn thương khán giả trên bậc thang.

Lý Nguyên Bá ngoác mồm cười hỏi:

- Ai muốn lên đầu tiên? Kiên trì thắng mười trận liên tục sẽ được tư cách vào vòng sau, đấu vòng loại chỉ có ba canh giờ, tranh thủ thời gian đi!

Trong Thánh Đế Cung.

Tần Quân ngồi trên ghế chủ, một hàng bên trái là chín vị vực chủ, hàng bên phải là Bạch Trạch, Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Lý Tịnh, Lữ Nhạc, Thạch Ki Nương Nương, Viên Hồng, Tôn Ngộ Không.

Các tướng lĩnh khác đã giải tán. Bạch Trạch toàn quyền phụ trách yến hội mười vực. Nên Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Khương Tử Nha, Gia Cát Lượng đều biết điều không tham gia.

Bạch Trạch mở miệng nói:

- Bệ hạ của chúng ta triệu tập mọi người đến không chỉ vì tăng tiến hữu nghị giữa các vực.

Tần Quân bưng ly rượu nhâm nhi, bộ dáng nhàn nhã làm chín vị vực chủ đứng ngồi không yên.

Quả nhiên! Vừa vô đã nói thẳng.

Các vực chủ cười khổ.

Phương Hải Đao giơ tay cười hỏi:

- Vị này là . . .?

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Ta là Bạch Trạch, một quan văn nhỏ của bệ hạ, trần thuật mục đích yến hội lần này thay bệ hạ.

Khuôn mặt lạnh lùng kiêu ngạo làm các vực chủ cảm giác áp lực.

Đám vực chủ không dám khinh thường Bạch Trạch, vì bọn họ không nhìn thấu tu vi của nàng.

Nàng này tuyệt đối không đơn giản.

Tôn Ngộ Không ngồi đằng sau Viên Hồng, hào hứng nhìn cảnh này. Đây là lần đầu Tôn Ngộ Không tham gia buổi họp quan trọng của Thiên Đình Đại Tần, thấy rất mới mẻ.

Bạch Trạch tiếp tục bảo:

- Bệ hạ hy vọng Thiên Đình Đại Tần sẽ qua lại thương hội giữa cá vực, mở ra cánh cửa đóng kín của nhau.

Chín vị vực chủ nhíu chặt mày.

Nếu để thương hội của Thiên Đình Đại Tần vào vực của bọn họ, Thiên Đình Đại Tần cường thịnh chắc chắn có tài nguyên linh thạch vô cùng phong phú, dễ dàng khống chế hướng đi tài nguyên của các vực, thế thì không hay.

Bạch Trạch mặc kệ bọn họ, chỉ lo thuật lại nội dung Tần Quân giao cho

mình.

Tôn Ngộ Không tặc lưỡi lấy làm lạ, y thấy chín vực chủ đổ mồ hôi lạnh ròng ròng, lại nhìn Tần Quân. Hắn nhàn nhã ngồi trên ghế cao như chuyện không liên quan đến mình.

Đây mới là đế vương thật sự, hễ chuyện gì cũng cần mình đích thân làm thì làm vua khỉ gì?

Tôn Ngộ Không liên tưởng đến Hoa Quả Sơn của mình, hắn lòng buồn bã. Tuy thu phục yêu vương các động nhưng mỗi lần xảy ra chuyện đều là Tôn Ngộ Không đứng đằng trước nhất, lúc y gặp rắc rối thì sau lưng không có một thuộc hạ.

Tôn Ngộ Không thầm nghĩ:

- Thôi, sau này đi theo hắn cũng vui vẻ nhẹ nhàng.

Trong thời gian này ở chung mức độ trung thành Tôn Ngộ Không với Tần Quân đã lên sáu mươi, trận chiến với Viên Hồng thật vụi vẻ, may mắn đã đầu vào hắn. Tôn Ngộ Không cảm thấy nhẹ cả người, đôi lúc buông xuống là một loại giải thoát.

Bạch Trạch không cho các vực chủ cơ hội xen lời, liệt kê ra mấy chục yêu cầu của Tần Quân với các vực. Đám vực chủ trán toát mồ hôi lạnh nghe.

Đây rõ là muốn biến vực của họ thành vực phụ thuộc.

Quan trọng nhất là bây giờ bọn họ không dám đập bàn nổi sung thiên, vì đám cường giả phía đối diện nhìn họ chằm chằm, khiến bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Qua thời gian một tách trà Bạch Trạch ngừng lời, nàng hỏi các vực chủ:

- Các vị có gì phản đối không?

Thế này mà thương lượng gì? Rõ ràng là hạ chỉ!

Đông Phương Ngạo cắn răng hỏi:

- Ngươi nói rất hay ho, nhưng những việc này có lợi gì cho chúng ta?

Tần Quân mở miệng nói:

- Thiên Đình Đại Tần có thể che chở các ngươi!

Mọi người nhìn hướng Tần Quân.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Ân oán giữa Thiên Đình Đại Tần và Thần Điện sẽ không kết thúc, trẫm muốn lật đổ Thần Điện, khi đó sẽ không hiệp thương với các ngươi nữa!

Nói thẳng vào mặt!

Chín vị vực chủ lặng im. Tần Quân đang thông báo cho họ biết hiện tại không liên minh thì sau này là kẻ thù.

Đông Phương Ngạo hỏi tiếp:

- Nếu các ngươi có thể đẩy ngã Thần Điện thì tại sao còn chờ đợi?

Xem ra lão thất phu này chưa tới phút cuối chưa thôi.

Tần Quân cười tà:

- Không dám giấu diếm, hiện giờ thực lực của Thiên Đình Đại Tần chưa đủ.

Mặc dù sức chiến đấu đỉnh cao đủ rồi nhưng sức chiến đấu bên dưới còn chưa tới nơi, càng đừng nói đến binh sĩ, tài nguyên. Nếu bây giờ Tần Quân đẩy ngã Thần Điện sẽ cho thế lực có dã tâm khác cơ hội, hắn không ngốc vậy.

Quan trọng nhất là Tần Quân không biết Thần Điện ở đâu, mỗi lần định hỏi Hắc Điệp Tiên Tử là lão yêu bà này biến mất tiêu.

Còn có thần thú bảo bối của hắn không biết khi nào mới cướp về được.

Các vực chủ nghe Tần Quân nói thế thì nở nụ cười, thì ra Thiên Đình Đại

Tần của ngươi không mạnh mẽ như bề ngoài, chỉ biết nói mạnh miệng.

Tần Quân nói câu tiếp theo khiến mặt bọn họ xanh mét:

- Vì khiến Thiên Đình Đại Tần mạnh đến có thể chống lại Thần Điện nên trẫm cần lấy vực khác khai đao.

Rõ rành rành uy hiếp!

Ý là các ngươi không phục thì đừng trách trẫm diệt các ngươi!

Đám tướng Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh nhe răng cười, nhìn chín vị vực chủ như ngó con mồi.

Khóe môi Bạch Trạch cong lên nụ cười người thường khó thấy được, nàng rất thích Tần Quân bá đạo như vậy.

Tần Quân ép sát gắt gao:

- Các người thấy sao?

Ngữ điệu có chút không kiên nhẫn.

Các vực chủ ngó nhau, rất là rối rắm.

Tôn Ngộ Không châm chọc:

- Hừ! Làm vực chủ cái quái gì, gà mẹ.

Các vực chủ biểu tình cực kỳ khó xem, nhưng không ai dám cãi lại Tôn Ngộ Không. Lúc trước Tôn Ngộ Không biểu hiện ra đến nay bọn họ ngẫm lại còn thót tim.

Đám người xì cười, nghe vào tai các vực chủ là mỉa mai ghê gớm.

Tần Quân không sợ bọn họ không nhịn được, hắn muốn áp chế, đè ép các vực chủ tâm lý sinh ra bóng ma.

Ai dám xằng bậy thì cho kẻ đó không đi ra khỏi tòa cung điện này!

Không khí đông cứng.

***

Sau một canh giờ chín vị vực chủ biểu tình khác nhau đi ra Thánh Đế Cung.

Bạch Trạch đưa đến trước cửa thì ngừng lại, nhẹ giọng nói:

- Ngày mai ký kết khế ước, mong các vị vực chủ sẽ không có ý nghĩ gì khác.

Các vực chủ không ngừng lại, bọn họ muốn trốn cũng không chạy thoát được, nên sẽ không làm chuyện ngốc.

------oOo------

Chương 807: Niết Bàn Bồ Đề

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Trong điện, Tần Quân cười nói với các tướng:

- Các vị, những ngày sau này sẽ không bình yên, các người hãy chuẩn bị tùy thời xuất chinh.

Các tướng cười lớn, bọn họ rất sợ thái bình.

Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói:

- Lão tôn thích chiến đấu nhất!

Dương Tiễn tức giận nói:

- Con khỉ, hành quân đánh nhau không được lỗ mãng!

Tôn Ngộ Không còn ghi hận lúc trước Dương Tiễn bắt mình nên hừ mũi

quăng cục lơ.

Tần Quân lắc đầu cười, đang định nói gì thì bỗng một thị nữ chạy vội vào:

- Nguy rồi bệ hạ! Liễu cô nương bỗng nhiên ngất xỉu!

Tần Quân biến sắc mặt, đứng bật dậy hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Thị nữ căng thẳng run rẩy nói:

- Nô tỳ . . . cũng không rõ, vừa rồi Liễu cô nương đang đi dạo với thánh hoàng hậu bỗng ngã xuống.

Tần Quân nghe vậy biến mất tại chỗ.

Các tướng hoang mang ngó nhau.

Tần Quân dùng thần thức tìm chỗ Liễu Nhược Lai ở, thấy nàng đang trong đình viện ở rừng cây gần Thánh Đế Cung.

Đát Kỷ ôm Liễu Nhược Lai, khuôn mặt sốt ruột lo âu, các thị nữ sợ sệt đứng bên cạnh.

Mặt Liễu Nhược Lai trắng bệch không chút máu.

Đát Kỷ sốt ruột hỏi:

- Y sư trên đảo sao còn chưa tới?

Tần Quân xuất hiện ngoài đình viện, thấy Liễu Nhược Lai nằm trong ngực Đát Kỷ, hắn tái mặt chạy tới ngồi xổm trước mặt hai nữ nhân. Tần Quân không nói chuyện, vận chuyển pháp lực đưa vào người Liễu Nhược Lai để kiểm tra.

Đát Kỷ không quấy rầy Tần Quân, nét mặt nàng tràn đầy lo âu.

Chốc lát sau nhóm Bạch Trạch, Đường Tam Tạng, Dương Tiễn từ Thánh Đế Cung đến. Bạch Trạch bám đốt tính, biến sắc mặt.

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn phát hiện Liễu Nhược Lai không bị thương, bị bệnh, kỳ lạ là sức sống xói mòn. Tần Quân nhìn khuôn mặt Liễu Nhược Lai, trên trán trơn nhãn có mấy nếp nhăn nhỏ.

Bạch Trạch trầm giọng nói:

- Hình như nàng từng cưỡng ép đốt cháy thọ mệnh, sinh cơ đang nhanh chóng trôi đi.

Quan trọng nhất là khi Bạch Trạch định tính tại sao xảy ra cớ sự này thì không tính được, hiển nhiên Liễu Nhược Lai có lai lịch không tầm thường.

Tần Quân nghe vậy lòng chìm vào đáy cốc.

Hắn cúi đầu cắn răng hỏi:

- Có cách nào tăng tuổi thọ không?

Thủ Tâm vì cứu hắn nên mới đốt thọ mệnh.

Bạch Trạch trả lời:

- Trước tiên dùng linh đan tăng tuổi thọ thử xem.

Đường Tam Tạng im lặng đứng trong nhóm người, mắt tràn đầy do dự. Đường Tam Tạng nhìn ra được sức sống của Liễu Nhược Lai xói mòn càng lúc càng nhanh, chỉ dựa vào linh dược sợ rằng không thể trị tận gốc.

Thân thể Kim Đan cảnh cưỡng ép đại chiến với Đại La Kim Tiên sẽ phải trả giá rất lớn, nếu không thì quy tắc cảnh giới đã loạn.

Y sư trên đảo Đế Lâm chạy tới.

Tần Quân đứng dậy tránh đường, sắc mặt vô cùng âm trầm, khiến y sư hồi hộp căng thẳng.

Ai không biết Liễu Nhược Lai là thánh phi tiếp theo của Tần Quân, nếu nàng bị gì thì hắn sẽ khùng lên. Đừng thấy bình thường Tần Quân dễ nói chuyện, nếu hắn giận thật thì sẽ có gió tanh mưa máu.

Đế vương tức giận trăm vạn xác chết.

Đát Kỷ an ủi:

- Bệ hạ đừng quá lo, Liễu cô nương sẽ gặp dữ hóa lành.

Tần Quân cười gượng gạo.

Hết cách, hắn nợ Thủ Tâm rất nhiều.

Kiếp trước Thủ Tâm đau buồn chết vì hắn, chẳng lẽ kiếp này nàng vẫn chết vì hắn sao?

Tần Quân bỏ quên luôn yến hội mười vực.

Các tướng nhìn nhau, biết điều giải tán. Tôn Ngộ Không mở miệng nhưng bị Viên Hồng che mồm lôi đi.

Chỉ để lại Đường Tam Tạng và Bạch Trạch.

Bạch Trạch biết trước tương lai, thông hiểu quá khứ, nàng tự nhận mình có chút tác dụng nên ở lại. Đường Tam Tạng thì không biết tại sao cũng nén lại.

Thời gian lặng lẽ trôi đi.

Khuôn mặt già nua của y sư tràn đầy mồ hôi lạnh, càng kiểm tra càng ngạc nhiên.

Cuối cùng y sư cắn răng đứng lên nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, sợ là Liễu cô nương đã sử dụng cấm thuật gì dẫn đến tuổi thọ nhanh chóng trôi đi, chỉ dựa vào y thuật thì khó chữa trị.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Dùng đan dược có được không?

Y sư run giọng trả lời:

- Không biết, ta có thể thử xem.

Y sư không dám bảo đảm, tránh cho không làm được sẽ gánh hết trách nhiệm.

Tần Quân gật đầu, ôm Liễu Nhược Lai trở về tẩm cung nơi nàng cư ngụ.

Đát Kỷ và các thị nữ theo sau. Bạch Trạch không đi cùng.

Đường Tam Tạng đuổi theo Tần Quân nói:

- Bệ hạ, sinh cơ của Liễu cô nương trôi đi quá nhanh, sợ là không chịu được mấy ngày.

Tần Quân tái mặt hỏi:

- Hừ! Rồi sao?

Đường Tam Tạng cắn răng nói:

- Như Lai có rất nhiều bảo bối, trong đó có một bảo bối tên là Niết Bàn Bồ Đề, quả này có thể khiến người trọng sinh, bớt chịu khổ luân hồi.

Lúc trước Đường Tam Tạng nghe Trư Bát Giới nhắc đến việc xảy ra trong Hắc Hải Vương Kình, dự cảm Liễu Nhược Lai khó chống cự được lâu, nhưng gã không nói ra. Vì đoạn thời gian này Liễu Nhược Lai biểu hiện khỏe mạnh, tu vi còn tiến bộ.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Lấy được Niết Bàn Bồ Đề. Nhiệm vụ cụ thể: Liễu Nhược Lai cưỡng ép sử dụng lực lượng vận mệnh, tuổi thọ trôi nhanh. Nếu túc chủ lấy được Niết Bàn Bồ Đề sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân chửi thầm trong bụng. Đùa gì vậy?

Đừng thấy Tần Quân có cường giả nhiều như mây nhưng cộng hết lại chưa

chắc chiến thắng Như Lai.

Tần Quân bỏ lại một câu rồi biến mất:

- Việc này chờ sau này tính.

Nhóm Đát Kỷ bước nhanh theo.

Đường Tam Tạng dừng lại, lắc đầu cười khổ. Đường Tam Tạng biết Như Lai mạnh, kêu Tần Quân đi Tây Vực sợ là đưa dê vào miệng cọp.

***

Đặt Liễu Nhược Lai lên giường, Tần Quân quay đầu nói với Đát Kỷ và các thị nữ:

- Các người xuống đi, trẫm muốn một mình bên nàng ấy.

Đát Kỷ gật đầu, do dự nói:

- Nếu bệ hạ có gì khó xử hãy nói với thần thiếp.

Đát Kỷ hành lễ rời đi.

Tần Quân nhìn bóng lưng Đát Kỷ, tâm tình khó chịu đỡ hơn chút. Đát Kỷ không chỉ đẹp đến họa quốc ương dân cũng lanh lợi, Tần Quân ít khi buồn phiền vì nàng, hắn có được nàng thật may mắn.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, trong thần thoại thương thành có đan dược tăng tuổi thọ không?

So với y sư thì Tần Quân tin tưởng hệ thống hơn. Vì không để người ta phát hiện nên Tần Quân mới giải tán nhóm Đát Kỷ.

Hệ thống trả lời:

- Có, nhưng Liễu Nhược Lai sử dụng lực lượng vận mệnh, tuổi thọ sẽ trôi đi và tốc độ ngày càng nhanh, nếu dựa vào đan dược thì dùng mãi không

ngừng.

Lòng Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Nàng còn có thể kiên trì bao lâu?

- Nhiều nhất bảy ngày.

Đáp án làm lòng Tần Quân lạnh lẽo, liên tưởng câu Đường Tam Tạng từng nói khiến mắt hắn hấp háy.

------oOo------

Chương 808: Dung hợp phó bản

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Lai giáng lâm đến thế giới này chắc cũng mang theo bảo bối, không thì đã chẳng xúc phát chi nhánh nhiệm vụ. Nhưng sao Như Lai có thể ngoan ngoãn giao bảo bối cho Tần Quân? Muốn ăn cắp cũng không được.

Không thể tránh khỏi chiến đấu.

Nên phái ai đi?

Hậu Nghệ mạnh nhất chắc chắn phải đi, Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá cũng được. Nhưng cần giữ lại một số cường giả Đại La cảnh canh giữ Thiên Đình Đại Tần.

Nỗi lòng Tần Quân rối ren.

Hết cách, Như Lai quá mạnh, trong giai đoạn hiện giờ sức mạnh không cách nào phá giải.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, ngươi cho rằng Như Lai mạnh cỡ nào? Trẫm có phần thắng

không?

- Như Lai vượt xa Đại La Kim Tiên, dù tất cả thuộc hạ của túc chủ cùng lên cũng chưa chắc thắng được.

Hệ thống trả lời như tạt nước lạnh dập tắt hy vọng trong lòng Tần Quân.

Tần Quân ra lệnh:

- Mặc kệ nó, mau đề cử đan dược cho nàng sống ít nhất nửa năm!

Tần Quân siết chặt tay Liễu Nhược Lai, thầm thề phải cứu nàng, khiến nàng đời này không giẫm lên vết xe đổ.

- Tử Kim Tục Mệnh Đan, có thể tăng tuổi thọ ngàn năm, nhưng với tốc độ xói mòn sinh cơ của nàng ta chỉ có thể tục mệnh nửa năm, giá trị tám trăm vạn điểm danh khí.

Tần Quân không chút do dự nói:

- Chọn nó!

Dù sao hắn có hơn hai trăm ức điểm danh khí, tám trăm vạn điểm danh khí không đáng gì với hắn.

Dứt lời một bình bạch ngọc nhỏ rơi vào tay Tần Quân, mở ra xem bên trong chỉ có một viên thuốc màu tím to bằng ngón cái.

Tần Quân vội đút cho Liễu Nhược Lai, nhưng nàng đã hôn mê khó nuốt xuống. Tần Quân đành ngậm thuốc trong miệng đút cho Liễu Nhược Lai, rồi dùng pháp lực đẩy Tử Kim Tục Mệnh Đan xuống cổ họng nàng.

Liễu Nhược Lai nuốt Tử Kim Tục Mệnh Đan xong qua cỡ nửa tách trrà liền tỉnh lại.

Liễu Nhược Lai mở mắt ra, đập vào mắt là khuôn mặt Tần Quân âm trầm. Thấy Liễu Nhược Lai tỉnh lại, rầu lo trên mặt Tần Quân bay biến, thay thế là nụ cười vui vẻ.

Tần Quân vuốt nhẹ khuôn mặt Liễu Nhược Lai, dịu dàng nói:

- Nhược Lai, nàng đã tỉnh.

Liễu Nhược Lai mơ hồ hỏi:

- Ta làm sao . . . Cảm giác toàn thân không có sức . . .

Tần Quân nghe vậy càng thấy xấu hổ, lòng nghẹn lại.

Tuy Liễu Nhược Lai là Thủ Tâm nhưng kiếp này nàng không nhớ chuyện kiếp trước. Thủ Tâm cưỡng ép đốt tuổi thọ của Liễu Nhược Lai, chờ khi Liễu Nhược Lai chết nhớ lại kiếp trước thì nàng không còn là Liễu Nhược Lai mà là Thủ Tâm. Từ ý nghĩa nào đó thì Liễu Nhược Lai vô tội nhất.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Kiếp trước kiếp này chỉ là mây khói, vạn cổ đêm dài bao nhiêu yêu hận ly biệt. Nhớ kỹ, ngươi không phải phàm nhân, ngươi gánh sứ mạng quan trọng, đừng quá cố chấp tình trường nhi nữ.

Ngữ điệu lạnh lùng làm Tần Quân nghe khó chịu.

Lúc đồ đệ của y, Hắc Điệp Tiên Tử xuất hiện thì Cơ Vĩnh Sinh không có nhiều cảm xúc dao động. Lúc huyết mạch Cực Viêm Ma Thần trong người Tần Quân thức tỉnh thì Cơ Vĩnh Sinh kích động phấn khởi. Không cần Cơ Vĩnh Sinh nói Tần Quân cũng biết y muốn hắn tái hiện vinh quang của Thánh Đình thượng cổ, nên y càng biểu hiện lạnh lùng càng làm hắn phản cảm.

Có khi nào Cơ Vĩnh Sinh vì muốn đạt được mục đích mà loại bỏ Tần Quân, hay giết luôn hắn?

Cơ Vĩnh Sinh rình thấy suy nghĩ của Tần Quân, tức giận nói:

- Hừ, ngươi cả ngày toàn nghi thần nghi quỷ!

Cơ Vĩnh Sinh không nói chuyện nữa.

Liễu Nhược Lai nhanh chóng khỏe lại, nhưng trên trán còn nếp nhăn, làm Tần Quân đau lòng.

Liễu Nhược Lai nằm trong vòng tay, yếu ớt hỏi:

- Sao ngươi không nói chuyện? Đang nghĩ cái gì?

Tần Quân không muốn để Liễu Nhược Lai biết kiếp trước của mình, cười gượng gạo:

- Lần trước trong bụng Hắc Hải Vương Kình làm nàng bị thương nặng, yên tâm, trẫm sẽ giúp nàng khỏe lại.

Liễu Nhược Lai nghi hoặc gật đầu, nàng không sợ, vì nàng tin Tần Quân nói được thì làm được, không có chuyện gì có thể làm khó hắn.

Tần Quân ôm Liễu Nhược Lai, không nói nhiều nữa, hai người hưởng thụ không gian yên lặng.

Dường như Liễu Nhược Lai nhận ra cái gì, mắt lóe tia khủng hoảng nhưng rất nhanh chuyển thành hạnh phúc. Liễu Nhược Lai ôm eo Tần Quân, nhắm mắt nở nụ cười ngọt ngào.

***

Sáng sớm hôm sau, chín vị vực chủ ký khế ước xong rời đi. Đứng ở đẳng cấp vực chủ thì không ai làm trái khế ước, nếu dám làm, một khi bị lộ thì sau này ai dám hợp tác với bọn họ? Vực bội tín khí nghĩa sẽ bị bài xích, còn phải gánh lửa giận khủng bố từ Thiên Đình Đại Tần.

So đấu hôm qua chọn ra mười hạng đầu nhận được chức quan khác nhau, yến hội mười vực kết thúc viên mãn.

Giữa trưa, Tần Quân triệu tập quan viên văn võ từ tứ phẩm trở lên trong đảo Đế Lâm.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Sự việc là như thế, trẫm cần Niết Bàn Bồ Đề của Như Lai Tây Vực.

Tôn Ngộ Không lên tiếng trước:

- Tính phần ta, ta muốn đi!

Tôn Ngộ Không chưa có chức quan chính thức nhưng thực lực cho y tư cách tham gia buổi họp.

Lý Nguyên Bá la lên:

- Ta cũng muốn đi! Lần trước phân thân Như Lai quá kiêu ngạo!

Võ tướng khác không lùi bước.

Lữ Nhạc cười âm hiểm:

- Ta có thể gieo rắc ôn dịch cho Tây Vực!

Đường Tam Tạng mở miệng nói:

- Bệ hạ, chỉ có Như Lai biết cách gieo trồng Niết Bàn Bồ Đề thụ. Nếu Niết Bàn Bồ Đề quả rơi khỏi thân cây thì trong vòng nửa ngày sẽ thành tro bụi.

Toàn trường yên lặng, Tần Quân nhíu chặt mày.

Vậy là phải mang Liễu Nhược Lai đi cùng? Tần Quân không yên tâm được.

Tôn Ngộ Không lạnh lùng hỏi:

- Hòa thượng thối, chắc không phải ngươi và Như Lai có âm mưu đi?

Lúc mới được triệu hoán Tôn Ngộ Không không nhận ra Đường Tam Tạng, nhưng vì Như Lai khiến y gai mắt với tất cả hòa thượng.

Khóe môi Đường Tam Tạng co giật, giây sau gã sầm mặt xuống, vì ánh mắt mọi người hằn học nhìn gã.

Liễu Nhược Lai đi Tây Vực thì chắc chắn Tần Quân cũng đi theo.

Kế này rất độc!

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng quan hệ khá tốt với Đường Tam Tạng cũng

thay đổi ánh mắt. Hai người có ký ức kiếp trước, biết rõ quan hệ của Đường Tam Tạng và Như Lai.

Mặt Tần Quân không biểu tình, không biết suy nghĩ cái gì.

Đường Tam Tạng thở dài nói:

- Bệ hạ, quan hệ sư đồ giữa ta và Như Lai là kiếp trước, kiếp này ta không nợ Như Lai.

Trong số tọa hạ của Như Lai thì Kim Thiền Tử coi nhẹ Phật pháp nhất, vì thế mới bị biếm xuống trần gian. Nhiều người cho rằng đây là kế sách của Như Lai, chỉ có Đường Tam Tạng biết nguyên nhân.

Đường Tam Tạng tự nguyện giáng trần đi Tây Du Ký, nhưng không phải vì lấy Phật pháp mà vì thương sinh thiên hạ, bỏ đi tu vi biến thành phàm thai. Nhưng Đường Tam Tạng đánh giá thấp Tây Du Ký, lấy được Phật pháp rồi mà thương sinh vẫn không thái bình. Nên kiếp này Đường Tam Tạng không có chút tình cảm với Như Lai.

------oOo------

Chương 809: Kỳ Lân Chi Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Trẫm tin ngươi.

Tần Quân nói câu này không phải vì trấn an Đường Tam Tạng, chỉ vì gã có mức độ trung thành cực hạn, không thể nào phản bội hắn.

Nhưng Tần Quân nên mang ai đi Tây Vực?

Ngón tay Tần Quân gõ tay vịn, người khác không dám quấy rầy hắn.

Hiện giờ hắn có hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, năm lần cơ hội phó bản Thần Ma, nên sử dụng.

Cơ hội Thần Ma đỉnh cao chỉ có thể dành cho Thần Ma mức độ trung thành cực hạn, không thì sức chiến đấu quá khủng có lẽ sẽ mưu nghịch.

Có thể loại Tôn Ngộ Không, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Bạch Trạch.

Cơ hội phó bản Thần Ma thì nên đưa ai đây?

Giọng hệ thống lạnh lùng nói:

- Gợi ý riêng, năm lần cơ hội phó bản Thần Ma có thể dung hợp lại, dung hợp thành một lần cơ hội triệu hoán hai chọn một, gồm có cơ hội triệu hoán Thần Ma và cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Tần Quân kinh ngạc hỏi:

- Chẳng phải chỉ có cơ hội triệu hoán mới dung hợp được sao?

- Từ lần trước hệ thống thăng cấp thì quyền dung hợp cũng thăng cấp theo. Tùy cơ rút thăm trúng thưởng, truyền thừa kỹ năng, cơ hội sưu tầm hiền năng, tất cả đều có thể dung hợp, năm lần cơ hội dung hợp

Tần Quân mừng rỡ.

Nói thật là bây giờ Tần Quân đang trong hoàn cảnh lúng túng, Thần Ma quá mạnh thì mức độ trung thành không đủ hoặc đã đi phó bản Thần Ma rồi. Cho Thần Ma quá mạnh mà mức độ trung thành không cao đi phó bản Thần Ma, nếu lập thế lực khủng bố thì Tần Quân không trấn được.

Ví dụ Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Bạch Trạch, nếu bọn họ trở về mang theo thế lực thì chắc chắn rất khủng.

Lý Nguyên Bá và Viên Hồng đã đi rồi, nếu Cửu Linh Nguyên Thánh đi phó bản Thần Ma, dù mức độ trung thành cực hạn nhưng lôi kéo một số yêu quái, lỡ kéo ra Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn thì tiêu đời.

Tôn Ngộ Không càng khỏi phải nhắc, tính cách như y khi về sẽ lấn lướt.

Nếu có thể dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma sẽ rất tốt.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Chọn một trong hai ý là tùy cơ?

Tần Quân nói với mọi người:

- Các ngươi đi xuống đi, trẫm cần suy nghĩ một chút.

Quan viên văn võ gật đầu rời đi. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cố ý hung tợn trừng Đường Tam Tạng làm gã dở khóc dở cười.

Hệ thống đáp:

- Đúng vậy, sau khi dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thì túc chủ có thể được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, hoặc một lần chỉ định triệu hoán.

Theo kinh nghiệm lúc trước phó bản Thần Ma mang ra tồn tại mạnh hơn Thần Ma thì rất thấp, giờ Tần Quân cần cường giả chứ không phải binh sĩ.

Nhưng bình thường cơ hội triệu hoán Thần Ma sẽ gọi ra người rất yếu, ví dụ như Trương Giác, Pháp Hải. Trương Giác còn đỡ chút, có thể kích động quân địch. Pháp Hải sau khi dùng Lập Địa Thành Phật đan thì biến thành cường giả Kim Tiên cảnh.

Triệu hoán chỉ định có giá trị càng lớn, Tần Quân chắc chắn gọi ra tồn tại từ Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ trở lên. Vì bị tu vi giới hạn nên Tần Quân không thể triệu hoán ra tồn tại trên Đại La Kim Tiên cảnh.

Tần Quân cắn răng nói:

- Dung hợp đi! Dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma!

Tần Quân không tin với một nửa xác suất mình sẽ xui xẻo như vậy!

[Đinh! Dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma.]

Trẫm có khí vận cường thịnh như vậy, chắc chắn chọn ra triệu hoán chỉ định!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Phụt!

Tần Quân suýt hộc máu, hóa đá trên ngai vua.

Xác suất năm mươi phần trăm mà hắn cũng bị lọt hố?

Khí vận của trẫm là giả sao?

Khuôn mặt Tần Quân tuyệt vọng tê liệt trên ngai, mất hết tinh khí thần.

Thật lâu sau Tần Quân bình ổn nỗi lòng, cười khổ nói:

- Bắt đầu triệu hoán đi.

Năm lần cơ hội phó bản Thần Ma nếu không triệu hoán được cường giả thì Tần Quân rất muốn chết.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Trong quá trình chờ đợi khiến Tần Quân sống một ngày bằng một năm.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngọc Diện Hồ Ly, đến từ Tây Du Ký. Có triệu hoán lại không?]

Ngọc Diện Hồ Ly? Cái quái gì! Trẫm đã có Đát Kỷ rồi còn cần hồ ly hạng hai sao?

- Triệu hoán lại!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

- Hệ thống, đừng hố trẫm!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tần Quỳnh, đến từ truyền thuyết dân gian. Có triệu hoán lại không?]

Phụt!

Lần thứ hai triệu hoán đến nhanh quá, nhưng Tần Quỳnh là cái quái gì?

Cùng lắm là môn thần, muốn đánh Như Lai? Nằm mơ đi!

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Triệu hoán lại!

May mắn trong cung điện chỉ có một mình hắn.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Tinh thần và cơ thể Tần Quân căng cứng, cơ hội lần cuối, nếu không triệu hoán được cường giả thật sự thì không đủ tự tin đi Tây Vực.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được La Sĩ Tín, đến từ truyền thuyết thần thoại. Có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Tổ cha nó! La Sĩ Tín . . .

Trước mắt Tần Quân tối sầm suýt xỉu.

La cái đầu ngươi! Tuy La Sĩ Tín đứng đầu bốn mãnh Tùy Đường nhưng là phàm nhân.

Trong Tùy Đường có nhiều thứ hạng, nào là bốn mãnh, mười tám hảo hán. Lý Nguyên Bá là hảo hán số một Tùy Đường, La Sĩ Tín đứng đầu bốn mãnh, cả hai đều có sức mạnh siêu lớn nhưng chỉ số thông minh không đủ. Hai người từng đánh nhau, kết quả ngang ngửa. Nhưng Lý Nguyên Bá biểu hiện trên chiến trường rất khoa trương, chết bởi sấm sét. La Sĩ Tín bị người giết, nên gã không nổi tiếng dữ dội bằng Lý Nguyên Bá.

Có lẽ ngươi chưa nghe cái tên La Sĩ Tín nhưng chắc chắn nghe nói qua La Thành. La Thành không tồn tại trong lịch sử thật, nó lấy La Sĩ Tín làm người gốc đắp nặn ra, cùng là đệ của Tần Thúc Bảo. Trong tiểu thuyết La Sĩ Tín và La Thành xuất hiện cùng lúc, La Thành là anh tướng trí tuệ, La Sĩ Tín là mãnh tướng xông pha chiến đấu.

Tần Quân tức ngực bực bội nói:

- Triệu hoán ra La Sĩ Tín để chọc cười sao? Không lẽ hắn giống như Lý Nguyên Bá là cái gì đầu thai?

- Đúng vậy, hệ thống Thần Thoại chưa bao giờ một mình triệu hoán phàm nhân!

Dù hệ thống nhà ngươi cứng rắn thần hóa La Sĩ Tín thì trẫm không tin gã mạnh đến mức nào!

Tần Quân cắn răng ra lệnh:

- Không trả ký ức kiếp trước, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của La Sĩ Tín!

Một màn sáng hiện ra trước mắt Tần Quân.

[La Sĩ Tín: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Kỳ lân.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Khí Thôn Sơn Hà.

Thần thông: Kỳ Lân Chi Hỏa.

Pháp bảo: Kỳ Lân Bá Vương Thương.

Thuộc tính đặc biệt: Trừ tà cát tường (có thể bảo vệ người bên cạnh không bị tà ma xâm hại, mang đến vận may cho chủ công).

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]&

------oOo------

Chương 810: Đại bằng chiến kỳ lân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ?

Tần Quân xoe tròn mắt. La Sĩ Tín có thể lợi hại như vậy?

Tần Quân liếc thấy chủng tộc của La Sĩ Tín.

Kỳ lân!

Ui! Không ngờ tên này là kỳ lân chuyển thế, hèn gì có thể so cao thấp với Lý Nguyên Bá đầu thai từ Kim Sí Bằng Điểu.

- Kỳ lân này là kỳ lân thứ nhất xuất hiện trong thiên địa trong thần thoại, là Kỳ Lân Chi Tổ. Vì chết trong đại kiếp nạn, một lũ tàn hồn trốn vào luân hồi, trải qua muôn đời luân hồi, trong đó có thân phận La Sĩ Tín. Đây là La Sĩ Tín phục hồi ý thức căn nguyên tu luyện ra thực lực ngàn ngăm.

Nghe hơi bị oách.

Kỳ lân đầu tiên trong thiên địa, Tần Quân nhớ một số tiểu thuyết đã đọc trong kiếp trước có nhắc đến việc này.

Thiên địa sơ khai, long phượng kỳ lân, ba tộc chân vạc bị Ma Tổ La Hầu thầm dùng âm mưu khiến ba tộc đại chiến. Cuối cùng ba tộc đều chết, La Hầu định vươn lên thì Đạo Tổ Quân xuất hiện, đại chiến đánh bại La Hầu, hồng hoang tiến vào hòa bình.

Rồi Hồng Quân giảng đạo, cũng là lần giảng đạo đầu tiên trong thiên địa, mở ra đạo tu hành cho nhiều sinh linh mơ hồ, công đức vô lượng, cộng thêm đánh bại La Hầu được khí vận thiên địa thành thánh.

Vu, yêu tộc mạnh lên, đại năng các phương lên sân khấu. Kinh điển nhất là Hồng Quân giảng đạo trong Tử Tiêu cung, khi đó đại năng trong thiên địa có hơn một nửa đến dự. Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa bái Hồng Quân làm sư. Sau đó Nữ Oa nặn người công đức thành thánh, Tam Thanh mở giáo thành thánh gồm có Đạo Giáo, Tiệt Giáo, Xiển Giáo. Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bắt chước sáng lập Tây Phương Phật Giáo, thành thánh theo.

Thời đại Thánh Nhân đến.

Từ đó có thể suy đoán ra bối phận kỳ lân đầu tiên trong thiên địa cao bao nhiêu.

Tổ tông của tổ tông.

Tần Quân nuốt nước miếng hỏi:

- La Sĩ Tín sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì sẽ mạnh cỡ nào?

Xem ra đợt này triệu hoán không bị lỗ.

Hệ thống do dự trả lời:

- Tạm thời không cách nào nhận định, nhưng khẳng định là với dã tâm của Kỳ Lân Chi Tổ chắc chắn sẽ phản bội túc chủ ngay.

Tần Quân ức chế.

Ngươi đang chửi khéo trẫm yếu chứ gì?

Tần Quân hít sâu một hơi.

La Sĩ Tín, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ, Hậu Nghệ.

Bảy Đại La Kim Tiên!

Cường giả Thái Ất cảnh có hơn mười người, cường giả Kim Tiên cảnh nguyên Thiên Đình Đại Tần hơn ngàn người, rất là cường thịnh.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Như Lai, xem ra ngươi và trẫm phải có một trận chiến.

Triệu hoán được La Sĩ Tín chuyển thế từ Kỳ Lân Chi Tổ khiến Tần Quân tự tin lớn hơn.

Giờ Tần Quân còn hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hai lần truyền thừa kỹ năng, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Tần Quân không gấp xông đến Tây Vực ngay.

Như Lai không đơn giản, muốn lừa y lấy ra Niết Bàn Bồ Đề thì khó hơn lên trời.

Nếu để Như Lai biết về Liễu Nhược Lai chắc chắn sẽ lấy Niết Bàn Bồ Đề áp chế Tần Quân.

Mọi việc cần suy tính kỹ lại.

Tần Quân chậm rãi đi ra ngoài điện. Chín vị vực chủ rời đi, còn có rất nhiều chuyện cần hắn giải quyết, Tần Quân không thể vứt hết công việc chỉ lo cho Liễu Nhược Lai.

Hôm đó Tần Quân mang theo văn võ bá quan bay về Nam Vực Thiên Thế Giới. Có Đại La Kim Tiên cưỡi mây nên không mất thời gian quá lâu.

Đảo Đế Lâm giao cho Thạch Ki Nương Nương trấn giữ.

Buổi tối Tần Quân ôm eo Liễu Nhược Lai. Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, đứng đằng sau. Chúc Nghiên Khanh vẫn tiềm tâm tu luyện trên Thánh Đế phong. Trong đám nữ nhân thì lòng theo đuổi tiên đạo của Chúc Nghiên Khanh cứng cỏi nhất.

Sau khi dùng Tử Kim Tục Mệnh Đan Liễu Nhược Lai vẫn rất yếu ớt, linh lực trong người như đã khô cạn, khiến nàng đi đường nhẹ hẫng.

Bạch Trạch tò mò hỏi:

- Không biết bệ hạ cho Liễu cô nương dùng đan dược gì? Cảm giác như sinh cơ của Liễu cô nương hoàn toàn trở lại, thể lực còn cần tĩnh dưỡng.

Bạch Trạch không dám suy tính về Tần Quân nữa.

Những người khác tò mò nhìn Tần Quân.

Thuốc có thể kéo dài mạng sống đều rất quý giá. Trong phương thế giới này luyện đan sư vốn hiếm hoi, đan dược có thể kéo dài mạng sống thì dược liệu cũng thưa thớt, nên bọn họ rất tò mò.

Liễu Nhược Lai ngước nhìn Tần Quân.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Bí mật.

Mọi người cứng họng, không dám hỏi nhiều.

Du Phượng Hoàng khẽ hỏi:

- Bệ hạ có cần thần thiếp liên lạc với Mệnh Cơ các không?

Làm thánh phi, bình thường Du Phượng Hoàng bận rộn vì Thiên Đình Đại Tần nhưng không thể tham gia chính sự như trước. Tần Quân sắp xếp cho Du Phượng Hoàng giữ liên lạc với Mệnh Cơ các. Mệnh Cơ các nắm giữ nhiều tình báo, tài nguyên, địa vị không tầm thường. Du Phượng Hoàng là nữ nhân của hắn, Tần Quân tin nàng.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không cần, trẫm vào nam ra bắc, có mang nhiều bảo bối.

Hắn có hệ thống Thần Thoại, cần gì Mệnh Cơ các?

Du Phượng Hoàng nhún vai cười, giờ chuyện gì cũng không làm khó được hắn.

Dọc đường đi không gặp chuyện ngoài ý muốn.

Đến đêm khuya bọn họ trở về Thánh Đế phong.

Đát Kỷ cười nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, để ta chăm sóc Liễu cô nương cho.

Đát Kỷ biết Tần Quân còn nhiều nhiệm vụ khó khăn cần làm, lại lo cho Liễu Nhược Lai.

Tần Quân gật đầu, rút tay khỏi eo Liễu Nhược Lai, mỉm cười nói:

- Nếu có chuyện gì thì tìm trẫm, có thể tùy thời kêu người kiếm trẫm.

Liễu Nhược Lai nhẹ gật đầu, nhìn bóng lưng Tần Quân rời đi khiến nàng bỗng thấy xót xa. Vì sao nàng vô dụng như vậy, trở nên yếu đuối không chịu nổi.

Một nén nhang sau.

Tần Quân mang theo Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn đến thư phòng phía sau Quân Chính điện.

Tần Quân nhìn đống văn kiện trên bàn, lắc đầu cười nói:

- Đêm nay không ngủ được rồi.

Lưu Bá Ôn hợp thời vuốt mông ngựa:

- Vào lúc này mà bệ hạ không quên công việc vực là rất đáng quý.

Bạch Trạch không nói chuyện, nàng lật tay lấy ra chín ngọc giản trong trữ vật giới:

- Đây là khế ước chín vực ký kết với chúng ta, mời bệ hạ xem qua.

Khóe môi Tần Quân co giật ngồi xuống ghế.

Lưu Bá Ôn là nội chính thủ thần, thường trợ giúp Tần Quân giải quyết mấy việc này. Bạch Trạch là người phụ trách mười vực. Nên đêm nay bọn họ phải cùng Tần Quân.

***

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Tần Quân dụi mắt. Lưu Bá Ôn, Bạch Trạch vẫn đang vùi đầu phê duyệt văn kiện, hết sức tập trung.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Xem ra phải để Gia Cát Lượng tham gia nữa.

Gia Cát Lượng mới vào không lâu, chưa có mưu kế gì kinh thế, Tần Quân không tiện trực tiếp đề bạt.

Khương Tử Nha cũng vậy, Thân Công Báo thì bận việc tiền tuyến chiến trường.

Thế lực Thiên Đình Đại Tần ngày càng lớn, công việc cần Tần Quân giải quyết càng lúc càng rườm rà, mỗi khi nghĩ đến đây hắn lại nhức đầu.

------oOo------

Chương 811: Đại bằng chiến kỳ lân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chợt có tiếng quát từ ngoài điện truyền vào:

- Tại hạ La Sĩ Tín đặc biệt đến đầu bái Tần Thánh Đế!

Tần Quân mừng rỡ, đồ ngốc đến rồi!

Lý Nguyên Bá khó chịu nói:

- Hừ! Người nào quấy nhiễu yên tĩnh của Thánh thành!?

Tôn Ngộ Không khiêu khích nói:

- Ô, thực lực không tệ, đi đánh một trận với ta!

Sau khi Tôn Ngộ Không làm thuộc hạ của Tần Quân thì không khách sáo nữa, thích khiêu chiến ai liền khiêu chiến.

Tần Quân bất đắc dĩ đứng dậy, ba người tính nóng nảy cộng lại sẽ lật tung Nam Vực Thiên Thế Giới luôn.

Bạch Trạch đặt ngọc giản xuống suy tính La Sĩ Tín, nàng lẩm bẩm kinh kêu:

- Sao có thể như vậy? Không ngờ là hắn . . .!

Kiếp trước của Bạch Trạch nhớ đại kiếp nạn thiên địa lần đầu Kỳ Lân Chi Tổ sắm vai nhân vật rất quan trọng, dù đã chết nhưng truyền thuyết vĩnh viễn lưu truyền. Bạch Trạch đến từ đại kiếp nạn vu yêu, Kỳ Lân Chi Tổ là truyền thuyết tuyên cổ đối với nàng.

Biểu tình Bạch Trạch phức tạp:

- Ngay cả hắn cũng đầu bái bệ hạ.

La Sĩ Tín tham gia khiến địa vị của Tần Quân trong lòng Bạch Trạch hoàn toàn đảo điên.

Có lẽ một ngày nào đó Tần Quân sẽ vượt qua độ cao của Yêu Đế, Yêu Hoàng.

Bên kia.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đứng sóng vai giữa hư không trước Thánh thành, trừng mắt đối phương.

Lý Nguyên Bá chửi um lên:

- Con khỉ thúi, là ta nhắm hắn trước!

Tôn Ngộ Không móc Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai, chửi lại:

- Xem ra lần trước trong bụng Hắc Hải Vương Kình đánh ngươi chưa đủ!

Nghe Tôn Ngộ Không nhắc tới chuyện này Lý Nguyên Bá quê quá hóa giận, lúc ấy gã không có lý trí, hoàn toàn là thân thể bản năng chiến đấu. Vì vậy Lý Nguyên Bá không phục khi thua Tôn Ngộ Không, huống chi y thấp hơn gã một tiểu cảnh giới.

Thấy hai người sắp đánh lộn, La Sĩ Tín đứng trước mặt bọn họ quát to:

- Các ngươi không thấy ta sao?

Vóc dáng La Sĩ Tín vạm vỡ, mặc giáp đồng dày nặng, tay cầm thương đen dài, mái tóc đen cuồng ngạo xõa sau lưng, trông như sư tử đực. Đặc biệt

La Sĩ Tín làm mặt giận thì tạo uy áp như trời sụp.

La Sĩ Tín Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ quát lớn làm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá giật thót tim.

Lý Nguyên Bá cũng là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ có cảm giác như gặp thiên địch.

Vẻ mặt Lý Nguyên Bá không tin hỏi:

- Ngươi thật sự là La Sĩ Tín?

La Sĩ Tín uy vũ vậy sao? Chẳng phải gã nên ngốc nghếch như phàm nhân?

La Sĩ Tín không có ký ức Kỳ Lân Chi Tổ nhưng còn nhớ lúc ở trần gian, nhớ Lý Nguyên Bá.

La Sĩ Tín cười mắng:

- Ô, đây chẳng phải là đồ ngốc Lý Tử đấy sao?

Lý Nguyên Bá bùng cháy lửa giận.

Lúc là phàm nhân tuy Lý Nguyên Bá uy mãnh nhưng nổi tiếng ngốc, khờ còn hơn La Sĩ Tín. Sau khi phục hồi ký ức căn nguyên Đại Bằng Điểu thì trí nhớ trần gian thành sỉ nhục của Lý Nguyên Bá. Bị La Sĩ Tín kích thích, Lý Nguyên Bá không nhịn được nữa.

Lý Nguyên Bá bỏ ngoài tai La Sĩ Tín đến đầu bái, giơ chùy lao vào gã.

Tôn Ngộ Không bị lơ đẹp tuy khó chịu nhưng không tiện tấn công, y không thích hai đánh một.

Tần Quân mới bay ra chưa kịp nói gì Lý Nguyên Bá và La Sĩ Tín đã lao vào nhau.

Kim Sí Bằng Điểu và Kỳ Lân Chi Tổ cứng đối cứng thì như sao Hỏa đụng Trái Đất.

Keng!

Kim Bằng Thần Chuy và Kỳ Lân Bá Vương Thương va chạm, tiếng kim loại như hồng chung nổ vang, đa số người Thánh thành bị ù tai.

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín gườm nhau. Đệ nhất hảo hán và đệ nhất mãnh Tùy Đường đụng mặt trong thế giới tu tiên liền bắn ra hỏa hoa.

Không gian quanh hai người vặn vẹo như làn sóng. Tần Quân cách xa ngàn thước bị gió rít chặn lại.

Tần Quân tức giận quát:

- Các ngươi còn không mau dừng tay!

Dưới chân Thánh Đế còn dám đánh lộn, phải cảnh cáo Lý Nguyên Bá mới được.

Lý Nguyên Bá và La Sĩ Tín gườm nhau, trong mắt chỉ có đối phương.

Lý Nguyên Bá tức giận nói:

- Bệ hạ, người này có ân oán với ta, xin bệ hạ cho ta tự tay kết thúc nó!

Từ khi lấy lại linh trí Đại Bằng Điểu thì Lý Nguyên Bá rất bực tức với kiếp trước ở Tùy Đường. Lý Nguyên Bá là nhi tử của phượng hoàng đầu tiên trong thiên địa, vậy mà bị xem như đồ ngốc, làm sao gã nhịn được?

Giờ nghe La Sĩ Tín dám gọi mình là đồ ngốc, Lý Nguyên Bá đã sinh ra sát ý.

La Sĩ Tín hết hồn la lên:

- Hừ! Không ngờ tiểu tử ngốc nhà ngươi có thiên mệnh bất phàm!

La Sĩ Tín nhìn ra ngay bản thể của Lý Nguyên Bá là một con bằng điểu.

Lý Nguyên Bá ngạc nhiên vì bản thể của La Sĩ Tín là kỳ lân, nhưng gã bùng cháy lửa giận bất chấp chuyện đó. Hai tay vung lên đẩy lùi La Sĩ Tín, Lý Nguyên Bá cũng lùi lại mấy chục thước.

Rất nhanh hai người đụng vào nhau, trường thương và cự chùy va chạm, hỏa hoa tung tóe. Trong ngàn thước gió rít như đao phong cắt bốn phía, Tần Quân buộc phải lùi nhanh.

Tổ cha nó! Hai kẻ dã man dám không nghe lời hắn!

Tần Quân giận. Mặc dù Lý Nguyên Bá có mức độ trung thành cực hạn nhưng não thiếu sợi dây.

Ngươi dù gì là Kim Sí Bằng Điểu! Xem ra kiếp trước ảnh hưởng Lý Nguyên Bá.

Đối với La Sĩ Tín thì Tần Quân có thể tha thứ, nếu hắn là gã, vừa đầu bái đã bị người khiêu khích sao không tức giận được?

Keng!

Hai tay La Sĩ Tín cầm Kỳ Lân Bá Vương Thương đập xuống, gã cầm thương không thích đâm chọc mà thích đập đánh như gậy.

Hai cường giả Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ đánh nhau khí thế kinh người, vô số đảo bay trong Nam Vực Thiên Thế Giới rung rinh.

Hai người thân hình giao thác nhanh đến mức Tần Quân có tu vi Chân Tiên cảnh mà hoa cả mắt. Tôn Ngộ Không mắt sáng lấp lánh.

Tôn Ngộ Không lẩm bẩm:

- Hai người này . . .

Máu y sôi sục, chỉ muốn lao vào đánh nhau ngay.

Lý Nguyên Bá đập chùy xuống, dựa vào đà xoay người lực lượng mạnh mẽ đánh bay La Sĩ Tín xa mấy vạn thước đụng tan từng áng mây trắng, may mà không phá hoại đảo bay.

La Sĩ Tín bị đập hơi thở cuộn trào, giận không kiềm được, mái tóc đen bay rối cộng thêm khuôn mặt dữ tợn trông như ma thần bám vào người.

Hệ thống không trả ký ức Kỳ Lân Chi Tổ cho La Sĩ Tín, nhưng tạo ra ký

ức thuộc thế giới này cho gã. La Sĩ Tín vẫn là kỳ lân thứ nhất trong thiên địa, sao cho phép mình bị thua được.

Hai tay La Sĩ Tín bốc lên ngọn lửa lạ thường quấn quanh Kỳ Lân Bá Vương Thương, gã ném mạnh trường thương xé rách không khí, mang theo khí thế diệt thế bắn hướng Lý Nguyên Bá.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Lý Nguyên Bá hết hồn bản năng né tránh, nhưng ngay sau đó gã thầm la nguy rồi, xoay người đuổi theo. Đáng tiếc Lý Nguyên Bá không đuổi kịp Kỳ Lân Bá Vương Thương thiêu cháy lửa kỳ lân.

------oOo------

Chương 812: La Sĩ Tín kinh khiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Lân Bá Vương Thương bay thẳng tới chỗ Tần Quân, mọi chuyện diễn ra quá mau, con ngươi hắn co rút, thân thể không kịp phản ứng.

Tiêu rồi, mạng ngô xong đời.

Lòng Tần Quân tuyệt vọng, tổ cha nó, không ngờ phải chết trong tình cảnh này.

Keng!

Tôn Ngộ Không che trước mặt Tần Quân, vung Kim Cô Bổng đánh bay Kỳ Lân Bá Vương Thương. La Sĩ Tín ở phía xa con ngươi co rút.

Con khỉ này không đơn giản!

Lý Nguyên Bá tức giận quát:

- Đáng giận! Ngươi dám bị thương bệ hạ của ta!

Lý Nguyên Bá định xông lên tiếp tục đánh La Sĩ Tín.

Tần Quân vận dụng pháp lực quát to:

- Dừng tay cho trẫm! Các ngươi muốn tạo phản sao!?

Lý Nguyên Bá khựng lại ngay, hai chữ tạo phản làm gã đổ mồ hôi lạnh đầm đìa.

La Sĩ Tín rất xấu hổ, gã đến đầu vào Tần Quân ai ngờ suýt giết hắn, gã chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Các bóng người bay ra từ Thánh thành và đảo bay khác.

Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Bạch Trạch, Viên Hồng, Dương Tiễn, Lục Kim Ô, Cửu Đầu Trùng, Lữ Nhạc, Đường Tam Tạng, Na Tra, Lý Tịnh, Chung Quỳ. Hơn hai mươi cường giả bay đến bao vây La Sĩ Tín.

Khỏe miệng La Sĩ Tín co giật, trán vã mồ hôi. La Sĩ Tín không ngờ Thiên Đình Đại Tần có nhiều cường giả như thế. La Sĩ Tín cứ ngỡ gã đến là may mắn cho Tần Quân, giờ xem ra cùng lắm là dệt hoa trên gấm.

Dương Tiễn trầm giọng quát:

- Ai dám càn rỡ?

Dương Tiễn mở Thiên Nhãn chiếu lên người La Sĩ Tín, nhìn thấu bản thể của gã.

Không ngờ là kỳ lân, hơi thở dường như đến từ hồng hoang viễn cổ.

Hậu Nghệ nheo mắt, Xạ Nhật Cung Thần sau lưng gã rung nhẹ tùy thời bay ra.

La Sĩ Tín thầm giật mình, tu vi của người này cao quá.

Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ và hậu kỳ cách biệt rất lớn, chỉ xem hơi thở đã thấy cao thấp rồi.

Tần Quân vừa bay tới gần vừa quát:

- Không được vô lễ!

Khó khăn lắm mới triệu hoán ra một cường giả Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, không thể để người ta chịu uất ức, đó là năm lần cơ hội phó bản Thần Ma mới kiếm được!

Mọi người vội hành lễ hướng Tần Quân.

Lý Nguyên Bá lúng túng và xấu hổ, lửa giận dập tắt rồi gã chợt nhận ra mình lỗ mãng. Ân oán kiếp trước cần gì so đo nữa, có vẻ gã hẹp hòi.

Tần Quân hung tợn lườm Lý Nguyên Bá, tức giận nói:

- Người ta đến đầu vào trẫm, kết quả bị ngươi xem như kẻ thù đánh người ta!

Các tướng không biết nên nói cái gì. Lúc trước La Sĩ Tín nói làm họ rất mừng, lại có một cường giả Đại La cảnh đến đầu vào, ai ngờ bị Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá . . .

La Sĩ Tín lúng túng chắp tay nói, lòng thấp thỏm:

- Xin lỗi bệ hạ, mới rồi ta tức giận quá không chú ý đến . . .

Vừa rồi La Sĩ Tín suýt giết Tần Quân.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không sao, xem như cuộc gặp mặt mới mẻ đi. Nào, chúng ta về Thánh Đế phong trò chuyện.

Nói xong Tần Quân lại liếc xéo Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá cười nham nhở, ở chung với Tần Quân lâu, gã nhìn ra được hắn không thật sự giận.

Đoàn người bay về Thánh Đế phong.

Dọc đường đi La Sĩ Tín nói với Tôn Ngộ Không:

- Đa tạ các hạ ra tay, nếu không ta thật là . . . ài.

Còn Lý Nguyên Bá thì La Sĩ Tín không muốn để ý tới.

Mỗi đảo bay đều đang bàn tán, đại chiến vừa rồi tuy ngắn ngủi nhưng thanh thế rất lớn.

- Lại có cường giả đến đầu vào?

- Ui, đấu ngang ngửa với Lý Nguyên Bá tướng quân thì thật là trời thương Thiên Đình Đại Tần ta!

- Ha ha ha! Thánh Đế đúng là nhi tử được trời thương, cường giả các phương đều chịu đến đầu bái.

- Chậc chậc, sau này còn ai dám đến quấy nhiễu Đại Tần ta!

- La Sĩ Tín? Tên nghe xa lạ ghê.

***

Trên Quân Chính điện.

Hai tay Tần Quân chống đầu gối cười nói:

- La Sĩ Tín tham gia thì Thiên Đình Đại Tần sẽ càng mạnh, trẫm lại có thêm một cánh tay.

Phụt!

Tôn Ngộ Không xì cười, những người khác buồn cười, mặt La Sĩ Tín ngờ nghệch.

Sao thế? Bệ hạ nói rất chân thành mà?

La Sĩ Tín nửa quỳ, hai tay chắp vào nhau, vẻ mặt khảng khái vì nghĩa:

- Bệ hạ nói quá lời, ngày sau ta vượt lửa qua sông vì bệ hạ!

Tần Quân ra lệnh:

- La Sĩ Tín là cường giả Đại La cảnh, mới đến, phong làm chiến tướng tứ phẩm!

Không ai dám ý kiến ý cò, cường giả Đại La cảnh đáng để ngoại lệ.

La Sĩ Tín thầm tiếc nuối, nhưng khi thấy nhóm Hậu Nghệ thì gã thoải mái. Thiên Đình Đại Tần rất mạnh, đáng để gã dùng thực lực chứng minh chính mình.

Tần Quân đổi giọng quát:

- Nguyên Bá!

Lý Nguyên Bá vụt ngẩng đầu, vẻ mặt lúng túng, nên đến vẫn sẽ đến.

Mặt Tần Quân lạnh băng nói:

- Ngươi làm việc lỗ mãng suýt gây họa lớn, phạt ngươi chạy mười vòng trên đường bên ngoài Thánh thành, vừa chạy vừa lớn tiếng nói sau này ta không dám lỗ mãng!

Đại điện yên tĩnh. Lý Nguyên Bá xoe tròn mắt, vẻ mặt gặp quỷ.

Tôn Ngộ Không do dự hỏi:

- Ta có nghe lầm không? Chạy vòng quanh thành . . .?

Những người khác cười ồ lên.

La Sĩ Tín không kiềm được bật cười, bệ hạ này không nghiêm túc như bề ngoài.

Lý Nguyên Bá la lên:

- Bệ hạ!

Đánh gã mấy vạn cây gậy thì gã không sợ, nhưng làm gã mất mặt như thế còn không bằng giết cho rồi.

Tần Quân giơ tay ra hiệu không cho càu nhàu nữa, chỉ hướng cửa Quân Chính điện.

Khuôn mặt Lý Nguyên Bá tuyệt vọng, muốn nói lại thôi, nhưng trông thấy biểu tình không cho phản bác của Tần Quân thì gã chết lặng rời đi.

Tôn Ngộ Không cười khẹc khẹc:

- La lớn chút, giọng ngươi có thể cho nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới nghe thấy.

Lý Nguyên Bá tức giận người run bần bật.

La Sĩ Tín nhếch môi, tức giận bay biến hết, thay thế là cảm giác thuộc về nhà.

Ít nhất Thiên Đình Đại Tần có tình cảm chứa chan.

La Sĩ Tín tham gia chấm dứt với kết cục đầy hài hước của Lý Nguyên Bá. Ngày đó người toàn Thánh thành đều nghe giọng còi tàu của Lý Nguyên Bá. Tu sĩ mới đến Thánh thành không hiểu ra sao, tưởng Thánh thành có án oan. Khi biết người la là Lý Nguyên Bá thì phản ứng đầu tiên của mọi người là không tin nổi.

Việc này thành trò cười trên phố.

***

Tám ngày qua mau.

Hôm nay Tần Quân đang luyện kiếm bỗng nhiên ngừng lại, bởi vì trong đầu có tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Hùng cứ Nam Tận Hải. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân nhướng mày, trước khi yến hội mười vực thì chiến sự Nam Tận Hải đã kết thúc, hôm nay rốt cuộc hoàn thành.

Đát Kỷ, Liễu Nhược Lai ngồi trong đình viện nhìn Tần Quân.

Đát Kỷ nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ sao ngừng lại?

Các thánh phi bận rộn công việc, Đát Kỷ là hoàng hậu, công việc lớn nhất là quản lý hậu cung. Hiện nay hậu cung của Tần Quân ít phi tử nên Đát Kỷ rất là nhàn nhã.

------oOo------

Chương 813: Thần thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai vì sức sống trôi nhanh, tạm thời không thích hợp tu luyện, bình thường hai nàng ở cùng nhau, quan hệ rất tốt, đã gọi nhau là tỷ muội.

Tần Quân quay đầu cười nói:

- Không có gì, cảm giác hơi ngộ ra.

Sau khi đột phá Chân Tiên cảnh, dù Tần Quân có thiên phú tuyệt thế thì còn xa lắm mới đến Chân Tiên cảnh nhị trọng.

Đát Kỷ và Liễu Nhược Lai liếc nhau, thấy kiêu ngạo trong mắt đối phương, nam nhân của các nàng thiên kiêu như vậy đấy.

Tần Quân thu lại Thất Tinh Kiếm, đi hướng đình nhỏ.

Chợt một bóng đen xuất hiện trước mặt Tần Quân. Đát Kỷ và Liễu Nhược Lai giật mình đứng bật dậy.

Khóe môi Tần Quân co giật bất đắc dĩ hỏi:

- Tại sao lại là nàng?

Người đến là Hắc Điệp Tiên Tử.

Tần Quân muốn đứt dây thần kinh. Thiên Linh làm ăn cái kiểu gì mà để Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ nhàng tới lui. Tính ra hễ là tồn tại Đại La cảnh thì đến Nam Vực Thiên Thế Giới rất dễ dàng, hoàn toàn là như vào chỗ không người.

Thấy Hắc Điệp Tiên Tử làm Đát Kỷ nhíu chặt mày, lúc trước đã gặp Hắc Điệp Tiên Tử rồi nhưng nàng vẫn rất phản cảm.

Liễu Nhược Lai hơi tôn sùng Hắc Điệp Tiên Tử, bởi vì nàng này mạnh đến sâu không lường được, hào kiệt trong nữ giới, còn giúp Tần Quân nhiều lần.

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Như thế nào? Ngươi không muốn trông thấy ta?

Mạn che mặt lộ ra đôi mắt đẹp chứa ý cười người thường khó hiểu thấu.

Hắc Điệp Tiên Tử phớt lờ Đát Kỷ, Liễu Nhược Lai, dường như trong ngự hoa viên chỉ có nàng và Tần Quân.

Tần Quân hí mắt cười nói:

- Mỗi lần nàng tìm trẫm đều không phải đến trò chuyện.

Tần Quân thầm nghĩ lần này phải hỏi ra cách đến Thần Điện. Đừng thấy Tần Quân đánh bại Thần Vô Cơ, nhưng đến nay không biết Thần Điện ở đâu, phải làm sao đi tới đó. Điều này khiến Tần Quân rất buồn bực.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử sáng rực nhìn Tần Quân chằm chằm, nói:

- Ngươi biết thì tốt rồi. Ta muốn nhờ ngươi giúp, hoặc nên coi là thuộc hạ của ngươi giúp.

Tần Quân thầm tò mò.

Lão yêu bà này nhìn như không gì không làm được mà còn cần hắn hỗ trợ?

Tần Quân mơ hồ đoán được cái gì, nhướng mày hỏi:

- Là giúp Thần Điện?

Đát Kỷ cau mày nhìn Hắc Điệp Tiên Tử và Tần Quân, tràn đầy không cam lòng. Nàng không cam lòng chỉ là người xem, nàng muốn đứng bên Tần Quân, cùng hắn trải qua sóng gió chứ không phải ở sau lưng lo lắng cho hắn.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn thẳng Tần Quân, nói:

- Đúng vậy, ân oán giữa ngươi và Thần Điện đã kết thúc theo Thần Vô Cơ rút đi, hy vọng ngươi đừng ghi hận hiềm khích lúc trước. Sau khi xong việc ta sẽ cho ngươi thù lao.

Gió nhẹ thổi qua, cây cối đung đưa.

Ngự hoa viên có trận pháp đặc biệt cho hoa cây khác nhau sinh trưởng. Gió thổi, cánh hoa đào, lá liễu, hoa lê bay bay, hình ảnh duy mỹ như cảnh tiên.

Tần Quân nheo mắt đi lướt qua Hắc Điệp Tiên Tử vào tiểu đình, ngồi giữa Đát Kỷ và Liễu Nhược Lai.

Tần Quân ôm hai nàng, cười hỏi:

- Có chuyện gì?

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử lóe tia khác lạ, tay siết chặt trong ống tay áo, nàng nhoẻn miệng cười nói:

- Thần thú của Thần Điện chúng ta sắp thức tỉnh huyết mạch, thế lực các phương chắc chắn mơ ước, hy vọng ngươi phái người giúp đỡ.

Thần Điện chỉ còn lại hai Đại La là nàng và Tôn Như Đạo, muốn giữ gìn thần thú là nằm mơ giữa ban ngày.

Con ngươi Tần Quân co rút.

Hắc Điệp Tiên Tử nói thần thú có lẽ là Tiểu Chúc Long, theo như Nam Cung Liệt Thiên của Thâm Uyên môn thì Tiểu Chúc Long là thần thú truyền thừa của Thần Điện, đã bị Thần Điện thu về. Nhưng Tiểu Chúc

Long có tình cảm với Tần Quân, hắn không thể quên.

Tần Quân hỏi:

- Trẫm có thể tham gia không?

Liễu Nhược Lai còn tuổi thọ nửa năm, tạm thời Tần Quân không có thực lực đi Tây Vực nên hắn phải tìm đủ mọi cách nâng cao thực lực hoặc thế lực của mình.

Hắc Điệp Tiên Tử do dự:

- Ngươi?

Hắc Điệp Tiên Tử không sợ Tần Quân có âm mưu, chỉ lo hắn bị tổn thương.

Nhưng nhìn Tần Quân trái ôm phải ấp làm Hắc Điệp Tiên Tử tức giận, hừ mũi:

- Có thể, cho ngươi ba ngày chuẩn bị, ba ngày sau chúng ta mới xuất phát. Cuối cùng có hai vị Đại La.

Hai Đại La?

Tần Quân buồn cười, cố ý khiêu khích hỏi:

- Nàng không sợ trẫm đại náo Thần Điện, diệt Thần Điện?

Điện chủ mới Tôn Như Đạo chỉ vừa vào Đại La Kim Tiên, Tần Quân phái đại hai vị nào ra là có thể nhẹ nhàng giết chết.

Hắc Điệp Tiên Tử giơ tay bắt lấy một cánh hoa đào, cười khẽ:

- Nếu ngươi muốn Thần Điện thì ta cho.

Ngữ điệu hời hợt như lời nói đùa.

Tần Quân lắc đầu, quỷ mới tin nàng.

Tần Quân đứng dậy nói:

- Được, ba ngày sau trẫm sẽ mang hai vị cường tướng cùng nàng đi Thần Điện.

Đát Kỷ, Liễu Nhược Lai đứng lên theo. Hai nàng không xen lời vì tin Tần Quân đi Thần Điện sẽ không bị gì.

Hắc Điệp Tiên Tử nói:

- Ta vào thành tìm khách điếm tạm ở.

Nói xong Hắc Điệp Tiên Tử xoay người định rời đi.

Tần Quân gọi lại Hắc Điệp Tiên Tử:

- Chờ đã, ở lại Thánh Đế phong đi.

Từ trước đến nay Hắc Điệp Tiên Tử đã giúp đỡ hắn rất nhiều, sao Tần Quân có thể để Hắc Điệp Tiên Tử ở khách điếm? Hắn phân biệt được cái gì là chân tình, giả tạo.

Khi Thần Vô Cơ đánh tới, giây phút Hắc Điệp Tiên Tử đứng che trước mặt khiến Tần Quân hiểu lòng nàng.

Hắc Điệp Tiên Tử xoay người nhìn Tần Quân, cười nói:

- Vậy xin đa tạ.

Tần Quân quay đầu cười nói với Đát Kỷ:

- Các nàng hãy mang nàng ấy tìm chỗ ở đi.

Tần Quân chú ý thấy sắc mặt Đát Kỷ buồn bã, lòng máy động đoán ra tâm tình của nàng.

Đát Kỷ nhanh chóng giấu đi cảm xúc, mỉm cười đi ra tiểu đình. Liễu Nhược Lai đi theo. Ba nữ nhân bước dọc theo lối nhỏ dưới hàng cây biến mất trong tầm nhìn của Tần Quân.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, nếu để Đát Kỷ phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì sẽ mạnh đến mức nào?

Đát Kỷ trong Phong Thần Diễn Nghĩa không quá mạnh, như vật hy sinh, hệ thống do dự ba giây mới trả lời:

- Không nhất định phải chọn Phong Thần Diễn Nghĩa, bản thể của Đát Kỷ là cửu vĩ hồ, hệ thống có thể chọn cửu vĩ hồ mạnh nhất trong thần thoại cho Đát Kỷ kế thừa lực lượng.

Mắt Tần Quân sáng rực.

Dù sao còn hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, chẳng bằng cho Đát Kỷ một lần, hắn không muốn để giai nhân u buồn.

Hắc Điệp Tiên Tử đến không gây nhiều gợn sóng.

Màn đêm buông xuống.

Tần Quân đến tẩm cung của Đát Kỷ, thấy nàng ngồi bên cửa sổ thẫn thờ nhìn trăng sáng.

Tần Quân vừa đau lòng vừa buồn cười, nhớ lần đầu gặp Đát Kỷ thì nàng cao cao tại thượng hớp hồn hắn. Nay tu vi của Tần Quân đã vượt xa Đát Kỷ, nhớ lại quá khứ làm lòng hắn nao nao.

------oOo------

Chương 814: Thanh Khâu Cửu Vĩ Hồ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ có Đát Kỷ, Thần Ma lúc đầu triệu hoán hầu như không thể gánh trách nhiệm lớn nữa, thực lực không theo kịp thì tất nhiên bị tụt hậu. Tần Quân không quên công lao xưa của họ nên cho phúc lợi bổng lộc cao hơn quan tướng khác cùng đẳng cấp.

Tần Quân đến sau lưng Đát Kỷ, ôm nàng vào lòng nhẹ giọng hỏi:

- Thánh hoàng hậu của trẫm đang nghĩ gì?

Đát Kỷ tỉnh táo lại từ thẫn thờ, ôm cổ Tần Quân, thỏ thẻ:

- Không nghĩ gì.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, cho Đát Kỷ phục hồi đỉnh cửu vĩ hồ!

Tần Quân ôm Đát Kỷ, cười yêu chiều:

- Trẫm biết nàng nghĩ gì, trẫm thỏa mãn nàng.

Dứt lời trên đỉnh đầu Tần Quân lộ ra lỗ đen, biểu tình Đát Kỷ khiếp sợ bị hút vào trong.

Tần Quân bước tới ngồi xuống mép giường, lẩm bẩm:

- Trẫm không mong đợi nàng mạnh bao nhiêu, chỉ cần đến mục tiêu trong lòng nàng là được.

Tần Quân nhớ đến cơ hội triệu hoán Thần Ma có được khi hoàn thành nhiệm vụ hôm nay.

Hay dùng bây giờ luôn?

Tần Quân ngẫm nghĩ, quyết định tạm thời không sử dụng, đợi khi vào Thần Điện mới dùng.

Điểm nghịch thiên của hệ thống là triệu hoán ra Thần Ma sẽ không cách túc chủ quá xa, trong vòng một ngày là chạy tới nơi. Tình huống như Trư Bát Giới chỉ là số ít.

Lần này đi Thần Điện, Tần Quân phải cướp lại Tiểu Chúc Long, còn phải chấn nhiếp Tôn Như Đạo. Nếu thời cơ thích hợp Tần Quân thậm chí cướp vị trí điện chủ.

Thần Vô Cơ phải chết!

Thần Vô Cơ chết thì Tần Quân mới hoàn thành nhiệm vụ.

Dù sao thù hận giữa hai người đã không đội trời chung, Tần Quân không có áp lực tâm lý khi giết Thần Vô Cơ.

***

Hôm sau mặt trời mọc.

Tia nắng ban mai đầu tiên từ ngoài cửa sổ len vào chiếu lên mặt Tần Quân, hắn ngủ say bình yên như trẻ sơ sinh.

[Đinh! Đát Kỷ đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Tần Quân bị tiếng hệ thống gợi ý làm giật mình tỉnh lại, xoay người đứng dậy, dụi mắt.

Không ngờ chỉ qua một đêm Đát Kỷ đã hoàn thành Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân thầm nhủ:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Đát Kỷ.

Không biết Đát Kỷ mạnh đến mức nào.

Đến Kim Tiên cảnh đã là giỏi, ít ra có năng lực tự bảo vệ mình.

Rất nhanh bảng liệt kê thuộc tính của Đát Kỷ xuất hiện trước mắt Tần Quân:

[Đát Kỷ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Cửu vĩ hồ.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Thiên Hồ Đại Pháp, Yêu Mị Tâm Thuật.

Thần thông bản mệnh: Chân thân cửu vĩ hồ.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ!

Tần Quân trợn to mắt tưởng mình nhìn lầm.

Hệ thống giới thiệu:

- Cửu vĩ hồ là thần thú trong thần thoại thượng cổ, Đại Vũ trong Ngũ Đế từng lấy hồ ly trắng chín đuôi làm thê tử. Nhưng về sau bị yêu ma hóa. Truyền thuyết cửu vĩ hồ đến từ Thanh Khâu Sơn, thiên phú cao nhất hồ tộc, đến thiên địa mới chưa biết chừng sau này sẽ đột phá Đại La, mọi việc chờ xem tạo hóa.

Tần Quân mừng rỡ nghe.

Nhảy vọt lên Thái Ất Huyền Tiên, Tần Quân bị choáng váng.

Ài, trong một đêm nữ nhân của hắn đã vượt mặt.

Tần Quân không kiềm được hỏi thầm:

- Hệ thống, trẫm có thể sử dụng Thần Ma đỉnh cao cho mình không?

Bà nội nó, hắn tu luyện hì hục không bằng người ta dựa vào hệ thống tiến vù vù.

Hệ thống cáu kỉnh trả lời:

- Xin hỏi túc chủ là thần gì? Tiên gì? Hoặc ma gì?

- Trẫm là Tần Thánh Đế!

- Ha ha.

- . . .

Trong lúc Tần Quân và hệ thống cãi cọ thì một lỗ đen hiện ra trong phòng,

Đát Kỷ bước ra. Tần Quân trân trân nhìn.

Đát Kỷ vẫn mặc Bạch Tinh trường y tôn quý của thánh hoàng hậu, mái tóc dài đen nhánh xõa xuống, mũi chân chấm đất, hơi hất tóc, mái tóc dài bay bay, da trắng như ngọc lóe sáng. Đát Kỷ ngoái đầu nhìn Tần Quân, nở nụ cười, thoáng chốc vạn vật lu mờ, đẹp đến kinh tâm động phách.

Nhìn Tần Quân nghệch mặt ra, Đát Kỷ che miệng bật cười.

Đát Kỷ lắc người đến trước mặt Tần Quân, tay phải đặt lên ngực hắn đè hắn ngồi xuống giường.

- Đa tạ bệ hạ, không thì thần thiếp không thể thành tựu Thái Ất Huyền Tiên.

Mắt Đát Kỷ tràn đầy tình yêu nhìn Tần Quân hòa tan tim hắn.

Tần Quân bản năng đáp:

- Không có gì, nàng là nữ nhân của trẫm, nên làm vậy.

Tần Quân như trở lại lần đầu tiên trông thấy Đát Kỷ, khi đó hắn căng thẳng hưng phấn còn hơn bây giờ.

Đát Kỷ ấn ngực Tần Quân đè xuống giường, cười quyến rũ:

- Bệ hạ, thần thiếp lại được truyền thừa chút pháp song tu, không biết công hiệu thế nào, hay là chúng ta . . .?

Tần Quân nghe vậy không nhịn được ôm eo Đát Kỷ muốn lật ngược lại, bất đắc dĩ hắn đã không thể lay động nàng.

Đát Kỷ mỉm cười nói:

- Để thần thiếp hầu hạ bệ hạ.

Đát Kỷ chậm rãi cúi đầu.

Mây mưa qua đi đã là hoàng hôn.

Tần Quân chậm rãi rời giường, không quấy rầy giai nhân ngủ say, hắn tự mặc áo định ra khỏi điện.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Mời vực chủ. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng.]

Tần Quân sửng sốt, hắn suýt quên mất nhiệm vụ này.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Tại sao không hoàn thành khi yến hội mười vực?

Hố cha!

Hệ thống cao thâm khó dò nói:

- Bởi vì bây giờ yến hội mười vực mới hoàn toàn truyền ra.

Tần Quân mắng:

- Vớ vẩn, rõ ràng mời đến bảy vị vực chủ là có thể hoàn thành nhiệm vụ!

Chắc chắn hệ thống đã quên!

Hệ thống nghiêm nghị nói:

- Vực chủ được mời đến nếu không sống quay về thì yến hội mười vực mở cũng uổng công. Túc chủ đừng chất vấn hệ thống!

Phải công nhận hệ thống không ngừng thăng cấp, Tần Quân cảm thấy nó càng nhân tính hóa, ngữ điệu nghe như quê quá háo giận.

Tần Quân lắc đầu cười, lười so đo.

Ít nhất hắn lại có thêm một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma và một lần truyền thừa kỹ năng.

Hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, chờ khi vào Thần Điện là hắn dùng

ngay.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Sớm muộn gì Thần Điện sẽ thần phục dưới chân trẫm!

Tần Quân ra khỏi tẩm cung, luyện kiếm tiếp.

Điên loan đảo phượng với Đát Kỷ xong Tần Quân phát hiện tu vi của mình hơi tăng lên, sau này hắn phải thử nhiều hơn nữa mới được, ưm, vì tu hành.

***

Quân sư, tướng quân lo việc chiến sự Nam Tận Hải lục tục trở về Nam Vực Thiên Thế Giới.

Trong vòng hai ngày Tần Quân lo tính chiến công cho các vị quân sư, tướng quân. Nam Tận Hải rộng lớn hơn Nam Vực, chắc chắn chiến công của họ cũng nhiều, nếu không xử công bằng thì khó phục chúng.

Nên hai ngày nay Tần Quân rất bận rộn, muốn thân thiết với Đát Kỷ cũng không được, không có thời gian quan tâm Liễu Nhược Lai.

------oOo------

Chương 815: Thần thông của Hắc Điệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân, La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không, Hắc Điệp Tiên Tử đứng trước đình viện ngự hoa viên. Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn, Đát Kỷ đứng một bên, khuôn mặt lo âu.

Đát Kỷ dặn dò:

- Bệ hạ làm việc gì cũng nhớ cẩn thận, đừng dễ tin người.

Lưu Bá Ôn gật đầu theo. Bạch Trạch không nói chuyện nhưng luôn nhìn Hắc Điệp Tiên Tử chằm chằm.

Tôn Ngộ Không nhe răng cười:

- Có ta ở thì ai dám thương tổn bệ hạ!

Đám người Đát Kỷ đều thấy thực lực của Tôn Ngộ Không, huống chi y có công lao trong Hắc Hải Vương Kình. Tần Quân đã sớm nói hết, mọi người rất tin phục Tôn Ngộ Không.

Nhưng La Sĩ Tín . . .

Mới tham gia đã được tham gia nhiệm vụ quan trọng như vậy, Đát Kỷ, Lưu Bá Ôn không xem trọng gã, thầm lo lắng.

La Sĩ Tín cảm giác ánh mắt nghi ngờ của họ, chỉ có thể thầm khuyên bảo mình phải biểu hiện thật tốt.

Bạch Trạch không chất vấn thực lực của La Sĩ Tín. Kỳ Lân Chi Tổ thì không đùa được, tuy là hồng hoang sơ khai, thời kỳ không có đạo tu hành nhưng thực lực của Kỳ Lân Chi Tổ là không thể nghi ngờ. Nhưng La Sĩ Tín có đủ trung thành với Tần Quân không?

Hắc Điệp Tiên Tử tức giận nói:

- Được rồi, không phải sinh ly tử biệt, ta sẽ bảo vệ hắn!

Vì lai lịch của Hắc Điệp Tiên Tử bí ẩn, nên người ta khó tin nàng thật lòng với Tần Quân.

Trong lòng Hắc Điệp Tiên Tử thì không có gì quan trọng hơn Tần Quân, nàng nói chỉ cần hắn muốn sẽ tặng Thần Điện cho không phải lời nói đùa.

Tần Quân dặn dò Đát Kỷ:

- Chăm sóc Nhược Lai giúp trẫm.

Nói xong Tần Quân ra hiệu Hắc Điệp Tiên Tử có thể xuất phát.

Lần này đi Thần Điện dù là vì hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống hay giành lại Tiểu Chúc Long, tất cả đều để tăng mạnh thế lực của hắn. Nếu không phải vì sách lược cướp giật Niết Bàn Bồ Đề thì Tần Quân định trực tiếp xâm nhập Phật Môn Tây Vực, ỷ thế ép người.

Tần Quân rất tò mò Thần Điện giấu ở nơi nào.

Hắc Điệp Tiên Tử vung tay áo, một luồng sáng đen bay ra đụng nát hư không lộ ra lỗ đen.

Hắc Điệp Tiên Tử cười nói, chui vào lỗ đen trước:

- Đi thôi.

Tần Quân thầm ngạc nhiên, luồng sáng đen vừa rồi là thứ gì?

Tần Quân ôm thắc mắc mang theo La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không chui vào trong đó.

Bốn người vào trong lỗ đen liền biến mất. Đát Kỷ nhíu chặt mày.

Bạch Trạch lạnh lùng hỏi:

- Sao tu vi của hoàng hậu nương nương tăng cao mau vậy?

Đát Kỷ liếc Bạch Trạch. Lưu Bá Ôn hoang mang, tu vi của gã quá thấp không nhìn thấu tu vi của hai nữ nhân.

Tuy đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ nhưng Đát Kỷ không biểu hiện quá kiêu ngạo, vì Bạch Trạch là cường giả Đại La cảnh, còn biết trước tương lai, thông hiểu quá khứ. Tần Quân rất xem trọng Bạch Trạch, Đát Kỷ sẽ không lên mặt với nàng.

Đát Kỷ mỉm cười nói:

- Đều là công lao của bệ hạ.

Đát Kỷ không cần giấu diếm Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn, còn có thể làm Bạch Trạch sinh ra chút mong mỏi với hắn, sau này càng dốc sức làm việc.

Bạch Trạch nghe vậy cau mày, suy nghĩ sâu xa.

Đát Kỷ mỉm cười quay đi.

Mắt Lưu Bá Ôn hấp háy không biết suy nghĩ cái gì.

***

Bốn người Tần Quân bay trong kẽ hở không gian.

Bốn phía là tia điện, dải sáng kỳ lạ, cực kỳ huyễn lệ. Nhìn phía xa thấy muôn vàn vì sao.

Tần Quân thấy rất mới mẻ, vẻ mặt Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín thì lạnh nhạt.

Tần Quân không kiềm được lòng tò mò, truyền âm hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Mới rồi nàng ném cái gì vậy?

Hắc Điệp Tiên Tử liếc Tần Quân, mắt đầy ý cười trả lời:

- Đó là thần thông tuyệt mật của ta, có thể xuyên qua các phương tiểu thế giới.

Thì ra là vậy.

Tần Quân đã hiểu, hèn gì lão yêu bà này đến đi tự nhiên như ma.

Hắc Điệp Tiên Tử truyền âm hỏi:

- Ngươi muốn học không?

Tần Quân nheo mắt, trả lời ngay:

- Đương nhiên muốn!

Nếu học được thần thông này thì còn ai bắt được hắn? Có thể dùng nó đi trộm Niết Bàn Bồ Đề.

Hắc Điệp Tiên Tử đùa cợt nói:

- Sau việc này ta sẽ dạy ngươi.

Tần Quân không chắc Hắc Điệp Tiên Tử có nghiêm túc không.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín giả bộ không nghe được hai người truyền âm. Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín không nhạy bén chuyện tình cảm nhưng nhìn ra được Tần Quân, Hắc Điệp Tiên Tử quan hệ ám muội.

Không lâu sau phía trước sáng lên, lối ra đã đến.

Bốn người Tần Quân nhanh chóng chui vào, giây sau đập vào mắt Tần Quân là biển mây đồ sộ, bầu trời đỏ rực như hoàng hôn.

- Grít!

Trên đầu có tiếng hạc hót. Mọi người ngước đầu lên, một hàng hạc trắng xếp hàng ngang vụt qua, khiến người giật mình là mỗi cái cánh hạc dài trăm trượng. Đàn hạc bay qua, gió mạnh thổi đám người Tần Quân vạt áo bay phần phật.

Nơi này là Thần Điện?

Tần Quân thầm nghĩ, ngoái đầu lại thấy lỗ đen đã biến mất như bọn họ bỗng dưng xuất hiện trên biển mây.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói:

- Đi theo ta.

Hắc Điệp Tiên Tử đạp hư không đi tới.

Tần Quân phát hiện dưới chân như có cấm chế pha lê trong suốt cho bọn họ đứng trên mây.

Thế giới chỗ Thần Điện rộng lớn tráng lệ, khiến Tần Quân cảm giác như còn trong đại thế giới thiên địa cũ.

Đi khoảng nửa nén nhang Tần Quân vẫn chưa thấy đảo bay hay kiến trúc gì, hắn hỏi:

- Thần Điện còn xa không?

Hắc Điệp Tiên Tử đi đằng trước nhất không quay đầu lại, trả lời:

- Sắp.

Tần Quân buồn bực, hắn dùng thần thức tìm kiếm nhưng không thấy Thần Điện đâu.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín không nóng nảy, hai người nhìn đông nhìn tây tò mò tiểu thế giới này.

Hắc Điệp Tiên Tử vừa đi vừa mở miệng nói như lão sư đang dạy học sinh:

- Thần Điện có được rất nhiều tiểu thế giới, tiểu thế giới này lớn còn hơn Nam Vực và Nam Tận Hải cộng lại. Tuy lúc trước ngươi đã mạnh lên nhưng hiểu biết đại thế giới còn nông cạn.

Tần Quân không phản bác, nghiêm túc lắng nghe.

Cái gọi là đại thế giới tức là chỗ thiên địa hắn ở, mấy trăm vực tụ lại thành đại thế giới. Nam Vực Thiên Thế Giới và nơi này là tiểu thế giới, như không gian thứ nguyên khác.

Ngẫm kỹ lại tuy Tần Quân nghe được nhiều tin tức nhưng hắn không biết nhiều về đại thế giới lớn bao nhiêu, cách cục thế nào. Thuộc hạ của hắn bị giới hạn về thế giới quan rất hẹp, các Thần Ma không rõ ràng cách cục đỉnh cao của thế giới này. Sinh linh Nam Tận Hải, Nam Vực không tiếp xúc đến bầu trời càng cao.

- Dù là Đại La Kim Tiên muốn đi khắp đại thế giới cũng mất thời gian rất dài. Nghe nói đại thế giới chỗ chúng ta ở từng là vùng đất các thần tiên cư ngụ, nhưng sau này bọn họ đi thiên ngoại.

Tần Quân bĩu môi, hèn gì Thánh Đình thượng cổ bị diệt, hóa ra là cướp quê nhà của các thần tiên.

------oOo------

Chương 816: Thiên Mệnh Đại Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Vĩnh Sinh nhảy ra hầm hừ nói:

- Hừ, cái gì gọi là quê nhà cũ của bọn họ. Thần tiên cũng từng là phàm nhân, chẳng qua sống sớm hơn.

Người thắng làm vua, người thua làm giặc!

Tần Quân khinh thường nói thầm. Đứng ở góc độ đế hoàng không có đúng sai thật sự, tất cả chỉ vì Cơ Vĩnh Sinh không đủ mạnh, Thánh Đình thượng cổ yếu.

Cơ Vĩnh Sinh bình tĩnh trở lại:

- Ừm, ngươi nói đúng, thật sự vì ta không đủ mạnh.

Tần Quân không rõ suy nghĩ thật sự của Cơ Vĩnh Sinh thế nào, lười cãi tay đôi với y.

Tần Quân hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Trong sáu điện ba địa ai mạnh nhất?

La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không tò mò lắng nghe Hắc Điệp Tiên Tử kể.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng nói:

- Thiên Mệnh điện mạnh nhất sáu điện, điện chủ Thiên Mệnh Đại Đế là người mạnh nhất thế giới này.

Dường như nhắc đến Thiên Mệnh điện, Thiên Mệnh Đại Đế làm tâm tình Hắc Điệp Tiên Tử rất nặng nề.

Thiên Mệnh Đại Đế?

Tần Quân nhướng mày, hắn rất có hứng thú với hai chữ mạnh nhất, đối phương còn xưng đế, sau này sẽ là kẻ địch lớn của hắn.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín nhớ kỹ tên này, lấy thiên mệnh làm tên đủ thấy người này cuồng vọng.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Khoan, chẳng phải nàng nói Thiên Tuyển Phủ cao hơn sáu điện ba địa sao?

Hắc Điệp Tiên Tử giải thích rằng:

- Thiên Tuyển Phủ đại biểu ý chí thần tiên, không tham gia tranh đấu.

Hắc Điệp Tiên Tử tạm dừng rồi nói tiếp:

- Có lẽ mấy ngày này ngươi sẽ trông thấy bầu trời càng cao.

Tần Quân bĩu môi.

Sư phụ của nàng còn trong người trẫm đây, giả bộ oai với trẫm hả?

Nhưng giao lưu với Hắc Điệp Tiên Tử khiến Tần Quân biết được nhiều tin tức hữu dụng.

Thiên Đình Đại Tần đã đánh bại Thần Vô Cơ nhưng muốn tiếp xúc tới độ cao sáu điện ba địa thì còn một khoảng cách rất dài.

Hắc Điệp Tiên Tử đổi giọng nói:

- Được rồi, Thần Điện ở ngay phía trước.

Tần Quân nhìn đằng trước.

Phía trước vẫn là biển mây, bầu trời như sắp hoàng hôn, không thấy kiến trúc gì.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín vẻ mặt hoang mang. Hai người là Đại La Kim

Tiên cảnh cũng không cảm nhận Thần Điện tồn tại nơi đâu.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói với đằng trước, ngôn ngữ rất lạ, ba người không nghe hiểu, cảm thấy chóng mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Biển mây cuộn trào, mây mù quanh bốn người nhanh chóng tan biến. Tần Quân bản năng nhìn xuống bàn chân. Lớp cấm chế như pha lê trong suốt mấp máy, giây sau ba người Tần Quân trợn to mắt.

Bên dưới xuất hiện một tòa thành bảo siêu khổng lồ, một pho tượng đen hình dạng như Chúc Long ngửa đầu nhìn bọn họ, sống động như vật sống.

Nguyên thành bảo do vô số cung điện ghép lại, đưa mắt nhìn rất khó tưởng tượng nó lớn cỡ nào, không thể tưởng tượng ai chế tạo ra nó.

Hắc Điệp Tiên Tử giới thiệu, ngữ điệu tự hào:

- Đây chính là Thần Điện!

Vì một tay Hắc Điệp Tiên Tử tạo dựng Thần Điện, tuy Thần Vô Cơ là điện chủ nhưng người sau màn là nàng. Thần Điện có được như hôm nay có thể thiếu Thần Vô Cơ nhưng không thể thiếu nàng.

Đương nhiên Thần Điện chỉ là công cụ của Hắc Điệp Tiên Tử, nàng không xem nó như mạng sống của mình giống Thần Vô Cơ.

Tần Quân híp mắt lại, thần thức của hắn có thể cảm giác cấm chế dưới chân tản ra một cái lỗ, tuy rằng vô hình nhưng thật sự tồn tại.

Hắc Điệp Tiên Tử khom người nhảy xuống, ba người Tần Quân nhảy theo.

Một đường suôn sẻ, bốn người đáp xuống trước cửa lớn. Hắc Điệp Tiên Tử trực tiếp đẩy cửa vào. Một con đường rộng lớn sâu thẳm, bỗng có hai hàng áo đen hiện ra, không có chân, trôi nổi như u linh.

Các bóng áo đen đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến Hắc Điệp Tiên Tử!

Hắc Điệp Tiên Tử như không thấy, đi thẳng vào trong, ba người Tần Quân theo sau. Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín thầm đề phòng.

Tần Quân nhìn ra được Hắc Điệp Tiên Tử có địa vị rất cao, tùy tiện dẫn người vào nhưng không thủ vệ nào dám ngăn lại.

Bốn người đi dọc theo đường hầm rẽ trái quẹo phải.

Hắc Điệp Tiên Tử dặn dò:

- Chờ chút nữa gặp Tôn Như Đạo nhớ đừng ăn hiếp hắn quá.

Khóe môi Tần Quân co giật.

Trẫm ăn hiếp gã? Người ta là Đại La Kim Tiên! Tôn Như Đạo nghe là bá khí rồi, không chừng trẫm mới bị ăn hiếp!

Tần Quân thấy oan ức, Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu cười. Nàng đã nhìn thấu tính cách của hắn, bên người có hai cường giả tuyệt thế, hắn tuyệt đối là không sợ trời không sợ đất.

La Sĩ Tín hầm hừ:

- Hừ! Bệ hạ là Thánh Đế, muốn ăn hiếp ai chẳng được.

Tôn Ngộ Không gật đầu biểu thị tán đồng.

Tần Quân vênh váo cười.

Hắc Điệp Tiên Tử ngậm miệng, cảm giác mình thật nhiều chuyện.

Rất nhanh bọn họ đến đại điện, tia sáng mờ tối không có bóng người.

Tần Quân nhướng mày, đang định hỏi có phải Tôn Như Đạo cho hắn leo cây không.

Tần Quân bỗng cảm giác sau gáy có tiếng gió, bản năng ngoái đầu nhìn. Một nam nhân tuấn tú mặc áo tím uy vũ đang xông hướng hắn, mắt lóe tia hung ác.

Đinh!

Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra giộng xuống đất, nguyên Thần Điện rung rinh.

Mặt Tôn Ngộ Không hung tợn lạnh lùng hỏi:

- Ngươi muốn tìm cái chết sao?

Đại điện như trong hầm băng.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng quát:

- Như Đạo, đừng làm bậy!

Tôn Như Đạo?

Tần Quân nheo mắt lại đánh giá người trước mặt. Vóc dáng cao ráo, mặc áo tím hoa văn rồng, toát ra khí chất người cầm quyền và cường giả.

Tần Quân âm trầm hỏi:

- Như thế nào? Muốn ra tay với trẫm?

La Sĩ Tín lấy Kỳ Lân Bá Vương Thương ra, cảnh giác trừng Tôn Như Đạo.

Uy áp của Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ làm con ngươi Tôn Như Đạo co rút, hơi thở thô bạo của Tôn Ngộ Không khiến gã rùng mình.

Tôn Như Đạo kinh sợ thầm nghĩ:

- Tên này làm sao lôi kéo được nhiều cường giả như vậy?

Tôn Như Đạo đã phái người điều tra, không hề nghe nói về La Sĩ Tín. Xem ra La Sĩ Tín mới tham gia gần đây.

Tôn Như Đạo hít sâu, nói:

- Ta chỉ thăm dò thử, không thì với tốc độ của ta sao có thể cho ngươi phản ứng lại?

Đúng vậy, cỡ như Tần Quân cũng phát hiện ra Tôn Như Đạo, Đại La Kim Tiên không thùng rỗng kêu to như thế.

Thấy không khí căng thẳng, Hắc Điệp Tiên Tử hợp thời giới thiệu Tôn Như Đạo:

- Hắn là Tần Thánh Đế của Thiên Đình Đại Tần, hai vị này là tướng quân của Tần Thánh Đế, Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín.

Tôn Như Đạo tò mò hỏi Tôn Ngộ Không:

- Thì ra ngươi là Tề Thiên Đại Thánh?

Danh tiếng Tề Thiên Đại Thánh đã lan truyền trong mười vực, càng vang dội như sấm trong Thần Điện, vì Tôn Ngộ Không đánh bại Thần Vô Cơ.

Tôn Như Đạo đảm nhiệm điện chủ mới rồi nhưng uy vọng không bằng Thần Vô Cơ, nên rất để ý đến Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không hầm hừ, hoàn toàn không nể mặt:

- Hừm hừm.

------oOo------

Chương 817: Yêu Hoàng bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân hỏi thẳng:

- Thần thú của các ngươi đâu? Có thể cho trẫm xem trước một chút?

Thật lâu không thấy Tiểu Chúc Long, không biết nó hiện tại như thế nào.

Tôn Như Đạo lắc đầu nói:

- Nó đang ngủ say truyền thừa ký ức căn nguyên, nếu tùy tiện quấy rầy sẽ chôn vùi tiền đồ của nó.

Tần Quân nghe vậy đành thôi, cùng lắm chờ thêm mấy ngày.

Tôn Như Đạo hít sâu, chắp tay hướng Tần Quân:

- Mấy ngày nay thuộc hạ của Yêu Tổ và Yêu Hoàng thường lẻn vào Thần Vực, nếu các vị phát hiện hy vọng sẽ trừ khử giúp ta.

Yêu Tổ, Yêu Hoàng?

Tần Quân nhướng mày, hỏi:

- Yêu Hoàng mạnh lắm sao?

Tần Quân và Yêu Tổ đã kết thù kết oán, giờ sắp chọc vào Yêu Hoàng, nhưng hắn không sợ.

Tôn Như Đạo giới thiệu:

- Yêu Hoàng nổi lên mười mấy năm nay, thực lực rất mạnh, đã thành lập thế lực lớn trong yêu tộc, quan hệ mâu thuẫn với Yêu Tổ. Chắc bọn họ muốn chiếm thần thú của chúng ta để đè ép đối phương.

Tần Quân nhướng mày.

Mười mấy năm?

Chẳng lẽ . . .

Tần Quân chợt nghĩ đến một khả năng, cộng thêm cái tên Yêu Hoàng làm hắn rùng mình, thầm cầu nguyện:

- Hệ thống, ngươi đừng chơi trẫm, nếu Yêu Hoàng thật sự là vị kia thì toi. Như Lai cũng phải đứng sang một bên.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Yêu Hoàng hay Yêu Tổ đều hùng hổ đến, chúng ta phải chuẩn bị sớm, còn cần cảnh giác thế lực lớn khác.

Tôn Như Đạo gật đầu.

Thần Điện ở vị trí rất lúng túng, sức chiến đấu đỉnh cao không nhiều vì thời gian thành lập quá ngắn. Không biết ai lộ ra tin Chúc Long khiến thế lực các nơi mơ ước, nếu Tần Quân không giúp đỡ thì bọn họ không tự tin bảo vệ được Chúc Long.

Tôn Như Đạo không ngờ rằng Tần Quân cũng nhắm Chúc Long.

Hắc Điệp Tiên Tử vừa nói vừa đi hướng cửa:

- Đã gặp mặt rồi thì ta mang bọn họ đi chỗ cư ngụ.

Tần Quân dửng dưng liếc Tôn Như Đạo một cái rồi mang Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín đi.

Tôn Như Đạo nhíu chặt mày, gã cảm nhận chút sát khí.

Tôn Như Đạo thầm nghĩ:

- Xem ra phải đề phòng tiểu tử này.

Tôn Như Đạo thầm tò mò Hắc Điệp Tiên Tử và Tần Quân có quan hệ gì, gã nhìn ra được nàng đối xử với hắn khác người ta. Giữa Tần Quân và Thần Vô Cơ thì nàng thậm chí chọn Tần Quân.

Không lẽ Tần Quân là đồ đệ Hắc Điệp Tiên Tử mới thu?

Tôn Như Đạo càng nghĩ càng thấy ẩn tình sâu, e rằng Chúc Long thức tỉnh sẽ có bão táp.

Tôn Như Đạo lẩm bẩm:

- Hừm, cùng lắm bỏ Thần Điện.

Tôn Như Đạo trở về làm điện chủ vì Hắc Điệp Tiên Tử mời gã, không thì gã chẳng hề muốn trở về dọn dẹp mớ bòng bong.

***

Dưới mây trắng sơn mạch liên miên như những con Thanh Long bàn cứ dưới đất.

Một quân đội yêu tộc đang tiến lên, nhìn sơ cỡ mấy chục vạn yêu thú, đông nghìn nghịt như nước lũ.

Đi đằng trước nhất là hai đại yêu, một yêu là Ngưu Ma Vương, mặc giáp nặng, toát ra khí chất vương giả.

Ngưu Ma Vương mở miệng hỏi:

- Bắc Sư Vương, ngươi cảm thấy chuyến đi này chúng ta có thể hoàn thành nhiệm vụ không?

Đứng bên cạnh Ngưu Ma Vương là một con vua sư tử, vóc dáng không thua gì gã, người đầy lông trắng, mặc áo giáp bạch nham, lưng cõng búa to.

Bắc Sư Vương mù mắt trái, vết sẹo từ trán kéo dài đến gò má trông rất đáng sợ.

Ngưu Ma Vương đứng bên cạnh Bắc Sư Vương thì khí thế hơi yếu chút. vì Bắc Sư Vương là Đại La Kim Tiên, cực kỳ mạnh mẽ.

Bắc Sư Vương trầm giọng nói:

- Phải hoàn thành!

Mắt phải hung ác nhìn bầu trời trước mặt như đã thấy Thần Điện.

Nhiệm vụ lần này của bọn họ là đi cướp Chúc Long của Thần Điện, chủ công của chúng là Yêu Hoàng.

Ngưu Ma Vương gật đầu, lo lắng nói:

- Nếu Yêu Tổ tự mình ra tay thì . . .

Ngưu Ma Vương đã bị đánh đến sợ, thua hai lần trước Thiên Đình Đại Tần, sau đó bị Dạ Đế truy sát, may mắn được Yêu Hoàng thu nhận.

Bắc Sư Vương hừ mũi:

- Hừ! Nếu Yêu Tổ dám tự mình ra tay thì Yêu Khư sẽ gặp nguy hiểm!

Bắc Sư Vương nhìn như hung mãnh nhưng rất có kiến thức.

Ngưu Ma Vương nghe vậy lập tức hiểu ý.

Yêu Tổ sống không biết bao nhiêu năm, đắc tội nhiều thế lực. Đặc biệt nhân tộc bây giờ là nhân vật chính của đại thế giới này, Yêu Tổ bước đi khó khăn.

Mắt Ngưu Ma Vương hấp háy thầm thề:

- Sẽ có ngày ta cũng đến độ cao như bọn họ!

Cảm giác ăn nhờ ở đậu làm Ngưu Ma Vương rất bực bội.

Chợt một khí thế cực mạnh truyền đến từ phía trước làm Ngưu Ma Vương rung động, Bắc Sư Vương nheo mắt lại.

Một tiếng cười cợt vang vọng thiên địa:

- Ô, các ngươi là thuộc hạ của Yêu Hoàng phải không?

Đại quân yêu tộc ngừng lại, lấy vũ khí ra cảnh giác nhìn bốn phía.

Ngưu Ma Vương chậm rãi rút ra đại đao âm trầm, thứ này là Yêu Hoàng ban cho gã, uy lực cực mạnh.

Bắc Sư Vương quát to:

- Trộm cướp từ nơi nào đến, còn không mau mau hiện thân!

Búa to sau lưng Bắc Sư Vương rung nhẹ.

Vèo!

Một bóng người từ đỉnh núi phía cuối trời lao đến, là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu gác gậy thép trên vai, lơ lửng giữa không trung nhìn xuống Bắc Sư Vương và Ngưu Ma Vương.

Lục Nhĩ Mi Hầu khiêu khích nói:

- Ta muốn xem thử thuộc hạ của Yêu Hoàng có đủ mạnh không!

Lần này đến tranh giành Chúc Long, Yêu Tổ giao cho Lục Nhĩ Mi Hầu một nhiệm vụ nữa là giết thuộc hạ của Yêu Hoàng.

Bắc Sư Vương nổi giận, lắc vai, búa to trên lưng gã bay ra xoay tròn chém hướng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu không né, ném gậy qua.

Đinh!

Búa to bị đập về, Lục Nhĩ Mi Hầu thụt lùi trăm trượng, gió rít tứ giăng làm nhiều yêu binh ngã tại chỗ.

***

Hắc Điệp Tiên Tử nói với ba người Tần Quân:

- Mấy ngày nay các ngươi ở lại đây, bên trong có bảy căn phòng, cứ thoải mái chọn.

Bọn họ đang ở trong đại đường, tia sáng hơi tối nhưng có thể thấy rõ.

Đại đường rất rộng, trước bức tường hai bên đặt các kiểu binh khí và giá sách, mùi đàn kỳ lạ lan tỏa trong đại đường khiến người thư giãn thần kinh.

Tần Quân gật đầu, tiếp đó phất tay ra hiệu Hắc Điệp Tiên Tử đi được rồi.

Tần Quân định triệu hoán Thần Ma ngay.

Tần Quân tò mò hỏi thầm:

- Hệ thống, nếu trẫm triệu hoán Thần Ma thì bọn họ có trực tiếp xuất hiện trong tiểu thế giới này không?

Hắc Điệp Tiên Tử bực bội lườm Tần Quân một cái, xoay người rời đi.

Tiểu tử này thật không hiểu phong tình!

Hắc Điệp Tiên Tử còn muốn vào phòng Tần Quân tâm sự, nhưng nghe hắn đuổi khách thì đành rời đi.

Hệ thống trả lời:

- Đúng vậy, hệ thống triệu hoán Thần Ma sẽ xuất hiện trong thế giới mà túc chủ ở, bao gồm tiểu thế giới.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

------oOo------

Chương 818: Như Ý Chân Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười nói với Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín:

- Các ngươi hãy đi nghỉ, trẫm tìm căn phòng tu luyện.

Tần Quân bước hướng hành lang trong góc đại đường.

Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín liếc nhau.

Tôn Ngộ Không nhún vai nói:

- Bệ hạ thật chăm chỉ, ta cũng đi tu luyện.

Lòng tự tôn của Tề Thiên Đại Thánh rất lớn, đặc biệt bây giờ còn chưa bị đè năm trăm năm. Sau khi đến Thiên Đình Đại Tần Tôn Ngộ Không phát

hiện có nhiều người lực lượng ngang ngửa mình, Hậu Nghệ khiến y kinh dị, loại cảm giác này làm y rất khó chịu, phải tu luyện đuổi kịp người ta mới được.

La Sĩ Tín gãi đầu, gã định ra ngoài đi dạo, trông thấy hai người như thế thì ngại đi một mình.

Thôi!

Lão tử cũng đi tu luyện!

La Sĩ Tín hầm hừ thầm nghĩ, bước hướng hành lang.

Tần Quân tìm đại căn phòng, vừa đóng cửa vừa thầm ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Hiện giờ cơ hội triệu hoán Thần Ma còn có hai lần cơ hội chọn lại, xác suất triệu hoán ra cường giả lớn hơn trước nên Tần Quân không sợ.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân ngồi trên giường.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thanh Phong, đến từ Tây Du Ký. Có triệu hoán lại không?]

Thanh Phong?

Khóe môi Tần Quân co giật, đó là một trong mấy tiểu đạo sĩ theo bên Trấn Nguyên Tử đây mà.

- Triệu hoán lại!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tần Thủy Hoàng, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Đệt! Triệu hoán tên này ra khác gì tự chuốc bực mình.

Tần Thủy Hoàng và Tần Thánh Đế . . .

Trán Tần Quân nổi gân xanh, mặc dù hắn rất tôn kính vị đế duy nhất thiên cổ nhưng nghĩ đến triệu hoán đế hoàng là hắn bản năng phản cảm.

Tần Quân bất đắc dĩ nhủ thầm:

- Triệu hoán lại!

Đế hoàng bình thường thì không sao, nhưng dã tâm lớn như Tần Thủy Hoàng thôi đừng triệu hoán.

Vậy là lại chỉ có thể nghe theo số trời.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Như Ý Chân Tiên, đến từ Tây Du Ký, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Liên tục hai tiếng gợi ý không cho Tần Quân cơ hội thở dốc, dường như Như Ý Chân Tiên sốt ruột muốn đi ra.

Như Ý Chân Tiên.

Khóe môi Tần Quân co giật, tên này rất gà con.

Nhưng thực lực của Như Ý Chân Tiên kém thì dù gì là đệ đệ của Ngưu Ma Vương, thúc thúc của Hồng Hài Nhi, coi như thêm thân thích cho nhà bọn họ. Tên này ở Phá Nhi động Giả Dương sơn bên cạnh Nữ Nhi quốc bá chiếm Lạc Thai tuyền, bán thuốc mang thai cho các nữ nhân trong Nữ Nhi quốc, uống vào sẽ có con, nước suối rất tà ác.

Tần Quân thậm chí nghi ngờ trong nước suối mang thai có phải có Như Ý Chân Tiên . . .

Khụ khụ, lac đề, chắc không có đâu.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Như Ý Chân Tiên ra xem.

Tuy Như Ý Chân Tiên không mạnh nhưng dẫu sao cũng là đại yêu biến hóa.

[Như Ý Chân Tiên: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Yêu tộc.

Tu vi: Chân Tiên cảnh cửu trọng.

Công pháp: Như Ý chi pháp.

Mức độ trung thành: 70 (MAX 100)]

Gà con chưa từng thấy, bảng liệt kê thuộc tính rất đơn giản.

Quan trọng nhất là mức độ trung thành thế nhưng chỉ có bảy mươi! Tề Thiên Đại Thánh vừa đi ra đã được năm mươi điểm, ngươi dựa vào cái gì?

Tần Quân không vui, chờ Như Ý Chân Tiên xuất hiện phải giáo dục mới được.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Tiếp tục triệu hoán!

Triệu hoán ra Như Ý Chân Tiên làm hỏng hết tâm trạng.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Cầu một vị cường giả! Tốt nhất có thể ngang ngửa Như Lai!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hạt Tử Tinh, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Hạt Tử Tinh!

Mèn đét ơi!

Tần Quân rung động, đây là đại ma vương xếp tốp đầu khi người đời sau bàn về Tây Du Ký, còn là nữ.

Từng ở Lôi Âm Tự thính kinh Phật, bị Như Lai phát hiện tùy tay phủi bị Hạt Tử Tinh chích một cái làm Như Lai đau đớn vô cùng. Quan Âm Bồ Tát đều nói không dám đến gần Hạt Tử Tinh.

Quan trọng nhất là yêu nữ này dựa vào tu vi, thần thông liên tục đánh bại sư huynh đệ Tôn Ngộ Không, hoàn toàn không dựa vào pháp bảo cường đại.

Nhưng cuối cùng Hạt Tử Tinh chết trước mặt Mão Nhật Tinh Quan, Tần Quân luôn thấy vô lý. Vì Hạt Tử Tinh thua quá nhanh, Mão Nhật Tinh Quan chưa dùng sức nàng đã gục. Chẳng qua là tinh tú, lâu la từng sợ teo tim trước Tôn Ngộ Không vậy mà tiêu diệt một đại ma vương. Hoặc có lẽ vì vỏ quýt dày có móng tay nhọn, hoặc có đại năng âm thầm hỗ trợ, ai nói chính xác được.

Tần Quân cố nén hưng phấn nói:

- Chọn nàng, không trả lại ký ức kiếp trước!

Nếu để Hạt Tử Tinh nhớ lại ký ức kiếp trước chắc chắn sẽ đại chiến với Tôn Ngộ Không. Vì Tôn Ngộ Không mời Mão Nhật Tinh Quan đến.

Tần Quân thúc giục:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hạt Tử Tinh!

Như Lai còn sợ thần thông Đảo Mã Độc Thung của Hạt Tử Tinh.

Tần Quân tăng tự tin hơn.

Như Lai, hãy chờ trẫm kéo người đến đánh ngươi đi!

[Hạt Tử Tinh: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Yêu tộc.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Thiên Hạt Phật công.

Thần thông: Đảo Mã Độc Thung.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, mạnh còn hơn Hậu Nghệ. Mặc dù Hậu Nghệ chưa phục hồi Thần Ma đỉnh cao, nhưng Hạt Tử Tinh đã làm hắn rất giật mình.

Hệ thống giới thiệu:

- Hạt Tử Tinh đã ở trạng thái cao nhất, không cách nào sử dụng Thần Ma đỉnh cao. Nếu muốn biến mạnh phải xem tạo hóa, cố gắng về sau.

Thế giới mới này đối với Thần Ma là kỳ ngộ, đỉnh cao trong thần thoại không có nghĩa là độ cao cuối cùng của họ.

Tần Quân gật đầu, nhưng hắn còn chút thắc mắc, vì sao cảm giác Đại La Kim Tiên hơi không đáng tiền.

- Thế giới này hơi khác với thần thoại Hoa Hạ, đẳng cấp tu luyện ở đây chia ra tỉ mỉ. Đại La cảnh có ba trọng.

Tần Quân trợn to mắt, thì ra là vậy.

Xem ra Đại La cảnh giống như Thái Ất cảnh cũng chia ra ba trọng.

Mặc kệ Tần Quân ép hỏi thế nào hệ thống cũng không chịu nói ra hai cảnh giới cao hơn Đại La Kim Tiên cảnh.

Tần Quân đành bỏ qua, triệu hoán ra Hạt Tử Tinh khiến tâm tình của hắn rất tốt.

Một Hạt Tử Tinh hữu dụng còn hơn một trăm Như Ý Chân Tiên!

Vì thế Như Ý Chân Tiên bị hắn quăng cho ký bơ.

Nhưng Như Ý Chân Tiên xuất hiện khiến Tần Quân suy xét có nên cho Hồng Hài Nhi dùng Thần Ma đỉnh cao không. Cái tên gà con này cũng được Chân Tiên cảnh cửu trọng, Hồng Hài Nhi chắc chắn nhẹ nhàng bước qua Kim Tiên cảnh. Dù trong Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không bị suy yếu đến Thái Ất Tán Tiên cảnh cũng không thể nào bị kẻ địch Chân Tiên cảnh dùng khói phun vào mắt.

------oOo------

Chương 819: Lục Nhĩ cường đại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng Hồng Hài Nhi có dùng Thần Ma đỉnh cao cũng khó vượt qua Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Thôi sau này tính đi.

Tần Quân vứt bỏ tạp niệm, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Lớn mạnh bản thân mới là căn bản.

***

Trong đại điện u ám.

Tôn Như Đạo sắc mặt âm trầm ngồi trên ghế chủ, bên dưới đứng mấy chục người áo đen. Hắc Điệp Tiên Tử ngồi trên ghế báu bên trái, có bảy người cùng hàng với nàng. Tám người ngồi phía đối diện, hơi thở không tầm thường, rõ ràng là cao tầng của Thần Điện.

Tôn Như Đạo nghiến răng hỏi:

- Bên dưới Thần Vực thật sự xuất hiện cường giả Đại La chiến đấu?

Cái gọi là Thần Vực tức là tiểu thế giới chỗ Thần Điện.

Người áo đen đứng đằng trước nhất chắp tay nói:

- Đúng vậy!

Một nam nhân vạm vỡ tức giận nói:

- Điện chủ còn chờ cái gì? Đối phương đánh nhau bên dưới Thần Vực rõ ràng là cố ý làm cho chúng ta xem!

Đầu trọc đầy sẹo và khuôn mặt dữ tợn khiến người sợ.

Mười sáu người ngồi trước mặt Tôn Như Đạo đều có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh, một nửa là trưởng lão, những người khác nắm giữ quyền lực lớn nhất trong các bộ.

Mười sáu Thái Ất Huyền Tiên, trong đó Hắc Điệp Tiên Tử cao sâu khó dò e rằng không chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh. Cộng với Tôn Như Đạo, Thần Vô Cơ, đây là sức chiến đấu đỉnh cao cho Thần Điện trấn áp mấy chục vực.

Không phải tất cả vực đều giống Đông Phương Vực có mấy Thái Ất Huyền Tiên. Đa số vực không có Thái Ất Huyền Tiên, nhiều vực không có cả Thái Ất Tán Tiên.

Sức chiến đấu cao nhất của Nam Vực ngày xưa mới chỉ có Thái Ất Kim Tiên, đẳng cấp tiểu cảnh giới rất thấp.

Tôn Như Đạo cười trào phúng:

- Chờ cái gì? Chẳng lẽ các ngươi muốn đi chiến đấu? Đó là Đại La, các ngươi có giỏi thì đi đi!

Nam nhân vạm vỡ xanh mặt, không dám cãi lại.

Một đám ngu muội!

Tôn Như Đạo thầm khinh thường, lúc trước gã từ tầng chót Thần Điện lớn lên, không có hảo cảm với đám cao tầng.

Vì để Thần Điện nhanh chóng vươn lên, Thần Vô Cơ lôi kéo tán tu mạnh từ khắp nơi, không quá chú trọng nhân phẩm. Điều này khiến không khí lớp giữa và cấp thấp Thần Điện khá tệ, thậm chí có thể nói là ác liệt. Thường nghe tin sứ giả Thần Điện lằm xằng làm bậy trong các vực, Thần Vô Cơ chỉ có thể mắt mở mắt nhắm, tuy gã có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh nhưng làm sao được? Giết hết kẻ tác phong bại hoại sao? Làm vậy sẽ khiến Thần Điện suy sụp hơn một nửa.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Bọn họ đánh nhau chắc vì xảy ra mâu thuẫn, chúng ta có thể dùng kế.

Hắc Điệp Tiên Tử cảm nhận được Lục Nhĩ Mi Hầu và Bắc Sư Vương chiến đấu, bình chướng không gian Thần Vực không cản lại hơi thở Đại La Kim Tiên đánh nhau được.

Không chỉ có Hắc Điệp Tiên Tử, Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín cũng cảm nhận được. Tôn Như Đạo mới đột phá Đại La Kim Tiên, chưa ổn định cảnh giới nên không nhận ra.

Bên kia.

Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín đứng trong đại đường, hai người liếc nhau toát ra tia uy hiếp.

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói:

- Ta đi xem, ngươi ở lại bảo vệ bệ hạ!

Hơi thở của Lục Nhĩ Mi Hầu và Bắc Sư Vương làm Tôn Ngộ Không rất hưng phấn.

La Sĩ Tín kiên quyết từ chối:

- Dựa vào cái gì?

La Sĩ Tín cũng là một kẻ cuồng chiến đấu, muốn đi tham gia đánh nhau.

- Chỉ bằng vào kinh nghiệm của ta lâu hơn ngươi!

- Dẹp đi, ngươi chỉ đầu bái trước ta có vài ngày!

- Ta có chiến công, tôn phong Tề Thiên Đại Thánh, quan hàm cao hơn ngươi.

- Xì, ta không thuộc quyền ngươi quản lý!

Hai người đấu võ mồm, có xu hướng đánh nhau.

Tần Quân đi ra từ hành lang, hùng hổ nói:

- Ra thể thống gì, các ngươi ồn ào gì hả?

Tần Quân hơi hối hận mang hai người theo, tính cách nóng nảy như nhau. Tần Quân rất nhớ Nhị Lang Chân Quân và Viên Hồng của mình.

Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói:

- Bệ hạ, bên dưới tiểu thế giới này có cường giả Đại La Kim Tiên đang đánh nhau.

Tần Quân nhướng mày.

Mau vậy đã có Đại La Kim Tiên đến tấn công?

Không đúng, bọn họ đang đánh nhau, không lẽ thế lực quân địch bắt đầu nội đấu?

Tần Quân sờ cằm suy nghĩ sâu xa.

La Sĩ Tín sốt ruột hỏi:

- Bệ hạ có cần ta đi thăm dò không?

Tôn Ngộ Không trợn to mắt nói:

- Để ta đi!

Tần Quân tức giận nói:

- Biến, hai ngươi ở yên đó! Chúng ta chỉ đến hỗ trợ, không đến lúc bất đắc dĩ không thể ra tay!

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín thầm bực, cảm nhận hơi thở chiến đấu đó làm hai người rục rịch khó nhịn.

Tần Quân hỏi:

- Đối phương đều là yêu?

La Sĩ Tín gật đầu nói:

- Ừ, yêu khí rất kinh người.

Tần Quân gật gù:

- Xem ra là người của Yêu Tổ và Yêu Hoàng đụng độ nhau.

La Sĩ Tín còn bướng bỉnh hỏi:

- Tôn Như Đạo nhờ chúng ta hỗ trợ, thật sự không đi?

Tần Quân lườm La Sĩ Tín, cười mắng:

- Quên lúc trước trẫm nói gì với các ngươi sao? Mục tiêu của chúng ta không phải giúp Thần Điện mà là con thần thú!

Thân thế La Sĩ Tín xem ra kéo thấp chỉ số thông minh của Kỳ Lân Chi Tổ.

La Sĩ Tín đã hiểu, thì ra Tần Quân định đâm dao sau lưng Thần Điện.

Nếu Tần Quân dùng cách xem thấu suy nghĩ của La Sĩ Tín sẽ chửi gã thúi đầu.

Cái gì gọi là đâm dao sau lưng? Nói khó nghe quá, cái này gọi là sách lược!

Tần Quân dặn dò:

- Tiếp theo các ngươi hãy yên phận ở bên cạnh trẫm, không có mệnh lệnh

của trẫm thì không được tham gia chiến đấu!

Tiểu Chúc Long thức tỉnh, về sau sẽ có nhiều cuộc chiến.

Tần Quân rất tò mò Yêu Tổ, Yêu Hoàng phái cường giả nào đến, còn thế lực nào sẽ nhúng tay?

Lục Nhĩ Mi Hầu khiêng cây gậy thép nhe răng cười nói:

- He he, ngươi giỏi lắm, hôm nay ngừng tại đây.

Áo trên giáp người Lục Nhĩ Mi Hầu dính máu, có nhiều vết thương, nhưng cười rất vui vẻ. Lục Nhĩ Mi Hầu lơ lửng trên cao nhìn xuống Bắc Sư Vương càng thê thảm hơn.

Bắc Sư Vương nửa quỳ dưới đất dựa vào búa to chống người, lông trắng nhuộm đỏ vô cùng thê lương. Bắc Sư Vương đầy kiêng dè nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Núi sông trăm dặm bị san bằng, bụi bay mù mịt, cây cối ngã trái ngã phải, có nhiều yêu thú chết thảm, hoang tàn như tận thế.

Lục Nhĩ Mi Hầu cười với Ngưu Ma Vương sắc mặt âm trầm, thân thể run rẩy đứng gần đó, rồi xoay người bay đi.

- Quá mạnh . . .

Ngưu Ma Vương siết chặt hai nắm đấm, mắt thiêu đốt ngọn lửa có tên là không cam lòng.

Bắc Sư Vương chậm rãi đứng dậy, hít sâu, thân hình khôi ngô như núi nhỏ phập phồng theo hô hấp.

Bắc Sư Vương nhìn hướng Lục Nhĩ Mi Hầu rời đi, lẩm bẩm:

- Con khỉ này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

------oOo------

Chương 820: Tỳ Bà

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngưu Ma Vương trầm giọng hỏi:

- Bắc Sư Vương, tiếp theo chúng ta phải làm sao?

Không ngờ Bắc Sư Vương mới ra đường đời, chưa đến Thần Điện đã bị thuộc hạ của Yêu Tổ đánh bại, quá bẽ bàng.

Bắc Sư Vương nghiêm túc nói:

- Đi tiếp trăm dặm sau đó cắm trại. Chúc Long có năng lực sáng thế, năm điện ba địa có lẽ phái cường giả đến tranh cướp, chờ khi đó chúng ta hành động theo tình huống.

Bị Lục Nhĩ Mi Hầu đánh bại làm Bắc Sư Vương rất ức chế, ủ rũ.

Lúc trước còn bốc phét với Ngưu Ma Vương, quá mất mặt. Sau này không thể thổi phồng da trâu trước mặt trâu, xui chết!

Ngưu Ma Vương gật đầu, điều động đại quân yêu tộc sau lưng mình đi tiếp.

Lục Nhĩ Mi Hầu xuất hiện tổn hại nặng nhuệ khí, làm nguyên đại quân uể oải.

Ngưu Ma Vương thầm cảm thán:

- Tuy Yêu Hoàng có vĩ lực thông thiên, hiếm gặp địch thủ trên đời. Nhưng Yêu Tổ nổi tiếng lâu năm nội tình quá sâu, thuộc hạ cường giả như mây.

Ngưu Ma Vương nhớ lại cuộc sống khi là Bình Thiên Yêu Tôn trong Nam Vực.

Lúc ấy sung sướng biết mấy.

***

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân, Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín đi dạo trong Thần Điện, nhìn như tản bộ thật ra là chờ Hạt Tử Tinh, Như Ý Chân Tiên xuất hiện.

Dọc đường gặp thành viên Thần Điện đều khoác áo đen, bọn họ thấy ba người Tần Quân mà như không thấy đi lướt qua, không ngăn cản.

Tần Quân càu nhàu:

- Thần Điện khỉ gì, âm khí nặng nề như quỷ điện.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín gật gù đồng cảm.

Thần Điện không có chút thần khí, không có cả sinh khí.

Con đường uốn lượn, ba người đi qua cánh cửa lớn đến trước quảng trường to lớn.

Thành bảo rất lớn, bên trong có nhiều chỗ quảng trường như thế này chuyên cho thành viên trong điện tu luyện.

Tu sĩ trong quảng trường rất trẻ tuổi, không mặc áo đen, có người ngồi xếp bằng luyện công, có người so đấu, có người trò chuyện.

- A!

- Đến nữa, ta không tin không thắng được ngươi!

- Các ngươi biết gì chưa? Thần thú sắp thức tỉnh rồi, nghe nói là một thần thú có thể sáng tạo thế giới!

- Thiệt không? Lợi hại vậy?

- Các ngươi chưa nghe về truyền thuyết Chúc Long sao?

Tần Quân hơi nhướng mày.

Đám tu sĩ trẻ này chẳng phải là thiên tài lúc trước tham gia Quan Thiên Đại Hội sao?

Rất nhanh có người thấy Tần Quân, Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, bọn họ lộ biểu tình gặp quỷ. Chốc lát sau quảng trường lặng yên.

Tần Quân mang theo Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín đi tiếp, vẻ mặt hờ hững như không thấy những thiên tài kia.

Thấy Tần Quân đến, đám thiên tài tự động nhường đường, hoảng muốn chết. Có người sợ đến nhũn chân ngồi bệch xuống đất.

Bọn họ chưa biết Thần Vô Cơ bị thuộc hạ của Tần Quân đánh bại, nên thấy hắn xuất hiện trong Thần Điện thì có cảm giác như nằm mơ.

Tru Giới Linh Quan Thiên giới, đại chiến với điện chủ đời trước, tiểu tử này còn dám đến Thần Điện?

Thật là gan to bằng trời.

Khí thế của Tần Quân quá mạnh, khiến bọn họ không dám bàn tán cái gì, thậm chí không dám đối diện với hắn. Vì bọn họ từng bị Tần Quân đánh bại trong Quan Thiên Đại Hội, để lại bóng ma trong lòng.

Ba người Tần Quân đi vào cánh cửa đầu kia quảng trường thì đám thiên tài mới thở phào nhẹ nhõm, tụm lại bàn tán. Đa số người ngữ điệu chất chứa sợ hãi, bất an.

- Ui, sao Tần Thánh Đế đến đây?

- Không lẽ lẻn vào?

- Ngươi là heo à? Lẻn vào Thần Điện mà dám đi nghênh ngang?

- Chuyện này lạ đây?

- Sao tên đó tới chỗ này? Ta bỗng có linh cảm không may.

Bên kia.

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi:

- Hình như bọn họ quen bệ hạ, còn rất sợ bệ hạ.

Tần Quân gật đầu, kể lại chuyện trong Quan Thiên Đại Hội. Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín la sướng quá.

Tôn Ngộ Không cười nói:

- Chậc chậc, thì ra bệ hạ cũng là loại người không sợ trời không sợ đất.

Tham gia đại hội của người ta mà dám đại náo một trận, rất hợp khẩu vị của Tôn Ngộ Không.

La Sĩ Tín gật gù:

- Nam nhi thì nên như vậy!

Tần Quân bực bội trợn trắng mắt.

Có giỏi thì khen tiếp đi, trẫm còn có thể bành trướng hơn nữa!

Ba người đi đến góc ngoặt hành lang, một giọng nữ truyền đến:

- Tham kiến bệ hạ, nghe nói bệ hạ vào Thần Điện, ta đặc biệt đến giúp.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín vụt xoay người, Tần Quân cũng vậy. Một người mặc áo tím đầu đội kim quan, khuôn mặt xinh đẹp quyến rũ, nhan sắc như hoa, nhưng nụ cười hơi tà dị.

Tần Quân mừng rỡ reo lên:

- Hạt Tử Tinh?

Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín vẻ mặt kiêng dè, vì vừa rồi bọn họ không phát hiện Hạt Tử Tinh đến.

Hạt Tử Tinh cười quyến rũ:

- Ta đúng là Hạt Tử Tinh, bệ hạ có thể gọi ta là Tỳ Bà.

Về sau sẽ gọi nàng là Tỳ Bà.

Tỳ Bà?

Tần Quân nhướng mày. Hạt Tử Tinh ở trong Tây Du Ký hình như ngụ trong Tỳ Bà động, tên thật là gì thì không biết. Không thể cứ luôn gọi Hạt Tử Tinh đi, rất bất kính.

Tần Quân cười hỏi:

- Tỳ Bà, trẫm chờ ngươi rất lâu rồi, có bị phát hiện không?

Nữ yêu này là tồn tại khủng bố Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, hắn phải nể mặt người ta nhiều chút.

May mà mức độ trung thành của Hạt Tử Tinh là chín mươi điểm, Tần Quân có thể hoàn toàn tin tưởng nàng.

Tỳ Bà mỉm cười nói:

- Sao có thể, điện chủ của Thần Điện mới vào Đại La Kim Tiên. Có một nữ nhân hơi bí ẩn.

Tỳ Bà nhìn hướng Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín cảnh giác trừng mình, bĩu môi nói:

- Nhìn gì vậy, hai nam nhân xấu xí!

Phụt!

Tần Quân suýt xì cười.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín hung tợn lườm nàng.

Hình như Hạt Tử Tinh thích nhìn mặt, Đường Tăng tuấn tú nên nàng thích, Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới xấu nên bị nàng mắng là nam nhân xấu xí.

Tần Quân tự kỷ thầm nghĩ:

- May mà trẫm hơi bị đẹp.

Tần Quân nhớ có đọc một câu chuyện máu chó. Hạt Tử Tinh và Đường Tăng trước kia gặp nhau ở Lôi Âm Tự nên mới có một nạn trong Tây Du Ký. Nhưng đều là chuyện kiếp trước, Tần Quân lười quan tâm bên nào thật bên nào giả. Tạm thời Tần Quân không mến mộ Tỳ Bà, dù sao nàng là Hạt Tử Tinh, lỡ độc chết hắn thì sao?

Tần Quân giả vờ nghiêm túc nói:

- Được rồi, sau này các ngươi đều là thuộc hạ của trẫm, không thể nội đấu.

Tỳ Bà hầm hừ nói:

- Hừm, bệ hạ đã nói vậy thì lão nương không so đo với các ngươi!

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín suýt nổi khùng.

Tôn Ngộ Không nhe răng nói:

- Nếu không phải bệ hạ thiên vị thì lão Tôn một gậy đập chết ngươi!

La Sĩ Tín gật đầu theo. Hai kẻ không hiểu thương hương tiếc ngọc, giết nữ nhân tuyệt đối sẽ không mềm tay.

Ba người này tính tình đều táo bạo.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Nàng có thể đổi cách ăn mặc không? Giả làm thị nữ của trẫm, giấu tu vi hơi thở.

------oOo------

Chương 821: Bá đạo tạo áp lực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tỳ Bà hiện là lá bài lớn nhất trong tay Tần Quân, không đến lúc bất đắc dĩ hắn sẽ không dùng.

Tỳ Bà đá lông nheo với Tần Quân, xoay người đổi cách ăn mặc. Khí chất cao quý biến mất, nàng mặc áo vải, cúi đầu dễ khiến người bỏ qua nàng.

Tần Quân vừa lòng cười, xoay người đi tiếp:

- Khá lắm, đi thôi.

Hạt Tử Tinh thuận lợi tham gia vào đội, không biết Như Ý Chân Tiên đang ở đâu, hy vọng tên kia đừng gây rắc rối cho hắn.

Thần Điện rất lớn, bốn người Tần Quân đi hai canh giờ còn chưa hết, cảm giác lạc đường.

Tỳ Bà không kiềm được hỏi:

- Hình như bệ hạ đang tìm ai hoặc cái gì?

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Trừ Tỳ Bà ra còn có người lẻn vào Thần Điện vì trẫm.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín liếc nhau. Tại sao Tần Quân ngầm sắp xếp nhiều người như vậy?

Mặt ngoài có La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không nghiền áp Thần Điện, lén phái thuộc hạ càng mạnh hơn, hắn định làm gì?

Tiêu diệt Thần Điện sao?

Tỳ Bà thầm giật mình, nghe ý của Tần Quân thì hình như sớm tính được nàng sẽ xuất hiện.

Bốn người đi tiếp, qua bảy lối rẽ thì Hắc Điệp Tiên Tử đi tới trước mặt họ. Nàng vẫn đeo mặt nạ che nhan sắc khuynh quốc khuynh thành.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tỳ Bà đi theo sau lưng Tần Quân, nghi hoặc hỏi:

- Nàng này là ai?

Tần Quân hời hợt trả lời:

- À, trẫm chọn đại một thị nữ trong Thần Điện các ngươi.

Thần Điện có nhiều người như vậy, Tần Quân không tin Hắc Điệp Tiên Tử biết mặt hết. Dọc đường đi Tần Quân thấy nhiều thị nữ, Tỳ Bà chắc cũng vậy. Nên nàng biến ra cách ăn mặc giống thị nữ Thần Điện, tu vi hơi thở cùng trình độ.

Hắc Điệp Tiên Tử không nghi ngờ, hầm hừ:

- Ngươi không biết khách sáo là gì, nóng người dữ, vào lúc này còn muốn hưởng lạc.

Sắc mặt Tần Quân mất tự nhiên. Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín không kiềm được ôm bụng cười to. Tỳ Bà cúi đầu khóe môi cong lên.

Tần Quân tức giận nói:

- Được rồi, nói đi, tìm trẫm có chuyện gì? Trẫm không tin nàng tình cờ gặp chúng ta.

Lão yêu bà này đang ghen sao?

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Hôm nay thủ vệ Thần Điện bắt được một kẻ xâm nhập nói là đến tìm ngươi.

Cơ mặt Tần Quân co giật, mặt đen như nhọ nồi:

- . . .

Khỏi phải đoán, chắc chắn là Như Ý Chân Tiên. Cái tên này quả nhiên là không làm ăn gì được.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Mang trẫm đi xem.

Như Ý Chân Tiên dù gì là người của hắn, Tần Quân phải cứu.

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ xoay người dẫn đường.

Tôn Ngộ Không cười quái dị, dường như trào phúng:

- Không ngờ bị bắt, xem ra vị bằng hữu này cũng yếu ghê.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đúng là rất yếu.

Đổi lại trước kia triệu hoán Như Ý Chân Tiên thì Tần Quân sẽ rất vui, nhưng hiện giờ Thần Ma Chân Tiên cảnh không giúp ích nhiều cho hắn, hoặc nên nói là vướng víu.

Đứng ở góc độ Như Ý Chân Tiên thì cũng tội, vừa đi ra đã ở Thần Vực, với thực lực của gã không mở ra bình chướng không gian nổi, đành lẻn vào Thần Điện tìm Tần Quân, khó tránh khỏi bị bắt.

Một nén nhang sau đoàn người đến một chỗ đại điện.

Hai hàng thủ vệ Thần Điện đứng trong điện, còn có mấy trưởng lão. Tần Quân nhìn một đạo sĩ run cầm cập quỳ dưới đất.

Trông thấy Như Ý Chân Tiên là Tần Quân tức ngực.

Lão già này mặt chỗ xanh chỗ tím, bụm mặt uất ức, hai chòm râu dài rung rung, trông thấy tội.

Như Ý Chân Tiên quay đầu thấy nhóm Tần Quân, reo lên:

- Bệ hạ! Tại hạ Như Ý Chân Tiên đặc biệt đến đầu bái bệ hạ!

Như Ý Chân Tiên vừa nói vừa dập đầu hướng Tần Quân, mọi người biểu tình quái dị.

Tên này chuyên đến đầu vào Tần Quân?

Các trưởng lão Thần Điện thấy bẽ mặt, nơi này là địa bàn của họ.

- Hừ! Tự tiện xông vào Thần Điện thì giết khỏi cần hỏi!

- Ừ, giết!

- Người này không thèm để Thần Điện chúng ta vào mắt, đáng giết!

- Hắc Điệp Tiên Tử, để ta xuống tay cho!

Các trưởng lão nổi giận xin Hắc Điệp Tiên Tử cho giết Như Ý Chân Tiên.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Xem trẫm không tồn tại sao?

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín bộc phát ra sát ý khiến người sợ hãi, mọi người như ở trong sóng dữ, rất là khủng hoảng.

Mạnh . . . quá.

Các trưởng lão biểu tình khó tin nhìn Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín. Tin Thần Vô Cơ bị Thiên Đình Đại Tần đánh bại không truyền vào tai bọn họ, vì sao Tôn Như Đạo có thể thay thế Thần Vô Cơ thì bọn họ cũng không biết. Nên khi biết Thần Điện mời ba người Tần Quân đến trợ giúp thì các trưởng lão ôm thái độ chất vấn.

Tần Quân ngoắc Như Ý Chân Tiên:

- Qua đây cho trẫm!

Người cúa hắn chỉ có thể do hắn đánh, không cho phép người khác khi dễ.

Như Ý Chân Tiên lồm cồm bò dậy tung tăng đi tới hành lễ trước mặt Tần Quân, rồi trốn sau lưng hắn, mặt vênh váo chó cậy nhờ chủ. Các trưởng lão Thần Điện tức xì khói.

Một trưởng lão không kiềm được châm chọc:

- Nơi này là Thần Điện, Tần Thánh Đế làm vậy không tốt lắm.

Tần Quân liếc trưởng lão, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi không phục?

Tôn Ngộ Không nhe răng cười lấy Kim Cô Bổng ra giộng xuống đất, nguyên Thần Điện rung nhẹ.

Tôn Như Đạo tu luyện trong tẩm cung bị kinh động.

Tôn Ngộ Không khinh miệt cười nói:

- Bò sát cũng dám láo với chim ưng?

Trưởng lão kia vừa tức vừa sợ.

Hắc Điệp Tiên Tử bất đắc dĩ nhìn, nàng biết Tần Quân vô pháp vô thiên, không ngờ tính hắn nóng nảy vậy.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Tiểu tử thối có thể nể mặt ta đừng gây sự không?

Mắt đẹp nhìn thẳng Tần Quân làm hắn chùn bước.

Thôi, ai kêu Hắc Điệp Tiên Tử giúp hắn nhiều như vậy, hắn không thể vô tình vô nghĩa.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, người này đã đến đầu vào trẫm thì trẫm sẽ mang theo bên người.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ gật đầu.

Các vị trưởng lão trong lòng lửa giận bừng bừng, then chốt nhất là thái độ của Hắc Điệp Tiên Tử đối với Tần Quân, rốt cuộc nàng đứng ở bên nào?

Nhưng bọn họ không dám nói nhiều, người cao tầng mới biết địa vị thật sự của Hắc Điệp Tiên Tử. Lúc bọn họ mới vào Thần Điện thì Hắc Điệp Tiên Tử đã ở bên cạnh Thần Vô Cơ, gã rất tôn kính nàng, chuyện gì cũng hỏi

nàng. Nhưng Thần Vô Cơ ngày càng mạnh, Hắc Điệp Tiên Tử thoái ẩn làm một vị Tinh Quan cho qua ngày.

Tần Quân hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Nếu không có chuyện gì khác thì trẫm đi trước.

Tần Quân không muốn cùng đám người này giương mắt ếch tại đây.

Hắc Điệp Tiên Tử đáp, ngữ điệu đầy ẩn ý:

- Hết rồi.

Tần Quân gật đầu, mang theo bốn thuộc hạ rời đi.

Chờ bọn họ ra khỏi đại điện, một trưởng lão không kiềm được hỏi:

- Cứ thế kết thúc?

Hắc Điệp Tiên Tử trợn trắng mắt hỏi ngược lại:

- Vậy ngươi xông lên cướp người đi?

------oOo------

Chương 822: Kết cục thê thảm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một câu khiến các trưởng lão im thin thít. Vì khí thế của Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín quá mạnh, bọn họ muốn dựa vào Hắc Điệp Tiên Tử lấy lại mặt mũi, nhưng nàng không muốn xen vào.

Tôn Như Đạo đột nhiên xuất hiện, gã nhìn quét đại điện một vòng trầm giọng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín bùng nổ khí thế làm Tôn Như Đạo thót tim,

tưởng Tần Quân định đánh sập Thần Điện.

Hắc Điệp Tiên Tử giải thích với Tôn Như Đạo, gã lặng im.

Một trưởng lão không chết tâm hỏi:

- Điện chủ, chuyện này bỏ qua vậy sao?

Trước giờ toàn là bọn họ dương oai diệu võ với người khác, nay bị Tần Quân bức ép làm bọn họ rất khó chịu.

Tôn Như Đạo liếc trưởng lão đó, châm chọc nói:

- Nếu ngươi không phục có thể đuổi theo.

Các trưởng lão buồn bực, vì sao Tôn Như Đạo và Hắc Điệp Tiên Tử đều sợ Tần Quân? Chẳng lẽ hai thuộc hạ của Tần Quân mạnh đến trình độ bọn họ không thể tưởng tượng?

Bên kia.

Năm người Tần Quân trở về.

Tần Quân vừa đi vừa cười tủm tỉm hỏi Như Ý Chân Tiên bên cạnh mình:

- Tại sao ngươi không ở bên ngoài chờ trẫm?

Tu vi Chân Tiên cảnh mà dám xông vào Thần Điện đúng là tự sát. Tần Quân không biết nên cảm động hay tức cười, bỗng thấy Như Ý Chân Tiên trở nên thuận mắt.

Như Ý Chân Tiên quan sát nhạy bén, cười nịnh:

- He he, ta luôn cảm thấy bệ hạ ở bên trong nên muốn đi vào, lỡ ta có thể giúp đỡ bệ hạ thì sao?

Tần Quân trợn trắng mắt, hắn không tin Như Ý Chân Tiên sẽ chân chất như vậy. Cái tên này ở trong Tây Du Ký đầy bụng ý nghĩ xấu. Nhưng Tần Quân lười so đo nhiều như vậy.

Tần Quân hỏi nhỏ Tôn Ngộ Không:

- Ngộ Không, ngươi có thể cảm nhận hơi thở của Thần Vô Cơ không?

Giết Thần Vô Cơ là hắn lại có thể hoàn thành nhiệm vụ, được thưởng phong, cớ sao không làm. Tần Quân tin tưởng nếu cho Thần Vô Cơ cơ hội trở mình thì gã tuyệt đối sẽ không vứt bỏ thù hận trong lòng.

Tôn Ngộ Không nhắm mắt khuếch tán thần thức, rất nhanh mở mắt ra khẽ nói:

- Ở phía dưới cùng.

Mắt Tần Quân sáng lên, cười xấu xa:

- Đi, chúng ta xuống dưới.

Lúc trước Tần Quân không muốn gây lớn chuyện, giờ người đến đông đủ thì nên thả tay làm.

Tôn Ngộ Không gật đầu, chộp vai Tần Quân chui xuống đất. La Sĩ Tín túm Như Ý Chân Tiên. Tỳ Bà theo sau.

Đại La Kim Tiên chui xuống đất tuyệt đối nhẹ nhàng, dù có cấm chế cũng khó thể ngăn cản bọn họ mạnh mẽ.

Tần Quân cảm giác chớp mắt đã đến trước cánh cửa sắt, bốn thủ vệ đứng canh, đều có tu vi Kim Tiên cảnh. Tôn Ngộ Không lắc người nhẹ nhàng đánh xỉu bọn họ, khiến họ không kịp hét ra tiếng.

La Sĩ Tín, Như Ý Chân Tiên, Tỳ Bà liên tiếp xuất hiện sau lưng Tần Quân, nhìn cánh cửa sắt, bọn họ lộ vẻ tò mò. Bề mặt cửa sắt khắc đầy hình rất giống Chúc Long.

Tỳ Bà chép miệng kinh ngạc nói:

- Người bên trong xem như bị phế.

Tần Quân nhướng chân mày đá lông nheo với La Sĩ Tín.

La Sĩ Tín hiểu ý, lấy Kỳ Lân Bá Vương Thương ra đâm cửa sắt, đẩy sụp cửa.

Trong nhà tù, Thần Vô Cơ dựa vào tường chậm rãi ngước đầu lên, mặt lem luốc dính từng bệt máu trông rất chật vật, áo rách mướp, tóc như cỏ khô, so với lúc làm điện chủ Thần Điện thì như hai người khác nhau.

Thấy Tần Quân và Tôn Ngộ Không, Thần Vô Cơ trợn to mắt đục kinh kêu:

- Tại sao là ngươi . . .!?

Khóe môi Tần Quân cong lên bỏ lại một câu:

- Ngộ Không hãy chắn ở bên ngoài không cho ai đi vào!

Nói xong Tần Quân mang Tỳ Bà, La Sĩ Tín vào nhà tù.

Như Ý Chân Tiên nuốt nước miếng lật đật theo sau.

Tôn Như Đạo và Hắc Điệp Tiên Tử đang nói chuyện với các trưởng lão chợt biến sắc mặt, biến mất tại chỗ.

Tần Quân đến gần Thần Vô Cơ năm thước, khinh miệt cười nói:

- Thế nào? Không ngờ trẫm sẽ đến đúng không?

La Sĩ Tín đứng trước mặt Tần Quân phòng ngừa Thần Vô Cơ đột ngột tấn công.

Mắt Thần Vô Cơ tràn ngập sát ý và thù hận, một chút sợ hãi. Tần Quân xuất hiện ở đây chắc chắn vì giết gã.

Tại sao Tần Quân đến? Không lẽ là âm mưu của Tôn Như Đạo?

Trong khoảnh khắc Thần Vô Cơ suy nghĩ rất nhiều.

Tần Quân ngừng cười, lạnh lùng hỏi:

- Nhìn bộ dáng của ngươi bây giờ xem, không thấy bi ai sao?

Ngẫm kỹ thì Tần Quân rất thưởng thức Thần Vô Cơ, một người đánh nguyên Thiên Đình Đại Tần suýt bị tiêu diệt.

Nên nhìn Thần Vô Cơ lưu lạc đến tình trạng này khiến lòng Tần Quân trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hai tay Thần Vô Cơ siết chặt thành nắm đấm, móng tay đâm vào thịt, lòng cực kỳ tức giận, nhưng càng nhiều là tuyệt vọng và thê lương.

Từ thiên đường đến địa ngục quá mau, làm Thần Vô Cơ không thể chấp nhận được.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Trẫm có thể cho ngươi đi bình yên, khiến ngươi đường đường chính chính chết chứ không phải bị nhốt như súc vật.

Nếu không phải khâm phục biểu hiện lúc trước của Thần Vô Cơ thì Tần Quân đã kêu Tôn Ngộ Không hoặc La Sĩ Tín trực tiếp giết.

Kinh mạch toàn thân Thần Vô Cơ bị chấn đứt, thần hải và đan điền bị phong ấn, gã như kẻ tàn phế, sống không bằng chết.

Nhìn lại phòng giam nồng nặc mùi tanh tưởi, khiến người buồn nôn.

Nghe vậy Thần Vô Cơ cúi đầu im lặng.

Tôn Như Đạo và Hắc Điệp Tiên Tử xuất hiện ngoài nhà tù, thấy cảnh này thì sốt ruột muốn xông lên. Nhưng Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra cản hai người lại.

Tôn Ngộ Không liếc họ một cái, tùy ý nói:

- Từ giờ trở đi các ngươi không được bước vào một bước, nếu không sẽ chết!

Tôn Ngộ Không nói nhẹ nhàng như tán gẫu việc nhà, Tôn Như Đạo biểu tình cực kỳ khó xem.

Nơi này là Thần Điện mà Tần Quân dám gây rối như vậy. Lúc trước cứng

rắn mang Như Ý Chân Tiên đi thì thôi, giờ còn dám xông vào lao ngục, không xem gã ra gì sao?

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn bóng lưng Tần Quân, lặng im không biết nàng nghĩ gì, mắt đẹp lộ tia bất đắc dĩ. Điều Hắc Điệp Tiên Tử lo lắng nhất vẫn xảy ra.

Tôn Như Đạo trầm giọng hỏi:

- Tần Thánh Đế làm vậy là sao?

Cái này mà là trợ thủ gì, hoàn toàn là kẻ địch!

Thế lực các nơi chưa đến Thần Điện đã bị Tần Quân phá hỏng.

Tần Quân phớt lờ Tôn Như Đạo, hắn nhìn xuống Thần Vô Cơ:

- Thấy không? Người đứng bên ngoài lúc này nên là ngươi.

Thần Vô Cơ vụt ngẩng đầu nhìn Tôn Như Đạo ngoài nhà tù, mắt tràn đầy thù hận.

So với Tần Quân thì Thần Vô Cơ càng hận Tôn Như Đạo.

Tôn Như Đạo là một tay Thần Vô Cơ bồi dưỡng, không ngờ lúc gã bị thương nặng Tôn Như Đạo tạo phản. Cảm giác bị người phản bội làm lòng Thần Vô Cơ như bị dao cắt.

Nếu Thần Vô Cơ biết Tôn Như Đạo được Hắc Điệp Tiên Tử mời về chắc hộc máu chết.

------oOo------

Chương 823: Cái chết của Thần Vô Cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Vô Cơ rít gào, giọng khào khào như dã thú:

- Tại sao ngươi đối xử như vậy với ta?

Thần Vô Cơ nhìn Tôn Như Đạo chằm chằm, làm sắc mặt Tôn Như Đạo khó coi.

Tôn Như Đạo chưa trả lời Hắc Điệp Tiên Tử đã lên tiếng:

- Là ta kêu hắn về, với tình huống hiện tại của ngươi không đủ dể gánh trách nhiệm điện chủ.

Thần Vô Cơ nghe vậy như bị sét đánh, đôi mắt trợn to tràn đầy tơ máu, cảm xúc bên trong là không cam lòng, khó tin, nát tim.

Ánh mắt Hắc Điệp Tiên Tử bình tĩnh nói:

- Ngươi mù quáng theo đuổi lực lượng, không quản lý Thần Điện được, dù không gặp Tần Thánh Đế cũng sẽ gây họa lớn.

Hắc Điệp Tiên Tử nói thật lòng, Thần Điện không được quản lý tốt, tu sĩ bên dưới kiêu căng ngang ngược, làm nhiều việc ác, đắc tội nhiều người, Tần Quân chỉ là một trong số đó.

Lúc trước Tử Hán Hầu giáng lâm Nam Vực thánh triều có thể nói là không chuyện ác nào không làm, thậm chí nhắm vào nữ nhân của Tần Quân, đáng chết!

Thần Vô Cơ mất hồn lẩm bẩm:

- Tại sao . . . Tại sao . . . nàng đối xử với ta như vậy . . .

Thần Vô Cơ đã chết tâm, Tần Quân như nghe tiếng trái tim gã vỡ nát.

Không ai biết tình cảm của Thần Vô Cơ đối với Hắc Điệp Tiên Tử. Cả đời Thần Vô Cơ là Hắc Điệp Tiên Tử ban cho, hai người không có danh phận sư đồ nhưng trong lòng gã rất tôn kính nàng, mến mộ nàng. Không ngờ từ khi Tần Quân xuất hiện thì Hắc Điệp Tiên Tử trở nên tuyệt tình.

Có lẽ đây chính là con người thật của nàng.

Lần đầu tiên gặp Hắc Điệp Tiên Tử, Thần Vô Cơ còn nhỏ cho rằng nàng

lạnh lùng vô tình, sau này ở chung khiến gã thói quen nàng lạnh lẽo.

Tần Quân đầy ẩn ý hỏi:

- Chậc chậc, dù vậy thì tại sao để hắn rơi vào tình cảnh này?

Đá Thần Vô Cơ khỏi địa vị điện chủ không sao, nhưng vì sao nhốt gã như heo chó?

Tần Quân bỗng cảm thấy Hắc Điệp Tiên Tử rất máu lạnh, hắn nhìn thấy Thần Vô Cơ yêu nàng, lúc trước Thánh Đế phong, vì nàng mà gã rút tay về. Lần đó Thần Vô Cơ vốn có thể giết Tần Quân.

Tôn Như Đạo trầm giọng nói:

- Không phải nàng, là ta đòi làm vậy, nàng chỉ muốn ta thay thế vị trí điện chủ của ngươi.

Đã đến mức này rồi thì nói thẳng ra hết vậy.

- Thần Vô Cơ, con người của ngươi hẹp hòi ích kỷ, chỉ tốt với Hắc Điệp Tiên Tử. Nếu cho ngươi sống an nhàn sung sướng, chờ khi ngươi lành vết thương chắc chắn sẽ giết ta. Nếu không phải nàng ngăn cản thì ngươi chết lâu rồi!

Nói đến đây giọng Tôn Như Đạo trở nên âm u.

Thần Vô Cơ lặng im, ngửa đầu cười thảm:

- Ha ha ha! Thần Vô Cơ ta tung hoành cả đời thế mà phải vào kết cục như vậy, trước khi chết không một người cứu ta. Thôi, hết thảy đều là bởi vì thực lực không tốt. Kiếp này không hối hận, chỉ vì quá yếu, nếu có kiếp sau ta sẽ biến càng mạnh!

Giọng thê lương khiến người rung động. Tần Quân buông tiếng thở dài, hắn bỗng thấy hứng thú rã rời.

Trước khi chết Thần Vô Cơ vẫn thiên chấp như vậy, Tần Quân không cho rằng gã ngu muội, vì gã nói thật.

Mọi bi kịch trên đời chỉ vì đương sự không có đủ năng lực, dù đôi khi cũng có nhân tố bên ngoài.

Nếu Thần Vô Cơ càng mạnh, Thiên Đình Đại Tần không làm gì được gã, Tôn Như Đạo cũng không thể khó xử gã, vậy thì gã đã không rơi vào tình cảnh này. Đương nhiên cách quản lý của Thần Vô Cơ cũng có vấn đề, Tần Quân không thừa nhận năng lực quản lý của gã.

Thần Vô Cơ khó khăn gượng dậy, gã muốn đứng chết:

- Giết ta đi!

Tần Quân hờ hững gật đầu.

La Sĩ Tín hiểu ý, một thương đâm thủng ngực Thần Vô Cơ, đánh nát trái tim.

Tôn Như Đạo cau mày nhìn, nhưng không nói gì thêm vì gã cũng muốn Thần Vô Cơ chết, chẳng qua ngại Hắc Điệp Tiên Tử phản đối.

Ý thức Thần Vô Cơ dần tán đi, gã chậm rãi ngước đầu, mắt đầy tơ máu nhìn Hắc Điệp Tiên Tử. Thần Vô Cơ không nói chuyện, mắt tràn đầy lưu luyến. Từ đầu đến cuối Thần Vô Cơ không hề hận Hắc Điệp Tiên Tử, cùng lắm là không cam lòng. Môi Thần Vô Cơ khép mở không phát ra thanh âm, nhưng mọi người đều thấy rõ gã muốn nói gì.

Chăm sóc mình cho tốt.

Hắc Điệp Tiên Tử nhắm mắt lại không nỡ nhìn.

Tần Quân nhíu chặt mày. Nếu trước khi chết Thần Vô Cơ nguyền rủa Tần Quân thì hắn không có cảm giác gì, nhưng gã đến chết cũng không bỏ mặc Hắc Điệp Tiên Tử được, tình cảnh đó làm lòng hắn xúc động.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Xóa sạch Thần Điện. Thưởng túc chủ tăng một đẳng cấp, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần sưu tầm hiền năng, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh nhị trọng.]

Hai tiếng gợi ý liên tục vang lên, đột phá tiểu cảnh giới khiến người Tần Quân dâng lên dòng khí nóng, hơi thở tăng vọt. Nhóm Tôn Như Đạo ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Nhiệm vụ xóa sạch Thần Điện chỉ cần giết Thần Vô Cơ là được, không yêu cầu phải tiêu diệt Thần Điện hoàn toàn.

Tần Quân không thấy vui vẻ gì, sắc mặt vẫn âm trầm, không biết nghĩ cái gì.

Tần Quân mở miệng nói:

- Đi đi!

Tần Quân mang La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không, Tỳ Bà, Như Ý Chân Tiên đi ra nhà tù.

Khi lướt qua Hắc Điệp Tiên Tử, nàng mở miệng hỏi:

- Có phải ngươi ghét ta như vậy không?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Sao có thể.

Tần Quân không quay đầu lại tiến lên trước.

Đoàn người rất nhanh biến mất ở ngã rẽ hành lang.

Tôn Như Đạo tò mò hỏi:

- Hắn và nàng rốt cuộc có quan hệ gì?

Đồ ngốc đều nhìn ra Hắc Điệp Tiên Tử rất để ý Tần Quân, có thể nói là mù quáng.

Hắc Điệp Tiên Tử xoay người định đi, bỏ lại một câu khiến Tôn Như Đạo nghĩ mãi không ra:

- Hắn quan trọng nhất.

Lại nhìn xác Thần Vô Cơ, Tôn Như Đạo thở phào một hơi.

Tên này rốt cuộc chết rồi!

Tôn Như Đạo biết rõ Thần Vô Cơ tàn nhẫn thế nào, ngày nào gã chưa chết thì Tôn Như Đạo không yên ổn.

***

Khi đi trong hành lang Tần Quân chợt nghe giọng Cơ Vĩnh Sinh:

- Ngươi phải đối xử tốt với nàng!

Tần Quân bĩu môi thầm nghĩ:

- Đương nhiên rồi.

Tuy rất đồng tình Thần Vô Cơ nhưng Tần Quân không phản cảm Hắc Điệp Tiên Tử, hình ảnh nàng che trước mặt hắn đến nay còn khắc sâu trong óc khó quên.

Hắc Điệp Tiên Tử cũng là đồ đệ của Cơ Vĩnh Sinh, tương đương với là đồng môn của Tần Quân. Tuy Tần Quân luôn không thừa nhận, thậm chí nghi ngờ Cơ Vĩnh Sinh, nhưng hắn đã bất giác xem y như sư phụ.

Cơ Vĩnh Sinh thổn thức nói:

- Trước kia nha đầu này cũng ngây thơ hồn nhiên.

Mười mấy vạn năm trôi qua, người ngây thơ mấy cũng sẽ biến thành người khác. May mà Hắc Điệp Tiên Tử đối xử tốt với Tần Quân.

Tần Quân trợn trắng mắt, sao đột nhiên trở nên cảm thương vậy?

------oOo------

Chương 824: Trọng Minh Điểu

Tỳ Bà mở miệng nói:

- Chậc chậc, nàng ta thật là tình cảm đậm sâu với bệ hạ.

Nữ nhân hiểu nữ nhân nhất, Tỳ Bà nhìn ánh mắt của Hắc Điệp Tiên Tử liền biết.

Tần Quân hừ mũi:

- Vớ vẩn, trẫm đường đường là nhân tài, oách hơn cả trời, ai không yêu?

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Như Ý Chân Tiên co giật khóe môi.

Tỳ Bà cười gật đầu nói:

- Bệ hạ đúng là rất đẹp trai.

Tỳ Bà liếm môi, mắt sáng rực nhìn Tần Quân làm tim hắn rớt cái bịch.

Mợ ơi, chắc không phải nữ yêu này vừa mắt hắn đi?

Tưởng tượng mình củi khô lửa bốc với Tỳ Bà trên giường, nàng hưng phấn thả độc . . .

Tần Quân rùng mình, đáng sợ quá, không thể tán tỉnh yêu nữ này. Như Lai còn sợ độc của Tỳ Bà, dù Tần Quân tu luyện Bất Diệt Thánh Thân cũng không dám bảo dảm mình chịu đựng nổi.

Tần Quân thầm ra lệnh, không muốn trò chuyện với Tỳ Bà nữa:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Thần Vô Cơ chết mang đến phần thưởng phong phú cho Tần Quân, hắn không muốn lãng phí.

Chờ Tiểu Chúc Long thức tỉnh thì quần hùng sẽ tụ tập, nguy cơ tứ phía, cường giả bên cạnh hắn càng nhiều càng tốt.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Một hàng năm người không nói nhiều, Thần Điện quá lớn, đi từ từ sẽ mất thời gian rất lâu.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tiểu Thanh đến từ truyền thuyết Bạch Xà.]

Tiểu Thanh . . .

Đây chẳng phải là nữ yêu bên cạnh Bạch Tố Trinh trong Bạch Xà truyện sao?

Khóe môi Tần Quân co giật, các loại hình tượng trong phim điện ảnh đời sau thì Tiểu Thanh khá đẹp, nhưng bây giờ hắn không cần mỹ nữ.

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Triệu hoán lại.

Tần Quân nói với nhóm Tôn Ngộ Không:

- Mang trẫm trực tiếp trở về đi, trẫm không muốn đi dạo nữa.

Tôn Ngộ Không gật đầu, chộp vai Tần Quân biến mất tại chỗ, nhóm Tỳ Bà theo sau.

Giây sau Tần Quân trở về đại đường nơi mình cư ngụ.

Tần Quân nói với Tỳ Bà, Như Ý Chân Tiên:

- Các ngươi tìm đại căn phòng ở, trẫm nghỉ ngơi trước.

Nói xong Tần Quân đi hướng đường nhỏ trong góc.

Hệ thống lại gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hắc Sơn Lão Yêu, đến từ truyền thuyết Liêu Trai Chí Dị, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân cau mày, câu chuyện thần thoại Liêu Trai Chí Dị thuộc về thế giới tiên yêu cấp thấp, nhân vật phản diện mạnh nhất Hắc Sơn Lão Yêu phỏng chừng không mạnh bao nhiêu. Hình như trong nguyên tác không có Hắc Sơn Lão Yêu?

Tần Quân dứt khoát nói:

- Triệu hoán lại!

Có thể nào đến một số tồn tại trong những sách cổ thần thoại như Sơn Hải Kinh, Hoài Nam Tử, Sưu Thần Ký không?

Phải nói đối với đời sau thì Tây Du Ký, Phong Thần Diễn Nghĩa đã bao gồm gần hết nhân vật thần thoại. Yêu ma thần tiên nổi tiếng đời sau hầu như bắt nguồn từ hai bộ kinh điển này, nhưng trước đó còn nhiều truyền thuyết thần thoại nữa. Trước khi có Tây Du Ký thì Thiên Đế chưa là Ngọc Hoàng Đại Đế, Thiên Đế mà Hoa Hạ tín phụng sớm nhất là Đông Hoàng Thái Nhất.

Hệ thống vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Trọng Minh Điểu!]

Tần Quân sửng sốt, sao không có lựa chọn trả lại ký ức kiếp trước?

Tần Quân có nghe về Trọng Minh Điểu nhưng không hiểu biết nhiều.

Hệ thống giới thiệu:

- Trọng Minh Điểu là một trong các thần điểu trong thần thoại Hoa Hạ. Mùa xuân người Hoa Hạ sẽ dán hình gà lên cửa sổ thật ra là bắt chước Trọng Minh Điểu, có tin đồn Nghiêu Đế một trong Ngũ Đế là đầu thai từ Trọng Minh Điểu.]

Tần Quân đã hiểu, hắn biết rất ít về Trọng Minh Điểu, biết nó giống gà, tiếng như phượng, có thể xua đuổi yêu ma.

Thì ra mùa xuân dán gà lên cửa sổ là đến từ Trọng Minh Điểu, đã được tăng tri thức.

Nhưng bây giờ Tần Quân không thể đón xuân nữa, vì thế giới này không có Tết.

Tần Quân đã vào phòng mình, vừa đóng cửa vừa ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Trọng Minh Điểu xem.

Bảng liệt kê thuộc tính lập tức hiện ra trước mắt hắn.

[Trọng Minh Điểu: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Chim thần.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Thần thông: Tiếng hót trừ tà.

Thuộc tính đặc biệt: Thần Điểu Thiên Hữu (có thể tăng khí vận cho chủ nhân).

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Ui chà, có tu vi cao tận Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, mức độ trung thành cực hạn, còn có thể tăng khí vận giúp hắn.

Tần Quân thầm sướng. Khí vận huyền diệu khó giải thích, muốn tăng trưởng nó vô cùng khó khăn. Tuy Tần Quân là Thánh Đế của Thiên Đình Đại Tần nhưng vì thống nhất thời gian qua ngắn, tạm thời chưa cảm giác được khí vận của Thiên Đình Đại Tần.

Khí vận càng nhiều thì về sau Tần Quân càng may mắn, xác suất gặp cơ duyên lớn hơn, có thể dễ dàng triệu hoán đến cường giả.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Mà con Trọng Minh Điểu này đã đến đỉnh thần thoại chưa?

Tần Quân đã tích lũy ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hắn rất rối rắm không biết nên cho ai sử dụng.

Quá mạnh thì hắn không dám, quá yếu lại lãng phí cơ hội.

Trọng Minh Điểu vừa ra đã có mức độ trung thành cực hạn, khiến Tần Quân động lòng.

Hệ thống trả lời lấp lửng:

- Không rõ ràng, có lẽ không có, bởi vì Trọng Minh Điểu là chim thần thượng cổ, có nhiều truyền thuyết, nhiều tín ngưỡng.

Tần Quân quyết định chờ Trọng Minh Điểu đến xem sao.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu luyện công.

Đột phá đến Chân Tiên cảnh nhị trọng, pháp lực của Tần Quân tăng vọt nhiều, cần điều dưỡng.

***

Thần Vô Cơ chết không tạo thành chấn động. Tôn Như Đạo phong tỏa tin tức, các trưởng lão cũng không hay biết gì.

Một ngày qua mau.

Giữa trưa hôm sau, Tần Quân đang tu luyện trong phòng chợt nghe tiếng phượng hót. Tần Quân bản năng mở mắt ra thấy con chim thần tuấn xuyên tường bay vào. Nó như con gà trống to, lông chim rực rỡ bảy sắc, có thần tính hơn chim gà. Nếu lần đầu nhìn nó sẽ bị kinh diễm, quái dị nhất là mỗi con mắt có hai tròng.

Nó nhanh chóng đáp xuống trước mặt Tần Quân, nghiêng đầu nhìn hắn, bốn con mắt nhìn hắn chằm chằm làm hắn thầm hoảng.

Trọng Minh Điểu!

Tần Quân ngoắc Trọng Minh Điểu, vì nó có mức độ trung thành cực hạn nên hắn không sợ bị nó tấn công.

Chim thần Thái Ất Huyền Tiên cảnh sao nhỏ vậy?

Tần Quân thầm tò mò.

Trọng Minh Điểu cao chưa đến nửa thước, thấy hắn ngoắc nó liền nhảy lên vai hắn, mỏ chim đụng nhẹ vào mặt hắn.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Ngươi biết nói không?

Trọng Minh Điểu không trả lời, thân thiết dụi hắn.

Tần Quân đã hiểu, hèn gì hệ thống không cần trả lại ký ức kiếp trước của nó.

Không phải tất cả sinh linh tu vi càng cao thì linh trí cao.

Tỳ Bà bỗng vọt vào phòng, trầm giọng hỏi:

- Mới rồi có hơi thở . . .?

Tỳ Bà thấy Trọng Minh Điểu thì trợn to mắt, sợ hãi tái mặt kinh kêu:

- Gà!

Giây sau Tỳ Bà biến mất tại chỗ.

------oOo------

Chương 825: Tiếng rống của Chúc Long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân sửng sốt, cái quỷ gì?

Tần Quân chợt nhớ Mão Nhật Tinh Quan khắc tinh của Tỳ Bà là con gà trống, chẳng lẽ Hạt Tử Tinh sợ gà?

Hắn dở khóc dở cười, bản năng vuốt đầu Trọng Minh Điểu, cười nói:

- Ngươi không phải gà, ngươi là chim thần.

Trọng Minh Điểu đứng trên vai Tần Quân, hắn cảm giác nhẹ tựa lông hồng, thân thể hắn cũng nhẹ nhàng hơn, kỳ lạ.

Tần Quân vuốt lông Trọng Minh Điểu, cười nói:

- Sau này ngươi theo trẫm đi.

Càng nhìn Trọng Minh Điểu là Tần Quân càng thích, vì nó rất thần tuấn!

Tần Quân không tu luyện nữa, ở trong phòng chơi với Trọng Minh Điểu.

***

Thời gian qua rất nhanh, không thể giữ sự bình tĩnh lâu dài. Hai ngày qua mau, sáng sớm hôm nay sự tĩnh lặng bị phá vỡ.

Một giọng nói cực kỳ càn rỡ vang lên:

- Đám bò sát Thần Điện lăn ra đây cho lão tử!

Tần Quân đang tu luyện chợt mở mắt ra.

Là giọng của Lục Nhĩ Mi Hầu đây mà.

Trọng Minh Điểu đậu trên vai Tần Quân mở to mắt, hắn ra khỏi phòng.

Nguyên Thần Điện bị giọng Lục Nhĩ Mi Hầu làm hết hồn.

Bên ngoài thành bảo Thần Điện, Lục Nhĩ Mi Hầu khiêng gậy thép đứng trên áng mây, cười khinh miệt. Gần sau lưng Lục Nhĩ Mi Hầu có một khe nứt không gian lớn, chắc nó xé rách không gian lao tới đây.

Tôn Như Đạo bay nhanh ra khỏi Thần Điện, trông thấy Lục Nhĩ Mi Hầu thì cau mày, vì gã bản năng liên tưởng đến Tôn Ngộ Không.

Phải nói bề ngoài Lục Nhĩ Mi Hầu và Tôn Ngộ Không rất giống nhau, nhưng nó thì thêm nét xảo trá.

Tôn Như Đạo trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Tuy đối phương cùng là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ giống gã, nhưng hơi thở khiến Tôn Như Đạo tim đập chân run.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhe răng cười:

- Hãy nhớ tên cúa ta, Lục Nhĩ Mi Hầu, sau này nó là ác mộng của ngươi!

Tia nắng phản chiếu gậy thép trên vai Lục Nhĩ Mi Hầu lóe tia sáng lạnh.

Các trưởng lão, thủ vệ nhanh chóng bay ra Thần Điện. Hắc Điệp Tiên Tử bay tới bên cạnh Tôn Như Đạo, cau mày nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Hắc Điệp Tiên Tử nghĩ đến là Tần Quân, vì Lục Nhĩ Mi Hầu và Tôn Ngộ Không quá giống, chắc không phải con khỉ này cũng đến đầu vào hắn đi? Nếu đúng thật thì Hắc Điệp Tiên Tử không biết nên nói cái gì.

Tôn Như Đạo hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Cuồng vọng!

Tôn Như Đạo lấy một cây đại đao ra, mặt trên khắc đầy thanh văn, nhuệ khí khiếp người phóng lên cao.

Tuy Tôn Như Đạo mới vào Đại La Kim Tiên nhưng gã là thiên tài tuyệt thế, không khó khiêu chiến vượt cấp, huống chi Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Lục Nhĩ Mi Hầu cười nhạo:

- Cuồng vọng? Gia gia dạy ngươi làm người!

Giáng lâm đến thế giới này Lục Nhĩ Mi Hầu ít gặp cường giả nào ngang ngửa hoặc có thể áp chế nó, nên nó có tư cách kiêu ngạo.

Lục Nhĩ Mi Hầu giơ gậy đập hướng Tôn Như Đạo.

Tốc độ quá mau, con ngươi Tôn Như Đạo co rút nghênh đón, nếu né tránh sẽ hại Hắc Điệp Tiên Tử bị thương.

Keng!

Gậy thép và đại đao va chạm, hỏa hoa tung tóe. Tôn Như Đạo cảm giác cổ tay bị chấn đau, chưa kịp đánh trả thì Lục Nhĩ Mi Hầu nhanh chóng lắc người ra sau lưng gã.

Lục Nhĩ Mi Hầu cuồng cười hung tợn nói:

- Ngươi chết cho gia gia!

Lục Nhĩ Mi Hầu giơ gậy định đập bể đầu Tôn Như Đạo.

Trong khoảnh khắc lưng Tôn Như Đạo hiện ra một cái thuẫn đen cứng rắn cản lại gậy thép của Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu bị rung động:

- Đây là . . .

Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn thấu ngay thuẫn đen ngưng tụ bằng pháp lực nhưng độ cứng làm nó ngạc nhiên.

Đây là loại phép thuật nào? Chẳng lẽ là thần thông?

Trong phút chốc Lục Nhĩ Mi Hầu suy nghĩ rất nhiều, nhưng Tôn Như Đạo không cho nó nhiều thời gian phỏng đoán. Tôn Như Đạo chém nhát đao, Lục Nhĩ Mi Hầu dày dạn kinh nghiệm dễ dàng thoát ra.

Miêu tả thì lâu thật ra chỉ có một giây ngắn ngủi.

Nhìn Tôn Như Đạo và Lục Nhĩ Mi Hầu lao vào đánh, Hắc Điệp Tiên Tử nhướng mày bản năng quay đầu nhìn, không thấy bóng dáng nhóm Tần Quân đâu. Chẳng lẽ không liên quan đến họ?

Tôn Như Đạo, Lục Nhĩ Mi Hầu đánh túi bụi, chiến sướng tay. Họ xuyên qua biển mây, gió mạnh thổi Thần Điện rung rinh.

Tần Quân ở trong đại đường chửi:

- Thật là không cho người yên tĩnh!

Trọng Minh Điểu đậu trên vai hắn hót vang. Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Tỳ Bà, Như Ý Chân Tiên ngồi trong đại đường.

La Sĩ Tín ngoác miệng cười nói:

- Bệ hạ có muốn ta đi ra ngoài giải quyết?

La Sĩ Tín cảm giác hai người đánh nhau bên ngoài chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, không đáng lọt vào mắt gã.

Tôn Ngộ Không chủ động xin đi:

- Để ta đi cho!

Tỳ Bà không hứng thú. Như Ý Chân Tiên không dám xin chiến, bởi vì thực lực không đủ.

Tần Quân xua tay:

- Không cần gấp gáp.

Các thế lực khác chưa xuất hiện, mới chỉ có một Đại La Kim Tiên, Thần Điện đủ sức ứng đối.

Bây giờ Tần Quân mong chờ nhất là Tiểu Chúc Long nhanh chóng thức tỉnh, không biết sau khi tỉnh dậy nó mạnh cỡ nào, còn nhớ hắn không.

Chiến đấu kéo dài nửa canh giờ Lục Nhĩ Mi Hầu mới rút lui.

Tôn Như Đạo thở hổn hển trong không trung, mặt tràn đầy mồ hôi lạnh. Tuy Tôn Như Đạo không đánh thua nhưng người mệt rã rời.

Nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu biến mất trong khe hở không gian, Tôn Như Đạo thì thào:

- Cái con này . . .

Chúc Long chưa thức tỉnh mà phe địch phái cường giả đến làm Tôn Như Đạo dốc hết sức lực. Chờ khi Chúc Long thức tỉnh thì Thần Điện có thể ngăn cản được không?

Hắc Điệp Tiên Tử đến gần, trầm giọng nói:

- Lần này thật sự là kiếp nạn của Thần Điện.

Hắc Điệp Tiên Tử không ngờ Chúc Long chưa thức tỉnh đã có Đại La Kim Tiên đến tấn công.

Tôn Như Đạo mặt âm trầm gật đầu, bản năng nhìn đám trưởng lão và thủ vệ, phát hiện mỗi một người trên mặt tràn đầy khủng hoảng, có người run rẩy.

Mọi người không ngốc, vừa rồi Lục Nhĩ Mi Hầu và Tôn Như Đạo chiến đấu tuy không phân ra trên dưới nhưng rõ ràng nó biểu hiện nhẹ nhàng hơn. Có lẽ Lục Nhĩ Mi Hầu chưa dốc hết sức ra.

Hắc Điệp Tiên Tử ngoái đầu nhìn hướng Thần Điện, lẩm bẩm:

- Xem ra chỉ có thể dựa vào bọn họ.

Tôn Như Đạo lắc đầu cười khổ nói:

- Chỉ sợ hắn mới là kẻ địch lớn nhất của chúng ta.

Tôn Như Đạo tạm dừng một lúc, nghiêm túc hỏi:

- Nếu hắn cũng mơ ước Thần Điện thì nàng lựa chọn thế nào?

Hắc Điệp Tiên Tử không chút do dự trả lời:

- Ta chọn giúp hắn.

Hắc Điệp Tiên Tử chưa bao giờ nói dối.

Tôn Như Đạo câm nín, khóe môi co giật, bất đắc dĩ nói:

- Vậy chẳng qua nàng kêu ta về làm điện chủ chi nữa? Trực tiếp đưa cho hắn là được rồi.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu nói:

- Tạm thời tốt nhất là đừng.

------oOo------

Chương 826: Thi Hoàng Điện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử biết thân phận thật của Tần Quân, nếu hiện tại trở thành điện chủ sẽ khiến thần tiên chú ý, gây rắc rối không ngớt cho hắn.

Tốt nhất là đừng tức là có thể nhường Thần Điện.

Tôn Như Đạo thấy đau tim, nhưng bản thân gã không để ý nhiều tới vị trí điện chủ, nguyên nhân lớn nhất chỉ vì muốn trả thù Thần Vô Cơ. Ân oán giữa Tôn Như Đạo và Thần Vô Cơ thì không ai biết.

Bên kia.

Tần Quân ngoái lỗ tai cười nói:

- Rốt cuộc kết thúc!

Tần Quân vốn định để Tôn Ngộ Không đại chiến Lục Nhĩ Mi Hầu thuận tiện hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, nhưng hắn ráng nhịn. Nếu bây giờ đánh bại Lục Nhĩ Mi Hầu sẽ hút kẻ địch mạnh hơn đến.

Điệu thấp!

Tỳ Bà mở miệng nói:

- Hơi thở của thần thú kia ngày càng lớn mạnh, chắc mấy ngày nữa nó sẽ thức tỉnh.

Cảnh giới của Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín thấp hơn Tỳ Bà chút nên không phát hiện vị trí cụ thể của Tiểu Chúc Long, Tỳ Bà thì làm được.

Tần Quân gật đầu, hắn không hỏi Tiểu Chúc Long ở đây. Hễ Tiểu Chúc Long thức tỉnh thì sẽ kinh thiên động địa, hắn tội gì hiện tại đánh rắn động cỏ.

Tần Quân đứng dậy đi hướng phòng mình, nói thầm:

- Hệ thống, cho Trọng Minh Điểu phục hồi Thần Ma đỉnh cao.

Tuy không rõ Trọng Minh Điểu sẽ mạnh đến mức nào nhưng nó có mức độ trung thành cực hạn, hắn không lo nó phản bội. Cùng lắm coi như lãng phí một cơ hội Thần Ma đỉnh cao. Hắn còn ba lần!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Sắp khiến Trọng Minh Điểu phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân thầm mong đợi, không chỉ mong Trọng Minh Điểu biến càng mạnh, cũng hy vọng kẻ địch đừng quá kém.

***

Ba ngày qua mau, trong thời gian này Thần Điện không khí căng thẳng.

Một tiếng hú cao vút vang vọng khắp Thần Vực:

- Grào!

Tần Quân đang tu luyện chợt mở bừng mắt ra bắn hai tia sáng.

Trọng Minh Điểu trên vai Tần Quân cũng vậy, qua Thần Ma đỉnh cao nó càng thần tuấn hơn, lông chim càng dài, tuy vẫn sặc sỡ nhưng màu đỏ nhiều hơn, trông như người nó bốc cháy lửa, bốn tròng mắt càng toát ra áp lực.

Giờ phút này Trọng Minh Điểu đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Nhảy vọt lên thành tồn tại mạnh nhất dưới tay Tần Quân.

- Rốt cuộc chờ đến ngày này.

Tần Quân đứng dậy mang Trọng Minh Điểu ra khỏi phòng, đi tới đại đường.

Tỳ Bà, La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không, Như Ý Chân Tiên đã đứng đợi, thấy Tần Quân đi ra thì cung kính hành lễ.

Mọi người và bốn con mắt của Trọng Minh Điểu đối diện, tim rớt cái bịch:

- Con Trọng Minh Điểu này . . .

Trong ba ngày Tần Quân hầu như không ra khỏi cửa nên bọn họ chưa biết Trọng Minh Điểu đã tới Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Khóe môi Tần Quân cong lên, tinh thần phấn chấn cười nói:

- Đi đi, xuất phát, khiến các phương thế lực nhìn sức mạnh của các ngươi!

Nói xong Tần Quân đi ra cửa cái.

Trận chiến tranh bảo vệ Chúc Long bị Tần Quân xem là bàn cờ thế lực các nơi so tài. Tuy Tần Quân chưa thấy bóng dáng thế lực khác đâu nhưng hắn cảm nhận được Thần Vực đã bị theo dõi.

Một hàng bốn người theo sau lưng Tần Quân, tinh thần phấn khởi.

Bên kia.

Chỗ cao nhất Thần Điện tụ tập mây lôi. Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử, đám trưởng lão xoay quanh một tòa tháp cao, biểu tình rất căng thẳng.

Vô số thủ vệ Thần Điện rải rác xung quanh, một màn sáng màu vàng từ dưới áng mây dâng lên chớp mắt bao phủ nguyên thành bảo.

Đây là pháp trận mạnh nhất của Thần Điện: Mậu Kim Ngăn Địch trận!

Tôn Như Đạo trầm giọng quát:

- Chuyện hôm nay liên quan đến sống còn của Thần Điện, mọi người phải chuẩn bị sẵn sàng tinh thần!

Giọng Tôn Như Đạo rõ ràng truyền vào tai mỗi người, làm tất cả căng thẳng.

Nói xong Tôn Như Đạo hỏi nhỏ Hắc Điệp Tiên Tử cạnh mình:

- Nhóm Tần Thánh Đế đâu?

Hắc Điệp Tiên Tử chỉ xuống dưới:

- Ở chỗ đó!

Dưới ba ngàn thước thấy năm người Tần Quân đứng trong quảng trường trước một tòa cung điện đang ngước nhìn họ.

Thấy mặt nhóm Tần Quân làm Tôn Như Đạo thở phào nhẹ nhõm, gã cảm giác nguy hiểm sắp ập đến.

Tòa tháp cao bị bọn họ bao quanh rung lắc càng dữ dội, bên trong truyền ra tiếng gầm gừ càng lúc càng lớn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong mây lôi liên tiếp chém ra sấm sét to lớn như muốn đánh nát nguyên Thần Điện.

Tôn Như Đạo hết sức căng thẳng. Chúc Long là bảo bối trấn điện của Thần Điện, Hắc Điệp Tiên Tử mang nó ra từ cấm địa, nuôi nấng hơn một vạn năm mới ấp trứng. Kết quả Yêu Tổ xâm nhập, lúc đại chiến bị một con tiểu yêu đánh cắp, may mắn sau đó thu về kịp lúc.

Chúc Long để lại nhiều truyền thuyết trong thế giới này, có sách cổ viết nó là thần sáng thế.

Không biết ai lộ ra tin tức của Chúc Long, hôm nay Thần Điện sắp nghênh đón nguy hiểm lớn nhất từ khi thành lập điện, rất có thể bị diệt điện.

Ngày càng nhiều thủ vệ bay ra khỏi thành bảo.

Một nam nhân vạm vỡ đứng giữa hư không rống to điều động thủ vệ:

- Nhanh lên! Hôm nay hoặc mọi người cùng nhau chết hoặc cùng sống!

Trước cửa lớn khác cũng có người làm vậy.

Thủ vệ trong thành Thần Điện bảo ít nhất có trăm vạn người, tu vi thấp nhất cỡ Địa Tiên cảnh.

Trừ thủ vệ, hộ pháp, chấp sự, người cầm quyền các bộ môn đều bay ra, tu vi cao thấp khác nhau nhưng đa số là cường giả Thái Ất cảnh. Lúc trước phái đại sứ giả đến Nam Vực như Tử Hán Hầu đã có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh, đủ thấy thực lực tổng thể của Thần Điện mạnh mẽ.

Đám người Tần Quân đứng yên tại chỗ đầy hứng thú nhìn thủ vệ Thần Điện bay tới bay lui xung quanh.

Tôn Ngộ Không nheo mắt nói:

- Có nhiều yêu khí khổng lồ đang đến gần.

Tần Quân nhìn qua, phát hiện không gian Thần Vực đang dao động nhẹ, phối hợp bầu trời ráng đỏ cho cảm giác duy mỹ hư ảo.

Bên dưới sắc đẹp luôn giấu sát khí.

Tần Quân gật đầu, ngồi khoanh chân chờ người của các thế lực lên sân.

Tiếng cuồng cười nổ vang:

- Ha ha ha! Thần Điện sao có thể chiếm hữu thần thú như vậy!

Một chỗ không gian của Thần Vực bị xé rách, Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương mang theo mấy chục vạn yêu binh xông vào.

Nhóm Tôn Như Đạo cau mày.

Tôn Như Đạo nghiến răng nói:

- Bắc Sư Vương, không ngờ Yêu Hoàng phái ngươi đến!

Yêu Hoàng mới nổi lên mười mấy năm nhưng đã chinh phục nhiều cường giả, có Bắc Sư Vương nổi tiếng lừng lẫy.

Tần Quân ngạc nhiên nhìn Ngưu Ma Vương, sao tên này cũng đến?

Tôn Ngộ Không, Như Ý Chân Tiên đồng thanh kêu lên:

- Đại ca!

Ngưu Ma Vương ở phía xa bản năng nhìn lại, gã chưa phục hồi ký ức kiếp trước nhưng còn nhớ đệ đệ Như Ý Chân Tiên, dù gì là người nhà.

Ngưu Ma Vương cau mày thầm nghĩ:

- Tại sao hắn ở đây?

Ngưu Ma Vương không đáp lại Như Ý Chân Tiên, vì sẽ bị Bắc Sư Vương chú ý, không chừng Như Ý Chân Tiên thành điểm yếu cho Yêu Hoàng kiềm chế gã.

------oOo------

Chương 827: Bảy mươi hai thi nô

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bắc Sư Vương cười khẩy nói:

- Ô, Tôn Như Đạo, ngươi thật sự làm điện chủ Thần Điện, nhãi ranh nhà ngươi có đủ tư cách không?

Tôn Như Đạo tái mặt.

Phía bên kia thành bảo Thần Điện xuất hiện một lỗ đen nhanh chóng khuếch lớn.

Ngay sau đó Lục Nhĩ Mi Hầu và ba đại yêu vương bước ra, yêu quân theo sau, số lượng khó mà đánh giá.

Lục Nhĩ Mi Hầu cười cuồng ngạo:

- Chậc chậc, kẻ thua cuộc nhà ngươi cũng dám đến giành Chúc Long?

Mặt Bắc Sư Vương dữ tợn hơn.

Nhóm Tôn Như Đạo xôn xao. Bắc Sư Vương từng thua con khỉ này?

Ba ngày trước Lục Nhĩ Mi Hầu đến đại náo một trận nhưng đấu ngang tay với Tôn Như Đạo, nghe nói nó đánh bại cường giả nổi tiếng đã lâu Bắc Sư Vương khiến mọi người sợ hãi.

Tôn Ngộ Không nhíu mày nói:

- Con khỉ đó . . .

Nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu ánh mắt đầu tiên làm Tôn Ngộ Không cảm giác gặp thiên địch, chợt nhớ Viên Hồng từng nói có con khỉ sáu lỗ tai rất mạnh.

Tần Quân liếc qua Tôn Ngộ Không, cười khẽ:

- Bình tĩnh đi, chờ chút nữa giao cho ngươi đối phó Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu?

Mắt Tôn Ngộ Không hấp háy.

La Sĩ Tín bất mãn la lên:

- Ta cũng muốn chiến!

Tần Quân phất tay nói:

- Yên tâm đi, không lo không có đối thủ!

Vừa dứt lời một hướng khác trong Thần Điện nứt ra cái khe không gian, các quan tài đá bay ra, từng tia ma khí tuôn ra từ khe hở quan tài.

Đám người Bắc Sư Vương, Tôn Như Đạo rung động nhìn.

Hắc Điệp Tiên Tử kinh kêu:

- Không thể nào! Tại sao Thi Hoàng Điện cũng đến!?

Sự việc vượt qua dự đoán của Hắc Điệp Tiên Tử.

Một quan tài đá dài năm thước bay đằng trước nhất đột nhiên mở ra, một thân hình đen thui chậm rãi đứng lên. Kẻ đó mặc áo đen hoa văn đỏ, tóc bạc phơ, trắng bệch như bị bệnh ngoài da, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, con ngươi màu bạc trắng làm người nhìn lòng lạnh lẽo.

Tôn Như Đạo rít qua kẽ răng:

- Thi Hoàng Điện Thập Tam Quân, Bành Chí Thiên!

Đám trưởng lão sau lưng gã run cầm cập.

Thi Hoàng Điện mạnh hơn Thần Điện nhiều, Thập Tam Quân nổi tiếng thiên hạ, kém nhất cũng cỡ Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn. Hơn một nửa người đến Đại La Kim Tiên cảnh, Bành Chí Thiên nằm trong số đó.

Tỳ Bà từ từ phun ra bảy chữ:

- Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ.

Tần Quân nhìn kỹ Bành Chí Thiên, gã toát ra tử khí.

Bành Chí Thiên lộ mặt làm Bắc Sư Vương, Lục Nhĩ Mi Hầu lặng im.

Quan tài đá sau lưng Bành Chí Thiên liên tục mở nắp, tổng cộng một trăm quan tài. Các bóng người áo đen đứng dậy, toàn là cường giả Thái Ất cảnh, hơi thở tụ lại với nhau làm Thần Vực chìm trong tĩnh lặng.

Bành Chí Thiên phớt lờ Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương, Lục Nhĩ Mi Hầu, ánh mắt hờ hững nhìn Thần Điện, mở miệng nói:

- Giao Chúc Long ra, nếu không hôm nay Thần Điện sẽ xóa tên!

Giọng Bành Chí Thiên khào khào khiến người nghe nổi da gà.

Tôn Như Đạo biểu tình cực kỳ khó xem. Hắc Điệp Tiên Tử siết chặt nắm tay, mắt tràn đầy không cam lòng và khó tin.

Trong sáu điện ba địa thì Thi Hoàng Điện xếp hạng ba, cách Thần Điện rất xa. Hắc Điệp Tiên Tử không thể ngờ Thi Hoàng Điện sẽ giết tới, còn trực tiếp phái ra Bành Chí Thiên.

Bành Chí Thiên rất nổi tiếng trong Thập Tam Quân, danh tiếng được xương trắng chồng chất lên cao.

Lục Nhĩ Mi Hầu khó chịu la lên:

- Hừ! Ngươi đang lờ đi chúng ta?

Mặc dù hơi thở của đối phương rất mạnh nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu không sợ.

Ba đại yêu vương sau lưng Lục Nhĩ Mi Hầu chưa đến Đại La cảnh nhưng ít nhất là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, viên mãn.

Bành Chí Thiên liếc Lục Nhĩ Mi Hầu một cái, biểu tình hờ hững như nhìn hoa cỏ ven đường. Rất nhanh Bành Chí Thiên lại nhìn thành bảo Thần Điện.

Đỉnh chóp tháp cao rung bần bật, sấm chớp tứ giăng. Hơi thở bên trong siêu khủng bố, rõ ràng Chúc Long sắp thành công thức tỉnh.

Bị Bành Chí Thiên lơ đẹp chọc giận Lục Nhĩ Mi Hầu:

- Đáng giận!

Lục Nhĩ Mi Hầu giơ gậy thép xông hướng Bành Chí Thiên, một gậy xé rách không khí, thân hình kiệt ngạo vụt qua bầu trời Thần Điện. Lục Nhĩ Mi Hầu muốn một gậy đập chết Bành Chí Thiên.

Đối diện Lục Nhĩ Mi Hầu thế tới rào rạt, Bành Chí Thiên nheo mắt giơ tay phải lên, ngón trỏ chỉ hướng nó. Ma khí bắn ra từ đầu ngón tay hóa thành

trường mâu bay siêu nhanh tới gần Lục Nhĩ Mi Hầu.

Trong khoảnh khắc Lục Nhĩ Mi Hầu biến sắc mặt bản năng né tránh, nhưng vẫn bị trường mâu ma khí đâm qua phần eo, máu tươi tung toé.

Tôn Ngộ Không trợn to mắt trầm giọng nói:

- Mau quá!

Nét mặt La Sĩ Tín lộ vẻ kiêng dè. Tỳ Bà đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ nheo mắt lại.

Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương hút ngụm khí lạnh. Vừa ra tay đã bị thương Lục Nhĩ Mi Hầu siêu mạnh, rốt cuộc Bành Chí Thiên mạnh đến mức nào?

Bành Chí Thiên không nói một câu, lại nhìn tháp cao trên đỉnh Thần Điện. Tháp cao từ rung rung đến lắc lư, từng tia chớp giáng xuống bị Mậu Kim Ngăn Địch trận chặn lại, tháp cao không sứt mẻ.

Tôn Như Đạo nhìn Bành Chí Thiên chằm chằm, lạnh lùng nói:

- Bành Chí Thiên, Thần Điện chúng ta và Thi Hoàng Điện chưa bao giờ có liên quan . . .

Thi Hoàng Điện vừa xuất hiện khiến Tôn Như Đạo tự động xem như thuộc hạ của Yêu Tổ, Yêu Hoàng.

Tôn Như Đạo chưa nói hết đã bị Bành Chí Thiên ngắt lời:

- Kẻ yếu không có tư cách nói chuyện đó.

Bành Chí Thiên giơ hai tay lên, các lỗ đen lớn nhỏ khác nhau hiện ra sau lưng gã, những xác chết bò ra. Hình ảnh kinh dị khủng bố, làm mọi người sống lưng lạnh toát.

Nói chúng nó là xác chết vì đôi mắt trống rỗng, thân thể mục nát mức độ khác nhau, như ác quỷ bò ra từ địa ngục.

Tần Quân nhướng mày, bởi vì hắn cảm nhận áp lực mạnh mẽ từ những xác

chết.

Tỳ Bà nhíu mày nói:

- Những thi nô này đều có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh!

Con ngươi Tần Quân co rút, đưa mắt nhìn Bành Chí Thiên triệu hoán ra bảy mươi hai thi nô, tương đương với bảy mươi hai Thái Ất Huyền Tiên?

Bắc Sư Vương, Lục Nhĩ Mi Hầu hết hồn, không dám khiêu khích Bành Chí Thiên nữa.

Bành Chí Thiên phất tay, bảy mươi hai thi nô Thái Ất Huyền Tiên cảnh xé gió bay hướng Thần Điện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các thi nô liên tục đụng vào Mậu Kim Ngăn Địch trận, đập màn sáng nổi lên sóng gợn.

Bảy mươi hai Thái Ất Huyền Tiên đụng mạnh làm Mậu Kim Ngăn Địch trận dao động. Các trưởng lão Thần Điện hãi hùng nhìn, hàng trăm vạn thủ vệ nuốt nước miếng.

Đại chiến sắp bùng nổ.

Bắc Sư Vương quát to:

- Các ngươi cũng lên!

Tuy không đánh lại Bành Chí Thiên nhưng có thể dùng số lượng kiềm chế rồi thừa dịp loạn cướp đi Chúc Long.

------oOo------

Chương 828: Chúc Long ra đời (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Như Đạo vội lấy ra đại đao Thanh Văn của mình, chuẩn bị tùy thời chiến đấu.

Trăm vạn thủ vệ cùng vận chuyển pháp lực giữ gìn Mậu Kim Ngăn Địch trận.

Nếu Mậu Kim Ngăn Địch trận bị phá tan thì chờ đợi bọn họ là đồ sát, không người nào dám thả lỏng.

Mấy chục vạn yêu binh xông lên, các loại yêu thuật thi triển ra, tiếng nổ liên tiếp làm Thần Điện rung rinh.

Tôn Ngộ Không móc Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai hưng phấn hỏi:

- Bệ hạ, chúng ta ra tay được chưa?

Đại chiến bắt đầu, Tôn Ngộ Không đã rất nôn nóng.

Tần Quân nhẹ gật đầu, Tôn Ngộ Không liền lao ra.

Tần Quân dở khóc dở cười, y không tìm Lục Nhĩ Mi Hầu mà đi khiêu chiến Bành Chí Thiên càng mạnh.

La Sĩ Tín cũng lấy Kỳ Lân Bá Vương Thương ra xông hướng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Ngón tay Tỳ Bà quấn tóc đẹp tùy ý hỏi:

- Còn ta thì sao đây bệ hạ?

Trừ Trọng Minh Điểu trên vai Tần Quân ra không có sinh linh nào ở đây cảnh giới tu vi cao hơn Tỳ Bà, nàng có tư cách ngạo mạn.

Tần Quân nhìn chiến trường bên trên:

- Án binh bất động.

Tôn Ngộ Không xuyên thấu Mậu Kim Ngăn Địch trận, giơ cao Kim Cô Bổng đập hướng Bành Chí Thiên, hú lên:

- Ăn một gậy của lão Tôn!

Kim Cô Bổng chợt biến lớn như cây cột chống trời giáng xuống.

Bành Chí Thiên luôn giữ biểu tình hờ hững hơi cau mày, giơ tay phải lên vỗ, ma khí nhanh chóng ngưng tụ thành bàn tay to.

Ầm!

Kim Cô Bổng đập trúng bàn tay ma khí, đánh tan ma khí.

Cùng lúc đó Tôn Ngộ Không bị sức mạnh lớn hất bay.

Bành Chí Thiên ngạc nhiên khẽ kêu:

- Ủa?

Bành Chí Thiên không ngờ lực lượng của Tôn Ngộ Không lớn như vậy.

Lục Nhĩ Mi Hầu ở phía xa thấy Tôn Ngộ Không ra tay thì mắt lóe tia sáng. Nhìn Tôn Ngộ Không làm nó sôi trào máu nóng muốn đánh nhau.

La Sĩ Tín bay ra khỏi Mậu Kim Ngăn Địch trận lao hướng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Mậu Kim Ngăn Địch trận cho phép từ bên trong dễ dàng ra ngoài, nhưng từ bên ngoài đi vào thì khó khăn.

Thấy Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín ra tay khiến các cao tầng Thần Điện thở phào nhẹ nhõm. Dù bọn họ không phục nhưng phải công nhận hai tên này mạnh đến khó tin.

Tôn Như Đạo rầu lo hỏi:

- Con khỉ đó đánh thắng Bành Chí Thiên được không?

Tôn Như Đạo không muốn đấu với Bành Chí Thiên chút nào, vì gã cả đời hiếm khi thua, đa số người đánh với gã đều chết thảm hoặc bị luyện chế thành thi nô.

Hắc Điệp Tiên Tử chắc chắn đáp:

- Có hy vọng!

Thần Vô Cơ thi triển thuật Thỉnh Thần còn không đánh thắng nổi Tôn Ngộ Không, dù thủ đoạn của Bành Chí Thiên mạnh hơn nữa chắc cũng khó thắng y.

Cùng lúc đó, La Sĩ Tín đuổi theo Lục Nhĩ Mi Hầu đánh, gã có sức lực khủng bố cộng thêm cảnh giới cao hơn Lục Nhĩ Mi Hầu, nên vừa đánh nhau đã chiếm ưu thế tuyệt đối.

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa dùng gậy thép đón đỡ La Sĩ Tín công kích điên cuồng vừa run sợ thầm nghĩ:

- Cái tên thô lỗ này từ đâu nhảy ra?

Tần Quân bình tĩnh nhìn cuộc chiến, Trọng Minh Điểu gật gù đậu trên vai hắn cũng nhìn. Không ai ngờ rằng nó có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Như Ý Chân Tiên năn nỉ:

- Bệ hạ có thể tha mạng cho đại ca của ta không?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Thần Vực bị sóng gió khủng bố thổi quét, biển mây cuồn cuộn, các màu yêu khí tràn ngập trong pháp lực.

Thần Điện được Mậu Kim Ngăn Địch trận bao bọc không ngừng rung lắc như tùy thời sụp đổ. Bóng dáng yêu binh vô số kể bị ngăn bên ngoài Mậu Kim Ngăn Địch trận, đưa mắt nhìn vô cùng đồ sộ.

Ba đại yêu vương đi theo Lục Nhĩ Mi Hầu ra lệnh đám yêu binh xông lên.

Tình hình càng hỗn loạn càng tốt, vì Bành Chí Thiên quá mạnh, muốn cướp Chúc Long từ tay gã vô cùng khó khăn.

Tần Quân đi tới vách đá, ngồi dưới đất xem kịch. Như Ý Chân Tiên, Tỳ Bà

theo sát sau đó.

Tần Quân nhìn Ngưu Ma Vương ở phía xa, cười khẽ:

- Yên tâm đi, trẫm sẽ không giết đại ca ngươi.

Tần Quân luôn thắc mắc Ngưu Ma Vương chạy đi đâu, thì ra là đầu bái vào một chỗ thế lực lớn. Nhưng không biết Ngưu Ma Vương đầu vào Yêu Hoàng hay Yêu Tổ.

Như Ý Chân Tiên nghe vậy quỳ xuống dập đầu hướng Tần Quân, biểu tình rất là kích động, giọng run run.

Ở chung mấy ngày nay khiến Như Ý Chân Tiên hiểu rõ dã tâm của Tần Quân, nếu Ngưu Ma Vương dám đối địch với hắn thì kết cục sẽ rất thảm.

Ngưu Ma Vương, Bắc Sư Vương sắc mặt âm trầm nhìn chiến đấu phía trước.

Tôn Ngộ Không, Bành Chí Thiên chiến đến khí thế ngất trời. Bành Chí Thiên hầu như không di chuyển, toàn là Tôn Ngộ Không bay vòng quanh tấn công gã, nhưng hai bên tạm thời không phân ra cao thấp.

Bên kia. Lục Nhĩ Mi Hầu bị La Sĩ Tín rượt theo đánh, lên trời xuống biển rất là khốn khổ.

Ngưu Ma Vương rít qua kẽ răng:

- Đáng giận, chúng ta không có sức mạnh xen vào!

Được Yêu Hoàng trợ giúp Ngưu Ma Vương đã đột phá đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, thực lực tăng vọt, đương nhiên gã cũng phải trả giá rất đắt. Nhưng đối diện trận chiến tranh này Ngưu Ma Vương không nhúng tay vào được.

Bắc Sư Vương không đáp lại Ngưu Ma Vương, sắc mặt âm trầm không biết đang nghĩ gì.

Chúc Long trong tháp cao càng bạo động, phát ra tiếng gầm gừ như đến từ cửu u hoàng tuyền, khiến người nghe sợ vỡ mật.

Sấm chớp điên cuồng oanh tạc Mậu Kim Ngăn Địch trận, cộng thêm bảy mươi hai thi nô và hàng trăm vạn yêu binh tụ tập công kích làm trận rung lắc càng dữ dội hơn.

Một trưởng lão kinh khủng la lên:

- Không được! Cứ tiếp tục thế này thì Mậu Kim Ngăn Địch trận sẽ bị phá!

Các trưởng lão khác biểu tình cực kỳ khủng hoảng, càng đừng nói người tu vi yếu hơn họ. Trăm vạn thủ vệ hai tay run run tùy thời không chịu nổi.

Tôn Như Đạo sắc mặt âm trầm khó coi, quyết đoán nói:

- Mọi người đừng giữ Mậu Kim Ngăn Địch trận nữa, lo thủ vệ thần tháp!

Cái gọi là thần tháp tức là chỗ Chúc Long cư ngụ.

Bùm!

Tháp cao bên trên bỗng nổ tung, một bóng dáng bay ra, vảy đỏ rực, không có tứ chi, giống mãng xà, có đầu người, tóc tai bù xù, hai mắt đầy tơ máu, cuồng bạo vô cùng.

Chính là Chúc Long!

Nhìn kỹ thì khuôn mặt đó hơi giống Tần Quân.

Chúc Long gầm rống vọt lên trên như nổi điên, đụng nát màn sáng trên đỉnh đầu. Mậu Kim Ngăn Địch trận tan vỡ, vô số yêu binh gầm rống xông lên.

Trăm vạn thủ vệ Thần Điện xếp thành hàng lấy ra pháp khí chuẩn bị tác chiến.

Cùng lúc đó, Chúc Long gầm rú bay vào mây lôi cuồn cuộn.

Tần Quân luôn yên lặng theo dõi kỳ biến. Đám yêu binh xông đến bị Tỳ Bà vung tay đánh thành tro.

Nhìn Chúc Long phát cuồng làm tim Tần Quân đau nhói.

------oOo------

Chương 829: Chúc Long ra đời (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu lúc trước Tiểu Chúc Long không bị cướp đi thì đã không đau đớn như bây giờ, nhưng nếu nó ở bên cạnh Tần Quân thì tu vi sẽ không thể tăng vọt. Tần Quân đến Chân Tiên cảnh nhị trọng cũng không nhìn thấu tu vi hiện tại của Tiểu Chúc Long.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Phúc và họa song song.

Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương lao hướng mây lôi muốn bắt giữ Chúc Long. Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử nhanh chóng ngăn hai người lại.

Tôn Như Đạo chém nhát đao:

- Hừ! Xéo!

Đao quang rực rỡ, tia sáng lạnh chói mắt, đao khí màu xanh như vầng trăng khuyết chém xuống.

Ngưu Ma Vương biến sắc, bản năng né tránh.

Bắc Sư Vương rút búa to ra đánh tan đao khí, cuồng cười:

- Nhãi ranh, tuy ngươi đột phá Đại La Kim Tiên nhưng không đáng gì!

Tôn Như Đạo tức giận ngực phập phồng. Hắc Điệp Tiên Tử bỗng nhiên giang hai tay, vô số bươm bướm đen bay ra từ hai ống tay áo như cơn lũ đen đánh hướng Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương, rất nhanh bao trùm họ.

Tần Quân nhướng mày, quả nhiên Hắc Điệp Tiên Tử là cường giả Đại La cảnh.

Lão yêu bà này bình thường che giấu, lần này rốt cuộc giấu không được.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hiện giờ Chúc Long mạnh đến mức nào?

Tỳ Bà ngước lên nhìn, nhẹ giọng nói:

- Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, vẫn đang nhanh chóng biến mạnh.

Uy vũ vậy? Chúc Long mới sinh ra bao lâu? Được nửa năm phải không?

Tần Quân nuốt nước miếng, quá khủng.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Hừ, như vậy có là gì. Thật lâu trước kia có sinh linh vừa sinh ra đã có tu vi Đại La Kim Tiên!

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn chợt nhớ những đại năng trong hồng hoang vừa sinh ra đã siêu mạnh.

Quả nhiên thiên phú rất quan trọng, có người điểm khởi đầu đã là điểm cuối mà đa số người ngước nhìn.

Chúc Long lăn lộn trong mây lôi, hơi thở tăng vọt với tốc độ khiến người trố mắt líu lưỡi.

Tỳ Bà mở miệng nói, mắt đẹp đầy rung động nhìn hướng Chúc Long:

- Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.

Tần Quân thấy đau tim.

Mợ ơi, cái này mới là nhân vật chính!

Cơ Vĩnh Sinh mở miệng nói, dường như phát hiện bảo bối gì:

- A, có một thứ!

Tần Quân hỏi thầm:

- Sao vậy?

Cơ Vĩnh Sinh nôn nóng thúc giục:

- Tận cùng bên trong Thần Điện có bảo bối, lúc trước giấu kỹ nhưng vừa rồi pháp trận bị phá cũng hủy cấm chế bên dưới, hơi thở của nó tiết lộ. Mau xuống dưới!

Tần Quân bản năng đứng dậy.

Bảo bối làm Cơ Vĩnh Sinh kích động như vậy thì tuyệt đối không đơn giản!

Tần Quân bỏ lại một câu rồi nhảy xuống:

- Tỳ Bà, trông chừng giúp trẫm, đừng để ai cướp mất Chúc Long!

Tỳ Bà cau mày nhưng không dám cãi lệnh Tần Quân, mắng Như Ý Chân Tiên:

- Ngươi còn không mau theo sau?

Như Ý Chân Tiên giật mình tỉnh lại khỏi cơn rung động, vội nhảy xuống theo.

Bên kia.

Bành Chí Thiên đang đánh nhau với Tôn Ngộ Không khóe mắt liếc qua lóe tia mừng như điên, huơ chưởng phải đánh bay Tôn Ngộ Không.

Tuy Tôn Ngộ Không có thể chiến đấu vượt cấp nhưng sức chiến đấu của Bành Chí Thiên quá mạnh, y không thể áp sát.

Bành Chí Thiên hừ lạnh một tiếng:

- Hừ, ngươi rất mạnh!

Tay trái Bành Chí Thiên kéo hư không xé ra cái khe, một quan tài đá bay ra, phát ra hơi thở làm Tôn Ngộ Không dựng đứng tóc gáy.

Tôn Ngộ Không kinh sợ thầm nghĩ:

- Tên này rốt cuộc có bao nhiêu thi nô?

Nhưng Tôn Ngộ Không không e ngại, chiến đấu là thiên tính của y, huống chi đối phương cũng không phải không cách nào chiến thắng.

Quan tài đá mở nắp, một bóng dáng đứng dậy. Tôn Ngộ Không trợn tròn mắt thầm la tổ cha nó!

Bên trong quan tài đá mới được Bành Chí Thiên triệu ra có một bóng hình bò ra giống hệt như gã, hơi thở không khác biệt gì, như phân thân.

Một Bành Chí Thiên đã làm Tôn Ngộ Không bó tay, thêm một người thì chết chắc.

Bành Chí Thiên mở miệng nói:

- Hừ! Giết hắn!

Thi nô giống y hệt Bành Chí Thiên lập tức lao hướng Tôn Ngộ Không.

Bành Chí Thiên lao xuống dưới, chớp mắt biến mất trong mây.

Tôn Ngộ Không bị thi nô dây dưa không thể đuổi theo, vì thi nô này cũng có thực lực Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, sử dụng phép thuật đều là thủ đoạn của Bành Chí Thiên.

Bàn tay to ngưng tụ bằng ma khí liên tục vỗ vào Tôn Ngộ Không, tốc độ mau đáng sợ muốn đập nát khung trời. Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng nhanh chóng đánh tan các bàn tay, nhưng thi nô Đại La công kích không ngừng, bay tới gần Tôn Ngộ Không.

Mắt Tôn Ngộ Không lóe tia sáng thô bạo:

- Dám gần người?

Bàn về đánh xáp lá cà thì Tôn Ngộ Không chưa từng sợ ai.

Bên kia.

La Sĩ Tín càng chiến càng phấn khởi, Kỳ Lân Bá Vương Thương đập hai tay Lục Nhĩ Mi Hầu đẫm máu.

Lục Nhĩ Mi Hầu kinh hoàng thầm nghĩ:

- Đáng ghét, tên này rốt cuộc là thần thánh phương nào, lực lượng lớn như thế?

Gậy thép không cứng bằng Kỳ Lân Bá Vương Thương, trong lúc đánh nhau cây gậy rung rung.

La Sĩ Tín mặc kệ Lục Nhĩ Mi Hầu nghĩ gì, vung trường thương, pháp lực tuôn ra từ cơ thể hóa thành kỳ lân đen mang theo khí thế ngập trời lao đi, tựa như ngọn núi muốn đâm chết Lục Nhĩ Mi Hầu.

Tim Lục Nhĩ Mi Hầu đập nhanh hất gậy lên, đáng tiếc không cách nào lay động kỳ lân đen ngược lại bị đụng bay ra, dọc đường đâm chết các yêu binh, dấy lên cuồng phong làm thủ vệ trong Thần Điện suýt bị đánh bay ra.

Trên bầu trời Thần Điện, Tôn Như Đạo và Hắc Điệp Tiên Tử đang đại chiến với Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương. Tuy Bắc Sư Vương mạnh nhưng Ngưu Ma Vương không giúp được gì, khiến họ không thể đến gần Chúc Long.

Trưởng lão, các hộ pháp Thần Điện thì ác chiến với ba đại yêu vương, bảy mươi hai thi nô Thái Ất Huyền Tiên cảnh. Nếu không phải ỷ vào pháp trận các góc Thần Điện thì phe bọn họ không chịu nổi.

Ba vị đại yêu vương siêu mạnh, còn có bảy mươi hai thi nô liều mạng, khiến trưởng lão, các hộ pháp Thần Điện rơi vào giày vò đau khổ.

Tỳ Bà còn đứng tại chỗ cũ xem xét chiến trường, nếu có sinh linh nào dám đến gần Chúc Long là nàng sẽ ra tay.

Chúc Long vặn vẹo gầm rống trong mây lôi:

- Grào!

Hơi thở của Chúc Long đã đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh, uy áp làm cho người ta sợ hãi.

Mắt thấy Chúc Long ngày càng mạnh, Bắc Sư Vương trong lòng sốt ruột, cứ theo đà này có khi nào nó mạnh hơn bọn họ?

Xem ra họ đã đánh giá thấp Chúc Long.

Chúc Long chỉ tồn tại trong truyền thuyết, chưa ai thật sự gặp nó.

Yêu Hoàng tạm thời không cách nào đích thân đến.

Lục Nhĩ Mi Hầu đại biểu Yêu Tổ nhìn mà lòng nóng như lửa đốt, tình huống khác với dự đoán của nó. Lục Nhĩ Mi Hầu không ngờ trừ thế lực Yêu Hoàng ra còn có Thi Hoàng Điện tham gia, làm nó giật mình nhất là thiên phú của Chúc Long quá khủng bố.

------oOo------

Chương 830: Tử Tinh Kim Liên Kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vèo vèo!

Gió rít gào, trong mây lôi rắc từng đóa sen vàng, sao tím vô số kể lan tràn nguyên Thần Vực.

Bắc Sư Vương hét thất thanh, biểu tình tràn đầy kinh hoàng:

- Tử Tinh Kim Liên Kiếp!

Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử hết hồn, vội vàng né tránh những đóa sen vàng và sao tím.

Tử Tinh Kim Liên Kiếp là một trong những thiên kiếp mạnh nhất khi đột phá Đại La cảnh. Nhưng rõ ràng Chúc Long vẫn chưa đột phá Đại La

cảnh, mới chỉ vượt qua Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ đã dẫn đến thiên kiếp mạnh như vậy, thật là kinh thế hãi tục.

Bên kia.

Tần Quân làm theo Cơ Vĩnh Sinh chỉ thị nhanh chóng đến trước cung điện nằm ở tận cùng Thần Điện, cánh cửa bị các xiềng xích thô bằng bắp đùi khóa lại. Tần Quân đến gần tung nắm đấm.

Hắn vốn là thể tu, luyện công pháp vô tượng Bất Diệt Thánh Thân, một cú đấm làm cánh cửa rung lắc.

Vẻ mặt Tần Quân xấu hổ nói:

- Ui da, không được rồi.

May mắn bốn phía chỉ có Trọng Minh Điểu, không thì mất hết mặt mũi.

Tần Quân vận dụng Bất Diệt Thánh Thân thứ bốn Lực Bạt Sơn Hề, dòng khí trắng lượn lờ quanh nắm đấm phải. Cú đấm đánh vào cánh cửa, rầm một tiếng các sợi xích sắt đứt đoạn, cánh cửa ngã xuống, mùi tanh ập vào mặt làm Tần Quân bịt mũi.

Tần Quân hỏi thầm:

- Xác định ở bên trong?

Bảo bối gì mà giấu ở nơi như vậy?

Cơ Vĩnh Sinh nôn nóng thúc giục:

- Đúng rồi, mau vào đi, có người theo đến!

Tần Quân lập tức đi vào con đường tối tăm.

Tần Quân mới vào vài giây Bành Chí Thiên đã đáp xuống trước cửa lớn, nhíu mày lẩm bẩm:

- Chắc ở trong này!

Lần này Thi Hoàng Điện phái gã đến trừ bắt Chúc Long ra nhiệm vụ lớn nhất là sưu tầm Mệnh Vận Chi Luân.

Thần Vô Cơ có thể vươn lên nghe nói dựa vào Mệnh Vận Chi Luân, nếu không phải nghe tin Thần Vô Cơ bị tổn hại nặng thì Thi Hoàng đã không phái Bành Chí Thiên đến. Thần Vô Cơ nắm giữ Mệnh Vận Chi Luân rất dễ chạy trốn, nếu Thi Hoàng tự mình đến bắt Thần Vô Cơ sẽ đánh phá cân bằng vi diệu của sáu điện ba địa, mất nhiều hơn được.

Lần này là cơ hội tốt!

Bành Chí Thiên trầm ngâm giây lát rồi đi vào đường hầm. Có phân thân thi nô của gã và bảy mươi hai thi nô Thái Ất Huyền Tiên, chắc Chúc Long không trốn thoát được.

Tần Quân dựa theo chỉ thị của Cơ Vĩnh Sinh đi thẳng đến cuối, có cánh cửa chặn trước mặt hắn. Cửa nhỏ hơn cửa cái cung điện bên ngoài.

Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở:

- Không thể cứng rắn phá cánh cửa này.

- Tại sao?

- Vì bên trên bôi đầy độc.

Tần Quân hút ngụm khí lạnh. Là kẻ nào bày ra trò này? Độc ác quá.

Tần Quân không kiềm được tò mò hỏi:

- Bên trong là cái gì?

Cơ Vĩnh Sinh đáp ngay:

- Mệnh Vận Chi Luân, Mệnh Vận Chi Luân trong người của ngươi không hoàn chỉnh.

Mắt Tần Quân xanh ngắt, hắn đã tự thể nghiệm sức mạnh của Mệnh Vận Chi Luân.

Xuyên việt thời không, quá nghịch thiên!

Bành Chí Thiên đột nhiên xuất hiện sau lưng Tần Quân, lặng lẽ thò tay phải như móng vuốt quỷ ra.

Tần Quân không phát hiện, nhưng Trọng Minh Điểu đậu trên vai hắn quay đầu trừng Bành Chí Thiên. Gã như ở trong hầm băng, sát khí khủng bố làm tay phải của gã chới với giữa chừng không trung, không thể nhúc nhích.

Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở:

- Cẩn thận sau lưng.

Tần Quân bản năng quay đầu nhìn lại, da đầu suýt nổ tung.

Bành Chí Thiên bộ dạng như ác quỷ trừng hắn, tay phải cách mặt hắn chưa đầy 10cm.

- Đệt!

Tần Quân giơ chân quét ngang. Bành Chí Thiên bị sát khí của Trọng Minh Điểu tỏa định đang hoảng hốt, chưa phản ứng lại đã bị Tần Quân đá trúng.

Nhưng Bành Chí Thiên cảnh giới quá cao, chỉ trượt đi ba thước liền ngừng lại. Tần Quân cảm giác đá trúng miếng thép, chân phải đau nhức.

Bành Chí Thiên tỉnh táo lại, vẻ mặt kiêng dè nhìn Trọng Minh Điểu, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi là yêu nghiệt phương nào?

Trọng Minh Điểu sẽ không nói chuyện, linh trí của nó không cao, chỉ biết bảo vệ chủ.

Không khí yên tĩnh, có chút lúng túng.

Tần Quân phá vỡ yên lặng, vừa hỏi vừa nhường đường:

- Ngươi muốn thứ bên trong?

Bành Chí Thiên cau mày đưa mắt nhìn cánh cửa trước mặt. Cửa đúc bằng thanh đồng phủ đầy bụi dường như nhiều năm chưa mở ra.

Bành Chí Thiên không phải Tần Quân, luyện thi cũng thuộc đạo độc nên nhận ra ngay cánh cửa thanh đồng khác lạ. Nhưng Bành Chí Thiên không thèm để ý, gã cách không vỗ sập cửa thanh đồng, bụi bay mù mịt. Tần Quân hết hồn thụt lùi, sợ bị độc hạ gục.

Đập vào mắt Tần Quân là một căn phòng tia sáng mờ tối, bên trong có một bệ đá, một khay ngọc nhỏ đựng la bàn hoàng kim phủ đầy bụi. La bàn rất giống Mệnh Vận Chi Luân trong người Tần Quân, nhưng nó tích đầy bụi trông càng cổ xưa.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cướp lấy Mệnh Vận Chi Luân. Nhiệm vụ cụ thể: Phát hiện Mệnh Vận Chi Luân ẩn giấu trong Thần Điện, nếu túc chủ thành công cướp về và dung hợp với Mệnh Vận Chi Luân của mình sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma và một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân híp mắt lại.

Hiện tại lại thêm một lý do hắn phải cướp Mệnh Vận Chi Luân bằng được.

Thấy Mệnh Vận Chi Luân làm mắt Bành Chí Thiên sáng rỡ, thò tay chộp Mệnh Vận Chi Luân.

Mệnh Vận Chi Luân bị lực lượng vô hình kéo hướng Bành Chí Thiên, bỗng một luồng sáng vụt qua cực nhanh ngậm Mệnh Vận Chi Luân. Con ngươi Bành Chí Thiên co rút nhìn theo, Mệnh Vận Chi Luân rơi vào tay Tần Quân.

Bành Chí Thiên gằn giọng, mắt lộ sát khí:

- Ngươi dám!

Các lỗ đen hiện ra sau lưng Bành Chí Thiên, những bàn tay quỷ trắng âm trầm thò ra từ lỗ đen.

Tần Quân không chút sợ hãi, cười lạnh nói:

- Trẫm có gì không dám!

Chẳng phải là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ sao, lên mặt khỉ mốc! Biết con gà trên vai trẫm mạnh thế nào? A không, là chim thần!

Trọng Minh Điểu nhỏ giọng rít, bốn con mắt nhìn Bành Chí Thiên chằm chằm làm lòng gã lạnh lẽo.

Bành Chí Thiên cắn răng hỏi:

- Rốt cuộc ngươi là ai? Hãy xưng tên ra!

Trọng Minh Điểu đem đến áp lực quá lớn cho gã.

Tần Quân ra vẻ châm chọc nói:

- Trẫm đến từ Tây Vực, nhớ kỹ tên trẫm là Như Lai!

Như Lai Tây Vực?

Bành Chí Thiên cau mày suy nghĩ, chưa nghe qua tên này.

Dù thực lực của Như Lai mạnh mẽ nhưng luôn lo phát triển Tây Vực, vì y hiểu rằng điệu thấp phát triển mới luôn ngao khiếu thế gian.

Tạm thời Như Lai Tây Vực chưa đến độ cao như sáu điện ba địa, cùng lắm trong Thần Điện biết tiếng thôi.

Bành Chí Thiên khinh miệt cười nói:

- Tây Vực? Hừ, chưa từng nghe!

Bành Chí Thiên vung tay phải, các bàn tay quỷ bay ra khỏi lỗ đen tấn công Tần Quân.

Nếu bị bắt trúng Tần Quân chỉ có một con đường chết.

------oOo------

Chương 831: Trọng Minh Điểu hiển uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng Trọng Minh Điểu trên vai Tần Quân không phải chưng chơi, nó há mỏ chim phun ra một luồng sáng trắng làm tất cả bàn tay quỷ thành tro.

Con ngươi Bành Chí Thiên co rút, định nói gì thì Trọng Minh Điểu bỗng lao vào gã, đánh vào ngực gã. Bành Chí Thiên cảm giác lực lượng khó thể tưởng tượng ập đến.

Bùm!

Cát bụi bay mù mịt, Trọng Minh Điểu đè Bành Chí Thiên xuyên thủng núi, lực lượng cường đại làm nguyên Thần Điện rung rinh.

Thần Điện đang chiến đấu, các thủ vệ không phát hiện tình hình bên dưới.

Tần Quân nhanh chóng bay ra khỏi bụi bặm, mặt xám mày tro hơi chật vật, hắn mắng:

- Có cần đột ngột vậy không!?

Tần Quân chỉ có thể càu nhàu một câu, ai kêu linh trí của Trọng Minh Điểu không cao, không biết lo cho cảm xúc của chủ nhân. Đối với Trọng Minh Điểu thì nguyên Thần Điện bị sập Tần Quân cũng sẽ không bị thương.

Cùng lúc đó, Bành Chí Thiên và Trọng Minh Điểu bay ra từ góc khác trong Thần Điện. Người Bành Chí Thiên đẫm máu nhưng áo đen không rách, chắc chất liệu rất khác biệt.

Mắt Trọng Minh Điểu lấp lóe tia hung tợn khiếp người, làm Bành Chí Thiên tim đập chân run.

Bành Chí Thiên kinh hoàng thầm nghĩ:

- Con gà này có lai lịch gì thế này?

Trọng Minh Điểu hóa thành cầu vồng bay tới, tốc độ càng mau hơn.

Vèo!

Không khí bị xé rách, người Trọng Minh Điểu bốc cháy lửa nhanh như tia chớp xuyên qua ngực Bành Chí Thiên, máu phun ra. Cơ mặt Bành Chí Thiên cứng ngắc, mắt tràn đầy không tin được. Gã đường đường là cường giả siêu đẳng Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ mà không có chút sức chống cự trước Trọng Minh Điểu.

Tốc độ tuyệt đối làm Bành Chí Thiên không kịp phòng ngự.

Lửa trên người Trọng Minh Điểu không phải lửa bình thường, sau khi xuyên qua ngực Bành Chí Thiên thì lửa vẫn còn đốt thịt bên mép rìa, khiến gã rất đau đớn.

Tất cả thi nô của Bành Chí Thiên ngừng lại, cùng bay hướng gã.

Tôn Ngộ Không đang định một gậy đập thi nô Đại La Kim Tiên thì thấy nó chạy trốn, Tôn Ngộ Không thầm khó hiểu.

Các trưởng lão, hộ pháp Thần Điện thở phào. Bảy mươi hai thi nô Thái Ất Huyền Tiên còn lại sáu mươi mốt con. Bên Thần Điện trả giá thảm thiết hơn, nên thấy đám thi nô rút lui thì bọn họ rất mừng.

Trọng Minh Điểu nghiêng đầu nhìn Bành Chí Thiên rồi bay hướng Tần Quân.

Trong tư duy đơn giản của Trọng Minh Điểu thì sức sống của Bành Chí Thiên nhanh chóng xói mòn là sắp chết rồi, nó không thể rời khỏi chủ nhân quá lâu.

Trọng Minh Điểu vừa đi các thi nô liền bay xuống dung hợp cơ thể Bành Chí Thiên.

Trọng Minh Điểu bay về đậu trên vai Tần Quân, hắn cười nói:

- Ngươi đấy, có thể ra sân đừng gây động tĩnh lớn vậy không?

Trọng Minh Điểu líu ríu mấy tiếng, Tần Quân không nghe hiểu đành bay lên cao.

Chuyến đi này được Mệnh Vận Chi Luân xem như món quà bất ngờ, chờ khi kết thúc chiến đấu hắn sẽ dung hợp nó, có lẽ sẽ giúp thực lực của hắn tăng vọt.

Dọc đường đi các yêu binh, thủ vệ Thần Điện rơi như mít rụng, Tần Quân vừa né vừa bay lên cao.

Bành Chí Thiên mạnh nhất đã bị giải quyết, còn lại chiến đấu hầu như thành kết cục đã định, tâm tình của hắn nhẹ nhàng.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán trong đầu hắn:

- Không ngờ ngươi lấy được Mệnh Vận Chi Luân dễ dàng vậy, có thêm miếng này thì dù Mệnh Vận Chi Luân còn khiếm khuyết cũng có thể tự lành hoàn chỉnh.

Lúc trước Cơ Vĩnh Sinh vì giành Mệnh Vận Chi Luân có thể nói là cực kỳ nguy hiểm, suýt thân chết đạo tiêu.

Tần Quân đắc ý thầm nghĩ:

- Nhảm, ngươi làm sao so sánh với khí vận của trẫm?

Cơ Vĩnh Sinh châm chọc:

- Hừ, bằng vào chút vận may của ngươi? Ngươi có biết khí vận thành mây, tụ thành biển là cảnh tượng thế nào không?

Khóe môi Tần Quân co giật.

Có thể đừng nghiêm túc vậy không?

Trên đầu hắn chợt vang tiếng nổ nhức óc, Tần Quân ngước lên thấy Lục Nhĩ Mi Hầu bị La Sĩ Tín đập rớt xuống.

Lúc này Lục Nhĩ Mi Hầu rất thảm, người đẫm máu, nếu chiến tiếp chắc sẽ

bị La Sĩ Tín đánh chết.

Tần Quân không tin Lục Nhĩ Mi Hầu giống như Tôn Ngộ Không, có thuộc tính đặc biệt càng chiến càng mạnh.

Lục Nhĩ Mi Hầu rơi xuống đột nhiên thoáng nhìn Tần Quân, mắt bắn tia hung ác xông hướng hắn.

Lục Nhĩ Mi Hầu còn nhớ La Sĩ Tín đứng sau lưng Tần Quân, hơn nữa hắn là người Yêu Tổ muốn giết, giờ là cơ hội.

Thấy Lục Nhĩ Mi Hầu xông hướng mình, Tần Quân chửi thầm trong bụng, con khỉ này muốn chết sao!

Không cần Tần Quân ra lệnh, Trọng Minh Điểu đậu trên vai hắn rít lên xông hướng Lục Nhĩ Mi Hầu, tốc độ mau gần như bá đạo.

Phập phụt!

Máu phun ra, bụng Lục Nhĩ Mi Hầu bị xuyên qua. Lục Nhĩ Mi Hầu có thân bất tử giống Tôn Ngộ Không, tuy không mạnh bằng nhưng nó cũng là tồn tại rất khủng. Nhưng trước mỏ chim của Trọng Minh Điểu thì Lục Nhĩ Mi Hầu yếu xìu.

Lòng Lục Nhĩ Mi Hầu dậy sóng dữ, nó không thấy rõ bóng dáng Trọng Minh Điểu:

- Sao có thể như vậy?

Diệt gọn trong một nốt nhạc?

Tần Quân nhướng cao chân mày, thầm đồng tình Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lần đầu tiên Lục Nhĩ Mi Hầu đến tấn công bị Hậu Nghệ hù chạy, lần thứ hai định giết Tần Quân lại bị Trọng Minh Điểu hạ gục trong tích tắc. Chậc chậc, nếu Lục Nhĩ Mi Hầu xuống suối vàng chắc không cam lòng.

Trọng Minh Điểu bay về đậu trên vai Tần Quân.

Lục Nhĩ Mi Hầu không chết, nó ôm bụng, người run run, mắt tràn đầy

không tin nhìn Tần Quân, lẩm bẩm:

- Con gà này . . . tại sao . . .

Tần Quân trợn trắng mắt, nó không phải gà, là chim thần!

Tần Quân rất muốn một bàn tay đập chết Lục Nhĩ Mi Hầu, nhưng nó chạy ra từ hệ thống Thần Thoại, hắn vẫn muốn thu phục nó.

Gom đủ bốn linh hầu có thể triệu hoán thần long không?

Bậy bạ!

Nhưng Tần Quân thật sự muốn thấy bốn linh hầu đứng chung với nhau, không biết sẽ là cảnh tượng thế nào.

Bốn con khỉ cuồng bạo hoành hành vô kỵ, tàn phá chiến trường!

Tần Quân tức giận quát:

- Nhìn cái gì? Nếu không muốn chết thì biến!

Tạm thời Tần Quân không rảnh lôi kéo Lục Nhĩ Mi Hầu. Chúc Long đang độ kiếp trên trời, có giá trị còn lớn hơn Lục Nhĩ Mi Hầu.

Lục Nhĩ Mi Hầu tức hộc máu, nhưng lúc này nó không thể chiến đấu nữa. Lục Nhĩ Mi Hầu thấy La Sĩ Tín lao xuống, hết hồn cuống cuồng nhào xuống dưới.

Tần Quân ngăn La Sĩ Tín lại:

- Đừng đuổi theo!

Tần Quân nhìn xuống chân, thầm nghĩ:

- Lục Nhĩ Mi Hầu, hy vọng ngươi đừng làm trẫm thất vọng.

Trong lòng Tần Quân nghĩ Lục Nhĩ Mi Hầu dù gì có thể đánh ngang tay với Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký, tập Mỹ Hầu Vương thật giả là tình tiết đặc sắc trong Tây Du Ký. Bây giờ Lục Nhĩ Mi Hầu giáng lâm thiên địa

này biểu hiện chật vật như vậy làm Tần Quân hơi thất vọng.

------oOo------

Chương 832: Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mang theo Trọng Minh Điểu, La Sĩ Tín tiếp tục bay lên trên.

La Sĩ Tín lặng lẽ đánh giá Trọng Minh Điểu, mắt tràn đầy kinh sợ. Mới rồi Lục Nhĩ Mi Hầu bị thương nặng trong tích tắc đều bị gã nhìn thấy. Cơ thể con khỉ này rất mạnh, không ngờ bị Trọng Minh Điểu nhẹ nhàng xuyên thủng, làm La Sĩ Tín đứng tim.

La Sĩ Tín thầm nghĩ:

- Hèn gì bệ hạ luôn mang con gà này theo bên người.

Tuy Tần Quân nói cho bọn họ đây là Trọng Minh Điểu nhưng cái tên ngốc La Sĩ Tín cứ đinh ninh đó là gà.

Hình dạng Trọng Minh Điểu giống gà nhưng rất thần tuấn, không thua gì phượng hoàng, khổng tước.

Bên kia. Ngưu Ma Vương bị Hắc Điệp Tiên Tử tổn hại nặng. Bắc Sư Vương thấy tình thế không đúng vội kéo Ngưu Ma Vương người đẫm máu lui ra.

Tôn Như Đạo thở dốc, châm chọc cười nói:

- Không ngờ Bắc Sư Vương đại danh đỉnh đỉnh mà không bằng nhãi ranh ta đây.

Mắt Bắc Sư Vương toát ra sát khí nhưng gã không muốn múa mép khua môi, khóe mắt liếc sang Tần Quân, La Sĩ Tín bay tới gần.

Bắc Sư Vương không ngốc, nhận ra ngay thanh niên này không đơn giản, hai hộ vệ đi với hắn mạnh khủng khiếp. Tôn Ngộ Không hay La Sĩ Tín đều

là tồn tại mà gã không dám khiêu chiến.

Bắc Sư Vương thầm nghĩ:

- Chẳng lẽ là đệ tử của Thiên Mệnh Điện hoặc Cửu U Chi Địa?

Thiên Mệnh Điện hoàn toàn xứng đáng mạnh nhất trong sáu điện ba địa.

Cửu U Chi Địa kém hơn một chút, cùng đẳng cấp với Thi Hoàng Điện. Hai thế lực lớn tranh đấu gay gắt mấy vạn năm, khó phân cao thấp.

Thi Hoàng Điện đã xuất hiện, Tần Quân và Thi Hoàng Điện rõ ràng không chung đường nên Bắc Sư Vương suy đoán hắn thuộc Thiên Mệnh Điện, Cửu U Chi Địa. Vì chỉ có ba thế lực siêu nhiên mới có thể để hai Đại La Kim Tiên làm hộ vệ cho đệ tử.

Tần Quân liếc mắt Tôn Ngộ Không ra hiệu y giải quyết yêu binh và thi nô.

Tần Quân cho rằng chiến đấu nên kết thúc!

Bành Chí Thiên chưa biết sống chết ra sao nhưng ít nhất mất đi sức chiến đấu. Lục Nhĩ Mi Hầu đại biểu Yêu Tổ cũng vậy. Còn một mình Bắc Sư Vương thì không đáng gờm.

Tôn Như Đạo thở phào, ánh mắt phức tạp nhìn Tần Quân.

Người này không mạnh, có thể nói là rất yếu, nhưng hắn nói một câu có thể ảnh hưởng chiến đấu liên quan vận mệnh Thần Điện. Tôn Như Đạo bỗng hiểu tầm quan trọng của thế lực.

Cá nhân mạnh đến mấy thì có ích gì? Trừ phi đến độ cao như Thiên Mệnh Đại Đế, Yêu Hoàng.

Thiên Mệnh Đại Đế là số một cõi đời, không người địch nổi.

Yêu Hoàng dựa vào sức mình càn quét yêu tộc, dựng lên thế lực lớn địa vị ngang bằng Yêu Tổ, rất có thể khiến sáu điện ba địa đổi thành sáu điện bốn địa.

Hai vị này là mục tiêu của Tôn Như Đạo.

La Sĩ Tín nhắc nhở Tần Quân:

- Bệ hạ, cẩn thận mấy đóa sen vàng và sao tím.

Nghe thế Tần Quân mới chú ý thấy sen vàng và sao tím bay trên trời, chúng nó rất nhỏ, hắn còn tưởng là phép thuật gì.

Tần Quân bỗng thấy một yêu binh bị sen vàng rơi trúng người, trong phút chốc yêu binh thành tro.

Đáng sợ vậy sao?

Tim Tần Quân đập nhanh. Hèn gì lúc bay lên Trọng Minh Điểu luôn đập bay sen vàng và sao tím giúp hắn, thì ra nó cứu hắn.

Tiếng Chúc Long gầm gừ lại vang lên, toát ra áp lực càng lớn:

- Grào!

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hiện Chúc Long là cảnh giới gì?

La Sĩ Tín bình tĩnh trả lời:

- Sắp đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn.

La Sĩ Tín không ngạc nhiên như Tỳ Bà, vì gã là Kỳ Lân Chi Tổ, thiên phú không thua kém Chúc Long.

Tần Quân hút ngụm khí lạnh. Mới đây đã sắp là Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn?

Tỳ Bà bay qua, cười nói:

- Bệ hạ, chiến cuộc đã định, xử lý nó thế nào?

Tỳ Bà biết dã tâm của Tần Quân nên định cướp Chúc Long cho hắn.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Chờ đi!

Có lẽ Chúc Long còn nhớ hắn.

Vì nhìn khuôn mặt Chúc Long là thấy chút bóng dáng của hắn, tức là trong lòng nó luôn nhớ hắn, tướng sinh ra từ tâm.

Có Tôn Ngộ Không trợ giúp, đám yêu binh hoặc chết hoặc trốn, các thi nô của Thi Hoàng Điện sợ hãi lùi ra.

Bề mặt Thần Điện nhuộm máu đỏ trông vô cùng thê lương.

Khe hở không gian giăng khắp Thần Vực, lôi điện lấp lánh, cảnh tượng như diệt thế.

Chúc Long còn lăn lộn trong mây lôi hưởng thụ thiên lôi tẩy lễ.

Giọng Như Ý Chân Tiên tuyền đến:

- Bệ hạ!

Như Ý Chân Tiên mặt xám mày tro bò ra từ phế tích Thần Điện, gã vốn định đuổi theo Tần Quân nhưng thấy Bành Chí Thiên rượt theo thì gã hoảng hồn núp vào cung điện Thần Điện. Sau đó Bành Chí Thiên bị Trọng Minh Điểu tổn hại nặng, Thần Điện lắc lư, kiến trúc sụp đổ chôn vùi Như Ý Chân Tiên.

Tần Quân trợn trắng mắt, phớt lờ Như Ý Chân Tiên vẻ mặt uất ức.

Bành Chí Thiên không đuổi theo, chắc đã trốn. Vì Tần Quân thấy các thi tu phá bình chướng không gian chạy trốn có trật tự, rõ ràng có người âm thầm chỉ huy. Ngược lại yêu binh của Yêu Tổ Yêu Hoàng thì vẫn không chết tâm, đứng canh chừng.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Người Thi Hoàng Điện đều rút đi, các ngươi còn chưa lui?

Giọng Hắc Điệp Tiên Tử âm trầm chui vào tai Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương, ba đại yêu vương dưới tay Yêu Tổ, khiến tâm tình bọn họ biến đổi liên tục.

Tuy không biết Bành Chí Thiên bị gì nhưng chắc chắn liên quan Tần Quân. Nay Thi Hoàng Điện rút đi, nếu bọn họ không lui e rằng nguy hiểm mạng sống.

Nhưng khi về làm sao đối mặt Yêu Tổ, Yêu Hoàng?

Các vị cường giả yêu tộc rơi vào sự lựa chọn.

Ong ong ong ong ong!

Chợt tiếng chuông ngân vang làm tinh thần mọi người rung mạnh.

Trên bầu trời Thần Vực nứt ra, một cái chuông vàng to như núi cao xuất hiện, quanh thân lượn lờ phạn văn bí ẩn.

Tần Quân biến sắc mặt chửi thầm:

- Tổ cha nó, chắc không phải là hắn đến đi?

Một giọng nói từ bi vang vọng thiên địa:

- A di đà phật, Chúc Long và Phật Môn Tây Vực ta có duyên, bần tăng đặc biệt đến thu phục!

Tần Quân biểu tình cực kỳ khó xem. Các trưởng lão, hộ pháp Thần Điện vẻ mặt như gặp quỷ.

Các trưởng lão, hộ pháp kinh hoàng bàn tán, dường như sợ còn hơn khi gặp Thi Hoàng Điện:

- Là Như Lai! Hắn đến!

- Tại sao hắn xuất hiện ở đây?

- Cái tên lừa trọc này quá cuồng vọng!

- Thần Vô Cơ điện chủ cũ không có sức đánh lại trước mặt hắn!

- Tàn đời.

Tôn Như Đạo cau mày. Lúc trước Thần Vô Cơ đại chiến Như Lai thì Tôn Như Đạo còn ở bên ngoài rèn luyện, sau khi về mới nghe tiếng Như Lai.

Tôn Ngộ Không vụt ngoái đầu, biểu tình vô cùng dữ tợn, lửa giận ngập trời làm lông khỉ dựng đứng.

Giọng Tần Quân tuyền vào lỗ tai Tôn Ngộ Không bình ổn tâm tình:

- Ngộ Không! Bình tĩnh!

------oOo------

Chương 833: Đại chiến ba ngàn hiệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong khoảng thời gian đi theo Tần Quân, hắn rót nhiều lý niệm cho Tôn Ngộ Không. Nếu là trước kia gặp Như Lai thì chắc chắn Tôn Ngộ Không đã lỗ mãng xông tới.

Bọn họ từng bàng bạc khi đối mặt Như Lai tuyệt đối không thể ác chiến.

Tuy Tỳ Bà bị xóa gần hết ký ức kiếp trước nhưng hệ thống còn giữ lại một chút cho nàng. Ví dụ như thính kinh Phật trong Lôi Âm Tự là quá trình quan trọng để Tỳ Bà vươn lên.

Nên khi nghe giọng Như Lai thì Tỳ Bà tái mặt. Đừng thấy Tỳ Bà luôn miệng nói Như Lai sợ nàng, người sợ thật sự là nàng. Tỳ Bà có thể chích đau Như Lai, mà Như Lai thì có thể một bàn tay đập chết nàng.

Lục Nhĩ Mi Hầu ở dưới biển mây nghe giọng Như Lai thì sợ hãi la lên:

- Tất cả yêu binh mau rút lui!

Giọng Lục Nhĩ Mi Hầu vang vọng Thần Vực, giây sau xé rách khe hở

không gian chui vào.

Cùng với Lục Nhĩ Mi Hầu rút đi, tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Lục Nhĩ Mi Hầu. Được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao nhưng Tần Quân không vui vẻ gì, vì Như Lai giáng lâm.

Tần Quân âm thầm cầu nguyện:

- Hy vọng không phải chân thân đến.

Mặc dù trong thế giới Tây Du là Địa Tiên Giới, Thánh Nhân trốn xa thiên ngoại, nhưng Như Lai không yếu chút nào, nếu ở hồng hoang cũng có thể độc bá một phương.

Tuy rằng đời sau có người suy đoán Như Lai là Đa Bảo Đạo Nhân, nhưng Tây Du Ký sinh ra sớm hơn Phong Thần Diễn Nghĩa, Như Lai tuyệt đối mạnh hơn Đa Bảo Đạo Nhân.

Tần Quân không biết Như Lai có phải là Đa Bảo Đạo Nhân không, vì có tin đồn nói Như Lai là phân thân của Tiếp Dẫn, đủ mọi cách đoán.

Trong khi mọi người phập phồng lo sợ thì chuông vàng rẽ mây lôi giáng xuống, bao trùm Chúc Long.

Nguy rồi!

Tim mọi người treo cao. Tôn Như Đạo rút đao chém, đao khí dài trăm trượng đánh vào chuông vàng liền tan biến.

Không chút tác dụng!

Tôn Như Đạo là Đại La Kim Tiên, gã gồng sức đánh một kích vậy mà không thể lay động chuông vàng.

Tỳ Bà cắn răng nói:

- Bệ hạ, chúng ta trốn đi, Như Lai quá mạnh!

Tỳ Bà mạnh đến Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ nhưng nghe tên Như Lai vẫn thấy sợ.

Tôn Ngộ Không nghiến răng nghiến lợi. La Sĩ Tín cau mày, gã hoàn toàn vô cảm với Như Lai, vì thời đại của gã xa xưa hơn nhiều.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đừng hoảng!

Như Lai không có thần thông xuyên qua không gian như Hắc Điệp Tiên Tử, muốn đến Thần Điện sẽ rất tốn thời gian. Như Lai sẽ yên tâm bỏ lại Tây Vực sao? Như Lai không có hệ thống Thần Thoại có thể triệu hoán ra một đống cường giả bảo vệ Tây Vực.

Dù Như Lai thần thông quảng đại, muốn bồi dưỡng cường giả trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi sẽ không được thành quả gì lớn.

Tần Quân trầm giọng quát:

- La Sĩ Tín, Ngộ Không! Hai ngươi cùng nhau lên, giành lại Chúc Long cho trẫm!

Hai vị này thân thể mạnh mẽ, Như Lai muốn giết họ cũng khó xong trong một nốt nhạc.

La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không nghe lệnh lập tức bay vọt lên, gió to thổi thủ vệ Thần Điện dọc đường họ lướt qua.

Bắc Sư Vương không chịu rút lui, bọn họ cau mày nhìn. Dù Lục Nhĩ Mi Hầu và đám thuộc hạ đã rút nhưng nhóm Bắc Sư Vương không chết tâm, vì gã không biết danh tiếng Như Lai.

Lúc Ngưu Ma Vương phát triển trong Nam Vực có giao tiếp với Như Lai, sâu sắc biết sự khủng bố của lão lừa trọc.

Ngưu Ma Vương nhỏ giọng khuyên:

- Chúng ta hãy rút lui đi.

Không làm được nhiệm vụ Yêu Hoàng giao cho cùng lắm bị phạt nặng, nếu như ở lại thì sẽ chết.

Bắc Sư Vương xanh mặt không trả lời, mắt nhìn hướng Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín.

Hai người bay nhanh đến trước chuông vàng, huơ mạnh thần binh đập.

Keng!

Tiếng chấn động khủng bố vang vọng bầu trời sinh ra sóng âm làm thành bảo Thần Điện rung bần bật, phế tích sụp xuống.

Người tu vi yếu bị chấn miệng mũi chảy máu.

Tần Quân bịt lỗ tai nhìn chằm chằm chuông vàng. Nó là bảo bối gì? Tại sao hắn chưa từng nghe Như Lai có pháp bảo hình chuông?

Chuông vàng bị đập rung không ngừng, Chúc Long ở bên trong cực kỳ khó chịu, đau đớn rít gào.

Tần Quân đau lòng muốn chết, nhưng hết cách, nếu bị Như Lai bắt Chúc Long sẽ bị tẩy não.

Giọng Như Lai vang lên:

- A?

Một bàn tay thò ra từ khe hở không gian bên trên Thần Vực, là tay của Như Lai.

Tôn Ngộ Không dựng đứng lông khỉ, nhớ lại bị Như Lai một bàn tay đập rớt xuống trần gian, bị Ngũ Chỉ Sơn đè không thể nhúc nhích. Khi ấy Tôn Ngộ Không tuyệt vọng biến bao.

Giọng La Sĩ Tín nổ vang bên tai Tôn Ngộ Không:

- Biến cho ta!

La Sĩ Tín đâm thương lên, pháp lực ngưng tụ thành kỳ lân đen lao đi hư không.

Kỳ lân đen gầm rống đạp không trung vọt lên đánh vào bàn tay Như Lai đẩy lùi.

Người Thần Điện trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tần Quân mừng rỡ trợn to mắt, không ngờ tay Như Lai bị đánh lùi, xem ra Như Lai sắp đến không phải chân thân.

Tần Quân phấn chấn gào to:

- Ngộ Không! Lên! Cùng La Sĩ Tín đập nát hắn!

Tần Quân nhận ra tại sao Tôn Ngộ Không hoảng hốt, vừa lúc là cơ hội tiêu diệt nỗi sợ của Tôn Ngộ Không với Như Lai.

Tiếng rống của Tần Quân đánh thức Tôn Ngộ Không, y cắn răng huơ gậy xông lên, cười gằn:

- Lão già Như Lai kia, hãy đại chiến ba ngàn hiệp với ta! Cho ngươi biết cái gì gọi là Tề Thiên Đại Thánh!

Tề Thiên Đại Thánh tái chiến Như Lai Phật Tổ!

Tần Quân siết chặt hai nắm tay âm thầm cầu nguyện:

- Hầu ca, đừng làm trẫm thất vọng!

Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín như hai cầu vồng chui vào khe hở không gian bên trên Thần Điện. Mây lôi thiên kiếp sớm tan biến khi chuông vàng xuất hiện, mọi người thấy rõ khe nứt như vực sâu vắt ngang khung trời.

Tần Quân hồi hộp nhìn, không kêu Tỳ Bà xông lên. Vì Tỳ Bà là vũ khí bí mật để hắn nhằm vào Như Lai, khi không cần dùng thì tốt nhất không đụng vào.

Vì Niết Bàn Bồ Đề nên Tần Quân phải suy xét mọi bề.

Nếu Như Lai biết trước Tỳ Bà, lần sau gặp lại chắc chắn có điều cảnh giác.

Tần Quân không tin Như Lai sẽ để phân thân mang theo Niết Bàn Bồ Đề. Lần trước phân thân Như Lai làm Thiên Đình Đại Tần bó tay, nhưng bị Khoa Phụ hù chạy.

Khoa Phụ thực lực Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ dùng cái chết bức ép phân thân Như Lai e ngại rút lui, đủ biết phân thân Như Lai không mạnh đến khó tin. Có lẽ phân thân này mạnh hơn cái cũ nhưng Tần Quân tin tưởng sẽ không qua vượt bậc.

Bùm!

Một bàn tay vàng to lớn trong khe hở khung trời nhấn Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín rớt xuống.

Gió to thổi quét bốn phương tám hướng, chấn động bát phương. Nóc thành bảo Thần Điện bị đè sập, các thủ vệ chạy tứ tán. Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử né sang bên.

------oOo------

Chương 834: Phật Đà hiện thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín vặn vẹo nổi gân xanh, dốc hết sức đỡ thần chưởng của Như Lai.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Lão già Như Lai, ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh? So với ngươi lúc trước thì không là cóc khô gì!

Dù bây giờ Tôn Ngộ Không rất khó chịu nhưng cũng siêu hưng phấn, vì đối phương khác hẳn với Như Lai mà y đụng phải khi đại náo Thiên Cung. So với Như Lai Thần Chưởng lúc trước thì bàn tay to màu vàng này yếu đuối như bông, hỏi sao Tôn Ngộ Không không hưng phấn?

La Sĩ Tín ở bên cạnh thì thầm kêu khổ. Ca của ta ơi, ngươi rống cái gì, chỉ một chưởng này chúng ta đã không chống đỡ nổi.

La Sĩ Tín là Kỳ Lân Chi Tổ, bên trong cũng cao ngạo vô cùng, nhưng gã không la lớn như Tôn Ngộ Không, bất chấp tất cả lôi kéo thù hận là ngu ngốc.

Rất nhanh hai người rơi xuống Thần Điện, đè sập các tòa cung điện, tình hình cực kỳ đồ sộ. Bàn tay vàng to rốt cuộc dừng lại, hóa thành bụi bặm tan biến.

Thành bảo Thần Điện đã sụp đổ một phần mười, nhìn từ bên ngoài nó đã biến hình.

Cảnh tượng này làm người Thần Điện mếu máo, tín ngưỡng của họ đã sụp đổ.

Giờ phút này bọn họ nhận ra Thần Điện không vô địch như trong tưởng tượng. Một trận chiến suýt làm Thần Điện hủy diệt, tạo thành rung động to lớn trong lòng họ.

Lại nhìn Tần Quân, áo trắng bay bay, hắn lơ lửng giữa hư không, vẻ mặt hờ hững tự tin khiến hắn hào quang vạn trượng.

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín nhanh chóng bay vọt lên từ trong phế tích. Chuông vàng bao trùm Chúc Long dần bay lên muốn chui vào khe nứt trên trời.

Tần Quân vội hét to:

- Ngăn nó lại!

Một phân thân nho nhỏ mà muốn cướp Chúc Long từ tay họ? Như Lai nhà ngươi nghĩ mình vô địch cõi đời sao?

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín lập tức xông lên. La Sĩ Tín thô bạo đạp lên chuông vàng đè nó xuống.

Tôn Ngộ Không đứng che dưới khe hở khung trời, ngửa đầu quát to:

- Lão già Như Lai, thì ra ngươi chỉ phái một phân thân đến. Bằng vào phân thân mà mơ cướp Chúc Long?

Phân thân?

Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử và người Thần Điện hóa đá.

Bắc Sư Vương, Ngưu Ma Vương, đám yêu binh cũng trố mắt líu lưỡi. Một phân thân mà mạnh dữ vậy? Thế thì bản thể còn dữ dội cỡ nào nữa?

La Sĩ Tín dốc hết sức lực đè chuông vàng rơi xuống dưới.

Giọng Như Lai lại vang lên, ngữ điệu hờ hững khó đoán ra suy nghĩ trong lòng:

- Lại là ngươi, Tần Thánh Đế, tại sao đi đến đâu cũng gặp ngươi?

Như Lai phớt lờ Tôn Ngộ Không làm y tức xì khói.

Thủ lĩnh hai thế lực Bắc Sư Vương, Tôn Như Đạo cũng bị Như Lai quăng cục lơ. Hai người lòng tràn đầy phức tạp. Vì Tây Vực rất nhỏ bé đối với Yêu Hoàng, Thần Điện.

Giờ hai người đến từ nơi nhỏ bé giằng co với nhau, lơ đẹp Bắc Sư Vương, Tôn Như Đạo.

Tần Quân đầy hứng thú hỏi lại:

- Như thế nào? Rất ngạc nhiên sao?

Tần Quân và Như Lai đã đứng ở mặt đối lập nên hắn đánh trả không nể mặt. Nếu có ngày Tần Quân triệu hoán được Như Lai, hệ thống lặng lẽ thay đổi tâm trí của Như Lai, làm Như Lai phản chiến thì sẽ rất thú vị. Nhưng với điều kiện là Tần Quân đủ mạnh. Hắn đã nhìn ra, mình càng mạnh thì hệ thống thay đổi Thần Ma càng nhiều. Thần Ma được triệu hoán hiện nay đa số mức độ trung thành khoảng chín mươi, có người vừa đi ra đã có mức độ trung thành cực hạn.

Như Lai bí hiểm nói, từ đầu đến cuối không lộ mặt:

- Thánh Đế, nhường Chúc Long cho bần tăng đi, bần tăng có thể bỏ qua ân oán giữa Tây Vực và Thiên Đình Đại Tần.

Nếu ở bên ngoài Thần Vực sẽ thấy một vị kim Phật cao ngàn trượng lơ lửng trên trời, phật quang rực rỡ, mặt từ bi. Từ rừng núi ngước lên nhìn tựa như vị thần.

Vừa lúc có một đội tu sĩ mạo hiểm đi ngang qua, khi thấy kim thân Như Lai thì sợ suýt ướt quần.

- Đó là cái gì?

- Phật Tổ hiển linh!

- Trên đời này thật sự có Phật?

- Phật tu đã rất ít, hiện tại thế nhưng xuất hiện một vị chân phật, thiên hạ sắp loạn!

- Có khi nào là ảo ảnh?

Ở phương thiên địa này hòa thượng ít đến tội, từng có Phật Đà xuất hiện nhưng nghe nói thần tiên bất mãn đuổi các Phật Đà ra thiên ngoại, vứt hết tất cả Phật pháp kinh Phật. Hiện giờ chỉ để lại người xưa mày mò ra chứ không phải Phật pháp thật sự, nên nhìn kim thân Như Lai đứng giữa hư không thì các tu sĩ hết sức giật mình.

Tần Quân bật cười:

- Bỏ qua chuyện cũ?

Nói như thể trẫm sợ ngươi vậy.

Tần Quân biết rất rõ Chúc Long lợi hại nhiều cỡ nào, nếu Như Lai có được Chúc Long thì Tây Vực sẽ bay vọt. Tây Vực ngay bên cạnh Nam Vực, Tần Quân rất rành dã tâm của Như Lai.

La Sĩ Tín quát to, nắm đấm trái kèm theo lửa đen đập xuống, cú đấm này rất bất phàm đánh chuông vàng bắt đầu nứt vỡ. Thấy có hiệu quả, La Sĩ

Tín điên cuồng đấm.

Chuông vàng bị đập nứt rạn càng nhiều. Tôn Ngộ Không siết chặt Kim Cô Bổng căng thẳng nhìn khe nứt không trung. Từ góc độ của Tôn Ngộ Không vừa lúc thấy khuôn mặt Như Lai trong khe hở trên bầu trời, khuôn mặt màu vàng vô cùng trang nghiêm, nhưng ở trong mắt Tôn Ngộ Không thì cực kỳ đáng ghét.

Tần Quân phất tay nói:

- Trọng Minh Điểu, đuổi hắn cho trẫm!

Trọng Minh Điểu giương cánh bay lên như mũi tên lửa, mau làm người hoa mắt.

Một trưởng lão Thần Điện kinh hoàng hét to:

- Con gà!

Không ngờ con gà trên vai Tần Quân không phải vật nuôi chơi.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử lóe tia kỳ lạ. Tôn Như Đạo câm lặng.

Trọng Minh Điểu lướt nhanh qua Tôn Ngộ Không, y trợn to mắt. Thì ra con gà không hề đơn giản.

Trọng Minh Điểu bay vào khe hở không trung, Như Lai nhướng mày bản năng giơ tay đỡ.

Phập!

Trọng Minh Điểu như dao bén đâm thủng bàn tay Như Lai, máu phun ra.

Tôn Ngộ Không xoe tròn mắt, Như Lai rung động, Tôn Như Đạo và đám cao tầng Thần Điện ngây ra như phỗng.

Con gà đó làm Như Lai bị thương?

Tôn Ngộ Không không dám tin tưởng. La Sĩ Tín trố mắt ra. Ngưu Ma Vương từng tiếp xúc với Như Lai thì khó khép miệng.

Khóe môi Tần Quân cong lên. Không uổng là Trọng Minh Điểu, quả nhiên không khiến hắn thất vọng.

Mặc dù đây chỉ là phân thân nhưng đánh bị thương phân thân Như Lai vẫn làm Tần Quân rất hưng phấn.

Hậu Nghệ, Trọng Minh Điểu, Tỳ Bà, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, La Sĩ Tín, Bạch Trạch, Khoa Phụ, Cửu Linh Nguyên Thánh cùng nhau lên thì dù là chân thân Như Lai cũng khó nghiền áp.

Tần Quân thầm tính toán làm sao đối mặt Như Lai, chờ tới lúc đó giao cho những cường tướng có thể đấu lại Đại La như Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô trấn thủ là được.

Tần Quân có cường giả nhiều như mây, không cần rầu lo không có ai để dùng.

------oOo------

Chương 835: Như Lai lần thứ hai rút lui

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lúc Tần Quân mơ mộng thì Trọng Minh Điểu bay quanh Như Lai điên cuồng công kích, làm y khó giữ dáng vẻ trang nghiêm. Hai tay Như Lai liên tục phủi như đuổi ruồi muốn đập chết Trọng Minh Điểu, nhưng tốc độ của nó quá mau. Trọng Minh Điểu như lằn ranh lửa xoay quanh người khiến Như Lai càng bực bội.

Giọng Như Lai tràn ngập tức giận hỏi:

- Thánh Đế, ngươi thật sự muốn chống lại bần tăng tới cùng?

Biểu tình từ bi trở nên dữ tợn, cực kỳ đáng sợ.

Tần Quân cười khẽ:

- Tưởng chỉ có ngươi lợi hại sao? Ra vẻ khoan dung như đang thương hại

trẫm. Ngươi quên rồi? Ngươi đã thua một lần trước Thiên Đình Đại Tần, đệ tử yêu mến nhất của ngươi chịu nhục trước mặt trẫm, Tây Vực các ngươi chết bao nhiêu cao thủ trong Nam Vực?

Tần Quân phun ra một chuỗi tin tức làm mọi người xôn xao. Thì ra hai người này sớm có mâu thuẫn, nghe Tần Quân nói thì Như Lai không chỉ một lần bị sẩy chân trước hắn.

Như Lai bị Trọng Minh Điểu dây dưa lòng cháy ngọn lửa, nhưng y có cách nào? Mấy năm nay Tây Vực phát triển mạnh mẽ đắc tội nhiều thế lực, bao nhiêu thám tử của các thế lực núp trong Tây Vực, nếu bản thể của y rời đi thì Tây Vực sẽ gặp kiếp nạn lớn. Phân thân này đã bị Như Lai luyện đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, cứ nghĩ có thể trấn áp Thần Điện ai ngờ Tần Quân chui ra.

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn dù đặt trong sáu điện ba địa cũng là cường giả số ít.

Tôn Ngộ Không nhìn sôi trào máu nóng, huơ gậy xông lên:

- Ta cũng đến!

Tôn Ngộ Không và Trọng Minh Điểu cùng công kích Như Lai.

Như Lai bó tay trước tốc độ của Trọng Minh Điểu nhưng không sợ Tôn Ngộ Không, một tay đập vào người đánh Tôn Ngộ Không rớt xuống phế tích Thần Điện. Tần Quân che mặt.

Bên kia. La Sĩ Tín đã đập nát chuông vàng, Chúc Long thoát hiểm bay hướng Tần Quân.

Tỳ Bà tưởng Chúc Long muốn đánh Tần Quân vội che trước mặt hắn.

Tần Quân cười nói:

- Không sao, nó biết trẫm.

Chúc Long khựng lại trước mặt Tỳ Bà, cái đầu nó to như căn nhà, tơ máu trong mắt nhanh chóng rút đi.

Chúc Long chậm rãi nói:

- Chủ nhân . . .

Đôi mắt mờ mịt dần nổi lên kích động, Chúc Long đã nhớ lại những ngày ở cùng Tần Quân. Nó nhớ Tần Quân xúi nó gọi hắn là phụ thân, nó nhớ cùng hắn leo núi vượt rừng, nó nhớ hắn vì bảo vệ nó mà khàn cả giọng lúc tác chiến với Thâm Uyên Môn.

Tỳ Bà, Như Ý Chân Tiên xoe tròn mắt.

Tần Quân và Chúc Long biết nhau? Hắn là chủ nhân của nó?

Tần Quân cố nén kích động, ngoắc tay cười nói:

- Lại đây cho trẫm xem, không ngờ ngươi đã lớn như vậy.

Chúc Long rời xa Tần Quân chưa đầy một năm nhưng hắn cảm giác như cách ngàn năm vạn kiếp.

Nghe Tần Quân kêu, Chúc Long nhanh chóng biến nhỏ còn một thước, khuôn mặt không còn non nớt nên trông nó không quá đáng yêu.

Chúc Long đi tới trước mặt Tần Quân, dụi mặt hắn.

Như Ý Chân Tiên, Tỳ Bà chợt nhận ra khuôn mặt cả hai rất giống.

Tần Quân cười cười. Đám cao tầng Thần Điện biểu tình cực kỳ khó xem.

Thần thú nhà mình gần gũi với người khác làm bọn họ cảm giác đội nón xanh, khó chịu!

Cùng lúc đó, Như Lai bị Trọng Minh Điểu, Tôn Ngộ Không làm phiền vừa đau vừa bực.

Tốc độ của Trọng Minh Điểu làm Như Lai không thể bắt nó, thân thể bất tử của Tôn Ngộ Không thì đập hoài không chết.

Như Lai muốn đánh trống rút lui, hừ lạnh:

- Hừ! Thánh Đế, bần tăng nhất định sẽ tìm ngươi tính nhân quả này!

Như Lai giang hai tay, khí thế khủng bố bùng nổ hất bay Trọng Minh Điểu và Tôn Ngộ Không.

Như Lai lạnh lùng nhìn xuống Tần Quân sau đó biến mất, chạy mất tăm.

Trọng Minh Điểu, Tôn Ngộ Không lơ lửng trên trời.

Thiên địa khoảnh khắc tĩnh lặng.

Tôn Như Đạo mím môi, gã không thấy nhẹ nhõm khi Như Lai rời đi, gã không ngốc, biết rắc rối lớn nhất là Tần Quân.

Bắc Sư Vương vội kéo Ngưu Ma Vương và đám yêu binh rút đi.

Đám thủ vệ Thần Điện hoan hô rầm trời, hét lớn tên Tần Thánh Đế. Dù lúc trước Tần Quân tỏ ra bất công nhưng trước cuộc chiến sống chết thì tất cả chuyển thành cảm kích, tôn sùng.

- Thánh Đế quá lợi hại!

- Đây mới là gương mẫu của chúng ta, không ra tay đã trấn nguyên chiến cuộc.

- Đúng rồi, lúc cùng chúng ta tham gia Quan Thiên Đại Hội thì hắn đã lợi hại rồi. Cho các ngươi biết, sức chiến đấu chiến đấu cá nhân của hắn cũng siêu mạnh, khiêu chiến vượt cấp khỏi phải nói.

- Thật không vậy? Ta cảm giác Tần Thánh Đế sau này sẽ là đại năng đầu đội trời chân đạp đất.

- Oách chết!

Tôn Như Đạo, đám cao tầng nghe các thủ vệ hò reo, bọn họ cười khổ nhìn nhau.

Sau này bọn họ mà đối phó Tần Quân chỉ e cấp dưới sẽ không nghe lời làm theo.

Đời bây giờ chính nghĩa lớn hơn tà ác. Dù trong Thần Điện không khí xấu xa thì đa số người vẫn hiểu lòng cảm ơn, người không có chữ tín thì khó đứng vững.

Có thể thủ đoạn tàn nhẫn, không từ thủ đoạn, nhưng quyết không thể bội tín khí nghĩa!

Trọng Minh Điểu đậu trở lại trên vai Tần Quân, Chúc Long quấn quanh eo hắn, thân thiết dán sát. Hình ảnh này rất quái dị. Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín người đẫm máu trở về trước mặt Tần Quân.

Tôn Như Đạo mang theo các trưởng lão, hộ pháp bay tới, chắp tay cung kính nói:

- Đa tạ Thánh Đế giúp đỡ.

Kiêu ngạo như Tôn Như Đạo cũng khâm phục Tần Quân, thế lực bốn phương bị thuộc hạ của hắn ép lùi. Đặc biệt nhìn Trọng Minh Điểu trên vai hắn khiến họ rất ngạc nhiên, con gà thần này trông mạnh hơn Chúc Long nhiều.

Chúc Long hiện giờ đã đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn nhưng kém Trọng Minh Điểu xa lắc.

Tần Quân cười nói:

- Là trẫm nể mặt nàng thôi.

Chuyến đi này chẳng những được một khối Mệnh Vận Chi Luân khác còn giành lại Chúc Long, quá thỏa mãn.

Mọi người nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, vì nàng đeo mạn che mặt nên không thấy rõ biểu tình.

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói:

- Thần Điện đã bị phá hoại, chúng ta xuống dưới nói chuyện đi.

Hắc Điệp Tiên Tử biết chuyện này chưa xong, phân chia ích lợi sau chiến tranh mới là quan trọng nhất. Hắc Điệp Tiên Tử hiểu biết Tần Quân, chắc

chắn hắn sẽ đòi lợi lớn.

Nhìn bộ dáng Tần Quân thì không muốn trả Chúc Long lại cho Thần Điện, nếu vậy thì bọn họ công cốc rồi. Chẳng bằng ngay từ đầu tặng cho Thiên Đình Đại Tần, thế thì bây giờ là Thiên Đình Đại Tần bị phá tan nát chứ không phải Thần Điện.

Lạc Thủy vực, trong cung điện Hoàng Đô.

Vực chủ kiêm Thánh Hoàng Lạc Khương biểu tình căng thẳng đi qua đi lại ngoài cung điện. Đám văn quan võ tướng cúi đầu đứng dưới bậc thang, mỗi người hết sức hoảng hốt kinh hoàng, vì đột nhiên có nhiều cao tầng Thần Điện giáng lâm.

------oOo------

Chương 836: Hùng tâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lạc Thủy vực ở ngay bên dưới Thần Vực, nhiều tu sĩ từng thấy phân thân Như Lai, cộng thêm chiến đấu trong Thần Vực thanh thế to lớn làm Lạc Thủy vực xao động, lòng người bất an.

Quan viên văn võ nhỏ giọng thảo luận:

- Các ngươi nói xem Thần Vực đã xảy ra chuyện gì?

- Không biết, sợ rằng gặp rắc rối, các ngươi nhìn những cao tầng Thần Điện xem, mặt xám mày tro.

- Thanh niên áo trắng đó có lai lịch gì? Cảm giác địa vị rất cao.

- Chậc, không ngờ hôm nay có thể trông thấy nhiều đại nhân vật như vậy.

- Đừng vội mừng, e rằng hôm nay là đại kiếp nạn của Lạc Thủy thánh triều.

Thánh Hoàng Lạc Khương càng nghe càng căng thẳng thần kinh. Tu vi

của Lạc Khương đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ nhưng gã là Thái Ất Huyền Tiên duy nhất trong Lạc Thủy vực, không là cái đinh gì so với đám cường giả hôm nay.

Cùng lúc đó, trong điện.

Tần Quân ngồi trên ghế rồng của Lạc Khương, Chúc Long quấn vai trái, Trọng Minh Điểu đậu trên vai phải, Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín đứng cạnh hắn. Như Ý Chân Tiên, Tỳ Bà tìm đại chỗ ngồi xuống.

Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử, trưởng lão Thần Điện ngồi bên dưới. Đám chấp sự cấp thấp hơn thì đang lo giải quyết việc sau cuộc chiến Thần Vực.

Tôn Như Đạo không kiềm được hỏi:

- Thánh Đế có phải nên trả Chúc Long lại cho chúng ta không?

Tần Quân ngồi trên ghế rồng nhích tới nhích lui nhưng không chịu nói gì, khiến bọn họ rất khó chịu.

Từ chỗ ngồi là thấy bọn họ nhượng bộ rất lớn rồi.

Tần Quân liếc Tôn Như Đạo một cái, khẽ thở dài:

- Các vị có điều không biết, trẫm và Chúc Long đã sớm nhận định nhau. Lúc Chúc Long còn ấp trứng thì trẫm cũng có mặt . . .

Tần Quân bắt đầu kể chuyện quá khứ, các cao tầng Thần Điện khóe môi co giật nghe.

Một số trưởng lão nóng tính chỉ có ráng nhịn, vì thấy biểu hiện các thuộc hạ của Tần Quân, bọn họ giận mà không dám nói gì. Thật ra trong lòng họ hơi hy vọng Tần Quân mang Chúc Long đi, miếng thịt này quá mỡ màng, họ sợ Thần Điện ăn không tiêu.

Tần Quân không thể luôn giúp họ, thế lực khác có lẽ sẽ ngóc đầu trở lại, đặc biệt là phe Yêu Tổ không chết tâm xấu xa.

Hắc Điệp Tiên Tử ngắt lời Tần Quân:

- Được rồi, bớt nói nhảm đi. Tóm lại ngươi không muốn trả đúng không?

Da mặt tên này quá dày.

Tần Quân nhe răng cười nói:

- Nếu không vì nàng thì trẫm sẽ không thèm nói nhảm.

Có thể động tay thì tuyệt đối không dùng miệng, đây là chuẩn tắc làm việc của Tần Quân.

Các trưởng lão Thần Điện nghẹn họng.

Không khí trở nên lúng túng. Vẻ mặt Tôn Như Đạo bất đắc dĩ, cái này mà đàm phán gì, hoàn toàn là tạo áp lực!

Nhưng đối diện Tần Quân thì Tôn Như Đạo không biết nên nói cái gì. Thật ra gã không ham Chúc Long, chỉ có hai người muốn nó, một người đã chết, một người có quan hệ mập mờ với Tần Quân.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử sáng rực hỏi:

- Ngươi thật sự muốn Chúc Long?

Tuy Tần Quân thấy xấu hổ nhưng không phủ nhận:

- Ừm!

Dù sao hắn nhất định phải có Chúc Long.

Hắc Điệp Tiên Tử cười khẽ:

- Vậy tặng cho ngươi.

Phụt!

Đám trưởng lão suýt sặc.

Đại tỷ, rốt cuộc ngươi đứng về phe nào?

Tôn Như Đạo xoa trán cười khổ, gã oán giận không nổi, chỉ muốn trở lại bế quan tu luyện. Sau khi kiến thức sức chiến đấu của nhóm Tôn Ngộ Không, đặc biệt là Như Lai, Trọng Minh Điểu thì Tôn Như Đạo sâu sắc nhận ra mình nhỏ yếu cỡ nào.

Tần Quân chớp mắt hỏi:

- Sảng khoái như vậy?

Lão yêu bà này quá tốt với hắn, làm hắn suýt khóc vì cảm động.

Hắc Điệp Tiên Tử quay đầu nhìn quét mọi người, hỏi:

- Ừm, việc hôm nay mọi người đều sâu sắc cảm nhận được rồi, tình thế vượt xa tưởng tượng của chúng ta. Các ngươi cho rằng Thần Điện có năng lực khống chế Chúc Long sao?

Đúng vậy, chính bọn họ cũng không ngờ Chúc Long có sức hấp dẫn lớn như vậy, hút bốn thế lực lớn đến tấn công. Bất cứ một thế lực nào trong đó đủ đè sụp Thần Điện.

Đại điện chìm trong thinh lặng.

Tỳ Bà che miệng cười nói, đánh phá yên lặng:

- Chậc, chắc không phải vì ngươi thích bệ hạ của chúng ta đi? Thiên vị bệ hạ như vậy.

Tần Quân trợn trắng mắt.

Đó là lão yêu bà sống mười ba vạn năm! Tuy tuổi không là vấn đề nhưng cách biệt hơi bị lớn.

Ngẫm kỹ lại Tần Quân phát hiện khẩu vị của mình hơi bị nặng, nào là rồng, người mèo, Miêu Nhân đều dám cưới, tuổi lớn chút có sao?

Hắc Điệp Tiên Tử sảng khoái cười nói:

- Đúng rồi!

Các trưởng lão Thần Điện suýt xỉu.

Không khí kỳ lạ, đàm phán nghiêm túc sao bỗng thành bàn tình nói yêu?

Tôn Như Đạo bất đắc dĩ nói:

- Này, các người chú ý chút đi. Hắc Điệp Tiên Tử, nàng có còn là người của Thần Điện chúng ta không?

Quen Hắc Điệp Tiên Tử vạn năm, chỉ có ở trước mặt Tần Quân thì nàng mới trở nên ngại ngùng như nữ nhân bình thường.

Hắc Điệp Tiên Tử không nói nhiều nữa, mắt tràn đầy ý cười.

Những lời Hắc Điệp Tiên Tử nói khiến các trưởng lão suy nghĩ sâu xa.

Trước kia Thần Vô Cơ dựa vào thuật Thỉnh Thần chấn nhiếp thế lực lớn gần kề. Nay Thần Vô Cơ đã chết, tuy thiên phú của Tôn Như Đạo rất cao nhưng muốn đến trình độ như Thần Vô Cơ thì cần mấy ngàn năm.

Thần Vô Cơ đã chết, mạng lưới quan hệ gã xây dựng cũng đứt, Thần Điện trong trạng thái đơn độc.

Khóe môi Tần Quân cong lên hỏi đầy ẩn ý:

- Không biết các vị có từng tưởng tượng mục tiêu và độ cao Thần Điện muốn đạt tới không?

Tôn Ngộ Không rùng mình, biết tên này sắp hố người. Mặc dù Tôn Ngộ Không không nhạy về cảm xúc nhưng ở chung với Tần Quân lâu, biết tên này đầy bụng ý nghĩ xấu.

Đặc biệt là nụ cười xấu xa kia.

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, không ai lên tiếng.

Thần Điện luôn đi theo Thần Vô Cơ, đám trưởng lão sống an nhàn sung sướng làm gì có hùng tâm.

Tôn Như Đạo, Hắc Điệp Tiên Tử là người thông minh, nhìn Tần Quân chằm chằm chờ đợi hắn biểu diễn.

Tần Quân tràn đầy tình cảm nói:

- Trẫm từng là hoàng tử của vương quốc Nam Vực nho nhỏ, còn bị biếm thành trò cười mọi người đều biết. Nhưng trên đường đi trẫm chợt hiểu rằng con người cả đời nếu muốn bình yên, tự do thì bản thân phải mạnh. Khi đó trẫm đã quyết định phải biến thành mạnh nhất, ở trên cả trời!

Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín sôi trào máu nóng. Mắt Như Ý Chân Tiên sáng rực.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngoài điện có sét đánh như ông trời biểu thị bất mãn.

Tần Quân đứng bật dậy, dõng dạc nói:

- Sau này trẫm dùng gần một năm quét vương quốc, đạp hoàng triều, diệt thánh triều, từng bước một lên đỉnh. Thần Điện các ngươi cũng không làm gì trẫm được, Thần Vô Cơ cũng gục ngã dưới chân trẫm! Không sợ nói cho các ngươi biết, dã tâm của trẫm là vượt qua sáu điện ba địa, xưng bá thiên địa, xông ra thiên ngoại!

Mọi người rung động.

Hắn chỉ mất gần một năm đã đứng ở độ cao như vậy?

------oOo------

Chương 837: Về Thiên Đình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Nên trẫm chưa từng để Thần Điện các ngươi vào mắt!

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, không dám phản bác. Giờ nghe Tần Quân tự nói ra hùng tâm của mình làm bọn họ hơi rung động.

Tôn Như Đạo im lặng, hai nắm tay siết chặt. Gã tự hỏi mình cũng có dã tâm rất lớn, nhưng không thể có tính truyền kỳ như Tần Quân đã làm, không nói hay được như hắn.

Tần Quân híp mắt cười nói:

- Vậy đi, trẫm lấy Chúc Long đi, trẫm và Thần Điện các ngươi thành liên minh đi!

Liên minh?

Một trưởng lão không nhịn được vỗ bàn đứng bật dậy, tức giận nói:

- Từ xưa đến nay Nam Vực các ngươi là lãnh thổ của Thần Điện ta, dựa vào cái gì đòi liên minh?

Bọn họ sợ thực lực của Tần Quân nhưng không nhịn được hắn chèn ép ra mặt.

Tôn Như Đạo không xen vào, chìm trong suy tư.

Hắc Điệp Tiên Tử xem kịch.

La Sĩ Tín hừ lạnh một tiếng, ngữ điệu đầy sát khí:

- Hừ! Muốn chết?

Trưởng lão hết hồn, người run rẩy vội ngồi xuống không dám nói nhiều nữa.

Tỳ Bà mắng:

- Không biết thời thế mà tự xưng là Thần Điện? Không có chúng ta thì hôm nay Thần Điện đã bị xóa tên. Chim khôn chọn cành mà đậu, kẻ biết thời thế mới là trang tuấn kiệt. Các ngươi nghĩ Thần Điện có thể chịu đựng được bao lâu? Lần này đắc tội bốn thế lực lớn, bọn họ sẽ bỏ qua vậy sao?

Người Thần Điện xanh mặt, Tôn Như Đạo cũng vậy.

Đúng rồi.

Yêu Tổ, Yêu Hoàng, Như Lai, Thi Hoàng Điện sao có thể bỏ qua việc này được?

Ngẫm lại làm bọn họ đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, vốn tưởng nguy nan đã qua, lúc này mới nhận ra nguy hiểm chỉ mới chính thức bắt đầu.

Hắc Điệp Tiên Tử hỏi:

- Liên minh thế nào?

Tần Quân híp mắt nói:

- Trẫm cần tình báo gì thì các ngươi phải nói thật, trẫm cần các ngươi thì các ngươi phải cung cấp. Khi các ngươi gặp nguy hiểm tùy thời tìm Đại Tần hỗ trợ, đương nhiên gặp chuyện vặt vãnh mà các ngươi cũng tìm Đại Tần thì trẫm phải suy xét có nên thay thế Thần Điện không!

Thiên Đình Đại Tần hiện giờ so sánh với sáu điện ba địa thì chênh lệch quá xa. Vì Tần Quân có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, Mệnh Vận Chi Luân, nếu lên đẳng cấp sáu điện ba địa sẽ hấp dẫn Thiên Tuyển Phủ, thậm chí là thần tiên chú ý.

Tần Quân muốn Thần Điện làm lá chắn cho mình, chờ khi hắn mạnh hơn thì . . . hừ hừ, kẻ thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Nghe ý kiến của Tần Quân, các trưởng lão chẳng những không giận ngược lại mừng thầm.

Bọn họ rất sợ bốn thế lực lớn.

Tần Quân vừa bước xuống bậc thang vừa cười nói:

- Các ngươi có thể suy xét một phen, trong vòng ba ngày phái người trả lời cho trẫm. Hắc Điệp Tiên Tử, có thể đưa chúng ta về.

Cho thời gian suy nghĩ vì hắn sợ chèn ép quá mức.

Hắc Điệp Tiên Tử gật đầu, đứng dậy đưa Tần Quân ra cung điện, bỏ lại Tôn Như Đạo và các trưởng lão suy nghĩ sâu xa.

Cánh cửa đóng sầm, Thánh Hoàng Lạc Khương và đám quan viên văn võ rùng mình. Không ai dám ngước lên nhìn nhóm Tần Quân.

Hắc Điệp Tiên Tử không nói nhiều, trực tiếp mở ra đường hầm không gian đưa nhóm Tần Quân biến mất trong đó.

Chờ bọn họ đi khuất Lạc Khương mới ngước lên, lau mồ hôi lạnh trên trán, nhủ thầm thanh niên áo trắng là thần thánh phương nào mà khiến Hắc Điệp Tiên Tử Thần Điện tự mình đưa tiễn.

***

Trở về Thánh Đế phong Tần Quân lập tức triệu tập quần thần chầu triều trong Quân Chính điện.

Đát Kỷ ngồi xuống ghế phượng, quần thần chưa đến đông đủ, nàng nhìn Tỳ Bà. Dù Đát Kỷ đã đến Thái Ất Huyền Tiên sơ kỳ vẫn cảm nhận được nữ nhân kia tu vi cao sâu khó dò.

Đát Kỷ cười hỏi:

- Bệ hạ, vị này là thánh phi mới?

Tỳ Bà xinh đẹp như hoa, thực lực cường đại, dù hai người chưa có gì với nhau thì Đát Kỷ cũng muốn ghép đôi.

Làm chủ hậu cung Đát Kỷ phải suy nghĩ cho Tần Quân. Phi tử của hắn ít ỏi, nhiều đại thần từng đề cử khuê nữ của mình xin nàng giới thiệu cho Tần Quân, nhưng hắn lờ đi hết. Hơn nữa nếu Đát Kỷ chủ động tác hợp Tỳ Bà, sau này Tỳ Bà sẽ đứng cùng chiến tuyến với nàng.

Dù sao rừng cây lớn loại người gì cũng có, lỡ sau này xuất hiện nữ nhân tranh quyền đoạt thế với nàng thì sao?

Tần Quân cười nói:

- Để trẫm giới thiệu trước, nàng ta tên Tỳ Bà, là vị Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ.

Những người có mặt trợn to mắt.

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ?

Đát Kỷ che miệng, mắt trợn to.

Đám đại thần Dương Tiễn, Na Tra, Lý Nguyên Bá, Lưu Bá Ôn, Bạch Trạch biểu tình giật mình.

Trư Bát Giới đang đi tới giật mình kêu lên, sợ hãi không dám đi tiếp:

- Hạt Tử Tinh!

Đường Tam Tạng đi theo sau cũng ngẩn ngơ.

Tỳ Bà bây giờ không quen hai người, thấy Trư Bát Giới dám gọi nàng là Hạt Tử Tinh thì tức giận chỉ vào mặt gã mắng:

- Cái đồ xấu xí, ngươi nói gì đó? Coi chừng lão nương lột da của ngươi!

Ngay trước mặt nhiều người Trư Bát Giới nói ra bản thể của nàng làm Tỳ Bà quê quá hóa giận.

Trư Bát Giới sợ hãi người run rẩy.

Tần Quân phẩy tay bảo:

- Mau đứng thẳng lên, ra thể thống gì!

Trư Bát Giới lúng túng cười, lật đật chạy đến sau lưng Na Tra.

Đường Tam Tạng cứng da đầu tiến lên. Kiếp trước trong Tây Du Ký Hạt Tử Tinh cứng rắn bắt cóc gã muốn thành thân, tuy không có chuyện gì xảy ra nhưng gặp lại nhau làm Đường Tam Tạng rất lúng túng.

Tỳ Bà không quen Đường Tam Tạng, hoàn toàn phớt lờ gã, mắt nàng sáng rực nhìn Tần Quân, dường như trong đại điện trừ hắn ra không có thứ gì

hấp dẫn nàng được.

Thời gian trôi nhanh, chưa đầy một nén nhang đại thần văn võ đã lục tục đến đông đủ. Bọn họ thấy Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Như Ý Chân Tiên, Tỳ Bà đứng chính giữa, có hai người mới lạ mặt.

Lý Nguyên Bá hầm hừ nói:

- Ài, xem bộ dạng vênh váo của con khỉ thối đó kìa, nếu cho ta đi thì tốt rồi.

Viên Hồng lắc đầu cười, không để bụng, y biết chuyến đi vô cùng nguy hiểm. Xa tận Thiên Đình Đại Tần cũng mơ hồ nghe chiến đấu bên Thần Vực.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm kể cho các vị nghe về chuyến đi.

Đại điện yên tĩnh lại.

Tần Quân bắt đầu kể ra, mọi người hưng phấn nghe.

Hắn như làm nghề thuyết thư, làm người nghe như ở trong đó.

Chờ Tần Quân nói xong mọi người chìm trong rung động.

Thánh Đế, Yêu Hoàng, Như Lai, Thi Hoàng Điện, những cái tên này khiến bọn họ hoảng hốt không thôi.

Có thể làm Thần Điện suýt bị hủy diệt thì thế lực đó siêu mạnh. Nhưng quan trọng nhất là đều bị Tần Quân đuổi đi, Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín mạnh đến mức nào?

Một đại thần nhỏ giọng cảm khái:

- E rằng sắp thăng cấp hai thần tướng.

------oOo------

Chương 838: Thi pháp khí vận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Thiên Đình Đại Tần có thể được gọi là thần tướng thì chắc chắn là siêu cường giả, ví dụ như nhóm Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng.

Tôn Ngộ Không mới tham gia mà liên tiếp lập công lớn, La Sĩ Tín cũng vậy, các võ tướng rất hâm mộ, nhiều nhất là kính nể.

Bạch Trạch chắp tay cười nói:

- Chúc mừng bệ hạ được thêm bốn cường giả.

Bạch Trạch đã suy tính qua, Tỳ Bà rất mạnh, Như Ý Chân Tiên thì bình thường. Khiến Bạch Trạch chú ý nhất là con gà trên vai Tần Quân.

Tần Quân mặc hoàng bào, con gà đậu trên vai hắn nhìn chẳng ra cái gì, dù con gà trông thần tuấn.

Nhưng Bạch Trạch đã tính ra thân phận của Trọng Minh Điểu, lòng rất ngạc nhiên.

Tần Quân cười to bảo:

- Ha ha ha! Các ngươi nhìn xem đây là cái gì?

Tần Quân vung tay phải lên, Chúc Long bay ra khỏi ống tay áo bay tới bay lui trước mặt hắn.

Chúc Long giống Như Ý Kim Cô Bổng, biến lớn nhỏ như ý.

Thấy Chúc Long xuất hiện, thần tử cũ của vương quốc Đại Tần cũ xoe tròn mắt kinh kêu.

Cái tên Chúc Long tuyên bố, cả triều kích động.

Một cựu thần run run hỏi:

- Chúc Long, không lẽ là thần sáng thế trong truyền thuyết?

Chúc Long không chỉ nổi tiếng ở Hoa Hạ, cũng nổi tiếng ở phương thiên địa này.

Tần Quân cười nói:

- Từ nay Chúc Long là thần thú trấn đình của Thiên Đình Đại Tần.

Mọi người nghe xong siêu hưng phấn.

Hàng ngàn văn võ đại thần kích động hét lên:

- Bệ hạ thánh minh!

Hồng Hài Nhi cười nói:

- Tiểu Chúc Long, sau này cùng nhau chơi nhé!

Như Ý Chân Tiên thế mới chú ý thấy điệt nhi của mình cũng có mặt, nhưng vì Ngưu Ma Vương và Tần Quân đối địch nên Hồng Hài Nhi giả bộ không biết gã.

Tiểu Chúc Long còn nhớ Hồng Hài Nhi, liền bay tới gần, một đứa trẻ và một con rồng đùa giỡn với nhau.

Tần Quân cười hỏi Lưu Bá Ôn:

- Bá Ôn, về việc khí vận có manh mối gì chưa?

Kiếp trước có truyền thuyết Lưu Bá Ôn chém long mạch.

Nghe nói Đường triều đã có Tây Du Ký, Thiên Đình cũng tồn tại, trần gian có thể tu luyện.

Thời kỳ đầu Minh triều Lưu Bá Ôn vì bảo vệ hoàng đế nên chém long mạch, từ đó đất Thần Châu không có linh khí, đạo tu luyện đến đường cùng, thần thoại xuống dốc. Sau Minh triều đến Thanh triều thì đóng quốc gia, văn minh khoa học kỹ thuật nổi lên, khiến xuống dốc, tất cả chỉ vì long mạch bị chém, khí vận tán đi.

Đương nhiên cái này chỉ là truyền thuyết.

Truyền thuyết bắt gió bắt bóng, nhưng chắc cũng có ngọn nguồn căn cứ theo sự thật.

Ít nhất Lưu Bá Ôn nên biết đôi chút về khí vận.

Lưu Bá Ôn kể ra:

- Thưa bệ hạ, thần phát hiện Nam Vực chúng ta không đơn giản, linh khí đậm hơn vực xung quanh, thiên tài địa bảo cũng nhiều hơn. Thậm chí có nhiều cấm địa quân đội không cách nào đặt chân lên, đào móc ra các loại pháp bảo có phẩm cấp rất cao. Theo như sách cổ ta giở ra thì phát hiện một bí mật động trời.

Lời Lưu Bá Ôn nói hấp dẫn mọi người chú ý, nếu để gã ở hậu thế thì có thể làm biên tập, theo trường phái tiêu đề.

- Ở thượng cổ xa xưa thiên địa bị một thế lực siêu nhiên tên Thánh Đình thống trị. Nam Vực chúng ta là thủ thành của Thánh Đình, tương đương với trung tâm thiên địa.

Lời vừa nói ra toàn trường xáo động.

Không ngờ Nam Vực bần cùng hẻo lạnh lại có lai lịch lớn vậy.

Dịch lão đầu đứng trong đám người cảm thán nói:

- Đúng rồi, Thánh Đình trước kia phồn hoa biết bao, nhân tộc độc tôn làm vua.

Dịch lão đầu là Thái Ất Tán Tiên cảnh có địa vị khá cao trong Thiên Đình Đại Tần, dù gì từng là cường giả số một của Thiên Đình Đại Tần.

Dịch lão đầu mở miệng khiến nhiều người hứng thú.

Lý Nguyên Bá đá lông nheo cười hỏi:

- Ô, Ma Hoàng đại nhân chẳng lẽ biết Thánh Đình?

Lý Nguyên Bá và Dịch lão đầu xem như ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, cả ngày trừ đánh nhau thì là ăn uống.

Dịch lão đầu càng nói càng hăng hái:

- Vớ vẩn, lão phu có được tu vi thế này là nhờ chút xíu truyền thừa từ Chiến Thần Thánh Đình, nói đến thì bệ hạ . . .

Nhắc tới Tần Quân thì Dịch lão đầu ngậm miệng.

Những người khác suy nghĩ vẩn vơ.

Không lẽ bệ hạ và Thánh Đình có quan hệ?

Nghĩ đến đây một số đại thần biểu tình quái dị, bối cảnh của Tần Quân là điều bí ẩn lớn nhất Thiên Đình Đại Tần.

Khóe môi Tần Quân cong lên tức giận nói:

- Nói hết nửa ngày rồi không nhắc gì tới việc khí vận!

Lưu Bá Ôn lúng túng, bị Dịch lão đầu xen lời hơn nữa gã cũng tò mò quan hệ của Tần Quân với Thánh Đình.

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói:

- Thật ra khí vận của Thiên Đình Đại Tần đã có hình thức ban đầu, hiện tại có thần thú, chỉ cần thi pháp xin thiên đạo thừa nhận là được.

Xin thiên đạo thừa nhận?

Mắt Tần Quân hấp háy. Lưu Bá Ôn không nói nữa. Đám quan viên văn võ phát hiện không khí kỳ lạ, đều im thin thít.

Tần Quân bây giờ nếu không nói chuyện thì có uy nghiêm rất lớn, dù sao hắn có danh hiệu khí vận hoàng giả thêm vào.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Không sao, cứ thi pháp, tạm thời cúi đầu vì sau này trở mình.

Tần Quân ngạc nhiên.

Trước kia Cơ Vĩnh Sinh biểu hiện cực đoan như muốn đấu tới cùng với trời, sao đột nhiên chọn nhịn nhục cầu toàn?

Cơ Vĩnh Sinh chép miệng kinh ngạc nói:

- Ta nghiêm túc quan sát một phen thấy Lạc Thủy vực, Đông Phương Vực phát triển mạnh hơn Nam Vực các ngươi là vì khí vận không bằng vực khác. Ta thấy các thần tiên dùng khí vận phát triển quốc gia cũng không tệ, thiên địa tranh khí vận, tương đương với giành sinh cơ.

Tần Quân xoe tròn mắt.

- Khí vận chi pháp lướt qua thần tiên, khiến thiên đạo thừa nhận thì càng tiện tu luyện, có thể đi đường tắt. Nhưng muốn siêu thoát thiên đạo thì tốt nhất đừng dính vào khí vận.

Siêu thoát thiên đạo? Lại còn không dính vào khí vận? Không có khí vận sẽ bị ông trời đùa chết, từng phút cho ngươi diễn phim kinh dị Tử Thần Đến.

Cơ Vĩnh Sinh tò mò hỏi:

- Cái gì là Tử Thần Đến?

Tần Quân thầm nghĩ:

- Nói ngươi cũng không hiểu.

Mặt ngoài Tần Quân mỉm cười, làm không khí căng thẳng biến mất.

Đát Kỷ hợp thời cười hỏi:

- Bệ hạ đã suy xét xong chưa?

Làm thánh hoàng hậu, Đát Kỷ rất thông minh, không như thánh cơ của thánh triều cũ tham gia vào chính sự, cùng lắm là hỗ trợ điều hòa không

khí.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Ừm, việc thi pháp giao cho Bá Ôn toàn quyền phụ trách, mong đại thần khác tích cực phối hợp.

Không cần Tần Quân nói cũng không ai dám ngăn cản Lưu Bá Ôn. Dù sao việc này liên quan đến khí vận của Thiên Đình Đại Tần.

Mặc dù tu vi của Lưu Bá Ôn thấp nhưng dù gì đứng đầu văn thần, nhân duyên rất tốt, không ai từ chối hỗ trợ.

------oOo------

Chương 839: Đại Chu Thiên Chương.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nói một số việc khác, phong Tỳ Bà chức quan tam phẩm. Thực lực của nàng bày ra đó, không ai dám có ý kiến ý cò. Như Ý Chân Tiên không được chức vị, Tần Quân đẩy gã sang Bạch Trạch làm việc.

Vì Nam Tận Hải bị thống nhất khiến chầu triều thêm một số khuôn mặt yêu tộc. Những yêu tộc này được Bạch Trạch lôi kéo, sau này sẽ chia thành hai hệ người và yêu. Tần Quân mắt mở mắt nhắm việc này, có cạnh tranh các thần tử mới càng ra sức làm việc.

Đương nhiên nếu có thủ đoạn xấu xa nào thì Tần Quân sẽ cho bọn họ biết cái gì gọi là cơn giận của đế vương.

***

Màn đêm buông xuống.

Sau khi mây mưa Tần Quân vuốt lưng ngọc của Đát Kỷ, vừa đăm chiêu.

Giờ Tần Quân có hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, ba lần truyền thừa kỹ năng. Mới được một cơ hội sưu tầm

hiền năng đã bị Tần Quân dùng, cưỡng bức chinh nạp năm hiền tài trong Thiên Đình Đại Tần, đều là văn thần, không có thuộc tính đặc biệt hay thánh khí nên không được Tần Quân để bụng.

- Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Bạch Trạch, La Sĩ Tín đều chưa đến mức độ trung thành cực hạn, thôi đừng cho bọn họ cơ hội.

Mắt Tần Quân lấp lóe suy tư.

Lý Nguyên Bá, Cửu Linh Nguyên Thánh, Viên Hồng, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng có tiềm lực thì đều đến Thần Ma đỉnh cao rồi.

Lục Kim Ô, Lữ Nhạc, Thạch Ki Nương Nương chưa được.

Hằng Nga, Trư Bát Giới, Thái Bạch Kim Tinh, Cự Linh Thần, Na Tra, Lôi Chấn Tử, Lý Tịnh, Hoàng Phong Đại Vương, Chung Quỳ, Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ, Quan Vũ, Lý Bạch, Lý Tồn Hiếu, những Thần Ma được triệu hoán từ đầu đều chưa trải qua Thần Ma đỉnh cao. Nhưng đa số tiềm lực có hạn, chưa biết đột phá nổi Thái Ất cảnh không.

Hôm sau mặt trời lên cao.

Tần Quân rời giường, phái cung nữ truyền lệnh cho Hồng Hài Nhi, Thái Bạch Kim Tinh đến tìm hắn.

Nay thuộc hạ của Tần Quân không thiếu Đại La Kim Tiên, đã tới lúc cất nhắc thuộc hạ cũ.

Trong Thần Ma thời kỳ đầu đi theo hắn thì Thái Bạch Kim Tinh, Hồng Hài Nhi công lao lớn nhất, còn tiềm lực.

Tần Quân vốn định tìm Quan Vũ, nhưng Quan Vũ bận mang binh trấn thủ biên cảnh Nam Vực nên đành thôi.

Còn lại một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng thì Tần Quân định giữ lại, chuẩn bị cho khi cần dùng.

Nếu như cường địch đến tấn công mà Đại Tần bất lực thì Tần Quân đành để La Sĩ Tín, Hậu Nghệ cưỡng ép đột phá Thần Ma đỉnh cao. Đặc biệt là

La Sĩ Tín, Kỳ Lân Chi Tổ chắc chắn rất mạnh, hệ thống cũng nói không nắm giữ được.

Giữa trưa. Hồng Hài Nhi và Thái Bạch Kim Tinh đến ngự hoa viên tìm Tần Quân.

Tần Quân giải thích một phen rồi đưa hai người vào Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Trẫm không cầu các ngươi biến mạnh cỡ nào, hơi tiến bộ là tốt rồi.

Sau đó Tần Quân cầm lên Thất Tinh Kiếm bắt đầu tu luyện.

Liên tục luyện ba bộ kiếm pháp, Tần Quân phát hiện mãi không thể tiến vào không linh.

Kiếm pháp của hắn chỉ đến mức tinh tế, không xem như nhập đạo, thậm chí không bằng đạo thương của hắn, dù hắn có thần thông Trảm Thiên.

Thần thông Trảm Thiên rất kỳ lạ, không nhất định phải dùng kiếm, chỉ cần chém đâm là được.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Không thích hợp dùng kiếm thì cần gì cưỡng ép?

Tần Quân ngừng lại, nghi hoặc hỏi:

- Ý của ngươi là trẫm nên ngừng luyện kiếm?

Hắn luyện kiếm đã không phải trong một, hai ngày, kêu hắn nghỉ luôn thì hơi khó chịu.

Con người sợ nhất là làm chuyện vô dụng.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Trong quá trình ngươi luyện kiếm chắc có thể ngộ, nhưng kiếm đạo và đạo binh khí khác cần độ phù hợp nhất định, thậm chí có thể nói là thiên

phú. Mãi không nói cho ngươi biết là vì ngươi quá yếu, nếu quen thuộc mười tám ban vũ khí là tốt nhất. Có một điều phải chú ý, bản thân Cực Viêm Ma Thần không cần binh khí. Đa số thể tu vốn không cần binh khí, ngươi nhìn Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Dương Tiễn xem, họ có dựa vào vũ khí không? Vũ khí thần binh chỉ là thủ đoạn công kích của họ. Với kiếm tu thuần túy thì người kiếm hợp nhất, rời khỏi kiếm là sức chiến đấu sẽ sụt giảm nhiều.

Lời khuyên của Cơ Vĩnh Sinh làm Tần Quân suy nghĩ sâu xa.

Đúng vậy, lấy Tôn Ngộ Không làm ví dụ, đâu dùng bổng pháp gì, toàn dùng sức mạnh đập bậy dã man.

Nói thật là Tần Quân cũng thích đơn giản thô bạo.

Nghĩ xong Tần Quân giắt Thất Tinh Kiếm bên hông. Thể tu sở trường nhất là cái gì? Thân pháp, quyền pháp, cước pháp vân vân.

Đương nhiên một số thiên tài tinh thông đạo binh khí, thân thể cũng mạnh mẽ. Nhưng vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần thức tỉnh sau đó có giới hạn, Tần Quân đã định trước không có tạo nghệ sâu về đạo binh khí.

Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở:

- Thật ra ngươi có thể luyện Đại Đạo Sinh Thiên Luân nhiều chút, đó là vô thượng chi pháp cao nhất.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân!

Giờ Tần Quân đã luyện đến đệ nhị trọng, có thể cùng lúc triệu hoán ra hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân. Nhưng muốn có tiến triển hơn nữa thì rất khó khăn.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài, giọng nói chất chứa ý cười:

- Thôi, ta lại truyền một bộ chưởng pháp cho ngươi.

Tần Quân nghe vậy mắt sáng rực.

Cơ Vĩnh Sinh ở trong mắt Tần Quân là một thần thoại thương thành khác,

thứ trong thương thành toàn là đồ mắc tiền. Cơ Vĩnh Sinh thì khác, y xem Tần Quân là hy vọng, sẽ không giấu diếm.

Rất nhanh ký ức khổng lồ ùa vào đầu Tần Quân làm ý thức của hắn nổ tung.

Đại Chu Thiên Chưởng.

Nhất Chưởng Toái Sơn.

Nhị Chưởng Phục Hải.

Tam Chưởng Phá Thiên.

Tứ Chưởng Kích Tinh Thần.

Qua khoảng một canh giờ ý thức của Tần Quân chậm rãi tỉnh táo lại, hắn mở mắt ra, trong mắt lấp lánh tia sáng, rất là vui vẻ.

Tần Quân kích động thầm nghĩ:

- Đại Chu Thiên Chưởng thật bá đạo!

Nhất Chưởng Toái Sơn.

Nhị Chưởng Phục Hải.

Tam Chưởng Phá Thiên.

Tứ Chưởng Kích Tinh Thần.

Ngũ Chưởng Chuyển Nhật.

Lục Chưởng Âm Dương.

Thất Chưởng Luân Hồi.

Luyện thành ba chưởng là hoành hành phương thiên địa này.

Luyện thành bảy chưởng là quỷ hú thần khóc, vô địch cõi đời.

Trong Cơ Vĩnh Sinh truyền thừa Tần Quân trực tiếp học được hai chưởng đầu.

Đại Chu Thiên Chưởng chú trọng hai chữ cương mãnh, Tần Quân vận chuyển pháp lực vỗ lên trời.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Pháp lực màu vàng tụ thành bàn tay to màu vàng, nhanh chóng lớn thành trăm trượng đụng khung trời.

Thanh thế to lớn, đa số tu sĩ Thánh thành đều thấy cảnh này.

- Đó là cái gì?

- Có kẻ địch?

- Kỳ lạ, là phát ra từ Thánh Đế phong, có người luyện công trên Thánh Đế phong?

- Ai dám làm bậy như thế?

- Nhảm, đương nhiên là Thánh Đế bệ hạ!

Tiếng nghị luận ồn ào, rất nhiều đại thần cường tướng cũng thấy nhưng không ai dám đi xem xét.

Nếu như Tần Quân có nguy hiểm Đế Vệ quân sẽ phát ra tín hiệu, huống chi trên Thánh Đế phong ẩn giấu Đại La.

------oOo------

Chương 840: Lôi Âm Tự Tây Vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn biển mây trên trời cao rẽ ra hai bên, hắn thở hắt ra, cười khẽ:

- Bảnh quá!

Bá đạo vung chưởng đúng là sướng hơn luyện kiếm.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Trước kia ta chỉ luyện đến chưởng thứ bốn trong Đại Chu Thiên Chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Luân thì chỉ luyện đến đệ ngũ trọng. Ta ngẫu nhiên có được hai bộ pháp này, có thể xem như thần thông, cường đại vô cùng, hy vọng ngươi luyện chúng nó đến viên mãn.

Tần Quân bị gợi lên lòng tò mò.

Ngẫu nhiên có được? Ngươi nghĩ nó là cải trắng sao? Nhặt một hơi được hai cái?

Cơ Vĩnh Sinh thổn thức nói:

- Thật ra chúng nó là truyền thừa mà ta ngẫu nhiên có được, ta có thể lớn mạnh đến mức đối kháng lại thần tiên toàn dựa vào truyền thừa này.

Truyền thừa?

Tần Quân càng tò mò hơn, hỏi dồn:

- Nói kỹ hơn đi.

- Ta cũng không rõ ràng, chỉ biết tên của người đó là Cực Đế.

Cực Đế?

Cái tên gì nghe kỳ kỳ vậy?

Tần Quân suy nghĩ lan man.

Tần Quân không nói nhiều, dường như nhớ lại chuyện cũ năm xưa.

Trọng Minh Điểu, Tiểu Chúc Long từ bên trên ngự hoa viên bay tới. Một chim một rồng bây giờ như hình với bóng. Chúc Long đã trưởng thành

nhiều nhưng tâm tính vẫn giống đứa trẻ, bây giờ nó là tiểu đệ của Trọng Minh Điểu.

Tần Quân thấy chúng nó thì ngửa đầu cười, rồi ngồi xếp bằng thể ngộ thần diệu của Đại Chu Thiên Chưởng.

***

Yêu Khư.

Lục Nhĩ Mi Hầu mang theo ba vị đại yêu vương quỳ trước thành bảo nơi Yêu Tổ cư ngụ, cả đám run cầm cập.

Lại thất bại!

Lục Nhĩ Mi Hầu ước gì có cái lỗ để chui vào.

Nhưng nhiệm vụ lần này đã đụng phải kẻ địch quá mạnh.

Giọng Yêu Tổ truyền ra từ thành bảo:

- Thế nào?

Trong bóng ma, thiên địa mờ tối thì giọng Yêu Tổ tăng thêm phần kinh dị.

Lục Nhĩ Mi Hầu quỳ trên mặt đất cắn răng nói:

- Thất bại, lần này Yêu Hoàng, Tây Vực, Thiên Đình Đại Tần, thậm chí là Thi Hoàng Điện cũng phái người đến.

Lục Nhĩ Mi Hầu từng muốn chạy trốn cho rồi, nhưng trời đất bao la, nó biết đi đâu?

Yêu Tổ là cường giả đỉnh cao trong thiên địa, Yêu Khư là một địa trong sáu điện ba địa.

Lục Nhĩ Mi Hầu có thể trốn đi đâu bây giờ?

Huống chi trong tay Yêu Tổ có thứ làm Lục Nhĩ Mi Hầu không cưỡng lại được.

Giọng Yêu Tổ lạnh băng hỏi:

- Lại thất bại?

Bốn yêu Lục Nhĩ Mi Hầu cảm giác gió lạnh thấu xương.

Yêu Tổ lạnh lùng nói:

- Yêu Hoàng còn nằm trong dự tính của bổn tọa, không ngờ Thi Hoàng Điện, Thiên Đình Đại Tần cũng tham gia. Nhưng Tây Vực là cái thứ gì?

Bốn yêu Lục Nhĩ Mi Hầu cảm giác ở trong hầm băng, sát khí khiến bọn họ cảm giác sống lưng lạnh toát.

Trán Lục Nhĩ Mi Hầu dán sát mặt đất không dám ngước đầu lên, dù Yêu Tổ chưa đi ra thành bảo nhưng nó cảm nhận ánh mắt tức giận của Yêu Tổ.

Yêu Khư cách Thần Điện rất xa, bình thường Yêu Tổ sẽ không đích thân hành động. Yêu Tổ mà nhúc nhích là sẽ dẫn đến thế lực lớn khác chú ý.

Sáu điện ba địa giữ cân bằng quá lâu, thế lực các phương đều chờ một cơ hội, nếu ai rời khỏi đại bản doanh của mình sẽ bị thế lực khác vây công, tiến tới dẫn phát đại chiến cuốn sạch thiên địa.

Lục Nhĩ Mi Hầu cúi đầu giới thiệu:

- Thưa Yêu Tổ, Tây Vực là chỗ hẻo lánh bên cạnh Nam Vực, nhưng mười mấy năm nay Tây Vực ra một Như Lai thực lực siêu mạnh, Thần Vô Cơ cũng thua dưới tay y.

Khi đó Lục Nhĩ Mi Hầu bị hơi thở của Như Lai hù chạy, trên đường về cố ý nghe ngóng Tây Vực mới biết lai lịch của Như Lai. Thần thông thiên phú của Lục Nhĩ Mi Hầu là nghe trộm lục giới, lúc trước nó tìm đến Nam Vực Thiên Thế Giới cũng nhờ bản lĩnh này.

Yêu Tổ lên tiếng:

- Thần Điện mới thành lập hai vạn năm, tuy Thần Vô Cơ đầy dã tâm nhưng thực lực không được, bị đánh bại là bình thường.

Dường như Thần Vô Cơ không lọt vào pháp nhãn của Yêu Tổ.

- Xem ra bổn tọa phải tìm thời gian đi gặp Như Lai Tây Vực, thuận tiện chèn ép Đại Tần.

Nghe vậy Lục Nhĩ Mi Hầu rất kích động. Nó thua hai lần trước Thiên Đình Đại Tần, trong bụng rất khó chịu. Thực lực của Yêu Tổ sâu không lường được, ở trong lòng Lục Nhĩ Mi Hầu dù Tây Vực và Thiên Đình Đại Tần hợp sức cũng không đánh lại Yêu Tổ.

Yêu Tổ đổi giọng:

- Còn các ngươi, thua là thua!

Bốn yêu Lục Nhĩ Mi Hầu thót tim vội cầu xin.

Bùm!

Một tia chớp như ác long giáng xuống người chúng nó, tốc độ mau đến nỗi chúng không kịp phản ứng.

Ba đại yêu vương gào thét thảm thiết:

- A a a a!!!

Lục Nhĩ Mi Hầu cố nén nhưng cũng rất đau đớn.

Lửa giận của Yêu Tổ chỉ có thể dùng đau đớn của bọn chúng dập tắt.

***

Hai ngày qua mau.

Thái Bạch Kim Tinh, Hồng Hài Nhi lục tục trở về. Thái Bạch Kim Tinh chỉ lên đến Chân Tiên cảnh nhị trọng, khiến người thất vọng. Hồng Hài Nhi không tệ, đến Thái Ất Kim Tiên cảnh tứ trọng.

Bảng liệt kê thuộc tính của hai người không thay đổi gì nhiều, chỉ có cảnh giới tu vi tăng cao.

Hồng Hài Nhi rất hưng phấn, đi tìm các tướng quân Thái Ất cảnh luận bàn. Hồng Hài Nhi dựa vào Tam Muội Chân Hỏa khiến nhiều tướng quân Thái Ất cảnh thay đổi cái nhìn.

Tần Quân giữ lại một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Giữa trưa hôm nay Hắc Điệp Tiên Tử đến ngự hoa viên, Tần Quân đang luyện thể trong đan lô mở mắt ra.

Tần Quân hỏi nàng:

- Thần Điện các người suy nghĩ xong rồi?

Dược liệu bị nấu nóng bỏng trong đan lô, da cả người Tần Quân đỏ rực nhưng hắn cố chịu đựng, hoặc nên nói là đã quen.

Bất Diệt Thánh Thân tu luyện không phải tích lũy tháng ngày liền thành công, phải nhờ cậy ngoại lực. Khiến thiên địa cho mình sử dụng mới là thánh thân.

Hắc Điệp Tiên Tử đến trước đan lô, ngón tay nâng cằm Tần Quân lên, cười khẽ:

- Ừ, chúng ta đồng ý, nhưng ngươi phải bảo đảm sẽ phái người đến khi Thần Điện có khó khăn.

Ngữ điệu đùa cợt như đang tán tỉnh.

Tần Quân gật đầu, nhìn Hắc Điệp Tiên Tử chăm chú:

- Đêm nay ở lại đi, ngày mai ký kết khế ước, chính thức thành liên minh.

Liên minh không chỉ nói ngoài miệng, giấy trắng mực đen mới khiến người tin tưởng.

Hắc Điệp Tiên Tử không có ý kiến, nàng tháo mạn che mặt xuống lộ ra khuôn mặt xinh đẹp khuynh quốc khuynh thành. Mắt chớp chớp, rèm mi dài động lòng người.

Hắc Điệp Tiên Tử ngậm đầu ngón tay, thì thầm bên tai Tần Quân:

- Có muốn đêm nay cùng qua đêm xuân không?

Hắc Điệp Tiên Tử cố ý thổi hơi làm sắc mặt Tần Quân mất tự nhiên.

Yêu tinh già này . . .

Tần Quân bị Hắc Điệp Tiên Tử tán tỉnh bốc lửa, hắn cầm tay phải của nàng, cười hỏi:

- Thật không?

Hắc Điệp Tiên Tử làm vẻ mặt trách móc tức giận nói:

- Xem ra ngươi rất có hứng thú với ta, còn tưởng đâu ngươi không thích ta.

Tần Quân không nhịn được kéo Hắc Điệp Tiên Tử vào ngực mình, muốn hôn môi son.

------oOo------

Chương 841: Như Lai chiến với Yêu Tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử bỗng biến mất rồi hiện ra cách năm thước, làm Tần Quân ức chế.

Biết ngay lão yêu bà đùa hắn, nghỉ chơi!

Nhìn Tần Quân bĩu môi như con nít, Hắc Điệp Tiên Tử che miệng cười.

Cười một lúc lâu sau Hắc Điệp Tiên Tử mới nghiêm túc nói:

- Bây giờ còn chưa phải lúc, ngươi cần biến mạnh hơn nữa.

Tần Quân tức giận nói:

- Hừ, không chừng sang năm trẫm khiến nàng ngước nhìn!

Hắc Điệp Tiên Tử xem như hắn nói đùa, không tin.

Hắc Điệp Tiên Tử đổi đề tài hỏi:

- Lần trước ngươi nói muốn Niết Bàn Bồ Đề nhưng Thần Điện không có thứ đó, có một tình báo có lẽ hữu dụng với ngươi.

Tần Quân bình ổn tâm tình, bình tĩnh hỏi:

- A? Nói nghe thử.

Tần Quân thầm nghĩ có nên mua bộ trận pháp trong thần thoại thương thành để bảo vệ Nam Vực Thiên Thế Giới không, mặc cho Hắc Điệp Tiên Tử tự nhiên ra vào khiến hắn mất mặt chết.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng nói, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nghi ngờ:

- Lôi Âm Tự Tây Vực có Niết Bàn Bồ Đề, nghe nói là trọng bảo của Phật Môn Tây Vực, người bình thường khó thể đến gần.

Ba ngày trước sau khi đại chiến qua đi Hắc Điệp Tiên Tử cố ý thu thập tình báo về Như Lai.

Phát hiện người này mười mấy năm trước bỗng nhiên xuất hiện, nhanh chóng thu phục Tây Vực rối loạn, sau đó rộng rãi truyền giáo.

Như Lai không giống Yêu Hoàng hoành hành ngang ngược mà rất điệu thấp, vững vàng phát triển Tây Vực. Nếu không phải sứ giả Thần Điện đi Tây Vực bị giết, khiến Thần Vô Cơ tự mình ra tay thì danh tiếng Như Lai sẽ không truyền ra.

Như Lai và Tần Quân có quá khứ giống nhau là nảy sinh các loại mâu thuẫn với Thần Điện sau đó thắng.

Điều này khiến Hắc Điệp Tiên Tử nghi ngờ có phải đã đến lúc Thần Điện bị đào thải?

Tần Quân gật đầu nói:

- Thì ra là vậy, trẫm cũng biết tin tức này, chuẩn bị qua mấy ngày sẽ đi Tây Vực.

Hỏi Hắc Điệp Tiên Tử chỉ vì cầu may, lỡ như Thần Điện cũng có Niết Bàn Bồ Đề thì tốt rồi.

Đáng tiếc kỳ tích chỉ có trong mơ.

Hắc Điệp Tiên Tử huơ tay cười nói:

- Được rồi, ta không quấy rầy ngươi tu luyện.

Sau đó Hắc Điệp Tiên Tử biến mất tại chỗ.

Khỏi đoán Tần Quân cũng biết Hắc Điệp Tiên Tử đi dạo phố Thánh thành.

Tần Quân nhíu chặt mày, không còn hứng thú luyện công.

Tuy Liễu Nhược Lai đã dùng Tử Kim Tục Mệnh Đan nhưng Tần Quân không thể chờ nửa năm sau mới đi Tây Vực. Lỡ giữa đường xảy ra biến cố gì thì hắn hối hận cũng không kịp.

Khóe môi Tần Quân cong lên nụ cười tà khí đường hoàng:

- Như Lai, ngươi chờ đi, lần này trẫm tự đến tìm ngươi, cho Tây Vực của ngươi trời long đất lở!

Giờ Tần Quân chẳng hề sợ Như Lai, có nhiều thuộc hạ Đại La thì sợ khỉ mốc!

Tần Quân phải tìm cách chọn ai trong Bạch Trạch, Hậu Nghệ, La Sĩ Tín cố gắng bồi dưỡng mức độ trung thành lên cực hạn, sau đó dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao, vậy thì phần thắng càng lớn.

Sáng sớm hôm sau, Lưu Bá Ôn và Hắc Điệp Tiên Tử ký khế ước xong thì nàng rời đi.

Chiều hôm đó Tần Quân ra lệnh chiêu cáo việc này cho toàn bộ Thiên Đình Đại Tần, nhanh chóng truyền đến mỗi hoàng triều, truyền khắp Nam

Tận Hải.

- Thiên Đình Đại Tần và Thần Điện liên minh!

Tin tức này long trời lở đất, khiến toàn thiên hạ xáo động.

Hai đạo chính ma, từng hoàng triều, vương quốc, tông môn dều nghị luận.

- Thiên Đình Đại Tần ngày càng lợi hại, thế này là địa vị bình đẳng với Thần Điện rồi.

- Các ngươi không biết sao? Đoạn thời gian trước Thần Điện nhờ Thánh Đế bệ hạ hỗ trợ, khi đó vô số cường giả đến, giết tới trời đất tối tăm quay cuồng.

- Lợi hại, Thánh Đế bệ hạ của ta nhảy lên mau quá.

- Vậy chẳng phải là thêm vài tháng nữa Thiên Đình Đại Tần sẽ đạp Thần Điện đi lên cao sao?

- Mơ hơi bị xa, tuy những thần tướng này rất mạnh nhưng nguyên Đại Tần không thể so sánh với Thần Điện được.

Trong phút chốc khắp nơi đều là tu sĩ thảo luận, có người thuyết thư kể về cuộc đời Tần Thánh Đế, điểm danh khí của Tần Quân lại tăng lên.

Thời gian trôi mau.

Mỗi ngày Tần Quân đều tu luyện, hoặc lôi kéo tình cảm với Hậu Nghệ, Bạch Trạch, La Sĩ Tín, Khoa Phụ.

Lúc Tỳ Bà được triệu hoán ra đã là đỉnh cao, Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, cùng Hậu Nghệ ngang hàng.

Bên kia, Lưu Bá Ôn thật sự làm công việc thi pháp khí vận

Nam Vực và Nam Tận Hải bắt đầu xây dựng pho tượng Chúc Long ở các nơi để kiếm nhang khói cho nó. Mọi việc phát triển ngay ngắn có trật tự.

Cơ hội phó bản Thần Ma một tháng một lần lại đến, Tần Quân giữ lại, vì

nó mang trợ thủ về có hạn, chẳng bằng gom đủ năm lần đổi một cơ hội chỉ định triệu hoán thì sướng rồi.

Lại qua nửa tháng.

Bùm!

Tây phương bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ động trời, làm tu sĩ ở Nam Vực, Nam Tận Hải, thậm chí là vực khác đều nghe thấy.

Tần Quân hết hồn bật dậy khỏi ôn nhu hương. Đát Kỷ, Vọng Tuyết ngồi dậy theo, hai nữ nhân khoác áo mỏng che người, ôm chặt hai tay Tần Quân.

Đát Kỷ kinh kêu:

- Hướng đó . . . là Tây Vực!

Đát Kỷ là Thái Ất Huyền Tiên, có thể cảm giác từ phương tây truyền đến hơi thở chiến đấu siêu mạnh, làm nàng cảm giác như trời sắp sập.

Đát Kỷ chưa bao giờ cảm nhận hơi thở nào mạnh như vậy, dù nàng là Thái Ất Huyền Tiên mà cũng thấy khủng hoảng tinh thần, linh hồn run rẩy.

Tần Quân cau mày, giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong óc:

- Không ngờ là hơi thở Đại La Chí Tiên, hơi thở khác mạnh đến khó tin . . .

Đại La Chí Tiên?

Tần Quân nhướng cao chân mày, vội hỏi thầm:

- Đại La Chí Tiên có phải là cao hơn Đại La Kim Tiên?

Tần Quân từng nghe hệ thống nói Đại La cảnh có ba tiểu cảnh giới.

Cơ Vĩnh Sinh trầm giọng nói, ngữ điệu mất tự nhiên:

- Đúng rồi, Đại La Chí Tiên đã có thể thành siêu cường giả tung hoành

một phương trong thiên địa này.

Cơ Vĩnh Sinh biết rõ thực lực của Thiên Đình Đại Tần, không ngờ ngay bên cạnh xuất hiện một Đại La Chí Tiên, chuyện này rất tệ. Tuy Thiên Đình Đại Tần có nhiều Đại La Kim Tiên nhưng một Đại La Chí Tiên đủ phá hủy hết thảy!

Cảnh giới càng cao thì chênh lệch mỗi cảnh giới càng lớn.

Tần Quân nheo mắt, trong lòng được mở ra thế giới hoàn toàn mới.

Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên chưa phải là cuối, lên trên nữa là cái gì?

Giọng Như Lai như từ cửu thiên thần âm vang vọng:

- A di đà phật, ngã Phật từ bi, nhưng uy nghiêm của Phật không cho phép chửi rủa!

Tần Quân thấy ớn lạnh.

Các bóng người từ Thánh thành bay lên cao, biểu tình kinh khủng.

Tôn Ngộ Không kinh kêu:

- Lão già Như Lai!

Hơi thở này khiến Tôn Ngộ Không nhớ lại cảm giác kinh dị khi lần đầu tiên gặp Như Lai.

------oOo------

Chương 842: Như Lai chiến với Yêu Tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá, Bạch Trạch, La Sĩ Tín, Cửu Linh Nguyên Thánh, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Viên Hồng, Tỳ Bà biểu tình kinh hoàng.

Chín Đại La bị hai hơi thở siêu mạnh từ Tây Vực truyền đến hù sợ.

Đám người Thái Ất Huyền Tiên cảnh, Thạch Ki Nương Nương, Lục Kim Ô, Đường Tam Tạng, Na Tra, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng run bần bật.

Tu sĩ đẳng cấp thấp nữa thì sợ điếng hồn.

Không chỉ có Thánh thành, tất cả người trong Thiên Đình Đại Tần sợ hãi hùng, hét chói tai.

Tần Quân mang theo Đát Kỷ, Vọng Tuyết đã mặc quần áo đi ra cung điện, đứng trên bậc thang nhìn hướng tây. Dù cách bình chướng không gian Nam Vực Thiên Thế Giới thì bọn họ vẫn cảm nhận được uy áp ngập trời.

Tần Quân cau mày lẩm bẩm:

- Không ngờ có người dám khiêu khích Như Lai, sẽ là ai?

Yêu Hoàng? Yêu Tổ? Hay người của Thi Hoàng Điện?

Dù là ai thì Tần Quân vui vẻ chứng kiến.

Tần Quân không dám bảo đảm Như Lai mạnh cỡ nào, vì Thần Ma đầu tiên giáng lâm chưa chắc vừa ra là đỉnh cao. Ví dụ như Ngưu Ma Vương mới đi ra chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh, không bằng Tịnh Đàn Sứ Giả Trư Bát Giới.

Lần này sẽ là rất khó khăn cho Như Lai, dù y thắng thì Tây Vực cũng nghiêng trời lệch đất.

Theo như Cơ Vĩnh Sinh nói trong Tây Vực đang có một Đại La Chí Tiên, còn có một vị tu vi mạnh hơn nữa, không biết là ai với ai.

Rất nhanh phương tây truyền đến tiếng nổ rung trời dồn dập, dấy lên từng cơn bão ập đến cắt xé đại lục Nam Vực.

Một tiếng gầm giận dữ bỗng nhiên vang lên, ngữ điệu tràn ngập khó tin:

- Rốt . . . rốt cuộc ngươi là ai? Tại sao tu vi cao như thế?

Tần Quân rất bất ngờ, là giọng của Yêu Tổ đây mà.

Yêu Tổ đối đầu với Như Lai!

Đầu óc Tần Quân ù đặc, tại sao cả hai xảy ra mâu thuẫn? Trong cuộc chiến Thần Điện thì người thắng không phải Như Lai.

Tần Quân không biết rằng Yêu Tổ đơn giản là tức giận, vốn định tới kiếm chuyện với hắn, nhưng đi ngang qua Tây Vực nên tiện tay xử Như Lai luôn, ai ngờ đạp phải đinh.

Trọng Minh Điểu bay cái vèo đáp xuống vai Tần Quân, nó run run, dường như hơi sợ.

Dù nó có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn nhưng đối mặt Đại La Chí Tiên thì chỉ biết run rẩy.

Tần Quân thấy vậy cau mày, bản năng nhìn đám thần tướng trên bầu trời Thánh thành, thấy bọn họ hơi căng thẳng, có thể nói là khủng hoảng.

Vậy xem ra muốn đi Tây Vực, dù mang theo tất cả cường giả Đại La Kim Tiên cũng không đủ sức.

Mới chỉ có hơi thở chiến đấu của Như Lai, Yêu Tổ toát ra đã khiến bọn họ căng thẳng vậy rồi, nếu thật sự đánh nhau thì sao được?

Ngữ điệu Cơ Vĩnh Sinh phức tạp nói:

- Hai người này dù đặt ở mười mấy vạn năm trước cũng là cường giả hiếm có tung hoành thiên địa.

Nhưng Cơ Vĩnh Sinh biểu hiện khá bình tĩnh, làm Tần Quân suy đoán lúc Cơ Vĩnh Sinh ở thời kỳ đỉnh cao thì mạnh đến mức nào.

Cơ Vĩnh Sinh dám đấu với thần tiên đầy trời thì chắc chắn là người mạnh nhất lúc bấy giờ.

Chiến đấu ở Tây Vực kéo dài rất lâu, trên bầu trời nối liền Nam Vực với Nam Tận Hải cũng loáng thoáng tiếng gầm rú rung động hồn người truyền vào tai Tần Quân.

Rất khó tưởng tượng Tây Vực bị phá hoại đến cỡ nào.

Giọng Yêu Tổ lại vang lên, chất chứa tức giận và không cam lòng:

- Như Lai, thù này không đội trời chung, bổn tọa thề muốn giết ngươi!

Vô số người xôn xao.

Cái tên Như Lai sẽ danh chấn bát phương!

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

- Yêu Tổ bị thua?

Tần Quân được Hắc Điệp Tiên Tử cho biết Yêu Tổ rất mạnh, Yêu Khư nằm trong ba địa.

Yêu Tổ dứt lời, tiếng gầm rú vẫn không ngừng. Trái tim Tần Quân như bị mèo cào, tò mò muốn chết.

Nếu có Thiên Lý Nhãn ở đây thì có thể thấy chiến đấu ở Tây vực, nhưng gã đang bận cố thủ biên cảnh. Thuận Phong Nhĩ có trong Thánh thành, nhưng không cần gã nghe giùm tiếng của Yêu Tổ, Như Lai, Tần Quân cũng nghe được.

Bùm!

Lại một tiếng nổ động trời, bầu trời rung rinh, cuồng phong rít gào mặt đất.

Biên cảnh Nam Vực và Tây Vực nối liền nhau, tường thành bị thổi tan nát như tờ giấy rách. Các binh sĩ quỳ rạp dưới đất rất là khủng hoảng.

Giọng Như Lai vang lên đầy chính nghĩa như thiên thần tru ma:

- Yêu Tổ đúng không? Lần này bị thương phân thân của ngươi, lần sau chân thân đến sẽ cho ngươi vạn kiếp bất phục, rơi vào địa ngục chuộc tội, quy y Phật Môn!

Phân thân?

Khóe môi Tần Quân co giật, sao mấy đại năng này thích chơi trò phân thân vậy?

Chẳng lẽ sợ chết?

Thật ra sợ chết là một nhẽ, luyện một thân tu vi nếu chết rồi thì tiếc lắm.

Không ngờ phân thân của Yêu Tổ có tu vi Đại La Chí Tiên, điều này làm lòng Tần Quân lạnh lẽo. Hắn không ngốc, tỉnh táo lại nghĩ kỹ liền biết mục tiêu thật sự của Yêu Tổ là hắn.

Chiến đấu kết thúc rồi Tần Quân không chầu triều, làm như chưa có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Thiên Đình Đại Tần và mười mấy vực xung quanh đang thảo luận rôm rả chuyện này.

- Như Lai Tây Vực? Là ai vậy? Mạnh quá.

- Tây Vực xảy ra chuyện gì? Tiếng vang chiến đấu to như thế.

- Ta còn tưởng rằng tận thế đến.

- Trời sắp biến.

- Như Lai, cái tên này sắp danh chấn thiên hạ!

Địa vị của Tây Vực nhanh chóng tăng vọt thành tồn tại khiến người trong mười mấy vực sợ hãi.

Trong Hùng Chủ bảng của Mệnh Cơ các, thứ hạng của Như Lai tăng vọt lên đến hạng bốn mươi chín.

Dù Như Lai chỉ đánh bại phân thân của Yêu Tổ nhưng đó là Đại La Chí Tiên cảnh, cái tên Như Lai lọt vào mắt sáu điện ba địa.

Thần Vực.

Tôn Như Đạo cười khổ cầm Hùng Chủ bảng mới nhất. Trong quyển trục, hai chữ Như Lai lấp lánh ánh sáng vàng như mang theo thần uy vô thượng,

làm Tôn Như Đạo hoa mắt.

Các trưởng lão, chấp sự ngồi bên dưới cười gượng gạo.

Không ngờ Như Lai và Yêu Tổ đánh nhau, chiến đấu hôm đó làm nguyên Thần Vực rung rinh.

Tôn Như Đạo bất đắc dĩ nói:

- Sau này không được đến gần Tây Vực.

Tây Vực, Thiên Đình Đại Tần xuất hiện làm Tôn Như Đạo vừa không cam lòng vừa thấy bất đắc dĩ.

Không có người phản đối, đều trầm mặc.

***

Trong hoang mạc xa xăm, một tòa cung điện xây bằng xương trắng đứng lặng, đó là Thi Hoàng Điện.

Vô số thi tu bay ra bay vào trước cung điện, nhỏ bé như sâu muỗi.

Một thanh âm giễu cợt vang lên, khiến người không nhìn thấu ý đồ của kẻ nói chuyện:

- Như Lai thú vị, không ngờ có thể đánh bại phân thân của Yêu Tổ, xem ra đại kiếp nạn thật sự sắp giáng lâm, nhưng không ngờ đầu tiên ngồi không yên là Yêu Tổ.

Thi tu tới lui không nghe thấy, thờ ơ.

***

Vạn dặm núi sông sương tiên mông lung, hạc trắng nhiều vô số kể xuyên qua biển mây.

------oOo------

Chương 843: Thiên hạ ai không biết quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong các ngọn núi cao vạn trượng, cung điện quỳnh lâu rải rác, hình ảnh tựa như cảnh tiên, duy mỹ bao la hùng vĩ.

Tiếng cầm đẹp tuyệt quanh quẩn trong dãy núi khiến người mê say.

Một thiếu nữ xinh đẹp cầm quyển trục đọc lên:

- Hùng Chủ bảng, hạng nhất vẫn là Đại Đế, mười hạng đầu không biến động. Yêu Hoàng lên đến hạng hai mươi ba, thế tới rào rạt. Đáng giá nhắc tới là Như Lai vọt lên hạng bốn mươi chín.

Trước mặt thiếu nữ là một nam nhân đang đánh đàn.

Nam nhân khuôn mặt điển trai, mặc áo dài đỏ máu, đôi tay như bạch ngọc lướt trên dây đàn, tóc dài nhẹ nhàng bay theo gió, tựa như bức tranh đẹp vĩnh viễn lưu truyền.

Nam nhân áo đỏ khẽ hỏi:

- Yêu Hoàng không tệ, sớm muộn gì sẽ vào mười hàng đầu, còn Như Lai có lai lịch gì?

Nam nhân hơi thở yếu ớt, cảm giác như thư sinh yếu đuối, nhưng nói ra thân phận của y sẽ hù chết người.

Cường giả mạnh nhất đương thời, Thiên Mệnh Đại Đế!

Trong mỗi bảng xếp hạng của Mệnh Cơ các thì Hùng Chủ bảng nặng ký nhất. Người không có tu vi Thái Ất cảnh thì không có cả tư cách mua Hùng Chủ bảng, người lọt vào bảng thì Mệnh Cơ các sẽ phái người đích thân tặng cho Hùng Chủ bảng.

Thời gian đổi mới Hùng Chủ bảng không quy luật, có lúc một năm đổi một lần, hoặc một tháng thay đổi, tùy lúc đó có xảy ra chuyện gì lớn không.

Thiếu nữ nói nhỏ, mắt tràn đầy tò mò:

- Nghe nói Như Lai đánh bại phân thân của Yêu Tổ.

Nhân vật đương thời có thể lọt vào pháp nhãn của chủ nhân nàng rất ít, Yêu Tổ miễn cưỡng tính một người. Yêu Tổ chỉ có một phân thân, luyện tinh không luyện nhiều. Phân thân đó có sức chiến đấu bằng một phần ba bản gốc.

Khóe môi Thiên Mệnh Đại Đế cong lên không đáp lại thiếu nữ, lo tập trung đánh đàn.

Thật lâu sau Thiên Mệnh Đại Đế chậm rãi nói:

- Như Lai không đáng nhắc tới, có thể chú ý Yêu Hoàng nhiều hơn.

Nói xong Thiên Mệnh Đại Đế ngừng đánh đàn, ngước đầu nhìn lên trời thì thào:

- Bầu trời này chướng mắt quá, đã đến lúc phá nó. Nhân tộc không phải chim trong lồng.

***

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Du Phượng Hoàng cầm một quyển trục đi vào ngự hoa viên, cười nói với Tần Quân đang tu luyện:

- Bệ hạ, đây là Hùng Chủ bảng mà Mệnh Cơ các đưa tới.

Mệnh Cơ các của Nam Vực đã thành công liên lạc với tổng đà, tuy Thiên Đình Đại Tần không nổi tiếng bằng Như Lai, nhưng Mệnh Cơ các là tổ chức tình báo lớn nhất trên đời, Tần Quân chen chân vào năm trăm hàng đầu Hùng Chủ bảng nên Mệnh Cơ các tự nhiên chú ý đến hắn.

Tần Quân ngồi khoanh chân trên tảng đá to mở mắt ra, đã qua ba ngày từ trận đại chiến của Tây Vực, khắp nơi bàn tán về Như Lai.

Như Lai xem như một trận chiến nổi tiếng, danh truyền toàn thiên hạ. Tần Quân thầm cảm thán đây chính là thực lực cách biệt.

Tuy Thiên Đình Đại Tần và Thần Điện mấy lần đụng độ nhưng trong mắt thế lực lớn thì chỉ là trò vặt.

Tần Quân giơ tay lên chộp hư không, Hùng Chủ bảng rơi vào tay hắn.

Tần Quân hỏi:

- Tổng đà Mệnh Cơ các không phát hiện mối quan hệ của Đại Tần và Mệnh Cơ các Nam Vực đúng không?

Mệnh Cơ các tuy không vào sáu điện ba địa nhưng thực lực tuyệt đối khủng bố, bởi vì nó có nhân mạch số một đương thời, không ai dám đối địch với nó.

Du Phượng Hoàng lắc đầu cười nói:

- Không thể nào! Giao dịch giữa chúng ta và Mệnh Cơ các rất bình thường, trừ phi các chủ Nam Vực tự nói ra không thì chẳng ai đoán được.

Tần Quân gật đầu, mở Hùng Chủ bảng ra xem.

Du Phượng Hoàng không quấy rầy Tần Quân, xoay người rời đi.

Tần Quân dùng thần thức xem nửa canh giờ sau đó khép quyển trục lại.

Một ngàn hùng chủ kinh thế, tuy chỉ vài nét bút ghi lại chiến tích của họ nhưng khiến Tần Quân cảm thấy vô cùng đặc sắc.

Đây là lần đầu tiên Tần Quân xem Hùng Chủ bảng, lúc trước hắn chỉ nghe Hắc Điệp Tiên Tử nói. Bởi vậy Tần Quân cố ý liên lạc với Mệnh Cơ các Nam Vực, lần này Mệnh Cơ các miễn phí tặng làm thỏa mãn lòng hư vinh của hắn một chút. Dù sao Hùng Chủ bảng là tổng đà Mệnh Cơ các phái phát cho, rất có mặt mũi.

Cảm thán qua đi nét mặt Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Không ngờ đúng là hắn . . .

Tần Quân đã sớm đoán Như Lai sẽ tăng lên năm mươi hàng đầu, nhưng có

một người khác khiến hắn lên tăng xông hơn.

Hạng hai mươi ba trong Hùng Chủ bảng, Đông Hoàng Thái Nhất, danh hiệu Yêu Hoàng.

Năm vị Thần Ma giáng lâm trước đã hoàn toàn lộ mặt: Pháp Hải, Tiểu Ly, Ngưu Ma Vương, Như Lai, Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân cười chua chát.

Bà nội nó, hệ thống cố tình phá rối đây mà! Ba người sau quá gai góc, đầu tràn đầy dã tâm, đặc biệt là Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong thiên địa này ai trấn được Đông Hoàng Thái Nhất?

Hùng Chủ bảng miêu tả Đông Hoàng Thái Nhất là: Mười bảy năm trước bỗng nhiên xuất thế, chưa từng thua trận nào.

Tiếng hệ thống bỗng vang lên:

- Hy vọng túc chủ chỉnh sửa lại một quan niệm, hệ thống triệu hoán ra Thần Ma không phải ảo ảnh, bản thân Thần Ma thật sự tồn tại, không phải hệ thống cố ý thả ra quấy rối!

Ngữ điệu cúa hệ thống đầy bất mãn, làm khóe môi Tần Quân co giật.

Bây giờ Tần Quân đang suy xét chuyện bồi dưỡng Bạch Trạch, Lục Kim Ô. Hai Thần Ma này đều có quan hệ với Đông Hoàng Thái Nhất, lỡ phản chiến thì sao?

Nhất là Bạch Trạch, tác dụng của nàng rất lớn, không thả đi được!

May mắn tạm thời Đông Hoàng Thái Nhất cách hắn rất xa, thế lực hoàn toàn không cùng đẳng cấp. Đông Hoàng Thái Nhất đã bắt đầu trùng kích sáu điện ba địa, Thiên Đình Đại Tần không lọt vào mắt gã, tạm không cần lo.

Trừ Đông Hoàng Thái Nhất ra Tần Quân đặc biệt chú ý mười hạng đầu Hùng Chủ bảng.

Hạng nhất, Thiên Mệnh Đại Đế, tuyệt thế vô song, điện chủ Thiên Mệnh điện.

Hạng hai, Cửu U Âm Đế, khống chế Âm phủ, bá chủ Cửu U Chi Địa.

Hạng ba, Viêm Hoàng, lửa cháy ngập trời, chủ Phần Khư.

Hạng bốn, Kiếm Chủ, tôn chủ kiếm đạo, càn quét thiên hạ.

Hạng năm, Tử Trọng Sinh, Cái Thế Thi Vương, điện chủ Thi Hoàng Điện.

Hạng sáu, Tư Mã Mộng Ma, Tử Vi Quỷ Vương, rong ruổi hai giới Âm Dương.

Hạng bảy, Hải Vực Vương, hùng chủ Vô Tận Chi Hải, điện chủ Hải Cực Điện.

Hạng tám, Yêu Tổ, lãnh tụ yêu tộc, danh chấn xưa và nay, chủ Yêu Khư.

Hạng chín, Cơ Như Ý, đứng đầu gia tộc cổ xưa, hoành bá một phương.

Hạng mười, Kỳ Lang Vương, thú kỳ chủng thượng cổ, ngao khiếu đại địa.

Tần Quân nhớ kỹ những cái tên, không ngờ Yêu Tổ chỉ xếp đến hạng tám.

Đáng giá nhắc tới là Hùng Chủ bảng không đánh dấu tu vi của các vị hùng chủ, có lẽ chừa chút mặt mũi cho họ. Nếu bị lộ tu vi và bản lĩnh thì tăng thêm một phần nguy hiểm.

------oOo------

Chương 844: Hùng chủ thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thứ hạng của Hùng Chủ bảng không đại biểu trên đời chỉ có những cường giả này. Chủ thế lực được ghi lại tổng hợp thế lực lớn nhỏ và thực lực của hùng chủ, nên còn nhiều siêu cường giả đơn độc không lọt vào bảng. Trong thời đại tranh giành khí vận này hùng chủ mạnh hơn tán chủ.

Chủ sáu điện ba địa không chiếm mười hàng đầu chắc vì sức chiến đấu cá nhân, có cường giả vì quá mạnh kéo cao tổng thể thực lực thế lực của mình.

Thứ hạng của Tần Quân lên ba trăm chín mươi mấy, tuy dán nhãn hùng chủ trẻ tuổi nhất nhưng còn là tôm nhỏ trong mắt Hùng Chủ bảng.

Tần Quân cầm Hùng Chủ bảng ở trong ngự hoa viên thật lâu rồi mới đi.

Hắn cần làm chút công tác tư tưởng với Bạch Trạch, Lục Kim Ô. May mà mức độ trung thành của cả hai đã đến chín mươi mấy, cách cực hạn không quá xa.

***

Mười ngày sau.

Thiên Đình Đại Tần bắt đầu thi pháp, lấy Chúc Long làm môi giới tụ tập khí vận của Nam Vực và Nam Tận Hải.

Trên một hòn đảo bay được cố ý chọn để làm nơi thi pháp. Tần Quân và đám đại thần văn võ đứng chờ, vô số binh sĩ bao vây đảo bay, rậm rạp cực kỳ đồ sộ. Tu sĩ trên các đảo bay ngóng cổ trông chờ, nhiều tu sĩ bay trên cao tò mò xem.

Lưu Bá Ôn cầm trường kiếm niệm pháp chú người thường khó hiểu.

Trước mắt Lưu Bá Ôn là cái đỉnh to đồng thau cao ba trượng, là lô đỉnh tốt nhất có thể tìm được trong Đại Tần. Trong đỉnh đựng máu của Chúc Long và Tần Quân, cắm chín cây nhang ngọc dài.

Hai bên cắm cờ xí Thiên Đình Đại Tần phất phơ trong gió.

Không khí trang nghiêm. Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn hoàng bào nhìn Lưu Bá Ôn chằm chằm, Trọng Minh Điểu đứng trên vai phải hắn. Sau lưng là Đát Kỷ, Liễu Nhược Lai, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết. Đằng sau nữa là tướng quan các cấp.

Chúc Long xoay quanh trên trời, nó rất hưng phấn. Vì Tần Quân nói sau

khi thi pháp Chúc Long sẽ là thần thú của nguyên Thiên Đình Đại Tần, được ức vạn vạn người kính ngưỡng.

Tần Quân cao giọng quát:

- Nay Thiên Đình Đại Tần mới lập, trẫm là Tần Thánh Đế, thương cảm chúng sinh buồn vui muốn lập triều chính khí vận, thần thú Chúc Long làm tín ngưỡng, tuân theo ơn dày của thiên địa . . .

Giọng Tần Quân truyền khắp trăm dặm, khiến vô số người mong đợi không thôi.

Một khi Thiên Đình Đại Tần tuân theo khí vận thiên đạo, linh khí trong biên cảnh Thiên Đình Đại Tần sẽ tăng vọt, mọi người sẽ được một chút chúc phúc của thiên đạo.

Lưu Bá Ôn bỗng ném kiếm lên trời, mặt trắng bệch. Dù nhờ đan dược nâng lên đỉnh Hóa Hư cảnh thì tu vi của Lưu Bá Ôn vẫn quá yếu, cưỡng ép thi pháp phải trả giá lớn.

Nhìn khắp Thiên Đình Đại Tần chỉ có Lưu Bá Ôn hiểu nhiều nhất về khí vận, những hoàng triều chưa từng mời được thiên đạo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên lôi kéo đến rất nhanh.

Linh khí trong Nam Vực Thiên Thế Giới bắt đầu bạo động, Chúc Long ở trên trời hơi sợ, không dám tái bay tới bay lui.

Bạch Trạch trầm giọng nói:

- Mọi người hãy cảnh giác xung quanh!

Đám cường giả Đại La cảnh lơ lửng quanh đảo thi pháp phòng ngừa có người quấy nhiễu.

Nếu Thiên Đình Đại Tần được thiên đạo thừa nhận thì khí vận sẽ tăng vùn vụt, vực hoặc thế lực lớn xung quanh có lẽ đến quấy rầy. Vì Thiên Đình Đại Tần không phải vương quốc nhỏ nữa, cộng thêm việc này sớm chiêu

cáo thiên hạ, bọn họ không đề phòng không được.

Tần Quân thốt ra câu cuối:

- Xin trời thành toàn ân trạch cho Thiên Đình Đại Tần ta!

Sấm chớp gầm rú vang vọng khắp Nam Vực Thiên Thế Giới.

Gió lớn thổi khung trời.

Từng đợt thiên lôi giáng xuống như độ kiếp, nhưng thiên lôi không đánh vào đảo thi pháp.

Vì mép đảo thi pháp tám hướng đều có lò hương hỏa. Lò hương hỏa tức là lô đỉnh được dân chúng thắp nhang trên ngàn năm, không thì không thể được thiên đạo thừa nhận.

Tần Quân hít sâu, khó nén nỗi lòng kích động.

Cơ Vĩnh Sinh cười giễu:

- Chậc chậc, trời ban ơn.

Cơ Vĩnh Sinh từng nghịch thiên, giờ nhìn Tần Quân được thiên đạo thừa nhận nhưng y không tức giận, chỉ thấy buồn vì cảnh còn người mất.

Thời đại khí vận, muốn luôn mạnh mẽ thì phải được khí vận của thiên đạo.

Hầu như mỗi người đều có khí vận, chẳng qua hoặc nhiều hoặc ít, tương đương với thiên đạo đã khống chế vạn vật, mọi người đều là quân cờ.

Trong mười ba vạn năm này đã xảy ra chuyện gì?

Cơ Vĩnh Sinh rất khó hiểu, cứ cảm thấy trong năm tháng sau khi y chết xảy ra biến cố lớn kinh thiên động địa.

Chợt một tiếng cười cợt vang vọng chân trời:

- A, xin trời ban ơn, không ngờ Thiên Đình Đại Tần các ngươi chưa được thiên đạo thừa nhận.

Trên bầu trời đảo thi pháp bỗng nứt ra khe hở không gian, một nam nhân mặc áo đen nghiêng cổ bước vào, người phát ra hơi thở làm đám người xôn xao.

Tần Quân cảm nhận áp lực, hắn nheo mắt rủa thầm.

Tại sao thật sự có kẻ tìm tới cửa?

Tôn Ngộ Không quát to:

- Biến!

Tôn Ngộ Không vung Kim Cô Bổng biến dài ra như cây cột to màu vàng quét qua bầu trời đảo thi pháp muốn đập chết nam nhân áo đen.

Đối diện Kim Cô Bổng hung mãnh đập tới, nam nhân áo đen nhanh nhẹn tránh thoát.

Mắt Tôn Ngộ Không lóe tia kỳ lạ. Cường giả Đại La cảnh khác cau mày. Các tướng quân Thái Ất cảnh vẻ mặt cảnh giác, bọn họ không thấy rõ tốc độ của nam nhân áo đen.

Bạch Trạch trầm giọng hỏi, mắt đẹp tràn đầy sát ý:

- Ngươi là ai? Sao dám quấy nhiễu Thiên Đình Đại Tần ta thi pháp?

Bạch Trạch cảm giác đối phương không có ý tốt, thầm suy đoán lai lịch người đó.

Người né được công kích của Tôn Ngộ Không thì chắc chắn là cường giả Đại La cảnh, thế lực có thể phái ra cường giả Đại La cảnh vừa có thù với Thiên Đình Đại Tần thì đếm trên đầu ngón tay.

Yêu Tổ, Yêu Hoàng, Thi Hoàng Điện, Tây Vực, Thần Điện?

Nam nhân áo đen cười tà:

- Chậc, ta thuộc Minh Vương điện, Lạc Băng Tốn. Nghe nói Thiên Đình Đại Tần các ngươi có quan hệ với Long Đế nên đặc biệt đến xem.

Khuôn mặt nam nhân bình thường nhưng khí chất tà mị, tóc dài xõa ra, ngữ điệu hời hợt không thèm để Thiên Đình Đại Tần vào mắt.

Minh Vương điện?

Tần Quân cau mày. Đúng là hắn có nghe nói Long Đế đang đấu chết sống với Minh Vương điện, không ngờ lớn chuyện như vậy. Nhưng Minh Vương điện tìm tới Thiên Đình Đại Tần thì hơi lạ.

Hậu Nghệ hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Chẳng qua là Đại La cảnh trung kỳ, tưởng mình vô địch sao?

Hậu Nghệ lật tay tháo Xạ Nhật Cung Thần đeo trên lưng xuống nhắm vào Lạc Băng Tốn.

Xạ Nhật Thần Công của Hậu Nghệ lấy pháp lực làm mũi tên, dây cung kéo căng, một mũi tên dài như tên lửa nhanh chóng ngưng tụ.

Thiên lôi ầm ầm, tim Lạc Băng Tốn đập nhanh, bị Xạ Nhật Cung Thần nhắm làm gã nổi hết da gà.

------oOo------

Chương 845: Cửu đỉnh dẫn khí vận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lạc Băng Tốn trợn to mắt nói:

- Khoan đã . . . những tên kia . . .

Lạc Băng Tốn bản năng quét thần thức hướng Hậu Nghệ, Tỳ Bà, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Khoa Phụ, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Bạch Trạch. Một nửa số người là gã không thể nhìn thấu.

Tại sao có nhiều Đại La như vậy?

Lạc Băng Tốn đổ mồ hôi lạnh ròng ròng, cảm giác lọt vào ổ sói. Gã chỉ đi ngang qua Thiên Đình Đại Tần, Minh Vương điện giao nhiệm vụ cho gã là đi tìm long tộc trong Nam Tận Hải, định bắt con tin bức ép Long Đế.

Lạc Băng Tốn tình cờ bay qua Nam Vực Thiên Thế Giới, gặp Thiên Đình Đại Tần thi pháp nên định chèn ép một phen.

Gần đây Tần Thánh Đế đột nhiên nổi lên, tuy không tăng vọt thứ hạng mau như Như Lai trên Hùng Chủ bảng, nhưng coi như khuôn mặt mới, làm nhiều thế lực âm thầm điều tra, trong đó có Minh Vương điện. Sau đó biết Nam Tận Hải đã thuộc về Thiên Đình Đại Tần nên Lạc Băng Tốn mới tìm cớ gây sự, ai biết đi vào rồi mới hay rằng có nhiều Đại La như thế.

Giờ phút này Lạc Băng Tốn chỉ muốn chết.

Vèo!

Hậu Nghệ không đợi Lạc Băng Tốn có phản ứng đã bắn tên, sát khí khủng bố tỏa định làm gã khó thể nhúc nhích, cộng thêm tốc độ mũi tên siêu nhanh. Phập một tiếng tên xuyên qua ngực Lạc Băng Tốn.

Máu xẹt qua không trung.

Mọi người vỗ tay vui vẻ nhìn, không quá ngạc nhiên, vì họ đã nhìn quen đám thần tướng có biểu hiện kinh thế hãi tục.

Tôn Ngộ Không nhanh chóng đến sau lưng Lạc Băng Tốn đang rơi xuống, gậy hất lên đánh gã hộc máu bay lên trời.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Chừa mạng chó của hắn lại, bắt giữ chờ chút trẫm thẩm vấn.

Lạc Băng Tốn mạnh đến Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, chắc gã có địa vị cao trong Minh Vương điện, vừa lúc tìm hiểu thêm về Minh Vương điện.

Vì thế Lạc Băng Tốn chưa biểu diễn trò trống gì đã bị bắt.

Tỳ Bà dùng độc tê liệt cơ thể Lạc Băng Tốn khiến gã không thể vận chuyển pháp lực, tạm thời biến thành phế vật.

Rầm!

Tôn Ngộ Không ném Lạc Băng Tốn xuống đảo thi pháp, Cửu Đầu Trùng đạp lưng gã, mặt gã dán sát mặt đất không thể động đậy.

Mắt Lạc Băng Tốn đỏ ngầu:

- Đáng giận!

Không ngờ bị một kẻ yếu Thái Ất cảnh giẫm dưới chân, nhưng Lạc Băng Tốn không thể nhúc nhích đành cắn răng chịu đựng khuất nhục.

Sấm chớp càng mãnh liệt hơn như muốn tạc nổ cả thế giới.

Mệnh Vận Chi Luân trong người Tần Quân bỗng nhúc nhích.

Lúc trước Tần Quân chiếm được một khối Mệnh Vận Chi Luân khác trong Thần Điện, Tử Vi Đế Tinh đạo quả đã hút nó vào người hắn nhưng hắn không thể dung hợp hai khối Mệnh Vận Chi Luân lại.

Giờ hai khối Mệnh Vận Chi Luân xoay nhanh quanh Tử Vi Đế Tinh đạo quả.

Tần Quân rung động, lòng rất kích động:

- Chúng nó đang dung hợp!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cự đỉnh đồng thau trước mặt Lưu Bá Ôn và tám đỉnh lô trên đảo thi pháp cùng bay lên, chín đỉnh xoay quanh trên bầu trời. Từng đợt năng lượng kỳ lạ kết nối chín đỉnh, rực rỡ làm nhiều người trợn to mắt.

Lưu Bá Ôn lẩm bẩm:

- Vũ hoàng cửu đỉnh phong Cửu Châu, nay bệ hạ mở ra Đại Tần vận đỉnh!

Lưu Bá Ôn hưng phấn run bần bật.

Mọi người cảm nhận linh khí trong Nam Vực Thiên Thế Giới nhanh chóng tăng vọt, Nam Vực và Nam Tận Hải cũng vậy. Tốc độ linh khí tăng lên quá mau, làm các tu sĩ, yêu thú rất hưng phấn.

- Trời ạ, chuyện gì vậy?

- Ngươi không biết? Hôm nay bệ hạ muốn Chúc Long làm thần thú trấn đình, khiến Thiên Đình Đại Tần ngưng tụ khí vận Nam Vực và Nam Tận Hải.

- Khiến khí vận của Nam Tận Hải và Nam Vực hợp thành một có thể cho linh khí tăng vọt?

- Ngươi thì biết gì. Thiên Đình Đại Tần mới thành lập, sau khi thống nhất Nam Tận Hải và Nam Vực giảm bớt giết chóc rất nhiều, vốn là việc công đức. Thiên đạo từ bi nên tất nhiên sẽ ca ngợi.

- Thì ra là vậy.

Khắp nơi trong Nam Vực, Nam Tận Hải đều thảo luận việc này, tất cả sinh linh rất kích động. Có người quỳ xuống tạ ơn lớn của Thánh Đế.

Bên kia.

Mệnh Vận Chi Luân trong người Tần Quân hoàn toàn dung hợp, năng lượng kỳ lạ chạy qua từng kinh mạch của hắn.

Tiếng hệ thống gợi ý nhanh chóng vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cướp lấy Mệnh Vận Chi Luân. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma và một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Ý thức của Tần Quân rơi vào hỗn độn vô biên, trong mơ hồ hắn thấy nhiều bóng người kêu gào trong dòng sông lịch sử.

- Grào!

Long khí của Tần Quân gầm rống bay ra khỏi người, rồng vàng bốn móng xoay quanh hắn càng lúc càng lớn.

Cảnh tượng này làm đám quan viên văn võ ngơ ngác nhìn nhau.

Tần Quân mới có tu vi Chân Tiên cảnh đã được long khí như vậy. Long khí của hắn mạnh hơn Lạc Hoàng ngày xưa rất nhiều, chỉ riêng thanh thế rồng vàng bốn móng gầm rống đã làm linh hồn người run rẩy.

Rất nhanh rồng vàng bốn móng dài ra trăm trượng, uy phong lẫm lẫm, bụng mọc một móng vuốt rồng.

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Rồng vàng chín móng: Ngưng tụ rồng vàng năm móng. Đẳng cấp của túc chủ tăng hai bậc.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh tam trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh tứ trọng!]

Liên tục ba tiếng hệ thống gợi ý vang lên, Tần Quân đang trong trạng thái hỗn độn không nghe thấy.

Đám quan viên văn võ sau lưng Tần Quân xôn xao.

Bọn họ cảm nhận Tần Quân liên tục đột phá hai trọng tiểu cảnh giới, khí thế tăng vọt, thật là kinh dị.

Ai có thể một hơi đột phá hai tầng tiểu cảnh giới?

Không tính Chúc Long, nó vốn là thần thú, không thể đo lường bằng lẽ thường.

Bùm!

Một luồng sáng từ mây lôi giáng xuống bao trùm Tần Quân.

Vọng Tuyết kinh kêu:

- Bệ hạ!

Đát Kỷ vội ngăn Vọng Tuyết lại, an ủi:

- Đừng căng thẳng, đó là bảng liệt kê thuộc tính!

- Ngô Huyền là người đầu tiên trong thiên địa, không cam lòng cô độc, nguyện xá mình hóa tộc . . .

- Vạn tộc ăn thịt người, ta không cam lòng, Ta hận! Trường Sâm Thương ta thề với chí nguyện to lớn suốt đời là cho nhân tộc cường thịnh . . .

- Nhân tộc gặp nguy, bản tôn tự hào vô địch, nay tự lập làm đế, lấy tên Vô Địch Đại Đế thề xoay chuyển vận mệnh nhân tộc!

***

- Yêu tộc bất nhân khi nhục nhân tộc ta, ngô là Bạch Đế nguyện thành lập Thánh Đình dẫn dắt nhân tộc thống nhất đất đai hoang vu.

- Cơ Vĩnh Sinh ta với thân phận Chiến Thần Thánh Đình khiêu chiến thần tiên đầy trời!

***

Từng tiếng rống tràn đầy rung động vang vọng bên tai Tần Quân, như dòng sông lịch sử mênh mông mở ra. Trong tầm mắt của hắn là thiên địa rút nhanh ra phía sau, hình ảnh khiến người hoa mắt.

Tần Quân mơ hồ thấy nhiều thân hình vĩ ngạn, tuy không thấy rõ ràng nhưng khiến người khó quên.&

------oOo------

Chương 846: Các đời thiên kiêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vô cùng rung động, tiếng rống của các tiền bối xúc động hắn mãnh liệt:

- Không lẽ những bóng người này đều từng sở hữu Mệnh Vận Chi Luân?

Trong đó có Cơ Vĩnh Sinh.

Lời nói của họ khiến Tần Quân thấy người đầu tiên trên cõi đời, xả thân hóa nhân tộc, nhân tộc mới lập, vạn tộc ăn thịt người, nhiều mối nguy hiểm, cho đến bây giờ xưng bá thiên địa, bao nhiêu hào kiệt phấn đấu vì nhân tộc.

Vĩ đại mà nhiệt huyết!

Trong lúc Tần Quân tặc lưỡi cảm thán thì ý thức bỗng tỉnh táo lại, phát hiện mình ơn trạch thiên đạo bao trùm, quan viên văn võ ở xung quanh vui mừng nhìn hắn.

Tần Quân ngạc nhiên mình đột phá Chân Tiên cảnh tứ trọng.

Tần Quân ngước đầu lên, hắn cảm nhận long khí tăng mạnh gấp mười lần, nhìn kỹ thì phát hiện long khí hình thành rồng vàng có năm móng.

Hèn gì liên tục đột phá, hóa ra là vậy.

Tần Quân lập tức hiểu ra, nhưng trong lòng hắn còn chút thắc mắc và ngạc nhiên. Rồng vàng năm móng thật sự có năm cái móng vuốt? Vậy là rồng vàng chín móng là có chín cái móng vuốt?

Hệ thống giải thích:

- Trong thần thoại Hoa Hạ thì rồng vàng năm móng là tượng trưng cao nhất của đế vương, tứ chi có năm móng. Rồng vàng chín móng không tồn tại trong thần thoại Hoa Hạ, nhưng thế giới này khác với thần thoại Hoa Hạ. Vì long khí không phải thực vật, rồng vàng chín móng chỉ là biểu hiện hình rồng, túc chủ đừng quá ngạc nhiên.

Tần Quân đã hiểu.

Nếu thật sự xuất hiện con rồng có chín móng thì hơi quái dị, long khí lại khác, đơn giản là hình thái hoàng uy.

Tần Quân không rối rắm nữa, tóm lại mình biến mạnh là tốt rồi.

Cùng lúc đó bảng liệt kê thuộc tính cải tạo thân thể Tần Quân, hắn cảm

giác rõ ràng lực lượng của mình đang tăng mạnh.

Cảm giác này rất khó tả, làm Tần Quân khá phấn khởi.

Lưu Bá Ôn xoay người nhìn Tần Quân, cười toe kích động. Hắn nhìn liền biết là thi pháp thành công.

Khí vận Thiên Đình Đại Tần đã ngưng tụ trên người Tần Quân, Chúc Long. Thiên đạo nhân từ khiến linh khí trong phạm vi Thiên Đình Đại Tần quản lý tăng vọt.

Thiên Đình Đại Tần thống nhất địa bàn rất lớn, hai tộc nhân yêu sống chung hài hòa, giảm bớt bao nhiêu là chết chóc cho tương lai.

Đây chính là công đức!

Tần Quân và Chúc Long dùng máu tế thiên, gắn kết khí vận Thiên Đình Đại Tần, dù ai chết cũng sẽ tổn hại nặng đến khí vận của Thiên Đình Đại Tần.

Ơn trạch thiên đạo nhanh chóng tan biến, tuy không giúp Tần Quân đột phá đến Chân Tiên cảnh ngũ trọng nhưng giúp cơ thể hắn mạnh lên nhiều, long khí tiến hóa, đúng là thu hoạch lớn.

Đám quan viên văn võ bàn tán xôn xao, các đảo bay cũng vậy:

- Linh khí trướng lớn gấp mười lần!

- Không ngờ ngưng tụ khí vận có hiệu quả lớn vậy.

- Hừ, suy nghĩ nhiều, đó là bởi vì bệ hạ tuyệt thế vô song, Chúc Long là thần thú sáng thế nên mới có hiệu quả như vậy.

- He he, bệ hạ đúng là yêu nghiệt đương thời.

- Thiên Đình Đại Tần thế này mới tính là khởi bước.

Nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới hân hoan.

Thiên Linh lơ lửng trên đỉnh Nam Vực Thiên Thế Giới, lẩm bẩm:

- Khí vận này . . . chủ nhân và Chúc Long đều không đơn giản.

Sấm tán đi, Tần Quân chậm rãi giơ hai tay lên hưởng thụ ánh mặt trời chiếu vào người.

Lưu Bá Ôn lập tức quỳ xuống, các quan viên văn võ hiểu ý quỳ theo, hình ảnh rất là đồ sộ, như thủy triều cuồn cuộn. Binh sĩ lơ lửng giữa hư không cũng quỳ xuống.

Tất cả đồng thanh kêu lên:

- Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế! Thánh Đế thống nhất thiên thu! Muôn đời bất hủ!

Thanh thế ngập trời làm người trên các đảo bay, Thánh thành quỳ xuống rống lớn hướng đảo thi pháp.

Nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới vang vọng tiếng quát khàn cả giọng, mọi người phấn khởi khó thể bình tĩnh.

Tần Quân nhắm mắt lại hưởng thụ thanh thế này.

Lúc trước Mệnh Vận Chi Luân dung hợp khiến Tần Quân cảm nhận khí phách, sự vĩ đại của các tiền bối.

Những thiên kiêu nắm giữ Mệnh Vận Chi Luân đều đang cố gắng vì sự lớn mạnh của nhân tộc.

Trong vô hình cũng thay đổi ý chí của Tần Quân, sức hấp dẫn của họ làm tăng lòng trách nhiệm của hắn đối với nhân tộc, dã tâm biến lớn hơn.

Tần Quân thì thào:

- Không đủ! Còn kém xa!

Bên tai là tiếng rống rung trời, Tần Quân không nghe rõ thanh âm của mình.

Sẽ có ngày hắn muốn mọi người trong thiên địa này gào rống vì mình.

Hắn muốn làm vị đế vĩnh sinh trước không có ai, sau không người làm.

***

Thành công ngưng tụ khí vận rồi Tần Quân mang theo các phi tử bay về Thánh Đế phong.

Trước khi đi Tần Quân bỏ lại một câu cho Bạch Trạch:

- Khảo vấn người này giúp trẫm, tất cả việc liên quan Minh Vương điện mà hắn biết.

Bạch Trạch hít sâu, chắp tay thi lễ hướng bóng lưng Tần Quân.

Hôm nay Thiên Đình Đại Tần thăng cấp khí vận đình làm Bạch Trạch rất vui mừng, Tần Quân biểu hiện không kiêu ngạo không nóng nảy làm nàng tự tin hơn vào tương lai của Thiên Đình Đại Tần.

Dù biết Đông Hoàng Thái Nhất cũng giáng lâm thế giới này nhưng Bạch Trạch không đi đầu vào gã. Chuyện quá khứ như mây khói, Đông Hoàng Thái Nhất đã thua một lần, sao nàng có thể lần thứ hai đi theo gã?

Huống chi Tần Quân có năng lực không thua gì Đông Hoàng Thái Nhất, Bạch Trạch sống lại một đời, nàng muốn nếm thử điều mới mẻ.

Bạch Trạch nói với Lý Nguyên Bá:

- Mang hắn theo ta vào thiên lao.

Lý Nguyên Bá xách Lạc Băng Tốn lên, quan viên văn võ khác giải tán.

Các võ tướng nôn nóng đi tu luyện. Nhìn xem linh khí bây giờ đậm đặc cỡ nào, đến lúc này linh khí trong thiên địa vẫn đang tăng trưởng.

Hiện tại tu luyện một ngày bằng trước kia mấy chục ngày, hỏi sao bọn họ có thể không hưng phấn?

Linh khí nồng đậm đến mức nào là một trong các nguyên nhân gây chênh lệch thực lực các vực.

Trên đường bay Tần Quân hỏi thầm:

- Nói này, trẫm thành công mở ra khí vận của Thiên Đình Đại Tần rồi hệ thống không thưởng gì sao?

Hệ thống bực bội hỏi:

- Ngươi đã được bao nhiêu cái lợi rồi còn gì?

Tần Quân bất đắc dĩ ngậm miệng, thầm ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi.

Dung hợp Mệnh Vận Chi Luân cho Tần Quân thêm một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý vang lên, Trọng Minh Điểu và Chúc Long bay qua bay lại đan xen nhau, chơi đùa lướt quanh Tần Quân.

Tần Quân mới đáp xuống Thánh Đế phong thì tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Chuẩn Đề Đạo Nhân, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân hết hồn lảo đảo, Đát Kỷ vội dìu hắn.

Đát Kỷ lo lắng hỏi:

- Bệ hạ làm sao vậy?

Tần Quân Chân Tiên cảnh tứ trọng sao có thể đi không vững được, Đát Kỷ lo thân thể hắn bị gì.

------oOo------

Chương 847: Chuẩn Đề Đạo Nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không đáp lại nàng, vì lòng hắn cực kỳ giật mình.

Chuẩn Đề Đạo Nhân, giáo chủ Tây Phương giáo, một trong Thánh Nhân. Một trong tồn tại đỉnh nhất thần thoại, có thể một tay ma sát Đông Hoàng Thái Nhất, cấp trên của Như Lai.

Đời sau thậm chí còn có người suy đoán Bồ Đề Lão Tổ sư phụ của Tôn Ngộ Không là một phân thân của Chuẩn Đề.

Đại nhân vật như vậy triệu hoán ra thì còn bàn cãi gì nữa?

Tần Quân thầm mong chờ hỏi:

"Chuẩn Đề này ở thời kỳ nào?"

Nếu triệu hoán ra Chuẩn Đề thì miễn bàn Như Lai, xoay như dế.

Hệ thống không nương tình gội nước lạnh:

"Dù là Chuẩn Đề thời kỳ nào thì đều không phải túc chủ bây giờ có thể trấn áp."

Mợ nó! Có cần không nể tình vậy không?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, hắn cười nói nhóm nữ nhân Đát Kỷ:

- Trẫm đi tu luyện điều dưỡng hơi thở.

Nói xong Tần Quân bay nhanh đi ngự hoa viên.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Liễu Nhược Lai khó hiểu nhìn nhau.

Tần Quân nhanh chóng đến tiểu đình giữa ngự hoa viên, nói:

"Triệu hoán lại!"

Sao hệ thống cứ hay chơi trò tim đập nhanh?

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Đừng làm người ta hết hồn nữa nha!

Tần Quân u oán thầm nghĩ. Như Lai, Đông Hoàng Thái Nhất làm Tần Quân bị ám ảnh Thần Ma phản bội hệ thống. Đến nay có bốn Thần Ma không theo hệ thống khống chế, gồm có Ngưu Ma Vương, Lục Nhĩ Mi Hầu, Như Lai, Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai vị sau càng là nhân vật Tần Quân không dám chọc ngay mặt. Nếu thả Thánh Nhân ra phỏng chừng thần tiên cũng bị giẫm ở dưới chân.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thiết Phiến Công Chúa, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân nheo mắt.

Thiết Phiến Công Chúa, thê tử của Ngưu Ma Vương, mẫu thân của Hồng Hài Nhi, tay cầm quạt Ba Tiêu. Trong Tây Du Ký Thiết Phiến Công Chúa từng làm Tôn Ngộ Không rất nhức đầu.

Thực lực của Thiết Phiến Công Chúa chắc sẽ không quá kém, thêm vào nàng thì xác suất lôi kéo Ngưu Ma Vương rất lớn. Nếu để Ngưu Ma Vương phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì sẽ rất mạnh.

Tần Quân trầm giọng nói:

“Chọn nàng đi, trả lại ký ức kiếp trước.”

Tần Quân thầm mong chờ lần sau gặp lại Ngưu Ma Vương sẽ là cảnh tượng thế nào.

Sau đó Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thiết Phiến Công Chúa:

[Thiết Phiến Công Chúa: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Tiên nhân.

Tu vi: Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: La Sát Tiên Công.

Pháp bảo: Quạt Ba Tiêu.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ!

Tần Quân nhướng mày, không ngờ tu vi của Thiết Phiến Công Chúa mạnh vậy, nhưng rất nhanh hắn thoải mái.

Quạt Ba Tiêu tuy mạnh nhưng cần lấy tu vi của bản thân làm cơ sở, trong thời đại nam tôn nữ ti Thiết Phiến Công Chúa còn dám cứng rắn chống đối Ngưu Ma Vương, nàng hoặc có gia thế thông thiên, hoặc thực lực khá mạnh, cộng thêm quạt Ba Tiêu thì cuồng là phải.

Tần Quân ở trong lòng tò mò hỏi:

“Hệ thống, Thiết Phiến Công Chúa đã ở trạng thái cao nhất chưa?”

“Rồi!”

Tần Quân gật gù, dù không phải đỉnh cao thì hắn cũng sẽ không giao cho nàng cơ hội Thần Ma đỉnh cao duy nhất.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ, La Sĩ Tín, Bạch Trạch cách mức độ trung thành cực hạn chỉ có vài điểm. La Sĩ Tín đến chín mươi chín mức độ trung thành, nhưng không cách nào đến cực hạn, làm Tần Quân rất ức chế.

Mức độ trung thành của Lục Kim Ô đã rớt xuống năm mươi. Khi biết Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện thì Lục Kim Ô bắt đầu suy nghĩ vẩn vơ. Tần Quân đã kêu Bạch Trạch thường xuyên khuyên nhủ Lục Kim Ô.

Tần Quân nhìn phương tây, mắt hấp háy:

“Phải ra một Đại La Chí Tiên, không thì đi Tây Vực chết chắc.”

Mặc dù Liễu Nhược Lai còn khỏe mạnh nhưng trong tim Tần Quân luôn treo tảng đá.

***

Sáng sớm hôm sau, Thiết Phiến Công Chúa đến Thánh thành đầu vào Tần Quân, hắn không đi ra nghênh tiếp mà kêu Hồng Hài Nhi đi.

Với Thiên Đình Đại Tần bây giờ mà Tần Quân tự mình nghênh tiếp Thái Ất Tán Tiên thì hơi không ổn, vì lời ăn tiếng nói của hắn đại biểu cho nguyên Thiên Đình Đại Tần.

Bạch Trạch đến thư phòng chắp tay nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, ta đã nói ra mục đích chuyến đi của Lạc Băng Tốn.

Lạc Băng Tốn khai ra chút chuyện là Bạch Trạch tính được trọn vẹn, vì tị hiềm nên nàng vẫn buộc gã tự nói thật. Đa số người biết bản lĩnh của Bạch Trạch rồi, nhưng đương sự không chính mồm thừa nhận thì tại sao Tần Quân phải tin nàng?

Dù Tần Quân tin, các đại thần khác sẽ nghĩ sao?

Nói miệng không bằng chứng.

Tần Quân đang phê duyệt tấu chương không ngẩng đầu lên:

- Nói.

Tần Quân không quá để bụng Minh Vương điện, mặc dù liền nhau với Thần Điện nhưng cách Thiên Đình Đại Tần còn xa.

Theo như Hắc Điệp Tiên Tử nói Minh Vương điện không mạnh hơn Thần Điện bao nhiêu. Điện chủ Minh Vương điện xếp hạng hai mươi bảy trên Hùng Chủ bảng, còn không bằng Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong sáu điện ba địa thì Thần Điện, Minh Vương điện, Hoàng Hôn Điện

hơi lạc hậu. Nếu không phải nội tình của ba điện hùng hậu chắc đã bị thay thế từ lâu.

Một số hùng chủ xếp ở mặt trước đa phần sức chiến đấu cá nhân ngập trời nhưng thế lực tổng thể không bằng sáu điện ba địa.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Minh Vương điện muốn bắt long tộc Nam Tận Hải để áp chế Long Đế.

Tần Quân vụt ngẩng đầu lên, trầm giọng hỏi:

- Áp chế Long Đế? Minh Vương điện có bao nhiêu Đại La?

Long Đế dù gì là người của hắn, sao cho phép Minh Vương điện luôn chèn ép?

Bạch Trạch cười nói:

- Chỉ ba vị, Lạc Băng Tốn là phó điện chủ.

Bàn về sức chiến đấu cao tầng thì Minh Vương điện hoàn toàn không bằng Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân suy tư, hắn hỏi:

- Minh Vương điện và Long Đế giao phong ở nơi nào?

Bạch Trạch đáp ngay:

- Trung Hoang, nơi đó là trung ương đại lục dưới chân chúng ta.

Trung Hoang!

Bạch Trạch chợt nhớ ra điều gì, mở miệng nói:

- Phải rồi, trừ Long Đế đấu với Minh Vương điện ra còn có một thế lực tên là Tần.

Bạch Trạch linh cảm Tần có quan hệ với Thiên Đình Đại Tần.

Quả nhiên Tần Quân nghe vậy ánh mắt lạnh băng.

Lần trước Minh Mộng Ma Tôn của Minh Vương điện trợ giúp Xích Xà Yêu Vương, thù mới hận cũ nên cùng tính một lượt.

Tần Quân chậm rãi đứng lên, ngữ điệu lạnh nhạt nhưng toát ra kiên quyết không thể phản bác:

- Xem ra đã đến lúc trẫm xuất chinh!

Bạch Trạch chắp tay nói:

- Bệ hạ, Trung Hoang trừ Minh Vương điện còn có thế lực Yêu Tổ ẩn hiện, bệ hạ xác định muốn đi?

Bạch Trạch biết mối thù của Tần Quân và Yêu Tổ.

Đừng thấy Yêu Tổ thua trong tay Như Lai, nhưng đó chỉ là phân thân. Bằng vào phân thân đã có tu vi Đại La Chí Tiên thì bản tôn siêu mạnh, Thiên Đình Đại Tần không tìm ra ai có thể đấu ngang ngửa.

------oOo------

Chương 848: Long Đế và Tần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khóe môi Tần Quân nhếch cao:

- Trẫm sợ Yêu Tổ sao?

Tần Quân phải tranh thủ thời gian biến mạnh, điên cuồng xúc phát nhiệm vụ đến khi nào dưới tay có một Đại La Chí Tiên, vậy mới xuất phát đi Tây Vực được.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đi Nam Tận Hải tìm chín con rồng cho trẫm, phải uy vũ. Rồi sai người

chế tạo một chiếc kiệu vàng.

Bạch Trạch nghe vậy liền hiểu được hắn muốn làm gì.

Chín con rồng kéo kiệu!

Đúng là xứng với thân phận Thánh Đế của hắn.

Bạch Trạch gật đầu hành lễ, xoay người rời đi.

Tần Quân ngồi xuống, suy nghĩ nên mang ai đi Trung Hoang.

Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín đã theo hắn một lần, nên đổi người.

***

Ba ngày sau.

Trước Quân Chính điện đặt một chiếc kiệu vàng cao hai trượng dưới bậc thang. Kiệu hoa quý đại khí, hơi thở Chí Tôn đập vào mặt. Chín con rồng dài năm trượng quỳ rạp quanh kiệu vàng, vảy có màu khác nhau, tu vi Chân Tiên cảnh.

Nghe nói Tần Quân muốn rồng kéo kiệu thì long tộc Nam Tận Hải sôi trào, chúng nó không hề thấy khuất nhục ngược lại rất hưng phấn.

Đi theo Thánh Đế chắc chắn là cơ duyên.

Tần Quân cung cấp đãi ngộ rất phong phú, khiến chúng nó không có cảm xúc mặt trái.

Rất nhanh quan viên văn võ vây quanh Tần Quân đi ra.

Tần Quân định mang theo Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Bạch Trạch, năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân đi theo.

Lý Nguyên Bá giả bộ uất ức nói:

- Bệ hạ mang ta theo đi, ta ở chỗ này chán quá.

Lý Nguyên Bá giả đáng yêu trông rất buồn cười.

Tần Quân tức giận nói:

- Ngươi cũng nên cho người khác cơ hội biểu hiện đi? Bảo vệ nơi này cũng là công lao!

Nói xong Tần Quân nhìn bốn nữ nhân Đát Kỷ. Tiểu Ly còn ở Long Cung nhận truyền thừa nên không thể đưa tiễn hắn.

Đát Kỷ dặn dò:

- Nhớ cẩn thận.

Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết nói vài câu nội dung giống Đát Kỷ.

Tần Quân cười gật đầu, dặn dò Liễu Nhược Lai:

- Nha đầu, trong thời gian trẫm đi hãy ngoan ngoãn ở Thánh thành, đừng tu luyện, nhớ kỹ.

Cá tính Liễu Nhược Lai hoạt bát khiến Tần Quân hơi không yên lòng.

Liễu Nhược Lai chu môi nói, lòng ấm áp:

- Yên tâm đi!

Bên kia.

Hậu Nghệ cõng Xạ Nhật Cung Thần đến trước kiệu vàng. Dương Tiễn cũng đi tới. Cả người Hậu Nghệ toát ra khí chất dã man cuồng bá, Dương Tiễn thì anh võ thần dũng, hai người đứng chung dường như trời có sập họ cũng không sợ.

Bạch Trạch vẫn mặc áo trắng, đầu đội mũ lông cừu, trông như thiếu nữ nhà bên. Ai có thể ngờ Bạch Trạch là quân sư đỉnh cấp của Thiên Đình Đại Tần?

Dặn dò vài việc xong Tần Quân bước vào kiệu vàng.

Chín con rồng bò dậy, gầm rống vài tiếng rồi lao nhanh vào hư không. Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Bạch Trạch và năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân theo sau.

Từ Thiên Đình Đại Tần đến Trung Hoang nhanh nhất cũng cần mười ngày, Lạc Băng Tốn của Minh Vương điện đã bị Tần Quân xử tử.

Đó là một Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, không thể thả hổ về rừng. Thu phục thì Tần Quân không có tâm tình và thời gian.

Lưu Bá Ôn vuốt râu cười nói:

- Chờ bệ hạ trở về Thiên Đình Đại Tần lại sắp bay vọt.

Quan viên văn võ nhìn nhau, cùng cười.

Mỗi lần Tần Quân rời đi sẽ khuấy động kinh thiên động địa, có lẽ lần này cũng không ngoại lệ.

Chín con rồng Chân Tiên cảnh bay siêu mau, Tần Quân ngồi trong kiệu không cảm giác xóc nảy, hắn ngồi xếp bằng luyện công.

Nhóm Dương Tiễn cưỡi mây theo sát.

Chưa đến nửa ngày bọn họ đã bay ra Nam Vực Thiên Thế Giới, đi Trung Hoang sẽ ngang qua Tây Vực. Vì phòng ngừa bị Như Lai đánh lén nên bọn họ đi đường vòng.

Thời gian trôi mau, lúc đi bọn họ không tuyên dương rùm beng, Thiên Đình Đại Tần vẫn vận chuyển bình thường.

***

Trung Hoang.

Núi rừng kéo dài mấy vạn dặm, bầu trời bị u ám bao phủ, không có lôi điện, cũng không có mưa to, khiến không khí trong thiên địa rất nặng nề.

Long Đế đứng trên một sườn núi luyện công, mấy vạn tu sĩ ở sau lưng gã

cắm trại. Đa số người bị vết thương khác nhau, có cả xác chết.

Một thân hình vạm vỡ chậm rãi đi hướng Long Đế, là Mông Điềm. Một vạn năm trôi qua, khuôn mặt Mông Điềm không thay đổi quá nhiều nhưng khí thế thì biến đổi nghiêng trời lệch đất, không yếu hơn Long Đế.

Mông Điềm trầm giọng hỏi:

- Ngươi ổn không?

Giáp sắt nhuốm máu, rõ ràng Mông Điềm đã trải qua một trận đại chiến.

Long Đế mở mắt trái ra, con mắt phải đẫm máu, có vết sẹo dữ tợn trông rất thê lương.

Long Đế không quay đầu lại, nhìn hướng chân trời nhẹ giọng nói:

- Không sao, chút vết thương nhẹ.

Mông Điềm nặng nề nói:

- Vương Tiễn và Lý Tư bị bắt, chúng ta phải cứu bọn họ!

Ở chung một vạn năm, Mông Điềm, Vương Tiễn và Lý Tư rất thân thiết, bọn họ vứt bỏ ân oán kiếp trước.

Long Đế đứng dậy, quay đầu nhìn Mông Điềm.

Mắt phải đã cầm máu nhưng Long Đế trông vẫn rất thảm, trầm giọng nói:

- Phải cứu rồi, nhưng giờ chúng ta đi cứu là chịu chết. Với tu vi của Vương Tứ dù hai chúng ta liên hợp lại cũng hoàn toàn không đánh thắng, huống chi bây giờ Yêu Tổ phái yêu vương tham gia vào.

Vương Tứ, điện chủ của Minh Vương điện, xếp hạng hai mươi bảy trong Hùng Chủ bảng.

Mông Điềm cắn răng, lửa giận trong lòng bùng cháy.

Mông Điềm chợt nhớ ra điều gì, vội nói:

- Chẳng phải bệ hạ đã thành lập Thiên Đình Đại Tần sao? Chúng ta xin bệ hạ giúp đi!

Long Đế cười khổ nói:

- Thiên Đình Đại Tần mới vừa thành lập, ở dưới phạm vi cai quản của Thần Điện, ngươi nghĩ sẽ có tư cách đối kháng với Minh Vương điện sao?

Mông Điềm lặng im.

Chợt một tiếng cười âm u vang lên:

- Chậc, quả nhiên các ngươi ở đây!

***

Tần Quân đang luyện công bị tiếng hệ thống gợi ý quấy nhiễu:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cứu Long Đế, Tần. Nhiệm vụ cụ thể: Long Đế và Tần bị Minh Vương điện, Yêu Tổ hợp sức bắt. Nếu túc chủ cứu bọn họ ra Trung Hoang sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Long Đế và thế lực Tần gặp rắc rối?

Tần Quân nhíu chặt mày, có thể xúc phát nhiệm vụ này tức là trong lòng Long Đế rất khát vọng Tần Quân cứu họ.

Rời khỏi Thiên Đình Đại Tần đã sáu ngày nhưng Trung Hoang còn rất xa, Tần Quân không biết nhóm Long Đế ở đâu.

Bùm!

Đằng trước chợt vang tiếng nổ nhức óc.

Tần Quân hỏi ngay:

- Có chuyện gì?

Giọng Dương Tiễn truyền vào trong kiệu:

- Bệ hạ, đằng trước có người đang đánh nhau, người mạnh nhất chỉ đến Kim Tiên cảnh, không đáng lo.

Cùng lúc đó cách mấy trăm ngàn dặm, một đám tu sĩ trẻ đang ác chiến với một nam nhân áo xám, các loại phép thuật thi triển ra làm vùng núi trong ngàn thước gồ ghề, bụi mù mịt.

Một thanh niên áo trắng cầm kiếm trầm giọng quát, mũi kiếm chỉ thẳng vào nam nhân áo xám:

- Lãng Nhân Ác, còn không mau giao Dạ Tình Đàm Hoa ra!?

------oOo------

Chương 849: Người trong kiệu bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam nhân áo xám lấm la lấm lét sử dụng cây roi dài, trong chiến đấu biểu hiện thoải mái, mắt đảo qua các nữ tu.

Lãng Nhân Ác Kim Tiên cảnh tam trọng tất nhiên nhẹ nhàng trong đám tu sĩ Chân Tiên cảnh, Thiên Tiên cảnh.

Nam nhân áo xám cười tà ác:

- Chậc, thứ Lãng Nhân Ác ta nhìn trúng chưa bao giờ để vuột mất. Đừng nói các ngươi là đệ tử của Minh Vương điện, có là Thiên Mệnh Điện thì lão tử cũng cướp như thường!

Một thanh niên áo đen cao giọng quát:

- Sư huynh đừng nói nhiều với hắn! Chúng ta có nhiều người chắc chắn giết được hắn, đầu của hắn rất đáng giá!

Đám đệ tử Minh Vương điện này còn rất trẻ, lớn tuổi nhất mới đến năm trăm tuổi. Với tu sĩ cao giai thì năm trăm tuổi không là gì.

Thanh niên áo trắng dẫn đầu bộ dạng tuấn tú, một kiếm tu, tên là Hoa Tề Kiệt, có tu vi Chân Tiên cảnh thất trọng, thiên tài rất nổi tiếng trong Minh Vương điện.

Hoa Tề Kiệt liếc nhìn một vòng ba mươi sáu đệ tử đồng môn đi cùng đều nghiến răng nghiến lợi nhìn Lãng Nhân Ác.

Hoa Tề Kiệt huơ kiếm hét to:

- Giết hắn!

Nói xong Hoa Tề Kiệt chém kiếm trước tiên, kiếm khí dài đến mười trượng, xé rách không khí, trong chớp mắt đến trước mặt Lãng Nhân Ác.

Lãng Nhân Ác không hoảng hốt chút nào, gã vung roi dài đánh tan kiếm khí kia.

Lãng Nhân Ác lạnh lùng nói:

- Không chơi nữa, hôm nay các ngươi đều phải chết!

Trong lúc nói chuyện Lãng Nhân Ác giang hai tay, ma khí cuồn cuộn bùng nổ từ thân thể gã.

Lãng Nhân Ác là một ma tu!

Đa số trong cùng đẳng cấp ma tu sẽ mạnh hơn một chút, trừ có thủ đoạn độc ác ra cũng vì công pháp. Ma đạo toàn là công pháp rất bá đạo, dễ làm người ta tẩu hỏa nhập ma.

- Grào!

- Grào!

Chợt tiếng rồng ngâm liên tiếp vang lên, hơi thở bá đạo tuyệt luân từ chân trời ập đến. Nhóm Hoa Tề Kiệt, Lãng Nhân Ác giật nảy mình ngước lên nhìn.

Giây sau mọi người há to mồm, trố mắt líu lưỡi.

Chín con rồng uy phong lẫm lẫm lôi kéo kiệu vàng hư không chạy tới, phía sau còn có một đám người cưỡi mây bay theo, đều là khí thế bất phàm tựa như thần binh.

Các đệ tử Minh Vương điện bàn tán xôn xao:

- Ui, chín con rồng kéo kiệu, rầm rộ thật!

- Xem bộ dáng thì chắc là người của siêu thế lực. Nhưng chỗ này là giao giới của Minh Vương điện và Thần Điện, không lẽ đối phương là người của Thần Điện?

- Vớ vẩn, giờ Thần Điện thành đống rối nùi, sao có thể phái người đến Minh Vương điện được?

- Vậy người ngồi trong kiệu là ai?

- Lần đầu ta thấy chín con rồng kéo kiệu.

Bạch Trạch bay trên trời nghe hết đối thoại.

Bạch Trạch khẽ nói:

- Bệ hạ, hình như bên dưới là đệ tử của Minh Vương điện.

Chuyến đi Trung Hoang toàn dựa vào tấm bản đồ mua từ Mệnh Cơ các, nhưng bản đồ quá thô ráp mà Trung Hoang thì rất lớn, vào biên giới Minh Vương điện tốt nhất là tìm người dẫn đường.

Giọng Tần Quân truyền ra:

- Ừm, kêu người xuống dưới hỗ trợ sau đó hỏi dường bọn họ.

Bạch Trạch tùy ý chọn năm binh sĩ Đế Vệ quân ở phía sau.

Binh sĩ Đế Vệ quân được huấn luyện đặc biệt, sức chiến đấu rất mạnh, giỏi ám sát. Binh lính Đế Vệ quân đi theo toàn là từ Chân Tiên cảnh ngũ trọng trở lên.

Năm binh sĩ Đế Vệ quân nhận lệnh hóa thành tàn ảnh nhảy xuống, bọn họ bay thẳng đến Lãng Nhân Ác.

Hiện giờ Tần Quân và Minh Vương điện chưa có thù đến mức không chết không ngừng, hắn sẽ không lạm sát kẻ vô tội. Dù sao người Minh Vương điện ít nhất cũng hơn ngàn vạn, giết tới khi nào mới hết?

Nếu làm vậy Tần Quân sẽ nghiệp chướng nặng nề.

Kẻ yếu phụ thuộc người mạnh, đa số tu sĩ tham gia vào thế lực lớn chỉ vì muốn mạnh lên.

Lãng Nhân Ác hoảng sợ quát to:

- Các ngươi muốn làm gì!?

Năm binh sĩ Đế Vệ quân tản ra, từ bốn phương tám hướng lao vào Lãng Nhân Ác. Đám đệ tử Minh Vương điện Hoa Tề Kiệt hoảng sợ vội tản ra, sợ bị văng miểng.

Đối mặt năm binh sĩ Đế Vệ quân tấn công Lãng Nhân Ác không chờ chết, dù sao gã là cường giả Kim Tiên cảnh, làm gì sợ năm Chân Tiên cảnh. Lãng Nhân Ác chỉ sợ đại nhân vật trong kiệu nghĩ thế nào.

Chẳng lẽ có thù với gã? Hoặc là người cầm quyền trong Minh Vương điện?

Các loại suy nghĩ thoáng qua trong óc Lãng Nhân Ác, đột nhiên một sát cơ kinh khủng tỏa định làm gã không thể nhúc nhích. Lãng Nhân Ác da đầu tê dại bản năng ngước lên nhìn, thấy Dương Tiễn trên áng mây hờ hững nhìn gã như ngó xuống một con kiến.

Phập phập!

Năm binh sĩ Đế Vệ quân rút dao găm ra đâm thủng người Lãng Nhân Ác. Máu phun ra, biểu tình của Lãng Nhân Ác đông lại, đôi mắt trợn tròn tràn đầy không thể tin.

Lãng Nhân Ác không bao giờ ngờ mình sẽ chết như vậy.

Dao găm của binh sĩ Đế Vệ quân chợt rực cháy ngọn lửa đen, con dao không phải vật phàm, bên trong ẩn chứa cấm chế. Ngọn lửa chớp mắt bao bọc Lãng Nhân Ác.

Đau đớn khó tả làm Lãng Nhân Ác hét thảm, đám đệ tử Minh Vương điện nghe mà ớn lạnh. Tuy rất ghét Lãng Nhân Ác nhưng thấy kết cục của gã làm bọn họ hơi sợ.

Rất nhanh Lãng Nhân Ác bị đốt thành tro tan biến.

Bạch Trạch mở miệng nói:

- Chúng ta giúp ngươi trừ bỏ kẻ địch, các ngươi mang chúng ta đi Trung Hoang.

Mọi người cùng nhìn Bạch Trạch, ánh mắt đầu tiên làm họ kinh diễm, thiếu nữ đẹp quá.

Bạch Trạch hơi cau mày, sát khí khủng bố làm tập thể giật mình tỉnh táo, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Hoa Tề Kiệt cắn chặt răng cố hỏi:

- Các ngươi đến Trung Hoang làm gì?

Hoa Tề Kiệt biết đám người này tuyệt đối không phải người của Minh Vương điện, phái đại năm binh sĩ ra đã nhẹ nhàng diệt gọn Lãng Nhân Ác, càng đừng nói đến người trong kiệu.

Hoa Tề Kiệt không biết người ngồi trong kiệu tu vi còn yếu hơn gã.

Bạch Trạch không kiên nhẫn nói:

- Bớt nói nhảm đi, hoặc dẫn đường hoặc chết!

Bạch Trạch tiện tay có thể tiêu diệt đám nhãi nhép này nên không có kiên nhẫn nói nhiều.

Hoa Tề Kiệt lặng im, cuối cùng cắn răng nói:

- Được, ta dẫn đường cho các ngươi, hãy thả người khác.

Bạch Trạch gật dầu.

Năm binh sĩ Đế Vệ quân bay tới trước kiệu vàng.

Một binh sĩ cầm một chiếc trữ vật giới nhỏ giọng nói:

- Bệ hạ, đây là trữ vật giới của người đó.

Vải mành vén lên, Tần Quân cách không hút trữ vật giới vào lòng bàn tay. Thật ra hắn không để bụng đồ vật của Lãng Nhân Ác, chỉ thấy hứng thú với Dạ Tình Đàm Hoa mà đám người này tranh giành.

Bên kia, Hoa Tề Kiệt bay hướng nhóm Tần Quân.

Thanh niên áo đen cắn răng nói:

- Ta cùng sư huynh!

Thanh niên áo đen nói xong bay tới gần Hoa Tề Kiệt.

Một nữ tu xinh đẹp quyết tâm bay tới, nàng không nói tiếng nào nhưng đã biểu lộ rõ quyết tâm.

Các đệ tử Minh Vương điện khác giữ im lặng. Chỉ là đệ tử đồng môn chứ không phải huynh đệ ruột, bọn họ sẽ không cùng đi chịu chết.

------oOo------

Chương 850: Thần cốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ thế chín con rồng kéo tiếp tiến lên. Ba người Hoa Tề Kiệt bay lên mây, đám binh sĩ Đế Vệ quân bao vây làm bọn họ phập phồng lo sợ.

Cả đội biến mất phía chân trời, các đệ tử Minh Vương điện thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu tranh luận.

- Hoa sư huynh đã bị bắt, chúng ta nên làm sao đây?

- Trước nghỉ ngơi mấy ngày đi, đi tới trước là biên giới Thần Điện, chúng ta không thể tự tiện xông vào.

- Ài, không biết nhóm Hoa sư huynh sẽ ra sao . . .

- Hừ! Ngươi lo lắng vậy sao mới rồi không đi theo?

Bọn họ cãi cọ nhưng không thấy xấu hổ, đường tu hành vốn là tu tâm, trước nguy hiểm sống còn thì ai rảnh quan tâm người khác?

Trên tầng mây, Hoa Tề Kiệt không kiềm được hỏi:

- Các ngươi là người của Thần Điện?

Bạch Trạch không thèm nhìn, lạnh lùng nói:

- Đừng nói nhiều.

Hoa Tề Kiệt thầm buồn bực. Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân trải qua huấn luyện đặc biệt tương đương với tử sĩ, mặt không biểu tình, khí chất lạnh như băng. Ba người Hoa Tề Kiệt thấp thỏm bất an.

Thanh niên áo đen đi cùng tên Hạ Cẩm, Chân Tiên cảnh lục trọng. Hạ Cẩm xem như bằng hữu tốt của Hoa Tề Kiệt, cùng nhau ra sống vào chết.

Nữ tu khác tên Đường Thải Tinh, tu vi Chân Tiên cảnh tứ trọng, quan hệ khá tốt với Hoa Tề Kiệt nếu không đã chẳng đuổi theo.

Hoa Tề Kiệt quay lại cười khổ nói với Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh:

- Đã liên lụy hai người.

Đường Thải Tinh biểu hiện rất bình tĩnh.

Hạ Cẩm lắc đầu nói:

- Việc này không do sư huynh gây ra, ta không thể để sư huynh mất mạng

vì chúng ta.

Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Bạch Trạch vờ như không nghe thấy, nhìn đăm đăm phía trước.

Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh đánh giá nhóm Dương Tiễn. Đặc biệt khi thấy Dương Tiễn, Hậu Nghệ làm ba người tim đập chân run.

Hoa Tề Kiệt thầm đoán:

“Hai người này tuyệt đối là cường giả Thái Ất cảnh!”

Có lẽ là từ Thái Ất Tán Tiên cảnh trở lên.

Tuy ba người là thiên tài nhưng ở trong Minh Vương điện chỉ là hạt giống, không bằng thiên kiêu tuyệt thế thật sự, nên chưa có tư cách tiếp xúc đến cường giả Đại La cảnh. Ở trong mắt họ thì cường giả Thái Ất cảnh và Đại La cảnh không có khác biệt, tóm lại là siêu mạnh.

Tần Quân ngồi trong kiệu đã tìm được Dạ Tình Đàm Hoa trong trữ vật giới.

Có bốn cánh hoa, đen như nhuộm mực, rễ rất cứng giống đá.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Thứ này có độc không đây?

Vật khiến nhiều người tranh giành thì chắc chắn không đơn giản. Có lẽ hắn không cần dùng nhưng có thể tiêu khiển cho qua thời gian.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng giải đáp thắc mắc:

“Dạ Tình Đàm Hoa là thánh tài tôi thể, hèn gì đệ tử của Minh Vương điện sẽ tranh giành, bảo bối như vậy dù là Minh Vương điện cũng hiếm có.”

Thánh tài tôi thể?

Mắt Tần Quân sáng rực vui mừng.

Dược liệu tôi thể giống như dược vật, đều là dược tính thông dụng. Tần Quân đã dùng gần hết các loại thánh tài tôi thể trong Thiên Đình Đại Tần, giờ có loại mới hỏi sao hắn không vui vẻ?

***

Ở bắc bộ Trung Hoang đặt trung tâm quyền lực Minh Vương điện, nơi này núi rừng vòng quanh, cây cối xanh mạ, đưa mắt nhìn rất là âm u.

Chính giữa núi rừng nằm một tòa thành lớn tên là Minh Vương thành, tu sĩ ra vào không ai tu vi thấp hơn Chân Tiên cảnh.

Minh Vương thành là thành trì trung tâm của Minh Vương điện, tu sĩ khác không có tư cách ra vào.

Trong một tòa cung điện lớn nhất thành, điện chủ Vương Tứ ngồi xếp bằng luyện công, mặt vàng mắt hổ toát ra áp lực như mãnh thú, ma khí làm áo đen không ngừng phồng lên, hơi thở ngưng tụ thành kình phong.

Minh Vương điện chủ yếu là ma tu, trước khi Vương Tứ trở thành điện chủ từng là đại ma đầu tung hoành Trung Hoang.

Một ma khí xuất hiện trước mặt Vương Tứ, rất nhanh ngưng tụ thành hình người, quỳ một gối nói:

- Điện chủ, Lý Tư, Vương Tiễn vẫn không chịu mở miệng, nếu hành hạ tiếp sợ rằng bọn họ sẽ chết.

Đây là Minh Vương Tòng Giả, trực thuộc Vương Tứ điều khiển.

Hai tay Vương Tứ vẫn vận công, trừng Minh Vương Tòng Giả, quát:

- Các ngươi làm ăn cái kiểu gì mà không ép cung hai người được?

Minh Vương Tòng Giả dập đầu nói:

- Thuộc hạ vô năng!

Mắt Vương Tứ lấp lóe nói:

- Thôi, truyền tin tức ra ngoài, nửa tháng sau chém Lý Tư, Vương Tiễn của Tần bên ngoài Cổ Cổ thành trăm dặm, tất cả người Trung Hoang đến xem.

Từ mấy ngàn năm trước Tần đến Trung Hoang đã không ngừng ma sát với Minh Vương điện.

Đoạn thời gian trước Long Đế đến Trung Hoang phát triển thế lực, chém giết một con cháu của trưởng lão Minh Vương điện. Không cần biết lý do thế nào, tất nhiên Minh Vương điện không thể bỏ qua, chuyện này liên quan đến mặt mũi.

Thế là Long Đế và Minh Vương điện bùng nổ chiến tranh, ai ngờ Tần hợp sức với Long Đế.

Lần này Minh Vương điện khó khăn liên hợp với thuộc hạ của Yêu Tổ bắt được Lý Tư, Vương Tiễn, Vương Tứ muốn mượn cái chết của bọn họ ép Long Đế, Mông Điềm lộ mặt.

Minh Vương Tòng Giả đáp, chuẩn bị rời đi:

- Tuân lệnh!

Vương Tứ gọi lại gã:

- Chờ đã, tìm được Dạ Tình Đàm Hoa chưa?

Ma công của Vương Tứ rất cần Dạ Tình Đàm Hoa để đột phá, cho nên phát động tất cả lực lượng tìm Dạ Tình Đàm Hoa.

Minh Vương Tòng Giả trả lời:

- Vẫn chưa có tin tức.

Vương Tứ bực bội nói:

- Cút đi!

Mọi việc không thuận lợi làm Vương Tứ táo bạo.

Minh Vương Tòng Giả cúi đầu nhanh chóng biến mất tại chỗ.

Một lúc lâu sau Vương Tứ bình ổn tâm tình, lật tay lấy ra một khúc xương vàng khắc chữ kỳ lạ, gã cẩn thận như vuốt ve người yêu.

Vương Tứ thì thào:

- Khối thần cốt này có lai lịch gì? Yêu Tổ rộng rãi tặng cho ta chắc có âm mưu.

Yêu Tổ phái người giúp Vương Tứ đối phó Long Đế, Tần, còn tặng cho gã một khối thần cốt làm gã không đoán ra chân thật.

Vương Tứ chợt nhớ phân thân của Yêu Tổ thua Như Lai Tây Vực.

- Hay hắn muốn khiến ta đối phó Như Lai giúp hắn?

Phân thân của Yêu Tổ có tu vi Đại La Chí Tiên, Vương Tứ thì chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, gã sẽ không ngốc đi đối đầu với Như Lai.

Nhưng Vương Tứ rất khó từ chối Yêu Tổ, Minh Vương điện và Yêu Khư cách biệt thực lực rất lớn.

Vương Tứ lẩm bẩm, vẻ mặt tràn đầy sầu lo:

- Thời buổi rối loạn, sợ là đại kiếp nạn sắp đến . . .

Mỗi lần đại kiếp nạn đều khiến toàn bộ thiên địa rơi vào chiến loạn.

Kết cục đều không quá tốt đẹp, không có bao nhiêu thế lực có thể cười đến cuối cùng.

***

Chớp mắt sáu ngày qua mau.

Hoa Tề Kiệt chỉ phía trước nói:

- Đi thêm mấy trăm dặm là đến Trung Hoang.

Khuôn mặt Hoa Tề Kiệt bình tĩnh nhưng lòng rất căng thẳng, sợ đám

người bí ẩn này qua cầu rút ván.

Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh không nói chuyện nhưng hai nắm tay siết chặt.

------oOo------

Chương 851: Thánh Đế vào Trung Hoang

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch gật đầu, đến trước kiệu vàng hỏi:

- Bệ hạ, giải quyết bọn họ thế nào?

Ba người Hoa Tề Kiệt nghe vậy càng thấp thỏm, mồ hôi lạnh trên trán to như hạt đậu. Họ nhìn chằm chằm kiệu vàng hoa quý trước mặt, nuốt nước miếng. Mấy ngày nay họ không thấy Tần Quân đi ra kiệu vàng, hoàn toàn mù tịt thân phận của nhóm Tần Quân.

Giọng Tần Quân truyền ra:

- Thả đi, trẫm sẽ không lạm sát vô tội, hơn nữa trẫm muốn Trung Hoang biết trẫm là ai!

Ba người Hoa Tề Kiệt thở phào nhẹ nhõm, trong lòng có cảm xúc khác lạ.

Người này rất cuồng!

Bạch Trạch liếc ba người, nhẹ giọng nói:

- Đi đi!

Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh như trút được gánh nặng vội nhảy người bay xuống đất.

Mới bay ra Hoa Tề Kiệt chợt khựng lại, xoay người cắn răng hỏi:

- Ngươi muốn cho Trung Hoang biết ngươi là ai thì có đồng ý nói ra tên của mình?

Hoa Tề Kiệt rất thông minh, đoán ra ngay Tần Quân muốn mượn miệng của bọn họ thả tin ra.

Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh nghe vậy cũng dừng lại, bọn họ rất tò mò thân phận của Tần Quân.

- Thiên Đình Đại Tần, Tần Thánh Đế!

Chín con rồng kéo kiệu vàng bay hướng chân trời, đám người Dương Tiễn cưỡi mây theo sau. Giọng Tần Quân văng vẳng truyền ra làm ba người Hoa Tề Kiệt như bị sét đánh, há to mồm, biểu tình không dám tin.

Đường Thải Tinh luôn bình tĩnh run giọng nói:

- Thiên Đình Đại Tần . . . Tần Thánh Đế . . .

Hoa Tề Kiệt và Hạ Cẩm biểu tình gặp quỷ.

Dõi theo hướng đám người Tần Quân biến mất, ba người thẫn thờ thật lâu.

Hùng Chủ bảng có lẽ không nổi tiếng trong khu vực Thần Điện quản lý nhưng nó nổi tiếng như cồn ở nơi khác. Dù phải có tu vi Thái Ất cảnh mới có tư cách mua Hùng Chủ bảng, nhưng một số cường giả Thái Ất cảnh bán nó kiếm tiền.

Tần Thánh Đế là người trẻ tuổi nhất trong Hùng Chủ bảng, ngựa ô xếp thứ hai năm nay, hắn rất nổi tiếng trong giới trẻ. Trong Trung Hoang thường nghe người ta kể về truyền kỳ của Tần Thánh Đế.

Tần Thánh Đế là mục tiêu Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh phấn đấu. Giờ nghe đối phương nói mình là Tần Thánh Đế khiến họ có cảm giác như mơ.

Tồn tại trong truyền thuyết ở chung bảy ngày với họ!

Hạ Cẩm lẩm bẩm:

- Ta đã nghe nhầm? Hắn thật sự là . . . Tần Thánh Đế?

Hoa Tề Kiệt và Đường Thải Tinh tỉnh táo lại từ trong hoảng hốt.

Hoa Tề Kiệt cười khổ nói:

- Chín con rồng kéo kiệu đúng là xứng đôi thân phận của Tần Thánh Đế.

Đường Thải Tinh nở nụ cười mê gái, từ thiếu nữ lạnh băng biến thành thẹn thùng e ấp:

- Không giết người vô tội, Tần Thánh Đế bá đạo mà không mất nhân nghĩa.

Sau khi Tần Quân tự báo tên thì oán hận trong ngực ba người tan biến hết. Ngẫm kỹ lại Tần Quân có ơn với họ, hắn không ngược lại đãi họ, càng nghĩ Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh càng kích động.

***

Bạch Trạch cười khẽ:

- Xem ra uy danh của bệ hạ đã truyền đến Trung Hoang.

Tần Quân ở trong kiệu không dùng thần thức quan sát phản ứng của ba người Hoa Tề Kiệt, nghe Bạch Trạch nói thì đắc ý bảo:

- Đương nhiên rồi, trẫm không có đủ thực lực nhưng đẹp trai ngút trời, chấn động bát phương!

Khóe môi Dương Tiễn, Hậu Nghệ co giật.

Hậu Nghệ ngứa miệng nói:

- Da mặt của bệ hạ dày tuyệt thế vô song!

Hậu Nghệ chỉ nói đùa. Tần Quân cố ý lôi kéo làm quen vì muốn làm mức độ trung thành của Hậu Nghệ lên cực hạn, nên giờ hai người có thể nói giỡn có chừng mực.

Bạch Trạch che miệng khẽ cười nói:

- Câu nói này có lý.

Tần Quân không để bụng, còn cười cợt hỏi:

- Bạch cô nương muốn vào trong ngồi một chút không? Bạch cô nương là thân thiên kim mà.

Bạch Trạch trợn trắng mắt vờ như không nghe thấy.

Rất nhanh nhóm người thấy đường chân trời thấp thoáng tượng đá cao năm trăm trượng. Nếu đi dưới đất còn tưởng là ngọn núi, nhìn từ trên trời mới biết là tượng đá, dường như là một tướng quân mặc giáp nặng.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Truyền thuyết Trung Hoang từng rất hỗn loạn, bị ác quỷ tàn phá. một điện chủ của Minh Vương điện một mình đánh với ngàn vạn ác quỷ, cuối cùng pháp lực cạn kiệt biến thành tượng đá. Điện chủ này tên là Hoa Nhất Kiếm.

Tuy bị rèm cửa che nhưng Tần Quân có thể dùng thần thức xem rõ tượng đá cao năm trăm trượng.

Tượng đá thân hình thẳng tắp, tay phải giơ cao một thanh trường kiếm, trải qua năm tháng gió táp mưa sa đã không thấy khuôn mặt, nhưng có thể cảm nhận khí thế đầu đội trời chân đạp đất không bao giờ ngã.

Hoa Nhất Kiếm.

Tần Quân thầm nhớ kỹ cái tên này, mặc dù thân hóa đá rất huyền bí nhưng trong thế giới tu tiên không có gì lạ.

Chín con rồng kéo kiệu vàng lướt nhanh qua đầu tượng đá.

Trung Hoang rất lớn, to hơn Nam Vực và Nam Tận Hải cộng lại. Vùng này ít tu sĩ nhưng vẫn có người.

Tu sĩ nghỉ ngơi quanh tượng đá Hoa Nhất Kiếm bàn tán xôn xao:

- Trời, rồng kìa!

- Chín con rồng kéo kiệu! Ai mà khí thế vậy!

- Chậc, dạo này Trung Hoang gió mây thay đổi ghê thật.

- Nghe nói Cổ Cổ thành sắp chém đầu Lý Tư, Vương Tiễn của Tần, không lẽ chủ nhân chín con rồng kéo kiệu cũng vì việc này?

- Rất có thể, giờ tin đồn nói đại kiếp nạn sắp tới rồi.

Bọn họ rất tò mò chín con rồng kéo kiệu vàng bay qua bầu trời có lai lịch thế nào.

Mấy ngày tiếp theo, tin tức Tần Thánh Đế đến Trung Hoang oanh động vùng này. Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh vì cảm ơn Tần Quân đã giúp đỡ nên tuyên truyền việc này.

***

Núi hoang trập trùng, mây đỏ vạn dặm.

Trong một sơn cốc, Long Đế, Mông Điềm và mấy vạn tu sĩ đang dưỡng thương.

Những tu sĩ này đều là thành viên của Tần, tu vi không đồng đều, kém nhất cỡ Địa Tiên cảnh, mỗi người bị thương sĩ khí chùng thấp.

Long Đế ngồi xếp bằng trong góc sơn cốc, hơi thở uể oải, mặt tái mét.

Mông Điềm ngồi ở phía không xa cũng vận công chữa thương.

Bọn họ bị đại yêu động trời xếp mười hàng đầu trong Yêu Khư truy sát, hai người trả giá bị thương nặng mới đánh lui đối phương được.

Long Đế chậm rãi mở mắt ra, con mắt phải bị thương đã lành nhưng hốc mắt còn sẹo.

Long Đế cười khổ nói:

- Cứ tiếp tục thế này chúng ta đều phải chết.

Mông Điềm mở mắt ra ngay, cắn răng nói:

- Mấy ngày nữa Lý Tư, Vương Tiễn sẽ bị chém đầu, chúng ta phải đi Cổ Cổ thành cứu bọn họ!

Long Đế trầm giọng nói:

- Làm sao cứu? Vương Tứ và Bách Mục Yêu Quân đang chờ chúng ta vào tròng!

Bọn họ ở trạng thái đỉnh cao còn không đánh thắng được Vương Tứ, Bách Mục Yêu Quân, càng đừng nói hai người đã bị thương nặng, đi Cổ Cổ thành hoàn toàn là tự tìm chết.

Mặt Mông Điềm tràn đầy tức giận, cảm giác bó tay này làm gã muốn điên.

Mông Điềm khẽ thở dài:

- Tần quân đã bị đánh tan, nếu không chúng ta còn có thể dùng số lượng trùng kích Cổ Cổ thành rồi thừa dịp loạn cứu hai người đó ra.

------oOo------

Chương 852: Ma tôn đến tấn công

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trận chiến lúc trước Vương Tứ không chỉ bắt cóc Lý Tư, Vương Tiễn, cũng khiến Tần quân tản ra, Mông Điềm và Long Đế chỉ mang mười mấy vạn binh sĩ theo. Sau đợt bị truy sát còn lại bảy, tám vạn người, toàn bị thương rất thảm.

Long Đế trầm giọng nói:

- Ngươi canh giữ tại đây, ta một mình đi Cổ Cổ thành, hành sự tùy theo hoàn cảnh!

Mông Điềm nghe vậy phản đối ngay, giành đòi đi.

Long Đế xua tay ngăn lai:

- Thực lực của ta mạnh hơn ngươi một chút, có phần thắng hơn. Bọn chúng chắc chắn phái người canh giữ.

Mông Điềm im lặng, gã biết sắp xếp của Long Đế là hợp lý nhất. Nhưng Mông Điềm không cam lòng, gã thà chết trận chứ không muốn dựa vào người khác bảo hộ.

Long Đế trầm giọng nói:

- Quyết định vậy đi, ba ngày sau ta sẽ xuất phát. Trước đó chúng ta cần bày ra pháp trận giấu nơi này.

Sơn cốc rời xa thành trì, thực thích hợp cho bọn họ trốn.

Mông Điềm không có ý kiến, gật đầu đồng ý.

***

Minh Vương thành.

Vương Tứ rống to:

- Cái gì? Dạ Tình Đàm Hoa bị Tần Thánh Đế lấy đi!?

Vương Tứ tức giận người run bần bật.

Minh Vương Tòng Giả quỳ trước mặt Vương Tứ trầm giọng nói:

- Đúng vậy, tin tức do một đội đệ tử trẻ truyền đến, nghe nói bọn họ gặp Lãng Nhân Ác sau đó đụng phải Tần Thánh Đế.

Vương Tứ hít sâu, nghi hoặc hỏi:

- Tại sao Tần Thánh Đế ngàn dặm xa xôi đến đây?

Minh Vương Tòng Giả không trả lời Vương Tứ, vì gã không có tư cách suy đoán loại chuyện này.

Minh Vương điện từng chuyên điều tra Thiên Đình Đại Tần. Thiên Đình Đại Tần hiện giờ đã ngang hàng với Thần Điện, còn hai lần đánh lui phân thân Như Lai. Minh Mộng Ma Tôn thuộc hạ của Vương Tứ cầm Minh Vương Liêm mà cũng bị thương nặng chạy trốn. Vương Tứ cho rằng sức uy hiếp của Tần Thánh Đế không kém hơn Như Lai chút nào.

Đầu tiên là Yêu Tổ, sau đó là Tần Thánh Đế.

Vương Tứ bỗng thấy bất an, gã biết Tần Thánh Đế đã thống trị long tộc Nam Tận Hải, không chừng có quan hệ với Long Đế.

Mấy ngày chớp mắt qua đi, hôm nay nhóm Tần Quân rốt cuộc gặp một tòa thành.

Giọng Bạch Trạch tuyền vào tai Tần Quân:

- Bệ hạ, đằng trước có một tòa thành trì, chúng ta có nên đi xem thử?

Tần Quân đang tu luyện chợt mở mắt ra, trầm ngâm nói:

- Bạch Trạch hãy vào thành hỏi thăm tin tức, chúng ta chờ ngoài thành.

Chín con rồng kéo kiệu vào thành chắc chắn sẽ dẫn đến ồn ào, trước khi chưa tìm được Long Đế và Tần thì Tần Quân không muốn đụng độ Minh Vương điện ngay.

Bạch Trạch lắc đầu cười nói:

- Bệ hạ đừng quá lo, Trung Hoang rồng rắn hỗn tạp, thành trì không có hạn chế, có thể trực tiếp tiến vào, không có thủ vệ, bởi vì Trung Hoang ngay dưới chân Minh Vương điện.

Trước khi đến đây Bạch Trạch đã điều tra nhiều tư liệu về Trung Hoang, giờ nàng như cuốn từ điển bách khoa Trung Hoang.

Tần Quân nghe vậy yên lòng.

Thế là cả đội bay hướng thành trì trước mắt.

Tòa thành này chiếm diện tích mấy chục dặm, lầu các san sát. Lạ nhất là không có tường thành, tu sĩ bay ra bay vào hơi tấp nập.

Khi thấy chín con rồng kéo kiệu từ chân trời bay tới, tu sĩ trong thành xôn xao bàn tán.

- Trời, đó là gì?

- Rồng . . . Trung Hoang còn có rồng?

- Khoan, các ngươi hãy nhìn kỹ, phía sau chín con rồng có kiệu vàng, chúng nó là tọa kỵ!

- Ui, chín con rồng kéo kiệu, ai mà lợi hại vậy?

- Không lẽ là Tần Thánh Đế? Gần đây đồn Tần Thánh Đế đến Trung Hoang, hình như là chín con rồng kéo kiệu.

Đám người Tần Quân bay vào thành. Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân mặc kình phục màu tím đen, khí thế bất phàm, đi theo kiệu vàng rầm rộ bay qua bên trên thành trì, khiến vô số tu sĩ tim đập chân run.

Cuối cùng bọn họ đáp xuống một đỉnh núi nhỏ trong thành.

Tần Quân vén rèm bước ra khỏi kiệu, hắn lắc người thư giãn, cười nói:

- Đã lâu không đi ra.

Bạch Trạch lắc đầu cười, phất tay phải, một tòa lầu các cao năm tầng hiện ra. Đây là pháp lâu, loại pháp bảo cư ngụ, tự mang cấm chế có thể phòng ngừa người ngoài xâm nhập. Dĩ nhiên trong mắt cường giả thật sự thì cấm chế của pháp lâu như đồ chơi.

Dương Tiễn nhướng mày hỏi:

- Bệ hạ có cần ta vào thành tìm hiểu tình báo không?

Thực lực của Dương Tiễn không bằng Hậu Nghệ và Bạch Trạch, vừa không thể giao việc quan trọng như vậy cho binh sĩ Đế Vệ quân nên gã chủ động xin đi. Dương Tiễn hiểu rõ Tần Quân mang gã đi ra ngoài vì tạo

cơ hội cho gã, cường giả dưới tay hắn càng lúc càng nhiều, gã đã không theo kịp bước chân của hắn.

Tần Quân dặn dò:

- Ngươi nhớ đừng hành động theo cảm tình.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn tính tình không nóng nảy như Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín nhưng cũng ngạo khí ngút trời, dễ xảy ra mâu thuẫn.

Dương Tiễn mỉm cười gật đầu, tiếp đó biến mất tại chỗ.

Tần Quân đi vào pháp lâu, vừa đi vừa phất tay:

- Trẫm định đột phá một chút, các ngươi đừng để ai quấy nhiễu trẫm.

Theo như Cơ Vĩnh Sinh nói hiệu quả tôi thể của Dạ Tình Đàm Hoa rất tốt, Tần Quân muốn thử xem. Lúc trước đang trên đường đi nên không tiện, giờ có rảnh rồi. Mấy chuyện khác thì giao cho nhóm Bạch Trạch giải quyết, Tần Quân chỉ cần đồng ý là được.

Hậu Nghệ đi thẳng đến một gốc cây to, khoanh chân ngồi. Bạch Trạch trầm ngâm nhìn bầu trời.

***

Dương Tiễn thay đồ bình thường bước chậm trên phố. Tòa thành này tên là Khổ Thạch thành, dòng người khá nhiều trong các thành ở Trung Hoang.

Trung Hoang rất lớn, dù có bản đồ thì người xứ ngoài rất khó khăn tìm thành trì.

Đường phố bày bán hàng quán, buôn bán đan dược, công pháp, pháp bảo. Khác biệt lớn nhất so với tòa thành trần gian là thiếu mùi khói lửa, các tu sĩ qua lại vội vàng.

Rất nhanh Dương Tiễn ngừng lại trước một bức tường, có mười mấy tu sĩ đang tụ tập chỉ trỏ bố cáo dán trên tường.

- Năm ngày sau Lý Tư, Vương Tiễn của Tần sẽ bị chém đầu!

- Ài, lúc trước ta cũng khá xem trọng Tần ai ngờ vẫn gục ngã dưới chân Minh Vương điện.

- Tần có bốn Đại La, sức chiến đấu đỉnh cao không thua gì Minh Vương điện, đáng tiếc Bách Mục Yêu Quân của Yêu Khư nhúng tay vào.

- Minh Kiếm Phong liều chết cứu mới khiến phần lớn tu sĩ Tần chạy trốn, thật đáng kính.

- Năm ngày sau ai muốn đi Cổ Cổ thành xem? Ta cứ cảm thấy sẽ bùng nổ đại chiến.

Dương Tiễn nghe tu sĩ thảo luận, nét mặt hơi thay đổi. Dương Tiễn biết mục đích chuyến đi này của Tần Quân, thế là gã dùng thần thức nhìn quét bố cáo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bên trên Khố Thạch thành bỗng hiện ra lỗ đen không gian, một chiếc pháp thuyền bay to lớn bay ra. Các tu sĩ cùng nhìn chằm chằm.

Có người kinh kêu:

- Đó là pháp thuyền bay của Minh Vương điện!

------oOo------

Chương 853: Mũi tên vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn cau mày, gã cảm giác trên pháp thuyền bay có một cường giả Đại La Kim Tiên cảnh và mấy Thái Ất Huyền Tiên.

Minh Mộng Ma Tôn đeo mặt nạ, khiêng Minh Vương Liêm đứng trên sàn tàu pháp thuyền bay, mắt nhìn xuống Khố Thạch thành. Năm người hơi

thở mạnh mẽ đứng sau lưng Minh Mộng Ma Tôn.

Minh Mộng Ma Tôn cười khẽ nói:

- Mục tiêu là Tần Thánh Đế, bắt sống!

Hoa Tề Kiệt, Hạ Cẩm, Đường Thải Tinh truyền tin, cộng với hơn ba mươi đệ tử có mặt vào lúc đó làm chứng, Vương Tứ ra lệnh bắt Tần Quân. Một là vì ngăn cản Tần Quân cứu Lý Tư, Vương Tiễn, hai là cướp lấy Dạ Tình Đàm Hoa trong tay hắn.

Năm Thái Ất Huyền Tiên đồng thanh kêu lên:

- Tuân lệnh!

Bọn họ phát tán thần thức ra toàn thành tìm bắt Tần Quân, rất nhanh họ thấy ngọn núi nhỏ chỗ nhóm Tần Quân cắm trại.

Minh Mộng Ma Tôn vuốt Minh Vương Liêm, thì thào:

- Lần trước thua tiểu tử thối tên Lý Nguyên Bá, lần này ta phải rửa nhục!

***

Trong phòng.

Hai tay Tần Quân nâng Dạ Tình Đàm Hoa, vận công hấp thu năng lượng, linh khí trong hoa.

Cơ Vĩnh Sinh giới thiệu:

“Dạ Tình Đàm Hoa không xem như hạng nhất trong thánh tài tôi thể nhưng cũng hiếm thấy, ngàn năm khó nở một đóa, là vật siêu bổ cho Chân Tiên cảnh của ngươi.

Tần Quân rất đồng ý với điều này, bởi vì hắn có thể cảm giác được Dạ Tình Đàm Hoa ẩn chứa linh khí rất đậm, có cảm giác hút hoài không hết. Ngoài ra còn có năng lượng kỳ lạ, mỗi khi hấp thu một chút là Tần Quân cảm giác nguyên thần của mình cường đại thêm, rất là thần kỳ.

Nếu hoàn toàn hấp thu Dạ Tình Đàm Hoa thì Bất Diệt Thánh Thân của Tần Quân chắc chắn càng nâng cao một bước, cách Pháp Thiên Tượng Địa đệ ngũ trọng càng gần hơn.

Pháp Thiên Tượng Địa là thần thông vô thượng, có thể biến lớn vạn trượng, lực lượng tăng mạnh theo, tương đương với thần thông Đại Tiểu Như Ý phiên bản nâng cấp.

Đời sau hay có người xem Pháp Tướng Thiên Địa là Pháp Thiên Tượng Địa, tuy là sai lầm nhưng về sau Tần Quân tìm hiểu biết thần thông Thiên Địa Pháp Tướng là có thật, mỗi thần thông có điểm kỳ diệu riêng.

Cứ thế Tần Quân tập trung hấp thu Dạ Tình Đàm Hoa.

Ngoài pháp lâu chợt vang tiếng quát to điếc tai như sấm nổ:

- Tần Thánh Đế, lăn ra đây chịu chết!

Tần Quân thờ ơ không thèm nhướng mí mắt, bởi vì bên ngoài có Hậu Nghệ cùng Bạch Trạch thủ hộ.

Tần Quân thầm thở dài:

- Quả nhiên là sợ cái gì đến cái đó.

Không ngờ đoàn người mới vừa vào thành liền dẫn tới Minh Vương điện, đã định trước hắn muốn điệu thấp cũng không được.

Tần Quân không biết Vương Tứ động can qua lớn như vậy vì hắn lấy mất Dạ Tình Đàm Hoa, không thì gã cùng lắm chỉ đề phòng hắn.

Bên kia.

Minh Mộng Ma Tôn mang theo năm tên Thái Ất Huyền Tiên bay hướng núi nhỏ, ma khí cuồn cuộn như vòi rồng quấn quanh người họ, trông họ như Ma Thần, phát ra uy áp làm toàn thành nặng nề.

Các tu sĩ bàn tán xôn xao:

- Là Minh Mộng Ma Tôn của Minh Vương điện!

- Trời, nàng mới đột phá Đại La Kim Tiên xong, đó là tồn tại ngang ngửa thần tiên.

- Bọn họ đang tìm ai? Tần Thánh Đế? Không lẽ chủ nhân chín con rồng kéo kiệu đúng là Tần Thánh Đế?

- Chậc, sắp có kịch coi rồi.

Minh Mộng Ma Tôn hay Tần Thánh Đế đều nổi tiếng như cồn. Tồn tại chỉ có trong truyền thuyết nay hiện ra trước mắt bọn họ, sắp bùng nổ chiến đấu, hỏi sao cả đám không hưng phấn?

Dương Tiễn bỗng nhảy vọt lên chặn lại trước mặt sáu người Minh Mộng Ma Tôn.

Dương Tiễn lạnh lùng nói, giơ tay phải lên:

- Muốn chết!

Đao chiến thần ba mũi nhọn hiện ra trong tay Dương Tiễn, quần áo nhanh chóng đổi thành áo giáp uy phong lẫm lẫm.

Minh Mộng Ma Tôn nhướng mày, nhận ra ngay thân phận của Dương Tiễn.

Dương Tiễn không phải người mạnh nhất trong Thiên Đình Đại Tần nhưng rất nổi tiếng, nhất là gã một thương khiêu chiến mười vực làm vô số người bị rung động. Minh Mộng Ma Tôn quanh năm ẩn núp trong Nam Vực, Nam Tận Hải tất nhiên biết tiếng gã.

Minh Mộng Ma Tôn lạnh lùng nói:

- Giết hắn!

Dương Tiễn chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, không lọt vào pháp nhãn của Minh Mộng Ma Tôn.

Năm Thái Ất Huyền Tiên sau lưng Minh Mộng Ma Tôn lập tức lấy pháp bảo ra, thân hình như hồn ma lao hướng Dương Tiễn.

Dương Tiễn bỗng mở ra thiên nhãn giữa trán, cười lạnh băng, lòng thầm hưng phấn. Lại được đánh nhau!

Dương Tiễn hét to hóa thành luồng sáng vàng lao hướng năm Thái Ất Huyền Tiên, tốc độ nhanh đến nỗi mắt đối phương không theo kịp.

Dương Tiễn chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ nhưng có thể đấu cứng với cường giả mới vào Đại La Kim Tiên cảnh, sợ gì năm Thái Ất Huyền Tiên?

Đinh!

Dương Tiễn thô bạo chém một nhát đao đánh bay một Thái Ất Kim Tiên rớt xuống phố, nền đất vỡ ra, bụi bay mù mịt. Tu sĩ xung quanh sợ hãi chạy tứ tán.

Bốn Thái Ất Huyền Tiên khác hết hồn, bọn họ từ các hướng bao vây Dương Tiễn. Một nam nhân vạm vỡ cầm đại đao chợt rống to như mãnh thú chém qua, đao khí chiếu sáng thiên địa làm hoa mắt người.

Dương Tiễn đưa lưng hướng nam nhân khôi ngô vụt ngoái đầu, thiên nhãn bắn ra luồng sáng vàng đánh tan đao khí.

Dương Tiễn ngông cuồng cười:

- Các ngươi quá yếu!

Dương Tiễn bó tay trước Đại La nhưng đối mặt năm Thái Ất Huyền Tiên thì hắn quay như dế.

Một đao quét ngang, Dương Tiễn đánh bay hai tên Thái Ất Huyền Tiên văng ra xa mấy ngàn thước.

Minh Mộng Ma Tôn trân trân nhìn, nàng đã đánh giá thấp thực lực của Dương Tiễn.

Minh Mộng Ma Tôn giơ Minh Vương Liêm lên chém hướng Dương Tiễn. Minh Vương Liêm bay ra khỏi bàn tay Minh Mộng Ma Tôn, ma khí từ chuôi đao gắn liền với lòng bàn tay của nàng như sợi dây thừng dài đen

nhánh.

Dương Tiễn cảm giác sau lưng có gió mạnh ập đến, phản xạ huơ đao cản.

Keng!

Đao chiến thần ba mũi nhọn và Minh Vương Liêm đụng vào nhau, hỏa hoa tung tóe.

Dương Tiễn nhướng mày, thầm nghĩ:

“Không ngờ nàng này có sức mạnh quá!”

Dương Tiễn không biết rằng sức của Minh Mộng Ma Tôn không mạnh, chỉ vì đẳng cấp của Minh Vương Liêm quá cao.

Dương Tiễn vung tay phải muốn hất Minh Vương Liêm ra, giây sau gã biến sắc mặt. Dương Tiễn cảm giác đao chiến thần ba mũi nhọn như bị Minh Vương Liêm gắn chặt không hất ra được.

Lúc này Minh Mộng Ma Tôn khẽ quát một tiếng, ma khí trong lòng bàn tay giật Minh Vương Liêm bay về phía nàng.

Lực lượng kinh khủng lôi kéo Dương Tiễn bay hướng Minh Mộng Ma Tôn.

Dương Tiễn hoảng hồn:

“Đây rốt cuộc là pháp bảo gì!?”

Dương Tiễn muốn buông tay nhưng phát hiện ma khí dọc theo Minh Vương Liêm truyền sang đao chiến thần ba mũi nhọn hút chặt tay phải của gã.

Vèo!

Trong khoảnh khắc.

Có tiếng xé gió, là một mũi tên lửa với khí thế không thể ngăn cản bắn thủng vai phải của Minh Mộng Ma Tôn. Máu phun ra, ma khí trong lòng

bàn tay nàng tan biến. Dương Tiễn nhờ đó thoát hiểm.

------oOo------

Chương 854: Kiếm Chủ cùng Yêu Tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm Thái Ất Huyền Tiên hết hồn cùng ngoái đầu nhìn. Trên ngọn núi nhỏ chỗ Tần Quân cắm trại có một nam nhân cuồng dã đứng trên vách đá nhìn bọn họ, tóc bay rối, nhe răng cười cuồng như đang chế giễu bọn họ quá yếu.

Nam nhân cầm đại đao rống to:

- To gan! Dám đánh lén Ma Tôn đại nhân!

Nam nhân vạm vỡ xách đao bay hướng núi nhỏ muốn chém đầu Hậu Nghệ.

Khóe môi Hậu Nghệ cong lên bắn ra một mũi tên, thì thào:

- Đồ ngu!

Phập!

Nam nhân vạm vỡ cầm đao không kịp phản ứng đã bị bắn bể đầu, máu phun ra. Đám tu sĩ há hốc mồm nhìn, biểu tình kỳ dị.

Minh Mộng Ma Tôn và bốn Thái Ất Huyền Tiên xoe tròn mắt.

Diệt gọn Thái Ất Huyền Tiên?

Con ngươi Dương Tiễn co rút, lòng thầm sợi hãi. Không uổng là đại thần thượng cổ, uy lực một mũi tên đã khủng bố như vậy.

Minh Mộng Ma Tôn ôm bả vai phải chạy máu hét to, thanh âm tràn ngập sợ hãi:

- Mau trốn!

Minh Mộng Ma Tôn mạnh cỡ Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ còn thấy hoảng, bốn Thái Ất Huyền Tiên khác vội xoay người bỏ chạy.

Vù vù vù vù vù!

Hậu Nghệ nhanh chóng bắn ra bốn mũi tên xé rách không trung, bắn bể đầu bốn Thái Ất Huyền Tiên chạy trốn. Bọn họ không kịp lao ra Khố Thạch thành.

Hậu Nghệ định lao hướng Minh Mộng Ma Tôn nhưng giọng Bạch Trạch truyền đến:

- Đừng giết nàng!

Hậu Nghệ thầm thắc mắc nhưng nghe lời không bắn tiếp. Bạch Trạch có xu hướng thành quân sư số một, nên Hậu Nghệ nể mặt nàng. Có lẽ Bạch Trạch có kế sách gì.

Tĩnh!

Toàn thành yên tĩnh!

Cùng với Minh Mộng Ma Tôn biến mất, trong thành liên tiếp vang tiếng hút không khí.

Dương Tiễn hít sâu một hơi bình ổn nỗi lòng, lao hướng chiếc pháp thuyền bay của Minh Vương điện, đây là chiến lợi phẩm.

Một trận đại chiến có thể tiêu diệt nguyên Khố Thạch thành đã nhanh chóng kết thúc, làm tu sĩ trong thành sững sờ nửa ngày.

Dương Tiễn thu về pháp thuyền bay rồi lao hướng ngọn núi nhỏ, trong thành rộ lên tiếng ồn ào lật nóc.

- Trời, năm Thái Ất Huyền Tiên cứ thế bị diệt gọn?

- Trên ngọn núi nhỏ kia rốt cuộc ẩn giấu tồn tại khủng bố cỡ nào?

- Thái Ất Huyền Tiên? Thật không vậy?

- Xàm, lão tử là Thái Ất Tán Tiên, có thể đoán ra năm người đó là Thái Ất Huyền Tiên!

- Nghe đồn thuộc hạ của Tần Thánh Đế cường giả như mây, quả nhiên là thật . . .

Hậu Nghệ nghe những tiếng kinh kêu kia, lắc đầu cười bí hiểm, xoay người đi hướng pháp lâu.

Chín con rồng nằm sấp dưới đất trân trân nhìn Hậu Nghệ. Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân mặt không biểu tình, nhưng trong mắt tràn đầy kinh sợ.

Quá mạnh!

Thật vô địch!

Bạch Trạch cười khẽ nói:

- Nếu giết vị Đại La kia thì Minh Vương điện và chúng ta hoàn toàn thành kẻ thù không đội trời chung, sẽ ảnh hưởng kế hoạch chính của bệ hạ. Thả nàng ra một con đường sống vừa lúc mượn miệng của nàng chấn nhiếp Minh Vương điện!

Hậu Nghệ gật đầu nói:

- Bạch quân sư nói có lý.

Một Đại La đối với Minh Vương điện như thịt trong lòng bàn tay, quan trọng còn hơn nhi tử ruột.

Chợt phía chân trời truyền đến tiếng hót.

Nhóm Bạch Trạch ngoái đầu lại thấy Trọng Minh Điểu ngậm lưỡi hái bay nhanh đến, đó là Minh Vương Liêm của Minh Mộng Ma Tôn.

Dương Tiễn giật mình kêu lên:

- Ủa? Sao Trọng Minh Điểu theo đến?

Mắt Hậu Nghệ lóe tia kỳ dị.

Bạch Trạch bấm đốt tính toán, cười nói:

- Bệ hạ luôn mang theo nó, chẳng qua khiến nó giữ khoảng cách với chúng ta.

Mọi người đã hiểu, trí tuệ như Tần Quân đúng là sẽ làm như vậy.

Trọng Minh Điểu bay nhanh đến, bỏ qua ba người trực tiếp chui vào pháp lâu.

Tần Quân đang tu luyện bị nó làm hết hồn, vội nói:

- Đừng đụng trẫm, đang luyện công!

Trọng Minh Điểu nghe vậy ném Minh Vương Liêm xuống đất, ma khí khủng bố bám trên bề mặt liêm khiến người nhìn tim đập chân run.

Đây chẳng phải là pháp bảo của Minh Mộng Ma Tôn sao?

Mắt Tần Quân sáng rực, lúc trước Minh Mộng Ma Tôn dựa vào Minh Vương Liêm áp chế Lý Nguyên Bá, chứng minh bảo bối này đẳng cấp rất cao.

Nhưng giờ đang phút then chốt hấp thu Dạ Tình Đàm Hoa, Tần Quân chỉ có thể chịu đựng.

Cùng lúc đó.

Bên ngoài Khố Thạch thành, trong rừng cây cách thành hơn mười dặm.

Minh Mộng Ma Tôn nằm trên cây, bụng bị xuyên thủng cái lỗ to đẫm máu. Mới rồi Trọng Minh Điểu tấn công cướp Minh Vương Liêm của nàng, nhưng Minh Mộng Ma Tôn không thấy rõ bộ dạng của nó.

Minh Mộng Ma Tôn cực kỳ bàng hoàng, sợ hãi vô tận như sóng triều buốt giá từ lòng bàn chân lan tràn đến đỉnh đầu, người nàng lạnh lẽo:

- Thứ vừa rồi . . .

Minh Mộng Ma Tôn dựa vào thân cây nghỉ ngơi một nén nhang mới lấy lại chút sức lực.

Minh Mộng Ma Tôn run rẩy gượng dậy, chuẩn bị trở về Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn không dám tưởng tượng lần này trở về sẽ chọc giận Vương Tứ nhiều thế nào. Chết năm Thái Ất Huyền Tiên, còn làm mất Minh Vương Liêm, quan trọng nhất là nàng còn chưa thấy mặt Tần Quân, hắn thăng cấp thành đại ma vương trong lòng Minh Mộng Ma Tôn.

Minh Mộng Ma Tôn thề sau này tuyệt đối không đi gây sự với Tần Quân nữa, mũi tên của Hậu Nghệ và tốc độ của Trọng Minh Điểu làm Minh Mộng Ma Tôn nhớ lại là da đầu tê dại.

***

Cuộc chiến Khố Thạch thành như lốc xoáy truyền khắp Trung Hoang.

Minh Mộng Ma Tôn mang theo năm Thái Ất Huyền Tiên đi bắt Tần Thánh Đế nhưng gần như toàn quân bị diệt, tin tức như bom tấn làm người nghe kinh kêu.

Trung Hoang là địa bàn của Minh Vương điện, bình thường có tu sĩ của thế lực khác qua lại nhưng nơi này tuyệt đối là sân nhà của Minh Vương điện. Vậy mà có người dám gây sự trong Trung Hoang, còn giết năm Thái Ất Huyền Tiên của Minh Vương điện.

Càn rỡ còn hơn Long Đế, Tần.

Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn chưa trở về điện chủ Vương Tứ đã nhận được tin tức.

Vương Tứ tức điên gầm lên:

- Cái gì? Toàn quân bị diệt?

Trong thời gian này Vương Tứ cảm thấy chuyện gì cũng không suôn sẻ.

Minh Vương Tòng Giả quỳ dưới đất trầm giọng nói:

- Theo tin tức đáng tin dường như Tần Thánh Đế mang theo một cường giả đạo tên tiêu diệt năm Thái Ất Huyền Tiên trong chớp mắt, nguyên thần không kịp xuất khiếu. Ma Tôn đại nhân thì không rõ sống chết . . .

Vương Tứ tức giận người run rẩy, hơi thở tiết ra ngoài làm nguyên Minh Vương thành rung rinh, vô số tu sĩ tim đập chân run.

Một tiếng cười tà âm u vang lên:

- Ô, có chuyện gì chọc giận điện chủ như thế?

Một bóng người mặc áo tím kèm theo tàn ảnh nhanh chóng bước tới, yêu khí như làn khói tím lượn lờ toàn thân, áo đầy hoa văn con mắt làm người nhìn da đầu tê dại. Khuôn mặt hơi tuấn tú nhưng mắt lóe tia sáng lạnh như sát ý thực chất.

Vương Tứ nhìn thấy nam nhân kia hừ lạnh nói:

- Bách Mục Yêu Quân không mời mà đến, là không thèm để ta vào mắt?

------oOo------

Chương 855: Kiếm Chủ cùng Yêu Tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vương Tứ bùng nổ khí thế ngập trời làm bàn ghế xung quanh rung bần bật. Con ngươi Bách Mục Yêu Quân co rút.

Vương Tứ là Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, Bách Mục Yêu Quân mới chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, hai bên cách biệt rất lớn.

Bách Mục Yêu Quân nửa cười nửa không nói:

- Vương điện chủ nghĩ nhiều, ta đến vì giúp điện chủ gỡ mối sầu lo.

Bách Mục Yêu Quân chửi thầm trong bụng, Vương Tứ cố ý muốn trút giận lên đầu gã. Nếu không phải suy xét đến hòa bình sáu điện ba địa thì Yêu Tổ đã thân chinh Minh Vương điện lâu rồi, nên trong lòng Bách Mục Yêu Quân rất khinh thường Vương Tứ.

Minh Vương điện xuống dốc từng thế hệ, làm Hoa Nhất Kiếm mất mặt.

Vương Tứ nheo mắt nói:

- Vậy ngươi hãy bắt Tần Thánh Đế cho ta đi.

Ngày chém đầu Lý Tư, Vương Tiễn sắp tới, lúc này Vương Tứ không đi đâu được.

Tần Thánh Đế không mang theo nhiều người đến, Vương Tứ muốn mượn cơ hội này nhổ tận gốc thế lực Long Đế, Tần để trừ khối sâu mọt cho Minh Vương điện.

Bách Mục Yêu Quân sảng khoái đồng ý ngay:

- Được thôi.

Giây sau Bách Mục Yêu Quân đảo tròng mắt cười nói:

- Chắc Tần Thánh Đế sắp đến Cổ Cổ thành rồi, ta sẽ giữa đường chặn hắn lại được không?

Bách Mục Yêu Quân không ngốc, gã có nghe về cuộc chiến Khố Thạch thành. Có thể nhẹ nhàng đánh chết năm Thái Ất Huyền Tiên, tổn hại nặng cường giả Đại La Kim Tiên thì rất mạnh, có lẽ mạnh hơn gã.

Vương Tứ nghe vậy ra chiều suy tư, gã không muốn mấy ngày sau Cổ Cổ thành xảy ra biến cố, thế là gật đầu đồng ý.

Bách Mục Yêu Quân chợt nhớ ra điều gì, tùy ý cười nói:

- Phải rồi, Tần Thánh Đế đến Trung Hoang, rất có thể Yêu Tổ sẽ phái phân thân tự mình đến.

Vương Tứ biến sắc mặt.

Dù chỉ là phân thân Yêu Tổ thì gã không đánh lại được.

Vương Tứ sắc mặt âm trầm hỏi:

- Làm vậy là sao?

Vương Tứ tạm dừng rồi nói tiếp:

- Đừng quên điện chủ đời trước của Minh Vương điện chúng ta là bạn cũ của Kiếm Chủ, Yêu Khư các ngươi muốn chọc giận Kiếm Chủ?

Kiếm Chủ, hạng bốn trên Hùng Chủ bảng, kiếm đạo tôn chủ, càn quét thiên hạ.

Thế lực của Kiếm Chủ không bằng sáu điện ba địa, nhưng thực lực cá nhân xếp năm hạng đầu đương thời, Yêu Tổ cũng không dám đối địch.

Bách Mục Yêu Quân xua tay cười nói:

- Vương điện chủ hiểu lầm, Yêu Tổ chúng ta đến là vì Tần Thánh Đế. Đoạn thời gian trước Yêu Tổ chiến với Như Lai vốn mục tiêu là Thiên Đình Đại Tần, tình cờ đi ngang Tây Vực.

Nhắc tới trận chiến ấy khóe môi Bách Mục Yêu Quân co giật.

Phân thân Yêu Tổ thua Như Lai là sỉ nhục cho toàn Yêu Khư.

Vương Tứ nghe vậy sắc mặt dịu lại, gã có nghe trận chiến Thần Điện. Cường giả các nơi hỗn chiến, Tần Thánh Đế cười đến cuối cùng dĩ nhiên chọc giận Yêu Tổ.

Phân thân Yêu Tổ dù gì có tu vi Đại La Chí Tiên, diệt Thiên Đình Đại Tần dễ như chơi, tiếc rằng giữa đường đạp phải đinh.

Xem ra lần này Yêu Tổ đặt quyết tâm muốn giết Tần Thánh Đế.

Vương Tứ hừ lạnh một tiếng:

- Hy vọng các ngươi không có ý khác!

Trong lòng Vương Tứ vẫn không yên tâm, quyết định triệu Kiếm Chủ đến tránh cho Yêu Tổ thừa dịp hủy diệt Minh Vương điện của gã.

Bách Mục Yêu Quân cười tủm tỉm nói:

- Đương nhiên là không.

Hai bên ôm một bụng ý xấu.

Bỗng một thị tòng chạy vào, quỳ xuống đất chắp tay nói:

- Báo! Ưu Công Tử của Cửu U Chi Địa đến bái phỏng điện chủ!

Vương Tứ biến sắc mặt:

- Ưu Công Tử?

Con ngươi Bách Mục Yêu Quân co rút.

Cái tên này như sấm bên tai.

Nhìn khắp thiên địa Ưu Công Tử cũng là thiên tài tuyệt thế, nhi tử của Cửu U Âm Đế hạng hai trên Hùng Chủ bảng. Nghe nói Cửu U Âm Đế định bồi dưỡng Ưu Công Tử thành chủ Cửu U.

So với Cửu U Chi Địa thì Minh Vương điện hay Yêu Khư chẳng là cái đinh gì. Cửu U Chi Địa là tồn tại thống trị Âm phủ, bàn về phạm vi thế lực có thể nói là số một đương thời, Thiên Mệnh Điện cũng không bằng. Nhưng Cửu U Âm Đế từng thua Thiên Mệnh Đại Đế và không chỉ có một lần.

Vương Tứ trầm giọng nói:

- Mau mời vào!

Bách Mục Yêu Quân ở một bên mặt lúc xanh lúc trắng, rõ ràng gã không dự đoán được Ưu Công Tử sẽ đến.

Bách Mục Yêu Quân có cảm giác Trung Hoang sắp biến thiên.

Ưu Công Tử không thể nào bỗng dưng đến Trung Hoang, Tần Thánh Đế cũng tìm tới, Yêu Tổ sắp nhúng tay vào. Bách Mục Yêu Quân rất khó tưởng tượng về sau Trung Hoang sẽ xảy ra biến cố thế nào.

Rất nhanh thị tòng mang Ưu Công Tử đến.

Ưu Công Tử ngọc thụ lâm phong, mặc áo gấm đen, tay cầm cây quạt, phong độ phiên phiên, bốn người áo đen đội mũ theo sau.

Tim Vương Tứ rớt cái bịch:

- Bốn Đại La Kim Tiên!”

Mí mắt Bách Mục Yêu Quân giật lia, gã trở nên thận trọng hơn, không dám nhìn thẳng Ưu Công Tử.

Bốn Đại La Kim Tiên đi theo hầu đủ thấy Cửu U Âm Đế yêu thương nhi tử này nhiều cỡ nào.

Với Minh Vương điện thì Đại La Kim Tiên là sức chiến đấu cao nhất, nhìn lại người ta.

Lòng Vương Tứ đắng chát.

Ưu Công Tử cười khẽ chào:

- Vương điện chủ, đã lâu không gặp!

Nụ cười của Ưu Công Tử cho cảm giác như tắm trong gió xuân, nhưng Vương Tứ không dám lơ là.

Vương Tứ cười nói:

- Năm mươi năm không gặp, không ngờ Ưu Công Tử càng thần tuấn hơn.

Vương Tứ mời Ưu Công Tử ngồi ghế bên cạnh.

Bách Mục Yêu Quân đứng gần đó tròng mắt đảo lia, tìm cách lôi kéo làm

quen với Ưu Công Tử. Nếu kêu Bách Mục Yêu Quân chọn giữa Yêu Khư và Cửu U Chi Địa thì gã tuyệt đối chọn Cửu U Chi Địa.

Sáu điện ba địa nói thì dễ nghe, nhưng cường giả Thái Ất cảnh ai chẳng biết danh hiệu này ngày càng thùng rỗng kêu to, thực lực cách biệt ngày càng lớn. Đặc biệt Minh Vương điện và Yêu Khư luôn thụt lùi. Thần Điện dù yếu nhưng Thần Vô Cơ có nhân duyên rất tốt, cộng thêm tu vi tăng vùn vụt làm nhiều người xem trọng nó, bất đắc dĩ giữa đường ra Tần Thánh Đế.

Ưu Công Tử cười nói:

- Đúng rồi, phải cảm tạ vương điện chủ lúc trước nể mặt tham gia sinh nhật trăm tuổi của ta.

Ưu Công Tử bước tới ngồi xuống ghế, bốn người áo đen Đại La Kim Tiên đứng sau lưng gã, cứng nhắc như con lỗi.

Vương Tứ xua tay cười nói:

- Đâu có.

Hai người khách sáo vài câu rồi vào chuyện chính.

Mắt Ưu Công Tử sáng rực nói:

- Không dám giấu diếm, ta đến Trung Hoang lần này là vì Thần Mộ đó.

Ưu Công Tử hưng phấn như đã thấy Thần Mộ mở ra trước mặt gã.

Ưu Công Tử dứt lời nguyên đại điện yên tĩnh. Vương Tứ nhíu chặt mày, Bách Mục Yêu Quân rung động.

***

Khố Thạch thành, trên ngọn núi nhỏ, trong pháp lâu.

Bùm!

Trong người Tần Quân nổ tung, pháp lực tăng vùn vụt, ngoài người biến

thành màu vàng. Gió thổi mái tóc dài của Tần Quân bay lên cao, Dạ Tình Đàm Hoa héo tàn trong tay hắn.

------oOo------

Chương 856: Ưu Công Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh ngũ trọng!]

Dựa vào Dạ Tình Đàm Hoa khiến Tần Quân thuận lợi đột phá. Dạ Tình Đàm Hoa dù gì là báu vật làm Vương Tứ điên cuồng, nếu không phải công pháp Bất Diệt Thánh Thân cần linh khí nhiều hơn công pháp bình thường thì có lẽ Tần Quân còn đột phá nữa.

Trọng Minh Điểu đứng trên bàn nghiêng đầu cảm nhận hơi thở của Tần Quân tăng vọt, bốn con mắt liên tục đảo tròn dường như rất hưng phấn.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán rằng:

- Chậc, thân thể của ngươi lại mạnh hơn một bậc. Công pháp tôi thể của ngươi thật không đơn giản, luyện càng sâu thì ta cũng không nhìn thấu.”

Tần Quân mở mắt ra, đôi mắt rực sáng.

Tần Quân hít sâu co ngón tay nắm Dạ Tình Đàm Hoa, thổi nhẹ, đóa hoa héo tàn thành tro.

Tần Quân từ từ đứng lên duỗi lưng, người phát ra tiếng đì đùng như xào đậu.

Bất Diệt Thánh Thể dù sao là công pháp tôi thể, đột phá cảnh giới, tăng trưởng lực lượng trên diện rộng nhưng tăng phúc pháp lực thì không bao nhiêu. Dĩ nhiên đã mạnh hơn công pháp luyện khí bình thường.

Đây dù gì là công pháp đại đạo.

Tần Quân vung hai nắm đấm, khẽ quát, mặt tràn đầy nụ cười hăng hái:

- Sướng!

Tần Quân nhặt Minh Vương Liêm nằm dưới đất lên quan sát.

Cầm Minh Vương Liêm khiến Tần Quân cảm giác lòng bàn tay lạnh lẽo, ma khí trên bề mặt vươn hướng hắn.

Cơ Vĩnh Sinh giới thiệu trong đầu Tần Quân:

- Đây là một thanh ma binh, phẩm cấp chắc là hậu thiên chí bảo."

Hậu thiên chí bảo!

Cao hơn Thất Tinh Kiếm của hắn một giai, ngang ngửa Thiên Thủy Ngọc, Thâm Uyên Kim Trạc.

Thiên Thủy Ngọc có thể đốt tất cả hỏa chủng trong thiên hạ, Thâm Uyên Kim Trạc thì như phế vật, Tần Quân không cách nào sử dụng.

Tần Quân hỏi thầm:

- Trẫm có thể dùng nó không?"

Nếu Minh Vương Liêm giống như Thâm Uyên Kim Trạc khiến Tần Quân không thể mò thấu thì vô ích.

Cơ Vĩnh Sinh gật đầu nói:

- Được, ta có thể giúp ngươi tiêu trừ ấn ký trong Minh Vương Liêm. Còn Thâm Uyên Kim Trạc thì rất kỳ lạ, ta cũng không hiểu được."

Tần Quân từng hỏi Nam Cung Liệt Thiên cách sử dụng Thâm Uyên Kim Trạc, nhưng nhận được câu trả lời lấp lửng. Nam Cung Liệt Thiên nói chỉ có người của Thâm Uyên Môn mới sử dụng Thâm Uyên Kim Trạc được, nói kỹ hơn thì phải tu luyện công pháp trấn môn của họ, Thâm Uyên công.

Tần Quân không vừa mắt Thâm Uyên công nên chuyện này đành bỏ mặc.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Mau trừ bỏ ấn ký giúp trẫm!

Tần Quân mang huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, sử dụng ma binh càng khỏi phải nói.

Rất nhanh một lực lượng kỳ lạ dâng lên trong người Tần Quân, dọc theo cánh tay rót vào Minh Vương Liêm. Thoáng chốc Minh Vương Liêm phát ra ánh sáng chói lòa khiếp người.

Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Dương Tiễn ở ngoài pháp lâu cau mày quay đầu lại.

Bạch Trạch lẩm bẩm:

- Ma khí kinh người quá!

Dương Tiễn nổi da gà. Hậu Nghệ cảm giác nguy hiểm. Nhưng bọn họ không lỗ mãng hành động, vì đã sớm biết trong người Tần Quân ẩn giấu tồn tại cường đại, huống chi họ cảm nhận hơi thở của hắn bình ổn không có gì ngoài ý muốn.

Nửa nén nhang sau.

Ma khí khủng bố truyền ra từ pháp lâu dần rút đi.

Trong phòng, Tần Quân vui vẻ cầm Minh Vương Liêm. Cơ Vĩnh Sinh đã xóa bỏ ấn ký Minh Mộng Ma Tôn để lại trên Minh Vương Liêm, còn giúp Tần Quân nhỏ máu nhận chủ. Tức là từ bây giờ Minh Vương Liêm thuộc về Tần Quân.

Tần Quân giơ Minh Vương Liêm lên thì thào:

- Mạnh quá.

Tần Quân cảm nhận ma khí liên tục không ngừng trong Minh Vương Liêm chờ hắn tiêu xài. Ma khí này có uy năng hủy thiên diệt địa, hèn gì Minh Mộng Ma Tôn cầm nó kịch chiến với Lý Nguyên Bá được.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Vương Tứ thù hận! Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì túc chủ cưỡng ép cướp đi Minh Vương Liêm, khiến Vương Tứ điện chủ Minh Vương điện hận túc chủ. Nếu túc chủ đánh chết Vương Tứ sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Vương Tứ thù hận?

Khóe môi Tần Quân co giật, không lẽ Minh Vương Liêm và Vương Tứ có liên quan gì?

Tần Quân không biết rằng tin trận chiến lúc trước đã truyền vào tai Vương Tứ.

Trong Trung Hoang trải rộng thám tử của Minh Vương điện, chút gió thổi cỏ lay sẽ được truyền nhanh về cho Minh Vương thành.

Tần Quân cầm Minh Vương Liêm, lẩm bẩm:

- Xem ra phải diệt Vương Tứ.

Minh Vương điện và Thần Điện tám lạng nửa cân, cùng lắm Minh Vương điện mạnh hơn chút, điện chủ của nó, Vương Tứ phỏng chừng không hơn Đại La Kim Tiên, bởi vậy Tần Quân không sợ gì.

Tần Quân mang theo Trọng Minh Điểu đi ra pháp lâu.

Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Dương Tiễn đến gần chúc mừng Tần Quân tu vi lại tiến bộ.

Tần Quân cười hỏi:

- Như thế nào?

Tần Quân đang hỏi chiến đấu lúc trước.

Dương Tiễn báo ngay chiến quả. Nghe nói Hậu Nghệ mạnh mẽ bắn chết năm Thái Ất Huyền Tiên thì Tần Quân mỉm cười.

Tần Quân vỗ vai Hậu Nghệ cười nói:

- Làm đẹp lắm!

Mất năm Thái Ất Huyền Tiên làm Minh Vương điện lỗ sặc máu.

Hậu Nghệ không tiếp lời, nhìn nụ cười trên mặt gã là biết lòng hư vinh được thỏa mãn.

Dương Tiễn báo cáo tình báo mình thu thập được trong thành. Tần Quân cau mày.

Vạn năm trôi qua Lý Tư, Vương Tiễn còn sống, giờ sắp bị Vương Tứ chém đầu, Tần Quân không thể không đi cứu.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Cổ Cổ thành ở đâu?

Dương Tiễn đáp:

- Rất xa, dù đi với tốc độ cao nhất cũng cần một ngày.

Dương Tiễn vừa nói vừa lấy ra bản đồ Trung Hoang đã mua trong thành.

Tần Quân gật đầu, trực tiếp quyết định nói:

- Đi, xuất phát ngay bây giờ, đại náo Cổ Cổ thành!

Dương Tiễn, Hậu Nghệ cười hưng phấn háo hức.

Bạch Trạch bấm đốt tính toán, hơi biến sắc mặt, nhưng nàng không nói gì.

***

Năm ngày qua mau.

Cổ Cổ thành.

Lâu vũ san sát, các loài tọa kỵ bay lượn quanh trên trời, tu sĩ từ các hướng bay vào thành.

Trong thành có một bệ đá dài rộng mười trượng, cao nửa trượng. Lý Tư, Vương Tiễn quỳ trên đài, mặc áo tù dính đầy máu tươi, hơi thở uể oải. So với vạn năm trước thì Lý Tư càng tang thương, mặt Vương Tiễn đầy sẹo, hiển nhiên vạn năm qua hai người chịu nhiều đau khổ.

Các nam nhân mình trần cầm đại đao đứng sau lưng Lý Tư, Vương Tiễn. Vương Tứ ngồi trên ghế chủ, Bách Mục Yêu Quân và Ưu Công Tử ngồi hai bên.

Dưới đài là từng vòng tu sĩ chỉ trỏ Lý Tư, Vương Tiễn.

- Họ là Lý Tư, Vương Tiễn? Nghe nói Lý Tư trí mưu vô song, Tần có thể trưởng thành đến nay có công lớn của hắn.

- Ài, Vương Tiễn cũng là một hảo hán, trước kia vì Tần dù bị kẻ địch đốt mặt cũng không e ngại.

- Ai kêu họ đắc tội Minh Vương điện làm chi.

- Hừ! Trung Hoang vốn là địa bàn của Minh Vương điện!

- Các ngươi đoán xem Long Đế có đến không?

Lý Tư, Vương Tiễn mặt không biểu tình nghe bên dưới bàn tán, dường như không quan tâm sự sống chết.

------oOo------

Chương 857: chém đầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ưu Công Tử cười nói với Vương Tứ:

- Hai vị Đại La bị chém như vậy sao?

Ưu Công Tử hiểu biết Minh Vương điện, lẽ ra Vương Tứ nên tìm đủ cách lôi kéo Lý Tư, Vương Tiễn mới đúng.

Vương Tứ xua tay cười nói:

- Hai người này xương rất cứng, chỉ có thể diệt trừ, chặt đầu, thu thần hồn sau đó giao cho Ưu Công Tử luyện thành quỷ nô. Công tử thấy sao?

Ưu Công Tử nhướng mày, quỷ nô Đại La Kim Tiên cảnh không dễ có được.

Ưu Công Tử cười nói:

- Đa tạ Vương điện chủ, ngày sau có gì cần ta hỗ trợ thì tuyệt đối không từ chối.

Tuy Ưu Công Tử là nhi tử mà Cửu U Âm Đế yêu nhất nhưng huynh đệ ruột của gã số lượng đến tám trăm, một ngàn. Sau này Ưu Công Tử muốn lên ngôi thì nhân mạch rất quan trọng, không thể chỉ trông vào tình phụ thân.

Mặt mày Vương Tứ hớn hở.

Bách Mục Yêu Quân ngồi bên cạnh chửi thầm trong bụng. Vương Tứ đã lên chiếc thuyền Ưu Công Tử, việc này rất tệ cho kế hoạch tiếp theo của Yêu Tổ.

Nhìn Vương Tứ lôi kéo làm quen với Ưu Công Tử mà gã thì không cách nào xen vào, làm Bách Mục Yêu Quân rất bực bội.

Thời gian qua mau.

Vương Tứ thấy đã đến giờ mà Long Đế, Mông Điềm còn chưa ra, gã đoán bọn họ ẩn núp xung quanh chờ thời cơ.

Vương Tứ đứng dậy trầm giọng quát:

- Canh giờ đã đến, chuẩn bị chém đầu!

Hai nam nhân mình trần đứng sau lưng Lý Tư, Vương Tiễn nghe lệnh liền lắc cổ, chuẩn bị giơ cao đao chém đầu hai người.

Lý Tư, Vương Tiễn mất hết tu vi, gân mạch đứt từng khúc, hai người như phế nhân, nguyên thần thậm chí không thể xuất khiếu.

Lý Tư cười nói, giọng khàn khàn không chút sợ hãi:

- Vương huynh, tuy không thể sinh cùng ngày nhưng có thể cùng chết, Lý mỗ nhân đời này đáng giá!

Vương Tiễn lắc đầu cười nói:

- Với quan hệ kiếp trước kiếp này của chúng ta thì hơn hẳn huynh đệ, chết có sao? Nhưng không được gặp lại bệ hạ một lần trước khi chết đúng là tiếc.

Nhắc đến Tần Quân làm mặt Lý Tư lộ nét buồn.

Ước hẹn vạn năm sắp đến, không ngờ bọn họ gục ngã. Nếu nói có gì làm họ vấn vương thì không phải thê nhi mà là ước hẹn với Tần Quân.

Hai nam nhân mình trần giơ đại đao định chặt cổ Lý Tư, Vương Tiễn. Nhưng trước đó họ nhận lệnh Vương Tứ rồi nên cố ý làm thật chậm.

Ưu Công Tử nheo mặt nhìn biển người dưới đài.

Bốn người áo đen đứng sau lưng Ưu Công Tử không lộ vẻ gì, như hình với bóng, nhìn bọn họ rất khó liên tưởng đến cường giả Đại La.

Không khí trở nên căng thẳng, tu sĩ dưới đài và người trên mỗi lầu các ngóng cổ trông mong.

- Grào!

Một tiếng rồng ngâm nổ vang, có con rồng trắng gầm rống lao ra từ con phố phía tây, thanh thế to lớn, tốc độ nhanh đến nhiều tu sĩ không kịp phản ứng.

Rồng trắng lao nhanh đến định cướp đi Lý Tư, Vương Tiễn.

Vương Tứ tức giận quát:

- Muốn chết!

Mắt Vương Tứ tràn đầy vừa mừng vừa sợ, tay phải chộp hư không, một bàn tay khổng lồ ngưng tụ bằng ma khí chộp rồng trắng, tốc độ mau hơn con rồng.

Rầm!

Bàn tay khổng lồ màu đen lướt qua đầu Lý Tư, Vương Tiễn đánh vào người rồng trắng.

Rồng trắng là Long Đế, gã bị đánh bay ra, thân thể to lớn đụng ngã các tòa lầu, bụi bay mù mịt. Đám tu sĩ cuống cuồng chạy trốn.

Vương Tiễn kinh kêu:

- Long Đế!

Gã không ngờ Long Đế thật sự đến cứu bọn họ, đây là cái cục chết chắc.

Một người áo đen đứng sau lưng Ưu Công Tử nhẹ giọng nói:

- Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, con rồng bị thương nặng, sức chiến đấu không còn được một phần mười, thật là tự tìm chết.

Khóe môi Ưu Công Tử cong lên đầy trào phúng, gã khinh thường nhất là hạng người nghĩa khí thế này.

Trong mắt Ưu Công Tử không có tình nghĩa tuyệt đối. Chỉ có ích lợi mới là vĩnh viễn.

Vương Tứ lạnh lùng cười:

- Hừ! Rốt cuộc ngươi đã đến, hôm nay đừng hòng đi!

Vương Tứ lắc người biến mất tại chỗ, khi xuất hiện đã cách ngàn thước. Vương Tứ nhìn xuống Long Đế đã biến hình người nằm trong phế tích, vỗ chưởng xuống.

Bùm!

Phế tích bên dưới sụp đổ, gỗ vụn, đá vụn bay lên, kèm theo vòi máu, là máu rồng.

Nhiều người lắc đầu thở dài nhìn.

Vèo!

Gió lạnh rít gào vụt qua thổi bay bụi đất, Long Đế nằm trong phế tích ướt đẫm máu, người đầy vết thương rất thê thảm, như tùy thời sẽ tắt thở.

Vương Tứ lơ lửng trên cao nhìn xuống Long Đế, lạnh lùng cười:

- Không ngờ đại danh đỉnh đỉnh Long Đế mà rơi vào kết cục như vậy.

Long Đế oai phong vào Trung Hoang bất đắc dĩ giẫm phải miếng sắt Minh Vương điện.

Thật ra Vương Tứ khá thích Long Đế, nhưng dù sao là kẻ địch, nếu không tàn nhẫn làm sao cho người khác xem?

Long Đế phải chết thảm, Vương Tứ muốn giẫm lên Long Đế ngay trước mặt vô số người, cảnh cáo với toàn thiên hạ nếu đối địch Minh Vương điện thì không có kết cục tốt!

Nghĩ xong Vương Tứ đè tay phải xuống cách không hút Long Đế bay lên nhanh chóng trở lại bệ đá, ném Long Đế rớt xuống cạnh Lý Tư, Vương Tiễn.

Đám tu sĩ xì xào:

- Chậc, một thế hệ Long Đế mà chật vật nhường này.

- Là do hắn không thấy rõ bản thân, va chạm Minh Vương điện còn không biết cúi đầu, đáng đời.

- Vương Tứ khinh người quá đáng!

- Cường giả dù chết cũng nên chừa chút mặt mũi cho người ta, Minh Vương điện làm như vậy thật kỳ cục.

Có người trào phúng, có người thương tiếc, nhưng không ai dám mắng chửi.

Vương Tứ chỉ vào Long Đế, cười to bảo:

- Hắn là Long Đế, một kẻ cuồng, ai dám chọc vào hắn thì hắn dám cùng người đó không chết không ngừng! Trước kia ta không thèm quan tâm hắn, nhưng bây giờ hắn đã đắc tội Minh Vương điện, kết cục sẽ là như vậy đấy!

Long Đế cắn chặt răng, máu ứa ra khóe môi. Long Đế cố gắng muốn gượng dậy nhưng bị khí thế của Vương Tứ như núi cao đè xuống không đứng lên nổi.

Lý Tư lắc đầu cảm thán, ngữ điệu đầy đau đớn:

- Ngươi cần gì như vậy?

Kêu Lý Tư chết không sao cả, nhưng gã không muốn liên lụy người khác, bởi vì gã sắp chết rồi, không trả nổi tình nghĩa dó.

Vương Tiễn chửi um lên:

- Vương Tứ, ngươi có giỏi thì giết chúng ta đi, cần gì vểnh đuôi lên mặt như kẻ tiểu nhân?

Vương Tứ không dao động, Ưu Công Tử và Bách Mục Yêu Quân nhếch mép khinh miệt.

Kết cục của kẻ yếu là thế, tội nghiệp và bất lực.

Minh Mộng Ma Tôn ngồi trên ghế mắt hấp háy, nàng đã nhìn quen mắt hình ảnh này.

Người đắc tội Minh Vương điện sẽ không có kết cục tốt.

Vương Tứ đạp trên lưng Long Đế, lạnh lùng quát:

- Mông Điềm, còn không mau lăn ra đây? Ngươi muốn nhìn ba đồng bạn

của mình chết thảm sao?

Biển người xôn xao.

Một trong ba thủ lĩnh của Tần, Mông Điềm cũng đến?

Toàn thành tĩnh lặng.

Mông Điềm sẽ đến sao?

------oOo------

Chương 858: Uy phong lớn lối

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long Đế vừa mắng vừa ói máu:

- Hắn không đến! Ngươi giết chúng ta đi! Chúng ta có làm quỷ cũng không tha cho ngươi!

Vương Tứ cười rẻ rúng:

- Hừ! Ta đã nghe bao nhiêu người nói câu tương tự rồi!

Ưu Công Tử phẩy quạt cười hỏi:

- Vương điện chủ, có thể giao cả thần hồn của con rồng này cho ta không?

Ba Đại La bị luyện chế thành quỷ nô thì thực lực của gã sẽ tăng vọt.

Vương Tứ sảng khoái đồng ý:

- Không thành vấn đề!

Đó là chủ Cửu U tương lai, gã cần nịnh hót trước.

Bách Mục Yêu Quân cười xúi giục:

- Vương điện chủ, có thể chém rồi, phỏng chừng Mông Điềm sẽ không đi ra. Nếu Mông Điềm có mặt, với tính tình của hắn đã sớm nhảy ra.

Bách Mục Yêu Quân từng truy sát Long Đế và Mông Điềm, biết rất rõ tính cách của Mông Điềm.

Vương Tứ ngẫm nghĩ thấy có lý.

Giết Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn, chỉ còn lại mình Mông Điềm không đáng lo.

Vương Tứ quay đầu ra lệnh cho hai nam nhân vạm vỡ mình trần:

- Tốt! Các ngươi . . .

Vương Tứ chưa dứt lời thì ngoài thành truyền đến tiếng rồng ngâm liên tiếp.

Vô số người ngoái đầu nhìn, sau đó há hốc mồm kinh kêu.

Vì có chín con rồng bay song song trên bầu trời, hình ảnh rất là đồ sộ.

Có người kinh kêu:

- Tần Thánh Đế đến!

Vương Tứ, Bách Mục Yêu Quân cau mày. Ưu Công Tử nheo mắt. Minh Mộng Ma Tôn sợ hãi run cầm cập.

Tồn tại trẻ tuổi nhất Hùng Chủ bảng!

Mắt Ưu Công Tử lóe tia sáng lạnh, vì từng nghe phụ thân khen Tần Thánh Đế, trong lòng gã luôn không phục, không ngờ hôm nay được thấy Tần Thánh Đế trong truyền thuyết. Ưu Công Tử chống mắt xem Tần Thánh Đế có phong thái thế nào.

Vương Tứ truyền âm chất vấn Bách Mục Yêu Quân:

- Chẳng phải ngươi nói sẽ phái người chặn hắn lại sao?”

Bách Mục Yêu Quân lúng túng không biết trả lời ra sao.

Giọng châm chọc cười nhạt của Tần Quân vang vọng thiên địa:

- Minh Vương điện thật uy phong, Vương điện chủ thật phong cách!

Vô số người hít thở dồn dập.

Sắp có đánh nhau!

Tu sĩ đến Cổ Cổ thành xem kịch vui đều vì chờ xem chiến đấu, ít ai quan tâm sự chết sống của Lý Tư, Vương Tiễn. Giờ thấy Tần Quân xuất hiện khiến họ hưng phấn lên.

- Tần Thánh Đế trong truyền thuyết!

- Thật sự là chín con rồng kéo kiệu, uy vũ quá!

- Trời ạ, đẹp trai ghê, sau này ta cũng bắt chín con rồng kéo kiệu mới được!

- Bằng vào ngươi? Coi chừng đắc tội long tộc, long tộc rất bao che khuyết điểm.

- Chậc, Vương Tứ, Tần Thánh Đế, Bách Mục Yêu Quân và cả Ưu Công Tử, thật là quần hùng hội tụ.

Nghe các tu sĩ bàn tán, mặt Vương Tứ đen như nhọ nồi.

Tần Quân chém năm Thái Ất Huyền Tiên của gã, tổn hại nặng Minh Mộng Ma Tôn, làm Vương Tứ tức điên. Quan trọng nhất là Dạ Tình Đàm Hoa mà gã sưu tầm nằm trên người Tần Quân.

Vương Tứ tức giận quát:

- Chém bọn chúng cho ta!

Vương Tứ như con sư tử đực tức giận, gã biết Tần Quân đến cứu Long Đế nên không cho hắn vừa ý.

Hai nam nhân vạm vỡ mình trần giơ đại đao lên.

Vèo vèo!

Hai tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy hai mũi tên lửa xé rách không khí vượt qua mấy vạn dặm bắn bể đầu hai nam nhân mình trần.

Vương Tứ vừa lúc xoay người, gã không kịp phản ứng.

Con ngươi Ưu Công Tử co rút, bốn người áo đen từ sau lưng nhanh chóng che trước mặt gã.

Vương Tứ tức giận bùng nổ hơi thở:

- Ngươi dám!!!

Ma khí cuồn cuộn thổi tu sĩ quanh đài ngã trái ngã phải.

Khi Vương Tứ giơ tay định vỗ hướng Long Đế hòng một chưởng đánh chết Long Đế.

Trọng Minh Điểu bay tới với tốc độ cường giả Thái Ất cảnh không thấy được. Vương Tứ cảm thấy rợn tóc gáy, tay phải bản năng đổi hướng vỗ đằng trước.

Phập!

Trọng Minh Điểu xuyên thủng bàn tay Vương Tứ, máu phun ra. Vương Tứ trợn to mắt nghiêng đầu sang trái né Trọng Minh Điểu tấn công trong đường tơ kẽ tóc.

Bách Mục Yêu Quân thấy Trọng Minh Điểu lao tới thì hết hồn vội nằm sấp xuống.

Tiếng hót của Trọng Minh Điểu vang vọng toàn trường:

- Chiếp!

Đám tu sĩ còn đang nhìn bầu trời vụt ngoái đầu lại.

Mặt Lý Tư, Vương Tiễn mờ mịt. Trong thời gian Tần Quân leo lên Hùng Chủ bảng thì bọn họ đang bận rộn đánh nhau với Minh Vương điện nên chưa biết Tần Thánh Đế là ai.

Long Đế mừng như điên la lên:

- Là bệ hạ, bệ hạ tới cứu chúng ta!

Lý Tư, Vương Tiễn biến sắc mặt.

Bệ hạ đến!

Một vạn năm trước Tần Quân mạnh hơn xa bọn họ, bây giờ càng đến trình độ nào?

Lý Tư, Vương Tiễn mừng hớn hở. Hai người bỗng thấy một thân hình từ trên cao bay tới, uy vũ bá khí như thần linh giáng trần.

Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân, Dương Tiễn.

Dương Tiễn quát to:

- Chết cho bản quân!

Hai tay Dương Tiễn giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn như thiên thạch đập xuống bệ đá, làm nhà lầu trong phạm vi ngàn thước sụp đổ.

Bụi bặm bay đầy muốn che lấp cả bầu trời.

Ưu Công Tử được bốn người áo đen bảo vệ nhanh chóng bay ra, không rụng cọng tóc.

Bách Mục Yêu Quân, Minh Mộng Ma Tôn hơi chật vật.

Vương Tứ phẩy hai tay áo muốn xua tan bụi bặm. Hậu Nghệ như hồn ma lao đến, hai tay túm hai người Lý Tư, Vương Tiễn. Dương Tiễn xách Long Đế bay ra khỏi bụi trần.

Vương Tứ thấy vậy càng điên tiết, định xông lên đánh thì bỗng Trọng Minh Điểu lao tới bám giữ gã.

Hai bên đều là Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, không ai làm được ai.

Mặc dù linh trí của Trọng Minh Điểu không cao nhưng ý thức chiến đấu không thấp, cộng với tốc độ tuyệt đối đã đánh Vương Tứ không kịp trở tay.

Một người áo đen trầm giọng nói với Ưu Công Tử:

- Con gà đó không đơn giản.

Mắt Ưu Công Tử hấp háy, gã biết tu vi của Vương Tứ đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn vậy mà bị một con gà làm cho chật vật như thế, xem ra lai lịch của con gà này không tầm thường.

Ưu Công Tử nhìn hướng Hậu Nghệ, Dương Tiễn bay đi, mắt sáng lấp lánh. Đặc biệt Dương Tiễn anh minh thần võ khiến Ưu Công Tử sinh lòng yêu tài, nếu có thể thu thần tướng như vậy vào tay thì rất sướng.

Người áo đen khác trầm giọng nói:

- Người kia chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ nhưng có sức chiến đấu đối kháng cường giả Đại La cảnh, cũng không đơn giản.

Tu vi của bốn người họ tuy không vượt qua Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, nhưng liên hợp lại đủ sức bảo vệ Ưu Công Tử hoành hành bát phương.

Dương Tiễn và Hậu Nghệ nhanh chóng bay lên áng mây Đế Vệ quân cưỡi, thả Lý Tư, Vương Tiễn và Long Đế xuống.

Dương Tiễn cố nén hưng phấn hỏi:

- Bệ hạ, tiếp theo nên làm gì?

Giọng Tần Quân nhàn nhã truyền ra cỗ kiệu:

- Giết Vương Tứ.

- Rõ!

Dương Tiễn hưng phấn lao ra, gã chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ mà dám xông pha trong đống cường giả Đại La cảnh, dũng đảm vô song.

Hậu Nghệ ngửa đầu cười đi theo.

------oOo------

Chương 859: Thánh Đế mạnh mẽ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia, Vương Tứ bị Trọng Minh Điểu dây dưa rất ức chế. Bách Mục Yêu Quân không nhúng tay vào được, sợ bị ngộ thương. Khi Bách Mục Yêu Quân thấy Dương Tiễn lao đến thì khóe môi gã cong lên, không đánh thắng được con gà chẳng lẽ gã sợ Thái Ất Huyền Tiên nho nhỏ?

Bách Mục Yêu Quân lật tay lấy ra thanh cốt đao đen ngòm xông hướng Dương Tiễn.

Đinh!

Đao chiến thần ba mũi nhọn và cốt đao va chạm, lực lượng khủng bố làm sóng gió cuồn cuộn dâng lên, một người một yêu cùng cau mày.

Sức lực thật lớn!

Cả hai cùng giật mình. Nhưng Bách Mục Yêu Quân dù gì là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, gã nhẹ nhàng đánh bay Dương Tiễn.

Vèo!

Mũi tên của Hậu Nghệ lại bắn ra với tốc độ không gì sánh bằng, Bách Mục Yêu Quân chưa kịp phản ứng đã bị xuyên thủng vai trái, máu phun ra.

Trên áng mây.

Long Đế cố nén vết thương đau đớn kích động bò dậy quỳ hướng Tần Quân, khóc kêu lên:

- Đa tạ bệ hạ cứu giúp!

Vốn tưởng hôm nay sẽ chết nhục nhã trong Cổ Cổ thành, không ngờ Tần Quân bỗng giết tới, làm Long Đế cảm giác như đang mơ.

Lý Tư, Vương Tiễn cũng vậy, hai người kích động khóc ròng, lắp bắp nói không nên lời.

Giọng Tần Quân vọng ra từ cỗ kiệu:

- Các ngươi đợi một chút, trẫm tìm thuốc chữa thương cho các ngươi.

Tần Quân không đi ra mà ngồi trong kiệu lật xem hệ thống Thần Thoại.

Ba Đại La, nếu cho bọn họ khỏe mạnh thì thực lực đội của Tần Quân sẽ tăng mảng lớn.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Hệ thống, hãy chọn thánh dược trị thương cho cường giả Đại La cảnh nhanh chóng khỏe mạnh!”

Tần Quân leo lên Hùng Chủ bảng, danh truyền thiên hạ, điểm danh khí của hắn cũng tăng vọt, đã đột phá ba trăm ức, rất là giàu.

Bên kia, Ưu Công Tử dặn dò hai người áo đen:

- Hai ngươi đi giúp Minh Vương điện!

Ưu Công Tử dứt lời hai người áo đen liền lao xuống, bọn họ không hỗ trợ Vương Tứ vì tốc độ của Trọng Minh Điểu làm họ không dám đến gần. Hai người chọn cùng Bách Mục Yêu Quân đối kháng với Dương Tiễn và Hậu Nghệ.

Bạch Trạch đáp xuống cạnh kiệu vàng, nhẹ giọng nói:

- Không ngờ Cổ Cổ thành nho nhỏ mà ẩn nấp nhiều Đại La như vậy.

Trước đó Bạch Trạch đã tiêu diệt hết thuộc hạ mà Bách Mục Yêu Quân

sắp đặt dọc đường họ đi.

Vù vù vù!

Hậu Nghệ đứng trong không trung liên tục bắn ba mũi tên xuyên qua vai phải, hai chân Bách Mục Yêu Quân. Máu phun ra, Bách Mục Yêu Quân đau đớn mặt vặn vẹo.

Dương Tiễn tìm đúng thời cơ chém nhát đao, đáng tiếc bị hai người áo đen dùng trường kiếm ngăn cản, hất mạnh đánh bay Dương Tiễn.

Hai Đại La cùng tấn công, Dương Tiễn thân thể bá đạo cũng không chịu nổi. Dương Tiễn rớt xuống phố đụng bay các tu sĩ, trượt ra vài trăm thước, đụng sập một lầu vũ cao bốn tầng, cát bụi gạch ngói vụn nhấn chìm bóng dáng gã.

Mắt Hậu Nghệ tràn đầy sát ý bắn hai mũi tên vào hai người áo đen:

- Muốn chết!

Dù hai người áo đen đã cảnh giác nhưng vẫn không ngăn được.

Phập phập!

Bọn họ bị bắn trúng lồng ngực, thân hình lùi nhanh.

Ưu Công Tử nhíu chặt mày hét lên:

- Mau lui ra!

Gã đã đánh giá cao thuộc hạ của mình, đánh giá thấp Hậu Nghệ, hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Ưu Công Tử cắn răng thầm nghĩ:

- Quả nhiên danh bất hư truyền!”

Sớm nghe nói Tần Thánh Đế có cường giả như mây, Ưu Công Tử luôn ôm thái độ nghi ngờ vì gã không điều tra ra thế lực sau lưng Tần Thánh Đế, thiếu niên chưa đầy hai mươi tuổi làm sao có thể lôi kéo nhiều cường giả?

Còn là một đám Đại La.

Hai người áo đen ôm ngực chảy máu ròng ròng vội bay lên rời xa vòng chiến đấu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vương Tứ và Trọng Minh Điểu thân hình giao thác lên trời xuống đất, đụng các nhà lầu sụp đổ. Các tu sĩ bị ngộ sát, máu bắn từng bệt lên phế tích. Nguyên Cổ Cổ thành chìm trong hỗn loạn.

Hậu Nghệ kéo Xạ Nhật Cung Thần nhắm vào Vương Tứ, mắt nhìn chăm chú bắn ra một mũi tên.

Vương Tứ đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn cao hơn Hậu Nghệ một tiểu cảnh giới nên gã không bắn trúng, nhưng Vương Tứ né tránh hơi sít sao.

Bùm!

Tên bắn hụt cắm xuống đất nổ tung, cuồng phong thổi vạt áo Vương Tứ bay phần phật.

Vương Tứ nghiến răng thầm nghĩ:

- Tiểu tử này rốt cuộc là thần thánh phương nào?”

Vương Tứ chưa từng nghe trong Đại La Kim Tiên có ai sở hữu thuật tên như vậy.

Hậu Nghệ không biết suy nghĩ trong lòng Vương Tứ, gã liên tục bắn tên làm Vương Tứ chật vật đón đỡ Trọng Minh Điểu.

Trọng Minh Điểu ngửa đầu hót:

- Chiếp!

Bốn con mắt phát ra ánh sáng tím khiếp người, Vương Tứ cảm giác ý thức bỗng nhiên hoảng hốt, giây sau lưng gã trúng hai mũi tên đau nhức.

Được thế không tha người, Trọng Minh Điểu dùng mỏ chim sắc bén xuyên qua ngực Vương Tứ.

Bách Mục Yêu Quân, Ưu Công Tử, Minh Mộng Ma Tôn, vô số tu sĩ trố mắt líu lưỡi nhìn.

Vương Tứ sắp chết?

Hậu Nghệ kéo căng dây cung, biểu tình lạnh lùng nhẹ giọng nói:

- Kiếp sau đừng đắc tội bệ hạ nhà ta nữa!

Câu nói này chỉ có mình Hậu Nghệ nghe thấy.

Vèo!

Hậu Nghệ bắn mũi tên thần như vệt lửa xuyên qua bụi mù mịt định giết chết Vương Tứ.

Vương Tứ bị thương nặng chợt xoay người né thoát mũi tên của Hậu Nghệ.

Trọng Minh Điểu nhìn Vương Tứ chưa chết lại lao xuống, ai ngờ gã vụt ngẩng đầu, hai luồng sáng đen bắn nhanh như tia chớp đánh trúng Trọng Minh Điểu.

Trọng Minh Điểu như bị hóa đá rớt xuống.

Hậu Nghệ ở phía xa cau mày, không ngờ Vương Tứ còn giấu tuyệt chiêu.

Trên mây mù.

Tần Quân bước ra từ kiệu, mặc Cử Long Chí Tôn Hoàng Bào. Ba người Long Đế hoảng hốt nhìn. So với vạn năm trước thì khuôn mặt Tần Quân không chút thay đổi, chỉ có khí chất càng uy nghiêm hơn, bọn họ cảm giác như Trang Chu mơ thấy bươm bớm.

Tần Quân mở nút bình bạch ngọc nhỏ, bên trong đựng ba viên thuốc như trân châu:

- Đan dược này tên là Đại La Phục Nguyên Đan, sau khi dùng trong vòng một canh giờ vết thương của các ngươi sẽ lành.

Đại La Phục Nguyên Đan, một viên giá một ức điểm danh khí.

Xa xỉ phẩm, tuyệt đối xa xỉ phẩm!

Nhưng dùng cho ba người Long Đế thì Tần Quân không đau lòng chút nào, thậm chí vui vẻ.

Nếu không phải Hậu Nghệ phát hiện tu vi của ba người Long Đế thì Tần Quân chưa biết bọn họ đều đến Đại La Kim Tiên cảnh. Hình như vạn năm qua bọn họ đều được cơ duyên lớn.

Đừng thấy một vạn năm rất dài, nhưng muốn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh trong vòng vạn năm thì khó còn hơn lên trời.

Lý Tư nuốt nước miếng hỏi:

- Thật sự có loại thần đan này?

Lý Tư bị phế tu vi, dù được cứu sống nhưng muốn phục hồi lại tu vi sẽ vô cùng khó khăn hay thậm chí mất thời gian rất lâu.

Tần Quân cười gật đầu.

Long Đế nhận lấy đan dược trước, nuốt vào rồi ngồi xếp bằng vận công.

Thấy vậy Lý Tư và Vương Tiễn liếc nhau, nhận đan dược nuốt xuống.

------oOo------

Chương 860: Nể mặt ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt Bạch Trạch lóe tia khác lạ, nàng rất tò mò, Tần Quân kiếm đâu ra đan dược mà có thể trong vòng một canh giờ cho Đại La Kim Tiên bị thương nặng khỏe lại. Kiếp trước Bạch Trạch sống trong thế giới hồng hoang cũng

chưa từng nghe việc này. Có lẽ Thánh Nhân có thể luyện chế ra đan dược như vậy, tóm lại Bạch Trạch chưa từng thấy.

Ưu Công Tử lên tiếng:

- Tại hạ là Ưu Công Tử, Thánh Đế có thể nể mặt ta đừng khó xử Vương điện chủ nữa không? Có thể để Thánh Đế cứu người đi, cần gì gây đến mức không chết không ngừng?

Tần Quân xoay người nhìn lại.

Ưu Công Tử mang bốn người mặc áo đen đứng chung với Vương Tứ thành một hàng. Vết thương trên người Vương Tứ đã lành, quần áo dính máu trông rất quỷ dị.

Ưu Công Tử?

Toàn thành xáo động

- Ưu Công Tử? Không lẽ là nhi tử của Cửu U Âm Đế?

- Hèn gì có thể làm Vương Tứ cười tươi nghênh đón.

- Ưu Công Tử? Trời ạ, ta có nghe lầm không?

- Ui, Ưu Công Tử cũng đến?

- Ta đã nói hắn là Ưu Công Tử mà các ngươi không tin!

Sau khi Ưu Công Tử tự bộc lộ thân phận khiến tu sĩ trong thành siêu kích động. Đó là thiên tài trong truyền thuyết!

Tần Quân nhướng mày mắng lại:

- Ưu Công Tử? Trẫm là Úc công tử đây! Lôm côm từ đâu chui ra, tránh qua một bên!

Ưu Công Tử từ đâu nhảy ra đòi giảng hòa?

Các tu sĩ nghe vậy càng kích thích.

Tần Thánh Đế đụng độ Ưu Công Tử?

Mùi thuốc súng nồng nặc!

Quả nhiên Ưu Công Tử biểu tình cực kỳ khó xem.

Vẻ mặt Vương Tứ, Bách Mục Yêu Quân quái dị nhìn Tần Quân.

Tiểu tử này không biết Ưu Công Tử? Ngu hết sức.

Đắc tội Cửu U Chi Địa thì một trăm Thiên Đình Đại Tần cũng bị diệt.

Tần Quân như không nghe thấy tiếng bàn tán bên dưới, hắn quát to:

- Trọng Minh Điểu, Hậu Nghệ, Dương Tiễn, còn không mau giết Vương Tứ cho trẫm! Hôm nay trẫm phải lấy đầu của hắn!

Nhìn bộ dạng thê thảm của ba Long Đế làm Tần Quân bùn cháy lửa giận.

Vương Tứ phải chết, không thể tha cho!

Tần Quân biết rõ nhất nhân vật phản diện chết vì nói nhiều, khụ khụ, nói như thể hắn là nhân vật phản diện vậy.

Trọng Minh Điểu nghe vậy bay hướng Vương Tứ, Hậu Nghệ cầm Xạ Nhật Cung Thần bay theo hỗ trợ.

Bốn người áo đen bảo vệ Ưu Công Tử vội lui ra, bọn họ không ngăn được Hậu Nghệ và Trọng Minh Điểu.

Ưu Công Tử nghiến răng chửi, khuôn mặt tuấn tú tràn đầy tức giận:

- Điên, đồ điên!

Với cái tên nhi tử của Cửu U Âm Đế có ai không nể mặt gã? Nếu Tần Quân từ chối khéo cũng tạm chấp nhận đi, cố tình hắn trào phúng nhục mạ làm lòng Ưu Công Tử dâng lên sát ý.

Địa vị càng cao càng để ý hai chữ mặt mũi.

Ưu Công Tử tràn đầy thù hận thầm nghĩ:

- Tần Thánh Đế phải không, sớm muộn gì ta sẽ cho ngươi quỳ cầu xin dưới chân ta!”

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Sát ý của Ưu Công Tử. Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ đắc tội Ưu Công Tử, hắn sẽ tìm mọi cách giết túc chủ. Nếu túc chủ giết Ưu Công Tử sẽ được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma. Cùng lúc đó sẽ thành quan hệ đối địch với Cửu U Chi Địa, chọc giận Cửu U Âm Đế.]

Tần Quân xoe tròn mắt.

Thưởng dày vậy?

Khoan!

Cửu U Âm Đế . . .

Tần Quân câm nín, hèn gì tiểu tử này hống hách như thế, thì ra sau lưng có Cửu U Âm Đế.

Tồn tại siêu nhiên thứ hai trong Hùng Chủ bảng, đương thời chỉ yếu hơn Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân có cuồng vọng đến đâu cũng biết chênh lệch giữa mình và Cửu U Âm Đế. Tất cả Thần Ma thuộc hạ của hắn cộng lại cũng không thắng nổi Cửu U Âm Đế, dù Cơ Vĩnh Sinh ra tay cũng không được.

Mười ba vạn năm trước Cơ Vĩnh Sinh là số một đương thời.

Giờ Cửu U Âm Đế là số hai đương thời, nói theo lời của Cơ Vĩnh Sinh là mặc dù linh khí kém mười ba vạn năm trước, nhưng nhờ khí vận nên thời đại này có lẽ sinh ra tồn tại mạnh hơn y.

Trong lúc Tần Quân không biết nên nói cái gì thì Vương Tứ liên tục bị

Trọng Minh Điểu tấn công, người đẫm máu. Hậu Nghệ ở phía xa bắn lén, khiến Vương Tứ cực kỳ tức giận và tuyệt vọng.

Cứ theo đà này thì gã chết chắc.

Một người áo đen nhẹ giọng nói, đội mũ che lấp khuôn mặt của gã:

- Vương Tứ tu luyện Huyết Ma thần công, có thể tái tạo thân thể nhưng dựa vào ma khí và pháp lực. Cứ tiêu hao như vậy Vương Tứ sẽ bị đẩy vào vạn kiếp bất phục.

Ưu Công Tử đã hiểu, hèn gì Vương Tứ lành vết thương mau vậy.

Ưu Công Tử không hứng thú với Huyết ma thần công, vì gã đến từ Cửu U Chi Địa. Ưu Công Tử không cho rằng trong thiên địa có truyền thừa nơi nào khác nội tình cao hơn Cửu U Chi Địa, dù có là Thiên Mệnh Điện.

Vù vù vù vù vù!

Hậu Nghệ nhanh chóng bắn tên. Tốc độ của Vương Tứ và Trọng Minh Điểu rất mau, còn ác chiến trong phạm vi toàn thành nhưng gã vẫn có thể bắn chính xác vào Vương Tứ, không đến mức trăm phát trăm trúng nhưng trong mười phát có chín cái trúng.

Vương Tứ vừa lo phòng ngự công kích của Trọng Minh Điểu vừa chịu đựng Xạ Nhật Cung Thần tổn thương. Hiện giờ cả người Vương Tứ có hơn trăm chỗ bị trúng tên, Huyết Ma thần công điên cuồng vận chuyển, pháp lực trong người gã nhanh chóng giảm bớt.

Sau khi đột phá Địa Tiên cảnh thì ma tu cũng lấy pháp lực làm cơ sở, nhưng ma khí có tính công kích hơn. Nên đa số ma tu sẽ rèn luyện một nửa ma khí.

Bách Mục Yêu Quân thấy tình cảnh của Vương Tứ không ổn thì vội hét lên:

- Tần Thánh Đế! Minh Vương điện và Yêu Khư ta quan hệ rất tốt, có thể nể mặt Yêu Khư ta và Cửu U Chi Địa không!?

Bách Mục Yêu Quân rất biết quan sát nét mặt, nhìn thấu lúc trước Tần

Quân không biết thân phận của Ưu Công Tử. Vì sau đó Tần Quân nghe bên dưới thảo luận liền biến sắc mặt.

Yêu Khư cộng Cửu U Chi Địa, đương thời trừ vị kia ra ai dám không nể tình?

Nhưng Tần Quân lơ đẹp Bách Mục Yêu Quân.

Tuy Cửu U Chi Địa mạnh khiến Tần Quân tạm thời không dám đụng độ nó nhưng không có nghĩa là hắn sợ. Tạm thời tha mạng cho Ưu Công Tử vì gã không chết, Cửu U Âm Đế sẽ không làm khó hắn. Chờ cánh chim của Tần Quân lớn mạnh, Cửu U Chi Địa sẽ bị hắn giẫm lên.

Vèo!

Hậu Nghệ một mũi tên bắn thủng sau gáy Vương Tứ bay ra từ giữa trán, máu phun ra.

Biểu tình của Vương Tứ đông lại, gã đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn không bị nổ đầu, thậm chí không chết bất đắc kỳ tử.

Trọng Minh Điểu mang theo một chuỗi tàn ảnh lao đến điên cuồng xuyên qua cơ thể Vương Tứ, gã như bao cát không chút sức chống cự, máu phun ra từ mỗi hướng.

------oOo------

Chương 861: Giết điện chủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn lơ lửng ở phía xa xem cuộc chiến, biểu tình tràn đầy kinh thán.

Đây chính là chiến đấu ở đẳng cấp đỉnh cao trong Đại La Kim Tiên cảnh. Tốc độ tên bay của Hậu Nghệ hay tốc độ của Trọng Minh Điểu làm Dương Tiễn không thấy rõ, gã cũng không nhìn thấu năng lực cơ thể lành lặn biến thái của Vương Tứ.

Vương Tứ thầm sợ hãi la lên:

- Chết tiệt, tiêu rồi!

Vương Tứ muốn rời khỏi chiến đấu nhưng không được, Trọng Minh Điểu và mũi tên của Hậu Nghệ hạn chế động tác của gã, cộng thêm vết thương càng lúc càng nặng, sức sống của gã đang dần xói mòn. Vương Tứ phỏng chừng cùng lắm một nén nhang sau mình sẽ hoàn toàn chết.

Bách Mục Yêu Quân tức giận quát:

- Tần Thánh Đế! Ngươi thật sự không sợ Cửu U Chi Địa và Yêu Khư sao!?

Nếu Vương Tứ chết thì kế hoạch của Yêu Tổ sẽ ngâm nước nóng, Bách Mục Yêu Quân không chịu nổi trách nhiệm đó.

Mặt Ưu Công Tử lạnh băng, dù Tần Quân biết thân phận của gã vẫn không thèm nể nang gì, hoàn toàn coi khinh gã.

Bất đắc dĩ Trọng Minh Điểu và Hậu Nghệ quá mạnh, bọn họ không thể xen vào, chỉ có thể động mồm mép uy hiếp Tần Quân.

Tần Quân thờ ơ, gió to thổi hoàng bào của hắn, biểu tình lạnh lùng như vị thần.

Bạch Trạch mỉm cười. Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn đang tự trị thương thì nuốt nước miếng. Ba người đã nhìn thấu tu vi của Tần Quân so với vạn năm trước không tăng bao nhiêu, nhưng thuộc hạ của hắn thì mạnh khủng khiếp. Bọn họ không cách nào tưởng tượng trong một vạn năm này Tần Quân bày ra cái cục như thế nào.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Mau lên, đừng cho hắn cơ hội!

Hậu Nghệ nghe vậy gật đầu, lại kéo căng Xạ Nhật Cung Thần.

Bốn con mắt của Trọng Minh Điểu bắn ra tia sáng đỏ chói lòa. Vương Tứ đối mặt Trọng Minh Điểu thấy da đầu nổ tung, ý ức lại mơ màng.

Là lúc này!

Con ngươi Hậu Nghệ co rút, vận đủ pháp lực toàn thân bắn ra một kích mạnh nhất.

Vu tộc tuy luyện thể nhưng từ khi sinh ra cơ thể sẽ tự động hấp thu linh khí thiên địa chuyển thành pháp lực.

Bùm!

Mũi tên này mạnh hơn xa lúc trước, tên như cầu vồng, lửa bốc cháy, cuồng phong thổi quét nhà lầu, phế tích, mặt đất rung bần bật.

Bách Mục Yêu Quân, Ưu Công Tử, Minh Mộng Ma Tôn, tất cả người trong thành trợn mắt há hốc mồm xem.

Vương Tứ bị Trọng Minh Điểu mê hoặc tinh thần vẫn không hay biết gì.

Mũi tên khủng bố như cầu vồng với tốc độ siêu mau nhấn chìm Vương Tứ. Trọng Minh Điểu giật mình vội né tránh nhưng có tiếng nổ động trời, tên của Hậu Nghệ rơi xuống một ngọn núi ngoài thành nổ nát núi.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Vương Tứ thù hận! Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cuộc coi như giết Vương Tứ, làm gã hình thần đều diệt, giữa đường không xảy ra biến cố gì.

Tiếng gió rít gào.

Cổ Cổ thành ngày xưa phồn hoa trở nên tĩnh mịch, đưa mắt nhìn cả tòa thành đã biến thành phế tích. Vô số tu sĩ run rẩy lơ lửng trên trời, mọi người chưa lấy lại tinh thần. Khi họ thấy Hậu Nghệ, Trọng Minh Điểu xoay người bay hướng Tần Quân mới giật mình tỉnh lại.

Vương Tứ đã chết?

Xôn xao!

Toàn thành oanh động, vô số người kinh kêu.

- Trời ạ, Vương Tứ điện chủ Minh Vương điện cứ vậy bị chết?

- Hết cách, đối phương quá mạnh. Đặc biệt là con gà đó đè đầu đánh Vương Tứ không chút sức chống cự.

- Đáng sợ quá, Trung Hoang sắp biến thiên!

- Tần Thánh Đế quá mạnh mẽ, hạ Thần Điện xong lại đạp Minh Vương điện, cái này là sắp nghịch thiên rồi!

- Ta có linh cảm sau này Tần Thánh Đế chắc chắn sẽ trở thành đại năng đỉnh cao trong thiên địa!

Bách Mục Yêu Quân nghiến răng ken két nhìn Tần Quân, người run bần bật, lòng tràn ngập lửa giận và sợ hãi. Tần Thánh Đế đã dằn mặt, Bách Mục Yêu Quân không dám uy hiếp hắn nữa.

Cứng rắn hết chỗ nói!

Ưu Công Tử hít sâu bình ổn nỗi lòng dậy sóng, trầm giọng nói:

- Hay cho Tần Thánh Đế!

Chính Ưu Công Tử cũng chưa từng to gan quậy như thế.

Trực tiếp giết một vị điện chủ trong sáu điện ba địa, cái tên Tần Thánh Đế sau ngày hôm nay chắc chắn sẽ nổi tiếng khắp thiên hạ, thậm chí leo lên thứ hạng cao trong Hùng Chủ bảng.

Tần Quân lạnh lùng liếc Ưu Công Tử một cái, xoay người cười nói:

- Đã giết bò sát rồi, đi thôi.

Tần Quân cố ý vận chuyển pháp lực khiến tiếng cười truyền khắp trăm

dặm, vô số tu sĩ càng thêm kích động.

So sánh Vương Tứ với bò sát!

Trên đời có mấy người dám nói như vậy?

Nhìn bóng dáng họ đi xa, tu sĩ trong Cổ Cổ thành dâng trào cảm xúc, thật lâu khó thể bình ổn tâm tình.

Bách Mục Yêu Quân trầm giọng hỏi:

- Minh Vương điện các ngươi tiếp theo tính làm sao?

Vương Tứ đã chết, Minh Vương điện sẽ tan rã. Vì nhóm Tần Quân quá mạnh, Minh Mộng Ma Tôn không dám điều động đại quân tu sĩ đuổi giết hắn.

Ưu Công Tử mở miệng nói:

- Để ta giúp Minh Vương điện củng cố tình hình.

Bách Mục Yêu Quân, Minh Mộng Ma Tôn tràn đầy cảnh giác nhìn hướng Ưu Công Tử.

Vào lúc này làm gì có ai tốt bụng thật lòng hỗ trợ, tất cả chỉ vì dã tâm của mình.

Minh Mộng Ma Tôn trầm giọng nói:

- Kiếm Chủ rất nhanh sẽ đến, vì điện chủ của chúng ta đã trước tiên tuyền tin cho Kiếm Chủ đến Trung Hoang.

Ưu Công Tử biến sắc mặt. Bách Mục Yêu Quân sợ hãi run cầm cập, vì gã cũng thông báo Yêu Tổ đến Trung Hoang rồi.

Yêu Tổ và Kiếm Chủ có mâu thuẫn, huống chi Kiếm Chủ mạnh hơn Yêu Tổ nhiều.

Bách Mục Yêu Quân ướt mồ hôi lạnh thầm nghĩ:

- Rắc rối to rồi.”

Ưu Công Tử phẩy quạt cười nói:

- Kiếm đạo tôn chủ càn quét thiên hạ, Kiếm Chủ hạng bốn trên Minh Mộng Ma Tôn sắp đến Trung Hoang, ta càng muốn được gặp gỡ. Gia phụ đánh giá Kiếm Chủ rất cao.

Mấy câu vô tình gán Kiếm Chủ thấp hơn Cửu U Âm Đế, dù thứ hạng đúng là vậy nhưng trong lòng Minh Mộng Ma Tôn rất khó chịu.

Minh Vương Tòng Giả bỗng quỳ trước mặt Minh Mộng Ma Tôn, chắp tay trầm giọng nói:

- Xin Ma Tôn đại nhân lên ngôi, đảm nhiệm chức điện chủ mới!

***

Tần Quân ngồi trong kiệu thầm ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!”

Trọng Minh Điểu gật gù đậu cạnh hắn, bộ dạng khù khờ như chưa từng chiến đấu.

Đánh chết Vương Tứ được tặng một cơ hội triệu hoán Thần Ma, trong lòng Tần Quân hơi khó chịu. Nhưng hắn không có cách nào, trời số hai, hệ thống là lớn nhất.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Giọng Bạch Trạch nhẹ nhàng truyền vào hỏi:

- Tiếp theo bệ hạ muốn làm gì? Quay về Thiên Đình Đại Tần hay sao?

Tần Quân chưa trả lời Vương Tiễn đã xen ngang:

- Bệ hạ, chúng ta phải đi tìm Mông Điềm, không thể bỏ lại bọn họ!

Tần Quân đồng ý nói:

- Ừm, trước tiên triệu tập người của Tần lại đã.

------oOo------

Chương 862: Văn Trọng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân rất mong chờ Tần giờ có quy mô bao lớn, dù sao Lý Tư, Vương Tiễn đều đến Đại La Kim Tiên cảnh, chắc Mông Điềm không kém hơn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đường Thái Tông Lý Thế Dân, có triệu hoán lại không?]

Lý Thế Dân?

Khóe môi Tần Quân co giật, chắc là Lý Thế Dân trong Tây Du Ký, nhưng dù là trong truyền thuyết thì cũng rất gà con, lại tràn đầy dã tâm, miễn bàn đi.

- Triệu hoán lại!”

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hứa Sĩ Lâm, có triệu hoán lại không?]

Mép Tần Quân rung rung.

Hứa Sĩ Lâm, chẳng phải là nhi tử của Hứa Tiên sao?

Trán Tần Quân nổi gân xanh:

- Triệu hoán lại!”

Cơ hội cuối cùng, nếu triệu hoán ra gà con thì hắn điên thật.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Văn Trọng, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Văn Trọng!

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm. Tuy Văn Trọng không bằng Hậu Nghệ, Trọng Minh Điểu nhưng dù gì biểu hiện rất xuất sắc trong Phong Thần Diễn Nghĩa, là thái sư đương triều, bằng với Khương Tử Nha ở Chu doanh. Văn Trọng cũng là đệ tử đời thứ ba trong Tiệt giáo, sư phụ là Kim Linh Thánh Mẫu. Dù phải chết thì Văn Trọng chết trong tay sư phụ của Lôi Chấn Tử là Vân Trung Tử, lý do lớn nhất là vì gã trúng mai phục.

Đời sau có nhiều người so sánh Dương Tiễn và Văn Trọng, nhưng hai người này chưa từng đấu ngay mặt.

Đáng nhắc tới là cả hai có ba con mắt, không có pháp bảo quá mạnh, toàn đánh nhau bằng sức mình.

Văn Trọng và Khương Tử Nha cùng dùng roi, tu vi của Văn Trọng cao hơn Khương Tử Nha nhiều, nhưng vì lão cầm Đánh Thần Tiên, ai vào Phong Thần bảng rồi đều không chịu nổi, nên Văn Trọng tội nghiệp bị Khương Tử Nha đánh rớt từ lưng tọa kỵ.

Chỗ này là mảnh trời khác, Đánh Thần Tiên của Khương Tử Nha tạm thời vô dụng.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Không trả lại ký ức kiếp trước, đưa bảng liệt kê thuộc tính của Văn Trọng ra!”

Dưới tay Tần Quân có nhiều Thần Ma là đối địch với Văn Trọng, tốt nhất tạm thời không để gã nhớ lại gì. Chờ khi nào mức độ trung thành đến cực hạn mới cho gã phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sẽ tự nhiên thức tỉnh ký ức kiếp trước.

Bảng liệt kê thuộc tính của Văn Trọng lập tức hiện ra trước mắt Tần Quân:

[Văn Trọng: Đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

Thân phận: Lôi Tổ.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Thiên Địa Lôi Pháp. Ngũ Hành Độn Pháp.

Thần thông; Biện Tâm Thần Mục.

Pháp bảo: Thư hùng Song Tiên.

Tọa kỵ: Mặc Kỳ Lân.

Mức độ trung thành: 89 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, hỏi dồn:

- Tu vi của Văn Trọng cao hơn Dương Tiễn nhiều vậy sao?”

Dương Tiễn dù gì có danh hiệu đệ nhất nhân đệ tử đời thứ ba Phong Thần đại chiến.

Hệ thống hầm hừ nói:

- Túc chủ đừng quên Dương Tiễn có thể đánh lại Đại La Kim Tiên sơ kỳ.”

Tần Quân đã hiểu. Cũng đúng, Dương Tiễn và Tôn Ngộ Không đều là biến thái chiến đấu vượt cấp.

Lại thêm một Đại La Kim Tiên, cộng với ba người Long Đế là bên cạnh Tần Quân có bảy vị, cộng với Dương Tiễn có thể chống lại Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, tổng cộng tám người.

Thật sướng.

Một canh giờ qua nhanh.

Khi Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn khỏe lại thì siêu kích động.

Lý Tư kích động nói:

- Thần đan!

Vương Tiễn cũng vậy.

Dương Tiễn phức tạp nhìn Long Đế, trong lòng cảm giác như bị Hao Thiên Khuyển cắn.

Tu vi của Tiểu Bạch Long vượt qua gã! Không thể nhịn nữa!

Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn đều có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, cảnh giới làm Dương Tiễn ngước nhìn. Nhưng bàn về sức chiến đấu thì chưa biết ai cao ai thấp.

Long Đế chỉ thị cả nhóm bay tới chỗ sơn cốc nhóm Mông Điềm ở.

***

Hoàng hôn buông xuống.

Minh Vương thành một mảnh tĩnh lặng, tin tức Vương Tứ bị thuộc hạ của Tần Thánh Đế giết như mọc chân lan nhanh trong Trung Hoang.

Minh Mộng Ma Tôn ngồi trên vị trí điện chủ, các trưởng lão Minh Vương điện ngồi hai hàng.

Minh Vương điện có ba Đại La, Lạc Băng Tốn sớm chết ở Nam Vực Thiên Thế Giới, Vương Tứ đã chết thảm, giờ chỉ còn mình Minh Mộng Ma Tôn, mà nàng thua thảm trước Tần Quân.

Sức chiến đấu đỉnh cao của Minh Vương điện đều thua dưới tay Tần Quân, có thể nói là xui xẻo vô cùng. Mất mát hai Đại La làm Minh Vương điện đại thương nguyên khí, địa vị tụt dốc không phanh. Chỉ dựa vào một mình Minh Mộng Ma Tôn muốn giúp Minh Vương điện giữ địa vị trong sáu điện ba địa hầu như là mơ giữa ban ngày.

Vì vậy người ngồi trong đại điện lòng nặng trĩu ưu tư.

Một trưởng lão không kiềm được hỏi:

- Chúng ta phải làm thế nào? Thù này không báo sao?

Trưởng lão lên tiếng phá vỡ yên tĩnh, mọi người thi nhau phát biểu ý kiến.

- Không thể cho qua được! Phải diệt Tần Thánh Đế!

- Ngươi chưa tỉnh ngủ? Lấy gì đấu với Tần Thánh Đế?

- Đúng rồi, hôm nay Tần Thánh Đế không thèm nể mặt Ưu Công Tử, nếu chúng ta còn đối đầu với hắn thì có lẽ Minh Vương điện sẽ bị nhổ tận gốc.

- Chết tiệt! Sao Tần Thánh Đế có nhiều cường giả như vậy, đặc biệt là con gà đó.

- Tiêu đời rồi, Yêu Tổ ở bên cạnh như hổ rình mồi, Minh Vương điện xem như đi xuống đường cùng.

Minh Mộng Ma Tôn ngồi nghe các trưởng lão tranh luận, mắt bắn ra tia sáng lạnh. Minh Mộng Ma Tôn đeo mặt nạ nên không ai thấy biểu tình của nàng, nhưng có thể đoán được sắc mặt của nàng không đẹp gì.

Dù Minh Mộng Ma Tôn rất tức giận nhưng nghĩ đến Tần Quân làm lòng nàng dâng lên sợ hãi, đặc biệt là Trọng Minh Điểu.

Hôm đó Trọng Minh Điểu xuyên qua bụng nàng cướp đi Minh Vương Liêm cho đến nay Minh Mộng Ma Tôn nhớ lại còn ớn lạnh.

Bỗng một giọng nói lạnh băng truyền vào trong đại điện:

- Hừ! Đường đường là Minh Vương điện mà lao nhao như chợ trần gian, ra thể thống gì!

Mọi người như bị vật vô hình bóp cổ không thể lên tiếng.

Một nam nhân lạnh lùng tuấn tú mặc áo đen chậm rãi bước vào, mái tóc đen xõa dài như thác nước, mặt mày góc cạnh như tượng thần. Hấp dẫn ánh mắt nhất là lưng cõng bảy thanh kiếm thành hình quạt, hình thức khác nhau.

Nam nhân đến gần một bước là áp lực đè lên đám người mạnh một bậc, bao gồm Minh Mộng Ma Tôn.

Nam nhân không vạm vỡ nhưng khí thế như lưỡi kiếm khiến người tim đập chân run.

Một lão run giọng nói, vã mồ hôi như tắm:

- Kiếm . . . Kiếm . . . Kiếm Chủ!

Minh Mộng Ma Tôn vội đứng dậy trịnh trọng chào:

- Kiếm Chủ.

Nam nhân này là hạng bốn trên Hùng Chủ bảng, gã quản lý thế lực thua xa Cửu U Âm Đế nên thứ bậc tổng hợp mới tới hạng bốn.

Có người từng nói cường giả đương thời có thể đối kháng với Thiên Mệnh Đại Đế chỉ có mình Kiếm Chủ.

------oOo------

Chương 863: Yêu Tổ giết tới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế chưa đấu bao giờ, gã cũng không đánh với Viêm Hoàng hạng ba trên Hùng Chủ bảng, ít nhất ngoài sáng chưa từng nghe tin qua.

Nên tin đồn có không gian tranh luận rất rộng.

Có một điều không thể phủ nhận là Kiếm Chủ đứng trên đỉnh cao thiên địa.

Kiếm Chủ vừa đến gần Minh Mộng Ma Tôn vừa nhẹ giọng hỏi:

- Vương Tứ đã chết?

Ngữ điệu không chất chứa tình cảm tựa như kiếm của Kiếm Chủ, lạnh băng làm người lòng lạnh lẽo.

Minh Mộng Ma Tôn vội nhường ghế, quỳ trước mặt Kiếm Chủ nức nở nói:

- Kiếm Chủ tiền bối nhất định phải lấy lại lẽ công bằng cho điện chủ của chúng ta!

Các trưởng lão thấy vậy cũng quỳ xuống theo, cùng khóc cầu Kiếm Chủ đòi lại công bằng cho họ.

Cảnh này nếu truyền ra chắc chắn vô số người không tin. Đường đường là trưởng lão Minh Vương điện mà tập thể quỳ xuống, dù lúc đối mặt Vương Tứ thì bọn họ cũng chưa từng như vậy.

Hết cách, các trưởng lão không ngốc, bọn họ rất thông minh, biết Vương Tứ đã chết, Minh Vương điện sắp nghênh đón nguy hiểm chưa từng có. Bây giờ chỉ có thể nương tựa cường giả, Kiếm Chủ là lựa chọn thích hợp nhất.

Sức chiến đấu bất bại trên cõi đời, cộng thêm giao tình với điện chủ tiền bối Hoa Nhất Kiếm, chắc chắn Kiếm Chủ sẽ giúp họ.

Ai đều biết mặt ngoài Kiếm Chủ lạnh lùng cao ngạo nhưng hễ là bằng hữu gã thừa nhận thì sẽ hết sức bênh vực, đương nhiên gã không có nhiều bằng hữu.

Kiếm Chủ ngồi xuống ghế điện chủ, nhìn quét mọi người, không ai dám nhìn thẳng vào gã.

Kiếm Chủ trầm giọng hỏi:

- Ai nói tình huống cho ta nghe.

Khi nhận được Vương Tứ nhắn Kiếm Chủ liền chạy tới, không ngờ vẫn chậm một bước, làm lòng gã hơi tức giận.

Minh Mộng Ma Tôn nhanh chóng giải thích ân oán giữa Minh Vương điện

và Thiên Đình Đại Tần, Long Đế.

Nghe Minh Mộng Ma Tôn nói xong đại điện chìm trong tĩnh lặng.

Kiếm Chủ hừ lạnh:

- Phế vật!

Mọi người cảm giác như ngực bị búa gõ, khí huyết cuồn cuộn, sợ hãi hai chân run cầm cập.

Kiếm Chủ tạo áp lực quá mạnh, đổi lại người khác cũng không chịu nổi.

Khóe môi Kiếm Chủ cong lên khen ngợi:

- Tần Thánh Đế, không ngờ hậu bối này có quyết đoán như vậy.

Những người khác cúi gằm mặt nên không thấy.

Vương Tứ gửi thư nhờ Kiếm Chủ chế ngự Yêu Tổ, không ngờ giữa đường nhảy ra Tần Thánh Đế.

Kiếm Chủ lạnh lùng nói:

- Ngô sẽ đi gặp Tần Thánh Đế, các ngươi tự thu thập tàn cục đi!

Dứt lời Kiếm Chủ biến mất tại chỗ.

Các trưởng lão kích động, Kiếm Chủ ra tay thì Tần Quân có nhiều cường giả hơn cũng chẳng là gì.

***

Chín con rồng kéo kiệu, mấy chục người cưỡi mây theo sau, một đường rậm rạp làm tu sĩ liên tục kinh kêu.

- Đó là Tần Thánh Đế!

- Trời, thật sự là chín con rồng kéo kiệu!

- Tần Thánh Đế đang rời khỏi Trung Hoang?

- Chắc không đâu, gần đây có nhiều tin đồn về Thần Mộ, không lý nào Tần Thánh Đế bỏ qua.

- Chậc, nếu Tần Thánh Đế cũng tham gia thì ghê gớm.

Bạch Trạch trên đụn mây nghe những lời bàn tán, nàng tò mò hỏi:

- Thần Mộ là cái gì?

Tuy Bạch Trạch biết trước tương lai, thông hiểu quá khứ nhưng chỉ nhằm vào sinh linh, không thể nào chuyện gì cũng biết.

Lý Tư trả lời:

- Đoạn thời gian gần đây luôn đồn về Thần Mộ, nghe nói thật lâu trước kia từng có thần tiên chết trong Trung Hoang, để lại Thần Mộ giấu ở một góc nào đó, bên trong có truyền thừa của thần tiên này. Bởi vậy vô số sinh linh điên cuồng.

Tần Quân ngồi trong kiệu nhướng mày nghe, nổi lên hứng thú.

Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng nói:

- Trước kia ta đã giết nhiều thần tiên, có lẽ vị thần tiên nào đó bị thương nặng rớt xuống chỗ này rồi đèn cạn dầu.

Tần Quân câm nín, lúc cần ngươi thì không ở, lúc có thể khoe mẽ thì luôn xuất hiện đúng lúc.

Lý Tư suy đoán:

- Ngoài ra Yêu Tổ phái thuộc hạ đến Trung Hoang tám chín phần mười liên quan tới Thần Mộ.

Giọng Tần Quân truyền ra từ cỗ kiệu:

- Nếu vậy thì sau khi tìm được Mông Điềm chúng ta hãy chờ Thần Mộ mở ra.

Có lẽ trong Thần Mộ có báu vật có thể trợ giúp Liễu Nhược Lai, ít nhất an toàn hơn đi Tây Vực.

Yêu Tổ rõ ràng yếu hơn Như Lai, tất nhiên Tần Quân chọn ai yếu để nắn.

Một giọng nói âm trầm vang lên:

- Hừ! Còn muốn đợi Thần Mộ mở ra? Hôm nay ngươi phải chết tại đây!

Là giọng của Bách Mục Yêu Quân, gã chắn ngay đằng trước, vẻ mặt giễu cợt nhìn đội Tần Quân.

Long Đế tức giận bật cười nói:

- Bách Mục Yêu Quân, ngươi đến vừa lúc!

Tiểu tử này không biết sống chết ngăn bọn họ lại, vừa lúc cho gã báo thù bị truy sát!

Hậu Nghệ vội ngăn Long Đế lại:

- Đừng xúc động!

Dương Tiễn, Lý Tư, Vương Tiễn, Bạch Trạch nghi hoặc nhìn Bách Mục Yêu Quân. Yêu này chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, lúc trước bị Tần Quân hù sợ không dám nhiều lời, hiện tại vì sao đuổi theo?

Trong kiệu. Trọng Minh Điểu bất an hót, mí mắt Tần Quân giật giật.

Cơ Vĩnh Sinh giật mình kêu lên:

- Nguy rồi, có Đại La Chí Tiên giáng lâm!”

Da đầu Tần Quân tê dại.

Đại La Chí Tiên!

Khỏi đoán Tần Quân cũng biết Yêu Tổ đến, hắn đã sớm trở mặt với Yêu Tổ, bây giờ Yêu Tổ đến thì hắn tuyệt đối chín chết một sống.

Một lỗ đen hiện ra sau lưng Bách Mục Yêu Quân, một thân hình cao lớn bước ra. Thân cao hai trượng, khoác áo rộng bằng da cọp, mái tóc bạc bay theo gió, khuôn mặt nam nhân trung niên, biểu tình lạnh lùng, dưới mày rậm và đôi mắt lấp lóe sát ý khiếp người, đầu mọc hai cái sừng sắc bén.

Yêu Tổ!

Trước khi Yêu Hoàng xuất hiện, Yêu Tổ là cường giả mạnh nhất yêu tộc trong thiên địa.

Yêu Tổ vừa xuất hiện, đám người Hậu Nghệ cảm giác áp lực vô số, hơi thở của Đại La Chí Tiên làm Đại La Kim Tiên sợ.

Tần Quân vội bước ra kiệu vàng nhìn Yêu Tổ trước mặt, tim đập nhanh.

Trước mặt Yêu Tổ thì Bách Mục Yêu Quân như tiểu lâu la, khiến người dễ dàng bỏ qua.

Yêu Tổ nhìn Tần Quân, bốn mắt giao nhau, hai bên thấy rõ sát ý trong mắt nhau.

Đúng vậy, Tần Quân cũng muốn giết Yêu Tổ.

Dù đối mặt khí thế động trời của Yêu Tổ thì Tần Quân không thèm che giấu sát ý.

Tần Quân và Yêu Tổ sớm có quan hệ kẻ thù không đội trời chung, hắn biết có van xin cũng vô dụng, huống chi hắn không muốn cầu xin.

Trọng Minh Điểu đáp xuống trên vai Tần Quân. Hậu Nghệ, Long Đế, Dương Tiễn, Bạch Trạch, Lý Tư, Vương Tiễn nhanh chóng che trước mặt Tần Quân, đứng thành một hàng. Bọn họ lấy pháp bảo ra sẵn sàng tinh thần.

Thiên địa tĩnh lặng.

Bách Mục Yêu Quân rất hưng phấn, cười gằn đầy độc ác, gã như thấy cảnh Tần Quân gào thét.

Yêu Tổ mở miệng nói:

- Tần Thánh Đế, đây xem như lần đầu tiên chúng ta chính thức gặp mặt.

Giọng Yêu Tổ ồm ồm như sấm nổ.

------oOo------

Chương 864: Uy lực của thần pháo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hậu Nghệ nhỏ giọng nói:

- Yêu này tu vi quá kinh người, chúng ta phải rút thôi!

Hậu Nghệ khuyên Tần Quân đừng làm bậy.

Tần Quân cuồng cười nói:

- Ngươi nói chờ trẫm đi Yêu Khư tìm ngươi, sao? Đợi không kịp?

Tần Quân cố ý trào phúng Yêu Tổ thiếu kiên nhẫn.

Yêu Tổ thờ ơ trước sự khiêu khích của Tần Quân, biểu tình nhìn người chết nói:

- Mặc cho ngươi miệng mồm nhanh nhảu thì hôm nay vẫn phải chết!

Tần Quân nhiều lần phá hoại kế hoạch của Yêu Tổ, hắn thành người thứ hai bị gã ghi hận.

Người thứ nhất là ai? Toàn thiên hạ đều biết, đó là Như Lai.

Yêu Tổ không nói nhiều, đạp bước hư không đến gần nhóm Tần Quân.

Tần Quân thấy vậy chửi thầm trong bụng, không thể tâm sự lâu hơn sao?

Tần Quân khẽ quát:

- Các ngươi ngăn hắn lại!

Tần Quân biết bọn họ không trốn thoát được, vậy chẳng bằng cứng rắn đánh một trận.

Tần Quân lấy ra một cái pháo to màu đen, thân pháo dài hai thước như con rồng đen khoanh nằm, miệng rồng là nòng pháo, uy vũ bá khí, rất có cảm giác khoa học kỹ thuật. Phía cuối không có bánh xe, phần đuôi có hai tay vịn cho cung thủ khống chế.

Là Ma Long Thần Pháo!

Đó là pháp bảo khoa học kỹ thuật Tần Quân đã rút trúng trong đợt tùy cơ rút thăm trúng thưởng lần trước, chỉ cần có linh thạch sung túc là có thể phá hủy một vực.

Dương Tiễn, Long Đế, Vương Tiễn dẫn đầu xông hướng Yêu Tổ. Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Lý Tư chú ý đến Ma Long Thần Pháo, vẻ mặt hoang mang.

Đó là thứ gì vậy?

Tần Quân ném linh thạch vào Ma Long Thần Pháo, bên trong có giới tử không gian rất lớn, nhét nguyên núi linh thạch vào cũng không thành vấn đề.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Đệt, muốn giết trẫm? Trẫm cho ngươi biết cái gì gọi là tàn nhẫn!

Tần Quân điên cuồng nhét linh thạch tam giai, tứ giai trong trữ vật giới vào Ma Long Thần Pháo.

Đối phó Yêu Tổ thì linh thạch nhất, nhị giai không có nhiều tác dụng, Tần Quân tạm thời không có linh thạch đẳng cấp cao hơn.

Dương Tiễn giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn chém vào Yêu Tổ, gã bất chấp cách biệt cảnh giới, không tiếc bản thân, không chút sợ hãi.

Đối diện Dương Tiễn thế tới rào rạt, Yêu Tổ nhếch mép trào phúng vỗ chưởng vào gã.

Hai bên cách nhau vài trăm thước nhưng Dương Tiễn cảm nhận lực lượng kinh khủng ập vào mặt.

Bùm!

Dương Tiễn hộc máu bay ra ngoài, chiến giáp bị đánh nát, thân thể như diều đứt dây.

Tần Quân tức giận quát:

- Dương Tiễn!

Mắt Tần Quân đã đỏ ngầu, nhưng hai tay không chút ngừng lại, vẫn điên cuồng nhét linh thạch vào Ma Long Thần Pháo.

Yêu Tổ phải chết!

Tần Quân thầm rít gào.

Dương Tiễn là một trong các chiến tướng Tần Quân tin cậy nhất, sao hắn cho phép kẻ địch tổn hại nặng gã được?

Lý Tư vội vàng nhảy lên ôm Dương Tiễn.

Vương Tiễn, Long Đế thót tim. Hai người tách ra từ hướng khác nhau lao vào Yêu Tổ.

Vù vù vù vù vù!

Hậu Nghệ nhanh chóng bắn tên. Yêu Tổ không thèm né, khi tên thần sắp bắn trúng gã thì bị yêu khí vô hình chắn tan.

Bách Mục Yêu Quân hưng phấn nhìn, hai nắm tay siết chặt lòng thầm rít gào:

- Đây chính là lực lượng của Yêu Tổ, lực lượng Đại La Chí Tiên!

Trong Yêu Khư thực lực của Bách Mục Yêu Quân xếp vào mười hạng đầu, dù Lục Nhĩ Mi Hầu mới tham gia chưa chắc thắng được gã, nhưng gã biết cách biệt giữa mình và Yêu Tổ.

Dù mới trước đó phân thân của Yêu Tổ bị Như Lai đánh bại vẫn không dao động lòng tôn sùng của Bách Mục Yêu Quân.

Đối mặt Long Đế và Vương Tiễn từ hai bên tấn công, Yêu Tổ lộ vẻ mặt khinh thường, người bộc phát ra hai luồng yêu khí hóa thành yêu trảo với thế sét đánh không kịp bưng tai chộp hai người.

Mọi chuyện diễn ra quá mau, Hậu Nghệ nhìn hoa cả mắt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Long Đế và Vương Tiễn bị yêu trảo đè sấp xuống đất, đá vụn bay đầy, chấn đất đai chục dặm rung rinh.

Chỉ một chốc đã giải quyết ba đại tướng, lòng Tần Quân nhỏ máu.

Long Đế, Vương Tiễn đáng thương mới hồi sức chưa được nửa ngày lại bị thương nặng, không rõ sống chết.

Lý Tư, Bạch Trạch rục rịch.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Hai ngươi đừng đi, Trọng Minh Điểu, giao cho ngươi!

Trọng Minh Điểu đậu trên vai Tần Quân liền hóa thành luồng sáng chói lòa lao ra.

Lý Tư và Bạch Trạch không phải cường tướng mẫu chiến đấu, dù tu vi của hai người là Đại La Kim Tiên nhưng đối mặt Yêu Tổ thì Tần Quân lo họ sẽ bị diệt trong một nốt nhạc.

Tần Quân đã nhét mấy ngàn khối linh thạch vào Ma Long Thần Pháo, hắn dù gì là tu sĩ Chân Tiên cảnh, thần hồn mạnh hơn cùng đẳng cấp, tốc độ tay rất nhanh, nhưng hắn cảm giác không đủ.

Yêu Tổ cười khẩy nói:

- Ngươi còn muốn bày trò gì? Ngươi nghĩ một khẩu pháo có thể giết được bổn tọa?

Thì là Tần Thánh Đế nổi tiếng như cồn mà ngu vậy.

Đáng tiếc Yêu Tổ không biết cái gọi là văn minh khoa học kỹ thuật, cái gì là pháp bảo khoa học kỹ thuật.

Tần Quân sắc mặt âm trầm không đáp lời, trong lòng chửi thầm:

- Chờ chút nữa bắn ngươi kêu ba ba!”

Trọng Minh Điểu kéo theo từng đợt tàn ảnh đụng vào Yêu Tổ, đáng tiếc đều bị yêu khí cản lại.

Mắt Yêu Tổ sáng rực thèm muốn nhìn Trọng Minh Điểu:

- Chậc, con gà này không đơn giản, có phong phạm của thần thú!

Yêu Tổ xòe tay nhẹ nhàng chộp lấy Trọng Minh Điểu bay lượn siêu mau.

Trọng Minh Điểu hót vang, bốn con mắt trừng Yêu Tổ, gã hoảng hốt một giây, chỉ một ngây ngắn ngủi đủ cho con chim vùng thoát.

Tần Quân hét lên:

- Trọng Minh Điểu, tránh ra!!!

Tần Quân tuyệt đối không ngờ Trọng Minh Điểu mạnh nhất cũng hoàn toàn không đánh lại Yêu Tổ. Tần Quân nhìn rõ trong mắt Yêu Tổ đầy thèm muốn, hắn không nhịn được nữa muốn nã pháo.

Trọng Minh Điểu nghe lời né qua, Tần Quân liền tỏa định Yêu Tổ và nã pháo.

Ma Long Thần Pháo đến từ thế giới tu tiên khoa học kỹ thuật bí ẩn, tự mang công năng tỏa định, mấy ngàn khối linh thạch tam giai, tứ giai tụ lại thành năng lượng đương nhiên bùng nổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ánh sáng chói lòa bừng lên, thiên địa mất sắc. Bách Mục Yêu Quân cảm giác gió mạnh ập vào mặt thổi mái tóc dài bay ngược ra sau, mồm mép run run.

Yêu Tổ tỉnh táo lại chợt biến sắc mặt, gã không ngờ đại pháo trong tay Tần Quân có uy năng như vậy. Nhưng Yêu Tổ không né tránh mà giơ tay phải lên, nhếch mép miệt thị.

Lý Tư kinh kêu:

- Pháo này . . .!

Bạch Trạch xoe tròn mắt. Hậu Nghệ cau mày. Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân không giữ vẻ bình tĩnh lạnh lùng được nữa, bọn họ trợn mắt há hốc mồm.

Pháo này như một cột sáng trắng, đường kính đến trăm thước đè vỡ nền đất dọc đường. Cát bụi cỏ vụn bay tứ tung, núi non xung quanh vỡ nát, không khí bị xé rách bao phủ Yêu Tổ, Bách Mục Yêu Quân.

Cuồng phong tàn phá thiên địa, tóc đen bay rối, vạt áo vàng phần phật. Tần Quân cắn răng nhìn đằng trước, mắt tràn đầy tơ máu.

------oOo------

Chương 865: Kiếm Chủ chiến với Yêu Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thầm toát mồ hôi:

- Phải thành công!”

Dù không giết được Yêu Tổ thì ít nhất phải khiến gã bị thương nặng, không thì hôm nay bọn họ đừng mơ sống sót rời khỏi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, linh khí pháo của Ma Long Thần Pháo kéo dài mấy chục dặm, dọc đường nổ nát các ngọn núi, nền đất rạch một cái khe lớn như hiệp cốc dài mấy chục dặm.

Tiếng cười khinh khỉnh của Yêu Tổ truyền ra từ bụi cuồn cuộn:

- Chậc, thứ đồ trong tay ngươi phẩm cấp không thấp

Đám người Tần Quân tái mặt.

Cái con yêu già này chưa chết!

Phạm vi ngàn thước một mảnh hỗn độn, bụi bặm tán đi, đập vào mắt nhóm Tần Quân là một cái khe rãnh lớn dài đến cuối trời.

Yêu Tổ, Bách Mục Yêu Quân lơ lửng trước mặt bọn họ, cách nhau năm, sáu trăm thước.

Yêu Tổ không trầy miếng da, vẫn cười cuồng ngạo. Bách Mục Yêu Quân đứng sau lưng gã thì sợ vỡ mật.

Bạch Trạch híp mắt lẩm bẩm, khuôn mặt xinh đẹp không lộ vẻ e ngại, chỉ có trán ướt mồ hôi lạnh:

- Bệ hạ không ổn rồi.

Hậu Nghệ, Lý Tư biểu tình cực kỳ khó xem. Chín con rồng kéo kiệu hãi hùng gầm gừ, cảm giác tuyệt vọng như ác mộng cắn nuốt tâm hồn.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, hắn không tiếp tục nhét linh thạch vào Ma Long Thần Pháo vì biết không kịp nữa, cũng không có hiệu quả.

Chắc chắn Yêu Tổ đã cảnh giác, sẽ không để mặc Tần Quân nhét nhiều linh thạch hơn. Giờ buông Ma Long Thần Pháo xuống có lẽ còn tranh thủ một đường sống được.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Hết cách.

Mặc dù hắn không cam lòng nhưng hiện thực là vậy. Lý trí nghĩ nhiều nhưng cuối cùng Tần Quân vẫn vận chuyển Đại Đạo Sinh Thiên Luân, hai vòng bánh xe màu vàng vô cùng huyền ảo dâng lên sau lưng hắn, đám người Bạch Trạch rung động nhìn.

Long Đế siêu kích động, hơn một vạn năm Tần Quân dựa vào chiêu này trấn áp Thanh Hồ Vương, cảnh tượng chiến đấu hôm đó còn mãi trong lòng gã. Long Đế cảm giác như đã qua một thế kỷ, gã quên phút này sợ hãi và tuyệt vọng.

Yêu Tổ nhìn Đại Đạo Sinh Thiên Luân, cau mày lẩm bẩm:

- Ủa? Đây chẳng phải là của Cơ gia . . .

Yêu Tổ do dự, dường như đoán được gì, hèn chi Tần Quân nổi lên mau vậy.

Hậu Nghệ trầm giọng nói:

- Cùng lắm tử chiến đến cùng!

Cơ bắp toàn thân Hậu Nghệ nổi lên, cơ thể nhanh chóng cao lớn, khí thế hoang dã bùng nổ từ người gã. Từng đợt kình phong quay quanh người Hậu Nghệ như vòi rồng.

Tần Quân hít sâu một hơi, cười nói:

- Đến đây đi, cùng nhau chết trận còn hơn hèn hạ cầu sống!

Hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng Tần Quân xoay tít.

Nhưng Tần Quân thấy sắc mặt Yêu Tổ liên tục thay đổi, không biết đang nghĩ gì.

Bạch Trạch nói nhỏ, mắt đẹp nhìn Yêu Tổ chằm chằm:

- Bệ hạ, tình huống có điều không đúng.

Nhóm Tần Quân cũng chú ý thấy, Yêu Tổ không tấn công mà lơ lửng tại chỗ, sắc mặt càng khó coi.

Tần Quân thầm thắc mắc:

- Chuyện gì vậy?”

Tần Quân xem kỹ thì phát hiện Yêu Tổ không phải nhìn hắn mà là ngó chằm chằm Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng hắn.

Chợt một tiếng cười nhạt vang lên:

- Chậc, Yêu Tổ đại danh đỉnh đỉnh mà tự tay đối phó một tiểu bối, ghê gớm thật.

Yêu Tổ biến sắc mặt.

Đám người Tần Quân tái mặt, vì giọng nói này mang đến áp lực không thua gì Yêu Tổ.

Mọi người nhìn hướng phát ra thanh âm, thấy Kiếm Chủ lơ lửng trên áng mây. Bảy thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ đã ra khỏi vỏ bay trên đỉnh đầu gã, mũi kiếm chỉ thẳng hướng Yêu Tổ.

Tần Quân chửi thầm:

- Chết tiệt, sao lại thêm một cường giả bí ẩn nữa!

Người áo đen này khí thế cực kỳ sắc bén, Tần Quân nhìn một lúc thấy nhức mắt.

Yêu Tổ tràn đầy kiêng dè ngước nhìn Kiếm Chủ, cắn răng hỏi:

- Kiếm Chủ, ngươi đến làm gì!?

Bách Mục Yêu Quân sợ hãi run bần bật, biểu tình không dám tin, không ngờ Kiếm Chủ đến mau vậy.

Kiếm Chủ đã thề chí nguyện to lớn là phải giết hết yêu vương trong thiên hạ, chiến đấu với Yêu Tổ bao nhiêu lần, mỗi lần Yêu Tổ đều bị thương

nặng chạy trốn.

Kiếm Chủ!

Tần Quân tái mặt, nhóm Bạch Trạch cũng vậy.

Người có tiếng, cây có bóng, trong thiên hạ hễ tu sĩ đến Thái Ất cảnh mấy ai không biết tên Kiếm Chủ?

Trừ mấy chục vực dưới sự quản lý của Thần Điện, vực khác không ai không biết Hùng Chủ bảng.

Thần Điện không công bố Hùng Chủ bảng vì nó mới được thành lập, bọn họ cần tẩy não đám người cấp thấp, cho rằng Thần Điện là vùng đất của chúng thần, mạnh nhất thiên địa.

Lý Tư cười khổ nói:

- Lần này tiêu thật, Kiếm Chủ và Minh Vương điện có quen biết cũ . . .

Tần Quân nghe vậy lòng chìm vào đáy cốc.

Chẳng lẽ trời sắp bỏ hắn sao?

Ai ngờ Kiếm Chủ và Yêu Tổ lơ đẹp bọn họ, hai bên giằng co.

Mặt Kiếm Chủ lạnh lùng nói:

- Yêu Tổ, đã cho ngươi trốn nhiều lần như vậy, hôm nay ngươi muốn chết như thế nào?

Bảy thanh kiếm trên đầu Kiếm Chủ rung rung biến ra vô số bóng kiếm cắt ngang không trung.

Ui!

Nhóm Tần Quân hút ngụm khí lạnh, ngước lên nhìn. Bóng kiếm nhiều vô số kể lơ lửng trên bầu trời trăm dặm, ít nhất cũng cỡ trăm vạn bóng kiếm, ai thấy cảnh này cũng sẽ đứt dây thần kinh.

Uy áp khủng bố tuyệt luân tràn ngập trong thiên địa, sát khí tàn phá. Bách Mục Yêu Quân sợ hãi run bần bật, mặt Yêu Tổ xanh mét.

Một lời không hợp liền đánh nhau, Kiếm Chủ đúng là chó điên!

Đứng ở độ cao của bọn họ ít ai dám càn quấy, đặc biệt lúc này đại kiếp nạn sắp tới, không khí trong thiên địa căng thẳng. Vậy mà Kiếm Chủ vừa xuất hiện đã định đánh hết sức, làm Yêu Tổ rất bực bội.

Yêu Tổ trầm giọng quát:

- Ngươi không biết Vương Tứ bị bọn họ giết sao? Hay ngươi đã không để ý tới tình cũ?

Nhìn trăm vạn bóng kiếm trên bầu trời làm trán Yêu Tổ toát mồ hôi lạnh.

Kiếm Chủ lạnh lùng nhìn xuống Yêu Tổ:

- Ngô và Minh Vương điện không có tình cảm gì, chỉ làm bạn với Hoa Nhất Kiếm. Vương Tứ không có đủ thực lực bị người giết thì trách ai? Không lẽ muốn ngô giống như ngươi đi chống lại một tiểu bối?

Kiếm Chủ cố ý nhấn mạnh hai chữ tiểu bối mỉa mai Yêu Tổ.

Yêu Tổ tức giận người run bần bật.

Lão quái như bọn họ quan tâm nhất là hai chữ mặt mũi, ỷ lớn hiếp nhỏ thì dù gã thắng sau này truyền ra cũng khó nghe.

Trước kia còn đỡ, yêu tộc lấy Yêu Tổ làm đầu, giờ ra một vị Yêu Hoàng nên danh tiếng cực kỳ quan trọng với gã.

Kiếm Chủ giơ tay phải chỉ hướng Yêu Tổ:

- Hừ! Không nói nhảm nhiều nữa, chịu chết đi!

Trăm vạn bóng kiếm trên đỉnh đầu Kiếm Chủ bắn nhanh hướng Yêu Tổ, tựa như cơn lũ, thanh thế to lớn dấy lên gió to thổi đám người Tần Quân vội lui ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bách Mục Yêu Quân nhìn trăm vạn bóng kiếm từ trên trời giáng xuống, có cảm giác như trời sập. Sát khí của Kiếm Chủ tỏa định gã và Yêu Tổ, làm Bách Mục Yêu Quân không thể nhúc nhích. Tu vi của Yêu Tổ mạnh hơn xa Bách Mục Yêu Quân nên né nhanh.

------oOo------

Chương 866: Cái tên Cơ gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Mục Yêu Quân kinh hoàng tuyệt vọng hét rầm lên:

- Đừng! Đừng mà! A a a!!!

Giây sau Bách Mục Yêu Quân bị trăm vạn bóng kiếm bao phủ, hơi thở bỗng chốc tan biến.

Đối mặt uy áp của Kiếm Chủ làm nguyên thần của Bách Mục Yêu Quân không cách nào rời khiếu trốn thoát.

Tan xương nát thịt, hình thần đều diệt!

Mặt đất bị bóng kiếm nổ nát, ánh sáng chói lòa bừng lên lấp lánh chiếu sáng cả thiên địa. Nền đất vỡ nát, ngọn núi sụp đổ, rừng cây bứng gốc. Gió to thổi Tần Quân bất lực bay ra ngoài, nếu Hậu Nghệ không kịp lúc túm lấy hắn thì không biết sẽ bị thổi đi bao xa.

Nhìn từ xa như có cột chống trời chợt vươn lên đánh tan biển mây trên cao hình thành dòng khí vòng xoáy tròn.

Nguyên Trung Hoang đều cảm nhận được động đất, vô số sinh linh hét chói tai. Đây là cường giả khủng bố nhường nào đang chiến đấu?

Tần Quân thầm rít gào:

- Đây là lực lượng gì thế này!?”

Tần Quân hết sức giật mình nhìn Hậu Nghệ, Bạch Trạch, Lý Tư, Trọng Minh Điểu bên cạnh mình chỉ có thể miễn cưỡng chống cự, hắn khó tưởng tượng Kiếm Chủ mạnh đến mức nào.

Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân đã bị thổi bay không biết về đâu rồi.

Gió to vẫn đang rít gào, đằng trước đầy cát bụi và ánh sáng chói lòa khiến bọn họ không thấy mọi vật. Kiếm Chủ lơ lửng trên trời cao, ánh sáng chói mắt chiếu trên mặt gã làm biểu tình càng có vẻ lạnh lùng tuấn tú.

Tiếng gầm của Yêu Tổ vang vọng thiên địa, dư âm văng vẳng:

- Kiếm Chủ, chuyện này chưa xong! Sớm muộn gì bổn tọa sẽ giết tới Kiếm Đình của ngươi!

Hiển nhiên Yêu Tổ đã chạy trốn.

Lần này chân thân Yêu Tổ đến nhưng gã vẫn chạy có cờ, đủ thấy Kiếm Chủ mạnh hơn gã không biết bao nhiêu lần.

Tần Quân không hề thấy vui vẻ vì đã sống sót sau tai nạn, vì tiếp theo sẽ phải đối mặt với Kiếm Chủ càng mạnh.

Tần Quân không bỏ chạy, một vì nếu Kiếm Chủ muốn giết hắn thì hắn không chạy thoát được. Hai là ba người Dương Tiễn chưa rõ sống chết thế nào, hắn không thể vô tình vứt bỏ họ.

Ánh sáng chói lòa tan biến nhưng trong thiên địa vẫn tràn ngập sát khí.

Bạch Trạch khẽ hỏi:

- Còn chưa lui sao bệ hạ?

Khuôn mặt trắng nõn đầy mồ hôi lạnh, Kiếm Chủ mạnh vượt sức tưởng tượng của Bạch Trạch, nếu ở lại thì chết chắc.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Lui? Làm sao lui? Muốn đi thì cùng đi, phải mang nhóm Dương Tiễn

theo!

Bạch Trạch nghe vậy tinh thần hơi rung động. Nếu bình thường nàng nghe câu này sẽ thấy buồn cười, nhưng trong phút sống còn mà Tần Quân nói ra là thật lòng thật dạ. Từ điểm này Tần Quân mạnh hơn chủ công kiếp trước của nàng, Yêu Đế hay Yêu Hoàng chỉ lo quyền lực, sự sống chết của mình chứ không để ý thuộc hạ.

Bạch Trạch im lặng. Nếu lúc này Tần Quân xem xét mức độ trung thành của Bạch Trạch sẽ phát hiện điểm hơi tăng lên, cách cực hạn chỉ kém một bước.

Hậu Nghệ trầm giọng nói:

- Khoan, hình như Kiếm Chủ định đi!

Tần Quân, Bạch Trạch, Lý Tư rất bất ngờ.

Chẳng lẽ Kiếm Chủ không đến tìm Tần Quân báo thù, gã thật sự chỉ kiếm Yêu Tổ?

Tần Quân cau mày, hắn không rõ lý do, sao cứ có cảm giác là Kiếm Chủ cố ý giúp mình? Không thì Kiếm Chủ nên truy sát Yêu Tổ, xem tình hình vừa rồi hình như gã cố ý hù dọa Yêu Tổ.

Tần Quân hoang mang.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán:

- Không ngờ đương thời còn có cường giả kiếm đạo thông thần như vậy.

Cơ Vĩnh Sinh đánh giá Kiếm Chủ rất cao.

Tần Quân nặng nề ra lệnh:

- Đi xem tình huống của nhóm Dương Tiễn, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!

Hậu Nghệ, Lý Tư, Bạch Trạch lập tức đi tìm người.

Nghĩ đến những chuyện vừa rồi làm lòng Tần Quân đầy tức giận và bực bội.

Nếu Kiếm Chủ không mạnh mẽ xuất hiện có lẽ Tần Quân đã là người chết, thù này không đội trời chung!

Mắt Tần Quân hấp háy:

- Là ngươi ép trẫm!”

Tần Quân vốn định lặng lẽ rời khỏi Trung Hoang trở về Thiên Đình Đại Tần, nay Yêu Tổ chọc hắn bừng bừng lửa giận, tạm thời không muốn trở về.

Quân tử báo thù mười năm không muộn!

Hắn không phải quân tử, chờ một tháng hắn còn thấy lâu.

Mắt Tần Quân toát ra sát ý khiếp người:

- Đã đến lúc cho Hậu Nghệ hoặc Bạch Trạch phục hồi Thần Ma đỉnh cao!”

Tần Quân thầm nhớ ân tình của Kiếm Chủ. Hắn không ngốc, tám chín phần mười là Minh Vương điện mời Kiếm Chủ đến, nhưng gã không nhằm vào hắn ngược lại giúp một tay, hắn không rõ lý do nhưng đây là ân cứu mạng, không thể bỏ quên. Hơn nữa phong thái của Kiếm Chủ thật là kinh diễm vô cùng, nếu có thể thu phục thì sướng chết.

Đương nhiên Tần Quân chỉ tưởng tượng vậy thôi.

Chưa đến nửa nén nhang Dương Tiễn, Long Đế, Vương Tiễn đã được tìm thấy. Ba người hôn mê, hơi thở yếu ớt nhưng mạng sống còn treo.

Tần Quân lấy Đại La Phục Nguyên Đan ra cho ba người nuốt vào, đoàn người bắt đầu tìm chín con rồng và năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân.

***

Trên một đỉnh núi cao ngàn trượng.

Kiếm Chủ và Yêu Tổ đứng đối diện nhau.

Khuôn mặt Yêu Tổ đầy cơn tức trầm giọng chất vấn:

- Tên điên này, ngươi thật sự muốn đối đầu tới cùng với bổn tọa?

Yêu Tổ muốn phát cuồng, tên điên này rượt theo gã vạn dặm đã ra khỏi biên cảnh Trung Hoang.

Kiếm Chủ sắc mặt âm trầm nói:

- Ngô đến khuyên ngươi, lẽ nào ngươi không nhìn thấu bối cảnh của Tần Thánh Đế?

Sắc mặt Yêu Tổ càng khó coi hơn, cắn răng hỏi:

- Vừa rồi hắn sử dụng Đại Đạo Sinh Thiên Luân, không lẽ là người của Cơ gia?

- Xem ra ngươi không ngu, Tần Thánh Đế có thể là nhân vật quan trọng mở ra đại kiếp nạn. Hắn phát triển càn quấy, trêu địch khắp nơi nhưng đánh trận nào thắng trận đó, ngươi không cảm thấy kỳ lạ sao?

Mắt Kiếm Chủ lộ tia trào phúng nói tiếp:

- Đúng là ngô rất muốn giết ngươi, nhưng hiện tại không phải thời cơ. Nếu ngươi giết Tần Thánh Đế sẽ chọc giận Cơ gia, khi đó Cơ gia và Yêu Khư của ngươi khai chiến sẽ liên lụy đến thế lực khác đã rục rịch chờ bứt dây. Thiên địa sẽ rơi vào chiến loạn, ngươi xác định Yêu Khư của ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng?

Yêu Tổ nghe mà bừng cháy lửa giận rồi lại không biết làm sao. Gần đây Yêu Khư liên tục mất mác cường tướng, phân thân của gã cũng bị Như Lai tổn hại nặng. Giờ mà đánh nhau thì phe Yêu Tổ chắc chắn chịu thiệt, rất có thể bị hủy diệt.

Kiếm Chủ xoay người liếc Yêu Tổ, nói:

- Nếu đại kiếp nạn bắt đầu thì người đầu tiên ngô giết là ngươi!

Nói xong Kiếm Chủ biến mất tại chỗ.

Bị uy hiếp làm Yêu Tổ tức giận người run bần bật nhưng không có cách nào, Kiếm Chủ là cường giả đứng trên đỉnh cao đương thời. Yêu Tổ tự biết sức mình tuyệt đối không đánh lại Kiếm Chủ.

------oOo------

Chương 867: Hậu Nghệ đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt Yêu Tổ lấp lóe không cam lòng, bất đắc dĩ, thù hận, giận dữ:

- Cơ gia!

Dường như từ khi gặp Tần Quân thì Yêu Tổ đụng chuyện gì cũng trắc trở.

Cái con bò sát này như sát tinh của gã, nhớ đến Tần Quân là Yêu Tổ tức điên.

***

Màn đêm buông xuống.

Đám người Tần Quân nghỉ ngơi trong một rừng cây, binh sĩ Đế Vệ quân, chín con rồng, kiệu vàng đã tìm được, không ai chết.

Dương Tiễn, Vương Tiễn, Long Đế đã khỏe, bọn họ đang vây quanh trước đống lửa, cúi đầu trầm mặc.

Trận thua hôm nay đả kích lớn đến họ.

Tần Quân bẻ gãy khúc gỗ trong tay, nghiêng đầu hỏi Hậu Nghệ ngồi bên cạnh:

- Có muốn báo thù không?

Hậu Nghệ sửng sốt, trầm giọng nói:

- Đương nhiên muốn!

Hôm nay Hậu Nghệ không bị thương nặng nhưng gã cũng không tổn thương đến Yêu Tổ được, còn suýt bị giết, khiến gã thấy rất nhục, lòng tự tôn bị thương khó lành.

Những người khác ngạc nhiên nhìn Tần Quân. Chỉ có Dương Tiễn dường như đoán được cái gì, biểu tình hơi kích động.

Tần Quân thầm nói:

- Hệ thống, cho Hậu Nghệ phục hồi Thần Ma đỉnh cao!”

Mức độ trung thành của Hậu Nghệ đã cao đến chín mươi tám, tuy không đến cực hạn nhưng sau khi phục hồi Thần Ma đỉnh cao chắc gã sẽ không chạy trốn. Vì Hậu Nghệ có tình có nghĩa, gã sẽ càng cảm kích hắn.

Tần Quân trịnh trọng nói:

- Trẫm cho ngươi có lực lượng càng mạnh, đừng làm trẫm thất vọng.

Một lỗ đen hiện ra trên đầu Tần Quân hút Hậu Nghệ vào.

Những người khác xoe tròn mắt.

Vương Tiễn dè dặt hỏi:

- Bệ hạ, cái này là . . .?

Quả nhiên vạn năm trôi qua nhìn như tu vi của Tần Quân yếu thật ra hắn càng thêm sâu không lường được.

Tần Quân giả bộ bí hiểm nói:

- Chỉ là thần thông của trẫm.

Bạch Trạch hỏi dồn:

- Loại thần thông nào mà cho người cưỡng ép biến mạnh?

Trong Thiên Đình Đại Tần Bạch Trạch đã nghe nhiều tin đồn về chuyện này, lòng ngứa ngáy muốn chết.

Những người khác tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân nói lấp lửng:

- Thần thông này giống như luân hồi, khiến vài người phục hồi đến trạng thái mạnh nhất trong luân hồi của mình. Nhưng trẫm cũng phải trả giá rất lớn.

Chuyện Thần Ma đỉnh cao rất khó giấu nhẹm, mơ hồ lộ ra một ít cũng khiến đám người Long Đế có chút khao khát.

Nhưng Long Đế là Tiểu Bạch Long, muốn phục hồi Thần Ma đỉnh cao là không thể nào, vì trong thần thoại gã mạnh nhất cũng không đến Đại La Kim Tiên.

Nếu để cư dân mạng Hoa Hạ biết Tiểu Bạch Long mạnh hơn Dương Tiễn chắc sẽ chửi Tần Quân thúi đầu.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Chờ ngày mai Hậu Nghệ trở về các ngươi sẽ thấy một hắn hoàn toàn mới.

Hậu Nghệ là một trong đại thần thượng cổ, sao mà yếu được. Tính theo thần thoại hồng hoang thì Hậu Nghệ cũng xem như Đại Vu, chỉ đứng sau Tổ Vu trong Vu tộc.

Dương Tiễn cắn răng hỏi:

- Tiếp theo nên làm gì thưa bệ hạ?

Đã lâu rồi Dương Tiễn không chịu thiệt thòi như vậy, gã không phục!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Trước tiên tìm nhóm Mông Điềm rồi kiếm Yêu Tổ báo thù. Không giết

được Yêu Tổ thì chúng ta làm sao đối diện Như Lai?

Nghe vậy Long Đế, Vương Tiễn rất phấn chấn. Lý Tư cười khổ, gã cảm thấy đi khiêu chiến với Yêu Tổ là không sáng suốt.

Bạch Trạch thì nghĩ khác, nàng thấy Tần Quân rất tự tin. Bạch Trạch không thích chủ công của mình yếu đuối, nàng rất ngợi khen bá khí của Tần Quân, còn nghĩ nếu Tần Quân đến trình độ như Yêu Hoàng, Yêu Đế thì hắn sẽ ngông nghênh hơn nữa, không chừng dám đạp lên Thánh Nhân.

Tần Quân cười nói:

- Mọi người hãy nghỉ ngơi đi.

Tần Quân ngồi xếp bằng bắt đầu luyện công.

Thực lực cá nhân mới là then chốt, Tần Quân gặp kẻ địch càng lúc càng mạnh thì hắn càng cần nhanh chóng nâng cao thực lực.

Hôm nay thấy Yêu Tổ và Kiếm Chủ đánh nhau khiến Tần Quân nhận ra Thiên Đình Đại Tần chỉ như con kiến trước cường giả thật sự, càng đừng nói các thần tiên nhìn xuống thiên địa, và Cổ Tiên giới ở thiên ngoại.

***

Sáng sớm hôm sau, Văn Trọng đến làm mọi người thức tỉnh từ trạng thái tu luyện.

Văn Trọng mặc giáp sắt, áo choàng màu nâu vàng, vóc dáng vạm vỡ, khuôn mặt cương nghị thoạt trông bốn, năm chục tuổi. Giữa trán Văn Trọng mọc một con mắt, dưới thân cưỡi con kỳ lân màu đen trông rất hung mãnh.

Dương Tiễn giật mình kêu lên:

- Văn Trọng!

Dương Tiễn vội rút đao chiến thần ba mũi nhọn ra tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Văn Trọng?

Lý Tư, Vương Tiễn, Long Đế nhớ mang máng đã nghe tên này ở đâu, nhưng đã là chuyện kiếp trước, huống chi họ ở chỗ này qua vạn năm, khó nhớ mấy chuyện cũ.

Văn Trọng nhảy xuống quỳ một gối trước mặt Tần Quân:

- Mạt tướng Văn Trọng đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế bệ hạ!

Tần Quân rất xem trọng Văn Trọng, là hạt giống văn hay võ tốt.

Tần Quân tự mình nâng Văn Trọng dậy:

- Ha ha ha! Văn Trọng, rốt cuộc trẫm chờ ngươi đến rồi, mau đứng lên.

Những người khác cảnh giác nhìn Văn Trọng chằm chằm, người này có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh, không thể khinh thường.

Khóe môi Bạch Trạch co giật:

- Lại có Đại La Kim Tiên đến đầu vào?

Vì hệ thống khống chế nên đám Thần Ma cảm giác có duyên lớn với Tần Quân. Trong thế giới quan của bọn họ sẽ không liên tưởng đến hệ thống, hoặc phải nói là trong não bọn họ không có định nghĩa hệ thống, nên họ đem cảm giác khó tả này xếp vào duyên phận.

Bọn họ có duyên với Tần Quân.

Sau đó Tần Quân giới thiệu mọi người với nhau. Dương Tiễn khá là gai mắt Văn Trọng, nhưng vì Văn Trọng không nhớ gã nên hai người không xung đột.

Văn Trọng nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ, các ngươi đang chờ ai?

Gã đã đến nhưng tại sao đám người Tần Quân vẫn ngồi yên tại chỗ? Văn Trọng nghe nói nhóm Tần Quân mới giết Vương Tứ trong Trung Hoang,

tại sao bọn họ không chạy trốn?

Tần Quân phủi lá rụng trên hoàng bào, mỉm cười nói:

- Đang chờ một vị đại tướng.

Đại tướng?

Có lợi hại bằng ta không?

Văn Trọng không phục, xem lời ăn tiếng nói của Tần Quân thì người bọn họ chờ lợi hại hơn gã.

Khóe mắt Văn Trọng liếc qua nhóm Bạch Trạch, trừ Long Đế là gã không nhìn thấu tu vi còn lại Lý Tư, Vương Tiễn, Bạch Trạch đều là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ giống gã. Dương Tiễn mới chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, Đế Vệ quân thì bị gã bỏ quên.

Văn Trọng cũng bỏ qua Trọng Minh Điểu đậu trên vai Tần Quân, con gà này tuy thần tuấn nhưng nó chỉ là gà.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hậu Nghệ đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân mừng rỡ, thầm thúc giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hậu Nghệ.

[Hậu Nghệ: Đến từ thần thoại thượng cổ.

Thân phận: Đại Vu.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Vu Thần quyết.

Pháp bảo: Xạ Nhật Cung Thần.

Thần thông; Thân Đại Vu. Phá Thiên Thần Tiễn.

Mức độ trung thành: 65 (MAX 100)]

Trời ạ, Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

------oOo------

Chương 868: Sống lại một kiếp người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vẻ mặt gặp quỷ của Tần Quân làm những người khác đề phòng, tưởng có cường địch đến.

Dương Tiễn mở Thiên Nhãn ra, hỏi nhỏ:

- Có chuyện gì thưa bệ hạ?

Ba con mắt quét xung quanh.

Tần Quân không trả lời, hắn dụi mắt, dù sao trừ hắn ra không ai thấy bảng liệt kê thuộc tính được.

Không ngờ Hậu Nghệ phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

Chu choa mạ ơi! Hoàn toàn là treo Yêu Tổ lên đánh!

Nhưng Tần Quân chợt phát hiện mức độ trung thành của Hậu Nghệ tụt xuống sáu mươi lăm, tình hình không ổn.

Trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen, hơi thở siêu mạnh tràn ra làm đám người Dương Tiễn biến sắc mặt, như gặp đại địch.

Long Đế cắn răng nói:

- Hơi thở này . . .

Bọn họ còn tưởng là Kiếm Chủ hoặc Yêu Tổ giết tới.

Hậu Nghệ chậm rãi bước ra từ lỗ đen, tóc tai bù xù, thân hình dường như cao thẳng hơn nữa, cơ bắp cuồn cuộn đầy sức mạnh, hơi thở khuấy động kình phong như vòi rồng xoay quanh người gã.

Đám người Tần Quân giật bắn vội lùi ra.

Chờ khi Hậu Nghệ hoàn toàn bước ra thì nhanh chóng thu nhỏ rồi biến mất.

Hậu Nghệ ngửa đầu rống to:

- A a a a a a a! Hậu Nghệ ta đã trở lại!

Tiếng động làm khu rừng rung bần bật, cát bụi như sóng xung kích dạt ra bốn phương tám hướng.

Tần Quân vội bịt tai, những người khác kinh hoàng nhìn Hậu Nghệ.

Lý Tư run giọng nói

- Không thể nào!

Văn Trọng xoe tròn mắt, hơi thở của Hậu Nghệ làm gã sợ, không lẽ đây là cường tướng mà bệ hạ đang chờ?

Nguyên Trung Hoang sôi trào, tất cả sinh linh đều nghe tiếng rống của Hậu Nghệ.

- Ui, cái giọng này!

- Trời ạ, Hậu Nghệ là ai?

- Hơi thở mạnh quá, sao có thể như vậy?

- Không lẽ là Đại La Kim Tiên?

- Không thể nào! Hơi thở này mạnh còn hơn Đại La Kim Tiên!

Vô số sinh linh kinh kêu. Tiếng rống trút uất nghẹn của Hậu Nghệ như tuyên bố vương giả giáng lâm, thanh âm rất có cảm giác áp lực, rung động

lòng người.

Tần Quân bất mãn nói thầm:

- Hệ thống, Hậu Nghệ rớt mức độ trung thành hơi nhiều!”

Mặc dù mức độ trung thành thấp hơn số không mới làm phản, nhưng Tần Quân tốn bao nhiêu nước miếng mới bồi dưỡng mức độ trung thành của Hậu Nghệ lên tới chín mươi tám, giờ tụt xuống sáu mươi lăm làm hắn muốn phát cuồng.

Hệ thống giải thích rằng:

- Vu tộc hồng hoang chỉ tín phụng Bàn Cổ, Hậu Nghệ này đến từ thần thoại hồng hoang, sau khi nhớ lại ký ức kiếp trước thì trong lòng lấy Bàn Cổ, Tổ Vu là chính. Hơn nữa hệ thống cố ý xóa hết mọi thứ liên quan Hằng Nga trong ký ức kiếp trước của Hậu Nghệ.”

Tần Quân đã hiểu.

Nhưng câu cuối của hệ thống là sao? Cố ý tác hợp hắn với Hằng Nga sao?

Khóe môi Tần Quân co giật, đến nay hắn và Hằng Nga chưa có tiến triển đột phá gì, nhưng hắn không gấp, như bây giờ cũng không tệ.

Sau khi nghe hệ thống giải thích, Tần Quân ngẩng đầu nhìn Hậu Nghệ, khóe môi cong lên, đã nghĩ ra cách khiến Hậu Nghệ nâng cao mức độ trung thành.

Hậu Nghệ hú dài thật lâu sau mới ngừng, chậm rãi đáp xuống, đến trước mặt Tần Quân quỳ một gối, ôm quyền, hét to:

- Tham kiến bệ hạ!

Đám người Dương Tiễn, Văn Trọng giật mình nhìn Hậu Nghệ. Vẻ mặt Bạch Trạch đầy kiêng dè, nàng cảm nhận sát khí đến từ Hậu Nghệ.

Trong thần thoại hồng hoang yêu tộc và Vu tộc tranh giành thiên địa, thề không đội trời chung, cuối cùng đại chiến, hai bên mất mác nặng nề. Vu tộc gần như diệt tộc, yêu tộc đại thương nguyên khí, bị nhân tộc leo lên

đầu. Đó là thần thoại trước khi có Tam Hoàng Ngũ Đế.

Cơ Vĩnh Sinh giật mình hét chói tai trong óc Tần Quân:

- Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn! Làm sao có thể!?”

Cơ Vĩnh Sinh không dám tin điều mình trông thấy, một kẻ Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ qua một đêm đột phá đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

Cơ Vĩnh Sinh cảm giác như nằm mơ.

Tần Quân phớt lờ Cơ Vĩnh Sinh, hắn cố nén kích động dìu Hậu Nghệ đứng lên, trầm giọng nói:

- Hậu Nghệ, ngươi quả nhiên không làm trẫm thất vọng.

Hậu Nghệ đứng dậy, xoay người kéo cung nhắm ngay Bạch Trạch. Nhóm Dương Tiễn hết hồn xoe tròn mắt.

Mặt Bạch Trạch lạnh băng, nhưng nàng không sợ mà thản nhiên nhìn Hậu Nghệ.

Tần Quân vội che trước mặt Bạch Trạch, quát to:

- Hậu Nghệ, ngươi đang làm cái gì!?

Tần Quân đau đầu như búa bổ, chuyện hắn lo lắng nhất đã xảy ra.

Hậu Nghệ lạnh lùng nói, đôi mắt như dã thú tràn đầy sát ý:

- Yêu tộc và Vu tộc thề không đội trời chung, nàng ta là quân sư của yêu tộc thì phải giết!

Trong thời đại hồng hoang Vu tộc lấy Tổ Vu dẫn đầu đối kháng Yêu Đế Đế Tuấn, Yêu Hoàng Đông Hoàng Thái Nhất lãnh đạo yêu tộc Thiên Đình.

Vu tộc thống trị đất đai, yêu tộc khống chế bầu trời. Hậu Nghệ là Đại Vu, Bạch Trạch thì là quân sư của yêu tộc Thiên Đình, hai bên có thù.

Phục hồi Thần Ma đỉnh cao đồng nghĩa với thức tỉnh ký ức kiếp trước. Mặc dù Tần Quân đã sớm dự đoán được nhưng không ngờ tình thế sẽ khoa trương như vậy.

Đối diện Tần Quân, Hậu Nghệ cắn răng chậm rãi hạ Xạ Nhật Cung Thần. Tần Quân có ơn với gã, Hậu Nghệ không quên điều đó, trong lòng gã thề đời này sẽ không đối địch với hắn. Nhưng ký ức kiếp trước và huyết mạch khiến Hậu Nghệ chỉ có thể trung với Vu tộc và Bàn Cổ.

Tần Quân chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng:

- Uổng cho ngươi đột phá Đại La Chí Tiên, chuyện kiếp trước còn kéo vào đây dây dưa? Nếu trẫm không dùng thần thông vô thượng thức tỉnh ký ức kiếp trước của các ngươi thì kiếp trước các ngươi đã như người chết, mãi mãi chìm trong luân hồi! Trẫm biết sau khi ngươi thức tỉnh ký ức kiếp trước sẽ vì Vu tộc vượt lửa qua sông, nhưng thế giới này không có Vu tộc! Khoa Phụ huynh đệ của ngươi cũng đang hiệu lực cho trẫm! Bạch Trạch biết Đông Hoàng Thái Nhất giáng lâm nhưng không đi đầu vào Đông Hoàng Thái Nhất, nàng đã biểu lộ thái độ, còn ngươi? Ngươi là nam nhân mà không bằng một nữ nhân, không buông xuống chuyện trước kia được?

Hậu Nghệ bị Tần Quân mắng xối xả, chợt bừng tỉnh.

Đúng rồi! Nơi này đã không phải thế giới hồng hoang!

Đám người trợn mắt há hốc mồm nghe, bọn họ chỉ giật mình một điều.

Hậu Nghệ đã đột phá Đại La Chí Tiên cảnh!

Dương Tiễn siết chặt hai nắm tay, cực kỳ không cam lòng. Gã cũng trải qua Thần Ma đỉnh cao nhưng không bằng Hậu Nghệ. Kiếp trước Dương Tiễn có nghe về đại kiếp nạn vu yêu, Hậu Nghệ tựa như thần thoại với gã.

Hậu Nghệ hít sâu, chắp tay nói:

- Bệ hạ nói đúng, là Hậu Nghệ hồ đồ!

Nhưng lòng Hậu Nghệ còn lấn cán nên cố ý không nhìn Bạch Trạch.

Tần Quân vỗ vai Hậu Nghệ, đầy ẩn ý hỏi:

- Hậu Nghệ, ngươi sống vì ai?

Sống vì ai?

Hậu Nghệ hoảng hốt. Trong phiên bản thần thoại khác Hậu Nghệ đôi khi là vua, là tướng quân, nhưng gã là Đại Vu. Kiếp trước gã sống vì Vu tộc, chiến vì Vu tộc.

------oOo------

Chương 869: Viêm Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu vào kiếp trước hỏi gã câu này, Hậu Nghệ sẽ dứt khoát đáp ngay:

- Sống vì phụ thần sống lại!

Phụ thần của Hậu Nghệ cũng là phụ thần của Vu tộc, Bàn Cổ.

Bàn Cổ khai thiên, tinh huyết biến thành mười hai Tổ Vu, mắt trái là mặt trời, mắt phải là trăng. Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất là hai con Kim Ô được sinh ra trên mặt trời.

Tổ Vu bắt chước Bàn Cổ dùng tinh huyết sáng tạo Đại Vu, bao gồm Hậu Nghệ, rồi mới sáng lập Vu tộc to lớn. Vì tinh huyết của Bàn Cổ nên Vu tộc giống Bàn Cổ nhất.

Thấy Hậu Nghệ mờ mịt, Tần Quân cười nói:

- Đời này ngươi hãy sống vì bản thân đi! Theo trẫm chinh chiến ba ngàn thế giới, giết hết cường địch, bước lên độ cao kiếp trước ngươi không đạt tới, đi xem thế giới ngươi chưa thấy, một thế giới càng rộng lớn!

Hậu Nghệ nghe Tần Quân nói, mắt lấp lóe tia sáng. Đám Bạch Trạch cũng vậy.

Sống lại một kiếp người đại biểu cho hy vọng mới.

Bọn họ nghe Tần Quân nói mà máu nóng sôi sục, rất muốn đột phá đỉnh cao, trở nên mạnh hơn nữa.

Văn Trọng mới đến không lên tiếng, biểu tình phức tạp nhìn Tần Quân, rất phục lời hắn nói.

Vị chủ công này tuy trẻ tuổi nhưng hùng tâm vạn trượng, biết cách lung lạc lòng người, sau này chắc chắn thành việc lớn.

Tần Quân phất tay phóng khoáng cười nói:

- Đi thôi, trước tiên tìm Mông Điềm, triệu tập Tần sau đó đi kiếm Yêu Tổ tính sổ!

Tần Quân nhìn hướng Hậu Nghệ, hào hùng hỏi:

- Hậu Nghệ, trẫm hỏi ngươi, có tự tin chiến thắng Yêu Tổ không?

Hậu Nghệ bá đạo tự phụ đáp:

- Trong vòng ba mũi tên sẽ lấy mạng chó của Yêu Tổ!

Đám người Dương Tiễn hút ngụm khí lạnh.

Hôm qua bọn họ mới trải qua uy thế của Yêu Tổ, không ngờ Hậu Nghệ dám vỗ ngực bảo đảm như vậy.

Bạch Trạch không ngạc nhiên, vì nàng biết Hậu Nghệ có bản lĩnh đó.

Tần Quân vào kiệu vàng, chín con rồng kéo kiệu bay lên trời. Đám người Hậu Nghệ mang theo Đế Vệ quân cưỡi mây bay.

***

Trong một sơn cốc, Mông Điềm và mấy vạn tu sĩ Tần đang tĩnh dưỡng, bọn họ thảo luận về tiếng rống vừa rồi.

- Vị Hậu Nghệ đó có lai lịch gì? Chỉ nghe tiếng rống đã bá đạo đến thế.

- Chắc là cường giả tuyệt thế, cái tên Hậu Nghệ sẽ truyền khắp Trung Hoang!

- Ài, không biết hai vị chủ công thế nào rồi.

- Yên tâm đi, Long Đế đã đi cứu họ.

Nghe đám thuộc hạ tám chuyện, trong lòng Mông Điềm táo bạo, cộng với tiếng rống của Hậu Nghệ khiến gã càng bất an. Chỉ nghe tiếng gầm là Mông Điềm biết mình không đánh lại người ta, nếu Hậu Nghệ là người của Minh Vương điện thì tình cảnh của Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn càng khốn khó hơn.

Bọn họ ở trong sơn cốc này đã ngăn cách với thế gian, chưa biết Vương Tứ đã bị giết.

Minh Vương thành.

Kiếm Chủ ngồi khoanh chân giữa không trung đình viện, nhíu chặt mày thì thào:

- Hậu Nghệ? Chưa từng nghe qua.

Tiếng rống của Hậu Nghệ làm Kiếm Chủ cảm giác nguy hiểm, chứng minh đối phương cực mạnh.

Từ khi nào thiên địa này ra một siêu cường giả như vậy?

Kiếm Chủ không nghĩ ra, cũng không tìm theo hướng phát ra thanh âm, bởi vì không cần thiết. Hai bên không oán không thù, tính cách Kiếm Chủ khá lạnh nhạt.

Trong Minh Vương thành ồn ào chộn rộn, mọi người bàn tán về cái tên Hậu Nghệ, náo nhiệt còn hơn cuộc chiến của Kiếm Chủ và Yêu Tổ ngày hôm qua.

Trận chiến hôm qua thanh thế chấn động nguyên Trung Hoang, tất nhiên sẽ có đủ loại tin đồn. Nhưng không ngờ hôm nay xuất hiện một cường giả bí ẩn.

Cái tên Hậu Nghệ đã oanh động Trung Hoang, bắt đầu lan nhanh hướng vực xung quanh.

***

Trong một hang núi.

Yêu Tổ đang dùng phép thuật liên lạc với Yêu Khư. Trước mặt Yêu Tổ là một tấm gương ngưng tụ bằng yêu khí, một đám yêu vương đứng ở bên trong, bối cảnh là đại điện. Bọn họ xếp thành hai hàng, trong đó có Lục Nhĩ Mi Hầu.

Yêu Tổ trầm giọng nói:

- Thần Mộ sắp mở ra, Lục Nhĩ Mi Hầu, Nam Phong, Xích Quỷ, Huyền U, bốn người lập tức đến Trung Hoang chi viện!

Bị Kiếm Chủ uy hiếp cộng thêm bối cảnh của Tần Quân làm tâm tình Yêu Tổ rất tệ.

Yêu Tổ chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân đã rời khỏi Trung Hoang, đừng nhúng tay vào Thần Mộ. Tính cách Kiếm Chủ cao ngạo không tin thần, chắc chắn sẽ không chen chân vào Thần Mộ. Nhưng vì phòng ngừa Yêu Tổ vẫn phải triệu tập một số cường tướng đến chia sẻ áp lực.

Yêu vương bị điểm danh đồng thanh kêu lên:

- Tuân lệnh!

Mặt Lục Nhĩ Mi Hầu đầy đấu chí, những nhiệm vụ trước nó luôn thất bại, lần này phải thành công.

Yêu Tổ phất tay xua tan yêu kính, cau mày suy tư.

Yêu Tổ khẽ nói:

- Hậu Nghệ đó là thần thánh phương nào? Hy vọng sẽ không ảnh hưởng kế hoạch của bổn tọa.

Nghĩ đến tiếng rống của Hậu Nghệ làm Yêu Tổ rùng mình, nhưng Thần Mộ rất quan trọng với gã. Yêu Tổ từng đi sâu vào Thần Mộ, nhặt được hai khối thần cốt, tu vi tăng mảng lớn. Một khối thần cốt Yêu Tổ cố ý tặng cho Vương Tứ, bên trong vốn chứa truyền thừa thần thông nhưng đã bị gã dùng nên xem như rác. Tuy nhiên Vương Tứ không biết điều đó, còn tưởng là bảo bối nên mới đồng ý kết liên minh tạm thời với Yêu Tổ.

Yêu Tổ cảm thán rằng:

- Thật là gió mây nổi lên, không biết bổn tọa có thể chống qua kiếp nạn lớn lần này được không.

Ánh mắt Yêu Tổ nặng trĩu ưu tư, chìm trong hồi ức.

***

Hai ngày sau.

Nhóm Tần Quân thuận lợi đến sơn cốc chỗ Mông Điềm ẩn náu, khi thấy Tần Quân thì vẻ mặt gã tràn đầy không dám tin, vui mừng xông tới trước mặt hắn, quỳ một gối xuống.

Mông Điềm cố nén kích động kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ!

Mấy vạn tu sĩ trong hiệp cốc mắt tròn mắt dẹt, lần đầu tiên bọn họ thấy Mông Điềm thất thố quỳ trước một người.

Không lẽ thanh niên này là bệ hạ trong truyền thuyết của Tần?

Lúc họ mới tham gia Tần thì tu sĩ quản lý họ đã tẩy não rằng: Thế lực Tần lấy bệ hạ làm chủ.

Nhưng bệ hạ là ai thì đã thành bí ẩn của Tần trong vạn năm qua.

Vương Tiễn trầm giọng quát:

- Còn không mau quỳ xuống hành lễ! Quên ngày thường ta dạy các ngươi như thế nào!?

Thanh âm như sấm làm sơn cốc chấn động.

Nay bên cạnh Tần Quân có nhiều cường giả, Vương Tiễn không sợ lộ vị trí của Tần.

Mấy vạn tu sĩ nghe lời vội quỳ xuống đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ! Bệ hạ thọ cùng trời đất, muôn đời vô cương!

Tiếng rống của mấy vạn người hòa cùng nhau quanh quẩn trong sơn cốc, rung động lòng người.

Tu sĩ qua lại trong mười dặm giật nảy mình, tưởng bị trúng mai phục.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Hãy bình thân, một vạn năm đã qua, không ngờ Tần có nhiều người như vậy, không sai! Không sai!

Đám người Dương Tiễn. Bạch Trạch ngó nhau.

Một vạn năm?

Chẳng phải Tần Quân mới mười tám tuổi sao, không lẽ tên này là lão yêu chuyển thế?&

------oOo------

Chương 870: U Vương thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tưởng các loại thần thông của Tần Quân thì họ càng tin sái cổ quan điểm này.

Tần Quân lấy một viên Đại La Phục Nguyên Đan ra cho Mông Điềm dùng. Gã cũng bị thương nặng, nếu tự tĩnh dưỡng thì phải mất nửa năm, một năm mới khỏe lại.

Thế là đoàn người tạm thời trú đóng trong sơn cốc.

Chờ Mông Điềm khỏe mạnh Tần Quân triệu tập Lý Tư, Vương Tiễn, Mông Điềm lên đỉnh núi nói chuyện.

Tần Quân cười hỏi:

- Nói đi, mấy năm qua các ngươi phát triển thế nào?

Đại Tần Hổ Quân và Kiền Chân Thần Quân gộp lại thành Tần, nhưng tướng quân Minh Kiếm Phong của Kiền Chân Thần Quân vắng mặt, Tần Quân lờ mờ đoán được kết cục.

Hơn một vạn năm, không phải mỗi người đều sống nổi, dù lúc bấy giờ Minh Kiếm Phong mạnh nhất.

Lý Tư bắt đầu kể ra, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo. Tần Quân càng nghe càng kinh ngạc.

Tần bây giờ đã phát triển thành vật khổng lồ, tu sĩ môn hạ thẩm thấu vào mấy chục vực, hàng ngàn tông môn, có thể dễ dàng nắm giữ tình báo thiên hạ.

Trung Hoang chỉ là nơi Tần nhằm vào gần đây, phái tu sĩ đến chưa được một phần mười.

Theo Lý Tư thống kê nguyên Tần có ngàn vạn tu sĩ, đương nhiên đa số là tu sĩ cấp thấp, hô một tiếng thì diệt vực dễ như chơi. Đương nhiên so sánh với cực phách Minh Vương điện thì còn kém chút.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Minh Kiếm Phong chết như thế nào?

Trong lòng Tần Quân đã tính chuyện sắp xếp Tần.

Tần ở trong tối, Thiên Đình Đại Tần ngoài sáng, đây mới là cách phát triển tốt.

Mông Điềm nghiến răng nói:

- Hắn vì cứu chúng ta nên tự bạo ngăn Vương Tứ, Lạc Băng Tốn, Bách Mục Yêu Quân lại.

Đại La Kim Tiên tự bạo đủ hủy một nửa Trung Hoang, khiến nhóm Vương Tứ luống cuống tay chân.

Tần Quân nhíu chặt mày, mắt tràn đầy sát ý.

May mà Vương Tứ, Lạc Băng Tốn, Bách Mục Yêu Quân đã chết, coi như báo thù cho Minh Kiếm Phong.

Tần Quân hỏi ra thắc mắc lớn nhất trong lòng:

- Các ngươi làm sao đột phá Đại La Kim Tiên?

Nếu chỉ có một người đột phá còn dễ nói. Vương Tiễn, Lý Tư, Mông Điềm, Long Đế, Minh Kiếm Phong đều đột phá Đại La Kim Tiên, sự việc không đơn giản là ngẫu nhiên.

Long Đế thành thật trả lời:

- Không dám giấu diếm bệ hạ, chúng ta từng đi Phần Khư, ngẫu nhiên vào huyệt của đại năng thượng cổ, lấy được cơ duyên.

Nói đến Phần Khư làm mắt Long Đế sáng rực, Lý Tư, Vương Tiễn, Mông Điềm cũng vậy.

Phần Khư.

Tần Quân sờ cằm suy tư. Hắn biết Phần Khư, nó nằm trên Hùng Chủ bảng.

Hạng ba Hùng Chủ bảng là Viêm Hoàng, lửa cháy ngập trời, chủ Phần Khư.

Vương Tiễn cười khổ nói:

- Phần Khư nằm ở nơi rất xa, dọc đường phải xuyên qua Vô Tận Hải Vực. Trước kia chúng ta mất năm trăm năm mới đi về một lần.

Lý Tư gật đầu nói:

- Đúng vậy! Nghe nói xưa thật xưa Phần Khư là chiến trường của thần tiên đại chiến, nó ẩn giấu nhiều cơ duyên, nhưng nguy hiểm cũng lớn. Viêm Hoàng chủ của nó xưng bá đất Phần Khư, nếu chọc giận Viêm Hoàng thì kết cục rất thảm.

Viêm Hoàng.

Mắt Tần Quân hấp háy thầm nhớ cái tên này. Tần Quân không ngừng biến mạnh, sẽ có ngày hắn tiếp xúc vị hùng chủ cái thế này.

Viêm Hoàng thứ hạng cao hơn Kiếm Chủ một bậc trên Hùng Chủ bảng, thực lực sâu không lường được.

Tần Quân đổi đề tài, hắn hỏi:

- Thần Mộ ở đâu? Khi nào mở ra?

Tần Quân không định hỏi rõ ràng sự phát triển của Tần, về sau Tần chỉ là binh khí trong tay hắn, chỉ chỗ nào nó đánh nơi đó là được. Mỗi người có cơ duyên và bí mật của mình, chèn ép quá ngược lại không hay.

Lý Tư lắc đầu nói:

- Không rõ ràng, nghe nói nếu Thần Mộ mở ra thì nguyên Trung Hoang sẽ cảm ứng được, phỏng chừng trong thời gian gần đây.

Tần Quân gật đầu, hắn tạm thời không cách nào tìm đến Yêu Tổ, vừa lúc nương Thần Mộ mở ra tiêu diệt gã. Thuận tiện thống nhất Yêu Khư, dù sao Yêu Khư cách Trung Hoang khá gần.

Tần Quân bí hiểm hỏi:

- Các ngươi có cái nhìn gì về Minh Vương điện?

Lý Tư rùng mình, đoán ra ngay ý định của Tần Quân, gã cố nén kích động hỏi:

- Bệ hạ định thay thế Minh Vương điện?

Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm trợn tròn mắt nhìn Tần Quân.

Tần Quân cười nói:

- Đúng rồi, chúng ta giải quyết tận gốc Minh Vương điện, tốt nhất đừng truyền tin tức ra ngoài. Minh Vương điện vẫn là Minh Vương điện, Tần thì vẫn là Tần. Thiên Đình Đại Tần của trẫm sẽ giữ khoảng cách với các ngươi.

Nụ cười của Tần Quân đầy tính xâm lược, hùng tâm trong lời nói khiến đám người Lý Tư sôi trào máu nóng.

Nếu thật sự thành công thì đây sẽ là một bàn cờ lớn!

Tần Quân mỉm cười nói:

- Việc này càng ít người biết càng tốt. Bốn người các ngươi mang theo Văn Trọng, phụ trợ Văn Trọng leo lên vị trí điện chủ!

Đội của hắn đã sớm công khai, chỉ có Văn Trọng là lạ mặt sẽ không gây nghi ngờ. Kiếm Chủ, Yêu Tổ cũng không biết Văn Trọng.

Mông Điềm hưng phấn nói:

- Bây giờ hành động?

Tần Quân xua tay cười nói:

- Chờ xác định Kiếm Chủ rời khỏi rồi mới hành sự.

Kiếm Chủ quá mạnh, có thể nhẹ nhàng tiêu diệt năm người Mông Điềm.

- Các ngươi hãy giải tán tu sĩ Tần, ẩn núp trong mỗi góc Trung Hoang, thu thập tình báo liên quan Minh Vương điện, Thần Mộ thay trẫm!

- Tuân lệnh!

Một âm mưu thổi quét Trung Hoang, Minh Vương điện từ đây sinh ra.

***

Bảy ngày qua mau, dưới bầu trời trong xanh.

Đám người Tần Quân tu luyện gần sơn cốc, mấy vạn tu sĩ Tần đã rời đi. Vương Tứ đã chết, Minh Vương điện rơi vào hỗn loạn nên sẽ không tiếp tục truy sát bọn họ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tần Quân liên tục vỗ chưởng vào vách núi. Đại Chu Thiên Toái Sơn Chưởng đánh ngọn núi cao ngàn trượng trước mặt hắn rung bần bật.

Hậu Nghệ nhíu mày nói:

- Bộ chưởng pháp này không đơn giản!

Dương Tiễn, Văn Trọng, Bạch Trạch, Lý Tư, Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm đứng bên cạnh. Trọng Minh Điểu thì xoay vòng trên trời tự chơi.

Đại Chu Thiên Chưởng là thần thông tuyệt đỉnh không thua gì Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Hậu Nghệ Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn cũng không nhìn thấu.

Một chưởng nhìn như đơn giản thật ra ẩn chứa uy lực vô cùng, nếu đặt trong cùng đẳng cấp thì tuyệt đối là vô địch.

Đại Chu Thiên Chưởng không chỉ có lực phá hoại khủng bố, nếu đánh trúng kẻ địch sẽ hấp thu pháp lực từ địch biến thành của mình, khiến người càng chiến càng mạnh không bao giờ kiệt sức.

Đương nhiên Tần Quân không tiết lộ ra điều này, dù có là bộ hạ mà hắn tin tưởng nhất.

Bùm!

Lúc này chân trời bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ rung trời.

Mọi người quay đầu nhìn, bao gồm Tần Quân.

Phương xa dâng lên tòa thành đồng cổ hùng vĩ dính đầy đất bùn, từng khối nham thạch tách rời rớt xuống như mưa to.

Dù cách mấy trăm dặm vẫn thấy tòa thành rất lớn, càng đừng nói đứng trước nó.

------oOo------

Chương 871: U Vương thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Đó là . . .?

Thành lớn đồng cổ đã dâng lên vạn thước, bên dưới nó có cái hố to đường kính mấy chục dặm sâu hun hút, tựa như mãnh thú hồng hoang há to mồm máu khiến người sợ.

Vô số tu sĩ bay lên trời, đa số người bị thành lớn đồng cổ vươn lên khỏi mặt đất đẩy họ lên theo. Họ trợn mắt há hốc mồm nhìn tòa thành hùng vĩ, có lâu vũ, cung điện nhiều vô số kể, dính đầy tro bụi cổ xưa.

Một hơi thở thô bạo đến từ tuyên cổ tàn phá cả thiên địa, lặng ngắt như tờ.

Sinh linh Trung Hoang, dù ở biên giới cũng mơ hồ thấy tòa thành.

Một pho tượng đá sừng sững trên đỉnh thành lớn đồng cổ, nó cao vạn trượng, đầu người mình sói, dữ tợn khủng bố nhìn xuống thiên địa, cơ thể cong, hai tay giang ra như tùy thời xông lên chiến đấu.

Lý Tư ngơ ngẩn nhìn, lẩm bẩm:

- Đó chắc là Thần Mộ.

Ai trông thấy thành lớn đồng cổ từ ánh mắt đầu tiên liền bị rung động tinh

thần.

Tần Quân cũng vậy.

Thành lớn hùng vĩ như thế nếu là xưa kia sẽ là cảnh tượng phồn thịnh như thế nào?

Cơ Vĩnh Sinh giật mình kêu lên:

- U Vương thành! Không ngờ nó lại xuất thế!

U Vương thành?

Đó chẳng phải là mộ của thần tiên sao?

Tần Quân thầm thắc mắc.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Đúng là đạt chuẩn bộ của thần tiên, vô cùng bí ẩn. Ở thời đại của ta U Vương thành cũng ngẫu nhiên xuất hiện, khó đoán được tần suất. Đôi lúc một vạn năm xuất hiện một lần, có khi là mấy ngàn năm, mấy trăm năm, thậm chí U Vương thành có lẽ di động ở dưới đất, mỗi lần tối đa xuất hiện ba ngày. Ta chưa đi vào lần nào, chỉ nghe nói qua.

Ba ngày?

Tần Quân đã hiểu, thời gian ngắn ngủi như vậy thế lực lớn trong thiên địa không kịp phản ứng.

Nhưng lần này tại sao trước tiên loan ra tin đồn?

Minh Mộng Ma Tôn lên tiếng:

- Thần Mộ là bí tân của Minh Vương điện, những người không liên quan không được đến gần!

Đám người nghe rõ, vô số tu sĩ Minh Vương điện từ các hướng kéo đến, bọn họ mặc điện phục màu tím đen giống nhau, rậm rạp như châu chấu bao vây U Vương thành.

Nhiều tu sĩ đứng gần U Vương thành sợ hãi lùi ra. Dù gần đây Minh Vương điện tụt dốc nhưng vẫn là vua trong Trung Hoang.

- Đó là Thần Mộ, bên trong có cơ duyên lớn!

- Cùng nhau lên đi, không chừng bên trong có cơ hội thành tiên!

- Minh Vương điện chó chết lại muốn bá chiếm tài nguyên!

- Sợ gì, Vương Tứ đã chết, Trung Hoang nên biến thiên!

- Một đám phế vật, lên mặt khỉ gì! Trong nguy hiểm cầu thắng, xông lên!

Nhiều tu sĩ nóng tính chửi um sùm, dẫn đầu bay hướng U Vương thành. Người đứng gần liền vào thành trước.

Ngoài mấy trăm dặm. Nhóm Tần Quân nhìn tu sĩ Minh Vương điện như mây đen cuồn cuộn tụ tập hướng U Vương thành.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ bắt buộc: Khống chế U Vương thành. Nhiệm vụ cụ thể: U Vương thành là một trong các mệnh thành, hệ thống bắt buộc túc chủ tranh cướp U Vương thành, nếu thành công sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma!]

Tần Quân cau mày.

Mệnh thành là cái gì? Hắn chưa từng nghe từ này.

Mông Điềm cố nén hưng phấn hỏi:

- Chúng ta làm gì đây bệ hạ?

Mông Điềm là phần tử hiếu chiến, đã gặp thì không muốn bỏ qua.

Dương Tiễn rút đao chiến thần ba mũi nhọn ra, chờ Tần Quân ra lệnh một tiếng là gã sẽ xông lên ngay.

Khóe môi Tần Quân cong lên tay phải chỉ vào U Vương thành, quát to:

- Làm gì? Đương nhiên là giết vào! Theo trẫm cùng cướp tòa thành lớn!

Tần Quân quay đầu hét hướng nhóm Đế Vệ quân trong sơn cốc:

- Các ngươi ở lại đây!

Nói xong Tần Quân nhảy vọt lên mang theo Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Văn Trọng, Bạch Trạch, Vương Tiễn, Mông Điềm, Long Đế, Trọng Minh Điểu bay đi.

Lý Tư bị để lại che chở cho Đế Vệ quân, chín con rồng.

Bọn họ không bay quá mau vì Tần Quân cố ý kéo dài.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Mục tiêu hàng đầu của chúng ta là Yêu Tổ!

Hậu Nghệ bay phía sau mắt lóe tia sáng, nhếch mép lộ nụ cười cuồng ngạo không kỵ, như đã ăn chắc Yêu Tổ.

Dương Tiễn, Mông Điềm dù nôn nóng nhưng nhớ đến Yêu Tổ khiến họ kiềm nén cảm xúc.

Bên kia.

Ưu Công Tử mang theo bốn người áo đen bay hướng U Vương thành, gió to mang theo cát bụi thổi mái tóc dài của Ưu Công Tử, đôi mắt tà dị nhìn chằm chằm đằng trước. Dù cách xa mấy chục dặm Ưu Công Tử vẫn phải ngước nhìn U Vương thành.

Một người áo đen trầm giọng nói:

- Công tử, vào Thần Mộ rồi công tử phải hết sức cẩn thận!

Càng đến gần U Vương thành nỗi lòng người áo đen càng bất an.

Ưu Công Tử gật đầu, lần này gã đến Thần Mộ vì chỉ thị của phụ thân,

chuyến đi này là thử thách dành cho gã, cực kỳ quan trọng.

Khi nói chuyện bọn họ đã bay hướng U Vương thành với tốc độ cao nhất.

Xung quanh toàn là bóng dáng tu sĩ bay, như châu chấu phô thiên cái địa tràn tới.

Minh Mộng Ma Tôn đã đến trước U Vương thành, nàng nhìn tòa thành, đôi mắt lộ ra dưới lớp mặt nạ chất chứa kích động. Minh Mộng Ma Tôn và Ưu Công Tử đã kết đồng minh cùng tấn công U Vương thành.

Bọn họ được đến tin tức nhiều hơn người bình thường, biết trong U Vương thành nhiều nguy hiểm, không đơn giản là đi vào nhặt của rơi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đột nhiên một tòa tháp cao vút đâm mây nằm giữa U Vương thành mở ra các cửa sổ sắt, từng luồng khói đen tràn ra, vặn vẹo biến đổi cực kỳ quỷ dị.

Mấy trăm vạn tu sĩ điên cuồng bay hướng U Vương thành, bọn họ không phát hiện những làn khói đen quỷ dị.

Một tiếng cười quái dị vang vọng thiên địa:

- Khục khục, thật náo nhiệt.

Đám người Tần Quân đang bay tới biến sắc mặt.

Đó chẳng phải là giọng của Lục Nhĩ Mi Hầu sao?

Lục Nhĩ Mi Hầu giơ cao gậy thép xuyên qua nhiều tầng biển mây rơi xuống, gậy quét qua, sóng khí khủng bố mang theo lực lượng không gì sánh bằng nghiền áp. Hàng trăm ngàn tu sĩ bị đập nát bấy.

Bá đạo!

Tàn nhẫn!

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa xuất hiện liền đại khai sát giới, đốt cháy khói thuốc súng trong thiên địa.

- Khỉ yêu to gan!

- Yêu nghiệt phương nào dám giết tu sĩ nhân tộc ta?

- Làm thịt nó!

- Cháu rùa, có ngon thì đại chiến một trận với lão tử!

Một số cường giả Thái Ất cảnh lập tức bay hướng Lục Nhĩ Mi Hầu, hiển nhiên trong đại quân tu sĩ có bóng dáng tông môn, đa số tu sĩ tụ thành nhóm cùng hành động.

Có ba yêu vương toát ra yêu khí động trời giáng lâm, khí thế cường đại. Họ là Nam Phong Giao Vương, Xích Quỷ Ma Vương, Huyền U Lang Vương nổi tiếng như cồn trong Yêu Khư.

------oOo------

Chương 872: Lấy mạng chó của hắn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba yêu mạnh hơn Bách Mục Yêu Quân, vô số yêu binh đi theo sau họ, tiếng gầm rú lấn át tất cả tiếng vang trong thiên địa.

Đưa mắt nhìn bóng yêu binh kéo dài mấy chục dặm, chúng nó lao xuống U Vương thành như trời sập.

Bầu trời ở thế giới này rất cao, tầm một vạn thước còn trong phạm vi thấp.

Tần Quân nhíu mày nói:

- Không ngờ Yêu Tổ làm rầm rộ như vậy.

Tần Quân nhìn sơ có cỡ trăm vạn yêu binh, thanh thế to lớn.

Yêu thú có thể ngự không bay thì thực lực không quá yếu, nhưng so với tu sĩ trong Trung Hoang tụ tập lại thì không nhiều.

Rất nhanh tu sĩ và yêu binh như hai cơn lũ lớn đụng vào nhau, bùng nổ đại chiến quanh U Vương thành.

- Grào!

Một con gấu yêu cao to như ngọn núi va chạm lung tung, ở trên trời đụng các tu sĩ hộc máu bay ngược. Nhưng rất nhanh gấu yêu bị một kiếm tu chặt đầu, máu phun trên không trung.

Các loại pháp thuật và yêu thuật nổ tung, từ dưới đất ngước lên nhìn tựa như trời sao liên tiếp nổ tung, gió to tứ giăng dưới đất, bụi bay mù mịt che nền đất.

Ưu Công Tử nhíu chặt mày kiếm:

- Không lẽ là Yêu Tổ?

Bốn người áo đen bảo vệ quanh người Ưu Công Tử, giết hết yêu binh dọc đường tấn công.

Nếu Yêu Tổ đích thân đến e rằng rắc rối.

Ưu Công Tử hồi hộp thầm nghĩ. Nếu là bình thường thì gã có thể dùng thân phận ép Yêu Tổ rút lui. Nhưng giờ này khắc này Thần Mộ cực kỳ quan trọng, Yêu Tổ kéo người rầm rộ như thế thì tuyệt đối sẽ không buông tay, cùng lắm không làm Ưu Công Tử bị thương.

Minh Mộng Ma Tôn thầm kêu khổ. Chỉ tính bốn vị yêu vương Lục Nhĩ Mi Hầu là nàng đã không đánh lại, càng đừng nói Yêu Tổ.

Tần Quân chợt ngừng lại cười nói:

- Chúng ta tạm chờ đi.

Đám người Dương Tiễn khó hiểu.

Dương Tiễn sốt ruột hỏi:

- Chờ cái gì?

Đằng trước là đại chiến lớn gần ngàn vạn người, Dương Tiễn chỉ muốn giết vào, chiến sung sướng lâm li.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Chờ Yêu Tổ.

Bạch Trạch nhìn đằng trước, cảm giác như trở về chiến trường hồng hoang.

Các xác chết từ trên trời rớt xuống, máu tươi như mưa, bầu trời bị mây lôi và bụi bặm che lấp không thấy mặt trời, thiên địa tối tăm.

Hậu Nghệ bình tĩnh nhìn đằng trước, gã cũng đang đợi Yêu Tổ xuất hiện. Đoạn thời gian trước thảm bại khiến Hậu Nghệ cực kỳ nhục nhã, gã phải dùng cái chết của Yêu Tổ rửa sạch sỉ nhục.

Yêu khí động trời quấn quanh người Lục Nhĩ Mi Hầu, khiêng gậy thép cười kiệt ngạo:

- Ha ha ha ha! Còn có ai!?

Lòng Lục Nhĩ Mi Hầu thầm sung sướng, trận chiến này khó gặp địch thủ, sướng hơn lúc đi Thiên Đình Đại Tần, Thần Vực rất nhiều.

Nam Phong Giao Vương mặc trường bào màu tím, hai móng vuốt cách không vung chụp các tu sĩ lao lên thành thịt nát, tàn bạo vô cùng.

Xích Quỷ Ma Vương thì biến ra bản thể, mình người, đôi cánh dơi, da đỏ thẫm, tốc độ siêu mau xuyên qua biển người không ai địch nổi.

Huyền U Lang Vương lao tới Minh Mộng Ma Tôn, tiếng sói hú rung động cả chiến trường.

May mà sức chiến đấu của Minh Mộng Ma Tôn khá cao, vừa thấy Huyền U Lang Vương lao đến liền né tránh.

Giờ nguyên Minh Vương điện có mình Minh Mộng Ma Tôn là Đại La Kim Tiên, nàng không ngăn được càng đừng nói người khác. Thoáng chốc

Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Quỷ Ma Vương, Nam Phong Giao Vương, Huyền U Lang Vương tung hoành cả chiến trường.

Ưu Công Tử được bốn người áo đen bảo vệ cách U Vương thành ngày càng gần.

Chợt một tiếng rống bá đạo tuyệt luân vang lên:

- Hừ! Thần Mộ đã bị bổn tọa nhìn trúng, các ngươi còn không mau cút đi!

Vô số người bị chấn rách màng tai, tạm điếc.

Yêu Tổ từ mây lôi chậm rãi giáng xuống, thân hình cao lớn toát ra hơi thở siêu mạnh bễ nghễ thiên hạ. Biểu tình của Yêu Tổ lạnh lùng nhìn xuống chiến trường, mấy trăm vạn tu sĩ như đống xương trắng trong mắt gã.

Yêu Tổ vừa lộ mặt thì nguyên chiến trường yên tĩnh.

Tần Quân nheo mắt. Hậu Nghệ rút Xạ Nhật Cung Thần ra. Bọn họ cách U Vương thành mấy chục dặm, vì quá nhiều sinh linh nên Yêu Tổ tạm thời không phát hiện họ.

Hậu Nghệ hỏi nhỏ:

- Bệ hạ, lấy mạng chó của hắn chưa?

Hậu Nghệ cười hờ hững như không thèm để Yêu Tổ vào mắt.

Tần Quân giơ tay ra hiệu Hậu Nghệ bình tĩnh chút:

- Chờ thêm một lúc nữa.

Tần Quân nói vậy vì Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở hắn trong U Vương thành có thứ cường đại phải cẩn thận. Trên đời hiện nay khó tìm ra người thứ hai kiến thức lâu đời hơn Cơ Vĩnh Sinh, nên Tần Quân định chờ thứ kia đi ra rồi tính.

Hậu Nghệ tuy thắc mắc nhưng không phản bác hắn, đoàn người ngừng giữa không trung bình tĩnh nhìn đằng trước.

Ngày càng nhiều tu sĩ tham gia chiến đấu, điên cuồng bay hướng U Vương thành, cộng thêm binh lực của Minh Vương điện, tu sĩ nhân tộc đánh nhau đã hơn ngàn vạn người. Vô số xác chết không ngừng rớt xuống, máu nhuộm mặt đất.

Bầu trời bị nhuộm đỏ.

Tần Quân bị rung động, lần đầu tiên hắn thấy chiến đấu quy mô lớn như vậy. Trước kia chiến tranh đa số Tần Quân chờ đợi chiến quả, lâu rồi không lên tiền tuyến.

Sức chiến đấu trung bình của tu sĩ Trung Hoang không kém hơn yêu binh của Yêu Khư, nhưng sức chiến đấu cao tầng thì không được. Bốn yêu vương Lục Nhĩ Mi Hầu hoành hành không sợ ai, Yêu Tổ nhìn xuống tất cả, dù không ra tay đã tạo áp lực vô tận cho tu sĩ nhân tộc.

Nhiều người thì có thể đục nước béo cò!

Đa số tu sĩ ôm tâm lý này làm liều, dù sao đường tu tiên vô cùng nhấp nhô, không phải mọi người đều giống Tần Quân vừa có hệ thống vừa có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần. Muốn đột phá cảnh giới không phải chỉ dựa vào chăm chỉ là được. Trừ thiên tài ra đa số người thường chỉ có thể liều mạng bắt lấy cơ duyên.

Thần Mộ là cơ duyên bọn họ khó gặp trong đời nên tất nhiên phải dốc hết sức ra.

Chợt một thanh âm tang thương như đến từ viễn cổ truyền ra từ U Vương thành:

- Dòng sông vận mệnh tuyên cổ dài dặc, ngô thừa mệnh thành, vĩnh trấn vô hoang!

Mọi người bị rung động, cảm giác linh hồn bị kim đâm. Sinh linh dưới Thái Ất cảnh đều ôm đầu hét thảm.

Tần Quân cũng thấy đầu đau nhức, may mà Cơ Vĩnh Sinh kịp lúc dùng thần hồn bảo vệ hắn.

Cơ Vĩnh Sinh trầm giọng nói:

Linh hồn trùng kích mạnh quá, người này khi còn sống có lẽ mạnh còn hơn ta ở lúc đỉnh cao!

Tần Quân thấp thỏm bất an chửi thầm trong bụng.

Hèn gì xúc phát nhiệm vụ bắt buộc! Thì ra lai lịch của U Vương thành không tầm thường, còn lớn hơn Cơ Vĩnh Sinh.

Rủa thầm là vậy nhưng trong lòng Tần Quân sinh ra tò mò mãnh liệt, hệ thống muốn hắn chiếm cứ U Vương thành tức là nó có thể nhận chủ. Tần Quân phỏng đoán U Vương thành sẽ đem lại ích lợi thế nào cho hắn.

------oOo------

Chương 873: Một đấm diệt thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Tổ xoay người nhíu mày nhìn U Vương thành, mắt tràn đầy kinh hoàng.

Tượng đầu người mình sói trên nóc U Vương thành bỗng vặn vẹo, tựa như con sói đứng thẳng, chỉ có đầu giống người, màu đá rút đi hóa thành lông xanh đen, mái tóc dài bay rối rất là trương cuồng. Đôi mắt bắn ra hai luồng sát ý đỏ rực như hai cây cột bắn hướng chân trời, dọc đường dấy lên từng vòng sóng khí.

Vô số người và yêu thú sợ điếng người.

Tượng đá đầu người mình sói cao vạn trượng sống lại! Hơi thở khiến người cảm giác tận thế đến.

Hậu Nghệ trầm giọng nói:

- Mãnh thú này có tu vi Đại La Chí Tiên!

Đám người Dương Tiễn thót tim. Bọn họ không giật mình, vì bề ngoài mãnh thú như người sói này quá kinh dị, thân thể cao vạn trượng cho cảm

giác ma thần. Đặc biệt nó từ trên cao vạn thước nhìn xuống cả chiến trường, tạo áp lực mạnh mẽ cho các sinh linh.

Cơ Vĩnh Sinh thì thào:

Hư Không Lang Ma trong truyền thuyết . . .

Hư Không Lang Ma?

Nghe tên là biết không dễ chọc.

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn hỏi Hậu Nghệ:

- Ngươi có thể địch lại không?

Hậu Nghệ tự phụ đáp:

- Một mũi tên có thể giết nó!

Đám người Dương Tiễn, Văn Trọng, Long Đế ngó nhau.

Hậu Nghệ bây giờ mạnh đến mức nào rồi?

Lục Nhĩ Mi Hầu triệu tập Xích Quỷ Ma Vương, Nam Phong Giao Vương, Huyền U Lang Vương xông hướng Hư Không Lang Ma:

- Lên!

Hư Không Lang Ma sừng sững trên đỉnh U Vương thành chợt gầm lên, tiếng rống làm đất đai rung rinh, sinh linh trong Trung Hoang đều nghe thấy. Vực quanh Trung Hoang cũng nghe được.

Người nghe đều sợ thót tim.

Các vực xung quanh bàn tán xôn xao, vô số người giật mình và tò mò:

- Ui, đó là tiếng rống của yêu vương nào vậy?

- Sao cảm giác có hơi thở của ma?

- Tiếng gầm thật khủng khiếp.

- Lại là Trung Hoang! Dạo này Trung Hoang không bình yên.

- Thật muốn biết Trung Hoang xảy ra chuyện gì!

Cùng lúc đó, Hư Không Lang Ma đối diện bốn yêu vương chợt nhảy lên, thân hình khổng lồ cao vạn trượng như muốn đụng vỡ khung trời.

Hư Không Lang Ma với thế núi Thái đè đầu lao hướng bốn yêu vương, tốc độ siêu mau dấy lên áp lực gió làm đất nứt vỡ, đá bắn lên ngàn trượng. Sóng khí như rồng to quay quanh Hư Không Lang Ma, hình ảnh vô cùng đồ sộ, rung động tất cả sinh linh.

Bốn yêu vương Lục Nhĩ Mi Hầu cảm nhận áp lực gió khủng khiếp ập đến như có vật nặng ngàn vạn cân đè lên, chúng chỉ có thể miễn cưỡng gồng mình không rơi xuống, khó thể bay lên cao.

Hư Không Lang Ma quát to giơ nắm đấm đập xuống:

- Grào!

Nắm tay như ngọn núi, bốn yêu vương bé xíu xiu trước nó. Bọn chúng tuyệt vọng nhìn cái chết đến gần, căn bản không cách nào phản ứng.

Trong khoảnh khắc Yêu Tổ hành động, tốc độ siêu mau lướt qua, một tay chộp Lục Nhĩ Mi Hầu, một tay túm Xích Quỷ Ma Vương. Nam Phong Giao Vương và Huyền U Lang Vương thì Yêu Tổ hết tay cứu.

Ầm!

Đám người Tần Quân cách mấy chục dặm trợn tròn mắt nhìn. Hư Không Lang Ma cao lớn chợt lao xuống, nắm đấm đập xuống mặt đất làm nền đất mười dặm tan vỡ, không gian bị xé ra các khe hở đen, lực lượng khủng bố làm mặt đất vỡ thành những cục đá to bắn tứ tung, bụi bay mù mịt tựa sóng diệt thế nghiền áp bốn phương tám hướng.

Vô số tu sĩ, yêu binh bị cát bụi cuốn đi, tiếng gào thét bị át trong tiếng động đất.

Hậu Nghệ nhanh chóng che trước mặt Tần Quân, một tay giơ ngang chặn lại đá vụn cát bụi cao mấy ngàn trượng ập đến, khiến sau lưng gã thành khu vực cách ly, tránh cho bị vạ lây.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tần Quân cau mày nhìn cơn lốc bụi như đàn rồng lướt qua hai bên mình, hắn không thấy bầu trời xanh, đập vào mắt là cát bụi.

Cú đấm của Hư Không Lang Ma lan đến phạm vi rất lớn, kéo dài trăm, hai trăm dặm.

Năm trăm dặm.

Ngàn dặm.

Vạn dặm.

Nhiều thành trì bị nhấn chìm, đám đông tu sĩ chạy hướng U Vương thành bị cuốn đi.

Trung Hoang rung bần bật tựa như cả thiên địa đang tan vỡ.

Cú đấm vô địch xé rách hết thảy ồn ào náo động!

Tần Quân ngơ ngác nhìn cảnh tượng này, lỗ tai tràn ngập tiếng gầm rú không nghe thấy thanh âm nào khác.

Đây chính là lực lượng của Đại La Chí Tiên?

Nếu cú đấm này đập vào Trái Đất thì có thể Trái Đất đã tan nát, nếu so sánh thì nó không to bằng một nửa Trung Hoang.

Dương Tiễn, Văn Trọng, Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm đang run. Bạch Trạch tái mặt. Trọng Minh Điểu không dám bay lung tung.

Hậu Nghệ che trước mặt Tần Quân thì biểu hiện thản nhiên, một tay cản lại tất cả trùng kích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng gió vô tận vang bên tai, Tần Quân nhìn chằm chằm đằng trước. Theo thời gian trôi qua Tần Quân dần thấy thân hình cao lớn như ma thần đội trời của Hư Không Lang Ma.

Tần Quân biết Đại La Chí Tiên rất mạnh, nhưng đây là lần đầu hắn trực quan cảm nhận sức phá hoại đó.

Lúc Kiếm Chủ ép Yêu Tổ rút lui còn chừa lại chút sức, không gây sức phá hoại lớn như vậy.

Giờ phút này không chỉ có nhóm Tần Quân ngạc nhiên ngây người.

Ưu Công Tử trong sự che chở của bốn người áo đen mặt ướt mồ hôi nhìn đằng trước, thân hình khủng bố thấp thoáng trong bão bụi che trời.

Ưu Công Tử rít qua kẽ răng:

- Mạnh quá! Cái tên này hoàn toàn không e ngại gì!

Bình thường Đại La Chí Tiên sẽ không bùng nổ lực lượng không kiêng nể gì, có đối địch cũng ngưng tụ lực lượng tấn công chính xác vào kẻ thù. Càn rỡ làm bậy như vậy rất có thể sẽ đánh chìm nguyên Trung Hoang.

Nhưng nhìn thân hình điên cuồng bá đạo của Hư Không Lang Ma thì Ưu Công Tử không có gì để phàn nàn, vì đó là quái vật!

Không có lý trí!

Chỉ biết giết chóc!

Một người áo đen trầm giọng nói:

- Hung vật này e rằng đã đến Đại La Chí Tiên, trong những người ở đây chỉ có Yêu Tổ mới đánh lại.

Bốn người áo đen liên hợp dùng pháp lực ngưng tụ một lớp phòng hộ bao bọc họ lại, khỏi bị cát bụi xung quanh gột rửa.

Hư Không Lang Ma điên cuồng gầm rú:

- Grào grào grào!

Thân hình của nó không ai bì nổi.

Cách trăm dặm, Minh Mộng Ma Tôn lơ lửng trên trời dùng tay áo che mặt, nàng đã giữ khoảng cách đủ an toàn với Hư Không Lang Ma, nhưng đôi mắt vẫn tràn ngập sợ hãi nhìn nó. Lần đầu Minh Mộng Ma Tôn cảm nhận lực lượng khủng bố đến vậy, trước lực lượng đó dù tập thể Minh Vương điện xông lên thì vẫn là kiến hôi.

Yêu Tổ xách Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Quỷ Ma Vương, biểu tình tức giận nhìn Hư Không Lang Ma. Lục Nhĩ Mi Hầu và Xích Quỷ Ma Vương đã sợ ngây người, lực lượng làm chúng nó sợ hãi hồn vía lên mây.

Yêu Tổ cau mày đầy khó hiểu:

- Hung vật này rốt cuộc là cái gì?

------oOo------

Chương 874: Một mũi tên diệt Lang Ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước kia U Vương thành từng nổi lên mặt đất nhưng Yêu Tổ chưa từng thấy giống như Hư Không Lang Ma từ tượng đá biến thành vật sống, và cuồng bạo như vậy.

Tuy nhiên Yêu Tổ phải trừ Hư Không Lang Ma, không thì gã không thể vào U Vương thành.

Nghĩ vậy Yêu Tổ thả Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Quỷ Ma Vương ra, gã lao hướng Hư Không Lang Ma.

Tay phải biến thành móng vuốt chộp hư không, yêu lực cuồn cuộn hóa thành một móng vuốt đen to ngàn trượng vẹt biển mây và bụi bặm đánh hướng lưng Hư Không Lang Ma.

Nhưng Hư Không Lang Ma như mọc con mắt sau lưng, nó xoay người gầm rống tung nắm đấm.

Một đấm thế không thể đỡ lại mang theo lực lượng trời sập đấm tới.

Móng vuốt yêu lực của Yêu Tổ bị đánh tan, lực lượng khủng bố cách không đấm vào người gã, làm cơ mặt gã cứng nhắc.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, một cột sáng màu đen dâng lên bao trùm Yêu Tổ, mang theo thế không gì sánh bằng đánh tan biển mây, chớp mắt bắn xa ngàn dặm.

Gió to mạnh mẽ vụt qua bầu trời Trung Hoang bay tới vực khác không chút ngừng lại. Từ dưới đất nhìn lại biển mây như bị một đao chém thành hai nửa, vô cùng đồ sộ.

Một quyền này tạo thành cảnh tượng rung động xẹt qua mấy vực bay hướng Tây Vực, Nam Vực, tiếp tục kéo dài nhanh. Thật khó tưởng tượng lực lượng của Hư Không Lang Ma mạnh đến cỡ nào.

Chỗ đám người Tần Quân đứng vừa lúc ở sau lưng Hư Không Lang Ma nên tránh khỏi tai nạn.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Ra tay đi!

Còn để mặc Hư Không Lang Ma làm bậy thì Trung Hoang sẽ bị hủy.

Hậu Nghệ kéo dây cung, khí thế siêu đẳng bùng nổ từ người gã, bụi bặm xung quanh bị đánh tan, từng dòng khí xoay nhanh quanh người gã. Nhóm Bạch Trạch bị rung động.

Hậu Nghệ cười khinh thường nói:

- Súc sinh! Chịu chết đi!

Hai bắp tay nhô lên tạo cảm giác lực lượng bùng nổ, Hậu Nghệ nhẹ buông

tay, lửa ngưng tụ thành mũi tên nhọn dài trăm trượng xé rách không khí bắn hướng Hư Không Lang Ma cách mấy chục dặm.

Mũi tên siêu mau, Hư Không Lang Ma vừa quay đầu đã bị bắn trúng sọ.

Bùm!

Mũi tên lửa cháy bá đạo bắn bể đầu Hư Không Lang Ma, tựa như mặt trời nổ tung, ánh sáng chói lòa bừng lên chiếu sáng thiên địa. Ưu Công Tử, Minh Mộng Ma Tôn, những tu sĩ sống sót lơ lửng trên trời trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Hư Không Lang Ma mất đầu, cơ thể cứng ngắc trên không trung.

Yêu Tổ lao ra khỏi bụi mù nhìn cảnh tượng đóm mắt tròn mắt dẹt. Hư Không Lang Ma khủng bố thế nào thì vừa rồi gã đã cảm nhận, vậy mà bị diệt gọn, khiến Yêu Tổ nổi da gà.

Đám tu sĩ lao nhao bàn tán, những yêu binh sống sót cũng xôn xao.

- Ui, mũi tên vừa rồi . . .!

- Ta bị hoa mắt sao?

- Quái vật này bị bắn bể đầu?

- Trời ạ, là ai vậy?

- Yêu Tổ cũng trợn tròn mắt nhìn kìa.

Yêu Tổ nhìn hướng tên lửa bắn ra vừa lúc ánh mắt giao nhau với Hậu Nghệ, gã còn thấy nhóm Tần Quân.

Mắt Yêu Tổ lộ tia sát ý:

- Là bọn họ!

Lần trước để Tần Quân chạy trốn không ngờ họ chưa rời khỏi Trung Hoang, thật là gan to bằng trời.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Yêu Tổ. Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ từng thua thảm dưới tay Yêu Tổ, nếu trong vòng một ngày đánh lui Yêu Tổ sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân nheo mắt.

Trẫm không cần chỉ đánh bại Yêu Tổ, còn muốn giết hắn!

Tần Quân lạnh lùng quát:

- Hậu Nghệ, giây phút tẩy rửa sỉ nhục đến rồi!

Nhóm Dương Tiễn nghe mà máu nóng sục sôi. Lúc trước Yêu Tổ nhẹ nhàng đánh bại hết bọn họ, hôm nay rốt cuộc có thể báo thù.

Hậu Nghệ cuồng ngạo không kỵ cười nói:

- Bệ hạ yên tâm, trong vòng ba mũi tên nếu không giết được hắn thì ta tự xách đầu tạ tội!

Hậu Nghệ cố ý cao giọng cười to làm mọi người trong vòng ngàn dặm nghe rõ.

Ba mũi tên giết Yêu Tổ?

Người nghe đều kinh kêu, người này bị điên rồi.

Yêu Tổ tức ói máu, lập tức xông hướng nhóm Tần Quân.

Cùng lúc đó, Kiếm Chủ hiện ra giữa hư không cách trăm dặm, nhìn xuống bên dưới. Thân thể Hư Không Lang Ma bắt đầu hóa đá rồi rớt xuống đất.

Kiếm Chủ nhíu mày nói, mắt nhìn Hậu Nghệ chằm chằm:

- Đại La Chí Tiên!

Kiếm Chủ mới gặp Hậu Nghệ gần đây, khi đó gã chỉ là Đại La Kim Tiên

cảnh hậu kỳ, vì sao đột nhiên tăng vọt lên nhiều vậy?

Kiếm Chủ không nghĩ ra.

Đối mặt Yêu Tổ hùng hổ xông tới, Hậu Nghệ nhếch mép cười khinh miệt, kéo cung bắn tên.

Bùm!

Tiếng không khí nổ vang lên, mũi tên lớn với lửa quấn quanh bắn thẳng hướng Yêu Tổ, tốc độ mau đến khó tin. Con ngươi Yêu Tổ co rút vội giơ hai tay che trước ngực, vô thượng yêu lực hội tụ thành tấm thuẫn đen lớn che trước mặt.

Mũi tên lửa bắn trúng thuẫn đen đánh nát nó, đâm vào hai cánh tay Yêu Tổ giao nhau, máu phun ra, gã đau đớn cắn chặt hàm răng.

Lực lượng mạnh mẽ đẩy Yêu Tổ trượt nhanh, dòng khí tách ra mấy chục cái từ sau lưng Yêu Tổ ghì chặt mũi tên lửa cháy, hình ảnh rất kích thích thị giác.

Máu nhuộm không trung.

Yêu Tổ bị mũi tên của Hậu Nghệ ép lùi xa trăm dặm, hai tay bị đâm thủng hai cái lỗ máu. Đau nhức làm Yêu Tổ nhăn mặt, lòng tràn ngập lửa giận, cũng rất kinh hoàng. Tại sao Hậu Nghệ bỗng nhiên trở nên mạnh nhiều vậy? Một mũi tên suýt làm gã không đỡ được.

Trong lòng Yêu Tổ kinh hoàng thì trong bụi mù tối tăm đằng trước lại bay ra một mũi tên, lửa cháy càng dữ dội hơn mũi tên trước, tựa như thiên thạch ngoài vũ trụ khoác lớp lửa bắn hướng Yêu Tổ.

Yêu Tổ kinh hoàng thầm hét:

Sao có thể như vậy??

Yêu Tổ không kịp né, đành vận chuyển tất cả pháp lực hòng ngăn cản.

Bùm!

Pháp lực màu đen như đóa phù dung nở rộ, muốn ngăn cản mũi tên lửa lớn không thể chặn lại. Nhưng thân hình vạm vỡ của Yêu Tổ thật nhỏ bé trước mũi tên lửa lớn.

Yêu Tổ hét chói tai:

- Không!!!

Giây tiếp theo mũi tên lửa bao trùm Yêu Tổ, tiếng hét ngừng bặt.

Mũi tên lửa cháy mang theo khí thế không gì sánh bằng vọt lên trời, dọc đường bao nhiêu yêu binh, tu sĩ bị vạ lây. Đám sinh linh Ưu Công Tử, Minh Mộng Ma Tôn, Lục Nhĩ Mi Hầu trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Yêu Tổ. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân bất ngờ.

Yêu Tổ đã chết?

Hai mũi tên!

Hậu Nghệ chỉ dùng hai mũi tên đã bắn chết Yêu Tổ, Tần Quân thậm chí không thấy rõ gã kéo cung thế nào, vì mọi chuyện diễn ra quá mau.

Trong tầm mắt của Tần Quân chỉ thấy thiên địa chấn động, lửa bùng cháy rồi Yêu Tổ chết đi.

Phía xa. Áo đen của Kiếm Chủ bị gió thổi bay phần phật, trong mắt phản chiếu ánh lửa đầy trời.

------oOo------

Chương 875: Tru Yêu Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Chủ nhíu chặt mày kiếm, lẩm bẩm:

- Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

Mắt Kiếm Chủ tràn đầy giật mình thì thào:

- Đương thời lại sắp ra một cường giả tuyệt đỉnh, chắc hắn là Hậu Nghệ mới nổi gần đây.

Tìm khắp thiên địa số lượng Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn đếm chưa đầy năm ngón tay. Yêu Tổ mới chỉ là Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ đã có thể hoành hành không ngán ai, nhưng đối mặt Hậu Nghệ Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn thì không chịu nổi một kích.

Chờ lửa đầy trời tán đi đã không thấy bóng dáng Yêu Tổ đâu.

Thiên địa yên tĩnh!

Tu sĩ và yêu binh còn sống ngơ ngác nhìn bóng dáng Hậu Nghệ, nửa ngày chưa tỉnh hồn.

Lục Nhĩ Mi Hầu thì thào:

- Không thể nào . . .

Lục Nhĩ Mi Hầu biết rõ nhất Yêu Tổ mạnh cỡ nào, nó bị đánh đến ngoan. Nhưng nhìn Yêu Tổ chết nhanh làm Lục Nhĩ Mi Hầu cảm giác như nằm mơ.

Lục Nhĩ Mi Hầu chợt thấy nhóm Tần Quân đứng đằng sau Hậu Nghệ, khóe môi co giật.

Không lẽ tiễn tu nó gặp hôm đi Thiên Đình Đại Tần là Hậu Nghệ?

Nhưng so với hôm đó thì Hậu Nghệ bây giờ mạnh hơn gấp vạn lần.

Tần Quân cười to bảo:

- Trẫm tuyên bố Thần Mộ này thuộc về trẫm!

Khói thuốc súng nồng nặc, vô số kẻ địch, tiếng cười của Tần Quân hết sức ngông cuồng.

Nói xong Tần Quân đạp hư không đi hướng U Vương thành.

Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Bạch Trạch, Văn Trọng, Vương Tiễn, Long Đế, Mông Điềm, Trọng Minh Điểu theo sát bên Tần Quân. Nơi họ đi qua sóng bụi và mùi thuốc súng bị thổi tan.

Đưa mắt nhìn đất đai đã tan hoang, nền đất thủng lỗ sâu ngàn thước, gồ ghề, đá vụn chất đống. Dưới bầu trời âm u trông như nơi chôn mộ.

Hư Không Lang Ma xuất hiện rất ngắn ngủi nhưng giết hàng trăm vạn tu sĩ, vô số yêu thú, sinh linh sống sót đa số bị thương nặng.

Đủ thấy sức phá hoại khủng bố của Hư Không Lang Ma.

Ưu Công Tử rít qua kẽ răng, mắt đỏ ngầu:

- Chết tiệt, lại là hắn!

Ưu Công Tử không ngờ Tần Quân có cường giả dưới tay mạnh vậy, lần trước ở Cổ Cổ thành gã không nhớ mặt Hậu Nghệ, lần này Hậu Nghệ đảo điên kiến thức của gã.

Một người áo đen trầm giọng nói:

- Công tử, chúng ta hãy rút lui đi.

Đối mặt Hậu Nghệ thì gã không có chút ý định chống cự.

Quá mạnh!

Trong mắt người áo đen dù là nguyên Cửu U Chi Địa chỉ có Cửu U Âm Đế mới trấn áp nổi Hậu Nghệ.

Tần Thánh Đế quá cuồng vọng, lần trước không thèm nể mặt Ưu Công Tử, giờ hắn mới sính uy phong xong càng sẽ không nhún nhường.

Ưu Công Tử nghiến răng nghiến lợi, mắt âm lạnh, gã không nói chuyện,

không tỏ ý rút lui.

Minh Mộng Ma Tôn ở phía xa sợ hãi run lẩy bẩy.

Lại là Tần Quân!

Trận chiến lúc trước đã khiến nàng không dám đối diện Tần Quân, lần này Minh Mộng Ma Tôn sợ đến hồn vía lên mây. Khi tỉnh táo lại Minh Mộng Ma Tôn dứt khoát xoay người chạy trốn.

Minh Mộng Ma Tôn rời đi, đám tu sĩ Minh Vương điện như rắn mất đầu. Tuy nhiên nhiều người còn tham U Vương thành không chịu rời đi.

Trước đó đã có một số tu sĩ đi vào U Vương thành.

Xích Quỷ Ma Vương cắn răng hỏi:

- Chúng ta phải làm sao?

Mặt Lục Nhĩ Mi Hầu nhăn nhó, Yêu Tổ đã chết, nó cũng hết sức hoang mang. Lục Nhĩ Mi Hầu bản năng nhìn Tần Quân, vừa lúc hắn nhìn nó, bốn mắt sao nhau.

Tần Quân lạnh lùng cười, môi mấp máy, nhỏ giọng đến mức chỉ có người đứng cạnh hắn mới nghe thấy:

- Đến đầu vào trẫm đi.

Thính lực của Lục Nhĩ Mi Hầu rất kinh khủng, Thuận Phong Nhĩ cũng thua kém.

Tim Lục Nhĩ Mi Hầu đập nhanh. Trong mảnh thiên địa xa lạ này có chỗ dựa thì quá tuyệt, Thiên Đình Đại Tần biểu hiện ra thực lực rõ ràng mạnh hơn Yêu Khư, khiến Lục Nhĩ Mi Hầu động lòng.

Nghĩ xong ánh mắt Lục Nhĩ Mi Hầu độc ác liếc sang Xích Quỷ Ma Vương.

Xích Quỷ Ma Vương kinh khủng nhìn Hậu Nghệ nên không hay biết gì.

Đám người Tần Quân đi nhanh đến trước U Vương thành.

Tần Quân cười nói với cả nhóm:

- Cái này gọi là bọ nghẹ bắt ve, chim sẻ ở phía sau.

Minh Vương điện muốn bá chiếm U Vương thành, tiếc rằng Yêu Tổ đến. Yêu Tổ tưởng ăn chắc, ai ngờ đụng phải Hậu Nghệ trong trạng thái cao nhất.

Mọi người cùng cười nhẹ nhàng.

Ỷ vào sức chiến đấu vô song của Hậu Nghệ thì bọn họ chẳng cần sợ ai, Yêu Tổ còn phải chết thảm dưới mũi tên. Vương Tiễn, Mông Điềm, Long Đế nỗi lòng phức tạp.

Cứ nghĩ vạn năm trôi qua bọn họ sẽ cho Tần Quân niềm vui bất ngờ, ai dè vẫn phải dựa vào hắn che chở, làm lòng ba người rất hổ thẹn.

Cả nhóm nhanh chóng đến trước tháp cao chính giữa U Vương thành.

Vừa đáp xuống đất Hậu Nghệ nhíu mày nói:

- Cẩn thận khói xung quanh.

Nguyên U Vương thành bị phong kín không thể mở cửa, chỉ có tòa tháp cao là cửa sổ mở ra, vì không quen U Vương thành nên bọn họ không thể tùy tiện xông vào, trực tiếp đấm vỡ tường đi vào trong.

Tần Quân chú ý thấy khói xanh đen lơ lửng xung quanh như làn sương.

Bạch Trạch nhẹ phất tay áo xua tan khói xanh đen.

Cơ Vĩnh Sinh nhắc nhở:

Lai lịch U Vương thành dài lâu, các ngươi phải hết sức cẩn thận, đừng tưởng có một cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn bảo vệ là không sợ gì.

Tần Quân ngầm hiểu, đoàn người đi hướng cửa sắt mở rộng bên dưới tháp

cao.

Tu sĩ, yêu thú ở phía xa không kiềm được rục rịch xông hướng U Vương thành.

Dương Tiễn hừng hực chiến ý hỏi:

- Bệ hạ có cần ta ngăn bọn họ lại không?

Thấy Hậu Nghệ đại phát thần uy làm Dương Tiễn hăm hở muốn chiến đấu.

Mắt Mông Điềm sáng rực nhìn Tần Quân.

Khóe môi Tần Quân co giật tức giận nói:

- Các ngươi nghĩ chúng ta đến để đánh nhau sao? Mục tiêu quan trọng là tòa thành! Theo trẫm vào hết!

U Vương thành có thể tồn tại thời gian lâu dài thì chắc chắn không chỉ có Hư Không Lang Ma, riêng khí thể xanh đen xung quanh đủ ngăn cản phần lớn người rồi.

Đến trước cửa sắt Tần Quân nhíu chặt mày, vì hắn thấy đằng sau cánh cửa toàn là xác chết đã thành xương trắng, nhưng quần áo thì không phủ bụi tức là mới chết gần đây.

Chẳng lẽ là nhóm tu sĩ đầu tiên vào U Vương thành?

Nhóm Tần Quân ôm mối nghi ngờ chậm rãi bước vào, Hậu Nghệ đi đằng trước nhất.

Đường hành lang rất rộng, cỡ mười thước, trải đầy xương trắng. Nhóm Tần Quân đi đường cẩn thận không đụng vào đống xương.

Tia sáng mờ tối, may mà bọn họ không phải phàm nhân, nhìn vật trong bóng tối không khó khăn.

Bên kia.

Tu sĩ, yêu thú xông vào U Vương thành, không phải tất cả sinh linh đều

cẩn trọng như nhóm Tần Quân. Một số sinh linh thô lỗ xông vào khói xanh đen, có yêu thú hay tu sĩ nóng tính sẽ vận dụng phép thuật đụng thủng cửa sắt, cứng rắn xông vào từng lâu vũ.

------oOo------

Chương 876: Yêu hầu phản nghịch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có tu sĩ cào mặt hét thảm:

- A a a a a!!!

Mặt tu sĩ toàn là vết máu tự cào, mắt lồi ra tràn ngập tơ máu, khiến người cực kỳ sợ hãi.

Ngay sau đó có tu sĩ khác hét thảm, khói xanh đen bao bọc người họ lại. Nếu nhìn từ vi mô thì những khí thể này là một loại sâu nhỏ xíu, dù là cường giả Đại La cảnh cũng không phân biệt được.

Không lâu sau một số yêu thú lăn lộn dưới đất, gầm rống thảm thiết.

Loại tình huống này lan nhanh như ôn dịch, U Vương thành ngập trong tiếng gào thét.

Những tu sĩ, yêu thú đang xông vào U Vương thành sợ hãi khựng lại giữa không trung.

Đám tu sĩ lao nhao trao đổi, yêu binh dưới tay Yêu Tổ cũng luống cuống.

- Chuyện gì xảy ra?

- Không lẽ trong Thần Mộ có quỷ hồn của thần tiên?

- Vớ vẩn, có lẽ liên quan khói bí ẩn kia!

- Tần Thánh Đế đã đi vào, chúng ta phải nhanh lên!

- Nhanh? Ngươi sốt ruột đi đầu thai à?

Yêu Tổ đã chết nhưng các cấp yêu vương thuộc hạ của gã thì không bỏ qua cơ hội lần này.

Nhìn từ xa nguyên U Vương thành đã nổi lên sương mù dày màu xanh đen lơ lửng trên hư không vạn thước, âm u khủng bố như tòa thành quỷ.

Một người áo đen phe Ưu Công Tử hồi hộp trầm giọng hỏi:

- Công tử, chúng ta còn không đi sao?

U Vương thành đem lại cảm giác nguy hiểm càng lúc càng mạnh, khiến người áo đen rất bất an.

Đi?

Ưu Công Tử xanh mặt, nghĩ đến bộ dáng vênh váo của Tần Quân là gã thấy khó chịu. Trong cùng thế hệ chưa từng có ai nổi bật lấn át gã, khiến gã bị lu mờ không có chút cảm giác tồn tại.

Gã là ai?

Nhi tử của Cửu U Âm Đế, Ưu Công Tử, thiên tài xếp mười hàng đầu trong toàn thiên địa. Nhưng trên chiến trường Trung Hoang gã chỉ có thể lẩy bẩy run rẩy nhìn thuộc hạ của Tần Quân đại phát thần uy.

Nhục nhã đó khiến Ưu Công Tử càng hận Tần Quân hơn.

Bùm!

Phương bắc bỗng có tiếng nổ, nhiều người giật mình ngoái đầu xem.

Lục Nhĩ Mi Hầu khiêng gậy sắt, lưng phập phồng. Bên cạnh Lục Nhĩ Mi Hầu đầy thịt vụn, mơ hồ thấy mảnh nhỏ áo giáp của Xích Quỷ Ma Vương.

Lục Nhĩ Mi Hầu hư không chộp nguyên thần của Xích Quỷ Ma Vương làm gã hiện hình.

Nhiều người rung động nhìn.

Có yêu vương mắng um sùm:

- Lục Nhĩ Mi Hầu, ngươi muốn làm gì!?

Lục Nhĩ Mi Hầu lườm yêu vương một cái, ánh mắt tràn ngập sát ý thô bạo làm yêu vương sợ hãi rụt cổ về, không dám lải nhải.

Lục Nhĩ Mi Hầu táo bạo gầm lên:

- Lục Nhĩ Mi Hầu ta làm việc, ai dám ngăn cản thì chết!

Lục Nhĩ Mi Hầu bóp tay phải làm nguyên thần Xích Quỷ Ma Vương tan biến, hồn phi phách tán, sau khi chết không có cả cơ hội đầu thai.

Khỉ yêu bá đạo quát một tiếng không yêu vương nào dám chất vấn nữa.

Sau khi diệt Xích Quỷ Ma Vương thì Lục Nhĩ Mi Hầu bay vào U Vương thành.

Đúng vậy, Lục Nhĩ Mi Hầu đã quyết định đầu vào Tần Quân, được làm vua thua làm giặc, hiện giờ đi theo hắn là sáng suốt nhất. Lục Nhĩ Mi Hầu không sợ bị Tần Quân tính kế, nếu hắn muốn giết nó thì Hậu Nghệ đã bắn một mũi tên diệt nó lâu rồi. Yêu Tổ còn bị hai mũi tên bắn chết, Lục Nhĩ Mi Hầu có tự phụ đến đâu cũng nhận rõ hiện thực.

Bên kia.

Nhóm Tần Quân thuận lợi dọc theo hành lang trong tháp cao đi vòng vèo xuống lòng đất U Vương thành.

Lòng đất U Vương thành có bí ẩn khác, không gian rất lớn, các kiến trúc xếp hàng hai bên đường, giống thành trong thành, chẳng qua trên đầu là vách đất, không có bầu trời.

Trong tòa thành ngầm đầy xác chết, nhưng máu thịt còn nguyên, phần lớn bị tách rời tay chân trông rất thảm.

Bạch Trạch híp mắt cười nói:

- Có vẻ xung quanh giấu thứ gì.

Các vị cường tướng rải rác quanh Tần Quân phòng ngừa có thứ gì đột nhiên tấn công. Bọn họ đều là cường giả Đại La Kim Tiên cảnh, ngay cả Dương Tiễn cũng có sức chiến đấu của Đại La Kim Tiên cảnh. Càng đừng nói Hậu Nghệ đã đứng ở đỉnh cao Đại La Chí Tiên cảnh.

Tần Quân gật đầu hỏi thầm:

Hệ thống, ngươi đã xúc phát nhiệm vụ bắt buộc thì có thể nói cho trẫm biết cách khống chế U Vương thành không?

Ngươi bắt buộc trẫm làm nhiệm vụ còn không cho gợi ý? Dồn ép quá trẫm bỏ luôn, dù sao nhiệm vụ bắt buộc không quy định trừng phạt thế nào.

Hệ thống lạnh lùng nói:

Nếu như nhiệm vụ thất bại hệ thống sẽ tùy cơ trừng phạt túc chủ, có lẽ cảnh giới rút lui, có lẽ thân thể bị tàn phá.

Tần Quân suýt phát cuồng.

Giây sau hệ thống gợi ý:

Túc chủ chỉ cần đến trung tâm U Vương thành lấy mệnh hạch, dùng tinh huyết khiến nó nhận chủ là U Vương thành sẽ theo túc chủ khống chế.

Đơn giản vậy thôi?

Tần Quân thầm thắc mắc.

Bỗng giữa nhà lầu hai bên đường chạy ra từng bóng trắng như ma quỷ.

Hậu Nghệ hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Hậu Nghệ giẫm mạnh chân phải, bóng trắng xung quanh lao đến đều bị đánh tan.

Tần Quân đưa mắt nhìn, phát hiện những bóng trắng giống hệt hồn ma, hình người, không thấy rõ mặt, sau khi bị đánh tan chúng nó lại ngưng tụ.

Bạch Trạch trầm giọng nói:

- Những quỷ hồn này ít nhất có thực lực Thái Ất Huyền Tiên!

Đưa mắt nhìn ít nhất có cỡ ngàn bóng trắng, vô cùng khủng bố.

Hàng ngàn Thái Ất Huyền Tiên?

Tim Tần Quân rớt cái bịch, trận thế như vậy ai đi vào là kẻ đó chết chắc.

Dù là Đại La Kim Tiên.

Hèn gì U Vương thành có thể trường tồn mười mấy vạn năm, thậm chí càng lâu.

Bên ngoài có Hư Không Lang Ma, bên trong nhiều tầng nguy hiểm, thật sự là đường chết.

Một thanh âm bỗ nghỗ thiên hạ từ ngoài thành vọng vào:

- Chậc, náo nhiệt quá, có thể để bản hoàng góp một tay không?

Đám người Tần Quân nghe tiếng nói đó thì lòng thít chặt, bao gồm Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ sắc mặt khó xem nói:

- Là hắn!

Xạ Nhật Cung Thần sau lưng Hậu Nghệ rung bần bật.

Tần Quân cau mày, hé môi.

Biểu tình Bạch Trạch nghiêm nghị nói:

- Đông Hoàng Thái Nhất!

Đông Hoàng Thái Nhất?

Trời!

Tần Quân xoe tròn mắt, biểu tình tràn đầy ngạc nhiên.

Tại sao đại nhân vật này đến đây?

Làm một trong các Thần Ma giáng lâm đầu tiên, Đông Hoàng Thái Nhất dù không phải trạng thái cao nhất cũng mạnh khủng khiếp.

Thái Nhất là Thiên Đế được tín phụng sớm nhất ở Hoa Hạ cổ đại, có vô số điển tịch ghi chép, ví dụ Hoài Nam Tử, Sử ký, Lễ ký, Trang Tử.

Trong Sở Từ Cửu Ca có chương Đông Hoàng Thái Nhất viết rằng: Tên Thái Nhất, tôn thần của trời, chết ở hướng đông, xưng là Đông Đế, nên gọi là Đông Hoàng.

Trong các phiên bản thần thoại hay thần thoại hồng hoang đời sau thì Đông Hoàng Thái Nhất đều đứng ở đỉnh đế hoàng.

Theo như Tần Quân hiểu biết hệ thống, nó triệu hoán ra Đông Hoàng Thái Nhất chắc đến từ thần thoại hồng hoang.

------oOo------

Chương 877: Yêu Hoàng đấu với Kiếm Chủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất trong hồng hoang là Yêu Hoàng, làm huynh đệ với Yêu Đế Đế Tuấn, cùng nhau sinh ra trên Thái Dương Tinh, cùng là Kim Ô ba chân. Là đại năng đỉnh cao nhất dưới Thánh Nhân, dù là Khổng Tuyên vô địch dưới Thánh Nhân trong Phong Thần Diễn Nghĩa cũng không đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất, đương nhiên chỉ khi gã ở thời kỳ đỉnh cao.

Tóm lại Đông Hoàng Thái Nhất là thúc thúc của Lục Kim Ô, chủ công cũ của Bạch Trạch, kẻ thù không đội trời chung với Hậu Nghệ và Khoa Phụ.

Bùm!

Hậu Nghệ bùng nổ khí thế kéo Tần Quân khỏi những suy nghĩ lan man.

Tần Quân vội ngăn Hậu Nghệ lại:

- Đừng xúc động, ngươi muốn tặng đầu người sao!?

Đùa, dù không phải là Đông Hoàng Thái Nhất trạng thái cao nhất thì Hậu Nghệ cũng khó thể đánh lại.

Tần Quân nghi ngờ phương thiên địa này không có ai đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất.

Chỉ mất mười bảy năm đã tạo dựng uy danh nổi như cồn, xếp năm mươi hạng đầu trên Hùng Chủ bảng.

Bạch Trạch khuyên nhủ:

- Lý trí chút, dù ngươi muốn báo thù cũng phải có thực lực, muốn chết lần thứ hai sao?

Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện làm tâm tình Bạch Trạch hơi thay đổi, nhưng nàng không đổi ý muốn đầu vào gã. Trong mắt Bạch Trạch thì Đông Hoàng Thái Nhất là kẻ thất bại, dù gã có sống lại kiếp khác.

Bạch Trạch nhìn thấy hy vọng mới trên người Tần Quân, hắn có dã tâm không kém gì Đông Hoàng Thái Nhất, về mặt quản lý thì tình nghĩa hơn gã. Trong Thiên Đình Đại Tần ít ra hai tộc nhân, yêu có thể hòa thuận sống chung. Còn dưới tay Đông Hoàng Thái Nhất thì yêu tộc ăn thịt nhân tộc, giết chóc vô số.

Trong thời đại Thánh Nhân xưng bá Thánh Nhân duy nhất của yêu tộc là Nữ Oa. Thần thoại nổi tiếng nhất của Nữ Oa là tạo người, nên yêu tộc ăn thịt người đã làm sứt mẻ quan hệ giữa hai bên. Dù lúc ấy Nữ Oa giữ thái độ mắt nhắm mắt mở nhưng trong lòng đã ghét hai vị hoàng giả yêu tộc.

Bạch Trạch không muốn giẫm lên vết xe đổ, cho nên đời này nàng sẽ không chọn Đông Hoàng Thái Nhất nữa.

Nghe Tần Quân và Bạch Trạch khuyên nhủ Hậu Nghệ dần bình tĩnh lại.

Dương Tiễn ngây người tại chỗ.

Đông Hoàng Thái Nhất thật sự đến?

Dương Tiễn phục hồi Thần Ma đỉnh cao nên có ký ức kiếp trước, gã từng nghe nhiều truyền thuyết về Đông Hoàng Thái Nhất.

Thiên Đình trước Ngọc Hoàng Đại Đế là yêu tộc Thiên Đình, lấy Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đầu, cũng là Thiên Đình đầu tiên trong thần thoại, ở trên bầu trời đỉnh núi Bất Chu Thần Sơn.

Mọi người lặng im, những người chưa nhớ kiếp trước ngơ ngác nhìn nhau, cảm nhận áp lực khủng bố từ Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Việc gấp bây giờ là cùng trẫm đi trung tâm U Vương thành!

Nói xong Tần Quân lao nhanh lên trước, các bóng trắng kỳ lạ xúm lại nữa. Chúng nó từ bốn phương tám hướng muốn bao trùm Tần Quân, hắn bình tĩnh đối diện.

Dương Tiễn quát to:

- Biến!

Dương Tiễn chém đao, Long Đế, Văn Trọng, Vương Tiễn, Bạch Trạch, Mông Điềm, Trọng Minh Điểu cũng ra tay. Hậu Nghệ bắn nhanh mấy chục mũi tên bắn tan bóng trắng cách Tần Quân gần nhất.

Gió to thổi hoàng bào của Tần Quân, hắn hơi cúi đầu, khóe môi cong lên, lòng rất vui mừng. Ít nhất Hậu Nghệ nghe khuyên bảo.

Giờ mà ra ngoài tám chín phần mười sẽ xung đột với Đông Hoàng Thái Nhất, chẳng bằng sớm tìm ra mệnh hạch khiến U Vương thành nhận chủ.

Mọi người dọc theo con phố xông lên trước thật nhanh.

Cùng lúc đó, bên ngoài U Vương thành.

Tất cả tu sĩ, yêu thú ngửa đầu nhìn thân hình bá đạo cao lớn, Ưu Công Tử cũng ngước nhìn.

Đó là một nam nhân toàn thân lấp lánh lửa vàng, mặc hoàng bào hoa văn Kim Ô ba chân. Mái tóc dài trương cuồng bị lửa vàng thổi bay rối, vóc dáng của gã vạm vỡ, khuôn mặt tuấn tú đầy uy nghiêm, khóe môi hơi cong lên dường như không để thương sinh vào mắt.

Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hoàng đương thời!

Dưới vòm trời tối tăm, Đông Hoàng Thái Nhất như mặt trời tỏa sáng chói lòa hấp dẫn ánh mắt tất cả sinh linh.

Kiếm Chủ cau mày nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Kiếm Chủ nheo mắt lẩm bẩm:

- Đông Hoàng Thái Nhất.

Mấy năm trước Kiếm Chủ và Đông Hoàng Thái Nhất từng gặp mặt, hai bên không xảy ra mâu thuẫn gì nhưng thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất sâu không lường được, đã bị Kiếm Chủ xếp vào danh sách đối thủ đáng gờm nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất quay đầu cười nhạt nói:

- Ô, Kiếm Chủ, ngươi cũng ở đây sao.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất và Kiếm Chủ giao nhau, sát khí va chạm. Không trung hơn mười dặm giữa hai người vặn vẹo.

Yêu thú, tu sĩ bị kẹt ở giữa trực tiếp nổ tan xác, máu tươi tung toé.

Đám sinh linh rét run chứng kiến.

Người áo đen bên cạnh Ưu Công Tử sợ sệt run giọng nói:

- Yêu Hoàng và Kiếm Chủ . . . công tử, chúng ta thật sự nên rút lui!

Kiếm Chủ là cường giả đỉnh cao nổi tiếng lâu năm, tung hoành thiên địa, không sợ gì cả.

Yêu Hoàng là siêu hùng chủ mới lên, bá đồ yêu tộc, vô pháp vô thiên.

Dù Cửu U Âm Đế có mặt ở đây cũng phải nể nâng họ, Ưu Công Tử muốn kiếm lợi trong U Vương thành hoàn toàn là người si nói mộng.

Ưu Công Tử cũng biết điều đó, nhưng gã không cam lòng.

Ưu Công Tử vốn xem Thần Mộ là vật của mình, ai ngờ các đường hùng chủ thi nhau ra sân, hại gã không có cơ hội biểu hiện.

Ưu Công Tử hậm hực thầm nghĩ:

Cứ rời đi như vậy sao?

Mặc dù Ưu Công Tử báo cáo thực tế cho phụ thân sẽ không bị trách mắng nhưng trong lòng gã rất khó chịu.

Đang lúc Ưu Công Tử do dự thì Yêu Hoàng và Kiếm Chủ vẫn giằng co.

Kiếm Chủ lạnh nhạt nói:

- Ngô chỉ xem chứ không hứng thú Thần Mộ.

Bảy thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ không ra khỏi vỏ tức là gã không định đánh nhau. Kiếm Chủ và Yêu Hoàng không có xung đột ích lợi, từ khi xây dựng Kiếm Đình gã làm chuyện gì cũng suy xét từ góc độ có lợi cho Kiếm Đình.

Tùy tiện khai chiến sẽ tạo kẻ thù.

Yêu Hoàng không phải kẻ dễ chọc, thế lực của gã có xu hướng đánh thẳng lên độ cao sáu điện ba địa.

Đông Hoàng Thái Nhất thu về sát khí, mỉm cười nói:

- Thật ra bản hoàng cũng không hứng thú với Thần Mộ, chỉ muốn đến bái

phỏng Yêu Tổ.

Đông Hoàng Thái Nhất cười nhưng tạo áp lực cực kỳ lớn, hoàng uy trên người gã quá mạnh. Dưới Đại La cảnh hễ sinh linh nào gặp Đông Hoàng Thái Nhất là muốn quỳ lạy.

Hai vị hùng chủ đối thoại khiến sinh linh khác không dám lỗ mãng, thậm chí không dám lén lút lẻn vào U Vương thành.

Kiếm Chủ bỏ lại một câu rồi đi:

- Yêu Tổ đã chết.

Đông Hoàng Thái Nhất cau chân mày rậm, mắt lóe tia quái dị.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Yêu Tổ bị giết? Thú vị, ai có bản lĩnh này?

------oOo------

Chương 878: Bất hủ mệnh thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ Đông Hoàng Thái Nhất đã nắm rõ đẳng cấp thực lực của mảnh thiên địa này, Yêu Tổ Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ có thể xếp vào năm mươi hàng đầu trong thiên địa, đây là phỏng đoán thấp nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất chỉ hơi thấy hứng thú chứ không e ngại gì, trong toàn thiên địa không có ai làm gã ngán ngại.

Nếu không phải có thần tiên từ trên cao nhìn xuống thiên địa thì Đông Hoàng Thái Nhất đã khuấy động trời long đất lở, gã đang chờ thời cơ.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn sang U Vương thành, mắt hấp háy không biết nghĩ cái gì.

Thấy Đông Hoàng Thái Nhất không có hành động gì, các tu sĩ, yêu thú

trên trời lại rục rịch xông hướng U Vương thành.

Tính đến nay sinh linh vào U Vương thành ít nhất cỡ trăm vạn, nhưng đa số bị khói xanh đen vòng ngoài xâm thực thành xương trắng, vô cùng thê thảm.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Tòa thành này kỳ lạ.

Nhìn các tu sĩ, yêu thú tre già măng mọc, như con nga lao vào ngọn đèn, Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu.

Đông Hoàng Thái Nhất không vội rời đi, gã muốn nhìn xem là ai giết Yêu Tổ.

Thần thức quét qua, Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện trong U Vương thành ẩn giấu một cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, tu vi như vậy hầu như đứng trên đỉnh thiên địa. Đông Hoàng Thái Nhất rất có hứng thú, muốn chiêu nạp đối phương.

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất là Thần Ma giáng lâm trước nhất nhưng không có ký ức kiếp trước, hệ thống lắp đặt ký ức cho gã là một con Kim Ô sinh ra từ mặt trời, thật lâu trước kia rơi xuống thế giới này tu luyện, mười bảy năm trước gã vừa kết thúc bế quan. Ai ngờ thiên địa biến đổi lớn, khiến Đông Hoàng Thái Nhất thấy xa lạ.

Đông Hoàng Thái Nhất lơ lửng trên cao nhìn xuống chiến trường hỗn loạn.

Tu sĩ các tông môn và tu sĩ Minh Vương điện kết thành liên minh đánh nhau với yêu binh do Yêu Tổ mang tới. U Vương thành chỉ có bấy nhiêu diện tích, không thể chứa hết sinh linh, khó tránh khỏi bùng nổ chiến đấu rồi phản ứng dây chuyền, loạn chiến bốn phương.

Còn có nhiều tu sĩ, yêu thú liên tục kéo đến.

Việc Thần Mộ sớm truyền khắp nơi, lúc trước Hư Không Lang Ma làm nguyên Trung Hoang rung rinh, tương đương với nói cho tất cả sinh linh biết Thần Mộ đã khai quật.

- Lên đi, cơ duyên ngay trước mặt!

- Ui, đó là Thần Mộ sao? Tại sao là một tòa thành?

- Trời, chỗ này lúc trước trải qua chiến đấu thế nào mà đất đai vỡ nát hết.

- Thật đáng sợ, người đó hơi thở mạnh quá.

- Ủa? Sao cảm thấy hắn hơi bị quen mắt.

Tu sĩ tụm năm tụm ba lao nhao, bị cảnh tượng quanh U Vương thành làm hết hồn.

Lúc trước Hư Không Lang Ma lấy U Vương thành làm trung tâm đánh nát đất đai vạn dặm, khe hở to như hiệp cốc trải rộng.

***

Trong U Vương thành.

Nhóm Tần Quân thế không thể đỡ xông hướng trung ương, dọc đường có nhiều bóng trắng thực lực Thái Ất Huyền Tiên cảnh tấn công, may mà đám người Hậu Nghệ đủ mạnh.

Mông Điềm cảm thán rằng:

- Cái này mà cơ duyên gì, hoàn toàn là tử cục.

Đổi lại là gã một mình xông tới thì rất có thể đến rồi không về được.

Những người khác gật gù đồng ý. Hậu Nghệ bay trên đầu cả nhóm mỗi khi kéo cung có thể bắn ra mấy chục mũi tên đánh tan bóng trắng từ bốn phương tám hướng xúm lại. Nhưng bóng trắng rất nhanh lại ngưng tụ rồi điên cuồng lao lên.

Bạch Trạch theo bên cạnh Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Xem ra tòa thành này có lực lượng bí ẩn.

Có thể không ngừng giữ cho thân thể quỷ tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh

tái tạo lại, Bạch Trạch không thể tưởng tượng thủ đoạn như vậy.

Tần Quân không đáp lại, hắn bận giao lưu với hệ thống. Theo như hệ thống nói thì trung ương U Vương thành cách bọn họ chưa tới năm trăm thước.

Trước mặt cả nhóm là một cánh cửa sắt nguy nga, cao năm mươi trượng, cực kỳ kiên cố.

Dương Tiễn xông lên trước nhất tung cú đấm.

Bùm!

Bá lực đánh mở cửa sắt đập vào tường, nguyên U Vương thành rung rinh.

Đập vào mắt nhóm Tần Quân là một đường đá u ám, hai bên đen ngòm không thấy được gì. Phía cuối đường đá có một cái bệ đồng thau, một đoàn sáng lấp lánh bảy sắc huyễn lệ lơ lửng bên trên cái bệ.

Long Đế nhíu mày lẩm bẩm:

- Đó là gì?

Tần Quân xông lên trước nhất như bị ma nhập, mọi người đành theo sau.

Khi bọn họ bước vào cửa sắt mới biết hai bên đường đá là vực sâu thăm thẳm, dường như bên dưới nối liền với địa ngục vô biên.

- Grào!

- Grào!

Hai tiếng gầm rống vang lên chấn U Vương thành rung bần bật, Đông Hoàng Thái Nhất ở bên trên U Vương thành nhướng mày.

Nhóm Tần Quân biến sắc mặt, tiếng rống này nghe như Hư Không Lang Ma, không lẽ trong U Vương thành còn có hai Hư Không Lang Ma?

Nghĩ đến đây cả nhóm tim đập chân run, Hậu Nghệ nheo mắt lại.

Đánh nhau với hai Hư Không Lang Ma trong không gian kín rất có thể ngộ thương nhóm Tần Quân.

Tần Quân bùng nổ tốc độ cao nhất, hắn dù gì có tu vi Chân Tiên cảnh ngũ trọng, chân phải giẫm mạnh, người như mũi tên bắn hướng bệ đồng.

Nhóm Dương Tiễn theo sát hai bên. Hậu Nghệ vẫn bay trên trời từng giây từng phút đề phòng xung quanh.

Trong bóng tối dưới đường đá chậm rãi bò lên hai vật khổng lồ, hai cặp mắt đỏ ngầu ở trong bóng tối rất kinh dị.

Rất nhanh Tần Quân đến trên bệ đồng, hắn lập tức cắn rách ngón trỏ nặn ra tinh huyết nhỏ vào đoàn sáng lơ lửng trên bệ.

Dương Tiễn kinh kêu:

- Bệ hạ!

Dương Tiễn không rõ tại sao Tần Quân lỗ mãng như vậy, không lẽ trước đó hắn đã hiểu biết Thần Mộ này?

Cùng lúc đó hai con Hư Không Lang Ma bò lên từ hai bên đường đá, hình thể kém xa con ở bên ngoài nhưng khí thế thì không thua gì.

Hậu Nghệ xoay người bắn hai mũi tên, ánh lửa chiếu sáng không gian dưới lòng đất, lộ rõ nguyên hình hai con Hư Không Lang Ma.

Bùm bùm!

Hai mũi tên lửa bá đạo vô song bắn trúng hai con Hư Không Lang Ma, bắn nát tường sắt sau lưng chúng nó, đất cát sụp đổ nhấn chìm chúng. Nhìn như chưa dùng hết sức nhưng uy lực vô cùng, hai con Hư Không Lang Ma trong đất cát đá vụn bị nghiền nát, những bức tường nặng nề đổ sập, U Vương thành rung bần bật như tùy thời sụp đổ.

Tần Quân căng thẳng nhìn đoàn sáng trước mắt, theo như hệ thống nói thì đây chắc là mệnh hạch của U Vương thành.

Nhưng tại sao đã nhỏ tinh huyết rồi mà không có phản ứng?

Một giọng nói thương mang vang bên tai Tần Quân:

- Một phương đại thế giới, một tòa mệnh thành bất hủ!

Mệnh hạch chợt tỏa ánh sáng chói lòa làm Tần Quân nheo mắt, đám người Dương Tiễn căng thẳng thần kinh sợ hắn gặp rắc rối.

Giây sau mệnh hạch bỗng bay vào ngực Tần Quân, hắn cảm giác cơ thể cứng ngắc mất kiểm soát. Nhưng Tần Quân không kinh hoàng, hệ thống đã ban nhiệm vụ thì việc này sẽ không tai hại cho hắn. Nhưng thứ chưa biết làm lòng Tần Quân hơi căng thẳng.

------oOo------

Chương 879: Thần thoại U Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch nhìn chằm chằm mệnh hạch trước ngực Tần Quân, bấm đốt tay tính toán:

- Đây rốt cuộc là cái gì?

Nhưng không có kết quả, một mảnh trống rỗng.

Tần Quân mong chờ thầm nghĩ:

Đây là sắp bắt đầu truyền thừa?

U Vương thành xa xưa còn hơn Cơ Vĩnh Sinh, chắc chắn bất phàm.

U Vương thành . . .

U Vương?

Tần Quân liên tưởng thanh âm thương mang vừa vang bên tai. Chợt linh khí dâng trào truyền ra từ mệnh hạch trước ngực Tần Quân.

Bạch Trạch, Dương Tiễn cách Tần Quân gần nhất bị hất văng.

Long Đế, Vương Tiễn, Văn Trọng, Mông Điềm xoe tròn mắt. Bọn họ trân trân nhìn Tần Quân bay lên, mệnh hạch trước ngực hắn bộc phát ra ánh sáng càng lúc càng chói lòa, rất nhanh bao bọc cả người hắn.

Hơi thở khủng bố như đến từ hồng hoang tuyên cổ bùng nổ từ người Tần Quân, Hậu Nghệ và Trọng Minh Điểu bay trên trời bản năng ngoái đầu nhìn.

Có tiếng cười điên cuồng phát ra từ người Tần Quân, chính xác hơn là từ mệnh hạch:

- Ha ha ha ha! Bản vương lại tái hiện nhân gian!

Đám người biến sắc mặt.

Hậu Nghệ bay tới chỗ Tần Quân muốn cứu hắn ra, nhưng gã bị ánh sáng rực rỡ tầng ngoài đẩy lùi.

Ui!

Đám người Dương Tiễn sửng sốt, Hậu Nghệ siêu mạnh cũng bị đẩy lui thì thứ đó rốt cuộc là gì?

U Vương thành chấn động càng dữ dội hơn, từng cục đá rơi lộp độp như mưa, mọi người cảm nhận hơi thở của Tần Quân tăng vùn vụt.

Tần Quân kinh hoàng hỏi thầm:

Chuyện gì vậy!?

Đệt, hệ thống, nhà ngươi đừng hố trẫm!

Hệ thống đáp ngay:

Đừng lo!

Trong lòng Tần Quân như có các loại thần thú chạy rầm rập.

Ngươi không biết cách an ủi người sao!

Tần Quân vừa rủa thầm vừa cảm giác lồng ngực càng nóng bỏng như có thứ gì sắp chui ra khỏi ngực.

Dương Tiễn hỏi dồn Bạch Trạch:

- Làm sao bây giờ? Mau nghĩ cách cứu bệ hạ đi!

Ngày thường dường như không có chuyện gì làm khó Bạch Trạch được, tại sao bây giờ nàng lặng im?

Bạch Trạch nhíu chặt mày, nàng cũng không biết phải làm sao. Hậu Nghệ còn không thể cứu Tần Quân thì nàng càng bó tay.

Tiếng cười điên cuồng lại cất lên:

- Ha ha ha ha! Bản vương muốn cho đám tạp chủng các ngươi hối hận! Dù các ngươi thành thần thành tiên thì bản vương cho các ngươi hình thần đều diệt, vạn kiếp bất phục!

Mệnh hạch trên ngực Tần Quân chợt có bóng đen lao ra, nó mang theo ánh sáng chói lòa rời khỏi Tần Quân, bay nhanh xông lên trên cát bụi, chớp mắt biến mất.

Tần Quân cảm giác kiệt sức, người mềm nhũn. Ngực Tần Quân vẫn khảm mệnh hạch, khi ánh sáng chói lòa tan biến nó như một khối thủy tinh tím, to cỡ đầu người.

Bạch Trạch vội ôm Tần Quân đang rơi, những người khác xúm lại.

Mắt Tần Quân trống rỗng nhưng còn hít thở, dường như rơi vào trạng thái đặc biệt. Ý thức của Tần Quân rất tỉnh táo nhưng không thể nhúc nhích, Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay tròn trong người. Hoa văn tử diễm lại hiện ra giữa trán Tần Quân, hoa văn vặn vẹo như lửa thật.

Long Đế căng thẳng hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

Hậu Nghệ nhíu mày, gã không nhìn thấu. Bạch Trạch ôm Tần Quân trong ngực, nàng có thể cảm giác sự sống của hắn chẳng những không yếu đi ngược lại tăng mạnh, pháp lực tăng lên với tốc độ kỳ dị.

Bên kia.

Bùm!

Đoàn sáng chạy ra khỏi mệnh hạch đụng thủng chóp tháp cao chính giữa U Vương thành bay lên không trung. Ánh sáng tán đi, một thần hồn hiện ra, chỉ thấy đôi mắt, không nhìn rõ khuôn mặt, người đen thui như sương khói.

Thần hồn bóng đen cười càn rỡ:

- Ha ha ha ha ha ha!

Thanh âm vang vọng thiên địa, khiến những sinh linh còn đang đánh nhau cùng nhìn sang.

Đông Hoàng Thái Nhất khuôn mặt quái dị nhìn chằm chằm.

Thần hồn bóng đen cười điên cuồng như không thấy ai cả:

- Đã bao nhiêu năm! U Vương ta lại trở về!

Cái tên U Vương làm nhiều tu sĩ rung động, ồn ào thảo luận.

- U Vương? Thật không vậy?

- U Vương chẳng phải là truyền thuyết sao? U Vương có thật?

- Hơi thở mạnh quá, chỉ là trạng thái nguyên thần mà mạnh dữ vậy?

- Không đúng, là hình thái thần hồn, nguyên thần không thể rời khỏi thân thể thời gian dài.

- Không ngờ truyền thuyết thần thoại có thật, hay là hắn cố ý làm bộ làm tịch?

Thế giới này có truyền thuyết thần thoại, U Vương là một trong số đó. Truyền thuyết thật lâu trước kia khi nhân tộc mới hình thành, có một vị cường giả tên là U Vương, cùng với đệ đệ Trường Sâm Thương là thần hộ mệnh của nhân tộc lúc bấy giờ. Ngày nọ U Vương bí ẩn mất tích, nhân tộc chỉ có thể dựa vào Trường Sâm Thương. So với Trường Sâm Thương thì U Vương ít nổi tiếng hơn một chút.

Truyền thuyết thần thoại của hai người không biết đã tồn tại từ bao giờ, nếu không có họ thì nhân tộc đã biến mất trong miệng bách tộc thượng cổ rồi.

Thánh Đình đắc tội thần tiên nên ghi chép về Thánh Đình bị xóa bỏ, nhưng Trường Sâm Thương và U Vương thì khác. Hai người lâu đời hơn, tựa như tổ tông. Có người nói Trường Sâm Thương và U Vương đã thành thần tiên.

Nên khi U Vương tự nói ra tên làm tu sĩ nhân tộc xao động.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất lấp lóe:

- U Vương?

Đông Hoàng Thái Nhất từng cố ý tìm hiểu nhiều sách cổ của nhân tộc, dù sao nơi này không phải hồng hoang. Hồng hoang lấy hai tộc vu, yêu dẫn đầu, còn nơi này lấy nhân tộc làm đầu, thiên địa chi linh.

U Vương cười càn rỡ, khí thế tăng vùn vụt kinh động mây lôi ập đến, sấm sét đì đùng, uy áp hùng hồn dâng trào bùng nổ làm vô số sinh linh biến sắc.

Đám người Hậu Nghệ ở trong U Vương thành kinh hoàng ngước lên nhìn.

Hậu Nghệ run giọng nói:

- Hơi thở này . . . đã vượt xa Đại La Chí Tiên.

Đám người Dương Tiễn tim đập chân run, da đầu tê dại.

Tồn tại hơn xa Đại La Chí Tiên thì mạnh đến mức nào?

Bọn họ cảm nhận uy áp đến từ thần hồn lúc trước bay ra khỏi người Tần Quân, họ thấy bất an dường như đã gây họa lớn bằng trời.

Hèn gì U Vương thành nhiều lớp nguy hiểm, hóa ra không phải vì phòng ngừa các sinh linh trộm mộ mà vì không để thần hồn đó chạy ra. Chỉ dựa vào thần hồn đã có uy áp như thế, bản thể còn mạnh đến đâu?

U Vương cuồng cười thật lâu sau mới từ từ ngừng lại, không kiềm chế hơi thở của mình, mây lôi kéo đến trên đầu, tia chớp liên tục giáng xuống nhưng chưa trúng người đã tan biến, rất kỳ lạ.

U Vương giang hai tay, ngữ điệu tràn ngập say mê và hoài niệm:

- Cảm giác tự do này . . .

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói:

- U Vương? Thần hồn nho nhỏ cũng dám kiêu ngạo như thế?

U Vương vụt xoay người nhìn, sau đó con ngươi co rút. Không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất đã đến sau lưng U Vương.

Hai bên cách nhau chưa đầy hai thước, khoảng cách cực kỳ nguy hiểm!

U Vương hết hồn phản xạ lùi mấy trượng, mắt tràn đầy kiêng dè.

Đông Hoàng Thái Nhất cười cợt hỏi:

- U Vương trong truyền thuyết mà gan bé vậy sao?

------oOo------

Chương 880: Khống chế U Vương thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống triệu hoán Đông Hoàng Thái Nhất không phải Thiên Đế nhân tộc mà là Yêu Hoàng ở hồng hoang, hoàng của yêu tộc. Đông Hoàng Thái Nhất không kính sợ thần thoại của nhân tộc, thậm chí muốn khiêu chiến.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn xem thử U Vương trong truyền thuyết mạnh đến đâu.

U Vương quê quá hóa giận quát to:

- Tìm chết!

U Vương xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất, lực lượng vượt qua Đại La Chí Tiên khiến gã có thể dùng hình thái thần hồn xé rách không gian đấm vào mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

Đối mặt U Vương hùng hổ lao đến Đông Hoàng Thái Nhất nhếch mép cười nhạt, vung ống tay áo phải, cuồng phong hất bay U Vương ra.

Mây lôi trên đầu U Vương bị gió to xé ra cái lỗ to, ánh nắng chiếu xuống như quang minh giáng lâm, vô cùng thần thánh.

U Vương giật mình kêu lên:

- Sao có thể như vậy?

Trong năm tháng dài dặc U Vương thành thường phá đất chui lên, mỗi lần có sinh linh xâm nhập là U Vương sẽ chừa người sống tìm hiểu thế cục từng thời đại. U Vương biết hiện giờ không có nhiều Đại La Chí Tiên, lực lượng vượt qua Đại La Chí Tiên thì càng có thể vô địch thiên hạ.

Tại sao gã mới đi ra đã bị hạ gục?

Lòng U Vương tràn đầy không tin được, hai tay đẩy hướng Đông Hoàng Thái Nhất, tay trái ấn lên mu bàn tay phải.

Bùm!

Một cột sáng đen đường kính trăm thước bắn ra, thanh thế to lớn cho cảm giác như trời nổ. Chớp mắt cột sáng đến trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất khinh miệt hừ nói:

- Tài mọn!

Đông Hoàng Thái Nhất vỗ chưởng phải đánh nát cột sáng màu đen. Hình ảnh cực kỳ đồ sộ, vô số sinh linh trố mắt líu lưỡi xem.

U Vương nhìn muốn rớt tròng mắt, cảm giác gặp quỷ.

Dù là thời kỳ đỉnh cao U Vương cũng khó có sức mạnh như Đông Hoàng Thái Nhất, một chiêu vừa rồi là gã đã dồn hết sức, tốc độ mau, sức sát thương rất mạnh. Cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn nào nếu đỡ đòn sẽ bị đánh thành tro bụi.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất nhẹ nhàng phá chiêu, tùy ý như đập ruồi, khiến U Vương ngây như phỗng.

Đông Hoàng Thái Nhất hờ hững nhìn U Vương, mất hết hứng thú:

- Thần thoại của nhân tộc chỉ có bấy nhiêu.

Biểu tình và ngữ điệu của Đông Hoàng Thái Nhất đốt cháy lửa giận trong U Vương.

Ầm!

U Vương bùng nổ khí thế, từng đợt gió rít xoay quanh gã như vòi rồng lớn, khiến người không thấy rõ hồn ảnh.

Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu cười khẽ, thì thầm bằng giọng nói chỉ mình gã nghe thấy:

- Quá yếu.

U Vương chợt phá tan gió rít quanh thân xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất, hồn thể nhanh chóng biến lớn chớp mắt cao năm trượng, hai tay kéo dài thành hình kiếm cực kỳ sắc bén ma sát không khí sinh ra tiếng nổ chát tai.

Đông Hoàng Thái Nhất nhếch mép lao vào U Vương.

Tựa như hai cầu vồng một đen một vàng va chạm trên không trung, vô số sinh linh hô hấp dồn dập theo dõi.

Đám tu sĩ nhân tộc xôn xao thảo luận:

- Trời, Yêu Hoàng có thể đấu với U Vương?

- Hừ! Hắn nói là U Vương thì ngươi tin sái cổ?

- Ta là Nhân Tổ Huyền Đương đây!

- Phi! Vậy thì lão tử là Bạch Đế, vị đế hoàng đầu tiên của nhân tộc!

- Các ngươi khoác lác như vậy có thấy vui không?

Bọn họ đã quên tranh đấu, dù sao Thần Mộ lơ lửng giữa hư không sẽ không chạy, chẳng bằng nhìn xem trận chiến kinh thế này.

Khác với Hư Không Lang Ma lúc trước, Đông Hoàng Thái Nhất hay U Vương đều kiểm soát pháp lực chính xác, đánh gần thân. U Vương hồn thể không có pháp bảo, thi triển phép thuật hoặc thần thông bị giảm bớt sức mạnh. U Vương vốn định dựa vào hồn thể chiếm ưu thế, bất đắc dĩ quyền cước của Đông Hoàng Thái Nhất có thể bị thương thần hồn.

Hai bên bay lên trời xuống đất, tốc độ siêu mau, trong tiếng gầm rú bọn họ di chuyển nhanh tạo ảo giác bầu trời bị đánh nát.

Nếu các sinh linh có thể theo kịp tốc độ của họ sẽ phát hiện Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn áp chế U Vương.

Đông Hoàng Thái Nhất là Kim Ô ba chân nhưng gã không sử dụng Thái Dương Chân Hỏa, không dùng pháp bảo, bản lĩnh thần thông của mình, chỉ dùng cơ thể đè đầu U Vương.

U Vương không đá đấm trúng Đông Hoàng Thái Nhất nên rất bực bội.

Đông Hoàng Thái Nhất đánh làm U Vương thấy kinh hoàng thần hồn tùy thời tan rã, con yêu này mạnh quá!

U Vương kinh hoàng muốn đánh trống rút lui:

Không ngờ hiện giờ linh khí mỏng manh mà yêu tộc có thể ra cường giả như vậy!

Hết cách rồi, U Vương hoàn toàn không đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất, giờ không phải lúc để ý mặt mũi, giữ mạng mới là quan trọng nhất.

Nghĩ vậy U Vương xoay người hóa thành luồng sáng đen lao nhanh hướng chân trời.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Muốn trốn?

Đông Hoàng Thái Nhất biến thân Kim Ô ba chân, Thái Dương Chân Hỏa bốc cháy gắt gao đuổi theo. Tốc độ của cả hai rất nhanh, chốc lát sau đã biến mất phía cuối trời.

Tu sĩ, yêu thú đang xem cuộc chiến đều ngây người, mới đây đi rồi?

***

Trong U Vương thành, sau khi U Vương trốn xa thì tòa thành lớn không rung rinh nữa.

Lòng đất, đôi mắt Tần Quân trống rỗng, người cứng ngắc. Nhóm Bạch Trạch thì biểu tình quái dị.

Bởi vì tu vi của Tần Quân đang đột phá.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh lục trọng.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Chân Tiên cảnh thất trọng.]

Chưa đến một nén nhang Tần Quân đã liên tục đột phá hai lần tiểu cảnh giới, hơi thở vẫn đang tăng vọt.

Ý thức của Tần Quân đang trong hỗn độn, hắn từ thị giác thượng đế quan sát nguyên U Vương thành. Trừ U Vương thành ra trong thế giới của hắn không thấy gì khác. Ý thức của Tần Quân nhảy nhót trong U Vương thành, thời gian như đứng lặng.

Tần Quân đi qua kho pháp bảo trong U Vương thành, đi qua Trận Pháo

các, bay qua Công Pháo lâu, dạo chơi ở Thần Binh tháp.

Từng ngóc ngách, mỗi gian phòng U Vương thành đều có ý thức Tần Quân lướt qua.

Tần Quân không chỉ xem lướt qua một lần, lặp đi lặp lại nhiều lần như luân hồi, như có vị tồn tại nào đó bắt buộc hắn quen thuộc U Vương thành.

Trong U Vương thành, Tần Quân thấy rất nhiều tồn tại kinh thế hãi tục.

U Vương thành xứng là Thần Mộ, tám hướng đều có mộ, có nhiều tồn tại từng kinh diễm thời đại.

Tần Quân nghi ngờ phần lớn ngôi mộ là người mạo hiểm tự tiện xông vào U Vương thành, vì có mấy cái tên hắn đã đọc trong sách, đều là gần mấy vạn năm, trong vòng một vạn năm.

Thời gian chậm rãi trôi, Tần Quân từ mới mẻ đến chán, rồi táo bạo, tuyệt vọng, cuối cùng chết lặng.

U Vương thành như thành một phần thân thể của Tần Quân, hắn đã quen thuộc nó như lòng bàn tay.

Không biết qua bao lâu.

Bùm!

Thiên địa nổ vang, ý thức Tần Quân tỉnh táo lại.

Tần Quân như bị điện giật bật dậy từ ngực Bạch Trạch, nhóm Dương Tiễn mừng rỡ.

------oOo------

Chương 881: Lại gặp Ninh Thải Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám người Dương Tiễn đua nhau hỏi:

- Bệ hạ có sao không?

- Mới rồi bệ hạ bị gì vậy?

- Trong U Vương thành không lẽ có thứ gì khác?

Tần Quân cảm giác như đã qua một đời, có lẽ với đám người Bạch Trạch, Dương Tiễn thì thời gian ngắn ngủi nhưng hắn cảm giác đã qua thiên thu muôn đời.

Đi trong U Vương thành một lần lại một lần, sự khô khan tuyệt vọng vô tận đó người thường khó thể tưởng tượng.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ bắt buộc: Khống chế U Vương thành. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

Tiếng hệ thống đánh thức Tần Quân, hắn bản năng cúi đầu nhìn mệnh thạch khảm ngực mình. Mệnh thạch nhanh chóng chui vào người Tần Quân, nhưng hoàng bào không bị rách rưới gì, rất kỳ lạ.

Bạch Trạch nhẹ giọng hỏi:

- Bệ hạ thấy khó chịu ở đâu sao?

Từ lúc Tần Quân tỉnh lại không nói không rằng, khác hẳn ngày thường tính cách hoạt bát, cho cảm giác không chút sức sống.

Tần Quân lấy lại tinh thần, lắc đầu cười nói:

- Trẫm không sao.

Tần Quân tiến lên ba bước, giang hai tay, xoay người tại chỗ, mắt nhìn quét xung quanh. Dù bụi bặm bay đầy, hoàn cảnh tối tăm nhưng hắn thấy trọn vẹn U Vương thành.

Từ nay U Vương thành thuộc về hắn!

Không chỉ thế, ba Hư Không Lang Ma và năm ngàn bạch hồn trong thành cũng thuộc quyền khống chế của hắn.

Tương đương với có ba Đại La Chí Tiên, năm ngàn Thái Ất Huyền Tiên!

Đáng sợ nhất là U Vương thành bất diệt, Hư Không Lang Ma và bạch hồn dù bị giết bao nhiêu lần cũng sẽ lại ngưng tụ, đương nhiên bị hạn chế thời gian.

Ngoài ra tất cả pháp bảo, công pháp, trận pháp, đan dược, mọi thứ trong U Vương thành thuộc về hắn. U Vương thành không có di chuyển, miễn Tần Quân muốn thì lên trời xuống đất đều được, tương đương với pháp bảo dị chuyển mẫu thành bảo. Tức là U Vương thành bây giờ như một phân thân của Tần Quân, miễn còn trong cùng phương thiên địa, hắn tâm tùy ý động là U Vương thành sẽ tìm đến.

Tần Quân hào hùng nói:

- Từ nay đây sẽ là đế cung của trẫm!

Tần Quân còn khó hiểu tại sao U Vương trốn được nhưng hắn lười so đo, ngày sau rồi sẽ biết sự thật, có lẽ vì gã bị nhốt quá lâu.

Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Văn Trọng, Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm ngó nhau, thấy thắc mắc và khó hiểu của đồng bạn.

Trọng Minh Điểu hưng phấn xoay quanh trên đầu mọi người, dường như nó đã biết quan hệ giữa U Vương thành và Tần Quân.

Lục Nhĩ Mi Hầu xông vào, người đẫm máu, hiển nhiên bị bạch hồn dây dưa trên đường làm nó chịu khổ nhiều.

Những bạch hồn có thực lực Thái Ất Huyền Tiên không giết được, dù Lục Nhĩ Mi Hầu có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ cũng không chịu nổi. Nhưng Lục Nhĩ Mi Hầu một người một ngựa giết tới tận đây đủ thấy bản lĩnh không nhỏ.

Lục Nhĩ Mi Hầu đến trước mặt Tần Quân, quỳ một gối, hít thở dồn dập trông rất chật vật:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân động ý niệm, những bạch hồn ngừng lại phía cuối đường đá, bên ngoài cửa sắt, sau đó từ từ tan biến như chỉ là ảo ảnh.

Tần Quân mỉm cười nâng tay:

- Bình thân!

Đám người Dương Tiễn lạnh nhạt nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu, lúc trước bọn họ đối địch với nó. Tiếc rằng Tần Quân đã quyết định, bọn họ không thể cãi lại nên cũng không tỏ ra nhiệt tình hoan nghênh.

Giọng Hậu Nghệ đầy sát ý vang bên tai Lục Nhĩ Mi Hầu:

- Nếu ngươi dám giở trò gì là ta bắn bể đầu của ngươi!

Lục Nhĩ Mi Hầu run cầm cập cúi thấp đầu. Cảnh Hậu Nghệ bắn chết Hư Không Lang Ma, Yêu Tổ còn hiện rõ trước mắt Lục Nhĩ Mi Hầu, lực lượng cường đại như thiên thần đó khiến nó không dám tưởng tượng.

Lục Nhĩ Mi Hầu chắp tay nói:

- Bệ hạ, thuộc hạ có một tình báo cần cho bệ hạ biết.

Lục Nhĩ Mi Hầu hiểu rõ trong khoảng thời gian ngắn sẽ không được Tần Quân trọng dụng, nó cần chứng minh bản thân.

Tần Quân lên tiếng:

- Nói.

Tần Quân khống chế U Vương thành lặn xuống lòng đất. Thành công rồi thì rút, bên ngoài có Đông Hoàng Thái Nhất, tuy gã đã rượt theo U Vương đi xa nhưng ai dám bảo đảm gã sẽ không trở về?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

U Vương thành khổng lồ như Bất Chu Toàn Thần Sơn lặn xuống làm vô

số sinh linh sợ hãi bay tứ tán.

U Vương thành kẹt ở mặt đất phế tích làm bụi bốc cao vạn trượng, nguyên Trung Hoang rung rinh, sau đó tòa thành đè bể đất bùn chui xuống lòng đất biến mất, để lại lỗ lớn trăm dặm, trong bụi bay nó như lỗ đen âm u khủng bố.

Cảm nhận U Vương thành rung bần bật, cả nhóm hơi hoang mang, nhưng Tần Quân nói một câu làm họ vui mừng:

- Tòa thành này đã thuộc về trẫm khống chế, nó đang mang chúng ta rời khỏi Trung Hoang.

Lòng Lục Nhĩ Mi Hầu dậy sóng dữ, sao Tần Quân làm được?

Tần Quân liếc nó:

- Nói tiếp đi.

Đối với Lục Nhĩ Mi Hầu tất nhiên hắn sẽ không mềm mỏng. Nếu không phải thần thông bản mệnh của Lục Nhĩ Mi Hầu hiếm thấy trên đời, cộng thêm Tần Quân muốn xem gom đủ bốn linh hầu sẽ là cảnh tượng thế nào thì hắn đã không cho Lục Nhĩ Mi Hầu sống sót.

Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính nói:

- Yêu Tổ tuy bị giết nhưng còn một phân thân ở Yêu Khư. Khác với phân thân bình thường, phân thân của Yêu Tổ là dù bản thể chết thì phân thân vẫn tồn tại.

Đám người Dương Tiễn rung động.

Yêu Tổ còn sống!

Tần Quân híp mắt lại, hèn gì thật lâu trước kia hắn xúc phát một chi nhánh nhiệm vụ chưa hoàn thành. Lúc Tần Quân giết Thanh Hồ Vương thì nhiệm vụ đó được phát ra, tên là cơn giận của Yêu Tổ, nếu hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được một lần cơ hội chỉ định triệu hoán.

Tần Quân cười khẽ:

- Nếu vậy thì chúng ta trực tiếp đi Yêu Khư.

Nói xong Tần Quân cất bước tới trước:

- Mọi thứ trong U Vương thành đều bị trẫm khống chế, các ngươi có thể tùy ý tìm căn phòng ở. Lần này các ngươi đều có công, nhìn xem thích cái gì cứ lấy, đừng lấy hết là được.

Mọi người nghe vậy quay sang nhìn nhau.

Không lẽ trạng thái kỳ lạ lúc trước của Tần Quân là đang kế thừa tòa thành?

Mọi người nửa tin nửa ngờ giải tán, chuẩn bị nghỉ ngơi.

***

Tần Quân đi trong U Vương thành, thầm ra lệnh:

Hệ thống, hãy bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Trận đại chiến này cho Tần Quân tích lũy hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, có thể tiêu xài hoang phí. Tần Quân còn có một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, hai lần cơ hội phó bản Thần Ma, ba lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, ba lần truyền thừa kỹ năng.

Đây là rầu lo trong hạnh phúc, không biết nên dùng cái nào.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ninh Thải Thần, đến từ Liêu Trai Chí Dị, có triệu hoán lại không?]

Đệt! Sao lại là thứ này nữa?

------oOo------

Chương 882: Nhiên Đăng xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân câm nín, tuyển chọn triệu hoán lại.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Giờ toàn là Đại La Chí Tiên vây quanh, đừng kiếm ai dưới Đại La cảnh cho trẫm!

Tần Quân ngạo kiều thầm nghĩ. Dù hắn dùng quyền năm lần cơ hội triệu hoán Thần Ma dung hợp lại thì tối đa chỉ triệu hoán đến Đại La Kim Tiên, chẳng bằng tách ra dùng.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngưu Ma Vương đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Ngưu Ma Vương?

Biểu tình Tần Quân quái dị, nói thẳng:

Chọn hắn, trả lại ký ức kiếp trước!

Chậc, nếu làm vậy thì Ngưu Ma Vương có phản chiến về với hắn không?

Tần Quân thầm thúc giục:

Điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Ngưu Ma Vương!

Tần Quân muốn xem Ngưu Ma Vương bây giờ mạnh cỡ nào.

Dứt lời bảng liệt kê thuộc tính của Ngưu Ma Vương liền bày ra trước mắt hắn:

[Ngưu Ma Vương: Đến từ Tây Du Ký.

Danh hiệu: Bình Thiên Đại Thánh.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Đại Lực Ngưu Ma Công.

Pháp bảo: Hỗn Thiết Côn.

Thần thông: Pháp Thiên Tượng Địa. Địa Sát bảy mươi hai biến.

Tọa kỵ: Bích Thủy Kim Tình Thú.

Mức độ trung thành: 80 (MAX 100)]

Chậc, không ngờ tên này bò lên Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ. Nhớ lúc mới đi ra gã chỉ là Thái Ất Kim Tiên cảnh, nhưng Ngưu Ma Vương trong thần thoại đỉnh cao chắc chắn là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, thậm chí cao hơn nữa.

Ngưu Ma Vương giáng lâm trước tiên đã thất bại ba lần dưới chân Tần Quân, lần này bị hệ thống bắt buộc bóp méo thành mức độ trung thành tám mươi điểm, không biết suy nghĩ trong lòng gã thế nào.

Tần Quân rất mong chờ lại gặp mặt Ngưu Ma Vương.

Tần Quân ác thú vị thầm nghĩ:

Chậc, nếu triệu hoán Như Lai hay Đông Hoàng Thái Nhất đến thì càng hài.”:

Sau đó bị hệ thống giội nước lạnh:

Với tu vi của túc chủ triệu hoán Ngưu Ma Vương khiến hắn trung thành với túc chủ thì được, đổi lại Như Lai và Đông Hoàng Thái Nhất thì chưa chắc.

Tần Quân bĩu môi. Giống như trường hợp triệu hoán ra Thần Ma quá mạnh, hệ thống không ảnh hưởng bản tâm của họ được. Thần Ma trốn chạy dù gì là hệ thống thả ra, tu vi của Tần Quân càng tăng cao sớm muộn gì sẽ thần phục hết.

Tần Quân thầm thúc giục:

Tiếp tục triệu hoán!

Lúc này Tần Quân đã đến đất trống U Vương thành, màn sáng trong suốt bao bọc tòa thành xuyên qua dưới đất lướt nhanh.

Những kiến trúc bị phá sập vì chiến đấu đang tự động phục hồi, các xác chết thì thành tro bụi tan biến.

Tần Quân bay lên đỉnh chóp tháp nhìn xuống U Vương thành, không thấy mép thành vì quá lớn, hơn xa Thánh thành ở Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân bắt đầu suy xét sau này phát triển thế nào, U Vương thành sẽ là một trong những lá bài tẩy của hắn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Sơn Thần, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Sơn Thần.

Khóe môi Tần Quân co giật, Hoa Hạ có bao nhiêu là ngọn núi, Sơn Thần là vị thần cấp thấp nhất.

Triệu hoán lại!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Sao Chổi, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Sao Chổi.

Trán Tần Quân nổi gân xanh, liên tục hai lần triệu hoán tép riu trong Thiên Đình khiến hắn không biết nên nói cái gì.

Cơ hội tuyển chọn lần cuối, Tần Quân hầu như rít qua kẽ răng:

Triệu hoán lại!

Hệ thống lại vang lên gợi ý:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Lần cuối cùng dù triệu hoán ai đến Tần Quân đều phải nhận.

Trẫm là hoàng giả khí vận, đường đường là Tần Thánh Đế, có thể đừng xui vậy không? Huống chi trẫm mới thắng lớn!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nhiên Đăng Đạo Nhân, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.]

[Đinh! Vì thực lực của Nhiên Đăng Đạo Nhân vượt xa phạm trù túc chủ có thể hàng phục nên sẽ thả tự do!]

Hai tiếng hệ thống gợi ý làm cơ mặt Tần Quân cứng ngắc, ngây người tại chỗ.

Tần Quân lấy lại tinh thần chửi thề:

Bà nội ngươi đồ hệ thống khốn nạn!

Nhiên Đăng Đạo Nhân siêu mạnh trong Phong Thần Diễn Nghĩa, đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn , sư phụ của Thác Tháp Lý Thiên Vương, phó giáo chủ Xiển Giáo. Sau này Nhiên Đăng Đạo Nhân đầu vào Tây Phương Giáo trở thành Nhiên Đăng Cổ Phật.

Như Lai Phật Tổ nắm giữ hiện tại, Nhiên Đăng Cổ Phật nắm giữ quá khứ, đều là Phật Tổ.

Đối phó Như Lai đã hụt hơi giờ đi ra một Nhiên Đăng Cổ Phật?

Tần Quân suýt đứt dây thần kinh, đừng chơi người ta được không?

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

[Đặc biệt nhắc nhở, hệ thống triệu hoán Nhiên Đăng Đạo Nhân chứ không phải Nhiên Đăng Cổ Phật, ít nhất chưa đầu vào Tây Phương Phật Giáo, nên rất có thể sẽ không hợp tác với Như Lai.]

Tần Quân tỉnh táo lại. Trong thời kỳ Phong Thần đại chiến có ba đại giáo, Lão Tử dẫn đầu Đạo Giáo, Thông Thiên Giáo Chủ dẫn đầu Tiệt Giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn đầu Xiển Giáo.

Nhiên Đăng Đạo Nhân làm phó giáo chủ của Xiển Giáo có thể nói là dưới một người trên vạn người, so với Như Lai thì chỉ mạnh chứ không yếu hơn nên tất nhiên không đầu vào Như Lai. Huống chi Nhiên Đăng bây giờ còn là Đạo Nhân, không phải Cổ Phật.

Nghĩ thông điều này Tần Quân nhẹ cả người, dù triệu hoán ra Thần Ma không bị hệ thống trói buộc cũng sẽ không sinh ra địch ý với hắn, vì vốn không quen Tần Quân. Như Đông Hoàng Thái Nhất, gã siêu mạnh, hơn nữa không biết Tần Quân, không xung đột ích lợi, nên sẽ không kiếm chuyện với hắn.

Tần Quân thầm nghĩ:

Chậc, với phẩm tính và dã tâm của Nhiên Đăng Đạo Nhân thì . . . chậc, sẽ không đi tranh bá với Như Lai, Đông Hoàng Thái Nhất sao?

Tần Quân bỗng thấy càng nhẹ nhàng hơn, nếu hỏi ai ti tiện nhất trong Phong Thần Diễn Nghĩa thì Tần Quân cho rằng Nhiên Đăng Đạo Nhân xếp hạng đầu. Bối tín khí nghĩa, am hiểu đánh lén, còn thích cướp giật pháp bảo của người ta. Linh Lung Bảo Tháp của Lý Tịnh truyền từ Nhiên Đăng Đạo Nhân, là gã dạy cho Lý Tịnh cách trấn áp Na Tra, hoàn toàn là gia gia khi dễ bạn nhỏ!

Mặc dù không thể thu Nhiên Đăng Đạo Nhân cho mình dùng nhưng để Nhiên Đăng Đạo Nhân, Như Lai Phật Tổ, Đông Hoàng Thái Nhất đại náo thiên địa, Tần Quân sẽ thừa dịp loạn nhanh chóng vươn lên.

Thế giới đáng thương sắp bị ba đại nhân vật của thần thoại Hoa Hạ trùng kích.

Nhưng Tần Quân vẫn hơi lo, vì thuộc hạ của hắn không ai chiến thắng Nhiên Đăng Đạo Nhân, Đông Hoàng Thái Nhất được. Thậm chí hơi khó đánh lại Như Lai.

Nhưng chuyến đi Tây Vực là bắt buộc, lần này đi Yêu Khư giết phân thân Yêu Tổ là có thể triệu hoán thêm, thế lực của Tần Quân sẽ tăng mạnh nữa.

Chuyến đi Thần Mộ lần này vừa được lợi cũng vừa bị lỗ.

Cùng lúc đó, sau khi U Vương thành biến mất thì chiến tranh lập tức

ngừng. Chờ khi các sinh linh rời đi, sóng gió cuộc chiến Thần Mộ mới lại bắt đầu.

------oOo------

Chương 883: Giết hướng Yêu Khư

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trời, vì tranh giành Thần Mộ mà đám người Yêu Tổ, Kiếm Chủ, Tần Thánh Đế, Yêu Hoàng, Ưu Công Tử, Minh Vương điện đều tới!

- Thật không vậy?

- Ui, nghe nói cuối cùng còn chạy ra U Vương, không biết có phải cùng người trong thần thoại không.

- Không thể nào! U Vương sớm thành tiên!

- Yêu Hoàng truy sát U Vương? Ngươi giỡn với ta?

- Cái gì? Tần Thánh Đế và Thần Mộ đã xuống đất?

Cơn bão tin đồn càng ngày càng nghiêm trọng, bởi vì nó chứa quá nhiều tin tức.

Yêu Tổ bị giết, Yêu Hoàng ẩn hiện, Kiếm Chủ và Yêu Hoàng đối đầu, Tần Thánh Đế vào Thần Mộ, U Vương đột nhiên xuất thế, Yêu Hoàng chiến với U Vương, vân vân và mây mây.

Những đại nhân vật tụ tập ở Trung Hoang khiến vô số sinh linh cảm giác sắp biến thiên.

Yêu Khư.

Ầm!

Trong thành bảo âm u truyền ra tiếng nổ rung trời, kéo cận cảnh thì thấy biểu tình Yêu Tổ tức giận đứng trong đại điện, mười mấy yêu vương hãi

hùng quỳ rạp trước mặt gã.

Yêu Tổ tức giận rít gào tràn ngập sát khí và căm thù:

- Tần Thánh Đế! Tần Thánh Đế! Tần Thánh Đế!

Tần Quân nhiều lần phá hỏng chuyện tốt của gã, lần này còn tiêu diệt bản tôn, khiến Yêu Tổ chỉ có thể sống sót dựa vào phân thân. Bản tôn có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, phân thân thì không, Yêu Tổ muốn lại đột phá đến trình độ đó trời biết trải qua ngày tháng năm nào.

Yêu Tổ lạnh lùng nói:

- Tần Thánh Đế, sau này bổn tọa nhất định giết ngươi!

Tần Quân đã thành tồn tại Yêu Tổ hận nhất, thậm chí vượt qua Như Lai Tây Vực.

Chờ khi Yêu Tổ tỉnh táo lại thì đổ mồ hôi như tắm, gã đã biết hết tin tức cuộc chiến Thần Mộ, bao gồm tin tức sau khi gã chết không thể nghe thấy.

Yêu Tổ thì thào:

- Yêu Hoàng . . . U Vương . . .

Yêu Khư cách Trung Hoang không xa, liền nhau với phạm vi thế lực của Minh Vương điện.

Yêu Tổ lo chiến hỏa liên lụy Yêu Khư, càng lo Tần Quân sẽ giết tới.

Yêu Tổ chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân không biết tin gã còn sống. Hậu Nghệ quá khủng bố, Yêu Tổ có hận cỡ nào cũng chỉ đành nhẫn nhịn.&U Vương thành ở dưới đất lao đi rất nhanh, cộng thêm lúc trước Tần Quân cố ý tìm hiểu vị trí của Yêu Khư, nên tâm tùy ý động khiến tòa thành lướt nhanh đi Yêu Khư.

Vì Nhiên Đăng Đạo Nhân không hàng Tần Quân, cộng thêm có tu vi sâu không lường được nên hắn không thể thấy bảng liệt kê thuộc tính của Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Tần Quân buồn bực chỉ có thể vùi đầu tu luyện.

Trong kho đan dược của U Vương thành Tần Quân tìm thấy nhiều thiên tài địa bảo dùng để tôi thể. Nay Tần Quân đã đột phá Chân Tiên cảnh thất trọng, trừ củng cố tu vi ra hắn chuẩn bị lại uống thuốc.

Đan dược chỗ này đa số Tần Quân chưa dùng, dù sao U Vương thành tích lũy ít nhất mười mấy vạn năm.

Nhóm Bạch Trạch đi dạo U Vương thành, từ ban đầu căng thẳng đến tò mò chỉ mất một ngày. Khi họ đã tin U Vương thành bị Tần Quân thu phục thì trong lòng ngứa ngáy như bị mèo cào.

Tần Quân điều khiển U Vương thành đến sơn cốc chỗ nhóm Lý Tư ở, đón cả đám cùng đi Yêu Khư.

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân triệu tập mọi người cùng bàn việc lớn.

Ngón trỏ Tần Quân gõ mặt bàn, mỉm cười nói:

- Trẫm muốn lại mở ra một điện, lấy Tần làm cơ sở kết nối hai khối Minh Vương điện và Yêu Khư.

Lý Tư, Vương Tiễn, Mông Điềm, Long Đế đã sớm biết nên không bất ngờ.

Dương Tiễn tò mò hỏi:

- Ý của bệ hạ là lén làm, ít nhất không công bố mối quan hệ giữa điện mới và Thiên Đình Đại Tần?

Tần Quân gật đầu, cười nham hiểm.

Nếu điện mới nuốt Minh Vương điện hoặc Yêu Khư rồi thăng cấp lên thế lực siêu nhiên thì vui đây.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Đúng vậy, điện mới lấy U Vương thành là đất căn cứ, các ngươi thấy

điện mới tên là gì?

Với tài nguyên của U Vương thành có thể nhanh chóng xây lên một thế lực lớn, huống chi tu sĩ Tần nếu triệu tập lại với nhau lên đến ngàn vạn người.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cái tên rất quan trọng, bọn họ không tiện tự đặt.

Bạch Trạch, Hậu Nghệ cùng nói:

- Tên Yêu Thần Điện!

- Tên Vu Thần Điện!

Hai người biểu tình quái dị lườm nhau, hừ lạnh.

Khóe môi Tần Quân co giật, các ngươi tính quậy cái gì?

Dương Tiễn đề nghị:

- Gọi là Thánh Đế Điện đi!

Tần Quân tức giận nói:

- Ngươi sợ người ta không liên tưởng đến trẫm sao?

Dương Tiễn lúng túng.

Đám người Lý Tư không vội lên tiếng. Văn Trọng khoanh tay trước ngực không định xen vào.

Trọng Minh Điểu thì bị Tần Quân bỏ qua.

Tần Quân vung tay nói:

- Thôi, trẫm quyết định đi, ai bảo trẫm đẹp trai nhất làm chi!

Bạch Trạch trợn trắng mắt, khóe môi Hậu Nghệ co giật.

Long Đế vuốt mông ngựa:

- Dung nhan của bệ hạ đúng là hiếm thấy đương thời.

Thật ra Long Đế nói thật, vì tu luyện Bất Diệt Thánh Thân khiến da Tần Quân trắng bóng, mặt vốn đã đẹp, từ khi có Tử Vi Đế Tinh đạo quả thì giữa trán thêm hoa văn tử diễm, mắt màu tím tạo cảm giác tà mị, lại có hoàng vị, khiến người nhìn một cái liền cảm thấy là mỹ nam tử, làm người ta khó quên.

Vương Tiễn, Mông Điềm, Lý Tư thi nhau tâng bốc Tần Quân. Bạch Trạch câm nín.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Nếu trẫm đã đẹp trai như vậy thì gọi là Nhan Vương Điện đi, nhan của dung nhan.

Phụt!

Mọi người suýt sặc.

Văn Trọng mở miệng khuyên:

- Xin bệ hạ nghĩ lại!

Tần Quân cười tà tự quyết định, hắn tùy hứng vậy đấy:

- Đừng nói nhiều, quyết định vậy đi!

Long Đế muốn tát tai mình, mắc mớ gì khích lệ Tần Quân!

Tần Quân không nghe bọn họ khuyên, cứng rắn lấy cái tên nhan vương, U Vương thành đổi tên Nhan Vương thành.

Cuối cùng bọn họ quyết định chờ giết Yêu Tổ rồi họ chiếm cứ Yêu Khư, phát triển Nhan Vương Điện.

***

Lại qua một ngày, Nhan Vương thành từ lòng đất đi vào biên cảnh Yêu

Khư.

Dù ở trong Nhan Vương thành thì Tần Quân vẫn có thể đưa thần thức lên mặt đất. Có Nhan Vương thành gia cố khiến phạm vi thần thức của hắn lan rộng gấp trăm lần, cảm giác này rất kỳ diệu.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Đi Yêu Khư. Đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân tỉnh lại từ trạng thái tu luyện, khóe môi cong lên.

Rốt cuộc đến nơi.

Tần Quân động ý niệm, Nhan Vương thành dâng lên trên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thảo nguyên mênh mông bát ngát bỗng nổ tung, dường như đất đai vỡ nát, một tòa thành vô cùng hùng vĩ dâng lên, thanh thế to lớn.

Nhan Vương thành chiếm diện tích trăm dặm, nó vọt lên cao đâm chết trăm ngàn con yêu thú, kinh động yêu thú đi ngang qua.

Yêu Khư là đất của yêu tộc, yêu thú tung hoành, hiếm thấy bóng tu sĩ.

- Ui, đó là cái gì?

- Tòa thành to quá, trời, ta không bị hoa mắt đi?

------oOo------

Chương 884: Chân Võ Đại Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện gì xảy ra?

- Trời ơi, cái thứ gì vậy!?

Yêu thú trong phạm vi vạn dặm ngước đầu lên là có thể thấy Nhan Vương thành treo cao trên trời. Nhan Vương thành khổng lồ rung động thị giác, tựa như thần tích.

Đám người Tần Quân bước ra từ tháp cao.

Dương Tiễn nhìn bầu trời xanh, cảm thán rằng:

- Cảm giác lại thấy ánh mặt trời thật tốt.

Những người khác gật gù đồng ý, đặc biệt sau khi trải qua cuộc chiến Thần Mộ.

Tần Quân quay đầu nói với Lục Nhĩ Mi Hầu sau lưng mình:

- Lục Nhĩ Mi Hầu, ngươi chỉ đường đi.

Hai ngày nay Lục Nhĩ Mi Hầu rất ngoan, không đi lung tung trong Nhan Vương thành, khiến Tần Quân rất vừa lòng.

Lục Nhĩ Mi Hầu cung kính nói:

- Bay thẳng hướng tây bắc khoảng nửa ngày là đến.

Yêu Tổ bản tôn bị Hậu Nghệ hai mũi tên bắn chết, phân thân càng không có sức chống cự, nên Lục Nhĩ Mi Hầu không lo chút nào.

Tần Quân điều khiển Nhan Vương thành bay hướng tây bắc.

Nhan Vương thành như Bất Chu Toàn Thần Sơn bay trên cao vạn thước dấy lên gió mạnh động trời, cuốn mây tán, xới tung đất đai.

Tần Quân nhìn đằng trước, nhủ thầm:

Hệ thống, tiếp tục triệu hoán Thần Ma!

Đi vào Yêu Khư là lại hoàn thành một nhiệm vụ, thật sướng.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân oán trách:

Hệ thống, đã thả chạy Nhiên Đăng thì ngươi phải đền cho trẫm một lần, ít nhất phải có Thần Ma thật mạnh nhưng trẫm khống chế được.

Sau khi Nhiên Đăng Đạo Nhân ra ngoài chắc chắn đập phá trời long đất lở, Tần Quân hơi mong chờ bao giờ Nhiên Đăng sẽ nổi lên.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bạch Cốt Tinh, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Bạch Cốt Tinh, tuy mạnh hơn Sơn Thần, Sao Chổi nhưng thực lực không mạnh. Trong Tây Du Ký thì Bạch Cốt Tinh chỉ có vai trò ly gián Tôn Ngộ Không và Đường Tam Tạng, nếu thật sự đánh nhau vốn không đấu lại Tôn Ngộ Không.

Tần Quân cắn răng nghĩ:

Triệu hoán lại!

Tuy bỏ qua một nữ yêu làm hắn đau lòng nhưng hắn càng muốn cường giả hơn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Trương Tam Phong đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Trương Tam Phong.

Khóe môi Tần Quân co giật bản năng muốn tuyển chọn triệu hoán lại, nhưng hệ thống nhắc nhở hắn:

[Trương Tam Phong này là Chân Võ Đại Đế chuyển thế, túc chủ hãy thận trọng.]

Chân Võ Đại Đế!

Tần Quân rùng mình, biểu tình kích động.

Trương Tam Phong là người sáng lập Võ Đang, đặt ở thế giới Thần Ma tu tiên thì tuyệt đối là phàm nhân.

Nhưng Chân Võ Đại Đế lại khác, đó là chân thần.

Chân Võ Đại Đế còn được gọi là Chân Võ Đãng Ma Đại Đế, vị thần phương bắc trong truyền thuyết thần thoại Hoa Hạ, là Ngọc Kinh Tôn Thần trong đạo giáo. Vô số điển tịch ca tụng Chân Võ Đại Đế, trong dân gian nhận nhan khói và sự ưu ái của dân chúng. Chân Võ Đại Đế còn là thuộc hạ quan trọng của Câu Trần Đại Đế, một trong bốn Ngự Thiên Đế, một tồn tại rất ghê gớm.

Cái gọi là bốn Ngự Thiên Đế tức là Ngọc Hoàng Đại Đế, Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Đại Đế, Câu Trần Đại Đế, Hậu Thổ Nương Nương.

Trong đạo giáo địa vị của bốn Ngự Thiên Đế đứng sau Tam Thanh.

Tần Quân cố nén hưng phấn thầm thúc giục:

Vậy triệu hoán hắn đi, trả lại ký ức kiếp trước!]

Đám người Dương Tiễn, Bạch Trạch lo nhìn đằng trước, không chú ý thấy biểu tình của Tần Quân thay đổi.

Hệ thống giới thiệu:

[Chân Võ Đại Đế có nhiều truyền thuyết, về truyền thuyết dân gian Trương Tam Phong từng mơ thấy Chân Võ Đại Đế truyền dạy võ nghệ, nên hệ thống lựa chọn dùng truyền thuyết này. Ai kêu túc chủ thường oán trách triệu hoán ra cường giả nhân tộc quá ít.]

Tần Quân đã hiểu, giục hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Trương Tam Phong ra.

[Trương Tam Phong: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Thân phận: Chân Võ Đại Đế.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Chân Võ Đãng Ma Công.

Pháp bảo: Huyền Quy Thuẫn. Võ Xà Kiếm.

Thần thông: Ngự Thiên Thần Kiếm. Chân Võ Đãng Ma.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân vừa lòng cười, nếu Trương Tam Phong phục hồi Thần Ma đỉnh cao chắc chắn càng mạnh. Chân Võ Đại Đế bảnh cỡ nào thì muôn vàn ngôn ngữ không kể xiết.

Tâm tình Tần Quân rất vui vẻ.

Bây giờ Tần Quân có hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hắn nên đưa cho ai dùng?

Mức độ trung thành của Bạch Trạch, La Sĩ Tín chưa đến cực hạn, Tần Quân không dám dùng. Vì có vết xe đổ của Hậu Nghệ nên Tần Quân càng không để cho Khoa Phụ.

Lỡ hai Đại Vu cứng đầu bỏ chạy thì sao?

Lỡ như hắn triệu hoán Tổ Vu, chạy ra hô lên một tiếng là hai tên ngốc này chắc chắn sẽ chạy đi đầu vào.

Tần Quân phải suy xét kỹ càng, ài, buồn phiền trong hạnh phúc.

Cơ hội Thần Ma đỉnh cao quý giá biết bao, không thua gì cơ hội triệu hoán Thần Ma, nếu cho bộ hạ cũ thì lỗ to. Tần Quân càng nghĩ càng nhức óc.

Cùng lúc đó.

Tin Nhan Vương thành xuất hiện nhanh chóng truyền vào tai Yêu Tổ.

Yêu Tổ trợn to mắt tưởng nghe lầm:

- Cái gì? Một tòa thành lớn đồng cổ đang bay tới nơi này?

Yêu Tổ lập tức liên tưởng đến Nhan Vương thành. Nghe nói sau khi Yêu Hoàng, U Vương rời đi Nhan Vương thành liền chui xuống lòng đất, không ngờ nó đến Yêu Khư.

Mắt Yêu Tổ lóe tia thèm muốn, đại chiến hai ngày trước khiến gã tổn thất nặng nề, nếu lần này cướp được Nhan Vương thành có lẽ sẽ giúp thực lực của gã tăng mạnh, dù sao nó là Thần Mộ.

Yêu Tổ hưng phấn nói:

- Triệu tập các yêu vương, chuẩn bị chặn lại tòa thành lớn đó!

Yêu Tổ không biết mình đang tìm đường chết.

Tiểu yêu truyền tin vội lên tiếng rồi chạy đi ngay:

- Tuân lệnh!

***

Trên Nhan Vương thành.

Hậu Nghệ loay hoay Xạ Nhật Cung Thần. Những người khác ngồi khoanh chân trên nóc các lâu vũ tu luyện, từ vị trí của họ có thể trông thấy chân trời, tùy thời ứng đối biến cố.

Tần Quân đang tu luyện Đại Chu Thiên Chưởng, phải công nhận khống chế Nhan Vương thành rất nhẹ nhàng, động ý niệm một cái là khỏe.

Cơ Vĩnh Sinh chua xót nói:

Quái vật . . . Quái vật, ài, U Vương thành bị ngươi chiếm được, thực lực Thiên Đình Đại Tần lại tăng vọt. Tu vi của ngươi nhờ cơ duyên mà nhanh chóng đột phá, Đại Chu Thiên Chưởng tiến triển thần tốc, phải nói ta hơi ghen tỵ ngươi.

Tần Quân hưởng thụ nghe, giả mù sa mưa an ủi:

Ha ha ha! Chờ sau này trẫm báo thù cho ngươi đi!

Cơ Vĩnh Sinh tràn đầy tự tin như đang nói về chính mình:

Theo xu thế phát triển của ngươi thì sớm muộn gì thần tiên sẽ bị ngươi giẫm ở dưới chân!

Cơ Vĩnh Sinh đã lười thắc mắc tại sao Tần Quân có thể hấp dẫn rất nhiều cường giả đầu vào, tóm lại có thể biến mạnh là được rồi. Cơ Vĩnh Sinh thấy rõ các Thần Ma thật lòng nghe theo mệnh lệnh của hắn chứ không phải ứng đối cho có.

------oOo------

Chương 885: Đồ Yêu Tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trêu chọc:

- Trẫm thật sự nghi ngờ ngươi chắc không phải là kiếp trước của trẫm đi?

Thật ra hắn muốn hỏi lâu rồi, Tần Quân nghi ngờ Cơ Vĩnh Sinh là kiếp trước của hồn phách lúc thân thể này sinh ra.

Cơ Vĩnh Sinh không trả lời, Tần Quân hết hứng thú.

Cứ giấu diếm, Chiến Thần Thánh Đình khỉ gì, không rộng rãi gì hết!

Tần Quân đang thầm châm chọc bỗng giọng Bạch Trạch truyền vào:

- Bệ hạ, đằng trước là cung điện của Yêu Tổ!

Tần Quân lập tức lắc người đến bên cạnh Bạch Trạch.

Đưa mắt nhìn mây đen nặng nề, yêu khí ngút trời khiến người sợ.

Cả đám tụ tập lại, bao gồm Lục Nhĩ Mi Hầu. Binh sĩ Đế Vệ quân không có đất dùng võ, lo trấn thủ các hướng Nhan Vương thành.

Dương Tiễn chủ động xin đi:

- Cho ta tiên phong đi bệ hạ!

Tần Quân trợn trắng mắt, ngươi và Yêu Tổ cách biệt lớn như vậy mà vẫn không chừa tật háo thắng.

Hậu Nghệ cười nói:

- Để ta đi, một mũi tên đủ rồi!

Bá khí!

Mọi người trong lòng cảm thán. Lục Nhĩ Mi Hầu phức tạp nhìn Hậu Nghệ.

Dương Tiễn khó chịu bĩu môi, thầm thề phải vượt qua Hậu Nghệ. Tần Quân nhìn biểu tình của Dương Tiễn thấy rất buồn cười.

Tần Quân thầm nghĩ:

Có nên giúp Dương Tiễn một phen không?

Trong Nhan Vương thành chứa vô số báu vật, có lẽ sẽ giúp được Dương Tiễn.

Nói thật là trong các tướng thì Tần Quân ưu ái Hồng Hài Nhi, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng nhất. Vì không có bọn họ sẽ không có Tần Quân ngày nay, những người cùng sống cùng chết luôn được hắn nhớ trong lòng. Trong tim hắn cũng có Thần Ma khác, nhưng hắn dành tình cảm cho bốn người Dương Tiễn nhiều nhất.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Được rồi đừng giành nữa, các ngươi đều không cần ra tay.

Cả đám nhìn Tần Quân, thấy hắn cười bí hiểm.

Giây sau hắn tiếng gầm gừ vang lên, đám người biến sắc mặt.

Hư Không Lang Ma!

Bọn họ chưa kịp phản ứng thì con đường sau lưng bị vật khổng lồ đụng nát, gió to mang theo đá vụn tàn phá cả tòa thành. Tập thể quay đầu nhìn, hai Hư Không Lang Ma cao trăm trượng lơ lửng trên trời, hơi thở thô bạo khiến người sợ, thân hình như ma thần càng khiến người mồ hôi lạnh đầm đìa.

Hai Hư Không Lang Ma nhanh chóng biến lớn.

Khóe môi Tần Quân nhếch cao, hắn động ý niệm một cái là khống chế Hư Không Lang Ma xuất hiện, hai Hư Không Lang Ma đủ đối phó phân thân Yêu Tổ rồi.

Hai Hư Không Lang Ma tương đương với hai cường giả Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ.

Lục Nhĩ Mi Hầu run bần bật:

- Quái vật . . .

Cảm giác sợ hãi như ác mộng hai ngày trước lại như thủy triều dâng lên trong lòng Lục Nhĩ Mi Hầu.

Tần Quân nhắc nhở:

- Các ngươi đừng lộ mặt, kiềm chế hơi thở lại. Lần này thảo phạt Yêu Tổ chúng ta không thể bị lộ thân phận!

Diệt phân thân Yêu Tổ rồi Tần Quân định thu phục nguyên Yêu Khư, sau đó sáng lập Nhan Vương Điện, rộng rãi thu môn đồ hoành bá một phương.

Đám người nghe lời lập tức giấu hơi thở.

Cùng lúc đó, cung điện Yêu Tổ đã xuất hiện phía cuối trời. Ở nơi đồng không mông quạnh, dãy núi vòng quanh, trời đất tối tăm, cung điện như lâu đài quỷ to lớn cực kỳ âm trầm.

Tần Quân cao giọng quát:

- Diệt hết yêu thú trước mặt cho trẫm, đặc biệt là Yêu Tổ!

Tần Quân có thể truyền khuôn mặt Yêu Tổ cho Hư Không Lang Ma thấy qua đường tinh thần, nên không lo Hư Không Lang Ma sơ sẩy để Yêu Tổ chạy thoát.

Tần Quân dứt lời hai Hư Không Lang Ma đã cao vạn trượng mạnh vọt ra, gió to vần vũ thổi vạt áo đám người Tần Quân bay phần phật. Nhiều lâu vũ rung bần bật.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhìn bóng lưng hai Hư Không Lang Ma, nuốt nước miếng mừng thầm quyết định của mình. May mắn nó trước tiên đầu bái Tần Quân, không thì hôm nay chết chắc.

Bên kia, Yêu Tổ dẫn theo mười mấy yêu vương Thái Ất cảnh lơ lửng trên bầu trời thành bảo cung điện, yêu binh nhiều vô số kể tản ra trên cao, dưới đất cũng đen kịt. Nhìn sơ ít nhất cỡ mấy trăm vạn yêu binh, mỗi con đều nanh tranh hung ác khiến người sợ.

Yêu Tổ nheo mắt nhìn hai Hư Không Lang Ma bay tới, tim rớt cái bịch.

Tại sao có hai con?

Yêu Tổ không kịp nghĩ nhiều, vội thúc giục yêu lực, hai tay vỗ.

Hai Hư Không Lang Ma giơ nắm đấm đánh tới, thân hình cao vạn trượng che kín trời, còn chưa đáp xuống đã tạo ra áp lực gió cắt nát nền đất. Vô số yêu thú hét thảm bị nghiền thành thịt nát.

Yêu Tổ hoảng hốt. Hai bàn tay đen to vỗ ra ở trên cao va chạm với nắm tay của Hư Không Lang Ma, sau đó bàn tay to đen bị đánh tan. Yêu Tổ nhìn mà da đầu tê dại.

Hai Hư Không Lang Ma gầm rống:

- Grào!

- Grào!

Nắm đấm to như ngọn núi mang theo lực lượng bá đạo không gì sánh bằng

đập xuống. Yêu Tổ kinh hoàng không dám đón đỡ, né nhanh.

Ầm!

Thiên địa vang tiếng nổ điếc tai che giấu mọi tiếng động, Tần Quân cảm thấy ù tai.

Nắm đấm của hai Hư Không Lang Ma đập xuống cung điện Yêu Tổ, đánh nát cung điện, nền đất trong ngàn dặm sụp đổ, đá dọc mép rìa bay lên cao vạn trượng như thác nước động trời, vô cùng rung động lòng người.

Lực phá hoại khủng bố thổi quét bốn phương tám hướng, gió to thổi Nhan Vương thành lắc lư.

Tần Quân cảm thán, Hư Không Lang Ma quá cuồng bạo, thật là sát khí chiến trường.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất như bị máy ủi đất cỡ lớn nghiền quá, đất cát đá lật ra ngoài, dọc đường những ngọn núi vỡ tan thành hạt bụi, những khu rừng bị đánh bay lên cao, vô số sinh linh Yêu Khư cảm nhận chấn động.

Yêu thú trong Yêu Khư kinh hoàng thảo luận:

- Ui, có chuyện gì vậy?

- Truyền đến từ cung điện Yêu Tổ, không lẽ có cường địch xâm nhập?

- Thật không vậy? Ai to gan như thế?

- Chậc, Yêu Tổ kém thật, đoạn thời gian trước bị Tần Thánh Đế, Như Lai, Kiếm Chủ đạp lên khoe uy phong.

- Ngươi nói cái kiểu gì, muốn chết hay sao mà dám chế nhạo Yêu Tổ!?

Hết cách, đoạn thời gian gần đây toàn là tin Yêu Tổ thua hoặc thảm bại. Có tin đồn nói Yêu Khư đã đi đến đường cùng rồi.

Bạch Trạch tán thán:

- Mạnh quá!

Giờ đứng chung trận doanh với Hư Không Lang Ma khiến họ cảm giác thích chết. Có tay đấm như vậy dư sức hoành hành bát phương.

Khóe môi Tần Quân nhếch cao mỉm cười nói:

- Đây sẽ là trận chiến đầu tiên của Nhan Vương Điện chúng ta!

Hư Không Lang Ma cuồng bạo trực tiếp lao vào Yêu Tổ, chúng nó đạp một bước là đất đai rung bần bật. Hai nắm tay khủng bố to lớn xé rách không khí đấm hướng Yêu Tổ ngây người.

Dù thân thể vô cùng khổng lồ nhưng tốc độ tung nắm đấm của chúng nó nhanh kinh người, không gian bị xé rách các cái khe.

Yêu Tổ không kịp phản ứng, chỉ có thể bản năng giơ tay che trước mặt.

Ầm!

Yêu Tổ bị một Hư Không Lang Ma đánh bay, dọc đường đụng nát các ngọn núi, chớp mắt biến mất phía cuối trời. Một con Hư Không Lang Ma nhảy vọt lên lao nhanh theo.

------oOo------

Chương 886: Đồ Yêu Tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Không Lang Ma thứ hai thì săn giết yêu thú, hai bàn tay vung như đập ruồi chụp nát các yêu thú trên trời. Mỗi một bước như đạp con kiến, Hư Không Lang Ma giẫm chết trăm ngàn yêu thú, cảnh tượng cực kỳ tàn nhẫn.

Cùng lúc đó, một bóng người từ hướng nam bay tới, là Ngưu Ma Vương, cưỡi con Bích Thủy Kim Tình Thú, bốn vó mang theo yêu phong, khí thế kinh người.

Bích Thủy Kim Tình Thú hình dạng như kỳ lân, miệng rồng, đầu sư tử, vảy cá, đuôi trâu, vuốt cọp, sừng hươu, toàn thân đỏ thẫm, phụ trợ Ngưu Ma Vương vốn đã bá khí thì đúng là xứng đôi.

Cách thật xa Ngưu Ma Vương đã thấy Nhan Vương thành và Hư Không Lang Ma đang tàn phá:

- Đây là . . .

Hơi thở của Hư Không Lang Ma làm Ngưu Ma Vương sợ, thầm mắng:

Khốn, đây là quái vật gì vậy!?

Ngưu Ma Vương đặc biệt đến đầu vào Tần Quân, gã đoán hắn sẽ đến Yêu Khư, không ngờ đúng thật.

Ngưu Ma Vương cứng da đầu bay hướng Nhan Vương thành, trong vô hình gã cảm giác hắn ở trong Nhan Vương thành, loại cảm giác này rất khó nói rõ nhưng cực kỳ mãnh liệt.

Tần Quân nhìn Yêu Tổ bị truy sát và Hư Không Lang Ma cuồng bá thô bạo rượt theo phía xa, lòng hắn tràn đầy cảm thán. Mấy tháng trước Tần Quân cho rằng Yêu Tổ là kẻ thù mạnh nhất của hắn, nhưng bây giờ gã không lọt vào mắt hắn.

Hậu Nghệ mở miệng nói:

- Để ta ra tay đi bệ hạ, tránh cho hắn trốn mất.

Sức chiến đấu của Hư Không Lang Ma rất khủng nhưng không có linh trí, nếu Yêu Tổ giở trò chuồn êm thì tai họa ngầm vô cùng.

Tần Quân gật đầu đồng ý, xấu xa chút mà tốt, đừng quá ngây thơ.

Khóe môi Hậu Nghệ cong lên rút Xạ Nhật Cung Thần ra bắn hướng chân trời.

Từ Nhan Vương Điện nhìn phía chân trời người thường không thấy bóng dáng Yêu Tổ, nhưng Hậu Nghệ là tồn tại siêu nhiên Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, gã bắn tên không chút do dự.

Lửa cháy hừng hực biến hình mũi tên vụt qua như sao băng, kéo theo gió to làm Hư Không Lang Ma bay rối tóc dài.

Yêu Tổ đang đánh nhau với Hư Không Lang Ma nghe tiếng xé gió bản năng nghiêng đầu nhìn. Mũi tên lửa to của Hậu Nghệ bắn tới đã bao bọc Yêu Tổ, khiến gã không kịp hét thảm.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Yêu Tổ. Đạt được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng.]

Tần Quân thích chết, lại được một cơ hội chỉ định triệu hoán, cũng có nghĩa là Yêu Tổ hoàn toàn hồn phi phách tán, biến mất khỏi cõi đời.

Lục Nhĩ Mi Hầu ngó trân trân:

- Mũi tên thật bá đạo!

Nhìn Hậu Nghệ bắn tên ở khoảng cách gần mà Lục Nhĩ Mi Hầu không thể nhìn kỹ động tác bắn.

Giết Yêu Tổ xong Tần Quân không kêu Hư Không Lang Ma rút đi mà tiếp tục đồ sát bộ hạ của gã.

Tần Quân tạm thời không định dùng cơ hội chỉ định triệu hoán, chờ khi hắn đột phá Kim Tiên cảnh rồi chỉ định cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn mới sướng.

Phương tây vang tiếng hò hét rung trời:

- Giết!!!

Tần Quân híp mắt lại, cười nói:

- Quân đoàn mới của trẫm đã đến!

Đưa mắt nhìn qua, chỉ thấy chân trời phía tây yêu khí ngút trời, yêu binh

đông nghìn nghịt lao tới.

Hai ngày trước Tần Quân sử dụng cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma triệu hoán ra quân đoàn yêu binh, tên Anh Chiêu Yêu Quân.

[Anh Chiêu Yêu Quân: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Số lượng thành viên: Một trăm vạn.

Tu vi: Hóa Hư cảnh ngũ trọng đến Thiên Tiên cảnh ngũ trọng.

Thuộc tính đặc biệt: Anh chiêu chi hồn.]

Đây là bảng liệt kê thuộc tính của Anh Chiêu Yêu Quân.

Anh Chiêu là một trong các thần thú thượng cổ, là một trong các Yêu Thánh trong thần thoại hồng hoang, địa vị ngang bằng Bạch Trạch.

Trăm vạn yêu binh, tuy Hóa Hư cảnh chiếm phần lớn nhưng số lượng nhiều kinh khủng.

Bạch Trạch rung động, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Đó là . . .!

Thời kỳ hồng hoang yêu tộc khống chế trời, thống nhất toàn yêu tộc, số lượng yêu binh tính bằng đơn vị ức. Cùng là Yêu Thánh, Bạch Trạch và Anh Chiêu không xa lạ gì nhau, rất quen thuộc quân đoàn của nhau, nên nàng nhận ra ngay.

Trăm vạn yêu thú Anh Chiêu Yêu Quân cưỡi mây bay tới, dọc đường oanh sát yêu thú chướng ngại vật:

- Giết!!!

Anh Chiêu Yêu Quân như dòng lũ đen thế không thể đỡ.

Tinh thần Tần Quân khống chế hai Hư Không Lang Ma không cho chúng nó tổn thương Anh Chiêu Yêu Quân. Đừng nhìn Anh Chiêu Yêu Quân đông nhưng không đủ cho Hư Không Lang Ma giết.

Đại La Chí Tiên đặt trong thần thoại hồng hoang cũng là cường giả số một.

Anh Chiêu Yêu Quân một đường tung hoành nhanh chóng vào Nhan Vương thành, dẫn đầu là một đại yêu mặt người mình ngựa, vóc dáng khôi ngô, uy phong lẫm lẫm, tu vi đến Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.

Gã đến trước mặt Tần Quân, trầm giọng nói:

- Thuộc hạ Anh Phong dẫn dắt Anh Chiêu Yêu Quân đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế bệ hạ!

Anh Phong? Không lẽ dính líu gì với Anh Chiêu?

Tần Quân thầm tò mò, ngoài mặt cười nói:

- Trẫm hoan nghênh các ngươi, ngày sau các ngươi hãy đi theo Bạch Trạch.

Bạch Trạch?

Anh Phong không có ký ức kiếp trước nên không nhận biết Bạch Trạch, nhưng nàng thì nhận ra gã.

Bạch Trạch mỉm cười nói, bày ra dáng vẻ cao thâm nhiều mưu kế:

- Ừm, ngày sau ta sẽ dẫn dắt ngươi.

Anh Phong nghi ngờ nhìn Bạch Trạch, nhưng thần thức quét qua bỗng chốc biểu tình của gã nghiêm nghị.

Yêu tộc mạnh ăn thịt yếu, cường giả đứng đầu. Anh Phong không nhìn thấu tu vi của Bạch Trạch tức là nàng mạnh hơn gã nhiều, nên gã không dám phàn nàn.

Trăm vạn yêu binh đáp xuống Nhan Vương thành, hưng phấn nhìn chiến đấu đằng trước. Hai Hư Không Lang Ma biểu hiện rất cuồng bạo, khiến chúng nó kính sợ.

Bên kia.

Ngưu Ma Vương cưỡi Bích Thủy Kim Tình Thú cũng đến Nhan Vương thành. Các yêu binh vội vàng trận địa sẵn sàng đón quân địch, còn tưởng là kẻ thù, vì hơi thở của Ngưu Ma Vương quá kinh người.

Lục Nhĩ Mi Hầu nheo mắt quát:

- Là ngươi!?

Lục Nhĩ Mi Hầu rút gậy sắt ra định đánh chết Ngưu Ma Vương.

Tần Quân cười nói:

- Ngưu Ma Vương, rốt cuộc ngươi nghĩ thông.

Ngưu Ma Vương cười khổ, vì liên tiếp làm nhiệm vụ thất bại khiến Yêu Hoàng rất bất mãn, vừa lúc hệ thống cưỡng ép gã thay đổi tâm lý, vì vậy ma xui quỷ khiến lặng lẽ đầu vào Tần Quân.

Ngưu Ma Vương quỳ một gối, hai tay chắp vào nhau trầm giọng quát:

- Hy vọng bệ hạ bỏ qua hiềm khích lúc trước, lão Ngưu nguyện vượt lửa qua sông vì bệ hạ!

Đám người Dương Tiễn quay sang nhìn nhau.

Vì sao tên này đột nhiên cúi đầu trước bệ hạ?

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Bình Thiên Yêu Tôn. Hàng phục Bình Thiên Yêu Tôn, được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân thầm sướng.

------oOo------

Chương 887: Anh Chiêu Yêu Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có đến hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, không uổng là đại yêu thời kỳ đầu từng mang đến bóng ma cho nguyên Nam Vực.

Ngưu Ma Vương bây giờ tuy tu vi tăng vun vụt đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng không chen lọt hạng hai trong đám thuộc hạ của Tần Quân.

Tần Quân không thể cho Ngưu Ma Vương cơ hội Thần Ma đỉnh cao, sẽ khiến Thần Ma khác lạnh lòng.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Hồng Hài Nhi, Thiết Phiến Công Chúa và Như Ý Chân Tiên đã tham gia Thiên Đình Đại Tần, nên ngươi không cần quá lo. Huống chi nhi tử của ngươi, Hồng Hài Nhi đã cứu trẫm nhiều lần. Trước kia ngươi phạm lỗi trẫm bỏ qua hết.

Dương Tiễn, Lục Nhĩ Mi Hầu mấp máy môi cuối cùng không nói cái gì.

Và như thế Ngưu Ma Vương tham gia vào trận doanh của Tần Quân.

Giờ chỉ còn thiếu Chân Võ Đại Đế!

Tần Quân nhìn hai con Hư Không Lang Ma tàn phá chiến trường, thầm ra lệnh:

Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Những Thần Ma được Tần Quân triệu hoán bây giờ sẽ là thành viên tương lai của Nhan Vương Điện. Chỉ có Tần tổ hợp thành Nhan Vương Điện thì không đủ, Tần Quân cần để Nhan Vương Điện tạm thời đặt trên bậc cao hơn Thiên Đình Đại Tần, đợi sau này Thiên Đình Đại Tần lớn lên mới tuyên bố với thiên hạ Nhan Vương Điện thuộc về Thiên Đình Đại Tần, chắc chắn sẽ đảo điên thế giới quan của vô số sinh linh.

He he, tưởng tượng đã thấy sướng rồi.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Thiên Hữu, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Dương Thiên Hữu?

Tần Quân mờ mịt, suy nghĩ hồi lâu mới nhớ ra đó chẳng phải là phụ thân phàm nhân của Dương Tiễn sao?

Truyền thuyết mẫu thân của Dương Tiễn, Tam Thánh Mẫu là muội muội của Ngọc Đế, lén tằng tịu với phàm nhân Dương Thiên Hữu sinh ra Dương Tiễn. Ngọc Đế tức giận giết Dương Thiên Hữu, trấn mẫu thân của Dương Tiễn dưới núi. Sau này mới có truyền thuyết Dương Nhị Lang phá núi cứu mẫu, truyền thuyết Bảo Liên Đăng diễn biến từ chuyện này. nhưng trong Bảo Liên Đăng người phá núi cứu mẫu không phải Dương Tiễn mà là Lưu Trầm Hương, Dương Tiễn thành nhân vật phản diện.

Tần Quân dứt khoát tuyển chọn:

Triệu hoán lại!

Đùa, Dương Thiên Hữu là người phàm tục, triệu hoán ra làm gì? Huống chi Dương Tiễn sớm không có cảm giác với phụ thân ruột, triệu hoán ra có lẽ sẽ thành điểm yếu của gã, Tần Quân không ngốc vậy.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Nhâm đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân nheo mắt. Thực lực của Dương Nhâm không tệ, đệ tử của Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, đồ tôn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cường giả đứng hàng thứ ba trong Chu Doanh trong Phong Thần Diễn Nghĩa, chỉ xếp sau Dương Tiễn và Na Tra. Ôn Thần Lữ Nhạc cũng chết trong tay Dương Nhâm.

Kết cục của Dương Nhâm là bị Viên Hồng đánh chết.

Minh hữu và kẻ thù đều làm việc dưới tay Tần Quân, có nên triệu hoán ra gã không?

Cơ hội tuyển chọn lần cuối, nếu triệu hoán ra gà con thì lỗ, nếu triệu hoán mạnh hơn như Nhiên Đăng Đạo Nhân thì rắc rối.

Tần Quân ra lệnh:

Triệu hoán hắn đi, trả lại ký ức kiếp trước!

Dương Nhâm làm người độc ác, pháp bảo rất mạnh, thích hợp với Nhan Vương Điện mới thành lập.

Tần Quân ra lệnh:

Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Dương Nhâm.

Hy vọng Dương Nhâm mang theo pháp bảo của gã.

[Dương Nhâm: Đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

Thân phận: Đệ tử Xiển giáo.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Thanh Chân Đại Pháp.

Pháp bảo: Phi Điện Thương. Thần Hỏa Phiến. Vân Hà Thú.

Thần thông: Thần Minh Chi Nhãn.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, vậy bằng Na Tra.

Tần Quân vừa lòng cười, hắn xem trọng nhất là sự tàn nhẫn của Dương Nhâm, trong đại chiến không hề nương tay, dựa vào pháp bảo và thần nhãn đại sát tứ phương!

Chậc, liên tục triệu hoán đến hai vị họ Dương, hôm nay là ngày lành của

họ Dương sao?

Tần Quân sờ cằm nghĩ vẩn vơ, lại kêu hệ thống triệu hoán tiếp.

Giết Yêu Tổ cho Tần Quân hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, dùng hết cho rồi.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Cùng lúc đó, bộ hạ của Yêu Tổ hoặc trốn hoặc chết, chiến đấu rất nhanh đi hướng kết thúc.

Tần Quân điều khiển Nhan Vương Điện đáp xuống vị trí cung điện Yêu Tổ cũ. Từ hôm nay Yêu Khư thuộc quyền Nhan Vương Điện khống chế.

Ầm!

Nhan Vương thành đáp xuống đất làm bụi mù bốc lên cao vạn trượng, đất đai vạn dặm rung rinh.

Hai Hư Không Lang Ma đứng hai bên nam bắc Nhan Vương thành, hóa thành tượng đá. Tượng cao vạn trượng cực kỳ kinh người, dù đứng thật xa xem cũng rất đồ sộ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Quảng, truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Dương Quảng . . . Tùy Dương Đế?

Đệt, hôm nay thật sự là ngày lành của họ Dương, lần lượt từng người nhảy ra ngoài.

Khóe môi Tần Quân co giật.

Tùy Dương Đế mở mang Đại Vận Hà là một trong những hoàng đế bị lịch sử chửi nhiều nhất, không thua gì Trụ Vương. Tần Quân không muốn triệu hoán ra hoàng đế như vậy, nếu hệ thống thần hóa thì sẽ là kẻ đầy dã tâm, không thần hóa thì triệu hoán ra có ích gì?

Tần Quân thầm ra lệnh:

Triệu hoán lại!

Ngoài mặt Tần Quân cười nói với Bạch Trạch:

- Nàng hãy dàn xếp Anh Chiêu Yêu Quân, Lục Nhĩ Mi Hầu thì thả tin ra, từ nay Yêu Tổ bị Nhan Vương Điện thay thế. Yêu vương từ Địa Tiên cảnh trở lên có thể báo danh tham gia Nhan Vương Điện, về sau còn kiểm tra kỹ hơn.

Bạch Trạch, Lục Nhĩ Mi Hầu chắp tay đồng thanh kêu lên:

- Tuân lệnh!

Tần Quân dặn dò Long Đế, Lý Tư, Vương Tiễn, Mông Điềm:

- Chuẩn bị triệu thành viên Tần trong Trung Hoang đến đây, nếu như lo lắng bọn họ đường đi gặp nạn các ngươi có thể tự mình hộ tống.

Bốn người Long Đế cùng kêu lên:

- Tuân mệnh!

Bốn người lập tức đi xuống chuẩn bị.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Tái Hưng, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Phụt!

Dương Tái Hưng là cái quỷ gì?

Tần Quân bất đắc dĩ hỏi:

Hệ thống, không lẽ Dương Tái Hưng là đại năng gì chuyển thế?

Làm đại tướng dưới tay Nhạc Phi, cái tên Dương Tái Hưng lưu truyền trăm đời.

Không có.

Vậy ngươi còn ngây ra làm gì? Triệu hoán lại!

Nếu hệ thống có thể biến hình Tần Quân rất muốn đánh nó bầm mình.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma!]

Đã là lần thứ ba, dù triệu hoán ra ai thì Tần Quân đều phải nhận.

Dương Thiên Hữu, Dương Nhâm, Dương Quảng, Dương Tái Hưng.

Bà nội nó!

Nếu lại là họ Dương nữa hắn sẽ hộc máu.

Tần Quân phất tay nói:

- Các ngươi cũng đi xuống dàn xếp đi!

Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Ngưu Ma Vương vội vàng chắp tay rời đi. Trọng Minh Điểu bay đi, chắc nó đi săn, Yêu Khư có rất nhiều yêu thú.

------oOo------

Chương 888: Thiên hạ chấn kinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Thiền, đến từ truyền thuyết thần thoại, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Tần Quân bị sặc.

Bố tiên sư cha nhà mi! Thật sự lại có họ Dương! Dương Thiền là cái quái gì?

Tần Quân suýt khùng lên, nhưng chợt nhận ra có gì kỳ kỳ.

Khoan, Dương Thiền hơi bị quen tai.

Hệ thống giới thiệu:

Dương Thiền hay còn gọi là Tam Thánh Mẫu, điệt nữ của Ngọc Đế, muội muội của Dương Tiễn, ban đầu sinh ra trong câu chuyện phá núi cứu mẫu. Tam Thánh Mẫu là một trong thần tiên tín ngưỡng dân gian Hoa Hạ.

Tần Quân trợn to mắt, hèn gì nghe quen tai, hóa ra là Tam Thánh Mẫu.

Vị nữ thần này không tệ.

Tần Quân thúc giục:

Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của nàng!

Tần Quân thầm mong đợi, Tam Thánh Mẫu phải mang theo bảo bối đó!

Bảng liệt kê thuộc tính của Dương Thiền lập tức bày ra.

[Dương Thiền: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tam Thánh Mẫu.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Hạo Thiên Thánh Pháp.

Pháp bảo: Bảo Liên Đăng.

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Thuộc tính rất đơn giản, Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ vượt dự đoán của Tần Quân, mạnh hơn hắn nghĩ.

Tần Quân nhìn chằm chằm ba chữ trong bảng liệt kê thuộc tính, Bảo Liên Đăng.

Bảo Liên Đăng rất mạnh! Nó từng đánh bại Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Nghe nói Bảo Liên Đăng là của Nữ Oa, Tần Quân không biết thật giả thế nào, câu chuyện Bảo Liên Đăng đời sau đã xa khỏi bản gốc, Bảo Liên Đăng diễn biến thành vật siêu gian lận.

Tần Quân tò mò hỏi:

Hệ thống, Bảo Liên Đăng là pháp bảo phẩm cấp gì?

Hệ thống thiết định là tiên thiên chí bảo.

Tần Quân nghe vậy trợn to mắt hỏi:

Tiên thiên chí bảo? Đó là pháp bảo đẳng cấp cao nhất rồi. Bảo Liên Đăng có thể đánh đồng với Giang Sơn Xã Tắc Đồ, Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ, Phiên Thiên Ấn, Định Hải Châu?

Đùa cái quỷ gì?

Hệ thống giải thích rằng:

Hình như túc chủ hiểu lầm, hệ thống không nói tiên thiên chí bảo là đẳng cấp pháp bảo cao nhất. Nơi này dù sao không phải thế giới thần thoại, xin túc chủ đừng lấy tiểu thuyết mình đọc để so sánh.

Tần Quân lúng túng.

Phi! Hóa ra là hắn suy nghĩ nhiều.

Hậu thiên pháp bảo, tiên thiên pháp bảo, hậu thiên linh bảo, tiên thiên linh bảo, hậu thiên chí bảo, tiên thiên chí bảo, sáu đẳng cấp lần lượt thăng cao, không ngờ còn có cảnh giới cao hơn nữa.

Tần Quân tò mò hỏi:

Trên tiên thiên chí bảo là cái gì?

Hệ thống tức giận nói:

Chờ túc chủ tiếp xúc tới rồi tính đi! Rốt cuộc có trả lại ký ức kiếp trước của Dương Thiền không?

Tần Quân ngẫm nghĩ, đáp:

Trả lại!

Dù sao Dương Tiễn đã nhớ kiếp trước, Tần Quân muốn giấu cũng không được, huống chi hắn rất nhớ nhi tử của Dương Thiền, Lưu Trầm Hương.

Triệu hoán ra Dương Thiền khiến tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Có lẽ tu vi của Dương Thiền không quá mạnh nhưng ít nhất nàng có tiên thiên chí bảo Bảo Liên Đăng, có lẽ sẽ tỏa sáng xuất sắc.

Tần Quân xoay người đi hướng tháp cao chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

Cứ thế Yêu Tổ bị giết, Yêu Khư bị Nhan Vương Điện thay thế, tin tức như lốc xoáy thổi quét bốn phương tám hướng.

Tin tức truyền rất nhanh, kinh động các phương thế lực.

Trung Hoang, Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn kinh kêu, phản ứng như gặp quỷ:

- Cái gì? Yêu Tổ bị giết, Yêu Khư bị Nhan Vương Điện chiếm lĩnh? Nhan Vương Điện có lai lịch gì?

Đáng tiếc người báo tin không cách nào cho Minh Mộng Ma Tôn đáp án.

Thần Vực, Thần Điện.

Biểu tình Tôn Như Đạo giật mình kêu lên:

- Ngươi xác định? Sao Yêu Tổ có thể đột nhiên bị giết được? Chủ của Nhan Vương Điện là ai?

Yêu Tổ ở trong mắt Tôn Như Đạo là tồn tại siêu mạnh, gã liên tiếp bị Như

Lai, Hậu Nghệ đánh bại, giờ bị người giết, làm Tôn Như Đạo cảm giác như nằm mơ.

Sứ giả Thần Điện đến báo tin quỳ dưới đất run giọng nói:

- Nghe nói Nhan Vương Điện có liên quan Thần Mộ, có người bảo thần tiên chết đi lần nữa sống lại.

Một trưởng lão mắng:

- Ngươi nói bậy bạ!

Hắc Điệp Tiên Tử suy tư, không hiểu sao nàng nhớ đến Tần Quân. Nhưng hắn đã có thế lực của mình, sao có thể sáng tạo thêm Nhan Vương Điện?

Nhan Vương Điện nổi tiếng khắp các vực, các thế lực lớn với tốc độ siêu mau.

Dù sao Yêu Khư xếp vào sáu điện ba địa, sự hủy diệt của nó làm toàn thiên hạ chấn kinh, oanh động hơn tin Như Lai chiến thắng Yêu Tổ nhiều.

Những thế lực siêu nhiên như Thiên Mệnh Điện, Cửu U Chi Địa, Phần Khư rất nhanh nhận được tin tức.

- Ui, Nhan Vương Điện là tồn tại ở chỗ nào vậy?

- Yêu Tổ cứ chết như vậy sao?

- Trời ạ, thế cục thiên hạ sắp thay đổi!

- Nhan Vương Điện và Thần Mộ của Trung Hoang có quan hệ gì? Hai con sói yêu kinh thế đó có lẽ sở hữu sức mạnh dễ dàng diệt vực!

- Hay nói đại kiếp nạn sắp đến, không lẽ cái chết của Yêu Tổ là điềm báo đại kiếp nạn?

- Sao ngươi không nói đến Thần Vô Cơ? Hắn dù gì là chủ Thần Điện. Nhưng gần đây hùng chủ nổi lên nhiều thật, Yêu Hoàng, Như Lai, Tần Thánh Đế. Chậc, giờ có thêm một Nhan Vương Điện.

Thiên hạ đủ mọi cách nói, tóm lại Nhan Vương Điện đã nổi tiếng thiên hạ, chờ Hùng Chủ bảng đổi mới có lẽ lại gây nên sóng gió.

***

Yêu Khư, Nhan Vương thành.

Cách đại chiến đã qua một ngày, Dương Nhâm và Dương Thiền rốt cuộc đến đầu vào.

Hai người quỳ một gối trước mặt Tần Quân:

- Thuộc hạ Dương Nhâm đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế!

- Thiếp thân tên Dương Thiền mong bệ hạ thu nhận.

Dương Nhâm, Dương Thiền đứng trước cửa Nhan Vương thành. Dương Tiễn, Văn Trọng đi theo Tần Quân.

Dương Tiễn nhìn trân trân, kiếp trước gã và Dương Nhâm có quan hệ không tệ, Dương Thiền càng là muội muội của gã. Dương Tiễn cảm thấy thật hoang đường.

Dương Tiễn giật mình thầm nghĩ:

Tại sao bọn họ cũng trọng sinh đến phương thế giới này? Không lẽ bệ hạ dùng thần thông vô thượng chiêu đến?

Trong thế giới tu tiên thần thoại thì chuyện như vậy chỉ càng làm Dương Tiễn cảm thấy Tần Quân sâu không lường được.

Tần Quân cười nâng dậy hai người:

- Hai vị hãy mau đứng lên.

Tần Quân thầm buồn bực.

Chân Võ Đại Đế của trẫm sao còn chưa tới? Đã triệu hoán ba ngày rồi.

Dương Thiền đứng lên, khóe mắt liếc Dương Tiễn một cái, hờ hững như

nhìn người lạ.

Giờ Tần Quân mới có cơ hội đánh giá Dương Thiền. Không uổng là Tam Thánh Mẫu, tóc dài xõa sau lưng, mặc áo trắng, da trắng như ngọc, khuôn mặt tinh xảo trông rất trẻ tuổi, nhưng khí chất thì chính chắn. Mắt ngọc mày ngài, điềm tĩnh khiến người không dám sinh lòng khinh nhờn.

Tần Quân cười nói, xoay người vào thành:

- Ha ha, đi đi, vào thành tán gẫu!

Một ngày ngắn ngủi đã có yêu binh vào ở trong các lâu vũ trong Nhan Vương thành, đều là Anh Chiêu Yêu Quân. Những mộ địa thì Tần Quân biến thành cấm địa, phái yêu binh chuyên môn trấn thủ.

------oOo------

Chương 889: Nhiên Đăng chiến với Như Lai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhan Vương thành rất lớn, mấy trăm vạn sinh linh ở cũng không thành vấn đề. Lấy tháp cao chính giữa làm trung tâm trong năm dặm đều là phủ thành chủ, yêu binh bình thường không được chiếu lệnh mà tự tiện xông vào thì chết.

Nhan Vương Điện mới thành lập, cần thiết lập các cấp quản lý, vừa lúc sử dụng Dương Nhâm, Dương Thiền.

Vương Tiễn, Mông Điềm, Long Đế đã đi Trung Hoang đón thành viên Tần. Lý Tư và Bạch Trạch trợ giúp Tần Quân sáng tạo điện mới, quy hoạch cấp bậc quyền lực.

Lục Nhĩ Mi Hầu đi viếng thăm các đại yêu vương Yêu Khư, đích thân chiêu người thì những yêu vương này về sau sẽ đứng cùng chiến tuyến với nó, Lục Nhĩ Mi Hầu có thể nhanh chóng leo lên cao hơn.

Chớp mắt lại qua hai ngày.

Ngưu Ma Vương rời khỏi Nhan Vương thành, đi trong âm thầm. Tần Quân kêu Ngưu Ma Vương trở về dưới tay Yêu Hoàng làm thám tử, dù sao gã chỉ âm thầm tìm tới chỗ hắn.

Chân Võ Đại Đế chưa đến, Tần Quân nghi ngờ phải chăng gã đã làm phản.

Tần Quân hỏi hệ thống:

Ngươi nên cho trẫm một lời giải thích!

Hệ thống ấp úng nói:

Cái này . . . chắc gặp trắc trở trên đường.

Tần Quân bất đắc dĩ đành tiếp tục luyện chưởng.

Đáng nhắc tới là trong kho đan dược Nhan Vương thành có nhiều đan dược, thiên tài địa bảo hữu dụng cho hắn, khiến hắn cảm giác cách đột phá Chân Tiên cảnh bát trọng không quá xa.

Tần Quân đang luyện chưởng trong đình viện, Dương Thiền ngồi ở thạch đình không xa. Nàng đoan trang trầm tĩnh uống trà, mắt đẹp ngẫu nhiên nhìn Tần Quân.

Dương Thiền không thích yêu tộc, năng lực quản lý yếu, Tần Quân tạm thời không sắp xếp chức quan, nhiệm vụ cho nàng, đợi khi Tần tham gia Nhan Vương thành rồi tính.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Cơ hội phó bản Thần Ma một tháng một lần đến!]

Tần Quân nheo mắt, cộng với lần này đã có bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma, cộng thêm một lần là có xác suất dung hợp thành cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Bạch Trạch đi vào đình viện, bước nhanh tới trước mặt Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Ta nhận được một tin tức chắc chắn khiến bệ hạ rất vui lòng, muốn nghe

không?

Tần Quân ngừng lại, tò mò nhìn nàng:

- Tin gì?

Bạch Trạch nheo mắt đẹp có chút tinh nghịch:

- Liên quan Tây Vực.

Tần Quân tức giận nói:

- Đừng úp mở nữa!

Tần Quân nhéo mặt Bạch Trạch, nàng sửng sốt vội thụt lùi. Hiện giờ Bạch Trạch không đề phòng Tần Quân nên không ngờ hắn động tay động chân.

Gò má Bạch Trạch hây hồng khiến Tần Quân nghi ngờ bà nương này cũng biết ngại ngùng?

Bạch Trạch là ai?

Yêu Thánh thượng cổ! Bạch Trạch phiên bản nữ biểu lộ vẻ mặt như thế khiến Tần Quân lâng lâng.

Trong thạch đình, Dương Thiền lắc đầu than thở:

- Đế hoàng quả nhiên là đế hoàng.

Cảnh tượng trước mắt khiến Dương Thiền thấy hơi thú vị. Kiếp trước bị trấn áp dưới Hoa Sơn đã khiến nàng nhìn thấu hồng trần, lòng không tạp niệm.

Tần Quân phá vỡ không khí lúng túng, hỏi:

- Nói đi, liên quan Tây Vực là chuyện gì?

Bạch Trạch lấy lại bình tĩnh, trở về bộ dạng thiếu nữ lạnh băng.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Hai ngày trước Tây Vực bị một cường giả bí ẩn đại náo, Như Lai cũng bị thương nặng.

Như Lai bị thương nặng?

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, hỏi dồn:

- Là ai làm?

Có lẽ Như Lai không phải trạng thái cao nhất trong thần thoại nhưng vẫn siêu mạnh trong mắt Tần Quân, nhìn khắp thiên hạ trừ Đông Hoàng Thái Nhất ra được mấy người đánh bại Như Lai nổi? Không lẽ là Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế hay Viêm Hoàng, Kiếm Chủ?

Bạch Trạch trả lời, mắt chất chứa nghi ngờ:

- Đối phương tự xưng Nhiên Đăng, nhưng người đó cũng bị thương, nếu không phải Tây Vực đã bị hủy thì chuyện này truyền ra rồi.

Kiếp trước Bạch Trạch chưa nghe tên Như Lai nhưng có nghe tiếng Nhiên Đăng. Sinh linh từng nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng bài trong Tử Tiêu cung, sống sót về sau đều nổi tiếng như cồn, trong số đó có Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Ui!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, tên này mới được hệ thống thả tự do đã quậy kinh thiên động địa.

Biểu tình của Tần Quân quái dị:

- Chậc, Nhiên Đăng chiến với Như Lai?

Nếu tin này truyền đến Trái Đất đời sau sẽ làm vô số người hết hồn.

Nhiên Đăng Phật Tổ chiến với Như Lai Phật Tổ! Có cần phải vậy không?

Bạch Trạch nhìn biểu tình của Tần Quân, nàng lờ mờ đoán ra điều gì:

- Không lẽ vị Nhiên Đăng này thật sự là . . .?

Tần Quân bất đắc dĩ gật đầu:

- Đúng là vị Nhiên Đăng Đạo Nhân kia trong hồng hoang của các ngươi, phó giáo chủ Xiển Giáo.

Bạch Trạch nhíu chặt chân mày cong, nàng biết rõ cá tính của Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Thiên hạ sắp đại loạn.

Tần Quân thầm cảm thán. Nhiên Đăng sẽ khuấy động trời long đất lở cho xem, chậc, mới đi ra đã bị thương nặng Như Lai, nếu nhớ lại ký ức kiếp trước thì sẽ có tâm tình gì?

Nhiên Đăng chiến với Như Lai, Như Lai bị thương nặng, Nhiên Đăng ôm thương rút lui, xem như lưỡng bại câu thương .

Nếu để hai vị sáng lập Tây Phương Phật Giáo là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề biết chuyện thì sẽ tức chết.

Tần Quân đắc ý nghĩ, hắn bỗng cảm thấy thả tự do cho Nhiên Đăng Đạo Nhân không phải chuyện xấu.

Còn về tại sao Nhiên Đăng Đạo Nhân đại náo Tây Vực, Tần Quân đoán có lẽ Nhiên Đăng Đạo Nhân tình cờ giáng lâm ở Tây Vực nên sinh ra dã tâm.

Tần Quân chợt nghĩ đến điều gì, vội hỏi:

- Phải rồi, Nhiên Đăng trốn hướng nào?

Nếu Nhiên Đăng đi hướng Nam Vực thì họa lớn.

Bạch Trạch lắc đầu cười nói:

- Yên tâm, Nam Vực không sao. Nhiên Đăng trốn hướng Minh Vương điện thì phải, có lẽ Nam Vực không lọt vào pháp nhãn của hắn.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Mà sao cách Bạch Trạch nói chuyện nghe như khinh miệt?

Bạch Trạch đầy ẩn ý nói:

- Bệ hạ, nếu chúng ta muốn chiếm Niết Bàn Bồ Đề thì đây là cơ hội!

Tần Quân nheo mắt.

Như Lai bị thương nặng chắc chắn sức chiến đấu giảm mạnh. Nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, chỉ dựa vào Hậu Nghệ vẫn chưa đủ. Đến trình độ như Như Lai muốn chữa lành vết thương nặng thì khó nhanh chóng trong vòng mười ngày, nửa tháng, trừ phi Như Lai cũng có hệ thống.

Tần Quân nhìn kỹ Bạch Trạch, nếu nàng phục hồi đỉnh cao thì chắc chắn siêu mạnh, thậm chí vượt qua Hậu Nghệ. Nhưng Bạch Trạch mưu tính sâu xa, đừng thấy nàng kiếp trước phụ trợ Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, trời biết nàng có muốn làm hoàng xưng đế không.

Bất đắc dĩ muốn mức độ trung thành của Bạch Trạch đến cực độ là rất khó khăn.

Tần Quân đảo tròng mắt thầm nghĩ:

Không được, không thể mạo hiểm.

Đừng thấy vẻ ngoài của Bạch Trạch là thiếu nữ, nếu để nàng phục hồi tu vi đỉnh cao thì dưới tay Tần Quân không có ai trấn áp được nàng. Bà nương này rất có thể sẽ tạo phản, không ai trời sinh muốn phụ trợ người khác, huống chi là quân sư yêu tộc vạn cổ như Bạch Trạch.&

------oOo------

Chương 890: Chân Võ xuất hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hay . . . thử cua Bạch Trạch?

Tần Quân đảo tròng mắt nghĩ ra cách này, càng nghĩ càng háo hức, như hạt giống nhanh chóng mọc thành cây to.

Bạch Trạch nhíu chân mày cong hỏi:

- Bệ hạ đang nghĩ gì?

Ánh mắt của Tần Quân khiến Bạch Trạch rất khó chịu, nàng không phải thiếu nữ ngây thơ, dù chưa hưởng tình dục nam nữ nhưng cũng biết chuyện đó. Kiếp trước có nhiều yêu vương ham muốn nhan sắc của nàng.

Tần Quân xua tay nói:

- Khụ khụ, không có gì, nàng đi xuống đi.

Xem ra rất khó câu Bạch Trạch, muốn cứng rắn đè càng khó.

Bây giờ hắn chỉ có ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao để dùng, phải nắm chắc. Nếu là bình thường Tần Quân sẽ cho Thần Ma cũ sử dụng ngay, nhưng vì sớm trừ bỏ bệnh ngầm cho Liễu Nhược Lai nên hắn phải chịu đựng.

Tần Quân đã có nhân tuyển thích hợp phục hồi Thần Ma đỉnh cao.

Khoa Phụ, La Sĩ Tín, Chân Võ Đại Đế hoặc là Bạch Trạch.

***

Cách Nhan Vương thành hơn tám ngàn dặm, trên hoang nguyên.

Lục Nhĩ Mi Hầu mới trở về từ động phủ của một vị yêu vương, mấy ngày nay nó thu hoạch khá cao. Trong Yêu Khư thì Đại La Kim Tiên sơ kỳ luôn tung hoành không ngán ai, nên Lục Nhĩ Mi Hầu dựa vào thực lực thu phục được nhiều yêu vương.

Lục Nhĩ Mi Hầu chợt khựng lại giữa không trung:

- Ủa? Đằng trước là . . . ?

Nhìn theo ánh mắt Lục Nhĩ Mi Hầu thấy phía cuối đất đai bốc bụi mù, mùi máu nồng nặc xa vài dặm vẫn ngửi được.

Nhìn gần thì thấy một người bước chậm đi tới, vóc dáng vạm vỡ, mặc đạo bào màu lam, bên hông giắt một thanh kiếm, nhiều sợi tóc bị đầu quan cố định sau gáy. Nam nhân cúi đầu không thấy rõ khuôn mặt.

Làm Lục Nhĩ Mi Hầu rung động là tay trái đạo nhân giơ cao một yêu vương, yêu vương người đẫm máu hấp hối.

Lục Nhĩ Mi Hầu không nhìn thấu tu vi của đạo nhân, cũng không nhìn thấu yêu vương đó.

Lục Nhĩ Mi Hầu hút ngụm khí lạnh:

- Ui, xảy ra chuyện gì?

Đạo nhân một tay xách yêu vương chậm rãi đi tới, gió cát vần vũ sau lưng, hình ảnh đặc biệt oanh liệt.

Lục Nhĩ Mi Hầu kiêng dè nhìn đạo nhân, lòng thầm do dự có nên rời đi không.

Vì hướng đạo nhân đi tới là Nhan Vương thành, Lục Nhĩ Mi Hầu biết mình không đánh lại đạo nhân, nếu nó rời đi thì về sau làm sao đối mặt Tần Quân?

Lục Nhĩ Mi Hầu không thấy trong gió cát sau lưng đạo nhân đầy xác yêu thú, máu tưới mặt đất kéo dại vài dặm, tu vi kém nhất cỡ Địa Tiên cảnh, ít nhất mấy chục vạn xác chết.

Yêu thú đến Địa Tiên cảnh có thể xưng vương, nhìn nền đất không gồ ghề dường như không trải qua chiến đấu. Mấy chục vạn xác chết tựa như bị người cố ý vứt tại đây, hoặc đại chiến chưa bắt đầu thì mấy chục vạn yêu vương đã chết thảm.

Giọng đạo nhân vượt qua vài dặm truyền vào lỗ tai Lục Nhĩ Mi Hầu:

- Khỉ con đằng trước, ngươi biết Nhan Vương thành ở đâu không?

Nhan Vương thành đã nổi tiếng khắp Yêu Khư nên đạo nhân biết cũng chẳng có gì lạ.

Lục Nhĩ Mi Hầu cảnh giác hỏi, rút gậy sắt ra sẵn sàng đánh nhau:

- Ngươi là ai? Muốn làm cái gì?

Đạo nhân trả lời:

- Ngô tên Chân Võ, muốn đầu bái Tần Thánh Đế.

Con ngươi Lục Nhĩ Mi Hầu co rút.

Tin Tần Thánh Đế ở Nhan Vương thành là bí mật, Tần Quân ra lệnh không cho phép bộ hạ truyền ra, nếu không xem như phản bội chém ngay tại chỗ.

Lục Nhĩ Mi Hầu nhíu chặt mày:

- Chân Võ?

Chân Võ Đại Đế xách yêu vương hấp hối hóa thành tàn ảnh lướt nhanh đến trước mặt Lục Nhĩ Mi Hầu, vượt qua vài dặm.

Súc địa thành thốn?

Lục Nhĩ Mi Hầu vội làm ra tư thái chiến đấu, lòng cực kỳ căng thẳng.

Chân Võ Đại Đế ngước đầu lên lạnh nhạt nói:

- Những yêu binh này là thám tử của Yêu Hoàng, ngô giết chúng, chừa thủ lĩnh sống, xem như món quà thứ nhất đầu bái bệ hạ.

Vẻ mặt Chân Võ Đại Đế chính khí, mày rậm mắt to, trong mắt như có tia chớp lấp lóe. Khi Chân Võ Đại Đế nhìn thẳng Lục Nhĩ Mi Hầu làm nó cảm nhận uy áp.

Chân Võ Đãng Ma Đại Đế, chuyên trấn ma!

Lục Nhĩ Mi Hầu tuy là yêu nhưng có xu thế hướng về ma nên lòng bất an.

Chân Võ Đại Đế nhẹ giọng nói:

- Yên tâm đi, thật ra ngô đã cảm giác Nhan Vương thành ở đâu, chẳng qua muốn tiện đường đi với ngươi, nếu ngươi không muốn thì ngô tự đi.

Nói xong Chân Võ Đại Đế lướt qua Lục Nhĩ Mi Hầu.

Yêu vương bị Chân Võ Đại Đế giơ cao trên trời có mái tóc đỏ, mọc hai sừng, người đẫm máu có vẻ rất hung ác.

Yêu vương nhìn Lục Nhĩ Mi Hầu chằm chằm khó khăn nói:

- Nếu ngươi cứu ta . . . ta sẽ xin Yêu Hoàng bệ hạ thưởng cho ngươi . . .

Lục Nhĩ Mi Hầu nghe vậy vụt ngoái đầu hung tợn trừng yêu vương tóc đỏ, mắng:

- Lão tử là yêu vương của Nhan Vương Điện, sao có thể đầu vào Yêu Hoàng!

Lòng Lục Nhĩ Mi Hầu dậy sóng dữ, quả nhiên Yêu Hoàng đã theo dõi Nhan Vương Điện.

Minh Vương điện gần đất yêu tộc, giờ đất yêu tộc đã chia thành hai, Yêu Khư chiếm một nửa, còn lại thuộc quyền Yêu Hoàng khống chế. Dù Tần Quân không ra tay thì Yêu Tổ sớm muộn gì cũng bị Yêu Hoàng nuốt. Tại sao Yêu Hoàng không giết Yêu Tổ thì tạm thời không người biết lý do. Có một điều chắc chắn rằng thực lực của Yêu Hoàng hơn xa Yêu Tổ.

Lục Nhĩ Mi Hầu khiêng gậy sắt trên vai hừ lạnh nói:

- Hừ! Lão đạo sĩ hãy đi theo ta, ta mang ngươi đi!

Lục Nhĩ Mi Hầu lướt qua Chân Võ Đại Đế đi đằng trước dẫn đường.

Khóe môi Chân Võ Đại Đế cong lên.

Hoàng hôn sắp đến.

Bóng lưng một yêu một đạo sĩ bị ánh chiều tà kéo dài thật dài. Gió lớn thổi

qua xua tan gió cát, xác mấy chục vạn yêu vương trải rộng mấy dặm, hình ảnh như tạm ngừng, rung động lòng người.

Chân Võ Đại Đế tham gia khiến Tần Quân mặt rồng vui vẻ, toàn thành mở tiệc mừng.

Chân Võ Đại Đế mang về yêu vương thì bị nhốt trong tù tiên lao dưới lòng đất tòa thành. Dù là Đại La Kim Tiên cũng bị tù tiên lao nhốt, trận pháp thâm ảo đến nỗi Lý Tư, Bạch Trạch không xem hiểu được.

Trong yến hội Tần Quân nâng ly cười nói:

- Trẫm đại biểu Nhan Vương Điện hoan nghênh Chân Võ tham gia. Chân Võ có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, mọi người nhớ phải kính trọng.

Chân Võ Đại Đế nghe vậy con ngươi co rút. Tần Quân mới chỉ có tu vi Chân Tiên cảnh sao nhìn thấu cảnh giới của gã được?

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn!

Dương Tiễn, Văn Trọng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Dương Nhâm, Anh Phong hút ngụm khí lạnh. Bạch Trạch, Hậu Nghệ ngạc nhiên nhìn Chân Võ. Dương Thiền nhàn nhã uống trà như thể mọi chuyện diễn ra không liên quan gì nàng.

Chân Võ Đại Đế mỉm cười nói:

- Bệ hạ cất nhắc ngô rồi.

Chân Võ Đại Đế tạm dừng sau đó nghi hoặc hỏi:

- Ngô thấy dường như bệ hạ cố ý che giấu tung tích, tại sao vậy?

------oOo------

Chương 891: Huyền Đô đại pháp sư

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong vô hình có thanh âm nói cho Chân Võ Đại Đế biết Tần Quân ở Nhan Vương thành, dọc đường đi gã nghe nhiều tin đồn về Nhan Vương Điện, đa số người thảo luận chủ của Nhan Vương Điện là ai.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Trẫm sáng lập Nhan Vương Điện vì lẫn lộn tầm mắt của các thế lực trong thiên hạ, lấy Nhan Vương Điện làm lá chắn để phát triển Thiên Đình Đại Tần.

Đổi lại người khác đều sẽ không liên tưởng đến Tần Quân, dù có đoán cũng không tin thật.

Nếu Nhan Vương Điện thống nhất Yêu Khư thì sẽ mạnh hơn Thiên Đình Đại Tần.

Một Thiên Đình Đại Tần đã đủ, Tần Quân dựa vào cái gì có thể sáng tạo ra thế lực mạnh hơn nữa? Dù sau lưng Tần Quân đứng tồn tại siêu nhiên như Thiên Mệnh Điện cũng khó chia ra hai thế lực khổng lồ như vậy.

Không phải mọi người đều có hệ thống, có thể khống chế Mệnh Vận Chi Luân, xuyên qua thời không.

Chân Võ Đại Đế đã hiểu, dù còn nhiều thắc mắc nhưng không hỏi nữa.

Tần Quân cười hỏi:

- Sao mãi đến hôm nay Chân Võ mới tới? Trẫm sớm tính ra ngươi sẽ tới.

Đám người ngạc nhiên nhìn Tần Quân, Dương Thiền ngước lên nhìn hắn.

Chân Võ Đại Đế đánh giá Tần Quân lại cao hơn một bậc, lắc đầu cười nói:

- Vốn mấy ngày trước ngô đã định đến đầu bái bệ hạ, nhưng dọc đường gặp yêu binh của Yêu Hoàng, ngẫu nhiên nghe chúng nó đã báo tin cho Yêu Hoàng. Ngô đi theo chúng nó, hôm nay gặp yêu quân của Yêu Hoàng, hơn bảy mươi vạn yêu binh từ Địa Tiên cảnh trở lên, đã bị ngô đánh chết.

Giọng Chân Võ Đại Đế chứa chút sát khí và cương quyết làm Hậu Nghệ xem trọng gã hơn.

Giết hơn bảy mươi vạn yêu binh Địa Tiên cảnh, tuy Đại La Kim Tiên bình thường có thể làm được nhưng tiếng động sẽ rất lớn. Nhưng Hậu Nghệ đã không nghe thanh thế chiến đấu, đủ biết Chân Võ Đại Đế không đơn giản.

Tần Quân cười nói:

- Ha ha ha! Trẫm sẽ nhớ một công của ngươi.

Tần Quân sớm đoán Đông Hoàng Thái Nhất sẽ nhằm vào, nhưng vậy thì sao? Nếu Đông Hoàng Thái Nhất đánh tới cùng lắm hắn điều khiển Nhan Vương thành chui xuống đất nhanh chóng chạy trốn, Tần Quân không tin Đông Hoàng Thái Nhất có thể đuổi theo.

Tần Quân cứ cảm thấy có cái gì hạn chế Đông Hoàng Thái Nhất, hoặc gã kiêng dè thứ gì đó. Nếu không với thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất dư sức càn quét thế giới này.

Cứ thế bữa tiệc vui vẻ, Tần Quân và các tướng cụng rượu cười giỡn thoải mái.

***

Chớp mắt bảy ngày qua mau.

Tần Quân đang luyện thể trong lô đỉnh bị tiếng hệ thống đánh thức:

- [Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cứu Long Đế và Tần. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân mở mắt ra, tia sáng chợt lóe.

Xem ra Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm đã mang Tần rời khỏi Trung Hoang.

Dương Thiền ngồi bên cạnh đọc sách mở miệng hỏi:

- Sao vậy bệ hạ?

Dương Thiền tạm thời không có việc gì để làm nên Bạch Trạch đề nghị nàng đi theo bên Tần Quân, tránh cho hắn gặp nguy hiểm. Thật ra Bạch Trạch lo bị Tần Quân theo đuổi nên lấy Dương Thiền làm lá chắn. Dương Thiền không muốn rảnh rỗi mọc mốc nên đồng ý.

Dương Tiễn thì ước gì chuyện này xảy ra. Gã rất áy náy với Dương Thiền, nếu nàng gả cho Tần Quân làm thánh phi sẽ là kết cục tốt. Ai có mắt đều thấy thái độ của Tần Quân đối với các thánh phi, tốt hơn trượng phu phàm nhân của Dương Thiền rất nhiều.

Vì thế Dương Thiền bắt đầu ngày đêm theo bên cạnh Tần Quân.

Với cảnh giới của Dương Thiền đã không cần tu luyện, bởi vì thiên phú có hạn nếu muốn tiến bộ hơn nữa phải mất công trăm năm trở lên. Hễ rảnh rỗi Dương Thiền sẽ ôm sách cổ tìm hiểu lịch sử mảnh thiên địa này.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Không có gì, có lẽ sắp đột phá thôi.

Không phải Tần Quân khoác lác, trong bảy ngày hắn đã đột phá Chân Tiên cảnh bát trọng, đang trùng kích cửu trọng.

Đan dược, thiên tài địa bảo trong Nhan Vương Điện phần lớn có từ xa xưa, vô cùng quý hiếm. Với Tần Quân thì không có thuốc nào mắc đến không thể uống, nên hắn vui vẻ uống thuốc thăng cấp.

Dương Thiền trợn trắng mắt mặc kệ hắn.

Người so với người tức chết người, lúc nàng bằng tuổi Tần Quân thì chỉ là phàm nhân.

Tần Quân nói thầm:

- Bắt đầu triệu hoán đi hệ thống.

Từ khi hắn đến Nhan Vương thành thì các loại nhiệm vụ lần lượt hoàn thành, thật là cuộc đời đắc ý.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Nên triệu hoán ra cường giả đi! Cuối cùng có thể cố gắng xoay chuyển, đạp Như Lai, đánh Nhiên Đăng!

Còn về cường giả có thể đối kháng Đông Hoàng Thái Nhất thì Tần Quân không dám mơ, dù có loại người đó cũng sẽ tránh thoát hệ thống trói buộc lấy tự do.

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Huyền Đô đại pháp sư, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Huyền Đô!

Mắt Tần Quân sáng rực. Đó chẳng phải là đồ đệ đứng đầu của Lão Tử sao? Dưới Thánh Nhân, bối phận lớn nhất trong Tam Giáo.

Huyền Đô rất mạnh, dư sức đánh Nhiên Đăng Đạo Nhân, nhưng vấn đề là . . .

Tần Quân cẩn trọng hỏi:

- Nếu trẫm triệu hoán ra Huyền Đô thì xác suất hắn tự do bao lớn?

Nếu triệu ra Huyền Đô thời kỳ Đại La Kim Tiên thì quá tuyệt, bồi dưỡng mức độ trung thành lên cực hạn rồi dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Ưm, đại khái có chín mươi chín phẩy chín mươi chín phần trăm

Tần Quân hèn:

- Triệu hoán lại đi . . .

Tần Quân sẽ không vì khả năng nhỏ xíu mà triệu hoán Huyền Đô.

Đệ tử đứng đầu Thánh Nhân chắc chắn tâm cao khí ngạo, khó khống chế.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Dương Tiễn ở ngoài cửa sốt ruột hét to:

- Bệ hạ, việc lớn không tốt! Yêu Hoàng phái đại quân đến tấn công!

Yêu Hoàng!

Tần Quân giật nảy mình nhảy ra khỏi lô đỉnh, nước thuốc tràn đầy đất. Tần Quân vội lấy ra Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào khoác lên người, lao nhanh ra ngoài. Dương Thiền chạy ra theo.

Yêu Hoàng là Đông Hoàng Thái Nhất, Dương Thiền có ký ức kiếp trước không xa lạ gì với cái tên này.

Nhìn chung trong thế giới hồng hoang Đông Hoàng Thái Nhất xứng là đế hoàng mạnh nhất thần thoại.

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hạng Vũ, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

- Hạng Vũ?

Tần Quân rủa thầm, nếu hắn làm hoàng đế trong thế giới phàm nhân triệu hoán ra Hạng Vũ sẽ rất sướng, nhưng nơi này là thế giới Thần Ma.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, Hạng Vũ có bối cảnh gì không? Nếu không có thì triệu hoán lại.

Tần Quân mang Dương Tiễn, Dương Thiền ra khỏi lâu tháp. Ba người bay lên lao nhanh hướng cửa thành đông, nơi đó đã đứng đầy yêu binh.

Hệ thống trả lời:

- Hạng Vũ là Thuấn Đế chuyển kiếp.

------oOo------

Chương 892: Thuấn Đế xuất thế

Mắt Tần Quân sáng rực.

Người Hoa Hạ đều biết truyền thuyết Tam Hoàng Ngũ Đế, đó là tổ tông của người Hoa Hạ. Có lẽ trong thần thoại Ngũ Đế không bằng Tam Hoàng, nhưng dẫu sao cũng là viễn cổ hiền vương, sau khi chết công đức đầy mình, chắc chắn rất mạnh.

Tần Quân thầm thúc giục:

- Vậy triệu hoán Hạng Vũ đi, không hoàn trả lại ký ức kiếp trước!

Ba người đã đến cửa thành.

Hậu Nghệ, Bạch Trạch, Lục Nhĩ Mi Hầu, Văn Trọng, Lý Tư, Anh Phong, Dương Nhâm, Chân Võ Đại Đế đều đứng trên tường thành. Nhìn theo ánh mắt của nhóm người thấy đường chân trời đen kịt, nhìn kỹ toàn là yêu binh, rậm rạp không đếm xuể.

Phía sau đại quân yêu tộc, trong gió cát đầy trời có bóng dáng mơ hồ cao vạn trượng, là thân hình Đông Hoàng Thái Nhất, tựa như cự thần Bàn Cổ giáng lâm trần gian, kích thích thị giác mãnh liệt. Trong vô hình Đông Hoàng Thái Nhất tạo áp lực lớn cho Nhan Vương thành, khiến người căng thẳng.

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Đông Hoàng Thái Nhất.

Cái tên này khiến Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Dương Thiền, Chân Võ Đại Đế, Dương Nhâm biến sắc mặt.

Anh Phong cũng vậy, trăm vạn Anh Chiêu Yêu Quân xao động.

Trước kia Anh Chiêu dẫn đầu Anh Chiêu Yêu Quân nhưng lãnh tụ cao nhất là Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất hiển nhiên chưa lấy lại ký ức kiếp trước,

không nhận biết bộ hạ và kẻ thù cũ.

Bạch Trạch trầm giọng nói:

- Không đúng, kia không phải chân thân Đông Hoàng!

Tần Quân nhìn hướng nàng, hỏi:

- Vậy đó là Phân thân?

- Không, chỉ là một lũ thần hồn.

Bạch Trạch lắc đầu nói:

- Nếu bệ hạ muốn che giấu tung tích thì chúng ta phải rút đi, âm thầm chỉ thị nhóm Lý Tư làm việc.

Tần Quân chợt nhớ mình suýt quên vụ này, lập tức rút đi. Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Bạch Trạch cũng lùi về.

Trọng Minh Điểu xoay quanh trên bầu trời bị Tần Quân triệu hồi.

Đại quân Yêu Hoàng cách Nhan Vương thành ngày càng gần.

Đi đằng trước nhất là một cự yêu khủng bố cao mười trượng, mình người đầu trâu, mặc giáp nặng huyết văn, lông đen. Đầu trâu dữ tợn, một cái sừng gãy một nửa khiến gã trông càng hung dữ, tay phải cầm cây búa to, khi bước đi mặt đất rung rinh.

Mười yêu vương theo sau cự yêu, trong đó có Ngưu Ma Vương.

Cự yêu mặc giáp nặng quát to:

- Bản vương là Man Hầu dưới tay Yêu Hoàng, chủ tử của Nhan Vương Điện lăn ra cho bản vương!

Thanh âm như sấm sét hóa thành sóng âm mắt thường trông thấy phóng hướng Nhan Vương thành.

Lý Tư ngầm bực, cao giọng hỏi:

- Nhan Vương Điện và Yêu Hoàng nước giếng không phạm nước sông, tại sao phái đại quân tiến đến?

Chân Võ Đại Đế, Lục Nhĩ Mi Hầu, Dương Nhâm, Dương Thiền lấy pháp bảo ra tùy thời nghênh chiến.

Cùng lúc đó, tượng đá Hư Không Lang Ma hai bên Nhan Vương thành nhanh chóng biến thành cơ thể sống, chúng nó nhảy vọt lên đáp xuống trước mặt đại quân yêu tộc hai ngàn thước, thân hình nhanh chóng vươn cao, làm con ngươi Man Hầu co rút.

Man Hầu kinh hoàng thầm nghĩ:

Không lẽ đây là Thần Mộ Sói đoạn thời gian trước đồn ầm ĩ?

Tu vi của Man Hầu đến Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ, đủ xếp ba hàng đầu trong đám thuộc hạ của Yêu Hoàng. Nhưng đối mặt hai Hư Không Lang Ma khiến Man Hầu hụt hơi.

Man Hầu trầm giọng nói:

- Yêu Tổ và Yêu Hoàng bệ hạ cùng là yêu tộc, địa bàn liền nhau. Nhan Vương Điện giết Yêu Tổ tất nhiên Yêu Hoàng bệ hạ sẽ không khoanh tay ngồi nhìn!

Trong bụng Man Hầu có tính toán khác. Đông Hoàng Thái Nhất phái gã dẫn dắt đại quân giết tới Nhan Vương thành không phải để đồ thành mà là lôi kéo Nhan Vương Điện. Man Hầu không biết lý do, trong mắt gã nếu Đông Hoàng Thái Nhất ra tay thì mười Nhan Vương Điện cũng không ngăn được, nên trong lòng khá khó chịu.

Nhưng Yêu Hoàng đã có lệnh, Man Hầu không thể không nghe. Nếu muốn lôi kéo Nhan Vương Điện vậy gã sẽ chèn ép một phen, khiến đối phương làm chó tốt hơn là minh hữu.

Lý Tư cười khẩy nói:

- Nực cười, Yêu Hoàng và Yêu Tổ tranh đấu gay gắt, thiên hạ có ai không biết?

Lý Tư đã nhìn ra Man Hầu hơi sợ Hư Không Lang Ma.

Dưới tường thành, Bạch Trạch lắc đầu cười nói:

- Yêu Hoàng chỉ đang phô trương thanh thế.

Tần Quân cau mày khó hiểu hỏi:

- Đông Hoàng Thái Nhất có ý gì? Tại sao không tự mình ra tay?

Hậu Nghệ và Dương Tiễn vẻ mặt hoang mang.

Bạch Trạch bí hiểm giơ tay chỉ lên trời:

- Có lẽ là bởi vì . . .

Thần tiên?

Hay hoặc là thiên đạo?

Chân mày Tần Quân dính vào nhau.

Rốt cuộc Đông Hoàng Thái Nhất mưu tính cái gì?

Man Hầu lạnh lùng quát:

- Nếu các ngươi phái người thắng được ta thì ta đại biểu Yêu Hoàng bệ hạ bỏ qua chuyện cũ, thậm chí làm đồng minh với các ngươi, ngược lại thì Nhan Vương Điện sẽ bị xóa sổ khỏi cõi đời!

Man Hầu tạm dừng lại nói:

- Không được phái hai con Lang Ma này, nếu Nhan Vương Điện chỉ dựa vào Thần Mộ đứng vững gót chân thì khiến người trong thiên hạ nực cười.

Nhan Vương thành xôn xao.

Khí thế của Man Hầu quá hùng hồ, đám người Tần Quân không lộ mặt, Hư Không Lang Ma không ra tay vậy ai có thể chiến thắng gã?

Lục Nhĩ Mi Hầu cắn răng muốn xin chiến, nhưng nó chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, hơi thở của Man Hầu làm nó sợ, không có can đảm mở miệng.

Man Hầu Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ giết Lục Nhĩ Mi Hầu Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ chỉ cần một nhát búa.

Hậu Nghệ không ra tay thì ai có thể chiến thắng Đại La Chí Tiên?

Tần Quân chửi thầm:

- Đệt! Tên này quá kiêu ngạo!

Tần Quân ngẫm nghĩ có nên kêu Hậu Nghệ bắn tên trộm?

Cái tên Hậu Nghệ đã danh chấn thiên hạ, dù sao ít có tiễn tu, càng đừng nói đến trình độ diệt gọn Yêu Tổ.

Man Hầu cuồng cười nói, ngữ điệu tràn đầy khinh miệt:

- Các ngươi có thể phái nhiều vài người cùng nhau lên!

Đám yêu vương yêu binh sau lưng gã hò hét, thanh âm tụ lại rung động thiên địa.

Chân Võ Đại Đế hừ lạnh một tiếng, đạp hư không bước ra:

- Cuồng vọng!

Lục Nhĩ Mi Hầu thấy vậy cắn răng bay ra, là nó đưa Chân Võ Đại Đế về, vì sao có thể để người mới lên mặt?

Dương Thiền lầm lì bay ra. Sắc mặt Dương Nhâm liên tục thay đổi, hơi thở của Man Hầu quá khủng bố đến nỗi gã không sinh ra chút chiến ý.

Man Hầu cười gằn:

- Đến hay lắm!

Man Hầu giơ búa to chạy nhanh ra, thân hình cao mười trượng như ngọn núi nhỏ cho người khí thế không thể đỡ.

Ngưu Ma Vương hết sức căng thẳng nhìn, Hậu Nghệ không ra tay thì nguy to rồi.

Trên hoang nguyên, cường giả hai bên nhanh chóng lao vào đối phương.

Hai Hư Không Lang Ma bình tĩnh đứng yên tại chỗ nhìn xuống trận chiến đấu này. Đại quân Yêu Hoàng gầm rống trợ uy cho Man Hầu.

Chân Võ Đại Đế tay phải cầm Võ Xà kiếm, tay trái nắm Huyền Quy thuẫn:

- Yêu nghiệt đừng vội càn rỡ!

Chân Võ Đại Đế xông lên trước nhất, tốc độ cực mau, thân hình như cầu vồng bay tới, kiếm quang lóe tia sắc lạnh.

------oOo------

Chương 893: Uy lực của Bảo Liên Đăng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Keng!

Võ Xà kiếm đánh vào búa to của Man Hầu, hỏa hoa bắn ra bốn phía. Đất cát dưới chân Man Hầu sụp xuống, nhưng vẻ mặt gã hết sức nhẹ nhàng.

Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ và Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, nhìn như chỉ kém một cảnh giới nhỏ nhưng cách biệt như trời với đất.

Man Hầu cười cợt:

- Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, không tệ.

Man Hầu thầm ngạc nhiên, xem ra lai lịch của Nhan Vương Điện không nhỏ, không chỉ ỷ vào tòa thành Thần Mộ.

Dứt lời Man Hầu vung tay phải hất bay Chân Võ Đại Đế.

Lực lượng của Man Hầu lớn biết bao, hất Chân Võ Đại Đế bay cao ngàn thước. Lục Nhĩ Mi Hầu ở trên không trung lướt qua Chân Võ Đại Đế, nó giơ cao gậy thép như núi Thái đập xuống.

Man Hầu nhếch mép không thèm né, giơ búa to đỡ.

Keng!

Lực lượng của Lục Nhĩ Mi Hầu rất lớn chấn không khí xung quanh nổ tung, sóng khí thành hình tròn khuếch tán. Nhưng cánh tay phải của Man Hầu hết sức vững vàng.

Man Hầu châm chọc nói:

- Khỉ con, ngươi không được.

Man Hầu giơ chân đạp bụng Lục Nhĩ Mi Hầu.

- Phụt!

Lục Nhĩ Mi Hầu cảm giác sức mạnh đánh vào bụng mình, đau nhức như cơ thể bị xé rách, ý thức choáng váng. Lục Nhĩ Mi Hầu hộc máu bay ra như mũi tên trượt sát mặt đất, bụi bay mù mịt, cuối cùng nó đập vào tường thành cách vạn thước.

Dương Thiền cầm Bảo Liên Đăng bay nhanh tới, nàng chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh nên không dám đến gần, cách không điều khiển Bảo Liên Đăng. Bảo Liên Đăng như làm bằng ngọc xanh bỗng tỏa ánh sáng chói lòa, một luồng sáng xanh tựa cầu vồng bắn hướng Man Hầu.

Một nữ nhân Thái Ất Huyền Tiên nho nhỏ!

Man Hầu khinh miệt nhìn Dương Thiền, gã vẫn không né, mặc kệ ánh sáng xanh đánh vào người mình.

Giây sau Man Hầu bi kịch, bị đánh lùi ra sau, hai chân xới đất vẽ hai cái khe cạn.

Man Hầu kinh hoàng hét lên:

- Đây là pháp bảo gì!?

Man Hầu không kịp suy nghĩ, người Chân Võ Đại Đế xoay tròn thành vòi rồng lao đến, mũi Võ Xà kiếm vươn ra vòng ngoài vòi rồng, kiếm khí tung hoành mang theo áp lực gió cuồng bạo từ trên trời giáng xuống.

Đối diện Chân Võ Đại Đế hùng hổ xông tới, Man Hầu quát to mạnh mẽ né tránh. Nhưng ánh sáng xanh của Bảo Liên Đăng tổn thương cánh tay Man Hầu, máu phun ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chân Võ Đại Đế mang theo uy diệt thế giáng xuống, Man Hầu giơ búa đỡ. Bất đắc dĩ chiêu này của Chân Võ Đại Đế dựa thế chém xuống, lực lượng vô cùng khủng bố đè mặt đất dưới chân Man Hầu vỡ ra, khe nứt như mạng nhện kéo dài bốn phương tám hướng, chớp mắt kéo dài ngàn thước. Đại quân yêu tộc sợ hãi thụt lùi như thủy triều.

Cuồng phong tàn phá đất đai, sinh linh trong chiến trường nhìn chằm chằm Chân Võ Đại Đế và Man Hầu.

Ngưu Ma Vương xoe tròn mắt, lòng dậy sóng dữ:

- Người này là ai mà có thể đối kháng với Đại La Chí Tiên!?

Gã mới rời khỏi bao lâu vì sao Tần Quân lại có thêm một siêu cường giả?

Man Hầu cắn răng chống cự lại, cơ bắp hai tay phồng to sắp nổ tung. Man Hầu gầm rống, đôi mắt bắn ra hai luồng sáng đỏ.

Bùm!

Vòi rồng bị Man Hầu mạnh mẽ đánh tan.

Kình phong tán đi, Chân Võ Đại Đế hộc máu bay ngược.

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn chiến với Đại La Chí Tiên cảnh vẫn quá gượng ép. Trừ phi Chân Võ Đại Đế có pháp bảo nghịch thiên ví dụ như

Bảo Liên Đăng, Dương Thiền có thể điều khiển Bảo Liên Đăng tổn thương Man Hầu là biết sự lợi hại rồi.

Dương Thiền lại điều khiển Bảo Liên Đăng, ánh sáng xanh bao lại Man Hầu làm gã không thể nhúc nhích, da lông bị đốt cháy.

Man Hầu trợn to mắt tràn đầy kiêng dè nhìn Bảo Liên Đăng:

- Có chuyện gì?

Nhan Vương thành, đại quân yêu tộc xôn xao.

Một nữ nhân nhìn yếu đuối vậy mà dựa vào pháp bảo kiềm chế Man Hầu?

Đại quân yêu tộc, Nhan Vương thành ồn ào bàn tán:

- Ui, đó là pháp bảo gì vậy?

- Ta có bị hoa mắt không?

- Trời ạ, Thái Ất Huyền Tiên đánh Đại La Chí Tiên?

- Không ngờ Dương Thiền cô nương lợi hại như vậy.

- Xem ra chúng ta còn có phần thắng.

Tần Quân lộ vẻ ngạc nhiên, hắn có thể thông qua thị giác của Hư Không Lang Ma xem cuộc chiến. Không ngờ Bảo Liên Đăng ghê gớm vậy, có lẽ nó đúng là pháp bảo Nữ Oa để lại.

Hậu Nghệ mở miệng nói:

- Bệ hạ, có cần ta ra tay không?

Tuy Bảo Liên Đăng tỏa sáng nhưng Hậu Nghệ không cho rằng Dương Thiền giết được Man Hầu.

Còn về giết chết Man Hầu sẽ đắc tội Đông Hoàng Thái Nhất thì bọn họ không sợ, cùng lắm bỏ Yêu Khư thôi.

Đầu trọc đâu sợ bị nắm tóc!

Tần Quân nheo mắt nói:

- Đừng hoảng, nếu bọn họ bị nguy hiểm mạng sống ngươi hãy ra tay!

Thuộc hạ của Đông Hoàng Thái Nhất khoe mẽ như thế khiến Tần Quân khó chịu.

Ngoài thành chợt truyền tới một tiếng gầm động trời.

Man Hầu bị ánh sáng xanh của Bảo Liên Đăng bao bọc đang gầm rống, cơ thể trướng lớn, da lông dựng đứng, huyết văn trên áo giáp phát ra ánh sáng đỏ khiếp người.

Man Hầu nhìn Dương Thiền chằm chằm lạnh lùng nói:

- Mụ đàn bà thối, bản vương phải giết ngươi!

Man Hầu khó khăn bước tới gần Dương Thiền, gã định cứng rắn chịu đựng uy năng của Bảo Liên Đăng.

Mặc dù Bảo Liên Đăng mạnh nhưng tu vi của Dương Thiền và Man Hầu cách biệt quá lớn, nàng không cách nào hoàn toàn áp chế gã.

Mặt Dương Thiền vẫn bình tĩnh không e ngại, ánh mắt điềm tĩnh.

Chân Võ Đại Đế lại lao lên, nhưng Man Hầu không thèm nhìn gã, tay trái vung lên, yêu khí cuồng bạo hất bay Chân Võ Đại Đế.

Man Hầu tiến vào trạng thái nổi khùng thì sức chiến đấu lên đến cực hạn, không biết nhẹ tay là gì.

Tình huống nguy cấp, Hậu Nghệ đã lấy Xạ Nhật Cung Thần ra tùy thời chuẩn bị bắn tên.

Khuôn mặt Man Hầu tràn ngập tàn nhẫn và dữ tợn, như đã thấy cảnh Dương Thiền bị bầm thây.

Một thanh âm thần uy đánh tan biển mây trên trời vang lên:

- Yêu nghiệt! Dừng tay!

Man Hầu giật bắn người bản năng ngoái đầu nhìn.

Một thân hình vạm vỡ như thiên thạch từ trên cao rơi xuống, bởi vì tốc độ quá nhanh ma sát lửa bao quanh người gã, hình ảnh cực kỳ đồ sộ.

- Trâu yêu nho nhỏ cũng dám càn rỡ!

Người đến là một nam nhân tràn đầy bá khí, vóc dáng vạm vỡ như núi nhỏ, cao năm trượng, khoác áo giáp bạc trắng uy vũ, tóc dài như yêu ma bay trong gió. Nam nhân giơ cao đại kích với thế phá núi ném hướng Man Hầu.

Vô số sinh linh há hốc mồm nhìn.

Dương Thiền ngạc nhiên nhìn người đến. Chân Võ Đại Đế ở phía xa che ngực cũng bất ngờ nhìn.

Ầm!

Nam nhân vạm vỡ một kích ném tới miêu tả thì chậm thật ra nhanh như kinh hồng, cộng với Man Hầu bị Bảo Liên Đăng hạn chế hành động. Thế là Man Hầu bị bắn trúng ngực, áo giáp nát, máu thịt tung tóe, lưỡi kích rơi xuống đất làm mặt đất trong ngàn thước vỡ nát, lực phá hoại còn lan tràn ra ngoài. Vô số sinh linh hút ngụm khí lạnh.

------oOo------

Chương 894: Bá Vương sính uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình ảnh như tạm dừng, nam nhân vạm vỡ nửa quỳ dưới đất, kích to cắm xuống đất cát đá vụn. Man Hầu ở trước mặt nam nhân thì ngửa đầu, ngực giáp vỡ thành hai nửa, máu phun ra nhuộm đỏ cảnh tượng.

Tần Quân kinh kêu, lòng thầm hô tên thần thú:

- Là hắn! Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ!

Hạng Vũ lợi hại dữ vậy? Sắp bay lên trời luôn rồi, mới ra mặt đã bị thương Man Hầu.

Tần Quân hưng phấn thầm giục:

- Hệ thống mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hạng Vũ!

Lúc trước do vội đi nên Tần Quân chưa kịp nhìn bảng liệt kê thuộc tính.

[Hạng Vũ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Thuấn Đế chuyển thế.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Cực Lực Quyết.

Pháp bảo: Vương Bá Tinh Thần Kích.

Thần thông: Tiên Thiên Song Đồng.

Mức độ trung thành: 89 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân hút ngụm khí lạnh hỏi thầm:

- Rõ ràng chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh nhưng tại sao vừa ra mặt đã bị thương nặng Man Hầu?

Hệ thống giải thích rằng:

- Truyền thuyết Thuấn Đế và Hạng Vũ đều sinh hai con ngươi kỳ lạ, nên có đồn rằng Hạng Vũ là Thuấn Đế chuyển kiếp. Hạng Vũ chỗ này đang phục hồi thân phận kiếp trước, công đức đầy mình, sắp đột phá Đại La Chí Tiên cảnh.]

Sự thần dũng của Võ thiên cổ không có thứ hai!

Trong lịch sử Hạng Vũ là một trong những chiến tướng mạnh nhất, cái tên Tây Sở Bá Vương vang dội xưa nay.

Thuấn Đế càng khỏi phải nói, một trong Tam Hoàng Ngũ Đế. Ngũ Đế không bằng Tam Hoàng nhưng cũng rất mạnh, có công đức lớn với nhân tộc.

Tần Quân hưng phấn hỏi thầm:

- Ý của hệ thống là về sau dù Hạng Vũ không dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao cũng sẽ dần biến mạnh?

Cùng lúc đó, Hạng Vũ chậm rãi đứng lên rút Vương Bá Tinh Thần Kích ra khỏi mặt đất. Hạng Vũ mày rậm mặt chữ điền, mỗi con mắt có hai con ngươi khá đáng sợ. Hạng Vũ cao năm trượng ở trước mặt Man Hầu mười trượng tựa như con nít, nhưng phát ra khí thế thì không thua kém gì.

Man Hầu từ từ cúi đầu nhìn lồng ngực lộ xương trắng hếu, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi dám đánh lén bản vương!

Trong giọng nói ẩn chứa sát khí như muốn nghiền nát Hạng Vũ ra.

Tất cả sinh linh trong chiến trường ngơ ngác nhìn Hạng Vũ từ trên trời giáng xuống, tiểu tử này là ai vậy?

Hệ thống trả lời:

- Đúng rồi, khác với Thần Ma khác, Hạng Vũ kiếp trước kiếp này có công đức đầy mình, dù giáng lâm trong thiên địa này thì lực lượng công đức sẽ nhanh chóng làm hắn lấy lại thực lực đỉnh cao.

Tần Quân không nghi ngờ khả năng này chút nào, lúc trước hắn thành lập Thiên Đình Đại Tần được một phần khí vận công đức, mùi vị rất sướng.

Một tay Hạng Vũ giơ cao Vương Bá Tinh Thần Kích, trên mặt tràn đầy trào phúng cười nhạt:

- Hạng Vũ ta dù không đánh lén ngươi cũng có thể khiến ngươi tan xương nát thịt!

Dứt lời Hạng Vũ hươ kích chém tới. Man Hầu điên tiết giơ búa to chém.

Keng!

Vương Bá Tinh Thần Kích và búa to va chạm, hỏa hoa bắn ra, mặt đất rung rinh. Hai bên va chạm bằng sức mạnh.

Hạng Vũ huơ kích rất nhanh khiến người không thấy rõ hai tay gã. Man Hầu thì siêu mạnh, tăng sức lên gấp mấy lần.

Dù cách biệt cảnh giới nhưng Hạng Vũ là ai?

Là người mạnh mẽ nổi tiếng thiên cổ về sức lực, sau khi thành thần lực lượng càng mạnh hú hồn.

Keng!

Hai tay Hạng Vũ giơ kích ném tới, thế lớn lực nặng đập đôi chân Man Hầu lún xuống đất bùn.

Man Hầu cắn răng thầm nghĩ:

Sao lực lượng của tên này lớn như thế?

Giây sau mắt Man Hầu bắn ra hai luồng sáng đỏ muốn bắn nát đầu Hạng Vũ.

Nhưng Hạng Vũ nhẹ nhàng né tránh, quay người đâm kích trúng lồng ngực đẫm máu, Man Hầu bị chấn liên tục lùi.

Một người một yêu thô bạo đánh nhau, cảm giác bạo lực nguyên thủy khiến người sôi trào máu nóng.

Mặt đất trong trăm dặm rung nhẹ.

Đại quân yêu tộc liên tiếp kinh kêu:

- Ui, người này là thần thánh phương nào?

- Có thể đấu cứng với đại vương về sức mạnh!

- Lợi hại quá!

- Đáng sợ, không ngờ Nhan Vương Điện có cường giả như vậy.

- Thân thể của hắn mạnh tới mức nào mà có thể đánh nhau như vậy với đại vương?

Tất cả yêu binh bị Hạng Vũ rung động.

Ngưu Ma Vương nhìn trân trối. Lực lượng như vậy dù Ngưu Ma Vương tự xưng là sức mạnh lớn cũng không dám tưởng tượng.

Hạng Vũ càng chiến càng mạnh, mỗi di chuyển một bước là đạp thủng cái hố to, đá vụn bay lên. Vương Bá Tinh Thần Kích trong tay Hạng Vũ quay vù vù như có lực lượng vạn quân, đập Man Hầu liên tục thụt lùi.

Chuyện gì thế này? Lực lượng của tên đó càng lúc càng lớn.

Man Hầu cảm giác tam quan bị đảo điên, gã bị một tu sĩ nhân tộc cảnh giới thấp hơn mình áp chế về mặt sức mạnh.

Không lẽ người này có huyết mạch thượng cổ kỳ chủng?

Dương Thiền cầm Bảo Liên Đăng, nhíu chặt chân mày thanh tú. Nàng muốn giúp đỡ nhưng phát hiện mình không có cơ hội nhúng tay.

Chân Võ Đại Đế ở phía xa nhíu chặt mày nhìn Hạng Vũ.

Hạng Vũ rất nổi tiếng trong lịch sử Hoa Hạ nhưng với đám thần tiên bọn họ thì chưa nghe bao giờ.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Chậc, xem ra không cần ngươi ra tay.

Không ngờ Hạng Vũ giỏi vậy, cách lớp tường thành Tần Quân vẫn nghe rõ

tiếng binh khí va chạm rung động lòng người.

Hậu Nghệ mỉm cười không nói.

Bạch Trạch suy tính tên Hạng Vũ, nhưng gã có công đức đầy mình, nàng không tính ra được.

Ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Man Hầu bùng nổ yêu khí cuồn cuộn hất bay Hạng Vũ, nhưng Hạng Vũ nhanh chóng ổn định giữa không trung. Khói trắng mờ bao quanh Hạng Vũ, đôi mắt gã đầy tơ máu điên cuồng.

Hạng Vũ huơ kích ném:

- Chết cho ta!

Người Hạng Vũ biến lớn sắp ngang bằng Man Hầu.

Hậu Nghệ biến sắc mặt nói:

- Hắn sắp đột phá Đại La Chí Tiên?

Không ngờ có người đột phá trong khi chiến đấu, chưa từng nghe kiểu này bao giờ.

Đinh!

Man Hầu và Hạng Vũ lại đụng độ. Man Hầu tim đập chân run thấy Hạng Vũ sắp đột phá, gã không tin nổi.

Tiểu tử này rốt cuộc là quái vật gì?

Man Hầu hãi hùng muốn hàng, nhưng Hạng Vũ được thế không tha người, Vương Bá Tinh Thần Kích rung càng mau.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây lôi kéo đến, thiên uy huy hoàng làm Tần Quân biến sắc mặt vội vận chuyển pháp trận Nhan Vương thành. Một lớp màng thoáng chốc bao bọc Nhan Vương thành.

Hạng Vũ sắp đột phá!

Tần Quân cười nói:

- Xem ra trẫm lại sắp có một vị tướng quân Đại La Chí Tiên.

Bạch Trạch, Dương Tiễn biến sắc mặt.

Lý Tư, Dương Nhâm, Anh Phong, đám cao tầng Nhan Vương Điện đứng trên tường thành trố mắt líu lưỡi.

Ở trong chiến đấu đột phá?

Lục Nhĩ Mi Hầu được các yêu binh dìu khó khăn ngước đầu lên. Hạng Vũ và Man Hầu tựa như viễn cổ cự thần chiến đấu, thanh thế to lớn, cảm giác lực lượng mạnh mẽ.

------oOo------

Chương 895: Đột phá Đại La Chí Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Nhĩ Mi Hầu cười khổ lẩm bẩm:

- Ta còn rất yếu.

Lục Nhĩ Mi Hầu bị Man Hầu một kích đánh bại, cảm giác xương toàn thân vỡ vụn, không có sức đứng một mình. Dường như đến thiên địa này phần nhiều thời gian nó nếm mùi thua, lòng tự tin sắp nát rồi.

Hạng Vũ cuồng ngạo cười nói:

- Ha ha ha! Sướng!

Cơ bắp hai tay Hạng Vũ phồng căng sắp nứt, mỗi kích đập cổ tay Man Hầu đau nhức.

Xẹt đùng!

Một thiên lôi chiếu sáng chiến trường giáng xuống người Hạng Vũ, Man Hầu cũng bị vạ lây.

Hạng Vũ ở trong lôi điện cắn răng nhịn đau, trông thấy Man Hầu bị ngộ thương thì cười đáng giận hỏi:

- Trâu gãy sừng, dám càn rỡ nữa không?

Trâu gãy sừng?

Man Hầu điên tiết, một cái sừng trâu bị gãy nửa khúc là vinh diệu của gã, không ngờ bị Hạng Vũ trào phúng.

Man Hầu không nói không rằng chỉ giơ búa to chém.

Dù bị thiên lôi kiềm chế nhưng tốc độ phản ứng của Hạng Vũ rất nhanh, nhẹ nhàng đỡ nhát búa này.

Hạng Vũ cười ngông cuồng:

- Giờ phút này ta là vô địch!

Sấm sét quấn quanh người Hạng Vũ mà gã vẫn kiệt ngạo, thân hình biến lớn hai mươi trượng tựa như núi nhỏ ném Vương Bá Tinh Thần Kích ra. Man Hầu chỉ có thể đón đỡ.

Keng!

Man Hầu trượt dọc mặt đất mấy chục thước xa, đây là lần đầu tiên Hạng Vũ đánh lui gã.

Sấm sét liên tục giáng xuống, Hạng Vũ siêu hưng phấn lao hướng Man Hầu, vừa chiến đấu vừa độ kiếp, chỉ khổ cho Man Hầu.

Thiên kiếp đột phá Đại La Chí Tiên khủng bố biết bao, dù là Man Hầu Đại

La Chí Tiên cảnh sơ kỳ bị trúng sét cũng máu me bầy nhầy.

Man Hầu sốt ruột thầm nghĩ:

Không được, cứ tiếp tục thế này sẽ chết!

Nếu bình thường Man Hầu có thể đại chiến bảy ngày bảy đêm với Hạng Vũ mà không sợ kiệt sức, nhưng thiên lôi quấy nhiễu khiến gã rất bực bội.

Cái tên điên này độ kiếp trong khi chiến đấu là không muốn sống nữa sao?

Hạng Vũ bất chấp nghĩ nhiều, điên cuồng vung Vương Bá Tinh Thần Kích, lực lượng càng lúc càng mạnh, tốc độ ngày càng nhanh, đánh Man Hầu liên tục lùi hướng đại quân yêu tộc.

Đại quân yêu tộc xao động, đám yêu binh vừa chửi thề vừa rút đi như thủy triều:

- Mọi người lùi nhanh!

- Đồ điên! Coi chừng thiên lôi!

- Chó chết, họ dẫn thiên lôi đến đây!

- Đại vương, đừng dẫn lửa đốt chúng ta chứ!

Hạng Vũ bị nhập ma rồi sao?

Nhưng thế công của Hạng Vũ hung mãnh đánh cho Man Hầu không kịp trở tay, rất nhanh đụng vào đại quân yêu tộc. Thiên lôi thi nhau giáng xuống, máu thịt tung tóe, đám yêu gào thét đều nhịp dưới bầu trời nghe rất kinh dị.

Nhan Vương thành thì hò reo.

Hạng Vũ đang có xu thế một mình diệt quân địch!

Ầm!

Lại một thiên lôi thô cỡ năm trượng đánh vào người Hạng Vũ và Man

Hầu, lôi điện quấn quanh họ, xé rách da thịt, làm họ nghiến răng nghiến lợi mắt đỏ ngầu.

Man Hầu gầm rống hỏi:

- Ngươi thật sự muốn đồng quy vu tận với bản vương?

Áo giáp của Man Hầu đã vỡ, người đẫm máu.

Áo giáp bạc trắng của Hạng Vũ bị máu nhuộm đỏ, tóc đen có xu hướng biến đỏ nhưng nụ cười thì rất cuồng.

Hạng Vũ khinh miệt cười nói

- Sai, là ta muốn giết ngươi, xem như món quà đầu tiên gặp mặt bệ hạ!

Bằng vào một con trâu yêu nho nhỏ mà muốn cùng gã đồng quy vu tận?

Vẻ mặt của Hạng Vũ kích thích Man Hầu.

Man Hầu quay đầu nhìn ảo ảnh Yêu Hoàng trong gió cát phía chân trời, sau đó mắt đỏ ngầu, cơ thể nhanh chóng tăng vọt chớp mắt cao năm mươi trượng, vẫn đang cao lên.

Hạng Vũ nheo mắt quát khẽ, thân hình biến lớn.

Một người một yêu nhanh chóng biến cao ngàn trượng, vì thiên lôi tụ tập trên đầu nên không dám vươn cao hơn nữa.

Man Hầu tức giận quát, vung nắm đấm vào Hạng Vũ:

- Bản vương không tin hôm nay không đánh chết ngươi!

Hạng Vũ buông binh khí chuyển sang vật lộn với Man Hầu. Hai người khổng lồ chiến đấu làm cả đất đai rung bần bật như núi sụp đất nứt.

Chân Võ Đại Đế, Dương Thiền nhanh chóng rút về Nhan Vương thành.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt thiên lôi điên cuồng giáng xuống, trong phạm vi vạn thước bị san bằng, vô số yêu binh bị đánh nát. Nhan Vương thành có pháp trận thượng cổ bảo vệ nên tránh cho gặp hạo.

Hạng Vũ, Man Hầu giết đỏ mắt, mặc kệ sinh linh khác, bọn họ chìm đắm trong chiến đấu.

Man Hầu đấm vào mặt Hạng Vũ, gã phun ra máu loãng, giây sau chộp cánh tay Man Hầu giật mạnh, co đầu gối phải đập vào lồng ngực thịt nát của Man Hầu. Tiếng xương gãy giòn vang khiến người da đầu tê dại.

Tần Quân tò mò hỏi Bạch Trạch:

- Tại sao lũ thần hồn của Đông Hoàng Thái Nhất không ra tay?

Dù chỉ là một lũ thần hồn nhưng muốn cứu Man Hầu chắc không khó gì.

Bạch Trạch cau chân mày cong, nàng cũng thầm thắc mắc.

Dương Tiễn nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ, cái người tên Hạng Vũ là bệ hạ dụ từ đâu đến vậy?

Hậu Nghệ cũng nhìn hướng Tần Quân, phong cách chiến đấu của Hạng Vũ rất giống Vu tộc bọn họ, làm gã sinh ra ảo giác.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Thiên cơ không thể tiết lộ!

Nếu để bọn họ biết Hạng Vũ chính là Thuấn Đế chuyển thế chắc sẽ kinh ngạc đến ngây người.

Bùm!

Ngoài thành truyền đến nổ rung trời. Hạng Vũ tăng vọt pháp lực nhấc lên gió rít như vòi rồng quanh người, tóc dài như vô số ác long vặn vẹo. Giờ phút này Hạng Vũ không ai bì nổi, như bị ma thần nhập vào người.

Thiên lôi ầm ầm giáng trúng Hạng Vũ làm thể xác gã phủ lớp kim loại ánh

sáng vàng chói lòa.

Hạng Vũ sắp đột phá Đại La Chí Tiên!

Man Hầu lần nữa bị đánh lui, nhìn Hạng Vũ tựa như thần khiến lòng gã càng sợ hãi.

Hạng Vũ lúc là Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn đã có thể đấu cứng với gã, nếu Hạng Vũ đột phá Đại La Chí Tiên thì còn ghê gớm cỡ nào?

Giọng Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên vang vọng thiên địa:

- Man Hầu! Lui ra!

Phương xa có thân hình cao lớn chậm rãi bước ra từ bão cát.

Sinh linh trong Nhan Vương thành thầm toát mồ hôi.

Yêu Hoàng sắp ra tay?

Hạng Vũ nheo mắt nhìn ảo ảnh thần hồn Đông Hoàng Thái Nhất, lòng thầm sinh ra cảm giác không thể đánh lại.

Man Hầu cắn răng, mặt tràn đầy không cam lòng lui về.

Thiên lôi không ngừng đánh xuống, hơi thở của Hạng Vũ không ngừng tăng vọt, chiến đấu bỏ dở vì một câu nói của Đông Hoàng Thái Nhất. Thiên địa không còn tiếng ồn, chỉ có tiếng sấm chớp.

Đông Hoàng Thái Nhất không bước ra khỏi bão cát cuồn cuộn, dường như đang chờ Hạng Vũ đột phá.

Yêu quân gã mang đến đã tử thương hơn một phần tư.

Bên Nhan Vương thành chỉ có Lục Nhĩ Mi Hầu bị thương nặng, Chân Vũ Đại Đế chịu vết thương nhẹ.

Không biết qua bao lâu.

Mây lôi chậm rãi tán đi, ánh nắng xuyên thấu qua tầng mây chiếu xuống.

Hạng Vũ cúi đầu dần biến thành hình người, hơi thở càng ngưng thực, không phóng đãng như lúc trước.

Hậu Nghệ biểu tình phức tạp thì thào:

- Đại La Chí Tiên.

Bởi vì Hạng Vũ đột phá quá dễ dàng.

------oOo------

Chương 896: Kết minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn, Bạch Trạch con ngươi co rút, trên tường thành liên tiếp có tiếng hút không khí.

Tần Quân lật tay lấy ra một tấm khuôn mặt, đây là thiên diên mặt nạ hắn rút được trong đợt tùy cơ rút thăm trúng thưởng thật lâu trước kia, có thể thay đổi khuôn mặt và hơi thở. Dù sao Đông Hoàng Thái Nhất chưa gặp mặt hắn, Tần Quân không lo bị vạch ra.

Tần Quân nhìn ra Đông Hoàng Thái Nhất cần đàm phán, nếu không thì gã cần gì chờ Hạng Vũ đột phá Đại La Chí Tiên.

Tần Quân đeo thiên diện mặt nạ liền thay đổi hình dáng, nhưng vẫn rất đẹp trai.

Ưm, trai đẹp thì không giấu đi đâu được.

Tần Quân nhảy lên tường thành. Bạch Trạch, Dương Tiễn, Hậu Nghệ không tiện xuất hiện, vì thực lực của họ không yếu, nếu bị Đông Hoàng Thái Nhất nhớ kỹ dáng vẻ sau này sẽ có rắc rối.

Hạng Vũ cao cỡ trượng nâng tay trái lên, Vương Bá Tinh Thần Kích từ phế tích bay lại.

Tần Quân cao giọng quát:

- Hạng Vũ, qua đây!

Hạng Vũ liếc Man Hầu, Đông Hoàng Thái Nhất ảo một cái rồi bay hướng Nhan Vương thành.

Cảnh này khiến Nhan Vương thành hưng phấn, vì ra người mạnh mẽ tên Hạng Vũ này thật sự đến đầu vào Nhan Vương Điện bọn họ!

Hạng Vũ bay lên tường thành đến trước mặt Tần Quân, chắp tay cười nói:

- Tại hạ Hạng Vũ, đặc biệt đến đầu bái bệ hạ!

Hạng Vũ không quỳ xuống, ngữ điệu hời hợt. Điều này khiến Văn Trọng, Dương Nhâm, Chân Võ Đại Đế, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Lý Tư nhíu mày, nhưng cũng không bắt bẽ cái gì. Một vì Hạng Vũ đột phá Đại La Chí Tiên, thực lực mạnh mẽ đủ khiến bọn họ không dám chỉ trích, hai là tình huống nguy cấp, hiện tại không rảnh soi mói.

Tần Quân không thèm để ý Hạng Vũ tùy tính, cười nói:

- Sau này ngươi là người của Nhan Vương thành, trận chiến hôm nay trẫm ghi lại công của ngươi.

Yên binh trên tường thành tò mò tại sao Tần Quân đổi khuôn mặt, hơi thở cũng đổi khác. Nếu không phải Tần Quân mặc long bào như cũ thì đám yêu binh không chừng đã bao vây hắn.

Hạng Vũ nhe răng cười, nhìn hướng Đông Hoàng Thái Nhất ảo phía chân trời, biểu tình nghiêm túc nói:

- Tên kia rốt cuộc là yêu nghiệt gì?

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Yêu Hoàng, hoàng giả thống nhất yêu tộc thiên hạ này.

Tần Quân nhìn chằm chằm vào Đông Hoàng Thái Nhất, thầm thắc mắc tên này muốn làm gì. Ngưu Ma Vương không báo tin trước, Tần Quân oán

thầm.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Yêu Hoàng, ngươi đến Nhan Vương thành của ta làm gì?

Hắn đã đeo thiên diện mặt nạ, dù bị Đông Hoàng Thái Nhất nhớ kỹ mặt mũi hắn cũng không lo, chỉ cần giữ hai thân phận là tốt rồi.

Man Hầu trở về đại quân yêu tộc, xoay người lại, mặt mũi tràn đầy không cam lòng và oán hận nhìn Nhan Vương thành. Man Hầu không hận Tần Quân mà là Hạng Vũ.

Hạng Vũ đang chiến đấu với gã bỗng đột phá Đại La Chí Tiên cảnh, khiến Man Hầu thấy buồn nôn như ăn đồ hư.

Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng:

- Bản hoàng muốn hợp tác với Nhan Vương thành các ngươi, chiến đấu vừa rồi đã chứng minh các ngươi có tư cách hợp tác với bản hoàng.

Thần hồn ảo cao vạn trượng ẩn giấu trong bão cát, như ma thần quan sát mặt đất.

Hợp tác?

Tần Quân nhướng mày, nghi hoặc hỏi:

- Đường đường là Yêu Hoàng còn cần hợp tác với Nhan Vương thành chúng ta?

Đông Hoàng Thái Nhất mạnh biết bao, còn rượt theo U Vương đánh, gã cần tìm thế lực mới lên hợp tác sao?

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói:

- Tất nhiên, bản hoàng không diệt trừ Yêu Tổ không phải vì không đủ thực lực, chẳng qua là không muốn. Nay bản hoàng cần ngươi thay thế vị trí lúc trước của Yêu Tổ, đồng minh với bản hoàng. Nhưng nếu ngươi cũng đổi lòng dạ giống Yêu Tổ thì bản hoàng sẽ khiến nguyên Nhan Vương thành

rơi vào đau khổ vô cùng!

Các sinh linh không thấy mặt mũi của Đông Hoàng Thái Nhất nhưng cũng cảm giác được luồng sát khí này, dường như không khí tụt xuống mấy phần.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Lựa chọn. Nhiệm vụ cụ thể: Đông Hoàng Thái Nhất muốn kết liên minh với túc chủ, nếu túc chủ từ chối sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng. Cùng lúc đó rơi vào quan hệ đối địch với Đông Hoàng Thái Nhất. Nếu túc chủ đồng ý sẽ được một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Khóe môi Tần Quân co giật.

Thưởng cho từ chối nhiều còn hơn đồng ý, nhưng hắn có thể từ chối sao?

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Liên minh với ngươi Nhan Vương thành sẽ được lợi gì? Cần phải bỏ ra cái gì?

Hạng Vũ khó chịu bĩu môi, rõ ràng là gã thắng trận mà sao cảm giác như phe mình bị thua.

Đông Hoàng Thái Nhất nói lấp lửng:

- Nhan Vương thành và bản hoàng liên minh, sau này bản hoàng có việc cần các ngươi làm. Nếu các ngươi gặp rắc rối thì bản hoàng sẽ trợ giúp. Việc cụ thể thì chờ xem tình huống quyết định.

Tần Quân nheo mắt lại, hắn biết đây là âm mưu, nhưng được Đông Hoàng Thái Nhất trợ giúp thì hắn có thể đi ngang.

Với cá thể chất sao chổi của hắn nếu liên minh thì Đông Hoàng Thái Nhất sẽ gặp sao quả tạ ngay.

Tần Quân cười nói:

- Có thể, liên minh đi!

Dứt lời trong đầu Tần Quân vang tiếng hệ thống gợi ý:

- [Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Lựa chọn! Đạt được một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Chậc, tăng thêm cơ hội phó bản Thần Ma lần này là hắn lại tập hợp đủ năm lần. Nếu dung hợp sẽ có một nửa xác suất dung hợp thành cơ hội chỉ định triệu hoán.

Chờ khi hắn đột phá Chân Tiên cảnh là có khả năng liên tục chỉ định triệu hoán hai vị Thần Ma Đại La Chí Tiên cảnh, hơn nữa toàn là viên mãn.

Tưởng tượng thôi đã thấy kích động rồi!

Đông Hoàng Thái Nhất nói:

- Một lời đã định, sau khi xong việc bản hoàng sẽ phái thuộc hạ đến bàn bạc với các ngươi.

Thần hồn ảo cao vạn trượng tan biến theo gió cát.

Cứ đi như vậy sao?

Tần Quân hơi ngạc nhiên, những người khác cũng vậy.

Đại quân yêu tộc nhanh chóng rút lui, chỉ có phế tích cháy đen dưới Nhan Vương thành và từng đống thịt nát cho thấy lúc trước thật sự có chiến đấu.

Bạch Trạch, Hậu Nghệ, Dương Tiễn nhảy lên đầu tường.

Dương Tiễn kiềm không được hỏi:

- Cứ thế đã xong? Hắn rầm rộ kéo người đến rồi giờ đi vậy sao?

Cơ mặt Tần Quân co giật, không đoán ra Đông Hoàng Thái Nhất muốn làm gì. Nhưng chắc chắn một điều rằng hắn và Đông Hoàng Thái Nhất xem như đứng chung một thuyền.

Yêu Khư bị Tần Quân khống chế, sẽ không có chướng ngại vật gì lớn.

Còn về Minh Vương điện, ha ha, nó hoàn toàn không lọt vào pháp nhãn của Tần Quân.

Tần Quân vung tay áo nói:

- Phái yêu binh dọn dẹp chiến tranh.

Sau đó Tần Quân nhảy người xuống.

Nhóm Bạch Trạch, Dương Tiễn đi theo.

Hạng Vũ định đi chung chợt phát hiện Hậu Nghệ theo dõi mình.

Ánh mắt giao nhau, con ngươi Hạng Vũ co rút thầm nghĩ:

------oOo------

Chương 897: Lão tăng cùng yêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta không nhìn thấu tu sĩ này.

Hạng Vũ vốn nghĩ sau khi đột phá Đại La Chí Tiên thì đã là cường giả số một Nhan Vương thành.

Hậu Nghệ mỉm cười nói với Hạng Vũ:

- Có cơ hội luận bàn một phen đi.

Hạng Vũ cuồng, Hậu Nghệ cũng cuồng, hai vị nam nhân mạnh mẽ đụng độ khó tránh khỏi ma sát. Huống chi Hậu Nghệ thấy Hạng Vũ hơi khinh cuồng, nên chèn ép gã một chút tránh cho sau này Tần Quân khó khống chế gã.

Cùng lúc đó, tin Yêu Hoàng mang binh đi đánh Nhan Vương thành nhanh

chóng lan rộng.

Đại chiến tạo thanh thế lớn, phía xa có nhiều yêu thú nghe thấy nên không giấu được.

Nhưng đây chỉ là tranh đấu nhỏ, so với việc lớn thiên hạ thì nó chỉ le lói một chút.

***

Năm ngày qua mau, Tần Quân dựa vào đan dược, thiên tài địa bảo trong Nhan Vương thành mạnh mẽ đột phá Chân Tiên cảnh cửu trọng.

Trong khi đó ba người Long Đế mang theo trăm vạn tu sĩ Tần đến Nhan Vương thành. Tần Quân dự định trở về Thiên Đình Đại Tần.

Hắn chỉ mang theo Hậu Nghệ, Hạng Vũ, Bạch Trạch, Trọng Minh Điểu, năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân. Những người khác ở lại Nhan Vương thành phát triển Nhan Vương Điện.

Có Chân Võ Đại Đế siêu cường giả Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn, còn có sáu vị Đại La Kim Tiên như Long Đế, Vương Tiễn, Văn Trọng, Mông Điềm, Lý Tư, Lục Nhĩ Mi Hầu ở, cùng với Dương Tiễn, Dương Nhâm, Dương Thiền. Miễn Đông Hoàng Thái Nhất không đổi ý thì Nhan Vương thành sẽ không gặp rắc rối quá lớn.

Đã đến lúc xuất phát đi Tây Vực!

Lý Tư chắp tay nói với Tần Quân:

- Nếu bệ hạ cần chúng ta trợ giúp xin tùy lúc truyền tin.

Tần Quân gật đầu nói:

- Yên tâm, một ý niệm là trẫm có thể khiến Nhan Vương thành chui xuống đất.

Nói xong Tần Quân quay người đi hướng kiệu vàng. Chín con rồng nằm dưới đất, tùy thời kéo kiệu đi.

Tần Quân tạm dừng bước, cười nói với Dương Thiền đứng trong đám người:

- Chờ xong việc Tây Vực nàng phải tiếp tục cùng trẫm tu luyện.

Dương Thiền trợn trắng mắt, nhẹ gật đầu.

Dương Tiễn mỉm cười, xem ra Tần Quân và Dương Thiền có cơ may.

Tần Quân cười nói với đám người:

- Các ngươi hãy bảo trọng, lần sau trẫm hy vọng nhìn thấy Nhan Vương thành cường thịnh.

Nói xong Tần Quân vào kiệu vàng.

Tất cả quan lớn, binh lính quỳ xuống, cùng kêu lên:

- Cung tiễn bệ hạ!

Chín con rồng gào thét, quẫy đuôi bay lên trời.

Bạch Trạch ngưng tụ ra mây yêu cuồn cuộn. Hậu Nghệ, Hạng Vũ, năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân nhanh chóng nhảy lên.

Đoàn người bay ra Nhan Vương thành biến mất ở phía chân trời.

Lý Tư sầu lo thở dài nói:

- Như Lai Tây Vực không dễ đối phó, gần đây càng nổi tiếng lừng lẫy.

Tuy Yêu Tổ chết trước mặt bọn họ, nhưng trước kia gã cũng thua Như Lai.

Như Lai xếp hạng rất cao trên Hùng Chủ bảng, nhóm Tần Quân có thể đánh bại Như Lai thật không?

Dương Tiễn hừ lạnh nói:

- Cùng nhau đi tới nay bệ hạ chưa từng thất bại!

Đám người nghe vậy nhìn nhau không nói.

***

Mặt trời chiều ngã về tây.

Trên sa mạc vô tận hai bóng người chậm rãi tiến lên.

Hòa thượng già đi đằng trước, mặt mũi hiền lành, cà sa hơi cũ, vừa đi vừa niệm kinh.

Sau lưng hòa thượng già là một tên tù phạm, mặc áo tù, đầu đội mặt nạ sắt không thể thấy mặt mũi. Áo tù phạm loang lổ vết máu, hai tay và chân mọc lông nâu rõ ràng không phải người.

Yêu biến hình được có thể gọi là yêu vương.

Hòa thượng già lắc đầu niệm:

- Biển Phật không bờ bến, quay đầu là bờ, bỏ xuống đồ đao tại chỗ thành Phật. Phật độ thiên hạ, tẩy đi nghiệt nghiệp.

Tay hòa thượng già cầm một cọng dây thừng thép, đầu kia nối với gông xiềng sau lưng yêu vương.

Một người một yêu đi hướng mặt trời lặn cuối sa mạc, hoàn cảnh hoang vắng, gió lạnh tiêu điều.

Yêu vương không trả lời, đi như con rối.

Hòa thượng già cười nói, mắt lóe tia sáng:

- Ngươi đừng tuyệt vọng như vậy, lần này đi Lôi Âm Tự là cơ duyên của ngươi, Như Lai đó rất để ý tới ngươi.

Nhắc đến Như Lai thì khí thế của hòa thượng già hoàn toàn thay đổi.

Rốt cuộc yêu vương mở miệng nói chuyện, giọng khào khào khiến người nghe nổi da gà:

- Muốn chém muốn giết tùy ý ngươi, nếu để ta vùng thoát ra gông xiềng này thì sẽ đồ sạch Phật Môn Tây Vực các ngươi!

Bị yêu vương uy hiếp nhưng hòa thượng già cười thờ ơ:

- Tuy ngươi có bản lĩnh Đại La Kim Tiên nhưng đối mặt Như Lai thì không đỡ nổi một chưởng!

Yêu vương im lặng, không muốn cãi tay đôi với hòa thượng già.

Hòa thượng già cười hiền hòa:

- Ngươi cùng lão nạp đi Lôi Âm Tự, có lẽ Như Lai sẽ không lại nhằm vào Thiên Đình Đại Tần nữa.

Người yêu vương run rẩy, nỗi lòng không bình tĩnh.

Ánh chiều tà kéo dài bóng dáng bọn họ, cảm giác một đi không trở lại.

***

Mười ngày qua mau.

Đoàn người Tần Quân đã đến vùng biên giới Minh Vương điện, đi tiếp là đến vực dưới quyền Thần Điện. Trong mười ngày vừa đi vừa nghỉ, họ không gặp sóng gió gì.

Dọc đường đi họ nghe nhiều tin tức liên quan Nhiên Đăng Đạo Nhân. Vị này rời khỏi Tây Vực đến Minh Vương điện hoành hành không sợ ai, khiến Minh Vương điện chịu thiệt lớn.

May mà dường như Nhiên Đăng không vừa mắt mảnh đất Minh Vương điện, một đường hướng bắc mất tung tích.

Màn đêm buông xuống.

Trên đỉnh núi, nhóm Tần Quân ngồi vây quanh trước đống lửa.

Hạng Vũ lắc cổ hỏi:

- Bệ hạ, chúng ta có nên trực tiếp giết tới Tây Vực không?

Sau khi đột phá Đại La Chí Tiên cảnh thì mức độ trung thành của tên này giảm xuống, may mắn gã đánh nhau nhiều lần với Hậu Nghệ, bị đánh phục. Hơn nữa Tần Quân nói ngọt vài câu dụ mức độ trung thành của Hạng Vũ lại tăng lên.

Bạch Trạch lắc đầu nói:

- Như Lai rất mạnh, có thể làm cho Nhiên Đăng bị thương đủ biết tu vi không đơn giản.

Bạch Trạch có trí nhớ kiếp trước nên hiểu tu vi của Nhiên Đăng.

Hạng Vũ không biết Nhiên Đăng, nhưng gã biết Bạch Trạch không đơn giản, có thể thôi diễn quá khứ, tương lai, rất được Tần Quân tin cậy.

Tần Quân nhìn đống lửa, nhẹ giọng nói:

- Trẫm đi Tây Vực vì một phi tử, trẫm phải mang nàng cùng vào Tây Vực. Hơn nữa sau này trẫm sẽ chiêu nạp hai Đại La Chí Tiên, có như vậy mới nắm chắc.

Hai Đại La Chí Tiên?

Hậu Nghệ, Bạch Trạch, Hạng Vũ hút ngụm khí lạnh.

Trọng Minh Điểu đáp xuống vai Tần Quân, nghịch ngợm dùng mỏ chim cọ mặt Tần Quân.

Hạng Vũ phức tạp nhìn chằm chằm Trọng Minh Điểu, gã tự hào có hai con ngươi. Trọng Minh Điểu thì mỗi con mắt có hai tròng mắt, gần giống như hai con ngươi bẩm sinh của gã. Hạng Vũ thấy đau đầu, không ngờ mình giống một con gà.

Tần Quân bỗng nhiên quay đầu cười nói với Bạch Trạch:

- Bạch Trạch, tiềm lực của nàng rất lớn, về sau tu vi của trẫm cao hơn sẽ cho nàng phục hồi đến độ cao kiếp trước.

------oOo------

Chương 898: Phá thiên kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch sửng sốt, kinh ngạc hỏi:

- Thật không?

Bạch Trạch rất uất ức, tuy nổi tiếng về trí mưu nhưng nàng dù sao cũng là Yêu Thánh, tu vi so với Hậu Nghệ chỉ cao hơn chứ không thấp, giờ kẹt trong tu vi Đại La Kim Tiên khiến nàng nghẹn một bụng.

Bất đắc dĩ đến cảnh giới của nàng muốn tiến bộ hơn rất mất thời gian.

Tần Quân cười bí hiểm không nói gì thêm.

Mắt Bạch Trạch sáng rực nhìn Tần Quân như muốn lột áo hắn ra.

***

Năm ngày lại qua mau.

Đoàn người Tần Quân đến biên cảnh Tây Vực, định vòng qua nó vào Nam Vực.

Bọn họ bay qua sa mạc vô biên.

Tần Quân đang tu luyện chợt nghe có tiếng nổ động trời, hắn mở mắt ra hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Giọng Bạch Trạch truyền vào, ngữ điệu bình tĩnh không thèm để mắt tới:

- Phía trước có người đang độ kiếp, người độ kiếp là một hòa thượng trẻ tuổi, xung quanh có một đám người hộ trận.

Độ kiếp?

Tần Quân hết hứng, không hỏi nhiều nữa.

Cùng lúc đó, mây lôi cuồn cuộn cách mười dặm.

Một hòa thượng trẻ tuổi nổi trên không trung, quần áo rách rưới, người như mạ vàng ánh sáng chói lòa. Hòa thượng chợt ngẩng đầu, đôi mắt bắn ra hai tia sáng.

Nếu Tần Quân có mặt sẽ nhận ra thân phận của gã, Huyền Thanh.

Thiên tài số một Tây Vực, lúc ở Quan Thiên Đại Hội bị Tần Quân lợi dụng độc dịch Lục Tà Mãng Long để gã cùng một con heo rừng . . .

Khụ khụ, đoạn ký ức đó thành ác mộng trong lòng Huyền Thanh, gã thề muốn báo thù, cho nên sau khi trở về chăm chỉ tu luyện. Được Như Lai trợ giúp khiến tu vi của Huyền Thanh tăng mạnh, giờ đang đột phá Chân Tiên cảnh.

Bên dưới Huyền Thanh có tám hòa thượng đều là tu vi Kim Tiên cảnh, bọn họ bảo vệ gã phòng ngừa xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Từng thiên lôi liên tiếp giáng xuống người Huyền Thanh, rèn luyện cơ thể gã. Huyền Thanh cắn răng kiên trì.

Huyền Thanh ngửa đầu gào thét, vô cùng điên cuồng:

- Chưa đủ! Chưa đủ! Còn thiếu rất nhiều!

Tám hòa thượng ở phía dưới quay sang ngó nhau, cảm giác Huyền Thanh nhập ma.

Nhưng bọn họ không nói nhiều, vì Huyền Thanh là đệ tử trẻ được Phật Tổ ưu ái, bọn họ không có tư cách chỉ trích.

Tần Quân ở trong kiệu phía xa nghe tiếng hét của Huyền Thanh lại mở mắt ra.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Thanh âm này rất quen thuộc . . .

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đi qua xem.

Bạch Trạch ở ngoài kiệu tuy khó hiểu nhưng không dám làm trái ý Tần Quân, điều khiển mây bay hướng Huyền Thanh.

Bạch Trạch điều khiển mây bay hướng chỗ Huyền Thanh độ kiếp. Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân đứng cùng nhau, cộng với chín con rồng nhanh chóng khiến tám hòa thượng Kim Tiên chú ý.

Tám hòa thượng Kim Tiên lao nhao bàn tán:

- Có người đến!

- Ui, chín còn rồng kéo kiệu, ai ra tay lớn vậy?

- Những người kia và rồng ít nhất có tu vi Chân Tiên cảnh!

- Rắc rối.

- Đừng lo lắng, bây giờ Phật Tổ là hùng chủ nổi tiếng thiên hạ, chắc đối với phương sẽ không làm khó chúng ta.

Huyền Thanh đang nhận thiên lôi tôi thể nghe đám người Tần Quân đến không hiểu sao gã cảm giác tim đập chân run, bất an mãnh liệt bao phủ trong lòng gã.

Ầm!

Lại một thiên lôi lớn giáng xuống, đánh cho Huyền Thanh da tróc thịt bong, máu tươi trong nháy mắt bao trùm toàn thân.

Mấy tháng ngắn ngủi vượt qua Thiên Tiên Cảnh, đột phá Chân Tiên cảnh, cho dù là Huyền Thanh cũng có cảm giác đang mơ. Nên Huyền Thanh rất quý trọng cơ hội độ kiếp tôi thể này, lần sau gặp lại Tần Quân thì chắc chắn gã sẽ cho hắn biết tuyệt vọng!

Huyền Thanh nghĩ dù Tần Quân yêu nghiệt đến đâu giờ cùng lắm chỉ mới đột phá Thiên Tiên Cảnh.

Rất nhanh Bạch Trạch điều khiển mây đi vào vị trí cách Huyền Thanh chưa đầy trăm thước.

Một hòa thượng già cầm dầu trầm giọng hỏi:

- Các ngươi là người phương nào?

Bạch Trạch không trả lời. Hạng Vũ, Hậu Nghệ không hứng thú.

Tần Quân ở trong kiệu biểu tình kỳ lạ, không ngờ gặp Huyền Thanh tại đây.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm, lòng nảy kế:

- Chậc, xem ra trẫm thật là sát tinh của hắn.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Trừ người độ kiếp ra còn lại đánh xỉu hết rồi xóa trí nhớ.

Xóa trí nhớ là công việc rất nhẹ nhàng với nhóm Bạch Trạch, chỉ cần thần hồn trùng kích là đủ.

Bạch Trạch lập tức thành cái bóng lao lên. Tám hòa thượng Kim Tiên cảnh hết hồn, vì tốc độ của Bạch Trạch quá mau, mắt của họ không bắt kịp.

Ầm ầm ầm lịch bịch!

Từng hòa thượng liên tiếp gục ngã, chưa đến một giây Bạch Trạch đã đứng dưới đất, tám hòa thượng Kim Tiên cảnh nằm la liệt.

Huyền Thanh con ngươi co rút nhìn. Tội nghiệp, tám hòa thượng già chưa kịp tự giới thiệu đã ngã xuống.

Huyền Thanh quát to:

- Các ngươi muốn làm cái gì? Chúng ta là người Phật Môn Tây Vực, các ngươi muốn đối địch với Phật Môn Tây Vực sao?

Phật Môn Tây Vực bây giờ không nhỏ bé như trước, nó đã vang danh thiên hạ, chỉ cần báo tên có thể làm phần lớn người nghe tin đã sợ mất mật.

Đáng tiếc Bạch Trạch thờ ơ, đích thân trùng kích thần hồn của tám hòa thượng già xóa trí nhớ. Sau khi họ tỉnh lại sẽ quên hết tất cả, bao gồm mình đến từ đâu.

Thiên lôi đì đùng, Huyền Thanh bị dời sức chú ý nên hơi sơ sẩy không đề phòng bị thiên lôi đánh ngã xuống đất, bụi bay lên.

Bạch Trạch dùng khóe mắt liếc bụi bặm bao bọc Huyền Thanh, biểu tình tràn đầy khinh thường nói:

- Hừ, kẻ yếu.

Tuy Bạch Trạch không biết tại sao Tần Quân muốn ngừng lại, Huyền Thanh và tám hòa thượng Kim Tiên cảnh không lọt vào mắt nàng.

Thiên lôi lại giáng xuống đánh tan bụi đất, Huyền Thanh cắn răng, chật vật đứng lên, gã thê lương như người đẫm máu.

Huyền Thanh tức giận không cam lòng hỏi:

- Rốt cuộc các ngươi là ai?

Tính tới tính lui Huyền Thanh không ngờ gặp được một đám cường giả bí ẩn.

Lúc này một giọng nói bay ra:

- Hậu Nghệ, phá thiên kiếp của hắn!

Huyền Thanh trợn to mắt, gã nằm mơ cũng không quên thanh âm này, giọng nói làm gã hận thấu xương.

Tần Thánh Đế!

- Rõ!

Hậu Nghệ ở trên mây lật tay cầm Xạ Nhật Cung Thần bắn mũi tên hướng mây lôi thiên kiếp, bùm một tiếng mây tan.

Huyền Thanh phun búng máu:

- Phụt!

Huyền Thanh chưa đột phá Chân Tiên cảnh, nhưng thiên kiếp bị người cưỡng ép đánh tan, mệnh cơ kết nối làm thần hồn của gã bị thương nặng, hơi thở uể oải.

Trong tình huống bình thường dù là cường giả Thái Ất cảnh cũng không đánh tan thiên kiếp của Chân Tiên cảnh được, nhưng Hậu Nghệ là tồn tại siêu nhiên Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Tần Quân cười khẽ:

- Mang hắn đi cùng.

Thiên tài số một Tây Vực, sắp đột phá Chân Tiên cảnh, có thể thấy Như Lai dồn nhiều tài nguyên và công sức cho Huyền Thanh. Nếu biết Huyền Thanh bị Tần Quân bắt cóc chắc sẽ tức hộc máu.

Bạch Trạch đến trước mặt Huyền Thanh xách gã lên như gà con, nhảy người lên áng mây.

------oOo------

Chương 899: Cái gì là Ngộ Không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ thế thiên tài số một Tây Vực bị Tần Quân lặng lẽ bắt đi.

Bọn họ rời đi năm canh giờ sau.

Tám hòa thượng già từ từ tỉnh lại, bọn họ không bị yêu thú xem như đồ ăn

đã là rất may.

Tám người nhìn nhau, mặt tràn đầy mê mang.

- Các ngươi là ai? Ta là ai?

- Tại sao ta ở đây?

- Các ngươi đã làm gì ta?

- Ta định hỏi các ngươi câu đó đây!

Bầu không khí giữa tám hòa thượng trở nên căng thẳng, tuy mất trí nhớ nhưng bản năng thân thể vẫn còn, tu vi còn đó, bản năng cảnh giác người lạ.

***

Hai ngày sau.

Tây Vực, Lôi Âm Tự.

Đây là một ngọn núi cao đâm mây, có một ngôi chùa vàng trên đỉnh núi, ánh sáng vàng chói lòa như nơi ở của thần.

Trong Lôi Âm Tự trống trải, Như Lai như tượng Phật vàng ngồi trên ghế chủ, bên dưới là các hòa thường xếp bằng thành vòng tròn trên mấy chục tầng cầu thang.

Hai người ngồi trước mặt Như Lai, một là hòa thượng già, một là yêu vương mặt nạ sắt.

Lúc này yêu vương dường như đã quy y Phật Môn, yên lặng nghe Như Lai niệm kinh.

Hòa thượng già híp mắt hiểu đại đạo lý của Như Lai.

Thật lâu sau.

Như Lai nói kinh Phật xong, hỏi:

- Sao nhóm Huyền Thanh còn chưa về?

Bên dưới không ai trả lời.

Có tám vị La Hán Kim Tiên cảnh hộ pháp lẽ ra Huyền Thanh không bị trục trặc gì.

Như Lai quy hoạch đẳng cấp Phật Môn Tây Vực giống với Tây Phương Giáo kiếp trước, Kim Tiên cảnh có thể xếp vào la Hán, Thái Ất cảnh thì làm Bồ Tát.

Lão tăng trước mặt Như Lai hầm hừ nói:

- Phật Tổ cưng chiều đồ đệ hơi quá rồi.

Lão tăng tên Ác Tàng, là một Phật tu rất mạnh. Ác Tàng đi khắp thiên hạ chợt nghe tên Như Lai nên cố ý đến thăm, sau này bị Như Lai làm tín phục, lão muốn thần phục. Nhưng Như Lai kêu Ác Tàng làm một chuyện, thành công mới được vào Phật Môn, chuyện đó là đi Thiên Đình Đại Tần bắt một con khỉ yêu.

Yêu vương mặt nạ sắt ngồi cạnh Ác Tàng là khỉ yêu đó.

Như Lai lắc đầu cười:

- Phật vốn không dục không cầu, nhưng muốn hoằng dương Phật pháp thì cần pháp lực vô biên làm cơ sở. Huyền Thanh có tuệ căn nhất Tây Vực, ta chiều hắn là chiều người đời, sau này hắn sẽ cống hiến một phần sức mạnh phổ độ chúng sinh.

Tất cả đệ tử Phật Môn đồng thanh kêu lên, vẻ mặt khát khao:

- Phật Tổ từ bi!

Ác Tàng lắc đầu cười, tò mò liếc qua yêu vương mặt nạ sắt bên cạnh.

Từ khi Ác Tàng bắt yêu vương mặt nạ sắt giao cho Như Lai thì yêu vương này như đổi tính cách, không còn cuồng bạo, vô cùng yên tĩnh.

Như Lai mở miệng nói:

- Phật pháp hôm nay ngừng ở đây, các ngươi giải tán hết đi.

Đám đệ tử xôn xao đứng dậy từ biệt. Ác Tàng cũng đi.

Rất nhanh trong đại điện chỉ còn lại Như Lai và yêu vương mặt nạ sắt.

Như Lai nhắm mắt lại hỏi:

- Ngộ Không, ngươi hiểu chưa?&Yêu vương mặt nạ sắt trả lời, giọng khàn đục không chút sức sống:

- Ngộ.

Yêu vương này là Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không của Thiên Đình Đại Tần, nhưng bây giờ không còn cuồng bạo cái thế như lúc trước.

Như Lai hỏi:

- A? Ngộ ra cái gì?

Đại điện Lôi Âm Tự yên lặng không có tiếng gió, chỉ có tiếng hít thở khe khẽ của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lặng im một lúc sau đó đáp:

- Là ta quá yếu.

Như Lai hơi cau mày, quát lớn:

- Chấp nhất lực lượng cuối cùng sẽ bị lạc tâm chí, chẳng lẽ trong lòng của ngươi trừ lực lượng ra không có cái khác?

Tôn Ngộ Không im lặng, mặt nạ sắt che khuôn mặt làm người ta không thấy được biểu tình của y.

Như Lai ngữ điệu tràn đầy tiếc rèn sắt không thành thép:

- Con khỉ, ta nhìn trúng ngươi là muốn kéo ngươi thoát khỏi biển khổ. Sát

nghiệt của ngươi sâu nặng, nếu không tẩy đi chắc chắn vạn kiếp bất phục, Thiên Đình Đại Tần có nhiều người như vậy, chỉ tính linh hầu đã có một vị khác, tại sao ta nhìn trúng ngươi?

Tôn Ngộ Không thờ ơ, y không thể thoát khỏi mặt nạ sắt, càng không chạy trốn được, nói nhiều có ích gì.

Như Lai khẽ thở dài:

- Ngươi tên Ngộ Không nhưng tại sao không ngộ được?

Tôn Ngộ Không khẽ run, trong đầu nhớ ký ức kiếp trước.

***

Linh Thai, Phương Thốn Sơn, trong Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Bồ Đề Tổ Sư cười nói

- Ngươi có bộ dạng giống hồ tôn nên ta lấy chữ tôn làm họ, chữ hồ lấy bên cạnh là chữ Cổ Nguyệt, chữ cổ tức già, trăng già thì âm, âm già thì không thể dưỡng dục. Đặt họ Tôn cho ngươi khá tốt, cạnh chữ tôn là một tử hệ, chữ tử tức là nam, chữ hệ là anh tế, hợp lại là anh nhi, vậy đặt ngươi họ Tôn.

Ánh mắt Bồ Đề Tổ Sư nhìn Tôn Ngộ Không đầy ẩn ý, thầm nghĩ:

Mong ngươi không chỉ có hệ là anh nhi, cũng hy vọng ngươi mãi mãi giữ tấm lòng son.

Tôn Ngộ Không nghe vậy hưng phấn dập đầu:

- Tốt, tốt, tốt! Hôm nay mới biết có họ! Mong sư phụ từ bi, đã có họ thì xin thưởng cho cái tên để tiện gọi.

Bồ Đề Tổ Sư nói:

- Trong môn của ta có mười hai chữ lần lượt đặt tên, đến lượt ngươi là hàng tiểu đồ thứ mười.

Tôn Ngộ Không vò đầu hỏi:

- Mười hai chữ gì?

Bồ Đề Tổ Sư hiền từ mỉm cười hỏi:

- Đó là ''Quảng đại trí tuệ chân như tính hải dĩnh ngộ viên giác", mười hai chữ, đến hàng của ngươi lọt vào chữ ngộ, ghép với pháp danh của ngươi gọi là Tôn Ngộ Không chịu không?

Tôn Ngộ Không siêu kích động nhảy loi choi, cười nói:

- Tốt, tốt, tốt! Từ nay tên là Tôn Ngộ Không!

Một lão nhân, một con khỉ, hương đàn thoang thoảng, hình ảnh dừng lại thành vĩnh hằng.

Ý thức từ ký ức trở về hiện thực, Tôn Ngộ Không mở miệng nói:

- Ta tên Ngộ Không chứ không phải ngộ Phật pháp của ngươi!

Như Lai nghe vậy cau mày, đại điện rơi vào bầu không khí lạnh băng.

Như Lai lấy lại bình tĩnh, hờ hững hỏi:

- Ngươi nghĩ bây giờ còn có người cứu ngươi được sao?

Với thực lực của Như Lai dù lúc trước bị Nhiên Đăng làm bị thương nặng cũng không sợ Thiên Đình Đại Tần, chẳng qua bản thể không rời khỏi Tây Vực được. Người ngoài nói Như Lai sợ sau khi rời đi thì Tây Vực gặp bất trắc gì, thật ra có nguyên nhân không để ai biết.

Giọng Tôn Ngộ Không khàn khàn lộ vẻ chờ mong và kiên quyết:

- Ngươi đã từng trấn áp ta nhưng có người cứu ta, hiện tại hắn vẫn sẽ tới.

Đã từng?

Như Lai nhướng mày, trước kia y không có gút mắc gì với Tôn Ngộ Không.

Như Lai không biết Tôn Ngộ Không đang nói kiếp trước.

Như Lai lạnh lùng nói:

- Mặc kệ ngươi nói đến ai thì trước pháp lực vô biên của ta không có người nào cứu ngươi được, chỉ có chính ngươi mới cứu được bản thân, chỉ cần ngươi thành tâm hướng Phật!

Tôn Ngộ Không không thèm nói nữa, giữ yên lặng.

***

Trong lúc Như Lai chèn ép Tôn Ngộ Không thì nhóm Tần Quân trở lại Nam Vực Thiên Thế Giới, đi thẳng đến Thánh thành.

Rất nhanh có người nhận ra thân phận của nhóm Tần Quân, toàn thành náo động.

------oOo------

Chương 900: Cái gì là Ngộ Không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- A! Chín con rồng kéo kiệu, Thánh Đế bệ hạ về rồi!

Trong thời gian Tần Quân rời đi các việc lớn trong Trung Hoang liên tiếp truyền về, cái tên Tần Thánh Đế, Hậu Nghệ bị bọn họ nhắc mỗi ngày.

Nhóm Tần Quân đáp xuống Thánh Đế phong, Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Liễu Nhược Lai, Vọng Tuyết nhanh chóng xúm lại. Nhóm Lưu Bá Ôn, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh cũng từ dưới Thánh Đế phong bay lên cung nghênh.

Thánh Đế phong bây giờ chia ra ba đoạn, đoạn trên là hậu cung của Tần Quân, đoạn giữa là các cấp cung điện giải quyết việc triều chính, đoạn dưới là nơi quan văn võ tướng quyền cao chức trọng ở lại. Dù vậy Thánh Đế phong vẫn khá trống trải.

Mọi người quỳ trước kiệu vàng nhẹ giọng kêu lên:

- Cung nghênh bệ hạ trở về!

Thanh âm tụ lại vang vọng trên bầu trời Thánh thành.

Tu sĩ, dân chúng Thánh thành vái lại hướng Thánh Đế phong, cao giọng quát:

- Cung nghênh bệ hạ trở về!

- Thánh Đế Vạn tuế Vạn tuế! Vạn vạn tuế!

Tiếng hô của mấy trăm vạn người tụ lại thì đồ sộ biết bao. Đảo bay quanh Thánh thành liên tiếp truyền đến tiếng hò hét.

Hạng Vũ biến sắc mặt, lúc gã còn là Tây Sở Bá Vương chưa bao giờ hưởng thụ thanh thế như vậy, có thể thấy uy vọng của Tần Quân trong Thiên Đình Đại Tần cao cỡ nào.

Đám quan lớn văn võ Lưu Bá Ôn siêu kích động, nhưng cả nhóm lén liếc nhau, hơi bất an, có gì khó xử.

Tần Quân bước ra khỏi kiệu, Trọng Minh Điểu đậu trên vai hắn. Tần Quân bước đi như rồng như cọp đến gần nhóm nữ Đát Kỷ.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm đã về.

Đắc Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng đứng dậy vây quanh hắn.

- Bệ hạ rốt cuộc trở về!

- Trong thời gian này bệ hạ sống thế nào?

- Nghe nói bệ hạ giết điện chủ Minh Vương điện, có thật không vậy?

Năm nữ nhân líu ríu hỏi không ngừng, Tần Quân lắc đầu bật cười:

- Buổi tối sẽ nói cho các nàng nghe, trẫm chầu triều trước.

Tần Quân quay đầu ra lệnh cho Lưu Bá Ôn:

- Triệu tập quan viên từ ngũ phẩm trở lên, sau nửa canh giờ gặp ở Quân Chính điện!

Dứt lời Tần Quân đi thẳng hướng Quân Chính điện.

Lưu Bá Ôn vội đứng dậy đi truyền chiếu.

Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh cùng Thân Công Báo ngó nhau, cười khổ.

Thân Công Báo khó xử nói:

- Nên ăn nói chuyện Đại Thánh thế nào cho bệ hạ?

Tề Thiên Đại Thánh có danh vọng rất cao trong Thiên Đình Đại Tần, nên bọn họ cố gắng giấu nhẹm tin tức, vốn định truyền tin cho Tần Quân, nhưng lúc đó hắn đã lên đường nên không nhận được tin.

Khương Tử Nha khó xử. Tần Quân dẫn người ra ngoài chinh chiến, kết quả bọn họ không bảo vệ tốt Thiên Đình Đại Tần, còn làm hại Tôn Ngộ Không bị bắt, nghiêm trọng thất trách.

Đường Tam Tạng đột nhiên bay nhanh tới quỳ xuống trước mặt Tần Quân:

- Bệ hạ xin hãy mau cứu Ngộ Không!

Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh theo cùng.

Tần Quân dừng bước lại, nhíu mày hỏi

- Tôn Ngộ Không làm sao?

Lòng Tần Quân dâng lên linh cảm không may.

Hậu Nghệ áp Huyền Thanh đi thiên lao, binh sĩ Đế Vệ quân kéo chín con rồng đi. Trọng Minh Điểu chắc đã tìm Tiểu Chúc Long, đi theo bên cạnh Tần Quân chỉ có Bạch Trạch và Hạng Vũ.

Bạch Trạch bấm đốt tay tính toán. Hạng Vũ tò mò Tôn Ngộ Không là ai?

Khương Tử Nha bước lên trước nói:

- Là vầy, mấy ngày trước đây có một hòa thượng già tự xưng Ác Tàng đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới, pháp lực cao cường đến nỗi tất cả võ tướng chúng ta cộng lại không đánh thắng nổi. Ác Tàng tuyên bố chỉ cần mang Đại Thánh thì sẽ bỏ qua cho Thiên Đình Đại Tần.

Vẻ mặt Khương Tử Nha đầy khó xử, chuyện này là sỉ nhục cho mọi người.

Tần Quân nhíu mày, không ngờ Nam Vực Thiên Thế Giới ra việc lớn như vậy. Mấy hôm trước trùng hợp hắn trên đường về, rốt cuộc về trễ.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Sau đó thì sao?

Khương Tử Nha khẽ thở dài:

- Đại Thánh vì bảo vệ Nam Vực Thiên Thế Giới nên đồng ý đi với Ác Tàng.

Chuyện này gây xúc động mạnh cho Khương Tử Nha, trước kia luôn nghĩ Tôn Ngộ Không cuồng vọng tự đại, ai ngờ y cũng có mặt chí tình chí nghĩa.

Tần Quân trầm mặc, trong lòng lửa giận ngập trời.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Phát động chi nhánh nhiệm vụ: Cứu Tôn Ngộ Không về. Nhiệm vụ cụ thể: Tôn Ngộ Không bị bắt đi, nếu túc chủ cứu về được sẽ có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân hoàn toàn lơ hệ thống, hắn trầm giọng nói:

- Các ngươi cùng trẫm vào Quân Chính điện trước!

Tần Quân dẫn Bạch Trạch, Hạng Vũ đi Quân Chính điện. Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh liền vội đứng dậy.

Khương Tử Nha thở dài một tiếng, Thái Bạch Kim Tinh từ phía sau đi lên vỗ vai lão rồi bước tiếp.

Gia Cát Lượng, Thân Công Báo theo sau.

Trên đường đi Tần Quân biểu tình cực kỳ khó xem, lòng suy nghĩ lai lịch của Ác Tàng.

Đối phương là một hòa thượng già, Tần Quân liên tưởng ngay đến Tây Vực. Nhưng đối phương có thể đánh đến toàn bộ Nam Vực Thiên Thế Giới ủ rũ tức là ít nhất có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh.

Tây Vực trừ Như Lai ra còn có Đại La Chí Tiên khác?

Tần Quân ôm lòng nghi ngờ.

Không lẽ lúc trước Như Lai giáng lâm có mang theo Thần Ma khác?

Hệ thống phủ định ý tưởng này:

- Không thể nào! Thần Ma giáng lâm sớm đều xuất hiện đơn độc.

Tần Quân càng thêm bực bội, đoàn người đi theo hắn không dám nhiều lời.

Nửa canh giờ trôi qua rất nhanh.

Trong Quân Chính điện, tất cả quan viên văn võ ngũ phẩm trở lên trong Thánh thành đều có mặt.

Hành lễ qua đi Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Kiếp nạn đoạn thời gian trước Thiên Đình Đại Tần bị tổn thất bao nhiêu?

Lưu Bá Ôn chắp tay trả lời:

- Hồi bẩm bệ hạ, ngoại trừ các vị tướng quân bị thương mức độ khác nhau ra không có tổn thất quá lớn.

Lưu Bá Ôn tạm dừng rồi nói tiếp:

- Tổn thất Đại Thánh.

Hơn ngàn quan viên văn võ lặng im, pháp lực vô biên của Ác Tàng khiến bọn họ nhớ lại là chìm trong ác mộng.

Lý Nguyên Bá đứng ra lớn giọng nói:

- Bệ hạ, nhất định phải cứu Ngộ Không!

Mặt Lý Nguyên Bá hơi tái, chắc đại chiến mấy ngày trước làm gã bị thương nặng.

Viên Hồng chắp tay nói:

- Mạt tướng nguyện điều tra việc này!

- Mạt tướng cũng nguyện ý!

- Không thể để cho Đại Thánh hy sinh!

- Bà mợ nó! Chắc chắn là con lừa trọc già Tây Vực!

- Bệ hạ đã mang theo Hậu Nghệ tướng quân trở về, chắc chắn sẽ khiến Tây Vực máu chảy thành sông!

Đám võ tướng siêu kích động, cổ đỏ rực xin chiến.

Tần Quân chau mày.

Hậu Nghệ bước ra khỏi hàng võ tướng, mặt lạnh băng:

- Hậu Nghệ nguyện xuất chinh Tây Vực, sẽ cho Tây Vực thành địa ngục trần gian!

Lời thốt ra làm đám võ tướng máu nóng sôi sục, các quan văn cau mày.

------oOo------

Chương 901: Chinh chiến Tây Vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạng Vũ đứng ra, ngạo nghễ nói:

- Hạng Vũ ta nguyện xuất chinh!

Hạng Vũ mới tham gia Thiên Đình Đại Tần, gã muốn kiến công lập nghiệp.

Hạng Vũ!

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Lý Tồn Hiếu, Quan Vũ, Triệu Vân, đám võ tướng phàm trần được triệu hoán ra đều hút ngụm khí lạnh.

Đối với bọn họ trong kiếp trước thì cái tên Hạng Vũ nổi tiếng như cồn.

Nhất là Lý Nguyên Bá và Lý Tồn Hiếu.

Vương tuy bá nhưng không bằng lý, bá ý chỉ Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ, lý là Lý Tồn Hiếu.

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín không không thua gì bọn họ, tiếc rằng chỉ xuất hiện trong dã sử.

Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, Lý Tồn Hiếu đều là tồn tại vô địch, một trong các võ tướng mạnh nhất lịch sử Hoa Hạ.

La Sĩ Tín so với bọn họ mỗi tội không nổi tiếng bằng.

La Sĩ Tín nhỏ giọng nói:

- Cái tên này thật sự là Hạng Vũ?

Không ai trả lời La Sĩ Tín, Hạng Vũ không thèm nhìn gã.

Hạng Vũ Đại La Chí Tiên cảnh ngạo thị toàn điện, chỉ có Hậu Nghệ, Tần Quân là khiến gã nhìn thẳng.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, băn khoăn đắn đo.

Hay để hai Đại La Chí Tiên đi thử, thăm dò thực lực thật sự của Như Lai cũng không tệ.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Trẫm cho phép, nhớ kỹ, mục tiêu của các ngươi là cứu Ngộ Không. Nếu không địch lại Như Lai hãy rút lui ngay!

Hậu Nghệ, Hạng Vũ biểu tình rung động, hai người chắp tay sóng vai rời đi.

Lý Nguyên Bá la lên:

- Ta cũng muốn đi!

Đám võ tướng Đại La cảnh Viên Hồng, La Sĩ Tín đều nhảy ra, Na Tra, Hồng Hài Nhi cũng chủ động xin chiến.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Các ngươi đã thất bại một lần còn muốn đi liên lụy Hạng Vũ, Hậu Nghệ?

Đám tướng lúng túng, nhưng Tần Quân nói cũng đúng, bọn họ đi cùng có lẽ chỉ tổ vướng víu.

Đường Tam Tạng quỳ rạp, đầu dán sát đất hướng Tần Quân, cảm kích nói:

- Đa tạ bệ hạ nhân từ!

Tần Quân ngạc nhiên nhìn Đường Tam Tạng, không ngờ gã thật lòng quan tâm Tôn Ngộ Không nhiều vậy.

Ngày thường Đường Tam Tạng và Tôn Ngộ Không hầu như không đụng mặt, Tôn Ngộ Không được triệu hoán đến lúc ấy còn không biết Đường Tam Tạng, nhưng vì Như Lai mà hận hòa thượng.

Đường Tam Tạng vốn là Kim Thiền Tử, chẳng qua thức tỉnh trí nhớ phàm nhân, tính cách có chút rộng rãi, hơi lông bông. Nhưng lúc này Đường Tam Tạng thất thố như thế chỉ vì Tôn Ngộ Không.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, nói chuyện khác đi. Trong thời gian trẫm rời khỏi còn xảy ra chuyện gì? Thiên Đình Đại Tần phát triển thế nào?

Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, Thân Công Báo, Thái Bạch Kim Tinh liên tiếp đứng ra báo cáo.

Bọn họ đứng đầu văn thần, gần đây Thiên Đình Đại Tần đã thống nhất nên không có chiến tranh, công việc chồng chất bên quan văn.

Từ sau khi được thiên đạo thừa nhận nồng độ linh khí của Nam Vực, Nam Vực Thiên Thế Giới bay vọt, nguyên Thiên Đình Đại Tần dấy lên sóng triều tu luyện. Học viện tu tiên các cấp lục tục đi vào chính quy, đã bắt đầu có xu hướng phồn thịnh.

Với bên ngoài, chín vực với Đông Phương Vực dẫn đầu tích cực phối hợp Thiên Đình Đại Tần, khiến mười vực chính thức thông nhau, tu sĩ qua lại. Với tu sĩ thì đây là chuyện siêu tốt, vô số người ca tụng công đức của Tần Thánh Đế.

Trừ vụ Ác Tàng đến tấn công ra Thiên Đình Đại Tần xem như có kinh không hiểm, gió êm sóng lặng.

Chờ họ báo cáo xong đã qua hai canh giờ.

Tần Quân khen:

- Các ngươi làm rất tốt, không khiến trẫm thất vọng.

Tần Quân không vì việc Tôn Ngộ Không mà giận chó đánh mèo quan viên

văn võ, đám người thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tần Quân đứng dậy nhìn quét quan viên văn võ, trầm giọng nói:

- Ưm, mọi thứ phát triển như cũ, tranh thủ thời gian tuyển chọn nhân tài. Có thể rập khuôn chế độ khoa cử trần gian, tăng thêm hai mốc thử thách văn võ là trạng nguyên khoa văn và khoa võ. Việc cụ thể trẫm sẽ sắp xếp sau, hôm nay ngừng tại đây, tan triều!

Đêm buông tấm mành.

Trong ngự hoa viên, Tần Quân và năm nữ nhân Đát Kỷ ngồi trong thạch đình ngắm trăng.

Liễu Nhược Lai tò mò hỏi:

- Bệ hạ, Hậu Nghệ, Hạng Vũ có thể thành công cứu ra Tôn Ngộ Không không?

Trông Liễu Nhược Lai không giống như gặp đau khổ sự sống nhanh chóng xói mòn, không có dấu vết già cả.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Trẫm cũng không biết.

Tần Quân thầm suy nghĩ có nên sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao không. Giờ thuộc hạ của hắn có hai Đại La Chí Tiên, trong đó Hậu Nghệ là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, dù phục hồi Thần Ma đỉnh cao có lẽ giảm thấp mức độ trung thành cũng có thể trấn áp gã.

Đầu tiên có thể phục hồi đỉnh cao là Khoa Phụ, gã dù gì thân với Hậu Nghệ nhất. Hơn nữa đa số Vu tộc đơn thuần không hai lòng.

Thứ hai là Bạch Trạch và La Sĩ Tín, một người là Yêu Thánh, một người là Kỳ Lân Chi Tổ. Dù ai phục hồi đỉnh cao đều có thể vượt qua Hậu Nghệ, khó trấn áp.

Các Thần Ma khác tiềm lực thấp hơn chút, có lẽ Chân Võ Đại Đế có thể đột phá Đại La Chí Tiên hay mạnh hơn nữa, nhưng Tần Quân không chắc,

hắn hiểu biết Chân Võ Đại Đế quá yếu.

Giờ Tần Quân còn bốn lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hoàn toàn đủ dùng.

Trước tiên chờ Hạng Vũ, Hậu Nghệ quay về rồi tính. Dù sao trong thời gian gần sẽ toàn diện khai chiến với Tây Vực, hai Đại La Chí Tiên không đánh thắng Như Lai được thì ba người. Ba người không được thì bốn, bốn người không được thì năm.

Tần Quân không tin Như Lai thật sự vô địch thiên hạ, ép hắn sẽ mời Đông Hoàng Thái Nhất ra tay. Dù sao Nhan Vương Điện và Đông Hoàng Thái Nhất đã liên minh, xin giúp đỡ lần đầu thì Đông Hoàng Thái Nhất không thể từ chối.

Đát Kỷ vừa giúp Tần Quân lột vỏ trái cây vừa cười hỏi:

- Bệ hạ đang nghĩ cái gì?

Lại thấy Tần Quân bình an trở về khiến Đát Kỷ rất vui, nàng không muốn hỏi nhiều về việc triều chính tránh gây áp lực cho hắn.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Chẳng qua cảm thấy nên xử Tây Vực, dù Như Lai có bắt Ngộ Không đi hay không.

Tần Quân có quá nhiều thù với Tây Vực, dù không tính vụ Tôn Ngộ Không cũng phải giải quyết cho xong. Ban đầu là Tang Lương của Phật Môn Tây Vực thấy Tần Quân được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, hiểu lầm hắn bị tà ma nhập vào người cứ muốn khử hắn.

Du Phượng Hoàng gật đầu nói:

- Tây Vực phát triển đúng là rất mau, cứ tiếp tục thế này sẽ uy hiếp đến sự phát triển của Thiên Đình Đại Tần.

Du Phượng Hoàng là người liên lạc giữa Thiên Đình Đại Tần và Mệnh Cơ các, tương đương với thu thập tình báo nên hiểu biết động tĩnh của Tây Vực nhất.

Chúc Nghiên Khanh lo tu luyện không hiểu mấy chuyện này nên không xen lời.

------oOo------

Chương 902: Nam Vực tiêu điểm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vọng Tuyết thì càng tuân theo ý chí của Miêu Nhân tộc, làm thiếu tộc trưởng, sau này nàng phải gánh trách nhiệm bộ tộc. Nhiệm vụ chính của Vọng Tuyết là truyền thừa y bát của tiền bối Miêu Nhân tộc, nàng tạm thời không đụng vào chính trị quân sự, chỉ ngồi yên nghe và học tập.

Tần Quân cười nói:

- Chờ Hậu Nghệ, Hạng Vũ trở về rồi mới quyết định.

Tần Quân tạm dừng, cười tà:

- Đêm nay ai cùng trẫm?

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng mắt nóng bỏng nhìn Tần Quân. Vọng Tuyết và Chúc Nghiên Khanh bĩu môi. Liễu Nhược Lai xấu hổ đỏ mặt, thầm mắng lưu manh.

Trăng sáng trên bầu trời đêm núp sau áng mây dường như xấu hổ.

***

Sáng sớm hôm sau Tần Quân ra khỏi cung Đát Kỷ, đến ngự hoa viên, sau đó lấy lô đỉnh và dược liệu ra định luyện chế tiếp.

Tần Quân đã lấy được nhiều bảo bối từ Nhan Vương thành.

Tần Quân đang định tu luyện bỗng trên bầu trời hiện ra lỗ đen, Hắc Điệp Tiên Tử bước ra.

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn mới về một đêm lão yêu bà nghe tin đến

ngay, xem ra trong Thiên Đình Đại Tần có thám tử của Thần Điện.

Tần Quân tức giận nói:

- Nàng đến mau thật.

Lần này Hắc Điệp Tiên Tử không đeo mặt nạ, lộ khuôn mặt tuyệt trần khuynh quốc khuynh thành, áo dài liền mũ màu tím đen che mái tóc dài, khiến nàng càng quyến rũ hơn.

Hắc Điệp Tiên Tử hỏi thẳng:

- Ngươi và Nhan Vương Điện có quan hệ gì không?

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Trẫm và Nhan Vương Điện thì có quan hệ gì? Nàng xem trọng trẫm quá rồi.

Tần Quân vùi đầu ném dược liệu vào lô đỉnh.

Hắc Điệp Tiên Tử đến gần, mắt đẹp nhìn Tần Quân chằm chằm, do dự hỏi:

- Thật sự không liên quan tới ngươi?

Thật ra Hắc Điệp Tiên Tử cũng không tin Tần Quân làm được điều kinh khủng như vậy, nhưng trong lòng vẫn hơi mong chờ.

Tần Quân nhún vai nói, da mặt hắn đã dày tới mức không biết đỏ là màu gì:

- Không phải!

- Được rồi.

Hắc Điệp Tiên Tử không dây dưa nữa, nàng thấm thía nói:

- Đại hội Long Phượng Thiên Tuyển Phủ chỉ còn gần một năm là đến, ngươi đừng gây hạo lung tung, tuy Thiên Đình Đại Tần mạnh nhưng tu vi của ngươi quá yếu.

Hắc Điệp Tiên Tử bỗng chú ý thấy Tần Quân đã đột phá Chân Tiên cảnh cửu trọng, làm nàng khóe môi co giật.

Tiểu quái vật này . . .

Hắc Điệp Tiên Tử tưởng Tần Quân luôn bôn ba sẽ chậm trễ tu hành, ai ngờ tiểu tử này tốc độ đột phá càng mau, không thể hình dung bằng lẽ thường.

Công pháp tôi thể bình thường không thể hấp thu dược liệu trong thời gian dài, dễ gây tổn thương cho cơ thể. Nhưng Bất Diệt Thánh Thân thì khác, nó cao cấp nhất trong công pháp tôi thể, hấp thu dược liệu ở mức lớn nhất, bảo đảm thân thể không bị tổn hại. Cộng thêm Tần Quân được Nhan Vương thành, bên trong chất chứa vô số dược liệu, đan dược thượng cổ, phẩm cấp và nội tình của nó Thần Điện giục ngựa cũng không theo kịp.

Tần Quân qua loa nói:

- Chỉ là đại hội Long Phượng.

Tần Quân đã tham gia nhiều cuộc so tài giống vậy nên không thèm để bụng, sớm muộn gì hắn sẽ đột phá bầu trời này, chân đạp Thiên Tuyển Phủ tiến lên trước.

Làm một hùng chủ mà lo chuẩn bị tham gia đại hội Long Phượng dành cho thiên tài thì Tần Quân cảm thấy hạ giá thân phận.

Hắc Điệp Tiên Tử tức giận nói:

- Đại hội Long Phượng khác biệt, không giống Tiềm Long võ hội, Quan Thiên Đại Hội trước kia ngươi tham gia!

Tần Quân nhướng mày, hắn không ngờ bà nương này đã điều tra quá khứ của mình.

Tần Quân thờ ơ nói:

- Có lẽ đi.

Trong đầu Tần Quân chỉ suy nghĩ làm sao nhanh chóng đột phá Kim Tiên

cảnh, sau đó chỉ định triệu hoán Thần Ma đi Tây Vực treo Như Lai lên đánh.

Hắc Điệp Tiên Tử hừ lạnh:

- Ngoài ra còn có một việc muốn nói cho ngươi, Thần Mộ Trung Hoang đã kinh động thiên hạ, U Vương xuất thế và trốn thoát khỏi tay Yêu Hoàng, khiến thế lực các phương rục rịch. Nam Vực các ngươi là trung ương vực của Thánh Đình thượng cổ, nơi phồn vinh nhất. Phỏng chừng không lâu sau thế lực các phương sẽ theo dõi Nam Vực.

Thấy Tần Quân phớt lờ mình làm Hắc Điệp Tiên Tử hơi tức giận.

Tần Quân nhíu chặt mày, xoay người hỏi:

- Tại sao theo dõi Nam Vực? Không lẽ Nam Vực có nhiều Thần Mộ?

Tần Quân rủa thầm, sau này không lẽ hắn một mình chiến toàn thiên hạ?

Hắc Điệp Tiên Tử bí hiểm nói:

- Có lẽ, vì trận chiến cuối cùng của thần tiên là với Thánh Đình, sau đó thần tiên trốn ra thiên ngoại chỉ để lại Thiên Tuyển Phủ.

Tần Quân không biết nên nói cái gì. Hệ thống cho hắn giáng lâm ở Nam Vực không lẽ vì điều này?

Hệ thống không trả lời hắn. Tần Quân căng thẳng thần kinh.

Nếu thế lực lớn khắp nơi đều kéo vào Nam Vực thì toi.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Sợ gì? Năm xưa Thánh Đình thống nhất toàn thiên hạ!

Rồi rồi rồi, Thánh Đình các ngươi siêu nhất, siêu đến nỗi không ai nhớ các ngươi!

Tần Quân rủa thầm trong bụng, Cơ Vĩnh Sinh có thể nhìn ngó tâm linh của hắn tức giận khùng lên.

Ngươi có hiểu vinh quang của Thánh Đình không? Nếu không có Thánh Đình thì không có nhân tộc hôm nay! Các ngươi bây giờ làm sao biết vinh diệu của Thánh Đình ngày xưa!

Tần Quân phớt lờ Cơ Vĩnh Sinh nổi giận, bây giờ hắn đang rất phiền.

Trước kia vì Như Lai, giờ thì buồn phiền vì thế lực lớn khác.

Xem ra càng sớm chinh phạt Tây Vực càng tốt.

Theo Tần Quân hiểu biết Tây Vực nếu thế lực lớn khắp thiên hạ đều theo dõi Nam Vực thì chắc chắn Như Lai sẽ chen chân vào, thậm chí thừa dịp loạn rộng rãi độ tu sĩ, sau đó đâm Thiên Đình Đại Tần mấy nhát.

Hắc Điệp Tiên Tử nói xong quay người đi:

- Được rồi, điều nên nói ta đã nói, nếu trước khi vào Thiên Tuyển Phủ ngươi còn dám xằng bậy sẽ càng làm thế lực các nơi chú ý Nam Vực. Sau khi vào Thiên Tuyển Phủ thì các thế lực sẽ kiêng dè ngươi hơn.

Tần Quân lên tiếng:

- Chờ chút!

Hắc Điệp Tiên Tử ngừng bước, ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân không kiềm được hỏi:

- Sư phụ của nàng chết vì chiến đấu với thần tiên, tại sao nàng tôn sùng Thiên Tuyển Phủ đại biểu cho thần tiên như vậy?

Không phải Cơ Vĩnh Sinh xúi hắn hỏi, là bản thân Tần Quân muốn biết. Bất giác hắn đã xem Cơ Vĩnh Sinh như sư phụ, mỗi lần nhắc tới Hắc Điệp Tiên Tử là y sẽ giữ im lặng. Như lúc này đây, Cơ Vĩnh Sinh không lên tiếng.

Hắc Điệp Tiên Tử biến sắc mặt, biểu tình phức tạp nói:

- Thiên địa kém xa lúc trước, nếu muốn sống tiếp chỉ có thể cúi đầu trước

thần tiên. Ta kêu ngươi đi Thiên Tuyển Phủ không phải vì làm trái ý của ngươi, không phải phản bội ngươi, chỉ muốn khiến ngươi cố nhịn, chẳng lẽ ngươi muốn thất bại lần thứ hai?

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử ai oán, giọng nhẹ tênh nói:

- Chờ khi ngươi mạnh lên ta sẽ cùng ngươi chiến với thần tiên đầy trời!

Nói xong Hắc Điệp Tiên Tử lắc người biến mất tại chỗ.

------oOo------

Chương 903: Đại Tần song mãnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đứng ngây người tại chỗ thật lâu sau mới chửi um lên:

- Đệt! Trẫm hỏi giùm sư phụ của nàng thôi, nàng nói kiểu đó làm như trẫm là sư phụ của nàng vậy!

Tần Quân rất là buồn bực, đặc biệt ánh mắt trước khi Hắc Điệp Tiên Tử đi nhìn hắn rất là ai oán, như thể hắn là kẻ bạc tình. Tần Quân siêu ức chế.

Cuối cùng Tần Quân gác buồn bực sang bên, tiếp tục bỏ dược liệu vào lô đỉnh.

Sớm ngày đột phá Kim Tiên cảnh mới là thật!

***

Ngày hôm sau, lúc giữa trưa Tây Vực bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ rung trời, kinh động Thiên Đình Đại Tần và các vực quanh Tây Vực.

Tần Quân đang tu luyện trong ngự hoa viên mở bừng mắt ra, hắn biết Hạng Vũ, Hậu Nghệ chính thức khai chiến với Như Lai.

Tiếng động ầm ĩ nhức óc kéo dài, Nam Vực Thiên Thế Giới rộ tiếng la hét.

Quan viên từ ngũ phẩm trở lên tham gia chầu triều hai ngày trước đều biết xảy ra chuyện gì, thầm cầu nguyện Hậu Nghệ và Hạng Vũ phải thắng.

Bạch Trạch đang giải quyết tấu chương ngước đầu lên, chỗ nàng ngồi ngay đối diện cánh cửa, có thể thấy bầu trời xanh ngoài điện.

Bạch Trạch nheo mắt lẩm bẩm:

- Tây Vực, Như Lai, thật là nhân vật lợi hại.

Bạch Trạch trước kia không cùng thời đại với Như Lai, nhưng nàng cảm giác Như Lai rất mạnh. Dù cách thật xa Bạch Trạch vẫn cảm nhận được hơi thở mạnh mẽ truyền đến từ phương tây, thậm chí khiến nàng bây giờ tim đập chân run.

Không chỉ mình Bạch Trạch, năm vị quan văn Khương Tử Nha, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thái Bạch Kim Tinh, Thân Công Báo cũng suy đoán trận chiến ở Tây Vực.

Lý Nguyên Bá bay lên trên Thánh thành. Viên Hồng, Na Tra, Cửu Đầu Trùng, Lữ Nhạc, Tỳ Bà, Cửu Linh Nguyên Thánh, Cự Linh Thần, Lý Tịnh, Khoa Phụ, Lôi Chấn tử, Hồng Hài Nhi, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Lục Kim Ô, Hoàng Phong Đại Vương, cả đám Thần Ma bay tới.

Vô số võ tướng, tu sĩ bay lên trên Thánh thành cảm nhận hơi thở chiến đấu khiếp người.

Tiếng bàn tán văng vẳng bên trên Thánh thành:

- Mạnh quá.

- Kinh người còn hơn trận chiến Yêu Tổ và Như Lai.

- Nhảm, các ngươi chưa nghe câu chuyện Hậu Nghệ hai mũi tên bắn chết Yêu Tổ?

- Hy vọng bọn họ có thể cứu Đại Thánh về.

- Ác Tàng bắt cóc Đại Thánh thật sự là người của Tây Vực?

- Mặc kệ có phải là người Tây Vực hay không, tóm lại Tây Vực bị quậy trời long đất lở là tốt rồi, ta sớm gai mắt Tây Vực.

Bên trên Thánh Đế phong, Chúc Nghiên Khanh và Hằng Nga đứng ở vách đá, hai nữ nhân thành cuộn tranh đẹp tuyệt, đáng tiếc không ai thấy tận mắt.

Chúc Nghiên Khanh mở miệng hỏi:

- Hằng Nga tỷ tỷ, bọn họ sẽ thắng chứ?

Nếu Hậu Nghệ, Hạng Vũ cũng không thắng được thì Tần Quân làm sao đối diện Tây Vực, làm cách nào giải cứu Tôn Ngộ Không?

Hằng Nga trả lời:

- Không biết, nhưng ta biết bệ hạ sẽ cười đến cuối cùng.

Khuôn mặt Hằng Nga bình tĩnh, dường như chiến đấu trong Tây Vực không làm lòng nàng dao động.

Chúc Nghiên Khanh nghe vậy biến sắc mặt, lắc đầu cười.

Trận chiến Tây Vực gây động tĩnh rất lớn, thổi quét toàn thiên địa.

Tần Quân nhắm mắt lại tiến vào trạng thái tu luyện, dù kết cục thế nào hắn đều có đối sách.

Chỉ cần tâm thái không tan vỡ, ổn định thì chắc chắn sẽ thắng!

Giọng Như Lai tràn ngập tức giận từ phía tây truyền đến:

- Các ngươi rốt cuộc là ai? Có dám xưng tên ra không!?

Các vực chấn động, vô số người kinh kêu.

- Thiên Đình Đại Tần! Hậu Nghệ!

- Tây Sở Bá Vương, Hạng Vũ!

Hai tiếng gầm vang lên cùng lúc, thanh âm tụ lại với nhau rung động còn hơn tiếng quát của Như Lai.

Cơ mặt Tần Quân nhúc nhích, hắn không mở mắt. Trong Thánh thành rộ lên tiếng hò reo rung trời.

Vô số tu sĩ, dân chúng đang hò hét tên của Hậu Nghệ, Hạng Vũ.

Chiến đấu tiếp tục, uy thế mạnh hơn. Tiếng rống của Hạng Vũ, tiếng tên bắn của Hậu Nghệ dù cách ngàn vạn dặm vẫn khiến người nghe sôi trào máu nóng.

Mãi khi hoàng hôn đến chiến đấu mới kết thúc.

Không ai biết kết quả chiến đấu, bao gồm Tần Quân, hắn chỉ có thể yên lặng chờ Hậu Nghệ, Hạng Vũ trở về.

Tần Quân ngồi xếp bằng trong lô đỉnh, từ khi bắt đầu chiến đấu hắn không mở mắt ra lần nào, hắn muốn chờ Hậu Nghệ, Hạng Vũ trở về mới mở mắt. Tần Quân đã dự tính xấu nhất là Hậu Nghệ, Hạng Vũ chết trận.

Trong lòng Tần Quân nhận xét Như Lai rất mạnh, không cách nào tả xiết. Có lẽ có người nói trong Tây Du Ký Thánh Nhân trốn xa ở thiên ngoại, đại năng thật sự không ra tay nên Như Lai mới xưng bá. Nhưng bá chủ vẫn là bá chủ.

Hệ thống, Hạng Vũ và Hậu Nghệ có thể thắng không?

Hệ thống trả lời:

- Vậy phải xem Như Lai bị thương ra sao.

Ý là nếu Như Lai không bị Nhiên Đăng trọng thương thì Hậu Nghệ, Hạng Vũ thua chắc.

Tần Quân cắn răng, đành tiếp tục tôi thể.

Tần Quân chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Hậu Nghệ cùng Hạng Vũ, tin tưởng bọn họ sẽ không chiến chết, có lẽ sẽ thắng.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Trong phút chốc ba ngày qua mau, Tần Quân luôn ở trong ngự hoa viên luyện công, cho dù Đắc Kỷ tới khuyên thì hắn cũng không đứng lên khỏi lô đỉnh.

Trưa hôm nay, Tỳ Bà bỗng nhiên xuất hiện trước lô đỉnh, nàng đã được Tần Quân phong làm quan trông coi ngự hoa viên. Bản thân Tỳ Bà không thích tham quân hoặc chính trị, nàng vui vẻ nhàn nhã trong ngự hoa viên.

Tỳ Bà nhẹ giọng nói, ánh mắt đầy lo âu và đau lòng nhìn Tần Quân:

- Bệ hạ, Hạng Vũ và Hậu Nghệ trở về.

Tần Quân mở mắt ra bình tĩnh hỏi:

- Nàng không nhắc đến Tôn Ngộ Không, bọn họ thất bại?

Tỳ Bà trả lời:

- Tôn Ngộ Không chưa về, nhưng Hậu Nghệ, Hạng Vũ không bị thương nặng, bệ hạ tự mình đến xem đi.

Tần Quân đứng bật dậy từ lô đỉnh, pháp lực từ lỗ chân lông tràn ra làm bốc hơi dược dịch trên người hắn. Tần Quân nhanh chóng lấy áo trắng từ trữ vật giới chỉ ra khoác lên người.

Tỳ Bà dẫn đường, Tần Quân bay nhanh ra ngự hoa viên đi tới quảng trường đằng trước Quân Chính điện.

Lúc này Hậu Nghệ, Hạng Vũ đang bị quan văn võ tướng vây quanh, rất là ồn ào.

Tỳ Bà cao giọng quát:

- Bệ hạ giá đáo!

Mọi người xoay người quỳ lạy hành lễ Tần Quân.

Tần Quân nhìn Hậu Nghệ, Hạng Vũ, thoạt trông bọn họ không chiến đấu

nhưng sắc mặt tái nhợt khó xem.

Trong hai ngày dù có bị thương nặng hai người có thể rửa sạch máu, không thể lê thân rách mướp đi bay tới bay lui.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Tình huống thế nào?

Thật ra khi thấy Hậu Nghệ, Hạng Vũ bình yên thì Tần Quân thầm thở phào.

Hậu Nghệ cắn răng nói:

- Tôn Ngộ Không thật sự ở Tây Vực, hình như bị Như Lai khống chế, đi theo Như Lai đánh nhau với chúng ta.

Mọi người rung động, hút ngụm khí lạnh.

Bọn họ đều biết Tôn Ngộ Không mạnh cỡ nào, lúc trước Thần Vô Cơ đột kích, Tôn Ngộ Không biểu hiện cho đến nay vẫn khiến họ cảm giác kinh diễm.

------oOo------

Chương 904: Trấn Ác Nộ Phật

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân chau mày, Tôn Ngộ Không bị Như Lai khống chế?

Tần Quân nghĩ ngay đến Kim Cô Chú, dù không phải cũng sẽ là thứ tương tự. Hoặc là Như Lai dụ dỗ tinh thần Tôn Ngộ Không, để y thành con rối chiến đấu. Nếu không thì tại sao hòa thượng già tên Ác Tàng chỉ bắt Tôn Ngộ Không?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Dù vậy Ngộ Không cũng không đánh lại các ngươi đi?

Hậu Nghệ lắc đầu nói:

- Tôn Ngộ Không bây giờ trở nên rất mạnh, quan trọng nhất là chúng ta không dám đánh hắn bị thương, đánh nhau với hắn bị bó tay bó chân.

Hạng Vũ hùng hổ nói:

- Tên lừa trọc đó quá âm hiểm!

Hậu Nghệ sắc mặt khó xem nói:

- Đúng rồi, trừ Tôn Ngộ Không và Như Lai ra Tây Vực còn có một tên Đại La Chí Tiên, chắc là hòa thượng già tên Ác Tàng, tu vi Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ.

Đám người hút ngụm khí lạnh.

Tần Quân nhíu chặt mày, chỉ mình Ác Tàng đã có thể áp chế Hạng Vũ mới đột phá Đại La Chí Tiên, Như Lai và Tôn Ngộ Không đối phó Hậu Nghệ dư sức qua cầu, hèn gì hai người thua.

Lý Nguyên Bá khó chịu hỏi:

- Không lẽ chúng ta cứ để mặc vậy sao?

Cửu Linh Nguyên Thánh lườm Lý Nguyên Bá ra hiệu gã đừng lắm miệng.

Hậu Nghệ nhìn chằm chằm vào mắt Tần Quân:

- Như Lai thật sự bị thương nặng, ta có thể cảm giác lúc Như Lai chiến đấu với ta không cách nào dốc hết sức ra. Nhưng Như Lai vẫn có thể trấn áp Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, có điều không mạnh đến mức khiến ta tuyệt vọng.

Ý của Hậu Nghệ rất đơn giản, giờ là thời cơ tốt nhất tấn công Tây Vực.

Tất cả quan viên văn võ nhìn Tần Quân chằm chằm, chờ đợi quyết định của hắn.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Truyền lệnh xuống, chính quân huấn luyện tùy thời chờ đợi trẫm hạ lệnh tấn công Tây Vực!

Mấy ngày nay chăm chỉ uống thuốc tu luyện khiến Tần Quân cảm giác mình cách Kim Tiên cảnh đã không xa.

Đám tướng quân hưng phấn hét to:

- Tuân lệnh!

Lúc trước phân thân Như Lai đánh lén Thiên Đình Đại Tần là bọn họ đã ghi hận, lần này còn bắt cóc Tôn Ngộ Không, khiến bọn họ đã sớm bừng bừng lửa giận.

Tây Vực nhất định phải diệt!

Tần Quân bỗng nhiên gọi lại Khoa Phụ:

- Khoa Phụ, ngươi đi với trẫm.

Khoa Phụ sửng sốt, bước tới trước mặt Tần Quân. Những người khác dù tò mò nhưng không hỏi thăm, nhanh chóng giải tán.

Tần Quân cười nói với Hậu Nghệ, Hạng Vũ:

- Các ngươi đi xuống nghỉ ngơi lấy sức đi, chờ tới lúc lại chiến với Như Lai.

Hai người này biểu hiện đã dốc sức rồi, có thể an toàn rời khỏi Tây Vực đủ khiến Tần Quân vừa lòng.

Lần này xem như đã hiểu rõ sức chiến đấu cấp cao của Tây Vực.

Như Lai, Ác Tàng và Tôn Ngộ Không sức chiến đấu tăng vọt.

Hậu Nghệ, Hạng Vũ chắp tay lớn tiếng nói:

- Tuân lệnh!

Hậu Nghệ liếc Khoa Phụ một cái, không nói gì, gã lờ mờ đoán được cái gì, mắt lóe tia sáng hưng phấn.

Nửa nén nhang sau, Tần Quân mang theo Khoa Phụ, Tỳ Bà trở lại ngự hoa viên.

Tần Quân phất tay với Tỳ Bà:

- Nàng hãy đi xuống.

Tỳ Bà bĩu môi, quay người tan biến trong rừng cây.

Khoa Phụ nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ gọi ta đến vì chuyện gì?

Trong Thiên Đình Đại Tần thì Khoa Phụ chỉ là chiến tướng hạng hai, bình thường không có nhiều chiến tích, gã không cho rằng Tần Quân muốn khen thưởng gì cho gã.

Tần Quân chắp tay sau đít bí hiểm nói:

- Thiên địa vạn linh đều ở trong vòng luân hồi không ngừng, trẫm có vô số kiếp trước, ngươi cũng có.

Khoa Phụ nghe mờ mịt nhưng không xen lời, nghiêm túc nghe Tần Quân nói tiếp.

Mắt Tần Quân sáng rực nói:

- Trẫm muốn ngươi phục hồi trạng thái mạnh nhất trong luân hồi!

Tần Quân thầm ra lệnh:

Hệ thống, cho Khoa Phụ phục hồi Thần Ma đỉnh cao!

Khoa Phụ tinh thần rung động nghe, gã không hiểu nhưng biết đó là điều rất lợi hại, bản năng hé môi định nói gì.

Trên đầu Tần Quân chợt xuất hiện lỗ đen hút Khoa Phụ vào trong.

Tần Quân thì thào:

- Khoa Phụ, đừng để trẫm thất vọng!

Tần Quân cảm thấy dù Khoa Phụ không bằng Hậu Nghệ, nhưng chênh lệch sẽ không quá xa.

Tây Vực, trong Lôi Âm Tự.

Như Lai vẫn như phật vàng ngồi xếp bằng ở ghế chủ, từng vòng đệ tử vây quanh trong điện, mỗi người biểu tình trầm trọng.

Ác Tàng ngồi dưới tay trái của Như Lai. Hôm qua Như Lai chính thức nâng Ác Tàng làm phó giáo chủ Phật Môn Tây Vực, chứng tên Trấn Ác Nộ Phật.

Tôn Ngộ Không toàn thân bị giáp sắt đen nhánh bao bọc đứng trong đại điện, mũ giáp cũng là màu đen. Mũ liền với mặt nạ sắt, không thấy rõ khuôn mặt Tôn Ngộ Không, tay cầm Kim Cô Bổng lấp lóe ánh sáng vàng.

Một Bồ Tát Thái Ất cảnh trầm giọng nói:

- Thiên Đình Đại Tần lại có hai Đại La Chí Tiên, bản lĩnh chiêu nạp cường giả của Tần Thánh Đế quá mạnh, không thể cho phép hắn phát triển nữa!

Hiện nay trong Phật Môn Tây Vực mới có hơn mười Thái Ất cảnh, đều là Bồ Tát.

Như Lai sắc mặt hơi âm trầm, y không ngờ Thiên Đình Đại Tần đã mạnh tới mức này.

Như Lai trầm giọng nói:

- Chờ một chút, đợi ta khỏi hẳn chắc chắn phật độ Đại Tần, để bọn họ quy y ta phật!

Ngẫm lại vết thương của mình là Như Lai tức run người, lòng rất hận Nhiên Đăng Đạo Nhân, cái tên điên kia khi không từ đâu nhảy ra, còn

muốn chiếm đoạt Tây Vực. Quan trọng nhất là thực lực của Nhiên Đăng khiến Như Lai thấy sợ.

Như Lai lại nhìn Tôn Ngộ Không bị giáp sắt bao bọc, nhẹ giọng nói:

- Ngộ Không, dung hợp xá lợi tử đến đâu rồi?

Tôn Ngộ Không không trả lời, không chút sức sống.

Ác Tàng tặc lưỡi kinh ngạc nói:

- Xá lợi tử trong truyền thuyết thật lợi hại, khỉ con này đã đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn.

Như Lai lạnh nhạt nói:

- Xá lợi tử là cao tăng đắc đạo tọa hóa, lấy tu vi suốt đời ngưng tụ ra. Nhưng xá lợi trong tay ta sinh ra từ thiên địa khí vận, có vô thượng vĩ lực, tên là tổ xá lợi tư.

Ác Tàng hâm mộ nghe, Tôn Ngộ Không vẫn hờ hững.

Như Lai nhìn Tôn Ngộ Không chằm chằm, cười nói:

- Con khỉ này về sau còn biến mạnh nữa, nhưng thời gian quá ngắn.

Như Lai nhìn Tôn Ngộ Không như ngắm báu vật quý giá.

Các đệ tử khát khao ghen tỵ nhìn Tôn Ngộ Không, dựa vào cái gì y được xá lợi tử còn bọn họ là đệ tử trong môn phái mà không được?

Ác Tàng cười hỏi:

- Như Lai, còn xá lợi tử không? Bảo bối tốt như vậy lấy ra cho mọi người nếm thử đi.

Các đệ tử mắt sáng rực, nóng bỏng nhìn Như Lai.

Như Lai lắc đầu nói:

- Tổ xá lợi tử không có nhiều, thứ này có lợi có hại. Tôn Ngộ Không tuy là chiến tướng của Thiên Đình Đại Tần nhưng con khỉ này trời sinh đầy mình công đức, không giống công đức trong phương thiên địa chúng ta. Có lẽ sau này hắn có thể siêu thoát thiên đạo.

------oOo------

Chương 905: Chí Tiên truyền thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đùng!

Như Lai vừa dứt lời ngoài Lôi Âm Tự giáng sét, dường như ông trời đang cảnh cáo.

Đám đệ tử Phật Môn nhìn nhau, tuy hơi khó tin nhưng bọn họ chưa từng chất vấn Phật Tổ.

Ác Tàng đảo tròng mắt già, không biết suy nghĩ cái gì.

Như Lai lại nhìn Tôn Ngộ Không, nói:

- Ngộ Không, đừng cô phụ ý tốt của ta.

Tôn Ngộ Không như cột điện đứng yên tại chỗ không đáp. Như Lai không thấy lạ, vì y biết Tôn Ngộ Không không thể trả lời.

Tôn Ngộ Không lúc này đã là con rối chiến đấu của y.

***

Một ngày sau, Tần Quân đang tu luyện chợt nghe hệ thống nhắc nhở:

- [Đinh! Khoa Phụ đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân mở bừng mắt ra, quát to:

Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Khoa Phụ!

Một màn sáng hiện ra trước mắt hắn.

[Khoa Phụ: Đến từ truyền thuyết thượng cổ.

Chủng tộc: Vu tộc.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Vu Thần Quyết.

Thần thông: Đại Vu Chi Thân.

Mức độ trung thành: 75 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Bá đạo!

Tần Quân mừng rỡ. Không uổng là Đại Vu, Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ thì khắp thiên địa khó gặp địch thủ.

Nếu không có Đông Hoàng Thái Nhất, Như Lai là lỗ hổng thì cường giả bản xứ không vài người có thể đối kháng lại Khoa Phụ.

Chỉ có thể nói Thiên Đình Đại Tần bây giờ đã rất mạnh, nhưng đối thủ càng biến thái hơn.

Từ lúc bắt đầu phát triển mới qua một năm, Tần Quân từ phàm nhân bay vọt đến Chân Tiên cảnh cửu trọng, đã là tốc độ tu luyện số một đương thời. Càng đừng nói Thiên Đình Đại Tần phát triển trước sau không có ai.

Về mức độ trung thành của Khoa Phụ rớt xuống bảy mươi lăm thì Tần Quân không lo, có hậu Nghệ khuyên bảo còn sợ cái gì?

Hậu Nghệ đã bị Tần Quân dạy dỗ nâng lên mức độ trung thành chín mươi ba điểm, Tổ Vu không ra, không ai có thể đào đi bọn họ.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Chậc, trẫm đã có ba Đại La Chí Tiên.

Trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen, hơi thở bá đạo tuyệt luân khủng bố truyền ra kinh động toàn bộ Nam Vực Thiên Thế Giới.

Các đại tướng từ mỗi góc Thánh thành bay tới tụ tập trên bầu trời ngự hoa viên, bao gồm Hậu Nghệ, Hạng Vũ.

- Chuyện gì xảy ra? hơi thở này là . . .?

- Chẳng lẽ có cường địch đột kích?

- Không đúng! Hơi thở này rất quen thuộc.

- A! Hay là Khoa Phụ?

- Không thể nào! Mạnh quá . . .

Lý Nguyên Bá, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Trư Bát Giới, Bạch Trạch, Tỳ Bà, cường giả từ Thái Ất cảnh trở lên đều có mặt. Bọn họ đưa mắt nhìn vừa lúc thấy Khoa Phụ chậm rãi bước ra khỏi lỗ đen.

Khoa Phụ lúc này càng vạm vỡ hơn, bắp thịt cực kỳ săn chắc như đúc bằng thép, một con rắn xanh quấn tay trái của gã, con rắn vàng quấn tay phải, cùng với khí thế man hoang làm người ta cảm giác ma thần tuyệt thế xuất thế.

Người xem đều hút ngụm khí lạnh.

Khoa Phụ cho bọn họ áp lực như trời sập.

Hậu Nghệ mắt lóe tia sáng, gã biết Khoa Phụ đã phục hồi đến trạng thái cao nhất trong kiếp trước. Đại Vu với nhau có cảm ứng, khiến Hậu Nghệ rất kích động.

Khoa Phụ quỳ trước mặt Tần Quân, giọng lớn như sấm:

- Mạt tướng Khoa Phụ, đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

Đám người ngó nhau.

Hóa ra Khoa Phụ biến mạnh là vì bệ hạ làm.

Mắt họ trở nên nóng cháy.

Tần Quân xoay người vận chuyển pháp lực hào hùng cười nói:

- Kể từ hôm nay Thiên Đình Đại Tần có vị Đại La Chí Tiên thứ ba!

Thanh âm truyền khắp Thánh thành.

Xôn xao!

Toàn thành nổ tung.

Với đa số người thì Thái Ất cảnh đã là tồn tại cao không thể với tới, nay Thiên Đình Đại Tần có thêm một Đại La Chí Tiên tương đương với tăng thêm một thần tiên, khiến người phấn chấn.

Hạng Vũ nhìn Khoa Phụ chằm chằm, gã cảm nhận hơi thở từ người Khoa Phụ nguy hiểm, người này mạnh hơn gã.

Lý Nguyên Bá cố nén kích động hỏi:

- Khi nào thì xuất chiến thưa bệ hạ?

Tưởng tượng giết hướng Tây Vực làm Lý Nguyên Bá siêu hưng phấn.

Trư Bát Giới la lên:

- Bệ hạ mau xuất binh đi, cứu Hầu ca của ta! Hầu ca thật khổ, bị Như Lai đùa bỡn hai lần!

Trư Bát Giới thường đấu võ mồm với Tôn Ngộ Không, nhưng kiếp trước gặp nhiều đau khổ, họ có tình cảm rất sâu.

Tần Quân liếc nhìn một vòng, cười nói:

- Đừng nóng nảy, đợi trẫm đột phá Kim Tiên cảnh là lúc xua binh tây chinh. Các ngươi lo luyện binh đi, chờ khi trẫm thành tựu Kim Tiên!

Quần thần kích động, cung kính hét to:

- Bệ hạ thánh minh!

Người khác từ Chân Tiên cảnh cửu trọng đột phá Kim Tiên cảnh có lẽ mất tám mươi, trăm năm hay càng lâu. Nhưng với Tần Quân thì chẳng đáng gì, đột phá đối với hắn nhẹ nhàng như ăn cơm uống nước.

Tần Quân rất vui vẻ, thế là tổ chức tiệc, toàn thành chúc mừng Khoa Phụ thành tựu Đại La Chí Tiên. Tin tức như cơn lốc lan truyền khắp Thiên Đình Đại Tần, bốn chữ Đại La Chí Tiên oanh động giới tu hành Nam Vực, Nam Tận Hải.

Tin tức rất nhanh truyền đến các vực.

Đông Viêm Vực.

Trong đại điện, Đông Phương Ngạo rít gào:

- Ngươi đang đùa ta sao? Đại La Chí Tiên là cái gì?

Giọng Đông Phương Ngạo vang dội khắp Đông Phương hoàng thành.

Vực xung quanh cũng bị chấn động.

Minh Vương điện, Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn nhìn Minh Vương Tòng Giả, kinh ngạc kêu lên:

- Cái gì? Thiên Đình Đại Tần lại thêm một Đại La Chí Tiên? Ngươi xác định là Đại La Chí Tiên chứ không phải Đại La Kim Tiên?

Minh Mộng Ma Tôn như phát điên.

Minh Vương Tòng Giả quỳ rạp dưới đất run cầm cập, lòng tràn đầy tuyệt vọng:

- Là . . . là . . . Đại La Chí Tiên . . .

Minh Vương điện không thể chống lại Thiên Đình Đại Tần nổi.

Minh Mộng Ma Tôn nghe xong tê liệt ngồi xuống ngai báu như mất hết sức lực.

Còn muốn tìm Tần Thánh Đế báo thù?

Minh Mộng Ma Tôn đã vứt bỏ ý nghĩ này.

Một tu sĩ vội vàng chạy vào quỳ cạnh Minh Vương Tòng Giả, run run nói:

- Báo! Thất Hiệp Vực truyền tin, có một người tự xưng là Nhiên Đăng Đạo Nhân giết vực chủ Thất Hiệp Vực, muốn xưng bá!

Minh Mộng Ma Tôn nhảy cẫng lên.

Tây Vực.

Khoa Phụ thăng cấp Đại La Chí Tiên, tin này như cơn bão thổi quét thiên hạ, Tây Vực cũng nghe thấy.

Thiên hạ bây giờ mỗi lần tăng một Đại La Chí Tiên sẽ dẫn đến mấy trăm vực oanh động. Tần Quân khiến người ta cố gắng tuyên truyền, gắn thêm cái tên Tần Thánh Đế khiến Khoa Phụ được chú ý nhiều như Hậu Nghệ.

Vô số thế lực nháo nhào nghe ngóng lai lịch của Khoa Phụ.

Trong Lôi Âm Tự một mảnh tĩnh lặng.

Ác Tàng nhíu mày nói:

- Lần này rắc rối đây. Thiên Đình Đại Tần có cái gì mà sao ra nhiều siêu cường giả như thế, cứ tiếp tục thế này có phải sẽ xuất hiện cường giả vượt qua Đại La Chí Tiên?

Không ai trả lời Ác Tàng, Bồ Tát, La Hán, đệ tử tinh anh trong điện ngó nhau.

------oOo------

Chương 906: Thiết giáp Chiến Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Lai từng nói đẳng cấp cảnh giới, Đại La Chí Tiên cảnh là cao cấp nhất. Như Lai nói thành tựu Đại La Chí Tiên là có thể làm Phật Tổ.

Một Bồ Tát thận trọng đề nghị:

- Hay thừa dịp bây giờ tấn công Thiên Đình Đại Tần đi?

Một Bồ Tát khác phủ định:

- Thực lực tổng thể của Tây Vực cách biệt quá lớn với Thiên Đình Đại Tần. Thiên Đình Đại Tần có Nam Vực, Nam Tận Hải, khống chế đại quân hai tộc nhân, yêu, binh lực mạnh, phải có sức cấp điện mới trấn áp được.

Cấp điện!

Mọi người lặng im, vì mới trước đó Tần Thánh Đế trấn áp Minh Vương điện, vô song cõi đời.

Lúc trước Nhiên Đăng đại chiến Như Lai còn rõ ràng trước mắt bọn họ, lần đầu thấy Phật Tổ bị thương nặng vậy, bọn họ biết trong thời gian ngắn Phật Tổ khó thể bùng nổ tất cả sức chiến đấu.

Một La Hán đề nghị:

- Hay chúng ta đánh chiếm các vực xung quanh trước, chiêu binh mãi mã nhanh.

Lấy chiến dưỡng chiến là cách nhanh nhất, để Tây Vực phát triển bình thường thì không theo kịp bước chân Thiên Đình Đại Tần.

Như Lai nheo mắt lại, nhẹ giọng nói:

- Đây là một ý kiến hay, để Ngộ Không đi chinh chiến bát phương thì không ai địch lại.

Ác Tàng nhắc nhở:

- Có khi nào hắn bị Thiên Đình Đại Tần cướp đi không?

Thiên Đình Đại Tần vì cứu Tôn Ngộ Không đã phái hai Đại La Chí Tiên đến, lúc ấy Ác Tàng sợ suýt ướt quần. May mắn đầu phục Như Lai, không thì Ác Tàng chẳng biết mình sẽ chết như thế nào.

Như Lai chậm rãi trả lời:

- Không, thực lực của Ngộ Không rất mạnh, cộng thêm nó thần thông quảng đạo muốn trốn rất dễ. Cùng lắm ta đích thân trợ giúp, các ngươi chỉ cần tiến công các vực xung quanh là được.

Mọi người cùng gật đầu nói:

- Thiện!

Cứ thế Tây Vực bắt đầu điều động quân đội chinh chiến các vực gần mình. Tôn Ngộ Không mặc giáp sắt trùm kín mít trở thành trường thương của Tây Vực, những nơi đi qua không ai cản nổi.

Bảy ngày qua mau.

Tần Quân mới hấp thu dược liệu xong, đang luyện tập Đại Chu Thiên Chưởng, vung chưởng tiêu hóa linh lực trong kỳ kinh bát mạch.

Tần Quân cảm giác cách ngày đột phá Bất Diệt Thánh Thân đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng Địa đã không xa.

Nhờ vào huyết mạch Cực Viêm Ma Thần nên thiên phú thể tu của Tần Quân hơn người một bậc, cộng thêm tính cứng cỏi giúp hắn tiến bộ siêu mau.

Đừng thấy Tần Quân luôn dựa vào dược liệu tu luyện, trong quá trình tôi thể cực kỳ đau đớn nhưng hắn cứ kiên trì, người bình thường khó làm được. Tần Quân cách đột phá Kim Tiên cảnh ngày càng gần.

Cơ Vĩnh Sinh khen:

- Bộ công pháp tôi luyện thân thể của ngươi rất khó lường, trong pháp tu bỏ xa những công pháp khác mấy con phố.

Tần Quân hơi bĩu môi, ngươi muốn cảm thán bao nhiêu lần nữa đây? Đó là siêu công pháp giá một ngàn ức điểm danh khí, còn cần ngươi tâng bốc sao!

Tần Quân rất là vênh váo. Hắn nghĩ đến ba chữ điểm danh khí làm hệ thống tự động che chắn Cơ Vĩnh Sinh, y thầm bực mình vì sao lại không cảm giác được bên ngoài?

Vô số cánh hoa lá rụng bay theo chưởng thế của Tần Quân, hình ảnh rất đẹp. Bàn tay phải của Tần Quân vạch một vòng chu thiên rồi vỗ lên trời, pháp lực ngưng tụ thành bàn tay to che trời nhanh chóng bay lên, cực kỳ đồ sộ, nguyên Thánh thành đều nhìn thấy.

Dân chúng, tu sĩ Thánh thành đã thói quen, chỉ những người lần đầu tiên tới Thánh thành là kinh ngạc.

Tỳ Bà bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân:

- Bệ hạ, Lưu Bá Ôn cầu kiến!

Dù là đại thần nhất phẩm cũng không được tự tiện ra vào ngự hoa viên, phải chờ ngoài cổng lớn.

Tần Quân gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Cho vào đi.

Đại Chu Thiên Chưởng như máy gian lận, đánh vào người kẻ địch có thể hấp thu pháp lực từ địch, là đại sát khí trong chiến tranh giúp Tần Quân chiến đấu mãi không ngừng, chẳng sợ kiệt sức.

Tuy hiện tại Tần Quân không dùng được nhưng có ngày chắc chắn sẽ cần dùng nó, nên hắn phải tu luyện khắc khổ chờ ngày tỏa sáng.

Chốc lát sau Lưu Bá Ôn đến trước mặt Tần Quân.

Lưu Bá Ôn lạy dài hành lễ, sốt ruột nói:

- Bệ hạ, ma đạo Nam Vực xuất hiện một tòa Tiên Mộ, ta đã sai người phong tỏa tin tức, không truyền ra Nam Vực.

Tiên Mộ?

Tần Quân chau mày, Trung Hoang xuất hiện Thần Mộ tức là U Vương thành cũ, đã bị hắn chiếm lĩnh.

Đoạn thời gian trước Hắc Điệp Tiên Tử từng nhắc nhở Tần Quân, không ngờ rắc rối đến nhanh vậy.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Phái Viên Hồng . . . không! Trẫm tự mình đến!

Tiên Mộ liên quan lớn, Tần Quân không yên tâm phái người đi.

Tần Quân lo lắng nhất là trong Thiên Đình Đại Tần có thám tử thế lực các phương, có lẽ bọn họ đã âm thầm truyền tin về.

Nghĩ vậy Tần Quân thay Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào rồi bay lên, Lưu Bá Ôn theo sau.

Tần Quân ra lệnh:

- Kêu Hạng Vũ, Viên Hồng đi, Lý Tịnh và Uy Hách Hám Quân của hắn nữa!

Lưu Bá Ôn gật đầu xoay người bay hướng khác.

Sau nửa canh giờ.

Chín con rồng kéo kiệu rồng vàng dấu hiệu của Tần Thánh Đế bay ra Thánh Đế phong. Quân đội rầm rộ theo sau, là Uy Hách Hám Quân, có khoảng mười vạn người.

Trong Thánh thành, đám người bàn tán xôn xao:

- Chuyện gì xảy ra? Sao Thánh Đế bệ hạ đột nhiên mang binh ra ngoài?

- Không lẽ đi chinh phạt Tây Vực?

- Nhảm nhí, chinh phạt Tây Vực mà chỉ mang có bấy nhiêu người?

- Chậc, dạo này Tây Vực rất mạnh mẽ, đặc biệt Chiến Thần giáp sắt một gậy chấn nứt hiệp cốc dài vạn dặm.

Cứ cảm thấy gần đây không bình yên.

Không khí căng thẳng bắt đầu lan tràn.

***

Ma đạo Nam Vực.

Non xanh nước biếc, vô biên vô hạn, đẹp tựa tranh.

Giờ phút này vô số tu sĩ như chim cùng bay tới một hướng.

Trong đó không thiếu bóng dáng Ma Đạo Cửu Tôn.

Môn chủ Thâm Uyên Môn, Nam Cung Liệt Thiên mang theo đám đệ tử bay trên trời. Khuôn mặt Nam Cung Liệt Thiên nặng nề, nhìn theo ánh mắt của gã thấy phía cuối chân trời có dải sáng bảy sắc bắn lên cao cực kỳ tráng lệ.

Nam Cung Liệt Thiên lẩm bẩm:

- Tiên Mộ hay . . . âm mưu?

Tin Tiên Mộ đã truyền khắp toàn bộ ma đạo, Thâm Uyên môn bọn họ cũng không kiềm được rục rịch.

Một chữ tiên tràn đầy sức hấp dẫn, làm người ta khó thể kiềm chế.

Nếu như tin tức là thật, một ngôi mộ tiên có khi nào chôn tất cả báu vật cả đời tiên không?

Không chỉ mình Nam Cung Liệt Thiên nghĩ vậy, tu sĩ ma đạo nghe tin tìm

đến cũng chung ý tưởng.

Qua khoảng một nén nhang.

Nam Cung Liệt Thiên rốt cục đến trước Tiên Mộ, trên trời phạm vi mười dặm đứng đầy tu sĩ, rậm rạp không đếm hết. Bọn họ quan sát phía dưới, đó là cái hang đường kính ngàn thước nằm giữa hai ngọn núi cao, tựa như lối vào địa ngục, dải sáng bảy sắc bắn ra từ cái hang.

------oOo------

Chương 907: Thánh Đình Cơ Vĩnh Sinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Cung Liệt Thiên thì thào, mặt tràn đầy trầm trọng:

- Đó chính là Tiên Mộ?

Nhìn hang to làm Nam Cung Liệt Thiên rợn tóc gáy. Gã là Kim Tiên cảnh còn cảm giác như thế chứ đừng nói tu sĩ khác.

Thiên Đình Đại Tần đang có đẳng cấp kỳ lạ, đó là yêu tộc mạnh hơn nhân tộc, vì Nam Tận Hải vốn mạnh hơn Nam Vực. Nhưng dạo này Nam Vực có nhiều người đột phá Thái Ất cảnh, nhờ Thiên Đình Đại Tần đả thông con đường tài nguyên với vực khác, hơn nữa sau khi được thiên đạo thừa nhận thì linh khí tăng vọt.

Thiên phú của nhân tộc được công nhận là mạnh nhất vạn tộc, nên cho nhân tộc một đoạn thời gian thì rồi sẽ vượt mặt yêu tộc.

Một thanh âm giễu cợt âm trầm truyền đến:

- Ô, là Nam Cung Liệt Thiên đây mà. Sư tổ của ngươi chẳng phải là Dịch Ma Hoàng ngày xưa sao? Ngươi không sống dựa vào đất đai Dịch Ma Hoàng để lại còn tới tranh giành cơ duyên với phàm nhân chúng ta?

Tất cả tu sĩ lập tức ngoái đầu nhìn.

Trong ma đạo Nam Vực thì cái tên Nam Cung Liệt Thiên tựa như mặt trăng chói sáng. Vô số người lấy Nam Cung Liệt Thiên làm mục tiêu, còn Nam Vực Thiên Thế Giới là độ cao thần tiên rồi, khoảng cách giữa trời và đất ngấm sâu lòng người.

Nam Cung Liệt Thiên bị các cặp mắt nhìn vẫn giữ vẻ mặt không biểu tình, lạnh lùng liếc qua. Một lão nhân mặc áo đỏ được đám tu sĩ vây quanh bay tới, mái tóc như rơm, giống ma bệnh.

Nam Cung Liệt Thiên cười mỉa mai đáp trả:

- Chậc, lão quỷ Hắc Sát tông cũng dám ra đây, không sợ Thánh Đế bệ hạ diệt ngươi?

Đám tu sĩ nhỏ giọng cười.

Mâu thuẫn cũ của Tần Thánh Đế và Hắc Sát tông đã truyền khắp ma đạo, nhiều người suy đoán không lâu sau Hắc Sát tông sẽ bị diệt môn. Tuy nhiên Tần Quân đã quên mất ân oán xưa.

Năm đó Hắc Sát tông bắt Miêu Nhân tộc, Hắc Sát Quyền Ma bị Lôi Chấn Tử oanh sát. Nay Tần Quân là Thánh Đế, Miêu Nhân tộc gà chó lên trời, dẫn đến Hắc Sát tông bị giảm mạnh tiếng tăm, đệ tử bỏ chạy hơn một nửa. Hắc Sát tông rớt xuống hạng chót trong Ma Đạo Cửu Tôn.

Bị Nam Cung Liệt Thiên chọt trúng chỗ hiểm, lão nhân áo đỏ biểu tình cực kỳ khó xem, hừ lạnh không thèm cãi lại, nhìn hang to bên dưới.

Bảy tôn khác của ma đạo lần lượt đến, có cả bóng dáng Chính Đạo Ngũ Hùng.

- Bắc Tuyết Phong cũng tới!

- Chậc, có cả Hạo Nhật Minh.

- Lần này rắc rối rồi, không ngờ sức ảnh hưởng của Tiên Mộ lớn vậy.

- Các ngươi nói xem có dẫn đến người trên trời xuống không?

- Không thể nào! Thánh Đế bệ hạ đang nhức đầu vì Tây Vực mà.

Đám tu sĩ bàn tán rôm rả, rất là căng thẳng.

Tiên Mộ công khai là vì mấy hôm trước một quan tài ngọc bay ra khỏi hang lớn, một cái xác rữa từ bên trong chui ra, dù chết rồi vẫn có pháp lực vô biên, từng đồ nửa tòa thành. May mắn có chiến tướng tứ phẩm đến từ Thiên Đình Đại Tần kịp lúc trấn giết nó.

Vì thế tin tức tự động lan ra, càng đồn càng khoa trương.

Các góc Nam Vực, Nam Tận Hải đều có thánh tướng trấn thủ. Cái gọi là thánh tướng tức là trong Nam Vực Thiên Thế Giới ít nhất xếp từ ngũ phẩm trở lên mới có tư cách được danh hiệu này.

Mọi người nhìn chằm chằm hang to bên dưới, mỗi người một bụng kế hoạch.

Huyền Linh tông cũng tới, tông chủ Thường Thiên Hữu mang theo đệ tử tinh anh, các trưởng lão tới tìm cơ duyên. Năm xưa Huyền Linh tông là một trong ba tông môn lớn của vương quốc Đại Tần, càng ủng hộ Tần Quân. Nay vương quốc Đại Tần đã thăng cấp thành Đại Tần hoàng triều, khí vận của Tần Quân càng cao, khí vận hoàng triều tăng lên theo. Hơn nữa Tần Quân là Tần Thánh Đế, tài nguyên sẽ nghiêng về một phía, khiến Đại Tần hoàng triều phát triển nhanh, không ai dám đối địch.

Huyền Linh tông cũng đi theo nước lên thì thuyền lên. Một nam một nữ đi theo sau Thường Thiên Hữu đều rất trẻ, nam tuấn lãng tiêu sái, nữ xinh xắn đáng yêu đó là Trác Tuấn Kiệt cùng Thường Thiến Thiến.

Khi Tần Quân thức tỉnh ý thức gặp người đầu tiên là Thường Thiến Thiến, hắn hộ tống nàng về Huyền Linh tông, sau đó đánh nhau với Trác Tuấn Kiệt thiên tài số một của Huyền Linh tông, từ đó hắn nổi bật yêu nghiệt, danh tiếng tăng vọt, vươn lên với thế không thể đỡ. Nay người Huyền Linh tông nhớ lại còn thấy như trong mơ.

Thường Thiến Thiến căng thẳng hỏi:

- Phụ thân, thật sự có tiên nhân sao?

Khuôn mặt xinh đẹp lộ nét sợ sệt, như thiếu nữ nhà bên.

Vì bọn họ đến từ Đại Tần hoàng triều nên thế lực xung quanh không dám trêu vào, bao gồm Ma Đạo Cửu Tôn, Chính Đạo Ngũ Hùng.

Thường Thiên Hữu nay lão nhân tu vi Địa Tiên cảnh, nghe nữ nhi hỏi gã vuốt râu cười nói:

- Sao lại không? Chẳng qua chúng ta không tiếp xúc được.

Thường Thiên Hữu từng muốn gả Thường Thiến Thiến cho Tần Quân, bất đắc dĩ hắn nổi lên quá mau, gã không bắt được hắn. Nữ nhi Thường Thiến Thiến luôn nhớ Tần Quân mãi không quên, mỗi khi nghĩ đến việc này là Thường Thiên Hữu nhức đầu. Bây giờ bọn họ không có tư cách tiếp xúc với Tần Quân.

Thường Thiến Thiến liếc nhìn chung quanh, lo lắng nhắc nhở:

- Nhiều tu sĩ quá, phụ thân nhớ đừng cậy mạnh.

Tạm gác Đại Tần hoàng triều sang bên, Huyền Linh tông không lọt vô tông môn hạng ba nữa là, muốn cướp Tiên Mộ như đang nằm mơ giữa ban ngày.

Thường Thiên Hữu mỉm cười nói:

- Yên tâm, vi phụ sẽ lượng sức mà làm.

Lần này không đến Thường Thiên Hữu sợ sẽ nuối tiếc suốt đời, bao người tu hành vì thành tiên, bao người ngã trên con đường tu hành mà chưa từng thấy một ngón út của tiên. Thường Thiên Hữu cố ý mang Trác Tuấn Kiệt, Thường Thiến Thiến đến vì mở rộng kiến thức cho họ.

Trác Tuấn Kiệt không nói một câu, liên tục đảo mắt nhìn quanh. Những đại nhân vật chỉ có trong truyền thuyết đều đến làm Trác Tuấn Kiệt rất phấn khởi.

Không biết qua bao lâu.

Hang lớn phát ra ánh sáng bảy sắc chợt tan biến, đám tu sĩ trên trời rối loạn.

Trong vùng núi rìa hang lớn có nhiều tu sĩ canh chừng nhưng không ai dám đến gần, xác mục mấy hôm trước có sức chiến đấu khủng bố bằng Thái Ất Kim Tiên cảnh!

Chợt trong hang lớn truyền ra tiếng rống to:

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi không chết tử tế được!

Tiếng gầm đinh tai nhức óc, đám tu sĩ trên trời hết hồn vội thụt lùi.

Cơ Vĩnh Sinh?

Các tu sĩ hai mặt nhìn nhau, thộn mặt ra.

Thanh âm phát ra quá đột ngột, Nam Cung Liệt Thiên cũng hết hồn.

Một giọng nói bình tĩnh truyền vào tai mọi người:

- Cơ Vĩnh Sinh, Chiến Thần Thánh Đình thượng cổ.

Hư không xé rách một cái khe, từng người lần lượt bước ra, dẫn đầu là Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ vẫn mặc một màu đen, cõng bảy thanh kiếm. Mười tám kiếm tu áo trắng đi theo Kiếm Chủ, biểu tình lạnh lùng.

Mọi người nhìn Kiếm Chủ chằm chằm, hơi thở cường đại khiến bọn họ sinh lòng kính sợ, không dám thở mạnh.

Người này thật mạnh . . .

------oOo------

Chương 908: Kiếm Tiên và Quỷ Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Cung Liệt Thiên tim đập chân run thầm nghĩ. Trong những người có

mặt thì tu vi của Nam Cung Liệt Thiên gần như đứng đầu, gã cảm nhận được đồ vật nhiều hơn. Nhìn Kiếm Chủ khiến Nam Cung Liệt Thiên cảm giác cái chết ập vào mặt.

Mắt Kiếm Chủ sâu thẳm như rơi vào nhớ lại:

- Mười mấy vạn năm trước Nam Vực từng là Thánh thành của Thánh Đình, Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh khiêu chiến thần tiên đầy trời. Trận chiến ấy có vô số thần tiên chết, Thánh Đình bị thua, Cơ Vĩnh Sinh đã chết. Nhưng Cơ Vĩnh Sinh chết rất quan vinh, thần tiên bị y giết đều chôn trong mảnh đất Nam Vực này.

Mọi người hút ngụm khí lạnh, dường như có bí mật thượng cổ bị vén lên, khiến bọn họ rung động tinh thần.

Kiếm Chủ quan sát hang to phía dưới, cười nói:

- Các ngươi đều lui xuống đi, Tiên Mộ không phải chỗ cho phàm nhân các ngươi ham muốn.

Kiếm Chủ nói với ngữ điệu không cho phép từ chối, vốn có ý tốt lo cho các tu sĩ nhưng gây hiệu quả ngược.

Các tu sĩ chửi um sùm:

- Dựa vào cái gì!

- Ngươi là cái thá gì vừa đến đã đuổi chúng ta đi?

- Hay ngươi là người của Thiên Đình? Vênh váo vậy?

- Cái giọng điệu kênh kiệu này!

- Người này là ai? Lên mặt thế?

Các tu sĩ ỷ vào nhiều người nên không sợ, cả đám chửi như muốn dùng nước miếng chết đuối Kiếm Chủ.

Thường Thiến Thiến hỏi Thường Thiên Hữu, mắt đẹp tràn đầy tò mò nhìn Kiếm Chủ:

- Phụ thân, người đó là ai? Trông rất lợi hại.

Kiếm Chủ thuộc loại người tỏa sáng rực rỡ, khí tràng mạnh, chỉ đứng lơ lửng giữa hư không đã khiến người không thể xem nhẹ.

Thường Thiên Hữu nhíu mày nói, lòng dâng lên bất an:

- Không biết, chắc địa vị rất lớn.

Thường Thiên Hữu bỗng cảm thấy lần này tới Tiên Mộ quyết định sai lầm.

Kiếm Chủ hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Mọi người cảm giác khí huyết cuồn cuộn không dám mở miệng nữa, sợ hãi ngước nhìn Kiếm Chủ.

Đúng lúc này trong hang lớn bỗng truyền ra lực hút kinh khủng, tu sĩ đứng gần bị hút vào.

- A a a!!!

- Cứu ta!

- Chuyện gì xảy ra?

Tu sĩ bị hút vào liều mạng muốn bay lên trên, tiếc rằng vô ích. Ngàn vạn tu sĩ sợ hãi lùi nhanh, sợ cũng bị hút vào.

Trong chớp mắt có mấy trăm tu sĩ bị hút vào mất tích, không biết sống chết.

Kiếm Chủ nhướng mày, mắt lóe tia sáng kỳ lạ.

Chợt một tiếng cười âm trầm vang lên:

- Khục khục khục, không ngờ trong tòa tiên mộ này ẩn giấu oan hồn cường đại như thế, xem ra ta chuyến đi này không công.

Không trung cách Kiếm Chủ hơn trăm thước xuất hiện một đoàn khói đen nhanh chóng biến lớn hình thành lão nhân, mặt trắng bệch, mái tóc đen bay rối trong gió, đôi mắt đỏ ngầu, áo đen bọc người. Quỷ dị nhất là lão nhân không có nửa người dưới, phía dưới là khói đen vặn vẹo.

Kiếm Chủ nheo mắt khẽ nói:

- Tư Mã Mộng Ma, không ngờ ngươi cũng đến.

Đám tu sĩ hoang mang, bọn họ chưa từng nghe cái tên đó.

Nhưng người xem Hùng Chủ bảng chắc chắn biết cái tên Tư Mã Mộng Ma.

Hạng sáu trên Hùng Chủ bảng!

Tư Mã Mộng Ma, chết làm Quỷ Vương, qua lại hai giới âm dương.

Tư Mã Mộng Ma liếm môi cười lạnh:

- Ta cũng không ngờ đường đường là Kiếm Chủ mà thấy hứng thú với Tiên Mộ.

Hai cường giả tuyệt thế vừa chạm mặt khiến bầu không khí thiên địa căng thẳng, sát khí tràn ngập.

Các tu sĩ kinh hoàng. Kiếm Chủ cùng Tư Mã Mộng Ma là thần thánh phương nào? Nghe danh hiệu đã biết không đơn giản.

Thường Thiến Thiến hỏi nhỏ:

- Phụ thân, kẻ tên Tư Mã Mộng Ma là quỷ?

Trác Tuấn Kiệt đứng bên cạnh biểu tình sợ hãi, gã cảm giác Kiếm Chủ và Tư Mã Mộng Ma là cường giả vượt xa sức tưởng tượng của gã.

Thường Thiên Hữu không trả lời, gã nhìn chằm chằm hai thân hình siêu mạnh trong hư không.

Kiếm Chủ lạnh lùng hỏi:

- Muốn đánh nhau?

Trên Hùng Chủ bảng thứ hạng của Kiếm Chủ cao hơn Tư Mã Mộng Ma nên chẳng sợ.

Tư Mã Mộng Ma rất e ngại Kiếm Chủ, về sức chiến đấu cá nhân thì Kiếm Chủ xếp năm hạng đầu đương thời.

Tư Mã Mộng Ma cười âm hiểm mời gọi:

- Sao hai ta không hợp tác? Ta chỉ lấy hồn tiên.

Tư Mã Mộng Ma là Quỷ Vương, nếu có thể luyện chế hồn tiên thành quỷ tướng sẽ giúp sức chiến đấu của lão tăng vọt.

Kiếm Chủ nhẹ nhàng phun ra ba chữ:

- Ngươi không xứng!

Đám tu sĩ đứng xem sôi trào máu nóng.

Công nhận Kiếm Chủ rất có sức hấp dẫn của cường giả, dù là về tư thái hay tính cách.

Tư Mã Mộng Ma nghe vậy tái mặt, lạnh lùng nói:

- Kiếm Chủ, đừng tưởng mình vô địch thiên hạ, hôm nay ta muốn xem ngàn vạn Kiếm Chủ trong truyền thuyết rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Ầm!

Tư Mã Mộng Ma chợt bùng nổ khí thế. Mọi người cảm giác bị đá lớn đập trúng, pháp lực trong người nháy mắt bị đánh tan, liên tiếp rớt như mít rụng.

Mấy chục ngàn tu sĩ rơi như mưa, hình ảnh rất đồ sộ.

May mà các tu sĩ đều lơ lửng tầm thấp, vì lúc trước hang lớn truyền ra lực

hút nên không ai dám lơ lửng bên trên cái hang.

Thường Thiến Thiến và đám tu sĩ Huyền Linh tông rớt xuống rừng cây, bình yên. Một số tu sĩ rớt trúng bãi đá thì thảm, nhiều tảng đá góc cạnh bén như kiếm đâm xuyên người họ, hình ảnh vô cùng thê thảm.

Kiếm Chủ như không thấy cảnh đó, mắt lạnh băng nhìn Tư Mã Mộng Ma chằm chằm.

Với bọn họ thì mấy chục ngàn tu sĩ này như con kiến.

Vèo!

Bảy thanh kiếm đằng sau Kiếm Chủ ra khỏi vỏ thành hình quạt lơ lửng. Từng bóng kiếm vắt ngang không trung, số lượng càng lúc càng nhiều, mỗi giây tăng thêm mấy vạn bóng kiếm. Chưa đầy mười giây hư không trăm dặm đã đầy bóng kiếm.

Ui!

Trong thiên địa vang lên tiếng hút không khí liên tiếp, mọi người rung động nhìn trăm vạn bóng kiếm trên không trung. Cảnh tượng trước mắt là hình ảnh đồ sộ nhất bọn họ từng gặp trong đời.

Các bóng kiếm chĩa xuống đất, cảm giác sợ hãi chết chóc như sóng triều ập hướng sinh linh đứng dưới đất. Trong vòng trăm dặm tu sĩ đến vì Tiên Mộ hay yêu thú đều sợ hãi không dám nhúc nhích, người rét lạnh.

Nam Cung Liệt Thiên há hốc mồm:

- Cái này . . .

Nam Cung Liệt Thiên quỳ trên cỏ, người cứng ngắc run cầm cập, khuôn mặt tràn đầy không thể tin.

Nam Cung Liệt Thiên là đỉnh Kim Tiên cảnh còn như thế nói gì người khác?

Trác Tuấn Kiệt xoe tròn mắt:

- Sao có thể như vậy?

Trác Tuấn Kiệt cũng là kiếm tu nhưng chưa từng tưởng tượng có kiếm tu mạnh như vậy, không đúng, nên gọi là Kiếm Tiên!

Thường Thiên Hữu, Thường Thiến Thiến đứng bên cạnh xem ngây người.

Dù là Đại La Kim Tiên khi đối mặt trăm vạn bóng kiếm của Kiếm Chủ còn kinh hoàng chứ đừng nói đám tu sĩ phàm trần bọn họ.

Khóe môi Tư Mã Mộng Ma co giật, không ngờ Kiếm Chủ vừa ra tay đã tạo thanh thế to lớn như vậy.

------oOo------

Chương 909: Vượt qua trăm vạn dặm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai tay Tư Mã Mộng Ma giang rộng, một bóng quỷ bay ra từ sau lưng lão, như ổ dơi tràn ra, rậm rạp tựa lưới đen che kín trời. Đưa mắt nhìn những bóng quỷ đều là dữ tợn đáng sợ, mắt đỏ răng nanh, vô cùng kinh dị.

Trăm vạn bóng kiếm và ngàn vạn lệ quỷ xẻ đôi bầu trời, Kiếm Chủ và Tư Mã Mộng Ma đứng đối mặt nhau, hơi thở càng ngày càng mạnh, kình phong quấn quanh người họ tựa như vòi rồng.

Cảnh tượng này khắc sâu trong lòng đám người đứng quanh hang lớn, suốt đời khó quên.

Trong lòng các tu sĩ cùng chung thắc mắc là:

- Cả hai là Kiếm Tiên và Quỷ Thần sao?

Tiếng rống tức giận của Tần Quân từ chân trời vọng đến, kinh động thiên địa:

- Càn rỡ! Dám gây sự trong địa bàn của trẫm, các ngươi không muốn sống nữa!?

Mọi người cùng ngoái nhìn.

Phía chân trời có chín con rồng kéo kiệu vàng hư không chạy đến, binh sĩ rầm rộ cưỡi mây theo sau.

Các tu sĩ kích động, thấy chín con rồng kéo kiệu bọn họ liền biết thân phận người đến.

Tần Thánh Đế đã đến!

Chín con rồng kéo kiệu bay nhanh đến. Kiếm Chủ, Tư Mã Mộng Ma cau mày, không ngờ Tần Thánh Đế đến nhanh vậy. Hai người không e ngại, vì trong mắt họ Tần Thánh Đế chỉ là hậu bối, chưa có bản lĩnh chống lại họ.

Thường Thiến Thiến kích động muốn bay tới chỗ Tần Quân:

- Là Tần Quân!

Nhưng Thường Thiên Hữu kiềm vai nàng lại, cười khổ nói:

- Nữ nhi ngoan của ta, giờ không phải lúc ôn chuyện.

- Ta . . .

Thường Thiến Thiến kích động rối loạn cảm xúc, mắt đẹp ngấn lệ. Đã gần một năm nàng không gặp Tần Quân, nhớ nhung tích lũy trong lòng giờ phút này bùng nổ, làm Thường Thiến Thiến vui mừng rơi lệ.

Bao nhiêu lần trong mộng nàng ảo tưởng có thể gặp lại Tần Quân, nhưng hiện thực là Thường Thiến Thiến không có tư cách đi Nam Vực Thiên Thế Giới.

Biểu tình Trác Tuấn Kiệt cực kỳ phức tạp nhìn chín con rồng kéo kiệu vàng. Trác Tuấn Kiệt từng xem Tần Quân là đối thủ, giờ gã không dám đối mặt hắn.

Nam Cung Liệt Thiên ở phía xa tâm tình phức tạp, thế lực từng có tiếp xúc với Tần Quân đều cùng cảm giác như gã.

Lão nhân áo đỏ Hắc Sát tông sợ đến treo tim treo gan chỉ muốn chạy trốn, nhưng lão muốn nhìn xem Tần Thánh Đế làm sao đối mặt hai siêu cường giả.

Rất nhanh chín con rồng kéo kiệu vàng bay qua đầu bọn họ. Hạng Vũ, Viên Hồng đi theo hắn. Lý Tịnh, Uy Hách Hám Quân ngừng ở phía xa tránh cho làm vật hy sinh.

Chín con rồng ngừng lại cách Kiếm Chủ, Hắc Pháp Sứ Giả năm trăm thước thành thế tam giác.

Tần Quân vén rèm bước ra, người mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào, hắn vừa xuất hiện liền bắt lấy tầm mắt của mấy chục ngàn tu sĩ bên dưới.

Mặt ngọc mắt tím, cao thẳng bất phàm, khí chất hoàng giả khí vận khiến hắn tỏa sáng chói mắt như thiên thần giáng trần.

Các nữ tu mắt mê ly nhìn.

Thường Thiến Thiến ngây dại thì thào:

- Hắn . . . trở nên cao cao tại thượng.

Thường Thiến Thiến từ si mê đến mất hồn, gặp lại Tần Quân khiến nàng bỗng nhận ra mình cách hắn xa xôi như lạch trời.

Hắn cao cao tại thượng đối lập với siêu cường giả, nàng ở trong biển người ngước nhìn, nhỏ bé như hạt bụi.

Thường Thiên Hữu thở dài một tiếng, không biết nên khuyên nhủ nữ nhi thế nào.

Trác Tuấn Kiệt siết chặt hai nắm tay nhìn bóng dáng Tần Quân, tràn đầy phức tạp.

Cùng lúc đó, mặt Tần Quân lạnh băng nhìn Kiếm Chủ và Tư Mã Mộng Ma.

Tần Quân đằng đằng sát khí ép hỏi:

- Hai vị thật không để trẫm vào mắt! Thiên Đình Đại Tần là nơi cho các ngươi tùy ý ra vào, thích làm gì thì làm sao?

Kiếm Chủ cau mày, cảm giác Tần Quân không thèm coi gã và Tư Mã Mộng Ma ra ký lô gì.

Mới cách bao lâu, hay tiểu tử này đã tự phụ?

Tư Mã Mộng Ma cười khẩy nói:

- Ngươi là cái thứ gì? Ta làm bậy rồi sao? Ngươi làm gì được ta?

Vèo!

Tư Mã Mộng Ma vừa dứt lời phương xa có tiếng xé gió, mũi tên to rực lửa xé rách không khí với tốc độ nhanh khủng khiếp từ chân trời bay tới, đánh tan bóng quỷ đầy trời, tựa như mặt trời đánh tới, cuồng phong xới tung mặt đất. Vô số tu sĩ kinh kêu, Thường Thiên Hữu kiềm chặt hai vai Thường Thiến Thiến tránh cho nàng bay ra ngoài.

Tư Mã Mộng Ma bản năng né nhưng mũi tên lửa to xẹt qua xuyên thủng vai phải, đau nhức đốt cháy linh hồn làm lão hét thảm.

Mũi tên lửa cháy tiếp tục bắn hướng Kiếm Chủ, gã nhướng mày, trăm vạn bóng kiếm hóa thành nước lũ giáng xuống.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, rung động thương sinh!

Trăm vạn bóng kiếm hóa thành cơn lũ va chạm với mũi tên lửa. Ánh sáng chói lòa bừng lên, gió lốc khủng bố tứ giăng dưới đất, vô số cây cối bị bứng gốc. Người tu vi yếu bị thổi bay vào hư không, như lá rụng trong cuồng phong, không thể tự bảo vệ.

Mặt Tần Quân không biểu tình nhìn phía trước, Hạng Vũ cùng Viên Hồng như hai tháp sắt chắn trước mặt hắn chặn lực xung kích sinh ra từ vụ nổ.

Trời rền rĩ, đất xé rách, ánh lửa và ánh sáng chói lòa làm thiên địa mất sắc.

Tựa như tận thế đến, Tư Mã Mộng Ma hoảng sợ thụt lùi.

Bên kia. Cách Nam Vực Thiên Thế Giới trăm vạn dặm, Hậu Nghệ lơ lửng trên bầu trời Thánh thành. Vô số tu sĩ trợn mắt há hốc mồm nhìn Hậu Nghệ, gã híp mắt nhìn hướng có nhóm Tần Quân.

Một tiễn bắn qua trăm vạn dặm!

Tiễn thuật thần thoại!

Tần Quân nghe tiếng hét chói tai lẫn trong các tiếng động ồn ào chui vào lỗ tai:

- A!

Tần Quân cảm giác hơi quen thuộc, vô tình quay đầu nhìn.

Trùng hợp thấy Thường Thiến Thiến và mấy ngàn tu sĩ bị gió lốc cuốn đi. Hình ảnh như ngừng lại, Thường Thiến Thiến bay ngược đi, trong lúc hỗn loạn mơ hồ thấy Tần Quân quay đầu.

Thường Thiến Thiến nhắm mắt, hai dòng lệ chảy xuống:

- Không ngờ vừa nhìn thấy ngươi đã phải xa nhau. Kiếp sau ta không cần ngươi bảo vệ, ta muốn đường đường chính chính đứng cạnh ngươi!

Thường Thiến Thiến bỗng cảm thấy mình chạm phải thứ ấm áp, giây sau thoát khỏi gió lốc, giác quan trở lại bình thường.

Nàng còn tưởng mình chết rồi, thì ra cảm giác cái chết là thế này.

Thường Thiến Thiến lẩm bẩm:

- Ta đã là thể linh hồn sao . . .?

Tần Quân câm nín, hắn tức giận nhéo má nàng cười mắng:

- Theo trẫm thấy nàng đã sợ ngu người, lại còn linh hồn rời thể cái gì!

Thường Thiến Thiến nghe vậy mở bừng mắt ra, ngạc nhiên thấy mình ở

trong ngực Tần Quân, bọn họ đứng trên lưng một con rồng, đằng trước có Hạng Vũ và Viên Hồng chắn gió to.

Thường Thiến Thiến ngây người, cảm giác như trong mơ, nàng còn sống và đang trong vòng tay Tần Quân.

Gió to chợt ngừng, Kiếm Chủ hiện hình nguyên vẹn đứng ở phía xa, bảy thanh kiếm vẫn hiện hình quạt lơ lửng sau lưng.

Tần Quân, Hạng Vũ, Hậu Nghệ nhíu mày nhìn.

Tần Quân thầm nghĩ:

Xem ra Kiếm Chủ mạnh hơn trẫm tưởng tượng.&

------oOo------

Chương 910: Đã từng là người mạnh nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Vĩnh Sinh phân tích:

- Người này dù không vượt qua Đại La Chí Tiên thì cũng là viên mãn trong Đại La Chí Tiên.

Hèn gì!

Tần Quân giật mình, không quá kinh sợ. Từ lần đầu thấy Kiếm Chủ là đã chứng kiến bộ dạng vô địch của gã rồi. Tần Quân nghe nói lúc hắn vào U Vương thành Kiếm Chủ từng giằng co với Yêu Hoàng, hai bên không đánh nhau nhưng xem bộ dạng thì không ai thua ai.

Tần Quân giễu cợt hỏi:

- Chậc, chẳng phải vừa rồi ngươi cuồng lắm sao?

Tần Quân đang trào phúng Tư Mã Mộng Ma không biết tự lượng sức mình.

Tư Mã Mộng Ma bây giờ vai phải và cánh tay đã biến mất, từng luồng khỏi chảy ra từ vết thương tan biến. Tư Mã Mộng Ma là Quỷ Vương, không có máu thịt nhưng vẫn bị thương. Mũi tên của Hậu Nghệ có thể tổn thương thần hồn, điều này làm Tư Mã Mộng Ma rất sợ.

Bị Tần Quân trào phúng làm Tư Mã Mộng Ma ngứa răng nhưng không dám nói bậy bạ, bản năng nhìn hướng mũi tên lửa bắn tới, nhưng không biết đối phương ở nơi nào. Nếu Tư Mã Mộng Ma biết Hậu Nghệ bắn tên cách trăm vạn dặm chắc sẽ sợ hết hồn.

Hạng Vũ hừ lạnh một tiếng, nhìn Tư Mã Mộng Ma như xem kẻ yếu:

- Mau cút đi!

Tư Mã Mộng Ma suýt tức điên.

Ngươi chỉ là Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ mà dám trào phúng ta?

Tư Mã Mộng Ma dù gì là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Tư Mã Mộng Ma lạnh lùng hỏi Hạng Vũ:

- Ngươi là thứ gì mà dám nói kiểu đó với ta?

Không đấu lại Tần Quân chẳng lẽ lão sợ một tên thị vệ của hắn sao?

Tư Mã Mộng Ma tức giận không suy nghĩ nhiều, nhưng Kiếm Chủ cau mày.

Lại một Đại La Chí Tiên lạ mặt.

Cộng thêm Hậu Nghệ thì Kiếm Chủ đã thấy hai Đại La Chí Tiên thuộc hạ của Tần Quân, không lẽ cái người này là Khoa Phụ danh chấn thiên hạ gần đây?

Hạng Vũ không chút khách sáo mắng lại:

- Lão tử là tổ tông của ngươi!

Đùa, Tây Sở Bá Vương từ trước tới giờ không sợ ai, dù là đấu võ mồm hay đánh thật.

Tư Mã Mộng Ma tức bể phổi, may mà lão không có phổi.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nếu còn chưa cút thì trẫm cho ngươi hình thần đều diệt!

Còn với Kiếm Chủ thì Tần Quân còn nể nang, dù sao gã từng giúp hắn. Nếu không có Kiếm Chủ ra tay thì nhóm Tần Quân lúc trước có lẽ đã chết dưới tay Yêu Tổ trong Trung Hoang. Ơn một giọt nước dù không báo đáp cả thùng nhưng cũng không thể lấy thù báo ân.

Tư Mã Mộng Ma bỏ lại câu hăm dọa:

- Hay cho Tần Thánh Đế, Thiên Đình Đại Tần các ngươi còn chưa gặp được đối thủ thật sự!

Sau đó Tư Mã Mộng Ma tan biến trong hư không, rõ ràng lão nói câu đó là uy hiếp Tần Quân.

Tần Quân không hối hận, Tư Mã Mộng Ma quá mức cuồng vọng, chẳng lẽ còn muốn hắn quỳ liếm lão?

Thường Thiến Thiến nhìn Tần Quân ép Tư Mã Mộng Ma không ai bì nổi bỏ đi, mặt nàng tràn đầy vẻ sùng bái.

Vùng núi phạm vi mười dặm bị san bằng, các tu sĩ lục tục ngoi lên từ bùn đất, trong thân cây, hoảng sợ nhìn không trung.

Cảnh tượng vừa rồi làm bọn họ ngỡ mình đã chết, không ngờ còn sống.

Tần Thánh Đế đã đuổi đi một vị cường địch.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Phát động chi nhánh nhiệm vụ: Hận của Quỷ Vương. Nhiệm vụ cụ thể: Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma hận túc chủ, nếu túc chủ giết Tư Mã Mộng Ma sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản

Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Khóe môi Tần Quân cong lên, đang lo không có nhiệm vụ để làm đậy.

Và như thế Tư Mã Mộng Ma nằm trong danh sách phải giết của Tần Quân.

Tần Quân nhìn Kiếm Chủ, cười nói:

- Thế nào? Kiếm Chủ tiền bối cũng muốn khó xử trẫm sao?

Tần Quân tôn trọng gọi Kiếm Chủ là tiền bối khiến sắc mặt gã dịu lại.

Kiếm Chủ bình tĩnh nói:

- Ta cần một vật có lẽ nằm trong Tiên Mộ phía dưới, ta chỉ cần thứ đó.

Dù Hậu Nghệ có lẽ trốn trong góc bắn tên nhưng Kiếm Chủ vẫn ứng xử ung dung.

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Là thứ gì?

Trực giác cho Tần Quân biết Kiếm Chủ không phải loại người đùa giỡn âm mưu, làm người tuyệt đối bằng phẳng.

Đưa thứ Kiếm Chủ muốn cho gã xem như đáp lại ơn cứu mạng lúc trước, Tần Quân ghét nhất nợ người.

Kiếm Chủ trả lời:

- Hoàn Hồn Đan!

Hoàn Hồn Đan?

Tần Quân nhíu mày, hắn có nghe thứ này, trong thần thoại thương thành cũng có. Cho người chết sống lại, đương nhiên đó là khi hồn phách chưa tan biến. Đan dược rất mắc tiền, giá hai trăm ức điểm danh khí.

Dù bây giờ Tần Quân có ba trăm ức điểm danh khí cũng sẽ không đổi một

viên Hoàn Hồn Đan đưa cho Kiếm Chủ.

Tần Quân nhoẻn miệng cười nói:

- Được, vậy tiền bối và trẫm cùng nhau xuống đi.

Kiếm Chủ thầm thở phào, vì Cơ gia nên gã không muốn đối địch với hắn. Không phải Kiếm Chủ sợ Cơ gia, chỉ vì Cơ gia có ơn với gã.

Kiếm Chủ gật đầu, khuôn mặt lạnh lùng mỉm cười. Mười tám kiếm tu áo trắng ở phía xa nhanh chóng bay tới đáp xuống sau lưng Kiếm Chủ.

Thần thức Tần Quân quét qua, không nhìn thấu tu vi của mười tám kiếm tu áo trắng.

Tần Quân thầm nghĩ:

Chắc là đệ tử của Kiếm Chủ.

Tần Quân cười nói với Thường Thiến Thiến trong ngực mình:

- Nàng đi tìm nhóm phụ thân của mình đi.

Tần Quân thả tay ra, Thường Thiến Thiến nay đã có tu vi Thuế Phàm cảnh, có thể bay lơ lửng.

Thường Thiến Thiến chợt nhớ phụ thân không rõ sống chết vội bay đi, nàng chợt khựng lại giữa không trung ngoái đầu hét hướng Tần Quân?

- Tần Thánh Đế bệ hạ!

Tần Quân quay đầu hỏi:

- Như thế nào?

Cuối cùng Thường Thiến Thiến không có can đảm, xoay người bay đi:

- Không có gì.

Thường Thiến Thiến cảm thấy mình không có tư cách đứng cạnh Tần

Quân, nàng muốn cố gắng tự lập chứ không phải ỷ lại sự đồng tình. Thường Thiến Thiến không muốn giành lấy mấy chục năm của Tần Quân mà muốn mãi mãi bên hắn.

Tần Quân lắc đầu cười:

- Cô nương này thay đổi thật nhiều.

Tần Quân nhìn ra được tình ý của Thường Thiến Thiến dành cho hắn, thầm nghĩ có nên mở rộng hậu cung không. Dù sao Tần Quân có hảo cảm với Thường Thiến Thiến, giờ nhớ lại cảnh hộ tống nàng trên đường đi cũng thật đẹp.

Kiếm Chủ cười khẽ:

- Tần Thánh Đế phong lưu thật.

Tần Quân nhìn Kiếm Chủ, thấy gã cười kỳ lạ nhìn mình.

Hết hồn! Lão già này lạnh lùng dễ nhìn hơn!

Tần Quân xua tay cười nói:

- Kiếm Chủ tiền bối nói đùa, chúng ta lo việc chính thì hơn, cùng nhau xuống đi!

Tần Quân không lo đi vào Tiên Mộ sẽ bị Kiếm Chủ đánh lén.

Thiên hạ ai chẳng biết Kiếm Chủ lỗi lạc.

Huống chi nếu Kiếm Chủ muốn giết Tần Quân thì lúc trước đã không cứu hắn.

Tần Quân mang theo Viên Hồng, Hạng Vũ bay hướng hang lớn. Kiếm Chủ đi một mình, không mang theo mười tám kiếm tu áo trắng, đây xem như thành ý của gã.

------oOo------

Chương 911: Âm Đế đột kích

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chờ khi bọn họ biến mất trong hang lớn, Lý Tịnh mang theo Uy Hách Hám Quân lại gần phong tỏa quanh hang, không cho phép những người khác tự tiện xông vào.

Một đường bay xuống dưới, hoàn cảnh trở nên đưa tay không thấy mười ngón.

Mọi người không phải phàm nhân, có thể dựa vào thần thức phân rõ hoàn cảnh.

Giọng Kiếm Chủ vang bên tai ba người Tần Quân:

- Nghe nói mười mấy vạn năm trước trong cuộc chiến thần tiên, Chiến Thần Thánh Đình Cơ Vĩnh Sinh giết hàng trăm ngàn thần tiên, không biết chuyện này có thật không.

Hạng Vũ tò mò hỏi:

- Thánh Đình Cơ Vĩnh Sinh là ai?

Kiếm Chủ giải thích rằng:

- Mười mấy vạn năm trước cả thiên địa bị Thánh Đình khống chế, Cơ Vĩnh Sinh là Thánh Đình Chiến Thần, người mạnh nhất thiên địa thuở bấy giờ.

Hạng Vũ mất hứng thú:

- À, ra từng là cường giả.

Đã từng thuộc thì quá khứ, người mạnh nhất đã chết thì chẳng là gì.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh nói:

Hừ, năm xưa thần tiên chết trong tay ta tính bằng ngàn!

Tần Quân kinh ngạc hỏi:

Ghê gớm vậy?

Cơ Vĩnh Sinh khinh thường nói:

Thần tiên không mạnh như các ngươi tưởng tượng, bọn họ chỉ là nhóm sinh linh sớm nhất, hậu duệ cũng có kẻ tu vi yếu.

Chậc, nói ngươi giỏi liền lên mặt rồi, đã quên mình chết như thế nào?

Tần Quân gội nước lã thầm nghĩ. Cơ Vĩnh Sinh lại tức giận.

Kiếm Chủ tiếp tục kể về truyền thuyết thượng cổ:

- Nghe nói lúc ấy Thánh Đình quá mạnh, dẫn tới thần tiên kiêng kị, vì thế tất cả thần tiên hành động muốn tiêu diệt Thánh Đình. Nhưng vì Cơ Vĩnh Sinh quá mạnh, trận chiến kia giao đấu hơn trăm năm.

Ba người Tần Quân rung động nghe.

Đánh nhau hơn trăm năm?

Kiếm Chủ cảm thán rằng:

- Thánh Đình cơ hồ bị thần tiên giết sạch, nhưng Cơ Vĩnh Sinh còn đang chiến đấu, dường như pháp lực dùng mãi không cạn. Cơ Vĩnh Sinh xem như người chết trễ nhất trong Thánh Đình.

Cơ Vĩnh Sinh kinh ngạc kêu lên:

A! Sao tiểu tử này biết nhiều vậy?

Trước mặt Cơ Vĩnh Sinh thì Kiếm Chủ chỉ tính là tiểu tử.

Tần Quân hỏi thay Cơ Vĩnh Sinh:

- Sao tiền bối biết nhiều vậy?

Hang lớn sâu hun hút, bọn họ không dám bay hết sức, vừa cảnh giác xung quanh vừa trò chuyện.

Kiếm Chủ đầy ẩn ý nói:

- Là Cơ Như Ý gia chủ Cơ gia nói cho ta biết. Cơ gia là hậu đại của Cơ Vĩnh Sinh.

Cơ Như Ý hạng chín trên Hùng Chủ bảng, gia tộc cổ xưa lâu xa, hoành bá một phương.

Phụt!

Tần Quân suýt chết sặc, hưng phấn cười thầm:

- Này này, thì ra ngươi còn có hậu đại?

Cơ Vĩnh Sinh im lặng, lẩm bẩm:

- Có sao? Ta không nhớ rõ . . .

Khóe môi Tần Quân co giật, xem ra tên này năm đó cũng phong lưu dữ, không biết mình có con hay không. Tần Quân lầu bầu chửi thầm Cơ Vĩnh Sinh.

Chậc, nếu để hậu bối của ngươi biết tình cảnh ngươi bây giờ không biết họ có xấu hổ không. Có muốn trẫm đi xem Cơ gia giùm ngươi không? Xem hậu đại của ngươi. Không ngờ hậu đại của ngươi ghê gớm vậy, hạng chín Hùng Chủ bảng. Mà ngươi năm xưa là đệ nhất thiên địa, quả nhiên là Trường Giang sóng sau đè sóng trước.

Cơ Vĩnh Sinh chửi um sùm, cãi lộn với Tần Quân trong óc.

Kiếm Chủ ở bên cạnh hỏi dò:

- Không biết Thánh Đế và Cơ Như Ý có quan hệ như thế nào?

Tần Quân biết thần thông bất truyền của Cơ gia, Đại Đạo Sinh Thiên Luân thì chắc chắn có quan hệ khăng khít với Cơ gia. Cộng thêm hắn phát triển xuôi gió xuôi nước, Kiếm Chủ không tin phía sau không có thế lực cường đại trợ giúp hắn.

Tần Quân hừ mũi:

- Cơ Như Ý hả? Là hậu bối của trẫm.

Tần Quân tương đương với đồ đệ của Cơ Vĩnh Sinh nên Cơ Như Ý tính là hậu bối của hắn.

Kiếm Chủ cau mày:

- Cái này . . .

Kiếm Chủ tưởng Tần Quân nói giỡn, nhưng nhìn biểu tình của hắn nghiêm túc dường như nói thật.

Cơ Vĩnh Sinh không phản bác Tần Quân.

Viên Hồng chợt lên tiếng:

- Phía dưới có ánh sáng!

Ba người Tần Quân cúi đầu nhìn.

Bên dưới có ánh sáng đang không ngừng lan rộng, chắc bọn họ cách lòng đất đã rất gần.

Tần Quân thầm thắc mắc:

- Cái hố này rốt cuộc sâu bao nhiêu?

Tuy bọn họ nói chuyện không lâu nhưng tính ra ít nhất bay đã hơn vạn thước.

Thần tiên biến thái thật, chôn đồng bạn đã chết sâu như vậy.

Rất nhanh bọn họ đến lòng đất, phía dưới chất đầy các loại tinh thạch chiếm diện tích vài dặm. Nhìn thoáng qua có xác mấy trăm tu sĩ, xương trắng chất chồng.

Trong tình huống pháp lực mất hiệu lực từ hơn vạn thước ngã xuống nếu không thịt nát xương tan đã là kỳ tích. Dù sao tu sĩ rơi xuống cảnh giới đều

không cao.

Kiếm Chủ dặn dò:

- Bắt đầu từ bây giờ phải hết sức cẩn thận, thần tiên chắc chắn rất chú trọng mộ huyệt của đồng bạn, đặt ra nhiều pháp trận cấm chế.

Bảy thanh kiếm ra khỏi vỏ xoay quanh Kiếm Chủ, hơi bị oách.

Tần Quân gật đầu, Hạng Vũ và Viên Hồng che chở hai bên trái phải, họ tiến thẳng tới trước.

Ngước lên nhìn thì thấy cả nhóm đang ở trong hố ngầm, diện tích rất rộng, bốn phía đều có một cửa hang.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Chia binh hai đường?

Kiếm Chủ liếc Hạng Vũ, Viên Hồng, lạnh nhạt nói:

- Các ngươi theo ta đi, hai hộ vệ của ngươi không bảo vệ ngươi được.

Hạng Vũ trợn trừng mắt, Viên Hồng nheo mắt lại tràn đầy tức giận.

Tần Quân giơ tay đè xuống ra hiệu Hạng Vũ, Viên Hồng đừng nóng.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Không biết Kiếm Chủ tiền bối tu vi cao bao nhiêu?

Kiếm Chủ nhìn thẳng phía trước, hững hờ nói:

- Không thể trả lời.

Khóe môi Tần Quân co giật im lặng.

Sau đó một nhóm bốn người bay hướng cửa hang đằng trước, dọc đường đi Tần Quân luôn đánh giá tinh thạch bên dưới. Tần Quân ngạc nhiên phát hiện những tinh thạch này đều là linh thạch, phẩm cấp siêu cao.

Không lẽ là linh thạch ngũ giai? Hoặc là phẩm cấp càng cao?

Tần Quân cảm nhận những linh thạch ẩn chứa linh khí cực kỳ nồng đậm, hơn xa tất cả linh thạch hắn đã thấy.

Giọng Kiếm Chủ nhẹ tênh vang lên:

- Đừng nhìn, chờ phá cấm chế thì mọi thứ trong này đều thuộc về ngươi.

Tần Quân cười bẻn lẽn, rất nhanh bốn người bay vào cửa hàng.

Bên trên hang lớn, Lý Tịnh, Kim Tra, Mộc Tra quan sát phía dưới.

Tu sĩ đến đây tìm kiếm cơ duyên bị Uy Hách Hám Quân cản lại, tiếng oán trách nổi lên bốn phía.

- Các ngươi bá đạo quá vậy!

- Thánh Đế cũng phải cho chúng ta miếng cơm ăn chứ!

- Ngươi là heo sao? Muốn ăn cơm? Ngươi xuống dưới sẽ chết!

- Đúng vậy! Các ngươi muốn cơ duyên đến điên rồi!

- Chúng ta không có năng lực nhúng chàm Tiên Mộ!

Dám tu sĩ ầm ĩ cãi nhau, đa số người không cam lòng. Chiến đấu lúc trước khiến các môn các tông mất mác một số đệ tử, khó tránh khỏi có uất ức.

Nam Cung Liệt Thiên không rời đi, gã linh cảm có việc lớn sắp xảy ra.

Biểu tình Nam Cung Liệt Thiên đầy phức tạp thầm nghĩ:

- Chiến đấu vừa rồi . . . không lẽ bọn họ là cường giả Đại La cảnh trong truyền thuyết?

------oOo------

Chương 912: Tiên binh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Cung Liệt Thiên muốn nhờ cậy Dịch lão đầu leo lên, bất đắc dĩ Dịch lão đầu phớt lờ gã, cả ngày đi lông nhông vui vẻ.

Phía xa, Huyền Linh tông cũng không đi.

Ngàn dặm xa xôi chạy đến, sao có thể nói đi là đi?

Dù Hắc Sát Tông sợ Tần Quân nhất cũng lì không đi.

Chợt có tiếng cười khẽ vang vọng dưới bầu trời:

- Ô, náo nhiệt quá ta.

Lý Tịnh biến sắc mặt, gã cảm nhận hơi thở khiến bản thân run sợ ập đến, lông tơ dựng đứng.

Có cường địch!

Mọi người ngước lên, thấy một nam nhân đứng trên đám mây, mặc áo gấm màu tím đen, hoa văn thêu kỳ trân dị thú, quỷ khí lượn lờ quanh người. Mặt nam nhân như bạch ngọc, tà mị tuấn tú, mái tóc bạc cột gọn bằng hắc quan sau đầu, hai hàng chân mày toát ra ngạo khí coi rẻ thương sinh.

Ai nhìn nam nhân ánh mắt đầu tiên đều sinh lòng thần phục, khí thế của gã không thua gì Kiếm Chủ, tựa như tử thần.

Lý Tịnh trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Lý Tịnh lấy ra Linh Lung Bảo Tháp, tùy thời nghênh chiến.

Nam nhân cười khẽ:

- Bổn tọa chính là Cửu U Âm Đế, ngươi nghe nói chưa?

Giọng nói nhẹ nhàng nhưng toát ra áp lực vô thượng.

Cửu U Âm Đế!

Hạng hai Hùng Chủ bảng, bá chủ Âm phủ!

Lý Tịnh biểu tình cực kỳ khó xem, Kim Tra, Mộc Tra ở bên cạnh sợ hãi run rẩy.

Bọn họ đã xem qua Hùng Chủ bảng, biết Cửu U Âm Đế có địa vị cao bao nhiêu trong thiên địa.

Hạng hai đương thời!

Cửu U Âm Đế lắc đầu cười nói:

- Được rồi, không giết các ngươi, tránh thêm rắc rối cho Âm phủ.

Cửu U Âm Đế lao xuống dưới với tốc độ siêu nhanh, ba con mắt của Lý Tịnh chỉ thấy bóng đen từ trên trời giáng xuống. Bọn họ chưa kịp phản ứng Cửu U Âm Đế đã lao vào hang lớn mất hút.

Cảnh tượng này làm đám tu sĩ đứng xa nhìn như ong vỡ tổ.

- Ui, người vừa rồi là ai?

- Cửu U Âm Đế? Danh hào bá khí ghê.

- Hình như ta nghe cái tên này ở đâu rồi.

- Lại một cường giả bí ẩn, ngay cả Thác Tháp Lý Thiên Vương đều không kịp phản ứng, có thể thấy tu vi khủng bố cỡ nào.

- Xem ra chúng ta thật sự không nên tranh vũng nước đục này.

Các tu sĩ nghị luận ầm ĩ, Lý Tịnh mặt không chút máu. Có gã bảo vệ mà vẫn để lọt một tên cường địch vào. Lý Tịnh không có mặt mũi gặp Tần Quân.

Ầm!

Tường băng to lớn chặn đường hầm hang bị Hạng Vũ một quyền cách không đánh nát, cái hang rung rinh theo.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Những cấm chế này xem ra chỉ bình thường.

Cùng nhau đi tới bọn họ đã dỡ bỏ mười mấy cấm chế, đều bị Hạng Vũ một quyền phá đi.

Kiếm Chủ lắc đầu cười nói:

- Thuộc hạ của ngươi là Đại La Chí Tiên mới phá trận dễ dàng, huống chi thật sự lợi hại còn ở phía sau.

Kiếm Chủ và Tần Quân dường như đã thành bằng hữu tốt, nếu người ta thấy Kiếm Chủ trò chuyện vui vẻ với người khác tuyệt đối sẽ kinh ngạc đến ngây người.

Có thể làm cho Kiếm Chủ nở nụ cười trên đời này một bàn tay đếm hết.

Tần Quân gật đầu công nhận:

- Có lẽ vậy.

Giao lưu với Kiếm Chủ cho Tần Quân học được rất nhiều.

Tiếp tục tiến lên khoảng hơn bốn trăm thước bốn người bỗng nhiên dừng bước lại, nhíu chặt mày.

Nhìn theo ánh mắt của họ thì thấy đằng trước có vô số quan tài thủy tinh dựng thẳng đằng trước, nó trong suốt cho người ta thấy rõ xác chết bên trong, thịt chưa hoàn toàn thối rữa. Trong đường mờ tối cảnh này vô tình tăng cảm giác kinh dị.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hay toàn là xác của thần tiên?

Thần thức của Tần Quân quét qua, phát hiện những thi thể này không còn sức sống nhưng trong người vẫn dồi dào pháp lực.

Rất thần kỳ.

Kiếm Chủ gật đầu nói:

- Chắc đúng rồi.

Kiếm Chủ đi hướng các quan tài thủy tinh.

Ba người Tần Quân theo sau.

Viên Hồng thấp giọng nhắc nhở nói:

- Bệ hạ, tuyệt đối đừng thả lỏng cảnh giác!

Viên Hồng có cảm giác bị theo dõi, lòng rất bất an, tay siết chặt Tấn Thiết Côn cảnh giác nguy hiểm có thể sẽ xuất hiện.

Kiếm Chủ đi ngang qua một quan tài thủy tinh, gã cao một thước chín nhưng vẫn rất thấp bé trước quan tài. Hơn nữa những quan tài thủy tinh có một phần khảm dưới đất.

Ong ong ong ong ong!

Quan tài thủy tinh bên cạnh Kiếm Chủ rung bần bật, xác mục nằm bên trong bỗng nhiên mở to mắt, không có đồng tử, tròng mắt trắng rất rùng rợn.

Những quan tài thủy tinh khác cũng lắc lư theo, vô số xác mục mở mắt ra, hình ảnh vô cùng âm u quỷ dị, làm người ta sợ hãi nổi da gà.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Xác chết vùng dậy.

Vô số quan tài thủy tinh bỗng nổ tung, các mảnh vỡ tinh thạch bắn tứ phía như mũi tên. Viên Hồng che trước mặt Tần Quân, tấn Thiên Côn xoay tròn đánh bay các mảnh vỡ tinh thạch.

Sát cơ khủng bố tràn ngập trong hang như gió lạnh rít gào vụt qua, làm người ta rét run.

Bảy thanh kiếm xoay quanh Kiếm Chủ chợt bắn ra, kiếm quang sắc bén nhanh đến cực hạn.

Con ngươi Hạng Vũ co rút, Viên Hồng rung động. Bọn họ không thấy rõ tốc độ kiếm của Kiếm Chủ dù đang cùng trong không gian kín.

Một giây sau kiếm quang tán đi, tất cả xác mục tách lìa nhiều khúc, cảnh tượng rất đồ sộ.

Kiếm Chủ lạnh nhạt nói:

- Người chết dù sao là người chết, cho dù lúc còn sống là thần tiên.

Đúng là một nam nhân tự mang vầng sáng khoe mẽ.

Tần Quân thầm cảm khái, hắn càng có hứng thú với Kiếm Chủ hơn. Công nhận Kiếm Chủ khiến hắn động lòng, muốn chiêu nạp làm thuộc hạ.

Tần Quân sẽ không luôn ỷ vào hệ thống Thần Thoại, đương nhiên muốn thu phục Kiếm Chủ thì khó khăn không thua gì đánh bại Như Lai. Loại người như Kiếm Chủ cực kỳ cao ngạo, lại là hùng chủ một phương, thà chết không hàng.

Kiếm Chủ nhìn chằm chằm bóng tối trước mặt, thì thào:

- Đây toàn là lâu la, tòa Tiên Mộ này chôn đại nhân vật thật sự còn nằm ở sâu hơn nữa, hay có lẽ chưa chết.

Ba người Tần Quân nghe vậy nổi da gà.

Trong Tiên Mộ còn có vật sống?

Tần Quân liên tưởng đến U Vương thành cũ, tuy rằng U Vương không giống thần tiên chết trận trong Nam Vực.

Kiếm Chủ bỏ lại một câu:

- Đi thôi, chắc sắp tới rồi.

Kiếm Chủ bước nhanh tiến lên trước, ba người Tần Quân lật đật chạy theo.

Dọc đường đi bọn họ liên tục thấy quan tài thủy tinh nhưng không dày đặc bằng lúc trước.

- Đây đều là thần tiên?

Tần Quân cảm thấy rất hoang đường, chẳng lẽ thần tiên là rau dại?

Cơ Vĩnh Sinh khinh thường nói:

Chỉ là tiên binh, tôm tép, được cái danh phận là tiên.

Tần Quân giật mình, hóa ra giống thiên binh trong thần thoại Hoa Hạ.

Truyền thuyết Thiên Đình có Hóa Tiên Trì, nhảy vào liền có thể trở thành thiên binh, không biết có thật không.

Cơ Vĩnh Sinh đổi đề tài đưa ra một ý tưởng:

- Tiên Mộ này có lẽ là lao tù.

------oOo------

Chương 913: Diệt Thế Yêu Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tim Tần Quân rớt cái bịch, không lẽ cũng như Nhan Vương thành? U Vương bị Nhan Vương thành trói buộc mãi khi Tần Quân thay thế mới thoát được. Nhưng Tần Quân có thể rời khỏi Nhan Vương thành, hắn không biết lý do là gì, cứ cảm thấy bên trong ẩn chứa âm mưu động trời.

Hay là cường giả có công lớn trước kia của nhân tộc đều bị thần tiên giam cầm dưới đất?

Nghĩ vậy Tần Quân lờ mờ cảm thấy mình tiếp xúc đến cái gì.

Đi khoảng nửa nén nhang.

Bốn người Tần Quân đến trước cửa sắt lớn, cánh cửa cao năm mươi trượng, rộng mười trượng, mặt ngoài khắc các hoa văn, chữ kỳ lạ, thú dữ và hình người. Cánh cửa chặn đường đi.

Kiếm Chủ cau mày quát:

- Chờ chút!

Hạng Vũ đang định đánh sập cửa nghe lời ngừng lại.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì?

Kiếm Chủ nhìn chằm chằm cửa sắt lớn, trầm giọng nói:

- Bên trong có cái gì, vật sống!

Ui!

Tần Quân hít sâu một hơi, thật sự có vật sống!

Chỉ tính xác mục lúc trước bị Kiếm Chủ chém đã đủ hủy diệt Nam Vực cũ, rất khó tưởng tượng sau cửa sắt cất giấu tồn tại kinh khủng cỡ nào.

Tần Quân bỗng thấy mình lúc trước thật may mắn, nếu hắn vừa thức tỉnh ý thức kiếp trước Tiên Mộ liền tan vỡ cấm chế thì tai họa ngập đầu, hắn khó được như ngày nay.

Cơ Vĩnh Sinh hầm hừ nói:

Suy nghĩ nhiều, nếu không có ngươi sáng lập Thiên Đình Đại Tần kiếm được thiên đạo thừa nhận, Nam Vực linh khí tăng vọt thì Tiên Mộ này sẽ còn phủ bụi một thời gian rất dài.

Con ngươi Tần Quân co rút. Linh khí Nam Vực mỏng manh có lẽ vì trấn

áp thứ trong Tiên Mộ?

Tần Quân càng nghĩ càng cảm thấy đây là sự thật.

Nhưng tại sao thần tiên không giết vật sống trong Tiên Mộ? Không lẽ cố ý để lại làm hại trần gian?

Không đúng, thần tiên sẽ không tàn bạo như vậy.

Cơ Vĩnh Sinh chợt kêu lên:

A! Sao ta cảm giác hơi thở quen thuộc?

Tần Quân không biết, hơi thở khiến y quen thuộc chẳng lẽ là quái vật già?

Hạng Vũ trầm giọng hỏi:

- Chúng ta cứ đứng chờ bên ngoài sao?

Kiếm Chủ nhíu mày suy tư, không đáp, không biết gã nghĩ gì.

Chợt có tiếng cười vang lên:

- Không ngờ trên đời có thứ khiến Kiếm Chủ chùn bước.

Bốn người Tần Quân giật nảy mình ngoái đầu lại. Sâu trong bóng tối có bóng người như hồn ma lao nhanh đến.

Viên Hồng vội che trước Tần Quân, Hạng Vũ cũng vậy.

- Bệ hạ cẩn thận!

Kiếm Chủ hơi biến sắc mặt, trầm giọng nói:

- Cửu U Âm Đế, sao ngươi đến đây?

Khi nói chuyện bảy thanh kiếm chỉ thẳng hướng Cửu U Âm Đế.

Tần Quân, Viên Hồng, Hạng Vũ biến sắc mặt.

Cửu U Âm Đế hạng hai Hùng Chủ bảng cũng đến?

Trán Tần Quân rịn mồ hôi lạnh.

Đệt! Thiên Đình Đại Tần không chịu nổi Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế đại chiến!

Cửu U Âm Đế đứng cách ba người Tần Quân mười thước, đầy hứng thú nhìn hắn, cười hỏi:

- Ngươi là Tần Thánh Đế phải không? Đúng là tuấn tú lịch sự, Chân Tiên cảnh cửu trọng, thiên phú kinh diễm, không tệ không tệ, mạnh hơn tiểu nhi tử của bổn tọa nhiều.

Tiểu nhi tử của Cửu U Âm Đế tất nhiên là Ưu Công Tử.

Tần Quân nhướng mày, không chút sợ hãi nói:

- Như thế nào? Âm Đế hạng hai Hùng Chủ bảng cũng hứng thú với Tiên Mộ?

Tần Quân đang nhắc khéo Cửu U Âm Đế, thân phận của ngươi cao như vậy còn không biết ngượng đến cướp?

Cửu U Âm Đế kiêu căng hừ lạnh nói:

- Hừ! Mục tiêu của bổn tọa không phải báu vật trong Tiên Mộ!

Cửu U Âm Đế nhìn Kiếm Chủ đứng đằng sau ba người Tần Quân, cười nói:

- Kiếm Chủ, hay ngươi thật sự không biết bổn tọa đến vì sao? Chậc, ngươi cũng giỏi, bốn con đường chọn trúng ngay cái đúng nhất.

Đối diện ánh mắt của Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ lạnh lùng nói:

- Kế hoạch của các ngươi rất có thể phá vỡ thiên địa, suy nghĩ không chính chắn!

Kế hoạch?

Tần Quân nheo mắt lại, hắn lùi sang bên để Cửu U Âm Đế và Kiếm Chủ đối mặt.

Cửu U Âm Đế lạnh lùng nói, ngữ điệu tràn đầy không cam lòng:

- Chúng ta bị nhốt trong mảnh thiên địa này quá lâu, nếu muốn nâng cao một bước thì phải đột phá trời!

Kiếm Chủ im lặng, bảy thanh kiếm xoay tròn trước mặt gã, mũi kiếm chỉ thẳng Cửu U Âm Đế.

Bầu không khí càng căng thẳng hơn.

Tần Quân rất sợ hai người đánh nhau. Hạng Vũ là Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ, không ngăn nổi Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế. Viên Hồng Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ thì càng miễn bàn, như tốt thí.

Cửu U Âm Đế nhẹ giọng nói, ánh mắt đột nhiên sắc bén hơn:

- Đại Đế đang chuẩn bị kế hoạch Cửu Đế, nhưng hùng chủ đương thời có tư cách không nhiều, Đại Đế đang cần tiên hiền trợ giúp! Nếu ngươi cứ nhất quyết ngăn cản bổn tọa thì đừng trách bổn tọa không khách khí!

Dứt lời Cửu U Âm Đế bộc phát ra khí thế ngập trời, hang lay động kịch liệt.

Núi non trên cao vạn thước cũng rung rinh như có động đất, khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Lý Tịnh đổ mồ hôi như tắm:

- Chẳng lẽ đã chiến với nhau rồi?

Lúc trước Lý Tịnh đã thi triển phép thuật truyền tin về Nam Vực Thiên Thế Giới xin Hậu Nghệ, Khoa Phụ giúp đỡ. Nhưng vì đường xá xa xôi nên hai người không chạy tới ngay được.

Sâu dưới lòng đất vạn thước.

Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế đối chọi gay gắt, khí thế liên tiếp tăng vọt làm Tần Quân thấy nghẹt thở.

Tần Quân không kiềm được hỏi:

- Các người có chắc muốn đánh nhau tại đây không?

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ tràn đầy sát khí sắc bén liếc Tần Quân, làm hắn giật thót tim.

Bà nội nó! Hai cái tên khoe mẽ nhà ngươi còn lên mặt?

Tần Quân chửi thầm trong bụng, đang định khuyên tiếp thì Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ bỗng thu về khí thế khủng bố.

Mặt đất không còn rung, Tần Quân thầm thở phào.

Nếu hai người đánh nhau chắc chắn Nam Vực sẽ bị hủy.

Kiếm Chủ lắc đầu nói:

- Thôi.

Kiếm Chủ chủ động nhường đường cho Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế nhìn cửa sắt lớn, biểu tình cuồng nhiệt.

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn coi như đã hiểu tình hình. Cửu U Âm Đế muốn thả cường giả bí ẩn trong Tiên Mộ rồi tạo thành Cửu Đế gì đó, nghe hơi bị lợi hại.

Cơ Vĩnh Sinh thì thào:

Hơi thở này hơi giống . . .

Tần Quân hỏi dồn:

- Giống cái gì?

Cửu U Âm Đế bỗng ra tay, bùm một tiếng pháp lực màu đen cuồn cuộn

như sóng biển đụng vào cửa sắt.

Cửa sắt ầm vang sụp đổ, bụi mịt mù ập vào mặt, Tần Quân lấy ống tay áo che mặt.

Kiếm Chủ hơi nheo mắt nhìn vào trong cửa sắt. Cửu U Âm Đế không chớp mắt cái nào.

Đằng sau cửa sắt là hang núi trống trải trông giống lao tù, nhưng diện tích rất lớn, không khí ẩm ướt, dưới đất đầy vũng nước, tia sáng mờ tối khó thấy rõ sự vật.

- Hộc hộc.

Tiếng hít thở nặng nề từ bên trong truyền ra, Tần Quân phủi bụi đất nhìn đằng trước. Hắn mơ hồ thấy cách trăm thước có một bóng đen dựa vào vách hang, trông như bóng quỷ, làm Tần Quân căng thẳng thần kinh.

Tồn tại bị thần tiên giam cầm thì chắc chắn rất mạnh.

------oOo------

Chương 914: Ngươi là Chiến Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế cười khẽ:

- Diệt Thế Yêu Đế trong truyền thuyết, rốt cuộc người đi ra!

Diệt Thế Yêu Đế!

Kiếm Chủ biến sắc mặt. Tần Quân xoe tròn mắt. Hạng Vũ, Viên Hồng không biết có gì lợi hại.

Trời ạ, Diệt Thế Yêu Đế? Tổ tông của Miêu Nhân tộc, thuộc hạ của Cơ Vĩnh Sinh?

Khuôn mặt Tần Quân quái dị.

Cơ Vĩnh Sinh chép miệng nói:

Quả nhiên là tiểu tử này, không ngờ hắn chưa chết. Chậc, tiểu tử thối đó mạng lớn thật.

Khóe môi Tần Quân co giật.

Vẻ mặt Cửu U Âm Đế cuồng nhiệt nói:

- Từng là bá chủ yêu tộc, hãy ra mau, cùng bọn ngô phá mảnh trời này!

Kiếm Chủ bỗng nhiên truyền âm cho Tần Quân:

- Trốn mau, Diệt Thế Yêu Đế từng là đế hoàng của yêu tộc, nghe nói Yêu Tổ nhận truyền thừa từ hắn, nên tính là một nửa đệ tử của hắn. Thù này nếu tính thì . . .

Biểu tình của Tần Quân càng quái dị, hắn vẫn đứng yên tại chỗ. Kiếm Chủ lắc đầu thở dài.

Người trẻ tuổi xem trọng sĩ diện.

Cùng lúc đó, Diệt Thế Yêu Đế trong hang chậm rãi đứng dậy bước ra, khí thế thô bạo đập vào mặt. Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế rung động. Hạng Vũ, Viên Hồng cắn chặt răng.

Chỉ tiết lộ ra hơi thở đã mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Giọng Diệt Thế Yêu Đế từ bóng tối truyền đến:

- Đã bao nhiêu năm rồi?

Giọng gã khàn khàn dường như lâu rồi không nói chuyện, càng tạo áp lực kinh dị.

Cửu U Âm Đế trả lời:

- Cách lúc ngài bị giam đã qua mười ba vạn năm.

Con số này khiến cơ mặt Cửu U Âm Đế co rút, Kiếm Chủ sắc mặt âm trầm.

Mười ba vạn năm, đối với đa số sinh linh là vĩnh hằng.

Hạng Vũ, Viên Hồng hút ngụm khí lạnh.

Diệt Thế Yêu Đế chậm rãi bước ra khỏi bóng tối:

- Mười ba vạn năm . . . đúng là lâu thật.

Diệt Thế Yêu Đế cao hai trượng, cực kỳ vạm vỡ, quần áo rách rưới như cục vải bẩn, tóc bạc khô rối như cỏ dại che nửa khuôn mặt. Diệt Thế Yêu Đế có tai thú, cơ bắp cuồn cuộn như rễ cây.

Diệt Thế Yêu Đế từ từ ngước đầu lên, mặt bẩn thỉu, đôi mắt đục ngầu lóe tia sáng xanh lè trong đường hầm mờ tối.

Tuyên cổ vô song, Diệt Thế Yêu Đế!

Cửu U Âm Đế nói thẳng:

- Nay thần tiên trốn xa ra thiên ngoại, hay là liên hợp với bọn ngô phá trời đi. Ngươi có thể đi báo thù, chúng ta cũng có thể truy tìm cơ duyên mới!

Cửu U Âm Đế thầm giật mình vì hơi thở của Diệt Thế Yêu Đế nhưng không e ngại.

Diệt Thế Yêu Đế lẩm bẩm:

- Trốn xa thiên ngoại? Thánh Đình còn không? Chiến Thần đã sống lại chưa?

Cửu U Âm Đế lắc đầu nói:

- Thánh Đình đã sớm biến mất trong dòng sông lịch sử, Chiến Thần bị các thần giết làm sao sống lại?

Xem ra Diệt Thế Yêu Đế bị nhốt đến mụ đầu.

Mặt Kiếm Chủ không biểu tình, bảy thanh kiếm quanh người không trở vào bao đề phòng Diệt Thế Yêu Đế tùy thời tấn công.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh một tiếng:

Hừ, tiểu tử này xem như nhớ kỹ ước hẹn với ta.

Tần Quân tò mò.

Là ước hẹn gì?

Cơ Vĩnh Sinh ra vẻ bí ẩn nói:

Ta sẽ không nói cho ngươi biết là ước hẹn gì, sau này ngươi sẽ rõ.

Tần Quân rất muốn đánh Cơ Vĩnh Sinh một trận.

Diệt Thế Yêu Đế chậm rãi đi hướng Cửu U Âm Đế, lúc ngang qua Kiếm Chủ thì gã liếc một cái rồi nói:

- Kiếm khí sắc bén, là kỳ tài.

Được siêu cường giả từ mười ba vạn năm trước khen nhưng Kiếm Chủ mặt không đổi sắc, kiếm tâm của gã cứng như đá, không cần ai khen.

Diệt Thế Yêu Đế tiếp tục tới gần Cửu U Âm Đế, khí thế thu lại, cộng với mặt bẩn tèm lem khó thấy rõ nét mặt của gã, cảm giác áp lực như mãnh thú sắp vồ mồi.

Cửu U Âm Đế vẫn bình tĩnh chờ Diệt Thế Yêu Đế đến trước mặt mình, hai bên cách nhau chưa tới nửa thước. Cửu U Âm Đế ở trước mặt Diệt Thế Yêu Đế có vẻ thấp bé nhưng khí thế không thua chút nào.

Mắt Tần Quân sáng rực:

- Hình như sắp đánh nhau!

Tần Quân gai mắt Cửu U Âm Đế khoe mẽ, tốt nhất cho gã bị Diệt Thế Yêu Đế đánh chết đi!

Hạng Vũ, Viên Hồng căng thẳng nhìn hai cường giả cái thế, chỉ toát ra hơi thở đã khiến bọn họ kinh hoàng, thật khó tưởng tượng Cửu U Âm Đế và Diệt Thế Yêu Đế mạnh đến mức nào.

Diệt Thế Yêu Đế nhìn xuống Cửu U Âm Đế, khẽ hỏi:

- Tại sao ta phải giúp các ngươi?

Giọng khàn đục khiến người khó chịu.

Cửu U Âm Đế nhếch mép nói:

- Thần tiên phong ấn mảnh thiên địa này, ngươi muốn tìm thần tiên báo thù thì phải phá tan không trung, giống với mục tiêu của chúng ta, vậy tại sao không hợp tác?

Mắt Diệt Thế Yêu Đế lấp lóe tia sáng lục như tùy thời sẽ ra tay:

- Vậy sao? Ta có thể tự lao ra, tại sao phải hợp sức với các ngươi?

Cửu U Âm Đế hừ mũi:

- Ngươi đừng quá xem thường chúng ta, dù linh khí thiên địa thua xa lúc trước nhưng thời đại này chưa chắc yếu hơn thời đại của các ngươi!

Mặc dù Cửu U Âm Đế muốn mời Diệt Thế Yêu Đế hỗ trợ nhưng không thích bị coi thường, gã dù gì là cường giả thứ hai đương thời!

Ở thời đại của Diệt Thế Yêu Đế thì gã không phải thứ nhất, thậm chí không lọt vào ba hàng đầu.

Khóe môi Diệt Thế Yêu Đế cong lên:

- Vậy sao?

Diệt Thế Yêu Đế bỗng co tay thành nắm đấm đánh hướng Cửu U Âm Đế.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, Cửu U Âm Đế không kịp né tránh bản năng giơ hai tay đỡ.

Ầm!

Lực lượng kinh khủng đánh bay Cửu U Âm Đế thoáng chốc biến mất tận cùng hang, mặt đất Nam Vực rung rinh.

Trong đường hầm bay đầy bụi, đá vụn rơi xuống, may có Hạng Vũ, Viên Hồng chắn mọi thứ cho Tần Quân.

Trong hỗn loạn Kiếm Chủ nheo mắt thầm thở dài:

- Quả nhiên cường giả tuyệt thế thượng cổ đâu dễ thuyết phục.

Diệt Thế Yêu Đế liếc sang Kiếm Chủ, nhẹ nhàng hỏi:

- Ngươi muốn nếm thử lực lượng của ta không?

Yêu tộc thiên hạ hiện nay đa số huyết mạch đến từ Diệt Thế Yêu Đế, nhìn Vạn Yêu đăng là biết rồi.

Trong mười ba vạn năm qua tuy Diệt Thế Yêu Đế luôn bị giam cầm nhưng không có nghĩa là gã trở nên yếu đi.

Kiếm Chủ trả lời:

- Vui lòng hầu!

Kiếm Chủ rất hào hứng muốn khiêu chiến cường giả hàng đầu từ mười ba vạn năm trước.

Tần Quân nghe toát mồ hôi lạnh, chửi um sùm:

- Bố tiên sư cha nó! Có thể đừng đánh nhau trong địa bàn của trẫm không!?

Kiếm Chủ, Diệt Thế Yêu Đế cùng nhìn sang, Tần Quân cảm giác áp lực tựa bão biển ập đến làm hắn kinh dị.

Diệt Thế Yêu Đế khẽ kêu:

- A?

Diệt Thế Yêu Đế trợn tròn mắt, kích động khiến thân thể vạm vỡ run rẩy.

Kiếm Chủ cau mày. Tần Quân nổi da gà, tên này chắc không hứng với trai đi? Mắt long lanh nhìn trẫm làm chi?

Vèo!

Cửu U Âm Đế từ cơn gió to lao đến trước mặt Diệt Thế Yêu Đế, tốc độ nhanh đến mức Tần Quân không kịp chớp mắt.

------oOo------

Chương 915: Ngươi là Chiến Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế sắc mặt âm trầm nói:

- Bổn tọa chịu một đấm của ngươi, mạng của ngươi là bổn tọa cứu, không lẽ ngươi không muốn báo ơn?

Cửu U Âm Đế như không bị thương, người không có vết trầy, áo gấm không rách miếng nào.

Diệt Thế Yêu Đế lơ đẹp Cửu U Âm Đế, gã kích động nhìn Tần Quân.

Cửu U Âm Đế cau mày quay đầu lại, thầm thắc mắc:

- Chuyện gì xảy ra?

Cửu U Âm Đế đã dự định nếu Diệt Thế Yêu Đế vẫn không chịu thì gã sẽ dùng bạo lực.

Bùm bùm!

Vang hai tiếng nổ mạnh, hai thân hình vạm vỡ đáp xuống sau lưng ba người Tần Quân. Hai người cao năm trượng tựa như ma thần, hơi thở vô cùng kinh người.

Là Hậu Nghệ và Đại La Kim Tiên.

Cả hai trầm giọng quát, thanh âm như sấm sét:

- Mạt tướng đến chậm!

- Ai dám làm tổn thương bệ hạ của ta?

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế cau mày.

Thật mạnh!

Lại là Đại La Chí Tiên!

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế giật nảy mình. Bên cạnh Tần Quân đã xuất hiện ba thuộc hạ Đại La Chí Tiên, trong đó có hai người cực mạnh, dù là Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế cũng không có thuộc hạ như vậy.

Diệt Thế Yêu Đế vẫn siêu kích động, lẩm bẩm:

- Không ngờ lời nói điên khùng năm xưa của ngươi thành sự thật.

Đám người nghe câu đó nỗi lòng phập phồng.

Năm xưa?

Hậu Nghệ trầm giọng quát:

- Biến!

Hậu Nghệ rút Xạ Nhật Cung Thần ra chĩa hướng Diệt Thế Yêu Đế, Cửu U Âm Đế và Kiếm Chủ đứng phía sau nữa.

Bị mũi tên chĩa vào, ba cường giả cái thế Diệt Thế Yêu Đế ánh mắt sắc bén.

Cửu U Âm Đế cười khẽ:

- Ngươi là Hậu Nghệ phải không?

Cửu U Âm Đế lại nhìn Khoa Phụ, suy đoán:

- Còn ngươi là Khoa Phụ.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ là hai Đại La Chí Tiên của Thiên Đình Đại Tần đã công bố ra ngoài, không ngờ hai người mạnh vậy, ít nhất có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Nhìn lại Hạng Vũ thì mới đi vào Đại La Chí Tiên cảnh.

Thiên Đình Đại Tần có nội tình sâu hơn bọn họ tưởng tượng.

Mặt Tần Quân lạnh lùng nói:

- Lặp lại lần nữa, rời đi Nam Vực rồi các ngươi thích làm gì tùy.

Bà nội nó, lão hổ không phát uy tưởng là mèo bệnh phải không? Vừa rồi các ngươi vênh váo lắm mà, sao bây giờ không lên mặt nữa đi?

Tần Quân mừng thầm, mặt ngoài ra vẻ đầy sát khí.

Diệt Thế Yêu Đế nhíu mày hỏi:

- Ngươi không nhớ rõ ta?

Đám người biểu tình quái dị.

Khóe môi Tần Quân co giật, Diệt Thế Yêu Đế đang xem hắn là Cơ Vĩnh Sinh?

Diệt Thế Yêu Đế lẩm bẩm:

- Xem ra ngươi chưa thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, Chiến Thần, xin nhận ta cúi đầu!

Nói xong Diệt Thế Yêu Đế bỗng khuỵu một chân xuống đất, làm mọi người rung động.

Cái này . . .

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế biểu tình kỳ dị.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ, Viên Hồng hai mặt nhìn nhau, thấy giật mình trong mắt đối phương.

Không lẽ đại yêu tuyên cổ này cũng là thuộc hạ của Tần Quân?

Tần Quân vội chối:

- Trẫm không phải Chiến Thần!

Đùa, nếu tin tức lan ra ngoài Tần Quân sẽ thành mục tiêu công kích trong thiên hạ.

Diệt Thế Yêu Đế dõng dạc nói:

- Là ngươi!

Vẻ mặt của Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế càng kỳ dị.

Người có thể làm cho Diệt Thế Yêu Đế gọi là Chiến Thần từ xưa đến nay chỉ có một người.

Thánh Đình Chiến Thần, Cơ Vĩnh Sinh!

Tần Quân chửi thầm, mặt ngoài cố gắng phủi sạch quan hệ:

- Trẫm thật sự không phải! Trẫm chỉ có cùng huyết mạch với Cơ Vĩnh Sinh!

Nếu làm lớn chuyện không chừng dẫn đến thần tiên chú ý, nay Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương thành chưa đủ sức đối kháng với thần tiên.

Huống chi . . . hắn thật sự không phải Cơ Vĩnh Sinh!

- Ngươi chính là Chiến Thần!

- Trẫm thật sự không phải!

- Ta nói phải là phải, sớm muộn gì ngươi sẽ biết!

- Bà nội nó, ngươi đừng được nước lấn tới!

- Chiến Thần bớt giận!

- . . .

Nhìn Diệt Thế Yêu Đế và Tần Quân giằng co làm mọi người câm nín.

Dù Tần Quân không phải Cơ Vĩnh Sinh nhưng có cường giả tự đưa lên cửa mà hắn cũng không muốn, làm Cửu U Âm Đế rất muốn lôi kéo Diệt Thế Yêu Đế tức hộc máu. Kiếm Chủ khóe môi co giật.

Xem ra Tần Quân không lừa gã, hắn thật sự là trưởng bối của Cơ gia.

Kiếm Chủ nghĩ vẩn vơ:

- Không lẽ Cơ Vĩnh Sinh đoạt xá người này?

Nhớ lại lúc trước gã tâng bốc Cơ Vĩnh Sinh ngay trước mặt Tần Quân, Kiếm Chủ thấy mặt nóng ran.

Tần Quân tức giận hỏi:

- Vậy là ngươi muốn đầu bái trẫm?

Diệt Thế Yêu Đế đáp ngay:

- Đương nhiên! Ta sống là tướng của Chiến Thần, chết là hồn của Chiến Thần!

Mọi người biến sắc mặt.

Phe Tần Quân hớn hở. Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế biểu tình cực kỳ khó xem.

Nếu để Thiên Đình Đại Tần được Diệt Thế Yêu Đế trợ giúp thì toàn thiên hạ có ai ngăn cản nổi? Ai có thể chống lại Tần Thánh Đế?

Tần Quân cảm giác đang mơ:

- Thật không?

Có Diệt Thế Yêu Đế trợ giúp thì càng nắm chắc đối phó Như Lai hơn, có lẽ Diệt Thế Yêu Đế có thể nghiền áp Như Lai?

Tần Quân không biết Diệt Thế Yêu Đế mạnh cỡ nào nhưng gã một đấm nhẹ nhàng đánh bay Cửu U Âm Đế là thấy ghê gớm rồi.

Diệt Thế Yêu Đế chắp tay nói:

- Tất nhiên không giả!

Giây sau Diệt Thế Yêu Đế đổi giọng:

- Nhưng ta phải báo thù trước, chờ khi ta trở về sẽ cùng Chiến Thần quân lâm thiên hạ!

Nói xong Diệt Thế Yêu Đế nhảy người lên đụng thủng nóc hang, biến mất. Đường hầm rung rung, chắc Diệt Thế Yêu Đế sắp lao ra khỏi nền đất.

Tần Quân xoe tròn mắt, những người khác ngẩn ngơ, không khí yên lặng kỳ dị.

Thật lâu sau Tần Quân chửi thề:

- Tổ cha nó, hố trẫm à!!!

Những người khác khóe môi co giật.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Diệt Thế Yêu Đế. Nhiệm vụ cụ thể: Vì Diệt Thế Yêu Đế muốn báo thù nên chậm trễ, nếu Diệt Thế Yêu Đế đầu bái vào túc chủ thì túc chủ sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân càng câm lặng.

Nếu Diệt Thế Yêu Đế thua thì sao? Có lẽ mừng hụt một hồi.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài:

- Tiểu tử này vẫn lỗ mãng như vậy.

Tần Quân khó chịu chất vấn:

- Hắn xem trẫm là ngươi, nếu tin này truyền ra thì trẫm biết làm sao?

Tần Quân không muốn thành vật thay thế của ai, dù là người từng mạnh nhất.

Hắn chỉ là Tần Quân, Tần Thánh Đế!

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Sớm muộn gì sẽ đối diện ngày này, ngươi sợ?

Tần Quân càng ức chế, mắng thầm:

- Tất nhiên trẫm không sợ, nhưng trẫm không muốn mang tiếng của ngươi!

Sau này dù Tần Quân được thành tựu gì cũng tính cho Cơ Vĩnh Sinh thì tức chết.

Cơ Vĩnh Sinh vặc lại:

- Hừ, cái gì gọi là mang tiếng của ta? Ngươi là ta, ta là ngươi!

Tần Quân đang định cãi lại chợt thấy Cửu U Âm Đế tiến lên trước.

------oOo------

Chương 916: Cửu đế trên cõi đời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoa Phụ che trước mặt Tần Quân trầm giọng quát:

- Ngươi muốn làm cái gì!

Rắn xanh và vàng quấn quanh hai tay Khoa Phụ, rắn thè lưỡi âm trầm lạnh lùng nhìn Cửu U Âm Đế chằm chằm.

Người này không đơn giản.

Cửu U Âm Đế thầm kinh dị, gã cảm giác Khoa Phụ và Hậu Nghệ không phải con người nhưng không khác con người quá nhiều.

Cửu U Âm Đế mỉm cười nói:

- Thì ra ngươi là Chiến Thần, hãy biểu hiện cho tốt. Nếu lần này Thiên Đình Đại Tần thắng Tây Vực thì bổn tọa sẽ tiến cử ngươi là một trong cửu đế.

Cửu U Âm Đế đã nghe rõ lời Diệt Thế Yêu Đế nói, hèn gì Tần Quân phát triển mau vậy, hóa ra sau lưng có Thánh Đình trợ giúp. Dù Thánh Đình biến mất trong dòng sông lịch sử nhưng nó để lại nội tình vẫn rất hùng hậu.

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Cửu đế trên cõi đời. Nhiệm vụ cụ thể: Cường giả với Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế dẫn đầu muốn thành lập cửu đế công bố thiên hạ, truyền miệng ức vạn người. Nếu túc chủ thành một trong cửu đế sẽ được một lần chỉ định tính triệu hoán cơ hội, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tiếng hệ thống gợi ý làm Tần Quân sửng sốt.

Cửu đế?

Nghe cũng oách.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Vậy sao? Thế thì trẫm chắn chắn sẽ đánh bại Tây Vực, giẫm lên Như Lai, khiến Thiên Đình Đại Tần vang danh!

Cửu U Âm Đế hứa giới thiệu tất nhiên Tần Quân không từ chối, cũng lười phản bác thân phận Chiến Thần.

Trở thành cửu đế sẽ được vô số sinh linh trong thiên hạ ngưỡng mộ, sẽ có nhiều hiền năng cường giả đầu vào Thiên Đình Đại Tần, tưởng tượng thôi đã thấy sướng rồi.

Danh tiếng dù ở thế giới nào đều rất quan trọng.

Cửu U Âm Đế cười nói:

- Đại đế và Viêm Hoàng đều đang chú ý ngươi. Yêu Hoàng và Như Lai. Ngươi trẻ tuổi nhất, bổn tọa xem trọng ngươi, chờ tin tốt của ngươi.

Nói xong Cửu U Âm Đế biến mất tại chỗ, để lại quỷ khí mơ hồ.

Đại đế?

Chắc đang nói Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân sờ cằm suy tư. Yêu Hoàng và Như Lai là người mới mạnh mẽ nhất Hùng Chủ bảng gần đây, tất nhiên khiến cường giả đỉnh cao chú ý. Không ngờ Cửu U Âm Đế xem trọng hắn, có lẽ vì Diệt Thế Yêu Đế. Có biểu hiện vừa rồi của Diệt Thế Yêu Đế, dù Cửu U Âm Đế muốn giết Tần Quân cũng không dám.

Tần Quân cười cợt:

- Chậc, trẫm đã xúc phát một nhiệm vụ giết nhi tử của ngươi, nói xem trẫm có nên hoàn thành không?

Không thể trách hắn, xúc phát nhiệm vụ này là vì Ưu Công Tử muốn giết hắn.

Kiếm Chủ lên tiếng:

- Diệt Thế Yêu Đế đã ra, cấm chế nguyên Tiên Mộ sẽ mất hiệu lực, ngô tìm Hoàn Hồn Đan sau đó sẽ rời đi.

Kiếm Chủ biến mất tại chỗ, bỏ lại năm người Tần Quân ngó nhau.

Viên Hồng hỏi:

- Tiếp theo làm gì đây bệ hạ?

Tần Quân phất tay nói:

- Kêu Uy Hách Hám Quân xuống dưới, khiến Thiên Đình Đại Tần phái thêm quân đội đến, cho Uy Linh Yêu Quân của Na Tra đến đi.

Vì phòng ngừa Lý Tịnh giở trò, kêu Na Tra đến cản tay là tuyệt nhất.

Viên Hồng gật đầu đi nhanh.

Tần Quân mang ba người Hậu Nghệ đi dạo dưới lòng đất Tiên Mộ, gặp xác mục thì giết, nhanh chóng thanh lý bốn con đường. Tần Quân cũng góp nhặt được nhiều bảo bối, cho ba người Hạng Vũ tùy ý lấy một ít.

Linh thạch, pháp khí, thiên tài địa bảo trong Tiên Mộ nhiều vô cùng, còn có rương báu xếp lớp hơn mười dặm lòng đất, rắc rối phức tạp như đường chỉ lá cây, trải rộng linh thạch tứ giai, ngũ giai.

Tần Quân cảm giác như nhà giàu mới nổi, sướng chết.

Xem ra phải sai người chuyên môn dò xét lòng đất, Nam Vực có bao nhiêu Tiên Mộ giống như vậy? Nếu gom hết thì tài nguyên của Thiên Đình Đại Tần sẽ bay lên mấy cấp bậc.

Tần Quân đứng trên đống linh thạch hào hùng cười nói:

- Mau thu gom thiên tài địa bảo giúp trẫm, trẫm muốn luyện thể, sớm ngày đột phá Kim Tiên cảnh rồi xua binh Tây Vực!

Khoa Phụ, Hậu Nghệ lắc đầu cười, chia ra hai đường góp nhặt thiên tài địa bảo quý giá cho Tần Quân.

Hạng Vũ bảo vệ Tần Quân, tò mò hỏi:

- Tại sao nhất định phải đột phá đến Kim Tiên cảnh?

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ bay ra khỏi hang lớn. Quanh hang đã bị san bằng, vô số lều trại dựng tạm thời trải rộng dưới đất. Từng vòng binh sĩ canh giữ, trừ binh sĩ nhân tộc còn có yêu binh.

Uy Linh Yêu Quân của Na Tra toàn là yêu binh, hiện giờ Thiên Đình Đại Tần lập pháp người yêu ngang hàng nên không hỗn loạn.

Trừ Uy Linh Yêu Quân còn có binh sĩ của các hoàng triều Nam Vực đến hỗ trợ, vì tu vi bày ra đó nên tu sĩ trần gian không gây sóng gió được.

Thấy bốn người Tần Quân bay ra khỏi hang lớn, tất cả binh sĩ vội vàng quỳ xuống.

Trăm vạn binh sĩ quỳ xuống đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ!

Đặc biệt là binh sĩ trần gian, biểu tình tràn đầy cuồng nhiệt.

Tần Thánh Đế trong truyền thuyết xuất hiện trước mắt bọn họ, khiến họ vô cùng rung động. Có người nước mắt lưng tròng.

Phương xa, đoàn người Huyền Linh tông đứng trên đỉnh núi nhìn bốn người Tần Quân bay lên trời.

Trác Tuấn Kiệt nhíu mày hỏi:

- Muội không đi tìm hắn sao?

Trác Tuấn Kiệt biết tiểu sư muội của mình cả ngày suy nghĩ chuyện gì.

Thường Thiên Hữu và đám đệ tử cùng nhìn Thường Thiến Thiến.

Thường Thiến Thiến lắc đầu cười nói:

- Thôi, muội muốn cố gắng chứ không phải làm gánh nặng.

Thường Thiến Thiến biết Tần Quân nhìn như rất phong cảnh nhưng hắn

đối diện kẻ địch, phải gánh chịu áp lực hơn xa người thường tưởng tượng.

Thường Thiến Thiến muốn làm nữ nhân có thể sóng vai cùng Tần Quân chứ không phải trốn sau lưng hắn làm phi tử hưởng thụ vinh hoa phú quý. Nhưng nói ra câu đó khiến lòng Thường Thiến Thiến đau nhói, có cái gì tan vỡ.

Thường Thiến Thiến không khóc, nàng yên lặng nhìn bóng dáng Tần Quân biến mất phía chân trời, giờ phút này dường như vĩnh hằng. Lần sau gặp lại biết qua bao nhiêu năm?

Có lẽ là thương hải tang điền.

***

Đến gần giữa trưa.

Nhóm Tần Quân quay về Nam Vực Thiên Thế Giới, hắn bay về nhanh không thèm ngồi kiệu vàng vì tranh thủ thời gian tu luyện. Chuyến đi Tiên Mộ này Tần Quân góp nhặt nhiều thiên tài địa bảo đã tuyệt chủng, sai người luyện chế thành nước thuốc tôi thể chắc chắn sẽ giúp hắn tiến bộ nhanh.

Kiếm Chủ thì từ đêm qua đã biến mất, chỉ để lại một câu nói quanh quẩn dưới lòng đất vạn thước:

- Đã tìm được Hoàn Hồn Đan, ngô nợ ngươi một ân tình!

Kiếm Chủ mà nợ ân tình thì rất tốt.

Đương thời không có bao nhiêu người đánh thắng Kiếm Chủ nổi, sau này Thiên Đình Đại Tần gặp tai họa ngập đầu gì có thể nhờ gã giúp đỡ. Đương nhiên tốt nhất là đừng có nguy hiểm kiểu đó.

------oOo------

Chương 917: Chiến Thần chuyển thế chấn bát phương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, tin tức về Tiên Mộ của Nam Vực đã truyền khắp thiên hạ, không thể che giấu vì chuyện này dính líu đến mấy vị đại nhân vật.

Mấy trăm vực truyền đủ loại tin đồn:

- Các ngươi nghe gì chưa? Nam Vực bên dưới Thiên Đình Đại Tần xuất hiện Tiên Mộ, một thủy tổ yêu tộc trốn ra!

- Thật không vậy? Ta chỉ nghe nói Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma bị thuộc hạ của Tần Thánh Đế hù rút lui!

- Ui, các ngươi không biết Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ cũng đến chỗ Tiên Mộ kia sao?

- Cái này lớn chuyện còn hơn Thần Mộ ở Trung Hoang, tuy không có chiến đấu dữ dội nhưng những đại nhân vật mấy ngàn năm rất khó đụng mặt nhau.

- Chậc, Tần Thánh Đế có thể giữ gìn Tiên Mộ trước áp lực từ Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Quỷ Vương thì ghê gớm thật.

Tiên Mộ khiến Tần Quân nổi tiếng nhiều hơn.

Rất nhanh Cửu U Âm Đế tuyên bố tin tức kinh động thiên hạ.

Tần Thánh Đế là cường giả số một thiên địa mười ba vạn năm trước đầu thai.

Tin tức lan ra khiến thiên hạ giật mình.

Các tin tức về Thánh Đình, Chiến Thần bị đào ra. Thần tiên từng đốt các sách cổ nhưng luôn còn sót lại, sự việc ngày càng nghiêm trọng.

Trung Hoang, Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn đứng bật dậy khỏi ngai báu, đôi mắt lộ ra từ mặt nạ tràn đầy rung động:

- Cái gì? Tần Thánh Đế là Chiến Thần mười ba vạn năm trước chuyển thế?

Minh Vương Tòng Giả quỳ trước mặt nàng trầm giọng nói:

- Đúng vậy! Diệt Thế Yêu Đế thủy tổ yêu tộc cũng quỳ lạy trước mặt hắn!

Minh Mộng Ma Tôn ngã ngồi xuống, thẫn thờ lẩm bẩm:

- Hèn gì . . . hèn gì . . .

Hèn gì Tần Quân mạnh mẽ nổi lên như vậy.

Hơn nửa năm trước Nam Vực chưa thống nhất mà nay đã lớn mạnh đến mức giẫm lên thế lực cấp điện, có thể nói là trước không ai sau không người làm được.

Minh Mộng Ma Tôn bắt đầu suy nghĩ có nên cúi đầu xin lỗi Tần Quân để hắn đừng ghi hận Minh Vương điện không.

Chờ Tần Quân phục hồi lại dáng vẻ kiếp trước thì trong thiên hạ còn ai có thể ngăn cản?

Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh là tồn tại vạn cổ dám khiêu chiến thần tiên.

***

Đất Đông Hoàng là địa bàn của Yêu Hoàng, chiếm hai mươi vực, mặc dù hơi kém hơn sáu điện nhưng đã bao trùm một nửa Yêu Khư.

Trên hoang nguyên vô tận, Yêu Hoàng cung bảo sừng sững. Trong đại điện cao nhất, Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên ngai vàng một tay chống cằm nghe yêu binh truyền tin tức.

Mấy chục yêu vương ngồi hai bên, tu vi đều trên Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Yêu binh đọc nhanh, quyển trục trong tay phát tán đốm sao:

- Diệt Thế Yêu Đế đã xuất thế, không ai biết hành tung. Trước khi đi Diệt Thế Yêu Đế quỳ lạy Tần Thánh Đế, tuyên bố Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển thế. Cửu U Âm Đế chính miệng nói ra tin tức này, tính chân thật rất cao.

Mấy chục yêu vương bàn tán xôn xao.

Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên ngai vàng lẩm bẩm:

- Chiến Thần chuyển thế?

Khóe môi Đông Hoàng Thái Nhất cong lên lắc đầu cười nói:

- Tiểu tử giỏi lắm, quả nhiên bản hoàng không nhìn lầm người, bằng vào thân phận này ngày sau phá thiên sẽ cần đến hắn.

Dù biết Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không kinh hoảng, cũng không sinh ra sát ý.

Chiến Thần chuyển kiếp thì sao?

Dù là Chiến Thần cũng không lọt vào mắt gã, vì gã tự phụ mình là vô địch!

***

Núi rừng vạn dặm đẹp như tranh.

Thiên Mệnh Đại Đế mặc áo đỏ vẫn ngồi đánh đàn trên đỉnh núi, tiếng cầm du dương như suối róc rách, khiến người nghe lòng yên tĩnh.

Thị nữ ở bên cạch tấm tắc ngạc nhiên nói:

- Đại đế, không ngờ Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển kiếp, thật không vậy? Có khi nào là Cửu U Âm Đế vu vạ không?

Thiên Mệnh Đại Đế lắc đầu nói:

- Chắc không đâu, tuy tính cách của Âm Đế âm u, làm việc không từ thủ đoạn, nhưng hắn không dám nói lung tung chuyện như vậy vì rất có thể làm trái ý trời.

Khuôn mặt điển trai treo nụ cười trông như thư sinh, khiến người khó thể liên tưởng gã là người mạnh nhất đương thời.

Thị nữ chớp chớp mắt dè dặt hỏi:

- Nếu Tần Thánh Đế thật sự là Chiến Thần chuyển kiếp thì có nên mời hắn tham gia kế hoạch cửu đế không?

Thị nữ làm bạn Thiên Mệnh Đại Đế hàng vạn năm, bề ngoài như thiếu nữ nhưng tâm lý thông thấu, là người gã tin tưởng nhất.

Đầu chân mày Thiên Mệnh Đại Đế lộ vẻ kiêu ngạo hơi khinh thường Cơ Vĩnh Sinh, cũng có chút thương tiếc:

- Chiến Thần chuyển kiếp thì sao? Lúc trước Cơ Vĩnh Sinh khiêu chiến uy Chiến Thần, thân chết đạo tiêu, huy hoàng của Thánh Đình chấm dứt. Ngươi còn trông chờ sau mười ba vạn năm Cơ Vĩnh Sinh lại khiêu chiến thần tiên sao? Có lẽ Cơ Vĩnh Sinh rất mạnh, nhưng đầu thai sang kiếp khác chưa chắc sẽ trở về đỉnh cao. Bao nhiêu đại năng chết rồi chuyển kiếp chìm nổi trong bình phàm. Nếu Cơ Vĩnh Sinh chiến thắng Như Lai Tây Vực thì mới có tư cách trúng tuyển cửu đế. Đương nhiên chỉ vẻn vẹn là có tư cách.

Tây Vực, Lôi Âm Tự.

Mọi người sớm biết Thiên Đình Đại Tần và Tây Vực đầy mùi thuốc súng, khi tin Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển kiếp truyền vào Tây Vực thì nguyên Tây Vực sôi trào, tin tức nhanh chóng kinh động Lôi Âm Tự.

Như Lai ngồi trên ghế chủ, nhíu mày hỏi:

- Chiến Thần chuyển kiếp? Là Chiến Thần nào?

Một La Hán đứng giữa đại điện trả lời:

- Mười ba vạn năm trước Cơ Vĩnh Sinh cường giả đệ nhất thiên địa, khiêu chiến thần tiên rồi chết trận. Cơ Vĩnh Sinh chết rất oanh liệt vì đã giết nhiều thần tiên, tráng tai nhân tộc!

Tây Vực ở gần Nam Vực, từng là địa vực quan trọng của Thánh Đình. Dù đã qua mười mấy vạn năm thì dân gian còn ẩn giấu nhiều pho tượng của Cơ Vĩnh Sinh, khi nghe nói Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển kiếp

khiến vô số người Tây Vực xao động. Có người còn xin Như Lai và Tần Thánh Đế làm hòa.

Như Lai nhíu chặt mày, không biết thần tiên ở thế giới này lợi hại đến mức nào. Như Lai muốn đột phá khung trời bay ra ngoài trời nhưng không làm được, cấm chế trên trời quá mạnh, làm y không cách nào xông qua, từ đó suy ra đám thần tiên rất mạnh.

Ác Tàng ngắm phật châu trầm ngâm nói:

- Xem ra chúng ta phải sớm làm kết thúc với Thiên Đình Đại Tần.

Làm cường giả Đại La Chí Tiên cảnh, Ác Tàng có tiếp xúc chút tin tức về Thánh Đình. Đặc biệt là Cơ Vĩnh Sinh, đại anh hùng vang dội xưa nay.

Như Lai lắc đầu nói:

- Quỷ Vương, Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế đều là cường giả đỉnh cao trong thiên hạ, bị bọn họ hiếp bức mà Tần Thánh Đế vẫn giữ gìn Tiên Mộ được thì không thể khinh thường. Huống chi có Diệt Thế Yêu Đế tùy thời đầu bái Tần Thánh Đế, chúng ta không được lỗ mãng.

------oOo------

Chương 918: Thức tỉnh kiếp trước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu ở thời kỳ đỉnh cao thì Như Lai không sợ, nhưng đã bị Nhiên Đăng Đạo Nhân làm trọng thương, nhớ tới lại cháy lửa giận. Nhưng Như Lai biết bất cứ lúc nào cũng không được nóng giận, dù thực lực có mạnh hơn nữa.

Tính cách trầm ổn của Như Lai giống Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân giáo chủ Tây Phương Giáo kiếp trước, biết nhẫn nhịn, tìm đúng cơ hội rồi mới trở mình làm chủ.

Trong thần thoại hồng hoang Thánh Nhân dưới tay Hồng Quân ban đầu địa vị kém nhất cỡ Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, sáng lập

Tây Phương Giáo chứng đạo toàn nhờ bắt chước Tam Thanh. Khi ấy phương tây hẻo lánh hoang tàn vắng vẻ, nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân vươn lên trong đại chiến Phong Thần, về sau trong đại kiếp nạn Tây Du thì càng khống chế thiên địa của Địa Tiên Giới.

Từ đó đủ biết thực lực không thể quyết định hết thảy, tâm tính mới là quan trọng nhất. Không chỉ trong thần thoại, lịch sử điển cố có nhiều ví dụ kẻ yếu vươn lên hạ gục kẻ mạnh, kinh điển nhất là Lưu Bang và Hạng Vũ.

Ác Tàng nhíu mày hỏi:

- Vậy chúng ta cứ chờ mãi thế này, nhìn Thiên Đình Đại Tần lớn mạnh sao?

Diệt Thế Yêu Đế xuất hiện, cộng thêm Tần Quân là Chiến Thần đầu thai, Ác Tàng rất muốn bỏ chạy.

Như Lai trầm giọng nói:

- Cho ta thêm chút thời gian, đợi vết thương khỏe hơn chút ta sẽ cho người đời biết vĩ lực của Phật!

Mắt Như Lai lấp lóe nhìn trời xanh ngoài điện, dường như đã thấy cảnh tượng Nam Vực Thiên Thế Giới hoan ca thịnh thế.

***

Ba ngày qua mau.

Suốt một ngày Tần Quân ngồi xếp bằng trong lô đỉnh, khói bốc lên, màu sắc ngoài người hắn không ngừng biến đổi, lúc đỏ lúc xanh lúc lam, rất quái dị.

Tỳ Bà ngồi trong thạch đình, tay chống gò má nhàm chán nhìn lên trời, không biết suy nghĩ cái gì.

Hắc Điệp Tiên Tử bỗng xuất hiện. Tỳ Bà cau chân mày thanh tú, khi thấy mặt Hắc Điệp Tiên Tử thì nàng ngồi yên tại chỗ.

Nguyên Thánh Đế phong ai chẳng biết Tần Quân và Hắc Điệp Tiên Tử có

quan hệ mập mờ.

Thấy Tần Quân đang trong phút tu luyện then chốt, Hắc Điệp Tiên Tử biểu tình sốt ruột chỉ có thể cắn răng chờ đợi.

Hắc Điệp Tiên Tử đến đây vì nhận được tin Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế đã lan khắp thiên hạ, vừa lúc nàng bận nhiệm vụ dọc đường biết tin liền chạy nhanh về.

Hắc Điệp Tiên Tử lẩm bẩm:

- Không ngờ ngươi thức tỉnh vào lúc này.

Khuôn mặt Hắc Điệp Tiên Tử phức tạp, có kích động, vui mừng, khủng hoảng, bất an.

Qua khoảng hai nén nhang, Tần Quân chợt mở mắt ra, trong mắt bắn ra hai tia sáng, tử diễm giữa trán không ngừng lấp lóe làm Hắc Điệp Tiên Tử hoảng hốt.

Hắc Điệp Tiên Tử thì thào chìm trong hồi ức:

- Giống . . . rất giống . . .

Răng rắc rôm rốp!

Tần Quân từ từ đứng dậy, các khớp xương phát ra tiếng như xào đậu, loáng thoáng tiếng hổ báo hú, rồng phượng hót.

Tần Quân nhảy ra khỏi lô đỉnh, mình trần, tia nắng chiếu đường nét cơ bắp gần như hoàn mỹ. Nước thuốc đọng trên làn da khiến Tần Quân trông càng dã tính, hương vị nam nhân.

Tỳ Bà say mê nhìn, chỉ muốn nhào vào ăn thịt Tần Quân.

Trong đám nữ nhân người Tần Quân không dám đụng vào nhất là Tỳ Bà, ai kêu nàng là bò cạp độc.

Tần Quân cười hỏi:

- Nàng tìm trẫm có chuyện gì không?

Không uổng là thiên tài địa bảo trong Tiên Mộ, nấu thành nước thuốc tôi thể công hiệu cực kỳ bá đạo, khiến Tần Quân cảm giác mình rất gần đến mức đột phá Kim Tiên cảnh, cách Bất Diệt Thánh Thân đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng Địa càng gần một bước.

Pháp Thiên Tượng Địa là thần thông rất ghê gớm, Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương, Kiếm Chủ đều biết dùng. Thân thể vạn trượng, lực lượng tăng mạnh theo, tuyệt đối mạnh mẽ.

Đương nhiên điều này không có nghĩa là đám Thần Ma Tôn Ngộ Không cũng tu luyện Bất Diệt Thánh Thân, chẳng qua Pháp Thiên Tượng Địa có thể tu riêng lẻ.

Hắc Điệp Tiên Tử ai oán hỏi, giống cô vợ nhỏ bị người bỏ:

- Ngươi thức tỉnh từ khi nào? Ngươi có biết tiếp theo sẽ dẫn đến rắc rối lớn cỡ nào không?

Tần Quân không hiểu ra sao:

- Thức tỉnh?

Giây sau Tần Quân đoán được Hắc Điệp Tiên Tử đến vì điều gì, hắn bất đắc dĩ nói:

- Không liên quan gì trẫm, là Diệt Thế Yêu Đế cứ khăng khăng trẫm là Chiến Thần chuyển thế.

Nghĩ đến là Tần Quân thấy bực rồi, tuy điểm danh khí luôn tăng vọt nhưng cũng sẽ mang đến tai họa.

Không phải mọi người đều giống Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế chú ý Tần Quân. Có nhiều thế lực chỉ ước gì tiêu diệt hắn cho rồi, nếu tin tức truyền đến Thiên Tuyển Phủ rồi vào tai thần tiên thì còn thế nào nữa?

Hắc Điệp Tiên Tử nhíu mày hỏi, khuôn mặt tràn đầy sợ hãi và vui mừng:

- Diệt Thế Yêu Đế? Hắn còn sống?

Hắc Điệp Tiên Tử chỉ nghe tin Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế liền nhanh chóng bay về, không hỏi thăm rõ toàn sự kiện.

Tần Quân gật đầu nói, biểu tình quái dị:

- Ừ, hình như đi báo thù rồi.

Cơ Vĩnh Sinh còn không làm được, Diệt Thế Yêu Đế có thể thành công được sao? Chắc đầu óc của gã sẽ không bị nhốt đến ngu ra đi?

Cơ mặt Hắc Điệp Tiên Tử co giật, nhẹ giọng nói:

- Nếu hắn không bị gì, ngươi được Diệt Thế Yêu Đế trợ giúp chắc chắn sẽ một bước lên mây, bay cao.

Hắc Điệp Tiên Tử biết Diệt Thế Yêu Đế mạnh cỡ nào, có lẽ không đủ tư cách đối mặt thần tiên nhưng đặt ở đương thời là cường giả số một.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, nàng đã biết nguyên nhân thì về được rồi.

Hiện giờ Thiên Đình Đại Tần và Tây Vực đã hình thành ăn ý kỳ lạ, Tần Quân tranh thủ thời gian tu luyện, Như Lai lo tranh thủ trị thương.

Chiến tranh đã là tên trên dây không thể không bắn, chờ xem ai ra tay trước.

Hắc Điệp Tiên Tử nghi hoặc hỏi, mắt chất chứa mong chờ vừa sợ sệt:

- Ngươi thật sự không thức tỉnh ký ức kiếp trước?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, hít sâu trầm giọng nói:

- Lặp lại lần nữa, trẫm không phải Cơ Vĩnh Sinh! Trẫm chỉ có được truyền thừa của hắn, huyết mạch của hắn!

Ai ngờ Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu nói:

- Không thể nào! Huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần không thể dung nhập vào thân thể của thần hồn tộc khác chiếm cứ, không thì sư phụ lợi hại như vậy tại sao thần tiên không đánh cắp huyết mạch?

Chu choa, lão yêu bà này còn cãi chày cãi cối? Bắt trẫm phải nói ra trẫm đến từ Trái Đất? Biết Trái Đất không?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, chuyện này giống như bùn vàng dính ống quần, không phải mình 'đi lớn' cũng phải nhận.

Hắc Điệp Tiên Tử thấy Tần Quân không kiên nhẫn liền dời đề tài:

- Dù ngươi là ai thì ta sẽ vẫn bảo vệ ngươi, sau này nếu khai chiến với Tây Vực cần chi viện cứ lên tiếng.

------oOo------

Chương 919: Hùng Chủ bảng đổi mới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Với Thần Điện thì Tây Vực như khối u ác tính, không bị khống chế. Thần Điện đã liên minh với Thiên Đình Đại Tần, hai bên có thể bắt tay nhau trừ khử Tây Vực.

Tần Quân gật đầu, Hắc Điệp Tiên Tử xoay người định đi.

Tần Quân mở miệng nói:

- Trẫm tên Tần Quân, không phải Cơ Vĩnh Sinh!

Từ lúc Hắc Điệp Tiên Tử quen hắn chỉ biết hắn gọi là Tần Thánh Đế, còn xem hắn như Cơ Vĩnh Sinh, điều này làm Tần Quân rất khó chịu.

Hắc Điệp Tiên Tử sửng sốt, nhoẻn miệng cười nói:

- Biết rồi tiểu tử.

Nói xong Hắc Điệp Tiên Tử biến mất tại chỗ.

Tần Quân đứng ngây người, nửa ngày sau tỉnh táo lại mắng:

- Chết tiệt, dám nói trẫm nhỏ!

Tỳ Bà nhe miệng cười, ít ai làm Tần Quân ngậm bồ hòn thế này, đặc biệt là nữ nhân.

Tần Quân bình ổn lại tâm tình, sai Tỳ Bà đổ nước thuốc trong lô đỉnh.

Mọi thứ đều là cấp thấp, chỉ có tu hành cao.

***

Cùng với chuyện Tiên Mộ Nam Vực lộ ra ánh sáng, Hùng Chủ bảng cũng thay đổi theo.

Mười hạng đầu vì Yêu Tổ chết nên hùng chủ hạng sau lần lượt nâng lên. Yêu Hoàng lên hạng mười bảy, Như Lai lên hạng bốn mươi bảy, tốc độ không quá mau. Có ba vị nhảy lên rất nhanh, một người là Tần Quân vào thẳng trăm hàng đầu, Hùng Chủ bảng ghi chú kèm thêm chữ Chiến Thần chuyển thế.

Người thứ hai là cái tên mới, Nhiên Đăng Đạo Nhân. Nhiên Đăng Đạo Nhân tổn hại nặng Như Lai, một trận chiến thành danh, gần đây thành công cướp tông môn quy mô khá lớn, bộc lộ tài năng, xếp hạng năm trăm bảy mươi Hùng Chủ bảng.

Người thứ ba cũng là cái tên mới, Nhan Vương, điện chủ Nhan Vương Điện, rất bí ẩn. Hiện giờ Nhan Vương Điện mạnh hơn Minh Vương điện, mỗi tội địa bàn không bằng người ta nên thứ hạng có sáu trăm bảy mươi chín.

Tần Quân nhìn Hùng Chủ bảng mới nhất thì xì cười.

Hùng Chủ bảng trong một năm ngắn ngủi nhiều lần biến động, khiến thế cục thiên hạ xao động hơn.

Các vực bàn tán xôn xao, dưới từ vương quốc bình thường, trên đến sáu điện ba địa.

- Thế đại tranh đến rồi!

- Tần Thánh Đế, Như Lai, Yêu Hoàng, Nhiên Đăng, còn có Diệt Thế Yêu Đế, U Vương đến từ thời kỳ thượng cổ. Trời ạ, nói đại kiếp nạn không đến còn lâu ta mới tin!

- Anh hùng thiên hạ lớp lớp mới náo nhiệt.

- Chậc, Tây Vực và Thiên Đình Đại Tần sao chưa đánh nhau nữa? Ta muốn biết Như Lai lợi hại hay Tần Thánh Đế càng bá đạo.

- Chắc chắn là Tần Thánh Đế rồi, từng là đệ nhất nhân thiên địa, Chiến Thần mà.

Dường như có bàn tay vô hình thúc đẩy những người tầng dưới chót cũng biết việc lớn thiên hạ, cũng khiến điểm danh khí của Tần Quân tăng vọt.

Điểm danh khí tăng nhiều cho Tần Quân thoải mái tùy ý đổi một ít công pháp, pháp trận để binh sĩ dưới tay tu luyện.

Một quân đoàn nếu có pháp trận thì thực lực sẽ tăng vọt.

Như trong hồng hoang ba trăm sáu mươi lăm vị Yêu Thánh tổ thành Chu Thiên Tinh Tú đại trận, tung hoành vô địch.

Ngang ngửa với Chu Thiên Tinh Tú đại trận thì chỉ có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát đại trận, Tru Tiên kiếm trận. Cái thứ nhất do mười hai Tổ Vu sáng tạo, có thể ngưng tụ Bàn Cổ cự thần. Cái thứ hai là trận pháp tuyệt thế của Thông Thiên Giáo Chủ, lấn át các thành.

Ba bộ trận pháp trong thần thoại thương thành treo giá cao ngất ngưỡng khiến Tần Quân ngước nhìn.

Nếu gom đủ mười hai Tổ Vu, ba trăm sáu mươi lăm vị Yêu Thánh, Thông Thiên Giáo Chủ, dựa vào ba bộ đại trận là có thể tiếu ngạo đại thế giới. Tần Quân chỉ có thể tưởng tượng vậy thôi, mức độ khó khăn quá lớn.

Tần Quân ngồi trong tẩm cung lật xem thần thoại thương thành.

Đại chiến Thần Mộ gần đây, cuộc tranh giành Tiên Mộ lên men khiến điểm danh khí của hắn vượt qua ải lớn năm trăm ức. Bất Diệt Thánh Thân đệ ngũ trọng Lấy Lực Chứng Đạo cần trăm ức điểm danh khí. Tần Quân trực tiếp đổi đệ lục trọng, không biết có thật sự sáu trọng đầu thành thánh được không.

Tần Quân định chế tạo một quân đoàn khoa học kỹ thuật tu chân.

Chiến Tây Vực không chỉ cần hạ gục Như Lai, chiến tranh quân đoàn là không thể tránh khỏi, phải võ trang nanh vuốt của mình.

- Huyền Thiên Lôi không tệ, dưới Hóa Hư cảnh đều thành thịt nát, có thể trang bị cho cấp thấp. Súng bắn tỉa Thí Thần cũng khá, phạm vi lớn nhất đến ngàn dặm, người khống chế nếu tu vi cao thì sẽ là sát khí, a, tiên pháo hoàn toàn tự động cũng được, khi chiến đấu tự động tập trung kẻ địch và nã pháo.

Tần Quân nhà giàu mới nổi mua một đống, không chút đau lòng.

Tây Vực đang nhanh chóng lớn mạnh, trong một tháng ngắn ngủi đã nuốt hai vực, binh lực tăng vọt. Cái tên Chiến Thần Thiết Giáp truyền khắp mấy chục vực, khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Hoàng hôn hôm đó Tần Quân chầu triều.

Tần Quân cười nói với thiên quan văn võ:

- Trẫm định thành lập quân đoàn trước nay chưa từng có, các ngươi hãy chọn ra thành viên đỉnh cao nhất trong các quân đoàn, tổng số người khoảng mười vạn, các ngươi tự chia nhau làm đi.

Quân đoàn trực tiếp Thiên Đình Đại Tần có hàng trăm đội lớn nhỏ, binh sĩ lên đến gần hai ngàn vạn. Càng không nói tới các hoàng triều, vương quốc phụ thuộc.

Đừng nhìn Thiên Đình Đại Tần chỉ chiếm cứ Nam Vực, Nam Tận Hải, một mình Nam Tận Hải đã tương đương mấy vực. Yêu binh và tu sĩ tụ tập lại với nhau khiến binh lực của Thiên Đình Đại Tần cực kỳ mạnh.

Ở vực khác nhân tộc và yêu thú trong tình trạng nước lửa khó dung hòa,

nhưng trong Thiên Đình Đại Tần thì hai tộc thân thiện hiếm thấy. Lý do là vì dưới tay Tần Quân có nhiều Thần Ma yêu tộc, bọn họ kiến công lập nghiệp khiến sinh linh yêu tộc trong Thiên Đình Đại Tần công nhận.

Huống chi Tần Quân ban bố pháp lệnh không có nô dịch yêu tộc, khiến yêu tộc nhanh chóng hòa nhập vào Thiên Đình Đại Tần. Ngẫu nhiên yêu tộc và nhân tộc có ma sát thì xét xử theo pháp luật, bị trừng phạt nhiều dần dà không có người hoặc yêu thú dám gây sự.

Đám võ tướng mắt sáng rực tò mò hỏi:

- Quân đoàn trước giờ chưa từng có?

Khương Tử Nha nghi hoặc hỏi:

- Chiến tranh sắp đến mới sáng tạo quân đoàn mới, chỉ riêng việc ma hợp đã cần thời gian rồi.

Tần Quân xua tay, ma hợp làm gì, ở trên trời bắn là xong. Hơn nữa hắn chọn binh sĩ cao cấp nhất trong các quân đoàn, tố chất chiến đấu chắc chắn rất cao, không cần tốn nhiều thời gian, đánh vài trận mô phỏng là xong.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nếu không có gì ngoài ý muốn lâu nhất một tháng sau trẫm sẽ xua binh Tây Vực!

Đại điện náo động.

- Rốt cuộc sắp đánh trận!

- Chậc, Tây Vực quá láo, nên chèn ép nó xuống!

- Gai mắt Như Lai lâu rồi, lần này ta phải xuất chiến!

- Dẹp đi, loại chiến tranh này nên là Lý Nguyên Bá ta xông pha chiến đấu!

------oOo------

Chương 920: Đột phá Kim Tiên cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi tan triều Tần Quân kêu Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh đến ngự hoa viên, dạy bọn họ điều khiển mỗi loại pháp khí khoa học kỹ thuật tu chân.

Tính cách của Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh trầm ổn, Tần Quân rất yên tâm giao việc cho họ. Nếu để Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín làm thì sẽ lật trời luôn.

Đây không phải lần đầu Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh thấy Tần Quân sử dụng pháp khí khoa học kỹ thuật, nhưng nhìn hắn lấy ra một đống thì không kiềm được giật mình.

Là ai chế tạo những pháp khí khoa học kỹ thuật này?

Đặc biệt sau khi thử hàng rồi Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh rung động, thần thức quét qua. Các pháp khí khoa học kỹ thuật không có cấm chế nhưng tại sao có uy năng lớn như thế?

Tần Quân lười giải thích, cũng không cần, sau khi dạy cách sử dụng pháp khí khoa học kỹ thuật cho Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh liền giao hai người toàn quyền phụ trách quân đoàn mới.

Tần Quân lo tập trung bế quan cho đến khi nào đột phá Kim Tiên cảnh thì thôi. Dù có Tiên Mộ mới được khai quật hắn cũng sẽ không đi xem, phải bế tử quan!

Vì không bị quấy rầy, Tần Quân đặc biệt lên đỉnh núi Thánh Đế bế quan. Linh khí nguyên Thánh Đế phong đều là từ bên trên tuôn ra, bế quan tại đây hiệu quả càng tốt.

Thời gian trôi mau.

Bình thường có Đát Kỷ đến xem Tần Quân, luyện dược thì có luyện đan sư chuyên môn, trăm binh sĩ Đế Vệ quân đứng thành hình tròn canh giữ.

Tần Quân ngồi xếp bằng trong lô đỉnh, tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân vận

chuyển nhanh điên cuồng hấp thu linh khí từ bốn phương tám hướng lao đến.

Nước thuốc tôi thể ẩn chứa năng lượng bá đạo rót vào tất cả lỗ chân lông toàn thân, làm Tần Quân thấy đau đớn như cơ thể bị xé ra, nhưng hắn đã thói quen đau đớn.

***

Chớp mắt mười ba ngày đã qua.

Hôm nay Tần Quân rốt cuộc đột phá.

Mây lôi cuồn cuộn kéo đến che kín trời, nguyên Thánh thành cảm giác thiên uy diệt thế kia.

Dân chúng, tu sĩ bàn tán xôn xao:

- Có người đột phá trên Thánh Đế phong!

- Chắc chắn là bệ hạ, bệ hạ đang đột phá Kim Tiên cảnh mà!

- Chậc, nghe nói bệ hạ chưa đến hai mươi tuổi đã đột phá Kim Tiên cảnh, không uổng là Chiến Thần chuyển thế.

- Nếu bệ hạ đột phá Kim Tiên cảnh sẽ là lúc chinh chiến Tây Vực!

- Như Lai quá càn rỡ, đã từng đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới rồi bắt cóc Đại Thánh gia. Chiến tranh lần này ta sẽ là người thứ nhất báo danh tham gia!

Tây Vực liên tiếp phái cường giả tập kích Nam Vực Thiên Thế Giới đã chọc giận nguyên Thiên Đình Đại Tần, từ trên xuống dưới ai cũng ủng hộ Thánh Đế chinh chiến Tây Vực.

Vù vù vù vù vù!

Tiếng xé gió truyền đến, các tướng quân, cường giả Thánh thành liên tục bay lên cao, rậm rạp xoay quanh Thánh Đế phong, dày đặc như vì sao.

Mọi người kích động nhìn đỉnh núi Thánh Đế phong, bọn họ chờ đợi ngày này đã lâu lắm rồi!

Lý Nguyên Bá kích động la lên:

- Sắp có thể chinh chiến Tây Vực!

Trong mắt Lý Nguyên Bá thì Tần Quân trăm phần trăm đột phá thành công, sẽ không có vụ chết trong thiên kiếp.

Những người khác cũng nghĩ vậy, vì trong lòng họ Tần Quân là thiên tài mạnh nhất lịch sử, là duy nhất.

Ba Đại La Chí Tiên Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ song song lơ lửng trên không trung nhìn mây lôi cuồn cuộn, biểu tình tràn đầy cảm khái.

Dù nhờ vào thiên tài địa bảo nhưng tốc độ đột phá của Tần Quân cũng mau kinh người.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Liễu Nhược Lai, Hằng Nga, Tỳ Bà đứng bên mép vực Thánh Đế phong. Ở chỗ này có thể thấy rõ tình hình trên Thánh Đế phong, cảm nhận hơi thở của Tần Quân không ngừng tăng vọt.

Liễu Nhược Lai lo lắng hỏi:

- Bệ hạ sẽ không sao chứ?

Thiên kiếp Kim Tiên cảnh của Tần Quân giống như thiên kiếp Thái Ất cảnh, uy áp kinh khủng khiến tất cả sinh linh dưới Chân Tiên cảnh linh hồn run rẩy.

Đát Kỷ mỉm cười nói:

- Chắc chắn không sao, vì bệ hạ là Tần Thánh Đế.

Tần Thánh Đế!

Ba chữ kia đã trở thành tín ngưỡng của nguyên Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân mang đến cảm giác an toàn cho vô số sinh linh Đại Tần, dường như chỉ cần hắn ở Thiên Đình Đại Tần thì dù trời sập cũng không cần sợ, cho dù tu vi của hắn không phải đỉnh cao nhất.

Trên nóc một tòa nhà cao tầng ở Thánh thành, Kim Vô Hối và Ám Lãng đứng song song, biểu tình đầy phức tạp.

Ám Lãng lắc đầu cảm thán nói:

- Ài, tuy hắn là bệ hạ nhưng bị bỏ lại ngày càng xa thật khiến người không cam lòng.

Bọn họ từng là thiên tài đỉnh cao thế hệ trẻ, đặc biệt Kim Vô Hối từng là tồn tại khiến Tần Quân ngước nhìn. Giờ họ bị Tần Quân bỏ xa, tâm tình rất là ủ rũ.

Kim Vô Hối nhẹ giọng nói:

- Không cam lòng thì cố gắng lên.

Kim Vô Hối đang trùng kích Thiên Tiên cảnh, còn Tần Quân thì lo đột phá Kim Tiên cảnh, cảm giác trong lòng gã khó chịu còn hơn Ám Lãng. Nhưng vậy thì sao? Kim Vô Hối là kiếm tu, lòng cứng như đá, sẽ biến không cam lòng thành động lực.

Tần Quân đem đến áp lực càng lớn Kim Vô Hối càng chăm chỉ hơn.

Bùm!

Một tia chớp khủng bố giáng xuống chiếu sáng cả thiên địa.

Một bàn tay màu vàng to lớn vươn lên đánh tan thiên lôi, hình ảnh vô cùng đồ sộ, cuồng phong tàn phá Thánh thành.

Tần Thánh Đế chính thức bắt đầu độ kiếp!

Từng đợt thiên lôi liên tiếp đánh xuống, tốc độ và uy thế không ngừng tăng mạnh. Tần Quân đứng trên lô đỉnh, hai tay liên tục vỗ lên trời.

Đại Chu Thiên Chưởng đánh tan thiên lôi sau đó hấp thu năng lượng thiên

kiếp vào người Tần Quân, khiến quanh thân hắn tỏa ánh sáng trắng mờ. Tử diễm giữa trán Tần Quân vặn vẹo điên cuồng, khuôn mặt hắn vừa dữ tợn vừa hưng phấn.

Tần Quân ngông cuồng cười to bảo:

- Đến đây đi! Ai cũng đừng hòng cản trở trẫm bước vào Kim Tiên!

Ngữ điệu đầy bá khí bễ nghễ thiên hạ, thanh âm truyền xa trăm dặm, sinh linh trong Thánh thành và đảo bay sinh linh đều nghe thấy.

Ầm!

Một số tu sĩ gào hết sức:

- Thánh Đế thiên thu vạn tái! Vạn thọ vô cương!!!

Tiếng rống như đá ném vào mặt hồ phẳng gợi lên sóng gợn lăn tăn.

Ngày càng nhiều người và yêu dân đã biến hình cùng gào thét. Trong Nam Vực Thiên Thế Giới, yêu thú đã có thể xuất hiện một cách quang minh chính đại, miễn không bị thương người là được.

Tiếng rống của yêu thú chắc chắn to hơn giọng người, hội tụ lại rất rung động hồn người.

Từng bàn tay vàng to lớn vỗ lên trời đánh tan thiên lôi, vô số sinh linh có thể trông thấy. Tựa như có người khiêu chiến thiên uy, muốn vỗ phá Càn Khôn, đánh tan hỗn độn.

Bọn họ nhìn sôi trào máu nóng:

- Thánh Đế thiên thu vạn tái! Muôn đời vô cương!

Kim Vô Hối, Ám Lãng nghe tiếng rống từ bốn phương tám hướng vọng lại mà nổi hết da gà.

Thanh âm này chỉ vì cổ vũ một người đột phá, rất hiếm thấy trong thế tục.

------oOo------

Chương 921: Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Biểu tình Hạng Vũ phức tạp nhìn Tần Quân, trong lòng gã còn trái tim tranh vương, nhưng ở lâu trong Thiên Đình Đại Tần làm trái tim tranh vương dao động.

Thiên Đình Đại Tần phồn hoa, Tây Sở kiếp trước của gã không được như vậy. Hạng Vũ hay tưởng tượng nếu gã thống nhất thiên hạ rồi làm sao? Cùng lắm một mình gã sướng, nhưng dân chúng thì thế nào?

Không chỉ có Hạng Vũ nỗi lòng phức tạp, Bạch Trạch đứng phía xa nhìn Tần Quân chằm chằm.

Nghe tiếng gào thét cổ vũ rung trời, máu trong người nàng cũng sôi sục. Người máu lạnh đến đâu cũng khó giữ bình tĩnh trong lúc này.

Bạch Trạch thì thào:

- Kim Tiên cảnh chỉ là điểm bắt đầu của ngươi, tương lai ngươi sẽ đi lên độ cao thế nào?

Trong lòng Bạch Trạch tràn ngập mong chờ. Nàng bỗng nhiên cảm thấy đầu bái Tần Quân là quyết định sáng suốt.

Có lẽ Tần Quân sẽ dẫn nàng đi xem đỉnh cao mà kiếp trước chưa được xem.

Trên mây lôi chợt vọng xuống tiếng quát rung động hồn người:

- Trấn!

Tất cả sinh linh căng thẳng nhìn lên trời.

Sấm sét vẫn đang không ngừng giáng xuống, nhưng bị Đại Chu Thiên Chưởng của Tần Quân nhẹ nhàng đánh tan. Mây lôi từ từ tách ra, một thân hình cao lớn tỏa ánh sáng chói lòa hiện ra, trông như chiến tướng mặc giáp

nặng vô cùng uy nghiêm.

Lưu Bá Ôn kinh kêu:

- Đó là Thần Tiên Hiện Hình Kiếp!

Tất cả cường giả Thái Ất cảnh xôn xao, cường giả Đại La cũng cau mày.

Thần Tiên Hiện Hình Kiếp là thiên kiếp mạnh nhất khi đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh. Dù đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh, Thái Ất Huyền Tiên cảnh thì cũng có thể sẽ gặp phải kiếp nạn này, vô cùng hung hiểm.

Cái gọi là Thần Tiên Hiện Hình Kiếp tức là trong thiên kiếp xuất hiện bóng dáng thần tiên, tuân theo ý chí thiên đạo thử thách siêu yêu nghiệt có khí vận lớn, là thiên kiếp đẳng cấp truyền thuyết vạn năm khó gặp một lần.

Lần Thần Tiên Hiện Hình Kiếp xuất hiện gần nhất là năm ngàn năm trước Tôn Như Đạo xúc phát, kinh động thiên hạ. Sau đó Tôn Như Đạo vào Thiên Tuyển Phủ thì càng mạnh mẽ tiến lên băng băng, khiêu chiến các tiền bối chưa từng thua, được công nhận là siêu thiên tài thuộc hàng vấn đỉnh thiên địa.

Đừng thấy Tôn Như Đạo sau khi làm điện chủ Thần Điện thì nhún nhường trước mặt Tần Quân, gã nổi tiếng bá đạo trong cùng đẳng cấp.

Tần Quân nheo mắt, hắn đã cảm nhận uy áp của Thần Tiên Hiện Hình Kiếp. Bóng tiên chỉ đứng trên áng mây đã phát ra hơi thở siêu mạnh khiến người cảm giác không thể so sánh.

Cơ Vĩnh Sinh tặc lưỡi:

- Chậc, không ngờ ngươi gặp phải Thần Tiên Hiện Hình Kiếp.

Tần Quân có tìm hiểu Thần Tiên Hiện Hình Kiếp từ một quyển sách cổ, hắn chẳng những không khủng hoảng ngược lại càng hưng phấn, thầm hầm hừ:

- Trẫm một đường đi tới gặp thiên kiếp có cái nào không phải là đẳng cấp hủy diệt?

Đổi lại người khác đã sớm chết vào mấy cảnh giới trước, nhưng Tần Quân thì không. Giờ hắn xem thiên kiếp là thánh bảo tôi thể giúp mình biến mạnh. Năng lượng thiên kiếp cực kỳ bá đạo, trong các nguyên tố thiên địa thì lực công kích của lôi là mạnh nhất, lửa cũng kém hơn chút.

Thiên lôi không giáng xuống nữa, dường như đang chờ bóng tiên kia hành động.

Thiên địa tĩnh lặng, tất cả sinh linh nhìn lên bóng tiên, dân chúng căng thẳng nuốt nước miếng.

Trong Thánh thành nổi lên đủ thứ tiếng thảo luận, kinh thán:

- Đó là bóng dáng thần tiên sao?

- Đúng rồi, thiên kiếp chỉ tồn tại trong truyền thuyết!

- Thần Tiên Hiện Hình Kiếp, không ngờ khi còn sống được thấy tận mắt.

- Không uổng là Chiến Thần chuyển kiếp, độ kiếp cũng là đẳng cấp truyền thuyết.

- Thiên kiếp thật đáng sợ, chỉ đứng trong thành đã thấy nghẹt thở. Rất khó tưởng tượng Thánh Đế bệ hạ đối mặt áp lực thế nào, bệ hạ mới chỉ là Chân Tiên cảnh cửu trọng!

Kim Vô Hối, Ám Lãng đổ mồ hôi ròng ròng, bọn họ không dám tưởng tượng đối diện thiên kiếp như vậy.

Kim Vô Hối cay đắng lẩm bẩm:

- Chiến Thần chuyển thế, thì ra giữa người và người có cách biệt . . .

Kim Vô Hối từng tự phụ là thiên tài, trời sinh vì kiếm, say mê kiếm đạo là có thể lên đỉnh mạnh nhất. Nhưng nhìn Tần Quân xem, trẻ hơn gã đã hấp dẫn thần tiên chú ý.

Một số người đồn Thần Tiên Hiện Hình Kiếp là cơ hội khiêu chiến thần tiên. Tuy nó chỉ có bóng dáng thần tiên nhưng nếu độ kiếp thành công, đồn ra ngoài là từng chiến đấu với thần tiên, rất là oách.

Tần Quân cao giọng quát:

- Này! trẫm chờ ngươi đến hoa sắp tàn, ngươi làm ơn mau sét đánh trẫm đi!

Các sinh linh trán nổi gân xanh.

Bóng tiên đứng trên áng mây yên lặng nhìn xuống làm Tần Quân rất bực bội.

Ngươi đang chậm trễ thời gian của trẫm!

Bóng tiên chợt lên tiếng:

- Cực Viêm Ma Thần.

Thanh âm như tiếng thần chín tầng trời, tuyên án chính nghĩa và tà ác trên cõi đời.

Con ngươi Tần Quân co rút, Cực Viêm Ma Thần là bí mật của hắn. Hiện nay có nhiều người nhớ truyền thuyết Cơ Vĩnh Sinh, nhưng Cực Viêm Ma Thần là bí mật mà chính Cơ Vĩnh Sinh không dễ tiết lộ.

Cơ Vĩnh Sinh nghiêm túc nói:

- Nguy rồi, thần tiên đã biết ngươi là hậu duệ của Cực Viêm Ma Thần tộc, sau này sợ là sẽ bắt đầu hành động tiêu diệt.

Tim Tần Quân rớt xuống đáy cốc.

Bây giờ hắn đối kháng với thần tiên thì tám chín phần mười là chết thảm.

Bóng tiên đột nhiên ra tay, nó là ý chí của một vị thần tiên hiện hình, giơ tay toát ra áp lực hủy thiên diệt địa.

Nó vỗ chưởng hướng Tần Quân, thoáng chốc thiên lôi ngưng tụ thành bàn tay lôi như núi cao đè xuống muốn đập nát đỉnh núi Thánh Đế phong.

Uy áp vô thượng khiến Tần Quân rung động.

Tần Quân lập tức vận chuyển pháp lực, bàn tay phải giấu sau lưng chuẩn bị đánh ra Đại Chu Thiên Chưởng thức thứ hai: Phục Hải Chưởng.

Thánh Đế phong rung bần bật, đám chiến tướng Đại Tần rung động, những cường giả tán tu chưa vào quân cũng vậy.

Bạch Trạch trợn to mắt nói:

- Chưởng này . . .!

Trước kia Tần Quân từng tu luyện Đại Chu Thiên Chưởng nhưng chỉ thi triển chiêu thức cơ bản, tức là thức thứ nhất. Mặc dù có thể hấp thu pháp lực của địch nhưng lực công kích không có uy năng tất sát, còn thức thứ hai Phục Hải thì khác.

Sát chiêu tuyệt đối, một chưởng có thể phục biển!

Năm mươi binh sĩ Đế Vệ quân quay quanh mép đỉnh núi biến sắc mặt. Long khí quấn quanh người Tần Quân, đối mặt lôi chưởng từ trên trời giáng xuống, tay phải của hắn từ dưới vỗ lên trên.

Pháp lực cuồn cuộn ngưng tụ thành bàn tay to màu vàng xé rách không gian, mang theo vĩ lực vô thượng đánh lên.

Bàn tay ánh sáng hình thành từ lôi điện và bàn tay màu vàng va chạm trên bầu trời Thánh Đế phong. Năng lượng nổ khủng bố dấy lên bão tố bắn đi mỗi hướng, nguyên Thánh thành run rẩy.

Hoàng Phong Đại Vương giật mình kêu lên:

- Lực lượng này . . .!

Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi, Hàng Long La Hán, Quan Vũ, Chung Quỳ, Thổ Hành Tôn , Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô, tất cả võ tướng rung động.

------oOo------

Chương 922: Tuyên chiến, kiếm chỉ Tây Vực

Vì uy thế một chưởng của Tần Quân vượt xa Kim Tiên cảnh bình thường! Bây giờ Tần Quân còn chưa đột phá Kim Tiên cảnh!

Tần Quân cuồng cười quát:

- Phá cho trẫm!

Khuôn mặt Tần Quân điên cuồng, mắt tràn đầy chiến ý.

Đã lâu rồi Tần Quân không chiến đấu, đợt trước đánh nhau sướng tay là lúc trong người Hắc Hải Vương Kình, khi đó dựa vào lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh giận dữ chiến với Bạch Cốt Mệnh Quân, về sau hắn ít khi tự mình ra tay.

Nay chiến đấu với bóng tiên làm tế bào toàn thân Tần Quân phấn khởi.

Một chưởng đánh hết sức, Tần Quân bộc phát ra lực lượng vượt xa Kim Tiên bình thường. Bàn tay phải co thành nắm đấm, Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng nổ tung làm lôi chưởng tan biến thành khói.

Long khí hình thành rồng vàng năm móng quay quanh người Tần Quân, mái tóc đen bị thổi bay rối. Tần Quân không chút do dự vung tay trái lại đánh ra Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng.

Bàn tay vàng xé mở sóng bụi đánh hướng bóng tiên trên mây lôi.

Thiên địa tối tăm, bàn tay to màu vàng lấp lánh, khiến vô số tu sĩ, yêu dân hưng phấn.

Thì ra Tần Thánh Đế của họ mạnh như vậy.

Bóng tiên giơ hai tay lên định ngăn Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng nhưng giây sau bị đánh tan, thiên địa tĩnh lặng.

Tần Quân cảm giác xiềng xích vô hình trói mình đã vỡ, pháp lực đột nhiên tăng vọt.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh!]

Một yêu vương Thái Ất cảnh hưng phấn hét to:

- Thánh Đế đột phá!

Thanh âm truyền khắp Thánh thành, làm tòa thành sôi trào.

Trên đỉnh núi long khí hóa thành rồng vàng năm móng gầm rống nhanh chóng biến lớn, chớp mắt đã cao trăm trượng, đứng dưới chân núi cũng có thể thấy một con rồng vàng to lớn đung đưa giữa hư không.

Tần Quân mình trần siết chặt hai năm tay, cơ bắp toàn thân mấp máy, linh khí điên cuồng ùa vào người khiến hắn như mắt bão. Đám lính Đế Vệ quân chỉ có thể miễn cưỡng không để mình bị thổi bay.

Vô số tu sĩ, yêu dân hưng phấn gầm rống:

- Ui! Thánh Đế bệ hạ rốt cuộc đột phá!

- Ha ha ha! Kim Tiên trẻ tuổi nhất trong lịch sử!

- Oách quá, long khí của bệ hạ uy vũ!

- Mây lôi thiên kiếp cũng bị đánh thủng dấu bàn tay, đồ sộ ghê!

- Vô địch ! Có thể xua binh đi Tây Vực rồi!

Cả đám sôi sục như hồi Tần Quân thi pháp được thiên đạo thừa nhận.

Các võ tướng rất kích động.

Lý Nguyên Bá cười to bảo:

- Ha ha ha! Ta biết ngay bệ hạ có thể nhẹ nhàng đột phá! Thần Tiên Hiện Hình Kiếp trong truyền thuyết cũng chỉ có thế là cùng!

Trong đầu Lý Nguyên Bá đã tưởng tượng hành trình rong ruổi Tây Vực.

Đám nữ nhân Đát Kỷ trên Thánh Đế phong mừng bật khóc như thể mình

đột phá.

Đường Tam Tạng chắp hai tay niệm:

- A di đà phật.

Trư Bát Giới đứng bên cạnh không kích động như Đường Tam Tạng, gã hưng phấn nói:

- Sư phụ, chúng ta có thể đi cứu Hầu ca rồi!

Sa Ngộ Tịnh hít sâu, mọi người đều đang chờ giờ phút này.

Với Tần Quân thì chỉ là tăng thêm một bậc, nhưng với nguyên Thiên Đình Đại Tần là bắt đầu tẩy rửa sỉ nhục.

Tây Vực tồn tại là sỉ nhục của Thiên Đình Đại Tần.

Trên đỉnh Thánh Đế phong.

Tần Quân giơ hai tay hưởng thụ linh khí vào người sảng khoái. Thần Tiên Hiện Hình Kiếp bị hắn vỗ hai chưởng đánh tan rồi không ngoan cố ngưng tụ lại, dường như sợ hắn. Rẽ mây mù lại thấy ánh mặt trời.

Đột phá Kim Tiên cảnh cho Tần Quân chỉ định triệu hoán Đại La Chí Tiên!

Bốn Đại La Chí Tiên đến gần, Tần Quân không tin Như Lai bị thương nặng có thể nghịch thiên nữa.

Tần Quân vui vẻ ngửa đầu hú dài, toàn thành đều nghe thấy tiếng hú của hắn, sau đó là tiếng hò reo rầm trời như sóng thần.

Mấy trăm vạn sinh linh cùng rống là thanh thế rung trời cỡ nào?

Rồng vàng năm móng quay quanh người Tần Quân đã dài ba trăm trượng, tương đương với gần ngàn thước, ngạo nghễ lơ lửng trên trời.

Tần Quân nhảy vọt lên trên đỉnh đầu rồng vàng năm móng, nhìn xuống nguyên Thánh thành. Mấy trăm vạn sinh linh kêu gào không dứt, làm hắn

cũng sôi trào máu nóng.

Hắn rốt cuộc đột phá Kim Tiên cảnh!

Khóe môi Tần Quân cong lên cười sang sảng:

- Trẫm tuyên bố, ba ngày sau chỉnh quân chinh chiến Tây Vực!

Quân đoàn Thiên Đình Đại Tần đã sớm chỉnh quân, chỉ còn chờ mệnh lệnh của Tần Quân.

Mấy trăm vạn sinh linh đồng thanh kêu lên:

- Chiến! Chiến!! Chiến!!!

Thanh âm tụ lại với nhau hù kẻ địch sợ vỡ mật.

Tần Quân cười nói thầm:

- Hệ thống, trẫm đã đột phá Kim Tiên cảnh mà không có thưởng gì sao?

Tần Quân đang suy nghĩ nên triệu hoán ai, Đại La Chí Tiên cảnh thì có thể triệu hoán rất nhiều cường giả. Đồ đệ đời thứ hai của Tam Giáo có thể kéo ra đi dạo.

Hệ thống tức giận nói:

- Tham dục là nguyên tội!

Mặc cho Tần Quân kèo nài hệ thống kiên quyết không thưởng, làm hắn ngứa răng.

Các tướng tụ tập chúc mừng Tần Quân.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Được rồi, các vị ái khanh chuẩn bị khai chiến đi. Thiên Binh Vệ, Thiên Hà Thủy quân, Cửu Lê Ma Binh, Vệ Tần quân, Kim Bằng quân . . .

Hắn bắt đầu điểm danh, một hơi đọc tên hai mươi quân đoàn, hiển nhiên

muốn nuốt trọn Tây Vực.

***

Nửa canh giờ sau.

Tần Quân vào trong ngự hoa viên, ổn định lại pháp lực tăng vọt. Lên Kim Tiên cảnh khiến Tần Quân hiểu biết Tử Vi Đế Tinh đạo quả sâu sắc hơn, thần hồn càng mạnh, cơ thể biến chất, so với trước khi đột phá thì mạnh hơn gấp mười lần.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, trẫm có thể triệu hoán Hình Thiên Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn không?

Hình Thiên có thể nói là Đại Vu mạnh nhất, có truyền thuyết đã chém Thiên Đế, một trong các Thần Ma thích hợp chiến đấu nhất, là Chiến Thần thật sự.

Trừ Hình Thiên ra có Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương, mười hai tiên Xiển Giáo đều có tiềm lực lớn. Đặc biệt là Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương rất xuất sắc trong đại chiến Phong Thần. Triệu Công Minh đánh mười hai tiên Xiển Giáo tan tác, mười hai tiên là lớp sư phụ như Dương Tiễn, Na Tra.

Đám muội muội của Triệu Công Minh là Tam Tiêu Nương Nương càng cuồng bạo, suýt chút chấm dứt đại chiến Phong Thần, may mà Thánh Nhân kịp lúc ra tay.

Đều là kẻ dữ dằn.

Hệ thống đồng ý:

- Có thể, túc chủ muốn triệu hoán bây giờ?

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Triệu hoán Đại La Chí Tiên thì chắc có thể đến ngay lập tức?

Bây giờ triệu hoán ra nếu Như Lai được đến tình báo trước tiên thì chắc chắn sẽ tìm cách chạy trốn, hoặc bày ra phòng vệ.

Tần Quân muốn triệu hoán Hình Thiên trong lúc bận chiến đấu, rồi mới chiến trời chiến đất đánh Như Lai tơi bời.

Hệ thống trả lời ngay:

- Trong tình huống bình thường thì chắc là vậy.

Tần Quân nghe thế cười càng tươi.

Cơ hội phó bản Thần Ma của hắn đã tích lũy sáu lần, sau này có thể dung hợp thành cơ hội triệu hoán Thần Ma.

------oOo------

Chương 923: Chiến Thần Hình Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ hội Thần Ma đỉnh cao còn ba lần.

Mức độ trung thành của La Sĩ Tín mãi không thể đến cực hạn. Hạng Vũ sẽ tự động biến mạnh, phục hồi Thần Ma đỉnh cao trước tiên không chừng gã làm phản.

Còn về Bạch Trạch thì Tần Quân không nắm chắc, nên hắn định giữ lại ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Đưa cho Thần Ma khác thì tiềm lực có hạn, trợ giúp không lớn. Huống chi bây giờ xúc phát nhiệm vụ không nhẹ nhàng như trước kia, Tần Quân phải hết sức thận trọng.

Tần Quân vừa suy nghĩ vừa nhìn chân trời phía tây.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Như Lai, nên tính sổ. Ngộ Không, hãy chờ trẫm cứu ngươi!

Thiết Giáp Chiến Thần gần đây tiếng dữ vang dội, tay cầm gậy vàng, biết bảy mươi hai biến nên Thiên Đình Đại Tần nhanh chóng đoán được Thiết Giáp Chiến Thần là Tôn Ngộ Không.

Thiết Giáp Chiến Thần xuất quỷ nhập thần, mỗi lần chiến tranh kết thúc liền biến mất, không cho Thiên Đình Đại Tần cơ hội bắt cóc.

***

Tin Tần Thánh Đế đột phá Kim Tiên cảnh như cơn lốc kinh động thiên hạ.

Khác với trước kia, hiện giờ các phương thế lực đều theo dõi Thiên Đình Đại Tần, hơi có gió thổi cỏ lay là truyền nhanh đi.

Thiên Đình Đại Tần không thể lọc hết thám tử, vì rất đông người.

- Chậc, chưa đầy hai mươi tuổi đã đột phá Kim Tiên cảnh.

- Dù là Chiến Thần chuyển thế cũng không đến mức như vậy đi?

- Rất không công bằng, dựa vào cái gì!?

- Chúng ta phấn đấu cả đời cũng không thể nào đến Kim Tiên cảnh!

- Thiên Đình Đại Tần đã khai chiến Tây Vực?

Các vực bàn tán rôm rả. Tần Thánh Đế đột phá Kim Tiên cảnh đánh vỡ kỷ lục người đột phá Kim Tiên cảnh nhanh nhất trong mười vạn năm qua.

Đám thanh niên rất phấn khởi, vô số sinh linh lấy Tần Quân làm mục tiêu. Chủng tộc nhỏ tuổi kỳ chủng thượng cổ cũng thảo luận về Tần Quân.

Đương thời Tần Quân là nhân vật được toàn thiên hạ thảo luận nhiều nhất.

Có người nói Tần Thánh Đế có thể vượt qua Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Thánh Đế được tâng bốc lên trời, bay ngang mặt trời.

Ba ngày qua mau.

Binh sĩ rậm rạp lơ lửng quanh Thánh thành, có lính nhân tộc, có yêu binh.

Vọng Diễm tộc trưởng Miêu Nhân tộc khoác giáp sắt thống lĩnh mấy vạn chiến sĩ Miêu Nhân. So với trước kia thì nét mặt Vọng Diễm thêm phần tự tin, chiến ý. Vọng Tuyết dù sao là thiếu tộc trưởng của Miêu Nhân tộc, cũng là chiến tộc cũ của Cơ Vĩnh Sinh, Tần Quân cho bọn họ nhiều tài nguyên phát triển khiến Miêu Nhân tộc nhanh chóng vươn lên.

Lý Nguyên Bá đứng trước Kim Bằng quân, ban đầu do nghĩa tử, nghĩa nữ của gã tổ hợp quân đoàn, giờ đã là quân đoàn khổng lồ năm mươi vạn người.

Na Tra dẫn dắt Uy Linh Yêu Quân yên lặng chờ. Dương Tiễn, Hao Thiên Khuyển đứng song song, sau lưng là một ngàn hai trăm vị Thảo Đầu Thần.

Lý Tịnh tạm thời thống lĩnh mười vạn thiên binh. Cự Linh Thần, Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ, Hồng Hài Nhi phụ trợ.

Còn có Cửu Lê Ma Binh, mười vạn Thiên Hà Thủy quân, Bạch Bào quân, Sát Thần quân, Vệ Tần quân vân vân.

Tập thể lơ lửng bên trên Thánh thành, yên lặng nhìn Thánh Đế phong, cảnh tượng vô cùng đồ sộ.

Trong Thánh thành, tu sĩ, dân chúng bàn tán xôn xao, háo hức mong chờ:

- Rốt cuộc sắp đánh nhau!

- May mắn chiến trường không ở trong Thiên Đình Đại Tần, nếu không thì sinh linh đồ thán.

- Thế giới này là vậy, ngươi không xâm chiếm người ta thì người ta cũng sẽ theo dõi ngươi.

- Hừ! Kẻ yếu đuối mới sợ sinh linh đồ thán!

- Tây Vực đã hai lần phái người đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới, làm sao nhịn được?

Nhìn khắp thiên hạ thì Thiên Đình Đại Tần không bằng thế lực hạng hai, nhưng bọn họ nổi tiếng, cảm giác vinh dự đã sớm sinh ra.

Lần này chinh chiến Tây Vực, bọn họ muốn thấy Tần Quân bễ nghễ thiên hạ, muốn nghe Thiên Đình Đại Tần danh chấn thiên hạ.

Trên Thánh Đế phong, đằng trước Quân Chính điện.

Tần Quân đứng trước kiệu vàng cười nói với Tỳ Bà:

- Sau khi trẫm đi xin giao Thánh thành cho nàng bảo vệ.

Tỳ Bà có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, đủ sức trấn thủ.

Tần Quân mang đi hết ba vị Đại La Chí Tiên, miễn không có cường giả tuyệt thế tìm đến thì Thiên Đình Đại Tần sẽ bình yên. Nhìn khắp thiên hạ Đại La Chí Tiên chỉ là số ít, người mạnh nhất Thần Điện, Minh Vương điện mới đến Đại La Kim Tiên cảnh.

Tỳ Bà che miệng cười nói:

- Bệ hạ yên tâm, chắc chắn ta sẽ bảo vệ Thánh thành thật tốt.

Đát Kỷ dịu dàng nói:

- Chuyến này đi bệ hạ nhớ cẩn thận.

Vọng Tuyết, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng cũng tỏ vẻ quan tâm lo lắng. Như Lai xếp hạng trên Hùng Chủ bảng cao hơn Tần Quân nhiều, hỏi sao các nàng không lo âu?

Tần Quân phất tay cười nói:

- Ha ha ha! Các nàng cứ yên tâm chờ trẫm khải hoàn trở về, trẫm sẽ tự mình mang các nàng nhìn xuống phong cảnh Tây Vực!

Nói xong Tần Quân dắt Liễu Nhược Lai đi vào kiệu vàng.

Hậu Nghệ, Hạng Vũ, Khoa Phụ nhảy lên. Chín con rồng kéo kiệu bay đi.

Đại tướng đi cùng gồm có hơn mười vị, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, La Sĩ Tín, Na Tra, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá, Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh.

Bạch Trạch và Gia Cát Lượng làm quân sư.

Dù Nam Vực Thiên Thế Giới gặp nguy hiểm thì ba Đại La Chí Tiên có thể nhanh chóng cảm ứng và chi viện.

Ba ngày qua Tần Quân đã sắp xếp mọi thứ ổn thỏa. Cửu Linh Nguyên Thánh, Tỳ Bà, Lục Kim Ô, Thạch Ki Nương Nương, Lữ Nhạc trấn thủ Nam Vực Thiên Thế Giới. Trừ phi kẻ địch cỡ như Yêu Hoàng, Kiếm Chủ đánh lén nếu không thì kẻ nào đến phải chết ngay.

Chín con rồng cùng gầm rống vang vọng thiên địa, biểu thị đại quân xuất phát:

- Grào!

Tổng cộng hai mươi ba quân đoàn, ngàn vạn binh sĩ rầm rộ tiến lên.

Hư không đằng trước Thánh thành chợt hiện ra cái lỗ đen, là đường hầm không gian Thiên Linh mở ra đưa đại quân trực tiếp đến ranh giới phương tây của Nam Vực Thiên Thế Giới.

Lý Nguyên Bá dẫn Kim Bằng quân đi trước nhất, mỗi quân đoàn bay nhanh vòng quanh chín con rồng, bao vây kiệu vàng Tần Quân ngồi.

Liễu Nhược Lai chu môi, khuôn mặt nhỏ tràn đầy lo âu:

- Như Lai lợi hại bọn họ thật sự sẽ giao Niết Bàn Bồ Đề ra sao?

Liễu Nhược Lai đã biết sự thật Tần Quân chinh chiến Tây Vực chủ yếu vì để cứu nàng, nàng vừa cảm động vừa tự trách mình.

Tần Quân vuốt tóc Liễu Nhược Lai, cười nói:

- Như Lai lợi hại nhưng Thiên Đình Đại Tần của trẫm cũng không yếu. Bình thường nàng đáo để lắm mà? Sao bây giờ làm bộ dáng như cừu non?

Mặt Liễu Nhược Lai ửng đỏ tức giận nói:

- Tại người ta lo cho ngươi!

Liễu Nhược Lai chộp tay phải của Tần Quân cắn một cái.

Tần Quân giả bộ bị đau thét lên:

- Nàng là tuổi tuất sao!?

Liễu Nhược Lai nhả ra, hầm hừ:

- Hừm hừm.

Hai người đùa giỡn một lúc rồi Liễu Nhược Lai tựa vào vai Tần Quân nghỉ ngơi.

------oOo------

Chương 924: Thiên hạ chú ý (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại quân đã ra khỏi Nam Vực Thiên Thế Giới lao nhanh hướng Tây Vực, tựa như tấm lưới to che trời, khiến tu sĩ ở núi sông bên dưới trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Đám tu sĩ chỉ lên trời lao nhao bàn tán:

- Đó là . . .

- Phải rồi, hôm nay là ngày Thiên Đình Đại Tần xuất chinh Tây Vực!

- Ui, nhiều binh sĩ như vậy, hơi thở tụ tập lại với nhau cảm giác như trời sập.

- Không biết chiến tranh sẽ diễn biến thế nào.

- Gần đây Tây Vực đã rút binh, rõ ràng chuẩn bị ứng đối Thiên Đình Đại

Tần khai chiến.

Mỗi người vẻ mặt chờ mong nhìn đại quân rầm rộ bay qua bầu trời.

Trong kiệu vàng.

Tần Quân nhủ thầm:

- Bắt đầu triệu hoán đi, chỉ định triệu hoán Hình Thiên Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Nếu Hình Thiên bận chuyện gì không kịp tham chiến thì hắn sẽ khóc mất, nên phải triệu hoán trước tiên. Phỏng chừng biên cảnh Tây Vực đã có đại quân và cường giả chờ sẵn.

Ba ngày trước tin Tần Quân tuyên bộ tiến công Tây Vực đã truyền ra, tất nhiên Tây Vực cũng biết tin.

- Có trả lại ký ức kiếp trước không?

- Trả!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hình Thiên, đến từ truyền thuyết thần thoại.]

Tần Quân rất phấn khởi giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hình Thiên.

[Hình Thiên: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Chiến Thần, Đại Vu.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Vu Thần quyết.

Pháp bảo: Càn Thích.

Thần thông: Thân Đại Vu, chiến hồn bất khuất.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Bảng liệt kê thuộc tính hoàn mỹ, làm Tần Quân nhìn mà sóng lòng trào dâng.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ chiến với Như Lai!

Đây tuyệt đối là chiến đấu đẳng cấp sử thi. Cường giả đỉnh cao các thời kỳ trong thần thoại Hoa Hạ tụ tập lại đánh nhau, gạt thù hận sang một bên thì Tần Quân rất mong chờ.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hệ thống, cực hạn của Hình Thiên mạnh cỡ nào?

Hình Thiên là Đại Vu mạnh nhất, có truyền thuyết chém Thiên Đế, đấu Hoàng Đế.

Sơn Hải Kinh ghi chép: Hình Thiên cùng Đế tranh thần, Đế chặt đứt đầu Hình Thiên giấu ở núi Thường Dương. Hình Thiên lấy núm vú làm mắt, bụng làm miệng, múa Càn Thích.

Dù đầu bị chặt xuống Hình Thiên vẫn chiến đấu!

Trong thần thoại Hoa Hạ tồn tại xứng hai chữ Chiến Thần thật sự chỉ có Hình Thiên, ngay cả Dương Tiễn cũng không bằng móng út của Hình Thiên.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân sôi trào máu nóng:

- Không rõ ràng, Hình Thiên nơi này là tổng hợp các phiên bản thần thoại, có ký ức của tất cả phiên bản thần thoại, giống như ký ức luân hồi. Từ ý nghĩa nào đó thì hắn mạnh hơn Hình Thiên trong ấn tượng của túc chủ, chỉ chờ hắn phục hồi đỉnh cao.

Các loại truyền thuyết thần thoại tổng hợp lại thành Hình Thiên!

Tần Quân hưng phấn rạo rực, Hình Thiên thế này là sắp đánh trời luôn rồi.

Tần Quân cố nén kích động, thầm giục:

- Hệ thống, hãy dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma!

Hình Thiên xuất hiện thì dưới tay hắn sẽ có hai siêu cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn. Khoa Phụ cũng có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Nhìn khắp thiên hạ này hắn sợ gì ai?

Trừ Đông Hoàng Thái Nhất, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Như Lai thời kỳ đỉnh cao ra trong cường giả bản xứ chỉ có ba hạng đầu Hùng Chủ bảng là sinh ra uy hiếp với hắn.

Nghĩ đến đây Tần Quân xì cười, Liễu Nhược Lai mờ mịt mở mắt ra, dụi mắt đổi tư thế thoải mái khác. Nàng nằm trên giường, đầu gối lên hai chân Tần Quân, thoải mái nở nụ cười ngọt ngào.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ lợi dụng năm lần cơ hội phó bản Thần Ma dung hợp thành một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân hộc máu.

Lại là cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Sau khi dung hợp có một nửa xác suất thành cơ hội chỉ định triệu hoán, nhưng Tần Quân dung hợp hai lần chỉ có cơ hội triệu hoán Thần Ma bình thường, khiến hắn tự ngẫm lại nhân phẩm của mình.

Quả nhiên trời công bằng, cho hắn nhan sắc không gì sánh kịp nhưng giảm bớt số may mắn của hắn.

Tần Quân sờ cằm suy tư, có nên tiếp tục triệu hoán không?

Thôi tạm thời giữ lại đi, lỡ triệu hoán ra quá gà con thì không vui.

Có lẽ trong lúc nguy cấp có thể triệu hoán ra siêu cường giả cứu bồ thì sao.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ đánh Như Lai chắc không quá khó khăn.

Tần Quân không dám khẳng định. Nếu là Hình Thiên đỉnh cao có lẽ đơn độc khiêu chiến với Như Lai đỉnh cao được, nhưng Tần Quân không dám sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho Hình Thiên.

Hình Thiên dám chém cả Thiên Đế, vô pháp vô thiên!

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Hy vọng Như Lai không có máy gian lận gì, vết thương đừng lành quá mau.

Nói xong Tần Quân tự mắng mình.

Miệng quạ!

***

Thiên Đình Đại Tần phái binh tấn công Tây Vực.

Tin tức này như cơn bão thổi quét toàn thiên hạ. Vì Như Lai, Tần Thánh Đế đều là hai vị hùng chủ gần đây thế rất mạnh, cộng với mấy ngàn năm qua ít khi xảy ra sự kiện hùng chủ trăm cường đánh nhau, nên vô số sinh linh phấn khởi mong chờ.

- Ta cá Tần Thánh Đế thắng!

- Vớ vẩn, ngươi không biết Như Lai mạnh cỡ nào sao? Tây Vực chỉ là một nơi nhỏ hẹp mà Như Lai dùng vĩ lực của mình lên hạng bốn mươi bảy Hùng Chủ bảng!

- Dẹp đi, Tần Thánh Đế có ba Đại La Chí Tiên!

- Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển thế từ lúc vươn lên tới nay đã bao giờ thua chưa?

- Ha ha ha! Các ngươi chờ Tần Thánh Đế chết dưới chân Như Lai đi!

Toàn thiên hạ đều đang bàn tán, chia thành hai phe. Có nhiều cường giả chạy đến Tây Vực, bọn họ không muốn bỏ qua trận đại chiến khoáng thế

này. Các thế lực lớn phái thám tử đi.

Trong phút chốc thiên hạ nổi lên gió mây.

Có người nói trận chiến này có lẽ sẽ dấy lên đại kiếp nạn, đủ mọi cách nói.

***

Trung Hoang, Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn đứng trên nóc nhà nhìn bầu trời, lẩm bẩm:

- Đại chiến rốt cuộc bắt đầu.

Minh Mộng Ma Tôn không hề nghi ngờ Tần Quân sẽ thua, bất giác hắn đã đại biểu danh từ vô địch trong lòng nàng.

Mỗi khi nghĩ đến đây Minh Mộng Ma Tôn sẽ tự an ủi mình:

- Hắn là Chiến Thần chuyển thế, khác với phàm nhân chúng ta.

Chỉ có tự an ủi như vậy mới làm tâm tình Minh Mộng Ma Tôn dễ chịu.

Minh Mộng Ma Tôn sắp bị Tần Quân làm đứt dây thần kinh rồi.

***

Đất Đông Hoàng, Yêu Hoàng cung.

Trong đại điện.

Ngưu Ma Vương quỳ xuống trầm giọng nói:

- Yêu Hoàng bệ hạ, Tần Thánh Đế đã lãnh binh bay hướng Tây Vực, đại chiến rất nhanh sẽ bắt đầu!

Mấy chục yêu vương ngồi trong đại điện xôn xao.

Tần Thánh Đế và Như Lai đại chiến, bên yêu tộc cũng rất có hứng thú ngóng chờ.

------oOo------

Chương 925: Thiên hạ chú ý (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất nhướng mày cười nói:

- A? Mau vậy? Xem ra Tần Thánh Đế đã có nắm chắc.

Bình thường Đông Hoàng Thái Nhất hay chú ý Như Lai và Tần Thánh Đế, vì hai người này là hùng chủ mới gần đây nổi tiếng ngang với gã, đặc biệt Tần Thánh Đế được thảo luận nhiều nhất. Tiểu tử này rất thích gây sự, đạp Thần Điện, Minh Vương điện, giết Yêu Tổ, hù lùi Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma, thật là gan to bằng trời.

Đông Hoàng Thái Nhất ra lệnh:

- Ngưu Ma Vương, ngươi mang người đi Tây Vực xem tình huống thế nào rồi giúp Tần Thánh Đế.

Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn không biết Ngưu Ma Vương đã phản chiến đi theo Tần Quân. Vì Đông Hoàng Thái Nhất đã tìm hiểu giữa Ngưu Ma Vương và Tần Quân có thù đến mức không chết không ngừng. nhưng gã không biết có một thứ gọi là hệ thống.

Ngưu Ma Vương trầm giọng nói:

- Tuân lệnh!

Ngưu Ma Vương đứng dậy lui ra.

***

Thần Vực.

Tôn Như Đạo ngồi trên ghế chủ, nhíu chặt mày. Các trưởng lão mặt âm trầm.

Hắc Điệp Tiên Tử bất đắc dĩ cười nói:

- Các ngươi làm vẻ mặt này là sao? Không ai kêu các ngươi đi chiến đấu.

Các trưởng lão có chút lúng túng, bởi vì bọn họ nghe trong giọng nói của Hắc Điệp Tiên Tử chất chứa trào phúng.

Gần đây Thần Điện gặp nhiều nguy cơ, đám trưởng lão như vật trưng bày, không mang lại chút tác dụng.

Tôn Như Đạo lắc đầu nói, khuôn mặt lạnh lùng tuấn tú treo nụ cười khổ:

- Dù là Tần Thánh Đế thắng hay Như Lai thắng đều không tốt cho Thần Điện chúng ta.

Tôn Như Đạo hối hận đã nhận vị trí điện chủ. Thần Điện sắp bị Thiên Đình Đại Tần, Tây Vực xem như bù nhìn, toàn thiên hạ bỏ qua Thần Điện lo tập trung vào Thiên Đình Đại Tần, Tây Vực. Ai gặp tình huống này mà vui cho được? Bị phớt lờ khiến người mất mặt nhất.

Hắc Điệp Tiên Tử hừ mũi:

- Cầu nguyện đi, nếu như Tần Thánh Đế thắng thì ta còn bảo vệ các ngươi được, Thần Điện thùng rỗng còn tốt hơn bị hủy diệt.

Hắc Điệp Tiên Tử tỏ rõ thiên vị Tần Quân khiến các trưởng lão câm nín.

Khóe môi Tôn Như Đạo co giật, rất muốn bỏ xuống chức điện chủ trở về Thiên Tuyển Phủ tu luyện.

Một trưởng lão dè dặt hỏi:

- Chúng ta có nên giúp Tần Thánh Đế không?

Mắt Tôn Như Đạo hấp háy không trả lời ngay.

***

Biên cảnh Tây Vực, hoàng hôn đến, mây đỏ lơ lửng trên trời cao tựa như máu nhuộm khung trời.

Dưới tường thành có con sông không biết dài bao nhiêu chảy xuôi, dường như chảy hướng chân trời góc biển, phía tận cùng sông dài mặt trời lặn tráng lệ khiến người say mê.

Trên tường thành đứng đầy binh sĩ, trong Tây Vực không phải tất cả tu sĩ đều là hòa thượng, đương nhiên trở thành đệ tử Phật Môn là con đường biến mạnh dễ dàng nhất.

Trên một tháp canh, Tôn Ngộ Không mặc giáp sắt cầm Kim Cô Bổng lặng im đứng.

Ác Tàng chợt đáp xuống cạnh Tôn Ngộ Không, ngồi trên gạch ngói vụn cười khẽ nói:

- Ngộ Không, sắp đối mặt Thiên Đình Đại Tần rồi, ngươi có suy nghĩ gì không?

Tôn Ngộ Không thốt một chữ:

- Giết!

Sát khí âm trầm làm người lòng lạnh lẽo.

Ác Tàng lắc đầu thở dài, lẩm bẩm:

- Đường ta theo đuổi rốt cuộc có đúng không?

Nhìn bộ dạng Tôn Ngộ Không thảm như vậy, không có lý trí, dù thành Phật thì sao?

Tôn Ngộ Không không đáp, đôi mắt lộ ra từ mặt nạ tràn ngập tơ máu hung dữ nhìn chân trời.

Ánh hoàng hôn chiếu bóng dáng Tôn Ngộ Không vô cùng thê lương.

Tôn Ngộ Không thì thào:

- Ta là ai . . . Ta sinh ra vì cái gì?

Ác Tàng ngước nhìn Tôn Ngộ Không, lắc đầu cười nói:

- Lại hồ đồ rồi.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc, trời mới hửng sáng.

Biên cảnh Tây Vực ngày càng nhiều tu sĩ bay tới, trừ tu sĩ của Tây Vực còn có nhiều người đến từ vực khác.

- Chậc, tính thời gian thì quân đội Thiên Đình Đại Tần chắc sắp tới rồi.

- Chúng ta đừng đứng gần quá!

- Không ngờ binh sĩ Tây Vực không yếu như chúng ta tưởng tượng.

- Trên tường thành có luồng hơi thở, các ngươi cảm nhận được không? Rất khủng khiếp.

- Có phải là Thiết Giáp Chiến Thần? Nghe nói hắn vốn là Tề Thiên Đại Thánh của Thiên Đình Đại Tần, không biết có đúng không.

- Chắc đúng rồi, Tề Thiên Đại Thánh này là tồn tại siêu mạnh đã đánh bại điện chủ cũ của Thần Điện!

Đám tu sĩ vừa bàn tán vừa ngừng lại, không dám đến quá gần tránh cho bị ngộ thương.

Đưa mắt nhìn trên tường thành biên cảnh toàn là bóng dáng binh sĩ, mọi người nghiêm chỉnh chờ quân đội Thiên Đình Đại Tần đến.

Tôn Ngộ Không vẫn đứng trên tháp canh, Kim Cô Bổng gác trên vai, người y phát ra khí thế cuồng bạo. Từng lũ kình phong mắt thường trông thấy quấn quanh Tôn Ngộ Không.

Ác Tàng nằm trên mái hiên, vẻ mặt nhẹ nhàng dường như không để mắt tới chiến tranh sắp xảy ra.

Phía chân trời truyền đến tiếng hò reo, thanh âm lớn dần:

- Giết!!!

Tất cả binh sĩ Tây Vực căng thẳng, Ác Tàng bật người dậy.

Ác Tàng cau mày lẩm bẩm:

- Hơi thở thật mạnh!

Hơi thở của Hậu Nghệ, Khoa Phụ như hai cơn lốc dù cách xa vẫn làm Ác Tàng tim đập chân run. Gã đoán ra ngay đối phương là ai.

Chuyện Hậu Nghệ ép Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma rút lui không phải bí mật.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Giết!!!

Tôn Ngộ Không khuỵu hai đầu gối chấn sập tháp canh, người như mũi tên nhọn bắn lên trời, xông hướng đại quân rầm rộ từ chân trời kéo tới.

Cách mười dặm, Lý Nguyên Bá đi đằng trước nhất nhận ra ngay Tôn Ngộ Không đến tấn công.

Lý Nguyên Bá hưng phấn nói:

- Đến tốt lắm!

Lý Nguyên Bá lấy ra Kim Bằng Thần Chuy xông hướng Tôn Ngộ Không.

Hai bên tốc độ siêu mau, chớp mắt đã sắp va chạm nhau.

Lý Nguyên Bá hưng phấn hai cánh tay mạnh vung Kim Bằng Thần Chuy ném tới trước. Lý Nguyên Bá biết cường giả giáp sắt là Tôn Ngộ Không, nhưng điều này không cản trở gã dốc hết sức chiến đấu.

Lúc trong cơ thể Hắc Hải Vương Kình, bị Tôn Ngộ Không hàng phục làm Lý Nguyên Bá luôn khó chịu, cứ muốn tìm cơ hội tẩy rửa sỉ nhục, hiện tại cơ hội đã đến!

Lần trước Lý Nguyên Bá bị mê hoặc tâm trí, lần này đổi lại là Tôn Ngộ

Không.

Lý Nguyên Bá rất hưng phấn, nhưng khi đối diện ánh mắt Tôn Ngộ Không thì tinh thần gã rung lên.

Ầm!

Tôn Ngộ Không thế lớn lực nặng giơ gậy đập vào Kim Bằng Thần Chuy, tiếng gầm rú vang vọng thiên địa. Lý Nguyên Bá phun máu, người như thiên thạch rớt xuống đập vào sông dài, bọt nước bắn lên cao hơn mười trượng, không rõ sống chết.

Một chiêu hạ gục Lý Nguyên Bá!

Cảnh này làm binh sĩ Thiên Đình Đại Tần xáo động.

Tần Quân vén mành vải lên nhìn ra, thấy giáp sắt bao người Tôn Ngộ Không.

Lòng Tần Quân chùng xuống, quát to:

- Hạng Vũ, lên!

Khoa Phụ là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, Hậu Nghệ đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, nếu hai người ra tay rất dễ bị thương Tôn Ngộ Không. Để Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ là Hạng Vũ hành động thì thích hợp nhất.

------oOo------

Chương 926: Bá Vương chiến Đại Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạng Vũ cuồng cười:

- Tuân lệnh!

Hạng Vũ lấy Vương Bá Tinh Thần Kích ra xông hướng Tôn Ngộ Không, đừng nhìn gã vóc dáng vạm vỡ nhưng tốc độ siêu mau, kéo theo từng cái

bóng bay ra khỏi đại quân ngàn vạn người.

Tôn Ngộ Không xoay người nhìn Hạng Vũ, ánh mắt hung dữ.

Trư Bát Giới hét to:

- Hầu ca bị sao vậy? Sao không mau trở về!?

Thật ra Trư Bát Giới biết Tôn Ngộ Không đã bị Như Lai khống chế nhưng trong lòng vẫn có chút mong đợi.

Tôn Ngộ Không phớt lờ Trư Bát Giới, huơ gậy đập hướng Hạng Vũ.

Kim Cô Bổng và Vương Bá Tinh Thần Kích va chạm bắn ra hỏa hoa.

Hạng Vũ nhướng mày quát to:

- Tiểu tử giỏi, không ngờ đến Đại La Chí Tiên cảnh!

Ngàn vạn binh sĩ ở phía sau xôn xao, mười mấy đại tướng trợn to mắt.

Con ngươi Tần Quân co rút, lòng dậy sóng dữ:

- Đại La Chí Tiên cảnh?

Tôn Ngộ Không vốn chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, theo Như Lai một thời gian ngắn đã bay vọt đến Đại La Chí Tiên cảnh khiến Tần Quân nghi ngờ cuộc đời.

Không lẽ Như Lai cũng có hệ thống?

Chết tiệt, thế này là gian lận!

Tôn Ngộ Không mặc kệ Hạng Vũ giật mình, hai tay gồng sức dựa vào ưu thế độ cao đè Hạng Vũ xuống đất.

Hạng Vũ có sức mạnh rất lớn, nhưng thân thể của Tôn Ngộ Không cũng mạnh mẽ, lực nhổ núi non.

Hai Đại La Chí Tiên mẫu lực lượng chiến với nhau, không gian xung

quanh bị xé ra từng lỗ hổng màu đen.

Bùm!

Hai người như đạn pháo đập xuống hoang nguyên, bụi bay mù mịt tựa như mây nấm to, sóng bụi tàn phá các hướng. Sinh linh trong vạn dặm cảm nhận mặt đất rung mạnh.

Quân đội hai phe vô cùng rung động nhìn.

Phe Thiên Đình Đại Tần bị rung động vì biểu hiện bá đạo của Tôn Ngộ Không:

- Trời ạ, Hạng Vũ tướng quân là Đại La Chí Tiên mà!

- Ngươi không nghe gì sao? Tề Thiên Đại Thánh cũng đột phá Đại La Chí Tiên!

- Chúng ta có nên giúp đỡ không?

- Giúp đỡ? Tìm chết thì đúng hơn, Ngươi không thấy kết cục của Lý tướng quân à?

- Thật đáng sợ . . .

Tần Quân phái người đi xem tình hình của Lý Nguyên Bá.

Phe Tây Vực hoang mang, không ngờ đối phương phái đại một người đã có thể kiềm chế Thiết Giáp Chiến Thần gần như vô địch trong lòng họ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sóng bụi mù mịt truyền ra từng tiếng nổ. Tôn Ngộ Không và Hạng Vũ điên cuồng huơ thần binh công kích đối phương, hai chân chạy nhanh để lại tàn ảnh. Mỗi đợt va chạm là họ lướt qua ngàn thước, tới lui mặt đất trong mười dặm, mau đến mắt người không theo kịp.

Hạng Vũ cuồng cười:

- Con khỉ giỏi đấy!

Gã là Tây Sở Bá Vương, Thuấn Đế chuyển thế, công đức đầy mình, tu vi còn lâu mới tới đỉnh cao, càng chiến càng mạnh.

Tôn Ngộ Không cũng vậy, Tề Thiên Đại Thánh thuộc tính đặc biệt càng chiến càng dũng mãnh, sức chiến đấu tăng vùn vụt, rất là bá.

Đinh!

Hạng Vũ huơ kích ném mạnh, Tôn Ngộ Không bản năng đỡ. Nhưng lực lượng bá vương va chạm làm Tôn Ngộ Không bay ra ngoài.

Hạng Vũ đuổi theo. Tôn Ngộ Không chợt giộng Kim Cô Bổng xuống đất kiềm lại đà bay, lấy Kim Cô Bổng làm điểm tựa xoay người co chân đá. Hạng Vũ bị bất ngờ đá trúng đầu, khựng người lại.

Hạng Vũ xoay đầu lại lau vết máu bên môi, nhe răng cười nói:

- Sức rất mạnh, có thể làm ta cảm giác đau!

Tôn Ngộ Không lầm lì huơ gậy lại đập tới, Hạng Vũ giơ Vương Bá Tinh Thần Kích nhẹ nhàng đỡ.

Tần Quân quát to:

- Còn đứng ngây ra đó! Toàn quân xuất kích!

Thanh âm nổ vang bên tai ngàn vạn binh sĩ, khiến bọn họ tỉnh táo lại từ rung động.

Dương Tiễn phản ứng lại trước tiên giơ đao chiến thần ba mũi nhọn bay tới biên quan Tây Vực:

- Giết!!!

Ngàn vạn binh sĩ gầm rống theo sát, bọn họ bay trên trời như mây lôi cuồn cuộn kéo đến, tạo áp lực diệt thế. Đám binh sĩ Tây Vực sợ hãi nhũn chân.

Ác Tàng đứng trên tường thành quát to:

- Giết! Tất cả lên cho ta!!!

Ác Tàng được Như Lai phong làm Trấn Ác Nộ Phật gầm rống rất có uy nghiêm.

Đám lính Tây Vực tinh thần rung lên, cầm pháp bảo nhảy lên như những mũi tên rời dây cung bắn hướng trời cao, lao vào binh sĩ Thiên Đình Đại Tần.

Dương Tiễn xông pha trước nhất lắc người thi triển thần thông Pháp Thiên Tượng Địa, biến to vạn trượng.

Dương Tiễn cười gằn giơ đao chém:

- Chết cho bản quân!

Nhát đao này Dương Tiễn không chút giữ lại chém mạnh, đao chiến thần ba mũi nhọn chưa giáng xuống áp lực gió khủng bố đã làm nhiều binh sĩ Tây Vực đông cứng trên trời.

Ác Tàng hét to một tiếng, giơ chưởng vỗ vào Dương Tiễn:

- Ngươi dám!

Một bàn tay khổng lồ che trời xuất hiện muốn đánh bay Dương Tiễn.

Ầm!

Khoa Phụ xuất hiện bên cạnh Dương Tiễn, cú đấm từ bên hông đánh ra thô bạo nổ nát bàn tay khổng lồ. Ác Tàng hoảng hồn nhìn.

Nam nhân này mạnh quá!

Ác Tàng thầm rít gào.

Khoa Phụ là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, Ác Tàng mới chỉ là Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, về khí thế đã thua rồi.

Cùng lúc đó, đao chiến thần ba mũi nhọn của Dương Tiễn với thế chém trời giáng xuống.

Nhát đao kia núi sập đất nứt, chém núi sông!

Vô số binh sĩ Tây Vực biểu tình kinh hoàng nhìn đao chiến thần ba mũi nhọn giáng xuống. Kỳ tích không xảy ra, lưỡi đao giáng xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đao của Dương Tiễn chém xuống mặt đất làm bụi bắn lên cao mấy ngàn trượng, mấy chục vạn binh sĩ Tây Vực bị đao khí nghiền nát.

Đao khí xẹt qua chém tường thành Tây Vực thủng lỗ to, tu sĩ đứng xa xem cuộc chiến kinh kêu liên tục.

- Hắn là ai vậy? Mạnh quá!

- Hắn là . . . ngươi không biết sao? Đó là Nhị Lang Thần càn quét chín vực!

- Ui, Nhị Lang Thần! Bá đạo quá!

- Thuộc hạ của Tần Thánh Đế thật là cường tướng như mây.

- Xem ra Tây Vực hoàn toàn không đánh lại rồi.

Đám tu sĩ hoàn toàn nghiêng hướng Thiên Đình Đại Tần, nhìn binh lực thì Thiên Đình Đại Tần nghiền áp Tây Vực chắc rồi.

Nhưng chỗ này là biên cảnh của Tây Vực, Như Lai không thể nào điều hết binh lực đến được.

Đinh!

Hạng Vũ bay ra khỏi bụi mịt mù va chạm vào chân Dương Tiễn, lúc này gã thật nhỏ bé trước Dương Tiễn.

Hạng Vũ vừa vung tay vừa hùng hổ nói:

- Chết tiệt, sao con khỉ này càng lúc càng mạnh!

Ngực giáp Hạng Vũ nứt cái khe, đủ thấy lực lượng của Tôn Ngộ Không bá đạo cỡ nào.

- A!

Yêu khí đỏ rực thổi sóng bụi tán đi, Tôn Ngộ Không nửa quỳ cách ngàn thước, yêu khí đỏ như vòi rồng quay quanh người. Giáp sắt đã vỡ nát hơn một nửa, lông khí bay theo gió, nhưng mặt nạ sắt còn nguyên.

Mắt Tôn Ngộ Không tràn ngập sát ý khủng bố nhìn Hạng Vũ chằm chằm như xem con mồi:

- Ta muốn . . . giết ngươi . . . giết ngươi . . . !

Trên trời cao, Hậu Nghệ đến bên Tần Quân, nhìn xuống cuộc chiến bên dưới, gã hỏi:

- Có ra tay không?

------oOo------

Chương 927: Ngộ Không điên dại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một mũi tên là Hậu Nghệ có thể hàng phục Tôn Ngộ Không, đương nhiên Tôn Ngộ Không sẽ bị thương nặng.

Tần Quân cau mày giơ tay lên nói:

- Khoan vội.

Tần Quân muốn xem Tôn Ngộ Không có thể kích phát ra sức chiến đấu mạnh cỡ nào, Tôn Ngộ Không lúc này đã vượt xa trạng thái cao nhất trong Tây Du Ký.

Mặt đất rung bần bật, cát đá bay lên. Tôn Ngộ Không đập Kim Cô Bổng xuống.

Ầm!

Nền đất trăm thước vỡ nát thành cái hố to.

Hơi thở của Tôn Ngộ Không càng thô bạo, dường như đã nhập ma.

Bên kia.

Binh sĩ hai bên như hai cơn lũ va chạm vào nhau, lên trời xuống đất kịch chiến.

Khoa Phụ đánh Ác Tàng tơi bời, gã dựa vào thân thể mỗi cú đấm đánh cho Ác Tàng hộc máu không có sức đánh trả. Hai người rời xa chiến trường, tay phải Khoa Phụ ấn mặt già nhăn của Ác Tàng vụt qua không trung ấn lão vào ngọn núi cao ngàn trượng, đá vụn rơi xuống.

Dương Tiễn bị năm cường giả Thái Ất cảnh kiềm chế. Đám đại tướng La Sĩ Tín, Cửu Đầu Trùng, Na Tra, Viên Hồng thì như mãnh hổ vào bầy dê tham gia chiến trường hái mạng người.

Keng!

Vương Bá Tinh Thần Kích và Kim Cô Bổng lại va chạm, trán Hạng Vũ cụng vào mặt nạ sắt của Tôn Ngộ Không. Hai bên đấu sức, đất bùn dưới chân bị xới tung. Thoáng chốc đất bùn ngàn thước sụp xuống, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ.

Khóe môi Hạng Vũ cong lên cười khẽ, đôi mắt kiệt ngạo nhìn chằm chằm vào mắt Tôn Ngộ Không:

- Không uổng là Tề Thiên Đại Thánh mà bệ hạ xem trọng, ngươi đúng là có tư cách tự xưng Đại Thánh!

Tề Thiên Đại Thánh!

Con ngươi Tôn Ngộ Không co rút, người khẽ run, chỉ một khoảnh khắc thả lỏng y đã bị Hạng Vũ dùng lực lượng không gì sánh bằng đánh bay, hai cổ tay tóe máu.

Rầm!

Tôn Ngộ Không như bóng da lăn dưới đất, bụi bặm cuồng phong nổi lên, y bay xa ba vạn thước mới ngừng.

Đủ thấy lực lượng của Hạng Vũ khủng bố cỡ nào, đổi lại Đại La Kim Tiên bình thường chắc đã nổ banh xác.

Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bổng chống người dậy, toàn thân đẫm máu trông rất thảm. Tôn Ngộ Không lảo đảo không chịu ngã xuống.

Hạng Vũ cầm Vương Bá Tinh Thần Kích chậm rãi bước tới gần, cao giọng quát:

- Tôn Ngộ Không, nếu ngươi còn chấp mê bất ngộ thì sẽ vạn kiếp bất phục!

Tôn Ngộ Không thở hổn hển, mặt nạ sắt che biểu tình nhưng nhìn đôi mắt đỏ ngầu là biết chưa tỉnh táo.

Tổ Xá Lợi Tử trong đầu Tôn Ngộ Không bắt đầu phát huy tác dụng.

Tiếng gầm rống điên cuồng quanh quẩn trong đầu Tôn Ngộ Không:

- Giết! Giết!! Giết!!!

Mắt Tôn Ngộ Không bắn ra tia sáng hung dữ, trong gió cát trông rất đáng sợ.

Đường Tam Tạng bỗng nhẹ nhàng bay xuống che giữa Hạng Vũ và Tôn Ngộ Không.

Hai tay Đường Tam Tạng chắp vào nhau, chính khí quát:

- A di đà phật, Ngộ Không sao chưa quay đầu là bờ, chẳng lẽ muốn giẫm lên vết xe đổ sao?

Thanh âm có công hiệu cảnh cáo thế nhân, khiến mắt Tôn Ngộ Không hơi dao động.

Trư Bát Giới ở phía xa sốt ruột hét lên:

- Sư phụ làm gì vậy? Mau lui về!

Trư Bát Giới đã nhìn rõ Tôn Ngộ Không hoàn toàn nhập ma, thành kẻ điên chiến đấu, Đường Tam Tạng muốn cảm hóa Tôn Ngộ Không? Đúng là nằm mơ.

Huống chi Tôn Ngộ Không này không phải Tôn Ngộ Không bị trấn áp năm trăm năm, trong người toàn là phần tử thô bạo hiếu chiến.

Đường Tam Tạng thờ ơ, mắt nhìn Tôn Ngộ Không chằm chằm, tụng niệm:

- Lấy không có được mà phương tiện, ứng viên mãn mười tùy niệm, vị phật tùy niệm, pháp tùy niệm, tăng tùy niệm, giới tùy niệm, xá tùy niệm, thiên tùy niệm, nhập xuất tức tùy niệm, yếm tùy niệm, tử tùy niệm, thân tùy niệm, là các tùy niệm không thể được đến . . .

Ánh sáng vàng bừng lên, các chữ phạn huyền ảo quay quanh Đường Tam Tạng khiến gã vô cùng thần thánh.

Ánh sáng vàng chiếu rọi Tôn Ngộ Không, người mềm nhũn ngã xuống đất.

Hạng Vũ nhướng mày:

- Cái này là . . .

Nhìn theo ánh mắt Hạng Vũ thấy trong gió cát Đường Tam Tạng tựa như thần linh giáng lâm, nghe gã niệm Phật khiến lòng người bình tĩnh lại.

Tôn Ngộ Không vứt Kim Cô Bổng, hai tay ôm đầu, không gào thét, không nổi điên, chỉ ôm chặt đầu dường như rất đau đớn.

- Chư bồ tát ma ha tát an trụ bàn nhược ba la mật đa, dĩ vô sở đắc nhi vi phương tiện ứng viên mãn thập tưởng . . . Gọi vô thường tưởng, khổ tưởng, vô ngã tưởng, không tịnh tưởng, tử tưởng, hết thảy thế gian không thể nhạc tưởng, yếm thực tưởng, đoạn tưởng, ly tưởng, diệt tưởng, như thị chư tưởng bất khả đắc cố . . .

Đường Tam Tạng vừa niệm Đại Bàn Nhược Kinh vừa chậm rãi đi hướng Tôn Ngộ Không.

Nhiều người ở phía xa trợn to mắt, Tần Quân cũng rất ngạc nhiên. Rõ ràng Tôn Ngộ Không không đội vòng kim cô nhưng tại sao vẫn bị Đường Tam Tạng niệm kinh khuất phục?

Hạng Vũ tặc lưỡi lấy làm kỳ:

- Thật kỳ lạ . . .

Hạng Vũ chợt phát hiện Đường Tam Tạng không đơn giản.

Tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh mà làm Đại La Chí Tiên cuồng bạo yên tĩnh lại, kỳ lạ.

Tôn Ngộ Không ôm đầu lăn lộn dưới đất, nhưng không rên một tiếng giống như đã bị câm.

Đường Tam Tạng đến trước mặt Tôn Ngộ Không, trầm giọng quát:

- Ngộ Không, mau tỉnh lại! Chẳng phải ngươi ngạo cốt vô song, ai cũng không phục sao? Tại sao bây giờ bị lạc trong tâm ma? Ngươi muốn cho người trong thiên hạ cười nhạo Tề Thiên Đại Thánh là con khỉ không vượt qua nổi tâm ma?

Thanh âm chính khí chất chứa cảm xúc chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Tôn Ngộ Không ôm đầu lăn lộn chợt ngừng, bật người dậy, nắm đấm phải mang theo lực lượng hủy diệt đánh hướng Đường Tam Tạng.

Hầu quyền xé rách không khí, mặt Đường Tam Tạng không đổi sắc. Khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc nắm tay của Tôn Ngộ Không bỗng chuyển hướng lướt qua Đường Tam Tạng, kình phong cắt rách một đường, máu tràn ra.

Tiếng quát tức giận của Hạng Vũ từ đằng sau truyền đến:

- Ngươi dám!

Hạng Vũ nhảy vọt giơ kích đâm Tôn Ngộ Không.

Đường Tam Tạng không rời mắt khỏi Tôn Ngộ Không một giây, đôi mắt y vẫn đỏ ngầu nhưng đã lấp lóe tia sáng.

Tôn Ngộ Không không giết Đường Tam Tạng tức là ý thức đang đấu tranh.

Bùm!

Hạng Vũ đâm kích đánh bay Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không có thân thể Kim Cương Bất Tử không bị trầy trụa, chỉ trượt ra vài trăm thước.

Trư Bát Giới và Sa Ngộ Tịnh vội đáp xuống cạnh Đường Tam Tạng.

Trư Bát Giới sốt ruột nói:

- Sư phụ làm vậy để làm chi? Hầu ca không có kim cô sư phụ niệm kinh cũng vô dụng!

Sa Ngộ Tịnh khuyên nhủ:

- Sư phụ, chúng ta tạm lùi xuống đi, để Hạng tướng quân trước bắt giữ đại sư huynh rồi nghĩ cách sau.

Tôn Ngộ Không lúc này đã hoàn toàn nhập ma, sao Đường Tam Tạng có thể khuyên được.

------oOo------

Chương 928: Đại Bàn Nhược Kinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường Tam Tạng như không nghe thấy, trong miệng lẩm bẩm kinh Phật, giống như cũng rơi vào ma chướng.

Tôn Ngộ Không ngửa đầu hú:

- Grào!

Tựa như mãnh thú hồng hoang thức tỉnh, tiếng rống rách màng tai, khiến người tâm lý sợ hãi.

Yêu khí đỏ rực lại tràn ra, người Tôn Ngộ Không trướng to năm trượng, Kim Cô Bổng thô một thước dài mười trượng bị khiêng trên vai, rất kích thích thị giác.

Hạng Vũ trầm giọng nói:

- Các ngươi lui ra!

Hạng Vũ huơ kích lại xông vào Tôn Ngộ Không.

Tần Quân ở trên trời luôn chú ý Tôn Ngộ Không, không ngờ y điên cuồng như vậy.

Tần Quân cau mày lẩm bẩm:

- Rốt cuộc Như Lai đã làm gì Tôn Ngộ Không?

Bạch Trạch bấm đốt tay suy tính nhưng không ra, lắc đầu nói:

- Chắc cho Tôn Ngộ Không ăn cái gì, nếu không thì thực lực không thể nào tăng vọt như vậy, không tưởng tượng nổi.

Ăn cái gì?

Hai hàng chân mày Tần Quân dính vào nhau. Liễu Nhược Lai vén rèm thò đầu ra, đập vào mắt toàn là bóng người đánh nhau trên trời, dưới đất, các tiếng rống tràn ngập bên tai. Liễu Nhược Lai không thể nghe thấy Tần Quân và Bạch Trạch nói cái gì.

Rầm!

Ác Tàng lại bị đập rớt xuống đất, nền đất rung rinh. Khoa Phụ lơ lửng trên trời, cát bụi đập vào mặt gã, nụ cười khinh miệt tăng phần bá đạo.

Khoa Phụ châm chọc nói:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu thực lực? Khí diễm kiêu căng đại náo Thiên Đình Đại Tần đâu rồi?

Đánh Ác Tàng tơi bời làm thể xác và tinh thần Khoa Phụ sung sướng.

Báo thù thành công!

Ác Tàng nằm trong đá vụn, người đẫm máu, cà sa rách rưới thành vải vụn chỉ miễn cưỡng che người.

Ác Tàng tràn đầy kinh khủng nhìn Khoa Phụ, trong lòng không ngừng rít gào:

- Tại sao? Tại sao!? Tại sao hắn đột nhiên trở nên mạnh như vậy?

Tôn Ngộ Không thì thôi đi, Tổ Xá Lợi Tử biến thái hứng chịu khí vận thiên địa, không thể đo lường bằng lẽ thường. Nhưng tại sao Khoa Phụ cũng tăng vọt? Mức độ tăng thực lực cao tới mức Tôn Ngộ Không giục ngựa không bắt kịp.

Khoa Phụ không thèm quan tâm Ác Tàng nghĩ gì, lạnh lùng hỏi:

- Nói, Tôn Ngộ Không rốt cuộc bị gì?

Người bắt cóc Tôn Ngộ Không là Ác Tàng, chắc chắn biết tại sao Tôn Ngộ Không nhập ma. So với trực tiếp giết chết Ác Tàng chẳng bằng ép cạn giá trị lợi dụng.

Ác Tàng không trả lời, hai tay chống mặt đất ngồi xếp bằng trong đá vụn lẩm bẩm niệm kinh. Phật quang bừng lên, trong sóng cát bụi tựa như tia sáng mặt trời càng lúc càng mãnh liệt.

Khoa Phụ khinh miệt châm biếm:

- Hừ, ngây thơ!

Khoa Phụ ấn tay phải vào hư không.

Bùm!

Mặt đất ngàn thước bắn lên như núi lửa phun trào, ánh sáng chói lòa bao bọc Ác Tàng.

Bên kia, tường thành cửa ải Tây Vực đã bị binh sĩ Thiên Đình Đại Tần công chiếm, các xác chết rơi vào sông dài nhuộm đỏ mặt sông.

Vô số người ở phía xa xem cuộc chiến chép miệng cảm thán rằng:

- Thiên Đình Đại Tần quá mạnh!

- Đúng rồi, Tây Vực không có chút năng lực ngăn cản.

- Không ngờ trận chiến tranh này hoàn toàn là nghiêng về một bên.

- Chưa chắc, Như Lai vẫn chưa ra tay mà.

- Chờ Tần Thánh Đế mang binh đánh tới Lôi Âm Tự thì Như Lai buộc phải nhúc nhích.

Đám tu sĩ nhìn từng quân đoàn, chiến tướng của Thiên Đình Đại Tần mà thầm kính sợ.

Dương Tiễn cao vạn trượng đầu đội trời chân đạp đất ngạo nghễ tuyên bố:

- Biên cảnh Tây Vực đã phá, ai đầu hàng thì không giết!

Binh sĩ Tây Vực đã sợ không còn can đảm vội quỳ rạp dưới đất hô to muốn hàng.

Ngày càng nhiều binh sĩ Tây Vực đầu hàng, nhưng vẫn còn nhiều binh sĩ muốn chết trận sa trường.

Chiến tranh đã vào giai đoạn cuối.

Hạng Vũ và Tôn Ngộ Không còn đang ác chiến, hai người đều thuộc mẫu càng chiến càng mạnh, lần này kỳ phùng địch thủ đánh sướng tay.

Hạng Vũ cao năm trượng nhưng so với Vương Bá Tinh Thần Kích, Kim Cô Bổng thì thật nhỏ bé.

Bọn họ rời xa trung tâm chiến trường, trong phạm vi vạn thước không ai dám đến gần.

Keng!

Hai tay Tôn Ngộ Không ôm Kim Cô Bổng như cột trời đập xuống, Hạng Vũ giơ Vương Bá Tinh Thần Kích cản lại, đất dưới chân gã nứt ra hiệp cốc sâu hun hút.

Hạng Vũ cắn răng, hai tay run run, trán ướt mồ hôi lạnh.

Tốc độ tăng vọt lực lượng của Tôn Ngộ Không đã vượt qua Hạng Vũ, cứ tiếp tục thế này rất có thể gã sẽ thua. Nhưng lòng tự tôn không cho phép Hạng Vũ cầu cứu hoặc trốn tránh.

Tây Sở Bá Vương chưa từng khiếp chiến!

Đường Tam Tạng khẽ thở dài:

- A di đà phật . . . Ngộ Không, lần này vi sư nên làm sao cứu ngươi?

Đường Tam Tạng nhớ kiếp trước cứu Tôn Ngộ Không ra khỏi Ngũ Chỉ Sơn. Sau khi Tôn Ngộ Không vùng thoát khỏi trói buộc thì kinh thiên động địa, không ai bì nổi.

Nhìn lại Tôn Ngộ Không lúc này, tuy tu vi càng mạnh nhưng đã thành con rối chiến đấu, làm lòng Đường Tam Tạng đau nhói.

Tôn Ngộ Không thở hổn hển lẩm bẩm:

- Giết! Giết! Giết!

Thanh âm như đến từ cửu u địa ngục, khiến người nghe thầm hoảng.

Lông khỉ bị máu nhuộm đỏ, mặt nạ sắt đầy vằn đỏ khiến người rùng rợn. Hạng Vũ cũng không khá hơn gì, tóc dài bay rối tựa như ma thần giáng thế.

Đối mặt Tôn Ngộ Không thô bạo Hạng Vũ đánh một hồi sinh ra sát tâm,

hai tay giơ Vương Bá Tinh Thần Kích lên đập mạnh xuống, kình khí tựa mũi kiếm sắc bén hất bụi bay lên đánh hướng Tôn Ngộ Không.

Bụi đất bốc lên cao mấy trăm trượng như sóng to diệt thế, ở trước mặt nó thì thân hình Tôn Ngộ Không cũng trở nên nhỏ bé.

Trước lực lượng này đa số sinh linh sẽ sợ hãi mất đi đấu chí.

Nhưng Tôn Ngộ Không thì không, dù là trước kia hay hiện tại, y chưa bao giờ sợ sệt.

Hai tay Tôn Ngộ Không ôm Kim Cô Bổng to lớn đập xuống đất tựa như đạn hạt nhân nổ. Nền đất tan rã, đất bùn đá xới tung chặn lại sóng đất bùn ập đến.

Tiếng rống của Tôn Ngộ Không vang vọng khung trời:

- Grào!

Tần Quân liên tục biến sắc mặt luôn chú ý Tôn Ngộ Không, hắn do dự có nên cho Hậu Nghệ ra tay không.

Tôn Ngộ Không cuồng bạo như vậy phải bị làm mất ý thức, nhưng tấn công kiểu đó có lẽ sẽ bị di chứng gì. Huống chi Tôn Ngộ Không đã trong trạng thái nhập ma, mất ý thức sẽ cho tâm ma thừa cơ hội cắn nuốt bản tâm, vậy thì sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục.

Nhìn theo ánh mắt Tần Quân thấy Tôn Ngộ Không bay ra khỏi cát bụi mù mịt, Kim Cô Bổng bỗng biến lớn chớp mắt dài ngàn trượng, vô số binh sĩ trợn to mắt.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Giết giết giết giết giết!!!

Một gậy đập xuống trong phút chốc gió mây biến sắc.

Kim Cô Bổng dấy lên cuồng phong đủ hủy diệt ngọn núi đập xuống, Hạng Vũ không bay ra khỏi cát bụi, Kim Cô Bổng như núi Thái đập xuống.

------oOo------

Chương 929: Một gậy nứt đại lục

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Nguyên đại lục rung bần bật, các vực xung quanh đều cảm giác được, Nam Tận Hải cũng bị chấn dậy sóng dữ.

Mặt đất nhanh chóng nứt ra sau giống như hai xúc tu khủng bố kéo dài sâu trong Tây Vực, Nam Vực, thế không thể đỡ muốn đập đại lục nối liền mấy vực thành hai khúc.

Trong phạm vi trăm dặm tất cả sinh linh bị chấn điếc tai, nhưng vẫn trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng thiên địa sụp đổ.

Mặt đất chia thành hai nửa bị chấn bay lên, cát bụi che kín trời. Bọn họ không thể thấy rõ thân hình Tôn Ngộ Không, Hạng Vũ nhưng thấy Kim Cô Bổng dài ngàn trượng lấp lánh ánh sáng vàng vô thượng.

Gió to rít gào, Tần Quân ôm chặt Liễu Nhược Lai, bảo vệ nàng không bị thương, mắt nhìn chằm chằm bên dưới. Tần Quân nhớ lại cảnh Hư Không Lang Ma bạo ngược.

Sức phá hoại của Tôn Ngộ Không không thua gì Hư Không Lang Ma.

Đám đại tướng Dương Tiễn, Viên Hồng, La Sĩ Tín, Na Tra giật mình nhìn hai khối đất bay lên, chúng nó tựa như hai ngọn núi dâng lên.

Không phải thiên tai mà do người làm.

Lực lượng bá đạo vô song rung động tâm hồn bọn họ.

Khoa Phụ đạp ngực Ác Tàng mặc cho cát bụi xẹt qua, thân hình gã không nhúc nhích. Nhưng Ác Tàng thì khác, cảm giác da thịt bị cắt rớt, gió cát đất bụi chui vào miệng mũi tai cực kỳ khó chịu. Ác Tàng bị thương nặng thân thể mất một nửa tri giác, không chịu nổi lực lượng bá đạo của Tôn

Ngộ Không mang đến trùng kích.

Khoa Phụ cau mày lẩm bẩm:

- Sao tiểu tử này càng lúc càng mạnh.

Khoa Phụ cảm giác Tôn Ngộ Không là Đại Vu, nhưng Vu tộc không có khỉ.

Đám tu sĩ xem cuộc chiến bàn tán sôi nổi:

- Trời, Thiết Giáp Chiến Thần khủng bố quá vậy?

- Gì mà Thiết Giáp Chiến Thần, đó là Tề Thiên Đại Thánh!

- Đại Thánh đánh Thần Vô Cơ tơi bời thì sao không lợi hại được?

- Tề Thiên Đại Thánh như vậy Thiên Đình Đại Tần hàng phục được không?

- Đùa, Hậu Nghệ và Khoa Phụ còn chưa ra tay.

Nhiều người bị gió to thổi bay, thiên địa vô cùng hỗn loạn nhưng cũng khiến người nhiệt huyết sôi trào.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không dùng sức bản thân làm cả chiến trường bị rung động, khiến người sóng lòng trào dâng, lòng tràn đầy kính sợ.

Thật lâu sau.

Khi tất cả lắng xuống, đập vào mắt các sinh linh là một mảnh hoang vu, đất gồ ghề lởm chởm, giống như bị xé rách, không khí tràn ngập mùi máu tanh và cát vàng.

Một sơn cốc rộng khoảng trăm trượng, sâu không thấy đáy hiện ra, phần đầu không biết kéo dài bao xa, ít nhất xuyên suốt đại lục Tây Vực và các vực khác hướng tây, Nam Vực cũng gặp họa. Tu sĩ, yêu thú ở mép sơn cốc rời xa chiến trường đều trố mắt líu lưỡi nhìn xuống dưới.

Người Cửu Đầu Trùng run bần bật:

- Mạnh . . . quá . . .

Biểu tình của Cửu Đầu Trùng không dám tin, kiếp trước gã từng đánh nhau với Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký Lúc đó Tôn Ngộ Không không có lực lượng kinh khủng như vậy, chói mù mắt Cửu Đầu Trùng.

Trong phế tích hoang vu, Tôn Ngộ Không đứng ngạo nghễ một tay cầm Kim Cô Bổng giộng trong đất bùn, lưng phập phồng lên xuống theo nhịp thở, đôi mắt lộ ra từ mặt nạ sắt vẫn tràn ngập sát khí nhưng bớt màu đỏ dữ dằn.

Phương xa, cách Tôn Ngộ Không hơn năm ngàn thước. Hạng Vũ nửa quỳ dưới mặt đất người đẫm máu, Vương Bá Tinh Thần Kích văng xa mười thước. Hơi thở của Hạng Vũ trở nên suy yếu.

Hạng Vũ thua?

Binh sĩ Thiên Đình Đại Tần xao động, bọn họ biết Tôn Ngộ Không vốn là Đại La Kim Tiên, Hạng Vũ là Đại La Chí Tiên.

Không ngờ Tôn Ngộ Không thắng!

Hạng Vũ từng cùng Hậu Nghệ chiến với Như Lai, an toàn rút lui. Cường giả cái thế như vậy mà thua, khiến bọn lính hai mặt nhìn nhau.

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn nhìn ra Hạng Vũ còn sức chiến đấu, nhưng từ ý nghĩa nào đó gã đã thua.

Ít ra Tôn Ngộ Không đứng thẳng, Hạng Vũ thì sắp ngã xuống.

Hạng Vũ nghiến răng khó khăn đứng dậy:

- Con khỉ thối . . .

Hạng Vũ giơ tay phải, Vương Bá Tinh Thần Kích nhanh chóng bay vào tay gã. Hạng Vũ lảo đảo đi hướng Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không thở hổn hển tại chỗ, dường như đã gân cốt rã rời.

Hậu Nghệ nhẹ giọng hỏi:

- Ra tay không bệ hạ?

Tần Quân chậm rãi gật đầu, hé môi.

Bỗng trong đất bùn dưới chân Tôn Ngộ Không thò ra hai bàn tay éo chân y xuống lòng đất.

Đám người Tần Quân biến sắc mặt, hắn la lên:

- Thổ Hành Tôn, mau đuổi theo!

Không cần Tần Quân nói Thổ Hành Tôn đã từ trên mây lao xuống như mũi tên đâm vào đất bùn.

Tần Quân nhíu chặt mày nghi ngờ thầm nghĩ:

- Tây Vực có cao thủ chui xuống đất hay là thế lực khác chen chân?

La Sĩ Tín, Viên Hồng nhanh chóng đến trước mặt Hạng Vũ, nâng gã bay lên mây mù.

Lý Nguyên Bá bị thương nặng hôn mê, Hạng Vũ sắp rã rời.

May mắn Ác Tàng đã bị bắt, Tôn Ngộ Không mất sức chiến đấu.

Lần này Như Lai có thể dựa vào ai?

Tần Quân vừa nghĩ vừa lật tay lấy ra hai viên Đại La Hoàn Nguyên Đan sai người đút cho Hạng Vũ, Lý Nguyên Bá.

Một nén nhang sau Thổ Hành Tôn trở về, biểu tình lúng túng nói:

- Đối phương tốc độ quá nhanh, ta mất dấu . . .

Có cao thủ chui xuống đất lợi hại hơn Thổ Hành Tôn?

Tần Quân phất tay nói:

- Thôi, cho các ngươi một canh giờ chỉnh quân, tiếp đó để lại một quân đoàn, các quân đoàn khác tiếp tục tấn công Lôi Âm Tự!

Ngoài người có người, ngoài trời có người. Thổ Hành Tôn có thuật độn thổ siêu đẳng trong thần thoại nhưng không có nghĩa là sẽ đứng đầu thuật độn thổ trong thế giới.

Thổ Hành Tôn xấu hổ lui xuống.

Các quân đoàn bắt đầu bận rộn. Tu sĩ ở xa xem cuộc chiến phần lớn đến từ thế lực các nơi, như thám tử, bọn họ nhanh chóng truyền tin về.

Thiên Đình Đại Tần đã công phá biên cương Tây Vực, bắt đi một Đại La Chí Tiên.

Danh tiếng của Ác Tàng khá cao, trong tình huống Phật Môn suy sụp mà vẫn thành tựu Đại La Chí Tiên nên đã nổi tiếng khắp thiên hạ. Đáng tiếc Ác Tàng không đánh lại Khoa Phụ chút nào, trận chiến này Ác Tàng thành đá lót chân cho Khoa Phụ nổi tiếng.

Bạch Trạch nhỏ giọng nói:

- Bệ hạ, xem ra chinh chiến lần này không đơn giản như chúng ta tưởng tượng.

Gia Cát Lượng phe phẩy quạt lông gật đầu nói:

- Chắc Như Lai tìm trợ thủ rồi, không thì đã chờ chúng ta tại đây chứ không phải để chúng ta đánh bại từng tên, chặt đứt nanh vuốt của y rồi mới quyết chiến với chúng ta.

Như Lai không ngốc, sẽ không để Ác Tàng và Tôn Ngộ Không tặng đầu người. Xem cao thủ độn thổ bí ẩn mới xuất hiện là đủ biết.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Ý của ngươi là Như Lai để bọn họ đến kéo dài thời gian?

Liễu Nhược Lai ở sau lưng hắn căng thẳng nhìn phía dưới, đập vào mắt

toàn là xác chết. Người chết trận ít nhất trăm vạn binh sĩ, máu chảy thành sông.&

------oOo------

Chương 930: Đấu Chiến Thắng Phật

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gia Cát Lượng nhẹ giọng nói:

- Chắc là vậy.

Gia Cát Lượng được gọi là thần cơ diệu toán, biết chút thuật thôi diễn bát quái nhưng kém xa thần thông suy tính của Bạch Trạch.

Bạch Trạch không thể tính ra sẽ xảy ra chuyện gì tiếp theo càng đừng nói tới Gia Cát Lượng.

Tần Quân gật đầu, hừ lạnh nói:

- Chờ chút nữa đúng giờ xuất phát!

Nói xong Tần Quân kéo Liễu Nhược Lai về kiệu vàng.

Gia Cát Lượng cau mày, Bạch Trạch lộ tia mắt khó hiểu. Hai người đã gợi ý Như Lai có lẽ có âm mưu gì nhưng tại sao Tần Quân vẫn hờ hững chứ không tranh thủ thời gian giết hướng Lôi Âm Tự?

Họ không biết Tần Quân có chỗ dựa, hắn đang đợi một người.

Trở về trong kiệu, Tần Quân hỏi thầm:

- Tại sao Hình Thiên còn chưa xuất hiện?

Tính thời gian thì vừa lúc qua một ngày.

Hệ thống đáp nhanh, đơn giản:

- Sắp!

Tần Quân cảm giác mình bị hệ thống qua loa, hắn hỏi cái khác:

- Hệ thống, tình huống của Tôn Ngộ Không là sao?

Tần Quân rất thích Tôn Ngộ Không trong đám Thần Ma, còn là đại anh hùng tuổi thơ của hắn, thật sự không muốn thấy Tôn Ngộ Không chịu tội như vậy.

Hệ thống trả lời:

- Tâm trí bị mê hoặc, tâm ma bị phóng lớn vô hạn, Tôn Ngộ Không bây giờ không phải Tề Thiên Đại Thánh ban đầu.

Tần Quân trợn to mắt, khốn, cái này nói như chưa nói.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Hệ thống có thể giúp Tôn Ngộ Không không?

Tần Quân suy nghĩ có đan dược gì giải trừ trạng thái nhập ma của Tôn Ngộ Không không.

Hệ thống khẽ thở dài tiếc thương cho Tôn Ngộ Không:

- Tôn Ngộ Không không có trúng độc, chỉ có chính hắn giúp được mình.

Tần Quân rất táo bạo, Đường Tam Tạng không gọi tỉnh Tôn Ngộ Không được thì còn ai có thể? Không lẽ phải giết Tôn Ngộ Không thật sao?

Đặt tay lên ngực tự hỏi, Tần Quân không cách nào quyết tâm. Không chỉ vì hắn thưởng thức Tôn Ngộ Không, càng vì nếu làm như vậy sẽ không cách nào đối mặt nguyên Thiên Đình Đại Tần.

Tôn Ngộ Không vì bảo vệ Thiên Đình Đại Tần mới cam lòng bị Ác Tàng bắt cóc, giờ Tần Quân muốn giết y sẽ làm lạnh lòng tướng sĩ.

Liễu Nhược Lai căng thẳng hỏi:

- Bệ hạ đang nghĩ gì?

Liễu Nhược Lai ít khi thấy sắc mặt Tần Quân khó xem như vậy, nàng thầm lo âu.

Tần Quân cười gượng gạo:

- Trẫm đang suy nghĩ chuyện Ngộ Không, nên làm sao giải cứu hắn.

Liễu Nhược Lai bắt lấy hai tay Tần Quân, nhoẻn miệng cười nói:

- Bệ hạ nên tin tưởng thuộc hạ của mình, bọn họ một đường bảo vệ bệ hạ đi đến hôm nay.

Tần Quân cười khổ nói:

- Lần này . . . trẫm nên làm sao yên tâm?

Hệ thống chợt lạnh lùng nói:

- Hệ thống có một cách, không biết túc chủ có đồng ý thử không.

Tần Quân vội hỏi:

- Hả? Là cách gì?

Hệ thống nghiêm túc nói:

- Lợi dụng cơ hội triệu hoán Thần Ma duy nhất của túc chủ triệu hoán ra Đấu Chiến Thắng Phật!”

Tần Quân xoe tròn mắt.

Liễu Nhược Lai tưởng mình nói sai cái gì, tội nghiệp nhìn Tần Quân.

Tần Quân khó hiểu hỏi:

- Hệ thống, chẳng phải ngươi nói Thần Ma không thể lặp lại xuất hiện sao?

Hệ thống giải thích rằng:

- Đúng vậy, túc chủ triệu hoán ra Đấu Chiến Thắng Phật chỉ có thể tồn tại bảy ngày, sau thời hạn Đấu Chiến Thắng Phật sẽ tan biến. Cho Đấu Chiến Thắng Phật và Tề Thiên Đại Thánh dung hợp, hiểu rõ kiếp trước kiếp này, đánh lui tâm ma mới có thể giải cứu Tôn Ngộ Không. Nên biết Tôn Ngộ Không thành tựu Đấu Chiến Thắng Phật đạo tâm ổn định, không còn là con khỉ trên Hoa Quả Sơn.

Tần Quân lo lắng hỏi:

- Nhưng Đấu Chiến Thắng Phật có thể đánh thắng Tôn Ngộ Không lúc này không?

Lãng phí một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma cứu Tôn Ngộ Không nhưng Tần Quân không đau lòng.

Hệ thống nhấn mạnh từng chữ:

- Trong Tây Du Ký kết cục của Tôn Ngộ Không là trở thành Đấu Chiến Thắng Phật. Người đời không biết Đấu Chiến Thắng Phật mạnh cỡ nào, vì lần này Đấu Chiến Thắng Phật chỉ có bảy ngày, hệ thống có thể cho Đấu Chiến Thắng Phật có sức chiến đấu Thần Ma mạnh nhất lúc trước túc chủ có thể triệu hoán ra, tức là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân nuốt nước miếng.

Đấu Chiến Thắng Phật Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn? Thế thì vô địch rồi!

Tần Quân rất kích động, Đấu Chiến Thắng Phật chiến Tề Thiên Đại Thánh, dù Tôn Ngộ Không thua cũng không mất mặt, vì y thua bản thân.

Hệ thống lại ném ra bom hạng nặng:

- Ngoài ra nếu Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật dung hợp thành công, Tôn Ngộ Không có xác suất biến mạnh, mạnh bao nhiêu thì tùy số phận của hắn.

Tần Quân sôi sục máu nóng, hỏi dồn:

- Có phải sau này đều có thể chơi trò này? Là công năng mới?

Hệ thống phủ định:

- Sai, chỉ có lần này, dù có đi nữa cũng sẽ khiến túc chủ xúc phát nhiệm vụ bắt buộc. Hệ thống đề nghị túc chủ đừng mạo hiểm

Lãng phí một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, chưa chắc có thể cho Thần Ma biến mạnh, về sau rất có thể xúc phát nhiệm vụ bắt buộc chưa biết.

Tần Quân hiểu rõ được mất rồi kiềm nén trái tim xao động.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Trẫm có thể lựa chọn Đấu Chiến Thắng Phật trực tiếp xuất hiện không? Ví dụ lần sau mới gặp Tôn Ngộ Không.

Đấu Chiến Thắng Phật chỉ có thể tồn tại bảy ngày, nếu triệu hoán bây giờ, trong vòng bảy ngày không gặp Tôn Ngộ Không thì rất lúng túng.

Hệ thống trả lời:

- Có thể, chỉ cần triệu hoán Đấu Chiến Thắng Phật sẽ trực tiếp xuất hiện bên cạnh túc chủ, mức độ trung thành cực hạn.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, lần này có cách giải cứu Tôn Ngộ Không rồi.

Tần Quân ngước lên nhìn Liễu Nhược Lai chu môi mếu máo, hắn nhéo mặt nàng cười nói:

- Nhờ nàng mà trẫm nghĩ ra cách rồi.

Liễu Nhược Lai vui mừng hỏi:

- Thật không?

Tần Quân gật đầu, ôm Liễu Nhược Lai vào lòng.

Tần Quân rất mong chờ Tề Thiên Đại Thánh đấu với Đấu Chiến Thắng

Phật sẽ như thế nào.

Có người thích Tề Thiên Đại Thánh, có người mê Đấu Chiến Thắng Phật, đây sẽ là trận chiến khiến Tần Quân khó quên.

Một canh giờ qua rất nhanh.

Đại quân tiếp tục tiến sâu vào Tây Vực. Tần Quân mang theo quân đoàn tu vi binh sĩ trung bình từ Hóa Hư cảnh trở lên. Từ Nam Vực đến đây chỉ mất một ngày, từ biên cảnh đến Tây Vực cũng không quá lâu, nhưng dọc đường đi sẽ liên tục bùng nổ chiến tranh, vì vậy hơi chậm chạp.

Cùng lúc đó, Lôi Âm Tự.

Ngọn núi cao vút đâm mây dưới Lôi Âm Tự được Như Lai đặt tên là Linh Sơn. Quanh chân núi đầy đệ tử Phật Môn, bọn họ ngồi xếp bằng trên mặt đất thành hình tròn, nhìn sơ ít nhất cũng cỡ mấy chục vạn người cùng niệm kinh, rất đồ sộ.

Một Kim Phật lơ lửng bên trên Lôi Âm Tự, là Như Lai, thân hình to lớn hơn Lôi Âm Tự, tiếng tụng kinh của y lớn nhất.

Không khí nghiêm túc, căng thẳng chờ chiến đến.

Như Lai nhắm mắt, biểu tình trang nghiêm làm người sinh lòng kính ngưỡng.

------oOo------

Chương 931: Tại hạ tên Hình Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bùm!

Nền đất đằng trước Lôi Âm Tự chợt nổ tung, một người áo đen kéo Tôn Ngộ Không chui ra khỏi mặt đất. Tôn Ngộ Không người đẫm máu nằm dưới đất thở hổn hển, không có sức đứng dậy.

Mấy chục vạn đệ tử không nghe tiếng Như Lai tụng kinh, họ ngước lên nhìn Linh Sơn.

Như Lai mở mắt ra, cau mày nhẹ giọng nói:

- Bị thương nặng như vậy không lẽ là Hậu Nghệ ra tay?

Người áo đen trả lời:

- Không phải, là Hạng Vũ.

Dưới mũ đen là khuôn mặt nam nhân trung niên có vết đao, mặt rất bình thường, bỏ vào biển người sẽ không tìm ra được.

Như Lai nhíu chặt mày, không ngờ Hạng Vũ mạnh như vậy. Lần trước đánh nhau Như Lai đã tìm hiểu rõ thực lực của Hạng Vũ, lẽ ra gã không đánh lại Tôn Ngộ Không lúc này mới đúng.

Như Lai không biết Hạng Vũ kiếp trước có công đức đầy mình, mỗi giây sẽ từ từ biến mạnh.

Như Lai hỏi người áo đen:

- Từ điện chủ khi nào tới?

Người áo đen nhẹ giọng nói:

- Điện chủ đang trên đường đi, phỏng chừng trễ nhất là nửa ngày sau.

Như Lai nhẹ gật đầu, được tôn xưng là điện chủ thì đối phương rất có thể thuộc thế lực sáu điện.

Như Lai phất tay, ánh sáng vàng chiếu lên người Tôn Ngộ Không, các đốm sáng chui vào trong lỗ chân lông.

Người áo đen cau mày nhìn, dù có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh nhưng gã không nhìn thấu huyền ảo trong chiêu này của Như Lai.

Như Lai lạnh lùng nói, ngữ điệu từ bi như đánh thức trẻ mới sinh:

- Tỉnh lại đi, Ngộ Không, ngươi còn có thể chiến tiếp.

Dứt lời người Tôn Ngộ Không rung rung, đôi mắt dưới mặt nạ sắt chợt mở ra, hai luồng sáng đỏ bắn ra xuyên qua tầng mây. Tôn Ngộ Không đạp chân lộn ngược ra sau đập sụp mặt đất.

Tôn Ngộ Không gầm gừ:

- Giết!!!

Thanh âm như gió lạnh thổi vào lòng mấy chục vạn đệ tử Phật Môn, khiến bọn họ nổi da gà.

Không ai dám châu đầu ghé tai, bọn họ kính sợ, trào phúng, giễu cợt, đồng tình nhìn lén Tôn Ngộ Không trên Linh Sơn.

Da thịt nhuộm màu máu, mặt nạ loang lổ vết máu, toàn thân Tôn Ngộ Không toát ra khí chất thô bạo thê lương.

Dường như trời đất già cỗi thì Tôn Ngộ Không vẫn có thể chiến tiếp.

Người áo đen lẩm bẩm:

- Hay cho Tề Thiên Đại Thánh.

Người áo đen thầm cảm thán Như Lai đã bắt được một hạt giống tốt.

Tôn Ngộ Không xoay người đối diện Lôi Âm Tự, nửa quỳ dưới đất không nói không rằng y như con rối.

Như Lai không nói gì thêm. Người áo đen đi tới một gốc cây già ngồi xếp bằng luyện công, chờ Thiên Đình Đại Tần đến.

***

Nửa ngày qua nhanh.

Đại quân Thiên Đình Đại Tần rầm rộ càn quét, nơi đi qua vương quốc run rẩy, hoàng triều thua hàng, không tốn sức chút nào.

- Ngô tên Hình Thiên, đặc biệt đến đầu bái bệ hạ!

Tần Quân đang luyện công bỗng bị thanh âm cuồng bá đánh thức, hắn mừng rỡ vội đứng dậy bước ra khỏi kiệu.

Hình Thiên cuối cùng đã đến!

Hậu Nghệ, Khoa Phụ kích động người run rẩy. Theo hệ thống Thần Thoại hồng hoang thì Hình Thiên thuộc Đại Vu đời thứ hai, xuất thế trễ hơn Hậu Nghệ, Khoa Phụ. Nhưng ba người quen nhau, trong mảnh thiên địa xa lạ này được gặp tử đệ Vu tộc thứ ba khiến hai người siêu kích động.

Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Đường Tam Tạng, Na Tra, Lý Tịnh, Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, các Thần Ma có ký ức kiếp trước đều biến sắc mặt.

Hình Thiên!

Đại Vu cuối cùng của Vu tộc cũng là Đại Vu mạnh nhất, vượt qua tiền bối, tuyên cổ vô song.

Nghe nói Xi Vưu cũng là Đại Vu, thật giả thế nào không biết. Nhưng Xi Vưu mạnh không thua gì Hình Thiên, cùng Hình Thiên đấu với Hoàng Đế, cuối cùng chết thảm. Nếu Xi Vưu thắng thì có lẽ hậu nhân không phải con cháu Hoa Hạ mà là con cháu Xi Vưu.

Với các Thần Ma trong đại chiến Phong Thần, đại kiếp nạn Tây Du thì Hình Thiên là truyền thuyết. Nam nhân như vị hần, lực ảnh hưởng vượt qua Hậu Nghệ, Khoa Phụ.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ chết trong đại kiếp nạn vu yêu, chỉ có Hình Thiên dù bị chặt đầu vẫn vung Càn Thích chiến đấu. Ý chí chiến đấu của Hình Thiên ảnh hưởng vô số sinh linh đời sau.

Nhìn theo ánh mắt bọn họ thấy một nam nhân vạm vỡ mặc áo da thú chặn trước đại quân. Thân cao hai trượng, tay trái nắm thuẫn, tay phải cầm búa, mái tóc đen như gió cháy phừng phực. Nam nhân đứng giữa hư không tạo áp lực như lạch trời không thể tự tiện xông vào. Nam nhân chậm rãi ngước đầu lên lộ khuôn mặt to vuông vức kiệt ngạo tuấn tú, mày rậm mắt hổ, không giận mà uy. Màu da nâu khiến cơ bắp nam nhân trông như đúc bằng thép cứng.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ bay ra trước.

Hậu Nghệ run giọng hỏi:

- Hình Thiên, còn nhớ chúng ta không?

Khoa Phụ siêu kích động.

Ba nam nhân vạm vỡ đứng chung một chỗ, đám lính xì xào bàn tán.

Theo thần thoại chính thống thì Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ không có quan hệ gì. Nhưng hệ thống hồng hoang đời sau phổ cập Hậu Nghệ, Khoa Phụ là Đại Vu đời đầu, nhóm Đại Vu đầu tiên từ tinh huyết của mười hai Tổ Vu. Hình Thiên là Đại Vu đời thứ hai. Đời sau có kịch truyền hình cải biên nói Hậu Nghệ là nhi tử của thượng cổ Chiến Thần Hình Thiên, hoàn toàn là nhảm nhí.

Hệ thống triệu hoán Thần Ma đa số theo sát hệ thống hồng hoang, mỗi vị Thần Ma trải qua Thần Ma đỉnh cao sẽ xem các phiên bản trong thần thoại là ký ức luân hồi.

Hình Thiên có ký ức Đại Vu, ký ức chém Thiên Đế, ký ức quyết chiến với Hoàng Đế, tựa như luân hồi ba kiếp.

Nên đối mặt Hậu Nghệ, Khoa Phụ, khóe môi Hình Thiên cong lên nhẹ giọng nói:

- Hai vị ca ca, đã lâu không gặp!

Đại Vu đời thứ hai không có nghĩa là Hình Thiên thuộc lớp vãn bối của Hậu Nghệ, Khoa Phụ. Đại Vu ngưng tụ từ tinh huyết của Tổ Vu, Đại Vu đời thứ hai cũng vậy. Đại Vu bắt chước Tổ Vu dùng tinh huyết ngưng tụ hậu đại cũng khó sinh ra chiến sĩ Vu tộc có thiên phú của Đại Vu. Như mười hai Tổ Vu biến ra từ tinh huyết của Bàn Cổ, nhưng mười hai Tổ Vu thua xa Bàn Cổ. Đương nhiên Vu tộc sẽ sinh ra, chiến sĩ Vu tộc sau này huyết mạch dần mỏng manh.

Khoa Phụ cố nén kích động hỏi:

- Sao ngươi xuất hiện?

Hình Thiên nhún vai người, nhìn Tần Quân bay tới sau lưng bọn họ.

Hình Thiên chắp tay cười nói:

- Ngô tên Hình Thiên, nghe nói bệ hạ chinh chiến Tây Vực đặc biệt đến đầu bái trợ giúp!

Khác với Hậu Nghệ, Khoa Phụ xem trọng Vu tộc, Hình Thiên có ký ức chém Thiên Đế trong tính cách thêm phần bá đạo, cuồng ngạo. Ký ức mấy kiếp luân hồi khiến Hình Thiên có tình cảm không quá sâu sắc với hai ca ca.

Tần Quân vừa bay hướng Hình Thiên vừa cười nói:

- Hình Thiên, trẫm chờ ngươi đã lâu!

Hậu Nghệ, Khoa Phụ tự động nhường đường, thầm tò mò chẳng lẽ Tần Quân dùng thần thông vô thượng từ kiếp trước kéo Hình Thiên đến?

------oOo------

Chương 932: Cuộc chiến Linh Sơn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Thiên nhe răng cười nói:

- Có ngô ở chắc chắn khiến Như Lai tan xương nát thịt!

Nụ cười cực kỳ tàn nhẫn, trong mắt tràn đầy cao ngạo như thể toàn thiên hạ không đáng vào mắt gã.

Hình Thiên múa Càn Thích cực kỳ hung mãnh!

Tần Quân vỗ vai Hình Thiên, cười nói:

- Trẫm có Chiến Thần Hình Thiên trợ giúp thì lo gì Tây Vực không hàng?

Tần Quân trực tiếp giao danh hiệu này cho Hình Thiên khiến toàn quân xáo động. Đa số binh sĩ không biết Hình Thiên là ai, bởi vì nơi này không phải hồng hoang, không phải Trái Đất.

Tần Quân đeo nhãn Chiến Thần chuyển thế nhưng hắn giao cái tên Chiến Thần cho thuộc hạ, ý đồ khiến người suy nghĩ sâu xa.

Có một điều chắc chắn rằng Hình Thiên rất mạnh, thậm chí không thua gì Hậu Nghệ, xem biểu hiện của Hậu Nghệ là biết.

Tần Quân xoay người lại quát to:

- Tiến lên với tốc độ cao nhất, sớm ngày đánh sập Lôi Âm Tự!

Hình Thiên đến cộng thêm về sau hắn sẽ triệu hoán Đấu Chiến Thắng Phật Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn. Với năm Đại La Chí Tiên, Tần Quân không tin không đánh gục Như Lai!

Lần này hắn muốn dạy cho Như Lai cách làm người!

Gần ngàn vạn binh sĩ đồng thanh kêu lên:

- Đánh sập Lôi Âm Tự!

Thanh âm uy chấn Càn Khôn Hình Thiên nheo mắt lại.

Thiên Đình Đại Tần nổi tiếng về sĩ khí!

***

- Thiên Đình Đại Tần đánh vào Tây Vực, thẳng hướng Lôi Âm Tự!

Tin tức này như bão tố truyền khắp thiên hạ. Đây là đại chiến hấp dẫn chú ý nhất, vô số sinh linh quan tâm.

Dù ai thắng đều ý nghĩa có một cự phách nổi lên.

- Mạnh quá! Tôn Ngộ Không và Hạng Vũ đại chiến, hai bên đều kiệt sức, ít nhất năm vực bị Tôn Ngộ Không một gậy đập thành hai nửa!

- Ui, thật không vậy? Tôn Ngộ Không lợi hại thế?

- Hạng Vũ càng khủng bố, đánh nhau với Tề Thiên Đại Thánh mà không bị sứt mẻ gì!

- Tề Thiên Đại Thánh vốn là thuộc hạ của Tần Thánh Đế, rốt cuộc Tần Thánh Đế từ đâu chiêu đến nhiều thiên kiêu kinh diễm như vậy?

- Có mạnh hơn thì sao? Đều phải thần phục dưới chân Tần Thánh Đế!

Các vực đều thảo luận trận chiến này. Thứ hạng của Như Lai trên Hùng Chủ bảng cao hơn Tần Quân, cộng thêm mảnh thiên địa này không thích Phật Môn khiến đa số sinh linh nghiêng hướng Tần Thánh Đế.

Đương nhiên người tu vi cao cho rằng Như Lai thắng, vì Như Lai quá mạnh mẽ. Bị Tây Vực nho nhỏ vướng víu mà Như Lai vẫn lên đến hạng bốn mươi bảy Hùng Chủ bảng, khiến thế lực các phương giật mình.

Trận chiến đầu tiên, cái tên Tề Thiên Đại Thánh và Tây Sở Bá Vương khiến vô số sinh linh phấn chấn.

Một gậy chẻ mấy vực hình thành sơn cốc sâu hun hút, lực lượng như trong thần thoại.

Hạng Vũ cũng không kém, trước lực lượng đó vẫn sống được, còn muốn chiến tiếp, thiêu đốt máu nóng của các sinh linh.

Ngày càng nhiều sinh linh chạy đến Tây Vực, muốn tận mắt xem cuộc chiến.

Đặc biệt mấy chục vực dưới Thần Điện đều xem các vị cường tướng dưới tay Tần Thánh Đế là thần tượng, bọn họ càng không muốn bỏ qua. Cũng có nhiều người sợ bị vạ lây.

***

Một đường càn quét, quân đội Thiên Đình Đại Tần cách Lôi Âm Tự ngày càng gần.

Hôm nay Tần Quân đứng trên đầu một con rồng, bốn phía là quân đoàn cưỡi mây rầm rộ, gió to rít gào bên tai. Mắt Tần Quân xuyên qua các bóng người nhìn phía cuối mặt đất.

Tần Quân thì thào:

- Sắp đến rồi.

Tần Quân cảm giác máu đang sôi trào, hắn muốn rửa nhục! Muốn trừ khử hổ ác dưới chân Thánh Đế!

Mặt khác làm người thường đến từ Hoa Hạ, kiếp trước cái tên Như Lai vang dội như sấm bên tai hắn. Vì Tây Du Ký được yêu thích nhất Hoa Hạ, Như Lai là người mạnh nhất trong quyển sách đó, là đại năng thần thoại thật sự. Khiêu chiến thần thoại làm Tần Quân siêu hưng phấn.

Bạch Trạch bay tới trước mặt Tần Quân, mỉm cười hỏi:

- Bệ hạ đang lo lắng?

Tần Quân liếc nàng, cười ngạo mạn:

- Nhìn khắp thiên hạ trẫm sợ ai?

Bạch Trạch lắc đầu cười, nàng biết Tần Quân sớm vứt bỏ hai chữ sợ hãi. Chỉ tính Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ, Hình Thiên, Bạch Trạch không cho rằng chuyến đi này sẽ thua.

Dĩ nhiên với điều kiện không có thế lực hạng nhất nào nhúng tay vào.

Lý Nguyên Bá bay đằng trước nhất cao giọng quát:

- Lôi Âm Tự ngay phía trước!

Mọi người bị hấp dẫn chú ý nhìn sang.

Phía cuối chân trời xuất hiện một ngọn núi cao vút đâm mây, trên tầng mây lấp lánh ánh sáng vàng tựa như mặt trời.

Càng lúc càng gần, tiếng mấy chục vạn tăng nhân niệm kinh truyền đến

rung động hồn người, như đến tây phương thế giới cực lạc.

Trên Linh Sơn.

Như Lai lơ lửng bên trên Lôi Âm Tự nhìn phương xa, nhẹ giọng hỏi:

- Ác chiến sắp đến, chúng tăng có sợ?

Mấy chục vạn tăng nhân lớn tiếng quát, chấn động tầng mây:

- Không sợ!

Đằng trước Lôi Âm Tự, Tôn Ngộ Không quỳ dưới đất không nói một lời, như yêu ma thành kính quay đầu là bờ, mặt nạ sắt lạnh băng, tia sáng lạnh lấp lóe dưới mặt nạ tựa như sát ý.

Phía không xa, một đám tu sĩ chờ đợi, bọn họ đều mặc áo đen vằn đỏ, gồm mấy chục người. Người áo đen lúc trước cứu Tôn Ngộ Không đang đứng cạnh nam nhân tóc đỏ.

Người áo đen nhẹ giọng nói:

- Điện chủ, Tần Thánh Đế sắp đến.

Nam nhân tóc đỏ khuôn mặt điển trai không chút biểu tình, như không nghe thấy.

Nam nhân tóc đỏ hừ lạnh nói:

- Chiến Thần chuyển thế? Cửu U Âm Đế thật biết thả sương mù.

Nam nhân tóc đỏ là điện chủ Thi Hoàng Điện, Từ Trọng Sinh, xếp hạng năm trên Hùng Chủ bảng, Cái Thế Thi Vương.

Từ Trọng Sinh đến giúp đỡ Như Lai, ý đồ khỏi nói cũng biết.

Như Lai ở trên cao cúi đầu nói:

- Từ điện chủ, lần này xin nhờ giúp đỡ.

Thái độ Từ Trọng Sinh lạnh nhạt dường như không thèm để Như Lai vào mắt:

- Hừ! Bổn tọa chỉ cần Tần Thánh Đế, những người khác đều giết.

Mắt Như Lai lóe tia lạnh lẽo, nhưng chỉ vụt thoáng qua nên Từ Trọng Sinh không phát hiện.

Tiếng rống của Lý Nguyên Bá truyền đến:

- Như Lai lão nhân, còn không mau mau đưa đầu tới gặp!

Mấy chục vạn tăng nhân dưới chân Như Lai giận dữ đứng bật dậy, bộc phát ra khí thế rung động khung trời.

Gần ngàn vạn binh sĩ Thiên Đình Đại Tần lướt mây bay tới, họ như mây lôi từ đường chân trời kéo đến muốn che lấp bầu trời, chặn tia mặt trời.

Như Lai khẽ quát một tiếng:

- Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không quỳ trước Lôi Âm Tự chợt mắt bắn ra hai tia huyết quang, tựa như ác ma thức tỉnh từ giấc ngủ.

- Đi độ sát nghiệt của họ!

Nghe Như Lai ra lệnh, Tôn Ngộ Không chậm rãi đứng dậy, lấy Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai.

Bên kia. Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ nhanh chóng xuất hiện trước đại quân.

Hạng Vũ cắn răng nói:

- Giao Tôn Ngộ Không cho ta!

Trận chiến trước gã và Tôn Ngộ Không đánh không phân trên dưới, nhưng vì một gậy cuối cùng nên trong mắt người khác thì gã đã thua, làm Hạng Vũ rất khó chịu.

------oOo------

Chương 933: Như Lai tàn nhẫn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hậu Nghệ gật đầu nói:

- Có thể.

Hình Thiên luôn nhìn Như Lai chằm chằm, mắt hổ rực cháy chiến ý.

Hình Thiên cảm giác Như Lai rất mạnh!

Khoa Phụ bóp cổ Ác Tàng, cười to bảo:

- Như Lai, ngươi có đồng ý đổi hắn với Tôn Ngộ Không không?

Người Ác Tàng đẫm máu, tứ chi gãy xương, cực kỳ thê thảm.

Phương xa có nhiều sinh linh xem cuộc chiến, có tu sĩ nhân tộc, có yêu vương yêu tộc. Đa số đã ngóng cổ chờ, thấy Khoa Phụ xách Ác Tàng khiến bọn họ căng thẳng.

Đám sinh linh xem cuộc chiến bàn tán xôn xao:

- Bá khí quá, đó là Ác Tàng! Hòa thượng mạnh nhất thiên hạ trước khi Như Lai xuất hiện!

- Như Lai có đồng ý không?

- Chắc vậy, chẳng phải Phật luôn lòng dạ từ bi sao?

- Sao có thể đồng ý? Tề Thiên Đại Thánh mạnh hơn Ác Tàng!

- Bỏ đi, Ác Tàng là Đại La Chí Tiên thành danh đã lâu, chẳng qua Khoa Phụ mạnh hơn.

Bọn họ rất tò mò Như Lai làm sao ứng đối Khoa Phụ bức ép.

Như Lai nói:

- A di đà phật, ta không vào địa ngục ai vào địa ngục, thân là Phật trong lòng sớm vứt bỏ tự mình, vì thương sinh, vì thiên hạ.

Đám sinh linh cơ mặt co giật.

Tên này vứt bỏ đồng đội mà nói đường hoàng như vậy!

Ác Tàng trước mắt tối sầm chết ngất.

Lý Nguyên Bá mắng:

- Ngươi vô sỉ quá vậy? Hắn là phó giáo chủ của Phật Môn Tây Vực các ngươi!

La Sĩ Tín mắng theo:

- Tây Vực như vậy ngày sau ai còn dám đến?

Mới nói xong La Sĩ Tín vội sửa miệng:

- Phi! Tây Vực không có ngày sau!

Các tướng Thiên Đình Đại Tần chửi um sùm mắng Như Lai vô sỉ.

Tu sĩ ở phía xa xem cuộc chiến cũng la ó.

Là hùng chủ mà vứt bỏ thuộc hạ như thế, thật khiến người trơ trẽn.

Trư Bát Giới cảm thán rằng:

- Phật Tổ so với kiếp trước tựa như hai người.

Như Lai kiếp trước ngồi trên Tây Phương Phật Giáo, trên có hai Thánh Nhân Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chống lưng, dưới có vô số Phật, Bồ Tát, La Hán, bàn tay che tam giới nên không cần vô sỉ như vậy. Đời này Như Lai dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, mặt mũi gì đó chỉ là mây bay.

Đường Tam Tạng là đệ tử của Như Lai, kiếp trước là Kim Thiền Tử nhưng không dao động, mắt nhìn chằm chằm đỉnh Linh Sơn, gã cảm giác hơi thở của Tôn Ngộ Không thô bạo hơn hai ngày trước.

Đường Tam Tạng lẩm bẩm:

- Ngộ . . . Không . . .

Đừng thấy đời này quan hệ của Đường Tam Tạng và Tôn Ngộ Không không quá thân, nhưng kiếp trước họ là thầy trò. Trong Tây Du Ký, Tôn Ngộ Không vì bảo vệ Đường Tam Tạng chém yêu trừ ma, gã sâu sắc cảm nhận tình ý đó. Có lẽ Tôn Ngộ Không giấu dốt, nhưng xem một người làm sư, y chưa từng phản sư.

Tần Quân đã đoán trước Như Lai sẽ chọn như vậy, hắn vẫy tay. Viên Hồng áp giải Huyền Thanh bay ra khỏi quân đoàn.

Viên Hồng cao giọng quát:

- Như Lai, đệ tử ngươi thương yêu nhất cộng với Ác Tàng, ngươi có đồng ý đổi Tôn Ngộ Không?

Huyền Thanh bị hành hạ không ra hình người, ý thức hoảng hốt, miệng sùi bọt mép. Như Lai nheo mắt.

Mấy chục vạn tăng nhân tức giận, có Bồ Tát bùng nổ khí thế, chuẩn bị chiến đấu.

Từ Trọng Sinh đầy hứng thú nhìn cảnh này, gã muốn biết lòng Như Lai ác đến cỡ nào.

Nhìn Huyền Thanh thê thảm, lòng Như Lai rực cháy lửa giận, nhưng biết lúc này không thể hành động theo cảm tình, chệch một li là Phật Môn Tây Vực tự tay y xây dựng sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Hai tay Như Lai chắp vào nhau trầm giọng quát:

- A di đà phật, đệ tử Phật Môn ở đâu, không mau cứu Huyền Thanh!

Dù Như Lai có mặt dày đến đâu cũng không kiềm nén được lửa giận, trực

tiếp khai chiến.

Mấy chục vạn tăng nhân nhảy lên, rậm rạp như đàn ong. Tôn Ngộ Không từ đằng trước Lôi Âm Tự nhảy vọt lên, Kim Cô Bổng nhanh chóng biến lớn đâm thủng tầng mây, chuẩn bị quét thiên quân.

Tần Quân quát to:

- Chiến!

Không ngờ Như Lai có quyết đoán như vậy, Tần Quân cũng không khách sáo nữa.

Dứt lời Hạng Vũ dẫn đầu xông hướng Tôn Ngộ Không. Khoa Phụ bóp chết Ác Tàng. Các tướng dẫn dắt các quân đoàn xông hướng Linh Sơn. Gần ngàn vạn binh sĩ từ trên trời lao xuống thì đồ sộ biết bao, áp lực như trời đổ.

Hậu Nghệ cầm Xạ Nhật Cung Thần kéo cung bắn, mũi tên lửa to như thiên thạch rực lửa bắn hướng Như Lai trên Lôi Âm Tự.

Đối mặt mũi tên lửa to bay nhanh tới, Như Lai giơ tay đập. Bàn tay to màu vàng như núi cao ngưng tụ lại va chạm với mũi tên lửa, cả thiên địa bị ánh lửa chiếu rọi.

Ầm!

Phía không xa. Tôn Ngộ Không và Hạng Vũ bật ra, hai bên cùng là cường giả mẫu sức mạnh, không có pháp thuật hoa mỹ, dùng thân thể so đấu.

Hai người mau như cái bóng, không thể dùng mắt thường bắt giữ, tựa như hai cầu vồng không ngừng va chạm trên không trung.

Mấy chục vạn tăng nhân và gần ngàn vạn binh sĩ Đại Tần đụng độ.

Tần Quân cười châm chọc:

- Có bấy nhiêu người mà dám chống đối trẫm?

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng ở bên cạnh lắc đầu.

Hình Thiên không lao vào, ra chiều đăm chiêu nhìn Như Lai.

Như Lai đánh tan mũi tên lửa của Hậu Nghệ rồi quát khẽ, sau lưng hiện ra hai Kim Phật Như Lai, bề ngoài giống y như đúc.

Ba Như Lai Phật Tổ đứng trên bầu trời Lôi Âm Tự.

Đám người xôn xao.

Những người xem cuộc chiến ở phía xa kinh kêu:

- Ui, phân thân của Như Lai!

- Không phải chỉ có một sao? Tại sao có đến hai phân thân?

- Thì ra Như Lai luôn giữ hậu chiêu.

- Như Lai lợi hại như vậy tại sao lúc trước để phân thân Yêu Tổ trốn mất?

- Vớ vẩn, chắc chắn Như Lai cố ý thả chạy, không thì dù có là bản tôn Yêu Tổ đến cũng không đủ cho Như Lai một bàn tay đập chết.

Ba Như Lai tỏa phật quang vạn trượng, thần thánh uy nghiêm, khiến người sinh lòng sùng bái.

Tần Quân nhướng mày, không dự đoán được Như Lai còn có một phân thân khác.

Các tướng, binh sĩ tuy giật mình nhưng không hoảng loạn. Vì Như Lai không phải kẻ thù bọn họ có thể đánh lại, phải giao cho chiến tướng Đại La Chí Tiên mạnh nhất.

Hậu Nghệ cũng hơi giật mình nhưng không hoảng, gã, Khoa Phụ cộng thêm Hình Thiên chiến với ba Như Lai không quá khó.

Dù sao bản tôn Như Lai còn bị thương.

Trước Lôi Âm Tự, Từ Trọng Sinh nhẹ giọng nói:

- Ra tay đi!

Từ Trọng Sinh nhảy người lên bay tới trước mặt Như Lai, giơ hai tay lên. Các lỗ đen xuất hiện trên đỉnh đầu Từ Trọng Sinh, nhiều cỡ mấy ngàn cái, các quan tài đá bay ra khỏi lỗ đen.

Hậu Nghệ đang định bắn tên thấy vậy cau mày.

Mấy chục cường giả Thi Hoàng Điện cũng bay lên trời, giơ tay triệu hoán quan tài đá nhiều vô số kể trải rộng khung trời Lôi Âm Tự.

Con ngươi Tần Quân co rút:

- Thi Hoàng Điện!

Thì ra Như Lai tìm Thi Hoàng Điện làm trợ thủ.

------oOo------

Chương 934: Hình Thiên bá đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Trọng Sinh nhìn Tần Quân, khóe môi cong lên nụ cười trêu cợt tàn nhẫn.

Từ Trọng Sinh khẽ quát:

- Giết!

Dứt lời mấy ngàn quan tài đá sau lưng Từ Trọng Sinh mở nắp, các thi nô chui ra. Những xác mục kém nhất cũng có tu vi Thái Ất Tán Tiên, có con mạnh nhất đến Đại La Kim Tiên. Chúng nó như một đám lệ quỷ nhào về phía trung tâm chiến trường.

Mấy chục cường giả Thi Hoàng Điện triệu hoán ra thi nô của mình, tụ tập lại có hàng vạn cái, cực kỳ kinh người.

Đương nhiên thực lực thi nô của bọn họ thua xa thi nô của Từ Trọng Sinh.

Như Lai quát to:

- Tần Thánh Đế, hôm nay ngươi phải thua!

Hai phân thân bên cạnh Như Lai lao hướng Tần Quân. Phân thân có tu vi Đại La Chí Tiên, khi hành động mang theo tiếng gió sấm dậy.

Đám khán giả liên tục kinh kêu:

- Ui, tại sao Thi Hoàng Điện cũng xen vào?

- Thi Hoàng Điện siêu mạnh trong sáu điện ba địa!

- Tần Thánh Đế gặp rắc rối rồi.

- Hèn gì Như Lai không sợ.

- Đó là Từ Trọng Sinh? Không thể nào . . . đại nhân vật như vậy sao có thể tự mình đến chiến trận?

Thi Hoàng Điện xuất hiện khiến trận chiến tranh này trở nên lờ mờ mê ly.

Hàng vạn thi nô của Thi Hoàng Điện tham gia chiến trường, các tăng nhân Tây Vực giảm áp lực nhiều. Mỗi quân đoàn Đại Tần không hỗn loạn, theo các tướng chỉ huy tản ra đánh nhau.

Thấy hai phân thân Như Lai xông tới, Khoa Phụ đạp hư không biến to vạn trượng, rắn xanh và vàng vòng quanh hai cánh tay, nắm đấm tung ra.

Hai phân thân Như Lai vỗ chưởng va chạm vào hai nắm đấm của Khoa Phụ. Gió to tàn phá bốn phương tám hướng, binh sĩ đứng gần bị hất bay, tiếng hét thảm liên tiếp.

Khoa Phụ nhướng mày:

- A!

Khoa Phụ thầm nghi ngờ, phân thân của Như Lai có thể đỡ hại đám của gã!

Từ Trọng Sinh lướt qua đầu hai phân thân Như Lai bay hướng Tần Quân.

Vù vù vù!

Hậu Nghệ bắn nhanh ba mũi tên như tia chớp, quanh người Từ Trọng Sinh toát ra thi khí xám trắng quỷ dị đụng nát ba mũi tên lửa lớn.

Con ngươi Hậu Nghệ co rút, biết mình gặp cao thủ:

- Mạnh quá!

Từ Trọng Sinh giơ nắm đấm đánh tới trước mặt Khoa Phụ, gã với thân cao người bình thường thật nhỏ bé trước Khoa Phụ cao vạn trượng. Nhưng khi cú đấm của Từ Trọng Sinh đánh vào mặt Khoa Phụ thì như có lực lượng vạn quân, Khoa Phụ bị đánh bay.

Giống như con kiến nhỏ vung nắm đấm đánh bay voi to, hình ảnh rung động hồn người.

Xôn xao!

Phe Thiên Đình Đại Tần xao động. Khoa Phụ cao vạn trượng rất khổng lồ trong chiến trường, gã bị đánh bay, dọc đường đụng bị thương bao nhiêu binh sĩ. Làm đám lính kinh khủng nhất là lực lượng của Từ Trọng Sinh.

Ai chẳng biết Khoa Phụ là cường giả thể tu? Sức mạnh siêu khủng.

Tần Quân cau mày thầm giật mình:

- Người đó là ai? Tại sao mạnh vậy?

Bạch Trạch ở bên cạnh nhẹ giọng xác định suy đoán của Tần Quân:

- Hắn chắc là Từ Trọng Sinh.

Tần Quân thầm quát:

- Hệ thống, triệu hoán Đấu Chiến Thắng Phật, ngay lập tức!

Chết tiệt, tưởng hắn dễ ăn hiếp chắc?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đấu Chiến Thắng Phật thời hạn bảy ngày!]

Thời hạn bảy ngày làm khóe môi Tần Quân co giật.

Hình Thiên hành động, hai tay chợt cầm cây búa to và tấm thuẫn, khắc đầy hoa văn mãnh thú hồng hoang cho người cảm giác dữ tợn.

Chiến Thần Càn Thích!

Hình Thiên đạp hư không chậm rãi đến gần Từ Trọng Sinh đang đà lao nhanh, nét mặt giễu cợt nhìn con mồi.

Con ngươi Từ Trọng Sinh co rút, nhưng gã không cảnh giác, định lướt qua Hình Thiên bắt lấy Tần Quân.

Khoảng cách giữa hai người rút ngắn nhanh, ngày càng gần. Chớp mắt Hình Thiên cười gằn vung búa to, tia sáng lạnh bừng lên chiếu sáng cả thiên địa.

Xoẹt phập!

Mọi người chưa xem rõ đã xảy ra chuyện gì thì Từ Trọng Sinh đã bị Hình Thiên chém thành hai nửa, máu nhuộm không trung, rung động thị giác vô số người.

Bản tôn Như Lai giật mình trợn tròn mắt.

Tàn bạo!

Lúc trước Từ Trọng Sinh còn siêu mạnh mẽ đã bị thành hai khúc, đa số người không kịp phản ứng.

Hình Thiên nhẹ nhàng diệt Từ Trọng Sinh rồi cầm búa, thuẫn xông hướng bản tôn Như Lai.

Đám khán giả ở xa xem cuộc chiến máu nóng sôi sục, các thám tử lo truyền tình báo về:

- Ui, người đó là ai mà diệt gọn Từ Trọng Sinh?

- Đó là điện chủ Thi Hoàng Điện!

- Quá đáng sợ!

- Không ngờ trong tay Tần Thánh Đế có cường giả như vậy.

- Mợ ơi, Tần Thánh Đế định đơn độc khiêu chiến Tây Vực, Thi Hoàng Điện sao?

Hai phân thân Như Lai cũng bị Hình Thiên hù sợ, căng thẳng nhìn gã bay tới.

Hình Thiên cười khẽ, khinh thường nói:

- Chỉ là phân thân, ngô không thèm giết!

Hình Thiên vụt qua giữa hai phân thân Như Lai với tốc độ phân thân không kịp phản ứng.

Nhanh quá!

Hai phân thân Như Lai thầm nghĩ.

Như Lai ở trên bầu trời Lôi Âm Tự nheo mắt, không ngờ Hình Thiên cuồng vọng như vậy, trực tiếp tìm y.

Cùng lúc đó, Hạng Vũ và Tôn Ngộ Không ở dưới đất đánh ngang tay. Tốc độ của hai người mau khó tin, lực lượng mạnh đến không thể tưởng tượng, mỗi lần va chạm có thể phá hoại núi sông đất đai, trong mấy ngàn thước không ai dám tới gần.

Dương Tiễn gầm lên biến to vạn trượng, giơ cao đao chiến thần ba mũi nhọn chém vào một cường giả Thái Ất Huyền Tiên của Thi Hoàng Điện.

Lý Nguyên Bá hú dài, thanh âm tràn ngập sát ý:

- Grào!

Lý Nguyên Bá hóa thành Kim Sí Bằng Điểu che rợp trời, khiến vô số người trợn to mắt.

Chim đại bàng thật thuần tuấn!

Cánh vàng giương rộng che khung trời, đám lính cảm giác bầu trời tối sầm.

Mắt Kim Sí Bằng Điểu lóe tia điên cuồng đập cánh vượt qua Hình Thiên lao vào Linh Sơn.

Bùm!

Linh Sơn cao vút đâm mây bị Kim Sí Bằng Điểu đụng gãy, đá vụn như mưa to rơi xuống, mặt đất rung rinh. Lôi Âm Tự thần thánh bị đánh sụp.

Bản tôn Như Lai tức giận vỗ chưởng, quát to:

- Nghiệt súc! Ngươi dám!

Như Lai đã đánh giá thấp Lý Nguyên Bá, không ngờ Đại La Kim Tiên mà bùng nổ tốc độ như vậy, khiến y không kịp phản ứng.

Bàn tay to màu vàng từ trên trời giáng xuống không nhỏ hơn Kim Sí Bằng Điểu bao nhiêu, nếu nó trúng chưởng này thì không chết cũng bị thương.

Hình Thiên chém nhát búa, ánh sáng chói lòa bừng lên, khí búa màu trắng tựa như thất luyện cắt qua đánh nát bàn tay vàng.

Mạnh mẽ vô song!

Vô số người rớt tròng mắt, Hậu Nghệ, Khoa Phụ hết hồn.

Hình Thiên mạnh dữ vậy?

Hai người không biết Hình Thiên là Đại Vu đời thứ hai đã vượt qua bọn họ.

Gia Cát Lượng lẩm bẩm:

- Mạnh quá . . .

Bạch Trạch đứng bên tay kia của Tần Quân biểu tình giật mình, hiển nhiên không ngờ Hình Thiên mạnh mẽ như vậy.

Bạch Trạch bản năng nhìn Tần Quân, mắt sáng lấp lánh. Hèn gì lúc trước Tần Quân cố ý giảm tốc độ hành quân, thì ra Hình Thiên là đòn sát thủ của hắn.

------oOo------

Chương 935: Đấu Chiến Thắng Phật thần võ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Thiên ngước nhìn Như Lai ở trên cao, cuồng cười nói:

- Ngươi là Như Lai phải không? Ngươi muốn chết như thế nào?

Rõ ràng Hình Thiên không thèm để Như Lai vào mắt.

Như Lai tức giận giơ chưởng vỗ xuống, bàn tay vàng to hơn lúc trước xé mở tầng mây giáng xuống, tựa như khung trời sụp đổ.

Hình Thiên không né tránh ngược lại nâng thuẫn xông tới.

Ầm!

Hình Thiên và bàn tay to màu vàng va chạm, gã biến sắc mặt, dường như ngạc nhiên vì lực lượng chưởng của Như Lai.

Hình Thiên một tay giơ thuẫn cao qua đầu cứng rắn đỡ bàn tay vàng, xa trăm dặm vẫn thấy rõ bàn tay lấp lánh ánh sáng vàng. Trước bàn tay to đó Hình Thiên nhỏ bé đến mức gần như không thấy.

Hình Thiên gầm lên, thanh âm chấn thương sinh, gồng mình muốn nâng

bàn tay vàng lên.

Cùng lúc đó, trên đỉnh đầu Tần Quân xuất hiện một lỗ đen, một thân hình chậm rãi bước ra.

Tỏa tử giáp màu vàng, thân hình cao thẳng, áo choàng màu đỏ bay trong gió. Hai cọng cánh phượng chĩa lên trời, lông khỉ màu vàng đung đưa. Mặt lông miệng thiên lôi, nhưng bộ dạng rất hấp dẫn, ánh mắt hờ hững như mọi thứ trên đời không lọt vào mắt y.

Liễu Nhược Lai đứng trước kiệu vàng ngước lên nhìn, thấy thân hình ngạo nghễ của Đấu Chiến Thắng Phật thì há hốc mồm, bản năng nhìn Tôn Ngộ Không đang kịch chiến với Hạng Vũ.

Liễu Nhược Lai lẩm bẩm:

- Ta bị hoa mắt?

Tại sao có đến hai vị Tôn Ngộ Không?

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng cũng thấy kỳ kỳ, cùng ngước đầu lên, giây sau lộ biểu tình gặp quỷ.

Phương xa Trư Bát Giới đang chiến đấu chợt nhìn đỉnh đầu Tần Quân, biểu tình khó tin:

- Đó là . . .!

Đường Tam Tạng, Sa Ngộ Tịnh trợn to mắt.

Càng nhiều người chú ý đến Đấu Chiến Thắng Phật xuất hiện, Tần Quân cũng vậy.

Tần Quân cười nói:

- Đấu Chiến Thắng Phật của trẫm, tiếp theo trẫm cần ngươi hàng phục Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Biểu tình của hắn bình thản như đang nói một chuyện nhẹ như không.

Đấu Chiến Thắng Phật!

Ui!

Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Dương Tiễn, Sa Ngộ Tịnh, Na Tra, Lý Tịnh, Cửu Đầu Trùng, hễ Thần Ma có ký ức kiếp trước đều hút ngụm khí lạnh. Bọn họ biết Đấu Chiến Thắng Phật là ai.

Sau khi Tôn Ngộ Không lấy kinh thành tựu Phật vị, Đấu Chiến Thắng Phật! Đấu chiến cả đời, nhiệt huyết không ngừng!

Đấu Chiến Thắng Phật lẩm bẩm:

- Tề Thiên Đại Thánh?

Ánh mắt đầu tiên Đấu Chiến Thắng Phật thấy Như Lai đang dây dưa với Hình Thiên ở phía xa, hai phân thân Như Lai đánh với Khoa Phụ, sau cùng nhìn Tôn Ngộ Không chiến đấu dưới đất.

Tôn Ngộ Không mặc giáp sắt toàn thân đen thui múa Kim Cô Bổng tựa như lệ ma, Đấu Chiến Thắng Phật nhíu chặt mày.

Đấu Chiến Thắng Phật thần uy bất phàm vừa xuất hiện đã trở thành tiêu điểm thiên địa.

Tôn Ngộ Không đại chiến với Hạng Vũ có cảm ứng tâm linh bản năng ngước nhìn Đấu Chiến Thắng Phật, ánh mắt giao nhau giữa hư không làm tinh thần y hoảng hốt giây lát. Hạng Vũ bất chấp chuyện khác, Vương Bá Tinh Thần Kích quét qua đập trúng ngực giáp của Tôn Ngộ Không, đánh bay y ra xa vạn thước, dọc đường không biết đâm chết bao nhiêu binh sĩ.

Đấu Chiến Thắng Phật nhíu chặt mày nhìn, tuy không quen Hạng Vũ nhưng y rất phản cảm Tôn Ngộ Không lúc này.

Đấu Chiến Thắng Phật lẩm bẩm:

- Lại bị chơi đùa trong lòng bàn tay sao?

Đấu Chiến Thắng Phật lại nhìn bản tôn Như Lai ở phía xa.

Như Lai bộc phát ra sức chiến đấu động trời liên tiếp vỗ chưởng, từng chưởng vàng to giáng xuống người Hình Thiên, dù có thuẫn ngăn cản nhưng gã bất lực không tấn công được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Linh Sơn đã hóa thành phế tích, cát bụi mù mịt che trời, không thấy rõ thân hình Hình Thiên.

Tần Quân nhíu chặt mày nhìn.

Như Lai thật sự bị thương nặng? Tại sao mạnh mẽ đến thế?

Đấu Chiến Thắng Phật thì mặt không biểu tình chậm rãi bay xuống.

So với Tôn Ngộ Không thời kỳ Tề Thiên Đại Thánh thì Đấu Chiến Thắng Phật khác biệt lớn nhất là tính cách, san bằng góc cạnh mũi nhọn, trở nên chính chắn hơn.

Sẽ có người nói Tôn Ngộ Không mất đi kiệt ngạo thì còn là Tôn Ngộ Không sao? Nhưng phải biết trưởng thành, ai đều muốn vô pháp vô thiên, mãi khi trải qua cực khổ, chính chắn rồi mới hiểu thế giới chưa bao giờ là của ai.

Tôn Ngộ Không trải qua năm trăm năm bị áp chế và Tây Du Ký mới hiểu điều này.

Khi đại náo Thiên Cung nhìn như Tôn Ngộ Không hào khí phấn khởi không gì ngăn được, khi bước lên Tây Du Ký mới hiểu rằng mình không thể chúa tể thiên địa, thậm chí không thể nắm giữ vận mệnh của mình.

Sau khi trở thành Đấu Chiến Thắng Phật thì Tôn Ngộ Không ít khi đấu tranh, chỉ lo tu luyện, không tranh với đời, tâm tình đã lột xác.

Đấu Chiến Thắng Phật bị hệ thống cố ý triệu hoán đến, biết sứ mệnh của mình, không thể từ chối mệnh lệnh của Tần Quân, thậm chí không chất vấn.

Khi nhìn Tôn Ngộ Không khác rơi vào trạng thái điên dại, Đấu Chiến Thắng Phật bản năng bài xích.

Tần Quân cao giọng quát:

- Hạng Vũ, trở về!

Tôn Ngộ Không đã đến Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ, Hạng Vũ không làm gì được, chẳng bằng để Đấu Chiến Thắng Phật giải quyết.

Hạng Vũ không cam lòng, nhưng khi thấy Đấu Chiến Thắng Phật chậm rãi bay tới thì buộc phải nhảy lên giết hướng cường giả Thi Hoàng Điện.

Hạng Vũ thầm giật mình, tại sao có đến hai vị Tôn Ngộ Không?

Trước kia Hạng Vũ chưa gặp Tôn Ngộ Không nhưng nghe người khác kinh kêu biết con khỉ này cũng là Tôn Ngộ Không, hình tượng của Đấu Chiến Thắng Phật có thần tính hơn Tôn Ngộ Không khoác giáp sắt.

Trư Bát Giới buồn bực lẩm bẩm:

- Mợ, Mỹ Hầu Vương thật giả lại sắp trình diễn?

Nhưng nhìn Đấu Chiến Thắng Phật khiến Trư Bát Giới thấy an toàn hơn. Đại sư huynh vĩnh viễn đi đằng trước nhất trong Tây Du Ký dường như trở lại.

Đấu Chiến Thắng Phật xuyên qua chiến trường, có thi nô lao lên, chưa đụng vào y đã bị chấn thành tro bay trong gió.

Từ đầu đến cuối Đấu Chiến Thắng Phật chỉ nhìn Tôn Ngộ Không chằm chằm.

Tôn Ngộ Không đứng trong đá vụn phía xa nhìn lên Đấu Chiến Thắng Phật, đôi mắt thô bạo mà tràn ngập sát ý có chút mờ mịt, nhưng y không hành động, chờ Đấu Chiến Thắng Phật giáng lâm.

Trong phế tích cách chỗ Tôn Ngộ Không ba vạn thước, Từ Trọng Sinh chậm rãi đứng lên, gã sống lại! Nhưng vì bị Hình Thiên chém thành hai khúc nên hơi thở suy yếu nhiều, biểu tình cực kỳ khó xem.

Từ Trọng Sinh rít qua kẻ răng:

- Chết tiệt!

Từ Trọng Sinh không ngờ một phút sơ sẩy đã bị Hình Thiên chém làm hai nửa, may mắn gã không phải người sống.

Từ Trọng Sinh nhìn cuộc giao chiến phía xa làm cả chiến trường rung động, gã cũng hoảng, không ngờ Như Lai mạnh đến vậy.

Bàn tay vàng to lớn như bão tố liên tiếp giáng xuống không cho Hình Thiên cơ hội thở dốc. Như Lai mặt không biểu tình trông thật máu lạnh, khiến người lạnh lòng.

Hình Thiên rống to:

- Biến!

------oOo------

Chương 936: Nếu ta ở mức đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí phủ tung hoành chém tan cát bụi mù mịt, thế như chẻ tre nổ nát từng bàn tay vàng. Hình Thiên chợt biến to ra, lưỡi búa cũng biến lớn như người khổng lồ đứng lên.

Mái tóc đen như giao long vặn vẹo trong không trung, Hình Thiên thật sự biến thành ma thần.

Như Lai biến sắc mặt, biết Hình Thiên tuy là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn nhưng có lực lượng vượt qua Đại La Chí Tiên cảnh.

Bên kia, Hậu Nghệ và Khoa Phụ hợp sức hủy diệt hai phân thân Như Lai, hóa thành từng đốm sáng tan biến giữa hư không.

Hậu Nghệ quát to:

- Lên! Giết Như Lai là trận chiến này định Càn Khôn!

Hậu Nghệ kéo căng Xạ Nhật Cung Thần nhắm ngay Như Lai.

Khoa Phụ lập tức nhấc chân lao hướng Như Lai.

Từ Trọng Sinh nhảy lên chặn lại trước mặt Khoa Phụ, phất tay, không gian trên đầu gã xé rách. Một cốt trảo trắng hếu to lớn như sơn mạch gió rít bay ra bóp cổ Khoa Phụ. Lúc này Khoa Phụ cao vạn trượng, cần cổ thô ít nhất trăm trượng, nhưng gã bị cốt trảo bóp cổ là biết nó to cỡ nào rồi.

Khoa Phụ giận run người:

- Lại là ngươi!

Cái tên này sao còn chưa chết đi!

Khoa Phụ giơ chưởng vỗ hướng Từ Trọng Sinh muốn đập chết gã.

Bên kia.

Đấu Chiến Thắng Phật đã đến trước mặt Tôn Ngộ Không, hai bên cách nhau chưa tới mười thước, bốn mắt nhìn nhau. Khuôn mặt Đấu Chiến Thắng Phật hờ hững, ánh mắt Tôn Ngộ Không hung hăng.

Đấu Chiến Thắng Phật nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi là Tề Thiên Đại Thánh?

Hai cọng lông phượng trên đỉnh đầu và vạt áo choàng đỏ sau lưng lắc lư, bày ra hình tượng Mỹ Hầu Vương lâm li. Đặc biệt sau khi trở thành Đấu Chiến Thắng Phật thì lông tóc Đấu Chiến Thắng Phật biến thành màu vàng, càng thêm thần tuấn.

Tôn Ngộ Không đeo mặt nạ sắt khiến người không thấy biểu tình, nhưng trong mắt càng mờ mịt. Đặc biệt nghe danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh làm tinh thần y rung mạnh.

Như Lai đang đánh túi bụi với Hình Thiên chú ý đến Đấu Chiến Thắng Phật xuất hiện, vì không có ký ức kiếp trước nên Như Lai nghi ngờ tại sao xuất hiện thêm một Tôn Ngộ Không, không lẽ là huynh đệ song sinh? Làm

Như Lai giật mình nhất là trên người Tôn Ngộ Không này có chút phật tính.

Như Lai trầm giọng quát, thanh âm như sấm rung động chín tầng trời:

- Ngộ Không! Giết hắn!

Ánh mắt Tôn Ngộ Không trở nên hung ác.

Như Lai mặc kệ Đấu Chiến Thắng Phật là Phật gì, miễn là cường giả trận doanh Tần Quân thì y chỉ muốn giết ngay. Huống chi Đấu Chiến Thắng Phật làm dao động ảnh hưởng của Tổ Xá Lợi Tử đối với Tôn Ngộ Không, làm Như Lai bất an.

Mắt Tôn Ngộ Không bắn ra hai luồng huyết quang, huơ Kim Cô Bổng đập hướng Đấu Chiến Thắng Phật.

Đinh!

Tiếng kim loại va chạm vang vọng cả chiến trường. Đấu Chiến Thắng Phật nghiêng cổ, Kim Cô Bổng đập trúng vai nhưng mặt y không đổi sắc.

Tôn Ngộ Không có thân thể Kim Cương Bất Tử, Đấu Chiến Thắng Phật cũng có. Huống chi hệ thống triệu hoán ra Đấu Chiến Thắng Phật có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn mạnh hơn xa Tôn Ngộ Không, nếu vẫn bị Tôn Ngộ Không treo lên đánh thì không hợp lý.

Vì Đấu Chiến Thắng Phật là Tôn Ngộ Không.

Tất cả bản lĩnh của Tôn Ngộ Không thì Đấu Chiến Thắng Phật đều biết, mà thứ Đấu Chiến Thắng Phật biết chưa chắc Tôn Ngộ Không giỏi.

Tôn Ngộ Không bất chấp công kích của mình có hữu hiệu hay không, y đã trong trạng thái điên dại chỉ muốn phá hủy con khỉ giống hệt mình:

- Giết! Giết!! Giết!!!

Kim Cô Bổng điên cuồng vung, Đấu Chiến Thắng Phật không thèm né, mặc cho Tôn Ngộ Không đập đánh cỡ nào thì thân hình Đấu Chiến Thắng Phật không run.

Nhiều người nuốt nước miếng nhìn. Tôn Ngộ Không thô bạo, thân thể mạnh mẽ của Đấu Chiến Thắng Phật đổi mới hiểu biết của họ.

Liễu Nhược Lai bắt đầu hỏi:

- Thân thể của hắn làm bằng cái gì vậy?

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng nhìn ngu người.

Khóe môi Tần Quân cong lên cười nói:

- Ngộ Không có được thân thể Kim Cương Bất Tử, Đấu Chiến Thắng Phật cũng có, thậm chí càng mạnh, cộng thêm tu vi Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn. Ngộ Không còn lâu mới đối kháng lại được.

Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!

Bạch Trạch và Gia Cát Lượng xoe tròn mắt tràn đầy khó tin nhìn Tần Quân, như đang hỏi: Bệ hạ dụ đâu ra siêu cường giả vậy?

Hạng Vũ đang tàn sát thi nô chú ý đến Đấu Chiến Thắng Phật và Tôn Ngộ Không đánh nhau, lòng dậy sóng thần. Hạng Vũ hiểu sâu sắc nhất lực lượng của Tôn Ngộ Không, rất mạnh, nhưng không ngờ Đấu Chiến Thắng Phật đứng yên cho y đánh mà như người lớn ăn hiếp con nít.

Binh sĩ, các tướng Thiên Đình Đại Tần xôn xao bàn tán:

- Ui, Đấu Chiến Thắng Phật mạnh vậy sao?

- Lại một con khỉ nữa, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, sau đó lại xuất hiện một con khỉ mạnh.

- Sao có thể như vậy? Đấu Chiến Thắng Phật chẳng phải là Tôn Ngộ Không sao?

- Lại là bệ hạ làm!

- Giờ là khỉ lên ngôi sao?

Phe Tây Vực, Thi Hoàng Điện thì run sợ.

Tần Thánh Đế rốt cuộc có bao nhiêu thuộc hạ cường đại?

Đám khán giả ở phía xa rất hào hứng. Cái tên Đấu Chiến Thắng Phật nghe rất bá khí, cộng thêm biểu hiện khi đối diện Tôn Ngộ Không khiến người khó quên.

Chưa đầy một phút Đấu Chiến Thắng Phật đã bị Tôn Ngộ Không đập mấy ngàn gậy, nền đất vạn thước vỡ vụn mà Đấu Chiến Thắng Phật dửng dưng như không. Tôn Ngộ Không thở hổn hển, vì đánh hết sức nên sau mấy ngàn gậy tiêu hao sức nhiều.

Biểu tình Đấu Chiến Thắng Phật bình thản:

- Mệt rồi?

Tôn Ngộ Không không có lý trí, không thể trả lời.

Giây sau Đấu Chiến Thắng Phật bỗng một đấm đánh vào bụng Tôn Ngộ Không, lực lượng mãnh liệt chấn đá vụn xung quanh bay lên. Tôn Ngộ Không như đạn pháo bay ra ngoài, Đấu Chiến Thắng Phật lao lên theo.

Đấu Chiến Thắng Phật Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn đánh Tôn Ngộ Không Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ dễ như chơi. Vì Đấu Chiến Thắng Phật là tương lai của Tôn Ngộ Không, biết rõ mọi thứ của Tôn Ngộ Không, nhưng Tôn Ngộ Không không biết gì về tương lai.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dọc đường bay Đấu Chiến Thắng Phật đá đấm Tôn Ngộ Không như bao cát.

Hai con khỉ tốc độ mau đến mắt thường không thể bắt giữ, lên trời xuống đất, Đấu Chiến Thắng Phật đánh Tôn Ngộ Không không có sức đánh trả, giáp sắt rớt ra từng mảng.

Đường Tam Tạng ở phía xa bật thốt một câu, mắt tràn đầy mong chờ và lo lắng:

- A di đà phật . . .

Đường Tam Tạng mong chờ Đấu Chiến Thắng Phật đánh tỉnh Tôn Ngộ Không, nhưng lo Tôn Ngộ Không nhập ma gặp bất trắc.

Bên kia, Hình Thiên và Như Lai như hai vị thần khổng lồ đang đánh nhau.

Kim Thân Như Lai cao vạn trượng, búa to của Hình Thiên chém vào người không gây tổn thương quá lớn, thậm chí không khiến Như Lai trầy da.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bàn tay phải của Như Lai mang theo uy năng hủy thiên diệt địa vỗ ra, xé rách không khí, dấy lên sóng gió phá núi. Hình Thiên nhẹ nhàng dùng thuẫn đỡ chưởng này, nhưng trong lòng rất khó chịu.

------oOo------

Chương 937: Lỗi tại kiếp trước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Thiên cắn răng thầm nghĩ:

- Lừa trọc già này không phải Đại La Chí Tiên!

Kẻ địch càng mạnh Hình Thiên càng phấn khởi. Búa và thuẫn cùng sử dụng, một bên phòng thủ, một bên công kích.

Như Lai giống như Đấu Chiến Thắng Phật lúc trước, mặc cho Hình Thiên chặt chém thế nào cũng không làm y rụng một cọng lông.

Như Lai lạnh lùng nói:

- Nếu ta ở trạng thái hoàn toàn đỉnh cao thì một chưởng có thể đập chết ngươi!

Hình Thiên cười nhạt:

- Nếu ngô cũng ở trạng thái đỉnh cao thì ngươi không có tư cách đấu với ngô!

Như Lai tức giận, cảm giác bị sỉ nhục. Tuy người này mạnh nhưng quá tự phụ, khiến y rất khó chịu.

Hai tay Như Lai vỗ chưởng, ánh sáng vàng chói lòa làm mọi người trên chiến trường nhắm tịt mắt, bao gồm Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật.

Ầm!

Đất rung núi chuyển, cuồng phong tàn phá.

Không ai biết xảy ra chuyện gì, ánh sáng vàng tan biến, Hình Thiên thụt lùi mấy chục dặm, dọc đường trượt ra một sơn cốc lớn, cát bụi mù mịt.

Ngực Hình Thiên để lại dấu bàn tay to ghê người.

Như Lai chậm rãi thu chưởng về, trước ánh mắt kinh sợ của nhiều người, y vỗ tay nói:

- A di đà phật, thí chủ sát nghiệt sâu nặng, cần vào Phật Môn ta hành thiện thiên hạ, đừng chấp mê bất ngộ nữa!

Tần Quân cười phá lên, đang trong chiến đấu mà Như Lai còn muốn dụ người, mơ thuộc hạ đến điên rồi.

Vù vù vù vù vù!

Hậu Nghệ liên tục bắn tên, từng mũi tên lửa lớn như sao băng bắn hướng Như Lai, lửa đốt khung trời vặn vẹo.

Như Lai xoay người vỗ chưởng, chưởng lực cuồng bạo đánh tan từng mũi tên lửa.

Tư thái bá đạo làm rung động vô số người.

Từ Trọng Sinh dây dưa với Khoa Phụ cũng tim đập chân run, thầm rít gào:

- Sao có thể như vậy? Tại sao lừa trọc già có thể mạnh vậy được?

Vì cuộc chiến tranh giành Tiểu Chúc Long trong Thần Vực khiến Từ Trọng Sinh gai mắt Tần Quân, cộng thêm hắn là Chiến Thần chuyển thế, lần này gã tính mượn cơ hội trừ khử Thiên Đình Đại Tần, luyện Tần Quân thành thi nô.

Chiến Thần ngày xưa nếu bị bồi dưỡng tốt thì sẽ là trợ thủ mạnh.

Vì vậy Từ Trọng Sinh kiêu căng đến giúp đỡ Như Lai, ở trong mắt gã thì Như Lai chỉ ăn may, vừa lúc gã muốn nhúng chàm Tần Quân. Từ Trọng Sinh không ngờ Như Lai sẽ bộc phát ra thực lực mạnh mẽ như vậy, hơi thở khiến gã run rẩy.

Khiến Thi Vương hạng năm trên Hùng Chủ bảng run rẩy! Đủ biết Như Lai mạnh cỡ nào!

Khoa Phụ quát to:

- Ngươi nhìn đi đâu!?

Rắn xanh và vàng trên đôi tay Khoa Phụ thò ra như giao long nhanh chóng siết cốt trảo to trên đỉnh đầu Từ Trọng Sinh.

Từ Trọng Sinh lấy lại tinh thần, nguyên chiến trường có ba vị biểu hiện bắt mắt hơn Khoa Phụ, gã thì bị Khoa Phụ kiềm chế, điều này khiến gã rất ức chế, thấy mất mặt.

Từ Trọng Sinh tức giận giang hai tay, quát khẽ, thân thể nhanh chóng phình to, từng cây xương nhò ra từ các khớp, dữ tợn sắc bén, mái tóc đỏ dài ra vặn vẹo như xúc tu. Không lâu sau Từ Trọng Sinh biến thành thi ma cao trăm trượng, mặt trắng răng nanh, người đầy gai xương, khiến người nhìn kinh dị.

Từ Trọng Sinh cao trăm trượng vẫn rất thấp bé trước mặt Khoa Phụ.

Khoa Phụ cười rẻ rúng vỗ chưởng, giây sau Từ Trọng Sinh lắc người biến mất, khi xuất hiện đã đến sau lưng Khoa Phụ.

Từ Trọng Sinh vỗ hai tay, bên cạnh lại vươn ra hai cốt trảo to lớn. Hai

tiếng phập phập, lưng Khoa Phụ bị đâm thủng phun máu. Khoa Phụ nhíu mày rậm, rắn vàng và xanh táp nhanh, nhưng Từ Trọng Sinh né thoát quá mau, khi lại xuất hiện đã đến cạnh đùi trái của Khoa Phụ. Vẫn là hai cốt trảo như đến từ chín tầng địa ngục xé xuống miếng thịt đùi to, máu chảy ròng ròng.

Khoa Phụ tức điên, rút nhỏ người lại cỡ trăm trượng đề phòng Từ Trọng Sinh đột nhiên tập kích.

Từ Trọng Sinh cười khẩy nói:

- Ngươi không thể mau hơn ta được.

Từ Trọng Sinh lại hiện ra sau lưng Khoa Phụ muốn lại tấn công gã.

Vèo vèo vèo!

Ba tiếng xé gió vang lên cùng lúc, Từ Trọng Sinh bản năng ngoái đầu nhìn, mũi tên lửa đâm vào ngực, bụng, đùi gã, nhiệt độ cao khủng bố khiến gã biến sắc mặt. Làm Thi Vương, Từ Trọng Sinh không sợ bị xé vụn bằm thây, nhưng gã sợ bị đốt thành tro.

Thi và hồn kỵ lửa nhất.

Hậu Nghệ lạnh lùng nhìn Từ Trọng Sinh, cách xa nhau mấy chục dặm.

Hậu Nghệ tương đương với pháo thủ cự ly xa hỗ trợ nguyên chiến trường, gã là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn thậm chí có thể kiềm chế Như Lai.

Đối mặt Như Lai mạnh mẽ, Hình Thiên cúi đầu nhìn bàn tay in trên ngực, gã không kinh hoàng ngược lại cười càng dữ tợn.

Hình Thiên nghẹo cổ đối diện Như Lai, lạnh lùng quát:

- Vậy mới thú vị, hơi đau chút nhưng chưa đủ!

Dứt lời Hình Thiên nhảy lên, thân hình vạn trượng như núi Thái bay lên, giơ cao búa to chém vào Như Lai.

Bùm!

Như Lai không né tránh, giơ chưởng đỡ. Búa to và tay phải va chạm thoáng chốc sinh ra xung lực mắt thường trông thấy khuếch tán bốn phương.

Nền đất vốn đã bị xới tung lần nữa sụp đổ, đất đá vụn như sóng biển dạt ra. Các sĩ binh, yêu binh, tăng nhân, thi nô bị cuốn đi. Nguyên Tây Vực rung bần bật, Nam Vực và các vực xung quanh cảm giác chấn động.

Tất cả sinh linh đang đánh nhau đều ngừng lại nhìn hướng Hình Thiên và Như Lai tựa như vị thần.

Tần Quân liên tưởng truyền thuyết Hình Thiên chém Thiên Đế, truyền thuyết thần thoại không đồ sộ bằng nhìn tận mắt.

Đấu Chiến Thắng Phật đạp Tôn Ngộ Không xuống đất, ánh mắt phức tạp nhìn Như Lai, lẩm bẩm:

- Dù ở phương thế giới nào thì Như Lai vĩnh viễn mạnh mẽ như thế.

Đấu Chiến Thắng Phật trải qua hải ngoại cầu đạo, đại náo Thiên Cung, chịu dày vò dưới Ngũ Hành Sơn, đấu tranh trên Tây Du Ký, cuối cùng thành tựu Đấu Chiến Thắng Phật. Nhưng y không cảm kích Như Lai chút nào, từ đầu đến cuối đều hận Như Lai. Nhưng Đấu Chiến Thắng Phật biết che giấu cảm xúc, trước khi chưa có thực lực đánh ngã Như Lai thì y không muốn lại giẫm lên vết xe đổ.

Nhẫn nhịn một lúc tốt hơn là mù quáng chịu chết.

Tôn Ngộ Không còn đang giãy dụa dưới chân Đấu Chiến Thắng Phật, trước lực lượng tuyệt đối mọi sự vùng vẫy chỉ là phí công.

Đấu Chiến Thắng Phật cúi đầu khẽ nói:

- Tôn Ngộ Không sẽ không gục ngã hai lần trước một thất bại.

Đáng tiếc Tôn Ngộ Không trong cơn điên không để ý Đấu Chiến Thắng Phật khuyên nhủ.

Đấu Chiến Thắng Phật nhướng mày chân phải đạp ngực Tôn Ngộ Không,

đè mặt đất dưới thân Tôn Ngộ Không sụp xuống, các khe nứt kéo dài đi bốn hướng.

Đấu Chiến Thắng Phật tức giận quát:

- Phế vật! Còn không mau tỉnh lại!?

Thanh âm vang vọng bát phương, khiến đa số sinh linh dời ánh mắt từ Như Lai sang bên hai con khỉ, bao gồm Tần Quân.

Nhìn Đấu Chiến Thắng Phật giẫm lên Tôn Ngộ Không, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép khiến lòng Tần Quân xúc động.

------oOo------

Chương 938: Ta là Tề Thiên Đại Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đấu Chiến Thắng Phật vừa gầm rống vừa giơ chân phải đạp Tôn Ngộ Không:

- Tỉnh lại!

- Tỉnh lại!

- Tỉnh lại!

Tôn Ngộ Không bị đạp gầm rú liên tục, Đấu Chiến Thắng Phật đạp không chút thương tình.

Đường Tam Tạng bay nhanh đến trước mặt Đấu Chiến Thắng Phật.

Đấu Chiến Thắng Phật liếc Đường Tam Tạng, hỏi:

- Lần này ngươi muốn làm cái gì? Siêu độ hắn? Trừ bỏ hắn?

Cảm giác thái độ của Đấu Chiến Thắng Phật lạnh lùng, khuôn mặt Đường Tam Tạng bình tĩnh từ từ ngồi xuống trước mặt Tôn Ngộ Không.

Đường Tam Tạng chỉ lo niệm kinh:

- Ứng học bàn nhược ba la mật đa, nhược bồ tát ma ha tát, dục đắc thế thế thường ức túc trụ, chung bất vong thất đại bồ đề tâm, viễn ly ác hữu thân cận thiện hữu, hằng tu bồ tát ma kha tát hành . . .

Đấu Chiến Thắng Phật nhíu chặt mày.

Đường Tam Tạng niệm Đại Bàn Nhược Kinh, một trong các Tây Kinh đã lĩnh. Không giống Khẩn Cô Chú làm Tôn Ngộ Không đau đớn, kinh này có thể tịnh hóa tâm linh, xua đuổi tai họa.

Đấu Chiến Thắng Phật tiếp tục đạp ngực Tôn Ngộ Không, ngữ điệu càng hung dữ:

- Sư phụ ngay trước mặt, tại sao ngươi còn chưa tỉnh!?

Nhìn bộ dạng của Tôn Ngộ Không khiến Đấu Chiến Thắng Phật khó giữ bình tĩnh.

- Tôn Ngộ Không, tại sao ngươi không nghĩ thấu? Thảm án trên Hoa Quả Sơn, giày vò năm trăm năm, tám mươi mốt nạn trong Tây Du Ký, ngươi trải qua bao nhiêu? Hãy giấu cuồng vọng của ngươi, hiểu rõ thực lực của mình! Ngươi lưu lạc đến mức này là vì ngươi quá yếu!

Đấu Chiến Thắng Phật càng nói càng kích động, như đang trách cứ bản thân quá khứ, sự thật là như thế.

Sinh linh khác nghe còn tưởng Đấu Chiến Thắng Phật và Tôn Ngộ Không có thù sâu gì.

Như Lai nhìn mà nóng ruột nóng gan, rất sợ Tôn Ngộ Không bị Đấu Chiến Thắng Phật giẫm chết.

Tiếng gầm gừ thảm thiết của Tôn Ngộ Không quanh quẩn trong thiên địa, khiến người sợ. Lực lượng của Đấu Chiến Thắng Phật khủng bố đến mức nào mà có thể áp chế một kẻ đã điên?

Tôn Ngộ Không đau khổ gầm rống:

- Grào!

Tiếng gào khàn khàn nhỏ dần, dường như lý trí đang từ từ trở lại.

Nhưng Đấu Chiến Thắng Phật không ngừng, ngược lại đạp càng mạnh chân hơn như muốn giẫm chết Tôn Ngộ Không.

Đường Tam Tạng ngồi xếp bằng, quanh thân đầy phạn văn màu vàng, Đại Bàn Nhược Kinh dần vang vọng thiên địa.

Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh kích động nhìn.

Trư Bát Giới vừa vung đinh ba chín lưỡi giết địch vừa hét to:

- Hầu ca mau tỉnh lại!

Sa Ngộ Tịnh không nói nhưng mắt đa số nhìn Tôn Ngộ Không, tràn đầy lo lắng.

Tần Quân đứng trên đầu rồng nhìn xuống dưới, thầm cầu nguyện Tôn Ngộ Không mau tỉnh lại.

Vì bên kia Như Lai biểu hiện quá mạnh mẽ, Hình Thiên có xu hướng không trấn nổi.

Hậu Nghệ phụ trợ nguyên chiến trường, Khoa Phụ bị Từ Trọng Sinh kiềm chế. Thi Vương là hùng chủ xếp hạng năm, tu vi so với Khoa Phụ chỉ cao không thấp.

Hạng Vũ một đường hoành hành vô kỵ, oanh sát thi nô, cường giả Thi Hoàng Điện. Hạng Vũ trở thành tồn tại hung tàn nhất trừ vòng chiến cao tầng.

Hình Thiên, Như Lai đánh túi bụi phía cuối trời. Hình Thiên dùng cả búa và thuẫn, công kích bá đạo vừa siêu mau. Như Lai chỉ dựa vào đôi tay trần đã chiến đấu kịch liệt với Hình Thiên.

Đùng!

Hình Thiên huơ tấm thuẫn đập vào mặt Như Lai đẩy lên trước, mặt đất rung bần bật, lực lượng cường đại khiến Như Lai biến sắc mặt.

Như Lai quát to:

- Cút!

Phật quang bừng lên đẩy lui Hình Thiên, Như Lai chắp hai tay trầm giọng niệm:

- Vạn pháp Phật Tổ!

Dứt lời sau lưng Như Lai mọc ra một vạn cánh tay, vạn chưởng liên tiếp đánh ra tựa mưa to lê hoa, cuồng bạo vô song. Hình Thiên bị đánh liên tục dùng tấm thuẫn ngăn cản.

Tần Quân chửi thề:

- Đệt! Là Thiên Thủ Quan Âm!?

Quá vớ vẩn, không ngờ Như Lai còn có bản lĩnh này.

Vô số sinh linh đứng xa xem cuộc chiến xao động tranh luận.

- Như Lai mạnh quá!

- Thực lực tổng thể của Tây Vực không bằng Thiên Đình Đại Tần, nhưng sức chiến đấu cá nhân Như Lai siêu mạnh, đương thời không có vài người đối kháng lại.

- A, so với Như Lai thì ta thưởng thức Tần Thánh Đế hơn. Từ đầu đến cuối hắn không ra tay, cười xem gió mây vần vũ.

- Là rùa đen rút đầu thì đúng hơn!

- Cứ phải xông pha chiến đấu mới tính là cường giả? Lý luận kiểu gì!

Thám tử các thế lực cũng cãi chí chóe, bọn họ vốn đến thu thập tình báo nhưng dần bị chiến tranh hấp dẫn.

Hình Thiên bị vạn chưởng của Như Lai oanh kích không cách nào đánh trả. Hàng vạn bàn tay liên tục vỗ vào kẻ địch là cảnh tượng đồ sộ biết bao, dấy lên sóng gió đánh tan áng mây.

Hình Thiên cắn răng thầm nghĩ:

- Lừa trọc già này đúng là có bản lĩnh thông thiên!

Nhưng Hình Thiên chỉ càng phấn khởi hơn, máu toàn thân đang đốt cháy.

Hình Thiên cầm tấm thuẫn cất bước đi hướng Như Lai, vạn chưởng liên tục công kích khiến gã cất bước khó khăn, đi nặng nề, mỗi bước đạp nứt nền đất, núi non lung lay.

Bên kia, Đấu Chiến Thắng Phật vẫn đang đạp Tôn Ngộ Không.

- Mau tỉnh lại! Phế vật!

Ngực giáp của Tôn Ngộ Không đã nát, đôi mắt dưới mặt nạ sắt bớt dữ dằn, dường như sự sống cũng xói mòn nhanh.

Đường Tam Tạng vẫn niệm Đại Bàn Nhược Kinh muốn thức tỉnh lý trí của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Ta . . . Ta không phải phế vật!

Khí thế cuồng bạo không gì sánh bằng hất bay Đấu Chiến Thắng Phật, Đường Tam Tạng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất dưới thân Tôn Ngộ Không sụp xuống hố to, đất đai rung lắc, cát đá bay lên xoay quanh y như vòi rồng.

Tôn Ngộ Không run rẩy lơ lửng trên trời.

Chân mày Đấu Chiến Thắng Phật giãn ra, khóe môi cong lên nụ cười bí hiểm.

Đường Tam Tạng hơi lo lắng, vì hơi thở của Tôn Ngộ Không lại tăng vọt, thế hung hãn không yếu đi ngược lại càng mạnh.

Tôn Ngộ Không chợt xoay người đập xuống đáy hố, hai chân lún sâu trong đá vụn:

- Ta . . . Không phải phế vật . . . Không phải phế vật! Không phải phế vật!

Yêu khí đỏ rực tràn ra từ cơ thể, mắt Tôn Ngộ Không bắn ra tia sáng đỏ sát ý gần như thực chất, khiến người hãi hùng.

Như Lai đang đánh nhau với Hình Thiên ở phía xa thầm la hỏng rồi, hét to:

- Ngộ Không! Giết những kẻ miệt thị ngươi đi!

Tỏa tử giáp màu vàng phủ lên người Tôn Ngộ Không thay cho giáp thép đen rách rưới, như Tề Thiên Đại Thánh đang trở về.

Tần Quân phấn khởi nhìn.

Ôi mợ, Hầu ca như uống thuốc phê, sức chiến đấu tăng vọt!

Tôn Ngộ Không từng bước ra khỏi hố to để lại hai hàng dấu chân sâu hoắm, vừa đến gần Đấu Chiến Thắng Phật vừa muốn tháo mặt nạ sắt xuống.

Lông phượng kim quan hiện ra trên đỉnh đầu, Tôn Ngộ Không lúc này trông càng giống Đấu Chiến Thắng Phật hơn, trừ màu lông và mặt nạ sắt.

Đấu Chiến Thắng Phật tiếp tục trào phúng Tôn Ngộ Không:

- Tề Thiên Đại Thánh? Đó chỉ là giấc mơ đẹp ngươi tự bện ra, giấc mơ nực cười!

------oOo------

Chương 939: Rơi vào Phật Môn

Đấu Chiến Thắng Phật chậm rãi rút Kim Cô Bổng ra từ lỗ tai, đây là lần đầu tiên y lấy Kim Cô Bổng ra, đủ thấy y bắt đầu nghiêm túc.

Cũng nói lên thực lực của Tôn Ngộ Không đang tăng vọt.

Tôn Ngộ Không kéo mạn mặt nạ xuống, nghiến răng nói:

- Ta chính là Tề Thiên Đại Thánh! Tề Thiên Đại Thánh là ta! Không ai có thể trói buộc tự do của ta!

Tôn Ngộ Không lặp đi lặp lại câu này như đang nhắc nhở mình.

Như Lai nóng ruột nóng gan nhìn từ xa, muốn thoát khỏi Hình Thiên trợ giúp Tôn Ngộ Không, nhưng Hình Thiên rất khó chơi.

Hạng Vũ giết hướng Như Lai, giơ cao Vương Bá Tinh Thần Kích đập xuống gáy y. Như Lai tức giận vỗ chưởng đập Hạng Vũ rớt xuống phế tích như đuổi ruồi. Bụi bay lên, giây sau Hạng Vũ nhảy vọt lên lại đâm kích vào bụng Như Lai.

Hình Thiên chém nhát búa, không cho Như Lai cơ hội rời khỏi.

Bùm!

Tôn Ngộ Không bỗng quỳ xuống, hai tay chống đất thở hổn hển, bỗng đập mặt xuống đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tôn Ngộ Không điên cuồng đập mặt xuống đất như muốn đập nát mặt nạ sắt. Vô số người rung động nhìn, Tần Quân xem mà đau lòng.

Liễu Nhược Lai không kiềm được nói:

- Bệ hạ, Đại Thánh như vậy thật đáng thương.

Tôn Ngộ Không trước kia kiêu căng ngạo nghễ biết bao, không ngờ bây

giờ rơi vào hoàn cảnh thế này, làm Liễu Nhược Lai lòng dạ ngây thơ phải thổn thức cảm thán.

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng khâm phục ý chí ngoan cường của Tôn Ngộ Không.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Hắn không đáng thương, vì hắn là Tề Thiên Đại Thánh, hắn sẽ tự cứu chuộc mình!

Tần Quân nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không như đã phát điên.

Đấu Chiến Thắng Phật đứng ngây người tại chỗ, không ngờ Tôn Ngộ Không chẳng những không khùng lên còn cố gắng muốn tránh thoát gông xiềng.

Đường Tam Tạng niệm một câu, ánh mắt phức tạp nhìn Tôn Ngộ Không liên tục đập mặt xuống đất:

- A di đà phật.

Như Lai là sư phụ kiếp trước của gã, Tôn Ngộ Không là đệ tử kiếp trước, Đường Tam Tạng không cách nào hận hai bên, chỉ có thể bó tay trơ mắt nhìn. Điều này gây xúc động lớn cho Đường Tam Tạng.

Đấu Chiến Thắng Phật cười to, trào phúng bảo:

- Không ai trói buộc tự do của ngươi được? Nực cười!

Đấu Chiến Thắng Phật thương hại nhìn Tôn Ngộ Không, quát to:

- Ngươi quên tại sao mình bị Thiên Hình? Tại sao bị nhốt trong Bát Quái Đan Lô? Tại sao bị Như Lai đè dưới Ngũ Chỉ Sơn năm trăm năm?

Tôn Ngộ Không không nghe, vẫn điên cuồng đập mặt xuống đất, dần dà người y bốc cháy ngọn lửa. Lửa hơi giống Tam Muội Chân Hỏa, mặt nạ sắt bị đốt nóng đỏ.

Sinh linh xem cuộc chiến bàn tán rôm rả:

- Ui, Tề Thiên Đại Thánh bị điên sao?

- Không phải điên, hắn chỉ muốn giải cứu mình.

- Như Lai đã làm gì Tôn Ngộ Không?

- Phật đều là giả dối, thần tiên xua đuổi đạo thống của Phật cũng không phải vô lý.

- Sao ta cảm giác Tề Thiên Đại Thánh sắp phản chiến đầu vào Tần Thánh Đế?

Nhìn hành động điên cuồng của Tôn Ngộ Không khiến bọn họ sinh lòng kính nể.

Đổi lại là bọn họ có thể làm được như Tôn Ngộ Không không?

Từ Trọng Sinh chiến đấu với Khoa Phụ cũng nhìn Tôn Ngộ Không nhìn với con mắt khác, lúc trước gã đã nhìn nhầm, bằng vào ý chí này về sau con khỉ đó sẽ bất phàm.

Đấu Chiến Thắng Phật khiêng Kim Cô Bổng bước chậm đến trước mặt Tôn Ngộ Không, từ trên cao nhìn xuống y, không dùng ngôn ngữ kích thích nữa, chỉ bình tĩnh nhìn, chờ Tôn Ngộ Không tự giải thoát.

Khiến Tần Quân buồn bực là tại sao Đấu Chiến Thắng Phật chưa dung hợp với Tôn Ngộ Không? Theo hệ thống nói Đấu Chiến Thắng Phật và Tôn Ngộ Không mà dung hợp thì Tôn Ngộ Không sẽ tỉnh lại. Không lẽ Đấu Chiến Thắng Phật có ý đồ khác?

Tần Quân truyền âm cho Hậu Nghệ:

- Ngươi đi giúp Hình Thiên và Hạng Vũ, đừng để Như Lai chạy.

Mục tiêu lớn nhất trong chuyến đi này là Niết Bàn Bồ Đề của Như Lai, phải đánh bại Như Lai, tuyệt đối không thể để y chạy thoát.

Hậu Nghệ lập tức bay hướng Như Lai, tiễn đạo của gã cao nhất, vốn là Đại Vu nên cơ thể không thua gì Khoa Phụ. Hậu Nghệ biến lớn vạn trượng

dùng bả vai đụng mạnh như Tổ Vu Công Cộng đụng Bất Chu Sơn. Như Lai bị đụng trúng lưng đau nghiến răng.

Mắt Hình Thiên lóe tại hung tợn thừa dịp chém nhát búa trúng ngực Như Lai, nhát búa này hung ác hơn đợt trước nhiều. Ngực Như Lai bị chém một cái khe dài, nhưng Như Lai là Kim Thân Phật Tổ, bị chém thương nhưng không đổ máu.

Như Lai tức giận quát:

- Muốn chết!

Vạn chưởng vỗ nhanh, vì tốc độ quá mau sinh ra tàn ảnh trông như có trăm vạn bàn tay đập vào người Hình Thiên, khiến gã run rẩy, hai chân lìa khỏi mặt đất.

Uy áp mạnh mẽ làm mặt đất sụp xuống, đất bùn dạt ra bốn phương tám hướng tựa như cảnh tượng tận thế.

Hậu Nghệ kéo Xạ Nhật Cung Thần ngưng tụ tên lửa to, gã cách Như Lai chưa đầy năm ngàn trượng. Bọn họ cao vạn trượng nên khoảng cách nhiêu đó là rất gần, hầu như bắn sát mặt.

Bùm!

Tên lửa to bắn vào sau gáy Như Lai, làm y xoay người vỗ vạn chưởng như mưa to đánh vào người Hậu Nghệ. Chớp mắt Hậu Nghệ không chịu nổi bị đánh bay.

Hạng Vũ không biến lớn vạn trượng, gã cao trăm trượng đánh lén Như Lai, nhưng đòn công kích của gã như muỗi chích đối với Như Lai.

Như Lai rống to:

- Các ngươi đều quá yếu!

Vạn chưởng vỗ mỗi hướng, Như Lai bay tới gần Tôn Ngộ Không.

Như Lai khổng lồ như núi thần thô bạo đụng bay nhiều cường tướng của Đại Tần, đâm chết nhiều binh sĩ, thi nô, bao gồm tăng binh của Tây Vực.

Nhìn Như Lai lao đến, Tần Quân hét lên:

- Bảo vệ Tôn Ngộ Không!

Đám cường tướng Dương Tiễn, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Kim Sí Bằng Điểu, La Sĩ Tín, Cửu Đầu Trùng cùng xông hướng Như Lai, tiếng la giết rung trời.

Như Lai tức giận bật cười:

- Châu chấu đá xe!

Trong trạng thái Vạn Pháp Phật Tổ thì Như Lai là vô địch.

Vạn bàn tay mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa vỗ hướng đám cường tướng Dương Tiễn, đánh bọn họ hộc máu bay ngược.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm nhìn, Như Lai quá mạnh.

Tần Quân không kiềm được chất vấn:

- Cái tên này thật sự bị thương nặng sao?

Không lẽ tin tức đó là tung hỏa mù? Hoặc trong thời gian ngắn Như Lai đã lành lặn?

Hình Thiên, Hậu Nghệ chạy nhanh đến, hết sức ăn ý từ hai bên trái phải đụng gãy nhiều cánh tay của Như Lai.

Đấu Chiến Thắng Phật khiêng Kim Cô Bổng chậm rãi xoay người mắt lóe tia sáng kỳ lạ nhìn Như Lai như Nộ Phật diệt thế.

Đấu Chiến Thắng Phật siết chặt Kim Cô Bổng, thì thào:

- Ta chỉ có bảy ngày, không thể chỉ thành toàn một bản thân khác, ta cũng muốn làm chút chuyện cho mình!

Đấu Chiến Thắng Phật cất bước đi hướng Như Lai, cánh phượng và áo choàng đỏ đung đưa, thân hình hơi gầy gò cho người cảm giác Chiến

Thần.

Y là Đấu Chiến Thắng Phật!

------oOo------

Chương 940: Suốt kiếp là Tề Thiên Đại Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bùm!

Sau lưng Đấu Chiến Thắng Phật chợt có tiếng giáp sắt vỡ, làm y khựng lại ngạc nhiên ngoái đầu nhìn.

Hai tay Tôn Ngộ Không chống mặt đất, mặt nạ sắt đã nát hơn một nửa, còn sót lại bị lửa nung đỏ lộ ra nửa khuôn mặt dữ tợn, đôi mắt đỏ như máu.

Y, Tề Thiên Đại Thánh, rốt cuộc đột phá gông xiềng của Như Lai.

Tôn Ngộ Không lạnh lùng nói:

- Như Lai lão nhân, ta muốn đại chiến mười vạn hiệp với ngươi!

Người nghe nổi da gà sống lưng lạnh toát.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cứu về Tôn Ngộ Không. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Điều này nghĩa là Tôn Ngộ Không thoát khỏi Như Lai khống chế, Tần Quân rất mừng.

Tôn Ngộ Không giật xuống miếng thép dính trên mặt, chậm rãi đứng dậy, ngoắc tay phải, Kim Cô Bổng rơi phía xa nhanh chóng bay vào tay.

Tôn Ngộ Không cầm Kim Cô Bổng bước tới bên cạnh Đấu Chiến Thắng Phật, mắt nhìn Như Lai chằm chằm, cắn răng hỏi:

- Ngươi là Đấu Chiến Thắng Phật?

Tôn Ngộ Không đã nghe Tần Quân kể vận mệnh kiếp trước của mình, biết mình lấy Tây Kinh xong sẽ vào Phật Môn, phong làm Đấu Chiến Thắng Phật.

Khuôn mặt Đấu Chiến Thắng Phật lạnh nhạt nói:

- Ta là Tôn Ngộ Không.

- Tại sao rơi vào Phật Môn?

Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật đứng sóng vai, trừ lông tóc khác nhau còn lại giống y như đúc.

Đường Tam Tạng đứng phía sau mắt lấp lóe.

Nhiều người xem hoa mắt.

Đấu Chiến Thắng Phật như không nghe được oán trách trong câu hỏi của Tôn Ngộ Không, nhẹ giọng đáp:

- Không vào hang cọp sao bắt được cọp?

Tôn Ngộ Không lặng im, hai con khỉ cùng bước ra, bước đi giống nhau hướng tới Như Lai bị Hình Thiên, Hậu Nghệ bám giữ.

Bọn họ thật nhỏ bé trước Hình Thiên, Như Lai, Hậu Nghệ, nhưng bóng lưng không quay lại, không sợ điều gì.

Tần Quân nhìn mà sóng lòng trào dâng, thúc giục:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Giải cứu Tôn Ngộ Không được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, cơ hội phó bản Thần Ma, Tần Quân muốn dùng ngay bây giờ.

Nếu triệu hồi ra Thần Ma mới đủ mạnh có lẽ có thể xoay chuyển, dù không mạnh cũng không ảnh hưởng toàn cục!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật từ chạy chậm thành chạy gấp, tốc độ nhanh như tàn ảnh, cùng là Mỹ Hầu Vương, cầm Kim Cô Bổng, trông như phân thân.

Hai con khỉ đồng thanh kêu lên:

- Như Lai, chịu chết đi!

Thanh âm át hết thanh âm trong thiên địa này.

Cả hai cùng nhảy vọt lên cao mấy vạn thước, Kim Cô Bổng giơ cao qua đầu nhanh chóng biến lớn dài ra mấy ngàn trượng. Hai cây gậy xé rách không khí đập xuống đầu Như Lai.

Lực lượng của hai con khỉ mạnh biết bao, đập Kim Thân Như Lai lún xuống đất hoang tàn. Hình Thiên, Hậu Nghệ biến sắc mặt.

Hai vị Đại Vu hoảng hốt thầm nghĩ:

- Sức lực mạnh quá!

Đấu Chiến Thắng Phật có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, bọn họ đã biết rồi. Lại nhìn Tôn Ngộ Không, y có dấu hiệu đột phá Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, làm Hình Thiên và Hậu Nghệ không tin nổi.

Tôn Ngộ Không lại phục hồi trạng thái kiệt ngạo bất thuần tức giận cười:

- Khẹc, Như Lai lão nhân, hãy ăn một gậy của gia gia!

Kim Cô Bổng đâm thủng biển mây cuồn cuộn lại đập xuống, nhưng lần này Như Lai một tay bắt trúng.

Giây sau Đấu Chiến Thắng Phật đập ngang Kim Cô Bổng, tốc độ huơ gậy mau hơn Tôn Ngộ Không, Như Lai bị đập trúng bụng.

- A a a! Chết cho ta!!!

Hai bắp tay Đấu Chiến Thắng Phật căng phồng, dồn hết sức mạnh vào Kim Cô Bổng hất bay Như Lai.

Đấu Chiến Thắng Phật thân cao người thường một gậy đánh bay Như Lai cao vạn trượng, hình ảnh rất đồ sộ.

Ui!

Vô số sinh linh trố mắt líu lưỡi, vĩ lực khủng khiếp đến mức nào?

Từ Trọng Sinh điện chủ Thi Hoàng Điện sợ suýt ướt quần.

Ngưu Ma Vương mới đến nơi bị cảnh này sợ hãi khựng lại, đám yêu vương sau lưng gã ngây người.

Vô số sinh linh sôi trào, phe Thiên Đình Đại Tần tăng mạnh sĩ khí.

- Đấu Chiến Thắng Phật? Mợ ơi, lực lượng này quá thần!

- Khủng khiếp thế!

- Hèn gì có thể treo đánh Tề Thiên Đại Thánh!

- Uy vũ! Thuộc hạ này của Tần Thánh Đế sắp một trận chiến thành danh, danh chấn thiên hạ!

- Quá bá đạo!

Trư Bát Giới cuồng nhiệt hét rầm lên:

- Hầu ca! Đại sư huynh! Uy vũ!

Vẻ mặt Sa Ngộ Tịnh kích động, nhưng biểu hiện trầm ổn hơn Trư Bát Giới.

Song hầu hiện thế, uy bá thiên hạ!

Lý Tịnh thì thào:

- Một Tôn Ngộ Không đã nghiêng trời lệch đất, hai cái thì . . .

Linh Lung Bảo Tháp xoay tròn trên đầu Lý Tịnh, chiếu diệt thi nô lao đến gần.

Na Tra, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Cửu Đầu Trùng, Viên Hồng, bao gồm Hạng Vũ, đám cường tướng Đại Tần khó tin nhìn Tề Thiên Đại Thánh, Đấu Chiến Thắng Phật đánh Như Lai tơi bời.

Tần Quân thì thào hai câu:

- Nếu ta ngang với trời, thương sinh khuynh phục! Tay chiến đấu cả đời, thắng ngàn vạn kẻ địch!

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng nghe mà rung động tinh thần.

Hai câu ngắn ngủi đã miêu tả Tôn Ngộ Không kiệt ngạo, Đấu Chiến Thắng Phật vô địch.

Đấu Chiến Thắng Phật và Tề Thiên Đại Thánh có quan hệ gì?

Bùm!

Tôn Ngộ Không một gậy đập vào lưng Như Lai làm Kim Thân run rẩy. Bị Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật thi nhau đánh khiến Như Lai bừng bừng lửa giận.

Như Lai quát to:

- Vạn Pháp Phật Tổ!

Như Lai chắp hai tay lại, vạn cánh tay nhanh chóng phục hồi vỗ các hướng hình thành phòng ngự nghiêm ngặt.

Tôn Ngộ Không lại vung gậy nhưng bị đánh bay.

Đấu Chiến Thắng Phật lao tới một tay chộp cổ tay Tôn Ngộ Không, hai con khỉ xoay tròn một vòng, Đấu Chiến Thắng Phật lại ném Tôn Ngộ Không hướng Như Lai.

Đấu Chiến Thắng Phật rống to:

- Chiến đi! Tẩy rửa khuất nhục kiếp trước, nguyện ngươi suốt kiếp là Tề Thiên Đại Thánh!

Tôn Ngộ Không nghe vậy yêu khí đỏ quanh người càng cuồng bạo, đôi mắt đỏ ngầu càng sậm thành màu tím.

Vô số sinh linh rung động, Tần Quân nghe mà xúc động tinh thần. Thần Ma đã phục hồi ký ức kiếp trước cũng không xúc động sâu bằng Tần Quân.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không là anh hùng tuổi thơ của bao nhiêu con cháu Hoa Hạ hiện đại.

Y vô pháp vô thiên, trăm trận trăm thắng, không nghe theo lệnh!

Nghe Đấu Chiến Thắng Phật nói muốn Tôn Ngộ Không suốt kiếp là Tề Thiên Đại Thánh khiến lòng Tần Quân dâng lên cảm giác khác lạ.

Tôn Ngộ Không giơ cao Kim Cô Bổng, bộc phát ra lực lượng cực hạn vung gậy đập xuống:

- Như Lai lão nhân, một gậy này là trả lại chưởng kiếp trước của ngươi!

Như Lai không hiểu ra sao, gì mà kiếp trước?

Nhưng Như Lai không kịp nghĩ nhiều Kim Cô Bổng đã đập xuống.

Bùm!

Kim Cô Bổng như cột trời đập xuống tầng phòng hộ hình thành từ vạn chưởng của Như Lai. Một tiếng nổ trầm đục khủng bố xé rách mọi tiếng ồn trong thiên địa, chấn động tám hướng.

------oOo------

Chương 941: Như Lai thức tỉnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Vực, Tôn Như Đạo, đám trưởng lão bị tiếng nổ trầm đục làm giật nảy mình.

Trung Hoang, các phương thế lực xáo động cùng nhìn hướng Tây Vực.

Mặt đất dưới chân Như Lai không ngừng sụp xuống, đá bay cao vạn trượng. Trong cơn bão thân hình Tôn Ngộ Không nhỏ bé mà tỏa sáng vạn trượng, khiến vạn linh nhìn chăm chú.

Khuôn mặt dữ tợn của Tôn Ngộ Không dần giãn ra trở nên hờ hững như Đấu Chiến Thắng Phật, thì thào:

- Ta muốn ngang với trời, không phải vì không biết tự lượng sức mình, ta chỉ tin ý chí con người thắng trời.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngụy Chinh, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Gió to thổi áo vàng của Tần Quân bay phần phật, sau khi nghe hệ thống gợi ý hắn lập tức ra lệnh:

- Triệu hoán lại!

Nhìn Tôn Ngộ Không đại phát thần uy, triệu hoán ra gà con làm mất hứng sao?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Bắt đầu triệu hoán lại Thần Ma!]

Như Lai bị Tôn Ngộ Không áp chế chậm rãi đứng dậy.

Hình Thiên, Hậu Nghệ ở bên cạnh không nhúng tay vào, bọn họ muốn xem hai con khỉ có thể bộc phát ra lực lượng thế nào.

Thấy Như Lai sắp đứng dậy, Tôn Ngộ Không nghiến răng, dù sức chiến đấu lại bay vọt nhưng muốn dánh bại Như Lai thì như người si nói mộng.

Đấu Chiến Thắng Phật lộn mèo qua đỉnh đầu Tôn Ngộ Không, hai tay giơ cao đập gậy xuống.

Tề Thiên Đại Thánh không làm được thì còn có Đấu Chiến Thắng Phật.

Đinh!

Gậy đập nát tầng phòng hộ của Như Lai, với thế không gì sánh bằng đập xuống đầu Như Lai khiến y choáng váng.

Tôn Ngộ Không bứt dúm lông khỉ bỏ vào miệng nhai sau đó phun ra, ngàn pháp ngoại phân thân xuất hiện, cùng cầm Kim Cô Bổng lơ lửng trên đỉnh đầu Như Lai.

Đấu Chiến Thắng Phật mỉm cười, cũng thi triển pháp ngoại phân thân, nhưng số lượng lên đến hai ngàn, cũng cầm Kim Cô Bổng.

Hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không làm vô số người nuốt nước miếng nhìn.

Hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không đồng thanh kêu lên:

- Khẹc! Đánh!

- Đánh chết hắn!

- Như Lai lão nhân! Thù mới hận cũ cùng tính một lượt!

- Đập nó! Chịu chết đi!

Thanh âm kỳ dị tụ lại với nhau khiến người da đầu tê dại, sau đó cả bầy khỉ như mưa rơi xuống Như Lai.

Hình ảnh vô cùng đồ sộ, hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không mặc tỏa tử giáp màu vàng tựa như các Chiến Thần giáng lâm thảo phạt Ác Phật trên đời.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán Thần Tài đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Thần Tài?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, hắn là Tần Thánh Đế, còn cần tài sao?

Tần Quân dứt khoát chọn:

- Triệu hoán lại!

Lần triệu hoán Thần Ma thứ ba dù gọi ra ai thì Tần Quân không thể lựa chọn nữa. Nhưng hết cách, hai vị đầu thật sự là không chấp nhận được.

Ngụy Chinh có lẽ năng lực chính trị siêu đẳng, nhưng hắn đã có Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Thân Công Báo, Khương Tử Nha, Bạch Trạch, không quá khát cầu văn thần.

Huống chi chế độ khoa cử trong Thiên Đình Đại Tần đã công bố, văn thần nổi lên không ngớt. Người ở thế giới này chắc chắn không yếu hơn Hoa Hạ kiếp trước của Tần Quân.

Hệ thống nhanh chóng lên tiếng:

[Đinh! Bắt đầu triệu hoán lại Thần Ma!]

Hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không đánh hội đồng Như Lai.

Thân hình chúng nó nhỏ hơn con ruồi so với Như Lai, nhưng lực lượng thì rất mạnh. Đặc biệt pháp ngoại phân thân của Đấu Chiến Thắng Phật, mỗi gậy nặng nề đánh Như Lai đau nhức toàn thân.

- Gậy này trả lại một chưởng trước Lăng Tiêu điện của ngươi!

- Gậy này trả lại hơn năm trăm năm giam cầm!

- Gậy này trả lại hành hạ uống sương!

- Gậy này trả lại đau đớn bị kim cô hành!

Hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không gầm rống trút ra lửa giận, không cam lòng kiềm nén đã lâu, làm tiêu điểm cả chiến trường tập trung vào bọn họ.

Khoa Phụ, Từ Trọng Sinh ngừng lại, biểu tình rung động nhìn Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật giận chiến Như Lai.

Như Lai lúc trước còn mạnh mẽ vô song nay bị đánh đến không có sức

chống trả.

Vạn cánh tay không biết bị đánh gãy bao nhiêu, Như Lai hai tay ôm đầu, nghiến răng nghiến lợi, khuôn mặt trang nghiêm hiền hòa trở nên cực kỳ dữ tợn.

Như Lai tức giận quát:

- Con khỉ nhà ngươi cho rằng thiên địa sinh ra vì ngươi sao!?

Còn dư hơn hai ngàn cánh tay bỗng giang ra đánh bay hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không.

Như Lai rực cháy lửa giận, chậm rãi đứng thẳng dậy, hơi thở càng ngưng thực khủng bố, ánh mắt hung ác khác hẳn lúc trước.

Như Lai quát to:

- Ngươi muốn tự do là vô pháp vô thiên, phá hư luân hồi, đại náo Long Cung, lừa gạt? Ngươi không cam lòng, vậy thiên binh bị ngươi đánh giết sẽ cam lòng sao? Âm tào địa phủ cam lòng sao? Bị Đông Hải Long Cung bị ngươi chèn ép cam lòng sao? Cho ngươi đi Tây tạo phúc thương sinh, ngươi cảm thấy khuất nhục, chẳng lẽ mặc kệ ngươi tàn phá thiên địa là công bằng?

Tần Quân và đám Thần Ma biến sắc mặt.

Chuyện gì vậy? Chẳng phải Như Lai không có ký ức kiếp trước?

Tần Quân vội hỏi thầm.

Hệ thống trả lời nhanh:

- Mới rồi Như Lai bị kích thích lớn nên kích động, đột phá gông xiềng, phục hồi ký ức kiếp trước.

Mợ ơi, có trò này?

Tần Quân chửi thề, chết tiệt, đột phá trong khi đánh nhau chẳng phải là độc quyền của phe ta sao?

Như Lai khí thế tăng vọt ngồi xếp bằng trong không trung, dưới chân hiện ra sen vàng. Như Lai lúc này hoàn toàn biến thành Như Lai Phật Tổ trong thần thoại kiếp trước của Tần Quân.

Tu vi tăng vùn vụt, tuy chưa đến đỉnh nhưng tạo áp lực lớn cho Đấu Chiến Thắng Phật, Tôn Ngộ Không.

Như Lai lạnh lùng nói:

- Tôn Ngộ Không, Phật cho ngươi cơ hội quay đầu là bờ nhưng ngươi không quý trọng, chấp mê bất ngộ, vậy ta cho ngươi hoàn toàn biến mất, cho tự do mà ngươi muốn!

Hơi thở của Như Lai như luồng gió chết chóc tàn phá thiên địa, khiến vô số sinh linh người lạnh lẽo.

Từ Trọng Sinh như gặp quỷ:

- Sao có thể như vậy?

Lúc này Như Lai cho Từ Trọng Sinh cảm giác khá nguy hiểm, như lúc đối diện Thiên Mệnh Đại Đế.

Khuôn mặt Hình Thiên, Hậu Nghệ trầm trọng.

Hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không vẫn liều lĩnh xông hướng Như Lai, mặt dữ tợn muốn ăn thịt.

Đột phá thì sao? Nhớ lại kiếp trước thì thế nào? Dù là Như Lai thời kỳ đỉnh cao bọn họ cũng dám chiến!

Mắt Như Lai lóe tia khinh miệt, vạn chưởng sau lưng vỗ vào hơn ba ngàn Tôn Ngộ Không, tiếng gầm rú làm nhiều sinh linh tạm điếc.

Các phân thân Tôn Ngộ Không bị đánh thành tro bụi như pháo hoa liên tục nở rộ trên không trung.

Bản tôn Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật vội lui ra, nhanh chóng giải trừ pháp ngoại phân thân. Nếu tất cả pháp ngoại phân thân bị tiêu diệt

thì họ sẽ bị thương nặng, điểm trí mạng nhất của pháp ngoại phân thân là đây.

Tôn Ngộ Không cắn răng mắng:

- Chết tiệt, lừa trọc già thật sự biến mạnh!

------oOo------

Chương 942: Bồ Đề Tổ Sư chưa biết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đấu Chiến Thắng Phật bình tĩnh nhẹ giọng nói:

- Hắn cưỡng ép tăng thực lực sẽ không chống chọi quá lâu.

Kiến thức rộng rãi của Đấu Chiến Thắng Phật hơn xa Tôn Ngộ Không lúc đại náo Thiên Cung.

Hình Thiên xách búa chém, Hậu Nghệ kéo căng Xạ Nhật Cung Thần nhắm hướng Như Lai.

Bị Hình Thiên đánh lén, Như Lai lắc người vòng ra sau lưng gã vỗ chưởng.

Hình Thiên cảm giác lực lượng kinh khủng chui vào sống lưng, gã hộc máu té nhào tới trước.

Vèo vèo vèo!

Hậu Nghệ liên tục bắn ba mũi tên. Như Lai không né, xoay người vỗ chưởng. Bàn tay to màu vàng ngang ngửa thân hình vạn trượng của Hình Thiên xuất hiện đụng vào ba mũi tên lửa, đánh tan mũi tên. Bởi vì tốc độ quá nhanh Hậu Nghệ không kịp né đành dùng Xạ Nhật Cung Thần đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bàn tay vàng đẩy Hậu Nghệ trượt ra sau, dọc đường dấy lên cát bụi, để lại

hai khe rãnh lớn.

Hạng Vũ rống to:

- Chết đi!

Hạng Vũ giơ kích đâm tới, nhưng Như Lai không thèm nhìn gã, một cánh tay sau lưng đủ đánh bay gã.

Tần Quân sắc mặt âm trầm nhìn, thúc giục:

- Hệ thống, sao còn chưa triệu hoán thành công?

Hệ thống không trả lời.

Như Lai đã chộp Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật. Hai con khỉ múa may Kim Cô Bổng, không cam lòng khuất phục.

Đinh đinh!

Kim Cô Bổng đập vào hai cánh tay Như Lai, lực phản chấn hất bay Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật.

Như Lai lại trở về bộ dáng vô địch, xưng bá chiến trường.

Đám sinh linh xem cuộc chiến bàn tán rôm rả, la ó Như Lai quá mạnh.

- Ui, không ngờ Như Lai còn giấu nghề!

- Mạnh quá, cường giả lúc trước đấu ngang ngửa với hắn giờ hoàn toàn không làm gì được.

- Không phải bọn họ quá yếu, chỉ tại Như Lai quá mạnh!

- Thiên Đình Đại Tần gặp rắc rối rồi, Như Lai đã tiến vào trạng thái nổi khùng!

- Như Lai như vậy đương thời có mấy người đánh lại?

Bạch Trạch nói nhỏ với Tần Quân:

- Chúng ta tạm rút đi bệ hạ.

Gia Cát Lượng gật gù đồng ý:

- Đúng rồi, tạm né mũi nhọn, chờ Như Lai kiệt sức rồi tính tiếp. Tây Vực hầu như bị hủy rồi.

Đệ tử Phật Môn của Lôi Âm Tự không còn bao nhiêu, dù Như Lai thắng thì Tây Vực phải mất mấy chục năm mới phục hồi được.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bồ Đề Tổ Sư, đến từ Tây Du Ký, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Tần Quân rùng mình, lòng thầm rít gào.

Đại năng đến rồi! Siêu cường giả không thua gì Như Lai!

Tần Quân vội ra lệnh:

- Trả lại ký ức kiếp trước Tây Du Ký!

Bồ Đề Tổ Sư là sư phụ thật sự của Tôn Ngộ Không, không có Bồ Đề Tổ Sư thì chẳng có Tôn Ngộ Không.

Bồ Đề Tổ Sư là tồn tại bí ẩn nhất trong Tây Du Ký, dạy Tôn Ngộ Không bản lĩnh thông thiên, xong rồi không cho phép Tôn Ngộ Không báo ra sư môn.

Trong sách từng miêu tả Bồ Đề Tổ Sư như vầy:

Đại Giác Kim Tiên không cấu tư, tây phương diệu tương Tổ Bồ Đề.

Bất sinh bất diệt tam tam hành, toàn khí toàn bộ tinh thần trăm triệu từ.

Trống vắng tự nhiên tùy biến hóa, chân như bản tính mặc mình thích.

Cùng thọ với trời trang nghiêm thể, lịch kiếp minh tâm đại pháp sư.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa từng có đoạn thoại giống như vậy miêu tả Chuẩn Đề Đạo Nhân, nên đời sau nhiều người đoán Bồ Đề Tổ Sư là Chuẩn Đề Đạo Nhân, Thánh Nhân của Tây Phương Phật Giáo.

Thánh Nhân chỉ dùng mười mấy năm đã dạy ra Tề Thiên Đại Thánh kinh thiên động địa, nên suy đoán vậy cũng đúng. Nhưng Phong Thần Diễn Nghĩa xuất hiện sau Tây Du Ký, chỉ tập trung vào Tây Du Ký thì thân phận của Bồ Đề Tổ Sư rất bí ẩn, không cách nào ngược dòng căn nguyên.

Bởi vì Bồ Đề Tổ Sư hầu như không gì làm không được, bản lĩnh ba giáo đạo, phật, nho đều rành nên được gọi là cự phách lớn nhất Tây Du Ký.

Tần Quân từng lo Bồ Đề Tổ Sư và Chuẩn Đề Đạo Nhân trong Phong Thần Diễn Nghĩa là cùng một người, nên chỉ cho hệ thống phục hồi ký ức trong thế giới Tây Du.

Tần Quân thúc giục:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Bồ Đề Tổ Sư ra!

Một màn sáng chỉ mình Tần Quân thấy hiện ra trước mắt.

[Bồ Đề Tổ Sư: Đến từ Tây Du Ký.

Chủng tộc: Chưa biết.

Tu vi: Chưa biết.

Công pháp: Chưa biết.

Pháp bảo: Chưa biết.

Thần thông: Chưa biết.

Mức độ trung thành: 1 (MAX 100)]

Phụt!

Tần Quân muốn ói máu, lần đầu tiên gặp tình huống như vậy, trừ tên ra

còn lại toàn là chưa biết, quan trọng nhất là mức độ trung thành mới có một điểm.

Tùy thời phản bội!

Nhưng nghĩ đến Bồ Đề Tổ Sư bí ẩn mà cường đại chắc chắn vượt qua Đại La Chí Tiên, không trốn chạy ngay đã là may.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật lại bị đập xuống nền đất phế tích, đại lục chấn động.

Cát bụi bị yêu khí xé tan.

Tôn Ngộ Không lau máu bên môi nhe răng hỏi:

- Ngươi còn ổn không?

Đấu Chiến Thắng Phật đã xuất hiện bên cạnh Tôn Ngộ Không, lông tóc còn nguyên, hơi thở bình ổn. Khóe môi Tôn Ngộ Không co giật.

Đấu Chiến Thắng Phật với Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, thân thể đã đến trình độ Tôn Ngộ Không khó thể tưởng tượng.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Hạng Vũ cố gắng kiềm chế Như Lai nhưng không cách nào gần thân.

Vạn bàn tay vừa tấn công vừa phòng thủ, lực lượng mạnh hơn lúc trước gấp chục lần, Hình Thiên bị đánh sôi trào khí huyết.

Vèo vèo!

Hai mũi tên lửa bắn trúng lưng Như Lai nhưng không gây ra tổn thương.

Lửa vàng bí ẩn bao bọc Như Lai, khí thế khiến mặt đất dưới chân rung rinh.

Như Lai quát to, dường như Phật không muốn sát sinh:

- Phật pháp vô biên, các ngươi còn chưa thần phục!?

Hình Thiên tức giận bật cười nói:

- Rõ ràng là ngươi lo mình không chống đỡ nổi!

Hậu Nghệ, Hạng Vũ cũng nhìn ra nếu Như Lai thật sự mạnh đến vô địch đã sớm xuống tay giết cả đám.

Như Lai trầm giọng quát:

- Chấp mê bất ngộ!

Sen vàng nâng Như Lai lên cao nhìn xuống toàn chiến trường.

Hơi thở kinh khủng tuyệt luân cuốn sạch thiên địa, gió thổi sấm dậy. Các sinh linh cảm nhận uy áp to lớn bao phủ trái tim.

Một yêu vương sau lưng Ngưu Ma Vương run giọng hỏi:

- Hắn muốn làm gì?

Trong phạm vi vạn dặm, sinh linh nào có thể trông thấy Kim Thân Như Lai đều khủng hoảng.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật đổ mồ hôi lạnh. Vạn chưởng sau lưng Như Lai tụ tập pháp lực, ánh sáng vàng lấp lánh khiến người sợ.

Hậu Nghệ điên cuồng bắn tên, các mũi tên lửa xé rách không khí bắn vào người Như Lai nhưng không thể gây ra tổn thương.

Hình Thiên ném búa to, búa xoay tròn bay tới muốn chém đầu Như Lai, nhưng bị một bàn tay hất bay.

Hai cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn đều không làm gì được Như Lai hiện giờ, khiến Thiên Đình Đại Tần giảm mạnh sĩ khí.

Đám tướng Viên Hồng, Dương Tiễn, Na Tra, La Sĩ Tín, Lý Nguyên Bá biểu tình cực kỳ khó xem. Bọn họ hận mình không có đủ thực lực, chỉ có thể nhìn Như Lai bá đạo hiển uy.

------oOo------

Chương 943: Thả đồ nhi của ta ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch cắn răng khuyên nhủ:

- Mau lùi đi bệ hạ!

Lúc này không lùi nếu Tần Quân bị gì thì Thiên Đình Đại Tần nguy rồi.

Mặt Tần Quân đen như nhọ nồi không trả lời, lòng thầm đánh cuộc.

Hắn cược tiếp theo sẽ có biến số.

Đấu Chiến Thắng Phật sắc mặt khó xem nói:

- Lần này rắc rối, chúng ta không đánh lại Như Lai.

Tôn Ngộ Không táo bạo muốn xông lên, nhưng cảm giác nếu tiếp tục xông tới sẽ chết thật.

Ánh sáng vàng bao bọc Như Lai rực rỡ như vầng mặt trời, khung trời vặn vẹo, mặt đất rung rinh, tuyệt vọng đang sôi trào.

Như Lai nhìn xuống Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật, hỏi:

- Tôn Ngộ Không, cho ngươi một cơ hội cuối, có giác ngộ không?

Khuôn mặt Như Lai lạnh lùng như đã ăn chắc.

Tôn Ngộ Không châm biếm hỏi ngược lại:

- Giác ngộ? Thuận ngươi là Phật, nghịch ngươi là ma sao?

Như Lai hơi cau mày chuyển sang nhìn Tần Quân, ép hỏi:

- Tần Thánh Đế, ngươi thật sự muốn thuộc hạ của mình đều rơi vào vạn kiếp bất phục?

Tất cả sinh linh cùng nhìn Tần Quân.

Hai vị hùng chủ lại đối thoại, trước sự mạnh mẽ của Như Lai thì Tần Thánh Đế nên lựa chọn thế nào?

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Vạn kiếp bất phục? Ngươi nằm mơ!

Tần Quân vận chuyển pháp lực khiến thanh âm vang vọng thiên địa.

Xôn xao!

Không ngờ đến lúc này mà Tần Thánh Đế còn cứng rắn như vậy, chẳng lẽ hắn có hậu chiêu?

Đám sinh linh xem cuộc chiến xao động, người ngoài không nhìn thấu hướng đi của trận chiến này.

Phe Thiên Đình Đại Tần, mấy trăm vạn binh sĩ còn sống mắt bốc cháy đấu chí. Dù ở tình cảnh nào bệ hạ luôn có thể lấy ra lá chủ bài càng mạnh.

Tần Quân đứng trên đầu rồng quát to:

- Chiến sĩ Đại Tần ở đâu!?

Khuôn mặt Tần Quân cười cợt như ăn chắc Như Lai, thật ra trong bụng hắn cũng run nhưng không thể lộ ra ngoài.

Mấy trăm vạn binh sĩ đồng thanh kêu lên:

- Có thuộc hạ!

Thanh âm rung động lòng người, đám sinh linh xem cuộc chiến biến sắc mặt.

Như Lai sầm mặt xuống, giơ tay quát:

- Hừ! Tần Thánh Đế, ngươi thành danh vì cuồng, thua cũng vì cuồng!

Toàn thiên hạ nhắc tới Tần Thánh Đế thì ấn tượng chỉ có một chữ cuồng.

Một đường đạp lên các kiêu hùng, đập nát thế giới quan của vô số người. Chưa đầy hai mươi tuổi đã lao vào trăm hạng đầu Hùng Chủ bảng, trước không có ai, sau không người. Quan trọng nhất kiếp trước của Tần Thánh Đế là Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh, cũng là tồn tại duy nhất khiêu chiến thần tiên đầy trời.

Hắn nên cuồng!

Tần Quân rống to:

- Giết!!!

Mấy trăm vạn binh sĩ xung phong bay hướng Như Lai.

Dù thiêu thân lao đầu vào lửa bọn họ cũng không sợ!

Lý Nguyên Bá lao lên trước nhất, Kim Sí Bằng Điểu đập cánh bay lượn không chút sợ hãi.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật xách gậy ném tới.

Một bóng người xuất hiện bên cạnh Tần Quân, mặc đạo bào, râu dài tóc bạc, biểu tình bình tĩnh. Tần Quân, Bạch Trạch, Gia Cát Lượng đều không phát hiện ra người đó. Liễu Nhược Lai đứng trước rèm kiệu vàng vừa lúc nhìn thấy.

Liễu Nhược Lai sốt ruột hét to:

- Bệ hạ cẩn thận!

Tần Quân bản năng quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy Bồ Đề Tổ Sư đứng sau lưng mình nhìn hướng Như Lai phía xa.

Bạch Trạch vội che trước mặt Tần Quân, nàng dù gì có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh, tuy không mạnh bằng nhóm Tôn Ngộ Không, Hình Thiên nhưng cũng hơn xa Tần Quân.

Bạch Trạch trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Khuôn mặt xinh đẹp đầy kiêng dè, bởi vì nàng nhìn không thấu tu vi của đối phương.

Bồ Đề Tổ Sư thu về tầm mắt nhìn sang Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Trong vô hình ta cảm giác có duyên với ngươi, nhưng ta không muốn liên quan với ai. Nói đi, ngươi muốn ta làm gì cho ngươi?

Hệ thống gắn ký ức đến thế giới này cho từng Thần Ma, nên Bồ Đề Tổ Sư rất tò mò tại sao người ở kiếp trước cũng xuất hiện tại đây.

Thấy Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật bị Như Lai bắt đi khiến Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm cần ngươi hỗ trợ bắt Như Lai!

Bạch Trạch, Gia Cát Lượng, Liễu Nhược Lai và đám binh sĩ, tướng quân xung quanh bị bất ngờ.

Lão đạo sĩ này là Tần Quân mời đến? Hắn còn kêu lão ta đi bắt Như Lai?

Bồ Đề Tổ Sư đồng ý liền:

- Được!

Nơi này không phải thế giới Tây Du, Bồ Đề Tổ Sư không cần kiêng dè điều gì. Kiếp trước Tôn Ngộ Không gặp nạn Bồ Đề Tổ Sư chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn, trong thế giới này lão không cần băn khoăn.

Bồ Đề Tổ Sư đạp bước hư không, các tướng bận ác chiến với Như Lai không chú ý thấy lão.

Tần Quân lo lắng hỏi:

- Hệ thống, Bồ Đề Tổ Sư thật sự có thể xuống tay với Như Lai sao?

Hết cách, kiếp trước Tần Quân đọc những bình luận gây tổn thương lớn.

Có người nói Bồ Đề Tổ Sư là Chuẩn Đề, có người bảo là Hồng Quân, đủ mọi cách nói, các loại âm mưu luận.

Hệ thống giải thích rằng:

- Hãy vứt bỏ giả thiết của hệ thống hồng hoang, Phong Thần Diễn Nghĩa, hệ thống đoán Bồ Đề Tổ Sư trong Tây Du Ký thật ra không có bối cảnh gì lớn. Bồ Đề Tổ Sư rất mạnh, nhưng trước đại thế chỉ có nhẫn nhịn, thậm chí không dám bảo vệ Tôn Ngộ Không. Tây Du Ký phản ánh hắc ám của thiên hạ đương thời, đại năng mạnh như Bồ Đề Tổ Sư cũng có nhiều bất đắc dĩ và bất lực. Trong thế giới song song mà hệ thống thu thập thì Bồ Đề Tổ Sư không có quan hệ trực tiếp với Chuẩn Đề, Hồng Quân, Trấn Nguyên Tử.

Tần Quân đã hiểu, ngẫm lại cũng đúng, nếu Bồ Đề Tổ Sư thật sự là Chuẩn Đề Đạo Nhân, Thánh Nhân Phật Môn thì tại sao chỉ dạy Tôn Ngộ Không bản lĩnh chứ không uốn nắn tính cách? Chuẩn Đề hoàn toàn có thể nuôi nấng Tôn Ngộ Không từ nhỏ, chế tạo thành con rối, cần gì tốn công sức đại náo Thiên Đình, trấn áp Tôn Ngộ Không năm trăm năm?

Có người nói Như Lai cố ý chèn ép Thiên Đình, nhưng trong nguyên tác Tây Du Ký thì Ngọc Hoàng Đại Đế dùng giọng điệu ra lệnh thuộc hạ kêu Như Lai giúp chứ không phải mời, chẳng qua trong phim đã làm nhiều người bị lầm.

Có lẽ sẽ có người nói Phật Môn đấu tranh nội bộ, nhưng Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cùng là Thánh Nhân, Chuẩn Đề sợ gì Tiếp Dẫn?

Nếu nói Bồ Đề Tổ Sư là Hồng Quân có lẽ còn có khả năng, đạo tổ chắc chắn tinh thông pháp của ba giáo.

Nhưng trong thế giới song song có đủ loại khả năng, có khi là thế giới hồng hoang, có khi là riêng thế giới Tây Du. Bồ Đề Tổ Sư ở đây không liên quan gì Chuẩn Đề Đạo Nhân, Hồng Quân khiến Tần Quân khá vừa lòng.

Vì điều này tương đương với thêm một loại khả năng. Nếu Bồ Đề Tổ Sư là

Chuẩn Đề tức là một người, nếu không phải thì tức là hai người.

Hai đại năng mới sướng!

Bùm!

Lý Nguyên Bá hóa thành Kim Sí Bằng Điểu bị Như Lai chụp rớt từ áng mây xuống, thân hình cao lớn đập xuống nền đất chấn bụi bặm bao trùm người gã.

------oOo------

Chương 944: Thả đồ nhi của ta ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Sĩ Tín quát to xông hướng Như Lai:

- Lão tử đánh chết ngươi!

Như Lai lơ lửng trên cao lạnh lùng nhìn tất cả vạn tay sau lưng vỗ các hướng đánh ra từng chưởng ảnh tàn phá cả chiến trường, tựa như đạn pháo nhiều vô số kể oanh tạc đất đai. La Sĩ Tín rất nhanh gặp nạn giống như Lý Nguyên Bá.

Nguyên Tây Vực rung bần bật, các vực xung quanh bị liên lụy, động đất sóng thần thi nhau kéo tới.

Tôn Ngộ Không tức giận quát:

- Khẹc! Như Lai lão nhân đừng vội càn rỡ!

Đấu Chiến Thắng Phật theo bên cạnh Tôn Ngộ Không vung gậy đập.

Hai con khỉ giao thác bay qua, tốc độ siêu mau né các chưởng ảnh. Hình Thiên, Hậu Nghệ từ hướng khác lao đến.

Như Lai dù mạnh nhưng vốn bị thương nặng, cưỡng ép nâng cao tu vi khiến y không có sức giết cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn. Bởi

vậy Như Lai nóng ruột nóng gan, nhưng không cam lòng chạy trốn.

Mười mấy năm qua Như Lai tốn bao nhiêu công sức cho Tây Vực, đặc biệt khi thấy Tôn Ngộ Không, con khỉ này không vào ngũ hành, không thuộc mười loài, sau này rất có thể thành cơ hội để y chứng đạo, y thật tình không muốn buông bỏ.

Mắt Như Lai hấp háy thầm nghĩ:

- Thôi, bắt Tôn Ngộ Không, bỏ Tây Vực vậy!

Mắt Như Lai nóng bỏng nhìn Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật, tuy không biết tại sao có hai Tôn Ngộ Không, y lười suy nghĩ nhiều, bắt hết là xong.

Như Lai lắc người áp sát Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật, vươn hai tay ra bắt lấy hai con khỉ, tốc độ mau đến mức Đấu Chiến Thắng Phật không kịp phản ứng.

Hình Thiên và Hậu Nghệ vồ hụt đành cắn răng tiếp tục lao vào Như Lai.

Xạ Nhật Cung Thần của Hậu Nghệ hầu như không tổn thương Như Lai chút nào, đành đánh xáp lá cà.

Đám cường tướng Dương Tiễn, Viên Hồng, Na Tra sợ hãi không dám đến gần. Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn còn bị Như Lai đánh thương nặng chứ nói gì bọn họ.

Như Lai lạnh lùng cười:

- Tôn Ngộ Không, theo ta đi!

Thanh âm như chuông ngân vang trong thiên địa.

Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật vùng vẫy, hai con khỉ cùng thi triển bảy mươi hai biến hóa, đáng tiếc biến thành cái gì cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay Như Lai.

Đấu Chiến Thắng Phật nhăn mặt thầm nghĩ:

- Chết tiệt, rắc rối!

Đấu Chiến Thắng Phật không lo cho mình, vì y chỉ có thể ở thế giới này bảy ngày, y không muốn Tôn Ngộ Không lại giẫm lên vết xe đổ.

Đừng nhìn trước đó Đấu Chiến Thắng Phật chế nhạo Tôn Ngộ Không đủ điều, thật lòng y không nghĩ vậy. Nếu được thì Đấu Chiến Thắng Phật hy vọng mình mãi mãi là Tề Thiên Đại Thánh, là Mỹ Hầu Vương trên Hoa Quả Sơn.

Thành Phật thì sao? Y không thể bảo vệ thứ mình trân trọng, vẫn mặc cho người quyết định.

Tôn Ngộ Không cố gắng vùng vẫy, không chú ý ánh mắt của Đấu Chiến Thắng Phật.

Tôn Ngộ Không chửi um sùm:

- Lão Tôn ta không thèm thua trong tay ngươi ba lần!

Như Lai cười rẻ rúng, đánh lui cường tướng Đại Tần vây quanh, cùng với pháp thuật công kích.

Giọng Bồ Đề Tổ Sư tuyền đến:

- Hừ! Thả đồ nhi của ta ra!

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật biến sắc mặt vụt ngoái đầu nhìn.

Trong lửa chiến đầy trời, Bồ Đề Tổ Sư mặc đạo bào không dính hạt bụi bước đi trong hư không, biểu tình hờ hững như đang tản bộ.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật đồng thanh kêu lên, cực kỳ kích động:

- Sư phụ!

Đường Tam Tạng ở phía xa nhíu mày.

Trong thế giới Tây Du Tôn Ngộ Không chưa từng lộ cho ai biết đã học bản

lĩnh từ đâu, nên Đường Tam Tạng không biết Bồ Đề Tổ Sư. Nghe Tôn Ngộ Không kêu người khác là sư phụ khiến Đường Tam Tạng bản năng khó chịu, giây sau đã hiểu tại sao.

Đường Tam Tạng cau mày thầm nghĩ:

- Người này không lẽ là đại năng dạy Ngộ Không bản lĩnh?

Nhiều người rất tò mò kiếp trước Tôn Ngộ Không học theo ai, nhưng không người biết.

Như Lai trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Bồ Đề Tổ Sư cho Như Lai cảm giác sâu không lường được.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ và các tướng quân Đại Tần kinh sợ nhìn Bồ Đề Tổ Sư bước chậm trong không trung, lại có cường giả xuất hiện?

Thần Ma trong Tây Du trừ Tôn Ngộ Không ra không ai biết Bồ Đề Tổ Sư. Sau khi Tôn Ngộ Không xuất sư thì Bồ Đề Tổ Sư biến mất, không ai biết lai lịch, không người biết lão đi đâu. Giống như là dân chúng quanh Phương Thốn Sơn chỉ riêng mình Tôn Ngộ Không còn nhớ lão.

Ngay cả Từ Trọng Sinh điện chủ Thi Hoàng Điện cũng hết hồn ngừng đánh nhau với Khoa Phụ.

Bồ Đề Tổ Sư khẽ hừ:

- Ta là sư phụ của Tôn Ngộ Không!

Bồ Đề Tổ Sư lật tay lấy ra cây phất trần từ từ đến gần Như Lai.

Tần Quân kích động nhìn.

Fan Tây Du trong kiếp trước của hắn luôn tranh luận không ngớt về Bồ Đề Tổ Sư và Như Lai ai là mạnh nhất.

Mặt ngoài thì Như Lai mạnh nhất, Bồ Đề Tổ Sư lai lịch bí ẩn, rất có thể là

Chuẩn Đề Đạo Nhân hoặc phân thân của Chuẩn Đề Đạo Nhân. Nên thảo luận hai người ai mạnh ai yếu cứ kéo dài mãi không ngừng.

Nhưng tại đây Tần Quân cảm thấy Bồ Đề Tổ Sư mạnh hơn, vì Như Lai vốn bị thương nặng, giờ cưỡng ép tăng cao tu vi, chắc chắn cơ thể không chịu nổi, đã là nỏ mạnh hết đà.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật kích động kêu lên:

- Sư phụ! Sư phụ!

Từ năm đó dập đầu từ biệt thì họ không còn gặp Bồ Đề Tổ Sư nữa, nay thấy mặt lão, lại sắp cứu cả hai, hỏi sao hai con khỉ không vui vẻ?

Nguyên chiến trường xôn xao.

Người đến là sư phụ của Tề Thiên Đại Thánh, Đấu Chiến Thắng Phật?

Đám tướng quân Đại Tần Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Viên Hồng xoe tròn mắt. Đám sinh linh ở xa xem cuộc chiến càng ồn ào.

- Thật không vậy? Tần Thánh Đế mời đến sư phụ của Tề Thiên Đại Thánh?

- Thì ra Tề Thiên Đại Thánh và Đấu Chiến Thắng Phật là sư huynh đệ.

- Vớ vẩn, rõ ràng là huynh đệ song sinh! Giống hệt nhau mà!

- Lợi hại quá, đại năng dạy ra Tề Thiên Đại Thánh, Đấu Chiến Thắng Phật thì mạnh cỡ nào trời?

- Tóm lại là mạnh hơn hai ta.

Trong thiên địa đều rộ lên thảo luận. Thoạt trông Bồ Đề Tổ Sư vô hại, nhưng bị bộc lộ thân phận liền toát ra áp lực khó tả. Cộng thêm khí chất của Bồ Đề Tổ Sư lạnh nhạt khiến người cảm giác cao thâm khó dò.

Lòng Như Lai dậy sóng dữ run giọng hỏi:

- Ngươi là . . . vị ấy?

Bồ Đề Tổ Sư thản nhiên nói:

- Mặc kệ ta là ai, nhiều lần ăn hiếp đồ nhi của ta, phải cho ngươi một bài học!

Bồ Đề Tổ Sư đã đến gần Như Lai chưa đầy vạn thước.

Như Lai tức giận nói:

- Hừ! Nơi này không phải Địa Tiên Giới, kiếp trước như mây khói, ngươi dám ngăn cản ta thì sẽ hối hận!

Tôn Ngộ Không châm chọc hỏi:

- Hừ! Bằng vào ngươi? Chưa đủ sư phụ của ta ấn một ngón tay!

------oOo------

Chương 945: Tổ sư mạnh mẽ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở trong lòng Tôn Ngộ Không thì Bồ Đề Tổ Sư là vô địch thiên hạ, dù lúc trước y luyện bản lĩnh thành công vẫn không nhìn thấu Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần mỉm cười nói:

- Đồ nhi đừng sợ.

Thật ra trong lòng Bồ Đề Tổ Sư thấy hổ thẹn, Tôn Ngộ Không thật lòng xem lão là sư phụ nhưng kiếp trước lão luôn khoanh tay đứng nhìn y gặp nhiều đau khổ. Lần này thì Bồ Đề Tổ Sư quyết ra tay.

Phất trần vung, ánh sáng xanh như nước lũ đánh tới, thanh thế to lớn, tốc độ cực nhanh, đau đến nỗi Như Lai không kịp phản ứng, bản năng dùng bàn tay che Kim Thân.

Bùm!

Như Lai bị ánh sáng xanh đánh trượt ra sau, Bồ Đề Tổ Sư cất bước đến gần, một bước rút vạn thước tựa như súc địa thành thốn, xa tận chân trời gần ngay trước mắt.

- A! A! A!!!

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần nổ nát các cánh tay của Như Lai, Hình Thiên và Hậu Nghệ xoe tròn mắt, biểu tình không dám tin.

Bọn họ sâu sắc hiểu rõ Kim Thân Như Lai mạnh mẽ, không ngờ Bồ Đề Tổ Sư phá bỏ nhẹ nhàng như vậy.

Không phải vì họ quá yếu chỉ tại Bồ Đề Tổ Sư quá mạnh!

Bồ Đề Tổ Sư vung nhanh phất trần nổ nát các cánh tay bao bọc Kim Thần Như Lai, đánh Như Lai liên tục thụt lùi. Hình ảnh cực kỳ đồ sộ, vô số sinh linh phấn khởi nhìn, chạy theo xem.

Tần Quân cao giọng quát:

- Toàn quân cùng lên!

Tốc độ của Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai quá mau, cộng thêm Như Lai cao vạn trượng chớp mắt đã biến mất phía chân trời.

Mục tiêu lớn nhất chuyến đi của hắn là Niết Bàn Bồ Đề của Như Lai.

Mấy trăm vạn binh sĩ còn sống rầm rộ đuổi theo. Tăng binh Tây Vực, thi nô của Thi Hoàng Điện đã bị nhổ sạch, nên không ai ngăn lại đại quân Thiên Đình Đại Tần tiến lên được.

Từ Trọng Sinh không dám đuổi theo, vội mang theo mấy chục cường giả Thi Hoàng Điện xám xịt rời đi.

Nhiều người nhạy bén chú ý đến cảnh này.

Từ Trọng Sinh trốn!

Hạng năm hùng chủ trốn chạy!

Đám sinh linh xem cuộc chiến rất kích động.

- Xảy ra việc lớn!

- Hôm nay qua đi Hùng Chủ bảng lại sắp có biến động lớn!

- Hùng chủ thứ năm cũng phải tạm né mũi nhọn của Tần Thánh Đế, Như Lai sao?

- Sắp biến thiên! Sau này còn ai ngăn nổi Tần Thánh Đế?

- Ha ha! May mắn tự mình đến xem cuộc chiến, không uổng chuyến này!

Bọn họ đến Tây Vực thì xem náo nhiệt, kiếm tình báo mới nhất.

Có tình báo nào kích động hơn là Từ Trọng Sinh chạy trốn?

Sau đó bọn họ đuổi theo Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai.

Vạn cánh tay của Như Lai bị Bồ Đề Tổ Sư nổ nát hết mấy ngàn cái, Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật hiện ra trước mắt lão.

Nhìn Bồ Đề Tổ Sư đuổi theo, Tôn Ngộ Không kích động hốc mắt đỏ hồng, tình cảm sư đồ cũ lại dâng trào.

Cảm xúc của Đấu Chiến Thắng Phật kiềm nén hơn Tôn Ngộ Không nhưng thân thể run rẩy nói rõ y không bình tĩnh.

Bồ Đề Lão Tổ vung tay áo cưỡng ép hút Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật rời tay Như Lai:

- Thu!

Cách này giống áo nghĩa thần thông Càn Khôn trong tay áo.

Như Lai điên tiết giơ chưởng ngưng tụ bàn tay vàng to vạn trượng vỗ hướng Bồ Đề Tổ Sư:

- Ngươi dám!

Chưởng này Như Lai dồn hết sức muốn đập chết Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư cười khinh miệt, tay phải vung phất trần dấy lên gió lốc tàn phá đất đai, khung trời ngăn lại bàn tay vàng:

- Không biết tự lượng sức mình!

Núi cao xung quanh bị gió to thổi sập, mặt đất rung bần bật. Binh sĩ quân Đại Tần đuổi theo sát trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tần Quân sôi trào máu nóng.

Kiếp trước bao người thấy Tôn Ngộ Không bị chèn ép thì rất mong mỏi Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện cứu giúp, không ngờ kiếp này hắn tự tay tạo ra tình tiết như vậy, khiến hắn rất tự hào, hưng phấn.

Tần Quân hào hứng thầm hỏi:

- Hệ thống, Bồ Đề Tổ Sư rốt cuộc mạnh đến mức nào?

Quá giỏi, treo lên đánh Như Lai! Dù Như Lai lúc này có lẽ không phải đỉnh cao nhất nhưng Tần Quân cực kỳ vừa lòng Bồ Đề Tổ Sư mạnh mẽ.

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Bồ Đề Tổ Sư mạnh hơn giới hạn túc chủ biết, hệ thống không cách nào lộ ra.

Tần Quân nghe vậy đành thôi.

Sau khi cứu Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật ra, Bồ Đề Tổ Sư phẩy phất trần đẩy cả hai đi.

Bồ Đề Tổ Sư mỉm cười nói:

- Đồ nhi hãy xem vi sư xử hắn.

Như Lai thấy Bồ Đề Tổ Sư ngông cuồng như thế thì không bỏ chạy ngay, biết sức mình còn chống chọi được.

Như Lai trầm giọng nói:

- Có lẽ ngươi có quan hệ với giáo chủ nhưng nơi này là thiên địa mới, hôm nay ta tru ngươi!

Như Lai từ vạn trượng biến cao hai trượng, sen vàng lơ lửng trên đỉnh đầu tự động xoay tròn phát ra ánh sáng bao phủ toàn thân, toát ra thần tính.

Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần, vẻ mặt thản nhiên nhanh chóng rút ngắn khoảng cách với Như Lai.

Hai cường giả tuyệt thế sắp đụng độ, tất cả sinh linh nhìn chằm chằm vào họ.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật cũng hết sức căng thẳng.

Một là người họ hận nhất, một là sư phụ của bọn họ. Dĩ nhiên Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật hy vọng Bồ Đề Tổ Sư thắng rồi.

Như Lai vỗ chưởng, một bàn tay vàng to lớn nghiền áp mặt đất dấy lên bụi mù đụng vào Bồ Đề Tổ Sư, tay trái vung lên, sen vàng trên đỉnh đầu cũng bay hướng lão.

Bồ Đề Tổ Sư phất nhẹ phất trần đánh nát bàn tay vàng, sau đó tay trái điểm hư không, sen vàng chợt khựng lại.

Như Lai sắc mặt khó xem nói:

- Song tu Phật đạo!

Từ lúc Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện đến bây giờ biểu tình không thay đổi nhiều, dường như không thèm để Như Lai vào mắt.

Phất trần chuyển động kéo gió lốc đánh hướng Như Lai, trước cơn bão thì Như Lai cao hai trượng nhỏ như hạt bụi.

Tất cả sinh linh trợn mắt há hốc mồm nhìn. Bồ Đề Tổ Sư tùy tay thi triển phép thuật đã có uy năng hủy thiên diệt địa, cảnh giới tu vi của lão đến trình độ không thể tưởng tượng thế nào đây?

Bạch Trạch không kiềm được hỏi:

- Bệ hạ, lão rốt cuộc là ai?

Bạch Trạch không cách nào tính ra lai lịch của Bồ Đề Tổ Sư, lòng tò mò như bị mèo cào.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Bồ Đề Tổ Sư, sư phụ của Ngộ Không.

Tần Quân cũng muốn hỏi hệ thống lai lịch cụ thể của Bồ Đề Tổ Sư, nhưng vì lão quá mạnh, các hạng thuộc tính đều ghi chưa biết, hắn cũng không biết làm sao.

Gia Cát Lượng, Liễu Nhược Lai mắt tròn mắt dẹt nhìn.

Như Lai chiến hơi khó khăn, Bồ Đề Tổ Sư thì biểu hiện vô cùng nhẹ nhàng, ai cao ai thấp nhìn liền biết.

Ong ong ong ong ong!

Sen vàng chợt run lên phá phép thuật định thân rồi đụng vào Bồ Đề Tổ Sư.

Như Lai đang vung chưởng hấp dẫn Bồ Đề Tổ Sư chú ý.

Thấy sen vàng sắp đánh trúng Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không giật mình kêu lên:

- Sư phụ cẩn thận!

------oOo------

Chương 946: Phế ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bùm!

Khi sen vàng sắp đánh trúng Bồ Đề Tổ Sư thì bỗng sóng khí vô hình bộc phát từ sau lưng Bồ Đề Tổ Sư đánh bay sen vàng.

Con ngươi Như Lai co rút nhìn, đây lại là phép thuật gì?

Bồ Đề Tổ Sư không rảnh giải đáp thắc mắc, phất trần phất qua mặt Như Lai, lông trắng biến dài vài trăm thước đập trúng mặt Như Lai.

Mọi việc xảy ra quá mau, khiến Như Lai không kịp trở tay.

Lông trắng rút về, khuôn mặt vàng của Như Lai đầy đốm đỏ, máu chảy ra từ các vết thương li ti phủ kín mặt.

Kim Thân của Như Lai chỉ như trò chơi trước Bồ Đề Tổ Sư.

Như Lai khó tin kêu lên:

- Sao có thể như vậy? Sao ngươi mạnh vậy được?

Sinh linh ở phía xa xôn xao.

Bồ Đề Tổ Sư hoàn toàn nghiền áp Như Lai!

Bồ Đề Tổ Sư khinh miệt hừ nói:

- Nhữ làm sao biết sức mạnh của ngô!

Kiếp trước Bồ Đề Tổ Sư không giúp Tôn Ngộ Không không phải vì sợ Như Lai, chẳng qua lão kiêng dè Thánh Nhân sau lưng Như Lai.

Nghĩ vậy Bồ Đề Tổ Sư lại vung phất trần, lông trắng dài ra như roi quất Như Lai.

Như Lai không dám đón đỡ chỉ có thể né tránh, bất đắc dĩ tốc độ của Bồ Đề Tổ Sư mau hơn.

Không lâu sau Như Lai bị lông trắng quấn chặt, Bồ Đề Tổ Sư giật xuống. Rầm một tiếng Như Lai chật vật bị đập xuống đất hoang tàn, bụi bay lên cao trăm trượng.

Khóe môi Bồ Đề Tổ Sư cong lên, tay phải chộp phất trần quăng bên kia, Như Lai bị kéo theo đập vào đỉnh núi phía xa, đá vụn bay đầy, khiến người nhìn đã thấy đau.

Vòng đi vòng lại, Bồ Đề Tổ Sư đập liên tục Như Lai, bộ dạng lão nho nhã nhưng chơi chiêu này tạo cảm giác đối lập mãnh liệt, rung động thị giác.

- Mạnh quá!

- Không ngờ Như Lai có lúc bị đánh đến không có sức đánh trả.

- Người này rốt cuộc là ai mà mạnh vậy? Chắc chắn danh tiếng không thấp!

- Lần này Như Lai tiêu rồi, bắt đồ đệ của người ta, xem tình hình thì đối phương rõ ràng lửa giận bừng bừng.

- Trận chiến này Tần Thánh Đế thắng chắc rồi.

Đám sinh linh thảo luận rôm rả. Sĩ khí Thiên Đình Đại Tần tăng vọt, mạnh như Bồ Đề Tổ Sư giống thuốc an thần khiến bọn họ không còn lo lắng nữa.

Trư Bát Giới nói nhỏ với Đường Tam Tạng:

- Sư phụ, vị sư phụ khác của Hầu ca mạnh hơn sư phụ nhiều.

Đường Tam Tạng trợn trắng mắt, lười so đo. Đường Tam Tạng thầm suy đoán lai lịch của Bồ Đề Tổ Sư, cứ cảm giác lão hơi quen thuộc, đặc biệt là hơi thở đó.

Rầm!

Như Lai lại bị đập xuống đất làm nền đất sụp xuống mấy thước. Như Lai cố gắng vùng vẫy nhưng vô ích, máu đã nhuộm đỏ Kim Thân, trông rất thảm.

Như Lai nghiến răng thầm nghĩ:

- Không được, cứ tiếp tục thế này thì ta chết chắc!

Như Lai nhìn Bồ Đề Tổ Sư đứng ở phía cuối phất trất, mắt tràn đầy kinh sợ và không cam lòng.

Lúc này thực lực giữa Như Lai và Bồ Đề Tổ Sư cách biệt quá xa, nếu đánh tiếp thì không có lợi cho y. Nhưng Như Lai muốn trốn cũng phải có bản lĩnh mới được.

Bồ Đề Tổ Sư lạnh lùng nói:

- Bỏ cuộc đi, ngươi bây giờ và kiếp trước khác nhau một trời một vực, ngươi căn bản không đánh lại ta!

Ngón trỏ và ngón giữa tay phải khép lại điểm vào cánh tay phải Bồ Đề Tổ Sư, phất trần trong tay lão tỏa ánh sáng xanh chiếu sáng thiên địa.

Như Lai nhìn rùng rợn, kinh kêu:

- Ngươi muốn làm gì!?

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng trả lời:

- Phế ngươi!

Như Lai chưa kịp nói gì đã bị ánh sáng xanh bao bọc, cảm giác vạn con sâu cắn người, đau đớn vô tận truyền đến, y gào thét thảm thiết.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ, các tướng quân Đại Tần rùng rợn nhìn.

Như Lai là cường giả thế nào, nếu bị phế chắc chắn sẽ đứt dây thần kinh.

Bồ Đề Tổ Sư trở thành tồn tại nguy hiểm nhất trong lòng họ.

Bọn họ đánh hội đồng Như Lai mà không làm gì được y, Bồ Đề Tổ Sư vừa xuất hiện đã nhẹ nhàng trấn áp, khiến cả đám bị đả kích nặng.

Như Lai chìm trong đau đớn vô tận điên cuồng gào thét:

- Ta muốn giết ngươi!!!

Người nghe lòng lạnh lẽo.

Biểu tình Bồ Đề Tổ Sư thản nhiên nói:

- Ngô Không ở dưới Ngũ Chỉ Sơn năm trăm năm đau khổ hơn ngươi hiện giờ.

Đấu Chiến Thắng Phật nghe vậy cúi đầu, Tôn Ngộ Không quay đầu lại nhìn y.

Tôn Ngộ Không từng nghe Tần Quân nói nếu không được hắn cứu thì y sẽ bị Ngũ Chỉ Sơn đè năm trăm năm, uống sương, chịu đựng gió táp mưa sa. Ban đầu Tôn Ngộ Không không để bụng, giờ thấy cảm xúc của Đấu Chiến Thắng Phật thay đổi, rõ ràng năm tháng đó vô cùng giày vò.

Tôn Ngộ Không thầm cảm kích Tần Quân:

- Nhờ ơn bệ hạ.

Nếu không có Tần Quân có lẽ Tôn Ngộ Không đã bước lên con đường của Đấu Chiến Thắng Phật.

Trong khi Tôn Ngộ Không cảm kích Tần Quân thì tiếng gào thét của Như Lai nhỏ dần, thân hình co rút còn cỡ người bình thường, hơi thở uể oải, màu vàng trên người rút đi, làn da vàng như người bình thường.

Bùm!

Như Lai quỳ xuống đất nhìn Bồ Đề Tổ Sư từ cát bụi bước ra, biểu tình hoảng hốt, lòng tràn đầy cay đắng.

Y thua, thua thảm.

Có lẽ y chưa đến trạng thái cao nhất nhưng thua là thua, không có cơ hội làm lại.

Bồ Đề Tổ Sư chậm rãi đi tới trước mặt Như Lai, nhìn xuống y, khuôn mặt thản nhiên nói:

- Thật ra ta rất thưởng thức ngươi, nhưng ngươi sai ở chỗ lấy đồ nhi của ta làm quân cờ mà còn liên tục hai kiếp.

Như Lai im lặng, biết bây giờ nói gì cũng muộn.

Như Lai nhắm mắt lại thầm thở dài:

- Chứng đạo không có kết quả, mạng ngô xong rồi.

Lúc mới giáng lâm phương thiên địa này Như Lai mừng như điên, không còn thiên đạo ở thời không cũ trói buộc, y cứ ngỡ mình lại lấy được hy vọng chứng đạo thành thánh. Không ngờ giữa đường ra một Tần Thánh Đế, một Bồ Đề Tổ Sư.

Như Lai thầm than thở:

- Thời là thế, mạng là thế.

Trước khi chết ngẫm lại quá khứ Như Lai không hối hận, không phải y có sai sót chỉ trách số phận bất công.

Bồ Đề Tổ Sư túm Như Lai lên xoay người bay hướng Tần Quân.

Pháp lực của Như Lai đã tan biến, tựa như phế nhân, tu sĩ Hóa Hư cảnh cũng có thể ăn hiếp được.

Mấy trăm vạn binh sĩ Thiên Đình Đại Tần hò reo:

- Thắng!

- Quá lợi hại! Phế bỏ Như Lai Phật Tổ nhẹ nhàng như vậy!

- Vớ vẩn, người ta là sư phụ của Đại Thánh mà!

- Sau này để xem còn ai ngăn lại Thiên Đình Đại Tần chúng ta!

- Vô Địch!

Đám lính siêu kích động, các tướng cũng vậy. Thắng Như Lai thì mấy

chục vực trong quyền cai quản của Thần Điện sẽ mặc cho Thiên Đình Đại Tần đánh chiếm rồi.

Tần Quân cũng kích động, hắn nhìn Như Lai trong tay Bồ Đề Tổ Sư, tò mò hỏi thầm:

- Nếu trẫm thu phục Như Lai thì có thể thi triển Thần Ma đỉnh cao không?

Nếu Như Lai ở đỉnh cao thì chắc chắn không thua thảm như thế.

------oOo------

Chương 947: Tổ sư tọa trấn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống trả lời:

- Có thể, với điều kiện là Như Lai quy thuận, nếu không thì khi phục hồi đến đỉnh cao túc chủ sẽ gặp rắc rối.

Nhảm! Trẫm phải chờ Như Lai mức độ trung thành đến cực hạn mới thu phục.

Tần Quân hớn hở thầm nghĩ. So với giết Như Lai chẳng bằng chế tạo thành vũ khí chiến tranh quan trọng hoành hành đại thế giới.

Đám sinh linh đứng xa xem cuộc chiến quay sang ngó nhau, nhìn Như Lai thua khiến bọn họ cảm giác như nằm mơ.

Lúc trước Như Lai càn rỡ biết bao, chiến thiên chiến địa, khó gặp địch thủ. Bồ Đề Tổ Sư vừa xuất hiện dùng thế sấm sét đặt dấu chấm hết chiến tranh. Nhìn kết cục khiến bọn họ không tin nổi.

Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Thắng Phật bay tới trước mặt Bồ Đề Tổ Sư, cung kính chắp tay hô:

- Sư phụ!

Lại nhìn thấy Bồ Đề Tổ Sư, sư tôn giống hệt hình ảnh trong ký ức của hai con khỉ, vẫn cao thâm khó dò, vẫn yêu thương họ.

Bồ Đề Tổ Sư cười nói với Tôn Ngộ Không:

- Chịu khổ.

Sau đó bí hiểm nhìn Đấu Chiến Thắng Phật, Bồ Đề Tổ Sư nói:

- Ngươi không có nhiều thời gian, nếu muốn làm cái gì cứ làm đi.

Không uổng là Bồ Đề Tổ Sư, nhìn ra Đấu Chiến Thắng Phật có khác lạ, nhưng lão không biết lý do tại sao.

Đấu Chiến Thắng Phật vẻ mặt bình tĩnh như thờ ơ sự thật mình chỉ có thể tồn tại bảy ngày:

- Sư phụ nói đúng.

Tôn Ngộ Không ngạc nhiên nhìn Đấu Chiến Thắng Phật, không biết cả hai chơi trò bí mật gì.

Bên kia, Tần Quân sai đám tướng quân mang binh thu dọn chiến trường, sai Gia Cát Lượng lãnh đạo kế hoạch chiếm cứ Tây Vực.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hạng Vũ đến bên Tần Quân bảo vệ hắn, chờ sư đồ Bồ Đề Tổ Sư bay tới.

Nhìn Như Lai hấp hối trong tay Bồ Đề Tổ Sư, bốn người Hình Thiên rất là hoảng hốt.

Lúc trước đối chiến Như Lai khiến bọn họ cảm thấy bất lực, giờ nhìn bộ dạng thê thảm của Như Lai mà họ không dám tin.

Tần Quân chắp tay cười nói:

- Đa tạ Bồ Đề Tổ Sư hỗ trợ.

Bồ Đề Tổ Sư!

Các tướng quân thầm nhớ cái tên này. Bạch Trạch bắt đầu suy tính tên Bồ Đề Tổ Sư nhưng không có kết quả.

Bồ Đề Tổ Sư tùy tay ném Như Lai cho Hình Thiên đứng cạnh Tần Quân:

- Nhân quả giữa ngươi và ta dừng ở đây, giao Như Lai cho ngươi.

Nói xong Bồ Đề Tổ Sư xoay người muốn đi.

Tôn Ngộ Không vội hỏi:

- Sư phụ đi đâu?

Tôn Ngộ Không như đứa trẻ bị vứt bỏ, mắt ngấn lệ khiến người đau lòng.

Lúc trước Tôn Ngộ Không xuất sư, Bồ Đề Tổ Sư vì tự bảo vệ mình không cho phép y báo sư môn, khiến y lẻ loi một mình chiến đấu. Đám khỉ cháu chít Hoa Quả Sơn cần Tôn Ngộ Không bảo vệ, nhưng không ai bảo vệ y, cảm giác cô độc đó tạo nên Tề Thiên Đại Thánh.

Bồ Đề Tổ Sư quay đầu cười nói:

- Vi sư không thích bị trói buộc.

Nhưng nhìn khuôn mặt chờ mong đau buồn của Tôn Ngộ Không làm lòng Bồ Đề Tổ Sư rung động.

Tần Quân mở miệng mời:

- Sao tổ sư không ở lại Thiên Đình Đại Tần? Trẫm tuyệt đối sẽ không cho ai quấy nhiễu tổ sư, nếu ở bên ngoài tổ sư khó tránh khỏi phân tranh.

Hôm nay Bồ Đề Tổ Sư một trận chiến nổi tiếng, lão ở lại Thiên Đình Đại Tần tuy không cần dùng lão nhưng có thể chấn nhiếp bát phương.

Bồ Đề Tổ Sư bí hiểm nhìn Tần Quân, hơi do dự.

Tôn Ngộ Không cố gắng khuyên:

- Sư phụ hãy ở lại đi, bệ hạ không giống quân vương khác, chưa bao giờ

làm khó dễ ai, đối xử với dân chúng rất nhân ái.

Tần Quân thầm vui vẻ, mức độ trung thành của Hầu ca xem như cực hạn.

Kiếp nạn lần này gặp hạo được phúc, Tôn Ngộ Không sắp đột phá Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, còn được Như Lai và Tây Vực.

Đương nhiên Tần Quân không quên Niết Bàn Bồ Đề.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu nói:

- Được rồi, nếu ta ở không thích thì tùy thời sẽ đi.

Các tướng quân mắt sáng rực, có Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn ai còn dám gây sự với Thiên Đình Đại Tần?

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, hai cường giả thần thoại Đông Hoàng Thái Nhất, Nhiên Đăng chạy, hắn không muốn Bồ Đề Tổ Sư lại chạy mất. Dùng Thần Ma của hệ thống thì mới sướng.

Bồ Đề Tổ Sư không chạy, Như Lai rơi vào tay Tần Quân, kết cục hoàn mỹ hơn hắn tưởng tượng. Ban đầu Tần Quân chỉ ôm ý tưởng buộc Như Lai giao Niết Bàn Bồ Đề ra.

Tần Quân khách sáo trò chuyện với Bồ Đề Tổ Sư, chờ chiến tranh bị thanh lý. Dùng phép thuật hỏa hệ là có thể đốt sạch xác chết.

Qua khoảng nửa canh giờ cả thiên địa bị ánh lửa chiếu rọi.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Phật Môn truy sát. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, thăng hai cấp bậc.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh nhị trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh tam trọng!]

Liên tục ba tiếng hệ thống gợi ý, pháp lực trong người Tần Quân càng tăng vọt.

Quanh Tần Quân trừ Liễu Nhược Lai ra đều là cường giả Đại La cảnh, họ rất nhanh chú ý đến hắn đột phá.

Bạch Trạch kinh ngạc kêu lên:

- Đột phá?

Hình Thiên, Đấu Chiến Thắng Phật mới tham gia vào ngạc nhiên nhìn Tần Quân, hai người chưa nghe những sự tích truyền kỳ của hắn.

Bồ Đề Tổ Sư hơi nhướng mày quét thần thức, biểu tình thay đổi.

Bỗng dưng đột phá hai tiểu cảnh giới!

Người xung quanh khóe môi co giật, không lẽ đây là thiên tài?

Mắt Bồ Đề Tổ Sư sáng rực nhìn Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Ngươi không đơn giản, trong người ẩn chứa lực lượng rất mạnh, thiên phú của ngươi không thua gì Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vò đầu cười, không nghi ngờ gì thiên phú của Tần Quân. Mấy tháng trước Tần Quân chỉ có tu vi Chân Tiên cảnh giờ đã tăng vọt lên Kim Tiên cảnh tam trọng, đương nhiên chút tốc độ này không làm Tôn Ngộ Không ngạc nhiên. Tôn Ngộ Không được Bồ Đề Tổ Sư rèn hơn mười năm đã luyện ra bản lĩnh thông thiên.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Đa tạ tổ sư khích lệ, cùng trẫm về Thiên Đình Đại Tần đi.

Tần Quân không cần chờ Tây Vực bị hoàn toàn thống nhất mới đi, giao cho Gia Cát Lượng và các tướng quân làm là được. Hắn phải tranh thủ thời gian về Thiên Đình Đại Tần, buộc Như Lai giao Niết Bàn Bồ Đề ra.

Bồ Đề Tổ Sư không phản bác, nhẹ gật đầu.

Tần Quân xoay người bay tới trước kiệu vàng, nắm tay Liễu Nhược Lai cười nói:

- Tốt rồi, hết thảy đều đã giải quyết, có thể khải hoàn về triều!

Liễu Nhược Lai cười ngọt ngào, hai người đi vào trong kiệu. Chín con rồng cùng rống, kéo kiệu vàng xoay quanh một vòng trong không trung rồi bay hướng Nam Vực.

Mấy trăm vạn binh sĩ theo sát, để lại năm quân đoàn lo công việc Tây Vực về sau.

Gia Cát Lượng nhìn chín con rồng kéo kiệu rời đi, lẩm bẩm:

- Từ nay bệ hạ như rồng lặn bay khỏi ao, thế không thể đỡ.

------oOo------

Chương 948: Bản thân trước kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gia Cát Lượng lắc đầu cười, phải cố gắng kiến công lập nghiệp hơn nữa, không thì sau này không có cả tư cách đuổi theo bước chân Tần Quân, có nhiều vết xe đổ rồi. Người lúc trước theo Tần Quân tuy đãi ngộ tốt hơn trước nhưng đã không phải thuộc hạ được hắn ưu ái nhất.

Không phải Tần Quân thiên vị, chỉ vì thực lực của họ không theo kịp.

***

Trên đường về Tần Quân chờ Liễu Nhược Lai đi vào giấc ngủ mới nhủ thầm:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Nhiệm vụ Phật Môn truy sát cho Tần Quân liên tục tăng hai bậc, còn được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma. Thừa dịp chiến thắng vui vẻ triệu hoán chắc sẽ không quá xui.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân suy nghĩ cách lôi kéo Bồ Đề Tổ Sư, hắn đã xem mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không rồi, đến cực hạn. Mức độ trung thành của Hình Thiên và Hạng Vũ đến chín mươi điểm, chắc vì Bồ Đề Tổ Sư tham gia làm hai người hết sức kiêng dè, lòng càng kính sợ Tần Quân.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng hành Như Lai, dù đó không phải Như Lai đỉnh cao nhưng cũng bày ra thực lực rất mạnh.

Tần Quân định bồi dưỡng Bồ Đề Tổ Sư thành át chủ bài lớn nhất. Cho Bồ Đề Tổ Sư mở lại Tà Nguyệt động Phương Thốn sơn không chừng sẽ bồi dưỡng một đám cường giả.

Nghĩ đến đó Tần Quân ngoác miệng cười.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dạ Du Thần đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Cơ miệng Tần Quân co giật.

Sơn Hải Kinh Hải Ngoại Nam Kinh viết: Có thần nhân hai mươi tám cánh tay liền nhau, là Đế Ti Dạ.

Dạ Du Thần tức là thần Ti Dạ.

Nghe thì rất ghê gớm nhưng thật ra thua xa đám Thần Ma Tôn Ngộ Không.

Tần Quân dứt khoát nói:

- Triệu hoán lại!

Bên kia.

Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật theo hai bên Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư hỏi Đấu Chiến Thắng Phật:

- Ngộ Không, ngươi có tâm nguyện gì chưa xong không?

Bồ Đề Tổ Sư không hỏi tại sao Đấu Chiến Thắng Phật xuất hiện, có sứ mạng gì, chỉ hỏi y có tâm nguyện gì.

Tôn Ngộ Không thầm thò mò Đấu Chiến Thắng Phật xuất hiện, nếu không nhờ Đấu Chiến Thắng Phật thì bây giờ y vẫn là con rối của Như Lai, trong lòng y rất cảm kích Đấu Chiến Thắng Phật. Cộng thêm Đấu Chiến Thắng Phật rất mạnh, khiến Tôn Ngộ Không hơi tôn sùng.

Đấu Chiến Thắng Phật sửng sốt:

- Tâm nguyện?

Đấu Chiến Thắng Phật nhìn Tôn Ngộ Không, bí hiểm nói:

- Đồ nhi hy vọng hắn vĩnh viễn là Tề Thiên Đại Thánh.

Người Tôn Ngộ Không run rẩy, nhớ lại lời Đấu Chiến Thắng Phật nói lúc đánh mình bầm dập, nỗi lòng phức tạp.

Đấu Chiến Thắng Phật nhún vai cười nói, rất là tiêu sái:

- Nên hy vọng sư phụ hãy dạy dỗ hắn thật tốt. Muốn ngang với trời thì phải có bản lĩnh vô thượng mới được.

Đối với Đấu Chiến Thắng Phật được trở về trông thấy mình trước kia đã là rất thỏa mãn. Giây phút thành Phật, Đấu Chiến Thắng Phật để tay lên ngực tự hỏi mình muốn cái gì.

Là Phật hay công đức?

Đều không phải.

Y chỉ muốn tìm về mình trước kia.

Lần này xuất hiện bảy ngày, Đấu Chiến Thắng Phật rất cảm kích Tần Quân vì hắn cho y một cơ hội, y thành công cứu chuộc bản thân trước kia.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Vi sư sẽ làm vậy.

Bồ Đề Tổ Sư rất thưởng thức Đấu Chiến Thắng Phật chính chắn tiêu sái, không sợ chết, không ham sống.

Tôn Ngộ Không siết chặt hai nắm tay, hốc mắt đỏ hoe, giờ phút này không biết nên nói cái gì. Tôn Ngộ Không nhìn khuôn mặt tươi cười của Đấu Chiến Thắng Phật, lòng ấm áp cảm động, xấu hổ tự trách.

Tôn Ngộ Không kiên quyết thầm thề:

- Ta vĩnh viễn là Tề Thiên Đại Thánh!

Trong kiệu, tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Lưu Trầm Hương, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân trợn to mắt, không ngờ là truyền thuyết này!

Lưu Trầm Hương là nhi tử của Tam Thánh Mẫu, cháu của Dương Tiễn. Vì Tam Thánh Mẫu cùng phàm nhân sinh con, Thiên Đế tức giận sai Dương Tiễn đi bắt, cuối cùng trấn áp Tam Thánh Mẫu dưới Hoa Sơn. Nhi tử Lưu Trầm Hương không cam lòng tìm sư tu thần thông đánh bại Dương Tiễn, cầm Khai Sơn phủ xẻ ra Hoa Sơn cứu Tam Thánh Mẫu.

Đáng nhắc tới là sư phụ của Lưu Trầm Hương có rất nhiều phiên bản như Hà Tiên Cô, Lữ Tổ, Tôn Ngộ Không.

Tần Quân thầm quyết định:

- Chọn hắn, nhớ lại ký ức kiếp trước!

Tam Thánh Mẫu đã có ký ức kiếp trước, hắn không thể để mẫu tử không nhận nhau. Tuy Tần Quân có chút ý tưởng với Tam Thánh Mẫu nhưng hắn không thể vô tình đến mức đó.

Tần Quân thầm giục:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Lưu Trầm Hương.

Dứt lời bảng liệt kê thuộc tính của Lưu Trầm Hương hiện ra trước mắt Tần Quân.

[Lưu Trầm Hương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Chủng tộc: Bán thần.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Kim Đan đại đạo.

Pháp bảo: Khai Sơn thần phủ.

Thần thông: Bá Trảm.

Mức độ trung thành: 87 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ! Mạnh hơn Dương Tiễn!

Tần Quân thắc mắc hỏi:

- Lưu Trầm Hương thật sự lợi hại hơn Dương Tiễn?

Tần Quân cứ cảm thấy trong Bảo Liên Đăng hoặc thần thoại phá núi cứu mẫu thì Dương Tiễn tình nghi cố ý nương tay.

Hệ thống giải thích rằng:

- Lưu Trầm Hương ở đây đã là đỉnh cao, Dương Tiễn vốn có tu vi ngang ngửa Đại La Kim Tiên, hai bên ai mạnh ai yếu đều có tranh luận. Nhưng một câu chuyện thần thoại sẽ có vô số thời không song song, Lưu Trầm Hương ở đây mạnh hơn Dương Tiễn một chút, huống chi hệ thống phụ trợ túc chủ thống nhất thiên địa nên phải suy xét túc chủ cần gì.

Thì ra là vậy, nói trắng là để Lưu Trầm Hương giúp đỡ hắn.

Lưu Trầm Hương Thái Ất Huyền Tiên cảnh được triệu hoán ra thì chỉ có

làm người qua đường.

Nhưng Lưu Trầm Hương đỉnh cao mới chỉ đến Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, sau này cần cơ duyên mới đuổi kịp bậc hạng nhất của Tần Quân.

Trên sơn mạch vô tận, dưới khung trời tráng lệ.

Từ Trọng Sinh mang theo mấy chục cường giả Thi Hoàng Điện bay nhanh, sắc mặt đen như nhọ nồi.

Mấy chục cường giả Thi Hoàng Điện sau lưng Từ Trọng Sinh trán rịn mồ hôi lạnh, sắp không theo kịp Từ Trọng Sinh.

Cao thủ thuật độn thổ lúc trước bắt đi Tôn Ngộ Không lộ biểu tình cật lực dưới lớp mũ đen, hét lên:

- Điện chủ, bọn thuộc hạ sắp chịu hết nổi rồi!

Bọn họ đã liên tục bay với tốc độ cao nhất suốt hai ngày, dù là Thái Ất cảnh cũng không chịu nổi.

Từ Trọng Sinh cố nén lửa giận hừ lạnh:

- Hừ! Một đám phế vật!

Đám cường giả Thi Hoàng Điện giận mà không dám nói gì.

------oOo------

Chương 949: Bồ Đề truyền thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi không phế vật? Vậy sao trốn mau thế? Như sợ bị người ta truy sát!

Đúng là Từ Trọng Sinh sợ thật, Bồ Đề Tổ Sư sâu không lường được khiến gã hoảng. Từ Trọng Sinh không dám tưởng tượng Như Lai đã chết hay chưa, gã chỉ muốn nhanh chóng trở về Thi Hoàng Điện, không cạnh tranh với Tần Thánh Đế nữa.

Giờ Từ Trọng Sinh đã tin Tần Thánh Đế thật sự là Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế, nếu không thì tại sao hắn có thể lôi kéo nhiều siêu cường giả như thế?

Rất có thể Thánh Đình không hề hủy diệt mà núp trong bóng tối chờ cơ hội ngóc đầu trở lại.

Nghĩ đến đó Từ Trọng Sinh càng sợ hơn, gã sống mấy vạn năm không muốn gục ngã tại đây.

Từ Trọng Sinh lại tăng tốc độ, khổ cho đám thuộc hạ, rủa thầm mười tám đời tổ tiên của gã.

***

Trận chiến Tây Vực trong một ngày ngắn ngủi đã oanh động toàn thiên hạ, tin tức truyền bá mau còn hơn Từ Trọng Sinh bay.

Hạng Vũ chiến Tề Thiên Đại Thánh!

Hình Thiên chém Từ Trọng Sinh!

Đấu Chiến Thắng Phật đánh Tề Thiên Đại Thánh tơi bời!

Hình Thiên, Hậu Nghệ đấu với Như Lai!

Các loại cuộc chiến làm thiên hạ giật mình khiến người nghe hét chói tai. Đặc biệt cuối cùng Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện dễ dàng phế bỏ Như Lai càng khiến vô số sinh linh kinh kêu khó tin.

Các vực rộ lên đề tài thảo luận:

- Thật không vậy? Thiên Đình Đại Tần lợi hại đến thế?

- Hai vị hùng chủ mới lên đánh nhau dữ dội thật.

- Bồ Đề Tổ Sư là ai? Sao chưa từng nghe qua? Nhưng lấy tên tổ sư thì chắc chắn rất mạnh.

- Hình Thiên là ai? Đấu Chiến Thắng Phật là ai?

- Trời ạ, chiến đấu chấn động mấy chục vực, thật không vậy? Đại La Kim Tiên có thể làm được điều như vậy sao?

Vô số sinh linh hét lên Tần Thánh Đế thế không thể đỡ.

Xử lý Như Lai rồi Tần Thánh Đế sẽ thăng lên năm mươi hạng đầu Hùng Chủ bảng, thậm chí cao hơn nữa. Vì Từ Trọng Sinh hạng năm Hùng Chủ bảng cũng bị hù chạy.

Dù có người chất vấn, nhưng điểm danh khí của Tần Quân tăng vọt với tốc độ làm hắn cũng bất ngờ.

Tần Quân nhìn điểm danh khí trong thần thoại thương thành, suýt chảy nước miếng:

- Vô địch . . .

Hắn đã sắp đột phá bảy trăm ức điểm danh khí.

Lúc này bọn họ đã vào biên cảnh Nam Vực, đại quân đi qua đâu là tiếng hò reo đến đó.

Thiên Đình Đại Tần đắc thắng trở về, con dân rất hãnh diện.

Ở vùng ngoại ô, Lưu Trầm Hương ở bên cạnh Đấu Chiến Thắng Phật cười xum xoe. Thì ra trong thiết lập của hệ thống thì sư phụ của Lưu Trầm Hương là Tôn Ngộ Không sau khi thành Phật.

Đấu Chiến Thắng Phật tức giận nói:

- Ta không có đồ đệ như ngươi, tránh sang bên đi!

Đấu Chiến Thắng Phật chỉ có bảy ngày, không hứng thu đồ đệ.

Lưu Trầm Hương bộ dạng tuấn tú, mặc đồ võ màu vàng trắng, thân hình cao ngất xứng là nhân tài đường đường.

Lưu Trầm Hương mặt dày mày dạn cười nói:

- Sư phụ không nhớ được ta nhưng ta thì nhớ sư phụ!

Lưu Trầm Hương quái dị liếc Tôn Ngộ Không ngồi bên tay kia của Bồ Đề Tổ Sư.

Tại sao có đến hai Tôn Ngộ Không?

Lưu Trầm Hương thầm thắc mắc nhưng không dám hỏi nhiều.

Đấu Chiến Thắng Phật bực bội hừ lạnh, nếu không phải Tần Quân tự mình tiếp đãi Lưu Trầm Hương thì y rất muốn đá bay tiểu tử này.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn dở khóc dở cười, nhớ thời gian dạy dỗ Tôn Ngộ Không.

Phía xa, Dương Tiễn biểu tình phức tạp nhìn Lưu Trầm Hương. Sau khi phục hồi Thần Ma đỉnh cao khiến Dương Tiễn có ký ức các kiếp, ôm lòng áy náy với Lưu Trầm Hương, thậm chí xấu hổ không dám gặp.

Một đường ồn ào, gần hoàng hôn đại quân mấy trăm vạn người rốt cuộc đi vào Nam Vực Thiên Thế Giới.

Cùng lúc đó, các thế lực lớn trong thiên hạ bị cuộc chiến Tây Vực làm chấn động.

***

Thần Vực.

Tôn Như Đạo giật mình hỏi dồn dập:

- Cái gì? Như Lai bị phế? Thật không? Tần Thánh Đế có cường giả như vậy sao?

Đám trưởng lão há hốc mồm nửa ngày không lấy lại tinh thần. Hắc Điệp Tiên Tử xoe tròn mắt đẹp.

Tần Quân liên tục sáng tạo kỳ tích.

Tu sĩ báo tin quỳ dưới đất run giọng nói:

- Có . . . Bồ Đề Tổ Sư đánh Như Lai không có sức đánh trả, còn phế Như Lai.

Bồ Đề Tổ Sư!

Đám cao tầng Thần Điện hoang mang, người đó là ai?

Tu sĩ báo tin dè dặt nói:

- Nghe nói Bồ Đề Tổ Sư là sư phụ của Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Ui!

Mọi người hút ngụm khí lạnh, bọn họ còn ký ức khắc sâu về Tôn Ngộ Không, vì y đánh Thần Vô Cơ thi triển thuật Thỉnh Thần bờm đầu, là y kéo Thần Điện xuống thần đàn.

Sư phụ của Tôn Ngộ Không chắc chắn rất mạnh, hèn gì có thể nhẹ nhàng đánh bại Như Lai.

***

Đất Đông Hoàng.

Trong Yêu Hoàng cung.

Đông Hoàng Thái Nhất bình tĩnh nghe một tiểu yêu ở giữa đại điện báo cáo.

Đám đại yêu Ngưu Ma Vương chưa kịp trở về, tin tức truyền về trước. Các yêu vương trong điện ngờ nghệch nhìn nhau.

Cuộc chiến Tây Vực vượt sức tưởng tượng của chúng.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất không biểu tình, ngón trỏ tay phải gõ tay vịn khiến người khó đoán suy nghĩ trong đầu.

Đại điện yên tĩnh đáng sợ.

Một yêu vương dè dặt hỏi:

- Yêu Hoàng bệ hạ, toàn thiên hạ đang bàn về Thiên Đình Đại Tần, có nên . . .

Yêu vương này đánh phá tĩnh lặng, nhiều yêu vương hùa theo.

Nếu bọn họ đánh gục Thiên Đình Đại Tần thì danh tiếng, địa vị sẽ tăng vọt.

Đông Hoàng Thái Nhất phất tay áo nói:

- Không vội, đoạn thời gian gần đây chúng ta đừng làm động tác lớn gì.

Tầm mắt của Đông Hoàng Thái Nhất không ở thiên hạ mà là thiên ngoại, gã tự tin vô địch thiên hạ nhưng muốn xông ra bầu trời này thì phải biết nhẫn nhịn, vì thiên ngoại có tồn tại càng mạnh. Đông Hoàng Thái Nhất đang đợi một cơ hội.

Một yêu vương vung nắm đấm bực tức nói:

- Tần Thánh Đế rõ ràng không bằng Yêu Hoàng bệ hạ, nhìn hắn vênh váo như thế chúng ta không cam lòng!

Đám yêu vương hùa theo.

Đa số yêu tộc tôn trọng cường giả làm vua, tu vi của Tần Thánh Đế thấp mà danh chấn thiên hạ, khiến bọn họ rất bực bội.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khẽ:

- Đứng càng cao té càng đau.

Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất thì Tần Thánh Đế ngu không chịu nổi, dù sau lưng có Thánh Đình nhưng hắn vô pháp vô thiên như thế sớm muộn gì sẽ vạn kiếp bất phục.

Nên Đông Hoàng Thái Nhất chưa từng để Tần Thánh Đế vào mắt.

Đông Hoàng Thái Nhất dời đề tài:

- Phải rồi, Nhan Vương Điện gần đây thế nào?

Nhan Vương Điện là quân cờ quan trọng trong kế hoạch của gã, Đông Hoàng Thái Nhất luôn chú ý đến nó.

Một yêu vương đầu sói mình người cười nói:

- Nhan Vương Điện rất ngoan, sau khi thành lập thì chỉ lo phát triển, dù sao toàn thiên hạ chỉ có một Tần Thánh Đế.

Nhan Vương Điện càng thành thật càng chứng tỏ sợ bọn họ.&

------oOo------

Chương 950: Bí ẩn Ma Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu nói:

- Ừm, nếu có thế lực nhằm vào Nhan Vương Điện các ngươi hãy giải quyết giúp. Nếu các ngươi không thực lực giải quyết tùy thời báo cho bản hoàng.

Đám yêu vương khó hiểu.

Nhan Vương Điện chẳng phải là thế lực mới lên nương theo Thần Mộ sao? Có đáng để Yêu Hoàng bệ hạ chú ý như vậy không?

Đông Hoàng Thái Nhất không nói nhiều.

Một tiểu yêu chạy vội vào, quỳ giữa đại điện kinh hoàng nói:

- Yêu Hoàng bệ hạ . . . nguy rồi . . . Cửu U Âm Đế đến!

Cửu U Âm Đế!

Nghe cái tên này tất cả yêu vương trong đại điện biến sắc mặt.

Đông Hoàng Thái Nhất nheo mắt nói:

- Cho vào đi.

Đông Hoàng Thái Nhất không hỏi tại sao Cửu U Âm Đế đến, chắc chắn tiểu yêu không biết gì. Nếu Cửu U Âm Đế dám giở trò thì Đông Hoàng Thái Nhất sẽ cho gã hai chân đi vào nằm nâng ra.

Tiểu yêu lật đật bò dậy xoay người:

- Tuân lệnh!

Tiếng cười của Cửu U Âm Đế vọng vào:

- Không cần, bổn tọa không mời mà đến, mong Yêu Hoàng đừng trách.

Cửu U Âm Đế như hồn ma bay tới kéo theo chuỗi tàn ảnh làm đám yêu vương hoa mắt.

Khuôn mặt Đông Hoàng Thái Nhất không biểu tình, nhìn Cửu U Âm Đế, bình tĩnh hỏi:

- Âm Đế đại danh đỉnh đỉnh đến chỗ của bản hoàng chẳng lẽ có việc lớn gì?

Cửu U Âm Đế mặc áo đen toát ra đế uy cực mạnh khiến người không dám đối diện.

Cửu U Âm Đế cười nói:

- Tất nhiên là việc lớn, một việc lớn cho Yêu Hoàng vấn đỉnh chí tôn thiên hạ.

Tất cả yêu vương rung động, mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe tia tò mò.

***

Màn đêm buông xuống.

Tần Quân không trở về tẩm cung mà ở trong ngự hoa viên điều tức pháp lực tăng vọt.

Nguyên Thánh thành đang hoan hô, dân chúng chúc mừng Thiên Đình Đại Tần khởi hành đắc thắng, các tướng quân cụng rượu chè chén, cảnh tượng thịnh thế vui vẻ.

Tần Quân nhủ thầm:

- Hệ thống, tiếp tục triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Tần Quân không định giữ lại cơ hội quân đoàn Thần Ma, giờ nhu cầu quân đoàn Thần Ma của hắn không lớn vì Thiên Đình Đại Tần đất rộng, dễ dàng tổ kiến quân đoàn.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được âm binh mười vạn!]

Hai tiếng hệ thống gợi ý liên tục, không kéo dài như khi triệu hoán Thần Ma, nhanh gọn đến nỗi Tần Quân chưa kịp hoàn hồn.

Mười vạn âm binh?

Tần Quân hơi nhướng mày. Hắn có âm binh bài, bên trong có một vạn âm binh thực lực không theo kịp hắn đã bị ném cho Chung Quỳ sử dụng. Tần Quân xem xét tu vi mười vạn âm binh phát hiện đều trên Địa Tiên cảnh thì rất mừng.

Mười vạn âm binh Địa Tiên cảnh thì rất mạnh, vì quỷ hồn đấu với người sống đã chiếm ưu thế bẩm sinh rồi.

Tần Quân vừa vận công vừa sử dụng cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng, hiện hắn có bảy lần cơ hội, không dùng thì phí.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng lông khỉ của Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ.]

Không dùng thì phí.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng xương tay của Bạch Cốt Tinh.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng năm ngàn khối linh thạch tứ giai.]

***

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng Thiên Châm kiếm.]

Bảy lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng rất nhanh dùng hết, Tần Quân nhức cái đầu, rút thăm hơn một nửa thứ vô dụng, số còn lại có giá trị nhưng không lọt vào mắt hắn.

Hết cách, Tần Quân sở hữu Thiên Đình Đại Tần, không thiếu linh thạch, đan dược, thiên tài địa bảo, pháp bảo. Đương nhiên nếu là trân bảo hiếm hoi hoặc pháp bảo thông thiên thì Tần Quân sẽ kích động chút, tiếc rằng không có.

Tần Quân ôm tâm tình buồn bực tu luyện tiếp.

Không biết qua bao lâu.

Cơ Vĩnh Sinh chợt lên tiếng:

- Phù, vị Bồ Đề Tổ Sư đó mạnh quá, suýt dòm ngó được ta tồn tại.

Tần Quân mở mắt ra.

Bồ Đề Tổ Sư có thể uy hiếp đến Cơ Vĩnh Sinh?

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Tu vi của người này sâu không thấy đáy, hơn nữa thần thông quảng đại, ta chỉ đành tạm cắt đứt liên lạc với ngươi mãi đến bây giờ mới dám tỉnh lại,

Ngươi hèn vậy?

Tần Quân hơi thất vọng Cơ Vĩnh Sinh, mặc dù Bồ Đề Tổ Sư rất mạnh nhưng hắn xem Cơ Vĩnh Sinh là sư phụ, giờ y biểu hiện như thế tỏ rõ yếu

hơn Bồ Đề Tổ Sư rồi.

Cơ Vĩnh Sinh quê quá hóa giận nói:

- Không thể trách ta hèn, bí mật giữa ta và ngươi tuyệt đối không thể khiến người thứ ba biết!

Cơ Vĩnh Sinh sợ ai bao giờ? Trước kia y không sợ, bây giờ cũng vậy!

Tần Quân bĩu môi, cứ việc phét lác đi.

Tần Quân ai oán nói:

- Vậy ngươi nên nói cho trẫm biết quan hệ của chúng ta đi, còn có lai lịch của Cực Viêm Ma Thần!

Cơ Vĩnh Sinh luôn che giấu lai lịch Cực Viêm Ma Thần khiến Tần Quân lo sợ đề phòng.

Cơ Vĩnh Sinh im lặng.

Thật lâu sau.

Khi Tần Quân cho rằng Cơ Vĩnh Sinh sẽ không nói thì y chậm rãi bảo:

- Được rồi, nói cho ngươi biết cũng không sao, bây giờ ngươi đủ sức rong ruổi thiên địa, không sợ gì nữa.

Tần Quân kích động, vội thúc giục:

- Nói mau lên!

Ánh trăng mông lung, sao giăng đầy trời. Tần Quân ngồi một mình trong thạch đình, ánh trăng chiếu lên người hắn, phản chiếu cái bóng kéo dài dưới sàn nhà.

Cơ Vĩnh Sinh chậm rãi nói:

- Thật ra Cực Viêm Ma Thần không phải sinh linh của thiên địa này, chúng ta đến từ thiên ngoại, chúng ta sinh sản hậu đại xác suất rất thấp,

ngươi thử vạn lần có lẽ thành công một lần. Nhưng hậu đại có thiên phú rất mạnh, thậm chí khiến thần tiên kiêng dè, khủng hoảng.

Tần Quân đã hiểu, hèn gì lâu vậy mà đám nữ nhân Đát Kỷ chưa có bầu, thì ra do huyết mạch Cực Viêm Ma Thần.

Cơ Vĩnh Sinh từ tốn kể ra:

- Khi nhân tộc trong phương thiên địa này chưa sinh ra Cực Viêm Ma Thần đã tồn tại, nghe nói trước khi thiên đạo chưa thành lập, ba ngàn thế giới chưa sinh ra, hết thảy đều là hư vô, lúc ấy Cực Viêm Ma Thần đã sinh ra. Trải qua năm rộng tháng dài, Cực Viêm Ma Thần qua vô số đại kiếp nạn đến thế hệ của ta thì chỉ còn mình ta. Lý do chỉ còn lại ta vì Cực Viêm Ma Thần tộc bị bao vây tiễu trừ ở thiên ngoại, chịu diệt tộc. Khi đó ta còn trong tã lót, không hiểu rõ về kẻ thù. Sau đó ta giáng lâm thế giới này, được Bạch Đế kẻ sáng lập Thánh Đình nhận nuôi, dần trưởng thành Chiến Thần Thánh Đình. Thật ra Thánh Đình bị hủy diệt không chỉ vì nó quá mạnh, cường đại đến nỗi làm thần tiên kiêng dè còn vì ta nữa. thần tiên sợ Cực Viêm Ma Thần nên đưa binh tới giết, bởi vậy Thánh Đình bị diệt.

Kể đến đoạn sau ngữ điệu Cơ Vĩnh Sinh trầm thấp.

Tần Quân đã hiểu, hèn gì Cơ Vĩnh Sinh cố chấp muốn vực dậy Thánh Đình, báo thù thần tiên.

Không ngờ lai lịch của Cực Viêm Ma Thần lâu xa đến thế, xa xưa còn hơn thiên đạo.

Tần Quân bỗng cảm thấy mình chiếm lợi lớn, huyết mạch làm thần tiên phải kiêng dè thì chắc chắn rất mạnh.

------oOo------

Chương 951: Thánh thai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Bí ẩn Ma Thần. Được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần sưu tầm hiền năng, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân cảm giác trúng độc đắc.

Nổ banh xác, thưởng quá phong phú!

Tần Quân thầm hưng phấn.

Cơ Vĩnh Sinh thì buồn bực, sao đột nhiên lại bị cắt đứt liên kết cảm quan với Tần Quân nữa?

Hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần sưu tầm hiền năng, một cơ hội phó bản Thần Ma!

Tưởng tượng thôi đã làm Tần Quân kích động, hắn không vội sử dụng mà hỏi Cơ Vĩnh Sinh:

- Kể tiếp đi!

Không nhắc tới hệ thống là Cơ Vĩnh Sinh lại liên kết cảm quan với Tần Quân.

Cơ Vĩnh Sinh buồn bực nói:

- Trong cơ thể của ngươi rốt cuộc ẩn giấu cái gì?

Ngay cả y cũng bị cưỡng ép che lại đủ thấy thứ đó rất mạnh.

Cơ Vĩnh Sinh thầm bực Tần Quân có bao nhiêu lá bài tẩy? Thuộc hạ cường giả đủ loại, các loại thần thông lĩnh ngộ kỳ lạ. Cơ Vĩnh Sinh nghi ngờ Tần Quân không dựa vào y cũng sẽ có thành tựu như ngày nay.

Bực thì bực nhưng Cơ Vĩnh Sinh không bâng khoâng nhiều về vấn đề này, y nhắc nhở:

- Sau này ngươi phải che giấu huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, nếu bị thần

tiên và thế lực thiên ngoại biết thì hậu quả không tưởng tượng nổi. Ta ở trạng thái cao nhất còn không chịu nổi chứ đừng nói ngươi.

Tần Quân bĩu môi thầm nghĩ:

- Trẫm có cường giả như mây, sau này chắc chắn không sợ thần tiên!

Tần Quân triệu hoán đa số Thần Ma là thần tiên từ thế giới khác, dựa vào cái gì thua kém thần tiên ở thế giới này?

Trước kia Cơ Vĩnh Sinh có thể giết nhiều thần tiên tức là thần tiên không mạnh đến vượt sức tưởng tượng, đa số thần tiên yếu, giống Thiên Đình kiếp trước của hắn. Đương nhiên có đại năng ẩn giấu, không thì Cơ Vĩnh Sinh đã chẳng chết thảm.

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Ngươi đừng quá lơ là, làm chuyện gì cũng phải cẩn thận. Ngươi mạnh đến đâu thì vẫn là cá trong chậu, chim trong lồng.

Sao y cảm thấy Tần Quân cuồng còn hơn mình ngày xưa.

Tần Quân hầm hừ:

- Tạm thời là cá chậu chim lồng không có nghĩa là suốt đời đều như vậy!

Mảnh trời này chưa bao giờ là vật cản lớn nhất của hắn.

Cơ Vĩnh Sinh câm nín, y từng hào hùng ngút trời như Tần Quân, nhưng thân chết đạo tiêu chỉ để lại một lũ tàn hồn chờ đợi cơ hội báo thù.

Tần Quân đổi đề tài:

- Phải rồi, ngươi còn chưa cho trẫm biết chúng ta có quan hệ gì.

Cơ Vĩnh Sinh từng nói chờ đợi bao nhiêu năm, gặp vô số người nhưng cuối cùng chọn Tần Quân.

Hắc Điệp Tiên Tử từng nói huyết mạch Cực Viêm Ma Thần không thể dời vào thân thể sinh linh tộc khác, trừ phi linh hồn của Tần Quân vốn là chân

hồn Cực Viêm Ma Thần.

Các cách nói khiến Tần Quân nghi ngườ mình là Cơ Vĩnh Sinh đầu thai, hoặc là đại nhân vật trong Cực Viêm Ma Thần tộc.

Nhưng vì có hệ thống nên Tần Quân giữ thái độ nửa tin nửa ngờ.

Cơ Vĩnh Sinh trả lời:

- Chuyện này không quan trọng, ngươi có con đường của mình, ta chỉ cần ngươi giết tất cả thần tiên! Sau này con đường của ngươi còn dài, ta thì khác, kéo dài chừng mấy năm nữa sẽ tan biến.

Tần Quân nghe vậy thấy thương giùm Cơ Vĩnh Sinh, không ép hỏi nữa.

Tần Quân đã sống hai đời người, ở chung với Cơ Vĩnh Sinh lâu như vậy, hắn nhận rõ cái gì là thật lòng hoặc giả dối.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Vậy ngươi kể về Cực Đế đi.

Đối thoại đêm nay dường như khiến Cơ Vĩnh Sinh mở rộng cửa lòng, hai người càng gần gũi hơn.

Cơ Vĩnh Sinh buông tiếng thở dài:

- Cực Đế có lai lịch bí ẩn, ta tạm thời cũng không biết, chỉ ngẫu nhiên được truyền thừa của Cực Đế, chiếm được Đại Đạo Sinh Thiên Luân và Đại Chu Thiên Chưởng. Cực Đế chắc là tồn tại cường đại thật lâu trước kia. Lúc ấy ta đi thiên ngoại tôi luyện ngẫu nhiên có được, sau khi Thánh Đình bị hủy diệt trời bị phong ấn không thể ra thiên ngoại nữa. Có lẽ sau này ngươi có cơ hội đi thiên ngoại rồi tìm kiếm sự tích của Cực Đế đi.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Đi thiên ngoại. Nhiệm vụ cụ thể: Phương thế giới này bị thần tiên phong ấn, nếu túc chủ có thể đi thiên ngoại sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân nheo mắt.

Lại là thiên ngoại.

Không biết khi nào có thể đi thiên ngoại.

Tần Quân bắt đầu hướng về, ít nhất phải thống nhất mảnh thiên địa này rồi tính.

Nhưng thống nhất thiên địa này cần bao lâu đây?

Một đêm qua mau.

Sáng sớm hôm sau, chầu triều trong Thánh Đế phong kéo dài bốn canh giờ, nhưng quan văn tướng võ khi ra khỏi Quân Chính điện đều cười toe toét.

Tần Quân trừ thưởng người có công trong chinh chiến lần này ra còn tuyên bố hàng loạt kế hoạch, ví dụ như nuốt các vực xung quanh.

Nội bộ Thiên Đình Đại Tần đã phát triển yên ổn, bên ngoài thì chiến quả chất chồng, chỉ dựa vào một vài siêu chiến tướng là có thể nhẹ nhàng chinh phạt các vực, thậm chí không cần tướng quân từ tam phẩm trở lên ra tay.

Bất giác Thiên Đình Đại Tần đã cường thịnh như vậy.

Tần Quân bước chậm ra khỏi Quân Chính điện, Bạch Trạch và Đát Kỷ theo sau.

Tần Quân vừa đi vừa hỏi bâng quang:

- Tra khảo Như Lai sao rồi?

Như Lai đã bị phế, ép y giao ra Niết Bàn Bồ Đề chỉ còn là vấn đề về thời gian.

Bạch Trạch trả lời:

- Khi nhắc đến Niết Bàn Bồ Đề thì cảm xúc của Như Lai hơi dao động, chắc Niết Bàn Bồ Đề có thật. Nhưng muốn Như Lai giao ra còn cần mất chút thời gian.

Diệt vực của người ta, phế tu vi của người ta, còn thèm muốn bảo bối của người ta, dĩ nhiên Như Lai sẽ không thuận theo.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đừng cưỡng ép, để Đường Tam Tạng đi thử.

Liễu Nhược Lai tạm thời chưa phát bệnh, sau khi dùng Tử Kim Tục Mệnh Đan thì nàng còn mấy tháng, nên Tần Quân biểu hiện hết sức bình tĩnh.

Bạch Trạch gật đầu, dường như nàng nghe nói duyên phận sư đồ của Đường Tam Tạng và Như Lai, có lẽ Đường Tam Tạng sẽ khuyên nhủ được Như Lai.

Đát Kỷ mở miệng nói, ngữ điệu ai oán:

- Phải rồi bệ hạ, có việc chưa kịp nói cho bệ hạ biết.

Hôm qua Tần Quân trở về không đi hậu cung, sáng sớm trực tiếp chầu triều.

Tần Quân ôm eo Đát Kỷ, cười hỏi:

- Có chuyện gì?

Hắn hoàn toàn phớt lờ Bạch Trạch đi theo sau.

Đát Kỷ liếc xéo Tần Quân, bình tĩnh nói:

- Chúc muội muội đã có thánh thai của bệ hạ.

Đát Kỷ thầm thấp thỏm, khi nào nàng mới có đứa con của Tần Quân đây?

------oOo------

Chương 952: Hội trăm hùng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân rùng mình, nuốt nước miếng hỏi:

- Nàng nói thật không?

Đêm qua Cơ Vĩnh Sinh vừa nói Cực Viêm Ma Thần khó sinh sản hậu đại, không ngờ hôm nay đã nghe tin Chúc Nghiên Khanh mang thai.

Tần Quân vừa mừng vừa phập phồng lo sợ, dù đã sống hai kiếp người nhưng hắn không có kinh nghiệm làm phụ thân người ta, khó tránh khỏi thấp thỏm.

Tần Quân cố nén kích động cười nói:

- Mau mang trẫm đi Thánh Tông phong xem.

Tần Quân phất tay với Bạch Trạch:

- Bạch ái khanh đi làm việc đi.

Bạch Trạch nhẹ gật đầu:

- Vâng.

Bạch Trạch nhìn Tần Quân và Đát Kỷ bay đi, biểu tình hơi kỳ, không biết trong lòng nàng nghĩ gì.

Lúc bay Tần Quân vênh váo thầm nghĩ:

- Nhìn thấy chưa? Trẫm nhanh vậy đã có!

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Hừ, trước kia ta cũng có mấy chục nhi nữ, tuy thiên phú xuất sắc nhưng không một người kích hoạt huyết mạch Cực Viêm Ma Thần.

Tần Quân bị tạt gáo nước lạnh, nhưng hắn đến từ trái Đất thế kỷ hai mươi

mốt, tư tưởng khai sáng, không mong mỏi gì hậu bối hơn mình.

Tần Quân trong lòng không cho là đúng:

- Xì, nhi tử của trẫm chắc chắn mạnh hơn ngươi!

Từ khi bước lên đường tu hành, tu vi ngày càng lớn mạnh, nhiều lần thiên kiếp khiến thân thể và thần hồn của Tần Quân thay đổi. Cộng thêm huyết mạch Cực Viêm Ma Thần khiến người hắn hoàn toàn lột xác, sinh ra hài tử dù thiên phú kém mấy cũng không quá tệ.

Cơ Vĩnh Sinh tức giận hỏi:

- Hừ, sao ngươi biết là nhi tử?

Thánh Tông phong đã đập vào mắt Tần Quân, hắn vênh váo nói:

- Dù không phải thì sau này trẫm sẽ sinh ra một nhi tử, ưm, tên là Tần Vĩnh Sinh!

Cơ Vĩnh Sinh gầm lên:

- Biến!

Tần Quân chóng mặt, rủa thầm cái người không biết đùa.

Một đường bay đi, rất nhanh Tần Quân và Đát Kỷ đến đỉnh núi Thánh Tông phong, khiến đệ tử trên núi kinh kêu liên tiếp.

Đệ tử Thánh Tông thấy bóng Tần Quân thì hét lên:

- Đó là Thánh Đế bệ hạ!

- Chắc đến tìm tông chủ đại nhân!

- Nhân vật truyền kỳ như vậy không ngờ ta được thấy tận mắt!

- Phong thái đúng là khiếp người!

- Sau này nếu ta được chút xíu thành tựu như bệ hạ thì chết không tiếc!

Đừng thấy bọn họ ở trong Thánh thành nhưng rất khó gặp Tần Quân.

Thánh Tông phong rất cao, đệ tử không được tự tiện lên đỉnh núi. Ngày thường Chúc Nghiên Khanh ở trong hậu cung Thánh Đế phong nhưng ngẫu nhiên sẽ về núi tĩnh dưỡng.

Hai người đáp xuống biệt viện trên đỉnh núi. Hằng Nga đang đánh đàn trong viện, gãy nhẹ dây, tiếng cầm du dương quanh quẩn trên Thánh Tông phong. Tiếng cầm của Hằng Nga đã thành một trong các đặc sắc của Thánh Tông, mỗi ngày nghe nàng luyện cầm sẽ khiến nỗi lòng bình yên.

Tần Quân cố nén kích động hỏi:

- Nghiên Khanh đâu?

Hằng Nga ngừng đánh đàn, đang định trả lời thì Chúc Nghiên Khanh ra khỏi phòng.

Chúc Nghiên Khanh nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì thưa bệ hạ?

Nhưng thấy Đát Kỷ cười cười Chúc Nghiên Khanh liền hiểu ra, gò má hây hồng xinh đẹp động lòng người.

Tần Quân nhẹ giọng trách:

- Chuyện lớn như vậy tại sao không sớm nói cho trẫm?

Chúc Nghiên Khanh vén tóc ra sau tai, khẽ nói:

- Mấy ngày nay thần thiếp mới phát hiện, sau khi bệ hạ trở về bận rộn như vậy . . .

Tần Quân nghe mà đau lòng, hắn ôm Chúc Nghiên Khanh vào lòng dịu dàng nói:

- Tại trẫm sơ sẩy, trong khoảng thời gian tiếp theo nàng mặc kệ Thánh Tông, lo dưỡng thân thể đi.

Lòng Chúc Nghiên Khanh ngọt ngào, tuy nàng cố chấp việc tu luyện nhưng liên quan đến đứa nhỏ nên không phản bác, ngoan ngoãn gật đầu.

Nay Chúc Nghiên Khanh đã đột phá Hóa Hư cảnh bát trọng, cách Địa Tiên cảnh ngày càng gần. Ai kêu Chúc Nghiên Khanh là nữ nhân của Tần Quân, hắn không keo kiệt, các loại đan dược, thiên tài địa bảo cho nàng dùng, khiến tu vi của nàng tăng vùn vụt, nhưng khoảng cách với Tần Quân vẫn xa xôi.

Tần Quân qua đêm trong tẩm cung của Chúc Nghiên Khanh, hắn không công bố tin nàng mang thai.

Nam Vực Thiên Thế Giới rất lớn, dù trong Thánh thành thì Tần Quân không dám bảo đảm có thám tử của thế lực khác trà trộn không. Vì an toàn của Chúc Nghiên Khanh nên tốt nhất là điệu thấp chút.

Mấy ngày tiếp theo các vực xung quanh phái sứ giả đến chúc mừng, mừng Thiên Đình Đại Tần trừ bỏ Như Lai, trong trăm vực xung quanh không có địch thủ.

Tần Quân sai Lưu Bá Ôn tiếp đãi, với thân phận hiện giờ của hắn không cần tự mình ra mặt.

Chớp mắt ba ngày qua mau.

Điểm danh khí của Tần Quân đã đột phá tám trăm ức, hắn đang suy xét có nên đổi chút công pháp, đan dược gì giúp thuộc hạ biến mạnh không.

Tần Quân tạm thời không dùng phần thưởng của nhiệm vụ bí mật Ma Thần, con người luôn phải biết chừa chút niềm vui bất ngờ.

Hôm nay có vị khách không mời đến Thánh Đế phong, người này tự xưng là Quỷ Đồ của Cửu U Âm Đế.

Tần Quân sai người dẫn Quỷ Đồ vào ngự hoa viên. Có Tỳ Bà tọa trấn ngự hoa viên, Tần Quân không lo đối phương giở trò gì.

Quỷ Đồ chắp tay nói:

- Bái kiến Tần Thánh Đế, tại hạ là một Quỷ Đồ tọa hạ của Cửu U Âm Đế, đặc biệt tặng thiệp mời cho Thánh Đế.

Quỷ Đồ mặc áo đen kín mít chỉ lộ ra đôi mắt, mắt đỏ rực nếu nhìn trong bóng đêm sẽ rất kinh dị khủng bố.

Tần Quân hờ hững nói:

- Vậy à, đưa xem thử.

Tần Quân lờ mờ đoán được cái gì.

Quỷ Đồ lật tay lấy ra một ngọc giản màu xanh giao cho Tỳ Bà rồi mới qua tay đưa Tần Quân. Quỷ Đồ rất biết chừng mực.

Tỳ Bà dùng thần thức đọc lướt sau đó đưa cho Tần Quân:

- Không có vấn đề.

Đứng ở vị trí như Tần Quân thường dễ bị té ngã ở chi tiết nhỏ.

Tần Quân gật đầu nhận lấy ngọc giản màu xanh, dùng thần thức đọc qua.

Thì ra Cửu U Âm Đế cố ý mời Tần Quân tham gia hội cửu đế thiên hạ. Khi đó hùng chủ trăm hàng đầu trên Hùng Chủ bảng đều sẽ tham gia, địa điểm nằm ở Tuyệt Thiên Nguyên, địa bàn của Thiên Mệnh Điện, thời gian là ba tháng sau.

Tần Quân thu về thần thức, nheo mắt. Trong ngọc giản Cửu U Âm Đế nhắc tới đại đế hình như rất xem trọng hắn, không phản đối hắn trở thành một trong cửu đế, nhưng có thành công hay không phải xem biểu hiện của Tần Quân.

Hội trăm hùng này e rằng đầy mạch nước ngầm.

Nhưng Tần Quân không đi không được, nếu thành cửu đế thiên hạ thì danh vọng của hắn sẽ tăng cao, vô số cường giả đầu bái.

Sau trận chiến Tây Vực mỗi ngày có vô số tu sĩ chen chúc đến Nam Vực, Nam Tận Hải. Thiên Đình Đại Tần biểu hiện quá kinh diễm, sau này chắc

chắn thành cự phách đụng trời, nếu trước tiên tham gia có thể bảo vệ bình an, được tài nguyên, vậy thì cớ sao không làm?

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Ngươi có thể trở về nói với Âm Đế chắc chắn trẫm sẽ đi.

Quỷ Đồ chắp tay hành lễ, nhảy người bay ra ngoài Thánh thành.

------oOo------

Chương 953: Không còn Đấu Chiến Thắng Phật

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn bóng lưng Quỷ Đồ khuất xa, ra chiều đăm chiêu.

Chuyến đi Tuyệt Thiên Nguyên phải mang thuộc hạ mạnh nhất mới được.

Bồ Đề Tổ Sư thì không thể mời rồi, lão đã đi xa Nam Tận Hải, tính tìm đảo biển sau đó vùi đầu tu luyện.

Hình Thiên, Hậu Nghệ chỉ là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, không biết có thể cản nổi Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế không.

Nói là đề cử cửu đế thiên hạ nên Tần Quân tính đường tệ nhất.

Tỳ Bà nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ đang lo lắng điều gì?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm lo gì đâu, trẫm chỉ đang lo cho người trong thiên hạ.

Tỳ Bà sửng sốt, khuôn mặt đầy tôn sùng. Tỳ Bà sớm thích Tần Quân, cũng không che giấu tình cảm đó. Mỗi tội Tần Quân sợ chất độc của Tỳ Bà nên cứ vờ như không thấy.

Trên bầu trời Thánh thành có hai vệt trắng vụt qua đẹp như trong tranh.

***

Tin cửu đế thiên hạ nhanh chóng được Thiên Mệnh Điện tuyên bố, tin Thiên Mệnh Điện mời trăm vị hùng chủ đi Tuyệt Thiên Nguyên càng kinh động toàn thiên hạ, át qua uy phong của Tần Thánh Đế, Bồ Đề Tổ Sư.

Mấy trăm vực thảo luận rôm rả về cửu đế thiên hạ.

- Cửu đế thiên hạ? Nghe có vẻ lợi hại.

- Thiên Mệnh Đại Đế định thanh tẩy lại tất cả!

- Vớ vẩn, sáu điện ba địa chỉ còn cái mã, đúng là nên đổi người.

- Chậc, ta cá Tần Thánh Đế tuyệt đối có phần trong cửu đế.

- Xạo, Thiên Đình Đại Tần gần đây nổi bật thật nhưng Tần Quân còn rất non, không thể nào.

- Tại sao không thể? Từ Trọng Sinh hùng chủ hạng năm còn sợ Tần Thánh Đế!

Vô số sòng bạc mở bàn cược xem ai trở thành một trong cửu đế.

Thoáng chốc cửu đế thiên hạ thành từ ngữ được sinh linh đương thời nhắc tới nhiều nhất.

Tin tức truyền vào trong Thiên Đình Đại Tần, dân chúng la hét Thánh Đế bệ hạ chắc chắn sẽ trở thành một trong cửu đế.

Cửu đế sẽ thành đẳng cấp cao cấp từ nay đến mấy vạn năm sau.

Dãy núi liên miên, non xanh nước biếc, bầu trời trong xanh không thấy cuối.

Tôn Ngộ Không và Đấu Chiến Thắng Phật đứng trên đỉnh núi, giương mắt nhìn chỉ thấy biển mây cuồn cuộn rất là tráng lệ.

Tôn Ngộ Không trầm giọng hỏi:

- Ngươi thật sự phải rời khỏi?

Mấy ngày nay Đấu Chiến Thắng Phật dạy rất nhiều cho Tôn Ngộ Không, hai con khỉ vừa là thầy vừa là bạn, Tôn Ngộ Không lưu luyến không nỡ Đấu Chiến Thắng Phật.

Đấu Chiến Thắng Phật nhìn chân trời, cười khẽ:

- Thời không nhận ta, ta phải đi.

Ở chung với Tôn Ngộ Không thời gian ngắn ngủi nhưng Đấu Chiến Thắng Phật rất vừa lòng, y đã dạy hết kinh nghiệm, bản lĩnh cho Tôn Ngộ Không, khiến Tôn Ngộ Không không đi trên con đường cũ của mình.

Sau này không có Đấu Chiến Thắng Phật, chỉ có Tề Thiên Đại Thánh.

Tôn Ngộ Không cắn răng hỏi:

- Khi nào trở về?

Tôn Ngộ Không nghe Bồ Đề Tổ Sư nói hình như Đấu Chiến Thắng Phật không sống bao lâu, nhưng Đấu Chiến Thắng Phật mãi không chịu nói sự thật cho y biết, đến nay y vẫn không biết gì cả.

Đấu Chiến Thắng Phật sửng sốt:

- Trở về?

Đấu Chiến Thắng Phật lắc đầu cười nói:

- Ngộ Không, hãy nhớ rằng thế giới này không phải mọi chuyện đều có thể quay đầu lại. Chăm chỉ tu luyện đi, đừng như lúc trước rời khỏi Phương Thống sơn chỉ biết vui chơi làm mất tâm chí.

Tôn Ngộ Không trịnh trọng gật đầu, y sẽ không quên bài học kiếp trước. Giờ ở trong Thiên Đình Đại Tần y không phải cường giả số một, còn phải cố gắng.

Đấu Chiến Thắng Phật mỉm cười, gió càng lớn thổi lông khỉ vàng bay bay, cả người như rực cháy lửa vàng, vô cùng thần tính.

Tôn Ngộ Không ngây người nhìn.

Hai con khỉ nhìn nhau không nói.

Thật lâu sau Đấu Chiến Thắng Phật nhảy vọt lên, thét dài:

- Từ nay trên đời không có Đấu Chiến Thắng Phật!

Tiếng hú văng vẳng khắp Thiên Đình Đại Tần.

Trong Nam Vực Thiên Thế Giới, Tần Quân đang phê duyệt tấu chương ngẩng đầu nhìn ngoài điện.

Tần Quân thì thào:

- Đấu Chiến Thắng Phật . . .

Lưu Bá Ôn ở bên cạnh nghi hoặc hỏi:

- Không lẽ Đấu Chiến Thắng Phật xảy ra chuyện gì?

Đấu Chiến Thắng Phật có công lao rất lớn trong trận chiến Tây Vực, không thể bỏ qua.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Không phải bị gì, hắn hoàn thành sứ mệnh, nên đi.

Đi?

Lưu Bá Ôn ngạc nhiên.

Đấu Chiến Thắng Phật là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, nếu y rời đi thì Thiên Đình Đại Tần thiếu một thanh kiếm.

Lưu Bá Ôn định khuyên Tần Quân níu giữ Đấu Chiến Thắng Phật, nhưng nhìn biểu tình thương cảm của hắn, Lưu Bá Ôn nuốt ngược lại lời sắp ra

khỏi môi.

Bên kia.

Tôn Ngộ Không nhìn Đấu Chiến Thắng Phật lộn mèo trên trời, không hiểu sao chảy hai hàng lệ nóng.

Tề Thiên Đại Thánh đã khóc bao giờ?

Lúc chịu thiên hình, không khóc, lúc bị đan lô luyện hóa, không khóc, lúc bị trấn áp dưới Ngũ Hành Sơn năm trăm năm, vẫn không khóc.

Nhưng bây giờ Tôn Ngộ Không khóc rồi, anh hùng rơi lệ làm người rung động nhất.

Đấu Chiến Thắng Phật lộn mèo trong biển mây, tiếng cười riêng biệt của Tôn Ngộ Không vang vọng trong thiên địa:

- Khẹc khẹc! Khẹc khẹc khẹc khẹc!

Đấu Chiến Thắng Phật như trở lại làm Mỹ Hầu Vương trên Hoa Quả Sơn.

Chơi thỏa thích rồi Đấu Chiến Thắng Phật xoay người nhìn Tôn Ngộ Không, móc Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai, cao giọng quát:

- Tề Thiên Đại Thánh, dám chiến một trận với ta không?

Tôn Ngộ Không ngẩn ngơ, lau nước mắt cũng lấy Kim Cô Bổng ra, cười to bảo:

- Có gì không dám!

Tôn Ngộ Không nhảy lên, hai tay giơ cao Kim Cô Bổng đánh hướng Đấu Chiến Thắng Phật:

- Đấu Chiến Thắng Phật, ăn một gậy của lão Tôn!

Tôn Ngộ Không biết mình còn lâu mới đánh lại Đấu Chiến Thắng Phật, vì vậy trước khi ly biệt y phải dốc hết sức chiến một trận mới xứng với tấm lòng của Đấu Chiến Thắng Phật.

Đấu Chiến Thắng Phật cầm Kim Cô Bổng, vừa cuồng cười vừa lao vào Tôn Ngộ Không:

- Đến hay lắm!

Hai thần hầu như hai cầu vồng va chạm trên tầng mây, hình ảnh vô cùng đồ sộ, thời gian chậm lại.

Đấu Chiến Thắng Phật một tay nắm Kim Cô Bổng, đầu gậy chỉ vào Tôn Ngộ Không.

Đấu Chiến Thắng Phật cười, Tôn Ngộ Không cũng đang cười nhưng là nụ cười ướt lệ.

Khi hai con khỉ sắp chạm vào nhau, Đấu Chiến Thắng Phật hé môi thốt ra hai chữ. Tôn Ngộ Không hoảng hốt, giây sau Đấu Chiến Thắng Phật hóa thành bóng sáng chui vào người Tôn Ngộ Không.

Bùm!

Đầu óc Tôn Ngộ Không nổ tung, ý thức bị ký ức khổng lồ chiếm cứ, thân thể rơi xuống.

Vèo!

Tôn Ngộ Không xuyên qua từng lớp mây, đôi mắt thẫn thờ, Kim Cô Bổng từ từ bay khỏi tay.

Tôn Ngộ Không đập xuống con sông nhỏ trong dãy núi, nước sông bắn tung. Tôn Ngộ Không đờ đẫn nằm giữa sông.

***

Mặt trời lặn mặt trăng mọc, sao dời.

Sáng sớm hôm sau, mí mắt Tôn Ngộ Không run run, y bật dậy như vừa tỉnh mộng.

------oOo------

Chương 954: Thuyết phục Như Lai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không không la to, ngơ ngác nhìn hai tay mình. Sau khi dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật thì y có ký ức của Đấu Chiến Thắng Phật, nhưng đó chỉ là ký ức.

Nỗi lòng Tôn Ngộ Không phức tạp, y không khóc nữa.

Tôn Ngộ Không chậm rãi đứng dậy, phất tay phải. Kim Cô Bổng xuyên thủng một ngọn núi bay về tay Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không ngước nhìn khung trời, lẩm bẩm:

- Từ nay Đấu Chiến Thắng Phật là ta, Tề Thiên Đại Thánh cũng là ta.

***

Sau khi Đấu Chiến Thắng Phật rời đi Tần Quân cố ý ra lệnh xây chùa miếu cho Đấu Chiến Thắng Phật, để truyền thuyết của y mãi mãi lưu truyền.

Tôn Ngộ Không đi đảo biển chỗ Bồ Đề Tổ Sư, nếu Tần Quân cần thì tùy thời truyền chiếu kêu y về, vì y đã có mức độ trung thành cực hạn rồi.

Cùng một ngày, một tin tức bom tấn truyền vào lỗ tai Tần Quân.

Tần Quân trợn to mắt hỏi:

- Cái gì? Nhiên Đăng khai chiến với Hải Cực Điện?

Tần Quân giật mình đặt tấu chương trong tay xuống.

Gia Cát Lượng đứng trước bàn trầm giọng nói:

- Đúng vậy! Nhiên Đăng lai lịch không rõ nhưng sưc cá nhân rất mạnh. Hải Cực Vương điện chủ Hải Cực Điện đã thua trận. Đó là vị xếp hạng bảy Hùng Chủ bảng, nghe nói không qua nổi ba hiệp trong tay Nhiên

Đăng.

Tần Quân không quá bất ngờ, đương thời sợ là trừ Đông Hoàng Thái Nhất, Bồ Đề Tổ Sư, Thiên Mệnh Đại Đế bí ẩn ra không ai ngăn nổi Nhiên Đăng.

Tần Quân phất tay nói:

- Thôi, Hải Cực Điện ở Vô Tận Hải, cách Thiên Đình Đại Tần rất xa, cứ để Nhiên Đăng tung hoành đi.

Nhiên Đăng đầy dã tâm tất nhiên không chịu cô đơn.

Còn có một vị cũng bị Tần Quân sai người chú ý, đó là U Vương.

Tần Quân lẩm bẩm cười nói:

- Đúng là thế đại tranh, anh hùng lớp lớp mới vui.

Gia Cát Lượng khâm phục chắp tay cười nói:

- Bệ hạ hùng tâm vạn trượng, không sợ tranh đấu, Lượng khâm phục.

Tần Quân thích câu nịnh này, phất tay cười nói:

- Thôi ngươi làm việc đi.

Gia Cát Lượng hành lễ rời đi:

- Thần cáo lui!

Tần Quân ngồi xuống, sờ cằm suy tư.

Như Lai thua vì bị Nhiên Đăng đánh thương nặng, nay Nhiên Đăng nổi lên, nếu cho Như Lai biết tin này chắc sẽ điên tiết, có lẽ đây là điểm đột phá.

Tần Quân tin sẽ có ngày đánh một trận với Nhiên Đăng, thậm chí chiến với Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế.

Mọi người đều tranh giành vị trí bá chủ thiên địa, hiệp lộ tương phùng

dũng giả thắng.

Tần Quân ác thú vị thầm nghĩ:

- Chậc, Như Lai Phật Tổ chiến với Nhiên Đăng Cổ Phật, diệu tai diệu tai.

Tiếp theo nên tấn công Như Lai dồn dập!

Tin Nhiên Đăng muốn chiến với Hải Cực Điện lan nhanh mấy trăm vực. Nhưng vì Hải Cực Điện điệu thấp nhất trong sáu điện ba địa, so với tin cửu đế thiên hạ thì tin này không gây bao nhiêu ảnh hưởng.

Tuy nhiên sáu điện ba địa liên tiếp bị lớp hậu bối khiêu chiến khiến người ủng hộ cửu đế thiên hạ nhiều hơn, đã tới lúc đề cử bá chủ đỉnh cấp mới!

- Ai đều nói thế đại tranh sắp đến, theo ta thấy là đại kiếp nạn mới đúng.

- Các đường hùng chủ bùng nổ chiến tranh chỉ khổ cho toàn thiên địa.

- Được làm vua thua làm giặc, các ngươi sợ gì? Ta đã chuẩn bị tham gia Thiên Mệnh Điện!

- Đi Thiên Mệnh Điện làm gì, có giỏi thì cùng ta vào Thiên Đình Đại Tần!

- Tần Thánh Đế, Yêu Hoàng tuy mạnh nhưng không có nội tình bằng Thiên Mệnh Điện, Cửu U Chi Địa.

- Không ai muốn theo ta vào dưới trướng thần thoại Nhiên Đăng sao?

Các vực đều thảo luận tương tự như trên, phong trào đầu bài hùng chủ nổi lên.

Thiên Mệnh Đại Đế là số một đương thời, Thiên Mệnh Điện có sức ảnh hưởng không người địch nổi, chẳng qua Thiên Mệnh Điện yêu cầu cực cao.

Nhiên Đăng thì ai đến cũng không từ chối, nhận hết.

Thiên Đình Đại Tần yêu cầu không cao như Thiên Mệnh Điện nhưng cũng có tiêu chuẩn, tránh cho có sinh linh ôm ý đồ xấu xa lẻn vào.

Thế lực trên Hùng Chủ bảng hầu như đều được lợi, khổ cho mấy thế lực cỡ trung và nhỏ.

Tu sĩ trong môn xói mòn, sinh linh có tiềm lực trong các tộc đi ra ngoài. Không khí nặng nề trước cuộc chiến lan khắp thiên địa.

Bên kia.

Tần Quân mang theo Đường Tam Tạng vào thiên lao.

Như Lai bị Bồ Đề Tổ Sư phế tu vi nằm trước tường nhà tù, người trống rỗng không sự sống.

Tần Quân, Đường Tam Tạng đến nơi Như Lai cũng không phản ứng.

Đường Tam Tạng khẽ thở dài:

- Sư phụ, cần gì như vậy.

Tuy tình cảm sư đồ đã cách mấy đời nhưng nhìn Như Lai thê thảm như thế làm Đường Tam Tạng không nỡ nhìn.

Như Lai không đáp lại, vẫn thẫn thờ nhìn góc tường.

Tần Quân đến trước mặt Như Lai, cười khẽ:

- Như Lai, làm vậy để làm chi?

Như Lai liếc Tần Quân, châm chọc cười:

- Dù ta có chết cũng phải khiến ngươi đau khổ.

Mấy ngày nay Đường Tam Tạng, Bạch Trạch tra hỏi về Niết Bàn Bồ Đề, Như Lai không ngốc, hiểu ngay có người quan trọng bên cạnh Tần Quân cần Niết Bàn Bồ Đề.

Khóe môi Tần Quân co giật, biểu tình đang nhìn kẻ ngốc:

- Ngươi thật sự muốn chết vậy sao?

Thấy vẻ mặt đó của hắn làm Như Lai tức giận, hừ mũi:

- Chẳng lẽ ngươi sẽ tha cho ta?

Tần Quân hỏi ngược lại:

- Tại sao sẽ không?

Như Lai trợn to mắt, Đường Tam Tạng hơi biến sắc mặt. Đường Tam Tạng mấp máy môi, tuy đồng tình Như Lai nhưng gã biết nếu thả đi thì hậu quả không tưởng tượng nổi.

Như Lai cắn răng hỏi:

- Rốt cuộc ngươi muốn gì?

Nếu như có thể sống tiếp thì hy sinh Niết Bàn Bồ Đề có là gì, nhưng Như Lai không dám tin Tần Quân.

Tần Quân hỏi:

- Ngươi chỉ hận trẫm sao?

Như Lai sắc mặt khó xem nói:

- Nếu không thì sao?

Như Lai đinh ninh Tần Quân đang bỏ đá xuống giếng, nhục nhã mình.

Tần Quân hỏi:

- Vậy còn Nhiên Đăng?

Như Lai biến sắc mặt, y nhớ ký ức kiếp trước nên biết Nhiên Đăng là tiền thân của Cổ Phật. Chẳng hiểu sao Nhiên Đăng giành địa bàn của y, bị thương nặng y, làm Như Lai rất khó chịu. Nếu không phải Nhiên Đăng xuất hiện thì sao y rơi vào cảnh chật vật thế nào?

Nên bây giờ Như Lai chỉ biết hận Nhiên Đăng, y không thèm để bụng tình

nghĩa đồng môn kiếp trước. Nhiên Đăng đã bất nhân chẳng lẽ muốn y giữ nghĩa?

Tần Quân cười tủm tỉm:

- Giờ Nhiên Đăng sống tốt lắm, đang định cướp Hải Cực Điện trong Vô Tận Hải sau đó đến thăm ngươi.

Tần Quân như ác ma dụ dỗ Như Lai.

Như Lai bùng cháy lửa giận.

Tần Quân tiếp tục dụ dỗ:

- Không dám giấu diếm, trẫm nhìn trúng thực lực của ngươi, chỉ cần ngươi thành tâm hối hận tham gia vào Thiên Đình Đại Tần của trẫm thì sau này bảo đảm ngươi sẽ sống càng tốt hơn trong Tây Vực.

Đương nhiên Như Lai không chịu, nhưng Tần Quân du thuyết, vừa cố ý phóng lớn thành tựu và sự sung sướng của Nhiên Đăng, vừa ném viên đạn bọc đường cho Như Lai.

------oOo------

Chương 955: Thuyết phục Như Lai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường Tam Tạng há hốc mồm nghe, lần đầu tiên gã thấy có người bức ép Như Lai như vậy. Quan trọng nhất là Đường Tam Tạng đứng ở góc độ của Như Lai cảm thấy Tần Quân nói rất có lý, cho rằng Nhiên Đăng tội ác tày trời đáng ghét còn hơn hắn.

Du thuyết suốt một canh giờ.

Như Lai ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm mắt suy tư, khác hẳn với ban đầu trống rỗng vô hồn, tức là lòng đã dao động.

Tần Quân không gấp, cười nói:

- Ngươi giao Niết Bàn Bồ Đề cho trẫm trước, còn về có đầu vào trẫm hay không thì cứ từ từ suy nghĩ. Trẫm vô tình với kẻ địch nhưng chưa bao giờ thất hứa.

Tần Quân nói câu này không thẹn với lòng, hắn chưa từng chủ động chọc vào ai, lừa ai. Nhưng ai dám chọc giận hắn thì sáu điện ba địa cũng không cứu được.

Như Lai hơi nhíu mày, cuối cùng thở dài:

- Thôi.

Như Lai không muốn chết như vậy, y miêu tả thế giới cực lạc rất tốt đẹp, nhưng dù là thần phật cũng không muốn thân chết đạo tiêu.

Như Lai lật tay, bên cạnh hiện ra một gốc cây khô, không có lá cây, dài hai thước như bị lửa đốt khét, cành cây kết mười trái Niết Bàn Bồ Đề.

Tần Quân mừng rỡ hái một trái ngay, cười nói với Như Lai:

- Ngươi giữ cây lại đi, Niết Bàn Bồ Đề dù gì là thánh bảo, trừ ngươi ra không ai biết trồng.

Lạt mềm buộc chặt.

Như Lai biết chiêu đó nhưng lòng đã bớt hận Tần Quân.

Tần Quân không ép buộc Như Lai nữa, hắn xoay người rời khỏi nhà tù, vội vàng muốn cho Liễu Nhược Lai dùng Niết Bàn Bồ Đề.

Trong tù chỉ còn Đường Tam Tạng và Như Lai yên lặng nhìn nhau.

Đường Tam Tạng nhìn Như Lai ngồi khoanh chân dưới đất, khẽ thở dài:

- Trước thực lực tuyệt đối thì Phật cũng chỉ có trò cười, sư phụ vẫn chưa ngộ ra sao?

Như Lai buông tiếng thở dài:

- Ta vốn muốn phổ độ chúng sinh, bất đắc dĩ mới đến thiên địa này người đời ghét Phật, mới đành dùng thủ đoạn phi thương.

Sau khi Như Lai tham gia Tây Vực thì dân chúng sống tốt hơn, y không bắt buộc tu sĩ vào Phật Môn. Nhưng Như Lai sai ở chỗ nhằm vào Thiên Đình Đại Tần, sai ở chỗ ham muốn Tôn Ngộ Không.

Đường Tam Tạng chắp hai tay niệm:

- A di đà phật, cách làm của người đã khiến người đời sinh ra thành kiến với Phật, người phải dùng bao nhiêu việc làm công đức để hóa giải đây?

Như Lai hé môi nhưng bị Đường Tam Tạng ngắt lời:

- Trận chiến Tây Vực đã chết bao nhiêu người? Sát kiếp bắt đầu từ người, nếu người là Phật Tổ thì nên biết hối hận cố gắng bù đắp chứ không phải tìm cái chết là xong.

Như Lai cau mày, bị Đường Tam Tạng nói hết đường phản bác, thật ra y cũng muốn sống.

***

Tần Quân đi nhanh vào cung viện. Liễu Nhược Lai đang chơi trong tẩm cung của Chúc Nghiên Khanh, từ khi biết Chúc Nghiên Khanh có thai thì nàng biểu hiện kích động còn hơn Tần Quân.

Trước bàn đá, Liễu Nhược Lai vuốt bụng Chúc Nghiên Khanh, cẩn thận hỏi:

- Chúc tỷ tỷ có thấy đau bụng không?

Chúc Nghiên Khanh cười bất đắc dĩ, tay phải chỉ trán nàng:

- Sao đau được, về sau muội sẽ hiểu, loại cảm giác này rất hạnh phúc.

Gò má Liễu Nhược Lai ửng hồng, vì sự sống xói mòn nên Tần Quân không dám đụng vào nàng tránh cho có sơ sẩy gì. Liễu Nhược Lai vừa tò mò vừa xấu hổ về chuyện ấy.

Tiếng cười của Tần Quân truyền vào hấp dẫn hai nữ nhân chú ý:

- Nhược Lai, Niết Bàn Bồ Đề vào tay rồi!

Liễu Nhược Lai reo lên:

- Thật không?

Không ai muốn chết sớm, huống chi người hoạt bát ngây thơ như Liễu Nhược Lai.

Chúc Nghiên Khanh ngạc nhiên nhìn Tần Quân. Như Lai là hùng chủ một phương, mới mấy ngày đã nhả ra?

Chúc Nghiên Khanh càng tôn sùng Tần Quân hơn, hắn thật sự là không gì không làm được.

Chúc Nghiên Khanh không biết rằng vì Nhiên Đăng nổi lên kích thích Như Lai, không thì Tần Quân sao dễ thành công vậy được. Hễ là người cầm quyền đa số đều ham sống, huống chi kẻ thù đắc ý ở bên ngoài, sao Như Lai cam lòng chết đi?

Tần Quân cười nói:

- Đương nhiên là thật.

Được đến Niết Bàn Bồ Đề khiến Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Chúc Nghiên Khanh nhíu mày hỏi:

- Hay tìm người dùng thử đi bệ hạ?

Trong mắt Chúc Nghiên Khanh thì Như Lai rất giả tạo, nàng không dám tin tưởng lần đầu tiên Như Lai đã đưa Niết Bàn Bồ Đề thật.

Tần Quân xua tay ra vẻ cao sâu khó dò cười nói:

- Tất nhiên trẫm có thử rồi.

Thật ra hắn không thử, chỉ cho hệ thống kiểm nghiệm, thứ này không có

hại cho thân thể. Không thì sao Tần Quân dám trực tiếp tìm Liễu Nhược Lai?

Chúc Nghiên Khanh nghe vậy yên lòng kéo tay Liễu Nhược Lai, cười nói:

- Thấy chưa, ta đã nói bệ hạ chắc chắn có cách.

Tuy ở chung với Liễu Nhược Lai không lâu nhưng sự hoạt bát ngây thơ, không nhiều toan tính của nàng khiến Chúc Nghiên Khanh thích muội muội này.

Tần Quân đưa hai nữ nhân về tẩm cung, lấy Niết Bàn Bồ Đề ra cho Liễu Nhược Lai nuốt vào. Niết Bàn Bồ Đề chỉ to cỡ móng tay cái, hoa văn bí ẩn tràn đầy bề mặt khiến người nhìn liền hoa mắt. May mà Tần Quân có tu vi Kim Tiên cảnh ngăn được huyền ảo mê chướng của Niết Bàn Bồ Đề.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Được đến Niết Bàn Bồ Đề. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Liễu Nhược Lai ngồi xếp bằng trên giường hấp thu Niết Bàn Bồ Đề.

Sướng!

Tần Quân đã tích lũy ba lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm lần Thần Ma đỉnh cao. Chờ tìm ngày lành giờ tốt lại sử dụng cơ hội triệu hoán Thần Ma vậy.

Bạch Trạch biểu hiện không tệ, giờ có thể dùng cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Có Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn, có hai cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, dù Bạch Trạch đến đỉnh chắc không dám làm bậy.

La Sĩ Tín thì . . . chờ chút đi, Tần Quân không chắc Kỳ Lân Chi Tổ mạnh cỡ nào.

Hình Thiên càng khỏi phải nói, tuyệt đối không thể phục hồi Thần Ma đỉnh cao, không thì còn ai kiềm được gã?

Tần Quân nhìn Liễu Nhược Lai chìm trong trạng thái tu luyện, hắn suy nghĩ vẩn vơ.

Chúc Nghiên Khanh lo lắng hỏi:

- Bệ hạ, muội muội thật sự không bị gì?

Nghịch thiên cải sinh cơ là chuyện chỉ có trong truyền thuyết, đường tu hành chẳng phải theo đuổi sống lâu sao?

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm đi, sẽ không sao. Sau khi sử dụng Niết Bàn Bồ Đề thiên phú của nàng ấy càng mạnh hơn, chờ nàng sinh hài tử rồi trẫm cũng cho nàng một trái.

Niết Bàn Bồ Đề có thể cho người trở lại trạng thái tiên thiên, như cũ.

Ban đầu nhân tộc rất mạnh, nhưng nhiều thế hệ sinh sản khiến thiên phú huyết mạch kém dần. Niết Bàn Bồ Đề giúp người phục hồi thể chất thuở ban đầu, dù là Như Lai cũng nâng niu nó như trân bảo.

------oOo------

Chương 956: Thể tiên thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúc Nghiên Khanh nghe nói thiên phú sẽ càng mạnh thì mắt sáng rực.

Trong đám nữ nhân chỉ có Chúc Nghiên Khanh chăm chỉ tu luyện nhất, tiếc rằng không bằng Đát Kỷ vừa Thần Ma đỉnh cao liền bay lên Thái Ất Huyền Tiên, lúc ấy Chúc Nghiên Khanh bị đả kích rất lớn.

Rất nhanh người Liễu Nhược Lai toát ra khói trắng, mồ hôi nóng vã ra như tắm.

Tần Quân không đi, chờ đến khi đêm xuống Liễu Nhược Lai mới hoàn

toàn tiêu hóa Niết Bàn Bồ Đề, nàng đột phá nhỏ đến Thuế Phàm cảnh cửu trọng, cách Hóa Hư có một bước.

Liễu Nhược Lai kích động nhảy cẫng lên trên giường, sau đó nhào vào Tần Quân:

- Oa, ta thật sự khỏe rồi!

Tần Quân hốt hoảng né tránh, tức giận nói:

- Nha đầu hôi, tránh xa chút, đi tắm trước đã!

Nhưng Liễu Nhược Lai cứ quyết ôm hắn, Tần Quân bất đắc dĩ không né nữa, mặc kệ nàng người ướt mồ hôi dán mình.

Chúc Nghiên Khanh che miệng cười.

Đến đây thì giải quyết xong vấn đề sự sống của Liễu Nhược Lai, Tần Quân thở phào nhẹ nhõm.

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân tuyên bố chính thức nạp Liễu Nhược Lai làm thánh phi, tuyên cáo khắp Thiên Đình Đại Tần. Nam Vực, Nam Tận Hải ồn ào chúc mừng.

***

Trong hoang mạc vô tận, cát gió đầy trời không thấy bầu trời, một bóng người chậm rãi đi tới. Thân hình cao hai trượng mặc áo xám, gió to thổi mũ trùm đầu lộ ra khuôn mặt cuồng bá không kỵ, mắt hổ lấp lóe tia sáng xanh cực kỳ khiếp người.

Là Diệt Thế Yêu Đế!

Lúc trước rời khỏi Nam Vực sau đó Diệt Thế Yêu Đế mất tích, cộng thêm xảy ra trận chiến Tây Vực, cửu đế thiên hạ, Nhiên Đăng hiển uy, hàng loạt việc lớn làm người đời quên mất Diệt Thế Yêu Đế xuất thế.

Diệt Thế Yêu Đế lẩm bẩm:

- Phía trước là Thiên Tuyển Phủ sao?

Mái tóc bạc dọc theo khuôn mặt bay rối, ánh mắt sắc bén đầy sát ý nhìn đằng trước.

Sau khi lại thấy ánh mặt trời việc làm đầu tiên của Diệt Thế Yêu Đế là tìm các thần tiên báo thù. Gã đi khắp nơi hỏi thăm mới biết trên đời đã không có thần tiên.

Nghe nói Thiên Tuyển Phủ đại biểu ý chí của thần tiên nên Diệt Thế Yêu Đế giết tới tận đây, vì gã có thực lực siêu mạnh nên hỏi thế lực nào cũng không ai dám không trả lời. Diệt Thế Yêu Đế không sợ mình thất bại, gã chỉ muốn báo thù.

Bị trấn áp mười vạn năm, mối hận trong lòng hầu như thành chấp niệm trong gã.

Cách vài trăm thước, một đám yêu vương biến hình bay qua. Bọn chúng chú ý đến Diệt Thế Yêu Đế, thần thức quét qua không nhìn thấu gã nhưng cảm nhận yêu khí mờ nhạt trên người gã.

Một Biên Bức Yêu Vương mở miệng hỏi:

- Này vị huynh đệ kia, tính đi đâu vậy?

Giọng Biên Bức Yêu Vương này khào khào âm lạnh, đổi lại người thường nghe thấy sẽ sợ bay mất hồn vía.

Diệt Thế Yêu Đế dừng bước, liếc đám yêu vương, lạnh nhạt nói:

- Thiên Tuyển Phủ.

Mười vạn năm trước yêu tộc lấy gã làm tôn, nên Diệt Thế Yêu Đế xem yêu tộc mười vạn năm sau đều là hậu bối.

Có điều bây giờ không phải mười vạn năm trước Thánh Đình thịnh thế huy hoàng, nhân tộc và yêu tộc đấu tranh ngày càng nghiêm trọng.

Biên Bức Yêu Vương tò mò hỏi:

- Thiên Tuyển Phủ? Ngươi có lệnh chinh tuyển không?

Các yêu vương cũng lộ vẻ mặt tương tự, chúng nó là đội hộ pháp của Thiên Tuyển Phủ, ngày thường bắt giết man thú xung quanh Thiên Tuyển Phủ đổi thưởng nên hơi hiểu biết về Thiên Tuyển Phủ. Trừ thời kỳ đặc biệt ra ít có sinh linh đến tìm Thiên Tuyển Phủ, dù tới cũng bị chặn ngoài cửa.

Thiên Tuyển Phủ đại biểu ý chí của thần tiên, phàm linh không được phép tiếp xúc.

Diệt Thế Yêu Đế trầm giọng hỏi:

- Không có, các ngươi nói cho ta biết Thiên Tuyển Phủ bao xa?

Biên Bức Yêu Vương hừ lạnh:

- Không có lệnh chinh tuyển? Vậy ta khuyên ngươi hãy quay về đi!

Lại một tên vô tri muốn trò cao Thiên Tuyển Phủ.

Diệt Thế Yêu Đế chợt xuất hiện trước mặt Biên Bức Yêu Vương này, tay phải nhanh như tia chớp bóp cổ nó nhấc lên cao qua đầu.

Mắt Diệt Thế Yêu Đế lạnh băng, sát ý gần như hóa thành thực chất đâm vào mắt Biên Bức Yêu Vương:

- Nói!

Một xà yêu lạnh lùng hỏi:

- Chúng ta là đội hộ pháp Thiên Tuyển Phủ, ngươi muốn tự tìm chết sao?

Diệt Thế Yêu Đế cười rẻ rúng:

- Đội hộ pháp? Hừ, ta là tổ tông của các ngươi!

Diệt Thế Yêu Đế siết chạy tay bóp bể đầu Biên Bức Yêu Vương, máu bắn tung tóe trên hoang mạc.

Diệt Thế Yêu Đế tiếp tục cất bước tiến lên trước, sau lưng là xác đám yêu vương đã biến hình nằm la liệt trong hoang mạc, nhìn ghê người.

Những con yêu vương đều có tu vi Kim Tiên cảnh, tiếc rằng chết thảm.

Diệt Thế Yêu Đế bẻ cổ, yêu khí toát ra từ người gã như vòi rồng quay quanh người, hai răng nanh thò dài ra. Diệt Thế Yêu Đế nhìn phía cuối hoang mạc bị gió cát che chắn, tăng nhanh bước chân xông lên trước.

Diệt Thế Yêu Đế vừa húc đầu chạy vừa rống to:

- Ta muốn báo thù cho Thánh Đình! Báo thù cho Chiến Thần! Báo thù cho vô số nhi lang Thánh Đình!

Thanh âm như sấm sét ẩn chứa sát khí làm khung trời biến sắc.

Chuyến đi này Diệt Thế Yêu Đế muốn diệt Thiên Tuyển Phủ, muốn dùng sức mạnh tuyệt đối tuyên cáo với thần tiên rằng Diệt Thế Yêu Đế đã trở lại!

***

Nam Vực Thiên Thế Giới, lúc này đêm đã khuya.

Tần Quân và Liễu Nhược Lai ngồi bên giường.

Liễu Nhược Lai trang điểm lộng lẫy hết sức căng thẳng, hai tay xoắn vào nhau, lòng bàn tay ướt mồ hôi.

Tần Quân nhẹ nhàng nắm tay nàng, thì thầm bên tai:

- Nha đầu, chẳng phải bình thường nàng đáo để lắm sao?

Liễu Nhược Lai trợn trừng mắt, xù lông:

- Ta đáo để chỗ nào!?

Liễu Nhược Lai như cọp con xoay người đẩy Tần Quân ra.

Tần Quân thuận thế ôm nàng vào lòng đè xuống giường.

Thân thể hai người kề sát, chóp mũi gần nhau, cảm nhận tiếng hít thở của

đối phương.

Tần Quân cười tủm tỉm:

- Nói tiếp đi nào.

Đôi mắt màu tím trong tẩm cung mờ tối lấp lánh như đá quý làm Liễu Nhược Lai nhìn thẫn thờ.

Thấy nàng động tình ngây ngô, Tần Quân chạm môi.

Bùm!

Liễu Nhược Lai trợn to mắt, trong mắt tràn đầy xấu hổ kinh hoàng, sau đó chìm đắm vào ngọt ngào tuyệt vời, mắt mê ly.

Đêm nay là một đêm khó quên suốt đời nàng.

Trăng sáng ngoài điện núp trong mây đen xấu hổ không dám nhìn.

Mây mưa một đêm, hoa chớm nụ đã nở xòe cánh.

Trong khi Tần Quân và Liễu Nhược Lai song tu vận công thì tiếng hệ thống vang lên trong đầu hắn:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được một tia lực lượng vận mệnh.]

Lực lượng vận mệnh?

Tần Quân giật nảy mình, chợt nhớ hình như Liễu Nhược Lai có thân phận Vận Mệnh Chi Tử.

Nguồn nhiệt dâng trào từ thân thể Liễu Nhược Lai truyền vào người Tần Quân, hắn cảm giác toàn thân nóng bỏng.

Tần Quân trợn tròn mắt:

- Đệt, cái quỷ gì?

Liễu Nhược Lai dưới thân hắn nhắm mắt, người phát ra ánh sáng đỏ chiếu

rọi tẩm cung mờ tối.

------oOo------

Chương 957: Lực lượng vận mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắp nổ sao?

Tần Quân hết hồn muốn thoát ra nhưng thân thể không theo kiểm soát vẫn dán chặt với Liễu Nhược Lai.

Liễu Nhược Lai mở mắt ra, đôi mắt vô thần nhìn Tần Quân, thì thào:

- Đại đạo sinh ra, vận mệnh vô thường, ngô chưởng vận mệnh, siêu thoát vạn thiên . . .

Tần Quân nổi da gà, uy áp khó thể tưởng tượng ập đến làm hắn suýt xỉu.

Tần Quân lo lắng hỏi thầm:

- Hệ thống, chuyện gì thế này?

Một chuyện tốt đẹp sắp gây thành tai họa?

Hệ thống đáp nhanh:

- Túc chủ đừng lo, cứ đợi kết quả.

Tần Quân thầm bực.

Liễu Nhược Lai lẩm bẩm đọc, nguồn nhiệt trong người nàng liên tục truyền vào Tần Quân, rất nhanh hắn cảm giác pháp lực dâng lên.

Giây sau pháp lực tăng vọt.

Ôi mợ!

Tần Quân trợn to mắt, trong mắt tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Sắp đột phá sao?

Xưa có hoàng đế ngày ngự ba ngàn nữ, ban ngày phi thăng, nay có Tần Thánh Đế đêm ngự thánh phi, tu vi tăng vọt?

Tuy trong lòng các loại càu nhàu nhưng thật ra Tần Quân rất lo cho Liễu Nhược Lai.

Nghe Vận Mệnh Chi Tử là biết không đơn giản rồi, sau này Liễu Nhược Lai sẽ đi hướng con đường thế nào?

Tần Quân thầm lo lắng.

Trời dần sáng, ánh sáng đỏ trên người Liễu Nhược Lai mờ dần, nàng không lảm nhảm nữa, nguồn nhiệt qua lại thân thể hai người cũng tan biến.

Tần Quân muốn nói lại thôi, nếu tiếp tục thì không chừng hắn sẽ lại đột phá.

Rèm mi Liễu Nhược Lai rung rung từ từ mở ra, đôi mắt mờ mịt.

Tần Quân yêu thương ôm Liễu Nhược Lai vào lòng, dùng vải mềm che lấp thân thể mềm mại.

Liễu Nhược Lai mờ mịt lẩm bẩm:

- Chuyện gì xảy ra? Sao cảm giác trong đầu có thêm nhiều thứ . . .

Tần Quân phát hiện Liễu Nhược Lai đã đột phá đến Hóa Hư cảnh tứ trọng.

Từ Thuế Phàm cảnh cửu trọng bay vọt đến Hóa Hư cảnh tứ trọng! Chỉ trong một đêm! Và không dẫn động thiên kiếp!

Tần Quân sững sờ, gian lận hơi bị lố đi?

Tần Quân hồi hộp hỏi:

- Thêm cái gì?

Không lẽ Liễu Nhược Lai nhớ lại ký ức Thủ Tâm kiếp trước? Vì Mệnh Vận Chi Luân nên Tần Quân xuyên đến vạn năm trước kết bạn với Thủ Tâm, hại nàng đau buồn mà chết, trong lòng hắn tràn ngập áy náy với nàng.

Tần Quân không dám đối diện Thủ Tâm.

Lúc trong thân thể Hắc Hải Vương Kình đối phó Bạch Cốt Mệnh Quân, hắn còn hại Thủ Tâm phải vận dụng lực lượng vận mệnh cưỡng ép đốt tuổi thọ Liễu Nhược Lai. Mọi chuyện khiến Tần Quân nợ Liễu Nhược Lai và Thủ Tâm.

Thủ Tâm tìm kiếm Tần Quân hai ngàn năm không có kết quả, sau khi chết trong vòng luân hồi nàng vẫn tìm hắn, mãi đến vạn năm sau cơ hội ngẫu nhiên Tần Quân gặp Liễu Nhược Lai.

Giờ ngẫm lại Tần Quân cũng thấy khó tin.

Phải cố chấp đến mức nào khiến Thủ Tâm luôn tìm kiếm trong mấy chục lần luân hồi?

Liễu Nhược Lai nghiêng đầu, nhíu chân mày thanh tú nói:

- Thêm chút công pháp, thần thông, chỉ có thể hiểu chứ không giải thích được. Trước kia tu hành không hiểu giờ thì rộng mở trong sáng.

Tần Quân thầm tặc lưỡi:

- Lợi hại dữ vậy?

Xem ra thân phận của Vận Mệnh Chi Tử cũng rất bá, không thua gì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của hắn.

Liễu Nhược Lai vênh váo huơ nắm tay, cười nói:

- Hi hi, đúng vậy, ta cảm giác sau này sẽ vượt qua ngươi!

Tần Quân bực bội xoa tóc nàng, lo lắng hỏi:

- Nàng có thấy khó chịu chỗ nào không?

Liễu Nhược Lai hưng phấn nói:

- Khó chịu? Không, cảm giác linh lực, không, pháp lực trong người liên tục không ngừng.

Sau khi đột phá Hóa Hư cảnh thì linh lực sẽ chuyển biến thành pháp lực, giờ Liễu Nhược Lai như mở ra cánh cửa thế giới mới.

Tần Quân nghe vậy yên lòng, cười gian nói:

- Nếu đã khỏe rồi, hơn nữa nàng phấn khởi như vậy thì chúng ta chiến thêm mấy hiệp đi!

Liễu Nhược Lai hét lên:

- A?

Đáng tiếc vô ích, Tần Quân đã chồm người lên đè nàng xuống.

Mây mưa oanh ca không ngừng.

***

Thiên hạ vốn náo động bỗng bị tin bom tấn khuấy động gió mây.

Diệt Thế Yêu Đế đột nhiên tấn công Thiên Tuyển Phủ!

Tin lan ra, các phương thế lực chấn động, bao gồm Thiên Mệnh Điện.

Dãy núi vòng quanh, sương tiên khuếch tán, trên một đỉnh núi.

Thiên Mệnh Đại Đế mặc áo đỏ nhíu mày hỏi:

- Cái gì? Diệt Thế Yêu Đế tấn công lén Thiên Tuyển Phủ?

Thị nữ gật đầu đáp ngay:

- Đúng vậy! Chiến đấu rất ầm ĩ, mấy chục vực xung quanh đều cảm nhận

đất rung rinh.

Thiên Mệnh Đại Đế giận run người, khí chất ung dung thường ngày bay biến hết:

- Ngu xuẩn!

Thiên Mệnh Đại Đế hít sâu, hỏi:

- Rồi kết cục thế nào?

Khuôn mặt điển trai đầy nét giận, Thiên Mệnh Đại Đế thận trọng từng bước không ngờ giữa đường chạy ra Diệt Thế Yêu Đế, y rất muốn một bàn tay đập chết gã.

Thị nữ dè dặt nói:

- Thiên Tuyển Phủ chết mấy trưởng lão, nhiều đội hộ pháp. Diệt Thế Yêu Đế bị thương nặng chạy trốn, nghe nói . . .

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày hỏi:

- Nghe nói sao?

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế lóe tia khinh thường, y vốn tưởng Diệt Thế Yêu Đế mạnh dữ lắm ai ngờ gục ngã trước Thiên Tuyển Phủ.

- Nghe nói có thần tiên ra tay, không thì Diệt Thế Yêu Đế có thể hủy Thiên Tuyển Phủ rồi.

Thị nữ nói xong câu đó hút không khí.

Hai chữ thần tiên khiến người mơ màng vô hạn.

Bọn họ không chết, sống mãi mãi, cường đại, khống chế tất cả.

Sinh linh trên cõi đời bước lên đường tu luyện là vì sống lâu, thành thần tiên cũng là con đường dắt đến trường sinh.

Dù tu vi cao bao nhiêu cũng có giới hạn tuổi thọ, người tu vi cao sống lâu

hơn, lâu đến mức đối với người thường tựa như sống mãi mãi.

Thần tiên là thiên đạo tạo nên, chấp chưởng ý trời.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày nói:

- Thần tiên ra tay?

Thiên Mệnh Đại Đế biết tình hình nghiêm trọng, hận Diệt Thế Yêu Đế muốn chết.

Cái đồ ngu đó bị nhốt mười vạn năm càng nhốt càng đần sao?

Không trách Thiên Mệnh Đại Đế không tôn trọng tiền bối. Y đã sớm sắp đặt kế hoạch, cửu đế thiên hạ hay Thiên Tuyển Phủ đều nằm trong mắc xích kế hoạch, không ngờ giữa đường nhảy ra khiêu khích Thiên Tuyển Phủ, quan trọng nhất là kinh động thần tiên.

Thị nữ cẩn thận hỏi:

- Tiếp theo nên làm gì . . . bệ hạ?

Đã vạn năm rồi thị nữ chưa từng thấy Thiên Mệnh Đại Đế tức giận như vậy, cũng hiểu lý do tại sao.

Vì Thiên Mệnh Đại Đế muốn rời khỏi thiên địa này lâu rồi, y vô địch cõi đời nên rất cô đơn, muốn đuổi theo con đường mạnh hơn nữa. Tuy nhiên Thiên Mệnh Đại Đế không thể chống lại thần tiên, vì vậy định tụ tập cửu đế thiên hạ cùng nhau phá trời.

Trước khi phá trời tuyệt đối không thể đụng vào Thiên Tuyển Phủ, vì sẽ dẫn đến nhiều thần tiên giáng lâm thiên địa này, bi kịch mười ba vạn năm trước rất có thể lại xảy ra.

Đó là lý do tại sao Thiên Mệnh Đại Đế tức giận như vậy.

------oOo------

Chương 958: Kim Quang Thánh Mẫu

Thiên Mệnh Đại Đế bình ổn tâm tình, nói:

- Án binh bất động, chờ xem Thiên Tuyển Phủ sẽ có phản ứng gì.

Mí mắt Thiên Mệnh Đại Đế run run hiển nhiên tâm tình chưa bình ổn.

Thị nữ gật đầu, tiếp đó hỏi:

- Tuy Diệt Thế Yêu Đế bị thương nặng nhưng chưa chết, hắn đi đầu vào Tần Thánh Đế không?

Thị nữ cho rằng Diệt Thế Yêu Đế dù gì buộc thần tiên phải tự mình ra tay, thực lực rất cao, nếu gã đầu vào Tần Thánh Đế thì sau này sẽ uy hiếp Thiên Mệnh Đại Đế.

Không thể để Thiên Đình Đại Tần bành trướng thêm nữa!

Thiên Mệnh Đại Đế không cho là đúng:

- Không sao, Tần Thánh Đế có phải là Chiến Thần chuyển thế hay không còn chưa khẳng định, dù sao Cơ gia chưa hành động. Dù hắn đúng là Chiến Thần thì ta càng hy vọng hắn phục hồi tư thái Chiến Thần.

Thị nữ sửng sốt, mắt sáng lấp lánh nhìn Thiên Mệnh Đại Đế. Ở trong mắt nàng từ xưa đến nay trừ thần tiên ra không ai mạnh hơn Thiên Mệnh Đại Đế.

Chỉ cần Thiên Mệnh Đại Đế quân có thời cơ thì y có thể vượt qua tiên hiền.

***

Tin Diệt Thế Yêu Đế đánh lén Thiên Tuyển Phủ danh chấn thiên hạ.

Tần Quân chưa nhận được tin tức đang ở một mình trong ngự hoa viên, hắn định dùng hết ba lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Ba tháng sau sẽ đi Tuyệt Thiên Nguyên, Tần Quân cần mang theo cường giả Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn vừa phải bảo đảm Thiên Đình Đại Tần không bị gì.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tam Thái Tử của Đông Hải Long Cung, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tam Thái Tử của Đông Hải Long Cung?

Khóe môi Tần Quân co giật.

Đó chẳng phải là kẻ đáng thương bị Na Tra lột da rút gân sao? Truyền thuyết Na Tra quậy dưới biển có thể nói là danh truyền thiên cổ, chỉ tội vai của Tam Thái Tử quá bi kịch.

- Triệu hoán lại.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Kim Quang Thánh Mẫu đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có triệu hoán lại không?]

Kim Quang Thánh Mẫu?

Tần Quân chớp chớp mắt, Thập Thiên Quân rốt cuộc xuất hiện.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa ra anh hùng lớp lớp, Thập Thiên Quân khá xuất sắc, Thập Tuyệt trận của họ khiến người hãi hùng.

Văn Trọng vì thảo phạt Tây Kỳ đã đi đảo Kim Ngao tìm Thập Thiên Quân gồm có: Tôn Thiên Quân, Bạch Thiên Quân, Diêu Thiên Quân, Tần Thiên Quân, Triệu Thiên Quân, Đổng Thiên Quân, Viên Thiên Quân, Kim Quang Thánh Mẫu, Vương Thiên Quân, Trương Thiên Quân.

Kim Quang Thánh Mẫu là môn nhân của Tiệt giáo, tức là thuộc hạ của Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ.

Thập Tuyệt trận rất mạnh, sắp trở thành vạch đẳng cấp thực lực trong thần tiên. Người từng phá Thập Tuyệt trận đều rất khủng, ví dụ Quảng Thành Tử, Từ Hàng Đạo Nhân, Phổ Hiền Chân Nhân, Lục Áp Đạo Nhân vân vân.

Tổng thể mười hai tiên Côn Luân mạnh hơn Thập Thiên Quân, tức là lớp sư trưởng của Dương Tiễn, Na Tra.

Mạnh hơn mười hai tiên Côn Luân là Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương, Lục Áp Đạo Nhân, Khổng Tuyên vân vân.

Triệu Công Minh một mình đấu với mười hai tiên Côn Luân đều đánh thắng, tuy y dựa vào hai mươi bốn viên Định Hải Châu nhưng thực lực không thể khinh thường.

Đáng nhắc tới là Triệu Công Minh xuất thân thì trong Thập Thiên Quân có bằng hữu tốt của y. Triệu Công Minh trọng nghĩa khí, bằng hữu tốt bị giết, y tức giận chinh phạt Tây Kỳ, một đường dựa vào thần tiên và hai mươi bốn viên Định Hải Châu, thần chắn giết thần, phật chắn giết phật. Cuối cùng Nhiên Đăng trộm mất hai mươi bốn viên Định Hải Châu, Triệu Công Minh tức điên, chết vào tay Lục Áp Đạo Nhân.

Sau khi Nhiên Đăng có được hai mươi bốn viên Định Hải Châu liền phát hiện cuộc đời siêu quần của mình.

Lần trước Tần Quân triệu hoán được Tài Thần liền bỏ qua, Hoa Hạ có quá nhiều thần thoại, hắn không phải từ điển bách khoa thần thoại. Tần Quân nghe hệ thống nói có đồn rằng Tài Thần là Triệu Công Minh khiến hắn hơi hối hận, đương nhiên dù triệu hoán ra Tài Thần nếu không cho phục hồi Thần Ma đỉnh cao cũng sẽ không được Tần Quân trọng dụng.

Phục hồi Thần Ma đỉnh cao mà Bồ Đề Tổ Sư không ra tay e rằng không ai trấn được Tài Thần.

Tần Quân thầm quyết định:

- Chọn Kim Quang Thánh Mẫu, không phục hồi ký ức kiếp trước.

Nghe nói Kim Quang Thánh Mẫu là tiền thân của Điện Mẫu.

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Kim Quang Thánh Mẫu.

[Kim Quang Thánh Mẫu: Đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

Thân phận: Một trong Thập Thiên Quân.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Kim Quang quyết.

Pháp bảo: Kim Quang Huyền Kính.

Thần thông: Kim Quang trận.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân rất vừa lòng, quan trọng nhất là Kim Quang trận của Kim Quang Thánh Mẫu rất lợi hại, nếu gom đủ Thập Tuyệt trận thì khắp thiên hạ bao nhiêu người đánh lại?

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa có trận pháp lợi hại hơn Thập Tuyệt trận, ví dụ như Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận của Tam Tiêu Nương Nương, Tru Tiên kiếm trận của Thông Thiên Giáo Chủ.

Tần Quân hớn hở thầm nghĩ:

- Tiếp tục triệu hoán! Hôm nay may mắn đây.

Mới nạp Liễu Nhược Lai làm thánh phi, không khí mừng cưới quả nhiên ảnh hưởng hệ thống triệu hoán.

Đương nhiên đây chỉ là Tần Quân tự an ủi.

Triệu hoán được Kim Quang Thánh Mẫu rồi Tần Quân mong đợi sẽ triệu hoán ra hai vị Thiên Quân nữa, nếu không được thì hai vị Thánh Mẫu cũng tốt.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Thánh Mẫu không phải loại người ngu thiện mà là danh từ nữ giới cường đại. Hễ dính hai chữ Thánh Mẫu thì toàn là người mạnh, như Kim Quang Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu, Vô Đương Thánh Mẫu, Hỏa Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu.

Tiếc rằng để Tần Quân thất vọng rồi.

Dù có thể chọn lại hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma nhưng vẫn gọi ra gà con, gồm có Hoa Đà, Bắc Đẩu Tinh Quân.

Lần triệu hoán Thần Ma thứ ba Tần Quân triệu hoán ra Thanh Ngưu Tinh, tọa kỵ của Thái Thượng Lão Quân. Tần Quân không vừa mắt tự tìm chết đòi triệu hoán lại, ra Bắc Đẩu Tinh Quân, không có cơ hội chọn lại.

[Hoa Đà: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Chủng tộc: Nhân tộc.

Tu vi: Thuế Phàm cảnh cửu trọng.

Công pháp: Hoa Đà Thần Kinh.

Pháp bảo: Cứu Tử Phù Thương Châm.

Mức độ trung thành: 97 (MAX 100)]

Bảng liệt kê thuộc tính khuôn mẫu, lúc Hoa Đà còn sống tích nhiều công đức, sau khi chết lên Thiên Đình. Nhưng trong thế giới tu hành thì tác dụng của thầy thuốc không quá lớn, có lẽ y thuật của Hoa Đà đã tăng vọt, nhưng Tần Quân không định trọng dụng.

[Bắc Đẩu Tinh Quân: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tinh quân.

Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhất trọng.

Công pháp: Bắc Đẩu thần công.

Thần thông: Lực lượng Bắc Đẩu.

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma đều dùng hết cơ hội tuyển chọn, bất đắc

dĩ đành triệu hoán ra Hoa Đà, Bắc Đẩu Tinh Quân.

------oOo------

Chương 959: Chí Tôn Pháp Nhãn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân siêu thất vọng, may mắn đã kiếm được Đại La Chí Tiên Kim Quang Thánh Mẫu.

Tần Quân hào hứng nói:

- Chậc, trời đã bị phong ấn, Bắc Đẩu Tinh Quân có thấy bức bối không đây?

Thiên Đình kiếp trước dưới sự quản lý của thiên đạo, đa số thần tiên dựa vào thiên đạo thi triển thần thông. Nay đổi thế giới khác, bọn họ còn có thể hô mưa gọi gió không?

Kiểu như thất đấu tinh quân, hai mươi tám tinh tú là khóc một đại dương.

Tần Quân điều ra thần thoại thương thành định mua vài món đồ tăng mạnh cho thân tín cũ của mình.

Tôn Ngộ Không đã vượt qua đỉnh thần thoại, đến Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ, tùy thời có thể đột phá trung kỳ. Cộng thêm năng lực chiến đấu vượt cấp, Tôn Ngộ Không dám đấu cứng với Khoa Phụ, đương nhiên còn thua xa Hậu Nghệ, Hình Thiên.

Thần Ma như Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn từng cứu mạng Tần Quân thì bị bỏ xa. Dù thiên phú của họ siêu đẳng nhưng tu hành không phải bỏ công một ngày là xong. Giờ bọn họ cố gắng tu luyện nhưng thường có siêu cường giả lộ mặt dần tăng tiêu chuẩn nấc thang thực lực thuộc hạ số một của Tần Quân.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hệ thống, có thể đề cử thứ gì trong thần thoại thương thành giúp ích cho

Thần Ma không?

Thần thoại thương thành rất thần kỳ, hầu như mỗi ngày có thương phẩm mới, Tần Quân nhìn muốn hoa mắt.

Qua khoảng năm giây hệ thống mới trả lời:

- Mấy ngày trước mới ra Chí Tôn Pháp Nhãn thích hợp Phá Tà Thiên Nhãn của Dương Tiễn, nếu dung hợp thì tu vi của Dương Tiễn sẽ tăng vọt.

Ghê vậy?

Tần Quân mừng rỡ, hắn chỉ hỏi thử nhưng không ngờ có thật.

Tần Quân cố nén kích động hỏi:

- Có thể lên cao bao nhiêu?

Dương Tiễn là một trong các Thần Ma mà Tần Quân thích nhất, anh hùng chính nghĩa số một trong Phong Thần Diễn Nghĩa, bắt giữ Tề Thiên Đại Thánh trong Tây Du Ký, danh truyền thiên cổ.

Trong Quan Thiên Đại Hội nếu không có Dương Tiễn thì Tần Quân đã chết lâu rồi. Tuy hệ thống triệu hoán nhưng Tần Quân chưa từng xem họ là công cụ, bọn họ là sinh linh có máu có thịt, có tình cảm vui buồn giận ghét.

Hệ thống leng keng trả lời:

- Ít nhất lên đến Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân nghe càng thêm mừng, vội kêu hệ thống mua Chí Tôn Pháp Nhãn.

[Chí Tôn Pháp Nhãn: Pháp nhãn bí ẩn, truyền thuyết đến từ thời kỳ hỗn độn, pháp nhãn của một vị siêu cường giả, giá trăm ức điểm danh khí.]

Trăm ức điểm danh khí!

Cơ mặt Tần Quân co giật. May mà điểm danh khí của hắn sau khi truyền

tin trận chiến Tây Vực gần đây nhất đã đột phá chín trăm ức.

Mua!

Dương Tiễn có mức độ trung thành cực hạn, vô cùng trung thành với Tần Quân, cũng có mưu lược, năng lực thống lĩnh quân đội tác chiến không thua gì Sát Thần Bạch Khởi. Nếu thực lực của Dương Tiễn mạnh hơn xa Bạch Khởi thì lĩnh quân sẽ càng mạnh nữa.

Giây sau một tròng mắt xuất hiện trong lòng bàn tay Tần Quân, lấp lánh như thủy tinh màu lam. Con ngươi sáng ngời, làm Tần Quân tim đập nhanh khi nhìn.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Thứ này dùng thế nào?

Hệ thống giải thích rằng:

- Giao cho Dương Tiễn dán vào Thiên Nhãn thì sẽ tự động dung hợp.

Tần Quân đã hiểu, hắn nghi hoặc hỏi:

- Tại sao thần thoại thương thành hay xuất hiện thương phẩm mới?

Hệ thống giải thích vừa quất roi giục Tần Quân:

- Khi túc chủ biến mạnh thì hệ thống cũng mạnh, sau này sẽ có công năng mới, nên túc chủ cố gắng biến mạnh lên đi.

Thì ra là vậy!

Lòng Tần Quân rực cháy ngọn lửa, vậy chẳng phải là những Thần Ma đến đỉnh thần thoại sau này cũng có thể biến mạnh dựa vào đồ trong thần thoại thương thành?

Ý nghĩ này làm Tần Quân rạo rực, khi hắn vung tay phải lên sẽ có vô số Đại La Kim Tiên từ phía sau bay ra, thần chắn giết thần, ma chắn thí ma.

Tần Quân càng tưởng tượng càng hăng hái, hắn hỏi còn thứ khác có thể trợ

giúp Thần Ma không, nhưng hệ thống không trả lời.

Tần Quân tâm tình vui vẻ đi ra thạch đình, định tự mình tìm Dương Tiễn.

Tỳ Bà đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân nói:

- Bệ hạ, Bạch đại nhân chờ bên ngoài ngự hoa viên nói là có tin tức quan trọng bẩm báo.

Bạch Trạch?

Tần Quân đang định tìm nàng, cho Bạch Trạch phục hồi Thần Ma đỉnh cao thì Thiên Đình Đại Tần sẽ lại có một Đại La Chí Tiên. Không chừng Bạch Trạch vượt qua Đại La Chí Tiên, vì nàng là một trong mười Yêu Thánh thượng cổ, còn có tên là Yêu Thần, một trong đại yêu đứng ở đỉnh cao yêu tộc trừ Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng.

***

Ngoài ngự hoa viên.

Tần Quân giật mình kêu lên:

- Cái gì? Diệt Thế Yêu Đế đánh lén Thiên Tuyển Phủ?

Tỳ Bà đứng bên cạnh rung động, nàng nghe nói Thiên Tuyển Phủ là người thống trị cao nhất toàn thiên địa, không ngờ Diệt Thế Yêu Đế to gan đến thế.

Bạch Trạch gật đầu, khuôn mặt nghiêm túc nói:

- Người đời đều biết Diệt Thế Yêu Đế từng quỳ lạy bệ hạ, bây giờ Diệt Thế Yêu Đế chọc giận Thiên Tuyển Phủ, còn buộc thần tiên ra tay, e rằng sẽ dẫn lửa đốt bệ hạ.

Tần Quân cau mày, kêu hắn đối mặt thần tiên ngay lúc này thì hắn không tự tin.

Bạch Trạch do dự hỏi:

- Bệ hạ, hay là chiêu cáo với thiên hạ rằng chúng ta không liên quan gì với Diệt Thế Yêu Đế?

Tần Quân kiên quyết từ chối:

- Đừng!

Bạch Trạch không bất ngờ.

Tần Quân đã sợ ai bao giờ? Nếu hắn đồng ý mới khiến nàng hơi bị thất vọng.

Tần Quân hào hùng cười nói:

- Thần tiên thì sao? Sớm muộn gì sẽ bị trẫm giẫm dưới chân!

Mắt Tần Quân sáng rực nhìn Bạch Trạch, hỏi:

- Bạch ái khanh có muốn trở về tu vi đỉnh cao trong luân hồi không?

Phục hồi tu vi cao nhất trong luân hồi!

Mắt Bạch Trạch sáng rực. Nàng có ký ức kiếp trước, luôn không cam lòng. Nhìn đám người Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tôn Ngộ Không cứ khoe uy phong mà nàng chỉ có thể ở sau màn bày kế cho Tần Quân, mặc dù kiếp trước Bạch Trạch sắm vai này nhưng trong lòng vẫn khó chịu.

Bởi vì thực lực của nàng hơn xa Đại La Kim Tiên.

Bạch Trạch cố nén mừng rỡ hỏi:

- Thật không?

Nàng biết hắn có bản lĩnh đó. Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn vân vân đều đã hưởng thụ, tu vi tăng vọt.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Tất nhiên là thật.

Mắt Tỳ Bà nóng bỏng nhìn hắn. Nàng là Hạt Tử Tinh, đã là Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, gần như đỉnh thần thoại, sau này chỉ có thể dựa vào chính mình.

Mặc dù trong Tây Du Ký Tỳ Bà từng chích đau Như Lai, nhưng chỉ vẻn vẹn chích đau, Đảo Mã Độc Thung của nàng có thể phá Kim Thân của Như Lai nhưng nằm mơ cũng không thể vượt cấp chiến thắng.

Tần Quân giả vờ không thấy ánh mắt Tỳ Bà, hắn một mình mang Bạch Trạch đi.

------oOo------

Chương 960: Đại Tiên Sở Câu Hoài

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người đi vào một con hẻm nhỏ, xác nhận bốn phía không có ai mới ngừng lại.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Bạch ái khanh, nếu trẫm cho nàng phục hồi tu vi đỉnh cao thì nàng có phản bội lại trẫm không?

Tần Quân nhìn chằm chằm khuôn mặt xinh đẹp của Bạch Trạch, lòng hơi rục rịch.

Bạch Trạch trợn trắng mắt tức giận nói:

- Nếu bệ hạ nghi ngờ ta thì không cần phải giúp.

Nếu chỉ có nàng cao nhất Thiên Đình Đại Tần có lẽ trong lòng sẽ rạo rực, nhưng giờ Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn Thiên Đình Đại Tần, Bạch Trạch sẽ không làm gì.

Huống chi Bạch Trạch hiểu rõ định vị của mình, túc trí đa mưu, nhưng không thích hợp làm đế hoàng.

Làm đế hoàng phải có quyết đoán, cứng rắn, gánh chịu áp lực người thường khó thể tưởng tượng.

Nguyên Thiên Đình Đại Tần phạm sai lầm lớn sẽ ghi vào danh nghĩa Tần Quân, thần tiên đến tấn công, người khác có thể trốn nhưng hắn muốn trốn cũng không thoát. Thần tiên sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ, mãi mãi truy sát hắn.

Không chỉ có Thiên Đình Đại Tần, những thế lực khác cũng vậy, hễ đắc tội kẻ địch mạnh thì người cầm quyền dễ bị ghi hận nhất.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Nếu nàng trở thành ái phi của trẫm thì tốt biết mấy.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Cho Bạch Trạch phục hồi Thần Ma đỉnh cao!

Bạch Trạch sửng sốt, lỗ tai ửng đó, trong luân hồi nàng đã được tỏ tình không biết bao nhiêu lần, chỉ có lần này là làm tim nàng đập nhanh.

Bạch Trạch bản năng hé môi định từ chối nhưng trên đầu Tần Quân bỗng xuất hiện lỗ đen nhanh chóng hút nàng vào.

Tần Quân ngước nhìn bầu trời, thì thào:

- Bạch Trạch ơi là Bạch Trạch, tuyệt đối đừng làm trẫm thất vọng.

Tần Quân lắc đầu cười, xoay người định tìm Dương Tiễn.

***

Hoang mạc vô tận chiếm đất đai trăm vạn dặm. Phía cực bắc dựng hai cây cột đá cao trăm trượng, hai con rồng xanh quay quanh cây cột toát ra hơi thở hoang dã.

Một nam nhân mặc áo trắng đứng trên đỉnh cây cột đá, mái tóc dài bay bay, mặt như bạch ngọc, mặt mày góc cạnh rõ ràng, giữa trán có đốm sáng lam toát ra tôn quý uy nghiêm. Áo trắng khảm thủy tinh trắng, trán đeo

ngọc hoàn.

Nam nhân lẩm bẩm:

- Diệt Thế Yêu Đế . . . Chiến Thần . . .

Nam nhân là người thiên ngoại, tên Sở Câu Hoài, đến từ Cổ Tiên giới. Sở Câu Hoài mới đến phương thiên địa này điều tra Thiên Tuyển Phủ, không ngờ gặp Diệt Thế Yêu Đế đánh lén Thiên Tuyển Phủ.

Phải nói Diệt Thế Yêu Đế thật xui, đổi lại lúc khác có lẽ Thiên Tuyển Phủ đã bị gã tiêu diệt.

Giữa hai cây cột đá nổi lên gợn sóng, năm nam nhân đi ra, dẫn đầu là một lão nhân mặc áo xám chống gậy, tên là Lâu Nam.

Lâu Nam nhìn Sở Câu Hoài, cung kính nói:

- Đại tiên, đã mở đường nối với thượng giới rồi.

Sở Câu Hoài nhìn xuống lão, lạnh lùng nói:

- Giờ ta đi được sao? Ta sợ đi rồi Thiên Tuyển Phủ cũng mất!

Năm người cầm quyền Thiên Tuyển Phủ lúng túng, thầm tức giận, không phải giận Sở Câu Hoài mà là thù Diệt Thế Yêu Đế.

Lâu Nam dè dặt hỏi:

- Đại tiên muốn làm gì?

Vẻ mặt Sở Câu Hoài trào phúng hỏi:

- Tần Thánh Đế đó thật sự là Chiến Thần chuyển thế?

Thánh Đế?

Thật là không biết trời cao đất rộng!

Lâu Nam cẩn trọng trả lời, mắt hấp háy không biết nghĩ gì:

- Nghe nói đúng thật, Diệt Thế Yêu Đế từng quỳ lạy Tần Thánh Đế.

Sở Câu Hoài hừ lạnh một tiếng:

- Tần Thánh Đế ở đâu?

Diệt Thế Yêu Đế bị thương nặng chắc chắn đi tìm Tần Thánh Đế.

Dám làm trái ý chí của thần tiên, Thánh Đế phong và Tần Thánh Đế đều phải chết!

Có sợ Diệt Thế Yêu Đế và Tần Thánh Đế liên hợp không? Đùa, nơi này chỉ là tiểu thế giới bị phong kín, không thể nào có tồn tại mạnh hơn gã.

Lâu Nam nói với một nam nhân trung niên đứng bên cạnh:

- Lệ Thanh hãy mang đại tiên đi Thiên Đình Đại Tần.

Nam nhân trung niên chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

Nam nhân trung niên mặc áo lam, cõng thanh loan đao, khuôn mặt kiên cường, râu dài bay bay, như một vị hiệp khách tuấn tú.

Lệ Thanh mang Sở Câu Hoài bay lên trời, chớp mắt biến mất.

Một thanh niên mặc áo trắng mở miệng hỏi:

- Phủ chủ, Tần Thánh Đế chẳng phải là thiên tài Thiên Tuyển Phủ chúng ta đã chọn từ trước sao?

Vẻ mặt cung kính, khiêm tốn của Lâu Nam biến mất sạch, thay thế là nét tàn nhẫn.

Lâu Nam lạnh lùng nói:

- Sở Câu Hoài quá cuồng vọng, không thèm để Thiên Tuyển Phủ chúng ta vào mắt, lần này cho hắn đụng tường. Huống chi rất có thể là Tần Thánh

Đế phái Diệt Thế Yêu Đế đến, tốt nhất cho hai người lưỡng bại câu thương!

Ba người thanh niên áo trắng đã hiểu, kính nể nhìn Lâu Nam.

Bề ngoài Thiên Tuyển Phủ làm việc cho thần tiên nhưng bọn họ sinh trưởng trong mảnh thiên địa này, gai mắt dáng vẻ cao cao tại thượng của thần tiên. Cổ Tiên giới sẽ ngẫu nhiên phái đặc sứ đến khảo sát mảnh thiên địa này, có lúc cách trăm năm, đôi khi cách ngàn năm.

Đám người Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế dù thành danh đã lâu nhưng rất ít chiến đấu với người, họ điệu thấp khiến Thiên Tuyển Phủ luôn âm thầm chú ý.

Lâu Nam thì thào:

- Trời sắp thủng.

Ba người khác biến sắc mặt.

Phá trời!

Hai chữ đủ làm tất cả sinh linh trong thiên địa biến sắc, thậm chí chọc giận thần tiên.

Lâu Nam nhìn hướng chân trời lẩm bẩm:

- Thiên Mệnh Đại Đế, ngươi là nhân vật chính thiên địa ở thời đại này, đừng khiến ta thất vọng.

Lâu Nam chứng kiến Thiên Mệnh Đại Đế vươn lên, trước kia có bao nhiêu thiên kiêu đều thành xương trắng trên con đường vô địch của gã. Lâu Nam biết rõ Thiên Mệnh Đại Đế mạnh cỡ nào, cũng biết mục tiêu của gã. Vì vậy Thiên Mệnh Điện và Thiên Tuyển Phủ đã sớm thông đồng với nhau, chẳng qua Lâu Nam không nói cho thuộc hạ.

Thiên Tuyển Phủ dù lớn nhưng chỉ có Lâu Nam là liên lạc với thần tiên được. Lâu Nam luôn giấu diếm tu vi người mạnh nhất thiên địa này, thần tiên còn tưởng người mạnh nhất chỉ cỡ Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, thật ra không phải vậy.

Thiên Đình Đại Tần.

Trong phủ Nhị Lang.

Người Dương Tiễn run bần bật, biểu tình kích động. Ngồi trước mặt gã là Tần Quân.

Dương Tiễn run giọng hỏi:

- Bệ hạ nói thật không?

Nhìn Chí Tôn Pháp Nhãn trên mặt bàn làm tim Dương Tiễn đập nhanh. Trong vô hình Dương Tiễn cảm giác Chí Tôn Pháp Nhãn và Thiên Nhãn của gã vô cùng phù hợp, nếu như có được nó thì tu vi của gã sẽ tăng vọt.

Nhưng Dương Tiễn không dám tin Tần Quân sẽ tặng chí bảo như vậy cho mình, lòng gã vô cùng cảm động.

Tần Quân tức giận nói:

- Vớ vẩn, nếu không thì trẫm tự đến làm gì?

Dương Tiễn kích động quỳ xuống tạ thánh ân.

Tần Quân nâng dậy, làm bộ giận nói:

- Không lẽ ngươi nghĩ trẫm đã quên tình cứu mạng ngày xưa?

Dương Tiễn hết sức lúng túng, trong ngực sôi trào máu nóng dõng dạc nói:

- Thân xác này của mạt tướng sẽ khai cương vì bệ hạ, muôn lần chết không chối từ!

------oOo------

Chương 961: Đại La Thủy Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay cười nói:

- Ngươi đã nói câu này nhiều lần rồi, Chí Tôn Pháp Nhãn có thể cho ngươi đột phá Đại La Kim Tiên, Nam Vực Thiên Thế Giới không chịu nổi thiên kiếp như thế. Ngươi hãy đi ra ngoài tìm một chỗ không người độ kiếp.

Dương Tiễn thầm hổ thẹn, đứng dậy cầm Chí Tôn Pháp Nhãn, hành lễ với Tần Quân rồi bay đi.

Chờ Dương Tiễn rời đi Tần Quân mới đứng lên, duỗi lưng cười nói:

- Hòa bình thật dễ làm người ta chây lười.

Sau khi thắng trận chiến Tây Vực thì Tần Quân tạm thời không cần ra ngoài, chiến tranh của Thiên Đình Đại Tần giảm bớt nhiều, mọi thứ trở về yên tĩnh. Nhưng Tần Quân cứ thấy bứt rứt, chiến đấu mạo hiểm mới sướng, mặc dù kinh tâm động phách nhưng không nhàm chán.

Đôi lúc Tần Quân nghi ngờ bên trong mình là kẻ cuồng chiến đấu.

***

Tin Diệt Thế Yêu Đế đánh lén Thiên Tuyển Phủ lan ra, qua một ngày đã truyền khắp mấy trăm vực, có xu hướng lan đến giới tu hành tầng chót.

Thế đại tranh hiện giờ ngay cả tu sĩ hoàng triều cũng nghe thấy việc lớn thiên hạ. Đương nhiên vương quốc thì kém chút, tu sĩ vương quốc chỉ lo chăm chăm vào cường giả oai phong một cõi của hoàng triều, đây là sự ngăn cách giai cấp.

Tần Quân ở trong thư phòng rất nhức đầu, vụ Diệt Thế Yêu Đế khiến sinh linh đầu bái Thiên Đình Đại Tần càng lúc càng ít, có người từ chức rời đi.

Lưu Bá Ôn nghiêm túc nói:

- Cứ tiếp tục thế này thì không hay thưa bệ hạ, mới một ngày ngắn ngủi Nam Vực Thiên Thế Giới đã có ngàn vạn tấu chương xin từ chức, càng đừng nói thế gian.

Khương Tử Nha, Thái Bạch Kim Tinh, Thân Công Báo sắc mặt khó coi.

Không ngờ vừa trải qua trận chiến Tây Vực đã nghênh đón đại kiếp nạn như vậy.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Vậy phải làm thế nào?

Bốn quan văn từ nhị phẩm trở lên nhìn nhau.

Thái Bạch Kim Tinh cẩn thận nói:

- Hay là chiêu cáo thiên hạ rằng chúng ta và Diệt Thế Yêu Đế không liên quan gì?

Diệt Thế Yêu Đế tìm đường chết khiêu khích Thiên Tuyển Phủ làm bọn họ hận ngứa răng. Bọn họ nghi ngờ phải chăng Diệt Thế Yêu Đế cố ý quỳ lạy Tần Quân trước mặt Cửu U Âm Đế vì dẫn họa sang hướng khác.

Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Thân Công Báo gật đầu, giờ cách tốt nhất là phủi sạch quan hệ. Bọn họ chưa biết gì về thực lực của thần tiên, huống chi chuyện này vốn không liên quan Thiên Đình Đại Tần.

Khóe môi Tần Quân cong lên cười hỏi:

- Các ngươi sợ?

Một câu làm bốn văn thần liếc nhau, không biết nên nói cái gì.

Quả nhiên là vậy!

Tần Quân mà họ biết khinh thường trốn tránh.

Tần Quân đập bàn quyết định, không cho phép phản bác:

- Mọi thứ như cũ, thần đến giết thần, tiên đến thí tiên!

Tần Quân vốn muốn đối đầu với thần tiên, sao có thể hèn được? Huống chi chưa chắc thần tiên sẽ giận chó đánh mèo Thiên Đình Đại Tần, dù có thật thì Tần Quân không sợ.

Thiên Đình Đại Tần ngày nay nhân tài đông đúc, Tần Quân không tin đám thần tiên sẽ mạnh vượt sức tưởng tượng, không thì tại sao trước kia bị Cơ Vĩnh Sinh tiêu diệt một đống.

Cơ Vĩnh Sinh đúng lúc nhảy ra khoe:

- Hừ, đó là vì ta quá mạnh!

Đồ mặt dày!

Tần Quân không thèm quan tâm Cơ Vĩnh Sinh, mắt hắn sáng rực nhìn bốn người Lưu Bá Ôn:

- Thiên Đình Đại Tần chưa bao giờ sợ chiến, chúng ta chỉ có thể là kẻ xâm lược chứ không phải phòng ngự!

Bốn người Lưu Bá Ôn tinh thần rúng động, chắp tay hành lễ không khuyên nữa.

Tần Quân giở tấu chương ra xem, hỏi:

- Tây Vực sao rồi? Có gặp rắc rối gì không?

Khương Tử Nha cười nói:

- Khổng Minh hồi âm, hết thảy chỉnh chu trật tự, tiếp theo chỉ cần liên tục phái binh đi trấn áp các nơi Tây Vực, không lâu sau Tây Vực sẽ chính thức thuộc về Thiên Đình Đại Tần.

Tây Vực dù gì là vực, đất rộng của nhiều, không phải chỉ diệt Phật Môn là thu phục nó.

Chư hầu các nơi, nhiều người muốn thừa dịp loạn nổi lên. Bọn họ ở trong mắt Thiên Đình Đại Tần như con nít đánh nhau, không có sức uy hiếp.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ừm, việc điều binh các ngươi tự sắp xếp, trẫm yên tâm.

Tần Quân dám nói câu này vì đã xem mức độ trung thành của các trọng thần, đều trên chín mươi lăm điểm, hắn hoàn toàn yên lòng.

Theo như hệ thống nói mức độ trung thành giảm xuống dưới năm mươi thì Thần Ma mới nói dối, hai mặt. Giảm xuống không điểm thì chắc chắn làm phản.

Bốn người Lưu Bá Ôn gật đầu, liếc thấy cảm động trong mắt đối phương.

Hùng chủ có điểm chung là nghi kỵ, nhưng Tần Quân trước nay dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, khiến bọn họ cảm động và rất khâm phục.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Bạch Trạch phục hồi Thần Ma đỉnh cao sắp trở về!]

Mắt Tần Quân sáng rực đứng dậy đi ra thư phòng. Bốn người Lưu Bá Ôn lật đật theo sau, tưởng xảy ra chuyện lớn gì khiến Tần Quân vội vã như thế.

Ra quảng trường trước cung điện, trên đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen.

Bạch Trạch chậm rãi đi ra, cách ăn mặc không thay đổi nhiều, vẫn là lông cừu trắng, tóc đen dọc theo gò má, khuôn mặt tuyệt trần lạnh lùng. Vẻ ngoài thiếu nữ nhưng toát ra khí chất lạnh lùng chính chắn, khiến các nam nhân nhìn một cái khó dời tầm mắt.

Tần Quân thầm giục:

- Mau đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của nàng!

Bạch Trạch phát ra khí thế nhẹ nhàng nhưng làm Tần Quân nổi da gà.

Chắc chắn nàng trở nên cực mạnh!

[Bạch Trạch: Yêu thần.

Chủng tộc: Thần thú.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Vạn Linh thông pháp.

Thần thông: Biết thiên hạ.

Thuộc tính đặc biệt: Gặp dữ hóa lành (tăng khí vận cho túc chủ).

Mức độ trung thành: 99 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ!

Tần Quân rùng mình, lòng thầm rít gào.

Cảnh giới mới xuất hiện rồi!

Đại La có ba cảnh là Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên, Đại La Thủy Tiên.

Không ra dự đoán của Tần Quân, Bạch Trạch vượt qua Đại La Chí Tiên cảnh.

Bốn người Lưu Bá Ôn không nhìn thấu cảnh giới tu vi của Bạch Trạch, nhưng họ cảm nhận uy áp nàng phát ra, uy áp này không thua gì lúc họ đối mặt Hình Thiên.

Bốn người xoe tròn mắt:

- Không lẽ bệ hạ khiến Bạch Trạch biến mạnh?

Việc Tần Quân có thần thông vô thượng cho người biến mạnh đã không còn là bí mật, đương nhiên chỉ giới hạn trong vòng cao tầng Thiên Đình Đại Tần.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây lôi tụ tập, trong vòng mấy vạn dặm tràn ngập uy áp hủy thiên diệt địa khiến vạn vật sinh lòng sợ hãi.

Sở Câu Hoài, Lệ Thanh trưởng lão Thiên Tuyển Phủ từ chân trời bay tới.

Hai người cau mày, uy áp này rõ ràng có người sắp đột phá Đại La Kim Tiên.

Sở Câu Hoài lẩm bẩm:

- Thú vị, không ngờ tình cờ gặp người đột phá Đại La cảnh.

Trong thế giới thần tiên khống chế, Đại La cảnh xem như cao thủ, dù ở Cổ Tiên giới cũng vậy, chẳng qua Cổ Tiên giới có nhiều cao thủ Đại La cảnh hơn.

------oOo------

Chương 962: Pháp Nhãn độ kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lệ Thanh cũng khá tò mò, vì vùng này gần Thiên Đình Đại Tần, không lẽ Thiên Đình Đại Tần lại có cường giả đột phá?

Thật là biến thái!

Bay rất nhanh, chốc lát sau đã thấy hơi thở của người độ kiếp.

Thiên lôi cuồn cuộn giáng xuống khiến vạn thước quanh người độ kiếp đã bị san bằng, áo giáp bị sét đánh cháy đen nhưng thân hình vẫn thẳng tắp. Khiến người sợ nhất là giữa trán có một con mắt.

Rõ ràng là Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Sở Câu Hoài chợt khựng lại, nhíu mày lẩm bẩm:

- Ủa? Hơi thở này là . . .

Người Dương Tiễn phát ra hơi thở làm Sở Câu Hoài quen thuộc, dường như đã cảm nhận ở đâu rồi.

Sở Câu Hoài tim đập chân run kinh khủng nhìn Dương Tiễn, rõ ràng chỉ đột phá Đại La Kim Tiên nhưng tại sao phát ra hơi thở làm Đại La Chí

Tiên như gã thấy khủng hoảng?

Lệ Thanh nhanh chóng chú ý đến con mắt thứ ba của Dương Tiễn:

- Con mắt kia!

Chí Tôn Pháp Nhãn!

Sở Câu Hoài cũng thấy, gã nhìn Chí Tôn Pháp Nhãn chằm chằm dường như nghĩ đến cái gì, biến sắc mặt.

Lòng Sở Câu Hoài dậy sóng thần:

- Không lẽ hắn là người của gia tộc đó? Không thể nào, sao hắn xuất hiện ở đây.

Sắc mặt Sở Câu Hoài liên tục thay đổi, ghen tỵ, nóng bỏng, khủng hoảng, lo lắng nhìn Dương Tiễn.

Lệ Thanh dè dặt hỏi:

- Đại tiên, chúng ta tiếp tục đi tới không?

Lệ Thanh không muốn Sở Câu Hoài quấy nhiễu Dương Tiễn đột phá. Đứng ở góc độ Thiên Tuyển Phủ thì cường giả trong thiên hạ đều là con dân của họ, họ thói quen xem mình là tiên nên không nỡ để Sở Câu Hoài hại con dân của mình, huống chi hơi thở của Dương Tiễn kỳ lạ.

Chí Tôn Pháp Nhãn của Dương Tiễn bắn ra ánh sáng đỏ nhanh chóng lớn mạnh đến mười trượng, tựa như pháo ngập trời bắn hướng mây lôi cuồn cuộn, dọc đường tạo ra từng vòng khí lưu, hình ảnh rất là đồ sộ.

Bùm!

Mây lôi thiên kiếp bị ánh sáng đỏ bắn thủng, thiên lôi đánh tan, lôi quang chói lòa. Sở Câu Hoài, Lệ Thanh biến sắc mặt.

Phá thiên kiếp?

Con mắt của người này tuyệt đối có lai lịch phi phàm!

Dương Tiễn không chú ý thấy bọn họ đến, lúc này gã rất hưng phấn, vì cảm giác rõ ràng pháp lực liên miên không ngớt trong Chí Tôn Pháp Nhãn, dùng hoài không hết.

Từng luồng sáng đỏ bắn ra đánh mây lôi bao trùm trăm dặm thủng lỗ chỗ.

Dương Tiễn hưng phấn thầm nghĩ:

- Mạnh quá!

Cảnh giới của Dương Tiễn chính thức bước vào Đại La Kim Tiên cảnh, tu vi tăng vùn vụt, pháp lực tăng vọt.

Sở Câu Hoài, Lệ Thanh ở phía xa rung động nhìn, vì họ phát hiện Dương Tiễn vẫn đang đột phá.

Từ Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, vẫn còn tiếp tục đột phá?

Ui!

Hai người hút ngụm khí lạnh, người như vậy tuyệt đối là thiên kiêu!

Bọn họ không biết rằng Dương Tiễn chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, gã đã đột phá hai tiểu cảnh giới và vẫn đang tăng vùn vụt.

Mắt Sở Câu Hoài sáng rực nóng bỏng nhìn Dương Tiễn:

- Đi xem thử!

Lệ Thanh nhức đầu, nếu Sở Câu Hoài muốn con mắt của Dương Tiễn thì gã không thể xen vào.

Mặc dù Thiên Tuyển Phủ vì bảo vệ phương thiên địa và truyền đạt ý chí của thần tiên, nhưng Sở Câu Hoài là tiên, Lệ Thanh không dám ngăn cản.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt thiên lôi đánh xuống, tuy bị ánh sáng đỏ của Chí Tôn Pháp Nhãn

bắn phá nhưng còn chút lôi điện vặn vẹo giáng xuống người Dương Tiễn, khiến người gã đẫm máu.

Có đội tu sĩ bay tới, bọn họ mặc áo dài màu lam trắng thống nhất. Một nam nhân trung niên dẫn đầu, vóc dáng hơi gầy gò, tóc dài cột sau đầu, eo giắt thanh trường kiếm, mày kiếm nhíu chặt toát ra áp lực người bề trên.

Nam nhân trung niên nhíu mày nói:

- Người này đang độ thiên kiếp Đại La cảnh!

Người này tên Cơ Như Ý, xếp hạng tám trên Hùng Chủ bảng. Yêu Tổ vốn xếp hạng tám nhưng đã chết, vì vậy gã chen lên.

Hùng Chủ bảng là bảng xếp hạng tính theo thực lực cá nhân và thế lực của hùng chủ. Cơ gia thua xa Yêu Khư, thực lực cá nhân của Cơ Như Ý thì mạnh hơn Yêu Tổ.

Tồn tại đệ nhất có thể đấu giành hạng nhất Hùng Chủ bảng như Đông Hoàng Thái Nhất thì vì quá điệu thấp, chiến tích không nhiều, Mệnh Cơ các phụ trách kiểm tra đã đánh giá thấp gã.

Nói đơn giản thi đấu thứ hạng Hùng Chủ bảng đa số dựa vào chiến tích, Mệnh Cơ các không phải hệ thống cái gì cũng biết.

Sau khi đánh bại Như Lai Tây Vực thì thứ hạng của Tần Quân trên Hùng Chủ bảng bay vọt, nhưng Hùng Chủ bảng chưa đổi mới.

Lệ Thanh phát hiện nhóm Cơ Như Ý, sắc mặt kỳ kỳ:

- Sao bọn họ đến? Không lẽ . . .

Chẳng lẽ Cơ Như Ý đến tìm Tần Quân? Tần Quân thật sự là Chiến Thần chuyển thế? Thánh Đình chưa bị hủy diệt hoàn toàn?

Lệ Thanh suy nghĩ lung tung, hết sức căng thẳng.

Đối với thần tiên thì Thánh Đình là cấm kỵ, Sở Câu Hoài là tiên!

Rất nhanh Dương Tiễn bắt đầu trùng kích Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ.

Hệ thống từng nói Chí Tôn Pháp Nhãn ít nhất cho Dương Tiễn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, nhưng với thiên phú của gã có lẽ sẽ càng mạnh hơn nữa.

Có người sinh ra vì biến mạnh, Dương Tiễn chắc chắn nằm trong số đó. Thiên phú của gã có lẽ không bằng Tôn Ngộ Không, nhưng nhìn khắp thiên địa cũng xem như người nổi bật, cộng thêm đấu chí, nếu Dương Tiễn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ thì sẽ càn quét Đại La Kim Tiên cảnh.

Cơ Như Ý trầm giọng hỏi:

- Hắn là ai?

Nam nhân khí độ nho nhã sau lưng Cơ Như Ý mỉm cười nói:

- Ba con mắt và thần võ như vậy thì tám chín phần mười là Nhị Lang Thần Dương Tiễn của Thiên Đình Đại Tần.

Thiên Đình Đại Tần nổi tiếng có nhiều cường giả. Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Tề Thiên Đại Thánh quá nổi bật nên cái tên Dương Tiễn bị át qua, chỉ có các vực xung quanh là đồn nhiều về gã.

Nam nhân nho nhã này nhận ra Dương Tiễn đủ thấy trước đó làm nhiều điều tra.

Cơ Như Ý mỉm cười nói:

- Nhị Lang Thần? Lớn lối thật.

Cơ Như Ý bỗng nhìn Lệ Thanh đứng một bên, nhăn chân mày kiếm bản năng nhìn Sở Câu Hoài đứng cạnh.

Cơ Như Ý nghi hoặc thầm nghĩ:

- Ta không nhìn thấu được tu vi của ngươi này!

Cơ Như Ý biết Lệ Thanh, một trong các trưởng lão Thiên Tuyển Phủ. Cơ Như Ý chưa từng gặp Sở Câu Hoài, nhưng đứng cạnh Lệ Thanh thì chắc

chắn thân phận không đơn giản.

Không lẽ là cường giả được Thiên Tuyển Phủ bồi dưỡng gần đây?

Cơ Như Ý không ngừng suy đoán.

Không ai biết Thiên Tuyển Phủ mạnh cỡ nào, nhưng mười vạn năm đúc nội tình vượt xa sức tưởng tượng của người thường.

Dương Tiễn rống to:

- Phá cho ta!

Ánh sáng đỏ bắn ra từ Chí Tôn Pháp Nhãn biến lớn trăm trượng như cây cột chống trời bay thẳng lên mây. Đám tu sĩ Cơ gia sau lưng Cơ Như Ý hết hồn.

------oOo------

Chương 963: Đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng tầng mây bị ánh sáng đỏ của Chí Tôn Pháp Nhãn xuyên qua, gió lốc tàn phá thiên địa khiến người hãi hùng. Đất rung rinh, uy áp Đại La Kim Tiên tàn phá thiên địa.

Pháp lực trong người Dương Tiễn thế như chẻ tre tăng vọt không thể ngừng lại.

Từng đợt gió rít quay quanh người Dương Tiễn, cộng thêm cơ thể gã đẫm máu trông như bị ma thần nhập.

Thần ma chỉ trong một ý niệm.

Dương Tiễn ngửa đầu gầm rống:

- Không đủ! Không đủ! Ta muốn càng mạnh!

Thanh âm chấn bát phương, cuốn sạch thiên địa.

Tu sĩ Cơ gia rung động. Cơ Như Ý nheo mắt lại, bị Dương Tiễn kinh diễm.

Lệ Thanh thầm giật mình, người này rốt cuộc có lai lịch gì? Tại sao trước kia gã chưa từng nghe qua?

Sở Câu Hoài siêu kích động thầm rít gào:

- Chắc chắn là con cái của gia tộc đó! Thần nhãn này trong ba ngàn thế giới cũng khó tìm ra loại thứ hai!

Dương Tiễn yếu xìu trong mắt Sở Câu Hoài nhưng Chí Tôn Pháp Nhãn làm gã rợn tóc gáy.

Tưởng tượng địa vị của gia tộc kia trong Cổ Tiên giới khiến Sở Câu Hoài hưng phấn muốn chết. Nếu giao Dương Tiễn cho gia tộc đó thì gã có thể thuận thế ôm đùi rồi!

Bùm!

Khí thế của Dương Tiễn lại bùng nổ, ba con mắt phát ra ánh sáng rực rỡ lấp lánh chiếu khắp thiên địa.

Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ!

Thiên kiếp chưa tán, nó vẫn cuồn cuộn.

Gã còn có thể tiếp tục đột phá!

Đám tu sĩ Cơ gia mới đến xao động, bọn họ ít khi thấy có người liên tục độ kiếp, dù là tiểu yêu nghiệt trong Cơ gia cũng không làm được.

Dương Tiễn đã chú ý thấy xung quanh có người nhìn mình chằm chằm, hơi thở không yếu. Đặc biệt Sở Câu Hoài đem đến cảm giác như mãnh thú hồng hoang, làm lòng Dương Tiễn lạnh lẽo.

Nhưng Dương Tiễn không sợ hãi.

Nơi này cách Thiên Đình Đại Tần không xa, nếu bùng nổ chiến đấu cường giả Thiên Đình Đại Tần sẽ cảm ứng được và đến hỗ trợ.

Gã muốn đột phá tiếp, đột phá đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Chí Tôn Pháp Nhãn liên tục bắn ra từng luồng sáng đỏ không gì sánh bằng xua tan thiên lôi đì đùng giáng xuống.

***

Nam Vực Thiên Thế Giới, Thánh Đế phong.

Tần Quân đứng trên vách đá ngắm nhìn chân trời. Bạch Trạch đứng ở phía sau, nàng đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh nhưng không phản bội, mức độ trung thành vẫn là chín mươi chín, kém một điểm là hết dạ trung thành.

Bạch Trạch tò mò hỏi:

- Dương Tiễn đang đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, bệ hạ đã cho hắn cái gì?

Dương Tiễn đột phá quá mãnh liệt, khiến Bạch Trạch kinh thán.

Tần Quân nửa xoay người nhìn nàng, mỉm cười nói:

- Một bảo bối, không thể cho nàng biết.

Bạch Trạch bĩu môi không hỏi nữa, nàng đến Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ đã thành cường giả số một Thiên Đình Đại Tần. Bồ Đề Tổ Sư thì chỉ ở trong Nam Tận Hải, không tham gia Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân dời đề tài, mỉm cười hỏi:

- Trẫm muốn nạp nàng làm thánh phi, rốt cuộc có đồng ý không?

Trước khi Bạch Trạch đột phá Tần Quân đã mờ mịt lộ ra ý này.

Bạch Trạch nghiêng đầu không trả lời, nhưng Tần Quân chú ý thấy vành tai nàng đỏ ửng.

Bạch Trạch ai oán nói:

- Bệ hạ muốn nữ nhân gì chỉ cần ngoắc tay, cần gì luôn tìm ta?

Nghe giọng nói thật khó phỏng đoán suy nghĩ trong lòng Bạch Trạch.

Tần Quân nhún vai nói:

- Thiên hạ có nhiều nữ nhân nhưng chỉ có một Bạch Trạch.

Tần Quân nói nhẹ nhàng lại làm trái tim Bạch Trạch rung rinh.

Bạch Trạch quay đầu lại nghiêm túc nhìn Tần Quân, khi hắn tưởng sắp thành công thì nàng chậm rãi nói:

- Muốn ta gả cho bệ hạ cũng được, bệ hạ phải biểu hiện ra thực lực.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Thiên Đình Đại Tần của trẫm không đủ cường thịnh sao?

Cô nương này rốt cuộc có dã tâm lớn cỡ nào?

Bạch Trạch nhoẻn miệng cười đẹp đến khó tả:

- Nếu bệ hạ có thể đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất thì ta làm thánh phi của người.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Cùng lúc đó Bạch Trạch sẽ trao trọn con tim cho túc chủ!]

Tần Quân ngây người, giây sau chửi thề.

Đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất? Sao không kêu trẫm hái mặt trời xuống tặng?

Tần Quân suýt nhảy cẫng lên.

Bạch Trạch nhìn vẻ mặt Tần Quân buồn bực, nàng che miệng cười khẽ khiêu khích hỏi:

- Như thế nào? Bệ hạ sợ?

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Sợ? Cả đời trẫm không biết chữ sợ viết thế nào!

Trong lòng Tần Quân mếu máo.

Xin lỗi nha Đông Hoàng, vì thánh phi của trẫm, ngươi lại phải nếm mùi thất bại!

Tần Quân bi thương thầm nghĩ, tuy bây giờ hắn còn xa lắm mới đối kháng lại Đông Hoàng Thái Nhất được, nhưng sẽ có ngày hắn giẫm Đông Hoàng Thái Nhất dưới chân.

Bạch Trạch nghiêm túc nói:

- Thánh Đế đã nói thì phải giữ lời, bệ hạ nhất định phải đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất!

Tần Quân không biết nên nói cái gì. Chẳng lẽ Đông Hoàng Thái Nhất và Bạch Trạch có bí mật gì không thể cho ai biết?

Bạch Trạch nhìn thấu âm u trong lòng hắn, tức giận nói:

- Ta và Đông Hoàng Thái Nhất là trong sạch! Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất là chủ công kiếp trước của ta, ta muốn chứng minh cho mình thấy nam nhân mình đang đi theo không thua kém hắn!

Nghe câu này Tần Quân còn biết nói gì hơn?

Đương nhiên là thề thốt bảo đảm.

Tần Quân hào hùng nói:

- Trẫm hứa với nàng có ngày sẽ cho nàng thấy tư thái trẫm đứng ngạo nghễ trên đầu Đông Hoàng Thái Nhất!

Đông Hoàng Thái Nhất chạy ra từ hệ thống, làm túc chủ, Tần Quân không tin sau này mình không xử được gã.

Đông Hoàng Thái Nhất nhà ngươi mạnh thật, nhưng đánh thắng nổi Bồ Đề Tổ Sư không? Cho dù đánh thắng được cùng lắm trẫm triệu hoán Đế Tuấn huynh đệ của ngươi, không được nữa thì triệu ra mười hai Tổ Vu, Khổng Tuyên, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử.

Ép quá Tần Quân dám triệu hoán luôn Thánh Nhân!

Bạch Trạch nhoẻn miệng cười:

- Hy vọng bệ hạ đừng làm ta thất vọng.

Một nét cười làm Tần Quân mê đắm.

Bạch Trạch bỗng nhiên nhíu mày, trầm giọng nói:

- Nguy rồi, Dương Tiễn gặp rắc rối!

***

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên lôi điên cuồng đánh xuống, luồng sáng đỏ của Chí Tôn Pháp Nhãn không ngăn nổi. Hơi thở của Dương Tiễn dồn nén như núi lửa tùy thời phun trào.

Dương Tiễn nghiến răng quát to:

- Phá cho ta!

Cổ Dương Tiễn nổi gân xanh rất đáng sợ.

Tiếng rống của Dương Tiễn khiến mấy vực xung quanh đều nghe thấy. Tất cả sinh linh trong Nam Vực sợ hết hồn, tưởng có kẻ địch đánh bất ngờ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Pháp lực hình thành vòi rồng quấn quanh Dương Tiễn, nhanh chóng lớn mạnh muốn đụng khung trời.

Gió mạnh thổi tu sĩ Cơ gia sau lưng Cơ Như Ý biến sắc.

------oOo------

Chương 964: Sức mạnh của thần tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Như Ý luôn nhíu chặt mày thầm nghĩ:

- Tiểu tử này về sau chắc chắn là cự phách một phương, nếu cho Cơ gia sử dụng thì . . .

Cơ gia ở trong tình trạng lúng túng, không có nhiều người, ít cao thủ hàng đầu, nếu không may Cơ Như Ý chết đi Cơ gia sẽ tiêu đời theo.

Cơ Như Ý đã không dám mơ vinh quang mười mấy vạn năm trước.

Cơ Như Ý đến Thiên Đình Đại Tần vì muốn xác định Tần Quân là thần thánh phương nào, gã không tin hắn là Cơ Vĩnh Sinh đầu thai.

Bùm!

Một thiên lôi hình rồng mang theo uy diệt thế lao xuống người Dương Tiễn, gã vẫn đứng thẳng sống lưng. Mặc cho thiên lôi tôi thể, gã chưa từng khom lưng, ba con mắt phát ra ánh sáng chói lòa rất có áp lực.

Vòi rồng hình thành từ pháp lực bị thiên lôi xuyên thấu nhưng không tán đi, có xu hướng biến mạnh.

Tu sĩ Cơ gia bàn tán rôm rả, trong lời nói tràn đầy kinh sợ, ao ước, hâm mộ:

- Người này là thần thánh phương nào, bộ dáng đột phá khủng bố quá đi!

- Người của Thiên Đình Đại Tần?

- Dương Tiễn? Cái tên nghe quen quen.

- Hắn sắp đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ sao?

- Con mắt kia có lai lịch gì?

Thủ đoạn như thế đúng là hiếm thấy đương thời.

Cơ Như Ý sắc mặt âm trầm, vì Cơ gia đã mấy ngàn năm không có người đột phá Đại La cảnh, nên nhìn Dương Tiễn của Thiên Đình Đại Tần đột phá làm gã hơi ghen tỵ.

Ghen tỵ Tần Thánh Đế đó, chưa đầy hai mươi tuổi đã đến độ cao như vậy, thiên cổ không người sánh kịp.

Cộng với Tần Quân giả danh Chiến Thần chuyển thế làm Cơ Như Ý rất bực mình.

Bên kia. Sở Câu Hoài, Lệ Thanh sắc mặt kỳ kỳ. Hai người chính mắt nhìn Dương Tiễn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh, giờ gã trùng kích hậu kỳ.

Mắt Sở Câu Hoài sáng lấp lánh:

- Thiên phú như vậy đặt trong Cổ Tiên giới cũng khiến người sợ.

Gã đã quên Tần Thánh Đế, Thánh Đế phong.

Lệ Thanh thì thầm bực. Thiên Tuyển Phủ khống chế vậy mà trong thiên địa xuất hiện yêu nghiệt như vậy, sao trước kia không phát hiện?

Bùm!

Pháp lực của Dương Tiễn chợt tăng vọt, gã lại đột phá.

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Khí thế cuồng bạo tuyệt thế vô song, Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán gã bắn

ra luồng sáng đỏ đường kín ngàn thước đánh tan mây lôi cuồn cuộn. Các tia sáng chiếu xuống đất đai, nền đất bị chấn nát.

Cuồng phong tàn phá bát phương, sóng khí pháp lực của Dương Tiễn nhanh chóng rút về nhưng phát ra uy áp càng ngưng thực, cách thật xa vẫn khiến linh hồn run rẩy.

Dương Tiễn hú dài đầy bá khí, giơ tay phải lên, đao chiến thần ba mũi nhọn nằm trong tay, vết khét trên áo giáp rút đi, giáp bạc lại hiện ra. Dưới ánh mặt trời chiếu rọi Dương Tiễn tỏa sáng tựa thần tướng.

Đám tu sĩ Cơ gia xem ngây người, bao gồm Cơ Như Ý, lần đầu tiên bọn họ trông thấy nam nhân thần tuấn như vậy.

Lệ Thanh sinh lòng tiếc tài, bất đắc dĩ Sở Câu Hoài phản ứng lớn hơn gã.

Sở Câu Hoài run rẩy, mắt tràn đầy mê đắm, gã quyết có được Dương Tiễn. Giờ Sở Câu Hoài không muốn giao Dương Tiễn cho gia tộc kia mà chỉ muốn thu làm đệ tử, ngày sau trở thành phụ tá đắc lực của gã.

Dương Tiễn chỉ đao hướng tu sĩ Cơ gia, trầm giọng hỏi:

- Các ngươi muốn làm gì?

Mũi đao chuyển hướng Sở Câu Hoài, Lệ Thanh, gã hỏi:

- Các ngươi là ai?

Hơi thở của Cơ Như Ý, Sở Câu Hoài, Lệ Thanh làm Dương Tiễn cảm thấy cực kỳ nguy hiểm. Giờ Dương Tiễn đã đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, gã có năm chắc vô địch tung hoành Đại La Kim Tiên cảnh, nhưng lúc này gã thầm thấp thỏm.

Dương Tiễn cau mày thầm nghĩ:

- Không lẽ bọn họ đến hại bệ hạ?

Nghĩ vậy ánh mắt Dương Tiễn trở nên sắc bén.

Nếu thật sự đến hại bệ hạ thì đừng trách gã không khách sáo, dù kẻ địch

mạnh hơn mình thì gã không e ngại.

Sở Câu Hoài mở miệng trước:

- Tiểu tử, theo ta đi đi, ta bảo đảm sau này ngươi sẽ đến cảnh giới hiện giờ ngươi không thể tưởng tượng.

Sở Câu Hoài không hề che giấu sự yêu thích Dương Tiễn.

Mí mắt Lệ Thanh co giật, nhưng không nói gì.

Dương Tiễn không chút suy nghĩ từ chối liền:

- Bản quân chỉ bái Thánh Đế bệ hạ, ngươi là cái quái gì?

Ui!

Lệ Thanh hút không khí, không ngờ Dương Tiễn ngông cuồng như vậy. Dương Tiễn không cảm giác Sở Câu Hoài sâu không lường được sao?

Quả nhiên mặt Sở Câu Hoài xanh mét tràn đầy tức giận nhìn Dương Tiễn, giơ tay cách không khí đánh tới.

Một bàn tay to che trời hiện ra, đen thui như cái bóng, nó bay tới đỉnh đầu Dương Tiễn chụp xuống như núi Thái đè đầu.

Dương Tiễn biến sắc mặt lập tức mở ra Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán bắn ra luồng sáng đỏ xuyên thủng bàn tay đen che trời.

Da mặt Sở Câu Hoài co giật, lòng dâng lên xúc động muốn cướp lấy ngay:

- Con mắt đó!

Mặt Dương Tiễn không biểu tình, lòng tràn đầy vui mừng.

Đó là thần thông kèm theo của Chí Tôn Pháp Nhãn, Phá Hư Chi Quang, phá mở mọi phép thuật.

Nghe là thấy vô địch rồi, nhưng Phá Hư Chi Quang tiêu hao rất lớn, không chỉ hao pháp lực còn có thể lực.

Cơ Như Ý ở phía xa nhíu chặt mày, vì bàn tay đen che trời khiến gã tim đập chân run, gã không ngờ Dương Tiễn có thể nhẹ nhàng phá tan.

Cơ Như Ý nhìn kỹ Sở Câu Hoài, càng nhìn càng ngạc nhiên.

Người này có lai lịch gì?

Tại sao đến Thiên Đình Đại Tần?

Cơ Như Ý bỗng run run:

- Khoan . . . không lẽ . . .

Cơ Như Ý trầm giọng quát:

- Đi!

Cơ Như Ý bay đi trước, vội vàng như sợ bị người đuổi theo.

Đám tu sĩ Cơ gia ngó nhau, thấy nghi ngờ trong mắt đối phương, nhưng họ ngoan ngoãn chạy theo Cơ Như Ý.

Chờ rời xa nhóm người Dương Tiễn, Cơ Như Ý toát mồ hôi lạnh. Gần đây Diệt Thế Yêu Đế gây lớn chuyện, cộng thêm Lệ Thanh trưởng lão Thiên Tuyển Phủ đứng bên cạnh Sở Câu Hoài, Cơ Như Ý chỉ cần liên kết mọi manh mối lại là hiểu ngay.

Sở Câu Hoài là thần tiên đã bị thương nặng Diệt Thế Yêu Đế!

Tin đồn có thật, thần tiên định đánh lén Thiên Đình Đại Tần!

Cơ Như Ý hoảng hồn, mừng vì mình nhận ra kịp lúc, nếu không nguyên Cơ gia sẽ bị chôn vùi trong tay gã.

Cùng lúc đó, tiếng gầm của Dương Tiễn chấn động mấy vực, khiến vô số sinh linh biết gã đang chiến đấu.

Sở Câu Hoài không để bụng trò vặt đó, dù toàn bộ cường giả Thiên Đình Đại Tần xông lên gã cũng không sợ.

Sở Câu Hoài lạnh lùng cười:

- Cho ngươi nếm thử lực lượng của thần tiên!

Ngay sau đó Sở Câu Hoài lướt tới trước mặt Dương Tiễn, mau đến mức gã không kịp phản ứng.

Bùm!

Sở Câu Hoài co đầu gối phải đánh vào bụng Dương Tiễn, lực lượng khó tả làm gã choáng, nội tạng như bị đánh nát, máu vọt ra khỏi miệng, thân thể như đạn pháo bắn lên, chớp mắt biến mất phía chân trời.

------oOo------

Chương 965: Kim Quang trận hiển uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn một đường bay ngược ra xa mấy vạn dặm, dọc đường không biết đụng nát bao nhiêu ngọn núi, khảm vào vách ngọn núi cao, các khe nứt uốn lượn dọc theo người gã rậm tạp như mạng nhện.

Sở Câu Hoài đến trước mặt Dương Tiễn, giễu cợt trên cao nhìn xuống gã, cười khẩy nói:

- Biết lợi hại chưa?

Ý thức của Dương Tiễn mơ hồ, toàn thân đau nhức như bị xé rách. Dương Tiễn mở Chí Tôn Pháp Nhãn ra tức giận trừng Sở Câu Hoài, chỉ muốn bầm thây gã.

Sở Câu Hoài lạnh nhạt nói:

- Làm đồ đệ của ta, nếu không thì chết.

Dương Tiễn không thể khống chế thân thể nhưng hé môi thốt ra một chữ:

- Cút!

Cút?

Biểu tình kiêu ngạo của Sở Câu Hoài trở nên dữ tợn. Thật là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, tưởng thần tiên sẽ nhân từ với bất cứ sinh linh nào sao?

Nghĩ vậy Sở Câu Hoài giơ tay lên định cho Dương Tiễn nếm mùi đau khổ thật sự.

Chợt truyền đến tiếng quát:

- Dừng tay!

Sở Câu Hoài giật mình quay đầu lại.

Hai nữ nhân bay tới, một người mặc áo trắng bề ngoài như thiếu nữ, một người mặc áo vàng phong hoa tuyệt đại.

Người tới chính là Bạch Trạch và Kim Quang Thánh Mẫu.

Thấy hai nàng làm mắt Sở Câu Hoài sáng rực. Bề ngoài Bạch Trạch là thiếu nữ nhưng khí chất lạnh lùng cao ngạo rất đẹp. Kim Quang Thánh Mẫu kém cạnh hơn chút nhưng khí độ ung dung rất có ý nhị. Hai nữ nhân đứng chung hình thành bức tranh tuyệt đẹp.

Sở Câu Hoài trầm giọng hỏi:

- Các người là ai?

Mặc dù hai nữ nhân xinh đẹp nhưng dám cản trở gã làm việc thì tuyệt đối không nương tay. So với tiền đồ thì hồng phấn xương khô chẳng đáng gì.

Bạch Trạch trầm giọng hỏi:

- Vậy còn ngươi là ai?

Bạch Trạch đã tính ra đối phương có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, cường giả như vậy nếu lúc trước nàng chưa phục hồi đỉnh cao thì Thiên

Đình Đại Tần sẽ gặp nạn.

Có lẽ Bồ Đề Tổ Sư sẽ ra tay, nhưng không chắc chắn.

Sở Câu Hoài hừ lạnh:

- Hừ! Các nàng tốt nhất đừng xen vào, không thì đừng trách bản tiên không khách sáo!

Thần tiên ở trên cao ba ngàn thế giới nhưng bọn họ là đặc sứ Cổ Tiên giới, không thể lạm sát vô tội.

Thần tiên mà không có chút xíu nhân từ thì ba ngàn thế giới không tồn tại, huống chi thiên đạo có tiêu chuẩn sát kiếp nghiệp lực, tạo ra nhiều sát nghiệt thì độ kiếp càng nguy hiểm.

Dương Tiễn thấy người đến là Bạch Trạch cùng với Kim Quang Thánh Mẫu mới tham gia thì rất sốt ruột, gã không hiểu tại sao bệ hạ phái hai nữ nhân đến.

Dương Tiễn khó khăn kêu lên:

- Trốn mau!

Kim Quang Thánh Mẫu không nói nhiều, giơ hai tay lên, hai mươi mốt cây cột dài xuất hiện trong không trung, mỗi cách vài trăm thước khoanh vòng không gian mười dặm. Kim Quang Thánh Mẫu lại vung tay áo, hai mươi mốt huyền kính tỏa ánh sáng vàng bay ra khỏi ống tay áo rơi trên những cây cột.

Huyền kính ánh sáng vàng phản chiếu ánh sáng rực rỡ hoa mắt trên không trung.

Sở Câu Hoài bật cười:

- Muốn bày trận?

Mặc dù tu vi của Kim Quang Thánh Mẫu đến Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ làm Sở Câu Hoài hơi ngạc nhiên, Đại La Chí Tiên nho nhỏ có thể bày ra trận gì? Huống chi là nữ.

Sở Câu Hoài đầy hứng thú nhìn Kim Quang Thánh Mẫu bày trận, mắt đầy giễu cợt.

Mặt Bạch Trạch không biểu tình, lòng thầm trào phúng, thật là một tiên nhân ngông cuồng tự phụ.

Kim Quang Thánh Mẫu không đáp lại, hai tay bắt pháp ấn. Hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng xoay tròn, hai tay Kim Quang Thánh Mẫu vỗ hư không. Tiếng sấm nổ vàng, mấy huyền kính ánh sáng vàng rung rung, mặt kính bắn ra tia sáng vàng bay hướng Sở Câu Hoài.

Sở Câu Hoài nhếch mép vỗ tay phải.

Trận pháp không chịu nổi một kích!

Nhưng mấy luồng sáng vàng tốc độ siêu mau rơi vào người Sở Câu Hoài, cơ thể gã bị bắn trúng hóa thành bãi máu, khiến người sợ hãi.

Sở Câu Hoài giật mình kêu lên:

- Sao có thể như vậy?!

Sở Câu Hoài vội vận chuyển pháp lực ức chế vết thương do ánh sáng vàng mang lại.

Kim Quang Thánh Mẫu phớt lờ Sở Câu Hoài, lầm lì tạo ra tiếng sấm, thúc đẩy Kim Quang trận. Từng luồng sáng vàng từ bốn phương tám hướng bắn tới, Sở Câu Hoài hoảng hồn vội vận chuyển pháp lực kết thành màng bảo vệ thân thể kín kẽ.

Dương Tiễn kinh dị nhìn, gã có ký ức trong Phong Thần Diễn Nghĩa, có nghe về Thập Tuyệt trận nhưng không ngờ nó mạnh như vậy.

Bạch Trạch đột nhiên xuất hiện bên cạnh Dương Tiễn, chộp vai gã, hai người rời khỏi Kim Quang trận.

Con ngươi Sở Câu Hoài co rút, vì gã không thấy rõ tốc độ của Bạch Trạch.

Nàng này cũng bất phàm!

Lòng Sở Câu Hoài bùng cháy lửa giận, không ngờ gã đã đánh giá thấp hai nữ nhân. Sở Câu Hoài quê quá hóa giận vung hai cánh tay đánh tan ánh sáng vàng bắn tới.

Kim Quang Thánh Mẫu lạnh nhạt nói:

- Vào Kim Quang trận rồi thì ngươi phải lột lớp da!

Kim Quang Thánh Mẫu tựa như nữ thần cao cao tại thượng, hai tay vận chuyển Kim Quang trận. Từng luồng sáng vàng như bóng kiếm thoáng hiện trong phạm vi vài dặm điên cuồng bắn hướng Sở Câu Hoài, làm gã không thể nhúc nhích.

Vì ánh sáng vàng quá dày đặc, Sở Câu Hoài rất khó di chuyển.

Sở Câu Hoài kinh hoàng thầm nghĩ:

- Đây rốt cuộc là pháp trận gì?

Nhớ lại lúc trước đã coi khinh Kim Quang trận càng làm Sở Câu Hoài điên tiết, gã cảm thấy mình bị dắt mũi.

Bạch Trạch lẩm bẩm:

- Hay cho Kim Quang trận.

Dương Tiễn ở bên cạnh kiêng dè nhìn trận này, gã đã đến Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, nếu không bị thương thì gã có thể tìm cách chạy thoát. Trong Phong Thần Diễn Nghĩa Dương Tiễn biểu hiện rất mạnh mẽ, nhưng chiến tích của gã đa số là đánh lén, hoặc giống nhóm Na Tra xin sư phụ hỗ trợ.

Trong đệ tử đời thứ ba thì Dương Tiễn đứng đầu.

Sở Câu Hoài tức giận quát:

- Phá cho ta!

Lửa cháy hừng hực bộc phát từ cơ thể Sở Câu Hoài bao trùm vô số ánh

sáng vàng bắn tới, cũng lan hướng hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng.

Ầm!

Kim Quang trận vẫn bị phá, hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng xoay tròn bay ngược đi các hướng.

Sở Câu Hoài Đại La Thủy Tiên cảnh đụng độ Kim Quang Thánh Mẫu, thực lực hai bên có cách biệt nhất định.

Kim Quang Thánh Mẫu bị phản phệ phun ngụm máu tức ngực, hơi thở suy yếu.

Sở Câu Hoài thành công phá trận sắc mặt không tốt hơn gì, người đẫm máu rất thảm. Lưng Sở Câu Hoài lên xuống theo nhịp thở, lửa giận làm biểu tình của gã cực kỳ dữ tợn.

Sở Câu Hoài rít qua kẽ răng:

- Ta muốn giết các ngươi!

Kim Quang trận làm máu thịt của gã thành máu loãng, đau đớn khắp người, ánh mắt nhìn Kim Quang Thánh Mẫu không còn say mê mà là oán hận.

Dương Tiễn cắn răng nói:

- Chúng ta mau lùi đi!

Bị Đại La Thủy Tiên cảnh đụng làm xương toàn thân Dương Tiễn suýt nát, lúc này gã như phế nhân, không có sức chiến đấu, chỉ có thể miễn cưỡng bay lơ lửng.

------oOo------

Chương 966: Đại tiên chật vật

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt Bạch Trạch lạnh băng, nhìn Sở Câu Hoài như xem người chết:

- Tại sao phải lùi?

Sở Câu Hoài lật tay phải lấy ra một thanh trường kiếm màu lam âm u, tia sáng lạnh lấp lóe khiến người nhìn thầm sợ hãi.

Sở Câu Hoài cầm trường kiếm màu u lam bay hướng Bạch Trạch, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu. Tốc độ của Sở Câu Hoài rất mau, chớp mắt đã đến trước mặt Kim Quang Thánh Mẫu, đôi mắt tràn ngập sát ý, tay phải cầm kiếm muốn đâm thủng bụng nàng.

Mọi chuyện diễn ra quá mau, Kim Quang Thánh Mẫu không kịp phản ứng, trong con ngươi chỉ có thân hình Sở Câu Hoài càng lúc càng lớn.

Bốp!

Trong phút chốc Bạch Trạch chợt che trước mặt Kim Quang Thánh Mẫu, một tay tát mặt Sở Câu Hoài, tiếng bạt tai vang vọng thiên địa.

Mắt Sở Câu Hoài tràn đầy ngạc nhiên, máu chảy dọc khóe môi, người bay ra đụng thủng ngọn núi cao cách ngàn thước, đá vụn bay đầy.

Kim Quang Thánh Mẫu, Dương Tiễn ngây người nhìn.

Lệ Thanh từ xa đuổi theo cũng xoe tròn mắt, há hốc mồm, biểu tình không tin nổi.

Dương Tiễn trợn tròn mắt, lòng dậy sóng:

- Nàng biến mạnh?

Dương Tiễn biết Bạch Trạch chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ, nay gã dùng thần thức cẩn thận tìm kiếm thì thấy sâu không lường được.

Chẳng lẽ Bạch Trạch cũng được bệ hạ thi triển thần thông vô thượng bí ẩn kia sao?

Nghĩ đến đây Dương Tiễn rất kích động, gã có trí nhớ kiếp trước biết Bạch Trạch từng đứng ở độ cao thế nào.

Thời kỳ hồng hoang, nàng là cường giả đỉnh cao dưới Yêu Hoàng, Yêu Đế, một trong mười Yêu Thần.

Kim Quang Thánh Mẫu ngây người tại chỗ. Vóc dáng Bạch Trạch nhỏ xinh nhưng cho Kim Quang Thánh Mẫu cảm giác hết sức an toàn.

Bạch Trạch châm chọc cười nói

- Hừ, thần tiên thì sao? Chỉ là con rối của thiên đạo!

Thiên Đình kiếp trước do một tay yêu tộc tạo ra, khống chế khung trời. Trong đại chiến với Tổ Vu, yêu tộc đại thương nguyên khí rút khỏi Thiên Đình. Sau đó Hồng Quân Đạo Tổ thành lập Thiên Đình mới, phong thần phong tiên. Bởi vậy Bạch Trạch khinh thường hai chữ thần tiên.

Sở Câu Hoài chậm rãi ra khỏi cát bay đá vụn, lau vết máu bên môi, khuôn mặt vặn vẹo tức giận.

Sở Câu Hoài nghiến răng chửi:

- Nữ nhân thối, ta phải giết ngươi!

Sở Câu Hoài không thấy sợ, cái tát vừa rồi chẳng qua Bạch Trạch đánh bất ngờ.

Sở Câu Hoài vung kiếm chém, kiếm khí ngàn trượng như thất luyện quét qua đất đai. Nếu là người thường đối diện kiếm khí này sẽ thấy tuyệt vọng.

Mặt Bạch Trạch không đổi sắc đẩy Kim Quang Thánh Mẫu ra, sau đó nàng né tránh.

Bạch Trạch có thần thông suy tính, tuy không phải Yêu Thần mẫu chiến đấu nhưng nàng dễ dàng thôi diễn ra hành động tiếp theo của Sở Câu Hoài, hai bên dù sao cùng một cảnh giới.

Cái gì leo lên hàng Yêu Thần, Bạch Trạch trừ thông hiểu xưa nay còn có điểm hơn người, vì yêu tộc là nơi mạnh ăn thịt yếu, cường giả làm vua.

Bạch Trạch không lùi mà tiến lên xông hướng Sở Câu Hoài như bóng ma

vụt qua không trung.

Con ngươi Sở Câu Hoài co rút thầm nghĩ:

- Tốc độ của yêu nữ này thật nhanh!

Nhưng Sở Câu Hoài dù gì là Đại La Thủy Tiên, tay phải vung nhẹ kiếm, kiếm hoa vòng quanh người, bóng kiếm vô số kể bắn hướng Bạch Trạch phong tỏa không gian quanh thân nàng.

Bạch Trạch như có thần thông dịch chuyển, giây sau đã đến sau lưng Sở Câu Hoài, tay phải vỗ vào lưng gã làm gã hộc máu rớt xuống đất.

Bùm!

Sở Câu Hoài chật vật từ không trung rớt xuống đập lún mặt đất ngàn thước, bụi bay lên cao mấy chục trượng.

Bạch Trạch dù là thân nữ nhi nhưng lực lượng không thể khinh thường.

Bạch Trạch nhìn xuống Sở Câu Hoài, lạnh lùng nói:

- Thần tiên nhỏ yếu, ta đã nhìn thấu mọi hành động của ngươi, muốn chết như thế nào?

Mắt Kim Quang Thánh Mẫu sáng rỡ tôn sùng, Dương Tiễn há hốc mồm.

Lệ Thanh trưởng lão Thiên Tuyển Phủ ở phía xa mắt tròn mắt dẹt.

Lệ Thanh trợn to mắt nói:

- Nàng ta rốt cuộc là ai?

Lệ Thanh không ngờ cõi đời còn tồn tại nữ yêu như vậy. Lệ Thanh biết đương thời có mấy vị cường giả tuyệt thế có sức chiến đấu đối kháng với thần tiên bình thường. Như Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Kiếm Chủ, nhưng Lệ Thanh chưa bao giờ nghĩ có người thứ năm.

Bạch Trạch giơ tay ấn trước mặt, vùng núi trong vạn thước như bị núi cao vô hình đập trúng sụp xuống, Sở Câu Hoài bị cát đá bụi bao phủ biến mất.

Lệ Thanh vội hét to:

- Dừng tay! Hắn là thượng tiên, không thể giết!

Nếu Sở Câu Hoài bị giết thì thế giới này sẽ nghênh đón hạo kiếp.

Bạch Trạch quay đầu liếc Lệ Thanh một cái, mắt đẹp chứa sát ý vượt qua vài năm làm người gã lạnh băng, không dám hó hé nữa.

Kim Quang Thánh Mẫu, Dương Tiễn thành khách xem. Hai người kính sợ nhìn Bạch Trạch đầy sát khí.

Cường giả dù ở đâu đều đáng để người ta tôn kính, huống chi Bạch Trạch đánh tơi bời một thần tiên.

Dương Tiễn châm chọc hừ nói:

- Hừ! Thượng tiên thì sao? Ta từng là thần!

Hảo hán không nhắc cái dũng xưa, Dương Tiễn ít khi lấy thành tích kiếp trước ra khoe. Nhưng giờ nhìn Sở Câu Hoài bị Bạch Trạch đè đầu đánh làm Dương Tiễn rất sung sướng.

Sở Câu Hoài chậm rãi đứng lên khỏi phế tích, người lảo đảo, vụt ngẩng đầu lên, mất long lên sòng sọc đáng sợ.

Sở Câu Hoài thốt ra lời rùng rợn:

- Đám nghiệt súc các ngươi . . . dám chọc giận thần tiên! Dù rơi vào luân hồi ta cũng khiến các ngươi không chết tử tế được!

Từ lúc Sở Câu Hoài làm đặc sứ đến nay đã đi qua mấy chục thế giới nhưng chưa từng gặp tình hình như vậy.

Lúc trước có nhiều đặc sứ đã nhắc nhở Sở Câu Hoài phải cẩn thận thế giới này, vì nơi đây là điểm khởi đầu của thần tiên, nhưng gã không thèm để bụng. Sở Câu Hoài không ngờ mới tới đã gặp kiếp nạn này.

Sở Câu Hoài sắp mất lý trí, tay phải cầm trường kiếm u lam run bần bật.

Bị phàm linh trong ban ngàn thế giới áp chế khiến Sở Câu Hoài thấy ghê tởm như nuốt phải ruồi.

Sở Câu Hoài nhảy vọt lên muốn chiến với Bạch Trạch nữa.

Vèo vèo vèo!

Ba mũi tên lửa to lớn với thế không gì sánh bằng từ chân trời bắn tới, gió rít vù vù.

Sở Câu Hoài nhướng mày huơ kiếm chém nát ba mũi tên lửa. Bạch Trạch đã đến sau lưng gã, mu bàn tay phải chặt sau gáy Sở Câu Hoài. Cú chặt nhẹ nhàng nhưng làm Sở Câu Hoài cảm giác như bị voi điên đụng, gã lại rớt xuống phế tích.

Bạch Trạch nhìn hướng mũi tên lửa bắn tới, khóe môi cong lên.

Trên bầu trời bên dưới Nam Vực Thiên Thế Giới, Hậu Nghệ đứng ngạo nghễ giương Xạ Nhật Cung Thần chĩa hướng nhóm Bạch Trạch ở.

Vượt trăm vạn dặm bắn địch không khó khăn với Hậu Nghệ.

Bạch Trạch nháy mắt với Kim Quang Thánh Mẫu ra hiệu bày trận.

Hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng lơ lửng trên trời, từng luồng sáng vàng như bóng kiếm bắn vào phế tích.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phế tích bị oanh tạc, Sở Câu Hoài cầm kiếm khó khăn đứng dậy. Dựa vào tầng phòng hộ pháp lực nên Sở Câu Hoài không bị vết thương mới, nhưng trong lòng hết sức ức chế.

------oOo------

Chương 967: Đạo nhân điên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch và Kim Quang Thánh Mẫu liên hợp, còn có một cao thủ tiễn đạo bí ẩn từ xa trợ công, Sở Câu Hoài vừa tức giận vừa bàng hoàng.

Sở Câu Hoài cắn răng thầm nghĩ:

- Không được, ta phải rút thôi!

Đối phương có một Đại La Thủy Tiên đã kiềm chế được gã, huống chi có trợ thủ khác.

Sở Câu Hoài khuỵu chân nhảy lên, mũi kiếm chỉ đằng trước vượt qua ánh sáng vàng đầy trời, đánh tan tầng màn Kim Quang trận sau khi gã bay đi chân trời.

Sở Câu Hoài mau đến mức Bạch Trạch không kịp cản.

Bạch Trạch khẽ thở dài:

- Thôi.

Để Sở Câu Hoài chạy trốn e rằng sẽ dẫn đến tai họa lớn hơn, nhưng việc này căn bản tránh không khỏi, nàng cũng không biết làm sao.

Bạch Trạch quay đầu nhìn Lệ Thanh, mắt lạnh băng.

Lệ Thanh còn đang kinh ngạc, hé môi muốn nói gì. Bạch Trạch đến gần chặt tay vào gáy gã, Lệ Thanh cảm thấy chóng mặt.

Bạch Trạch xách Lệ Thanh, nói với Kim Quang Thánh Mẫu, Dương Tiễn:

- Đi thôi, về.

Hai người mặt tái mét, đặc biệt là Dương Tiễn tự trách mình, gã cho rằng lỗi tại mình trêu vào thần tiên.

Bên kia.

Sở Câu Hoài người đẫm máu bay nhanh, gã không còn khí chất nhẹ nhàng như trước mà khủng bố như lệ quỷ.

Sở Câu Hoài thầm rít gào:

- Chuyện này chưa xong! Thiên Đình Đại Tần, ta phải trừ các ngươi!

Sở Câu Hoài từ căm hờn Diệt Thế Yêu Đế chuyển sang thù hận Thiên Đình Đại Tần, đây đã định trước sẽ là kiếp nạn.

Nam Vực Thiên Thế Giới, Thánh Đế phong.

Tần Quân và đám đại thần chờ ở vách đá, xì xầm nhỏ to.

- Thật ra Dương Tiễn đánh nhau với ai?

- Tại sao bệ hạ không phái Hình Thiên đi?

- Ngươi không biết sao? Nghe nói Bạch Trạch biến mạnh rồi.

- Thật không? Thời gian ngắn ngủi vậy nàng ta mạnh đến cỡ nào?

- Ai biết, chúng ta làm sao đoán được bệ hạ làm việc?

Mặt Tần Quân không biểu tình nhìn chân trời. Bạch Trạch là Đại La Thủy Tiên, phái nàng đi chắc sẽ không sao, nhưng trong lòng hắn vẫn thấy lo.

Dương Tiễn là một trong các ái tướng của hắn.

Đát Kỷ dịu dàng an ủi:

- Bệ hạ đừng quá lo, Dương tướng quân cát nhân có thiên tướng.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm biết, nhưng trực giác có việc lớn sắp xảy ra.

Việc lớn?

Mắt Đát Kỷ lóe tia khó hiểu, nàng không hỏi tiếp vì đám người Bạch Trạch đã từ chân trời bay đến.

Người Dương Tiễn đẫm máu, gã bị thương nặng nên ba người không bay

quá mau.

Bạch Trạch xách Lệ Thanh đến trước mặt Tần Quân, tùy tay ném gã xuống đất. Đám quan viên văn võ tò mò đánh giá Lệ Thanh.

Tần Quân lật tay lấy ra viên Đại La Phục Nguyên Đan ném cho Dương Tiễn, cười nói:

- Không uổng là Nhị Lang Thần của trẫm, giờ ngươi đột phá đến cảnh giới gì rồi?

Dương Tiễn không phải lần đầu tiên dùng Đại La Phục Nguyên Đan, gã nuốt cái ực rồi chắp tay cười nói:

- Mạt tướng không nhục sứ mệnh, đã đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, có thể tung hoành Đại La Kim Tiên cảnh không gặp địch thủ!

Nói xong Dương Tiễn khiêu khích liếc Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Viên Hồng.

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Vô địch trong Đại La Kim Tiên cảnh!

Quần thần hút ngụm khí lạnh, biểu tình tràn đầy không tin nổi. Lúc trước Dương Tiễn chỉ là Thái Ất Huyền Tiên, tại sao bỗng dưng bay vọt khủng bố đến thế?

Lý Nguyên Bá nổi điên gầm rú:

- A a a a! Bệ hạ, ta không phục! Ta cũng muốn biến mạnh!

Dương Tiễn bình thường hay bị gã chèn ép vậy mà vượt qua gã, Lý Nguyên Bá cảm giác thế giới đã sụp đổ.

Tần Quân phớt lờ Lý Nguyên Bá, hắn phẩy tay cười nói:

- Dương Tiễn đi xuống trị thương đi.

Tần Quân xoay người nhìn Lệ Thanh dưới chân mình.

Dương Tiễn thi lễ rồi bay đi phủ Nhị Lang.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Hắn là ai?

Bạch Trạch nhẹ giọng đáp:

- Chúng ta đi thiên lao rồi nói chuyện đi bệ hạ.

Nơi này tụ tập quần thần, nếu tin thần tiên đến tấn công truyền ra sẽ dẫn đến toàn Thiên Đình Đại Tần khủng hoảng.

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn không ngờ tình thế nghiêm trọng đến vậy. Tần Quân đuổi quần thần giải tán, mang theo Bạch Trạch, Kim Quang Thánh Mẫu, Lệ Thanh đi thiên lao.

***

Phịch!

Sở Câu Hoài đáp xuống giữa sườn núi, ngồi bệch trên bãi cỏ. Sở Câu Hoài giật xuống mảnh vải ướt máu dính sát người, đau đớn nhe răng.

Kim Quang trận độc ác làm Sở Câu Hoài thầm sợ, may mắn người thi triển trận pháp này là một Đại La Chí Tiên, để Đại La Thủy Tiên khởi động chắc gã đã tan thành bãi máu.

Sở Câu Hoài rít qua kẽ răng:

- Chết tiệt! Bị thương quá nặng không đủ sức về Cổ Tiên giới.

Trong Thiên Tuyển Phủ có đường hầm đưa gã đến thiên ngoại, nhưng muốn đi Cổ Tiên giới cần đường trời sao rất dài, nguy cơ bốn phía. nếu không phục hồi ba phần bốn thực lực thì Sở Câu Hoài không dám đi thiên ngoại.

Sở Câu Hoài rất muốn tìm Thiên Đình Đại Tần báo thù ngay, gã muốn thấy Bạch Trạch, Kim Quang Thánh Mẫu chết!

Nghỉ ngơi một nén nhang sau Sở Câu Hoài chậm rãi đứng lên, định tìm một chỗ chữa thương, nơi này cách Nam Vực đã rất xa, không cần lo nhóm Bạch Trạch truy sát đến nơi.

Trèo qua đỉnh núi Sở Câu Hoài chợt dừng bước, cau mày.

Nhìn theo ánh mắt Sở Câu Hoài thì thấy một lão đạo nhân từ xa đi đến, mặc đạo bào xám cũ kỹ, khuôn mặt kỳ lạ hơi xấu, thoạt trông khoảng bốn, năm chục tuổi. Lão đạo nhân bước chhậm, đi ba bước ngừng một bước, miệng lẩm bẩm gì đó.

Sở Câu Hoài trầm giọng kêu lên:

- Này lão đạo, đạo của ngươi ở đâu?

Bây giờ Sở Câu Hoài rất cần một chỗ dưỡng thương, ở trong đạo quan tốt hơn là trong hang núi.

Lão đạo nhân phớt lờ Sở Câu Hoài, đi lướt qua gã.

Sở Câu Hoài nghe lão đạo nhân lẩm bẩm:

- Đạo khả đạo, phi thường đạo . . . Cái gì gọi là đạo . . . Cái gì gọi là xiển?

Sở Câu Hoài chộp vai lão đạo nhân kiềm lại:

- Này, ngươi không nghe thấy bản tiên nói sao?

Lão đạo nhân quay đầu liếc Sở Câu Hoài một cái, đôi mắt trống rỗng khiến gã thấy lạnh gáy.

Phi! Bị hù đến ám ảnh tâm lý!

Sở Câu Hoài thầm mắng mình, thiên địa này xuất hiện Bạch Trạch đã khó tin, không thể nào còn có Đại La Thủy Tiên khác.

Lão đạo nhân tức giận nói:

- Tiên? Tiên sẽ rơi vào tình cảnh như ngươi sao?

Sở Câu Hoài tức điên, bị Bạch Trạch khi dễ đã làm gã điên lắm rồi, không ngờ ở nơi núi hoang rừng vắng gặp Đạo nhân điên cũng dám trào phúng gã.

Không thể nhẫn nhịn được nữa!

Sở Câu Hoài giơ chưởng vỗ xuống đỉnh đầu lão đạo nhân.

Bộp!

Lão đạo nhân nhanh như tia chớp chộp cổ tay Sở Câu Hoài làm gã không thể nhúc nhích tay phải.

Sở Câu Hoài trợn to mắt tràn đầy kinh hoàng, khó tin.

Sở Câu Hoài run giọng lắp bắp, lòng tràn đầy tuyệt vọng:

- Ngươi . . .

Nơi này rốt cuộc là thế giới gì, vì sao tình cờ gặp ai cũng là cường giả nghiền áp được gã?

------oOo------

Chương 968: Truy nã Sở Câu Hoài

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão đạo nhân quái dị nói:

- Tiên nhân thì sao? Chỉ là một đám ngu phu lệch khỏi bản tâm.

- Ta là tiên . . .

Sở Câu Hoài chưa nói hết câu đã bị lão đạo vật ngã xuống đất, đạp chân lên ngực gã làm gã nằm trên cỏ không thể động đậy.

- Ngươi không xứng gọi là tiên trước mặt ta!

Lão đạo nhân lấy ra một cây thước đen đánh vào người Sở Câu Hoài, làm gã hét thảm, cảm giác linh hồn đau nhói.

Sở Câu Hoài kinh kêu, giọng nói tràn ngập sợ hãi:

- Đây là . . . pháp bảo gì?

Dù đối diện Kim Quang trận cũng không làm Sở Câu Hoài hét thảm, đủ thấy thước đen khủng bố.

Lão đạo nhân không nghe lại quất một thước:

- Nói, ngươi không xứng xưng tiên!

- A!

- Nói mau!

- Bản tiên tha . . .!

Trong núi rừng, tiếng hét thảm của Sở Câu Hoài làm chim chóc trong rừng giật mình bay đi.

Bị đánh bảy thước thì Sở Câu Hoài không chịu nổi la lên:

- Ta không xứng xưng tiên!

Lão đạo nhân vừa lòng thu thước về, xách lên Sở Câu Hoài đã hấp hối, cười nói:

- Vốn định đi Thiên Đình Đại Tần nhìn xem vị Bồ Đề Tổ Sư kia là thần thánh phương nào mà có thể dẹp gọn Như Lai, không ngờ gặp ngươi. Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ hơi yếu nhưng vừa lúc làm phó tòng cho ta.

Sở Câu Hoài nghiến răng hỏi, mắt tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng:

- Ngươi . . . rốt cuộc là ai?

Đạo nhân điên này mạnh hơn Bạch Trạch nhiều.

Lão đạo nhân hầm hừ nói:

- Ta tên Nhiên Đăng.

Nói xong lão xách Sở Câu Hoài quay về.

- Nhiên Đăng, ta là tiên nhân đại biểu Cổ Tiên giới, ngươi làm vậy sẽ bị trời phạt!

- Hả? Còn muốn ăn vài thước phải không?

- . . .

Lệ Thanh mơ hồ mở mắt ra, đập vào mắt là vách tường đen thui.

Giọng Tần Quân âm u vang lên:

- Rốt cuộc ngươi đã tỉnh.

Lệ Thanh giật mình nhảy cẫng lên, nhưng giây sau phát hiện xích sắt quấn quanh người, trong cơ thể không có chút pháp lực.

Tần Quân ngồi trên ghế vàng trước cửa lao nhẹ nhàng hỏi:

- Đừng vùng vẫy, bây giờ ngươi là phàm nhân. Trẫm hỏi ngươi, người đi cùng ngươi là thần tiên?

Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào dù tư thế ngồi biếng nhác cũng tạo áp lực lớn.

Bạch Trạch, Kim Quang Thánh Mẫu đứng hai bên tay Tần Quân, lạnh lùng nhìn Lệ Thanh.

Lệ Thanh trầm giọng nói:

- Các ngươi muốn làm gì? Ta là trưởng lão của Thiên Tuyển Phủ!

Thiên Tuyển Phủ không chỉ đại biểu cho ý chí thần tiên còn ngưng tụ khí vận của thiên địa này. Diệt Thế Yêu Đế đánh lén Thiên Tuyển Phủ sẽ dẫn

đến trời giận, đó là vì sao Lệ Thanh không sợ Thiên Đình Đại Tần dù bây giờ gã là tù nhân.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Thiên Tuyển Phủ thì sao? Trưởng lão thì thế nào?

Tên này dẫn thần tiên đến Thiên Đình Đại Tần rõ ràng không có ý tốt.

Tần Quân giơ tay phải lên, ngón trỏ nặn một giọt tinh huyết bay hướng Lệ Thanh, là Vạn Kiếp Ngự Trùng đã lâu hắn chưa dùng.

Hắc Điệp Tiên Tử truyền Vạn Kiếp Ngự Trùng cho Tần Quân, bị Vạn Kiếp Ngự Trùng biến thành tinh huyết chui vào thân thể thì mạng sống kẻ đó nằm trong tay hắn.

Lệ Thanh bỗng thấy bất an, hỏi dồn:

- Ngươi định làm gì?

Tần Quân không trả lời, khống chế giọt máu nhỏ lên mặt Lệ Thanh, chui vào lớp da.

Giây sau con ngươi Lệ Thanh co rút, tim đập nhanh, đau nhức chưa từng có truyền đến từ cơ thể khiến gã co giật dưới đất.

Bạch Trạch, Kim Quang Thánh Mẫu tò mò nhìn. Bạch Trạch là Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ cũng không xem hiểu, suy tính thì Tần Quân như bá phách với nàng, muốn tính về hắn sẽ hộc máu.

Lệ Thanh co giật bỗng ngửa đầu hét thảm:

- A!!!

Người Lệ Thanh ướt mồ hôi, nổi gân xanh trông rất thảm.

Tần Quân động ý niệm, đau đớn như thủy triều rút khỏi Lệ Thanh.

Lúc này Tần Quân và Lệ Thanh thành lập liên kết, một ý niệm của hắn có thể làm gã hồn phi phách tán.

Lệ Thanh là Đại La Chí Tiên, vậy mà không chạy khỏi Vạn Kiếp Ngự Trùng thương tổn. Bình thường Lệ Thanh có thể vận chuyển pháp lực ngăn cản, bất đắc dĩ gã bị bắt buộc dùng thuốc độc Tần Quân đổi từ thần thoại thương thành, pháp lực tạm tán đi. Nếu còn pháp lực thì Vạn Kiếp Ngự Trùng không vào được người gã, càng đừng nói thấm vào thần hồn.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Bắt đầu từ bây giờ mạng của ngươi trong tay trẫm!

Lệ Thanh nằm dưới đất thở hổn hển ngước lên nhìn Tần Quân, mắt tràn đầy tơ máu, mặt đỏ rần. Thật khó tưởng tượng lúc trước Lệ Thanh phải chịu đau đớn nhiều cỡ nào.

Lệ Thanh cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Lệ Thanh không chết tâm, cho rằng khi về Thiên Tuyển Phủ sẽ giải được Vạn Kiếp Ngự Trùng.

Tần Quân nhẹ nhàng hỏi:

- Trẫm là Tần Thánh Đế, đã nghe nói chưa?

Đối xử với kẻ địch thì Tần Quân sẽ không nương tay.

Lệ Thanh dẫn Sở Câu Hoài đến Thiên Đình Đại Tần, dù gã nhận được người khác chỉ thị nhưng cũng có dính líu tới vụ này, Tần Quân sẽ không mềm tay. Tần Quân vốn định cho Lệ Thanh cơ hội, ai ngờ tên này mới tỉnh lại đã lấy Thiên Tuyển Phủ uy hiếp hắn.

Lệ Thanh như bị sét đánh:

- Tần Thánh Đế . . .

Tuy có nghe nói Tần Thánh Đế trẻ tuổi nhưng Lệ Thanh không ngờ hắn trẻ đến vậy.

Tần Quân không kiên nhẫn nói:

- Ngoan ngoãn khai đi.

Thần tiên kia có lẽ đã trên đường về Thiên Tuyển Phủ, nếu chờ gã về Cổ Tiên giới cứu viện thì tiêu.

Tần Quân không biết Sở Câu Hoài đáng thương đã bị Nhiên Đăng bắt cóc.

Lệ Thanh không dám giấu diếm, nếu gã nói dối Tần Quân có thể thông qua Vạn Kiếp Ngự Trùng cảm ứng. Trong cơ thể Tần Quân có chủ trùng, lẻn vào người Lệ Thanh là tử trùng, hai bên có cảm ứng tâm linh.

Qua một nén nhang Tần Quân mới hiểu rõ ngọn nguồn vụ việc.

Diệt Thế Yêu Đế tàn sát Thiên Tuyển Phủ, không ngờ bên trong giấu một thần tiên. Sở Câu Hoài và đám trưởng lão liên hợp đánh Diệt Thế Yêu Đế bị thương nặng, nhưng Sở Câu Hoài không cách nào giết gã tại chỗ.

Vì biết rõ Diệt Thế Yêu Đế là chiến tướng của Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh mười ba vạn năm trước nên Sở Câu Hoài muốn truy sát, chấm dứt tai họa ngầm. Danh tiếng của Cơ Vĩnh Sinh vẫn nổi như cồn trong Cổ Tiên giới, trận chiến đó Cơ Vĩnh Sinh đã giết nhiều thần tiên, chấn động nguyên Cổ Tiên giới.

Nghe nói Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế, Sở Câu Hoài cho rằng Diệt Thế Yêu Đế sẽ trốn tới chỗ hắn nên lao thẳng tới đây, tình cờ gặp Dương Tiễn độ kiếp, sinh lòng yêu tài.

Bạch Trạch mở miệng nói:

- Vị tiên nhân tên Sở Câu Hoài e rằng sẽ giận chó đánh mèo toàn bộ thiên địa, sao ngươi không trợ giúp chúng ta một tay?

Tần Quân nhướng mày, không rõ Bạch Trạch nói vậy là sao, nhưng hắn không hỏi nàng ngay, chờ về sau nghe nàng giải thích.

Lệ Thanh cắn răng hỏi:

- Giúp các ngươi? Nếu không phải Diệt Thế Yêu Đế đột nhiên tập kích

làm sao gây ra chuyện lớn như vậy?

------oOo------

Chương 969: Tà ma kinh thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tức giận nói:

- Trẫm chưa từng thừa nhận mình là Cơ Vĩnh Sinh! Huống chi trẫm không phái Diệt Thế Yêu Đế đi!

Người trong thiên hạ đều cho rằng hắn là Cơ Vĩnh Sinh, không ai hỏi hắn sự thật thế nào, khiến Tần Quân rất bực mình. Như thể mọi cố gắng của hắn đều đổ vào cái tên Cơ Vĩnh Sinh.

Đám Thần Ma cũng thành Thánh Đình để lại nguồn lực, thật là lý luận ăn cướp!

Lệ Thanh lặng im, thật ra Thiên Tuyển Phủ không tin Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế, nghe nói y đã hình thần đều diệt, không có khả năng chuyển kiếp.

Mắt Bạch Trạch hấp háy nói:

- Ngươi trở về kêu Thiên Tuyển Phủ ra lệnh toàn thiên hạ truy nã Sở Câu Hoài. Đừng nói hắn là thần tiên, cứ bảo là tà ma đến từ thiên ngoại muốn đồ hết thương sinh!

Lệ Thanh, Kim Quang Thánh Mẫu hút ngụm khí lạnh.

Tần Quân ngạc nhiên nhìn Bạch Trạch, kế thật độc.

Tất cả sinh linh thiên hạ rất mẫn cảm với hai chữ thiên ngoại, nếu miêu tả Sở Câu Hoài thành tà ma e rằng các phương thế lực không ngồi yên. Những siêu thế lực dù biết Sở Câu Hoài là tiên nhân cũng không dám cho gã rời đi.

Đây không phải mâu thuẫn giữa Thiên Đình Đại Tần và thần tiên, nó liên quan nguy nan của cả thiên địa.

Lệ Thanh lặng im, gã nhìn ra được lòng dạ Sở Câu Hoài không quá rộng rãi, sau khi trở về sẽ không nói thật mình bị nữ yêu đánh bại. Vì giữ mặt mũi, có lẽ Sở Câu Hoài sẽ nói toàn thiên hạ tấn công gã nên gã mới thất bại.

Huống chi Lệ Thanh biết kế hoạch của phủ chủ, đại năng Cổ Tiên giới tuyệt đối không thể giáng lâm thế giới này. Không thì bọn họ sẽ bị giam cầm trong thế giới này mấy chục vạn năm.

Lệ Thanh hít sâu, nói:

- Ta sẽ trở lại bàn với phủ chủ.

Đương nhiên sau khi trở về việc làm thứ nhất là gã tìm cách giải trừ Vạn Kiếp Ngự Trùng.

Tần Quân dứt khoát đồng ý:

- Được!

Tần Quân đứng dậy tự mình cởi xích khóa cửa lao.

Mắt Lệ Thanh lóe tia kinh ngạc, không ngờ Tần Quân đồng ý nhanh vậy.

Lệ Thanh không biết rằng có Vạn Kiếp Ngự Trùng, Tần Quân không sợ gã làm chuyện gì.

Hôm đó Lệ Thanh được Tần Quân thả ra, việc Sở Câu Hoài không bị hắn để lộ ra ngoài. Sau khi Dương Tiễn trở về mọi thứ chìm trong bình tĩnh.

Sở Câu Hoài bị Nhiên Đăng bắt đi từ đó bặt tin, như bốc hơi khỏi nhân gian.

Trong ngự hoa viên. Tần Quân ngồi trong thạch đình trầm tư, giờ hắn có bốn lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, không biết có nên dùng không. Thần Ma có thể tăng giá trị thì gồm La Sĩ Tín, Hình Thiên, Như Lai, nhưng họ quá mạnh, hắn không dám dùng. Như Lai chưa chính thức đầu vào Tần Quân.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Có nên để Khoa Phụ hoặc Hậu Nghệ về phó bản Thần Ma kéo một đống chiến sĩ Vu tộc ra không?

Rất nhanh Tần Quân phủ định ý định này.

Vu tộc đoàn kết một lòng, lỡ mang theo nguyên Vu tộc thì toi.

Tưởng tượng thôi Tần Quân đã sợ.

Nếu mười hai Tổ Vu đi ra, Đông Hoàng Thái Nhất không có Đế Tuấn hỗ trợ rất có thể bị đánh khờ, càng đừng nói hắn. Theo Tần Quân biết mười hai Tổ Vu khi đã cuồng thì không thua gì Đông Hoàng Thái Nhất.

Thôi, vẫn giữ lại cơ hội phó bản Thần Ma, giờ tổng thể năm lần cơ hội phó bản Thần Ma đổi thành cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma. Còn bốn lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì nên dùng, giữ lại hai lần, dùng hai lần.

Tần Quân thầm quyết định:

- Nên cho Lý Tồn Hiếu và Quan Vũ thử xem.

Tần Quân định bụng ngày mai triệu kiến Lý Tồn Hiếu và Quan Vũ, dù hai người không tiến bộ bao nhiêu cũng không khiến hắn khó chịu, coi như báo ơn.

***

Chớp mắt năm ngày trôi nhanh.

Hôm nay Thiên Tuyển Phủ phát ra một lệnh truy nã chiêu cáo toàn thiên hạ.

Bắt một tà ma thiên ngoại tên Sở Câu Hoài, có kèm hình vẽ chân dung gã truyền đến sáu điện ba địa.

Trong một tiểu thế giới, non xanh nước biếc, cầu vồng bắc ngang trời, rất duy mỹ.

Lâu Nam đứng trước thác nước lớn, tận cùng mặt hồ nổi lên hơi nước khiến bóng dáng lão tựa như vị tiên di thế độc lập.

Lệ Thanh chợt hiện hình sau lưng Lâu Nam, trầm giọng nói:

- Phủ chủ, lệnh truy nã đã truyền ra.

Lâu Nam vẫn mãi lo ngắm nhìn non nước:

- Ừm!

Lệ Thanh nghi hoặc hỏi:

- Thật sự phải làm vậy sao? Nếu thần tiên phát hiện sự thật thì chúng ta tiêu.

Lâu Nam hỏi ngược lại:

- Nếu không thì sao?

Lệ Thanh câm nín.

Nhìn như Thiên Tuyển Phủ cao cao tại thượng thật ra chỉ là con rối của thần tiên, dù chỉ là đặc sứ cũng có quyền nhổ tận gốc làm Thiên Tuyển Phủ đổi người.

Lâu Nam hừ lạnh một tiếng:

- Chỗ chúng ta cách Cổ Tiên giới rất xa, dù Sở Câu Hoài trở lại phục mệnh cũng cần mấy năm, trong khoảng thời gian này cửu đế chắc chắn được bầu chọn ra. Chờ phá trời rồi thì không sợ thần tiên nữa.

Tuy Sở Câu Hoài cứu Thiên Tuyển Phủ nhưng không thay đổi được bọn họ ghét thần tiên. Bọn họ làm chim trong lồng quá lâu rồi, lâu đến nỗi họ hầu như chết lặng.

Lệ Thanh hít sâu một hơi, tiếp tục hỏi:

- Thiên Mệnh Đại Đế, Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ thật sự

mạnh đến thế sao? Khi Diệt Thế Yêu Đế ẩn hiện đã cho Cửu U Âm Đế ra oai phủ đầu.

Sự kiện đó không biết là bị Kiếm Chủ hay Thiên Đình Đại Tần tiết lộ ra, làm Cửu U Âm Đế mất hết mặt mũi.

Quy Vương Tư Mã Mộng Ma bị Thiên Đình Đại Tần hù lùi, hùng chủ xếp mười hạng đầu đã có vài người chịu thiệt trước Thiên Đình Đại Tần.

Lâu Nam tức giận nói:

- Hừ! Với thực lực Diệt Thế Yêu Đế biểu hiện ra khi đánh lén chúng ta thì không đủ sức đánh bại Cửu U Âm Đế, tên đó rất âm hiểm, chắc chắn cố ý nâng Diệt Thế Yêu Đế lên.

Nâng Diệt Thế Yêu Đế lên?

Lâu Nam giải thích rằng:

- Cửu U Âm Đế thống nhất toàn bộ Âm phủ đã không cần danh tiếng, hắn tâng bốc Diệt Thế Yêu Đế lên vì kế hoạch cửu đế. Nếu ta không đoán sai thì từ đầu tới đuôi Cửu U Âm Đế không ra tay, thiên hạ hiện nay ít ai biết Diệt Thế Yêu Đế, nhưng nếu Diệt Thế Yêu Đế đánh lui được Cửu U Âm Đế thì sẽ nổi tiếng như cồn.

Lệ Thanh đã hiểu, lòng thầm giật mình. Xem ra gã không thể khinh thường bất cứ vị hùng chủ nào xếp năm hàng đầu.

Lệ Thanh thì thào:

- Kế hoạch cửu đế . . .

Lệ Thanh không hỏi nữa, mắt tràn đầy mong chờ.

Thời đại này đặc sắc hơn bất cứ thời đại nào trước kia.

***

Từ sau khi Thiên Tuyển Phủ ban bố lệnh truy nã, các thế lực lớn trong toàn thiên hạ đều được tin, còn kèm hình của Sở Câu Hoài.

Mấy trăm vực bàn tán về Sở Câu Hoài.

- Sở Câu Hoài? Thiên ngoại tà ma?

- Ui chà, muốn hủy diệt nguyên thiên địa? Tà ma như thế phải trừ khử mới được!&

------oOo------

Chương 970: Như Lai quy tâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lần đầu ta nghe Thiên Tuyển Phủ ban bố lệnh truy nã.

- Vượt qua Đại La Chí Tiên? Đại La Chí Tiên là cái gì?

- Trời ạ, thiên hạ sắp loạn lớn rồi!

Hai mươi năm gần đây mỗi cách một thời gian sẽ xuất hiện hùng chủ mới kinh động thiên hạ, giờ Thiên Mệnh Đại Đế sắp đề cử thế lực đỉnh cao thiên hạ, trước bão táp đến xuất hiện một thiên ngoại tà ma. Con nít ba tuổi cũng linh cảm được gần đây xảy ra quá nhiều việc lớn.

Trong khi bên ngoài ồn ào hỗn loạn thì Tần Quân đang tu luyện Đại Chu Thiên Chưởng.

Quan Vũ thông qua cơ hội Thần Ma đỉnh cao miễn cưỡng phục hồi đến Chân Tiên cảnh nhị trọng, vẫn khó gánh trách nhiệm lớn. Lý Tồn Hiếu là Kim Tiên cảnh nhất trọng, cũng không được gì. Nhưng Tần Quân không hối hận, sau này hắn sẽ lục tục tìm cách nâng cao thực lực cho những Thần Ma được triệu hoán giai đoạn đầu.

Bạch Trạch đi vào ngự hoa viên, chắp tay hướng Tần Quân:

- Bệ hạ.Nhan Vương Điện truyền tin nói gần đây có thế lực lớn nhằm vào Nhan Vương Điện.

Bạch Trạch là người duy nhất có tư cách trực tiếp tiến vào ngự hoa viên trừ thánh hoàng hậu, điều này khiến quần thần suy nghĩ lan man, xem nàng là thánh phi. Bạch Trạch còn là cường giả Đại La cảnh, đáng để quần thần kính sợ.

Tần Quân ngừng động tác, hỏi:

- Cần chi viện không?

Ít ai biết quan hệ của Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương Điện, bọn họ không lộ ra ngoài, các thánh phi cũng không biết chuyện.

Tần Quân chửi thầm. Cửu đế thiên hạ là miếng bánh lớn, nhiều kẻ dã tâm bừng bừng không kiềm được muốn gây chuyện tăng danh tiếng cho mình.

Nhan Vương Điện là thế lực mới lên non nhất, rất được chú ý, nếu giẫm nó dưới chân thì sẽ bay vọt lên trời, có hy vọng vào cửu đế thiên hạ.

Nhưng Tần Quân đã sớm phái Lưu Trầm Hương đi, cộng với Chân Võ Đại Đế, Lý Tư, Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm, có mặt đám Đại La Kim Tiên này thì không thành vấn đề mới đúng.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Thi Hoàng Điện và Ưu Công Tử đều theo dõi Nhan Vương Điện.

Nếu công bố quan hệ của Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần sẽ làm đám người này hết hồn, nhưng không cần thiết.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Xem ra trẫm phải tự mình đi một chuyến.

Chăm chỉ tu luyện trong Thiên Đình Đại Tần không bằng đi chiến đấu sẽ tiến bộ càng mau.

Bạch Trạch cười.

Tần Quân lặng lẽ sai người tạo truyền tống môn trong ngự hoa viên, nối với bên trong Nhan Vương thành, chỉ cần hai nén nhang là có thể đi vào

Nhan Vương thành.

Truyền tống môn này không phải loại bình thường, Tần Quân bỏ ra ba ngàn vạn điểm danh khí đổi từ thần thoại thương thành, khoảng cách vượt vực rất xa, truyền tống môn ổn định và ẩn khuất hơn. Truyền tống môn bình thường rất lớn, làm như sợ người ta không thấy.

Tần Quân hỏi Bạch Trạch:

- Như Lai nghĩ thông chưa?

Nếu Như Lai nghĩ thông thì lần này có thể dẫn theo đến Yêu Khư chơi. Với vĩ lực của Như Lai dư sức càn quét một phương.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ muốn đi du thuyết lần nữa không? Ta cảm giác sắp được rồi, dục vọng cầu sinh của y rất mạnh.

Trong mắt Bạch Trạch thì nàng đã phục hồi đến đỉnh, không ngán Như Lai. Nhưng Bạch Trạch không biết Như Lai đỉnh cao khủng bố cỡ nào, không biết Bồ Đề Tổ Sư biến thái biết bao.

Tần Quân gật đầu mang theo Bạch Trạch đi thiên lao.

Nửa chén trà sau.

Hai người đến bên ngoài nhà tù giam Như Lai. Thiên lao rất lớn, đã bắt nhốt mấy ngàn người, đều là phạm nhân tu vi rất mạnh. Như Lai ở tầng dưới chót nhất.

Như Lai dựa vào góc tường thấy Tần Quân đến thì mắt lóe tia vui mừng, nhưng chỉ vụt thoáng qua, hắn không bắt giữ được.

Mấy ngày nay Như Lai ở trong nhà lao suy nghĩ rất nhiều, nghĩ thông nhiều.

Như Lai không cam lòng cứ tọa hóa như vậy, y phải làm Nhiên Đăng không chết tử tế được!

Trải qua Tần Quân kích động, Như Lai cảm thấy mối thù với Nhiên Đăng đã cao hơn sát ý dành cho Tần Quân. Thiên Đình Đại Tần còn dễ nói, dù gì là y chọc vào trước, thực lực, vận may không bằng người ta, thua thì thua thôi.

Nhưng với Nhiên Đăng thì Như Lai không phục, tự dưng cứng rắn đòi chiếm địa bàn của y, kiếp trước địa vị hai người giống nhau đều là Phật Tổ. Nhớ lại cách ăn mặc như đạo sĩ của Nhiên Đăng, Như Lai nghi ngờ lão đã làm phản, y phải thanh lý môn hộ.

Vì thế Như Lai tìm ra cái cớ hoàn mỹ thuyết phục mình, đó là thanh lý môn hộ, trừ bỏ phản đồ Nhiên Đăng!

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Như Lai, đã nghĩ thông chưa?

Như Lai chậm rãi đứng dậy đi tới trước cửa lao, cùng bốn mắt nhìn nhau. Giờ phút này chiều cao của y và hắn không chênh lệch nhiều, nhưng cà sa dính đầy bụi, so với Tần Quân mặc hoàng bào thì khí thế của Như Lai giảm nhiều.

Như Lai bình tĩnh nói:

- Hiện giờ tu vi của ta đã tán, e rằng phải mất mấy trăm năm mới phục hồi đỉnh cao.

Mấy trăm năm đã là rất nhanh, từng có đại năng bế quan một lần đã là thương hải tang điền.

Khóe môi Tần Quân co giật, lừa trọc già này đàm phán điều kiện với hắn?

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nếu ngươi thật lòng thần phục thì trẫm bảo đảm ngươi bình phục!

Bạch Trạch đứng sau lưng hắn nhếch môi cười, Thiên Đình Đại Tần lại thêm một Đại La Thủy Tiên.

Như Lai lập tức quỳ trước cửa lao trầm giọng nói:

- Như Lai ta nguyện đầu bái Thánh Đế bệ hạ, lấy chết hiệu trung!

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ thu phục Như Lai.]

Không cần Tần Quân nhắc bảng liệt kê thuộc tính của Như Lai đã hiện ra.

[Như Lai: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Phật Tổ.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Đại Nhật Như Lai Kinh Phật.

Thần thông: Như Lai Thần Chưởng. Chưởng Trung Phật Quốc. Phật Tổ Vạn Vật.

Mức độ trung thành: 64 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ!

Tim Tần Quân đập nhanh.

Mợ ơi, Như Lai thế này thì có nên đưa cho Đại La Phục nguyên Đan không? Bạch Trạch không đè đầu được!

Tần Quân bỗng rất cảm tạ Nhiên Đăng bị thương nặng Như Lai, không thì Thiên Đình Đại Tần muốn hạ gục Như Lai chẳng khác nào người si nói mộng.

Tần Quân rối rắm nhìn đầu trọc bóng lưỡng.

Mức độ trung thành của Như Lai là sáu mươi bốn, chắc sẽ không làm phản đi?

Tần Quân không chắc lắm.

Tần Quân vừa cười vừa giật xích sắt khóa cửa lao, thả Như Lai ra:

- Như Lai mau đứng lên đi. Thật ra lúc trước hai ta chỉ đứng ở trận doanh khác nhau, mưu lợi cho riêng bên mình, không có thù gì quá lớn. Nếu không có Niết Bàn Bồ Đề của ngươi thì ái phi của trẫm nguy hiểm rồi.

Như Lai nghe vậy nhẹ lòng hơn nhiều, đúng như Đường Tam Tạng nói, Tần Thánh Đế đối với bên ngoài bá đạo ngông cuồng nhưng với người mình thì không hẹp hòi.

------oOo------

Chương 971: Như Lai quy tâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Lai dù gì là Phật Tổ, nếu không phải áp lực dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng quá lớn thì y không đi nhiều nước cờ hiểm như thế.

Nghe Tần Quân nói như thế, Như Lai bất đắc dĩ cười nói:

- Tất cả đều vì một chữ lợi, ta vốn định thành lập Phật giáo chính thống, bất đắc dĩ thế giới này có thành kiến quá lớn với Phật.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đi cùng trẫm một chuyến đi, vừa lúc tâm sự, trẫm có rất nhiều thắc mắc.

Như Lai có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ, tại sao lúc trước không một chưởng diệt Thiên Đình Đại Tần? Với tu vi của Như Lai hoàn toàn có thể tung hoành thiên địa vô địch, nhưng tại sao cực kỳ điệu thấp? Ít nhất Như Lai điệu thấp hơn Yêu Hoàng.

Lại nhìn Nhiên Đăng, mới đi ra bao lâu đã khuấy động trời long đất lở.

Như Lai vỗ tay cười nói:

- A di đà phật, bệ hạ dẫn đường đi.

Sau khi xóa tan hiềm khích lúc trước, Như Lai thấy nhẹ nhàng vô cùng, như có sự sống mới.

Thật ra lúc đánh nhau trong Tây Vực, Như Lai mắng Tôn Ngộ Không làm Tần Quân rất xúc động. Tôn Ngộ Không tội nghiệp thật nhưng người đáng thương có chỗ đáng giận. Đứng ở góc độ Thiên Đình, không xúi Như Lai giết Tôn Ngộ Không đã là nhân từ.

Đa số người muốn giống như Tôn Ngộ Không, vô pháp vô thiên, không kiêng nể gì, nên họ đứng ở góc độ của Tôn Ngộ Không ghét Như Lai.

Kiếp trước Như Lai vốn có hình tượng mặt chính diện, nhưng đời sau các loại âm mưu luận tung ra khiến Tần Quân cũng thấy y thật ghê tởm.

Nhưng Như Lai một mình chiến với Thiên Đình Đại Tần, một điểm này đã làm Tần Quân khâm phục.

Tạm thời Tần Quân không có hảo cảm với Như Lai, vì dã tâm quá lớn, hắn phải đề phòng y.

Tần Quân mang theo Như Lai, Bạch Trạch về ngự hoa viên, chuẩn bị truyền tống đến Nhan Vương Điện.

***

Yêu Khư. Nhan Vương thành to lớn đứng thẳng trên mặt đất, bầu trời bị mây yêu bao phủ mãi mãi không thấy mặt trời.

Dương Thiền đứng trên nóc lâu vũ nhìn phía cuối đường chân trời, khuôn mặt xinh đẹp đoan trang lộ nét âu lo.

Lưu Trầm Hương xuất hiện ở sau lưng nàng, cười tủm tỉm hỏi:

- Mẫu thân đang lo sắp đánh nhau sao?

Khi biết Dương Thiền cũng xuất hiện ở thế giới này làm Lưu Trầm Hương mừng hết lớn, mức độ trung thành tăng thêm mấy điểm.

Dương Thiền nhẹ gật đầu nói:

- Ừm, bệ hạ bận lo việc cửu đế thiên hạ, nếu bị phân tâm thì không tốt.

Lưu Trầm Hương vô tư cười teo toét:

- Sợ cái gì? Nhan Vương Điện có nhi ở đây!

Dương Thiền lườm gã, dặn dò:

- Ở thế giới này ngươi hãy điệu thấp chút, không được cuồng vọng.

Kiếp trước Lưu Trầm Hương dời núi cứu mẫu, tâm tính hơi ngông chút nên Dương Thiền phải nhắc nhở.

Lưu Trầm Hương khen rằng:

- Mẫu thân yên tâm, các trưởng lão trong Nhan Vương thành đều rất mạnh. Đặc biệt là Chân Võ Đại Đế, quá mạnh.

Lưu Trầm Hương kế thừa y bát của Đấu Chiến Thắng Phật, tính tình trở nên hiếu chiến.

Dương Thiền thương yêu chỉ trán gã.

Ngoài thành chợt truyền đến từng tiếng quỷ khóc sói tru.

Dương Thiền nhíu mày nói:

- Lại đến nữa.

Gần đây Thi Hoàng Điện cứ quấy rối Nhan Vương thành không ngớt.

Từ Trọng Sinh làm điện chủ ngại tự mình chèn ép thế lực mới lên, gã phái hai Đại La Chí Tiên dẫn đội. May mà trong Nhan Vương thành có Hư Không Lang Ma, không thì hậu quả không tưởng tượng nổi.

Một tiếng gầm nổ vang:

- Chân Võ tạp chủng! Lăn ra đây cho ta!

Tu sĩ, yêu dân trong Nhan Vương thành hết hồn, suýt rách màng tai.

Hai nam nhân vạm vỡ mặt không chút máu bay trên trời, trước mặt là Nhan Vương thành, sau lưng là vô số thi tu, thi nô.

Mỗi lần Thi Hoàng Điện xuất chiến đều dùng chiến thuật biển người, một thi tu dẫn theo vài hoặc mấy chục, mấy trăm thi nô, tu vi cao sâu thì có thể mang mấy ngàn thi nô.

Từ Trọng Sinh từng triệu hoán ra trăm vạn thi nô Thiên Tiên cảnh, trận chiến ấy đặt địa vị của Thi Hoàng Điện.

Chân Võ Đại Đế đứng trên tường thành hừ lạnh nói:

- Hừ! Đám thối các ngươi lại đến tìm chết!

Thanh âm như sấm sét rung động cả khung trời.

Tu sĩ, yêu binh đứng hai bên Chân Võ Đại Đế vẻ mặt châm chọc nhìn thi tu của Thi Hoàng Điện.

Đây đã là lần thứ tư xâm nhập, mỗi lần Thi Hoàng Điện đều bị hai Hư Không Lang Ma đánh lui.

Rầm rập rầm rập!

Hai thân hình cao lớn như núi to chặn ngoài tường thành, bụi bốc lên cao mấy trăm trượng, là Hư Không Lang Ma. Khuôn mặt dữ tợn, thân hình như ma thần, hơi thở thô bạo mà tràn ngập sát ý, dù là binh sĩ Nhan Vương thành cũng vã mồ hôi lạnh nhìn.

Hai Hư Không Lang Ma nhanh chóng biến lớn, vươn cao trăm trượng, vượt qua ngàn trượng, năm ngàn trượng, vạn trượng!

Đầu đội trời chân đạp đất!

Khiến vô số sinh linh ngước đầu nhìn.

Lưu Trầm Hương đứng cạnh Dương Thiền siết chặt hai nắm tay lẩm bẩm:

- Mạnh quá!

Đây không phải lần đầu Lưu Trầm Hương trông thấy Hư Không Lang Ma bày ra tư thế bá tuyệt nhưng vẫn bị rung động.

Dương Thiền nhíu chặt chân mày thanh tú, Thi Hoàng Điện đã thất bại bao nhiêu lần? Tại sao không chịu buông bỏ?

Nhìn kỹ hai thi tu Đại La Chí Tiên, họ nhe răng cười rất âm hiểm.

Dương Thiền càng thấy bất an hơn.

Một nam nhân vạm vỡ thủ lĩnh cười khẩy nói:

- Hư Không Lang Ma, hai con súc sinh không có ý thức, tưởng mình vô địch thật sự sao?

Nam nhân này và một nam nhân vạm vỡ khác bộ dạng giống nhau, thật ra họ là huynh đệ ruột, cùng trưởng thành đến trình độ này.

Người nói chuyện là ca ca Thiên Mịch, đệ đệ tên Thiên Khô, cả hai đều là Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ.

Đến Đại La Chí Tiên cảnh rồi mỗi tiểu cảnh giới là lạch trời khiến sinh linh khó mà vượt qua.

Số lượng sơ kỳ và trung kỳ là một trăm chia một, huống chi Đại La Chí Tiên vốn là lông phượng và sừng lân.

Long Đế cười cợt, thanh âm vang vọng dưới bầu trời:

- Thi Hoàng Điện các ngươi thích bị ngược sao?

Thiên Mịch, Thiên Khô biểu tình cực kỳ khó xem.

Hai Hư Không Lang Ma cùng giơ nắm đấm đánh tới, cánh tay phải như sơn mạch lao ra, xé rách không khí, đinh tai nhức óc.

Thiên Mịch, Thiên Khô và các thi tu vội né tránh, nhưng đa số thi tu và thi nô không kịp né đã bị quyền phong nghiền nát. Hình ảnh cực kỳ đồ sộ, mặt đất rung bần bật.

Hai Hư Không Lang Ma cùng rống to, tiếng gầm kinh động chín tầng trời:

- Grào!

- Grào!

Thiên Mịch, Thiên Khô vội thi pháp trên trời cao, hai lỗ đen to xuất hiện trên đỉnh đầu. Hai bộ xương trắng khủng bố âm trầm chui ra, xương trắng vô cùng cao lớn, người dính chút máu thịt, trên đầu chỉ có một tròng mắt.

Nếu Tần Quân có mặt chắc chắn sẽ nhận ra chúng nó giống hệt Bạch Cốt Mệnh Quân trong người Hắc Hải Vương Kình.

------oOo------

Chương 972: Mệnh Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Mịch cuồng nhiệt hét to:

- Lên đi Mệnh Quân!

Trong Thi Hoàng Điện, Mệnh Quân là thi nô tối cao vô thượng, lần này nếu không phải vì xử Nhan Vương Điện thì Thiên Mịch, Thiên Khô không có cơ hội điều khiển Mệnh Quân chiến đấu.

Hai Mệnh Quân bò ra từ lỗ đen nhanh chóng lên cao ngàn trượng. Mặc dù so với Hư Không Lang Ma còn khá nhỏ bé nhưng Mệnh Quân phát ra hơi thở âm u khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Hư Không Lang Ma không sợ Mệnh Quân, vung nắm đấm đánh ra quyền lực khủng bố nổ nát không gian dọc đường đi. Nhưng hai Mệnh Quân không né tránh, giơ móng vuốt xương lên định đón đỡ.

Bùm bùm!

Nắm đấm thịt của Hư Không Lang Ma đụng vào cốt trảo, hai bên đụng độ

dấy lên từng vòng sóng gió. Thiên Mịch, Thiên Khô bị gió hất bay.

Hai Hư Không Lang Ma đụng độ hai Mệnh Quân, một bên thì bá lực vô song, một bên có tốc độ siêu tuyệt, bốn vật khổng lồ đấu túi bụi trong Nhan Vương thành.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, cuồng phong tàn phá thiên địa, dù là Thiên Mịch, Thiên Khô cũng không dám đến gần chiến trường.

Hư Không Lang Ma vô cùng cuồng bạo, không có cảnh giới chính xác, lực lượng có thể tổn thương Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ. Lúc trước Yêu Tổ suýt bị Hư Không Lang Ma diệt.

Nền đất nứt ra những cái khe to như sơn cốc, vì Mệnh Quân xuất hiện khiến quy mô trận chiến này vượt xa lúc trước.

Vạt áo Chân Võ Đại Đế bị gió thổi phần phật, gã cau mày thầm thắc mắc Mệnh Quân là vật gì.

Mệnh Quân toát ra hơi thở cực kỳ tà ác, khủng bố còn hơn Hư Không Lang Ma.

Lý Tư hỏi Chân Võ Đại Đế:

- Còn một Hư Không Lang Ma, có nên sử dụng không?

Tuy Nhan Vương Điện lấy Lý Tư dẫn đầu, nhưng Chân Võ Đại Đế có tu vi cao nhất, nhìn rõ chiến trường hơn.

Chân Võ Đại Đế nhẹ giọng nói:

- Đừng hoảng.

Hai Hư Không Lang Ma tạm thời không bị rơi vào thế yếu, không cần phái ra Hư Không Lang Ma thứ ba.

Cùng lúc đó, Tần Quân, Bạch Trạch bay ra khỏi thành. Như Lai đã tán tu vi nên chỉ có thể đi bộ. Nhan Vương thành siêu lớn, đủ cho Như Lai đi

mấy canh giờ.

Tần Quân đã thay áo trắng, khuôn mặt thay đổi vì bảo bối thiên diện.

Tần Quân chưa đến tường thành đã thấy hai Mệnh Quân đánh nhau với Hư Không Lang Ma, ánh mắt trở nên sắc bén:

- Bạch Cốt Mệnh Quân!

Nếu không phải tại chiến đấu với Bạch Cốt Mệnh Quân thì Thủ Tâm đâu cần thiêu đốt thọ mệnh của Liễu Nhược Lai?

Những việc sau đó hầu như đều do trận chiến ấy. Dù cuối cùng Tần Quân thắng lớn nhưng mỗi lần nhớ lại thảm cảnh khi đó là lòng hắn dâng trào sát ý.

Tần Quân trầm giọng ra lệnh:

- Bạch Trạch, nổ nát chúng cho trẫm, sau đó bắt lấy cường giả dẫn đầu Thi Hoàng Điện!

Bạch Trạch không rõ lý do nhưng vẫn làm theo, bay đi với tốc độ cao nhất.

Đám trưởng lão Đại La đứng trên tường thành cảm giác có gió mạnh từ phía sau ập đến, chưa kịp phản ứng đã thấy một bóng trắng xông hướng chiến trường.

Lý Tư kinh kêu:

- Đó là cái gì!?

Đám nhân viên cao tầng như Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm, Dương Nhâm đều rất ngạc nhiên. Chân Võ Đại Đế không thấy rõ bộ mặt thật của bóng trắng vừa rồi.

Chưa đầy hai giây Bạch Trạch như tiên nữ đáp xuống đỉnh đầu Hư Không Lang Ma, vỗ chưởng hướng hai Mệnh Quân dữ tợn âm u.

Ầm ầm!

Hai Mệnh Quân cách không khí nổ tung, thân xương cao ngàn trượng thành vô số xương vụn rơi như mưa, vô số sinh linh trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Thiên Mịch, Thiên Khô vẻ mặt như gặp quỷ, hai người không phát hiện Bạch Trạch, chỉ thấy hai Mệnh Quân bỗng nhiên nổ tung.

Bạch Trạch chưa ngừng lại, lập tức vỗ chưởng xuống. Trăm vạn thi tu, thi nô bị cách không đè nổ banh xác, nền đất trong mười dặm vỡ nát, như núi lửa phun trào, tiếng gầm rú khủng bố át hết mọi thanh âm trong thiên địa.

Chỉ một chưởng đã tiêu diệt quân đội trăm vạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nền đất trong phạm vi mười dặm sụp xuống, đá bay lên cao ngàn trượng, như bị đá to đập xuống đất, trăm vạn xác chết bị chôn vùi. Thiên Mịch, Thiên Khô vã mồ hôi như tắm nhìn.

Uy áp từ trên trời giáng xuống khiến hai người rợn tóc gáy, may mà họ trốn nhanh không thì đã bị thương nặng.

Bạch Trạch bỗng xuất hiện sau lưng Thiên Mịch, Thiên Khô, vỗ hai chưởng vào lưng họ.

Hai người cùng hộc máu:

- Phụt!

Thiên Mịch, Thiên Khô bay tới đập thủng tường thành rớt vào con phố trong thành, không rõ sống chết.

Chân Võ Đại Đế vội nhảy xuống tránh cho Thiên Mịch, Thiên Khô ở trong thành tổn thương người.

Khi Chân Võ Đại Đế đến trước mặt hai người thì lộ biểu tình ngạc nhiên. Thiên Mịch, Thiên Khô nằm trong vũng máu, thân thể có nhiều chỗ gãy xương, đã mất ý thức, khóe mắt chảy máu. Có thể thấy chưởng lực của Bạch Trạch khủng bố cỡ nào, một chưởng làm Đại La Chí Tiên mất sức chiến đấu.

Chân Võ Đại Đế ngước nhìn Bạch Trạch lơ lửng ngoài thành, vẻ mặt khó tin thì thào:

- Hơi thở đó là . . .

Tất cả sinh linh trên tường thành xôn xao.

- Đó là một nữ yêu?

- Mạnh quá.

- Sao có thể như vậy? Hai vị kia là Đại La Chí Tiên!

- Sao trước kia ta chưa gặp nàng bao giờ?

- Ta bị hoa mắt?

Theo thời gian trôi qua trong Nhan Vương thành đông yêu thú hơn, ban đầu xảy ra nhiều ma sát với trăm vạn tu sĩ bên Tần. Rất nhanh các trưởng lão dùng thủ đoạn thiết huyết trấn áp hết bạo động.

Bạch Trạch nhanh chóng đeo mạn che mặt không cho người thấy.

Trước kia còn đỡ, Nhan Vương Điện mới thành lập, không ai biết nàng. Nhưng giờ Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương Điện đã nổi tiếng, Bạch Trạch cần chế tạo hai thân phận.

Đáng nhắc tới là lúc trước Hạng Vũ xuất thế trận chiến đầu tiên ngay trước Nhan Vương thành, bị Yêu Hoàng trông thấy nhưng gã không nghĩ nhiều. Dù sau này Hạng Vũ nổi tiếng trong cuộc chiến ở Tây Vực vẫn không khiến Yêu Hoàng hoài nghi.

Hết cách, Thiên Đình Đại Tần đã xem như kỳ tích, sao Tần Thánh Đế có thể tạo dựng thêm một đại thế lực? Như thế là trái với lẽ thường.

Tiếc rằng không ai biết về hệ thống, cùng lắm bọn họ đoán Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần có quan hệ gì đó nên mới phái Hạng Vũ đến giúp. Họ không dám liên tưởng Nhan Vương và Tần Thánh Đế là cùng một người.

Tần Quân bay tới.

Chân Võ Đại Đế nhìn sang, vội nửa quỳ dưới đất chắp tay quát:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân đáp xuống, xem xét Thiên Mịch, Thiên Khô. Hai người thê thảm không còn uy phong lúc trước.

Mất hai Đại La Chí Tiên, Nhan Vương Điện và Thi Hoàng Điện xem như không chết không ngừng.

Nhưng Tần Quân không lo lắng chút nào, trận chiến Tây Vực có Thi Hoàng Điện nhúng tay, Từ Trọng Sinh càng muốn bắt hắn, Tần Quân luôn ghim trong lòng.

Tần Quân nhẹ gật đầu nói:

- Đừng đa lễ, giữ mạng họ lại tra khảo đi.

------oOo------

Chương 973: Âm mưu của Yêu Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch vừa xuất hiện đã đánh nát hai Mệnh Quân, giết đại quân trăm vạn Thi Hoàng Điện, lật tay định ra kết quả chiến trường.

Đám người Lý Tư nhận ra thân phận Bạch Trạch, bản năng quay đầu vừa lúc thấy Tần Quân đứng trước mặt Chân Võ Đại Đế.

Đám trưởng lão Lý Tư, Long Đế, Mông Điềm vội bay tới trước mặt Tần Quân, quỳ lạy:

- Tham kiến bệ hạ!

Đám lính thấy thế cũng quỳ lạy hành lễ trên tường thành.

Thi Hoàng Điện phái đến quân đội bị diệt toàn quân, đám lính rất kích động nghĩ rằng nữ y áo trắng là thuộc hạ của bệ hạ. Sinh linh Nhan Vương Điện đều tôn xưng Tần Quân là bệ hạ, bên ngoài gọi hắn là Nhan Vương, nhưng hiếm ai thấy khuôn mặt thật của hắn.

Bạch Trạch nhẹ nhàng đáp xuống cạnh Tần Quân, nàng đeo mạn che mặt không cho người ta thấy khuôn mặt nhưng nhìn đôi mắt là biết ngay một nữ yêu rất đẹp.

Tần Quân phất tay nói:

- Dọn dẹp chiến trường đi.

Tần Quân động ý niệm, hai Hư Không Lang Ma ngoài thành rút về nguyên hình, bay về thành.

Sau đó Tần Quân mang theo đám cao tầng Nhan Vương Điện bay vào tháp cao chính giữa tòa thành, chuẩn bị họp.

Nhan Vương thành là Mệnh thành bí ẩn, tương đương với pháp bảo cỡ lớn, đã nhận Tần Quân làm chủ. Nhan Vương thành gặp tình huống gì Tần Quân đều biết, nhưng hắn không thể biểu hiện ra ngoài, hơn nữa hắn cũng không luôn luôn chú ý Nhan Vương thành.

Ngoài thành, cái hố to dài mười dặm đầy đá vụn và tay chân cụt, trong không khí tràn ngập mùi máu tanh hỗn tạp khiến người buồn nôn.

***

Đất Đông Hoàng.

Trong Yêu Hoàng cung.

Một yêu vương báo hoa bẩm báo với Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên cao:

- Bẩm Yêu Hoàng bệ hạ, gần đây Thi Hoàng Điện và Ưu Công Tử đều theo dõi Nhan Vương Điện, chúng ta có cần hỗ trợ không?

Thế lực của Thi Hoàng Điện so với Yêu Hoàng chỉ mạnh chứ không yếu hơn, tuy Ưu Công Tử trẻ tuổi nhưng phụ thân của gã, Cửu U Âm Đế là cường giả số hai đương thời, rất đáng gờm.

Đông Hoàng Thái Nhất cầm một bộ quyển trục, trả lời:

- Nếu Nhan Vương Điện có nguy hiểm thì ra tay cũng không muộn.

Quyển trục này ghi chép tất cả tin tức liên quan Thánh Đình có trong thiên hạ.

Yêu vương báo hoa chắp tay nói xong định đi:

- Tuân lệnh!

Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng:

- Chờ chút, mới rồi ngươi nói Ưu Công Tử cũng theo dõi Nhan Vương Điện?

Yêu vương báo hoa xoay người cung kính hỏi:

- Đúng vậy, có cần ngăn chặn không?

Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên cao mắt hấp háy, khóe môi cong lên bí hiểm khó đoán.

Đông Hoàng Thái Nhất cười đầy hứng thú:

- Xem ra tiểu nhi tử này của Âm Đế có dã tâm không nhỏ, tuổi còn trẻ đã theo dõi vị trí cửu đế thiên hạ, không để phụ thân của mình vào mắt.

Người nhảy ra gây sự vào lúc này hầu như đều vì cửu đế thiên hạ.

Cửu U Âm Đế điệu thấp như thế nhưng Ưu Công Tử làm nổi bật, chuyện này có ý vị sâu xa.

Yêu vương báo hoa không nói gì, trong lòng thầm suy nghĩ về việc này.

Đông Hoàng Thái Nhất phất tay:

- Đi xuống đi!

Yêu vương báo hoa chắp tay rời đi.

Trong đại điện chỉ còn một mình Đông Hoàng Thái Nhất, gã lẩm bẩm:

- Số hai đương thời? Vậy bản hoàng lấy nhi tử của ngươi ra khai đao với ngươi.

Lần trước Cửu U Âm Đế tự mình đến mời Đông Hoàng Thái Nhất tham dự cửu đế thiên hạ, mặc dù cho gã nhiều mặt mũi nhưng trong lòng gã thầm bực Cửu U Âm Đế. Nếu không phải suy xét đến chưa phá trời thì Đông Hoàng Thái Nhất rất muốn một bàn tay đập chết Cửu U Âm Đế.

***

Nhan Vương thành.

Tần Quân ngồi trên ngai vua hỏi:

- Người của Thi Hoàng Điện đã xuất hiện, còn Ưu Công Tử đâu? Chẳng phải nói hắn cũng nhằm vào Nhan Vương Điện sao?

Trong đại điện đứng chục vị trưởng lão, chấp sự, một nửa là yêu vương, một nửa là tu sĩ.

Những yêu vương, tu sĩ có mặt tại đây phần lớn lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân, mắt tràn đầy kích động và tò mò.

Tần Quân đeo thiên diện mặt đã thành người khác, vẫn đẹp trai nhưng kém hơn bản tôn một chút.

Lý Tư trả lời:

- Mấy hôm trước Ưu Công Tử từng dẫn người lẻn vào Nhan Vương thành nhưng bị phát hiện, trục xuất khỏi thành, gần đây không thấy bóng dáng của hắn.

Nhắc tới Ưu Công Tử là Lý Tư nhức đầu. So với Thi Hoàng Điện thì bọn

họ không dám chọc vào Ưu Công Tử, vì có Cửu U Âm Đế đứng sau lưng gã.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Lần sau bắt được Ưu Công Tử trực tiếp xử quyết.

Nguyên đại điện nổ tung.

- Bệ hạ đừng lỗ mãng!

- Tuy Nhan Vương Điện phát triển khả quan nhưng còn lâu mới đối kháng lại Cửu U Chi Địa!

- Hù Ưu Công Tử là được, không thể xuống tay giết!

- Làm vậy sẽ hoàn toàn đắc tội Cửu U Âm Đế!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Sợ Cửu U Âm Đế?

Giọng hắn chất chứa lửa giận khiến người phản đối câm mồm không dám hó hé.

Tần Quân bỗng muốn chỉnh đốn lại Nhan Vương Điện, quá hèn!

Tần Quân trầm giọng quát:

- Nhan Vương Điện chưa bao giờ e ngại, trước kia là thế, hiện tại cũng vậy, tương lai càng không sợ!

Đám trưởng lão, chấp sự rất xấu hổ, nhưng xấu hổ mặc xấu hổ, bọn họ phải cúi đầu trước hiện thực.

Cửu U Chi Địa quá mạnh, Nhan Vương Điện không thể đắc tội, lấy trứng chọi đá chỉ khiến Nhan Vương Điện rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục. Đương thời Cửu U Chi Địa khủng bố còn hơn Thiên Mệnh Điện, vì bọn họ khống chế Âm phủ, dù chết cũng không thoát khỏi bàn tay ma của Cửu U Âm Đế.

Tần Quân nhìn quét tất cả trưởng lão, chấp sự, gằn từng tiếng hết sức uy nghiêm:

- Ý trẫm đã quyết, dù là ai hễ đến mạo phạm Nhan Vương Điện thì giết không tha! Không cần băn khoăn gì hết!

Bạch Trạch đứng bên cạnh Tần Quân, khóe môi cong lên dưới mạn che mặt.

Phục hồi tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ khiến Bạch Trạch tự tin nhiều hơn, ở trong mắt nàng thì thế giới này Đại La Thủy Tiên là tồn tại đỉnh cao nhất, có lẽ nàng không phải số một đương thời nhưng cũng thuộc tầng lớp hàng đầu. Vì vậy Bạch Trạch không để Cửu U Âm Đế vào mắt.

Huống chi Như Lai đã đầu vào Tần Quân, còn có Bồ Đề Tổ Sư cao sâu khó dò tọa trấn.

Tần Quân phất tay ra mệnh lệnh cuối cùng:

- Phải rồi, chiêu cáo thiên hạ đi. Tuy chúng ta lấy tên là Nhan Vương Điện nhưng trẫm không muốn làm Nhan Vương, sau này nói với bên ngoài trẫm là Nhan Đế!

Gọi là Nhan Vương Điện vì Tần Quân suy xét địa vị Nhan Vương Điện sau này khi dung nhập vào Thiên Đình Đại Tần, lấy hoàng hoặc đế thì có điều kiêng dè. Nhưng Tần Quân không muốn làm vương, ít nhất hắn phải là hoàng hoặc đế.

Các trưởng lão, chấp sự ngó nhau, chưa phản ứng lại Tần Quân đã đứng dậy mang theo Bạch Trạch đi xuống.

Khi đi ngang qua Chân Võ Đại Đế, Tần Quân cười nói:

- Chân Võ, đi theo trẫm một chuyến.

------oOo------

Chương 974: Nhan Đế

Tần Quân định cho Chân Võ Đại Đế phục hồi đến Thần Ma đỉnh cao.

Chân Võ Đại Đế có địa vị rất cao trong thần thoại đạo giáo, mặc dù câu chuyện của gã không lan truyền rộng rãi nhưng tín ngưỡng cực cao.

Có lẽ Chân Võ Đại Đế có thể đột phá Đại La Chí Tiên, Tần Quân muốn thử xem.

Nhan Vương Điện phải có Đại La Chí Tiên tọa trấn. Bạch Trạch là quân sư hàng đầu của Thiên Đình Đại Tần, không thể ở lại Nhan Vương Điện thời gian dài được.

Tuy Chân Võ Đại Đế thắc mắc nhưng không hỏi nhiều, ngoan ngoãn đi theo bước chân Tần Quân:

- Rõ!

Sau khi tan họp, cái tên Nhan Đế truyền khắp Nhan Vương Điện.

Lấy đế làm tên, tất cả sinh linh rất phấn khởi.

- Nhan Đế? Khí phái quá, mạnh hơn Nhan Vương nhiều.

- Chậc, dã tâm của bệ hạ lớn quá.

- Vớ vẩn, Nhan Vương Điện của chúng ta là các mặt cường binh tụ tập lại, tất nhiên dã tâm phải lớn lao rồi!

- Làm chết Thi Hoàng Điện!

- Trời ạ, vào lúc này bệ hạ vứt bỏ cái tên Nhan Vương mà Mệnh Cơ các giao cho, bá khí quá!

Nguyên Nhan Vương thành thảo luận về tên Nhan Đế.

Dưới tình huống bình thường tên được Hùng Chủ bảng thừa nhận sẽ đi theo cả đời. Nhan Vương Điện bí ẩn mới nổi lên, cái tên Nhan Vương đã

vang vọng toàn thiên hạ mà Tần Quân dám sửa tên đủ thấy hắn cuồng vọng thế nào, thậm chí không thèm để Mệnh Cơ các vào mắt.

Tuy Mệnh Cơ các không xem như thế lực đỉnh cao nhưng là thế lực có nhân mạch mạnh nhất, tài phú khiến người khó thể tưởng tượng. Nếu đắc tội Mệnh Cơ các, nó cố ý bán tình báo của Nhan Vương Điện cho bên kẻ thù thì sẽ là ác mộng, vì vậy trong thành có nhiều sinh linh oán trách.

Họ oán bệ hạ ngông nghênh coi trời bằng vung, đương nhiên những tiếng xấu đó không chui vào tai Tần Quân được, đám Lý Tư không dám để mặc, nhanh chóng đè ép xuống.

***

Đêm buông tấm rèm che, cách Nhan Vương thành trăm dặm, trong một hiệp cốc yên tĩnh.

Ưu Công Tử ngồi trên đá to, bốn thị vệ Đại La Kim Tiên đứng cạnh gã, xung quanh đầy người áo đen quỳ gối.

Một thị vệ trầm giọng nói:

- Công tử, có cường giả bí ẩn giáng lâm Nhan Vương Điện, Thiên Mịch và Thiên Khô đã bị bắt giữ, trăm vạn thi nô bị diệt gọn. Đối phương xứng là cường giả xếp mười hàng đầu đương thời, chúng ta không thể tùy tiện vào Nhan Vương thành như trước.

Cửu U Chi Địa rất lớn, Cửu U Âm Đế có nhiều con cái đều có thế lực riêng. Ưu Công Tử mang quỷ binh của mình đến, vốn tưởng có thể cùng Thi Hoàng Điện đánh chiếm Nhan Vương Điện, ai ngờ Nhan Vương Điện mạnh như vậy.

Khuôn mặt điển trai đầy âm u, Ưu Công Tử tưởng tượng sẽ được thành tựu giống Tần Thánh Đế, ai ngờ hiện thực quá tàn khốc.

Đổi lại trước kia chắc chắn Ưu Công Tử không dám mơ tóm thế lực cấp điện, nhưng vì Tần Thánh Đế quá chói lọi, hoàn toàn nghiền áp giới trẻ, làm gã khó chịu. Đặc biệt nghe nói Tần Thánh Đế có hy vọng thi đấu cửu đế thiên hạ thì Ưu Công Tử không ngồi yên được.

Ưu Công Tử nổi tiếng thật, nhưng so với Tần Thánh Đế thì như ánh sao và vầng trăng, nên gã mới liên hợp cùng Thi Hoàng Điện tấn công Nhan Vương Điện.

Ưu Công Tử không chết tâm hỏi:

- Thật sự mạnh đến vậy sao?

Thị vệ trả lời:

- Hai Đại La Chí Tiên không có sức đánh lại, nghe nói Mệnh Quân của Thi Hoàng Điện cũng được dùng, bị nổ nát tại chỗ.

Mặt Ưu Công Tử đen như nhọ nồi.

Gã không cách nào sánh ngang với Tần Thánh Đế, chẳng lẽ không làm gì được Nhan Vương mới nổi sao?

Nghĩ đến đây tâm tình Ưu Công Tử tồi tệ, muốn nổi điên đập phá.

Một thị vệ không nỡ thấy Ưu Công Tử khó chịu, an ủi gã:

- Nhưng xảy ra chuyện lớn như vậy chắc chắn Từ Trọng Sinh không ngồi yên, chúng ta còn có cơ hội.

Bốn người được phái đến trông nom Ưu Công Tử ngay từ khi gã sinh ra, nhìn gã lớn lên, họ xem gã như đồ đệ hoặc con của mình. Bọn họ chắn gió che mưa cho Ưu Công Tử bao năm qua, quan hệ với gã sâu sắc còn hơn gã và Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế cao cao tại thượng, tuy rất xem trọng Ưu Công Tử nhưng không dành nhiều quan tâm cho gã.

Ưu Công Tử vui vẻ hỏi:

- Thật không?

Ưu Công Tử cực kỳ muốn chiếm Nhan Vương thành, nổi tiếng thiên hạ, nên đánh mất sự trầm ổn ngày thường.

Thị vệ gật đầu cười nói:

- Đương nhiên, hai Đại La Chí Tiên và hai Mệnh Quân rất quan trọng với Thi Hoàng Điện, Từ Trọng Sinh không thể bỏ qua việc này. Cộng thêm Từ Trọng Sinh mới mất mặt trong trận chiến Tây Vực, đang cần chiến tích rửa nhục, kém mấy ít ra không thể thêm trận thua, sẽ ảnh hưởng ghế tranh giành cửu đế của y.

Bốn thị vệ mặc áo đen, đội mũ, thân hình giống nhau, rất khó phân biệt ai với ai.

Mắt Ưu Công Tử hấp háy ngước đầu nhìn bóng đêm đen ngòm, lẩm bẩm:

- Không thể chỉ trông vào Từ Trọng Sinh, ta phải đi mời vị kia.

Vị kia?

Bốn thị vệ rùng mình.

Một người run giọng hỏi:

- Công tử đang nói . . .?

Ưu Công Tử hít sâu, nói:

- Đúng vậy, là hắn! Hắn nợ mẫu thân của ta một lời hứa, mẫu thân đã mất sớm nhưng lời hứa còn đó.

Nhắc đến mẫu thân, mắt Ưu Công Tử lóe tia đau buồn, tức giận, thù hận.

Sáng sớm hôm sau.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Chân Võ Đại Đế phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về!]

Tần Quân giật mình tỉnh lại từ trạng thái tu luyện, vội vàng đi ra tẩm cung, bước ra ngoài cửa, đứng bên hành lang nhìn xuống hơn một nửa Nhan Vương thành. Nơi đây là cung điện lâu vũ cao nhất trong Nhan Vương thành trừ tháp cao.

Tần Quân ra lệnh:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Chân Võ Đại Đế ra.]

Tần Quân rất muốn biết Chân Võ Đại Đế đỉnh cao mạnh đến cỡ nào.

Bảng liệt kê thuộc tính mới của Chân Võ Đại Đế lập tức hiện ra.

[Trương Tam Phong: Đến từ truyền thuyết dân gian.

Thân phận: Chân Võ Đãng Ma Đại Đế.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Chân Võ Đãng Ma Công.

Pháp bảo: Huyền Quy Thuần, Võ Xà kiếm.

Thần thông: Ngự Thiên Thần Kiếm. Chân Võ Đãng Ma.

Mức độ trung thành: 94 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ! Sánh bằng Khoa Phụ!

Mắt Tần Quân sáng rực. Nhìn khắp thiên hạ, tính luôn những cường giả ẩn thế thì Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ cũng xếp vào năm mươi hàng đầu.

Càng trèo cao Tần Quân càng cảm thấy cường giả đỉnh cao của thế giới này chia đẳng cấp quá lớn, đặc biệt mười hàng đầu Hùng Chủ bảng, mỗi người chênh lệch xa lắc.

Nghe nói Cửu U Âm Đế hạng hai đương thời chưa bao giờ thắng Thiên Mệnh Đại Đế, không ai biết Thiên Mệnh Đại Đế mạnh đến mức nào.

Tần Quân từng ngẫu nhiên được một bộ sách cổ, biết mấy vạn năm trước có vô số thiên kiêu, tranh tài khí vận mới bắt đầu. Khi đó Thiên Mệnh Đại Đế không điệu thấp như bây giờ, một kẻ cuồng không thua gì Tần Quân, thậm chí ngông hơn hắn. Ai đánh nhau với Thiên Mệnh Đại Đế tám chín phần mười đều chết, xương chất thành con đường đại đế.

------oOo------

Chương 975: Oán Vương tháp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Kiếm Chủ là thiên kiêu sống sót trong thời đại đó, kẻ thua cuộc dưới tay Thiên Mệnh Đại Đế. Nếu không phải họ được Thiên Mệnh Đại Đế thưởng thức e rằng đã chết rồi.

Trong khi Tần Quân suy nghĩ vẩn vơ, đằng trước chợt hiện ra một lỗ đen, Chân Võ Đại Đế bước ra, lơ lửng trên trời, hơi thở vẫn trầm ổn, biểu tình bình tĩnh như chưa trải qua Thần Ma đỉnh cao.

Chân Võ Đại Đế chắp tay lạy tạ:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ.

Phục hồi Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ nhưng Chân Võ Đại Đế vẫn bình thản ung dung.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Trẫm giúp ngươi cũng là giúp mình.

Tần Quân tạm dừng, chợt nhớ ra điều gì tiếp tục cười nói:

- Phải rồi, ngươi và Lục Nhĩ Mi Hầu có quan hệ khá tốt, có thể ngẫu nhiên chỉ dẫn Lục Nhĩ Mi Hầu. Vốn Lục Nhĩ Mi Hầu là một trong bốn hầu hỗn thế, thiên phú siêu quần.

Lục Nhĩ Mi Hầu đang càn quét trong Yêu Khư, đánh bại các yêu vương. Một số yêu vương cứng xương bị Lục Nhĩ Mi Hầu nhiều lần khiêu chiến đến ám ảnh tâm lý.

Nhắc đến Lục Nhĩ Mi Hầu làm Chân Võ Đại Đế nở nụ cười. Lúc gã đến Nhan Vương thành nhờ Lục Nhĩ Mi Hầu dẫn đường, nên cả hai có quan hệ rất tốt.

Chân Võ Đại Đế cười nói:

- Thuộc hạ sẽ làm vậy.

Chân Võ Đại Đế đã sớm biết ngộ tính, thiên phú của Lục Nhĩ Mi Hầu, gã không ngại dạy dỗ một phen.

Có lẽ Đại La Kim Tiên là cường giả trong mắt người khác nhưng không lọt vào mắt Tần Quân, Chân Võ Đại Đế.

Chân Võ Đại Đế không quấy rầy Tần Quân nữa, hành lễ rồi xoay người bước đi.

Tần Quân nhìn bóng lưng Chân Võ Đại Đế đi xa, thầm mong đợi.

Sau này Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần trở thành thiên địa song tuyệt, khi vô số sinh linh mong đợi Nhan Đế và Tần Thánh Đế ai mạnh hơn thì công bố sự thật ra, đó sẽ là tin bom tấn.

Khụ khụ!

Nghĩ xa.

Tần Quân vỗ mặt, sao hôm nay mình hơi kiêu căng, phải kiềm chế, kiềm chế!

***

Đất màu đỏ kéo dài vạn dặm.

Ưu Công Tử mang theo bốn thị vệ vụt nhanh qua không trung, cuối chân trời có tòa tháp sắt to lớn.

Tháp sắt trông rất cổ xưa, bề mặt gồ ghề hiển nhiên gặp gió táp mưa sa vô tận, cao năm trăm trượng, mép mỗi tầng điêu khắc pho tượng man thú chủng loại khác nhau, trong mây mù u tối có vẻ rất âm u.

Đất màu đỏ giống như bị dung nham đúc kim loại.

Nơi đây đến gần Phần Khư, cũng nối liền với Vô Tận Chi Hải.

Một thị vệ cẩn thận nhắc nhở:

- Công tử, Hạ Oán Dạ đã vạn năm chưa xuất thế, rời xa thiên hạ tranh đấu, sinh linh đến gần Oán Vương tháp ngàn thước đều chết.

Cái tên Hạ Oán Dạ có lẽ ít ai nghe qua, nhưng gã là một trong các thiên kiêu sống ở thời kỳ Thiên Mệnh Đại Đế, thực lực khủng bố. Nhưng vạn năm trước Hạ Oán Dạ giải tán thế lực, thoái ẩn khỏi Hùng Chủ bảng, từ nay mai danh ẩn tích.

Tuy nhiên truyền thuyết khủng bố về Oán Vương tháp bắt đầu sinh ra.

Ưu Công Tử nhẹ giọng nói:

- Không sao, ta sẽ báo thân phận khi cách ngàn thước.

Thật ra trong lòng Ưu Công Tử không bình tĩnh, Hạ Oán Dạ là tồn tại từng khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật, Cửu U Âm Đế phụ thân của gã cũng hơi e ngại người này.

Năm người rất nhanh đáp xuống mặt đất cách Oán Vương tháp ngàn thước, vì quá gần nên họ thật nhỏ bé trước tòa tháp.

Ưu Công Tử cao giọng quát:

- Vãn bối là nhi tử của Lý Liên Ưu, đặc biệt đến bái phỏng tiền bối!

Vèo!

Dứt lời một luồng gió lạnh thổi đến, sát ý khủng bố như sóng biển ập đến khiến Ưu Công Tử lảo đảo. Bốn thị vệ Đại La Kim Tiên cảnh người run rẩy, họ vội bắt lấy Ưu Công Tử, cản lại phần lớn áp lực giùm gã.

Sát ý tới nhanh đi cũng mau.

Trong Oán Vương tháp truyền ra giọng nói trầm thấp khàn khàn như đã lâu không lên tiếng:

- Nhi tử của Liên Ưu . . .

Ưu Công Tử cười lễ phép mà tự tin:

- Đúng là vãn bối. Từng nghe mẫu thân kể rất nhiều sự tích về tiền bối, vãn bối sinh lòng kính ngưỡng, xin tiền bối đừng phật lòng vì vãn bối đột nhiên đến thăm.

Lúc Ưu Công Tử còn nhỏ mẫu thân Lý Liên Ưu hãy kể về thời đại đó của họ.

Lúc ấy Thiên Mệnh Đại Đế là thiên tài số một thiên hạ, Cửu U Âm Đế và Hạ Oán Dạ chưa nổi tiếng, ba người thành bằng hữu tốt chung hoạn nạn. Tình tiết máu chó xảy ra, Cửu U Âm Đế và Hạ Oán Dạ cùng thích Lý Liên Ưu, nàng thì sùng bái Thiên Mệnh Đại Đế nhất, không quan tâm hai người kia.

Cửu U Âm Đế, Hạ Oán Dạ vì theo đuổi tình yêu của mình bắt đầu phấn đấu, lấy Thiên Mệnh Đại Đế làm mục tiêu.

Khi ấy bọn họ so với Thiên Mệnh Đại Đế khác biệt như trời và đất, Lý Liên Ưu không ngờ Cửu U Âm Đế và Hạ Oán Dạ sẽ vươn lên thành thiên kiêu cạnh tranh với Thiên Mệnh Đại Đế. Sau đó hai người đề nghị quyết chiến, người thắng có tư cách làm bạn bên Lý Liên Ưu cả đời, cuối cùng Cửu U Âm Đế thắng.

Thiên Mệnh Đại Đế cao ngạo từ chối Lý Liên Ưu trước mặt mọi người, nàng đau buồn cuối cùng đồng ý gả cho Cửu U Âm Đế. Đây là vì sao Cửu U Âm Đế xem trọng Ưu Công Tử nhất, nguyên nhân phần lớn vì Lý Liên Ưu.

Tiếc rằng trăm năm trước Lý Liên Ưu chết thọ, thiên phú của nàng không cao, dù Cửu U Âm Đế khống chế Âm phủ nhiều lần cố níu kéo cuối cùng hồn nàng vẫn về luân hồi. Cửu U Âm Đế vì vậy cũng trả giá chút giá đắt.

Hạ Oán Dạ hỏi:

- Mẫu thân của ngươi sao rồi? Sống . . . có tốt không?

Nghe Hạ Oán Dạ thấp thỏm hỏi làm Ưu Công Tử thầm thở phào, gã sợ nhất Hạ Oán Dạ đã quên tình cảm xưa, hoặc sinh hận Cửu U Âm Đế và gã.

Ưu Công Tử trầm thấp nói:

- Trăm năm trước mẫu thân đã luân hồi chuyển sinh.

Luân hồi chuyển sinh!

Ưu Công Tử dứt lời, trong Oán Vương tháp truyền ra tiếng hít thở nặng nề dường như rực cháy lửa giận.

Giọng Hạ Oán Dạ đầy tức giận:

- Âm Đế không phải là chủ Âm phủ sao? Tại sao không bảo vệ được mẫu thân của ngươi?

Đất màu đỏ rung rinh.

Ưu Công Tử biến sắc mặt, cảm giác thân thể như bị vật nặng ngàn vạn cân đập trúng suýt nổ banh xác.

Trán Ưu Công Tử rịn mồ hôi lạnh, gã cắn răng chịu đựng uy áp:

- Mẫu thân bẩm sinh không đủ thiên phú nên năm ngàn năm trước đã hết thọ, phụ thân nghịch thiên tranh thủ thọ mệnh năm ngàn năm cho mẫu thân đã là kỳ tích. Trước khi hết tuổi thọ mẫu thân sinh ra vãn bối, khiến vãn bối thay mẫu thân sống sót, từ đó vãn bối tên là Ưu Công Tử.

Tốc độ dần rút đi, năm người Ưu Công Tử lưng ướt đẫm mồ hôi.

Siêu cường giả từng sánh ngang với Cửu U Âm Đế lật tay một cái có thể đập chết bọn họ.

------oOo------

Chương 976: Chỉ vì một lời hứa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giọng Hạ Oán Dạ trở nên độc ác:

- Cửu U, ngươi đã nói sẽ bảo vệ nàng cả đời!

Tim Ưu Công Tử rớt cái bịch, không lẽ chuyện gã lo lắng nhất sắp xảy ra?

Ầm!

Cửa sắt tận cùng Oán Vương tháp bỗng bật mở, bụi bặm bốc lên.

Một bóng người chậm rãi đi ra từ bóng tối, có mái tóc rối, áo đen cũ nát tỏa mùi tanh, thân hình hơi gầy gò nhưng sống lưng thẳng tắp, cho người cảm giác dù trời sập xuống cũng gánh được.

Oán Vương, Hạ Oán Dạ!

Thời kỳ đỉnh cao Hạ Oán Dạ xếp hạng năm trên Hùng Chủ bảng, sau khi thoái ẩn Từ Trọng Sinh mới chen lên.

Mười hàng đầu Hùng Chủ bảng hầu như vạn năm khó biến động một lần, đủ biết cách biệt giữa các thứ hạng lớn cỡ nào.

Hạ Oán Dạ chậm rãi ngước đầu lên, khuôn mặt gầy gò da bọc xương. Hốc mắt sâu khiến đôi mắt đục tạo áp lực.

Hạ Oán Dạ hỏi, giọng âm trầm không chút tình cảm:

- Ngươi tìm ta có chuyện gì? Là vì lời hứa lúc trước?

Vạn năm đã qua nhưng Hạ Oán Dạ còn nhớ lời hứa xưa.

Tâm tình Ưu Công Tử nhẹ nhàng hơn nhiều, cắn răng hỏi:

- Đúng vậy, mẫu thân từng nói tiền bối đã hứa với mẫu thân dù mẫu thân muốn tiền bối hỗ trợ cái gì thì tiền bối phải giúp một lần, dù là núi đao biển lửa!

Ưu Công Tử chỉ có cược Hạ Oán Dạ yêu sâu Lý Liên Ưu, không thì hôm nay gã sẽ phải gục ngã tại đây.

Bốn thị vệ che trước mặt Ưu Công Tử, cẩn thận dề phòng Hạ Oán Dạ

chậm rãi đi tới.

Hạ Oán Dạ nhìn Ưu Công Tử chằm chằm, mắt như phát sáng:

- Giống, rất giống, ngươi và mẫu thân của ngươi như khuôn đúc.

Ưu Công Tử thầm hoảng, trầm giọng hỏi:

- Tiền bối có đồng ý hoàn thành lời hứa lúc trước?

Ưu Công Tử không muốn ôn chuyện với Hạ Oán Dạ, trong lòng gã hơi xem thường người này, cho rằng Hạ Oán Dạ có tu vi mạnh nhưng quá cố chấp vào tình yêu.

Hạ Oán Dạ chợt vọt tới trước mặt Ưu Công Tử:

- Nói đi, ngươi muốn ta đối phó ai?

Bốn mắt nhìn nhau, đám người Ưu Công Tử hết hồn vội thụt lùi.

Ưu Công Tử cố nén kích động nói:

- Tiền bối đi theo vãn bối một chuyến, vãn bối cần tiền bối diệt một phương thế lực.

Oán Vương ra tay thì Nhan Vương Điện bị diệt là cái chắc.

Hạ Oán Dạ lặng im giây lát, phun ra một chữ:

- Được.

***

Nhan Vương thành, đã qua năm ngày từ khi Chân Võ Đại Đế phục hồi Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân qua lại giữa Nhan Vương thành và Thiên Đình Đại Tần. Bạch Trạch thì trở về tiếp tục tọa trấn Thiên Đình Đại Tần, Như Lai ở lại Nhan Vương thành.

Tần Quân, Như Lai đứng trên nóc lầu nhìn xuống Nhan Vương thành phồn hoa.

- Như Lai cảm thấy Nhan Vương thành thế nào?

Mấy ngày nay Tần Quân thường trò chuyện với Như Lai hòng nâng cao mức độ trung thành. Trong Nhan Vương thành không ai quen Như Lai, Tần Quân yên lòng dẫn y đi dạo khắp nơi. Như Lai không còn Kim Thân, rất khó khiến người liên tưởng đến Như Lai Phật Tổ.

Nếu mức độ trung thành của Như Lai lên cao chút, lành vết thương rồi tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ có thể giúp Tần Quân càn quét thiên hạ, không sợ Cửu U Âm Đế và Thiên Mệnh Đại Đế.

Như Lai cảm thán rằng:

- A di đà phật, đây là phồn hoa Tây Vực chưa từng có.

Nhan Vương Điện dù gì là thế lực lớn mới lên, hơn xa Tây Vực.

Tần Quân đổi đề tài:

- Trẫm có thể cho ngươi khỏe mạnh trong thời gian ngắn.

Như Lai sửng sốt, cố nén kích động hỏi:

- Thật không?

Bị Bồ Đề Tổ Sư phế tu vi, Như Lai muốn khỏe lại rất khó khăn.

Bồ Đề Tổ Sư thần thông quảng đại, tạm thời Như Lai không nghĩ ra có cách nào tu lại, nếu thật sự không được thì đành dùng Niết Bàn Bồ Đề.

Nên khi nghe Tần Quân nói như thế khiến Như Lai không kiềm được mừng rỡ.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi có thề nhân danh Phật Tổ rằng không phản bội trẫm?

Giao lưu mấy ngày nay mức độ trung thành của Như Lai đã lên trên bảy mươi điểm. Ở chung vài ngày Như Lai dần thưởng thức Tần Quân, hắn cũng thay đổi cái nhìn về y.

Thật ra Như Lai có đại chí nguyện đại chí hướng, Phật lý bác đại tinh thâm, đáng tiếc đi tới thế giới này vì người đời bài xích Phật giáo làm y đi lên lối rẽ.

Như Lai trầm giọng nói:

- Như Lai ta thề nhân danh Phật Tổ tuyệt đối không phản bội bệ hạ!

Như Lai đồng ý gọn gàng như vậy vì Như Lai nghe nói trong Thiên Đình Đại Tần cũng có hoạt động Phật giáo. Hàng Long La Hán dẫn đầu mở rộng chùa chiền, Đường Tam Tạng từng nhắc tới với y.

Tần Quân không chỉ cho phép Phật giáo tồn tại, sau này hắn còn cho phép giáo phái khác. Trong mắt Tần Quân thì trăm hoa đua nở mới tốt, độc tài sẽ đi hướng cùng đường.

Tần Quân lật tay đưa ra một viên đan dược:

- Đây là Đại La Phục Nguyên Đan, một canh giờ sẽ cho ngươi lành lặn.

Bồ Đề Tổ Sư chỉ hủy đạo quả, đan điền của Như Lai chứ không dùng thủ đoạn phong ấn gì, Đại La Phục Nguyên Đan đủ để y khỏe mạnh.

Sáng nay Tần Quân từng hỏi hệ thống nếu Như Lai phục hồi Thần Ma đỉnh cao, khả năng phản bội bao lớn.

Hệ thống trả lời:

- Khả năng rất thấp, tuy Như Lai giả tạo chút nhưng chưa tới mức tồi tệ trở mặt.

Bởi vậy Tần Quân mới dám lấy Đại La Phục Nguyên Đan ra, mới rồi bắt Như Lai thề chẳng qua hắn muốn thêm bảo đảm.

Tần Quân dặn dò:

- Phải rồi, nếu ngươi khỏe lại nhớ đừng gây chú ý nhiều, trẫm không muốn người đời biết Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần có quan hệ.

Kim Thân Như Lai xuất hiện toàn thành thấy thì sự thật sẽ bị vạch.

Cả thiên hạ ai không biết Như Lai bị Tần Thánh Đế bắt?

Như Lai nhận lấy Đại La Phục Nguyên Đan, mỉm cười nói:

- A di đà phật, bệ hạ yên tâm, ta có chừng mực.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đi đi, tìm một chỗ chữa thương.

Như Lai gật đầu, xoay người rời đi:

- A di đà phật.

Nhìn bóng lưng Như Lai, mắt Tần Quân sâu thẳm.

Như Lai ơi là Như Lai, hy vọng ngươi thật sự không phải tiểu nhân.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Phòng thủ mười ngày. Nhiệm vụ cụ thể: Ưu Công Tử mời cường giả tuyệt thế đến muốn tiêu diệt Nhan Vương thành, nếu túc chủ không di chuyển Nhan Vương thành mà phòng thủ được mười ngày sẽ có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý cắt ngang suy nghĩ của Tần Quân.

Cường giả tuyệt thế?

Không lẽ là Cửu U Âm Đế?

Không thể nào!

Tần Quân nhíu chặt mày, có thể xúc phát nhiệm vụ tức là Ưu Công Tử quyết diệt Nhan Vương thành, cũng nói lên cường giả tuyệt thế này lai lịch không đơn giản.

Tần Quân hầm hừ nói:

- Hừ! Mặc kệ ngươi là cường giả thế nào, lần sau gặp tuyệt đối cho ngươi không đi ra được!

Lần trước trong Trung Hoang, Ưu Công Tử đã sinh ra sát ý với hắn, khiến Tần Quân rất khó chịu.

------oOo------

Chương 977: Hoàng Tuyền cung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đã thả Ưu Công Tử một lần, sẽ không có lần thứ hai.

Tần Quân muốn phồn hoa này kéo dài mãi mãi, càng cường thịnh hơn.

Tần Quân đứng trên nóc lầu nửa canh giờ mới rời đi, tiếp theo hắn lo tập trung tu luyện bản thân.

Ngày cửu đế thiên hạ càng lúc càng gần, hắn càng mạnh càng cảm giác an toàn.

Nửa canh giờ sau.

Uy áp vô thượng chợt bao trùm toàn thành, khiến gần ngàn vạn sinh linh sợ hãi.

Trong Chân Võ phủ.

Chân Võ Đại Đế Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ chợt mở mắt ra lẩm bẩm:

- Hơi thở này . . . không lẽ lại là một Đại La Thủy Tiên?

Chân Võ Đại Đế vội đứng dậy đi ra phủ đệ.

Cùng lúc đó, toàn thành thảo luận sôi nổi, sinh linh ồn ào.

- Hơi thở này . . . trời, khủng khiếp quá!

- Ui, không lẽ có vô số Đại La Kim Tiên đến tấn công?

- Chết rồi, cảm giác nghẹt thở!

- Không lẽ địch tập?

- Không đúng, nó phát ra từ trong thành, là vị trưởng lão nào đột phá sao?

Nhưng uy áp đến nhanh biến mất cũng mau.

Trong khu rừng trong thành khuếch tán ánh sáng vàng, xem cận cảnh thấy Như Lai toàn thân như mạ vàng đứng giữa rừng, khí thế như gió cuốn lá rụng xung quanh.

Khuôn mặt Như Lai đường nét kiên cường, khẽ thở dài:

- Đan dược này . . . sợ là Thái Thượng Lão Quân cũng không chế ra được.

Trong ký ức kiếp trước của Như Lai thì người luyện đan mạnh nhất là Thái Thượng Lão Quân, nhưng y chưa thấy Thái Thượng Lão Quân lấy ra đan dược như vậy bao giờ. Có lẽ Thái Thượng Lão Quân giấu dốt, tóm lại lúc này Như Lai rất giật mình.

Như Lai suy đoán sau lưng Tần Quân còn có thế lực ra sao.

Có thể luyện ra đan dược như vậy thì sau lưng Tần Quân chắc chắn có luyện đan sư đỉnh cấp, muốn nuôi một luyện đan sư đỉnh cấp cần tài nguyên khổng lồ khó thể tưởng tượng.

Như Lai bình ổn tâm tình rút khỏi trạng thái kim thân, giống như một hòa thượng bình thường đứng dậy bay hướng tòa thành.

Sau khi phục hồi tu vi, trong lòng Như Lai dâng lên nhiều ý tưởng nhưng cuối cùng dằn xuống.Như Lai cảm giác lúc này kiếm chuyện với Tần Quân sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục, chẳng bằng hiệu trung với hắn, lo phát triển Phật giáo.

Có lẽ đi theo Tần Quân là lựa chọn không tệ.

***

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân quay về ngự hoa viên ở Thánh Đế phong, kêu Chung Quỳ, Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện đến.

Tần Quân luôn có dã tâm với Âm phủ, đám người Chung Quỳ thành lập thế lực không nhỏ trong Âm phủ nhưng muốn đối kháng với Cửu U Chi Địa thì còn quá yếu ớt.

Tần Quân ngồi trước bàn đá nghi hoặc hỏi:

- Đế Thính đâu?

Đế Thính là tọa kỵ của Địa Tàng Vương Bồ Tát, có năng lực xuyên qua hai giới Âm Dương.

Chung Quỳ giải thích rằng:

- Nó có nhiệm vụ nên tạm thời không về.

Tần Quân gật đầu không hỏi nhiều, yên tâm mặc nhóm Chung Quỳ đi phát triển.

Tần Quân dò hỏi:

- Hiện giờ thế lực của các ngươi bao lớn?

Ngày thường Tần Quân hay đưa tài nguyên đến Âm phủ, lần trước triệu hoán ra quân đoàn âm binh cũng tặng cho nhóm Chung Quỳ vì hy vọng bọn họ phát triển thoải mái.

Hắc Vô Thường liếm môi cười nói:

- Hoàng Tuyền cung đã thu năm trăm vạn cô hồn dã quỷ, âm binh lên đến trăm vạn, xem như hào cường trong Âm phủ.

Quỷ hồn trong Âm phủ nhiều hơn sinh linh ở dương gian, quan trọng nhất là Cửu U Chi Địa độc tài duy nhất trong này. Đương nhiên nếu so sánh thực lực tổng thể của Âm phủ và dương gian thì chắc chắn Âm phủ không bằng giới tu hành dương gian, nhưng Âm phủ có quy tắc thiên đạo che chở, sau khi sinh linh chết hồn phách không tan biến thì phải vào Âm phủ đầu thai hoặc chuộc tội.

Tần Quân gật đầu, ra lệnh:

- Trẫm cần các ngươi hỗ trợ điều tra Cửu U Chi Địa, ngoài ra tốt nhất là tra ra cảnh giới tu vi của Cửu U Âm Đế.

Âm phủ trừ Cửu U Âm Đế Cửu U Chi Địa ra chắc chắn còn có cường giả khác, vừa có thể phỏng đoán Thiên Mệnh Điện mạnh cỡ nào. Cửu U Chi Địa mạnh đến sâu không lường được nhưng không đè nổi Thiên Mệnh Điện, lý do chủ yếu vì thực lực cá nhân của Thiên Mệnh Đại Đế hơn xa Cửu U Âm Đế. Dù có vô số hùng chủ nhưng Thiên Mệnh Đại Đế đứng ở vị trí vô địch đã mấy vạn năm.

Như Thánh Đình mười ba vạn năm trước, Cơ Vĩnh Sinh độc bá thiên hạ, không có người có thể sánh bằng.

Đám người Chung Quỳ biến sắc mặt, đã hiểu Tần Quân muốn làm gì:

- Cửu U Âm Đế!?

Bạch Vô Thường cẩn thận hỏi:

- Nhanh vậy đã muốn xuống tay với Cửu U Âm Đế sao bệ hạ?

Danh tiếng Thiên Đình Đại Tần đã truyền đến Âm phủ, bọn họ cũng thấy tự hào, nhưng không cho rằng Thiên Đình Đại Tần đủ sức chống lại Cửu U Chi Địa.

Tần Quân bưng tách trà lên bình tĩnh nói:

- Các ngươi chỉ cần đi làm.

Tần Quân nói tùy ý nhưng đám người Chung Quỳ tim rung lên, bất giác hắn toát ra hoàng uy làm bọn họ không dám cãi lại.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Phỏng chừng trước hoặc sau cửu đế thiên hạ sẽ là lúc Thiên Đình Đại Tần chính thức khai chiến với Cửu U Chi Địa.

Đám người Chung Quỳ liếc nhau.

Đã xảy ra chuyện gì mà tình hình nghiêm túc vậy?

Bọn họ thầm thắc mắc nhưng không dám hỏi nhiều, sau khi nhận lệnh liền chui xuống đất mất hút.

Tần Quân uống một hớp trà, nhìn phía chân trời:

- Cửu U Âm Đế, đừng trách trẫm, muốn trách thì trách nhi tử của ngươi.

Sau khi Sở Câu Hoài xuất hiện Tần Quân không kiềm được trái tim đồ bá thiên hạ, hắn muốn sớm ngày xưng bá thiên địa rồi lao ra thiên ngoại, kiến thức đại thế giới càng đặc sắc hơn nữa.

***

Bốn ngày trôi nhanh, hai ngày cuối Tần Quân luôn ở trong Nhan Vương thành.

Dương Thiền vẫn luôn làm bạn cùng hắn tu luyện, Lưu Trầm Hương thì theo Chân Võ Đại Đế đi tu hành.

Lưu Trầm Hương không suy nghĩ nhiều về chuyện tình cảm của mẫu thân, kiếp trước đã như mây khói, gã không thể bắt Dương Thiền độc thân cả kiếp này.

Dương Thiền giở đống quyển trục, nói:

- Bệ hạ, ghi chép về Âm phủ trong Nhan Vương thành không có nhiều, dường như thật lâu trước kia các sinh linh chưa biết đến Âm phủ.

Hai người đang trong Tàng Thư các, Tần Quân lo tìm sách cổ.

Nếu muốn đánh nhau với Cửu U Chi Địa, làm sao phái binh đi Âm phủ là một câu đố. Âm phủ phái binh đến dương gian rất dễ dàng, ai kêu Cửu U Âm Đế là chủ Âm phủ.

Tần Quân không ngẩng đầu lên nói:

- Tiếp tục tìm, mãi khi nào lật xem hết thì thôi.

Đứng càng cao té càng đau, Tần Quân không muốn té trước mặt Cửu U Âm Đế. Nhưng trong tay hắn có hai Đại La Thủy Tiên, không sợ gì gã, giờ chỉ cần tìm đường từ dương gian đi Âm phủ là xong.

Tần Quân cứ cảm thấy Âm phủ trừ Cửu U Âm Đế ra còn có người thống trị cao hơn. Không thì Thiên Mệnh Đại Đế mạnh hơn Cửu U Âm Đế chẳng phải là vô pháp vô thiên rồi?

------oOo------

Chương 978: Trăm vạn thiên tiên thi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoài cửa vọng vào tiếng hét của binh sĩ:

- Báo! Cách thành ngàn dặm xuất hiện quân địch!

Quanh Nhan Vương thành vạn dặm trải rộng lính gác, nếu có kẻ địch quy mô lớn tấn công thì phe mình có thể chuẩn bị sẵn sàng.

Tần Quân vội buông quyển trục xuống đi ra Tàng Thư các:

- Địch tập?

Dương Thiền theo sau.

Binh sĩ đứng trước cửa Tàng Thư các thấy Tần Quân đi ra vội hành lễ, cùng hắn bay hướng tường thành.

Trên bầu trời Nhan Vương thành đứng đầy bóng dáng binh sĩ, rậm tạp như

châu chấu bay hướng phía đông tường thành. Hình ảnh rất là đồ sộ, sinh linh trong thành lo sợ bất an.

Chân Võ Đại Đế đáp xuống cửa thành đông trước. Vương Tiễn, Mông Điềm cũng đến. Ba người giương mắt nhìn phía cuối đất đai bụi mịt mù, tiếng động như vạn con ngựa chạy chồm làm máu trong người đông lại.

Mặt đất rung rinh, Chân Võ Đại Đế nheo mắt nhìn, lẩm bẩm:

- Thi Hoàng Điện!

Người đến là Thi Hoàng Điện.

Vô số thi tu chạy như điên tựa cơn lũ, đếm sơ cỡ mười vạn, còn chưa tính thi nô. Nếu thi tu triệu hoán thi nô của mình thì càng rầm rộ hơn.

Hai tay Từ Trọng Sinh chắp sau lưng bay cao đằng trước nhất.

Mái tóc đỏ bay theo gió, khuôn mặt Từ Trọng Sinh lạnh lùng. So với trận chiến Tây Vực thì Từ Trọng Sinh bây giờ hơi thở càng hùng hậu.

Từ Trọng Sinh nhìn Nhan Vương thành đứng sững trên bình nguyên, mặt lộ sát ý lẩm bẩm:

- Dám diệt hai Mệnh Quân của ta, ta chống mắt xem Nhan Vương Điện các ngươi giấu vị thần thánh nào!

Bây giờ Từ Trọng Sinh không dám chọc vào Thiên Đình Đại Tần chẳng lẽ sẽ sợ Nhan Vương Điện?

Cửu đế thiên hạ liên quan cách cục mấy vạn năm về sau, gã phải tranh thủ một ghế đế. Hôm nay Từ Trọng Sinh muốn lấy Nhan Vương Điện làm đá lót chân!

Đằng sau đại quân Thi Hoàng Điện là Ưu Công Tử, Hạ Oán Dạ bước chậm. Họ cách đại quân ngàn thước, khoảng cách càng lúc càng lớn, tựa như họ chỉ đến đi dạo.

Ưu Công Tử phẩy quạt cười nói, trên mặt tràn đầy vẻ trào phúng:

- Cái tên Từ Trọng Sinh này không nhận ra tiền bối.

Hạ Oán Dạ vẫn lôi thôi lếch thếch, Ưu Công Tử muốn cho gã đổi bộ đồ mới nhưng gã không chịu, nói đánh nhau xong sẽ trở lại tiếp tục bế tử quan.

Mặt Hạ Oán Dạ không biểu tình nói:

- Chỉ là tiểu bối.

Từ Trọng Sinh không phải thiên kiêu trong thời đại bọn họ, nếu Hạ Oán Dạ không thoái ẩn thì Từ Trọng Sinh sao có thể bò lên độ cao hạng năm trên Hùng Chủ bảng?

Lúc trước Ưu Công Tử và Từ Trọng Sinh gặp mặt, Từ Trọng Sinh biểu hiện lạnh lùng kiêu ngạo, không nhận ra Hạ Oán Dạ.

Ưu Công Tử phẩy quạt cười cười.

Ưu Công Tử không vội xúi Hạ Oán Dạ ra tay, cho Từ Trọng Sinh thất bại sau khi Hạ Oán Dạ đứng ra, vậy thì tương đương với đạp lên Từ Trọng Sinh và Nhan Vương Điện, tội gì không làm?

Còn về Từ Trọng Sinh có thể tiêu diệt Nhan Vương Điện? Ưu Công Tử không tin.

Cùng lúc đó, Tần Quân mang theo Dương Thiền đáp xuống tường thành.

Đám người Lưu Trầm Hương, Long Đế, Lý Tư, Dương Nhâm lục tục đến.

Nhìn mười vạn thi tu rầm rộ kéo đến, cả đám biểu tình trầm trọng.

Từ Trọng Sinh bay đằng trước nhất không buông lời hăm dọa, gã vỗ tay phải vào hư không, một lỗ đen hiện ra nới rộng trăm thước. Con Mệnh Quân âm trầm khủng bố bò ra. Xương trắng âm trầm, người dính thịt nát trông càng rùng rợn, đặc biệt tròng mắt luôn đảo tròn rất là âm lạnh.

Mệnh Quân này khủng bố hơn xa hai con lúc trước, dù là Chân Võ Đại Đế cũng phải cau mày.

Từ Trọng Sinh lạnh lùng nói:

- Giao Thiên Mịch, Thiên Khô ra, nếu không hôm nay đồ thành!

Giọng Từ Trọng Sinh truyền khắp thành, khiến Nhan Vương thành sôi sục.

Tần Quân khó chịu hừ lạnh, chửi vào mặt:

- Lên mặt cái con mắt! Như mụ đàn bà!

Mười vạn thi tu trừng to mắt, một mảnh tĩnh lặng. Mặt Từ Trọng Sinh sầm xuống.

Đám người Ưu Công Tử đi đằng trước rất ngạc nhiên, Nhan Vương Điện bị ngu sao?

Đó là Từ Trọng Sinh, tồn tại khiến người sợ nhất trong chiến trường, dám khiêu khích trước khi chiến đấu?

Chẳng khác nào tìm chết.

Tần Quân tức giận quát:

- Trầm Hương! Mông Điềm! Vương Tiễn! Dương Nhâm! Lên cho trẫm!

Thấy Từ Trọng Sinh là hắn khó chịu, nhớ trận chiến Tây Vực lão già này dám giúp đỡ Như Lai.

Vì Tần Quân đeo thiên diện mặt, hơi thở và khuôn mặt của hắn thay đổi, Từ Trọng Sinh cảm thấy hơi quen mắt nhưng không liên tưởng đến Tần Thánh Đế.

Tần Thánh Đế không thể nào xuất hiện tại đây, càng không thể nào liên quan đến Nhan Vương Điện.

Lưu Trầm Hương dẫn đầu lấy ra Khai Sơn Thần Phủ lao xuống, khí thế như hồng:

- Giết!!!

Mông Điềm, Vương Tiễn theo sát. Dương Nhâm lấy pháp bảo ra xông lên.

Chân Võ Đại Đế không cần Tần Quân ra lệnh đã bay thẳng tới chỗ Từ Trọng Sinh, Mệnh Quân.

Võ Xà kiếm, huyền Quy thuẫn cùng xuất hiện trong hai tay Chân Võ Đại Đế, khí thế Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ bùng nổ làm Từ Trọng Sinh nheo mắt.

Từ Trọng Sinh cười gằn:

- Hèn gì Nhan Vương Điện các ngươi càn rỡ như vậy!

Từ Trọng Sinh vung tay phải lên, Mệnh Quân lao vào Chân Võ Đại Đế. Mười vạn thi tu vận chuyển pháp lực triệu hoán ra các quan tài. Thi nô nhiều vô số kể gầm gừ bò ra khỏi quan tài, rung động thiên địa.

Lưu Trầm Hương quát to:

- Chết cho ta!

Tay phải Lưu Trầm Hương giơ cao Khai Sơn Thần Phủ, người như sao băng rơi xuống, một búa chém mặt đất, trước tiên mở ra chiến tranh.

Trong phút chốc lực lượng kinh khủng lấy Lưu Trầm Hương làm trung tâm, nền đất phạm vi ngàn thước nứt ra, ngay sau đó như núi lửa nổ tung. Sóng khí pháp lực khủng bố nghiền nát các thi tu, thi nô.

Một nam nhân vạm vỡ hét to:

- Tiểu tử! Ăn một đao của gia gia ngươi đây!

Nam nhân vạm vỡ giơ cao đại đao mang theo ba con thi nô tấn công Lưu Trầm Hương ngông nghênh.

Dương Nhâm đối mặt thi nô vô tận vọt tới, lấy ra quạt lửa phất đằng trước, sóng lửa ập đến nhấn chìm mấy trăm thi tu, thi nô.

Vương Tiễn và Mông Điềm bị cường giả Đại La Kim Tiên Thi Hoàng Điện kiềm chân, đại chiến bùng nổ khắp nơi.

Chân Võ Đại Đế và Mệnh Quân đánh nhau. Mặc dù thân hình Mệnh Quân khổng lồ nhưng tốc độ không bằng Chân Võ Đại Đế, Võ Xà kiếm sắc bén cắt rách tất cả chém vào người Mệnh Quân, chặt đứt từng khúc xương trắng. Nhưng năng lực khép lại của Mệnh Quân rất mạnh, trong một chốc Chân Võ Đại Đế khó thể chấm dứt chiến đấu ngay.

Khuôn mặt Từ Trọng Sinh đầy trào phúng, giơ cao hai tay. Vô số lỗ đen mở ra trên đỉnh đầu gã, các con thi nô bò ra.

Trăm vạn thiên tiên thi!

Đây là chiêu Từ Trọng Sinh dùng trong trận chiến nổi tiếng, lúc ở Tây Vực gã không dùng vì chúng nó sẽ thành quân tốt thí. Nhưng đối mặt Nhan Vương Điện, Từ Trọng Sinh không cần băn khoăn nhiều.

------oOo------

Chương 979: Chân Võ Đãng Ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trăm vạn thi nô tu vi Thiên Tiên cảnh bò ra từ vô số lỗ đen, lơ lửng trên không trung, sinh linh Nhan Vương thành nhìn mà da đầu tê dại.

Mặt Tần Quân không biểu tình.

Lý Tư ở bên cạnh hỏi:

- Xuất binh chưa bệ hạ?

Mấy chục vạn binh sĩ đứng trên tường thành dài vài dặm, bọn họ đã sốt ruột muốn xuất chiến.

Binh sĩ Nhan Vương thành đa số là yêu binh, kiêu dũng thiện chiến, chẳng chút khiếp chiến.

Tần Quân nhẹ nhàng thốt ra một chữ:

- Giết!!!

Tần Quân nhìn chằm chằm Từ Trọng Sinh ở phía xa, gã cũng nhìn hắn, bốn mắt giao nhau dường như có hỏa hoa lấp lóe. Hai bên thấy sát ý trong mắt nhau.

Lý Tư quát to:

- Toàn quân xuất kích!

Mấy chục vạn binh sĩ lập tức nhảy lên lao đi như mũi tên rợp trời.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các binh sĩ Nhan Vương Điện hóa thành mũi tên diệt thế rơi vào trăm vạn thiên tiên thi, vụ nổ liên tiếp, ánh sáng chói lòa chiếu rọi thiên địa tối tăm.

Lưu Trầm Hương cầm Khai Sơn Thần Phủ, người xoay tròn như vòi rồng tàn phá xác chết, khiến nam nhân vạm vỡ kiềm chân gã không chịu nổi.

Dương Thiền không chút lo lắng nhi tử của mình, nàng lấy Bảo Liên Đăng ra định xuất chiến nhưng bị Tần Quân ngăn lại.

Tần Quân hừ mũi:

- Nữ nhân ra chiến trường làm gì.

Tên này chẳng biết xấu hổ quên trước kia từng để Dương Thiền đánh nhau, hắn chỉ muốn mượn cơ hội tán gái mới nói vậy.

Dương Thiền trợn trắng mắt, nhưng nghe lời không đi ra.

Nhan Vương Điện hiện đã khác xưa, không cần nàng ra tay.

Ầm!

Chân Võ Đại Đế chém nhát kiếm làm Mệnh Quân cao ngàn trượng ngã xuống. Lực lượng tuyệt đối đập Mệnh Quân té xuống đất, nhiều binh sĩ và thi tu bị đè chết, máu phun ra, đất rung bần bật. Chân Võ Đại Đế cau mày, gã muốn dụ Mệnh Quân đi chỗ khác nhưng sẽ tạo cơ hội cho Từ Trọng

Sinh.

Từ Trọng Sinh không ra tay, lơ lửng quan sát chiến trường, dường như đã đoán trước kết cục.

Đám người Ưu Công Tử đến gần chiến trường.

Hạ Oán Dạ nhỏ giọng nói:

- Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, không tệ.

Ưu Công Tử vãnh tai nghe, thầm líu lưỡi. Phụ thân của gã từng nói đến Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ trên đời khó tìm địch thủ, Từ Trọng Sinh là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Nhưng thực lực như thế ở trong mắt Hạ Oán Dạ không đáng một đồng.

Hạ Oán Dạ nói tiếp:

- Nhưng người mạnh thật sự còn ở trong thành.

Ưu Công Tử thầm giật mình, có người mạnh hơn Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ? Không lẽ là nữ yêu bí ẩn hôm đó lật tay tiêu diệt đại quân trăm vạn Thi Hoàng Điện?

Ưu Công Tử căng thẳng hỏi:

- Hạ tiền bối có nắm chắc không?

Hạ Oán Dạ thản nhiên nói:

- Đương nhiên có, dù phụ thân của ngươi đối địch với ta thì ta cũng không sợ.

Ưu Công Tử thở phào nhẹ nhõm, gã tin tưởng tuyệt đối phụ thân Cửu U Âm Đế của mình, hạng hai đương thời đã nói lên tất cả.

Chân Võ Đại Đế rống to:

- Chân Võ Đãng Ma!

Chân Võ Đại Đế giơ cao Võ Xà kiếm, mũi kiếm phát ra ánh sáng chói lòa chiếu rọi thiên địa, hút ánh mắt tất cả sinh linh.

Mệnh Quân gầm rống nhảy lên, thân hình xương trắng khổng lồ như núi cao. Chân Võ Đại Đế thật nhỏ bé trước nó, nhưng Võ Xà kiếm phát ra ánh sáng chói lòa như mặt trời. Từ Trọng Sinh cảm thấy rợn tóc gáy.

Từ Trọng Sinh thầm la lên:

- Nguy rồi!

Từ Trọng Sinh vội xông hướng Chân Võ Đại Đế nhưng đã muộn.

Chân Võ Đại Đế chém kiếm xuống, mang theo thiên uy, thiên địa bị ánh sáng trắng che giấu. Tần Quân không chịu nổi nhắm tịt mắt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ như trời sụp đất nứt quanh quẩn bên tai, loáng thoáng nghe tiếng Mệnh Quân gầm rú.

Ánh sáng trắng tan biến rất nhanh, Tần Quân mở mắt nhìn. Mệnh Quân bị chém thành hai khúc ngã trên chiến trường, đè vô số thi nô vùng vẫy như con kiến.

Chân Võ Đại Đế nhìn xuống Mệnh Quân, thần thông Chân Võ Đãng Ma làm Mệnh Quân không nhúc nhích được nữa, tròng mắt trên đầu đã nát, không còn hơi thở.

Từ Trọng Sinh tức giận quát:

- Ngươi dám!?

Từ Trọng Sinh không ngờ Chân Võ Đại Đế có thần thông như vậy, khoảnh khắc vừa rồi gã không kịp ngăn cản.

Từ Trọng Sinh nổi khùng lên xông vào Chân Võ Đại Đế, hai tay ngưng tụ hai thanh cốt mâu cực bén.

Đối diện Hùng Chủ bảng hạng năm nhưng Chân Võ Đại Đế không chút sợ hãi, khom lưng xông lên định oanh sát Từ Trọng Sinh.

Bên kia.

Như Lai mặc áo đen xuất hiện sau lưng Tần Quân, mũ đen che đầu trọc cộng thêm y hơi cúi đầu, khó thấy khuôn mặt.

Tần Quân nói, mắt vẫn nhìn chằm chằm Từ Trọng Sinh và Chân Võ Đại Đế:

- Ngươi đến rồi.

Như Lai nhẹ giọng hỏi:

- Bệ hạ cần ta ra tay không?

Như Lai không có hảo cảm với Từ Trọng Sinh, lúc cuộc chiến Tây Vực tuy gã trợ giúp y nhưng thái độ khinh mạn, căn bản không để y vào mắt. Huống chi Từ Trọng Sinh có ý đồ khác, gã muốn bắt Tần Quân Chiến Thần chuyển thế để luyện chế thành thi nô.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Đừng gấp, cá lớn chưa xuất hiện.

Tần Quân không tin Ưu Công Tử sẽ không lộ mặt.

Chuyên môn đi mời cường giả tuyệt thế ra tay thì chắc chắn Ưu Công Tử sẽ không bỏ qua cơ hội hôm nay.

Huống chi Chân Võ Đại Đế chưa chắc thua Từ Trọng Sinh.

Đinh!

Cốt mâu đâm vào Huyền Quy thuẫn, mặt Chân Võ Đại Đế không đổi sắc hất cánh tay trái đánh bay Từ Trọng Sinh.

Chân Võ Đại Đế đuổi theo ngay, Võ Xà kiếm rung động giữa hư không ngưng tụ hình bát quái đụng vào Từ Trọng Sinh.

Hình bát quái khi đang bay nhanh chóng biến lớn mãi đến đường kính trăm trượng, kèm theo uy thế không gì sánh bằng. Từ Trọng Sinh biến sắc mặt vội ném cốt mâu, nhưng cốt mâu đâm trúng hình bát quái thì vỡ nát.

Từ Trọng Sinh kinh ngạc kêu lên:

- Đây là cái thứ gì!?

Thế giới này không có định nghĩa về bát quái, hình bát quái tạo áp lực lớn trong tim Từ Trọng Sinh.

Bùm!

Hình bát quái đè lên người Từ Trọng Sinh, giống Ngũ Chỉ Sơn đè Tôn Ngộ Không rớt xuống trần gian, gã bị đập rớt xuống chiến trường.

Chân Võ Đại Đế châm chọc cười nói:

- Nhữ làm sao biết thần thông của đạo giáo?

Đây là thần thông mà Chân Võ Đại Đế sáng tạo bắt chước vô thượng chí bảo Thái Cực Đồ, có hiệu quả áp chế gấp đôi đối với kẻ nghiệp lực nặng.

Đương thời mấy ai nghiệp lực nhiều bằng Từ Trọng Sinh?

Thi vương cả đời giết chóc vô số.

Cửu U Âm Đế từng nói:

- Nếu Từ Trọng Sinh chết thì đừng mơ đầu thai.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bụi mù mịt từ mép hình bát quái khuếch tán bốn phương tám hướng, đất rung bần bật. Binh sĩ, thi tu dọc đường bụi bay bị hất ra, phạm vi lan rộng mười dặm. Bão cát bụi đánh hướng Nhan Vương thành, đám người Tần Quân đứng trên tường thành vội vận chuyển pháp lực ngưng tụ lồng chụp không khí.

Hạ Oán Dạ khen:

- Thần thông của người này rất giỏi.

------oOo------

Chương 980: Không xứng biết tên ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ưu Công Tử xem ngây người, không ngờ Nhan Vương Điện còn có nhân vật như vậy.

Trong quá trình Chân Võ Đại Đế chiến đấu luôn biểu hiện bình thản, ung dung như tông sư, làm Ưu Công Tử phục hết sức.

Tim Ưu Công Tử đập nhanh thầm nghĩ:

- Nếu cường giả như vậy tuân theo ý ta . . .

Ưu Công Tử đã bị Tần Thánh Đế kích thích rất lớn, Tần Thánh Đế nổi tiếng có thủ đoạn siêu đẳng chiêu nạp cường giả, Ưu Công Tử cũng muốn chiêu nạp cường giả, chiêu cường giả tuyệt đối mạnh hơn Hậu Nghệ, Hình Thiên, Tề Thiên Đại Thánh, Đấu Chiến Thắng Phật!

Hình bát quái hóa thành khói trắng tan biến, Từ Trọng Sinh nửa quỳ dưới đáy hố to, mái tóc đỏ rối tung, trán chảy máu, trông hơi chật vật.

Từ Trọng Sinh rít quá kẽ răng:

- Chết tiệt!

Thua trước mặt Thiên Đình Đại Tần đã khiến Từ Trọng Sinh thấy rất nhục, gã không muốn thua Nhan Vương Điện.

Bùm!

Từ Trọng Sinh như đạn pháo bắn lên, hai tay ngưng tụ hai thanh cốt đao cực bén, thi khí quỷ dị bám trên bề mặt.

Từ Trọng Sinh tức giận quát:

- Ta muốn bầm thây ngươi ra vạn mảnh!

Thanh âm chấn động bát phương, khiến người run sợ.

Đối diện Từ Trọng Sinh thế tới rào rạt, Chân Võ Đại Đế khinh miệt cười, tay trái cầm Huyền Quy thuẫn ném mạnh xuống.

Đinh!

Tiếng kim loại va chạm đinh tai nhức óc vang vọng thiên địa, kình phong cuồng bạo khuếch tán từ cốt đao và Huyền Quy thuẫn. Khuôn mặt Từ Trọng Sinh dữ tợn, tơ máu trong mắt như muốn ăn thịt Chân Võ Đại Đế.

Chân Võ Đại Đế không chút e ngại trừng lại, hé môi phun ra hai chữ làm Từ Trọng Sinh tức xì khói.

- Ngươi dám mắng ta là phế vật!?

Từ Trọng Sinh tức run người, hai tay gồng sức hất Chân Võ Đại Đế lên, tay trái ném cốt đao như mũi tên xé gió đâm vào người Chân Võ Đại Đế. Nhưng Chân Võ Đại Đế nhẹ nhàng tránh đi, lưỡi dao lướt qua cách mặt gã chưa đầy 10cm.

Hai người lại đánh túi bụi, thân hình nhanh như gió rít di chuyển tới lui. Đám người Tần Quân đứng trên tường thành đổ mồ hôi giùm Chân Võ Đại Đế.

Vô số sinh linh lơ lửng bên trên Nhan Vương thành:

- Không ngờ Chân Võ trưởng lão mạnh vậy.

- Nghe nói dạo này Chân Võ lại biến mạnh.

- Lợi hại quá, đó là Từ Trọng Sinh hạng năm Hùng Chủ bảng, điện chủ Thi Hoàng Điện!

- Không chỉ có trưởng lão Chân Võ lợi hại, Lưu Trầm Hương mới tham

gia cũng rất mạnh mẽ.

- Một đám dữ dằn!

Sinh linh trong Nhan Vương thành không hoàn toàn là binh sĩ, yêu ở Yêu Khư cũng có thể vào, thành con dân của Nhan Vương Điện, đương nhiên cũng cần giao nộp thuế má.

Nhìn phong thoại của đám cường giả Chân Võ Đại Đế, sinh linh trong Nhan Vương thành tim đập nhanh, máu sôi sục ước gì được tham gia chiến đấu cùng.

Dương Nhâm vung Thần Hỏa phiến, bao nhiêu thi tu, thi nô đến đều bị thần hỏa đốt chết. Phe Thi Hoàng Điện không có nhiều Đại La Kim Tiên, vừa lúc bị Lưu Trầm Hương, Vương Tiễn, Mông Điềm chia nhau.

Chiến đấu càng giằng co.

Mây đen che kín khung trời, sấm chớp đì đùng, sát khí chiến tranh quá nặng dẫn đến thiên uy cuồn cuộn.

Chân Võ Đại Đế múa kiếm vung thuẫn, tốc độ siêu mau đánh Từ Trọng Sinh không kịp trở tay.

Chân Võ Đại Đế châm chọc:

- Hừ! Bằng vào chút thực lực của ngươi cũng muốn khiêu khích thần uy của Nhan Vương Điện?

Chân Võ Đại Đế đã quên lúc trước gã chỉ là Đại La Kim Tiên.

Từ Trọng Sinh tức suýt xì khói, mắt đỏ ngầu không thấy con ngươi, như bị nhập ma. Hai tay đẩy tới trước, vô số cốt mâu từ sau lưng Từ Trọng Sinh đâm hướng Chân Võ Đại Đế.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Chân Võ Đại Đế vung nhanh Võ Xà kiếm đánh bay tất cả cốt mâu bay tới, hỏa hoa bắn ra bốn phía. Chân Võ Đại Đế bỗng trợn to mắt như có hai tia điện quang bắn ra, khiến tinh thần Từ Trọng Sinh lung lay, người cứng

ngắc, cốt mâu không thể tăng nhiều thêm.

Chân Võ Đại Đế bắt lấy thời cơ lại thi triển thần thông Chân Võ Đãng Ma.

Võ Xà kiếm chém ngang qua, ánh sáng chói lòa khiến thiên địa nhạt nhòa. Phập một tiếng, vô số sinh linh nổi da gà.

Ánh sáng chói lòa tán đi, Từ Trọng Sinh bay ra, cánh tay phải cùng với máu bay lên trời, ngực rậm rạp vết thương từ kiếm, máu không ngừng ứa ra.

Xôn xao!

Chiến trường xáo động, đám thi tu phe Thi Hoàng Điện hãi hùng, không lẽ Từ Trọng Sinh thua? Nếu Từ Trọng Sinh thua thì bọn họ còn đánh nhau làm quái gì, Hư Không Lang Ma nổi tiếng nhất Nhan Vương thành chưa lên sân khấu, chúng là trọng khí chiến tranh, không gì ngăn nổi.

Rầm!

Từ Trọng Sinh rớt xuống chiến trường máu chảy thành sông, máu loãng bắn lên. Từ Trọng Sinh cắn chặt răng, biểu tình đau đớn.

Từ Trọng Sinh cảm giác vai phải như bị vạn con sâu cắn, pháp lực tan biến làm gã rất khủng hoảng.

Chân Võ Đại Đế trên cao nhìn xuống gã, nhẹ giọng nói:

- Trong cùng cảnh giới ta không dám nói vô địch, nhưng với những tà ma như các ngươi thì có tự tin thắng chắc!

Chân Võ Đãng Ma, thi vương nghiệp lực đầy mình sớm là ma.

Mắt Từ Trọng Sinh tràn đầy kinh khủng, tức giận nhìn Chân Võ Đại Đế, gã muốn đứng dậy tiếp tục đánh nhưng thân thể tê dại không theo điều khiển.

Chân Võ Đại Đế khinh thường nói:

- Ngươi thua.

Nói xong Chân Võ Đại Đế xoay người nhìn chiến trường, quát to:

- Điện chủ của các ngươi đã thua, còn không mau đầu hàng? Muốn rơi vào cửu u sao!?

Đám thi tu do dự, không ai muốn chết.

Phía xa.

Ưu Công Tử cười khẽ nói với Hạ Oán Dạ:

- Hạ tiền bối, ra tay đi!

Từ Trọng Sinh thua trận nằm trong dự đoán của Ưu Công Tử, gã chỉ hơi ngạc nhiên vì Từ Trọng Sinh thua trong tay Chân Võ Đại Đế chứ không phải nữ yêu bí ẩn.

Hạ Oán Dạ nhẹ gật đầu:

- Ừm!

Hạ Oán Dạ nhấc chân tiến lên, khí thế bá đạo tuyệt luân như núi lửa phun trào cuốn sạch thiên địa. Tất cả binh sĩ, thi nô trên chiến trường ngừng lại, không thể nhúc nhích.

Chân Võ Đại Đế biến sắc mặt, Từ Trọng Sinh kinh khủng quay đầu nhìn lại.

Khí thế của Hạ Oán Dạ làm hai người thấy lạnh lẽo. Nên biết Chân Võ Đại Đế, Từ Trọng Sinh là tồn tại mạnh mẽ Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, nhưng hai người cảm thấy ớn lạnh đủ biết Hạ Oán Dạ mạnh cỡ nào.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Đến rồi.

Như Lai đứng cạnh hắn thì thờ ơ, đám người Long Đế, Lý Tư lộ biểu tình kinh khủng.

Lý Tư vội khuyên:

- Bệ hạ mau rút lui đi, người đến chắc chắn mạnh hơn Từ Trọng Sinh!

Chỉ cảm nhận khí thế của Hạ Oán Dạ đã khiến Lý Tư cảm giác như trời sập.

Nhưng Tần Quân thờ ơ, biểu tình hết sức bình tĩnh làm đám người Lý Tư nhìn nhau.

Dương Thiền khẽ kêu, tưởng Tần Quân bị khí thế của Hạ Oán Dạ hù cứng người:

- Bệ hạ?

Tần Quân lắc đầu cười nói

- Yên tâm, trẫm sách lược vẹn toàn.

Nhóm Lý Tư nghe vậy bản năng nhìn Như Lai mặc áo đen. Mấy ngày nay hòa thượng này luôn đi theo bên cạnh Tần Quân, không lẽ là cường giả ẩn giấu?

------oOo------

Chương 981: Quay đầu là bờ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn họ chưa thấy bộ dạng người thường của Như Lai, cộng thêm y đã bị phế, họ không cách nào liên tưởng.

Hạ Oán Dạ từng bước đến gần Nhan Vương thành, bộ dạng lôi thôi như ăn mày, đi không mau, khung trời sau lưng gã kéo mây lôi nổ đì dùng.

Đằng trước ngang dọc xác chết, máu tụ thành con sông cạn, Hạ Oán Dạ đi chân trần đạp xuống vũng máu tung tóe dính mắt cá chân.

Chân Võ Đại Đế, Lưu Trầm Hương, Mông Điềm, Vương Tiễn, Dương

Nhâm vội đứng thành một hàng ngăn cản trước mặt Hạ Oán Dạ, hai bên cách nhau chưa đến ngàn thước.

Xẹt đùng đùng!

Từng đợt thất luyện phù diêu giáng xuống sau lưng Hạ Oán Dạ, tia chớp chiếu mặt gã một thoáng rõ ràng rồi tối tăm, tạo áp lực kinh dị khủng bố.

Trán Dương Nhâm toát mồ hôi lạnh.

Lưu Trầm Hương đứng cạnh nàng quát to:

- Ngươi là ai? Có dám xưng tên ra!?

Hạ Oán Dạ chỉ toát ra hơi thở đã khiến bọn họ như gặp kẻ địch lớn, đáng để họ hỏi danh hào.

Hạ Oán Dạ nhẹ nhàng nói, biểu tình trở nên dữ tợn:

- Các ngươi không xứng biết tên của ta!

Năm người Chân Võ Đại Đế biểu tình cực kỳ khó xem.

Mông Điềm tính nóng như lửa tính tấn công nhưng bị Chân Võ Đại Đế ngăn lại.

Chân Võ Đại Đế trầm giọng nói:

- Đại La Kim Tiên không đánh lại người này đâu, các ngươi phải rút ra!

Bốn người Lưu Trầm Hương lặng im, đổi lại người khác nói câu đó chắc chắn họ sẽ nổi khùng lên, nhưng là Chân Võ Đại Đế nói ra thì bọn họ phải tin.

Chân Võ Đại Đế chưa bao giờ nói đùa, làm gã trầm trọng như vậy chắc chắn không phải kẻ lôm côm, họ không muốn đi lên chịu chết.

Hạ Oán Dạ quay đầu lại nhe răng cười nói:

- Có lùi hay không đều chẳng sao, tóm lại các ngươi phải chết.

Vạn năm chưa ra Oán Vương tháp, đã lâu rồi Hạ Oán Dạ không ra tay.

Chân Võ Đại Đế rút kiếm cầm thuẫn đi đến, có lẽ Hạ Oán Dạ sâu không lường được nhưng gã không e ngại.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Tiểu Bạch Long, Lý Tư, hãy vòng qua bắt giữ Ưu Công Tử.

Long Đế, Lý Tư sửng sốt, biến mất tại chỗ.

Tần Quân nhìn Chân Võ Đại Đế, Hạ Oán Dạ chằm chằm, trầm giọng hỏi:

- Chân Võ có thể đỡ được mấy chiêu?

Hạ Oán Dạ cuồng vọng như thế chắc chắn có bản lĩnh hơn người, cộng thêm xúc phát nhiệm vụ giữ thành đều nói lên gã rất mạnh. Trừ phi Ưu Công Tử còn mời đến tồn tại mạnh hơn nữa.

Khí thế của Hạ Oán Dạ khủng bố như vậy, Tần Quân rất khó tưởng tượng Ưu Công Tử mời được trợ giúp nào mạnh hơn gã.

Như Lai nhẹ giọng đáp:

- Sẽ không bị diệt gọn.

Hạ Oán Dạ không lọt vào mắt Như Lai, nhưng y khá thưởng thức Chân Võ Đại Đế.

Tần Quân nghe vậy bình tĩnh lại, có lẽ trận chiến này trợ giúp cho Chân Võ Đại Đế, miễn không thân chết đạo tiêu là được, hắn có Đại La Phục Nguyên Đan. Nếu Chân Võ Đại Đế thật sự có điều ngộ, tiến bộ thêm nữa thì càng tuyệt.

Từ Trọng Sinh nằm trong vũng máu ngơ ngác nhìn Hạ Oán Dạ:

- Hơi thở của hắn . . .

Lúc trước Từ Trọng Sinh bỏ qua Hạ Oán Dạ, giờ nhìn tư thái không ai bì

nổi của Hạ Oán Dạ khiến gã cảm giác sưng mặt. Giống trong trận chiến Tây Vực, nhìn Như Lai bày ra thực lực cũng khiến Từ Trọng Sinh có tâm tình giống vậy. Gã đã nhìn lầm hai lần, làm gã thấy nghi ngờ cuộc đời.

Răng rắc!

Hạ Oán Dạ đạp nát một bộ xương trắng, đôi mắt đục trở nên đỏ ngầu, lẩm bẩm:

- Lời hứa lúc trước nay trả lại cho nhi tử của nàng, nhưng nàng . . . đã không thấy . . .

Trong đầu Hạ Oán Dạ nhớ lại hình ảnh ba người là bằng hữu tốt cùng sống cùng chết, khi đó Hạ Oán Dạ và Cửu U Âm Đế cố gắng phấn đấu muốn được trái tim của Lý Liên Ưu.

Thương hải tang điền, giai nhân không còn nữa.

Sát ý trong lòng Hạ Oán Dạ càng lúc càng nặng, gần như tức ngực. Gã muốn đồ thành, muốn tìm Cửu U Âm Đế tính sổ, muốn tìm . . . nàng!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hai chân Hạ Oán Dạ như chứa thuốc nổ mỗi một bước đạp xuống sẽ sinh ra tiếng nổ, thanh âm càng lúc càng lớn, nguyên chiến trường rung rinh.

Phương xa có một số yêu vương, yêu thú tụ tập lại xem cuộc chiến, bao gồm thám tử của Yêu Hoàng.

Tiếng bàn tán vang lên các góc thiên địa:

- Đó là ai? Khí thế mạnh quá.

- Không ngờ trên đời còn có cường giả như vậy.

- Sát ý đó khiến ta cũng muốn giết chóc.

- Nhan Vương Điện gặp rắc rối rồi!

- Rắc rối? Nữ yêu lộ uy phong đoạn thời gian trước còn chưa ra tay!

Hạ Oán Dạ bước đi nhanh hơn, Chân Võ Đại Đế cũng vậy.

Hai người chạy chậm đến gần đối phương, chạy mười bước rồi đạp mạnh một cái như đạn pháo xông lên. Đám khán giả máu như đông lại.

Khuôn mặt Chân Võ Đại Đế lạnh lùng tuấn tú không sợ, hai bên cách nhau chưa đến trăm thước, con ngươi gã co rút lại vung kiếm chém.

Chân Võ Đãng Ma!

Trong phút chốc ánh sáng chói lòa làm tất cả sinh linh bản năng nhắm mắt lại.

Giây sau ánh sáng rực rỡ tán đi, Tần Quân mở mắt nhìn. Chân Võ Đại Đế, Hạ Oán Dạ đã ngừng lại, nhưng vị trí của hai người thay đổi, đưa lưng về nhau.

Hạ Oán Dạ giũ máu dính trên tay phải, khuôn mặt lạnh lùng cất bước đi hướng Nhan Vương thành.

Leng keng!

Huyền Quy thuẫn rơi xuống đất, máu bắn tung tóe. Ngực Chân Võ Đại Đế đẫm máu, khóe môi chảy máu ròng ròng, người run rẩy quỳ xuống vũng máu.

Chân Võ Đại Đế thì thào:

- Bệ hạ . . . cẩn thận . . .

Tần Quân trầm giọng quát:

- Như Lai, mang Chân Võ về!

Không ngờ Hạ Oán Dạ mạnh đến vậy, một chiêu đã làm Chân Võ Đại Đế mất sức chiến đấu.

Nhưng Tần Quân không hoảng, vì Như Lai đứng phía sau.

Như Lai chắp hai tay vào nhau:

- A di đà phật!

Như Lai nhảy vọt lên, gió thổi áo đen phần phật, y như hồng nhạn bay hướng Chân Võ Đại Đế.

Như Lai mặc áo đen rất khó khiến người tưởng tượng thân phận thật của y.

Hạ Oán Dạ cười gằn:

- Không biết tự lượng sức mình!

Phái ra một người không dám lộ mặt, xem ra Nhan Vương Điện đã không còn ai.

Hạ Oán Dạ không biết rằng hơi thở cường giả lúc trước gã cảm ứng được là đến từ Như Lai, nhưng bây giờ y đã giấu hơi thở.

Hạ Oán Dạ giơ tay chộp hư không, pháp lực ngưng tụ thành móng vuốt to màu đỏ muốn chộp lấy Như Lai bay tới.

Áo đen bay phần phật, Như Lai không lộ ra khuôn mặt. Đối diện huyết trảo thế không thể đỡ, Như Lai không né mà dùng bả vai đụng vào.

Bùm!

Tựa như pha lê bị đụng nát, huyết trải bị Như Lai đụng tan biến. Như Lai lướt nhanh qua đỉnh đầu Hạ Oán Dạ đi tới sau lưng Chân Võ Đại Đế, chộp vai gã sau đó nhảy lên bay hướng Nhan Vương thành.

Quá trình siêu mau, gọn gàng dứt khoát.

------oOo------

Chương 982: Oán Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con ngươi Hạ Oán Dạ co rút, lòng thầm kinh ngạc, không ngờ người này tốc độ mau vậy.

Không đơn giản!

Chẳng lẽ là cường giả bí ẩn lúc trước gã cảm giác được?

Thấy Như Lai sắp thành công cứu Chân Võ Đại Đế bị thương nặng, Hạ Oán Dạ hừ lạnh giẫm chân phải nhảy lên.

Tốc độ của hai người đều rất nhanh, tích tắc đã va chạm, kéo theo vô số sinh linh.

Như Lai vỗ tay trái chạm nhẹ vào chưởng của Hạ Oán Dạ.

Bốp!

Tiếng bàn tay trần va chạm tựa như trống trận rung động thiên địa. Hạ Oán Dạ cảm nhận lực lượng bẻ gãy nghiền nát ập đến, gã hộc máu bay ra.

Hạ Oán Dạ như diều đứt dây xẹt qua không trung rớt xuống cách ngàn thước, hai chân chấm đất nhưng thân thể vẫn trượt xa mấy chục thước, đủ thấy lực lượng của Như Lai mạnh cỡ nào.

Vô số sinh linh xoe tròn mắt.

Ưu Công Tử vẫn tràn trề tự tin bỗng xoe tròn mắt, Hạ Oán Dạ một chưởng bị thua?

Ui!

Tiếng hút không khí liên tiếp vang lên từ các hướng. Đám người Lưu Trầm Hương trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Người áo đen này rốt cuộc có lai lịch gì?

Như Lai đã mang Chân Võ Đại Đế bị thương nặng về tường thành, Tần Quân vội lấy viên Đại La Phục Nguyên Đan ra.

Tần Quân trầm giọng ra lệnh cho Như Lai:

- Giết!

Tuy không biết Hạ Oán Dạ là thần thánh phương nào, nhưng người này gan to bằng trời, sát ý đó khiến Tần Quân không dám giữ lại.

Như Lai nhẹ giọng niệm:

- A di đà phật!

Như Lai xoay người bay hướng Hạ Oán Dạ.

Nếu kêu giết ai khác có lẽ Như Lai sẽ do dự, nhưng Hạ Oán Dạ quá nặng sát khí, nghiệp lực quấn thân, giết gã xem như trả lại trần gian một thiện quả.

Trừ ác vốn là công đức.

Như Lai bay trên trời cao giọng quát:

- Thí chủ sát nghiệt nặng nề, hãy quay đầu là bờ!

Như Lai mặc áo đen tạo cảm giác cực kỳ bá khí.

Hạ Oán Dạ lau máu bên môi, mắt long lên sòng sọc, cần cổ nổi gân xanh, gã dữ tợn như lệ quỷ nhập xác.

Hạ Oán Dạ lạnh lùng nói:

- Quay đầu là bờ? Đó chỉ là lời kẻ giả dối nói!

Hạ Oán Dạ lập tức xong hướng Như Lai.

Từ khi Hạ Oán Dạ có tên Oán Vương thì gã chưa từng nghĩ đến quay đầu là bờ!

Như Lai hừ lạnh, một câu nói toạc ra tu vi của Hạ Oán Dạ:

- Chấp mê bất ngộ, vọng vi Thủy Tiên!

Đại La Thủy Tiên!

Hèn gì Hạ Oán Dạ có thể diệt gọn Chân Võ Đại Đế.

Mắt Tần Quân hấp háy. Đám người Từ Trọng Sinh, Ưu Công Tử líu lưỡi.

Không ngờ cảnh giới của Hạ Oán Dạ cao như vậy, mà quan trọng nhất là Như Lai mạnh đến mức nào?

Sinh linh Nhan Vương thành và yêu tộc ở phía xa xem cuộc chiến lao nhao ồn ào:

- Thủy Tiên?

- Nghe nói là đẳng cấp cao nhất của Đại La cảnh.

- Thật không vậy?

- Nhảm nhí, sao ta chưa từng nghe có Đại La Thủy Tiên cảnh?

- Hòa thượng áo đen đó rốt cuộc có lai lịch gì?

Từ Trọng Sinh hạng năm Hùng Chủ bảng đã thua, bây giờ xuất hiện hai cường giả mạnh hơn Từ Trọng Sinh, hỏi sao đám sinh linh không kích động?

Trận chiến hôm nay sẽ làm thiên hạ rúng động.

Hạ Oán Dạ như rơi vào trạng thái điên cuồng, huyết khí quấn quanh hai tay đánh tới trước, tốc độ rất nhanh. Lần này Hạ Oán Dạ không dùng cách cứng đối cứng, khi sắp đụng tới Như Lai thì tách thành hai cái bóng, giống như có ba Hạ Oán Dạ cùng tấn công.

Như Lai khoác áo đen khiến người khó thấy biểu tình, nhưng nhìn y bình tĩnh ung dung.

Bản tôn Hạ Oán Dạ vòng ra sau lưng Như Lai, thò hai móng vuốt ra bấu lưng Như Lai, xé rách áo đen lộ ra ánh sáng vàng. Hạ Oán Dạ cảm giác đôi tay đau nhức, vội rụt tay về.

Như Lai dưới lớp áo đen lấp lánh ánh sáng vàng, làn da lộ ra ngoài tựa như mạ vàng.

Kim Thân Như Lai!

Hạ Oán Dạ thầm kinh:

- Thể tu?

Như Lai xoay người, bàn tay phải từ bên hông vỗ ra, không sử dụng pháp bảo, chỉ dựa vào hai bàn tay thịt đủ để y rong ruổi thiên địa.

Gió mạnh ập vào mặt, lúc trước Hạ Oán Dạ đã chịu thiệt nên không dám đón đỡ, vội vàng tránh né.

Trên chiến trường, tất cả binh sĩ, thi tu đứng yên tại chỗ căng thẳng thần kinh nhìn trên trời, đám người Ưu Công Tử cũng vậy.

Người mạnh nhất hai bên đánh với nhau sẽ quyết định kết cục chiến dịch lần này.

Ầm!

Như Lai một chưởng đánh bay Hạ Oán Dạ, y mặc áo đen toát ra khí thế bá đạo sắc bén. Hạ Oán Dạ âm khí âm trầm ở trước mặt Như Lai cũng nhỏ yếu như tôm tép.

Bầu trời không ngừng đánh xuống trúng ngay Hạ Oán Dạ bay ra ngoài, khiến mắt của gã càng hung ác khiếp người hơn.

Oán khí ngút trời khuấy động mây lôi.

Như Lai kinh ngạc hỏi:

- Trong thân thể của ngươi giấu cái gì?

Như Lai cảm giác trong người Hạ Oán Dạ luôn kiềm chế cái gì, gã càng tức giận thì thứ đó có xu hướng xông ra ngoài.

Hạ Oán Dạ không trả lời, thúc giục pháp lực trong người, tay phải chộp

bên cạnh xé rách không gian, lấy ra một thanh đại đao từ khe hở không gian. Thân đao dài ba trượng, tạo hình cực kỳ khoa trương, lưỡi đao dữ tợn như răng nanh, tà khí lượn lờ, khiến người nhìn lòng run sợ.

Hạ Oán Dạ cầm chuôi đao, gã thật nhỏ bé trước cây đao, như đứa con nít bốn, năm tuổi cầm phương thiên họa kích.

Một thị vệ đứng cạnh Ưu Công Tử kinh kêu:

- Đó là . . . Oán Thần đao!

Con ngươi Ưu Công Tử co rút, gã nhớ mẫu thân từng kể một câu chuyện bi thảm một vạn năm trước.

Nghe nói Hạ Oán Dạ có thành tựu như hôm nay vì gã được truyền thừa của Oán Thần viễn cổ, như Cửu U Âm Đế có truyền thừa của Cửu U Chi Địa.

Vạn năm trước Hạ Oán Dạ vô tình nhập ma tàn sát thương sinh, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Kiếm Chủ không thể chế phục gã. Cuối cùng Thiên Mệnh Đại Đế ra tay trấn áp, từ nay Hạ Oán Dạ thoái ẩn, chuyện này thành bí mật hiếm ai biết, không rõ lý do bên trong.

Hạ Oán Dạ nhập ma đã cầm Oán Thần đao đại sát tứ phương.

Ưu Công Tử cau mày lẩm bẩm:

- Không thể tiếp tục như vậy.

Lúc trước Hạ Oán Dạ nhập ma mẫu thân của gã cũng không cản được, nên nàng rất thất vọng với Hạ Oán Dạ. Sau đó Hạ Oán Dạ vừa xấu hổ vừa bực tức, cuối cùng lựa chọn thoái ẩn.

Oán Thần đao xuất hiện, trong thiên địa thổi qua gió lạnh thấu xương.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh chợt vang lên trong óc Tần Quân:

- Ủa? Oán Thần đao?

Gần đây Cơ Vĩnh Sinh ngày càng trầm lặng, không ngờ ló mặt ra vì Oán

Thần đao, đủ thấy lai lịch của cây đao bất phàm.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Oán Thần đao? Giới thiệu cho trẫm nghe xem.

Tạo hình của Oán Thần đao bá khí, làm Tần Quân nhìn mắt sáng rực.

Hạ Oán Dạ cầm Oán Thần đao xông hướng Như Lai.

------oOo------

Chương 983: Cửu u chi thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oán Thần đao dài ba trượng xé rách không khí, một đao chém qua, đao khí màu đen muốn tách thiên địa làm hai, linh hồn tất cả sinh linh run rẩy.

Các sinh linh sợ hãi hơi thở từ Oán Thần đao.

Như Lai thì thào:

- A di đà phật! Ma tâm nhập sâu, vạn kiếp bất phục!

Như Lai vỗ chưởng, một bàn tay to màu vàng hiện ra tựa như núi Thái xuất hiện va chạm với đao khí màu đen.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bàn tay to màu vàng cao ngàn trượng va chạm với đao khí màu đen trên trời. Khuôn mặt bẩn thỉu nanh tranh của Hạ Oán Dạ tràn đầy nụ cười điên cuồng, gã đã nhập ma.

Gió to thổi quét bốn phương tám hướng, xác chết bên dưới bị cuốn bay như lá rụng rơi đầy.

Cơ Vĩnh Sinh than thở nói:

- Thời kỳ viễn cổ, lúc ấy nhân tộc mới sinh ra, Oán Thần danh chấn thiên hạ, khiến bách tộc kinh khủng. Trước khi đại chiến với thần tiên ta từng ngẫu nhiên phát hiện Oán Thần đao, vì phòng ngừa đao này nguy hại nhân gian cố ý phong ấn nó trong một hiệp cốc, không ngờ đao vẫn tái hiện trần gian.

Tần Quân nhướng mày, không ngờ lai lịch của Oán Thần đao lớn vậy, xa xưa hơn nhân tộc.

Bùm!

Bàn tay to màu vàng nổ tung đánh tan khí màu đen.

Như Lai không lùi còn tiến lên xông hướng Hạ Oán Dạ nhập ma, áo đen bay phần phật, ánh sáng vàng lấp lánh dưới lớp áo tựa như vị thần.

Hạ Oán Dạ cười âm trầm giống tên điên:

- Ta muốn giết ngươi! Giết hết thiên hạ!

Oán Thần đao chém qua bị Như Lai nhanh nhẹn tránh thoát, chưởng vỗ vào lưng Hạ Oán Dạ, gã hộc máu rớt xuống đất.

Tuy hai người cùng là Đại La Thủy Tiên cảnh, nhưng Như Lai là trung kỳ, Hạ Oán Dạ là sơ kỳ, chênh lệch to lớn.

Huống chi Phật pháp của Như Lai vốn để trừ ma trấn tà, có ưu thế bẩm sinh khi đụng độ Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ rớt xuống đất đập ra cái hố to, nhưng giây tiếp theo gã lại điên cuồng nhảy cẫng lên, hai tay cầm đao chém qua. Đao khí tung hoành, khiến tất cả sinh linh cảm giác khuôn mặt đau rát.

Như Lai vỗ chưởng xuống:

- A di đà phật!

Bàn tay to ngàn trượng màu vàng chợt hiện ra, giáng xuống với thế không gì sánh bằng, đụng tan từng đợt đao khí đè xuống Hạ Oán Dạ.

Mặt đất rung bần bật, bàn tay vàng như mặt trời tỏa sáng chói lòa, hút ánh mắt của tất cả sinh linh.

Trước bàn tay vàng thì Hạ Oán Dạ thật nhỏ bé như hạt bụi, gã giơ đao cản nhưng bị bàn tay vàng đè xuống đất.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bàn tay vàng từ trên trời giáng xuống mặt đất, cát bụi bay lên. Đám binh sĩ, thi tu vội bay lên sợ gặp vạ. Hạ Oán Dạ thì không thấy đâu, không rõ sống chết.

Một chưởng bá đạo tuyệt luân khiến thiên địa nháy mắt yên tĩnh lại.

Tần Quân nhìn trân trân, đối diện Hạ Oán Dạ nhập ma không ngờ Như Lai mạnh mẽ như thế.

Đám sinh linh xem cuộc chiến phía xa bàn tán xôn xao:

- Ui, người này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Hòa thượng lợi hại trong thiên hạ chẳng phải là Như Lai và Ác Tàng sao?

- Ác Tàng đã chết, Như Lai bị bắt, không lẽ Phật Đà ẩn thế cũng đi ra?

- Quả nhiên là thế đại tranh, các cường giả ẩn thế lục tục đi ra.

- Hắn là Oán Vương Hạ Oán Dạ! Cường giả cùng một thời đại với các hùng chủ Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế!

- U Vương, Diệt Thế Yêu Đế, thiên ngoại tà ma, Hạ Oán Dạ . . . bùng nổ rồi, cảm giác thời đại này sắp trở lại phồn hoa thượng cổ!

Nhìn Như Lai và Hạ Oán Dạ chiến đấu khiến bọn họ thấy sôi trào máu nóng.

Đây mới là cường giả tuyệt thế đánh nhau, tuy không hủy thiên diệt địa nhưng uy năng mỗi chiêu khiến người không rét mà run.

Cảnh giới càng cao nắm chắc lực lượng càng chính xác, khủng bố hơn.

Nếu Như Lai đánh hết sức thì một chưởng có thể đánh chìm một vực.

Như Lai kiềm chế sức mạnh được nhưng Hạ Oán Dạ thì không, gã đã hoàn toàn điên.

Bàn tay màu vàng dần hư ảo, giọng của Hạ Oán Dạ khiến người da đầu tê dại lại vang lên:

- Ta hận . . . Ta oán . . . kẻ ngăn cản ta đều phải chết, giết hết thương sinh, ta muốn độc tôn!

Bùm!

Muôn vàng đao khí màu đen chém ra, cắt nát bàn tay vàng.

Trong cát bụi cuồn cuộn, Hạ Oán Dạ toàn thân lượn lờ oán khí khủng bố chậm rãi đứng lên, thân hình gầy gò nhưng lại âm lạnh kinh dị, kích thích thị giác.

Oán Thần đao dài ba trượng rung rinh, oán khí màu đen như hình thành dải sáng đen khiến người không dám nhìn thẳng.

Ánh mắt Như Lai sắc bén, nhìn ra Hạ Oán Dạ vì nhập ma trở nên càng mạnh. Thứ trong người Hạ Oán Dạ đã không kiềm chế được nữa, nó sắp thức tỉnh.

Như Lai thì thào:

- Thì ra tên này chỉ là thể xác.

Đối mặt Hạ Oán Dạ xông lên, Như Lai không hốt hoảng, hai tay liên tục vỗ nhẹ nhàng đánh tan đao khí của Hạ Oán Dạ.

Hai người rượt đuổi trên không trung, tuy Như Lai luôn né nhưng không bị thương, thậm chí không tiêu hao pháp lực.

Ngược lại Hạ Oán Dạ điên cuồng trút ra pháp lực, nhìn như cuồng mãnh nhưng thật ra là tự chịu diệt vong.

Hai người lên trời xuống đất, ẩn trong mây lôi, thân hình như cái bóng,

nhanh như kinh hồng. Các sinh linh nhìn không chớp mắt.

Ưu Công Tử nhìn chiến đấu trên trời, trầm giọng hỏi:

- Hạ Oán Dạ có thể thắng không?

Một thị vệ do dự nói:

- Không rõ ràng, nhưng Oán Vương bây giờ rất nguy hiểm.

Hạ Oán Dạ điên cuồng làm bọn họ ớn lạnh, nhớ lại sự kiện vạn năm trước khiến đám thị vệ muốn quay đầu bỏ chạy.

Lúc này Lý Tư, Long Đế từ hai bên lao tới, tốc độ siêu mau.

Bốn thị vệ vội che chở Ưu Công Tử, các quỷ binh không kịp ngăn cản bị đánh tan.

Bùm!

Long Đế va chạm chưởng với hai thị vệ, nền đất dưới chân bị chấn nứt kéo dài trăm thước. Ưu Công Tử hết hồn bay lên.

Ưu Công Tử trầm giọng quát:

- Các ngươi muốn làm gì!

Ưu Công Tử là nhi tử của Cửu U Âm Đế, Nhan Đế dám phái người đến bắt gã!

Long Đế không nói nhiều, thúc giục pháp lực đánh bay hai thị vệ rồi xông hướng Ưu Công Tử. Lý Tư dây dưa với hai thị vệ khác.

Bốp bốp!

Hai thị vệ chộp hai chân Long Đế kéo gã xuống.

Ưu Công Tử nhìn mà tim đập chân run, hiện tại thuộc hạ của gã lo chiến đấu, không ai bảo vệ gã. Bình thường Ưu Công Tử còn có thể tham gia chiến đấu, nhưng giờ gã đối diện kẻ địch kém nhất cũng là Đại La Kim

Tiên.

Lúc này đám người Vương Tiễn, Mông Điềm, Lưu Trầm Hương, Dương Nhâm cùng xông hướng Ưu Công Tử. Bọn họ nhớ lúc trước Tần Quân ra lệnh bắt Ưu Công Tử, ban đầu họ còn lo âu, sau khi nhìn biểu hiện của Như Lai thì nỗi lo tan biến, thay thế là phấn chấn.

Cửu U Âm Đế thì sao?

Như Lai cộng Bạch Trạch, có hai Đại La Thủy Tiên dù Thiên Mệnh Đại Đế đến không chừng vẫn ngăn cản được.

------oOo------

Chương 984: Cửu u chi thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia.

Hạ Oán Dạ rượt đuổi Như Lai mãi không thành công càng táo bạo.

Hạ Oán Dạ điên cuồng vung đao, hai tay thành tàn ảnh khiến người hoa mắt, đao khí nhiều không đếm hết trải rộng khung trời, mây lôi bị cắt từng lỗ hổng.

Như Lai dùng hai tay đánh tan đao khí, hô hấp bình ổn, hết sức bình tĩnh.

Như Lai lạnh nhạt nói:

- Ngươi quá yếu!

Ngữ điệu của Như Lai càng như vậy càng khiến Hạ Oán Dạ tức giận điên cuồng.

- A a a a a!!!

Hạ Oán Dạ rít gào, tóc dài bay rối, muôn vàn đao khí từ các góc độ chém hướng Như Lai, khiến Như Lai không có chỗ để né.

Hai tay Như Lai như gió vỗ nhanh quanh người, thoáng chốc vô số bóng chưởng màu vàng to như người lớn xuất hiện quanh thân y, rất nhanh bao phủ cả người y.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Muôn vàn đao khí và vô số bóng chưởng va chạm sinh ra vụ nổ động trời, ánh sáng chói lòa chiếu mặt đất, gió to cuốn đá vụn dưới đất lại.

Hạ Oán Dạ nhập ma bay hướng trung tâm vụ nổ, không chút sợ hãi mình bị thương.

Hạ Oán Dạ càng đánh càng giận, không tàn sát Như Lai thì không cách nào trút giận ra.

Từng lũ oán khí toát ra từ cơ thể Hạ Oán Dạ, quay quanh người gã. Trước ánh sáng chói lòa mơ hồ có bóng dáng khiến người kinh dị tựa như bóng quỷ bám trên lưng gã.

Cơ Vĩnh Sinh trầm trọng nói:

- Oán Thần sắp xuất thế!

Oán Thần

Tim Tần Quân rớt cái bịch. Mợ, thứ viễn cổ kia còn sống?

Tần Quân nhìn thật kỹ, tuy không thấy rõ bóng dáng Hạ Oán Dạ nhưng có thể thấy oán khí trên đỉnh đầu gã càng lúc càng đậm, có xu hướng thành hình người.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Trong cơ thể Oán Thần đao ẩn chứa một lũ thần hồn của Oán Thần, từng giây từng phút tằm ăn linh hồn túc chủ. Người này đã không thể quay đầu, định trước sẽ bị Oán Thần xóa sổ.

- Đáng sợ vậy sao? Có phải ngươi cũng làm vậy với trẫm?

- . . .

Tần Quân vừa đấu võ mồm với Cơ Vĩnh Sinh vừa căng thẳng xem cuộc chiến.

Oán Thần mạnh cỡ nào? Như Lai có chống chọi nổi không?

Bùm!

Hạ Oán Dạ bỗng bay ra từ trung tâm vụ nổ, xuyên qua từng tầng sóng bụi. Như Lai theo sát, hai người như mũi tên nhọn bay xuống đất, một trước một sau rớt xuống phế tích phía xa.

Chiến đấu rơi vào gay cấn.

Bên kia.

Đám người Lưu Trầm Hương tham chiến khiến bốn thị vệ Đại La Kim Tiên cảnh không phòng thủ nổi, chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình.

Ưu Công Tử nghiến răng hét to:

- Thả ta ra!

Ưu Công Tử bị Lưu Trầm Hương một tay bóp cổ giơ cao trên trời, mặc kệ gã vùng vẫy cỡ nào cũng không thể tránh thoát.

Lưu Trầm Hương phớt lờ Ưu Công Tử, cười lạnh nói với bốn thị vệ Đại La Kim Tiên cảnh:

- Tiểu chủ tử của các ngươi đã bị bắt, các ngươi chưa chịu trốn?

Vương Tiễn, Mông Điềm, Lý Tư, Long Đế, Dương Nhâm đã thành công kiềm chế, muốn cứu Ưu Công Tử chẳng khác nào nằm mơ.

Một thị vệ tức giận uy hiếp:

- Thả công tử nhà chúng ta ra! Các ngươi muốn đối địch với Cửu U Chi Địa sao!?

Nhìn khắp thiên hạ trừ Thiên Mệnh Điện, Thiên Tuyển Phủ ra có ai dám đối địch với Cửu U Chi Địa? Nếu dám thì sau này không có cả cơ hội siêu sinh.

Vương Tiễn châm chọc cười:

- Cửu U Chi Địa?

Vương Tiễn bỗng hư không vung tay phải hướng Ưu Công Tử, một luồng phong nhẫn bắn ra, phập một tiếng máu tung tóe, đầu rớt xuống.

Lộc cộc!

Đầu Ưu Công Tử lăn dưới đất, lăn tới đáy hố to bên cạnh.

Bốn thị vệ như bị sét đánh, thân thể run rẩy. Dù họ đội mũ cũng có thể đoán được họ làm biểu tình gì, chắc là tức điên và khó tin.

Lưu Trầm Hương hơi bất ngờ, không ngờ Vương Tiễn ra tay dứt khoát như vậy.

Vương Tiễn lạnh lùng cao ngạo nói:

- Bệ hạ đã nói bắt được Ưu Công Tử liền xử quyết!

Bên kia.

Tần Quân đứng trên tường thành trong đầu hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Sát ý của Ưu Công Tử. Đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma! Cùng lúc đó biến thành đối địch với Cửu U Chi Địa, chọc giận Cửu U Âm Đế!]

Vì khoảng cách quá xa nên Tần Quân không thấy cảnh Ưu Công Tử bị giết, nghe tiếng hệ thống gợi ý làm hắn rất vui vẻ.

Đắc tội Cửu U Âm Đế?

Ha ha!

Hắn căn bản không sợ!

Ưu Công Tử muốn giết hắn, đây là gieo gió gặt bão!

Khóe môi Tần Quân cong lên, bẻ cổ cười nói:

- Xem ra thời gian chúng ta khai chiến với Cửu U Chi Địa càng lúc càng gần.

Dương Thiền đứng bên cạnh hắn kinh ngạc hỏi:

- Bây giờ đụng độ Cửu U Chi Địa có thích hợp không?

Dương Thiền không hiểu binh pháp nhưng nàng biết Nhan Vương Điện so với vật khổng lồ như Cửu U Chi Địa thì cách biệt rất xa.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Lấy chiến dưỡng chiến mới biến mạnh được.

Tiên nhân Sở Câu Hoài luôn là cái gai trong lòng Tần Quân.

Sở Câu Hoài biến mất rất có thể là đi thiên ngoại, hắn phải cố gắng biến mạnh lên.

Toàn thiên hạ đang truy nã Sở Câu Hoài vậy mà gã không bị người tìm ra, Tần Quân hơi khâm phục gã.

Tần Quân không biết rằng Sở Câu Hoài đã bị Nhiên Đăng bắt đi.

Một thị vệ của Ưu Công Tử tức giận quát:

- Ta liều mạng với các ngươi!

Bọn họ nhìn Ưu Công Tử từ nhỏ đến lớn, xem gã như hài tử của mình. Thấy Ưu Công Tử bị giết khiến đám thị vệ mất lý trí.

Trốn?

Bọn họ không hề suy nghĩ đến điều đó.

Trở lại đối mặt Cửu U Âm Đế cũng là một con đường chết.

Bốn thị vệ vận chuyển pháp lực muốn tự bạo nổ chết đám người Lưu Trầm Hương.

Chợt một bàn tay to màu vàng từ trên trời giáng xuống, là đến từ Như Lai. Y không chỉ lo đánh với Hạ Oán Dạ, còn chú ý bên nhóm Ưu Công Tử. Thấy bốn thị vệ định tự bạo, Như Lai trực tiếp vỗ chưởng.

Ầm!

Bàn tay vàng bá đạo tuyệt luân đập xuống bốn thị vệ, đám người Lưu Trầm Hương chưa kịp phản ứng đã bị chấn bay đi.

Một chưởng Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ diệt gọn bốn Đại La Kim Tiên không hề khó khăn, huống chi người ra tay là Như Lai.

- Ui, Ưu Công Tử đã chết?

- Lớn chuyện rồi.

- Nhan Vương Điện bị điên sao? Dám giết cả Ưu Công Tử.

- Cửu U Âm Đế là loại người có thù sẽ trả.

- Nhan Vương Điện cũng thuộc kiểu không yên phận, trước khi cửu đế thiên hạ đến dám tuyên chiến, dã tâm khiến người không dám tưởng tượng!

Đám sinh linh xem trận chiến bàn tán xôn xao. Sinh linh bên trên Nhan Vương thành và binh sĩ trong chiến trường xoe tròn mắt.

Trong Yêu Khư cái tên Ưu Công Tử khá nổi, giết gã tương đương với hoàn toàn kết thù riêng với Cửu U Âm Đế.

------oOo------

Chương 985: Vinh quang Phật Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ngờ tiếng gió nghe được trong Nhan Vương thành là thật, Nhan Đế thật sự muốn giết Ưu Công Tử!

Hạ Oán Dạ nhìn Ưu Công Tử đầu mình hai nơi, mắt phát ra huyết quang, trong lòng vang lên thanh âm quen thuộc:

- Ngươi nói sẽ bảo vệ ta cả đời, nhưng ngươi từng muốn giết ta. Ngươi không thể bảo vệ ta, cũng không bảo vệ nhi tử của ta!

Hạ Oán Dạ vốn đã mất lý trí bị thanh âm này kích động oán khí tăng vọt, gã ngửa đầu gầm rống, oán khí ngưng tụ hình dáng sau lưng gã càng to hơn.

Oán Thần!

Cường giả thời kỳ viễn cổ sắp thành công đoạt xá!

Như Lai vụt ngoái đầu nhìn Oán Thần sau lưng Hạ Oán Dạ, dưới lớp áo đen ánh mắt y sắc bén.

Như Lai trầm giọng quát:

- Rốt cuộc ngươi đi ra!

Thanh âm như sấm lại hấp dẫn sự chú ý của tất cả sinh linh. Khi bọn họ thấy ảo ảnh Oán Thần thì cùng hút ngụm khí lạnh.

Oán Thần chỉ là một bóng đen nhưng khiến người xem lòng phát hoảng, dường như nó đến từ địa ngục vực sâu.

Cái bóng Oán Thần mở miệng nói:

- Phù, đã bao nhiêu năm rồi . . . Loại cảm giác này . . .

Giọng Oán Thần âm lạnh khiến Tần Quân nghe mà nổi da gà.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Trừ Oán Thần. Nhiệm vụ cụ thể: Oán Thần trong truyền thuyết thức tỉnh, là một trong tà ma cổ xưa, muốn đồ hết thương sinh thiên địa. Nếu túc chủ trừ bỏ Oán Thần sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma cùng với ân trạch thiên đạo!]

Tần Quân ngạc nhiên.

Một trong tà ma cổ xưa? Còn muốn giết hết thương sinh thiên hạ?

Mất trí phát cuồng rồi!

Tần Quân thầm châm biếm, hắn nheo mắt quát to:

- Giết nó cho trẫm! Mặc kệ lai lịch của nó ra sao!

Khóe môi Như Lai cong lên, không cần Tần Quân ra lệnh thì y không định tha cho Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ điên cuồng cùng với Oán Thần ảo xông hướng Như Lai. Oán Thần giang hai tay cuồng cười, dường như không biết mình đang chiến đấu.

Hai tay Như Lai chắp vào nhau ngồi xếp bằng trong không trung:

- A di đà phật! Ngươi rốt cuộc đi ra, hôm nay ta sẽ trừ bỏ tai họa nhà ngươi vì thương sinh!

Như Lai bắt đầu niệm kinh, phật âm rung động thiên địa, kim thân phát ra ánh sáng vàng chói lòa khiến y rực rỡ như mặt trời.

Hạ Oán Dạ chưa đụng tới Như Lai đã ngừng lại, cảm giác thần hồn đau nhói. Ánh sáng vàng của Như Lai chiếu rọi làm cả người Hạ Oán Dạ đau nhức, nếu không phải gã đã mất lý trí thì chắc chắn lùi nhanh.

Oán Thần cũng giơ tay cản ánh sáng vàng, kinh kêu:

- Đây là cái gì . . . Phật? Không thể nào! Phật chẳng phải đã đi xa thiên

ngoại sao?

Phật pháp sáng tạo đa số vì lý niệm trấn ma, Như Lai là Phật Tổ, bản lĩnh trấn ma mạnh hơn Chân Võ Đại Đế gấp mười lần.

Dù áo den che khuôn mặt Như Lai nhưng lúc này y khiến người sinh lòng sùng bái.

Vô số sinh linh hét lên:

- Phật âm này . . . làm ta muốn triều bái!

- Sao trông giống Như Lai quá.

- Như Lai? Không thể nào, chẳng phải Như Lai đã bị Tần Thánh Đế bắt rồi?

- Hay là đồng môn của Như Lai?

- Đó là Phật quang sao?

Chiêu này của Như Lai khiến vạn vật sùng bái.

Tần Quân rung động tinh thần, Như Lai thế này mới phù hợp hình tượng Phật Tổ trong lòng hắn.

Cao cao tại thượng, thần thánh không thể xâm phạm!

- A a a a!!!

Hạ Oán Dạ hét rầm lên, thân thể bản năng lùi nhanh. Làn da gã đã bị đốt khét chảy máu ròng ròng, vô cùng thê thảm.

Oán Thần chửi um sùm:

- Hòa thượng thối, ngươi biết đang đắc tội ai không?

Như Lai thờ ơ, tiếp tục niệm kinh Phật, siêu độ hết thảy tai họa.

Hạ Oán Dạ rớt xuống đất, hai tay ôm đầu không ngừng chạy trốn, nhưng

vì chiến trường đã bị san bằng, gã không có chỗ trốn.

Đám người Lưu Trầm Hương nhìn bóng dáng Như Lai, nuốt nước miếng.

Quá mạnh!

Như Lai ngồi xếp bằng trên sen vàng niệm kinh Phật, trang nghiêm như vị thần:

- Nam mô a di đà phật, độ hết thảy khổ ách, hóa hết thảy tai nạn, trấn hết thảy tai họa, diệt hết thảy ác niệm . . .

Các thi tu, thi nô bị Phật quang chiếu rọi hét thảm, thịt bị nướng khét hóa thành bụi bặm bay vào không trung.

Từ Trọng Sinh khó khăn bò dậy, nhưng gã bị thương nặng không còn bao nhiêu pháp lực, muốn chạy trốn cũng khó. Lưng Từ Trọng Sinh bị đốt cháy đẫm máu, tóc bị đốt trụi, nhìn rất thảm thương.

Tần Quân thầm líu lưỡi:

- Thần thông lợi hại như vậy sao lúc trước không sử dụng?

Nếu trong trận chiến Tây Vực mà Như Lai dùng chiêu này thì không tưởng được hậu quả.

Nhưng khi ấy Như Lai bị thương nặng, huống chi chiêu này dùng cho tà ma, y không thể thi triển ra cũng hợp lý.

Hệ thống giải thích rằng:

- Thần thông này là của Như Lai kiếp trước, chiến dịch lần trước kích thích Như Lai nhớ lại ký ức, vì vậy lục tục tu lại bản lĩnh kiếp trước.

Tần Quân đã hiểu, Như Lai Phật Tổ kiếp trước lại sắp trở về!

Tần Quân rất phấn chấn, mắt nóng bỏng nhìn Như Lai tỏa sáng chói lòa.

Chỉ huy Như Lai xông pha chiến đấu, là cảnh Tần Quân thường mơ thấy khi nhớ lại ký ức kiếp trước.

Oán Thần chửi um sùm:

- Chết tiệt! Phật Đà nhà ngươi! Ta nhớ kỹ! Sau này nhất định sẽ rút xương, nhổ gân ngươi ra! Cho ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Sát ý và thù hận chất chứa trong lời nói của Oán Thần khiến người nghe sợ hãi.

Hạ Oán Dạ bị Phật quang đốt tựa như người máu, cực kỳ thê thảm, ý thức cũng dần tỉnh táo lại.

Cảnh này khiến Hạ Oán Dạ tim đập chân run, bản năng muốn trốn tránh.

Như Lai trầm giọng quát, giơ tay phải lên:

- Muốn trốn!?

Bỗng một bàn tay to che trời từ biển mây giáng xuống, tất cả sinh linh thật nhỏ bé trước nó.

Hạ Oán Dạ đang chạy trốn cảm giác bầu trời tối sầm, bản năng quay đầu nhìn lại vừa lúc thấy bàn tay che trời đập xuống.

Bùm!

Một chưởng giáng xuống, mặt đất chìm sâu trăm thước, cát bụi bay lên, đá vụn bắn ra bốn phía. Nguyên Yêu Khư rung bần bật, đất Đông Hoàng cũng rung rinh theo, vô số yêu tộc kinh hoàng.

Bàn tay to khảm mặt đất chiếm diện tích mười dặm, từ trên cao nhìn xuống vô cùng đồ sộ, đám người Lưu Trầm Hương nhìn trân trân.

Trước bàn tay to này bọn họ cảm giác bất lực, nếu chưởng này đập trúng người họ thì thật không dám tưởng tượng.

Tần Quân cố nén kích động hỏi:

- Oán Thần chết rồi?

Chưởng này chắc giống lúc Như Lai Phật Tổ đánh Tôn Ngộ Không, một chưởng giáng xuống tạo ra truyền thuyết năm trăm năm.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Nếu chết dễ vậy thì đã sớm chết.

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, một lũ tàn hồn mà kiên cường như thế, nếu Oán Thần ở thời kỳ đỉnh cao thì mạnh cỡ nào?

------oOo------

Chương 986: Oán khí ngút trời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bàn tay to dần trong suốt sau đó tan biến thành các đốm sáng. Một cái hố to hình bàn tay bao trùm mười dặm, bụi bay mù mịt, tất cả sinh linh trố mắt líu lưỡi.

Hạ Oán Dạ co giật dưới đáy hố, Oán Thần ảo đã tan biến nhìn như bị đập tan.

Như Lai nghiêm nghị chính nghĩa cao giọng quát:

- A di đà phật! Tà không thắng chính! Nếu ngươi còn chấp mê bất ngộ thì đừng trách ta vô tình!

Hạ Oán Dạ bị giết thế này thì rất đáng tiếc, Như Lai muốn độ hóa gã, khiến gã quy y Phật Môn.

Hai tay Hạ Oán Dạ chống mặt đất run rẩy đứng dậy, toàn thân đều đổ máu khiến người không nỡ nhìn.

Hạ Oán Dạ rơi vào ma chướng thì thào:

- Ta lại thua . . .

Con ngươi không ngừng rung rung, tuyệt vọng thấm sâu vào tâm linh Hạ Oán Dạ.

- Ta không bảo vệ được nàng, cũng không thể bảo vệ nhi tử của nàng . . . ta là phế vật . . . phế vật vô dụng . . .

Người Hạ Oán Dạ toát ra tử khí, dường như không muốn sống nữa.

Cả chiến trường nhìn chăm chú vào Hạ Oán Dạ, Thi Hoàng Điện gần như bị diệt toàn quân, Từ Trọng Sinh nằm ở phía xa biểu tình kinh hoàng.

Xác Ưu Công Tử rải rác, không biết cái đầu lăn đi đâu, trận chiến tranh này xem như đã quyết định.

Tần Quân đứng trên tường thành ra lệnh:

- Giết hắn đi!

Tần Quân nhìn ra được Hạ Oán Dạ có câu chuyện, nhưng hắn không hứng thú biết.

Tà ma như thế mà đi ra thì thương sinh thiên hạ đều gặp nạn.

Như Lai thở dài, xem ra không thể độ hóa Hạ Oán Dạ. Như Lai cố nén thương tiếc giơ tay lên định chấm dứt Hạ Oán Dạ.

Bỗng nhiên oán khí trong người Hạ Oán Dạ bùng nổ, tựa như vòi rồng màu đen bao bọc người gã rồi chui xuống đất mất hút. Quá trình diễn ra rất nhanh, Như Lai không kịp phản ứng.

Như Lai nhướng mày, mắt lóe tia tức giận, không ngờ để Hạ Oán Dạ trốn mất.

Tần Quân cũng bực mình, chết tiệt, thả hổ về rừng!

Xem ra hắn phải tâm sự đêm khuya với Như Lai, rõ ràng có thể tru sát Hạ Oán Dạ mà y nương tay.

Lặng im giây lát rồi Nhan Vương thành bùng nổ tiếng hoan hô rung trời.

- Chúng ta thắng lợi!!!

- Thi Hoàng Điện là cái thá gì! Nhan Vương Điện chúng ta sẽ mạnh mẽ vươn lên!

- Ha ha ha! Sau trận chiến này Nhan Vương Điện sẽ dương danh thiên hạ!

- Nhan Đế vạn tuế!

- Sau này còn ai dám chọc Nhan Vương Điện chúng ta!?

Tần Quân nghe tiếng hoan hô rung trời, hắn nhếch môi cười. Ít ra trận chiến này thắng rất đẹp.

Như Lai nhanh chóng bắt giữ Từ Trọng Sinh định trốn. Đám người Lưu Trầm Hương dẫn theo binh sĩ dọn dẹp chiến trường.

Vì chiến trường sụp đổ nên tường thành nhô cao hơn, trong tầm mắt có cái hố sâu vài trăm thước, dấu tay đó là dấu vết chiến tranh để lại, sau này sẽ là dấu hiệu của Nhan Vương thành.

Phương xa, yêu vương báo hoa thuộc hạ của Yêu Hoàng sắc mặt âm trầm nhìn Nhan Vương thành reo vui, trong mắt nó đầy giật mình.

Lúc trước Chân Võ Đại Đế đã khiến yêu vương báo hoa ngạc nhiên, không ngờ Hạ Oán Dạ và Như Lai càng mạnh, mạnh đến mức yêu vương báo hoa không dám dâng lên chút chiến ý.

Yêu vương báo hoa cười khổ nói:

- Bệ hạ còn kêu ta đến giúp đỡ . . .

Đám yêu vương đã biến hình đứng sau lưng yêu vương báo hoa còn đang hóa đá.

Tư thế thần linh của Như Lai khiến bọn chúng đến nay còn chìm trong hoảng hốt.

Trong đầu yêu vương báo hoa vụt qua nhiều suy nghĩ, mang theo bộ hạ rút lui ngay:

- Không được, phải nhanh chóng trở về bẩm báo cho Yêu Hoàng bệ hạ! Thực lực của Nhan Vương Điện vượt xa phỏng đoán của chúng ta, hòa thượng kia có phải là Như Lai không?

Các sinh linh xem cuộc chiến cũng giải tán, dự định truyền ra chiến báo. Một số sinh linh muốn đầu bái Nhan Vương Điện thì còn lẩn quẩn tại chỗ.

Như Lai xách Từ Trọng Sinh đi tới tường thành. Tần Quân không chút khách sáo đá Từ Trọng Sinh té xuống đất.

Tần Quân vừa đạp vừa mắng:

- Lúc trước ngươi lên mặt lắm mà!?

Từ Trọng Sinh tức xì khói, vừa rồi Như Lai đã phế đạo quả của gã, khiến pháp lực tan hết. Huống chi Từ Trọng Sinh còn bị thương nặng, đừng nói chống cự, gã suýt bị Tần Quân đá xỉu.

Từ Trọng Sinh rít qua kẽ răng:

- Muốn giết cứ giết!

Từ Trọng Sinh không nhận ra người trẻ tuổi trước mắt là Tần Thánh Đế, nhưng biết tên thanh niên này, Nhan Vương mới lên trong Hùng Chủ bảng.

Tần Quân tức giận nói:

- Đương nhiên sẽ giết ngươi! Nhưng phải ép khô giá trị lợi dụng của ngươi đã!

Thi Hoàng Điện mạnh như vậy Tần Quân không định bỏ qua.

Lý Tư chắp tay hỏi:

- Bệ hạ, tiếp theo xử lý hắn thế nào?

Mặt Lý Tư treo nụ cười, đánh bại Thi Hoàng Điện và Ưu Công Tử không chỉ vượt qua nguy cơ, còn sẽ nghênh đón lợi lớn khó thể tưởng tượng.

Danh tiếng lan xa, vô số sinh linh sẽ vào Nhan Vương Điện!

Các phương thế lực bị trận chiến này chấn nhiếp không dám chống đối Nhan Vương Điện, còn chủ động làm thân.

Trước khi Tần Quân đến bọn họ không dám tin vào điều này.

Vì Tần Quân giao Nhan Vương Điện cho bọn họ quản lý, gặp chuyện gì bọn họ bản năng không muốn làm phiền hắn. Nếu không phải Bạch Trạch phát hiện, Hạ Oán Dạ và Từ Trọng Sinh đến tấn công thì họ sẽ phải một mình đối mặt, hậu quả không tưởng tượng nổi.

Trận chiến này cảnh cáo họ, sau này gặp cường địch phải nhớ báo cho Tần Quân.

Thực lực của Hạ Oán Dạ khiến họ nhớ lại còn run.

Tần Quân phất tay nói:

- Trước tiên bắt nhốt đi, nghiêm hình tra tấn, ép hỏi ra quy mô Thi Hoàng Điện và mọi tin tức liên quan Mệnh Quân.

Hoàn thành một nhiệm vụ chi nhánh cũng không tệ.

Nhưng tiếp theo họ sẽ phải đối mặt lửa giận của Cửu U Âm Đế, thù hận của Oán Thần.

Đám người Lý Tư chắp tay nói:

- Tuân lệnh!

Tần Quân rút lui, hắn định trở về triệu hoán Thần Ma, sau đó nghĩ cách nâng cao thực lực tổng thể của Nhan Vương Điện.

Tần Quân liếc Như Lai mặc áo đen đứng cạnh mình, mắt hấp háy tia sáng.

***

Trận chiến Yêu Khư đồn nhanh trong thời gian ngắn, vì nhân vật liên quan đều là hùng chủ đương thời, tin tức truyền bá mau đến khó tin.

Đầu tiên là nguyên Yêu Khư, sau đó đến Trung Hoang, đất Đông Hoàng. Mấy chục vực dưới quyền Minh Vương điện đều thảo luận việc này, tin tức vẫn đang truyền bá nhanh.

- Thi Hoàng Điện thua? Từ Trọng Sinh bị bắt?

- Khoa trương quá vậy? Ưu Công Tử sao bị giết được?

- Nhan Đế càn rỡ thế sao? Đầu tiên là phủ định cái tên Nhan Vương mà Mệnh Cơ các ban cho, giờ giết Ưu Công Tử?

- Nghe nói vạn năm trước Hạ Oán Dạ hạng năm hùng chủ cũng đi ra, bị một hòa thượng cường đại tình nghi là Như Lai cho ăn hành!

- Ôi trời, Nhan Đế tính thi đấu cửu đế thiên hạ sao?

Tin tức như lốc xoáy đi đến đâu là trời long đất lở.

------oOo------

Chương 987: Nhan Đế khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phút chốc Nhan Đế, hòa thượng áo đen bí ẩn, Hạ Oán Dạ, Ưu Công Tử, Từ Trọng Sinh trở thành cái tên nóng nhất đương thời.

Đất Đông Hoàng.

Trong Yêu Hoàng cung.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe xong nhíu chặt mày hỏi:

- Như Lai? Ngươi xác định?

Lúc đại chiến Đông Hoàng Thái Nhất cảm nhận hai hơi thở mạnh mẽ đều đến Đại La Thủy Tiên cảnh, gã vốn tò mò nghĩ có phải Cửu U Âm Đế ra tay không.

Yêu vương báo hoa do dự nói:

- Không dám xác định, bởi vì ta chưa từng gặp Như Lai, hơn nữa chẳng phải Như Lai đã bị Bồ Đề Tổ Sư phế sao?

Yêu vương đứng hai bên đại điện nhỏ giọng thảo luận.

Ngưu Ma Vương không kiềm được nói:

- Với thủ đoạn của Tần Thánh Đế không thể nào thả Như Lai, dù có thả ra làm sao khỏe lại trong thời gian ngắn vậy?

Ngưu Ma Vương hoàn mỹ đóng vai gián điệp, làm ra bộ dáng hết lòng hết dạ vì Đông Hoàng Thái Nhất, khiến người ta khó liên tưởng Ngưu Ma Vương và phản đồ.

Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu nói:

- Đúng là thế.

Trong thời gian ngắn cho Như Lai phục hồi tu vi hầu như là chuyện không thể, trừ phi trận đánh đó là màn kịch Tần Thánh Đế và Như Lai tự biên tự diễn.

Diễn kịch?

Không thể nào!

Khi ấy nhiều người nhìn, muốn làm giả rất khó. Hơn nữa đứng ở góc độ của Như Lai không có lý do gì diễn kịch với Tần Quân.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khẽ:

- Nhan Đế này cũng ghê gớm, sau này chúng ta phải chú ý nhiều hơn.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe tia sáng lạnh, khiến người không biết gã đang nghĩ gì. Thật ra trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất rất vui, Nhan Đế biểu hiện càng mạnh mẽ càng có lợi với gã.

Đông Hoàng Thái Nhất thầm nghĩ:

- Xem ra bản hoàng có thể trợ giúp Nhan Đế chiếm ghế cửu đế thiên hạ.

Hùng chủ khác tìm cách tranh giành danh khí, trở thành một trong cửu đế thiên hạ, Đông Hoàng Thái Nhất thì hết sức điệu thấp. Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất thì có thực lực tuyệt đối sớm muộn gì cửu đế thiên hạ là của gã.

Yến hội trăm hùng nếu Đông Hoàng Thái Nhất đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế thì sợ gì mình không phải là một trong cửu đế? Tầm mắt của Đông Hoàng Thái Nhất chưa từng giới hạn trong mảnh thiên địa này, nên thế lực của gã luôn rất điệu thấp.

Yêu vương báo hoa dè dặt hỏi:

- Yêu Hoàng bệ hạ, chúng ta có nên truyền lời cho Nhan Vương Điện không?

Làm đồng minh của Nhan Vương Điện, bọn họ không thể giả bộ như không có chuyện gì xảy ra. Vì phòng ngừa Nhan Vương Điện bành trướng, yêu vương báo hoa cảm thấy phải chèn ép Nhan Vương Điện.

Đông Hoàng Thái Nhất sờ cằm cười nói:

- Ừm, qua vài ngày bản hoàng tự mình đi một chuyến.

Đông Hoàng Thái Nhất muốn xem hòa thượng đó mạnh cỡ nào.

Đám yêu vương vung tay hò reo.

Ngưu Ma Vương thầm la không ổn, tuy Tần Quân có vô số cường giả nhưng gã không cho rằng có ai đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất được. Dù là Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư cũng không thể, ít nhất Ngưu Ma Vương nghĩ vậy.

***

Trong tẩm cung, Tần Quân ngồi xếp bằng luyện công, ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân bình tĩnh tâm tình.

Tàn sát Ưu Công Tử cho hắn được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma. Tần Quân định trước tiên sử dụng cơ hội triệu hoán, cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì giữ lại. Vì Cửu U Âm Đế sắp đến tấn công, khi chưa biết gã mạnh cỡ nào Tần Quân phải nắm át chủ bài. Trừ Cửu U Âm Đế ra còn có kẻ địch Oán Thần, Sở Câu Hoài nữa.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nữ Oa, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Phụt!

Tần Quân sút sặc, cái tên Nữ Oa như sấm bên tai người Hoa Hạ. Con nít năm tuổi đều nghe về Nữ Oa tạo người, trong thần thoại Nữ Oa là một trong Thánh Nhân, đại năng thuộc hàng đỉnh cao nhất thần thoại. Tuy Nữ Oa Nương Nương ở trong ấn tượng của Tần Quân rất thân thiện dễ gần, nhưng hắn không dám triệu hoán.

Thánh Nhân dù sao là Thánh Nhân, hắn không thể nào khống chế.

Tần Quân cắn răng nói:

- Triệu hoán lại!

Đây đã là lần thứ mấy triệu hoán đến đại năng Tần Quân không dám triệu ra?

Vận may đến nhưng hắn không dám nhận, chuyện đau khổ nhất đời người đến thế là cùng.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Tần Quân thầm cầu nguyện một Thần Ma đến, Đại La Chí Tiên nhưng không vượt qua Đại La Thủy Tiên!

Bất giác Thần Ma chưa đến Đại La cảnh chẳng thể lọt vào mắt Tần Quân, tự tin bành trướng rồi. Tần Quân thầm cảm thán, lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Nhìn khắp thiên địa Tần Quân là hùng chủ mọi người đều biết, không uổng đến một chuyến kiếp này.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hạn Bạt, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân không cho là đúng hỏi:

- Hạn Bạt? Là cái thứ gì, triệu hoán l . . . khoan! Hạn Bạt?

Rất nhanh Tần Quân nhớ đến cái gì, nhảy cẫng lên từ trên giường, biểu tình vừa mừng vừa sợ, kích động như trúng độc đắc.

Hạn Bạt là một trong bốn thi tổ!

Tồn tại siêu khủng!

Hậu Khanh, Doanh Câu, Hạn Bạt, Tương Thần được đời sau gọi là bốn thi tổ, tổ của cương thi.

Trình độ bốn thi tổ chênh lệch lớn, Tương Thần không tồn tại trong thần thoại thượng cổ, là người Hoa Hạ hiện đại bịa đặt, nhưng vì nhiều người nhắc nên thành sự thật.

Hạn Bạt ở trong thần thoại cổ đại, là quái vật dẫn đến nạn hạn hán.

Thi Phong Nhã Ngân hà viết: Hạn Bạt hơi ngược, như ao như mộ.

Thần Dị Kinh viết: Phía nam có người, dài ba thước, mình trứng, mắt ở trên đầu, đi như gió, tên gọi là Bạt. Gặp nước nào là hạn lớn, đất khô ngàn dặm, có Hạn mẫu.

Trong thần thoại cổ đại nhiều ghi chép về cương thiên đều dính dáng đến Hạn Bạt.

Có ghi chép nói Hạn Bạt là nữ nhi của Hoàng Đế, Nữ Bạt biến ra. Thật giả lẫn lộn, tóm lại là nhân vật có nhiều câu chuyện thần thoại.

Tần Quân ác thú vị thầm nghĩ:

- Chậc, nếu triệu hoán ra Hạn Bạt thu phục Thiên Mệnh Đại Đế thì vui rồi.

Tần Quân ra lệnh:

- Triệu hoán nàng đi, không phục hồi ký ức kiếp trước!

Lỡ triệu hoán ra Hạn Bạt thật sự là nữ nhi của Hoàng Đế thì khó chơi, vì tránh cho rắc rối Tần Quân đành xóa ký ức kiếp trước.

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hạn Bạt.

[Hạn Bạt: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ của cương thi. Hạn Thần.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Thiên Vận Hạn Pháp.

Thần thông: Đốt hạn vạn dặm độc cương thi.

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn!&

------oOo------

Chương 988: Hai giới Âm Dương đại chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quá dữ! Lợi hại còn hơn Từ Trọng Sinh!

Tần Quân nhìn rất phấn khởi, đại quân cương thi chiến với thi nô Thi Hoàng Điện sẽ là cảnh tượng thế nào?

Tần Quân rất mong chờ, nhưng không nhịn được hỏi thầm:

- Hạn Bạt này là các phiên bản kết hợp lại sao?

Thân phận Hạn Thần và tổ cương thi khiến Tần Quân suy nghĩ lan man.

Hệ thống trả lời:

- Đúng vậy, nên túc chủ không cần thi triển Thần Ma đỉnh cao với nàng.

Tần Quân gật gù.

Hạn Bạt có thể đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn đã rất giỏi, đủ xếp vào mười hàng đầu cả thiên địa, sánh bằng Hậu Nghệ, điều này đã vượt qua ấn tượng của Tần Quân với nàng.

Tần Quân ra lệnh:

- Tiếp tục triệu hoán quân đoàn Thần Ma!

Triệu hoán đến Thần Ma Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn khiến tâm tình của Tần Quân rất tốt, quan trọng nhất là Hạn Bạt có độc cương thi, có thể sáng tạo quân đội, rất thích.

Nhìn ai khó chịu thì kêu Hạn Bạt lẻn vào địa bàn của đối phương!

Nghĩ đến đó mặt Tần Quân lộ nụ cười âm hiểm.

Hệ thống vang tiếng gợi ý:

- [Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán quân đoàn Thần Ma.]

Trong lòng Tần Quân đang mơ mộng thống trị Thi Hoàng Điện.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được quân đoàn Hoàng Đế.]

Tần Quân chớp chớp mắt, hôm nay là ngày Hoàng Đế sao? Trước tiên triệu hoán ra nữ nhi, giờ đến binh của Hoàng Đế.

Tần Quân ra lệnh:

- Cho xem bảng liệt kê thuộc tính.

Hệ thống triệu hoán quân đoàn Hoàng Đế chắc không phải người xưa trong lịch sử mà là thế giới thần thoại. Trong thần thoại thời kỳ Viêm Hoàng thì nhân loại khá mạnh, huống chi là binh sĩ. Không thì Xi Vưu, Hình Thiên một chân có thể giẫm chết tất cả binh sĩ của Hoàng Đế.

[Quân đoàn Hoàng Đế: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Số lượng: Hai mươi vạn.

Tu vi: Hóa Hư cảnh nhất trọng đến Địa Tiên cảnh nhị trọng.

Thuộc tính quân đoàn: Linh uy Hoàng Đế (trên chiến trường ngưng tụ ra thần hồn Hoàng Đế chiến đấu, sức chiến đấu toàn quân tăng gấp đôi).]

Ngưng tụ thần hồn Hoàng Đế?

Lợi hại!

Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Hoàng Hoàng Đế, ba hoàng nhân tộc.

Truyền thuyết Tam Hoàng Ngũ Đế có rất nhiều, nhưng về Phục Hy, Thần Nông, Hoàng Đế là được biết đến nhiều nhất. So với Ngũ Đế thì công đức của Tam Hoàng càng lớn, nghe nói về sau trở thành á thánh, thật giả thế nào chờ về sau Tần Quân triệu hoán ra liền biết.

Tóm lại Hoàng Đế chắc chắn rất lợi hại.

Tần Quân ngâm nga, đứng lên:

- Hôm nay thắng chiến tranh, triệu hoán cũng không tệ, phải chúc mừng mới được.

Tần Quân định kêu đám người Lý Tư tổ chức tiệc mừng, ăn nhậu suốt đêm.

***

Trung Hoang, Minh Vương thành.

Minh Mộng Ma Tôn đập ghế đứng dậy, đôi mắt trợn tròn dưới lớp mặt nạ tràn đầy không dám tin:

- Thật không vậy?

Tần Thánh Đế mới đi sao bỗng dưng thêm Nhan Đế vươn lên?

Tu sĩ báo tin run giọng nói:

- Là thật, Thi Hoàng Điện thua thảm trước Nhan Vương thành, điện chủ Từ Trọng Sinh bị bắt giữ, Ưu Công Tử bị giết. Oán Vương Hạ Oán Dạ vạn năm trước oai phong một cõi bị thương nặng chạy trốn.

Ui!

Đám trưởng lão, chấp sự trong điện hút ngụm khí lạnh, quay sang ngó nhau.

Vị Nhan Đế này lợi hại quá vậy? Liên tục đạp hai đại năng hạng năm Hùng Chủ bảng, Từ Trọng Sinh là hạng năm hùng chủ hiện nay, Hạ Oán Dạ là người cũ.

Quan trọng nhất là Ưu Công Tử cũng bị giết.

Điều này có ý nghĩa gì? Nghĩa là sắp bùng nổ đại chiến hai giới Âm Dương, Minh Vương điện ở gần Yêu Khư chắc chắn sẽ bị lan đến.

Một trưởng lão cẩn thận hỏi:

- Điện chủ, tiếp theo chúng ta phải làm sao?

Từ khi Tần Thánh Đế xuất hiện dường như vận may của Minh Vương điện

cứ tụt dốc.

Người Minh Mộng Ma Tôn run bần bật, nàng không trả lời ngay, lòng vô cùng khủng hoảng.

Hai người khủng bố nhất đương thời là Thiên Mệnh Đại Đế và Cửu U Âm Đế.

Cửu U Chi Địa đã lâu rồi không gây chiến tranh, Nhan Vương Điện tự tìm đường chết. Đại chiến mà bắt đầu chắc chắn tai họa Minh Vương điện.

Minh Mộng Ma Tôn trầm giọng nói:

- Dời thành trước đi.

Nói xong câu đó Minh Mộng Ma Tôn như mất một nửa sức lực, ngồi bệch xuống ghế.

Minh Vương điện thật sự là có tiếng không có miếng. Sáu điện ba địa đã thành trò cười, sau cửu đế thiên hạ chắc chắn Minh Vương điện sẽ rớt xuống thế lực hạng hai.

Minh Mộng Ma Tôn thẫn thờ thầm nghĩ:

- Vạn năm ngắn ngủi . . . sao huy hoàng của Minh Vương điện chúng ta đã mất?

Minh Mộng Ma Tôn nghĩ không ra.

***

Thần Vực.

Tôn Như Đạo vội triệu tất cả trưởng lão, chấp sự đến họp, Hắc Điệp Tiên Tử cũng tới.

Hắc Điệp Tiên Tử thản nhiên hỏi:

- Có chuyện gì khiến ngươi triệu tập nhiều người như vậy?

Vì quan hệ của Hắc Điệp Tiên Tử và Tần Thánh Đế khiến nàng có địa vị rất cao trong Thần Điện, uy nghiêm còn hơn Tôn Như Đạo.

Tôn Như Đạo cười khổ nói:

- Nhan Vương Điện nổi lên, đánh Thi Hoàng Điện, bắt Từ Trọng Sinh làm tù binh, đánh chết Ưu Công Tử, buộc Oán Vương Hạ Oán Dạ rời đi. Chuyện này không đủ triệu tập các ngươi sao?

Lời vừa nói ra tập thể hết hồn.

Hắc Điệp Tiên Tử nhíu mày nói:

- Không thể nào! Thi Hoàng Điện thuộc ba hàng đầu trong sáu điện, Cửu U Âm Đế đứng sau lưng Ưu Công Tử, Oán Vương đã thoái ẩn vạn năm, sao có thể đều bị Nhan Vương Điện đạp lên?

Đúng rồi, chẳng phải Nhan Vương Điện là thế lực mới thành lập sao?

Các trưởng lão, chấp sự lên tiếng hỏi tin tức có đúng không.

Vẻ mặt Tôn Như Đạo bất đắc dĩ, tin tức đã truyền vào tai thủ lĩnh các phương thế lực, sao giả được?

Tôn Như Đạo hắng giọng khiến mọi người tập trung vào gã:

- Đương nhiên là thật, cũng có nghĩa là đại chiến hai giới Âm Dương sắp mở ra. Tuy Yêu Khư cách xa Thần Điện chúng ta nhưng không thể không chuẩn bị cái gì.

Tôn Như Đạo nhức đầu nói:

- Thế rối loạn, Thần Điện chúng ta nên làm sao tự xử?

Không ai trả lời Tôn Như Đạo, tâm tình của mọi người lúc này giống như Minh Vương điện.

Cửu đế thiên hạ mà quyết định thì Thần Điện sẽ hoàn toàn tụt dốc, hậu nhân không biết sáu điện ba địa, chỉ biết cửu đế thiên hạ. Nên trong lòng họ rất hận Thiên Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế làm như vậy trực tiếp đắc tội một nửa sáu điện ba địa, nhưng không ai dám mắng gã, vì gã là Thiên Mệnh Đại Đế, người mạnh nhất đương thời. Người hoặc thế lực từng chống đối Thiên Mệnh Đại Đế đã biến mất trong dòng sông lịch sử.

Hắc Điệp Tiên Tử che miệng khẽ cười nói:

- Không sao, bên dưới chúng ta có một vị tiểu bá vương, so cuồng với hắn thì Nhan Đế kém hơn chút.

Đám trưởng lão, chấp sự mắt sáng rực. Bình thường họ hận Tần Quân, nhưng lúc này nghĩ đến hắn khiến họ có cảm giác an toàn.

So với Nhan Đế thì Tần Quân đạp hùng chủ nhiều hơn, cuồng hơn.

------oOo------

Chương 989: Đối thủ của Tần Thánh Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Như Đạo khẽ thở dài:

- Ài, ta rất muốn từ chức điện chủ trở về Thiên Tuyển Phủ yên ổn tu luyện, đấu tranh quyền mưu thật sự không thích hợp với ta.

Mọi người giật nảy mình, rất là hoảng loạn.

- Không được, rời khỏi điện chủ thì Thần Điện chúng ta tiêu thật!

- Đúng rồi, Thần Điện bây giờ chỉ có mình điện chủ là Đại La, nếu điện chủ đi thì chúng ta cởi giáp về làm ruộng cho rồi.

- Toàn lời giận mất khôn! Điện chủ sau này đừng nói như vậy nữa!

- Đúng vậy! Điện chủ đừng sợ, chúng ta cùng điện chủ tiến lùi!

Nghe mọi người khuyên bảo, Tôn Như Đạo dở khóc dở cười, mắt gã đầy

ai oán nhìn Hắc Điệp Tiên Tử.

Nếu Hắc Điệp Tiên Tử không tìm gã thì gã không thèm trở lại làm điện chủ. Điện chủ kiểu này rất ức chế, trong có Tần Thánh Đế nhìn chằm chằm, ngoài có hùng chủ khác như hổ rình mồi. Tôn Như Đạo cực kỳ hối hận.

Hắc Điệp Tiên Tử không chút lo lắng cười nói:

- Yên lặng theo dõi kỳ biến đi, Cửu U Chi Địa cùng lắm chỉ nhằm vào Nhan Vương Điện, không thì Thiên Mệnh Điện và Thiên Tuyển Phủ sẽ không ngồi yên. Cửu U Âm Đế mạnh đến đâu khi đối diện Thiên Mệnh Đại Đế cũng phải ngừng tay.

Bình thường nhắc tới hạng nhất, hạng hai sẽ tràn ngập biến số.

Nhưng nhắc tới Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, không ai cho rằng Cửu U Âm Đế đánh lại Thiên Mệnh Đại Đế. Vì Cửu U Âm Đế thua Thiên Mệnh Đại Đế rất nhiều lần, nếu gã không được Thiên Mệnh Đại Đế thưởng thức thì đã chết từ lâu, càng đừng nói làm chủ Âm phủ.

Mọi người nghe vậy mới vơi bớt nỗi lo trên nét mặt.

Đám cao tầng Thần Điện giống câu danh ngôn của Hoa Hạ cổ đại: Sống khó khăn cực khổ vì chết trong yên bình.

***

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tin cuộc chiến Yêu Khư đã truyền đến, mỗi đảo bay đều thảo luận việc này.

Trong tẩm cung của thánh hoàng hậu.

Đát Kỷ nhíu mày lẩm bẩm:

- Nhan Đế? Từ đâu chui ra hùng chủ mới?

Du Phượng Hoàng vừa ăn xong điểm tâm, nhún vai nói:

- Không rõ, tự dưng xuất hiện, sau trận chiến này e rằng có thể vào mười hàng đầu Hùng Chủ bảng.

Liễu Nhược Lai cùng hai nàng giao lưu, tò mò hỏi:

- Có khi nào là bệ hạ không? Gần đây không thấy bệ hạ đi đâu.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng nhìn nhau.

Phong cách làm việc của Nhan Đế giống hệt Tần Quân, quan trọng nhất là hòa thượng áo đen rất giống Như Lai.

Du Phượng Hoàng do dự nói:

- Chắc không phải đâu, Nhan Vương Điện mạnh như vậy, ngươi có thấy bệ hạ điều tướng quân nào đi không?

Đám cường giả đỉnh cao như Hình Thiên, Hậu Nghệ, Bạch Trạch, Tôn Ngộ Không, Khoa Phụ không rời khỏi Thiên Đình Đại Tần, sao Tần Quân có thể một mình sáng tạo thế lực khác?

Bọn họ bỏ qua Lưu Trầm Hương, sau khi bái vào Thiên Đình Đại Tần thì Lưu Trầm Hương hầu như không làm ra chuyện gì, đã bị các nàng quên mất.

Đát Kỷ lắc đầu cười nói:

- Chờ bệ hạ trở về hỏi thử xem.

Đát Kỷ không dám tin Tần Quân lén tạo một thế lực khác.

Từ cuộc chiến Yêu Khư đủ thấy Nhan Vương Điện không thua kém Thiên Đình Đại Tần, Tần Quân làm gì có nhiều tinh lực như thế? Dù hắn có nhưng tài nguyên, nhân lực từ đâu ra?

Thiên Đình Đại Tần đã là kỳ tích.

Không chỉ có hậu cung, đám quan viên văn võ đều đang thảo luận.

Bọn họ ngạc nhiên vì thủ đoạn của Nhan Đế, có người nói Thánh Đế bệ hạ rốt cuộc gặp đối thủ.

***

Trong cung điện, Tần Quân uống thả cửa bị một binh sĩ đánh thức:

- Báo! Ngoài thành tây có một nữ nhân tự xưng là Hạn Bạt đặc biệt đến đầu bái bệ hạ!

Mấy người trong điện đã uống say khướt, rượu là linh tửu giấu không biết bao nhiêu năm trong Nhan Vương thành, tu sĩ Địa Tiên cảnh uống một hớp sẽ ngủ hơn trăm năm, phàm nhân uống một giọt sẽ nổ banh xác.

Hạn Bạt?

Tần Quân rùng mình, vội đứng dậy đi ra ngoài điện.

Dương Thiền, Chân Võ Đại Đế trợn to mắt đi theo. Hai người có ký ức kiếp trước đã nghe tên Hạn Bạt, thầm nhủ chắc là trùng hợp hoặc đồng âm thôi?

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, cũng chạy ra.

Là ai đến mà khiến bệ hạ có phản ứng lớn vậy?

Đoàn người rầm rộ bay hướng cửa thành tây, nhiều sinh linh trong thành tò mò nhìn.

Không lẽ sắp có chiến sự?

Bên kia, một bóng người đứng trước cửa thành tây. Da nàng màu xanh đen rất rùng rợn, vải đen quấn chặt người, tóc khô xõa vai, dáng người đường cong bốc lửa, mặt mũi thanh tú, mỗi tội màu da khiến người chùn bước.

Đây là tổ cương thi, Hạn Bạt.

Nghe nói nơi nàng đi qua ngàn dặm không có cọng cỏ.

Xung quanh Nhan Vương thành không có cỏ nên không thấy hiệu quả,

hoặc Hạn Bạt có thể tự nhiên kiềm chế.

Hạn Bạt hừ lạnh, chờ mất kiên nhẫn:

- Bệ hạ của các ngươi sao còn chưa ra?

Nàng dù gì là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, đám nhãi nhép này không cho nàng vào!

Đám binh sĩ trên tường thành liếc nhau, không ai trả lời.

Bộ dạng Hạn Bạt đáng sợ như vậy ai dám cho vào?

Rất nhanh đám người Tần Quân đến nơi. Khi thấy Hạn Bạt thì cả đám con ngươi co rút, mỗi mình Tần Quân nhiệt tình bay xuống nghênh tiếp.

Hạn Bạt có mức độ trung thành chín mươi mốt, Tần Quân không sợ nàng làm hại mình.

Hạn Bạt chắp tay hầm hừ, có chút khiêu khích:

- Tham kiến bệ hạ, ta tên Hạn Bạt, muốn đầu vào bệ hạ. Nhưng ta là thân tai họa, bệ hạ dám nhận không?

Chân Võ Đại Đế đáp xuống sau lưng Tần Quân, không chút thu giấu hơi thở.

Hạn Bạt ngạc nhiên nhìn gã, che miệng cười nói:

- Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, cũng khá quá chứ.

Khóe môi Tần Quân co giật, cảm giác bà nương này hơi gai góc.

Trong thành truyền ra giọng Như Lai:

- A di đà phật.

Tim Hạn Bạt rớt cái bịch, trợn to mắt, lòng dậy sóng dữ.

Giọng Như Lai khiến linh hồn Hạn Bạt run rẩy, người này chắc chắn vượt

qua Đại La Chí Tiên. Trong Nhan Vương thành còn có cường giả như vậy?

Hạn Bạt mới được triệu hoán ra nên không biết đại chiến lúc trước.

Tần Quân nhìn biểu tình giật mình của Hạn Bạt thì thầm sướng, Như Lai rất biết xem xét thời thế.

Tần Quân hào hùng cười nói:

- Trẫm có gì không dám!?

Tần Quân cuồng vọng thầm nghĩ:

- Trẫm không chỉ muốn thu nàng, còn muốn thu phụ thân của nàng!

Tam Hoàng Ngũ Đế, ngày sau chắc chắn sẽ bị hắn triệu hoán ra, phong cương ba ngàn thế giới vì hắn!

Hạn Bạt cười nói:

- Nếu bệ hạ có đảm phách lớn như vậy thì ta sẽ hết lòng hết sức vì bệ hạ!

Bề ngoài Hạn Bạt khá kinh dị nên nàng cười làm Tần Quân thấy rùng rợn, mặt ngoài hắn không lộ vẻ khó chịu gì.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Đi thôi, vừa lúc có chuyện cần nàng làm đây.

Trông thấy Hạn Bạt, men say của Tần Quân biến mất theo sự hưng phấn.

Nếu để Hạn Bạt đụng mặt Từ Trọng Sinh sẽ xảy ra chuyện gì?

Từ Trọng Sinh thích luyện chế thi nô đúng không?

------oOo------

Chương 990: Cơn giận của Cửu U Âm Đế

Hạn Bạt là tổ cương thi, cho Từ Trọng Sinh nếm thi độc biến thành cương thi, tương đương với thêm một cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, còn có thể nhờ vào gã khống chế nguyên Thi Hoàng Điện.

Nghĩ đến đây Tần Quân hơi kích động.

Nội tình của Thi Hoàng Điện hạng năm đương thời, nếu hấp thu nó thì Nhan Vương Điện sẽ bay vọt.

Tần Quân sung sướng thầm nghĩ:

- Ông trời đối xử khá tốt với trẫm, vừa lúc triệu hoán được Hạn Bạt.

Cửa thành đã mở, Tần Quân mang theo Hạn Bạt, Chân Võ Đại Đế vào thành.

Hệ thống tức giận nói:

- Hừ, ngươi nên cảm tạ hệ thống chứ không phải thiên đạo!

Ý hệ thống muốn nghe hắn cảm ơn.

Tần Quân giả vờ không nghe thấy, lo trò chuyện với Hạn Bạt bồi dưỡng cảm tình.

Ngay chiều hôm đó quân đoàn Hoàng Đế tìm đến. Hạn Bạt rất vui vẻ, tuy không có ký ức kiếp trước nhưng nàng nhớ rõ quan hệ huyết mạch. Hệ thống chỉ nhét thêm ký ức thuộc về thế giới này mà người khác không biết cho nàng.

Mỗi ngày đều có thành trì hoặc thế lực bị phá nát, ai nhớ hết tất cả?

Tần Quân rộng rãi giao quân đoàn Hoàng Đế cho Hạn Bạt, khiến nàng rất vui vẻ, mức độ trung thành tăng lên chín mươi lăm làm hắn lâng lâng.

***

Thiên hạ chấn động vì cuộc chiến Yêu Khư, tin tức rất nhanh truyền vào Âm phủ.

Cửu U Chi Địa là trung tâm của Âm phủ, các ngọn núi như gai đen kéo dài vạn dặm, cộng thêm bầu trời âm u không thấy mặt trời, đưa mắt nhìn vô cùng âm u như những tà ma ngồi xổm trong bóng tối, mơ hồ nghe tiếng quỷ gào khóc. Người sống mà ở đây sẽ bị hù đến hồn phi phách tán.

Cô hồn dã quỷ không dám đến gần, âm binh quỷ ti không dám xông vào.

Đây là nơi Âm Đế cư ngụ, Cửu U Chi Địa.

Sâu trong Cửu U Chi Địa, một cung điện nguy nga ẩn giấu, cả cung điện đang rung bần bật.

Phóng to bên trong thì thấy người Cửu U Âm Đế lượn lờ quỷ khí, gã đứng trước ngai báu. Âm quan quỳ dưới đất run cầm cập, uy áp to lớn khiến không khí cả đại điện đặc quánh, làm người ta thở không nổi.

Khuôn mặt uy nghiêm điển trai của Cửu U Âm Đế tràn đầy sát ý:

- Ưu nhi thật sự bị Nhan Đế giết?

Nhi tử gã thương yêu nhất bị người giết, làm sao Cửu U Âm Đế nhịn được?

Lúc này Cửu U Âm Đế sắp phát cuồng.

Lý Liên Ưu là nữ nhân mà Cửu U Âm Đế yêu nhất, nếu không có nàng thì gã đã không có ngày hôm nay. Nên Cửu U Âm Đế cực kỳ yêu thương Ưu Công Tử, nhi tử của Lý Liên Ưu, thậm chí làm con cái khác của gã ghen tỵ, nhưng gã không cần biết.

Ưu Công Tử không làm Cửu U Âm Đế thất vọng, phát triển xuôi chèo mát mái, sẽ có ngày thuận thế kế thừa vị trí Âm Đế. Cửu U Âm Đế không bao giờ ngờ thế giới hiện nay có người dám giết Ưu Công Tử.

Âm binh run giọng nói:

- Đúng . . . đúng vậy . . . Oán Vương . . . cũng bị thương nặng chạy trốn . .

.

Trước uy áp của Cửu U Âm Đế, thân hình âm binh mờ ảo đung đưa như tùy thời hồn phi phách tán.

Oán Vương?

Mắt Cửu U Âm Đế bắn ra sát ý đỏ ngầu, tại sao Hạ Oán Dạ đi cùng Ưu Công Tử?

Cửu U Âm Đế suy nghĩ lung tung, sau đó tức giận hừ lạnh.

Âm binh trước mặt gã tan biến, âm quan ở hai bên sợ hãi hùng.

Mặt Cửu U Âm Đế vặn vẹo gầm gừ:

- Nhan Đế, Hạ Oán Dạ, bổn tọa muốn cho các ngươi không bao giờ được siêu sinh!

Đã lâu rồi Cửu U Âm Đế không tức giận như vậy, kế hoạch cửu đế gì đó bị gã ném sang một bên.

Gã muốn báo thù!

Ngay bây giờ!

Cửu U Âm Đế nghiến răng ra lệnh:

- Điều động ba ngàn vạn âm binh chuẩn bị tàn sát Yêu Khư, sinh linh Nhan Vương Điện sau khi chết rơi vào địa ngục vô biên, chịu hành hạ đủ điều!

Tất cả âm binh thầm khủng hoảng, làm như vậy sẽ dẫn đến thiên đạo trách phạt.

Nhưng bọn họ không dám ngỗ nghịch Cửu U Âm Đế đang nổi giận, đồng thanh kêu lên:

- Tuân lệnh!

***

Gió mưa sấm dậy, Cửu U Âm Đế tuyên bố khai chiến với Yêu Khư, tin tức nhanh chóng truyền đến dương gian, khiến toàn thiên hạ tập trung ánh mắt vào Yêu Khư.

Nhan Đế và Cửu U Âm Đế thành cái tên được người đương thời nhắc tới nhiều nhất, còn nổi hơn Tần Thánh Đế, Nhiên Đăng, thiên ngoại tà ma.

- Chậc, quả nhiên Cửu U Âm Đế không ngồi yên.

- Cửu U Âm Đế nổi giận, trên đời ai ngăn được?

- Dẹp đi, lúc trước Cửu U Âm Đế sợ cả Diệt Thế Yêu Đế, làm ơn đừng thổi phồng được không?

- Diệt Thế Yêu Đế có đánh thắng được Cửu U Âm Đế không? Bị ngu à, hai người vốn không đánh nhau, hôm đó trong Tiên Mộ nói Cửu U Âm Đế chỉ chịu một đấm, không hề bị thương!

- So với Cửu U Âm Đế thì ta càng mong chờ Nhan Vương Điện sẽ biểu hiện thế nào. Nếu Nhan Vương Điện chịu đựng được lửa giận của Cửu U Âm Đế thì sẽ có một ghế trong cửu đế thiên hạ chắc luôn!

Nguyên Yêu Khư chúng yêu hoảng sợ, nhiều yêu nhanh chóng chạy trốn khỏi Yêu Khư. Cũng có nhiều yêu tham gia Nhan Vương Điện, muốn tham dự vào đại chiến hai giới Âm Dương.

Đại chiến Âm Dương, nghe tên là thấy ghê gớm lắm rồi, sau này lấy ra thổi phồng cũng thấy vinh diệu.

Nhan Vương Điện phái chiến tướng ra ngoài bây giờ kêu gọi về, như nhóm Lục Nhĩ Mi Hầu, Văn Trọng.

Nhan Vương thành đã trong trạng thái chuẩn bị chiến.

Hôm nay Tần Quân đến đại lao. Lý Tư, Dương Thiền đi theo hai bên hắn. Yêu binh hai bên đường nhà tù trông thấy Tần Quân vội vàng quỳ xuống hành lễ.

Một đường đi đến cuối, Tần Quân ngừng lại trước cửa lao tận cùng.

Tần Quân nhìn bên trong, mỉm cười hỏi:

- Hạn Bạt, tình huống thế nào?

Từ Trọng Sinh nằm yên dưới đất như xác chết, da màu tím, mắt trợn to đầy tơ máu, nhìn thoáng qua khiến người da đầu tê dại.

Hạn Bạt đứng cạnh Từ Trọng Sinh như u quỷ, nàng ngoái đầu cười nói:

- Hắn đã là cương thi của ta, giống như phân thân.

Tần Quân nghe vậy hớn hở. Từ Trọng Sinh là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ mạnh mẽ, còn khống chế Thi Hoàng Điện to lớn. Tần Quân chỉ hơi tiếc Từ Trọng Sinh không xúc phát chi nhánh nhiệm vụ, nếu không càng sướng nữa.

Tiếng hệ thống gợi ý đúng lúc vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Thi Hoàng Điện. Nhiệm vụ cụ thể: Từ Trọng Sinh đã trở thành cương thi của Hạn Bạt, nếu túc chủ thu phục Thi Hoàng Điện sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm kỳ, hệ thống ngày càng săn sóc.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Sau này hắn thuộc về nàng khống chế, chờ đại chiến với Cửu U Âm Đế xong trẫm sẽ giao cho nàng một nhiệm vụ quan trọng.

Hạn Bạt là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, đặt trong Cửu U Chi Địa chắc chắn lọt vào tốp ba, nên Tần Quân phải giữ nàng lại.

------oOo------

Chương 991: Thử thách của đại đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế sẽ là đá lót chân để hắn lấy cái tên Nhan Đế bước lên ngai báu cao nhất.

Tần Quân chỉ vào Từ Trọng Sinh, tò mò hỏi:

- Sao hắn không nhúc nhích? Cảm giác như đã chết.

Ngày xưa hạng năm Hùng Chủ bảng giờ rơi vào kết cục sống không bằng chết, nếu truyền ra chắc chắn khiến vô số sinh linh xáo động.

Ngón tay Hạn Bạt quấn lọn tóc khô, bình tĩnh nói:

- Bệ hạ muốn cho hắn động đậy thế nào?

Từ Trọng Sinh chợt nhảy dựng lên, tròng mắt đầy tơ máu nhìn Tần Quân chằm chằm làm hắn thầm hoảng.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Hắn không thể tự nói chuyện?

Nhìn Từ Trọng Sinh sao giống con rối.

Hạn Bạt nghe vậy cáu kỉnh trừng hắn một cái:

- Nếu hắn tự nói chuyện tức là linh trí vẫn còn, bệ hạ sẽ yên tâm sao?

Từ Trọng Sinh còn giữ linh trí . . .

Khóe môi Tần Quân co giật, thôi bỏ đi, tiểu tử này dù gì là hùng chủ hạng năm, quỷ kế đa đoan, khôn ngoan sâu. Tần Quân không muốn khi đại chiến sắp đến trong Nhan Vương thành xảy ra biến số.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Vậy giao hắn cho nàng.

Tần Quân xoay người đi, hắn phải tự mình nhìn Từ Trọng Sinh biến thành

cương thi mới yên tâm, dù gì là một vị Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Lý Tư hỏi nhỏ:

- Bệ hạ, Hạn Bạt thật sự đáng tin?

Sau khi có được Từ Trọng Sinh thì Hạn Bạt tương đương với hai Đại La Chí Tiên, sức uy hiếp không nhỏ.

Dương Thiền lo lắng nhìn Tần Quân, chuyện này không đùa được. Hạn Bạt mới đầu bái, không thể tin hoàn toàn.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm đã bao giờ dùng sai người?

Thiết lập mức độ trung thành tuyệt đối chính xác, cho Tần Quân phán đoán ra người nào đáng tin.

Lý Tư, Dương Thiền nghe vậy lòng tràn đầy khâm phục. Tần Quân chưa dùng sai người bao giờ, tuy hơi khó tin nhưng sự thật là vậy, bọn họ không thể không phục.

Ba người đi ra đại lao.

Cách đại chiến đã qua năm ngày, không khí toàn thành rất căng thẳng, mưa gió sắp đến.

Tần Quân đang chờ nhiệm vụ phòng thủ mười ngày nhiệm vụ, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, không chừng có thể khiến Nhan Vương Điện tăng thêm một bậc.

Nhưng Tần Quân linh cảm mười ngày chưa đến Cửu U Chi Địa đã tấn công.

***

Dãy núi vòng quanh, nước xanh trắng tựa như trong cảnh tiên. Thiên Mệnh Đại Đế đứng trên vách đá, hai tay chắp sau lưng, vẫn mặc áo đỏ bắt mắt.

Thị nữ lắc người xuất hiện sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế, chắp tay nói:

- Đại đế, Cửu U Âm Đế đã điều binh khiển tướng, nghe nói sẽ dùng hơn một trăm âm tướng từ tam phẩm trở lên, ba ngàn vạn âm binh!

Trong Âm phủ âm tướng từ tam phẩm trở lên đều có tu vi Đại La cảnh. Tức là hơn một trăm cường giả Đại La cảnh, ba ngàn vạn âm binh. Trận thế này đủ càn quét đa số thế lực dương gian, còn là thế bẻ gãy nghiền nát.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu chặt mày kiếm lẩm bẩm:

- Cửu U tiểu tử này giận thật rồi.

Thị nữ không kiềm được hỏi:

- Chúng ta chỉ ngồi xem sao đại đế? Đã thăng cấp thành đại chiến hai giới Âm Dương rồi.

Cửu đế thiên hạ chưa lập, hai giới Âm Dương đã đánh nhau sẽ là hạo kiếp.

Thiên Mệnh Đại Đế lắc đầu cười nói:

- Khoan gấp, để Cửu U đi thử sức Nhan Đế cũng không tệ. Nếu bọn họ thật sự đánh đến quá mức thì ta sẽ ra tay.

Cái gọi là đại chiến hai giới Âm Dương ở trong mắt Thiên Mệnh Đại Đế chỉ là trò đùa, gã tự phụ sâu tận xương, giống như Đông Hoàng Thái Nhất.

Bọn họ tự tin mình vô địch thiên hạ.

Cửu U Chi Địa đưa ra lực lượng nhìn như khủng bố nhưng không đáng một đồng trong mắt Thiên Mệnh Đại Đế.

Hơn một trăm vị Đại La Kim Tiên, ba ngàn vạn âm binh thì sao?

Thiên Mệnh Đại Đế không thèm để mắt nguyên Âm phủ.

Thiên Mệnh Đại Đế đổi đề tài:

- Phải rồi, đã bắt được Sở Câu Hoài chưa?

Lâu Nam phủ chủ Thiên Tuyển Phủ đã nói chuyện Sở Câu Hoài cho Thiên Mệnh Đại Đế biết, gã đồng ý giết Sở Câu Hoài tránh cho tai họa ngầm vô cùng.

Thị nữ nét mặt quái lạ nói:

- Nghe nói thiên ngoại tà ma bị Nhiên Đăng bắt đi.

Toàn thiên hạ truy nã thiên ngoại tà ma này, kết quả bị Nhiên Đăng lặng lẽ bắt đi, khiến nàng dở khóc dở cười.

Điều này cũng chứng minh năng lực tình báo của Thiên Mệnh điện rất mạnh, trước khi tin tức truyền ra đã biết Sở Câu Hoài bị Nhiên Đăng bắt.

Thiên Mệnh Đại Đế hơi tò mò hỏi:

- Nhiên Đăng? Là hùng chủ mới lên, theo dõi Thượng Hải Cực Điện?

Khuôn mặt Thiên Mệnh Đại Đế trẻ tuổi tuấn tú, khoảng hai mươi tuổi, rất khó làm người ta liên tưởng gã với cường giả số một thiên hạ.

Thị nữ gật đầu nói:

- Đúng rồi, là người đó. Thủ đoạn tàn nhẫn, thế lực nào bị Nhiên Đăng theo dõi đều xui xẻo. Trận chiến Tây Vực lần trước nếu Như Lai không phải bị Nhiên Đăng làm bị thương nặng, sợ là Tần Thánh Đế rất khó thắng.

Thị nữ cố ý điều tra Nhiên Đăng, càng điều tra càng ngạc nhiên.

Nhiên Đăng tuyệt đối là cường giả vượt qua Đại La Chí Tiên.

Thiên Mệnh Đại Đế đăm chiêu không nói chuyện nữa. Thị nữ không quấy rầy gã. Một chủ một phó yên lặng đứng trên đỉnh núi nhìn núi sông tráng lệ.

***

Đã qua bảy ngày từ cuộc chiến Yêu Khư. Nhan Vương Điện đã rút về tất cả binh lực ở bên ngoài, đất đai vạn dặm hiếm thấy sinh linh nào, hoặc đã vào ở Nhan Vương thành, hoặc trốn khỏi Yêu Khư rồi.

Toàn thiên hạ chú ý Cửu U Chi Địa khi nào giết tới Nhan Vương Điện, không khí Yêu Khư cực kỳ căng thẳng.

Hôm nay Tần Quân triệu tập tất cả cao tầng Nhan Vương Điện bàn bạc chuẩn bị trước khi chiến.

Tần Quân dặn dò:

- Trong thời gian này để binh sĩ phòng thủ Nhan Vương thành nghiêm ngặt. Âm binh khác với binh sĩ dương gian, bọn chúng có lẽ bỗng dưng xuất hiện trước tường thành, khiến người khó đề phòng.

Tần Quân không lo âm binh có khi nào trực tiếp lẻn vào Nhan Vương thành không.

Nhan Vương thành là Mệnh thành, Tần Quân không biết Mệnh thành là cái gì nhưng Nhan Vương thành đã dung hợp với hắn, tương đương với phân thân của hắn, cộng thêm Nhan Vương thành tự mang pháp trận, không cần lo kẻ địch lẻn vào. Dù cường giả Âm phủ âm thầm đột nhập Nhan Vương thành sẽ bị Tần Quân phát hiện ngay.

Mông Điềm mở miệng nói:

- Thuộc hạ đã dặn dò hết rồi.

Mỗi vị trưởng lão, hộ pháp, chấp sự, yêu tướng trong điện đều giữ biểu tình nghiêm nghị, trong lòng hưng phấn, nhưng nhiều nhất là căng thẳng.

Từ xưa đến nay không có ví dụ đại chiến hai giới Âm Dương. Từ sau khi Cửu U Âm Đế ngẫu nhiên được truyền thừa của chủ Âm phủ thì không còn làm ầm ĩ như vậy.

Trận chiến này sẽ ghi vào sách sử, làm sao họ không hưng phấn, căng thẳng được?

Hạn Bạt mở miệng hỏi:

- Có cần ta hỗ trợ sáng tạo nhiều cương thi không?

------oOo------

Chương 992: Đông Hoàng Thái Nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạn Bạt là tổ của cương thi, thi độc rất mạnh. Sau khi binh sĩ biến thành cương thi sức chiến đấu sẽ tăng lên, không còn sợ gì.

Người cầm quyền các cấp Nhan Vương Điện tập thể khóe môi co giật.

Tần Quân câm nín, tức giận nói:

- Binh sĩ cũng là người, không thể vô tình như vậy, chờ hôm nào bắt được tù binh quân địch rồi tính!

Nghe Tần Quân trả lời khiến mọi người thở phào nhẹ nhõm, bọn họ rất sợ hắn không từ thủ đoạn. Nếu Tần Quân đồng ý biến binh sĩ thành cương thi, ngày mai hắn rất có thể sẽ biến đám người cầm quyền bọn họ thành cương thi, nên họ không muốn hắn đồng ý.

Chợt một thanh âm uy nghiêm vang lên:

- Cương thi?

Đại điện yên tĩnh, con ngươi Tần Quân co rút.

Giọng của Đông Hoàng Thái Nhất!

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Yêu Hoàng?

Chân Võ Đại Đế, Hạn Bạt, Văn Trọng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Lý Tư, Mông Điềm, Lưu Trầm Hương, Vương Tiễn, Dương Nhâm, đám trưởng lão, hộ pháp cùng đứng dậy cảnh giác nhìn các góc đại điện.

Yêu Hoàng!

Các cao tầng Nhan Vương Điện ngạc nhiên đứng lên theo, hàng trăm sinh linh trong đại điện trừ Tần Quân, Như Lai ra đều đứng dậy cảnh giác xung quanh.

Như Lai khoác áo đen ngồi trên ghế, luôn cúi đầu, dường như Yêu Hoàng đến không làm lòng y gợn sóng.

Tâm tình Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Tại sao Đông Hoàng Thái Nhất đến vào lúc này?

May mà trước đó họ đã liên minh, nếu không Tần Quân sẽ hết hồn đến mắc bệnh tim.

Tần Quân không rõ Đông Hoàng Thái Nhất mạnh cỡ nào, có một điều hắn chắc chắn rằng tuyệt đối cao hơn tất cả Thần Ma đã được triệu hoán. Có lẽ Bồ Đề Tổ Sư có thể đối kháng với Đông Hoàng Thái Nhất nhưng tuyệt đối không đánh lại gã.

Như Lai nhẹ giọng niệm:

- A di đà phật.

Như Lai nhớ kiếp trước nên biết cái tên Đông Hoàng Thái Nhất có ý nghĩa gì. Kiếp trước Như Lai còn khinh thường Yêu Hoàng, nhưng giờ thì hơi căng thẳng. Với Như Lai thì Đông Hoàng Thái Nhất là thần thoại.

Chân Võ Đại Đế, Dương Thiền cũng có trí nhớ kiếp trước cảm giác toàn thân lạnh lẽo. Khi họ biết Yêu Hoàng là Đông Hoàng Thái Nhất thì rất giật mình. May mà Đông Hoàng Thái Nhất không oán không thù với họ, tình nghi là trùng tên.

Nghe Yêu Hoàng đến đột kích thì chút thắc mắc bị họ ném ra sau đầu, thay thế là sợ hãi vô biên.

Người có tên cây có bóng, cái tên Đông Hoàng Thái Nhất rất có sức uy hiếp.

Cộp!

Tiếng bước chân đạp đất vang lên, Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện giữa đại điện, vóc dáng cao lớn vạm vỡ, mặc áo vàng hoa quý bá khí, khuôn mặt như quan ngọc, tóc dài bới trên kim quan. Đông Hoàng Thái Nhất vừa xuất hiện, tất cả sinh linh tập trung nhìn gã.

Tần Quân nhướng mày, lòng căng thẳng, ngoài mặt hết sức bình tĩnh.

Tần Quân tùy ý hỏi:

- Sao Yêu Hoàng các hạ có rảnh đến chơi?

Thua người không thua khí thế, không thể biểu hiện quá hèn.

Đông Hoàng Thái Nhất quét một vòng, ánh mắt liếc qua đâu là không ai dám nhìn thẳng gã:

- Nhan Đế đánh gục Thi Hoàng Điện, bản hoàng là minh hữu làm sao không đến bái phỏng được?

Đông Hoàng Thái Nhất thầm ngạc nhiên Nhan Vương Điện mới lên mà có nhiều cao thủ quá, ít nhất nhiều hơn thuộc hạ của gã.

Chỉ riêng Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ đã có ba vị.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Đa tạ ý tốt của Yêu Hoàng các hạ, nhưng các hạ mạnh mẽ xông vào thì hơi không tôn trọng chúng ta, dù gì chúng ta là minh hữu.

Hai tay Tần Quân siết chặt tay vịn sẵn sàng đối mặt Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên bùng nổ.

Như Lai chậm rãi đứng dậy, chắp hai tay:

- A di đà phật.

Đông Hoàng Thái Nhất liếc Như Lai, mắt lóe tia sáng kỳ lạ.

Đại La Thủy Tiên!

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thấu tu vi của Như Lai ngay, tu vi như thế đủ xếp ba hàng đầu thiên hạ.

Đông Hoàng Thái Nhất phẩy tay áo cười nói, hoàn toàn không để mắt tất cả sinh linh ở đây:

- Ngươi . . .!

Mông Điềm nóng tính định tấn công, Vương Tiễn kịp lúc ngăn gã lại.

Khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất quá mạnh, các sinh linh ở đây không dám đối chiến với gã, bao gồm Như Lai.

Tần Quân đứng dậy hỏi:

- A? Yêu Hoàng các hạ đến tạo áp lực?

Tần Quân đứng trên bậc thang nhìn xuống Đông Hoàng Thái Nhất, không chút sợ hãi.

Sống lại một kiếp đương nhiên phải vô pháp vô thiên! Dù gặp Đông Hoàng Thái Nhất thì hắn cũng không sợ!

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất muốn giết hắn đã sớm ra tay, cần gì tốn nước miếng nói chuyện.

Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu cười nói:

- Đương nhiên không phải, bản hoàng muốn trợ giúp các ngươi chiến thắng Cửu U Chi Địa.

Đông Hoàng Thái Nhất đã thành công chèn ép tự tin của các cao tầng Nhan Vương Điện nên không tiếp tục bức ép.

Chân Võ Đại Đế và cả nhóm người biểu tình cực kỳ khó xem, hôm nay Đông Hoàng Thái Nhất không ra tay nhưng sẽ để lại bóng ma trong lòng họ. So với đánh bại kẻ địch thì không ra tay đã hù sợ địch càng có sức uy

hiếp hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng đây, hai tay chắp sau lưng nhìn quét một vòng, thế là tạo áp lực xong.

Chỉ cường giả có tu vi siêu mạnh mới làm được.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Giúp chúng ta?

Các trưởng lão, hộ pháp cau mày, trên trời sẽ không rớt xuống bánh nhân thịt.

Đông Hoàng Thái Nhất cười nói:

- Bản hoàng giúp các ngươi đánh lui Cửu U Âm Đế, sau này các ngươi trở thành thế lực phụ thuộc của bản hoàng!

Đông Hoàng Thái Nhất vốn định giữ quan hệ liên minh, nhưng khi thấy đám người Như Lai làm tim gã đập nhanh, đổi ý giữa chừng.

Tần Quân kiên quyết nói:

- Trẫm từ chối!

Đùa, Tần Quân muốn là đứng trên người, sao có thể làm trâu làm ngựa cho Đông Hoàng Thái Nhất?

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu chặt mày, không ngờ Tần Quân có quyết đoán như vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất trầm giọng nói:

- Cửu U Chi Địa thế đến rào rạt, Nhan Vương Điện các ngươi rất khó ngăn cản.

Đông Hoàng Thái Nhất hơi tức giận, người nào dám làm trái ý của gã đều đã chết. Nếu không phải suy xét kế hoạch kế tiếp thì Đông Hoàng Thái Nhất rất muốn một ngón tay ấn chết Tần Quân.

Mặt Tần Quân không biểu tình nói:

- Vậy cũng không làm phiền Yêu Hoàng các hạ lo.

Trong lòng Tần Quân rất khó chịu, Đông Hoàng Thái Nhất cứng rắn khiến hắn thấy mất mặt.

Sẽ có ngày hắn giẫm Đông Hoàng Thái Nhất ở dưới chân!

Hai người đều gai mắt đối phương, nhưng vì lý do riêng đành cố nhịn.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh nói:

- Nếu vậy bản hoàng chờ xem biểu hiện của các ngươi.

Nói xong Đông Hoàng Thái Nhất phất tay áo rời đi.

Chớp mắt Đông Hoàng Thái Nhất biến mất ở cửa đại điện, không để lại chút hơi thở.

Đại điện yên tĩnh, tất cả sinh linh hai mặt nhìn nhau.

Yêu Hoàng cứ đi như vậy sao?

Tần Quân nhíu chặt mày, quay đầu hỏi Như Lai:

- Đụng phải Yêu Hoàng thì ngươi nắm chắc mấy phần?

------oOo------

Chương 993: Đại quân Cửu U khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các sinh linh vụt ngoái đầu nhìn Như Lai chằm chằm.

Như Lai đã thành người mạnh nhất Nhan Vương Điện, trong chiến tranh lần trước y thành tồn tại vô địch trong lòng tất cả sinh linh Nhan Vương

Điện.

Như Lai chậm rãi nói:

- Không đến hai phần.

Đám sinh linh biến sắc mặt.

***

Âm phủ, Cửu U Chi Địa.

Cửu U Âm Đế mặc long bào màu đen lơ lửng trên trời, bên dưới là các ngọn núi như gai, vô số âm binh rải rác giữa các ngọn núi, đưa mắt nhìn một mảnh đen kịt không thấy cuối.

Mấy trăm âm tướng mặc áo giáp màu đen đang vận chuyển pháp lực mở ra lối vào đi thông dương gian. Lỗ đen như mực đường kính trăm thước, vẫn đang không ngừng mở rộng.

Mặt Cửu U Âm Đế không biểu tình, nếu quan sát kỹ sẽ thấy đáy mắt gã đầy lửa giận.

Một thanh niên đứng sau lưng Cửu U Âm Đế không kiềm được hỏi:

- Phụ thân đại nhân thật sự muốn làm như vậy?

Có mấy chục người đứng cạnh thanh niên, đều là nhi nữ của Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế liếc thanh niên:

- Ngươi muốn quản bổn tọa?

Ánh mắt lạnh lùng vô tình, sát ý khiến thanh niên cả người lạnh lẽo.

Thanh niên rụt cổ, xua tay nói:

- Không dám . . .

Hai người không giống phụ tử mà như cấp trên và dưới.

Cửu U Âm Đế yêu thích Ưu Công Tử đã biến chất thành thiên vị, mấy đứa con khác giận mà không dám nói gì.

Cửu U Âm Đế nhìn quét đám nhi nữ sau lưng mình, lạnh lùng nói:

- Nếu ai dám có ý kiến nữa thì ở lại đây, đừng theo bổn tọa ra ngoài mất mặt!

Cửu U Âm Đế không có chút gì là xem bọn họ như nhi nữ ruột thịt. Cửu U Âm Đế trút quá nhiều tâm huyết vào Ưu Công Tử, so với gã thì đám nhi nữ này hoàn toàn là giá áo túi cơm.

Nên Ưu Công Tử chết khiến Cửu U Âm Đế trút giận lên đầu đám nhi nữ.

Bị Cửu U Âm Đế mắng, một đám thiếu chủ, công chúa của Cửu U Chi Địa vừa giận vừa uất ức, không ai dám ngẩng đầu nhìn gã.

Hàng trăm vị âm tướng đã mở rộng lỗ đen đến ngàn thước nhưng không ngừng lại.

Ba ngàn vạn âm binh cần đường hầm càng rộng.

Cửu U Âm Đế nhìn lỗ đen, ánh mắt càng lạnh băng, gã ước gì bẻ đầu Nhan Đế ngay bây giờ, rút hồn Nhan Đế, khiến Nhan Đế chịu đựng hành hạ địa ngục vô tận.

Đáng nhắc tới là sau khi Vương Tiễn giết Ưu Công Tử thì hồn phách của gã nên về Âm phủ mới đúng. Nhưng Cửu U Âm Đế không tìm được, gã cho rằng Ưu Công Tử đã hồn phi phách tán, trong lòng rất hận Nhan Vương Điện.

Lỗ đen tiếp tục khuếch trương, đến ba ngàn thước thì trăm âm tướng mới ngừng lại.

Cửu U Âm Đế quát to:

- Đi! Tàn sát Nhan Vương Điện!

Vô số yêu binh từ bên dưới bay vào lỗ đen, như đàn ong ùa vào, gió thổi vù vù.

Hơn một trăm âm tướng Đại La cảnh bay vào theo, một nửa âm binh sau khi bay vào Cửu U Âm Đế mới nhích người.

Chuyến đi này chắc chắn sẽ kinh thiên động địa.

***

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây lôi giáng sét, Nhan Vương thành trong không khí căng thẳng. Các binh sĩ trên tường thành trận địa sẵn sàng đón quân địch, không có người xì xầm nhỏ to.

Mông Điềm đi tới đi lui dưới tiêu lâu, lẩm bẩm:

- Có chuyện gì? Sao cảm giác bồn chồn quá.

Không chỉ mình Mông Điềm, đám lính cũng bất an.

Tần Quân mang theo đám cường giả bay tới, bao gồm Như Lai, Hạn Bạt. Biểu tình của họ rất trầm trọng.

Mông Điềm vội hành lễ:

- Bệ hạ!

Tần Quân đáp xuống cạnh Mông Điềm, trầm giọng nói:

- Đại chiến sắp bắt đầu!

Mới rồi một tiếng hệ thống gợi ý vang lên trong óc hắn, làm Tần Quân hết hồn vội vàng đi ra Tàng Thư các.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Cửu U Chi Địa. Nhiệm vụ cụ thể: Cửu U Âm Đế kéo binh ập đến muốn tàn sát Nhan Vương Điện, nếu túc chủ thắng lợi sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Hệ thống gợi ý sớm không vang, muộn không vang, cố tình xúc phát ngay lúc này thì chắc chắn có vấn đề. Cộng với trong lòng Tần Quân lo âu, hắn vội triệu tập tất cả cường giả Nhan Vương Điện đến trước cửa thành.

Mông Điềm nghi hoặc nói thầm:

- Mau vậy?

Đưa mắt nhìn không thấy bóng âm binh đâu.

Những người khác nhìn đông ngó tây, đề phòng đại quân Cửu U ập đến.

Tần Quân hít sâu, lòng hơi căng thẳng.

Dù gì là lần đầu tiên hai giới Âm Dương đại chiến, ít nhất trong văn hiến thiên hạ chưa từng ghi lại.

Như Lai mở miệng nói:

- Đúng là sắp đến.

Như Lai vẫn khoác áo đen nhưng mặt đội mặt nạ màu vàng. Mặt nạ này tìm thấy trong kho pháp bảo của Nhan Vương thành, Đại La Chí Tiên không dốc hết sức đánh một kích thì không làm mặt nạ sứt mẻ được.

Như Lai có tên mới cho mình, Độ Ác.

Tên này Tần Quân ban tặng, Như Lai không bài xích, trong Nhan Vương Điện tất nhiên không thể dùng tên Như Lai.

Nhìn theo tầm mắt Như Lai thì thấy dưới mây lôi hiện ra cái lỗ đen thật to.

Các âm binh mặc giáp đen bay ra, những âm binh đều là hình dạng linh hồn, tựa như vô số lệ quỷ bay tới, gió âm nổi lên bốn phía.

Lỗ đen vẫn không ngừng bành trướng tựa như khung trời thủng cái lỗ to, tất cả sinh linh trong Nhan Vương thành đều nhìn thấy. Không khí khủng hoảng bắt đầu lan tràn trong thành.

Trong Nhan Vương thành bộc phát tiếng hét ngập trời:

- Đại quân Cửu u đến!

- Ui, mau vậy?

- Tất cả sinh linh, nhân tộc hay yêu tộc đều chuẩn bị chiến đấu!

- Rốt cuộc đến! Hồi hộp quá!

- Cơ hội để lại tên trong sử sách đến rồi! Đại chiến hai giới Âm Dương lần đầu tiên!

Đại chiến hai giới Âm Dương đã thành việc lớn toàn thiên hạ thảo luận, nhiều sinh linh ôm lòng hiếu chiến đến đầu vào Nhan Vương Điện.

Vù vù vù vù vù!

Từng bóng người bay lên từ trong thành, càng lúc càng nhiều bóng dáng lơ lửng trên cao, trải rộng bên trên Nhan Vương thành như cái lưới lớn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nhan Vương thành rung bần bật, mép tường thành dâng lên màn sáng trong suốt rất nhanh bao bọc Nhan Vương thành.

Đại trận hộ thành đã khởi động, tùy thời nghênh chiến!

Tần Quân nheo mắt nhìn. Lỗ đen dưới khung trời đã khuếch trương đến đường kính ba ngàn thước, tạo cảm giác kinh dị tận thế đến.

Âm binh bay ra đã nhiều hơn năm trăm vạn, trải rộng dưới mây lôi, mắt thường không đếm xuể. Quan trọng nhất là âm binh vẫn ồ ạt bay ra.

Thấy cảnh đó đám sinh linh Nhan Vương thành da đầu tê dại.

Các âm tướng phát ra hơi thở Đại La Kim Tiên liên tiếp xuất hiện, khiến nhóm Lưu Trầm Hương, Mông Điềm cau mày.

Mười Đại La Kim Tiên.

Hai mươi Đại La Kim Tiên.

Ba mươi Đại La Kim Tiên.

Bỗng một âm tướng tu vi Đại La Chí Tiên bay ra. Chân Võ Đại Đế và Hạn Bạt nhíu chặt mày.

Số lượng âm tướng càng lúc càng nhiều, âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh đã hơn năm mươi.

------oOo------

Chương 994: Chiến tranh vang dội xưa nay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu chặt mày, lòng thầm la trời, nội tình của Cửu U Chi Địa hơi bị khủng bố.

Nhưng ngẫm lại Cửu U Âm Đế thống nhất Âm phủ, Đại La Kim Tiên ở dương gian ít nhất có ngàn người, Âm phủ chắc chắn không ít hơn được.

Tần Quân thầm la nguy rồi:

- Lần này rắc rối.

Không lẽ phải mời cường giả Thiên Đình Đại Tần hỗ trợ sao? Nhưng làm vậy sẽ bị lộ quan hệ Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần. Kế hoạch hắn vạch ra lâu như vậy sẽ thành bọt nước.

Tần Quân cắn răng thầm nghĩ:

- Lo kiên trì gần nửa ngày đã, chờ ngày mai là lại hoàn thành một nhiệm vụ!

Chi nhánh nhiệm vụ phòng thủ mười ngày còn lại vài canh giờ đến ngược, khi đó Tần Quân sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma. Tần Quân đã tích lũy bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma,

vì mỗi tháng hệ thống tặng một lần, cộng thêm làm nhiệm vụ kiếm được.

Gom đủ năm lần cơ hội phó bản Thần Ma là lại có thể triệu hoán, không chừng có được cơ hội chỉ định triệu hoán.

Tần Quân thở hắt ra:

- Phù.

Vốn tưởng mấy ngày nữa Cửu U Âm Đế mới đến, Tần Quân không ngờ gã tới mau vậy.

Trận chiến Yêu Khư vừa qua chín ngày đại quân Cửu U đã giết tới, rất thần tốc, vì Cửu U Âm Đế cũng cần điều binh khiển tướng, đủ thấy sát ý của gã đậm cỡ nào.

Lục Nhĩ Mi Hầu nuốt nước miếng:

- Trời, đã xuất hiện bảy mươi Đại La Kim Tiên.

Nhìn âm tướng, âm binh đầy trời làm da đầu Lục Nhĩ Mi Hầu tê dại.

Mặt Chân Võ Đại Đế tái mét, vì đã có ba âm tướng Đại La Chí Tiên cảnh.

Dựa vào đại quân Cửu U bày ra trước mắt, trong thiên địa trừ Thiên Tuyển Phủ, Thiên Mệnh Điện ra còn ai ngăn cản nổi?

Khoa trương nhất là âm binh, âm tướng vẫn đang liên tục bay ra.

Mây đen che kín, âm binh đầy trời kéo dài mấy chục dặm. Đại La Kim Tiên nhìn cũng thấy da đầu tê dại.

Mặt Tần Quân xanh mét, đám cường giả bên cạnh hắn cũng tái mặt.

Vì trong đại quân Cửu U đã có hơn trăm Đại La Kim Tiên, vẫn đang không ngừng tăng nhiều.

Lưu Trầm Hương nói nhỏ:

- Tình huống hơi tệ đây.

Lưu Trầm Hương đã lấy ra Khai Sơn Thần phủ, tùy thời chuẩn bị nghênh chiến.

Những người khác cũng lấy pháp bảo của mình ra. Dương Thiền lấy Bảo Liên Đăng, Dương Nhâm cầm Thần Hỏa Phiến, Chân Võ Đại Đế lấy Võ Xà kiếm, Huyền Quy thuẫn ra.

Tần Quân nhìn chằm chằm bầu trời. Cửu U Âm Đế chưa xuất hiện, đại quân Cửu U đi ra không tấn công ngay, hiển nhiên đang chờ gã đến.

Chân Võ Đại Đế lẩm bẩm, mắt tràn đầy trầm trọng:

- Một trăm mười hai Đại La Kim Tiên, năm Đại La Chí Tiên.

Sau khi Nhan Vương Điện chinh phục Yêu Khư hấp thu nhiều cường giả yêu tộc, nhưng cộng lại chưa đầy hai mươi Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên thì chỉ có Hạn Bạt, Chân Võ Đại Đế. Như Lai là Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Bây giờ Tần Quân chỉ có thể cầu nguyện Như Lai bùng nổ, nếu liều binh lực thì chắc chắn Nhan Vương Điện không thắng nổi.

Nếu Như Lai vừa kiềm chế được Cửu U Âm Đế vừa có thể tru sát kẻ địch khác thì áp lực của Nhan Vương Điện giảm nhỏ nhiều.

Hơi thở siêu mạnh phát ra từ lỗ đen làm tất cả sinh linh Yêu Khư tim rớt cái bịch, hít thở dồn dập.

Yêu Khư lớn biết bao, mấy vực cộng lại mới đủ.

Chỉ tiết ra hơi thở đã làm nguyên Yêu Khư chấn động đủ biết người tới cường đại.

Vô số sinh linh Nhan Vương thành căng thẳn nhìn, Cửu U Âm Đế mặc long bào màu đen chậm rãi bước ra từ lỗ đen, khuôn mặt tuấn tú lạnh băng, mắt ẩn chứa sát ý vô tận. Dù là ai đối diện ánh mắt của Cửu U Âm Đế sẽ cảm thấy kinh dị như ở trong hầm băng.

Hạng hai đương thời, Cửu U Âm Đế, chủ Âm phủ.

Cửu U Âm Đế trầm giọng quát:

- Nhan Đế, Vương Tiễn là ai, xéo ra đây!!!

Thanh âm như sấm sét. Ba ngàn vạn âm binh áp thành, nếu là người khác cũng sẽ dùng thái độ cứng rắn, huống chi trong lòng Cửu U Âm Đế đầy lửa giận.

Cơ mặt Tần Quân co giật, đốp lại:

- Gia gia của ngươi ở đây! Muốn chiến thì chiến!

Thù giết nhi tử không đội trời chung, Tần Quân sẽ không mềm giọng, dù sao Cửu U Âm Đế quyết giết hắn, chẳng cần khách sáo làm gì.

Ba tiếng rống bỗng nhiên vang lên, rung động thiên địa.

Ba bóng dáng bay ra khỏi Nhan Vương thành đáp xuống bên ngoài đại trận hộ thành, là ba Hư Không Lang Ma khủng bố âm trầm. Chúng nó là cỗ máy chiến tranh, sức chiến đấu sánh bằng Đại La Chí Tiên, trận chiến này đương nhiên để Hư Không Lang Ma làm tiên phong.

Năm ngàn bạch hồn Thái Ất Huyền Tiên cảnh lục tục bay ra, bàn về số lượng Thái Ất Huyền Tiên thì Nhan Vương Điện hơn đại quân Cửu U nhiều.

Ba ngàn vạn âm binh nghe thì khủng bố nhưng đa số sức chiến đấu không mạnh.

Cửu U Âm Đế bị Tần Quân kích thích tức giận quát:

- Muốn chết!

Cửu U Âm Đế vỗ chưởng ngưng tụ bàn tay to màu đen bay hướng đại trận hộ thành. Tất cả sinh linh cảm giác mình nhỏ bé trước bàn tay to màu đen.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, bàn tay to đen vỗ vào màn sáng trong suốt nứt ra

những khe hở như pha lê vỡ vụn, nhưng chưa nát.

Tần Quân biến sắc mặt, quát to:

- Giết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám cường giả Như Lai, Chân Võ Đại Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm, Hạn Bạt, Lưu Trầm Hương, Long Đế, Văn Trọng, Lục Nhĩ Mi Hầu đã sớm không nhịn được cùng bay lên, bọn họ như đạn pháo lao hướng ba ngàn vạn âm binh dưới mây lôi.

Đại chiến bùng nổ.

Ba ngàn vạn âm binh rít gào:

- Giết!

Nhiệt độ trong thiên địa giảm xuống thành mùa đông.

Ba ngàn vạn âm binh bay xuống là cảnh tượng đồ sộ cỡ nào? Tựa như trời sập. Các âm binh mặc giáp đen khiến đất đai rơi vào tối tăm.

Mấy trăm vạn binh sĩ Nhan Vương thành cùng bay lên, đa số đều là yêu binh, hiếu chiến mà không sợ, đối diện ba ngàn vạn âm binh tuy căng thẳng nhưng càng nhiều là hưng phấn.

Rất nhanh binh sĩ hai bên đụng độ, tiếng gào thét, la giết, gầm rống tụ lại với nhau, lấn át tiếng động khác trong thiên địa. Binh sĩ vô số kể và âm binh bị đụng bay, có binh sĩ bị đụng tan xương nát thịt, âm binh bị trùng kích hồn phi phách tán.

Như Lai mặc áo đen một đường xông phá đụng tan các âm binh, xông hướng Cửu U Âm Đế ở trên cao.

Đám người Chân Võ Đại Đế thì đấu với một trăm âm tướng. Chiến đấu vô cùng hỗn loạn, tiếng nổ liên tiếp, thường phát ra ánh sáng chói mắt chiếu sáng đất đai. Đất Yêu Khư rung bần bật, Trung Hoang, đất Đông Hoàng, vực khác ở gần cũng rung rinh, phạm vi lan đến mấy chục vực, rung động

vô số sinh linh.

Phía xa, mỗi góc đều có bóng dáng sinh linh, bọn họ trợn mắt há hốc mồm nhìn trân trân.

- Tình hình chiến tranh gì thế này?

------oOo------

Chương 995: Độ Ác hiển uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đời ta lần đầu tiên trông thấy quy mô như vậy.

- Trận chiến này dù ai thua ai thắng đều sẽ ghi vào sử sách!

- Nhiều âm binh quá, trời, Nhan Vương Điện tiêu đời rồi.

- Cửu U Chi Địa quá mạnh, Thiên Mệnh Điện cũng không ngăn nổi.

- Mợ ơi, nhiều âm binh như thế làm sao đánh?

Các sinh linh là thám tử đến từ các thế lực. Bọn họ nhìn tình hình chiến tranh trước mắt đều giật mình sôi sục máu nóng.

Đập vào mắt ánh lửa đầy trời, lôi điện lấp lánh, âm binh và binh sĩ Nhan Vương Điện điên cuồng chiến đấu trải rộng trăm dặm. Các loại phép thuật tàn phá đất đai, xé rách không khí.

Ba Hư Không Lang Ma biến lớn vạn trượng ngửa đầu gầm rống, vô số âm binh bám vào người chúng nó, rậm rạp muốn xé rách thịt da, như đàn kiến ăn voi. Nhưng vô ích, ba Hư Không Lang Ma điên cuồng đập người mình, lực lượng một chưởng âm binh bình thường không đỡ nổi, hồn phi phách tán.

Một Hư Không Lang Ma gầm rống đấm một đấm xuống đất, khi Hư Không Lang Ma nổi giận chưa từng giữ lại sức mạnh. Cú đấm đập xuống, Tần Quân đứng trên tường thành bị chấn suýt ngã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất nứt ra, nham thạch to như núi cao bị đánh bay lên, cát bụi mù mịt. Vô số âm binh bị hất bay, không chịu nổi xung lực hồn phi phách tán. Lấy Hư Không Lang Ma làm trung tâm mặt đất thành hình tròn vỡ ra các hướng, tất cả sinh linh cảm giác đinh tai nhức óc.

Cuồng phong gào thét, Nhan Vương thành hùng vĩ khổng lồ như con thuyền nhỏ trong sóng dữ rung bần bật.

Trước lực lượng đó kiến trúc nào cũng như giấy.

Mấy chục vực cạnh Yêu Khư bị tiếng nổ rung trời hù sợ, còn tưởng Yêu Khư bị nổ.

- Trời, Yêu Khư đã xảy ra chuyện gì?

- Ui, uy áp này quá mạnh!

- Cứ tiếp tục thế này có khi nào chúng ta bị lan đến?

- May mắn chúng ta không phải sinh linh Yêu Khư . . .

- Nhan Vương Điện tàn đời rồi.

Hư Không Lang Ma một đấm đánh sụp đất đai vạn dặm, cát bụi bay đầy trời cho người cảm giác thương mang hỗn độn sơ khai.

Nhan Vương thành vì một cú đấm của Hư Không Lang Ma mà rời khỏi nền đất lơ lửng trên cao.

Tần Quân nhìn chăm chú, đại trận hộ thành bảo vệ không để bão cát thổi vào Nhan Vương thành. Tần Quân mơ hồ thấy trong bão cát có nhiều bóng người bay tới bay lui, chiến đấu cực kỳ kịch liệt, cách thật xa vẫn cảm nhận được áp lực chiến đấu khiếp người.

Như Lai và Cửu U Âm Đế đã đụng độ.

Chín con rồng đen ngưng tụ bằng pháp lực quay quanh người Cửu U Âm

Đế, hai tay tiếp tục vỗ hướng Như Lai. Đàn rồng đen táp Như Lai, chúng nó biến lớn theo khoảng cách kéo rộng. Như Lai không hoảng hốt, hai tay vỗ ra bàn tay màu vàng liên tiếp va chạm với bầy rồng đen, triệt tiêu nhau.

Trong phút chốc hai bên không ai thua ai.

Cửu U Âm Đế chiến hăng đến mắt đầy tơ máu:

- Bổn tọa muốn các ngươi đền mạng!

Nghĩ đến cái chết của Ưu Công Tử làm lòng Cửu U Âm Đế quặn đau, lý trí bị sóng sát ý nhấn chìm. Cửu U Âm Đế quyết định chiến đấu hết sức mình.

Phải diệt Nhan Vương Điện!

Phải tru sát Nhan Đế!

Chín con rồng đen quanh người Cửu U Âm Đế càng cuồng bạo, biến lớn ngàn trượng khuấy động cát bụi điên cuồng cắn Như Lai, sóng gió dấy lên. Không sinh linh nào dám đến gần họ mười dặm, bao gồm Chân Võ Đại Đế.

Vạt áo đen bay phần phật, dưới mặt nạ vàng đôi mắt Như Lai sắc bén chưa từng có. Đối diện Cửu U Âm Đế siêu mạnh mẽ, Như Lai bị kích thích dâng lên chiến ý.

Trước kia chiến vì ích lợi cần băn khoăn đủ điều, lúc này Như Lai không suy xét điều gì khác, chỉ lo đánh bại kẻ địch trước mắt.

Như Lai thầm nghĩ:

- Đã bao nhiêu năm không có cảm giác này.

Như Lai bỗng cảm thấy không làm lãnh tụ cao nhất cũng không phải chuyện xấu, ít nhất phần lớn áp lực rơi trên người Tần Quân, y chỉ cần chiến đấu, dốc hết sức. Còn về kết cục thì có Tần Quân lo lắng.

Suy nghĩ vụt qua, Như Lai bỗng phát ra ánh sáng vàng rực rỡ, thân hình biến lớn. Áo đen được Như Lai cố ý luyện chế có thể thay đổi theo thân

hình.

Biến cao ngàn trượng khí thế của Như Lai thay đổi, như vị thần cao cao tại thượng.

Cửu U Âm Đế nhíu mày hỏi:

- Ngươi là Như Lai?

Hiện nay hòa thượng có kim thân như vậy trừ Như Lai ra còn ai?

Giọng Như Lai uy nghiêm đáp:

- A di đà phật! Ta là Độ Ác!

Dứt lời bàn tay phải vỗ hướng Cửu U Âm Đế dấy lên sóng gió như những con rồng, khuấy động đánh tan hồn phách một số âm binh bay qua.

Một chưởng bá đạo!

Cửu U Âm Đế cảm nhận chưởng phong khó tả ập vào mặt, gã bản năng điều khiển chín con rồng đen che trước mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cột sáng vàng đường kính mấy trăm trượng bắn ra từ bàn tay Như Lai bao phủ Cửu U Âm Đế. Cột sáng vàng thế không thể đỡ, mặt đất bên dưới bị đánh nứt ra cái khe lớn, chớp mắt kéo dài mấy chục dặm.

Cột vàng có sức hủy diệt với tốc độ khủng bố bắn ra xa trăm vạn dặm, từ giữa Yêu Khư trong thời gian ngắn bắn tới ranh giới Yêu Khư, lại bay vào đất Đông Hoàng.

Một chưởng siêu mạnh khiến cát bụi bay đầy trời dạt ra, sinh linh trong Nhan Vương thành qua đó thấy rõ mọi người.

Ánh sáng vàng chiếu trên mặt tất cả sinh linh, bọn họ ngơ ngác nhìn Như Lai cao cao tại thượng, lòng rung động không tả nổi.

Một thị vệ bên cạnh Tần Quân run giọng nói:

- Mạnh quá . . .

Trong thành tĩnh lặng, nhìn cột vàng vắt ngang không trung, tất cả sinh linh muốn quỳ lạy.

Chân Võ Đại Đế vừa đánh nhau với hai âm tướng Đại La Chí Tiên cảnh vừa run sợ thầm nghĩ:

- Không ngờ tên này còn giấu chiêu!

So với lúc đại chiến với Hạ Oán Dạ thì Như Lai phút này mạnh hơn nhiều, như hai người khác nhau.

Thám tử các thế lực ở phía xa sôi nổi bàn tán, bị Như Lai biểu hiện thực lực bá đạo chấn nhiếp.

- Lực lượng kiểu này . . . còn là người không?

- Thế này xem như thần tiên rồi đi?

- Tu hành thật sự có thể đến độ cao như vậy?

- Độ Ác? Cái tên bá khí quá, không biết so với Như Lai thì ai mạnh hơn.

- Chắc chắn là Độ Ác rồi, Như Lai đã bị phế, có lẽ chết trong tay Thiên Đình Đại Tần.

Đặc biệt một số thám tử từng xem trận chiến Tây Vực đều kinh kêu không tin được.

Độ Ác này biểu hiện ra thực lực mạnh hơn Như Lai lúc trước rất nhiều, nhưng bọn họ đã bỏ qua một sự thật là Như Lai khi đó bị thương nặng.

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa huơ gậy quét địch vừa cảm thán:

- Oách dữ!

Câu này là Lục Nhĩ Mi Hầu học từ Tần Quân.

Đám cường giả Nhan Vương Điện Lưu Trầm Hương, Dương Thiền, Dương Nhâm, Mông Điềm, Vương Tiễn, Long Đế vừa chiến đấu vừa kinh thán nhìn biểu hiện của Như Lai.

------oOo------

Chương 996: Truyền thuyết Cổ Phật

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Lai chậm rãi giơ tay lên, cột sáng vàng tan biến, nhìn theo tầm mắt của y thì thấy một con đường cát bụi lớn không thấy cuối hiện ra, vô cùng đồ sộ.

Cửu U Âm Đế đã mất bóng dáng.

Như Lai không thả lỏng, xoay người vỗ sau lưng. Cửu U Âm Đế với rồng đen quay quanh tung nắm đấm ra, khí thế khiến người sợ hãi, không thể ngăn cản.

Ầm!

Quyền chưởng va chạm như thuốc nổ khiến người choáng váng. Ánh mắt giao nhau, Như Lai thấy mắt Cửu U Âm Đế chứa sát ý khủng bố.

Hai người thân hình cách biệt lớn nhưng Như Lai không nghiền áp Cửu U Âm Đế về mặt lực lượng.

Cửu U Âm Đế lạnh lùng nói:

- Ngươi rất mạnh, nhưng bổn tọa phải giết ngươi!

Chín con rồng đen quanh người Cửu U Âm Đế bỗng dài ra nhanh chóng quấn kim thân ngàn trượng của Như Lai.

Tần Quân cau mày nhìn, không ngờ Cửu U Âm Đế mạnh vậy. Nhớ Cửu U Âm Đế biểu hiện lúc đối mặt Diệt Thế Yêu Đế, Tần Quân chửi thầm vô sỉ.

Cửu U Âm Đế chơi chiêu giả heo ăn cọp!

Bên kia.

Ba Hư Không Lang Ma lại bị âm binh vô số kể bò đầy người. Hư Không Lang Ma không biết mệt mỏi, đau đớn, dù âm binh tổn thương cỡ nào cũng không làm nó giảm bớt sức chiến đấu.

Đất Yêu Khư vì ba Hư Không Lang Ma phát cuồng mà rung lắc không ngừng.

Lấy Nhan Vương thành làm trung tâm mỗi hướng toàn là bóng dáng chiến đấu. Nhan Vương Điện phái ra bảy trăm vạn binh sĩ, cộng thêm ba ngàn vạn âm binh, con số rất khổng lồ. Đại quân hai bên tụ tập lại khiến Nhan Vương thành như bị bao vây.

Hai tay Hạn Bạt rực cháy lửa, bị nàng đánh trúng sẽ bị đốt hồn phi phách tán.

Hạn Bạt nghiến răng thầm nghĩ:

- Xem ra phải sử dụng hắn!

Nếu là bình thường thì Đại La Kim Tiên không đáng gì với nàng, nhưng có mười mấy Đại La Kim Tiên từ xa vận chuyển thần thông phép thuật, làm Hạn Bạt ức chế, vừa phải đề phòng kẻ địch khác đánh lén.

Hạn Bạt hú dài, Từ Trọng Sinh bay ra khỏi Nhan Vương thành.

Từ Trọng Sinh Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ vừa xuất hiện khí thế ngập trời, khiến nhiều âm tướng Đại La Kim Tiên chú ý.

Có âm tướng nhận ra thân phận của Từ Trọng Sinh:

- Đó chẳng phải là Từ Trọng Sinh điện chủ Thi Hoàng Điện sao?

Từ Trọng Sinh ngưng tụ ra hai thanh cốt đao dài mười trượng lao vào chiến đấu.

- A!

Tay phải Từ Trọng Sinh huơ đao chém xuống, đao khí tung hoành nháy mắt cắt nát mấy chục âm binh.

Thấy thế mười âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh vội lao vào Từ Trọng Sinh.

Đám cường giả Đại La Kim Tiên cảnh của Nhan Vương Điện như Lưu Trầm Hương, Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ cần một, hai âm tướng kiềm chế, âm tướng Đại La cảnh còn lại thì đối phó Đại La Chí Tiên của Nhan Vương Điện.

Huống chi trong đại quân Cửu U có Đại La Chí Tiên.

Về sức chiến đấu cao tầng đại quân Cửu U chiếm ưu thế rất lớn.

Từ Trọng Sinh biến thành cương thi chỉ có bản năng chiến đấu, hai tay nhanh chóng nặn ra các loại vũ khí bằng xương trắng, rất giống cách chiến đấu của Bạch Cốt Mệnh Quân.

Từ Trọng Sinh ném mạnh một cây cốt mâu xuyên qua trăm dặm, dọc đường xuyên thủng mấy trăm âm binh, cực kỳ mạnh mẽ.

Mười âm tướng Đại La cảnh xôn xao bàn bạc:

- Muốn chết!

- Diệt hắn trước!

- Điện chủ Thi Hoàng Điện thì sao? Giết có lẽ thì chúng ta sẽ danh chấn thiên hạ!

- Ha ha ha! Đây là hùng chủ hạng năm sao? Trông giống thi nô của hắn thì đúng hơn.

- Mọi người đừng lơ là!

Đám âm tướng Đại La cảnh vận dụng pháp bảo công kích Từ Trọng Sinh.

Các pháp lực hình thành dòng lũ từ bốn phương tám hướng ập đến, mặt Từ Trọng Sinh dữ tợn, hai tay cầm hai cây cốt đao máu như gió đánh tan lũ

pháp lực. Mắt Từ Trọng Sinh đỏ ngầu lướt qua, hai tay ném cốt đao.

Hai cây cốt đao xoay tít, mục tiêu là cắt đầu mười âm tướng.

Với hồn thể thì công kích bình thường vô dụng, nhưng cốt đao của Từ Trọng Sinh có sát khí, âm tướng Đại La cảnh cũng không dám cứng rắn đỡ, chỉ có thể né tránh.

Bên kia. Hai tay Hạn Bạt rực cháy lửa khiến không gian quanh người nàng vặn vẹo, không có âm tướng dám đánh gần thân.

Hạn Bạt cau mày thầm nghĩ:

- Cứ dây dưa thế này thì không ổn.

Nhìn theo ánh mắt Hạn Bạt thấy các binh ĩ bị âm binh xé nát, chiến đấu tầng chót hầu như nghiêng về một bên, Nhan Vương Điện bị nghiền áp.

May mắn năm ngàn bạch hồn tàn phá chiến trường, nhanh chóng cắt âm binh.

Sức chiến đấu lớp giữa thì Nhan Vương Điện đè đầu đại quân Cửu U.

- A!

Một binh sĩ nhân tộc bị hai âm binh xé làm đôi, máu thịt rơi đầy đất nhìn ghê người.

Đây chỉ là ảnh thu nhỏ trên chiến trường. Có âm binh bị binh sĩ đánh tan. Chiến đấu bùng nổ chưa bao lâu binh sĩ hai bên đã đánh túi bụi.

Bùm!

Tần Quân bỗng lấy Ma Long Thần Pháo ra, một hàng thị vệ canh giữ trên tường thành cũng lấy đại pháo ra. Đại pháo của đám thị vệ đẳng cấp không bằng Ma Long Thần Pháo, nhưng mỗi đại pháo giá trị cao cỡ trăm vạn điểm danh khí, tên là Tru Quỷ Pháo, lấy linh thạch hoặc pháp lực làm tài liệu, có thể tru quỷ.

Tru Quỷ Pháo dài một thước, màu bạc sắt, tạo hình rất oách. Nòng pháo

đường kính 10cm, tầm bắn tùy số lượng linh thạch hoặc pháp lực, khoảng cách dài nhất chưa đến trăm dặm.

Có một trăm Tru Quỷ Pháo, Tần Quân mất một ức điểm danh khí mua nó.

Không phải Tần Quân keo kiệt gì, chỉ vì sức sát thương của Tru Quỷ Pháo không đủ để xoay chuyển kết quả trận chiến này. Hơn nữa lấy ra nhiều quá sẽ khiến người tham lam.

Một trăm thị vệ khống chế Tru Quỷ Pháo đều có tu vi Thái Ất cảnh, bắn chính xác rất cao, thiện xạ so với họ chỉ như trò cười.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các Tru Quỷ Pháo bắn ra, đạn pháo như quả cầu ánh sáng màu tím bay hướng chiến trường.

Âm binh bị bắn trúng liền tan biến, cộng thêm hàng trăm thị vệ có tu vi Thái Ất cảnh, tốc độ đưa pháp lực vào rất mau, hầu như mỗi giây bắn ra ba, bốn pháo.

Tần Quân điên cuồng nhét linh thạch vào Ma Long Thần Pháo. Khỏi phải giải thích nhiều sức mạnh của Ma Long Thần Pháo, miễn phẩm cấp linh thạch đủ cao thì nó có thể bắn chết cả thần.

Trong trữ vật giới của Tần Quân có nhiều linh thạch tứ, ngũ giai, vừa lúc lấy ra. Không cầu giết Cửu U Âm Đế, chỉ mong bắn chết Đại La Chí Tiên hay Đại La Kim Tiên là tốt rồi.

Đại La Kim Tiên trong đại quân Cửu U quá đông, phải loại bỏ!

Cách trăm dặm, Như Lai, Cửu U Âm Đế chiến đấu say sưa.

Cửu U Âm Đế giơ hai tay lên, một cái lưới đen che trời dâng lên sau lưng gã. Đây là cửu u âm khí tụ tập mà hiện, có sức ăn mòn đối với dương gian, không chỉ nhằm vào thân thể còn có thể tổn thương linh hồn.

------oOo------

Chương 997: Cửu u long khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Lai bị chín con rồng đen quấn lấy, nhìn lưới đen cửu u âm khí thì con ngươi co rút.

Như Lai khẽ niệm:

- A di đà phật!

Giây sau người Như Lai phát ra ánh sáng vàng rực rỡ chiếu sáng cả thiên địa. Chín con rồng đen trên người Như Lai bị ánh sáng vàng đốt cháy vội rụt về.

Cửu U Âm Đế nhíu chặt mày, lưới đen cửu u âm khí chưa đụng vào Như Lai đã bị đốt tan.

Vô số âm binh ở bên dưới bị đốt tan biến, một số âm binh tu vi cao thì không sao.

Tuy chúng là quỷ hồn nhưng có chức quan trong Âm phủ, được công đức thiên đạo bảo vệ. Cửu U Âm Đế càng như thế, nên không giống Hạ Oán Dạ bị đốt hét rầm lên.

Lòng Cửu U Âm Đế dậy sóng dữ:

- Đây là ánh sáng Cổ Phật?

Cửu U Âm Đế có tìm hiểu cuộc chiến Yêu Khư, lúc ấy gã không để bụng, thật sự cảm nhận Phật quang của Như Lai mới biết mạnh cỡ nào.

Cửu U Âm Đế từng nghe nói thời kỳ viễn cổ có Phật, rất mạnh, là thiên địch của tà ma quỷ hồn. Sau này không biết vì lý do gì Phật thoái ẩn, biến mất.

Thần tiên kiêng kỵ Phật mạnh, xóa bỏ Phật thống ở trần gian, ảnh hưởng người đời bài xích Phật Môn.

Giờ thấy Như Lai tỏa Phật quang rực rỡ, Cửu U Âm Đế suy nghĩ miên

man.

Trước có Như Lai, sau có Độ Ác, cộng thêm Nhan Vương Điện lai lịch bí ẩn. Không lẽ Cổ Phật ngày xưa sắp trở về?

Đoán là vậy nhưng Cửu U Âm Đế không ngừng tay, gã lật tay lấy ra một cây thương đen dài hai trượng nhanh chóng bắn hướng Như Lai.

Đầu thương bên dưới có ba cái đầu quỷ, âm khí quanh quẩn nhìn rất dữ tợn.

Như Lai giơ chưởng hư không chộp, thoáng chốc một bàn tay to che trời rộng mấy ngàn trượng xé mở mây lôi cuồn cuộn đè xuống.

Trước bàn tay to che trời tất cả sinh linh thật nhỏ bé, bao gồm Hư Không Lang Ma cao vạn trượng.

Một bàn tay đã to như vậy, nếu là toàn thân thì càng khiến người rét run.

Cửu U Âm Đế biến sắc mặt, gã không kịp né thế là nâng đầu thương lên.

Bùm!

Cửu U Âm Đế như vòi rồng đen đánh vào lòng bàn tay che trời, nhưng bàn tay khổng lồ có lực lượng siêu khủng bố đè Cửu U Âm Đế rớt xuống phế tích bên dưới.

Sóng gió cuốn đi vô số binh sĩ, âm binh. Tần Quân đang nhét linh thạch vào Ma Long Thần Pháo thấy thế líu lưỡi.

Bàn tay khổng lồ này lớn hơn lúc đối trận với Hạ Oán Dạ, khiến người tâm thần rung động.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh bỗng vang lên, ngữ điệu trầm trọng;

- Vị hòa thượng này rõ ràng đã đến Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân khinh thường thầm nghĩ: Giờ ngươi mới biết?

Tần Quân tò mò hỏi:

- Vậy ngươi nhìn ra tu vi của Cửu U Âm Đế không?

Cho đến nay Tần Quân chưa biết cảnh giới tu vi của Cửu U Âm Đế, chỉ biết gã rất mạnh, có thể so đấu với Như Lai.

Cơ Vĩnh Sinh nói:

- Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng Cửu U Âm Đế có lực lượng cửu u, có thể đấu với đối thủ Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, nói vậy là Cửu U Âm Đế không đánh lại Như Lai. Có lẽ đối diện cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ khác Cửu U Âm Đế có thể uy phong lẫm lẫm, nhưng Phật quang của Như Lai khắc chế lực lượng cửu u thì sao thua được?

Trừ phi Cửu U Âm Đế có pháp bảo nghịch thiên.

Nghĩ đến đây Tần Quân hồi hộp, chắc Cửu U Âm Đế sẽ không có pháp bảo cường đại gì đi?

Tác dụng của pháp bảo có thể hoặc lớn hoặc nhỏ. Dương Thiền Thái Ất Huyền Tiên cầm Bảo Liên Đăng có thể tổn thương Đại La Kim Tiên, càng không nói đến pháp bảo mạnh hơn Bảo Liên Đăng.

Âm phủ lớn như vậy, Cửu U Âm Đế làm chủ Âm phủ có thể nào không có pháp bảo lợi hại?

Càng nghĩ Tần Quân càng hoảng, chỉ có thể cầu nguyện thời gian qua mau.

Chờ hoàn thành nhiệm vụ phòng thủ mười ngày có lẽ sẽ triệu hoán ra cường giả cứu viện, nếu không được thì đành mời Bạch Trạch hỗ trợ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu U Âm Đế bị bàn tay to che trời đập rớt xuống đất, bụi bay lên cao ngàn trượng, vòi rồng cuốn bay vô số âm binh và binh sĩ. Các âm tướng buộc lòng phải rút lui.

Lưu Trầm Hương giơ tay trái che mặt hùng hổ càu nhàu:

- Thật là thần tiên đánh nhau, phàm nhân tránh sang bên!

Bọn họ vừa đánh nhau vừa phải lo bị Cửu U Âm Đế và Như Lai ngộ sát.

Đại La Kim Tiên tuyệt đối không thể xen vào Đại La Thủy Tiên chiến đấu.

Các âm tướng, âm binh căng thẳng. Nếu Cửu U Âm Đế thua thì chúng còn chiến làm gì, trực tiếp đầu hàng cho rồi. Lần đầu tiên bọn chúng thấy có người mạnh mẽ áp chế Cửu U Âm Đế. Người đời đều biết Thiên Mệnh Đại Đế mạnh hơn Cửu U Âm Đế, nhưng hiếm có sinh linh thấy hai người đánh nhau.

Bàn tay che trời chợt nổ tung, gió lớn thổi quét mấy vạn dặm, Nhan Vương thành ở trên không trung rung bần bật.

Giọng Cửu U Âm Đế tức giận mà bá khí vang lên:

- Muốn chiến thắng bổn tọa? Ngươi tu thêm năm vạn năm nữa đi!

Chín con rồng đen dữ tợn uốn éo trong gió to lốc xoáy, tiếng gầm gừ rung động cả chiến trường.

Tần Quân thầm tò mò:

- Đó là thứ gì? Cảm giác rất giống long khí của trẫm.

Cửu U Âm Đế cũng là đế hoàng, gã có long khí không ngạc nhiên, nhưng long khí khác với của Tần Quân.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Đúng là long khí, vì xen lẫn lực lượng cửu u nên lột xác.

Cơ Vĩnh Sinh như bị từ điển bách khoa nhập, Tần Quân nhớ lại cảm giác lúc trước nương tựa vào y.

- Long khí là năng lượng rất mạnh, mạnh còn hơn pháp lực bình thường. Chỉ có ngồi ở vị trí đế hoàng mới có được long khí, lúc trước Bạch Đế

sáng lập Thánh Đình có long khí nuốt ngàn vạn dặm núi sông.

Ui! Khí nuốt ngàn vạn dặm núi sông? Lợi hại vậy?

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, hắn chợt nhớ lúc trước dung hợp Mệnh Vận Chi Luân từng thấy bóng dáng các đời người sở hữu Mệnh Vận Chi Luân, trong đó có Bạch Đế.

- Yêu tộc bất nhân khi nhục nhân tộc ta! Ngô tên Bạch Đế nguyện thành lập Thánh Đình, dẫn dắt nhân tộc thống nhất đất đai hoang vu!

Tiếng Bạch Đế gầm rống đến nay Tần Quân nhớ lại còn hơi rung động, quyết tuyệt và bá khí trong thanh âm khiến người khó thể tưởng tượng Bạch Đế có phong tư như thế nào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chín con rồng đen của Cửu U Âm Đế rít gào bay lên, mục tiêu là Như Lai tỏa Phật quang vạn trượng trên trời.

Long khí cúa Âm Đế trên đời ít ai địch lại.

Dù sao trong một vạn vị đế hoàng chưa chắc sinh ra long khí, nó liên quan đến thiên phú. Long khí của Tần Quân đến từ Lạc Hoàng của Nam Trác hoàng triều.

Phật quang của Như Lai vô dụng với chín con rồng đen, chúng nó sắp cắn Như Lai thì bỗng sau lưng Như Lai mọc ra mấy chục cánh tay bắt lấy chín con rồng.

------oOo------

Chương 998: Cửu u long khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế vung thương đen, kình phong cuốn đi mấy vạn thước. Cửu U Âm Đế nhảy lên, thương đen đi đầu, từng đợt cửu u âm khí rót vào trong thương khiến mũi thương sáng chói.

Chân Võ Đại Đế kinh kêu:

- Thương ý này . . .!

Chân Võ Đại Đế ít khi rung động như thế, đủ thấy Cửu U Âm Đế đem đến rung động lớn cỡ nào.

Phập!

Cửu U Âm Đế với tốc độ siêu mau xuyên qua ngực kim thân, Như Lai con ngươi co rút không ngờ tốc độ của gã đến thế.

Vô số sinh linh xáo động.

Cửu U Âm Đế một kích giết chết?

Thám tử các thế lực ở phía xa ồn ào, đề tài chợt dính tới Thiên Mệnh Đại Đế:

- Ui, không uổng là Cửu U Âm Đế! Mạnh quá, tốc độ vừa rồi làm ta hoàn toàn không thấy rõ.

- Vớ vẩn, chủ Âm phủ, ngay cả đại đế còn nói hắn rất giỏi.

- Chậc, thấy Cửu U Âm Đế thần mãnh như vậy khiến ta tò mò Thiên Mệnh Đại Đế mạnh cỡ nào?

- Thiên Mệnh Đại Đế? Thôi đừng mơ, là vô địch rồi, tất cả sinh linh toàn thiên hạ chiến với một mình Thiên Mệnh Đại Đế cũng không nổi.

- Ngươi cứ thổi phồng đi, sao không nói Thiên Mệnh Đại Đế là phụ thân của ngươi luôn?

Hạng hai đương thời biểu hiện mạnh như vậy khiến người nhớ tới hạng nhất đương thời.

Cửu U Âm Đế đã biểu hiện rung động thương sinh, Thiên Mệnh Đại Đế mạnh hơn xa Cửu U Âm Đế thì dữ dội đến đâu nữa?

Tần Quân nhìn nghẹt thở, hắn chú ý thấy ánh mắt của Như Lai vẫn đầy mạnh mẽ mới yên lòng.

Như Lai đâu dễ bị đánh bại vậy.

Tần Quân đã nhét vạn khối linh thạch tứ giai, năm ngàn khối linh thạch ngũ giai vào Ma Long Thần Pháo, nếu bắn ra dễ dàng tiêu diệt nửa vực.

Nhưng còn chưa đủ!

Bùm!

Lục Nhĩ Mi Hầu một gậy đập xuống diệt mấy chục âm binh, một cái khe sâu hoắm hiện ra, bá lực vô song.

Lưu Trầm Hương cầm Khai Sơn Thần Phủ lướt qua đầu Lục Nhĩ Mi Hầu, một búa chém hướng âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh, lực lượng cuồng bá đánh bay âm tướng đó.

Không xa, Dương Thiền vận chuyển Bảo Liên Đăng giết đám âm binh lao vào Lưu Trầm Hương.

Chân Võ Đại Đế ở bên trên bọn họ, tay cầm Võ Xà kiếm, Huyền Quy thuẫn đại chiến với ba âm tướng Đại La Chí Tiên cảnh.

Vì Chân Võ Đại Đế quá mạnh, chỉ dựa vào một âm tướng Đại La Chí Tiên thì không làm gì gã được.

Dương Nhâm vung Thần Hỏa Phiến đốt âm binh, nơi đi qua âm binh như thủy triều rút lui. Hạn Bạt cũng dùng lửa, nhưng lửa của nàng độc hơn, âm binh hơi đụng vào sẽ nổ tung.

Long Đế, Văn Trọng đang ác chiến. Tiếp theo sẽ là trận đánh lâu dài, nếu pháp lực của ai cạn kiệt trước thì sẽ chết trước.

Mấy chục bàn tay sau lưng Như Lai đánh hướng Cửu U Âm Đế, lỗ thủng trước ngực y nhanh chóng khép lại. Cửu U Âm Đế nghiến răng nhìn.

Cửu U Âm Đế chửi thầm:

- Thân thể của lừa trọc già này mạnh quá vậy!?

Bị cửu u âm khí của gã xuyên qua lồng ngực mà khép lại nhanh như vậy, lần đầu tiên Cửu U Âm Đế được thấy.

Thiên Mệnh Đại Đế thì không cho Cửu U Âm Đế có cơ hội dùng cửu u âm khí chạm vào người.

Như Lai trầm giọng quát:

- A di đà phật! Thí chủ là chủ của Âm phủ, nhưng mặc cho tử tự nhiễu loạn việc dương gian, đây là trái với ý chí thiên đạo, đại nghịch bất đạo. Nhi tử của thí chủ có kiếp nạn này, nếu thí chủ không rút lui thì sẽ vạn kiếp bất phục!

Tần Quân suýt xì cười, hắn sâu sắc nghi ngờ Như Lai cố ý kích thích Cửu U Âm Đế chứ không phải tốt bụng khuyên bảo.

Cửu U Âm Đế tức giận bật cười, nụ cười âm lạnh làm lòng người lạnh lẽo:

- Ưu nhi nên có kiếp nạn này?

Tay phải Cửu U Âm Đế giơ cao thương đen, chín con cửu u long khí gào thét lại đánh hướng Như Lai, dấy lên cuồng phong. Con ngươi Như Lai co rút, mấy trăm cánh tay thò ra từ sau lưng, thân hình y biến cao lớn hơn.

Như Lai trầm giọng nói:

- Phật là đạo trừ ác, ngươi là chủ Âm phủ nhưng quấy nhiễu cân bằng âm dương, sinh linh đồ thán, không thể tha thứ. Độ Ác ta sẽ thay trời hành đạo, trừ yêu nghiệt nhà ngươi!

Phật quang càng chói lòa, mấy trăm bàn tay vỗ hướng cửu u long khí, tiếng gầm rú xé rách thanh âm khác trong thiên địa.

Mặt Cửu U Âm Đế lạnh băng, các cửu u long khí liên tiếp bay ra khỏi người khác không ngừng va chạm với bóng chưởng của Như Lai.

Tiếng nổ liên tục rung động cả thiên địa.

Ba Hư Không Lang Ma ở không xa tàn phá quay quanh Nhan Vương thành, ngăn cản âm binh, âm tướng lao vào thành.

Một trăm Tru Quỷ Pháo bắn liên tục, rất nhanh khiến các âm binh kiêng dè cố ý tránh né, sợ bị bắn tới.

Cùng lúc đó Ma Long Thần Pháo của Tần Quân chuẩn bị bắn.

Tần Quân hầm hừ:

- Một vạn khối linh thạch ngũ giai, ba vạn khối linh thạch tứ giai, mấy chục vạn khối linh thạch cấp thấp, trẫm không tin không bị thương ngươi được!

Thị vệ đứng bên cạnh đổ mồ hôi ròng ròng.

Nhiều linh thạch như thế tụ lại một chỗ thì năng lượng mạnh cỡ nào?

Bọn họ không dám tưởng tượng, chỉ có thể bịt lỗ tai, phòng ngừa màng tai bị tiếng nổ chấn rách.

Cửu U Âm Đế đang dây dưa với Như Lai, không chú ý thấy Tần Quân. Chỉ có diệt Như Lai thì Nhan Vương Điện mới bị gã tàn sát.

Tần Quân điều chỉnh nòng pháo chọn con đường có nhiều âm binh, âm tướng mà bắn:

- Cho ngươi khoe khoang nè!

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai át cả tiếng Như Lai và Cửu U Âm Đế đánh nhau.

Tần Quân cảm giác cổ tay rách toạc rất đau, thân thể suýt bay ra ngoài. Một chùm sáng màu lam siêu khủng bố bắn ra, đường kích nhanh chóng khuếch trương đến trăm thước, tường thành rung bần bật vì phản lực xung kích, tùy thời sụp đổ.

Âm binh, âm tướng trong vòng mười dặm phía trước không kịp phản ứng bị ánh sáng pháo màu lam đánh thành tro.

Cửu U Âm Đế đang ác chiến với Như Lai bản năng quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy ánh sáng pháo màu lam, gã biến sắc mặt định rút lui nhưng chậm một bước.

Ánh sáng pháo màu lam nổ nát nửa người dưới của Cửu U Âm Đế rồi thế không thể đỡ bắn hướng tận cùng đất đai, dọc đường xới đất cát đá. Năm giây ngắn ngủi đã bắn xa ngàn dặm, nơi ánh sáng pháo màu lam đi qua toàn là cuồng phong.

Một số sinh linh đang bay thấy nổi da gà sau đó bị ánh sáng pháo màu lam bao trùm. Một số may mắn bị ánh sáng pháo màu lam xẹt qua vai, suýt thân chết đạo tiêu.

- Ui, đó là cái gì?

- Pháp bảo của Nhan Vương Điện? Mạnh quá mức rồi đi?

- Đúng rồi, Cửu U Âm Đế cũng bị nổ nát nửa người.

- Thứ vừa rồi . . . ta bị hoa mắt sao?

- Mạnh quá, lực lượng này thật là hủy thiên diệt địa!

Thám tử các thế lực nhìn ánh sáng rực rỡ phía chân trời, nỗi lòng thật lâu khó thể bình ổn.

Ánh sáng pháo màu lam xẹt qua nửa Yêu Khư bắn hướng đất Đông Hoàng.

------oOo------

Chương 999: Bất tử bất diệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Phương xa đằng trước Yêu Hoàng cung, Đông Hoàng Thái Nhất lơ lửng

trên trời, mặt xanh mét. Tại sao Yêu Khư chiến đấu mà cứ lan đến đất Đông Hoàng bọn họ?

Chân trời thoáng chốc ánh sáng pháo màu lam, gió to ập vào mặt khiến Đông Hoàng Thái Nhất càng điên tiết.

Đông Hoàng Thái Nhất hận ngứa răng:

- Lại đến!

Đông Hoàng Thái Nhất rất muốn lao vào Yêu Khư xé nát tất cả, nhưng vì kế hoạch tương lai nên gã phải cố chịu đựng.

Mắt thấy ánh sáng pháo màu lam sắp đánh trúng Yêu Hoàng cung, Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh, ảo ảnh chuông vàng nhô lên từ đỉnh đầu gã bao lại Yêu Hoàng cung.

Bùm!

Ánh sáng pháo màu lam đánh vào chuông vàng bị cản lại cho đến khi năng lượng tiêu hao hết.

Chuông vàng không rung cái nào, Đông Hoàng Thái Nhất mặt không biểu tình.

Nhẹ nhàng hóa giải một pháo mạnh nhất của Ma Long Thần Pháo rồi Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh phất tay bay về Yêu Hoàng cung, chuông vàng ảo trên không trung nhanh chóng tan biến.

***

Cửu U Âm Đế biểu tình cực kỳ khó xem, nửa người dưới đã mất, phần eo máu me bầy hầy. Tuy Cửu U Âm Đế là chủ Âm phủ nhưng không phải hồn thể.

Như Lai trầm giọng nói:

- A di đà phật! Ngươi thua!

Mấy trăm cánh tay sau lưng Như Lai không ngừng vẽ vòng tròn khiến

người hoa mắt.

Bên dưới vẫn đánh túi bụi, binh sĩ hai bên đã nóng máu. Tuy Cửu U Âm Đế bị thương nặng nhưng các âm tướng, âm binh không giảm sĩ khí ngược lại càng điên cuồng.

Phe Nhan Vương Điện thấy Cửu U Âm Đế bị nát nửa người dưới thì kích động, càng dốc sức chiến đấu hơn.

Dương Thiền cầm Bảo Liên Đăng ngước nhìn Cửu U Âm Đế, thì thào:

- Sắp kết thúc sao?

Dương Thiền chú ý thấy cửu u long khí của Cửu U Âm Đế không biến mất, vẫn khí thế làm cho người ta sợ hãi đung đưa trên trời.

Cửu U Âm Đế nhìn chằm chằm Tần Quân trên tường thành Nhan Vương thành, sát ý gần như thành thực chất bắn ra khỏi hốc mắt gã.

Tần Quân một tay dựa vào Ma Long Thần Pháo, vẻ mặt khinh khỉnh.

Một pháo giết mấy vạn âm binh, bốn âm tướng, còn bị thương nặng Cửu U Âm Đế, Tần Quân rất vừa lòng.

Tần Quân cười to bảo:

- Cửu U Âm Đế, xem ra ngươi không được, vị trí chủ Âm phủ hay là nhường cho người ta đi.

Tần Quân cố ý kích thích Cửu U Âm Đế, tốt nhất là làm tâm tính của gã rối loạn.

Nửa người dưới của Cửu U Âm Đế dần hiện ra, quần áo cũng vậy, hình ảnh tựa như phản chiếu, rất kỳ lạ.

Tần Quân nhìn trân trân.

Con ngươi Như Lai co rút vỗ chưởng vào Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế cười gằn:

- Bổn tọa là thân cửu u, bất tử bất diệt, các ngươi muốn giết bổn tọa thì xem trọng mình quá rồi!

Vô số cửu u long khí chui ra từ sau lưng Cửu U Âm Đế, thoáng chốc như có mấy trăm con rồng đen xuất hiện dưới mây lôi nhìn xuống Như Lai.

Lại một chưởng ảnh màu vàng đánh ra, mấy trăm cửu u long khí chen chúc lao xuống, đụng nát chưởng ảnh màu vàng, thế không thể đỡ xông hướng Như Lai.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu u long khí liên tiếp đánh vào ngực Như Lai, đánh Như Lai cao mấy ngàn trượng rớt xuống đất. Mấy trăm cánh tay sau lưng Như Lai muốn ngăn cản nhưng không nổi, cuối cùng bị đánh rớt xuống đất, bụi bặm bốc lên.

Tựa như một ngọn núi lớn di chuyển trên mặt đất, gây động đất khủng bố.

Cửu U Âm Đế đuổi theo Như Lai, gã phát ra mấy trăm cửu u long khí vẫn điên cuồng tấn công đánh cho y liên tục thụt lùi.

Con ngươi Như Lai co rút:

- Cái tên này sao bỗng nhiên mạnh lên nhiều vậy?

Cửu U Âm Đế tấn công cuồng bạo, Như Lai không thể phản kích, chỉ có thể phòng ngự.

Tần Quân ở trên tường thành nhíu chặt mày, thầm buồn bực vì sao Cửu U Âm Đế bị thương nặng càng mạnh lên?

Không lẽ tên này có thiên phú đặc biệt?

Như Lai một đường bị Cửu U Âm Đế đánh lui mấy chục dặm sắp tới vạch biên giới Nhan Vương thành. Binh tướng hai bên chắn đường sợ muốn vỡ mật vội tránh ra, sinh linh động tác chậm chút bị Như Lai đụng bị thương nặng.

Thế công của Cửu U Âm Đế vẫn hung mãnh, mắt Như Lai lóe tia giận dữ.

Khinh người quá đáng!

Hai chân Như Lai giẫm mặt đất lún sâu vào đất bùn, thân hình cao mấy ngàn trượng cưỡng ép ngừng lại, đất cát sau lưng y xới tung hình thành đống núi. Mặc cho mấy trăm con cửu u long khí đánh trúng ngực, Như Lai không lùi nữa, đôi mắt dưới lớp mặt nạ âm trầm kinh dị.

Như Lai lạnh lùng hỏi:

- Bất tử bất diệt? Ngươi biết cái gì gọi là bất tử bất diệt không?

Mấy trăm cánh tay sau lưng Như Lai nhanh chóng rút về lưng, hai tay y vỗ tới trước. Cột sáng vàng cực kỳ chói mắt bắn ra từ bàn tay Như Lai đánh tan mấy trăm con cửu u long khí, ập vào mặt Cửu U Âm Đế.

Mặt Cửu U Âm Đế không biểu tình vung thương đen, thương khí đâm tới cản lại cột sáng vàng. Gió mạnh thổi tóc dài của Cửu U Âm Đế, khuôn mặt lạnh lùng điển trai phản chiếu ánh sáng kim loại tựa như vị thần.

Cửu U Âm Đế khống chế Âm phủ thật ra giống như thần, nhưng không lo trên trời mà chấp chưởng lòng đất.

Cửu U Âm Đế khinh miệt cười nói:

- Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ, tu vi như vậy đủ để tiếu ngạo thiên địa, đáng tiếc ngươi đụng phải bổn tọa!

Tần Quân suýt hộc máu.

Ngươi chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ mà dám nói Như Lai câu đó?

Như Lai chợt nhảy lên, nhanh chóng biến nhỏ, cột sáng vàng tan biến theo.

Như Lai trở về cao ba trượng, một tòa sen vàng hiện ra dưới chân, y ngồi xếp bằng trên sen vàng, áo đen bay phần phật.

Tần Quân nhướng chân mày. Lại là sen vàng này, trong tiểu thuyết kiếp trước Tần Quân xem hễ pháp bảo có hình hoa sen thì đều không đơn giản.

Nhìn Bảo Liên Đăng của Dương Thiền là biết.

Cơ Vĩnh Sinh nghi hoặc kêu lên trong đầu Tần Quân, cũng cảm thấy sen vàng của Như Lai không đơn giản:

- Sen vàng kia không lẽ vượt qua tiên thiên chí bảo?

Như Lai ngồi trên sen vàng khí thế chợt thay đổi, làm Cửu U Âm Đế cau mày.

Cửu U Âm Đế nghi ngờ hỏi:

- Sen vàng này có lai lịch gì?

Cửu U Âm Đế cảm giác sen vàng tiếp tục vận chuyển pháp lực cho Như Lai.

Như Lai sẽ không giải thích, niệm kinh:

- Nam mô a di đà phật, độ hết thảy khổ ách, hóa hết thảy tai nạn, trấn hết thảy tai họa, diệt hết thảy ác niệm. Lòng ta hướng phật, thương sinh vô ưu, lòng ta trừ ma, thiên hạ thái bình . . .

Tiếng niệm Phật rung động lòng ngươi, Tần Quân thấy hoảng hốt. May có thần hồn của Cơ Vĩnh Sinh che chở nên Tần Quân không đánh mất tâm trí.

Lúc này Như Lai dốc hết sức ra, trong cuộc chiến Yêu Khư tiếng niệm Phật của y chỉ nhằm vào kẻ địch, còn giữ sức, lần này vì đánh bại Cửu U Âm Đế nên không giữ sức nữa.

------oOo------

Chương 1000: Như Lai như thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên chiến tranh yên tĩnh lại, binh sĩ hai bên ngừng đánh nhau. Đám cường giả Đại La cảnh Chân Võ Đại Đế cũng hoảng hốt quay đầu nhìn

lại.Giữa hư không Như Lai rực rỡ như mặt trời, vô cùng thần thánh.

Cửu U Âm Đế cảm giác nhức đầu, gã ôm đầu la hét vội né tránh cách xa Như Lai.

Nhìn Như Lai thần uy vô biên, Cửu U Âm Đế rít gào:

- Ngươi rốt cuộc là ai? Ngươi có quan hệ gì với Cổ Phật!?

Tiếng rống của Cửu U Âm Đế rung động cả thiên địa, tất cả sinh linh nhìn Như Lai cao cao tại thượng, bao gồm các thám tử trốn phía xa.

Giờ phút này Như Lai là thần trong mắt họ, vị thần không thể khinh nhờn.

Tiếng niệm Phật còn văng vẳng bên tai, làm các sinh linh sinh ra lòng thần phục.

Lưu Trầm Hương trợn to mắt nói:

- Độ Ác này . . .

Vẻ mặt Lưu Trầm Hương tràn đầy khó tin, gã hai chân run rẩy, thân thể không bị khống chế quỳ hướng Như Lai. Lưu Trầm Hương cố gắng muốn đứng dậy nhưng không được.

Lưu Trầm Hương đến Đại La Kim Tiên còn biểu hiện không chịu nổi thì đừng nói sinh linh khác tu vi thấp hơn.

Bùm!

Một âm tướng quỳ rạp dưới đất, ngay sau đó các âm binh, âm tướng xung quanh quỳ theo.

Binh sĩ, cường giả hai bên ở trên trời nhanh chóng rớt xuống đất, chân run cầm cập quỳ xuống. Dưới Đại La cảnh tất cả đều ngã ngồi quỳ rạp, sợ hãi nhìn Như Lai.

Chân Võ Đại Đế, Hạn Bạt còn đỡ chút, nhưng không dám đến gần Như Lai, áp lực này quá mạnh.

Không lâu sau hơn hai ngàn vạn âm binh sống sót đều nằm ngã dưới đất, mấy trăm vạn binh sĩ Nhan Vương Điện cũng vậy.

Hình ảnh vô cùng đồ sộ, từ trên cao nhìn xuống đất đai trăm dặm quanh Nhan Vương thành toàn là binh sĩ, ánh sáng vàng chiếu rọi mặt đất khiến cảnh tượng rất là rung động thị giác.

Hai tay Tần Quân vịn Ma Long Thần Pháo không để mình quỳ xuống:

- Cái tên này . . .

Uy áp vô hình như vật nặng ngàn vạn cân đè hai chân Tần Quân run bần bật, nếu không nhờ thần hồn của Cơ Vĩnh Sinh trợ giúp thì hắn đã quỳ xuống rồi.

Tần Quân chửi thầm lão già Như Lai chiến đến quên hết chừng mực sao?

Xung quanh Tần Quân thì đám thị vệ đã bị đè quỳ xuống, khâm phục nhìn hắn. Dưới thần uy như thế mà Tần Quân còn đứng được đủ thấy cảnh giới tu vi của hắn siêu cao.

Cơ Vĩnh Sinh kinh thán:

- Như Lai này từ đâu chui ra mà tu vi mạnh còn hơn thần tiên bình thường.

Làm Cơ Vĩnh Sinh khó hiểu nhất là cường giả như vậy lúc trước bị Tần Quân đánh bại, thu phục, y tận mắt nhìn thấy toàn quá trình vẫn thấy rất khó tin.

Khi quyết đấu với Tần Quân vừa lúc Như Lai bị thương nặng.

Cơ Vĩnh Sinh không biết nên nói cái gì trước vận may như thế.

Còn có Bồ Đề Tổ Sư bí ẩn khó lường trong Thiên Đình Đại Tần, người đó mạnh đến đâu nữa?

Có thể nhẹ nhàng chế phục Như Lai thì chắc chắn Bồ Đề Tổ Sư càng mạnh.

Nỗi lòng Cơ Vĩnh Sinh phức tạp, nếu không có y, Tần Quân dựa vào vận

may bí ẩn hoang đường vẫn sẽ vươn lên.

Cửu U Âm Đế ôm đầu gào thét, tóc dài bay rối như kẻ điên:

- A a a a!!!

Cửu U Âm Đế cảm giác linh hồn đau nhức, thân thể như tùy thời nổ tung. Dù làm chủ Âm phủ nhưng Cửu U Âm Đế không chịu nổi, đủ biết tiếng niệm Phật của Như Lai khủng bố cỡ nào.

Hơn hai ngàn vạn âm binh khó tin nhìn lên trời, họ chưa từng thấy Cửu U Âm Đế rơi vào cảnh thê thảm như vậy.

Đặc biệt đám con cái của Cửu U Âm Đế, bọn họ nằm sấp trong phế tích trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tiếng niệm Phật càng lúc càng lớn, mười mấy vực quanh Yêu Khư loáng thoáng nghe thấy, khiến vô số sinh linh xáo động.

- Đây là thanh âm gì?

- Có người đang niệm kinh? Không đúng! Là truyền đến từ Yêu Khư!

- Trời, Yêu Khư đại chiến hai giới Âm Dương đã phát triển đến giai đoạn nào?

- Ủa? Tiếng hét thảm này là của ai?

- Ai đang niệm kinh mà khiến ta sinh lòng sùng kính? Kỳ lạ . . .

Sinh linh nào nghe tiếng Như Lai niệm Phật sẽ rung động tinh thần, không kiềm được sinh lòng kính sợ.

Nơi xa xôi.

Trong Yêu Hoàng cung.

Đông Hoàng Thái Nhất chợt mở mắt ra, nghe tiếng Như Lai niệm Phật, cau mày lẩm bẩm:

- Tiếng niệm Phật mà sao có đạo ý? Độ Ác, lai lịch của ngươi là gì?

Như Lai trang nghiêm niệm:

- Trên đời có Như Lai Phật, ba ngàn sinh cơ đạo, vạn pháp vô thường, Phật pháp trừ tà, lấy thân của ta, lòng đọa ma . . .

Vạn vật trên đời đều là tà ma mà y cần độ hóa, mắt Như Lai nhìn chằm chằm Cửu U Âm Đế ôm đầu hét thảm.

Trong mắt Như Lai thì Cửu U Âm Đế như người chết, ánh mắt y dửng dưng như nhìn con kiến.

Cửu U Âm Đế đau muốn phát cuồng, cửu u long khí điên cuồng chui ra khỏi người gã tàn phá thiên địa. Cửu u long khí như những cây roi quất khung trời, khí thế thô bạo làm mấy ngàn vạn sinh linh quỳ rạp dưới đất sợ hãi.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Là khẩn cô chú phiên bản cao cấp?

Cửu U Âm Đế không đội vòng kim cô, uy lực khẩn cô chú so với cái này thì cách biệt rất lớn.

Cơ Vĩnh Sinh tò mò hỏi:

- Khẩn cô chú là cái gì?

Tần Quân ra vẻ cao sâu khó dò trả lời:

- Phép thuật khủng bố đến từ phương đông bí ẩn.

- Phương đông bí ẩn?

- Ừ.

Cơ Vĩnh Sinh bỗng thấy chấn động, không dò hỏi tiếp sợ biểu hiện mất mặt, cố vắt óc suy nghĩ kiếp trước có từng nghe nói qua phương đông bí ẩn không.

Cửu U Âm Đế đã nhức đầu đến sắp thần kinh, phát ra cửu u long khí như mấy ngàn con rồng đen đung đưa trong thiên địa. Nhan Vương thành thật nhỏ bé trước chúng nó.

Như Lai vẫn không ngừng niệm kinh, Tần Quân sắp không chịu nổi, cách xa mấy chục dặm còn thấy khó chịu như vậy, rất khó tưởng tượng Cửu U Âm Đế chịu đau đớn cỡ nào.

Cơ Vĩnh Sinh cười cợt hỏi:

- Không được sao?

Tần Quân chửi um sùm:

- Nếu trẫm cũng quỳ xuống thì ngươi sẽ mất mặt theo! Tốt xấu trẫm cũng nhân danh Chiến Thần chuyển thế!

Bỗng có lực lượng bí ẩn mà cường đại bộc phát ra từ thân thể Tần Quân, giảm mạnh áp lực cho hắn.

Con ngươi Tần Quân co rút, thầm nghi ngờ.

Cơ Vĩnh Sinh thời kỳ đỉnh cao càng mạnh đến mức nào?

Một lũ thần hồn đã mạnh thế này, Tần Quân không dám tưởng tượng.

Cửu U Âm Đế ôm đầu kêu gào:

- Chết tiệt! Bổn tọa phải giết ngươi!!!

Thanh âm vọng lên chín tầng trời, xuống chín tầng địa ngục.

Trong cát bụi mù mịt dưới đất bỗng có cây thương đen bay ra bắn hướng Như Lai.

Vèo!

Tiếng xé gió truyền đến, con ngươi Như Lai co rút, bản năng nghiêng đầu, mặt nạ màu vàng bị cắt rách, mũ đen bị rách, đánh gãy tiếng niệm kinh.

------oOo------

Chương 1001: Không bao giờ được bình yên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế vụt ngẩng đầu, đôi mắt bắn ra sát ý khủng bố, thân hình như mũi tên nhọn lao hướng Như Lai.

Thương đen quay một vòng dưới mây lôi tiếp tục đâm hướng đầu Như Lai.

Một người một thương giáp công Như Lai.

Như Lai rất tức giận:

- Sao tên này khó chơi quá!

Như Lai ít khi gặp đối thủ như Cửu U Âm Đế, có thể chịu đựng nghe tiếng niệm Phật lâu như vậy còn tìm cơ hội tấn công.

Cửu U Âm Đế sắp lao tới, sen vàng dưới thân Như Lai bỗng nhiên xoay tròn cực nhanh, chớp mắt biến mất khiến gã vồ hụt.

Bộp!

Cửu U Âm Đế chộp thân thương đen quay đầu tìm bóng dáng Như Lai.

Ai ngờ Như Lai lao hướng đám âm tướng, dọc đường đi liên tục vỗ chưởng đánh đám âm binh quỷ dưới đất tan biến.

Một âm tướng Đại La Chí Tiên cảnh không kịp phản ứng bị Như Lai vỗ chưởng hồn phi phách tán.

Như Lai biết muốn chiến thắng Cửu U Âm Đế bất tử bất diệt cần thời gian, nhưng trận chiến tranh này cực kỳ bất lợi cho Nhan Vương Điện, y phải trừ khử âm binh, âm tướng trước.

Mắt Cửu U Âm Đế đỏ ngầu định xông hướng Như Lai:

- Ngươi dám!

Cửu U Âm Đế chợt khựng lại ngoái đầu nhìn hướng Nhan Vương thành, hóa thành bóng sáng đen bay đi, mục tiêu thẳng hướng Tần Quân trên tường thành.

Cửu U Âm Đế dù gì là Âm Đế, tức giận đến đâu cũng không mất lý trí.

Như Lai thầm la hỏng rồi, vội đuổi theo, y đánh giá thấp tâm cảnh của Cửu U Âm Đế.

Nhìn Cửu U Âm Đế bay tới, Tần Quân chửi thề:

- Đệt!

Như Lai ngừng niệm kinh, tất cả sinh linh lại tự do.

Một trăm thị vệ vội nã pháo. Tru Quỷ Pháo bắn nhanh nhưng bị cửu u long khí của Cửu U Âm Đế đánh bật.

Tuy tạm thời Cửu U Âm Đế không đánh thắng Như Lai nhưng gã sợ gì Tru Quỷ Pháo?

Cửu U Âm Đế cười dữ tợn:

- Chịu chết đi! Nhan Đế!

Tốc độ của Cửu U Âm Đế siêu mau sắp đụng vào đại trận hộ thành của Nhan Vương thành.

Một tiếng quát to truyền đến:

- Càn rỡ!

Chân Võ Đại Đế vội che trước mặt Tần Quân, cách đại trận hộ thành. Chân Võ Đại Đế vung kiếm chém vào Cửu U Âm Đế hùng hổ xông tới.

Chân Võ Đại Đế Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ muốn đối kháng Cửu U Âm Đế Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, kết quả khỏi phải đoán.

Keng!

Võ Xà kiếm bị thương đen đánh bay, Chân Võ Đại Đế cảm giác trước mắt tối sầm, gã bị Cửu U Âm Đế đụng hộc máu bay ra đập trúng màn sáng nửa trong suốt, đụng nát đại trận hộ thành.

Đại trận hộ thành nhìn như không thể phá vỡ nhưng yếu ớt như trang giấy trước lực lượng của Cửu U Âm Đế.

Tần Quân nghiến răng, nhưng hắn không sợ, không trốn, vì tốc độ của hắn làm sao bằng Cửu U Âm Đế?

Trong khoảnh khắc Tần Quân hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh, có thể hỗ trợ không?

Hoa văn tử diễm giữa Tần Quân bắt đầu lấp lánh, Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người vận chuyển nhanh.

Cơ Vĩnh Sinh đáp ngay:

- Có thể!

Đùa, nếu Tần Quân chết lúc này thì Cơ Vĩnh Sinh cũng thân chết đạo tiêu theo.

Cửu U Âm Đế đã thấy Tần Quân, mặt vặn vẹo hung tợn muốn đâm bể đầu hắn.

Chợt một bàn tay vàng không gì sánh bằng đập tới, đánh bay Cửu U Âm Đế.

Như Lai tới nơi!

Cũng nhờ Chân Võ Đại Đế kéo dài giây lát.

Mắt Như Lai lấp lóe trầm giọng quát:

- Xem ra phải trừ bỏ ngươi trước!

Khoảnh khắc vừa rồi trong đầu Như Lai vụt qua nhiều suy nghĩ, thậm chí muốn mượn tay Cửu U Âm Đế khử Tần Quân.

Nhưng bản tâm thôi thúc Như Lai ra tay, y không phải hạng người bối tín khí nghĩa. Như Lai từng thề, hơn nữa Tần Quân tin tưởng y như vậy.

Tần Quân ngước lên ánh mắt giao nhau với Như Lai, hai người dường như đọc hiểu cái gì.

Cửu U Âm Đế bị đụng bay xa vạn thước mới ngừng lại, ở khoảng cách muốn giết Tần Quân rất khó khăn vì Như Lai cản ở giữa.

Cửu U Âm Đế muốn phát cuồng:

- Chết tiệt!

Như Lai cứ bám dai như đỉa, quan trọng nhất là hai người tạm thời không làm gì đối phương được, lực lượng ngang nhau đôi khi khiến người ức chế.

Tần Quân xoay người bay hướng Chân Võ Đại Đế, mới rồi Cửu U Âm Đế va chạm làm gã đập té vào thành, không rõ sống chết.

Tần Quân rất xem trọng Chân Võ Đại Đế, gã bất chấp sống chết của mình cố gắng cứu hắn khiến hắn rất cảm động.

Ánh mắt Tần Quân tàn nhẫn:

- Nếu Chân Võ xảy ra chuyện thì trẫm phải cho Âm phủ các ngươi không bao giờ được yên bình!

Tần Quân tìm kiếm hơi thở Chân Võ Đại Đế, rất nhanh phát hiện ra gã trong đống phế tích nhà cửa.

Áo Chân Võ Đại Đế rách bươm, người đẫm máu nằm trong phế tích, trông rất thảm. Chân Võ Đại Đế dã xỉu, may mà còn hơi thở.

Tần Quân vội lấy một viên Đại La Phục Nguyên Đan ra đút vào miệng Chân Võ Đại Đế, đan dược tan ngay trong miệng.

Tần Quân xoay người nhìn chiến đấu ngoài rìa tường thành, Như Lai và Cửu U Âm Đế lại đại chiến.

Vì phòng ngừa Nhan Vương thành bị lan đến, Tần Quân động ý niệm, tòa thành di chuyển rời xa Cửu U Âm Đế và Như Lai.

Cửu U Âm Đế ngạc nhiên nhìn, gã chợt nhớ tiền thân của Nhan Vương thành là một tòa Thần Mộ. Một tòa thành lớn có thể tùy thời di chuyển, Cửu U Âm Đế từng đọc trong vài quyển sách cổ.

Như Lai trầm giọng quát:

- Phân tâm? Xem ra ngươi muốn giải thoát!

Như Lai ngồi trên sen vàng vung chưởng, lại một chưởng ảnh rất có tính hủy diệt, làm Cửu U Âm Đế bất ngờ không kịp đề phòng bị đánh bay.

Binh sĩ hai bên lại hỗn chiến.

Tiếng niệm Phật của Như Lai làm chiến trường chấn động một lần rồi không thi triển nữa, tức là phải trả giá rất lớn để thi triển thần thông này.

Lục Nhĩ Mi Hầu hùng hổ nói:

- Tưởng đâu Độ Ác có thể kết thúc chiến tranh!

Gậy quét qua đánh nát mấy chục âm binh, Lục Nhĩ Mi Hầu chưa xoay người đã bị một âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh huơ đao chém. Lục Nhĩ Mi Hầu hết hồn vội né sang bên.

Lục Nhĩ Mi Hầu có bản lĩnh giống như Tôn Ngộ Không, bảy mươi hai biến hóa, thần thông siêu bá trong chiến trường, biến hóa đa đoan, nhanh nhẹn nhất.

Muốn tổn thương Lục Nhĩ Mi Hầu khó như bị thương Đại La Chí Tiên.

Dương Thiền chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh cũng bình yên, Bảo Liên Đăng quá mạnh, tạm thời đủ cho nàng ứng đối chiến trường hỗn loạn. Nhưng Bảo Liên Đăng tiêu hao rất lớn, mặt Dương Thiền hơi trắng, cứ tiếp tục thế này thì kết cục của nàng sẽ không ổn.

Lưu Trầm Hương bị năm âm tướng Đại La Kim Tiên vây công, bản thân khó giữ, gã không rảnh chú ý tình hình của mẫu thân.

Hai tay Hạn Bạt phun lửa tung hoành trong chiến trường, nơi đi qua âm binh hét thảm, lửa cháy phủ lên đất đai.

Từ Trọng Sinh đã hóa thành dã thú tàn phá chiến trường, các loại vũ khí bằng xương tùy tay nặn ra, thi khí khủng bố xé nát âm binh dọc đường đi.

------oOo------

Chương 1002: Thật náo nhiệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Nhâm cũng dùng lửa gặp tình hình giống Dương Thiền, tiêu hao pháp lực quá nhiều nếu còn vung Thần Hỏa Phiến thì trận đánh lâu dài này sẽ rất bất lợi với gã.

Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm, Văn Trọng, Lý Tư còn đỡ, bọn họ tác chiến bằng cơ thể, tiêu hao không quá lớn, vẫn cuồng mãnh như thường.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Tần Quân thấy Chân Võ Đại Đế mở mắt ra, lên tiếng hỏi:

- Ngươi đã tỉnh?

Ánh mắt Chân Võ Đại Đế mờ mịt, gã cảm nhận vết thương cúa mình đang nhanh chóng khép lại, lại nhìn Tần Quân, gã hiểu mình đã ăn đan dược quý giá.

Chân Võ Đại Đế cắn răng gượng ngồi dậy lạy tạ Tần Quân:

- Đạ tạ bệ hạ cứu mạng.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Lo nghỉ ngơi đi, khỏe rồi chiến tiếp, trận chiến tranh này chỉ sợ sẽ không chấm dứt ngay.

Chân Võ Đại Đế gật đầu, ngồi trong phế tích vận công chữa thương.

Tần Quân chậm rãi đi hướng tường thành, gió to thổi vạt áo trắng bay phần phật, ngoài người hắn dần biến thành màu vàng:

- Cơ Vĩnh Sinh, có thể trợ giúp trẫm chiến đấu không?

Đúng vậy, Tần Quân định ra tay.

Hắn không định đứng xem đại chiến hai giới Âm Dương. Tần Quân dù gì có tu vi Kim Tiên cảnh, cộng thêm hắn tham gia vào sẽ chia sẻ nhiều áp lực cho người khác, vì hắn là nguồn thù hận di động.

Cơ Vĩnh Sinh châm chọc cười:

- Ha ha, với chút xíu tu vi mà muốn tham gia chiến đấu?

Giây sau lực lượng dâng trào tuôn ra từ đạo quả của Tần Quân, chảy qua kỳ kinh bát mạch, đó là lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh.

Nam nhân khẩu thị tâm phi!

Tần Quân mỉm cười, tử diễm giữa trán nhảy nhót, con ngươi như sao tử vi co rút, hai chân khuỵu xuống nhảy bật lên vượt qua tường thành bay vào chiến trường.

Chân Võ Đại Đế há to mồm muốn hét lên, nhưng lời đến bên môi thì ngừng vì đã không kịp.

Đám thị vệ điều khiển Tru Quỷ Pháp hãi hùng hét to:

- Bệ hạ!

Nếu Tần Quân bị giết trên chiến trường thì Nhan Vương Điện mất trụ cột tâm hồn, thua chắc.

Nhưng Tần Quân mặc kệ họ, hắn xông vào nhóm âm binh gần nhất.

Đám âm binh thấy Tần Quân thì kích động nhào lên:

- Là Nhan Đế! Hắn đi ra!

- Tên này dám ra đây! Giết hắn, lập công hàng đầu!

- Xông lên!

- Tu vi của Nhan Đế có mạnh không vậy?

Tần Quân khinh thường cười, sau lưng hắn nhanh chóng ngưng tụ ra hai bánh xe vàng, đó là Đại Đạo Sinh Thiên Luân, hắn vung chưởng đánh vào nhóm âm binh.

Đại Chu Thiên Toái Sơn Chưởng!

Chưởng ảnh như núi nhỏ đánh tan vài âm binh, nhưng càng nhiều âm binh lao vào.

Tác dụng lớn nhất của Đại Chu Thiên Chưởng là hấp thu pháp lực của địch, lúc trước Cơ Vĩnh Sinh dựa vào chưởng này đại chiến mấy trăm năm với nhóm thần tiên, chiến đến trời đất tối tăm.

Ầm ầm!

Hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân nghiền áp hai bên, đánh tan đám âm binh xúm lại. Đám âm binh tu vi trung bình cỡ Hóa Hư cảnh, không đáng một đồng trong mắt Tần Quân. Huống chi có lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh gia cố, Tần Quân lúc này đã có sức chiến đấu Thái Ất cảnh.

Long Đế kinh kêu:

- Nguy rồi, sao bệ hạ đi ra!?

Vương Tiễn, Mông Điềm ở gần đó cùng quay đầu nhìn.

Nhìn theo tầm mắt của họ thấy âm binh rậm tạp từ các hướng nhào vào Tần Quân.

Tần Quân mặc áo trắng ở trong chiến trường hỗn loạn như tùy thời bị nhấn chìm.

Ba người Long Đế vội xông hướng Tần Quân, lòng cực kỳ sốt ruột, không rõ tại sao Tần Quân muốn ra tay.

Tần Quân cuồng cười nói:

- Cho các ngươi kiến thức cái gì là Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng!

Bàn tay phải từ sau lưng vung ra, pháp lực cuồn cuộn trút ra, rống to: Một bàn tay cao trăm trượng dán mặt đất nghiền áp. Nơi bàn tay đi qua các âm binh hét thảm bị đánh tan.

Mười mấy giây ngắn ngủi Tần Quân đã giải quyết mấy chục âm binh.

Nhưng so với con số hơn hai ngàn vạn thì bấy nhiêu không đáng gì.

Tần Quân tự mình vào chiến trận mới cảm nhận thương mang vô tận, trong tầm mắt toàn là bóng dáng đánh nhau. Mây lôi cuồn cuộn tô thêm nét túc sát cho trận chiến.

Cửu U Âm Đế đang đánh với Như Lai liếc thấy bóng Tần Quân dù cách xa mấy chục dặm, mắt gã đỏ ngầu.

Lòng Cửu U Âm Đế rực cháy lửa giận:

- Ngươi còn dám ra tay!?

Cửu U Âm Đế tưởng Tần Quân không thèm để mình vào mắt, gã nhìn ra tu vi của hắn chỉ cỡ Kim Tiên cảnh, rất nhỏ yếu. Nhưng gã không giết được kẻ yếu này.

Cửu U Âm Đế tức điên đụng mạnh Như Lai rồi bay tới chỗ Tần Quân.

Nhưng Như Lai sẽ không cho Cửu U Âm Đế như ý.

Chớp mắt Như Lai đuổi theo, bóng dáng hai người giao thác giữa hư không, chiến đến không phân cao thấp.

Cùng lúc đó, một bóng người bước chân trên đường chân trời, mặc đạo bào xám tro, khuôn mặt xấu xí.

Người đó nhìn đại chiến phía trước, tặc lưỡi nói:

- Không uổng là đại chiến hai giới Âm Dương, rất náo nhiệt.

Đạo sĩ xấu xí chép miệng cười nói:

- Thực lực của Cửu U Âm Đế cũng thường thôi.

Đạo xấu xí này là Nhiên Đăng Đạo Nhân đã bắt đi tiên nhân Sở Câu Hoài.

Lẽ ra Nhiên Đăng đang nghĩ cách đấu với Hải Cực Điện, đến đây làm gì?

Từ khi Nhiên Đăng bắt Sở Câu Hoài thì nếm ngon ngọt, trong thế lực lão khống chế không có nhiều cường giả, nên định bắt chút cường giả Đại La cảnh đi.

Từ từ bồi dưỡng cường giả không bằng trực tiếp cướp, còn về có bị lật thuyền trong mương hay không thì Nhiên Đăng chẳng lo.

Thân kiếp trước của lão là phó giáo chủ Xiển giáo, thực lực rất mạnh, lòng tự tin tràn trề. Nhiên Đăng giáng lâm ở thế giới này tự phụ mình cao cường, giống như Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhiên Đăng lấy một cái thước đen ra vỗ vào bàn tay, đến gần chiến trường.

Như Lai và Cửu U Âm Đế đánh túi bụi không nhận ra có cường giả tuyệt thế xuất hiện. Nếu Nhiên Đăng xen vào sẽ phá vỡ cân bằng chiến trường. Vì chiến tích nổi tiếng của Nhiên Đăng là đánh bại Như Lai.

Tần Quân bị mấy ngàn âm binh bao vây, hắn nhanh nhẹn di chuyển, hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân quay quanh người cản kẻ địch sau lưng. Hai tay Tần Quân liên tục thi triển Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng, chưởng ảnh đánh tan âm binh, hấp thu pháp lực của xác âm binh khiến hắn có thể đại khai đại hợp, không cần lo lắng cạn kiệt pháp lực.

Tần Quân cười dài:

- Sướng!

Có lực lượng thần hồn của Cơ Vĩnh Sinh trợ giúp, Tần Quân cảm giác như vào trạng thái bá thể.

Vô địch!

Các âm binh không đụng tới góc áo Tần Quân, Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng siêu mạnh, không chỉ hấp thu pháp lực, khoảnh khắc phút cuối nổ lực phá hoại rất kinh người, trong cùng đẳng cấp hiếm sinh linh nào cản được.

Một âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh giơ lưỡi thương đâm nhanh:

- Hừ! Cuồng vọng!

Nhưng chân phải Tần Quân nhún một cái hóa thành chim én nhẹ nhàng né thoát.

Tần Quân cũng biết Địa Sát bảy mươi hai biến, tung hoành chiến trường, linh hoạt biến hóa.

------oOo------

Chương 1003: Nhan Đế thật yếu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhẹ nhàng tránh thoát âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh đánh lén, Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm chạy tới nơi.

Keng!

Mông Điềm huơ đao đánh bay âm tướng. Long Đế và Vương Tiễn như hai đạn pháo đáp xuống hai bên Tần Quân.

Vương Tiễn trầm giọng quát:

- Bệ hạ đi ra làm gì!?

Lúc này đi ra có khác gì thêm phiền?

Tần Quân cười nói:

- Tất nhiên vì trẫm muốn giết địch!

Tần Quân bỗng phun ra Tam Muội Chân Hỏa, lửa cháy hừng hực đốt mấy trăm âm binh đằng trước hồn phi phách tán.

Tam Muội Chân Hỏa khủng bố làm Long Đế, Vương Tiễn hết hồn, khiến bọn họ lạnh sống lưng.

Tam Muội Chân Hỏa vốn có thể vượt cấp giết địch, huống chi giờ phút này lực lượng của Tần Quân đến Thái Ất cảnh. Long Đế, Vương Tiễn không hết hồn mới lạ.

Tần Quân nhún người nhảy qua đỉnh đầu Long Đế, Vương Tiễn, lao hướng âm binh dày đặc hơn. Thật ra Tần Quân đi đến đâu thì đám âm binh sẽ không tiếc bản thân nhào lên.

Vương Tiễn cười khổ nói:

- Chúng ta đã đánh giá thấp bệ hạ.

Long Đế gật đầu, gã nhớ lại cảnh vạn năm trước. Khi đó Tần Quân đại chiến Thanh Hồ Vương, cao cao tại thượng như Chiến Thần, gần đây ở chung một thời gian khiến Long Đế hình thành tư duy bảo vệ Tần Quân, đã quên hắn từng lợi hại cỡ nào.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân lượn vòng quanh Tần Quân hình thành phòng ngự có tính công kích, làm âm binh không dám đến gần.

- A a a!!!

Tần Quân bay tới trước, Tam Muội Chân Hỏa tung hoành, không âm binh, âm tướng dám ngay mặt đối kháng.

Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm theo sau. Tuy Tần Quân biểu hiện ra

sức chiến đấu khiến bọn họ kinh ngạc nhưng trên chiến trường to lớn như vậy bọn họ không dám lơ là.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Phạm vi trăm dặm toàn là bóng binh sĩ đánh nhau. Có binh sĩ đã cụt tay đứt chân, người đẫm máu, nhưng không sợ chút nào vẫn gầm rống chiến đấu.

Một binh sĩ giơ cao trường kiếm rống to:

- Nhan Vương Điện tất thắng!

Binh sĩ định chém kiếm xuống thì ba âm binh như hồn ma lao đến, kiếm đao đâm vào người binh sĩ, máu phun ra.

Mắt Lưu Trầm Hương đỏ ngầu nhìn, chém nhát búa, phủ khí giao thác tung hoành cắt nát ba âm binh.

Nhưng binh sĩ kia đã mất sự sống, mãi đến chết gã cũng không nhắm mắt lại, trong mắt tràn đầy bất khuất.

Đại chiến hai giới Âm Dương ngưng tụ chiến ý của các binh sĩ Nhan Vương Điện lại.

Thua trận chiến này thì Nhan Vương Điện không còn tồn tại, đại chiến hai giới Âm Dương lần đầu tiên cũng tính là dương gian thua.

Ôm đấu chí không thể bị đời sau cười vạn năm, mấy trăm vạn binh sĩ Nhan Vương Điện dốc hết lực lượng trên trăm phần trăm tác chiến.

Đặc biệt Tần Quân tham gia chiến trường khiến đấu chí tăng vọt.

Đám binh sĩ Nhan Vương Điện gầm rống cổ vũ nhau:

- Bệ hạ còn tự mình tham chiến, chúng ta không thể thua!

- Cho dù chết cũng phải kéo mấy âm binh làm đệm lưng!

- Trận chiến hôm nay vì danh tiếng Nhan Vương Điện, chúng ta không thể

hèn!

- Đi theo Nhan Đế, giết hết chó Cửu U!

- Mợ nó, không ngờ có ngày chết trên chiến trường!

Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân thanh thế to lớn không thua gì Hạn Bạt, Dương Nhâm, rất bắt mắt trên chiến trường.

Trước khi xuất chinh Cửu U Âm Đế đã thông báo cho tất cả âm binh xem mặt Tần Quân, hễ thấy hắn liền xử quyết, không được nương tay!

Trung tâm toàn chiến trường bắt đầu tụ tập hướng Tần Quân.

Âm binh đầy trời như khói đen ập đến, Tần Quân nhìn mà thầm hoảng.

Tần Quân thầm cảm thán:

- Trận thế này đổi lại người khác chắc đã sợ đứng tim.

Mỗi hướng đều có âm binh ập đến, không thấy khung trời, không thấy Hư Không Lang Ma cao lớn.

Mấy trăm âm binh ồ ạt vọt tới, bên đám người Dương Thiền, Dương Nhâm, Lý Tư giảm bớt nhiều áp lực.

Hạn Bạt vung tay phải lên, Từ Trọng Sinh như dã thú nửa sát đất chạy nhanh như điên, binh khí xương trắng quay quanh người gã cắt nát âm binh dọc đường đi, cực kỳ cuồng bạo.

Như Lai ác chiến với Cửu U Âm Đế chú ý thấy đại quân Cửu U đang điên cuồng ùa hướng Tần Quân, thầm la không ổn. Nhưng Cửu U Âm Đế quá khó chơi, mấy trăm cửu u long khí tỏa định các hướng làm Như Lai không thoát ra được.

Tần Quân cười to bảo:

- Chiến thuật biển người?

Tần Quân nhổ một cọng tóc xuống, dùng pháp lực nghiền nát rồi thổi một

hơi, chớp mắt ngàn Tần Quân xuất hiện, đều là áo trắng bay bay.

Có thần thông gian lận Đại Chu Thiên Chưởng,Tần Quân không cần lo cạn kiệt pháp lực.

Trên chiến trường tối tăm, một ngàn Tần Quân mặc áo trắng rất bắt mắt. Tần Quân bay qua, đám phân thân theo sát.

- A!

Tần Quân xung phong đằng trước nhất há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa cuồn cuộn cuốn sạch thiên địa, muốn đốt trăm vạn âm binh. Nhưng đám âm binh phản ứng khá nhanh, mau chóng trốn thoát, chỉ còn một trăm âm binh gặp họa.

Rất nhanh Tần Quân và các phân thân bị trăm vạn âm binh nhấn chìm.

Cách mấy chục dặm, Nhiên Đăng bước chậm đi tới như rảnh rỗi tản bộ. Nhiên Đăng như không thấy đánh nhau dọc đường lão đi, âm binh nào tới gần sẽ bị đánh hồn phi phách tán.

Nhiên Đăng lắc đầu lẩm bẩm, rõ ràng không để Tần Quân vào mắt:

- Đó là Nhan Đế sao? Yếu quá.

Nhan Đế oai phong một cõi thì ra chỉ là nhãi nhép Thái Ất cảnh.

Mặt Nhiên Đăng đầy trào phúng, thầm nghĩ hay là thu Nhan Vương Điện cho rồi.

Ý nghĩ mới xuất hiện đã nhanh chóng cắm rễ nẩy mầm biến lớn.

Nhiên Đăng đảo tròng mắt nhanh chóng quyết định:

- Ừ, giúp Nhan Vương Điện đánh lui đại quân Cửu U rồi cướp Nhan Vương Điện.

Nhiên Đăng vốn đến để nhặt của rơi, sao không trực tiếp nhặt một thế lực lớn luôn?

Một âm tướng bỗng xông lên:

- Lão đạo sĩ, ăn một kiếm của ta đây!

Trên chiến trường rất dễ phân biệt địch ta, một phe là vật sống, một phe là hồn thể. Nên khi thấy Nhiên Đăng thì âm tướng tấn công không chút do dự.

Lúc trước nhiều âm binh đến gần lão đều bị hồn phi phách tán tức là lão đạo sĩ này không đơn giản.

Làm âm tướng đương nhiên phải nhổ bỏ khúc xương cứng này.

Âm tướng này vóc dáng vạm vỡ, mặc giáp nặng màu đen, gã nhảy lên giơ cao kiếm to qua đầu muốn chém Nhiên Đăng thành hai khúc.

Nhiên Đăng lật tay phải, một cây thước đen hiện ra, lão tùy tay vung. Âm tướng khôi ngô cảm giác sóng gió kinh khủng ập vào mặt, còn chưa kịp phản ứng hồn thể đã bị đánh tan.

Thước đen chỉ hướng tận cùng, mây lôi cách xa mấy vạn thước phá mở một khe hở tựa như trời nứt.

Tùy tay vung thước mà uy lực khủng bố như thế?

Đám âm binh, binh sĩ Nhan Vương Điện hết hồn vội rời xa Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng thờ ơ, tiếp tục tiến lên trước, cách Tần Quân chỉ còn hơn mười dặm, cách Như Lai và Cửu U Âm Đế mấy chục dặm.

------oOo------

Chương 1004: Phản đồ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhiên Đăng không vội vàng, nhàn nhã đi.

Cho Như Lai và Cửu U Âm Đế tiêu hao nhiều chút cũng tốt, tuy Nhiên

Đăng tự tin nhưng không dám bảo đảm có thể đánh bại hai người này liên hợp.

Thời gian chậm rãi trôi.

Ngày càng nhiều sinh linh tụ tập vào Yêu Khư, tu vi đều rất cao, sinh linh thấp hơn Thái Ất cảnh không dám đến. Những cường giả này chủ yếu muốn xem cuộc chiến, được chứng kiến phong thái tuyệt đại của Cửu U Âm Đế cũng có lợi cho việc tu hành của bọn họ.

Quan trọng nhất là trận chiến này liên quan thế cục thiên hạ, nếu Nhan Vương Điện thắng thì một bước lên mây, đá đít Cửu U Âm Đế xuống.

Nếu Cửu U Âm Đế thắng, trận đại chiến hai giới Âm Dương lần thứ nhất chấm dứt với kết quả dương gian đánh thua. Ai dám bảo đảm sau này Cửu U Âm Đế sẽ không đánh lén thế lực dương gian khác?

Dù ai thua ai thắng cũng sẽ gây ảnh hưởng cho thế lực khác.

- Hơi thở đằng trước . . . kinh người quá!

- Cường giả có thể kiềm chế Cửu U Âm Đế là thần thánh phương nào, chẳng lẽ là lão quái vật ẩn thế?

- Rất có thể! Giống Hạ Oán Dạ vậy.

- Hạ Oán Dạ đã chạy trốn không biết tới nơi đâu, thật muốn xem Oán Vương, Âm Đế hợp tác, hai người đều là truyền thuyết.

- Ta càng mong chờ Nhan Vương Điện thắng.

Cường giả các phương vừa bay trên đường vừa luôn miệng kinh thán. Tuy muốn thấy chiến trường nhưng sát khí ngập trời khiến họ căng thẳng.

Ba ngàn vạn âm binh nghe đã thấy rùng rợn.

Cửu U Âm Đế lần này động can qua lớn, quyết tâm trừ bỏ Nhan Vương Điện.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt chưởng ấn màu vàng đánh ra, là Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng của Tần Quân. Mỗi phương đều có âm binh, may mà Tần Quân có Từ Trọng Sinh hỗ trợ chia sẻ bớt.

Long Đế, Vương Tiễn, Mông Điềm cũng giúp đỡ loại địch, toàn chiến trường lấy Tần Quân làm trung tâm.

Ba Hư Không Lang Ma cảm nhận Tần Quân có nguy hiểm thì gầm rống xông lên, mặt đất rung bần bật.

Trong đó một Hư Không Lang Ma đánh ra nắm đấm phải, vòi rồng cuồng bạo xé rách tất cả, trong không trung có hàng vạn âm binh bị đánh bay. Người tu vi yếu hóa thành tro bụi ngay, Tần Quân cũng buộc phải né tránh, sợ bị Hư Không Lang Ma ngộ thương.

Tần Quân giơ tay che mặt, gió to thổi vạt áo trắng bay phần phật:

- Lực lượng này . . .

Chỉ có ở trên chiến trường đối diện Hư Không Lang Ma mới hiểu tại sao gọi nó là Ma.

Tần Quân quay đầu nhìn Như Lai, Cửu U Âm Đế:

- Tiếp theo phải ráng câu giờ.

Hai người đánh túi bụi trên không trung, thân hình giao thác nhanh đến nỗi khiến người hoa mắt. Tần Quân không thể dùng mắt bắt giữ bóng dáng của họ.

Đến đẳng cấp Đại La Thủy Tiên cảnh nếu không có tu vi tuyệt đối, hoặc pháp bảo yêu nghiệt thì rất khó đánh chết kẻ địch trong thời gian ngắn.

Huống chi Cửu U Âm Đế còn tự xưng bất tử bất diệt.

Như Lai và Cửu U Âm Đế lại va chạm chưởng, hai người bay ra ngoài. Mặt nạ của Như Lai đã nứt rạn, long bào màu đen của Cửu U Âm Đế loang lổ vết máu, mặt đầy máu, nhìn rất thảm.

Mặt Cửu U Âm Đế dữ tợn cười lạnh nói:

- Ngươi không giết bổn tọa được!

Cửu u long khí như cây roi quất hướng Như Lai.

Như Lai dựa vào kim thân không thèm né, mặc cho cửu u long khí quất, ánh mắt y cực kỳ sắc bén.

Như Lai sốt ruột thầm nghĩ:

- Làm cách nào trấn giết hắn đây?

Càng kéo dài lâu càng bất lợi cho Nhan Vương Điện.

Cửu U Âm Đế không làm gì được Như Lai nên cố ý dây dưa.

Bỗng con ngươi Như Lai co rút bản năng quay đầu nhìn qua, ánh mắt xuyên thấu mấy trăm vạn binh sĩ ngừng lại ở ngoài hai mươi mấy dặm, nhận ra ngay Nhiên Đăng bước chậm đến gần.

Nhiên Đăng cầm thước đen lạc loài trong đống hỗn loạn.

Mắt Như Lai đỏ ngầu:

- Là lão!

Nhiên Đăng là người Như Lai hận nhất, không ngờ lão già này còn dám xuất hiện.

Bùm!

Như Lai bỗng tăng vọt khí thế, kình phong quay quanh người, đụng bay Cửu U Âm Đế.

Như Lai nổi giận vượt qua cực hạn lúc trước, đánh bay Cửu U Âm Đế ra xa vạn thước.

Cửu U Âm Đế vừa kinh vừa giận, không hiểu Như Lai bị cái gì kích thích mà như nổi điên.

Như Lai quát to:

- Nhiên Đăng!

Thanh âm vang vọng cả Yêu Khư, chấn mấy ngàn vạn sinh linh trên chiến trường ù tai.

Nhiên Đăng?

Cửu U Âm Đế nhướng mày.

Tim Tần Quân rớt cái bịch, rủa thầm trong bụng:

- Tổ cha nó, Nhiên Đăng chuyên phá rối tại sao đến đây?

Tần Quân vội xoay người nhìn, hắn đã ngưng tụ ra ba Đại Đạo Sinh Thiên Luân, có Đại Đạo Sinh Thiên Luân bảo vệ nên có thể phân tâm chút.

Bởi vì cự ly quá xa, đằng trước rậm tạp binh sĩ hai bên nên Tần Quân không thấy bóng dáng Nhiên Đăng. Nhưng hắn thấy Như Lai như mặt trời thế không thể đỡ xông qua.

Nhìn Như Lai bay tới, Nhiên Đăng kinh ngạc kêu lên:

- Ủa? Thanh âm và hơi thở này sao quen thuộc ghê.

Rất nhanh Nhiên Đăng đoán được thân phận của Như Lai, nhưng lão không la lên mà gật gù suy tư.

Chẳng phải Như Lai đã bị Thiên Đình Đại Tần phế sao? Tại sao có mặt ở đây?

Rất nhanh Như Lai lao đến, giơ cao bàn tay phải đè xuống, đất đai ngàn thước quanh Nhiên Đăng vỡ nát, tất cả âm binh hồn phi phách tán.

Nhiên Đăng ung dung vung thước đen quất không trung.

Bùm!

Hai luồng gió mạnh va chạm, áo đen bay phần phật, Như Lai nhìn xuống Nhiên Đăng. Mắt Như Lai đầy lửa giận muốn bầm thây Nhiên Đăng ra vạn mảnh.

Như Lai rống to:

- Phản đồ! Xuống địa ngục sám hối đi!

Một bàn tay to che trời vẹt biển mây ra, mang theo thế không gì sánh bằng giáng xuống, muốn một chưởng đập chết Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng cười khinh thường nói:

- Hừ! Ta có thể đánh bại ngươi một lần thì có thể làm lần thứ hai!

Thước đen chợt biến lớn dài mười trượng, cực kỳ không hợp với tỉ lệ vóc áng của Nhiên Đăng.

Bàn tay che trời sắp đập xuống, Nhiên Đăng bỗng ném thước đi.

Mũi thước đánh trúng bàn tay che trời, lực lượng khó thể tưởng tượng đánh nát bàn tay bao phủ mặt đất vạn thước. Vụ nổ dấy lên gió lớn tàn phá chiến trường, vô số âm binh, yêu binh, binh sĩ bị nghiền nát.

Hình ảnh đồ sộ vô cùng, núi rung đất vỡ, mây sấm cuồn cuộn, dường như trời sắp sập.

Như Lai bị hất bay, nhìn Nhiên Đăng ở trong bão cát không ai bì nổi, sát ý trong mắt y sắp tràn ra.

Đám thám tử các phương thế lực ở phía xa xôn xao bàn tán.

- Nhiên Đăng? Chẳng phải đang đánh túi bụi với Hải Cực Điện sao?

- Đáng sợ. Cửu U Âm Đế, Độ Ác, Nhiên Đăng đều là cường giả đỉnh cao trong thiên địa!

- Nghe nói Nhiên Đăng đã đánh bại Như Lai, giờ đối phó một hòa thượng cường đại khác có khi nào lại thắng không?

- Khả năng rất lớn.

------oOo------

Chương 1005: Liên hợp

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chậc, các ngươi đoán Thiên Mệnh Đại Đế, Viêm Hoàng, Kiếm Chủ, Yêu Hoàng, Quỷ Vương có tụ tập lại đây không?

Đại chiến hai giới Âm Dương ngày càng hỗn loạn, không lẽ đây là một trận đấu trước khi cửu đế thiên hạ?

Nhiên Đăng nhảy vọt lên xuyên qua sóng bụi, giơ cao thước đen đập Như Lai.

Tần Quân đã thấy bóng dáng Nhiên Đăng, kinh ngạc kêu lên:

- Đây là Càn Khôn Thước sao?

Pháp bảo nổi tiếng của Nhiên Đăng gồm có Càn Khôn Thước, Linh Cữu Đăng, Định Hải Châu.

Định Hải Châu là vật của Triệu Công Minh nên Nhiên Đăng này không có.

Tần Quân tặc lưỡi:

- Nhiên Đăng tự mang pháp bảo?

Cái tên chuyên gây chuyện này sắp nghịch thiên.

Tần Quân chợt liên tưởng đến Đông Hoàng Thái Nhất, có khi nào gã mang cái chuông của mình đến không?

Đông Hoàng Thái Nhất mang theo Hỗn Độn Chung . . .

Tần Quân rùng mình không dám tưởng tượng nữa.

Trong thần thoại hồng hoang Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào Hỗn Độn Chung đấu với mấy vị Tổ Vu. Hỗn Độn Chung được gọi là không bị phá trừ phi là Thánh Nhân. Đám Tổ Vu hợp tức tự bạo mới đồng quy vu tận với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn.

Định Hải Châu tuy mạnh nhưng so với Hỗn Độn Chung thì cách biệt rất lớn. Nhưng Định Hải Châu đủ sức tung hoành phương thiên địa này.

Triệu Công Minh dựa vào Định Hải Châu có thể nói là đại sát tứ phương trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Côn Luân Thập Nhị Tiên đều thua trận. Sau đó Định Hải Châu bị Nhiên Đăng cướp đi, lão trở nên lợi hại.

Tần Quân phải cầu nguyện Nhiên Đăng không có Định Hải Châu, nếu không thì Như Lai và Cửu U Âm Đế cộng lại cũng không thắng Nhiên Đăng nổi.

Đinh!

Nhiên Đăng vung Càn Khôn Thước đập vào tay phải của Như Lai.

Như Lai cảm giác lòng bàn tay đau nhói, lực lượng khó tả hất bay y.

Nhiên Đăng khinh miệt cười nói, bay tới gần Như Lai:

- Hừ! Muốn báo thù? Ngươi còn phải tu luyện thêm mấy kỷ nguyên!

Cửu U Âm Đế lao tới, nhìn Như Lai bị đánh bay làm gã ngây người.

Cửu U Âm Đế biết rõ thực lực của Như Lai, huống chi y ở trong trạng thái nổi khùng.

Đạo nhân xấu xí này là thần thánh phương nào?

Nhiên Đăng?

Cửu U Âm Đế có nghe nói qua tên này, nhưng luôn không để bụng, giờ thì không cách nào quên.

Nhiên Đăng thấy Cửu U Âm Đế thì đảo tròng mắt nhanh chóng khựng lại trên trời.

Như Lai ngừng lại, định xông lên tiếp nhưng bị Nhiên Đăng ngăn lại:

- Khoan! Trận chiến tranh này không liên quan gì ta!

Nhiên Đăng cười âm hiểm:

- Ta vẫn chưa quyết định giúp ai, ngươi xác định muốn đánh nhau với ta?

Cửu U Âm Đế biến sắc mặt.

Mắt Như Lai hấp háy nhưng không ra tay ngay, dù y rất hận Nhiên Đăng cũng hiểu nếu lão và Cửu U Âm Đế bắt tay nhau thì y chết chắc.

Nhiên Đăng cười nói với Như Lai :

- Sao hai chúng ta không liên hợp diệt tiểu tử này rồi mới quyết đấu?

Nhiên Đăng vừa nói vừa vẫy tay, hoàn toàn phớt lờ Cửu U Âm Đế ở phía xa.

Làm hạng hai đương thời, Cửu U Âm Đế chưa từng gặp đối xử như vậy, lửa giận cháy hừng hực.

Cửu U Âm Đế giận dữ tấn công:

- Ngươi nghĩ mình là ai!?

Mấy trăm con cửu u long khí gào thét rít gào xông hướng Nhiên Đăng. Đám binh sĩ ở bên dưới cảm giác tầm mắt tối đen, mấy trăm rồng đen bay qua đỉnh đầu, che rợp trời.

Nhiên Đăng không quan tâm, vung Càn Khôn Thước, mấy trăm con cửu u long khí tan biến như mây khói, hóa thành khói đen đầy trời. Cửu U Âm Đế hết hồn nhìn.

Cửu U Âm Đế hãi hùng:

- Đó là pháp bảo gì!?

Nhiên Đăng không hứng trả lời gã, lão nhìn Như Lai, thì thầm như lời ma quỷ:

- Ngươi có đồng ý không?

Như Lai do dự, y không ngốc, biết sau khi tiêu diệt Cửu U Âm Đế chắc chắn Nhiên Đăng sẽ diệt y.

Tần Quân bỗng cười hỏi:

- Âm Đế, hay là hai chúng ta liên hợp xử lý hắn đi!

Đùa, Cửu U Âm Đế ít nhất đấu ngay mặt, Nhiên Đăng nhà ngươi muốn nhặt của rơi? Nằm mơ đi!

Cửu U Âm Đế thầm thở phào, Càn Khôn Thước của Nhiên Đăng tạo áp lực quá lớn cho gã. Cửu u long khí mạnh nhất của gã như đồ chơi trước Càn Khôn Thước, để Cửu U Âm Đế một mình đối mặt Như Lai, Nhiên Đăng thì chỉ có đường chết.

Nhiên Đăng quay đầu trừng Tần Quân cách mười dặm, bực bội nói:

- Ta đang giúp các ngươi, trận chiến tranh này cứ kéo dài thì Nhan Vương Điện các ngươi chắc chắn thua!

Dọc đường đi Nhiên Đăng luôn quan sát, đưa mắt nhìn binh sĩ hai bên vẫn đang đánh nhau. Các âm binh là hồn thể, công kích bình thường vô hiệu với chúng nó, chỉ có thể sử dụng phép thuật, binh sĩ Nhan Vương Điện bị tiêu diệt rất lớn. Huống chi âm binh đông hơn xa binh sĩ Nhan Vương Điện.

Không đợi Tần Quân trả lời Nhiên Đăng, Cửu U Âm Đế đồng ý ngay:

- Được!

Cửu U Âm Đế lập tức tấn công Nhiên Đăng.

Như Lai thấy thế vốn tràn đầy căm thù Nhiên Đăng cũng lao vào tấn công.

So với một mình đấu Nhiên Đăng thì Như Lai đấu với Cửu U Âm Đế có

phần thắng hơn, nên y đồng ý bắt tay với Cửu U Âm Đế làm thịt Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng tức giận trừng Tần Quân cách mười dặm, hận không thể một bàn tay đập chết hắn:

- Chó chết!!!

Nếu không tại Tần Quân thì Nhiên Đăng đã thành công xúi giục Như Lai chiến với Cửu U Âm Đế, không ngờ ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Mấy trăm con cửu u long khí gào thét lao đến, Như Lai từ hướng khác đánh tới. hai người đã đấu vô số hiệp, quen thuộc phong cách chiến đấu của nhau nên liên hợp đối địch có chút ăn ý.

Nhiên Đăng vung Càn Khôn Thước đánh tan các con cửu u long khí.

Một bàn tay màu vàng dán sát nền đất ập đến, thanh thế to lớn tựa núi cao. Nhiên Đăng vội xoay người vung thước.

Bàn tay vàng không chịu nổi một kích của Càn Khôn Thước vỡ nát.

Cửu U Âm Đế lao lên theo, gã tự xưng là bất tử bất diệt nên không sợ đánh gần thân. Dù Càn Khôn Thước có uy lực vô cùng nhưng Cửu U Âm Đế không tin sẽ bị Càn Khôn Thước đánh đến hồn phi phách tán.

Tần Quân nóng ruột nóng gan:

- Hy vọng kéo dài thêm chút thời gian!

Nhiệm vụ phòng thủ mười ngày còn một chút thời gian nữa là hoàn thành, khi đó hắn sẽ có hai lần cơ hội triệu hoán, trong đó một lần rất có thể là cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cửu U Âm Đế, Như Lai, Nhiên Đăng di chuyển mau đến khó tin, nơi đi qua gió cát đầy trời, dọc đường đi binh sĩ hai bên không kịp né bị khí thế của họ đè nổ banh xác.

Ba siêu cường giả hỗn chiến, thanh âm chấn động từng khu vực xung quanh. Những sinh linh chạy tới trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Các sinh linh bàn tán xôn xao:

- Đó là Nhiên Đăng à?

- Ui, Cửu U Âm Đế hợp tác với người khác chiến Nhiên Đăng? Không lẽ Nhiên Đăng mạnh hơn Cửu U Âm Đế?

------oOo------

Chương 1006: Đánh chìm Yêu Khư

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quá đáng sợ, Nhiên Đăng là thần thánh phương nào? Hay là thần tiên từ thiên ngoại đến?

- Hòa thượng kia là Độ Ác sao? Tiếng niệm Phật lúc trước khiến ta tim đập chân run.

- Chuyến đi này không uổng công!

Nhìn theo ánh mắt các sinh linh thì thấy đất đai vạn dặm nứt ra các sơn cốc, Nhan Vương thành lơ lửng trên trời, gió cát vòng quanh thành. Vì đại trận hộ thành bị phá nên có nhiều âm binh tìm cơ hội xông vào.

May mà Tần Quân ở trong chiến trường, mục tiêu chính của đại quân Cửu U là hắn, nên Nhan Vương thành không bị tấn công nhiều.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất rung rinh, một Hư Không Lang Ma chạy nhanh như điên, dọc đường đụng tan nhiều âm binh, âm tướng Đại La Chí Tiên cảnh không ngăn nổi.

Hai Hư Không Lang Ma khác cũng xông pha, không người cản nổi.

Tần Quân vượt qua mấy chục vạn âm binh, ba Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay cắt, tất cả âm binh đến gần hắn đều bị cắt tan.

Hai tay Tần Quân liên tục đánh ra Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng, pháp ngoại phân thân chỉ còn hơn bảy trăm, đủ thấy chiến trường tàn khốc cỡ nào.

Một âm tướng Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn quát to:

- Chết cho ta!!!

Đại đao chém tới, đao khí rạch mặt đất như những ngọn núi lửa song song nổ, chớp mắt vụt qua ngàn thước đánh tới chỗ Tần Quân.

Con ngươi Tần Quân co rút, không kịp thi triển bảy mươi hai biến. Đại Đạo Sinh Thiên Luân lập tức che trước mặt hắn, ba cái chồng thành một.

Ầm!

Vang tiếng nổ trầm đục, Đại Đạo Sinh Thiên Luân bị nổ nát, Tần Quân cảm giác lực lượng không thể ngăn cản ập vào mặt đánh bay hắn, miệng hộc máu, xương toàn thân rã rời.

Tần Quân rung động:

- Đây chính là lực lượng của Đại La Kim Tiên?

Cơ thể Tần Quân bay xa ngàn thước, may có Dương Thiền kéo lại.

Mông Điềm nổi giận:

- Ngươi dám!?

Mông Điềm biến lớn năm trượng xông lên, Vương Tiễn không gầm rống nhưng cũng đằng đằng sát khí lao hướng âm tướng cầm đại đao.

Tần Quân xoa ngực cười vô tư:

- Xem ra trẫm và Đại La Kim Tiên còn chút chênh lệch.

Dương Thiền cáu kỉnh trừng hắn một cái, ngươi đã vượt cấp nhiều như vậy còn muốn sao nữa?

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh, khinh thường nói:

- Hừ, nếu không có lực lượng của ta thì ngươi đã tan xương nát thịt!

Tần Quân vênh váo nói:

- Ngươi là trẫm, trẫm vẫn là trẫm.

Cơ Vĩnh Sinh câm nín.

Cùng lúc đó, vô số âm binh lại vọt tới muốn nhấn chìm Tần Quân và Dương Thiền.

Tần Quân kéo Dương Thiền ra sau mình, há mồm phun ra Tam Muội Chân Hỏa. Lửa cháy cuồn cuộn chiếu sáng thiên địa.

Mấy trăm âm binh tụ lại, nhưng đối với âm binh ùa tới từ bốn phương tám hướng thì bấy nhiêu không đáng gì.

Trong chiến trường khiến người dễ dàng cảm nhận tuyệt vọng, hoặc chết trận hoặc chiến không ngừng nghỉ.

Đập vào mắt toàn là binh sĩ hai bên, trong thiên địa tối tăm khiến người không nhìn thấy hy vọng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng liên tiếp đánh ra, vì các âm binh quá dày đặc nên mỗi chưởng đều đánh trúng âm binh, khiến Tần Quân có pháp lực vô tận. Tần Quân đã cảm nhận được cảm giác của Cơ Vĩnh Sinh khi đại chiến với thần tiên mấy trăm năm.

Đại Chu Thiên Chưởng ở trên chiến trường tuyệt đối là bá cách, nếu đấu với ít người thì chưa chắc đánh trúng kẻ địch.

Tần Quân cắn răng nhìn đại chiến ở phía xa:

- Kiên trì thêm một lúc nữa!

Nhiên Đăng dựa vào Càn Khôn Thước chiến ngang ngửa Như Lai, Cửu U Âm Đế.

Càn Khôn Thước dường như có thể triệt tiêu mọi phép thuật, thần thông. Cửu u long khí liên tục bị đụng tan, thần chưởng của Như Lai không đánh lại.

Cộng thêm tu vi của Nhiên Đăng cao hơn hai người nên ung dung ứng đối đòn công kích.

Nhiên Đăng cuồng vọng cười nói:

- Các ngươi chỉ có bấy nhiêu thực lực?

Cửu U Âm Đế tâm cao ngạo tức xì khói.

Đạo nhân xấu xí này quá kiêu ngạo!

Như Lai cũng tức bể phổi, y nhớ ký ức kiếp trước nên biết thực lực đỉnh cao của mình mạnh cỡ nào. Giờ đối diện Nhiên Đăng bị chèn ép làm Như Lai rất bực bội.

Càn Khôn Thước lại dấy lên sóng gió đánh hướng Như Lai, y ngồi xếp bằng trên sen vàng bất động như núi.

Nhiên Đăng nhìn chằm chằm sen vàng dưới người Như Lai, thầm nghĩ:

- Tòa sen vàng đó không đơn giản.

Pháp bảo như vậy nên thuộc về lão mới xứng đôi.

Cửu U Âm Đế không cho Nhiên Đăng cơ hội nghĩ nhiều, xách thương đâm tới.

Ba người rất khó phân ra thắng thua, cần thời gian dài.

Chiến tranh cứ thế kéo dài.

Trong vạn dặm toàn là chiến đấu, tiếng nổ đinh tai nhức óc, ánh sáng rực rỡ liên tiếp lấp lánh thiên địa. Tiếng gào, thét chói tai không ngớt. Mặt đất không ngừng chìm xuống, sức phá hoại tạo thành hiệp cốc đã kéo dài đến tận cùng các hướng Yêu Khư, đang lan sang vực khác.

Các sinh linh ở ngoài rìa chiến trường trố mắt líu lưỡi nhìn nền đất không ngừng lún xuống, tình hình này là muốn đánh chìm Yêu Khư!

Các sinh linh bàn tán rôm rả:

- Trận chiến này rất khó kết thúc trong một ngày.

- Nhiên Đăng mạnh quá, lão có lai lịch gì?

- Tu vi của Nhan Đế hơi yếu vậy mà có thể thống lĩnh Nhan Vương Điện?

- Không biết tình hình chiến đấu tiếp theo sẽ có thay đổi gì?

- Các ngươi đoán xem Yêu Hoàng trong đất Đông Hoàng bên cạnh có giết tới không?

Trận chiến này bao la hùng vĩ xếp hạng nhất trong đời họ nhìn thấy. Nhân vật như Cửu U Âm Đế chỉ có trong truyền thuyết với họ.

Tần Quân tung hoành chiến trường, hiểu biết Đại Chu Thiên Chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Luân càng sâu sắc.

Hai thần thông huyền ảo cần chiến đấu để nâng cao.

Cơ Vĩnh Sinh kiêu ngạo nói:

- Nếu ngươi tu luyện hai thần thông này đến đỉnh thì ba ngàn thế giới không người địch nổi!

Tần Quân lo tập trung chiến đấu không thèm đáp, nhưng hắn không xem thường lời Cơ Vĩnh Sinh nói, hai thần thông này đúng là ghê gớm. Tuy nhiên việc gấp bây giờ là ngóng trông nhiệm vụ phòng thủ mười ngày khi nào mới xong.

Tần Quân không rõ đã qua bao lâu từ khi bắt đầu chiến tranh, đập vào mắt

toàn là xác chết và sông máu tức là chiến tranh kéo dài đã lâu.

Chiến đấu chết lặng khiến hắn quên thời gian, chỉ có thể chờ đợi hệ thống gợi ý.

Thời gian trôi mau.

Dương Thiền vì tiêu hao pháp lực quá lớn, mặt không chút máu, tay phải cầm Bảo Liên Đăng run run.

Phía xa, Cửu U Âm Đế, Như Lai, Nhiên Đăng còn đang đấu lực lượng ngang nhau, khó phân thắng thua.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Phòng thủ mười ngày. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Nhiệm vụ phòng thủ mười ngày rốt cuộc hoàn thành!

Tần Quân thầm kích động, một bên giết địch vừa ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên làm sóng lòng Tần Quân trào dâng.

------oOo------

Chương 1007: Đại năng sắp đến chiến trường

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tốt nhất là Thần Ma từ Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ trở lên, không thì có triệu hoán ra cũng vô ích.

Tần Quân ôm tâm tình mong đợi bay nhanh đến trước mặt Dương Thiền, ôm eo nàng nhẹ giọng nói:

- Đừng cậy mạnh.

Tần Quân thấy Dương Thiền tiêu hao rất lớn, cứ tiếp tục thế này thì không hay. Trên chiến trường nguy cơ tứ phía, ai cũng không dám bảo đảm ngày sau sẽ xuất hiện chuyện gì.

Dương Thiền lắc đầu cười tỏ vẻ mình không sao, nhưng lòng thầm giật mình. Dương Thiền thấy Tần Quân điên cuồng hoang phí rộng rãi pháp lực, lúc trước nàng còn đổ mồ hôi thay hắn, nhưng thời gian dài trôi qua mà hắn vẫn khỏe mạnh như thường, pháp lực dùng hoài không hết.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thanh Ngưu Tinh đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Khóe môi Tần Quân co giật.

Thanh Ngưu Tinh lại xuất hiện.

Nếu lúc bình thường có lẽ Tần Quân sẽ đồng ý, nhưng ngay lúc này thì thực lực của Thanh Ngưu Tinh không đủ, dù nó là tọa kỵ của Thái Thượng Lão Quân.

Tần Quân vừa vung chưởng vừa ra lệnh:

- Triệu hoán lại!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Làm ơn đến một Thần Ma oách chút được không?

Tần Quân thầm sốt ruột, kém mấy cũng đến hai Đại La Chí Tiên đi!

Thần Ma vượt qua Tần Quân năm đại cảnh giới thì dễ dàng trốn chạy, cho nên triệu hoán đến Đại La Thủy Tiên rất có thể sẽ thả tự do.

Từ khi cơ hội triệu hoán Thần Ma sửa thành quyền lựa chọn hai lần thì xác suất gọi ra cường giả càng lớn, nhưng cũng có lúc Tần Quân khá xui.

Dương Thiền vung Bảo Liên Đăng, một luồng sáng xanh đánh ra càn quét

mấy chục âm binh.

Số lượng âm binh đã ít hơn hai ngàn vạn, nhưng binh sĩ Nhan Vương Điện ít hơn ba trăm vạn người, tình hình không lạc quan.

Năm ngàn bạch hồn như u quỷ tàn phá các góc chiến trường. Bạch hồn có tu vi Thái Ất Huyền Tiên, dù chết thì nếu Nhan Vương thành bất diệt chúng nó sẽ nhanh chóng sống lại, giống như Hư Không Lang Ma. Chúng nó chia sẻ phần lớn áp lực cho binh sĩ Nhan Vương Điện.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thủy Viên Đại Thánh, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Thủy Viên Đại Thánh? Là cái quái gì? Hôm nay là ngày Tây Du Ký sao?

Tần Quân cắn răng thúc giục:

- Triệu hoán lại!

Tần Quân không có ấn tượng với Thủy Viên Đại Thánh nên tuyển chọn triệu hoán lại.

Lần triệu hoán thứ ba nhất định phải triệu đến người giỏi nhất!!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thái Thượng Lão Quân, đến từ Tây Du Ký, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Ui! Thái Thượng Lão Quân!

Tần Quân đang đánh nhau với mấy chục âm binh hút ngụm khí lạnh, vị này tuyệt đối là trùm bự.

Trong Tây Du Ký nhìn Âm phủ hơi chật vật, bị Tôn Ngộ Không ăn vụng đan dược, nhưng lần đầu tiên y bị Thiên Đình bắt là vì có Thái Thượng Lão Quân ra tay. Sau này tọa kỵ, đồng tử của Thái Thượng Lão Quân lấy pháp bảo của lão đi có thể nói là làm mưa làm gió, khiến Tôn Ngộ Không ăn nhiều đau khổ.

Huống chi Thái Thượng Lão Quân là vị thần địa vị cao nhất trong thần thoại đạo giáo, cũng là phân thân của Thánh Nhân Lão Tử. Nghe nói trong Tây Du Ký miêu tả Lão Quân khai thiên.

Ngọc Hoàng Đại Đế gặp Thái Thượng Lão Quân còn phải tôn xưng một tiếng Lão Quân, Thái Thượng Lão Quân có truyền thuyết là thần sáng thế.

Tần Quân nhanh chóng quyết định:

- Không trả lại ký ức kiếp trước!

Để Thái Thượng Lão Quân nhớ lại kiếp trước thì chơi cái gì nữa? Thánh Nhân sẽ thần phục sao? Chắc phải gặp Đạo Tổ Hồng Quân mới có cơ may đó.

Tần Quân thúc giục:

- Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Thái Thượng Lão Quân!

Bảng liệt kê thuộc tính của Thái Thượng Lão Quân lập tức bày ra trước mắt Tần Quân:

- [Thái Thượng Lão Quân: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Thủy tổ đạo giáo.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Thái Thượng đạo pháp.

Thần thông: Càn Khôn trong tay áo. Thái Thượng chi pháp.

Pháp bảo: Lò Bát Quái. Kim Cương Trác.

Mức độ trung thành: 11 (MAX 100)]

Oách chết, Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân trợn tròn rớt tròng mắt, Lão Quân mà ra còn ai tranh phong? Mang theo Kim Cương Trác nữa, Thanh ngưu Tinh lợi hại là dựa vào Kim

Cương Trác, thứ đó có thể thu hết pháp bảo của các thần tiên, có thể đánh người.

Nhưng mức độ trung thành mười một điểm làm khóe môi Tần Quân co giật.

Có lẽ vì tính cách của Thái Thượng Lão Quân hờ hững nên không vùng thoát khỏi hệ thống tìm tự do, có mức độ trung thành mười một điểm đã là hiếm có.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Hệ thống, Thái Thượng Lão Quân đã tới đỉnh chưa? Đã tách hoàn toàn với Lão Tử chưa?

Thái Thượng Lão Quân sắp đến chiến trường, hắn còn sợ cái gì? Nhưng không biết Thái Thượng Lão Quân có chịu giúp không.

Hệ thống trả lời:

- Thái Thượng Lão Quân có đến đỉnh hay không thuộc tin tức trung tâm, đẳng cấp của túc chủ quá thấp không có tư cách biết. Chỉ có thể lộ ra Thái Thượng Lão Quân là phân thân của Lão Tử, là tồn tại đơn độc.

Tần Quân rất bất đắc dĩ.

Cái gì gọi là đẳng cấp của túc chủ quá thấp? Tốc độ đột phá của trẫm nhanh đến sắp bay lên rồi!

Tần Quân phấn chấn ra lệnh:

- Tiếp tục, dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành cơ hội triệu hoán!

Ánh mắt Tần Quân lướt qua vô số âm binh nhìn ba người Như Lai đang đại chiến cách mấy chục dặm.

Thái Thượng Lão Quân sắp đến chiến trường, các ngươi chờ khóc đi!

Nhiên Đăng đang chiến đấu với Cửu U Âm Đế, Như Lai bỗng thấy bất an,

bản năng quay đầu nhìn hướng Tần Quân.

Cách mấy chục dặm Nhiên Đăng vẫn thấy rõ Tần Quân giễu cợt nhìn mình.

Tiểu tử này ngớ ngẩn?

Cửu U Âm Đế lạnh lùng quát:

- Ngươi đang nhìn chỗ nào!?

Thương đen liên tục đâm mấy trăm cái vào hư không, thương kình bá đạo làm Nhiên Đăng phải dùng Càn Khôn Thước ngăn cản.

Ba người mỗi lần công kích sẽ di chuyển vạn thước, bầu trời vạn dặm đều là chiến trường của họ.

Một bóng người từ chân trời chậm rãi bay tới, là Kiếm Chủ. Mặc áo đen, lưng cõng sáu thanh kiếm, chân đạp trường kiếm thanh đồng tựa như đi tiên cõi trần, phiêu nhiên xuất trần.

Kiếm Chủ cau mày lẩm bẩm:

- Mạnh quá.

Nhìn Như Lai, Nhiên Đăng, Cửu U Âm Đế đại chiến làm Kiếm Chủ thầm giật mình.

Đại chiến hai giới Âm Dương khuấy động lớn như vậy, Kiếm Chủ không chịu cô đơn tất nhiên đến xem cuộc chiến.

Cả đời Kiếm Chủ hỏi kiếm, theo đuổi đỉnh cao không ngừng, trở thành người mạnh nhất. Cửu U Âm Đế hạng hai đương thời hiếm khi ra tay, Kiếm Chủ không muốn bỏ qua. Nhưng nhìn hơi thở chiến đấu của ba người làm Kiếm Chủ ngừng lại, nếu tiến thêm nữa tương đương với tham gia vào vòng chiến.&

------oOo------

Chương 1008: Kiếm Chủ ra tay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con ngươi Cửu U Âm Đế co rút:

- Kiếm Chủ!

Nhiên Đăng, Như Lai cảm nhận hơi thở của Kiếm Chủ, rất mạnh, khó mà bỏ qua.

Con ngươi Như Lai co rút:

- Tại sao hắn đến?

Như Lai từng chạm mặt với Kiếm Chủ, tuy không đánh nhau nhưng cảm giác thực lực không thể khinh thường.

Sinh linh các phương xem cuộc chiến cũng chú ý thấy Kiếm Chủ đến.

- Trời, Kiếm Chủ đến kìa!

- Nghe nói Kiếm Chủ so với Cửu U Âm Đế không thua kém gì, nếu không phải thế lực Kiếm Đình không bằng Cửu U Chi Địa thì Kiếm Chủ rất có thể là cường giả hạng hai đương thời.

- Dẹp đi, Kiếm Chủ lợi hại vậy sao?

- Tóm lại Thiên Mệnh Đại Đế đánh giá Kiếm Chủ cao hơn Cửu U Âm Đế.

- Nói giống như ngươi quen Thiên Mệnh Đại Đế vậy.

Kiếm Chủ đến gây ồn ào, binh sĩ đang trong chiến trường thì không rảnh chú ý, vì sơ sẩy một cái là sẽ đi bán muối.

Tần Quân không chú ý Kiếm Chủ xuất hiện, vì bốn phương tám hướng toàn là âm binh ùa hướng hắn. Nếu không nhờ Đại Đạo Sinh Thiên Luân có lực phòng ngự bá đạo thì Tần Quân chết lâu rồi, đám người Mông Điềm ở bên cạnh giúp hắn cản lại âm tướng Đại La Kim Tiên.

Rốt cuộc tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân suýt hộc máu, hắn đã dung hợp cơ hội phó bản Thần Ma ba lần tương đương với mười lăm lần cơ hội phó bản Thần Ma.

Mợ nó! Lại thất bại!

Lòng Tần Quân nhỏ máu, nhưng đau là một chuyện, hắn chỉ có thể cắn răng khiến hệ thống bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ông Táo, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

- Triệu hoán lại . . .

Trán Tần Quân nổi gân xanh, cố an ủi mình Thái Thượng Lão Quân sắp đến rồi, có triệu hoán ra gà con cũng không sao.

Nhưng Ông Táo . . . triệu hoán ra thần nhà bếp để đánh nhau bằng ăn à?

Dương Thiền đến bên Tần Quân, trầm giọng nói, khuôn mặt tràn đầy lo âu:

- Bệ hạ, lại một cường giả đến.

Vốn tưởng đây là chiến tranh giữa Nhan Vương Điện và Cửu U Chi Địa, nhưng không ngờ Nhiên Đăng, Kiếm Chủ lục tục chạy tới đánh phá cân bằng chiến cuộc.

[Đinh! Chúc mừng triệu hoán đến Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Xích Khào Mã Hầu!

Mợ, bốn linh hầu gom đủ rồi?

Linh Minh Thạch Hầu, Thông Tí Viên Hầu, Lục Nhĩ Mi Hầu, Xích Khào Mã Hầu!

Nếu là Xích Khào Mã Hầu trong Hoa Quả Sơn thì Tần Quân không thèm, quá yếu. Nhưng Vô Chi Kỳ lai lịch không đơn giản.

Trong thần thoại thương thành có thể mua sách cổ thần thoại để xem, Tần Quân từng thấy truyền thuyết Vô Chi Kỳ.

Truyền thuyết Đại Vũ trị thủy gặp đại yêu Vô Chi Kỳ, ác chiến nhiều lần mới đánh bại Vô Chi Kỳ, trấn áp trong Hoài Thủy. Hình tượng Tôn Ngộ Không đời sau thật ra là Vô Chi Kỳ.

Tần Quân ra lệnh:

- Triệu hoán hắn đi, phục hồi ký ức kiếp trước!

Vô Chi Kỳ chắc có thể đến Đại La Chí Tiên đi?

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Vô Chi Kỳ:

- [Vô Chi Kỳ: Thủy quái thượng cổ.

Chủng tộc: Xích Khào Mã Hầu.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Tiên Thiên ngự Thủy pháp.

Thần thông: Thần Khống Thủy. Xuyên qua Âm Dương. Mã Hầu Ma Thân.

Mức độ trung thành: 82 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Mắt Tần Quân sáng rực, có thể so với Khoa Phụ, không uổng là cự yêu động trời từng quấy rối trần gian.

Hệ thống giải thích rằng:

- Trong Tây Du Ký cũng có truyền thuyết của Vô Chi Kỳ, đó là Thủy Viên Đại Thánh lúc nãy túc chủ triệu hoán ra. Nhưng chỉ có vài nét bút ít ỏi, một trong yêu vương tuyệt thế ẩn giấu trong thế giới Tây Du.

Thủy Viên Đại Thánh?

Tần Quân dở khóc dở cười, lúc trước hắn trực tiếp lờ đi Thủy Viên Đại Thánh, không ngờ y lấy thân phận khác nhảy ra.

Bốn linh hầu rất có duyên với Tần Quân.

Thủy Viên Đại Thánh cộng Thái Thượng Lão Quân chẳng lẽ không thể bình định chiến sự? Sức càn quét thiên hạ!

Đương thời cường giả đến Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ chỉ có mấy chục người, đây là Tần Quân nghĩ theo số nhiều.

Không thấy Từ Trọng Sinh hạng năm hùng chủ mới chỉ là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ?

Tần Quân lại ngước đầu nhìn Kiếm Chủ ở phía xa, thầm buồn bực:

- Người này bình thường nhìn không giống kẻ hám lợi.

Kiếm Chủ đến Yêu Khư chắc chắn không phải để chơi.

Nếu Kiếm Chủ muốn vớt ích lợi từ đại chiến hai giới Âm Dương thì Tần Quân buộc lòng phải chống lại, nhưng hắn sẽ không giết kêu người giết Kiếm Chủ.

Tần Quân và Kiếm Chủ xem như bằng hữu, lúc trong Tiên Mộ, Kiếm Chủ lấy Hoàn Hồn Đan xong bặt tin, không ngờ lần này gặp lại ở Yêu Khư.

Tần Quân đeo thiên diện mặt đã có thân phận khác, Nhan Đế. Kiếm Chủ rất khó nhận ra hắn.

Tưởng tượng kêu người đại chiến với Kiếm Chủ khiến Tần Quân hơi bị hưng phấn.

Kiếm Chủ cho hắn cảm giác sâu không lường được, dường như không sợ ai, khí thế không sợ hãi mạnh còn hơn Cửu U Âm Đế. Cửu U Âm Đế phần nhiều là bá khí, bá khí của đế hoàng.

Kiếm Chủ lơ lửng trên trời nheo mắt lẩm bẩm:

- Bọn họ đều đến Đại La Thủy Tiên cảnh.

Kiếm Chủ đang nói Như Lai, Nhiên Đăng.

Không ngờ đương thời lại xuất hiện hai Đại La Thủy Tiên, quan trọng nhất là những cường giả đỉnh cao ngoài sáng như Kiếm Chủ không biết.

Keng!

Thương đen và Càn Khôn Thước va chạm, Cửu U Âm Đế lại bị Nhiên Đăng hất bay. Giây sau Như Lai từ trên trời giáng xuống vỗ chưởng vào đỉnh đầu Nhiên Đăng.

Bỗng trên đầu Nhiên Đăng hiện ra một ngọn đèn cũ kỹ tỏa màn sáng cản một chưởng bá đạo vô song.

Cửu U Âm Đế ổn định thân hình, quay đầu quát to:

- Kiếm Chủ, chúng ta hợp tác trừ khử hắn đi!

Nhiên Đăng quá khó chơi, làm Cửu U Âm Đế càng đánh càng táo bạo.

Từ khi gã trở thành Âm Đế đã bao giờ cùng người hợp tác đối địch? Tuy mất mặt nhưng không có cách nào, trận chiến này gã không thể thua được, nếu thua Cửu U Chi Địa sẽ đại thương nguyên khí.

Kiếm Chủ thờ ơ, không chớp mắt cái nào nhìn họ chằm chằm, sáu thanh kiếm trên lưng rung rung.

Kiếm Chủ đang do dự có nên ra tay không, ích lợi chiến tranh không là gì, trong lòng Kiếm Chủ chỉ muốn khiêu chiến cường giả.

Nhiên Đăng kêu lên:

- Đạo hữu, sao không cùng ta chiến với họ? Bọn họ cùng nhau ăn hiếp người rất vô sỉ!

Tần Quân đang dây dưa với các âm binh nghe vậy khóe môi co giật, Nhiên Đăng chuyên gây sự sao không có chút tiết tháo?

Cửu U Âm Đế tức điên:

- Hừ! Là ai vô sỉ chính ngươi biết!

Cửu u long khí điên cuồng công kích Nhiên Đăng. Như Lai không nói nhưng khí thế tăng vùn vụt.

Hai người hận Nhiên Đăng muốn chết, kẻ tồi tệ này nhìn lâu khiến người buồn nôn.

------oOo------

Chương 1009: Kiếm Chủ bá khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhiên Đăng bất an thầm nghĩ:

- Nguy rồi, hôm nay bần đạo vận may ách tắt sao?

Nhiên Đăng không ngờ Cửu U Âm Đế, Như Lai đánh nhau túi bụi sẽ hợp tác, càng không ngờ Kiếm Chủ cũng đến.

Cứ tiếp tục thế này có khi nào Yêu Hoàng, Viêm Hoàng, Quỷ Vương cũng đến không?

Hay thậm chí là Thiên Mệnh Đại Đế?

Nghĩ đến đây người Nhiên Đăng run rẩy, Như Lai bắt lấy cơ hội vỗ vào lưng lão. Lực lượng khủng bố đánh bay Nhiên Đăng xa mấy vạn thước, dọc đường đụng trúng Hư Không Lang Ma khiến nó lảo đảo, chọc giận nó.

Nhiên Đăng bẻ cổ:

- Đạo tổ tại thượng . . .

Một chưởng này chọc giận Nhiên Đăng, giơ Càn Khôn Thước lao vào chiến.

Sáu thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ động, leng keng mấy tiếng ra khỏi vỏ xoay quanh trên đỉnh đầu. Kiếm khí ngút trời khiến vô số sinh linh quay đầu nhìn Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ đạp bước hư không đến gần ba người Nhiên Đăng, trường kiếm thanh đồng dưới chân cũng lượn lên trên đầu.

Kiếm Chủ muốn chiến!

Mắt Tần Quân sáng rực:

- Rốt cuộc không kiềm được muốn ra tay sao?

Tần Quân luôn rất tò mò Kiếm Chủ mạnh cỡ nào, hôm nay rốt cuộc có cơ hội kiến thức một phen.

Nhiên Đăng thấy Kiếm Chủ định ra tay liền lên tiếng hứa hẹn:

- Kiếm Chủ! Nếu ngươi giúp ta thì sau này ta nợ ngươi một cái mạng!

Nếu cho Nhiên Đăng thời gian lão tự tin sẽ đánh bại được Như Lai, Cửu U Âm Đế. Nhưng bây giờ có thêm Kiếm Chủ khiến Nhiên Đăng lo âu.

Cửu U Âm Đế hét lên:

- Kiếm Chủ, hãy cùng bổn tọa tru đạo nhân xấu này!

Nhiên Đăng không nhịn được:

- Xấu đạo tổ nhà ngươi! Bần đạo xấu chỗ nào?

Có thể mắng lão tồi tệ vô sỉ, nhưng không thể ô miệt lão xấu!

Như Lai không lên tiếng, hai tay không ngừng, khiến Nhiên Đăng càng

giận.

Kiếm Chủ đạp hư không từ từ tiến lên, bóng kiếm vô số kể hiện ra trên đỉnh đầu, chớp mắt trải rộng mười dặm hư không, vẫn đang không ngừng tăng nhiều.

Kiếm uy to lớn đè ép thiên địa.

Tần Quân đang cắt âm binh cảm giác tim đập nhanh, ngước lên nhìn, mắt trợn to.

Vô số bóng kiếm bao phủ hư không ngàn dặm, sắp bao trùm nguyên chiến trường, ai nhìn cũng bị rung động vô cùng.

Kiếm Chủ là kiếm tu số một đương thời, kiếm trận của gã có thể diệt trăm vạn sinh linh.

Nhìn bóng kiếm đầy trời, sinh linh xem cuộc chiến sôi trào máu nóng.

- Chúng ta đến đúng lúc, được thấy Kiếm Chủ ra tay!

- Chậc, Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế rốt cuộc ai mạnh hơn, hôm nay sẽ thấy rõ!

- Sao ta cảm giác Kiếm Chủ muốn giúp Cửu U Âm Đế?

- Tưởng tượng hơi nhiều, lấy cá tính của Kiếm Chủ chắc sẽ một chọi ba.

- Nhan Vương Điện hơi không ổn, tình hình chiến đấu càng lờ mờ mê ly.

Sinh linh xem cuộc chiến càng lúc càng đông, trừ thám tử các thế lực ra phần lớn sinh linh đến góp vui. Trận chiến tuyệt thế này đã định trước sẽ để lại tên trăm kiếp, nếu được thấy tận mắt sẽ có giúp ích cho việc tu hành, kém mấy cũng có thể lấy ra tám chuyện.

Nhìn phong tư của Kiếm Chủ, các sinh linh kinh thán.

Mỗi bước Kiếm Chủ đi, trên đầu sẽ tăng thêm mấy trăm bóng kiếm. Bóng kiếm rậm tạp dưới mây lôi làm đám sinh linh nổi da gà.

Kiếm trận như vậy nếu rơi xuống sẽ cắt hết chiến trường.

Tâm tình thấp thỏm nhất là Nhiên Đăng, vì khí thế của Kiếm Chủ luôn lên cao, rất nhanh khiến lão thấy nguy hiểm.

Như Lai thầm giật mình, y đã xem thường Kiếm Chủ rồi. Cửu U Âm Đế thì thờ ơ, vì gã vốn biết rõ Kiếm Chủ mạnh cỡ nào.

Nhiên Đăng la lên:

- Kiếm Chủ, hãy hợp tác với ta! Sau này ta sẽ trợ giúp ngươi lên đệ nhất Hùng Chủ bảng!

Đám sinh linh khóe môi co giật, sao tên này không có chút phong phạm của cường giả tuyệt thế vậy?

Đệ nhất Hùng Chủ bảng?

Dám mơ quá.

Cơ mặt Cửu U Âm Đế co giật, nhớ đến nam nhân kia làm gã rùng mình, vội vứt bỏ suy nghĩ trong đầu lo tập trung chiến đấu.

Cửu u long khí như những cây roi bén quất vào Nhiên Đăng, gió to vù vù. Nhiên Đăng vừa dùng Càn Khôn Thước ngăn cản Như Lai vừa dùng Cữu Linh Đăng trên đỉnh đầu phòng ngự Cửu U Âm Đế.

Ngọn đèn cũ kỹ lơ lửng trên đỉnh đầu Nhiên Đăng tên Cữu Linh Đăng, phẩm cấp pháp bảo rất cao không thua gì Càn Khôn Thước. Cữu Linh Đăng còn là pháp bảo công đức, diệu dụng vô cùng.

Vù vù vù vù vù!

Từng tiếng xé gió như mưa to ập đến. Cửu U Âm Đế, Như Lai, Nhiên Đăng giật mình ngoái đầu nhìn. Mấy trăm vạn bóng kiếm hóa thành nước lũ kinh thế ập đên, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Dọc đường đi qua Hư Không Lang Ma bị bắn thủng lỗ chỗ.

Tần Quân tức giận nhìn, lũ bóng kiếm dấy lên gió to thổi nhiều binh sĩ bay

lên trời.

Chân Võ Đại Đế đã khỏe lại, tiếp tục tham gia chiến đấu ngước đầu lên lẩm bẩm:

- Mạnh quá.

Đám người Lưu Trầm Hương, Mông Điềm, Văn Trọng xoe tròn mắt nhìn.

Lục Nhĩ Mi Hầu vừa huơ gậy sắt vừa tặc lưỡi, đổi lại y đối diện lũ bóng kiếm này chắc chắn không tránh nổi, tốc độ quá mau, thanh thế khủng bố.

Như Lai và Cửu U Âm Đế vội né tránh. Nhiên Đăng không kịp trốn đành dùng Càn Khôn Thước ngăn cản.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Vô số bóng kiếm như mưa to lê hoa rơi xuống Càn Khôn Thước dài mười trượng, Nhiên Đăng bị chấn cổ tay đau nhức, nghiến răng nghiến lợi.

Nhìn trăm vạn bóng kiếm điên cuồng công kích Nhiên Đăng, nguyên chiến trường nổ tung.

Đám sinh linh sôi nổi bàn tán:

- Ui, mạnh quá!

- Trời, kiếm trận như vậy có ai ngăn lại được?

- Oách quá, không uổng là Kiếm Chủ!

- Tôn chủ kiếm đạo quả nhiên danh bất hư truyền!

- Kiếm Chủ muốn độc bá chiến trường sao?

Binh sĩ hai phe thì da đầu tê dại.

Kiếm trận như vậy nếu rơi vào chiến trường sẽ là tai nạn hủy diệt, có ai ngăn cản nổi?

Đại Đạo Sinh Thiên Luân bảo vệ Tần Quân, hắn thì biểu tình rung động nhìn lũ bóng kiếm. Trước đó đã thấy cảnh đồ sộ trăm vạn bóng kiếm lơ lửng nhưng so với bây giờ thì kém một chút.

Kiếm Chủ hờ hững nhìn xuống Nhiên Đăng, bóng kiếm không ngừng hiện ra sau lưng liên tục đánh hướng lão. Nguyên mảnh đất Yêu Khư rung bần bật tùy thời sụp xuống.

Nhiên Đăng dựa vào Càn Khôn Thước ngăn cản lũ bóng kiếm lửa giận đốt cháy trong lòng. Lão nói ngon nói ngọt vậy mà Kiếm Chủ vẫn đối địch là sao, không nhịn được nữa!

Nhiên Đăng chửi thầm:

- Sẽ có ngày ta bắt hết cao thủ Kiếm Đình đi!

Cửu U Âm Đế, Như Lai kinh sợ nhìn Kiếm Chủ.

Cửu U Âm Đế trầm giọng nói, mắt đầy kiêng dè:

- Ngươi lại biến mạnh!

Kiếm Chủ trả lời, vung tay phải lên, lũ bóng kiếm đánh hướng Cửu U Âm Đế. Bóng kiếm khủng bố kèm theo tiếng xé gió, Cửu U Âm Đế biến sắc mặt.

Cửu U Âm Đế chửi um sùm:

- Kiếm Chủ, ngươi bị điên sao!?

Điên, tuyệt đối là tên điên!

Kiếm Chủ phớt lờ Cửu U Âm Đế, tay trái vung, một lũ bóng kiếm bắn hướng Như Lai.

------oOo------

Chương 1010: Hai tên khốn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Vô số sinh linh xáo động.

Kiếm Chủ quá cuồng, một chọi ba!

Khóe môi Tần Quân co giật, không biết nên nói cái gì.

Một giọng nói âm lạnh vang lên:

- Ngươi đang nhìn cái gì!

Một âm tướng Đại La Kim Tiên hai tay cầm hai thanh loan đao giết tới, thân hình như ma mị chớp mắt từ ngàn thước lao đến, nhanh đến mức Mông Điềm không kịp phản ứng.

Tần Quân khinh thường cười, nhảy lên rơi vào trong vòng mấy trăm pháp ngoại phân thân, cùng phân thân nhảy tới nhảy lui làm âm tướng Đại La Kim Tiên bị hoa mắt.

Bản tôn và pháp ngoại phân thân hơi thở giống nhau, khó phân biệt thật giả, làm sao âm tướng có thể phân biệt ra?

Cuồng phong rít gào, Từ Trọng Sinh hai tay cầm cốt đao dán sát mặt đất tựa như hung ma xông lên, dọc đường đi âm binh toàn bị thi khí của gã cắt tan, cực kỳ cuồng bạo.

Âm tướng hết hồn vội vàng né tránh, nhưng tốc độ của Từ Trọng Sinh Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ hơn hẳn nó.

Âm tướng mới bay ra trăm thước Từ Trọng Sinh đã nhảy người rượt theo, mau đến nỗi âm tướng không kịp phản ứng đã bị cắt đầu.

Âm tướng tu vi đến Đại La cảnh có thể tái tạo thân thể, huống chi Cửu U Chi Địa nhiều âm tướng vốn là vật sống, sau khi bị Cửu U Âm Đế chinh phục thì đến Âm phủ nhậm chức.

Ánh mắt Từ Trọng Sinh hung ác, hai tay nhanh chóng như cơn gió bầm

thây âm tướng ra.

Tần Quân nhìn mà lòng lạnh lẽo. Từ Trọng Sinh bị độc thành cương thi sức chiến đấu tùy thời giữ trạng thái hết công suất.

Siêu hung tàn!

Ầm!

Như Lai nhanh chóng tránh né, nhưng mấy chục vạn bóng kiếm tụ tập hình thành nước lũ đuổi theo sát không bỏ.

Cửu U Âm Đế còn đỡ, dựa vào cửu u long khí nhẹ nhàng chắn tan lũ bóng kiếm.

Cửu U Âm Đế nhíu chặt mày chửi thầm:

- Cái tên này quả nhiên biến mạnh rất nhiều, còn cố ý giấu dốt!

Tính ra đã vạn năm Kiếm Chủ không chính thức ra tay dù chèn ép Yêu Tổ cũng chỉ điểm đến liền ngừng, không lấy mạng Yêu Tổ.

Lần này ra tay Kiếm Chủ không định giữ sức, thế công mạnh mẽ khiến Cửu U Âm Đế giật mình.

Nhiên Đăng chửi um sùm:

- Chết tiệt, tưởng ta dễ ăn hiếp sao!?

Đạo bào phần phật, Càn Khôn Thước chợt biến lớn, Nhiên Đăng vung mạnh hất bay lũ bóng kiếm. Nhiên Đăng lắc người vòng qua lũ bóng kiếm lao hướng Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ không chút e ngại, bảy thanh bảo kiếm lơ lửng quanh người, hai thanh kiếm rơi vào tay. Kiếm Chủ khom người xông hướng Nhiên Đăng.

Kiếm Chủ chưa từng sợ chiến, dám chiến với cả Thiên Mệnh Đại Đế.

Người đời không biết hầu như cách trăm năm Kiếm Chủ sẽ khiêu chiến với Thiên Mệnh Đại Đế một lần, đương nhiên không có một lần thắng.

Hai người rất nhanh đụng độ.

Song kiếm chém vào Càn Khôn Thước, hỏa hoa lóe lên, bốn mắt nhìn nhau. Mắt Kiếm Chủ đầy chiến ý, mắt Nhiên Đăng thì rực cháy lửa giận.

Nhiên Đăng ghét nhất người ta uy phong hơn mình, lúc trước uy áp Cửu U Âm Đế, Như Lai khiến lão thầm sướng. Kiếm Chủ mới xuất hiện đã cướp nổi bật, còn không biết tự lượng sức mình muốn một đánh ba, không thể nhẫn nhịn nữa!

Hai người gồng sức hất đối phương ra rồi lại tấn công dồn dập. Hai tay Kiếm Chủ cầm kiếm chém ngang dọc, Nhiên Đăng chỉ có thể dùng Càn Khôn Thước phòng ngự.

Cửu U Âm Đế, Như Lai xông lên, muốn hỗ trợ diệt Nhiên Đăng. Nhưng hai thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ như có linh tấn công Cửu U Âm Đế, Như Lai, làm hai người tạm thời không thể đến gần.

Cửu U Âm Đế dâng trào sát ý:

- Cái tên điên! Vì chiến đấu không biết xem trường hợp!

Cửu U Âm Đế đến để báo thù nhưng bây giờ thành các cường giả đánh nhau, làm gã rất khó chịu, cảm giác bị lợi dụng.

Kiếm Chủ bất chấp mấy chuyện đó, cả đời gã theo đuổi mạnh nhất, nếu không thể đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế thì lấy người khác ra khai đao.

Kiếm Chủ muốn chiến tất cả cường giả trong thiên hạ mãi đến khi cô đơn vô địch.

Trong biển âm binh, Tần Quân vừa chiến đấu vừa câm nín thầm nghĩ:

- Hai người này thật thích ra oai.

Vốn là chiến tranh sống chết nhưng vì Nhiên Đăng, Kiếm Chủ tham gia buộc lòng Cửu U Âm Đế, Như Lai ngừng chiến. Không chỉ có Cửu U Âm Đế, chính Tần Quân cũng bực bội.

Tuy Tần Quân mong đợi xem Kiếm Chủ biểu hiện nhưng hắn không muốn thấy gã quấy rối chiến cuộc.

Nhan Vương Điện, đại quân Cửu U đã đánh đến nóng máu, sát ý đầy mình, giờ bị hai người ngoài cuộc xen vào chủ đạo chiến trường, đổi lại là ai cũng thấy ức chế.

Tần Quân không nhịn được mắng to:

- Hai tên khốn kia, cút đi chỗ khác đánh được không!?

Thanh âm dồn pháp lực vào truyền khắp chiến trường.

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng nghe được nhưng thờ ơ, đánh túi bụi.

Nhan Đế ở trong mắt họ không đáng một đồng, yêu nghiệt trẻ trong thiên hạ bọn họ chỉ phục Tần Thánh Đế.

Cửu U Âm Đế, Như Lai như được gợi ý lập tức rời xa kiếm của Kiếm Chủ.

Cửu U Âm Đế nhìn Kiếm Chủ và Nhiên Đăng,tức giận nói:

- Đúng vậy! Các ngươi có thể cút xa chút đánh nhau không?

Hai tay Như Lai chắp vào nhau niệm, ngữ điệu trầm thấp tỏ rõ khó chịu:

- A di đà phật!

Tần Quân nhìn khó chịu, định nói tiếp chợt nghe phía xa có tiếng hú. Sóng lớn ngập trời từ đường chân trời ập đến, nơi đi qua nhấn chìm binh sĩ, các sinh linh xem cuộc chiến lật đật né tránh.

Một con yêu vượn đứng trên sóng biển, mũi tẹt, trán nhô, đầu bạc mình xanh, đôi mắt hung ác, xích sắt vòng quanh người:

- Khẹc khẹc khẹc, náo nhiệt quá!

Xem hình tượng liền biết là hung yêu.

Đó là Xích Khào Mã Hầu, Vô Chi Kỳ!

Truyền thuyết bản lĩnh điều khiển nước của Xích Khào Mã Hầu không thua gì Thủy Thần Cộng Công.

Xích Khào Mã Hầu mạnh mẽ xuất hiện khiến nhiều sinh linh chú ý, nhưng không bao gồm bốn người Cửu U Âm Đế.

Yêu ma Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ ở trong mắt họ không đáng một đồng.

Vô Chi Kỳ cuồng cười nói:

- Ta tên Vô Chi Kỳ, đặc biệt đến đầu bái Nhan Đế bệ hạ. Bệ hạ kêu ta đánh ai thì ta đánh người đó!

Tần Quân như thấy Tôn Ngộ Không kiệt ngạo, xem ra Xích Khào Mã Hầu cũng là con khỉ nóng tính.

Lục Nhĩ Mi Hầu thuộc một trong bốn linh hầu khi thấy Vô Chi Kỳ thì biểu tình quái dị. Lục Nhĩ Mi Hầu chưa nhớ kiếp trước, không nghe về truyền thuyết Vô Chi Kỳ, nhưng cảm giác con khỉ yêu này hình như có liên quan gì với mình.

Trừ Tôn Ngộ Không, Viên Hồng ra Lục Nhĩ Mi Hầu lại gặp một con khỉ yêu không thua gì mình, không đúng, khỉ yêu này mạnh hơn xa y!

Lục Nhĩ Mi Hầu không cam lòng, chỉ có thể buồn bực trút giận lên đám âm binh.

Như Lai rùng mình, ngạc nhiên ngoái đầu nhìn Vô Chi Kỳ.

Như Lai nhớ ký ức kiếp trước nên biết truyền thuyết Vô Chi Kỳ, thầm khó hiểu sao mấy yêu ma quỷ quái kiếp trước đều giáng lâm phương thế giới này?

------oOo------

Chương 1011: Đại đế và Lão Quân

Tần Quân cười to bảo:

- Diệt âm binh là được rồi!

Có Vô Chi Kỳ tham gia chia sẻ nhiều áp lực, đương nhiên đối mặt Cửu U Âm Đế, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ thì kém xa.

Ai ngờ giây sau Vô Chi Kỳ lao vào bốn người Cửu U Âm Đế.

Loảng xoảng loảng xoảng!

Xích sắt đung đưa, Vô Chi Kỳ từ trên đầu sóng nhảy lên, giơ cao nắm đấm phải xẹt qua hơn mười dặm muốn một đấm đánh nát bốn người Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế tức giận hừ mũi:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Một con cửu u long khí đánh hướng Vô Chi Kỳ, hóa thành rồng đen dài ngàn trượng dữ tợn khủng bố.

Vô Chi Kỳ không chút sợ hãi, nhe răng cười đám xuống.

Bùm!

Nắm đấm thịt đánh vào đỉnh đầu rồng đen, cửu u long khí nổ tung, Vô Chi Kỳ bị hất bay nhưng lộn mèo giữa hư không ổn định thân hình.

Vô Chi Kỳ vung vẩy nắm đấm phải tê dại, hùng hổ nói:

- Rất mạnh!

Nhưng vẻ mặt Vô Chi Kỳ không sợ chút nào, ngược lại càng thêm hưng phấn.

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng không vì Vô Chi Kỳ mà ngừng đánh, ngược lại

càng đánh túi bụi. Mặt đất không ngừng nứt ra, các tia chớp giáng xuống tựa như tận thế đến.

Binh sĩ Nhan Vương Điện, đại quân Cửu U trốn đi, sợ bị bọn họ lan đến.

Tần Quân, Cửu U Âm Đế tức ngực nhìn.

Cửu U Âm Đế vừa dùng cửu u long khí cản Vô Chi Kỳ ngoan cường tấn công vừa mắng:

- Sau khi kết túc trận chiến này bổn tọa sẽ đi Tiệt Giáo cung, Kiếm Đình một chuyến!

Tiệt Giáo cung là thế lực Nhiên Đăng sáng lập, Kiếm Đình là hang ổ của Kiếm Chủ.

Nghe Cửu U Âm Đế uy hiếp nhưng Nhiên Đăng, Kiếm Chủ vẫn lơ đẹp, hăng hái chiến đấu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất không ngừng nứt ra phối hợp huyền lôi đầy trời dường như thiên địa tùy thời tan vỡ.

Tần Quân hùng hổ nói:

- Chờ Lão Quân của trẫm đến sẽ cho các ngươi kêu ba ba!

Dương Thiền đứng gần đó nghe vậy rùng mình.

Lão Quân?

Không lẽ là Thái Thượng Lão Quân kiếp trước?

Dương Thiền lắc đầu cười nói:

- Lão Quân là đại năng thần thông quảng đại, sao chết đi đầu thai được?

Đám Thần Ma được triệu hoán ra đều có ký ức sống ở thế giới này, tương đương với lại sống một kiếp.

Dương Thiền ký ức khắc sâu về Lão Quân, Thánh Nhân đứng trên chư thiên vạn giới, Thiên Đế cũng phải tôn kính.

Dương Thiền cho rằng mình suy nghĩ lung tung, nếu Lão Quân đến chiến trường thì những người gọi là cường giả không bằng một móng út.

Tần Quân rất giận nhưng không có cách nào, Thái Thượng Lão Quân không đến cứu thì không có cách đuổi Kiếm Chủ, Nhiên Đăng đi được.

Nhiên Đăng bắt đầu dốc sức, sau khi quen thuộc chiêu số của Kiếm Chủ thì lão chuyển sang phản công.

Phẩm cấp của Càn Khôn Thước không thua gì kiếm của Kiếm Chủ.

Đinh!

Nhiên Đăng quay người vung Càn Khôn Thước, một thước đập vào song kiếm của Kiếm Chủ, lực lượng khủng bố đánh bay kiếm. Nhiên Đăng theo sát, được thế không tha người.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây sấm không ngừng cuồn cuộn, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ di chuyển, tia chớp liên tục giáng xuống. Tia chớp giáng tới đâu là nền đất vỡ ra, binh sĩ hai quân chạy cuống cuồng.

Nền đất Yêu Khư rung lắc dữ dội, từ trên cao nhìn xuống sẽ thấy mặt đất nứt ra mảng lớn, binh sĩ hai bên giết tới mất lý trí nên không chú ý thấy.

Trong mắt của họ chỉ thấy kẻ địch, trong lòng chỉ biết giết địch.

Như Lai khẽ niệm:

- A di đà phật . . .

Như Lai hơi lúng túng, nhìn Nhiên Đăng, Kiếm Chủ đại chiến, y và Cửu U Âm Đế do dự không biết nên đánh ai. Hai người liếc nhau, lòng rất khó chịu. Rõ ràng bọn họ mới là nhân vật chính, hiện tại chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn.

Cửu U Âm Đế không kiên nhẫn phất tay, lại đánh bay Xích Khào Mã Hầu. Cửu U Âm Đế rất muốn một bàn tay đập chết Xích Khào Mã Hầu. Nhưng bây giờ thế cục căng thẳng, Cửu U Âm Đế tập trung chú ý vào Nhiên Đăng, Kiếm Chủ.

Đám sinh linh xem cuộc chiến bàn tán sôi nổi:

- Kiếm Chủ và Nhiên Đăng mạnh hơn Cửu U Âm Đế?

- Ngươi bị mù sao? Bọn họ không ai thắng ai!

- Nhan Vương Điện và Cửu U Chi Địa đều không ổn rồi.

- Nhiên Đăng quá mạnh, đầu tiên là đánh với Như Lai, Cửu U Âm Đế giờ chiến cùng Kiếm Chủ, vô địch rồi.

- Nói đến thì Nhiên Đăng từ đâu chui ra? Cảm giác tự dưng xuất thế.

Tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, bọn họ buộc lòng phải rút lui, mặt đất bên dưới không ngừng sụp đổ, lộ ra lỗ đen sâu không thấy đáy, dường như đã đến lòng đất.

Đường chân trời phía tây có nam nhân áo đỏ chậm rãi đi tới. Khuôn mặt điển trai, đầu chân mày hờ hững, cảm giác ngạo khí bễ nghễ thiên hạ, đó là Thiên Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày lẩm bẩm:

- Mấy người kia quá mức.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn ra được đất đai Yêu Khư không chịu nổi gánh nặng, nếu tiếp tục đánh sẽ bị hủy Yêu Khư, thậm chí ảnh hưởng vực khác.

Nhìn như không ảnh hưởng lớn đến toàn thiên địa, Thiên Mệnh Đại Đế không phải hạng người nhân từ, nhưng gã biết một đạo lý. Nếu trận chiến này truyền ra, sau này cường giả đỉnh cao khác sẽ rục rịch tham gia vào thế đại tranh, hôm nay là Yêu Khư, ngày mai có lẽ là Vô Tận Chi Hải, Phần Khư, thiên đạo sớm muộn gì tiêu tùng.

Thiên Mệnh Đại Đế muốn phá trời nhưng không muốn thấy thiên địa này bị hủy, hôm nay gã phải ra tay, thuận tiện cho người đời cảnh cáo.

Có thể tranh đấu nhưng không thể nguy hại thiên địa.

Thiên Mệnh Đại Đế vừa nghĩ vừa chậm rãi đi tới, hơi thở như người thường không hấp dẫn bốn người Cửu U Âm Đế chú ý.

Ánh lửa đầy trời, lôi điện lấp lánh, không có sinh linh chú ý Thiên Mệnh Đại Đế đến.

Nếu hạng nhất đương thời xuất hiện sẽ dẫn đến chấn động lớn.

Thiên Mệnh Đại Đế đi không mau, gã không vội ra tay ngay, quan sát Tần Quân ở trong chiến trường.

Thiên Mệnh Đại Đế thì thào, mắt tràn đầy tò mò:

- Đó là Nhan Đế sao? Khá trẻ.

Nhan Đế này giống Tần Thánh Đế, còn trẻ đã gầy dựng thế lực to lớn. Nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không tin cường giả trong thiên hạ đều đổi khẩu vị, thích đầu vào dưới trướng con nít hôi sữa.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Có người đang nhìn trộm ngươi!

Tần Quân nhướng mày, hai tay lại vung Đại Chu Thiên Phục Hải Chưởng.

Tần Quân không để bụng:

- Bốn phía toàn là kẻ địch, có người nhìn ngó là chuyện thường.

Tần Quân đang sốt ruột Kiếm Chủ, Nhiên Đăng khi nào mới đi, hai tên gây chuyện!

Tần Quân hận ngứa răng, thầm bực sao Thái Thượng Lão Quân chưa đến, Vô Chi Kỳ đã tới lâu rồi.

Cơ Vĩnh Sinh trầm trọng nói:

- Người nhìn trộm ngươi rất mạnh, sâu không lường được, phải cẩn thận.

Tần Quân nghe vậy thầm bất an.

Đệt, không lẽ lại có cường giả tuyệt thế xen vào nữa?

Một lão đạo sĩ từ phương đông đi tới, mái tóc bạc, đạo bào xám trắng mộc mạc, tay cầm phất trần. Lão đạo sĩ nhìn chiến trường phía trước, mặt không biểu tình.

------oOo------

Chương 1012: Muốn chết sao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão đạo sĩ thì thào:

- Sát kiếp sắp đến, chút mệnh cơ liên quan đến ta không lẽ dính dáng đến sát kiếp?

Lão là Thái Thượng Lão Quân được triệu hoán đến.

Thái Thượng Lão Quân khác với bản tôn Lão Tử chú trọng thái thượng vô tình, lão có tư duy độc lập. Khi cảm nhận mình và Tần Quân có duyên phận, Thái Thượng Lão Quân không bỏ qua ngược lại thấy tò mò, nên mới đến xem.

Thái Thượng Lão Quân nhìn bốn người Cửu U Âm Đế, biểu tình không dao động, rất nhanh dời ánh mắt cách trăm dặm nhìn Thiên Mệnh Đại Đế từ hướng tây đến.

Thiên Mệnh Đại Đế cũng chú ý thấy Thái Thượng Lão Quân, khẽ kêu:

- Ủa? Tu vi của người này . . .

Thiên Mệnh Đại Đế ngừng bước.

Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ! Trong thiên địa khi nào xuất hiện cường giả như vậy?

Thái Thượng Lão Quân tạm thời không nhìn thấu Thiên Mệnh Đại Đế, lão chậm rãi đi hướng Tần Quân.

Bùm!

Một Hư Không Lang Ma chạy nhanh tới, thân hình cao vạn trượng không ai cản nổi, dọc đường chấn đất đai vỡ nát rung bần bật, cát đá bay đầy.

Hư Không Lang Ma sắp đụng vào Thái Thượng Lão Quân, bỗng lão lắc người tựa như thuấn di né qua Hư Không Lang Ma, xuất hiện cách ngàn thước, một bước lại qua ngàn thước, nhanh chóng đến gần Tần Quân.

Dương Thiền bảo vệ sau lưng Tần Quân vô tình liếc thấy Thái Thượng Lão Quân, người như bị sét đánh đứng ngây như phỗng. Một âm binh huơ đao chém tới.

Bùm!

Tần Quân một chưởng đánh tan âm binh, ôm eo Dương Thiền trách:

- Nàng ngây người làm gì?

Tần Quân thấy khuôn mặt Dương Thiền khó tin nên nhìn theo ánh mắt của nàng, sau đó mừng như điên.

Thái Thượng Lão Quân đến rồi!

Tần Quân siêu kích động kéo Dương Thiền bay hướng Thái Thượng Lão Quân, âm binh đánh lén đều bị Đại Đạo Sinh Thiên Luân nghiền tan biến.

Thái Thượng Lão Quân đi trong chiến trường, hờ hững, không thèm vung phất trần. Các âm binh không đụng tới góc áo của lão được.

Rất nhanh Thái Thượng Lão Quân đến trước mặt Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Lão đạo cảm giác cùng nhữ có duyên nên đến xem.

Khuôn mặt Dương Thiền ngờ nghệch nhìn Thái Thượng Lão Quân như thấy quỷ, người run rẩy. Dương Thiền bản năng muốn quỳ lạy Thái Thượng Lão Quân, Tần Quân vịn nàng lại.

Tần Quân vừa nâng Dương Thiền vừa mắt sáng rực cười nói:

- Lão Quân, rốt cuộc trẫm chờ lão đến rồi!

Chỉ cần mức độ trung thành của Thái Thượng Lão Quân không rớt xuống số không thì hắn không nguy hiểm mạng sống. Huống chi Tần Quân rất kính ngưỡng Thái Thượng Lão Quân nhưng không kính sợ như thần tiên trong Thiên Đình.

Dương Thiền có ký ức kiếp trước, biết rõ thần tiên khủng bố, cao cao tại thượng, nắm giữ trật tự ba ngàn thế giới. Thái Thượng Lão Quân tuy chỉ là phân thân của Thánh Nhân nhưng thực lực cũng sâu không lường được.

Thái Thượng Lão Quân không có ký ức kiếp trước không nhận biết Dương Thiền, vuốt râu nhẹ giọng nói:

- Lão đạo không tính ra tại sao có nhân quả với ngươi, có thể nói cho lão đạo biết không?

Khiến Thái Thượng Lão Quân tò mò nhất là mình có hảo cảm với Tần Quân dù hai người lần đầu gặp.

Tu vi đến trình độ như Thái Thượng Lão Quân không tin khi không sinh ra hảo cảm.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Nguyên nhân do trời định, Lão Quân cần gì hỏi tỉ mỉ. Chẳng bằng theo trẫm cùng đột phá đỉnh cao, ở trên trời.

Xoẹt đùng đùng!

Một tia chớp giáng xuống sau lưng Tần Quân như ông trời biểu thị bất mãn.

Tần Quân thờ ơ, cười tủm tỉm nhìn Thái Thượng Lão Quân. Cửu U Âm Đế, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ đã không lọt vào mắt hắn.

Có Thái Thượng Lão Quân ở thì hắn sợ gì nữa? Hắn có thể giết ngược lại, thắng chắc!

Thái Thượng Lão Quân nheo mắt kinh ngạc hỏi:

- Tử Vi Đế Tinh đạo quả?

Dương Thiền đứng bên cạnh ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân hơi rung động, hắn luôn che giấu Tử Vi Đế Tinh đạo quả không ngờ bị Thái Thượng Lão Quân nhìn ra ngay.

Thái Thượng Lão Quân vuốt râu cười nói, dường như nhìn thấu Tần Quân:

- Trời sinh có khí vận đế hoàng, sau này ngươi cũng sẽ kinh thiên động địa, lão đạo sẽ làm bạn ngươi đoạn đường vậy.

Dương Thiền che miệng, biểu tình kinh hoàng.

Tần Quân có Tử Vi Đế Tinh đạo quả!

Trong trí nhớ của Dương Thiền chỉ nghe nói Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hoàng Đế Hiên Viên có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, không ngờ Tần Quân cũng có.

Dương Thiền biết Tử Vi Đế Tinh đạo quả có ý nghĩa gì.

Vô thượng đế hoàng, khí vận thiên vị!

Tần Quân bình ổn tâm tình, nói:

- Đa tạ Lão Quân dày yêu.

Thái Thượng Lão Quân nói làm bạn một đoạn đường chứ không đầu vào, có thể nghiền ngẫm rất nhiều lời ngầm trong đó.

Bên kia.

Nhiên Đăng đã hoàn toàn chiếm ưu thế, Càn Khôn Thước điên cuồng đập cho Kiếm Chủ liên tục thụt lùi.

Hai tay Kiếm Chủ cầm kiếm miễn cưỡng phòng ngự, tạm thời không bị thương. Không gian quanh thân hai người dao động, mặt đất trong trăm dặm đã nứt ra cái khe, vô số sơn cốc sâu hun hút lộ ra làm người sợ hãi.

Cửu U Âm Đế, Như Lai vẫn không ra tay, mắt nhìn chằm chằm vào Nhiên Đăng, Kiếm Chủ. Hai người này không đi thì Cửu U Âm Đế, Như Lai không dám đánh nhau. Lỡ pháp lực cạn kiệt, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ thừa dịp tấn công thì Cửu U Âm Đế, Như Lai chỉ có đường chết.

Phía xa.

Thiên Mệnh Đại Đế đứng tại chỗ sờ cằm lẩm bẩm:

- Sao ta chưa từng gặp người này? Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ không thể nào lặng lẽ luyện thành, mỗi lần đột phá sẽ dẫn đến thanh thế lớn.

Thiên Mệnh Đại Đế liên tưởng mấy chục năm gần đây đột ngột ra đời đám hùng chủ mới, Thiên Mệnh Đại Đế cảm giác có bàn tay vô hình ở sau lưng khống chế tất cả.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày thầm nghĩ:

- Không lẽ là thế lực thiên ngoại? Hoặc là Thánh Đình?

Tuy Thánh Đình bị thần tiên tiêu diệt nhưng Thiên Mệnh Đại Đế cứ cảm thấy Thánh Đình còn giấu cái gì.

Như Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển kiếp, mọi thứ đều kỳ lạ.

Tần Quân mang theo Thái Thượng Lão Quân đến gần bốn người Cửu U Âm Đế, mặt hắn cười tà ác.

Vương Tiễn ở gần đó hét lớn khuyên:

- Bệ hạ đừng đến gần!

Tần Quân phớt lờ gã cứ đi tới trước.

Vẻ mặt Thái Thượng Lão Quân hờ hững như chiến trường không lọt vào mắt lão, phất trần vung nhẹ, mắt nhìn sa xăm, tư thế như cao nhân thế ngoại.

Chân Võ Đại Đế trợn to mắt nói:

- Đó là!

Vẻ mặt Chân Võ Đại Đế như gặp quỷ, kích động run rẩy.

Chân Võ Đại Đế là thần bên đạo giáo, Thái Thượng Lão Quân là vị thần cao nhất của đạo giáo. Nên thấy Thái Thượng Lão Quân hỏi sao Chân Võ Đại Đế không kích động?

Lưu Trầm Hương đang chiến hăng hái vô tình liếc thấy Thái Thượng Lão Quân, hết hồn chửi thề:

- Đệt, Thái Thượng Lão Quân!?

Người nào ở chung với Tần Quân một thời gian đều sẽ vô tình học chút câu tục từ hắn.

------oOo------

Chương 1013: Không chịu nổi một kích

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thượng Lão Quân theo sau lưng Tần Quân, chậm rãi lấy ra một kim cương quyển, đây là pháp bảo Kim Cương Trác của lão. Trong Tây Du Ký, tọa kỵ Thanh Ngưu Tinh của lão dựa vào Kim Cương Trác đại phát thần uy.

Lưu Trầm Hương nuốt nước miếng:

- Ta bị hoa mắt sao?

Các cường giả Nhan Vương Điện chú ý thấy một lão đạo nhân theo sau lưng Tần Quân, bọn họ rất tò mò. Trước kia họ chưa gặp đạo nhân này bao giờ.

Tần Quân hét to:

- Độ Ác, trở lại!

Có Thái Thượng Lão Quân ở Như Lai có thể quay về xem kịch rồi.

Đại La Thủy Tiên cảnh mỗi tiểu cảnh giới chênh lệch rất lớn, huống chi là Thái Thượng Lão Quân? Thủ đoạn của phân thân Thánh Nhân chắc chắn đám hùng chủ Cửu U Âm Đế không tưởng tượng được.

Như Lai nghe gọi bản năng ngoái đầu nhìn, sau đó xoe tròn mắt kinh kêu:

- Không thể nào!

Thái Thượng Lão Quân!

Như Lai chớp chớp mắt, nhìn thật kỹ, xác nhận mình không nhìn lầm, lòng dậy sóng dữ.

Đại năng này làm sao có thể xuất hiện tại nơi này?

Còn đi theo sau lưng Tần Quân!

Trong phút chốc sợ hãi, kinh hoàng, nghi hoặc đan xen trong đầu Như Lai, cuối cùng y bay hướng Tần Quân.

Cửu U Âm Đế quan sát cảm xúc của Như Lai dao động kịch liệt, khó hiểu nhìn Tần Quân và Thái Thượng Lão Quân.

Tần Quân bị loại khỏi tầm mắt Cửu U Âm Đế, gã nhìn Thái Thượng Lão Quân, chân mày dính vào nhau, vì gã không nhìn thấu tu vi của lão đạo nhân.

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng đang ác chiến chưa chú ý đến Thái Thượng Lão Quân, trong mắt hai người chỉ có nhau.

Tần Quân mắng:

- Hai tên khốn này còn không dừng tay cho trẫm! Muốn chết sao!?

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng bị quấy rầy đánh nhau, không thể nhịn được nữa.

Lúc trước Tần Quân chửi nhưng bị lơ đẹp, bây giờ có Thái Thượng Lão Quân ở, hắn chẳng những nói chuyện còn muốn đánh người!

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng nghe khó chịu, thần tiên đánh nhau, phàm nhân xen lời làm khỉ gì?

Hai người có ăn ý xông hướng Tần Quân, lúc bay vẫn đánh nhau không ngừng.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Đến hay lắm!

Tiếp theo nên cho hai người nếm thử cái gì gọi là ác mộng!

Thái Thượng Lão Quân chậm rãi đến trước mặt Tần Quân, đối diện Kiếm Chủ, Nhiên Đăng hùng hổ xông tới mặt lão không đổi sắc.

Thái Thượng Lão Quân lắc đầu cười nói:

- Hai Đại La Thủy Tiên, thú vị.

Rất nhanh Kiếm Chủ, Nhiên Đăng đã tới nơi.

Như Lai lơ lửng bên cạnh Tần Quân chắp hai tay niệm:

- A di đà phật.

Dám đánh Thánh Nhân, dù chỉ là phân thân thì kẻ tấn công cũng không biết lượng sức.

Trong lòng Như Lai thương hại Kiếm Chủ, Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng mắng:

- Hừ! Nhãi ranh nói năng tùy tiện, hiện tại cho ngươi biết ai mới tìm chết!

Nếu Nhiên Đăng có ký ức kiếp trước chắc chắn sẽ sợ ướt quần, nào dám buông lời ngông cuồng?

Nhiên Đăng, Kiếm Chủ thế không thể đỡ xông tới, Thái Thượng Lão Quân không để bụng vung phất trần:

- Hừ!

Trong khoảnh khắc Kiếm Chủ, Nhiên Đăng đang định bắt Tần Quân thì bị phất trần đánh trúng mặt. Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, khiến bọn họ không kịp phản ứng, giây tiếp theo đã bị lông trắng đánh bay.

Động tác của Thái Thượng Lão Quân rất nhanh, tay phải quất ra rồi thu lại, phất trần trở về cánh tay lão như chưa từng đánh ra.

Con ngươi Như Lai co rút thầm nghĩ:

- Mau quá!

Tần Quân đứng sau lưng Thái Thượng Lão Quân chỉ cảm giác gió mạnh ập đến, bản năng nhắm mắt, lại mở mắt ra thì Nhiên Đăng, Kiếm Chủ đã bay xa mấy vạn thước rất là chật vật.

Bùm!

Vô số sinh linh xem cuộc chiến sôi trào, trợn mắt há hốc mồm nhìn Thái Thượng Lão Quân.

Đó là Nhiên Đăng và Kiếm Chủ!

Vậy mà bị Thái Thượng Lão Quân một kích đánh bay, có cần hung tàn vậy không?

Cửu U Âm Đế ngẩn ngơ, đầu óc ù đặc, vì gã chưa từng gặp Thái Thượng Lão Quân.

Nhiên Đăng, Kiếm Chủ khựng người lại, khó tin nhìn Thái Thượng Lão Quân.

Nhiên Đăng run bần bật, vội dùng thần thức quét qua:

- Sao có thể như vậy??

Nhưng hơi thở của Thái Thượng Lão Quân y như phàm nhân, loại cảm giác này vô cùng quỷ dị.

Kiếm Chủ nhíu chặt chân mày sắc bén, lòng tràn đầy rung động. So với Nhiên Đăng thì Kiếm Chủ càng cảm nhận kinh khủng, khoảnh khắc vừa rồi gã ngửi được mùi chết chóc. Kiếm Chủ cảm giác Thái Thượng Lão Quân đã nương tay, không thì vừa rồi gã đã chết.

Hai hùng chủ im lặng, sinh linh xem cuộc chiến ồ lên rầm trời.

- Lão đạo sĩ kia có lai lịch gì?

- Ta bị hoa mắt sao? Lão nhẹ nhàng đánh bay Kiếm Chủ, Nhiên Đăng?

- Mạnh quá!

- Nhan Đế mời đâu ra cường giả bí ẩn thế này? Không lẽ là sư phụ của Nhan Đế?

- Rất có thể.

Đa số người hưng phấn, trận chiến này càng có tình tiết sốt dẻo.

Phương xa, Thiên Mệnh Đại Đế ngồi trên tảng đá to thích thú xem cuộc chiến.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn thẳng đằng trước, cười khẽ:

- Thú vị, Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, xem ra Nhan Vương Điện không đơn giản, có thể mời cường giả như vậy.

Từ ban đầu ngạc nhiên đến hào hứng, tâm thái của Thiên Mệnh Đại Đế chuyển đổi rất mau.

Thiên Mệnh Đại Đế không xen vào mà nhàn nhã ngồi trên tảng đá to, cách biệt với chiến tranh hỗn loạn xung quanh. Áo đỏ như nhuộm máu, âm binh nào đánh lén chưa tới gần Thiên Mệnh Đại Đế mười thước đã hồn phi phách tán.

Biểu tình Chân Võ Đại Đế, Dương Thiền, Lưu Trầm Hương hưng phấn. Bọn họ biết rõ thân phận của Thái Thượng Lão Quân, lòng rất tò mò Tần Quân làm sao làm quen với lão được?

Thánh Nhân kiếp trước, kiếp này sẽ có biểu hiện thế nào?

Tất cả binh sĩ Nhan Vương Điện được ủng hộ, sĩ khí lên cao tiếp tục tử chiến với đại quân Cửu U.

Tần Quân siết chặt hai nắm tay cố gắng bình tĩnh lại, cười nói với Nhiên Đăng và Kiếm Chủ:

- Các ngươi ngạo lắm mà, lại đến đi! Nhiên Đăng, ngươi muốn cho trẫm tìm chết thì qua đây! Trẫm sẽ chỉ cho ngươi thấy con đường chết ở đâu!

Nghe Tần Quân khiêu khích, Nhiên Đăng tức bể phổi. Mặt Kiếm Chủ tái mét, tuy Tần Quân chủ yếu nhằm vào Nhiên Đăng nhưng gã nghe cũng không chịu nổi.

Nhiên Đăng chửi um sùm lao vào Tần Quân:

- Chết tiệt! Coi đạo tổ đây! Nhãi ranh vô sỉ ăn một thước của ta!

Càn Khôn Thước như thanh trường kiếm lấp lóe tia sáng lạnh khiến người lạnh lẽo trên không trung.

Thái Thượng Lão Quân cười khẽ tay trái cầm Kim Cương Trác chờ Nhiên Đăng xông lên.

Tần Quân cười to bảo:

- Nhiên Đăng, trẫm đứng ở đây chờ thước của ngươi, nếu trẫm di chuyển nửa bước xem như trẫm thua!

Quá ngông cuồng!

Khóe môi Thái Thượng Lão Quân co giật, buồn cười, lần đầu lão thấy đế hoàng như vậy.

Nhiên Đăng tức bể phổi, giơ Càn Khôn Thước quát lớn đập tới, mặc kệ Như Lai, Thái Thượng Lão Quân đứng bên cạnh bảo vệ Tần Quân.

Nhiên Đăng hận Tần Quân muốn chết, người này nói chuyện sao còn đáng đánh hơn lão?

Thái Thượng Lão Quân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Càn rỡ!

Kim Cương Trác phất hướng Càn Khôn Thước.

------oOo------

Chương 1014: Lựa chọn của kẻ yếu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Cương Trác nhanh chóng trùm lên Càn Khôn Thước. Nhiên Đăng cảm giác lực lượng không gì sánh bằng ập đến, Càn Khôn Thước rời tay bị hút vào Kim Cương Trác.

Con ngươi Nhiên Đăng co rút, lão khủng hoảng.

Càn Khôn Thước là bảo bối của lão, tại sao nó bị hút đi? Không lẽ cái kim cương quyển đó phẩm cấp cao hơn Càn Khôn Thước?

Tần Quân hớn hở nhìn, Càn Khôn Thước bị Kim Cương Trác hút đi khiến hắn nhớ Thanh Ngưu Tinh trong Tây Du Ký. Yêu quái lôm côm đó dựa vào Kim Cương Trác diễu võ dương oai, càng không nói tới Thái Thượng Lão Quân.

Thái Thượng Lão Quân chộp lấy Kim Cương Trác bay về, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi còn pháp bảo nào không?

Khí chất đại năng tuyệt thế bày ra lâm li.

Như Lai, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ đổ mồ hôi lạnh nhìn, ba người sâu sắc biết sự lợi hại của Càn Khôn Thước, không ngờ Nhiên Đăng mới lấy ra đã bị Kim Cương Trác hút mất.

Không có Càn Khôn Thước thì sức chiến đấu của Nhiên Đăng giảm mạnh.

Kiếm Chủ rùng mình thầm nghĩ:

- Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Năm thanh kiếm rung rung sau lưng Kiếm Chủ.

Cửu U Âm Đế chấn động tinh thần, lúc trước Nhiên Đăng không ai bì nổi nhưng như con nít trước mặt Thái Thượng Lão Quân.

Nhiên Đăng càng hãi hùng, dòng điện từ gan bàn chân lan tràn đến đỉnh đầu, khiến lão như trong hầm băng. Nhiên Đăng như thấy một số hình ảnh vừa lạ vừa quen, ý thức hỗn loạn.

Tần Quân cố nén hưng phấn cười nói:

- Lão Quân, phế lão cho trẫm!

Đánh rắn đánh giập đầu, phế Nhiên Đăng để coi sau này lão còn huênh hoang nữa không.

Như Lai rùng mình, nhớ lại khủng bố lúc bị phế tu vi.

Như Lai thầm thắc mắc Thái Thượng Lão Quân và Bồ Đề Tổ Sư, ai mạnh hơn? Hai người đều có quan hệ với Thánh Nhân, chưa ngay mặt đánh bao giờ.

Thái Thượng Lão Quân nhẹ gật đầu nói:

- Ừm!

Thái Thượng Lão Quân vung phất trần, lông trắng biến dài quất hướng Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng đang trong hoảng hốt, các loại ký ức lẫn lộn trong đầu khiến lão không kịp phản ứng đã bị phất trần siết chặt, sau đó bị kéo đến trước mặt Thái Thượng Lão Quân.

Thái Thượng Lão Quân tay trái cầm Kim Cương Trác gõ trán Nhiên Đăng.

Ầm!

Nhiên Đăng cảm giác đầu óc nổ tung, ý thức rơi vào hỗn độn, thân thể thì mềm nhũn quỳ trước mặt Thái Thượng Lão Quân.

Vô số sinh linh hút ngụm khí lạnh nhìn.

Từ góc độ người xem thì Nhiên Đăng không chút sức đánh trả, bị Thái Thượng Lão Quân nhẹ nhàng đánh bại, còn quỳ trước mặt Thái Thượng Lão Quân.

Toàn quá trình chỉ mấy giây ngắn ngủi.

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ toàn thân lạnh lẽo nhìn.

Thiên Mệnh Đại Đế ngồi trên tảng đá to ở phía xa nở nụ cười, sờ cằm lẩm bẩm:

- Người này tuy là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ nhưng sức chiến đấu thật sự càng mạnh. Nhiên Đăng kia tuy cách hậu kỳ còn một bước nhưng thực lực hai người cách biệt xa. Nhưng mới rồi Nhiên Đăng không tập trung, xảy ra chuyện gì? Không lẽ trúng phép thuật hay thần thông nào đó?

Sinh linh châu đầu ghé tai nghị luận:

- Nhiên Đăng cứ thua vậy sao?

- Chắc giả bộ? Lúc trước Nhiên Đăng mạnh mẽ vậy mà.

- Lão đạo sĩ kia mạnh quá.

- Khủng bô, thiên hạ sắp biến!

- Ui, Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế sắp bị kéo xuống Hùng Chủ bảng. Nhiên Đăng, Độ Ác hay lão đạo sĩ bí ẩn này đều biểu hiện rất mạnh.

Bọn họ cực kỳ hưng phấn, cho rằng đi một chuyến không uổng công.

Trận chiến này sẽ danh lưu sử sách, bởi vì dính dáng quá nhiều nhân vật.

Nếu bọn họ biết Thiên Mệnh Đại Đế cũng âm thầm đến thì sẽ rất kích động.

Thiên Mệnh Đại Đế cao cao tại thượng, là mục tiêu sinh linh các tộc trong thiên hạ phấn đấu.

Nhiên Đăng thua trận, cả chiến trường yên tĩnh lại. Binh sĩ hai bên đang đánh nhau cũng ngừng đánh. Mọi người nhìn Thái Thượng Lão Quân và Nhiên Đăng.

Trên phế tích, Nhiên Đăng quỳ trước mặt Thái Thượng Lão Quân. Lão Quân vuốt râu nhìn xuống Nhiên Đăng, phối hợp mây lôi cuồn cuộn, cảnh tượng in sâu trong lòng vô số sinh linh.

Thái Thượng Lão Quân nhẹ giọng hỏi:

- Thật sự muốn phế hắn?

Tu luyện đến Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ không dễ, nếu không vì Tần Quân thì Thái Thượng Lão Quân và Nhiên Đăng chẳng có thù hận gì.

Nhân quả báo ứng, hôm nay phế Nhiên Đăng là nhân, sau này có quả gì không?

Nhưng Thái Thượng Lão Quân dù sao là phân thân Thánh Nhân, nhìn như hờ hững thật ra cao ngạo còn hơn Đông Hoàng Thái Nhất.

Khóe môi Tần Quân cong lên mỉm cười nói:

- Bây giờ phế lão, nếu sau này lão cải tà quy chính thì trẫm có thể cho lão phục hồi trong thời gian ngắn.

Đại La Thủy Tiên dù gì là Đại La cảnh, ăn một viên Đại La Phục Nguyên Đan là đủ rồi.

Thái Thượng Lão Quân nghe vậy ngạc nhiên nhìn Tần Quân, càng hứng thú với hắn hơn.

Thái Thượng Lão Quân giơ tay điểm vào Nhiên Đăng, một luồng sáng trắng bắn ra từ đầu ngón tay lão rơi vào đầu Nhiên Đăng. Cơ thể Nhiên Đăng cứng ngắc, pháp lực của Thái Thượng Lão Quân khống chế Nhiên Đăng chậm rãi bay lên.

Giờ phút này Nhiên Đăng chìm trong trạng thái hỗn độn, vô số ký ức điên cuồng tuôn ra từ sâu trong não.

Cơ Vĩnh Sinh nghi hoặc hỏi:

- Lão đạo nhân này rất mạnh, ngươi lại lừa từ đâu đến?

Tuy Cơ Vĩnh Sinh đã thói quen nhưng thấy Thái Thượng Lão Quân vẫn làm y giật mình. Cứ theo đà này thì không lâu sau Tần Quân có thể chiêu đến cường giả thực lực mạnh hơn y, làm Cơ Vĩnh Sinh thấy hoang đường.

Tần Quân hầm hừ đáp:

- Thiên cơ không thể tiết lộ!

Phế Nhiên Đăng trước, giáo dục một đoạn thời gian, đây là siêu cường giả, không thể trực tiếp giết.

Vẻ mặt Như Lai phức tạp nhìn Thái Thượng Lão Quân phế bỏ tu vi của Nhiên Đăng, không thấy vui vẻ gì ngược lại có cảm giác thỏ chết cáo khóc. Dù sao kiếp trước hai người là đồng môn.

Cửu U Âm Đế ở phía xa tâm tình vô cùng khó chịu. Có mặt Thái Thượng Lão Quân thì còn đánh trận được nữa không? Nếu chiến tiếp gã chết chắc, mạnh như Nhiên Đăng còn bị Thái Thượng Lão Quân lật tay một cái chế ngự.

Kiếm Chủ lặng im, gã thích khiêu chiến cường giả, nhưng giờ phút này

không dám tùy tiện rút kiếm hướng Thái Thượng Lão Quân.

Mới rồi Thái Thượng Lão Quân biểu hiện quá kinh khủng, như thần.

Chiến trường yên tĩnh, mảnh đất phế tích vạn dặm, tất cả sinh linh nhìn Thái Thượng Lão Quân và Tần Quân.

Bùm!

Nhiên Đăng rớt xuống đất, người co giật, hơi thở yếu ớt, tu vi đã bị phế.

Tần Quân thở phào một hơi. Nhiên Đăng quá gian xảo, không phế tu vi của lão thì hắn đành tiêu diệt. Nhưng Tần Quân có tình cảm với Thần Ma được hệ thống triệu hoán ra, trong lòng không muốn giết Nhiên Đăng.

Nếu không phải Nhiên Đăng chen chân vào trận chiến thì lão và Tần Quân vốn không có thù.

Nhìn Nhiên Đăng co giật toàn thân, mặt Tần Quân lộ nét thương hại. Ở thế giới nào đều như thế, mạnh ăn thịt yếu.

Thua là thất bại!

------oOo------

Chương 1015: Lựa chọn của kẻ yếu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn xuống Nhiên Đăng, lạnh lùng hỏi:

- Nhiên Đăng, ngươi còn gì để nói không?

Sau khi Nhiên Đăng bị phế Tần Quân không trào phúng bỏ đá xuống giếng, điều này khiến Thái Thượng Lão Quân đánh giá Tần Quân càng cao.

Lúc trước khiêu khích không phải vì não rỗng, hắn chỉ muốn kích thích kẻ địch. Thiếu niên đế hoàng này có tâm cảnh rất tốt.

Nhiên Đăng đang trong trạng thái hỗn loạn, Tần Quân và Thái Thượng Lão Quân cau mày.

Thái Thượng Lão Quân hoang mang:

- Có chuyện gì?

Thái Thượng Lão Quân chỉ phế tu vi của Nhiên Đăng, lẽ ra lão phải có ý thức mới đúng.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- Nhiên Đăng đang nhớ lại ký ức luân hồi.

Tần Quân thầm nghi ngờ, sau Như Lai đến lượt Nhiên Đăng thức tỉnh, hay có mối liên quan gì?

Hệ thống không giải thích, Tần Quân đành tạm gác lại.

Tần Quân xoay người nhìn Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ ở phía xa, cười hỏi:

- Các ngươi còn dám chiến sao?

Còn dám chiến sao?

Câu nói này vang vọng cả chiến trường, Cửu U Âm Đế và Kiếm Chủ rất giận nhưng cũng bất lực.

Thái Thượng Lão Quân cộng thêm Như Lai, bọn họ không đánh lại.

Kiếm Chủ còn đỡ, muốn rút liền rút, vì gã chỉ có một mình.

Nhưng Cửu U Âm Đế phải làm sao bây giờ? Gã có đại quân đến, âm binh đã tử thương hơn ngàn vạn, giờ kêu gã rút lui? Gã làm sao đối mặt Cửu U Chi Địa? Làm sao đi trong thiên hạ?

Thiên Mệnh Đại Đế ngồi trên tảng đá lớn phía xa cười lẩm bẩm:

- Cửu U ơi là Cửu U, ngươi tự cho mình siêu phàm, muốn tranh phong với

ta, giờ ngươi xử lý thế cục này thế nào?

Quan hệ giữa Cửu U Âm Đế và Thiên Mệnh Đại Đế xem như thân thiện, nhưng không phải bằng hữu tốt.

Thiên Mệnh Đại Đế không cần bằng hữu.

Ngược lại Nhan Đế khiến Thiên Mệnh Đại Đế hứng thú, nhân tài mới xuất hiện này càng lúc càng lợi hại, tuy tu vi chẳng ra gì nhưng thủ đoạn rất lợi hại.

Thiên Mệnh Đại Đế hào hứng thầm nghĩ, không hề lo lắng:

- Xem ra Nhan Đế và Tần Thánh Đế có liên quan gì đó.

Tất cả hùng chủ trong thiên hạ đang tranh thế, chỉ có Thiên Mệnh Điện thờ ơ. Vì Thiên Mệnh Đại Đế xem nhẹ quyền thế, thế lực thông thiên đến đâu ở trước mặt gã chỉ có thể quỳ phục.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Thái Thượng Lão Quân chằm chằm, cười cợt khẽ nói:

- Hôm nay có nên ra tay không?

Đã lâu rồi Thiên Mệnh Đại Đế không động tay chân.

Thiên Mệnh Đại Đế tự biên tự diễn nỗi cô đơn vô địch, bên kia Tần Quân dồn ép Cửu U Âm Đế.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Âm Đế, nhi tử của ngươi nhúng chàm Nhan Vương Điện của trẫm, gieo gió gặt bão. Nếu ngươi không lùi thì đừng trách trẫm vô tình! Trẫm không muốn thấy Âm phủ đại loạn!

Đưa mắt nhìn đất đai đã vỡ nát, phải mất mấy ngàn năm mới phục hồi, Nhan Vương thành phải dời đi nơi khác, tâm tình của Tần Quân khá tệ.

Nhưng mức độ trung thành của Thái Thượng Lão Quân quá thấp, Tần Quân không tiện luôn làm phiền lão. Binh lực hai phe hoàn toàn không

đồng đều, nếu chiến tiếp sẽ không tốt cho Nhan Vương Điện.

Cửu U Âm Đế tái mặt, cửu u long khí sau lưng gã không gào thét nữa, hai nắm tay siết chặt rơi vào dằn vặt.

Cửu U Âm Đế không biết quan hệ cụ thể của Thái Thượng Lão Quân và Tần Quân, trong mắt gã thì hai người này chung một sợi dây, nếu đánh tiếp thì gã chỉ có đường chết.

Nếu rút lui thì . . . sống không bằng chết.

- Nên lui thì lui đi, với kẻ yếu còn sống mới là quan trọng nhất.

Kẻ yếu?

Cửu U Âm Đế biểu tình cực kỳ khó xem, gã bỗng cảm thấy thanh âm hơi quen tai, suy nghĩ kỹ sau đó gã tái mặt.

Cửu U Âm Đế vội nhìn hướng phát ra thanh âm:

- Sao có thể? Sao hắn đến đây!?

Tần Quân cau mày, có người dám gọi Cửu U Âm Đế là kẻ yếu?

Các sinh linh xôn xao, ai mà ngông cuồng thế, dám nói năng bỗ bã với Cửu U Âm Đế.

Tất cả sinh linh dùng ánh mắt tìm kiếm cái kẻ cuồng vọng kia, rất nhanh đã nhìn thấy Thiên Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế đi trên tầng trời thấp, gió cát thổi áo đỏ bay phần phật, khuôn mặt điển trai khóe môi nhếch cao, khí chất cao ngạo mà vô địch bày ra lâm li.

Một sinh linh cao giọng quát:

- Đó là . . . Thiên Mệnh Đại Đế!

Cả chiến trường nổ tung.

Thiên Mệnh Đại Đế?

Số một đương thời đến rồi!

Sinh linh bàn tán xôn xao, siêu kích động:

- Hắn là Thiên Mệnh Đại Đế? Khí thế này . . .

- Giống hệt đại đế trong tưởng tượng của ta, dáng vẻ đường đường, toàn thân toát ra khí chất bễ nghễ thiên hạ.

- Thiên Mệnh Đại Đế cũng đến, chiến tranh sẽ diễn biến thế nào đây?

- Mau truyền tin về Thiên Mệnh Đại Đế!

- Sống mấy ngàn năm lần đầu tiên thấy tận mắt Thiên Mệnh Đại Đế.

Đám binh sĩ đại quân Cửu U, Nhan Vương Điện nhìn nhau.

Cái tên Thiên Mệnh Đại Đế như ma lực, vừa vang lên đã làm không khí chiến trường căng thẳng.

Tần Quân nhướng chân mày:

- Thiên Mệnh Đại Đế?

Rốt cuộc trông thấy người số một thế giới.

Tần Quân đưa mắt nhìn.

Thiên Mệnh Đại Đế mặc áo đỏ chậm rãi đi tới, ung dung bình tĩnh như cả chiến trường không đáng lọt vào mắt gã.

Mắt Kiếm Chủ hấp háy, tay nắm bảo kiếm run run, buông tiếng thở dài:

- Thôi.

Kiếm Chủ buông song kiếm, bảy kiếm nhanh chóng trở vào bao, gã không muốn chiến đấu tiếp. Vì Kiếm Chủ biết Thiên Mệnh Đại Đế đã đến, không còn vũ đài cho gã biểu diễn.

Thái Thượng Lão Quân đánh giá Thiên Mệnh Đại Đế, trước khi đối phó Nhiên Đăng thì lão đã chú ý tới gã nhưng không để ý.

Thái Thượng Lão Quân thầm nghĩ:

- Người này tu vi sâu không lường được, sẽ là biến số.

Mặt ngoài Thái Thượng Lão Quân bình thản, tuy Thiên Mệnh Đại Đế sâu không lường được nhưng lão không sợ, ở thế giới này không có người khiến lão sợ.

Như Lai cau mày, Thiên Mệnh Đại Đế cho y cảm giác giống Thái Thượng Lão Quân, đều không thể địch lại.

Như Lai thầm thở dài:

- Quả nhiên lúc trước ta đã coi khinh cường giả thế giới này.

Như Lai thấy bực tức như ếch ngồi đáy giếng. Đừng nói Thiên Mệnh Đại Đế, dù là Kiếm Chủ thì Như Lai cũng không đánh lại.

Tần Quân trước tiên phá vỡ tĩnh lặng, cười hỏi:

- Ô, Thiên Mệnh Đại Đế trong truyền thuyết cũng đến. Sao? Cũng muốn chen chân vào trận chiến này chia chén canh?

Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ là thiên kiêu cùng thời đại, có khi nào ba người liên hợp chèn ép Nhan Vương Điện không?

Làm Nhan Đế, Tần Quân phải suy xét đến tình hình tệ nhất.

Thiên Mệnh Đại Đế cách Tần Quân mười dặm, vừa đi vừa thản nhiên nói:

- Các ngươi đánh quá mức, nếu ta không đến thì mảnh đất này sẽ bị hủy hoàn toàn.

Vô số sinh linh rung động, Thiên Mệnh Đại Đế đến đây là hỏi tội.

Là người số một đương thời, Thiên Mệnh Đại Đế có tư cách chấp pháp vì

thiên địa.

------oOo------

Chương 1016: Cửu U rút lui

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế nghe vậy sắc mặt càng thêm khó coi, gã biết con người của Thiên Mệnh Đại Đế, nói một không hai. Đại chiến hai giới Âm Dương xem ra phải ngừng tại đây.

Cửu U Âm Đế siết chặt hai nắm tay, tràn đầy không cam lòng:

- Chết tiệt, bổn tọa còn chưa báo thù!

Cửu U Âm Đế không trách Thiên Mệnh Đại Đế lúc trước nói câu trào phúng, gã biết Thiên Mệnh Đại Đế luôn như vậy. Cửu U Âm Đế chỉ hận Nhiên Đăng, Kiếm Chủ, nếu không tại hai người này có lẽ trận chiến đã kết thúc rồi.

Về sau có Thái Thượng Lão Quân bảo vệ, muốn diệt Nhan Vương Điện càng khó khăn.

Tần Quân xòe tay nói:

- Nhan Vương Điện chúng ta là bên bị đánh nhé.

Vẻ mặt ngây thơ vô số tội làm Cửu U Âm Đế muốn tát một bạt tai.

Nếu ngươi không giết nhi tử của ta thì ta sẽ đến gây sự với ngươi sao?

Giận thì giận nhưng Cửu U Âm Đế không cãi lại, thiên hạ đều biết ân oán giữa gã và Nhan Vương Điện, không cần giải thích nhiều.

Cửu U Âm Đế cao giọng quát:

- Toàn quân rút lui!

Thiên địa ồn ào.

Thiên Mệnh Đại Đế nói một câu đã khiến Cửu U Âm Đế rút quân?

Khóe môi Tần Quân co giật. Hiển nhiên ở trong lòng Cửu U Âm Đế thì sức uy hiếp của Thái Thượng Lão Quân không bằng Thiên Mệnh Đại Đế.

Hạng hai đương thời nghe lời số một đương thời như thế, đủ biết hai người cách biệt bao xa.

Đám âm tướng, âm binh sửng sốt, tuy không cam lòng nhưng đành đi hướng Cửu U Âm Đế.

Trận chiến này bọn chúng mất bao nhiêu huynh đệ, cứ rút lui thế này thì còn ý nghĩa gì?

Thiên Mệnh Đại Đế đến giữa Tần Quân và Cửu U Âm Đế, cách hai bên vài trăm thước.

Thiên Mệnh Đại Đế lạnh nhạt nói, dường như đại biểu thiên thần hạ chỉ:

- Trận chiến này ngừng tại đây, về sau Đại La Thủy Tiên không được chiến đấu trên mặt đất.

Lên mặt quá vậy.

Tần Quân á khẩu, hắn tò mò hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh có nhìn thấu tu vi của Thiên Mệnh Đại Đế không?

Cơ Vĩnh Sinh bực bội nói:

- Không được, ta vốn là một lũ tàn hồn, ngươi nghĩ ta không gì không làm được sao?

Không phải sao?

Khóe môi Tần Quân co giật, cho đến nay Cơ Vĩnh Sinh luôn biểu hiện rất mạnh, ở trong lòng hắn thì y không gì không làm được.

Các sinh linh hò reo:

- Cứ thế giải tán?

- Đại đế bá đạo ghê.

- Đại đế nói đúng, Đại La Thủy Tiên quá mạnh, các ngươi nhìn mặt đất Yêu Khư đi, hầu như bị hủy hết.

- Nếu bây giờ không trói buộc thì sau này bùng nổ đại kiếp nạn còn cỡ nào nữa?

- Đại đế uy vũ!

Tuy hơi tiếc nhưng bọn họ ủng hộ quyết định của Thiên Mệnh Đại Đế.

Đại chiến hai giới Âm Dương này nếu diễn ra trong địa bàn của bọn họ thì đúng là tai nạn hủy diệt.

Hôm nay có Thiên Mệnh Đại Đế đứng ra cũng cho đám cường giả đỉnh cao khác lời cảnh cáo.

Cửu U Âm Đế mở lỗ đen đi thông Âm phủ ngay giữa hư không, quay đầu nói với Tần Quân:

- Ân oán giữa chúng ta chưa chấm dứt, ngươi tự giải quyết cho tốt!

Tần Quân nhướng mày, tên này bị ngu sao?

Tần Quân thầm nghĩ:

- Phải tăng tốc kế hoạch Âm phủ.

Sớm muộn gì hắn sẽ khống chế Âm phủ, khi đó chờ xem Cửu U Âm Đế còn dám hăm dọa không.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Thái Thượng Lão Quân, tò mò hỏi:

- Tên ngươi là gì?

Một Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, nếu Thiên Mệnh Đại Đế không có mặt thì người đó có thể tung hoành thiên địa vô địch.

Thái Thượng Lão Quân bình tĩnh nói:

- Thái Thượng Lão Quân.

Tần Quân căng thẳng, chắc Thiên Mệnh Đại Đế không phải muốn trừ khử Thái Thượng Lão Quân đi?

Làm số một đương thời chắc chắn không cho phép cường giả có thể uy hiếp mình tồn tại. Như Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ có lẽ chỉ như con heo được Thiên Mệnh Đại Đế nuôi, không cấu thành uy hiếp.

Thiên Mệnh Đại Đế híp mắt cười nói:

- Tên hay, có dám cùng ta lên trời chiến một trận?

Có dám lên trời chiến?

Người nghe hút ngụm khí lạnh.

Ai dám tiếp chiến? Đối phương là Thiên Mệnh Đại Đế!

Tồn tại vô địch, người mạnh nhất rong ruổi thiên địa mấy vạn năm!

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế cau mày. Như Lai híp mắt.

Thái Thượng Lão Quân hay Thiên Mệnh Đại Đế đều mạnh hơn xa bọn họ, Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Như Lai tò mò nếu hai người đánh nhau sẽ phát ra hỏa hoa thế nào.

Thái Thượng Lão Quân vung phất trần, bình tĩnh hỏi ngược lại:

- Có gì không dám?

Thái Thượng Lão Quân không màng danh lợi, cũng không e ngại tranh đấu.

Một câu lạnh nhạt khiến người cảm nhận ngạo khí không gì sánh bằng.

Thái Thượng Lão Quân không sợ Thiên Mệnh Đại Đế!

Thiên Mệnh Đại Đế cười càng tươi, chậm rãi bay lên. Thiên Mệnh Đại Đế không nói nhưng hành động đã biểu thị thái độ.

Thái Thượng Lão Quân bay lên theo, hai người cùng bay lên trời khu vực mây lôi dày đặc.

Tần Quân căng thẳng trong lòng, không biết Thái Thượng Lão Quân có thể đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế được không.

Người có tên cây có bóng, danh hào Thiên Mệnh Đại Đế quá vang dội. Nếu Thái Thượng Lão Quân ở trạng thái cao nhất thì Tần Quân không lo gì.

Như Lai nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ, bây giờ đắc tội Thiên Mệnh Điện e rằng không tốt.

Thái Thượng Lão Quân, Thiên Mệnh Đại Đế đã song song bay vào mây lôi mất tăm.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Ngươi không yên tâm thực lực của Lão Quân sao? Huống chi chúng ta không sợ!

Như Lai nhíu chặt mày, Tần Quân nói câu đó dường như rất hiểu biết kiếp trước của họ. Liên tưởng đến đám Thần Ma Long Đế, Vô Chi Kỳ, suy nghĩ của Như Lai hỗn loạn.

Đùng!

Rất nhanh trên mây lôi truyền đến tiếng gầm rú kinh thế, uy áp vô thượng thổi quét thiên địa. Tất cả sinh linh ngước lên nhìn, mây lôi bắt đầu cuồn cuộn như đại dương trong bão tố, vô cùng đồ sộ.

Không thấy Thái Thượng Lão Quân, Thiên Mệnh Đại Đế đánh nhau thế nào nhưng hơi thở chiến đấu khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Đất đai hoang tàn rung bần bật như có động đất.

Các sinh linh bàn tán xôn xao, rất là giật mình:

- Đáng sợ quá, không ngờ có người có thể chiến với Thiên Mệnh Đại Đế.

- Xem tình hình thì trong một chốc khó phân ra thắng thua.

- Thái Thượng Lão Quân? Mới rồi lão ta nói cái tên này?

- Không ngờ trận chiến này có ý nghĩa vượt thời đại.

- Sau ngày hôm nay mười hạng đầu Hùng Chủ bảng sẽ biến động. Nhan Đế dựa vào thuộc hạ có thể một bước lên mây rồi.

Tần Quân mặt không đổi sắc, hắn chưa từng ngán ngại Thiên Mệnh Đại Đế, dù Thái Thượng Lão Quân thua thì hắn cũng cũng không sợ.

Hắn còn át chủ bài, Bồ Đề Tổ Sư!

Có Tôn Ngộ Không thuyết phục Bồ Đề Tổ Sư, sớm muộn gì lão sẽ cống hiến sức lực cho hắn.

------oOo------

Chương 1017: Thiên Mệnh chiến Lão Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ nhìn khung trời, lẩm bẩm:

- Hai kẻ biến thái.

Cửu U Âm Đế đã mở lối vào Âm phủ xong, đám âm binh chen chúc ùa vào. Cửu U Âm Đế ngước đầu nhìn trời, dường như có thể xuyên từng tầng mây sấm thấy Thái Thượng Lão Quân, Thiên Mệnh Đại Đế đánh nhau.

Đám thành viên Nhan Vương Điện Chân Võ Đại Đế, Lục Nhĩ Mi Hầu tụ tập tới chỗ Tần Quân.

Nhìn khắp nơi hoang tàn, đất đai vỡ vụn, vô số hiệp cốc hiển hiện ra, thây ngã khắp nơi, máu tươi đã nhuộm đỏ mặt đất.

Nhiên Đăng khẽ rên:

- Ư . . .

Tần Quân, Như Lai cúi đầu nhìn. Nhiên Đăng chậm rãi mở mắt ra, đôi mắt mơ hồ. Đầu óc Nhiên Đăng nặng trịch dường như mơ rất nhiều, thật giả khó phân rõ.

Tần Quân cười cợt hỏi nhỏ:

- Rốt cuộc ngươi đã tỉnh?

Nhiên Đăng nhớ ký ức kiếp trước khi thấy cảnh này sẽ nghĩ gì?

Như Lai là đồng môn của lão, hai người cùng hàng Phật Tổ. Nhưng Như Lai bị Nhiên Đăng làm bị thương nặng, cơ nghiệp xây dựng bị hủy hoại trong một chốc.

Nhiên Đăng lắc đầu, suy nghĩ bắt đầu rõ ràng.

Như Lai khẽ thở dài, không nỡ nhìn bộ dạng thê thảm của Nhiên Đăng:

- A di đà phật.

Thù hận Nhiên Đăng đã tan biến, nhưng Như Lai khó sinh ra hảo cảm.

Tiếng niệm Phật đánh thức Nhiên Đăng, lão bản năng muốn đứng lên, nhưng mới bị phế bỏ khiến thân thể lão yếu ớt, vừa gượng dậy đã lảo đảo ngã xuống.

Nhiên Đăng như bị sét đánh nhìn hai tay mình, biểu tình tuyệt vọng không dám tin:

- Tu vi của ta . . .

Mới nhớ lại ký ức luân hồi liền phát hiện mình đã là phế nhân, tâm tính cao ngạo như Nhiên Đăng làm sao chịu nổi?

Tần Quân nhìn xuống lão, lạnh lùng nói:

- Ngươi sai ở chỗ đối địch với trẫm!

Tần Quân ngẩng đầu nhìn trời.

Nhiên Đăng ngây ra một lúc mới ngước đầu lên, bần thần thấy Như Lai, vẻ mặt lão xấu hổ.

Con ngươi Như Lai co rút, y đeo mặt nạ khó thấy biểu tình, trong lòng y dậy sóng dữ.

- Không lẽ lão đã . . .?

Như Lai rất thông minh, nhìn sơ liền biết tại sao Nhiên Đăng lộ vẻ mặt xấu hổ.

Trong phút chốc nỗi lòng hai người cực kỳ phức tạp.

Nếu lúc trước hai người có ký ức kiếp trước, hai Phật Tổ của Phật Môn liên hợp thì ai ngăn cản nổi?

Đáng tiếc, không có nếu như.

***

Đất Đông Hoàng, trên bầu trời Yêu Hoàng cung.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng trên nóc cung điện nhíu chặt chân mày rậm:

- Hai hơi thở mạnh quá, mạnh hơn chiến đấu lúc trước gấp mười lần. Là ai đang đánh nhau?

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất thắc mắc nhưng không hoảng, gã nói mạnh là khi so với người khác.

Khóe môi Đông Hoàng Thái Nhất cong lên:

- Càng lúc càng thú vị, xem ra trời rất nhanh sẽ thủng.

Chờ phá trời Đông Hoàng Thái Nhất mới nhe nanh ra. Gã tự phụ phi phàm không để ai vào mắt, bao gồm Thiên Mệnh Đại Đế số một đương thời.

***

Khi hơn một ngàn vạn âm binh, âm tướng rút lui, Cửu U Âm Đế không đi ngay, gã muốn xem Thái Thượng Lão Quân và Thiên Mệnh Đại Đế ai mạnh hơn.

Kiếm Chủ cũng đứng giữa hư không chờ.

Không biết qua bao lâu, tiếng gầm rú trên mây lôi chợt ngừng, uy nghiêm khuếch tán trong thiên địa nhanh chóng tán đi.

Chiến đấu kết thúc.

Tần Quân híp mắt, thầm toát mồ hôi giùm Thái Thượng Lão Quân.

Thái Thượng Lão Quân chưa phục hồi đỉnh cao, chỉ hơn Như Lai một tiểu cảnh giới, đối diện Thiên Mệnh Đại Đế số một đương thời chắc chắn rất vất vả. Tần Quân không muốn Thái Thượng Lão Quân bị gì.

Mây lôi cuồn cuộn chợt vẹt ra, từng tia nắng chiếu xuống đất đai.

Đã lâu rồi Yêu Khư không thấy trời trăng.

Thái Thượng Lão Quân chậm rãi giáng xuống, đạo bào không rách, tóc không rối, cầm phất trần bay hướng Tần Quân, hoàn hảo như chưa từng đánh nhau.

Xôn xao!

Không lẽ Thái Thượng Lão Quân thắng?

Các sinh linh rất khó tin, sao Thiên Mệnh Đại Đế thua được?

Một sinh linh chỉ lên trời hét to:

- Các ngươi nhìn kìa!

Tất cả sinh linh ngước lên xem.

Thiên Mệnh Đại Đế lơ lửng trên áng mây, mặt trời trên đầu, gã nhìn xuống đất đai. Giống như Thái Thượng Lão Quân, Thiên Mệnh Đại Đế cũng không bị thương, áo đỏ không rách rưới, hai tay tự nhiên rũ xuống, môi treo nụ cười khó nhìn thấu.

Chờ Thái Thượng Lão Quân bay về Tần Quân vội hỏi:

- Lão Quân có bị thương không?

Các cường giả Nhan Vương Điện kính sợ nhìn Thái Thượng Lão Quân, đây là cường giả khủng bố có thể đại chiến với Thiên Mệnh Đại Đế.

Thái Thượng Lão Quân mim cười:

- Không sao.

Thái Thượng Lão Quân xoay người nhìn Thiên Mệnh Đại Đế trên trời, cười nói:

- Người này xứng là thiên kiêu.

Thiên kiêu!

Có thể được Thái Thượng Lão Quân gọi là thiên kiêu đủ thấy đánh giá Thiên Mệnh Đại Đế cao.

Tần Quân càng thêm mơ hồ, rốt cuộc ai thua ai thắng?

Không lẽ bất phân thắng bại?

Nhìn bộ dạng của Thái Thượng Lão Quân, Thiên Mệnh Đại Đế dường như rất vui vẻ, hay là . . .

Khụ khụ . . .

Tần Quân vội vàng vứt bỏ tạp niệm, ngước đầu nhìn Thiên Mệnh Đại Đế.

Trên áng mây Thiên Mệnh Đại Đế như vị thần nhìn xuống đất đai, mỉm cười nói:

- Thái Thượng Lão Quân, ta nhớ kỹ tên này. Ngươi khá lắm, lần sau chúng ta ra thiên ngoại đánh một trận sảng khoái đi!

Nói xong Thiên Mệnh Đại Đế tan biến tại chỗ.

Đám sinh linh ngơ ngác ngó nhau, rốt cuộc ai thắng?

Thái Thượng Lão Quân lắc đầu cười, thấy ánh mắt thắc mắc của Tần Quân, lão nhẹ giọng nói:

- Ta lúc này không đánh lại hắn.

Không đánh lại?

Tần Quân hút ngụm khí lạnh, Thiên Mệnh Đại Đế mạnh dữ vậy? Vượt qua Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ?

Thực lực như vậy hoàn toàn có thể bóp chết vị tiên nhân Sở Câu Hoài, không khoa học!

Tần Quân suy nghĩ sâu xa, phát hiện mình không nhìn thấu thế giới này.

Thái Thượng Lão Quân biểu hiện bằng phẳng, tuy hai người chưa phân ra cao thấp nhưng lão biết nếu đánh thật bình thường mình thua.

Tần Quân an ủi:

- Lão Quân đừng nản lòng, thực lực thật sự của Lão Quân hơn xa hắn.

Hệ thống triệu hoán Thái Thượng Lão Quân không phải trạng thái cao nhất, không thì đã dễ dàng dạy cho Thiên Mệnh Đại Đế cách làm người.

Nhưng trận chiến này khiến Tần Quân sâu sắc nhận biết Thiên Mệnh Đại Đế mạnh cỡ nào.

Nhiên Đăng có thể nhẹ nhàng cho Cửu U Âm Đế hạng hai đương thời ăn hành, Nhiên Đăng bị Thái Thượng Lão Quân nghiền dễ như kiến, giờ Lão Quân tự nhận không đánh lại Thiên Mệnh Đại Đế số một đương thời.

Hèn gì người ta nhắc tới Cửu U Âm Đế, Thiên Mệnh Đại Đế đều không chút do dự đinh ninh Thiên Mệnh Đại Đế mạnh nhất.

Tên này đã chế bá phương thiên địa này.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán:

- Chậc, không ngờ thiên hạ hiện nay còn có thiên kiêu như vậy, đáng tiếc không cùng thời đại với ta.

- Ai?

- Thì là Thiên Mệnh Đại Đế!

------oOo------

Chương 1018: Đánh bại nhân vật chính thiên địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Vĩnh Sinh không biết thân phận thật của Thái Thượng Lão Quân nên tôn sùng Thiên Mệnh Đại Đế hơn, có thể khiến cao ngạo như Cơ Vĩnh Sinh, Thái Thượng Lão Quân cùng khen là biết Thiên Mệnh Đại Đế ghê gớm cỡ nào.

Tần Quân hầm hừ không phục:

- Hừ, sớm muộn gì trẫm sẽ giẫm Thiên Mệnh Đại Đế ở dưới chân!

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Đánh bại nhân vật chính thiên địa. Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì Thiên Mệnh Đại Đế là nhân vật chính thiên địa của thế giới này, túc chủ muốn đạp hắn sẽ dẫn đến tranh giành số mệnh.

Nếu túc chủ có thể tự mình đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân ngây người.

Nhân vật chính thiên địa?

Tần Quân thầm líu lưỡi, hèn gì Thiên Mệnh Đại Đế lợi hại như vậy.

Cái gọi là nhân vật chính thiên địa tức là thiên kiêu nhận thiên địa khí vận che chở, đặt trong truyện là nhân vật chính từng giây từng phút leo lên vị trí chí tôn vô thượng.

Liễu Nhược Lai là Vận Mệnh Chi Tử, nhận vận mệnh thiên vị, có thể xem như nhân vật chính.

Tần Quân chợt chú ý đến từ then chốt của nhiệm vụ:

- Khoan, tự mình đánh bại?

Tức là Tần Quân một mình khiêu chiến Thiên Mệnh Đại Đế?

Hệ thống trả lời:

- Đúng vậy, nếu một mình đánh bại nhân vật chính thiên địa sẽ có xác suất đánh cắp khí vận từ người đó.

Tần Quân đã hiểu, hắn không hoảng ngược lại hơi mong chờ.

Làm đế hoàng, hắn không cần ra tay, đa số chiến tranh do thuộc hạ ra trận, hắn lo khống chế toàn cục. Mỗi tội Tần Quân có trái tim không chịu cô đơn, nghĩ tới cảnh tự mình đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế làm hắn hơi mong chờ.

Tuy thực lực của Tần Quân và Thiên Mệnh Đại Đế cách xa, nhưng tốc độ đột phá của hắn rất mau, một năm từ phàm nhân bò đến Kim Tiên cảnh, nhìn khắp thiên hạ tốc độ đột phá kiểu này có ai bằng hắn?

- Hừ! Thiên Mệnh Đại Đế, chờ bị trẫm đánh bại đi!

Trong khi Tần Quân suy nghĩ vẩn vơ thì Cửu U Âm Đế đã rời đi.

Bóng lưng Cửu U Âm Đế rất cô đơn, trận chiến này người thua lớn nhất là y.

Đường đường là hạng hai đương thời nhưng không làm gì Độ Ác, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ, Thái Thượng Lão Quân được. Hôm nay qua đi Cửu U Âm Đế khó giữ vị trí hùng chủ hạng hai.

Tần Quân xoay người nói:

- Dọn dẹp chiến đấu đi, chôn huynh đệ đã chết, Nhan Vương thành chúng ta phải dời chỗ rồi.

Trận chiến này Nhan Vương Điện đã chết mấy trăm vạn binh sĩ, con số cụ thể không tính toán được.

Đám người Chân Võ Đại Đế chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

Đại quân Cửu U rút về, mặc kệ quá trình thế nào tóm lại Nhan Vương Điện thắng. Thiên Mệnh Đại Đế cũng không đánh bại Thái Thượng Lão Quân của Nhan Vương Điện được, đám thuộc hạ bọn họ rất vui vẻ.

Đám sinh linh xem cuộc chiến ở phía xa lục tục rời đi, họ đều rất hưng phấn. Đi ra ngoài thổi phồng về trận chiến này cũng có cảm giác thành tựu.

Các sinh linh hưng phấn chỉ muốn loan tin ra ngoài ngay:

- Nhan Vương Điện sắp vươn lên rồi!

- Hiển nhiên, sau ngày hôm nay hùng chủ hạng hai chắc chắn là Nhan Đế!

- Cửu U Âm Đế tội nghiệp, đại quân Cửu U mạnh đáng sợ nhưng Nhan Vương Điện càng mạnh.

- Hai bên binh lực cách xa, chẳng qua sức chiến đấu cao tầng của Nhan

Vương Điện mạnh hơn.

- Ta rất muốn biết giữa Thiên Mệnh Đại Đế và Thái Thượng Lão Quân ai thua ai thắng.

Một cơn bão cuốn sạch thiên hạ sắp đến.

Tần Quân vừa trò chuyện với Thái Thượng Lão Quân vừa nghe hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đánh bại Cửu U Chi Địa. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân nhoẻn miệng cười.

Đánh bại Cửu U Chi Địa?

Còn chưa tính!

Trong lòng Tần Quân có cán cân, dã tâm của hắn lớn hơn, hắn muốn thu phục Âm phủ.

Kiếm Chủ ở phía xa nhìn Tần Quân chăm chú một cái rồi rời đi.

Tần Quân nhìn bóng lưng Kiếm Chủ, sờ cằm suy tư. Vứt bỏ chuyện Kiếm Chủ quấy rối cuộc chiến thì hắn rất muốn thu phục gã.

Thái Thượng Lão Quân hỏi:

- Ngươi hứng thú với người đó?

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Ừm! Lão Quân thấy hắn thế nào?

Thái Thượng Lão Quân vuốt râu nói:

- Kiếm tu không tệ, đáng để lôi kéo.

Thái Thượng Lão Quân bỗng rất mong chờ đi theo Tần Quân sẽ được thấy

cái gì, trải qua điều gì.

Mệnh cơ không thể nói rõ đó không lẽ là cơ duyên thuộc về lão?

Đạt đến Đại La Thủy Tiên cảnh rồi muốn tiến bộ tu vi hơn nữa chỉ dựa vào khắc khổ tu luyện là rất khó khăn, phải tìm kiếm cơ duyên mới đột phá được.

Tần Quân đưa ra lời mời:

- Sau này Lão Quân đi bên trẫm đi. Không giấu gì Lão Quân, dưới tay trẫm có một tông sư không thua Lão Quân, nếu hai người gặp nhau có lẽ sẽ có thu hoạch.

Tần Quân nói tông sư ý chỉ Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư có ký ức kiếp trước nhưng Tần Quân tin lão sẽ không nhiều chuyện muốn giúp Thái Thượng Lão Quân nhớ lại, dù lão có muốn cũng không làm được. Hai vị siêu cường giả có thể kiềm chế lẫn nhau.

Thái Thượng Lão Quân tò mò hỏi:

- A? Có thật không?

Giao lưu ngộ đạo với cường giả cùng đẳng cấp sẽ trợ giúp cho nhau.

Đến độ cao như bọn họ có tu hành riêng biệt, một số cảm ngộ đôi khi khiến người thực lực tăng vọt.

Xưa có đại năng ngộ đạo một xuân thu lập đất thành tiên.

Tần Quân cười nói:

- Khi đó trẫm sẽ tự mình dẫn Lão Quân đi gặp.

Đã lâu không đến viếng Bồ Đề Tổ Sư, sau này phải tìm thời gian đi làm thân mới được.

Cách cửu đế thiên hạ còn một thời gian, trong lúc trước chắc Nhan Vương Điện không có vấn đề gì. Tiếp theo Tần Quân phải chấp chưởng Thiên

Đình Đại Tần. làm xong hàng loạt chi nhánh nhiệm vụ để lớn mạnh thế lực của mình. Sau này Thiên Đình Đại Tần, Nhan Vương Điện sẽ là thế lực lớn trong thiên hạ, sau khi Hùng Chủ bảng đổi mới Tần Quân định dùng hai thân phận vào mười hàng đầu.

Nhưng Tần Quân không dám chắc chắn, Thiên Đình Đại Tần hay Nhan Vương Điện đều ít có vực dưới quyền, tiếp theo nên tấn công các vực, mở ra đường tranh bá.

Tần Quân cười nói:

- Lão Quân, chúng ta về thành rồi trò chuyện tiếp đi.

Tần Quân dặn dò đám chấp sự Nhan Vương Điện đứng canh một bên, sau đó mang theo Thái Thượng Lão Quân bay về Nhan Vương thành.

Quá nhiều binh sĩ chết trận, Tần Quân không định chôn ngay tại chỗ rồi thôi, còn phải an ủi người thân của đám lính, họ không thể chết vô ích.

Tần Quân luôn phóng khoáng với thuộc hạ, dù sao người ta liều mạng vì hắn, có cho nhiều tài phú hơn cũng không so sánh được.

Ít nhất Tần Quân tin như vậy.

------oOo------

Chương 1019: Đại cục thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Chưa đầy nửa ngày sau khi đại chiến hai giới Âm Dương kết thúc tin tức đã truyền đi mười mấy vực, vẫn đang lan sang vực khác. Phỏng chừng sau vài ngày toàn thiên hạ đều biết.

Sinh linh các vực nghe tin xong rất rung động.

Vô số sinh linh thảo luận.

- Cái gì? Nhiên Đăng, Kiếm Chủ, Thiên Mệnh Đại Đế đều đánh nhau?

- Ui, hèn gì Yêu Khư truyền đến tiếng chấn động khủng bố như thế, hóa ra có nhiều cường giả đại chiến.

- Nhan Đế lợi hại vậy sao? Độ Ác, Thái Thượng Lão Quân thuộc hạ dưới tay có thể dao động địa vị của Cửu U Âm Đế?

- Thái Thượng Lão Quân là ai? Có thể đánh nhau với Thiên Mệnh Đại Đế mà không sứt mẻ gì.

- Bậy bạ, chắc hai người không đánh nhau đâu, ít ra Thiên Mệnh Đại Đế cũng không tổn hao một cọng tóc.

Gió mưa sấm dậy, đại kiếp nạn sắp đến, không khí ngày càng nặng nề.

Trung Hoang, Minh Vương thành.

Đám cao tầng Minh Vương điện nghe xong tin tức biểu tình kinh dị, không khí trong đại điện vô cùng căng thẳng.

Tuy Yêu Khư đã bị hủy nhưng Nhan Vương Điện chiến thắng, cộng thêm những cường giả bỗng nhiên xuất thế, họ xứng là thế lực cấp bá chủ như mặt trời ban trưa. Bây giờ Nhan Vương Điện sắp đổi địa bàn.

Bên cạnh là Yêu Hoàng cao sâu khó dò, khó nắm bắt. Minh Vương điện thành cục bánh thơm ngon đối với Nhan Vương Điện. Minh Vương điện chiếm lĩnh mấy chục vực, nếu Nhan Vương Điện khống chế thì sẽ càng mạnh.

Một trưởng lão la lên:

- Điện chủ, chúng ta không thể ngồi chờ chết!

Các trưởng lão khác lên tiếng đồng ý.

Minh Mộng Ma Tôn ngồi trên ghế chủ rơi vào dằn vặt. Từ khi nàng leo lên vị trí điện chủ thì từng bước khó khăn, hoàn toàn không hưởng thụ sung sướng từ quyền lực điện chủ.

Minh Mộng Ma Tôn biết Nhan Đế đầy dã tâm, nhưng hiện tại có cách gì?

Liều mạng với Nhan Vương Điện?

Đừng thấy địa bàn của Minh Vương điện lớn hơn Nhan Vương Điện nhiều, nếu đánh nhau, Nhan Vương Điện phái một Đại La Chí Tiên tới là đủ quét ngang Minh Vương điện.

Một trưởng lão tuổi già run run đứng dậy:

- Điện chủ, hay bắt tay với Viêm Hoàng đi. Hải Cực Điện Vô Tận Chi Hải đã khai chiến với Nhiên Đăng, nay Nhiên Đăng mạnh mẽ, Hải Cực Điện thua chắc. Phần Khư ở bên cạnh sẽ không khoanh tay nhìn, Nhiên Đăng một mình độc chiếm không chừng sẽ theo dõi Phần Khư. Viêm Hoàng xếp hạng ba trên Hùng Chủ bảng, Cửu U Âm Đế hùng chủ hạng hai không chèn ép nổi Nhiên Đăng!

Mọi người suy nghĩ sâu xa.

Minh Vương điện cách Vô Tận Chi Hải không quá xa, giống như Tiệt Giáo cung đều dựa sát Vô Tận Chi Hải. Phần Khư ở đầu bên kia Vô Tận Chi Hải. Bốn phương thế lực rất gần nhau, chính giữa là đống nhãi nhép không đáng lo.

Một trưởng lão khác đứng lên trầm giọng nói:

- Đại thế thiên hạ đã đến, nếu muốn sống sót thì phải liên minh!

Minh Vương điện đã đến tình trạng diệt tuyệt, phải ôm đùi thôi.

Mắt Minh Mộng Ma Tôn hấp háy, lòng dao động:

- Viêm Hoàng?

Viêm Hoàng, Nhan Đế, Nhiên Đăng, Yêu Hoàng sẽ thành bốn bá chủ gần vùng này, rất có thể sẽ là bốn đế trong cửu đế thiên hạ. Minh Mộng Ma Tôn sẽ không biết lượng sức mình đi giành cửu đế thiên hạ, ôm đùi một đế là tốt lắm rồi.

Nhiên Đăng không được, dã tâm quá nặng. Nhan Đế cũng không thể, quá cứng rắn. Yêu Hoàng càng đừng nói, không bao giờ chấp nhận nhân tộc, còn xem tu sĩ nhân tộc như nô lệ. Chỉ còn lại Viêm Hoàng trong vòng suy xét.

***

Thần Vực, trong thành bảo Thần Điện.

Mắt Tôn Như Đạo sáng rực nói:

- Hay cho Nhan Đế, một trận chiến nổi tiếng, một bước lên trời. Lần sau Hùng Chủ bảng đổi mới Nhan Đế sẽ đứng trên đỉnh thiên địa.

Đánh bại Cửu U Chi Địa có ý nghĩa lớn biết bao, dù trong quá trình xảy ra nhiều biến cố nhưng Nhan Vương Điện đã thắng.

Một trưởng lão Thần Điện nghi hoặc hỏi:

- Thái Thượng Lão Quân và Độ Ác, hai người này mạnh hơn Cửu U Âm Đế, xem ra bối cảnh của Nhan Đế không đơn giản. hay là thế lực ẩn thế nào?

Thiên địa lớn như vậy có rất nhiều tiểu thế giới ẩn giấu thế gia cổ xưa.

Ví dụ Cơ gia, Kiếm Đình, Kỳ Lang Vương vân vân, những thế lực đó giấu trong tiểu thế giới.

Tôn Như Đạo nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, cười hỏi:

- Gần đây Tần Thánh Đế có động tĩnh gì không? Bên ngoài lớn chuyện như vậy mà hắn không nhúng tay vào sao?

Nghe đồn Nhan Đế khá trẻ tuổi, làm người ta không kiềm được đánh đồng với Tần Thánh Đế.

Hai hùng chủ trẻ tuổi cuồng vọng nếu đụng độ sẽ xảy ra chuyện gì?

Bồ Đề Tổ Sư chiến Thái Thượng Lão Quân?

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Bạch Trạch chiến Độ Ác?

Ngẫm kỹ lại Tôn Như Đạo cảm giác đáng sợ. Thiên Đình Đại Tần hay Nhan Vương Điện đều có siêu cường giả khiến gã ngước nhìn. Thần Điện chỉ có mình gã là Đại La Kim Tiên, không xứng với cái tên sáu điện ba địa chút nào.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu nói:

- Không có, gần đây Thiên Đình Đại Tần không có động tác gì.

Mỗi lần Hắc Điệp Tiên Tử bái phỏng Tần Quân là Bạch Trạch sẽ kịp lúc kêu hắn về, nên nàng không nghi ngờ gì.

Từ Thiên Đình Đại Tần đến Yêu Khư qua lại ít nhất mất nửa tháng.

Tôn Như Đạo trầm giọng nói:

- Chờ qua cửu đế thiên hạ sẽ biến thiên, đại kiếp nạn sắp tới, chúng ta phải sớm chuẩn bị.

Tôn Như Đạo nhìn quét một vòng, không có trưởng lão nào dám đối diện với gã.

Chuẩn bị?

Các trưởng lão hai mặt nhìn nhau, bọn họ có thể chuẩn bị cái gì?

Ngày xưa Thần Vô Cơ mạnh mẽ còn có lưới quan hệ, gã chết, các bằng hữu tốt liền cắt đứt qua lại với Thần Điện. Nay Thần Điện cô đơn, nếu không phải đã rời xa trung tâm thiên hạ tranh đấu e rằng sớm bị người tằm ăn rồi.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử lấp lóe nói:

- Đầu vào Thiên Đình Đại Tần đi!

Hắc Điệp Tiên Tử cố ý phát ra khí thế, lấy thế đè người.

Nhan Vương Điện biểu hiện mạnh mẽ, Hắc Điệp Tiên Tử không muốn

người nàng để ý nhất bị so thấp hơn, định để Thần Điện dung nhập vào Thiên Đình Đại Tần trợ giúp Tần Quân mạnh mẽ hơn.

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Đại chiến hai giới Âm Dương thành đề tài toàn Thiên Đình Đại Tần nóng bỏng thảo luận. Các Thần Ma nhớ kiếp trước đều la làng.

Dương Tiễn trợn to mắt nói:

- Thái Thượng Lão Quân? Thật không vậy?

Dương Tiễn đang ở trong đình viện. Hao Thiên Khuyển, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá, Na Tra, Hồng Hài Nhi, La Sĩ Tín đều có mặt. Bọn họ là đám Thần Ma hiếu chiến, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã.

Các Thần Ma lên tiếng:

- Đúng là tên Thái Thượng Lão Quân, chắc không phải là trùng hợp đi?

- Có lẽ người thật, dễ dàng phế Nhiên Đăng mà.

- Chúng ta chuyển thế đến thế giới này thì tại sao Thái Thượng Lão Quân không thể?

- Lão Quân đến thì tuyệt, chờ có lúc đi kiếm lão xin đan dược ăn.

Người vui nhất là Tôn Ngộ Không, kiếp trước Thái Thượng Lão Quân trợ giúp y nhiều, đặc biệt sau khi y dung hợp ký ức của Đấu Chiến Thắng Phật.

------oOo------

Chương 1020: Thập Điện Diêm Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Với tu vi của Thái Thượng Lão Quân rất dễ giết Tôn Ngộ Không, nhưng mắt nhắm mắt mở cho y ăn vụng đan dược, bỏ y vào lò luyện đan để y

nhanh chóng dung hợp dược hiệu, luyện thành Hỏa Nhãn Kim Tinh. Trên đường Tây Du bảo bối của Thái Thượng Lão Quân gây nhiều rắc rối cho Tôn Ngộ Không, nhưng không có lần nào thật sự uy hiếp mạng sống.

Dương Tiễn, Na Tra thì rầu lo. Đó là phân thân Thánh Nhân, còn ở thế lực khác, ngày sau nếu đánh với Thiên Đình Đại Tần thì rắc rối.

La Sĩ Tín vỗ ngực bảo đảm:

- Thái Thượng Lão Quân có đáng gì, La Sĩ Tín ta ở đây, đừng sợ!

Đám người Dương Tiễn không biết nên nói cái gì.

Tôn Ngộ Không tức giận nói:

- Bằng vào ngươi? Không bằng một ngón tay của Lão Quân!

Tôn Ngộ Không đã đột phá Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, hơn xa La Sĩ Tín. Nhưng gã là tổ của Kỳ Lân, nghe vậy khùng lên muốn đánh ba ngàn hiệp với Tôn Ngộ Không.

Đình viện hỗn loạn.

Trong Thái Bạch phủ.

Thái Bạch Kim Tinh cầm quyển trục truyền tin thẫn thờ thật lâu, biểu tình cực kỳ phức tạp:

- Lão Quân đến . . .

Với đám Thần Ma đến từ thời không Tây Du thì sức uy hiếp của Thái Thượng Lão Quân rất lớn, mang đến rung động còn hơn Như Lai, Nhiên Đăng. Thái Thượng Lão Quân không đáng sợ, nhưng đáng sợ là bản tôn của lão, Thánh Nhân Lõa Tử.

Thái Bạch Kim Tinh khẽ thở dài:

- Trời thật sự biến.

Thái Bạch Kim Tinh và Thái Thượng Lão Quân khá thân, sâu sắc biết sự

khủng bố của lão. Thái Thượng Lão Quân chiến đấu với Thiên Mệnh Đại Đế không làm Thái Bạch Kim Tinh giật mình, vì Thái Thượng Lão Quân có thực lực đó!

***

Ban đêm.

Nhan Vương thành lơ lửng trên không trung, mặt đất vỡ nát bên dưới, các sơn cốc trong màn đêm trông kinh dị khủng bố.

Tần Quân ngồi xếp bằng trong tẩm cung của mình, ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Sau khi chiến tranh chấm dứt, nguyên Nhan Vương thành chìm trong yên tĩnh, tất cả sinh linh cần nghỉ ngơi, bao gồm Tần Quân. Nhưng hắn định thừa dịp không khí vui mừng triệu hoán một Thần Ma cường đại.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Trái tim Tần Quân chìm trong bình tĩnh.

Hy vọng đừng làm trẫm thất vọng.

Tần Quân thầm nghĩ, giây sau tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngưu Lang, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Ngưu Lang . . .

Khóe môi Tần Quân co giật:

- Hệ thống, ngươi đang tát mặt trẫm? Triệu hoán lại!

Ngưu Lang là cái thứ gì? Trừ khoe ân ái ra có ích lợi gì?

Tần Quân rủa thầm trong bụng.

Hệ thống bắt đầu triệu hoán lại.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Diêm La Vương, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Diêm La Vương?

Mắt Tần Quân sáng rực, rốt cuộc lại triệu hoán ra một Thần Ma Âm phủ. Diêm La Vương là vua khống chế địa phủ trong thần thoại, sau lưng còn tồn tại mạnh hơn nữa.

Nhắc tới Diêm Vương mọi người thường liên tưởng đến Thập Điện Diêm Vương. Gồm có nhất điện Tần Quảng Vương, nhị điện Sở Giang Vương, tam điện Tống Đế Vương, tứ điện Ngũ Quan Vương, ngũ điện Diêm La Vương, lục điện Biện Thành Vương, thất điện Thái Sơn Vương, bát điện Đô Thị Vương, cửu điện Bình Đẳng Vương, thập điện Chuyển Luân Vương.

Tây Du Ký mở rộng, Diêm La Vương nổi tiếng nhất, biểu hiện trong Tây Du Ký khá uất ức, bị Tôn Ngộ Không xé bỏ Sinh Tử bộ chỉ dám báo lên Thiên Đình. Nhưng vì Tây Du rất có thể là âm mưu, trước đại thế Diêm La Vương chỉ có thể cúi đầu. Ít nhất trong Tây Du Ký không thấy Diêm La Vương đánh nhau, thực lực khó phán xét.

Tần Quân quyết định:

- Chọn hắn đi, phục hồi ký ức kiếp trước.

Diêm La Vương nhớ kiếp trước thì có kinh nghiệm quản lý Âm phủ, cho gã liên hợp với Chung Quỳ dần tằm ăn Âm phủ.

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Diêm La Vương.

[Diêm La Vương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Diêm Vương.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Hoàng Tuyền Diêm Vương Công.

Thần thông: Địa Ngục Chi Tru. Âm Dương Xuyên qua.

Pháp bảo: Sinh Tử Bộ. Phán Quan Bút.

Mức độ trung thành: 81 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ?

Tần Quân trợn to mắt không dám tin, đây là tên hèn trong Tây Du Ký sao?

Hệ thống giải thích rằng:

- Làm Diêm Vương trong địa phủ chắc chắn thực lực không kém, huống chi Diêm La Vương chưa từng đánh nhau trong Tây Du Ký. Tu vi của Diêm La Vương là căn cứ từ các phiên bản thần thoại, truyền thuyết dân gian tổng hợp lại, đã là đỉnh thần thoại. Tuy Diêm La Vương chịu thiệt trước mặt Tôn Ngộ Không, nhưng trước đại thế Phật giáo cường thịnh, Diêm La Vương dù gì là đạo giáo.

Tần Quân đã hiểu, nhưng Tôn Ngộ Không bây giờ vẫn mạnh Diêm La Vương, chậc, đã định trước gã không cách nào tẩy rửa sỉ nhục.

Đáng nhắc tới là Diêm La Vương mang theo Sinh Tử Bộ, Phán Quan Bút.

Tần Quân lười nghĩ nhiều, mang theo nhiều pháp bảo cũng tốt.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Cửu U Âm Đế, tiếp theo ác mộng mới bắt đầu!

Nhi tử bị giết, Cửu U Âm Đế chắc chắn không bỏ qua thù này, trước khi đi gã còn buông lời hăm dọa. Cửu U Âm Đế đã không chịu ngừng tay thì Tần Quân sẽ cho gã vạn kiếp bất phục!

***

Cửu U Chi Địa.

Trong cung điện u ám Cửu U Âm Đế quỳ trước bia đá lớn, bia khắc đầy hoa văn kỳ lạ trúc trắc khó hiểu. Trong điện trừ mấy chục ngọn đèn dầu ra không có thứ khác.

Mặt Cửu U Âm Đế vặn vẹo, hai nắm tay siết chặt lạnh lùng nói:

- Nhan Đế! Độ Ác! Thái Thượng Lão Quân! Nhiên Đăng! Kiếm Chủ! Bổn tọa muốn cho các ngươi không chết tử tế được!

Hôm qua thua đánh nát tự tôn của Cửu U Âm Đế.

Gã không cam lòng!

Gã muốn báo thù!

Cửu U Âm Đế không hận Thiên Mệnh Đại Đế, tuy ăn nói khó nghe nhưng nếu không nhờ Thiên Mệnh Đại Đế xuất hiện có lẽ gã đã chết.

Cửu U Âm Đế loáng thoáng nghe tiếng Ưu Công Tử kêu gọi:

- Phụ thân cứu nhi . . .!

Cửu U Âm Đế giật mình vụt ngẩng đầu nhìn xung quanh, đáng tiếc chỉ là nghe nhầm.

Thật lâu sau Cửu U Âm Đế dập đầu trước bia đá, tiếng trán bình bình đập vào nền đá quanh quẩn trong điện tăng thêm sắc màu âm trầm.

Một thanh âm cực kỳ uy nghiêm bỗng truyền ra từ bia đá:

- Ngươi có chuyện gì gọi bản tôn?

Người Cửu U Âm Đế run rẩy.

Nếu không phải tình thế bức ép, Cửu U Âm Đế bất lực thì không dám kêu gọi bia đá.

Cửu U Âm Đế cắn răng nói:

- Cửu U có khó khăn, ta rất khó bảo đảm sẽ bảo vệ được Cửu U Chi Địa.

Cửu U Âm Đế chỉ có thể nói như vậy, không thể nói vì nhi tử của gã tự tìm chết đắc tội thế lực dương gian, sau đó gã chủ động khai chiến, cuối cùng thảm bại.

------oOo------

Chương 1021: Mục tiêu Trung Hoang

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người đời đều cho rằng Cửu U Âm Đế là chủ Âm phủ, không biết thật ra có một người thật sự khống chế Âm phủ.

Lúc trước Cửu U Âm Đế ngẫu nhiên được truyền thừa Cửu U Chi Địa, không thì gã làm sao có thành tựu như hôm nay?

Thanh âm trong bia đá bất mãn hỏi:

- Phương thiên địa còn có sinh linh mà ngươi không thể đánh bại?

Uy áp to lớn bùng nổ khiến Cửu U Âm Đế như bị búa tạ đập ngã xuống đất. Cửu U Âm Đế dù gì là siêu cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng bị thanh âm đó đè ép không thể nhúc nhích.

Thanh âm uy nghiêm lại vang lên:

- Cổ Tiên giới đã phong tỏa Huyền Đương đại thế giới của các ngươi, dù bản tôn muốn xen vào cũng rất rắc rối, chỉ có thể ban cho ngươi một ít lực lượng.

Cửu U Âm Đế mừng như điên, nhưng không dám ngẩng đầu nhìn bia đá.

Chủ Cửu u thật sự đến từ thiên ngoại!

Cảnh giới đến độ cao Cửu U Âm Đế khó thể tưởng tượng.

- Nếu ngươi còn làm bản tôn thất vọng thì bản tôn sẽ phế ngươi!

Cửu U Âm Đế kinh sợ bảo đảm:

- Tuyệt đối sẽ không!

Một luồng sáng đỏ bay ra từ bia đá chui vào người Cửu U Âm Đế.

Bùm!

Hơi thở kinh khủng bộc phát từ cơ thể Cửu U Âm Đế, chấn động nguyên cung điện.

Cửu U Âm Đế cảm nhận lực lượng liên miên không ngớt ùa vào thân thể, gã cười như điên.

Cửu U Âm Đế quát to:

- Nhan Đế, bổn tọa muốn khiến ngươi nợ máu trả bằng máu!

Vô số âm binh, âm tướng lo lắng cho Cửu U Âm Đế, họ sợ gã vì lần thua này mà tẩu hỏa nhập ma.

***

Đại chiến hai giới Âm Dương truyền nhanh khắp thiên hạ, mấy trăm vực đều thảo luận việc này.

Nhan Vương Điện chôn mấy trăm vạn binh sĩ xong bắt đầu di chuyển.

Nguyên Yêu Khư hầu như bị hủy hết, Nhan Vương Điện chỉ có thể chọn địa bàn mới. Theo Lý Tư đề nghị Tần Quân điều khiển Nhan Vương thành bay hướng vực thuộc quyền Minh Vương điện.

Trong đình viện, Tần Quân dặn dò Diêm La Vương:

- Đến Âm phủ hãy tìm Chung Quỳ, các ngươi liên hợp chắc sẽ nhẹ nhàng hơn.

Vóc dáng Diêm La Vương cao to, mặt đen thui, đứng dưới bóng cây cực kỳ rùng rợn, như một lệ quỷ, còn là quỷ vương.

Diêm La Vương gật đầu cười nói:

- Ta sẽ cố gắng nhanh chóng lớn mạnh Hoàng Tuyền cung, bệ hạ chờ quân đến Cửu U đi!

Nói xong Diêm La Vương lắc người như làn khói chui vào mặt đất biến mất.

Tần Quân lắc đầu cười, Diêm La Vương có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh, đặt ở Âm phủ cũng là cường giả đỉnh cao, cộng với thủ đoạn khi gã làm Diêm Vương, Tần Quân rất tin tưởng gã.

Tần Quân bắt đầu suy tư:

- Trong tay còn ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, nên đưa cho ai đây?

Nhan Vương thành bay vào địa bàn Minh Vương điện rồi nhưng không ngừng lại, vì mục tiêu của Tần Quân là Trung Hoang.

Bá chiếm Trung Hoang bằng với khống chế mệnh mạch của Minh Vương điện.

Nhan Vương thành to lớn biết bao, bay nhanh kéo theo gió to làm sinh linh dọc đường nó đi liên tục kinh kêu.

Nhìn Nhan Vương thành, các sinh linh than thở thay cho Minh Vương điện:

- Thành trì to quá, nó biết bay nữa!

- Bị ngu à? Đó là Nhan Vương thành!

- Nhan Vương thành? Ui, Nhan Đế sắp đánh lén Minh Vương điện? Cách đại chiến hai giới Âm Dương mới qua hai ngày!

- Yêu Khư nát bét rồi, không lẽ kêu Nhan Vương Điện ở trên trời. Cục đất mềm gần đây chỉ có Minh Vương điện là thích hợp nhất.

- Tội ghê, Minh Vương điện dù gì là một trong sáu điện ba địa giờ rơi vào

kết cục mặc người xâm lược.

Một số tu sĩ thuộc Minh Vương điện vội vàng truyền tin tức trở lại.

Nhan Đế sắp tấn công Trung Hoang!

Tuy bây giờ binh lực của Nhan Vương Điện không ra gì nhưng không chịu nổi nó có nhiều siêu cường giả.

Tần Quân đến tường thành, gió to thổi vù vù. Như Lai, Dương Thiền đứng cạnh hắn.

Như Lai vẫn đội mặt nạ màu vàng cười khẽ:

- Chuyến này bệ hạ không cần ra tay Minh Vương điện cũng sợ bay mất hồn vía.

Trải qua đại chiến hai giới Âm Dương Như Lai hoàn toàn chịu phục, mặc dù việc Nhiên Đăng khiến lòng y lấn cấn nhưng Tần Quân có thể chiêu đến Thái Thượng Lão Quân khiến y cực kỳ khâm phục.

Điều này phải chăng chứng minh Tần Quân và Thánh Nhân Lão Tử có quan hệ?

Có Thánh Nhân chống lưng thì khác hẳn.

Tần Quân không hề khiêm tốn cười nói:

- Tất nhiên rồi.

Minh Vương điện đã không đáng lọt vào mắt Tần Quân.

Chắc Minh Mộng Ma Tôn không dám chống đối hắn, nếu biết điều chủ động đầu hàng Tần Quân sẽ suy xét đối xử tốt với họ, còn dám chống cự thì hắn sẽ không chút nương tình.

Một bóng người bay ra khỏi thành, là Bạch Trạch. Nàng đeo mạng che mặt cũng vì giấu tai mắt người.

Bạch Trạch chưa bay đến gần lưng Tần Quân đã truyền âm:

- Bệ hạ, Thiên Đình Đại Tần xảy ra chuyện!

Tần Quân vội xoay người lại, thấy Bạch Trạch thì sắc mặt khó xem.

Có thể khiến Bạch Trạch tự mình đến thông báo chắc chắn là việc lớn.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Độ Ác, Nhan Vương thành nhờ vào ngươi bảo vệ, trẫm có việc trở về một chuyến.

Không đợi Như Lai phản ứng Tần Quân đã bay hướng Bạch Trạch.

Dương Thiền là số ít người biết thân phận thật của Tần Quân nên không thắc mắc.

Như Lai nhìn bóng dáng Bạch Trạch, thầm suy tư. Là chuyện gì khiến Bạch Trạch tự mình đến?

Nhưng nhớ tới Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân khiến Như Lai lười nghĩ nhiều. Có hai ông trùm tọa trấn, ai dám đối địch với Tần Quân là tự tìm chết. Phương thế giới này đã không ai có thể ngăn cản bước chân của Tần Quân.

Tần Quân vừa mang theo Bạch Trạch bay hướng giữa thành vừa hỏi nhỏ:

- Chuyện gì xảy ra?

Bạch Trạch đáp nhanh, mắt đầy kinh sợ:

- Là Liễu thánh phi xảy ra chuyện!

Tim Tần Quân rớt cái bịch, hỏi dồn:

- Thật ra xảy ra chuyện gì!?

Không lẽ thọ mệnh của Liễu Nhược Lai có vấn đề?

Bạch Trạch ngập ngừng mấp máy môi:

- Không phải . . . Nàng . . . Nói không rõ, bệ hạ trở về xem liền biết!

Tần Quân càng lo lắng hơn, nếu Liễu Nhược Lai bị gì thì hắn không chịu nổi. Hắn đã có lỗi với Thủ Tâm, không thể có lỗi với Liễu Nhược Lai.

***

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Thánh thành phồn hoa nay đầy mùi thuốc súng. Đám chiến tướng Hậu Nghệ, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn lơ lửng trên trời, nghiến răng nghiến lợi.

Một bóng dáng yểu điệu lơ lửng đối diện họ, áo xanh bay theo gió, mái tóc đen nhánh xõa ra, khuôn mặt xinh đẹp lạnh lùng khiến chúng sinh không dám đến gần. Đặc biệt đôi mắt đẹp lạnh băng.

Là Liễu Nhược Lai.

Lúc này Liễu Nhược Lai khác với ngày xưa, nhiều kiến trúc bên dưới đã sụp đổ, hiển nhiên lúc trước đã xảy ra chiến đấu.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai hỏi:

- Làm sao đây? Chúng ta không thể thương tổn thánh phi!

Thánh phi là thân thiên kim, bọn họ không đụng vào được.

------oOo------

Chương 1022: Người vận mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín tính nóng như lửa cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dương Tiễn mở miệng nói:

- Chờ bệ hạ trở về đi.

Dương Tiễn biết Tần Quân đi đâu nhưng không thể tiết lộ ra.

Liễu Nhược Lai từ từ giơ tay phải lên, hư không xé rách, một thanh trường kiếm băng tinh bay ra rơi vào trong tay nàng.

Ong ong ong ong ong!

Trường kiếm băng tinh rung nhẹ phát ra tiếng vù vù, nếu phàm nhân nghe sẽ tinh thần hoảng hốt.

Liễu Nhược Lai nắm thanh kiếm, lẩm bẩm:

- Bạch Kinh Mệnh kiếm, rót vận mệnh vào sẽ hóa mục nát thành sinh linh.

Liễu Nhược Lai lúc trước khác hẳn với ngày thường, toát ra lạnh lùng khiến người giả thiết nàng bị đoạt xá.

Khương Tử Nha đứng trên mái hiên trợn to mắt nói:

- Thanh kiếm kia!

Các tướng quân đứng bên cạnh biểu tình rung động.

Nhìn Bạch Kinh Mệnh kiếm ánh mắt đầu tiên khiến người cảm giác tim đập chân run.

Loại cảm giác này rất kỳ lạ, nó khiến bất an trong lòng nhanh chóng nẩy mầm mọc rễ.

Hậu Nghệ, Tôn Ngộ Không nhíu chặt mày, cảm giác Bạch Kinh Mệnh kiếm rất nguy hiểm.

Hậu Nghệ đầy thắc mắc thì thào:

- Thanh kiếm kia có lịch ra sao?

Hình Thiên chợt xuất hiện bên cạnh Hậu Nghệ, biểu tình trầm trọng. Gã

mới từ hạ giới lên liền cảm nhận hơi thở khủng bố của Bạch Kinh Mệnh kiếm.

Hình Thiên kinh ngạc kêu lên:

- Ủa? Đó chẳng phải là Liễu thánh phi sao?

Hình Thiên ngạc nhiên phát hiện tu vi của Liễu Nhược Lai đang tăng vọt, gã mới kêu lên nàng đã đột phá Chân Tiên cảnh cửu trọng, có xu hướng vượt qua Kim Tiên cảnh.

Hậu Nghệ không trả lời, vì gã cũng không rõ.

Liễu Nhược Lai cầm Bạch Kinh Mệnh kiếm bỗng múa kiếm pháp, thân hình mơ hồ, mũi kiếm xẹt qua không trung, bông tuyết rơi.

Bầu trời trong xanh bỗng đổ tuyết, dân chúng, tu sĩ Thánh thành rất khó hiểu.

Khối khu vực này đã bị phong tỏa, không ai dám đến gần tra xét tình huống.

Liễu Nhược Lai như chìm trong trạng thái ngộ đạo rất huyền ảo, tốc độ múa kiếm càng lúc càng nhanh, từng đợt tàn ảnh hiển hiện ra, tư thế khác nhau.

Đám Thần Ma thiên tư thông tuệ như Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn rung động. Tôn Ngộ Không rơi vào suy tư trước, sau đó là Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, rồi đến Dương Tiễn, Na Tra, Viên Hồng, Hồng Hài Nhi.

Đám Đại La Chí Tiên Kim Quang Thánh Mẫu, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Hạng Vũ cũng lộ vẻ mặt trầm ngâm.

Kiếm pháp của Liễu Nhược Lai huyền ảo làm người xem có cảm ngộ khác nhau.

Liễu Nhược Lai mở miệng nói, giọng trong trẻo không chứa tình cảm:

- Ba ngàn đại đạo đều vì vận mệnh, trong dòng sông vạn pháp đều không .

. .

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Hằng Nga, Tỳ Bà đứng trên Thánh Đế phong ngạc nhiên nhìn. Liễu Nhược Lai ở trong mắt các nàng như thiếu nữ ngây thơ không lớn lên, nhưng nàng lúc này tựa như nữ thần cao cao tại thượng, thần thánh lạnh lùng cao ngạo.

Đát Kỷ nhíu mày hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Cung nữ đứng bên cạnh giật bắn người vội vàng quỳ xuống, kinh sợ đáp:

- Nô tỳ cũng không rõ. Vốn thánh phi nương nương đang yên lành thì bỗng ôm đầu la hét, khi đó khiến nô tỳ sợ hết hồn . . .

Đát Kỷ nhíu chặt mày.

Hằng Nga chậm rãi nói:

- Hình như nàng ấy thức tỉnh cái gì.

Tỳ Bà gật đầu, Đại La Kim Tiên như nàng cũng không xem hiểu Liễu Nhược Lai bị gì. Nhưng Tỳ Bà thấy kiếm pháp của Liễu Nhược Lai vô cùng cao thâm, không phải ngẫu nhiên có được.

Không lẽ Liễu Nhược Lai được truyền thừa gì?

Đám nữ nhân nỗi lòng dao động, đổ mồ hôi giùm Liễu Nhược Lai.

Trên Thánh Đế phong. Chúc Long và Trọng Minh Điểu xoay quanh, ánh mắt mờ mịt, hồi ức nhìn Liễu Nhược Lai.

Tần Quân và Bạch Trạch bay ra khỏi ngự hoa viên.

Tần Quân thấy Liễu Nhược Lai thì thở phào, hắn còn sợ nàng lại bị vấn đề tuổi thọ, không còn được thấy khuôn mặt tươi cười của nàng. Nhưng giây sau Tần Quân phát hiện kỳ kỳ.

Tu vi của Liễu Nhược Lai đột phá đến Kim Tiên cảnh nhất trọng, vẫn đang

tăng vọt.

Nàng thi triển kiếm pháp càng khiến tinh thần Tần Quân rung động, nỗi kính sợ dâng lên trong lòng.

Con ngươi Tần Quân co rút hoang mang vì cảm xúc kỳ lạ của mình:

- Chuyện gì vậy? Cảm giác này . . .

Cơ Vĩnh Sinh kinh kêu:

- Nha đầu đã thức tỉnh? Không thể nào!

Tần Quân càng bất an, vội hỏi:

- Là sao? Thức tỉnh cái gì?

Tần Quân biết Liễu Nhược Lai là Vận Mệnh Chi Tử, không lẽ vấn đề nằm ở thân phận này?

Cơ Vĩnh Sinh gằn từng chữ, rất là giật mình:

- Nàng là Vận Mệnh Chi Tử, người thừa kết vận mệnh đương thời. Giờ nàng đang nhận vận mệnh thể hồ quán đính, một chốc hóa long phượng, thế không thể đỡ! Trước kia ta ở thiên ngoại đã kiến thức sự lợi hại của Vận Mệnh Chi Tử, đó là nhân vật chính của ba ngàn thế giới, là thiên kiêu vạn cổ thật sự.

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn nghe ra kiêng dè trong giọng nói của Cơ Vĩnh Sinh.

Tồn tại làm Cơ Vĩnh Sinh kiêng kỵ thì chắc chắn cực mạnh.

Tần Quân sắc mặt khó xem hỏi:

- Nàng sẽ ra sao?

Liễu Nhược Lai lúc này cho Tần Quân cảm giác xa lạ.

Cơ Vĩnh Sinh trả lời càng khiến Tần Quân bất an:

- Nàng sẽ biến thành người chấp hành vận mệnh, chấp đạo vì vận mệnh!

Kiếm thế của Liễu Nhược Lai càng sắc bén, mấy trăm tàn ảnh lơ lửng quanh nàng, kiếm quang lấp lánh, hình ảnh rất là đồ sộ.

Kim Tiên cảnh nhị trọng!

Liễu Nhược Lai lại đột phá!

Cùng lúc đó, bên trên Thánh thành kéo mây lôi, sấm sét đì đùng, Đại La Chí Tiên cũng phải run rẩy.

Khoa Phụ trầm giọng quát:

- Đó là cái gì!?

Nhìn theo ánh mắt Khoa Phụ thấy mây lôi cuồn cuộn hiện ra một con mắt to khủng bố như thần linh vĩ ngạn ở trên mây lôi nhìn xuống thiên địa, con mắt lạnh lùng vô cùng, khiến người sống lưng lạnh toát.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài:

- Vận Mệnh Chi Nhãn, thôi tiêu, nha đầu sắp bị vận mệnh mang đi, nhận truyền thừa cao nhất.

Cơ Vĩnh Sinh rất thổn thức, thần tích trong truyền thuyết xuất hiện trước mắt nhưng y không kích động nổi, vì biết tiếp theo Tần Quân sẽ rất đau khổ.

Bị mang đi?

Con ngươi Tần Quân co rút, tim đập nhanh như tiếng trống trận.

Đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn khiến Tần Quân cảm nhận uy áp như trời sập, đó là uy áp không thể chống đối. Tần Quân chỉ nhìn một cái đã không dám ngẩng cao đầu.

Nỗi sợ này không phải vì Tần Quân nhỏ yếu mà do vận mệnh siêu thoát hết thảy.

Liễu Nhược Lai bỗng thu kiếm về, nhảy người bay hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Tần Quân cố nén áp lực mạnh mẽ còn hơn thiên uy, ngửa đầu hét to:

- Nhược lai!

Đám người Hình Thiên, Hậu Nghệ, Tôn Ngộ Không kinh hoàng nhìn Vận Mệnh Chi Nhãn, không dám nhúc nhích.

Liễu Nhược Lai nghe tiếng kêu ngừng lại trên không trung, ngoái đầu nhìn Tần Quân, truyền âm:

- Cảm tạ mọi thứ ngươi làm cho ta, nhưng ta cũng trả lại mấy chục luân hồi cho ngươi. Tình duyên xưa từ nay đứt đoạn!

Nói xong Liễu Nhược Lai xoay người tiếp tục bay hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

------oOo------

Chương 1023: Bao trùm vận mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nổi giận:

- Chết tiệt!

Tần Quân nhảy lên, hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một tia chớp khủng bố giáng xuống nhanh đến mức Hình Thiên không kịp phản ứng.

Tần Quân cảm giác đau nhức lan tràn toàn thân, thân thể không thuộc về hắn từ từ rơi xuống Thánh thành.

Liễu Nhược Lai bản năng quay đầu nhìn, cùng Tần Quân bốn mắt giao nhau. Nàng thấy sự lưu luyến, hắn thấy sự lạnh lùng.

Liễu Nhược Lai nhắm mắt thì thào:

- Vận mệnh siêu thoát hết thảy, thậm chí bao trùm thiên đạo, phàm linh và ta không thể có liên quan gì, quên ta đi!

Sau khi thức tỉnh truyền thừa vận mệnh, ký ức luân hồi mấy chục lần cũng trỗi dậy, nàng là Liễu Nhược Lai, cũng là Thủ Tâm, càng là người chấp hành vận mệnh.

Nàng có rất nhiều nhiệm vụ, tư tình nhi nữ không thể níu kéo bước chân của nàng.

Tần Quân bị thiên lôi đánh trúng sắp rớt xuống đất, Bạch Trạch vội đón đỡ hắn.

Thân thể tê dại nhưng Tần Quân chưa mất ý thức, hắn nhìn Liễu Nhược Lai bay hướng Vận Mệnh Chi Nhãn, trong lòng tràn ngập vô tận giận dữ và không cam lòng. Hắn không hận Liễu Nhược Lai, chỉ căm thù cái gọi là vận mệnh.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

- [Đinh! Xúc phát nhiệm vụ cao nhất: Bao trùm vận mệnh. Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì Liễu Nhược Lai là Vận Mệnh Chi Tử, sau khi có mang cốt nhục của Tần Quân ngẫu nhiên thức tỉnh vận mệnh truyền thừa, nàng sẽ trở thành người chấp hành vận mệnh. Nếu túc chủ có thể vượt qua vận mệnh sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Con ngươi Tần Quân co rút.

Liễu Nhược Lai có mang cốt nhục của hắn?

Bùm!

Pháp lực cuồng bạo bộc phát từ thân thể Tần Quân, Tam Muội Chân Hỏa tràn ra từ chỗ chân lông của hắn. Bạch Trạch giật nảy mình vội lùi ra.

Tam Muội Chân Hỏa bao bọc Tần Quân nhanh chóng ngưng tụ thành Cực Viêm Ma Thần, phát ra hơi thở hung ác khiến người trợn to mắt.

Hình Thiên cau mày kêu lên:

- Đó là . . .?

Hơi thở của Cực Viêm Ma Thần khiến Hình Thiên cũng thấy sợ.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá trợn tròn mắt, hai người biết Tần Quân có huyết mạch khủng bố, từng thấy cảnh giống vậy trong bụng Hắc Hải Vương Kình.

Cực Viêm Ma Thần khủng bố tuyệt luân bám vào người Tần Quân, mặt hắn dữ tợn. Vốn bị thiên lôi đánh gân cốt đứt từng khúc, nhưng nhờ lực lượng thần hồn của Cơ Vĩnh Sinh trợ giúp nên nhanh chóng liền lại.

Tần Quân nhảy lên lao hướng Liễu Nhược Lai.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài:

- Thôi, ngươi muốn chiến thì chiến đi.

Sau đó giọng điệu Cơ Vĩnh Sinh ngông cuồng bá đạo nói:

- Vận mệnh thì sao? Cơ Vĩnh Sinh ta không sợ thần tiên, còn ngươi không sợ vận mệnh! Cực Viêm Ma Thần luôn là như vậy!

Tần Quân không quan tâm Cơ Vĩnh Sinh nói gì, lúc này hắn chỉ muốn đâm thủng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Mây lôi cuồn cuộn, Vận Mệnh Chi Nhãn siêu lớn ẩn trong đó. Bất cứ sinh linh nào đều cảm thấy mình nhỏ bé trước mặt nó.

Tần Quân cắn răng giận dữ hét:

- Ai cũng không thể cướp Nhược Lai của trẫm!

Làm đế hoàng vốn phải vô tình, nhưng Tần Quân không muốn bắt chước ai khác, hắn chỉ muốn làm bản thân.

Liều mạng bảo vệ điều mình quan tâm, trừ bỏ tất cả thứ mình ghét!

Cực Viêm Ma Thần giơ tay chộp Liễu Nhược Lai, một tia chớp lại giáng xuống, tốc độ mau đến khó tin.

Keng!

Đại Đạo Sinh Thiên Luân xuất hiện trên đỉnh đầu Tần Quân từ bao giờ cản lại thiên lôi, phá nát ánh sao đầy trời.

Các tướng quân Thiên Đình Đại Tần rung động nhìn. Bệ hạ uy vũ thế sao?

Đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn khiến họ không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng Tần Quân dám chống lại, bằng vào điều này đã làm Bạch Trạch, Hình Thiên, Hậu Nghệ khâm phục.

Liễu Nhược Lai quay đầu nhìn khuôn mặt dữ tợn quyết tuyệt của Tần Quân, mắt lóe tia sáng khác lạ. Liễu Nhược Lai vung Bạch Kinh Mệnh kiếm, một luồng kiếm khí chém hướng Tần Quân, kiếm khí dài mười trượng tựa như thất luyện chém đứt Cực Viêm Ma Thần trên người hắn.

Lý Nguyên Bá trợn to mắt nói, biểu tình khó tin:

- Đó là kiếm khí gì vậy!?

Tốc độ của kiếm khí kia mau đến Lý Nguyên Bá không thấy rõ, quan trọng nhất là kiếm khí kia như ẩn chứa lực lượng nào đó có thể chém hết thảy.

Tần Quân không ngừng lại, Cực Viêm Ma Thần nhanh chóng phục hồi, Liễu Nhược Lai sửng sốt nhìn.

Bộp!

Tần Quân chộp tay Liễu Nhược Lai kéo mạnh, nàng ngã vào vòng tay hắn.

Vận Mệnh Chi Nhãn con ngươi co rút, Tần Quân thấy vô số hình ảnh

khủng bố in trong mắt.

Kiếp trước tầm thường nhạt nhẽo, kiếp này bị biếm hành hạ. Có hình ảnh đám nữ nhân Đát Kỷ, Liễu Nhược Lai, Chúc Nghiên Khanh chết thảm. Thiên Đình Đại Tần bị hủy diệt, Tôn Ngộ Không chết trận sa trường. Tần Quân rơi vào hoảng hốt.

Vô số cảnh bi thảm trong sợi dây số phận như bão biển ập vào Tần Quân, khiến hắn đau đớn về mặt tinh thần vô cùng.

Nhìn Tần Quân nhắm mắt cắn chặt răng, biểu tình đau đớn, tim Liễu Nhược Lai đau nhói. Liễu Nhược Lai bản năng buông Bạch Kinh Mệnh kiếm, sờ mặt Tần Quân.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Mặc kệ ngươi là si mị võng lượng gì, ăn một gậy của lão Tôn đây!

Tôn Ngộ Không cầm Kim Cô Bổng xông hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Tôn Ngộ Không nhích người, đám chiến tướng Hình Thiên, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Dương Tiễn, Viên Hồng đều phản ứng lại bay lên xông hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Bọn họ là tướng quân dưới tay Tần Quân, sao có thể nhìn hắn chịu khổ?

Làm thần tử của người thì phải không tiếc bản thân!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thiên lôi cuồn cuộn, Vận Mệnh Chi Nhãn nhìn Tần Quân và Liễu Nhược Lai chằm chằm, trong ánh mắt lạnh lùng khiến người lạnh lòng.

Một thiên lôi giáng trúng Tôn Ngộ Không, y đau nhe răng nhưng vẫn giơ cao Kim Cô Bổng, tâm tùy ý động, gậy biến dài ra đâm hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Hậu Nghệ kéo Xạ Nhật Cung Thần liên tục bắn ba mũi tên, tên rực lửa xẹt qua bầu trời Thánh thành. Vô số dân chúng, tu sĩ chấn động.

Toàn thành bị tiếng thảo luận nhấn chìm:

- Đang đánh nhau?

- Tề Thiên Đại Thánh và Hình Thiên ra tay!

- Đó là tên của tướng quân Hậu Nghệ!

- Thánh Đế bệ hạ sao rồi?

- Con mắt đó là gì? Khủng khiếp quá, không dám nhìn thẳng!

Vận Mệnh Chi Nhãn xuất hiện đem đến cảm giác sợ hãi khó tả cho Thánh thành.

***

Nam Tận Hải.

Biển rộng mênh mông chợt dậy sóng thần, một hòn đảo đen siêu khổng lồ dâng lên. Kéo khoảng cách xa mới thấy đó không phải hòn đảo mà là con cá voi siêu lớn.

Hắc Hải Vương Kình!

Con ngươi Hắc Hải Vương Kình co rút tràn đầy khó tin:

- Hơi thở này . . . là lực lượng vận mệnh . . .!

Ánh mắt Hắc Hải Vương Kình xuyên qua nhiều lớp biển mây, bình chướng không gian tập trung Vận Mệnh Chi Nhãn trên bầu trời Thánh thành.

------oOo------

Chương 1024: Không tin số phận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nỗi lòng Hắc Hải Vương Kình không bình tĩnh, lo âu tràn ngập trong lòng:

- Thật sự là đại kiếp nạn sắp đến, không ngờ lại một đời Vận Mệnh Chi Tử thức tỉnh. Đây là phúc hay họa đối với Huyền Đương đại thế giới?

Thần Vực, thành bảo Thần Điện.

Hắc Điệp Tiên Tử đứng trên mái hiên nhíu chặt chân mày thanh tú lẩm bẩm:

- Hơi thở này . . . hình như đã cảm ứng ở đâu rồi.

Rất nhanh Hắc Điệp Tiên Tử biến sắc mặt giật mình kêu lên:

- Vận Mệnh Chi Nhãn! Không lẽ hắn đến? Không đúng, đã qua mười mấy vạn năm, hắn không thể đến nữa. Hay Vận Mệnh Chi Tử mới đã thức tỉnh?

Hắc Điệp Tiên Tử càng nghĩ càng hết hồn, người run bần bật như nhớ lại chuyện khủng bố gì.

Hắc Điệp Tiên Tử lẩm bẩm:

- Đó là tồn tại mà sư phụ cũng sợ ba phần.

Hắc Điệp Tiên Tử nhớ hình ảnh Cơ Vĩnh Sinh đụng độ Vận Mệnh Chi Tử đời trước.

Có lẽ trong Huyền Đương đại thế giới không có ghi chép về Vận Mệnh Chi Tử, nhưng ở thiên ngoại Vận Mệnh Chi Tử cao cao tại thượng như Thiên Mệnh Đại Đế trong Huyền Đương đại thế giới, nhận vô số chủng tộc ngước nhìn.

Huyền Đương là người số một nhân tộc ở phương thiên địa này, nhân tộc xưng bá thiên địa này, người đời gọi là Huyền Đương đại thế giới.

Mười mấy vạn năm trước, khi ấy Hắc Điệp Tiên Tử còn nhỏ, Vận Mệnh Chi Tử đời trước giáng lâm Huyền Đương đại thế giới. Vì khi đó danh tiếng Cơ Vĩnh Sinh lan xa thiên ngoại, Vận Mệnh Chi Tử đặc biệt tới khiêu chiến.

Hắc Điệp Tiên Tử không biết kết cục thế nào nhưng sau khi Cơ Vĩnh Sinh trở về sắc mặt khó xem, tuyên bố bế quan.

Vận Mệnh Chi Tử không còn giáng lâm Huyền Đương đại thế giới nữa.

Khuôn mặt Hắc Điệp Tiên Tử rung động, nàng biến mất tại chỗ:

- Hơi thở đó tuyền đến từ Nam Vực, không lẽ . . .?

Vận Mệnh Chi Tử xuất hiện trong Thiên Đình Đại Tần, dù chỉ mới thức tỉnh cũng rất có thể dẫn đến hạo kiếp, cộng thêm tính cách của Tần Quân, Hắc Điệp Tiên Tử rất khó yên lòng.

***

Trung Hoang, Nhan Vương thành.

Thái Thượng Lão Quân đứng trên tường thành nhìn xuống chiến đấu bên dưới. Nhan Vương thành đến, Minh Vương điện sợ hãi vội rút lui, nhưng vẫn có một số sinh linh ngoan cố thề sống chết tác chiến, hiện tại đám người Mông Điềm đang giải quyết đám lâu la này.

Thái Thượng Lão Quân chợt cau mày:

- Hưm?

Dường như Thái Thượng Lão Quân cảm ứng được cái gì, xoay người nhìn hướng nam.

Thái Thượng Lão Quân cau mày lẩm bẩm:

- Đây là hơi thở của thiên đạo? Không đúng, cao cấp hơn thiên đạo.

Thái Thượng Lão Quân nhớ lúc trước Tần Quân vội vã rời đi, hay có liên quan đến việc này?

Thái Thượng Lão Quân vội bấm đốt tay suy tính, rất nhanh biến sắc mặt.

- Sao có thể như vậy? Bệ hạ muốn nghịch mệnh?

***

Đất Đông Hoàng, trong Yêu Hoàng cung.

Mùi đàn hương tràn ngập, năm xà nữ vặn vẹo. Mười mấy yêu vương ngồi hai bên, ca múa thăng bình. Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên đài cao hưởng thụ bình tĩnh hiếm có.

Thiên hạ tranh thế chỉ mình Yêu Hoàng thờ ơ, ít khi bước ra đất Đông Hoàng. Nhiều người cho rằng Đông Hoàng Thái Nhất yếu đuối không có chí lớn, nhưng sinh linh mạnh cỡ nào đánh vào đất Đông Hoàng đều không còn trở ra.

Đông Hoàng Thái Nhất bỗng cau mày, lắc người biến mất trên ngai báu. Các yêu vương vẫn ăn uống linh đình, không chú ý thấy gã rời đi.

Trên nóc Yêu Hoàng cung.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng trên tượng đá tam túc Kim Ô, chân mày dính chặt vào nhau.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Vì sao ta có cảm giác bất an?

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn hướng phát ra hơi thở, dường như gã có thể thấy Vận Mệnh Chi Nhãn dù cách mấy ngàn vạn dặm.

***

Tia chớp đì đùng trên tầng mây, Thiên Mệnh Đại Đế ngồi xếp bằng luyện công giữa không trung. Huyền lôi giáng xuống người Thiên Mệnh Đại Đế, gã vẫn dửng dưng như tảng đá, không chút phản ứng.

Thiên Mệnh Đại Đế chợt mở mắt ra, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày lẩm bẩm, vẻ mặt hoang mang:

- Khí lạnh này . . . rất giống hắn.

Người đó đã mấy vạn năm không xuất hiện, từng hứa không đến nữa.

Vậy tại sao bây giờ đến?

Thiên Mệnh Đại Đế tự nhủ:

- Chẳng lẽ có một người khác?

Sau đó Thiên Mệnh Đại Đế lắc đầu cười, lo lắng nhiều có ích gì?

Đánh một trận ngắn ngủi với Thái Thượng Lão Quân cho Thiên Mệnh Đại Đế cảm ngộ mới, nên gã lên chín tầng trời tu luyện. Đến cảnh giới của Thiên Mệnh Đại Đế có chút cảm ngộ đã là khó khăn, gã không muốn bỏ qua cơ hội.

Thiên Mệnh Đại Đế khẽ hừ, tiếp tục nhắm mắt tu luyện:

- Vận Mệnh Chi Tử? Sớm muộn gì ta sẽ vượt qua ngươi, chứng minh cho ngươi biết phàm nhân cũng có thể bao trùm trên vạn tộc!

***

Nam Vực Thiên Thế Giới, tiếng gầm rú không dứt bên tai.

Tôn Ngộ Không, Hình Thiên, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Viên Hồng, La Sĩ Tín, Hạng Vũ, Kim Quang Thánh Mẫu, Cửu Linh Nguyên Thánh, Na Tra, mười mấy chiến tướng điên cuồng đánh hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Vận Mệnh Chi Nhãn được màn sáng bảo vệ, đám người Tôn Ngộ Không không thể đột phá. Hình Thiên đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn cũng không thể đánh thủng màn sáng.

Hậu Nghệ đứng trên nóc lâu vũ liên tiếp bắn tên, ánh lửa chiếu rọi nguyên Thánh thành. Vô số dân chúng, tu sĩ trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Mấy trăm hòn đảo bay rung lắc, Thánh thành cũng vậy.

Liễu Nhược Lai ôm Tần Quân, hắn nhắm mắt cắn răng, trên mặt nổi gân xanh rõ ràng rất đau đớn.

Vận Mệnh Chi Nhãn cố ý phô bày hình ảnh bi thảm liên quan Tần Quân trong sợi chỉ vận mệnh rót vào óc hắn, khiến hắn hiểu đối diện vận mệnh thì bất cứ sinh linh nào cũng phải thần phục.

Liễu Nhược Lai thì thào:

- Cần gì như vậy?

Liễu Nhược Lai không phải hỏi Tần Quân mà đang hỏi vận mệnh.

Vận Mệnh Chi Nhãn ở trên trời chợt khép mắt rồi mở ra, uy áp khiếp người giáng xuống. Đám tướng quân Tôn Ngộ Không, Hình Thiên cảm giác lực lượng khó tả rơi xuống vai mình, mọi người rớt nhanh xuống, tốc độ như sao băng rơi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám tướng liên tục rớt xuống thành, đập sập các lâu vũ, bụi mù bay lên.

Tần Quân dựa vào ngực Liễu Nhược Lai chợt mở mắt ra, hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo.

Liễu Nhược Lai cau mày. Mắt Tần Quân bắn ra tia sáng đỏ khiến người không thấy rõ con ngươi, thân thể run rẩy chậm rãi đứng lên.

Khí thế bá đạo tuyệt luân phát ra từ người Tần Quân, sinh linh toàn Nam Vực Thiên Thế Giới đều cảm nhận được.

Bạch Trạch trợn to mắt đẹp đầy khó tin nhìn Tần Quân:

- Hơi thở này . . .

Mấy trăm vạn sinh linh Thánh thành ngước lên nhìn.

Tần Quân chậm rãi bay lên, Tam Muội Chân Hỏa tràn ra khỏi người lại ngưng tụ thành Cực Viêm Ma Thần ảo phủ lên ngoài người hắn. Khác với lúc trước, Cực Viêm Ma Thần lần này như vật sống.

------oOo------

Chương 1025: Giận chiến với vận mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai đã đột phá Kim Tiên cảnh nhị trọng há hốc mồm:

- Mạnh quá . . .

Tần Quân như biến thành người khác.

Con ngươi Vận Mệnh Chi Nhãn co rút, lần đầu tiên mắt nó dao động.

Biểu tình Hình Thiên rung động nhìn Tần Quân:

- Không lẽ đó là lực lượng ẩn giấu trong người bệ hạ?

Dịch lão đầu ở phía xa xem cuộc chiến trợn tròn mắt, nuốt nước miếng:

- Sao có thể như vậy? Không lẽ bệ hạ đúng là . . .

Cực Viêm Ma Thần trên người Tần Quân càng ngưng thực, đường nét khuôn mặt hiện rõ, thân hình khôi ngô, tóc dài bay bay, nhìn ra được là một nam nhân cực kỳ thần võ tựa như thần giáng thế.

Tần Quân chậm rãi ngước đầu lên, thanh âm đổi thành người khác, giọng của Cơ Vĩnh Sinh:

- Vận mệnh thì sao?

Đát Kỷ che môi, khuôn mặt tuyệt sắc tràn đầy lo âu:

- Bệ hạ!

Ba nữ nhân Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết cũng lo lắng.

Tỳ Bà, Hằng Nga nhíu chặt chân mày thanh tú, trong thần thức của họ Tần Quân đã biến thành một người khác.

Tựa như ma thần đến từ tuyên cổ, hơi thở khiến các nàng sợ.

Giọng Tần Quân khàn khàn:

- Không tin trời, không tin thần tiên, càng không tin số mệnh!

Cực Viêm Ma Thần trên người hắn chậm rãi nâng tay lên.

- Kiếp trước kiếp này ta chưa sợ hãi, dù là vận mệnh ta cũng không khuất phục!

Tần Quân dứt lời Cực Viêm Ma Thần từ từ giơ tay lên, người nói chuyện đã không phải hắn mà là Cơ Vĩnh Sinh.

Vào phút chỉ mành treo chuông Cơ Vĩnh Sinh khống chế thân thể Tần Quân, thay hắn đấu tranh với vận mệnh.

- Một chưởng này vì Thánh Đình!

Cực Viêm Ma Thần đánh ra, thoáng chốc Tam Muội Chân Hỏa khủng bố nhanh chóng ngưng tụ thành một bàn tay to đánh hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Bàn tay to này lớn còn hơn nguyên Thánh thành, các tướng quân nằm trong phế tích hút ngụm khí lạnh.

Tôn Ngộ Không kinh kêu:

- Trời, bệ hạ có máy gian lận sao!

Câu này là Tôn Ngộ Không từng nghe Tần Quân nói, thấy thú vị nên nhớ kỹ, không ngờ áp dụng trên người Tần Quân.

Đám Thần Ma Hình Thiên cũng hết hồn.

Đổi lại bọn họ không có tự tin đỡ chưởng này, Tần Quân bây giờ bá khí hơn ngày xưa gấp vô số lần.

Khác biệt như trời và đất.

Chưởng to nhanh chóng đè hướng màn sáng Vận Mệnh Chi Nhãn, cuồng phong từ tám hướng ập đến lay động cả Nam Vực Thiên Thế Giới.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Chưởng to đè lên màn sáng, sóng gió như những con rồng dài chui ra từ mép chưởng, vặn vẹo trên không trung. Tần Quân nhìn Vận Mệnh Chi Nhãn, tia sáng đỏ trong mắt hắn không vơi bớt ngược lại càng đỏ.

Cực Viêm Ma Thần giơ tay, giọng Cơ Vĩnh Sinh phun ra từ miệng Tần Quân:

- Chưởng này vì thiên địa Huyền Đương!

Lại một chưởng bá tuyệt đánh ra, vẫn là Đại Chu Thiên Chưởng, phát ra chưởng uy khiến tất cả sinh linh sợ hãi.

Cơ Vĩnh Sinh lúc này không chỉ trút giận vì Tần Quân còn vì chính mình.

Thánh Đình hủy diệt!

Huyền Đương đại thế giới bị phong tỏa!

Tất cả sinh linh như chim trong lồng!

Dựa vào cái gì bọn họ phải chịu số phận thế này?

Hai chưởng chồng lên nhau, biển mây sôi trào, hình ảnh vô cùng đồ sộ. Mấy trăm vạn sinh linh trong Thánh thành trố mắt líu lưỡi như xem thần tích.

Hai bàn tay to đủ bao trùm Thánh thành, dân chúng, tu sĩ cảm thấy mình thật nhỏ bé trước bàn tay đó.

Vọng Tuyết lẩm bẩm:

- Có thể thành công không?

Khuôn mặt Vọng Tuyết tràn đầy khó tin, từ khi nào bệ hạ được lực lượng như vậy?

Đát Kỷ nhíu chặt mày, so với thực lực của Tần Quân thì nàng càng lo hắn có bị gì không. Bộc phát ra lực lượng như vậy e rằng thân thể hắn không chịu nổi.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lại vang lên:

- Chưởng này vì kiếp này!

Cực Viêm Ma Thần lại giơ tay lên.

Mỗi lần vung chưởng là các sinh linh Thánh thành cảm giác run rẩy trời sụp đất nứt.

Ý thức của Tần Quân dần thức tỉnh, hắn tạm thời không cách nào khống chế thân thể, chỉ có thể nhìn Cực Viêm Ma Thần công kích Vận Mệnh Chi Nhãn.

Liễu Nhược Lai nắm Bạch Kinh Mệnh kiếm đứng ở không xa, chân mày thanh tú nhíu chặt. Nàng là Vận Mệnh Chi Tử, hiểu rõ vận mệnh nhất. Tần Quân muốn nghịch mệnh chẳng khác nào mơ giữa ban ngày.

Nhưng đây mới là Tần Quân mà nàng biết.

Từ vạn năm trước biết nhau đến bây giờ nàng chuyển thế mấy chục lần, tính cách luôn thay đổi, chỉ có Tần Quân là vẫn không sợ hãi, tự cho là cao ngất.

Liễu Nhược Lai nhớ vạn năm trước Tần Quân dạy nàng và Thiết Kình Thiên tu luyện.

Khi đó nàng hỏi Tần Quân:

- Đại ca ca không sợ thứ gì sao?

Tần Quân xoa tóc nàng trả lời:

- Sợ? Trước kia sợ nhiều thứ, sau này được cuộc sống mới, tự thề với lòng không e ngại gì nữa.

Khuôn mặt tươi cười của hắn tràn ngập tự tin, khiến Thủ Tâm rất tôn sùng.

Đến kiếp này nàng biến thành Liễu Nhược Lai, lực lượng vận mệnh kéo nàng và Tần Quân gặp lại nhau, cùng hắn đi khắp sơn mạch. Dọc đường đi Tần Quân luôn có thể gặp dữ hóa lành, kẻ địch mạnh đến đâu cũng sẽ gục ngã trước mặt hắn.

Nhưng lần này thứ Tần Quân đối diện là vận mệnh.

Ba ngàn đại đạo có vận mệnh là cao nhất, sinh linh tồn tại là có vận mệnh.

Mỗi sự lựa chọn của sinh linh sẽ sinh ra số phận chưa biết, không ai trốn thoát khỏi vận mệnh.

Liễu Nhược Lai khẽ thở dài:

- Chàng làm gì khổ vậy.

Được truyền thừa vận mệnh rồi Liễu Nhược Lai thức tỉnh ký ức mấy chục lần luân hồi, tâm tính thay đổi, lạnh lùng như thần. Liễu Nhược Lai nhìn Cực Viêm Ma Thần điên cuồng vung chưởng vỗ trời, nàng vuốt bụng mình.

Sau khi lĩnh ngộ vận mệnh Liễu Nhược Lai phát hiện mình mang thai, lúc trước mọi người, bao gồm nàng không hề hay biết, vì thai nhi chưa tròn tháng. Lẽ ra nàng và Tần Quân phải kết hợp mấy ngàn lần mới có bầu được, vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần rất khắc nghiệt.

Nhưng Liễu Nhược Lai đã dùng Niết Bàn Bồ Đề, cộng thêm thân phận Vận Mệnh Chi Tử khiến huyết mạch của nàng không thấp hơn huyết mạch Cực Viêm Ma Thần nhiều, nên nàng rất nhanh có con.

Cũng vì có con xúc động vận mệnh.

Vận mệnh muốn cắt đứt mối liên quan giữa nàng và Tần Quân, vì vận mệnh bài xích Cực Viêm Ma Thần, vì thế ra chuyện này.

Tần Quân ở trong Cực Viêm Ma Thần lẩm bẩm, lần này là giọng của chính hắn:

- Vận mệnh . . .

Khuôn mặt Tần Quân hung tợn nghiến răng nói:

- Vận mệnh thì sao? Trẫm chưa bao giờ tin số mệnh!

Nếu tin mệnh thì hắn làm sao xuyên việt trọng sinh?

Nếu tin mệnh thì hệ thống Thần Thoại tính cái gì?

Nếu tin mệnh thì hắn nên để Liễu Nhược Lai đi theo Vận Mệnh Chi Nhãn sao?

Tần Quân trong lòng tức giận gầm rống:

- Cơ Vĩnh Sinh, diệt con mắt đại biểu vận mệnh đi!

Tần Quân không cam lòng cúi đầu trước vận mệnh!

Khoảnh khắc Đát Kỷ cứu hắn ra khỏi xe tù thì lòng Tần Quân đã thề hắn phải bước lên đỉnh cao vô thượng. Nếu lúc này cúi đầu chẳng phải là phục vận mệnh?

------oOo------

Chương 1026: Ước chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giọng bá khí của Cơ Vĩnh Sinh truyền ra từ miệng Tần Quân:

- Được!

Cực Viêm Ma Thần liên tục vỗ hai chưởng, từng đợt Đại Chu Thiên Chưởng đánh vào màn sáng bảo vệ Vận Mệnh Chi Nhãn khiến màn sáng dần nứt nẻ.

Tất cả sinh linh căng thẳng nhìn cảnh này, trông như Cực Viêm Ma Thần đang phá trời.

Lý Nguyên Bá siết chặt hai nắm tay cắn răng nói:

- Bệ hạ không thể thua!

Lý Nguyên Bá ước gì có thể giúp Tần Quân một tay, đáng tiếc đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn thì gã không có chút sức chống cự.

Các chiến tướng Thiên Đình Đại Tần đều đang cầu nguyện cho Tần Quân.

Trước kia toàn là bọn họ anh dũng giết địch, hiện tại chỉ có thể nhìn Tần Quân chiến đấu, lòng bọn họ rung động và phức tạp khó tả thành lời.

Cực Viêm Ma Thần cuồng bạo dấy lên từng đợt gió to tàn phá thiên địa.

Bùm!

Màn sáng bảo vệ Vận Mệnh Chi Nhãn rốt cuộc vỡ nát. Tất cả sinh linh phấn khởi, tuy không biết con mắt đó là vật gì nhưng trông rất đáng sợ, bọn họ hy vọng Tần Thánh Đế không gì không làm được đuổi nó đi.

Bạch Trạch lẩm bẩm, khuôn mặt tràn đầy phức tạp:

- Chiến vận mệnh sao . . .

Bao người phiêu bạt lang thang, đầu rơi máu chảy vì vận mệnh. Nhưng có mấy ai có thể nghịch mệnh?

Tần Quân xông hướng Vận Mệnh Chi Nhãn, ngoài miệng là tiếng gầm bá đạo của Cơ Vĩnh Sinh:

- Chết cho ta!

Tiếng rống khiến người choáng váng.

Cực Viêm Ma Thần giơ cao hai tay, hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân ngưng tụ trong lòng bàn tay, ánh sáng vàng rực rỡ lao hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Cực Viêm Ma Thần đã cao trăm trượng vẫn nhỏ bé trước Vận Mệnh Chi

Nhãn, tựa như con kiến, khiến người khó tưởng tượng Cực Viêm Ma Thần có thể chiến thắng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Một giọng nói không mang chút tình cảm vang dội trong óc Tần Quân:

- Vận mệnh là không thể làm trái.

Tần Quân run rẩy nhưng không ngừng lại.

Cơ Vĩnh Sinh rống to:

- Không có gì không thể làm trái!

Cơ Vĩnh Sinh và Tần Quân tuy hai mà một, hồn của Cơ Vĩnh Sinh, thân của Tần Quân hợp nhất vì chiến với vận mệnh.

Mấy trăm vạn sinh linh tập trung vào Tần Quân, giờ phút này hắn thành nhân vật duy nhất trong thiên địa đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn cao cao tại thượng.

Hai Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay tít sinh ra tiếng gió khiến người da đầu tê dại.

Cách Vận Mệnh Chi Nhãn càng gần hơn.

Con ngươi Vận Mệnh Chi Nhãn chợt co rút, mắt bắn ra từng đoàn lửa đen như cái vòng lửa bắn hướng Tần Quân.

Cực Viêm Ma Thần phát ra tiếng rống kinh thiên động địa khiếp quỷ thần:

- Grào!

Cực Viêm Ma Thần giơ hai tay lên, mỗi tay cầm Đại Đạo Sinh Thiên Luân ấn Vận Mệnh Chi Nhãn.

Lửa đen va chạm với Đại Đạo Sinh Thiên Luân, hỏa hoa bắn ra bốn phía. Lửa đen tụ lại thành biển cả, không phát ra sức nóng mà là lạnh lẽo tận xương.

Nhiều nhà lầu trong Thánh thành kết băng sương, gió lạnh rít gào trên các

con phố.

Cực Viêm Ma Thần dần bị đóng băng, thân hình lửa từ hai tay bọc sương giá, lạnh lẽo đâm vào linh hồn khiến Tần Quân, Cơ Vĩnh Sinh rất khó chịu.

Đám chiến tướng ở bên dưới vã mồ hôi thay Tần Quân.

Loại lửa chí âm này thật khủng bố, sơ sẩy một cái là vạn kiếp bất phục.

Bạch Trạch lẩm bẩm:

- Đây là lực lượng của vận mệnh?

Nàng thông hiểu xưa nay, bản thân dính chút đạo vận mệnh. Trong đám người có Bạch Trạch là tu vi cao nhất, nàng càng có thể cảm nhận sự khủng bố của Vận Mệnh Chi Nhãn, đó là cảm giác sợ hãi không thể đánh lại.

Đặc biệt Vận Mệnh Chi Nhãn bắn ra lửa đen khiến Bạch Trạch nhìn còn thấy sợ.

Bạch Trạch bỗng không nhìn thấu Tần Quân, trước kia nàng cho rằng hắn ỷ vào thuộc hạ nên cuồng vọng, giờ xem ra cái cuồng đã thấm tận xương hắn, dám đấu tranh với cả vận mệnh.

Về điều này thì Đông Hoàng Thái Nhất không bằng.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng cuồng, nhưng đối diện Thánh Nhân thì gã luôn cúi đầu.

Vận mệnh đẳng cấp cao hơn Thánh Nhân, dù đây chỉ là Vận Mệnh Chi Nhãn nhưng Tần Quân dám làm trái ý chí vận mệnh khiến Bạch Trạch khâm phục tận đáy lòng. Nhưng càng nhiều là lo lắng, đắc tội vận mệnh thì Thiên Đình Đại Tần có thể đi bao xa?

Cực Viêm Ma Thần đã bị lửa đen đóng băng, Tần Quân lơ lửng trên trời dần bị lửa đen bao phủ. Tất cả sinh linh khủng hoảng.

Nếu Tần Quân chết Thiên Đình Đại Tần sẽ bị loạn!

Tần Quân chửi thầm:

- Chết tiệt, đây là lửa gì vậy!?

Cơ Vĩnh Sinh vùng vẫy muốn tránh thoát lửa đen nhưng không được.

Cơ Vĩnh Sinh ở thời kỳ đỉnh cao còn gục ngã trước mặt thần tiên, huống chi bây giờ y chỉ là một lũ thần hồn. Muốn đối kháng vận mệnh vốn kết cục không lạc quan, từ lúc ban đầu Cơ Vĩnh Sinh đã dự đoán được.

Cơ Vĩnh Sinh cười khổ nói:

- Xem ra lần này chúng ta gặp rắc rối thật.

Không phải Cơ Vĩnh Sinh cố ý nói kích Tần Quân, y thấy giận còn nhiều hơn hắn.

Cơ Vĩnh Sinh không muốn chấm dứt như vậy!

Chợt một kiếm khí vụt qua vai Cực Viêm Ma Thần cắt đứt lửa đen, quỷ dị nhất là kiếm này dường như có tính ăn mòn, lửa đen nhanh chóng rút đi.

Liễu Nhược Lai cầm Bạch Kinh Mệnh kiếm bay tới, nhát kiếm vừa rồi là nàng chém ra.

La Sĩ Tín hét rầm lên:

- Trời, bệ hạ và thánh phi nương nương sắp nghịch thiên sao?

Đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn làm La Sĩ Tín không dám nhúc nhích, nhưng Tần Quân và Liễu Nhược Lai dám đánh trả, đả kích tự tin của gã nhiều.

Không ai đáp lại gã, vì mọi người chìm trong rung động.

Liễu Nhược Lai bay tới bên cạnh Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Ngươi đừng cố chấp, ta sẽ đi nhận vận mệnh truyền thừa, thi hành sứ mệnh vốn có của mình.

Nói ra câu này lòng Liễu Nhược Lai đau nhói, nhưng rất nhanh cảm giác này biến mất. Liễu Nhược Lai không thắc mắc, nàng biết là do vận mệnh làm.

Vận mệnh không ngừng xóa bỏ tình của Liễu Nhược Lai dành cho Tần Quân, ban đầu nàng rất tức giận, sợ hãi, nhưng về sau thì chết lặng.

Liễu Nhược Lai biết rõ vận mệnh không thể đối nghịch, vì không liên lụy nên đành rời khỏi hắn.

Tần Quân cắn răng hỏi, hắn bị đóng băng không thể nhúc nhích:

- Nàng nói câu này là thật lòng?

Liễu Nhược Lai nhẹ gật đầu nói:

- Đừng ý đồ đấu tranh với vận mệnh, không đáng, đó là tồn tại mà thần tiên cũng phải cúi đầu.

Tần Quân nghe vậy càng tức giận, hắn cảm thấy Liễu Nhược Lai bị cái gọi là vận mệnh lừa gạt.

Liễu Nhược Lai nhìn khuôn mặt Tần Quân tràn đầy không cam lòng, dù bị vận mệnh ảnh hưởng nàng vẫn mềm lòng.

Liễu Nhược Lai hé môi:

- Chờ ta kết thúc truyền thừa sẽ trở về, chúng ta chiến một trận. Nếu ngươi thắng thì ta từ bỏ thân phận Vận Mệnh Chi Tử.

Liễu Nhược Lai biết truyền thừa vận mệnh đáng sợ, chờ khi nàng quay về tu vi sẽ cao hơn Tần Quân nhiều, hắn sẽ bị nàng bỏ xa.

Khi đó Tần Quân sẽ hiểu mình kém xa vận mệnh thế nào.

------oOo------

Chương 1027: Trẫm muốn làm đế trăm vực

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

- [Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Chiến thắng Vận Mệnh Chi Tử. Nhiệm vụ cụ thể: Vận Mệnh Chi Tử thời này ước chiến với túc chủ, nếu túc chủ có thể đánh bại Vận Mệnh Chi Tử sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Tần Quân rực cháy lửa giận, chìm trong cảm giác không cam lòng, hắn vẫn quá yếu.

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Nếu nàng đi rồi trẫm biết năm nào tháng nào mới gặp nàng?

Cơ Vĩnh Sinh vẫn đang giãy dụa, băng giá đóng băng Cực Viêm Ma Thần dần nứt ra.

Liễu Nhược Lai nhẹ giọng nói:

- Nơi truyền thừa ta đi ở không gian khác, khi ta đi ra Vận Mệnh Chi Nhãn sẽ lại mở, ngay bên trên Thánh thành.

Liễu Nhược Lai dần bay hướng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Bùm!

Cực Viêm Ma Thần nứt vỡ băng giá quanh người, bản năng vươn tay hướng Liễu Nhược Lai, nhưng khi sắp chạm vào nàng thì bỗng ngừng lại.

Cơ Vĩnh Sinh giật mình kêu lên:

- Ngươi làm gì? Chẳng lẽ muốn nàng rời đi sao?

Cực Viêm Ma Thần ngừng lại vì ý chí của Tần Quân cưỡng lại.

Tần Quân gầm lên:

- Để nàng đi!

Ánh mắt Tần Quân phức tạp nhìn Liễu Nhược Lai, hệ thống đã xúc phát nhiệm vụ tức là nàng sẽ không bị gì, nàng và hắn sẽ có một trận chiến.

Lời nói của Liễu Nhược Lai kích thích Tần Quân, giờ hắn cưỡng ép giữ lại nàng thì sao?

Chẳng bằng buông tay để Liễu Nhược Lai biến mạnh, chờ nàng kết thúc truyền thừa hắn sẽ chứng minh cho nàng thấy hắn rất mạnh, mạnh đến nỗi có thể đấu tranh với vận mệnh.

Huống chi Liễu Nhược Lai không bị bắt đi chịu khổ, vận mệnh hư vô mờ mịt tựa như thiên đạo, không có ý thức riêng, chỉ có quy tắc.

Vận Mệnh Chi Tử tương đương với đứa con của vận mệnh, vốn được vận mệnh che chở lên đỉnh cao vô thượng. Liễu Nhược Lai ở bên cạnh Tần Quân mới cản trở tương lai của nàng.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài:

- Ngươi nghĩ thông cũng tốt.

Cơ Vĩnh Sinh đổi giọng cười nói:

- Đấu tranh với vận mệnh là điều trước kia ta không dám tưởng tượng, có lẽ ngươi có thể vượt qua ta.

Đấu tranh với vận mệnh?

Tần Quân im lặng, hắn nhìn bóng dáng Liễu Nhược Lai bay hướng Vận Mệnh Chi Nhãn, chỉ có thể cầu nguyện nàng bình an biến mạnh. Đổi góc độ suy nghĩ thì chuyện này cũng tốt lắm. Làm Vận Mệnh Chi Tử, tương lai của Liễu Nhược Lai sẽ tươi sáng huy hoàng. Tài nguyên Tần Quân cho nàng so với vận mệnh chỉ như hạt bụi.

Tần Quân quát to:

- Hãy chăm sóc tốt cho hài tử của chúng ta!

Liễu Nhược Lai run rẩy, quay đầu phức tạp nhìn hắn một cái, gật đầu.

Liễu Nhược Lai bay vào trong Vận Mệnh Chi Nhãn, mặt ngoài của nó như lối vào trong suốt, nàng tiến vào liền mất hút.

Cơ Vĩnh Sinh an ủi hắn:

- Đã lựa chọn thì rối rắm làm gì, Vận Mệnh Chi Tử rất mạnh. Vận Mệnh Chi Tử đời trước tung hoành ba ngàn thế giới hiếm khi gặp địch thủ. Liễu Nhược Lai là người của ngươi, coi như ngươi nắm giữ một cường giả vô địch tương lai đi.

Nhắc tới Vận Mệnh Chi Tử làm giọng điệu Cơ Vĩnh Sinh hơi phức tạp, Tần Quân không chú ý đến.

Tần Quân không trả lời Cơ Vĩnh Sinh, hắn nhìn chằm chằm Vận Mệnh Chi Nhãn trong mây lôi, con mắt vẫn hờ hững vô tình.

Cái gọi là đại đạo vô tình, vận mệnh thuộc về đại đạo, tuy rằng bài xích Cực Viêm Ma Thần nhưng không thật sự muốn giết Tần Quân, đây là quy tắc của vận mệnh. Trừ Vận Mệnh Chi Tử ra vận mệnh công bằng với chúng sinh, công bằng tuyệt đối đồng nghĩa vô tình.

Liễu Nhược Lai vào không gian truyền thừa vận mệnh, Vận Mệnh Chi Nhãn chậm rãi nhắm mắt lại rồi bay lên cao, biến mất trong biển mây.

Tất cả trở về bình tĩnh, chỉ có nhà lâu sụp đổ, đóng băng trong Thánh thành chứng minh vừa xảy ra trận ác chiến.

Cơ Vĩnh Sinh bỏ lại một câu rồi chìm vào ngủ say:

- Ta muốn nghỉ ngơi một thời gian.

Cực Viêm Ma Thần hóa thành Tam Muội Chân Hỏa biến mất trên không trung.

Không còn lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh khiến Tần Quân rơi xuống, gân xương toàn thân hắn đứt đoạn, thân thể bị thương nặng.

Hệ thống lên tiếng:

- Túc chủ đừng quá lo, sau khi được truyền thừa vận mệnh Liễu Nhược Lai có cơ hội thành thánh. Tuy bị truyền thừa vận mệnh ảnh hưởng nàng dần xóa bỏ tình cảm, chỉ cần túc chủ trở nên đủ mạnh, xoay chuyển vận mệnh là có thể tìm về nàng ngày xưa.

Mắt Tần Quân hấp háy.

Thành thánh!

Nếu nói các sinh linh theo đuổi thành tiên thành thần thì thần tiên theo đuổi thành thánh.

Trở thành Thánh Nhân vạn kiếp bất diệt, cùng thọ với thiên đạo.

Tần Quân hừng hực đấu chí:

- Chờ nàng đi ra trẫm sẽ chứng minh cho nàng xem trẫm có tư cách đối kháng với vận mệnh!

Tần Quân không vì chuyện này thấy nản lòng, ngược lại có động lực hơn nữa.

Nữ nhân của mình trở nên càng mạnh, Tần Quân chỉ cảm thấy vui mừng, nam nhân không thể vì điều này mà ủ rũ trách phận, phải biến mạnh lên nữa.

Bạch Trạch bay nhanh tới đỡ lấy Tần Quân, nhìn khuôn mặt mệt mỏi của hắn, nàng khẽ thở dài:

- Cần gì như vậy?

Nói rồi Bạch Trạch ôm Tần Quân bay hướng Thánh Đế phong, nàng không hiểu tại sao hắn vì một nữ nhân mà đấu tranh với vận mệnh. Đứng ở góc độ hùng chủ thì hành động này cực kỳ không sáng suốt.

***

Trận chiến ở Thánh thành không lan ra, bị Thiên Đình Đại Tần phong tỏa tin tức, vì chuyện này không sáng rọi gì.

Sáng hôm sau Tần Quân triệu tập quần thần chầu triều trong Quân Chính điện.

Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào khuôn mặt lạnh lùng, sau khi ăn đan dược trong thần thoại thương thành chỉ qua một đêm hắn đã khỏe.

Đại điện im lặng, ngàn quan văn võ đạo kính sợ nhìn Tần Quân.

Biểu hiện hôm qua của Tần Quân rung động tất cả sinh linh Thánh thành, không ngờ hắn trừ thủ đoạn thông thiên ra sức chiến đấu cá nhân cũng siêu khủng bố. Đám chiến tướng như Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá rất muốn xẻ Tần Quân ra nhìn xem hắn là yêu nghiệt gì.

Bây giờ Tần Quân còn chưa đến hai mươi tuổi!

Trước không ai, sau không người.

Thời kỳ thượng cổ những sinh linh vừa sinh ra đã thông thiên triệt đại cũng cần dựng dục nhiều năm, làm gì có sinh linh nào chưa đầy hai mươi tuổi đã có sức chiến đấu như vậy?

Tần Quân nhìn quét tất cả sinh linh, trầm giọng nói:

- Hôm nay trẫm chỉ nói một việc.

Người hay yêu đều không dám nhìn thẳng hắn.

Trải qua chuyện hôm qua Tần Quân như thay đổi thành người khác, có uy nghiêm hơn. Có lẽ vì hôm qua hắn biểu hiện làm đám quan viên văn võ bị rung động lớn.

Tần Quân gằn từng chữ:

- Chuẩn bị khai chiến, trước tiên thu phục các vực xung quanh, dần dần khuếch trương!

Các quan văn biến sắc, đám võ tướng mừng rỡ.

Võ tướng lấy Hình Thiên, Tôn Ngộ Không dẫn đầu thích nhất là chiến tranh.

Các quan văn phải suy xét đến xã tắc. Tây Vực mới bị thu phục, giang sơn Thiên Đình Đại Tần đang phát triển ổn định, nôn nóng khai chiến không tốt lắm.

------oOo------

Chương 1028: Hạng hai cõi đời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng nhìn sắc mặt của Tần Quân thì không ai dám cãi lại.

Đám tướng quân Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Hạng Vũ, Cửu Đầu Trùng, Lục Kim Ô cãi chí chóe:

- Ta sắp nghẹn chết rồi, bệ hạ nói đánh ai là ta đánh kẻ đó!

- Ha ha ha! Song chùy của ta sắp rỉ sắt!

- Hừ! Lần này nên để ta xuất chinh, các ngươi đừng giành!

- Nhiều vực như vậy, mỗi người một cái đi!

Các vực quanh Thiên Đình Đại Tần rất yếu, thua xa các vực dải Trung Hoang.

Lưu Bá Ôn giơ tay hỏi:

- Bệ hạ, làm vậy có phải hơi nóng vội? Ngày cửu đế thiên hạ sắp đến nơi, chúng ta cần chuẩn bị nhiều hơn.

So với cửu đế thiên hạ thì các vực xung quanh không đáng gì. Trở thành một trong cửu đế thiên hạ rồi Tần Quân hô một tiếng sẽ có nhiều cường giả đầu vào, các vực chạy tới ôm chân.

Tần Quân phất tay nói:

- Binh chia làm hai đường, trẫm sẽ mang theo mấy ái tướng đi Tuyệt Thiên Nguyên .

Hễ là hùng chủ trăm hàng đầu trên Hùng Chủ bảng đều có có tư cách tham gia, mỗi vị hùng chủ có thể mang theo mấy thị vệ, không nói rõ số lượng cụ thể nhưng chắc chắn không thể mang theo quá nhiều.

Lưu Bá Ôn muốn nói lại thôi, nhưng trông thấy khuôn mặt kiên quyết của Tần Quân nên đành thôi.

Ngẫm lại hiện giờ Thiên Đình Đại Tần rất xương thịnh, không cần lo lắng tiêu hao.

Hai tay Tần Quân chống đầu gối nói:

- Năm ngày sau trẫm sẽ đi Tuyệt Thiên Nguyên , nên trong vòng năm ngày các ngươi phải bàn bạc ra phương án tác chiến!

Tần Quân quét mắt Bạch Trạch, Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, Thân Công Báo.

Lưu Bá Ôn lo nội chính, không cần xen vào việc chiến tranh. Huống chi tài năng của nhóm Bạch Trạch so với Lưu Bá Ôn không kém hơn, chẳng qua Lưu Bá Ôn đầu vào Tần Quân trước, chia quyền ra để cả đám cản tay nhau.

Tần Quân đứng dậy, dõng dạc tuyên bố:

- Mục tiêu của trẫm rất đơn giản! Trong một tháng trẫm muốn làm đế mười vực! trong một năm, trẫm muốn khống chế ba mươi vực! trong ba năm, trẫm muốn trở thành đế trăm vực!

Đám quan viên văn võ máu nóng sôi sục.

Đế trăm vực!

Thiên hạ hiện nay không có vị đế hoàng nào nắm giữ trăm vực! Dù là Thiên Mệnh Đại Đế mạnh nhất đương thời.

Thiên Mệnh Đại Đế cao ngạo, Thiên Mệnh Điện rời xa thế tục, không quản lý nhiều vực.

Lưu Bá Ôn dẫn đầu chắp tay hô lên:

- Chúng thần sẽ chinh chiến bát phương vì bệ hạ, trợ giúp bệ hạ lên ngôi đế trăm vực!

Quan văn võ tướng đồng thanh hét theo, thanh thế to lớn toàn Thánh Đế phong đều nghe thấy.

Bãi triều sớm rồi tin tức sắp chinh chiến nhanh chóng truyền ra. Tần Quân cố ý làm vậy, vì để thám tử của vực khác mang tin tức về.

Binh không chiến mà khuấtp hục người!

Trận chiến Thánh thành ngày hôm qua giấy không thể gói được lửa, nhanh chóng truyền ra, nhưng không bao nhiêu người tin thật. Vì chuyện này ảnh hưởng Thiên Đình Đại Tần không lớn, không hao tổn thực lực tổng thể.

Nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới thảo luận, đa số sinh linh rất hưng phấn:

- Cửu đế thiên hạ sắp đến nơi rồi Thánh Đế bệ hạ còn dám nuốt các vực xung quanh.

- Cửu đế thiên hạ không so binh lực, ta dám cá Thánh Đế bệ hạ chắc chắn có thể trở thành một trong cửu đế thiên hạ!

- Thật không? Thánh Đế bệ hạ không vào mười hàng đầu trên Hùng Chủ bảng mà.

- Mười hàng đầu thì sẽ làm cửu đế thiên hạ được sao? Nhìn Cửu U Âm Đế đi, bị bao nhiêu người ở phía sau vượt mặt.

- Chiến loạn liên tiếp, thật là đại kiếp nạn sắp tới.

Thiên Đình Đại Tần hiện giờ trong phạm vi thuộc Thần Điện không cần sợ ai.

Hôm đó có tin tức bom tấn truyền đến, Hùng Chủ bảng đổi mới, còn có

biến động lớn!

Hạng nhất: Thiên Mệnh Đại Đế, vô song cõi đời, điện chủ Thiên Mệnh Điện.

Hạng hai: Nhan Đế, chủ Nhan Vương Điện, cuồng uy cái thế.

Hạng ba: Cửu U Âm Đế, khống chế Âm phủ, bá chủ Cửu U Chi Địa.

Hạng bốn: Kiếm Chủ, tôn chủ kiếm đạo, càn quét thiên hạ.

Hạng năm: Viêm Hoàng, lửa cháy ngập trời, chủ Phần Khư.

Hạng sáu: Tần Thánh Đế, Thiên Đình Đại Tần, chưa có trận thua.

Hạng bảy: Nhiên Đăng, chủ Hoàng Tuyền cung, một mình đấu Cửu U Âm Đế, Độ Ác, Kiếm Chủ.

Hạng tám: Tư Mã Mộng Ma, Tử Vi Quỷ Vương, rong ruổi hai giới Âm Dương.

Hạng chín: Hải Cực Vương, Vô Tận Chi Hải hùng chủ, điện chủ Hải Cực Điện.

Hạng mười: Cơ Như Ý, chủ gia tộc cổ xưa, hoành bá một phương.

Mười hạng đầu truyền ra, nguyên Thiên Đình Đại Tần siêu kích động, vì Thánh Đế bệ hạ của họ lọt vào mười hạng đầu.

Thế lực, các vực khác cũng mưa gió sấm dậy, bàn tán rôm rả về Hùng Chủ bảng mới.

- Nhan Đế lợi hại quá, lên tới hạng hai Hùng Chủ bảng.

- Quá mạnh! Tần Thánh Đế cũng vào hạng sáu rồi!

- Nhan Đế và Tần Thánh Đế đều là hùng chủ mới xuất hiện, nghe nói còn rất trẻ tuổi. Trời, sao bọn họ làm được vậy?

- Chậc, Cửu U Âm Đế bị lật thuyền, lần đầu tiên đại chiến hai gới Âm

Dương đã thua thảm.

- Nhiên Đăng bò lên hạng bảy, sau này Hoàng Tuyền cung sẽ là vật khổng lồ.

Mấy trăm vực bàn tán sôi nổi việcn ày, Nhan Đế và Tần Thánh Đế bị các sinh linh nhắc tới nhiều.

Cùng là hùng chủ trẻ tuổi mà cứng rắn, nếu Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương Điện đụng độ thì ai thua ai thắng?

Bồ Đề Tổ Sư và Thái Thượng Lão Quân ai càng mạnh hơn?

Vì Hạng Vũ của Thiên Đình Đại Tần từng giúp đỡ Nhan Vương Điện, có người đoán quan hệ của Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương Điện rất tốt, nhưng không có chứng cứ, chỉ có thể xem như đề tài câu chuyện sau bữa ăn.

Cách trận chiến Vận Mệnh Chi Nhãn qua ba ngày.

Tần Quân và Thái Thượng Lão Quân uống trà trong ngự hoa viên. Bạch Trạch, Tôn Ngộ Không ngồi bên cạnh.

Sự việc Hùng Chủ bảng không khiến tâm tình Tần Quân gợn sóng nhiều, vì không nằm ngoài dự đoán của hắn.

Mệnh Cơ các có thông thiên đến đâu cũng không thể nào tính ra hắn và Nhan Đế là cùng một người. Dù là Thiên Mệnh Điện cũng không cách nào chia làm hai thế lực siêu nhiên.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai cười nói:

- Lão Quân, khi nào mở lò luyện chút đan dược cho chúng ta bổ đi.

Thái Thượng Lão Quân bực bội lườm Tôn Ngộ Không, cười mắng:

- Con khỉ này càn rỡ quá, mới quen đã đòi đan dược?

Tôn Ngộ Không sửng sốt, bản năng nhìn Tần Quân.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Ngộ Không thẳng tính, Lão Quân đừng trách.

Tần Quân không đồn ra ngoài Thái Thượng Lão Quân đến chơi, chỉ có Bạch Trạch và Tôn Ngộ Không biết.

Bạch Trạch vốn là người liên lạc Thiên Đình Đại Tần và Nhan Vương Điện, Tôn Ngộ Không thì thân thiết với Bồ Đề Tổ Sư nhất.

Tần Quân định trước khi đi để Thái Thượng Lão Quân và Bồ Đề Tổ Sư gặp mặt, hai bên đều biết đối phương, sẽ sinh ra chút kiêng dè với Tần Quân. Nếu hai người vừa gặp đã thân thì càng tuyệt.

------oOo------

Chương 1029: Tổ Sư đụng Lão Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thượng Lão Quân lắc đầu cười nói:

- Lão đạo không giận.

Thái Thượng Lão Quân cẩn thận đánh giá Tôn Ngộ Không, tặc lưỡi lấy làm kỳ:

- Con khỉ nhà ngươi lai lịch bất phàm, là hạt giống tốt. Chịu bái lão đạo làm sư không?

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không làm Thái Thượng Lão Quân nổi lòng tích tài, Xích Khào Mã Hầu Vô Chi Kỳ đã bái vào môn hạ của lão. Thiên phú ucra Tôn Ngộ Không không thua gì Vô Chi Kỳ.

Tôn Ngộ Không gãi đầu từ chối:

- Ta đã có hai vị sư phụ rồi.

Kiếp trước Thái Thượng Lão Quân có ơn với y nên Tôn Ngộ Không hơi

ngại từ chối.

Thái Thượng Lão Quân nhíu mày hỏi:

- Là vị Bồ Đề Tổ Sư đó?

Trước khi đến đây Tần Quân thổi phồng Bồ Đề Tổ Sư lên mây, như thể lão vô địch thiên hạ.

Tôn Ngộ Không gật đầu, y đã nhận ra Thái Thượng Lão Quân không có ký ức kiếp trước. Tôn Ngộ Không thầm tò mò bệ hạ làm sao tìm đến Thái Thượng Lão Quân?

Tần Quân đặt tách trà xuống, cười nói:

- Được rồi, trò chuyện vài câu sau đó cùng đi bái phỏng Bồ Đề Tổ Sư thôi.

Hai ngày sau Tần Quân sẽ đi Tuyệt Thiên Nguyên , hắn phải mang theo hai Đại La Thủy Tiên, tốt nhất có một vị có thể đối kháng Thiên Mệnh Đại Đế.

Dã tâm của Tần Quân rất lớn, trong hội trăm hùng này hắn phải hết sức mạnh mẽ, đến mức Thiên Mệnh Đại Đế không dám áp chế.

Cửu đế thiên hạ nhìn như phong cảnh thật ra là quân cờ của Thiên Mệnh Đại Đế.

Đại đế xếp hạng nhất chắc chắn có thể thống lĩnh tám đế khác.

Ba người Tôn Ngộ Không gật đầu.

Bạch Trạch khẽ hỏi:

- Khi đó bệ hạ đi Tuyệt Thiên Nguyên với thân phận Thánh Đế hay Nhan Đế?

Thái Thượng Lão Quân, Tôn Ngộ Không tò mò nhìn Tần Quân.

Hai vị vào mười hàng đầu Hùng Chủ bảng thật ra là một người, nếu truyền ra sẽ đánh nát thế giới quan của vô số người.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Tất nhiên là Tần Thánh Đế.

Địa vị của Nhan Vương Điện phải thấp hơn Thiên Đình Đại Tần, làm mũi nhọn.

Bạch Trạch, Tôn Ngộ Không thầm thở phào. Hai người mặt ngoài thuộc phe Tần Thánh Đế chứ không phải Nhan Đế.

Bốn người trò chuyện vui vẻ.

***

Thần Vực, trong thành bảo Thần Điện không khí căng thẳng.

Hắc Điệp Tiên Tử ngồi trên ghế phó điện chủ. Nàng từng đi tìm Tần Quân nhưng khi đó hắn bị thương nặng, Vận Mệnh Chi Nhãn rút đi, nàng đành quay về. Ai ngờ ngày hôm sau Tần Quân phát động chinh chiến, tin tức truyền vào Thần Điện dẫn đến khủng hoảng.

Tần Thánh Đế muốn lấy hạ phạm thượng đây!

Tuy Thiên Đình Đại Tần đãn ngang hàng với Thần Điện, thậm chí nổi tiếng hơn Thần Điện, nhưng nếu Thiên Đình Đại Tần một mình làm lớn thì Thần Điện bị nguy rồi.

Tôn Như Đạo trầm giọng hỏi:

- Bây giờ nên làm gì? Tuyên chiến sao?

Tôn Như Đạo nhìn quét một vòng, không ai đối diện với gã, các trưởng lão nhìn hướng khác.

Hết cách, Tần Thánh Đế nổi tiếng dữ, bọn họ không có kế gì khi đụng phải Thiên Đình Đại Tần.

Hắc Điệp Tiên Tử mở miệng nói:

- Đầu bái Thiên Đình Đại Tần đi.

Khóe môi Tôn Như Đạo co giật, nàng còn biết nói câu khác không?

Hắc Điệp Tiên Tử cảm giác ánh mắt của Tôn Như Đạo, hỏi ngược lại:

- Trừ cái này ra còn có cách khác sao?

Tôn Như Đạo bất đắc dĩ, trong lòng buồn bực nói:

- Sớm biết như vậy tại sao nàng còn kéo ta về làm điện chủ?

Nếu không tại Hắc Điệp Tiên Tử thì Tôn Như Đạo không thèm làm điện chủ Thần Điện, giờ nghe nàng định tặng Thần Điện cho Tần Quân khiến gã khó chịu.Gã làm điện chủ trả giá cố gắng tính cái gì? Trò cười sao?

Các trưởng lão càng tức giận, nhưng bọn họ không biết làm sao phản bác câu hỏi của Hắc Điệp Tiên Tử.

Thần Điện bây giờ đã sắp tan vỡ, Tần Thánh Đế mạnh mẽ chinh chiến, bọn họ chỉ có thể nhìn.

Khi quyết định cửu đế thiên hạ thì Thần Điện chỉ có thể dựa vào đại thế lực. Đều là ăn nhờ ở đậu, ngại gì về dưới tay Tần Quân? Huống chi với quan hệ của Tần Thánh Đế và Hắc Điệp Tiên Tử có lẽ bọn họ sẽ sống dễ chịu hơn dưới trướng Thiên Đình Đại Tần.

Tôn Như Đạo xòe tay cười châm biếm:

- Vậy chẳng bằng chúng ta trực tiếp giải tán Thần Điện đi.

Hắc Điệp Tiên Tử nhiều lần tùy hứng, lần này Tôn Như Đạo không nhịn nữa.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tôn Như Đạo, mắt đẹp lạnh lùng nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi nói vậy là có ý gì?

Thần Điện sáng lập có một nửa công lao của nàng, sao có thể nói giải tán liền giải tán?

Tôn Như Đạo sắc mặt âm trầm, gã cảm nhận sát ý từ Hắc Điệp Tiên Tử, cảm thấy thật hoang đường. Vì cho Tần Thánh Đế mạnh lên mà Hắc Điệp Tiên Tử muốn giết gã. Dù gì gã xem như một nửa đệ tử của nàng, có cần vô tình vậy không?

Nhớ cảnh Thần Vô Cơ chết thảm, một tay Hắc Điệp Tiên Tử nuôi lớn gã, nhưng trước mặt Tần Thánh Đế thì nàng dứt khoát chọn vứt bỏ Thần Vô Cơ.

Lòng Tôn Như Đạo lấn cấn nhưng không hỏi ra, lần này thì gã bùng nổ.

Tôn Như Đạo đứng dậy trầm giọng hỏi:

- Rốt cuộc Thần Điện tồn tại vì cái gì?

Uy áp Đại La Kim Tiên cảnh tàn phá đại đường, khiến các trưởng lão tim đập chân run.

Hắc Điệp Tiên Tử như không bị ảnh hưởng, nàng chậm rãi đứng dậy nhìn thẳng Tôn Như Đạo:

- Nhớ ta từng nói gì không? Ta luôn tìm một người, Thần Điện tồn tại vì giúp ta tìm người kia.

Tôn Như Đạo biến sắc mặt, cắn răng hỏi:

- Nàng tìm hơn hai vạn năm, Tần Thánh Đế chưa đầy hai mươi tuổi, không lẽ hắn là cái người nàng muốn tìm?

Hắc Điệp Tiên Tử bình tĩnh nói:

- Đúng vậy, là hắn!

Nàng bình tĩnh như nói một chuyện bình thường.

Các trưởng lão nhìn nhau.

Nữ nhân này bị điên sao?

Tôn Như Đạo tức ói máu:

- Vớ vẩn!

Tôn Như Đạo từ nhỏ lớn lên trong Thần Điện, có tình cảm với nó như nhà mình, gã chỉ không có hứng thú với địa vị gia chủ.

Tôn Như Đạo tức giận bùng nổ khí thế khủng bố, muốn giết Hắc Điệp Tiên Tử tại chỗ.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc người cực nhanh xuất hiện sau lưng Tôn Như Đạo.

Con ngươi Tôn Như Đạo co rút, lòng dậy sóng dữ thầm la:

- Đây là thần thông gì!?

***

Trên Vô Tận Hải.

Tần Quân, Thái Thượng Lão Quân, Tôn Ngộ Không lướt nhanh qua, từng đợt sóng biển văng lên cao hơn mười trượng.

Tần Quân vừa bay vừa hỏi:

- Lão Quân, tình hình Độ Ác bây giờ thế nào?

Nhiên Đăng đã thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, rất nhanh chủ động thần phục Tần Quân, hắn có thể thấy bảng liệt kê thuộc tính của lão.

[Nhiên Đăng: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Cổ Phật.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Linh Cửu Tahàn Công.

Thần thông: Thân Cổ Phật. Súc Địa Thành Thốn. Vô Lượng Thước Pháp.

Pháp bảo: Càn Khôn Thước. Linh Cữu Đăng.

Mức độ trung thành: 57 (MAX 100)]

------oOo------

Chương 1030: Tổ Sư đụng Lão Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mức độ trung thành năm mươi bảy xem ra là vì áy náy với Như Lai, cộng thêm Như Lai, Thái Thượng Lão Quân trấn thủ Nhan Vương Điện, Nhiên Đăng không dám làm bậy. Nên Tần Quân thả tự do Nhiên Đăng, còn cho một viên Đại La Phục Nguyên Đan.

Thái Thượng Lão Quân còn thông cảm trả Càn Khôn Thước lại, khiến Nhiên Đăng kích động dập đầu lạy cảm ơn.

Dập đầu Thánh Nhân không khiến Nhiên Đăng thấy xấu hổ. Nếu Tần Quân không thả lão ra thì trên Hùng Chủ bảng đã không có tên Nhiên Đăng.

Hai bên ước hẹn tạm thời không công bố quan hệ của Nhan Vương Điện và Tiệt Giáo cung. Nhiên Đăng chỉ cần công bố với người đời là lão tốn ra là được.

Trừ Nhiên Đăng ra Hạn Bạt mang Từ Trọng Sinh đi Thi Hoàng Điện.

Nay dưới tay của Tần Quân sắp có bốn thế lực lớn gồm có Thiên Đình Đại Tần, Nhan Vương Điện, Tiệt Giáo cung, Thi Hoàng Điện.

Với thực lực của Hạn Bạt, Từ Trọng Sinh thì thu phục Thi Hoàng Điện dễ như chơi.

Thái Thượng Lão Quân nhẹ giọng trả lời:

- Gần đây Độ Ác không có gì khác lạ.

Tần Quân gật đầu, hắn lo Như Lai, Nhiên Đăng lén thông đồng với nhau,

không thể không có lòng phòng người.

Tôn Ngộ Không xen lời:

- Tam Tinh động ở trên đảo biển phía trước.

Nhìn theo hướng tay Tôn Ngộ Không chỉ thấy trên mặt biển có một hòn đảo biển mấy chục dặm, nhiều yêu thú và tu sĩ bay ra bay vào.

Từ khi Bồ Đề Tổ Sư ẩn cư ở Nam Tận Hải ngẫu nhiên sẽ giảng đạo, hấp dẫn nhiều sinh linh đến bái phỏng. Bồ Đề Tổ Sư không lộ tên, nếu không Nam Tận Hải sẽ bạo động.

Bồ Đề Tổ Sư phế Như Lai là chiến tích vang vọng toàn thiên hạ.

Sức chiến đấu ba hàng đầu đương thời gồm Thiên Mệnh Đại Đế, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân.

Đây là Mệnh Cơ các bình phẩm, chất lượng cao. Mệnh Cơ các có rất nhiều bảng, nhưng Hùng Chủ bảng được chú ý nhiều nhất.

Ba người nhanh chóng đáp xuống đảo biển, tên hòn đảo ra Tam Tinh động.

Nam Tận Hải có một câu nói đùa: Tam Tinh động trên đảo Tam Tinh, tầm tiên phóng đạo tìm Tổ Sư.

Trên đảo có nhiều tu sĩ, yêu vương biến hình, bọn họ thờ ơ thấy ba người Tần Quân, vì mỗi ngày đều có khuôn mặt mới.

Tôn Ngộ Không ít khi đến Tam Tinh động vì rất bức bối.

Tôn Ngộ Không dẫn Tần Quân, Thái Thượng Lão Quân một đường thông suốt chỉ chốc lát đã đến trước hang.

Giọng Bồ Đề Tổ Sư từ trong hang vọng ra:

- Ngộ Không đến rồi.

Tam Tinh động ở dưới chân ngọn núi nhỏ, bốn phía cây cối rậm tạp, rất

khó tưởng tượng một đại năng sẽ tiềm cư tại đây.

- Bệ hạ cũng đến, đạo hữu bên cạnh là ai?

Thái Thượng Lão Quân nheo mắt nhẹ giọng nói:

- Lao đạo tên Thái Thượng.

Một cơn gió bay nhanh ra khỏi hang ,Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện ở cửa hang.

Thái Thượng Lão Quân, Bồ Đề Tổ Sư ánh mắt giao nhau, không khí đông lại. Tôn Ngộ Không cảm giác không khí căng thẳng.

Tôn Ngộ Không thầm hưng phấn:

- Sư phụ và Lão Quân đều sâu không lường được, ai mạnh hơn đây?

Tên này không lo cho sư phụ hoặc bằng hữu cũ của mình ngược lại mong hai người đánh nhau.

Tần Quân cũng rất tò mò, vô số fan Tây Du Ký người Hoa Hạ ở Trái Đất đều tò mò điều này.

Thái Thượng Lão Quân và Bồ Đề Tổ Sư, ai mạnh hơn?

Nhưng giờ phút này Tần Quân mong hai người đừng đánh nhau, không thì Nam Tận Hải sẽ gặp hạo kiếp.

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng hỏi, sắc mặt hơi khó xem:

- Tại sao Thánh Nhân xuất hiện ở đây?

Bồ Đề Tổ Sư biết quan hệ của Thái Thượng Lão Quân và Thánh Nhân Lão Tử.

Thái Thượng Lão Quân cau mày lặp lại:

- Thánh Nhân?

Thái Thượng Lão Quân bây giờ tương đương với sinh linh tồn tại riêng

biệt, không có ký ức kiếp trước, không biết mình là thân phận của Thánh Nhân.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn Tần Quân:

- Bệ hạ bỏ vốn lớn thật, mời được cả Thái Thượng Lão Quân, xem ra bệ hạ và Nhan Đế có quan hệ sâu.

Thái Thượng Lão Quân và Thiên Mệnh Đại Đế đánh nhau không phân trên dưới, lão thành cường giả cao cấp nhất trong thiên địa. Thái Thượng Lão Quân nổi tiếng đến mức Bồ Đề Tổ Sư ở đảo Tam Tinh bình thường hay nghe sinh linh trên đảo thảo luận.

Đã mấy vạn năm không ai đánh lại Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân cười nói:

- Tổ Sư đừng nghĩ quá nhiều, Lão Quân mới tới, trẫm thấy hai người đều rất mạnh, nếu tìm được tri kỷ thì rất thích.

Bồ Đề Tổ Sư tinh thông ba giáo phát ra khí chất giống Thái Thượng Lão Quân, đều là hờ hững, vinh nhục không kinh, như tùy thời sẽ mọc cánh thành tiên.

Bồ Đề Tổ Sư đoán ra ngay lời ngầm trong câu nói, mới tới, lại nhìn ánh mắt Thái Thượng Lão Quân đầy hứng thú rõ ràng không quen lão.

Bồ Đề Tổ Sư thầm nghĩ:

- Co vẽ Thái Thượng Lão Quân không có ký ức kiếp trước.

Bồ Đề Tổ Sư ở trong Thiên Đình Đại Tần một thời gian, biết một số Thần Ma không có ký ức kiếp trước.

Thái Thượng Lão Quân chắp tay cười nói:

- Hình như đạo hữu đề phòng ta, có thể nói rõ không?

Thái Thượng Lão Quân thầm buồn bực, sau khi kết thúc đại chiến hai giới Âm Dương thì đám cường giả Nhan Vương Điện Lục Nhĩ Mi Hầu, Lưu

Trầm Hương lôi kéo làm quen với lão, trong lời nói lộ ý tôn sùng lão lâu rồi.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu cười nói:

- Vào trong rồi nói.

Bồ Đề Tổ Sư xoay người vào Tam Tinh động, biết Thái Thượng Lão Quân không có ký ức kiếp trước khiến lão thấy nhẹ người. Bồ Đề Tổ Sư không sợ Thái Thượng Lão Quân, chỉ e ngại bản tôn Lão Tử.

Tần Quân thầm thở phào. Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân đều là cao nhân đắc đạo, sẽ không vừa chạm mặt liền đánh nhau.

Tôn Ngộ Không tiếc nuối nhỏ giọng nói:

- Tại sao không đánh?

Ba người Tần Quân lúng túng.

Con khỉ này suốt ngày chỉ biết đánh nhau!

Bốn người vào Tam Tinh động, đi qua đường ngoằn nghèo đến cái hang trống trải. Nóc hang khảm các viên tinh thạch phát sáng soi tỏ cả hang động, chính giữa có cái bàn đá, bên trên chỉ có ấm trà, tách trà, rất đơn giản.

Bốn người ngồi quanh bàn đá.

Tần Quân cười nói trước:

- Không giấu gì Tổ Sư, thật ra trẫm là Nhan Đế.

Tần Quân không cần giấu diếm Bồ Đề Tổ Sư, nói ra còn có thể tăng tiền cược.

quả nhiên Bồ Đề Tổ Sư nghe vậy biến sắc mặt.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày hỏi:

- Nhan Đế là ngươi?

Bình thường Bồ Đề Tổ Sư hay chú ý thế cục thiên hạ, Nhan Đế là hùng chủ hạng hai đương thời, Tần Thánh Đế là hùng chủ hạng sáu.

Hai hùng chủ mới lên nổi tiếng nhất đương thời không ngờ cùng một người, nếu đồn ra ngoài sẽ gây sóng gió nhiều cỡ nào?

Tần Quân bưng ấm trà lên tự rtó trà cho mình:

- Đúng vậy!

Trà đổ ra mùi thơm ngát, làm Tần Quân thấy tinh thần phấn chấn.

------oOo------

Chương 1031: Vào kiếp mới có thể siêu thoát

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày, Tần Quân nói bí mật này cho lão khiến nỗi lòng lão phức tạp.

Dù biết Tần Quân cố ý muốn lôi kéo lão nhưng tấm lòng này thật sự thâm nặng.

Thái Thượng Lão Quân mỉm cười hỏi:

- Tu vi của đạo hữu cao sâu hơn ta, cứ ở ẩn tại đây mãi sao?

Thái Thượng Lão Quân cười tủm tỉm liếc hướng Tần Quân.

Tần Quân bị nhìn đỏ mặt vội né tránh ánh mắt.

Ánh mắt của Thái Thượng Lão Quân cực sắc bén nhận ra ngay Tần Quân muốn lôi kéo Bồ Đề Tổ Sư. Điều này nói lên cái gì? Tạm thời Bồ Đề Tổ Sư không bị Tần Quân khống chế!

Lúc trước tiểu tử này chỉ bốc phét.

Bồ Đề Tổ Sư khẽ thở dài:

- Vào đại kiếp nạn thì sẽ thân bất do kỷ .

Bồ Đề Tổ Sư cũng xem trọng Tần Quân nhưng không dám bảo đảm hắn sẽ đi bao xa, nên không muốn cùng hắn vào nồi nước đục tranh thiên hạ.

Thái Thượng Lão Quân cau mày nạt:

- Không vào kiếp thì sao siêu thoát?

Bồ Đề Tổ Sư rùng mình, ra chiều đăm chiêu.

Có lẽ tu vi của Thái Thượng Lão Quân không bằng Bồ Đề Tổ Sư nhưng dù gì là phân thân của Thánh Nhân, kiến thức và tâm tính mạnh hơn Bồ Đề Tổ Sư.

Tần Quân vui vẻ nhìn.

Trẫm khỏi phải tốn nước miếng rồi.

Tần Quân càng thích Thái Thượng Lão Quân hơn rồi, thực lực mạnh mẽ, cá tính hiền hòa, còn chịu giúp hắn, thật là Bồ Tát sống!

Đáng tiếc mức độ trung thành của Thái Thượng Lão Quân mãi không thay đổi, vẫn cứ là mười một điểm. Nếu Tần Quân gặp trắc trở lớn Thái Thượng Lão Quân sẽ không do dự vứt bỏ hắn.

Bề ngoài Thái Thượng Lão Quân hiền hòa nhưng có mục đích rất mạnh.

Tôn Ngộ Không nhìn quanh, không ngờ Thái Thượng Lão Quân dạy dỗ lại sư phụ mình.

Tần Quân mong chờ thầm nghĩ:

- Nếu có thể mang Bồ Đề Tổ Sư đi Tuyệt Thiên Nguyên thì Thiên Mệnh Đại Đế cũng phải quỳ!

Hình Thiên có thể phục hồi Thần Ma đỉnh cao, mang gã và Bồ Đề Tổ Sư

thì cửu đế thiên hạ là vật trong túi của Tần Quân.

***

Thần Vực.

Thành bảo Thần Điện nồng nặc mùi thuốc súng, hai người giao thác đánh nhau trên không trung. Nhìn gần thì rõ ràng là Hắc Điệp Tiên Tử và Tôn Như Đạo.

Hắc Điệp Tiên Tử cầm cây roi sắt đen nhánh, Tôn Như Đạo cầm trường kiếm. Hai người đánh nhau, vô số đệ tử Thần Điện lơ lửng bên dưới, tập thể há hốc mồm ngước nhìn chiến đấu trên trời.

- Hắc Điệp Tiên Tử mạnh dữ vậy? Không thể nào!

- Thần Điện chúng ta không phải chỉ có một Đại La Kim Tiên sao?

- Ngốc, rõ ràng Hắc Điệp Tiên Tử luôn giấu dốt!

- Nguy rồi điện chủ, Hắc Điệp Tiên Tử bị áp chế hoàn toàn!

Các đệ tử Thần Điện bàn tán sôi nổi, khủng hoảng lan tràn trong Thần Vực:

- Thần Điện nguy rồi!

Các đệ tử bàn tán sôi nổi, khủng hoảng lan tràn trong Thần Vực.

Điện chủ và phó điện chủ đánh nhau là sao đây?

Hắc Điệp Tiên Tử vung roi sắt như rắn múa, nhanh như tia chớp. Tôn Như Đạo vung trường kiếm, kiếm hoa vụt qua bị roi sắt quất tan.

Bốp!

Roi sắt xảo quyệt quất trúng lưng Tôn Như Đạo, gã đau cắn răng, mắt tràn đầy lửa giận. Người Tôn Như Đạo có nhiều vết roi, gã không đụng được gcó áo Hắc Điệp Tiên Tử, bị nàng quay như dế.

Tôn Như Đạo vừa kinh vừa giận:

- Sao nàng ta mạnh như thế được?

Tôn Như Đạo luôn cho rằng Hắc Điệp Tiên Tử chỉ có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, không ngờ nàng sớm đột phá Đại La Kim Tiên.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc người lại xuất hiện sau lưng Tôn Như Đạo tựa như thuấn di, lạnh lùng nói:

- Ngươi đang nghĩ gì?

Tôn Như Đạo rợn tóc gáy bản năng xoay người vung kiếm chém, nhưng gã chém hụt.

Giây sau Tôn Như Đạo cảm giác sau gáy bị quất trúng, đau rát làm gã suýt mất ý thức, vội lùi nhanh.

Hắc Điệp Tiên Tử như quỷ mỵ lao đến, trường bào màu đen bay phầnp hật trên không trung, khuôn mặt tuyệt đẹp lạnh băng như đang nhìn người chết, ánh mắt khiến Tôn Như Đạo cảm nhận chết chóc.

Tôn Như Đạo thầm rít gào:

- Điên rồi, nàng ta đã điên!

Tôn Như Đạo chưa từng thấy Hắc Điệp Tiên Tử trạng thái như vậy, tựa như nhập ma.

Tôn Như Đạo tức giận hỏi:

- Nàng thật sự muốn vì Tần Thánh Đế tử chiến với ta?

Mắt Tôn Như Đạo đầy tơ máu, hận ý gần như ngưng tụ thành thực chất. Nhưng Hắc Điệp Tiên Tử thờ ơ.

Roi sắt lại quất qua, xé rách không khí. Tôn Như Đạo không dám đón đỡ, vội vàng né tránh.

Hắc Điệp Tiên Tử lạnh lùng nói:

- Hoặc chết hoặc giao quyền lớn Thần Điện cho ta!

Trước kia Tần Quân không đủ mạnh, Hắc Điệp Tiên Tử muốn Thần Điện thành lá chắn của hắn. Nay Tần Quân thành hùng chủ hạng sáu, Thần Điện không bảo vệ Tần Quân được, chẳng bằng để nó thành một phần sức mạnh của hắn.

Hắc Điệp Tiên Tử thấy hơi có lỗi với Tôn Như Đạo, nhưng liên quan đến ích lợi của Tần Quân thì chút tội lỗi này nhỏ bé không đáng kể.

Thủ Tâm vì Tần Quân mà tìm kiếm hơn hai ngàn năm, hình thành chấp niệm.

Hắc Điệp Tiên Tử tìm Tần Quân đã mười ba vạn năm, chấp niệm thành tín niệm, Tôn Như Đạo làm sao hiểu thấu?

Tôn Như Đạo tức hộc máu, kêu gã chắp tay giao ra vị trí điện chủ dễ vậy thì mất mặt chết!

Tôn Như Đạo vận chuyển pháp lực lại xông vào Hắc Điệp Tiên Tử, gã dù gì là thiên tài vạn năm khó gặp, tâm cao khí ngạo, sao cam lòng nhận thua.

***

Lúc gần hoàng hôn, Tần Quân, Thái Thượng Lão Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không ra khỏi Tam Tinh động.

Tần Quân cười tươi, vì Bồ Đề Tổ Sư đã bị Thái Thượng Lão Quân thuyết phục đồng ý xuống núi, mức độ trung thành lên mười điểm, nhưng các hạng thuộc tính vẫn chưa biết.

Thái Thượng Lão Quân là Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, Tần Quân có thể thấy bảng liệt kê thuộc tính của lão, nhưng bảng liệt kê thuộc tính của Bồ Đề Tổ Sư là chưa biết.

Điều này nói lên cái gì?

Bồ Đề Tổ Sư mạnh hơn xa Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Mang theo đại năng như vậy đi Tuyệt Thiên Nguyên, nếu ai không phục thì đánh tới khi phục!

Giọng Bồ Đề Tổ Sư vang vọng đảo Tam Tinh:

- Lão đạo hữu có việc rời đi, mong các vị chăm sóc Tam Tinh động giùm.

Toàn đảo náo động.

Bốn người bay lên lao về phía chân trời.

Các sinh linh trên đảo thấy cảnh đó ồn ào sôi trào.

- Đạo trưởng ra khỏi đảo!

- Các ngươi nhìn kỹ đi, một người trẻ tuổi bay đằng trước đạo trưởng!

- Chờ chút, hình như ta đoán được cái gì . . . Không thể nào . . .

- Ui, một người trẻ tuổi, một con khỉ, cộng thêm đạo trưởng, không lẽ họ là Thánh Đế bệ hạ, Tôn Ngộ Không, Bồ Đề Tổ Sư?

- Ngươi nói vậy thấy hơi có lý, Bồ Đề Tổ Sư là sư phụ của Tề Thiên Đại Thánh mà!

Tam Tinh động sôi trào, không ngờ cao nhân đắc đạo trên đảo là Bồ Đề Tổ Sư, đó là cường giả đứng trên đỉnh thiên địa!

Tin tức nhanh chóng truyền ra, các sinh linh trên đảo càng phấn chấn thề quyết bảo vệ đảo Tam Tinh, chờ Bồ Đề Tổ Sư trở về.

------oOo------

Chương 1032: Hình Thiên đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoảng hai canh giờ sau.

Bốn người Tần Quân quay về Nam Vực Thiên Thế Giới, hắn kêu Tôn Ngộ Không dẫn Bồ Đề Tổ Sư đi tìm phủ đệ tạm ngụ lại, sau đó đưa Thái Thượng Lão Quân về Nhan Vương thành.

Thái Thượng Lão Quân vuốt râu cười nói:

- Bệ hạ, vị Bồ Đề Tổ Sư này đúng là đạo hạnh cao sâu, sau việc cửu đế bệ hạ nhớ dể hắn và lão đạo luận đạo.

Thái Thượng Lão Quân rất có hứng thú với Bồ Đề Tổ Sư, quân tử quen nhau nhạt như nước, tri kỷ khó tìm.

Khí chất của Thái Thượng Lão Quân và Bồ Đề Tổ Sư rất giống nên vừa gặp đã thân.

Tần Quân xòe tay cười nói:

- Lão Quân yên tâm, đây đều là việc nhỏ. Nhờ Lão Quân chăm sóc Nhan Vương Điện nhiều hơn.

Thái Thượng Lão Quân cười gật đầu, lão ngày càng hứng thú với Tần Quân, rất tò mò sau này hắn sẽ đi bao xa.

Tần Quân lại bước vào truyền tống trận trở về Thánh Đế phong Thiên Đình Đại Tần.

Thái Thượng Lão Quân lẩm bẩm:

- Cửu đế thiên hạ, trời sắp sập.

Thái Thượng Lão Quân nhớ lần trước đánh với Thiên Mệnh Đại Đế từng được gã đưa ra lời mời, hy vọng khi phá trời lão sẽ góp sức một tay.

Huyền Đương đại thế giới đã bị phong ấn mười vạn năm, ngăn cách với thiên ngoại. Thiên Mệnh Đại Đế luôn ôm chí hướng phá trời.

Thái Thượng Lão Quân ngước đầu nhìn khung trời, thì thào:

- Thiên ngoại sẽ đặc sắc đến cỡ nào?

***

Tần Quân quay về ngự hoa viên, ra lệnh binh sĩ Đế Vệ quân kêu Hình Thiên tới.

Nay Tần Quân có ba lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hắn định cho Hình Thiên dùng một lần, hai lần chừa cho Như Lai và Thái Thượng Lão Quân. Trong đám Thần Ma thì La Sĩ Tín thân phận tổ của Kỳ Lân tiềm lực lớn nhất, nhưng tổ Kỳ Lân quá cổ xưa, tạm thời Tần Quân không dám động.

Hạng Vũ do Thuấn Đế chuyển thế không cần cơ hội Thần Ma đỉnh cao cũng sẽ không ngừng phục hồi thực lực, vì công đức đầy mình.

Trong lúc chờ Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, truyền thừa kỹ năng của trẫm đã tích lũy năm lần, có thể lúc rút trúng không cưỡng ép rót vào ký ức của trẫm không?

Tần Quân đã có nhiều thần thông, mỗi lần truyền thừa kỹ năng đều là cưỡng ép rót vào não làm hắn khó chịu. Mặc dù nhiều kỹ năng lận lưng càng tốt, nhưng học mà không dùng chẳng bằng không học, nếu có thể truyền cho người khác cũng tốt.

Hệ thống trả lời:

- Chờ lần sau hệ thống thăng cấp mới được.

Mắt Tần Quân sáng rực hỏi:

- Lần sau thăng cấp là khi nào?

Hệ thống đáp:

- Khi túc chủ đột phá Thái Ất cảnh sẽ mở ra một số công năng có lợi cho túc chủ. Lúc trước Thái Ất cảnh chỉ là nền tu hành, cần vững vàng từng bước, sau Thái Ất cảnh thì lĩnh ngộ quan trọng hơn.

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Đột phá Thái Ất cảnh. Nhiệm vụ cụ thể: Sau khi túc chủ đột phá Thái Ất cảnh thì hệ thống sẽ thăng cấp, thưởng cho túc chủ một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

Chậc, lại còn xúc phát một lần nhiệm vụ chính.

Tần Quân rất mong chờ đột phá Thái Ất cảnh. Liễu Nhược Lai trở thành Vận Mệnh Chi Tử, hắn phải tìm cách biến mạnh, không chỉ có thế lực trong tay còn có thực lực cá nhân của hắn.

Chưa đầy hai mươi tuổi đã đến Kim Tiên cảnh tam trọng, nhìn khắp Huyền Đương đại thế giới không tìm ra người thứ hai.

Liễu Nhược Lai thì khác, nàng thức tỉnh ký ức mấy chục lần luân hồi tựa như sống vạn năm, về thiên phú tạm thời không bằng Tần Quân.

Bây giờ Tần Quân không dựa vào hệ thống cũng tu hành nhanh, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần mạnh biết bao, hắn có linh cảm sẽ đột phá Kim Tiên cảnh tứ trọng.

Qua khoảng một nén nhang, Hình Thiên được binh sĩ Đế Vệ quân dẫn dắt đi vào đình viện ngự hoa viên.

Hình Thiên quỳ xuống dò hỏi:

- Bệ hạ kêu ta đến có chuyện gì?

Thiên Đình Đại Tần bây giờ đã xuất hiện Đại La Thủy Tiên, Hình Thiên không còn một lòng hai ý nữa, thật lòng phục Tần Quân.

Hình Thiên thầm ong chờ, không lẽ Tần Quân muốn mang gã đi Tuyệt Thiên Nguyên?

Nam nhi sống trên đời đều vì danh.

Cửu đế thiên hạ là việc lớn hấp dẫn chú ý nhất, các chiến tướng Thiên Đình Đại Tần đều muốn đi nhưng cũng hiểu Tần Quân sẽ chọn mấy vị mạnh nhất.

Trừ Bạch Trạch, Bồ Đề Tổ Sư ra Hình Thiên mạnh nhất.

Mắt Tần Quân sáng rực hỏi:

- Qua một ngày nữa trẫm sẽ đi Tuyệt Thiên Nguyên, trẫm muốn cho ngươi biến càng mạnh, ngươi có đồng ý không?

Hình Thiên là một trong các Đại Vu mạnh nhất, Đại Vu sánh bằng gã chỉ có Xi Vưu được gọi là binh chủ.

Không biết Hình Thiên đỉnh cao mạnh đến mức nào.

Hình Thiên kích động nói:

- Đương nhiên muốn!

Hình Thiên sớm nghe nói bệ hạ có thần thông đặc biệt, có thể khiến người phục hồi tu vi đỉnh cao nhất trong luân hồi, không ngờ hôm nay đến lượt gã.

Tần Quân ra lệnh:

- Hệ thống, phục hồi Hình Thiên đến Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân rất xem trọng Hình Thiên, đây là Chiến Thần trong thần thoại Hoa Hạ.

Tần Quân cười nói:

- Hình Thiên, chờ ngày mai ngươi trở về trẫm sẽ lên đường đi Tuyệt Thiên Nguyên.

Hình Thiên siêu kích động, gã đã đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn nhưng muốn đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh thì rất khó khăn, ít nhất phải mất tám mươi, trăm năm mới được.

Rất nhanh trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen hút Hình Thiên vào trong, quá trình mau đến nỗi gã không kịp phản ứng.

Tần Quân thầm mong chờ Hình Thiên sẽ trở nên mạnh đến mức nào.

Ngày mai sẽ lên đường, Tần Quân phải sắp xếp lại. Thiên Đình Đại Tần đã lục tục phái quân đội đi chinh chiến các vực xung quanh.

Có ba vực trực tiếp đầu hàng, nhưng cần phái người đi giao tiếp, mọi thứ làm theo thứ tự chính quy. Dù Tần Quân rời đi thì còn Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Thái Bạch Kim Tinh, Khương Tử Nha, Thân Công Báo, Bạch Trạch, sẽ không rối loạn.

Thế lực có thể uy hiếp Thiên Đình Đại Tần dều chăm chăm vào cửu đế thiên hạ, hùng chủ không tham gia cửu đế thiên hạ thì không có thực lực nguy hại Thiên Đình Đại Tần.

Tin Tần Thánh Đế sắp đi Tuyệt Thiên Nguyên lan truyền trong Thiên Đình Đại Tần. Sinh linh Tây Vực, Nam Vực, Nam Tận Hải tò mò Tần Thánh Đế có trở thành một trong cửu đế thiên hạ không, hắn sẽ biểu diễn thế nào trong hội trăm hùng?

Đây là trận đánh liên quan cách cục thiên hạ mấy vạn năm sau.

- Các ngươi đoán Thánh Đế bệ hạ có thể trở thành đế thứ mấy trong cửu đế thiên hạ?

- Chắc chắ là đế thứ hai rồi!

- Nhan Đế, Cửu U Âm Đế đều có thực lực thi đấu đế thứ hai.

- Có lẽ bệ hạ sẽ trở thành đệ thứ nhất, bệ hạ luôn sáng tạo kỳ tích!

- Đế thứ nhất? KHông có đâu, đừng suy nghĩ nhiều. Thiên Mệnh Đại Đế quá mạnh!

Tây Vực, Nam Vực, Nam Tận Hải đều thảo luận tương tự như vậy. Về việc Tần Quân có thể trở thành cửu đế thiên hạ hay không bọn họ không nghi ngờ, chỉ hào hứng suy đoán hắn sẽ thành đế thứ mấy.

------oOo------

Chương 1033: Lên đường

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các vị chiến tướng trong Thánh thành cầu nguyện sẽ được Tần Quân mang

theo, đứng xem náo nhiệt cũng tốt.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Sáng sớm hôm sau.

Tần Quân từ từ ngồi dậy từ giường Đát Kỷ.

Đát Kỷ mở mắt đẹp ngủ mơ hồ:

- Bệ hạ sắp lên đường?

Tần Quân vừa mặc áo vừa quay đầu cười nói:

- Nàng ngủ một lát đi, trẫm sắp xếp một chút, giữa trưa mới đi.

Đát Kỷ gật đầu. Tần Quân đi ra tẩm cung.

Nửa canh giờ sau. Tất cả quan viên văn võ từ ngũ phẩm trở lên còn trong Thánh thành đều tập hợp ở Quân Chính điện.

Đám Thần Ma Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh, Kim Quang Thánh Mẫu, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín mắt long lanh nhìn Tần Quân.

Tuy Thiên Đình Đại Tần đã cường thịnh nhưng sức chiến đấu cao tầng vẫn chỉ có nhóm Thần Ma độc chiếm.

Bồ Đề Tổ Sư đứng cạnh Bạch Trạch, biểu tình bình tĩnh khác hẳn đám chiến tướng đứng sau lưng.

Tần Quân ngồi trên ghế rồng nhìn quét một vòng, cười nói:

- Lần này trẫm đi Tuyệt Thiên Nguyên dự định mang theo . . .

Tất cả chiến tướng hít thở dồn dập.

Dù đi nâng kiệu cho Tần Quân cũng tốt, ít ra được tăng kiến thức!

Tần Quân đọc cái tên đầu tiên:

- Bồ Đề Tổ Sư!

Tất cả quan văn võ tướng quay đầu nhìn Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư ung dung chắp tay thi lễ, làm người mạnh nhất Thiên Đình Đại Tần, lão có tư cách không quỳ.

- Hình Thiên!

Hình Thiên vắng mặt, quan viên văn võ trong đại điện xì xầm tò mò tại sao gã không chầu triều, không sợ chọc giận bệ hạ sao?

- Tôn Ngộ Không! Dương Tiễn! Kim Quang Thánh Mẫu!

Tần Quân không giải thích nhiều. Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn có tiềm lực lớn, cộng với lúc trước được cơ duyên, hai người cần chiến đấu kích phát hết tiềm lực.

Kim Quang trận của Kim Quang Thánh Mẫu có sức sát thương rất lớn, có lẽ sẽ dùng được trong hộ trăm hùng.

Lý Nguyên Bá bất mãn la lên:

- Sao bệ hạ không mang ta theo?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Sau này sẽ có cơ hội. Sau cửu đế thiên hạ là đại kiếp nạn đến, ngươi sợ không được chiến đấu sao?

Đi hội trăm hùng không thể mang theo quá nhiều người, dẫn năm người đã đủ.

Các chiến tướng không cam lòng nhưng không dám càu nhàu, dù sao hội trăm hùng là việc quan trọng mấy vạn năm khó gặp, chưa đến Đại La Chí Tiên đã tự tiện đi tham gia sẽ liên lụy Tần Quân.

Lưu Bá Ôn chắp tay hỏi:

- Bệ hạ muốn mang theo binh sĩ Đế Vệ quân không?

Chuyến đi này phỏng chừng sẽ mấy tháng, binh sĩ Đế Vệ quân có thể lo chút việc vặt.

Tần Quân từ chối thẳng:

- Không cần!

Dọc đường hắn sẽ chăm chỉ tu luyện, mang theo binh sĩ Đế Vệ quân sẽ làm chậm tốc độ.

Nói xong Tần Quân đứng dậy đi xuống long đài, bước ra ngoài đại điện. Tần Quân đi lướt qua đám quan viên văn võ liên tiếp quỳ xuống, hình ảnh rất là đồ sộ.

Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu theo sát. Trừ Bồ Đề Tổ Sư ra ba người Tôn Ngộ Không hơi hưng phấn.

Tần Quân từ từ đến cửa đại điện, từ nơi này có thể nhìn xuống nguyên Thánh thành và mấy chục đảo bay xung quanh, tựa như tiên cảnh, tráng lệ như tranh.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

- [Đinh! Hình Thiên phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Khóe môi Tần Quân cong lên, thầm kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hình Thiên.

Màn sáng nửa trong suốt hiện ra trước mắt, Tần Quân cười càng tươi.

[Hình Thiên: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Chiến Thần. Đại Vu.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Vu Thần Quyết.

Pháp bảo: Càn Thích.

Thần thông: Thân Đại Vu. Bất Khuất chiến hồn.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn!

Tu vi thế này đủ càn quét Huyền Đương đại thế giới rồi!

Điều này cũng nói lên Bồ Đề Tổ Sư đã vượt qua Đại La cảnh, Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn còn hiện ra bảng liệt kê thuộc tính, còn các hạng thuộc tính cúa lão thì đánh dấu chưa biết, điều này nói lên cái gì?

Rằng Bồ Đề Tổ Sư vượt qua Đại La Thủy Tiên cảnh, đến cảnh giới tạm thời Tần Quân không biết.

Trên đầu Tần Quân chợt hiện ra một lỗ đen, đám người Tôn Ngộ Không giật mình xoe tròn mắt, chưa kịp phản ứng thì một thân hình vạm vỡ toát ra hơi thở hoang dã vô tận bước ra ngoài.

Là Hình Thiên!

Hình Thiên mặc giáp nặng màu đen vô cùng cuồng bá, mái tóc dài bay rối sau đầu, hơi thở làm tất cả quan viên văn võ đứng sau lưng rung động, Bồ Đề Tổ Sư cũng vậy.

Bồ Đề Tổ Sư cau mày thầm nghĩ:

- Mạnh quá, không lẽ . . .

Kiếp trước Bồ Đề Tổ Sư có nghe tên Hình Thiên, hoặc nên nói là không ai không biết tiếng Hình Thiên.

Dù bị chặt đầu vẫn ngạo ngehẽ đánh nhau, sinh mệnh không ngừng, chiến đấu không ngừng!

Hình Thiên bẻ cổ thở hắt ra, từ từ ngước đầu lộ ra khuôn mặt cực kỳ tự phụ mà cuồng dã, đôi mắt như đuốc khiến người không dám nhìn thẳng.

Hình Thiên đáp xuống đất vặn vẹo người, cười nói:

- Sức mạnh đã lâu rốt cuộc trở lại.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ trợn to mắt nói, tràn đầy khó tin:

- Sao có thể như vậy?

Hai người không ngờ Hình Thiên có thể mạnh như vậy, thật là trò giỏi hơn thầy.

Hình Thiên quỳ trước mặt Tần Quân, cố nén kích động trầm giọng quát:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

Trải qua Thần Ma đỉnh cao khiến Hình Thiên có tất cả ký ức luân hồi, có trí nhớ Đại Vu Vu tộc, có ký ức khiêu chiến Hoàng Đế, chém Thiên Đế.

Tâm linh Hình Thiên đã thăng hoa, tuy là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nhưng nhờ có một phen tạo hóa, gã cảm giác sau này mình còn có thể tiến bộ nữa chứ không phải giậm chân tại chỗ.

Tần Quân cười nâng Hình Thiên dậy, càng nhìn gã hắn càng vừa lòng.

Không uổng là Chiến Thần, dù quỳ dưới đất vẫn cao hơn hắn.

Tần Quân cười hỏi:

- Chuẩn bị xong chưa? Cùng trẫm đi thi đấu cửu đế thiên hạ!

Trong mắt Tần Quân tràn đầy tự tin, có Hình Thiên và Bồ Đề Tổ Sư trợ giúp hắn sẽ đánh cho Thiên Mệnh Đại Đế kêu ba ba!

Hình Thiên cười to bảo:

- Đương nhiên chuẩn bị tốt rồi!

Khi nhìn Bồ Đề Tổ Sư đứng sau lưng Tần Quân thì con ngươi gã co rút, vì vẫn không nhìn thấu tu vi của lão.

Lão đạo sĩ này rốt cuộc là thần thánh phương nào, tu vi đạt đến độ cao khủng bố nào?

Điều này khiến trái tim lâng lâng của Hình Thiên đáp xuống đất, dù tu vi của gã bay vọt nhưng gã không phải thuộc hạ mạnh nhất dưới tay Tần Quân.

Tần Quân dọc theo bậc thang bước xuống, đám quan viên văn võ ôm tâm tình kích động theo sát.

Dưới bậc thang, Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết đám cung nữ đang chờ.

------oOo------

Chương 1034: Yêu Hoàng ra cung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Tần Quân cao cao tại thượng, các nàng trong mắt tràn đầy dịu dàng, tôn sùng. Các nàng nhìn Tần Quân từng bước đi lên ngai báu hiện giờ, lòng rất tự hào. Nam nhân này về sau sẽ đi đến bầu trời cao cỡ nào nữa?

Bọn họ rất mong chờ.

Tần Quân đến trước mặt các nàng, cười nói:

- Trong khoảng thời gian trẫm rời đi nhớ đừng chạy lung tung, gần đây thiên hạ không yên ổn.

Đám nữ nhân gật đầu.

Tần Quân đến trước mặt Chúc Nghiên Khanh, vuốt tóc nàng, cười khẽ:

- Trong thời gian này đừng lén tu luyện, lo dưỡng thân thể sinh vthánh thai đầu tiên cho trẫm.

Trong thánh phi đang có hai người mang thánh thai, trừ Chúc Nghiên Khanh ra có Liễu Nhược Lai đi vào truyền thừa vận mệnh.

Lần đầu tiên làm phụ thân, Tần Quân vừa mong chờ vừa hồi hộp.

Gò má Chúc Nghiên Khanh ửng đỏ, giọng nhỏ như muỗi kêu:

- Thiếp thân chờ bệ hạ khải hoàn về.

Tần Quân cười cười, nói vài câu với Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết. Tiểu Ly còn đang bế quan thức tỉnh huyết mạch tổ long, tạm thời không đến được, Tần Quân thông cảm nàng.

Tần Quân nắm tay Đát Kỷ, cười nói:

- Trong thời gian trẫm đi hậu cung giao cho nàng quản lý.

Đát Kỷ trợn trắng mắt tức giận nói:

- Hậu cung mới có mấy vị thánh phi, lần này bệ hạ có thể mang về thêm vài vị không?

Tần Quân cười lúng túng, nữ nhân khác ước gì độc chiếm hắn nhưng Đát Kỷ thì khác, luôn suy nghĩ thay cho hắn.

Làm Tần Thánh Đế mà hậu cung chỉ có vài phi tử thì không được. Nhưng Tần Quân là người có tình cảm, thêm nữa bình thường bận rộn đủ thứ, không rảnh nạp phi.

Nghe Đát Kỷ thúc giục Tần Quân bản năng nhớ Hằng Nga, Dương Thiền, Bạch Trạch và Tỳ Bà bình thường nóng bỏng với hắn.

Tần Quân lắc đầu, cười nói:

- Chờ sau này tính đi, trẫm đi trước.

Nói xong Tần Quân rút tay ra khỏi tay Đát Kỷ, đi hướng năm người Bồ Đề Tổ Sư đang đứng chờ.

Ngàn quan văn võ cùng quỳ lạy, thanh âm tụ lại một chỗ chấn động Thánh thành:

- Cung tiễn bệ hạ!

Mấy răm vạn sinh linh xáo động.

Thánh Đế bệ hạ sắp xuất phát?

Tần Quân tiêu sái bay hướng chân trời, Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào đổi thành áo trắng, từ đế hoàng bễ nghễ thiên hạ đổi thành công tử phiên phiên.

Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu theo sau.

Sáu người bay rất nhanh, chớp mắt biến mất phía cuối trời.

Hiện giờ tu vi cúa Tần Quân đến Kim Tiên cảnh tam trọng, đặt ở Nam Vực trước kia là cường giả đỉnh cao nên tốc độ bay của hắn tuyệt đối không chậm.

Thân Công Báo nhìn phía chân trời, lẩm bẩm:

- Không biết bệ hạ sẽ thành đế thứ mấy.

Bạch Trạch đứng cạnh gã xoay người bỏ lại một câu:

- Ngươi không đoán được.

Thân Công Báo ngây người tại chỗ, suy đi nghĩ lại ẩn ý câu nói của Bạch Trạch.

***

Thần Vực, thành bảo Thần Điện ngày xưa hùng vĩ đã bị hủy hơn phân nửa.

Hắc Điệp Tiên Tử đứng trên nóc nhà lạnh lùng nhìn xuống phế tích bên dưới, roi sắt trong tay nàng như con rắn dài vặn vẹo trên trời. Đệ tử Thần Điện đứng xung quanh run rẩy nhìn nàng, đôi mắt tràn ngập sợ hãi.

Người Tôn Như Đạo đẫm máu nằm trong phế tích, hơi thở của gã yếu ớt, muốn đứng dậy cũng không có chút sức.

Tôn Như Đạo nhìn Hắc Điệp Tiên Tử lạnh lùng như ác ma, cười khổ nói:

- Ta thua . . . không ngờ nàng mạnh như vậy . . .

Từ lúc Tôn Như Đạo đột phá Đại La cảnh thì tự tin tăng vọt, trong Thần Điện trừ Thần Vô Cơ ra gã không để mắt tới ai, không ngờ Hắc Điệp Tiên Tử đánh tỉnh gã.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn xuống Tôn Như Đạo, tuyên bố:

- Từ hôm nay chủ của Thần Điện là ta.

Khuôn mặt xinh đẹp lạnh lùng không chút tình cảm.

Tôn Như Đạo nhắm mắt lại, đã chuẩn bị chờ đón cái chết.

Đến đây thì chủ của Thần Điện không còn là thiên kiêu Tôn Như Đạo Thiên Tuyển Phủ mà là Hắc Điệp Tiên Tử.

***

Đất Đông Hoàng, trước Yêu Hoàng cung.

Mấy trăm vạn yêu thú quỳ tạp quanh Yêu Hoàng cung chật ních, chủng tộc khác nhau, hình thể khác biệt, rất là đồ sộ.

Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi bay ra, gã mặc áo vàng, toàn thân toát ra khí thế vô địch. Khuôn mặt Đông Hoàng Thái Nhất treo nụ cười như có như không, vô cùng kiệt ngạo, như thể toàn thiên hạ không có ai lọt vào mắt gã.

Mấy trăm vạn yêu thú đồng thanh kêu lên:

- Cung tiễn Yêu Hoàng bệ hạ!

Khuôn mặt chúng nó đầy cuồng nhiệt, Đông Hoàng Thái Nhất ở trong mắt chúng là thần.

Thiên hạ ồn ào, chiến hỗn loạn, chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất không làm

động tác gì, luôn trốn trong Yêu Hoàng cung. Nhưng lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất chèn ép Yêu Tổ khiến gã xếp hạng hai mươi bảy trên Hùng Chủ bảng, có tư cách đi tham gia tham gia hội trăm hùng.

Ngưu Ma Vương quỳ dưới đất ngước nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, thầm đổ mồ hôi giùm Tần Quân. Đây chính là, từng là Yêu Hoàng Thiên Đình.

Tần Quân có thể đối kháng lại không?

Dù Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân đã xuất hiện nhưng Ngưu Ma Vương vẫn rất lo.

Nếu Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Lão Tử xuất hiện thì Ngưu Ma Vương không lo chút nào, ở trước mặt Thánh Nhân chắc chắn Đông Hoàng Thái Nhất phải quỳ.

Nhưng không có Thánh Nhân trong Huyền Đương đại thế giới, Đông Hoàng Thái Nhất tuyệt đối vô địch, dù là Thiên Mệnh Đại Đế cũng không địch lại gã.

Ngưu Ma Vương thầm nghĩ:

- Nhưng bệ hạ chỉ cần trở thành cửu đế thiên hạ là được.

Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi bay hướng chân trời, ba đại yêu vương theo sau, đều có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh.

Đừng thấy Đông Hoàng Thái Nhất rất mạnh, dưới tay gã không có Đại La Thủy Tiên nào, Đại La Chí Tiên cũng chỉ rải rác vài người.

Đông Hoàng Thái Nhất cười ngông cuồng nói:

- Cửu đế thiên hạ? Chờ phá trời bản hoàng sẽ khiến thương sinh thần phục!

Theo như Cửu U Âm Đế đã nói cửu đế thành lập rất nhanh sẽ liên hợp phá trời.

Người đời cho rằng cửu đế đổi mới cách cục thiên hạ, thật ra không phải, tập hợp cửu đế là vì phá trời.

Rìa Vô Tận Chi Hải

Dãy núi liên miên, mênh mông vô bờ.

Các tu sĩ, yêu vương bay lướt qua, nhìn theo hướng bọn họ bay, giữa các dãy núi có những tòa cổ bảo đứng lặng, cao trăm trượng, nguy nga đứng thẳng.

Đây là Tiệt Giáo cung, vốn là cung điện của thế lực hạng hai, sau này bị Nhiên Đăng chiếm đoạt sửa tên Tiệt Giáo cung.

Giờ phút này Nhiên Đăng đang igảng đạo trong rừng đào phía sau Tiệt Giáo cung. Sở Câu Hoài mặc áo tù cũ nát run cầm cập quỳ trước mặt lão, mắt đờ đẫn ý thức không rõ.

Tiên nhân ngày xưa lưu lạc đến mức này, khiến người thổn thức không thôi.

Nhiên Đăng nằm trên ghế phe phẩy Càn Khôn Thước, cười hỏi:

- Cái gì gọi là đạo, giờ ngươi hiểu chưa?

------oOo------

Chương 1035: Ba ngàn đại thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sở Câu Hoài có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, nếu bồi dưỡng tốt sẽ là tay đấm mạnh, không thì Nhiên Đăng đã chẳng tốn công như thế.

Sở Câu Hoài đờ đẫn như kẻ ngốc:

- Hiểu . . . rồi . . .

Nhiên Đăng vừa lòng gật đầu, định tiếp tục giảng đạo thì một đệ tử Tiệt Giáo cung bước nhanh vào.

Đệ tử quỳ một gối, chắp tay hành lễ trước mặt Nhiên Đăng:

- Bái kiến giáo chủ!

Đệ tử liếc hướng Sở Câu Hoài, khóe môi co giật.

Thiên ngoại tà ma bị Thiên Tuyển Phủ truy nã được giáo chủ của họ che chở, tin tức này vẫn chưa truyền ra.

Trong Tiệt Giáo cung rất ít đệ tử biết việc này, bọn họ rất tôn sùng Nhiên Đăng, dám bắt cả thiên ngoại tà ma, quá lợi hại.

Dù lúc trước Nhiên Đăng trở thành đá ltó chân cho uy danh của Thái Thượng Lão Quân, nhưng nhìn khắp thiên hạ lão là cường giả đếm trên đầu ngón tay, đệ tử Tiệt Giáo cung không mất lòng tôn sùng.

Nhiên Đăng bình tĩnh hỏi:

- Có chuyện gì?

Trở về Tiệt Giáo cung rồi Nhiên Đăng mới thoải mái, lão quyết định sau này không đến lúc bất đắc dĩ tuyệt đối không tìm Nhan Đế, thật là ác mộng.

- Theo thám tử báo thì hùng chủ các phương thế lực đã lên đường đi Tuyệt Thiên Nguyên. Trong đó có Tần Thánh Đế Thiên Đình Đại Tần, Hải Vực Vương Hải Cực Điện, Cơ Như Ý Cơ gia, Kỳ Lang Vương vân vân.

Nghe đệ tử báo, Nhiên Đăng ngồi thẳng người.

Cửu đế thiên hạ, lão có nên tranh hay không?

- Đông Hoàng Thái Nhất cũng lê đường.

Cơ mặt Nhiên Đăng co giật, trước kia lão không quan tâm Yêu Hoàng, nhưng nhớ lại kiếp trước mới biết Đông Hoàng Thái Nhất đại biểu cho cái gì.

Cường giả bậc nhất dưới Thánh Nhân trong thời kỳ hồng hoang.

Nhiên Đăng không biết Đông Hoàng Thái Nhất còn thực lực khủng bố như kiếp trước không, nhưng nghe tên đã làm lão run sợ. Vì Nhiên Đăng cũng đến từ thời kỳ hồng hoang, nhớ lại cảnh tượng đại kiếp nạn vu yêu kinh khủng là lão hãi hùng.

Tần Quân có Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, có lẽ hắn có thể đối kháng lại Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu Nhiên Đăng đi thì chỉ có thể đoóng ai phụ, hơn nữa lão có ước hẹn với hắn trong bóng tối lão là thuộc hạ của hắn, nên lão không dám gặp mặt hắn, một là vì mất mặt, hai là sợ.

Đệ tử kia cẩn thận hỏi:

- Giáo chủ có phải nên . . .?

Ý đệ tử là giáo chủ cũng nên xuất phát đi.

Nếu Nhiên Đăng trở thành một trong cửu đế thì địa vị cúa Tiệt Giáo cung sẽ nước lên thuyền lên.

Nhiên Đăng hùng hổ nói:

- Đương nhiên phải đi, tên hèn Hải Cực Vương còn dám đi thì sao ta không đi?

Thật ra câu này là Nhiên Đăng bơm hơi cho mình.

Đệ tử kích động nói:

- Chúc giáo chủ thuận lợi trở thành cửu đế!

Nhiên Đăng trợn trắng mắt rất muốn đạp chết đệ tử đó.

***

Trên thảo nguyên mênh mông vô bờ, sáu người Tần Quân điều khiển mây bay đi, họ ngồi trên cân đẩu vân, giờ phút Bồ Đề Tổ Sư đang dạy Tần Quân, còn Dương Tiễn, Hình Thiên, Kim Quang Thánh Mẫu tò mò nghe.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu nói:

- Bộ luyện thể pháp này của bệ hạ vô cùng tinh diệu, ta không nhìn thấu, nhưng có một điều chắc chắn rằng càng về sau càng khó khăn, không thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Bồ Đề Tổ Sư đang nói về công pháp Bất Diệt Thánh Thân của Tần Quân.

Công pháp này đến từ thời kỳ hỗn độn, mấy tầng đầu dễ tu luyện, càng về sau càng khó. Hiện giờ Long Đế mới chỉ đến đệ tứ trọng.

Tần Quân đang ở đỉnh đệ tứ trọng, cách đột phá có một bước. Lần trước đột phá Kim Tiên cảnh làm Tần Quân suýt đến đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng Địa, tiếc rằng vẫn thiếu một chút.

Tần Quân có thể tu luyện mau như vậy toàn dựa vào thiên tài địa bảo bổ cấp, Bất Diệt Thánh Thân có thể hấp thu hoàn toàn những vật bên ngoài, không có tác dụng phụ, nên Tần Quân hấp thu thiên tài địa bảo hoặc đan dược không bao giờ phải băn khoăn nhiều.

Tần Quân gật đầu nói:

- Trẫm cũng rõ ràng điều này, nhưng trẫm tự tin có thể luyện đến đỉnh!

Tần Quân vốn định nhờ Bồ Đề Tổ Sư chỉ điểm đôi chút, nhưng lão cũng không lần mò được Bất Diệt Thánh Thân, vì bộ luyện thể pháp này đã không cần cải tiến.

Còn về Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Đại Chu Thiên Chưởng thì Cơ Vĩnh Sinh chết sống không cho Tần Quân nói ra.

Cơ Vĩnh Sinh nói hai bộ thần thông này dính líu rất nhiều, càng ít người biết càng tốt. Lúc trước Cơ Vĩnh Sinh dựa vào hai bộ thần thông này chiến với thần tiên đầy trời không ai đánh lại, phỏng chừng đã để lại tiếng dữ trong Cổ Tiên giới.

Chủ nhân ban đầu của hai bộ thần thông, Cực Đế có lai lịch bí ẩn, Cơ Vĩnh Sinh tình nghi Cực Đế không chết. Trước khi chưa được Cực Đế cho phép không được truyền ra ngoài.

Tần Quân muốn điều tra Cực Đế Cực Đế phải chờ sau khi phá trời đã.

Bồ Đề Tổ Sư tò mò hỏi:

- Nói đi phải nói lại, huyết mạch của bệ hạ không đơn giản, thiên phú không thua gì Ngộ Không. Không biết bệ hạ đến từ tộc nào?

Tôn Ngộ Không khẽ hừ, đổi lại người khác chắc Tôn Ngộ Không đã xách gậy mời chiến, nhưng đối phương là Tần Quân, y đành nhẫn nhịn không phản bác.

Đám người Dương Tiễn thắc mắc nhìn Tần Quân, hôm đó hắn ngưng tụ Cực Viêm Ma Thần khiến bọn họ ấn tượng sâu sắc.

Tần Quân cười nói:

- Huyết mạch của trẫm đến từ . . .

Tần Quân chỉ lên trời, bộ dáng không thể nói.

Thiên ngoại?

Đám người Bồ Đề Tổ Sư đăm chiêu. Bọn họ giáng lâm phương thiên địa này, hoàn toàn mù tịt thiên ngoại. Nghe nói thiên địa như Huyền Đương đại thế giới ít nhất có cỡ ba ngàn.

Ba ngàn địa thế giới.

Tôn Ngộ Không chỉ đằng trước, kêu lên:

- Ủa? Phái trước có chiến tranh?

Cân đẩu vân một cái lộn mèo vọt đi mười vạn tám ngàn dặm, nhưng đó là thần thông, bình thường tốc độ bay không mau đến vậy, đám người Tần Quân cũng không chịu nổi cứ lộn nhào suốt.

Đã hai ngày từ khi cả nhóm rời khỏi Thiên Đình Đại Tần, bọn họ đã khỏi phạm vi Thần Điện quản lý, vượt qua hơn mười vực.

Chiến tranh?

Tần Quân giương mắt nhìn, thấy đường chân trời huyết khí đầy rẫy, tiếng nổ ngày càng gần.

Tần Quân cảm giác có vô số mạnh mẽ ở đằng trước, nó mạnh với Kim Tiên cảnh như hắn nhưng rất yếu đối với nhóm Tôn Ngộ Không.

Tần Quân không hứng thú nói:

- Trực tiếp bay qua.

Giờ hắn tập trung vào cửu đế thiên hạ, không rảnh quan tâm thế lực khác ma sát.

Bỗng tim Tần Quân giật thót, liên kết huyết mạch đã lâu không cảm nhận lại xuất hiện.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm:

- Chờ chút! Đây là . . .

Tôn Ngộ Không khó hiểu ngoái đầu lại, việc khiến Tần Quân đổi ý liên tục thì chắc chắn không đơn giản.

Biểu tình Tần Quân quái lạ:

- Chẳng lẽ là nó?&

------oOo------

Chương 1036: Kỳ Lang Vương và Hoa Nhất Kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Đế!

Bá chủ yêu tộc ở Đông Phương Vực, Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn, từng thua trước mặt Tần Quân. Hắc Điệp Tiên Tử đã lấy Vạn Kiếp Ngự Trùng ra, sau khi dùng tử trùng Dạ Đế trở thành con rối của Tần Quân.

Thiên Đình Đại Tần ngày càng mạnh, Tần Quân quên mất Dạ Đế, không ngờ gặp lại gã tại đây. Vì có Vạn Kiếp Ngự Trùng nên Tần Quân cảm ứng được Dạ Đế còn sống, ở khoảng cách gần có thể thông qua huyết mạch liên kết khống chế mọi thứ của đối phương.

Tần Quân sờ cằm thầm nghĩ:

- Tiểu tử này không ngoan ngoãn ở Đông Phương Vực mà chạy tới đây làm gì?”

Hình như có mờ ám gì?

Vùng này gần Hoàng Hôn Điện, Minh Vương điện, đều là sáu điện ba địa.

Sáu điện gồm có Thần Điện, Thi Hoàng Điện, Minh Vương điện, Thiên Mệnh Điện, Hải Cực Điện, Hoàng Hôn Điện. Ba địa gồm Yêu Khư, Cửu U Chi Địa, Phần Khư.

Nhưng gần đây các hùng chủ nổi lên, sáu điện ba địa thành thùng rỗng kêu to.

Sáu người Tần Quân tiến lên trước sẽ đi ngang qua Hoàng Hôn Điện, Hoàng Hôn Điện thuộc lớp giữa trong sáu điện, mạnh hơn Thần Điện, Minh Vương điện, Hải Cực Điện một chút.

Kim Quang Thánh Mẫu tò mò hỏi:

- Phía trước có người quen của bệ hạ sao?

Dương Tiễn hừ lạnh nói:

- Chỉ là kẻ thua dưới tay ta!

Lúc trước Dạ Đế thua trong tay Dương Tiễn nên gã có ấn tượng rất sâu, cũng cảm nhận được hơi thở của Dạ Đế.

Mọi người càng tò mò hơn, không hề thấy lo. Dương Tiễn thực lực yếu nhất trong năm người, bọn họ cần gì sợ kẻ thua dưới tay gã?

Trên thảo nguyên cách chỗ nhóm Tần Quân vài dặm đang xảy ra trận đại chiến.

Có tu sĩ, có yêu tộc, trong ngàn thước đã bị máu nhuộm đỏ. Dạ Đế cầm một cây gậy dài tử tinh, tu sĩ nào đến gần sẽ bị gã một gậy đánh chết. Yêu khí màu tím đen như gió mạnh quay quanh người gã tựa như rồng dài.

Trong chiến trường hấp dẫn chú ý nhất không phải Dạ Đế mà là con thương lang kinh thiên, nó dài trăm trượng, người đầy lông toát ra sát khí vô tận.

Mỗi lần nó vung móng vuốt sói là yêu khí tung hoành như có vô số lưỡi dao gió xé rách, không tu sĩ nào dám đến gần nó.

Tôn Ngộ Không kinh ngạc kêu lên:

- Sói yêu này có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh!

Tần Quân nhíu chặt mày, vì con thương lang kinh thiên này rất giống tọa kỵ đầu tiên của hắn, Thương Quân Lang.

Hao Thiên Khuyển nói Thương Quân Lang có huyết mạch thượng cổ kỳ chủng, là Thương Kỳ Vương Lang.

Tần Quân liên tưởng dến hùng chủ kỳ chủng xếp hạng mười hai trên Hùng Chủ bảng, Kỳ Lang Vương, đứng đầu thượng cổ kỳ chủng, ngạo rống đất đai.

Hay đó là con sói yêu này?

Bồ Đề Tổ Sư bình phẩm:

- Huyết mạch của sói yêu này khá mạnh, không đơn giản, tu vi đến Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu con ngươi co rút. Xem ra đúng là Kỳ Lang Vương.

Tần Quân nhướng mày thầm nghĩ:

- Tại sao Kỳ Lang Vương và Dạ Đế đi cùng nhau?”

Có vẻ như Dạ Đế thật sự có âm mưu.

Kỳ Lang Vương thì chắc muốn đi Tuyệt Thiên Nguyên, không biết tại sao bị phục kích tại đây.

Vèo!

Một thanh trường kiếm từ chân trời bay tới, kiếm quang lấp lánh làm hoa mắt người, tốc độ siêu mau bắn hướng Kỳ Lang Vương.

Một kiếm này nhanh như kinh hồng!

Kỳ Lang Vương bản năng xoay người, nhưng vẫn bị đâm trúng lưng, máu phun như suối dọc theo mũi kiếm.

Nhát kiếm có thể tổn thương Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Một thân hình như tiên nhẹ nhàng bay tới.

Tần Quân trợn to mắt, người này rất quen thuộc.

Người đến mặc áo dài màu vàng trắng, thân hình cao ráo, tóc dài bay bay, hơi tiêu sái tuấn dật, nếu tay cầm kiếm dễ khiến người liên tưởng đến kiếm tiên.

Nhưng khiến Tần Quân ngạc nhiên nhất là hắn từng gặp người này.

Trong Trung Hoang!

Tượng đá to lớn tên Hoa Nhất Kiếm, nghe nói Hoa Nhất Kiếm từng là điện chủ của Minh Vương điện, sau khi y chết Minh Vương điện dần suy sụp.

Nhưng chẳng phải Hoa Nhất Kiếm đã chết sao?

Tần Quân cau mày, hắn bỗng nghĩ đến một khả năng. Lúc Tiên Mộ Nam Vực xuất thế Kiếm Chủ có xen vào vì muốn một viên Hoàn Hồn Đan.

Cộng thêm Hoa Nhất Kiếm từng là bạn thân với Kiếm Chủ, hay là . . .

Hoa Nhất Kiếm nhanh chóng đến gần Kỳ Lang Vương, phất tay phải, trường kiếm đâm vào người Kỳ Lang Vương bay nhanh về tay y.

Hoa Nhất Kiếm lạnh lùng nói:

- Ân oán của chúng ta hôm nay tính lại!

Khí thế của Hoa Nhất Kiếm chợt thay đổi, kiếm thế ngút trời muốn khuấy động chín tầng trời.

Trông thấy Kỳ Lang Vương khiến con ngươi gã co rút, giật mình kêu lên:

- Không thể nào! Chẳng phải ngươi đã chết?

Hoa Nhất Kiếm không trả lời, rút kiếm xông vào Kỳ Lang Vương.

Đại chiến bùng nổ.

Tôn Ngộ Không nghi hoặc hỏi:

- Những tu sĩ này đều là kiếm tu?

Tần Quân thế mới chú ý đại quân tu sĩ đối kháng với Kỳ Lang Vương đều là kiếm tu, kiếm quang lấp lánh, nhìn từ trên cao chiến trường như vô số vì sao, hơi đồ sộ.

Toàn là kiếm tu.

Tần Quân dường như đoán được cái gì, khóe miệng co giật nhìn quét bốn phía.

Bùm!

Kỳ Lang Vương huơ vuốt bén xé rách không khí, yêu phong tàn phá. Hoa Nhất Kiếm không yếu thế, tay phải ném trường kiếm, hai tay bắt pháp quyết, trường kiếm hóa thành vô số bóng kiếm tựa cơn lũ ập đến.

Yêu phong và lũ bóng kiếm va chạm, nguyên thảo nguyên rung rinh.

Dạ Đế bị mấy chục tên kiếm tu bao vây, trong đó có vài người là Thái Ất Huyền Tiên, khiến gã rất nhức đầu.

Dạ Đế cảm nhận uy áp khủng bố từ trời cao, hốt hoảng thầm nghĩ:

- Không ngờ có người đại chiến với Kỳ Lang Vương được!”

Dạ Đế đầu vào Kỳ Lang Vương vì muốn vùng thoát khỏi Tần Quân trói buộc, gã chỉ cần cùng Kỳ Lang Vương đến Tuyệt Thiên Nguyên là có thể rời xa hắn. Không ngờ mới tới gần Hoàng Hôn Điện đã bị một đám kiếm tu mai phục.

Dạ Đế bỗng thấy hối hận, có tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn nhìn như gã rất mạnh, nhưng đi theo Kỳ Lang Vương thì gã thành vật hy sinh.

Bên kia, Hoa Nhất Kiếm và Kỳ Lang Vương càng chiến càng cuồng, một người một sói thân hình giao thác, nhanh chóng xông lên tầng mây, khuấy động biển mây mấy chục dặm, tựa như bão táp sắp ập đến.

Hoa Nhất Kiếm vung kiếm siêu mau, có tư thái bá đạo của ma. Kỳ Lang Vương tuy thân hình khổng lồ nhưng tốc độ bị hạn chế.

Tôn Ngộ Không hưng phấn hỏi:

- Có cần ta ra tay không bệ hạ?

Tôn Ngộ Không đã đột phá Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ nhưng không ngán ngại trước Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương, ngược lại tràn ngập chiến ý.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đại nhân vật thật sự còn chưa đi ra.

Nếu Tần Quân không đoán sai thì đám kiếm tu này đến từ Kiếm Đình.

Kiếm Chủ sắp đến.

Vừa lúc thừa dịp trước khi hội trăm hùng bắt đầu chèn ép uy phong của

Kiếm Chủ, Kỳ Lang Vương.

------oOo------

Chương 1037: Uy của Tần Thánh Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn Dạ Đế, động ý niệm.

Người Dạ Đế cứng ngắc, vô số kiếm khí từ bốn phương tám hướng bay tới bao trùm gã.

Có Vạn Kiếp Ngự Trùng, Tần Quân chỉ cần một ý niệm có thể khiến Dạ Đế sống không bằng chết, dù tu vi hai người chênh lệch cách xa.

Dạ Đế dám giấu hắn lén đầu vào Kỳ Lang Vương, Tần Quân phải cho gã nếm thử đau khổ mới được.

Dạ Đế lao ra khỏi vụ nổ kiếm khí, gã hơi chật vật. Đám kiếm tu đều không yếu, kiếm khí tụ tập lại làm Dạ Đế rất khó chịu.

Dạ Đế giật mình thầm nghĩ:

- Chuyện gì vậy? Cảm giác kinh khủng vừa rồi . . .

Dạ Đế bản năng nhìn sang một hướng, thấy sáu người Tần Quân trên cân đẩu vân. Da đầu Dạ Đế suýt bay lên.

Tần Thánh Đế!

Sao hắn đến đây?

Dạ Đế sợ suýt ướt quần, kiếm khí ập đến, gã chỉ có thể hoảng hốt tránh né. Trong lòng Dạ Đế vô cùng tuyệt vọng, Tần Quân đến, ác mộng buông xuống.

Tần Quân cười tủm tỉm nhìn Dạ Đế, nghiệt súc này dám giở trò, đúng là chán sống.

Tần Quân động ý niệm, cách vài dặm Dạ Đế biến sắc mặt ôm đầu gào la.

- A a a a:!!!

Tiếng hét vô cùng thê lương lấn át tiếng động trên thảo nguyên. Kỳ Lang Vương đang ác chiến với Hoa Nhất Kiếm bản năng ngoái đầu, gã rất xem trọng Dạ Đế, không muốn Dạ Đế chết tại đây.

Nhưng nhìn Dạ Đế bỗng dưng ôm đầu la hét, Kỳ Lang Vương phản xạ nhìn quanh, tưởng có cường giả nào trùng kích linh hồn Dạ Đế.

Hoa Nhất Kiếm lạnh lùng cười:

- Ngươi đang nhìn cái gì!?

Tóc dài bay rối, Hoa Nhất Kiếm đâm thẳng một kiếm nhanh như tia chớp, gió rít kèm theo.

Kỳ Lang Vương vừa né tránh vừa gầm lên, thân hình gã thu nhỏ biến hình người, thành một nam nhân râu màu nâu xồm xoàm, người khoác áo rộng chế bằng da thương lang, móng vuốt hai bàn tay như mười thanh trường kiếm cực kỳ sắc bén.

Kỳ Lang Vương nhìn Hoa Nhất Kiếm, hung tợn nói:

- Trước kia ta có thể giết chết ngươi một lần thì bây giờ có thể giết lần thứ hai!

Hoa Nhất Kiếm cười mỉa mai:

- Trước kia? Ngươi không biết ngượng nhắc đến trước kia? Chiến đấu quang minh chính đại thì ngươi làm sao đánh lại ta!

Hai luồng kiếm khí như kim bắn ra từ mắt Hoa Nhất Kiếm, trong mắt có kiếm là thần thông độc môn của gã, cùng đẳng cấp có thể tổn thương người trong lúc bị bất ngờ.

Kỳ Lang Vương là đứng đầu thượng cổ kỳ chủng, phản ứng cực nhạy, gã giơ móng vuốt cản lại kiếm khí.

Hoa Nhất Kiếm lao nhanh đến định đâm thủng cổ họng Kỳ Lang Vương.

Kỳ Lang Vương không lùi còn tiến lên, bị Hoa Nhất Kiếm mai phục khiến trong người gã bốc cháy lửa giận.

Tần Quân không tàn phá linh hồn Dạ Đế nữa, nhưng đám kiếm tu sẽ không tha cho gã.

Tần Quân đến khiến Dạ Đế không tâm tình chiến đấu, lo sợ bất an.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai hỏi, không nhịn được chỉ muốn nhào lên đánh nhau:

- Cứ nhìn xem sao bệ hạ?

Tần Quân mỉm cười nói:

- Ngươi đã muốn chiến thì đi đi.

Tôn Ngộ Không lập tức nhảy lên cao mấy ngàn thước, móc Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai, kiệt ngạo bất thuần cuồng cười:

- Khẹc, ăn một gậy của lão Tôn!

Gió mạnh ập đến, Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương giật mình ngoái đầu nhìn vừa lúc thấy Tôn Ngộ Không giơ Kim Cô Bổng càng lúc càng to đập tới.

Hoa Nhất Kiếm tức giận quát:

- Yêu nghiệt phương nào!?

Không ngờ có người dám quấy rầy gã báo thù, Hoa Nhất Kiếm vung kiếm, kiếm khí tung hoành muốn bao trùm Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không không thèm né, gậy đập xuống đánh tan kiếm khí ngập trời, Kim Cô Bổng như cột trời giáng xuống trường kiếm của Hoa Nhất Kiếm.

Đinh!

Kiếm gậy va chạm, hỏa hoa bắn ra bốn phía, Hoa Nhất Kiếm bị chấn cổ tay đau nhức, lòng dậy sóng dữ, con khỉ yêu này sức lực thật bá đạo.

Người Tôn Ngộ Không xoay tròn, hai chân đạp Kỳ Lang Vương.

Kỳ Lang Vương dù gì là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ mạnh mẽ, không chút e ngại hừ lạnh vỗ trảo vào Tôn Ngộ Không.

Trong khoảnh khắc Tôn Ngộ Không hóa thành luồng sáng vàng luồn ra sau lưng Kỳ Lang Vương, đập gậy vào gáy gã. Kỳ Lang Vương bị đập suýt xỉu.

Bản lĩnh mạnh nhất của Tôn Ngộ Không là Địa Sát bảy mươi hai biến, biến hóa đa đoan, ở trong chiến đấu vô cùng linh hoạt, đụng phải kẻ địch xa lạ sẽ làm đối phương không kịp đề phòng.

Hình Thiên hỏi:

- Bệ hạ có cần ta ra tay không?

Hình Thiên không hứng thú lắm, ở trong mắt gã thì Hoa Nhất Kiếm hay Kỳ Lang Vương đều là kẻ yếu.

Tần Quân chắp tay sau đít mỉm cười nói:

- Không cần, Kiếm Chủ còn chưa đến.

Dù Kiếm Chủ tới cũng vô dụng, Hình Thiên là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, càng miễn bàn Bồ Đề Tổ Sư sâu không lường được.

Kiếm Chủ?

Con ngươi Hình Thiên, Kim Quang Thánh Mẫu, Dương Tiễn co rút. Kiếm Chủ là ứng cử viên cửu đế, trong đại chiến hai giới Âm Dương gã bị Thiên Mệnh Đại Đế, Thái Thượng Lão Quân che mất nổi bật nhưng gã thuộc về nhóm người mạnh nhất thiên địa.

Trong hư không nhanh chóng hiện ra các bóng kiếm tựa như ảo ảnh.

Tôn Ngộ Không, Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương đang đánh túi bụi, không ai giúp ai. Ba người chú ý đến bóng kiếm trên đỉnh đầu nhưng không rảnh làm gì, đặc biệt Tôn Ngộ Không biểu hiện điên cuồng nhất.

Kim Cô Bổng múa may điên cuồng đập, lực lượng to lớn khiến Kỳ Lang Vương chửi thầm trong bụng.

Kỳ Lang Vương cắn răng giận dữ hét:

- Con khỉ kia, có dám xưng tên ra!?

Chưa đến Tuyệt Thiên Nguyên đã gặp nhiều cường giả như thế làm Kỳ Lang Vương rất khó chịu.

Tôn Ngộ Không cuồng cười nói:

- Gia gia của ngươi tên là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Một gậy quét ngang, Kim Cô Bổng biến thành cây cột to đường kính mười thước quét bay Kỳ Lang Vương.

Giờ phút này Kỳ Lang Vương chìm trong giật mình.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không? Đó chẳng phải là chiến tướng dưới tay Tần Thánh Đế sao?

Hoa Nhất Kiếm vừa sống lại, chưa nghe tiếng Tề Thiên Đại Thánh nên vẫn tập trung đánh nhau với Tôn Ngộ Không.

Rất nhanh Tôn Ngộ Không bị Hoa Nhất Kiếm áp chế.

Hoa Nhất Kiếm dù gì là cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, cao hơn Tôn Ngộ Không một tiểu cảnh giới. Sau khi quen phong cách chiến đấu của Tôn Ngộ Không thì Hoa Nhất Kiếm dễ tìm ra đường phản kích.

Nhưng Tôn Ngộ Không có thân Kim Cương Bất Tử, kiếm khí của Hoa Nhất Kiếm không tổn thương y được.

Đó là Tôn Ngộ Không, dựa vào thân thể hoành hành vô kỵ, không có phép

thuật, thần thông hoa mỹ, chỉ bằng vào gậy sắt trong tay.

Khung trời trên đầu họ trăm dặm trải rộng bóng kiếm, vô số bóng kiếm đâm thẳng xuống đất, ai thấy cảnh này cũng sẽ sợ hãi.

Hình Thiên lẩm bẩm:

- Đây là kiếm trận của Kiếm Chủ sao?

Hình Thiên rất có hứng thú với Kiếm Chủ.

Tần Quân nhìn chân trời phía tây, Kiếm Chủ đạp bước hư không nhẹ nhàng đến, vẫn mặc đồ đen bay theo gió, khí thế siêu mạnh phát ra từ người gã rung động thiên địa.

------oOo------

Chương 1038: Kiếm Chủ đấu với Thánh Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám kiếm tu đang đánh nhau với yêu binh thấy Kiếm Chủ đến thì sĩ khí dâng cao.

- Đình chủ đến!

- Ha ha! Sư tổ mà đến thì Kỳ Lang Vương phải chết!

- Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không? Không lẽ Tần Thánh Đế cũng tới?

- Tần Thánh Đế đến thì sao? Hắn không phải Nhan Đế, Đình chủ của chúng ta chưa từng sợ Tần Thánh Đế!

- Khi nào chúng ta mới có thể luyện thành kiếm trận như vậy đây?

Đám kiếm tu bàn tán xôn xao, mừng rỡ như điên. Được chính mắt thấy Kiếm Chủ thi triển kiếm trận vô thượng thì đời này không còn tiếc nuối.

Kiếm Chủ cao giọng quát hỏi:

- Sao Thánh Đế đến đây?

Hai người cách xa hơn mười dặm, bốn mắt nhìn nhau.

Tần Quân nở nụ cười hét to:

- Như thế nào? Kiếm Chủ sợ trẫm sao?

Khuôn mặt điển trai của Kiếm Chủ lộ nụ cười bất đắc dĩ:

- Sợ?

Tiểu tử này càng lúc càng cuồng.

Nhưng Kiếm Chủ không ghét, lúc gã ở tầm tuổi Tần Quân thì cũng huênh hoang ngang ngược, tự cho mình thiên tài.

Kiếm Chủ và Tần Quân có quan hệ không tệ, nghe ngữ diệu của hắn giống vui đùa hơn.

Nhưng đùa thì đùa, hôm nay Kỳ Lang Vương phải chết!

Ánh mắt Kiếm Chủ trở nên sắc bén, gã trầm giọng hỏi:

- Ngươi đến giúp Kỳ Lang Vương?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Không thể nào! Trẫm không quen con sói xấu xí này.

Kỳ Lang Vương nghe tức bể phổi.

Nói ai xấu?

Kỳ Lang Vương giận mà không dám nói gì. Trên Hùng Chủ bảng Tần Quân thứ hạng cao hơn gã, Kỳ Lang Vương có điều tra rồi, tên này mỗi lần đi ra ngoài sẽ mang theo cường giả khủng bố.

Hùng chủ nào đối đầu với Tần Quân đều không có kết cục tốt.

Kiếm Chủ nghe vậy tia sáng lạnh trong mắt vơi bớt, gã hỏi:

- Vậy con khỉ đó làm thế là sao?

Nghe Kiếm Chủ, Tần Quân trò chuyện nhưng Tôn Ngộ Không không muốn ngừng lại, vẫn đại chiến với Hoa Nhất Kiếm. Gậy và kiếm va chạm, thanh âm dồn dập khiến người nổi da gà.

Kiếm pháp của Hoa Nhất Kiếm siêu quần nhưng thân thể của Tôn Ngộ Không vô địch làm hai bên lại rơi vào trạng thái không phân trên dưới, không ai làm gì đối phương được.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Ngộ Không đã lâu không chiến đấu, thấy đánh nhau thì nổi hứng, xin đừng trách.

Nói là vậy nhưng Tần Quân không có vẻ gì là muốn kêu Tôn Ngộ Không ngừng lại.

Kiếm Chủ đã hiểu, Tần Quân cố ý tạo áp lực với gã. Tuy lúc trước hai người quan hệ không tệ nhưng sắp tranh cướp cửu đế thiên hạ, chút quan hệ đó miễn bàn.

Kiếm Chủ hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Vô số bóng kiếm lơ lửng trong không trung như mưa to rơi xuống.

Kỳ Lang Vương sợ hãi da đầu tê dại, vội vận chuyển pháp lực chế tạo ra lớp phòng hộ, nhưng rất nhanh bị bóng kiếm đánh tan.

Dù Tôn Ngộ Không tinh thông bảy mươi hai biến, nhưng đối diện bóng kiếm dày đặc oanh kích thì nhe răng nhếch miệng.

Hoa Nhất Kiếm không bị gì, bóng kiếm của Kiếm Chủ cố ý lướt qua gã.

Kiếm Chủ chủ kiếm đạo khống chế những bóng kiếm đã đến trình độ

chính xác người thường khó thể tưởng tượng.

Đám kiếm tu ở bên dưới không có việc gì, đám thuộc hạ của Kỳ Lang Vương liên tiếp chết thảm.

Các yêu binh kêu thảm cầu cứu:

- A!

- Đây là kiếm trận gì vậy? Đại vương cứu mạng!

- Á, mắt của ta!

- Đại vương mau cứu chúng ta đi!

Nhưng bản thân Kỳ Lang Vương cũng khó bảo đảm, không cách nào che chở bọn chúng.

Đất đai trong vòng vạn thước bị luân phiên oanh tạc cỏ vụn bay đầy, nền đất nứt vỡ, cát bụi mù mịt. Số lượng yêu binh nhanh chóng giảm bớt.

Dạ Đế bị đánh người đẫm máu, chỉ có thể dùng hai tay che đầu.

Bóng kiếm rậm tạp như mưa rơi xuống đất, dù là Đại La Kim Tiên cũng phải tuyệt vọng. Vì ngước đầu lên vô số bóng kiếm cho cảm giác như trời sập.

Hình Thiên giơ một tay lên, một tầng sáng bao bọc cân đẩu vân, đám người Tần Quân nhờ thế không bị bóng kiếm oanh kích.

Kiếm Chủ cau mày nhìn, sắc mặt khó xem thầm nghĩ:

- Ta không nhìn thấu tu vi của hai người kia!

Kiếm Chủ mới trải qua đại chiến hai giới Âm Dương nên hơi sợ loại cường giả bí ẩn này.

Tần Thánh Đế, Nhan Đế cùng một loại người, cùng là trẻ tuổi, tu vi không cao nhưng thuộc hạ người này biến thái hơn người kia.

“Hay hắn mang Bồ Đề Tổ Sư đến?

Nghĩ tới khả năng này làm mặt Kiếm Chủ xanh mét.

Bồ Đề Tổ Sư được công nhận là sức chiến đấu ba hạng đầu đương thời, có thể nhẹ nhàng phế bỏ Như Lai. Có người nói Bồ Đề Tổ Sư không thua gì Thái Thượng Lão Quân.

Kim Quang Thánh Mẫu khen:

- Kiếm trận thật tuyệt diệu!

Trong Thập Thiên Quân bọn họ bản lĩnh giỏi nhất là Thập Tuyệt trận, tạo nghệ trận pháp khá cao.

Tần Quân thưởng thức bóng kiếm đầy trời, càng thèm muốn Kiếm Chủ:

- Dù gì là Kiếm Chủ.

Nếu thu phục Kiếm Chủ, đặt gã trên chiến trường, bày ra kiếm trận là sẽ xoay chuyển chiến cuộc ngay.

Tưởng tượng thôi đã thấy hăng hái rồi.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Người này đúng là rất giỏi.

Mắt Dương Tiễn hấp háy, gã cũng muốn đánh nhau nhưng gã rất bất lực trước kiếm trận của Kiếm Chủ. Thân thể Dương Tiễn không biến thái như Tôn Ngộ Không, tùy tiện lao ra không chết cũng bị thương.

Bùm!

Kỳ Lang Vương bị bóng kiếm như mưa to đánh rớt xuống đất, bốc lên bụi mù cao hơn mười trượng. Rất nhanh Tôn Ngộ Không nối gót theo, chật vật bị đập xuống thảo nguyên hoang tàn.

Hoa Nhất Kiếm lắc người lao nhanh vào Kỳ Lang Vương.

Ý nghĩ báo thù thấm sâu tận xương Hoa Nhất Kiếm.

Bóng kiếm tự động né tránh Hoa Nhất Kiếm cho y băng băng tới bên cạnh Kỳ Lang Vương. Lúc này Kỳ Lang Vương nằm dưới đất, hai móng vuốt che sau gáy, người đầy lỗ máu vô cùng thê thảm.

Trước mặt Kiếm Chủ đường đường là cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ mà không chịu nổi một kích.

Hoa Nhất Kiếm tức giận quát:

- Xuống địa ngục sám hối đi!

Hoa Nhất Kiếm giơ cao trường kiếm muốn chém đầu Kỳ Lang Vương.

Một cây gậy dài màu vàng xé gió bay tới đập trúng eo Hoa Nhất Kiếm, đánh bay gã.

Là Kim Cô Bổng!

Hoa Nhất Kiếm tức giận mặt vặn vẹo:

- Ngươi dám!

Suýt chút nữa gã đã thành công báo thù, Tôn Ngộ Không dám quấy rối, Hoa Nhất Kiếm tức hộc máu!

Tôn Ngộ Không hứng bóng kiếm liên tục rơi xuống, chậm rãi đứng lên, sống lưng thẳng tắp. Tôn Ngộ Không cúi đầu đi hướng Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương từng bước khó khăn để lại dấu chân thật sâu.

Tôn Ngộ Không mặc cho bóng kiếm rơi trên người vẫn không khom lưng, tỏa tử giáp màu vàng bị bắn lấp lóe tia sáng, giờ phút này y có thần tính rung động hồn người.

Kiếm Chủ ở phía xa cau mày:

- Con khỉ này . . .

Kiếm Chủ nghe nói Tần Quân có hai con khỉ yêu rất mạnh, Thông Tí Viên

Hầu Viên Hồng, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Hai con khỉ bẩm sinh cuồng chiến đấu, càng đánh càng mạnh.

------oOo------

Chương 1039: Hình Thiên vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ban đầu Kiếm Chủ không tin, giờ thấy biểu hiện của Tôn Ngộ Không thì gã tin rồi. Kiếm Chủ thầm khó hiểu Tần Quân tìm đâu ra nhiều cường giả thiên phú dị bẩm như vậy?

Tần Quân đứng cạnh Hình Thiên cười hỏi:

- Kiếm Chủ thấy sao? Ngộ Không của trẫm có phải khiến ngươi nhìn với cặp mắt khác?

Tôn Ngộ Không quả nhiên không khiến hắn thất vọng.

Càng chiến càng dũng mãnh, thuộc tính đặc biệt như máy gian lận. Cộng với lúc trước dung hợp Đấu Chiến Thắng Phật, sức chiến đấu của Tôn Ngộ Không tăng vù vù. Dương Tiễn đứng nhìn ngơ ngẩn.

Kiếm Chủ lạnh nhạt nói:

- Đúng là nhìn với cặp mắt khác.

Kiếm Chủ thầm nghĩ có nên hoàn toàn trở mặt đánh với Tần Quân không?

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư cho Kiếm Chủ cảm giác sâu không lường được, nếu gã rục rịch thì hai người kia chắc chắn không đứng yên. Nếu chiến đấu bùng nổ, tám chín phần mười Kiếm Đình của gã thua.

Nhưng bằng hữu thân thiết Hoa Nhất Kiếm khó khăn lắm mới có cơ hội báo thù, Kiếm Chủ không muốn bỏ qua như vậy.

Kiếm Chủ mở miệng nói:

- Ngươi giao Kỳ Lang Vương cho ta, ta lập tức mang đệ tử rời đi.

Kiếm Chủ đã nhân nhượng lắm rồi.

Các đệ tử Kiếm Đình xáo động, bọn họ nghi ngờ mình nghe nhầm.

Kiếm Chủ cũng có lúc nhún nhường?

Trừ Thiên Mệnh Đại Đế ra Kiếm Chủ chưa phục ai bao giờ, còn dám đánh với Cửu U Âm Đế.

Tần Quân cười cợt hỏi:

- Hả? Dựa vào cái gì?

Lúc trong Tiên Mộ Nam Vực, Tần Quân cho Kiếm Chủ lấy Hoàn Hồn Đan xem như trả lại ơn cứu mạng, bây giờ hắn không nương tình nữa.

Tần Quân không muốn lấy mạng Kiếm Chủ, hắn chỉ muốn chấn nhiếp gã để trong hội trăm hùng phải nể mặt hắn!

Kiếm Chủ nhíu chặt mày, không khí chiến trường nháy mắt nặng nề.

Kiếm trận bỗng nhiên ngừng lại, bóng kiếm đầy trời bay ngược lên tầng mây, như bấm nút tua phim ngược, uy áp diệt thế tán đi.

Tôn Ngộ Không đang đi hướng Hoa Nhất Kiếm thở phào, bẻ cổ duỗi lưng rất là nhàn nhã.

Khóe môi Hoa Nhất Kiếm co giật, thầm kiêng dè con khỉ yêu này.

Hoa Nhất Kiếm rất giận nhưng cũng thấy hứng thú thân kim cương bất tử của Tôn Ngộ Không:

- Tề Thiên Đại Thánh? Thân thể cứng đến khó tin.

Kỳ Lang Vương từ từ ngước đầu lên, lúc này gã không có chút phong phạm hùng chủ, nằm sấp dưới đất ôm đầu, nhìn rất hèn, người thì đầy lỗ máu, rất khó khiến người liên tưởng đến hùng chủ.

Dạ Đế nằm trong hố sâu đầy cát bụi, miệng ọc máu, cả người đẫm máu, thở nhiều hít vào ít, không còn phong độ thường ngày.

Dạ Đế nhìn Tần Quân cao cao tại thượng, mắt gã tràn đầy sợ hãi, trong lòng tuyệt vọng thầm nghĩ:

- Xong rồi . . . Chết chắc rồi . . .

Kiếm Chủ mạnh như thiên thần nhưng khiđối diện với gã, thái độ của Tần Quân vẫn cứng rắn như thường.

Sau khi bị bắt nuốt Vạn Kiếp Ngự Trùng, Dạ Đế luôn muốn vùng thoát khỏi bị Tần Quân trói buộc, lúc nghe các chiến tích của hắn truyền đến, gã từ giật mình đến chết lặng.

Nay Tần Quân là hùng chủ hạng sáu, trong lòng Dạ Đế không dám chống đối hắn nữa. Lúc này Dạ Đế càng tuyệt vọng như băng sương phủ đầy người, tùy thời chuẩn bị chịu chết.

Kiếm Chủ nheo mắt hỏi:

- Ngươi muốn chiến với ta?

Mặc dù e ngại Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư nhưng Kiếm Chủ không sợ chiến. Chí hướng cả đời Kiếm Chủ là khiêu chiến cường giả, từng bước lên đỉnh cao nhất.

Khóe môi Hình Thiên cong lên cuồng ngạo hỏi:

- Ta có thể ra tay chưa bệ hạ?

Sau khi phục hồi tu vi đỉnh cao Hình Thiên chưa chính thức chiến đấu.

Tần Quân gật đầu, nhỏ giọng nói:

- Để lại người sống.

Kiếm Chủ đấu với Hình Thiên đỉnh cao chắc chắn ăn hành, nhưng Tần Quân thưởng thức Kiếm Chủ, không muốn gã chết.

Hắn còn đang chờ thu phục Kiếm Chủ, cường giả đỉnh cao dưới tay toàn là Thần Ma, muốn nếm mùi vị mới mẻ.

Hình Thiên cất bước đi ra:

- Biết!

Càn Thích xuất hiện trong tay Hình Thiên, gã đạp hư không đi hướng Kiếm Chủ, mây lôi từ đường chân trời kéo tới sau lưng gã.

Một bước đi ra, trời biến sắc.

Kiếm Chủ biến sắc mặt, hai thanh bảo kiếm còn để lại sau lưng cũng nhanh chóng ra khỏi vỏ rơi vào hai tay gã.

Kiếm Chủ hừ lạnh nói:

- Ta muốn xem thử Hình Thiên trong truyền thuyết mạnh đến mức nào!

Cuộc chiến Tây Vực khiến Hình Thiên nổi tiếng, Càn Thích xuất hiện Kiếm Chủ liền đoán ra thân phận.

Hình Thiên cầm Càn Thích, nhe răng cười đi hướng Kiếm Chủ, không gian xung quanh vặn vẹo như bị lửa đốt cháy.

Mặt Kiếm Chủ không đổi sắc đi hướng Hình Thiên, khoảng cách giữa hai người càng lúc càng gần, khí thế không ngừng va chạm, mây lôi ngưng tụ, từng đợt huyền lôi giáng xuống khiến thiên đạo âm u biến ảo.

Hai Đại La Thủy Tiên sắp đối chiến, thiên địa biến sắc.

Kỳ Lang Vương, Hoa Nhất Kiếm, Tôn Ngộ Không ngừng lại, cùng ngước nhìn Kiếm Chủ, Hình Thiên.

Biểu tình Hoa Nhất Kiếm giật mình nhìn Hình Thiên:

- Người này là ai? Hơi thở áp lực quá mạnh.

Hoa Nhất Kiếm mới sống lại, không biết thiên địa đã diễn biến, nhiều

cường giả mới lên thay đổi cách cục.

Trước khi Hoa Nhất Kiếm chết Kiếm Chủ đã là hùng chủ hạng bốn, y không ngờ sau khi sống lại gặp một tồn tại khí thế mạnh còn hơn Kiếm Chủ.

Tôn Ngộ Không nhảy lên trở về cân đẩu vân, không nói chuyện, mắt nhìn chằm chằm vào Hình Thiên và Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ hành động, hóa thành từng đợt tàn ảnh lao hướng Hình Thiên.

Kiếm quang lấp lánh, gió rít thổi tóc Hình Thiên, gã giơ búa to chém.

Đinh!

Song kiếm cúa Kiếm Chủ va chạm với búa to của Hình Thiên, hỏa hoa bắn ra bốn phía. Lực lượng cuồng bạo làm Kiếm Chủ biến sắc mặt, chưa kịp phản ứng gã đã rớt xuống đập trúng phế tích.

Cả quá trình chưa đến nửa giây.

Tất cả sinh linh chưa lấy lại tinh thần Kiếm Chủ đã bị bụi mù nhấn chìm, đất rung bần bật biểu đạt sức mạnh của Hình Thiên lớn cỡ nào.

Khuôn mặt Hình Thiên lạnh lùng nhìn xuống mặt đất, khóe môi cong lên kiệt ngạo bất thuần.

Hình Thiên nhẹ giọng nói:

- Quá yếu!

Hoàn toàn không để Kiếm Chủ vào mắt.

Tần Quân ở trên cân đẩu vân thầm đổ mồ hôi thay Kiếm Chủ, Hình Thiên quá cuồng bạo, vái trời gã đừng trực tiếp đánh chết Kiếm Chủ.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu trợn mắt há hốc mồm nhìn. Kiếm thế của Kiếm Chủ khiến bọn họ sợ, nhưng cường giả như vậy không chút sức đánh lại trước mặt Hình Thiên.

Các đệ tử Kiếm Đình xoe tròn mắt, ngây người tại chỗ không biết nghĩ cái gì.

Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương như bị sét đánh đứng ngây như phỗng, đầu óc ù đặc hoàn toàn không dám tin hình ảnh vừa rồi.

Đó là Kiếm Chủ!

Bụi bay đi, Kiếm Chủ chậm rãi bay lên, nhưng lúc này gã mặt xám mày tro, vạt áo dính máu trông hơi chật vật.

Kiếm Chủ cắn răng thầm nghĩ:

- Lực lượng thật bá đạo.

------oOo------

Chương 1040: Biến số lớn nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng ánh mắt Kiếm Chủ không sợ hãi nhìn Hình Thiên, song kiếm rút ra hóa thành hai luồng sáng đâm hướng Hình Thiên, chớp mắt vụt qua ngàn thước từ hướng khác bắn vào gã, muốn cắt đầu gã.

Hình Thiên khom người xông hướng Kiếm Chủ, làm Kiếm Chủ cảm thấy kinh dị như trời sập. Hai thanh bảo kiếm không theo kịp tốc độ của Hình Thiên, Kiếm Chủ không kịp né thì Hình Thiên đã xuất hiện trên đỉnh đầu.

Hình Thiên cao một trượng như ngọn núi nhỏ trước mặt Kiếm Chủ, búa to giơ cao sắp chém gã thành hai nửa.

Gió rít thổi đứt từng lọn tóc đen của Kiếm Chủ, con ngươi gã co rút thầm than:

- Xong đời.

Bùm!

Búa to giáng xuống, mặt đất nổ tung, cát bụi bao trùm hai người, bụi bay cao mấy trăm trượng sắp đụng trời.

Nhát búa đáng sợ!

Đệ tử Kiếm Đình ở phía xa bị hất bay, người tu vi yếu hộc máu tại chỗ.

Mái tóc đen của Tần Quân bay rối, hắn cau mày. Xem tình hình Hình Thiên thì muốn giết Kiếm Chủ.

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn chiến với sơ kỳ dễ như chơi, huống chi Hình Thiên là Chiến Thần, có thể chiến đấu vượt cấp.

Đụng phải Hình Thiên là nỗi bất hạnh của Kiếm Chủ.

Mắt Hoa Nhất Kiếm thẫn thờ lẩm bẩm:

- Không thể nào . . .

Kỳ Lang Vương sợ suýt xỉu, người kia mạnh vượt sức tưởng tượng rồi.

Dương Tiễn cảm thán rằng:

- Không uổng là Chiến Thần thượng cổ.

Dương Tiễn được tiếng là Chiến Thần Thiên Đình, nhưng ở trước mặt Hình Thiên thì gã cảm thấy danh hiệu của mình hơi bị mỉa mai.

Đây mới là tư thái bá đạo Chiến Thần nên có.

Dốc hết sức đánh một phát rung trời!

Người Tôn Ngộ Không run bần bật rất muốn đại chiến ba trăm hiệp với Hình Thiên. Con khỉ này không biết sợ là gì, chỉ khao khát khiêu chiến với cường giả.

Bụi bay mịt mù, thảo nguyên rung rinh, lực lượng của Hình Thiên quá kinh khủng.

Các đệ tử Kiếm Đinh căng thẳng nhìn chỗ cát bụi mù mịt. Mới rồi một búa

của Hình Thiên chém đứt thảo nguyên, một sơn cốc sâu không thấy đáy hiện ra, đưa mắt nhìn không thấy tận cùng hai đầu.

Hình Thiên khống chế lực lượng rất tốt, không hì mấy vực xung quanh đã gặp tai họa ngập đầu.

Phẩm cấp của Càn Thích không thấp, cộng thêm lực lượng của Hình Thiên có thể nhẹ nhàng đánh chìm một vực.

Tần Quân ở trên cân đẩu vân phía xa cũng cảm nhận được kình khí, thân thể như sắp bị kình khí thổi bay.

Tần Quân vui mừngg thầm nghĩ:

- May mắn Hình Thiên không được thả tự do.

Cường giả như vậy phải nắm trong tay hắn mới yên lòng.

Tần Quân hỏi Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh:

- Kiếm Chủ chết chưa?

Xem tư thế vừa rồi của Hình Thiên phỏng chừng Kiếm Chủ đã nát bấy.

Thật lâu sau bụi đất tán đi, thân hình Hình Thiên lộ ra, vóc dáng cao ráo, khiêng Càn Thích trên vai, bên chân là một hiệp cốc to lớn. Trước mặt Hình Thiên là Kiếm Chủ bình yên đứng, cơ thể run nhẹ.

Nhìn gần thì mặt Kiếm Chủ ướt mồ hôi lạnh, mắt đầy tơ máu, hiển nhiên còn bị rung động vì nhát búa vừa rồi.

Đối diện Càn Thích, Kiếm Chủ tưởng đâu mình chết chắc, đã lâu rồi gã không cách cái chết gần như vậy.

Kiếm Chủ run rẩy thầm nghĩ:

- Lực lượng này . . .

Kiếm Chủ chưa từng cảm nhận sự khủng bố như thế, mạnh còn hơn Thiên Mệnh Đại Đế.

Kiếm Chủ bị rung động không cách nào giữ khí chất ung dung bình tĩnh ngày thường, đấu chí đã tán đi, không thể thoát ra khỏi nỗi sợ vừa rồi.

Hình Thiên nhìn xuống Kiếm Chủ, khóe môi ngông cuồng nhếch cao:

- Nếu không phải bệ hạ vừa mắt ngươi thì ngươi đã không còn mẩu xương.

Kiếm Chủ không trả lời, vẫn chưa lấy lại tinh thần.

Hình Thiên khinh thường cười, bay hướng Tần Quân.

Chỉ hai nhát búa đã hù Kiếm Chủ sợ vỡ mật, đây chính là Hình Thiên, Chiến Thần thần thoại!

Hình Thiên cất đi Càn Thích, cười nói với Tần Quân:

- Ta không giết hắn, bệ hạ.

Sau khi phục hồi đỉnh cao đây là lần đầu tiên Hình Thiên ra tay, tuy chỉ hai nhất búa nhưng gã rất vừa lòng.

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu phức tạp nhìn Hình Thiên. Tôn Ngộ Không mặt đầy chiến ý ước gì lập tức được đánh trận với gã ngay.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu mỉm cười, không có phản ứng gì lớn vì điều này nằm trong dự đoán cúa lão.

Hình Thiên nên có bá lực như vậy.

Tần Quân gật đầu nhìn Kiếm Chủ, cười khẽ:

- Đi thôi, tiếp tục lên đường.

Tần Quân ra lệnh Dương Tiễn:

- Mang Dạ Đế theo.

Hắn phải dạy dỗ Dạ Đế đàng hoàng mới được, cho Dạ Đế hiểu rằng giở thủ đoạn là phải trả giá rất đắt.

Dương Tiễn gật đầu, lập tức xông hướng Dạ Đế.

Rất nhanh đoàn người điều khiển mây bay hướng chân trời, để lại thảo nguyên đã hóa thành hoang vu. Kiếm Chủ vẫn đứng ngây người bên mép hiệp cốc, các đệ tử Kiếm Đình ùa tới.

Mặt Hoa Nhất Kiếm tái mét, Kỳ Lang Vương thì run cầm cập tê tái. Kỳ Lang Vương không dám tưởng tượng vừa rồi mình đã thấy gì.

Hình Thiên mạnh mẽ làm tinh thần bọn họ rung động mạnh, cảm giác sợ hãi khiến bọn họ không biết làm sao, dù gã đã đi rồi.

Kiếm Chủ được các đệ tử Kiếm Đình vây quanh, gã lẩm bẩm:

- Thì ra ta không chịu nổi một kích.

Khoảnh khắc vừa rồi kiếm tâm của Kiếm Chủ đã nát.

Kiếm Chủ luôn không sợ điều gì, muốn khiêu chiến tất cả cường giả trên cõi đời, nhưng Hình Thiên mạnh mẽ khiến kiếm tâm chất vấn gã.

Chủ kiếm đạo vào khoảnh khắc này chỉ là trò cười.

***

Bay xa mấy chục dặm, Tôn Ngộ Không ở trên cân đẩu vân tò mò hỏi:

- Kiếm Chủ và Kỳ Lang Vương còn dám tham gia hội trăm hùng không?

Nhớ lại biểu tình của đám người Kiếm Chủ lúc đó là Tôn Ngộ Không buồn cười, ước gì y cũng có thể ra oai giống Hình Thiên.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Sao không dám, cùng lắm khi thấy trẫm sẽ hạ thấp tư thái chút.

Qua trận chiến này ngày sau dù Kiếm Chủ có thành một trong cửu đế thì địa vị ở trước mặt Tần Quân sẽ thấp một bậc. Kỳ Lang Vương không đáng lọt vào mắt Tần Quân.

Dương Tiễn nghiêm túc nói:

- Cái gọi là cửu đế đối với bệ hạ dễ như trở bàn tay.

Người duy nhất có uy hiếp với Tần Quân chỉ mỗi mình Thiên Mệnh Đại Đế.

Cửu U Âm Đế đã thua dưới tay Nhan Đế, Dương Tiễn là số ít người biết thân phận của Nhan Đế nên gã không chút lo lắng về cửu đế thiên hạ. Dương Tiễn đang mong chờ Tần Quân sẽ có biểu hiện kinh thiên động địa như thế nào.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Điệu thấp, toàn dựa vào các ngươi nên trẫm mới uy phong như vậy.

Một câu nói thỏa mãn lòng hư vinh của đám người Hình Thiên.

Tôn Ngộ Không vui cười nói:

- Hừ hừ, hội trăm hùng lần này ta sẽ đánh bẹp các hùng chủ cho bệ hạ!

Trong đầu tên này dường như trừ chiến đấu ra không có cái khác.

Tần Quân lắc đầu bật cười, hắn rất thích mang Tôn Ngộ Không theo, có mặt y thì không sợ không có cớ chèn ép hùng chủ khác.

Cứ chối nói hắn không kiềm giữ Tôn Ngộ Không được, diệu tai diệu tai.

------oOo------

Chương 1041: Tín ngưỡng sụp đổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Trừ Thiên Mệnh Đại Đế ra Đông Hoàng Thái Nhất mới là cần đề phòng

nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất!

Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu nghe cái tên này đều biến sắc mặt.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày. Dạ Đế người đẫm máu giày vò nằm đằng sau.

Bồ Đề Tổ Sư lẩm bẩm:

- Yêu Hoàng Thiên Đình thượng cổ.

Hình Thiên nhăn mặt, Vu tộc suy bại vì tự bạo với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, mười hai Tổ Vu đồng quy vu tận.

Không còn Tổ Vu khiến Vu tộc bị tàn sát cuối cùng đi đến đường cùng.

Nên nghe tên Đông Hoàng Thái Nhất là lòng Hình Thiên tức điên, gã có ký ức nhiều kiếp nhưng kiếp đầu là bị ảnh hưởng nhất.

Không khí trở nên nặng nề, nhắc tới Đông Hoàng Thái Nhất thì dù mạnh như Bồ Đề Tổ Sư cũng hết cười nổi.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Đông Hoàng Thái Nhất mới là biến số lớn nhất.

Tần Quân chỉ biết cầu nguyện Đông Hoàng Thái Nhất không có tu vi đỉnh cao, vậy thì Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư hợp sức có lẽ có thể đối kháng lại gã.

Tần Quân nhìn Bồ Đề Tổ Sư, lão mạnh đến mức nào? Đây là điều bí ẩn, không ai biết lão sâu cạn ra sao.

***

Núi xanh trập trùng, từng tòa lầu các đặt giữa rừng núi. Nơi này là trung tâm quyền lực của Hoàng Hôn Điện.

Trên một ngọn núi cao vút đâm mây có một tòa tháp đồng thau, đây là đất Hoàng Hôn Điện bàn việc quan trọng. Trong đại điện tầng một tòa tháp này có mấy chục trưởng lão, hộ pháp Hoàng Hôn Điện tụ tập lại

Một nam nhân trung niên ngồi trên ghế chính giật mình kêu lên:

- Cái gì? Tần Thánh Đế đến? Kiếm Chủ cũng tới?

Nam nhân trung niên mặc áo lam, mày rậm mắt to, da dẻ hơi đen. Gã lộ vẻ mặt giật mình đủ hù con nít năm tuổi khóc.

Nam nhân trung niên là điện chủ của Hoàng Hôn Điện, Nạp Lan Tây, Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ.

Các trưởng lão, hộ pháp dưới tay náo động. Tần Thánh Đế, Kiếm Chủ đều là tồn tại khiến bọn họ ngước nhìn, hai hùng chủ siêu nhiên xuất hiện trong hoàn cảnh Hoàng Hôn Điện, tình hình không ổn.

Đệ tử báo tin quỳ trên mặt đất run giọng nói:

- Đúng vậy, nghe nói Kiếm Chủ bị Hình Thiên thuộc hạ cúa Tần Thánh Đế đánh bại.

Trong lòng đệ tử giật mình vẫn không bình ổn lại.

Nạp Lan Tây kinh kêu, biểu tình tràn đầy không thể tin:

- Hơi thở chiến đấu lúc trước là Kiếm Chủ và Hình Thiên? Không thể nào! Hình Thiên thậm chí không đánh lại Như Lai!

Kiếm Chủ là ai?

Đó là cường giả đỉnh cao trong thiên địa, trong đại chiến hai giới Âm Dương một mình chiến với Cửu U Âm Đế, Nhiên Đăng, Độ Ác.

Nhìn khắp thiên hạ trừ Thiên Mệnh Đại Đế, Thái Thượng Lão Quân, Bồ Đề Tổ Sư ra người mạnh tiếp theo là Kiếm Chủ.

Không ngờ Kiếm Chủ thua!

Theo chấn động lúc trước có thể phỏng đoán chiến đấu không kéo dài lâu, tức là trong thời gian ngắn ngủi Kiếm Chủ đã thua?

Hoang đường!

Đệ tử báo tin dè dặt nói:

- Đúng là Hình Thiên, vì hắn cầm thuẫn phủ, thuộc hạ của Tần Thánh Đế chỉ có Hình Thiên phù hợp.

Lúc ấy tiếng động chiến đấu quá lớn, phía xa có nhiều tu sĩ thấy, tin tức đã truyền ra không giấu được.

Trước khi cửu đế thiên hạ Kiếm Chủ bị thuộc hạ của Tần Thánh Đế một mình khiêu chiến và đã thua, chuyện này tuyệt đối sẽ gây sóng to gió lớn.

Các trưởng lão, hộ pháp trong đại điện châu đầu ghé tai:

- Ui, Hình Thiên mạnh dữ vậy?

- Chắc đúng rồi, cuộc chiến Tây Vực Hình Thiên biểu hiện rất kinh diễm.

- Không ngờ Tần Thánh Đế lộ răng nanh mau vậy, đánh bại Kiếm Chủ trước khi cửu đế thiên hạ đủ thấy dã tâm của hắn rất lớn.

- Lần này ai có thể ngăn cản Tần Thánh Đế? Thuộc hạ của Tần Thánh Đế còn có Bồ Đề Tổ Sư!

Bọn họ không đề nghị ý kiến gì cho Nạp Lan Tây, vì đối diện Tần Thánh Đế thì các hộ pháp, trưởng lão chỉ có thể giả bộ không thấy.

Nếu dám ngăn cản Tần Thánh Đế e rằng Hoàng Hôn Điện không còn tồn tại. Muốn làm thân với Tần Thánh Đế thì trước tiên phải tìm được người đã.

Nạp Lan Tây ngồi bệch trên ngai, buông tiếng thở dài:

- Hay cho Tần Thánh Đế, hay cho Hình Thiên.

Nạp Lan Tây vốn định tham gia hội trăm hùng, nhưng nghe Kiếm Chủ bị

đánh bại khiến gã cảm thấy Tuyệt Thiên Nguyên là đầm rồng hang hổ, nếu đi thì sơ sẩy một cái sẽ vạn kiếp bất phục.

Nạp Lan Tây do dự, rốt cuộc có nên đi Tuyệt Thiên Nguyên hay không?

Một đệ tử chạy vào, nửa quỳ trước mặt Nạp Lan Tây trầm giọng nói:

- Báo! Kỳ Lang Vương cầu kiến!

Kỳ Lang Vương!

Đại điện lại khe khẽ thì thầm.

Nạp Lan Tây nhíu chặt mày, gã và Kỳ Lang Vương bình thường nước giếng không phạm nước sông, tại sao Kỳ Lang Vương cầu kiến vào lúc này?

Nạp Lan Tây bỗng có linh cảm không may.

***

Rào rào!

Nước sông lững lờ trôi, đám người Tần Quân ngồi nghỉ ngơi bên bờ sông. Hoàng hôn đã buông xuống, phía cuối trời đỏ như lửa đốt, đẹp tựa trong tranh.

Bùm!

Dạ Đế bị Tôn Ngộ Không thô bạo ném vào giữa sông, cười mắng:

- Tự rửa sạch máu đi, đừng để chúng ta ngửi được mùi hôi!

Dạ Đế vốn bị thương nặng suýt bị nước sông sặc xỉu, gã vùng vẫy đứng dậy, cúi đầu không dám nhìn Tần Quân.

Tần Quân ngồi trên một tảng đá to lạnh lùng hỏi:

- Nói đi, tại sao ngươi đi theo Kỳ Lang Vương?

Dạ Đế sợ hãi run bần bật, Vạn Kiếp Ngự Trùng gây đau đớn khiến gã sống không bằng chết.

Dạ Đế không dám giấu diếm, ấp úng giải thích:

- Ta . . . ta muốn biến mạnh hơn . . . Kỳ Lang Vương là đứng đầu thượng cổ kỳ chủng . . . nên . . .

Tần Quân nhướng mày, động ý niệm:

- Hửm?

Dạ Đế ôm đầu hét thảm lăn lộn giữa sông, bọt nước bắn tung tóe.

Qua khoảng năm giây Tần Quân ngừng hành hạ Dạ Đế, gã cảm giác mình đã đi dạo quỷ môn quan một vòng.

Dạ Đế vội năn nỉ:

- Ta nói . . . ta nói . . .!

Linh hồn đau đớn khiến Dạ Đế phản ứng kịch liệt kéo miệng vết thương, bóng kiếm đâm thủng lại ứa ra lỗ máu nhuộm đỏ mặt sông, vô cùng thê lương.

Mặt Tần Quân không biểu tình nhìn Dạ Đế, chờ gã giải thích.

Tôn Ngộ Không ở bên cạnh châm chích trào phúng:

- Loại phản đồ này trực tiếp một gậy đập chết cho rồi!

Tuy dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật nhưng Tôn Ngộ Không không mất tính thô bạo.

Trong cuộc chiến Hoa Quả Sơn, các huynh đệ yêu quái không giúp đỡ khiến trên đường Tây Du Tôn Ngộ Không gặp yêu giết yêu, thậm chí cố chấp không nói lý, đây là nguyên nhân y thường gây mâu thuẫn với Đường Tăng.

Cuối cùng Dạ Đế khai ra lý do. Có một lần tình cờ gặp Kỳ Lang Vương rất

xem trọng Dạ Đế, muốn thu làm thuộc hạ, gã thổ lộ tình cảnh thật của mình ra. Kỳ Lang Vương hứa miễn Dạ Đế đi theo thì sẽ có cách cho gã thoát khỏi Vạn Kiếp Ngự Trùng. Vì vậy mấy tháng nay Dạ Đế luôn đi theo bên Kỳ Lang Vương tu luyện.

------oOo------

Chương 1042: Chủ mười vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần này Dạ Đế được chọn trúng đi Tuyệt Thiên Nguyên, mục đích là cho Dạ Đế tăng kiến thức, kiêng dè Tần Quân chút là ổn.

Đáng tiếc vẫn đụng mặt nhau.

Tần Quân cảm thán số phận của Dạ Đế xót xa thật.

Tần Quân hừ lạnh:

- Hừ! Bây giờ ngươi muốn sống hay chết?

Nếu không phải thấy Dạ Đế sắp đột phá Đại La cảnh thì Tần Quân lười nói nhiều.

Dạ Đế nuốt nước miếng, so với thái độ bá đạo lúc trước tựa như hai yêu khác nhau:

- Muốn sống . . .

Dương Tiễn đứng sau lưng Tần Quân thầm thổn thức. Dạ Đế từng có thể so cao thấp với Dương Tiễn, giờ hoàn toàn không đánh lại gã. Đi theo Tần Quân dễ cho thực lực bay vọt.

Tần Quân nở nụ cười xấu xa:

- Nếu muốn sống thì . . .

Dạ Đế nổi da gà.

Cùng lúc đó, tận cùng thảo nguyên cách mấy trăm dặm.

Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm mang theo mấy trăm đệ tử Kiếm Đình bước chậm, không khí nặng nề, không ai lên tiếng phá vỡ yên lặng.

Kiếm Chủ mở miệng hỏi:

- Sao lúc trước ngươi không báo thù?

Giọng Kiếm Chủ khàn khàn, vài lọn tóc nhanh chóng biến trắng.

Hoa Nhất Kiếm nhíu chặt mày nhìn Kiếm Chủ, trầm giọng nói:

- Cơ hội báo thù không chỉ có một lần nhưng nếu lòng đã chết thì suốt kiếp không thể trở mình!

Giọng Hoa Nhất Kiếm như sấm khiến người nghe tinh thần nhất chấn.

Kiếm Chủ bị đánh bại không chỉ tạo thành đả kích trí mạng cho gã, cũng khiến các đệ tử Kiếm Đình bàng hoàng.

Bọn họ truy tìm kiếm đạo, kiếm tu số một đương thời là Kiếm Chủ, gã là tín ngưỡng của họ!

Tín ngưỡng bị đánh bại, khiến bọn họ chất vấn kiếm đạo.

Dù sao Kiếm Chủ thua quá thảm, không có chút sức đánh lại, Hình Thiên mới chém có hai nhát búa.

Hoa Nhất Kiếm quát to:

- Hôm nay thua xem như bài học lĩnh ngộ kiếm đạo mạnh hơn!

Đôi mắt trống rỗng của Kiếm Chủ bỗng tỏa sáng.

Kiếm đạo càng mạnh.

Kiếm Chủ như có điều ngộ, gã ngừng bước lại, gió nhẹ xoay quanh từ lòng bàn chân.

Hoa Nhất Kiếm vui mừng cười, từ khi hai người gặp nhau thì đã thi đấu về đao đạo. Nhưng thiên phú của Kiếm Chủ siêu đẳng rất nhanh bỏ xa Hoa Nhất Kiếm chạy theo bước chân Thiên Mệnh Đại Đế. Nên Hoa Nhất Kiếm biết rõ trận thua này đả kích Kiếm Chủ, y phải đánh thức đấu chí của gã, có lẽ y sống lại là vì việc này.

Chợt một tiếng cười âm trầm vang lên:

- Khục khục khục, Kiếm Chủ, không ngờ ngươi cũng thua.

Mọi người giật bắn quay đầu nhìn.

Một người áo đen từ xa đi tới, vóc dáng gầy gò tựa như lệ quỷ, là Oán Vương Hạ Oán Dạ.

Kiếm Chủ nhíu mày nói:

- Là ngươi?

Kiếm Chủ không xa lạ người này, vì họ là thiên kiêu cùng thời đại, nhưng gã không thích Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ vì lực lượng có thể buông bỏ hết thảy.

Kiếm Chủ lạnh lùng hỏi:

- Ngươi đến làm gì?

Hạ Oán Dạ bị Độ Ác thuộc hạ của Nhan Đế đánh bại, tin tức sớm truyền khắp nơi, thậm chí dính líu đến tà ma viễn cổ, nên gã thật sự không muốn giao tiếp với Hạ Oán Dạ.

Hoa Nhất Kiếm cau mày nhìn Hạ Oán Dạ. Trước khi Hoa Nhất Kiếm chết Hạ Oán Dạ chưa thoái ẩn, nên nhìn bộ dạng người không ra người, quỷ không ra quỷ đó khiến y hơi khó chịu.

Hạ Oán Dạ bẻ cổ, vừa đi vừa nhe răng cười nói:

- Tất nhiên là tìm ngươi hợp tác, bây giờ ta không có thân phận hùng chủ

nhưng ta muốn đi Tuyệt Thiên Nguyên!

Đi Tuyệt Thiên Nguyên?

Kiếm Chủ bản năng mâu thuẫn, hừ mũi:

- Biến!

Thua thảm dưới tay Hình Thiên làm tâm tình của Kiếm Chủ rất tệ, chẳng chút khách sáo với loại cặn bã như Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ biểu tình cực kỳ khó xem, không ngờ Kiếm Chủ vô lễ như vậy.

Hạ Oán Dạ lạnh lùng nói, vẻ mặt trào phúng:

- Ngươi bị Tần Thánh Đế đánh bại còn muốn tranh giành cửu đế thiên hạ với hắn sao?

Mắt Kiếm Chủ lóe tia sáng lạnh, người gã phát ra kiếm khí sắc bén. Hoa Nhất Kiếm đứng bên cạnh lùi lại một bước.

Sau khi bị Hình Thiên đánh bại Kiếm Chủ trở nên táo bạo, mất đi bình tĩnh ngày xưa.

Hạ Oán Dạ cười khẩy nói:

- Nhiên Đăng! Nhan Đế! Yêu Hoàng! Tần Thánh Đế! Những hùng chủ mới nhiều như vậy, ngươi có nắm chắc tuyệt đối trên cơ quần hùng không?

Sắc mặt Kiếm Chủ tái mét, gã đã thua một lần ở Yêu Khư, giờ lại trải qua một lần thảm bại làm lòng tự tin bị dao động.

Hoa Nhất Kiếm quát to:

- Hạ Oán Dạ, ngươi đừng nói bậy bạ!

Hoa Nhất Kiếm không muốn Kiếm Chủ tẩu hỏa nhập ma..

Lòng kiếm đạo cứng như đá, nhưng nếu sinh ra dao động rất dễ có tâm ma, rơi vào địa ngục vô biên.

Hạ Oán Dạ hừ lạnh, vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Ta chỉ nói thật, các ngươi không thể bình tĩnh suy nghĩ kỹ sao?

Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm lặng im, trong đầu nhớ đến thân hình như ma thần của Hình Thiên.

***

Tin Kiếm Chủ thua thảm Hình Thiên tựa cơn lốc truyền khắp mấy chục vực dưới quyền Hoàng Hôn Điện, Minh Vương điện. Tin tức vẫn đang lan sang vực khác, người nghe kinh kêu.

Hai chữ Kiếm Chủ vốn rất sốt dẻo, giờ nghe tin gã thua thảm thì như bom nổ.

Vô số sinh linh kinh kêu, la rằng trời sắp thay đổi.

- Ui, thật không vậy? Kiếm Chủ thua thảm? Đùa à?

- Hình Thiên là ai?

- Ngươi không biết Hình Thiên? Quên cuộc chiến Tây Vực sao?

- Hình Thiên mạnh đến vậy? Thế thì Như Lai mạnh tới cỡ nào nữa? Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng phế bỏ Như Lai càng mạnh tới mức nào?

- Không ngờ trong thiên địa ẩn giấu nhiều cường giả như thế.

- Xảy ra trước khi cửu đế thiên hạ, Tần Thánh Đế muốn làm lớn chuyện đây.

Cường giả đỉnh cao chết liên tục, cường giả ẩn thế xuất hiện càng lúc càng nhiều, dường như đang báo rằng thời đại cũ mới sắp hoán đổi.

Thời đại sáu điện ba địa sắp qua, tiếp theo là cửu đế thiên hạ. Nhưng Kiếm Chủ thua thảm thì nhân tuyển cho cửu đế thiên hạ trở nên mơ hồ.

Nhiều sinh linh mong chờ Tần Thánh Đế sẽ trình diễn truyền kỳ thế nào.

Thân phận Chiến Thần chuyển kiếp khiến Tần Thánh Đế đi hướng thần hóa, nhìn hắn không ngừng mạnh mẽ, một đường vươn lên thế không thể đỡ, càng lúc càng nhiều sinh linh xem hắn là mục tiêu theo đuổi.

Tin tức kinh động thế lực lớn các phương, Tần Thánh Đế điệu thấp một thời gian lại bị bọn họ chú ý.

***

Thời gian qua đi, cách trận chiến Hình Thiên và Kiếm Chủ đã qua mấy ngày.

Nhóm Tần Quân ngồi trên cân đẩu vân bay đi. Dạ Đế căng thẳng đứng ở cuối cùng.

Mấy ngày nay Tần Quân cho Dạ Đế thành bao cát của Tôn Ngộ Không, để y trút sức lực. Dạ Đế sống không bằng chết, sống một ngày bằng một năm.

Mỗi khi màn đêm buông xuống Dạ Đế lại tự hỏi lòng sống như vậy có gì vui?

Nhưng suy nghĩ chết tốt không bằng sống thừa đã cắm rễ quá sâu, sống càng lâu càng sợ chết. Huống chi Dạ Đế đã chịu nhiều hành hạ, giờ mà tự sát thì uổng công hứng bao nhiêu đau khổ.

------oOo------

Chương 1043: Cơ gia khủng hoảng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn nhìn đằng trước, hỏi Tần Quân:

- Đi tiếp sẽ qua tiểu thế giới của Cơ gia, chúng ta có nên đi xem không bệ hạ?

Bọn họ đã bay ra phạm vi của Hoàng Hôn Điện, đoạn đường sau các vực hỗn loạn, các thế lực tranh đấu gay gắt, hơi giống đất vô chủ của Nam

Vực.

Bá chủ mạnh nhất khu này là Cơ gia, trong truyền thuyết là gia tộc hậu đại của Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh, ai nấy thiên phú kinh người. Trong tiểu thế giới Cơ gia cư ngụ ngẫu nhiên có đệ tử xuất thế luôn sẽ khuấy động phong vân.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Cơ gia?

Giờ đồn âm ĩ Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế, trong Thiên Đình Đại Tần cũng có.

Hôm đó thân thể Cực Viêm Ma Thần làm nhiều người bị rung động, với tu vi của Tần Quân không cách nào bùng nổ được như thế, nhưng nếu hắn là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế thì mọi giải thích hợp lý.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Cơ gia? Xem thử đi, ta muốn nhìn xem có đúng là hậu đại của ta không.

Từ sau trận chiến với Vận Mệnh Chi Nhãn thì Cơ Vĩnh Sinh không tỉnh nữa, ai ngờ lúc này nhảy ra.

Tần Quân không biết nên nói cái gì, mười ba vạn năm đã qua, huyết mạch của ngươi bị loãng rồi, có lẽ người ta chỉ lấy tên của ngươi?

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Hừ, ta cũng không ôm nhiều hy vọng.

Tần Quân thầm cười nhạo y, mặt ngoài hỏi Dương Tiễn:

- Ngươi biết tiểu thế giới Cơ gia ở đâu không?

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Ta nghe nói ở trước Ám Diệt Nhai Xích Hoàng Chi Nguyên.

Ngày thường Dương Tiễn hay điều tra thế lực lớn trong thiên địa.

Tần Quân nhún vai nói:

- Vậy ngươi dẫn đường đi.

Cơ gia không đáng lọt vào mắt Tần Quân, sau khi thân phận Chiến Thần chuyển thế của hắn truyền ra mà Cơ gia vẫn thờ ơ, nên hắn không mấy thích Cơ gia.

Mặt ngoài trẫm là tổ tông của các ngươi, vậy mà các ngươi không đến bái phỏng?

Tần Quân không biết Cơ Như Ý từng đến tìm hắn nhưng bị Sở Câu Hoài hù chạy.

Tôn Ngộ Không làm theo Dương Tiễn chỉ thị điều khiển cân đẩu vân bay đi Xích Hoàng Chi Nguyên.

Xích Hoàng Chi Nguyên rất dễ tìm, ngước đầu nhìn trời, chân trời đỏ thẫm như hoàng hôn thì đó chính là Xích Hoàng Chi Nguyên, dù ở giữa trua vẫn có dị tượng này.

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý chợt vang lên trong óc Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu: Chủ mười vực. Đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Xúc phát nhiệm vụ chủ trăm vực.]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ danh hiệu: Chủ trăm vực. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ thu phục một trăm sẽ được một lần chỉ định cơ hội triệu hoán, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng, và xúc phát nhiệm vụ chủ thế giới.]

Tần Quân nheo mắt.

Động tác của Thiên Đình Đại Tần khá mau, đã có bảy vực thần phục, cộng thêm Nam Vực, Tây Vực, Nam Tận Hải vừa lúc là mười vực.

Nhiệm vụ chủ trăm vực nghe cũng hăng hái, còn có chủ thế giới, gánh nặng mà đường xa.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Có nên triệu hoán bây giờ không?

Một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!

Một cơ hội phó bản Thần Ma!

Một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!

Phần thưởng phong phú, Tần Quân ngẫm nghĩ quyết định đến Tuyệt Thiên Nguyên mới dùng cơ hội triệu hoán Thần Ma. Có lẽ đến lúc còn có hiệu quả bất ngờ, triệu hoán trước sẽ làm hùng chủ khác đề phòng.

Có hai lần lựa chọn lại, Tần Quân tự tin vận may của mình sẽ không quá kém. Triệu hoán cường giả Đại La cảnh đã không quá khó khăn, nhưng muốn triệu hoán ra Đại La Chí Tiên hay Đại La Thủy Tiên thì còn cần nhiều vận may hơn.

Tần Quân ra lệnh:

- Bắt đầu tùy cơ rút thăm trúng thưởng đi!

Cộng với phần thưởng nhiệm vụ chủ mười vực Tần Quân đã tích lũy ba lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng bồ đoàn của Trấn Nguyên Tử.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng một viên Hoàn Hồn Đan.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ rút trúng Liễu Kim đao.]

Liên tục ba tiếng hệ thống gợi ý, Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, ít nhất không rút trúng gân gà.

Bồ đoàn của Trấn Nguyên Tử dùng để tĩnh tọa có lẽ sẽ trợ giúp cho việc tu hành, vì Trấn Nguyên Tử là đứng đầu Đại Tiên, cao sâu khó dò.

Hoàn Hồn Đan càng khỏi phải nói, miễn thân thể còn nguyên là có thể hoàn hồn, Hoa Nhất Kiếm sống lại được là nhờ vào nó.

Còn Liễu Kim đao, nghe là biết hàng vỉa hè rồi.

Tần Quân giữ lại cơ hội phó bản Thần Ma, hoặc gom đủ năm lần biến thành cơ hội triệu hoán, hoặc chờ Thần Ma cường đại mức độ trung thành đến cực hạn trở lại cứu viện.

Cơ hội Thần Ma đỉnh cao cũng giữ lại, bên cạnh Tần Quân không phải Kim Quang Thánh Mẫu, Bồ Đề Tổ Sư là có thể phục hồi đỉnh cao. Cực hạn của Kim Quang Thánh Mẫu ngừng tại đây, Bồ Đề Tổ Sư thì cao sâu khó dò, không biết đến đỉnh cao chưa, mức độ trung thành hơn mười điểm hơi bị lúng túng.

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lan man thì cân đẩu vân đã bay vào Xích Hoàng Chi Nguyên.

Xích Hoàng Chi Nguyên cực kỳ tráng lệ, đưa mắt nhìn một mảnh đại dương đỏ thẫm, nhìn khoảng cách gần thì ra là hoa cỏ màu đỏ tụ lại, bầu trời cũng bị phản chiếu đỏ rực.

Kim Quang Thánh Mẫu thì thào:

- Đây chính là Xích Hoàng Chi Nguyên?

Nàng bị cảnh đẹp rung động.

Các con yêu thú chạy chồm trên Xích Hoàng Chi Nguyên, rất bắt mắt trong biển hoa đỏ. Chúng nó chạy nhanh làm tung bay vô số cánh hoa.

Cân đẩu vân tiếp tục bay tới, Xích Hoàng Chi Nguyên rất lớn, nghe nói người thường đi cả đời cũng không ra ngoài.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Xích Hoàng Chi Nguyên không lẽ Xích Hoàng có lai lịch gì?

Trong Huyền Đương đại thế giới tên địa khu thường có lai lịch chứ không phải tự dưng đặt bậy.

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Đúng rồi, truyền thuyết thật lâu trước kia có con phượng hoàng tên Xích Hoàng giáng lâm tại đây, niết bàn trọng sinh rồi phá trời bay đi. Vùng này như xảy ra biến đổi kỳ lạ, tất cả hoa cỏ đều có màu đỏ rực.

Tần Quân đã hiểu. Xích Hoàng không đơn giản, có thể phá trời bay đi thì chắc chắn thực lực hơn Thái Ất cảnh, nếu phá trời sau khi thần tiên phong ấn Huyền Đương đại thế giới thì chắc đã vượt qua Đại La Thủy Tiên cảnh. Vì Thiên Mệnh Đại Đế cũng không thể phá trời đi thế giới cao hơn.

Lại bay một thời gian.

Ám Diệt Nhai xuất hiện trong tầm mắt bọn họ, tựa như một lằn chỉ đen ngăn cách Xích Hoàng Chi Nguyên. Cả nhóm Tần Quân đến gần hơn, đã thấy rõ Ám Diệt Nhai.

Nhai này như đoạn ngăn hiệp cốc, rộng khoảng mấy trăm trượng, hai đầu kéo dài đến cuối đất đai, không biết điểm tận cùng ở đâu.

------oOo------

Chương 1044: Cơ gia khủng hoảng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vách đá hai bên Ám Diệt Nhai có màu cháy đen, đối lập rõ ràng với Xích Hoàng Chi Nguyên. Từ trên cao nhìn xuống Ám Diệt Nhai không thể đo lường sâu cạn, giống vực sâu không đáy.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Là nơi này?

Chỗ này đâu thấy lối vào tiểu thế giới Cơ gia?

Dương Tiễn đang tìm, biểu tình lúng túng. Nếu sách cổ ghi bậy thì gã sẽ đâm ra nghi ngờ đời người.

Bồ Đề Tổ Sư cười nói:

- Đúng là chỗ này rồi.

Lão đã cảm ứng được tiểu thế giới tồn tại.

Bồ Đề Tổ Sư hỏi Tần Quân:

- Cưỡng ép xông vào?

Xé rách bình chướng không gian tiểu thế giới không khó khăn với Bồ Đề Tổ Sư.

Nam Vực Thiên Thế Giới nhiều lần bị cường giả Đại La cảnh cứng rắn xâm nhập, tiểu thế giới Cơ gia ổn định hơn Nam Vực Thiên Thế Giới, dù sao mặt ngoài Cơ gia là thế lực xếp mười hàng đầu trên Huyền Đương đại thế giới.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Kêu Cơ Như Ý ra đi.

Cứng rắn xông vào rất thô lỗ, không phải phong cách của Tần Quân.

Cơ Vĩnh Sinh bắt lấy cơ hội châm chọc một câu:

- Ha ha, mặt dày.

Cơ Vĩnh Sinh rất tò mò Cơ gia có phải là hậu đại của y ko. Mạnh như Chiến Thần Thánh Đình cũng hy vọng để lại con cái truyền thừa từ đời này đến đời khác.

Hình Thiên rống to:

- Cơ Như Ý! Thánh Đế bệ hạ chúng ta đến bái phỏng, không mau đi ra nghênh tiếp!

Tần Quân suýt rách màng tai.

Không gian phía trước dao động mắt thường trông thấy.

***

Trong tiểu thế giới Cơ gia, dãy núi trập trùng, non xanh nước biển, vô số chim chóc vụt qua không trung. Nhiều đệ tử bay qua tựa như tiên.

Có nông dân cần cù trong đồng ruộng, họ trồng gạo linh trợ giúp cho việc tu luyện. Trên đỉnh núi có tu sĩ đang luyện công, linh khí tụ tập như lốc xoáy. Trong rừng cây có đệ tử so đấu, thân như khinh hồng, tư thái tiêu sái.

Tiểu thế giới này to hơn Nam Vực Thiên Thế Giới, linh khí hơn xa. Cơ gia trải qua truyền thừa mười ba vạn năm, đệ tử nhiều trên ngàn vạn người, trong tiểu thế giới có nhiều thành trí rải rác, tựa như vực ẩn thế.

Giọng Hình Thiên chợt nổ vang chấn động nguyên tiểu thế giới:

- Cơ Như Ý! Thánh Đế bệ hạ chúng ta đến bái phỏng, không mau đi ra nghênh tiếp!

Vô số tu sĩ kinh kêu, ai to gan dám gọi thẳng tên của gia chủ?

- Thánh Đế bệ hạ?

- Không lẽ là Tần Thánh Đế? Không thể nào!

- Tần Thánh Đế? Trong thiên địa hiện nay Thánh Đế nổi tiếng nhất là Tần Thánh Đế!

- Các ngươi quên? Nghe đồn Tần Thánh Đế là thủy tổ của chúng ta chuyển thế!

- Ui, vậy là Tần Thánh Đế đến thu phục Cơ gia chúng ta?

Khủng hoảng và căng thẳng nhanh chóng lan tràn tiểu thế giới. Thứ hạng của Tần Quân trên Hùng Chủ bảng đã cao hơn Cơ Như Ý, cộng thêm gần

đây có tin Kiếm Chủ thua thảm, tên Tần Thánh Đế tựa như hung ma khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Nghe Tần Thánh Đế đến, mọi người cảm giác tai nạn ập tới.

Chính giữa tiểu thế giới có một mảnh đại dương, một cung điện bạch ngọc nổi trên mặt biển. Khi nghe tiếng Hình Thiên gầm, Cơ Như Ý mang theo mười mấy người tu vi Đại La cảnh bay nhanh ra.

Truyền thừa mười ba vạn năm, cường giả Đại La cảnh của Cơ gia mới chỉ được hai mươi mấy người, một số đi ra ngoài làm nhiệm vụ.

Đã hơn sáu ngàn năm không có cường giả Đại La cảnh mới. Khi đại chiến hai giới Âm Dương Cửu U Chi Địa đưa vào hơn một trăm cường giả Đại La cảnh, so sánh thì Cơ gia không đáng gì.

Cơ Như Ý sắc mặt khó xem nói:

- Thánh Đế . . .

Hôm đó Sở Câu Hoài làm Cơ Như Ý sợ chết khiếp, sau đó gã thấy tin truy nã Sở Câu Hoài, làm lòng gã dậy sóng dữ.

Cơ Như Ý không ngốc, rất nhanh đoán ra vị đại tiên kia thua dưới chân Thiên Đình Đại Tần, nếu không làm sao Thiên Tuyển Phủ dám truy nã đại tiên?

Sau đó Cơ Như Ý không dám tùy tiện đi Thiên Đình Đại Tần nữa, nhưng không ngờ Tần Quân tìm tới cửa.

Một trưởng lão Cơ gia cắn răng nói, mặt tái mét:

- Tiếng rống vừa rồi . . . tu vi của đối phương chắc chắn vượt qua Đại La Kim Tiên!

Trưởng lão này là số ít Đại La Chí Tiên, nhưng giọng la của Hình Thiên làm trưởng lão hết hồn, đủ biết tu vi của gã khủng bố đến đâu.

Cơ Như Ý biểu tình cực kỳ khó xem, nhưng đám người Tần Quân đã đến bên ngoài tiểu thế giới, gã buộc lòng phải cứng da đầu ra ngoài nghênh

tiếp.

Cơ Như Ý không cho rằng đám người Tần Quân không thể xông vào.

Cơ Như Ý khẽ thở dài:

- Đi thôi.

Cơ Như Ý bay hướng phát ra thanh âm, gã không dám để nhóm Tần Quân chờ sốt ruột.

Trong mắt người ngoài thì Tần Thánh Đế cực kỳ ngông cuồng, trong mắt không chứa nổi trời, chỉ có chính hắn. Ai chống đối hắn đều không có kết cục tốt.

Đối diện Tần Thánh Đế như vậy Cơ Như Ý không có lá gan cứng rắn chống đối.

Đoàn người nhanh chóng bay hướng chân trời, tu sĩ dọc đường đi phập phồng lo sợ nhìn bóng dáng của họ.

Tần Thánh Đế mang đến cảm giác sợ hãi thật sự rất lớn.

***

Đằng trước Ám Diệt Nhai, trên cân đẩu vân.

Tần Quân chờ bực mình, nếu Cơ gia không nể mặt thì đừng trách hắn không khách sáo. Tần Quân sẽ không đi vào lạm sát vô tội, nhưng hắn sẽ giúp Cơ Vĩnh Sinh điều tra huyết mạch Cơ gia để y chết tâm.

Trong mắt Tần Quân thì Cơ gia tuyệt đối không phải hậu đại của Cơ Vĩnh Sinh.

Thế gia truyền thừa mười ba vạn năm? Sao không lên trời cho rồi!

Huống chi đám thần tiên kiêng dè Cơ Vĩnh Sinh như vậy làm sao cho phép y để lại con cái?

Hình Thiên thốt ra một chữ:

- Đến.

Không gian phía trước dao động rất nhanh sinh ra lỗ đen, Cơ Như Ý mang theo các trưởng lão đi ra.

Tần Quân híp mắt đánh giá Cơ Như Ý.

Cảm nhận ánh mắt của Tần Quân, khuôn mặt Cơ Như Ý mất tự nhiên. Tuy Cơ Như Ý là cường giả Đại La Chí Tiên cảnh nhưng vì thanh thế Tần Thánh Đế quá lớn, đối diện ánh mắt của hắn làm gã thấy bồn chồn.

Cơ Như Ý cứng da đầu chắp tay hỏi:

- Không biết Thánh Đế đến Cơ gia của ta có gì phải làm?

Hình Thiên vạm vỡ như núi nhỏ. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn trông không dễ chọc. Lão đạo nhân đứng sau lưng Tần Quân thì Cơ Như Ý khỏi đoán cũng biết là Bồ Đề Tổ Sư.

Cửu đế thiên hạ, chắc chắn Tần Thánh Đế sẽ mang thuộc hạ mạnh nhất của mình đi tham dự.

Tần Quân thản nhiên nói:

- Nghe nói các ngươi là hậu đại của Cơ gia nên trẫm đến xem.

Tần Quân như đang nói việc cỏn con nhưng đám người Cơ Như Ý bốc cháy lửa giận.

Vốn nên là bọn họ chất vấn thân phận của Tần Quân, sao ngược lại như thể họ nhân danh hắn?

Hình Thiên cảm nhận hơi thở của đám người Cơ Như Ý dao động, hừ lạnh một tiếng:

------oOo------

Chương 1045: Lẽ ra nên thần phục

- Hừ!

Đám người Cơ Như Ý cảm giác ngực bị búa tạ gõ, khí huyết cuồn cuộn, ngẩng đầu kinh khủng nhìn Hình Thiên.

Chỉ một tiếng hừ nhưng trong khoảnh khắc đám người Cơ Như Ý cảm nhận áp lực khó tả, dường như bọn họ dám nói một chữ không là Hình Thiên sẽ ra tay ngay.

Tần Quân phất tay áo:

- Dẫn đường đi!

Chèn ép hùng chủ Cơ Như Ý không khiến Tần Quân cảm thấy sướng, vì tâm cảnh của hắn đã lột xác. Đặc biệt trải qua vụ Vận Mệnh Chi Nhãn, trong Huyền Đương đại thế giới trừ Đông Hoàng Thái Nhất ra Tần Quân không để ai vào mắt, bao gồm Thiên Mệnh Đại Đế.

Cơ Như Ý hít sâu, đành xoay người mang nhóm Tần Quân vào tiểu thế giới. Đối diện Tần Quân thì Cơ Như Ý không có lá gan chống đối.

Cơ Vĩnh Sinh bất mãn hầm hừ, có chút quê quá hóa giận:

- Hừ, một đám hèn!

Tần Quân cười thầm:

- Không trách bọn họ, là vì khí thế của trẫm quá mạnh, ha ha ha ha ha!

Cơ Vĩnh Sinh tức giận chửi lộn với Tần Quân, dường như đây là thói quen của cả hai, nói vài câu liền mắng nhau. Nhưng điều này không làm sứt mẻ tình cảm ngược lại càng quý mến nhau.

Đoàn người rất nhanh đi vào lỗ đen, lỗ đen co rút, Ám Diệt Nhai trở về bình tĩnh.

Phương xa có mấy tu sĩ thấy cảnh tượng vừa rồi, họ núp trong hoa đỏ liếc

nhau, thấy giật mình trong mắt đối phương.

Tần Thánh Đế và Cơ gia hợp tác?

***

Tiệt Giáo cung.

Nhiên Đăng mặc áo đen bước xuống bậc thang, Sở Câu Hoài theo sau.

Một đám đệ tử Tiệt Giáo cung đứng trên bậc thang chắp tay hô:

- Cung tiễn giáo chủ, cầu chúc giáo chủ thành tựu đế vị

Nhiên Đăng phất tay, mặt đen thui chửi thầm trong bụng. Bề ngoài nhìn như lão đi giành cửu đế thiên hạ, chỉ có Nhiên Đăng biết dù có đi cũng là trợ giúp Tần Quân.

Đối diện đám cường giả kiếp trước nổi tiếng lừng lẫy như Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, Độ Ác, Hình Thiên, Bạch Trạch, trong lòng Nhiên Đăng không mấy tự tin.

Sau khi đoán ra Độ Ác là Như Lai thì Nhiên Đăng đoán dược ngay thân phận của Tần Quân và Nhan Đế, lão sáng suốt không lộ mặt ngoài.

Tưởng tượng Tần Thánh Đế và Nhan Đế là cùng một người khiến da đầu Nhiên Đăng tê dại, dã tâm lớn đến lão cũng không dám lấy trứng chọi đá.

Nhiên Đăng khẽ thở dài:

- Ài, ở loạn thế, thân bất do kỷ.

Nhiên Đăng nhảy lên bay hướng chân trời. Sở Câu Hoài như kẻ khờ theo sau.

Mang theo một Đại La Thủy Tiên cảnh là đủ, vì Tiệt Giáo cung chỉ có vài Đại La Chí Tiên ít ỏi, không bằng để lại canh giữ.

Ngày càng gần đến ngày tổ chức hội trăm hùng, hùng chủ xếp trăm hạng đầu lục tục xuất phát đi Tuyệt Thiên Nguyên.

Ngoài ra hùng chủ thứ hạng thấp cũng có khá đông đi Tuyệt Thiên Nguyên, họ không có tư cách thi đấu cửu đế thiên hạ nhưng xem náo nhiệt tăng kiến thức cũng tốt.

Đây là việc quan trọng mấy vạn năm khó gặp, thậm chí thay đổi cách cục thiên địa.

Trăm vị hùng chủ tranh cướp cửu đế thiên hạ, sẽ là sự kiện lớn ghi vào sử sách!

***

Trong tiểu thế giới Cơ gia.

Nhóm Tần Quân theo Cơ Như Ý bay qua dãy núi hướng tới cung điện bạch ngọc trong biển cả.

Cơ Như Ý bay bên cạnh Hình Thiên giải thích cho Tần Quân nghe:

- Gia phả của Cơ gia đặt ở bên trong.

Cơ Như Ý muốn bay bên cạnh Tần Quân nhưng Hình Thiên không cho.

Tần Quân gật đầu, hắn nhìn tiểu thế giới này, lòng hơi ước ao hâm mộ. So với tiểu thế giới này thì Nam Vực Thiên Thế Giới kém nhiều, chỉ bàn về độ đậm linh khí đã thua xa rồi.

Tu luyện trong tiểu thế giới như vậy hèn gì Cơ gia có thể chen chân vào thế lực mười hàng đầu trong thiên địa.

Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng nói:

- Có lẽ bọn họ thật sự là hậu đại của ta.

Tần Quân trợn trắng mắt, giễu cợt hỏi:

- Nếu đúng thật thì ngươi có thể khiến bọn họ thần phục trẫm không?

Dọc đường đi Tần Quân nảy lòng tham muốn chiếm đoạt tiểu thế giới này.

Hùng chủ tranh đấu không cần lý do, nên Tần Quân không thấy xấu hổ.

Hắn là nam nhân sẽ thống nhất Huyền Đương đại thế giới!

Hiếm khi Cơ Vĩnh Sinh không cãi lại Tần Quân, đương nhiên nói:

- Hừ, bọn họ vốn nên phụ tá ngươi!

“Vậy sao?

Tần Quân híp mắt nhìn cung điện bạch ngọc đằng trước, ánh mắt hơi bị xấu xa.

Cơ Như Ý luôn lén quan sát Tần Quân, nhìn ánh mắt hắn biến đổi khiến gã mắng thầm:

- Hỏng!

Điều Cơ Như Ý lo nhất vẫn xảy ra, Tần Thánh Đế đến đây nhúng chàm Cơ gia!

Cộp!

Tần Quân đáp xuống quảng trường đằng trước cung điện bạch ngọc. Hình Thiên và Tôn Ngộ Không che chở hai bên, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Bồ Đề Tổ Sư theo sau hắn.

Không cần Cơ Như Ý lên tiếng, Tần Quân đi thẳng đến thang đá đằng trước cung điện bạch ngọc, sắc mặt của Cơ Như Ý đen như nhọ nồi.

Một trưởng lão cắn răng nói thầm:

- Đáng giận, khinh người quá đáng!

Dương Tiễn vụt ngoái đầu, Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán mở ra. Trưởng lão tim đập nhanh vội vàng cúi đầu.

Cơ Như Ý cau mày, chợt nhận ra Dương Tiễn là cường giả hôm đó độ kiếp. Lúc ấy Dương Tiễn đẫm máu khác hẳn lúc này cả người phấn chấn

hăng hái.

Khóe môi Cơ Như Ý co giật:

- Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ . . .

Hôm đó Cơ Như Ý thấy tận mắt Dương Tiễn từ Thái Ất Huyền Tiên đột phá Đại La Kim Tiên, người không biết còn tưởng Dương Tiễn là cường giả Đại La Kim Tiên cảnh nổi tiếng lâu năm.

Tần Quân chậm rãi bước lên thang đá, cầu thang có một ngàn bậc. Ai đứng trước cung điện bạch ngọc đều cảm nhận sự hùng vĩ của nó.

Một đường bình yên.

Tần Quân đến trước cửa cung điện.

Cơ Như Ý không kiềm được lên tiếng nói:

- Thánh Đế có thể chờ ở đây không? Ta sẽ đi vào lấy gia phả ra.

Cơ Như Ý làm Cơ gia chủ tự mình cầm gia phả cho người ngoài xem đã là sỉ nhục, nhưng vì bảo vệ Cơ gia nên gã ráng nhịn.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Trẫm muốn vào xem.

Bá đạo!

Cơ Như Ý tức giận mặt đỏ rần nhưng không biết nên phản bác thế nào.

Các trưởng lão khác lao nhao lên tiếng:

- Thánh Đế từ xa đến là hách, nhưng bây giờ Thánh Đế làm vậy là sao?

- Thánh Đế đang giẫm lên mặt mũi của Cơ gia chúng ta!

- Thánh Đế đừng quá đáng!

- Chết tiệt, ngươi nghĩ Cơ gia chúng ta không có ai sao!?

Nghe các trưởng lão Cơ gia chất vấn, Tần Quân buồn cười. Dù gì là cường giả Đại La cảnh sao còn cái tính lỗ mãng?

Tôn Ngộ Không trừng mắt quát:

- Ngậm miệng!

Tôn Ngộ Không mặt lông miệng thiên lôi, mặt mũi dữ tợn, các trưởng lão hết hồn ngừng bặt tiếng mắng.

Trưởng lão dù gì có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, trong Cơ gia trừ Cơ Như Ý ra có ai đánh lại gã?

Kim Quang Thánh Mẫu cũng là cường giả Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, càng đừng nói Hình Thiên và Bồ Đề Tổ Sư.

------oOo------

Chương 1046: Chí bảo Thánh Đình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ tính năm người này đủ càn quét nguyên Cơ gia.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Trẫm chỉ vào xem, nếu các ngươi dám ngăn cản tức là cho trẫm có cớ trừ bỏ Cơ gia các ngươi.

Nụ cười của Tần Quân như tà ma trong mắt nhóm Cơ Như Ý.

Bây giờ Tần Quân muốn gì có nấy, hắn không cần băn khoăn đủ điều như trước.

Nam nhi trượng phu nên cuồng thì cứ cuồng.

Tần Quân cuồng là vì hắn mạnh, nếu hắn yếu sẽ bị người khác đạp trên

đầu.

Cơ Như Ý sắc mặt âm trầm, nắm tay siết chặt giấu trong ống tay áo. Cơ Như Ý biết Tần Quân nói rất đúng, Cơ Như Ý chỉ có thể cố nhịn.

Trước kia Cơ gia từng lấy thế đè người, hiểu rõ tâm lý của kẻ xâm lược.

Không thèm để đối phương vào mắt.

Khóe môi Tần Quân cong lên đến gần cửa, Tôn Ngộ Không bay lên đạp cửa bật ra, thô bạo vô kỵ.

Nhiều đệ tử nội môn Cơ gia lơ lửng trên đại dương, nhìn đám người Tần Quân ngang ngược bá đạo khiến mắt họ đỏ ngầu.

- Khinh người quá đáng!

- Hết cách rồi, người ta là Tần Thánh Đế.

- Ài, Cơ gia chúng ta càng lúc càng yếu .

- Không phải chúng ta yếu, tại Tần Thánh Đế quá mạnh thôi. Đừng quên hắn chính là Chiến Thần chuyển thế!

- Phi! Ngươi cũng tín? Nếu vậy chẳng phải hắn là tổ tông của chúng ta?

Các đệ tử bàn tán xôn xao, mỗi người giữ một quan điểm, có người tranh cãi đến đỏ mặt tía tia.

Cùng lúc đó, Tần Quân đã bước vào cung điện.

Đập vào mắt Tần Quân là đường hầm rộng, hai bên dựng cột đá, trên cột khảm các loại đá quý cung vàng dát ngọc, xa hoa còn hơn hoàng cung.

Đám người Cơ Như Ý theo sau, mỗi người biểu tình cực kỳ căng thẳng.

Cung điện bạch ngọc này có tên là Cơ Thần cung, không chỉ là trung tâm quyền lực của Cơ gia còn giấu nhiều bí bảo, nếu bị Tần Quân nhìn trúng thì họ sẽ hộc máu chết.

Cơ Như Ý nhỏ giọng giục trưởng lão đi bên cạnh mình:

- Mau đi lấy gia phả ra!

Trưởng lão sửng sốt sau đó biến mất tại chỗ ngay.

Bọn họ không thể nhìn Tần Quân ung dung đi trong Cơ Thần cung như ngắm cảnh, tương đương với bày ra của cải mặc hắn nhìn. Nếu Tần Quân đồn ra ngoài thì cực kỳ bất lợi cho Cơ gia.

Cơ gia hoành hành bá đạo mười ba vạn năm có kẻ thù nhiều như biển.

Tần Quân nghe Cơ Như Ý nói, lắc đầu bật cười. Hắn không hứng thú với Cơ Thần cung, hắn chỉ đi theo Cơ Vĩnh Sinh hướng dẫn.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh đầy kích động vang lên trong óc Tần Quân:

- Tiếp tục đi tới trước, sâu trong cung điện chắc có một món chí bảo Thánh Đình lúc trước.

Chí bảo làm Cơ Vĩnh Sinh hưng phấn như vậy thì chắc chắn không đơn giản!

Đại khái tiến lên trăm thước trưởng lão cầm gia phả xuất hiện bên cạnh Cơ Như Ý, đưa quyển trục cho gã.

Quyển trục màu nâu đồng, bề mặt có các vằn đỏ nhìn ghê rợn.

Cơ Như Ý bước nhanh đến bên cạnh Tần Quân, cắn răng nói:

- Đây là gia phả của Cơ gia chúng ta.

Tần Quân gật đầu rồi đi tiếp, không cầm tộc phổ của Cơ gia, Cơ Như Ý xoe tròn mắt nhìn.

Cơ Như Ý cố nén tức giận hỏi:

- Chẳng phải Tần Thánh Đế đến để xác nhận thân phận sao?

Thì ra Tần Quân vốn muốn gom cả Cơ gia.

Cơ Như Ý tức giận quát:

- Chuẩn bị nghênh chiến!

Việc đến hiện giờ Cơ Như Ý không thể ôm tâm lý may mắn nữa, nên chiến phải chiến.

Các trưởng lão nghe vậy liền lấy pháp bảo ra, bọn họ sắp không nhịn được nữa.

Tần Quân cúi đầu cười, tiếp tục đi thẳng tới trước, hắn cố ý đi chậm vì muốn chèn ép khí diễm của Cơ gia.

Cơ Như Ý cũng là ứng cử viên nặng ký của cửu đế thiên hạ, trước khi Tần Quân vào tiểu thế giới đã có kế hoạch to gan.

Hắn muốn thu phục Cơ Như Ý!

Chờ Nhiên Đăng, Cơ Như Ý đều thành cửu đế cho hắn sử dụng!

Tôn Ngộ Không nhếch mép:

- Hừ! Bằng vào đám kiến các ngươi cũng dám chống đối!?

Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai chuẩn bị khai chiến, mắt nhìn Cơ Như Ý chằm chằm, vì chỉ có gã gợi lên chiến ý của y.

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu ngừng bước, xoay người nhìn nhóm Cơ Như Ý.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư cùng Tần Quân đi tiếp.

Cơ Như Ý cảm giác bị coi rẻ:

- Ta chống mắt xem ai là con kiến!

Cơ Như Ý dù gì là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, sao có thể sợ Tôn Ngộ Không Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ?

Bốn kim luân huyền ảo lơ lửng sau lưng Cơ Như Ý, là Đại Đạo Sinh Thiên Luân, một trong các thần thông đắc ý nhất của Cơ Vĩnh Sinh.

Mắt Tôn Ngộ Không sáng rực, đấy là thần thông của bệ hạ mà?

Tôn Ngộ Không hưng phấn giơ gậy đập hướng Cơ Như Ý:

- Ăn một gậy của gia gia ngươi đây!

Dương Tiễn cũng lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra xông lên. Kim Quang Thánh Mẫu giơ hai tay, hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng bay ra, nàng định thi triển Kim Quang trận.

Keng!

Kim Cô Bổng đập vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân, lực lượng khủng bố khiến Cơ Như Ý biến sắc mặt, nền đất bạch ngọc vỡ ra.

Hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng rải rác bên trên đường hầm rộng rãi. Dưới mặt kính là cây cột, hai tay Kim Quang Thánh Mẫu phát ra tiếng sấm nổ, từng luồng sáng vàng bắn ra khỏi huyền kính ánh sáng vàng, từ bốn phương tám hướng bắn vào trưởng lão Cơ gia bị Kim Quang trận vòng quanh.

Cơ Như Ý vừa cẩn thận đánh gần thân với Tôn Ngộ Không vừa nhắc nhở:

- Mọi người cẩn thận!

Không cần Cơ Như Ý nói nhiều, các trưởng lão Cơ gia cũng phát hiện sự khủng bố của Kim Quang trận, liên tục vận dụng pháp bảo ngăn cản.

Dương Tiễn mở Chí Tôn Pháp Nhãn khiến tốc độ của các trưởng lão Cơ gia trở nên chậm rì. Gã vung đao chiến thần ba mũi nhọn, gió rít sắc bén đánh bay một trưởng lão Cơ gia. Kim Quang trận tùy Kim Quang Thánh Mẫu khống chế, Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn không bị ánh sáng vàng đánh trúng, các trưởng lão Cơ gia thì liên tục trúng đòn. Vị trí bị trúng đòn nhanh chóng tan thành bãi máu, cực kỳ thê thảm, bọn họ đau đớn gào thét.

Tôn Ngộ Không đại khai đại hợp múa Kim Cô Bổng đập vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân, lực lượng bá đạo không gì sánh bằng đánh bay Cơ Như

Ý đập vào bức tường bên cạnh. Cơ Thần cung rung rinh.

Khí huyết Cơ Như Ý dâng trào, gã xoa ngực, mắt đỏ ngầu.

Rõ ràng cảnh giới của gã cao hơn Tôn Ngộ Không nhưng tại sao bị y áp chế?

Nếu không nhờ Đại Đạo Sinh Thiên Luân che chở Cơ Như Ý đã bị Tôn Ngộ Không đánh bị thương nặng, sức lực của con khỉ này quá lớn.

Bên kia, ba người Tần Quân tiếp tục tiến lên, có ba người Tôn Ngộ Không đủ ứng đối đoàn người Cơ gia.

Theo Cơ Vĩnh Sinh chỉ thị bọn họ đi qua các hành lang đến sâu trong Cơ Thần cung.

Chiến đấu còn đang tiếp tục, Cơ Thần cung không ngừng rung rinh, nước biển xung quanh dâng trào, hấp dẫn nhiều đệ tử Cơ gia bay tới.

------oOo------

Chương 1047: Khác lạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các đệ tử Cơ gia gầm rống xông lên:

- Trong thần cung bùng nổ chiến đấu, chúng ta mau đi chi viện!

- Tần Thánh Đế quá đáng hết sức, chúng ta không thể hèn!

- Mau đi giúp đỡ nhóm gia chủ!

- Chúng ta có đi cũng chết!

- Tử đệ Cơ gia chỉ có chết trận!

Tin tức nhanh chóng truyền ra, khiến nhiều người trong tiểu thế giới biết đã đánh nhau.

Khủng hoảng nhanh chóng lan tràn. Nếu đánh với kẻ địch khác thì họ không sợ, nhưng đối phương là Tần Thánh Đế, hỏi sao bọn họ không tuyệt vọng?

Mạnh như Kiếm Chủ còn thua thảm dưới tay Hình Thiên thuộc hạ của Tần Thánh Đế. Cơ gia và Kiếm Chủ quan hệ thân thiết là vì Cơ Như Ý bị Kiếm Chủ đánh bại, hai người nâng ly cụng rượu cười xóa ân thù.

Vù vù vù vù vù!

Vô số ánh sáng vàng bắn ra từ hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng, bắn các trưởng lão Cơ gia gào thét. Ai bị ánh sáng vàng bắn trúng sẽ rã thành bãi máu, nếu không phải bọn họ đều là cường giả Đại La cảnh thì đã chết sạch rồi.

Dương Tiễn không kiêng nể gì vung đao chiến thần ba mũi nhọn, Chí Tôn Pháp Nhãn thường bắn ra ánh sáng đỏ làm các trưởng lão Cơ gia khó thể đề phòng.

Tôn Ngộ Không dây dưa với Cơ Như Ý, có Kim Quang trận phụ trợ Cơ Như Ý bị đè đầu đánh đau khổ không chịu nổi.

Cơ Như Ý cắn răng thầm nghĩ:

- Đây là chênh lệch giữa ta và Tần Thánh Đế sao?

Tần Thánh Đế chỉ phái ba người đã ngăn lại hết tất cả bọn họ, cảm giác thất bại ghim sâu trong lòng Cơ Như Ý, khiến gã cực kỳ khó chịu.

Hình Thiên và Bồ Đề Tổ Sư còn chưa ra tay.

Cơ Như Ý không cam lòng nghĩ:

- Trời muốn bỏ mặc Cơ gia ta sao?

Bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân quanh người Cơ Như Ý xoay tít, ánh sáng vàng lấp lánh, gió rít vù vù.

Tôn Ngộ Không nhe răng cười lại giơ gậy đập xuống, dường như có lực

lượng ngàn vạn quân đánh Đại Đạo Sinh Thiên Luân bay ngược đập trúng Cơ Như Ý, gã hộc máu thụt lùi.

Kim Quang Thánh Mẫu ở ngoài trận nhìn cảnh này rất giật mình. Con khỉ này như sinh ra vì chiến đấu, vượt cấp đánh nhau rất bình thường với y.

Kim Quang Thánh Mẫu nhớ cảnh Tôn Ngộ Không, Hoa Nhất Kiếm, Kỳ Lang Vương loạn chiến, không hiểu bệ hạ đào đâu ra hạt giống tốt vậy.

Ngoài cửa Cơ Thần cung chợt truyền đến tiếng quát lớn:

- Tặc tử chịu chết!

Một đám đệ tử cầm pháp bảo xông vào.

Kim Quang Thánh Mẫu cười rẻ rúng:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Nếu dám xông vào Kim Quang trận của nàng, dưới Đại La cảnh thì chết chắc.

***

Tần Quân hỏi thầm:

- Mà này, nếu lỡ giết vài tử tự của ngươi thì ngươi có tức giận không?

Đại chiến bắt đầu thì khó tránh có tử thương.

Cơ Vĩnh Sinh là hồn thể không tiện xuất hiện, dù y khống chế thân thể Tần Quân nói chuyện phỏng chừng người Cơ gia không tin.

Cơ Vĩnh Sinh dửng dưng nói:

- Giận làm gì, ngươi có quyền khống chế sống chết của họ, huống chi huyết mạch Cực Viêm Ma Thần trong người họ rất mỏng manh gần như không có. Niên đại cách quá lâu, đa số người đã không còn liên quan gì với ta.

Cái gì gọi là có quyền?

Khóe môi Tần Quân co giật.

Ngươi sẽ không thật sự xem trẫm là chuyển thế của ngươi đi?

Bọn họ đi qua một cánh cửa lớn, đập vào mắt là nội điện to lớn ánh sáng mờ tối. Đối diện họ là mấy chục tượng đá từ thấp đến cao, tượng đá trong cùng cao trăm trượng tựa như vị thần.

Tần Quân nheo mắt đầy hứng thú nhìn tượng đá trăm trượng, vì nó rất giống chân thân Cực Viêm Ma Thần của Cơ Vĩnh Sinh.

Tần Quân cười nói:

- Nhìn xem, hậu nhân của ngươi còn nhớ ngươi.

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh, nghe ra Tần Quân đang giễu cợt mình. Y từng là người số một Huyền Đương đại thế giới, Cơ Vĩnh Sinh không muốn chết nhưng cũng nhìn thấu.

Cơ Vĩnh Sinh trầm ngâm nói:

- Chí bảo đó chắc nằm trong tượng đá của ta.

Nói đến tượng đá của mình làm Cơ Vĩnh Sinh hơi ngại ngùng.

Tần Quân tò mò lướt qua các tượng đá, Hình Thiên và Bồ Đề Tổ Sư đi bên cạnh, hai người cau mày nhìn tượng đá Cơ Vĩnh Sinh.

Hình Thiên cau mày lẩm bẩm:

- Hơi thở như có như không này là gì?

Bồ Đề Tổ Sư nhìn chằm chằm đằng trước.

Tần Quân không sợ hãi đi thẳng tới tượng đá trăm trượng, hỏi thầm:

- Tiếp theo trẫm nên làm gì?

Không biết là chí bảo gì mà khiến Cơ Vĩnh Sinh khó ức chế cảm xúc.

Cơ Vĩnh Sinh hưng phấn chỉ thị:

- Đặt tay của ngươi lên nó.

Tần Quân giơ tay, khi sắp đụng vào tượng đá thì hắn do dự.

Sự việc khác thường tức có yêu!

Cơ Vĩnh Sinh không nói rõ ràng là vật gì, nhìn y hưng phấn như vậy sợ là không đơn giản. mặc dù Cơ Vĩnh Sinh giúp đỡ Tần Quân rất nhiều nhưng dù sao thần hồn của y tá túc trong người hắn, y từng là người số một thiên địa có thật sự cam lòng giữ trạng thái tàn hồn mãi không?

Tần Quân buộc phải bình tĩnh suy nghĩ, đứng càng cao càng dễ bị lạc tâm chí.

Cơ Vĩnh Sinh âm u hỏi:

- Ngươi đang lo lắng cái gì?

Ngữ điệu của Cơ Vĩnh Sinh khiến Tần Quân bất an hơn, bản năng rụt tay về.

Người Tần Quân bỗng cứng ngắc, lực lượng cường đại không thuộc về hắn dâng lên trong người tác động tay phải ấn vào tượng đá.

Con ngươi Tần Quân co rút, chưa kịp phản ứng thì thấy tượng đá rung bần bật.

Hình Thiên vội vươn tay kéo Tần Quân về:

- Bệ hạ cẩn thận!

Tay Tần Quân vừa rời khỏi tượng đá thì thân thể run rẩy, lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh rút nhanh, từ bỏ khống chế hắn.

Tần Quân tức giận hỏi:

- Ngươi đang làm gì!?

Cảm giác bị phản bội khiến hắn phát điên.

Cơ Vĩnh Sinh không trả lời. Tượng đá trăm trượng rung bần bật thì bộc phát ra hơi thở kinh khủng, ba người Tần Quân hết hồn vội lùi lại.

Hình Thiên hoang mang nhíu mày nói:

- Chuyện gì xảy ra?

Mới rồi Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư cảm nhận trong người Tần Quân có lực lượng bí ẩn xuất hiện, rồi tượng đá sinh ra dị động. Nhìn biểu tình của Tần Quân thì hiển nhiên hắn cũng không ngờ tới.

Vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư cảnh giác nhìn tượng đá trăm trượng, lẩm bẩm:

- Bên trong rốt cuộc là cái gì?

Tần Quân biểu tình cực kỳ khó xem, hắn có kêu gọi cỡ nào Cơ Vĩnh Sinh cũng không trả lời, như thể y đã biến mất.

Hay là . . .

Tần Quân chợt đoán ra một khả năng, người run run. Vừa rồi Tần Quân cảm giác có cái gì dọc theo lòng bàn tay rút ra khỏi người hắn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tượng đá trăm trượng rung lắc càng lúc càng dữ dội, cộng thêm bên ngoài đánh nhau kịch liệt khiến Cơ Thần cung tùy thời sẽ sập.

Nước biển xung quanh không ngừng dâng trào như muốn nhấn chìm Cơ Thần cung.

Mọi người trong và ngoài trận ánh sáng vàng bỗng thấy bất an, bao gồm Tôn Ngộ Không.&

------oOo------

Chương 1048: Chiến Thần đấu với Chiến Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không vừa huơ Kim Cô Bổng vừa kinh ngạc nói:

- Hơi thở này áp lực thật, hay bên trong giấu cái gì?

Cơ Như Ý dựa vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân phòng ngự, biểu tình khó tin thì thào:

- Không lẽ hắn thật sự là thủy tổ chuyển thế?

Nếu Tần Quân đúng là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế thì hành động của Cơ Như Ý tương đương với đại nghịch bất đạo!

Nghĩ đến đó Cơ Như Ý đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Mỗi tử đệ Cơ gia từ khi hiểu chuyện đều nhớ kỹ từng truyền thuyết của thủy tổ Cơ Vĩnh Sinh, ở trong lòng Cơ Như Ý thì Cơ Vĩnh Sinh như vị thần.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, vách tường phía cuối đường hầm bỗng nổ tung, cát bụi đá vụn bay ra, dọc đường đi đập nát cột đá. Kim Quang Thánh Mẫu giật mình vội lùi ra.

Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không nhanh chóng né tránh. Các trưởng lão bị Kim Quang trận làm bị thương nặng, đám đệ tử ở ngoài trận quấy rối không kịp phản ứng bị cát bụi nhấn chìm.

Từ bên ngoài nhìn vào thì Cơ Thần cung đang từ từ sụp đổ, sóng bụi khuếch tán bốn phương tám hướng, từng bóng người chạy ra, bao gồm nhóm Tần Quân.

Dương Tiễn kinh hoàng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân không trả lời, hắn cắn răng nhìn Cơ Thần cung giấu trong bụi bặm. Tần Quân cảm nhận hơi thở kinh khủng đang thức tỉnh, hơi thở rất quen thuộc.

Chính là Cơ Vĩnh Sinh!

Tần Quân khó chịu nghĩ:

- Không lẽ tên này chạy ra khỏi người trẫm?

Trước kia Tần Quân luôn muốn thoát khỏi Cơ Vĩnh Sinh, nhưng khi thật sự tới lúc thì hắn không vui chút nào. Vì Cơ Vĩnh Sinh không báo trước cho hắn, làm Tần Quân có cảm giác bị lợi dụng.

Hình Thiên nhíu mày nói:

- Đối phương không đơn giản.

Có thể khiến Hình Thiên Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nói ra mấy lời này là biết tượng đá trăm trượng khủng bố cỡ nào.

Trong bụi mịt mù, tượng đá trăm trượng chậm rãi xuất hiện, lửa đỏ cháy xung quanh, khí thế ngút trời, thân hình giống hệt Cực Viêm Ma Thần ảo của Tần Quân.

Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Kim Quang Thánh Mẫu, Hình Thiên biểu tình quái dị nhìn Tần Quân.

Khóe môi Tần Quân co giật nói:

- Đừng nhìn trẫm, trẫm cũng không rõ ràng.

Chợt tượng đá trăm trượng mở to mắt, đôi mắt phát ra tia sáng đỏ khiếp người đáng sợ.

Mây lôi kéo đến như có người sắp độ kiếp.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh phát ra từ tượng đá trăm trượng:

- Bao nhiêu năm không có cảm giác này.

Thanh âm trầm thấp khàn khàn, khiến người da đầu tê dại.

Có đệ tử hô to:

- Thủy tổ hiển linh!

Đám người Cơ Như Ý trợn mắt há hốc mồm nhìn tượng đá Cơ Vĩnh Sinh.

Tần Quân nhíu chặt mày, mắt lóe tia sáng lạnh khiến người không biết hắn đang nghĩ gì.

Thật ra ngẫm kỹ lại thả Cơ Vĩnh Sinh một con đường sống cũng không sai, một đường đi tới y giúp hắn bao nhiêu lần, cứu Tần Quân khỏi nhiều đợt nước sôi lửa bỏng. Nghĩ vậy tâm tình của Tần Quân khá hơn một chút.

Tượng đá trăm trượng duỗi lưng, quay đầu nhìn nhóm Tần Quân, uy áp khủng bố rung động thiên địa ập đến. Nhóm Tần Quân biến sắc mặt, Hình Thiên vội che đằng trước nhất cản lại uy áp.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Ngươi muốn làm gì!

Dù gì hắn ở chung với Cơ Vĩnh Sinh lâu như vậy, hắn không tin y sẽ hại mình.

Tượng đá trăm trượng tức là Cơ Vĩnh Sinh cười khẽ nói:

- Để ta thử xem thuộc hạ của ngươi mạnh cỡ nào.

Cuồng vọng!

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư nheo mắt. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn nổi xung thiên. Kim Quang Thánh Mẫu là nữ cũng có vẻ bực tức. Vì họ nghe ra khinh miệt trong lời nói của Cơ Vĩnh Sinh.

Tần Quân nhíu chặt mày, lập tức hiểu ý, bình thường hắn hay thổi phồng đám người Hình Thiên mạnh cỡ nào với Cơ Vĩnh Sinh, khiến y luôn ôm

bất bình.

Tần Quân hừ lạnh hỏi:

- Ngươi đối xử như vậy với chủ nhà của mình sao?

Mọi người không hiểu ra sao, chủ nhà là thế nào?

Cơ Vĩnh Sinh không đáp, đạp bước hư không đi tới, thân hình cao trăm trượng vĩ ngạn biết bao, khí thế khiếp người. Hình Thiên hừ mũi, không lùi ngược lại tiến lên. Khi thế hai bên tăng cao.

Các đệ tử Cơ gia ở phía xa xôn xao.

- Đó là cái gì?

- Đấy chẳng phải là tượng đá của thủy tổ sao? Chuyện gì vậy? Thủy tổ sống lại?

- Trời ạ, mắt ta bị bệnh sao?

- Thủy tổ hồi sinh!

- Trời thương Cơ gia ta!

Đệ tử Cơ gia càng phấn khởi, ở trong lòng Cơ Vĩnh Sinh lợi hại còn hơn thần tiên. Từ xưa đến nay có người thứ hai dám giận chiến với thần tiên đầy trời không?

Không có!

Chỉ một mình Cơ Vĩnh Sinh!

Vạn cổ vô song!

Nhìn Cơ Vĩnh Sinh lao đến, Hình Thiên giơ cao hai tay, Càn Thích xuất hiện, gã giơ Càn Thích chém tới.

Cơ Vĩnh Sinh giơ tay lên vỗ một chưởng, Đại Chu Thiên Chưởng.

Trong phút chốc ánh lửa đầy trời, bàn tay lửa cao ngàn trượng thô bạo đánh tới. Hình Thiên biến sắc mặt, mọi chuyện xảy ra quá mau, gã chỉ có thể dùng Càn Thích chém tới.

Bùm!

Càn Thích đánh trúng bàn tay lửa, Hình Thiên nhỏ bé như ruồi muỗi trước bàn tay lửa, nhưng lực lượng của gã cực kỳ mạnh mẽ thành công chặn lại bàn tay. Gió to rít gào, Tần Quân giơ tay che mặt, nhóm Tôn Ngộ Không căng thẳng nhìn đằng trước.

Bọn họ không biết lai lịch của Cơ Vĩnh Sinh, nhưng biết cường giả đối kháng với Hình Thiên không đơn giản chút nào.

Hình Thiên rít qua kẻ răng:

- Lực lượng rất mạnh . . .

Cánh tay phải Hình Thiên run run, đủ thấy Cơ Vĩnh Sinh mạnh mẽ cỡ nào.

Cơ Vĩnh Sinh bám vào tượng đá, mắt càng đỏ hơn, chợt xông thẳng vào Hình Thiên, đụng tan bàn tay lửa, y như ngọn núi lao vào Hình Thiên.

Ánh mắt Hình Thiên sắc bén giơ thuẫn chắn, nhưng vẫn bị Cơ Vĩnh Sinh một đấm đánh bay lên trời.

Xoẹt xoẹt đùng đùng!

Một tia chớp như thất luyện giáng xuống khiến không khí trong tiểu thế giới cực kỳ nặng nề.

Hình Thiên nhanh chóng ổn định thân hình, nhưng bị Đại Chu Thiên Chưởng bằng lửa đánh tới.

Hình Thiên kinh hoàng thầm nghĩ:

- Đó là thần thông gì mà có thể hấp thu thể lực của ta?

Hình Thiên chưa từng gặp thần thông như vậy, gã không cách nào hiểu nổi.

Hình Thiên quát to:

- Hừ! Tưởng mình lợi hại lắm sao!?

Hình Thiên giơ cao Càn Thích chém xuống, bàn tay lửa thổi mái tóc dài bay rối, ánh lửa phản chiếu trên giáp nặng, giờ phút này gã phô bày uy thế bá đạo của Chiến Thần.

Bàn tay lửa của Cơ Vĩnh Sinh như muốn đốt khung trời, đa số sinh linh sẽ sợ hãi trước nó, ít nhất đệ tử Cơ gia ở phía xa trợn mắt há hốc mồm, mắt tràn đầy kinh sợ nhìn.

Bùm!

Một búa chém vào bàn tay lửa, lửa cuồn cuộn quay quanh người Hình Thiên, nhiệt độ cao khó thể tưởng tượng khiến gã hơi cau mày.

Hình Thiên trầm giọng quát, gồng sức nhấn Càn Thích xuống xẻ đôi bàn tay lửa, thế không thể đỡ xông vào Cơ Vĩnh Sinh.

------oOo------

Chương 1049: Chiến hồn bất khuất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Thiên rống to:

- Thứ người không ra người, quỷ không ra quỷ cũng dám huênh hoang!

Khóe môi Tần Quân co giật, câu này là đạp trúng đuôi Cơ Vĩnh Sinh rồi.

Quả nhiên sát ý trong mắt Cơ Vĩnh Sinh càng dữ, muốn xuyên qua tầng mây giơ nắm đấm đá đánh vào Hình Thiên.

Keng!

Nắm đấm đá bị thuẫn cản lại, lực lượng cuồng bạo chấn không gian xung

quanh vặn vẹo, gió thổi bốn phương tám hướng. Nhóm Tần Quân vội thụt lùi, đại dương quanh Cơ Thần cung bị thổi dậy sóng.

Tựa như cảnh bão tố.

Bầu trời đã bị mây lôi bao phủ, từng tia chớp liên tục giáng xuống, ven biển có nhiều đỉnh núi bị đánh sập. Uy áp diệt thế tràn ngập trong thiên địa, tu sĩ đứng xem đều run rẩy.

Trên bầu trời, Hình Thiên và Cơ Vĩnh Sinh dây dưa. Hình Thiên biến lớn trăm trượng vật lộn với tượng đá trăm trượng Cơ Vĩnh Sinh.

Chất liệu tượng đá không đơn giản, dù bị Càn Thích chém trúng cũng không bị phá hỏng nhiều.

Hình Thiên dùng cả búa và thuẫn, đổi lại người khác chỉ giây lát sẽ bị nghiền áp ngay. Nhưng Cơ Vĩnh Sinh thì khác, phong cách chiến đấu của y không yếu hơn Hình Thiên.

Bảy Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay quanh sau lưng Cơ Vĩnh Sinh như cánh tay từ các hướng công kích Hình Thiên. Cơ Vĩnh Sinh cũng giỏi quyền chưởng, đấu gần thân với Hình Thiên không chút yếu thế.

Bùm!

Nắm đấm đá của Cơ Vĩnh Sinh và nắm đấm thịt của Hình Thiên va chạm phát ra gió mạnh tàn phá thiên địa. Dương Tiễn Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ bị thổi cả người căng cứng, càng đừng nói các trưởng lão Cơ gia sống sót.

Tôn Ngộ Không siết chặt hai nắm đấm lẩm bẩm:

- Lực lượng mạnh quá!

Mắt Tôn Ngộ Không tràn ngập hưng phấn, máu toàn thân đang sôi trào.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn Cơ Vĩnh Sinh chằm chằm, lão nhìn ra được thần hồn chiếm cứ tượng đá trăm trượng, dù vậy Cơ Vĩnh Sinh vẫn đánh ngang tay với Hình Thiên, nếu ở đỉnh cao thì y mạnh tới mức nào?

Tần Quân cũng ôm thắc mắc. Sau khi kiến thức Bạch Trạch nhẹ nhàng đánh bại Sở Câu Hoài thì Tần Quân ôm ý tưởng coi rẻ thần tiên, nên giảm bớt rung động với truyền thuyết Cơ Vĩnh Sinh khiêu chiến thần tiên đầy trời.

Bây giờ thấy Cơ Vĩnh Sinh đấu ngang ngửa với Hình Thiên làm Tần Quân muốn rớt tròng mắt, thì ra trước kia y không hề thổi phồng.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh như sấm quát, trong thanh âm tràn ngập miệt thị:

- Chỉ có chút thực lực ấy sao?

Lửa quấn quanh tượng đá trăm trượng, khi lửa hoàn toàn phủ lên tượng đá thì y biến thành Cực Viêm Ma Thần.

Lửa cháy hừng hực đốt bầu trời, Cực Viêm Ma Thần không ai bì nổi.

Mái tóc dài của Hình Thiên như xà giao vặn vẹo, mặt dữ tợn, đặc biệt nghe Cơ Vĩnh Sinh khinh thường làm gã tức ngực nín thở.

- Ngươi cũng không mạnh đến đâu!

Cùng với tiếng gầm gừ của Hình Thiên là Càn Thích chém ngang, nhát búa xé rách không khí muốn chặt đầu Cơ Vĩnh Sinh xuống.

Keng!

Bảy Đại Đạo Sinh Thiên Luân nhanh chóng chồng chất trước mặt Cơ Vĩnh Sinh thành phòng ngự cực dày cản lại Càn Thích. Gió to dấy lên thổi quét sau lưng Cơ Vĩnh Sinh, cuốn đi sóng biển, bùm một tiếng đất liền tận cùng đại dương vỡ vụn như làm bằng giấy. Đất rung bần bật tựa như tận thế đến.

Cơ Vĩnh Sinh quay người vỗ chưởng, Đại Chu Thiên Chưởng không gì sánh bằng. Hình Thiên cao trăm trượng trông thật thấp bé, gã giơ Càn Thuẫn ngăn cản nhưng bị Đại Chu Thiên Chưởng đè bay rớt ra ngoài.

Đại Chu Thiên Chưởng có thể hấp thu pháp lực của địch, nhưng Hình Thiên là Đại Vu, pháp lực Vu tộc của gã vốn không nhiều, đi đường thể tu lấy lực chứng đạo. Thần kỳ là Đại Chu Thiên Chưởng của Cơ Vĩnh Sinh

có thể hấp thu thể lực.

Tần Quân không thể làm được điều mạnh mẽ như thế, thành tựu của Cơ Vĩnh Sinh về Đại Chu Thiên Chưởng tạm thời khiến hắn phải ngước nhìn.

Đại dương dậy sóng thần, sóng biển vỗ vào bờ cuốn trôi các thôn trấn, đất đai nứt ra. Khí thế của Hình Thiên, Cơ Vĩnh Sinh quá mạnh, tiểu thế giới này đã bắt đầu tan vỡ.

Cơ Như Ý căng thẳng nhìn, gã rất muốn cho Hình Thiên và Cơ Vĩnh Sinh ngừng chiến, nhưng hai người cường đại làm gã run rẩy, không dám mở miệng.

Quan trọng nhất là một phe đánh nhau là thủy tổ của Cơ gia, gã có tư cách gì ngăn lại?

Bỗng Cơ Như Ý chợt nổi lên một ý tưởng to gan:

- Nếu có thể dùng tiểu thế giới đổi lấy thủy tổ sống lại.

Mặc cho Cơ Như Ý cố gắng thế nào thì Cơ gia luôn tuột dốc, nếu Cơ Vĩnh Sinh nhận vị trí lãnh tụ, với thực lực bá đạo của y thì Cơ gia sợ gì ai?

Dù là Thiên Mệnh Đại Đế cũng không đánh lại Cơ Vĩnh Sinh!

Chiến Thần tuyên cổ vô song, vô địch tuyệt đối ở thời đại này!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cơ Vĩnh Sinh và Hình Thiên vừa ác chiến vừa bay đi đất liền ven biển. Tu sĩ ở đằng trước sợ hãi vội né, hai người khổng lồ cao trăm trượng lướt nhanh qua dấy lên gió to cuốn các tu sĩ lên trời cao, tiếng la hét liên tiếp.

Tần Quân chửi rủa:

- Đệt, cái tên này nghiêm túc thật!

Tần Quân đang mắng Cơ Vĩnh Sinh, hắn vốn tưởng có lẽ y chỉ muốn khiêu chiến với Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, nhưng xem tình hình thì thật sự đấu chết sống.

Nếu ép quá Tần Quân đành kêu Bồ Đề Tổ Sư ra tay.

Tuy Cơ Vĩnh Sinh nhiều lần có ơn cứu mạng với hắn, còn có ơn tái tạo, nhưng Tần Quân không thể nhìn thuộc hạ của mình gặp nguy hiểm.

Bùm!

Núi cao phía xa bỗng nổ tung, cách trăm dặm sóng gió vẫn khiến người kinh tâm động phách.

Nhìn gần thì thấy Hình Thiên chậm rãi đứng lên từ phế tích, bóng đen ngưng tụ trên người gã, khí thế bắt đầu tăng vọt.

Chiến hồn bất khuất!

Thần thông mà Hình Thiên ít khi dùng, đủ thấy gã đã tức điên.

Nhìn Cơ Vĩnh Sinh trên trời cao, hai chân Hình Thiên dần đứng thẳng, đất dưới chân vỡ nát, các tảng đá to bị khí thế đè ép bay lên. Hơi thở hủy diệt bùng nổ từ người Hình Thiên, tất cả sinh linh trong tiểu thế giới tinh thần bất an.

Cơ Vĩnh Sinh nhìn xuống Hình Thiên, cười khẽ:

- A, thì ra còn có bản lĩnh chưa dùng.

Cực Viêm Ma Thần cười khiến người càng thêm sợ.

Hình Thiên nhìn Cơ Vĩnh Sinh chằm chằm, trầm giọng nói:

- Ngươi . . . phải chết!

Dứt lời tay phải Hình Thiên cầm Càn Thích từ dưới chém lên trên, mặt đất bị chém ra hiệp cốc sâu không thấy đáy, phủ khí màu đen xé nát không gian chém hướng Cơ Vĩnh Sinh.

Đối diện phủ khí màu đen siêu mạnh Cơ Vĩnh Sinh không dám lơ là, lắc người né tránh, chỉ mành treo chuông tránh thoát một kích kia.

Phủ khí màu đen mang theo khí thế bá đạo không gì sánh bằng bay hướng mây lôi cuồn cuộn, phá mở cái lỗ trên mây lôi, tia chớp nổ đì đùng làm người choáng váng.

Từng tia nắng bắn xuống từ lỗ thủng. hình ảnh vô cùng đồ sộ, tựa như trời bị Hình Thiên xẻ ra một cái lổ hổng lớn.

------oOo------

Chương 1050: Cái gọi là chí bảo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến hồn bất khuất phủ lên Hình Thiên cùng đụng hướng Cơ Vĩnh Sinh, tốc độ mau hơn lúc trước gấp đôi. Cơ Vĩnh Sinh bị bất ngờ đụng trúng ngực bay ra.

Hình Thiên thừa thắng xông lên, Càn Thuẫn đập xuống lưng Cơ Vĩnh Sinh, lửa và đá vụn bay ra.

Thân thể cứng rắn của Cơ Vĩnh Sinh dần bị đánh nát, có thể thấy lực lượng của Hình Thiên tăng phúc lớn cỡ nào.

Hình Thiên rống to:

- Chiến Thần thì sao? Kiếp trước ta cũng gọi là Chiến Thần!

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu sôi trào máu nóng nghe. Lòng Tần Quân hơi xúc động.

Trong lòng người Hoa Hạ chỉ có một Chiến Thần, đó là Hình Thiên.

Các tu sĩ Cơ gia không hiểu ra sao. Kiếp trước khỉ gì? Bị điên à.

Tu sĩ ở phía xa bàn tán, đa số người hưng phấn không hề thấy sợ hãi khi ở trong nguy hiểm.

- Đánh chết hắn đi thủy tổ!

- Hừ! Thủy tổ mới là Chiến Thần, người này quá cuồng!

- Đó là thủy tổ? Mạnh quá, cảm giác tiểu thế giới sắp tan vỡ.

- Nên suy nghĩ chúng ta làm sao bây giờ đi, nếu tiểu thế giới nổ thì chúng ta đều phải chết.

- Đừng hoảng, thủy tổ sẽ bảo vệ chúng ta!

Người lớn lên trong Cơ gia thì từ nhỏ đã được rót vào tín niệm Cơ Vĩnh Sinh vô địch, ở trong lòng người Cơ gia thì Cơ Vĩnh Sinh là thần.

Cơ Như Ý cau mày nhìn Tần Quân, gã không hiểu Tần Quân và Cơ Vĩnh Sinh có quan hệ gì?

Tần Quân vừa vào điện tổ thì thủy tổ liền sống lại, Cơ Như Ý không tin bên trong không có bí ẩn gì.

Cơ Như Ý không biết rằng lúc này Tần Quân cũng hoang mang. Trong tượng đá trăm trượng kia giấu cái gì mà Cơ Vĩnh Sinh ký túc vào được, còn có thể bộc phát ra sức chiến đấu khủng bố như vậy?

Cơ Vĩnh Sinh nói chí bảo là cái gì?

Tần Quân chỉ vào Cơ Như Ý, ra lệnh:

- Bắt hắn lại đây!

Bồ Đề Tổ Sư thuấn di xuất hiện trước mặt Cơ Như Ý, bóp cổ gã quay về trước mặt Tần Quân.

Toàn quá trình chỉ trong gần một giây, Tần Quân không phản ứng lại, Cơ Như Ý cũng ngây người.

Cảm giác nghẹt thở bị bóp cổ làm Cơ Như Ý tỉnh táo lại, trong lòng tràn ngập tuyệt vọng và kinh hoàng.

- Sao có thể . . .?

Cơ Như Ý dù gì là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ nhưng không có chút sức

chống cự trước mặt Bồ Đề Tổ Sư.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Nói đi, trong tượng đá thủy tổ của ngươi giấu cái gì?

Bồ Đề Tổ Sư sâu không lường được, nháy mắt bắt giữ Cơ Như Ý không làm Tần Quân bất ngờ.

Cơ Như Ý cảm nhận ánh mắt của Bồ Đề Tổ Sư, nỗi khủng bố thấm sâu tận linh hồn khiến gã run rẩy.

Cơ Như Ý cắn răng đáp ngay:

- Tượng đá thủy tổ đúc bằng bùn mậu kim, bên trong có một khúc xương sống lưng của thủy tổ.

Xương sống lưng của Cơ Vĩnh Sinh?

Con ngươi Tần Quân co rút, lòng rủa thầm, hèn gì Cơ Vĩnh Sinh hưng phấn như vậy. Chí bảo khỉ khô, rõ là chỉ muốn mình sống lại.

Khóe môi Tần Quân co giật, ngước nhìn Cơ Vĩnh Sinh chiến với Hình Thiên trên trời, hắn cảm thán:

- Tất cả đều là kịch tình cũ.

Tần Quân không để ý Cơ Vĩnh Sinh phát cuồng, y không thể chiến thắng Hình Thiên thì Bồ Đề Tổ Sư ra tay một phát là xong.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất không ngừng vỡ nát, các ngọn núi cao liên tiếp sụp đổ, những con sông chìm xuống lòng đất. Hình Thiên, Cơ Vĩnh Sinh đập xuống mặt đất, hai người điên cuồng đối công, hoàn toàn là liều mạng.

Hình Thiên ném Càn Thuẫn ra xa, một tay cầm Càn Thích đánh với Cơ Vĩnh Sinh. Gã từ bỏ phòng thủ quyết chém giết Cơ Vĩnh Sinh.

Chiến hồn bất khuất màu đen trên người Hình Thiên và lửa trên người Cực

Viêm Ma Thần phóng lên cao như muốn tách đôi thiên địa, mỗi bên chiếm một nửa.

Hai người bước ra một bước là nền đất tiểu thế giới run rẩy, trên trời đã có nhiều khe nứt không gian, đen ngòm, bên trong là vô tận hư vô.

Bùm!

Đầu hai người cụng vào nhau, lửa cháy, đá vụn, máu tươi tung toé, bốn mắt nhìn nhau, mắt hai bên cực kỳ hung ác chỉ muốn xé nát đối phương.

Bảy Đại Đạo Sinh Thiên Luân vòng qua Cơ Vĩnh Sinh muốn đâm vào lưng Hình Thiên nhưng bị chiến hồn bất khuất cản lại.

Chiến hồn bất khuất của Hình Thiên tồn tại với hình thái màu đen, giống luồng khói, thật ra nó có hiệu quả phòng ngự, có nó nên Hình Thiên mới liều lĩnh một phen.

Càn Thích chém vào bả vai Cơ Vĩnh Sinh, y trong trạng thái Cực Viêm Ma Thần không hề thấy đau đớn ngược lại cười gằn.

Cơ Vĩnh Sinh cuồng cười:

- Sảng khoái! Đã mười mấy vạn năm ta không có cảm giác này!

Tay chân Cơ Vĩnh Sinh không ngừng lại, co đầu gối phải đánh vào bụng Hình Thiên, hất bay gã.

Hai người khổng lồ như núi cao đại chiến là cảnh tượng khủng bố biết bao, mặt đất trăm dặm bị san bằng, hiệp cốc rậm rạp như mạng nhện sinh ra, mây lôi đầy trời như bối cảnh, hình ảnh tựa địa ngục.

Hai người lại rơi vào ác chiến. Đại Chu Thiên Chưởng có thể hấp thu thể lực của Hình Thiên khiến Cơ Vĩnh Sinh luôn trong trạng thái dốc hết sức.

Hình Thiên thì luôn tiêu hao, dần rơi vào thế yếu.

Đám người Tần Quân bay nhanh đến. Thấy cảnh này Tôn Ngộ Không không kiềm được lấy Kim Cô Bổng ra định xông lên.

Tần Quân vội quát:

- Ngộ Không! Ngươi muốn làm gì!?

Con khỉ này vô pháp vô thiên, tưởng mình không bị đánh chết thật sao?

Tôn Ngộ Không gãi đầu cười ngượng nghịu, thu về Kim Cô Bổng.

Nhìn Hình Thiên, Cơ Vĩnh Sinh đánh nhau sung sướng khiến Tôn Ngộ Không không kiềm được muốn tham chiến.

Tần Quân lại nhìn Cơ Vĩnh Sinh và Hình Thiên, nhíu chặt mày kiếm, hắn đang do dự có nên để Bồ Đề Tổ Sư ra tay không.

Tần Quân biết lòng tự tôn của Hình Thiên rất mạnh, gã có thể thua, nhưng hậu quả của thua là chết trận.

Hình Thiên sẽ không cho phép mình ngừng chiến, như kiếp trước bị chặt đầu rồi gã vẫn chiến đấu. Gã có thể chết trận, nhưng không cần ai giúp đỡ.

Cơ Vĩnh Sinh đánh lui Hình Thiên sau đó bỗng bay hướng Tần Quân.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn hết hồn vội che trước mặt Tần Quân. Hình Thiên càng tức giận đuổi theo sát. Khoảng cách mấy chục dặm đối với bọn họ không là gì.

Mắt Bồ Đề Tổ Sư lấp lóe, tay phải nắm chặt phất trần, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Khoảng cách rút ngắn còn vạn thước, Cơ Vĩnh Sinh chợt ngừng lại cười nói:

- Thuộc hạ của ngươi không tệ.

Hình Thiên rượt tới nơi chém búa vào Cơ Vĩnh Sinh chặt đứt vai phải kèm cánh tay.

Cơ Vĩnh Sinh không phản kích, vẫn nhìn Tần Quân chằm chằm.

Tần Quân hét lên:

- Dừng tay Hình Thiên!

May mà Cơ Vĩnh Sinh không nhập ma, không tấn công tiếp. Gã thầm khó hiểu tại sao Cơ Vĩnh Sinh bỗng nhiên dừng lại?

Dù bị Hình Thiên chặt đứt tay, Cơ Vĩnh Sinh hóa thành Cực Viêm Ma Thần không chuyển động, nhìn thẳng vào mắt Tần Quân.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Rốt cuộc ngươi muốn sao?

------oOo------

Chương 1051: Thánh cốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc trước đánh điên cuồng bây giờ đột nhiên dừng lại, khiến Tần Quân không đoán ra suy nghĩ trong Cơ Vĩnh Sinh.

Đúng là bệnh khùng.

Cơ Vĩnh Sinh bẻ cổ cười nói:

- Chỉ muốn chơi thôi.

Dứt lời thân thể Cực Viêm Ma Thần nổ tung, một khúc xương sống lưng bay nhanh hướng Tần Quân.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Bệ hạ cẩn thận!

Dương Tiễn mở Chí Tôn Pháp Nhãn ra. Tần Quân không kịp lên tiếng ngăn lại Chí Tôn Pháp Nhãn đã bắn ra tia sáng đỏ trúng xương sống lưng, nhưng không thể phá hủy nó, tốc độ bay không chậm lại.

Tần Quân cau mày không rõ Cơ Vĩnh Sinh muốn làm cái gì.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng vang lên trong óc Tần Quân:

- Hấp thu xương sống lưng của ta sẽ cho ngươi càng mạnh.

Tần Quân rất bất ngờ, kinh ngạc hỏi:

- Tại sao ngươi còn trong người của trẫm?

Tần Quân cứ ngỡ Cơ Vĩnh Sinh đã sống lại.

Cơ Vĩnh Sinh bực bội nói:

- Sống lại? Vớ vẩn, ta không thể nào sống lại, vừa rồi ta chỉ mượn dùng lực lượng xương sống lưng để chơi.

Tần Quân không biết nên nói cái gì, hóa ra mọi thứ vừa rồi đơn giản là Cơ Vĩnh Sinh đùa với hắn.

Cơ Vĩnh Sinh bất đắc dĩ nói:

- Chủ hồn của ta đã không còn, lũ tàn hồn này chỉ kéo dài một thời gian, không thể nào đoạt xá.

Cơ Vĩnh Sinh đổi giọng cười nói:

- Nhưng thuộc hạ của ngươi khá lắm, làm ta đánh sướng tay.

Giọng nói Cơ Vĩnh Sinh vênh váo khiến Tần Quân câm nín, rõ ràng tên này dựa vào một khúc xương sống lưng và tàn hồn áp chế Hình Thiên khiến y rất kiêu ngạo.

Tần Quân do dự giây lát, kêu Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không lùi ra, để mặc xương sống lưng của Cơ Vĩnh Sinh chui vào thân thể.

Đã nói đến mức này, hơn nữa hắn ở chung với Cơ Vĩnh Sinh lâu, rất tin tưởng y. Nếu tính kỹ thì luôn là Cơ Vĩnh Sinh giúp hắn, y chưa bao giờ làm chuyện gì có lỗi với hắn. Lúc đối mặt Vận Mệnh Chi Nhãn cũng là Cơ Vĩnh Sinh mạo hiểm tàn hồn tán biến hỗ trợ, hơn nữa có hệ thống ở, một

lũ tàn hồn muốn đoạt xá hắn chẳng khác nào nằm mơ giữa ban ngày.

Bồ Đề Tổ Sư bí hiểm dặn dò:

- Bệ hạ làm việc cẩn thận chút.

Tần Quân phất tay biểu thị không có việc gì, ngay sau đó khúc xương sống lưng màu đỏ chui vào trong cơ thể hắn.

Trong phút chốc lực lượng cuồng bạo bùng nổ từ người Tần Quân, Tam Muội Chân Hỏa mất kiểm soát tràn ra ngoài người đốt cháy áo trắng, bao bọc toàn thân hắn.

Nhóm Tôn Ngộ Không hồi hộp nhìn, sợ Tần Quân bị gì.

Hình Thiên phục hồi hình dạng bình thường bay tới, mặt gã đầy máu, hơi thở thô bạo và sát ý còn đó.

Đánh tới một nửa Cơ Vĩnh Sinh bỗng không đánh khiến Hình Thiên rất buồn bực, cảm giác bị coi rẻ.

Phía xa, Cơ Như Ý và đám trưởng lão ngây ngốc nhìn Tần Quân hóa thành người lửa, đầu óc ù đặc.

Lúc trước thủy tổ còn hồi sinh nhưng sao bỗng nổ tung? Tại sao xương sống lưng của thủy tổ chui vào người Tần Thánh Đế?

Tần Quân được Tam Muội Chân Hỏa quấn quanh trông giống Cơ Vĩnh Sinh y như đúc, đều là hình dáng Cực Viêm Ma Thần, bá đạo tuyệt luân.

Tần Quân nhìn hai tay mình, thì thào:

- Loại cảm giác này . . .

Tần Quân cảm giác máu toàn thân đốt cháy, tu vi điên cuồng bay vọt. Cảm giác biến mạnh này khiến hắn lâng lâng trên mây, chỉ muốn hú dài.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Khúc xương sống lưng này là thánh cốt, duy nhất của ta, ẩn chứa lực

lượng vô cùng, hy vọng sẽ trợ giúp ngươi bay lên trời.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh tràn ngập cuồng nhiệt như đã thấy Tần Quân lấy tên của y bao trùm thần tiên.

Thánh cốt!

Người Tần Quân run rẩy, hễ dính tới chữ thánh thì đều ghê gớm.

Trong thần thoại Hoa Hạ tầng đỉnh cao là một đám Thánh Nhân.

Bất tử bất diệt, vạn kiếp không chết, cùng thọ với thiên đạo.

Không lẽ lúc Cơ Vĩnh Sinh còn sống đã phấn đấu cho vị trí Thánh Nhân?

Tần Quân chưa kịp nghĩ nhiều thì lực lượng cuồng bạo bỗng tuôn ra từ cơ thể xộc hướng thần hải trong não, khiến ý thức của hắn rơi vào hỗn độn.

- A!

Tam Muội Chân Hỏa điên cuồng dâng lên, thân thể vươn cao, đám người Tôn Ngộ Không rung động nhìn.

Tôn Ngộ Không lẩm bẩm:

- Lại là cảm giác đó.

Tôn Ngộ Không nhớ lại hơi thở Tần Quân phát ra khi đối kháng Vận Mệnh Chi Nhãn.

Hình Thiên nhíu chặt chân mày rậm, sao gã cảm giác hơi thở của Tần Quân và Cơ Vĩnh Sinh giống hệt nhau về bản chất?

Đám tu sĩ ở phía xa bàn tán rôm rả:

- Thần hình của thủy tổ, Tần Thánh Đế thật sự là thủy tổ chuyển thế?

- Không thể nào! Nếu hắn là thủy tổ chuyển thế thì tại sao chèn ép Cơ gia chúng ta?

- Hơi thở này . . . có cảm giác huyết mạch bị áp chế.

- Rốt cuộc là sao trời?

- Ta nhìn không hiểu, mới rồi thủy tổ sống lại tại sao đánh nhau với thuộc hạ của Tần Thánh Đế?

Người có chút huyết mạch với Cơ Vĩnh Sinh khi nhìn Tần Quân thì trong lòng sinh ra kính sợ.

Đặc biệt là Cơ Như Ý, gã run bần bật, hai chân mềm nhũn muốn quỳ giữa hư không hướng về Tần Quân.

Cơ Như Ý run giọng lẩm bẩm:

- Không lẽ hắn thật sự là thủy tổ?

Các trưởng lão bên cạnh cũng không chịu nổi. Ở Cơ gia tu vi càng cao nghĩa là huyết mạch càng thuần khiết, đối diện xương sống lưng của Cơ Vĩnh Sinh thì đám hậu đại về huyết mạch không dám sinh ra chút bất kính.

Nếu Tần Quân đúng là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế, bọn họ không dám mạo phạm hắn nữa. Giáo dục truyền thừa mười ba vạn năm khiến bọn họ không dám trái ý thủy tổ Cơ Vĩnh Sinh.

***

Tần Quân mờ mịt mở mắt ra, ngạc nhiên thấy mình đứng trên tường thành, trước mặt là đất đai hoang vu bao la. Tường thành cao trăm trượng như lạch trời, lúc hoàng hôn bầu trời như bị lửa đốt, thê mỹ tráng lệ.

Một giọng bé gái non nớt vang lên sau lưng:

- Sư phụ, Miêu Nhân tộc chắc chắn không dám mạo phạm Thánh Đình chúng ta.

Tần Quân bản năng quay đầu nhìn, thấy cô bé sáu, bảy tuổi đứng sau lưng hắn, khuôn mặt tinh xảo cùng tóc ngắn ngang tai có vẻ tinh nghịch, người mặc áo đen nhỏ xinh, cao chưa tới eo Tần Quân.

Sư phụ?

Tần Quân hoang mang, bản năng nhìn xung quanh. Các binh sĩ mặc giáp sắt nghiêm túc đứng trên tường thành, nhìn hai bên trái phải không thấy cuối, không đếm được có bao nhiêu binh sĩ.

Tần Quân mơ hồ:

- Chuyện gì đây?

Vừa rồi chẳng phải hắn đang hưởng thụ lực lượng mang đến từ xương sống lưng của Cơ Vĩnh Sinh sao? Tại sao đến nơi này, chẳng lẽ là giấc mơ?

Một tiếng quát siêu bá đạo từ chân trời vọng đến:

- Cơ Vĩnh Sinh, lăn ra chịu chết!

Tần Quân quay đầu nhìn, một người khổng lồ chậm rãi từ phía cuối mặt đất bước tới, cao mấy ngàn trượng, thân hình khôi ngô, tóc dài bay rối, có hai lỗ tai thú, cơ bắp sắp làm nứt áo, tựa như ma thần.

Tần Quân ngạc nhiên, sao người này giống Diệt Thế Yêu Đế quá.

Thủy tổ của Miêu Nhân tộc, Diệt Thế Yêu Đế.

Nhưng Diệt Thế Yêu Đế này trẻ tuổi rất nhiều.

------oOo------

Chương 1052: Chiến với thần tiên đầy trời

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đứng ngây người tại chỗ:

- Thánh Đình, Miêu Nhân tộc, Diệt Thế Yêu Đế . . .

Hay vì hắn dung hợp xương sống lưng của Cơ Vĩnh Sinh nên thấy ký ức

của y?

Chỉ có như vậy mới giải thích được.

Hắn bản năng cúi đầu đánh giá thân thể mình, thấy mình khoác giáp nặng, cơ thể vạm vỡ hơn mấy vòng, hiển nhiên không phải thân thể của hắn.

Đây là cơ thể của Cơ Vĩnh Sinh?

Tần Quân nhìn cô bé áo đen đứng bên cạnh, biểu tình kỳ lạ hỏi:

- Bé là Hắc Điệp?

Cô bé áo đen sửng sốt sau đó cười reo lên:

- Hắc Điệp? Tên này hay, dễ nghe, sau này ta tên Hắc Điệp, hi hi!

Khóe môi Tần Quân co giật.

Lão yêu bà lúc nhỏ đáng yêu vậy sao?

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lan man thì Diệt Thế Yêu Đế mang theo vô số chiến sĩ Miêu Nhân tộc xông đến.

Các chiến sĩ Miêu Nhân tộc gầm rống, sĩ khí cuồng bạo như đã công hãm Thánh Đình:

- Giết! Lật đổ Thánh Đình, Miêu Nhân tộc chấp chưởng thiên hạ!

- Ha ha ha! Có Yêu Đế dẫn dắt Thánh Đình là cái thá gì, Cơ Vĩnh Sinh có là gì!

- Đồ thành đi!

- Đương kim Bạch Đế vô năng, nhân tộc xưng bá lâu như vậy nên đến lượt Miêu Nhân tộc chúng ta!

Diệt Thế Yêu Đế cười nanh tranh, ánh mắt hung ác muốn xuyên qua khung trời, khiến người không dám đối diện.

Tần Quân sờ cằm:

- Chẳng lẽ giờ phút này Diệt Thế Yêu Đế chưa thần phục Cơ Vĩnh Sinh?

Tần Quân biết Diệt Thế Yêu Đế là cường tướng số một dưới tay Cơ Vĩnh Sinh, tức là đoạn ký ức này còn cách một khoảng tới lúc thần tiên hủy diệt Thánh Đình.

Tần Quân hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh, còn ở không?

Tiếc rằng Cơ Vĩnh Sinh không đáp lại, khiến Tần Quân bất đắc dĩ là hắn có thể khống chế cơ thể của y. Chẳng lẽ kêu y đánh nhau với Diệt Thế Yêu Đế?

Giấc mộng hơi bị chân thật.

Tiểu Hắc Điệp đứng nghi hoặc nhìn Tần Quân, cảm giác sư phụ là lạ. Nếu là thường ngày sư phụ của nàng sẽ trực tiếp lao xuống, tại sao bây giờ có vẻ do dự?

Một tướng quân đứng bên cạnh sốt ruột hỏi:

- Chiến Thần, khi nào xuất binh?

Diệt Thế Yêu Đế đã đến rất gần, thân hình cao mấy ngàn trượng như núi Thái đụng tới.

Tần Quân cắn răng thầm chửi thề, quát lớn:

- Giết!

Tần Quân nhảy một cái vọt lên cao mấy ngàn trượng, gió rít bên tai, hắn lao nhanh hướng Diệt Thế Yêu Đế.

Tần Quân khẽ kêu:

- Ủa? Sao thân thể nhẹ vậy?

Mắt thấy sắp đụng trúng Diệt Thế Yêu Đế, Tần Quân thói quen thi triển Đại Chu Thiên Chưởng. Thoáng chốc bàn tay lửa hiện ra, Diệt Thế Yêu Đế thật nhỏ bé trước nó. Ánh lửa chiếu rọi thiên địa, Tần Quân bị chói nhắm mắt lại.

Pháp lực thật bá đạo! Không lẽ là lực lượng của Cơ Vĩnh Sinh?

Tần Quân mới hưng phấn thì thiên địa trước mắt như hoa trong gương, trăng trong nước, cảm giác rơi tự do làm hắn hoảng hốt.

Giây sau Tần Quân lại mở mắt ra thấy mình đứng dưới đất, đập vào mắt là con phố hoang tàn, xác chết nằm la liệt, có bị chôn trong phế tích, có phơi thây đầu đường. Khắp nơi là tiếng hét tuyệt vọng.

- Cứu mạng!

- Tiêu rồi, Thánh Đình bị hủy.

- Tại sao? Tại sao thần tiên phá hủy quê nhà của chúng ta?

- Ta nguyền rủa tất cả thần tiên rơi vào địa ngục vô biên!

Tần Quân nghe mà xúc động nỗi lòng, bản năng nhấc chân đi, chợt mắt hắn nhìn chằm chằm đằng trước.

Cách hơn mười dặm, các bóng người lơ lửng bên trên tường thành, lấp lánh ánh sáng vàng đứng ngạo nghễ trên tầng mây. Không thấy rõ mặt mũi, chỉ thấy hình dáng của họ, lớn nhỏ khác nhau, nhìn xuống thương sinh.

Thần uy khó tả phô thiên cái địa ập đến, Tần Quân cũng muốn quỳ xuống.

Đây là lần đầu tiên Tần Quân cảm nhận uy áp khủng bố như vậy.

Con ngươi Tần Quân co rút, lòng dậy sóng dữ:

- Không lẽ bọn họ là thần tiên?

Tần Quân đã hiểu mình lướt nhanh trong ký ức của Cơ Vĩnh Sinh. Dù đang trong ký ức, Tần Quân nhìn khắp nơi đầy mùi thuốc súng, máu tươi,

mây lôi bao phủ bầu trời, ai thấy cảnh tượng thê lương này cũng không dễ chịu gì.

Thần tiên vô tình, thương sinh bất lực.

Một thanh âm uy nghiêm vang vọng thiên địa, đại biểu cho ý chí của trời:

- Bạch Đế đã chết, từ nay về sau Thánh Đình các ngươi không tồn tại!

Bạch Đế, chủ Thánh Đình.

Bạch Đế không phải một người, vì sáng lập Thánh Đình là Bạch Đế, để kỷ niệm nên chủ mỗi đời Thánh Đình sẽ lấy tên là Bạch Đế.

Thế hệ mạnh nhất là Bạch Đế đời đầu.

Tần Quân bỗng cất bước tới trước.

Tần Quân thầm khó hiểu:

- Ủa, sao bây giờ không kiểm soát được thân thể?

Cơ thể Cơ Vĩnh Sinh đi tới trước, Tần Quân thành khách xem.

Giọng nữ quen thuộc từ phía sau truyền đến:

- Sư phụ!

Tần Quân ngừng bước chân, không kiểm soát được cơ thể xoay lại, sau đó con ngươi hắn co rút.

Hắc Điệp Tiên Tử đã trưởng thành đứng phía cuối đường, phế tích hai bên bị lửa đốt, áo trắng nhuộm máu như những đóa phù dung thê mỹ. Khuôn mặt tuyệt trần chảy hai hàng lệ làm người đau lòng.

So với mười ba vạn năm sau thì khuôn mặt của nàng không thay đổi, chỉ có khí chất hoàn toàn khác hẳn. Hắc Điệp Tiên Tử bây giờ thật bất lực, không có lạnh lùng xinh đẹp ngày sau.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- Trốn đi, Thánh Đình đã xong rồi. Nếu ngươi có lòng thì ngày sau khi ngươi gặp lại vi sư, hy vọng ngươi sẽ nâng đỡ một chút.

Tần Quân ở trong thị giác Cơ Vĩnh Sinh, như nghe thuyết minh, hắn không cảm thấy khó chịu gì ngược lại cảm xúc tràn trề.

Đặc biệt nhìn ánh mắt lưu luyến tuyệt vọng của Hắc Điệp Tiên Tử khiến Tần Quân đau lòng, rất khó tả, như thể hắn từng trải qua lúc này cảnh này.

Hắc Điệp Tiên Tử lau nước mắt, lấy roi sắt ra đi hướng Tần Quân:

- Đồ nhi nguyện cùng sư phụ chịu chết!

Cơ Vĩnh Sinh tràn ngập tức giận và sát ý quát:

- Biến!

Hắc Điệp Tiên Tử khựng lại.

- Nếu có ngươi thì vi sư làm sao yên tâm tác chiến? Ngươi đã quên ước hẹn lúc trước của chúng ta? Ngươi phải tìm ta trong năm tháng dài dòng, khi đó ngươi làm sư phụ, dạy dỗ ta, trợ giúp ta lại trở thành Chiến Thần!

Nghe Cơ Vĩnh Sinh mắng, Hắc Điệp Tiên Tử cúi đầu chìm trong nỗi dằn vặt khó xử.

Cơ thể Tần Quân lại không theo kiểm soát xoay người đi hướng thần tiên đầy trời ngoài thành, mỗi đi một bước sẽ cao lên một trượng.

Hắc Điệp Tiên Tử cắn răng nhắm mắt lại, xoay người rời khỏi, nước mắt lăn khỏi khóe mắt, nàng đi ngược hướng với Tần Quân.

Ánh lửa đầy trời, hình ảnh này như ngừng lại.

Tuy Tần Quân không thể khống chế thân thể nhưng trong lòng rất khó chịu.

Cơ Vĩnh Sinh ngày thường không sợ trời không sợ đất nhưng từng trải qua những sinh ly tử biệt, Hắc Điệp Tiên Tử nghe lời chiều ý hắn đã từng nếm

mùi tuyệt vọng nhường này.

Tinh thần Tần Quân rung động:

- Với thực lực của Cơ Vĩnh Sinh rõ ràng dễ dàng chạy trốn.

------oOo------

Chương 1053: Con đường thi đấu Thánh Nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thành trì hoang tàn, thần tiên ở ngoài thành, Cơ Vĩnh Sinh dư sức thừa dịp bỏ chạy nhưng y không làm vậy, ngược lại dứt khoát đi thẳng tới chỗ thần tiên đầy trời.

Bỗng hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh tứ trọng!]

Cảnh tượng xung quanh Tần Quân vỡ nát như pha lê.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh ngũ trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh lục trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh thất trọng!]

Liên tục bốn tiếng hệ thống gợi ý vang lên, ý thức của Tần Quân như rơi vào vòng xoáy.

Lực lượng quen thuộc làm ý thức của Tần Quân từ từ thức tỉnh, đập vào mắt là khuôn mặt lo lắng của nhóm Tôn Ngộ Không. Mây lôi đì đùng trên đầu, tiếng gầm rú càng rõ ràng. Tần Quân hoàn toàn tỉnh lại khỏi ký ức của Cơ Vĩnh Sinh.

Pháp lực điên cuồng dâng lên trong người khiến Tần Quân cảm giác như đã qua một kiếp người, Tam Muội Chân Hỏa cháy hừng hực.

Liên tục đột phá bốn tầng tiểu cảnh giới, nhóm Tôn Ngộ Không nhìn muốn rớt tròng mắt.

Mắt Bồ Đề Tổ Sư lóe tia sáng kỳ lạ thầm giật mình:

- Không lẽ khúc xương sống lưng đó nhập thánh?

Người Cơ gia ở phía xa thấy cảnh này đều xoe tròn mắt, nhìn Tần Quân liên tục đột phá bốn tầng tiểu cảnh giới làm bọn họ cảm giác như đang mơ.

Ngày càng nhiều tu sĩ tụ tập lại, nhưng không dám đến gần nhóm Tần Quân trong ngàn thước.

- Tần Thánh Đế thật sự là thủy tổ chuyển kiếp sao?

- Có lẽ vậy, xương sống lưng của thủy tổ đã dung nhập vào người hắn.

- Thủy tổ sẽ xâm nhập Cơ gia chúng ta sao?

- Tiếp theo làm gì? Đối phó thủy tổ?

- Hèn gì Tần Thánh Đế lợi hại như vậy, thì ra thật sự là thủy tổ chuyển thế.

Đám tu sĩ bàn tán xôn xao, bọn họ là người của Cơ gia, được dạy dỗ tiêm nhiễm nên vô cùng tôn sùng thủy tổ Cơ Vĩnh Sinh. Tuy nhiên chiến đấu vừa rồi làm bọn họ khủng hoảng.

Thủy tổ muốn vứt bỏ họ sao?

Nghĩ đến khả năng này làm đám tu sĩ càng căng thẳng hơn.

Nhân vật cao tầng nhóm Cơ Như Ý cũng hết sức căng thẳng.

Nhìn Tần Quân không ngừng biến mạnh, trong lòng bọn họ hơi mong chờ nhưng càng nhiều là sợ. Nếu Tần Thánh Đế nhớ lại ký ức thủy tổ có lẽ sẽ tha thứ bọn họ, thậm chí cưu mang Cơ gia, nhưng chỉ sợ Tần Thánh Đế trở mặt.

Cách mười ba vạn năm, đổi lại là bọn họ đặt tay lên ngực tự hỏi chính họ cũng sẽ không xem trọng tử tự.

Đa số chủng tộc truyền thừa huyết mạch không chịu nổi thời gian xói mon.

Cùng lúc đó, khí thế của Tần Quân vẫn đang tăng vọt, Tam Muội Chân Hỏa ngưng tụ thành Cực Viêm Ma Thần đã cao hai trăm trượng, đốt không gian xung quanh vặn vẹo.

Tần Quân từ từ giơ hai tay lên, cảm giác lưng đau rát:

- Cảm giác biến mạnh này . . .

Nhưng so với sung sướng tăng vọt tu vi thì chút đau đớn này không đáng gì.

Hắn đang dung hợp thánh cốt!

Cơ Vĩnh Sinh đắc ý nói, như thể thánh cốt của y lợi hại nhất thiên hạ:

- Nếu ngươi là nhân tộc bình thường thì lúc này đã đột phá Thái Ất cảnh.

Đổi lại ngày thường Tần Quân sẽ đả kích Cơ Vĩnh Sinh, nhưng trải qua ký ức thác loạn khiến hắn rất kính nể y, không thèm cãi cọ với y.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Thánh cốt nghĩa là gì?

Trên người Cơ Vĩnh Sinh chỉ có một khúc xương sống lưng lột xác thành thánh cốt, chẳng lẽ liên quan đến cảnh giới?

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Đúng vậy, trên Đại La cảnh là con đường thi đấu Thánh Nhân, nhưng muốn trở thành Thánh Nhân khó khăn biết bao. Cái gọi là thánh cốt có thể hiểu là xương của Thánh Nhân, trên người của ta chỉ có xương sống lưng biến thành thánh cốt, cách Thánh Nhân rất xa xôi. Chờ sau này ngươi đột phá cực hạn Đại La cảnh liền biết.

Tuy chỉ có xương sống lưng lột xác thành thánh cốt nhưng đã đủ để Cơ Vĩnh Sinh kiêu ngạo.

Trong ba ngàn đại thế giới không nhiều sinh linh có được thánh cốt.

Tần Quân nghe không hiểu, cách thành tựu Thánh Nhân trong thế giới này khác với truyện hồng hoang kiếp trước hắn xem.

Thôi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, sau khi hắn có thánh cốt chẳng phải là trước tiên bước vào đường thi đấu Thánh Nhân?

Nghĩ đến đó Tần Quân hưng phấn.

Bùm!

Pháp lực trong người Tần Quân lại tăng vọt.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh bát trọng.]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý vang lên, Tần Quân liên tục đột phá năm tầng tiểu cảnh giới, vẫn chưa ngừng lại.

Tác dụng của thánh cốt rất lớn, nhưng Cực Viêm Ma Thần muốn đột phá thì khó hơn sinh linh cùng đẳng cấp.

Đương nhiên Tần Quân là Cực Viêm Ma Thần sức chiến đấu hơn xa cùng cấp bậc, được cái này mất cái kia.

Mặc dù Cực Viêm Ma Thần rất mạnh nhưng muốn đột phá cảnh giới thì vô cùng khó khăn.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn Tần Quân chằm chằm, thì thào:

- Rốt cuộc có huyết mạch gì đây.

Hình Thiên giật mình nhìn.

Vu tộc là chủng tộc thể tu mạnh nhất, nhưng nhìn Cực Viêm Ma Thần khiến Hình Thiên cảm giác huyết mạch của Tần Quân không thua gì Vu tộc.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu không suy nghĩ

phức tạp, bọn họ rất mong chờ Tần Quân có thể tiếp tục đột phá nữa không. Những chuyện khó tin khi xảy ra với Tần Quân thì trở nên bình thường.

Chưa đầy hai mươi tuổi đã bắt đầu trùng kích Thái Ất cảnh.

Tôn Ngộ Không cũng thấy xấu hổ.

Đám người Cơ Như Ý khóe môi co giật:

- Lại đột phá . . .

Các tu sĩ ở phía xa biểu tình rung động.

Đệ tử Cơ gia trẻ thiên phú hơn người, chọn ra một người đều là thiên tài, nhưng so với Tần Quân thì không đáng một đồng.

Bọn họ chỉ có thể an ủi chính mình Tần Thánh Đế là thủy tổ chuyển thế, hắn có biến thái đến đâu cũng hợp tình hợp lý.

- A!

Tam Muội Chân Hỏa trên người Tần Quân tiếp tục bốc lên cao, bắt đầu đột phá ba trăm trượng. Cực Viêm Ma Thần gầm rống khung trời, rung động nguyên tiểu thế giới.

Cùng lúc đó, Bất Diệt Thánh Thể, Tinh Thần Pháp của Tần Quân bắt đầu vận chuyển, linh khí từ bốn phương tám hướng vọt tới hình thành vòng xoáy lớn trên đỉnh đầu Cực Viêm Ma Thần.

Gió to rít gào mặt đất, bầu trời lấp lóe tia chớp. Tiểu thế giới vốn trở về bình tĩnh lại rung rinh.

Đám người Cơ Như Ý nhăn mặt, thế này rất hành người.

***

Xích Hoàng Chi nguyên.

Nạp Lan Tây điện chủ Hoàng Hôn Điện, Kỳ Lang Vương mang theo thuộc

hạ từ chân trời bay tới.

Bọn họ cũng đến Tuyệt Thiên Nguyên, họ cố ý đi đường vòng từ Xích Hoàng Chi nguyên né qua Tần Thánh Đế.

Nạp Lan Tây lo lắng hỏi:

- Tần Thánh Đế là Chiến Thần chuyển thế, có khi nào có quan hệ với Cơ gia không?

Xích Hoàng Chi nguyên là địa bàn của Cơ gia, Nạp Lan Tây không muốn vào ổ sói.

Kỳ Lang Vương biến ra hình người thản nhiên nói:

- Bản vương đã giao tiếp với Cơ Như Ý, người này dã tâm rất lớn và cuồng vọng, sẽ không tin Tần Thánh Đế là thủy tổ, vì chuyện này liên quan mặt mũi của hắn.

------oOo------

Chương 1054: Huyết mạch áp chế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người số một thiên địa mười ba vạn năm trước đầu thai?

Vớ vẩn!

Sinh linh tu vi cao khinh thường, sinh linh tầng dưới chót thì càng đồn càng nóng, dù sao không sợ lớn chuyện.

Nạp Lan Tây vẫn nặng trĩu ưu tư:

- Thật không?

Kỳ Lang Vương hừ lạnh, thầm trào phúng hèn gì Hoàng Hôn Điện xuống dốc.

Đoàn người đi tiếp, không lâu sau họ đến trước Ám Diệt Nhai, nhưng họ ngừng lại chứ không đi tiếp.

Không gian bên trên Ám Diệt Nhai vặn vẹo tựa như mặt hồ gợn sóng.

Nạp Lan Tây nhíu mày hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Biểu tình Kỳ Lang Vương trầm trọng nói:

- Tiểu thế giới của Cơ gia hình như xảy ra vấn đề, có lẽ bên trong đang chiến đấu.

Nạp Lan Tây kinh ngạc hỏi:

- Chiến đấu? Ai dám đánh với Cơ gia?

Bàn về thế gia cổ xưa thì Cơ gia tuyệt đối là số một đương thời, nói chung Hoàng Hôn Điện không dám chọc vào.

Kỳ Lang Vương cũng không dám, nhưng không có nghĩa là thời nay người khác không dám.

Kỳ Lang Vương do dự nói:

- Có lẽ là hùng chủ nào đó mười hàng đầu.

Hội trăm hùng sắp đến vậy mà có người xâm nhập Cơ gia, ai to gan như thế?

Kỳ Lang Vương bất an, chỉ muốn rời khỏi đây ngay.

Nạp Lan Tây cẩn trọng hỏi:

- Có khi nào là Tần Thánh Đế không?

Nạp Lan Tây dù gì là điện chủ vậy mà bị Tần Thánh Đế hù sợ đến mức này, đủ thấy uy thế của hắn bây giờ kinh khủng cỡ nào.

Tần Thánh Đế . . .

Khóe môi Kỳ Lang Vương co giật, trán toát mồ hôi.

Chính mắt thấy trận chiến Hình Thiên và Kiếm Chủ khiến Kỳ Lang Vương rất sợ Tần Quân, ít nhất lớn hơn Nạp Lan Tây, chỉ khác là gã biết giấu cảm xúc.

Bùm!

Trên Ám Diệt Nhai truyền đến tiếng nổ, chỉ thấy không gian xé ra cái lỗ đen ghê người, như con rết to bàn cứ trên không trung.

Nạp Lan Tây nói:

- Đi thôi!

Nạp Lan Tây linh cảm người đại náo tiểu thế giới của Cơ gia là Tần Thánh Đế.

Kỳ Lang Vương không dám ra oai nữa, gật đầu mang theo thuộc hạ nhanh chóng bay qua Ám Diệt Nhai.

Đoàn người rời khỏi không lâu sau trên bầu trời xuất hiện càng nhiều lỗ đen, tiểu thế giới Cơ gia có xu hướng tan vỡ.

Trong tiểu thế giới, sấm chớp đì đùng, bão táp cuốn đi thiên địa, uy áp diệt thế tràn ngập.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Kim Tiên cảnh cửu trọng.]

Pháp lực của Tần Quân lại tăng vọt, so với trước khi dung hợp thánh cốt thì các mặt mạnh hơn gấp trăm lần.

Mỗi khi Thánh Đế phong đột phá một tiểu cảnh giới sẽ tăng mạnh gấp đôi, huống chi Tần Quân liên tục đột phá sáu tầng tiểu cảnh giới, cộng thêm thánh cốt, sức chiến đấu tăng gấp trăm lần không khoa trương.

Cực Viêm Ma Thần đã tăng vọt đến bốn trăm trượng, nó giơ cánh tay gầm rống, uy chấn khung trời. Đám tu sĩ ở phía xa choáng váng.

Tôn Ngộ Không reo lên:

- Có lẽ sẽ trực tiếp đột phá Thái Ất cảnh?

Tần Quân đối xử khá tốt với Tôn Ngộ Không, tính cách của y rất tình cảm nên hy vọng hắn càng mạnh hơn.

Bốn Thần Ma khác cũng vậy, Tần Quân càng biến mạnh bọn họ càng hãnh diện.

Tần Quân chỗ nào cũng tốt mỗi tội tu vi quá thấp, là khuyết điểm bị người đời lên án nhiều nhất.

Tần Quân ở trong Cực Viêm Ma Thần bẽ cổ, lưng không còn đau nữa, thay thế là thoải mái chưa từng có.

Cái này không phải dựa vào sức mạnh thần hồn của Cơ Vĩnh Sinh, đây là lực lượng bản thân hắn.

Đương nhiên thánh cốt vẫn đến từ Cơ Vĩnh Sinh.

Hiểu lầm lúc trước so với ân tình hiện giờ vốn không đủ đo lường.

Tần Quân thầm mừng vì đã không kêu Bồ Đề Tổ Sư ra tay, không thì thật sự hiểu lầm Cơ Vĩnh Sinh.

Xem hình ảnh ký ức của Cơ Vĩnh Sinh khiến Tần Quân tin y không phải tiểu nhân giỏi giở trò mưu kế, không thì lúc trước y đã chẳng đại chiến năm trăm năm với thần tiên, cuối cùng chết đi.

Tần Quân cứ cảm giác mình và Cơ Vĩnh Sinh có quan hệ dây mơ rễ má gì, trong ký ức của y, hắn cảm giác mình là Cơ Vĩnh Sinh. Đặc biệt cảnh quyết tuyệt với Hắc Điệp Tiên Tử, Tần Quân cảm giác như đặt mình trong đó.

Cơ Vĩnh Sinh buồn bực hỏi:

- Thứ trong người của ngươi hay ngăn cách chúng ta liên lạc, tại sao vậy?

Chỉ cần dính dáng đến hệ thống là nó sẽ tự động che chắn y, hệ thống gợi ý liên tiếp làm y thấy hơi khó chịu.

Tần Quân hầm hừ không trả lời.

Hệ thống là chỗ dựa và bí mật lớn nhất của hắn, không thể lộ ra cho ai biết.

Lực lượng thánh cốt yếu bớt, tốc độ pháp lực tăng phúc dần giảm nhỏ.

Tần Quân khẽ thở dài:

- Đáng tiếc . . . không thể nào thuận thế đột phá Thái Ất cảnh rồi.

Nhưng Tần Quân không hụt hẫng, tốc độ tu hành của huyết mạch Cực Viêm Ma Thần vượt xa sinh linh bình thường, nhưng quá khó đột phá. Như người khác chỉ cần lượng một đơn vị là có thể đột phá, Cực Viêm Ma Thần thì cần một trăm. May mà huyết mạch Cực Viêm Ma Thần tu hành mau, nếu không dựa vào ngoại vật thì trong Huyền Đương đại thế giới không có chủng tộc nào tu hành mau hơn Tần Quân.

Cơ Vĩnh Sinh ngạo mạn nói:

- Đừng nản lòng, khiến người khác dung hợp thánh cốt của ta tuy cảnh giới sẽ cao hơn ngươi nhưng tuyệt đối không đánh lại ngươi. Hơn nữa trong thời nay chỉ có ngươi phù hợp với thánh cốt của ta nhất. Để người khác dung hợp thánh cốt của ta tám chín phần mười sẽ tẩu hỏa nhập ma, sau này ngươi sẽ tu hành tiến bộ rất nhanh, vì ngươi đã có vốn liếng nhập thánh.

Tần Quân nhướng mày.

Nhập thánh!

Hai chữ này như có ma lực vô cùng, dù Tần Quân không hiểu rõ nhưng tim vẫn đập rất nhanh.

Vòng xoáy linh trí trên đỉnh đầu Cực Viêm Ma Thần dần tán đi.

Tần Quân hít sâu xua tan Tam Muội Chân Hỏa, Cực Viêm Ma Thần hóa thành làn khói tan biến.

Tiểu thế giới ngừng rung động, mọi thứ trở lại bình yên.

Tần Quân động ý niệm, áo trắng bao người, hắn đạp hư không đi ra từ sóng lửa. Đôi mắt hắn sáng ngời, mặt như quan ngọc, tử diễm giữa trán vặn vẹo không ngừng, cộng thêm con ngươi của hắn như Tử Vi Đế Tinh, cả người phiêu nhiên xuất trần hoàn mỹ như thần.

Tóc đen bay theo gió, Tần Quân nhìn đoàn người Cơ gia, cười khẽ:

- Cơ Như Ý lại đây.

Đám tu sĩ sau lưng Cơ Như Ý rung động, nhưng không ai dám ngăn cản.

Vì lúc trước bị Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng bắt được nên Cơ Như Ý không dám chống đối, cắn răng bay hướng Tần Quân.

Tôn Ngộ Không bay tới bên cạnh Tần Quân, xoay vòng đánh giá hắn, tặc lưỡi ngạc nhiên hỏi:

- Sao ta cảm giác trên người bệ hạ có chút khí chất giống sư phụ của ta?

Tần Quân nghe vậy nheo mắt nhìn hướng Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư vượt qua Đại La Thủy Tiên cảnh, chắc chắn cũng ngưng tụ thánh cốt.

Đối diện ánh mắt của Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư cười cười cao sâu khó dò.

------oOo------

Chương 1055: Cách thành thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Như Ý thấp thỏm bất an bay tới trước mặt Tần Quân, cẩn thận hỏi:

- Người thật sự là thủy tổ chuyển thế?

Có thể dung hợp xương sống lưng của thủy tổ, ngưng tụ ra Cực Viêm Ma Thần, tử đệ Cơ gia cũng không thể làm như vậy được. Nói Tần Quân không phải Cơ Vĩnh Sinh chuyển thể đánh chết Cơ Như Ý không tin.

Huống chi hiện tại chỉ có thể ôm lấy tầng quan hệ này, không thì Cơ gia sẽ gặp nạn.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Ngươi thấy sao?

Sau khi dung hợp thánh cốt của Cơ Vĩnh Sinh về mặt huyết mạch Tần Quân có thể nhẹ nhàng áp chế Cơ Như Ý, một ánh mắt đã làm gã không dám nhìn thẳng.

Chắc chắn là thủy tổ chuyển kiếp!

Tâm tình Cơ Như Ý phức tạp, gã là Đại La Chí Tiên nhưng không dám đối diện một Kim Tiên, chỉ có huyết mạch mới giải thích được.

Tần Quân cười nói:

- Tiếp theo trẫm muốn bàn về cửu đế thiên hạ với ngươi.

Tim Cơ Như Ý rớt cái bịch.

Nên đến vẫn đến, miễn Cơ gia không bị diệt là gã thỏa mãn rồi.

Cơ Như Ý nuốt nước miếng run giọng nói:

- Không . . . không thành vấn đề . . .

Tần Quân cười càng tươi, hắn sẽ thu phục Cơ Như Ý trước, nâng gã lên làm một trong cửu đế, sau này cửu đé sẽ chỉ có tiếng không có miếng.

Tần Quân nhìn Cơ Như Ý càng nóng bỏng hơn, khiến gã nổi da gà.

Trên mảnh đất hoang vu hỗn độn, bầu trời có vô số lỗ đen như con rết bò

đầy.

Trong một lầu các còn nguyên vẹn, Tần Quân ngồi trên ghế bưng tách trà. Đám người Hình Thiên ngồi cạnh hắn, đối diện là Cơ Như Ý và đám trưởng lão.

Tần Quân nhấp hớp trà, cười hỏi:

- Thế nào? Các người chấp nhận đề nghị của trẫm không?

Đám người Cơ Như Ý không dám trực diện ánh mắt của Tần Quân.

Cơ Như Ý siết chặt hai nắm tay giấu trong tay áo, lòng rất rối rắm. Tần Quân đề nghị Cơ gia vào Thiên Đình Đại Tần, nhưng mặt ngoài không thể tuyên truyền ra, nếu đồng ý thì hắn sẽ trợ giúp Cơ Như Ý thành một trong cửu đế.

Tức là Tần Quân muốn biến Cơ Như Ý thành con rối.

Nhưng mồi câu trở thành cửu đế rất hấp dẫn, Cơ Như Ý thật sự không từ chối được. Huống chi nếu Cơ Như Ý từ chối chắc chắn Tần Quân sẽ tức giận, hậu quả không tưởng tượng nổi.

Cơ Như Ý cẩn thận hỏi:

- Cơ gia chúng ta đầu vào người thì sau này người có đối xử tốt với chúng ta không?

Lòng Cơ Như Ý thê lương, tại sao thủy tổ đối xử với bọn họ như vậy?

Tần Quân bực bội lườm gã:

- Thế lực nào đầu vào Thiên Đình Đại Tần có ai sống không tốt?

Chuyện này đúng, miễn không làm sai, dù là hàng quân thì Tần Quân sẽ không đối xử có thành kiến.

Cơ Như Ý từng điều tra Thiên Đình Đại Tần nên biết Tần Quân nói thật.

Cuối cùng Cơ Như Ý và các trưởng lão liếc nhau, họ đứng lên cùng quỳ

một gối, đồng thanh kêu lên:

- Bái kiến bệ hạ!

Tần Quân là hùng chủ thứ sáu, có vô số cường giả dưới tay. Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư là tồn tại có thể đối kháng với Thiên Mệnh Đại Đế, lúc này không ôm đùi còn đợi khi nào?

Tần Quân mỉm cười nói:

- Đứng lên đi, tiếp theo bàn bạc việc cửu đế.

Còn một thời gian là sẽ bắt đầu hội trăm hùng, Tần Quân không vội chạy đi.

Cường giả thường xuất hiện đúng giờ, chỉ có kẻ yếu mới đi trước đợi chờ.

Mắt Cơ Như Ý lóe tia nóng bỏng, đoàn người đứng dậy ngồi về chỗ cũ.

***

Sáng hôm sau nhóm Tần Quân rời khỏi tiểu thế giới Cơ gia, đám người Cơ Như Ý cung kính đưa tiễn.

Nhìn bóng lưng đoàn người khuất xa, một trưởng lão cảm thán rằng:

- Thánh Đế thật là đầy dã tâm, mục tiêu hắn theo đuổi là lúc trước chúng ta không dám mơ.

Cơ Như Ý gật đầu, bí hiểm nói:

- Có lẽ đây là cơ hội cho Cơ gia chúng ta vươn lên.

Trò chuyện một đêm với Tần Quân khiến họ nhận ra hắn không ngông cuồng như lúc chiến đấu. Hắn có dã tâm của mình, có kế hoạch tỉ mỉ, suy xét chu đáo, khiến bọn họ phục sát đất.

Cơ Như Ý xoay người nói. Trong mắt tràn đầy mong chờ:

- Được rồi, tu sửa tiểu thế giới trước đi, qua hai ngày ta nên xuất phát đi

Tuyệt Thiên Nguyên.

Nếu được Tần Quân trợ giúp thì cửu đế thiên hạ chắc chắn có một ghế cho Cơ Như Ý.

***

Tần Quân ngồi trên cân đẩu vân, cảm nhận lực lượng sau khi dung nhập thánh cốt. Pháp lực dâng trào, sức mạnh thân thể siêu mạnh, Tần Quân tự tin có thể đấu với cường giả Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Lực lượng của thánh cốt vô cùng diệu dụng, nhưng chỉ mới bắt đầu, hắn còn cần lần mò.

Cơ Vĩnh Sinh nói:

- Vì cảnh giới của ngươi quá thấp, tạm thời không cách nào phát huy thánh lực của thánh cốt. Về sau ngươi biến thành Cực Viêm Ma Thần thì sức chiến đấu sẽ bay vọt. Cực Viêm Ma Thần tu hành nhanh nhưng cần tích lũy cảnh giới mỗi tầng hơn xa sinh linh khác, vì ổn định cảnh giới, đặc biệt lúc bước trên đường thi đấu Thánh Nhân có nhiều cường giả sẽ hối hận vì không ổn định căn cơ.

Tần Quân gật đầu, hắn hiểu đạo lý tích lũy chờ ngày bùng nổ.

Vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần và Bất Diệt Thánh Thân bá đạo nên mỗi tầng cảnh giới của hắn căn cơ ổn định, cho Tần Quân vô địch trong cùng đẳng cấp, nhẹ nhàng tác chiến vượt cấp.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu nói:

- Bệ hạ sau này đột phá Nhập Thánh cảnh sẽ nhẹ nhàng hơn sinh linh khác.

Nhập Thánh cảnh!

Mắt Tần Quân sáng rực. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Hình Thiên tò mò nhìn Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư giải thích rằng:

- Hễ ngưng tụ ra thánh cốt đều xem như vào đường Thánh Nhân, gọi tắt là Nhập Thánh cảnh.

Hình Thiên lờ mờ hiểu ra. Trong nhóm chỉ có gã đến Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, cách Nhập Thánh cảnh chỉ có một bước.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Vậy Trảm Tam Thi có ý nghĩa gì?

Trong truyện hồng hoang kiếp trước tính Trảm Tam Thi là chuẩn thánh, dựa vào lực lượng công đức thành tựu Thánh Nhân.

Bồ Đề Tổ Sư cười cười:

- A, xem ra bệ hạ hiểu rất nhiều.

Bồ Đề Tổ Sư không hỏi tiếp, giải thích rằng:

- Muốn cho xương toàn thân lột xác thành thánh cốt, vạn kiếp không chết thì khó khăn biết bao. Chém tam thi có thể bù đắp lỗ hổng này, chém hết tam thi sau đó dựa vào lực lượng công đức bước vào cảnh giới Thánh Nhân. Đương nhiên loại Thánh Nhân này yếu hơn Thánh Nhân toàn thân ngưng tụ thánh cốt, thậm chí bị thiên đạo khống chế.

Tần Quân đã hiểu. Những Thánh Nhân trong hệ thống hồng hoang toàn phục vụ cho thiên đạo, bao gồm Tổ Sư Thánh Nhân Hồng Quân còn hóa thân thành thiên đạo, ở trên chư thánh, nhưng từ ý nghĩa nào đó thì các Thánh Nhân không vượt qua thiên đạo.

Nghe Bồ Đề Tổ Sư giải thích khiến Tần Quân rộng mở, càng mong đợi thánh cốt hơn.

Dù trở thành Thánh Nhân cũng phải làm Thánh Nhân mạnh nhất!

------oOo------

Chương 1056: Tuyệt Thiên thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn lâng lâng tưởng tượng. Thiên tư của hai người rất xuất sắc, chưa tới giới hạn. Kim Quang Thánh Mẫu thì không mơ xa, nàng thậm chí không dám nghĩ Đại La Thủy Tiên cảnh.

Cố gắng là rất quan trọng nhưng không có thiên phú, cơ duyên thì cố gắng đến mấy cũng vô dụng.

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi:

- Sư phụ, vậy phải làm sao để ngưng tụ thánh cốt?

Bồ Đề Tổ Sư lườm y, tức giận nói:

- Ăn trong bát mà ngó trong nồi!

Bồ Đề Tổ Sư lại nhìn Hình Thiên, ẩn ý nói:

- Cách tu hành khác nhau ngưng tụ thánh cốt cũng khác. Vu tộc đi đường lấy sức chứng đạo, cứ vững chắc rèn luyện thân thể là được.

Hình Thiên đã hiểu, chắp tay hành lễ hướng Bồ Đề Tổ Sư.

Ơn chỉ điểm vừa lớn vừa nhỏ, nhưng liên quan đến Nhập Thánh cảnh khiến Hình Thiên rất cảm kích Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư mỉm cười không nói nhiều.

Mọi người chìm trong suy tư, một đường không nói chuyện.

Xích Hoàng Chi Nguyên không giới hạn, bầu trời như hoàng hôn càng bao la, bóng dáng của họ khuất xa phía cuối trời.

***

Tuyệt Thiên Nguyên.

Nền đất thảo nguyên nối liền, cỏ dại um tùm, gió thổi nhẹ đung đưa.

Hạn Bạt mang theo Từ Trọng Sinh, ba trưởng lão Thi Hoàng Điện chậm rãi đi tới .Từ Trọng Sinh bị bắt thế là rớt khỏi mười hạng đầu Hùng Chủ bảng, nhưng vì không rõ sống chết nên còn trong trăm hạng đầu, Thi Hoàng Điện có tư cách tranh cửu đế thiên hạ.

Hạn Bạt tò mò hỏi:

- Nơi này chính là Tuyệt Thiên Nguyên?

Nghe tên Tuyệt Thiên Nguyên khiến người tưởng là hiểm địa, không ngờ cảnh đẹp vậy.

Một trưởng lão mập mạp gật đầu nói:

- Thiên Mệnh Đại Đế yêu thích nhạc khí, Tuyệt Thiên Nguyên vốn là một mảnh hoang vu, là hắn tạo ra thảo nguyên này.

Hạn Bạt cau mày, nàng tạm thời không ước lượng được Tuyệt Thiên Nguyên bao lớn, nhưng có thể biến một mảnh hoang vu thành cảnh đẹp như vậy thì Thiên Mệnh Đại Đế rất lợi hại.

Trưởng lão mập tiếp tục nhắc nhở:

- Điện chủ, trong Tuyệt Thiên Nguyên tuyệt đối không thể chọc vào đệ tử Thiên Mệnh Điện.

Hạn Bạt mang Từ Trọng Sinh về Thi Hoàng Điện, dùng thủ đoạn sấm sét chế phục đám trưởng lão, nhưng đệ tử bên dưới không biết nàng.

Hạn Bạt hờ hững đáp:

- Vậy sao?

Có lẽ vì Hạn Bạt tàn nhẫn khiến các trưởng lão Thi Hoàng Điện sợ nàng làm bậy. Nhưng Hạn Bạt biết rõ nặng nhẹ, trong đại chiến hai giới Âm Dương nàng đã thấy tận mắt sức mạnh của Thiên Mệnh Đại Đế. Nam nhân đó có thể đánh nhau với Thái Thượng Lão Quân.

Đoàn người tiếp tục đi tới.

Rất nhanh bọn họ thấy hướng khác xuất hiện một đội người, càng đi tới trước càng đụng độ nhiều nhóm người, nhưng không ai chào hỏi ai, cùng đi tới một hướng.

Lúc này cách hội trăm hùng còn chưa đầy bảy ngày.

Trừ hùng chủ mười hạng đầu ra những hùng chủ khác ai dám tới đúng giờ? Bọn họ lo chạy tới trước tiên, tìm cách nịnh bợ Thiên Mệnh Đại Đế.

Hạn Bạt không muốn nịnh Thiên Mệnh Đại Đế, nàng chỉ muốn đến trước xem tình hình, làm chuẩn bị cho Tần Quân.

Hạn Bạt lẩm bẩm:

- Cửu đế thiên hạ, không biết sẽ biến thành thế nào.

Khóe môi nàng cong lên lộ ra nụ cười kỳ dị.

***

Trên đường bay, tiếng hệ thống gợi ý kéo Tần Quân tỉnh táo lại.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Thi Hoàng Điện. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân từ từ mở mắt ra.

Bọn họ sắp đến Vô Tận Chi Hải, đi Tuyệt Thiên Nguyên phải vượt qua Vô Tận Chi Hải.

Tần Quân vừa lòng thầm nghĩ:

- Động tác của Hạn Bạt cũng nhanh.

Cộng với phần thưởng nhiệm vụ lần này thì hắn đã tích lũy hai lần cơ hội triệu hoán. Tần Quân không vội dùng, chờ đến Tuyệt Thiên Nguyên mới sử dụng.

Triệu hoán ra Thần Ma nếu tu vi cao sâu rất nhanh sẽ tới nơi, nếu tu vi

thấp có lẽ mất một ngày, vừa lúc tránh đi chiến đấu, miễn cho tặng đầu người.

Dương Tiễn mở miệng nói:

- Nghe nói Vô Tận Chi Hải lớn hơn Nam Tận Hải, động vật biển, yêu thú càng mạnh. Hải Cực Điện chỉ là bá chủ mặt ngoài, thật ra Vô Tận Chi Hải bị các phương thế lực chia cắt.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm không có hứng thú với Vô Tận Chi Hải, giao Nhiên Đăng làm gì thì làm đi.

Mâu thuẫn giữa Nhiên Đăng và Hải Cực Điện sớm công khai, nếu không phải vì cửu đế thiên hạ thì hai bên đã chính thức đánh nhau.

Tôn Ngộ Không hỏi:

- Bệ hạ thật sự tin tưởng Nhiên Đăng?

Dù dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật nhưng Tôn Ngộ Không không có hảo cảm đối với Phật Môn.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Không hoàn toàn, nhưng trẫm không để vào mắt.

Tôn Ngộ Không phục sát đất.

Hình Thiên hừ mũi:

- Nếu Nhiên Đăng dám nói bậy ta sẽ cho y biết hối hận là gì.

Hình Thiên Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn đánh Nhiên Đăng Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ dễ như chơi. Trừ phi Nhiên Đăng có hai mươi bốn viên Định Hải Châu.

Theo phong cách của hệ thống chắc chia hai mươi bốn viên Định Hải Châu cho Triệu Công Minh, vì nó vốn là vật của y.

Bồ Đề Tổ Sư không phát biểu cái nhìn, lão có sâu xa với Phật Môn.

Đi khoảng ba canh giờ sau bọn họ đến ranh giới Vô Tận Chi Hải.

Nhiều pháp thuyền đậu ven biển, đưa mắt nhìn các thuyền cắm cờ khác nhau, rõ ràng đến từ thế lực khác.

Nhóm Tần Quân không ngừng lại. Tôn Ngộ Không là nguồn pháp lực di động, y điều khiển cân đẩu vân căn bản không cần nghỉ ngơi, dù mệt mỏi có thể đối với Dương Tiễn. Nếu ngồi pháp thuyền sẽ chậm nhiều.

Các tu sĩ ven biển xôn xao:

- Bọn họ trực tiếp bay hướng Vô Tận Chi Hải!

- Đừng nhìn, chắc chắn là siêu cường giả, dám làm như thế ít nhất là cường giả Đại La cảnh.

- Đại La, hâm mộ ghê.

- Chắc là trăm hàng đầu Hùng Chủ bảng, chúng ta mau lên, không thể bỏ qua sự kiện long trọng cửu đế thiên hạ!

Đám người hâm mộ nhìn hướng nhóm Tần Quân biến mất.

Toàn thiên hạ tập trung theo dõi Tuyệt Thiên Nguyên. Hội trăm hùng sắp bắt đầu, các vực suy đoán ai có thể trở thành cửu đế, các loại sòng bạc kiếm tiền đầy túi.

Trên Tuyệt Thiên Nguyên mênh mông không giới hạn.

Kiếm Chủ, Hạ Oán Dạ, Hoa Nhất Kiếm đi từ từ. Đệ tử Kiếm Đình đã bị Kiếm Chủ đuổi về, tham gia hội trăm hùng tối đa chỉ được mang theo vài người.

Hoa Nhất Kiếm thì thào:

- Nhiều hơi thở mạnh mẽ quá.

Biểu tình Hoa Nhất Kiếm trầm trọng, đi đến nơi này y cảm nhận được áp lực.

Hùng chủ trăm hàng đầu trong thiên hạ tập hợp lại khiến không khí Tuyệt Thiên Nguyên nặng nề, nghiêm túc trước cuộc chiến.

Hạ Oán Dạ gật đầu nói:

- Cửu đế thiên hạ, đây sẽ là thời đại hoàn toàn mới. Nếu cửu đế thành công phá trời, Huyền Đương đại thế giới hoặc bị hủy diệt hoặc phá kén trọng sinh.

Muốn phá trời, chắc chắn chọc giận thần tiên, Huyền Đương đại thế giới sẽ gặp hạo kiếp. Nhưng nếu kiên cường lướt qua được các cường giả có thể ra thiên ngoại phiêu bạt, khiến thực lực Huyền Đương đại thế giới bay vọt.

------oOo------

Chương 1057: Hùng chủ tập hợp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù đi đến đâu Huyền Đương đại thế giới luôn là nơi họ sinh ra, là quê hương. Ra thiên ngoại rất dễ phóng lớn cảm xúc này.

Kiếm Chủ lẩm bẩm:

- Thần tiên chắc rất mạnh.

Kiếm Chủ chưa giao phong với thần tiên bao giờ, Cổ Tiên giới phái đặc sứ đến cơ bản do Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ tiếp đãi, trừ Sở Câu Hoài.

Hạ Oán Dạ lắc đầu cười, không nói tiếp.

Hạ Oán Dạ đã hoàn toàn dung hợp với Oán Thần, nói gã là Hạ Oán Dạ cũng đúng, mà nói là Oán Thần cũng không sai. Mục tiêu của gã không phải trở thành cửu đế thiên hạ.

Kiếm Chủ nhìn thấu điều này, không thì đã chẳng mang theo Hạ Oán Dạ.

Ba người đi tiếp khoảng hơn hai mươi dặm thì đằng trước xuất hiện một tòa thành đá to, chiếm diện tích mấy chúc dặm, chỉ tường thành đã cao trăm trượng. Vô số sinh linh ra vào, có tu sĩ, có yêu vương, thú vương hình thể khổng lồ, còn có thượng cổ kỳ chủng.

Đây là Tuyệt Thiên thành, thành trì duy nhất trong Tuyệt Thiên Nguyên, lệ thuộc Thiên Mệnh Điện.

Ba người Kiếm Chủ đến hấp dẫn nhiều sinh linh chú ý, bởi vì bọn họ không cố ý giấu hơi thở.

Đám sinh linh sôi nổi bàn tán:

- Kiếm Chủ đến rồi!

- Bên cạnh hắn là Hoa Nhất Kiếm, Hạ Oán Dạ? Toàn là cường giả nổi tiếng lừng lẫy vạn năm trước.

- Chậc, kẻ thua cuộc dưới tay Tần Thánh Đế, Nhan Đế đến rồi.

- Hoa Nhất Kiếm thật sự sống lại, Kiếm Chủ tìm Hoàn Hồn Đan từ đâu ra?

Vì Kiếm Chủ thua Hình Thiên nên uy vọng tụt dốc không phanh, có sinh linh nghi ngờ thực lực của gã.

Đằng trước thành đá, Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma và mấy thuộc hạ nhìn Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm, Hạ Oán Dạ.

Lúc Tiên Mộ của Nam Vực xuất thế, Tư Mã Mộng Ma muốn nhúng tay vào nhưng bị hù chạy mất dép. Sự kiện đó trở thành vết nhơ của Tư Mã Mộng Ma, ít nhất khi mọi người nhắc tới lão và Tần Thánh Đế thì lão như kẻ yếu.

Tư Mã Mộng Ma hừ lạnh một tiếng:

- Kiếm Chủ cũng đến, thú vị.

Tư Mã Mộng Ma xoay người đi vào thành, lão không muốn đụng độ Kiếm

Chủ trước khi hội trăm hùng.

Không lâu sau ba người Kiếm Chủ đến trước cửa thành.

Bên cạnh chợt có tiếng châm chọc vang lên:

- Ô, đây chẳng phải là Kiếm Chủ hạng bốn thiên hạ sao?

Hạng bốn thiên hạ!

Sinh linh xung quanh hút ngụm khí lạnh, ai mà to gan bằng trời vậy?

Kiếm Chủ cau mày, quay đầu nhìn lại.

Nhiên Đăng cười tủm tỉm bước tới, Sở Câu Hoài ngờ nghệch theo sau lưng.

Mắt Kiếm Chủ lạnh băng:

- Lại là ngươi!

Lần trước ở Yêu Khư Kiếm Chủ và Nhiên Đăng chưa phân ra cao thấp.

Nhiên Đăng lật tay lấy ra Càn Khôn Thước, cười đáng đánh hỏi:

- Như thế nào? Ta không đến được?

Vẻ mặt như đang nói: Có ngon thì đánh ta đi.

Trải qua đại chiến hai giới Âm Dương khiến Nhiên Đăng hiểu sơ thực lực của Kiếm Chủ, vì vậy lão chẳng sợ gã. Hơn nữa Kiếm Chủ mới trải qua thua thảm, có lẽ vết thương chưa lành.

Nhiên Đăng thích nhất là đánh rắn giập đầu.

Ánh mắt Kiếm Chủ lạnh lùng, bảy thanh kiếm sau lưng gã rung rung, khí thế cuồng bạo khiến sinh linh xung quanh vội lùi lại. Các sinh linh trong Tuyệt Thiên thành cũng bay lên tụ tập ở cửa thành.

Hạ Oán Dạ đánh giá Nhiên Đăng, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Hoa Nhất Kiếm xanh mặt, lại một cường giả y không nhìn thấu. Sau khi y sống lại không ngờ có nhiều cường giả vượt qua y.

Kiếm Chủ cất bước đến gần Nhiên Đăng:

- Ngươi đang tự tìm chết!

Tuy cảnh giới thấp hơn Nhiên Đăng nhưng Kiếm Chủ không e ngại lão. Gã không đánh thắng Hình Thiên không có nghĩa là không xử được Nhiên Đăng.

Lúc này một nữ nhân bước ra từ cửa thành:

- Hai vị, nơi này là Tuyệt Thiên thành, tốt nhất đừng đánh nhau tránh cho tổn thương hòa khí.

Nàng có khuôn mặt xinh đẹp, trẻ tuổi như thiếu nữ, nàng là thị nữ bình thường đi theo bên Thiên Mệnh Đại Đế.

Trong Thiên Mệnh Điện nàng được gọi là Đế Nữ.

Nàng là người đi theo Thiên Mệnh Đại Đế lâu nhất, có người nói hai người là thanh mai trúc mã, từ nhỏ đã hầu hạ gã. Đế Nữ, Thiên Mệnh Đại Đế chưa từng nhắc tới việc này, tin đồn không đáng tin.

Thấy Đế Nữ xuất hiện Kiếm Chủ liền thu lại khí thế, bảy thanh kiếm sau lưng ngừng rung. Kiếm Chủ hừ mũi, mang Hoa Nhất Kiếm, Hạ Oán Dạ vào cổng thành.

Đế Nữ mỉm cười nhường đường.

Nhiên Đăng trầm ngâm nhìn, lão hiểu biết rất ít về Thiên Mệnh Điện, không biết thân phận của Đế Nữ. Nhưng nữ nhân làm Kiếm Chủ kiêng dè thì tuyệt đối không đơn giản.

Đế Nữ nhìn Nhiên Đăng, cười bí hiểm:

- Trước hội trăm hùng xin đừng gây chuyện.

Nhiên Đăng cảm giác bị nhìn thấu, lão nhíu chặt mày nhủ thầm tiểu nha đầu không đơn giản.

Đế Nữ nói xong xoay người đi vào Tuyệt Thiên thành. Nhiên Đăng không nghĩ nhiều, cùng Từ Trọng Sinh vào thành.

Các sinh linh nhớ kỹ đoạn nhạc đệm này, tin tức lan nhanh trong Tuyệt Thiên thành.

Mùi thuốc súng giữa Kiếm Chủ và Nhiên Đăng khiến hội trăm hùng gió nổi mây phun.

Muốn thi đấu cửu đế thiên hạ chắc chắn không thể dựa vào mồm mép, sẽ có đánh nhau.

Trăm vị hùng chủ trong thiên hạ đánh lộn, tưởng tượng thôi đã thấy hấp dẫn.

Hôm sau Cửu U Âm Đế chạy tới Tuyệt Thiên thành, khiến trong thành lại oanh động.

Ngày thứ ba, mười bảy cường giả trăm hàng đầu Hùng Chủ bảng đến nơi.

Ngày càng nhiều cường giả trăm hùng đến Tuyệt Thiên thành, còn chưa tới ba ngày là hội trăm hùng khai mạc.

Màn đêm buông xuống, mỗi khách điếm trong Tuyệt Thiên thành đều đang thảo luận.

- Chậc, sao Tần Thánh Đế và Nhan Đế còn chưa tới?

- Ta rất muốn xem Tần Thánh Đế và Nhan Đế giao phong.

- Viêm Hoàng cũng không đến, mấy ngàn năm nay Viêm Hoàng rất điệu thấp, bài danh tụt hai bậc.

- Tần Thánh Đế và Nhan Đế đều hay gây họa, nếu hai người đến Tuyệt Thiên thành sẽ loạn cho coi.

- Thiên Mệnh Đại Đế cũng không xuất hiện, chỉ khiến đệ tử chiêu đãi

chúng ta.

Đề tài đa phần tập trung vào Tần Thánh Đế, Nhan Đế. Hai vị hùng chủ nổi bật nhất đương thời là hai người này.

Tần Quân đang bay trong Vô Tận Chi Hải.

Gió đêm thổi mái tóc dài bay bay, Tần Quân nhìn trước mắt ngân hà và mặt biển nối liền, tâm tình vô cùng bình tĩnh.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Còn ba ngày, tới kịp không?

Dù bỏ qua thời gian bắt đầu hội trăm hùng thì Tần Quân cũng không sợ, hắn không tin ai dám ngăn cản mình.

Tôn Ngộ Không gật đầu nói:

- Chắc đến kịp, phỏng chừng sắp bay ra khỏi Vô Tận Chi Hải rồi.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Hình Thiên rất mong chờ hội trăm hùng sắp đến.

Giao phong với cường giả đỉnh cao toàn thiên hạ, hỏi sao bọn họ không kích động? Ba người đều là kẻ cuồng chiến đấu.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Phía trước có người!

Nhìn theo ánh mắt Dương Tiễn thấy ngoài vài dặm có một nam nhân mặc áo lam lơ lửng giữa hư không, ba tu sĩ đứng sau lưng gã, hai nam một nữ, khuôn mặt lạnh lùng, cảm giác người lạ không được đến gần.

------oOo------

Chương 1058: Yêu Hoàng chiến với Oán Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nheo mắt nhận ra ngay đối phương đặc biệt đứng chờ người. Hắn không nói không rằng, lười quan tâm. Nếu đối phương có lòng xấu xa Hình Thiên sẽ dạy cho họ cách làm người.

Nam nhân áo lam che đằng trước cân đẩu vân:

- Này, các người đợi chút!

Nam nhân áo lam tóc dài xõa vai, khuôn mặt không quá đẹp trai nhưng cảm giác chân chất.

Tôn Ngộ Không lạnh lùng quát:

- Biến!

Tôn Ngộ Không điều khiển cân đẩu vân định đụng nam nhân áo lam, Tần Quân hé môi tính ngăn y lại. Nam nhân áo lam bỗng lắc người tựa như thuấn di xuất hiện trên cân đẩu vân. Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Kim Quang Thánh Mẫu con ngươi co rút.

Hình Thiên cau mày, đang định tấn công thì nam nhân áo lam xua tay cười nói:

- Các người làm gì vậy? Ta chỉ muốn nhờ các người dẫn đường, ta cũng muốn đi Tuyệt Thiên Nguyên nhưng . . . bị lạc.

Bị lạc?

Mọi người khóe môi co giận.

Tần Quân tức giận nói:

- Ngươi lừa quỷ đi, lạc đường con mắt! Vậy ngươi đi Tuyệt Thiên Nguyên làm gì? Để mất mặt?

Bị chửi thẳng vào mặt nhưng nam nhân áo lam không giận, gã gãi đầu cười nói:

- Đã lâu không ra khỏi nhà nên không tìm ra phương hướng.

Tần Quân chậm rãi đứng lên đánh giá người này, hỏi:

- Ngươi tên là gì?

Tốc độ vừa rồi tuyệt đối không phải người thường.

Ba thuộc hạ của nam nhân áo lam bay theo cân đẩu vân, không tụt lại phía sau.

Nam nhân áo lam cười nói:

- Ta sao? Vô danh tiểu bối không cần nhắc đến, chờ khi tới Tuyệt Thiên thành chúng ta mỗi người một ngả.

Nam nhân áo lam cởi một chiếc trữ vật giới trên ngón áp út xuống ném cho Tần Quân:

- Cái này xem như thù lao.

Tần Quân quét thần thức trong nhẫn, biến sắc mặt rủa thầm:

- Đệt, gặp nhà giàu mới nổi?

Trong trữ vật giới toàn là linh thạch, phẩm cấp không kém hơn tam giai, một đống linh thạch chói mù mắt Tần Quân.

Tần Quân sảng khoái đồng ý:

- Được!

Có Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư ở Tần Quân không lo đối phương sẽ giở trò gì.

Nam nhân áo lam ngoác mồm cười, nhìn rất thành thật, nhưng ánh mắt như có như không liếc hướng Hình Thiên. Còn về Bồ Đề Tổ Sư thì gã không nhìn thấu.

Bồ Đề Tổ Sư truyền âm cho Tần Quân:

- Người này có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ.

Tần Quân cau mày.

Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ!

Thời nay cường giả có thể đến tu vi này được mấy người?

Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ . . .

Hay người này là Viêm Hoàng?

Tần Quân nhìn nam nhân áo lam, không dám tin:

- Chắc không đâu, Viêm Hoàng mà bộ dạng lông bông như vậy?

Viêm Hoàng từng là hùng chủ hạng ba, độc bá Phần Khư, hiếm khi tranh phong với thế lực khác, cũng không ai dám chống đối gã.

Về nam nhân áo lam có phải là Viêm Hoàng hay không Tần Quân chỉ có thể suy đoán, vì gã không lộ ra thân phận, hắn không tiện ép hỏi người ta. Huống chi đối phương trả thù lao, tuy Tần Quân huênh hoang bá đạo nhưng sẽ không bỗng dưng bắt chẹt người khác, hắn có nguyên tắc của mình.

Một đường không nói chuyện, nam nhân áo lam không ngồi lì trên cân đẩu vân mà cùng ba thuộc hạ bay đằng sau.

Qua khoảng mười bốn canh giờ bọn họ mới bay ra Vô Tận Chi Hải, dọc đường không có động vật biển, yêu thú nào dám tấn công vì bọn họ phát ra hơi thở quá mạnh.

Dương Tiễn nhỏ giọng nói:

- Đi thêm chút nữa khoảng một ngày là đến Tuyệt Thiên Nguyên.

Vì chuyến đi này Dương Tiễn cố ý nhớ kỹ bản đồ, xem dấu hiệu dọc đường tính ra địa điểm, đoán hướng đi.

Bọn họ đã bay vào đất liền nhưng cách Tuyệt Thiên Nguyên còn một chặng đường rất dài.

Tần Quân gật đầu, sau đó tiếp tục nhắm mắt tu luyện. Sau lưng có Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư canh chừng, nam nhân áo lam tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ sẽ không tấn công hắn được nên Tần Quân hoàn toàn thả lỏng.

***

Tuyệt Thiên thành.

Cách hội trăm hùng chỉ còn lại hai ngày.

Hôm nay Đông Hoàng Thái Nhất đến, mang theo ba đại yêu vương tu vi Đại La Chí Tiên cảnh. Vì Đông Hoàng Thái Nhất điệu thấp nên đi vào thành không gây oanh động, rất nhiều sinh linh biết tiếng Yêu Hoàng nhưng không biết mặt.

Một xà yêu thè lưỡi nói nhỏ:

- Đây là Tuyệt Thiên thành? Nhiều cường giả quá.

Xà yêu mặc áo đen, tuy hoas thành hình người nhưng mắt rắn âm lạnh làm người nhìn da đầu tê dại.

Đông Hoàng Thái Nhất cười cười, dọc theo con phố trước cửa thành đi tới. Sinh linh qua đường không giống người lương thiện, dù sao không có tu vi Thái Ất cảnh thì không tư cách vào Tuyệt Thiên thành.

Hai bên đường là các quầy hàng dựng tạm, có bán pháp bảo, đan dược, công pháp đủ loại, náo nhiệt phồn hoa.

Đông Hoàng Thái Nhất đi chậm rãi, chưa tới chỗ rẽ thì một giọng nói từ khách điếm bên cạnh bay ra:

- Ô, vị này là Yêu Hoàng đại danh đỉnh đỉnh?

Đối phương không cố ý hạ giọng, sinh linh nguyên con phố nghe rõ mồn một. Thoáng chốc tất cả ánh mắt tập trung vào Đông Hoàng Thái Nhất.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất thoáng lạnh, gã quay đầu thấy một người ngồi bên cửa sổ tầng hai khách điếm, là Hạ Oán Dạ.

Ngồi cùng bàn với Hạ Oán Dạ có Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm. Vì hai người không ngồi gần cửa sổ nên Đông Hoàng Thái Nhất không thấy.

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng hỏi:

- Ngươi là cái thá gì?

Mặt Hạ Oán Dạ đen như nhọ nồi.

Hạ Oán Dạ nghe Kiếm Chủ nói cảm nhận hơi thở cúa Yêu Hoàng nên mới ra tiếng hỏi, không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất không nể mặt.

Rầm!

Hạ Oán Dạ đập bàn đứng dậy, chân đạp khung cửa sổ từ trên cao chửi:

- Tiểu tử, ngươi không biết tôn kính tiền bối sao!

Lúc Hạ Oán Dạ nổi tiếng như cồn trong thiên hạ không ai biết Đông Hoàng Thái Nhất là ai, nên gã rất khinh thường. Dù Hạ Oán Dạ không nhìn thấu tu vi của Đông Hoàng Thái Nhất nhưng bản năng cho rằng người này mang theo bí bảo.

Hạ Oán Dạ không tin mới vạn năm ngắn ngủi đã xuất hiện nhiều cường giả vượt mặt mình.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh một tiếng:

- Tạp chủng, câm mồm đi!

Thiên Mệnh Đại Đế còn không lọt vào mắt gã, Đông Hoàng Thái Nhất sợ gì Hạ Oán Dạ? Gã điệu thấp không có nghĩa là sợ rắc rối! Ai dám chọc vào gã thì thần tiên trên chín tầng trời cũng không cứu được!

Hạ Oán Dạ nghe vậy lửa giận bùng cháy, giơ tay ngưng tụ bàn tay đỏ vỗ hướng Đông Hoàng Thái Nhất, gió mạnh chấn nhà lầu hai bên đường rung bần bật.

Đông Hoàng Thái Nhất cười rẻ rúng, mắt bắn ra hai luồng sáng vàng nhẹ nhàng đánh tan bàn tay màu máu. Đông Hoàng Thái Nhất giơ tay hư không chộp hướng Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ cảm giác bị lực lượng cường đại không thể chống cự đập vào mặt, cơ thể rơi xuống chật vật té ven đường. Hạ Oán Dạ chưa kịp đứng lên đã bị Đông Hoàng Thái Nhất đạp trên lưng không cho nhúc nhích.

------oOo------

Chương 1059: Thánh Đế vào thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám sinh linh xôn xao nhìn, bàn tán rôm rả, thái độ khác nhau, có trào phúng, giật mình, tôn sùng:

- Ta bị hoa mắt? Đó là Oán Vương Hạ Oán Dạ!

- Yêu Hoàng Đông Hoàng Thái Nhất? Lợi hại dữ vậy?

- Nghe nói Yêu Tổ không đánh lại Yêu Hoàng, chẳng qua hai bên có ước định gì đó nên Yêu Hoàng mới không giết Yêu Tổ.

- Mạnh quá, không tốn hơi sức đã trấn áp Hạ Oán Dạ.

- Chậc, Yêu Hoàng dám gây sự trong Tuyệt Thiên thành, không muốn sống nữa?

Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm đứng dậy đến gần cửa sổ nhìn xuống dưới, chân mày nhíu chặt.

Đông Hoàng Thái Nhất đạp Hạ Oán Dạ, ngẩng đầu nhìn hai người, mặt treo nụ cười trào phúng.

Ánh mắt của Đông Hoàng Thái Nhất làm Kiếm Chủ rất khó chịu, trầm giọng nói:

- Đây là Tuyệt Thiên thành, chúng ta tốt nhất đừng gây sự!

Đông Hoàng Thái Nhất nhướng mày hỏi:

- A? Hắn là con chó của ngươi?

Đông Hoàng Thái Nhất mặc áo vàng toát ra hoàng uy vô địch, một ánh mắt khiến người tâm thần run rẩy.

Hạ Oán Dạ tức xì khỏi, gồng hết sức muốn gượng dậy nhưng không được.

Kiếm Chủ cau mày:

- Sao trông thấy như thay đổi thành người khác?

Trước kia Kiếm Chủ có gặp Yêu Hoàng, hai bên không đánh nhau. Yêu Hoàng khi đó cho Kiếm Chủ cảm giác tuy cuồng nhưng không vênh váo như bây giờ.

Nơi này là địa bàn của Thiên Mệnh Đại Đế! Đông Hoàng Thái Nhất không sợ đắc tội Thiên Mệnh Đại Đế sao?

Bùm!

Đông Hoàng Thái Nhất giậm chân. Hạ Oán Dạ trợn to mắt, mồm phun máu, đường dưới người gã vỡ nát.

Ui!

Đám sinh linh đứng xem cùng hút ngụm khí lạnh.

Mấy ngày nay Tuyệt Thiên thành xảy ra nhiều ma sát nhưng không có hùng chủ thật sự đánh nhau, vì sức uy hiếp của Thiên Mệnh Đại Đế rất lớn.

Trước khi cửu đế thiên hạ mà Đông Hoàng Thái Nhất làm vậy rõ là khiêu khích uy nghiêm của Thiên Mệnh Đại Đế.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khinh miệt:

- Phế vật!

Đông Hoàng Thái Nhất đá Hạ Oán Dạ ra, lực lượng cường đại khiến gã đụng sập từng nhà lầu biến mất trong cát bụi.

Ba yêu vương đứng sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất giữ biểu tình bình tĩnh, vì ở trong mắt chúng thì gã mạnh nhất thiên hạ, gã đánh bại Hạ Oán Dạ chỉ là chuyện cỏn con.

Đông Hoàng Thái Nhất hờ hững liếc Kiếm Chủ một cái rồi đi tiếp.

Chỉ một ánh mắt khiến người Kiếm Chủ lạnh lẽo, gã nhớ lại cảnh khủng bố lúc đối diện Hình Thiên.

Kiếm Chủ lẩm bẩm:

- Không thể nào! Chẳng lẽ ta sinh ra tâm ma?

Hoa Nhất Kiếm đứng bên cạnh nhìn chằm chằm bóng lưng Đông Hoàng Thái Nhất khuất xa, biểu tình trầm trọng.

Lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất tập trung sát khí vào Kiếm Chủ nhưng Hoa Nhất Kiếm vẫn cảm giác rất kinh khủng.

Lòng Hoa Nhất Kiếm đầy phức tạp thầm nghĩ:

- Yêu này có lai lịch gì?

Gã mới chết bao lâu mà thiên địa đều thay đổi, ra nhiều cường giả xa lạ, Hoa Nhất Kiếm khó mà chấp nhận.

Rất nhanh tin Oán Vương bị Yêu Hoàng nhẹ nhàng đánh bại nhanh chóng truyền khắp Tuyệt Thiên thành, dẫn tới toàn thành oanh động.

Trong Tuyệt Thiên thành, mỗi khách điếm đều thảo luận một đề tài.

- Đường đường là Oán Vương mà không có chút sức chống cự trong tay Yêu Hoàng?

- Ngươi đùa với ta?

- Oán Vương tội nghiệp vừa xuất thế đầu tiên là bị Độ Ác đánh bại, sau đó thua Yêu Hoàng.

- Ài, thế đại tranh đổi cũ mới.

- Yêu Hoàng có vẻ sẽ thành cửu đế, không ngờ hắn xếp hạng hai mươi mấy trên Hùng Chủ bảng mà mạnh như thế.

Đám hùng chủ Cửu U Âm Đế, Nhiên Đăng, Hạn Bạt, Nạp Lan Tây, Kỳ Lang Vương bị kinh động.

Các hùng chủ phản ứng khác nhau, nhưng đa số không ngạc nhiên.

Sắp thi đấu cửu đế thiên hạ rồi, không ai giấu sức nữa, sẽ liều một phen tranh cướp vị trí cửu đế. Đông Hoàng Thái Nhất đơn giản là biểu hiện trước triên.

Cửu U Âm Đế ngồi bên cửa ổ nhìn trăng sáng trong màn đêm, thì thào:

- Nhan Đế, lần này bổn tọa sẽ cho ngươi vạn kiếp bất phục!

Trong khách điếm khoảng cách ngàn thước, Nhiên Đăng đi loanh quanh trong phòng.

Nhiên Đăng táo bạo nói:

- Đông Hoàng Thái Nhất đến, tên này quả nhiên giống như trước trong mắt không người, tự cho là cao ngất.

Nhiên Đăng không biết Thiên Mệnh Đại Đế có thể áp chế Đông Hoàng Thái Nhất được không, cũng chẳng biết Thái Thượng Lão Quân thuộc hạ của Tần Quân có thể đối kháng Đông Hoàng Thái Nhất nổi không. Nên Nhiên Đăng hơi khủng hoảng.

Đông Hoàng Thái Nhất hùng hổ đến, theo như Nhiên Đăng hiểu biết tính tình của gã thì không chừng Tuyệt Thiên thành sẽ thành địa ngục.

Nhiên Đăng chỉ có thể trông ngóng Tần Quân mau đến, kiềm chế Đông Hoàng Thái Nhất lại.

Khá nhiều người mong Tần Quân đến, so với Yêu Hoàng thì Tần Thánh Đế, Nhan Đế càng khiến người trông chờ hơn.

Hai vị thiên kiêu trẻ tuổi va chạm đã thành việc lớn khiến toàn thiên hạ tò mò.

Tần Thánh Đế hay Nhan Đế đều đạp hùng chủ đỉnh cao lên ngôi. Tuy Đông Hoàng Thái Nhất đánh bại Hạ Oán Dạ, nhưng Hạ Oán Dạ từng thua Nhan Đế, bởi vậy chút chiến tích đó không có ý nghĩa lớn.

Đêm nay đã định trước sinh linh trong thành khó yên giấc.

***

Mặt trời mọc từ hướng đông, tử khí đông lai.

Vèo!

Cân đẩu vân vụt nhanh qua tầng trời thấp, vụn cỏ bay lên. Bốn người nam nhân áo lam theo sau.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, nhìn theo hướng ánh mắt của hắn thấy đường nét Tuyệt Thiên thành phía cuối trời. Thành đá hùng vĩ rất bắt mắt trong thảo nguyên xanh tươi, bầu trời xanh biếc.

Tần Quân mỉm cười hỏi:

- Đó là Tuyệt Thiên thành sao?

Rốt cuộc tới rồi!

Ngày mai là hội trăm hùng, xem ra đến không sớm không muộn.

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Đúng vậy, đây là thành trì duy nhất trong Tuyệt Thiên Nguyên, thuộc về Thiên Mệnh Điện quản lý.

Tôn Ngộ Không hưng phấn xoa tay cười nói:

- Sắp có chuyện vui rồi.

Với Tôn Ngộ Không thì chuyện vui là đánh nhau.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, Kim Quang Thánh Mẫu mở mắt ra. Một đường bôn ba rốt cuộc tới nơi.

Nam nhân áo lam theo phía sau cân đẩu vân lộ nét mặt hồi ức:

- Tuyệt Thiên thành? Thật là khác hẳn lúc trước.

Đã hai vạn năm rồi nam nhân áo lam không đến Tuyệt Thiên thành, lần trước gã tới Tuyệt Thiên Nguyên còn là một mảnh hoang vu không có cọng cỏ.

Đoàn người rất nhanh đáp xuống nơi cách Tuyệt Thiên thành trăm thước. Tần Quân mang theo năm Thần Ma chậm rãi đi tới. Nam nhân áo lam mang theo ba đệ tử đi bộ.

Trước cửa thành có mấy đệ tử Thiên Mệnh Điện canh giữ, nhìn qua cánh cổng thấy sinh linh tới lui không dứt bên trong.

Đoàn người đến trước cổng thành, đệ tử Thiên Mệnh Điện chắp tay quát:

- Hoan nghênh Tần Thánh Đế và Viêm Hoàng!

Bọn họ đã ghi nhớ hình vẽ trăm hùng nên không cần thiệp mời thì họ cũng biết nên cho ai đi vào. Đương nhiên không phải hùng chủ nào cũng đáng để đệ tử Thiên Mệnh Điện chào hỏi. Huống chi Tuyệt Thiên thành chỉ là điểm cư ngụ tạm thời, hội trăm hùng không tổ chức trong này.

------oOo------

Chương 1060: Thánh Đế vào thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân xoay người nhìn nam nhân áo lam, vẻ mặt quả nhiên là vậy:

- Viêm Hoàng!

Nam nhân áo lam trợn to mắt kinh ngạc nói:

- Thì ra ngươi chính là Tần Thánh Đế, vậy mà ta không nhận ra!

Khóe môi Tần Quân co giật, nếu không phải tên này bề ngoài ngây thơ vô tội thì hắn sẽ tin gã đang trào phúng mình.

Tần Quân ngoài cười nhưng trong không cười:

- Ha ha.

Tần Quân cất bước đi vào thành. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, Kim Quang Thánh Mẫu theo sau.

Tần Quân để Dạ Đế lại Vô Tận Chi Hải, kèm theo nhiệm vụ.

Tuy Dạ Đế là cường giả Thái Ất Huyền Tiên cảnh nhưng cùng đi đến hội trăm hùng chỉ là cục nợ vướng víu.

Vào thành rồi Tần Quân cười nói:

- Không uổng là thành trì của Thiên Mệnh Đại Đế, rất có khí phái.

Tuyệt Thiên thành tuy là thành đá nhưng đa số lâu vũ làm bằng gỗ. Lầu cao ngói đỏ, phân tán rải rác, bầu trời trong xanh, khiến người sinh lòng hào hùng như có thể giơ tay chạm đến bầu trời.

Một sinh linh đi ngang qua hét lên:

- Tần Thánh Đế đến!

Sinh linh có thể vào Tuyệt Thiên thành đều không tầm thường, họ có hình vẽ hoặc phép thuật kính tượng của Tần Quân từ trước.

Nguyên con phố lập tức oanh động.

Tin tức như cơn lốc lan tràn toàn thành, dẫn đến càng lúc càng nhiều sinh

linh tụ tập hướng cửa thành, náo nhiệt còn hơn lúc Cửu U Âm Đế đến.

Tuy thứ hạng hùng chủ của Tần Thánh Đế thấp hơn Cửu U Âm Đế, nhưng đại chiến hai giới Âm Dương kết thúc, Kiếm Chủ bị Hình Thiên đánh bại, người đời tự nhiên xếp Tần Thánh Đế cao hơn Cửu U Âm Đế.

Dù sao Kiếm Chủ và Cửu U Âm Đế đấu ngang ngửa, Hình Thiên hai búa đánh bại Kiếm Chủ, đồ ngốc cũng biết phép so sánh.

Sáu người Tần Quân tiếp tục đi bộ, sinh linh hai bên đường tò mò, kích động nhìn hắn. Các bóng người từ trên trời giáng xuống nóc nhà bên đường, mục đích là muốn ngắm Tần Thánh Đế.

Viêm Hoàng đi đằng sau bị lơ đẹp.

Viêm Hoàng cảm khái:

- Không uổng là Tần Thánh Đế.

Bộ dạng Viêm Hoàng chân chất không hợp chữ hoàng, đổi lại hùng chủ khác chắc đã ghen tỵ Tần Quân, nhưng gã thì cười vui.

Ba thuộc hạ sau lưng Viêm Hoàng đã thói quen, bọn họ không nói nhưng mắt nhìn Tần Quân.

Các sinh linh bàn tán rôm rả:

- Hắn là Tần Thánh Đế sao? Quả nhiên trẻ tuổi như trong truyền thuyết.

- Nhân tài đường đường, khí độ bất phàm!

- Đó là Tề Thiên Đại Thánh và Nhị Lang Thần? Có phải Hình Thiên là cái người cao to nhất không?

- Lão nhân kia là ai? Chẳng lẽ là Bồ Đề Tổ Sư?

- Thuộc hạ của Tần Thánh Đế nhìn là biết không dễ chọc.

Tần Quân nghe hết, khóe môi cong lên, không đáp lại.

Tần Quân muốn hiệu quả này, hắn muốn trong thời gian ngắn nhất khiến tất cả hùng chủ biết hắn đến.

Đế hoàng thật sự tới!

Rầm!

Một thân hình cao lớn từ trên trời giáng xuống trên con đường trước mặt nhóm Tần Quân, đập nền đất đá vụn bay lên.

Nam nhân mặc giáp đen, cao ba trượng, thân hình như người nhưng khuôn mặt giống lệ quỷ, mọc hai cây sừng hươu, toát ra khí thế hung tợn tựa như hung ma đến từ vực sâu.

Ma lạnh lùng hỏi:

- Ngươi chính là Tần Thánh Đế!?

Đôi mắt đỏ ngầu nhìn Tần Quân chằm chằm, hơi thở như núi lửa phun trào tạo áp lực vào hắn.

Một tu sĩ đứng trên nóc lầu kêu lên:

- Là hắn, Tằng Đọa Ma! Đại La Chí Tiên nổi tiếng lâu năm, tuy không phải hùng chủ nhưng thường làm việc cho các thế lực lớn!

Nghe tên Tằng Đọa Ma khiến nhiều sinh linh châu đầu ghé tai.

Tằng Đọa Ma rất nổi tiếng, đặc biệt trong thế lực lớn, miễn đưa đủ thù lao thì gã có thể làm bất cứ chuyện gì.

Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm, Nhiên Đăng, Hạn Bạt, Cửu U Âm Đế, Tư Mã Mộng Ma, Kỳ Lang Vương, Nạp Lan Tây, hùng chủ các thế lực lớn liên tiếp xuất hiện, bọn họ đứng trên nóc lâu quan sát Tần Quân.

Bị hàng ngàn ánh mắt nhìn chằm chằm sắc mặt Tần Quân như thường, dường như không cảm giác khí thế của Tằng Đọa Ma.

Tần Quân thốt ra một chữ lạnh băng:

- Biến.

Lôm côm từ đâu chui ra dám cản đường của hắn?

Sát ý trong mắt Tằng Đọa Ma càng đậm, giơ tay phải lên, một thanh loan đao thanh đồng nằm trong tay gã.

Vèo!

Một cây cột to màu vàng vụt qua bên cạnh Tần Quân với tốc độ siêu mau đụng vào ngực Tằng Đọa Ma, đẩy gã trượt tới cuối con phố.

Là Tôn Ngộ Không ra tay, Như Ý Kim Cô Bổng!

Rầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Tằng Đọa Ma đụng sập tường đá cách trăm thước, bụi bay mù mịt, nhiều sinh linh rung động.

Thô bạo vậy?

Tôn Ngộ Không một tay ôm Kim Cô Bổng, cười khinh miệt:

- Tạp nham cũng dám chặn đường? Bị ngu à?

Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ!

Đám sinh linh thầm líu lưỡi, một thuộc hạ của Tần Thánh Đế đã mạnh vậy sao?

Tần Quân hừ mũi đi tiếp, hắn cảm giác Tằng Đọa Ma chưa chết nhưng hắn vẫn cứ đi, không thèm để gã vào mắt.

Trong cát bụi truyền ra tiếng gầm giận dữ của Tằng Đọa Ma, khiến người tim đập nhanh:

- Grào grào!

Kỳ Lang Vương nhìn phía dưới, lẩm bẩm:

- Tằng Đọa Ma là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, dù là ta cũng e ngại ba phần, muốn giết hắn khó khăn biết bao.

Nạp Lan Tây không nói chuyện, biểu tình căng thẳng. Trước khi Tần Thánh Đế xuất thế thì truyền thuyết của Tằng Đọa Ma đã lưu truyền trong sáu điện ba địa, nghe nói gã ra tay chưa từng thất bại, muốn mời gã cũng phải trả thù lao đồng giá.

Kỳ Lang Vương tò mò thầm nghĩ:

- Là ai mời được Tằng Đọa Ma ra tay?

Các hùng chủ khác cũng suy đoán điều này.

Tằng Đọa Ma không bao giờ bỗng dưng tấn công ai.

Tiếng rống khiến người da đầu tê dại vang lên:

- Chết cho ta!

Tằng Đọa Ma cầm loan đao thanh đồng xông ra, lực lượng cường đại hất Kim Cô Bổng. Tôn Ngộ Không kịp lúc rút gậy về không thì đã quét trúng Tần Quân.

Khoảng cách trăm thước đối với cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ chỉ cách một bước.

Tằng Đọa Ma giơ cao loan đao thanh đồng muốn chém chết Tần Quân.

Tần Quân cảm giác trước mắt tối sầm, nhưng hắn không hốt hoảng chút nào, thậm chí sắc mặt không thay đổi, mắt không chớp, khóe môi vẫn nhếch cao.

Rầm!

Một nắm tay to vụt qua đỉnh đầu Tần Quân đấm trúng mặt Tằng Đọa Ma, máu bắn ra. Là Hình Thiên ra tay, gã đứng sau lưng Tần Quân, cánh tay phải giơ trên đầu hắn.

Tần Quân kẹt giữa Tằng Đọa Ma và Hình Thiên trông thật thấp bé, nhưng

khí chất ung dung bình tĩnh khiến hình ảnh rung động thị giác rất lớn.

Chỉ tạm dừng một giây rồi Tằng Đọa Ma như mũi tên rời dây cung bay ra ngoài, bắn lên trời để lại vệt máu dài, chớp mắt biến mất khỏi tầm mắt các sinh linh, không rõ sống chết.

Tĩnh!

Nguyên con phố yên tĩnh lại, tất cả sinh linh rung động nhìn Hình Thiên.

------oOo------

Chương 1061: Trực diện Đông Hoàng Thái Nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Thiên vạm vỡn như ma thần đứng sau lưng Tần Quân chậm rãi rút tay về, gã như tháp sắt đứng đó.

Tần Quân lắc đầu cười đi tiếp, ung dung bình tĩnh không thèm để mắt Tằng Đọa Ma.

Tôn Ngộ Không khiêng Kim Cô Bổng, Dương Tiễn long hành hổ bộ, Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần, Kim Quang Thánh Mẫu đoan trang ung dung. Cả nhóm mỗi người một phong cách riêng.

Viêm Hoàng nhìn bóng lưng Hình Thiên, thì thầm:

- Mạnh quá.

Ba thuộc hạ đứng sau lưng Viêm Hoàng thì xem ngây người.

Đó là Tằng Đọa Ma!

Tồn tại siêu nhiên Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Thời nay có bao nhiêu sinh linh đến được độ cao đó?

Các sinh linh bên đường thảo luận nhiệt liệt, ánh mắt đầy kính sợ nhìn

nhóm Tần Quân.

- Mạnh quá! Tằng Đọa Ma cứ thua như vậy?

- Hắn là Hình Thiên sao? Lực lượng vừa rồi cách xa như vậy vẫn khiến ta kinh tâm động phách.

- Khí thế của Hình Thiên quá mạnh, ta chưa từng thấy khí thế mạnh đến vậy, hắn từ đâu ra?

- KHông uổng là Tần Thánh Đế, trực diện Tằng Đọa Ma mà mặt không đổi sắc!

- Chậc, hôm qua là Hạ Oán Dạ, hôm nay là Tằng Đọa Ma, các cường giả nổi tiếng lâu năm khó giữ địa vị rồi.

Tần Quân ngước đầu hờ hững liếc qua đám hùng chủ Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm, Nhiên Đăng, Tư Mã Mộng Ma, Kỳ Lang Vương, Nạp Lan Tây. Chỉ một ánh mắt tùy ý đã khiến người cảm nhận được hắn cuồng như không thèm để thiên hạ vào mắt.

Cửu U Âm Đế nhíu chặt mày, lòng cháy ngọn lửa:

- Cái tên này . . .

Không hiểu sao Cửu U Âm Đế thấy Tần Quân và Nhan Đế rất giống nhau.

Khuôn mặt Kiếm Chủ tràn đầy phức tạp, đặc biệt khi nhìn Hình Thiên.

Nhiên Đăng thở phào, rốt cuộc Tần Quân đã đến. Đêm qua Nhiên Đăng phập phồng lo sợ, sợ Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên điên lên. Nay Tần Quân đến rồi, ít nhất có người kiềm chế được Đông Hoàng Thái Nhất.

Tư Mã Mộng Ma chỉ muốn giết Tần Quân, lão luôn ghi nhớ sỉ nhục khi tranh cướp Tiên Mộ trong Nam Vực. Nhưng thấy Hình Thiên mạnh mẽ như vậy thì Tư Mã Mộng Ma không dám rục rịch.

Đám hùng chủ Kỳ Lang Vương, Nạp Lan Tây thì chỉ có lòng kính sợ.

Đoàn người Tần Quân đi qua mấy con phố, các sinh linh bên đường căng

thẳng nhìn họ, nơi họ đi qua tiếng ồn ào ngừng bặt.

Thắng những trận đại chiến, các cường giả bị thua, cái tên Tần Thánh Đế đã được thiên hạ biết tới.

Điểm danh khí của Tần Quân bắt đầu tăng lên ngàn ức, nếu như trở thành cửu đế thì còn tăng vọt nữa.

Tôn Ngộ Không hưng phấn nói:

- Chậc, khí tràng của chúng ta rất mạnh.

Tôn Ngộ Không cảm giác như trở lại lúc đại náo Thiên Cung, tiên phật đầy trời bó tay với y.

Tần Quân cười khẽ:

- Chờ trẫm trở thành cửu đế thiên hạ thì các ngươi càng phong cảnh nữa.

Mọi người sôi trào máu nóng, Bồ Đề Tổ Sư cũng vuốt râu cười.

Bồ Đề Tổ Sư không màng danh lợi chỉ vì đại thế trong thế giới Tây Du bức ép. Đi theo Tần Quân thì lão không cần băn khoăn nhiều, mọi áp lực có hắn gánh. Dù đắc tội ai, kẻ thù muốn giết người đầu tiên là Tần Quân.

Đây chính là cái lợi khi làm quân cờ.

Tần Quân bỗng ngừng bước. Mọi người ngừng cười, đổi biểu tình nghiêm túc.

Mặt Hình Thiên hung tợn.

Đông Hoàng Thái Nhất mặc áo vàng từ đằng trước chậm rãi đi tới, ba đại yêu vương theo sau.

Tần Quân thì thầm:

- Đông Hoàng Thái Nhất.

Mắt hắn không chút kiêng dè nhìn chằm chằm hùng chủ có sức uy hiếp

nhất.

Người Hoa Hạ bị ấn tượng thâm căn cố đế sức mạnh của Đông Hoàng Thái Nhất, đám Thần Ma như Tôn Ngộ Không cũng hết sức kiêng dè.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Tần Quân chằm chằm, cười bí hiểm như thể nhìn thấu hắn:

- Tần Thánh Đế, thì ra là ngươi.

Con ngươi Tần Quân co rút.

Không lẽ Đông Hoàng Thái Nhất nhận ra quan hệ của hắn và Nhan Đế? Tuy thiên diện mặt kỳ diệu nhưng không phải chí bảo, Đông Hoàng Thái Nhất từng đụng mặt Nhan Đế với khoảng cách gần không chừng nhìn ra cái gì.

Mặt Tần Quân không đổi sắc nói:

- Yêu Hoàng đại danh đỉnh đỉnh, lần này cạnh tranh cửu đế thiên hạ trẫm muốn xem Yêu Hoàng lợi hại cỡ nào!

Tuyên chiến!

Tuyên chiến thẳng mặt!

Sinh linh vây xem rung động. Hôm qua Đông Hoàng Thái Nhất gây sóng gió cả thành, không ngờ Tần Thánh Đế đến rồi càng dữ dội hơn, dám khiêu chiến Đông Hoàng Thái Nhất.

Hình Thiên hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Khí thế Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn chợt bùng nổ, chấn Tuyệt Thiên thành rung rinh.

Đám sinh linh trợn mắt há hốc mồm, các hùng chủ kinh hoàng nhìn Hình Thiên.

Con ngươi Cửu U Âm Đế co rút:

- Mạnh quá!

Kiếm Chủ, Kỳ Lang Vương, Nạp Lan Tây run rẩy. Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma giật mình.

Nhiên Đăng, Hạn Bạt biểu tình phức tạp:

- Hình Thiên . . .

Đặc biệt là Hạn Bạt, Hình Thiên vốn là kình địch của Hoàng Đế, phụ thân của nàng.

Viêm Hoàng ở phía xa vẻ mặt khó tin thì thào:

- Khí thế này . . . sao có thể . . .

Khí thế của Hình Thiên làm Đại La Thủy Tiên như Viêm Hoàng cảm thấy siêu nguy hiểm, hiển nhiên cảnh giới của Hình Thiên cao hơn gã, cao hơn rất nhiều.

Tần Quân cảm nhận mặt đất rung rinh, hắn cười tủm tỉm nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân sớm muốn tranh phong với Yêu Hoàng kiếp trước kiếp này.

Nhìn khắp thiên hạ người có thể đối kháng với hắn chỉ còn lại Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Tuyển Phủ bí ẩn.

Tần Quân vốn thích khiêu chiến cường giả, cộng thêm hắn và Bạch Trạch từng ước hẹn nếu hắn đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất thì nàng đồng ý thành thánh phi của hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất cười nói:

- Không ngờ thuộc hạ của ngươi có cường giả như vậy.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không hoảng hốt, ngữ điệu trêu chọc không thèm để Hình Thiên vào mắt.

Bồ Đề Tổ Sư đứng sau lưng Hình Thiên nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chằm chằm. Bọn họ có ký ức kiếp trước, không ai nắm chắc sẽ thắng Đông Hoàng Thái Nhất trăm phần trăm.

Tần Quân cười nói, đối chọi gay gắt với Đông Hoàng Thái Nhất:

- Có lẽ vì trẫm may mắn đi.

Bùm!

Đông Hoàng Thái Nhất chợt bộc phát ra khí thế khủng bố bá tuyệt thương sinh, lấn át Hình Thiên. Tuyệt Thiên Nguyên rung bần bật, mây trắng cuồn cuộn dưới khung trời. Sinh linh lơ lửng trên trời bị lực lượng khó tả đè người, rơi lộp bộp như mít rụng.

Đám hùng chủ trên nóc lâu hai bên đường biểu tình khó tin nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Sao gã có thể mạnh như vậy?

Mặt Hình Thiên xanh mét, Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày kiêng dè nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân siết chặt hai nắm tay, lòng dậy sóng thần:

- Mạnh quá!

Tần Quân chưa từng cảm nhận uy áp khủng bố như vậy. Lúc đại chiến hai giới Âm Dương, Thiên Mệnh Đại Đế và Thái Thượng Lão Quân đánh nhau trên tầng mây, Tần Quân không cảm nhận rõ ràng hơi thở chiến đấu của hai người. Nay khoảng chác gần cảm nhận khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất làm dao động tự tin trong hắn.

------oOo------

Chương 1062: Hình Thiên đấu Đông Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất mạnh như vậy hắn có thể thắng được không?

Đông Hoàng Thái Nhất hơi ngửa đầu, ngạo mạn cười nói:

- Tiểu tử lo mà nhìn rõ vị trí của mình, nếu bản hoàng muốn giết ngươi thì dễ như trở bàn tay!

Dù biết Tần Quân là Nhan Đế nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không chọc thủng trước mặt công chúng, vì gã không thèm.

Dù là Tần Thánh Đế hay Nhan Đế đều không lọt vào mắt gã, nguyên Huyền Đương đại thế giới chỉ là bàn đạp của gã.

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất nhìn xa ba ngàn đại thế giới, mục tiêu gã muốn khiêu chiến là Cổ Tiên giới.

Mặt Tần Quân sa sầm, cái tên này ngông cuồng đến vô biên.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Vậy sao? Thế thì ngươi làm thử xem!

Ai không biết khoác lác?

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn cùng che trước mặt Tần Quân. Hình Thiên lấy Càn Thích ra tùy thời chuẩn bị nghênh chiến.

Tuy khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất cực mạnh nhưng bọn họ không sợ. Trước khi đến đây họ đã đấu tranh tư tưởng rồi.

Đông Hoàng Thái Nhất là thần thoại với họ, nếu khiêu chiến thần thoại rất dễ thì không vui.

Một tay Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần, nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chằm chằm. Không khí con phố này trở nên nặng nề đặc quánh.

Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất bốn mắt nhìn nhau, dường như có hỏa hoa bắn ra.

Da đầu Nhiên Đăng tê dại ước gì xoay người chạy trốn ngay:

- Chắc không phải đánh nhau ngay bây giờ đi?

Hùng chủ khác cũng rất hồi hộp. Hình Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất phát ra khí thế hù sợ bọn họ, nếu thật sự đánh nhau thì Tuyệt Thiên thành bị hủy chắc luôn, rất có thể sẽ chọc giận Thiên Mệnh Đại Đế.

Hội trăm hùng chưa bắt đầu đã đại chiến?

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng cười:

- Nếu ngươi muốn chết thì bản hoàng thành toàn!

Đông Hoàng Thái Nhất đi hướng Tần Quân, gã đi không nhanh không chậm, cố ý tạo áp lực lên phòng tuyến tâm lý của đối phương.

Nhưng Tần Quân không phải người thường, trái tim của hắn cứng rắn như đá.

Đối mặt uy thế của Đông Hoàng Thái Nhất, Tần Quân cười. Hình Thiên như ngọn núi lướt qua hắn muốn quyết tử chiến với Đông Hoàng Thái Nhất.

Lửa giận cháy hừng hực, cơ bắp Hình Thiên phồng lên, mắt lóe sát ý khủng bố, tóc dài bay rối, tư thái ma thần bày ra lâm li.

Hình Thiên lạnh lùng nói, bước đến gần Đông Hoàng Thái Nhất:

- Thù sâu như biển kiếp trước nên kết thúc!

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Hình Thiên tràn ngập sát ý, nhếch mép trào phúng.

Tưởng Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn có thể vô địch sao? Thứ không biết trời cao đất rộng!

Bùm!

Chợt một bóng đỏ từ trên trời giáng xuống chắn giữa hai người, bụi bay mù mịt, vạt áo bay phần phật. Người đến là số một đương thời, Thiên

Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Các ngươi làm vậy là không để ta vào mắt?

Ánh mắt Thiên Mệnh Đại Đế sắc bén quét qua Đông Hoàng Thái Nhất, Hình Thiên.

Cảm nhận khí thế của hai người làm Thiên Mệnh Đại Đế giật mình, không ngờ trên đời có tồn tại mạnh hơn Thái Thượng Lão Quân. Nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không hoảng, ngược lại hơi hưng phấn, ít ra hội trăm hùng sắp tới sẽ thú vị.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất hấp háy, ngẫm nghĩ rồi thu hơi thở về, cười nói:

- Cũng đúng, ngày mai đánh cũng không muộn.

Mục tiêu của Đông Hoàng Thái Nhất là phá trời, nhưng nếu phá trời sẽ bị Cổ Tiên giới giận chó đánh mèo. Một mình gánh vác áp lực không bằng kéo vài người làm đệm lưng.

Chín đế hợp sức phá trời, Cổ Tiên giới có tức giận cỡ nào cũng sẽ không tập trung xử một người.

Hình Thiên định nói gì nhưng Tần Quân đã lên tiếng:

- Hình Thiên lui xuống đi, xem như nể mặt đại đế.

Tần Quân cười tủm tỉm nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, hắn và Đông Hoàng Thái Nhất giống nhau, đều không để Thiên Mệnh Đại Đế vào mắt, nhưng vì cửu đế thiên hạ nên tạm thời nể gã. Chờ hội trăm hùng mở ra bọn họ sẽ cho Thiên Mệnh Đại Đế biết cái gì gọi là hiện thực tàn khốc.

Nghe Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất đồng lùi luôn bước thì khuôn mặt lạnh lùng của Thiên Mệnh Đại Đế dịu lại. Gã là người tổ chức hội trăm hùng, nếu hai người đánh nhau thì gã biết đút mặt đi đâu? Cửu đế thiên hạ sẽ bị chậm lại.

Thiên Mệnh Đại Đế nhẹ giọng nói:

- Các ngươi rất mạnh, có tư cách trở thành cửu đế thiên hạ. Về sau sẽ có cơ hội cho các ngươi quyết đấu, hy vọng các ngươi kiên nhẫn một chút.

Dứt lời Thiên Mệnh Đại Đế chợt biến mất như chưa từng xuất hiện.

Con phố yên tĩnh lại, đám sinh linh ngây người.

Có tư cách trở thành cửu đế thiên hạ?

Cái này xem như lọt vào vòng trước?

Đám sinh linh đoán vậy. Tuy Hình Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất biểu hiện rất mạnh nhưng vì tư duy cố hữu nên họ vẫn xem Thiên Mệnh Đại Đế là thần. Một tay Thiên Mệnh Đại Đế thúc đẩy cửu đế thiên hạ, trong lòng họ cho rằng miễn được gã thừa nhận là có thể thành cửu đế thiên hạ.

Tần Quân thầm than thở:

- Cái tên này thật biết ra oai.

Thiên Mệnh Đại Đế, người hệt như tên, nhân vật chính thiên địa thời đại này, nếu hệ thống không xuất hiện có lẽ Thiên Mệnh Đại Đế vô địch thật.

Cảm khái giây lát sau đó Tần Quân mang theo năm người Hình Thiên tiếp tục đi tới. Đông Hoàng Thái Nhất còn đứng đằng trước, biểu tình kỳ lạ nhìn hắn.

Hai bên càng lúc càng gần hơn, không khí đã hết căng thẳng.

Các sinh linh hai bên đường xôn xao, kinh thán liên hồi:

- Thiên Mệnh Đại Đế lợi hại nhất, trấn được hai người vô pháp vô thiên đó!

- Chậc, lần đầu tiên thấy Tần Thánh Đế nghe lời như vậy.

- Sao ta cảm giác Yêu Hoàng và Tần Thánh Đế không sợ Thiên Mệnh Đại Đế?

- May mắn dừng lại, nếu không thì hội trăm hùng còn tổ chức được sao?

- Không ngờ Yêu Hoàng mạnh vậy, sao trước kia hắn điệu thấp thế?

Vừa rồi khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất làm bọn họ hơi sợ, bao gồm Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ.

Viêm Hoàng đứng ở chỗ rẽ con phố nhíu chặt mày, khuôn mặt chân chất nghiêm nghị, toát ra khí thế sư tử đực.

Viêm Hoàng thốt ra bốn chữ:

- Không thể địch lại.

Ba thuộc hạ đứng sau lưng Viêm Hoàng rung động.

Nên biết thiên hạ hiện nay trừ Thiên Mệnh Đại Đế ra Viêm Hoàng chưa từng sợ ai.

Viêm Hoàng điệu thấp, quanh năm không ra Phần Khư nhưng sinh linh nào dám chọc vào gã đều không sống nổi. Không ngờ lần này Viêm Hoàng mới đi ra đã gặp hai cường giả khiến gã tự nhận không đánh lại, khiến ba thuộc hạ cảm thấy hoang đường.

***

Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất sát vai nhau lướt qua.

Giọng Đông Hoàng Thái Nhất nhẹ nhàng bay vào tai Tần Quân:

- Hy vọng ngươi đừng khiến bản hoàng thất vọng.

Tần Quân không ngừng bước, tiếp tục tiến lên, lắc đầu nhếch mép nói:

- Đừng nghĩ mình vô địch thiên hạ, đứng càng cao té càng nặng!

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất lạnh băng, nhưng gã không đáp trả, để mặc Tần Quân rời đi.

------oOo------

Chương 1063: Bóng dáng Nhân Tổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất không thể cãi lộn, chờ hội trăm hùng bắt đầu gã sẽ làm Tần Quân hối hận, tuyệt vọng!

Tần Quân mang theo năm người Hình Thiên cứ thế bình yên rời đi.

Đông Hoàng Thái Nhất không ở lại lâu, rất nhanh cùng ba đại yêu vương biến mất.

Đám sinh linh vây xem thở phào một hơi, giải tán chạy đi loan tin.

Không lâu sau Tuyệt Thiên thành thảo luận về Đông Hoàng Thái Nhất và Tần Thánh Đế tranh phong. Lần đầu Thiên Mệnh Đại Đế lộ mặt, có thể thực lực của hai người kia mạnh cỡ nào.

Hôm đó Cơ Như Ý, Minh Mộng Ma Tôn, Hắc Điệp Tiên Tử, đám hùng chủ lục tục đến Tuyệt Thiên thành. Trừ trăm hùng chủ hàng đầu ra những hùng chủ cấp bậc thấp hơn cũng đến xem cuộc chiến. Cửu đế thiên hạ liên quan thời cuộc tương lai, dĩ nhiên bọn họ muốn chứng kiến tận mắt.

Tuyệt Thiên thành càng náo nhiệt.

Đám người Tần Quân tìm một khách điếm ở lại.

Tần Quân đang tu luyện trong phòng, hôm nay giao phong với Đông Hoàng Thái Nhất không tạo gánh nặng gì cho hắn.

Nên tu luyện vẫn phải tu luyện, Tần Quân cảm thấy lo lắng tranh cướp vị trí cửu đế thiên hạ, nhưng không quá chắc chắn về thứ hạng.

Bất cứ chuyện gì Tần Quân cũng muốn làm số một, bao gồm cửu đế thiên hạ.

Cốc cốc!

Tiếng đập cửa vang lên.

Tần Quân tùy ý hỏi:

- Ai đó?

Nếu là người lạ thì Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn sẽ không để đối phương đến gần căn phòng này.

Giọng Hắc Điệp Tiên Tử vọng vào cánh cửa:

- Là ta.

Tần Quân mở mắt ra:

- Sao lão yêu bà này đến đây?

Tôn Như Đạo điện chủ Thần Điện không lọt vào trăm hạng đầu trên Hùng Chủ bảng, nên Tần Quân không ngờ Tôn Như Đạo sẽ mang Hắc Điệp Tiên Tử tới.

Tần Quân không biết rằng quyền lực Thần Điện đã thay đổi, điện chủ hiện giờ là Hắc Điệp Tiên Tử.

Tần Quân chưa lên tiếng đồng ý Hắc Điệp Tiên Tử đã đẩy cửa vào.

Nhìn Hắc Điệp Tiên Tử mặc áo gấm màu tím đen Tần Quân bỗng thấy hoảng hốt, dung hợp thánh cốt rồi trong đầu hắn có thêm chút ký ức của Cơ Vĩnh Sinh. Hắn nhìn Hắc Điệp Tiên Tử, trong lòng dâng lên xúc động dường như quay về mười ba vạn năm trước, trong lửa chiến phá thành sinh ly tử biệt.

Hắc Điệp Tiên Tử nửa cười nửa không hỏi:

- Như thế nào? Thánh Đế bệ hạ không quen ta?

Hắc Điệp Tiên Tử không đeo mặt nạ, tóc đen như tơ, khuôn mặt tuyệt đẹp một nụ cười khiến người dễ bị lạc tinh thần.

Tần Quân nghi ngờ hỏi:

- Sao nàng đến đây?

Quần hùng đánh nhau sẽ rất nguy hiểm, hắn không hy vọng Hắc Điệp Tiên Tử vướng vào vũng nước đục này.

Hắc Điệp Tiên Tử đi tới trước giường ngồi xuống, cách Tần Quân chưa đến 10cm.

- Tại sao ta không thể tới? Tuy không có tư cách tranh cướp cửu đế thiên hạ nhưng có thể xem cuộc chiến.

Tần Quân bất đắc dĩ hỏi:

- Tôn Như Đạo đâu?

Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói:

- Về Thiên Tuyển Phủ.

Về Thiên Tuyển Phủ?

Tần Quân thắc mắc muốn hỏi thêm nhưng Hắc Điệp Tiên Tử bỗng đổi đề tài:

- Hội trăm hùng lần này ngươi hãy cẩn thận.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Yên tâm, trẫm sẽ không bị gì.

Trừ Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất ra còn ai có thể uy hiếp được hắn?

Hắc Điệp Tiên Tử vén tóc đẹp nghiêm túc nói:

- Theo ta đánh giá thì ngươi đừng đụng độ Thiên Mệnh Đại Đế, Yêu Hoàng, Nhan Đế, U Vương thì chắc chắn sẽ thành cửu đế thiên hạ.

Phụt!

Tần Quân suýt xì cười, có vẻ Hắc Điệp Tiên Tử chưa đoán ra Nhan Đế là hắn.

Tần Quân bỗng bắt giữ một cái tên.

U Vương!

Cường giả nhân tộc xa xưa còn hơn Thánh Đình, bị phong trong U Vương thành. Nếu không phải Tần Quân giành được quyền khống chế thì U Vương còn bị nhốt, chịu cô độc vô tận.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- U Vương?

Hình như lúc ấy Đông Hoàng Thái Nhất đuổi giết tàn hồn của U Vương, không lẽ U Vương chạy thoát?

Có thể trốn khỏi tay Đông Hoàng Thái Nhất thì U Vương cũng mạnh đến khó tin.

Hắc Điệp Tiên Tử gật đầu nói:

- Đúng vậy! Vị tiền bối nhân tộc U Vương, huynh trưởng của Nhân Tổ Trường Sâm Thương.

Nhắc đến U Vương là khuôn mặt Hắc Điệp Tiên Tử tràn đầy kiêng dè.

Hắc Điệp Tiên Tử là người sống sót từ thời đại Thánh Đình, nàng hiểu biết U Vương hơn xa người bình thường.

- Tuy U Vương là huynh trưởng của Trường Sâm Thương, có công giúp nhân tộc vươn lên nhưng tính tình tàn bạo, không có tính ngươi. U Vương có tiếng xấu trong nhân tộc, nghe nói còn cấu kết với ma tộc.

Biểu tình Tần Quân quái dị:

- Ma tộc?

Nhân tộc hiện nay chia ra hai đạo chính, ma. Cái gọi là ma đạo tức là tham chiếu cách tu luyện của ma tộc thượng cổ, tốc độ tu hành nhanh nhưng dễ bị lạc tâm chí, tẩu hỏa nhập ma.

Ma tu luôn rất tàn nhẫn, vì biến mạnh có thể không từ thủ đoạn, chính đạo sở trơ trẽn.

U Vương có quan hệ với ma tộc!

Toàn thiên hạ hiện nay cho rằng ma tộc thật sự đã biến mất trong dòng sông lịch sử, tà ma đương thời chẳng qua là tu luyện công pháp ma đạo.

Hắc Điệp Tiên Tử trầm giọng nói:

- Ta cho ngươi Vạn Kiếp Ngự Trùng được phát hiện trong di tích ma tộc thượng cổ, ta thu phục một ma đồ tẩu hỏa nhập ma ở đó, khiến hắn quanh năm trấn thủ trong di tích. Đoạn thời gian trước hắn thấy U Vương vào di tích, ở lại nửa ngày rồi đi.

Khuôn mặt Hắc Điệp Tiên Tử tràn đầy lo âu. Nhân tộc bây giờ là Thánh Đình sót lại, nàng không hy vọng nhân tộc gặp tai họa.

Ma tộc thượng cổ là truyền thuyết khủng bố trước khi yêu tộc, nhân tộc xưng bá.

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử nhìn thẳng Tần Quân:

- Ta thông qua ma đồ loáng thoáng nghe U Vương nói vài câu về cửu đế thiên hạ, chắc có âm mưu gì. Ta biết dã tâm của ngươi nên đặc biệt đến nhắc nhở.

Khi Hắc Điệp Tiên Tử biết việc này Tần Quân đã rời đi, nên nàng cố ý lặn lội ngàn dặm tìm tới.

Không ai biết sự khủng bố của U Vương, dù sao là tồn tại thời kỳ thượng cổ.

Tần Quân thì thào, nhíu chặt mày kiếm:

- U Vương . . . ma tộc.

Xem ra sau này phải đề phòng U Vương đột nhiên giết ra.

Cơ Vĩnh Sinh lên tiếng:

- U Vương đúng là không đơn giản, thời đại thượng cổ bách tộc không bị nhân tộc Thánh Đình áp chế, cực kỳ mạnh. Khi đó U Vương và Trường Sâm Thương có thể dẫn dắt nhân tộc cường thịnh thì thực lực tuyệt đối sâu không lường được, ít nhất là Nhập Thánh cảnh.

Nhập Thánh cảnh!

Con ngươi Tần Quân co rút, trên Đại La cảnh là Nhập Thánh cảnh.

Không ngờ U Vương và Trường Sâm Thương mạnh như vậy. Nhưng U Vương bị trấn áp không biết bao nhiêu vạn năm, hiện giờ chỉ còn lại thần hồn, chắc chắn không đến thực lực Nhập Thánh cảnh.

Cơ Vĩnh Sinh cười khinh thường:

- Hừ, ma tộc thượng cổ sớm chạy xa thiên ngoại, thần tiên bài xích ma tộc, cho nên U Vương không thể nào bắt tay với ma tộc nữa.

------oOo------

Chương 1064: Bắt đầu tranh đấu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiển nhiên Cơ Vĩnh Sinh không thích U Vương chút nào. So với U Vương thì Cơ Vĩnh Sinh khâm phục đệ đệ Trường Sâm Thương. Nhưng U Vương bị trấn áp không biết bao nhiêu vạn năm, hiện giờ chỉ còn lại thần hồn, chắc chắn không đến hơn. Công lao của Trường Sâm Thương. Nhưng U Vương bị trấn áp không biết bao nhiêu vạn năm, hiện giờ chỉ còn lại thần hồn, chắc chắn không thua gì thủy tổ Huyền Đương sáng tạo nhân tộc và Bạch Đế Thánh Đình.

Cơ Vĩnh Sinh khiêu chiến thần tiên đầy trời, đảm phách tuyên cổ vô song,

nhưng bàn về công lao với nhân tộc thì không bằng ba vị tiên hiền nhân tộc. Có thể nói tại thân phận Cực Viêm Ma Thần của y mới khiến Thánh Đình hủy diệt.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đến đâu hay tới đó đi.

Một thần hồn có thể gây sóng gió gì? Bây giờ kẻ địch lớn nhất của hắn là Đông Hoàng Thái Nhất! Thiên Mệnh Đại Đế cũng phải đứng sang một bên.

Hắc Điệp Tiên Tử mỉm cười chậm rãi đứng dậy đi hướng cửa phòng, để lại một câu:

- Ngươi yên tâm tu luyện đi, hội trăm hùng ngày mai ta chờ xem biểu hiện của ngươi.

Tần Quân sửng sốt, cứ đi vậy sao?

Cơ Vĩnh Sinh lạnh lùng nhắc nhở:

- Có thể tốt với nàng nhưng đừng động tình.

Khóe môi Tần Quân co giật, tức giận nói:

- Trẫm còn lâu mới động tình với đồ đệ của ngươi!

Tần Quân luôn cho rằng Hắc Điệp Tiên Tử chiều ý hắn đủ điều, không tiếc bản thân đều vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần và Cơ Vĩnh Sinh. Tần Quân cảm kích những gì Hắc Điệp Tiên Tử làm nhưng hắn không vượt qua chướng ngại tâm lý được.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ thở dài:

- Đại hạn của nàng chắc sắp tới rồi, có thể sống đến bây giờ đã vượt qua tưởng tượng của ta.

Tần Quân rùng mình, cau mày.

Đại hạn . . .

Không thành tiên, không được thiên đạo thừa nhận thì sao trường sinh?

Sống mười ba vạn năm đã là kỳ tích.

***

Một đêm qua đi, đường chân trời hướng đông mới nổi lên vệt trắng.

Sáng sớm hôm sau, một tiếng hồng chung vang khắp thành, tất cả sinh linh giật mình tỉnh lại từ trạng thái tu luyện.

Tần Quân cũng vậy, hắn thay Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào, mở cửa phòng bước ra.

Hắn phải lấy tư thế bá khí nhất tham gia hội trăm hùng.

Tôn Ngộ Không, Hình Thiên, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Bồ Đề Tổ Sư lục tục đi ra cửa phòng. Ba người cùng Tần Quân đi hướng cầu thang, sinh linh dọc đường đi sợ hãi lùi về phòng nhường nhóm Tần Quân đi trước.

Hôm qua tranh phong khiến sinh linh toàn thành hết sức kiêng dè Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đặc biệt khí thế của Hình Thiên và Đông Hoàng Thái Nhất đụng độ, đến nay nhớ lại vẫn làm họ sợ.

Đi ra khách điếm Tần Quân ngừng bước, ngước đầu nhìn. Bên trên Tuyệt Thiên thành xuất hiện một bệ đá hình tròn khổng lồ đường kính vạn thước che trời, trời mới sáng nó đã xuất hiện khiến Tuyệt Thiên thành còn tối tăm.

Các sinh linh đi ra khách điếm bàn tán rôm rả:

- Đó là cái gì?

- Không biết.

- Các ngươi xem kìa, Tần Thánh Đế đi ra!

- Long bào khí phái ghê.

- Nam nhân vạm vỡ đó là Hình Thiên sao? Trông rất mạnh.

Đặc biệt khi chú ý thấy Tần Quân thì bọn họ biểu hiện càng kích động.

Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào là long bào của Ngọc Đế, cộng thêm Tần Quân là khí vận hoàng giả, khi mặc nó phát ra hoàng uy vô cùng cường đại, khiến người sinh lòng thần phục.

Tần Quân mặc kệ bọn họ, hắn nhìn bệ đá to trên trời. Không lẽ hội trăm hùng bắt đầu trên đó?

Giọng Thiên Mệnh Đại Đế vang vọng Tuyệt Thiên thành:

- Hùng chủ xếp trăm hạng đầu Hùng Chủ bảng hãy lên đài đi.

Toàn thành oanh động.

Các bóng người lập tức bay lên, đám hùng chủ mang theo thuộc hạ bay hướng bệ đá.

Tần Quân mỉm cười nhảy lên, năm người Tôn Ngộ Không theo sát.

Bệ đá lớn cách mặt đất mấy ngàn thước, Tần Quân liếc thấy những hùng chủ quen mặt như Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Đông Hoàng Thái Nhất, Viêm Hoàng.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Tư Mã Mộng Ma đáng giết, Hạ Oán Dạ cũng vậy. Nếu hoàn thành hai nhiệm vụ chi nhánh có lẽ phần thắng càng lớn.

Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma, Hạ Oán Dạ sinh ra sát niệm với hắn nên xúc phát chi nhánh nhiệm vụ, Tần Quân không quên điều đó.

Cảm nhận ánh mắt của Tần Quân, đám hùng chủ Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Tư Mã Mộng Ma, Cơ Như Ý, Nhiên Đăng, Kỳ Lang

Vương sắc mặt mất tự nhiên.

Vì ánh mắt của Tần Quân khiến người bất an, như đang chọn con mồi.

Rất nhanh Tần Quân bay tới mép bệ đá. Tận cùng bệ đá có màu đen như nướng khét, nhưng nó phát ra ánh sáng tựa bạch ngọc.

Trên bệ đá đã bày trăm lầu các tạm thời dọc theo mép bệ đá, cách một khoảng có đệ tử Thiên Mệnh Điện trấn thủ.

Tần Quân chú ý thấy những đệ tử Thiên Mệnh Điện tu vi rất cao sâu, ít nhất hắn không nhìn thấu được. Đưa mắt nhìn ít nhất có ngàn đệ tử Thiên Mệnh Điện, tương đương với ngàn cường giả Thái Ất cảnh.

Nội tình của Thiên Mệnh Điện đúng là không giống bình thường.

Hướng bắc có một lầu các cao hơn những nơi khác, lầu đỏ điện ngọc. Thiên Mệnh Đại Đế đứng bên mép lâu đài chờ nhóm hùng chủ đến, vẫn mặc áo đỏ, chói mắt còn hơn máu tươi.

Tần Quân nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, nhẹ giọng cảm thán:

- Mặc áo đỏ, ra oai trông càng dữ dội.

Tần Quân tìm đại một lầu các bay vào.

Thấy Tần Quân bay đi, đám hùng chủ vốn chọn mấy lầu các gần đó sợ hãi lùi lại, không ai muốn ngồi cùng Tần Quân.

Lầu các trên bệ đá đều có hai tầng lầu, tầng thứ hai đặt ghế dài như chiếc giường cho hùng chủ ngồi. Phía trước có bàn ghế cho thuộc hạ hùng chủ ngồi. Sáu đệ tử Thiên Mệnh Điện canh giữ dưới lầu các.

Một trăm lầu các trang trí giống hệt nhau, trừ cái của Thiên Mệnh Đại Đế. Tần Quân lười biếng nằm trên ghế dài, ghế trải vải mềm, cảm giác như nằm sofa.

Tần Quân khen:

- Góc độ này không tệ.

Từ nơi này có thể trông thấy cảnh tượng tất cả lầu các đối diện.

Đường kính bệ đá vạn thước, tầm nhìn rộng mở cộng thêm lầu các chỉ có bức tường sau lưng, có thể thấy lầu các hai bên.

Tần Quân chú ý không biết Đông Hoàng Thái Nhất cố ý hay vô tình mà chọn lầu các ngay đối diện hắn. Ánh mắt hai người vượt qua vạn thước giao nhau, Tần Quân thấy Đông Hoàng Thái Nhất cười như có như không.

Tần Quân hầm hừ:

- Hừ, sau này trẫm sẽ đánh mặt ngươi.

Tần Quân rất bực bội cái vẻ mặt vô địch thiên hạ của Đông Hoàng Thái Nhất, tuy gã có tư cách ngạo nhưng hắn xem gai mắt.

Chín mươi bảy hùng chủ khác lần lượt ngồi xuống, bên trái Tần Quân là Hạn Bạt, bên phải là Nhiên Đăng. Trừ bọn họ ra không có hùng chủ dám ngồi hai bên Tần Quân, tuy nhiên có một lầu các trống.

Đám hùng chủ bàn tán:

- Sao có một tòa lầu các trống vậy?

- Ủa? Nhan Đế không đến?

------oOo------

Chương 1065: Phá trời lập cửu đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhan Đế không tới sao? Hắn cuồng như vậy dám chiến với Cửu U Âm Đế mà không đến tranh cướp cửu đế thiên hạ?

- Có lẽ hắn vốn không để cửu đế thiên hạ vào mắt.

- Chậc, quả nhiên Nhan Đế trong mắt không người.

Thiên Mệnh Đại Đế nghe những lời đó sắc mặt lạnh lùng.

Tần Quân suýt bật cười, một đám ngu xuẩn.

Nhan Vương Điện mạnh mẽ vượt qua Thiên Đình Đại Tần, không ai tiếp xúc Nhan Đế với khoảng cách gần. Dù Nhan Đế từng thi triển Đại Đạo Sinh Thiên Luân nhưng không người nào liên tưởng với Tần Quân.

Dù là Thiên Mệnh Điện cũng không thể chia ra hai thế lực lớn. Nếu Nhan Vương Điện và Thiên Đình Đại Tần là một thế lực, không có sinh linh dám tưởng tượng điều đó.

Thái Thượng Lão Quân của Nhan Vương Điện có thể đấu ngang tay với Thiên Mệnh Đại Đế.

Cộng thêm Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư bên Thiên Đình Đại Tần thì Thiên Mệnh Đại Đế chịu nổi không?

Huống chi trừ Cơ gia, một số cường giả quen thuộc Cơ gia còn ai nhận ra Đại Đạo Sinh Thiên Luân?

Có rất nhiều phép thuật giống nhau, khi đó chiến trường thì hỗn loạn.

Cơ Như Ý từng nghe nói Nhan Đế hình như biết thần thông phép thuật rất giống Đại Đạo Sinh Thiên Luân, nhưng gã không tin. Chẳng lẽ Nhan Đế và Tần Thánh Đế giống nhau là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế?

Vớ vẩn.

Vì Nhan Vương Điện, Thiên Đình Đại Tần đều cực kỳ mạnh mẽ khiến thiên hạ thương sinh không liên tưởng hai người với nhau, vì bọn họ không dám tin tưởng.

Cùng lúc đó ngày càng nhiều sinh linh bay lên, quay quanh bệ đá, tụ tập càng lúc càng đông, có cả Minh Mộng Ma Tôn, Hắc Điệp Tiên Tử.

Đưa mắt nhìn ít nhất có mấy chục vạn sinh linh, số lượng vẫn đang tăng nhiều.

Thiên Mệnh Đại Đế mở miệng nói:

- Đương kim thiên hạ thế lực đầy rẫy, gần đây đồn rằng đại kiếp nạn sắp tới.

Thanh âm vang vọng thiên địa, gã lười biếng nằm trên tháp, Đế Nữ canh giữ phía sau.

Thiên Mệnh Đại Đế mở miệng, tất cả hùng chủ yên tĩnh lại.

Tần Quân nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, hắn biết lời gã sắp nói sẽ danh lưu thiên cổ, nó đại biểu một thời đại mới mở ra.

Vô số tu sĩ từ bốn phương tám hướng bay đến, đa số là sinh linh mới tới. Bọn họ vây quanh từng vòng như bậc thang.

Tất cả sinh linh biểu tình kích động nhưng không ai lên tiếng, không dám quấy rầy Thiên Mệnh Đại Đế nói chuyện.

- Vì củng cố hòa bình các tộc thiên hạ, ta muốn đề cử ra cửu đế chấp chưởng thiên hạ, bình định chiến loạn. Ngoài ra phá toái hư không luôn là mục tiêu của tu hành giả chúng ta, nhưng thương sinh không biết đại thế giới này sớm bị thần tiên phong ấn, dù là ta cũng không cách nào đột phá tầng phong ấn đó.

Tất cả sinh linh xáo động, các hùng chủ trên bệ đá cũng vậy.

Một tấm màn bí mật không người biết sắp vén lên.

Thiên Mệnh Đại Đế chậm rãi đứng dậy, thanh âm càng lúc càng sục sôi, rất có sức kích động:

- Cửu đế thành lập vì hòa bình, cũng vì phá trời! Phá trời thì Huyền Đương đại thế giới sẽ lấy lại tự do, chúng ta sẽ đi hướng thiên ngoại, không còn là chim trong lồng. Thiên ngoại chắc chắn có nhiều tài nguyên hơn, cảnh giới cao hơn! Thượng cổ có Thánh Đình vì nghịch tiên mà huỷ diệt, tu hành giả chúng ta có dám bắt chước Thánh Đình, không sợ thần tiên?

Tần Quân nghe cũng sôi trào máu nóng.

Đông Hoàng Thái Nhất híp mắt, phải công nhận Thiên Mệnh Đại Đế rất có phong thái thương sinh khó sánh bằng.

Đám hùng chủ cùng thời đại với Thiên Mệnh Đại Đế như Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng sớm biết mục tiêu thật sự của cửu đế thiên hạ, nhưng nghe lời Thiên Mệnh Đại Đế nói khiến họ siết chặt hai nắm tay.

Bọn họ đợi giờ phút này đã lâu lắm rồi!

Trước kia có quá ít cường giả đỉnh cao, bây giờ mới đề cử cửu đế thiên hạ vì cường giả mới càng lúc càng nhiều, như Đông Hoàng Thái Nhất, Nhiên Đăng, Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân vân vân.

Nếu Tần Quân trở thành một trong cửu đế thì thuộc hạ của hắn sẽ nghe lệnh cùng phá trời.

Đám sinh linh vây xem hưng phấn rống to:

- Phá trời!

- Thì ra cửu đế thành lập vì điều này!

- Gì mà đại kiếp nạn sắp đến, là kỷ nguyên mới đến rồi!

- Đại đế suy nghĩ xa hơn ánh mắt chúng ta nhìn đến.

- Đấu tranh với thần tiên? Thánh Đình còn dám thì tại sao chúng ta không dám!?

Giống như binh sĩ bị điều động sĩ khí, thanh thế chấn trời.

Đây là lý do Thiên Mệnh Đại Đế cho phép sinh linh quan sát hội trăm hùng, để tăng sức ảnh hưởng việc này.

Thiên Mệnh Đại Đế đến mép lâu đài, cười nói:

- Nay ta là đệ nhất đương thời, mời trăm hạng đầu Hùng Chủ bảng đến thi đấu cửu đế thiên hạ. Trăm hạng đầu Hùng Chủ bảng hầu như khống chế nguyên thiên địa, đề cử ra cửu đế chắc thương sinh không dám không phục!

Giọng Thiên Mệnh Đại Đế nhẹ nhàng nhưng át qua tiếng ồn ào.

Tần Quân nheo mắt, rốt cuộc sắp đến!

Thi đấu cửu đế thiên hạ kiểu gì? Đây là đề tài toàn thiên hạ thảo luận trước khi hội trăm hùng.

Có người nói so địa bàn, có người nói so thực lực, có người nói so công tích, đủ mọi cách nói. Nhưng tất cả phải nghe theo Thiên Mệnh Đại Đế, vì gã là số một thiên hạ.

Tôn Ngộ Không hừ mũi:

- Tốt nhất là so tài, ai mạnh ai xưng đế!

Tôn Ngộ Không cũng biết thực lực của mình đặt trong bệ đá không là gì.

Trừ đệ tử Thiên Mệnh Điện ra đa số người trên bệ đá đều có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh, nhưng càng như vậy Tôn Ngộ Không càng hưng phấn.

Nhiên Đăng ngồi trên tháp lẩm bẩm:

- Rốt cuộc sắp bắt đầu

Sở Câu Hoài ngồi xổm bên cạnh, run cầm cập như con cún.

Nghe Thiên Mệnh Đại Đế nói Nhiên Đăng bản năng liếc hướng Tần Quân, thấy nụ cười của hắn làm lão rùng mình.

Lại nhìn Đông Hoàng Thái Nhất phía đối diện, cũng cười rất lạ, đầy bí hiểm như Tần Quân.

Hai kẻ điên!

Nhiên Đăng thầm thở dài, cứ cảm thấy ngồi chỗ này rất nguy hiểm, nhưng lão không dám rời đi ngay.

Thiên Mệnh Đại Đế híp mắt cười nói:

- Các hùng chủ có mặt tại đây không cần bàn cãi nhiều về công tích, năng lực của họ. Nhưng cửu đế là vì phá trời, cho nên thực lực rất quan trọng. Tiếp theo các hùng chủ có thể tự động khiêu chiến trên đài cửu đế, một phe đấu với một phe, cuối cùng còn lại chín vị hùng chủ sẽ trở thành cửu đế thiên hạ.

Bản thân Thiên Mệnh Đại Đế cũng hiếu chiến nên rất mong chờ tiếp theo sẽ diễn màn kịch hay.

Đám sinh linh quanh đài cửu đế kích động.

Cái này tương đương với cường giả đỉnh cao toàn thiên hạ so tài một trận.

Các sinh linh chưa phản ứng lại thì một màn sáng màu tím dâng lên phía trước lầu các trong đài cửu đế, nửa hình tròn dâng lên. Có trận pháp này bảo vệ thì những người xem cuộc chiến sẽ không bị lan đến.

------oOo------

Chương 1066: Can Tướng Mạc Tà

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư khen:

- Trận pháp này không đơn giản, dù là Đại La Thủy Tiên cũng khó phá được.

Tần Quân nhướng mày. Thiên Mệnh Điện có bao nhiêu bảo bối mới làm ra được, trận pháp này gần như ở thế bất bại trong Huyền Đương đại thế giới.

Một thanh âm chói tai vang lên:

- Soi thực lực? Tần Thánh Đế có thực lực sao?

Tất cả hùng chủ quay đầu nhìn, người nói chuyện là Quỷ Vương Tư Mã Mộng Ma.

Các hùng chủ xôn xao, sinh linh bên ngoài đài cửu đế cũng xì xầm.

Không ngờ mới bắt đầu đã có người đạp Tần Thánh Đế.

Thực lực cá nhân của Tần Thánh Đế là khuyết điểm lớn nhất, Tư Mã Mộng Ma nêu ra hoàn toàn là trở mặt.

Quả nhiên mặt Tần Quân sầm xuống.

Thứ chó chết này muốn chết mà!

Tần Quân mang theo năm người Tôn Ngộ Không nhảy vào pháp trận, cất bước đi hướng Tư Mã Mộng Ma.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Lăn xuống chịu chết đi!

Thiên Mệnh Đại Đế nói quy tắc là một phe đấu với một phe, không hạn chế số người.

Tư Mã Mộng Ma tái mặt, không ngờ Tần Quân nóng tính như vậy. Nhìn Hình Thiên làm Tư Mã Mộng Ma thấy hơi sợ.

Các hùng chủ nhìn chằm chằm, sinh linh xem cuộc chiến đã trên trăm vạn, bao vây đài cửu đế từng vòng. Ánh mắt của bọn họ làm Tư Mã Mộng Ma như ngồi trên ghế chông.

Đứng càng cao càng để ý mặt mũi, danh tiếng.

Lúc này nếu như khiếp chiến toàn thiên hạ sẽ nhạo báng lão.

Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra quát to:

- Không mau lăn xuống dưới, muốn Tôn gia gia mời ngươi sao!?

Tư Mã Mộng Ma tức xì khói, bản năng nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, trầm giọng hỏi:

- Đại đế, chẳng lẽ không để Tần Thánh Đế đánh với ta?

Đám hùng chủ xì cười, trăm vạn sinh linh bên ngoài đài cửu đế cười phá lên.

Tranh cửu đế chứ không phải cửu cường!

Thiên Mệnh Đại Đế thản nhiên nói:

- Ngươi không nghe rõ ta nói gì? Một phe đấu với một phe, ngươi mang theo bao nhiêu người đều có thể cùng nhau tham chiến!

Thiên Mệnh Đại Đế không thèm để Tư Mã Mộng Ma vào mắt, gã sẽ không nể nang ai. Tần Quân được Thiên Mệnh Đại Đế ngầm thừa nhận trong danh sách cửu đế, bởi vậy gã nói chuyện với Tư Mã Mộng Ma không khách sáo.

Mặt Tư Mã Mộng Ma xanh mét, lúng túng vô cùng.

Cửu U Âm Đế ở gần đó hừ lạnh hỏi:

- Hừ! Ngươi không dám?

Tuy Cửu U Âm Đế thua Nhan Đế, nhưng gã luôn ôm thái độ coi rẻ Tư Mã Mộng Ma.

Danh hiệu Quỷ Vương nghe rất uy phong nhưng Cửu U Âm Đế nghe chói tai.

Một số hùng chủ vốn có thù với Tư Mã Mộng Ma thi nhau trào phúng:

- Đường đường là Quỷ Vương mà chỉ dám khua môi múa mép?

- Chậc, không có chút đảm phách làm hùng chủ.

- Buồn cười!

- Tư Mã Mộng Ma luôn như vậy, đồ hèn!

Có lẽ trước kia bọn họ sẽ kiêng dè Tư Mã Mộng Ma, nhưng Tần Thánh Đế là ai? Đã có nhiều hùng chủ gục ngã trong tay áo, nếu để hắn đối phó Tư Mã Mộng Ma thì đủ làm bọn họ thấy sảng khoái, sau đó thừa dịp lão bị

thương nặng mai phục giết chết.

Tư Mã Mộng Ma hừ lạnh mang theo sáu thuộc hạ vào pháp trận.

Tần Quân chỉ vào Tư Mã Mộng Ma, lạnh lùng nói:

- Trẫm muốn lão chết!

Nhiều sinh linh, hùng chủ hút ngụm khí lạnh.

Hội trăm hùng sắp diễn biến thành đánh sống chết?

Rầm rầm!

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn giậm chân lao ra, hai người chạy nhanh sát nền đất bạch ngọc kéo theo chuỗi tàn ảnh.

Sáu thuộc hạ sau lưng Tư Mã Mộng Ma lao ra, bọn họ khoác áo đen, không thấy làn da và hai chân, tựa như quỷ hồn, đều có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ.

Sáu cường giả Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ!

Tư Mã Mộng Ma có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Tôn Ngộ Không giơ cao Kim Cô Bổng thô bạo vô kỵ đập tới:

- Ăn một gậy của Tôn gia gia ngươi đây!

Dương Tiễn không đến Đại La Chí Tiên cảnh nên mở Chí Tôn Pháp Nhãn bắn ra từng chùm sáng đỏ.

Chiến đấu bùng nổ.

Hình Thiên chậm rãi đi tới, gã không gấp gáp, nên cho Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn cơ hội biểu hiện. Nếu Hình Thiên ra tay thì sẽ kết thúc trận chiến với thế sấm sét.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Hình Thiên, tò mò lẩm bẩm:

- Tên kia có lai lịch gì?

Đế Nữ đứng bên cạnh nhíu chặt mày, Hình Thiên cho nàng cảm giác giống như Thiên Mệnh Đại Đế, sâu không lường được.

Các hùng chủ khác nhìn Hình Thiên, hết cách, hình tượng của hắn rất kích thích thị giác, mỗi bước đi tạo áp lực.

Tần Quân vừa xem cuộc chiến vừa ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Bây giờ Tần Quân có hai lần cơ hội tiệu hoán Thần Ma, có thể chiêu đến một đại năng.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Bồ Đề Tổ Sư đứng sau lưng Tần Quân, như lúc trước họ đã bàn, không đến lúc bất đắc dĩ thì lão sẽ không ra tay.

Keng!

Tôn Ngộ Không một gậy đập vào kiếm đen của Tư Mã Mộng Ma, hỏa hoa tung tóe, lực lượng cường đại đè lão dán sát đất thụt lùi.

Sáu người áo đen Đại La Chí Tiên cảnh hỗn chiến với Dương Tiễn.

Vì chênh lệch cảnh giới nên Dương Tiễn bị áp chế hoàn toàn, nếu không nhờ cơ thể mạnh mẽ thì gã đã bị diệt trong tích tắc.

Hình Thiên cách họ càng lúc càng gần, Tư Mã Mộng Ma và sáu người áo đen luôn cảnh giác. Hôm qua Hình Thiên và Đông Hoàng Thái Nhất va chạm khí thế còn in sâu trong óc bọn họ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Mạc Tà, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Mạc Tà?

Can Tướng Mạc Tà?

Tần Quân chớp chớp mắt, hình như lúc trước từng triệu hoán rồi, đôi phu thê khoe ân ái mấy ngàn năm này tuyệt đối không triệu hoán ra!

Tần Quân ra lệnh:

- Triệu hoán lại!

Kim Quang Thánh Mẫu cũng tham gia chiến đấu, hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng bay ra, liệt trận giúp đỡ Dương Tiễn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng sấm sét liên tục vang lên trên đài cửu đế. Kim Quang Thánh Mẫu lơ lửng bên ngoài trận ánh sáng vàng thi pháp. Hai mươi mốt huyền kính ánh sáng vàng xoay nhanh bắn ra từng luồng sáng vàng công kích sáu người áo đen, tốc độ siêu mau làm sáu người buộc phải né tránh.

Dương Tiễn có cơ hội thở dốc, người gã có nhiều chỗ đổ máu, hơi chật vật, ba con mắt tràn đầy không cam lòng.

Dương Tiễn đối mặt sáu Đại La Chí Tiên rất cật lực. Gã không biết rằng biểu hiện của mình đã kinh diễm tất cả hùng chủ, sinh linh xem cuộc chiến.

Tiếng thảo luận tràn ngập trong thiên địa:

- Người này với thực lực Đại La Kim Tiên mà đơn độc chiến với sáu Đại La Chí Tiên, ghê gớm!

- Hình như hắn là Nhị Lang Thần, thuộc hạ của Tần Thánh Đế. Quả nhiên thần võ như trong tin đồn.

- Nghe nói lúc trước Tề Thiên Đại Thánh và Nhị Lang Thần thực lực ngang nhau, không ngờ Tề Thiên Đại Thánh trong thời gian ngắn đột phá đến Đại La Chí Tiên.

- Đúng rồi. Quỷ Vương cũng không thể áp chế Tôn Ngộ Không, Tần

Thánh Đế rất có thủ đoạn.

------oOo------

Chương 1067: Một cước giẫm chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật ra tốc độ đột phá của Tần Thánh Đế cũng nhanh đến khó tin, mỗi tội danh khí che giấu thiên phú tu luyện của hắn.

Tần Quân như không nghe thấy, mắt nhìn Tư Mã Mộng Ma chằm chằm như nhìn người chết.

Trận chiến đầu tiên tranh giành cửu đế, các hùng chủ rất căng thẳng.

Nếu có một phe chết sẽ tạo thành áp lực cho hùng chủ đấu sau.

Cửu đế thiên hạ hấp dẫn người nhưng mạng sống quan trọng hơn.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Quỷ Cốc Tử, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân sửng sốt.

Quỷ Cốc Tử?

Tên này đối với người Hoa Hạ như sấm bên tai, nhưng khó kể ra sự tích lúc sống của y. Đa số người chỉ biết Quỷ Cốc Tử là nhân vật đại biểu Tung Hoành gai trong chư tử bách gia thời kỳ xuân thu. Đời sau Quỷ Cốc Tử hay xuất hiện trong truyện, phim, điện ảnh, rất bí ẩn.

Tần Quân chợt nhớ ra:

- Khoan, hình như Lão Tử là sư phụ của Quỷ Cốc Tử?

Ngày thường Tần Quân hay đọc sách cổ Hoa Hạ mua trong thần thoại

thương thành.

Đạo Tạng Mục Lục Tường Chú ghi: Quỷ Cốc tiên sinh người thời Tấn Bình Công, họ Vương tên Hủ, không biết là người nơi nào, được Lão Quân dạy.

Ngoài ra Đông Chu Liệt Quốc Chí, Lục Dị Ký, Kim Lâu Tử đều ghi Quỷ Cốc Tử là thần tiên, cao nhân đắc đạo.

Tần Quân càng nghĩ càng động lòng, người nào dính líu quan hệ với Lão Quân đều rất lợi hại.

Có nên triệu hoán không?

Thôi!

Tần Quân quyết định:

- Chọn hắn đi, trả lại ký ức kiếp trước.

Quỷ Cốc Tử tinh thông tài học các nhà, dù tu vi không cao nhưng có thể phụ tá hắn cũng không tệ. Lỡ như Quỷ Cốc Tử là đệ tử của Đấu Chiến Thắng Phật thì sao?

Tần Quân ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Quỷ Cốc Tử.

Một màn sáng chỉ mình hắn thấy được lập tức hiện ra.

[Vương Hủ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Quỷ Cốc Tử. Phu Dương Diệu Đạo Thiên Tôn.

Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Thiên Mệnh Công.

Thần thông: Quỷ Thần Trắc Mệnh. Tri Thiên Minh Lý.

Pháp bảo: Lập Pháp Tiên.

Mức độ trung thành: 86 (MAX 100)]

Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ!

Tần Quân gật gù, thuộc tính của Quỷ Cốc Tử không tệ, quan trọng nhất là có thể trắc mệnh, nghe là thấy oách rồi. Quỷ Cốc Tử tinh thông binh pháp, đạo pháp, toán số, bói toán, mưu lược, tung hoành thuật vân vân.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm:

- Hy vọng Quỷ Cốc Tử đừng làm trẫm thất vọng.

Cùng lúc đó, Hình Thiên đã đến trước Kim Quang trận.

Vô số ánh sáng vàng đan xen trong trận, sáu Đại La Chí Tiên nhanh nhẹn nhưng vẫn bị liên tục bắn trúng, tiếng gào thét khiến người xem cuộc chiến nổi da gà.

Trăm vạn sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Đây rốt cuộc là trận pháp gì? Thật khủng khiếp.

- Nghe nói tên là Kim Quang trận, tiên tử thi triển trận này tên Kim Quang Thánh Mẫu, khá nổi tiếng trong Thiên Đình Đại Tần.

- Kim Quang trận? Hình như ta có nghe qua, nghe nói vật sống bị bắn trúng sẽ thành bãi máu.

- Thuộc hạ của Quỷ Vương đều là hồn thể, chẳng lẽ trận này có tác dụng với quỷ hồn?

Mỗi giây có sinh linh mới đi tới, từ chỗ cao nhìn bốn phương tám hướng có bóng người bay đến như tổ ong tụ tập.

Đám hùng chủ nhìn hết hồn, chỉ dựa vào một bộ trận pháp đã kiềm chế sáu Đại La Chí Tiên, cô nương này thật lợi hại.

Mặt Kim Quang Thánh Mẫu không biểu tình nhìn xuống sáu Đại La Chí

Tiên trong trận, Hình Thiên vòng qua Kim Quang trận đi hướng Tư Mã Mộng Ma.

Tư Mã Mộng Ma dần chiếm ưu thế, dù sao cảnh giới của lão cao hơn Tôn Ngộ Không, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú. Hai bên lướt qua nhanh, không ngừng di chuyển trong ngàn thước nhanh đến nỗi đa số sinh linh không thể nhìn bằng mắt.

Keng!

Một kiếm chém vào bả vai Tôn Ngộ Không, làm y đau nhe răng. Nhưng Tôn Ngộ Không có thân kim cương bất tử nên không sợ, giây sau biến thành con bươm bướm bay lên trời.

Tư Mã Mộng Ma trợn to mắt nói:

- Đó là cái gì?

Thuật biến hóa không thông dụng trong Huyền Đương đại thế giới, chỉ có sinh linh đẳng cấp thấp mới thi triển, vì đa số chỉ biến hình chứ hơi thở không thay đổi. Nhưng Địa Sát bảy mươi hai biến thì đổi luôn hơi thở, làm Tư Mã Mộng Ma rất ngạc nhiên.

Hình Thiên bỗng xuất hiện sau lưng Tư Mã Mộng Ma, bàn tay to từ trên cao giáng xuống. Tư Mã Mộng Ma cảm giác gió rít ập tới, chưa kịp phản ứng đã bị tay Hình Thiên đập bẹp xuống đất.

Rầm!

Nguyên đài cửu đế rung rinh, trước mặt Hình Thiên xuất hiện cái hố to, Tư Mã Mộng Ma không thành hình người nằm trên trong, đá vụng rơi rụng xung quanh, bụi bay mù mịt.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày, đài cửu đế không xây bằng nham thạch bình thường mà là đá thiên ngoại, dù là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn cũng khó phá hoại. Không ngờ Hình Thiên một bàn tay đã tạo ra hiệu quả phá hoại dữ dội như vậy, quá kinh người.

Đông Hoàng Thái Nhất nằm trên tháp cười khẽ:

- Hơi thú vị.

Ba yêu vương ở trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất thì trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Một bàn tay đập cho Tư Mã Mộng Ma mất sức chiến đấu?

Toàn trường yên tĩnh.

Tất cả sinh linh trố mắt nhìn Hình Thiên trên đài, thân hình như ma thần, khôi ngô thẳng tắp toát ra khí thế bá đạo không ai địch lại được.

Tư Mã Mộng Ma run giọng:

- Ngươi . . .

Tư Mã Mộng Ma chỉ có thể miễn cưỡng giơ tay phải lên tính túm chân Hình Thiên, nhưng rồi bàn tay chơi vơi thả xuống.

Hình Thiên nhìn xuống Tư Mã Mộng Ma, mặt lạnh lùng từ từ nhấc chân phải đạp xuống, nguyên đài cửu đế rung rinh.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Quỷ Vương thù hận. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân vừa lòng cười, hội trăm hùng đúng là cơ hội gặt hái nhiệm vụ.

Ui!

Tiếng hút không khí vang lên từ các góc, hồn thể Tư Mã Mộng Ma tan biến thành khói đen, hồn phi phách tán.

Không có cơ hội chuyển thế!

Sinh linh trừ thân thể còn có linh hồn, hồn thể chỉ có linh hồn.

Đám sinh linh hào hứng bàn tán:

- Tư Mã Mộng Ma cứ thế chết rồi?

- Ui, không thể nào, ta đang nằm mơ?

- Hình Thiên có lai lịch gì? Hung tàn quá.

- Thật tàn bạo, Hình Thiên như vậy thì ai ngăn nổi?

- Hình Thiên chỉ một bàn tay, một cước đã giết chết Tư Mã Mộng Ma?

Bọn họ biểu tình khó tin, giật mình, bao gồm Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn đài cửu đế:

- Lực lượng như vậy không lẽ có liên quan Cực Viêm Ma Thần?

Phong cách chiến đấu của Hình Thiên rất giống Cơ Vĩnh Sinh, Vu tộc và Cực Viêm Ma Thần đều là chủng tộc mạnh mẽ lấy lực chứng đạo. Bên ngoài đồn Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế nên Hắc Điệp Tiên Tử suy đoán như vậy.&

------oOo------

Chương 1068: Thái Sơn Thạch Cảm Đương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sáu người áo đen thấy Quỷ Vương hồn phi phách tán thì sợ điếng hồn, mất tập trung một thoáng bị Chí Tôn Pháp Nhãn của Dương Tiễn liên tiếp bắn trúng.

Cùng với Tư Mã Mộng Ma chết, sáu người áo đen lần lượt nối gót theo.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Lực lượng của Hình Thiên rất lợi hại.

Bồ Đề Tổ Sư biểu hiện bình tĩnh, nếu đấu với Hình Thiên thì lão nắm chắc

thắng lợi.

Tần Quân lắc đầu cười, xoay người đi hướng lầu các của mình.

Cùng lúc đó, Hình Thiên vào Kim Quang trận liên tục đánh mấy đấm, thân hình nhanh như kinh hồng, mỗi cú đấm có thể đánh tan một người áo đen Đại La Chí Tiên cảnh. Chỉ ba giây đã kết thúc chiến đấu, Kim Quang Thánh Mẫu ở trên trời thẫn thờ thật lâu.

Nàng và Dương Tiễn nửa ngày không làm được gì đối thủ chỉ một chốc đã bị Hình Thiên giải quyết?

Tôn Ngộ Không khiêng Kim Cô Bổng bay tới, biểu tình hơi buồn bực. Còn chưa đánh sảng khoái đã bị Hình Thiên diệt hết kẻ địch. Trong lòng Tôn Ngộ Không dấy lên ngọn lửa, nếu có một ngày y được đánh nhau với Hình Thiên thì sướng biết bao.

Đương nhiên bây giờ Tôn Ngộ Không đánh với Hình Thiên là tự tìm chết.

Cứ thế phe Tư Mã Mộng Ma tập thể bỏ mình, sáu người Tần Quân trở về lầu các.

Nhóm hùng chủ mặt xanh mét, trong đài yên lặng, bên ngoài đài cửu đế thì tiếng ồn rung trời.

Đông Hoàng Thái Nhất nheo mắt đánh giá Hình Thiên.

Không ai cười nổi, trận chiến đầu tiên đã có hùng chủ chết, còn là hùng chủ xếp mười hạng đầu, quá khủng bố.

Thiên Mệnh Đại Đế nhướng mày hỏi:

- Ai đồng ý tiếp tục khiêu chiến?

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn quét một vòng, không hùng chủ nào dám đối diện với gã.

Thiên Mệnh Đại Đế nói tiếp:

- Không được tổn thương thần hồn.

Những hùng chủ có mặt dù thân thể bị hủy có thể tìm cách tái tạo cơ thể, nghe quy dịnh này thì thầm thở phào.

Có Thiên Mệnh Đại Đế bảo đảm về sau chắc không hùng chủ nào dám xuống tay ác, dù là Tần Thánh Đế cũng phải nể mặt!

Tần Quân nhếch mép cười trào phúng. Quy định cái quái gì. Đường lên đỉnh vốn chất đầy xương trắng, tranh cướp cửu đế thiên hạ không lẽ còn không cho tổn thương hòa khí? Nực cười!

Một hùng chủ nhảy xuống lầu các đi vào trận, khuôn mặt người này xa lạ, Tần Quân không biết nên không để ý.

Người này cao một trượng, mặc áo trắng, mặt râu rai xồm xoàm hơi đáng sợ:

- Ta muốn khiêu chiến Tố Hàn Thủy!

Tố Hàn Thủy là nam nhân vẻ ngoài như nữ, mặc áo tím, đầu đội quan màu đen, hốc mắt sâu, mắt như rắn độc khiến người sợ.

Hai hùng chủ mang theo thuộc hạ nhanh chóng đánh nhau. Tần Quân nhìn chán chết, kêu hệ thống triệu hoán tiếp.

Các sinh linh bàn tán rôm rả:

- Thứ hạng của Tố Hàn Thủy là bốn mươi bảy trên Hùng Chủ bảng, ít khi thấy hắn ra tay.

- So với trận đầu thì cảm giác kém nhiều.

- Nhảm nhí, vì đó là Tần Thánh Đế và Quỷ Vương!

- Dám khiêu chiến với Tố Hàn Thủy, tên này đang tự sát.

- Muốn trở thành cửu đế thiên hạ thì phải liều thôi.

Các hùng chủ giao lưu với người bên cạnh, muốn giành được đế vị không chỉ lo so đấu còn cần dùng trí mưu.

Ai lên? Chiến với ai?

Những điều này đều cần suy xét kỹ, trừ phi bọn họ mạnh mẽ như Tần Thánh Đế, không kiêng nể gì.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Điêu Thiền, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Khóe môi Tần Quân co giật.

Nếu là trước kia có lẽ Tần Quân sẽ vui lòng triệu hoán thiên cổ mỹ nhân đến, nhưng bây giờ thì thôi đi.

Tần Quân ra lệnh:

- Triệu hoán lại!

Mới rồi giết Tư Mã Mộng Ma cho Tần Quân được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, tương đương với có thể triệu hoán thêm hai Thần Ma, bởi vậy tâm tình của hắn rất bình tĩnh.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Doanh Chính, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Doanh Chính?

Tần Quân sửng sốt, suýt hộc máu. Tần Thủy Hoàng cứ bảo là Tần Thủy Hoàng, nói Doanh Chính làm gì, hại hắn suýt không nghĩ ra.

Tần Quân dứt khoát quyết định:

- Triệu hoán lại!

Đùa à, người Hoa Hạ đều biết dã tâm của Tần Thủy Hoàng, lúc là phàm nhân đã muốn trường sinh bất tử, triệu hoán y ra sao được?

Muốn khiến Tần Thủy Hoàng thần phục không đơn giản là dùng thực lực

trấn áp. Có người trời sinh là hoàng, không bao giờ cam lòng thần phục dưới người khác.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thạch Cảm Đương, đến từ truyền thuyết thần thoại. Có phục hồi ký ức kiếp trước không?]

Thạch Cảm Đương.

Triệu hoán lần thứ ba thì không thể triệu hoán lại nữa.

Nhưng Thạch Cảm Đương . . .

Tần Quân không hiểu nhiều về người này, cảm giác cái tên rất quen, hình như kiếp trước có nghe nói.

Tần Quân ra lệnh:

- Phục hồi ký ức kiếp trước, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của hắn.

Chiến đấu trong đài cửu đế đã vào giai đoạn gay cấn, hai bên mang theo năm thuộc hạ, máu đổ trên đài, các loại phép thuật thần thông. May mà không gian cao trên chín ngàn thước đủ cho bọn họ thi triển.

[Thạch Cảm Đương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Thái Sơn thần.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Thái Sơn Thần Công.

Thần thông: Thái Sơn Chi Lực.

Pháp bảo: Thái Sơn thần kiếm.

Thuộc tính đặc biệt: Bảo bình an, trừ tà túy (tăng khí vận cho chủ công).

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ?

Tần Quân dụi mắt, xác nhận mình không nhìn lầm. Nhóm Tôn Ngộ Không lo chú ý chiến đấu của hùng chủ nên không phát hiện hắn khác lạ.

Hệ thống giới thiệu:

- Có rất nhiều truyền thuyết về Thạch Cảm Đương, nơi này lựa chọn sử dụng truyền thuyết từ thời kỳ Viêm Hoàng. Nghe nói lúc Hoàng Đế và Xi Vưu đại chiến, Xi Vưu đánh đâu thắng đó. Xi Vưu đứng trên Thái Sơn hét 'Thiên hạ có ai dám chắn', Nữ Oa ném một khối linh thạch bảo ''Thái sơn thạch dám chắn', sau đó Xi Vưu bị hù lùi, nên Hoàng Đế ban tên là Thái Sơn Thạch Cảm Đương.

Tần Quân trố mắt líu lưỡi.

Lợi hại dữ vậy?

Hù lùi Xi Vưu?

Nếu như truyền thuyết là nói thật thì tu vi của Thạch Cảm Đương nên cao hơn nữa.

Tâm tình Tần Quân phơi phới. Triệu hoán ra một cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ thì sao mà bất mãn được?

Trong Huyền Đương đại thế giới tìm ra bao nhiêu Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ?

Tính hết cường giả ẩn thế, tính theo số lượng lớn cũng không vượt qua năm mươi vị!

Tần Quân vui vẻ ra lệnh:

- Tiếp tục triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân thầm nghĩ Thạch Cảm Đương có thể phục hồi Thần Ma đỉnh cao không đây?

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Quỷ Cốc Tử!

Thạch Cảm Đương!

Hai lần triệu hoán trước đều không tệ, một là kỳ tài, người kia là cường giả Đại La Chí Tiên.

Tần Quân rất vừa lòng.

------oOo------

Chương 1069: Côn Bằng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đấu trong đài cửu đế đã vào vòng gay cấn, thuộc hạ hai bên đều có thương vong, hai vị hùng chủ đánh nóng máu.

Tôn Ngộ Không khoanh tay hừ lạnh:

- Quá yếu, còn không bằng Quỷ Vương lúc trước.

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu gật gù đồng ý.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư tuy không có phát biểu ý kiến nhưng nhìn biểu tình là biết không nghiêm túc xem.

Tần Quân chờ lần thứ ba triệu hoán Thần Ma, hy vọng có thể triệu ra Thần Ma không tệ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Quy Thừa Tướng đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Quy Thừa Tướng?

Dẹp đi!

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Triệu hoán lại!

Tần Quân phát hiện hình như dạo này lần đầu tiên triệu hoán toàn là gà con, phải triệu hoán lại mới được.

Trong vô hình dường như có lực lượng lãng phí thời gian của hắn.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Chiến đấu trong đài cửu đế cũng hạ màn. Hùng chủ tên Tố Hàn Y thắng dễ dàng, hùng chủ vạm vỡ khiêu chiến thì đứt một tay, chết ba thuộc hạ, không dám gắng gượng nữa chỉ có thể nhận thua.

Tố Hàn Y giống như rắn độc đứng giữa đài, nhếch mép khinh thường, sau đó nhảy người lên bay về lầu các của mình.

Bộ dáng đó chọc nhiều hùng chủ khó chịu, ngươi nghĩ mình là Tần Thánh Đế sao? Làm bộ làm tịch!

Nhiên Đăng nhảy người lên rơi vào đài cửu đế:

- Ta đến, khiêu chiến Tố Hàn Y!

Toàn trường nổ tung.

Tố Hàn Y chưa ngồi xuống mặt đen như than, ánh mắt tràn ngập sát nhìn Nhiên Đăng. Rõ ràng Nhiên Đăng nhằm vào không hiểu, khiến gã bực mình.

Đám sinh linh quanh đài cửu đế ồn ào cười to bảo:

- Ha ha ha! Nhiên Đăng giỏi quá!

Nhiên Đăng của Tiệt Giáo cung thích nhất là đánh lén và nhặt mót.

- Nếu như điên phong đối quyết thì Tố Hàn Y cũng không đánh lại Nhiên Đăng, huống chi mới trải qua một trận chiến đấu.

- Quá đáng sợ, lần này Tố Hàn Y tiêu đời.

- Ha ha ha ha ha ha! Cười chết gia gia!

Tố Hàn Y ước gì có cái lỗ để chui vào, gã biết mình vốn không đánh lại Nhiên Đăng nên giận mà không dám nói gì.

Thiên Mệnh Đại Đế mỉm cười. Nhiên Đăng làm như thế thật là bẽ mặt.

Đế Nữ che miệng cười, nếu lúc trước Tố Hàn Y không vênh váo như thế có lẽ đã không bị hưởng ứng như vậy.

Cuối cùng Tố Hàn Y đành cắn răng đi vào trong trận, tiếp tục nhận khiêu chiến. Năm thuộc hạ của Tố Hàn Y run cầm cập.

Nhiên Đăng là tồn tại mạnh mẽ có thể đại chiến với Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, tất cả mọi người trong thế lực Tố Hàn Y cùng lên cũng không đủ cho lão giết.

Lẽ ra Nhiên Đăng khiêu chiến hùng chủ mạnh hơn mình là được, ăn hiếp kẻ yếu hơi mất mặt. Nhưng Nhiên Đăng chẳng cần mặt mũi.

Nhiên Đăng lấy Càn Khôn Thước ra, nhe răng cười:

- Như thế nào, ngươi sợ?

Ánh mắt Nhiên Đăng như diều hâu nhìn gà con nhắm thẳng vào Tố Hàn Y.

Tố Hàn Y chắp tay, sắc mặt khó xem nói:

- Tại hạ biết không phải tiền . . .

Tố Hàn Y chưa nói hết câu Nhiên Đăng đã xông lên, Tố Hàn Y hết hồn vội thụt lùi.

Trận chiến hài hước cứ thế diễn ra.

Tần Quân xem thú vị.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bằng Ma Vương, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Bằng Ma Vương?

Tần Quân chớp chớp mắt, không lẽ là sáu vị yêu vương kết bái với Tôn Ngộ Không?

Xếp hạng đầu là Ngưu Ma Vương, thứ ba là Bằng Ma Vương, Tôn Ngộ Không xếp chót. Cách xếp hạng thì đủ giả thiết, nhưng được Tôn Ngộ Không thừa nhận làm ca thì tuyệt đối không đơn giản.

Tần Quân quyết định:

- Thôi, triệu hoán hắn đi.

Có lẽ triệu hoán ra Bằng Ma Vương không ích gì, nhưng ít nhất là cường giả Thái Ất cảnh, hay thậm chí là Đại La Kim Tiên. Nếu triệu hoán lại vẫn là gà con thì biết làm sao?

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Bằng Ma Vương.

[Bằng Ma Vương: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Hỗn Thiên Đại Thánh.

Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Hồn Thiên đại pháp.

Thần thông: Túng Thân Vạn Lý. Côn Bằng Chi Biến.

Pháp bảo: Hỗn Thiên thương.

Mức độ trung thành: 89 (MAX 100)]

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Tần Quân xoe tròn mắt, chợt chú ý một cái tên. Côn Bằng!

Đệt!

Tam ca Bằng Ma Vương của Tôn Ngộ Không có liên quan với Côn Bằng?

Côn Bằng ghê gớm còn hơn phượng hoàng, dù trong hệ thống hồng hoang cũng có thân phận là thầy của yêu tộc.

Trang Tử từng viết trong Tiêu Dao Du: Bắc Minh có cá, tên là Côn. Côn lớn không biết mấy ngàn dặm. Biến ra chim, tên là Bằng. Lưng Bằng không biết mấy ngàn dặm. Giận bay đi, cánh như nước lên mây trời.

Vừa có thể biến ra chim vừa có thể thành cá, là một trong các thần thú thượng cổ, là thần điểu đời đầu, cùng đẳng cấp với phượng hoàng. Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng do phượng hoàng sinh ra, thần điểu đời thứ hai.

Tần Quân không dám tin hỏi thầm:

- Thật không vậy?

Chẳng lẽ Bằng Ma Vương là hậu đại của Côn Bằng?

Nếu đúng vậy thì sắp lên trời, Côn Bằng xuất thế thuộc dạng siêu hung tàn, thậm chí có thể đối kháng với Đông Hoàng Thái Nhất. Đương nhiên muốn đánh thắng Đông Hoàng Thái Nhất thì còn hơi khó.

Nhưng Côn Bằng, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân cộng lại thì dù Đông Hoàng Thái Nhất cầm Hỗn Độn Chung cũng khó chiếm ưu thế.

Nghĩ đến đây Tần Quân thấy phấn khởi.

Hệ thống giải thích:

- Không có nhiều ghi chép về Bằng Ma Vương trong Tây Du Ký, có thể nói là nhân vật qua đường. Nhưng có thể trở thành tam ca của Tôn Ngộ Không chắc chắn không đơn giản, thần điểu phù hợp loài bằng thì đếm trên đầu ngón tay. Thế giới Tây Du đã diễn sinh ra vô số thế giới bình hành, nơi này lựa chọn sử dụng Bằng Ma Vương là hậu đại của Côn Bằng.

Tần Quân đã hiểu, nói tóm lại thân phận của Bằng Ma Vương bí ẩn, hệ thống muốn biên thế nào thì biên.

Không ngờ Côn Bằng có hậu đại, chậc chậc.

Tần Quân cười cợt.

Có Bằng Ma Vương ở sau này triệu hoán ra Côn Bằng có lẽ sẽ thành vũ khí bí mật. Nhưng Bằng Ma Vương có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ mà cam lòng thấp hơn Ngưu Ma Vương, Giao Ma Vương thì chắc có mục đích khác.

Không lẽ là vì giám thị Tôn Ngộ Không?

Bàn cờ lớn Tây Du bị các phương thế lực theo dõi, có lẽ Côn Bằng cũng vậy.

Tần Quân lắc đầu:

- Thôi bỏ, tóm lại nơi này không phải thế giới Tây Du.

Hắn rảnh quá mới lo nghĩ lung tung.

Nhiên Đăng đang cho Tố Hàn Y ăn hành.

Nhiên Đăng cầm Càn Khôn Thước quất lia lịa vào mặt Tố Hàn Y:

- Nói mau, ngươi có phải là kẻ yếu không?

Tố Hàn Y bị đánh liên tục thụt lùi, máu phun ra. Năm thuộc hạ đứng bên cạnh không dám giúp gã.

Hình ảnh vô cùng quái dị, khiến người khó thể tưởng tượng Tố Hàn Y cũng là hùng chủ.

Khóe môi Thiên Mệnh Đại Đế co giật, tình hình này là đạp mặt Tố Hàn Y ngay trước toàn thiên hạ.

------oOo------

Chương 1070: Tư thái vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhiên Đăng quá đáng ghê.

- Đúng là hơi quá, nhưng sao ta cứ ngoác mồm cười?

- Ngày thường Tố Hàn Y ngang ngược bá đạo, rốt cuộc có người trị được hắn!

- Ha ha ha! Để xem sau này Tố Hàn Y còn dám vênh váo nữa không!

Trong khi chờ đợi Quỷ Cốc Tử, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương đến, tâm tình của Tần Quân rất thoải mái, cũng có hứng xem cuộc chiến hơn.

Tôn Ngộ Không tặc lưỡi lấy làm kỳ:

- Nhiên Đăng này thật thú vị.

Nhìn Nhiên Đăng nhét hành đối thủ khiến Tôn Ngộ Không thấy rất thú vị, thầm ghi nhớ thủ đoạn này, về sau y cũng sẽ nhục nhã kẻ địch như vậy.

Mới đã tay!

Dương Tiễn dở khóc dở cười, nhớ tới thủ đoạn Tần Quân dùng cho Huyền Thanh. So với Tần Quân thì Nhiên Đăng coi như có da mặt.

Nhiên Đăng ra dáng vẻ nghiêm sư quát:

- Nói mau! Ngươi có phải là kẻ yếu!?

Tay phải lão cầm Càn Khôn Thước quất lia lịa vào mặt Tố Hàn Y cực nhanh, buộc gã không ngừng lắc đầu, máu bay ra, khiến người không nỡ nhìn.

Tố Hàn Y muốn trả lời nhưng trong trạng thái này gã không mở miệng được. Đau đớn khó tả làm Tố Hàn Y choáng váng, nhưng thân thể bị Càn

Khôn Thước đẩy thụt lùi.

Các hùng chủ lắc đầu thở dài, khiêu chiến ai cũng không thể khiêu chiến Nhiên Đăng, tên này quá tàn nhẫn. Rõ ràng có thể nhẹ nhàng đánh bại Tố Hàn Y vậy mà dùng thủ đoạn như vậy, còn không bằng giết đối phương.

Sinh linh xem cuộc chiến càng lúc càng nhiều, họ quay quanh đài cửu đế hình thành vách tường cao mấy trăm trượng, vẫn không ngừng nhô lên cao, không thể đếm hết con số.

Tin Tư Mã Mộng Ma chết thảm đã truyền ra, kinh động mấy vực xung quanh.

Trong sinh linh mênh mông có vô số thám tử chuyên đưa tin cửu đế thiên hạ.

Ban đầu tin một hùng chủ mười hạng đầu thiên địa chết truyền ra, ngày càng nhiều cường giả không ngồi yên muốn xem tận mắt.

Cuối cùng Nhiên Đăng nể mặt Thiên Mệnh Đại Đế không đánh chết Tố Hàn Y, cho thuộc hạ của gã dìu xuống.

Nhiên Đăng cất Càn Khôn Thước, phủi tay nghênh ngang đi hướng lầu các của mình, vênh váo còn hơn Tố Hàn Y. Nhưng thực lực bày ra đó, ai dám xử lão?

Thiên Mệnh Đại Đế hỏi:

- Tiếp theo ai muốn khiêu chiến?

Đài cửu đế lặng im.

Thiên Mệnh Đại Đế không nói cụ thể quy tắc tranh giành cửu đế, chỉ cho người so đấu. Các hùng chủ không ngốc, không muốn đi lên tiêu hao thực lực.

Có một người đứng ra.

Là Kiếm Chủ!

Hoa Nhất Kiếm, Hạ Oán Dạ đi cùng, ba người rơi vào trong trận. Các hùng chủ bất an.

Không ai muốn đối chiến với Kiếm Chủ, huống chi Oán Vương còn đứng bên cạnh gã.

Thấy Oán Vương làm mặt Cửu U Âm Đế đen thui, ở trong lòng gã cái chết của Ưu Công Tử có một phần trách nhiệm của Oán Vương. Ưu Công Tử mời Oán Vương xuất thế vậy mà Oán Vương không bảo vệ gã cho tốt, Cửu U Âm Đế sẽ không bỏ qua.

Cửu U Âm Đế không chỉ hận Nhan Đế, còn hận lây Hạ Oán Dạ.

Kiếm Chủ nhìn quanh một vòng, tạm dừng trên người Hình Thiên nhưng rất nhanh dời đi. Tần Quân cười bí hiểm, hắn còn tưởng Kiếm Chủ tính kiếm Hình Thiên báo thù.

Nếu Kiếm Chủ làm vậy Tần Quân sẽ rất thất vọng, không sợ là ưu điểm nhưng vô tri là biểu hiện của kẻ yếu.

Kiếm Chủ chỉ vào một hùng chủ mà Tần Quân không quen, quát:

- Ngươi, xuống dưới!

Hùng chủ đó xanh mặt.

Sinh linh vây xem oanh động, tiếng ồn ào rung trời.

- Chậc, Đường Long hạng ba mươi sáu, có tiêu cục lớn nhất toàn thiên hạ, ít khi thấy hắn ra tay.

- Đụng phải Kiếm Chủ thì Đường Long tiêu đời.

- Nghe nói Đường Long có quan hệ với Mệnh Cơ các, không biết có thật không.

- Mệnh Cơ các quá bí ẩn, các chủ luôn không lộ mặt, thật tò mò rốt cuộc là thần thánh phương nào.

- Với tính cách của Kiếm Chủ chắc muốn khiêu chiến hết đối thủ hạng cao

hơn mình.

Các sinh linh thảo luận rôm rả, tuy Kiếm Chủ thua thảm trước Hình Thiên nhưng uy vọng vẫn rất cao.

Bao nhiêu kiếm tu xem Kiếm Chủ như mục tiêu cuối cùng, sinh linh nào dùng kiếm đều nghe về truyền kỳ của gã.

Trước khi Tần Quân vươn lên, nhân vật phong vân trong thiên hạ thì Thiên Mệnh Đại Đế số một, số hai là Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế còn không bằng gã. Vì Kiếm Chủ thích khiêu chiến cường giả toàn thiên hạ, không e sợ gì, có vô số người đi theo.

Đường Long cắn răng đứng dậy, bốn thuộc hạ bay theo gã vào trong trận. Hai tu sĩ và hai yêu vương, đều là Đại La cảnh.

Đối diện Kiếm Chủ, bọn họ trán rịn mồ hôi lạnh.

Kiếm Chủ nhẹ giọng nói:

- Ra tay đi!

Bảy thanh kiếm rung rung sau lưng Kiếm Chủ, khi Đường Long đến gần trăm thước thì kiếm ra khỏi vỏ hóa thành vô số bóng kiếm vắt ngang trên không trung trận pháp, lơ lửng trong không gian hơn chín ngàn thước, trận thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Các sinh linh phấn khởi, Đường Long sợ suýt ướt quần, bốn thuộc hạ của gã hai chân run cầm cập.

Kiếm Chủ không quan tâm biểu hiện của họ, ngoắc tay phải, vô số bóng kiếm hóa thành nước lũ đánh về phía Đường Long và bốn thuộc hạ.

Thanh thế rung trời, nguyên đài cửu đế rung rinh.

Đường Long hoảng sợ xoay người trốn:

- Trốn!

Nhưng vô ích, lũ bóng kiếm nhanh chóng đổ ập lên người Đường Long.

Diệt gọn, không chút bất ngờ.

Mặt Kiếm Chủ không biểu tình như đang làm chuyện không có gì lạ, khiến trăm vạn sinh linh hoan hô.

Tư thái cường giả của Kiếm Chủ đã trở lại.

Rất nhanh Kiếm Chủ thu về bóng kiếm, Đường Long toàn thân đẫm máu ngã xuống đất, bốn thuộc hạ vội nâng gã xuống.

Kiếm Chủ chỉ hùng chủ khác:

- Người kế tiếp là ngươi!

Lại một hùng chủ mà Tần Quân không biết.

Vô số bóng kiếm lơ lửng bên trên đài cửu đế.

Hùng chủ bị Kiếm Chủ chỉ vào đỏ mặt lúng túng nói:

- Ta nhận thua . . .

- Vậy ngươi.

- Không dám, Kiếm Chủ tiền bối mạnh hơn xa tại hạ, nên tại hạ không bêu xấu.

- Ngươi, đi lên.

- Xin tiền bối đừng làm nhục vãn bối, vãn bối thật sự không đánh lại tiền bối.

***

Nhìn Kiếm Chủ liên tiếp không chiến mà thắng, các hùng chủ sắc mặt liên tục thay đổi.

Thiên Mệnh Đại Đế bật cười, Kiếm Chủ vốn là ứng cử viên cửu đế trong lòng gã.

Tần Quân tặc lưỡi lấy làm lạ, Kiếm Chủ thật uy phong.

Hình Thiên khinh thường cười.

Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn nhìn ngứa tay muốn xông lên đại chiến một trận.

Kiếm Chủ liên tục khiêu chiến hơn mười vị, tất cả không dám ứng chiến.

Thiên Mệnh Đại Đế ngắt lời:

- Kiếm Chủ, ngươi lui xuống đi, sẽ không ai nhận lời ngươi.

Hùng chủ mạnh hơn Kiếm Chủ chắc chắn sẽ không lộ thực lực nhanh như vậy, hùng chủ yếu hơn gã cũng sẽ không tìm cái chết.

Kiếm Chủ rất nể mặt Thiên Mệnh Đại Đế, nhảy người mang theo Hoa Nhất Kiếm, Hạ Oán Dạ đáp xuống lầu các của mình.

Kiếm Chủ rời đi khiến vài hùng chủ rục rịch.

Một bóng người thuấn di xuất hiện chính giữa đài cửu đế.

------oOo------

Chương 1071: Không ai bì nổi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nheo mắt lẩm bẩm:

- Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi không ngồi yên mau vậy sao?

Người lên đài là Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất mặc áo vàng như lửa toát ra bá khí Yêu Hoàng, hai tay chắp sau lưng nhìn quét tất cả hùng chủ.

Đông Hoàng Thái Nhất kiệt ngạo nói:

- Ai dám chiến một trận với bản hoàng?

Đài cửu đế lặng ngắt như tờ.

Đông Hoàng Thái Nhất cuồng ngạo hỏi câu đó, các hùng chủ mất bình tĩnh.

So với Kiếm Chủ lúc trước thì Đông Hoàng Thái Nhất biểu hiện càng cuồng, không chỉ tên ai, hỏi một câu ai dám đi lên.

Bộ dáng mình vô địch thiên hạ!

Nhưng vì biểu hiện lúc Đông Hoàng Thái Nhất vào thành, khí thế giằng co với Hình Thiên ngày hôm qua khiến các hùng chủ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Các sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Yêu Hoàng kiêu ngạo quá đi!

- Hắn có tư cách đó, ngươi không thấy những hùng chủ sợ tái mặt sao?

- Tại sao Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng không ra tay?

- Ta muốn xem Tần Thánh Đế chiến với Yêu Hoàng!

- Ân oán ngày hôm qua sắp tái diễn?

Sinh linh các tộc tụ tập lại đã đột phá hai trăm vạn, vẫn đang không ngừng tăng lên. Người đến đều từ Kim Tiên cảnh trở lên, tu vi thấp chút không có lá gan đến.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất không ai bì nổi, ánh mắt Tần Quân lấp lóe, hắn đang suy xét có nên lên bây giờ không?

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất sâu không lường được, tốt nhất là quan sát một phen.

Huống chi chỉ mới bắt đầu, nếu Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất đấu ngươi chết ta sống ngược lại tốt cho hùng chủ khác.

Một tiếng hừ lạnh vang lên:

- Hừ!

Cửu U Âm Đế đạp hư không đi vào trận, không mang theo âm tướng, vì Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có một mình.

Tuy hôm qua Cửu U Âm Đế giật mình vì khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất nhưng gã không sợ, gã cần chứng minh bản thân, tẩy rửa vết nhơ lúc đại chiến hai giới Âm Dương. Cộng thêm Cửu U Âm Đế là thân thể cửu u, bất tử bất diệt, có thể làm Đông Hoàng Thái Nhất mệt chết, ít nhất gã nghĩ vậy.

Thấy Cửu U Âm Đế bay tới, khóe môi Đông Hoàng Thái Nhất cong lên khinh thường.

Người Cửu U Âm Đế toát ra các cửu u long khí, cửu u long khí biến dài ngàn thước vặn vẹo sau lưng gã:

- Yêu Hoàng? Bổn tọa xem thử ngươi mạnh đến đâu!

Gió thổi vù vù, các sinh linh hồi hộp nhìn.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khinh miệt, thậm chí không đáp lại Cửu U Âm Đế, thái độ ngạo tới nỗi Tần Quân tặc lưỡi.

Tần Quân cảm thán rằng:

- Đông Hoàng Thái Nhất đang dùng sinh mệnh ra oai.

Năm Thần Ma cũng gai mắt Đông Hoàng Thái Nhất, cái bộ dạng cao ngạo của tên này rất đáng đánh.

Thiên Mệnh Đại Đế lắc đầu cười nói:

- Yêu này tâm tính cao ngạo thế tục hiếm thấy.

Đế Nữ trợn trắng mắt nhủ thầm:

- Trên đời này có ai ngạo hơn ngài?

Cửu U Âm Đế nhìn biểu tình của Đông Hoàng Thái Nhất thì rất giận, thúc đẩy cửu u long khí lao hướng Đông Hoàng Thái Nhất. Mấy chục con cửu u long khí dài ngàn thước gầm rống xông lên, dấy lên từng đợt gió rít. May có pháp trận ngăn cản, không thì chẳng biết có bao nhiêu sinh linh bị hất bay ra.

Đông Hoàng Thái Nhất không lùi còn tiến lên, giơ cao tay phải thành vuốt xé cửu u long khí lao tới:

- Tài mọn!

Cảnh tượng rất đồ sộ, tốc độ của Đông Hoàng Thái Nhất siêu mau, như mũi tên nhọn xé cửu u long khí vặn vẹo xông đến, gã tính một móng vuốt đánh chết Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế hết hồn, không ngờ có người tay không đỡ cửu u long khí của gã.

Nên biết cửu u long khí có kèm tính ăn mòn, vật sống dám đón đỡ tuyệt đối là tìm cái chết.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất dễ dàng làm được, cảnh này khiến người hiểu biết cửu u long khí bị rung động.

Mái tóc dài bay rối, Đông Hoàng Thái Nhất cười ngông cuồng:

- Con kiến cũng dám xưng đế!

Chớp mắt Đông Hoàng Thái Nhất đến trước mặt Cửu U Âm Đế, gã muốn trốn nhưng không kịp.

Bùm!

Đông Hoàng Thái Nhất giơ đùi phải đạp ngực Cửu U Âm Đế, lực lượng khó tả khiến ý thức của gã trống rỗng, máu chảy ngược phun ra khỏi miệng vắt ngang không trung.

Xôn xao!

Hơn hai trăm vạn sinh linh xem cuộc chiến sôi trào, vẻ mặt gặp quỷ.

Đó là Cửu U Âm Đế!

Từng là hạng hai thiên hạ, nay là hùng chủ hạng ba!

Vậy mà không chịu nổi một kích trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

- Ui, ta bị hoa mắt?

- Đó còn là Cửu U Âm Đế sao? Hay họ bắt tay nhau lừa chúng ta?

- Yêu Hoàng mạnh dữ vậy?

- Bá đạo ghê, hèn gì hắn cuồng đến thế.

- Không thể nào! Đó là Cửu U Âm Đế!

Tiếng hét chói tai rung trời làm Tần Quân điếc tai, hắn không ngạc nhiên trước kết quả này.

Cửu U Âm Đế còn chưa đến Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ, muốn đấu với Đông Hoàng Thái Nhất như trứng chọi đá.

Đông Hoàng Thái Nhất ngửa đầu cuồng cười:

- Bản hoàng là vô địch!

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, cách mấy ngàn thước ánh mắt giao nhau, không khí như đông lại.

Đám hùng chủ trợn mắt há hốc mồm. Kiếm Chủ, Viêm Hoàng rung động. Hai người biết thực lực của Cửu U Âm Đế ngang ngửa với họ, Cửu U Âm Đế còn bị gục trong một nốt nhạc, nghĩa là Kiếm Chủ, Viêm Hoàng sẽ không đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất.

Cửu U Âm Đế nằm dưới đất mắt trống rỗng, trên mặt tràn đầy máu tươi,

còn chưa tỉnh táo lại.

Hạ Oán Dạ ở bên cạnh Kiếm Chủ siết chặt hai nắm tay:

- Âm Dế bị thua như vậy . . .

Nhìn Cửu U Âm Đế rơi vào cảnh này trong lòng Hạ Oán Dạ rất tức giận, gã thù Cửu U Âm Đế vì Lý Liên Ưu, nhưng hai người trước kia là bằng hữu thân thiết, cùng nhau nổi lên, đi qua mấy trăm năm, sống chết có nhau. Trong lòng Hạ Oán Dạ tin tưởng Cửu U Âm Đế chỉ có thể chết trong tay gã, ai dám giết Cửu U Âm Đế sẽ là kẻ thù của gã.

Nhưng đối mặt Đông Hoàng Thái Nhất mạnh mẽ, tạm thời Hạ Oán Dạ không dám đứng ra.

Hạ Oán Dạ nghiến răng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, thầm nghĩ:

- Oán Thần, ngươi có nắm chắc đối phó hắn không?

Nay Hạ Oán Dạ đã hợp nhất với Oán Thần, miễn Oán Thần muốn thì có thể tùy thời chiếm lấy cơ thể gã.

Một lúc lâu sau Oán Thần trả lời:

- Không chắc chắn mười mươi.

Con ngươi Hạ Oán Dạ co rút.

Hai âm tướng vội bay vào trận dìu Cửu U Âm Đế xuống.

Đông Hoàng Thái Nhất đáp xuống đất nhếch mép cười hỏi:

- Còn ai nữa?

Đám hùng chủ lặng im, không dám đứng ra.

Hình Thiên trầm giọng nói:

- Quá cuồng vọng!

Hình Thiên siết chặt hai nắm tay, gã rất muốn ra tay. Thảm kịch kiếp thứ nhất còn in sâu trong óc Hình Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất là một trong những kẻ thù gã phải giết bằng được, đứng sau Hoàng Đế.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đừng nóng lòng, chúng ta sớm muộn gì sẽ đánh với Đông Hoàng Thái Nhất.

------oOo------

Chương 1072: Khiêu chiến đại đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt Tần Quân sâu thẳm nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Rốt cuộc sắp lộ mũi nhọn?

Đây mới là Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng Tần Quân.

Trước tiên giáng lâm Huyền Đương đại thế giới, Đông Hoàng Thái Nhất ẩn giấu thực lực, Tần Quân không hiểu tại sao gã làm như vậy. Bây giờ xem ra có lẽ vì phá trời mà Thiên Mệnh Đại Đế nói.

Một bóng người từ chân trời bay đến, thân hình vạm vỡ, mái tóc bạc bay bay, người khoác áo màu xám, là Diệt Thế Yêu Đế.

Sau khi Diệt Thế Yêu Đế bị Thiên Tuyển Phủ, Sở Câu Hoài hợp tác đánh lui thì thiên hạ không còn tin tức của gã, tựa như gã đã bốc hơi khỏi trần gian.

Lúc này Diệt Thế Yêu Đế chạy đến đài cửu đế.

Diệt Thế Yêu Đế lẩm bẩm:

- Rốt cuộc chạy tới!

Khóe môi Diệt Thế Yêu Đế nhếch lên cảm giác dữ tợn như mãnh thú hồng

hoang. So với lúc mới xuất thế thì hơi thở của Diệt Thế Yêu Đế ẩn giấu đi, nhưng ánh mắt càng hung ác.

Diệt Thế Yêu Đế nhìn hơn hai trăm vạn sinh linh xoay quanh đài cửu đế, gã hơi giật mình, không ngờ cửu đế thiên hạ hấp dẫn nhiều sinh linh vây xem như vậy. Diệt Thế Yêu Đế nhìn quanh, lục tục có người bay tới đài cửu đế.

Diệt Thế Yêu Đế lẩn vào biển sinh linh, gã muốn chen lên đằng trước nhất, với thực lực bá đạo của gã thì không ai cản được.

Diệt Thế Yêu Đế mới vẹt người ra bỗng nghe giọng Hắc Điệp Tiên Tử vang bên tai:

- Là ngươi!

Diệt Thế Yêu Đế rùng mình, bản năng dừng lại xoay người nhìn.

Trông thấy Hắc Điệp Tiên Tử, con ngươi Diệt Thế Yêu Đế co rút run giọng nói:

- Tại sao là nàng?

Đông Hoàng Thái Nhất đứng trong đài cửu đế, không người dám ứng chiến.

Thiên Mệnh Đại Đế mở miệng nói:

- Yêu Hoàng, ngươi xuống dưới trước đi, tạm thời không có hùng chủ muốn so cao thấp với ngươi.

Giọng Thiên Mệnh Đại Đế bình thản, dù biết Đông Hoàng Thái Nhất hạ gục Cửu U Âm Đế trong một nốt nhạc thì mặt gã vẫn không đổi sắc, vì gã cũng có thể nhẹ nhàng đánh bại Cửu U Âm Đế.

Cái tên thiêu kiêu số một gần mười vạn năm không phải thổi phồng. Từ vài vạn năm trước Thiên Mệnh Đại Đế đã vượt xa đám hùng chủ cái thế như Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng. Với thiên phú của Thiên Mệnh Đại Đế sẽ kéo rộng khoảng cách với đám hùng chủ Cửu U Âm Đế, huống chi gã còn là nhân vật chính thiên địa.

Khí vận của gã cao đến nỗi đương thời không người sánh kịp, là loại người trời thương ra ngoài đi dạo có thể đụng tới cơ duyên.

Đông Hoàng Thái Nhất xoay người, liếc xéo Thiên Mệnh Đại Đế:

- Vậy ngươi dám chiến với bản hoàng không?

Tất cả sinh linh hít thở dồn dập.

Hội trăm hùng mới bắt đầu bao lâu? Có hùng chủ dám khiêu chiến Thiên Mệnh Đại Đế?

Nhưng vì Đông Hoàng Thái Nhất biểu hiện rất kinh thế hãi tục, có lẽ gã thật sự có thể so cao thấp với Thiên Mệnh Đại Đế.

Đám sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Kích động ghê, thì ra Yêu Hoàng cuồng như vậy!

- Dám khiêu chiến đại đế, hắn muốn chết sao!

- Đại đế là đệ nhất nhân đương thời, không thể nghi ngờ!

- Sao ta cảm thấy Yêu Hoàng sắp nghịch thiên?

- Yêu Hoàng! Hình Thiên! Thái Thượng Lão Quân! Bồ Đề Tổ Sư! Vị trí của đại đế sắp không giữ được rồi!

Các thám tử dùng phép thuật liên tiếp truyền tin ngay, vô số chùm sáng bay hướng chân trời. Có pháp lực hình thành bồ câu đưa tin, sâu đưa tin, thủ đoạn truyền tin đủ loại.

Đông Hoàng Thái Nhất mạnh mẽ tuyên chiến, tất cả hùng chủ cùng nhìn Thiên Mệnh Đại Đế.

Dáng vẻ Thiên Mệnh Đại Đế vẫn bình thản, gã lười biếng nằm trên tháp nhẹ nhàng nói:

- Về sau ngươi và ta sẽ có trận chiến, gấp làm gì?

Thái độ hời hợt nổi bật Đông Hoàng Thái Nhất rơi vào thế yếu.

Mặc ngươi la ó, ta không để vào mắt.

Các sinh linh lặng xuống, nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chằm chằm.

Đông Hoàng Thái Nhất đã chứng minh thực lực của mình, nếu gã chiến với Thiên Mệnh Đại Đế sẽ phá vỡ cân bằng hội trăm hùng. Vì hai người đều có thể trở thành cửu đế, sớm đụng độ sẽ có lợi cho một số hùng chủ thực lực không tốt.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khẽ, đạp bước hư không trở về lầu các của mình.

Tuy không nói một lời nhưng gã đã biểu lộ thái độ.

Kỳ Lang Vương nghiến răng thì thào:

- Lại một vị tuyệt đối không thể chọc vào.

Dám khiêu chiến Thiên Mệnh Đại Đế ở trong mắt Kỳ Lang Vương thì Đông Hoàng Thái Nhất là tên điên, loại cường giả này tuyệt đối không thể chọc vào.

Nạp Lan Tây điện chủ Hoàng Hôn Điện ở lầu các bên cạnh đổ mồ hôi ròng ròng, vinh diệu của sáu điện ba địa đã thật sự trôi xa.

Tương lai thuộc về cửu đế thiên hạ.

Lại có hùng chủ lên đài khiêu chiến hùng chủ thứ hạng thấp, không nghiền áp như trận trước nhưng chiến đấu cũng rất hấp dẫn. Các loại phép thuật thần thông thi triển ra, đám sinh linh hưng phấn xem.

Quan sát chiến đấu cũng là một loại lĩnh ngộ.

Không lâu sau Diệt Thế Yêu Đế bay hướng Tần Quân, Hình Thiên ngoái đầu liếc thấy định đánh người. Tần Quân thấy kịp lúc, không thì Diệt Thế Yêu Đế đã bị Hình Thiên xé sống.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Tại sao là ngươi?

Diệt Thế Yêu Đế báo thù Thiên Tuyển Phủ làm thiên hạ kinh động, còn dẫn Sở Câu Hoài tìm đến Thiên Đình Đại Tần. Bởi vậy Tần Quân không có nhiều hảo cảm với gã.

Diệt Thế Yêu Đế đáp xuống lầu các, quỳ một gối hướng Tần Quân:

- Mạt tướng đến trợ giúp bệ hạ một tay!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Thu phục Diệt Thế Yêu Đế. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân ngây người, hôm nay đúng là ngày gặt nhiệm vụ.

Hệ thống đã biểu minh thành công thu phục thì Diệt Thế Yêu Đế đúng là thật lòng thật dạ.

Tần Quân không đứng dậy, bình tĩnh phất tay nói:

- Đứng lên đi, hãy nói trong thời gian này ngươi đi đâu.

Diệt Thế Yêu Đế xuất hiện khiến nhiều hùng chủ chú ý, nhưng không nhiều người biết mặt Diệt Thế Yêu Đế.

Thiên hạ đồn Diệt Thế Yêu Đế xuất thế, nhưng gã đứng trước mặt bọn họ mà ít ai nhận ra. Vì phàm linh không đến gần khu vực Thiên Tuyển Phủ.

Cơ Như Ý run rẩy, mắt tràn đầy khó tin:

- Đó là . . .!

Cơ gia cung phụng Cơ Vĩnh Sinh, có tranh vẽ Diệt Thế Yêu Đế nên Cơ Như Ý nhận ra ngay.

Chiến Thần chuyển thế, Yêu Đế hàng phục!

Cơ Như Ý lập tức quyết định:

- Không được, sau này phải theo sát bước chân Tần Thánh Đế!

Cơ Như Ý có xúc động muốn đầu vào Tần Quân, nhưng nhớ lúc trước đã ước hẹn với hắn, gã đành bình ổn tâm tình lại.

Cơ Như Ý không có chút bứt rứt khi quyết định đầu vào Tần Quân, dù sao là thủy tổ của gã.

Nếu là lúc trước chắc chắn Cơ Như Ý sẽ băn khoăn, nhưng trải qua hội trăm hùng thì gã tin sau này không ai dám trào phúng gã nhận tổ, vì Tần Quân sẽ chứng minh bản thân trong hội trăm hùng.

------oOo------

Chương 1073: Truyền thừa của Cơ gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đài cửu đế tiếp tục chiến đấu, Tần Quân nghe Diệt Thế Yêu Đế kể chuyện.

Diệt Thế Yêu Đế nhẹ giọng nói:

- Trận đại chiến đó làm ta bị thương nặng, sau khi chạy thoát ta một đường trốn tránh, cuối cùng quay về một chỗ cũ dưỡng thương. Bây giờ vết thương đã lành, thực lực cũng trở lại.

Ánh mắt Diệt Thế Yêu Đế đầy cuồng nhiệt nhìn Tần Quân.

Chiến Thần trở về!

Diệt Thế Yêu Đế nhớ lại lời hẹn với Chiến Thần, máu trong người gã sôi sục lên.

Biểu tình Tần Quân kỳ lạ:

- Chỗ cũ?

Mười ba vạn năm đã qua, chỗ cũ của ngươi vẫn còn?

Tần Quân chú ý một điều là thực lực của Diệt Thế Yêu Đế đang phục hồi, tức là gã còn chưa đến đỉnh cao.

Hèn gì Cơ Vĩnh Sinh mạnh như vậy mà Diệt Thế Yêu Đế, đại tướng số một dưới tay y lại không làm thịt Sở Câu Hoài được.

Diệt Thế Yêu Đế cười nói:

- Đó là một tiểu thế giới, ngày sau ta sẽ dẫn ngài đi.

Không lẽ là tiểu thế giới của Thánh Đình?

Tần Quân nổi hứng đang định hỏi tiếp, bỗng từ đài cửu đế truyền đến tiếng quát:

- Cơ Như Ý, xuống dưới đi! Ta muốn xem thử Cơ gia trong truyền thuyết có danh xứng với thực không!

Thanh âm tràn ngập trào phúng, Tần Quân quay đầu nhìn. Một nam nhân mặc áo gấm màu đen vằn đỏ đứng giữa đài cửu đế.

Các hùng chủ tò mò. Làm thế gia cổ xưa số một, Cơ gia được thiên hạ công nhận là mạnh, vậy mà có người dám buông lời ngông cuồng.

Huống chi Tần Quân thủy tổ của Cơ gia chuyển thế đang có mặt.

Hùng chủ bí ẩn nhe răng cười hỏi:

- Như thế nào? Cơ Như Ý không dám?

Áo gấm màu đen vằn đỏ, mái tóc dài nửa trắng cột sau đầu, mặt có vết sau bị phỏng khiến gã trông rất kinh dị.

Bị khiêu khích, Cơ Như Ý xanh mặt, đập bàn đứng dậy:

- Hạng trộm cướp cũng dám khiêu chiến với Cơ gia ta!

Có Tần Quân ở Cơ Như Ý không sợ ai hết.

Cơ Như Ý nhảy người vào trận, không mang theo trưởng lão Cơ gia, vì một mình gã đã đủ.

Đám sinh linh bàn tán xôn xao:

- Người đó hình như là Quách Khôi hạng tám mươi bảy trên Hùng Chủ bảng, nghe nói trong người có một nửa huyết mạch chủng.

- Quách Khôi? Không nổi tiếng lắm.

- Ở các vực phía đông Quách Khôi có uy vọng khá lớn, nhưng cá tính trầm ổn nội liễm, sao bây giờ ngông cuồng vậy?

- Có gì đâu, Yêu Hoàng điệu thấp còn dám khiêu chiến đại đế mà.

- Bây giờ là lúc thời đại cũ mới luân phiên, những hùng chủ che giấu mũi nhọn sẽ không giữ sức nữa.

Cơ Như Ý rất nổi tiếng, nếu thế gia số một mà bị đánh bại thì vui rồi.

Huống chi Tần Quân có quan hệ dây mơ rễ má với Cơ gia.

Nhiều sinh linh âm thầm quan sát biểu tình của Tần Quân, thấy hắn đang nhìn Quách Khôi, bọn họ thầm tội nghiệp cho gã.

Quá cuồng vọng luôn là tự tìm đường chết.

Quách Khôi nhe răng cười nói:

- Giết ngươi trước sau đó diệt Cơ gia của ngươi!

Hai tay Quách Khôi toát ra pháp lực màu đen nhanh chóng ngưng tụ thành hai thanh kiếm đen, giẫm chân phải, vang tiếng nổ, sau đó gã như hồn ma xông hướng Cơ Như Ý.

Cơ Như Ý khinh thường cười, giơ hai tay lên. Bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay quanh người gã, chúng nó có màu đen, xoay vù vù.

Tần Quân nhướng mày, không ngờ Cơ Như Ý đã luyện Đại Đạo Sinh Thiên Luân đến đệ tứ trọng.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân có thể công và thủ, cực kỳ cao thâm, mỗi đột phá một tầng là sẽ ngưng tụ một Đại Đạo Sinh Thiên Luân, có tổng cộng chín tầng.

Tần Quân hỏi thầm:

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi chỉ lưu truyền lại Đại Đạo Sinh Thiên Luân sao?

Về tấn công thì Đại Chu Thiên Chưởng có hiệu quả hơn, Đại Đạo Sinh Thiên Luân phần nhiều là phòng ngự. Cơ Như Ý vừa ra tay đã dùng Đại Đạo Sinh Thiên Luân chứ không phải Đại Chu Thiên Chưởng, Tần Quân đâm ra nghi ngờ Cơ gia có biết Đại Chu Thiên Chưởng không.

Cơ Vĩnh Sinh giải thích rằng:

- Đúng là ta để lại một quyển cách tu luyện Đại Đạo Sinh Thiên Luân. Đại Chu Thiên Chưởng quá huyền diệu, nếu như truyền xuống sợ là nguyên Huyền Đương đại thế giới sẽ nghênh đón hạo kiếp.

Thần thông có thể hấp thu pháp lực của địch thật nghịch thiên, nếu tinh thông Đại Chu Thiên Chưởng thì không cần lo bị cạn kiệt pháp lực.

Lúc trước Cơ Vĩnh Sinh dựa vào Đại Chu Thiên Chưởng đại chiến năm trăm năm với vô số thần tiên.

Bùm!

Quách Khôi bị bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân chồng lên nhau đánh bay ra mấy trăm thước. Quách Khôi nhanh chóng ổn định thân hình, song kiếm giao thác chém ra, kiếm khí tung hoành tàn phá, đánh vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Lực lượng khủng bố đẩy Cơ Như Ý liên tục lùi, gã trợn to mắt biểu tình khó tin.

- Sao có thể như vậy?

Lòng Cơ Như Ý dậy sóng thần, từ khi nào Quách Khôi mạnh như vậy?

Nếu nhìn gần thì sẽ thấy hai tay Cơ Như Ý run nhẹ.

Quách Khôi cười gằn, lại lao vào Cơ Như Ý.

Cơ Như Ý không dám sơ sẩy nữa, gã vỗ chưởng, một bàn tay to màu xanh ngưng tụ, to trăm thước đụng vào Quách Khôi.

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

- Chẳng phải ngươi nói không truyền Đại Chu Thiên Chưởng sao?

Cơ Vĩnh Sinh tức giận nói:

- Đó mà là Đại Chu Thiên Chưởng gì, chỉ có hình!

Trước bao cặp mắt nhìn chăm chú, Quách Khôi nhẹ nhàng chém tan bàn tay to màu xanh, thế không thể đỡ xông hướng Cơ Như Ý.

Nhiều hùng chủ rung động nhìn.

Quách Khôi chiếm ưu thế!

Đông Hoàng Thái Nhất châm chọc cười:

- Muốn giấu trời qua biển?

Đám yêu vương khó hiểu nhưng không dám hỏi.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày, không biết suy nghĩ cái gì.

Viu viu viu!

Quách Khôi vung kiếm nhanh, song kiếm như gió để lại tàn ảnh chém Đại Đạo Sinh Thiên Luân, đánh Cơ Như Ý bất lực lùi lại.

Cơ Như Ý cắn răng thầm nghĩ:

- Sao tên này mạnh như vậy được?

Quách Khôi cuồng bạo làm Cơ Như Ý hoàn toàn không đỡ được.

Bị hùng chủ thứ hạng thấp hơn mình nhiều nghiền áp khiến lòng Cơ Như Ý rực cháy lửa giận.

Diệt Thế Yêu Đế trầm giọng nói:

- Tên này có gì lạ.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư cũng kinh ngạc nhìn Quách Khôi.

Các trưởng lão Cơ gia rất căng thẳng, bọn họ không hy vọng gia chủ bị thương nặng hay thậm chí chết.

Đám sinh linh hưng phấn thảo luận:

- Quách Khôi uống lộn thuốc? Lợi hại dữ vậy?

- Ta không tin, Quách Khôi này là giả đi?

- Mạnh ghê, Cơ Như Ý sắp thua rồi!

- Lại một hùng chủ mười hạng đầu sắp chết?

- Đảo điên nhận biết, thì ra cường giả thật sự luôn ẩn núp.

Cơ gia thường bá đạo ngang ngược, không nhiều sinh linh thích bọn họ, cho nên trông thấy Cơ Như Ý sắp thất bại thì đám sinh linh xem cuộc chiến chỉ thấy hưng phấn hơn.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, không biết vì sao hắn cảm nhận hơi thở quen thuộc từ người Quách Khôi, dường như đã gặp ở đâu rồi. Tần Quân nhìn ra được Quách Khôi từng đòn sát chiêu không chút nương tình, rõ ràng muốn giết Cơ Như Ý.

------oOo------

Chương 1074: Hình Thiên bá đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

May mắn Cơ Như Ý có Đại Đạo Sinh Thiên Luân bảo vệ nên tạm thời không đáng lo.

Tần Quân dặn dò Hình Thiên:

- Nếu Cơ Như Ý gặp nguy hiểm ngươi hãy ra tay.

Hắn dù gì lén kết minh với Cơ Như Ý, không thể nhìn gã chết thảm được.

Hình Thiên trầm giọng nói:

- Tuân lệnh!

Hình Thiên nhìn Quách Khôi chằm chằm, mắt lóe tia nghi hoặc. Gã cảm giác trong người Quách Khôi giấu thứ cường đại nào đó.

Cơ Như Ý nhanh chóng khống chế một Đại Đạo Sinh Thiên Luân bao lấy Quách Khôi không cho gã nhúc nhích.

Quách Khôi cười nói:

- Thần thông không tệ.

Dứt lời hai thanh kiếm đen pháp lực chém lung tung chớp mắt đánh tan Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Cơ Như Ý lộ biểu tình khủng hoảng.

Tại sao tên này càng chiến càng mạnh?

Quách Khôi sẽ không giải thích, thân hình hóa thành mấy chục tàn ảnh từ bốn phương tám hướng lao vào Cơ Như Ý, gã nhìn hoa cả mắt không phân biệt được ai là thật là giả.

Phập!

Kiếm đen đâm vào ngực Cơ Như Ý, máu phun ra dọc mũi kiếm. Ánh mắt hai người giao nhau, khuôn mặt Cơ Như Ý tức giận và không cam lòng, Quách Khôi thì cười dữ tợn tựa như kiếm ma.

Cơ Như Ý thua.

Quách Khôi giơ tay trại muốn dùng thanh kiếm khác cắt đầu Cơ Như Ý:

- Chết đi!

Hình Thiên nhìn chằm chằm lập tức ném Càn Thích vào trận pháp. Nhìn như không thể phá vỡ trận pháp nhưng bị Càn Thích đập thủng lỗ hỏng, Càn Thích xoay tròn chém vào Quách Khôi. Quá trình rất nhanh, các sinh linh không kịp phản ứng.

Kiếm của Quách Khôi chưa chém xuống, gã cảm nhận nguy hiểm từ sau lưng ập đến, bản năng xoay người né tránh. Càn Thích chặt đứt kiếm đến của gã, Càn Thích đập nứt nền bạch ngọc giữa hai người.

Ong ong ong ong ong!

Cán búa vì sức mạnh quá lớn nên rung bần bật, Quách Khôi hết hồn đổ mồ hôi lạnh ròng ròng. Cơ Như Ý thấy kinh tâm động phách.

Nhát búa vừa rồi khiến hai người cảm giác cái chết cách mình rất gần.

Đài cửu đế yên tĩnh, các hùng chủ quay đầu nhìn Hình Thiên, mắt tràn đầy kiêng dè. Đông Hoàng Thái Nhất nở nụ cười kỳ dị. Mặt Thiên Mệnh Đại Đế không biểu tình. Mắt Kiếm Chủ lóe tia sáng lạnh. Viêm Hoàng đăm chiêu.

Quách Khôi xoay người tức giận hỏi:

- Tần Thánh Đế, ngươi làm vậy là sao?

Tần Quân tự tiện cho Hình Thiên can thiệp cuộc so tài là phá hỏng quy tắc.

Khuôn mặt Tần Quân bình tĩnh nói:

- Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng.

Đám sinh linh sặc nước miếng.

Lúc trước ngươi giết Tư Mã Mộng Ma sao không nghĩ đến câu nói này?

Khóe môi Thiên Mệnh Đại Đế co giật.

Tiểu tử này thật là da mặt dày như tường thành.

Quách Khôi lạnh lùng hỏi:

- Vậy sao lúc trước ngươi không bỏ qua cho Tư Mã Mộng Ma?

Một số hùng chủ thầm kính nể Quách Khôi. Tên này thực lực mạnh, lá gan cũng lớn, dám phản bác Tần Thánh Đế.

Tuy Tần Thánh Đế không khiêu khích Thiên Mệnh Đại Đế nhưng trong mắt các hùng chủ thì Tần Thánh Đế cuồng nhất trong đám.

Tên này không sợ trời không sợ đất, dám oanh sát hùng chủ tốp mười hồn phi phách tán, rất hung tàn.

Tần Quân nhướng mày nói:

- A? Ngươi không phục? Vậy Hình Thiên sẽ ứng chiến thay trẫm!

Hình Thiên biết rõ tính tình của Tần Quân lập tức xông vào trận, thân hình nhanh như chim ưng.

Xôn xao!

Thiên địa sôi trào, Tần Thánh Đế quá bá đạo!

Quách Khôi biểu tình cực kỳ khó xem. Cơ Như Ý bị đâm thủng ngực vội lùi lại, lúc này không rảnh lo mặt mũi. Cơ Như Ý thầm cảm kích Tần Quân, khoảnh khắc vừa rồi gã cứ ngỡ mình chết chắc, tìm được đường sống trong chỗ chết là một trong những việc may mắn nhất đời người.

Hình Thiên đạp hư không chậm rãi đi tới, nhìn xuống Quách Khôi, nhẹ nhàng hỏi:

- Ngươi, muốn chết như thế nào?

Tuyệt đối miệt thị!

Hơn hai trăm vạn sinh linh hô hấp dồn dập, nhiệt huyết sôi trào.

Hình Thiên ít khi ra tay nhưng lần nào cũng mạnh mẽ vô cùng, như thể trong thiên hạ không ai có thể ngăn được gã.

Các sinh linh bàn tán xôn xao, có người ôm bụng cười, có người tôn sùng, có người khủng hoảng lo lắng.

- Quá kiêu ngạo! Ta thích!

- Hình Thiên, nghe cái tên là biết hắn cuồng cỡ nào rồi.

- Quách Khôi xem như đạp trúng đinh.

- Đánh bại Cơ Như Ý là đủ rồi, hắn còn muốn khiêu khích Tần Thánh Đế, chưa được gì đã chết trước.

- Ha ha ha! Ta thích Tần Thánh Đế mạnh mẽ như vậy.

- Thích? Chờ Tần Thánh Đế thành một trong cửu đế thiên hạ sẽ loạn!

Thiên Mệnh Đại Đế mặt không biểu tình, như không thấy hành động ngang nhiên phá rối quy tắc của Tần Quân.

Đế Nữ không nhìn được, hỏi:

- Không lẽ đại đế để mặc cho hắn làm càn?

Trong mắt Đế Nữ thì Tần Quân đang khiêu khích điểm giới hạn của Thiên Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế cười cười không đáp. Đế Nữ đã hiểu ý gã, nàng cắn môi khó chịu nhìn Tần Quân.

Quách Khôi hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ta muốn xem ngươi mạnh đến cỡ nào!

Quách Khôi lại biến thành mấy chục tàn ảnh xông hướng Hình Thiên, tốc độ siêu mau, chớp mắt vượt qua vài trăm thước.

Tần Quân nheo mắt.

Tên này dám trực diện Hình Thiên? Bị ngu hay vì có vũ khí bí mật?

Hình Thiên khinh thường. Quách Khôi từ các hướng xông tới, Hình Thiên nhẹ nhàng giơ nắm đấm, không có động tác hoa mỹ, đơn giản đấm ra một đấm.

Thoáng chốc lực lượng đáng sợ từ trong im lặng bùng nổ, chấn vỡ không gian. Các tàn ảnh Quách Khôi bị đánh tan, cơn gió cuồng bạo chấn trận pháp bao phủ đài cửu đế dao động.

Quách Khôi biến sắc mặt nói:

- Cái này . . .!

Quách Khôi chưa kịp phản ứng ý thức đã rơi vào hỗn độn, áo gấm rách toạc, máu tràn ra ngoài người. Quách Khôi như mũi tên nhọn đụng vỡ trận pháp rơi xuống mặt đất.

Toàn trường yên tĩnh.

Con ngươi Thiên Mệnh Đại Đế co rút. Trận pháp mạnh nhất Thiên Mệnh Điện mà như không có gì trước mặt Hình Thiên.

Đông Hoàng Thái Nhất cười cợt nói nhỏ:

- Ngày càng thú vị.

Hình Thiên chậm rãi rút tay về, không thèm nhìn hướng Quách Khôi rơi xuống, gã xoay người bay về chỗ Tần Quân.

Tùy ý một đấm kết thúc chiến đấu, lúc trước Quách Khôi còn đại phá thần uy nay sống chết không rõ.

Nhớ lại cú đấm vừa rồi các sinh linh rất sợ, thật khó tưởng tượng Quách Khôi còn sống.

Đài cửu đế tĩnh lặng, Tần Quân ngông nghênh phá hoại quy tắc như thế chẳng lẽ không sợ chọc giận Thiên Mệnh Đại Đế?

Các hùng chủ nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, bọn họ cần một lời giải thích, miễn cho lần sau so đấu Hình Thiên lại ném một búa vào, tưởng tượng đã thấy sợ.

Nhìn Hình Thiên bay về, mắt Diệt Thế Yêu Đế đầy kiêng dè, Hình Thiên mạnh mẽ như thế làm gã nhớ tới Cơ Vĩnh Sinh.

Diệt Thế Yêu Đế cau mày thầm nghĩ:

- Người này có lai lịch gì?

Không lẽ qua mười vạn năm gã đã không theo kịp bước chân thời đại?

Thiên Mệnh Đại Đế mở miệng nói:

- Thánh Đế, không được tự tiện quấy nhiễu so đấu nữa, nếu không gạch bỏ tư cách tranh cửu đế!

------oOo------

Chương 1075: Thạch Cảm Đương đấu với Diệt Thế Yêu Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngữ điệu chất chứa sắc lạnh, hành động của Tần Quân đã chọc giận Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân cười cười không đáp, trong hội trăm hùng lần này hắn cũng tính đạp lên Thiên Mệnh Đại Đế, nên hắn không sợ gã. Nhưng Tần Quân không phản bác lại, hắn vốn không muốn quấy nhiễu so đấu, để đám tôm tép tự tàn sát nhau trước đi.

Thấy Tần Quân yên phận, các hùng chủ thở phào một hơi.

Quả nhiên!

Vẫn là Thiên Mệnh Đại Đế có sức uy hiếp, trấn bất cứ ai.

Rất nhanh lại có hùng chủ lên đài khiêu chiến, hội trăm hùng tiếp tục diễn ra.

Ngoài vài dặm cỏ vụn bay đầy, Quách Khôi người đẫm máu nằm trong hố, tứ chi đã gãy xương, nhìn thấy ghê người.

Mắt Quách Khôi trợn trắng, người co giật hấp hối.

Một thanh âm như có như không truyền ra từ người Quách Khôi, nhưng miệng gã không mấp máy:

- Chết tiệt . . .

Một bóng người từ chân trời bay tới, mặc giáp thanh đồng, dáng người khôi ngô, khuôn mặt thô kệch, đầu đội mũ sắt trông như thần tướng.

Nam nhân vạm vỡ lẩm bẩm:

- Phía trước là hội trăm hùng?

Nam nhân là Thạch Cảm Đương, vì có tu vi Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ nên gã giáng lâm rất nhanh, trực tiếp tới trợ giúp Tần Quân.

Thạch Cảm Đương lẩn vào đám đông sinh linh. Lúc này sinh linh xem cuộc chiến đã đến ba trăm vạn, nhìn từ trên cao vẫn có sinh linh lục tục kéo đến, hơi thở tụ lại với nhau khiến mây lôi kéo đến che lấp mặt trời.

Tần Quân không chú ý thấy Thạch Cảm Đương đến, hắn đang cười nói với Diệt Thế Yêu Đế.

- Thế nào? Hình Thiên của trẫm rất mạnh đúng không?

Được Tần Quân khích lệ Hình Thiên không khiêm tốn chút nào, nhếch miệng cười.

Diệt Thế Yêu Đế trịnh trọng gật đầu nói:

- Đúng là rất mạnh, ta kém xa.

Diệt Thế Yêu Đế nói thật lòng, dù gã phục hồi đến đỉnh cao cũng không đánh lại Hình Thiên.

Lực lượng của Hình Thiên quá khủng.

Hình Thiên cười nói:

- Ngươi cũng không tệ.

Đương nhiên chỉ là lời khách sáo, ở trong lòng gã thì Diệt Thế Yêu Đế kém xa mình.

Tôn Ngộ Không cười nói với Diệt Thế Yêu Đế:

- Về sau có cơ hội chúng ta luận bàn một chút.

Không đánh thắng được Hình Thiên chẳng lẽ y không thể thắng Diệt Thế Yêu Đế?

Tôn Ngộ Không không biết rằng Diệt Thế Yêu Đế mạnh hơn y.

Diệt Thế Yêu Đế không từ chối:

- Không thành vấn đề!

Bản thân Diệt Thế Yêu Đế cũng hiếu chiến, không sợ chiến.

Tuy Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế nhưng không hoàn toàn là Cơ Vĩnh Sinh, Diệt Thế Yêu Đế mới tới, gã cần tìm cơ hội chứng minh thực lực của mình. Trên đường đến Tuyệt Thiên Nguyên gã nghe nhiều truyền kỳ về Tần Thánh Đế, có ấn tượng đại khái với Thiên Đình Đại Tần. Thời bây giờ đa sắc nhiều màu, quần hùng thiên hạ nổi lên, không giống mười vạn năm trước Thánh Đình độc bá thiên hạ.

Thạch Cảm Đương vẹt đám đông ra bay nhanh hướng Tần Quân.

Hơi thở Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ khiến nhiều sinh linh chú ý.

Hắc Điệp Tiên Tử cứ tưởng Thạch Cảm Đương tính đánh lén Tần Quân, hét to:

- Thánh Đế cẩn thận!

Thanh âm rõ ràng truyền vào tai Tần Quân, hắn ngoái đầu nhìn vừa lúc thấy Thạch Cảm Đương bay tới, chớp mắt đã bay vào lầu các.

Không cần Tần Quân ra lệnh Diệt Thế Yêu Đế lập tức tung cú đấm.

Thạch Cảm Đương vốn đang vui vẻ bỗng chốc sửng sốt, tại sao tấn công gã?

Thạch Cảm Đương không kịp nghĩ nhiều vội huơ nắm đấm ngăn cản. Hai đấm va chạm, lực lượng cuồng bạo làm lầu các lung lay. Phất trần của Bồ Đề Tổ Sư bay lên xà nhà, lầu các ngừng rung.

Nhiên Đăng, Hạn Bạt ở lầu các hai bên thì ngạc nhiên quay đầu nhìn.

Thạch Cảm Đương không cao bằng Diệt Thế Yêu Đế nhưng thuộc mẫu khôi ngô khỏe mạnh, hai người đấu sức trên trời hấp dẫn nhiều sinh linh chú ý.

Diệt Thế Yêu Đế trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Rõ ràng cảnh giới của đối phương thấp hơn gã nhưng lực lượng quá khủng bố, Diệt Thế Yêu Đế thầm ngạc nhiên.

Tần Quân cũng tò mò, muốn đánh lén hắn trước công chúng? Muốn chết!

Thạch Cảm Đương tức giận quát:

- Mỗ là Thạch Cảm Đương, đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế bệ hạ!

Khí thế Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ bùng nổ, nhiều hùng chủ rung động.

Lại một Đại La Chí Tiên đến đầu bái?

Cộng thêm Diệt Thế Yêu Đế, trong thời gian ngắn Tần Thánh Đế lại có hai siêu cường giả.

Dù các hùng chủ sớm nghe nói sức hấp dẫn nhân cách của Tần Quân, nhưng thấy tận mắt làm bọn họ cảm thấy hoang đường.

Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất biểu tình quái dị, tại sao không có người đầu bái bọn họ?

Tần Quân mừng rỡ:

- Thạch Cảm Đương? Mau lên đây đi!

Tần Quân không ngờ Thạch Cảm Đương đến nhanh vậy.

Diệt Thế Yêu Đế nghe lời nhường đường cho Thạch Cảm Đương, dù sao trong lầu các có Hình Thiên, nếu gã dám làm bậy thì chết chắc.

Có Thạch Cảm Đương tham gia hút sự chú ý của các sinh linh vào Tần Quân, hai vị hùng chủ đang đánh nhau trong đài cửu đế suýt phân tâm.

Đám sinh linh bàn tán xôn xao:

- Cứ thế thu phục một Đại La Chí Tiên?

- Tu vi của người đó ít nhất từ Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ trở lên, hơi thở rất mạnh.

- Tại sao có nhiều cường giả chấp nhận đầu vào Tần Thánh Đế?

- Nhảm, Tần Thánh Đế trẻ tuổi lại có thủ đoạn, rất có thể là một trong cửu đế tương lai!

- Chờ chút nữa có khi nào lại có cường giả đầu bái Tần Thánh Đế?

Các thám tử vội truyền tin tức này ra. Thu nạp cường giả trong khi hội trăm hùng, chuyện này không sinh linh nào tưởng tượng ra.

Biểu tình Hắc Điệp Tiên Tử phức tạp nhìn Tần Quân:

- Ngươi giấu bao nhiêu vũ khí bí mật?

Sau khi Diệt Thế Yêu Đế xuất hiện mọi thắc mắc của Hắc Điệp Tiên Tử đều được gỡ bỏ.

Tần Quân có thể hấp dẫn nhiều cường giả chắc chắn là vì đã sắp đặt hết trước khi chuyển thế. Với thủ đoạn của Cơ Vĩnh Sinh trong mười ba vạn năm bồi dưỡng ra một đống siêu cường giả không phải việc không tưởng.

Tất cả đều là Cơ Vĩnh Sinh sắp xếp!

Tần Quân cười nói với Thạch Cảm Đương:

- Hôm nay trẫm không thể cho ngươi hành động, hãy xem trẫm lên đỉnh cửu đế thiên hạ thế nào!

Tần Quân nói không nhỏ, dẫn đến toàn trường xao động.

Lên đỉnh cửu đế thiên hạ? Nghĩa là muốn làm đệ nhất đế?

Thiên Mệnh Đại Đế híp mắt, Đông Hoàng Thái Nhất cười nhạt. Các hùng chủ sắc mặt khác nhau. Tần Quân nói một câu xúc động trái tim tất cả hùng chủ.

Hai vị hùng chủ đang so tài thì trăm mối cảm xúc, cảm giác bị cướp nổi bật thật khó chịu.

Đối diện ánh mắt của Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất mà Tần Quân vẫn biểu hiện như thường.

Không phục thì đến đây đánh trẫm!

Thạch Cảm Đương cười nói:

- Chỉ cần bệ hạ nói một câu, dù là ai thì ta cũng sẽ đánh gục hết!

Tôn Ngộ Không gật gù khen ngợi, tính cách này hợp khẩu vị của y.

------oOo------

Chương 1076: Thù hận của U Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn họ rất tò mò, tên của Thạch Cảm Đương khá quen tai, không lẽ cũng là nhân vật nào đó trong kiếp trước?

Bồ Đề Tổ Sư đánh giá Thạch Cảm Đương, lão cảm giác bản thể của gã rất không bình thường, hơi giống Tôn Ngộ Không.

Qua khoảng một nén nhang, hai vị hùng chủ trên đài kết thúc chiến đấu, lại có hùng chủ mới lên đài khiêu chiến.

Chiến đấu cứ như vậy liên tiếp không ngừng.

Đoạn thời gian sau hùng chủ tốp mười không xuống sân, các hùng chủ khác yên tâm thi nhau khiêu chiến.

Khi Cửu U Âm Đế từ từ tỉnh lại thì đã qua mấy chục trận so tài.

Mây lôi che trời như màn đêm buông xuống.

Một âm tướng vui mừng reo lên:

- Bệ hạ đã tỉnh!

Nếu Cửu U Âm Đế luôn hôn mê e rằng sẽ bỏ qua tranh cướp cửu đế thiên hạ, đám bộ hạ nóng ruột nóng gan.

Cửu U Âm Đế lắc đầu, khí huyết trong người sôi sục, toàn thân khó chịu.

Cửu U Âm Đế ngước đầu lên liền thấy lầu các của Tần Quân phía đối diện, mắt gã tràn đầy kiêng dè và không cam lòng nhìn Hình Thiên.

Nhớ lại cảnh bị Hình Thiên diệt gọn, Cửu U Âm Đế rùng mình ớn lạnh.

Cửu U Âm Đế chợt thấy chỗ lầu các của Tần Quân có thêm hai người mới.

Con ngươi Cửu U Âm Đế co rút:

- Diệt Thế Yêu Đế!

Lại nhìn Thạch Cảm Đương, tuy gã không quen nhưng cảm giác Thạch Cảm Đương rất mạnh.

Trong thời gian gã hôn mê đã xảy ra chuyện gì?

Tần Quân chú ý thấy Cửu U Âm Đế tỉnh dậy nhưng hắn không để ý tới.

Nếu không phải suy xét chuyện phá thiên lúc trước Thiên Mệnh Đại Đế nói thì hắn đã kêu Hình Thiên giết luôn Cửu U Âm Đế.

Tần Quân không ngốc, phá trời chắc chắn chọc giận thần tiên, phải kéo mấy người làm đệm lưng.

Tần Quân sờ cằm thầm nghĩ:

- Thực lực của Huyền Đương đại thế giới phân hóa quá nghiêm trọng, đặc biệt là mười hàng đầu Hùng Chủ bảng.

Những hùng chủ lên đài khiêu chiến đa số chưa tới Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, Thạch Cảm Đương khinh thường nhìn.

Thiên Mệnh Đại Đế thì sâu không lường được, nhóm Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế đã bước vào Đại La Thủy Tiên cảnh. Không có Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, trực tiếp từ Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ nhảy lên Đại La Thủy Tiên cảnh.

Có lẽ Viêm Hoàng vừa lúc là Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, nhưng đến bây giờ gã chưa ra tay.

Tôn Ngộ Không gãi đầu hỏi:

- Bệ hạ, khi nào chúng ta mới lên sân nữa?

Tôn Ngộ Không không muốn cứ ngồi nhìn đánh nhau, y ước gì khiêu chiến với tất cả hùng chủ, đánh sướng tay chân.

Thạch Cảm Đương, Dương Tiễn mắt cún nhìn Tần Quân, hai người cũng muốn đánh nhau.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Đừng gấp, nhân vật chính vĩnh viễn lên sân vào phút cuối cùng.

Chờ đám tôm tép đánh xong mới chính thức bắt đầu thi đấu cửu đế thiên hạ.

Tôn Ngộ Không nghe vậy đành cố nén lòng kích động.

Kiếm Chủ mang Hoa Nhất Kiếm xuống sân.

Hoa Nhất Kiếm chỉ vào Kỳ Lang Vương, quát:

- Kỳ Lang Vương, xuống dưới!

Hoa Nhất Kiếm định tính sổ lần nữa.

Đám sinh linh bàn tán, quá khứ của Hoa Nhất Kiếm bị truyền ra. Các sinh linh tò mò là đã chết vạn năm còn có thể sống lại?

Bị Hoa Nhất Kiếm khiêu khích, mặt Kỳ Lang Vương đen như nhọ nồi.

Kỳ Lang Vương không lo đánh với Hoa Nhất Kiếm, nhưng Kiếm Chủ có mặt thì gã không dám xuống chút nào.

Các hùng chủ bỏ đá xuống giếng trào phúng:

- Ô? Kỳ Lang Vương, ngươi sợ à?

- Chậc, đứng đầu thượng cổ kỳ chủng mà cũng sợ?

- Ha ha ha! Lang Vương người ta đang tích lũy đấy.

- Kỳ Lang Vương tiêu đời rồi.

- Kiếm Chủ không phải Tần Thánh Đế, sẽ không cho hắn sống sót.

Kỳ Lang Vương tức giận mặt lúc xanh lúc tím.

Mặt mũi quan trọng hay mạng quan trọng hơn?

Kỳ Lang Vương biết rõ Kiếm Chủ, Thiên Mệnh Đại Đế có quan hệ không bình thường, nếu gã chết trong tay Kiếm Chủ thì Thiên Mệnh Đại Đế chỉ mắt nhắm mắt mở.

Nhiên Đăng chuyên gia gây chuyện cười khẩy nói:

- Hèn vậy có xứng làm hùng chủ không?

Một câu khiến Kỳ Lang Vương tức xì khói.

Ta có thù với ngươi sao? Lúc này nhảy ra đạp ta?

Kỳ Lang Vương oán hận trừng Nhiên Đăng, nhưng lão không ngán gã, vẻ mặt khinh thường lườm lại.

Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng:

- Không dám thì nhận thua đi, đừng lãng phí thời gian của mọi người.

Sự coi rẻ chứa trong lời nói đâm vào tim Kỳ Lang Vương.

Kiếm Chủ lạnh lùng nhìn Kỳ Lang Vương, tuy không nói một lời nhưng tạo áp lực vô tận.

Kỳ Lang Vương rít qua kẽ răng:

- Ta nhận thua!

Hoa Nhất Kiếm sắc mặt khó xem quát:

- Ngươi xuống dưới! Kiếm Chủ không ra tay, ngươi và ta quyết tử chiến!

Nhưng Kỳ Lang Vương không dao động, vẫn ngồi lì tại chỗ. Hoa Nhất Kiếm tức giận tay cầm kiếm run run.

Một giọng nói như hùng sư vang lên:

- Nếu ngươi không dám thì để ta!

Hải Cực Vương điện chủ Hải Cực Điện chậm rãi đứng dậy, hai nam nhân mặc áo lam đầu đội mũ đứng lên theo.

Hải Cực Điện thuộc sáu điện ba địa, khi Hải Cực Vương đứng lên hấp dẫn mấy trăm vạn sinh linh phấn khởi.

Lại một hùng chủ trong tốp mười!

Tuy Hải Cực Vương từng thua Nhiên Đăng nhưng chưa thua vào tay Kiếm Chủ.

Nếu Hải Cực Vương chiến thắng Kiếm Chủ thì có nắm chắc thành một trong cửu đế.

Nhiên Đăng cười nói:

- Tên này liều mạng thật.

Thực lực của Hải Cực Vương không tệ nhưng còn kém hơn Kiếm Chủ một chút, gã dám khiêu chiến với Kiếm Chủ hoàn toàn là bí quá hoá liều.

Nhìn Hải Cực Vương bay tới, mặt Kiếm Chủ không đổi sắc. Thua Hình Thiên làm Kiếm Chủ dao động tự tin, nhưng gã không để Hải Cực Vương vào mắt.

Tần Quân cười nói:

- Lại có kịch hay xem.

Tần Quân thầm suy nghĩ bây giờ có nên triệu hoán không.

Đánh chết Tư Mã Mộng Ma cho Tần Quân một lần cơ hội triệu hoán.

Quỷ Cốc Tử, Bằng Ma Vương chưa đến nên Tần Quân không triệu hoán ngay. Nếu như triệu hoán đến đại năng sẽ khiến Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất cảnh giác liền.

Thôi, chờ chút vậy.

Tần Quân thầm nghĩ, hắn cứ cảm thấy dựa vào Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên đối phó Đông Hoàng Thái Nhất thì không đủ bảo hiểm.

Then chốt ở chỗ Đông Hoàng Thái Nhất có mang Hỗn Độn Chung xuất thế không. Hỗn Độn Chung siêu mạnh trong pháp bảo, không phải Thánh Nhân thì khó mà phá phòng ngự của Hỗn Độn Chung.

Bùm!

Hải Cực Vương không nói không rằng trực tiếp ra tay, hai tay vung lên, mặt đất sau lưng gã tự dưng tràn ra sóng biển vỗ hướng Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm.

Sóng cao vài trăm thước vô cùng đồ sộ, đám sinh linh căng thẳng nhìn. Có pháp trận Thiên Mệnh Điện nên không tổn thương vô tội.

Kiếm Chủ bước chậm hướng sóng dữ:

- Không chịu nổi một kích!

Trước sóng to cao vài trăm thước thì Kiếm Chủ thật nhỏ bé, tùy thời bị nhấn chìm.

Bảy thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ bỗng nhiên ra khỏi vỏ, trong phút chốc kiếm quang lấp lánh cùng với bên trên sấm chớp đì đùng. Sinh linh ở trên thảo nguyên bị lóe sáng hoa mắt.

------oOo------

Chương 1077: Tôn Ngộ Không nổi giận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bùm!

Kiếm khí tung hoành cắt nát sóng lớn, nước biển tung tóe khắp nơi, rơi

vào bề mặt trận pháp tựa như mưa to vỗ vào pha lê.

Hai thuộc hạ cúa Hải Cực Vương lao hướng Hoa Nhất Kiếm. Ba người đánh nhau cách hơn bốn ngàn thước để tránh cho bị Kiếm Chủ, Hải Cực Vương đánh nhau lan đến.

Bảy thanh bảo kiếm quay quanh Kiếm Chủ, thân như kinh hồng lao nhanh hướng Hải Cực Vương.

Hải Cực Vương không là kẻ yếu, giơ tay phải lên, một thanh trường thương thủy tinh chợt rơi vào tay gã.

Hai bên nhanh chóng áp sát, thế không thể đỡ.

Đại chiến chính thức bùng nổ.

Cùng lúc đó, trên thảo nguyên cách bên dưới đài cửu đế vài dặm, xác Quách Khôi bỗng mấp máy, từng lũ khói đen tràn ra bao bọc toàn thân.

Thanh âm lạnh lẽo như có như không:

- Hình Thiên . . . Tần Thánh Đế . . . Đông Hoàng Thái Nhất . . . U Vương ta muốn các ngươi không chết tử tế được . . .

U Vương!

Chủ nhân cũ của Nhan Vương thành, một trong thủy tổ nhân tộc, vừa xuất thế đã bị Đông Hoàng Thái Nhất truy sát. Sau đó U Vương may mắn chạy trốn, một cơ hội tình cờ đoạt xá Quách Khôi.

Vì bị U Vương đoạt xá nên Quách Khôi mới đánh bại Cơ Như Ý được.

Trong vô số năm tháng trong U Vương thành thường có sinh linh xâm nhập, U Vương nghe bọn họ kể từng thời đại. Cơ Vĩnh Sinh là cái tên gã nghe được nhiều nhất, nên lúc trước mới muốn khiêu chiến Cơ gia.

U Vương không bao giờ ngờ Tần Quân sẽ chen chân vào.

U Vương không tin Cơ Vĩnh Sinh bị thần tiên oanh sát cách mười ba vạn năm chuyển kiếp, nên gã không liên tưởng Tần Quân và Cơ gia với nhau.

Đoàn khói đen bao bọc Quách Khôi chậm rãi lơ lửng, tất cả sinh linh trong thiên địa bay hướng đài cửu đế, cộng thêm mây lôi che lấp mặt trời, không ai chú ý đến U Vương.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng tiếng gầm rú rung động thiên địa phát ra từ bên trên đài cửu đế, sinh linh trong trăm vạn dặm đều nghe thấy, đủ biết chiến đấu kịch liệt.

Kiếm Chủ đạp hư không, hai tay chắp sau lưng, bảy thanh bảo kiếm như vật sống tự động công kích Hải Cực Vương, đánh gã không kịp trở tay chỉ có thể phòng ngự.

Hình Thiên nhẹ giọng nói:

- Hải Cực Vương sắp thua.

Tu vi của Hải Cực Vương không tệ, đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, tiếc rằng Kiếm Chủ là Đại La Thủy Tiên.

Tần Quân cũng nhìn ra được Kiếm Chủ biểu hiện bình thản, chưa dùng hai tay mà Hải Cực Vương đã không chịu nổi.

Thiên Mệnh Đại Đế gật gù khen:

- Không uổng là Kiếm Chủ, tuy trải qua thảm bại nhưng hiểu biết kiếm đạo càng cao hơn, có lẽ tương lai không lâu sau sẽ đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Trước khi Tần Quân xuất thế trong quần hùng thiên hạ thì Thiên Mệnh Đại Đế thưởng thức nhất là Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế xếp sau. Vì Kiếm Chủ đơn thuần theo đuổi mạnh nhất, giống như Thiên Mệnh Đại Đế. Cửu U Âm Đế thì bị quyền lực bám giữ bước chân.

Đế Nữ hỏi:

- Hải Cực Vương chắc cũng có thể trở thành cửu đế? Tuy không bằng Kiếm Chủ nhưng hiếm hùng chủ nào sánh bằng.

Hội trăm hùng là để chọn ra cửu đế.

Thiên Mệnh Đại Đế gật đầu nói:

- Nếu không ngoài dự đoán của ta thì tám đế khác sẽ là Yêu Hoàng, Tần Thánh Đế, Nhiên Đăng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Hải Cực Vương, Từ Trọng Sinh.

Nhắc tới cái tên cuối cùng Thiên Mệnh Đại Đế quay đầu nhìn qua.

Trong lầu các Hạn Bạt, Từ Trọng Sinh ngồi như thây khô trên ghế dài, Hạn Bạt thì như thuộc hạ ngồi một bên.

Thiên Mệnh Đại Đế cảm thấy Từ Trọng Sinh rất lạ, nhưng gã vốn là thi vương, biến thành cương thi cũng không khác biệt quá lớn, gã tạm thời không nhìn ra manh mối.

Đế Nữ cảm thán rằng:

- Nếu Nhan Đế cũng có mặt thì sẽ đặc sắc biết bao.

Lúc Đế Nữ nghe nói Thiên Mệnh Đại Đế và Thái Thượng Lão Quân đánh nhau không phân thắng thua, nàng ngây người hoàn toàn không tin được.

Trong thiên hạ này có người có thể chiến một trận với đại đế?

Nhắc tới Nhan Đế thì Thiên Mệnh Đại Đế nheo mắt cười nói:

- Tiểu tử này tâm cao khí ngạo, dù trong tay có cường giả tuyệt đỉnh như Thái Thượng Lão Quân nhưng ánh mắt không được, còn thua Tần Thánh Đế.

Cửu đế thiên hạ sẽ là cách cục mấy vạn năm về sau, Nhan Đế không đến tham gia ở trong mắt Thiên Mệnh Đại Đế là hành động ngu.

Đế Nữ dè dặt hỏi:

- Đại đế nói xem Nhan Đế và Tần Thánh Đế có khi nào là . . . cùng một người không?

Đế Nữ biết phỏng đoán của mình kinh thế hãi tục cỡ nào.

Hùng chủ hạng hai và hạng sáu là cùng một người!

Nếu Nhan Vương Điện, Thiên Đình Đại Tần vốn là một thế lực thì quá đáng sợ, Thiên Mệnh Điện cũng không nắm chắc trăm phần trăm cản nổi.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày, gã từng giả thiết như vậy, vì Nhan Đế và Tần Thánh Đế có nhiều chỗ tương tự. Nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không dám tin, huống chi làm như vậy có lợi gì cho Tần Quân?

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế lóe tia sáng:

- Nếu bọn họ là cùng một người thì . . .

Thiên Mệnh Đại Đế tạm dừng rồi tiếp tục bảo:

- Tần Thánh Đế không phải người Huyền Đương đại thế giới!

Đế Nữ biến sắc mặt, nàng đã hiểu ý Thiên Mệnh Đại Đế. Ngay dưới mí mắt của họ thì Huyền Đương đại thế giới không thể chui ra một vật khổng lồ sánh bằng Thiên Mệnh Điện, cộng thêm Thiên Đình Đại Tần, Nhan Vương Điện liên tục ra cường giả bí ẩn, chỉ có một khả năng.

Bọn họ đến từ thiên ngoại!

Trong khi Thiên Mệnh Đại Đế, Đế Nữ nhỏ giọng thảo luận, chiến đấu trong đài cửu đế đã vào giai đoạn cuối.

Kiếm Chủ vẫn chắp hai tay sau lưng, bảy thanh bảo kiếm điên cuồng công kích Hải Cực Vương khiến trên người gã toàn là kiếm thương. Hải Cực Vương bối rối không kịp trở tay, biểu tình kinh hoàng, mắt đầy sợ hãi.

Hải Cực Vương thầm rít gào:

- Tại sao tốc độ kiếm của hắn mau như vậy?

Kiếm Chủ không bày ra kiếm trận đã nhẹ nhàng nghiền áp gã, khiến Hải Cực Vương gần như tan vỡ.

Hoa Nhất Kiếm thì đánh kịch liệt với hai thuộc hạ của Hải Cực Vương. Bọn họ vừa di chuyển bên mép đài cửu đế vừa chiến đấu, nhiều sinh linh được mở rộng tầm mắt với khoảng cách gần.

Phập xoẹt!

Một thanh trường kiếm ngọc xanh xé rách không khí từ sau lưng đâm xuyên ngực Hải Cực Vương, máu phun ra. Hải Cực Vương cứng người trong không trung, mắt trợn to.

Vù vù vù vù vù!

Sáu thanh bảo kiếm từ các hướng đâm Hải Cực Vương thành nhím, máu phun ra. Hải Cực Vương cứng ngắc, mắt đầy tơ máu chất chứa không cam lòng, tuyệt vọng.

Gã thua.

Sau Nhiên Đăng, gã lại thua vào tay Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ không giết Hải Cực Vương, bảy thanh kiếm nhanh chóng trở vào bao. Hải Cực Vương rớt xuống nền bạch ngọc cái rầm.

Hai vị hùng chủ quyết chiến đến đây hạ màn, Kiếm Chủ thành người thắng nhiều nhất trong hội trăm hùng, liên tục thắng mười bảy trận, đa số đều là đối phương nhận thua.

------oOo------

Chương 1078: Tôn Ngộ Không nổi giận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trông thấy Hải Cực Vương thua, hai Đại La Chí Tiên đại chiến với Hoa Nhất Kiếm vội ngừng chiến bay hướng Hải Cực Vương.

Hoa Nhất Kiếm không đuổi theo, vì y biết cuộc so tài đã chấm dứt.

Hoa Nhất Kiếm nhìn thân hình thẳng tắp của Kiếm Chủ, vui vẻ cười nói:

- Ngươi đã trở lại!

Mạng sống của y là Kiếm Chủ đưa cho, Hoa Nhất Kiếm thật lòng hy vọng gã trở về đỉnh cao, vượt qua đỉnh cao.

Kiếm Chủ và Hoa Nhất Kiếm nhanh chóng rời khỏi sân, mục tiêu chính của họ là Kỳ Lang Vương, nhưng Kỳ Lang Vương không dám ứng chiến nên đành bỏ.

Đám sinh linh hào hứng bàn tán:

- Kịch liệt ghê! Tư Mã Mộng Ma chết thảm, Hải Cực Vương, Cơ Như Ý, Cửu U Âm Đế liên tiếp thua thảm, vị trí cửu đế thiên hạ trở nên lờ mờ mê ly.

- Tóm lại Tần Thánh Đế chắc chắn có thể trở thành một trong cửu đế!

- Thật muốn xem Yêu Hoàng và Hình Thiên quyết chiến.

- Ta càng mong đợi đại đế ngược giết Yêu Hoàng!

- Sao Nhiên Đăng và Kiếm Chủ không đánh nhau đi?

Giữa hùng chủ có ân oán, hội trăm hùng là vũ đài cường giả trong thiên hạ chém giết nhau, là thời cơ thật sự thi đấu thứ hạng thiên hạ. Người xem cuộc chiến rất hưng phấn.

Một con chim bằng lao nhanh đến, cánh dài trăm thước, vỗ cánh vang tiếng sấm đì đùng, nhiều sinh linh quay đầu xem.

Người đến là Bằng Ma Vương.

Tôn Ngộ Không như cảm ứng được cái gì, bản năng quay đầu nhìn lại, lông khỉ dựng đứng.

Mắt Tôn Ngộ Không đỏ ngầu:

- Là hắn!

Tôn Ngộ Không rút Kim Cô Bổng ra nhảy lên, lộn mèo lướt qua đầu mấy chục vạn sinh linh. Nhiều hùng chủ chú ý thấy cảnh này, bao gồm Thiên Mệnh Đại Đế.

Trong thế giới Tây Du kiếp trước Tôn Ngộ Không hào khí kết bái với sáu vị yêu vương, gọi là Thất Đại Thánh. Nhưng lúc Thiên Đình phái binh đánh vào Hoa Quả Sơn, đám huynh đệ kết nghĩa biến đâu mất, để Tôn Ngộ Không trơ trọi một mình.

Nên vừa thấy Bằng Ma Vương là Tôn Ngộ Không nổi khùng lên.

Chim bằng khổng lồ nhanh chóng biến hình người, thấy Tôn Ngộ Không bay tới vội la lên:

- Thất đệ làm gì vậy!?

Khi Tần Quân triệu hoán đã phục hồi ký ức kiếp trước cho Bằng Ma Vương, nên gã còn nhớ Tôn Ngộ Không. Nghĩ tới kiếp trước làm lòng Bằng Ma Vương rất áy náy với Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không tức giận huơ Kim Cô Bổng đập:

- Khẹc! Đừng kêu ta là thất đệ!

Nếu là trước kia đụng phải Bằng Ma Vương Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ thì Tôn Ngộ Không thua chắc, nhưng sau khi dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật tu vi của y cao đến Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, lực lượng cái thế không gì sánh được.

Khí thế khủng bố làm vô số sinh linh quay đầu xem, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ.

Bằng Ma Vương vội lấy Hỗn Thiên thương ra cản.

Keng!

Một tiếng nổ chát chúa, Bằng Ma Vương bị Tôn Ngộ Không đập gậy rớt xuống, gã như sao băng đập xuống thảo nguyên, bụi bay mù mịt.

Bằng Ma Vương tội nghiệp, mới ra sân đã bị Tôn Ngộ Không đập một cú

trời giáng.

Tần Quân thầm la hỏng rồi, vội hét lên:

- Ngộ Không dừng tay!

Tần Quân quay sang nói với Hình Thiên:

- Đi mang con bằng yêu đó về!

Bằng Ma Vương Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ trúng một gậy của Tôn Ngộ Không muốn sống cũng khó.

Đó là quân bài để triệu hoán Côn Bằng!

Lòng Tần Quân nhỏ máu.

Các hùng chủ không hiểu gì hết, tại sao Tôn Ngộ Không nổi khùng?

Tôn Ngộ Không nghe Tần Quân nói mới bình tĩnh lại. Kiếp trước Hoa Quả Sơn bị diệt là nỗi đau suốt kiếp của y, đụng tới là nhói, nên thấy Bằng Ma Vương khiến Tôn Ngộ Không khó giữ bình tĩnh.

Rất nhanh Hình Thiên mang Bằng Ma Vương người đẫm máu về lầu các. Lúc này Bằng Ma Vương đã hôn mê, hơi thở mong manh. Nếu không nhờ huyết mạch Côn Bằng chắc Bằng Ma Vương đã bị Tôn Ngộ Không một gậy đập nát.

Tần Quân dở khóc dở cười vội lấy một viên Đại La Phục Nguyên Đan ra cho Bằng Ma Vương dùng, hắn biết lý do nên không thể giận Tôn Ngộ Không được, đành tốn sức khuyên nhủ.

Đám sinh linh rất tò mò:

- Con bằng yêu đó không lẽ cũng có quan hệ với Tần Thánh Đế?

- Một vị Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ mà bị diệt nhanh vậy?

- Tề Thiên Đại Thánh đúng là danh xứng với thực.

- Một gậy vừa rồi khủng khiếp thật.

- Chuyện gì xảy ra? Không lẽ con bằng yêu đến giết Tần Thánh Đế? Nhưng tại sao Tần Thánh Đế kêu Tôn Ngộ Không dừng tay?

Hắc Điệp Tiên Tử cũng thầm thắc mắc, nàng nghe Bằng Ma Vương kêu Tôn Ngộ Không là thất đệ.

Không lẽ là huynh đệ kết nghĩa của Tôn Ngộ Không?

Hắc Điệp Tiên Tử biết Tần Quân mới lấy ra đan dược tên Đại La Phục Nguyên Đan, là đan dược thần kỳ cho cường giả Đại La cảnh trong thời gian ngắn lành lặn, không ngờ hắn nỡ bỏ ra.

Điều này nói lên cái gì? Tức là Bằng Ma Vương cũng đến đầu vào Tần Quân.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu cười. Tần Quân bây giờ đã một bước lên trời, không cần nàng trợ giúp. Lòng nàng hơi hụt hẫng nhưng vui mừng nhiều hơn, đại nạn sắp đến, nàng có thể yên lòng ra đi.

Trên đài cửu đế vẫn tiếp tục hùng chủ so đấu.

Nhiên Đăng nhìn hướng lầu các của Tần Quân, lẩm bẩm:

- Ủa? Con bằng yêu đó hơi quen quen.

Nhiên Đăng chợt nhớ một cái tên, rùng mình lắc đầu nguầy nguậy:

- Không thể nào! Hắn không thể nào xuất hiện ở đây, cũng không thể yếu vậy được.

Nhiên Đăng nhớ tới người kia là tồn tại siêu mạnh, sao có thể bị Tôn Ngộ Không một gậy suýt đánh chết.

Nhưng hơi thở quá giống nhau, làm Nhiên Đăng không kiềm được suy nghĩ lung tung.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, Hình Thiên, Như Lai cũng xuất hiện dưới tay Tần Quân, dù vị kia đến cũng không lạ.

Tần Quân khẽ thở dài:

- Ngộ Không, ân oán kiếp trước cần gì so đo nữa? Huống chi hắn không hại ngươi cái gì.

Tôn Ngộ Không bình tĩnh lại.

Dương Tiễn từng nghe tin đồn Thất Đại Thánh, thầm ngạc nhiên Bằng Ma Vương mạnh như vậy. Nếu không có Chí Tôn Pháp Nhãn thì gã không đánh lại Bằng Ma Vương.

Tôn Ngộ Không nghe vậy suy tư, sau khi dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật thì góc độ nhìn sự vật của y đã thay đổi, còn giữ lệ khí của Tề Thiên Đại Thánh cũng có đại trí của Đấu Chiến Thắng Phật.

Nhìn Tôn Ngộ Không suy nghĩ, Tần Quân thầm thở phào.

Tần Quân không ngờ Tôn Ngộ Không giận Bằng Ma Vương nhiều vậy, gã mới ra mặt suýt nữa lĩnh lương ra về, may mà chỉ sợ bóng sợ gió một hồi.

Nói đi phải nói lại huyết mạch Côn Bằng thật lợi hại, vậy mà vẫn không đánh chết được, có lẽ sau này có thể bồi dưỡng Bằng Ma Vương thành Côn Bằng thứ hai.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Giờ chỉ còn thiếu Quỷ Cốc Tử.

Trong lúc hội trăm hùng mà có cường giả triều bái, các hùng chủ khó trách móc cái gì, thuộc hạ của Tần Quân chưa vượt mức mười người.

------oOo------

Chương 1079: Ngộ Không chiến với Viêm Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hùng chủ mang theo thuộc hạ nhiều nhất có mười ba người, tuy đều là lâu

la nhưng số lượng bày ra đó.

Hùng chủ so đấu vẫn là tiết mục chính của hội trăm hùng, các sinh linh nhanh chóng dời chú ý vào đài cửu đế.

Nửa canh giờ qua mau.

Bằng Ma Vương từ từ tỉnh lại, mí mắt nhướng lên đập vào mắt là khuôn mặt cười khẩy của Tôn Ngộ Không. Bằng Ma Vương hết hồn lật đật ngồi dậy.

Tôn Ngộ Không trợn trắng mắt tức giận nói:

- Hừ! Sợ cái gì? Một gậy vừa rồi xem như ta trả lại cho ngươi, ân oán đã thanh toán xong, sau này không ai nợ ai!

Bộ dạng nghịch ngợm của y làm nhóm Tần Quân lắc đầu bật cười.

Bằng Ma Vương thở phào, bản năng sờ cơ thể phát hiện vết thương đã khép một nửa thì rất ngạc nhiên.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh:

- Là bệ hạ cho ngươi linh đan diệu dược, nếu không ngươi đã chết.

Bằng Ma Vương đã hiểu, gã quay đầu nhìn Tần Quân.

Tần Quân nằm trên tháp giơ tay ngoắc:

- Mau đứng lên đi.

Đối với Bằng Ma Vương thì Tần Quân không cần biểu hiện quá nhiệt tình, trong tay hắn tầng lớp Đại La Kim Tiên không tính là nhóm cường giả hàng đầu.

Bằng Ma Vương vừa đứng dậy vừa nhìn quét xung quanh. Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương, Kim Quang Thánh Mẫu. Những Thần Ma này hơi thở rất mạnh, trừ Dương Tiễn ra Bằng Ma Vương không nhìn thấu được ai khác.

Bằng Ma Vương cảm nhận dược lực chảy trong cơ thể, gã cảm kích khom người hướng Tần Quân:

- Đa tạ bệ hạ cứu giúp!

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Là Ngộ Không lỗ mãng, sau này ngươi hãy đi theo trẫm, cùng trẫm chinh chiến thiên hạ, sáng lập vô thượng thịnh thế.

Bằng Ma Vương kích động nửa quỳ nói:

- Đa tạ bệ hạ thu nhận! Thuộc hạ sẽ ruột gan đổ đầy đất muôn lần chết không hối hận!

Bằng Ma Vương vốn đến đầu vào Tần Quân, nay biết hắn có nhiều cường giả đi theo, mức độ trung thành của gã tăng thêm vài điểm.

Vì thế Bằng Ma Vương thành công vào đội Tần Quân.

Nhiều hùng chủ cau mày, có một số sinh linh chú ý đến.

- Hắn đứng lên kìa! Mới rồi Tần Thánh Đế cho hắn dùng đan dược có lai lịch gì?

- Trong vòng nửa canh giờ cứu sống một Đại La Kim Tiên?

- Không lẽ có luyện đan sư đỉnh cao đứng sau lưng Tần Thánh Đế?

- Tại sao ta chưa bao giờ nghe nói qua? Có đan dược có thể trong vòng nửa canh giờ khiến Đại La Kim Tiên hấp hôi trở nên khỏe khoắn sao?

- Thiên Đình Đại Tần không đơn giản như chúng ta nghĩ.

Tiếng bàn tán từ bốn phương tám hướng chui vào tai Tần Quân, hắn không để bụng. Bây giờ hắn đã không cần lo bị người thèm muốn đan dược, ai có năng lực cướp của hắn?

Rất nhanh lại một trận hùng chủ so đấu kết thúc.

Từ lúc hội trăm hùng bắt đầu đến giờ đã bốn, năm canh giờ, tương đương với nửa ngày.

Nhưng còn nhiều hùng chủ chưa ra tay.

Viêm Hoàng đứng dậy quát:

- Ta đến!

Viêm Hoàng đạp hư không đi vào trận, ba thuộc hạ đi theo. Bọn họ khuôn mặt lạnh lùng như không có tình cảm.

Viêm Hoàng Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ sắp ra tay!

Tần Quân nheo mắt, hắn chờ xem Viêm Hoàng đại danh đỉnh đỉnh có biểu hiện thế nào.

Cộp!

Viêm Hoàng đáp xuống đất, nhìn quét một vòng cười chân chất hỏi:

- Ai đồng ý chiến một trận với ta?

Khóe môi Tần Quân co giật, mời chiến dịu dàng thế?

Các hùng chủ biểu tình kỳ lạ, nhưng không ai ứng chiến. Đông Hoàng Thái Nhất thì nhìn không vừa mắt, lười ra tay.

Tôn Ngộ Không không kiềm được la lên, y không nhịn nổi nữa:

- Bệ hạ cho ta đi đi!

Tôn Ngộ Không nhảy người vào trong trận, Thạch Cảm Đương bay vào theo.

Tôn Ngộ Không cuồng cười nói:

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh thuộc hạ của Thánh Đế, Viêm Hoàng nho nhỏ đến chiến đi!

Thạch Cảm Đương đứng sau lưng Tôn Ngộ Không, vẻ mặt hưng phấn, đây là trận chiến đầu tiên sau khi gã bái vào Tần Quân, phải có thành tích mới được.

Viêm Hoàng quay đầu xem xét Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, gãi đầu cười nói:

- Được, vậy ta không khách sáo.

Tôn Ngộ Không nhếch mép. Viêm Hoàng không có chút khí thế của hùng chủ, không biết làm sao leo lên.

Tôn Ngộ Không chưa nói gì thì Viêm Hoàng quát to, lửa cháy bao người gã thành người lửa, khí thế thay đổi, sát ý cuồng bạo vô tận tràn ngập đài cửu đế. Đám hùng chủ rung động.

Tần Quân nhướng mày, Viêm Hoàng trước và sau trái ngược hơi bị lớn.

Không lẽ tên này lúc trước luôn giả heo muốn ăn cọp?

Tôn Ngộ Không rút Kim Cô Bổng ra khỏi lỗ tai, mắt đầy chiến ý tặc lưỡi nói:

- A, ngươi rất mạnh.

Viêm Hoàng như thế mới đáng để y ra tay.

Lửa trên người Viêm Hoàng rực cháy mấy trượng như áo choàng đung đưa trên không trung.

Viêm Hoàng lạnh lùng cười:

- Đừng để thua quá thảm!

Sau khi thành người lửa tính cách của Viêm Hoàng cũng thay đổi, trở nên ngông cuồng tự phụ.

Tôn Ngộ Không cau mày.

Thạch Cảm Đương trầm giọng nói:

- Cẩn thận, cảnh giới của hắn cao hơn chúng ta!

Thạch Cảm Đương Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ cao hơn Tôn Ngộ Không một tiểu cảnh giới nên gã cảm nhận nhiều hơn, gã trực giác không ngăn được Viêm Hoàng.

Rầm!

Viêm Hoàng nhích người, gã như thiên thạch rực lửa dán sát mặt đất đụng tới, tốc độ nhanh không thể tả, ba ngàn thước chớp mắt vụt qua, muốn đụng Tôn Ngộ Không và Thạch Cảm Đương tan xương nát thịt.

Bằng Ma Vương nhỏ giọng nói:

- Nhanh quá!

Bằng Ma Vương không thể bắt giữ tốc độ của Viêm Hoàng, thầm đổ mồ hôi thay cho Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương.

Tôn Ngộ Không không dám sơ sẩy, huơ gậy đập. Thạch Cảm Đương lấy Thái Sơn thần kiếm ra chém. Mũi Thái Sơn thần kiếm rộng nửa thước, khi vung lên xé rách không khí.

Hai Thần Ma mẫu sức mạnh dấy lên gió rít đánh vào người Viêm Hoàng. Ai ngờ Viêm Hoàng đụng tan gió lớn, hai chân đạp ngực Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, liên tục đá hai người thụt lùi.

Rầm rầm!

Viêm Hoàng đá mạnh một cước, Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương hộc máu bay ngược.

Đại La Thủy Tiên chiến với Đại La Chí Tiên hoàn toàn nhẹ nhàng như người lớn ăn hiếp con nít.

Tôn Ngộ Không và Thạch Cảm Đương ngã cách ngàn thước, biểu tình cực kỳ khó xem. Tôn Ngộ Không nhảy bật dậy lại xông hướng Viêm Hoàng.

Y có thân thể kim cương bất tử, cơ thể mạnh hơn Thạch Cảm Đương, bị

thương nhẹ hơn, Tôn Ngộ Không không tiếc bản thân húc đầu xung phong.

Nếu không thể đánh bại Viêm Hoàng thì nói gì chiến thắng Hình Thiên?

Viêm Hoàng nhếch mép cười nói:

- Ngươi quá yếu!

Viêm Hoàng đấm ra nắm đấm phải, lửa hóa thành một con rồng dài vặn vẹo đụng vào Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không chỉ kịp giơ Kim Cô Bổng đỡ, tiếc rằng cách biệt thực lực quá lớn, y bị hất bay ra ngoài.

Giây sau Viêm Hoàng đến trước mặt Thạch Cảm Đương.

------oOo------

Chương 1080: Cái tên Yêu Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thạch Cảm Đương mới đứng dậy cắn răng vung kiếm chém, biểu tình dữ tợn như mãnh thú. Đối diện Viêm Hoàng mạnh hơn mình không biết bao nhiêu lần nhưng Thạch Cảm Đương không sợ chút nào, vì gã tự nguyện khiêu chiến Viêm Hoàng, hoặc chết hoặc thắng!

Các sinh linh bàn tán xôn xao:

- Viêm Hoàng mạnh quá!

- Hoàn toàn không cùng đẳng cấp đánh nhau.

- Hèn gì thứ hạng của Viêm Hoàng trên Hùng Chủ bảng cao vậy, mạnh đến khó tin.

- Nhiệt độ này dù cách pháp trận vẫn cảm thấy sợ.

- Tần Thánh Đế chỉ có thể phái Hình Thiên ra.

Các hùng chủ bị khí thế của Viêm Hoàng hù sợ. Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế nheo mắt nhìn, hai người cảm nhận uy hiếp.

Cửu U Âm Đế bị thương nặng nghiến răng, sau khi bị Đông Hoàng Thái Nhất tổn hại nặng gã không còn sức đấu với đám hùng chủ Viêm Hoàng, Tần Thánh Đế, thậm chí rất có thể không chen lọt vị trí cửu đế.

Nghĩ đến đây mắt Cửu U Âm Đế đầy oán hận lườm Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân cau mày nhìn, hắn không ngờ Viêm Hoàng mạnh như vậy.

Tần Quân mở miệng nói:

- Hình . . .

Diệt Thế Yêu Đế bỗng nhảy vào.

Trận pháp dễ vào nhưng khó ra, khống chế trận là mấy trăm đệ tử Thiên Mệnh Điện rải rác các góc mép đài.

Diệt Thế Yêu Đế ra sân liền chạy ngay tới gần Viêm Hoàng, thế không thể đỡ.

Viêm Hoàng đá bay Thạch Cảm Đương, xoay người lao vào Diệt Thế Yêu Đế.

Viêm Hoàng cuồng cười:

- Ta chống mắt xem thuộc hạ của Tần Thánh Đế mạnh đến mức nào!

Áo choàng như lửa sau lưng gã cuộn lên thành con rồng bay qua đỉnh đầu Viêm Hoàng táp hướng Diệt Thế Yêu Đế.

Siêu cường giả mười mấy vạn năm trước và cường giả đỉnh cao hiện nay đụng độ!

Đám hùng chủ hồi hộp nhìn, Thiên Mệnh Đại Đế nheo mắt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Diệt Thế Yêu Đế gầm rống đấm vào rồng lửa, cuồng phong tứ tán. Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương bị hất bay, trận pháp bị thổi vặn vẹo suýt vỡ tan. Mấy trăm vạn sinh linh quanh đài cửu đế sợ hết hồn, đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, dù cách trận pháp bọn họ cũng cảm nhận được uy áp kinh khủng đó.

Tần Quân nhướng mày, kinh ngạc hỏi:

- Diệt Thế Yêu Đế đến Đại La Thủy Tiên?

Bằng Ma Vương, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu căng thẳng xem cuộc chiến, đổ mồ hôi giùm ba người Tôn Ngộ Không.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu nói:

- Đúng vậy, hắn cũng đến Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ.

Có một câu Bồ Đề Tổ Sư không nói là Đại La Chí Tiên cảnh bị áp chế tu vi, nếu không cảnh giới càng cao nữa.

Bị nhốt mười vạn năm làm thực lực của Diệt Thế Yêu Đế rút lui nhiều.

Tôn Ngộ Không trợn to mắt nói:

- Mạnh quá!

Lúc trước Tôn Ngộ Không còn tuyên bố khiêu chiến với Diệt Thế Yêu Đế, giờ bị bẽ mặt. Nhưng Tôn Ngộ Không không xấu hổ ngược lại càng hưng phấn, Diệt Thế Yêu Đế như vậy khiêu chiến mới càng vui.

Viêm Hoàng kinh ngạc kêu lên:

- A? Ngươi cũng đến Đại La Thủy Tiên cảnh!?

Viêm Hoàng giơ hai tay vỗ, lửa như sóng biển muốn nhấn chìm Diệt Thế Yêu Đế.

Diệt Thế Yêu Đế mở mắt ra, tia sáng lạnh lấp lóe trong mắt. Diệt Thế Yêu Đế quát to, sóng âm vô hình biến hữu hình va chạm với sóng lửa, đài cửu đế rung lắc dữ dội.

Các hùng chủ xôn xao:

- Bọn họ đánh thật!

- Người kia là ai mà có thể đấu ngang với Viêm Hoàng?

- Khoan, trông giống như Diệt Thế Yêu Đế!

- Diệt Thế Yêu Đế?

- Ui, là Diệt Thế Yêu Đế khiêu chiến Thiên Tuyển Phủ?

Thân phận của Diệt Thế Yêu Đế nhanh chóng truyền ra, tất cả sinh linh giật mình.

Ban đầu chỉ có số ít sinh linh nhận ra Diệt Thế Yêu Đế, giờ thì hầu như mấy trăm vạn sinh linh đều biết.

Người có tên cây có bóng.

Danh tiếng của Diệt Thế Yêu Đế khỏi phải nói nhiều, cường giả số một dưới tay Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh ngày xưa.

Hèn gì gã đầu vào Tần Quân, hắn là Chiến Thần chuyển thế.

Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương đánh với ba thuộc hạ của Viêm Hoàng.

Tần Quân nhìn chằm chằm chiến đấu, hỏi:

- Diệt Thế Yêu Đế có thể thắng không?

Không đưa ra Hình Thiên mà chiến thắng Viêm Hoàng sẽ cổ vũ uy vọng của Tần Quân.

Hình Thiên nhún vai nói:

- Tám lạng nửa cân.

Nếu để gã ra tay thì một đấm đã giải quyết Viêm Hoàng.

Bồ Đề Tổ Sư luôn giữ nụ cười, như một phàm nhân. Bồ Đề Tổ Sư đứng bên cạnh Hình Thiên rất dễ bị người bỏ qua.

Đài cửu đế rung lắc bần bật, Diệt Thế Yêu Đế lao đến trước mặt Viêm Hoàng, quyền cước như mưa giã vào người gã, hoàn toàn không sợ lửa cháy hừng hực trên người gã.

Thân hình hai người giao thác mau đến khó tin, di chuyển trong phạm vi đài cửu đế hơn chín ngàn thước, nơi đi qua để lại từng đốm hỏa hoa.

Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương bắt đầu nghiền áp ba thuộc hạ của Viêm Hoàng. Hai người đều là thiên tài chiến đấu, trong cùng giai có thể nhẹ nhàng tung hoành vô địch.

Viêm Hoàng nghe tiếng bàn tán từ xung quanh, khí thế của gã càng mạnh hơn:

- Ha ha ha! Diệt Thế Yêu Đế sao? Quả nhiên danh xứng với thực!

Khiêu chiến cường giả mười vạn năm trước khiến chiến ý của Viêm Hoàng càng dâng trào.

Nắm đấm phải của Diệt Thế Yêu Đế như trọng pháo đánh ra, không gian trước mặt vỡ nát, sóng lửa bị đánh ra một cái khe dài. Viêm Hoàng đứng sau sóng lửa nhanh chóng giơ hai tay đỡ.

Bùm!

Viêm Hoàng bị Diệt Thế Yêu Đế đánh bay vụt qua không trung ra xa mấy ngàn thước.

Mắt Diệt Thế Yêu Đế hấp háy đuổi theo dây dưa với Viêm Hoàng.

Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương trút bực tức Viêm Hoàng mang đến cho mình vào ba thuộc hạ của gã, đánh cho ba thuộc hạ của Viêm Hoàng

liên tục thụt lùi không chút sức chống đỡ.

Tần Quân vừa lòng gật gù:

- Không uổng là Diệt Thế Yêu Đế.

Đánh với Viêm Hoàng vẫn chiếm ưu thế, đủ thấy Diệt Thế Yêu Đế mạnh cỡ nào.

Lại thêm một thuộc hạ Đại La Thủy Tiên, lòng Tần Quân lâng lâng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Yêu khí lượn lờ toàn thân Diệt Thế Yêu Đế, quyền cước như gió. Viêm Hoàng cũng rất nhanh nhẹn, gặp chiêu gỡ chiêu, tuy luôn bị áp chế nhưng không bị thương.

Hai Đại La Thủy Tiên lực lượng ngang ngửa đánh nhau rất đặc sắc. Đa số sinh linh không thấy rõ thân hình của hai người nhưng nghe thanh thế đã rất phấn khởi.

Tôn Ngộ Không huơ Kim Cô Bổng như cột trời quét ngang toàn trường. Thạch Cảm Đương nhảy lên chém nhát kiếm vào nam nhân đối diện.

Nhiên Đăng biểu tình cực kỳ khó xem:

- Tần Thánh Đế rốt cuộc có bao nhiêu cường giả dưới tay?

Cứ theo đà này thì lão không cách nào thoát khỏi Tần Quân.

Bên kia, Hạn Bạt rất vui mừng. Thế lực của Tần Quân càng mạnh Hạn Bạt càng cảm giác an toàn, nàng có thể thoải mái phát triển Thi Hoàng Điện, vì núi dựa Thiên Đình Đại Tần sừng sững.

Cơ Như Ý cũng mừng thầm, may mắn Cơ gia trước tiên đầu vào Tần Quân, không thì sau này muốn ôm đùi cũng không kịp.

------oOo------

Chương 1081: Đế Nữ bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hùng chủ khác tâm tình khác nhau nhưng đều đang suy nghĩ Thiên Đình Đại Tần rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Chiến đấu càng kịch liệt, đài cửu đế rung bần bật, tiếng gầm rú quanh quẩn trong thiên địa thật lâu hấp dẫn càng nhiều sinh linh bay tới.

Sinh linh quay quanh đài cửu đế đã cao tới năm trăm trượng, vô số người ngăn cách đài cửu đế với trần gian.

- Mạnh quá, đó là Viêm Hoàng?

- Cách xa vậy vẫn cảm giác nóng cháy, thật khó tưởng tượng chiến đấu với Viêm Hoàng sẽ có cảm nhận thế nào.

- Hắn là Diệt Thế Yêu Đế? Cường tướng số một cũ dưới tay Chiến Thần Thánh Đình?

- Đúng là lợi hại, bọn họ đều hơn xa Đại La Kim Tiên cảnh.

- Đại La Kim Tiên? Đại La Chí Tiên ở trước mặt họ không đáng gì.

Tiếng ồn bao vây đài cửu đế. Đám hùng chủ tập trung chú ý vào chiến đấu trong đài, không tỏ vẻ khó chịu vì ồn ào.

Bọn họ cũng cần sinh linh tận mắt nhìn chiến thắng của mình rồi đồn khắp thiên hạ.

Vù vù vù vù vù!

Một ngọn lửa hóa thành hình rồng dài hơn mười trượng, khủng bố kinh dị gầm rống đụng vào Diệt Thế Yêu Đế.

Tóc bạc bay rối, ánh mắt Diệt Thế Yêu Đế hoàn toàn sắc bén, hai tay bỗng chắp vào nhau vỗ gió rít đánh tan ngọn lửa.

Diệt Thế Yêu Đế lạnh lùng cười, giọng nói tràn ngập xem thường:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh?

Lửa trên người Viêm Hoàng tăng vọt, mắt gã như bắn ra ánh sáng vàng khiến người không dám đối diện.

Viêm Hoàng lạnh lùng nói:

- Tiếp theo sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là luyện ngục

Viêm Hoàng bỗng giơ hai cánh tay lên, lửa bao phủ mặt đất, ánh lửa đầy trời.

Diệt Thế Yêu Đế, Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương và ba tu sĩ hoảng hốt nhảy lên.

Nhìn từ bên ngoài thì trong pháp trận như có đám cháy, pháp trận bị đốt dao động như tùy thời sẽ tan vỡ.

Hoa Nhất Kiếm tò mò hỏi:

- Bọn họ đều đến Đại La Thủy Tiên cảnh?

Kiếm Chủ ở bên cạnh nhẹ gật đầu nói:

- Với thực lực của họ phải mất vài ngày mới phân ra thắng thua.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhìn ra điều đó, biểu tình không kiên nhẫn. Đứng ở độ cao của gã nhìn Diệt Thế Yêu Đế và Viêm Hoàng chiến đấu rất nhàm.

Thiên Mệnh Đại Đế dùng ngón trỏ gõ tay vịn, mắt lấp lóe không biết suy nghĩ cái gì.

Chiến đấu tiếp tục, thời gian trôi nhanh.

Sau hai canh giờ.

Diệt Thế Yêu Đế, Viêm Hoàng vẫn chiến không phân cao thấp, hai người di chuyển trong biển lửa không biết mệt.

Tần Quân ngáp dài, bất đắc dĩ nói:

- Thật sự đủ rồi.

Nếu sớm biết như vậy hắn đã kêu Hình Thiên vào trận, Diệt Thế Yêu Đế đang đánh hăng hái, hắn không tiện giội nước lạnh.

Đám người Hình Thiên xem chán, tuy bọn họ từng chiến đấu lâu hơn thế này nhưng đánh nhau và xem cuộc chiến là hai chuyện khác nhau.

Đương nhiên nhiều sinh linh xem xong có điều ngộ, hai Đại La Thủy Tiên chiến đấu là cảnh hiếm gặp trong đời.

Thiên Mệnh Đại Đế quát ngăn:

- Được rồi, tính hai ngươi ngang tay đi!

Mây lôi cuồn cuộn, thiên địa như rơi vào màn đêm. Trên nóc trăm tòa lầu các khảm bảo châu phát sáng đủ để chiếu sáng đài cửu đế, huống chi đài cửu đế đã bị biển lửa phủ lên.

Diệt Thế Yêu Đế, Viêm Hoàng mải mê chiến đấu không ngừng lại ngay, trong mắt hai người không có thiên địa, chỉ có lẫn nhau.

- Hai người này điên rồi?

- Viêm Hoàng có thực lực cửu đế, Tần Thánh Đế cần gì tranh đấu với hắn?

- Viêm Hoàng cũng cứng đầu, Hình Thiên vẫn chưa ra tay.

- Đúng rồi, Hình Thiên chưa đứng ra, Viêm Hoàng không bằng Tần Thánh Đế.

- Đại đế đều không khoanh tay nhìn được nữa.

Đám sinh linh xì xầm bàn tán, đa số xem chán. Đánh nhau hai canh giờ rồi, chẳng lẽ muốn đấu mấy ngày mấy đêm thậm chí mấy tháng mới chịu?

Thấy Diệt Thế Yêu Đế, Viêm Hoàng vẫn không dừng tay Thiên Mệnh Đại

Đế nét mặt sa sầm trầm giọng nói:

- Ngăn cản bọn họ!

Đế Nữ đứng bên cạnh gật đầu, lắc người biến mất tại chỗ.

Giây sau Đế Nữ xuất hiện bên trên Viêm Hoàng và Diệt Thế Yêu Đế, lật hai tay lại. Diệt Thế Yêu Đế, Viêm Hoàng cảm giác cơn gió không thể ngăn cản ập đến, thân thể bay ra ngoài, xoay tròn trên cao không ngừng lại được.

Ui!

Đám sinh linh hút ngụm khí lạnh, các hùng chủ xoe tròn mắt.

Đế Nữ ngày thường đi theo bên Thiên Mệnh Đại Đế mạnh vậy sao?

Kiếm Chủ nhíu mày nhỏ giọng nói:

- Nàng lại biến mạnh.

Kiếm Chủ là số ít người từng đánh với Đế Nữ, vì gã khiêu chiến với Thiên Mệnh Đại Đế nhiều lần, gã không có kiên nhẫn nên kêu Đế Nữ ra ứng đối. Kiếm Chủ chưa từng thắng Đế Nữ.

Đế Nữ trầm giọng nói:

- Trận so đấu ngừng tại đây.

Đế Nữ vẻ ngoài thiếu nữ toát ra uy áp cực mạnh khiến người kinh ngạc.

Diệt Thế Yêu Đế cắn răng nhìn Đế Nữ, lòng tràn đầy kiêng dè, nàng này sâu không lường được.

Viêm Hoàng tỉnh táo lại, cười nói:

- Thì ra là Đế Nữ, nếu vậy thì thôi ngừng.

Viêm Hoàng tán đi lửa cháy, bay về lầu các của mình.

Diệt Thế Yêu Đế hít sâu rời đi. Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương ở phía xa không ác chiến nữa. So với Diệt Thế Yêu Đế, Viêm Hoàng còn nguyên vẹn thì Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương bị thương. Ba thuộc hạ của Viêm Hoàng đến Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ, rất khó chơi.

Một trận đại chiến kéo dài hai canh giờ kết thúc đầu voi đuôi chuột.

Đông Hoàng Thái Nhất mở miệng nói:

- Được rồi, các lâu la đã đánh xong, đến lượt chúng ta.

Ngữ điệu Đông Hoàng Thái Nhất không kiên nhẫn, nói lớn tiếng làm đài cửu đế yên tĩnh lại.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất đứng trên lầu các, đám hùng chủ cau mày.

Đám lâu la?

Cái này quơ đũa cả nắm!

Đám hùng chủ giận mà không dám nói gì, muốn dùng ánh mắt giết chết Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất không quan tâm, gã đi tới mép lâu đài, nhìn Thiên Mệnh Đại Đế:

- Chọn cửu đế ra trước, nếu ai không phục thì khiêu chiến hùng chủ đế tuyển, thắng thì thay thế người đó.

Đám hùng chủ ánh mắt hấp háy liên tục.

Đây đúng là ý hay.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu chặt mày, lúc trước gã cũng nghĩ tới điểm này, nhưng làm vậy sẽ khiến một số hùng chủ vốn nên trở thành cửu đế bị tiêu hao chết. Như nhóm Từ Trọng Sinh, Cơ Như Ý bị mấy hùng chủ luân phiên khiêu chiến có thể chống đỡ bao lâu?

Trừ phi bọn họ cũng là Đại La Thủy Tiên có thể nghiền áp Đại La Chí Tiên dễ dàng.

Quan trọng nhất là Thiên Mệnh Đại Đế sắp xếp thế này vì muốn các hùng chủ chính thức xếp hạng một lần. Nếu làm theo lời Đông Hoàng Thái Nhất chỉ nổi bật cửu đế.

Tần Quân lên tiếng:

- Trẫm cũng đồng ý.

Toàn trường nổ tung.

Hai siêu hùng chủ tạo áp lực với Thiên Mệnh Đại Đế?

Mấy trăm vạn sinh linh hết sức căng thẳng, Thiên Mệnh Đại Đế sẽ có phản ứng gì?

Hình Thiên, Yêu Hoàng liên hợp có thể đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế không?

------oOo------

Chương 1082: Ứng cử viên cửu đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các thắc mắc lướt nhanh trong đầu họ, vừa hồi hộp vừa siêu hưng phấn. Một trận đại chiến khoáng thế sắp bùng nổ!

Thiên Mệnh Đại Đế chậm rãi đứng dậy, mắt nhìn quét tất cả hùng chủ, hỏi:

- Các ngươi cũng đồng ý?

Thiên Mệnh Đại Đế không ngốc, rõ ràng Đông Hoàng Thái Nhất muốn khiêu chiến với gã, bản thân gã tự cho là trời cao, sợ gì Đông Hoàng Thái Nhất?

Mặc dù kế hoạch ban đầu bị phá rối nhưng Thiên Mệnh Đại Đế càng không cho phép Đông Hoàng Thái Nhất liên tiếp khiêu khích uy nghiêm.

Đám hùng chủ nhìn nhau, không dám trả lời.

Kiếm Chủ lạnh lùng nói:

- Vậy rất tốt, cường giả làm vua.

Viêm Hoàng gật đầu theo.

Nhiên Đăng cười nói:

- Làm vậy mới thể hiện trừ cửu đế đều là con kiến.

Trừ Thiên Mệnh Đại Đế, Tần Thánh Đế, Đông Hoàng Thái Nhất ra những hùng chủ khác không lọt vào mắt Nhiên Đăng.

Hạn Bạt khống chế Từ Trọng Sinh khàn giọng nói:

- Ta cũng đồng ý!

Cơ Như Ý lên tiếng:

- Ủng hộ!

Sau khi được Hình Thiên cứu Cơ Như Ý đã quyết tâm hiệu trung Tần Quân.

Các hùng chủ mười hạng đầu biểu thị đồng ý thì Thiên Mệnh Đại Đế chỉ đành gật đầu.

Thiên Mệnh Đại Đế trịnh trọng nói:

- Bây giờ tuyên bố ứng cử viên cửu đế.

Thanh âm át qua tiếng ồn, các hùng chủ hồi hộp.

Có khi nào là mình?

- Thiên Mệnh Đại Đế, Tần Thánh Đế, Yêu Hoàng, Nhiên Đăng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ,Viêm Hoàng, Từ Trọng Sinh, Cơ Như Ý là ứng cử viên

cửu đế!

Nói chuyện là Đế Nữ, giọng nàng trong trẻo truyền vào tai mỗi vị sinh linh.

Hai đệ tử đứng sau lưng Đế Nữ mở ra cuộn tranh trống. Đế Nữ lấy một cây bút lông vung lên, tiêu sái viết tên ứng cử viên cửu đế.

Thiên Mệnh Đại Đế tuyên bố:

- Bây giờ tất cả hùng chủ có thể khiêu chiến ứng cử viên cửu đế! Mãi đến khi nào không có hùng chủ dám khiêu chiến, cửu đế bắt đầu tranh giành thứ tự!

Văn không có hạng nhất, võ không có hạng hai.

Thiên Mệnh Đại Đế luôn là số một đương thời nên cũng muốn làm đế số một, gã không muốn ngang hàng với sinh linh khác.

Đông Hoàng Thái Nhất bĩu môi:

- Rắc rối.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy nhàm chán, nhưng gã xem trọng cửu đế và sau đó phá trời nên không phản đối.

Sau khi cửu đế phá trời Đông Hoàng Thái Nhất sẽ đi xa thiên ngoại, cơn giận của Cổ Tiên giới thì cứ giao cho Huyền Đương đại thế giới gánh chịu, gã không có nhiều tình cảm với Huyền Đương đại thế giới.

Khiêu chiến chính thức bắt đầu.

Rất nhanh có một hùng chủ vào trận cao giọng quát:

- Cửu U Âm Đế, xuống dưới!

Cửu U Âm Đế vốn bị thương nặng mặt đen như nhọ nồi.

Đám hùng chủ xì xầm.

- Vô sỉ ghê!

- Thì vô sỉ, nhưng lát nữa ngươi có giỏi thì đừng khiêu chiến Cửu U Âm Đế.

- Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, đừng quên Cửu U Âm Đế được gọi là bất tử bất diệt!

- Chậc, người này ngốc thật.

- Tuy Âm Đế bị thương nặng nhưng vẫn là ứng cử viên cửu đế khó đánh bại nhất.

Đám sinh linh cũng xôn xao. Tính theo vết thương thì Cửu U Âm Đế thuộc tình cảnh xấu nhất trong ứng cử viên cửu đế.

Cửu U Âm Đế đẩy hai âm tướng dìu mình ra, mặt lạnh băng bay vào trận.

Làm ứng cử viên cửu đế thứ nhất bị khiêu chiến, Cửu U Âm Đế cảm giác mất hết mặt mũi, sát ý gần như tràn ra lồng ngực.

Cửu U Âm Đế không nói nhiều, trực tiếp ngưng tụ cửu u long khí, mấy chục con rồng đen dữ tợn vặn vẹo xông hướng hùng chủ kia. Hùng chủ biến sắc mặt.

Tần Quân cười phơi phới:

- Cửu U Âm Đế tội nghiệp, địa vị lung lay.

Vì cái chết của Ưu Công Tử và đại chiến hai giới Âm Dương nên chắc chắn Cửu U Âm Đế luôn muốn giết hắn, bởi vậy Tần Quân không thèm thương hại gã.

Nếu có cơ hội hắn sẽ giết Cửu U Âm Đế!

Bồ Đề Tổ Sư mở miệng nói:

- Trong người hắn ẩn giấu lực lượng không thuộc về hắn.

Bằng Ma Vương, Thạch Cảm Đương ngạc nhiên nhìn Bồ Đề Tổ Sư. Lão

đạo nhân này đi theo Tần Quân thì chắc chắn không đơn giản, huống chi bọn họ không nhìn thấu lão.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Rất mạnh?

Tại sao Cửu U Âm Đế không sử dụng lúc đối chiến với Đông Hoàng Thái Nhất?

Là không kịp hay có tính toán khác?

Tần Quân híp mắt suy tư, chẳng lẽ Cửu U Âm Đế đang đợi Nhan Đế?

Bồ Đề Tổ Sư mỉm cười nói:

- Tàm tạm.

Tần Quân yên lòng, Bồ Đề Tổ Sư là đòn sát thủ lớn nhất của hắn.

Hình Thiên nhìn Bồ Đề Tổ Sư chăm chú, không biết đang nghĩ gì.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mấy chục con rồng đen ngưng tụ bằng cửu u long khí điên cuồng đuổi theo hùng chủ, đánh cho hùng chủ không kịp trở tay, bị áp chế hoàn toàn.

Hùng chủ trợn to mắt nói, lòng dậy sóng dữ:

- Sao có thể như vậy? Tại sao hắn còn mạnh đến thế?

Hùng chủ hai tay cầm trường đao ngăn cản cửu u long khí trùng kích.

Cửu u long khí bá đạo lại làm các sinh linh sôi trào. Tuy Cửu U Âm Đế bị thương nặng nhưng vẫn mạnh như thế, không uổng là chủ cửu u.

Chiến đấu rất nhanh kết thúc, Cửu U Âm Đế mạnh mẽ đánh bại kẻ địch, làm đối thủ té xỉu bên mép đài cửu đế.

Mắt Tần Quân hấp háy:

- Nếu trẫm hấp thu cửu u long khí của hắn . . .

Long khí của Tần Quân vốn dựa vào hệ thống hấp thu được, nếu dung hợp cửu u long khí sẽ càng mạnh.

Cửu U Âm Đế cảm nhận ánh mắt của Tần Quân vụt ngoái đầu, bốn mắt nhìn nhau, thấy rõ sát ý.

Lòng Cửu U Âm Đế chùng xuống:

- Tiểu tử này . . .

Cửu U Âm Đế không muốn kết thù kết oán với Tần Quân, gã đã thấy Hình Thiên mạnh cỡ nào.

Lòng Cửu U Âm Đế nặng nề, gã bay về lầu các của mình. Đám hùng chủ mới kiến thức biểu hiện hung tàn của Cửu U Âm Đế nên không dám tiếp tục khiêu chiến.

Một đám người từ chân trời bay đến, dẫn đầu là Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ chủ, và Lệ Thanh bị Vạn Kiếp Ngự Trùng khống chế.

Lệ Thanh cắn răng nói:

- Đằng trước là hội trăm hùng.

Nghĩ đến Tần Quân ở ngay phía trước là Lệ Thanh rét run.

Khuôn mặt già nua của Lâu Nam tràn đầy u ám:

- Hơi thở mạnh quá. Nguy rồi, bọn họ cứ tiếp tục đánh sẽ kinh động Cổ Tiên giới.

Lão đã đánh giá thấp quần hùng thiên hạ.

Thiên Tuyển Phủ được thành lập sau khi thần tiên hủy diệt Thánh Đình, đã được mười ba vạn năm, chấp đạo thay trời, vì sự yên ổn của Huyền Đương đại thế giới. Thiên Tuyển Phủ đã đổi mười mấy đời phủ chủ, lý do khác nhau.

Lâu Nam là phủ chủ lâu nhất, cúc cung tận tụy với thần tiên, còn với Huyền Đương đại thế giới thì mắt nhắm mắt mở.

Trừ Đế Nữ ra không ai biết Lâu Nam có quan hệ với Thiên Mệnh Đại Đế.

Lâu Nam vừa bay hướng đài cửu đế vừa thầm cầu nguyện:

- Ngươi tự nhận là thiên mệnh hướng về, hy vọng ngươi có thể dẫn dắt Huyền Đương đại thế giới vượt qua đại kiếp nạn lần này.

------oOo------

Chương 1083: Đại năng Cổ Tiên giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đấu tiếp tục trên đài cửu đế. Sau Cửu U Âm Đế, ứng cử viên cửu đế thứ hai bị khiêu chiến là Từ Trọng Sinh.

Hạn Bạt cùng Từ Trọng Sinh tác chiến, đối thủ là Kỳ Lang Vương.

Từ Trọng Sinh bây giờ đã hoàn toàn thành con rối cương thi của Hạn Bạt, chiến đấu toàn dựa vào bản năng, vô cùng cuồng bạo như mãnh thú.

Các thanh cốt binh bị Từ Trọng Sinh chế tạo từ không khí, thân hình như mũi tên nhọn tấn công Kỳ Lang Vương liên tục thụt lùi.

Kỳ Lang Vương chửi thầm:

- Sao tên này như nổi điên vậy?

Trước kia Kỳ Lang Vương từng đánh nhau với Từ Trọng Sinh, hai bên tám lạng nửa cân, cho nên gã mới chọn Từ Trọng Sinh liều một cơ hội. Không ngờ Từ Trọng Sinh đã khác hẳn ngày xưa, công kích không chút lý trí, thậm chí không phòng ngự, từng chiêu lấy mạng.

Kỳ Lang Vương giữ hình người, hai móng vuốt như mười thanh kiếm bén đánh với Từ Trọng Sinh, hỏa hoa bắn ra bốn phía. Hai bên di chuyển

nhanh dọc theo đài cửu đế, Hạn Bạt thì đấu với đám yêu vương thuộc hạ của Kỳ Lang Vương, chiến đấu rất đặc sắc kéo trái tim mấy trăm vạn sinh linh.

Từ Trọng Sinh nhỏ giọng gầm gừ, vung tay phải lên, chín thanh cốt kiếm song song bắn ra muốn đâm chết Kỳ Lang Vương.

Nhưng Kỳ Lang Vương không yếu, hai móng vuốt đẩy tới trước, dùng yêu lực cưỡng ép ngăn lại.

Các sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Hắn thật sự là Từ Trọng Sinh sao?

- Đúng vậy, Từ Trọng Sinh lúc trước ta gặp đều là khí độ bất phàm, trầm ổn đại khí!

- Chẳng lẽ tẩu hỏa nhập ma?

- Nữ nhân kia có lai lịch gì? Như người như quỷ lại giống yêu.

- Kỳ Lang Vương gặp rắc rối rồi!

Sinh linh xem cuộc chiến đã đột phá bốn trăm vạn, bao vây đài cửu đế kín không kẽ hở.

Các hùng chủ thấy Từ Trọng Sinh kỳ kỳ, nhưng cương thi cũng thuộc về thi nên bọn họ không nhìn ra manh mối.

Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ bí hiểm nhìn Hạn Bạt.

Lúc đại chiến hai giới Âm Dương Hạn Bạt và Từ Trọng Sinh từng cùng xuất hiện, hay bọn họ có quan hệ với Nhan Đế?

Bị Nhan Đế bắt mà Từ Trọng Sinh trốn ra được, thật sự không có âm mưu gì? Từ Trọng Sinh không có thực lực mạnh mẽ giống như Nhiên Đăng.

Kiếm Chủ lẩm bẩm:

- Nhan Đế.

Cửu U Âm Đế nghiến răng nghiến lợi. Đông Hoàng Thái Nhất cười cợt nhìn hướng Tần Quân. Thiên Mệnh Đại Đế mặt không biểu tình.

Bọn họ đã liên tưởng Từ Trọng Sinh, Hạn Bạt với Nhan Đế, Nhan Đế không tham gia hội trăm hùng có lẽ vì có âm mưu.

Đoàn người Thiên Tuyển Phủ bay ra từ trăm vạn sinh linh nhanh chóng hướng tới lầu các của Thiên Mệnh Đại Đế.

Đám hùng chủ chú ý, có vài hùng chủ nhận ra thân phận của Lâu Nam.

Thiên Mệnh Đại Đế quay đầu, biểu tình ngạc nhiên không ngờ Lâu Nam đến.

Thiên Mệnh Đại Đế nửa cười nửa không hỏi:

- Tại sao phủ chủ đến đây? Không lẽ cũng thấy hứng thú với cửu đế thiên hạ?

Rất khó tưởng tượng hai người lén liên kết với nhau.

Lâu Nam đáp xuống trước mặt Thiên Mệnh Đại Đế, cười nói:

- Đây là việc lớn liên quan đến thiên hạ, sao ta không đến được?

Lệ Thanh chắp tay thi lễ với Thiên Mệnh Đại Đế, cùng các đệ tử Thiên Tuyển Phủ đáp xuống bên cạnh, không nói chen vào.

Thiên Mệnh Đại Đế híp mắt truyền âm hỏi Lâu Nam:

- Chuyện gì xảy ra?

Mặt ngoài Thiên Mệnh Đại Đế đưa tay mời Lâu Nam ngồi.

Các hùng chủ tò mò lão nhân đó có lai lịch gì mà khiến Thiên Mệnh Đại Đế đãi khách sáo như thế.

Một hùng chủ nhỏ giọng nói:

- Đó là phủ chủ Thiên Tuyển Phủ.

Hùng chủ hai bên nghe xong truyền tai nhau, thân phận của Lâu Nam rất nhanh truyền ra.

Phủ chủ Thiên Tuyển Phủ cũng đến!

Các hùng chủ bất an, lúc trước Thiên Mệnh Đại Đế có nói sau khi cửu đế thành lập sẽ phá trời. Phá mở phong ấn của nhóm thần tiên tương đương với chống đối, Thiên Tuyển Phủ thì đại biểu thần tiên.

Từ Trọng Sinh, Kỳ Lang Vương chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng. Từ Trọng Sinh cuồng bạo làm vết thương trên người Kỳ Lang Vương càng nhiều hơn, máu đổ, gã đau nghiến răng, mắt sói đỏ ngầu.

Từ Trọng Sinh đã hoàn toàn biến thành ma thú, mặt dữ tợn:

- Grào!

Kỳ Lang Vương không chết thì Từ Trọng Sinh sẽ không ngừng lại.

Hạn Bạt áp chế đám yêu vương, dần chiếm ưu thế, cán cân thắng lợi đã nghiêng hướng Thi Hoàng Điện.

Lâu Nam vừa uống trà vừa truyền âm cho Thiên Mệnh Đại Đế:

- Không biết tại sao Cổ Tiên giới có vị đại năng sắp giáng lâm Huyền Đương đại thế giới chúng ta, không biết có phải vì đặc sứ kia mất tích không.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày.

Đại năng Cổ Tiên giới?

Thiên Mệnh Đại Đế có linh cảm không may, nhưng hội trăm hùng đã tổ chức, không thể bỏ dở.

Thiên Mệnh Đại Đế truyền âm hỏi:

- Vậy phủ chủ đến vì điều gì? Trực tiếp phái người truyền tin là được, lỡ người kia đến thì phủ chủ còn phải kiềm chế.

Ngữ điệu của gã nặng nề có chứa trách móc.

Lâu Nam lắc đầu cười, trừ Thiên Mệnh Đại Đế ra không ai thấy nụ cười của lão cay đắng.

Lâu Nam hồi âm:

- Tin tức này là một vị tiền bối phi thăng của của Thiên Tuyển Phủ báo cho ta, tức là đại năng kia sẽ đến bất ngờ.

Thiên Mệnh Đại Đế biểu tình cực kỳ khó xem, tức là đại năng đó có lẽ ở chỗ nào đó nhìn họ.

Thiên Mệnh Đại Đế tự nhận là vô địch thiên hạ nhưng không tự phụ đến mức cho rằng mình ở trên Cổ Tiên giới.

Lâu Nam giả vờ xem cuộc chiến thật ra là giao lưu với Thiên Mệnh Đại Đế:

- Về vị đại năng kia ta chỉ nghe hai chữ, Huyền Hư.

Nhìn theo ánh mắt Lâu Nam, Từ Trọng Sinh đã buộc Kỳ Lang Vương hiện nguyên hình, các thanh cốt binh đâm vào người gã, máu tuôn ồ ạt.

Thiên Mệnh Đại Đế lẩm bẩm, biểu tình thắc mắc:

- Huyền Hư?

Phập!

Hai tay Từ Trọng Sinh cầm cốt mâu dài ba trượng đâm thủng cổ họng Kỳ Lang Vương, đám yêu vương đánh nhau với Hạn Bạt trợn tròn mắt.

Không lẽ Kỳ Lang Vương sắp thua?

Hoa Nhất Kiếm ngồi bên cạnh Kiếm Chủ nhíu chặt mày, gã không hy vọng Kỳ Lang Vương chết tại đây. Hoa Nhất Kiếm phải tự mình báo thù

mới vơi bớt mối hận trong lòng.

Hạn Bạt vụt ngoái đầu, mắt lóe tia sáng. Từ Trọng Sinh đang định xé nát Kỳ Lang Vương chợt khựng lại.

Đế Nữ vội tuyên bố:

- Từ điện chủ thắng lợi!

Nàng sợ Từ Trọng Sinh giết Kỳ Lang Vương.

Các hùng chủ phản ứng khác nhau, không ngờ Từ Trọng Sinh chẳng dễ chọc.

Trừ Từ Trọng Sinh ra còn lại Cơ Như Ý dễ ăn, ngày càng nhiều ánh mắt nhìn gã, khiến gã chửi thầm mắt chó xem thấp người.

Hai bên ra khỏi trận, chốc lát sau một hùng chủ vào trận, hét lên:

- Ta muốn chiến với Cơ Như Ý!

Cơ Như Ý biến sắc mặt nói:

- Quả nhiên!

Cơ Như Ý lập tức đứng dậy, thứ hạng của đối phương trên Hùng Chủ bảng không cao, không đáng khiến gã kinh hoàng.

------oOo------

Chương 1084: U Vương tái hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Như Ý dựa vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân nhanh chóng thắng, nhưng chưa xuống sân thì lại có hùng chủ khiêu chiến.

Sau khi liên tục thua ba vị hùng chủ, Hải Cực Vương lại vào trận.

Mắt Hải Cực Vương đầy tơ máu:

- Chết tiệt, ta nhất định cướp được đế vị!

Hải Cực Vương đã thua dưới tay Kiếm Chủ, không ngờ bây giờ gã lại nhảy lên.

Bộ dạng của Hải Cực Vương khiến nhiều hùng chủ lắc đầu ta thán.

Nhiên Đăng chép miệng kinh ngạc nói:

- Hắn bị tẩu hỏa nhập ma rồi sao?

Nhiên Đăng không hề cảm thấy áy náy, nếu không phải Tiệt Giáo cung luôn tấn công Hải Cực Điện thì Hải Cực Vương đã không bị buộc đến nông nỗi này.

Sở Câu Hoài không trả lời, gã run cầm cập ngồi xổm trong góc lầu các, khiến người dễ dàng bỏ qua sự tồn tại.

Tần Quân nhướng mày, Cơ Như Ý là người hắn phải bảo vệ, cứ theo đà này sợ là gã không vượt qua được vài trận chiến.

Trong số ứng cử viên cửu đế thì Cơ Như Ý yếu nhất, sẽ bị quần hùng theo dõi.

Hình Thiên hỏi:

- Có cần ta hỗ trợ không bệ hạ?

Trừ ứng cử viên cửu đế ra tất cả hùng chủ cộng lại gã cũng không ngán.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Ngươi là người của trẫm, nếu tiếp tục ra tay chắc chắn chọc giận Thiên Mệnh Đại Đế, có lẽ sẽ phế bỏ tư cách ứng cử viên cửu đế của Cơ Như Ý.

Làm sao mới giúp được Cơ Như Ý đây?

Tần Quân sờ cằm suy tư.

Một lão nhân xông ra từ đám đông, mặc áo đen cũ nát, tóc hoa râm bới trên đầu, vóc dáng gầy gò lọm khọm, da ngăm đen. Lão bay nhanh hướng lầu các của Tần Quân.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương, Kim Quang Thánh Mẫu bản năng quay đầu nhìn lại.

Lão nhân bị cả đám nhìn chằm chằm cứng ngắc giữa không trung, mắt lộ tia kinh hoàng.

Lão nhân thầm hoảng sợ:

- Những người này . . . mạnh quá . . .

Lão nhân là Quỷ Cốc Tử được Tần Quân triệu hoán ra, cố ý đến hiệu lực cho hắn, không ngờ bị ánh mắt của đám Thần Ma Hình Thiên hù sợ.

Lão nhân nhanh chóng bình ổn tâm tình, chắp tay hô:

- Ta tên Quỷ Cốc Tử, ngưỡng mộ thủ đoạn hùng tâm của Thánh Đế bệ hạ, đặc biệt đến đầu bái, mong Thánh Đế bệ hạ thu nhận!

Tu vi của Quỷ Cốc Tử không đỉnh cao gì nhưng lão rất tự tin.

Tần Quân xoay người lại nhìn, mừng thầm vì Quỷ Cốc Tử đã đến.

Tới đây thì ba Thần Ma được triệu hoán đều đến đầu vào Tần Quân.

Các hùng chủ đều thấy, may mà Quỷ Cốc Tử chỉ là Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ, không thì bọn họ sẽ ghen tỵ.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Bằng Ma Vương biến sắc mặt:

- Quỷ Cốc Tử?

Không lẽ là vị Quỷ Cốc Tử trong truyền thuyết kiếp trước?

Bồ Đề Tổ Sư bấm đốt tính, ánh mắt trở nên bí hiểm.

Hình Thiên thờ ơ.

Tần Quân ngoắc tay, cười nói:

- Lên đây đi.

Nốt nhạc đệm này không gây nhiều sóng gợn, các sinh linh vẫn lo tập trung chú ý vào chiến đấu trong trận.

Lâu Nam nhìn Tần Quân, hỏi:

- Vị kia là Nhan Đế hay Tần Thánh Đế?

Thiên Mệnh Đại Đế không yên lòng trả lời:

- Tần Thánh Đế, Nhan Đế không đến.

Thiên Mệnh Đại Đế vẫn đang suy nghĩ về đại năng Cổ Tiên giới.

Lâu Nam đánh giá Tần Quân, trẻ tuổi đẹp trai, khí chất xuất chúng, nhân vật thiên kiêu nhìn một lần rất khó quên.

Mắt Lâu Nam hấp háy:

- Hay là Tử Vi tinh lúc trước . . .

Thiên Mệnh Đại Đế ở bên cạnh không chú ý đến Lâu Nam khác lạ.

Thời gian trôi mau.

Một canh giờ sau, Cơ Như Ý không chịu nổi bị một hùng chủ tên Đinh Võ Tướng đánh bại.

Đinh Võ Tướng là nam nhân anh võ, mặc áo dài màu trắng lam, có nhiều pháp bảo cộng với tu vi cùng là Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ, gã tìm đúng thời cơ thừa dịp Cơ Như Ý kiệt sức thì tấn công, thành ứng cử viên cửu đế mới.

Mấy trăm vạn sinh linh thảo luận:

- Cơ Như Ý rốt cuộc hơi yếu chút.

- Tuy Đinh Võ Tướng rất âm hiểm nhưng cũng nói lên Cơ Như Ý không có thực lực bá tuyệt thiên hạ.

- Đinh Võ Tướng che giấu sâu thật, trong Hùng Chủ bảng chỉ xếp hạng sáu mươi mốt.

- Chậc, nếu để Đinh Võ Tướng trở thành một trong cửu đế sẽ là trò cười lớn nhất thế giới.

Danh tiếng và thực lực của Đinh Võ Tướng không xứng làm cửu đế, nên không nhiều người ủng hộ.

Tần Quân nhìn Cơ Như Ý mất hồn mất vía, sắc mặt hắn hơi lạnh lùng, không phải nhằm vào gã, hắn biết gã đã hết sức.

Sau này tìm cơ hội đẩy Cơ Như Ý lên vậy.

Mái tóc dài bay trong gió, khuôn mặt Đinh Võ Tướng lạnh lùng nhìn quét toàn trường. Đinh Võ Tướng định xuống sân khấu, bỗng một hùng chủ nhảy lên.

So với ứng cử viên cửu đế khác thì Đinh Võ Tướng dễ nắm bắt hơn.

Nhiên Đăng la lên:

- Đám hèn các ngươi có ngon thì khiêu chiến ta đi!

Trừ Cơ Như Ý, Từ Trọng Sinh ra không hùng chủ nào dám khiêu chiến ứng cử viên cửu đế khác, Nhiên Đăng thấy chán.

Không ai trả lời, bỏ mặc Nhiên Đăng lúng túng.

Đông Hoàng Thái Nhất nằm trên tháp chợp mắt, đám thuộc hạ yêu vương không biết nên nói cái gì.

Kiếm Chủ ngồi xếp bằng luyện công. Cửu U Âm Đế dưỡng thương. Viêm Hoàng uống rượu. Thiên Mệnh Đại Đế trò chuyện với Lâu Nam. Bọn họ

ngăn cách khỏi chiến đấu trong trận.

Tần Quân nghe buồn cười, Nhiên Đăng nói chuyện luôn đáng đánh.

Thời gian tiếp tục trôi.

Đinh Võ Tướng khá dẻo dai, trong nửa canh giờ liên tục chiến một trận vẫn không thua.

Không phải vì Đinh Võ Tướng siêu mạnh, mà nhờ hai thuộc hạ đều có thực lực Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ. Hùng chủ khác không có hai cường giả Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

- Quái, hai người kia là thần thánh phương nào?

- Không rõ ràng, tuy rằng Đinh Gia Bảo thế lực không lớn nhưng dựa vào ba người bọn họ giết vào mười hạng đầu chắc không khó khăn.

- Hùng Chủ bảng không phải vạn năng, Đinh Võ Tướng rất điệu thấp, Mệnh Cơ các có được tình báo quá ít.

- Đây mới là hùng chủ thật sự, chờ đợi thời cơ, một bước lên trời.

- Không biết Đinh Võ Tướng có thể chống chọi bao lâu đây.

Đám sinh linh thảo luận rôm rả, ngày càng nhiều người ủng hộ Đinh Võ Tướng. Khí chất của gã cô độc lạnh lùng, không miệng tiện huênh hoang như Nhiên Đăng. Sau nhiều trận thắng Đinh Võ Tướng đã chứng minh bản thân, tiếng ủng hộ gã càng nhiều lên.

Mây lôi trên đài cửu đế cuộn trào càng kịch liệt, bóng tối đã buông xuống nhưng hội trăm hùng vẫn náo nhiệt ồn ào.

Thiên Mệnh Đại Đế, Lâu Nam, Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng ngước lên nhìn. Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư, Nhiên Đăng cũng nhìn lên. Đông Hoàng Thái Nhất luôn tỏ vẻ khinh thường chợt mở mắt phải ra.

Lâu Nam cau mày lẩm bẩm:

- Đây là hơi thở gì?

Thiên Mệnh Đại Đế thầm thắc mắc.

Đông Hoàng Thái Nhất cười nói:

- Chậc, cuối cùng không ngồi yên?

------oOo------

Chương 1085: Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đoàn khói đen lơ lửng trên mây lôi, tia chớp từ bốn phương tám hướng tụ tập trên người nó nhưng không thể đánh tan nó. Khói đen nhanh chóng dâng lên hóa thành một bóng người điên cuồng hấp thu lực lượng lôi điện.

Trong khói đen truyền ra giọng U Vương mơ hồ thức tỉnh:

- Loại cảm giác này . . .

Vì sống lại U Vương cố ý núp trên mây lôi, hơi thở chiến đấu của các hùng chủ dẫn thiên lôi đến, gã thì hấp thu thiên lôi phục hồi.

Lần này U Vương muốn báo thù, giết Tần Thánh Đế, Hình Thiên, Đông Hoàng Thái Nhất!

Tần Quân hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Tuy chưa đột phá Thái Ất cảnh nhưng Tần Quân vẫn cảm nhận được uy áp như đến từ tuyên cổ, càng lúc càng mạnh, khiến người linh hồn run rẩy.

Các hùng chủ, sinh linh ngước lên nhìn, cuộc chiến giữa Đinh Võ Tướng và hùng chủ bị bỏ qua.

Mây lôi cuồn cuộn, thiên lôi đì đùng, từng đợt thiên lôi như thất luyện màu

trắng liên tiếp giáng xuống chiếu sáng nguyên Tuyệt Thiên Nguyên.

Đinh Võ Tướng vừa chiến đấu vừa hay ngước lên nhìn, nỗi lòng bất an.

Hình Thiên nhìn mây lôi:

- Bên trên có thứ gì.

Tần Quân nhướng mày.

Có thứ gì?

Tần Quân định hỏi tiếp, bỗng giọng U Vương âm u vang vọng thiên địa:

- Bản vương muốn giết hết đám tạp nham các ngươi!

Thanh âm xen lẫn sát ý và độc ác vô tận, khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Hai vị hùng chủ đang đánh nhau chợt ngừng lại, cảnh giác nhìn mây lôi phủ lên màn đêm.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày lạnh lùng nói:

- Người đã chết lâu như vậy vẫn không khiến người bớt lo.

Dường như gã đã biết thân phận của U Vương.

Lâu Nam mờ mịt hỏi:

- Ngươi đang nói ai?

Mây lôi bỗng xoay tròn hình thành vòng xoáy lớn, đường kính nhanh chóng khuếch trương, trong chớp mắt đến vạn thước, như xé mở cái lỗ to trên bầu trời.

Một bóng đen từ chính giữa vòng xoáy chậm rãi giáng lâm, thân thể như khói đen, xem không rõ khuôn mặt, chỉ có thể trông thấy đôi mắt đầy tơ máu khiến người hãi hùng lạnh sống lưng.

U Vương!

Tồn tại xa xưa còn hơn Thánh Đình!

U Vương nhìn xuống mấy trăm vạn sinh linh, lạnh giọng nói:

- Hôm nay các ngươi đừng hòng đi!

Bị Nhan Vương thành nhốt vô số năm, vừa xuất thế đã bị Đông Hoàng Thái Nhất truy sát, đến hội trăm hùng bị Hình Thiên mạnh mẽ oanh sát thân thể, tất cả oán hận, tức giận, không cam lòng vặn vẹo trái tim Nhân Tổ này.

Nhiên Đăng nằm trên tháp cáu kỉnh quát:

- Cuồng vọng, nói như thể ngươi lợi hại lắm vậy!

Thanh âm chấn động bát phương chui vào lỗ tai U Vương, khiến sát ý trong mắt gã càng sâu.

Đám hùng chủ khóe môi co giật, vì sao lão thích kéo thù hận quá vậy?

Vòng xoáy mây lôi đã khuếch trương đến trăm dặm, tựa như mồm máu há to nuốt thiên địa, làm tất cả sinh linh trong Tuyệt Thiên Nguyên kinh khủng.

Sinh linh ở các nơi Tuyệt Thiên Nguyên kinh kêu:

- Đó cái gì?

- Chẳng lẽ có người độ kiếp?

- Độ kiếp? Vậy thì phải là cảnh giới như thế nào?

- Hơi bị kỳ, các ngươi nhìn xem chỗ đó hình như có cái gì?

- Giọng nói vừa rồi là thật?

Tuyệt Thiên Nguyên lớn biết bao, nhưng bây giờ ngước lên là thấy ngay vòng xoáy mây lôi, áp lực như trời sập khiến bọn họ da đầu tê dại.

Muôn vàng thiên lôi đánh vào người U Vương, thân hình ngưng thực hơn. U Vương đầu đội bóng đêm trông như ma thần diệt thế, toàn thân tỏa ra khí thế mạnh mẽ không gì sánh bằng.

Hình Thiên nhìn U Vương, hỏi:

- Cần ta ra tay không?

Tuy hơi thở của U Vương đang biến mạnh với tốc độ nhanh đến khó tin, nhưng vẫn không lọt vào mắt gã.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Gấp cái gì?

Rõ ràng U Vương không chỉ nhằm vào họ, các hùng chủ khác đừng mơ bình an sống sót.

Thiên Mệnh Đại Đế nhẹ giọng hỏi:

- Các vị có ai có thể tru tà ma này?

Tất cả sinh linh nghe rõ mồn một.

Tru ma trước mặt nhiều sinh linh như thế là việc rất phong cảnh.

Rất nhanh một số hùng chủ rục rịch liên tiếp vọt lên, họ như những mũi tên rời dây cung bay hướng U Vương trên cao.

Trong đám sinh linh vây xem có nhiều cường giả không kiềm được lòng muốn ra oai, cũng xông hướng U Vương.

U Vương tuyên bố muốn giết hết tất cả sinh linh thì rõ là không phải người lương thiện, giết gã sẽ không làm các cường giả áy náy.

Tiếng gió vù vù, hàng trăm ngàn bóng người vụt qua trời đêm xông hướng U Vương, kéo theo trái tim của mấy trăm vạn sinh linh. Hội trăm hùng xảy ra chuyện như vậy rõ ràng không phải điềm lành.

U Vương mang theo muôn vàng sấm chớp lao xuống, tia chớp sáng ngời.

Vòng xoáy mây lôi ở bên trên đã rộng vạn dặm, vẫn đang không ngừng khuếch trương, cuồng phong gào thét Tuyệt Thiên Nguyên. Trong thiên địa bị sát khí kinh khủng tràn ngập, khiến các sinh linh căng thẳng thần kinh.

U Vương quát to:

- Hãy nếm mùi tuyệt vọng!

Gió to thổi tia chớp trên người U Vương lắc lư, gã giơ cao tay phải chém xuống dưới, trong phút chốc một lôi nhẫn ngưng tụ bằng thiên lôi rơi xuống.

Lôi nhẫn kéo dài trăm trượng, rộng khoảng mười trượng, thế không thể đỡ.

Xông lên trước nhất là một đám hùng chủ thứ hạng không cao, bọn họ lấy pháp bảo ra, hoặc thi triển phép thuật hòng đánh tan lôi nhẫn.

Giây sau ánh sáng chói lòa khiến vô số sinh linh nhắm mắt lại, bao gồm Tần Quân.

- A!

- Đây là cái gì?

- A a a a!!!

Tiếng hét thảm liên tiếp chui vào tai Tần Quân, rất nhanh có thể mở mắt ra, hắn ngước lên nhìn. Các bóng người từ trời đêm rơi xuống, máu loãng rơi như mưa.

Đám sinh linh xao động.

U Vương cầm lôi nhẫn lao nhanh hướng đài cửu đế, tay phải giơ cao lôi nhẫn đã kéo dài ngàn trượng muốn chém đài cửu đế thành hai nửa.

Lôi nhẫn dài ngàn trượng cách đám sinh linh càng lúc càng gần, nỗi sợ hãi tràn ngập trong mắt tất cả.

Đông Hoàng Thái Nhất hành động.

Đông Hoàng Thái Nhất lắc người đến bên trên đài cửu đế, nhếch mép khinh miệt, giơ tay chỉ. Một luồng sáng vàng bắn ra từ ngón trỏ của Đông Hoàng Thái Nhất đánh tan lôi nhẫn dài ngàn trượng.

Đốm lửa bắn tung tóe khắp nơi khiến trời đêm rực rỡ duy mỹ.

U Vương vừa thấy Đông Hoàng Thái Nhất thì lửa giận bùng nổ như núi lửa:

- Yêu Hoàng!

U Vương giơ cao hai tay, muôn vàng lôi điện tụ lại hình thành lôi đao khủng bố dài vạn trượng như nối liền với khung trời, khiến vô số sinh linh trợn to mắt.

Màn đêm tối tăm bị ánh sáng lôi đao soi tỏ, các hùng chủ nuốt nước miếng nhìn.

Tần Quân nheo mắt, rốt cuộc có thể trông thấy Đông Hoàng Thái Nhất ra tay thật sự.

U Vương biểu hiện ra khí thế siêu mạnh. Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng vẻ mặt trầm trọng. Đông Hoàng Thái Nhất vẫn giữ nụ cười ngạo mạng.

Đối diện lôi đao dài vạn trượng Đông Hoàng Thái Nhất nhỏ bé như hạt bụi.

U Vương như nổi điên gầm rống vung đao:

- Chết cho bản vương!

------oOo------

Chương 1086: Yêu Hoàng vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên lôi ngưng tụ thành lôi đao mang theo thiên uy, mấy trăm vạn sinh linh quanh đài cửu đế sợ hãi không thể nhúc nhích.

Đông Hoàng Thái Nhất giơ tay phải ngang ngực, Thái Dương Chân Hỏa chui ra từ lòng bàn tay hình thành bàn tay lửa khổng lồ rộng trăm trượng vỗ hướng lôi đao vạn trượng.

Bùm!

Lôi đao vạn trượng bị vỗ tan, tiếng nổ đinh tai nhức óc. lửa và lôi điện tứ giăng trên trời bao phủ Đông Hoàng Thái Nhất.

Vô số sinh linh bị gió to hất bay, như có bức tường lớn bị thổi tan, đài cửu đế rung lắc dữ dội.

Tần Quân nheo mắt nhìn, hắn không cho rằng Đông Hoàng Thái Nhất sẽ thua, chỉ muốn biết gã mạnh đến mức nào, có mang theo Hỗn Độn Chung không.

Giọng cuồng ngạo của Đông Hoàng Thái Nhất vang vọng thiên địa, rung động trái tim tất cả sinh linh:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tuyệt Thiên Nguyên bao la vô ngần rung bần bật sinh ra những khe hở, biến thành hiệp cốc sâu hun hút, gió to thổi thảo nguyên dập dờn như sóng biển.

Trên không trung có tiếng hét thảm kéo dài không dứt, vô số sinh linh rơi tứ tung.

Tần Quân vẫn nằm trên tháp, có Hình Thiên và Bồ Đề Tổ Sư tất nhiên hắn không cần trốn. Nếu U Vương ở trạng thái cao nhất có lẽ có thể khuấy động phong vân.

Đáng tiếc gã không phải.

Lửa và lôi điện giao nhau nổi bật bầu trời đêm thành cuộn tranh rực rỡ.

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay phải lên đánh tan lôi điện xung quanh, gã ngước đầu lên thấy U Vương ngày bên trên, cách nhau hơn bảy ngàn thước.

Chút khoảng cách này không là gì với bọn họ, Đông Hoàng Thái Nhất có thể thấy rõ mắt U Vương tràn ngập thù hận và tức giận.

Đông Hoàng Thái Nhất ngoắc:

- Không phục? Vậy ngươi lại đây.

Thái độ của Đông Hoàng Thái Nhất khinh miệt như đùa con nít.

U Vương bốc cháy lửa giận, muôn vàn lôi điện sau lưng gã càng cuồng bạo. U Vương gầm lên cùng với thiên lôi cuồn cuộn xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Đường U Vương đi qua đầy tiếng sấm, xua tan lửa tràn ngập. Lôi điện kéo dài ngàn trượng sau lưng U Vương, từ bên dưới nhìn lên tựa như lôi điện xé rách trời đêm, cực kỳ đồ sộ.

Gần một giây U Vương đã đến trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất, hai tay nắm hai thanh đao to ngưng tụ bằng thiên lôi, muốn chém Đông Hoàng Thái Nhất đứt eo.

Đông Hoàng Thái Nhất không né tránh, đánh ra một đấm, Thái Dương Chân Hỏa quấn quanh cánh tay gã, tốc độ mau đến nỗi làm con ngươi U Vương co rút không kịp phản ứng.

Nhìn từ góc độ của sinh linh khác thì trông như Đông Hoàng Thái Nhất không ra tay, rầm một tiếng U Vương bị đánh bay về với tốc độ mau hơn lúc bay tới, dọc đường đụng tan muôn vàn lôi điện, biển mây bị đụng thủng cái lỗ to.

Ui!

Đám hùng chủ trợn mắt há hốc mồm nhìn. Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng xoe tròn mắt, vì vừa rồi họ không thấy rõ động tác của Đông Hoàng Thái Nhất.

Da đầu Nhiên Đăng tê dại cười khổ nói:

- Tiểu tử này rốt cuộc không giấu dốt nữa.

Hình Thiên cau mày, mặt dữ tợn, trong mắt tràn đầy thù hận.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày, trước khi đi Tần Quân từng nói lão cần đối kháng với Đông Hoàng Thái Nhất. Bồ Đề Tổ Sư có ký ức kiếp trước hiểu rất rõ về Đông Hoàng Thái Nhất, sâu sắc biết sự khủng bố của gã.

Yêu Hoàng chấp chưởng Thiên Đình hồng hoang!

Tiếng cười cuồng vọng không bờ bến của Đông Hoàng Thái Nhất vang khắp thiên địa:

- Ngươi quá yếu!

Thiên Mệnh Đại Đế nheo mắt. Lâu Nam ở bên cạnh vẻ mặt tràn đầy không thể tin.

Lâu Nam run giọng hỏi:

- Yêu Hoàng mạnh vậy sao?

Lâu Nam cảm nhận hơi thở của Đông Hoàng Thái Nhất cũng thấy sợ, giống như lúc đối mặt thần tiên Cổ Tiên giới.

Bùm!

Vang tiếng sấm nổ.

U Vương mang theo lôi điện vô số kể lao nhanh hướng Đông Hoàng Thái Nhất, chớp mắt vụt qua vạn thước, lực lượng lôi điện đầy mình, hai chùm sáng đỏ rực bắn ra từ mắt gã tựa như sát ý ngưng thực.

Mắt U Vương đầy tơ máu ước gì bầm nát thây Đông Hoàng Thái Nhất được:

- Bản vương muốn ngươi chết!!!

U Vương xuyên qua từng lớp biển mây, giơ cao nắm đấm phải với thế vạn quân đấm tới.

Chớp mắt trăm vạn thiên lôi giáng xuống, đánh vào Tuyệt Thiên Nguyên, nền đất nổ tung, bụi bay cao ngàn thước. Vô số sinh linh kêu thảm né tránh, tựa như cảnh địa ngục trần gian.

- Trốn mau!

- Sao bọn họ mạnh dữ vậy!

- A a a! Cứu ta với!

- Cẩn thận trên đầu!

Thảo nguyên bên dưới đài cửu đế đã bị bụi mù tràn ngập, bốc lên cao mấy ngàn thước như sương mù lớn che trời.

U Vương thế tới rào rạc, Đông Hoàng Thái Nhất nhếch mép đẩy tay phải tới trước. Ảo ảnh chuông vàng hiện ra nhanh chóng biến lớn đụng vào U Vương.

Tốc độ của hai bên nhanh đến mức Đại La Kim Tiên không bắt giữ được, không gian vỡ nát, khí lưu nổ lốp bốp, như những con rồng dài vẫy vùng trên không trung, chuông vàng ảo đập vào mặt U Vương.

Doong!

Tiếng chuông vang vọng bầu trời, tất cả sinh linh trong Tuyệt Thiên Nguyên thấy hoảng hốt. Ức vạn sinh linh trong mấy chục vực xung quanh cũng nghe thấy tiếng chuông này.

Tần Quân đứng bật dậy:

- Là Hỗn . . .!

Tần Quân chưa nói hết câu ý thức đã trống rỗng.

Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư cau mày. Thần Ma khác hoảng hốt ngây dại ra. Đa số hùng chủ đứng ngây tại chỗ, chỉ có cường giả đến Đại La Thủy Tiên

cảnh là giữ tỉnh táo.

Lâu Nam kinh kêu:

- Đó là pháp bảo gì?

Thiên Mệnh Đại Đế đứng dậy nhìn chuông vàng ảo chiếu sáng trong trời đêm. Chuông ảo đã cao vạn trượng, tựa như thần tích hiện ra trước mặt Thiên Mệnh Đại Đế.

U Vương kinh kêu:

- Sao có thể như vậy?

Chuông vàng ảo đụng U Vương liên tục thụt lùi, ngược gió mà đi, gã cảm giác tùy thời sẽ hồn phi phách tán.

Nhìn từ bên dưới thì chuông vàng ảo không di chuyển, nó chỉ liên tục biến lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất lại nhúc nhích, gã xuyên qua chuông vào ảo xông hướng U Vương, áo vàng bị gió thổi phần phật. Mặt Đông Hoàng Thái Nhất treo nụ cười bỡn cợt như chim ưng đi săn.

Giờ phút này U Vương bị chuông vàng ảo đụng không thể nhúc nhích, thấy Đông Hoàng Thái Nhất lao tới làm gã sợ đứng tim.

Đông Hoàng Thái Nhất không nương tình, chân đạp ngực U Vương, bỗng chốc ý thức của gã rơi vào hỗn độn, thân thể của gã như làn khói đen bị Đông Hoàng Thái Nhất đạp bể.

Tần Quân nhanh chóng tỉnh táo lại, biểu tình cực kỳ khó xem nhìn chuông vàng ảo to lớn.

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Hỗn Độn Chung!

Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung thì gần như vô địch.

Hình Thiên từng nghe sự khủng bố của Hỗn Độn Chung, đó là thánh bảo mẫu phòng ngự mà Tổ Vu cũng không thể công phá.

Ánh mắt Bồ Đề Tổ Sư sắc bén nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất trong chuông vàng ảo.

Cửu U Âm Đế lẩm bẩm:

- Rốt cuộc hắn là thần thánh phương nào?

------oOo------

Chương 1087: Hình Thiên chiến với Đông Hoàng Thái Nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất này khiến Cửu U Âm Đế sợ, gã nghĩ lại mà run, lúc trước không bị Đông Hoàng Thái Nhất diệt gọn đã là may mắn.

Mặt Thiên Mệnh Đại Đế rắn đanh, không còn vẻ thản nhiên như trước.

Đế Nữ, Lâu Nam hóa đá, người run run.

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay phải, chuông vàng ảo cao vạn trượng biến mất.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn thiên địa mênh mông tràn ngập trong cát bụi, nhếch mép cười nói:

- Bản hoàng là vô địch!

Lời nói ngông cuồng của Đông Hoàng Thái Nhất quanh quẩn trong thiên địa.

Nếu là lúc trước chắc chắn không ai tin.

Nhưng hiện tại không có sinh linh dám phản bác, đều chìm trong rung động thật lâu.

Tôn Ngộ Không nhảy cẫng lên mắng:

- Quá cuồng vọng!

Y ước gì rút Kim Cô Bổng ra đại chiến ba vạn hiệp với Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng Tôn Ngộ Không không ngốc, biết cách biệt giữa mình và gã quá lớn.

Ánh mắt Hình Thiên hung ác nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, trầm giọng hỏi:

- Bệ hạ, ta có thể ra tay không?

Giọng gã tràn ngập kiên quyết.

Một cước đạp nát U Vương!

Các hùng chủ bị biểu hiện của Đông Hoàng Thái Nhất hù sợ, Thiên Mệnh Đại Đế cũng khó giữ bình tĩnh.

Muôn vàng lôi điện chớp lóe quanh người Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Dương Chân Hỏa lượn lờ, vạt áo vàng bay phần phật tựa như cửu thiên thần minh giáng thế, rung động tinh thần vô số sinh linh.

Hạ Oán Dạ cắn răng:

- Đó là U Vương!

Kiếm Chủ, Hoa Nhất Kiếm không chú ý Hạ Oán Dạ khác lạ, vì hai người cũng bị rung động.

Hạ Oán Dạ hiện giờ đã không nằm trong phạm trù con người, cơ thể gã ẩn giấu Oán Thần.

Lai lịch của Oán Thần rất xa xưa, từng thấy phong thái của U Vương, Trường Sâm Thương. Mặc dù lúc này U Vương chỉ là hồn thể, nhưng gã mang theo thiên uy vậy mà còn bị Đông Hoàng Thái Nhất đạp nát, hoàn toàn đảo điên nhận biết của Oán Thần.

Yêu Hoàng này mạnh đến mức nào?

Lâu Nam lẩm bẩm, khuôn mặt già nua mờ mịt:

- Ta đang mơ?

Lâu Nam chấp chưởng Thiên Tuyển Phủ mấy vạn năm, trong thiên địa khi nào ra tồn tại như vậy?

Lâu Nam cảm giác mình bị qua mặt, hiểu biết của lão về thiên địa này có sai lầm.

Kiếm Chủ nhìn thân hình uy vũ như thần cúa Đông Hoàng Thái Nhất, thì thào:

- Quá mạnh.

Bảy thanh kiếm rung rung sau lưng Kiếm Chủ nhưng không dám ra khỏi vỏ.

Đông Hoàng Thái Nhất hào hùng khiến quần hùng thiên hạ lặng im, không ai dám tranh phong.

Thiên Mệnh Đại Đế chậm rãi đứng dậy hình như định ra tay.

Đế Nữ nhỏ giọng kêu lên:

- Đại đế . . .

Thấy biểu hiện của Đông Hoàng Thái Nhất làm Đế Nữ luôn tin tưởng Thiên Mệnh Đại Đế cũng thấy lo cho gã.

Tần Quân nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, trầm giọng nói:

- Đừng nương tay, không cho phép ngươi chết!

- Hình Thiên tuân mệnh!

Hình Thiên bùng nổ hơi thở khủng bố, dứt lời gã vọt lên, tay cầm Càn Thích bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Đám hùng chủ rung động.

Hình Thiên chiến với Yêu Hoàng?

Trước khi hội trăm hùng bắt đầu hai người này suýt đánh nhau, khiến vô số sinh linh mong đợi. Nhưng khi hai người thật sự đánh thì các sinh linh rất hồi hộp.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang trong đầu Tần Quân:

- Đông Hoàng Thái Nhất chắc đã đột phá Nhập Thánh cảnh.

Tần Quân không giật mình, trong ý thức của hắn thì Đông Hoàng Thái Nhất vô địch dưới Thánh Nhân, như Khổng Tuyên. Nhưng Khổng Tuyên còn sống, Đông Hoàng Thái Nhất thì chết sớm.

Bồ Đề Tổ Sư chậm rãi bay lên, tay cầm phất trần đạp hư không:

- Bệ hạ, ta cũng ra tay.

Tần Quân nhìn bóng dáng hai người, thầm đổ mồ hôi.

Các sinh linh quanh đài cửu đế ngước nhìn đại chiến khoáng thế. Sức chiến đấu của Đông Hoàng Thái Nhất vượt sức tưởng tượng, dù bọn họ chạy tứ tán vẫn bị văng miểng, đám sinh linh không bị hất bay đành núp quanh đài hy vọng được các hùng chủ che chở.

Hắc Điệp Tiên Tử bay nhanh đến trước mặt Tần Quân, trầm giọng nói:

- Chúng ta hãy rời đi trước, yêu này có sức chiến đấu ngập trời, có lẽ Thiên Mệnh Đại Đế cũng không đánh lại.

Hắc Điệp Tiên Tử có tìm hiểu Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất đã ma sát lúc vào Tuyệt Thiên thành, Tần Quân từng tuyên chiến với Đông Hoàng Thái Nhất.

Gió lạnh thổi lạnh thấu xương, Tần Quân mỉm cười nói:

- Đừng lo, trẫm chắn chắn sẽ trở thành đệ nhất đế.

Hắc Điệp Tiên Tử tức muốn khóc, đã là lúc nào còn nhớ danh lợi?

Cùng lúc đó, tốc độ bay của Hình Thiên càng lúc càng mau, hùng hổ xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Biển mây cuồn cuộn, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn xuống Hình Thiên, lạnh lùng cười:

- Hình Thiên, bản hoàng chờ ngươi lâu rồi, còn tưởng ngươi sợ.

Giọng Đông Hoàng Thái Nhất như sấm nổ vang trong thiên địa.

Hình Thiên nghe vậy mắt đỏ ngầu rống to:

- Thù máu kiếp thứ nhất, tối nay nên tính toán cho xong! Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi phải chết!

Hình Thiên vung Càn Thích chém tới, thoáng chốc phủ khí rộng ngàn trượng xé rách gió to bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Hình Thiên chém tới, Đông Hoàng Thái Nhất nhếch mép, Thái Dương Chân hỏa tràn ra ngoài người ngưng tụ thành tam túc Kim Ô to lớn sau lưng gã, tiếng quạ hót vang vọng dưới trời đêm.

Đông Hoàng Thái Nhất đè tay phải xuống:

- Không quan tâm ngươi nói nhảm cái gì, người muốn giết bản hoàng không ai còn sống!

Tam túc Kim Ô to lớn giương cánh rộng ba ngàn trượng lao xuống.

Cuồng phong trút xuống, nguyên đài cửu đế bị trùng kích lung lay. Tần Quân ngước lên nhìn, cảm giác đáng sợ mặt trời đang rơi.

Quỷ Cốc Tử sắc mặt khó xem nói:

- Thái Dương Chân Hỏa . . . tam túc Kim Ô . . .

Quỷ Cốc Tử muốn suy tính Đông Hoàng Thái Nhất nhưng không làm được.

Trong thế giới thần thoại nào đều có truyền thuyết về tam túc Kim Ô, đó là thần điểu đứng trên đỉnh thần thoại.

Về thiên phú chỉ có phượng hoàng, Côn Bằng là sánh bằng.

Bàn về thực lực dưới Thánh Nhân thì tam túc Kim Ô khó gặp địch thủ.

Tần Quân siết chặt hai nắm tay, cầu nguyện Hình Thiên đừng bị diệt gọn.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, phủ khí va chạm với tam túc Kim Ô, ánh sáng chói lòa khiến thiên địa như trong ban ngày. Sóng lớn cuồng bạo thổi quét tám hướng, đài cửu đế bị đè sụp xuống, các sinh linh xung quanh như hạt bụi trong bão biển bị cuốn trôi.

Hình Thiên rống to:

- A a a a a!!!

Giáp sắt trên hai tay Hình Thiên vỡ nát, cơ bắp phồng lên cực kỳ khoa trương, mắt đỏ máu. Hình Thiên giơ Càn Thích xông lên trên.

Tần Quân ôm Hắc Điệp Tiên Tử, cát bụi che mất tầm nhìn, hắn thầm thấp thỏm hy vọng Hình Thiên đừng làm hắn thất vọng.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương, Kim Quang Thánh Mẫu, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử hồi hộp xem cuộc chiến. Hình Thiên hay Đông Hoàng Thái Nhất đều là đẳng cấp truyền thuyết với họ.

Hai cường giả thần thoại va chạm thì ai sẽ thắng?

Bồ Đề Tổ Sư theo sát sau đó sẽ có biểu hiện thế nào?&

------oOo------

Chương 1088: Đại đế chiến với Đông Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy dòng khí vòng quanh Hình Thiên tựa như giao long, gã hứng lấy sóng khí Đại La Kim Tiên khó thể ngăn cản xông vào Thái Dương Chân Hỏa hừng hực.

Đông Hoàng Thái Nhất ở trên cao nhe răng cười:

- Thứ không biết tự lượng sức mình, bằng vào ngươi cũng muốn đấu với bản hoàng?

Không hiểu sao Đông Hoàng Thái Nhất ghét hơi thở của Hình Thiên, cái ghét này đến từ sâu trong ký ức.

Đông Hoàng Thái Nhất chợt khom người lao xuống, chui vào biển lửa.

Khoảng chách hai người rút ngăn lại, ánh mắt giao nhau thấy sát ý trong mắt đối phương.

Đông Hoàng Thái Nhất mạnh hơn gấp trăm lần nhưng Hình Thiên không sợ, gã chỉ muốn xé nát Đông Hoàng Thái Nhất ra.

Bùm!

Đông Hoàng Thái Nhất huơ chưởng phải đập trúng Càn Thuẫn. Khí huyết của Hình Thiên cuộn trào, máu chảy ngược lên cổ họng, nhiều khúc xương gãy, người rớt xuống thoát khỏi biển lửa rơi nhanh đập xuống đất.

Trong tầm nhìn của Hình Thiên mơ hồ thấy bóng dáng Đông Hoàng Thái Nhất.

Hình Thiên không cam lòng, gã muốn cưỡng ép ổn định thân hình nhưng không thể:

- Chết tiệt!

Bỗng có một bàn tay ấn lưng Hình Thiên, như có lực lượng vô tận ngừng thế rơi cho gã.

Hình Thiên quay đầu nhìn, là Bồ Đề Tổ Sư.

Mặt Bồ Đề Tổ Sư lạnh băng khác hẳn thường ngày, nhẹ giọng nói:

- Tiếp theo hãy giao cho ta.

Bồ Đề Tổ Sư rót pháp lực vào người Hình Thiên cầm máu chữa thương cho gã, mắt lão nhìn Đông Hoàng Thái Nhất sừng sững trong biển lửa.

Mắt Hình Thiên tràn đầy không cam lòng nhìn thân hình Đông Hoàng Thái Nhất, gã không ngờ mình chẳng có chút sức chống cự trước Đông Hoàng Thái Nhất.

Vèo!

Một bóng áo đỏ chợt bay ra khỏi cát bụi, là Thiên Mệnh Đại Đế.

Dù thấy biểu hiện khủng bố của Đông Hoàng Thái Nhất nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không sợ hãi, ngược lại chiến ý cao vút.

Thiên Mệnh Đại Đế mắt lóe tia sáng, khóe môi nhếch cao, áo đỏ bay phần phật:

- Ta chống mắt xem ngươi mạnh cỡ nào!

Trong cát bụi đài cửu đế ngừng rơi.

Tần Quân trầm giọng nói với Hắc Điệp Tiên Tử:

- Nàng hãy ở chỗ này!

Tần Quân nhảy vọt lên trên. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương, Kim Quang Thánh Mẫu, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử vội theo sau.

Bằng Ma Vương sốt ruột khuyên:

- Bệ hạ, không thể đến gần!

Tần Quân kiên quyết nói:

- Trẫm phải lên!

Hình Thiên chiến đấu đẫm máu vì hắn, sao hắn có thể núp ở phía dưới?

Dù hắn đi lên không giúp được gì nhưng phải bày ra thái độ.

Tôn Ngộ Không lấy Kim Cô Bổng ra, nhe răng cười nói:

- Ta sẽ bảo vệ bệ hạ thật tốt!

Tôn Ngộ Không đã cảm giác máu của mình sôi trào. Đông Hoàng Thái Nhất biểu hiện ra thực lực vượt xa hiểu biết của y, khiến Tôn Ngộ Không chiến đấu cả đời vô cùng hưng phấn.

Đám người Dương Tiễn không nói nhưng theo sát bên Tần Quân.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn bóng dáng đám người Tần Quân, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy lo lắng và sốt ruột, nhưng nàng hiểu mình không thể thay đổi quyết định của hắn.

Kiếm Chủ nhìn trời đêm:

- Cửu đế thiên hạ!

Bảy thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ cùng ra khỏi vỏ, gã đạp không tiến lên.

Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế cùng xông lên, dù họ sợ thực lực của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhiên Đăng mang theo Sở Câu Hoài. Hạn Bạt dẫn Từ Trọng Sinh lao ra cát bụi. Đinh Võ Tướng cắn răng nhảy lên theo.

Cửu đế tụ tập trên hư không.

Đông Hoàng Thái Nhất đứng ngạo nghễ trên biển lửa nhìn xuống đám người Tần Quân, cuồng cười:

- Cửu đế thiên hạ, bản hoàng muốn làm đệ nhất, ai dám không tôn?

Lời Đông Hoàng Thái Nhất nói rõ ràng truyền vào tai tất cả sinh linh. Dám sinh linh rải rác các góc thiên địa nhìn lên thần hình thần uy như vầng mặt

trời.

- Hắn thật sự là Yêu Hoàng?

- Không ngờ người mạnh nhất đương thời là hắn.

- Thiên Mệnh Đại Đế cũng bị lu mờ nổi bật.

- Chúng ta nên trốn hay tiếp tục xem cuộc chiến?

- Trốn cái con mắt! Đây là trận chiến tranh vị trí cửu đế thiên hạ!

Tất cả sinh linh rất căng thẳng, không có hùng chủ nào áp chế Đông Hoàng Thái Nhất được sao?

Thiên Mệnh Đại Đế bay đằng trước nhất, cười quát:

- Yêu Hoàng, đệ nhất đương thời không phải là ngươi!

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy nhìn Thiên Mệnh Đại Đế chằm chằm, nhếch mép cười khinh miệt.

Hai vị hùng chủ tự nhận mình vô địch thiên hạ rốt cuộc sắp quyết chiến.

Tần Quân bay nhanh đến trước mặt Hình Thiên, lấy một viên Đại La Phục Nguyên Đan ra đút vào miệng gã.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Ngươi hãy dưỡng thương trước.

Tần Quân thầm thở dài, tuy Hình Thiên rất mạnh nhưng vẫn thua xa Đông Hoàng Thái Nhất, may mắn gã không bị gì.

Hình Thiên nghiến răng nói:

- Ta còn có thể chiến, bệ hạ.

Hình Thiên đã có thể một mình lơ lửng trên trời.

Tần Quân phất tay nói:

- Trẫm hiểu tâm ý của ngươi, chờ chút đi.

Thù sâu biển máu giữa hai tộc vu yêu là thứ luân hồi không thể xóa nhòa, nhưng Tần Quân không thể để Hình Thiên đi chịu chết nữa.

Bồ Đề Tổ Sư chậm rãi bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất, không đánh ngay vì Thiên Mệnh Đại Đế bay trước mặt lão.

Hai cường giả tuyệt thế cách nhau càng lúc càng gần, tam túc Kim Ô lại hiện ra sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất.

Thiên Mệnh Đại Đế dâng lên pháp lực như vòi rồng màu trắng vòng quanh người, gã lật tay lấy ra một cây đàn cầm cổ, bề mặt như máu, dài nửa trước. Sát ý kinh khủng phát ra từ huyết cầm.

Đông Hoàng Thái Nhất cười cợt:

- A? Thì ra ngươi có điều dựa vào.

Giây sau ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên sắc bén, tay phải ấn xuống dưới.

Tam túc Kim Ô hót vang lao xuống Thiên Mệnh Đại Đế.

Tam túc Kim Ô nhanh chóng biến lớn, giương cánh năm ngàn trượng che lấp trời đêm, tựa như mặt trời rơi.

Thiên Mệnh Đại Đế mặt không đổi sắc, hai tay lướt nhanh trên dây đàn. Vô số huyết nhẫn bắn ra, mỗi huyết nhẫn dài mấy chục trượng liên tục đánh vào người tam túc Kim Ô như những ngôi sao nổ, cực kỳ đồ sộ. Thiên địa lại biến thành ban ngày, cuồng phong gào thét mấy trăm dặm thổi tan cát bụi, các sinh linh sợ hãi.

Tam túc Kim Ô siêu khủng bố nhưng bị Thiên Mệnh Đại Đế chặn lại.

Tuyệt Thiên Nguyên rung lắc dữ dội, sinh linh mấy chục vực xung quanh cảm nhận uy áp khiến linh hồn run rẩy.

Các vực thảo luận:

- Trời, Tuyệt Thiên Nguyên đã xảy ra chuyện gì?

- Uy áp khủng bố như vậy, là ai đang chiến đấu? Không lẽ là Thiên Mệnh Đại Đế?

- Hội trăm hùng đã phát triển đến trình độ nào?

- Thật muốn đi xem chiến đấu, nhưng sợ chết quá.

- Vực của chúng ta có bị lan đến không đây?

Các sinh linh ngẩng đầu là có thể thấy biển mây cuồn cuộn trong trời đêm, dường như bầu trời tùy thời sụp xuống, bất an và khủng hoảng tràn ngập.

Thiên Mệnh Đại Đế cười nói:

- Mấy vạn năm dài ta rốt cuộc gặp đối thủ đáng để dốc hết sức chiến một trận!

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế lạnh băng, áo đỏ và huyết cầm như hòa làm một, khí thế của gã như kiếm bén đâm trời, khiến người không cách nào bỏ qua.

------oOo------

Chương 1089: Thái Dương Thần Lâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, không ngờ Thiên Mệnh Đại Đế mạnh vậy.

Quỷ Cốc Tử trầm giọng nói, mắt đầy kiêng dè:

- Cây cầm đó không đơn giản.

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Nhiên Đăng, Hạn Bạt, Đinh Võ Tướng toát mồ hôi lạnh nhìn. Thiên Mệnh Đại Đế hay Đông Hoàng Thái Nhất đều có thực lực khiến bọn họ ngước nhìn.

Cửu đế thiên hạ.

Đối với họ thì như trò cười, cả đám cộng lại không thể đánh thắng Thiên Mệnh Đại Đế hoặc Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất hào hứng hỏi:

- A? Xem ra bản hoàng đã khinh thường ngươi.

Thái Dương Chân Hỏa bỗng bám vào áo vàng, Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi nâng lên tay phải. Thái Dương Chân Hỏa xung quanh nhanh chóng tụ lại thành quả cầu lửa, càng lúc càng lớn như mặt trời sắp sinh ra.

Thiên Mệnh Đại Đế một tay nâng huyết cầm bay cao ngang bằng Đông Hoàng Thái Nhất, bốn mắt nhìn nhau, không khí đông lại. Biển mây giữa hai người ngừng cuồn cuộn.

Tần Quân nhìn hai người giằng co, thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán.

Mục tiêu của Tần Quân là đệ nhất đế, không thể để Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất chiếm hết nổi bật.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân cầu nguyện tốt nhất là sẽ triệu hoán ra một vị tồn tại siêu mạnh.

Nhưng trong thần thoại hiếm có tồn tại nào đối kháng lại Đông Hoàng Thái Nhất được.

Tần Quân bỗng thấy Hạ Oán Dạ theo sau lưng Kiếm Chủ, hắn đảo tròng mắt lộ nụ cười gian ác.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng rót vào quả cầu lửa trong tay Đông

Hoàng Thái Nhất, tiếng nổ không ngừng phát ra như có bão tố trên hành tinh Thái Dương. Gần ba giây sau đường kính quả cầu lửa to ngàn trượng, Đông Hoàng Thái Nhất giơ cao qua đầu, trông gã thật nhỏ bé.

Đây là một trong các thần thông của Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Dương Thần Lâm, tương đương với tạo ra thái dương nhỏ trong hư vô.

Đông Hoàng Thái Nhất cười nói:

- Đại đế, chết dưới chiêu này của bản hoàng thì ngươi không còn gì phải tiếc nuối.

Từ khi giáng lâm phương thế giới này Đông Hoàng Thái Nhất chưa từng thi triển thần thông Thái Dương Thần Lâm, vì không có đối thủ đáng để gã sử dụng nó.

Biểu tình Thiên Mệnh Đại Đế trầm trọng, gã cảm giác mặt trời trên đỉnh đầu Đông Hoàng Thái Nhất ẩn chứa lực lượng vô cùng, nếu giáng xuống đừng nói Tuyệt Thiên Nguyên, các vực xung quanh sẽ bị phá hoại chỉ trong chốc lát, thậm chí lan đến mấy chục vực, sinh linh đồ thán.

Bồ Đề Tổ Sư ở phía xa nhíu mày nói:

- Cái tên này thật là không kiêng nể gì.

Cảnh giới càng cao khi chiến đấu lực lượng càng tập trung, không chỉ có hiệu suất cao đánh chết kẻ địch cũng vì không phá hủy thiên địa.

Không thì một Đại La Kim Tiên đủ hủy diệt một vực.

Đông Hoàng Thái Nhất làm như vậy rõ ràng không quan tâm Huyền Đương đại thế giới, nếu Thái Dương Thần Lâm giáng xuống ức vạn sinh linh khó tránh tử kiếp.

Đám người Kiếm Chủ, Viêm Hoàng hết hồn nhìn, vã mồ hôi như tắm.

Sinh linh các góc Tuyệt Thiên Nguyên hãi hùng ngước nhìn trời đêm:

- Trời ạ, đó là cái gì?

- Nếu nó đập xuống thì chúng ta chết chắc!

- Yêu Hoàng bị điên sao?

- Cái này mà tranh cướp để vị gì, rõ ràng là hủy thiên diệt địa!

- Các hùng chủ đánh nóng máu rồi?

Thái Dương Thần Lâm trên đầu Đông Hoàng Thái Nhất đã đến năm ngàn trượng, chiếu sáng nguyên Tuyệt Thiên Nguyên, nhiệt độ cao khủng bố làm sinh linh trong trăm dặm hít thở dồn dập.

Tần Quân tái mặt mắng thầm:

- Đông Hoàng Thái Nhất cái đồ điên!

Đám Thần Ma biểu tình khó tin nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Dương Thần Lâm tạo áp lực quá mạnh, khiến người sinh ra cảm giác bất lực.

Trước thần thông này chỉ có thể run rẩy và tuyệt vọng.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Viên Thiên Quân, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân nheo mắt.

Viên Thiên Quân giống như Kim Quang Thánh Mẫu, là một trong Thập Nhật Quân, tối đa chỉ là Đại La Chí Tiên. Cho Viên Thiên Quân đến đây không gây ra sóng gió gì lớn.

Tần Quân chỉ do dự một chút liền quyết định:

- Triệu hoán lại!

Ít ra phải triệu hoán được một Đại La Thủy Tiên!

Đổi lại ngày thường triệu hoán đến Đại La Thủy Tiên có lẽ Tần Quân không trấn được, nhưng giờ hắn có vài thuộc hạ Đại La Thủy Tiên, không

sợ gì.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Thiên Mệnh Đại Đế ở bên trên hành động, một tay nâng huyết cầm, gã bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất, không chút e ngại Thái Dương Thần Lâm.

Đông Hoàng Thái Nhất tò mò hỏi:

- Ngươi thật sự không sợ chết?

Thiên Mệnh Đại Đế chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, còn chưa bước vào Nhập Thánh cảnh mà sao dám cả gan làm loạn?

Thiên Mệnh Đại Đế lạnh lùng cười:

- Sợ chết? Ta là thiên mệnh!

Tay trái Thiên Mệnh Đại Đế nâng cầm, tay phải nhanh chóng gảy dây đàn. Pháp lực màu đỏ như vòi rồng quay quanh người Thiên Mệnh Đại Đế càng lúc càng cao, dấy lên gió to đối kháng với Thái Dương Thần Lâm. Không khí bị xé rách, biển mây bị xua tan, cát bụi bên dưới cũng bị đánh tan. Tuyệt Thiên Nguyên vốn đẹp như tranh đã biến thành hoang nguyên, vô số hiệp cốc khe nứt như vực sâu, kinh dị âm trầm.

Đất rung bần bật, các vực xung quanh rung rinh vì uy áp của Thiên Mệnh Đại Đế và Đông Hoàng Thái Nhất, tựa như tận thế đến.

Theo như Tần Quân đánh giá Trái Đất trải ra không lớn bằng một vực.

Đông Hoàng Thái Nhất cười khinh miệt:

- Thiên mệnh? Bản hoàng không tin số mệnh!

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay phải, Thái Dương Thần Lâm to vạn trượng đụng vào Thiên Mệnh Đại Đế.

Tựa như mặt trời từ trên cao vụt qua, bất cứ sinh linh trông thấy sẽ cảm giác mình nhỏ bé.

Sóng nhiệt cuốn bốn phương tám hướng, đám người Tần Quân buộc lòng thụt lùi.

Bằng Ma Vương giật mình kêu lên:

- Chúng ta mau rút lui!

Nếu Thái Dương Thần Lâm nổ chắc chắn bọn họ sẽ tan xương nát thịt.

Tần Quân lờ đi, mắt nhìn chằm chằm trên cao.

Bồ Đề Tổ Sư còn chưa ra tay.

Con ngươi Thiên Mệnh Đại Đế co rút, tay phải túm tất cả dây đàn búng ta, thoáng chốc pháp lực màu đỏ quanh người gã như sóng lớn vỗ vào Thái Dương Thần Lâm, uy thế không kém hơn chút nào.

Từ bên dưới ngước lên nhìn trời đêm như bị tách ra, mặt bên là sóng đỏ vô cùng vô tận, một bên là mặt trời khủng bố vạn trượng.

Trong thiên địa yên tĩnh, tất cả sinh linh tuyệt vọng nhìn sóng đỏ va chạm với Thái Dương Thần Lâm.

Bùm!

Xung lực khủng bố lan tràn các hướng, tất cả sinh linh trong Tuyệt Thiên Nguyên tạm điếc, sau đó là hủy thiên diệt địa.

Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, Dương Tiễn che trước mặt Tần Quân cản lại xung lực cuồng bạo. Tần Quân bị ánh sáng chói lòa buộc phải nhắm mắt lại, cảm quan hầu như đánh mất, không nghe thấy tiếng động.

------oOo------

Chương 1090: Thái Ất Chân Nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt đất rách toạc như tờ giấy, lan nhanh đi các hướng, Tuyệt Thiên thành

cứng rắn chớp mắt sụp đổ.

Lực phá hoại nhanh chóng lan tràn đến các vực xung quanh, Vô Tận Chi Hải nổi sóng cao mấy ngàn thước, sấm chớp đì đùng, thiên địa sắp tan vỡ.

Viêm Hoàng chửi um sùm:

- Bị điên à!?

Viêm Hoàng bốc cháy lửa miễn cưỡng không bị gió cuốn đi.

Đám người Tôn Ngộ Không chống chọi một lúc rồi bị thổi bay, bao gồm Tần Quân.

Trời đêm bị ánh sáng chói lòa che lấp, không thấy bóng dáng Đông Hoàng Thái Nhất và Thiên Mệnh Đại Đế. Vô số Thái Dương Chân Hỏa tung tóe trong khung trời vạn dặm, còn kèm theo huyết nhẫn.

Biển mây cuồn cuộn, gió to nóng rực thổi qua các vực các thành. Thành trì gần Tuyệt Thiên Nguyên sụp đổ, tuyệt vọng sôi trào, khủng hoảng lan tràn.

- Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

- Cứu mạng!

- Chân của ta . . . Ai cứu ta với!

- Chạy nhanh lên!

- Tàn đời . . . tàn rồi . . .

Mỗi thành trì gần Tuyệt Thiên Nguyên đều thành địa ngục trần gian. Biển mây trên đều điên cuồng cuộn trào, dường như bầu trời đang trôi nhanh, đất rung lắc dữ dội, từng ngọn núi nứt ra, cát bụi mù mịt.

Thần thông của Đông Hoàng Thái Nhất và Thiên Mệnh Đại Đế va chạm hủy bao nhiêu tọa thành, hại biết bao sinh linh.

Tần Quân bay xa mấy chục vạn thước mới được Hình Thiên túm về.

Đám người Tôn Ngộ Không không chịu nổi cũng bay đi mấy chục vạn thước, có kinh khủng nhìn biển lửa ánh sáng chói lòa trên trời cao.

Dương Tiễn sắc mặt khó xem nói:

- Tuyệt Thiên Nguyên đã hủy.

Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế quá mạnh.

Không chỉ có bọn họ kinh khủng, đám hùng chủ rải rác các hướng biểu tình ngơ ngẩn. Đa số hùng chủ bị thương, vụ nổ vừa rồi xen lẫn Thái Dương Chân Hỏa, sinh linh dưới Đại La cảnh phần lớn hóa thành tro bụi.

Tần Quân dụi mắt một lúc lâu sau mới phục hồi thị giác, hắn mở to mắt nhìn qua. Đập vào mắt toàn là bụi bặm, dưới bóng đêm tựa như hỗn độn mới hiện, cúi đầu nhìn thảo nguyên không thấy cuối, chỉ có bóng đêm.

Không biết Tuyệt Thiên Nguyên lún xuống bao nhiêu trượng, hư không bị cát bụi và khói khét tràn ngập, khiến người cảm giác như ở trong vực sâu vô tận. Trong không khí tràn ngập mùi máu nồng nặc và mùi khét, không biết có bao nhiêu sinh linh chết thảm trong hạo kiếp này.

Tần Quân chợt nghĩ đến cái gì, vội liếc mắt bốn phía, biểu tình hoảng loạn.

Giọng Hắc Điệp Tiên Tử vang bên tai Tần Quân:

- Ta ở đây.

Tần Quân nhìn sang, một lỗ đen xuất hiện trước mặt, Hắc Điệp Tiên Tử bước ra.

Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, Hình Thiên cau mày, đây là thần thông gì?

Tần Quân thở phào, thúc giục:

- Nàng mau đi đi, đừng ở lại đây!

Ác chiến thật sự chỉ mới vừa bắt đầu, Tần Quân là Tần Thánh Đế cần tranh giành đệ nhất đế trong cửu đế thiên hạ, không thể đi ngay lúc này.

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu cười nói:

- Ngươi không cần lo cho ta, nếu ta muốn đi thì chớp mắt vạn dặm.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, rất tò mò thần thông không gian của Hắc Điệp Tiên Tử.

Bùm!

Bên trên truyền đến tiếng nổ, mọi người giật mình ngước lên nhìn. Đông Hoàng Thái Nhất và Thiên Mệnh Đại Đế đánh tụi bụi trên cao mấy vạn thước, tựa như mặt trời nhỏ bay tới bay lui.

Nhìn với khoảng cách gần thì Thiên Mệnh Đại Đế bị Đông Hoàng Thái Nhất đè đầu đánh, chỉ có thể phòng ngự không đánh trả được.

Đông Hoàng Thái Nhất cuồng cười hỏi:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh?

Ngôn ngữ tràn ngập miệt thị, Đông Hoàng Thái Nhất không sử dụng phép thuật thần thông, toàn bằng vào quyền cước đánh Thiên Mệnh Đại Đế đẫm máu thê thảm.

Tuy bị yếu thế nhưng ánh mắt của Thiên Mệnh Đại Đế vẫn sắc bén không chút sợ hãi.

Thiên Mệnh Đại Đế cắn răng thầm nghĩ:

- Cảnh giới của yêu này cao hơn ta nhiều, đấu ngay mặt thì không đánh lại hắn.

Giây sau Thiên Mệnh Đại Đế bị Đông Hoàng Thái Nhất đá trúng ngực, thân thể như mũi tên nhọn xuyên quá tầng lớp biển mây bay xa mấy chục dặm. Đông Hoàng Thái Nhất theo sau lại đấm vào Thiên Mệnh Đại Đế, làm gã hộc máu.

Thiên Mệnh Đại Đế biết Đông Hoàng Thái Nhất đang đùa mình, không thì thực lực Đông Hoàng Thái Nhất đã biểu hiện ra ngoài dư sức diệt gọn gã.

Tuy tức giận nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không mất lý trí, gã bình tĩnh tìm kiếm cơ hội.

Phía xa. Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Hạ Oán Dạ tụ tập lại trố mắt líu lưỡi nhìn Thiên Mệnh Đại Đế bị đánh tơi bời trên trời.

Bọn họ cùng thời đại với Thiên Mệnh Đại Đế, ở trong lòng họ thì gã là vô địch.

Không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn nghiền áp Thiên Mệnh Đại Đế, hỏi sao bọn họ không giật mình?

Cửu U Âm Đế sắc mặt khó xem nói:

- Cứ theo đà này đại đế sẽ chết.

Một đường đi đến độ cao này Thiên Mệnh Đại Đế giúp đỡ gã rất nhiều, Cửu U Âm Đế không muốn thấy Thiên Mệnh Đại Đế chết.

Bọn họ mong chờ Thiên Mệnh Đại Đế dẫn dắt cả đám giết ra thiên ngoại, tiếp tục huy hoàng.

Đông Hoàng Thái Nhất cực kỳ ngông cuồng, trong mắt không người, nếu để gã thành đệ nhất đế thì đám hùng chủ sau này khó sống, hay thậm chí không có ngày sau.

Ong ong ong ong ong!

Bảy thanh kiếm sau lưng Kiếm Chủ bỗng ra khỏi vỏ, định ra tay.

Hạ Oán Dạ vội ngăn lại:

- Đừng làm bậy! Đại đế còn không làm được, ngươi mà xông tới khác gì tự sát?

Đổi lại ngày thường Hạ Oán Dạ ước gì cả đám chết hết, nhưng lúc này xuất hiện kẻ địch càng mạnh, gã buộc lòng phải ngăn cản Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ nghe vậy hít một hơi thật sâu.

Người Cửu U Âm Đế run rẩy, dù cách mấy chục dặm khi thần thức quét hướng Đông Hoàng Thái Nhất vẫn khiến gã cảm giác đau đớn.

Hơi thở của Đông Hoàng Thái Nhất quá khủng bố.

Bên kia, Bồ Đề Tổ Sư luôn quan sát Đông Hoàng Thái Nhất và Thiên Mệnh Đại Đế chiến đấu, chân mày nhíu chặt, mắt tràn đầy kiêng dè.

Bồ Đề Tổ Sư cảm thán rằng:

- Không uổng là tam túc Kim Ô!

Bồ Đề Tổ Sư bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất, lắc người vượt qua vạn thước, bộ pháp tinh diệu.

Thiên Mệnh Đại Đế cản được Thái Dương Thần Lâm là rất giỏi rồi, cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn bình thường không thể làm được điều đó. Nếu Bồ Đề Tổ Sư tiếp tục khoanh tay đứng nhìn thì Thiên Mệnh Đại Đế chết chắc.

Bồ Đề Tổ Sư không chắc trăm phần trăm đối phó Đông Hoàng Thái Nhất được, nên phải kéo theo Thiên Mệnh Đại Đế cùng nhau đánh.

Đông Hoàng Thái Nhất đang đánh Thiên Mệnh Đại Đế bờm đầu bỗng cảm giác có hơi thở mạnh mẽ ập đến từ sau lưng. Đông Hoàng Thái Nhất bản năng ngoái đầu lại, Bồ Đề Tổ Sư cách gã gần ngàn thước.

Ngàn thước đối với cường giả đẳng cấp cỡ bọn họ giống như một thước.

Đông Hoàng Thái Nhất nhướng mày vỗ chưởng:

- Hưm?

Bùm!

Hai chưởng va chạm, Bồ Đề Tổ Sư và Đông Hoàng Thái Nhất cùng phát ra khí thế khủng bố tuyệt luân hất bay Thiên Mệnh Đại Đế.

------oOo------

Chương 1091: Uy của Hỗn Độn Chung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Biển lửa, gió lớn xung quanh bị đánh tan. Ánh mắt giao nhau, hai người thấy sát ý trong mắt đối phương.

Hai vị cường giả tuyệt thế rốt cuộc đánh nhau!

Không gian xung quanh vỡ vụn như pha lê, hết thảy đều hóa thành hư vô.

Cách mấy chục dặm, đám người Tần Quân căng thẳng nhìn Đông Hoàng Thái Nhất và Bồ Đề Tổ Sư dấy lên bão tố. Bồ Đề Tổ Sư mạnh nhất trong nhóm nếu lão không đánh thắng được Đông Hoàng Thái Nhất thì còn chơi cái gì?

Tôn Ngộ Không siết chặt hai nắm đấm:

- Sư phụ nhất định phải thắng!

Tôn Ngộ Không chưa từng thấy Bồ Đề Tổ Sư đánh hết sức, nên trong lòng ôm hy vọng rất lớn.

Tần Quân nghĩ đến điều gì, hỏi thầm:

- Hệ thống, triệu hoán ra Thần Ma gì rồi?

Vừa rồi cảm quan mất đi tri giác nên Tần Quân không nghe tiếng hệ thống gợi ý, còn tưởng nó đã quên.

Hệ thống trả lời ngay:

- Vì túc chủ thời gian dài không đáp lại nên hệ thống mặc nhận là đồng ý, đã phục hồi ký ức kiếp trước, Thần Ma xuất hiện rồi.

Tần Quân xoe tròn mắt.

Đệt! Còn kiểu chơi này?

Tần Quân giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thần Ma đó.

[Thái Ất Chân Nhân: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong mười hai tiên Côn Lôn.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Càn Nguyên Công.

Thần thông: Di Sơn Đảo Hải. Vạn Pháp Quy Nhất. Tam Đầu Bát Tí. Khởi Tử Hồi Sinh. Thanh Liên Phân Thân. Thôi diễn xưa nay. Côn Luân tiên pháp.

Pháp bảo: Cửu Long Thần Hỏa Tráo. Phất trần Thái Ất. Gạch vàng. Âm Dương kiếm.

Mức độ trung thành: 50 (MAX 100)]

Thái Ất Chân Nhân!

Tần Quân xoe tròn mắt, người này ghê gớm lắm.

Tại sao Na Tra nghịch thiên như vậy? Là vì Thái Ất Chân Nhân dạy tốt.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa Thái Ất Chân Nhân nổi tiếng bao che khuyết điểm, đánh giết Thạch Ki, phá Thập Tuyệt Trận, siêu mạnh.

Quan trọng nhất Thái Ất Chân Nhân là đồ đệ của Thánh Nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, có tầng quan hệ này có lẽ ngày sau sẽ lôi kéo Nguyên Thủy Thiên Tôn được.

Tần Quân kích động, tuy Thái Ất Chân Nhân không đánh lại Đông Hoàng Thái Nhất nhưng cùng Hình Thiên chiến đấu có lẽ gây nhiều rắc rối cho gã.

Mười hai tiên Côn Luân rốt cuộc triệu hoán được một vị rồi!

Tần Quân tò mò hỏi:

- Thái Ất Chân Nhân đã đến đỉnh cao chưa?

Hết cách, Thái Ất Chân Nhân ít khi ra tay chiến đấu, Tần Quân đâm ra nghi ngờ khi thấy gã đứng ở độ cao ngang bằng Hình Thiên.

Trong mười hai tiên Côn Luân thực lực không đồng đều, có người mạnh vượt sức tưởng tượng, như Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đình Chân Nhân, Quảng Thành Tử. Có yếu xìu như Hoàng Long Chân Nhân.

Nhưng vì Hình Thiên quá nổi tiếng nên Tần Quân sinh ra thắc mắc.

Hệ thống trả lời:

- Đúng vậy, Thái Ất Chân Nhân đã là trạng thái cao nhất.

Hệ thống tạm dừng rồi tiếp tục bảo:

- Thái Ất Chân Nhân cách đột phá Nhập Thánh cảnh chỉ có một bước, đạo thống của Thánh Nhân dù sao mạnh hơn Vu tộc.

Tần Quân đã hiểu. Trước kia hắn từng nghe một câu nói mười hai Tổ Vu là tinh huyết của Bàn Cổ biến ra. Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Thông Thiên Giáo Chủ là nguyên thần của Bàn Cổ biến thành, gọi chung Tam Thanh.

Tam Thanh bái Đạo Tổ Hồng Quân làm sư, Hồng Quân là đại biểu của thiên đạo, so sánh từ mặt nào thì Tổ Vu thua xa Tam Thanh.

Hình Thiên là Đại Vu tương đương với con cháu của Tổ Vu, so với đồ đệ của Tam Thanh thì nội tình sẽ yếu chút.

Tần Quân đại khái hiểu Hình Thiên nổi tiếng nhưng chưa đánh nhau với mười hai tiên Côn Luân, huống chi Thái Ất Chân Nhân là nhân vật lợi hại trong mười hai tiên Côn Luân.

Tần Quân sờ cằm trầm ngâm nói:

- Vậy xem ra đánh bại Tam Tiêu Nương Nương, Triệu Công Minh trong mười hai tiên Côn Luân ít nhất đều là Nhập Thánh cảnh.

Bồ Đề Tổ Sư, Đông Hoàng Thái Nhất đã đánh túi bụi trên trời, thân hình giao thác, di chuyển trong vạn dặm. Không sinh linh nào bắt kịp tốc độ của hai người.

Vèo!

Bồ Đề Tổ Sư vung ngược tay phải, phất trần rút đi xé rách không khí, lông trắng kéo dài ngàn thước tính quất vào mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

Con ngươi Đông Hoàng Thái Nhất co rút giơ hai tay lên, Thái Dương Chân Hỏa bay ra bao trùm lông trắng. Phất trần có phẩm chất không tầm thường, không bị Thái Dương Chân Hỏa đốt thành tro.

Đông Hoàng Thái Nhất nhảy tới trước, vòng qua lông trắng ngàn thước nhanh chóng áp sát Bồ Đề Tổ Sư, chưa đến nửa giây gã đã bay tới trước mặt lão.

Một đấm xé gió đánh trúng ngực Bồ Đề Tổ Sư, lực lượng khủng bố khó thể tưởng tượng làm con ngươi Bồ Đề Tổ Sư co rút, thân thể đụng nát không gian biến mất trong hư vô.

Chớp mắt Bồ Đề Tổ Sư đã ở ngoài vạn dặm, mặt hơi đỏ, cú đấm này làm lão hơi khó chịu.

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay cười nói:

- Không ngờ đương thời có cường giả Nhập Thánh cảnh thứ hai!

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất hớn hở, gặp đối thủ khiến gã đánh thật sự là chuyện đáng mừng.

Bồ Đề Tổ Sư xoa ngực, hừ lạnh lại xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Từng đóa sen vàng hiện ra dưới lòng bàn chân xoay quanh người Bồ Đề Tổ Sư, rực rỡ xinh đẹp.

Đông Hoàng Thái Nhất nhướng mày thầm nghĩ:

- Đây là phép thuật gì?

Đánh nhau với Bồ Đề Tổ Sư có đủ loại phép thuật khác nhau khiến Đông Hoàng Thái Nhất thấy mới mẻ, cũng hơi bực bội, gã thích kiểu dốc hết sức đánh một phát hơn.

Trong khoảnh khắc ngàn vạn đóa sen vàng xoay quanh Bồ Đề Tổ Sư như vòi rồng, Bồ Đề Tổ Sư thì thầm một câu, ngón trỏ tay phải điểm phía trước. Các sen vàng nháy mắt hóa thành gió bão cuốn sạch, tốc độ siêu mau, chiếu sáng thiên địa tối tăm.

Bùm!

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh, chuông vàng ảo lại bay ra khỏi người gã, nháy mắt bao lại. Vô số sen vàng đánh vào chuông vàng ảo tan biến thành khói.

Biểu tình Bồ Đề Tổ Sư trầm trọng:

- Hỗn Độn Chung.

Phía xa, Thiên Mệnh Đại Đế ngồi khoanh chân trong mây mù vận công chữa thương.

Nhìn chuông vàng ảo trên người Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế cau mày:

- Cái chuông đó là pháp bảo gì?

Đông Hoàng Thái Nhất ỷ vào Hỗn Độn Chung không sợ phép thuật thần thông nào, cười khẩy nói:

- Thế nào? Tiếp tục đi.

Bồ Đề Tổ Sư hừ mũi:

- Hừ! Cuồng vọng tự đại!

Hai tay Bồ Đề Tổ Sư ngưng tụ pháp lực, ánh sáng bảy sắc ngưng tụ sau lưng lão, hơi thở mênh mông bộc phát ra khỏi người lão như muốn lật úp trời.

Đám người Tần Quân luôn đứng thật xa, cảm nhận uy áp khủng bố khiếp người làm da đầu họ tê dại.

Bồ Đề Tổ Sư bình thường nhìn như ôn hòa mà mạnh quá.

Hình Thiên cắn răng, Càn Thích lại hiện ra trong tay gã.

Hình Thiên trầm giọng nói với Tần Quân:

- Cho ta xuất chiến đi bệ hạ.

Hình Thiên không thể tha thứ mình đánh thua rồi co đầu rút cổ ở một bên.

------oOo------

Chương 1092: Đột phá Thái Ất cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân do dự, hắn xoay người nhìn nhóm Kiếm Chủ ở phía xa, cười nói:

- Ngươi bắt Hạ Oán Dạ lại đây cho trẫm đã.

Hạ Oán Dạ lúc này đã bị Oán Thần thay thế, Tần Quân không quên chi nhánh nhiệm vụ.

Giết Oán Thần có lẽ sẽ triệu hoán ra một cường giả đại năng.

Hình Thiên lập tức xoay người xông hướng Hạ Oán Dạ.

Đám người Tôn Ngộ Không không rõ, lúc này bắt Hạ Oán Dạ có ích gì?

Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ chủ mang theo đám đệ tử bay ra khỏi bóng tối. Nhóm hùng chủ Nhiên Đăng, Hạn Bạt, Đinh Võ Tướng từ các hướng bay đến, họ toát mồ hôi nhìn Bồ Đề Tổ Sư và Đông Hoàng Thái Nhất đang đại chiến ở phía xa.

Họ không nhìn thấy hai bóng dáng cường giả tuyệt thế, chỉ thấy dải sáng

bảy sắc và chuông vàng ảo, vì cách nhau quá xa, vượt qua ngàn dặm.

Đám hùng chủ bàn tán sôi nổi, trong giọng nói tràn ngập kinh khủng:

- Người đó là ai?

- Hình như là lão đạo nhân thuộc hạ của Tần Thánh Đế.

- Hơi thở đó quá kinh người, tu hành thật sự có thể đến độ cao này?

- Nếu đến gần nữa thì dù là chúng ta cũng sẽ thành tro bụi.

- Tuyệt Thiên Nguyên cứ bị hủy như vậy? Sợ là các vực xung quanh cũng bị vạ lây.

Trước đó không ai dự đoán được cuộc chiến tranh cướp cửu đế thiên hạ sẽ diễn biến thành như vậy.

Thiên Mệnh Đại Đế đã thua, bây giờ chờ xem Tần Thánh Đế và Yêu Hoàng thi đấu.

Ai sẽ trở thành đệ nhất đế, ai sẽ chấp chưởng quyền lớn thiên địa.

Hình Thiên lao nhanh hướng Hạ Oán Dạ. Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế giật nảy mình vội vàng chuẩn bị tác chiến.

Cửu U Âm Đế trầm giọng hỏi:

- Hình Thiên, ngươi muốn làm gì?

Cửu U Âm Đế đã không tự hỏi Hình Thiên mạnh đến mức nào nữa, nhưng làm chủ Cửu U, gã sẽ không hèn tới xoay người bỏ chạy.

Hình Thiên phớt lờ họ, lao thẳng tới chỗ Hạ Oán Dạ.

Hạ Oán Dạ chửi thầm.

Viêm Hoàng rực cháy lửa muốn ngăn cản Hình Thiên nhưng bị đụng hộc máu bay ra ngoài.

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế hoảng sợ tái mặt vội né tránh, không dám ra tay. Hạ Oán Dạ cũng né nhưng Hình Thiên thò tay phải bóp cổ gã.

Hạ Oán Dạ vừa kinh vừa giận:

- Ngươi . . . !

Hạ Oán Dạ chưa nói trọn câu Hình Thiên đã xách gã bay hướng Tần Quân.

Hình Thiên chỉ có một suy nghĩ là nhanh chóng hoàn thành mệnh lệnh của Tần Quân rồi đi đánh với Đông Hoàng Thái Nhất.

Chưa đầy hai giây Hình Thiên lại trở về trước mặt Tần Quân, sốt ruột hỏi:

- Ta đã bắt hắn về, có thể tham chiến được chưa bệ hạ?

Vì phòng ngừa Hạ Oán Dạ tấn công Tần Quân nên Hình Thiên đấm vào bụng gã, đánh nát nội tạng và đan điền. Hạ Oán Dạ trợn tròn mắt ếch, phun máu nhuộm hắc ám.

Hạ Oán Dạ đau đến toàn thân co giật, ánh mắt độc ác trừng Hình Thiên:

- Ngươi dám . . .

Nếu ánh mắt có thể giết người thì Hình Thiên đã bị bầm thây.

Tần Quân gật đầu nói:

- Lượng sức mà làm.

Từ góc độ khác thì Hình Thiên rất ngốc, trải qua nhiều kiếp vẫn thiên chấp.

Nhưng vì tinh thần không biết sợ của gã mới tạo thành cái tên Chiến Thần.

Tần Quân triệu hoán ra Thần Ma đều có máu thịt, có tính cách riêng, hắn không muốn trói buộc bọn họ, chỉ cần ra lệnh là được.

Chiến hoặc không!

Giết ai!

Hình Thiên ném Hạ Oán Dạ cho Tôn Ngộ Không, lấy Càn Thích ra lao ngay đi vòng chiến phía xa.

Tần Quân xấu xa nhìn Hạ Oán Dạ, cười lạnh.

Hạ Oán Dạ đau đớn run giọng hỏi:

- Ngươi . . . Ngươi muốn làm gì?

Hạ Oán Dạ cảm giác đan điền và đạo quả bị Hình Thiên đấm nát, pháp lực tán loạn, giờ phút này gã không đánh bại Tần Quân nổi.

Đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương cũng rất tò mò tại sao Tần Quân muốn bắt Hạ Oán Dạ?

Tần Quân cố ý đổi thành giọng Nhan Đế:

- Ngươi không nhận ra trẫm?

Hạ Oán Dạ trợn to mắt ốc bươu kinh hoàng hét lên:

- Ngươi là Nhan . . .!

Hạ Oán Dạ chưa nói hết câu Tần Quân đột nhiên phun ra Tam Muội Chân Hỏa bao bọc gã.

Tay phải Tôn Ngộ Không bị Tam Muội Chân Hỏa đốt trúng, nhưng trong người y cũng có Tam Muội Chân Hỏa nên không sợ. Tôn Ngộ Không bị Hồng Hài Nhi đánh bại là vì Hỏa Nhãn Kim Tinh của y sợ khói.

- A a a a!!!

Tiếng hét chói tai của Hạ Oán Dạ trở nên ồm ồm, đổi thành giọng Oán Thần tràn ngập thê lương.

Đám người Dương Tiễn nhìn mà tim đập nhanh, kinh ngạc ngó Hạ Oán Dạ, không ngờ trên người tên này giấu tà ma.

Hơi thở của Oán Thần vô cùng khủng bố khiến người sợ, khác hẳn Hạ Oán Dạ, rất dễ phân biệt ra.

Mặt Tần Quân lạnh băng, nhìn Hạ Oán Dạ bị Tam Muội Chân Hỏa đốt, ánh mắt hắn bình tĩnh đến đáng sợ.

Hắn và Hạ Oán Dạ sớm kết thù, giết gã không tạo gánh nặng tâm lý cho hắn.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Trừ Oán Thần. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, cùng với ân trạch thiên đạo.]

Vì thế Oán Thần đã chết hoàn toàn.

Tam Muội Chân Hỏa tán đi, Hạ Oán Dạ đã hóa thành tro tàn, mây lôi trên đỉnh đầu Tần Quân dạt ra.

Một chùm sáng thần thánh từ mây lôi giáng xuống, xuyên qua từng lớp biển mây nhanh chóng bao lấy người Tần Quân. Nhóm Tôn Ngộ Không bị bất ngờ.

Đám Thần Ma giật mình kêu lên:

- Bệ hạ!

- Chuyện gì xảy ra?

- Đừng nhúc nhích! Đó là công đức thiên đạo!

Quỷ Cốc Tử vội ngăn cản người khác, đôi mắt tràn đầy khó tin.

Giết Hạ Oán Dạ khiến Tần Quân được công đức thiên đạo? Hay Hạ Oán Dạ là tà ma thiên đạo không tha?

Quỷ Cốc Tử bắt đầu suy nghĩ nhiều hơn. Tại sao Tần Quân biết giết Hạ Oán Dạ có thể được công đức thiên đạo? Quỷ Cốc Tử không cho rằng đây là trùng hợp.

Tần Quân được ân trạch thiên đạo bao bọc cảm nhận nguồn nhiệt chuyển động trong người, pháp lực bắt đầu tăng vọt.

Mắt Tần Quân sáng rực thầm nghĩ:

- Tốt lắm, có lẽ có thể mượn cơ hội này đột phá Thái Ất cảnh!

Nếu đột phá Thái Ất cảnh thì hắn sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma!

Chỉ định triệu hoán Thần Ma có lẽ Tần Quân sẽ triệu hoán ra tồn tại đối kháng lại Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong thần thoại ai đấu ngang với Đông Hoàng Thái Nhất?

Bảy vị Thánh Nhân dư sức nghiền chết Đông Hoàng Thái Nhất.

Mười hai Tổ Vu, Đế Tuấn có thể đối kháng!

Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, Minh Hà Lão Tổ, Hồng Vân Lão Tổ, một đống người.

Bồ Đề Tổ Sư, Thiên Mệnh Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất bỗng ngoái đầu nhìn ân trạch thiên đạo xuyên qua biển mây.

Đông Hoàng Thái Nhất trợn to mắt nói:

- Công đức thiên đạo! Sao có thể?

Muốn được công đức thiên đạo khó khăn biết bao, cần làm ra công lớn có lợi cho thương sinh mới được nhận công đức thiên đạo, sao Tần Thánh Đế đột nhiên được đến?

------oOo------

Chương 1093: Thần đều không ngăn được (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư lau vết máu bên môi, cười nói:

- Ha ha ha! Bệ hạ quả nhiên là thiên quyến chi tử!

Vì Hỗn Độn Chung làm lão không thể tổn thương Đông Hoàng Thái Nhất, ngược lại gã bắt lấy cơ hội bị thương Bồ Đề Tổ Sư.

Thiên Mệnh Đại Đế cũng tham gia cuộc chiến, tay cầm huyết cầm tấn công Đông Hoàng Thái Nhất cự ly xa, gã cau mày nhìn chùm sáng ân trạch thiên đạo.

Thiên Mệnh Đại Đế nghĩ không ra:

- Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Mặt ngoài Thiên Mệnh Đại Đế bình tĩnh nhưng cực kỳ không cam lòng. Đông Hoàng Thái Nhất hay Bồ Đề Tổ Sư đều hơn xa gã, làm kẻ tự phụ như gã bị đả kích nặng.

Bồ Đề Tổ Sư là thuộc hạ của Tần Thánh Đế, điều này càng khiến Thiên Mệnh Đại Đế không chấp nhận được.

Thiên Mệnh Đại Đế đã cảm nhận được cảm xúc khó tin của các đối thủ gặp phải Tần Quân. Tồn tại mạnh như vậy tại sao hiệu lực cho một con kiến?

Đông Hoàng Thái Nhất cười khinh miệt:

- Hừ! Mặc cho ngươi có muôn vàn thủ đoạn thì vị trí đệ nhất đế vẫn là của bản hoàng!

Đông Hoàng Thái Nhất không vội giết Tần Quân, gã phải tiêu diệt Bồ Đề Tổ Sư trước rồi mới giết Hình Thiên, diệt hết thuộc hạ của hắn, từng bước khiến hắn tuyệt vọng tan vỡ.

Hỗn Độn Chung bao phủ Đông Hoàng Thái Nhất bỗng rút về thành chuông vàng cao cỡ trượng lơ lửng trên đầu gã.

Đông Hoàng Thái Nhất giơ cao Hỗn Độn Chung cười nanh tranh bay hướng Bồ Đề Tổ Sư. Đông Hoàng Thái Nhất xem Thiên Mệnh Đại Đế như

ruồi bọ hoàn toàn bỏ qua.

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh vung phất trần, từng đóa sen vàng như nước lũ ập hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Hình Thiên chém một nhát búa, phủ khí dài ngàn trượng tung hoành mấy chục dặm muốn chém đứt eo Đông Hoàng Thái Nhất.

Thiên Mệnh Đại Đế cảm nhận phủ khí lướt qua vai, thầm giật mình. Chỉ có đánh nhau với Hình Thiên mới cảm nhận sự khủng bố của gã.

Đông Hoàng Thái Nhất xoay người ném Hỗn Độn Chung thô bạo đập nát phủ khí, bá đạo dã man.

Ngay sau đó Đông Hoàng Thái Nhất nhảy lên, dán sát cơn lũ sen vàng bay hướng Bồ Đề Tổ Sư, thân hình nhanh đến kéo theo tàn ảnh chớp mắt đã đến trước mặt lão.

Đông Hoàng Thái Nhất cuồng cười:

- Đi chết đi lão già!

Chuông đập xuống đầu Bồ Đề Tổ Sư làm lão nổ đom đóm mắt, người rớt xuống như thiên thạch.

Chớp mắt Bồ Đề Tổ Sư biến mất trong bóng tối, không biết sống chết.

Tần Quân được ân trạch thiên đạo trợ giúp nhanh chóng đột phá Thái Ất cảnh.

Liên tục hai tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Đột phá Thái Ất cảnh. Hệ thống sẽ thăng cấp, và thưởng cho túc chủ một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Hệ thống bắt đầu thăng cấp![

Pháp lực cuồng bạo dâng trào trong người Tần Quân, vạt áo phồng lên, hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo, đôi mắt như Tử Vi Đế Tinh chuyển động, Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay nhanh trong người hắn.

Sau khi hệ thống thăng cấp Cơ Vĩnh Sinh có thể cảm ứng bên ngoài, sau đó giật mình kêu lên:

- A? Ngươi đột phá!?

Bùm!

Pháp lực trong người như dung nham dâng lên, ngoài người Tần Quân đỏ rực, tử diễm vặn vẹo lớn mạnh giữa trán hắn, ánh sáng chiếu lên mặt hắn tựa như vị thần.

Pháp lực tăng vọt, cơ thể cũng biến mạnh.

Thái Ất Kim Tiên cảnh!

Tần Quân hú dài, tiếng hú vang vọng bóng đêm dẫn đến các sinh linh còn sống ở các nơi quay đầu nhìn.

Đám sinh linh bàn tán xôn xao:

- Là Tần Thánh Đế!

- Thái Ất cảnh! Hắn đột phá vào lúc này!?

- Đó là ánh sáng gì vậy?

- Yêu nghiệt! Tần Thánh Đế mới bao nhiêu tuổi? Thái Ất Kim Tiên?

- Giờ ngồi hóng Tần Thánh Đế và Yêu Hoàng tranh phong!

Đám hùng chủ xem ngây người.

Cái này mà tranh giành vị trí cửu đế gì, hoàn toàn là hai đế tranh bá!

Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Nhiên Đăng, Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng, đám ứng cử viên cửu đế đã không biết nên nói cái gì, chỉ có thể giật mình nhìn Tần Quân được ân trạch thiên đạo bao bọc.

Lòng Nhiên Đăng tràn ngập cảm giác thất bại:

- Tại sao người với người chênh lệch lớn như vậy?

Cứ tiếp tục thế này thì lão đừng mơ trốn thoát khỏi móng vuốt của Tần Quân.

Vẻ mặt Hạn Bạt mừng rỡ, không ngờ đối diện Đông Hoàng Thái Nhất mạnh mẽ mà thuộc hạ của Tần Quân có thể đối kháng lại. Quan trọng nhất là Tần Quân được ân trạch thiên đạo đột phá Thái Ất cảnh.

Cơ Vĩnh Sinh cảm thán:

- Ngươi rốt cuộc đột phá.

Tần Quân không chú ý giọng Cơ Vĩnh Sinh chất chứa cảm xúc phức tạp, có vui mừng, giải thoát, lưu luyến. Lúc này Tần Quân bận cảm nhận pháp lực dâng trào tăng vọt trong cơ thể, hắn vội vàng vận chuyển tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân, điên cuồng hấp thu lực lượng công đức từ ân trạch thiên đạo.

Lực lượng công đức rất huyền ảo, vừa giúp người tăng trưởng tu vi vừa có thể luyện thành pháp bảo, gần như vạn năng.

Theo như Tần Quân hiểu biết thần thoại hồng hoang thì các Thánh Nhân dựa vào lực lượng công đức khổng lồ thành thánh.

Nữ Oa tạo người, công đức vô lượng.

Tam Thanh sáng lập giáo, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn bắt chước, dạy dỗ vạn vật đều là vô thượng công đức.

Đương nhiên những truyền thuyết này khó nói thật giả, chúng cách Tần Quân quá xa xôi.

Trong đầu Tần Quân chỉ nghĩ một điều, nên triệu hoán ai đi ra đánh Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất kiêu ngạo như thể trời không lọt vào mắt gã, không giẫm gã dưới chân thì Tần Quân khó chịu.

Tần Quân từng hứa với Bạch Trạch sẽ đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất mới có thể nạp nàng làm thánh phi.

Bùm!

Tam Muội Chân Hỏa tràn ra khỏi người Tần Quân phủ lên chùm sáng ân trạch thiên đạo, nhanh chóng ngưng tụ thành hình người, là thân thể Cực Viêm Ma Thần.

Bên kia, Bồ Đề Tổ Sư bay ra từ hắc ám, vung phất trần kéo dài mấy vạn trượng như đánh rớt trời đêm.

Đông Hoàng Thái Nhất đang định bắt Thiên Mệnh Đại Đế, Hình Thiên thì cảm giác gió rít. Gã bản năng cúi đầu, đáng tiếc đã không kịp.

Lông trắng dài mấy vạn trượng đập vào người Đông Hoàng Thái Nhất, lực lượng khủng bố đẩy Đông Hoàng Thái Nhất, Hỗn Độn Chung xuyên qua biển mây cuồn cuộn, nhìn từ xa như thất luyện màu trắng khủng bố quất nát bầu trời. Hình ảnh vô cùng rung động, vô số sinh linh trố mắt líu lưỡi nhìn. Kiếm Chủ, Cửu U Âm Đế xoe tròn mắt.

Biển mây cuộn trào kéo dài mấy trăm vạn dặm lan hướng các vực xung quanh.

Kình phong đáng sợ thổi Thiên Mệnh Đại Đế, Hình Thiên nheo mắt, tim đập nhanh.

Lão đạo sĩ này mạnh quá mức.

Đám người Tôn Ngộ Không chú ý thấy cảnh đó. Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Quỷ Cốc Tử há hốc mồm. Phất trần dài mấy vạn trượng nối liền thiên địa, dù cách xa mấy chục dặm vẫn kích thích thị giác kinh dị.

------oOo------

Chương 1094: Uy chấn trăm vực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không siết chặt hai nắm tay, siêu hưng phấn:

- Sư phụ mạnh quá!

Các Thần Ma không hiểu nhiều về Bồ Đề Tổ Sư, chỉ biết lão rất mạnh nhưng không ngờ mạnh đến mức này.

Đó là Đông Hoàng Thái Nhất!

Nhân vật như thần thoại đối với họ, thế mà bị Bồ Đề Tổ Sư đánh xuyên thủng tầng mây.

Trong thiên địa tối tăm liên tiếp vang tiếng kinh thán, bị chiêu này của Bồ Đề Tổ Sư rung động:

- Trời ạ, đó là lực lượng gì?

- Lão là Bồ Đề Tổ Sư! Chắc luôn! Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng phế bỏ Như Lai!

- Giờ ngươi mới biết? Có cường giả như thế phụ tá hèn gì Tần Thánh Đế có thể đi ngang, nhìn khắp thiên hạ hắn không cần sợ ai.

- Khủng khiếp quá, tu hành đến cảnh giới cao cỡ nào mới có sức mạnh như vậy?

- Quá mạnh, đây là độ cao phép thuật có thể đạt tới sao?

Mặt Bồ Đề Tổ Sư không đổi sắc cất phất trần, nhìn lỗ thủng khủng bố vạn thước trong biển mây, mắt lão vẫn đầy cảnh giác.

Bồ Đề Tổ Sư biết Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không chết dễ vậy.

Lực phòng ngự của Hỗn Độn Chung không ai dưới Thánh Nhân phá được.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Biển mây trên đầu Tần Quân cuồn cuộn, thiên lôi ầm ầm.

Đột phá Thái Ất cảnh rồi Tần Quân nghênh đón thiên kiếp.

Vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, Tử Vi Đế Tinh đạo quả nên kiếp nạn này chắc chắn hơn Thái Ất Kim Tiên Kiếp bình thường.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, hiện tại còn có thể triệu hoán không?

Tần Quân lo trong quá trình hệ thống thăng cấp không thể triệu hoán.

Đánh chết Oán Thần cho Tần Quân được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Đột phá Thái Ất cảnh, hắn lại được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Giờ khắc này Tần Quân cảm giác mình có thể giết ngược về, không phải nằm mơ!

Hệ thống đáp ngay:

- Có thể.

Tần Quân quyết định nhanh:

- Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.

Tần Quân nhìn lỗ thủng to vạn thước trong biển mây phía xa, khóe môi cong lên lộ nụ cười ác.

Đông Hoàng Thái Nhất thì sao? Nếu trẫm muốn làm đệ nhất đế thì thần cũng không chắn được!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Ngoài trăm dặm một bóng người nhanh chóng vụt qua.

Đó là một lão đạo nhân, mặc áo xanh, người hơi gầy gò, mái tóc bạc phơ, nghiêm nghị, cảm giác uy nghiêm.

Người tới chính là Thái Ất Chân Nhân!

Thái Ất Chân Nhân lẩm bẩm:

- Hơi thở mạnh quá.

Thái Ất Chân Nhân nhìn nơi nối liền thiên địa, mắt tràn đầy khó tin.

Lúc Tần Quân triệu hoán cho hệ thống phục hồi ký ức kiếp trước của Thái Ất Chân Nhân, hệ thống sắp đặt khiến lão cảm giác có duyên với Tần Quân. Cộng thêm đồ đệ Na Tra hiệu lực cho Tần Quân, nên Thái Ất Chân Nhân cố ý đến chi viện.

Thái Ất Chân Nhân cảm nhận hơi thở Bồ Đề Tổ Sư, Thiên Mệnh Đại Đế, Hình Thiên phát ra, trái tim lão rung động.

Tình hình chiến đấu gay go hơn xa lão tưởng.

Đùng!

Một thiên lôi giáng xuống người Tần Quân được ân trạch thiên đạo bao bọc.

Thiên lôi đầu tiên luôn yếu nhất trong thiên kiếp, càng về sau càng mạnh, nên chân mày Tần Quân không nhúc nhích.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đế Tuấn, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân xoe tròn mắt thầm chửi thề.

Đế Tuấn!

Đế vương trong thần thoại thượng cổ, trong thần thoại hồng hoang là huynh trưởng của Đông Hoàng Thái Nhất, cùng sinh ra từ thái dương tinh, cùng là tam túc Kim Ô.

Hậu Nghệ bắn rớt mười mặt trời là mười nhi tử của Đế Tuấn.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là chủ Thiên Đình thượng cổ, khống chế bầu trời hồng hoang. Hai người dẫn dắt yêu tộc xưng bá đất hồng hoang, mãi khi Vu tộc vươn lên. Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất chết, yêu tộc từ địa vị bá chủ rớt xuống rồi bị nhân tộc thay thế.

Dường như có quy tắc nào đó, Huyền Đương đại thế giới cũng giống vậy, trước khi nhân tộc khống chế thiên địa thì yêu tộc xưng bá.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, nếu trẫm triệu hoán Đế Tuấn thì khả năng hắn phản bội bao lớn?

Nếu vứt bỏ Hỗn Độn Chung có lẽ Đông Hoàng Thái Nhất không đánh thắng nổi Đế Tuấn, huống chi gã là huynh trưởng, nhiều lúc Đông Hoàng Thái Nhất nghe lời gã.

Dù Đế Tuấn không phục hồi ký ức kiếp trước, nhưng với tâm tính của gã sẽ thần phục Tần Quân sao?

Hệ thống trả lời làm Tần Quân hộc máu:

- Chắn chắn sẽ trốn chạy.

Đệt, cố ý điều Đế Tuấn ngay lúc này để kích thích hắn sao?

Một Đông Hoàng Thái Nhất đã vô pháp vô thiên như vậy, thêm một Đế Tuấn thì Cổ Tiên giới cũng không ngăn nổi.

Đương nhiên Cổ Tiên giới có lẽ có Thánh Nhân, vậy thì là chuyện khác.

Tần Quân nghiến răng thầm nghĩ:

- Triệu hoán lại!

Cảm giác từ thiên đường rơi vào địa ngục thật khó chịu, may mà hắn còn cơ hội chỉ định triệu hoán.

Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử, mười hai Tổ Vu, Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương, Côn Bằng, Huyền Đô, Lục Áp Đạo Nhân, hắn đều có thể kéo ra, dù sao còn Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên hỗ trợ.

Không tin không chơi chết Đông Hoàng Thái Nhất!

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.]

Hai thiên lôi giáng xuống, Tần Quân cảm giác đau đớn như cả người nổ tung. So với thiên lôi thứ nhất thì hoàn toàn không cùng đẳng cấp tổn thương.

Ân trạch thiên đạo chậm rãi tan biến.

Oán Thần tuy là tà ma viễn cổ nhưng bị thiên địa uy hiếp đã không bằng ngày xưa, Tần Quân được ân trạch thiên đạo cũng có hạn.

Nhưng có thể đột phá Thái Ất cảnh đã là siêu may mắn.

Cực Viêm Ma Thần sau lưng Tần Quân càng lúc càng cao, vung tay gầm rống, uy chấn trời mây.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Cực Viêm Ma Thần, rơi vào hoảng hốt. Tu vi của Tần Quân càng cao Cực Viêm Ma Thần càng ngưng thực, càng giống Cơ Vĩnh Sinh hơn, gợi lại chuyện cũ phủ bụi đã lâu của Hắc Điệp Tiên Tử.

Hắc Điệp Tiên Tử thì thào, mắt ngấn lệ:

- Sư phụ . . .

Thái Ất Chân Nhân bay nhanh đến.

Thấy lão, Dương Tiễn sửng sốt run giọng kêu:

- Sư bá . . .

Thái Ất Chân Nhân là đệ tử thứ năm của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sư phụ Ngọc Đình Chân Nhân của Dương Tiễn là đệ tử thứ mười, nên gã phải tôn

xưng Thái Ất Chân Nhân là sư bá.

Đầu óc Dương Tiễn ù đặc, tại sao Thái Ất Chân Nhân xuất hiện? Không lẽ bệ hạ dùng thần thông vô thượng triệu hoán đến?

Thái Ất Chân Nhân kinh ngạc hỏi:

- Ngươi cũng ở?

Thái Ất Chân Nhân nhìn Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, Kim Quang Thánh Mẫu, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử, biểu tình quái dị.

Kim Quang Thánh Mẫu run rẩy. Trong thế giới Phong Thần Thập Thiên Quân dựa vào Thập Tuyệt Trận từng rất uy phong, nhưng mười hai tiên Côn Luân ra, Thập Tuyệt Trận thành trò cười. Nên khi Kim Quang Thánh Mẫu thấy Thái Ất Chân Nhân thì bản năng sợ hãi.

Tôn Ngộ Không trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

------oOo------

Chương 1095: Uy chấn trăm vực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không thầm nghĩ sư bá của Dương Tiễn không lẽ là vị nào trong mười hai tiên Côn Luân?

Thái Ất Chân Nhân bình tĩnh giới thiệu, mắt nhìn Tần Quân:

- Bần đạo tên Thái Ất.

Không ngờ hắn đang độ kiếp!

Tần Quân cách nhóm Tôn Ngộ Không vài trăm thước, Cực Viêm Ma Thần trên người hắn đã cao trăm trượng, uy vũ bất phàm.

Tần Quân vừa chịu đựng thiên lôi liên tiếp oanh kích vừa cắn răng nói:

- Thái Ất Chân Nhân, trẫm chờ đã lâu!

Thái Ất Chân Nhân!

Tôn Ngộ Không, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử trợn to mắt. Quỷ Cốc Tử là đồ đệ của Lõa Tử nhưng không phải đệ tử thân truyền nên chưa gặp Thái Ất Chân Nhân bao giờ.

Tuy nhiên cái tên mười hai tiên Côn Luân rất vang dội.

Thái Ất Chân Nhân chắp tay nói:

- Tham kiến bệ hạ!

Bỗng uy áp mênh mông từ trên trời giáng xuống.

Vạn linh kinh hoàng, con ngươi Thái Ất Chân Nhân co rút vụt ngẩng đầu.

Giọng Đông Hoàng Thái Nhất đầy sát ý vang vọng thiên địa:

- Bồ Đề, dám bị thương bản hoàng? Bản hoàng muốn ngươi không chết tử tế được!

Đám người Tần Quân suýt điếc. Lấy Tuyệt Thiên Nguyên làm trung tâm sinh linh trong phạm vi trăm vực đều nghe thấy.

Thiên hạ cùng kinh.

Các vực thảo luận điên cuồng:

- Bồ Đề? Không lẽ là Bồ Đề Tổ Sư thuộc hạ của Tần Thánh Đế?

- Giọng đó là của ai? Khủng khiếp quá?

- Thanh âm truyền từ Tuyệt Thiên Nguyên!

- Cuộc chiến cửu đế kịch liệt đến mức này?

- Các ngươi ngước đầu lên nhìn kìa, tầng mây luôn cuồn cuộn.

Giọng Đông Hoàng Thái Nhất uy chấn trăm vực, đây còn là vì gã cố nén tức giận, không thì các góc Huyền Đương đại thế giới đều nghe rõ tiếng gầm của gã.

Trung Hoang, Nhan Vương thành.

Tất cả sinh linh trong thành kinh khủng ngẩng đầu nhìn, còn tưởng có cường giả đánh bất ngờ.

Thái Thượng Lão Quân đứng trên tường thành, mày nhíu chặt:

- Bồ Đề Tổ Sư đang chiến đấu với ai?

Thiên Đình Đại Tần, giọng Đông Hoàng Thái Nhất cũng truyền vào trong Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tất cả sinh linh trong tiểu thế giới nổ tung.

- Bồ Đề Tổ Sư! Có người đang đánh nhau với Bồ Đề Tổ Sư!

- Chắc chắn là vì tranh giành cửu đế thiên hạ! Không lẽ là Thiên Mệnh Đại Đế? Hay Cửu U Âm Đế?

- Thánh Đế bệ hạ sẽ trở thành đế thứ mấy đây? Hồi hộp quá.

- Thanh âm này đáng sợ quá, tu vi của người đó cao đến mức nào?

- Trời ạ, Tuyệt Thiên Nguyên cách chỗ này bao xa?

Trên Thánh Đế phong càng ồn ào, mọi người thảo luận cửu đế thiên hạ sẽ có kết cục gì.

***

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt thiên lôi giáng xuống, làm Tần Quân da tróc thịt bong thành người máu. Tần Quân nhìn chằm chằm lỗ thủng vạn thước trong biển mây

phía xa. Nơi đó tràn ngập ánh lửa cực kỳ kinh dị, như thể bên trên biển mây là lửa lớn ngập trời.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận đang giáng xuống.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Cùng Kỳ, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Mắt Tần Quân sáng rực.

Một trong bốn mãnh thú thượng cổ!

Ngang hàng với Thao Thiết, Đào Ngột, Hỗn Độn.

Trong vô số chuyện thần thoại chúng nó sắm vai quái vật diệt thế.

Tần Quân cắn răng quyết định:

- Triệu hoán! Không phục hồi ký ức kiếp trước!

Hắn thậm chí không suy xét Cùng Kỳ có chạy trốn không, đã bỏ qua Đế Tuấn rồi Tần Quân không muốn lại vụt mất nó.

Hệ thống đáp nhanh:

- Cùng Kỳ là mãnh thú, không có ký ức kiếp trước nhất định.

Tần Quân đã hiểu, đang định kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cùng Kỳ, bỗng một quả cầu lửa lớn rơi xuống từ lỗ to vạn thước trong biển mây phía xa.

Là Thái Dương Thần Lâm của Đông Hoàng Thái Nhất!

Thái dương tinh đường kính vạn trượng đụng tan biển mây đánh vào Bồ Đề Tổ Sư, nếu nó rơi xuống đất thì mấy vực sẽ tan vỡ.

Thái Dương Thần Lâm!

Lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất đã thi triển Thái Dương Thần Lâm, nổ Tuyệt Thiên Nguyên thành hoang vu, nguyên thiên địa trong hỗn độn.

Đây còn là trong tình huống Thiên Mệnh Đại Đế ngăn cản.

Lần này Thái Dương Thần Lâm thể hình không tăng lớn nhưng uy năng khủng bố gấp chục lần, nhiệt độ cao đến nỗi đám người cách mấy chục dặm bị nóng vội thụt lùi.

Tần Quân di chuyển thiên lôi cũng dời đi theo, hắn rủa thầm trong bụng.

Không gian trăm dặm dao động mắt thường có thể thấy, tùy thời vỡ nát.

Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt vội giơ phất trần lên, lông trắng bay bay nhanh chóng kéo dài ra mấy vạn trượng, tản ra thành hình tròn muốn đón lấy thái dương tinh do Đông Hoàng Thái Nhất chế tạo.

Thiên Mệnh Đại Đế, Hình Thiên hết hồn vội lùi ra, bọn họ không đỡ nổi Thái Dương Thần Lâm như vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất cười điên cuồng vang khắp thiên địa:

- Bồ Đề, đã cảm nhận sự tuyệt vọng chưa!?

Đông Hoàng Thái Nhất đạp trên thái dương tinh đè nó rơi xuống đụng vào phất trần của Bồ Đề Tổ Sư.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vang tiếng nổ điếc tai khiến Tần Quân cau mày, cộng với thiên kiếp vẫn còn tiếp tục, hắn vô cùng đau khổ.

Biểu tình Thái Ất Chân Nhân giật mình nhìn thái dương tinh phía chân trời:

- Không lẽ hắn đến Nhập Thánh cảnh hay càng mạnh hơn nữa?

Giây sau Thái Ất Chân Nhân trợn to mắt kinh kêu:

- Đông Hoàng . . . Thái nhất!

Nhận ra Đông Hoàng Thái Nhất rồi Thái Ất Chân Nhân bản năng tính chạy trốn, nhưng thấy Bồ Đề Tổ Sư cản Thái Dương Thần Lâm giáng xuống, lão cố nén kinh hoàng tiếp tục quan sát.

Cảm nhận Thái Dương Chân Hỏa nóng bỏng, Cực Viêm Ma Thần gầm rống:

- Grào!

Tần Quân hoảng loạn, hắn cảm giác pháp lực trong người mất kiểm soát ùa vào Cực Viêm Ma Thần, nó như vật sống.

Chuyện gì thế này?

Tần Quân trợn tròn mắt, lòng đầy kinh hoàng.

Cơ Vĩnh Sinh vội giải thích:

- Cực Viêm Ma Thần có thể hấp thu các loại lửa trong ba ngàn thế giới, lửa Yêu Hoàng khiến Cực Viêm Ma Thần bản năng hưng phấn.

Tần Quân đã hiểu.

Lại một thiên lôi khủng bố thô trăm trượng giáng xuống, đánh Tần Quân hút ngụm khí lạnh.

Thật là sướng tê người!

Sóng lửa vô tận ập đến, Tần Quân đã đột phá đến Thái Ất Kim Tiên cảnh cũng không chịu nổi lảo đảo trên không trung như tùy thời bị thổi đi.

Nhìn lông trắng phất trần của Bồ Đề Tổ Sư bao bọc thái dương tinh, Tần Quân nheo mắt. Hắn thấy các cọng lông trắng dài mấy vạn trượng bị đốt đứt, cứ tiếp tục thế này chắc chắn Bồ Đề Tổ Sư không chống nổi.

Đông Hoàng Thái Nhất cười càn rỡ khinh thường hỏi:

- Như thế nào? Không kiên trì nổi nữa?

Nhìn bộ dạng khó khăn của Bồ Đề Tổ Sư làm lòng Đông Hoàng Thái Nhất rất sung sướng.

Mặt Bồ Đề Tổ Sư ướt mồ hôi lạnh, dồn hết sức rót pháp lực vào. Nếu lão không cản lại được đất đai sẽ bị hủy, thậm chí phá hoại nguyên Huyền Đương đại thế giới, vô số sinh linh nghênh đón diệt vong.

------oOo------

Chương 1096: Thái Nhất chỉ ngô độc tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái dương tinh vạn trượng đốt Thái Dương Chân Hỏa hừng hực, nhìn nó như to ra năm vạn trượng, lớn còn hơn Nhan Vương thành.

Bồ Đề Tổ Sư cắn chặt răng, lão phải ngăn lại:

- Chết tiệt!

Tôn Ngộ Không kêu gào cổ vũ:

- Sư phụ cố lên!

Mắt Bồ Đề Tổ Sư bắn ra tia sáng, hai tay cầm phất trần đẩy lên trời.

Đám hùng chủ cả người lạnh lẽo, không dám nhúc nhích nhìn. Vô số sinh linh hoảng hốt chạy trốn.

Thiên địa tối tăm bị ánh lửa chiếu rọi thành luyện ngục, vô cùng kinh dị, âm trầm khiếp hồn người.

Tần Quân căng thẳng nhìn, vội hỏi:

- Hệ thống, trẫm triệu hoán ra Khổng Tuyên đỉnh cao có xác suất làm phản bao nhiêu?

Đối phó Đông Hoàng Thái Nhất cuồng vọng như vậy phải lấy ra nhân vật ác hơn mới được.

Hệ thống trả lời ngay:

- Vì Lý Nguyên Bá ở trong thế giới phó bản từng nói nhiều điều tốt về túc chủ với Khổng Tuyên, hệ thống có thể đưa đoạn ký ức này vào bảo đảm Khổng Tuyên không lập tức ra tay với túc chủ, thậm chí có chút hảo cảm. Nhưng túc chủ muốn sai khiến Khổng Tuyên thì hệ thống khó bảo đảm.

Mắt Tần Quân hấp háy, khóe môi tràn máu, bởi vì thiên lôi càng lúc càng mạnh.

Liều luôn!

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Khổng Tuyên được gọi là người số một dưới Thánh Nhân.

Tần Quân quyết định:

- Triệu hoán Khổng Tuyên đi, trạng thái cao nhất!

Tần Quân không biết Đông Hoàng Thái Nhất có phải trong trạng thái cao nhất không, nhưng vì thắng hắn phải triệu hoán ra Khổng Tuyên mạnh nhất.

Khổng Tước Đại Minh Vương trong truyền thuyết!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ chỉ định tính triệu hoán Khổng Tuyên!]

Tần Quân giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Khổng Tuyên.

[Khổng Tuyên: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Khổng Tước Đại Minh Vương, khổng tước thứ nhất trong thiên địa.

Tu vi: Chưa biết.

Công pháp: Chưa biết.

Thần thông: Chưa biết.

Pháp bảo: Chưa biết.

Mức độ trung thành: 1 (MAX 100)]

Chưa biết khỉ gió!!!

Tần Quân muốn trợn trắng mắt, tức chết.

Mức độ trung thành một điểm, hoàn toàn là đi thăng bằng trên dây!

Nhưng nếu Khổng Tuyên liên hợp với Bồ Đề Tổ Sư đánh Đông Hoàng Thái Nhất thì không khó.

Ngũ sắc thần quang được gọi là không gì không thể xóa nhòa.

Không biết đối diện Hỗn Độn Chung thì ngũ sắc thần quang có mạnh mẽ được vậy không.

Mắt Tần Quân đỏ ngầu nhìn thân hình bá đạo đứng trên thái dương tinh phía xa:

- Đông Hoàng Thái Nhất, trẫm muốn cho ngươi biết cái gì gọi là thua thảm!

Cuộc chiến cửu đế thiên hạ cuối cùng diễn biến thành trận chiến Đông Hoàng Thái Nhất tàn phá, điều này làm Tần Quân khó chịu.

Huống chi Hình Thiên, Bồ Đề Tổ Sư đang chịu khổ.

Đông Hoàng Thái Nhất không cảm giác ánh mắt tức giận của Tần Quân, dù biết thì gã không để bụng.

Đông Hoàng Thái Nhất dồn hết sức đè thái dương tinh dần rơi xuống, trong bóng tối bên dưới dâng lên vô số tảng đá to, mặt đất không chịu nổi uy năng khủng bố của Thái Dương Thần Lâm đang vỡ ra. Nếu tai họa trung tâm lòng đất thì nguyên Huyền Đương đại thế giới sẽ nổ tung.

Vì Bồ Đề Tổ Sư mạnh, vì thắng nên Đông Hoàng Thái Nhất đã mất lý trí.

Nếu hủy diệt Huyền Đương đại thế giới thì Đông Hoàng Thái Nhất khó bảo đảm mình không bị tổn hại nặng, nhưng thắng, gã lười quan tâm những chuyện đó.

Đông Hoàng Thái Nhất nhe răng cười hỏi:

- Bồ Đề, ngươi còn năng lực gì cứ sử dụng hết đi!

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy điên cuồng, gã thích nhất là nghiền áp đối thủ có sức chịu đựng cao, nhìn kẻ địch đáng thương run rẩy trước mặt mình.

Bồ Đề Tổ Sư bị đè không ngừng rơi xuống nhưng vẫn cố chống.

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng quát:

- Đông Hoàng! Ngươi làm như vậy sẽ hối hận!

Bồ Đề Tổ Sư sớm nghe nói Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng, không tiếc tự bạo Hỗn Độn Chung đồng quy vu tận với Tổ Vu, nhưng khi thật sự lĩnh giáo vẫn làm lão rất tức giận.

Hèn gì chư thánh chán ghét yêu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn có trách nhiệm không thể chối bỏ.

Đông Hoàng Thái Nhất cười gằn:

- Hối hận? Bản hoàng đã bao giờ hối hận? Bản hoàng là vô địch!

Đông Hoàng Thái Nhất không có ký ức kiếp trước nên không có bài học thất bại.

Chỉ ngô độc tôn, đây là tiêu chuẩn duy nhất để Đông Hoàng Thái Nhất hoành hành thiên địa.

Tần Quân cố nén thiên lôi đánh lo lắng hỏi:

- Hệ thống, khi nào Khổng Tuyên tới?

Đại Minh Vương, làm ơn đừng giống Trư Bát Giới chậm trễ trên đường đi.

Hệ thống trả lời đơn giản:

- Không rõ ràng.

Tần Quân bất đắc dĩ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thái dương tinh đường kính vạn trượng không thể ngăn cản đè xuống phất trần, sóng nóng bỏng vô cùng khuếch tán bốn phương tám hướng, như những con rồng dại tàn phá hư không. Thiên địa bị Thái Dương Chân Hỏa chiếu sáng đâm đau mắt người.

Vô số đá vụn bay lên, bay càng cao bề mặt càng nóng đỏ.

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng cố chống, lông trắng phất trần bị đốt hỏng một nửa nhưng lão không bỏ cuộc.

Nếu lão trốn tránh thì thương sinh thiên hạ có nạn.

Bồ Đề Tổ Sư được hệ thống bỏ vào ký ức sống trong Huyền Đương đại thế giới nên có chút tình cảm với nó. Huống chi Bồ Đề Tổ Sư vốn có lòng yêu thương sinh, không nỡ để đại thế giới phồn thịnh hóa thành luyện ngục.

Hình Thiên quát to:

- Phá cho ta!

Phủ khí dài ba ngàn trượng như trăng khuyết bay tới đánh vào thái dương tinh. Thái Dương Chân Hỏa dâng lên, đáng tiếc không ảnh hưởng đến thái dương tinh.

Đông Hoàng Thái Nhất liếc mắt qua, vẻ mặt khinh miệt cười khẩy nói:

- Ánh sáng đom đóm cũng dám giành phát sáng với trăng?

Hình Thiên nghiến răng ken két, Thiên Mệnh Đại Đế mặt đen thui.

Thiên Mệnh Đại Đế tự phụ vô địch thiên hạ nhưng bây giờ không có tư cách tham gia chiến đấu, điều này là mỉa mai lớn nhất với gã.

Vèo!

Chín con rồng lửa gầm rống xông tới, Hình Thiên và Thiên Mệnh Đại Đế giật mình quay đầu nhìn. Thái Ất Chân Nhân một tay cầm pháp bảo đỏ rực giống rồng vàng bay tới.

Đó là Cửu long Thần Hỏa Tráo!

Bề ngoài rất giống nửa cái bồn, mép có chín đầu rồng, nếu chụp người vào trong sẽ có Tam Muội Chân Hỏa cháy hừng hực, lúc trước Thạch Ki Nương Nương bị Cửu long Thần Hỏa Tráo đốt chết.

Chín con rồng lửa biến dài năm ngàn trượng gầm rống đụng vào thái dương tinh, chấn thái dương tinh rung bần bật.

Đông Hoàng Thái Nhất ngạc nhiên quay đầu nhìn, kinh kêu:

- Nửa Bước Nhập Thánh cảnh, ngươi là ai?

Đông Hoàng Thái Nhất áp chế Bồ Đề Tổ Sư thành công khiến lý trí dần quay về, thấy lại một cường giả xuất hiện, gã tưởng là cường giả ẩn thế gai mắt đi ra ngăn cản gã.

Đông Hoàng Thái Nhất có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, đế hoàng bẩm sinh, trông thấy cường giả sẽ ngứa tay muốn lôi kéo.

Thái Ất Chân Nhân trầm giọng nói:

- Ta tên Thái Ất. Đông Hoàng Thái Nhất, còn không ngừng tay? Ngươi muốn hủy đại thế giới này sao?

Thái Ất Chân Nhân biết Đông Hoàng Thái Nhất không nhớ ký trước, nghĩ vậy lão càng lo thêm.

------oOo------

Chương 1097: Thần Hình Kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất có trí nhớ kiếp trước có lẽ sẽ vì kiêng kị Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nể lão vài phần.

Đáng tiếc lão nghĩ nhiều.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất không biểu tình nói:

- Dừng tay? Không ai có thể kêu bản hoàng dừng tay!

Hỗn Độn Chung đập xuống dưới thái dương tinh, lực lượng khủng bố làm Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt. Hai khuỷu tay lão gấp khúc, người rơi càng nhanh.

Chín con rồng lửa đánh vào thái dương tinh bị nghiền nát, mặt Thái Ất Chân Nhân xanh mét.

Công kích của Thái Ất Chân Nhân như gãi ngứa Đông Hoàng Thái Nhất, làm lão bị đả kích mạnh.

Rớt xuống mấy vạn thước, ánh lửa chiếu sáng đất đai. Thảo nguyên xanh mướt ngày xưa đã thành phế tích hoang vu, đá lởm chởm, hiệp cốc tứ giăng. Đưa mắt nhìn như có vô số mãnh thú quỳ rạp dưới đất, khiến người lạnh sống lưng.

Vì chiến đấu lúc trước Tuyệt Thiên Nguyên chìm xuống năm ngàn thước, không thấy hoa cỏ chỉ có xác chết bị vạ lây.

Bị Thái Dương Thần Lâm đè rất nhanh Bồ Đề Tổ Sư rơi xuống đất, lực lượng khủng bố khó thể tưởng tượng đè đống đá dưới chân lão nổ tung, nền đất lại sụp xuống.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất đầy sung sướng, gã cố ý hành hạ Bồ Đề Tổ Sư, cho lão cảm nhận cái chết từng bước đến gần.

Tần Quân ở phía xa vừa độ kiếp vừa căng thẳng xem cuộc chiến.

Tần Quân không chú ý thấy mây lôi trên đầu luôn biến đổi, mơ hồ có bóng thần sừng sững trên tầng mây.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh nổ vang trong đầu Tần Quân:

- Cẩn thận!

Tần Quân giật bắn người bản năng ngước đầu lên. Vô số trường mâu ngưng tụ từ thiên lôi như mưa to đâm xuống.

Phập phập phập!

Cực Viêm Ma Thần bị trường mâu thiên lôi đâm thủng, có ba cây đâm xuyên ngực Tần Quân, máu phun ra, con ngươi tan rã.

Đám người Tôn Ngộ Không đứng gần đó kinh kêu:

- Bệ hạ!

- Đây là thiên kiếp gì?

- Nguy rồi! La Thần Hình Kiếp trong Thái Ất Huyền Tiên kiếp khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật!

- Thần Hình Kiếp?

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương ngạc nhiên.

Quỷ Cốc Tử ngước nhìn thân hình trên tầng mây, trầm giọng nói:

- Đúng vậy, là Thần Hình Kiếp! Ta chỉ nghe nói về kiếp nạn này chứ chưa thấy tận mắt bao giờ.

Hắc Điệp Tiên Tử siết chặt hai nắm tay, mắt đẹp căng thẳng nhìn Tần Quân. Nàng không hoảng loạn, nàng rất tin tưởng Tần Quân sẽ vượt qua được.

Rất nhanh ánh mắt Tần Quân lại sắc bén, hắn ngước đầu nhìn bóng thần trên biển mây, biểu tình dữ tợn.

Cơ Vĩnh Sinh cười nói:

- Đây là Thần Hình Kiếp, chỉ có tuyệt đại thiên kiêu mới dẫn đến thiên kiếp này. Nếu vượt qua thì ngày sau một bước lên mây!

Cơ Vĩnh Sinh hoàn toàn không lo Tần Quân sẽ không chịu đựng nổi.

Tần Quân bây giờ đã khác xưa, thần thông, huyết mạch, đạo quả đều bất phàm.

Mỗi khi Cơ Vĩnh Sinh nghĩ đến sẽ cảm thán:

- Yêu nghiệt.

Cực Viêm Ma Thần gầm rống:

- Grào!

Tam Muội Chân Hỏa nhanh chóng ngưng thực khiến những trường mâu thiên lôi không thể đâm thủng Cực Viêm Ma Thần nữa.

Tần Quân rùng mình nhảy vọt lên bay hướng bóng thần trên biển mây.

Đám người Tôn Ngộ Không chốc lát nhìn Tần Quân chốc lát ngó Bồ Đề Tổ Sư ở phía xa.

Bồ Đề Tổ Sư bị đè không ngừng chìm xuống, nền đất vỡ nát, thái dương tinh khổng lồ đã che lấp bóng dáng lão khiến người không thấy rõ tình huống.

Nhìn từ xa một nửa thái dương tinh đã chìm vào mặt đất, tương đương với ở sâu dưới năm ngàn trượng, tình hình rất tệ.

Cửu U Âm Đế nhìn thái dương tinh khổng lồ phía chân trời, thì thào:

- Tiêu rồi.

Cách xa như vậy Cửu U Âm Đế vẫn có thể cảm nhận uy năng khủng bố ẩn chứa trong thái dương tinh, nếu nó nổ thì nguyên Huyền Đương đại thế giới sẽ bị hủy diệt, gã đừng mơ sống sót.

Đám hùng chủ Kiếm Chủ, Viêm Hoàng toát mồ hôi lạnh.

Nhiên Đăng chửi đổng:

- Ta biết ngay mà! Đông Hoàng Thái Nhất đồ điên, luôn thích chơi trò đồng quy vu tận!

Nếu Huyền Đương đại thế giới nổ thì Đông Hoàng Thái Nhất cũng tiêu đời, nên Nhiên Đăng không hiểu tại sao gã làm như vậy.

Một tiếng rống khiến người rách màng tai vang lên lấn át mọi tiếng động trong thiên địa.

- Grao!

Đám hùng chủ Cửu U Âm Đế quay đầu nhìn, sau đó trợn to mắt sợ đến suýt hồn phi phách tán.

Một mãnh thú hình cọp đen thui chạy ra từ hư không hắc ám, nó mọc hai cánh, vai cao ngàn trượng, dài ba ngàn trượng, lông toàn thân đen thui phản chiếu ánh sáng như cương châm, đôi mắt đỏ như máu toát ra sát khí vô tận.

Tiếng rống chấn khung trời, vỗ cánh vạn cốt khô!

Quỷ Cốc Tử giật mình kêu lên:

- Đó là . . . Cùng Kỳ!

Quỷ Cốc Tử như nhìn thấy ác mộng, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương, và Nhiên Đăng, Hạn Bạt ở phía xa nghe hai chữ Cùng Kỳ cũng trợn tròn mắt.

Cùng Kỳ, một trong bốn mãnh thú. Các loại sách cổ của Hoa Hạ đều có ghi chép về nó, ví dụ như Sơn Hải Kinh, sử ký, tả truyền vân vân. Các

sách miêu tả hình tượng khác nhau, có văn hiến nói Cùng Kỳ thuộc tộc Cộng Công.

Quỷ Cốc Tử tinh thông tài học bách gia, từng xem nhiều ghi chép về Cùng Kỳ nên ấn tượng sâu sắc.

Nhìn Cùng Kỳ chạy đến da đầu Quỷ Cốc Tử tê dại. Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không cũng ớn lạnh.

Đối với Thần Ma đến từ thần thoại Hoa Hạ thì Cùng Kỳ quá nổi tiếng, cấp bậc truyền thuyết.

Cùng Kỳ như núi Thái một đường gợi lên gió rít, hoành hành vô kỵ.

Tần Quân bị vô số trường mâu thiên lôi đâm chú ý thấy Cùng Kỳ đến, lòng mừng rỡ, nhưng lúc này hắn không rảnh quan tâm nó.

Thần Hình Kiếp quá mạnh, mỗi đợt trường mâu thiên lôi đủ đánh chết Thái Ất Kim Tiên bình thường, tốc độ mau đến khó tin, siêu sắc bén. Nếu không nhờ Cực Viêm Ma Thần ngăn cản Tần Quân đã thủng lỗ chỗ.

Tần Quân cắn răng mắng:

- Đây là Thần Hình Kiếp gì vậy? Quá biến thái!

Tần Quân muốn xem bảng liệt kê thuộc tính của Cùng Kỳ, nhưng bị công kích dồn dập kiểu này thì khó làm được chuyện khác.

Cực Viêm Ma Thần giang hai tay gầm rống, dùng lồng ngực ngăn cản trường mâu thiên lôi liên tiếp không ngừng. Lôi quang và hỏa hoa phản chiếu rực rỡ chói lòa.

Nhìn như khó khăn nhưng Cực Viêm Ma Thần không ngừng biến lớn, đã cao tới hai trăm trượng, toàn thân rực cháy Tam Muội Chân Hỏa, tư thái ma thần bày ra rõ ràng.

Thình thịch thình thịch thình thịch!

Tim Tần Quân đập nhanh, hắn cảm giác năng lượng không thuộc về mình đang chuyển động chạy chồm trong gân cốt bách hải, làm hắn hết hồn.

Có chuyện gì?

Tần Quân xoe tròn mắt, không lẽ đây là dấu hiệu Thần Hình Kiếp?

Cơ Vĩnh Sinh kinh kêu:

- Nguy rồi! Ngươi giết Oán Thần, oán niệm của hắn đã xâm nhập vào cơ thể ngươi!

Da đầu Tần Quân tê dại.

Bùm một tiếng, Tần Quân cảm giác đầu óc nổ tung, ý thức chìm trong hỗn độn.

------oOo------

Chương 1098: Cùng Kỳ giận cắn Hỗn Độn Chung

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng Kỳ đã đi tới bên cạnh Tần Quân, vai cao ngàn trượng, nó vô cùng khổng lồ, dù là Cực Viêm Ma Thần cũng thật thấp bé trước nó.

Đôi mắt đỏ ngầu nhìn Tần Quân chằm chằm dường như đang suy tư điều gì, lông đen bay theo gió tựa như khoác lửa đen, âm trầm khủng bố.

Trường mâu thiên lôi vẫn điên cuồng giáng xuống Cực Viêm Ma Thần, Cùng Kỳ nhìn một lúc rồi đưa mắt hướng Đông Hoàng Thái Nhất và thái dương tinh ở phía xa.

Đám người Tôn Ngộ Không căng thẳng nhìn.

Cùng Kỳ nổi tiếng dữ, với khoảng cách này nếu nó tấn công Tần Quân thì bọn họ không kịp ngăn cản, chỉ biết hồi hộp giương mắt nhìn hy vọng nó đừng làm bậy.

Đông Hoàng Thái Nhất chú ý Cùng Kỳ đến, gã nhướng mày thầm nghĩ:

- Đây là mãnh thú gì mà hơi thở không giống bình thường.

Thái dương tinh ngưng tụ bằng Thái Dương Chân Hỏa dưới chân Đông Hoàng Thái Nhất còn đang chìm xuống, từ chỗ cao tít nhìn xuống dưới thái dương tinh đã đè cái hố sâu mấy vạn trượng, đất bùn xung quanh như hạt bụi cuộn trào, không thấy bóng dáng Bồ Đề Tổ Sư đâu.

Tuyệt Thiên Nguyên và các vực xung quanh rung bần bật, Vô Tận Chi Hải dâng lên sóng dữ. Phương xa hơn vô số núi lửa phun trào, núi sông rung lắc, mây lôi cuồn cuộn.

Một hạo kiếp thổi quét nguyên Huyền Đương đại thế giới sắp đến.

Bồ Đề Tổ Sư bị thái dương tinh đè hai chân run run, Đông Hoàng Thái Nhất dốc hết sức đè xuống làm lão không chịu nổi.

Mắt Bồ Đề Tổ Sư đầy tơ máu:

- Không được, cứ tiếp tục thế này thì không chỉ mình ta, Huyền Đương đại thế giới cũng sẽ bị hủy!

Trong Thái Dương Thần Lâm chứa Thái Dương Chân Hỏa cực mạnh, quả cầu lửa tích lũy mật độ cao mà nổ thì hậu quả không tưởng tượng nổi.

Bồ Đề Tổ Sư hận mình tu vi không bằng kiếp trước, không thì đã chẳng cho phép Đông Hoàng Thái Nhất càn rỡ như vậy.

Có tiếng gầm đinh tai nhức óc vang lên:

- Grào!

Bồ Đề Tổ Sư giật nảy mình quay đầu nhìn. Cùng Kỳ khổng lồ như núi Thái chạy vụt qua hư không, gió rít thổi lông như lửa đen đang phừng phực cháy. Người thường thấy chắc đã sợ bay mất hồn vía.

Cùng Kỳ!

Con ngươi Bồ Đề Tổ Sư co rút, mãnh thú tồn tại trong truyền thuyết này tại sao xuất hiện ở đây?

Cùng Kỳ như nổi điên lao hướng Đông Hoàng Thái Nhất, há to mồm máu như có thể nuốt vào một ngọn núi, hung mãnh không gì sánh được.

Phương xa, đám sinh linh không sợ chết còn đang xem:

- Trời ạ, đó là cái gì?

- Đây là yêu thú hay man thú vậy?

- Hơi thở của nó thật khủng khiếp, như đi ra từ biển máu!

Bọn họ có tu vi khá cao, biết bây giờ dù có trốn cũng vô dụng, Thái Dương Thần Lâm mà đập trúng sâu trong lòng đất rồi nổ thì tất cả sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới đều chết hết.

Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ, con súc sinh này dám tấn công gã.

Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Thiên Mệnh Đại Đế trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Con mãnh thú tấn công Đông Hoàng Thái Nhất, không lẽ là Tần Quân mời đến?

Thái Ất Chân Nhân lẩm bẩm:

- Thu phục được cả Cùng Kỳ.

Tần Quân trở nên cao sâu khó dò trong lòng Thái Ất Chân Nhân.

Nỗi lòng Thiên Mệnh Đại Đế phức tạp.

Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Cùng Kỳ thuộc hạ của Tần Quân không thua gì Thiên Mệnh Đại Đế, càng đừng nói Bồ Đề Tổ Sư. Ngay dưới mí mắt của gã xuất hiện thiên kiêu như vậy khiến Thiên Mệnh Đại Đế cảm giác đang mơ.

Thiên Mệnh Đại Đế cười khổ nói:

- Gì mà đệ nhất thiên hạ, chỉ là trò cười.

Bây giờ Thiên Mệnh Đại Đế chỉ có thể cầu nguyện đám thuộc hạ của Tần Quân ngăn được Đông Hoàng Thái Nhất.

Đinh!

Đông Hoàng Thái Nhất vung Hỗn Độn Chung cao ngàn trượng đập vào đầu Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ tức giận gầm rống nhưng nó không bị đập bay.

Cùng Kỳ há mồm máu cắn Hỗn Độn Chung.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe tia khinh thường, muốn cắn bể Hỗn Độn Chung của gã?

Cho nó tu luyện thêm trăm vạn năm cũng không thể nào!

Đông Hoàng Thái Nhất tùy tay vung, Hỗn Độn Chung rung lên hất bay Cùng Kỳ.

Trên biển mây xuất hiện một lỗ đen, các bóng người đi ra. Gồm mười hai người, chín nam ba nữ, đều đeo mặt nạ đồng thau khắc hoa văn huyền ảo. Họ mặc áo giống nhau, màu đỏ vằn đen, long phượng tranh nhau phát sáng, phất phới theo gió trông như hoa văn long phượng sống lại.

Nam nhân vạm vỡ dẫn đầu kinh ngạc kêu lên:

- Ủa? Cường giả Nhập Thánh cảnh đại chiến?

Mái tóc đen cột trên mũ vàng, khuôn mặt nam nhân tuấn tú, đôi mắt sáng như trăng khiến người không dám nhìn thẳng.

Mười một người khác lên tiếng:

- Không ngờ Huyền Đương đại thế giới ra nhân vật như vậy.

- Hai cường giả Nhập Thánh cảnh, còn có nhiều Đại La Thủy Tiên. Chúng ta đã quá sơ sót Huyền Đương đại thế giới.

- Nơi này dù gì là cái nôi ban đầu của thần tiên.

- Có lẽ tiểu tử thi triển thuật Thỉnh Thần chết trong tay ai đó trong số họ.

Dù biết Thái Dương Thần Lâm của Đông Hoàng Thái Nhất thì đám người này không hoảng hốt, bình phẩm từ đầu đến chân.

Nữ nhân tóc đỏ đứng cạnh nam nhân khôi ngô hỏi:

- Đại Tôn Chủ, chúng ta ra tay không?

Nàng có khuôn mặt xinh đẹp nhưng khí chất vô cùng lạnh lùng, đầu chân mày lộ ra tử khí.

Nam nhân khôi ngô được gọi Đại Tôn Chủ mắt lóe tia sáng nhẹ giọng nói:

- Đợi xem chút nữa.

Nam nhân mắt nóng bỏng nhìn Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất, gã nhận ra ngay Hỗn Độn Chung bất phàm, lòng nổi lên tham lam.

Nữ nhân tóc đỏ nhẹ gật đầu, không nhiều lời nữa.

Một hàng mười hai người đứng trên biển mây xem chiến đấu, bọn họ không tiết lộ ra hơi thở, không ai phát hiện ra họ.

Cùng Kỳ đã rơi vào trạng thái điên cuồng, bị Hỗn Độn Chung đánh bay nhiều lần vẫn không cam lòng.

Thân thể cao lớn bay tới bay lui giữa hư không dấy lên gió bão xua tan cát bụi trong không khí, thiên địa tối tăm được Thái Dương Chân Hỏa chiếu sáng như ban ngày, dù cách mấy trăm dặm cũng mơ hồ thấy bóng dáng Cùng Kỳ và thái dương tinh.

Cùng Kỳ gầm rống:

- Grào!

Lại lần nữa Cùng Kỳ bị đụng bay, nó há mồm hướng Đông Hoàng Thái Nhất, một cột sáng màu đen to trăm trượng bắn ra xuyên qua bụi mù đánh vào Hỗn Độn Chung. Đông Hoàng Thái Nhất rùng mình suýt bị vuột tay.

Súc sinh này có sức lực rất lớn!

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe tia sáng lạnh, trong lòng dâng lên sát ý.

Đông Hoàng Thái Nhất thấy Cùng Kỳ uy vũ rất muốn thu phục, nhưng súc sinh này vô lễ như thế thì đừng trách gã không khách sáo.

Ong ong ong ong ong!

Hỗn Độn Chung bỗng vang lên, cột sáng đen bị đánh tan.

Bồ Đề Tổ Sư bắt lấy cơ hội hai tay gồng sức, phất trần phát ra ánh sáng rực rỡ hất tung thái dương tinh. Đông Hoàng Thái Nhất rung động, bản năng giậm chân, nhưng lúc này vô số lông dài màu trắng dọc theo bề mặt thái dương tinh đánh hướng gã, chúng nó không sợ Thái Dương Chân Hỏa, muốn trói lấy gã.

------oOo------

Chương 1099: Khinh miệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chết tiệt!

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng, mắt lóe tia sáng định thúc giục thái dương tinh nổ, nhưng gã còn do dự.

Nếu gã dám để thái dương tinh nổ thì làm lâu rồi, Đông Hoàng Thái Nhất chưa làm vì gã không muốn chết theo. Đông Hoàng Thái Nhất biết rõ thái dương tinh này ẩn chứa bao nhiêu pháp lực, Thái Dương Chân Hỏa, bản thân gã gặp vụ nổ cũng sẽ chết hoặc bị thương.

Cùng Kỳ từ bên cạnh đụng vào thái dương tinh, lông đen như kim thép không sợ Thái Dương Chân Hỏa chút nào, dựa vào sức mạnh đụng bay thái dương tinh.

Bồ Đề Tổ Sư thoát khỏi áp chế, mặt tái mét nửa quỳ trong phế tích. Đông

Hoàng Thái Nhất bị hất bay, gã siết chặt Hỗn Độn Chung tức giận trừng Cùng Kỳ.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy sát ý trừng Cùng Kỳ:

- Tức chết bản hoàng!

Bồ Đề Tổ Sư vốn rất khó chơi, Đông Hoàng Thái Nhất khó khăn lắm sắp chiến thắng lão ai ngờ giữa đường chạy ra Cùng Kỳ.

Không thể nương tay nữa!

Ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất sắc lạnh. Gã vốn không định xuống tay ác, vì kế hoạch cửu đế thiên hạ, gã muốn giữ lại cường giả đỉnh cao của Huyền Đương đại thế giới. Nhưng bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất nổi giận, gã bất chấp.

Bồ Đề Tổ Sư, Cùng Kỳ đều phải chết!

Đông Hoàng Thái Nhất định hành động bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, vụt ngẩng đầu nhìn lên. Ánh mắt gã xuyên qua biển mây thấy mười hai người đứng.

Con ngươi Đông Hoàng Thái Nhất co rút bản năng dùng thần thức quét qua, sau đó biến sắc mặt.

Bụi bay mù mịt, Bồ Đề Tổ Sư thở hổn hển đứng dậy, ngước đầu nhìn Đông Hoàng Thái Nhất. Bồ Đề Tổ Sư thấy Đông Hoàng Thái Nhất hơi lạ, lão nhìn theo hướng ánh mắt của gã, sau đó cơ mặt lão cứng ngắc.

Thiên Mệnh Đại Đế, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân thấy kỳ kỳ, quay đầu nhìn. Họ thấy mười hai bóng người như vị thần, cả đám biểu tình cực kỳ khó xem.

Thái Ất Chân Nhân nhíu mày hỏi:

- Đó là cái gì?

Hình Thiên không lên tiếng nhưng gã cảm nhận sự cường đại của mười hai người.

Không thua gì Đông Hoàng Thái Nhất, Bồ Đề Tổ Sư.

Thiên Mệnh Đại Đế trợn to mắt tràn đầy kinh hoàng nói:

- Không lẽ là . . .

Không lẽ là đại năng Cổ Tiên giới mà Lâu Nam nói?

Nghĩ đến đây Thiên Mệnh Đại Đế run run. Đông Hoàng Thái Nhất và Bồ Đề Tổ Sư biểu hiện ra lực lượng chắc chắn sẽ làm Cổ Tiên giới kiêng dè, thậm chí giống mười ba vạn năm trước xuất động vô số thần tiên hủy diệt Thánh Đình.

Lâu Nam ở phía xa biểu tình tuyệt vọng, lão lơ lửng trên trời thì thào:

- Tiêu rồi, tiêu đời thật rồi.

Vốn tưởng là một đại năng Cổ Tiên giới không ngờ đến mười hai vị.

Còn lấy tên Huyền Hư.

Lâu Nam dường như nghĩ tới cái gì, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, gằn sáu chữ:

- Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả!

Ngày càng nhiều hùng chủ chú ý đến Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả trên biển mây, dĩ nhiên bọn họ không liên tưởng đến thần tiên, còn tưởng là cường giả ẩn thế xuất hiện.

Đám hùng chủ bàn tán:

- Những người này là thần thánh phương nào?

- Chắc không đơn giản, ngươi không trông thấy Yêu Hoàng, Bồ Đề Tổ Sư ngừng đánh rồi sao?

- Trời, không lẽ lại có người càng mạnh xuất hiện?

- Thì ra Huyền Đương đại thế giới sâu không lường được.

- Cảm giác danh dự trước kia của chúng ta đều là trò cười.

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Nhiên Đăng rét run. Bọn họ đều là Đại La Thủy Tiên, quét thần thức hướng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cảm giác như đụng phải gai, linh hồn đau nhức là biết tu vi của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả vượt xa họ.

Nhiên Đăng cười to bảo:

- Lại là cường giả Nhập Thánh cảnh.

Nhiên Đăng muốn điên, bây giờ tu vi của lão quá yếu, nếu có thể trở lại tu vi đỉnh cao kiếp trước thì lão đã không bó tay thế này. Nhiên Đăng cũng nhìn ra Đông Hoàng Thái Nhất chưa đến độ cao kiếp trước, không thì cường giả Nhập Thánh cảnh như con kiến với gã. Kiếp trước Đông Hoàng Thái Nhất cũng là cường giả Nhập Thánh cảnh, dù kiếp này chưa đến Nhập Thánh cảnh nhưng tầm mắt còn đó.

Giọng Đại Tôn Chủ bỗng nhiên vang vọng thiên địa:

- Sao các ngươi không tiếp tục đi?

Uy áp mênh mông khuếch tán thiên địa, uy áp lấy Tuyệt Thiên Nguyên làm trung tâm bao trùm trăm vực.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất lạnh băng. Khuôn mặt Bồ Đề Tổ Sư trầm trọng nhìn Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Hắc Điệp Tiên Tử nhíu mày nói:

- Hơi thở này . . . rất quen thuộc.

Hắc Điệp Tiên Tử suy nghĩ kỹ, mắt đẹp trợn to.

Khi Thần Vô Cơ thi triển thuật Thỉnh Thần thì hơi thở rất giống Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, không lẽ . . .

Nghĩ đến đó Hắc Điệp Tiên Tử run rẩy, bóng ma mười ba vạn năm trước

lại bao trùm trong lòng nàng.

Đông Hoàng Thái Nhất trầm giọng hỏi, không chút sợ hãi:

- Các ngươi là ai?

Khí thế của những người này dù mạnh nhưng chưa đến độ cao Đông Hoàng Thái Nhất không cách nào chiến thắng, có Hỗn Độn Chung thì gã sợ gì ai?

Một nam nhân đứng bên cạnh Đại Tôn Chủ cười khẩy nói:

- Ngươi xứng biết tên của chúng ta?

Nửa mặt bên trái của gã có màu xanh, nhìn rất rùng rợn.

Giọng điệu khinh miệt làm mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe sát ý.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Vậy thì các ngươi đi chết đi!

Đông Hoàng Thái Nhất ngoắc tay phải, thái dương tinh bị Cùng Kỳ đụng bay mấy chục dặm lại bay về. Đông Hoàng Thái Nhất vung tay phải lên trên, thái dương tinh vạn trượng đụng vào Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Thái Dương Chân Hỏa bốc cháy theo gió, thế không thể đỡ.

Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ thành thái dương tinh có nhiệt độ siêu cao, Đại La Thủy Tiên cũng không dám đón đỡ.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đối diện thái dương tinh mặt không đổi sắc, còn châm chọc thảo luận:

- Huyền Đương đại thế giới ra nhân vật như vậy, chúng ta phải xóa sổ thôi.

- Nhảm, nếu truyền ra ngoài thì mất mặt.

- Ừm, lại phải thanh tẩy Huyền Đương đại thế giới rồi.

- Yêu này tu vi đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ đã rất giỏi, về tu vi thì có thể

trở thành Tôn Giả.

Mười hai Tôn Giả hoàn toàn không để Đông Hoàng Thái Nhất vào mắt.

Đông Hoàng Thái Nhất đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, bọn họ thì kém nhất cũng là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, Đại Tôn Chủ thì đến viên mãn, nhìn ngang ngó dọc gã đều thua chắc.

Đại Tôn Chủ không cười nhưng mắt nhìn Hỗn Độn Chung chằm chằm, mắt hấp háy tia sáng liên tục.

Thái dương tinh sắp đụng trúng, trừ Đại Tôn Chủ ra mười một Tôn Giả ra tay, pháp lực các màu tụ lại hình thành cơn lũ ngập trời đẩy hướng thái dương tinh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lũ pháp lực va chạm với thái dương tinh, thanh âm chấn động trời đêm, chấn nứt đất đai.

Gió to tàn phá, Tần Quân và Cực Viêm Ma Thần đang độ kiếp ở phía xa bị hất bay. Các sinh linh xem cuộc chiến lùi nhanh. Đám hùng chủ không dám đến gần.

------oOo------

Chương 1100: Bạch Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu chặt mày, bản năng muốn kích phát thái dương tinh nhưng phát hiện Thái Dương Thần Lâm liên kết tinh thần với gã bị cưỡng ép cắt đứt.

Lũ pháp lực bao bọc, thái dương tinh nhanh chóng tan rã, không nổ. Qua cái này đủ thấy thủ đoạn của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cao minh.

Tôn Giả nửa bên mặt xanh cười khẩy nói:

- Ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh?

Nếu đấu đơn chưa chắc gã thắng được Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cùng đi thì gã không sợ, gã thích nhất phá tan lòng cường giả.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy mặt càng lạnh băng, giơ Hỗn Độn Chung lên đánh hướng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân bay về bên nhóm Tần Quân. Cùng Kỳ không trở về, súc sinh này cảm nhận hơi thở của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả liền chạy trốn.

Tần Quân nhắm mắt, ý thức chìm trong hỗn độn, may nhờ Cực Viêm Ma Thần hộ chủ cản Thần Hình Kiếp giúp hắn.

Đám người Tôn Ngộ Không giữ khoảng cách vài trăm thước, vừa xem cuộc chiến vừa lo lắng Tần Quân.

Dương Tiễn sốt ruột hỏi Bồ Đề Tổ Sư:

- Tình thế đã vượt qua dự đoán, tiếp đến chúng ta phải làm thế nào?

Tần Quân đang độ kiếp, bọn họ chỉ có thể hỏi Bồ Đề Tổ Sư tu vi cao nhất.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, trầm giọng nói:

- Bọn họ đến không có ý tốt, chúng ta tạm thời không thể rời đi, nếu không Đông Hoàng Thái Nhất chết rồi sẽ đến lượt chúng ta.

Đông Hoàng Thái Nhất giơ cao Hỗn Độn Chung đã bay lên đầu Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, gã không nói nhiều trực tiếp ném chuông xuống.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả tản ra, mau đến mắt thường hoàn toàn không cách nào bắt giữ, tựa như bỗng nhiên biến mất.

Giây sau Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả bao vây Đông Hoàng Thái Nhất, cười nhạt nhìn gã như xem con mồi.

Đại Tôn Chủ nheo mắt nói, ngữ điệu không cho phép phản bác:

- Giao chuông của ngươi cho bản tôn!

Mười một Tôn Giả nhìn ra Hỗn Độn Chung bất phàm nhưng không ai dám giành với Đại Tôn Chủ.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận bật cười, không ngờ có người dám cướp Hỗn Độn Chung của gã.

Từ khi Đông Hoàng Thái Nhất sinh ra Hỗn Độn Chung đã luôn bên gã, huyết mạch, linh hồn của gã gắn liền với nó, như cánh tay thứ ba, sao gã có thể giao nó ra?

Thái Dương Chân Hỏa bám trên áo vàng của Đông Hoàng Thái Nhất, gã nhe răng cười nói:

- Muốn Hỗn Độn Chung của bản hoàng thì các ngươi tự lấy bằng sức mình đi!

Tuy giật mình vì tu vi của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không e ngại. Đừng nói cường giả Nhập Thánh cảnh, dù gặp cảnh giới cao hơn cũng không cách nào đánh bại phòng ngự của Hỗn Độn Chung.

***

- Tiểu hài tử này từ đâu đến?

- Không biết, chẳng lẽ là từ trên trời?

- Thiên ngoại? Hèn gì lửa bao bọc người hắn.

- Bạch Đế bệ hạ, chúng ta phải làm thế nào? Giết hắn sao?

Trong mơ hồ Tần Quân nghe có người nói chuyện bên tai, sau đó cảm giác có đôi tay to bế hắn lên. Tần Quân cố gắng mở mắt ra, đập vào mắt là khuôn mặt uy nghiêm, mày rậm mắt to, tóc dài xõa tung, có ria mép, mắt sáng nhìn hắn.

Đối phương hiền hòa hỏi:

- Hài tử, ngươi tên là gì?

Tần Quân dần tỉnh táo lại.

Chuyện gì đây?

Chẳng phải trẫm đang độ kiếp sao?

Tần Quân thầm thắc mắc, không lẽ đại chiến Đông Hoàng Thái Nhất và Bồ Đề Tổ Sư đã kết thúc? Huyền Đương đại thế giới bị hủy, hắn lại xuyên việt trọng sinh?

Một nữ nhân trung niên đứng bên cạnh dè dặt hỏi:

- Bạch Đế bệ hạ, có khi nào nó bị khờ không?

Phụt!

Tần Quân suýt phun nước miếng vào mặt nàng.

Cả nhà ngươi đều là khờ!

Khoan!

Bạch Đế?

Tần Quân trợn to mắt, không lẽ hắn rơi vào ký ức của Cơ Vĩnh Sinh?

Kỳ lạ, lần này hắn không dung hợp thánh cốt.

Bạch Đế lắc đầu cười nói:

- Nó không ngốc, nhìn đôi mắt kìa, đang suy nghĩ đấy.

Bạch Đế đầy hứng thú nhìn vào mắt Tần Quân.

Tần Quân bản năng cúi đầu đánh giá chính mình, phát hiện cơ thể biến nhỏ cỡ bốn, năm tuổi, lửa cháy quanh người nhưng không phải Tam Muội Chân Hỏa.

Không lẽ hắn trở về thời kỳ Cơ Vĩnh Sinh còn nhỏ?

Bạch Đế bỗng nâng Tần Quân đặt trên vai, cười nói:

- Đi thôi, về thành. Gần đây yêu tộc lại xuất hiện một vị nhập thánh, chúng ta phải cẩn thận tránh cho bọn họ tấn công thành.

Nhập thánh?

Tần Quân nuốt nước miếng, không ngờ Huyền Đương đại thế giới ngày xưa mạnh vậy. Lại xuất hiện một vị nhập thánh, tức là yêu tộc không chỉ có một vị nhập thánh, đây mới chỉ là yêu tộc.

Đời sau Thiên Mệnh Đại Đế đệ nhất thiên hạ không đột phá Nhập Thánh cảnh, đủ thấy chênh lệch cỡ nào.

Một nam nhân vạm vỡ khuyên nhủ:

- Bệ hạ, Thánh Đình mới thành lập, chúng ta đừng mang đứa nhỏ không rõ lai lịch về nhà. Huyết mạch của nó không đơn giản, sợ là sẽ chọc vào họa lớn.

Ánh mắt nam nhân đầy sát ý nhìn Tần Quân.

Tần Quân rất muốn tát gã một cái.

Bộ mặt của trẫm dữ lắm sao? Không đúng, bây giờ hắn là Cơ Vĩnh Sinh!

Tần Quân lẩm bẩm:

- Hết thảy đều là mộng, ưm, không liên quan tới trẫm.

Người xung quanh trợn to mắt.

Bạch Đế bật cười nói:

- Ô, bé con mà cũng dám xưng là trẫm?

Hả?

Tần Quân chớp chớp mắt.

Bọn họ nghe được lời hắn nói?

Lần trước dung hợp thánh cốt tuy Tần Quân ở trong ký ức của Cơ Vĩnh Sinh nhưng tựa như người ngoài cuộc, không cách nào tham dự trong đó, hiện tại chuyện này là sao?

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trong óc Tần Quân:

- Hãy cảm nhận đi, đây là quà tặng cuối cùng ta dành cho ngươi. Chẳng phải ngươi luôn hỏi quan hệ giữa chúng ta sao?

Tần Quân trợn to mắt, nghi hoặc nghĩ:

- Sao ngươi ở đây?

Bạch Đế thấy Tần Quân không nói chuyện nữa thì cười lớn đi tiếp, phớt lờ người bên cạnh khuyến cáo.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh thổn thức vang lên trong óc Tần Quân:

- Vốn tưởng rằng ngươi còn cần mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm mới tiếp xúc đến Cổ Tiên giới, không ngờ mau như vậy.

Tần Quân ngồi trên vai Bạch Đế càng khó hiểu, sao có cảm giác như di ngôn sắp chết?

Cơ Vĩnh Sinh hừ lạnh:

- Hừ, ta sẽ không chết, luôn sóng sót, báo thù cho Thánh Đình, truy tìm bước chân Bạch Đế đời đầu, tái hiện huy hoàng của Cực Viêm Ma Thần!

Tần Quân càng tò mò, không lẽ Cơ Vĩnh Sinh có thể sống lại?

Cơ Vĩnh Sinh bỗng cao giọng nói:

- Bởi vì ngươi chính là ta!

Tần Quân cảm giác đầu nổ tung, linh hồn run rẩy.

Cảnh tượng xung quanh lướt nhanh, ký ức khổng lồ rót vào đầu hắn, quen thuộc mà xa lạ.

Thương hải tang điền, tựa như trôi qua kẽ tay.

- Ngươi tên Cơ Vĩnh Sinh? Họ Cơ? Xem ra lai lịch của ngươi không nhỏ.

- Muốn học bản lĩnh? Được thôi, vậy ngươi phải bái ta làm thầy trước, quỳ xuống!

- Yêu tộc có ba nhập thánh thì sao? Đồ nhi lui xuống, xem vi sư chém chết bọn họ thế nào!

------oOo------

Chương 1101: Vĩnh sinh thật sự

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có một số người luôn quên gốc, quên xuất sứ của mình. Cổ Tiên giới có gì tốt? Đồ nhi nhớ đừng học theo bọn họ!

Trong những ký ức người làm bạn bên hắn lâu nhất là Bạch Đế.

Đi theo Bạch Đế học nghệ, từ nhỏ trải qua chiến đấu, trưởng thành trong chiến đấu. Dù bao lần lên núi đao xuống biển lửa đều có Bạch Đế bảo vệ, dường như trên đời không có chuyện gì hoặc kẻ địch nào làm Bạch Đế gục ngã.

Tần Quân mơ hồ thấy mình đứng trên vách đá, một gốc cây già đứng bên cạnh, trước mặt là bầu trời hoàng hôn xinh đẹp, bên dưới là đại dương mênh mông vô bờ.

Tần Quân hoang mang lẩm bẩm:

- Trẫm là ai? Tần Quân hay . . . hay Cơ Vĩnh Sinh?

Dường như đã qua mấy chục năm, Tần Quân không phân rõ hiện thực và giấc mơ.

Cơ Vĩnh Sinh khẽ khàng nói:

- Ngươi là Tần Quân, cũng là ta.

Con ngươi Tần Quân co rút, hơi hiểu.

Không lẽ . . .

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không thể nào, trẫm đến từ Trái Đất mà.

Nhưng lời Cơ Vĩnh Sinh nói khiến Tần Quân không kiềm lòng được tin tưởng, vì những ký ức của y nhìn như cưỡng ép rót vào đầu hắn, tuy nhiên cảm giác chân thật đó như đến từ sâu trong linh hồn.

Trong ký ức Tần Quân có thể giao lưu thật sự với Bạch Đế, y cũng cảm nhận được cảm xúc của hắn. Vì Tần Quân bàng hoàng mờ mịt nên Bạch Đế thường tâm sự với hắn tựa như cùng hắn mượn Mệnh Vạn Chi Luân xuyên qua mấy chục vạn năm trước.

Giọng Bạch Đế hùng hậu vang lên:

- A tiểu Cơ, lại thẫn thờ?

Khóe môi Tần Quân co giật.

Bạch Đế rất khác với trong truyền thuyết, cực kỳ không đáng tin. Nhưng mỗi lần nghe giọng Bạch Đế là Tần Quân hết hoang mang, hắn không kiềm được muốn đấu võ mồm với y.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Hắn xoay người thấy Bạch Đế khoác áo choàng lông thú dọc theo đường núi đến gần, mái tóc dài như bờm sư tử bay trong gió, miệng ngậm cọng cỏ dại, trông phóng đãng bất kỵ.

Cơ thể Tần Quân đã trưởng thành nhưng mảnh khảnh hơn Bạch Đế nhiều.

Bạch Đế đến gần Tần Quân, cười vênh váo nói:

- Mới gần hai mươi lăm tuổi đã là Kim Tiên cảnh nhất trọng, chậc chậc, nguyên Thánh Đình không tìm ra thiên tài nào bằng ngươi.

Bạch Đế đắc ý như đang khoe chính mình.

Tần Quân trợn mắt, tức giận nói:

- Ngươi không lo chỉnh quân, tới nơi này làm cái gì?

Theo ký ức lúc trước dung hợp thì Thánh Đình nhân tộc, yêu tộc chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, chỉ vài ngày nữa Bạch Đế sẽ dẫn binh xuất chinh.

Bạch Đế thò tay xoa tóc Tần Quân, mặc kệ hắn vùng vẫy vẫn bị ấn chặt tại chỗ, y cười nói:

- Cứ cảm giác chuyến đi này có lẽ không về được.

Tần Quân nghe vậy lòng nặng trĩu, hắn dung hợp ký ức mười mấy năm của Cơ Vĩnh Sinh, tuy luôn tự nhắc nhở mình là Tần Quân nhưng nghe Bạch Đế nói khiến hắn lo lắng.

Mười mấy năm nay hắn hầu như không có bằng hữu, chỉ có Bạch Đế làm bạn. Vì hắn là đứa trẻ bị vứt bỏ từ thiên ngoại rớt xuống, nhân tộc rất ghét hắn, bài xích hắn. Đặc biệt khi tu vi của hắn càng lúc càng cao, nếu không phải Bạch Đế bá đạo sợ là đã có người ám sát hắn.

Tần Quân cáu kỉnh hỏi:

- Ngươi mạnh như vậy còn lo không về được?

Bạch Đế, cường giả Nhập Thánh cảnh, đặt ở đời sau thì nhẹ nhàng đánh gục Thiên Mệnh Đại Đế.

Hai tay Bạch Đế chống nạnh cười nói, bộ dạng đáng đánh:

- Ha ha ha! Vi sư chỉ nói chơi vậy thôi.

Tần Quân thầm cảm thán đại đế tạo phúc cho nhân tộc thì ra cá tính như vậy. Vị Bạch Đế đời đầu sáng lập Thánh Đình này dẫn dắt nhân tộc đi hướng cường thịnh, mấy Bạch Đế đời sau trợ giúp Thánh Đình thống nhất cả Huyền Đương đại thế giới.

So với đời sau thì Huyền Đương đại thế giới hiện tại có thể nói là đông đúc cường giả, mặt đất vững chắc rất nhiều, chịu được đánh nhau.

Tại sao càng về sau Huyền Đương đại thế giới càng yếu?

Tần Quân suy đoán có lẽ liên quan thần tiên.

Bạch Đế đổi giọng cười bí hiểm:

- Chẳng phải ngươi tự xưng là vĩnh sinh sao? Vi sư truyền dạy một món chí bảo cho ngươi, khiến ngươi thật sự vĩnh sinh.

Thật sự vĩnh sinh?

Vẻ mặt Tần Quân thắc mắc, có thứ mạnh như vậy?

Trong ký ức mười mấy năm Tần Quân biết dù tu vi cao bao nhiêu đều khó vĩnh sinh, bởi vì mỗi trải qua một đoạn thời gian dài sẽ nghênh đón đại kiếp nạn, ba ngàn thế giới đều là như vậy. Có siêu lớn kiếp nạn cuốn ba ngàn thế giới, thiên đạo thanh tẩy.

Có lẽ người Trái Đất nói vũ trụ big bang chính là đại kiếp nạn.

Bạch Đế cười đầy ẩn ý:

- Ừm, chí bảo này tên là Mệnh Vận Chi Luân.

Mệnh Vận Chi Luân!

Con ngươi Tần Quân co rút, lòng dâng lên sóng dữ.

***

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tiếp tiếng nổ vang vọng thiên địa. Đám Thần Ma Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân căng thẳng nhìn chiến đấu trên biển mây.

Đông Hoàng Thái Nhất được chuông vàng ảo bao lại. Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả hóa thành cái bóng liên tục va chạm chuông vàng ảo, Đông Hoàng Thái Nhất ở bên trong châm chọc cười nhạt.

Đông Hoàng Thái Nhất cười trào phúng:

- Như thế nào? Các ngươi chỉ có chút bản lĩnh này? Một đám con kiến chỉ biết nói mạnh miệng!

Bản hoàng không đánh thắng các ngươi đông người, nhưng các ngươi cũng đừng hòng tổn thương được bản hoàng!

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả tức xì khói, tốc độ càng nhanh hơn, lực lượng càng mạnh, bầu trời bị chấn nứt ra các khe hở như có vô số con rết lớn bàn cứ trời đêm.

Bồ Đề Tổ Sư cảm thán rằng:

- Có Hỗn Độn Chung ở, dưới Thánh Nhân hiếm ai tổn thương Đông Hoàng Thái Nhất được.

Thái Ất Chân Nhân gật đầu. Hình Thiên nghiến răng nghiến lợi.

Dù Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nguy hiểm hơn nhưng Hình Thiên hy vọng Đông Hoàng Thái Nhất chết cho rồi.

Khí thế của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả khiến đất hoang tàn rung bần bật, uy áp mênh mông bao phủ đất đai trăm vực.

Hắc Điệp Tiên Tử nhìn Tần Quân chằm chằm. Thần Hình Kiếp còn tiếp tục, Tần Quân ở trong người Cực Viêm Ma Thần nhắm mắt lại như đang nằm mơ, khuôn mặt an tường.

Vẻ mặt Hắc Điệp Tiên Tử hoảng hốt, cảm xúc trong mắt phức tạp khiến người khó đoán suy nghĩ trong đầu nàng.

Hắc Điệp Tiên Tử nhớ lại lời Cơ Vĩnh Sinh từng nói, thầm căng thẳng lo âu:

- Chờ thân chuyển kiếp của ta đột phá đến Thái Ất cảnh ta sẽ trở về!

Mắt Hắc Điệp Tiên Tử đong đầy lệ nhìn khuôn mặt Tần Quân, nàng kích động thân thể run rẩy:

- Mười ba vạn năm trôi qua, ta rốt cuộc đợi người trở về.

Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn lo chú ý cuộc chiến của Đông Hoàng Thái Nhất và Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, không thấy Hắc Điệp Tiên Tử khác lạ.

Các hùng chủ, sinh linh xem cuộc chiến bàn tán, rất là giật mình.

- Mười hai người đó có lai lịch gì?

------oOo------

Chương 1102: Chủ hồn thức tỉnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chắc chắn không đơn giản, từ khi nào Huyền Đương đại thế giới có nhiều cường giả vượt xa Thiên Mệnh Đại Đế như vậy?

- Chẳng lẽ là đến từ thiên ngoại?

- Thiên ngoại? Làm sao có thể? Chẳng phải đại đế nói Huyền Đương đại thế giới đã bị thần tiên phong ấn sao?

- Yêu Hoàng mạnh quá!

Đông Hoàng Thái Nhất không ra tay nhưng tốc độ của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả quá mau, phát ra khí thế khiến người sợ hãi.

Đại Tôn Chủ chợt ngừng lại, biểu tình tức giận nhìn chuông vàng ảo bao

bọc Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu không có Hỗn Độn Chung thì Đông Hoàng Thái Nhất sao có thể vênh váo vậy được?

Đại Tôn Chủ rút ra thanh trường đao màu xanh âm trầm từ hư không, bề mặt đao khảm mười đá quý đen to cỡ móng cái, sát khí vô tận phát ra từ lưỡi đao.

Mười một Tôn Giả khác ngừng lại ngay, nhìn Đại Tôn Chủ lấy ra trường đao màu xanh bọn họ bản năng rụt cổ về.

Mười một Tôn Giả phớt lờ Đông Hoàng Thái Nhất, châu đầu ghé tai:

- Huyền Hư đao! Nhanh vậy đã dùng Huyền Hư đao?

- Yêu này chết chắc, Huyền Hư đao là chí bảo truyền thừa của Huyền Hư môn chúng ta.

- Chúng mình lùi xa chút đi, tránh cho bị ngộ thương.

- Không ngờ trong Huyền Đương đại thế giới có sinh linh buộc Đại Tôn Chủ rút đao.

Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh, môi treo nụ cười châm biếm:

- Bằng vào cái đao cùn của ngươi mà muốn phá Hỗn Độn Chung của bản hoàng?

Vẫn cuồng vọng!

Mắt Đại Tôn Chủ long lên, giơ đao chém vào Đông Hoàng Thái Nhất.

***

Trời chiều đỏ máu, sóng biển vỗ vách vực.

Mắt Bạch Đế sáng rực nhìn Tần Quân, cuồng nhiệt nói:

- Mệnh Vận Chi Luân, siêu thoát thiên đạo, chỉ có nhân vật chính thời đại

mới có tư cách được đến. Ta thấy ngươi có tư cách này nên đồng ý truyền cho ngươi.

Tần Quân hoặc nên nói là Cơ Vĩnh Sinh là đồ đệ của Bạch Đế, đồ đệ đi càng cao gã càng thấy tự hào.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Mệnh Vận Chi Luân . . .

Không lẽ Mệnh Vận Chi Luân của Cơ Vĩnh Sinh là Bạch Đế truyền cho?

Lần trước dung hợp một nửa Mệnh Vận Chi Luân khác Tần Quân thấy bóng dáng những tiên hiền đã khống chế Mệnh Vận Chi Luân, trong đó có Bạch Đế và Cơ Vĩnh Sinh, còn có Huyền Đương vị nhân loại đầu tiên của Huyền Đương đại thế giới, Trường Sâm Thương đệ đệ của U Vương.

Bạch Đế bỗng giơ tay lên ấn vào ngực Tần Quân, hắn bản năng muốn né nhưng phát hiện lòng bàn tay y có lực hút khổng lồ khiến hắn không thể động đậy.

Bạch Đế trịnh trọng nói:

- Mệnh Vận Chi Luân là biến số, vi sư nhìn ra được huyết mạch của ngươi có lai lịch rất lớn, sau này vận mệnh khó khăn nhiều. Hy vọng ngươi có thể siêu thoát hết thảy, tìm kiếm đạo vĩnh sinh mà ngươi khát vọng!

Pháp lực dâng lên, mái tóc dài như sư tử đực bay lên cực kỳ uy nghiêm.

Tần Quân nghe chấn động tinh thần, Tử Vi Đế Tinh đạo quả tự động vận chuyển.

Bạch Đế nhìn thẳng vào mắt Tần Quân, mỉm cười nói:

- Vi sư sớm biết ngươi đã lún sâu trong lực lượng vận mệnh, chắc ngươi là chủ nhân đời tiếp theo của Mệnh Vận Chi Luân.

Bạch Đế tạm dừng rồi bí hiểm nói:

- Tiểu tử, khi ngươi tự xưng trẫm thì ta đã biết tương lai của ngươi rất là

ghê gớm, hy vọng ngày sau ngươi và ta có thể cùng đứng trên đỉnh.

Tần Quân trợn to mắt, không lẽ Bạch Đế nhìn ra hắn không phải Cơ Vĩnh Sinh?

Hoặc nên nói Mệnh Vận Chi Luân không chỉ có một cái?

Tần Quân chưa phản ứng lại ý thức bỗng choáng váng, mí mắt nặng trĩu.

Giọng Cơ Vĩnh Sinh vang lên trước khi ý thức của Tần Quân rơi vào luân hồi, ngữ điệu điên cuồng như đã thấy hắn bao trùm chư thiên:

- Chủ hồn trở về, sứ mạng của ta rốt cuộc kết thúc. Thiên hạ này, tương lai này, cường giả làm vua, lấy ngô làm tôn!

***

Ký ức mấy vạn năm của Cơ Vĩnh Sinh nhanh chóng dung hợp với Tần Quân, trong quá trình này hắn như sống lại một kiếp.

Một kiếp dài mấy vạn năm.

Bạch Đế truyền dạy Mệnh Vận Chi Luân cho hắn rồi lĩnh quân xuất chinh, một trận chiến tranh kéo dài trăm năm với yêu tộc.

Cuối cùng Thánh Đình thắng, Bạch Đế đột nhiên biến mất, nghe nói sau khi kết thúc chiến đấu y ngộ ra hóa thành luồng sáng vàng bay hướng thiên ngoại, không còn thấy bóng dáng.

Tần Quân không rõ sự thật thế nào, trong ký ức hắn mất trăm năm mới dung hợp Mệnh Vận Chi Luân, không đi chinh chiến với Bạch Đế.

Bạch Đế đời đầu mất tích, nhi tử làm Bạch Đế đời thứ hai, bắt đầu củng cố bá quyền của Thánh Đình, chinh chiến các tộc.

Năm tháng về sau trở lại khô khan, Tần Quân vì hoàn thành ý muốn của Bạch Đế đời đầu nên luôn chinh chiến, từ nam hoành hành đến bắc, xông pha ra uy danh hiển hách.

Khi Bạch Đế đời thứ bốn đăng cơ thì Tần Quân đột phá Nhập Thánh cảnh,

ngưng tụ lưng thành thánh cốt, thành tựu cái tên Chiến Thần.

Sau đó thần tiên giáng lâm thảo phạt Thánh Đình trên đỉnh hưng thịnh.

Trận chiến ấy Bạch Đế chết, Thánh Đình ngã dưới chân thần tiên, núi sông tan vỡ, thành phá nhà mất.

Trước khi thần tiên giáng lâm Tần Quân đã cảm giác được kiếp nạn, lúc này hắn hoàn toàn dung hợp Mệnh Vận Chi Luân, có năng lực biết trước tương lai đôi chút.

Tần Quân thề cùng sống chết với Thánh Đình, nhưng hắn không muốn thân chết đạo tiêu. Vì thế bàn bạc với Hắc Điệp, nhân tài đắc lực Diệt Thế Yêu Đế rằng nếu Thánh Đình mất, Diệt Thế Yêu Đế sẽ chạy trốn vào pháp trận lòng đất đã đặt sẵn, ẩn núp thân hình chờ về sau thân chuyển thế của hắn đến gỡ bỏ phong ấn.

Hắc Điệp Tiên Tử không phải mục tiêu của đám thần tiên, chỉ cần chạy trốn là được.

Nếu sau này Tần Quân thành công chuyển thế Hắc Điệp Tiên Tử hứa sẽ hết sức phụ tá hắn.

Dàn xếp mọi việc xong Tần Quân hóa thành Cực Viêm Ma Thần đấu với thần tiên đầy trời.

Trận chiến này hơn năm trăm năm.

Dựa vào Đại Chu Thiên Chưởng và Đại Đạo Sinh Thiên Luân, pháp lực cúa Tần Quân dùng mãi không hết, chém giết hàng ngàn tiên binh thần tiên.

Cuối cùng hắn gục ngã, vì Cổ Tiên giới điều động đại năng vượt Nhập Thánh cảnh.

Trước khi chết Tần Quân giận dữ rống to:

- Cổ Tiên giới, nếu có kiếp sau ta sẽ đồ sạch toàn giới các ngươi!

Sau đó nguyên thần rút ra tách thành vô số tàn hồn chạy tứ tán. Phần lớn

tàn hồn bị thần tiên giết, chỉ có một ít chạy trốn. Một tàn hồn rơi trong sơn cốc Nam Vực. Chủ hồn thì nhờ lực lượng cường đại của Mệnh Vận Chi Luân xuyên qua thời không trốn xa đến thời không chưa biết.

Không biết qua bao nhiêu vạn năm, chủ hồn giáng lâm đến hành tinh màu xanh biển, đầu thai chuyển kiếp.

Ký ức quá khứ tựa như giấc mơ, Tần Quân chợt mở mắt ra, đập vào mắt là Cực Viêm Ma Thần bao bọc, trường mâu thiên lôi liên tiếp giáng xuống, bóng thần đứng trên tầng mây.

------oOo------

Chương 1103: Con kiến trước kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giấc mơ dài vạn thu qua trong giây lát.

Mắt Tần Quân lóe tia sáng:

- Thì ra là vậy.

Thì ra hắn chính là Cơ Vĩnh Sinh.

Chủ hồn Cơ Vĩnh Sinh dựa vào Mệnh Vận Chi Luân chuyển kiếp đến Trái Đất trở thành Tần Quân, Cơ Vĩnh Sinh núp trong người hắn là tàn hồn, một trong các tàn hồn thành công chạy trốn.

Tàn hồn chờ mười ba vạn năm trong sơn cốc kia, gặp nhiều sinh linh. Vô số sinh linh lấy đi Cực Viêm U Thủy nhưng chỉ có Tần Quân là chủ hồn chuyển kiếp mới được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần. Vì chờ đợi chủ hồn đến, tàn hồn thường quấy phá sơn cốc làm nơi này có tên là Tử Vong cốc.

Tần Quân thì thào:

- Thì ra kết quả ngươi là tàn hồn của trẫm?

Hắn là chủ hồn, dù thức tỉnh ký ức kiếp trước thì tính cách chủ yếu vẫn là kiếp này, đương nhiên cũng bị ký ức kiếp trước ảnh hưởng đôi chút.

Tần Quân ngước lên nhìn, Thần Hình Kiếp còn tiếp tục.

Sau khi thức tỉnh chủ hồn huyết mạch Cực Viêm Ma Thần hoàn toàn phù hợp với hắn. Vì tránh cho Tần Quân tan vỡ, chủ hồn phong ấn nhiều thần thông, phép thuật kiếp trước Cơ Vĩnh Sinh biết dùng, chờ hắn dần biến mạnh mới từ từ giải phóng.

Cơ Vĩnh Sinh hoặc nên gọi là tàn hồn kiếp trước hầm hừ nói:

- Đã nói trăm ngàn lần trên đời này chỉ có ta là ngươi có thể tin tưởng tuyệt đối, ta có thể đoạt xá bất cứ người nào nhưng không thể đoạt xá ngươi. Ta chính là ngươi, ngươi là ta, ngươi cứ không tin.

Tần Quân lắc đầu cười, sau khi dung hợp ký ức kiếp trước hắn sẽ không đấu võ mồm với tàn hồn kiếp trước nữa. Có một điều khiến Tần Quân rất thắc mắc là khoảng thời gian bị hệ thống đập trúng xuyên trở về là trống rỗng, có lẽ phải hỏi hệ thống mới biết sự thật.

Nhưng hiện tại không phải lúc hỏi sự thật.

Tần Quân bỗng ngước đầu lên, giơ hai tay, bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân ngưng tụ sau lưng Cực Viêm Ma Thần.

Thức tỉnh chủ hồn rồi Tần Quân hiểu biết Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Đại Chu Thiên Chưởng đầy đủ, chờ cảnh giới tu vi tăng lên là mọi thứ nước chảy thành sông, sớm muộn gì hắn sẽ trở về đỉnh cao.

Tần Quân động ý niệm, bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay tròn đánh hướng bóng thần trên tầng mây.

Tôn Ngộ Không reo lên:

- Bệ hạ tỉnh lại!

Tần Quân tỉnh lại bọn họ như tìm được trụ cột tinh thần, tiến hay lùi có hắn quyết định.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày nói:

-A? Hơi thở của bệ hạ thay đổi.

Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên cau mày. Bọn họ đến Đại La Thủy Tiên cảnh có thể nhìn ra Tần Quân biến đổi, khí chất trầm ổn hơn, giơ tay nhấc chân toát ra bá khí ung dung hơn trước kia nhiều.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân bay đi với tốc độ siêu mau từ các hướng khác nhau đè ép, Thái Ất Tán Tiên cũng khó phản ứng lại. Bóng thần chớp mắt bị nghiền tan biến.

Trường mâu thiên lôi liên tiếp giáng xuống cũng biến mất hết.

Tần Quân duỗi eo, Cực Viêm Ma Thần giơ cánh tay theo. Thức tỉnh chủ hồn rồi Cực Viêm Ma Thần là cánh tay khác của Tần Quân, sẽ không tự động phát cuồng. Tuy tu vi không tăng vọt nhưng sau này tốc độ tu hành sẽ mau gấp mấy chục lần, thậm chí trăm lần, vừa có ký ức kiếp trước, Tần Quân có ký ức chiến đấu mấy vạn năm.

Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước chiến đấu cả đời, ký ức này là tạo hóa lớn cho bất cứ sinh linh nào.

Tàn hồn kiếp trước lên tiếng:

- Sứ mệnh kết thúc, ta cũng sắp tan biến.

Tần Quân nheo mắt khẽ nói:

- Trẫm sẽ nhìn cảnh tượng trên đỉnh cao thay ngươi.

- Sau này ngươi còn dùng tên Cơ Vĩnh Sinh không?

Tần Quân trả lời dứt khoát:

- Không, kiếp này tên của trẫm là Tần Quân, Cơ Vĩnh Sinh là quá khứ thất bại.

Đã chuyển kiếp tương đương với lột xác một lần, hắn là chủ hồn, sẽ không bị tàn hồn kiếp trước ảnh hưởng. Từ mặt nào đó giống như hắn sống thêm

mấy vạn năm, hắn vẫn là Tần Quân.

Thần Ma phục hồi Thần Ma đỉnh cao có ký ức luân hồi chưa chắc ít hơn Tần Quân, nhưng tính cách của các Thần Ma vẫn giống như khi được hắn triệu hoán ra.

Kiếp trước kiếp này từ mặt nào đó đã là hai người, chẳng qua linh hồn giống nhau.

Tàn hồn kiếp trước cười nói, ngữ điệu lại cuồng ngạo như xưa:

- Cơ Vĩnh Sinh cũng vậy, hay Tần Quân cũng thế, ta chính là ta, ta chính là ngươi! Chút thời gian cuối hãy cho ta chứng kiến ngươi trở thành đệ nhất đế đi!

Tần Quân lắc đầu cười, hắn là chủ hồn, không cần cảm kích tàn hồn, không phải hắn vô tình mà vì tự mình giúp mình có gì phải cảm ơn?

Tình cảm vừa là thầy vừa là bạn là tự hắn sáng tạo ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bóng thần bị đánh tan nhưng Thần Hình Kiếp còn tiếp tục.

Tần Quân nhìn gai mắt, giơ tay phải lên, Cực Viêm Ma Thần nhấc tay theo.

Bùm!

Tam Muội Chân Hỏa ngưng tụ thành cột lửa đánh ra, đường kính trăm thước mang theo thế bá đạo không gì sánh bằng đánh qua.

Chủ hồn thức tỉnh, pháp lực của Tần Quân tăng gấp đôi, sức chiến đấu thật sự cũng nghiêng trời lệch đất.

Thiên kiếp lôi vân trực tiếp bị xuyên qua sau đó nổ tung, lôi điện ầm ầm.

Phía xa, Đại Tôn Chủ cầm Huyền Hư đao liên tục chém Hỗn Độn Chung nhưng không cách nào phá phòng ngự.

Đại Tôn Chủ bỗng cảm giác được gì ngoái đầu nhìn, thấy Tần Quân.

Mười một vị Tôn Giả cảm giác rùng rợn cũng nhìn hướng Tần Quân độ kiếp ở phía xa.

Đại Tôn Chủ biến sắc mặt, lòng dậy sóng dữ, biểu tình tràn đầy khó tin:

- Chuyện gì vậy? Hơi thở này . . . không thể nào!

Mười một vị Tôn Giả run rẩy như gặp thiên địch.

Đại Tôn Chủ run giọng nói:

- Hơi thở này là . . . Cơ Vĩnh Sinh.

Mười ba vạn năm trước bọn họ có tham gia trận chiến thảo phạt Thánh Đình, khi đó họ không mạnh như bây giờ, chỉ như con kiến trước mặt Cơ Vĩnh Sinh.

Tần Quân đang độ kiếp cảm nhận ánh mắt của họ, hắn quay đầu cười bí hiểm:

- Mười hai con bò sát trước kia thì ra còn sống.

Vì dung hợp ký ức kiếp trước nên Tần Quân rất khinh thường Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Con kiến bò cao đến đâu vẫn là kiến.

Lôi vân thiên kiếp lại tụ tập, Tần Quân giơ tay tiếp tục công kích muốn đánh tan thiên kiếp.

Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương xoe tròn mắt, bàn tán xôn xao.

- Đây là thực lực của người mới đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh?

- Không lẽ bệ hạ đã đột phá Thái Ất Tán Tiên?

- Trời ạ, bệ hạ biến thái quá!

- Tam Muội Chân Hỏa của bệ hạ hình như mạnh hơn rồi.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân bấm đốt suy tính Tần Quân nhưng không được gì.

Hắc Điệp Tiên Tử kích động che miệng khóc, khí chất này khiến nàng như thấy bộ dáng Tần Quân kiếp trước đứng ngạo nghễ trên đỉnh Thánh Đình.

Đám hùng chủ Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng vì Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả khác lạ nên cũng quay đầu nhìn Tần Quân, tiêu điểm cả thiên địa tập trung vào hắn.

------oOo------

Chương 1104: Khinh thường bò sát

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân như không thấy gì, ung dung khống chế Cực Viêm Ma Thần phá thiên kiếp.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đen mặt nhìn Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất có cơ hội thở dốc, cũng nhìn hướng hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày nói:

- Chuyện gì xảy ra?

Tại sao Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả thấy Tần Quân thì hoảng hốt như thế?

Một bóng người từ chân trời bay tới.

Thân hình cao lớn mặc áo dài màu trắng, cổ áo sau gáy thò ra năm cọng lông chim công màu khác nhau, khuôn mặt tuấn tú, mắt sáng, đầu chân mày toát ra ngạo khí miệt thị thương sinh.

Người đến là Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên nhìn đằng trước, tặc lưỡi kinh ngạc nói:

- Không ngờ náo nhiệt vậy.

Trong vô hình Khổng Tuyên cảm giác mình cần bay đến bên này, vì vậy gã đến.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả châu đầu ghé tai:

- Chẳng phải Cơ Vĩnh Sinh đã chết sao? Làm sao có thể còn sống?

- Ngươi đã quên? Trước khi Cơ Vĩnh Sinh thi triển thần thông phân hồn, chắc có tàn hồn chuyển thế.

- Phải giết hắn, thừa dịp hắn chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh!

- Nếu Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế sống lại thì nguyên Cổ Tiên giới sẽ gây sóng to gió lớn.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả phớt lờ Đông Hoàng Thái Nhất hoàn toàn, dù sao gã co ro trong mai rùa Hỗn Độn Chung, mười hai người tạm thời bó tay với gã.

Huống chi Cơ Vĩnh Sinh đem đến uy hiếp càng lớn.

Mười ba vạn năm trước các tông môn Cổ Tiên giới cùng tấn công Huyền Đương đại thế giới, tử thương nặng nề, cho đến nay sinh linh Cổ Tiên giới còn nhắc.

Đại Tôn Chủ trầm giọng nói:

- Chờ chút đã, Cơ Vĩnh Sinh sẽ to gan hiện hình trước mặt chúng ta vậy sao?

Bóng ma lúc trước quá sâu, khiến gã đầy kiêng dè với Cơ Vĩnh Sinh.

Các Tôn Giả khác ra chiều đăm chiêu.

Trong ấn tượng của bọn họ thì sức chiến đấu của Cơ Vĩnh Sinh vô song,

đến ngày nay bọn họ không dám nói mình có thể chiến thắng Cơ Vĩnh Sinh thời kỳ đỉnh cao.

Tần Quân hoàn toàn đánh tan Thần Hình Kiếp, uy áp thiên kiếp tán đi, pháp lực trong người hắn tăng vọt.

Ba tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ thức tỉnh chủ hồn, nhân đây thưởng một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Bởi vì túc chủ bị oán niệm của Oán Thần bám xúc phát kỹ năng đặc biệt: Trạng thái nộ oán.]

Ký ức chảy vào đầu Tần Quân.

Trạng thái nộ oán, tiêu hao khí huyết khiến sức chiến đấu tăng gấp đôi!

Thức tỉnh chủ hồn rồi linh hồn của Tần Quân siêu mạnh, hầu như một giây đã dung hợp xong ký ức này.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Trạng thái nộ oán? Không tệ.

Khí huyết của Cực Viêm Ma Thần mạnh biết bao, huống chi Tần Quân tu luyện Bất Diệt Thánh Thân, khí huyết mạnh hơn xa sinh linh cùng đẳng cấp.

Xem ra trước khi Oán Thần chết đã tặng một tạo hóa cho Tần Quân.

Tôn Ngộ Không bay nhanh qua:

- Bệ hạ!

Đám người Dương Tiễn lục tục bay tới, biểu tình kích động nhìn Tần Quân thành tựu Thái Ất Kim Tiên.

Thái Ất Kim Tiên trẻ tuổi như vậy, thiên kiêu vô song!

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên bu lại, bọn họ rất tò mò. Tần Quân thay đổi quá lớn, đặc biệt là khí chất, hắn càng trầm ổn hơn lúc trước, như thay da đổi thịt.

Họ không biết rằng thời gian ngắn ngủi lúc trước Tần Quân đã trải qua mấy vạn năm, không thay đổi gì mới là lạ.

Tần Quân cười nói:

-Trẫm không sao, tiếp theo là trừ bỏ mười hai con bò sát đó rồi tranh cướp đệ nhất đế.

Hắn hoàn toàn không để Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả vào mắt.

Nhìn hướng Hắc Điệp Tiên Tử che miệng nức nở, Tần Quân mỉm cười. Bốn mắt nhìn nhau, Hắc Điệp Tiên Tử xem hiểu ánh mắt hắn nói gì.

Tần Quân thầm thở dài:

- Trước kia đã hiểu lầm nàng.

Vì một lời hứa Hắc Điệp Tiên Tử đợi hắn mười ba vạn năm, tình cảm này sâu còn hơn Liễu Nhược Lai.

Mệnh Vận Chi Luân, xuyên qua thời không, nghịch thiên cải mệnh.

Mắt Tần Quân lóe tia sáng hỏi thầm:

- Hệ thống, tại sao lúc trước ngươi chọn trẫm?

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả không ra tay thì Tần Quân cũng không gấp, hắn chờ Khổng Tuyên đến.

Khổng Tuyên trạng thái cao nhất tuyệt đối vô địch.

Hệ thống đáp:

- Nếu túc chủ đã thức tỉnh ký ức kiếp trước hệ thống không giấu diếm nữa,

có nhân thì có quả. Trong biển người mênh mông hệ thống chọn túc chủ không phải ngẫu nhiên, lý do tại sao thì tạm thời không thể công bố. Túc chủ chỉ cần không ngừng biến mạnh, sẽ có ngày hiểu rõ tất cả.

Tần Quân nheo mắt.

Vậy xem ra lai lịch của hệ thống rất lớn, ít nhất cao hơn Mệnh Vận Chi Luân.

Đến đâu hay tới đó đi, Tần Quân không nghĩ nhiều, hắn cũng nghĩ không ra.

Một Huyền Hư Tôn Giả lên tiếng hỏi:

- Ngươi là Cơ Vĩnh Sinh?

Sinh linh trong vạn dặm sôi trào.

Cơ Vĩnh Sinh?

Thánh Đình Chiến Thần?

Đang nói Tần Thánh Đế sao?

Đám sinh linh hùng chủ ở gần đều nhìn hướng Tần Quân. Bọn họ đã thấy cách hắn độ kiếp, biểu hiện hoàn toàn không giống như người mới vào Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Tần Quân khinh thường hừ mũi, không chút khách sáo đáp trả:

- Như thế nào? Quên mười ba vạn năm trước các ngươi run cầm cập trước mặt trẫm như thế nào? Quên trước kia các ngươi quỳ dưới đất van xin ra sao?

Xôn xao!

Tất cả sinh linh trợn to mắt, Tần Quân nói câu này ẩn chứa thông tin quá lớn.

Mười ba vạn năm trước?

Cường giả như vậy mà từng van xin Tần Thánh Đế?

Thiên Mệnh Đại Đế hút ngụm khí lạnh:

- Không lẽ hắn thật sự là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế?

Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ chủ run rẩy, lão có nghe nói Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả từng tham gia trận chiến thảo phạt Thánh Đình, đó là sự thật sao?

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Quỷ Cốc Tử ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Thì ra Tần Quân thật sự là vị đại năng thượng cổ nào đó chuyển kiếp.

Các sinh linh bàn tán xôn xao, rất là hưng phấn.

- Tần Thánh Đế thật sự là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế!

- Hèn gì có thể triệu tập nhiều cường giả như vậy, chắc chắn là nội tình Thánh Đình để lại.

- Chậc, hèn chi chúng ta không bằng hắn.

- Xem bộ dáng thì Tần Thánh Đế muốn trở thành đệ nhất đế thiên hạ rồi.

- Cửu đế thiên hạ bây giờ chỉ còn có Yêu Hoàng và Tần Thánh Đế.

Nghe giọng điệu của Tần Quân hoàn toàn không để mắt Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả có thể áp chế Yêu Hoàng. Theo bọn họ hiểu biết về Tần Quân thì hắn có lá bài tẩy nào đó.

Tôn Giả nửa bên mặt xanh tức giận quát như thể bị vạch vết sẹo:

- Cuồng vọng!

Lúc trước họ còn trẻ tuổi, ngông cuồng tham gia chiến đấu. Vì sống thừa mà họ quỳ xuống xin Tần Quân tha.

Tần Quân không giết phế vật nên đã tha cho bọn họ, đương nhiên bây giờ thì khác, hắn muốn họ chết.

------oOo------

Chương 1105: Cường giả trong truyền thuyết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một là vì hoàn thành nhiệm vụ, hai là vì kiếp trước khi sắp chết hắn thề sẽ đồ sạch Cổ Tiên giới.

Đại Tôn Chủ trầm giọng quát:

- Hành động!

Mười một vị Tôn Giả bộc phát ra khí thế động trời khiến sinh linh trăm vực kinh sợ.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên vội che trước mặt Tần Quân, tùy thời chuẩn bị tác chiến. Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn tuy tu vi không tốt nhưng không sợ chút nào.

Mặt Tần Quân luôn treo nụ cười khinh miệt, đám bò sát này còn không làm gì được Đông Hoàng Thái Nhất mà muốn giết hắn?

Không biết tự lượng sức mình!

Tiếng cười của Tần Quân vang vọng cả thiên địa:

- Khổng Tuyên vẫn chưa ra sao?

Khổng Tuyên!

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Quỷ Cốc Tử, Kim Quang Thánh Mẫu, Bằng Ma Vương, Thạch Cảm Đương và Nhiên Đăng, Hạn Bạt ở phía xa biến sắc mặt.

Cái tên này như sấm bên tai đối với bọn họ, đặc biệt là các Thần Ma đến từ thế giới Phong Thần, hai chữ Khổng Tuyên tựa như tên của ma vương.

Khổng Tuyên ở trong thế giới Phong Thần là thần chắn giết thần, phật chắn giết phật, dám khiêu chiến với cả Thánh Nhân. Tuy kết cục của Khổng Tuyên bi kịch nhưng thực lực thì cứng trăm phần trăm.

Da đầu Nhiên Đăng tê dại thì thào:

- Khổng Tuyên . . .

Trong thế giới Phong Thần Nhiên Đăng là đá lót chân cho sự nổi tiếng của Khổng Tuyên, nên vừa nghe tên là lão không kiềm được run rẩy.

Thái Ất Chân Nhân cũng đang run, mười hai tiên Côn Luân bọn họ đánh không thắng nổi Nhiên Đăng chứ đừng nói Khổng Tuyên.

Trong trận chiến Phong Thần, một mình Khổng Tuyên đánh đến nỗi quân doanh Tây Kỳ treo bài miễn chiến. Nhiên Đăng có hai mươi bốn viên Định Hải Châu cũng sợ hãi chạy có cờ. Cuối cùng Thánh Nhân Chuẩn Đề Đạo Nhân dựa vào Thất Bảo Diệu Thụ trấn áp Khổng Tuyên, một hung nhân từ đấy chấm dứt, nhưng để lại truyền thuyết người số một dưới Thánh Nhân.

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu cũng lộ vẻ mặt kinh sợ, hai người tưởng mình nghe nhầm.

Đại Tôn Chủ cau mày:

- Khổng Tuyên?

Mười một Tôn Giả khó hiểu Khổng Tuyên là ai?

Các hùng chủ nhìn quanh quất, tưởng lại có siêu cường giả giáng lâm. Đám sinh linh kích động.

Nghe cách Tần Quân nói chuyện thì Khổng Tuyên rất có thể là át chủ bài lớn hơn trong tay hắn, quan trọng còn hơn Bồ Đề Tổ Sư.

Tiếng Khổng Tuyên thắc mắc vang lên:

- Ủa? Sao ngươi biết ta đến?

Giọng Khổng Tuyên lạnh nhạt bẩm sinh rõ ràng truyền vào tai tất cả sinh linh trong thiên địa.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả trợn to mắt, thật sự có người đến?

Tần Quân quay đầu nhìn, mặt lộ nụ cười.

Khổng Tuyên đứng trên tầng mây phía xa nhìn hắn, Đại Minh Vương thần tuấn tiêu sái cho người cảm giác công tử tuyệt thế.

Ánh mắt giao nhau giữa hư không, khóe môi Tần Quân nhếch cao, ánh mắt Khổng Tuyên thì tò mò.

Khổng Tuyên từng nghe Lý Nguyên Bá khen Tần Quân rất nhiều nên có hứng thú với hắn. Trong Phong Thần Diễn Nghĩa Khổng Tuyên chưa phải Đại Minh Vương, không có đệ đệ. Hệ thống nối Tây Du với Phong Thần lại, trong Tây Du Khổng Tuyên đã biến thành Khổng Tước Đại Minh Vương, Kim Sí Đại Bằng là đệ đệ của gã.

Tần Quân nhún vai cười nói

- Trẫm cảm giác có duyên với ngươi nên cảm nhận được ngươi xuất hiện.

Đối mặt Khổng Tuyên đỉnh cao Tần Quân vẫn giữ thái độ bình thản.

Sau khi dung hợp ký ức kiếp trước Tần Quân trở nên tiêu sái hơn, ít có thứ trói buộc hắn hơn. Dù đám thuộc hạ không ai đánh lại Khổng Tuyên thì Tần Quân không thấy căng thẳng.

Khổng Tuyên cười bí hiểm.

Các sinh linh nhìn Khổng Tuyên, bao gồm Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày nói:

- Khổng Tuyên?

Làm khổng tước đầu tiên trong thiên địa, mẫu thân của Khổng Tuyên là

phượng hoàng thứ nhất trong thiên địa. Trước khi hai tộc vu yêu đứng ở đỉnh cao là thời ba tộc long, phượng, kỳ lân xưng bá. Nếu Đông Hoàng Thái Nhất nhớ kiếp trước sẽ nhớ tên Khổng Tuyên, nhưng bây giờ gã thấy rất xa lạ.

Đông Hoàng Thái Nhất quét thần thức qua phát hiện Khổng Tuyên sâu không lường được, như lỗ đen.

Nhiên Đăng, Dương Tiễn, Thái Ất Chân Nhân nhìn Khổng Tuyên, biểu tình cực kỳ phức tạp.

Thật sự là Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên tặc lưỡi nói:

- A, có nhiều người quen ghê.

Khổng Tuyên càng tò mò với Tần Quân hơn, hắn có bản lĩnh gì có thể triệu tập được nhiều cường giả kiếp trước như vậy?

Đám hùng chủ Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế cảnh giác đánh giá Khổng Tuyên. Bọn họ không nhìn thấu tu vi của Khổng Tuyên nhưng gã có một loại khí thế vừa xuất hiện liền hấp dẫn tất cả ánh mắt.

So với Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế, Tần Quân thì khí thế của Khổng Tuyên là lạnh lùng cao ngạo, không ngông cuồng nhưng có sự tự tin vô địch.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày nói:

- Người này không lẽ cũng đến từ thiên ngoại?

Thiên Mệnh Đại Đế không tin Huyền Đương đại thế giới có nhiều cường giả như vậy.

Đại Tôn Chủ cầm Huyền Hư đao trầm giọng quát:

- Các hạ là ai? Huyền Đương đại thế giới là đại thế giới do Huyền Hư môn ta khống chế, hy vọng các hạ đừng nhúng tay!

Khí thế của Khổng Tuyên rõ ràng không phải kẻ yếu, hơn nữa có thể khiến Tần Quân đối đãi như thế thì tuyệt đối không đơn giản.

Mười một Tôn Giả cảnh giác nhìn Khổng Tuyên, nhưng bọn họ không sợ bao nhiêu. Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cùng hành động, ba ngàn đại thế giới có bao nhiêu cường giả thắng được bọn họ?

Khổng Tuyên không quan tâm đến họ, gã nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, kinh ngạc hỏi:

- Ngươi cũng ở? Sao yếu vậy?

Phụt!

Tần Quân cười suýt sặc, xem ra Đông Hoàng Thái Nhất thật sự không ở trạng thái cao nhất.

Trong thời đại Đông Hoàng Thái Nhất xưng bá Khổng Tuyên vẫn chưa mạnh lên, ở thời đại của mỗi người thì Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên đều là tồn tại tuyệt đỉnh dưới Thánh Nhân.

Ngũ sắc thần quang được gọi là không gì không thể xóa nhòa đấu với Hỗn Độn Chung thì cái nào mạnh hơn?

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất sụ xuống, người dám khiêu khích gã đều đã chết.

Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng quát:

- Ngươi muốn chết?

Chuông vàng ảo bao bọc Đông Hoàng Thái Nhất phát ra ánh sáng như tùy thời sẽ đánh hướng Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên lắc đầu cười không đáp lại, gã không muốn ăn hiếp Đông Hoàng Thái Nhất. Trừ phi Đông Hoàng Thái Nhất phục hồi đỉnh cao thì hai người mới đánh một trận công bằng được.

Khổng Tuyên rất có hứng thú so tài với siêu cường giả xưa, nhưng không phải bây giờ.

Khổng Tuyên cười nói với Tần Quân:

- Hình như ngươi gặp rắc rối, nể Nguyên Bá nên ta giúp ngươi vượt qua ải khó này.

Đông Hoàng Thái Nhất bị lơ đẹp rực cháy lửa giận, nhưng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả chờ bên cạnh, gã không ngốc chọc thêm một cường giả bí ẩn.

Tần Quân chỉ vào Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cười nói:

- Phế họ giúp trẫm, trẫm muốn tự tay giết chết!

Khổng Tuyên đã lên tiếng thì Tần Quân không khách sáo làm gì.

------oOo------

Chương 1106: Không địch lại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả tái mặt, họ cực kỳ tức giận.

Con ngươi Thiên Mệnh Đại Đế co rút. Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ run bần bật, tình hình này là muốn thí tiên?

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả tức giận quát mắng:

- Cuồng vọng!

- Tìm cái chết! Giết chết bọn họ!

-Hừ! Tưởng mình thật sự vô địch?

- Cùng nhau lên!

Đại Tôn Chủ bay hướng Khổng Tuyên, mười một Tôn Giả theo sau. Như có mười hai cầu vồng vụt qua trời đêm hùng hổ xông hướng Khổng

Tuyên.

Tất cả sinh linh căng thẳng nhìn Khổng Tuyên, đối mặt Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả mạnh mẽ như thần, gã sẽ có biểu hiện thế nào?

Mắt Bồ Đề Tổ Sư sáng rực nhìn Khổng Tuyên:

- Hắn thật sự mạnh như trong truyền thuyết?

Hình Thiên cũng hóng chờ, nhìn Khổng Tuyên làm máu trong gã sôi trào.

Thái Ất Chân Nhân khẽ thở dài, biết có mặt Khổng Tuyên thì Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả thua chắc.

Đám hùng chủ Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng, Kiếm Chủ, Nhiên Đăng, Hạn Bạt nhìn Khổng Tuyên chằm chằm.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả thế tới rào rạt, Khổng Tuyên khinh thường hừ lạnh.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã đến bên trên Khổng Tuyên, mỗi người vung pháp bảo muốn đánh Khổng Tuyên thành tro bụi.

Bùm!

Khổng Tuyên bỗng vung ống tay áo, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cảm giác pháp lực khủng bố khó tả ập vào mặt, hộc máu bay về nhanh còn hơn lúc đến.

Vô số sinh linh trố mắt líu lưỡi.

Trong mắt họ thì Khổng Tuyên chỉ nhẹ nhàng vung ống tay áo Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã hộc máu bay về, hình ảnh rất rung động, bày ra tư thái vô địch của Khổng Tuyên rõ rệt.

Đông Hoàng Thái Nhất biến sắc mặt nói:

- Sao có thể như vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất biết rõ sự khủng bố của Huyền Hư Thập Nhị Tôn

Giả, nhưng họ không chịu nổi một kích trước Khổng Tuyên.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả bay xa năm, sáu chục dặm rồi rớt xuống đất hoang vu, trượt mười hai cái khe rãnh dài, bụi bay mù mịt.

Bọn họ ngã trong đất bùn, mặt đầy máu kinh khủng nhìn Khổng Tuyên trên đám mây phía xa.

Đại Tôn Chủ run bần bật:

- Sao có thể như vậy?

Đại Tôn Chủ cảm giác nội tạng bị chấn nát, đau đớn không chịu nổi.

Mười một Tôn Giả hãi hùng.

Bọn họ không phản ứng lại chuyện gì xảy ra.

Sinh linh ở các góc thiên địa bàn tán:

- Ui, mạnh quá!

- Bọn họ có thể áp chế Yêu Hoàng vậy mà không có chút sức chống cự trước cường giả tên Khổng Tuyên.

- Khổng Tuyên? Sao trước kia chưa từng nghe?

- Tần Thánh Đế kiếm đâu ra nhiều trợ thủ quá vậy?

- Bị ngu à? Tần Thánh Đế là Cơ Vĩnh Sinh. Những cường giả này chắc chắn là người của Thánh Đình.

Khổng Tuyên trở thành vị thần trong lòng bọn họ.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên trố mắt ra, bọn họ không thấy rõ Khổng Tuyên ra tay thế nào.

Tần Quân phản ứng bình thường. Nếu Khổng Tuyên không giải quyết Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nhanh gọn chẳng khác nào nói lên Cổ Tiên giới mạnh đến khó tin, chọn đại một nhóm đã là cường giả đỉnh cao gần

Thánh Nhân, vớ vẩn.

Đông Hoàng Thái Nhất run rẩy, gã không có trí nhớ kiếp trước, không biết mình từng lợi hại cỡ nào, lúc này Đông Hoàng Thái Nhất bị Khổng Tuyên bày ra thực lực hù sợ. Diệt Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả trong một nốt nhạc, nếu đổi lại là gã thì chẳng phải cũng sẽ bị nguy hiểm như vậy?

Vô số cặp mắt giật mình nhìn Khổng Tuyên, mặt gã không biểu tình đạp bước hư không đến, một bước vượt hơn mười dặm. Khổng Tuyên đến trên đỉnh đầu Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nhìn xuống họ.

Khổng Tuyên nhẹ giọng hỏi:

- Một đám Nhập Thánh mà ỷ lớn hiếp nhỏ, không cảm thấy xấu hổ?

Đại Tôn Chủ Nhập Thánh cảnh viên mãn không chịu nổi một kích trong tay Khổng Tuyên, đủ thấy cảnh giới của gã cao cỡ nào.

Khổng Tuyên châm chọc thẳng mặt, mười hai Tôn Giả không dám đáp trả, lòng tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng.

Bọn họ không nghĩ ra tại sao Huyền Đương đại thế giới xuất hiện cường giả như vậy, đặt ở Cổ Tiên giới cũng có thể hoành hành vô kỵ.

Đại Tôn Chủ run giọng hỏi:

- Ngươi . . . ngươi rốt cuộc là ai?

Đại Tôn Chủ cố gượng đứng dậy, người run rẩy, tay cầm Huyền Hư đao run run.

Khổng Tuyên lười trả lời, giơ tay phải lên, ngón trỏ liên tiếp điểm vào hư không trước mặt họ, tay nhanh để lại tàn ảnh. Vô số chùm sáng ngũ sắc rơi vào người Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả gào thét:

- A a a!!!

- Không thể nào!

- Thánh cốt của ta a a!!!

Tiếng gào vang vọng trong trời đêm khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Tần Quân nheo mắt. Kiếp trước hắn là Cơ Vĩnh Sinh, cũng là Nhập Thánh cảnh, tuy chỉ ngưng tụ một khúc thánh cốt, bằng vào huyết mạch và thần thông có thể hoành hành trong Nhập Thánh cảnh.

Tần Quân biết Khổng Tuyên đang đánh nát thánh cốt của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Cường giả Nhập Thánh có thể tự lành thánh cốt, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thì không làm được. Nếu thánh cốt nát hết tương đương phế một nửa.

Mặt Khổng Tuyên lạnh lùng, không chỉ đánh nát thánh cốt, gã còn phế đan điền, đạo quả của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Thủ đoạn tàn nhẫn khiến Đông Hoàng Thái Nhất e ngại.

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng thầm nghĩ:

- Tên này và Tần Thánh Đế có quan hệ gì?

Có Khổng Tuyên ở, gã làm sao có thể cạnh tranh đệ nhất đế thiên hạ với Tần Quân?

Lâu Nam nhìn trân trân, lão là người biết rõ lai lịch của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nhất. Nếu việc này truyền về Cổ Tiên giới chắc chắn Huyền Đương đại thế giới sẽ chịu gió tanh mưa máu.

Lưng Lâu Nam ướt mồ hôi:

- Khổng Tuyên, không lẽ là đại năng đỉnh cao ở giới khác?

Rất nhanh Khổng Tuyên hoàn toàn phế bỏ Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, tay phải chộp hư không cách không túm mười hai Tôn Giả ném hướng Tần Quân.

Thánh cốt nát, đan điền phế, đạo quả hủy, mười hai Tôn Giả không còn sức kêu la, ý thức mơ hồ. Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả bay mấy chục dặm rớt xuống trước mặt nhóm Tần Quân, họ lơ lửng trong hư không.

Giọng Khổng Tuyên cách mấy chục dặm truyền vào tai Tần Quân:

- Ngươi giết đi.

Tần Quân nhướng mày cười, ánh mắt hắn sắc lạnh nhìn Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Vứt bỏ ân oán kiếp trước, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả qua thuật Thỉnh Thần của Thần Vô Cơ sinh ra sát niệm với hắn, lần này rất có thể chuyên môn đến giết hắn. Không có lý nào Tần Quân bỏ qua cho Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả được, hắn há mồm phun Tam Muội Chân Hỏa bao bọc mười hai người.

Tam Muội Chân Hỏa của hắn đã vượt qua đẳng cấp Hồng Hài Nhi, dù sao Cực Viêm Ma Thần có thuộc tính hỏa.

Trong lửa cháy Đại Tôn Chủ cố nén đau đớn lạnh lùng mắng:

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi không chết tử tế được!

Bọn họ đều là cường giả Nhập Thánh, sao có thể bị Tần Quân đốt chết dễ vậy?

------oOo------

Chương 1107: Muốn đi khắp ba ngàn thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt Tần Quân lấp lóe thầm bực mình, phải làm sao giết Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả? Hắn không thể lần thứ hai nhờ Khổng Tuyên, sẽ rất mất mặt.

Tàn hồn kiếp trước lên tiếng:

- Lũ tàn hồn của ta không kéo dài bao lâu nữa, hãy để ta cống hiến chút

sức mạnh cuối cùng đi.

Tần Quân rung động, chưa kịp phản ứng bỗng có lực lượng dâng trào trong thần hải, từ não chạy khắp toàn thân.

Cảm giác cường đại quen thuộc dần trở về, khí thế tăng vùn vụt.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương, Kim Quang Thánh Mẫu, Quỷ Cốc Tử, Hắc Điệp Tiên Tử nhìn sang.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả cảm giác Tam Muội Chân Hỏa của Tần Quân càng lúc càng mạnh.

Khổng Tuyên nhìn Tần Quân chằm chằm, khẽ kêu:

- A?

Khổng Tuyên cảm giác hơi thở của Tần Quân nhanh chóng vượt qua Thái Ất Tán Tiên hướng lên Thái Ất Huyền Tiên.

Đây là thần thông gì mà khiến Tần Quân trong thời gian ngắn hơi thở tăng vọt?

Một Tôn Giả không chịu nổi gào thét:

- A a a!!!

Pháp lực của Khổng Tuyên khống chế khiến bọn họ không chạy trốn được, chỉ có thể chịu đựng Tam Muội Chân Hỏa khủng bố đốt cháy.

Cảnh tượng này khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Cường giả lúc trước còn uy phong lẫm lẫm khoảnh khắc bị đốt chết, đám sinh linh xem cuộc chiến ngây người.

Bọn họ chỉ biết một điều rằng đừng bao giờ chọc vào Tần Thánh Đế.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm như mực nước, gã cảm giác Tần Quân cố ý làm cho gã xem. Lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất bị Huyền

Hư Thập Nhị Tôn Giả đánh không dám rời khỏi Hỗn Độn Chung, nay nhìn kết cục của mười hai người đó, gã lấy cái gì tranh giành đệ nhất đế thiên hạ với Tần Quân?

Nhiên Đăng cười khổ nói:

- Không ngờ người cười đến cuối cùng vẫn là hắn.

Đám hùng chủ Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Đinh Võ Tướng đổ mồ hôi ròng ròng. Tần Quân đã trở thành tồn tại không thể địch lại trong lòng họ.

Vị tồn tại nào mạnh đến đâu hễ đối địch với Tần Thánh Đế đều không có kết cục tốt.

Chưa tới mười giây hơi thở của Tần Quân đã khủng bố đến mức làm Dương Tiễn xoe tròn mắt. Trong ký ức kiếp trước khiến Tần Quân tạm thời có lực lượng Đại La Kim Tiên, tu vi tăng lên không ngừng.

Tàn hồn hiến tế bản thân cho tu vi của Tần Quân tạm bay vọt, trợ giúp hắn thành đệ nhất đế thiên hạ.

Bùm!

Hơi thở của Tần Quân lại tăng vọt một giai đoạn, theo hắn đánh giá thì đã vượt qua Đại La Chí Tiên.

Cường đại không gì sánh bằng khiến Tần Quân cảm giác vung đại một đấm có thể phá toái hư không, một cước phá hủy nguyên mặt đất, khí thế còn tăng lên nữa.

Dung hợp thánh cốt thân thể kiếp trước, Tần Quân muốn đột phá Nhập Thánh cảnh sẽ dễ dàng hơn sinh linh khác, chỉ cần khiến tu vi tiến bộ. Hắn vốn là cường giả Nhập Thánh cảnh, coi như tán công tu lại.

Tu vi của Tần Quân tăng cao, Tam Muội Chân Hỏa càng khủng bố, các Tôn Giả bị đốt thành tro bụi.

Tu vi của Đại Tôn Chủ mạnh nhất cũng dần không chịu nổi.

Đại Tôn Chủ thê lương gào thét:

- Cổ Tiên giới sẽ không tha cho ngươi! Các thần tiên sẽ lại tàn sát Huyền Đương đại thế giới!

Người nghe da đầu tê dại.

Tàn sát Cổ Tiên giới?

Đám sinh linh nổi da gà. Tu vi càng cao biết càng nhiều, sự thật mười ba vạn năm trước Thánh Đình bị huyết tẩy đã vén lên theo tin Tần Quân là Chiến Thần chuyển thế. Bi kịch thượng cổ sắp lặp lại sao?

Cuối cùng Đại Tôn Chủ khó tránh khỏi hồn phi phách tán, trong Tam Muội Chân Hỏa muốn cho nguyên thần chạy ra cũng không được.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả. Được hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng!]

Chi nhánh nhiệm vụ xúc phát lúc chiến đấu với Thần Vô Cơ rốt cuộc hoàn thành.

Khóe môi Tần Quân cong lên, cộng với phần thưởng có được khi đột phá, giờ hắn có hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, cơ hội Thần Ma đỉnh cao đã tích lũy đến sáu lần.

Xong việc rồi Tần Quân có thể thoải mái đề bạt thuộc hạ.

Tổ của Kỳ Lân La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, Như Lai, Nhiên Đăng này.

Cửu đế thiên hạ qua đi thực lực của Thiên Đình Đại Tần sẽ bay vọt.

Thiên địa yên tĩnh, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả trương cuồng bá đạo đã chết. Tình thế thay đổi quá mau, các sinh linh không cách nào lấy lại tinh thần từ rung động.

Khổng Tuyên đầy hứng thú theo dõi Tần Quân, hèn gì Lý Nguyên Bá đánh giá hắn cao như vậy.

Khổng Tuyên thầm nghĩ:

- Có vẻ như hắn là vị đại năng nào đó chuyển kiếp tu lại.

Linh hồn của Tần Quân siêu mạnh, cơ thể thì trẻ tuổi, hiện tượng này thường chỉ có với tu sĩ đầu thai.

Khổng Tuyên lên tiếng:

- Ngươi đã giải quyết rồi thì ta đi đây, trước tiên đi thăm đệ đệ ngốc của ta đã.

Khổng Tuyên xoay người định đi, ánh mắt ẩn ý liếc hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất cau mày.

Khổng Tuyên muốn đi?

Tần Quân vội la lên:

- Khổng Tuyên có nơi nào để đi sao?

Khổng Tuyên cao ngạo mà cường đại, rất khó giữ lại gã. Khổng Tuyên không chĩa mũi giáo vào Tần Quân ngay tại chỗ đã là hên.

Khổng Tuyên bay về phía cuối trời, bỏ lại một câu:

- Ta muốn đi khắp ba ngàn thế giới chỉ vì thành thánh, muốn ta hiệu lực cho ngươi thì ngươi phải biến mạnh hơn nữa!

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Chinh phục Khổng Tuyên. Nhiệm vụ cụ thể: Tính cách Khổng Tuyên cao ngạo lạnh lùng, tuy có hảo cảm với túc chủ nhưng không muốn cúi đầu bái vào. Nếu túc chủ thu phục Khổng

Tuyên sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng!]

Tần Quân cau mày.

Không ngờ Khổng Tuyên dứt khoát như vậy.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên liếc nhau, không ngờ Khổng Tuyên đi nhanh vậy. Nhưng Khổng Tuyên trừ khử Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả giùm Tần Quân là biết quan hệ của hai người không đơn giản.

Đám hùng chủ cũng nghĩ vậy, họ rất tò mò Khổng Tuyên có lai lịch gì.

Viêm Hoàng cảm thán rằng:

- Tu sĩ chúng ta nên tiêu sái sơ cuồng như vậy.

Cửu U Âm Đế bản năng gật đầu. Mắt Kiếm Chủ hấp háy dường như ngộ ra cái gì.

Nhiên Đăng lau mồ hôi lạnh, lão không muốn cùng Khổng Tuyên hiệu lực cho Tần Quân, may mắn tên đó đã đi.

Các góc thiên địa rộ lên tiếng bàn tán:

- Cứ đi như vậy?

- Đi khắp ba ngàn thế giới? Tuyên bố bá khí ghê, có người này làm bạn thì ai dám chống đối Tần Thánh Đế nữa?

- Sau hôm nay cường giả đệ nhất thiên hạ sẽ đổi chủ, không còn là Thiên Mệnh Đại Đế mà là Khổng Tuyên.

- Thật là ngoài người có người, ngoài trời có trời.&

------oOo------

Chương 1108: Đánh hội đồng Đông Hoàng Thái Nhất (1)

- Cái gọi là đại kiếp nạn sắp đến không lẽ là ý chỉ trận chiến này?

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả chết thảm, Khổng Tuyên rời đi, đất đai trăm vực ngừng rung lắc.

Mọi thứ dường như sắp trở lại yên bình.

Tần Quân nhìn hướng Đông Hoàng Thái Nhất, nói bằng giọng không cho phép phản bác:

- Trẫm muốn trở thành đệ nhất đế thiên hạ, ai dám có ý kiến?

Tu vi của Tần Quân đã tăng vọt đến Đại La Thủy Tiên cảnh, dù chỉ là tạm thời nhưng đủ cho hắn uy phong một đoạn thời gian. Giọng Tần Quân vang vọng mấy vực quanh Tuyệt Thiên Nguyên, dẫn đến rúng động.

Tuyên ngôn bá đạo làm các hùng chủ lặng im.

Hiện tại ai còn dám có ý kiến?

Nhìn như Tần Quân hỏi mọi người nhưng mắt hắn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chằm chằm.

Bây giờ chỉ có Đông Hoàng Thái Nhất là có thể tranh giành đoạt đệ nhất đế với Tần Quân, Thiên Mệnh Đại Đế đã không đủ tư cách.

Mắt Tần Quân lấp lóe:

- Nếu trẫm đánh bại họ cùng lúc . . .

Thiên Mệnh Đại Đế và Đông Hoàng Thái Nhất đều xúc phát chi nhánh nhiệm vụ, giờ phút này tu vi của Tần Quân tăng vọt có lẽ hắn có năng lực thắng.

Cuối cùng hơi thở của Tần Quân ngừng lại ở Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, một lũ tàn hồn có thể tăng lên tới độ cao này đã rất khó tin.

Tần Quân cảm giác mình giơ tay nhấc chân là hủy thiên diệt địa, sức mạnh khiến người say mê.

Đông Hoàng Thái Nhất cuồng vọng quát:

- Hừ! Các ngươi đánh bại bản hoàng trước rồi nói!

Khổng Tuyên rời đi, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã chết, gã sợ gì?

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên cộng lại cũng không phá được phòng ngự Hỗn Độn Chung của gã.

Tần Quân nhướng mày nói:

- A, không phục thì qua đây!

Đông Hoàng Thái Nhất không đến trạng thái cao nhất, hắn sợ gì gã?

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên nhanh chóng bay lên che trước mặt Tần Quân.

Đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn liên tiếp bộc phát ra khí thế của mình tụ lại hình thành uy áp mênh mông. Các sinh linh cảm giác ngực bị búa tạ đập, hít thở dồn dập.

Đông Hoàng Thái Nhất tức xì khói, những kẻ từng bị gã xem là con kiến bây giờ dám khiêu khích gã.

Đông Hoàng Thái Nhất không chút do dự giơ Hỗn Độn Chung bay hướng nhóm Tần Quân.

Một tiếng rống đinh tai nhức óc truyền đến:

- Grào!

Mọi người quay đầu lại thấy Cùng Kỳ đã trở về.

Cùng Kỳ bị Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả hù cụp đuôi chạy, mười hai người đã chết nó lại dương oai diệu võ chạy về. Tần Quân không nhịn được co giật khóe môi.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cùng Kỳ.

Đến bây giờ Tần Quân chưa biết thuộc tính của Cùng Kỳ.

Một màn sáng chỉ mình Tần Quân thấy đập vào mắt.

[Cùng Kỳ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong bốn hung.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Thần thông: Diệt Thế Bào Hoa. Cực Hung Chi Khí.

Mức độ trung thành: 70 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn?

Tần Quân nhướng mày. Cùng Kỳ có mức độ trung thành bảy mươi điểm là lọt vào cấp bậc số một trong đám Thần Ma thuộc hạ.

Làm một trong bốn hung, bề ngoài Cùng Kỳ chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nhưng có thể đối kháng với cường giả Nhập Thánh cảnh, đủ thấy cơ thể nó khủng bố cỡ nào.

Cùng Kỳ vai cao ngàn trượng như ngọn núi lao nhanh đến, lông đen tựa lửa cháy, trong thiên địa tối tăm trông nó âm trầm hù sợ các sinh linh.

Tần Quân quát:

- Cùng Kỳ, đừng quấy rầy chúng ta chiến đấu!

Thanh âm chấn màn đêm, Cùng Kỳ nghe thắng gấp giữa không trung, rất là ngoan.

Nếu là lúc trước có lẽ Cùng Kỳ sẽ không ngoan vậy, nhưng bây giờ hơi thở của Tần Quân, đám người Bồ Đề Tổ Sư khiến nó không dám ngỗ

nghịch.

Tôn Ngộ Không rung động trợn to mắt nói:

- Cùng Kỳ thật sự là của bệ hạ . . .

Tôn Ngộ Không đi theo Tần Quân đã một thời gian, không ngờ Tần Quân giấu nhiều cường giả đẳng cấp truyền thuyết như vậy.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên cũng rung động. Rốt cuộc Tần Quân còn bao nhiêu át chủ bài đây?

Họ vốn chỉ đầu vào Tần Quân, khi mới tới tưởng mình là mạnh nhất dưới tay hắn, nhưng không lâu sau bị người khác vượt mặt, cảm giác này rất tệ.

Đổi lại nơi khác họ toàn là cường giả số một, nhưng vào tay Tần Quân, Khổng Tuyên vừa ra sau thì cảm giác tồn tại của họ bị lu mờ.

Khóe môi Nhiên Đăng co giật:

- Ngay cả Cùng Kỳ cũng là . . .

Nhiên Đăng chính thức bóp tắt ý định trốn khỏi bàn tay ma của Tần Quân, sau này lão ngoan ngoãn theo hắn húp cháo là vừa.

Đám hùng chủ cũng bị giật mình, quái vật dữ dằn như vậy cũng thuộc về Tần Quân.

Cửu U Âm Đế khẽ thở dài:

- Thiên hạ là của hắn.

Nếu Cửu U Âm Đế biết Tần Thánh Đế là Nhan Đế chắc sẽ tức chết.

Thù giết nhi tử của Cửu U Âm Đế sẽ rất khó báo.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Cùng Kỳ, sắc mặt biến đổi liên tục, gã có cảm giác như bị xem như con mồi.

Đông Hoàng Thái Nhất lại nhìn Tần Quân, hắn lạnh nhạt nhìn lại, không

có địch ý, cũng không có sát ý, bình thản như không phải nhìn gã.

Đông Hoàng Thái Nhất có lòng tự tôn cao rất tức giận, gã cầm Hỗn Độn Chung tiếp tục lao hướng Tần Quân.

Tiếng rồng của Đông Hoàng Thái Nhất khuếch tán đi xa:

- Tần Thánh Đế! Bản hoàng muốn xem thử trừ Khổng Tuyên ra còn có ai có thể cứu ngươi!

Dứt lời Đông Hoàng Thái Nhất đã đến trên đầu nhóm Tần Quân.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên cùng vung chưởng đánh quyền, lực lượng vô hình như cơn lũ đụng vào Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo tuyệt luân cản lại.

Tần Quân bật cười lặp lại:

- Cứu?

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Muốn giết trẫm thì ngươi còn chưa đủ tư cách!

Tần Quân giơ tay lên, pháp lực khủng bố dâng lên trong người dọc theo lòng bàn tay đánh ra. Ba người Bồ Đề Tổ Sư cảm giác gió to từ sau lưng ập đến, bàn tay lửa như núi cao bay lướt qua đỉnh đầu của họ.

Đại Chu Thiên Chưởng!

Còn là đệ tam chưởng Phá Thiên!

Bàn tay lửa to ngàn trượng ẩn chứa uy năng vô tận, vì khoảng cách hai bên rất gần, Đông Hoàng Thái Nhất không kịp phản ứng đã bị đụng trúng.

Tần Quân tạm thời đến Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, cộng thêm thần thông và huyết mạch, vượt cấp chiến đấu không thành vấn đề.

Đông Hoàng Thái Nhất bị bàn tay lửa đẩy về rất nhanh, chớp mắt bay xa

vạn thước, cảnh này khiến vô số sinh linh xem ngây người.

Tần Thánh Đế đánh bay Yêu Hoàng?

Xôn xao!

Đám sinh linh kinh kêu:

- Tần Thánh Đế đã thức tỉnh thành Cơ Vĩnh Sinh rồi sao?

- Oách tận trời! Sau này còn ai dám nói Tần Thánh Đế yếu?

- Không chỉ thuộc hạ mạnh, Tần Thánh Đế luôn ẩn giấu tu vi!

------oOo------

Chương 1109: Đánh hội đồng Đông Hoàng Thái Nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mạnh quá, đó là Yêu Hoàng! Tồn tại đỉnh cao đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế!

- Tần Thánh Đế sắp xưng bá thiên hạ rồi!

Bọn họ kích động, các hùng chủ cũng khó giữ bình tĩnh.

Cơ Như Ý hưng phấn huơ nắm tay, thủy tổ Cơ gia trở về!

Hắc Điệp Tiên Tử kích động che miệng, mắt trợn to nhìn Tần Quân hào khí. Nàng như trở lại mười ba vạn năm trước cùng cảm xúc khi nhìn Cơ Vĩnh Sinh chiến đấu.

Hắn vô địch đã về thật rồi!

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng mắng:

- Chết tiệt!

Gã bị Đại Chu Phá Thiên Chưởng đẩy bay hơn mười vạn thước sắp biến mất phía chân trời, rốt cuộc ổn định lại thân hình, vung hai cánh tay đánh tan Đại Chu Phá Thiên Chưởng.

Pháp lực dâng trào trôi đi trong thân thể, Tần Quân cảm nhận pháp lực cường đại khác tuôn ra.

Sướng!

Đại Chu Thiên Chưởng hấp thu pháp lực, thể lực của địch đúng là bàn tay vàng trong chiến đấu.

Tần Quân cuồng cười, khinh thường nói:

- Ha ha ha! Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi chỉ có bấy nhiêu bản lĩnh?

Lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất thích nói câu này nhất, giờ Tần Quân trả lại cho gã.

Khán giả nghe thì không thấy hắn cuồng vọng mà là bá đạo tuyệt đối.

Đông Hoàng Thái Nhất tức ói máu, đối kháng ngay mặt thì sao Tần Quân có thể đánh lui gã được? Nếu không bị ba cường giả Bồ Đề Tổ Sư công kích, gã đứng cho Tần Quân đánh e rằng hắn không làm gã nhúc nhích được.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận quát:

- Bản hoàng không giết ngươi thì uổng là Yêu Hoàng!

Thái Dương Chân Hỏa tràn ra khỏi người Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng ngưng tụ trong lòng bàn tay, gã định thi triển lại Thái Dương Thần Lâm.

Tần Quân nhếch mép, sau khi thức tỉnh chủ hồn, ký ức kiếp trước dung hợp, hắn từng chiến đấu với đại năng Cổ Tiên giới vượt qua Nhập Thánh cảnh, dù đã chết nhưng kinh nghiệm còn đó, hắn sợ gì Đông Hoàng Thái Nhất Nhập Thánh cảnh?

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất phục hồi đỉnh cao có lẽ Tần Quân sẽ tạm né

mũi nhọn.

Nhưng gã không có!

Nếu không có hệ thống hỗ trợ Đông Hoàng Thái Nhất rất khó trở về đỉnh cao, trừ phi giống như Như Lai, Nhiên Đăng bị kích thích lớn nhớ lại ký ức luân hồi.

Tần Quân quát:

- Lên, đánh hội đồng hắn!

Tần Quân lao lên trước nhất. Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên xông theo. Những người khác biết tự lượng sức không tham gia. Dư ba chiến đấu của Đại La Thủy Tiên đủ làm họ bị thương nặng, huống chi đối kháng với cường giả Nhập Thánh cảnh?

Thái dương tinh trong tay Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng biến lớn, chưa đầy ba giây đường kính đã đến trăm thước, vẫn đang nhanh chóng trướng lớn.

Nhìn bốn người Tần Quân xông đến, Đông Hoàng Thái Nhất lạnh lùng nói:

- Đệ nhất đế thiên hạ thuộc về bản hoàng!

Ong ong ong ong ong!

Hỗn Độn Chung hiện ra sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất, bề mặt chuông vàng khắc các hoa văn bí ẩn khiến người nhìn dễ bị say mê trong đó.

Diệt Thế Yêu Đế bỗng từ chân trời lao đến, tay gã cầm một lũ khói đen, lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất thi triển Thái Dương Thần Lâm thì Diệt Thế Yêu Đế biến mất, nhưng Tần Quân không lo cho an toàn của gã. Thì ra Diệt Thế Yêu Đế phát hiện U Vương tuy bị Đông Hoàng Thái Nhất đạp nát nhưng chưa chết, gã đi bắt U Vương.

U Vương hét to, giọng nói chất chứa kinh hoàng:

- Yêu nghiệt, ngươi làm sao phát hiện được bản vương? Mau thả bản

vương đi!

U Vương không muốn lại bị Đông Hoàng Thái Nhất diệt.

Diệt Thế Yêu Đế hừ lạnh:

- Cái đó không thể trả lời!

Diệt Thế Yêu Đế nhìn phía trước, ánh sáng chói lòa bừng lên chiếu rọi thiên địa, gió to diệt thế khó thể tưởng tượng kéo theo bão bụi ập đến.

Đại chiến giữa bốn người Tần Quân và Đông Hoàng Thái Nhất chính thức diễn ra.

Bàn tay lửa lớn lại bị Tần Quân vung ra, khổng lồ hơn lúc trước. Bàn tay thế không thể đỡ đập hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Dương Thần Lâm đã ngưng tụ đến năm trăm trượng, Đại Chu Phá Thiên Chưởng của Tần Quân ập đến, Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh ném Thái Dương Thần Lâm ra. Tựa như thái dương tinh đụng vào bàn tay lửa.

Trong khoảnh khắc hai thần thông tuyệt thế va chạm, tiếng gầm rú đinh tai nhức óc, ánh sáng chói lòa và cuồng phong từ bốn phương tám hướng ập đến.

Đổi lại trước kia có lẽ Tần Quân sẽ bị hất bay, nhưng lúc này hắn không bị ảnh hưởng chút nào, thậm chí còn xông hướng Đông Hoàng Thái Nhất, thân hình như mũi tên xuyên qua biển lửa hừng hực.

Hình Thiên vung Càn Thích chém ra một khoảng trống, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân liên tiếp bay qua. Hai lão nhân cùng vung phất trần thi triển phép thuật.

Bồ Đề Tổ Sư ném ra vô số sen vàng như cơn lũ đánh hướng Đông Hoàng Thái Nhất. Phất trần của Thái Ất Chân Nhân thì bắn ra các luồng sáng vàng dài ba trượng, sắc bén vô cùng.

Đối mặt các công kích Đông Hoàng Thái Nhất nhếch mép, Hỗn Độn Chung bao người gã, gã không thèm né mà đón đỡ công kích của Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân.

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Sen vàng và ánh sáng vàng đụng vào Hỗn Độn Chung, hỏa hoa tung tóe, tất cả bị đánh bật về.

Tần Quân từ trên trời giáng xuống, tay phải ngưng tụ bàn tay lửa càng mạnh, đệ tứ chưởng Kích Tinh Thần!

Chưởng này rộng vạn trượng, như trời sập, khiến vô số sinh linh trợn to mắt biểu tình khó tin.

Tần Thánh Đế muốn nghịch thiên đây mà!

Kiếm Chủ, Nhiên Đăng biểu tình phức tạp. Cửu U Âm Đế, Viêm Hoàng thì rung động đến đờ đẫn. Các hùng chủ hóa đá.

Đặt tay lên ngực tự hỏi bọn họ không dám chống lại một chưởng này.

Thì ra ngay từ đầu Tần Thánh Đế đã rất mạnh, hắn chỉ giỡn với họ.

Thiên Mệnh Đại Đế ở phía xa siết chặt hai nắm tay, khuôn mặt tuấn tú tràn đầy âm trầm. Tần Quân biểu hiện như cái tát rõ kêu vào mặt gã, sưng phồng.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng vỗ vào Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất biến sắc mặt.

Một chưởng này mạnh mẽ hơn trước gấp chục lần, may mắn cảnh giới của Đông Hoàng Thái Nhất hơn xa Tần Quân nên không bị đánh chìm xuống.

Hình Thiên rống to chém nhát búa:

- Chịu chết đi Đông Hoàng Thái Nhất!

Phủ khí dài mấy ngàn trượng rạch phá trời đêm cực nhanh chém vào Hỗn Độn Chung, đáng tiếc vừa đụng vào chuông liền tan biến, không lay động được nó.

Thái Ất Chân Nhân lại lấy Cửu long Thần Hỏa Tráo ra, chín Tam Muội

Chân Hỏa hình thành rồng lửa gầm rống bay tới. Bồ Đề Tổ Sư nhảy lên trên đầu một con rồng lửa đến gần Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất đang dốc sức ngăn cản Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng rất là ức chế, may mắn có Hỗn Độn Chung không thì gã đã bị đánh luống cuống tay chân.

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng thầm nghĩ:

- Tại sao tên này trở nên mạnh vậy? Hay hắn thật sự là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế tu lại?

------oOo------

Chương 1110: Hút Thái Dương Chân Hỏa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất có tìm hiểu về truyền thuyết Cơ Vĩnh Sinh, gã luôn cho rằng hơi phóng đại, giờ thấy biểu hiện của Tần Quân thì gã chợt cảm thấy mình đã đánh giá thấp Chiến Thần Thánh Đình.

Tần Quân nhìn xuống Đông Hoàng Thái Nhất, lạnh lùng nói:

- Đông Hoàng Thái Nhất, trẫm mới là đệ nhất đế thiên hạ!

Tần Quân nói chắc chắn như kể ra sự thật, sau đó vỗ chưởng xuống.

Lại một đòn Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng.

Đại Chu Thiên Chưởng là thần thông vô thượng, nhất chưởng toái sơn, nhị chưởng phục hải, tam chưởng phá thiên, tứ chưởng kích tinh thần, ngũ chưởng chuyển nhật, lục chưởng âm dương, thất chưởng luân hồi!

Tên như ý nghĩa, chưởng thứ bốn có thể đập nát vì sao.

Bàn tay lửa vạn trượng giáng xuống, hai chưởng chồng lên nhau khiến Đông Hoàng Thái Nhất rớt xuống hơn mười trượng nhưng vẫn ổn định lại.

Đông Hoàng Thái Nhất quát to:

- Bản hoàng sẽ không bị nít ranh nhà ngươi đánh bại!

Đông Hoàng Thái Nhất rất hận Tần Quân, nếu sớm biết như vậy lúc trước gã đã lấy đầu hắn khi ở Nhan Vương thành.

Đáng tiếc trên đời không có thuốc hối hận.

Trừ phi Đông Hoàng Thái Nhất có Mệnh Vận Chi Luân.

Vù vù vù vù vù!

Lông trắng phất trần của Bồ Đề Tổ Sư dài ra bay tới như ngàn vạn cây cột trắng vắt ngang hư không mấy ngàn thước đánh vào Hỗn Độn Chung. Chín con rồng lửa quay quanh Hỗn Độn Chung đốt Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Dương Chân Hỏa của Đông Hoàng Thái Nhất mạnh hơn Tam Muội Chân Hỏa nên không sợ.

Thái Dương Chân Hỏa luyện từ thái dương tinh thượng cổ, thái dương tinh đó là con mắt của cự thần Bàn Cổ, không phải thái dương hệ ngân hà đời sau.

Tần Quân ra lệnh:

- Bắt đầu triệu hoán đi hệ thống.

Tần Quân có hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, đã tới lúc sử dụng.

Bốn người liên hợp mà vẫn không thể làm gì Đông Hoàng Thái Nhất, đành tiếp tục triệu hoán.

Còn về Đông Hoàng Thái Nhất có bị kích thích thức tỉnh ký ức kiếp trước không thì Tần Quân chẳng sợ. Gã nhớ lại kiếp trước thì sao? Thực lực của gã sẽ không phục hồi đỉnh cao trong thời gian ngắn.

Như Lai, Nhiên Đăng đều nhớ lại ký ức kiếp trước, nhưng thực lực còn lâu mới tới đỉnh cao.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Thanh âm nhẹ nhàng hơn trước, có lẽ vì hệ thống đang thăng cấp.

Đông Hoàng Thái Nhất rống giận vung tay:

- Cút cho bản hoàng!

Hỗn Độn Chung bỗng biến lớn đụng tan chín con rồng lửa xung quanh, hai bàn tay lửa cũng bị đánh bay.

Tần Quân bị bất ngờ vội giơ hai tay cản trước mặt nhưng vẫn bị đánh bay vào trời đêm.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân bị buộc thụt lùi.

Hình Thiên nhanh chóng giơ Càn Thuẫn che đằng trước cản lại Hỗn Độn Chung cho cả nhóm, nhưng vô ích, vẫn bị đụng bay.

Thái Dương Chân Hỏa bốc cháy quanh người Đông Hoàng Thái Nhất, mắt gã rực lửa, lúc này Đông Hoàng Thái Nhất như bị thần nhập, người phát ra khí thế hung ác ngập trời.

Đông Hoàng Thái Nhất rống to:

- Tưởng bản hoàng dễ ăn hiếp sao!?

Đông Hoàng Thái Nhất biến thành con chim lửa có ba chân, là tam túc Kim Ô. Hình dạng giống con quạ lửa nhưng thần tuấn, bá khí như phượng hoàng lửa.

Đông Hoàng Thái Nhất biến thân tam túc Kim Ô nhanh chóng biến lớn, giương cánh rộng trăm trượng. Thái Dương Chân Hỏa hừng hực tràn ra khỏi Hỗn Độn Chung muốn che lấp bầu trời đêm.

Tần Quân nhướng mày, hắn không né tránh, vừa lúc thử mùi Thái Dương Chân Hỏa.

Cực Viêm Ma Thần thích ăn lửa nhất!

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nhậm Ngã Tiếu, đến từ thần thoại chưa biết, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân rủa thầm, Nhậm Ngã Tiếu là cái quái gì? Tại sao xuất hiện?

Tần Quân quyết định nhanh:

- Triệu hoán lại!

Cùng lúc đó, Thái Dương Chân Hỏa hóa thành biển lửa nhấn chìm hắn.

Hình Thiên giật mình kêu lên:

- Bệ hạ!

Bồ Đề Tổ Sư vội bay hướng Tần Quân, ai ngờ hắn lành lặn hoạt bát xuyên qua biển lửa lao nhanh vào Đông Hoàng Thái Nhất.

Lúc bay qua lưng Tần Quân nhanh chóng ngưng tụ ra Cực Viêm Ma Thần, màu lửa Cực Viêm Ma Thần sâu hơn Thái Dương Chân Hỏa, như máu tươi đông lại.

Cực Viêm Ma Thần há to mồm điên cuồng hấp thu Thái Dương Chân Hỏa, thân hình nhanh chóng cao lên.

Đông Hoàng Thái Nhất trợn to mắt khó tin kêu lên:

- Sao có thể như vậy!?

Thái Dương Chân Hỏa bá đạo biết bao, trong muôn vàn hỏa chủng thì Thái Dương Chân Hỏa đứng đầu, cũng là nguyên nhân quan trọng tam túc Kim Ô có thể hoành hành hồng hoang.

Thấy Cực Viêm Ma Thần của Tần Quân ăn Thái Dương Chân Hỏa khiến Đông Hoàng Thái Nhất thấy hết sức hoang đường, cảm giác bàng hoàng

thế giới quan tan vỡ.

Bồ Đề Tổ Sư trợn tròn mắt, lão biết Thái Dương Chân Hỏa khủng bố nhưng không ngờ Tần Quân lợi hại đến vậy.

Thế thì chẳng phải là huyết mạch của Tần Quân mạnh hơn tam túc Kim Ô?

Đông Hoàng Thái Nhất hóa thành tam túc Kim Ô hót vang:

- Chiếp!

Tam túc Kim Ô bay ra Hỗn Độn Chung đụng vào Tần Quân.

Hấp thu nhiều Thái Dương Chân Hỏa khiến Tần Quân cảm giác người nóng bỏng, pháp lực đang sôi trào, có xu hướng biến mạnh.

Tần Quân động ý niệm:

- Hay là hấp thu lửa mạnh có thể cho Cực Viêm Ma Thần trở nên mạnh hơn?

Ký ức kiếp trước đa số ở trong Huyền Đương đại thế giới, gặp hỏa chủng hơi yếu, mặc dù Tần Quân đã có giả thiết nhưng không có dịp chứng thực.

Nghĩ vậy Tần Quân khống chế Cực Viêm Ma Thần thỏa thích hấp thu Thái Dương Chân Hỏa, tốt nhất là hút khô Đông Hoàng Thái Nhất.

Tam túc Kim Ô bay lên sắp đụng vào Tần Quân, hắn không e ngại ngưng tụ ra năm Đại Đạo Sinh Thiên Luân màu vàng chồng vào nhau che trước mặt.

Đùng!

Tam túc Kim Ô thô bạo đập vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân. Tần Quân cảm giác lực lượng vượt xa mình ập đến, dù có Đại Đạo Sinh Thiên Luân giảm bớt nhiều sức mạnh nhưng hắn vẫn bị đụng bay.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đạo Hạnh Thiên Tôn đến từ

truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân nheo mắt cố gắng ngừng thế lùi, cách Đông Hoàng Thái Nhất đã xa mấy ngàn thước.

Đạo Hạnh Thiên Tôn!

Một trong mười hai tiên Côn Luân!

Làm lực lượng trung kiên của Xiển giáo, Tần Quân từng cố ý mua tư liệu liên quan trong thần thoại thương thành đọc lướt qua, mười hai tiên Côn Luân nằm trong số thần tiên được hắn chú trọng.

Đạo Hạnh Thiên Tôn là đệ tử thứ mười một của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sức chiến đấu trong Phong Thần Diễn Nghĩa bình thường, từng thua Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương. Đạo Hạnh Thiên Tôn trong nhóm mấy người cảm giác tồn tại yếu nhất trong mười hai tiên Côn Luân.

Nhưng dù gì là đệ tử đời thứ hai của Xiển giáo, nếu Đạo Hạnh Thiên Tôn quá kém đã sớm bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đá ra sư môn. Hơn nữa Đạo Hạnh Thiên Tôn sống đến cuối cùng trong đại kiếp nạn.

------oOo------

Chương 1111: Đạo Hạnh Thiên Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân quyết định nhanh:

- Chọn hắn, phục hồi ký ức kiếp trước!

Có Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn lại tìm đủ Chuẩn Luân Tiên thì không chừng có thể làm quen với Nguyên Thủy Thiên Tôn. Hơn nữa về sau cho họ vào phó bản Thần Ma có lẽ họ sẽ mang ra đồ tử đồ tôn.

Tồn tại như mười hai tiên Côn Luân có hàng đống đệ tử, dù không tham ngộ trong Phong Thần Diễn Nghĩa.

Trong đệ tử đời thứ ba của Xiển giáo bắt mắt nhất là Dương Tiễn.

Tần Quân vừa bay hướng Đông Hoàng Thái Nhất vừa kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Đạo Hạnh Thiên Tôn.

[Đạo Hạnh Thiên Tôn: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong mười hai tiên Côn Luân.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Kim Đình đại pháp.

Thần thông: Chỉ Xích Thiên Nhai. Tụ Trung Càn Khôn. Vạn Pháp Quy Hải.

Pháp bảo: Hàng Ma Xử. Phục Tru Bút. Lam Hải Trạc.

Mức độ trung thành: 84 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ, không tệ.

Không biết Đạo Hạnh Thiên Tôn đã tới cực hạn chưa, nhưng chắc có khác biệt với Thái Ất Chân Nhân. Đỉnh cao của Thái Ất Chân Nhân mới chỉ đến Nửa Bước Nhập Thánh cảnh.

Bùm!

Đằng trước nổ tung đánh gãy suy nghĩ của Tần Quân. Cùng Kỳ đụng vào người Đông Hoàng Thái Nhất, nó không sợ Thái Dương Chân Hỏa chút nào, cực kỳ thô bạo.

Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh thi pháp, kiềm chế Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên cũng làm vậy. Tu vi của hai người kém xa Đông Hoàng Thái Nhất nên không dám đấu gần thân.

Tần Quân vừa ngưng tụ Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng vừa ra lệnh:

- Hệ thống, triệu hoán tiếp!

Phòng ngự của Hỗn Độn Chung siêu khủng bố, Tần Quân tính câu giờ làm Đông Hoàng Thái Nhất hao hết pháp lực. Tần Quân không tin Đông Hoàng Thái Nhất có thần thông giống Đại Chu Thiên Chưởng sở hữu pháp lực vô tận.

Đám sinh linh ở phía xa bàn tán rôm rả:

- Mạnh quá, cứ tiếp tục thế này thì Yêu Hoàng thua chắc!

- Ỷ nhiều hiếp ít không đáng mặt hảo hán!

- Ai kêu đám thuộc hạ của Yêu Hoàng không giúp được gì.

- Chuông của Yêu Hoàng là pháp bảo gì? Thấy nó cứng rắn thật.

- Chậc, Thiên Mệnh Đại Đế đã hoàn toàn thành khách xem.

Không ai dám đến gần phạm vi chiến đấu trăm dặm, dư ba chiến đấu của nhóm Đại La Thủy Tiên quá mạnh, huống chi có Bồ Đề Tổ Sư, Đông Hoàng Thái Nhất là Nhập Thánh.

Chiến đấu rơi vào giằng co, Đông Hoàng Thái Nhất biến thân tam túc Kim Ô vẫn có Hỗn Độn Chung bảo vệ, đánh cỡ nào cũng không thể tổn thương gã.

Tần Quân không nóng nảy, cho Cực Viêm Ma Thần hấp thu Thái Dương Chân Hỏa cũng là đạo hóa.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Cơ Phát, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân hơi khựng lại sau đó vội né tránh Kim Ô khổng lồ xông thẳng tới.

Tần Quân dứt khoát đáp:

- Triệu hoán lại!

Cơ Phát là ai? Là Chu Vũ Vương trong truyền thuyết, diệt Thương dựng Chu, là chủ công của Dương Tiễn, Na Tra trong Phong Thần Diễn Nghĩa. Tần Quân hoàn toàn không suy xét loại người sức chiến đấu không mạnh vừa là đế hoàng.

Tuy bây giờ địa bàn Thiên Đình Đại Tần lớn dư sức cho Cơ Phát làm quốc vương hoặc chủ hoàng triều, nhưng không cần thiết. Tần Quân không thích Cơ Phát bao nhiêu.

Cực Viêm Ma Thần rống to:

- Grao!

Tần Quân điều khiển Cực Viêm Ma Thần đánh một đấm vào chuông vàng ảo bao bọc tam túc Kim Ô. Vang tiếng keng điếc tai, không có hiệu quả gì lớn.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhận ra rắc rối, một mình gã không thể hạ gục hết nhóm Tần Quân.

Đông Hoàng Thái Nhất sốt ruột kiếm Thiên Mệnh Đại Đế giúp đỡ:

- Thiên Mệnh Đại Đế, còn không mau giúp bản hoàng? Nếu bản hoàng thua thì ngươi cũng sẽ bị hắn áp chế!

Thiên Mệnh Đại Đế dù gì là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, tuy không thể quyết định kết cục cuộc chiến nhưng có thể chia sẻ một phần áp lực cho Đông Hoàng Thái Nhất.

Thiên Mệnh Đại Đế mắt lóe tia sáng.

Tần Quân khinh cuồng cười nói:

- Đừng quên trận chiến này là tranh giành thứ hạng cửu đế, trẫm sẽ không giết Yêu Hoàng, cũng không giết ngươi. Yêu Hoàng và trẫm dù ai thua ai thắng thì Thiên Mệnh nhà ngươi chỉ có thể làm đế thứ ba!

Tần Quân không thèm hạ giọng, thanh âm vang vọng thiên địa.

Đông Hoàng Thái Nhất rủa thầm, hắn nói vậy tương đương với ném thẳng vào mặt Thiên Mệnh Đại Đế câu: Ngươi có nhúng tay hay không đều chẳng quan trọng.

Thiên Mệnh Đại Đế biểu tình cực kỳ khó xem.

Đám hùng chủ biến sắc mặt, đặc biệt là các ứng cử viên cửu đế. Tuy họ đã mất ảo tưởng đệ nhất đế thiên hạ, nhưng bị Tần Quân nói thẳng mặt khiến họ cảm giác như bị coi khinh.

Nhưng sự thật là vậy, giờ bọn họ chỉ có thể trơ mắt xem.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Văn Thù Bồ Tát, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Văn Thù Bồ Tát?

Mắt Tần Quân sáng rực. Phật Môn có bốn Bồ Tát gồm Văn Thù Bồ Tát, Quan Âm Bồ Tát, Địa Tàng Vương Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, cả bốn có địa vị cao nhất trong Bồ Tát.

Cũng có truyền thuyết tám Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát vẫn nằm trong số đó, nhưng người đời ít biết hơn là bốn Bồ Tát.

Tần Quân thầm quyết định:

- Chọn, không phục hồi ký ức kiếp trước!

Có thể cho Như Lai, Nhiên Đăng, Văn Thù Bồ Tát, Hàng Long La Hán phát triển Phật pháp, nhưng vì phòng ngừa Như Lai, Nhiên Đăng nên Tần Quân không định để Văn Thù Bồ Tát nhớ lại kiếp trước.

Sau đó Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Văn Thù Bồ Tát.

[Văn Thù Bồ Tát: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thần thông: Một trong bốn địa Bồ Tát.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Phật Tuệ Công. Kinh Phật.

Thần thông: Tâm Chú. Trí Tuệ Chú. Hộ Thân Chú. Ngũ Tự Chân Ngôn Chú.

Pháp bảo: Văn Thù Phật Tọa.

Tọa kỵ: Toan Nghê.

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Tần Quân hơi thất vọng, nhưng ngẫm lại hình như Văn Thù Bồ Tát không có nhiều chiến tích truyền kỳ, đặt trong Huyền Đương đại thế giới thì Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ có thể tung hoành trăm vực.

Không ngờ tọa kỵ của Văn Thù Bồ Tát không phải Sư Lỵ Quái mà là Toan Nghê trong long sinh cửu tử. Toan Nghê có hình dạng như sư tử nhưng mạnh hơn Sư Lỵ Quái nhiều.

Hệ thống giải thích rằng:

- Tọa kỵ của Văn Thù Bồ Tát là sư tử nhưng cụ thể là chủng loại nào thì không xác định được, ở đây triệu hoán Toan Nghê mạnh nhất, có thực lực Đại La Kim Tiên.

Tần Quân bĩu môi, Đại La Kim Tiên đã không lọt vào pháp nhãn của hắn. Nhưng ngẫm lại Tôn Ngộ Không đỉnh cao mới chỉ là Đại La Kim Tiên, Toan Nghê đã khá mạnh.

Tần Quân lại tập trung chú ý vào Đông Hoàng Thái Nhất, ánh mắt hắn nghiêm túc định dốc hết sức ra.

Ầm!

Pháp lực tăng vọt, Tam Muội Chân Hỏa điên cuồng tràn ra khiến Cực Viêm Ma Thần biến cao.

Trạng thái nộ oán!

Thiêu đốt khí huyết khiến sức chiến đấu tăng gấp đôi.

------oOo------

Chương 1112: Sức chiến đấu bão táp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Hoàng Thái Nhất đang đấu với Bồ Đề Tổ Sư chú ý đến Tần Quân khác lạ. Các hùng chủ cũng thấy. Tần Quân vẫn cứ tăng mạnh lên.

Tần Quân cắn răng:

- Đấu Đạo Bí Tự!

Tần Quân cảm giác thân thể sắp nổ tung.

Đại Đạo Bí Tự là một trong các thần thông đại đạo.

Tần Quân đã thu gom được Trận Đạo Bí Tự và Đấu Đạo Bí Tự. Trận Đạo Bí Tự có thể nhìn ngó tâm linh, nhưng đối phương không thể vượt qua hắn hai đại cảnh giới. Đấu Đạo Bí Tự thì tăng sức chiến đấu gấp ba lần, càng chiến càng mạnh!

Tần Quân ít khi tự mình chiến đấu, nếu không dung hợp thánh cốt thì hắn không dám điên cuồng mở ra Đấu Đạo Bí Tự, vì thân thể không chịu nổi.

Nếu lần trước đại chiến Vận Mệnh Chi Nhãn mà Tần Quân có thánh cốt thì kết cục đã khác.

Pháp lực cuồng bạo quay quanh Cực Viêm Ma Thần, Tần Quân trong trạng thái nộ oán và Đấu Đạo Bí Tự, sức chiến đấu tăng gấp bốn lần.

Tần Quân vốn tạm thời đến Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, sánh bằng cường giả Nhập Thánh cảnh, nay tăng gấp bốn lần thì mạnh đến cỡ nào?

Tần Quân không cách nào tính toán, chỉ cảm giác chính mình có thể hủy thiên diệt địa!

Bùm!

Cực Viêm Ma Thần bỗng rút vào người Tần Quân, thân hình hắn cao lên, Tam Muội Chân Hỏa bao phủ, làn da đỏ thẫm, hơi thở kinh khủng khuếch tán thiên địa.

Ui!

Các góc thiên địa vang tiếng hút không khí. Tần Quân lúc này và lúc trước như hai người khác nhau, hắn hóa thành Cực Viêm Ma Thần, cao trăm trượng, người phát ra khí thế hủy diệt.

Hắc Điệp Tiên Tử kích động nhìn, Cơ Vĩnh Sinh từng có hình thái như vậy!

Tôn Ngộ Không trợn tròn mắt nhìn Tần Quân biến thành Cực Viêm Ma Thần:

- Bệ hạ biến thái quá!

Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Thạch Cảm Đương, Quỷ Cốc Tử, Bằng Ma Vương xem ngây người. Các hùng chủ ở phía xa xoe tròn mắt.

Nhiên Đăng run giọng nói, biểu tình gặp quỷ:

- Sao . . . sao có thể . . .?

Hạn Bạt say mê tôn sùng nhìn Tần Quân.

Trên vùng đất hoang vu, Diệt Thế Yêu Đế bắt hồn U Vương kích động quỳ xuống lẩm bẩm:

- Tướng quân rốt cuộc trở về!

Các sinh linh xem cuộc chiến siêu kích động:

- Đây mới là thực lực thật sự của Tần Thánh Đế?

- Thật đáng sợ, cách xa như vậy vẫn cảm nhận áp lực siêu kinh khủng.

- Yêu Hoàng gặp nguy hiểm rồi.

- Tần Thánh Đế đúng là Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh!

- Xem ra đệ nhất đế thiên hạ sẽ rơi vào tay Tần Thánh Đế.

Bọn họ không đặc biệt ủng hộ ai, nhưng được thấy trận đại chiến như vậy thì đời này không còn tiếc nuối.

Tần Quân bẻ cổ, nhe răng cười, hắn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất như ngó con mồi.

Tần Quân quát to:

- Đông Hoàng Thái Nhất, hôm nay cho ngươi kiến thức cái gì gọi là sức mạnh!

Ra oai trước mặt Đông Hoàng Thái Nhất đúng là sướng chết!

Tần Quân xông lên với tốc độ xé nát không gian, một bước hư không vượt qua mấy chục dặm đến trên đầu Đông Hoàng Thái Nhất biến thân tam túc Kim Ô, hắn tung ra cú đấm.

Đông Hoàng Thái Nhất giật mình khí thế của Tần Quân tăng vọt nhưng gã không sợ, vì Hỗn Độn Chung là chỗ dựa lớn nhất của gã.

Đùng!

Tần Quân cao trăm trượng đấm vào chuông vàng ảo, lực lượng không gì sánh bằng đánh Đông Hoàng Thái Nhất rớt xuống đất.

Vô số sinh linh ngơ ngẩn nhìn. Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên xoe tròn mắt.

Đó là lực lượng gì vậy?

Độ cao mấy vạn thước Đông Hoàng Thái Nhất nhanh chóng rớt xuống đập nát nền đất, đất bùn đá văng tung tóe, cát bụi mù mịt muốn che lấp thiên địa. Mấy chục vực xung quanh cảm nhận đất rung rinh.

Vô Tận Chi Hải lại dâng trào sóng lớn, dưới màn đêm tựa như tận thế đến.

Một đấm đánh gục Đông Hoàng Thái Nhất, Tần Quân cảm giác sướng chết.

Tần Quân hừ mũi:

- Đông Hoàng Thái Nhất thì sao?

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất lúc này không phải trạng thái cao nhất nhưng gã muốn phục hồi đỉnh cao mà không qua tay Tần Quân thì khó như lên trời, ít nhất phải tu luyện mấy vạn năm.

Thiên địa yên tĩnh, tất cả ánh mắt nhìn Tần Quân. Tam Muội Chân Hỏa cháy hừng hực trên người hắn, thân hình khôi ngô như núi vắt ngang hư không, tựa như mặt trời nhỏ tỏa sáng chói lòa.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Tần Quân, nặng nề phun ra bốn chữ:

- Không thể địch lại.

Tần Quân mạnh mẽ đánh nát kiêu ngạo trong lòng Thiên Mệnh Đại Đế, gã không còn là số một thiên hạ, thậm chí không xứng vào tốp ba.

Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất hay Bồ Đề Tổ Sư đều là đối thủ mà Thiên Mệnh Đại Đế không cách nào chiến thắng.

Cảm giác rớt xuống vạn trượng làm Thiên Mệnh Đại Đế hoảng hốt, lảo đảo trên không trung.

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng ngơ ngẩn nhìn, không biết nên nói cái gì. Trong mắt họ thì Tần Quân dường như bị dồn ép sử dụng bản lĩnh thật sự một đấm tiêu diệt Đông Hoàng Thái Nhất, hình ảnh vô cùng đồ sộ, suốt đời bọn họ khó quên.

U Vương giật mình kêu lên:

- Tiểu tử này . . . làm sao có thể . . . !

U Vương từng quan sát Tần Quân, rõ ràng chỉ có tu vi Kim Tiên cảnh

nhưng sao đột nhiên lợi hại như vậy? Tựa như thay đổi thành người khác.

Tần Quân nhìn quét thiên địa, mắt rực ánh lửa khiếp người:

- Còn ai không phục trẫm!?

Không ai dám đối diện.

Thanh âm vang vọng Tuyệt Thiên Nguyên. Đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn siêu kích động. Các hùng chủ còn trong rung động. Đám sinh linh xem cuộc chiến thì càng miễn bàn, suýt bị hù chết.

Phía chân trời, một đạo nhân mặc áo đen trợn mắt há hốc mồm nhìn Tần Quân, đó là Đạo Hạnh Thiên Tôn.

Thân hình Đạo Hạnh Thiên Tôn cao lớn, khuôn mặt bình thường nhưng mắt sáng, bề ngoài bốn mươi tuổi, khí chất xuất trần tựa như cao nhân đắc đạo.

Đạo Hạnh Thiên Tôn cho rằng đến giúp Tần Quân một tay, nhưng tình cờ thấy hắn một đấm hạ gục Đông Hoàng Thái Nhất.

Đạo Hạnh Thiên Tôn thì thào:

- Ta đang nằm mơ?

Đó là Đông Hoàng Thái Nhất!

Đạo Hạnh Thiên Tôn có ký ức kiếp trước, gã là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn tất nhiên từng thấy phong thái của Đông Hoàng Thái Nhất.

Thời kỳ yêu tộc quản lý bầu trời Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cuồng ngạo biết bao, tộc nào không phục thì giết tộc đó. Khi ấy chỉ có Vu tộc đối kháng lại được, nhân tộc vừa được Nữ Oa tạo ra, thành đồ ăn trong miệng yêu tộc.

Các sinh linh hưng phấn bàn tán, như đã trông thấy một tuyệt đại thiên kiêu vang dội xưa nay nổi lên.

- Mạnh quá!

- May mắn cách khá xa không là chúng ta đều bị đánh chết.

- Thì ra Tần Thánh Đế mới là cường giả đệ nhất thiên hạ.

- Phi, các ngươi quên Khổng Tuyên mới rời đi à?

- Khổng Tuyên cũng là người của Tần Thánh Đế, quan hệ không tệ nếu không tại sao đến hỗ trợ?

Tần Quân nheo mắt, không có tiếng hệ thống gợi ý tức là hắn vẫn chưa đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất.

------oOo------

Chương 1113: Đệ nhất đế thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cúi đầu nhìn. Bụi bay bị gió to đánh tan, Đông Hoàng Thái Nhất biến thân tam túc Kim Ô nằm trong hố đất to, chuông vàng ảo vẫn bao bọc gã. Tần Quân đã đấm trúng Đông Hoàng Thái Nhất nhưng có Hỗn Độn Chung bảo vệ, gã chỉ bị chấn thương chứ không đáng lo.

Tam túc Kim Ô nhanh chóng thu nhỏ biến về hình người.

Đông Hoàng Thái Nhất lau máu bên khóe môi, chậm rãi đứng dậy. Bị Tần Quân đấm khí huyết cuồn cuộn làm Đông Hoàng Thái Nhất vừa kinh vừa giận.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất đầy tơ máu ngước đầu nhìn Tần Quân ở trên cao, mắt lóe tia sáng khó hiểu.

Dù Tần Quân có thể đối kháng cường giả Nhập Thánh cảnh, sức chiến đấu tăng gấp bốn lần nhưng lẽ ra hắn không thể tổn thương được gã. Tuy nhiên lực lượng của Tần Quân mạnh hơn xa mặt ngoài.

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng quát, mắt đầy mối hận:

- Ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào!?

Giáng lâm Huyền Đương đại thế giới lần đầu tiên Đông Hoàng Thái Nhất chịu thiệt như vậy, gã cao ngạo làm sao có thể chấp nhận?

Tần Quân nhìn xuống Đông Hoàng Thái Nhất, nhe răng cười nói:

- Trẫm là Thánh Đế, là nam nhân đã định trước ở trên ba ngàn thế giới!

Tất cả sinh linh nghe lời hắn nói, sôi trào máu nóng.

Ở trên ba ngàn thế giới!

Đối với các sinh linh Huyền Đương đại thế giới thì đừng nói ba ngàn thế giới, phá toái hư không chỉ là truyền thuyết.

Không ngờ Tần Quân có chí khí ngút trời mây như thế.

Đông Hoàng Thái Nhất không bị rung động ngược lại càng khùng lên, gã gai mắt nhất là người ta ngạo hơn mình.

Đông Hoàng Thái Nhất nâng Hỗn Độn Chung chậm rãi bay lên:

- Vậy ngươi có bản lĩnh thì giết bản hoàng!

Mới rồi gã chỉ sơ sẩy, dù đối mặt Tần Quân sức chiến đấu bay vọt thì Đông Hoàng Thái Nhất không sợ.

Tần Quân nheo mắt, con chim chết tiệt này dai như gián, thật là dày vò người.

Tàn hồn kiếp trước lên tiếng:

- Không được, lực lượng tàn hồn của ta sắp tan biến.

Con ngươi Tần Quân co rút, hắn lập tức rút ra khỏi trạng thái nộ oán, giải trừ Đấu Đạo Bí Tự.

Thân thể Tần Quân thu nhỏ, hơi thở nhanh chóng yếu đi. Vô số sinh linh ngơ ngác nhìn, Đông Hoàng Thái Nhất khó hiểu.

Bọn họ cho rằng Tần Quân thật sự rất mạnh, đánh chết bọn họ cũng không nghĩ ra có thần thông nào khiến người trong khoảng thời gian ngắn từ Thái Ất Kim Tiên cảnh bay vọt đến Nhập Thánh.

Thái Ất Kim Tiên cảnh, Thái Ất Tán Tiên cảnh, Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Đại La Kim Tiên cảnh, Đại La Chí Tiên cảnh, Đại La Thủy Tiên cảnh.

Nhập Thánh.

Mỗi tầng cảnh giới cần cơ duyên, khí vận mới có thể đột phá, đây là quy tắc của thiên đạo, không thể làm trái.

Họ không biết Tần Quân hiện giờ có huyết mạch bí ẩn, còn có thần thông nghịch thiên. Dù không có hệ thống thì sau này Tần Quân cũng có thể ngạo thị thương sinh, có thêm hệ thống thì hắn sẽ khuấy động ba ngàn thế giới.

Rất nhanh Tần Quân phục hồi trạng thái bình thường, hơi thở biến về Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng.

Tần Quân cố nén máu trào lên cổ họng, giả bộ bình tĩnh nói:

- Yêu Hoàng, ngươi vẫn chưa rõ hiện thực sao?

Tàn hồn kiếp trước sắp không chống đỡ được, Tần Quân không mù quáng cố cưỡng lại. Tần Quân không muốn tàn hồn kiếp trước tan biến ngay, dù sao chờ đợi hắn mười ba vạn năm, nên để y nói vài lời rồi ra đi yên lòng.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận quát:

- Hiện thực chó chết! Bản hoàng vẫn chưa thua!

Tần Quân mắng với ngữ điệu chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Cửu đế thiên hạ là tranh đệ nhất thiên hạ sao? Đông Hoàng Thái Nhất, lý trí của ngươi đâu? Quên cửu đế thiên hạ ban đầu vì mục đích gì?

Đông Hoàng Thái Nhất cứng người trên không trung. Bồ Đề Tổ Sư, Thái

Ất Chân Nhân, Hình Thiên vội che trước mặt Tần Quân.

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất liên tục thay đổi, gã điệu thấp mười mấy năm vì chờ phá trời.

Cửu đế thiên hạ là vì phá trởi.

Gã thật sự sẽ cá chết lưới rách với Tần Quân bây giờ sao?

Tần Quân có cường giả lớp lớp đã chấn nhiếp Đông Hoàng Thái Nhất, không chừng mặt sau còn sẽ xuất hiện đối thủ mạnh hơn nữa, Khổng Tuyên là một ví dụ, nhẹ nhàng diệt Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Nếu đánh tiếp tám chín phần mười Đông Hoàng Thái Nhất sẽ chết, dù gã có Hỗn Độn Chung.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Thiên ngoại càng nhiều đặc sắc, lần này ngươi trở thành đệ nhị đế thiên hạ, sau này ra thiên ngoại so sánh với trẫm đi. Trẫm hy vọng khi đó ngươi không chỉ đơn độc một người.

Tần Quân nói thì rất nghiêm túc nhưng đều là thùng rỗng kêu to, các loại thần thú chạy nhảy trong lòng hắn. Nếu không phải tàn hồn không chống nổi thì Tần Quân rất muốn đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất hoàn thành nhiệm vụ.

Nếu sớm biết thế này thì hắn đã đánh Thiên Mệnh Đại Đế trước.

Đáng tiếc.

Tần Quân đang thầm than thở thì Đông Hoàng Thái Nhất cũng rơi vào giằn vặt.

Bầu trời đêm tĩnh lặng.

Tất cả sinh linh nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, bọn họ không muốn gã kiên trì tiếp. Tuyệt Thiên Nguyên đã bị hủy, bao nhiêu vực xung quanh bị lan đến, cứ đánh tiếp có lẽ Huyền Đương đại thế giới sẽ phải hủy.

Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ chủ cứng da đầu kêu lên:

- Cửu đế ngang hàng nhau, cùng phá trời. Hai vị đều là hùng chủ cái thế, cần gì tranh đến ngươi chết ta sống?

Thiên Tuyển Phủ đại biểu ý chí của thần tiên, nên thân phận của Lâu Nam cao nhất trong Huyền Đương đại thế giới.

Tần Quân liếc Lâu Nam một cái, lão cảm giác người lạnh lẽo không dám nhìn hắn.

Tần Quân nói hùa theo:

- Đúng vậy, hôm nay trẫm là đệ nhất đế thiên hạ, hoan nghênh ngươi ngày sau đến cướp.

Tần Quân có ngạo khí của mình, không thể nhường vị trí đệ nhất đế thiên hạ được.

Đông Hoàng Thái Nhất siết chặt nắm đấm trái, cánh tay phải nâng Hỗn Độn Chung từ từ hạ xuống, gã cố gắng bình ổn tâm tình. Thật ra từ lâu Đông Hoàng Thái Nhất đã hiểu rằng vị trí đệ nhất đế thiên hạ vuột khỏi tầm tay, gã chỉ không muốn thừa nhận.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa tức giận vừa bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Phải cúi đầu thật sao?

Đông Hoàng Thái Nhất không muốn làm hạng hai, chỉ muốn đứng đầu.

Tần Quân tiếp tục công tâm, cho Đông Hoàng Thái Nhất bậc thang leo xuống:

- Từ bỏ đi, có lẽ trẫm không đánh lại ngươi nhưng thuộc hạ của trẫm đều rất mạnh, ngươi không có phần thắng, cần gì vì đế vị trong một phương thế giới mà cá chết lưới rách?

Không phải ngươi rất yếu, mỗi tội ngươi một thân một mình.

Tần Quân trong trạng thái nộ oán, Đấu Đạo Bí Tự vẫn khó thể một mình

đánh thắng Đông Hoàng Thái Nhất.

Trước đó Đông Hoàng Thái Nhất luân phiên bị Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên tấn công, gã kiên trì đến bây giờ đã là giỏi. Tần Quân có thể đánh bại được gã chỉ vì nhặt lậu.

------oOo------

Chương 1114: Thế đạo biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quan trọng nhất là đến mức này rồi Đông Hoàng Thái Nhất vẫn chưa thua.

Tần Quân thầm cảm thán Đông Hoàng Thái Nhất đúng là tuyệt đại vô song, nếu gã phục hồi đỉnh cao thì sẽ có phong tư thế nào?

Đương nhiên nếu Đông Hoàng Thái Nhất không đầu vào Tần Quân thì hắn không hy vọng thấy gã về đỉnh cao.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm nhưng cất đi Hỗn Độn Chung, có xu hướng thỏa hiệp.

Trong mấy trăm dặm tất cả sinh linh chờ quyết định của Đông Hoàng Thái Nhất. Nếu gã chiến thì Huyền Đương đại thế giới sẽ gặp phá hoại lớn, nếu gã không chiến, nhất đế và nhị đế được xác định, tiếp theo là bảy đế khác.

Cửu đế thiên hạ quyết định xong Huyền Đương đại thế giới sẽ nghênh đón kỷ nguyên mới.

Đạo Hạnh Thiên Tôn bay tới, chắp tay nói:

- Bần đạo tên Đạo Hạnh, đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế bệ hạ!

Thái Ất Chân Nhân reo lên:

- Sư đệ, sao ngươi đến đây?

Tần Quân hơi nhướng mày. Đạo Hạnh Thiên Tôn tới vừa lúc, tuy không

phải cường giả Nhập Thánh cảnh nhưng dù gì là Đại La Thủy Tiên, trong vô hình tăng thêm áp lực cho Đông Hoàng Thái Nhất, áp lực đó là thuộc hạ của hắn đang lục tục đến.

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đã là sư đệ của Thái Ất Chân Nhân thì không cần hành lễ.

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn ra Đạo Hạnh Thiên Tôn có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Đến bây giờ cường giả Nhập Thánh cảnh dưới tay Tần Quân có Bồ Đề Tổ Sư, cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh thì có Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Cùng Kỳ, Đạo Hạnh Thiên Tôn, và Khổng Tuyên bí ẩn vượt xa Nhập Thánh cảnh.

Cứ tiếp tục thế này trời biết còn bao nhiêu cường giả xuất hiện.

Đám sinh linh được mở rộng tầm mắt:

- Lại một cường giả bí ẩn nữa?

- Ta không nhìn thấu tu vi của người này.

- Đạo Hạnh? Chưa nghe nói qua tên này, lại là người của Thánh Đình?

- Trời ạ, trong tay Tần Thánh Đế có bao nhiêu cường giả đây?

- Xem ra đệ nhất đế thiên hạ thật sự nên thuộc về Tần Thánh Đế.

Thái Ất Chân Nhân, Cùng Kỳ, Khổng Tuyên, Đạo Hạnh Thiên Tôn liên tiếp xuất hiện, Thiên Đình Đại Tần trở nên bí ẩn trong mắt họ.

Nhiên Đăng líu lưỡi:

- Không lẽ mười hai tiên Côn Luân đều đầu bái Tần Thánh Đế? Tần Thánh Đế và Nguyên Thủy Thiên Tôn có quan hệ gì?

Nghĩ đến Nguyên Thủy Thiên Tôn là người Nhiên Đăng run rẩy. Lão cũng là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, hơn nữa làm phó giáo chủ Xiển

giáo, trong đại chiến Phong Thần lão đổi sang đầu vào Tây Phương Giáo, thành Nhiên Đăng Cổ Phật tương đương với ruồng bỏ sư môn, bởi vậy không dám đối mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Dương Tiễn trợn to mắt, lại một vị sư thúc xuất hiện. Hay bệ hạ và Xiển giáo có quan hệ gì?

Không đúng, dưới tay Tần Quân có đệ tử đạo giáo, Phật Môn, lai lịch của hắn không đơn giản như gã tưởng tượng.

Đông Hoàng Thái Nhất thầm thở dài:

- Thôi.

Tần Quân nói đúng, gã cần gì vất vả tranh giành nữa. Huyền Đương đại thế giới không phải mục tiêu của Đông Hoàng Thái Nhất, sau này gã ngóc đầu trở lại tranh giành thế lực với Thiên Đình Đại Tần mới có thể thành tựu danh tiếng Yêu Hoàng.

Hôm nay thua người đời sẽ không cười nhạo gã, vì Đông Hoàng Thái Nhất đã chứng minh bản thân.

không phải gã yếu, chỉ vì Tần Quân có quá nhiều cường giả dưới tay.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh:

- Hừ! Vậy nhường đệ nhất đế thiên hạ Huyền Đương đại thế giới cho ngươi.

Đông Hoàng Thái Nhất cố gắng dằn tức giận xuống.

Tần Quân nghe vậy nở nụ cười, rốt cuộc tên này chịu thua, nếu thật sự đánh nữa hắn sợ Đông Hoàng Thái Nhất chơi tự bạo như ở thời kỳ hồng hoang.

Tần Quân quay đầu nhìn đám hùng chủ ở phía xa, cao giọng quát:

- Trẫm muốn làm đệ nhất đế thiên hạ, Yêu Hoàng là đệ nhị đế thiên hạ, ai dám có ý kiến?

Đông Hoàng Thái Nhất suýt hộc máu, mắt đỏ rực. Hạng hai thiên hạ nghe thật chói tai.

Thiên Mệnh Đại Đế im lặng.

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Nhiên Đăng, Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng không dám có ý kiến. Còn hùng chủ khác càng sẽ không nhảy ra tìm cái chết.

Đệ nhất đế thiên hạ rơi trên đầu Tần Quân!

Đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn bay nhanh qua chúc mừng:

- Bệ hạ uy vũ!

Đó là Đông Hoàng Thái Nhất!

Ban đầu bọn họ không ngờ Tần Quân có năng lực đè Đông Hoàng Thái Nhất, trở thành đệ nhất đế thiên hạ, cái này là đạp thần thoại lên ngôi.

Bồ Đề Tổ Sư chắp tay cười nói:

- Chúc mừng bệ hạ thành tựu đệ nhất đế thiên hạ.

Bồ Đề Tổ Sư chúc thật lòng thật dạ, trận chiến đêm nay hoàn toàn đổi mới ấn tượng của lão đối với Tần Quân.

Lúc trước Tần Quân biểu hiện rất kinh diễm.

Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Hình Thiên liên tiếp chúc mừng, mỗi người biểu tình kích động.

Đột phá đệ nhất đế thiên hạ, sau khi xong việc toàn thiên hạ sẽ có bao nhiêu cường giả chen chúc đầu vào Thiên Đình Đại Tần?

Đi trên đường đời ai chẳng muốn tìm một chỗ dựa mạnh?

Lâu Nam nhìn phong cách hào hùng tuyệt đại của Tần Quân, cảm thán rằng:

- Thế đạo thật sự sắp thay đổi.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã chết, nếu Cổ Tiên giới biết chắc chắn sẽ rất giận, hạo kiếp của Huyền Đương đại thế giới sắp đến. Nhưng Lâu Nam không trách Tần Quân, vì phá trời vốn sẽ chọc giận Cổ Tiên giới.

Nhìn biểu hiện của Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất làm lòng Lâu Nam dấy lên hy vọng.

Có lẽ Huyền Đương đại thế giới có thể phá kén sống lại.

Làm nơi bắt đầu của thần tiên giờ thành chim trong lồng, hỏi ai cam lòng?

Tần Quân tuyên bố:

- Tiếp tục hội trăm hùng!

Nay Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ nên có tư cách giành quyền chủ đạo.

Đám hùng chủ thở phào nhẹ nhõm, tụ tập hướng Tần Quân. Các sinh linh ở xa xem cuộc chiến cũng đánh bạo bay tới.

Tần Quân ra lệnh cho Hình Thiên:

- Hình Thiên, mở ra đạo tràng ở bên dưới, tốt nhất là lớn như đài cửu đế.

Hình Thiên gật đầu lập tức bay xuống.

Tần Quân cảm giác cơ thể đau đớn như bị xé rách, pháp lực tan biến, hắn sắp rớt xuống.

Hắc Điệp Tiên Tử đến bên cạnh nắm tay Tần Quân, đưa pháp lực vào cho hắn phòng ngừa hắn rơi xuống.

Tần Quân cười nói với nàng:

- Đi thôi, chúng ta cũng đi xuống.

Hội trăm hùng chưa kết thúc, còn phải tranh cướp bảy đế.

Tần Quân hỏi thầm:

- Ngươi ổn không?

Dĩ nhiên hắn đang hỏi tàn hồn kiếp trước. Trước khi Tần Quân thức tỉnh chủ hồn thì tàn hồn kiếp trước như sư phụ dạy dỗ hắn, nhiều lần giúp đỡ hắn hóa nguy thành an. Tuy cả hai cùng một hồn nhưng tình cảm chân thật.

Giọng tàn hồn kiếp trước vang trong đầu Tần Quân, rất yếu ớt, ngắc ngứ như tùy thời biến mất:

- Ta sắp không chống được bao lâu.

------oOo------

Chương 1115: Kiếp trước trôi đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lặng im.

Cường giả Nhập Thánh cảnh bình thường tàn hồn không thể giúp nhân vật chuyển kiếp phục hồi đến tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, dù chỉ là tạm thời. Nhưng Tần Quân thì khác, hắn là huyết mạch Cực Viêm Ma Thần thuần khiết, có thần thông cái thế, tuy chỉ ngưng tụ một khúc thánh cốt nhưng dư sức hoành hành Nhập Thánh cảnh.

Kiếp trước Tần Quân không rõ ràng lai lịch thật sự của huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, nhưng có thể nuốt Thái Dương Chân Hỏa thì Cực Viêm Ma Thần so về huyết mạch không thua gì tam túc Kim Ô.

Tần Quân vừa đáp xuống vừa hỏi thầm:

- Ngươi còn tâm nguyện gì không?

Tàn hồn kiếp trước dù gì sống độc lập mười ba vạn năm, có suy nghĩ riêng.

Nghe Tần Quân hỏi, tàn hồn kiếp trước lặng im không trả lời ngay.

Cùng lúc đó Hình Thiên đáp xuống mặt đất, nguyên Tuyệt Thiên Nguyên đã thành hoang vu, nền đất gồ ghề hiệp cốc khắp nơi, trong bóng đêm có vẻ rất âm u. Những ngọn núi tựa như lệ quỷ đứng yên.

Hình Thiên vung búa tước phẳng mặt đất dọn khoảng trống vạn thước, tuy đơn sơ nhưng đành chịu. Không thể bỏ dỡ hội trăm hùng, hoặc tiếp tục chiến hoặc rút khỏi cạnh tranh.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm đáp xuống phía xa. Ba thuộc hạ yêu vương bay nhanh đến muốn an ủi gã. Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh vung tay phải, Thái Dương Chân Hỏa bay ra khỏi ống tay áo đốt ba yêu vương thành tro. Đám hùng chủ hết hồn, các sinh linh xúm lại sợ sệt chùn bước.

Tàn hồn kiếp trước chậm rãi nói:

- Ta muốn thấy đỉnh cao mà sư phụ nói, nhưng có vẻ không có hy vọng.

Tần Quân cau mày, nghĩ đến Bạch Đế làm tâm tình của hắn nặng nề.

Với Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước có hai người giúp đỡ hắn nhiều nhất.

Một là Cực Đế bí ẩn, truyền thừa của y cho Cơ Vĩnh Sinh hoành hành thiên hạ.

Thứ hai là Bạch Đế, nếu không nhờ y truyền Mệnh Vận Chi Luân cho Cơ Vĩnh Sinh thì không có Tần Quân bây giờ.

Sau khi dung hợp ký ức kiếp trước Tần Quân hiểu rằng Bạch Đế từng là người hắn xem trọng nhất, không thì tại sao Bạch Đế mất tích hắn bảo vệ Thánh Đình mấy vạn năm?

Tần Quân trịnh trọng hứa hẹn:

- Sau này trẫm sẽ gặp.

Hắn là Cơ Vĩnh Sinh, cũng là Tần Quân, sống hai kiếp người, đây là lời

hứa lớn nhất hắn có thể cho tàn hồn kiếp trước.

Giọng tàn hồn kiếp trước nhỏ dần đến khi biến mất:

- Sứ mạng của ta rốt cuộc kết thúc . . . chờ đợi mười ba vạn năm . . . mười ba vạn năm . . . thật dài . . .

Tần Quân rùng mình, cảm giác có cái gì rút ra khỏi người.

Hắc Điệp Tiên Tử dìu Tần Quân khó hiểu nhìn đỉnh đầu hắn:

- Đó là?

Các đốm sáng bay ra khỏi đỉnh đầu Tần Quân tan biến trong trời đêm.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn đi theo sau lưng Tần Quân biến sắc mặt, dường như nhìn ra cái gì.

Tần Quân ngước lên nhìn, những đốm sáng nhỏ dần trong tầm nhìn của hắn.

Tần Quân khẽ nói:

- Một chút chấp niệm của trẫm.

Tàn hồn này làm bạn hắn hơn một năm, ngẫm kỹ lại hắn đã thói quen nó tồn tại.

Sau này không còn nó có lẽ hắn sẽ không thói quen. Nhưng nó chỉ là một lũ tàn hồn, không có cơ hội đầu thai. Cát bụi về với cát bụi, có lẽ sớm ngày mất đi mới là chấm dứt dày vò.

Hắc Điệp Tiên Tử hoang mang:

- Chấp niệm?

Không hiểu sao Hắc Điệp Tiên Tử nhìn những đốm sáng cảm giác hơi khó chịu, có cái gì cách xa nàng.

Tần Quân buông tiếng thở dài, lấy một viên đan dược ra, tên Thái Ất Phục

Nguyên Đan, giống như Đại La Phục Nguyên Đan, ăn vào cho sinh linh Thái Ất cảnh trong vòng một canh giờ lành vết thương, giá bảy trăm vạn điểm danh khí, với Tần Quân bây giờ chỉ bằng một cọng lông trâu.

Rất nhanh các hùng chủ đáp xuống đạo tràng đơn sơ Hình Thiên tạo ra, không có lầu các cho hùng chủ ngồi. Ngày càng nhiều sinh linh tụ tập bên rìa đất trống.

Bọn họ đã loan tin Tần Quân thành đệ nhất đế thiên hạ, hội trăm hùng chưa kết thúc thiên hạ đã ồn ào.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên tảng đá lớn cao giọng nói:

- Tiếp theo các ngươi có thể tiếp tục khiêu chiến ứng cử viên cửu đế!

Nói xong Tần Quân bắt đầu vận công chữa thương.

Quanh đất trống vạn thước rộ lên tiếng thảo luận.

- Chậc, Thiên Mệnh Đại Đế cứ như vậy bị kéo xuống.

- Đúng rồi, Thiên Mệnh Đại Đế không nói lời nào, cảm giác hắn sắp nổ.

- Tần Thánh Đế mới là hào kiệt lớp chúng ta, trước hội trăm hùng có ai đoán được hắn sẽ trở thành đệ nhất đế thiên hạ?

- Các ngươi nói xem Thiên Mệnh Đại Đế có khiêu chiến Tần Thánh Đế không?

- Mặt Yêu Hoàng xanh hơn kìa.

Hùng chủ được chú ý nhiều nhất không phải Tần Quân mà là Thiên Mệnh Đại Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế đầu tiên là bị Đông Hoàng Thái Nhất cho ăn hành, sau đó bị Tần Quân cướp vị trí số một thiên hạ, giờ gã mặt không biểu tình đứng đằng trước một đám đệ tử Thiên Mệnh Điện.

Thiên Mệnh Đại Đế bình tĩnh như chưa từng trải qua thất bại, khiến người cảm thán tâm cảnh của gã vô cùng cứng cỏi.

Không lâu sau có hùng chủ lên sân khiêu chiến, ứng cử viên cửu đế bị khiêu chiến vẫn là Đinh Võ Tướng, vì gã yếu nhất trong cửu đế, ít nhất mặt ngoài là vậy.

Tần Quân xua tan nỗi buồn tàn hồn kiếp trước biến mất, sau đó thầm bực mình. Kết quả cuối cùng là hắn không đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất, cũng không hạ được Thiên Mệnh Đại Đế, nhưng bắt được nhiệm vụ đệ nhất đế thiên hạ.

Tần Quân thầm an ủi mình:

- Có ký ức kiếp trước thì sau này tu hành sẽ thuận buồm xuôi gió.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống thăng cấp thành công không?

Hệ thống đáp nhanh:

- Vẫn đang thăng cấp.

Tần Quân thầm mong chờ sau khi hệ thống thăng cấp sẽ biến đổi thế nào, có công năng gì mới không?

Trận chiến tranh giành cửu đế lại bắt đầu, các loại phép thuật thần thông thi triển ra, cát bụi mù mịt, nền đất không cứng rắn như đài cửu đế.

Diệt Thế Yêu Đế túm thần hồn U Vương đi tới trước mặt Tần Quân, quỳ xuống kích động nói:

- Tướng quân, không, bệ hạ! U Vương chưa chết!

Khuôn mặt Diệt Thế Yêu Đế tôn sùng nhìn Tần Quân. Bộ dáng lúc hắn đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất giống hệt dáng bá đạo kiếp trước, nên gã rất kích động.

Tần Quân nhìn Diệt Thế Yêu Đế chăm chú, giơ tay nói:

- Mau đứng dậy di, nhiều năm qua vất vả cho ngươi.

Nếu không vì ước hẹn lúc trước làm sao Diệt Thế Yêu Đế bị nhốt mười ba vạn năm.

Diệt Thế Yêu Đế đứng dậy lắc đầu cười nói:

- Ta từng thề phải suốt đời hiệu lực cho bệ hạ, nói gì vất vả hay không.

Diệt Thế Yêu Đế đá lông nheo với Hắc Điệp Tiên Tử, hai người đều chờ Tần Quân mười ba vạn năm, tình nghĩa nặng biết bao.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Sau này trẫm tuyệt đối sẽ không bạc đãi các ngươi.

------oOo------

Chương 1116: Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Diệt Thế Yêu Đế ở, giao Vạn Yêu đăng cho gã thì lo gì yêu tộc trong thiên hạ không quy phụ Thiên Đình Đại Tần?

Tần Quân đưa mắt nhìn U Vương, cười cợt:

- Nhà ngươi còn sống sao? Sống dai thật.

U Vương như lũ khói đen, không thấy rõ mặt mũi, trong lòng gã rất lúng túng.

Đầu tiên là bị Đông Hoàng Thái Nhất truy sát sau đó bị gã đạp nát, bây giờ bị bắt về. Cái tên U Vương đã thành trò cười, khiến gã tuyệt vọng.

Tần Quân trầm ngâm giây lát, quyết định:

- Tạm trấn áp đi, sau này trẫm sẽ thẩm vấn.

U Vương là chủ nhân đời trước của Nhan Vương thành, Tần Quân vẫn

không hiểu cái gì gọi là Mệnh thành, hắn muốn tìm ra manh mối từ miệng U Vương.

Bồ Đề Tổ Sư mở miệng nói:

- Giao cho ta đi, để tránh hắn chạy thoát.

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên rất muốn xem sau này Tần Quân sẽ đi đến độ cao thế nào nên tự động đề nghị hỗ trợ.

Tần Quân nheo mắt cười nói:

- Tiểu miêu, giao cho Bồ Đề Tổ Sư đi.

Tiểu miêu?

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Kim Quang Thánh Mẫu, Quỷ Cốc Tử, Thạch Cảm Đương, Bằng Ma Vương biểu tình quái dị.

Hắc Điệp Tiên Tử che miệng cười. Diệt Thế Yêu Đế lúng túng chỉ muốn tìm cái lỗ để chui vào.

Kiếp trước Tần Quân thích gọi Diệt Thế Yêu Đế là tiểu miêu, vì gã là Miêu Nhân, nhưng tên này hoàn toàn không hợp hình tượng của gã. Mỗi khi Tần Quân gọi tiểu miêu trước mặt mọi người là Diệt Thế Yêu Đế chỉ muốn chết.

Tuy lúng túng nhưng Diệt Thế Yêu Đế rất vui, điều này nói lên Tần Quân đã thức tỉnh ký ức kiếp trước.

Diệt Thế Yêu Đế bất đắc dĩ nói:

- Đã mười ba vạn năm mà bệ hạ vẫn không quên vụ này.

Diệt Thế Yêu Đế vừa nói vừa ném hồn U Vương cho Bồ Đề Tổ Sư.

U Vương bắt lấy cơ hội muốn trốn, ai ngờ Bồ Đề Tổ Sư vung tay áo hút gã vào trong.

Bên Tần Quân cười vui, các hùng chủ khác nhìn mà lòng đau nhói.

Trải qua đại chiến luân phiên vừa rồi, sẽ không có hùng chủ khiêu chiến Tần Quân, Thiên Mệnh Đại Đế cũng tự hiểu sức mình.

Chiến đấu kéo dài liên tục, Đinh Võ Tướng biểu hiện mạnh mẽ liên tục thắng ba trận, nhóm hùng chủ hết nhằm vào gã.

Người tiếp theo bị khiêu chiến là Từ Trọng Sinh.

Ứng cử viên cửu đế gồm có Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất, Nhiên Đăng, Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng. Trong đó chỉ có Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng dễ nhào nặn, còn lại toàn là tồn tại khủng bố vượt Đại La Chí Tiên cảnh, không có hùng chủ nào dám tìm đường chết.

Tần Quân vừa chữa thương vừa sờ cằm suy tư, tiếp theo hắn nên làm sao để Cơ Như Ý leo lên đây?

Tần Quân lắc đầu cười, lười suy nghĩ:

- Bây giờ trẫm không cần quân cờ.

Thức tỉnh chủ hồn rồi Tần Quân cảm thấy những bố cục lúc trước của mình đều là trò đùa, cường giả thật sự không cần nhiều thủ đoạn như thế.

Huống chi qua ngày hôm nay cửu đế bàn bạc việc lớn thiên hạ trừ Đông Hoàng Thái Nhất ra ai còn dám phản bác hắn?

Cùng Kỳ xoay quanh gầm rống trên trời cao, nó rất hưng phấn.

Đế Nữ đáp xuống cạnh Thiên Mệnh Đại Đế, lo lắng hỏi:

- Đại đế . . . có khỏe không?

Đại chiến Đông Hoàng Thái Nhất và Hình Thiên bùng nổ Đế Nữ liền rút đi, lo bảo vệ tiểu thế giới Thiên Mệnh Điện.

Tiểu thế giới Thiên Mệnh Điện ở trong Tuyệt Thiên Nguyên, dư ba chiến đấu lúc trước rất dễ phá hoại tiểu thế giới. Dù cách thật xa Đế Nữ cũng

biết tình hình chiến đấu, không ngờ người cười đến cuối cùng là Tần Thánh Đế, Thiên Mệnh Đại Đế chỉ có thể làm đệ tam đế.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn chiến đấu trong sân, khuôn mặt bình tĩnh nói:

- Không có việc gì.

Đế Nữ mấp máy môi, buông tiếng thở dài. Nàng hiểu Thiên Mệnh Đại Đế nhất, gã càng bình tĩnh thì cảm xúc trong lòng càng dao động mạnh. Đế Nữ không biết nên khuyên gã thế nào, Tần Thánh Đế thật sự quá mạnh mẽ.

Hội trăm hùng lại bắt đầu, thám tử các nơi đã truyền tin đến các vực xung quanh. Tin tức như ôn dịch khuếch tán thiên hạ.

Các vực giật mình:

- Cái gì? Tần Thánh Đế trở thành đệ nhất đế thiên hạ?

- Thì ra lúc trước là Tần Thánh Đế đang chiến đấu. Trời ạ, cách xa như vậy mà thành trì của chúng ta sụp đổ, Tuyệt Thiên Nguyên sẽ thảm đến mức nào?

- Tần Thánh Đế là đệ nhất đế thiên hạ, Yêu Hoàng làm đệ nhị đế thiên hạ? Còn Thiên Mệnh Đại Đế?

- Thật sự biến thiên, không ngờ Tần Thánh Đế yêu nghiệt như vậy.

- Các ngươi không biết sao? Tần Thánh Đế thật sự là Chiến Thần Thánh Đình chuyển thế!

Lúc trước Tần Thánh Đế là ứng cử viên nặng ký trong cửu đế thiên hạ, nhưng không ai ngờ hắn sẽ trở thành đệ nhất đế thiên hạ.

Còn có Yêu Hoàng, không ngờ Tần Quân đè đầu Đông Hoàng Thái Nhất luôn.

Truyền thuyết về Khổng Tuyên cũng sinh ra, diệt gọn Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả áp chế Yêu Hoàng, khiến cường giả các phương không dám rục rịch. Thực lực bá đạo của Khổng Tuyên xứng là cường giả số một thiên hạ.

Các cường giả thuộc hạ của Tần Quân liên tiếp nổi tiếng.

Sinh linh nghe tin tức đều kinh thán, thiên hạ sắp nghênh đón thời đại Thánh Đế.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc, mây đen bao phủ các vực cũng tán đi, Tuyệt Thiên Nguyên nghênh đón ánh mặt trời.

Khi tia ban mai đầu tiên chiếu vào Tuyệt Thiên Nguyên, Tuyệt Thiên Nguyên vốn đẹp như tranh vẽ đã biến thành hoang mạc, từ ngoài rìa vào trong nền đất bị nghiêng như thể Tuyệt Thiên Nguyên sụp xuống. Khu vực gần hội trăm hùng cách mặt đất mấy vạn thước, rất khó tưởng tượng đêm qua xảy ra chuyện gì.

Gió sớm thổi qua, bụi mù mịt, không thấy hoa cỏ cây, trừ đất bùn núi đá ra chỉ thấy xác chết.

Phong cảnh đập vào mắt thê lương tiêu điều.

Tuyệt Thiên Nguyên phải qua ngàn năm mới lấy lại sức sống.

Hội trăm hùng vẫn diễn ra hừng hực khí thế, vết thương của Tần Quân đã lành, hắn nhàm chán nhìn chiến đấu phía trước.

Sau khi nhớ lại kiếp trước Tần Quân không hứng thú xem Đại La Thủy Tiên đánh nhau, huống chi là Đại La Chí Tiên.

Người đang bị khiêu chiến là Cửu U Âm Đế, gã đã bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh bị thương, không có Đại La Phục Nguyên Đan nên không thể lành trong một đêm được.

Đinh Võ Tướng, Từ Trọng Sinh đã kiên cường vượt qua, các hùng chủ tập trung vào Cửu U Âm Đế.

Một hoà thượng từ xa bay tới, mặt áo cà sa, khuôn mặt ngay thẳng nghiêm nghị, thân cưỡi sư tử hùng võ. Con sư tử khí độ thần tú, toát ra tinh cương mãnh khí vô cùng khiếp người.

Là Văn Thù Bồ Tát và tọa kỵ Toan Nghê.

Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn dường như phát hiện điều gì, cùng xoay người và thấy Văn Thù Bồ Tát.

Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn đồng thanh kêu lên:

- Sư đệ!

- Sư huynh!

Đám người Tần Quân quay lại nhìn.

------oOo------

Chương 1117: Thống nhất thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Văn Thù Bồ Tát cưỡi Toan Nghê bay nhanh đến đáp xuống trước mặt Tần Quân, nhảy người xuống chắp tay nói:

- Bần tăng tên Văn Thù, đặc biệt đến đầu bái Thánh Đế bệ hạ.

Cảnh này hấp dẫn nhiều sinh linh chú ý.

Lại có cường giả đầu bái Tần Thánh Đế?

Đám sinh linh rục rịch. Tần Quân bây giờ là đệ nhất đế thiên hạ, ai chẳng muốn ôm đùi?

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Văn Thù Bồ Tát?

Nhìn biểu hiện của Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn hiển nhiên quen Văn Thù Bồ Tát, hay Văn Thù Bồ Tát là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn trong mười hai tiên Côn Luân?

Tần Quân từng nghe nói Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn quy y Tây Phương Giáo, tức là Phật Môn sau này.

Thực lực mười hai tiên Côn Luân không đồng đều, mạnh thì siêu mạnh, yếu thì yếu xìu. Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn là nhân vật rất dữ dội, từng phá Thiên Tuyệt Trận trong Thập Tuyệt Trận, sư phụ của Kim Tra.

Tần Quân nhướng mày thầm nghĩ:

- Nếu đúng vậy thì Văn Thù Bồ Tát còn có cơ hội sử dụng Thần Ma đỉnh cao rồi?

Hệ thống trả lời:

- Đúng là vậy.

Mắt Tần Quân sáng rực. Thái Ất Chân Nhân có thể là Nửa Bước Nhập Thánh thì chắc Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn không quá kém, ít nhất là Đại La Thủy Tiên.

Bây giờ Tần Quân tò mò nhất là trên Nhập Thánh cảnh là cảnh giới gì? Cách Thánh Nhân bao xa?

Kiếp trước Cơ Vĩnh Sinh đại chiến với thần tiên, Cổ Tiên giới xuất động một cường giả vượt Nhập Thánh cảnh nhưng không phải Thánh Nhân.

Cho đến nay Tần Quân còn nhớ danh hào của cường giả đó.

Thương Hoa Tiên Tôn!

Tần Quân không biết Thương Hoa Tiên Tôn có địa vị thế nào trong Cổ Tiên giới nhưng chắc rất cao, có thể thống soái thần tiên thì không tầm thường.

Tần Quân cười nói với Văn Thù Bồ Tát:

- Đến hay lắm, trẫm chờ ngươi đã lâu.

Văn Thù Bồ Tát không có trí nhớ kiếp trước, không nhận ra Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn. Văn Thù Bồ Tát còn thấy lạ tại sao hai người đó xưng huynh gọi đệ với mình?

Văn Thù Bồ Tát cười chắp tay. Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn liếc nhau, thấy thắc mắc trong mắt đối phương.

Biểu tình Dương Tiễn phức tạp, lại một vị sư thúc. Có khi nào sau này Ngọc Đình Chân Nhân sư phụ của gã cũng sẽ xuất hiện?

Nhiên Đăng ở phía xa khóe môi co giật, không ngờ Tần Quân kéo luôn Văn Thù Bồ Tát trong Phật Môn Tây Phương của lão lại đây.

Nhiên Đăng thầm nghĩ:

- Cứ theo đà này có khi nào cũng chiêu đến hai vị giáo chủ không?

Ý tưởng mới nảy ra làm Nhiên Đăng sợ hết hồn.

Không thể nào!

Sao Thánh Nhân cam lòng khuất dưới người khác, trừ phi Tần Quân đến độ cao của Đạo Tổ Hồng Quân.

Thiên Mệnh Đại Đế thấy cảnh này thì mắt hấp háy.

Trước kia Thiên Mệnh Đại Đế chú trọng thực lực của bản thân, cho rằng mình đủ mạnh là có thể độc bá thiên hạ.

Nhưng Tần Quân xuất hiện làm tín niệm của Thiên Mệnh Đại Đế bị dao động.

Bùm!

Cửu U Âm Đế khống chế cửu u long khí trêu đùa hùng chủ khiêu chiến mình, mấy chục con long khí vặn vẹo trong sân. Bụi bay mù mịt, đất rung bần bật đủ thấy chiến đấu kịch liệt cỡ nào.

Đông Hoàng Thái Nhất khinh thường bĩu môi, so vói hùng chủ khác có thuộc hạ vây quanh thì gã cô đơn một người có vẽ cao ngạo cô độc, dù vậy không có hùng chủ dám khiêu chiến gã.

Lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất biểu hiện quá mức mạnh mẽ.

Đám sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Không ngờ Cửu U Âm Đế còn chống đỡ được.

- Đúng rồi, chẳng phải Cửu U Âm Đế đã bị Yêu Hoàng tổn hại nặng?

- Các ngươi không biết? Cửu U Âm Đế có thân thể bất tử bất diệt.

- Bất tử bất diệt? Vớ vẩn.

- Cứ tiếp tục thế này chắc Âm Đế cũng sẽ trở thành một trong cửu đế, tiếc là Nhan Đế không đến.

- Nếu Nhan Đế đến sợ là hội trăm hùng có thêm biến số.

Nhan Đế bỗng dưng được nhắc đến.

Trước hội trăm hùng thì đại chiến hai giới Âm Dương oanh động toàn thiên hạ, cái tên Nhan Đế không người nào không biết, khiến điểm danh khí của Tần Quân đã đột phá ngàn ức.

Tần Thánh Đế vốn được đánh đồng với Nhan Đế đã trở thành đệ nhất đế thiên hạ, các sinh linh càng mong đợi Nhan Đế hơn.

Lai lịch của Nhan Đế cũng bí ẩn, có nhiều cường giả, Thái Thượng Lão Quân và Thiên Mệnh Đại Đế chiến đấu không phân cao thấp.

Tần Quân nghe những lời đó, hắn cười cợt, bỗng nhiên cảm thấy rất thú vị. Xem ra phải giữ lại thân phận Nhan Đế, có lẽ ngày sau sẽ phát huy công hiệu gì đó.

Rất nhanh Cửu U Âm Đế thắng, chưa xuống sân lại bị người khiêu chiến, lần này ra tay là Cơ Như Ý. Gã không muốn làm Tần Quân thất vọng, gã muốn liều thử.

Cửu U Âm Đế xì cười, khinh thường nói:

- Bằng vào ngươi?

Cơ Như Ý sắc mặt khó coi không nói chuyện, mang theo mấy trưởng lão

Cơ gia xông thẳng vào Cửu U Âm Đế.

Nhắc đến Cơ gia làm Tần Quân cảm thán. Đúng là kiếp trước hắn có để lại tử tự, dù sao hắn là nam nhân huyết khí phương cương cần phát tiết, thế là để lại một số hậu quả.

Mười ba vạn năm qua đi quan hệ huyết mạch của Tần Quân và Cơ gia phai nhạt, nên hắn không quá để bụng, dĩ nhiên sau này vẫn là sẽ dìu dắt Cơ gia.

Chiến đấu vừa bắt đầu Cửu U Âm Đế liền lợi dụng cửu u long khí áp chế đám người Cơ Như Ý, Tần Quân không có mặt mũi nhìn tiếp.

Đúng lúc này Lâu Nam Thiên Tuyển Phủ chủ bỗng đi tới.

Tôn Ngộ Không hung dữ hỏi:

- Dừng lại, ngươi muốn làm gì?

Hình Thiên liếc mắt một cái làm người Lâu Nam lạnh lẽo, vội giải thích rằng:

- Ta không có ác ý, là muốn bàn bạc chút việc với Thánh Đế bệ hạ.

Tần Quân nghe vậy nhìn lão:

- Ngươi là ai?

Lâu Nam cười tươi nói:

- Ta tên Lâu Nam, phủ chủ Thiên Tuyển Phủ.

Đối mặt Tần Quân thì Lâu Nam chỉ có thể giữ thái độ khiêm nhường, không dám sĩ diện.

Thiên Tuyển phủ?

Tần Quân nhướng mày. Hắc Điệp Tiên Tử đứng cạnh đá to kinh ngạc nhìn về phía Lâu Nam.

Hắc Điệp Tiên Tử từng mời Tần Quân đại biểu Thần Điện tham dự đại hội Long Phượng, đáng tiếc sự việc vượt qua tưởng tượng của nàng, đại hội Long Phượng chưa bắt đầu hắn đã ở trên cơ Thiên Tuyển Phủ.

Lâu Nam tiếp tục bảo:

- Mười hai cường giả đã bị bệ hạ giết đến từ Cổ Tiên giới, tên là Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, là cường giả đứng đầu của Cổ Tiên giới.

Đám Thần Ma Bồ Đề Tổ Sư ngạc nhiên nhìn Lâu Nam.

Không ngờ Lâu Nam hiểu biết Cổ Tiên giới.

Tần Quân cảm thấy hứng thú, nếu Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả là cường giả đứng đầu thì Cổ Tiên giới hiện giờ chắc không khác biệt quá lớn với ngày xưa.

Đừng nhìn Cổ Tiên giới thống trị Huyền Đương Đại thế giới nhưng không có nghĩa là Cổ Tiên giới đứng trên ba ngàn thế giới, vì phát ra Cổ Tiên giới nằm trong ba ngàn thế giới.

Tần Quân không biết có đại Vận Mệnh Chi Tử nào, kiếp trước hắn ít đi thiên ngoại.

------oOo------

Chương 1118: Thương Hoa Tiên Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười nói:

- Nói tiếp đi.

Xem ra Lâu Nam muốn đứng chung chiến tuyến với hắn.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đều là cường giả Nhập Thánh, xem như nhân vật quan trọng trong Cổ Tiên giới. Bọn họ chết chắc chắn dẫn đến chiến tranh giữa Cổ Tiên giới và Huyền Đương đại thế giới.

Lâu Nam nghiêm túc nói:

- Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả chết cùng với đặc sứ thần tiên lần trước, Cổ Tiên giới sẽ lại huyết tẩy Huyền Đương đại thế giới. Ta hy vọng Thánh Đế bệ hạ sẽ thống nhất thiên hạ, chỉ huy Huyền Đương Đại thế giới vượt qua đại kiếp nạn.

Tuy Lâu Nam thân thiết với Thiên Mệnh Đại Đế, nhưng lão trông thấy hy vọng lớn hơn trên người Tần Quân.

Thiên Mệnh Đại Đế đánh không lại Yêu Hoàng chứ nói gì đối kháng với Cổ Tiên giới?

Gạt tình cảm cá nhân sang bên, Lâu Nam quan tâm nhất là toàn bộ Huyền Đương Đại thế giới.

Đế Nữ nhìn bóng lưng Lâu Nam, tức giận hừ mũi:

- Hừ, lão già này gió chiều nào theo chiều nấy.

Ánh mắt Thiên Mệnh Đại Đế bình tĩnh nói:

- Không trách Lâu Nam, được làm vua thua làm giặc, nên như thế, Tần Thánh Đế đúng là thích hợp thống lĩnh thiên hạ hơn ta.

Trước giờ Thiên Mệnh Đại Đế sẽ không lấy cớ cho mình, thua là thua, sau này cố gắng mạnh lên thì tốt rồi.

Muốn mạnh hơn phải phá trời, Thiên Mệnh Đại Đế đã không tìm thấy thời cơ đột phá trong Huyền Đương đại thế giới.

Người làm việc lớn có thể chịu đựng được điều người thường không thể.

Tần Quân cười nói:

- Đúng là trẫm có ý thống nhất thiên hạ.

Tần Quân không hạ giọng, ở đây đều là cường giả có thể nghe lén đối thoại của hai người.

Nghe mục tiêu của Tần Quân, các hùng chủ biến sắc mặt.

Nếu Tần Quân thống nhất thiên hạ chẳng phải là sau này sẽ cưỡi trên đầu họ?

Đế hoàng một phương đại thế giới có thể ghi vào sử sách.

Tần Quân muốn đi con đường của Bạch Đế sao?

Tần Quân nhìn Lâu Nam, cười tủm tỉm nói:

- Ngươi đã ủng hộ trẫm như thế thì có phải nên bước ra một chút không? Vì Huyền Đương đại thế giới.

Thiên Tuyển Phủ là thế lực có địa vị cao nhất trong Huyền Đương đại thế giới, đại biểu ý chí thần tiên, chắc chắn có nội tình rất sâu, hắn phải hốt một mớ mới được.

Lâu Nam cười gượng gạo:

- Đó là tất nhiên.

Nói là vậy nhưng Lâu Nam chửi thầm Tần Quân vô sỉ, đã trở thành đệ nhất đế thiên hạ còn ham lợi.

Tần Quân vừa nói vừa nháy mắt với Bồ Đề Tổ Sư:

- Nói cho trẫm những gì ngươi biết, liên quan mọi thứ về Cổ Tiên giới.

Bồ Đề Tổ Sư hiểu ý vung phất trần, kết giới vô hình bao phủ bọn họ khiến các hùng chủ không cách nào lại nghe lén đối thoại.

Đám hùng chủ nhìn nhau, lòng ngứa ngáy rất muốn biết Tần Thánh Đế và Lâu Nam trò chuyện cái gì.

Cái gọi là Cổ Tiên giới là nơi nào?

Chỉ một chữ tiên đủ khiến người suy nghĩ lan man.

Tần Quân nghe Lâu Nam kể những gì mình biết về Cổ Tiên giới, cuộc chiến tranh cướp cửu đế vẫn kịch liệt diễn ra.

Cửu U Âm Đế tuy bị thương nặng nhưng dựa vào cửu u long khí mạnh mẽ nghiền ép từng hùng chủ.

Cửu U Âm Đế liên tục thắng bảy trận thì không có hùng chủ dám khiêu chiến nữa.

Thời gian trôi nhanh, ứng cử viên cửu đế bị khiêu chiến cơ bản là Cửu U Âm Đế, Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng.

Giữa đường có một hùng chủ tìm đường chết khiêu chiến Nhiên Đăng, bị lão trêu đùa mất mặt, cuối cùng còn bị phế hết tu vi. Từ đó không có hùng chủ dám khiêu chiến Nhiên Đăng.

Qua khoảng một canh giờ, Lâu Nam trở lại vị trí đệ tử Thiên Tuyển Phủ.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên đá lớn suy tư.

Dựa theo Lâu Nam nói Cổ Tiên giới cũng đầy rẫy tông môn, lấy Huyền Hư Môn, Thâu Nguyệt Giáo, Đạo Thương Đình dẫn đầu. Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả là người cầm quyền của Huyền Hư Môn. Cổ Tiên giới nghe theo lệnh của Thương Hoa Tiên Tôn.

Cổ Tiên giới khống chế rất nhiều thế giới, Huyền Đương đại thế giới nằm trong số đó.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả chết chắc chắn chọc giận Thương Hoa Tiên Tôn, địa vị của Huyền Hư Môn sẽ giảm mạnh, thế lực bị hao tổn nhiều.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Thương Hoa Tiên Tôn.

Thù hận kiếp trước lại bốc cháy.

Chỉ dựa vào những thần tiên phế vật thì sao đánh lại hắn? Là do Thương Hoa Tiên Tôn ra tay hại hắn thân chết đạo tiêu.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Báo thù Thương Hoa Tiên Tôn. Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì kiếp trước túc chủ bị Thương Hoa Tiên Tôn giết, nếu túc chủ có thể báo thù đánh chết Thương Hoa Tiên Tôn sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Cảm xúc của Tần Quân không dao động.

Thương Hoa Tiên Tôn nằm trong danh sách phải giết của hắn, hệ thống xúc phát nhiệm vụ là lẽ hợp lý.

Cùng Kỳ xoay quanh trên trời, dường như mệt mỏi, thân thể thu nhỏ bay nhanh tới bên cạnh tảng đá to Tần Quân ngồi. Cùng Kỳ rút nhỏ cỡ nghé con, dù vậy trông vẫn hung dữ, lông đen toàn thân dập dờn như ngọn lửa, đầy lệ khí.

Tôn Ngộ Không tò mò lại gần đánh giá Cùng Kỳ.

Bồ Đề Tổ Sư vội ngăn lại, quát mắng:

- Cùng Kỳ có thể dễ dàng xé nát ngươi, đừng chơi với lửa!

Tôn Ngộ Không sợ hết hồn, cười ngại ngùng gãi đầu lùi ra.

Tần Quân lắc đầu cười, quay về chú ý hiện thực hội trăm hùng.

Cứ tiếp tục thế này thì mấy ngày sau hội trăm hùng sẽ kết thúc.

Chắc chắn không ai dám giành ba đế vị đầu. Có lẽ Nhiên Đăng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng sẽ tranh đấu một phen. Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng xếp chót là cái chắc.

Tin Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ đã truyền khắp mấy chục vực, vẫn đang lan rộng, chỉ vài ngày thiên hạ sẽ biết hết.

Khi tin tức truyền đến Thiên Đình Đại Tần, Tây Vực, Nam Vực, Nam Tận Hải hoan hô, vô số sinh linh phấn chấn vô cùng.

Các khu vực Thiên Đình Đại Tần thảo luận rôm rả:

- Đệ nhất đế thiên hạ! Thánh Đế bệ hạ nghịch thiên!

- Vốn nghĩ Thánh Đế bệ hạ trở thành cửu đế đã rất khó khăn, không ngờ lực áp chư hùng trở thành đệ nhất đế thiên hạ!

- Khổng Tuyên là ai? Sao ta chưa từng nghe qua?

- Thánh Đế bệ hạ có quá nhiều vũ khí bí mật!

- Ha ha ha! Sau này Thiên Đình Đại Tần chúng ta sẽ trở thành thế lực đệ nhất thiên hạ!

- Thiên Mệnh Đại Đế cũng bị Thánh Đế bệ hạ kéo xuống sao?

Tất cả sinh linh cảm giác Thiên Đình Đại Tần sắp bay lên.

Tin tức truyền vào càng khiến tiểu thế giới oanh động.

Quan viên văn võ Thánh thành chạy đi báo cáo.

Trong cung điện, Đát Kỷ kích động đứng dậy, mắt đẹp trợn to, biểu tình khó tin nhìn Tỳ Bà:

- Thật không?

Mắt Tỳ Bà tràn đầy hưng phấn, run giọng nói:

- Đúng vậy! Bệ hạ trở thành đệ nhất đế thiên hạ, đè trên Thiên Mệnh Đại Đế, Yêu Hoàng, vô song cõi đời.

Đệ nhất đế thiên hạ!

------oOo------

Chương 1119: Lập cửu đế thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc trước Đát Kỷ còn lo Tần Quân gặp nguy hiểm, nàng có ảo tưởng hắn sẽ thành một trong cửu đế nhưng chưa từng tưởng tượng hắn làm được. Đát Kỷ biết điều kiện trở thành đệ nhất đế thiên hạ đó là phải dùng thực lực tuyệt đối áp chế quần hùng thiên hạ.

Tỳ Bà nuốt nước miếng cố nén kích động nói:

- Đúng vậy, nghe nói bệ hạ cũng tham gia chiến đấu, một đấm đánh Yêu Hoàng đã đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế từ trên trời rớt xuống.

Hội trăm hùng truyền rất nhiều tin đến, nàng không tiêu hóa hết.

- Không chỉ thế, bệ hạ còn thu phục nhiều cường giả.

Nghe Tỳ Bà nói, Đát Kỷ hít sâu cố gắng bình ổn tâm tình.

Đát Kỷ biết Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ có ý nghĩa gì.

Cùng lúc đó.

Trong một phủ đệ khác cũng nhận được tin tức, nàng khuôn mặt bình tĩnh không kiềm được hút ngụm khí lạnh.

Bạch Trạch cẩn thận hỏi lại:

- Xác định mấy tin tức này đều là thật?

Thị nữ báo tin gật đầu nói:

- Là thật sự, tin tức đã truyền khắp nơi. Nghe nói chiến đấu lan đến mấy chục vực, rất khó tưởng tượng hai bên đánh nhau mạnh cỡ nào.

Người Bạch Trạch run nhẹ thì thào:

- Làm sao có thể . . . Đấy chính là Đông Hoàng Thái Nhất . . .

Kiếp trước Bạch Trạch làm thuộc hạ của Đông Hoàng Thái Nhất nên sâu sắc biết sự khủng bố của gã.

Sao Tần Quân có thể đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất được?

Thật ra Đông Hoàng Thái Nhất không thua, nhưng tin càng đồn càng thái quá, cuối cùng thành gã thua thảm dưới tay Tần Thánh Đế.

Bạch Trạch hoang mang:

- Bồ Đề Tổ Sư là thần thánh phương nào? Khổng Tuyên lợi hại vậy sao? Tại sao Thái Ất Chân Nhân cũng xuất hiện?

Quá nhiều vấn đề Bạch Trạch không nghĩ ra.

Đặc biệt Tần Quân có thể tự mình đánh nhau với Đông Hoàng Thái Nhất, còn một đấm hạ gục gã?

Nghĩ sao cũng cảm thấy không hiện thực.

Bạch Trạch suy nghĩ lung tung, trái tim rối bời:

- Không lẽ đồn bậy?

Bạch Trạch biết nếu Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ có ý nghĩa gì, nghĩa là Thiên Đình Đại Tần sắp độc bá thiên địa.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngăn Tần Quân được, với dã tâm của hắn chắc chắn sẽ nuốt hết thiên hạ.

Nhưng Bạch Trạch cứ cảm thấy không chân thật.

Trời trong xanh, trên Tuyệt Thiên Nguyên hoang vu.

Cách đại chiến Nhập Thánh đã qua hai ngày, ứng cử viên cửu đế rốt cuộc xác lập.

Từ một đến chín gồm có Tần Quân, Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế, Nhiên Đăng, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế, Từ Trọng Sinh, Đinh Võ Tướng.

Qua hai ngày đấu tranh ứng cử viên cửu đế đều chống chọi đến cuối, không có hùng chủ dám khiêu chiến nữa.

Tần Quân chậm rãi đứng trên đá to nhìn xuống tất cả sinh linh, mở miệng nói:

- Tiếp theo là tranh giành vị trí đế.

Các ứng cử viên cửu đế khuôn mặt bình tĩnh, đám hùng chủ khác tuy tiếc nuối nhưng không phàn nàn cái gì. Trải qua nhiều ngày chiến đấu, ứng cử viên cửu đế không thay đổi người.

Cửu đế thiên hạ đã lập.

Tiếp theo là thứ hạng đế vị.

Tần Quân đặt ra quy tắc tại chỗ:

- Các ngươi có thể tùy tiện khiêu chiến, thắng thì trao đổi vị trí đế với đối phương.

Tám đế không có ý kiến, đây là cách trực tiếp tốt nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất ở yên tại chỗ chữa thương, gã chỉ có thể khiêu chiến Tần Quân, nhưng gã đã làm rồi nên không tâm tình đánh tiếp.

Thiên Mệnh Đại Đế nhắm mắt dưỡng thần, gã không thể thắng Đông Hoàng Thái Nhất hay Tần Quân.

Nhìn bộ dáng của hai người đó, sáu đế mắt hấp háy cuối cùng không ai tìm đường chết nhảy ra khiêu chiến ba đế đầu.

Kiếm Chủ chợt đứng dậy đi vào sân, không mang theo Hoa Nhất Kiếm.

Kiếm Chủ một mình trực diện Nhiên Đăng, trầm giọng nói:

- Nhiên Đăng, giữa hai chúng ta phải có trận chiến.

Lần trước trong Yêu Khư hai người chưa phân ra thắng thua, tính cách Kiếm Chủ háo cường tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Hơn nữa Nhiên Đăng là đế thứ bốn, vị trí đế cao nhất Kiếm Chủ có thể tranh cướp.

Nhiên Đăng hừ lạnh:

- Hừ! Chiến thì chiến!

Nói rồi Nhiên Đăng lấy Càn Khôn Thước ra đến gần Kiếm Chủ, Sở Câu Hoài theo sau.

Dương Tiễn trợn to mắt kêu lên:

- Ủa? Là hắn!

Lúc trước Sở Câu Hoài luôn trốn tránh không cùng Nhiên Đăng đánh nhau, cộng với bây giờ gã đã bị khờ, hình tượng khác hẳn nên lúc trước Dương Tiễn không chú ý.

Diệt Thế Yêu Đế cũng biến sắc mặt, mắt rực cháy lửa giận.

Lâu Nam và đám đệ tử Thiên Tuyển Phủ rung động. Vị đặc sứ của Cổ Tiên giới vì sao rơi vào kết cục này?

Quần áo Sở Câu Hoài rách rưới, người bẩn thỉu, so với phong thái ngày xưa thì hai người khác nhau. Rất khó tưởng tượng trong khoảng thời gian này Sở Câu Hoài đã gặp hành hạ thế nào.

Nhiên Đăng cười khẩy nói:

- Chịu chết đi!

Nhiên Đăng cầm Càn Khôn Thước xông hướng Kiếm Chủ, Sở Câu Hoài theo sau. Sở Câu Hoài có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, dù đã khờ nhưng bản năng chiến đấu vẫn còn.

Hai bên cách nhau mấy ngàn thước chớp mắt sắp va chạm.

Kiếm Chủ giơ tay phải, bảy thanh kiếm sau lưng gã nhanh chóng ra khỏi vỏ, trong phút chốc vô số bóng kiếm xuất hiện trên đỉnh đầu gã như mưa rơi hướng Nhiên Đăng, Sở Câu Hoài.

Vẻ mặt Nhiên Đăng khinh thường vung Càn Khôn Thước đánh tan hết

bóng kiếm. Nhiên Đăng giẫm chân phải bay lên.

Sở Câu Hoài dán sát mặt đất đánh một đấm vào Kiếm Chủ, thẳng hướng cổ họng.

Con ngươi Kiếm Chủ co rút:

- Nhanh quá!

Kiếm Chủ nhảy người lên trời, Nhiên Đăng đánh một thước muốn đánh rớt gã.

Hai thanh bảo kiếm vụt qua hai bên Kiếm Chủ.

Leng keng!

Càn Khôn Thước bị cản lại.

Hai Đại La Thủy Tiên đánh nhau, chỉ mới bắt đầu mà khí thế đã làm đám sinh linh đứng ngoài rìa da đầu tê dại. May mắn hai bên đánh cách mặt đất nếu không sẽ lan đến người vô tội.

Bùm!

Hai chân Sở Câu Hoài gấp khúc, người như mũi tên nhọn bay vọt lên, đất bùn dưới chân nổ nát, đất trong vòng trăm thước trực tiếp sụp đổ, đất rung núi chuyển.

Kiếm Chủ đã bay lên cao ba ngàn thước cảm nhận gió rít từ dưới vọt lên, gã không cúi đầu, tay trái ấn xuống, ba thanh kiếm sau lưng gã xé rách không khí đâm xuống.

Bốn thanh kiếm khác quay quanh Kiếm Chủ, kiếm theo tâm động đánh hướng Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng vung Càn Khôn Thước, cùng với Càn Khôn Thước chuyển động vòi rồng màu xanh nhanh chóng xuất hiện, càng lúc càng to cuốn đi bốn thanh kiếm của Kiếm Chủ. Gió lớn tàn phá bầu trời, mặt đất cũng bị xới tung cát bụi.

Tần Quân nheo mắt:

- Xem ra Nhiên Đăng kỹ cao một bậc.

Bồ Đề Tổ Sư ngạc nhiên nhìn Tần Quân, ban đầu lão tưởng hắn miễn cưỡng nâng cao tu vi, không ngờ hắn có ánh mắt như thế.

Bồ Đề Tổ Sư không biết rằng Tần Quân thức tỉnh kiếp trước, tuy rằng tu vi không đủ nhưng tầm mắt không thấp hơn Bồ Đề Tổ Sư bao nhiêu, liếc sơ liền nhìn ra ai sẽ thắng.

------oOo------

Chương 1120: Hệ thống thăng cấp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảm giác này rất huyền, tu vi càng mạnh cảm giác càng chính xác. Dù Kiếm Chủ và Nhiên Đăng mới đánh nhau Tần Quân đã đoán được kết quả.

Chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, Nhiên Đăng và Sở Câu Hoài hợp sức đánh Kiếm Chủ bị rơi vào thế yếu, may gã có kiếm trận siêu quần, không bị nghiền áp.

Các hùng chủ đã mất tư cách tranh cướp cửu đế nhưng vẫn nghiêm túc quan sát cuộc chiến, có lẽ sẽ ngộ ra cái gì từ trong đó.

Thời gian dần trôi.

Qua khoảng nửa canh giờ thì Kiếm Chủ không chịu nổi bị Nhiên Đăng một thóc đập trúng lưng, hộc máu rớt xuống.

Kiếm Chủ bị Hình Thiên đánh bị thương trước khi hội trăm hùng, tuy không nguy hiểm mạng sống nhưng vẫn ảnh hưởng sức chiến đấu. Huống chi Kiếm Chủ đấu với hai Đại La Thủy Tiên, cảnh giới của Nhiên Đăng cao hơn gã một tiểu cảnh giới.

Tần Quân mở miệng đưa pháp lực vào truyền tới chỗ Nhiên Đăng:

- Điểm đến liền ngừng, đừng tổn thương mạng sống.

Giờ Nhiên Đăng phục Tần Quân sát đất, vội kêu Sở Câu Hoài thu tay về.

Kiếm Chủ thua, các sinh linh sôi nổi bàn tán. Vị trí đế thứ bốn của Nhiên Đăng đã vững chắc, vì thực lực của Kiếm Chủ vốn là ba hàng đầu thiên hạ.

Ngoài rìa đất trống vạn thước ầm ĩ.

- Ta cảm giác vị trí đế vậy là đúng rồi.

- Đồng ý, trừ Tần Thánh Đế và Yêu Hoàng ra bảy đế khác chưng chơi thôi, cách biệt quá lớn.

- Đúng rồi, Thiên Mệnh Đại Đế lúc trước vô địch thiên hạ nhưng giờ xem ra không được gì.

- Chậc, nhớ lại hai ngày trước Yêu Hoàng chiến với Thiên Mệnh Đại Đế đánh phá nhận biết của chúng ta.

- Yêu Hoàng rất mạnh, thuộc hạ của Tần Thánh Đế phỏng chừng chỉ có Khổng Tuyên bí ẩn đánh lại. Thiên Mệnh Đại Đế thua là ở chỗ cô đơn một mình.

Năm đế lặng im, không ai đứng ra khiêu chiến.

Bởi vì bọn họ không có nắm chắc. Cửu U Âm Đế bị thương nặng còn khiêu chiến nữa chắc chắn thua. Người đứng sau khống chế Từ Trọng Sinh là Hạn Bạt, nàng chỉ muốn cướp một vị trí đế chứ không ham cạnh tranh. Đinh Võ Tướng càng miễn bàn, bị hùng chủ luân phiên khiêu chiến đã mệt rồi, sao gã còn đi chủ động khiêu chiến với ai?

Không khí trở nên quái dị.

Tần Quân nhướng mày, hội trăm hùng nên kết thúc tại đây?

Tần Quân nhìn bảy đế khác, hỏi:

- Còn ai muốn khiêu chiến không? Nếu không có thì trẫm tuyên bố thứ tự cửu đế thiên hạ!

Kiếm Chủ từ phía xa bay về, người đẫm máu, nghiến răng nghiến lợi. Tuy không cam lòng nhưng Kiếm Chủ không lỗ mãng liều chết đấu với Nhiên Đăng.

Bảy đế không trả lời, Đông Hoàng Thái Nhất lo chữa thương, Thiên Mệnh Đại Đế vẫn nhắm mắt dưỡng thần.

Tần Quân bẻ cổ tuyên bố:

- Nếu vậy trẫm tuyên bố cửu đế thiên hạ đã lập, hội trăm hùng đến đây kết thúc!

Khi Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ đã sớm muốn chấm dứt tất cả.

Tần Quân cao giọng quát:

- Đệ nhất đế thiên hạ là trẫm, Tần Thánh Đế!

- Đệ nhị đế thiên hạ là Yêu Hoàng, Đông Hoàng Thái Nhất!

- Đệ tam đế thiên hạ là Thiên Mệnh Đại Đế!

- Đệ tứ đế thiên hạ là Nhiên Đăng!

- Đệ ngũ đế thiên hạ là Kiếm Chủ!

- Đệ lục đế thiên hạ là Viêm Hoàng!

- Đệ thất đế thiên hạ là Cửu U Âm Đế!

- Đệ bát đế thiên hạ là Từ Trọng Sinh!

- Đệ cửu đế thiên hạ là Đinh Võ Tướng!

Chính thức tuyên bố vị trí cửu đế thiên hạ, tất cả sinh linh sôi sục máu nóng nghe.

Khi hội trăm hùng mới bắt đầu bọn họ nghe Thiên Mệnh Đại Đế nói cửu đế thiên hạ thành lập để phá trời. Phá mở phong ấn của Huyền Đương đại

thế giới tức là phá toái hư không đã chẳng còn là truyền thuyết.

Đặc biệt chứng kiến sức mạnh của Tần Quân, Yêu Hoàng khiến họ càng mong chờ tương lai của Huyền Đương đại thế giới.

Tám đế biểu tình khác nhau. Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm. Thiên Mệnh Đại Đế bình tĩnh như thể gã vẫn là số một thiên hạ. Sáu đế khác mỗi người mỗi vẻ. Người vui sướng chỉ có Nhiên Đăng, Đinh Võ Tướng.

Tần Quân nhìn quét tất cả sinh linh, cười nói:

- Cửu đế đã lập, tiếp theo cửu đế sẽ bàn bạc việc lớn thiên hạ. Nhưng vì chiến đấu nhiều ngày, nửa năm sau mời bát đế đến Thiên Đình Đại Tần làm khách cùng bàn việc lớn phá trời.

Tám đế Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế biến sắc mặt.

Cửu đế thiên hạ mới lập Tần Quân đã muốn lập uy?

Đông Hoàng Thái Nhất bất mãn nói:

- Hừ! Có chuyện gì không thể nói ngay bây giờ?

Trở thành đệ nhị đế thiên hạ bị Đông Hoàng Thái Nhất xem như sỉ nhục, gã ước gì phá trời ngay bây giờ, sao chịu chờ thêm nửa năm, còn phải đi Thiên Đình Đại Tần?

Gã là Đông Hoàng, không thể nhịn!

Thiên Mệnh Đại Đế nheo mắt nói:

- Thánh Đế hơi quá đáng rồi.

Ngữ điệu bình tĩnh nhưng khiến người cảm giác Thiên Mệnh Đại Đế bất mãn.

Nhiên Đăng hừ mũi:

- Thánh Đế là đệ nhất đế thiên hạ, theo lý chúng ta nên đi bái phỏng.

Các đế khác câm nín nhìn Nhiên Đăng.

Sao lão phản chiến mau vậy? Quá vô sỉ!

Bọn họ không biết Nhiên Đăng đã ngầm đầu bái Tần Quân, giờ cố ý tạo thế cho hắn.

Từ Trọng Sinh mở miệng nói, giọng khào khào khiến người nổi da gà:

- Ta đồng ý quyết định của Thánh Đế.

Lại một vị đế đứng về phía Tần Quân, không khí càng nặng nề.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận nói:

- Con rối như ngươi đồng ý có ích gì?

Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm nhìn ra Từ Trọng Sinh chỉ là cương thi, bị Hạn Bạt đứng sau lưng khống chế.

Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Thiên Mệnh Đại Đế, Viêm Hoàng, Đinh Võ Tướng ngạc nhiên nhìn Từ Trọng Sinh, ánh mắt tự nhiên nhìn hướng Hạn Bạt, biểu tình kỳ lạ.

Tần Quân cười nói:

- Nửa năm sau hy vọng các vị đều dến Thiên Đình Đại Tần, lời đã nói hết, tự giải quyết cho tốt.

Tần Quân không sợ đắc tội ai.

Theo như Lâu Nam nói Cổ Tiên giới cách Huyền Đương đại thế giới xa xôi, nếu Cổ Tiên giới phát hiện Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả chưa trở về ít nhất cũng phải sau một năm.

Dù sao thực lực của Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả siêu mạnh không thể nào mới đi ra ngoài một năm đã kinh động Thương Hoa Tiên Tôn. Với thần tiên thì ra ngoài mấy chục năm, mấy trăm năm đều là chuyện thường.

Huống chi Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã chết hết, Sở Câu Hoài không chạy trốn, tạm thời không bị lộ tin tức.

Tần Quân nói với đám thuộc hạ:

- Đi đi, khải hoàn về triều.

Trở thành đệ nhất đế thiên hạ không cần hiệp nghị văn bản gì, danh tiếng đã truyền ra. Nếu nửa năm sau tám đế không đi bái phỏng thì đừng trách hắn không khách sáo.

Hiện giờ Tần Quân có Thiên Đình Đại Tần, Thi Hoàng Điện, Nhan Vương Điện, Tiệt Giáo cung. Cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh gồm Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Cùng Kỳ, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Bạch Trạch, Nhiên Đăng, Như Lai, Thái Thượng Lão Quân, còn có một cường giả Nhập Thánh cảnh Bồ Đề Tổ Sư.

------oOo------

Chương 1121: Hệ thống thăng cấp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại La Chí Tiên, Đại La Kim Tiên thì hàng tá.

Có nhiều cường giả như vậy nhìn khắp thiên hạ Tần Quân sợ gì ai?

Đám Thần Ma theo Tần Quân rời đi.

Cơ Như Ý vội vàng mang đệ tử Cơ gia theo sát. Từ Trọng Sinh nhảy người lên. Nhiên Đăng không ở lại, mang theo Sở Câu Hoài từ hướng khác bay đi.

Cửu đế thiên hạ đã có ba đế rời đi, sáu đế khác sắc mặt đủ loại. Các sinh linh giải tán.

- Thiên hạ sắp biến động lớn, xem biểu hiện vừa rồi của Tần Thánh Đế thì dã tâm không đơn giản là cửu đế thiên hạ.

- Đại kiếp nạn sắp đến rồi, các ngươi đừng quên thân phận của Tần Thánh Đế. Chiến Thần Thánh Đình. Thánh Đình từng thống nhất toàn thiên hạ.

- Lúc trước họ nhắc đến Cổ Tiên giới, có tiên giới thật sao?

- Chậc, giữa cửu đế thiên hạ đầy mùi thuốc súng, vì thiên hạ thái bình cái gì, rõ ràng là tranh bá.

- Cửu đế thiên hạ thành lập, thời đại mới đến.

Sáu đế chưa đi, nghe các sinh linh bàn tán ai nấy xanh mặt. Bọn họ cảm giác dã tâm của Tần Quân, nhìn như cửu đế thiên hạ ngang hàng nhưng thật ra chỉ là bàn cờ. Tần Quân không muốn ngang hàng với họ, hắn muốn độc bá thiên hạ.

Nhìn hướng nhóm Tần Quân rời đi, Đông Hoàng Thái Nhất khó chịu hừ lạnh lắc người biến mất tại chỗ.

Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Viêm Hoàng, Đinh Võ Tướng rời đi. Hội trăm hùng kết thúc nhưng nó mang đến ảnh hưởng mới vừa bắt đầu.

Cửu đế lập, thiên hạ biến.

***

Tần Quân ngồi trên cân đẩu vân chợt nghe tiếng hệ thống gợi ý:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Cửu đế trên cõi đời. Đạt được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tần Quân nheo mắt.

Lại được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hắn tạm thời không định dùng, chờ quay về rồi từ từ suy nghĩ.

Ngoài ra hắn có bốn lần cơ hội phó bản Thần Ma, Tần Quân cảm thấy nên dùng. Có bảy lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, đủ cho hắn hoang phí rộng rãi.

Lại một tiếng hệ thống gợi ý đánh gãy suy nghĩ của Tần Quân:

[Đinh! Hệ thống thành công thăng cấp. Mấy mục công năng sẽ ưu hóa lại và khai phá công năng mới!]

Tần Quân hớn hở, rốt cuộc hệ thống thành công thăng cấp.

[Một, từ nay cơ hội truyền thừa kỹ năng khi rút trúng kỹ năng có thể chọn cách thể hồ quán đính truyền cho người khác.]

[Hai, công năng Thần Ma đỉnh cao được lựa chọn dung hợp. Năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao có thể dung hợp thành tử trung đỉnh cao, lợi dụng tử trung đỉnh cao Thần Ma phục hồi đỉnh cao sẽ giữ mức độ trung thành cực hạn, dù thực lực mạnh cỡ nào.]

[Ba, mở ra công năng nghe đạo. Thông qua nhiệm vụ nhận được cơ hội nghe đạo, tùy cơ đưa túc chủ đến đạo tràng của đại năng thần thoại nghe bọn họ giảng đạo.]

[Bốn, công năng sưu tầm hiền năng thăng cấp. Sau này túc chủ chẳng những có thể sưu tầm nhân tài trợ giúp cho việc triều chính, còn có thể sưu tầm cường giả của riêng lĩnh vực.]

Bốn tiếng hệ thống gợi ý vang lên liên tiếp làm Tần Quân xoe tròn mắt.

Tình hình này là lên trời luôn rồi!

Công năng tử trung đỉnh cao, giờ Tần Quân có thể yên tâm cho tổ của Kỳ Lân La Sĩ Tín phục hồi đỉnh cao. Cho Nhiên Đăng, Như Lai phục hồi đỉnh cao, quá bá đạo.

Còn có công năng nghe đạo, tu vi đến trình độ cao sâu đôi khi ngộ một phát là đột phá. Lúc trước Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo trong Tử Tiêu cung khiến bao nhiêu đại năng hồng hoang tăng cao tu vi?

Thấy Tần Quân cười khờ, Hắc Điệp Tiên Tử không kiềm được hỏi:

- Ngươi đang nghĩ cái gì?

Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn

Thù Bồ Tát, Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Thạch Cảm Đương, Kim Quang Thánh Mẫu, Quỷ Cốc Tử, Diệt Thế Yêu Đế, Bằng Ma Vương ngồi trên cân đẩu vân. Khi đến chỉ có sáu người, hiện tại đã có mười bốn người.

Bồ Đề Tổ Sư thầm cảm thán thủ đoạn của Tần Quân lớn, mưu tính sâu xa.

Tọa kỵ Toan Nghê của Văn Thù Bồ Tát đang chơi với Cùng Kỳ ở phía xa, tốc độ của chúng nó rất nhanh, có thể đuổi theo cân đẩu vân.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm đang suy nghĩ tiếp theo Thiên Đình Đại Tần nên bay cao.

Tần Quân cứ nghĩ tu vi tăng cao, hệ thống trợ giúp cho hắn sẽ nhỏ lại, không ngờ nó luôn đem đến niềm vui bất ngờ.

Sau này truyền thừa kỹ năng có thể giúp đỡ thuộc hạ của hắn biến mạnh, có tử trung đỉnh cao thì không cần băn khoăn quá nhiều nữa, công năng nghe đạo giúp tu vi của hắn tiến bộ. Công năng sưu tầm hiền năng sau khi thăng cấp giúp tăng mạnh thế lực của hắn.

Đương nhiên mọi thứ chủ yếu là có nhiệm vụ, hoàn thành càng nhiều nhiệm vụ càng được thưởng nhiều.

Xúc phát nhiệm vụ rất đơn giản, chỉ cần có đấu tranh thì Tần Quân lo gì không có nhiệm vụ?

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Hệ thống, tử trung này ý chỉ Thần Ma đầu bái vào trẫm?

- Đúng vậy, chỉ có sinh ra mức độ trung thành mới tính.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân hơi tiếc nuối, hắn còn tưởng triệu hoán ra ai cũng có thể cưỡng ép tử trung đỉnh cao, vậy thì triệu hoán đến Hồng Quân, Bàn Cổ là hắn vô địch.

Sau này tốt nhất đừng mơ mộng viễn vông nữa.

Hệ thống nói:

- Hệ thống sẽ thăng cấp theo túc chủ biến mạnh, chờ khi túc chủ đến độ cao nhất định cũng có thể cưỡng ép khiến Hồng Quân biến thành tử trung đỉnh cao. Mọi thứ cần túc chủ cố gắng.

Tần Quân rất mừng, thuộc hạ của hắn có Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, La Sĩ Tín, dù là ai phục hồi tử trung đỉnh cao đều sẽ mạnh vô địch.

Tần Quân chợt nhớ ra điều gì, cười quái dị hỏi:

- Khổng Tuyên có một điểm mức độ trung thành, trẫm có thể cưỡng ép cho hắn phục hồi tử trung đỉnh cao không?

- Có thể, miễn Khổng Tuyên không chống cự trước mặt túc chủ.

Khóe môi Tần Quân co giật, sợ là hắn mới nhúc nhích Khổng Tuyên đã lấy thế sấm sét oanh sát hắn.

Huống chi bây giờ Tần Quân không tìm thấy Khổng Tuyên.

Bảy lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao có thể lấy ra năm lần đổi thành cơ hội tử trung đỉnh cao.

Nên cho ai sử dụng?

Bồ Đề Tổ Sư hay Thái Thượng Lão Quân?

Tần Quân rơi vào suy nghĩ sâu xa.

Tôn Ngộ Không khống chế cân đẩu vân lướt nhanh về phía chân trời.

Cùng lúc đó, đám sinh linh vây xem hội trăm hùng dùng các loại thủ đoạn loan tin ra.

Cửu đế lập, thiên hạ kinh.

Tin tức truyền khắp thiên hạ trong vòng bốn ngày ngắn ngủi. Thiên Mệnh Đại Đế bị Yêu Hoàng kéo xuống thần đàn, Yêu Hoàng bị Tần Thánh Đế buộc cúi đầu. Các tin tức bom tấn khiến người nghe kinh kêu khó tin.

------oOo------

Chương 1122: Truyền miệng ức vạn người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy trăm vực Huyền Đương đại thế giới thảo luận nhiệt liệt về hội trăm hùng:

- Yêu Hoàng lợi hại dữ vậy? Nhẹ nhàng đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế?

- Không ngờ Bồ Đề Tổ Sư của Thiên Đình Đại Tần mạnh vậy. Khổng Tuyên có lai lịch gì? Đệ nhất cường giả thiên hạ mới?

- Tần Thánh Đế trở thành đệ nhất đế thiên hạ, hắn mới bao nhiêu tuổi?

- Thánh Đình sắp phục hồi sao?

- Oách quá, Tần Thánh Đế không uổng là thiên kiêu lớp chúng ta!

- Tần Thánh Đế một đường đi tới xử lý bao nhiêu cường giả nổi tiếng lâu năm rồi? Thật là truyền kỳ.

Ban đầu không ai tin, nhưng càng nhiều người nói, đệ nhất đế thiên hạ dần gắn vào đầu Tần Quân, khắc sâu trong lòng tất cả.

Tần Thánh Đế mạnh mẽ như thế khiến sinh linh trẻ tuổi của các tộc điên cuồng sùng bái.

Nhìn lại vạn cổ có ai ở lứa tuổi như Tần Quân đã trở thành đệ nhất đế thiên hạ?

Dù có Bạch Đế các đời của Thánh Đình cũng không tìm ra tồn tại nào sánh bằng Tần Quân.

Tin tức càng truyền càng mơ hồ, có người nói Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh, có người bảo hắn là Trường Sâm Thương chuyển thế, đạo nói hắn là Nhân Tổ Huyền Hoang.

Tóm lại uy vọng của Tần Quân nhanh chóng tạo dựng, theo sau là điểm danh khí điên cuồng tăng vọt.

Thiên hạ đã định trước sẽ không cách nào bình tĩnh trong một thời gian dài.

Tuy cửu đế đã lập cũng có nghĩa là cách cục mới sắp xuất hiện, cần ức vạn xương trải đường.

***

Thời gian trôi mau, lại qua mười ngày, nhóm Tần Quân về Thiên Đình Đại Tần.

Họ không ngừng lại dọc đường nên chỉ nửa tháng ngắn ngủi đã từ Tuyệt Thiên Nguyên về Nam Vực Thiên Thế Giới.

Hắc Điệp Tiên Tử cười nói với Tần Quân:

- Từ biệt ở đây, ta chờ ngươi đến thu phục Thần Điện.

Hắc Điệp Tiên Tử nói cho Tần Quân biết nàng bây giờ là điện chủ Thần Điện, có thể tùy thời đưa Thần Điện, khiến hắn rất cảm động.

Tần Quân dặn dò:

- Mọi việc cẩn thận, nếu có gì cần giúp đỡ cứ tùy thời tìm trẫm.

Kiếp trước đã qua đi, hai người không còn thân phận sư đồ nhưng tình nghĩa không mất ngược lại sâu sắc hơn.

Hắc Điệp Tiên Tử nhoẻn miệng cười, lắc người biến mất. Thần thức của Tần Quân cảm giác hơi thở nàng như bốc hơi khỏi trần gian.

Tần Quân tò mò lẩm bẩm:

- Thần thông của nha đầu này học từ đâu?

Tần Quân không có thần thông dịch chuyển không gian chớp mắt vạn dặm như vậy.

Đám người Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên đã nhìn quen.

Đoàn người nhanh chóng vào Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân vào tiểu thế giới liền lớn tiếng cười nói:

- Trẫm trở lại rồi!

Thanh âm vang vọng nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới, vô số đảo bay nổ tung.

Trong Nam Vực Thiên Thế Giới có ai chưa từng nghe giọng Tần Quân? Dù chưa có thì cũng là sinh linh mới tham gia gần đây.

Các sinh linh bay ra từ từng đảo bay, đều muốn thấy tận mắt phong thái của Tần Quân:

- Thánh Đế bệ hạ trở lại!

- Đệ nhất đế thiên hạ trở về!

- Trời ạ, bệ hạ về mau vậy? Tiếp theo bệ hạ sẽ làm gì?

- Với dã tâm của bệ hạ chắc chắn là quyền khuynh thiên hạ!

- Đã có mười vực hàng Thiên Đình Đại Tần rồi, Thiên Đình Đại Tần muốn xứng với danh hào của đệ nhất đế thiên hạ thì phải tiếp tục công lược vực khác.

Cân đẩu vân bay quá mau, không có sinh linh nào thấy bóng dáng nhóm Tần Quân.

Chốc lát sau đoàn người đến Thánh thành khiến toàn thành oanh động, tiếng hoan hô rung trời.

Trên Thánh Đế phong, đám nữ nhân Đát Kỷ đến trước Quân Chính điện chờ đợi. Bụng của Chúc Nghiên Khanh đã hơi nhô ra, tin thánh phi mang thai khó giấu được lâu.

Tiểu Ly kích động nói:

- Tần Quân ca ca đã về rồi!

Tiểu Ly vẫn ngây thơ đáng yêu như xưa, bây giờ nàng đã hoàn toàn thức tỉnh huyết mạch long tổ, tu vi một hơi đột phá Thiên Tiên cảnh. Khi đó làm kinh động long tộc Nam Tận Hải khiến Hắc Long Vương luôn miệng la khó tin.

Tiểu Ly mặc váy dài khảm vỏ sò trắng, mái tóc đen nhánh bới trên ngọc quan khảm nhiều trân châu. Tiểu Ly đứng bên cạnh Đát Kỷ mà sắc đẹp, khí chất không thua chút nào.

Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng kích động đứng bên cạnh. Khi Tần Quân chưa trở về các nàng đã nghe ngàn vạn người nói về đệ nhất đế thiên hạ, người thường khó hiểu được cảm giác tự hào của các nàng.

Tần Quân từ cân đẩu vân nhảy lên, hắn đã đến Thái Ất Kim Tiên cảnh nên tốc độ siêu mau, vụt qua bầu trời mấy vạn thước như mũi tên nhọn nhanh chóng rơi xuống trước mặt nhóm nữ nhân Đát Kỷ.

Tần Quân nâng tay cười nói:

- Trẫm đã trở về.

Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Tiểu Ly, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết chạy tới trước mặt Tần Quân.

- Bệ hạ!

- Người rốt cuộc trở lại!

- Tần Quân ca ca, Tiểu Ly rất nhớ ca.

- Bệ hạ có khỏe không?

Hằng Nga, Bạch Trạch, Tỳ Bà đứng một bên nhìn, ba nữ nhân biểu tình tràn đầy kích động.

Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha mang

theo quan văn võ tướng từ các hướng chạy lại. Mỗi người vẻ mặt tôn sùng, hưng phấn. Họ luôn mong chờ Tần Quân có thể trở thành cửu đế thiên hạ, nhưng không ngờ hắn đem đến niềm vui lớn như vậy cho họ.

Hắn không chỉ là cửu đế thiên hạ, còn là đệ nhất đế thiên hạ!

Tần Quân bị Tiểu Ly ôm, vừa vuốt tóc nàng vừa cười nói với đám nữ nhân:

- Trẫm không sao, rất tốt.

Đát Kỷ cẩn thận đánh giá Tần Quân, mắt tràn đầy kinh ngạc. Hắn lại đột phá? Còn đến Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị trọng.

Đát Kỷ nhớ đến tin tức Tần Thánh Đế chiến với Yêu Hoàng, bỗng thấy đau lòng cho Tần Quân, chắc hội trăm hùng rất mạo hiểm.

Chỉ có trong tuyệt cảnh tu vi mới bay vọt.

Lưu Bá Ôn chắp tay quát to:

- Chúc mừng bệ hạ thành tựu đệ nhất đế thiên hạ!

Các quan văn võ tướng cũng hét to chúc mừng. Bọn họ rất kích động thanh âm tụ lại quanh quẩn thật lâu trên bầu trời Thánh Đế phong.

Bạch Trạch nhìn Tần Quân, ánh mắt tràn đầy phức tạp, nàng từng mong đợi hắn đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất nhưng không ngờ ngày này đến mau như vậy.

Bạch Trạch vừa mong chờ vừa vui mừng thầm nghĩ:

- Sau này ngươi có thể leo lên cao bao nhiêu? Thánh Nhân hay cao hơn nữa?

Nàng không đi theo nhầm người.

Bồ Đề Tổ Sư, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Hình Thiên, Thạch Cảm Đương, Văn Thù Bồ Tát, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Diệt Thế Yêu Đế, Kim Quang Thánh Mẫu, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử đứng

sau lưng Tần Quân, ai nấy khí vũ hiên ngang. Cùng Kỳ, Toan Nghê gầm rống trên không trung khiến Tiểu Chúc Long, Trọng Minh Điểu bay tới.

- Đâu là Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn?

- Ui, sao mười hai tiên Côn Luân cũng đến?

- Quỷ Cốc Tử?

- Bệ hạ đi chuyến này mang về nhiều cường giả quá.

Các Thần Ma phục hồi ký ức luân hồi lao nhao, ánh mắt nhìn Tần Quân càng sùng bái hơn.

------oOo------

Chương 1123: Tần Thiên Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nói nhỏ bên tai Tiểu Ly:

- Ngoan, chờ trẫm xong chuyện sẽ tìm nàng ôn chuyện.

Tiểu Ly nghe vậy chu môi, ngoan ngoãn buông hắn.

Tần Quân đến trước mặt Chúc Nghiên Khanh, nắm tay nàng cười nói:

- Trong thời gian này nàng có chăm sóc thân thể không? Không cho tu luyện lén, nàng có giữ lời?

Chúc Nghiên Khanh gật đầu thỏ thẻ:

- Thiếp thân nào dám làm trái ý bệ hạ.

Mắt Chúc Nghiên Khanh luôn bình tĩnh, nhưng lần này ánh mắt nàng nhìn Tần Quân chất chứa các loại cảm xúc, có tự hào, tôn sùng, kích động, vui mừng.

Khi gặp Tần Quân là Chúc Nghiên Khanh đã tin tương lai của hắn bất phàm, nhưng nàng chưa từng nghĩ sẽ đến mức này.

Mới qua bao lâu mà hắn đã đứng trên đỉnh thiên hạ, trở thành đệ nhất đế thiên hạ? Vậy sau này chẳng phải là mấy trăm vực thiên hạ đều nằm trong sự khống chế của hắn?

Người bình thường không dám suy nghĩ điều đó.

Tần Quân cười hỏi Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, Đát Kỷ:

- Trong thời gian này các nàng có ngoan không?

Dù Tần Quân nhớ ký ức kiếp trước, thêm ký ức mấy vạn năm nhưng hắn vẫn yêu các nàng, nụ cười dịu dàng khiến người khó liên tưởng hắn với đệ nhất đế thiên hạ.

Du Phượng Hoàng nhún vai cười nói:

- Luôn chờ bệ hạ khải hoàn trở về.

Du Phượng Hoàng biểu hiện rất tự nhiên nhưng đáy mắt nóng bỏng.

Nam nhân tuyệt thế vô song trước mắt là bệ hạ của nàng.

Vọng Tuyết nhẹ gật đầu, nàng không nói gì nhưng mắt đầy tôn sùng nhìn Tần Quân, mái tóc bạc bay theo gió, đẹp không thể tả.

Đát Kỷ cười nói:

- Bệ hạ đi giải quyết công việc trước đi, chúng ta ở bên ngoài chờ bệ hạ.

Tần Quân cười lớn, xoay người nhìn mấy trăm quan văn võ tướng, hào khí ngút trời nói:

- Từ hôm nay trẫm không còn là Tần Thánh Đế!

Tần Quân cố ý vận pháp lực khiến thanh âm vang vọng nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới.

Mọi người biến sắc mặt, Lưu Bá Ôn há mồm.

Tần Quân cười nói tiếp:

- Sau này gọi trẫm là Thiên Đế, Tần Thiên Đế!

Tần Thiên Đế!

Xôn xao!

Nam Vực Thiên Thế Giới lại oanh động, thời đại tu hành thịnh hành trời là lớn nhất, mỗi thế giới đều có trời, ba ngàn thế giới có thiên đạo.

Thiên Mệnh Đại Đế tự phụ thiên mệnh hướng về mình, hễ lấy tên là thiên thì hoặc lên cao hoặc xui xẻo đầy mình.

Sinh linh bình thường không dám lấy tên thiên.

Nhưng Tần Quân dám, đủ thấy hùng tâm của hắn lớn cỡ nào.

Trong Thánh thành bộc phát tiếng ồn rung trời:

- Tần Thiên Đế? Thiên Đế!

- Trong cổ tích truyền thuyết đứng đầu chúng thần là Thiên Đế, bệ hạ muốn làm gì?

- Tần Thiên Đế? Uy vũ quá.

- Bệ hạ vạn tuế!

- Bệ hạ đổi tên Thiên Đế thì sau này Thiên Đình Đại Tần chúng ta là thần tiên rồi!

Tu sĩ nhân tộc hay yêu vương yêu tộc biến hình đều kích động gào trút ra cảm xúc.

Quan văn võ tướng xung quanh Tần Quân ngây người.

Lưu Bá Ôn dẫn đầu quỳ xuống, hô to:

- Chúc mừng bệ hạ trở thành Tần Thiên Đế!

Các quan viên văn võ khác lục tục quỳ xuống. Nhóm Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn cũng vậy.

Hình Thiên nửa quỳ. Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn không dám sĩ diện, liên tiếp quỳ xuống.

Chỉ có Bồ Đề Tổ Sư vẫn đứng yên tại chỗ, lão chưa chính thức đầu bái Tần Quân, không cần hành lễ. Huống chi Bồ Đề Tổ Sư đã Nhập Thánh, không cần chú trọng lễ tiết.

- Chúc mừng bệ hạ trở thành Tần Thiên Đế! Vạn cổ vô cương, vĩnh chưởng thiên hạ!

Tần Quân nhìn quan viên văn võ quỳ lạy mình, khóe môi cong lên cất bước đạp hư không lướt qua đầu mọi người đi vào Quân Chính điện.

Giọng Tần Quân nổ vang bên tai mọi người:

- Khai triều!

Sau khi trở thành đệ nhất đế thiên hạ giờ Tần Quân cần thay đổi sách lược rất nhiều, để Thiên Đình Đại Tần lại bay lên.

Tiếp theo Tần Quân dự định nuốt thiên hạ, còn về phá trời thì . . . không gấp.

Chờ Thái Thượng Lão Quân hoặc Bồ Đề Tổ Sư phục hồi tử trung đỉnh cao thì hắn sợ gì nữa?

Thương Hoa Tiên Tôn Cổ Tiên giới cũng phải quỳ trước mặt hắn.

Tần Quân muốn một đường băng băng xưng bá Huyền Đương đại thế giới trước rồi vươn ra ba ngàn đại thế giới, trở thành Thiên Đế thật sự.

Mấy trăm quan văn võ tướng ôm tâm tình kích động đứng lên đi vào Quân Chính điện.

Na Tra kích động chạy đến trước mặt Thái Ất Chân Nhân:

- Sư phụ!

Huynh trưởng Kim Tra chạy tới gần Văn Thù Bồ Tát, kích động kêu sư phụ.

Thái Ất Chân Nhân hiền lành vuốt đầu Na Tra.

Văn Thù Bồ Tát không nhớ ký ức kiếp trước, mờ mịt hỏi Kim Tra:

- Ngươi là ai?

Hao Thiên Khuyển đến gần chúc mừng Dương Tiễn. Đám tướng quân Viên Hồng, Hồng Hài Nhi, La Sĩ Tín vây quanh Tôn Ngộ Không, giục y kể chiến đấu kịch liệt ở hội trăm hùng.

Hội trăm hùng có nhiều chiến đấu, dính líu cường giả đứng đầu toàn thiên hạ, ai cũng thấy hứng thú với nó.

Tin Tần Quân tự xưng Tần Thiên Đế nhanh chóng truyền ra, tin tức này sẽ lại kinh động toàn thiên hạ.

Tần Quân thay Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào ngồi trên ghế rồng, mắt nhìn xuống dưới.

Trong nửa canh giờ quan viên văn võ từ ngũ phẩm trở lên có trong Thánh thành đều chạy đến, cúi đầu khom lưng chờ đợi hắn lên tiếng.

Tần Quân đầy hứng thú hỏi:

- Các ngươi có muốn biết quá trình cụ thể trong hội trăm hùng?

Mọi người cùng ngẩng đầu lên, vẻ mặt mong chờ nhìn Tần Quân.

Một đám hùng chủ mạnh nhất thiên hạ đấu tranh sẽ là quá trình thế nào? Bọn họ rất muốn biết.

Nghe những tin đồn này đủ làm họ cảm thấy máu nóng sôi sục, ước gì

mình có mặt tại chỗ.

Na Tra thúc giục:

- Bệ hạ nói mau lên!

Ít ai dám giục Tần Quân, Na Tra nằm trong số đó vì ỷ vào được hắn thương.

Tần Quân cười kêu Tôn Ngộ Không:

- Ngộ Không, ngươi kể đi.

Tôn Ngộ Không học từ Bồ Đề Tổ Sư, tính cách y nóng nảy nhưng thơ từ ca phú dễ như trở bàn tay, y kể về hội trăm hùng thì hay thuyết thư.

Được giao nhiệm vụ, Tôn Ngộ Không hắng giọng bắt đầu kể:

- Hội trăm hùng tập hợp đàn rồng, đầu tiên là Thiên Mệnh Đại Đế đặt ra quy tắc rồi . . .

Phải nói Tôn Ngộ Không rất hợp vai trò kể chuyện, mở miệng đã hấp dẫn chú ý toàn trường vào người mình.

Tôn Ngộ Không kể mỗi trận chiến khiến đám quan viên văn võ mướt mồ hôi.

Đặc biệt nghe Đông Hoàng Thái Nhất đại chiến U Vương, câu chuyện đẩy lên cao trào, Tôn Ngộ Không kể kích động sục sôi khiến họ chìm đắm vào trong đó.

Qua nửa canh giờ Tôn Ngộ Không mới kể xong, đại điện chìm trong tĩnh lặng, nhưng không lâu sau đám quan văn võ tướng không nhịn được nữa kinh thán.

- Yêu Hoàng mạnh quá, Thiên Mệnh Đại Đế cũng không đánh lại.

- Bồ Đề tiền bối cũng mạnh đáng sợ, một mình đấu với Yêu Hoàng.

- Khổng Tuyên là ai? Nghe Tôn tướng quân kể chắc mạnh hơn xa Yêu

Hoàng.

- Khổng Tuyên giờ được đồn khắp nơi, người đời cho rằng hắn là cường giả đệ nhất thiên hạ.

------oOo------

Chương 1124: Đánh khắp thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trời thương Thiên Đình Đại Tần ta!

Nghe bọn họ bàn tán, chợt sắc mặt Tần Quân thay đổi nhìn quét một vòng không thấy Lý Nguyên Bá đâu.

Tần Quân hỏi Lưu Bá Ôn:

- Bá Ôn, Nguyên Bá đâu sao không đến?

Biểu tình Lưu Bá Ôn quái lạ trả lời:

- Hắn để lại phong thư rồi rời đi.

Lưu Bá Ôn rút một phong thư từ trong tay áo ra đưa cho Tần Quân.

Tần Quân xé thư ra đọc lướt qua, biểu tình càng kỳ lạ, tức giận sau đó là vui mừng.

Tần Quân đốt thư thành tro, cười nhạt thì thầm:

- Hay cho Khổng Tuyên!

Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Bồ Đề Tổ Sư, Dương Tiễn đứng gần hơi rung động. Lý Nguyên Bá rời đi có liên quan đến Khổng Tuyên?

Thì ra Lý Nguyên Bá bị Khổng Tuyên mang đi, Khổng Tuyên nói tu vi của Lý Nguyên Bá quá yếu, mang gã đi rèn luyện.

Lý Nguyên Bá hứa sau khi biến mạnh sẽ trở về, khai cương khoách thất cho Tần Quân, còn lộ ra định khuyên Khổng Tuyên đầu vào hắn.

Tần Quân thầm mong chờ. Khổng Tuyên đỉnh cao dạy dỗ thì Lý Nguyên Bá Kim Sí Đại Bằng sẽ mạnh cỡ nào?

Đại điện tĩnh lặng, mọi người hồi hộp nhìn Tần Quân, tưởng họ ồn ào chọc giận hắn.

Sau khi Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ khiến hình tượng của hắn đã thần hóa trong lòng họ, một cử động tạo áp lực lớn cho họ.

Tần Quân tỉnh táo lại, cười nói:

- Sau khi tan triều công chiếu thiên hạ sau này trẫm xưng Thiên Đế.

Lưu Bá Ôn chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

Hai tay Tần Quân chống đầu gối cười tủm tỉm nói:

- Các ngươi đừng tưởng rằng đoạn thời gian tới có thể khánh công hưởng lạc. Trẫm không muốn an ổn, trẫm muốn công vực chiếm đất, xưng bá toàn thiên hạ!

Quần thần máu nóng sôi sục.

Đổi lại hùng chủ khác có lẽ sẽ hưởng lạc một thời gian, bọn họ thông cảm, nhưng không ngờ Tần Quân vội vã muốn phát động chiến tranh.

Bọn họ hơi hiểu lý do tại sao Tần Quân có thể đứng ở độ cao số một thiên hạ, hắn luôn đấu tranh cho hùng tâm của mình, chưa từng ngừng lại.

Tôn Ngộ Không dẫn đầu tỏ thái độ:

- Bệ hạ ra tay một tiếng kêu ta đánh ai thì ta đánh người đó!

Trong hội trăm hùng Tôn Ngộ Không hầu như xem cuộc chiến nên rất khó chịu, ước gì lập tức tìm người đánh nhau ngay.

Tần Quân gật đầu, tiếp tục cười nói:

- Một tháng sau mới phát binh, trước tiên truyền chiếu. Thiên Đình Đại Tần nhận các vực bái phục, tham gia Thiên Đình Đại Tần sẽ được che chở. Một tháng sau trẫm sẽ phái binh lấy Thiên Đình Đại Tần làm trung tâm đánh các hướng. Nếu ai không phục, đánh tới khi phục thì thôi! Ai dám cản trở thì cho phun máu tám hướng tại chỗ! Tám đế khác dám phá rối cũng không sợ, trực tiếp khai chiến!

Quần thần hưng phấn run rẩy.

Quá bá khí! Trừ ta còn ai? Không thèm nhìn thiên hạ!

Một số quan văn hơi lo, nhưng không ai dám đứng ra khuyên vào lúc này, Lưu Bá Ôn cũng không dám hó hé.

Nhưng nói đi phải nói lại, toàn thiên hạ trừ Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế ra ai dám chống đối với Tần Quân?

Tần Quân đổi đề tài:

- Giờ bắt đầu tính công ban thưởng.

Đám người Bồ Đề Tổ Sư có công lao lớn, so với họ thì quan viên văn võ Thiên Đình Đại Tần cộng lại công lao không bằng họ, vì họ giúp Tần Quân giành cái tên đệ nhất đế thiên hạ.

Đặc biệt là Bồ Đề Tổ Sư, công lao số một trên đời.

- Bồ Đề trợ giúp trẫm đối kháng Yêu Hoàng, công lao vô lượng, chính thức phong làm Tổ Sư, hàng nhất phẩm, có thể tùy ý thu đồ đệ, khai sáng tông môn đạo giáo trong Thiên Đình Đại Tần!

Mọi người biến sắc mặt.

Bồ Đề Tổ Sư đây là một bước lên trời!

Quan trọng nhất là được tùy ý khai tông lập phái, có Tần Quân ủng hộ cộng thêm tu vi bá đạo của Bồ Đề Tổ Sư dễ dàng thành lập thế lực siêu

nhiên.

Tần Quân không lo lắng sao?

Quần thần nóng nảy nhưng không dám nói nhiều.

Bọn họ không biết rằng Tần Quân không hề lo lắng, sau này hắn sẽ triệu hoán ra tồn tại mạnh hơn Bồ Đề Tổ Sư, thậm chí hắn sẽ vượt qua lão, có gì phải sợ?

Tần Quân tiếp tục hạ chiếu:

- Hình Thiên đánh bại nhiều hùng chủ cái thế thay trẫm, phong làm Đại Tần Chiến Thần, hàng nhất phẩm. Có thể tùy ý chọn lựa một đội quân trong ngàn quân. Ngươi cũng có thể tự lập quân, muốn tài nguyên gì cứ tùy ý nói!

Đám võ tướng mắt đỏ rực, nhưng càng nhiều là kính nể.

Thực lực của Hình Thiên không cần bàn cãi, bại Kiếm Chủ, chiến Yêu Hoàng, là tồn tại siêu nhiên tốp năm đương thời.

Tần Quân lần lượt ban thưởng, trừ Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Bồ Tát, Quỷ Cốc Tử ra còn lại đều công. Không phải Tần Quân gai mắt Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Bồ Tát, Quỷ Cốc Tử, mỗi tội ba người không có tác dụng gì trong hội trăm hùng.

Một đám thần tử có công lớn mới tham gia, cộng với Thiên Đình Đại Tần sắp bay lên, quan chức các phẩm cấp sẽ điều chỉnh nhiều. Có người thăng chức, nhưng càng nhiều người sẽ giảm chức. Chuyện này vốn là điều đế hoàng kiêng kỵ, nhưng Tần Quân thì khác, hắn có uy thế ngập trời, lời ra là pháp. Huống chi Tần Quân không trừ bổng lộc của họ ngược lại tăng lên, ai không vui?

------oOo------

Chương 1125: Tử trung đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đứng dậy nói:

- Điều chỉnh quan chức sẽ lục tục ban bố sau một tháng. Sau triều hội hôm nay hy vọng các ngươi đều chuẩn bị, quan văn tìm cách giữ vững xã tắc, lớn mạnh Thiên Đình. Các tướng quân thì lo thao quân luyện binh!

Hoàng uy mênh mông khiến người không dám đối diện.

Tần Quân tạm dừng rồi quát:

- Bãi triều!

Từ khi tự xưng Tần Thiên Đế thì lòng Tần Quân dâng trào cơn sóng, dã tâm bừng bừng, hận không thể lập tức xuất chinh đi chinh chiến thiên hạ.

Nhưng Tần Quân biết không thể gấp gáp, tiếp theo hắn cần lớn mạnh các ái tướng của mình.

Tích lũy thưởng của hệ thống sẽ giúp Thiên Đình Đại Tần càng mạnh hơn, khi chinh chiến thiên hạ nắm chắc càng lớn. Vì Thiên Đình Đại Tần không chỉ phải đối mặt toàn thiên hạ còn có Cổ Tiên giới tùy thời sẽ đánh bất ngờ.

Sau khi bãi triều Tần Quân đi hậu cung tìm đám nữ nhân ôn chuyện.

Rất nhanh Thiên Đình Đại Tần công chiếu thiên hạ Tần Quân đổi thành Tần Thiên Đế, loan tin cho các vực biết.

Tin tức truyền ra, sinh linh nghe tin đều kinh thán.

Dám xưng Thiên Đế, Tần Quân muốn làm gì?

Nghịch thiên sao?

- Tần Thiên Đế? Danh hào bá khí thật.

- Sao ta cảm giác hắn đang tìm đường chết? Đây là điều kỵ nhất.

- Chậc, Tần Thiên Đế? Càng lúc càng cuồng.

- Đứng càng cao té càng nặng, Tần Thiên Đế thì sao? Sẽ có ngày hắn bị vượt qua.

- Sau khi trở thành đệ nhất đế thiên hạ đúng là hắn có tư cách xưng Thiên Đế.

- Chẳng phải nói cửu đế thiên hạ vì thiên hạ thái bình sao? Tại sao mới xưng Thiên Đế đã đòi khai chiến?

Sinh linh các vực thảo luận, có người tôn sùng Tần Quân, có người ghen ghét hắn.

------oOo------

Chương 1126: Đánh khắp thiên hạ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trời thương Thiên Đình Đại Tần ta!

Nghe bọn họ bàn tán, chợt sắc mặt Tần Quân thay đổi nhìn quét một vòng không thấy Lý Nguyên Bá đâu.

Tần Quân hỏi Lưu Bá Ôn:

- Bá Ôn, Nguyên Bá đâu sao không đến?

Biểu tình Lưu Bá Ôn quái lạ trả lời:

- Hắn để lại phong thư rồi rời đi.

Lưu Bá Ôn rút một phong thư từ trong tay áo ra đưa cho Tần Quân.

Tần Quân xé thư ra đọc lướt qua, biểu tình càng kỳ lạ, tức giận sau đó là vui mừng.

Tần Quân đốt thư thành tro, cười nhạt thì thầm:

- Hay cho Khổng Tuyên!

Lưu Bá Ôn, Khương Tử Nha, Bồ Đề Tổ Sư, Dương Tiễn đứng gần hơi rung động. Lý Nguyên Bá rời đi có liên quan đến Khổng Tuyên?

Thì ra Lý Nguyên Bá bị Khổng Tuyên mang đi, Khổng Tuyên nói tu vi của Lý Nguyên Bá quá yếu, mang gã đi rèn luyện.

Lý Nguyên Bá hứa sau khi biến mạnh sẽ trở về, khai cương khoách thất cho Tần Quân, còn lộ ra định khuyên Khổng Tuyên đầu vào hắn.

Tần Quân thầm mong chờ. Khổng Tuyên đỉnh cao dạy dỗ thì Lý Nguyên Bá Kim Sí Đại Bằng sẽ mạnh cỡ nào?

Đại điện tĩnh lặng, mọi người hồi hộp nhìn Tần Quân, tưởng họ ồn ào chọc giận hắn.

Sau khi Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ khiến hình tượng của hắn đã thần hóa trong lòng họ, một cử động tạo áp lực lớn cho họ.

Tần Quân tỉnh táo lại, cười nói:

- Sau khi tan triều công chiếu thiên hạ sau này trẫm xưng Thiên Đế.

Lưu Bá Ôn chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

Hai tay Tần Quân chống đầu gối cười tủm tỉm nói:

- Các ngươi đừng tưởng rằng đoạn thời gian tới có thể khánh công hưởng lạc. Trẫm không muốn an ổn, trẫm muốn công vực chiếm đất, xưng bá toàn thiên hạ!

Quần thần máu nóng sôi sục.

Đổi lại hùng chủ khác có lẽ sẽ hưởng lạc một thời gian, bọn họ thông cảm, nhưng không ngờ Tần Quân vội vã muốn phát động chiến tranh.

Bọn họ hơi hiểu lý do tại sao Tần Quân có thể đứng ở độ cao số một thiên hạ, hắn luôn đấu tranh cho hùng tâm của mình, chưa từng ngừng lại.

Tôn Ngộ Không dẫn đầu tỏ thái độ:

- Bệ hạ ra tay một tiếng kêu ta đánh ai thì ta đánh người đó!

Trong hội trăm hùng Tôn Ngộ Không hầu như xem cuộc chiến nên rất khó chịu, ước gì lập tức tìm người đánh nhau ngay.

Tần Quân gật đầu, tiếp tục cười nói:

- Một tháng sau mới phát binh, trước tiên truyền chiếu. Thiên Đình Đại Tần nhận các vực bái phục, tham gia Thiên Đình Đại Tần sẽ được che chở. Một tháng sau trẫm sẽ phái binh lấy Thiên Đình Đại Tần làm trung tâm đánh các hướng. Nếu ai không phục, đánh tới khi phục thì thôi! Ai dám cản trở thì cho phun máu tám hướng tại chỗ! Tám đế khác dám phá rối cũng không sợ, trực tiếp khai chiến!

Quần thần hưng phấn run rẩy.

Quá bá khí! Trừ ta còn ai? Không thèm nhìn thiên hạ!

Một số quan văn hơi lo, nhưng không ai dám đứng ra khuyên vào lúc này, Lưu Bá Ôn cũng không dám hó hé.

Nhưng nói đi phải nói lại, toàn thiên hạ trừ Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế ra ai dám chống đối với Tần Quân?

Tần Quân đổi đề tài:

- Giờ bắt đầu tính công ban thưởng.

Đám người Bồ Đề Tổ Sư có công lao lớn, so với họ thì quan viên văn võ Thiên Đình Đại Tần cộng lại công lao không bằng họ, vì họ giúp Tần Quân giành cái tên đệ nhất đế thiên hạ.

Đặc biệt là Bồ Đề Tổ Sư, công lao số một trên đời.

- Bồ Đề trợ giúp trẫm đối kháng Yêu Hoàng, công lao vô lượng, chính thức phong làm Tổ Sư, hàng nhất phẩm, có thể tùy ý thu đồ đệ, khai sáng tông môn đạo giáo trong Thiên Đình Đại Tần!

Mọi người biến sắc mặt.

Bồ Đề Tổ Sư đây là một bước lên trời!

Quan trọng nhất là được tùy ý khai tông lập phái, có Tần Quân ủng hộ cộng thêm tu vi bá đạo của Bồ Đề Tổ Sư dễ dàng thành lập thế lực siêu nhiên.

Tần Quân không lo lắng sao?

Quần thần nóng nảy nhưng không dám nói nhiều.

Bọn họ không biết rằng Tần Quân không hề lo lắng, sau này hắn sẽ triệu hoán ra tồn tại mạnh hơn Bồ Đề Tổ Sư, thậm chí hắn sẽ vượt qua lão, có gì phải sợ?

Tần Quân tiếp tục hạ chiếu:

- Hình Thiên đánh bại nhiều hùng chủ cái thế thay trẫm, phong làm Đại Tần Chiến Thần, hàng nhất phẩm. Có thể tùy ý chọn lựa một đội quân trong ngàn quân. Ngươi cũng có thể tự lập quân, muốn tài nguyên gì cứ tùy ý nói!

Đám võ tướng mắt đỏ rực, nhưng càng nhiều là kính nể.

Thực lực của Hình Thiên không cần bàn cãi, bại Kiếm Chủ, chiến Yêu Hoàng, là tồn tại siêu nhiên tốp năm đương thời.

Tần Quân lần lượt ban thưởng, trừ Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Bồ Tát, Quỷ Cốc Tử ra còn lại đều công. Không phải Tần Quân gai mắt Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Bồ Tát, Quỷ Cốc Tử, mỗi tội ba người không có tác dụng gì trong hội trăm hùng.

Một đám thần tử có công lớn mới tham gia, cộng với Thiên Đình Đại Tần sắp bay lên, quan chức các phẩm cấp sẽ điều chỉnh nhiều. Có người thăng chức, nhưng càng nhiều người sẽ giảm chức. Chuyện này vốn là điều đế hoàng kiêng kỵ, nhưng Tần Quân thì khác, hắn có uy thế ngập trời, lời ra là pháp. Huống chi Tần Quân không trừ bổng lộc của họ ngược lại tăng lên, ai không vui?

Tần Quân đứng dậy nói:

- Điều chỉnh quan chức sẽ lục tục ban bố sau một tháng. Sau triều hội hôm nay hy vọng các ngươi đều chuẩn bị, quan văn tìm cách giữ vững xã tắc, lớn mạnh Thiên Đình. Các tướng quân thì lo thao quân luyện binh!

Hoàng uy mênh mông khiến người không dám đối diện.

Tần Quân tạm dừng rồi quát:

- Bãi triều!

Từ khi tự xưng Tần Thiên Đế thì lòng Tần Quân dâng trào cơn sóng, dã tâm bừng bừng, hận không thể lập tức xuất chinh đi chinh chiến thiên hạ.

Nhưng Tần Quân biết không thể gấp gáp, tiếp theo hắn cần lớn mạnh các ái tướng của mình.

Tích lũy thưởng của hệ thống sẽ giúp Thiên Đình Đại Tần càng mạnh hơn, khi chinh chiến thiên hạ nắm chắc càng lớn. Vì Thiên Đình Đại Tần không chỉ phải đối mặt toàn thiên hạ còn có Cổ Tiên giới tùy thời sẽ đánh bất ngờ.

Sau khi bãi triều Tần Quân đi hậu cung tìm đám nữ nhân ôn chuyện.

Rất nhanh Thiên Đình Đại Tần công chiếu thiên hạ Tần Quân đổi thành Tần Thiên Đế, loan tin cho các vực biết.

Tin tức truyền ra, sinh linh nghe tin đều kinh thán.

Dám xưng Thiên Đế, Tần Quân muốn làm gì?

Nghịch thiên sao?

- Tần Thiên Đế? Danh hào bá khí thật.

- Sao ta cảm giác hắn đang tìm đường chết? Đây là điều kỵ nhất.

- Chậc, Tần Thiên Đế? Càng lúc càng cuồng.

- Đứng càng cao té càng nặng, Tần Thiên Đế thì sao? Sẽ có ngày hắn bị vượt qua.

- Sau khi trở thành đệ nhất đế thiên hạ đúng là hắn có tư cách xưng Thiên Đế.

- Chẳng phải nói cửu đế thiên hạ vì thiên hạ thái bình sao? Tại sao mới xưng Thiên Đế đã đòi khai chiến?

Sinh linh các vực thảo luận, có người tôn sùng Tần Quân, có người ghen ghét hắn.

------oOo------

Chương 1127: Tử trung đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có một điểm chung tất cả sinh linh biết rằng đại kiếp nạn đến.

Thiên Đình Đại Tần muốn chinh chiến toàn thiên hạ, sẽ dẫn đến mấy trăm vực chiến loạn. Loạn thế đến, sẽ có bao nhiêu xác ngã khắp nơi?

Hùng chủ các thế lực lớn nghe tin này chửi um sùm, gửi thư đến tám đế hy vọng bọn họ hợp sức đối kháng Tần Thiên Đế.

Trong phút chốc gió mưa sắp đến.

***

Bốn ngày qua mau.

Tần Quân nghỉ ngơi bốn ngày trong hậu cung, hôm nay truyền chiếu kêu Bồ Đề Tổ Sư đến ngự hoa viên.

Tần Quân còn một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, nhưng muốn triệu hoán ra Thần Ma có tiềm lực hơn Bồ Đề Tổ Sư thì hầu như không thể nào. Vì Thần Ma khác tâm cao khí ngạo, mới đi ra sẽ chạy trốn ngay, không

cho Tần Quân kịp sử dụng tử trung đỉnh cao.

Bồ Đề Tổ Sư thì khác, Đông Hoàng Thái Nhất chưa phục hồi đỉnh cao, chắc chắn lão cũng vậy.

Bồ Đề Tổ Sư chắp tay hỏi:

- Không biết bệ hạ kêu ta đến có chuyện gì?

Bốn ngày qua Bồ Đề Tổ Sư cùng các Thần Ma khánh công trong Thánh thành, lão đang định ngày mai về đảo Tam Tinh.

Tần Quân ra hiệu mời Bồ Đề Tổ Sư ngồi, tự rót trà cho lão, hắn cười nói:

- Trẫm muốn cho ngươi mạnh hơn nữa.

Tần Quân không thể trực tiếp sử dụng tử trung đỉnh cao, để tránh chọc giận Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày hỏi:

- Bệ hạ nói vậy là sao?

Tuy Tần Quân làm Bồ Đề Tổ Sư kinh diễm nhưng hắn chỉ là Thái Ất Kim Tiên, sao có thể giúp lão biến mạnh?

Tần Quân giả vờ bí ẩn nhỏ giọng nói:

- Ngươi có nghe qua trẫm có thể cho người phục hồi trạng thái tu vi mạnh nhất trong luân hồi của mình?

Con ngươi Bồ Đề Tổ Sư co rút, lúc đại chiến với Đông Hoàng Thái Nhất thật lòng lão không chấp nhận được. Đừng thấy tính cách của Bồ Đề Tổ Sư bình hòa nhưng bên trong vô cùng cao ngạo.

Lão không phục!

Bồ Đề Tổ Sư không cho rằng mình yếu hơn Đông Hoàng Thái Nhất.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Trẫm chấp nhận không tiếc mọi giá trợ giúp ngươi, ngươi có đồng ý không?

Phải nói nặng lời chút để giành cảm tình, làm như vậy tuy rằng giả tạo nhưng cũng là một loại trí tuệ.

Bồ Đề Tổ Sư hít sâu, chìm trong băn khoăn.

Nếu đồng ý thì lão nhận ân tình của Tần Quân, ân tình lớn lao. Bồ Đề Tổ Sư nắm chắc sẽ phục hồi đỉnh cao, nhưng cần có thời gian, phải mất mấy vạn năm mới được.

Cuối cùng Bồ Đề Tổ Sư không nhịn được, cắn răng nói:

- Đồng ý, sau này sẽ vượt lửa qua sông vì bệ hạ!

Nếu không trải qua hội trăm hùng có lẽ Bồ Đề Tổ Sư sẽ cười rồi thôi, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cuồng vọng kích thích lão, khiến lão không cách nào quên.

Tần Quân thầm quyết định:

- Hệ thống, Hãy phục hồi tử trung đỉnh cao cho Bồ Đề Tổ Sư!

Năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao đổi lấy một lần tử trung đỉnh cao đúng là ói ra máu, nhưng dùng cho Bồ Đề Tổ Sư thì đáng giá.

Tần Quân vốn định dùng cho Thái Thượng Lão Quân, nhưng Thái Thượng Lão Quân là phân thân của Lão Tử, sau này Lão Tử mà xuất hiện, hắn làm như vậy là đắc tội Lão Tử.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Bồ Đề Tổ Sư chuẩn bị phục hồi tử trung đỉnh cao.]

Một lỗ đen hiện ra trên đầu Tần Quân, càng lúc càng lớn. Lỗ đen hút Bồ Đề Tổ Sư làm lão giật mình.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Đừng sợ, đây là thần thông vô thượng của trẫm, đi vào rồi lúc trở ra ngươi sẽ là mạnh nhất.

Tần Quân thản nhiên như đang nói chuyện không quan trọng.

Bồ Đề Tổ Sư nghe vậy thả lỏng cảnh giác bị hút vào lỗ đen, hơi thở biến mất theo.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Thần Ma Nhập Thánh cảnh có thể chống cự lại hệ thống?

Xem ra sau này hắn phải cẩn thận chút.

- Hệ thống, tử trung đỉnh cao mất bao lâu?

- Hai ngày!

Quả nhiên tốn thời gian hơn đỉnh cao bình thường một chút.

Tần Quân không đi ngay mà ngồi chờ tiếp, qua khoảng một nén nhang Tỳ Bà dẫn Kim Quang Thánh Mẫu vào ngự hoa viên.

Tần Quân định sử dụng cơ hội phó bản Thần Ma cho Kim Quang Thánh Mẫu, nếu mang ra chín vị khác trong Thập Thiên Quân thì quá tuyệt.

Tần Quân ra lệnh:

- Hệ thống, sử dụng hết sáu lần truyền thừa kỹ năng, khoan dùng gấp, tạm giữ lại kỹ năng rút trúng.

Tần Quân có rất nhiều phép thuật thần thông, trừ phi là đại thần thông nghịch thiên nếu không hắn chẳng vừa mắt, thôi thì qua tay ban thưởng cho thuộc hạ có công.

[Đinh! Bắt đầu rút thăm kỹ năng ngẫu nhiên.]

[Đinh! Bắt đầu rút thăm ngẫu nhiên kỹ năng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được phóng hỏa thuật!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Thần Hành Vạn Dặm!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được hồn khống đại pháp!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được thủy nguyệt trảm!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được hỏa cầu thuật!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Xích Tiêu kiếm pháp!]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên liên tiếp, Tần Quân bỗng cảm giác rất hăng hái, tâm tình càng sung sướng hơn.

Trong óc Tần Quân đọc giới thiệu các thần thông phép thuật này, sau đó sàn lọc lại.

Cuối cùng Tần Quân chỉ nhìn trúng Thần Hành Vạn Dặm, cũng là thần thông duy nhất trong này.

Thần thông thường mạnh hơn phép thuật, sức lĩnh ngộ càng sâu sắc hơn. Thần thông có thể tiện tay làm ra, đa số phép thuật phải có các bước vận chuyển.

Đương nhiên mọi thứ vẫn tùy vào tu vi của bản thân.

Thần Hành Vạn Dặm có ảo diệu của thần thông không gian, động ý niệm trong thời gian ngắn tung hoành vạn dặm. Đương nhiên không bằng thần thông của Hắc Điệp Tiên Tử, thuấn di vạn dặm dễ như chơi.

Tần Quân nhanh chóng quyết định:

- Truyền thừa Thần Hành Vạn Dặm, những cái khác để lại.

Thần Hành Vạn Dặm có thể tăng tốc độ bay cho hắn, đương nhiên kém xa cân đẩu vân của Tôn Ngộ Không lộn mèo một cái mười vạn tám ngàn dặm.

Chờ Bồ Đề Tổ Sư đi ra Tần Quân sẽ phải thỉnh giáo một phen.

Hệ thống đưa truyền thừa, Tần Quân chỉ mất nửa nén nhang đã lĩnh ngộ Thần Hành Vạn Dặm.

Sau khi Tần Quân thức tỉnh chủ hồn dù là Đại La Kim Tiên cũng không bằng hắn về mặt linh hồn. Tu vi của hắn càng mạnh thì sau này sẽ tự động hiện ra bản lĩnh thần thông kiếp trước biết, tất cả chỉ là vấn đề về thời gian.

Tần Quân đứng dậy rời đi, dự định truyền xuống năm phép thuật. Còn dư hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao thì Tần Quân cần suy nghĩ, cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma cũng không vội. Hắn phải chờ xem Bồ Đề Tổ Sư mạnh cỡ nào.

Tuyệt đối không thể khiến Thần Ma vượt qua Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện, không thì khó khống chế.

Ngày hôm đó trong Thánh thành lưu tuyền một tin đồn là Thiên Đế bệ hạ truyền công thể hồ quán đính cho tướng thần thuộc hạ. Dường như có bàn tay to thúc đẩy tin đồn khiến Tần Thiên Đế càng thần hóa, dường như không gì không làm được.

------oOo------

Chương 1128: Hiển thánh luyện công đức

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn lại hai ngày Thiên Đình Đại Tần liên tiếp nhận các vực đầu thành, thanh thế ồn ào. Mỗi ngày có cường giả hoặc người tài ba từ bốn phương đổ về đầu bái.

Tần Thiên Đế là đệ nhất đế thiên hạ, đi theo đệ nhất thiên hạ mới xứng đôi tâm cao khí ngạo của họ.

Cường giả ôm tâm tính này nhiều không đếm xuể. Tám đế khác tuy cũng điên cuồng thu nạp nhân tài nhưng so với Thiên Đình Đại Tần thì cách biệt quá lớn.

Không chỉ chênh lệch về danh tiếng, địa vị, còn có mấy nguyên nhân khác.

Các thế lực cấp đế khác hầu như đã mạnh sẵn, Thiên Đình Đại Tần trừ sức chiến đấu cao tầng ra còn lại khá lạc hậu, mọi thứ chờ xây dựng, có không gian rất lớn cho cường giả hoặc hiền tài phát huy tác dụng.

Anh hùng mà không đất dụng võ thì rất cô đơn.

Hôm nay Tần Quân ở trong ngự hoa viên chờ Bồ Đề Tổ Sư trở về, hắn rảnh rỗi xem sơ thần thoại thương thành.

Hầu như mỗi ngày thần thoại thương thành sẽ có thứ mới, đặc biệt sau khi hệ thống thăng cấp, các loại thần khí, chí bảo oách nổ trời làm Tần Quân thèm thuồng.

Hắn trở thành đệ nhất đế thiên hạ, điểm danh khí tích lũy đã hơn hai ngàn ức, mỗi ngày vẫn đang tăng nhanh.

Nên bây giờ Tần Quân ôm tâm trạng của nhà giàu mới nổi, hễ thứ gì trợ giúp cho Thiên Đình Đại Tần mà hắn vừa mắt là mua hết.

Như pháp trận, đan dược, quyển trục pháp thuật các loại. Một số bản đồ thiết kế cũng phải mua.

Thần thông, chí bảo thần khí thì Tần Quân tạm thời không cần. Vì hắn là Thiên Đế, không cần tự ra tay. Đám thuộc hạ của hắn đều có pháp bảo, ví dụ như trong Tây Du Ký, có ai thấy Ngọc Hoàng Đại Đế đánh nhau chưa?

Tần Quân hưởng thụ cảm giác mua sắm đã tay, có lẩm bẩm cũng không sợ bị ai nghe:

- Đại trận Tử Khí Đông Lai này không tệ. A, phối phương đan dược này có thể truyền cho người khác. Hưm, thanh kiếm này thích hợp Tiểu Ly.

Vì không có hiệu lệnh của hắn không ai được phép vào ngự hoa viên.

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý:

[Đinh! Bồ Đề Tổ Sư phục hồi tử trung đỉnh cao sắp trở về!]

Tần Quân mừng rỡ, vội kêu hệ thống điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Bồ Đề Tổ Sư, hắn muốn xem lão mạnh cỡ nào.

Xuất xứ của Bồ Đề Tổ Sư đến từ Tây Du Ký, vô cùng bí ẩn, trừ dạy Tôn Ngộ Không ra lão hầu như không ra tay. Vì Bồ Đề Tổ Sư bí ẩn nên nhiều người suy đoán lung tung về lão, khiến lão có vẻ rất ghê gớm.

[Bồ Đề Tổ Sư: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Tiên Thiên Tu Bồ Đề.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Tiên Thiên Thu Nạp Công. Kim Đan Đại Đạo. Tam Thi Độ Kiếp Pháp.

Pháp bảo: Tu Bồ Đề phất trần.

Thần thông: Thiên Hoa Loạn Trụy. Địa Mạn Kim Liên. Bất Sinh Bất Diệt. Địa Sát bảy mươi hai biến. Thiên Cương ba mươi sáu biến. Cân đẩu vân. Ngũ Hành Kiếp Pháp. Chỉ Xích Thiên Nhai. Pháp Ngộ Chân Lý.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ?

Tần Quân trợn tròn mắt hòi dồn:

- Hiển Thánh cảnh là trên Nhập Thánh cảnh? Sau Hiển Thánh cảnh là Thánh Nhân?

Trong thế giới Thần Ma đầy rẫy cảnh giới tu luyện khác với truyện kiếp trước hắn đọc. Cũng đúng, nếu giống nhau thì chẳng phải là tác giả vài cuốn truyện viết toàn là sự thật?

Hệ thống trả lời:

- Đúng rồi, theo ký ức của túc chủ kiếp trước cái gọi là Chuẩn Thánh thật ra tương đương với Hiển Thánh cảnh dưới thiên đạo này. Nhập Thánh ngưng thánh cốt, Hiển Thánh luyện công đức mới có thể thành Thánh Nhân.

Tần Quân đã hiểu rõ hơn cảnh giới tu luyện.

Chín phàm cảnh: Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên.

Thái Ất ba cảnh: Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên.

Đại La ba cảnh: Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên, Đại La Thủy Tiên.

Nhập Thánh!

Hiển Thánh!

Thành thánh!

Mỗi đại cảnh giới cần độ kiếp, đường tu tiên từng bước khó khăn.

Hệ thống giới thiệu:

- Cái gọi là thành tiên đạt được vĩnh sinh thật ra là được thiên đạo thừa nhận trở thành kẻ chấp pháp cho thiên đạo, đấy là thần tiên. Nếu thiên đạo bị hủy diệt thì thần tiên dưới nó đều chết, dù là Thánh Nhân. Đương nhiên muốn hủy diệt thiên đạo hầu như không thể nào, trừ phi đụng đến đại đạo, chuyện đó rất xa xôi với túc chủ.

Tần Quân nghe ủ rũ.

Mợ nó, nói vậy là để thành thánh thành tiên phải trói với thiên đạo?

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn không thích loại cảm giác này.

- Vạn vật đều có đầu có cuối, đây là quy tắc của thiên đạo. Muốn nhảy ra quy tắc tức là trái với thiên đạo, nên tu hành gọi là nghịch thiên mà đi. Nhưng kết quả là đa số dựa vào thiên đạo, sống còn với thiên đạo. Đây chính là Thánh Nhân, lấy công đức thành thánh, còn có cách khác, dùng lực chứng đạo, không dựa vào công đức, tự mình tích lũy pháp lực vô thượng rồi cưỡng ép đột phá gông xiềng. Trong thần thoại Hoa Hạ chỉ có một vị dựa vào lực chứng đạo thành công, đó là Bàn Cổ.

Tần Quân nghe hệ thống kể ra thì hết thắc mắc, giống như trong thần thoại hồng hoang mà hắn biết.

Cái gọi là thần thoại thật ra cũng là bịa đặt, hiện tại thật sự có thiên đạo tồn tại, đôi khi Tần Quân nghĩ nhân loại tưởng tượng ra thần thoại có khi nào là thiên đạo thúc đẩy?

Xưa có thần thoại đạo giáo, phật giáo, thần thoại cổ xưa có khi nào là thần tiên trong vô hình giáng xuống ý thức người đời?

Thời hiện đại thần thoại hồng hoang đa số là lấy từ chuyện bịa, nhưng ngày càng nhiều người công nhận. Ai bảo đảm sau này nó sẽ không trở thành thần thoại người người tín ngưỡng?

Thần thoại hồng hoang có khi nào là thiên đạo lấy lực lượng nào đó giáng xuống người Hoa Hạ, khiến càng lúc càng nhiều người vô thức tin phục?

Những cái này chỉ là giả thiết của Tần Quân, hắn tạm thời không cách nào phỏng đoán sự thật. Có lẽ ngày nào đó hắn sẽ biết, ngày ấy tạm thời rất xa xôi với hắn.

Tần Quân siêu hưng phấn:

- Bồ Đề Tổ Sư Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, mức độ trung thành cực hạn, trẫm sắp lên trời!

Có Bồ Đề Tổ Sư như vậy dư sức cứng rắn đấu với Khổng Tuyên một trận.

Cổ Tiên giới gì đó chết chắc luôn!

Theo như kiếp trước Tần Quân biết thì Cổ Tiên giới không có Thánh Nhân. Thương Hoa Tiên Tôn tuy mạnh nhưng khi đó hắn chiến mấy chục hiệp rồi mới chết, tức là Thương Hoa Tiên Tôn cùng lắm đến Hiển Thánh cảnh sơ kỳ. Đương nhiên không bài trừ Thương Hoa Tiên Tôn giữ sức cố ý đùa hắn.

Tần Quân ôm giấc mộng đẹp thâu tóm ba ngàn thế giới, hắn mong ngóng Bồ Đề Tổ Sư trở về.

Bồ Đề Tổ Sư tử trung, Tần Quân có thể tin tưởng lão trăm phần trăm, chỉ

đâu đánh đó. Tần Quân cảm giác trái tim mình phình to ra.

Đông Hoàng Thái Nhất, Thương Hoa Tiên Tôn gì đó chỉ là mây bay.

------oOo------

Chương 1129: Tổ của Kỳ Lân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bỗng một lỗ đen xuất hiện trên đỉnh đầu Tần Quân, sau đó Bồ Đề Tổ Sư bước ra. Giống như lúc lão đi vào, Bồ Đề Tổ Sư vẫn mặc đạo bào màu xám trắng, khí chất xuất trần nhẹ nhàng như tiên khiến người mắt sáng, hơi thở của lão vẫn bình hòa giống phàm nhân, không thấy có gì thay đổi.

Nhưng Tần Quân tin hệ thống sẽ không lừa hắn, giờ phút này Bồ Đề Tổ Sư đã là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ mạnh mẽ.

Bồ Đề Tổ Sư đáp xuống trước mặt Tần Quân, khom người cảm kích cung kính nói:

- Đa tạ ơn lớn của bệ hạ!

Ngữ điệu không quá kích động nhưng Bồ Đề Tổ Sư thật lòng cảm ơn.

Tần Quân nâng Bồ Đề Tổ Sư dậy, cười nói:

- Ngày sau còn cần ngươi phụ tá trẫm, đừng hành lễ lớn vậy.

Nhờ hệ thống biến Bồ Đề Tổ Sư thành tử trung nhưng lão là cá thể độc lập, Tần Quân tôn trọng lão. Huống chi Bồ Đề Tổ Sư đã giúp hắn nhiều như vậy, hắn có thể trở thành đệ nhất đế thiên hạ tính ra lão có công đầu.

Bồ Đề Tổ Sư cười cười, sau khi phục hồi đỉnh cao ánh mắt của lão càng hờ hững, dường như mọi thứ trên đời khó làm lòng lão gợn sóng.

Thua Đông Hoàng Thái Nhất sinh ra không cam lòng cũng biến mất, tức là gã không còn được Bồ Đề Tổ Sư để vào mắt.

Bồ Đề Tổ Sư không biết rằng Đông Hoàng Thái Nhất chưa phục hồi đỉnh cao, nhưng gã không đầu hàng Tần Quân thì trong thời gian ngắn khó lên đỉnh được.

Tần Quân kính trà Bồ Đề Tổ Sư, cười nói:

- Ha ha, có ngươi ở thì trẫm sợ gì cường giả ba ngàn thế giới?

Tuy Bồ Đề Tổ Sư biểu hiện khiêm tốn nhưng nhìn nụ cười của lão là biết khá hưởng thụ khi được Tần Quân cung duy.

Khách sáo thì khách sáo, nên dùng Bồ Đề Tổ Sư thì Tần Quân vẫn dùng.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Phải rồi, với tu vi của ngươi một mình phá trời có khó khăn không?

Con ngươi Bồ Đề Tổ Sư co rút, Tần Quân có thể nhìn thấu tu vi của lão?

Nhưng vì là tử trung nên Bồ Đề Tổ Sư không suy nghĩ nhiều, trả lời:

- Không khó, kết giới phong ấn tuy bao phủ nguyên Huyền Đương đại thế giới nhưng do cường giả Hiển Thánh cảnh sơ kỳ bày ra, bần đạo phá nó dễ như trở bàn tay.

Tần Quân càng mừng, không cần cửu đế liên hợp đã có thể phá trời?

Có Bồ Đề Tổ Sư là được!

Dã tâm của Tần Quân bắt đầu rục rịch, hắn không vội phá trời, trước đó hắn sẽ hàng phục Huyền Đương đại thế giới.

Chiến thiên hạ, đánh Đông Hoàng Thái Nhất.

Đánh kẻ không phục tới khi nào phục thì thôi.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Ngươi thấy tổ của Kỳ Lân thế nào?

La Sĩ Tín là tổ của Kỳ Lân, nếu phục hồi đỉnh cao chắc chắn rất mạnh.

Thật lâu trước khi đại kiếp nạn vu yêu là long hán sơ kiếp, ba tộc long, phượng, kỳ lân chân vạc. Khi đó không có Thánh Nhân, nhân tộc chưa được Nữ Oa tạo ra. Ba vị tộc trưởng siêu mạnh, một là Tổ Long, hai là Nguyên Phượng. Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bằng do Nguyên Phượng sinh ra. Ba là tổ của Kỳ Lân nay chuyển kiếp thành La Sĩ Tín.

Khi ấy Hồng Quân Đạo Tổ chưa thành thánh, thú đứng đầu ba tộc cũng không thể thành thánh. Vì gian kế của Ma Tổ La Hầu mà chúng tự đánh nhau, từ đây có thể thấy được chúng mạnh không thua gì La Hầu. Hồng Quân chưa thành thánh đã có thể đánh bại la Hầu, tuy không rõ chi tiết trong đó nhưng có thể tính ra cấp bậc những vị này.

Đây là hồng hoang long hán sơ kiếp mà Tần Quân biết, không thể tính vào câu chuyện thần thoại trong hệ thống nhưng chắc không lệch quá xa.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cảm thán nói:

- Tổ của Kỳ Lân? Thật là cái tên xa xưa.

Bồ Đề Tổ Sư không biết La Sĩ Tín là tổ của Kỳ Lân chuyển kiếp, vì lão chưa từng gặp tổ của Kỳ Lân.

- Tuy niên đại xa xưa nhưng tối đa chỉ có tu vi Hiển Thánh cảnh.

Tần Quân trợn tròn mắt, trẫm biết gã là Hiển Thánh, chủ yếu hỏi lão có nắm chắc chiến thắng tổ của Kỳ Lân không!

Tổ của Kỳ Lân từng là một trong bá chủ hồng hoang chắc chắn dã tâm ngập trời, khó hàng phục.

Bồ Đề Tổ Sư do dự hỏi:

- Không lẽ . . .?

Thuộc hạ của Tần Quân có nhiều tồn tại trong truyền thuyết, hay hắn cũng chiêu tổ của Kỳ Lân đến?

Chẳng phải tổ của Kỳ Lân đã chết sao?

Không đúng, Hình Thiên đã chết còn xuất hiện thì rất có thể tổ của Kỳ Lân cũng đến đây.

Bồ Đề Tổ Sư lập tức hiểu ẩn ý trong câu hỏi của Tần Quân.

Bồ Đề Tổ Sư nghiêm túc nói:

- Bần đạo không dám bảo đảm, vì chưa tiếp xúc. Nhưng loại nhân vật này sợ là sẽ không cúi đầu, bệ hạ phải cẩn thận.

Bồ Đề Tổ Sư không sợ tổ của Kỳ Lân nhưng nếu hai vị Hiền Thánh đánh nhau thật thì Huyền Đương đại thế giới bị hủy là cái chắc.

Lúc trước long hán sơ kiếp đã gây ra bao nhiêu biển máu?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Thái Thượng Lão Quân thì sao? Nếu Thái Thượng Lão Quân là thời kỳ đỉnh cao có mạnh bằng ngươi không?

Tạm gác La Sĩ Tín sang bên vậy, gã khờ khạo như bây giờ cũng tốt.

Bồ Đề Tổ Sư ẩn ý hỏi:

- Thái Thượng Lão Quân? Giống bần đạo, nhưng hắn là phân thân của Thánh Nhân, bệ hạ có chắc không?

Nay Bồ Đề Tổ Sư là tử trung của Tần Quân, mọi chuyện suy nghĩ cho hắn trước.

Chết tiệt!

La Sĩ Tín, Thái Thượng Lão Quân đều không thể phục hồi đỉnh cao?

Tần Quân chửi thầm. Thôi, có Bồ Đề Tổ Sư đủ rồi, sau này tụ tập tử trung đỉnh cao rồi xử hai người sau!

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Thôi ngươi hãy đi nghỉ ngơi, nếu thấy trong Thiên Đình Đại Tần có hạt giống tốt cứ chọn mang về Tam Tinh động của ngươi bồi dưỡng.

Bồ Đề Tổ Sư không chỉ mạnh còn là sư phụ rất tốt, bỏ ra mười mấy năm đã dạy dỗ Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất, lão có thủ đoạn bất phàm.

Bồ Đề Tổ Sư chắp tay cười nói:

- Tuân lệnh!

Bồ Đề Tổ Sư xoay người biến mất trong thạch đình.

Thần thông tốt!

Tần Quân khen. Trong bảng liệt kê thuộc tính chỉ liệt kê ra một số thần thông mạnh nhất của Thần Ma, không có nghĩa là Thần Ma chỉ biết bấy nhiêu. Bồ Đề Tổ Sư tinh thông sở trường tam giáo, vạn pháp trong mình, như kho phép thuật thần thông di động.

Còn lại ba lần cơ hội phó bản Thần Ma, hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao nên đưa cho ai?

Nỗi buồn phiền ngọt ngào.

Tần Quân lấy ra một tấm gương, là Huyền Hỏa Kính Bồ Đề Tổ Sư tặng cho hắn, hậu thiên chí bảo, chuyên môn bắt kẻ địch. Ở bên trong sẽ bị các loại huyền hỏa đốt cháy hành hạ, vô cùng đau khổ.

Bề mặt gương động hiện lửa cháy, một luồng khói đen bay lên hạ xuống, là hồn của U Vương.

Tay trái Tần Quân chống cằm cười cợt hỏi:

- Này, ngươi nghĩ thông chưa?

U Vương ngẩng đầu nhìn Tần Quân, tức giận chửi:

- Nhãi ranh mau thả bản vương ra ngoài, bản vương là tổ tông của ngươi!&

------oOo------

Chương 1130: Yêu tộc muốn vươn lên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bực bội mắng lại:

- Phi, trẫm là cha ngươi đây!

Tuy U Vương có công với nhân tộc nhưng việc xấu loang lổ, không phải người tốt.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Ngoan ngoãn khai ra lai lịch của U Vương thành, cái gì gọi là Mệnh thành?

Hễ dính tới chữ mệnh thì tuyệt đối không đơn giản.

U Vương la lên:

- Tiểu tử đừng hóng nghe bậy, ngươi sẽ hối hận!

Giọng U Vương đầy đau đớn, đối với hồn thể thì sợ nhất lửa và sét.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Trẫm chưa bao giờ hối hận!

Xem ra U Vương còn phải bị đốt thêm một lúc nữa, hắn có dư thời gian.

Thiên Đình Đại Tần cần cường thịnh, tạm thời Tần Quân lười nghiên cứu lai lịch của Nhan Vương thành.

Tần Quân không cho U Vương cơ hội nói nữa, hắn cất đi Huyền Hỏa Kính, để mặc gã chịu hành hạ vô tận.

Tần Quân uống ly trà, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện, bản thân lớn mạnh

cũng rất quan trọng.

Thời gian trôi đi, nửa tháng qua mau.

Từ khi Thiên Đình Đại Tần ban bố lệnh chiêu vực đã có hơn ba mươi vực phái người đến bái kiến Thiên Đình muốn quy hàng. Tần Quân không tự mình triệu kiến, hắn không cần làm vậy.

Thánh thành trở nên phồn hoa hơn, mỗi ngày có vực mới bái vào Thiên Đình Đại Tần, các con dân rất phấn chấn.

Tính đến hiện nay Thiên Đình Đại Tần đã khống chế bốn mươi bảy vực, đa số vực dưới quyền Thần Điện đều thuộc về Tần Quân. Vực đầu vào Thiên Đình Đại Tần có một phần đến từ nơi xa, không thuộc quyền Thần Điện quản lý. Có vực ngưỡng mộ Tần Thiên Đế, có vực chịu chèn ép, cần tìm núi dựa mạnh hơn.

Nửa tháng ngắn ngủi địa bàn của Thiên Đình Đại Tần vượt qua Thần Điện thời kỳ đỉnh cao.

Thần Điện mất hai vạn năm mới hàng phục nhiều vực như thế, Thiên Đình Đại Tần chỉ cần hai năm, đây là ích lợi của sự nổi tiếng.

Hô lên một tiếng là các vực thiên hạ sẽ lao tới.

Các hùng chủ đều thấy Thiên Đình Đại Tần nhanh chóng bành trướng, thầm hận trong lòng, bởi vì cứ theo đà này địa bàn của họ sẽ bị Thiên Đình Đại Tần chia cắt.

***

Cửu U Chi Địa, trong cung điện âm u.

Một lão nhân chắp tay nói với Cửu U Âm Đế ngồi trên ghế:

- Bệ hạ, đến nay Thiên Đình Đại Tần đã khống chế bốn mươi bảy vực, cứ tiếp tục thế này thì chưa đầy nửa năm Tần Thiên Đế sẽ thành vị đế có địa vực rộng nhất thiên hạ.

Lão nhân ngữ điệu trầm thấp như tai họa đến nơi.

Đám âm tướng đứng hai bên lặng im.

Cửu U Âm Đế sắc mặt khó xem trầm giọng hỏi:

- Tần Thiên Đế gióng trống khua chiêng chiêu binh mãi mã như vậy, Nhan Đế phản ứng thế nào?

Sau đại chiến hai giới Âm Dương Nhan Đế thành người Cửu U Âm Đế hận nhất, dù thua thảm trong hội trăm hùng nhưng với gã thì thù giết nhi tử mới lớn nhất.

Lão nhân áo đen trả lời:

- Nhan Vương Điện không công bố tin tức gì, không có hành động gì, dường như muốn lánh đời trong Trung Hoang.

Cửu U Âm Đế hừ lạnh, theo như gã hiểu biết Nhan Đế thì tiểu tử này ngông cuồng không thua gì Tần Thiên Đế.

Giọng Cửu U Âm Đế chất chứa sát ý:

- Lánh đời? Tiểu tử này chắc chắn có âm mưu gì!

Cửu U Âm Đế thua thảm trong tay Đông Hoàng Thái Nhất, đến nay gã còn đang dưỡng thương. Đại chiến hai giới Âm Dương hại Cửu U Chi Địa đại thương nguyên khí, tạm thời gã không cách nào phát động chiến tranh.

Đừng thấy Âm phủ tương đương với Huyền Đương đại thế giới khác, nhưng Cửu U Chi Địa chỉ là thống trị cao nhất, không có nghĩa là bọn họ có thể tùy ý khiến tất cả quỷ hồn tiến công dương gian. Cửu U Âm Đế nói dễ nghe là chủ cửu u, đế của Âm phủ, nhưng sự thật gã chỉ là người chấp pháp.

Âm phủ có quy tắc của mình, Cửu U Âm Đế tuyệt đối không thể phá vỡ quy tắc đó.

Cửu U Âm Đế bất tử bất diệt là dựa vào loại quy tắc này.

Cửu U Âm Đế trầm giọng nói:

- Tiếp tục chú ý kỹ động tĩnh của Tần Thiên Đế và Nhan Đế.

Lão nhân áo đen chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

***

Đất Đông Hoàng, trong Yêu Hoàng cung.

Một yêu mãng xà cẩn thận hỏi:

- Yêu Hoàng bệ hạ, chúng ta không hành động gì sao? Gần đây có nhiều thế lực yêu tộc đồng ý dựa vào chúng ta.

Mấy chục yêu vương đứng trong đại điện, bao gồm Ngưu Ma Vương.

Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên ghế chủ, nhẹ giọng nói:

- Đều là lâu la, có thể giúp ích gì cho chúng ta?

Sau khi tranh cướp đệ nhất đế thiên hạ không thành công Đông Hoàng Thái Nhất ở ẩn trong Yêu Hoàng cung.

Một Ưng Vương lên tiếng:

- Yêu Hoàng bệ hạ không thể nói vậy, Tần Thiên Đế chẳng qua là . . .

Ưng Vương nói một nửa thì ngừng bặt, vì Đông Hoàng Thái Nhất liếc gã một cái khiến gã như rơi vào hầm băng.

Nghĩ đến Tần Thiên Đế là mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn đầy sát ý.

Suốt đời Đông Hoàng Thái Nhất không thể quên khuất nhục trong hội trăm hùng, tuy gã không đánh thua nhưng thua Tần Thiên Đế là vết nhơ lớn trong đời gã.

May mà Đông Hoàng Thái Nhất đã điều chỉnh tâm cảnh, không nổi khùng lên nếu không Ưng Vương đã là xác chết.

Đông Hoàng Thái Nhất sầm mặt làm không khí trong cung điện nặng nề vô cùng.

Ngưu Ma Vương nhìn mà hết hồn, gã rất muốn trở về Thiên Đình Đại Tần, không làm thám tử nữa. Ở bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất là phập phồng lo sợ, vị này hoàn toàn là bạo quân! Một hung yêu tùy thời khiến thuộc hạ máu nhuộm Yêu Hoàng cung.

Thật lâu sau Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi nói:

- Vậy thu nạp bọn họ đi!

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất không biểu tình trông càng đáng sợ hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất đồng ý vì nhớ lời Tần Quân từng nói, gã không nhớ rõ từng câu nhưng nội dung đại khái là gã thua không phải vì sức mạnh mà thua ở chỗ một mình anh dũng chiến đấu.

Đám yêu vương đều hy vọng gã khuếch trương thế lực, Đông Hoàng Thái Nhất bỗng cảm thấy nên làm chút thay đổi.

Đám yêu vương mừng rỡ.

- Yêu Hoàng bệ hạ đồng ý làm như vậy sẽ tăng mạnh uy phong cho yêu tộc ta!

- Tần Thiên Đế quá cuồng, bệ hạ của chúng ta lẽ ra là đệ nhất đế thiên hạ!

- Chờ yêu tộc chúng ta nổi lên sẽ làm Tần Thiên Đế nhân tộc sợ!

- Có bệ hạ dẫn dắt chắc chắn sẽ vực dậy hùng phong yêu tộc!

Nghe những lời khen kích động, Đông Hoàng Thái Nhất nở nụ cười, nhưng nụ cười lạnh băng.

***

Thiên Đình Đại Tần điên cuồng hấp thu các vực khuấy động thiên hạ phong vân, đa số hùng chủ hâm mộ ghen tỵ. Các sinh linh không dính

dáng tới vụ này thì thầm lo.

Cứ tiếp tục như thế Tần Thiên Đế sẽ độc bá thiên hạ!

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt thời hạn một tháng Tần Quân nói đã đến.

Nam Vực Thiên Thế Giới, trong Quân Chính điện Thánh Đế phong.

Quan văn tinh thần phấn chấn, đám võ tướng thì mặc giáp nặng uy vũ bất phàm, mắt sáng rực nhìn thân hình tuyệt thế ngồi trên ghế rồng.

------oOo------

Chương 1131: Hùng đồ thiên hạ, Đại Tần vô địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn Thiên Đình Đại Tần có ai không xem Tần Thiên Đế là thần? Đặc biệt sau khi hắn tự xưng Thiên Đế khiến Thiên Đình Đại Tần dấy lên cơn bão thành tiên, như thể đi theo Tần Quân, sau này hắn thành Thiên Đế thì các con dân là tiên dân.

Tiên là chữ khiến vạn vật điên cuồng.

Tần Quân nhìn quét một vòng, trầm giọng hỏi:

- Chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Quan văn lấy Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Bạch Trạch, Thái Bạch Kim Tinh, Khương Tử Nha, Thân Công Báo dẫn đầu. Đứng đằng trước nhất hàng võ tướng là Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, thứ hai là Thái Ất Chân Nhân, Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng. Kim Quang Thánh Mẫu cũng có mặt, chín bóng người đứng sau lưng nàng, ai nấy đằng đằng sát khí. Đó là chín Thiên Quân khác trong Thập Thiên Quân.

Kim Quang Thánh Mẫu từ phó bản Thần Ma mang về mấy Thiên Quân, còn mang theo mấy ngàn sinh linh trên đảo Kim Ngao. Tu vi có mạnh có yếu, người mạnh nhất đến Thái Ất cảnh, yếu nhất chỉ là Địa Tiên.

Hàng ngàn người đồng thanh kêu lên:

- Kính cẩn nghe bệ hạ ra lệnh!

Thanh âm truyền ra Quân Chính điện, trên quảng trường trước đại điện mấy ngàn binh sĩ Đế Vệ quân xếp hàng nửa quỳ dưới đất, hình ảnh cực kỳ đồ sộ.

Tần Quân liên tiếp kêu ra tên của trăm vị:

- Gia Cát Lượng, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Viên Hồng, La Sĩ Tín, Lôi Chấn Tử, Hoàng Phong, Lục Kim Ô, các ngươi mang quân đi nam chinh!

- Khương Tử Nha, Thái Ất Chân Nhân, Cửu Linh Nguyên Thánh, Na Tra, Cự Linh Thần, Lữ Nhạc, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tịnh, các ngươi dẫn quân đi đông chinh!

- Thân Công Báo, Hình Thiên, Hồng Hài Nhi, Thiết Phiến Công Chúa, Hạng Vũ, Thạch Ki, Xích Cước Đại Tiên, các ngươi đi tây chinh!

- Thái Bạch Kim Tinh, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Dương Tiễn, Cửu Đầu Trùng, Bạch Khởi, Quan Vũ, Lý Tồn Hiếu, các ngươi mang quân đi bắc chinh!

- Tôn Ngộ Không, đài cửu đế, Bát Tiên, Hàng Long La Hán, Hàn Tín, Triệu Vân, các ngươi mang quân đi tây bắc chinh!

- Hậu Nghệ . . .

Chia ra tám hướng tiên quân, bốn vị Đại La Thủy Tiên tọa trấn bốn hướng đông tây nam bắc, cũng tiện chi viện bốn quân đội hướng xéo.

Văn Thù Bồ Tát đã được Tần Quân phục hồi Thần Ma đỉnh cao, bảng liệt kê thuộc tính là:

[Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong mười hai tiên Côn Luân.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Đạo Kinh. Phật Tuệ Công. Kinh Phật.

Thần thông: Tâm Chú. Trí Tuệ Chú. Hộ Thân Chú. Ngũ Tự Chân Ngôn Chú.

Pháp bảo: Văn Thù Phật Tọa.

Tọa kỵ: Toan Nghê.

Mức độ trung thành: 94 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ là tồn tại khủng bố, trong Thiên Đình Đại Tần chỉ đứng sau Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân.

Tần Quân giữ lại một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, sau này có cơ hội lại dùng.

Giữ lại ba lần cơ hội phó bản Thần Ma.

Khao thưởng Thần Ma thuộc hạ cũ không nhất định phải dùng cơ hội đỉnh cao hoặc phó bản, Tần Quân có thể đưa cho tài nguyên khác khiến bọn họ đột phá gông xiềng. Như đám Thần Ma Quan Vũ, Triệu Vân, Lý Bạch, Bạch Khởi lục tục đột phá Thiên Tiên cảnh. Các Thần Ma cảnh giới khác cũng được tài nguyên mức độ khác nhau, tu vi tiến bộ.

Chiến tranh lần này tướng quân hầu như là các Thần Ma, vì bọn họ đi cùng Tần Quân đến hôm nay, hắn cho họ cơ hội kiến công lập nghiệp rồi quang minh chính đại ban thưởng.

Cũng có thể xảy ra thương vong, nhưng Tần Quân không phải Thánh Nhân, hắn là đế hoàng. Các Thần Ma là tướng quân, quân sư.

Chín Thiên Quân khác trong Thập Thiên Quân như Tôn Thiên Quân, Bạch Thiên Quân, Diêu Thiên Quân, Vương Thiên Quân, Trương Thiên Quân, Tần Thiên Quân, Triệu Thiên Quân, Đổng Thiên Quân, Viên Thiên Quân tu vi từ Đại La Chí Tiên trung kỳ đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, liên hợp với Kim Quang Thánh Mẫu, Thập Thiên Quân thi triển Thập Tuyệt trận trên chiến trường: Rất đáng sợ, đương thời chỉ có mấy vị có thể phá trận.

Tám hướng, mấy chục quân đoàn quy mô lớn sắp xuất chinh!

Tần Quân đứng lên nói:

- Dọc đường nếu ai không phục thì đánh tới khi phục, cần người cứ truyền tin về.

Tần Quân dồn pháp lực quát to:

- Toàn quân xuất kích!

Mọi người cảm giác màng tai nổ tung, Quân Chính điện rung nhẹ. Tất cả sinh linh Thánh thành nghe được giọng Tần Quân, máu nóng sôi sục.

Hàng trăm ngàn quần thần đồng thanh kêu lên:

- Tuân lệnh!!!

Bọn họ xoay người đi, động tác ngay ngắn. Các võ tướng bước đi giáp sắt khua và tiếng bước chân hòa vào nhau khiến người máu nóng sôi sục, hít thở dồn dập.

Tần Quân đứng trước ngai rồng nhìn bóng dáng họ đi khuất, nụ cười tràn đầy cuồng ngạo, hắn đã trông thấy thiên hạ rơi vào tay mình.

Có lẽ binh lực của Thiên Đình Đại Tần không đủ giăng khắp thiên hạ, nhưng nó có nhiều cường giả đứng đầu, vừa đánh vừa thu quân, binh lực sẽ không giảm bớt ngược lại tăng lên, tiếng dữ truyền ra chắc chắn hù sợ nhiều vực chủ động đầu thành.

Đối nội Tần Quân làm hiền minh, đối ngoại hắn muốn làm bạo quân.

Tần Quân nhỏ giọng nói:

- Chủ trăm vực? Ha ha, rất nhanh trẫm sẽ làm được!

Mắt Tần Quân bao trùm nguyên Huyền Đương đại thế giới.

Các Thần Ma bay hướng quân đoàn của mình, trong Nam Vực Thiên Thế

Giới mỗi quân đoàn có đảo bay của riêng mình.

Các quân đoàn rầm rộ liên tiếp bay ra tám hướng, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ.

Mỗi hướng phải có năm đến mười quân đoàn, tổng binh lực đạt đến ba ngàn vạn. Số lượng đại quân Cửu U giống lúc đại chiến hai giới Âm Dương, đương nhiên chất lượng cách biệt rất lớn. Binh sĩ Thiên Đình Đại Tần đa phần tu vi hơi yếu, cần thời gian tăng cao.

Trong Thánh thành vang tiếng hoan hô rung trời:

- Sắp xuất chinh, không biết bệ hạ có thể chiếm toàn thiên hạ làm của riêng không?

- Chắc chắn có thể, bệ hạ là đệ nhất đế thiên hạ, ai có thể chắn? Ai dám?

- Cảm giác không ổn lắm, lỡ bị lật thuyền thì sao?

- Ta tin tưởng bệ hạ, giống như khi bệ hạ xưng Thánh Đế thì ta tin bệ hạ sẽ leo lên đỉnh thiên hạ.

- Bệ hạ uy vũ, Thiên Đình Đại Tần chắc chắn có thể xưng bá thiên hạ!

- Cửu đế thiên hạ gì chứ, bây giờ là thời đại của Tần Thiên Đế!

Các con dân nhìn những quân đoàn xuất chinh, cực kỳ kích động. Ở trong mắt họ xưng bá một vực đã rất ghê gớm, nhưng bệ hạ mà họ tín ngưỡng muốn hùng đồ toàn thiên hạ, hỏi sao không khiến bọn họ sôi trào máu nóng.

Tin Thiên Đình Đại Tần xuất binh nhanh chóng truyền ra, trong Thánh thành có thám tử các phương thế lực ẩn núp. Dù Thánh thành phòng kín đến đâu cũng có sơ hở, không thế lực nào dám bảo đảm phe mình không lẫn vào thám tử của người khác, vì lòng người khó phỏng đoán nhất.

Tin tức như bão táp với thế hủy thiên diệt địa thổi quét toàn thiên hạ.

Cách cục thiên hạ giữ mười ba vạn năm tan vỡ vì Thiên Đình Đại Tần.

------oOo------

Chương 1132: Nghiền áp chiến trường

Nguồn: EbookTruyen.VN

***

Đoạn thời gian tiếp theo lấy Thiên Đình Đại Tần làm trung tâm vực ở tám hướng liên tiếp bị buộc khai chiến. Ban đầu ai cũng chống cự, nhưng các tướng quân của Thiên Đình Đại Tần quá mạnh, có người một mình quyết định toàn chiến trường.

Tin chiến thắng liên tục truyền về làm Thiên Đình Đại Tần luôn vui vẻ, thiên hạ thì trong cơn khủng hoảng.

Mãnh quân Đại Tần trăm trận trăm thắng khiến sinh linh toàn thiên hạ nhận ra quyết tâm của Tần Thiên Đế, sự mạnh mẽ của Thiên Đình Đại Tần.

Cứ tiếp tục thế này thiên hạ thật sự sẽ rơi vào tay Tần Thiên Đế.

Các đế khác trong cửu đế thiên hạ không ngồi yên, cứ thế này thì đế vị của họ không có tác dụng, chỉ là trò cười.

Phần Khư, Kiếm Đình, Cửu U Chi Địa, Thiên Mệnh Điện, các thế lực lớn tuyên bố nếu Tần Thiên Đế không ngừng chiến thì họ sẽ liên hợp lại đối kháng Tần Thiên Đế hung ác.

Tin tức truyền đến Thánh Đế phong.

Tần Quân ngồi trong thạch đình cười như điên:

- Ha ha ha ha ha ha!

Chúc Nghiên Khanh, Tỳ Bà ngồi cạnh hắn.

Tỳ Bà nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ cười cái gì? Tình hình nguy hiểm vậy mà.

Mấy đế khác dẫn dắt các phương thế lực liên minh đối kháng Thiên Đình Đại Tần thì nguy rồi.

Chúc Nghiên Khanh tò mò nhìn Tần Quân, đã một tháng từ khi xuất binh, bụng của nàng càng lớn, trong thời gian này Tần Quân trừ tu luyện ra phần lớn thời gian làm bạn bên Chúc Nghiên Khanh.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Nguy hiểm? Bọn họ liên hợp tức là sợ trẫm, tại sao trẫm không cười?

Hai nữ nhân sửng sốt, nhìn theo góc độ của Tần Quân cũng có lý.

Nếu bọn họ mạnh hơn Tần Quân cần gì nói nhiều tốn nước miếng?

Cường giả đánh kẻ yếu luôn là trực tiếp khai chiến.

Chúc Nghiên Khanh lo lắng hỏi:

- Cứ mặc kệ bọn họ vậy sao?

Tuy Tần Quân đã trở thành đệ nhất đế thiên hạ nhưng hắn làm vậy là đối nghịch với toàn thiên hạ, từ xưa đến nay có ai dám đối kháng toàn thiên hạ? Dù có đi nữa kết cục đều không tốt.

Tần Quân vỗ mu bàn tay của Chúc Nghiên Khanh, cười nói:

- Yên tâm, có khi nào trẫm thua không?

Chúc Nghiên Khanh sửng sốt, ngẫm kỹ lại một đường gặp đau khổ, Tần Quân chịu nhiều chất vấn gắng gượng vượt qua. Bao lần bị cho rằng gặp hiểm cảnh và kẻ địch không thể chiến thắng nhưng Tần Quân đều giẫm ở dưới chân.

Hắn cuồng không phải đột nhiên bành trướng mà là luôn cuồng như vậy.

Vì không tin nên hắn cố gắng chứng minh bản thân.

Bây giờ Tần Quân trở thành đệ nhất đế thiên hạ, tại sao không tin hắn?

Nghĩ vậy ánh mắt Chúc Nghiên Khanh dịu dàng nhìn Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ muốn làm cái gì thì làm cái đó, thiếp thân tin tưởng bệ hạ có thể thực hiện chí hướng hoành đồ của mình.

Tần Quân cười đắc ý, ba người cười vui trong thạch đình. Trời xanh bao la, cảnh tượng hoàn toàn không bị chiến tranh lan đến.

***

Non xanh nước biếc, hạc tiên cùng bay, gió mát thổi từ khe núi mang theo cánh hoa lá rụng, khiến người tinh thần phơi phới.

Thiên Mệnh Đại Đế đứng trên đỉnh núi, hai tay chắp sau lưng nhìn khe núi, không biết nghĩ đến cái gì.

Đế Nữ bỗng xuất hiện sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế, chắp tay nói:

- Đại đế, Đông Hoàng Thái Nhất từ chối liên hợp với chúng ta.

Thiên Mệnh Đại Đế nhướng mày nhẹ giọng hỏi:

- Lý do?

Đế Nữ xanh mặt nói:

- Hắn nói . . . chúng ta không xứng.

Nhớ lại thư giản thám tử đưa về là Đế Nữ rất muốn giết Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng gã có tư cách ngạo, vì gã ở trong hội trăm hùng nhẹ nhàng áp chế Thiên Mệnh Đại Đế.

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế lóe tia sáng.

Không ai biết ngạo khí bên trong Thiên Mệnh Đại Đế nhiều thế nào. Người đời trào phúng gã là đệ nhất thiên hạ cũ, nhưng gã không nản lòng, không nổi khùng mà tâm tình bình tĩnh lại, như không có chuyện gì xảy ra.

Họ không biết trong lòng Thiên Mệnh Đại Đế nhen nhóm lửa giận, gã biết mất lý trí sẽ làm mình rơi vào địa ngục vô biên, làm mình mạnh mẽ lên mới có thể thay đổi hết thảy.

Dù giờ phút này nghe được lời đầy miệt thị của Đông Hoàng Thái Nhất cũng không làm Thiên Mệnh Đại Đế tức giận.

Thiên Mệnh Đại Đế từ từ xoay người nhìn Đế Nữ:

- Vậy thì kệ hắn.

Khuôn mặt Thiên Mệnh Đại Đế nghiêm nghị nói:

- Ta định dung hợp thứ đó, giao Thiên Mệnh Điện cho nàng quản lý.

Đế Nữ trợn to mắt đẹp biến sắc mặt nói:

- Không được đâu đại đế! Chẳng phải đại đế đã nói thứ đó lai lịch không rõ, không thể tự tiện sử dụng sao?

Thiên Mệnh Đại Đế nghiêm túc nói:

- Trước khác nay khác, Tần Thiên Đế đầy dã tâm vốn không định phá trời, nếu cứ chờ tiếp sớm muộn gì chúng ta sẽ thành tù nhân.

Thiên Mệnh Đại Đế không đánh thắng được Đông Hoàng Thái Nhất chứ đừng nói Tần Quân và các thuộc hạ của hắn.

Làm nhân vật chính thiên địa, có lẽ Thiên Mệnh Đại Đế không nhận rõ thân phận của mình nhưng gã có quyết tâm dám liều, nếu thất bại cùng lắm hồn phi phách tán, nhưng nếu thành công gã sẽ lại độc bá thiên hạ.

Đế Nữ lặng im, nàng biết tình thế nặng nề.

Muốn trách thì trách yêu nghiệt Tần Thiên Đế quá mạnh mẽ.

***

Trên hoang nguyên tiếng chém giết rung trời.

- Giết!!!

Hai đại quân như cơn lũ va chạm. Một bên là quân đoàn Thiên Đình Đại Tần, một bên là tòa thành lớn nguy nga. Binh sĩ liên tục bay ra khỏi thành, mặt đất vài dặm kín người.

Tôn Ngộ Không, Lý Tịnh, Bát Tiên, Hàng Long La Hán, Hàn Tín, Triệu Vân lơ lửng trên không trung nhìn tòa thành lớn ở phía xa.

Lý Tịnh hừ lạnh một tiếng:

- Cái đám không biết điều này!

Châu chấu đá xe đến thế là cùng.

Hàng Long La Hán chắp hai tay khẽ thở dài:

- A di đà phật, hy vọng giết chóc ít đi chút.

Tôn Ngộ Không chợt nhảy lên hư không, một cú lộn mèo lên cao mấy vạn thước nhìn toàn chiến trường. Từ trên nhìn xuống dưới hoang nguyên dần bị nhuộm đỏ.

Tôn Ngộ Không nhanh chóng móc Kim Cô Bổng ra khỏi tai xông hướng tòa thành lớn phía xa.

Hai tướng quân Thái Ất Tán Tiên cảnh mới bay ra thì thấy một cây cột màu vàng xuất hiện trên đỉnh đầu, gậy càng lúc càng lớn vắt ngang bầu trời, mang theo uy thế bá đạo diệt thế giáng xuống. Hai tướng quân xoe tròn mắt, thân thể không kịp phản ứng.

Tôn Ngộ Không hú dài:

- Thái!!!

Kim Cô Bổng biến dài vạn trượng đập xuống tòa thành lớn, tòa thành hùng vĩ trở nên thấp bé trước Kim Cô Bổng. Tường thành nhìn như không thể phá vỡ bỗng chốc vỡ ra như giấy.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, binh sĩ hai bên tim rớt cái bịch, người run rẩy. Tất cả ngoái đầu lại nhìn tòa thành lớn ở phía xa bị Kim Cô Bổng đập thành hai nửa lộ ra hiệp cốc sâu hun hút, cát bụi bay lên như tấm lưới che trời từ từ dâng lên.

------oOo------

Chương 1133: Tiên Thiên Bồ Đề Căn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt đất trong vòng vạn dặm rung bần bật, núi sông lay động tựa như động đất diệt thế.

Hai Thái Ất Tán Tiên cảnh sợ ướt quân, run cầm cập trên không trung, trợn tròn mắt, đổ mồ hôi lạnh. Họ bị Tôn Ngộ Không hù suýt vỡ mật.

Tôn Ngộ Không chậm rãi giơ Kim Cô Bổng dài vạn trượng lên:

- Nếu không thần phục . . .

Thân hình Tôn Ngộ Không giữ kích cỡ cũ, cùng với kích cỡ của Kim Cô Bổng khác biệt xa, rất kích thích thị giác, như con kiến nâng cột trụ cây cầu lớn, rất khó tin.

Tôn Ngộ Không phun ra hai chữ tràn ngập sát ý vô tận:

- Thì chết!

Dù dung hợp Đấu Chiến Thắng Phật, bên trong Tôn Ngộ Không còn mầm móng thô bạo của Tề Thiên Đại Thánh.

Các sinh linh trong thành lớn như ở địa ngục, đại quân sau lưng Tôn Ngộ Không kinh khủng nhìn y như xem ma thần.

Lý Tịnh che mặt thở dài:

- Cái con khỉ này.

Lý Tịnh nhớ Tôn Ngộ Không sau khi lấy được Tây Kinh thì rất yên phận.

Chiến trường nơi khác cũng giống vậy, cường tướng của Đại Tần làm rung động chiến trường, khiến binh sĩ Thiên Đình Đại Tần ít thương vong.

Có Hình Thiên đứng trên đỉnh núi quát to rung động mấy trăm vạn binh sĩ dưới vực thấp.

Có Thập Thiên Quân bày trận trên bầu trời núi rừng, Thập Tuyệt đại trận bày ra uy phong, vào trận là chết.

Có Thái Ất Chân Nhân vung phất trần cuốn đại quân trăm vạn, không tốn hơi sức kết thúc chiến tranh.

Có Khoa Phụ tức giận dùng tường thành băng băng nghiền áp xuyên qua tòa thành lớn.

Có Hạng Vũ khiêng núi cao đập quân địch, chấn nhiếp thành địch, buộc mấy trăm vạn binh sĩ quỳ hàng.

Còn có hình ảnh khác, Thiên Đình Đại Tần không ngừng bày ra răng nanh của mình, tình hình chiến đấu mỗi trận truyền ra sẽ kinh động thiên hạ.

Sinh linh mấy trăm vực thảo luận:

- Điên rồi! Người Thiên Đình Đại Tần sao đều mạnh như vậy?

- Cái này là chiến tranh sao? Hoàn toàn là tàn sát?

- Không ngờ Thiên Đình Đại Tần có nhiều cường giả như vậy.

- Hèn gì Tần Thiên Đế dám xưng Thiên Đế.

- Đầu hàng đi, chúng ta đừng ngoan cố giãy dụa.

- Không có thế lực cấp đế khác ra tay thì trong thiên hạ ai có thể chắn?

Cửu đế thiên hạ vừa kết thúc bão tố mới bắt đầu, Tần Thiên Đế luôn là cái

tên được nhắc đến nhiều nhất.

Thánh Đế phong, trong ngự hoa viên.

Tỳ Bà dẫn Bồ Đề Tổ Sư đến nơi, Tần Quân đang đứng bên vách đá nhìn Thánh thành phồn thịnh như tranh.

Bồ Đề Tổ Sư khom người chắp tay hành lễ:

- Tham kiến bệ hạ.

Tỳ Bà đã lặng lẽ rời đi.

Chinh chiến vẫn còn tiếp tục, hiện giờ Thiên Đình Đại Tần khống chế vực đã tới con số sáu mươi, mỗi ngày đều có tin chiến thắng. Tần Quân cố ý khiến Lưu Bá Ôn công bố cho Nam Vực Thiên Thế Giới, để các con dân cảm nhận vinh diệu này.

Tần Quân xoay người nhìn Bồ Đề Tổ Sư, môi treo nụ cười bí hiểm:

- Bồ Đề đã đến rồi.

Thời gian trôi nhanh trong khi chinh chiến, Tần Quân lại có thêm cơ hội phó bản Thần Ma mỗi tháng được hai lần, tổng cộng tích lũy năm lần, cộng với cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma chưa dùng, tương đương với hắn lại có thể triệu hoán hai lần.

Tần Quân đặc biệt tìm đến Bồ Đề Tổ Sư vì muốn lão hỗ trợ phân tích.

Hiện giờ Thiên Đình Đại Tần cực kỳ mạnh mẽ, Tần Quân không muốn chờ khi nguy hiểm đến mới triệu hoán, hắn càng thích hưởng thụ sự sung sướng vô địch bạo ngược.

Trong thời gian này tu vi của Tần Quân đã đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh tam trọng.

Sau khi thức tỉnh chủ hồn tốc độ tu hành của Tần Quân mau như gió.

Bồ Đề Tổ Sư tò mò hỏi:

- Không biết bệ hạ gọi bần đạo đến có chuyện gì?

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Bồ Đề, trong ký ức của ngươi có vị cường giả Hiển Thánh cảnh nào tính cách tốt không?

Cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma vốn chỉ được triệu hoán trong vòng năm đại cảnh giới. Nhưng hệ thống thăng cấp đã loại bỏ hạn chế này, tuy nhiên không thể triệu hoán Thánh Nhân, và rất có thể sẽ trực tiếp tự do.

Tuy trong đám thuộc hạ của hắn có Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn nhưng Thần Ma không xuất hiện ngay bên cạnh hắn, có khi ở phương xa nơi hắn không biết, tức là rất có thể trốn chạy trước khi chạm mặt Bồ Đề Tổ Sư.

Biểu tình Bồ Đề Tổ Sư kỳ lạ không hiểu:

- Cường giả Hiển Thánh cảnh tính cách tốt?

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày hỏi:

- Bệ hạ hỏi kiếp này hay kiếp trước?

Kiếp này thì Bồ Đề Tổ Sư không quen vị Hiển Thánh thứ hai nào, nếu là kiếp trước thì lão quen nhiều.

Mắt Tần Quân sáng rực nói:

- Kiếp trước!

Tần Quân vốn hỏi hệ thống nhưng nó trả lời lấp lửng, bảo là Thần Ma từ Nhập Thánh cảnh trở lên không đoán chính xác, trừ phi túc chủ mạnh hơn nữa.

Bồ Đề Tổ Sư ngẫm nghĩ, từ từ kể:

- Tính cách tốt thì có Trấn Nguyên Tử, Hậu Thổ Nương Nương, Thần Nông, Hồng Vân . . .

Bồ Đề Tổ Sư liệt kê một chuỗi tên rồi khựng lại:

- Tuy tính tình của họ tốt nhưng cũng không dễ dàng chấp nhận khuất dưới tay ai.

Trấn Nguyên Tử đứng đầu Đại Tiên, tính cách cũng tốt, kết bái huynh đệ với Tôn Ngộ Không. Nhưng từ xưa đến nay Trấn Nguyên Tử chưa từng khuất phục ai, trải qua đại kiếp nạn còn có thể tiêu dao trên cõi đời đủ thấy không đơn giản rồi.

Hậu Thổ Nương Nương là một trong Tổ Vu, bản thể luân hồi nên chắc trong lòng nàng chỉ có Vu tộc.

Thần Nông thì . . . dù gì là đế hoàng.

Tần Quân nhức đầu, hắn chợt nhớ một điều, tò mò hỏi:

- Ngươi và Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn có quan hệ gì?

Kiếp trước của hắn có nhiều cách nói về thân phận của Bồ Đề Tổ Sư, giả thiết được biết đến nhiều nhất là Bồ Đề Tổ Sư là phân thân của Thánh Nhân Chuẩn Đề. Quan điểm này chủ yếu vì câu thơ trong Phong Thần Diễn Nghĩa miêu tả Chuẩn Đề Đạo Nhân, bài thơ vốn miêu tả Bồ Đề Tổ Sư trong Tây Du Ký.

Nhưng hai người thật sự có quan hệ sao?

Vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư khó xử một lúc mới nói:

- Bần đạo là Tiên Thiên Tu Bồ Đề biến ra, sinh ra cùng chỗ với hai vị giáo chủ Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn. Chuẩn Đề là Tiên Thiên Bồ Đề Căn, tương đương với quan hệ huynh đệ cùng ta. Nhưng Chuẩn Đề dựng dục ra trước, sau đó quen với Tiếp Dẫn, lập đại chí nguyện muốn biến tây phương đất hồng hoang phồn thịnh lên.

Tiên Thiên Tu Bồ Đề?

Tiên Thiên Bồ Đề Căn?

Tần Quân trợn to mắt, hắn không ngờ quan hệ của Chuẩn Đề và Bồ Đề Tổ Sư là như vậy, nói hai người là huynh đệ ruột cũng không quá, hèn gì

giống nhau như thế.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Vậy bản thể của Tiếp Dẫn là gì?

Trong thần thoại hồng hoang có bảy vị Thánh Nhân, gồm Đạo Tổ Hồng Quân, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

------oOo------

Chương 1134: Thâu Nguyệt Giáo xuất hiện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn là bằng hữu tốt như hình với bóng, cùng là hai vị giáo chủ của Tây Phương Giáo.

Tuy Chuẩn Đề có Thất Bảo Diệu Thụ không gì không xóa bỏ được, nhưng đa số cho rằng Tiếp Dẫn mạnh hơn chút.

Sau này sẽ có lúc Tần Quân tiếp xúc đến Thánh Nhân nên hắn muốn hiểu biết nhiều hơn.

Biểu tình của Bồ Đề Tổ Sư quái dị nói:

- Tiếp Dẫn?

Bồ Đề Tổ Sư bí hiểm nói:

- Bệ hạ tạm thời đừng tìm hiểu về tầng lớp đó, sẽ quấy nhiễu đạo tâm của bệ hạ.

Tần Quân không hiểu gì hết, trẫm chỉ muốn nhiều chuyện chút thôi.

Bồ Đề Tổ Sư không muốn nói nhiều thì Tần Quân không bắt buộc.

Có nên triệu hoán một Tổ Vu ra đấu với Đông Hoàng Thái Nhất không?

Tần Quân chợt nảy một ý tưởng to gan. Tổ Vu mà thấy Đông Hoàng Thái Nhất là chắc chắn liều chết liều sống, đại kiếp nạn vu yêu khiến thù hận giữa họ suốt kiếp khó phai mờ. Huống chi Đông Hoàng Thái Nhất chưa phục hồi đỉnh cao.

Tần Quân vội phủ quyết ý tưởng này:

- Không được, Tổ Vu quá cuồng, chỉ tin Bàn Cổ. Huống chi sẽ dẫn Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ chạy mất.

Mười hai Tổ Vu tuyệt đối cực mạnh trong Hiển Thánh cảnh nên mới buộc Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cùng tự bạo. Tùy tiện triệu hoán ra một Tổ Vu rất có thể Bồ Đề Tổ Sư khó mà trấn áp. Vì Tổ Vu chỉ tu thân thể, không tu nguyên thần, mặc cho Bồ Đề Tổ Sư có muôn vàn thần thông cũng sẽ bị một đấm đánh tan.

Không nhất định triệu hoán ra Hiển Thánh, dù triệu hoán được cũng khó khống chế.

Hay là triệu hoán cường giả Nhập Thánh cảnh?

Quảng Thành Tử, Huyền Đô đại pháp sư, Triệu Công Minh, Đa Bảo Đạo Nhân, Tam Tiêu Nương Nương, Lục Áp Đạo Nhân . . .

Vài cái tên lướt qua đầu Tần Quân, những Thần Ma này ít nhất là Nhập Thánh, rất có thể đến Hiển Thánh cảnh.

Trên bầu trời Thánh Đế phong chợt tụ tập u ám, biển mây cuồn cuộn vô cùng quỷ dị. Uy áp to lớn phô thiên cái địa giáng xuống khiến vô số sinh linh ngừng thở.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày nói:

- Hơi thở này là . . .

Tần Quân hơi nhướng mày, làm Bồ Đề Tổ Sư rung động thì hơi thở đó chắc chắn rất khủng bố.

Trong Huyền Đương đại thế giới tuyệt đối không có người có thể làm Bồ

Đề Tổ Sư kiêng dè như vậy.

Không lẽ là Cổ Tiên giới? Đến mau vậy?

Trong đầu Tần Quân xẹt qua nhiều suy nghĩ, hắn ngước lên thấy vòng xoáy lớn hiện ra trong mây xám, không ngừng kéo dài che cả bầu trời.

Tiếng Cùng Kỳ gầm gừ vang vọng thiên địa:

- Grào!

Cùng Kỳ mang theo Tiểu Chúc Long, Toan Nghê, Trọng Minh Điểu xoay quanh trên không trung.

Một thanh âm vô cùng uy nghiêm vang lên:

- Ai là Tần Thiên Đế!?

Thanh âm như lôi thần quát vang vọng cả Nam Vực Thiên Thế Giới, dẫn đến xôn xao.

Có cường giả bí ẩn đến tập kích Thiên Đình Đại Tần?

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng:

- Ai dám càn rỡ?

Khí thế phóng lên cao đánh tan uy áp kia.

Tần Quân không lo chút nào.

Đùa, có Bồ Đề Tổ Sư Hiển Thánh cảnh hậu kỳ ở thì hắn sợ gì ai?

Cổ Tiên giới không có người nào đối kháng lại Bồ Đề Tổ Sư được.

Tần Quân quát to:

- Con rùa nào núp trong chỗ tối!?

Khóe môi Bồ Đề Tổ Sư co giật.

Tần Quân nói một câu khiến thiên địa rơi vào tĩnh lặng, con dân Thánh thành vừa hưng phấn bừa căng thẳng.

Bệ hạ vẫn bá đạo như cũ, nhưng thanh âm bí ẩn vừa rồi rõ ràng không có ý tốt, không giống kẻ yếu, bọn họ cũng sợ bị chiến đấu lan đến.

Thanh âm kia quát to:

- Muốn chết!

Vòng xoáy u ám bên trên Thánh thành dạt ra, một bàn tay khổng lồ đỏ rực thò ra, lòng bàn tay to mấy ngàn trượng, định một chưởng vỗ nát Thánh thành.

Thân hình Cùng Kỳ biến lớn gầm lên đụng vào bàn tay khổng lồ muốn đẩy nó lên trên.

Vô số con dân Thánh thành trợn mắt há hốc mồm nhìn. Các sinh linh trên những đảo bay rung động nhìn cảnh tượng đồ sộ trước mắt.

Bàn tay khổng lồ màu đỏ hay Cùng Kỳ đều lớn đến mức làm vạn vật sinh lòng kính sợ.

Tần Quân híp mắt nhìn, hắn muốn xem người đến là thần thánh phương nào.

Bùm!

Cùng Kỳ đụng vào bàn tay khổng lồ màu đỏ, biển mây cuồn cuộn, gió to khủng bố thổi Thánh thành rung rinh. Đảo bay xung quanh lắc lư, gió to thổi long bào bay phần phật.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói:

- Một Nhập Thánh, tu vi cỡ Nhập Thánh cảnh trung kỳ.

Cường giả Nhập Thánh cảnh đủ càn quét Huyền Đương đại thế giới, càng đừng nói là trung kỳ.

Tần Quân cười, thật là tự sát còn ngại xếp hàng chậm muốn chen lấn bằng được.

Tiếng rống đau đớn của Cùng Kỳ vang lên:

- Grừ!

Cùng Kỳ bị bàn tay đỏ khổng lồ đè xuống, nó là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn đối kháng với cường giả Nhập Thánh cảnh rất vất vả.

Thân hình khổng lồ như ngọn núi của Cùng Kỳ sắp bị đập xuống Thánh Đế phong, Bồ Đề Tổ Sư ra tay. Lão vung tay áo, lực lượng vô hình đẩy bàn tay đỏ khổng lồ lên, Cùng Kỳ thoát hiểm, cũng cứu lại Thánh thành.

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng:

- Tiểu nhân vô sỉ núp trong chỗ tối cũng dám càn rỡ!

Bàn tay phải lão nắm chặt, tay màu đỏ khổng lồ cách lão mấy ngàn thước xa chợt co giật như bị sức mạnh khủng bố đè ép biến hình, tiếng xương gãy vang vọng bầu trời Thánh thành, khiến vô số sinh linh da đầu tê dại.

Chợt có tiếng hét thảm, một bàn tay khổng lồ màu đỏ nhanh chóng rút vào vòng xoáy.

Trong Thánh thành liên tiếp vang tiếng kinh kêu:

- Ui, bàn tay đó rốt cuộc có lai lịch gì?

- Tiếng nói vừa rồi hình như là Bồ Đề Tổ Sư. Tổ sư ra tay, trực tiếp đánh lui địch!

- Dám quấy nhiễu Thiên Đình Đại Tần chúng ta, đúng là chán sống rồi!

- Thời buổi rối loạn ghê, may mắn Thiên Đình Đại Tần có Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn.

- Xem bàn tay đó thì tu vi của đối phương chắc cỡ cường giả Đại La cảnh.

Thánh thành không hoảng loạn, nhiều trận thắng chinh chiến khiến con

dân Thiên Đình Đại Tần ngày càng tự tin. Đặc biệt là dân chúng Thánh thành, đa số cho rằng thiên hạ không có ai làm gì được Tần Thiên Đế của họ.

Cùng lúc đó, một bóng dáng lơ lửng bên ngoài Nam Vực Thiên Thế Giới. Trường bào tím vằn đỏ, vóc dáng cao ráo, tóc dài bay bay, mặt mày góc cạnh rõ ràng, tuy không tuấn tú nhưng khiến người nhìn một cái liền nhớ kỹ. Đặc biệt hốc mắt màu đen thẳm có vẻ âm lạnh.

Người đó nhìn tay trái của mình, da tay màu đỏ nổi gân xanh đang run run.

Người đó cắn răng lẩm bẩm, mắt đầy kinh hoàng:

- Người kia rốt cuộc là ai?

Nhớ tới đau đớn vừa rồi làm gã sợ hãi, đối phương chắc chắn là cường giả Nhập Thánh cảnh, và mạnh còn hơn gã. Nghĩ vậy làm gã muốn đánh trống rút lui, xoay người định đi.

------oOo------

Chương 1135: Thâu Nguyệt Giáo xuất hiện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bỗng Bồ Đề Tổ Sư xé rách không gian xuất hiện trước mặt gã, làm gã sợ hãi hồn phi phách tán.

Nam nhân mặc trường bào kinh hoàng hét lên:

- Ngươi . . . !

Chưa nói hết câu Bồ Đề Tổ Sư đã vung phất trần, lông trắng kéo dài ra bao chặt nam nhân mặc trường bào, khiến gã không thể nhúc nhích.

- Thả ta ra! Ta đến từ Cổ Tiên giới, ngươi làm như vậy sẽ mang đến hạo kiếp cho Huyền Đương đại thế giới các ngươi!

Bồ Đề Tổ Sư cười nhạo nam nhân uy hiếp.

Bồ Đề Tổ Sư Hiển Thánh cảnh hậu kỳ không thèm để Cổ Tiên giới vào mắt.

Nếu không phải thu phục Huyền Đương đại thế giới cần thời gian thì Tần Quân đã sớm mang theo lão giết hướng Cổ Tiên giới.

Bồ Đề Tổ Sư hừ mũi:

- Lần trước có mười hai người đến từ Cổ Tiên giới, bọn họ đã chết.

Nam nhân mặc trường bào con ngươi co rút.

Mười hai người đến từ Cổ Tiên giới?

Nam nhân chưa kịp phản ứng lại Bồ Đề Tổ Sư đã thu gã vào tay áo, lão xoay người bước vào lỗ đen, biến mất.

***

Phương xa dãy núi trập trùng, bên cạnh dòng sông, Cửu U Âm Đế ngồi xếp bằng trên đá to chờ đợi.

Cửu U Âm Đế cau mày lẩm bẩm:

- Sao bỗng không có động tĩnh? Nam Cung Dịch Phong là tồn tại khủng bố Nhập Thánh cảnh, thuộc hạ giáo tôn tin tưởng nhất, chẳng lẽ thua mau vậy sao?

Nam nhân mặc trường bào đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới là do Cửu U Âm Đế mời tới. Thì ra Âm phủ của Huyền Đương đại thế giới bị Thâu Nguyệt Giáo trong Cổ Tiên giới khống chế, Cửu U Âm Đế có thành tựu như ngày nay là vì được giáo tôn Thâu Nguyệt Giáo thừa nhận.

Cửu U Âm Đế không quen Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, không biết tu vi của họ cao bao nhiêu, Bồ Đề Tổ Sư mạnh cỡ nào. Nên khi Cửu U Âm Đế nghe giáo tôn đồng ý phái một cường giả vượt Đại La cảnh đến hỗ trợ thì gã rất hưng phấn.

Nhưng Bồ Đề Tổ Sư mạnh hơn xa tưởng tượng của gã.

Nếu Nam Cung Dịch Phong bị thua, Cửu U Âm Đế không biết ăn nói thế nào với giáo tôn, không dám tưởng tượng làm cách nào đối kháng Tần Thiên Đế.

Càng nghĩ càng bất an, Cửu U Âm Đế cắn răng bay hướng Nam Vực Thiên Thế Giới.

***

Bịch!

Nam Cung Dịch Phong bị Bồ Đề Tổ Sư ném xuống bãi cỏ ngự hoa viên, gã định gượng dậy nhưng lão điểm ba cái vào hư không phong ấn thần hải, đan điền, đạo quả làm gã không thể nhúc nhích.

Lòng Nam Cung Dịch Phong dậy sóng thần:

- Sao có thể như vậy?

Nam Cung Dịch Phong là siêu cường giả Nhập Thánh cảnh trung kỳ! Dù là giáo tôn cũng không thể dễ dàng làm gã mất sức chiến đấu, lão đạo nhân trước mắt rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Tần Quân chậm rãi đi đến, nhìn xuống Nam Cung Dịch Phong, hắn hỏi:

- Ngươi đến từ Cổ Tiên giới?

Nam Cung Dịch Phong cắn răng hỏi:

- Ngươi . . . muốn làm gì . . . ?

Nam Cung Dịch Phong rất sợ Bồ Đề Tổ Sư nên không dám cứng cổ.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Ngươi đặc biệt đến tìm trẫm mà sao còn hỏi trẫm muốn làm gì?

Bắt sống một Nhập Thánh thật sướng!

Nam Cung Dịch Phong trợn to mắt nói:

- Ngươi chính là Tần Thiên Đế?

Nam Cung Dịch Phong nhìn kỹ Tần Quân, cứ cảm thấy hắn rất quen mắt, dường như thật lâu trước kia đã gặp qua.

Tần Quân đạp lên ngực Nam Cung Dịch Phong, lạnh lùng hỏi, thanh âm chất chứa sát ý vô tận:

- Nói đi, tại sao ngươi đến Huyền Đương đại thế giới tìm trẫm? Không khai thật thì trẫm sẽ cho ngươi sống không bằng chết!

Kiếp trước Tần Quân cũng đến độ cao Nhập Thánh cảnh, giờ dưới tay có một cường giả Hiển Thánh nên không thèm để Nam Cung Dịch Phong vào mắt.

Nam Cung Dịch Phong vừa kinh vừa giận, rất muốn đập chết Tần Quân. Nhưng gã không thể nhúc nhích, bên cạnh có Bồ Đề Tổ Sư theo dõi, làm sao Nam Cung Dịch Phong dám chống đối?

Nam Cung Dịch Phong hận chết Cửu U Âm Đế, nỡ lòng nào không báo cho gã biết Tần Thiên Đế có một cường giả thuộc hạ như vậy?

Mắt Tần Quân đăm đăm, giơ tay phải lên, Tam Muội Chân Hỏa rực cháy trong lòng bàn tay như yêu ma vặn vẹo:

- Có nói không?

Tim Nam Cung Dịch Phong đập nhanh nhìn, đó là ngọn lửa gì?

Nam Cung Dịch Phong trợn to mắt, chợt nhớ ra điều gì, giật mình kêu lên:

- Ngươi là Cơ Vĩnh Sinh? Không thể nào! Chẳng phải ngươi đã chết sao?

Cơ Vĩnh Sinh!

Tồn tại khủng bố từng kinh động Cổ Tiên giới, một mình một người chiến với đàn tiên, buộc Thương Hoa Tiên Tôn ra tay mới trấn áp được.

Trước kia Nam Cung Dịch Phong từng tham gia trận chiến huyết tẩy Thánh Đình Huyền Đương đại thế giới. Khi đó Nam Cung Dịch Phong còn nhỏ yếu, nhỏ nhoi trong tiên binh. Khi ấy Cơ Vĩnh Sinh đem đến rung động đến nay còn rõ ràng trước mắt gã.

Bóng dáng đầu đội trời chân đạp đất ấy dường như vĩnh viễn sẽ không ngã xuống, không ai là đối thủ của y.

Hèn gì Nam Cung Dịch Phong thấy Tần Quân hơi quen mắt, khuôn mặt của hắn rất giống Cơ Vĩnh Sinh, hơi thở lửa của họ giống hệt nhau. Bởi vậy Nam Cung Dịch Phong cho rằng Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh.

Nhưng Nam Cung Dịch Phong nhanh chóng phủ nhận ý nghĩ này.

Cơ Vĩnh Sinh đã chết mười ba vạn năm, không thể nào còn sống!

Chẳng lẽ Tần Quân là hậu đại của Cơ Vĩnh Sinh?

Tần Quân cười khẽ:

- Trẫm mà sẽ chết sao? Trẫm còn muốn tàn sát Cổ Tiên giới các ngươi.

Nụ cười của Tần Quân ở trong mắt Nam Cung Dịch Phong lạnh băng như đang đối mặt người chết.

Nam Cung Dịch Phong biến sắc mặt, vẻ mặt gặp quỷ:

- Ngươi thật sự là . . .

Cơ Vĩnh Sinh sống lại?

Chiến Thần chết mười ba vạn năm đã sống lại, còn tuyên bố tàn sát Cổ Tiên giới, khiến Nam Cung Dịch Phong cảm giác trời sập.

Tần Quân mất kiên nhẫn giục:

- Nói mau!

Tần Quân ném Tam Muội Chân Hỏa vào ngực Nam Cung Dịch Phong.

Tam Muội Chân Hỏa đã lột xác, dung hợp huyết mạch Cực Viêm Ma Thần rồi hấp thu Thái Dương Chân Hỏa, nó đã vượt qua cực hạn.

Nam Cung Dịch Phong đau đớn mặt vặn vẹo hét thảm:

- Ta nói! Ta nói!

Mạnh như Nhập Thánh cũng không dám chịu đựng lửa của Tần Quân, đương nhiên lý do lớn nhất là Nam Cung Dịch Phong không thể thúc giục pháp lực.

Đa số tu sĩ luyện khí, mỗi cảnh giới ít khi thể tu.

Nam Cung Dịch Phong bắt đầu kể lý do vụ việc:

- Thâu Nguyệt Giáo chúng ta khống chế Âm phủ của các đại thế giới dưới quyền quản lý. Cửu U Âm Đế của Âm phủ các ngươi được giáo tôn xem trọng, hắn liên lạc với giáo tôn nói Âm phủ Huyền Đương đại thế giới đã bị ngươi nhằm vào, sắp không giữ gìn được.

Ánh mắt Tần Quân càng lúc càng lạnh lẽo.

Cửu U Âm Đế không uổng là Âm Đế, dám âm hắn!

------oOo------

Chương 1136: Địa Tàng Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bây giờ liên minh kháng Tần với Thiên Mệnh Điện, Cửu U Chi Địa, Yêu Khư, Kiếm Đình dẫn đầu đã thành lập, có lẽ mấy ngày nữa sẽ phái binh đối kháng Thiên Đình Đại Tần. Khi đó chiến tranh thổi quét Huyền Đương đại thế giới sẽ chính thức kéo màn.

Không ngờ trước đại chiến Cửu U Âm Đế dám mời cường giả Cổ Tiên giới đánh bất ngờ hắn.

Tần Quân xếp Cửu U Âm Đế vào danh sách phải giết.

Tần Quân nhếch mép cười nhạt:

- Hừ! Tưởng có Cổ Tiên giới hỗ trợ là có thể kê cao gối ngủ sao?

Tần Quân ra lệnh cho Bồ Đề Tổ Sư:

- Cố định hắn lại, không cho hắn chống cự trẫm!

Bồ Đề Tổ Sư giơ tay phải lên:

- Tuân lệnh!

Nam Cung Dịch Phong cảm giác lực lượng vô hình siết chặt gã, cơ thể bay bổng lên. Nam Cung Dịch Phong hoảng hốt muốn van xin tha nhưng phát hiện không cách nào ra tiếng.

Mặt Tần Quân lạnh băng, ngón trỏ tay phải nặn ra một giọt tinh huyết, bên trong chứa tử trùng của Vạn Kiếp Ngự Trùng.

Lai lịch Vạn Kiếp Ngự Trùng bí ẩn khó lường, tinh huyết và tử trùng mà hòa vào người kẻ địch là có thể khống chế người đó.

Đương nhiên dưới tình huống bình thường muốn dung nhập tinh huyết vào người cường giả mạnh hơn xa mình thì khó như lên trời. Nhưng pháp lực của Nam Cung Dịch Phong bị phong ấn, căn bản không cách nào ngăn cản, vô cùng thê thảm.

Con ngươi Nam Cung Dịch Phong co rút nhìn tinh huyết của Tần Quân nhanh chóng đến gần, gã bất lực.

***

Dưới bầu trời xanh, Cửu U Âm Đế đứng trên đỉnh núi, từ nơi này có thể cảm giác hơi thở không gian Nam Vực Thiên Thế Giới nhưng gã không dám vào.

Người Cửu U Âm Đế run rẩy:

- Không lẽ thua thật?

Với tu vi của Nam Cung Dịch Phong có thể trong khoảnh khắc hủy Nam Vực Thiên Thế Giới. Giờ Nam Vực Thiên Thế Giới gió êm sóng lặng dường như không xảy ra chiến đấu, làm Cửu U Âm Đế rất bất an.

Nếu Nam Cung Dịch Phong thua, Cửu U Âm Đế không biết ăn nói thế nào với giáo tôn.

Bầu trời chợt nứt ra cái khe, một thiếu nữ mặc áo trắng xuất hiện, là Bạch Trạch.

Áo trắng bay trong gió, mái tóc dài như thác nước đen, đội mũ lông cừu, khuôn mặt đẹp tuyệt trần hơi non nớt mà lạnh lùng, làm nàng khác hẳn mọi người.

Bạch Trạch nhẹ giọng hỏi:

- Cửu U Âm Đế đại danh đỉnh đỉnh mà cũng làm chuyện lén lút?

Tu vi của Bạch Trạch đến Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ nên đương nhiên không sợ gì Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế cau mày, muốn rời đi. Bạch Trạch bỗng tấn công, gió rít ập đến. Cửu U Âm Đế biến sắc vội né tránh.

Lòng Cửu U Âm Đế dậy sóng thần:

- Nàng này cũng là Đại La Thủy Tiên!

Thiên Đình Đại Tần rốt cuộc có bao nhiêu Đại La Thủy Tiên?

***

Hoàng hôn buông xuống.

Tần Quân thở hắt ra, lau mồ hôi lạnh trên trán:

- Phù.

Nam Cung Dịch Phong nằm trước mũi chân hắn.

Tần Quân mất hai canh giờ mới dung hợp tinh huyết Vạn Kiếp Ngự Trùng và Nam Cung Dịch Phong, giờ gã là con rối của hắn.

Bồ Đề Tổ Sư tò mò hỏi:

- Đây là thủ đoạn gì vậy bệ hạ?

Một cường giả Nhập Thánh cảnh mà bị Thái Ất Kim Tiên thu làm con rối, Bồ Đề Tổ Sư không nghĩ ra lý do tại sao.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Trẫm cũng không rõ ràng, người ta cho trẫm một loài sâu.

Tần Quân có hỏi Hắc Điệp Tiên Tử về lai lịch của Vạn Kiếp Ngự Trùng, nhưng nàng cũng không giải thích được vì ngẫu nhiên nhặt nó. Tần Quân có linh cảm lai lịch của Vạn Kiếp Ngự Trùng rất lớn, rất có thể không thua gì Cực Viêm Ma Thần.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày hỏi:

- Sâu?

Loài sâu gì mà bá đạo vậy?

Nam Cung Dịch Phong chậm rãi tỉnh dậy, bỗng mở to mắt bật dậy, bản năng vung nắm đấm đánh Tần Quân, nhưng nắm tay khựng lại trước mặt hắn không cách nào đánh tiếp.

Tử trùng không thể công kích chủ trùng, một ý niệm của chủ trùng có thể khiến tử trùng chết.

Đây chính là Vạn Kiếp Ngự Trùng!

Nam Cung Dịch Phong đổ mồ hôi lạnh:

- Chuyện gì xảy ra?

Gã phát hiện thân thể không theo khống chế, thánh cốt không cách nào

phát huy tác dụng trước mặt Tần Quân.

Tần Quân trầm giọng quát:

- Quỳ xuống!

Nam Cung Dịch Phong như bị sét đánh quỳ cái bịch.

Và như thế Tần Quân đã thu phục một cường giả Nhập Thánh cảnh trung kỳ.

Nếu không có Bồ Đề Tổ Sư hỗ trợ thì Tần Quân không thể làm được, vì thánh cốt của cường giả Nhập Thánh cảnh sẽ tự động ngăn cản Vạn Kiếp Ngự Trùng.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, chỉ định triệu hoán Địa Tàng Vương Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn đi.

Tần Quân muốn mở ra chiến tranh thứ hai, hành động của Cửu U Âm Đế đã chọc giận hắn, quyết cướp Cửu U Chi Địa, giết Âm Đế!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Địa Tàng Vương, có phục hồi ký ức kiếp trước không?

- Không phục hồi!

Địa Tàng Vương Bồ Tát rất mạnh, không phải không thể thành Phật mà là không muốn.

Tần Quân từng hỏi Bồ Đề Tổ Sư là Địa Tàng Vương mạnh cỡ nào? Bồ Đề Tổ Sư trả lời rằng có thể so với Phật Di Lặc.

[Địa Tàng Vương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Bồ Tát.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Bản Nguyện Kinh. Kinh Phật.

Thần thông: Từ Bi Độ Sinh. Nhất Tâm Nhị Tướng. Kim Cương Lục Đạo.

Pháp bảo: Lục Đạo Bảo Châu.

Mức độ trung thành: 90 (MAX 100)]

Mức độ trung thành chín mươi điểm khiến Tần Quân rất vừa lòng.

Địa Tàng Vương 'địa ngục không trống thề không thành Phật' tạm thời chưa đến cực hạn, sau này còn có thể biến mạnh.

Có Địa Tàng Vương ở chắc chắn Âm phủ rơi vào tay Tần Quân. Cửu U Âm Đế mạnh nhất còn chưa đến Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ, dù gã có thể nhờ cậy lực lượng cửu u.

Tâm tình Tần Quân lâng lâng, hắn cười nói với Bồ Đề Tổ Sư:

- Giao tên này cho lão giáo dục một đoạn thời gian.

Nam Cung Dịch Phong vừa thẹn vừa giận nhưng không cách nào biểu đạt tức giận của mình với Tần Quân. Dường như mọi ý nghĩ, hành vi nhằm vào Tần Quân là cơ thể không theo Nam Cung Dịch Phong điều khiển.

Bồ Đề Tổ Sư sảng khoái đồng ý:

- Không thành vấn đề.

Bồ Đề Tổ Sư cũng rất tò mò về Cổ Tiên giới, muốn tìm hiểu từ miệng Nam Cung Dịch Phong.

Không lâu sau Bồ Đề Tổ Sư mang Nam Cung Dịch Phong rời đi.

Thu phục một cường giả Nhập Thánh, còn triệu hoán ra một Địa Tàng Vương Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn làm tâm tình của Tần Quân khá tốt, hắn ngồi nhâm nhi trong thạch đình.

Qua khoảng một nén nhang, Tỳ Bà dẫn Bạch Trạch vào ngự hoa viên.

Bạch Trạch khom người chắp tay nói:

- Bệ hạ, thần vô năng đã để Cửu U Âm Đế chạy trốn.

Tần Quân xua tay, bình tĩnh nói:

- Cố ý muốn cho hắn trốn mà.

Bạch Trạch nghi hoặc hỏi:

- Tại sao?

------oOo------

Chương 1137: Đại kiếp nạn đến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười cợt:

- Trực tiếp giết chết không bằng từng bước tàn phá phòng tuyến tâm lý, để hắn nhìn hủy diệt dần tới gần mình.

Bạch Trạch đã hiểu, thầm tội nghiệp cho Cửu U Âm Đế. Nàng biết rõ Thiên Đình Đại Tần bây giờ mạnh cỡ nào, dư sức càn quét Huyền Đương đại thế giới, chỉ cần Cổ Tiên giới không nhúng tay vào.

Nhìn mặt Bạch Trạch, Tần Quân cười hỏi:

- Mà khi nào nàng thành ái phi của trẫm? Trẫm đã giẫm Đông Hoàng Thái Nhất dưới chân.

Gò má Bạch Trạch ửng hồng, mắt lóe tia bối rối không biết nên trả lời ra sao.

***

Chớp mắt mười ngày qua nhanh.

Vực thuộc quyền quản lý của Thiên Đình Đại Tần đã vượt con số bảy mươi lăm, trong thời gian này toàn thiên hạ bàn tán về các thần tướng của Thiên Đình Đại Tần. Hình Thiên đã nổi tiếng như cồn từ lâu. Đám thần tướng Tôn Ngộ Không, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Hạng Vũ, Hậu Nghệ liên tiếp nổi lên.

Cùng lúc đó, liên minh kháng Tần chính thức khai chiến với Thiên Đình Đại Tần.

Tin tức truyền ra, thiên hạ đều kinh. Trong cửu đế thiên hạ có năm đế tham gia, gồm có Thiên Mệnh Đại Đế, Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Đinh Võ Tướng.

Ngày càng nhiều thế lực tham gia vào liên minh kháng Tần, không ngừng tăng binh chi viện tiền tuyến. Chiến tranh siêu cấp xưa nay chưa từng có đã diễn ra.

- Trời ạ, đây chính là đại kiếp nạn sao? Mấy trăm vực loạn chiến!

- Thiên Đình Đại Tần nguy rồi.

- Vớ vẩn, giờ ai ngăn nổi Thiên Đình Đại Tần? Có quá nhiều cường giả đỉnh cao, một mình Thiên Đình Đại Tần chấp một vực.

- Quan trọng là Yêu Hoàng không ra tay thì ai có thể chiến với Bồ Đề Tổ Sư?

- Còn có Khổng Tuyên bí ẩn, vô địch thiên hạ.

- Chậc, cửu đế thiên hạ mới lập đã bắt đầu nội chiến?

Mấy trăm vực thảo luận việc này, không khí Huyền Đương đại thế giới hết sức căng thẳng.

Tin tức truyền vào Thiên Đình Đại Tần dẫn đến bảy mươi lăm vực chấn động. May mà bọn họ đã kiến thức sự lợi hại của cường giả Đại Tần nên không hoảng loạn.

Vì củng cố các vực ổn định, Thiên Đình Đại Tần thúc đẩy thi khoa cử, chọn lựa nhân tài từ các vực, phát tài nguyên thu mua lòng người.

Chiến tranh với bên ngoài không dừng lại, mỗi ngày chiêu binh mãi mã. Bảy mươi lăm vực có thể cung cấp binh lực cực kỳ khổng lồ.

Cái tên Tần Thiên Đế vốn là mục tiêu vô số người theo đuổi, giờ hắn trở thành đệ nhất đế thiên hạ, hắn hô một tiếng là hàng đống người ủng hộ tình nguyện tòng quân.

Đối diện liên minh kháng Tần mạnh chưa từng có, binh lực của Thiên Đình Đại Tần cũng tăng vùn vụt, lấy Huyền Đương đại thế giới làm bàn cờ đấu nhau.

Đời sau gọi thời kỳ này là Thiên Đình loạn thế.

***

Âm phủ.

Dưới bầu trời tối tăm, quỷ binh nổi lên đầy khắp đất vô tận, tựa như dòng lũ đen lan tràn đến tận cùng mặt đất.

Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào ngồi trên kiệu, giơ đùi phải lên, cánh tay phải chống đầu gối bày ra tư thế phóng đãng bất kỵ. Tần Quân đưa mắt nhìn chân trời, trong sương quỷ tràn ngập loáng thoáng đường nét quỷ thành nguy nga.

Chung Quỳ bay lơ lửng bên cạnh nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, đằng trước là Âm Hoàng thành.

Bên tay kia của Tần Quân là Địa Tàng Vương ngồi trên lưng Đế Thính, mặc áo cà sa, hình dáng hơi mập mạp, phát ra khí thế rất đáng gờm.

Âm phủ như Huyền Đương đại thế giới khác, mỗi vực đều có một vị Âm Hoàng cầm quyền. Cửu U Âm Đế thì cao cao tại thượng như chủ thế giới.

Diêm La Vương, Chung Quỳ, Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện phát triển Hoàng Tuyền cung thành một thế lực lớn của Âm phủ, có Địa Tàng Vương tham gia khiến Hoàng Tuyền cung càng mạnh.

Tần Quân tự mình xuống dưới mang binh công phạt Cửu U Chi Địa.

Tay trái Tần Quân cầm bình ngọc hỏi:

- Chiếm tòa Âm Hoàng thành đó thì cách Cửu U Chi Địa không còn xa phải không?

Pháp lực điều khiển đan dược liên tục bắn ra khỏi bình ngọc chui vào miệng Tần Quân. Không nhiều người phá của ăn đan dược như nhai kẹo giống hắn.

Chung Quỳ trả lời:

- Nơi này là một tòa Âm Hoàng thành cách Cửu U Chi Địa gần nhất.

Diêm La Vương tọa trấn Hoàng Tuyền cung, Chung Quỳ và Địa Tàng Vương đi cùng Tần Quân, mang theo mấy trăm vạn âm binh đi qua đầu là quỷ hồn chạy tứ tán.

- Grào!

Không trung truyền đến tiếng gầm khiến người da đầu tê dại, là Cùng Kỳ.

Cộng thêm Cùng Kỳ, lần này Tần Quân xuất động hai siêu cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, Cửu U Âm Đế muốn sống cũng khó.

Địa Tàng Vương cưỡi trên lưng Đế Thính cảm thán rằng:

- A di đà phật, trật tự luân hồi của Âm phủ phương thế giới này không đủ hoàn thiện, nhiều oan hồn không cách nào chuyển sinh.

Tần Quân buồn cười, Địa Tàng Vương thật sự là sinh ra vì địa ngục luân hồi.

Tần Quân trực tiếp cười hứa hẹn:

- Sau này giao Âm phủ cho ngươi và Diêm La Vương khống chế.

Địa phủ trong thần thoại không nhiều người mạnh hơn Địa Tàng Vương, cũng không nhiều người giàu kinh nghiệm hơn, nên Tần Quân rất yên tâm

giao Âm phủ cho họ.

Địa Tàng Vương cười cười, không tiếp lời, lòng y lo thương sinh, không xem trọng quyền lực.

Chợt một tiếng quát như sấm vang lên:

- Đứng lại! Thế lực phương nào dám quấy rầy Âm Hoàng thành!?

Mấy trăm vạn âm binh hoảng hốt giây lát.

Chung Quỳ không yếu thế quát lại:

- Hoàng Tuyền cung!

Ba chữ làm đối phương lặng im.

Hoàng Tuyền cung bây giờ giống như Thiên Đình Đại Tần dương gian, thế lực thô bạo tự dưng nổi lên. Nếu không phải Cửu U Âm Đế lo chú ý bên dương gian thì đã sớm xóa sổ Hoàng Tuyền cung rồi.

Tần Quân ngồi trong kiệu lười biếng ra lệnh:

- Cùng Kỳ, phá thành cho trẫm.

Gió to từ sau lưng Tần Quân bay qua, suýt thổi ngã đám âm binh.

Cùng Kỳ biến lớn ngàn trượng, nó như ngọn lửa đen xông hướng Âm Hoàng thành trước mặt. Sương quỷ bị xé toạc, Cùng Kỳ đụng vào Âm Hoàng thành cao mấy trăm trượng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, sương mù quỷ tràn ngập bị xé toạc, Âm Hoàng thành hiện ra. Cửa thành nguy nga bị Cùng Kỳ đụng sập, đá vụn bay đầy. Vô số âm binh nhanh chóng bay ra khỏi thành, như đàn châu chấu bay tới khiến người da đầu tê dại.

Một âm tướng cao ba trượng giơ đại đao vằn đen rống to:

- Càn rỡ!

Âm tướng huơ đao chém, đao khí tung hoành vượt qua mấy ngàn thước chém vào người Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ không giật mình, vung hai móng vuốt xé tường thành, thân hình nó như ngọn núi xông vào thành, giẫm lên nhà lầu trong thành.

Chung Quỳ cao giọng quát:

- Giết! Phá thành!

Mấy trăm vạn âm binh như nước lũ xông vào Âm Hoàng thành.

Địa Tàng Vương niệm một câu a di đà phật, Đế Thính chở y xông vào Âm Hoàng thành, tốc độ siêu mau. Tần Quân không gấp gáp, vài âm binh khiêng kiệu đi từ từ. Tần Quân hy vọng khi hắn đến Âm Hoàng thành thì tòa thành đã bị Địa Tàng Vương, Cùng Kỳ chinh phục.

------oOo------

Chương 1138: Thẳng hướng Cửu U Chi Địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng Kỳ phớt lờ công kích từ đám âm binh, nó giương nanh múa vuốt, điên cuồng phá hoại thành trì.

Một âm tướng Thái Ất Kim Tiên cảnh giơ đao chém Cùng Kỳ, nó đưa lưng hướng âm tướng quất đuôi xé rách không khí, lực lượng đập núi phá đất quất trúng người âm tướng.

Bùm!

Âm tướng hồn phi phách tán, cảnh tượng hù sợ nhiều âm binh. Lực lượng này dữ dội cỡ nào?

Cùng Kỳ không quan tâm nhiều, một đường tàn phá. Âm Hoàng thành như làm bằng giấy, Cùng Kỳ đi qua đâu không có thứ gì ngăn được nó.

Một tiếng rống đầy tức giận hét to:

- Dám nguy hại Âm Hoàng thành, Hoàng Tuyền cung các ngươi không sợ chọc giận Âm Đế sao?

Âm Hoàng xuất hiện, mặc hoàng bào màu đen vô cùng uy nghiêm, đặc biệt khi khuôn mặt vặn vẹo thì làm người kinh hoàng sợ hãi.

Đáng tiếc Cùng Kỳ lơ Âm Hoàng, há mồm phun ra cột sáng màu đen rộng trăm trượng nghiền nát tất cả kiến trúc dọc đường bắn, tích tắc đã tới trước mặt Âm Hoàng.

Cảnh giới hai bên cách biệt lớn biết bao, Âm Hoàng không kịp phản ứng đã bị nghiền hồn phi phách tán, thân chết đạo tiêu.

Một Âm Hoàng chết quá nhanh, các âm binh trong Âm Hoàng thành xoe tròn mắt.

Tiếng gào của đám âm binh vang vọng dưới bầu trời tối tăm:

- Chạy mau đi! Âm Hoàng bị tán hồn rồi!

- Trời ạ, Hoàng Tuyền cung không sợ đắc tội Âm Đế sao?

- Đây rốt cuộc là mãnh thú gì? Hung tàn quá!

- Ủa? Đó là Cùng Kỳ thuộc hạ của Tần Thiên Đế ở dương gian mà? Giống hệt hình tượng trong tin đồn.

- Tàn đời, không lẽ mục tiêu của Hoàng Tuyền cung là Cửu U Chi Địa?

Ngày càng nhiều âm binh, quỷ hồn chạy tứ tán, không ai còn dám hiếu chiến.

Cứ thế Tần Quân dựa vào Cùng Kỳ nhẹ nhàng chiếm lĩnh phá thành.

Tần Quân lớn tiếng ra lệnh:

- Tiếp tục đi tới, thẳng tiến Cửu U Chi Địa!

Đại quân tăng vọt sĩ khí.

Chung Quỳ nhìn Cùng Kỳ, cảm thán rằng:

- Không uổng là một trong tứ hung, rất bá đạo.

Cùng lúc đó, Cửu U Chi Địa nhận được tin Âm Hoàng thành bị công phá. Mỗi tòa Âm Hoàng thành có liên kết đặc biệt với Cửu U Chi Địa, khiến Cửu U Chi Địa nhanh chóng biết tình huống các tòa thành.

Cửu U Chi Địa rối ren, vì Cửu U Âm Đế không có mặt ở Âm phủ. Âm Hoàng thành gần đây bị công phá trong thời gian ngắn tức là đại địch đã đến.

Không có Cửu U Âm Đế tọa trấn thì rất tồi tệ.

***

Trong dãy núi nối liền, một tòa cung điện trên đỉnh núi, đá bạch ngọc xây thành tường, lâu vũ chồng chất, thang đá từ chân núi kéo dài lên trên vạn bậc thang, tráng lệ hùng vĩ. Nhiều bóng người đứng dưới cung điện, có tu sĩ nhân tộc, có yêu vương yêu tộc, thượng cổ kỳ chủng.

Trong cung, thủ lĩnh các phương thế lực tụ hợp. Viêm Hoàng, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Đinh Võ Tướng cũng có mặt.

Viêm Hoàng hỏi Đế Nữ đại biểu của Thiên Mệnh Điện:

- Đế Nữ, tại sao đại đế không đến?

Đây là lần đầu tiên hùng chủ họp mặt, Thiên Mệnh Đại Đế không đến khiến người bất an.

Dù Thiên Mệnh Đại Đế thua dưới tay Yêu Hoàng nhưng gã từng là số một thiên hạ, sự tồn tại của gã tạo cảm giác an toàn vững chắc cho các đồng minh.

Mặt Đế Nữ không biểu tình trả lời:

- Đại đế đang bế quan đột phá, cho nên ta đại biểu đại đế tới.

Mọi người rung động.

Đại đế sắp đột phá?

Đây là tin lành cho họ, Thiên Mệnh Đại Đế càng mạnh thì họ càng tự tin đối kháng Tần Thiên Đế. So với Tần Thiên Đế thì họ càng hoài niệm thời đại Thiên Mệnh Đại Đế đảm đương số một thiên hạ. Ít ra khi đó Thiên Mệnh Đại Đế cao cao tại thượng, mặc kệ chuyện đời.

Cửu U Âm Đế mở miệng nói:

- Nếu đại đế đang đột phá thì chúng ta đừng quấy rầy, trước tiên bàn cách làm sao đối kháng Thiên Đình Đại Tần đi.

Làm chủ Âm phủ, từng là số hai thiên hạ, lời nói của Cửu U Âm Đế rất có sức nặng.

Ba đế khác gật đầu, cái gọi là liên minh kháng Tần lấy năm đế dẫn đầu, các hùng chủ khác làm trợ thủ.

Đinh Võ Tướng trầm giọng nói:

- Thiên Đình Đại Tần thế tới rào rạt, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn vô cùng mạnh mẽ. Nếu phát ra không có lực lượng đỉnh cao đối kháng lại bọn họ thì khó chiến thắng.

Trước kia Đinh Võ Tướng không quá nổi tiếng, giờ gã trở thành một trong cửu đế thiên hạ, là điển hình có chí vươn lên, đáng tiếc đụng phải Tần Thiên Đế. Mọi vinh diệu của Đinh Võ Tướng đặt trước mặt Tần Thiên Đế thì không đáng một đồng.

Hình Thiên! Thái Ất Chân Nhân! Đạo Hạnh Thiên Tôn! Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn!

Bốn Đại La Thủy Tiên!

Trong điện chìm trong yên tĩnh.

Một hùng chủ rụt rè nói:

- Còn có Bồ Đề Tổ Sư, Khổng Tuyên.

Đám hùng chủ khóe môi co giật, dù trong lòng đã hiểu nhưng bị người bày ra nói làm họ cảm giác áp lực rất lớn.

Thiên Đình Đại Tần có quá nhiều cường giả, tùy tiện chọn ra một vị đã sánh bằng một vị đế.

Kiếm Chủ trầm giọng nói:

- Khổng Tuyên chắc chỉ nợ Tần Thiên Đế một ân tình, hội trăm hùng lần trước đã trả xong, nên Khổng Tuyên mới rời đi.

Đám hùng chủ mắt sáng rực.

Khổng Tuyên được công nhận là cường giả số một thiên hạ, nếu gã không trợ giúp Tần Thiên Đế nữa thì áp lực của liên minh kháng Tần sẽ giảm mạnh.

Cửu U Âm Đế hừ lạnh:

- Dù không có Khổng Tuyên thì ai đi chiến với Bồ Đề Tổ Sư? Trừ đại đế, Yêu Hoàng ra tất cả chúng ta cùng lên cũng không đánh lại.

Cửu U Âm Đế không nói ra vụ Nam Cung Dịch Phong, gã biết nếu nói vụ này thì liên minh kháng Tần sẽ tan rã, không ai dám chống lại Thiên Đình Đại Tần nữa.

Dám giết cả thần tiên thì bọn họ là cái đinh gì?

Cửu U Âm Đế bỗng biến sắc mặt, đứng bật dậy trầm giọng nói:

- Các người bàn bạc đi, bổn tọa có việc đi trước.

Cửu U Âm Đế bỏ lại một câu rồi biến mất tại chỗ, khiến quần hùng hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt hoang mang.

Bọn họ không biết Cửu U Âm Đế đang luống cuống.

Cửu U Âm Đế và Cửu U Chi Địa có liên kết linh hồn, nếu Cửu U Chi Địa xảy ra chuyện gã sẽ cảm ứng được ngay. Khoảnh khắc vừa rồi Cửu U Âm Đế cảm giác Cửu U Chi Địa bị điên cuồng phá hoại, làm gã sợ đứng tim.

Các hùng chủ bàn tán xôn xao:

- Có chuyện gì khiến Âm Đế vội vàng như thế?

- Không biết nữa, Âm Đế nắm giữ Cửu U Chi Địa, thực lực mạnh mẽ, chúng ta không cần lo cho.

- Chiến tranh lần này cần Cửu U Chi Địa ra chủ lực, âm binh có hiệu quả rất lớn trên chiến trường.

- Hy vọng Cửu U Âm Đế sớm giải quyết công việc, đại chiến đã bùng nổ, chúng ta không thể mất Âm Đế được.

- Không biết đại đế sẽ đột phá thế nào?

Cửu U Âm Đế đột nhiên rời đi khiến bọn họ thầm lo âu, nhưng vì tin tưởng gã, cả đám tiếp tục thảo luận cách phạt Tần.

------oOo------

Chương 1139: Địa Tàng Vương ra tay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, trong Âm phủ, Cửu U Chi Địa nghênh đón nguy cơ thảm trọng nhất mười vạn năm.

Bùm!

Trong thiên địa tối tăm, Cùng Kỳ thế không thể đỡ xung phong đụng ngã các ngọn núi như gai đất, xông thẳng hướng Cửu U cung điện.

Mấy trăm vạn âm binh vụt qua không trung dấy lên từng đợt gió rít.

Tần Quân vẫn ngồi trên kiệu, hắn nhìn đằng trước, lạnh lùng cười:

- Cửu U Âm Đế, trẫm muốn ngươi quỳ cầu xin tha thứ!

Tần Quân rất tức giận việc Cửu U Âm Đế dám mời cường giả Cổ Tiên giới đến đánh lén Nam Vực Thiên Thế Giới, Cửu U Chi Địa phải bị hủy diệt mới làm hắn vơi bớt cơn giận.

Cùng Kỳ ngửa đầu há mồm bắn ra chùm sáng đen như lửa đạn:

- Grào!

Núi chắn đằng trước bị đụng nát, thế không thể đỡ đánh về phía Cửu U cung điện ở phía xa.

Cùng Kỳ Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn dốc hết sức đánh một kích thì sức phá hoại mạnh đến mức người thường khó thể tưởng tượng.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Cửu U cung điện sừng sững trong dãy núi bị bắn thủng, đá vụn tung tóe. Chùm sáng đen bay vụt ra mấy chục dặm vẫn không biến mất tiếp tục phá hoại dọc đường đi, đất rung bần bật như thể nguyên Âm phủ sắp sập.

Địa Tàng Vương buông tiếng thở dài:

- A di đà phật.

Địa Tàng Vương nhảy lên đi tới bên trên Cửu U cung điện, từ tầm mắt của y nhìn qua dãy Cửu U cung điện chiếm diện tích mấy chục dặm đã bị đánh thành hai nửa, cát bụi mù mịt như khói.

Địa Tàng Vương xoay quanh trên trời, tụng kinh siêu độ âm binh, âm tướng trong Cửu U cung điện:

- Vị lai thế chư chúng sinh đẳng, dục cầu độ thoát sinh lão bệnh tử, thủy học phát tâm tu tập thiền định vô tướng trí tuệ giả, hẳn nên trước quan túc thế đã làm bao nhiêu ác nghiệp cùng với nặng nhẹ, nếu là người có nhiều

ác nghiệp, bất đắc tức học thiền định trí tuệ . . .

Những âm binh, âm tướng mới bay ra khỏi Cửu U cung điện bỗng cảm giác tinh thần chấn động, chúng nó khựng giữa không trung, tinh thần hoảng hốt.

Chung Quỳ dẫn theo đại quân Hoàng Tuyền cung giết vao Cửu U cung điện, loạn chiến bùng nổ.

Địa Tàng Vương tụng kinh làm sức chiến đấu của các âm binh trong Cửu U cung điện bị giảm xuống, cảm giác linh hồn tùy thời tan biến.

Cùng Kỳ nhảy người lên, thân hình khổng lồ như núi mang theo sức gió xé rách tất cả đập xuống Cửu U cung điện bị tách thành hai nửa.

Dường như Cùng Kỳ thích cảm giác phá hoại, nó đạp tới đạp lui muốn phá sập Cửu U cung điện hoàn toàn.

Tần Quân cau mày lẩm bẩm:

- Cửu U Âm Đế vắng mặt?

Hang ổ bị hủy mà Cửu U Âm Đế chưa xuất hiện.

Tần Quân mới nói xong giữa hư không bỗng nhiên xuất hiện một cái khe đen, Cửu U Âm Đế lao ra. Thấy cảnh tượng trước mắt làm gã tái mặt, khí thế khủng bố của Đại La Thủy Tiên bộc phát ra khiến ngàn vạn âm binh hai bên quay đầu nhìn.

Cùng Kỳ, Địa Tàng Vương nhìn Cửu U Âm Đế chằm chằm làm gã rùng mình.

Thấy Cùng Kỳ, Cửu U Âm Đế sợ hãi da đầu tê dại:

- Nguy rồi!

Cửu U Âm Đế định rời đi nhưng Địa Tàng Vương ném ra một chuỗi ngọc phật màu xanh. Phật châu xoay trên không trung nhanh như gió rít, trong phút chốc quấn cổ tay phải của Cửu U Âm Đế không cho gã xé bình chướng không gian chạy trốn.

Cửu U Âm Đế trợn to mắt nói:

- Đây là thứ gì!?

Cửu U Âm Đế muốn giật ngọc phật xanh xuống nhưng không được, dường như ngọc phật dính liền với cổ tay của gã, điều này càng làm gã khủng hoảng hơn.

Một thanh âm Cửu U Âm Đế sợ hãi nhất vang lên:

- Cửu U Âm Đế, ngươi còn muốn chạy đi đâu?

Cửu U Âm Đế ngoái đầu lại thấy Tần Quân ngồi trên kiệu phía xa giễu cợt nhìn gã.

Tần Thiên Đế!

Cửu U Âm Đế sợ đến hồn vía lên mây.

Nam Cung Dịch Phong đi Nam Vực Thiên Thế Giới rồi không còn xuất hiện nữa, Tần Quân vẫn lành lặn, chứng minh Nam Cung Dịch Phong đã thất bại.

Đó là siêu cường giả của Thâu Nguyệt Giáo Cổ Tiên giới! Người được giáo tôn vô cùng tin tưởng.

Tần Quân đầy hứng thú hỏi:

- Như thế nào? Có phải không dám tin trẫm còn sống?

Cửu U Âm Đế biểu tình cực kỳ khó xem, không biết nên nói cái gì.

Bốn mắt nhìn nhau, Tần Quân thấy nỗi sợ hãi, tức giận, tuyệt vọng trong mắt Cửu U Âm Đế.

Địa Tàng Vương bỗng rút tay về, Cửu U Âm Đế cảm giác lực lượng không thể chống cự kéo gã bay nhanh hướng Địa Tàng Vương.

Cửu U Âm Đế chửi thề, muốn vùng thoát mà không được:

- Chết tiệt!

May mà Cửu U Âm Đế phản ứng rất nhanh thúc giục cửu u long khí đánh hướng Địa Tàng Vương.

Cửu u long khí hùng hổ bay tới, mặt Địa Tàng Vương không đổi sắc vươn ra sáu cánh tay màu vàng cách không liên tục vỗ vào cửu u long khí.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các con cửu u long khí bị đập tan, Cửu U Âm Đế hết hồn xoe tròn mắt, trong con ngươi đầy tơ máu.

Cửu U Âm Đế sợ đứng tim:

- Đây là lực lượng gì? Cảnh giới của y mạnh đến mức nào?

Thái Thượng Lão Quân Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ có thể nhẹ nhàng đánh bại Cửu U Âm Đế, càng không nói tới Địa Tàng Vương Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Đại La Thủy Tiên cảnh, cách biệt một tiểu cảnh giới đã khác nhau một trời một vực.

Trong khoảnh khắc Cửu U Âm Đế bị ngọc phật xanh kéo tới trước mặt Địa Tàng Vương. Một cánh tay màu vàng sau lưng Địa Tàng Vương đập vào mặt Cửu U Âm Đế.

Lực lượng cường đại đánh Cửu U Âm Đế rớt xuống đất, xoẹt một tiếng cánh tay phải của gã bị xé xuống, máu nhuộm không trung cùng ngọc phật xanh lơ lửng.

Một thế hệ thiên kiêu bị hành hạ.

Đám âm binh, âm tướng Cửu U Chi Địa trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không dám tin tưởng những gì mình trông thấy.

Tần Quân không ngạc nhiên, hai Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn mà không xử được Cửu U Âm Đế thì hắn mới phải tự đi hỏi đời.

Tần Quân lớn tiếng ra lệnh:

- Chừa lại một hơi để trẫm giết hắn!

Tần Quân rất hứng thú với cửu u long khí của Cửu U Âm Đế, vì long khí của hắn lâu rồi không có tiến bộ, vừa lúc xuống tay với gã.

Địa Tàng Vương cúi người lao xuống, chưa đầy năm giây đã xách Cửu U Âm Đế người đẫm máu bay tới.

Tuy là chủ Âm phủ nhưng Cửu U Âm Đế có cơ thể sống, có máu có thịt.

Tay phải Tần Quân chống đầu gối cười cợt hỏi:

- Hối hận không?

Cửu U Âm Đế bị Địa Tàng Vương bóp sau gáy, xương toàn thân bị đập nát.

Cửu U Âm Đế cắn răng nói:

- Tần Thiên Đế, muốn giết muốn chém . . .

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Muốn giết muốn chém làm gì cũng được?

Tuy Tần Quân đang cười nhưng tràn ngập sát ý.

------oOo------

Chương 1140: Long khí lột xác

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu U Âm Đế đã là người chết trong mắt Tần Quân, dù gã biểu hiện ra cứng cỏi tới đâu hắn cũng sẽ không tiếc tài tha mạng. Vì thù hận giữa Tần Quân và Cửu U Âm Đế quá sâu, chỉ riêng cái chết của Ưu Công Tử đã ám

ảnh gã.

Thù giết nhi tử không đội trời chung!

Tần Quân không hề áy náy, tất cả đều do Ưu Công Tử, Cửu U Âm Đế tự tìm đường chết, chủ động chọc vào hắn. Nếu thực lực của hắn yếu thì đã không sống đến ngày nay.

Tranh đấu trên cõi đời vốn là mạnh ăn thịt yếu, đồng tình kẻ địch là tự giết mình.

Cửu U Âm Đế rít qua kẽ răng, mắt nhìn Tần Quân đăm đăm không chút sợ hãi:

- Giết đi!

Đối mặt cái chết mỗi người có biểu hiện khác nhau. Làm chủ Âm phủ, Cửu U Âm Đế không sợ nhất là cái chết.

Cửu U Âm Đế đã thấy nhiều luân hồi, nữ nhân gã yêu chết già, nhi tử gã thương cũng chết, gã sớm không muốn sống. Nhưng Cửu U Âm Đế biết mình không chết được.

Tần Quân mỉm cười, các long khí bay ra khỏi người hắn, ánh sáng vàng rực rỡ chiếu rọi mặt Cửu U Âm Đế.

Cửu U Âm Đế hiểu ngay ý định của Tần Quân, cười khẩy.

- Muốn nuốt cửu u long khí của bổn tọa?

Nhưng Cửu U Âm Đế không nói ra, chỉ thầm châm chọc.

Cửu u long khí khác với long khí bình thường, tính xâm thực cao, là khắc tinh của vật sống.

Tần Quân phớt lờ ánh mắt của Cửu U Âm Đế, đẩy tay phải ra. Long khí nhanh chóng quấn Cửu U Âm Đế, một con long khí vặn vẹo bò tới trước mặt Cửu U Âm Đế, nhìn xuống gã.

Long khí há mồm hú dài:

- Grào!

Tiếng rồng ngâm đinh tai nhức óc, long khí của Tần Quân bắt đầu hấp thu cửu u long khí của Cửu U Âm Đế.

Tay trái Tần Quân vung ra Tam Muội Chân Hỏa bao Cửu U Âm Đế lại, hắn biết Tam Muội Chân Hỏa mạnh cỡ nào, nó đã lột xác, bá đạo còn hơn Thái Dương Chân Hỏa.

Cửu U Âm Đế châm biếm:

- Muốn đốt chết bổn tọa?

Trong Âm phủ, Cửu U Chi Địa này gã bất tử, dù Tần Quân đốt gã hồn phi phách tán thì gã sẽ nhanh chóng phục hồi.

Giây sau Cửu U Âm Đế biến sắc mặt, cảm nhận cái nóng khủng bố khó tả ập đến làm sâu trong linh hồn gã run rẩy.

Cửu U Âm Đế giật mình kêu lên:

- Đây là lửa gì vậy?

Địa Tàng Vương cũng sợ hết hồn, vội rút tay về, biểu tình giật mình nhìn Tần Quân.

Lửa của Thái Ất Kim Tiên có thể hù sợ Đại La Thủy Tiên như y?

Cùng lúc đó, cửu u long khí của Cửu U Âm Đế tự động bay ra khỏi người đấu tranh với long khí của Tần Quân. Nhưng bị Tam Muội Chân Hỏa đốt cháy làm cửu u long khí rơi vào thế yếu.

Trông như rồng vàng và rồng đen chém giết trên ngọn lửa, tiếng rồng ngâm vang vọng thiên địa, khiến vô số âm binh đưa mắt nhìn.

Tần Quân sờ cằm cười nói:

- Chậc, Tam Muội Chân Hỏa của trẫm có nên đổi tên không đây?

Nếu là ngày thường thì long khí không thể nào áp chế Cửu U Âm Đế, may mà Địa Tàng Vương đã bị thương nặng gã.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đột nhiên có động đất, hay nói chính xác hơn là Cửu U Chi Địa rung rinh.

Từng đợt khí thể màu đen tràn ra từ cát bụi cuồn cuộn tụ tập hướng Cửu U Âm Đế, Tần Quân tựa như màn đen bao trùm thiên địa.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Đây là cái gì?

Dù tò mò nhưng Tần Quân không hốt hoảng, có Địa Tàng Vương ở thì hắn sợ cái gì?

Địa Tàng Vương chú ý thấy cửu u chi khí tụ tập, y ngồi xếp bằng trong hư không niệm chú, làm cửu u chi khí bị vô hình ngăn cách.

Cửu U Âm Đế tái mặt nhìn. Nếu không có cửu u chi khí bổ sung thì Cửu U Âm Đế không thể bảo đảm mình có thể sống lại không.

Tần Quân lại phun ra Tam Muội Chân Hỏa, hoàn toàn nhấn chìm Cửu U Âm Đế trong biển lửa.

Đau đớn khó tả làm Cửu U Âm Đế gào thét chói tai, cơ thể nhanh chóng teo nhỏ, áo đen bị đốt, máu thịt bị đốt héo, cực kỳ thê thảm.

[Đinh! Chúc mừng long khí của túc chủ thăng cấp rồng vàng sáu móng. Túc chủ sẽ tăng ba tiểu cảnh giới, long khí sẽ có hiệu quả ăn mòn tử khí.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh tứ trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh ngũ trọng!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh lục trọng!]

Bốn tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân, pháp lực bắt đầu tăng vọt.

Long khí bay ra từ biển lửa, vẫn là hình dạng rồng vàng nhưng có từng lũ khói đen lượn lờ ngoài người như chỉ đen.

Tần Quân cảm giác long khí của mình đã lột xác, có lực xâm thực, cũng mạnh mẽ gấp mấy chục lần.

Rồng vàng lại mọc hai móng, đương nhiên đây chỉ là long khí, rồng thật sẽ không có sáu móng.

Cửu U Âm Đế đã bị đốt thành tro.

Một thế hệ hùng chủ chết như thế.

Gã bất tử bất diệt thật ra cần có cửu u chi khí bảo vệ, nếu trong một đoạn thời gian không tiếp xúc cửu u chi khí thì sẽ thân chết đạo tiêu.

Địa Tàng Vương nhìn Tần Quân, mắt tràn đầy kinh ngạc nói:

- Đột phá?

Nuốt long khí có thể khiến người đột phá cảnh giới?

Hơn nữa còn là ba trọng tiểu cảnh giới Thái Ất cảnh!

Tần Quân bẻ cổ, giang hai tay ra. Các long khí màu vàng tràn ra ngoài người bay hướng khác nhau, xé rách cửu u chi khí xung quanh.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Chờ thêm chút nữa.

Tần Quân đã tìm hiểu về Cửu U Chi Địa, Cửu U Âm Đế trước khi hành động. Hắn phát hiện mỗi lần Cửu U Âm Đế chiến đấu sẽ xuất hiện khói đen như vậy, hắn hỏi Bồ Đề Tổ Sư sau đó suy đoán thân bất tử bất diệt của gã có lẽ liên quan cửu u chi khí.

Vì phòng ngừa Cửu U Âm Đế sống lại nên Tần Quân cần chờ thêm một chút.

Cửu U Âm Đế tội nghiệp, gặp phải người gian xảo như Tần Quân thì xui như trúng sao quả tạ.

***

Việc ở Âm phủ chưa truyền đến dương gian, các phương thế lực tham gia liên minh kháng Tần lục tục phái binh đi tiền tuyến tham chiến.

Vèo!

Tiếng xé gió truyền đến, Kiếm Chủ đứng trên trường kiếm lướt nhanh dưới bầu trời xanh. Các kiếm tu ngự kiếm phi hành theo sau, cỡ mấy vạn người, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Kiếm Chủ cau mày lẩm bẩm:

- Hơi thở của Đại La Thủy Tiên.

Lần đầu Kiếm Chủ mang đệ tử tham gia chiến đấu chuyên chọn quân đoàn Đại Tần khá mạnh, không ngờ vừa đến đã ngửi được mùi của Đại La Thủy Tiên.

Đối phương rất mạnh, làm Kiếm Chủ cảm giác tim đập chân run.

Kiếm Chủ không rời đi ngược lại tăng tốc độ.

Hình Thiên hay Thái Ất Chân Nhân đều là đối tượng Kiếm Chủ không thể đánh thắng, giờ gặp một cường giả Đại Tần xa lạ khác, nếu gã lại trốn thì kiếm tâm sẽ không ổn định.

Cách ngàn dặm.

------oOo------

Chương 1141: Văn Thù hành Kiếm Chủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn cụng rượu chè chén với các tướng lĩnh

trong quân doanh. Giờ Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn phục hồi ký ức luân hồi, không còn là Bồ Tát nên không kiêng kỵ uống rượu.

- Mấy ngày nữa vực dưới quyền Thiên Đình Đại Tần chúng ta sẽ lên đến hàng trăm!

- Nhìn khắp thiên hạ ai có thể chống lại Thiên Đình Đại Tần chúng ta?

- Yêu Hoàng không tham gia liên minh kháng Tần thì không có thế lực nào đối kháng được chúng ta, dù bọn họ có liên hợp lại.

- Đúng vậy! Bồ Đề Tổ Sư còn chưa ra tay mà!

Các tướng lĩnh cười đùa, làm như Thiên Đình Đại Tần đã khống chế thiên hạ.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn chợt cau mày từ từ đứng lên, những người khác lặng im.

Kim Tra nghi hoặc hỏi:

- Sao vậy sư tôn?

Sao Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn bỗng nhiên đứng lên?

Chẳng lẽ là địch tập?

Các tướng lĩnh cũng nghĩ vậy, họ đặt chén rượu xuống đứng dậy nhìn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lẩm bẩm:

- Kiếm ý ngút trời này đương thời chỉ có Kiếm Chủ.

Mọi người biến sắc mặt.

Kiếm Chủ!

Gần đây Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nổi tiếng hơn nhưng các thuộc hạ không biết cảnh giới của y thế nào. So với Kiếm Chủ nổi tiếng đã lâu

thì bọn họ không mấy tin tưởng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Kim Tra rất tin vào Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, có hai Kiếm Chủ đến cũng không đánh lại sư tôn của gã.

Ngoài doanh trướng bỗng truyền vào tiếng quát của Dương Tiễn:

- Toàn quân chuẩn bị nghênh chiến!

Các tướng lĩnh vội vàng đi ra ngoài, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn theo sát sau đó.

Trong phạm vi vài dặm toàn là doanh trướng, các binh sĩ ra khỏi lều nhìn mấy vạn kiếm tu từ chân trời bay tới. Bọn lính rút pháp khí ra.

Kiếm ý ngút trời của Kiếm Chủ cắt nát biển mây, nhìn từ xa như xé toạc bầu trời, kiếm thế sắc bén làm người ta đau mắt.

Dương Tiễn bay lên, lấy đao chiến thần ba mũi nhọn ra, biểu tình trầm trọng đối diện Kiếm Chủ hùng hổ lao tới.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn xuất hiện bên cạnh Dương Tiễn, trầm giọng nói:

- Giao cho ta đi!

Dương Tiễn sửng sốt, chắp tay nói:

- Nhờ vào sư thúc.

Dương Tiễn biết mình không đánh lại Kiếm Chủ nên không cứng đầu đòi chiến.

Kiếm Chủ ngự kiếm đến, nhìn Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn chằm chằm, trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai? Hãy xưng tên ra.

Dạo này Thiên Đình Đại Tần nổi lên nhiều cường giả, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn không quá nổi tiếng, thậm chí không bằng Thập Thiên

Quân bày ra Thập Tuyệt đại trận.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn khẽ quát nhưng thanh âm rõ ràng chui vào tai Kiếm Chủ:

- Văn Thù.

Kiếm Chủ híp mắt lại, hai chữ Văn Thù gợi ý gã nhanh chóng biết tên đầy đủ của đối phương.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn?

Trong tay Tần Thiên Đế rốt cuộc có bao nhiêu Đại La Thủy Tiên?

Sáu thanh bảo kiếm sau lưng Kiếm Chủ nhanh chóng ra khỏi vỏ hóa thành vô số bóng kiếm trên đầu gã, hình thành hàng trăm vạn, ngàn vạn giắt ngang hư không trăm dặm. Nhìn từ thị giác của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn tựa như màn kiếm trải rộng trước mắt, hình ảnh đặc biệt rung động.

Mấy trăm vạn binh sĩ phe Thiên Đình Đại Tần lần đầu tiên trông thấy Kiếm Chủ ra tay, đều há hốc mồm.

Đây là thực lực của kiếm tu số một thiên hạ sao? Tùy tay bày trận đã mạnh mẽ như vậy.

Con ngươi Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn co rút, bị kiếm trận của Kiếm Chủ kinh diễm, nhưng y không e sợ, lòng chẳng chút dao động.

Mặt Kiếm Chủ không biểu tình khuyên nhủ:

- Tần Thiên Đế ngang ngược bá đạo muốn độc bá thiên hạ, bao nhiêu sinh linh vô tội chết vì hắn. Ngươi muốn chấp mê bất ngộ sao?

Trước kia Kiếm Chủ khá thưởng thức Tần Quân, nhưng sau khi hắn trở thành đệ nhất đế thiên hạ thì bành trướng dã tâm, xua binh phạt vực.

Mặt Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lạnh băng:

- Bệ hạ là thiên mệnh quy về, bệ hạ thống nhất Huyền Đương đại thế giới

thì thiên hạ mới thái bình, sau này ít có sinh linh tử thương hơn. Phàm phu các ngươi làm sao hiểu đại thiện của bệ hạ?

Kiếm Chủ nhíu chặt mày, gã ghét nhất là dã tâm gắn khẩu hiệu đại thiện. Thánh Đình trước kia sau khi thống nhất Huyền Đương đại thế giới cũng không khiến thiên địa thái bình, đối với bên ngoài thì Thánh Đình rất tàn bạo.

Kiếm Chủ không chút do dự phất tay, vô số bóng kiếm như mưa to đánh hướng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, tiếng gió làm người sợ hãi. Đổi lại người thường đối diện kiếm trận của Kiếm Chủ sẽ bị hù chết. Mấy trăm vạn bóng kiếm bay nhanh hướng mình, thị giác kinh dị rất khó tả.

Các tướng lĩnh, binh sĩ Thiên Đình Đại Tần đổ mồ hôi giùm Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Bọn họ không biết tu vi của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đến Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, cao hơn Kiếm Chủ hai tiểu cảnh giới. Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn không thèm nhướng mí mắt trước kiếm trận khủng bố.

Vù vù vù vù vù!

Bóng kiếm xé rách không khí ngày càng gần Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn hơn.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn quát to:

- Trấn!

Một chữ trấn màu trắng bay ra từ miệng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, càng lúc càng lớn, chớp mắt khổng lồ như núi Thái đụng vào cơn lũ kiếm, đẩy vô số bóng kiếm đụng hướng Kiếm Chủ.

Từng đợt bóng kiếm đánh vào chữ trấn liền tan biến, sương trắng bao trùm bề mặt chữ trấn.

Kiếm Chủ rung động nhìn chữ trấn thế không thể đỡ, lòng dậy sóng thần:

- Đây là thần thông gì?

Mấy vạn kiếm tu sau lưng Kiếm Chủ trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Lần đầu tiên bọn họ thấy có người ngay mặt chống lại kiếm trận của Kiếm Chủ, hình ảnh đảo điên mắt họ.

Nhìn chữ trấn cách mình ngày càng gần, Kiếm Chủ nhảy người lên, trường kiếm dưới chân xoay một vòng rơi vào tay gã. Kiếm Chủ chộp chuôi kiếm đâm ngang tựa như mũi tên rạch phá bầu trời đụng vào chữ trấn khổng lồ.

Dù là cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ cũng không dám đỡ nhát kiếm của Kiếm Chủ, quá sắc bén.

Đáng tiếc Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn là Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Keng!

Mũi kiếm đâm vào chữ trấn phát ra tiếng kim loại va chạm cực kỳ chói tai, giây sau Kiếm Chủ bị chữ trấn đụng bay.

Tất cả sinh linh xem cuộc chiến xôn xao.

Kiếm Chủ không chịu nổi một kích trước Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn!

- Văn Thù tướng quân lợi hại dữ vậy?

- Trời ạ, đó là Kiếm Chủ!

- Hèn gì bệ hạ cho Văn Thù làm đại tướng lĩnh quân chứ không phải Dương tướng quân.

- Không uổng là sư thúc của Nhị Lang Thần, lợi hại ghê.

- Sau trận chiến này danh tiếng của Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn sẽ tăng cao cho xem!

Binh sĩ phe Thiên Đình Đại Tần phấn chấn hò reo.

Trong doanh trướng, Thái Bạch Kim Tinh ngước nhìn cảnh này vuốt râu cảm thán nói:

- Không uổng là một trong mười hai tiên Côn Luân, rất lợi hại.

------oOo------

Chương 1142: Trật tự Cửu U

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Bạch Kim Tinh rất mừng, lão đi theo Tần Quân ngay từ thuở ban đầu, nhìn hắn từng bước bò lên. Giờ thuộc hạ của hắn đông đúc nhân tài, cường giả lớp lớp, hắn không còn là thiếu niên bất khuất ngày xưa.

So với Thiên Đình kiếp trước thì Thiên Đình Đại Tần không kém cỏi chút nào.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đạp hư không, xung quanh toàn là bóng kiếm biến thành sương trắng làm y như đi trong mây, nhẹ nhàng như tiên.

Giọng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn vang vọng thiên địa:

- Kiếm Chủ, bệ hạ rất thưởng thức ngươi, sao không quy hàng Thiên Đình Đại Tần ta đi?

Câu nói này không chỉ nói với Kiếm Chủ cũng là nói cho những thám tử núp trong bóng tối nghe.

Mục đích là ly gián quan hệ của Kiếm Chủ với thế lực kháng Tần khác.

Kiếm Chủ bay xa trăm dặm khó khăn ổn định thân hình, khóe miệng tràn ra máu tươi, mắt đầy kinh hoàng.

Kiếm Chủ cắn răng, mắt tràn đầy không cam lòng:

- Lại một cường giả không thua gì Thái Thượng Lão Quân sao?

Kiếm Chủ không ngờ lại thua trước thuộc hạ của Tần Quân.

Lần trước là Hình Thiên, lần này là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Kiếm Chủ nổi giận tăng vọt kiếm khí, ngàn vạn kiếm khí bắn ra từ người gã đâm các hướng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các ngọn núi cao bị kiếm khí của Kiếm Chủ nổ nát, giờ phút này tóc đen bay rối, trông gã khác với bình thường lạnh lùng.

Kiếm Chủ không cho phép mình lại thua khi đối diện Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, cả đời gã hướng về mạnh nhất, lần trước bị Hình Thiên đánh bại đã tổn hại nặng tự tin của gã. Nếu lần này lại thua thì kiếm tâm của Kiếm Chủ sẽ nát, rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn lắc đầu cười nói:

- Đáng tiếc.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn không có cảm xúc gì với Kiếm Chủ, chẳng qua nghe Tần Quân từng nói nếu được thì trong chiến tranh hãy tha mạng cho gã.

Kiếm Chủ rút kiếm xông lên, kiếm khí quấn quanh người, khí thế tiến thẳng tới trước, gã hóa thành kiếm bén.

Kiếm Chủ trợn to mắt đầy tơ máu nói:

- Ta không thể lại thua nữa!

Chỉ vài giây Kiếm Chủ đã vượt qua trăm dặm một nhát kiếm chém vào Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Hình kiếm trăng non dài ngàn trượng chém vào Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, kiếm khí sắc bén làm binh sĩ đứng dưới đất sợ hãi.

Nhật nguyệt vô quang, cuồng phong gào thét đất đai.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nheo mắt, tay phải ấn đằng trước. Một

bàn tay khổng lồ màu trắng từ trên trời giáng xuống, gió rít như rồng dài quấn quanh bàn tay. Tay đập vào kiếm khí dài ngàn trượng, thô bạo đánh tan.

Kiếm Chủ vọt qua bàn tay khổng lồ màu trắng, hai tay cầm kiếm, mặt dữ tợn chém xuống muốn xẻ đôi Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn ra.

Đinh!

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn giơ tay phải lên, ngón trỏ và ngón giữa chính xác kẹp mũi kiếm làm Kiếm Chủ không thể tiến lên được nữa.

Con ngươi Kiếm Chủ co rút, gã rụt tay về, xoay tròn, đùi phải như roi quất vào ngực Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, lực lượng không gì sánh bằng đánh bay Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn bay xa vạn thước chợt khựng lại, không rụng một cọng tóc.

Kiếm Chủ thừa thắng xông lên, đôi tay cầm hai thanh kiếm, năm thanh bảo kiếm khác lơ lửng sau lưng gã từ bao giờ.

Hai tay Kiếm Chủ vung điên cuồng:

- Kiếm tâm của ngô!

Năm thanh bảo kiếm sau lưng Kiếm Chủ cùng chém vào Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, bảy thanh kiếm chém nhanh như tia chớp. Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn dựa vào đôi tay trần ngăn cản, bị đẩy lùi liên tục.

Mấy trăm vạn binh sĩ Thiên Đình Đại Tần căng thẳng nhìn, không ngờ Kiếm Chủ khó chơi như vậy.

Bọn họ không nhìn rõ Kiếm Chủ, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn nhưng có thể thấy hai chùm sáng rượt đuổi nhau trên không trung.

Chỉ khoảng mười giây Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đã đỡ ngàn nhát kiếm của Kiếm Chủ, y vẫn không hoảng hốt, ung dung ứng đối.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn quát to:

- Nhận rõ chính mình đi!

Bàn tay phải đánh bay bốn thanh bảo kiếm vỗ vào ngực Kiếm Chủ, gã hộc máu bay ngược, thân hình như sao băng mất hút phía chân trời.

Hai tầng tiểu cảnh giới Đại La Thủy Tiên cảnh rất khó vượt qua, huống chi Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn là đồ đệ của Thánh Nhân, trăm biến thần thông, Kiếm Chủ không đánh lại là phải.

Phương xa trên ngọn núi, hai tu sĩ mặc áo choàng tận mắt thấy tất cả điều này.

- Kiếm Chủ sắp thua.

- Điều này thật tệ cho chúng ta.

Hai người liếc nhau, biến mất tại chỗ.

***

Âm phủ, Cửu U Chi Địa đã hóa thành phế tích.

Tần Quân đứng trên đống đá vụn huấn luyện long khí của mình. Tâm tùy ý động, các con rồng vàng lượn lờ tử khí bay ra, dài nhất cỡ mấy trăm trượng, chúng nó dọc theo nền đất nghiền áp cát bụi mù mịt, đất rung rinh.

Các âm binh canh gác phía xa, Chung Quỳ mang binh quét âm tướng núp trong Cửu U Chi Địa. Địa Tàng Vương ngồi trên Đế Thính, nhắm mắt niệm kinh.

Cửu U Âm Đế chết, Cửu U Chi Địa thành đồ trong tay Tần Quân, tiếp theo hắn muốn khống chế Âm phủ.

Không phải cưỡng ép chiếm lĩnh Âm phủ là có thể xưng bá, nó có quy tắc của mình. Muốn chấp chưởng luân hồi cần được thiên đạo thừa nhận hoặc truyền thừa của thần tiên.

Cửu U Âm Đế được truyền thừa của giáo tôn Thâu Nguyệt Giáo Cổ Tiên giới, mặc dù không phải truyền thừa hoàn chỉnh nhưng cũng cho gã muốn

gió được gió trong Huyền Đương đại thế giới, số hai trên cõi đời.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các con long khí tàn phá bay ra, đống đá trong vòng hai ngàn thước liên tục nổ, đá vụn bay đi như những viên đạn bắn các hướng.

Tần Quân khen:

- Thật lợi hại, sau này có thể dùng làm thủ đoạn tác chiến thường xuyên.

Tần Quân thầm nghĩ có nên ban tên cho long khí của mình không?

Long khí của Cửu U Âm Đế gọi là cửu u long khí.

Hắn thì lấy tên gì?

Tần Quân thầm nghĩ:

- Sau này gọi là Đế Viêm Long Khí đi.

Vì Tam Muội Chân Hỏa của hắn có thể bám trên bề mặt long khí khiến sức sát thương tăng gấp đôi.

Tam Muội Chân Hỏa cũng nên đổi tên.

- Gọi là Cực Đạo Viêm Hỏa đi, ưm, hợp với tên Cực Viêm Ma Thần.

Tần Quân vừa lòng cười, tuy hơi tục nhưng nghe bá khí.

Chung Quỳ bay qua, chắp tay nói:

- Thưa bệ hạ, đã trừ sạch dư nghiệt Cửu U, nên hàng đã hàng, kẻ không đầu hàng đều thành tro.

Tần Quân quay đầu nhìn. Dưới bầu trời âm u, sương quỷ cát bụi bao phủ Cửu U Chi Địa dần tán đi, nhưng hoàn cảnh vẫn rất âm u khủng bố.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Các ngươi có biết cách nào được Cửu U thừa nhận, thành tựu vị trí Âm Đế không?

Nếu có thể trở thành Âm Đế thì nguyên Âm phủ rơi vào tay hắn, ước mơ rong ruổi hai giới Âm Dương đã thực hiện hơn phân nửa.

Chung Quỳ khó khăn, gã không rành vụ này.

------oOo------

Chương 1143: Đường đại đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bất đắc dĩ cười nói:

- Kêu Địa Tàng Vương đến.

Địa Tàng Vương và Diêm La Vương là người cầm quyền địa phủ trong kiếp trước, có lẽ bọn họ biết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung lắc dữ dội như có động đất cấp mười, từng lũ cửu u chi khí dọc theo khe hở tràn ra. Đám âm binh hoảng sợ bay lên, bao gồm Tần Quân.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Có chuyện gì?

Nỗi lòng Tần Quân bất an, hắn cảm giác một luồng uy áp xuất hiện, tăng vọt với tốc độ khủng bố.

Một thanh âm khiến người da đầu tê dại vang lên:

- Trật tự Cửu U nếu không được bản tôn cho phép mà muốn xưng Âm Đế?

Tất cả âm binh nhìn quanh muốn tìm người nói chuyện nhưng không thể

tìm thấy.

Cùng Kỳ gầm gừ trên không trung, đôi mắt đỏ rực nhìn chằm chằm bên trên Cửu U Chi Địa. Địa Tàng Vương cũng nhìn lên.

Cửu u chi khí cuộn trào trong không trung dần hóa thành đường nét hình người, không thấy rõ khuôn mặt nhưng vẫn làm người kinh sợ.

Tần Quân cau mày, cứ cảm thấy bóng dáng rất quen thuộc.

Địa Tàng Vương trầm giọng hỏi, thanh âm uy nghiêm khiến người không dám nói dối:

- Ngươi là ai?

Thanh âm kia lại vang lên:

- Bản tôn chính là trật tự của Cửu U!

Giọng nói tự phụ xen lẫn sát ý.

Đám kiến này giết người thừa kế của gã, không thể tha thứ.

Cửu u chi khí ngưng tụ thành bóng đen chậm rãi giơ tay phải lên, thân cao mấy ngàn trượng tựa như ma thần, nhấc tay khiến người cảm nhận diệt thế khủng bố.

Sau lưng Địa Tàng Vương bỗng mọc ra sáu cánh tay màu vàng, thân hình vươn cao, y biết không thể tránh khỏi chiến đấu.

Bóng đen ngữ điệu phức tạp nói:

- Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn? Quả nhiên Huyền Đương đại thế giới thay đổi.

Từ giọng điệu khó đoán ra ý của bóng đen.

Địa Tàng Vương quát to:

- Không dám báo tên mà cuồng à!?

Địa Tàng Vương đã biến lớn ngàn trượng ngồi xếp bằng bay hướng bóng đen, sau cánh tay màu vàng sau lưng y bắt ấn khác nhau dường như tượng trưng cho cái gì.

Bóng đen ngưng tụ bằng cửu u chi khí vỗ chưởng đánh hướng Địa Tàng Vương.

Chưởng vỗ kéo theo gió vù vù, kèm theo cửu u chi khí rất có lực xâm thực. Địa Tàng Vương không thèm né, sáu cánh tay vàng liên tục vỗ chưởng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Gió to cửu u chi khí bị chưởng phong của Địa Tàng Vương đánh tan, cửu u chi khí không thể đến gần y.

Các âm binh chạy tứ tán, sợ bị ngộ thương. Chung Quỳ buộc phải tránh xa Địa Tàng Vương, bóng đen.

Bóng đen càng ngưng thực, cao mấy ngàn trượng đầu đội trời chân đạp đất, có vẻ rất âm trầm ở nơi tối tăm như Âm phủ, tựa như âm thần đến từ hoàng tuyền.

Bóng đen tức giận quát:

- Đại La Thủy Tiên cũng dám đánh với bản tôn?

Giọng nói tràn ngập khinh miệt và tức giận, bóng đen tức giận vì quân cờ Cửu U Âm Đế đã chết, gã phải lấy Địa Tàng Vương huyết tế Cửu U Âm Đế.

Cửu u chi khí vòng quanh người gã hóa thành các con ác giao táp Địa Tàng Vương.

Mặt Địa Tàng Vương không biểu tình, sáu cánh tay vàng vung lên, tốc độ càng lúc càng nhanh tựa như Thiên Thủ Quan Âm. Hai tay Địa Tàng Vương đẩy tới trước, một vòng tròn màu vàng xoay tròn đụng tới trước, đường kính vòng tròn ba ngàn trượng tức là gần vạn thước, phạn văn rậm rạp trên bề mặt. Vòng tròn bay sát mặt đất kéo theo cát bụi.

Đất Âm phủ rung bần bật, quỷ hồn trong vòng ngàn vạn dặm đều cảm nhận được.

Tần Quân lùi lại, Thái Ất Kim Tiên cỡ hắn không thể xen vào chiến đấu giữa Đại La Thủy Tiên, muốn xem cuộc chiến cũng khó khăn. Hắn phải giữ khoảng cách mấy chục dặm mới an toàn.

Tần Quân tò mò tặc lưỡi:

- Chậc, cánh tay vàng của Địa Tàng Vương rất giống Như Lai rồi lại khác biệt.

Thần thông của Phật Môn thường rất cương mãnh, có ưu thế giáo thống khác khó vượt qua về mặt tru tà trấn ma.

Đương nhiên vạn pháp đều đến từ đạo.

Nhìn từ xa như có hai người khổng lồ đánh nhau trên trời, đất rung bần bật, vô số đá vụn bắn ra. Người thường trốn xa trăm dặm vẫn sẽ bị thương, có nguy hiểm mạng sống.

Bóng đen vừa đánh nhau với Địa Tàng Vương vừa tò mò hỏi:

- Thần thông này của ngươi là gì?

Dù cơ thể gã do cửu u chi khí biến ra nhưng lực lượng ẩn chứa trong quyền chưởng vô cùng khủng bố, Đại La Thủy Tiên tầm thường không chịu nổi. Quanh chỗ họ đánh nhau đã nứt đầy khe hở không gian, có thể thấy lực lượng của họ mạnh cỡ nào.

Địa Tàng Vương chấp tay hành lễ, sáu cánh tay vàng sau lưng thì tấn công dồn dập ngang sức với bóng đen.

Tiếng quát của Địa Tàng Vương đầy thần uy, khiến người sinh lòng kính sợ:

- Kim Cương Lục Đạo!

Địa Tàng Vương nhảy lên, cánh tay vàng sau lưng lại vung, từng vòng tròn màu vàng rơi xuống bóng đen liên tục, lực lượng sinh ra từ vụ nổ chấn nứt

đất.

Các khe nứt hiện ra, sâu hun hút vắt ngang mấy ngàn dặm, vẫn đang không ngừng kéo dài.

Âm phủ tương đương với thế giới khác, nó cũng sẽ tan vỡ.

Tần Quân và đại quân Hoàng Tuyền cung không ngừng thụt lùi, cách phế tích Cửu U cung điện đã hơn một trăm dặm, vẫn đang thụt lùi. Vì khí thế của Địa Tàng Vương càng lúc càng mạnh, người tu vi yếu nếu đứng gần quá sẽ trực tiếp hồn phi phách tán.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, hãy dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân cảm giác bóng đen không đơn giản, giờ nó đã mạnh như vậy thì bản thể còn khủng bố cỡ nào nữa? Chỉ dựa vào Địa Tàng Vương e rằng không giải quyết được nó.

Đại năng có thể trợ giúp Cửu U Âm Đế đếm trên đầu ngón tay, liên tưởng đến lời khai của Nam Cung Dịch Phong, Tần Quân đại khái đoán ra thân phận của bóng đen.

Giáo tôn Thâu Nguyệt Giáo!

Cổ Tiên giới lấy Thâu Nguyệt Giáo, Huyền Hư Môn, Đạo Thương Đình dẫn đầu. Trên họ là Thương Hoa Tiên Tôn nhìn xuống đại thế giới vô số năm.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ dùng năm lần cơ hội phó bản Thần Ma dung hợp thành một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân thầm chửi thề.

Bà nội cha nó, lại thất bại! Không bắt được năm mươi phần trăm cơ hội là sao?

Tần Quân muốn đánh người rồi lại không biết làm sao.

Tần Quân ra lệnh cho Chung Quỳ đứng bên cạnh:

- Chung Quỳ, đi Nam Vực Thiên Thế Giới mời Bồ Đề đến!

Chung Quỳ gật đầu ngay, thi triển âm dương độn thuật biến mất tại chỗ.

Cùng Kỳ xem đánh nhau đã lâu bỗng bùng nổ, nó rống to lao vào bóng đen:

- Grào!

Cùng Kỳ cao ngàn trượng đạp hư không chạy ngược gió, như có lồng khí trùm toàn thân nó, càng thần uy hơn.

Cửu u chi khí hóa thành con mãnh thú khủng bố lao vào Cùng Kỳ, như hai ngọn núi cao đụng vào nhau.

Giây sau trời sụp đất nứt.

------oOo------

Chương 1144: Chủ trăm vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nền đất vỡ vụn, các hiệp cốc lan rộng vết nứt, các ngọn núi quỷ sập xuống, đá vụn cát bụi bị xung lực tốc bay lên hóa thành vòng bão khuếch tán ra ngoài. Các âm binh không kịp chạy trốn đã bị bao trùm, cảnh tượng như tận thế đến.

Tần Quân thúc đẩy Đại Đạo Sinh Thiên Luân che trước mặt mình, hắn nghe bên tai vang tiếng nổ sau đó tạm thời điếc, trước mắt mờ ảo không thấy rõ.

Địa Tàng Vương trầm giọng quát:

- Ngươi muốn hủy Âm phủ sao?

Âm phủ Huyền Đương đại thế giới có biết bao nhiêu quỷ hồn, Địa Tàng Vương không thể để hạo kiếp như vậy xuất hiện.

Bóng đen khinh thường hừ mũi:

- Hừ! Âm phủ như vậy bản tôn có mấy chục cái!

Cửu u chi khí điên cuồng vọt hướng bóng đen, thân hình của gã tiếp tục cao hơn, ngoài người càng ngưng thực.

Địa Tàng Vương tức giận nghiến răng, lấy phật châu ngọc xanh ra, đây là pháp bảo của y, Lục Đạo Bảo Châu ẩn chứa lực lượng lục đạo.

Cái gì gọi là lục đạo?

Thiên đạo, nhân gian đạo, tu la đạo, súc sinh đạo, ngạ quỷ đạo, địa ngục đạo!

Trước kia Hậu Thổ Nương Nương lấy thân hóa lục đạo, đạt được công đức cực kỳ khổng lồ, dù chưa thành thánh nhưng không khác gì với Thánh Nhân. Hậu Thổ Nương Nương không cần luân hồi, vĩnh sinh bất diệt.

Lực lượng lục đạo sâu không lường được!

Địa Tàng Vương có các loại thần thông lục đạo, y tức giận lấy ra Lục Đạo Bảo Châu, sáu cánh tay vàng sau lưng cũng vung lên.

Địa Tàng Vương trầm giọng niệm:

- Sống là khổ, chết càng khổ, cái gì là sống, cái gì là chết, bể khổ có biên giới . . .

Bóng đen run rẩy, kinh hoàng hét lên:

- Cổ phật? Không thể nào! Chẳng phải thật lâu trước kia cổ phật đã đi xa đường đại đạo rồi sao?

Dường như bóng đen nhìn thấy thứ gì rất khó tin.

Cùng Kỳ há mồm bắn ra chùm sáng màu đen xuyên thủng bụng bóng đen một cái lỗ lớn, sóng khí hình tròn hiện ra sau lưng gã. Đại La Thủy Tiên bình thường bị chiêu này đánh lén thành công thì phải chết.

Nhưng bóng đen ngưng tụ bằng cửu u chi khí, mạnh khủng khiếp, cửu u chi khí không tán là gã có thể tái hiện lại ngay.

Mắt Địa Tàng Vương lấp lóe:

- Cổ phật?

Nhưng Địa Tàng Vương không nghĩ nhiều, không chú trọng phật tính, nếu không thì sao kiếp trước lập đại chí nguyện 'địa ngục không trống thề không thành phật?'

Sáu cánh tay vàng vung từng vòng tròn màu vàng đụng vào Lục Đạo Bảo Châu, trong phút chốc ánh sáng vàng diệu thế chiếu Âm phủ tối tăm hỗn đục rực rỡ như ban ngày.

Cửu u chi khí bị chiếu bốc hơi, bóng đen giơ tay che mặt mắng to:

- Ngươi là thần thánh phương nào? Có liên quan gì với cổ phật!?

Bóng đen vừa kinh vừa giận quát lớn vang vọng nguyên Âm phủ, vô số quỷ hồn kinh kêu.

Các vực của Âm phủ sôi trào:

- Đó là thanh âm gì?

- Truyền đến từ Cửu U Chi Địa? Các ngươi có cảm giác được không? Mặt đất đang rung rinh!

- Cổ phật? Đó chẳng phải chỉ tồn tại trong truyền thuyết?

- Có đánh nhau trong Cửu U Chi Địa!

- Các ngươi không nghe tin sao? Hoàng Tuyền cung đang tấn công Cửu U Chi Địa!

Các quỷ hồn, âm binh tò mò thanh âm vừa rồi là của ai.

Bọn họ không biết Cửu U Âm Đế đã chết.

A!

Tần Quân nhảy ra khỏi bụi mù, đáp xuống trên tảng đá dài mấy chục thước, đưa mắt nhìn ánh sáng vàng phía chân trời. Mắt Tần Quân sáng rực, Địa Tàng Vương sắp giết ngược về?

Cùng Kỳ đang gầm rống, mặt Địa Tàng Vương lạnh băng như vị thần nhìn bóng đen bị ánh sáng vàng đốt cháy.

Địa Tàng Vương quát to:

- Tên của ta là Địa Tàng Vương!

Địa Tàng Vương không hạ giọng, thanh âm như sấm truyền khắp Âm phủ.

Địa Tàng Vương?

Cái tên dẫn đến xáo động, chỉ nghe thanh âm đã cảm nhận uy áp vô thượng.

Bóng đen chửi um sùm:

- Địa Tàng Vương! Bản tôn sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Cuối cùng bóng đen tan biến.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Lửa giận của Thâu Nguyệt Giáo. Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì Địa Tàng Vương chọc giận giáo tôn Thâu Nguyệt Giáo, đối phương sẽ phái binh tấn công Âm phủ Huyền Đương đại thế giới. Nếu túc chủ đánh lui Thâu Nguyệt Giáo sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng!]

Tần Quân nhướng mày.

Quả nhiên là giáo tôn Thâu Nguyệt Giáo!

Tần Quân cười lạnh.

Thâu Nguyệt Giáo thì sao? Dù ngươi là Thương Hoa Tiên Tôn thì trẫm cũng sẽ cho ngươi có đi không có về!

Phân thân Cửu U của giáo tôn biến mất, Âm phủ chậm rãi trở về bình tĩnh.

Địa Tàng Vương cất Lục Đạo Bảo Châu, cánh tay vàng sau lưng cũng biến mất. Địa Tàng Vương hơi thở dốc, vừa rồi y dùng thần thông tiêu hao nhiều pháp lực.

Địa Tàng Vương lẩm bẩm, biểu tình trầm trọng:

- Bản tôn chắc đã Nhập Thánh.

Khó khăn thật sự chỉ mới bắt đầu.

***

Rầm!

Kiếm Chủ như sao băng đập xuống hoang nguyên, nền đất trong vạn thước tan vỡ, vô số đá vụn đất bùn bị chấn bay lên.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đứng ngạo nghễ dưới ánh mặt trời chói chang, nhìn xuống Kiếm Chủ.

Phương xa có mấy vạn đệ tử Kiếm Đỉnh trợn mắt há hốc mồm nhìn, vị thần trong lòng họ đã thua, thua Hình Thiên rồi giờ thua vào tay Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Trận chiến này mà truyền ra thì danh tiếng Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn chắc chắn sẽ oanh động toàn thiên hạ, dù sao Kiếm Chủ nằm trong cửu đế thiên hạ.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn liếc các đệ tử Kiếm Đình, trầm giọng

mắng:

- Biến!

Một chữ nổ vang bên tai đệ tử Kiếm Đình, đa số hoảng hốt chạy ngay. Một số đệ tử sợ hãi ướt quần, chật vật khiến người không nỡ nhìn.

Cũng có đệ tử khí tiết kiên cường cắn răng không đi.

Nếu bọn họ trốn hết thì sau này Kiếm Đình sẽ là đối tượng bị người trong thiên hạ cười nhạo.

Gió to thổi cát bụi bay đi, Kiếm Chủ người đẫm máu nằm trong hố đá vụn, gã vùng vẫy muốn đứng dậy nhưng không có sức.

Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn ném một sợi dây đỏ ra, sợi dây như có sự sống bay nhanh hướng Kiếm Chủ trói gã lại.

- Bệ hạ có lệnh không giết ngươi!

Kiếm Chủ cố sức vùng vẫy nghe thấy câu nói này mắt chợt đỏ ngầu.

Kiếm tâm cao ngạo làm Kiếm Chủ không hề cảm kích trước sự thương tiếc này, gã chỉ cảm giác tức giận và thê lương.

Cuối cùng Kiếm Chủ bị bắt giữ, tin tức trận chiến này nhanh chóng truyền ra, kinh động toàn thiên hạ.

Liên minh kháng Tần mới thành lập mà Kiếm Chủ một trong các lãnh tụ đã thua?

Vài ngày sau tin tức bom tấn hơn truyền ra.

Cửu U Âm Đế bị một cường giả bí ẩn tên Địa Tàng Vương đánh chết.

- Ui, vậy còn đánh trận không?

- Cái gọi là liên minh kháng Tần chỉ là trò cười, thôi chúng ta đầu hàng Thiên Đình Đại Tần cho rồi.

- Ta cũng nghĩ vậy, nghe nói Tần Thiên Đế rất hiền minh với người mình.

------oOo------

Chương 1145: Nghiêu Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ài, ai có thể ngăn cản Tần Thiên Đế?

- Tiêu rồi, Tần Thiên Đế sắp vô địch thiên hạ.

Mấy trăm vực xao động, các phương thế lực nhằm vào Thiên Đình Đại Tần đều im re.

Các trận chiến tranh không chèn ép nhuệ khí của Tần Thiên Đế ngược lại đẩy hắn đi hướng thần vị.

***

Tần Quân đang giải quyết tấu chương trong ngự thư phòng bỗng nghe tiếng hệ thống gợi ý:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu: Chủ trăm vực. Đạt được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng. Xúc phát nhiệm vụ chủ thế giới.]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ danh hiệu: Chủ thế giới. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ thu phục Huyền Đương đại thế giới sẽ được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Cũng xúc phát nhiệm vụ chủ Tiên giới.]

Tần Quân nở nụ cười, vực thuộc quyền quản lý của Thiên Đình Đại Tần rốt cuộc vượt trăm.

Đã nửa tháng từ khi giết Cửu U Âm Đế, Địa Tàng Vương và Diêm La Vương lo trùng kiến Cửu U Chi Địa, muốn sáng lập hoàng tuyền địa phủ.

Bởi vì liên minh kháng Tần xen vào làm bước chân của Thiên Đình Đại Tần chậm lại, nhưng Thiên Đình Đại Tần vẫn mạnh mẽ thu phục trăm vực.

Lần này năm lần dung hợp cơ hội phó bản Thần Ma ra cơ hội triệu hoán Thần Ma, Tần Quân chưa sử dụng, cộng với chủ trăm vực cho cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, vậy là hắn có thể triệu hoán hai lần.

Cảm giác rất sướng!

Trước kia vì nhiệm vụ trải qua sống chết, giờ hắn chỉ việc ngồi trên Thánh Đế phong hưởng nhiệm vụ hoàn thành.

Tần Quân ngước nhìn trời xanh ngoài phòng, lẩm bẩm:

- Thiên hạ này không lâu sau là của trẫm.

Khóe môi Bạch Trạch co giật, tức giận nói:

- Thưa bệ hạ của ta, ta biết thiên hạ là của bệ hạ, làm ơn đừng phân tâm.

Trong thời gian này Bạch Trạch chưa đồng ý thành thánh phi của Tần Quân, nhưng quan hệ của hai người càng thân thiết hơn, sinh ra tình cảm chờ ngày nước chảy thành sông.

Tần Quân kéo tay Bạch Trạch, cười nói:

- Chờ trẫm thu phục Huyền Đương đại thế giới thì không có rảnh lo tấu chương nữa, khi đó phải dựa vào các ngươi. Mục tiêu của trẫm là biển trời sao.

Bạch Trạch giật nhẹ tay nhưng không dùng sức, nếu nàng mà hất mạnh tay một cái là có thể ném Tần Quân dính vách.

Bạch Trạch nhíu mày hỏi:

- Biển trời sao? Không lẽ bệ hạ định đi Cổ Tiên giới?

Bạch Trạch không rành Cổ Tiên giới nhưng nơi đó là đất thần tiên, chắc chắn rất nguy hiểm.

Mắt Tần Quân lạnh băng nhẹ giọng nói:

- Chỗ đó có cái đầu chó chờ trẫm chém xuống.

Tần Quân đang nói tới Thương Hoa Tiên Tôn.

Kiếp trước khi hắn còn là Cơ Vĩnh Sinh đã bị Thương Hoa Tiên Tôn giết chết, thù này không báo uổng làm Thiên Đế!

Biểu tình Bạch Trạch quái dị lặp lại:

- Đầu chó?

Nhưng Bạch Trạch không hỏi lại, vì nàng nhìn ra được việc này không đơn giản. Người làm Tần Quân nghiến răng nghiến lợi như vậy chắc chắn sâu không lường được. Bạch Trạch sẽ không đụng chạm tôn nghiêm của Tần Thiên Đế.

Tần Quân lắc đầu cười, không nói nhiều, thầm ra lệnh:

- Hệ thống, tiến hành tùy cơ triệu hoán Thần Ma đi.

Ngày vui vừa lúc triệu hoán Thần Ma, biết đâu gọi ra đại năng thì sao?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân tập trung vào tấu chương.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Triệu Công Minh, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có triệu hoán lại không?]

Triệu Công Minh.

Tần Quân thót tim. Triệu Công Minh là một trong các Thần Ma mà Tần Quân hay mơ mộng. Tay cầm hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu, một mình đánh mười hai tiên Côn Luân tơi bời, thực lực siêu mạnh. Triệu Công Minh ít nhất là cường giả Nhập Thánh.

- Hệ thống, nếu trẫm triệu ra Triệu Công Minh thì khả năng được thả tự do cao bao nhiêu?

Thần Ma thực lực cường đại khi giáng lâm sẽ trốn đi ngay, ví dụ Nhiên Đăng ngày xưa. Tuy Nhiên Đăng đã bị thu phục nhưng Tần Quân cũng rất vất vả mới thành công.

Hệ thống trả lời:

- Khả năng khoảng chín mươi chín phần trăm.

Triệu Công Minh không biết Tần Quân có bao nhiêu cường giả đỉnh cao, vừa đi ra sẽ tự động thoát khỏi ám thị của hệ thống.

Tần Quân bất đắc dĩ thở dài, đành gác lại hung nhân này.

Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Triệu hoán lại!

Tần Quân không chỉ muốn có Triệu Công Minh, hắn còn mơ ước ba muội muội của gã, Tam Tiêu Nương Nương.

Tam Tiêu Nương Nương dựa vào Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, Hỗn Nguyên Kim Đấu bắt được Dương Tiễn, mười hai tiên Côn Luân. Nếu Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn không ra tay thì đã chấm dứt đại kiếp nạn Phong Thần ngay tại lúc đó. Bồ Đề Tổ Sư không bằng một móng út của Tam Tiêu Nương Nương, vì pháp bảo cũng là một phần của thực lực.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nghiêu, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Nghiêu?

Tần Quân rùng mình.

Nghiêu một trong Tam Hoàng Ngũ Đế?

Tam Hoàng gồm có Phục Hy, Thần Nông, Hoàng Đế.

Ngũ đế thì nhiều cách nói, phổ biến nhất là Chuyên Húc, Đế Cốc, Nghiêu, Thuấn, Vũ.

Tần Quân triệu hoán ra Hằng Nga là nữ nhi của Đế Cốc trong truyền thuyết nào đó. Nghiêu là nhi tử của Đế Cốc trong lịch sử.

Hạng Vũ tuy là Thuấn Đế chuyển kiếp nhưng chưa phục hồi đỉnh cao, giờ một trong Ngũ Đế hàng thật xuất hiện.

Tần Quân khó xử, hắn có nên triệu hoán không?

Trong chuyện thần thoại địa vị của Ngũ Đế không bằng Tam Hoàng, nhưng cũng hưởng thụ ngàn vạn đời sau tín phụng, công đức vô lượng.

Chọn luôn!

Ánh mắt Tần Quân kiên quyết thầm ra lệnh:

- Triệu hoán Nghiêu, phục hồi ký ức kiếp trước!

Ký ức kiếp trước của Nghiêu bao gồm kinh nghiệm trị thế, chắc dã tâm của gã sẽ không quá lớn, không thì tại sao trong thần thoại Nghiêu không thống trị toàn thế giới đi?

Tần Quân dần biến mạnh, về sau lãnh địa sẽ to dần, hắn nên triệu hoán một số đế hoàng.

Tần Quân thúc giục:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Nghiêu.

Bạch Trạch ngồi một bên ngạc nhiên nhìn Tần Quân, sao tên này bỗng hưng phấn vậy? Nhìn vẻ mặt mong chờ của Tần Quân làm Bạch Trạch suy nghĩ vẩn vơ, gò má ửng hồng.

[Nghiêu Đế: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong Ngũ Đế.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Nhân Nguyện pháp.

Thần thông: Xuân Thu Nhất Niệm. Nghiêu Đế long khí. Thiên hạ vi kỳ.

Pháp bảo: Cờ trắng đen.

Mức độ trung thành: 75 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ?

Tần Quân nhướng mày, hèn gì Nghiêu Đế không được thả tự do, thực lực không cao như hắn tưởng tượng.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Nghiêu đã tới đỉnh cao chưa?

Giờ Tần Quân còn hai lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hắn luôn do dự có nên gom năm lần đổi thành một lần cơ hội tử trung đỉnh cao không. Nhân tuyển tử trung đỉnh cao tiếp theo đã được ngầm quyết định, đó là Thái Thượng Lão Quân.

------oOo------

Chương 1146: Nghiêu Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thượng Lão Quân không chỉ có tu vi cao, luyện đan đăng phong tạo cực, trước mắt đã luyện chế ra nhiều đan dược cho Nhan Vương Điện, khiến Nhan Vương Điện tuy không có động tác gì lớn nhưng thực lực vững vàng tăng tiến.

Hệ thống trả lời nhanh:

- Tạm thời không có.

Tần Quân đã hiểu, hắn lại hỏi:

- Nghiêu có giống như Hạng Vũ công đức đầy mình, từng giây từng phút biến mạnh không?

- Sẽ không.

- Sao không?

- Vì Nghiêu không chuyển kiếp.

- . . .

Cái lý do vớ vẩn gì?

Tần Quân khóe môi co giật nhưng không cách nào phàn nàn.

Còn lại một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hắn định để dành chờ đi Cổ Tiên giới mới sử dụng.

Chờ thống nhất thiên hạ sẽ là lúc Tần Quân đi Cổ Tiên giới.

Tin tức liên quan Thiên Đình Đại Tần sở hữu đất trăm vực nhanh chóng truyền ra.

Cách hội trăm hùng mới qua bao lâu mà Thiên Đình Đại Tần đã thành thế lực có địa bàn lớn nhất toàn thiên hạ, trừ Cửu U Chi Địa ra.

Tin tức chấn động bát phương.

***

Tiệt Giáo cung.

Nhiên Đăng ngồi trong đình viện nghe đệ tử báo tin, cảm thán rằng:

- Hay cho Tần Thiên Đế, thiên hạ không có ai ngăn được hắn.

Dù Nhiên Đăng phục hồi đỉnh cao cũng không có tự tin ngăn cản Tần Quân được, vì hắn có quá nhiều cường giả thuộc hạ. May mà Nhiên Đăng đã sớm quyết đi lên thuyền Tần Quân, theo hắn ra giang hồ.

Một đệ tử đứng bên cạnh không kiềm được hỏi:

- Sư phụ, chẳng lẽ chúng ta không hành động gì sao?

Có mấy chục đệ tử ngồi xếp bằng trước mặt Nhiên Đăng nghe lão giảng đạo.

Thiên hạ náo động, quần hùng tranh bá, có nam nhi nào không sôi trào máu nóng?

Nhiên Đăng là một trong cửu đế vậy mà vẫn an nhàn dưỡng sức, các đệ tử Tiệt Giáo cung thầm bất mãn.

Đối diện ánh mắt tha thiết của các đệ tử, Nhiên Đăng tức giận nói:

- Hành động? Làm gì? Đi theo cái gọi là liên minh kháng Tần chịu chết sao? Kiếm Chủ bị bắt giữ, Cửu U Âm Đế chết, các ngươi nghĩ hai sự kiện này không có mối liên quan gì?

Các đệ tử biến sắc mặt, không lẽ cái chết của Cửu U Âm Đế liên quan tới Tần Thiên Đế?

Nhiên Đăng gật gù ung dung cười nói:

- Đừng mơ nữa, Tần Thiên Đế đã là thế không thể đỡ, chúng ta chỉ có thể bo bo giữ mình.

Bộ dáng hồng trần không liên quan gì lão.

Các đệ tử suy nghĩ sâu xa, thật sự không có ai ngăn cản Tần Thiên Đế được nữa sao?

***

Đất Đông Hoàng, trong Yêu Hoàng.

Đám yêu vương đứng trước cửa cung điện bàn tán rôm rả, chúng nó hung thần ác sát nhưng lúc này vẻ mặt đầy sốt ruột, lo âu.

- Tại sao Yêu Hoàng bệ hạ còn chưa ra?

- Thiên Đình Đại Tần đã có một trăm vực, Yêu Hoàng bệ hạ phải ra tay!

- Sau khi Tần Thiên Đế nuốt thế lực khác chắc chắn sẽ tìm đến chúng ta.

- Ài, không biết Yêu Hoàng bệ hạ nghĩ sao.

- Suỵt, coi chừng chọc giận bệ hạ.

Sau khi Thiên Đình Đại Tần công bố tin nắm giữ trăm vực thì các phương thế lực chấn động, bao gồm thế lực Yêu Hoàng.

Bất đắc dĩ Đông Hoàng Thái Nhất ở trong Yêu Hoàng cung nửa tháng không đi ra, đám yêu vương rất lo lắng.

Hiện giờ nhìn khắp thiên hạ ai có tư cách khiêu chiến với Tần Thiên Đế nhất?

Trừ đệ nhị đế Đông Hoàng Thái Nhất ra thì còn ai?

Nhưng dường như Đông Hoàng Thái Nhất bị đả kích nặng nề, mãi không có hành động gì.

Ngoài điện ồn ào, trong điện thì im phăng phắc.

Trong bóng tối Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trên ghế chủ, nhắm mắt không nói một lời, không có hơi thở, như đã tọa hóa.

Thật lâu sau Đông Hoàng Thái Nhất từ từ mở mắt ra, đôi mắt sâu thẳm như trời đầy sao.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Rốt cuộc ta đã quên cái gì?

Chân mày rậm cau lại, vẻ mặt Đông Hoàng Thái Nhất đầy thắc mắc.

Mấy ngày nay Đông Hoàng Thái Nhất thường mơ thấy một con tam túc Kim Ô. Gã thấy mình và nó sinh ra ở thái dương tinh, nương tựa lẫn nhau,

nhưng những hình ảnh rất mơ hồ, lúc ngừng lúc nối, làm Đông Hoàng Thái Nhất không hiểu rõ được.

Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy giấc mơ đó là sự thật, gã đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ không thể nằm mơ vớ vẩn. Giấc mơ của Nhập Thánh thường là dự triệu.

Tâm tình Đông Hoàng Thái Nhất hơi nặng nề:

- Con tam túc Kim Ô đó . . .

Không hiểu sao nghĩ đến con tam túc Kim Ô là tim Đông Hoàng Thái Nhất đau nhói, dường như gã đã quên thứ mình để ý nhất. Đông Hoàng Thái Nhất linh cảm nhớ lại ký ức đó thì gã sẽ lên cao một bậc.

Cho nên mấy ngày này Đông Hoàng Thái Nhất không ra Yêu Hoàng cung, không quan tâm đám yêu vương ở bên ngoài. Đông Hoàng Thái Nhất muốn lục tìm sâu trong ký ức thứ mình đánh rơi.

***

Chiều hôm đó Nghiêu Đế đến báo danh. Nghiêu Đế đến rất điệu thấp, đầu tiên báo danh ở Cử Hiền phủ. Cái gọi là Cử Hiền phủ tức là chiêu nạp người hiền năng trong thiên hạ, sau đó tiến cử với Thiên Đình.

Vì hôm nay là ngày Quỷ Cốc Tử tọa trấn, thấy tên của Nghiêu Đế thì xoe tròn mắt.

Quỷ Cốc Tử kinh ngạc hỏi:

- Nghiêu?

Nghiêu Đế mặc áo da cọp, mặt hơi gầy gò, râu rai xồm xoàm, mái tóc đen rối giấu trong mũ. Nhìn Nghiêu Đế ánh mắt đầu tiên đã thấy gã không tầm thường, mắt sáng, khóe môi nhếch cao toát ra bá khí bễ nghễ thương sinh.

Nghiêu Đế cười tủm tỉm hỏi:

- Như thế nào? Ngươi quen ta?

Nghiêu Đế không biết tại sao mình muốn đến đầu bái Tần Thiên Đế, chỉ cảm thấy mình nên đến, vì thế gã tới.

Kiếp trước Nghiêu Đế là lãnh tụ nhân tộc nên gã muốn xem đệ nhất đế thiên hạ ở thế giới này trị lý thiên hạ thế nào, gã định khảo sát từ tầng dưới chót.

Quỷ Cốc Tử nói thầm trong bụng. Trong Thiên Đình Đại Tần có nhiều người kiếp trước, có cả nhân vật thần thoại trong truyền thuyết. Giờ xuất hiện một người tự xưng là Nghiêu khiến Quỷ Cốc Tử suy nghĩ nhiều.

Quỷ Cốc Tử hỏi:

- Không biết ngươi có biết Đế Cốc không?

Quan khảo hạch ở bên cạnh thắc mắc quay đầu sang, Đế Cốc là ai?

Nghiêu Đế nhướng mày, trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Quan sát phản ứng của Nghiêu Đế làm Quỷ Cốc Tử càng tin tưởng.

Quỷ Cốc Tử đứng dậy ngoắc tay:

- Mời đi theo ta.

Nghiêu Đế thầm thắc mắc, nhưng không thèm để Quỷ Cốc Tử vào mắt. Quỷ Cốc Tử dám giở trò gì là Nghiêu Đế sẽ dạy cho bài học làm người.

Hai người rời khỏi Cử Hiền phủ đi hướng Thánh Đế phong.

Cứ thế một Đại La Thủy Tiên lặng lẽ tham gia vào Thiên Đình Đại Tần, không gây sự chú ý với thám tử các phương thế lực.

***

Trời sao vô tận, đập vào mắt là cảnh đẹp rực rỡ bao la hùng vĩ. Nhưng không có tiếng động nên có vẻ hiu quạnh.

Một chiếc thuyền lớn dài mấy vạn trượng tiến lên, tạo bằng gỗ xưa tỏa ra hơi thở hoang mang xa xưa. Đầu thuyền có cái đầu mãnh thú bí ẩn, to như núi cao, vừa giống cọp vừa giống beo, có bốn con mắt nhìn chằm chằm đằng trước.

------oOo------

Chương 1147: Thâu Nguyệt Giáo Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con thuyền này được vầng sáng nửa trong suốt bao bọc, lá cờ màu đen phấp phới như ngọn lửa chết chóc khắc hoa văn mặt trăng máu vặn vẹo, âm trầm kinh dị.

Đông người đứng trên thuyền, có nhân tộc, yêu tộc, man tộc, thượng cổ kỳ chủng. Hoặc tu luyện, hoặc tụm năm tụm ba tám chuyện, mỗi người hơi thở cực mạnh.

- Lâu rồi không hành động quy mô lớn thế này.

- Nghe nói đi Huyền Đương đại thế giới, hình như Âm Đế chỗ đó bị người giết.

- Chỉ vì chuyện này? Giáo tôn hơi chuyện bé xé ra to.

- Ngươi không sao biết? Giáo tôn lợi dụng phân thân Cửu u tham gia chiến đấu cũng thua rồi.

- Ui, thật không vậy? Không lẽ đối phương là Nhập Thánh?

Những sinh linh này là giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo, đến từ Cổ Tiên giới, đối với Huyền Đương đại thế giới thì họ tương đương thần tiên.

Vượt qua trời sao xa xôi chỉ để tiêu diệt Hoàng Tuyền cung của Huyền Đương đại thế giới.

Trên lâu vũ, một bóng người chắp hai tay sau lưng, vạt áo đen bay bay, vóc dáng cao ráo, khuôn mặt lạnh lùng như đao tước, trán đeo ngân quan,

mái tóc dài màu tím sậm xõa sau lưng, mắt như điện, chân mày bén như đao rất có áp lực.

Người này là Thâu Nguyệt Giáo Tôn.

Nhìn khắp Cổ Tiên giới thực lực của Thâu Nguyệt Giáo Tôn có thể xếp vào tốp năm.

Mắt Thâu Nguyệt Giáo Tôn đầy hồi ức, lẩm bẩm:

- Huyền Đương đại thế giới . . . mười ba vạn năm không đến.

Nghĩ đến Huyền Đương đại thế giới là khuôn mặt Tần Quân hiện ra trong đầu Thâu Nguyệt Giáo Tôn, chính xác hơn là khuôn mặt Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước của hắn.

Lúc ấy Thâu Nguyệt Giáo Tôn và Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả giống nhau đều chưa dứt sữa, nằm trong hàng ngàn vạn tiên binh. Chớp mắt Thánh Đình Chiến Thần từng không ai bì nổi đã chết, bọn họ thì thành tồn tại đỉnh cao của Cổ Tiên giới.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn thì thào:

- Địa Tàng Vương, bản tôn muốn xem thử ngươi có lợi hại như Cơ Vĩnh Sinh lúc trước không.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn để ý không phải Địa Tàng Vương mà là thần thông của y có quan hệ gì với cổ phật trong truyền thuyết?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn không biết rằng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã gục ngã trong Huyền Đương đại thế giới.

***

Màn đêm buông xuống.

Trong ngự hoa viên, Tần Quân, Hằng Nga, Nghiêu Đế, Bồ Đề Tổ Sư chè chén. Hệ thống liên kết quan hệ của họ lại, họ như huynh muội đều là nhi tử của Đế Cốc.

Trong truyền thuyết của riêng họ thì Hằng Nga và Nghiêu Đế không có quan hệ, nhưng trong thần thoại của Hằng Nga thì nàng là nữ nhi của Đế Cốc, Nghiêu Đế là nhi tử của Đế Cốc trong chính sử.

Tần Quân cười nói:

- Được Nghiêu trợ giúp thì mai sau trẫm chắc chắn sẽ thâu tóm nguyên Huyền Đương đại thế giới.

Kiếp trước Tần Quân là người Hoa Hạ, dù chủ hồn thức tỉnh thì tính cách ý thức chủ yếu là con người lúc ở Trái Đất, hắn rất kính ngưỡng Tam Hoàng Ngũ Đế.

Nghiêu Đế lắc đầu cười nói:

- Dù không có ta thì bệ hạ vẫn làm được.

Nghiêu Đế đầy ẩn ý liếc sang Bồ Đề Tổ Sư ngồi bên cạnh.

Tần Quân đặc biệt mời Bồ Đề Tổ Sư đến để chấn nhiếp Nghiêu Đế. Vì đời sau Nghiêu được tôn là một trong Ngũ Đế, từng là lãnh tụ của nhân tộc, giờ tu vi của gã mạnh thì sao cam lòng khuất dưới người ta?

Các cường giả đã ra ngoài chinh chiến, dù là Bạch Trạch cũng không đánh lại Nghiêu Đế.

Tần Quân khiêm tốn cười nói

- Cách trị lý của ngươi trợ giúp trẫm rất nhiều, hy vọng về sau ngươi không keo kiệt giấu thao lược trong bụng.

Tần Quân phải lo làm công tác tư tưởng để tránh sau này Nghiêu Đế có ý tưởng khác.

Nghiêu Đế gật đầu rồi hỏi:

- Không biết bệ hạ muốn cái gì?

Một vị đế hoàng muốn cái gì thường sẽ quyết định cuộc sống của con dân.

Tần Thủy Hoàng dã tâm bừng bừng, chinh chiến man di, tạo Trường Thành, khiến bách tính khổ không thể tả. Tất nhiên đời sau Trường Thành có tác dụng rất lớn. Tùy Dương Đế cũng rơi vào trường hợp tương tự, kiến tạo Đại Vận Hà khiến giang sơn dân chúng lầm than, nhưng Đại Vận Hà là cột mốc trong lịch sử.

Hai người này để lại bêu danh nhiều hơn ca ngợi.

Giờ Tần Quân rất giống họ, điên cuồng chinh chiến, muốn cướp hết thiên hạ.

Tần Quân bật cười:

- Trẫm muốn cái gì??

Tần Quân thường hay hỏi mình câu này, đáp án rất thuần túy, hắn muốn ở trên chư thiên vạn vật.

Không có lý do gì lớn, đơn giản trở thành mạnh nhất!

Tần Quân hào hùng tuyên bố:

- Trẫm muốn ba ngàn thế giới thần phục, trẫm muốn đi thế giới chưa ai từng đi, muốn leo lên độ cao chưa ai đạt tới!

Đổi lại người khác sẽ bị xem là bệnh mình là cái rốn vũ trụ, nhưng Tần Quân nói khiến người cảm giác tự tin vô cùng, dường như những gì hắn nói đều sẽ biến thành sự thật.

Nghiêu Đế cau mày, thiên chấp kiểu như Tần Quân tuy hiếm có nhưng dễ nhưỡng thành tai họa, đặc biệt là với con dân của mình. Thiên chấp sẽ làm hắn không đạt được mục đích thề không bỏ qua.

Mắt Hằng Nga sáng lấp lánh nhìn Tần Quân. Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu mỉm cười không ngạc nhiên chút nào, lão sớm nhìn ra hùng tâm của Tần Quân, lão rất thích hắn như vậy.

Nghiêu Đế nhẹ giọng nói, ngữ điệu đầy ẩn ý dường như đang chỉ điểm:

- Ý tưởng của bệ hạ rất ghê gớm, nhưng hành động cần suy xét kỹ, mọi

việc phải nhớ nghĩ đến giang sơn, dân chúng của mình.

Tần Quân lắc đầu cười, chậm rãi đứng lên xoay người nhìn Thánh thành dưới màn đêm. Thánh thành phồn hoa như gấm, đèn đuốc sáng trưng, lung linh như mơ.

Tần Quân tự tin nói:

- Trẫm đối với giang sơn, bách tính không có chỗ chê, hễ vào Thiên Đình Đại Tần sinh hoạt rồi sẽ không rời đi.

Kiếp trước Tần Quân là người thường nên khi suy nghĩ chính sách sẽ cố gắng suy xét đến dân chúng bình thường, hắn không thẹn với lòng.

Tuy không thể khiến mỗi người sống tốt đẹp nhưng Tần Quân đã cố gắng hết sức!

Nghiêu Đế bị lời nói của Tần Quân làm rung động, bản thân gã cũng không dám tự tin nói ra mấy câu đó. Nhưng Nghiêu Đế ngẫm lại những gì nghe và thấy trong Thánh thành hôm nay, gã hơi tin tưởng. Đa số người trong thành đều cười tươi, dân gian có bao nhiêu nụ cười là thể hiện giang sơn này tốt hay xấu nhất.

Tần Quân xoay người nhìn Nghiêu Đế, mắt sáng rực nói:

- Trẫm không chỉ cần thống nhất Huyền Đương đại thế giới còn muốn chinh chiến ba ngàn thế giới, khiến Thiên Đình Đại Tần biến thành Tiên giới hay tồn tại cao hơn nữa. Trẫm cần người như ngươi, cương vực Thiên Đình Đại Tần càng lúc càng lớn, cần càng nhiều người có tài trị thế. Trẫm cho phép ngươi phong đế, nhưng hy vọng ngươi vĩnh viễn hiệu trung với trẫm.

Trong Thiên Đình Đại Tần rất nhiều hoàng triều, vương quốc, phong đế không có nhiều điều kiêng kị, chỉ cần biết Tần Thiên Đế là thần của họ.

Nghiêu Đế rung động tinh thần, ngoài mặt im lặng.

------oOo------

Chương 1148: Đông Hoàng Thái Nhất thức tỉnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư cười càng tươi. Khóe môi Hằng Nga cong lên. Đối mặt Nghiêu một trong Ngũ Đế mà Tần Quân biểu hiện mạnh mẽ như vậy đúng là đáng quý.

Nghiêu Đế lặng im giây lát rồi chắp tay nói:

- Thuộc hạ sẽ gắng hết sức.

Đồng ý rồi?

Tần Quân nhướng mày, có chút bất ngờ. Hắn đã nghĩ sai về Ngũ Đế, Nghiêu Đế khai sáng ra chế độ nhường ngôi truyền vị, đề cử người hiền làm lãnh tụ liền biết gã lo cho dân chúng, thiên hạ.

Tần Quân có trăm vực, nắm giữ giang sơn lớn hơn Nghiêu Đế ngày xưa. Huống chi bên cạnh hắn có cường giả mạnh hơn xa Nghiêu Đế tọa trấn chứng minh Thiên Đình Đại Tần rất mạnh, gã có lý do gì từ chối xưng đế trong thế lực siêu nhiên như vậy?

Tần Quân vỗ vai Nghiêu Đế cười nói:

- Được Nghiêu hiệu lực là trẫm có thêm phụ tá đắc lực.

Khóe môi Hằng Nga co giật, đã lâu rồi nàng không nghe Tần Quân nói câu này, bỗng thấy thân thiết.

Bất giác Tần Quân không cần lôi kéo làm quen với cường giả hàng đầu, tâm cảnh của hắn đã tăng lớn, đây không phải chuyện xấu.

Đế hoàng có khí độ của đế hoàng, không nhiệt tình làm thân không có nghĩa là xem thường ai, chỉ vì thực lực của đế hoàng mạnh.

Sau khi làm Nghiêu Đế thề nguyện trung thành, tâm tình Tần Quân vui vẻ kéo gã nhậu suốt đêm.

Đến đây thì Thiên Đình Đại Tần lại thêm một Đại La Thủy Tiên, rất có thể

sau này là cường giả Nhập Thánh.

***

Mặt trời treo cao, đất Đông Hoàng.

Bùm!

Một tiếng nổ chấn động mấy vực vang lên. Yêu Hoàng cung hùng vĩ ngày xưa đã biến thành phế tích, gạch ngói vụn bay đầy trời, cát bụi bốc lên, không gian vặn vẹo như bị nhiệt độ cao đốt cháy.

Thái Dương Chân Hỏa cháy hừng hực, Đông Hoàng Thái Nhất nửa quỳ trong biển lửa. Gã cúi đầu, khí thế siêu khủng bố. Ngàn vạn dặm tràn ngập áp lực tận linh hồn.

Đông Hoàng Thái Nhất rít gào, ngữ điệu tràn ngập bá khí bễ nghễ thiên hạ:

- Rốt cuộc ta đã hiểu Đông Hoàng Thái Nhất đại biểu cho cái gì!

Đông Hoàng Thái Nhất trở nên cuồng hơn xưa, không phải loại kiêu căng ngang ngược mà là sự tự tin đến từ huyết mạch.

Đông Hoàng Thái Nhất từ từ ngước đầu lên:

- Ha ha ha! Bồ Đề Tổ Sư, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân . . .

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất tràn ngập Thái Dương Chân Hỏa, các con tam túc Kim Ô ngưng tụ bằng Thái Dương Chân Hỏa quay quanh, tu vi của gã có xu hướng đột phá.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Không biết huynh trưởng khi nào xuất hiện, nhiều nhân vật kiếp trước có mặt đây, chắc huynh trưởng cũng sẽ đến.

Biển lửa xung quanh nhanh chóng thu vào người gã.

Đông Hoàng Thái Nhất đã nhớ lại kiếp trước, biết thân phận thật của mình.

Đông Hoàng không phải họ, là vinh diệu!

Các bóng dáng từ bốn phương tám hướng bay tới, là những yêu vương lần này của Đông Hoàng Thái Nhất. Chúng nó tưởng đâu Yêu Hoàng cung bị cường địch tập kích.

Khi bọn họ đến gần thì ngạc nhiên dụi mắt nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chìm trong Thái Dương Chân Hỏa.

Sao cảm giác Yêu Hoàng bệ hạ đã thay đổi?

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất hấp háy, khóe môi cong lên nụ cười dữ tợn:

- Tần Thiên Đế, thù của chúng ta sau này từ từ tính.

Có ký ức chấp chưởng Thiên Đình thượng cổ, Đông Hoàng Thái Nhất tự tin trong thời gian ngắn sẽ xây dựng một siêu thế lực cứng đối cứng với Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân ở Nam Vực Thiên Thế Giới xa xôi không biết Đông Hoàng Thái Nhất đã thức tỉnh ký ức kiếp trước, mà dù biết hắn cũng sẽ không để bụng.

Đông Hoàng Thái Nhất không có tu vi đỉnh cao không cấu thành uy hiếp trí mạng. Đông Hoàng Thái Nhất muốn phục hồi đỉnh cao thì hoặc gọi hắn là cha, hoặc gã tự tu mười mấy vạn năm.

Tần Quân đang cùng ái phi Chúc Nghiên Khanh, nàng mang thái mấy tháng bụng đã nhô ra, tin về thánh thai đã âm thầm truyền ra. Sinh linh Thánh thành hầu như đã biết Thiên Đế sắp có em bé ra đời. Tần Thiên Đế yêu nghiệt như vậy, người Thánh thành rất mong đợi thái tử hoặc công chúa yêu nghiệt thế nào.

Chúc Nghiên Khanh vuốt bụng, cười hạnh phúc hỏi:

- Bệ hạ nghĩ ra tên chưa?

Tần Quân cười nói:

- Nam tên Hấp Dương Dương, nữ thì là Môi Dương Dương.

Chúc Nghiên Khanh xoe tròn mắt kinh ngạc nói:

- Cái gì?

Cái tên quái quỷ gì?

Tần Quân vội trấn an:

- Trẫm đùa thôi.

Hết hồn, chọc Chúc Nghiên Khanh động thái khí thì không hay.

Tần Quân đá lông nheo cười nói:

- Nếu là bé trai đặt tên Tần Thiên Cương, bé gái tên Tần Ngọc Hà được không?

Chúc Nghiên Khanh chớp chớp mắt, ngập ngừng nói:

- Tần Thiên Cương? Tần Ngọc Hà?

Hiển nhiên Chúc Nghiên Khanh không hứng thú với hai cái tên.

Tần Quân nhìn ra ngay, hắn nghiêng đầu cười nói:

- Thôi để trẫm suy nghĩ lại, dù sao còn một thời gian mới sinh ra.

Thật ra trong lòng Tần Quân thầm lo có khi nào thánh thai này phải thật lâu sau mới sinh ra? Không thấy Tôn Ngộ Không dựng dục vô số năm rồi nhảy ra khỏi cục đá. Na Tra nằm trong bụng ba năm, không chừng người có thiên phú cao thì thời gian được dựng dục càng dài.

Nếu sinh ra quá sớm có khi nào là thiên phú bình thường?

Đương nhiên cho dù đứa con bình thường Tần Quân sẽ dùng tài nguyên đẩy tu vi của nó lên.

Tỳ Bà đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân, chắp tay nói:

- Thưa bệ hạ, Chung Quỳ ở Âm phủ thỉnh cầu chi viện, nói có thế lực bí ẩn

đánh lén Hoàng Tuyền cung. Tốt nhất mang theo Bồ Đề Tổ Sư.

Chúc Nghiên Khanh cau chân mày thanh, không phải tức giận vì bị Tỳ Bà phá rối giây phút một mình cùng Tần Quân, nàng đang lo lắng.

Cần mời Bồ Đề Tổ Sư tức là đối phương cực mạnh.

Tần Quân đứng bật dậy nói với Chúc Nghiên Khanh:

- Ái phi hãy nghỉ ngơi, trẫm đi rồi về ngay.

Nói xong Tần Quân biến mất tại chỗ.

Bồ Đề Tổ Sư ở tạm trong Thánh thành để Tần Quân kịp lúc truyền chiếu.

Tần Quân đã đoán được ai đánh lén Hoàng Tuyền cung, tám chín phần mười là Thâu Nguyệt Giáo.

Vật khổng lồ đến từ Cổ Tiên giới tất nhiên cần mời Bồ Đề Tổ Sư ra tay.

***

Âm phủ.

Trong thiên địa mờ tối, một chiếc thuyền lớn lơ lửng trên không trung, nó dài mấy vạn trượng che kín trời. Đằng trước lan can mép thuyền có các bóng người như ma thần nhìn xuống bên dưới.

Bên dưới toàn là đất hoang, mộ âm đầy rẫy. Có tòa cung lâu hùng vĩ nằm trên đỉnh một ngọn núi, trên cửa treo tấm biển viết ba chữ lớn rồng bay phượng múa: Hoàng Tuyền cung.

Diêm La Vương và Địa Tàng Vương đứng trên nóc Hoàng Tuyền cung, quanh cung lâu đứng đầy âm binh, âm tướng, Chung Quỳ, Ngưu Đầu Mã Diện, Đế Thính, Hắc Bạch Vô Thường

Phương xa có nhiều quỷ hồn đang nhìn, Hoàng Tuyền cung hủy diệt Cửu U Chi Địa đã trở thành thế lực mạnh nhất Âm phủ nên dĩ nhiên nhận các phương thế lực chú ý.

Các quỷ hồn bàn tán xôn xao:

- Đó là thuyền gì vậy? Những hơi thở mạnh quá!

------oOo------

Chương 1149: Địa Tàng Vương nổi giận

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đấy là phương thế lực nào? Hơi thở của họ mạnh khủng khiếp!

- Xem ra Hoàng Tuyền cung chọc giận quỷ thần rồi.

- Đúng vậy, Hoàng Tuyền cung khiến Cửu U Âm Đế hồn phi phách tán chắc chắn bị trời phạt.

- Nghe đồn có quỷ thần càng mạnh đứng sau lưng Âm phủ, không lẽ đúng thật?

Chúng nó đầy kinh hoàng nhìn pháp thuyền Thâu Nguyệt Giáo.

Cảm nhận hơi thở của giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo làm cả đám quỷ hồn run cầm cập, càng đừng nói tới chiến đấu.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn đứng trên lâu vũ pháp thuyền nhìn xuống Hoàng Tuyền cung, dừng lại trên người Địa Tàng Vương, nhẹ giọng nói:

- Địa Tàng Vương, bản tôn tự mình đến.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn nói nhẹ nhàng nhưng thanh âm vang vọng cả thiên địa.

Địa Tàng Vương nhíu chặt mày, cảm nhận hơi thở sâu không lường được của Thâu Nguyệt Giáo Tôn, lòng nặng nề, giờ phút này Địa Tàng Vương tuyệt đối không đánh lại Thâu Nguyệt Giáo Tôn.

Địa Tàng Vương cao giọng hỏi:

- Các ngươi đến từ Cổ Tiên giới?

Cổ Tiên giới?

Các âm binh, âm tướng hoang mang.

Cổ Tiên giới là giới nào?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn cười lạnh, vung ống tay áo:

- Giết không tha!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng bóng người mạnh mẽ bay vọt lên khỏi sàn thuyền hóa thành muôn vàng mũi tên bắn ra, tu vi đều ở trên Đại La cảnh.

Gần vạn cường giả Đại La khủng bố biết bao, trong đó không thiếu tồn tại Đại La Thủy Tiên, Nhập Thánh.

Phe Hoàng Tuyền cung thấy tình hình này thì sợ đến suýt hồn phi phách tán.

Địa Tàng Vương nhảy người lên, sáu cánh tay kim cương mọc ra sau lưng vung nhanh, từng vòng tròn màu vàng bay ra đụng vào giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo, làm nhiều giáo chúng bị thương nặng hộc máu.

- Không ngờ Huyền Đương đại thế giới có cường giả như vậy!

- Phàm hồn dù sao là phàm hồn, dám đối địch với thần tiên chúng ta thì sẽ vạn kiếp bất phục!

- Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn? Hèn gì kiêu ngạo vậy.

- Ha ha ha! Thích ngược giết loại cường giả này nhất!

Mười mấy Đại La Thủy Tiên điên cuồng lao vào Địa Tàng Vương. Các giáo chúng khác thì đi bắt giết âm binh, âm tướng của Hoàng Tuyền cung, đại chiến bùng nổ.

Địa Tàng Vương bỗng chốc rơi vào thế yếu, bị mười mấy Đại La Thủy Tiên đánh không có sức đánh trả, bay ngược bay xuôi trong hư không trăm dặm như bao cát.

Một cường giả đầu trâu mình người cao trăm trượng đáp xuống Hoàng Tuyền cung đè sập cung lâu, sườn núi cũng bị san bằng. Bao nhiêu âm binh bị lực lượng cuồng bạo của cường giả này đè ép hồn phách hóa tro bụi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một nắm đấm đen to như núi Ngũ Nhạc xé gió bay tới, Địa Tàng Vương thật nhỏ bé trước nó.

Lục Đạo Bảo Châu bay ra đánh tan nắm đấm to đen, vụ nổ sinh ra bão buộc Đại La Thủy Tiên xung quanh phải thụt lùi. Bầu trời u ám cuộn trào như sóng lớn ập đến kéo dài mấy trăm vạn dặm, vẫn đang không ngừng khuếch trương.

Nhiều cường giả Đại La loạn chiến, hơi thở tụ tập làm nồng đậm khiến ức vạn quỷ hồn trong Âm phủ cảm nhận rõ rệt.

Đất rung rinh, vô số âm hà sôi trào, núi non vỡ nát, Âm phủ sắp tan vỡ.

Địa Tàng Vương không kịp thở dốc, đao khí khủng bố đánh vào lưng y. Địa Tàng Vương có lục đạo kim thân nên không bị chém làm hai, nhưng máu phun tung tóe, đau đớn vô cùng. Địa Tàng Vương xoay người đánh tan đao khí, bốn Đại La Thủy Tiên nhấc chân liên tục đá vào người y. Địa Tàng Vương bay lùi mấy ngàn dặm cuối cùng khảm vào ngọn núi lớn, suýt xuyên thủng ngọn núi.

Dù Địa Tàng Vương có Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nhưng không đỡ nổi mười mấy Đại La Thủy Tiên.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn chắp hai tay sau lưng bình tĩnh xem trận chiến.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn cau mày, mắt lóe tia thất vọng:

- Chẳng lẽ cổ phật chỉ có bấy nhiêu thực lực?

Ong ong ong ong ong!

Tiếng vang ồn như hồng chung ngân lên, những Đại La Thủy Tiên lao vào Địa Tàng Vương bỗng ý thức hoảng hốt khựng lại tại chỗ. Con ngươi Thâu Nguyệt Giáo Tôn co rút.

Ánh sáng vàng từ chân trời bay tới chiếu rọi thiên địa Âm phủ, tựa như mặt trời mọc từ hướng đông.

Địa Tàng Vương áo cà sa hơi rách rưới ngồi xếp bằng trên không trung, hai tay chắp vào nhau niệm phật chú, sáu cánh tay vàng sau lưng co thành nắm đấm. Địa Tàng Vương như biến thành người khác, nửa khuôn mặt bên trái bình thường, nửa khuôn mặt bên phải đỏ rực, trán nổi gân xanh như lệ ma.

Nhất Tâm Nhị Tướng!

Kim Cương Lục Đạo!

Địa Tàng Vương giận thật, thi triển hai thần thông tuyệt thế của mình.

Địa Tàng Vương quát to:

- Ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục!

Địa Tàng Vương đứng trên không trung rồi chạy nhanh tới chỗ nhóm Đại La Thủy Tiên, tốc độ mau hơn trước gấp đôi.

Chớp mắt Địa Tàng Vương đến trước mặt một Đại La Thủy Tiên, hai cánh tay vàng từ sau lưng vươn ra chộp vai đối phương xé mạnh.

Xoẹt!

Máu thịt tung tóe, Đại La Thủy Tiên bị Địa Tàng Vương xé sống thành hai khúc, các Đại La Thủy Tiên sợ đứng tim.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn nhướng mày kinh ngạc kêu lên:

- Ủa? Đây là thần thông gì?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn không biết kiếp trước Địa Tàng Vương đã siêu độ bao nhiêu vong hồn trong địa ngục, bản thân bị oán niệm quấn người, bình thường có thể áp chế nhưng nếu bùng nổ thì sát khí oán niệm sẽ rất kinh người.

Địa Tàng Vương ở trong địa ngục bao lâu?

Không ai biết, nhưng sau khi mở ra Nhất Tâm Nhị Tướng thì Địa Tàng Vương từ Bồ Tát từ bi biến thành ác ma tàn nhẫn.

Giải quyết một Đại La Thủy Tiên xong Địa Tàng Vương muốn bay tới chỗ Thâu Nguyệt Giáo Tôn. Nhưng Đại La Thủy Tiên không dễ giết, Địa Tàng Vương mới rời đi thì Đại La Thủy Tiên bị xé làm hai nhanh chóng khép người lại, nhưng hơi thở yếu hơn nhiều.

Mười mấy Đại La Thủy Tiên từ các hướng khác nhau xông tới muốn chặn Địa Tàng Vương lại:

- Ngăn hắn lại!

- Tên này thật khó chơi!

- Bò sát dù sao chỉ là bò sát, không thể nào chiến thắng thần tiên chúng ta!

- Hừ! Không thể đánh thắng chúng ta còn dám khiêu chiến giáo tôn! Tìm cái chết!

Địa Tàng Vương gầm lên, ánh sáng vàng trên người càng chói lòa khiến quỷ hồn không dám gần người, nhưng giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo đều là vật sống nên không sợ.

Nhìn Địa Tàng Vương ngày càng gần, Thâu Nguyệt Giáo Tôn khinh thường nhếch mép. Mặc dù Địa Tàng Vương biểu hiện rất kinh diễm nhưng dù sao chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh, không Nhập Thánh.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Địa Tàng Vương bị Đại La Thủy Tiên liên hợp đánh rớt, mấy Đại La Thủy

Tiên khác như bầy cá lao nhanh tới. Tốc độ bay của họ nhanh biết bao, chớp mắt đã từ trời cao mấy vạn thước giáng xuống đường chân trời, cát bụi bốc cao mấy ngàn trượng, tiếng đánh nhau vang vọng bát phương.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì Thâu Nguyệt Giáo Tôn không cần ra tay.&

------oOo------

Chương 1150: Đừng để tên nào chạy trốn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thâu Nguyệt Giáo quá mạnh, có gần vạn cường giả Đại La cảnh, mười mấy Đại La Thủy Tiên đủ để càn quét nguyên Huyền Đương đại thế giới, hơn nữa đây chưa phải tất cả sức mạnh của Thâu Nguyệt Giáo.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đám Đại La Thủy Tiên điên cuồng thi triển pháp thuật thần thông, các loại pháp lực như cột sáng giáng xuống liên tiếp đập vào Địa Tàng Vương. Lúc này Địa Tàng Vương dựa vào kim cương sáu tay chống dậy một màn sáng, nhưng công kích quá mãnh liệt làm hai chân y dần khuỵu xuống, sắp quỳ trong phế tích.

Lấy Địa Tàng Vương làm trung tâm nền đất núi non trong mười dặm bị chấn nát, cát bụi bay lên, cảnh tượng như tận thế.

Địa Tàng Vương cắn răng thầm nghĩ:

- Chết tiệt, cứ tiếp tục thế này thì thua chắc!

Địa Tàng Vương liếc hướng Hoàng Tuyền cung ở phía xa, nơi đó bị hủy diệt hoàn toàn, các thần tiên lao vào, tiếng gào thét liên tiếp.

Phe Hoàng Tuyền cung không chút sức chống cự trước Thâu Nguyệt Giáo, cách biệt thực lực quá xa.

Lòng Địa Tàng Vương thê lương, bọn họ thật sự sẽ toàn quân bị diệt.

Bỗng hư không phía xa bị xé ra cái khe màu đen, một thanh âm truyền ra:

- Dám bị thương người của trẫm, muốn chết phải không?

Các cọng lông trắng bay ra biến dài mấy vạn thước chỉ trong tích tắc, tựa như con sông lớn màu trắng vắt qua khung trời mờ tối, mười mấy Đại La Thủy Tiên bao vây Địa Tàng Vương chưa kịp phản ứng đã bị cuốn đi.

Là phất trần của Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư bước ra khỏi khe nứt không gian đen, tay phải cầm cán phất trần giật mạnh. Cách mấy vạn thước phất trần ném mười mấy Đại La Thủy Tiên bay ra vài chục vạn thước.

- A!!!

- Đó là cái gì?

- Ui, siêu cường giả xuất hiện!

- Trời ạ, không thể nào!

Vô số quỷ hồn xoe tròn mắt nhìn, Thâu Nguyệt Giáo Tôn đứng trên pháp thuyền cau mày.

Nhập Thánh!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn đoán ra ngay tu vi của Bồ Đề Tổ Sư, đây đã là suy đoán cảnh giới thấp nhất.

Bồ Đề Tổ Sư lại vung phất trần cuốn đám giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo tấn công Hoàng Tuyền cung ở phía xa. Bồ Đề Tổ Sư vung tay ném đám giáo chúng ra xa mấy chục vạn thước, mất hút phía chân trời.

Bá đạo tuyệt luân!

Vừa ra sân đã ném bay hết người phe Thâu Nguyệt Giáo.

Tần Quân, Nghiêu Đế bước ra từ khe hở không gian, hai người rung động

nhìn pháp thuyền siêu khổng lồ.

Pháp thuyền cỡ này thì phẩm cấp cao tới mức nào? Có lẽ đã vượt qua hạn định pháp thuyền, nó là pháp bảo!

Nét mặt Địa Tàng Vương giãn ra, mệt mỏi quỳ xuống phế tích, người ướt đẫm mồ hôi, hai tay run rẩy. Chống đỡ công kích của mười mấy Đại La Thủy Tiên làm Địa Tàng Vương rất vất vả.

Địa Tàng Vương quay đầu nhìn ba người Tần Quân, mỉm cười nói:

- Rốt cuộc đến.

Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư tới khiến Địa Tàng Vương cảm thấy an toàn, dường như có họ ở thì không sợ trời sập.

Bồ Đề Tổ Sư dựa vào thực lực mạnh mẽ trấn áp hết thảy.

Tần Quân là trụ cột tinh thần của họ, hắn ở trong tình cảnh nguy hiểm nhất, dù có nhiều cường giả bảo vệ nhưng kẻ địch vĩnh viễn muốn giết hắn đầu tiên. Nhưng Tần Quân chưa từng e ngại, dù đối diện ai cũng giữ sự cứng rắn, ủng hộ tinh thần cho đám thuộc hạ khó mà đong đếm.

Tần Quân nhìn pháp thuyền to lớn ở trên cao, mắng:

- Thâu Nguyệt Giáo? Các ngươi thật sự chán sống! Hôm nay trẫm muốn cho các ngươi có đi không có về! Bồ Đề, đừng thả tên nào chạy thoát!

Bồ Đề Tổ Sư đáp:

- Biết!

Bồ Đề Tổ Sư lao hướng Thâu Nguyệt Giáo Tôn, tốc độ siêu mau, xé rách không khí một bước vượt vạn thước, chỉ năm bước lão đã sắp đụng vào pháp thuyền to lớn.

Tần Quân mắng chọc giận Thâu Nguyệt Giáo Tôn:

- Cuồng vọng!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn giơ tay ngưng tụ ra cây đại đao màu đen dài vạn trượng như muốn đâm thủng trời.

Đao này vừa xuất hiện thì sát khí vô tận làm nhiệt độ Âm phủ giảm xuống mấy phần.

Mặt Bồ Đề Tổ Sư không biểu tình vung ống tay áo trái tiến lên, sen vàng nhiều không đếm xuể như con lũ ập đến mau còn hơn Thâu Nguyệt Giáo Tôn vung đao.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn biến sắc, chưa kịp phản ứng thì lũ sen vàng đã đụng vào đại đao đen trong tay gã, thô bạo đánh bay đao lên trời cao. Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị lực lượng đẩy liên tục lùi mấy bước, đụng thủng vách tường sau lưng, lâu vũ rung rinh.

Lũ sen vàng chiếu sáng thiên địa xuyên qua biển u ám cuồn cuộn, đường kích mấy vạn thước vẫn đang mở rộng, tựa như bầu trời thủng cái lỗ to, vô cùng đồ sộ.

Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện trên hành lang, mặt lão lạnh băng, mắt lạnh lùng nhìn Thâu Nguyệt Giáo Tôn biểu tình kinh khủng đứng trong phòng.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Lòng Thâu Nguyệt Giáo Tôn thầm hãi hùng, chỉ giao đấu một lần mà lực lượng của Bồ Đề Tổ Sư làm gã sợ.

Đây chắc chắn là tồn tại khủng bố vượt Nhập Thánh cảnh, không lẽ đến độ cao Tiên Tôn rồi?

Nghĩ đến đây người Thâu Nguyệt Giáo Tôn run nhẹ. Nếu thần tiên Cổ Tiên giới nhìn bộ dạng này của gã sẽ kinh ngạc đến ngây người.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn không sợ trời không sợ đất mà cũng biết khiếp?

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng:

- Dù ngươi biết cũng vô dụng!

Bồ Đề Tổ Sư cất bước đi vào trong phòng.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn vừa kinh vừa giận xoay người đụng thủng từng tầng vách tường, gã bay ra pháp thuyền muốn chạy trốn. Nhưng phất trần của Bồ Đề Tổ Sư quấn lấy Thâu Nguyệt Giáo Tôn kéo mạnh về.

Ầm!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn đụng thủng pháp thuyền, thân hình như đạn pháo rớt xuống đất, tốc độ nhanh đến khó tin. Chỉ trong khoảnh khắc tia chớp Thâu Nguyệt Giáo Tôn đã đập vào ngọn núi, khiến núi sụp đổ, gã rớt xuống hoang nguyên, vẫn không dừng lại.

Dọc đường Thâu Nguyệt Giáo Tôn đụng thủng các ngọn núi, để lại khe rãnh cực dài, trượt xa gần mười vạn thước mới dừng lại.

Lưng Thâu Nguyệt Giáo Tôn kề sát đất, đầu đụng trước tảng đá to, mắt đầy sợ hãi nhìn Bồ Đề Tổ Sư đứng dưới cái lỗ to biển mây vàng.

Bồ Đề Tổ Sư mạnh vượt dự đoán của Thâu Nguyệt Giáo Tôn.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn tuyệt vọng thì thào, ngữ điệu không dám tin:

- Lão rốt cuộc là thần thánh phương nào? Sao có thể mạnh vậy được? Cường giả như vậy chẳng phải nên đi lên con đường đó sao?

Tần Quân ở xa nhìn cười toe toét.

Không uổng là Bồ Đề Tổ Sư, mạnh vô địch! Mạnh cỡ như Thâu Nguyệt Giáo Tôn mà yếu như con chó trước mặt lão.

Nghiêu Đế giật mình nhìn, gã không biết lai lịch của Bồ Đề Tổ Sư, tuy biết lão mạnh nhưng không ngờ dữ dội vậy.

Mắt Nghiêu Đế đầy tò mò:

- Người này đã đến độ cao cỡ nào?

Cường giả như vậy mà cam lòng hiệu lực cho Tần Quân, Nghiêu Đế bỗng

rất có hứng thú với Tần Quân.

Tần Quân bay hướng Địa Tàng Vương, lật tay phải lấy ra một viên Đại La Phục Nguyên Đan.

------oOo------

Chương 1151: Cửu u minh long

Nguồn: EbookTruyen.VN

Địa Tàng Vương cúc cung tận tụy cho hắn, Tần Quân không thể bạc đãi.

Trận chiến này Hoàng Tuyền cung bị tổn hại nặng, trong thời gian ngắn khó phục hồi nguyên khí. Nhưng có thể đánh lui Thâu Nguyệt Giáo là quá tốt rồi.

Bồ Đề Tổ Sư đạp hư không đến, một bước thiên nhai, mấy bước đã đến đỉnh đầu Thâu Nguyệt Giáo Tôn.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn cắn răng đứng dậy, khói đen cuồn cuộn chui ra từ ống tay áo gã, là cửu u chi khí.

Chỉ hai giây trong vòng mười dặm tràn ngập cửu u chi khí.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn nhìn Bồ Đề Tổ Sư, hỏi:

- Ngươi đến từ Tiên giới khác đúng không?

Bồ Đề Tổ Sư nhướng mày lặp lại:

- Tiên giới khác?

Không lẽ thiên ngoại có cái khác giống Cổ Tiên giới?

Thấy Bồ Đề Tổ Sư không trả lời Thâu Nguyệt Giáo Tôn càng tin tưởng, sắc mặt vô cùng khó coi.

Lòng Thâu Nguyệt Giáo Tôn đầy bất an:

- Tiên giới khác đã theo dõi Cổ Tiên giới sao?

Rất nhanh Thâu Nguyệt Giáo Tôn ném thắc mắc ra sau đầu, việc gấp bây giờ là gã phải tìm cách giữ mạng sống.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn xuống Thâu Nguyệt Giáo Tôn, lạnh nhạt nói:

- Bó tay chịu trói đi, ngươi có thể chết tốt.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn dù gì là cường giả Nhập Thánh cảnh, ngưng tụ thánh cốt có thể gọi là siêu phàm nhập thánh.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn sẽ không buông tay dễ vậy, cửu u chi khí đã bao trùm trăm dặm, đưa mắt nhìn toàn là khói đen. Hai chữ Âm phủ lúc này mới thể hiện rõ rệt.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn nghiến răng nói:

- Bản tôn thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng muốn giết bản tôn thì . . .

Cửu u chi khí như sương mù bỗng dâng lên nhanh chóng ngưng tụ thành một con rồng đen khủng bố cao vạn trượng, nhìn từ xa vô cùng đồ sộ, đầu đội bầu trời tối tăm, nhìn xuống thiên địa âm lạnh tựa như tổ long hỗn độn sơ khai.

Tần Quân mới cho Địa Tàng Vương dùng Đại La Phục Nguyên đan, xoay người lại nhìn từ phía xa vẫn thấy rõ con cửu u cự long.

Mắt Tần Quân hấp háy:

- Áp lực này . . .

Hai kiếp trước Tần Quân từng đến Nhập Thánh cảnh nhưng vẫn còn hơi kém khi so với hơi thở này.

Con kiến ngày xưa trở nên mạnh như vậy làm Tần Quân hơi thổn thức.

Thời gian thấm thoắt, thương hải tang điền.

Địa Tàng Vương bị rung động:

- Đây là . . .

Không ngờ Thâu Nguyệt Giáo Tôn mạnh vậy, nếu Bồ Đề Tổ Sư không đến thì y chết chắc.

Bồ Đề Tổ Sư vẫn rất bình tĩnh đối diện cửu u cự long.

Nhập Thánh cảnh viên mãn và Hiển Thánh cảnh hậu kỳ cách biệt như lạch trời, mặc cho Thâu Nguyệt Giáo Tôn dốc hết thủ đoạn ra cũng khó bị thương Bồ Đề Tổ Sư.

Mặt Thâu Nguyệt Giáo Tôn vặn vẹo dữ tợn nói:

- Bản tôn tung hoành hơn mười vạn năm, sao có thể chết tại đây được!

Hai tay Thâu Nguyệt Giáo Tôn đẩy lên trên, cửu u cự long cao năm vạn trượng gầm rống chấn động nguyên Âm phủ. Trong vòng vạn dặm quỷ hồn dưới Hóa Hư cảnh bị chấn hồn phi phách tán.

Ngay sau đó cửu u cự long vặn vẹo thân hình khổng lồ táp hướng Bồ Đề Tổ Sư.

Thân thể cửu u cự long to lớn khi nó hành động thì như núi lở đất nứt. Miệng rồng há ra thổi gió lớn táp vào mặt. Người tu vi yếu nếu đứng gần sẽ bị gió thổi tan xương nát thịt.

Bồ Đề Tổ Sư nhỏ bé như hạt bụi trước miệng rồng khủng bố, nhưng biểu tình của lão bình tĩnh, cầm phất trần quất một cái.

Bùm!

Nhìn như không gì ngăn được cửu u cự long bỗng bị phất trần đánh tan đầu rồng, tựa như phất trần quất bể ngọn núi. Xung lực mang theo gió rít khuếch tán bốn phương tám hướng, dẫn đến biển mây Âm phủ cuồn cuộn như biến thiên.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn sợ xanh mặt, nhưng không hoảng loạn, bởi vì cửu u cự long không dễ bị đánh tan vậy.

Cửu u chi khí dâng lên lại ngưng tụ thành đầu rồng, phục hồi dáng vẻ không ai bì nổi.

- Grào!

Tiếng rồng ngâm chấn phá khung trời Âm phủ, nhiều vực trên cõi trần mơ hồ nghe thấy, các vực chấn động.

- Rồng ngâm?

- Ta bị lãng tai?

- Có chuyện gì? Sao ta bỗng thấy bất an quá.

- Các ngươi cũng có cảm giác này?

- Hình như mặt đất rung rinh?

Sinh linh dương gian bàn tán xôn xao, những vực nghe tiếng rồng ngâm tràn ngập không khí khủng hoảng.

Âm phủ càng rất thảm, tiếng rồng ngâm đánh chết bao nhiêu vong hồn vô tội.

Trên chiến tranh, Địa Tàng Vương, Nghiêu Đế trợn mắt há hốc mồm nhìn cửu u cự long.

Cửu u cự long cao năm vạn trựng dựng đứng trên không trung, mắt rồng to kinh khủng. Trước mặt nó, sinh linh nào dưới Nhập Thánh đều sẽ sợ hãi.

Tần Quân có ký ức mấy đời nên không sợ, nhưng hắn rất tò mò đó là thần thông gì?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn vung tay phải, quát:

- Cửu u minh long, ngươi còn chờ cái gì!?

Cửu u minh long!

Cái tên làm Tần Quân rung động. Trong ký ức mấy vạn năm kiếp Cơ Vĩnh Sinh thì hắn từng thấy cái tên này ở đất truyền thừa Cực Đế.

Cực Đế là chủ nhân thật sự của Đại Chu Thiên Chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Hay Thâu Nguyệt Giáo Tôn và Cực Đế có quan hệ gì?

Nghĩ đến đây Tần Quân nheo mắt, nỗi lòng dao động, không biết hắn nghĩ gì.

Bồ Đề Tổ Sư cười khẩy nói:

- Ngươi cho rằng dựa vào nó có thể sống sót sao?

Bồ Đề Tổ Sư giơ tay lên, một đóa sen vàng bay ra khỏi lòng bàn tay lão nhanh chóng biến lớn. Sen vàng khoảnh khắc biến lớn ngàn trượng, nhưng vẫn rất nhỏ khi so với cửu u minh long.

Dường như cửu u minh long bị chọc giận, nó gầm rống bay hướng Bồ Đề Tổ Sư. Lần này cửu u minh long học khôn, nó quấn quanh Bồ Đề Tổ Sư đề phòng phất trần.

Bồ Đề Tổ Sư xoay tay trái, sen vàng ngàn trượng bắn ra từng cánh hoa rậm rạp bay đi bốn phương tám hướng. cửu u minh long đã dùng thân rồng bao Bồ Đề Tổ Sư lại, tất cả cánh sen bắn trúng mình rồng, cửu u chi khí tan rã.

Cửu u minh long bị cánh sen của Bồ Đề Tổ Sư bắn thủng lỗ chỗ, cửu u chi khí khuếch tán muốn bao trùm cả thiên địa.

Tần Quân đứng ở phía xa không thấy rõ bóng dáng Bồ Đề Tổ Sư, chỉ trông thấy cửu u minh long siêu khổng lồ lăn lộn phía chân trời. cửu u minh long toát ra khí thế quá mạnh dẫn đến thiên lôi ầm ầm giáng xuống. Sấm chớp phối hợp tiếng gầm của cửu u minh long làm cảnh tượng tựa như luyện ngục.

Hoặc nên nói đây chính là luyện ngục.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn núp bên dưới cửu u minh long, gió to thổi tới làm

vạt áo của gã bay phần phật. Thâu Nguyệt Giáo Tôn cắn răng nhìn Bồ Đề Tổ Sư dây dưa với cửu u minh long trên cao, lòng tràn ngập giật mình.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn biết rõ cửu u minh long khủng bố cỡ nào, không ngờ Bồ Đề Tổ Sư vẫn bình tĩnh như thế.

Tay trái Bồ Đề Tổ Sư không ngừng bắn ra sen vàng, các mảnh hoa sen rải rác như tên bén từ bốn phương tám hướng bay tới, làm cửu u minh long không thể áp sát.

------oOo------

Chương 1152: Lực lượng của Hiển Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư cau mày thầm nghĩ:

- Con rồng này hình như có linh hồn?

Ban đầu Bồ Đề Tổ Sư tưởng cửu u minh long là hình thể ngưng tụ từ cửu u chi khí và pháp lực, giờ xem ra cửu u minh long có tư duy tự chủ. Bồ Đề Tổ Sư cảm nhận được sự tức giận của cửu u minh long.

Hay là . . .

Trong lúc Bồ Đề Tổ Sư suy nghĩ lung tung thì Thâu Nguyệt Giáo Tôn đã lặng lẽ rút đi, hóa thành khói đen biến mất trong cửu u chi khí không còn bóng dáng.

Bồ Đề Tổ Sư nhếch mép:

- Muốn trốn?

Mắt Bồ Đề Tổ Sư lấp lóe tia sáng, phất trần phẩy qua một hướng, lông trắng kéo dài đâm vào cửu u chi khí cuồn cuộn.

Giây sau lông trắng rút về, Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị quấn kéo về.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn vừa kinh vừa sợ, muốn tránh thoát nhưng không được:

- Chết tiệt!

Cường giả Nhập Thánh cảnh viên mãn như Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị Bồ Đề Tổ Sư quay như dế, không chút sức chống cự.

Cửu u minh long gầm rống huơ móng muốn đập chết Bồ Đề Tổ Sư. Lão vung tay trái làm thân hình dài năm vạn trượng của cửu u minh long dán sát mặt đất lộn mèo, đất Âm phủ rung bần bật.

Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần kéo Thâu Nguyệt Giáo Tôn bay hướng cửu u minh long, tốc độ siêu nhanh làm Thâu Nguyệt Giáo Tôn rất khó chịu.

Cửu u minh long siêu khổng lồ thế mà bị Bồ Đề Tổ Sư hất lộn mèo mấy trăm vạn thước, biến mất khỏi tầm mắt của nhóm Tần Quân. Dọc đường không biết cửu u minh long đụng sập bao nhiêu núi non sông chảy, đất rung rinh nứt ra hình thành các hiệp cốc lớn sâu hoắm.

Tần Quân đã không cảm nhận được hơi thở của Bồ Đề Tổ Sư và cửu u minh long.

Tần Quân hỏi Địa Tàng Vương:

- Sao rồi? Vết thương khá hơn chưa?

Địa Tàng Vương ngồi khoanh chân dưới đất gật đầu nói:

- Đang nhanh chóng phục hồi.

Mặc dù tò mò sự thần kỳ của Đại La Phục Nguyên đan nhưng Địa Tàng Vương biết giờ không phải lúc hỏi thăm việc này.

Nghiêu Đế canh giữ một bên, còn chìm trong rung động. Chiến đấu của Bồ Đề Tổ Sư và cửu u minh long đổi mới nhận thức của gã, Nghiêu Đế tin chắc nếu gã tham gia chiến đấu sẽ bị diệt gọn ngay.

Chung Quỳ, Diêm La Vương mang theo thuộc hạ từ xa bay tới. Hoàng Tuyền cung ngày xưa huy hoàng giờ còn gần mười vạn âm binh, đủ thấy

Thâu Nguyệt Giáo mạnh cỡ nào.

Giáo chúng Thâu Nguyệt Giáo bị Bồ Đề Tổ Sư ném bay sau đó trốn mất tăm, bọn họ thấy Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị hành thảm nên không ngốc ở lại chịu chết.

Tần Quân nhìn quét bọn họ, trầm giọng nói:

- Các ngươi nghỉ ngơi đi.

Có Bồ Đề Tổ Sư ra tay thì Thâu Nguyệt Giáo Tôn không trốn thoát được.

Cách mấy trăm vạn thước, cửu u minh long gầm rống xoay người dựng lên, há miệng rồng. Vô số mũi tên bắn ra như mưa bão. Những mũi tên đen dài mười trượng rất khủng khiếp. Chúng nó xé rách không gian hóa thành các khe nứt đen, trông thật kinh dị dù đang trong thiên địa mờ tối của Âm phủ.

Vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư hờ hững đối diện mưa tên đen bay xé gió tới, lão vung nhanh phất trần.

Phất trần còn trói Thâu Nguyệt Giáo Tôn, khuôn mặt gã hãi hùng bị kéo đi va chạm với mưa tên đen.

- Ngươi không chết tử tế được! A a a!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn đụng tan các mũi tên đen, gã hộc máu nhuộm hư không.

Cửu u minh long đã hoàn toàn nổi khùng, nó không quan tâm sự chết sống của Thâu Nguyệt Giáo Tôn, nó đè ép mặt đất gồ ghề xông tới. Thân hình dài năm vạn trượng khủng bố biết bao, một trượng ba thước bằng mười sáu vạn thước, cửu u minh long dài rung động lòng người. Nguyên Âm phủ không có thứ gì có thể ngăn lại cửu u minh long.

Dường như Bồ Đề Tổ Sư mất kiên nhẫn, quát to:

- Nghiệt súc! Còn dám càn rỡ!?

Tay trái vỗ, một bàn tay khổng lồ màu vàng ngưng tụ che kín trời, lòng

bàn tay rộng chín ngàn trượng. Chưởng vỗ ra, cửu u minh long đang hùng hổ xông lên không kịp dừng lại bị vỗ tan đầu rồng.

Trong Âm phủ thì cửu u minh long bất tử, cửu u chi khí tùy thời bay từ lòng đất cho nó phục hồi hình dạng.

Bồ Đề Tổ Sư cũng nhận ra điều đó, tay phải vung lên, Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị phất trần trói bay vào tay trái của lão. Mặt Thâu Nguyệt Giáo Tôn đẫm máu, ý thức hoảng hốt, hấp hối.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần, lông trắng biến dài ra mấy chục vạn trượng như tấm rèm trắng che trời quấn lấy cửu u minh long khổng lồ.

Bồ Đề Tổ Sư quát to:

- Chúng ta ra ngoài chiến!

Tay phải vung phất trần kéo cửu u minh long lên. Vang tiếng nổ điếc tai, cửu u minh long đụng sập khung trời hiện ra lỗ to mấy vạn thước, biển mây cuồn cuộn chui vào trong. Gió rít thổi các tảng đá to dưới đất không chịu nổi sức gió bay lên, tựa như cảnh tận thế.

Quỷ hồn trong vòng trăm dặm không kịp chạy trốn hét thảm bị hút vào trong.

Tay trái Bồ Đề Tổ Sư bóp cổ Thâu Nguyệt Giáo Tôn hóa thành tàn ảnh bay vào lỗ thủng trên trời.

Dương gian.

Bên trên Vô Tận Chi Hải, trời xanh yên ả chợt mở ra cái lỗ to khủng bố, cửu u minh long rớt xuống mặt biển.

Bùm!

Vang tiếng nổ đinh tai nhức óc kinh động nguyên Vô Tận Chi Hải, mấy chục vực xung quanh đều nghe thấy. Các sinh linh sợ hãi run cầm cập.

Vô Tận Chi Hải dâng sóng cao mấy vạn thước, sinh linh trong khu vực biển bị đánh chết vô số.

Biển rộng lớn vô ngần cuộn trào, các động vật biển khổng lồ bị buộc nhảy ra khỏi biển, nhưng thấy thân thể cao lớn của cửu u minh long thì chúng nó sợ hãi lặn xuống.

Hạo kiếp buông xuống.

Bồ Đề Tổ Sư xách Thâu Nguyệt Giáo Tôn chậm rãi từ lỗ thủng trên trời giáng xuống, lão tựa như vị thần cao cao tại thượng, sen vàng vô số kể bay lượn sau lưng lão.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn cửu u minh long lăn lộn trong biển:

- Giờ ta muốn nhìn xem ngươi có thể phục hồi lại không!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị Bồ Đề Tổ Sư cầm trong tay thì đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Từ Âm phủ đánh tới dương gian cửu u minh long hoàn toàn không đấu lại Bồ Đề Tổ Sư, mất cửu u chi khí bổ sung thì nó sẽ nhanh chóng tiêu đời.

Cửu u minh long tức giận gầm rống:

- Grào!

Tiếng rồng ngâm mang theo sóng âm khuếch tán các hướng, chấn động Vô Tận Chi Hải, thanh âm lan sang các vực xung quanh, mãi đến mấy trăm vực Huyền Đương đại thế giới đều nghe thấy.

Tiếng rồng ngâm siêu bá đạo kinh động toàn thiên hạ, người nghe kinh hoàng da đầu tê dại.

Sinh linh mấy trăm vực kinh ngạc kêu lên:

- Đó là thanh âm gì?

- Không lẽ có ác long xuất thế? Tiếng rồng ngâm này sát ý nặng quá.

- Rốt cuộc là cái gì? Nghe tiếng hú đã làm ta sợ rồi.

------oOo------

Chương 1153: Nỗi đau của chúng tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hình như thanh âm truyền đến từ Vô Tận Chi Hải, hay có cường giả ẩn thế xuất hiện?

- Đang lúc thiên hạ đại loạn lại xuất hiện một cường giả bí ẩn, thật là thế đại tranh.

Tiếng hú của cửu u minh long rất đáng sợ, nó do cửu u chi khí biến ra, bản thân lấy sát khí, âm khí, chủ yếu là sát ý, nếu cách gần nó có thể đánh chết sinh linh tu vi không cao.

Thế lực lớn các phương phái thám tử ra muốn tra xét rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Cùng lúc đó, cửu u minh long vặn vẹo bay lên khỏi mặt biển, há mồm táp Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần, lông trắng hóa thành các cây roi bén quất tan tầng mây. Mặc dù cửu u minh long e ngại nhưng tốc độ phản ứng của nó không theo kịp tốc độ công kích của Bồ Đề Tổ Sư.

Bùm!

Mình rồng dài trăm vạn trượng bị lông trắng phất trần quất thành nhiều mảnh nhỏ, sóng biển cũng bị cắt ra. Hình ảnh rung động tựa như cả thế giới bị cắt thành nhiều mảnh nhỏ.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn nhìn cảnh này người run bần bật, lòng tràn ngập sợ hãi.

Quá mạnh, có lẽ mạnh còn hơn Thương Hoa Tiên Tôn!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn hoàn toàn tuyệt vọng, đã lâu rồi gã không cảm giác hơi thở chết chóc đến gần mình như vậy.

Đang ở dương gian nên cửu u minh long không thể phục hồi, nó chỉ có thể hóa thành khói đen mơ hồ tan biến. Nhưng khói đen là cửu u chi khí, nó khuếch tán trong dương gian có lẽ sẽ dẫn phát tai họa.

Bồ Đề Tổ Sư không quan tâm, xách Thâu Nguyệt Giáo Tôn nhảy vào lỗ thủng trên trời.

Chốc lát sau Hải Cực Vương mang theo đám thuộc hạ bay tới, khi nhìn lỗ to trên trời thì không hiểu xoe tròn mắt, đám thuộc hạ run cầm cập.

Nhìn lỗ thủng bầu trời đến vạn trượng thì sinh linh nào cũng sợ hãi, suy nghĩ lan man.

Là tồn tại như thế nào mới đâm thủng bầu trời cái lỗ to đến vậy?

Cửu u chi khí tràn ngập trong không trung làm bọn họ lạnh sống lưng.

Khuôn mặt Hải Cực Vương sợ hãi lẩm bẩm:

- Rốt cuộc có chuyện gì?

Trong đám người thì tu vi của Hải Cực Vương cao nhất, hơi thở còn sót lại trên mặt biển làm linh hồn của gã run rẩy, như có sát khí vô tận bao trùm linh hồn gã.

Chốc lát sau các sinh linh truyền bá tin tức, bầu trời Vô Tận Chi Hải thủng cái lỗ to!

Dù Hải Cực Vương muốn dìm tin nhưng không được, vì lỗ thủng trên trời quá lớn, sinh linh trong vạn dặm ngước đầu lên là thấy. Tin tức nhanh chóng truyền đi các vực.

Có sinh linh bảo Long Thần giáng lâm, có người nói thiên ngoại tà ma xâm nhập Huyền Đương đại thế giới. Đủ mọi giả thiết làm thiên hạ vốn đã xao động càng thêm náo nhiệt.

***

Âm phủ.

Tần Quân đang nói chuyện với Diêm La Vương bàn việc xây dựng lại Hoàng Tuyền cung.

Trận chiến hôm nay đánh lui Thâu Nguyệt Giáo cho Hoàng Tuyền cung xác lập địa vị bá chủ, sau này không có thế lực Âm phủ nào dám chống đối.

Bồ Đề Tổ Sư xách Thâu Nguyệt Giáo Tôn bay ra khỏi lỗ to trên trời. Từ dưới nhìn lên thấy âm khí cuồn cuộn tuôn hướng lỗ to đồ sộ như thác nước, gió to hút đá vụn dưới đất muốn cuốn mọi thứ vào lỗ thủng.

Chung Quỳ reo lên:

- Bồ Đề Tổ Sư trở lại!

Không ngờ Bồ Đề Tổ Sư về mau vậy, đã không thấy bóng dáng cửu u minh long tức là nó đã bị diệt.

Tần Quân quay đầu nhìn. Bồ Đề Tổ Sư túm Thâu Nguyệt Giáo Tôn đạp hư không, lòng bàn chân bước trên từng đóa sen vàng, từng bước sinh sen tựa như thần giáng phàm trần.

Rất nhanh Bồ Đề Tổ Sư đến trước mặt Tần Quân, tay trái giơ cao Thâu Nguyệt Giáo Tôn làm hai chân gã lơ lửng rất khó chịu.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng hỏi:

- Thưa bệ hạ, có giết hắn không?

Bộ dáng bình thản như chưa từng đánh nhau, mọi thứ hủy thiên diệt địa vừa rồi chẳng liên quan gì lão.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Ném xuống đất đi.

Mười ba vạn năm trước Thâu Nguyệt Giáo Tôn từng tham gia tàn sát Thánh Đình, tuyệt đối không thể tha thứ.

Bịch!

Bồ Đề Tổ Sư tùy ý vứt Thâu Nguyệt Giáo Tôn xuống đất, trông gã rất chật vật.

Thánh cốt đều bị đánh nát, đan điền, đạo quả vỡ, trong thời gian ngắn Thâu Nguyệt Giáo Tôn như phế nhân. Thâu Nguyệt Giáo Tôn cắn răng khó khăn ngẩng đầu lên, khi thấy rõ khuôn mặt của Tần Quân thì trong mắt gã tràn đầy hoang mang, rất nhanh đổi thành kinh dị.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn giật mình kêu lên, giọng điên cuồng :

- Ngươi . . . Không thể nào! Ngươi đã chết mười ba vạn năm thì sao có thể xuất hiện nữa? Sao có thể như vậy?

Trước kia Cơ Vĩnh Sinh hóa thân thành Cực Viêm Ma Thần mang đến khủng bố không thể xóa nhòa cho Cổ Tiên giới, bản thân Thâu Nguyệt Giáo Tôn đến nay nhớ lại còn cảm thấy rét run.

Mười ba vạn năm trước Tần Quân chiến năm trăm năm mới chết. Suốt năm trăm năm Tần Quân không thể nào luôn ở trong Huyền Đương đại thế giới, thuở ấy trời chưa bị phong, Thánh Đình hầu như bị đồ sạch nên hắn trong trạng thái nổi khùng mất hết lý trí. Tần Quân giết vào Cổ Tiên giới, muốn phá hủy Cổ Tiên giới. Đám thần tiên Thương Hoa Tiên Tôn buộc Tần Quân trở về, vì hắn có chết cũng phải chết trên mảnh đất mình từng bảo vệ.

Thế hệ trước Cổ Tiên giới không bao giờ nhắc tới quá khứ âm u kia, đó là nỗi đau của chúng tiên.

Tần Quân nhìn xuống Thâu Nguyệt Giáo Tôn, nhẹ giọng nói:

- Trẫm còn sống, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã chết trong tay trẫm, hôm nay là ngươi, ngày mai là nguyên Cổ Tiên giới.

Mặt Tần Quân lạnh băng, con ngươi màu tím hơi co rút chất chứa sát ý khiến Thâu Nguyệt Giáo Tôn tim đập chân run.

Đây đúng là sát thần!

Thâu Nguyệt Giáo Tôn thác loạn thần kinh lẩm bẩm:

- Sao có thể như vậy? Ngươi không thể nào còn sống . . .

Đặc biệt nghe tin Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả đã chết làm Thâu Nguyệt Giáo Tôn đứt dây thần kinh.

Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả hợp sức, trong Cổ Tiên giới trừ Thương Hoa Tiên Tôn ra ai có thể chắn?

Phụt phụt!

Hai Đế Viêm Long Khí bay ra khỏi người Tần Quân tựa như dây kéo đâm xuyên hai vai Thâu Nguyệt Giáo Tôn, máu phun tung tóe.

Mặt Thâu Nguyệt Giáo Tôn vặn vẹo hét thảm:

- A a a!!!

Đám Thiên Đình Đại Tần Nghiêu Đế, Chung Quỳ ở bên cạnh nghe mà không nỡ nhìn.

Mặt Tần Quân không biểu tình nói:

- Lúc trước trẫm ngã xuống ngươi cũng đối xử với trẫm như vậy!

Lúc trước vì phòng ngừa Tần Quân sống lại mà đám thần tiên phân thây hắn, chỉ có một khúc thánh cốt và chút tinh huyết bị hắn lặng lẽ ép ra khỏi người. Cuối cùng Tần Quân chết không toàn thây, không có chỗ chôn.

Khi đó tu vi của Thâu Nguyệt Giáo Tôn không cao nhưng biểu hiện cực kỳ tàn nhẫn, làm Tần Quân trước khi chết nhớ kỹ mặt của gã.

Qua trận chiến ấy biểu hiện của Thâu Nguyệt Giáo Tôn lọt vào mắt Thương Hoa Tiên Tôn, được thu làm đệ tử từ đó một bước lên mây.

------oOo------

Chương 1154: Đơn giản thưởng thức hắn.

- A!

Tần Quân giơ tay phải lên, Cực Đạo Viêm Hỏa dọc theo ngón trỏ chui ra như phù dung nở rộ. Trong hoàn cảnh mờ tối chiếu sáng khuôn mặt Tần Quân vẫn lạnh lùng như vậy.

Tần Quân nhìn xuống Thâu Nguyệt Giáo Tôn, hỏi:

- Tạp chủng, trước khi chết ngươi có điều gì muốn nói không?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị Đế Viêm Long Khí cố định thân thể rất đau đớn. Đế Viêm Long Khí có lực xâm thực của cửu u chi khí vừa có hỏa lực bá đạo của Thái Dương Chân Hỏa, dù là cường giả Nhập Thánh cảnh khi không có pháp lực chống đỡ thì sẽ cực kỳ khó chịu.

Bồ Đề Tổ Sư như không nhìn thấy. Đám người Nghiêu Đế, Chung Quỳ, Diêm La Vương suy nghĩ lan man.

Không lẽ Thâu Nguyệt Giáo Tôn từng hành hạ Tần Quân? Nghe lời hắn nói thì mối thù này rõ ràng không hề đơn giản.

Giờ phút này Thâu Nguyệt Giáo Tôn sợ Tần Quân còn mãnh liệt hơn đối diện với Bồ Đề Tổ Sư, khiến người rất khó hiểu giữa hai người đã xảy ra chuyện gì?

Thâu Nguyệt Giáo Tôn biết mình không sống nổi, gã cắn răng lạnh giọng nguyền rủa:

- Cơ Vĩnh Sinh . . . ngươi mưu toàn giành mạng với trời, đã định trước vạn kiếp bất phục!

Khuôn mặt Thâu Nguyệt Giáo Tôn dữ tợn như tà ma.

Tần Quân nhếch mép, vung tay phải. Cực Đạo Viêm Hỏa rơi xuống người Thâu Nguyệt Giáo Tôn chợt bùng cháy bao bọc người gã, nhiệt độ cao khủng bố đốt thân thể, linh hồn, gã gào thét thê thảm không đành lòng nghe.

- A a a a! Cơ Vĩnh Sinh, ngươi không chết tử tế được!

Tần Quân thờ ơ nhìn Thâu Nguyệt Giáo Tôn hồn phi phách tán.

Tất cả âm binh, âm tướng xung quanh lặng im nhìn cảnh này, bọn họ vừa thấy sảng khoái vì đã báo thù, vừa thót tim.

Hèn gì Tần Quân có thể trở thành đệ nhất đế thiên hạ, tâm tính quyết đoán, thủ đoạn tàn nhẫn.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Lửa giận của Thâu Nguyệt Giáo. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng!

Cùng lúc đó Thâu Nguyệt Giáo Tôn bị đốt thành tro.

Thâu Nguyệt Giáo Tôn chết, Thâu Nguyệt Giáo rút đi, một thời gian dài sau này bọn họ sẽ không dám kiếm chuyện với Tần Quân nữa. Rất có thể Thâu Nguyệt Giáo sẽ bị thế lực khác trong Cổ Tiên giới nuốt mất.

Tần Quân nói với Địa Tàng Vương, Diêm La Vương:

- Tiếp theo chắc không có cường địch nữa.

Đối diện ánh mắt của hắn, lòng Diêm La Vương kính sợ vội gật đầu.

Tần Quân hỏi Bồ Đề Tổ Sư:

- Những người Thâu Nguyệt Giáo khác đã chạy rồi?

Bồ Đề Tổ Sư kinh ngạc nói:

- Để bần đạo đi xem.

Nói rồi Bồ Đề Tổ Sư biến mất tại chỗ.

Đám thần tiên Thâu Nguyệt Giáo sắp bị săn giết.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mây lôi kéo đến phát ra tiếng gầm rú khiếp người như trời giận.

Lỗ thủng trên trời ở phía xa chậm rãi co rút.

Tần Quân mỉm cười, tru sát thần tiên e rằng sẽ đắc tội thiên đạo, sau này độ kiếp càng khó khăn. Nhưng Tần Quân không quan hệ, hắn còn không sợ vận mệnh thì e ngại gì thiên đạo?

Rồi sẽ có ngày hắn ở trên thiên đạo.

***

Chớp mắt đã qua một tháng kể từ trận chiến Thâu Nguyệt Giáo đến tấn công.

Lỗ thủng trên bầu trời Vô Tận Chi Hải đã khép lại, biến mất không thấy, khiến người cảm thán lực lượng của thế giới đáng sợ.

Trong một tháng này vực dưới quyền Thiên Đình Đại Tần đã lên đến một trăm ba mươi cái, hoàn toàn xứng đáng là thế lực số một thiên hạ.

Liên minh kháng Tần bị mãnh tướng của Thiên Đình Đại Tần đánh không ngừng rút lui, Cửu U Âm Đế chết, Kiếm Chủ bị bắt, Thiên Mệnh Đại Đế bế quan, Yêu Hoàng không màng chuyện đời. Thiên hạ còn ai ngăn cản Tần Thiên Đế mạnh mẽ?

Hôm nay trong thiên lao của Thánh Đế phong.

Tần Quân ngồi trên ghế nhìn Kiếm Chủ mặc áo tù trong cửa lao. Kiếm Chủ dựa vào vách tường, người ủ rũ không chút sức sống.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Như thế nào? Ngươi vẫn chưa hiểu rõ?

Bạch Trạch, Nghiêu Đế đứng sau lưng Tần Quân. Ngục tốt nghiêm túc đứng thẳng hai bên đường nhà tù, giọng Tần Quân quanh quẩn trong

đường hầm.

Kiếm Chủ không ngốc đầu lên, chết lặng như khúc gỗ.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Trẫm thưởng thức ngươi, không muốn giết chết. Ngươi không muốn xem ba ngàn thế giới ở thiên ngoại sao?

Tần Quân đã bắt tay chuẩn bị việc phá trời, chờ Huyền Đương đại thế giới hoàn toàn bị hắn thống nhất là hành động.

- Giữa ngươi và ta không có thù hận, được làm vua thua làm giặc thôi. Ngươi chỉ vì thất bại mà đồi phế, làm trái với kiếm tâm của mình sao? Tin trẫm đi, có lẽ ngươi là đệ nhất kiếm tu trong Huyền Đương đại thế giới nhưng ở thiên ngoại thì ngươi không đáng một đồng!

Kiếm Chủ từ từ ngước đầu lên, dưới mái tóc đen rối xù dơ bẩn lộ ra đôi mắt trống rỗng.

Thấy Kiếm Chủ vẫn đờ đẫn làm Tần Quân mất kiên nhẫn, sai người khuyên bảo gã một tháng mà gã không mở miệng nói một câu, nên hắn phải tự mình đến gặp.

Hai tay Tần Quân khoanh trước ngực hừ mạnh:

- Hừ! Phế vật, ngươi không xứng dùng kiếm. Mười lăm vạn năm trước trẫm từng gặp phong thái của đệ nhất kiếm tu thời đó, hắn không trăm trận trăm thắng, thậm chí luôn bị thua, nhưng hắn rất được người tôn kính, ngươi biết tại sao không?

Mắt Kiếm Chủ lấp lóe tia sáng hoang mang.

Bạch Trạch, Nghiêu Đế tò mò vì sao luôn thua mà có thể trở thành thiên hạ đệ nhất kiếm tu?

Tần Quân cười bí hiểm nói:

- Bởi vì hắn chỉ khiêu chiến người mạnh hơn mình, chưa từng ra tay với kẻ yếu hơn.

Câu chuyện này không phải Tần Quân nói bừa, người đó cũng là đồ đệ của Bạch Đế, tương đương với sư huynh của hắn.

Vì Kiếm Chủ thua quá ít nên mới không chịu nổi đả kích, gã trừ bình thường thua Thiên Mệnh Đại Đế, Đế Nữ ra luôn đặt mình ở vị trí rất cao. Đối với kiếm tu thì loại tâm cảnh này cho họ tiến thẳng không lùi, nhưng cũng sẽ khiến bọn họ vạn kiếp bất phục.

Tần Quân nhẹ giọng nói xong đứng dậy rời đi:

- Nói hết lời rồi, ngươi cứ từ từ suy nghĩ.

Thiên Đình Đại Tần có nhiều việc bận rộn, Tần Quân không rảnh phí nhiều thời gian cho Kiếm Chủ.

Đánh lui Thâu Nguyệt Giáo được phần thưởng nhiệm vụ còn giữ cơ hội triệu hoán Thần Ma, cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân muốn gom đủ năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao mới cho Thái Thượng Lão Quân phục hồi tử trung đỉnh cao. Cơ hội triệu hoán Thần Ma thì Tần Quân định giữ lại, Thiên Đình Đại Tần hiện giờ không cần cường giả.

Hiện tại triệu hoán là dệt hoa trên gấm, ngày sau gặp nạn mới có thể đưa than sưởi trong ngày tuyết.

Bạch Trạch theo sát sau lưng Tần Quân, nghi hoặc hỏi:

- Vì sao bệ hạ quan tâm hắn nhiều như vậy?

Bạch Trạch biết Tần Quân có nhiều thuộc hạ Đại La Thủy Tiên. Bồ Đề Tổ Sư, Nam Cung Dịch Phong là Nhập Thánh. Thái Thượng Lão Quân, Như Lai, Nhiên Đăng, Thái Ất Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Địa Tàng Vương, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Nghiêu Đế, Cùng Kỳ cộng với Bạch Trạch, có tổng cộng mười vị Đại La Thủy Tiên, hai vị Nhập Thánh.

------oOo------

Chương 1155: Thiên Mệnh đột phá

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Chẳng qua thưởng thức hắn thôi, không có lý do đặc biệt gì.

Kiếm Chủ từng giải vây cho Tần Quân, hai người không có thù sâu gì nên hắn không muốn giết gã.

Ơn một giọt nước trả bằng cả thùng, đương nhiên ai dám đắc tội hắn là Tần Quân trả lại gấp mười.

Chờ bọn họ rời đi, Kiếm Chủ nhìn hai tay mình, lòng bàn tay dính mồ hôi và máu run rẩy.

Kiếm Chủ lẩm bẩm:

- Cái gì là kiếm đạo . . . cái gì là kiếm tâm . . .

Lời Tần Quân vừa nói làm Kiếm Chủ rung động rất lớn, tuy gã không muốn tin nhưng trong lòng thật sự khao khát đi thiên ngoại nhìn xem.

Trong dãy núi chợt bắn ra ánh sáng chói lòa, đất đá bay, đất rung núi chuyển, vô số loài chim giật mình bay đi.

Khí thế mênh mông bùng nổ, trời xanh gió mây vần vũ.

Đế Nữ nhanh chóng xuất hiện trên đỉnh ngọn núi, biểu tình kích động nói:

- Rốt cuộc đại đế xuất quan!

Dứt lời một bóng đỏ bay ra khỏi cát bụi mù mịt tựa như mũi tên rời dây cung, xuyên thủng trời xanh để lại khe nứt không gian đen ngòm.

Đế Nữ vội vàng đuổi theo, nàng thầm lo không lẽ đại đế bị gì rồi?

Trên Tuyệt Thiên Nguyên hoang vu chợt có bóng người bay ra lơ lửng trên cao bốn vạn thước, gió thổi áo đỏ bay phần phật, tóc dài bay bay, đó là

Thiên Mệnh Đại Đế.

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế đỏ ngầu bắn ra tia sáng hung ác khiếp người, mặt ẩn hiện mạch máu trong rất kinh dị. Phối hợp áo đỏ tựa như Thiên Mệnh Đại Đế tẩm trong máu.

Thiên Mệnh Đại Đế như thay đổi thành người khác, từ ban đầu phong độ phiên phiên biến thành lệ ma sát khí ngút trời.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn hai tay mình, mắt hung ác lẩm bẩm:

- Lực lượng này là Nhập Thánh trong truyền thuyết?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Biển mây truyền đến tiếng sấm sét. Đột phá Nhập Thánh sẽ chịu thiên kiếp, thiên kiếp hủy thiên diệt địa.

Đã mười vạn năm Huyền Đương đại thế giới không có sinh linh đột phá Nhập Thánh, thánh kiếp bao nhiêu năm dài cuối cùng đến. Thiên Mệnh Đại Đế không hoảng loạn ngược lại càng bình tĩnh.

Vẻ mặt Thiên Mệnh Đại Đế say sưa chìm đắm trong mê cảnh khi đột phá:

- Siêu phàm nhập thánh ngưng thánh cốt, mạnh chưa từng có.

Đế Nữ chợt hiện ra bên cạnh Thiên Mệnh Đại Đế, lo lắng hỏi:

- Đại đế có sao không?

Đế Nữ cảm giác hơi thở của Thiên Mệnh Đại Đế như người khác, trở nên hung lệ, tà ác rất nhiều.

Thiên Mệnh Đại Đế quay đầu nhìn Đế Nữ, mỉm cười nói:

- Ta bị gì được? Chẳng qua mới đột phá, sau này không cần dựa vào người khác cũng có hy vọng phá trời.

Đế Nữ mừng rỡ, Thiên Mệnh Đại Đế vẫn tự tin như ngày nào, ngữ điệu giống như xưa tức là gã không bị tẩu hỏa nhập ma, nàng rất mừng.

Thiên Mệnh Đại Đế ngước nhìn mây lôi kéo đến, nói:

- Ngươi lui ra trước, thiên kiếp đến.

Đế Nữ gật đầu, không dám ở lại lâu, thiên uy làm Đại La Thủy Tiên như nàng cũng thấy sợ.

Sinh linh Huyền Đương đại thế giới không cách nào tưởng tượng thiên kiếp của Nhập Thánh ra sao.

Thiên lôi ầm ầm kéo tới bao phủ bầu trời trăm dặm, vẫn đang nhanh chóng khuếch trương.

Thiên Mệnh Đại Đế ngước đầu lên, mái tóc dài bay rối, mắt tràn ngập tự tin và cuồng ngạo.

- Yêu Hoàng, Tần Thiên Đế, ta sẽ lại chứng minh ta mới là đệ nhất thiên hạ!

***

Trên Thánh Đế phong, Tần Quân đang ở trong tẩm cung Chúc Nghiên Khanh làm bạn với nàng.

Tần Quân vuốt bụng nhô ra của nàng, hắn cảm giác thứ bên trong đang nhúc nhích, cảm giác này rất kỳ diệu làm hắn cười toe toét.

Tần Quân cười nói:

- Thích cử động như vậy chắc chắn là một tiểu công chúa điêu ngoa.

Chúc Nghiên Khanh trợn trắng mắt tức giận nói:

- Sao bệ hạ biết? Không thể là nhi tử được sao?

Quan niệm nam tôn nữ ti trong Huyền Đương đại thế giới khá phổ biến, đặc biệt là nhà quyền quý.

Tuy nữ tu sẽ không bị kỳ thị nhưng làm phụ mẫu hy vọng cái thai đầu tiên

là nhi tử.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Nhi nữ gì thì đều là cốt nhục của trẫm.

Dù em bé chưa sinh ra Tần Quân đã cảm nhận hơi thở mạnh hơn người thường, hắn cho rằng đứa bé này thiên phú không đơn giản, sau này sẽ là một thiên kiêu.

Ví dụ như Cơ gia, dù huyết mạch Cực Viêm Ma Thần đã mỏng manh nhưng có nhiều thiên tài.

Tần Quân bỗng nhướng mày, Chúc Nghiên Khanh cau chân mày thanh tú. Hai người cảm nhận uy áp đè nặng trái tim, tuy không quá nặng nề nhưng nó thật sự tồn tại.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Trẫm đi ra ngoài xem.

Nói xong Tần Quân đứng dậy ra khỏi cung điện.

Chúc Nghiên Khanh vuốt bụng, vẻ mặt lo lắng nhìn Tần Quân ra ngoài.

Cho đến ngày nay Tần Quân đã là trời của nàng, có hắn ở thì dù tai nạn lớn đến đâu Chúc Nghiên Khanh cũng không sợ.

Đi ra cung điện, Tần Quân ngừng lại trước thềm đá. Nhìn theo ánh mắt của hắn thấy chân trời ánh huyết quang, hoàng hôn chưa đến mà đã có cảnh thê mỹ ánh chiều tà.

Tần Quân nhíu mày hoang mang nói:

- Chuyện gì xảy ra?

Bạch Trạch chợt xuất hiện bên cạnh hắn, khẽ nói:

- Bệ hạ đừng lo, uy áp này cách chúng ta rất xa.

Rất xa?

Tần Quân nhướng mày, không lẽ Đại La Thủy Tiên đang đánh nhau ở phương xa?

Tần Quân chợt nghĩ đến cái gì, biến sắc mặt nói:

- Chờ chút!

Tần Quân từng đột phá Nhập Thánh cảnh, biết khi độ kiếp hơi thở sẽ truyền khắp thiên địa, khiến thiên địa vạn vật tuyên cáo Nhập Thánh sinh ra.

Trong cường giả bản xứ Huyền Đương đại thế giới ai có tư cách đột phá Nhập Thánh?

Thiên Mệnh Đại Đế!

Tần Quân nheo mắt, khóe môi cong lên nhẹ giọng nói:

- Thú vị, trẫm chờ xem ngươi thành Nhập Thánh sẽ gây ra sóng gió gì được.

Bồ Đề Tổ Sư không ra tay, dựa vào Nam Cung Dịch Phong của Thâu Nguyệt Giáo dư sức đè đầu Thiên Mệnh Đại Đế ra đánh. Nến dù Thiên Mệnh Đại Đế đột phá Nhập Thánh cảnh cũng không khiến Tần Quân lo lắng.

Bạch Trạch rung động:

- Nhập Thánh?

Bạch Trạch thầm tò mò người nào đột phá Nhập Thánh cảnh?

Bạch Trạch bấm đốt tính toán, sau đó biến sắc mặt.

***

Đất Đông Hoàng, trong Yêu Hoàng cung đã xây lại.

- A!

Thái Dương Chân Hỏa chiếu sáng điện, Đông Hoàng Thái Nhất ngồi xếp bằng không trung.

Đông Hoàng Thái Nhất chợt mở hai mắt ra, đầy hứng thú nói:

- Có người đột phá Nhập Thánh? Thú vị.

Hơi thở của Thiên Mệnh Đại Đế đã lột xác, Đông Hoàng Thái Nhất tạm thời không nhận ra. nhưng Đông Hoàng Thái Nhất có tu vi Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, cường giả mới đột phá Nhập Thánh cảnh không lọt vào mắt gã.

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm:

- Xem ra đã đến lúc rời khỏi Huyền Đương đại thế giới.

Đông Hoàng Thái Nhất rất muốn phục hồi tu vi kiếp trước, nhưng trong Huyền Đương đại thế giới không thể làm được. Đông Hoàng Thái Nhất cần đi thiên ngoại tìm thái dương, dùng lửa thái dương tăng mạnh tu vi của mình.

------oOo------

Chương 1156: Khoảnh khắc trước lúc quyết chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phá thiên rất khó, nhưng muốn một mình ra ngoài thì không khó như lên trời.

Sau khi nhớ lại kiếp trước Đông Hoàng Thái Nhất đã thức tỉnh nhiều thần thông, có thể trợ giúp gã đi thiên ngoại. Nhưng muốn phá thiên cần đến tu vi Hiển Thánh cảnh.

Cùng lúc đó, thiên hạ các vực đang nghị luận việc này.

- Uy áp mạnh quá, rốt cuộc là ai?

- Không lẽ có cường giả tấn công?

- Không đúng, hơi thở này cách chúng ta rất xa, giống . . . thiên uy lúc độ kiếp.

- Từ tiếng rồng gầm khủng bố ở Vô Tận Chi Hải lại ra thêm một cường giả kinh thế?

- Thế thời loạn thế, chúng ta nên làm sao để vượt qua đại kiếp nạn này?

Vô số sinh linh đang khủng hoảng. Thiên Đình Đại Tần chinh chiến làm bao nhiêu thành trì hoang tàn, biết bao sinh linh nhà tan cửa nát. Mỗi lần sinh ra thêm một cường giả tuyệt thế là nguy hại cho người đời càng lớn nữa.

Nếu cường giả đỉnh cao mà đánh nhau thì trăm vạn dặm trải xác chết không khoa trương chút nào.

Thiên Mệnh Đại Đế đột phá Nhập Thánh cảnh sẽ giúp liên minh kháng Tần tăng mạnh sĩ khí, đại chiến thật sự sắp bắt đầu.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt thiên lôi mang theo uy diệt thế đổ ập xuống, rơi vào đất hoang vu, đánh sập tất cả hiệp cốc núi non. Nguyên Tuyệt Thiên Nguyên bị thiên kiếp bao trùm.

Tuyệt Thiên Nguyên lớn biết bao, đập vào mắt là thiên lôi liên tục giáng xuống, hơi thở có tính hủy diệt khuếch tán trên không trung, không có sinh linh, không có hoa cỏ, u ám che lấp ánh mặt trời, Tuyệt Thiên Nguyên trở nên giống Âm phủ.

Thiên Mệnh Đại Đế lơ lửng trên cao mấy vạn thước, máu nhuộm áo đỏ càng sẫm màu, nhưng không bị rách, phẩm cấp áo của gã không thấp.

Mắt Thiên Mệnh Đại Đế đỏ ngầu, tóc dài bay rối, trên mặt tràn đầy huyết văn, tựa như lệ ma trên đời.

Thiên Mệnh Đại Đế mặc cho thiên lôi giáng xuống người, gã không nhíu

mày chút nào, đôi tay thò ra từ ống tay áo lấp lóe ánh sáng đỏ, không gian xung quanh vặn vẹo theo.

Thiên Mệnh Đại Đế ngưng tụ thánh cốt ở tay, một lần ngưng tụ xương hai tay thành thánh cốt. Nếu tin này truyền ra thiên ngoại sẽ dẫn đến sóng to gió lớn.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn hai tay mình, lẩm bẩm:

- Không uổng là thánh cốt của một vị Đế Tôn thượng cổ, cảm giác này quá tuyệt vời.

Thứ khiến Thiên Mệnh Đại Đế bế quan dung hợp chính là thánh cốt. Trường hợp của Thiên Mệnh Đại Đế giống Tần Quân, nhưng Tần Quân dung hợp thánh cốt kiếp trước của mình. Thiên Mệnh Đại Đế thì mấy vạn năm trước ngẫu nhiên có được thánh cốt, làm nhân vật chính thiên địa khí vận của gã mạnh số một cõi đời, không ngừng gặp kỳ ngộ. Thiên Mệnh Đại Đế đi vào một chỗ cấm địa tình cờ được thánh cốt của vị Đế Tôn thời kỳ viễn cổ.

Thiên Mệnh Đại Đế tạm thời không biết Đế Tôn đại biểu cho cái gì, nhưng lai lịch của Đế Tôn xa xưa còn hơn Thánh Đình.

Thiên Mệnh Đại Đế có được như ngày nay toàn nhờ vào truyền thừa của vị Đế Tôn đó.

Trên bầu trời chợt vang tiếng rống chấn nhiếp linh hồn:

- Grào!

Sóng âm lan tràn các hướng, trong thời gian ngắn ngủi truyền khắp Huyền Đương đại thế giới.

Thiên Mệnh Đại Đế vụt ngẩng đầu, thấy mây lôi dạt ra, một cái đầu kỳ lân to như núi cao thò ra. Kỳ lân ngưng tụ từ lôi điện tỏa ánh sáng chói lòa, uy thế làm cho người ta sợ hãi.

Thiên lôi kỳ lân, hủy thiên diệt thế!

Thiên Mệnh Đại Đế nhướng mày, lần đầu tiên gã gặp thiên kiếp như vậy.

Nhập Thánh là đấu với trời!

***

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân đứng trên vách đá ngự hoa viên nhìn chân trời đỏ thẫm, ngẩn ngơ thật lâu.

Đã qua một đêm kể từ khi uy áp Nhập Thánh của Thiên Mệnh Đại Đế ập đến, uy áp vẫn đọng lại không tán đi.

Tỳ Bà chợt lắc người xuất hiện sau lưng Tần Quân, nàng nửa quỳ dưới đất chắp tay nói:

- Bẩm báo bệ hạ, theo tin tức đáng tin cậy thì đúng là Thiên Mệnh Đại Đế đang độ kiếp. Qua một đêm lôi kiếp vẫn bao phủ Tuyệt Thiên Nguyên, các vực xung quanh bị lan trúng.

Thiên Đình Đại Tần được tin tức này thì thế lực trong thiên hạ cũng biết tin.

Không ngờ Thiên Mệnh Đại Đế đang độ kiếp, điều này nói lên cái gì?

Tức là Thiên Mệnh Đại Đế biến mạnh!

Thiên Mệnh Đại Đế là thiên kiêu vạn cổ vô song, mỗi lần đột phá là thực lực thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trong tình huống liên minh kháng Tần liên tiếp thụt lùi, Thiên Mệnh Đại Đế đột phá mang lại hy vọng mới.

Tần Quân xoay người hỏi

- Hưm? Độ kiếp một đêm?

Trải qua hội trăm hùng mới được bao lâu mà Thiên Mệnh Đại Đế đã đột phá Nhập Thánh cảnh?

Việc này tuyệt đối không đơn giản.

Dưới tình huống bình thường chỉ tính quá trình ngưng tụ thánh cốt cần vài năm là ít, trừ phi Thiên Mệnh Đại Đế dung hợp thánh cốt của đại năng.

Tần Quân sờ cằm phỏng đoán.

Thiên Mệnh Đại Đế là nhân vật chính thiên địa, phúc duyên lớn đến nỗi người thường khó thể tưởng tượng.

Như trong truyện kiếp trước hắn xem, nhân vật chính mỗi lần trải qua thất bại là sẽ đời lên hương.

Tỳ Bà gật đầu, cẩn thận nhắc nhở Tần Quân:

- Đúng vậy, nếu Thiên Mệnh Đại Đế đột phá thành công rất có thể Thiên Đình Đại Tần chúng ta sẽ . . .

Nếu thừa dịp này phái Bồ Đề Tổ Sư đi tru sát Thiên Mệnh Đại Đế thì Thiên Đình Đại Tần sẽ thiếu một tai họa lớn.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Dù Thiên Mệnh Đại Đế thành công đột phá cũng không đánh lại Thiên Đình Đại Tần chúng ta.

Đùa, Bồ Đề Tổ Sư là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, Tần Quân không tin Thiên Mệnh Đại Đế có thể trong một đêm từ Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn bước vào Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, rất vớ vẩn.

Tần Quân chờ Thiên Mệnh Đại Đế mang theo đại thế đến, hắn sẽ lại đánh bại gã trước mặt thiên hạ, đánh tan liên minh kháng Tần gì đó, thiên hạ không còn ai dám tranh phong với hắn.

Tuy Tỳ Bà hơi lo nhưng thấy Tần Quân tràn đầy tự tin thì nàng không dám bàn ra.

Thời gian trôi nhanh, ba ngày sau uy áp tràn ngập Huyền Đương đại thế giới tán đi.

Các sinh linh hiểu rằng thiên kiếp của Thiên Mệnh Đại Đế đã qua.

Lại qua hai ngày, Thiên Mệnh Điện mạnh mẽ tuyên chiến với Thiên Đình Đại Tần khiến thiên hạ oanh động.

- Đại đế trở về!

- Từng là đệ nhất nhân thiên hạ sắp báo thù!

- Tần Thiên Đế chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, ta tin đại đế mới là đệ nhất đế thiên hạ thật sự.

- Thiên Mệnh Đại Đế muốn chết à? Giờ còn dám khiêu khích Tần Thiên Đế?

- Tần Thiên Đế đã đại biểu đại thế, rất nhanh sẽ thống nhất Huyền Đương đại thế giới. Mười vạn năm, thiên địa nên thống nhất đi.

- Tần Thiên Đế bá đạo như vậy, để thống nhất thiên địa thì sau này sẽ là tai nạn!

------oOo------

Chương 1157: Gặp gỡ ở vũ trụ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên hạ các vực đều thảo luận về Tần Quân và Thiên Mệnh Đại Đế, đa số người đặt hy vọng lên Thiên Mệnh Đại Đế. Dù sao từ lúc họ sinh ra Thiên Mệnh Đại Đế đã là số một thiên hạ, Tần Quân tự dưng ló mặt ra, các sinh linh bản năng thấy mâu thuẫn. Đặc biệt là Tần Quân làm việc bá đạo không nói lý.

Tin tức truyền Quân Chính điện của Thiên Đình Đại Tần, Tần Quân cười lớn. Văn võ cả triều hoang mang nhìn nhau.

Bạch Trạch nhẹ giọng nói:

- Thiên Mệnh Đại Đế làm như vậy đại biểu cho liên minh kháng Tần liều

chết một phen, chúc mừng bệ hạ sắp thống nhất thiên địa.

Quan văn võ tướng ngẩn ngơ, còn kiểu vuốt mông ngựa thế này?

Hơi khó chịu chút nhưng họ vẫn lục tục chúc mừng theo.

Chờ đại điện yên tĩnh lại, Tần Quân cười nói:

- Thiên Mệnh Đại Đế không đáng sợ, sau này thiên hạ không có cửu đế, chỉ có Tần Thiên Đế.

Đám quan văn võ tướng siêu kích động, bây giờ ai không thấy tự hào vì làm quan tướng trong Thiên Đình Đại Tần? Bao người giành giật đổ máu đầu làm thành viên của Quân Chính điện.

Trong lòng họ không có cửu đế thiên hạ, chỉ có Thiên Đế bệ hạ.

Tần Quân đổi đề tài, ra lệnh:

- Tiếp tục chiêu nạp hiền tài, phái người đi tọa trấn các vực, trưng binh các vực mới thu.

Vực thuộc quyền Thiên Đình Đại Tần tăng nhiều lên, công việc cũng phiền phức bận rộn hơn.

Không chỉ cần chinh chiến còn phải nhanh chóng nắm rõ tình hình các vực, các quan văn bận tối mặt tối mày.

Trong khi Thiên Đình Đại Tần sắp xếp, Thiên Mệnh Đại Đế triệu tập mấy chục vị hùng chủ, đế.

Đinh Võ Tướng, Viêm Hoàng ngồi bên dưới, biểu tình cực kỳ khó xem. Trong cửu đế thiên hạ chỉ có bọn họ và Thiên Mệnh Đại Đế là đồng ý đối kháng Tần Thiên Đế. Họ hiểu cái giá khi thất bại là cái gì, nhưng tên đã trên dây không thể không bắn.

Nhiên Đăng, Từ Trọng Sinh, Yêu Hoàng không tham gia. Cửu U Âm Đế chết, Kiếm Chủ bị bắt. Cửu đế thiên hạ thành trò cười.

Thiên Mệnh Đại Đế ngồi trên ghế chính nhẹ giọng nói:

- Thiên Đình Đại Tần như mặt trời ban trưa, chúng ta không thể ngay mặt đánh với chúng. Ta sẽ lẻn vào Nam Vực Thiên Thế Giới quấy rối trung tâm Thiên Đình Đại Tần, tru sát Tần Thiên Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế vẫn lạnh nhạt như xưa, nhưng huyết văn trên mặt làm gã trở nên khủng bố.

Lẻn vào Nam Vực Thiên Thế Giới giết Tần Thiên Đế?

Các hùng chủ ngồi bên dưới quay sang nhìn nhau, việc này mạo hiểm rất lớn, đổi lại người khác tuyệt đối không dám tưởng tượng.

Mắt Viêm Hoàng hấp háy hỏi:

- Đại đế có nắm chắc đối kháng lại Bồ Đề không?

Sức mạnh của Bồ Đề Tổ Sư đã được công nhận, chỉ có Yêu Hoàng đấu lại lão, và Khổng Tuyên thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Sau khi Thiên Mệnh Đại Đế đột phá Nhập Thánh cảnh thực lực bay vọt, tự tin vô địch lại trở về với gã.

Thiên Mệnh Đại Đế mỉm cười nói:

- Nếu không nắm chắc sao dám đi đầm rồng hang hổ?

Dù không cách nào thắng thì Thiên Mệnh Đại Đế tự tin an toàn rút lui.

Thiên Mệnh Đại Đế đã nhìn thấu tất cả, nếu gã không thể tru sát Tần Thiên Đế thì thiên hạ này sẽ rơi vào tay Tần Thiên Đế thật. Nếu thua, Thiên Mệnh Đại Đế sẽ không nản lòng, gã sẽ đi thiên ngoại tìm cơ hội biến mạnh.

Khác với Đông Hoàng Thái Nhất, bản thân Thiên Mệnh Đại Đế tôn trọng thực lực cá nhân, không thì Thiên Mệnh Điện đã sớm xưng bá thiên hạ. Thiên Mệnh Đại Đế không làm như vậy không phải vì chẳng có hùng tâm, đơn giản hùng tâm của gã không đặt ở tranh bá mà là tu hành.

Nghe Thiên Mệnh Đại Đế trả lời, các hùng chủ nở nụ cười kích động. Giờ

điều họ thao thức trông ngóng nhất là hủy diệt Thiên Đình Đại Tần. Có Thiên Mệnh Đại Đế ra tay, bọn họ như đã thấy tia sáng chiến thắng.

Thiên Mệnh Đại Đế tiếp tục bảo:

- Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Hình Thiên, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, các ngươi hãy tạm né qua họ, chờ ta giải quyết từng tên.

Thiên Mệnh Đại Đế điểm danh bốn người tu vi từ Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ trở lên, trừ gã ra dù là Viêm Hoàng cũng không thể đánh thắng ai trong bốn người.

Các hùng chủ nghe vậy không thấy nhục vì bị coi thường ngược lại thầm thở phào, bọn họ cũng không muốn đi khiêu chiến bốn vị cường giả cái thế của Thiên Đình Đại Tần, ai đi là người đó chết chắc.

***

Ngân hà rực rỡ đẹp tựa tranh, một chùm sáng bảy sắc xẹt nhanh qua, nhìn gần thì rõ ràng là Khổng Tuyên.

Sau khi đánh bại Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Khổng Tuyên mang theo Lý Nguyên Bá đi ra thiên ngoại, thời gian đã qua mấy tháng.

Nhìn hướng Khổng Tuyên bay thấy sâu trong trời sao lóe ánh sáng hoa lệ, mơ hồ thấy đường nét đại lục tựa như Tiên giới trong truyền thuyết.

Khổng Tuyên nhìn đằng trước, thầm nghĩ:

- Hy vọng thứ này có thể trợ giúp Nguyên Bá tăng mạnh lực lượng huyết mạch.

Mắt Khổng Tuyên đầy hiền từ. Kim Sí Đại Bằng chuyển thế thành Lý Nguyên Bá, dù gã đã nhớ ký ức luân hồi nhưng tính cách chính vẫn là Lý Nguyên Bá, bình thường gã khờ khạo làm Khổng Tuyên cứ lo gã sẽ gây họa.

Chợt một chiếc xe rồng chạy tới, hình dạng như xe ngựa nhưng không có ngựa kéo xe mà là rồng. Xe đen thui, bốn góc nóc xe treo bốn cái đầu cọp, bốn con rồng kéo xe vảy đen sáng chói. Xe từ tiên cảnh sâu trong trời sao

bay tới, tựa như xe quỷ, bốn con rồng hung tợn vặn vẹo, mắt rồng to như căn nhà, làm người sợ hãi.

Khổng Tuyên nhíu mày, rất nhanh lướt qua xe quỷ, gã nhìn thoáng qua cửa sổ xe thấy một nữ nhân ngồi bên trong. Nàng đeo mạn che mặt, áo đen, mắt nhắm có vẻ rèm mi rất dài, trán trắng nõn. Chỉ lộ ra nửa khuôn mặt nhưng đủ làm người tim đập nhanh.

Khổng Tuyên nhìn thấu tu vi của nàng ta:

- Nhập Thánh.

Khổng Tuyên hứng thú rã rời tiếp tục bay đi tiên cảnh phía xa.

Nữ nhân áo đen trong xe rồng chậm rãi mở mắt ra, mắt sáng động lòng người, con ngươi như ngọc bích lóe tia quyến rũ kỳ dị.

Nữ nhân áo đen lẩm bẩm:

- Hơi thở của người vừa rồi mạnh quá, là thần thánh phương nào? Sao trước kia chưa từng gặp?

Trong xe trừ nữ nhân áo đen ra có con mèo yêu trông như sư tử và beo đang nằm dưới đất ngủ say, đuôi bốc cháy ngọn lửa nhưng kỳ diệu là không đốt xe rồng.

Nốt nhạc đệm này không làm nữ nhân áo đen băn khoăn quá lâu. Trời sao vũ trụ cường giả nhiều như sao, gặp phải một cường giả lạ mặt cũng rất bình thường.

Xe rộng tiếp tục bay nhanh về nơi u ám trong trời sao.

***

Thánh Đế phong, trong ngự hoa viên.

Bùm!

Ngọn lửa rực cháy trước thạch đình vọt lên thật cao, Tần Quân lõa nửa người trên ngồi xếp bằng trên lô đỉnh, da dẻ đỏ rực, Cực Đạo Viêm Hỏa

bao bọc người hắn. Lửa tím bập bùng trên trán, mái tóc dài bay lên trên, Tần Quân trông như hỏa thần.

------oOo------

Chương 1158: Thiên Thư thành tiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh thất trọng.]

Tần Quân mở mắt ra, mắt tím như đế tinh ẩn chứa hoàng uy lớn.

Với tốc độ tu hành hiện giờ của Tần Quân trên đời khó tìm ra người thứ hai sánh bằng. Dù mỗi tầng cảnh giới Cực Viêm Ma Thần cần tích lũy hơn sinh linh khác nhiều, Tần Quân vẫn đột phá vù vù, huống chi hắn có thần thoại thương thành, các loại thiên tài địa bảo mặc cho hắn lấy để tu luyện.

Đột phá đến Thái Ất Kim Tiên cảnh thất trọng, Tần Quân cách Thái Ất Tán Tiên gần thêm một bước.

Mục tiêu của Tần Quân là đột phá Thái Ất Tán Tiên trước khi đi Cổ Tiên giới.

Tần Quân nhảy người lên đáp xuống trước lô đỉnh, thu Cực Đạo Viêm Hỏa về, tử diễm giữa trán cũng tan biến. Tần Quân trở về trạng thái bình thường, vóc dáng hơi gầy gò nhưng cởi đồ thì cơ bắp đường nét hoàn mỹ săn chắc vô cùng, đặc biệt lớp mồ hôi bao cơ bắp như làm bằng sắt.

Tần Quân bẻ cổ, tay phải chộp không khí lấy ra áo trắng thêu rồng khoác lên người:

- Hôm nay dừng ở đây.

Tần Quân sửa sang vạt áo, Tỳ Bà bỗng hiện ra trước mặt hắn cung kính nói:

- Thưa bệ hạ, sứ giả Thần Điện đến bái phỏng, nói là có việc yêu cầu, liên quan tới Hắc Điệp Tiên Tử.

Thần Điện chỉ còn lại cái tên, nó sớm thuộc về Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân nhíu mày nói:

- Hắc Điệp Tiên Tử? Mau dẫn vào.

Tần Quân cau mày, không lẽ Hắc Điệp Tiên Tử xảy ra chuyện gì?

Rất nhanh Tỳ Bà dẫn sứ giả Thần Điện đến, đó là một nam nhân đeo mặt nạ.

Nam nhân quỳ trước mặt Tần Quân run giọng nói:

- Cầu Thiên Đế bệ hạ cứu điện chủ chúng ta một mạng!

Tần Quân rung động, Tỳ Bà ngẩn ngơ. Tỳ Bà biết bản lĩnh của Hắc Điệp Tiên Tử, dựa vào thần thông không gian bí ẩn gặp hiểm cảnh gì cũng không ngán ngại.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Trong đầu Tần Quân sinh ra vài suy đoán.

Một là Hắc Điệp Tiên Tử bị kẻ địch tấn công.

Hai là Hắc Điệp Tiên Tử sắp nghênh đại hạn.

Nếu không được thiên đạo thừa nhận thì sinh linh nào cũng sẽ có số tuổi thọ. Hắc Điệp Tiên Tử Đại La Kim Tiên cảnh sống mười ba vạn năm đã là kỳ tích, rất khó có chí bảo nghịch thiên cho nàng kéo dài mạng sống.

Liễu Nhược Lai có thể sử dụng Niết Bàn Bồ Đề vì nàng luân hồi chuyển kiếp, tuổi thọ cộng lại mới được vạn năm, so với Hắc Điệp Tiên Tử thì chỉ như con nít.

Xưa có Hằng Nga ăn vụng kim đan thành tiên, nhưng nàng nàng thành tiên là được thiên đạo thừa nhận, không thì sao có thể ở trong Cung Quảng nhiều năm như vậy?

Sứ giả Thần Điện run giọng nói:

- Điện chủ một đêm đầu bạc, nàng nói đại hạn của mình sắp đến, muốn gặp bệ hạ lần cuối.

Sứ giả không dám tưởng tượng Hắc Điệp Tiên Tử chết già thì Thần Điện sẽ ra sao.

Thần Điện có thể lên thuyền Thiên Đình Đại Tần toàn dựa vào Hắc Điệp Tiên Tử, không nhờ nàng thì Thần Điện đã bị nuốt chửng.

Tần Quân quyết định nhanh:

- Dẫn đường!

Kiếp trước Tần Quân là sư phụ của Hắc Điệp Tiên Tử, một tay nuôi lớn nàng. Kiếp này Hắc Điệp Tiên Tử giúp hắn nhiều như vậy, Tần Quân hắn tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.

Tỳ Bà thì khác, nàng phải suy nghĩ thay cho Tần Quân, thế là nàng khuyên:

- Xin bệ hạ đừng quyết định nhanh vậy, có nên tìm Bạch Trạch đại nhân bàn bạc chút không?

Giờ đang lúc thiên hạ tranh bá, bao nhiêu thế lực theo dõi Tần Quân, lỡ dọc đường mai phục thì biết làm sao?

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không sao, kêu Nghiêu theo.

Nghiêu Đế có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, có gã đi cùng sẽ không thành vấn đề.

Trừ phi bị Đông Hoàng Thái Nhất, Thiên Mệnh Đại Đế theo dõi.

Tỳ Bà ngậm miệng lại, nàng biết Nghiêu Đế rất mạnh, lòng bớt lo nhiều.

Sứ giả Thần Điện nghe Tần Quân đồng ý mau vậy thì kích động thầm nghĩ:

- Hèn gì điện chủ có thể hy sinh hết thảy vì Tần Thiên Đế.

Tin Tần Quân sắp đi không truyền ra, chờ Nghiêu Đế bị truyền chiếu đến ba người lặng lẽ rời khỏi.

Nghiêu Đế dù gì là Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, gã biết một chút phép thuật không gian chẳng có gì lạ.

Qua khoảng nửa ngày.

Nghiêu Đế trợ giúp, sứ giả Thần Điện dẫn đường, rất nhanh Tần Quân đến Thần Vực. Ba người vào thành bảo Thần Điện, một đường thông suốt. Các đệ tử Thần Điện khá hưng phấn.

- Hắn là Tần Thiên Đế?

- Tuấn tú ghê ta, cái người sau lưng hắn cũng không đơn giản, hơi thở mạnh kinh khủng.

- Nhỏ giọng chút, nghe nói Tần Thiên Đế là bạo quân.

- Ài, lúc trước cùng nhau tham gia đại hội Quan Thiên, thuở ấy Tần Thiên Đế đã hơi lộ mũi nhọn nhưng không ngờ bay cao mau vậy. Giờ hắn đã là đệ nhất đế thiên hạ, ta thì vẫn là tạp dịch của Thần Điện, người với người chênh lệch thật lớn.

- Ừm, có người trời sinh làm đế rồi.

Tần Quân nghe rõ lời của những người này nhưng hắn không để ý, trong lòng mãi suy nghĩ cách nghịch thiên sửa mệnh cho Hắc Điệp Tiên Tử.

Bà nội cha nó! Trẫm phải sửa mệnh cho hai nữ nhân?

Tần Quân thầm ức chế, từ khi Vận Mệnh Chi Nhãn mang Liễu Nhược Lai

đi là hắn rất phản cảm với chữ mệnh. Tần Quân cảm giác ông trời đang chơi hắn, đầu tiên là Liễu Nhược Lai, giờ đến Hắc Điệp Tiên Tử.

Nhưng đời người là thế, luôn sẽ có điểm dừng. Làm đế hoàng sẽ có lúc đưa tiễn nhiều nữ nhân của mình. Tất nhiên đa số đế hoàng sẽ không băn khoăn nhiều về việc này.

Rất nhanh sứ giả Thần Điện dẫn Tần Quân đến trước một cánh cửa lớn, mấy chục người canh cửa.

Tần Quân nói với Nghiêu Đế:

- Ngươi hãy chờ ở đây.

Nói xong Tần Quân đến gần cửa, đẩy cửa vào.

Đại điện bên trong mờ tối chỉ có vài ngọn đèn dầu, ánh nến leo lét. Tần Quân bước nhanh đi vào thiên phòng nằm ở tận cùng bên trong. Hắc Điệp Tiên Tử nằm trên giường, mái tóc bạc xõa trên gối, hơi thở yếu ớt.

Tần Quân chú ý đến bàn tay khô quắt của nàng, lòng hắn đau nhói.

Hắc Điệp Tiên Tử thều thào:

- Ngươi đến rồi . . .

Tần Quân muốn tiến lên nhưng Hắc Điệp Tiên Tử ngăn lại:

- Đừng qua đây . . . ta không muốn ngươi thấy bộ dạng hiện tại . . .

Dù là kiếp trước hay kiếp này Tần Quân chưa từng xem bộ dạng già nua của Hắc Điệp Tiên Tử, lúc gần hết tuổi thọ nàng không hy vọng hình tượng của mình thay đổi trong trí nhớ của hắn.

Tần Quân cúi đầu đến bên giường ngồi xuống. Hắc Điệp Tiên Tử hoảng sợ vội giơ tay che mặt, người nàng như da bọc xương, đặc biệt là đôi tay, Tần Quân nhìn mà đau lòng.

Tần Quân cầm tay nàng, trầm giọng nói:

- Có trẫm ở nàng sợ gì? Trẫm sẽ không để nàng chết, sẽ cho nàng phục hồi thanh xuân!

Hắc Điệp Tiên Tử không chịu thả tay xuống, thân thể run lẩy bẩy, thanh âm nức nở nói:

- Nhưng lần này . . . thật sự đến cuối rồi . . .

------oOo------

Chương 1159: Thiên Thư thành tiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử thử ăn linh đan diệu dược nhưng hiệu quả sớm yếu đi. Nàng là Đại La Kim Tiên cảnh từ mấy vạn năm trước đã đến tuổi thọ, vì Đại La Kim Tiên cùng lắm sống mười vạn năm. Với phàm nhân thì mười vạn năm bằng trường sinh.

Hắc Điệp Tiên Tử dựa vào thiên tài địa bảo mới sống thêm ba, bốn vạn năm. May mắn rốt cuộc nàng đợi được Tần Quân, dù đại hạn đến thì nàng không hối hận.

Nàng hoàn thành lời hứa mười ba vạn năm trước với sư phụ, nhưng trong lòng Hắc Điệp Tiên Tử rất khó chịu. Đã hoàn thành lời hứa, lòng nàng yêu Tần Quân càng nhiều hơn.

Tần Quân xụ mặt xuống, trước kia Hắc Điệp Tiên Tử ra vẻ tự tin đa tình trước mặt hắn, giờ nàng ốm yếu bất lực nằm trên giường, so sánh giữa xưa và nay khiến người đau lòng.

Tần Quân cố gắng hết sức dịu dàng nói:

- Còn có cách, đó là để nàng thành tiên!

Hắc Điệp Tiên Tử run rẩy.

Thành tiên?

Lòng Hắc Điệp Tiên Tử cay đắng, việc này khó còn hơn tìm tiên đan nghịch thiên sửa mệnh.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Cổ Tiên giới có Thiên Thư, chỉ cần dùng tinh huyết của nàng viết tên nàng là sẽ xếp vào hàng tiên ban.

Tần Quân không nói dối, bảng Phong Thần trong thần thoại Hoa Hạ cũng giống Thiên Thư, có liên quan trực tiếp với thiên đạo nhưng có chỗ khác. Nếu thành tiên, hễ không gặp cường địch thì sống ngang với trời.

Hắc Điệp Tiên Tử nghe vậy lòng dấy lên hy vọng.

Nhưng muốn viết tên vào Thiên Thư khó khăn biết bao.

Quá khứ Tần Quân ngã xuống trước thần tiên, chết không có chỗ chôn.

Kiếp này Tần Quân chỉ là Thái Ất Kim Tiên, Hắc Điệp Tiên Tử có chờ được không?

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Viết Hắc Điệp vào Thiên Thư. Nhiệm vụ cụ thể: Hắc Điệp Tiên Tử sắp đến đại hạn thọ mệnh, nếu túc chủ viết tên của nàng vào Thiên Thư là cứu nàng, sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội nghe đạo, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Lần đầu tiên xúc phát công năng nghe đạo từ khi hệ thống thăng cấp, nhưng Tần Quân không để ý tới, hắn lo trấn an Hắc Điệp Tiên Tử.

Kiếp trước lúc chưa chọc giận thần tiên thì Tần Quân ngẫu nhiên đi thiên ngoại, có biết đôi chút về Cổ Tiên giới, biết sự tồn tại của Thiên Thư.

Ở thiên ngoại Thiên Thư là thứ vô số sinh linh thèm muốn.

Nó đại biểu thành tiên, đại biểu trường sinh bất tử.

Tần Quân an ủi:

- Sau này trẫm sẽ đạp vó chinh phạt Cổ Tiên giới, nàng nghĩ mười ba vạn năm nay trẫm làm cái gì? Tuy bây giờ tu vi của trẫm không cao nhưng bố cục đủ để đảo điên Cổ Tiên giới!

Tần Quân không thể nói ra sự tồn tại của hệ thống, vừa lúc lấy khoảng trống mười ba vạn năm giải thích sự tồn tại của Thiên Đình Đại Tần.

Hắc Điệp Tiên Tử nghe vậy đôi mắt giấu sau kẽ tay phát ra tia sáng, đó là tia sáng hy vọng.

Tần Quân cười nói:

- Thiên Thư là mệnh mạch của Cổ Tiên giới . . .

Tần Quân kể cho Hắc Điệp Tiên Tử nghe lai lịch của Thiên Thư, hắn nói càng nhiều càng cho nàng hy vọng.

Cùng lúc đó.

Trong Nam Vực Thiên Thế Giới xa xôi, Thiên Mệnh Đại Đế xé rách bình chướng không gian, bước vào.

Mặt Thiên Mệnh Đại Đế lạnh lùng nhìn xuống các bóng người bay tới bay lui bên dưới, trào phúng:

- Phồn vinh thật.

Bởi vì sau ngày hôm nay cõi yên vui này sẽ biến thành phế tích.

Nghĩ xong Thiên Mệnh Đại Đế lấy ra huyết cầm, tay trái nâng, tay phải đánh đàn. Tiếng cầm vang lên, từng đợt huyết nhẫn bắn ra.

Vù vù vù vù vù!

Vô số huyết nhẫn bắn đi đảo bay xung quanh, tốc độ siêu mau. Các sinh linh trên những đảo bay không kịp phản ứng đã bị bắn trúng.

Trong phút chốc tiếng nổ liên tiếp, các hòn đảo bay bị nổ nát, tiếng hét chói tai rộ lên. Đảo bay bị đánh trúng thì không sinh linh nào may mắn thoát khỏi.

Thiên Mệnh Đại Đế ra tay, hơi thở Nhập Thánh cảnh bao trùm nguyên Nam Vực Thiên Thế Giới, kinh động tất cả sinh linh.

Tiếng quát tức giận của Bồ Đề Tổ Sư:

- Nhãi ranh, ngươi dám!?

Trong lúc lão tọa trấn mà Thiên Mệnh Đại Đế dám lạm sát vô tội, không thể tha thứ!

Dứt lời Bồ Đề Tổ Sư từ chân trời đạp sen vàng ung dung đi tới, một bước vượt mấy vạn thước.

Con ngươi Thiên Mệnh Đại Đế co rút:

- Nhanh quá!

Lòng Thiên Mệnh Đại Đế hừng hực chiến ý, không lùi ngược lại tiến lên.

Thiên Mệnh Đại Đế cất huyết cầm, đôi tay đỏ rực như bàn tay quỷ, thánh cốt hiển uy tỏa huyết quang chói mắt.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Bồ Đề Tổ Sư, cười gằn, hai mắt tràn đầy sát ý, sắc đỏ nhuộm tròng mắt âm trầm khiếp người:

- Bồ Đề! Hôm nay đánh bại ngươi trước sau đó ta sẽ tìm Yêu Hoàng rửa nhục, ta muốn cho toàn thiên hạ biết ta mới là thiên mệnh hướng về!

Sau khi đột phá Nhập Thánh cảnh là Thiên Mệnh Đại Đế lấy lại tự tin, có lẽ vì thánh cốt của Đế Tôn ảnh hưởng, làm lòng tự tin của gã phình to hơn trước.

Mặt Bồ Đề Tổ Sư không biểu tình nghe Thiên Mệnh Đại Đế gào thét, vung phất trần quất gã.

Tiếng không khí nổ liên miên không dứt bên tai, con ngươi Thiên Mệnh Đại Đế co rút, gã chưa kịp phản ứng đã bị phất trần quất trúng mặt. Lực lượng cường đại đánh bay Thiên Mệnh Đại Đế, miệng hộc máu.

Bùm!

Thiên Mệnh Đại Đế bay nhanh ra xa mấy vạn thước đụng vào bình chướng không gian, bay ra Nam Vực Thiên Thế Giới.

Bồ Đề Tổ Sư thật sự nổi giận, lắc người biến mất tại chỗ.

Thân hình Thiên Mệnh Đại Đế như cầu vồng bay qua núi cao hiệp cốc, vụt qua thảo nguyên sông lớn, đụng bể các ngọn núi cao. Thiên Mệnh Đại Đế bay vào từ phía đông Tây Vực không lâu sau lại bay ra, một đường bay nhanh thế không thể đỡ, nhiều sinh linh dọc đường gã bay bị gió rít cắt nát bấy rơi rụng trên cao.

Lực lượng của Hiển Thánh cảnh hậu kỳ mạnh biết bao, đổi lại cường giả Đại La cảnh bình thường rất có thể đã bị đánh nát.

Thiên Mệnh Đại Đế vào Nhập Thánh rồi vẫn bị đánh hết sức chật vật.

Bùm!

Thiên Mệnh Đại Đế đập vào ngọn núi cao năm ngàn trượng, lòng núi nứt ra các khe hở suýt vỡ nát.

Thiên Mệnh Đại Đế cắn răng mở to mắt, đập vào mắt là Bồ Đề Tổ Sư tựa như ngọn núi hùng vĩ chặn ánh mặt trời.

Mặt Bồ Đề Tổ Sư không biểu tình nhìn xuống Thiên Mệnh Đại Đế, mắt lão lạnh băng như mũi tên nhọn đâm vào mắt gã, làm gã không dám đối diện.

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng:

- Không biết tự lượng sức mình!

Người Thiên Mệnh Đại Đế run rẩy.

Không thể nào!

Sao Bồ Đề Tổ Sư mạnh vậy được?

Huyết quang trong mắt Thiên Mệnh Đại Đế gần như thành thực chất, tâm cảnh của gã vỡ nát.

Thiên Mệnh Đại Đế cứ nghĩ đột phá Nhập Thánh là có thể đối kháng lại Bồ Đề Tổ Sư, không ngờ ở trước mặt lão thì gã vẫn không chịu nổi một kích.

------oOo------

Chương 1160: Núi dựa bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thế giới quan của Thiên Mệnh Đại Đế tan vỡ, gã không hiểu vì sao từng vô địch tung hoành thiên địa mà nay trở nên nhỏ yếu như vậy?

Là cái gì thay đổi gã? Hay nửa đời trước của gã là âm mưu?

Thiên Mệnh Đại Đế không biết rằng Bồ Đề Tổ Sư cũng biến mạnh hơn, nếu là lão ngày xưa có lẽ gã có thể đánh lại. Bồ Đề Tổ Sư bây giờ đã là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ khủng bố, Thánh Nhân không ra thì hầu như không ai có thể lấy mạng lão.

Bồ Đề Tổ Sư uy nghiêm quát mắng:

- Vốn không định giết ngươi nhưng không ngờ ngươi làm bậy như vậy!

Thiên Mệnh Đại Đế chơi một chiêu chôn vùi mạng sống bao nhiêu con dân Thiên Đình Đại Tần, chờ Tần Quân trở về chắc chắn sẽ nổi giận.

Lão tọa trấn Nam Vực Thiên Thế Giới mà để xảy ra chuyện này, Bồ Đề Tổ Sư không cách nào tha thứ.

Thiên Mệnh Đại Đế cắn răng muốn đứng lên, ngón trỏ tay trái của Bồ Đề Tổ Sư liên tục điểm hai cái, hai luồng sáng vàng bắn thủng đôi chân gã, máu dính bết vào vách núi đá, gã đau nhướng mày.

Dù đau thấu Thiên Mệnh Đại Đế vẫn gắng gượng đứng dậy.

Dù kiêu ngạo bị cắt nát nhưng gã vẫn muốn chiến.

Gã là Thiên Mệnh Đại Đế, thiên mệnh hướng về, có chết cũng phải đứng chết!

Thiên Mệnh Đại Đế rít qua kẽ răng:

- Không ngờ . . . ngươi mạnh vậy . . . ta tính sai . . .

Máu chảy ra từ khóe miệng, dù bị thương nặng Thiên Mệnh Đại Đế cũng không van xin.

Mắt Bồ Đề Tổ Sư lấp lóe, tay phải chậm rãi giơ phất trần lên chuẩn bị diệt Thiên Mệnh Đại Đế.

Đột nhiên hai tay Thiên Mệnh Đại Đế phát ra ánh sáng đỏ chói mắt.

Bùm!

Lực lượng khó thể tưởng tượng ập đến hất bay Bồ Đề Tổ Sư.

Một thanh âm bá đạo như đến từ hồng hoang tuyên cổ nhưng nó phát ra từ người Thiên Mệnh Đại Đế:

- Hừ! Nhãi ranh mà dám tự xưng thiên mệnh, trở về luyện thêm đi!

Núi sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế vỡ ra bắn đi bốn phương tám hướng, hình ảnh cực kỳ đồ sộ. Núi cao năm ngàn trượng trong khoảnh khắc vỡ nát biến mất như thể thời gian tăng tốc.

Thiên Mệnh Đại Đế xoe tròn mắt, không kịp trở tay, không rõ có chuyện gì.

Giây sau một khe hở không gian hiện ra sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế, lực hút mạnh mẽ kéo gã vào, giây sau khe hở không gian nhanh chóng co rút lại.

Khi Bồ Đề Tổ Sư ổn định thân ảnh thì hơi thở của Thiên Mệnh Đại Đế đã mất.

Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt, trán rịn mồ hôi lạnh:

- Sao có thể như vậy? Lực lượng vừa rồi . . .

Tồn tại có thể đánh bay lão thì ít nhất là Hiển Thánh cảnh viên mãn, rất có thể là Thánh Nhân.

Có siêu cường giả đứng sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế?

Bồ Đề Tổ Sư càng nghĩ càng giật mình, đổ mồ hôi như tắm.

***

Thần Vực, trong thành bảo Thần Điện.

Tần Quân cất bình nhỏ bạch ngọc vào không gian thần thoại, trong bình nhỏ đựng tinh huyết của Hắc Điệp Tiên Tử. Trạng thái của nàng bây giờ không thích hợp đi Cổ Tiên giới, sơ sẩy một cái là thân chết đạo tiêu ngay.

Tần Quân cầm tinh huyết của nàng, lều cướp tư cách thành tiên cho nàng.

Hai tay Hắc Điệp Tiên Tử vẫn che mặt, do dự nói:

- Hay . . . hay là thôi đi . . . quá nguy hiểm . . .

Đi Cổ Tiên giới có nhiều nguy hiểm, Hắc Điệp Tiên Tử không yên tâm, nàng không muốn Tần Quân vì nàng mà rơi vào nguy nan.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Không sao, vừa lúc trẫm muốn đi Cổ Tiên giới, trong thời gian này nàng hãy ở tại Thánh Đế phong đi.

Huyền Đương đại thế giới hiện giờ không ai có thể chống lại Thiên Đình Đại Tần, Tần Quân có thể yên tâm đi Cổ Tiên giới.

Còn về các Thần Ma có phản bội hay không? Tần Quân tin mức độ trung thành trong bảng liệt kê thuộc tính.

Chờ từ từ gom góp thêm một lần tử trung đỉnh cao. Ai trong hai người

Thái Thượng Lão Quân, Bồ Đề Tổ Sư tọa trấn Huyền Đương đại thế giới, một người khác sẽ cùng hắn đi chinh chiến Cổ Tiên giới.

Hắc Điệp Tiên Tử ngẫm nghĩ, gật đầu đồng ý.

Ở lại Thần Điện rất nguy hiểm, tu vi của Hắc Điệp Tiên Tử đã tán đi, khó tránh khỏi có cấp dưới rục rịch.

Tần Quân bế Hắc Điệp Tiên Tử lên, rời khỏi cung điện.

Bước ra cửa, các thủ vệ thấy Tần Quân ôm Hắc Điệp Tiên Tử đi ra vội vây quanh hắn.

Một thủ vệ lắp bắp chất vấn, hai chân run run dường như rất sợ:

- Ngươi muốn . . . làm gì . . .?

Mặt Tần Quân lạnh lùng hừ mũi:

- Hưm?

Đám thủ vệ giật bắn người, bản năng lùi bước.

Hắc Điệp Tiên Tử dựa mặt vào ngực Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Ta đi Thiên Đình Đại Tần, các ngươi chờ ta trở lại.

Các thủ vệ sắc mặt liên tục thay đổi, không biết có nên nghe lời không.

Nghiêu Đế bỗng giậm chân, nguyên thành bảo Thần Điện rung rinh. Thủ vệ xung quanh bị chấn ngã xuống đất.

Tần Quân mỉm cười, ôm Hắc Điệp Tiên Tử bước đi, Nghiêu Đế theo sau.

Sứ giả Thần Điện lúc trước dẫn đường dù đeo mặt nạ cũng không giấu được đôi mắt tràn đầy tôn sùng.

Không uổng là Tần Thiên Đế.

Quá bá đạo! Trực tiếp ôm điện chủ của họ đi!

Cứ thế Tần Quân mang theo Hắc Điệp Tiên Tử, Nghiêu Đế rời đi. Trong đồn mối quan hệ của Tần Quân và Hắc Điệp Tiên Tử càng thái quá.

Lúc gần hoàng hôn ba người trở về Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân vừa về nghe chuyện Thiên Mệnh Đại Đế đến tấn công, hắn vội sắp xếp tẩm cung cho Hắc Điệp Tiên Tử rồi triệu Bồ Đề Tổ Sư, Bạch Trạch đến ngự thư phòng.

Tần Quân gõ mặt bàn hỏi:

- Thiên Mệnh Đại Đế đâu?

Tần Quân đã biết tình huống tử thương, ngữ điệu hơi lạnh lùng.

Bồ Đề Tổ Sư trả lời:

- Được một cường giả bí ẩn cứu đi rồi, thần không thể đuổi kịp.

Bồ Đề Tổ Sư còn không đuổi theo được thì càng đừng nói người khác.

Cường giả bí ẩn?

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, có thể cứu Thiên Mệnh Đại Đế từ tay Bồ Đề Tổ Sư chắc chắn thực lực của đối phương rất mạnh, ít nhất là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Đây nhân vật chính thiên địa sao? Không lẽ có lão gia gia che chở?

Tần Quân hỏi tiếp:

- Vẻ ngoài của đối phương thế nào?

Bồ Đề Tổ Sư lúng túng đáp:

- Không rõ ràng, người đó không lộ mặt.

Đối phương không lộ mặt mà cứu Thiên Mệnh Đại Đế đi được, tức là mạnh hơn lão.

Con ngươi Tần Quân co rút.

Xuất hiện siêu cường giả vượt qua Bồ Đề Tổ Sư?

Nghĩ đến đây lòng Tần Quân nặng trĩu.

Bạch Trạch an ủi:

- Bệ hạ đừng lo quá, đối phương không trực tiếp lộ mặt tức là không đến được. Huống chi nếu người đó có quan hệ thân thiết với Thiên Mệnh Đại Đế thì đã sớm bị hắn mời ra tay rồi.

Tần Quân và Bồ Đề Tổ Sư gật gù.

Cường giả bí ẩn chỉ cứu Thiên Mệnh Đại Đế đi, không nói lên được điều gì.

------oOo------

Chương 1161: Vạn cổ nhất đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay nói:

- Sau này cảnh giác hơn vậy.

Cường giả bí ẩn cứu Thiên Mệnh Đại Đế đi như thanh kiếm bén lơ lửng bên trên Thiên Đình Đại Tần, khiến Tần Quân do dự. Hắn lo nếu mình đi Cổ Tiên giới lỡ Thiên Đình Đại Tần bị cường giả bí ẩn đánh lén thì sao?

Đoạn thời gian tiếp theo Tần Quân lo tìm cách thu thập thiên tài địa bảo, đan dược cho Hắc Điệp Tiên Tử.

Đầu tiên là Niết Bàn Bồ Đề của Như Lai, tiếc rằng Hắc Điệp Tiên Tử đã sống mười ba vạn năm, Niết Bàn Bồ Đề không thay đổi được gì.

Sau đó Tần Quân tìm Thái Thượng Lão Quân luyện chế đan dược, mua một số thuốc có thể nghịch thiên kéo dài mạng sống từ thần thoại thương thành. Rốt cuộc Hắc Điệp Tiên Tử phục hồi chút khí huyết, từ trạng thái già nua biến thành trung niên, nàng cả ngày đeo mạn che mặt ít khi ra tẩm cung.

Cùng lúc đó, tiền tuyến liên tiếp báo về tin chiến thắng, vực dưới quyền Thiên Đình Đại Tần đã đột phá đến một trăm chín mươi.

Liên minh kháng Tần thua liên tục, ngày càng nhiều vực không chiến đã hàng.

Tin Thiên Mệnh Đại Đế bị Bồ Đề Tổ Sư đánh bại đồn ra ngoài, ban đầu các hùng chủ không tin được. Thiên Mệnh Đại Đế mới đột phá làm sao thua mau vậy được?

Nhưng một thời gian sau Thiên Mệnh Đại Đế như bốc hơi khỏi trần gian, các hùng chủ như ngồi trên bàn chông.

Hay Thiên Mệnh Đại Đế thua thật?

Những vực chưa hàng phục vô cùng khủng hoảng, các sinh linh kinh hoàng thậm chí ép buộc vực của mình đầu hàng Thiên Đình Đại Tần.

- Đại thế đã mất, không có ai có thể ngăn lại Tần Thiên Đế!

- Không lẽ Thiên Mệnh Đại Đế chết rồi?

- Ài, không ngờ cười đến cuối cùng là Tần Thiên Đế.

- Thiên kiêu vô địch mấy vạn năm cứ chết vậy sao?

- Sau này thiên hạ thật sự là lấy Tần Thiên Đế làm tôn.

Trái ngược với các vực này là gần hai trăm vực dưới quyền Thiên Đình Đại Tần rất hân hoan. Sau khi hòa nhập vào Thiên Đình Đại Tần tuy nhiều sinh linh ôm lòng thù hận, nhưng rồi Thiên Đình Đại Tần liên tiếp ban bố chính sách làm ngày càng nhiều sinh linh hướng về hơn.

Mặc dù Tần Thiên Đế bá đạo nhưng đối nội ưu tiên lòng dân, chính sách hiền minh.

Lại qua năm ngày, liên minh kháng Tần tuyên bố tan rã, có hùng chủ đầu hàng Thiên Đình Đại Tần, có hùng chủ biết đầu hàng vô dụng thì chọn thoái ẩn.

Tin tức truyền ra làm thiên hạ chấn động.

Cuộc náo động vượt thời đại kết thúc mau hơn trong tưởng tượng của toàn thiên hạ.

***

Đất Đông Hoàng, cửa Yêu Hoàng cung từ từ mở ra.

Vô số yêu vương, yêu thú quỳ rạp quanh cung điện nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, biểu tình vô cùng cuồng nhiệt.

Hiện giờ thiên hạ chỉ có thể dựa vào Yêu Hoàng bệ hạ của chúng đi đấu với Tần Thiên Đế.

Làm yêu tộc, chúng nó cho rằng đây là cơ hội yêu tộc lại nắm giữ thiên hạ.

Mặt Đông Hoàng Thái Nhất không biểu tình nhìn đám yêu thú, gã đảo mắt một vòng rồi nói:

- Bản hoàng muốn đi thiên ngoại, các ngươi hãy giải tán trước, chờ ngày sau bản hoàng quân lâm thiên hạ thì các ngươi lại xuất thế.

Tất cả yêu vương, yêu thú xoe tròn mắt.

Giải tán?

Đám yêu vương kích động khuyên nhủ:

- Không được đâu Yêu Hoàng bệ hạ!

- Yêu Hoàng bệ hạ muốn vứt bỏ chúng ta sao?

- Hiện tại không chèn ép Tần Thiên Đế thì sau này càng không có hy vọng.

- Thiên ngoại? Tại sao phải đi thiên ngoại?

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất rời đi thì chúng nó biết dựa vào ai?

Ngưu Ma Vương ở trong thú triều mắt lấp lóe, trong thời gian này gã phát hiện Đông Hoàng Thái Nhất như thay đổi thành người khác, giờ lại muốn đi thiên ngoại. Hay Đông Hoàng Thái Nhất có âm mưu gì?

- Ta đã quyết định, khi mặt trời giáng xuống là lúc bản hoàng trở về!

Đông Hoàng Thái Nhất nói xong giậm chân nhảy lên, thềm đá vỡ ra. Đông Hoàng Thái Nhất như mũi tên bắn lên tầng mây, biến mất trong mắt tất cả yêu thú.

Quanh Yêu Hoàng cung nổ tung, vô số yêu thú kêu gào.

Đông Hoàng Thái Nhất là tín ngưỡng của chúng nó, bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất rời đi thì chúng nó nên đi nơi nào?

Ngưu Ma Vương lẩm bẩm:

- Đi thiên ngoại . . .

Mắt Ngưu Ma Vương vừa mừng vừa sợ.

Đông Hoàng Thái Nhất rời đi tức là Ngưu Ma Vương không cần làm tai mắt nữa, gã có thể quay về Thiên Đình Đại Tần cùng thê nhi của mình.

Tin tức nhanh chóng truyền ra làm bát phương chấn động.

Thiên Mệnh Đại Đế chưa rõ sống chết thế nào, Đông Hoàng Thái Nhất duy nhất có thể chống lại Tần Thiên Đế đã đi xa thiên ngoại.

Hiện giờ còn ai ngăn được Tần Thiên Đế?

- Cửu U Âm Đế chết, Kiếm Chủ bị bắt, Thiên Mệnh Đại Đế không rõ sống chết, Yêu Hoàng đi xa thiên ngoại. Trời ạ, Tần Thiên Đế đã đạp bao nhiêu bá chủ cũ leo lên trên?

- Sau này không có cửu đế thiên hạ nữa, chỉ có Tần Thiên Đế!

- Còn Nhiên Đăng, Từ Trọng Sinh, Viêm Hoàng, Đinh Võ Tướng mà.

- Bị ngu à? Nhiên Đăng, Từ Trọng Sinh rõ ràng cùng phe với Tần Thiên Đế. Viêm Hoàng, Đinh Võ Tướng thì không có sức ngăn cản.

- Không ngờ khi ta còn sống được thấy thời đại luân phiên.

Sinh linh trong thiên hạ sôi trào. Yêu Hoàng rời khỏi Huyền Đương đại thế giới, chiến loạn nơi này sắp chấm dứt.

Vạn cổ nhất đế, Tần Thiên Đế!

Biểu tình Tần Quân quái dị hỏi:

- Đông Hoàng Thái Nhất đi thiên ngoại?

Lưu Bá Ôn đứng trước mặt hắn gật đầu nói:

- Đúng vậy! Đông Hoàng Thái Nhất còn giải tán tất cả thuộc hạ.

Quan viên văn võ trong Quân Chính điện ngó nhau, không ngờ Yêu Hoàng lựa chọn con đường này.

Đổi lại cường giả khác sẽ không tùy tiện đi thiên ngoại, vì nó đại biểu cho nguy hiểm chưa biết.

Theo trong truyền thuyết thiên ngoại dường như nguy hiểm hơn Huyền Đương đại thế giới. Có lẽ họ là cường giả số một trong Huyền Đương đại thế giới nhưng ra thiên ngoại thì chưa chắc, không cường giả nào chịu nổi chênh lệch đó.

Bọn họ khâm phục gan dạ của Đông Hoàng Thái Nhất, thà đi ra ngoài xông xáo cũng không chịu luồn cúi trước ai.

Biểu tình Tần Quân quái dị nói:

- Nói vậy là trẫm vô địch rồi?

Tất cả sinh linh trong điện bật cười.

Chính Tần Quân cũng không dự đoán được thống nhất Huyền Đương đại thế giới mau vậy.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa rời khỏi Huyền Đương đại thế giới, Thiên Mệnh Đại Đế không rõ sống chết, thống nhất sắp tới.

Bạch Trạch nhẹ giọng mà rõ ràng chui vào tai tất cả sinh linh:

- Thưa bệ hạ, tiếp đến chúng ta có thể thông cáo thiên hạ vực nào tự động hàng phục Thiên Đình Đại Tần thì địa vị sẽ cao hơn vực bị đánh bại. Sau này chúng ta có thể thi hành chế độ đẳng cấp với mấy trăm vực . . .

Quan văn võ tướng rung động.

Nếu dùng chế độ đẳng cấp với các vực thì cách cục thiên hạ sau này sẽ hoàn toàn lột xác.

------oOo------

Chương 1162: Thời đại cấp vực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các vực vì tranh giành thứ hạng chắc chắn sẽ cố gắng phát triển, vực đẳng cấp cao sẽ bị vực cấp bậc thấp thù, cản tay nhau làm Thiên Đình Đại Tần phòng thủ kiên cố, cũng sẽ hạn chế thế lực tông môn phát triển.

Kế này rất độc!

Tần Quân nheo mắt đầy khen ngợi nhìn Bạch Trạch. Không uổng là quân sư yêu tộc, đầu óc nhạy bén mà còn độc ác.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm chuẩn!

Thống nhất Huyền Đương đại thế giới càng nhanh càng tốt, hắn còn phải đi Cổ Tiên giới viết tên Hắc Điệp Tiên Tử vào Thiên Thư.

Bạch Trạch mỉm cười.

Quần thần xôn xao, không ngờ về quyết định quan trọng Tần Quân dễ tin Bạch Trạch như vậy, đủ thấy địa vị của nàng trong lòng hắn.

Hôm đó Thiên Đình Đại Tần công bố với các vực sau này chia ra từ nhất đến cửu phẩm vực, từ thấp lên cao. Đẳng cấp vực càng cao thì hưởng thụ phúc lợi, tài nguyên càng nhiều, nộp thuế càng ít.

Tin tức này công bố, toàn thiên hạ chấn động, tất cả sinh linh ngửi được mùi thời đại luân phiên.

Sau này không còn là sáu điện ba địa, cửu đế thiên hạ mà một mình Thiên Đình Đại Tần nắm giữ thiên hạ, bách vực tranh hùng!

Mấy trăm vực sôi trào:

- Chiêu này ác quá, những vực không chịu khuất phục chắc chắn sẽ giành giật đầu hàng!

- Nếu không mau đầu hàng thì sau này sẽ xếp chót!

- Vực chủ của chúng ta đang làm gì vậy? Định một mình đấu với Thiên Đình Đại Tần sao? Mau quy hàng đi chứ!

- Chiêu này quá đáng thật!

- Thiên hạ ngày sau họ Tần!

Các sinh linh lo lắng, mong chờ vực của mình sẽ được tư cách mấy phẩm.

Nam Vực chắc chắn là cửu phẩm rồi, khi thi hành chế độ cấp vực rất nhanh Nam Vực sẽ vượt qua vực khác. Vì tài nguyên đổ dồn sẽ đánh phá cân bằng, chênh lệch cũ.

Trong phút chốc ngày càng nhiều vực quy hàng Thiên Đình Đại Tần, năm ngày ngắn ngủi Thánh Đế phong đã thu được hơn năm mươi phong ngọc

giản đến từ vực khác nhau.

Đại thế hướng về quân đoàn Thiên Đình Đại Tần không cần tiếp tục chinh chiến, mỗi vực chủ không chịu nổi áp lực tâm lý đều đầu hàng.

Trong Thánh thành vui ca, các con dân mỗi ngày thảo luận hôm nay có bao nhiêu vực đầu hàng.

Thời gian trôi đi, lại một tháng đã qua, Tần Quân tích lũy năm lần cơ hội phó bản Thần Ma. Hắn còn có một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Tu vi của Tần Quân đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh bát trọng!

Vực quy hàng Thiên Đình Đại Tần đã vượt con số ba trăm, cách thống nhất ngày càng gần!

Hôm nay Tần Quân ở trong tẩm cung của Hắc Điệp Tiên Tử, dù có đan dược nhưng tình huống của nàng dần không ổn định, thường hay xỉu.

Tần Quân nắm tay Hắc Điệp Tiên Tử nhẹ giọng nói:

- Ngày mai trẫm sẽ khởi hành đi thiên ngoại.

Chúc Nghiên Khanh, Đát Kỷ ngồi bên cạnh. Khoảng hai, ba tháng nữa Chúc Nghiên Khanh sẽ sinh ra thánh thai.

Hắc Điệp Tiên Tử đeo mạn che mặt dù lòng cảm động nhưng vẫn nói:

- Bệ hạ lo thống nhất Huyền Đương đại thế giới trước đi, Chúc thánh phi cũng sắp sinh.

Chúc Nghiên Khanh lắc đầu mỉm cười, săn sóc nói:

- Không sao, Hắc Điệp giúp bệ hạ nhiều như vậy, nếu để ngươi chết già thì bệ hạ sẽ áy náy cả đời.

Đát Kỷ gật đầu an ủi:

- Việc thống nhất đã lên kế hoạch hết rồi, Chúc muội muội có lẽ còn lâu

mới sinh, ngươi đừng băn khoăn gì nhiều.

Chúc Nghiên Khanh nhìn thấy tình cảm Hắc Điệp Tiên Tử dành cho Tần Quân, không nỡ nhìn nàng chết. Đát Kỷ thì suy xét nhiều điều hơn, Hắc Điệp Tiên Tử dù gì là một cường giả Đại La, nàng từng thành lập Thần Điện, thủ đoạn và năng lực đáng giá trọng dụng.

Tần Quân cười nói:

- Ý trẫm đã quyết, các nàng nói chuyện với nhau, trẫm đi chuẩn bị chút.

Nói xong Tần Quân đứng dậy, hắn định triệu hoán hai vị Thần Ma ra, lỡ là siêu cường giả thì hắn càng yên tâm hơn.

Làm Tần Quân lo nhất là cường giả bí ẩn cứu Thiên Mệnh Đại Đế đi, nếu trong thời gian hắn rời khỏi mà cường giả bí ẩn đó bất ngờ đánh vào Thiên Đình Đại Tần thì biết làm sao?

Ôm nỗi lo đó Tần Quân nhanh chóng vào thạch đình trong ngự hoa viên, ngồi xuống. Bình thường hắn hay tu luyện ở đây, không ai quấy rầy, có thể hưởng thụ yên tịnh.

Sau khi ngồi xuống Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

Tỳ Bà bưng bình rượu, điểm tâm đặt lên bàn rồi biến mất tại chỗ, đây đã là sự ăn ý giữa hai người.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân thầm cầu nguyện:

- Ngày mai trẫm sẽ đi thiên ngoại, ngươi làm ơn đừng sút dây sên!

Cần có năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao mới đổi tử trung đỉnh cao được, tạm thời Tần Quân không thể kiếm thêm hai lần cơ hội nữa, nên hắn phải mang Bồ Đề Tổ Sư theo.

Nhưng Thiên Đình Đại Tần không có Hiển Thánh trấn thủ thì Tần Quân không yên lòng chút nào.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hàng Hổ La Hán, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân đáp ngay:

- Ừm!

Giờ Hàng Hổ La Hán không lọt vào pháp nhãn của hắn nữa.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Mão Nhật Tinh Quan, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Mão Nhật Tinh Quan?

Tỳ Bà là Hạt Tử Tinh mà đối xử tốt với hắn như vậy, làm sao Tần Quân nỡ triệu hoán ra thiên địch của nàng?

Tần Quân dứt khoát quyết định:

- Triệu hoán lại, trẫm ghét gà!

Lần triệu hoán thứ ba dù ra ai thì Tần Quân phải nhận.

Gần đây khí vận của trẫm lên cao, chắc sẽ không quá tệ, tuyệt đối không thể là gà con được!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Minh Hà Lão Tổ, đến từ truyền thuyết thần thoại.]

[Đinh! Bởi vì thực lực của Minh Hà Lão Tổ vượt xa phạm trù túc chủ có thể hàng phục nên sẽ thả tự do!]

Hai tiếng hệ thống gợi ý làm Tần Quân đang định bưng ly rượu lên chợt khựng tay phải giữa chừng không trung.

Tần Quân im lặng một lúc lâu mới thốt ra được một câu:

- Ngươi đang đùa trẫm à?

Minh Hà Lão Tổ không nổi tiếng trong thần thoại truyền thuyết mà tỏa sáng trong thần thoại hồng hoang.

Truyền thuyết Bàn Cổ khai thiên, thân hóa vạn vật, rốn biến thành biển máu, trong biển máu dựng dục ra Minh Hà Lão Tổ.

Biển máu không cạn, Minh Hà không chết.

Trừ phi Thánh Nhân ra tay nếu không chẳng ai giết Minh Hà Lão Tổ được.

Minh Hà Lão Tổ nổi tiếng nhất là sáng lập Atula giáo, muốn bắt chước Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề Nữ Oa thành thánh, đáng tiếc thất bại. Sáng tạo Atula tộc trước rồi đến Atula giáo nhưng vô dụng, vì Atula tộc trời sinh tính thích giết chóc, thiên đạo không thích.

Tóm lại Minh Hà Lão Tổ siêu lợi hại, cùng đẳng cấp với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, mười hai Tổ Vu.

------oOo------

Chương 1163: Tổ Vu Cường Lương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Minh Hà Lão Tổ đầy dã tâm nên tất nhiên không muốn hàng phục, được thả tự do là chuyện bình thường, nhưng thế này rõ là muốn làm hắn khó ở!

Tần Quân khó nén cơn tức:

- Hệ thống. ngươi phải cho trẫm một giải thích!

Mặc dù triệu hoán nhờ may mắn nhưng gọi ra ai không tốt lại đi ra tồn tại mạnh vậy? Đó là tồn tại hung ác mà Nhiên Đăng cũng không sánh bằng.

Ngươi phải đền một Đế Tuấn cho trẫm!

Hoặc kém lắm thì Triệu Công Minh cũng không tồi.

Hệ thống trả lời:

- Vì hệ thống đã thăng cấp nên Thần Ma được tự do sẽ bị tự động đưa đến thiên ngoại, để tránh nguy hại túc chủ.

Tần Quân thở phào.

Minh Hà Lão Tổ rắc rối không thua gì Nhiên Đăng, ném ra thiên ngoại thì người nhức đầu không phải Tần Quân mà là ba ngàn thế giới.

Thở phào rồi Tần Quân vẫn rất khó chịu.

Lãng phí một lần cơ hội triệu hoán!

Lòng Tần Quân đang nhỏ máu.

Tần Quân thầm uy hiếp:

- Dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành cơ hội triệu hoán Thần Ma, nếu như không phải cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma thì hệ thống nhà ngươi tự sát đi!

Mặc dù Tần Quân uy hiếp không ảnh hưởng hệ thống được nhưng không đe nẹt nó một phen làm hắn ức chế.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, lần này hệ thống không hố hắn.

Giờ Tần Quân có hai lần cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, có thể dùng trước một lần, còn dư một lần thì để dành sau khi hắn đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh mới dùng, khi đó có thể triệu hoán ra đỉnh Nhập Thánh.

Ít ra triệu hoán một vị tiềm lực không thua gì Minh Hà Lão Tổ!

Tần Quân nhướng mày, chợt nảy ra một kế

- Đế Tuấn Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn có phản bội trẫm không?

Hay là triệu hoán Đế Tuấn không nhớ kiếp trước làm Đông Hoàng Thái Nhất nhức đầu chơi?

Kế này hay!

Hệ thống trả lời:

- Hệ thống có thể bảo đảm Đế Tuấn sẽ không chạy trốn ngay, nhưng có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, trời sinh số làm đế hoàng, sau này rất dễ phản lại.

Tần Quân đành vứt bỏ ý tưởng này, hắn không muốn tặng không đồng đội cho Đông Hoàng Thái Nhất. Chờ sau này có cơ hội tử trung đỉnh cao rồi triệu hoán Đế Tuấn vậy.

- Còn Tổ Vu?

Hệ thống săn sóc phân tích cho Tần Quân, làm ánh mắt của hắn trầm xuống:

- Nếu Bàn Cổ không ra thì Tổ Vu không có vấn đề gì lớn, đương nhiên nếu Tổ Vu phục hồi đỉnh cao thì chưa chắc.

Mười hai Tổ Vu do tinh huyết của Bàn Cổ biến ra, tương đương với trưởng bối của Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hình Thiên.

Trong đó Chúc Dung, Cộng Công, Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ nổi tiếng nhất. đặc biệt là Cộng Công giận đụng Bất Chu Sơn lưu truyền rộng nhất ở đời sau.

Chúc Dung và Cộng Công đánh túi bụi đụng ngã Bất Chu Sơn, nghĩa là tính tình hai người không tốt.

Trong mười hai Tổ Vu trừ Hậu Thổ ra còn lại đều xấu tính, nhưng hai người này là nóng tính nhất.

Mười hai Tổ Vu đại biểu mười hai loại thuộc tính. Chúc Cửu Âm Tổ Vu

không gian và thời gian là mạnh nhất. Đáng giá nhắc tới là Chúc Cửu Âm trong thần thoại xuất xứ Chúc Long nhưng bây giờ biến thành Vu tộc, thực lực vẫn rất mạnh.

- Vậy triệu hoán Tổ Vu lôi, Cường Lương đi. Cường Lương Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, phục hồi ký ức kiếp trước!

Thuộc tính lôi có sức phá hoại bá đạo nhất trong chiến đấu.

Đại Hoang Bắc Kinh ghi: Trong đại hoang có núi tên Bấc Cực Thiên Quỹ, nước biển bắc chú yên. Có thần chín đầu, mặt người thân chim tên Cửu Phượng. Có thần hàm xà thao xà, hình dạng đầu cọp mình người, bốn vó mọc khuỷu tay tên Cường Lương.

Có lẽ Cường Lương không biểu hiện nổi bật trong thần thoại nhưng rất thích hợp làm tay đấm.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm mạnh hơn nhưng Tần Quân không nắm chắc tuyệt đối, nếu chúng nó phục hồi đỉnh cao thì tám chín phần mười sẽ trực tiếp làm phản.

Tiếng hệ thống tuyệt vời vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Cường Lương!]

Tâm tình Tần Quân lại sung sướng, hắn kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cường Lương.

[Cường Lương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ Vu lôi.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Lấy lực chứng đạo.

Thần thông: Diệt Thế Lôi Ngục. Ức Vạn Lôi Biến. Chân thân Tổ Vu.

Mức độ trung thành: 71 (MAX 100)]

Bảng liệt kê thuộc tính rất đơn giản mà bá khí khó tả.

Tổ Vu không có nguyên thần, không tu ra pháp lực được, đi đường lấy lực chứng đạo như Bàn Cổ. Nhưng Bàn Cổ có nguyên thần, hóa thành Tam Thanh.

Vẻ mặt Tần Quân cười cợt nói:

- Chậc, triệu hoán Tổ Vu thì sau này gặp phải Đông Hoàng Thái Nhất sẽ vui đây.

Tổ Vu và Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có mối thù không đội trời chung, mặc dù bỏ qua Minh Hà Lão Tổ nhưng triệu hoán ra Cường Lương Tổ Vu lôi cũng không tệ.

Tần Quân rất mong chờ Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ trông thấy Cường Lương sẽ thế nào.

Bóng đêm đã sâu, Tần Quân nhìn muôn vàn vì sao trên trời, trái tim của hắn bay đến thiên ngoại.

***

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân triệu hồi Cùng Kỳ dặn nó trấn thủ Nam Vực Thiên Thế Giới.

Cùng Kỳ là một trong tứ hung, sau khi nhận Tần Quân làm chủ thì biểu hiện rất ngoan, mức độ trung thành tăng lên chín mươi tám, bởi vậy hắn rất cưng nó.

Nghiêu Đế làm người hiền minh, có gã và Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn cùng nhau chấp chính triều cương thì Thiên Đình Đại Tần sẽ không loạn.

Bản thân Nghiêu Đế tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, chờ đám cường giả Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn trở về thì không ai phá Nam Vực Thiên Thế Giới được.

Thiên Mệnh Đại Đế và cường giả bí ẩn sau lưng gã chắc sẽ không xuất hiện nữa, nếu không hai người đã sớm giết tới.

Tin Tần Quân rời đi chỉ có số ít người biết, toàn là người hắn tin tưởng. Bình thường Tần Quân lấy lý do bế quan mãi không ra mặt.

Trong ngự hoa viên, Tần Quân đứng cạnh một nam nhân vạm vỡ cao một trượng, tóc rối xù, người khoác áo vải làm bằng lông thú, cơ bắp cuồn cuộn, toàn thân toát ra hơi thở hoang dã. Nam nhân hơi cúi đầu, tóc rối che lấp làm người khó thấy rõ khuôn mặt.

Bồ Đề Tổ Sư đứng trước mặt Tần Quân. Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn, Nghiêu Đế. Đát Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, Tiểu Ly. Tất cả đều có mặt.

Cùng Kỳ, Tiểu Chúc Long, Trọng Minh Điểu chơi đùa trên không trung, hình thể của chúng nó to như nghé con, nhưng trông rất đáng yêu.

Bạch Trạch lặng im nhìn Cường Lương.

Không khí hơi lạ.

Đát Kỷ phá vỡ im lặng, quan tâm nói:

- Chuyến đi này bệ hạ hãy cẩn thận.

Đát Kỷ không quen Cường Lương, trong mắt nàng chỉ có Tần Quân, hy vọng hắn có thể bình an trở về.

------oOo------

Chương 1164: Tầng mây lôi năm mươi vạn thước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm đi, trẫm đi chuyến này lần sau trở về có lẽ sẽ đón các người đi Cổ Tiên giới.

Trong câu nói tiết lộ dã tâm về Cổ Tiên giới.

Mắt Lưu Bá Ôn sáng rực, nếu người khác nói câu này thì lão sẽ khinh thường, nhưng do Tần Quân nói thì khác hẳn.

Từ ban đầu đến bây giờ Tần Quân đã hoàn thành bao nhiêu thành tựu khó tin? Dường như ai bị hắn theo dõi là kẻ đó xui chắc luôn.

Đám nữ nhân vẻ mặt lo lắng, Tần Quân xua tay cười nói:

- Được rồi, cứ vậy đi. Trẫm đi đây, giao Thiên Đình Đại Tần cho các người quản lý. Hy vọng khi trẫm trở về Huyền Đương đại thế giới đã bị Thiên Đình Đại Tần thống nhất.

Mang theo Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư đã đủ, ép quá thì hắn sẽ cho Cường Lương phục hồi đỉnh cao. Tổ Vu đỉnh cao chắc chắn từ Hiển Thánh cảnh trở lên, huống chi Cường Lương là Tổ Vu lôi.

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong:

- Chúc bệ hạ thuận buồm xuôi gió, vạn sự đại cát!

Đi Cổ Tiên giới rồi Tần Quân sẽ có biểu hiện thế nào?

Tần Quân cười lớn, nháy mắt với Bồ Đề Tổ Sư. Lão hiểu ý vung phất trần, pháp lực bao bọc Tần Quân và Cường Lương, ba người biến mất tại chỗ.

Vẻ mặt Lưu Bá Ôn mong chờ nói:

- Chuyến đi này sẽ có sóng gió thế nào đây?

Thánh phi khác cũng mong đợi, bất giác họ đã hoàn toàn tin tưởng Tần Quân, dường như không có chuyện gì là hắn không làm được.

Hắc Điệp Tiên Tử thì rất lo lắng, Tần Quân vội vã đi Cổ Tiên giới là vì nàng.

Chúc Nghiên Khanh vuốt bụng nhô cao, thầm nghĩ:

- Không biết lần sau gặp lại là bao giờ.

Mắt Chúc Nghiên Khanh tràn đầy dịu dàng và mong mỏi.

***

Trên các tầng mây, ba người Tần Quân bay thẳng lên mãi.

Từ nơi này nhìn xuống đã không thấy mặt đất, ngước đầu lên bầu trời tối dần.

Tần Quân không định hoàn toàn phá trời. Theo Bồ Đề Tổ Sư nói Thương Hoa Tiên Tôn phong ấn Huyền Đương đại thế giới ngăn cách các sinh linh đi ra ngoài, nhưng nó cũng là lớp bảo vệ. Hoặc dựa vào đại tu vi cưỡng ép xông vào xông ra, hoặc đi bằng lối ra vào mà Thương Hoa Tiên Tôn thiết lập. Thâu Nguyệt Giáo, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả dùng cách thứ hai, bọn họ không dám cưỡng ép xâm nhập nếu không sẽ chọc giận Thương Hoa Tiên Tôn.

Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên thì cưỡng ép xông ra lỗ thủng, không phá hỏng nguyên tầng phong ấn.

Cửu đế phá thiên tức là phá tầng phong ấn.

Giờ Tần Quân cũng tính phá thủng cái lỗ chui ra.

Tạm thời chưa cần gỡ bỏ phong ấn, để nó bảo vệ Huyền Đương đại thế giới, vì Tần Quân có chuyện cần làm, còn là chuyện lớn!

Cường Lương nheo mắt nói:

- Đằng trước là lôi kiếp.

Cường Lương là Tổ Vu lôi, nhạy cảm với lôi nhất.

Tần Quân nghe vậy nhìn chằm chằm, không gian mấy vạn thước trên đầu lượn lờ sấm sét như những con điện long lôi xà vặn vẹo. Cách thật xa Tần Quân đã cảm nhận thiên uy làm da đầu tê dại.

Nghe đồn dù là cường giả Đại La muốn cưỡng ép bay đi thiên ngoại cũng sẽ bị đánh hồn phi phách tán.

Trên bầu trời hơn chín vạn thước là cấm khu của sinh linh.

Bồ Đề Tổ Sư cười khẽ vung phất trần, lông trắng kéo dài nhanh chóng hình thành nửa vòng tròn bao bọc ba người lại, bọn họ có thể xuyên qua khe hở lông trắng thấy trời cao.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Từng đợt thiên lôi giáng xuống lông trắng phất trần, đáng tiếc không tạo ra tổn thương gì.

Ba người bay hầu như dựa vào pháp lực của Bồ Đề Tổ Sư đẩy lên, chớp mắt phóng lên cao mấy ngàn thước, mạnh mẽ xông qua nhiều lớp mây lôi.

Cường Lương thầm giật mình, sáng sớm hôm nay gã mới đến đầu bái Tần Quân, khá xa lạ với Bồ Đề Tổ Sư.

Lúc mười hai Tổ Vu xưng bá đất hồng hoang thì Bồ Đề Tổ Sư chưa rời núi, không biết tu luyện ở góc xó xỉnh nào.

Mặc dù Cường Lương không phục hồi đỉnh cao nhưng tầm mắt còn rộng rãi.

Cường Lương bí hiểm đuôi mắt liếc qua Bồ Đề Tổ Sư, rất nhanh thu lại ánh mắt:

- Tu vi của lão đạo sĩ này đã đến Hiển Thánh cảnh.

Tần Quân có thể thu phục cường giả Hiển Thánh cảnh đúng là không đơn giản, hèn gì trong vô hình Cường Lương cảm giác mình có duyên với hắn.

Đời này mười hai Tổ Vu không còn tồn tại, Cường Lương cần sống vì bản thân, đi theo Tần Quân có lẽ có thể phục hồi đỉnh cao, thậm chí vượt trên nữa.

Đùng!

Sấm sét khủng bố thô trăm trượng giáng xuống bao bọc ba người Tần Quân, giây sau lông trắng phất trần bảo vệ họ mạnh mẽ đánh tan lôi điện muốn đụng thủng khung trời đi hướng ngân hà rực rỡ.

Như có đoàn sáng màu trắng hoành hành giữa lôi điện giao thác.

Tần Quân cúi đầu xuyên qua khe hở lông trắng, hắn không còn thấy Huyền Đương đại thế giới, bên dưới sương mông lung. Lúc này Tần Quân sâu sắc nhận rõ mình đang rời xa vòm trời đã phấn đấu thật lâu, rời xa người nhà, giang sơn của hắn.

Bồ Đề Tổ Sư chợt quát to:

- Sắp đến tầng phong ấn đó rồi!

Tần Quân ngước lên nhìn.

Kiếp trước Tần Quân từng rời khỏi Huyền Đương đại thế giới, biết tầng mây lôi của Huyền Đương đại thế giới cao bao nhiêu, cao hơn ba mươi vạn thước. Thương Hoa Tiên Tôn phong ấn khiến tầng lôi tăng dày, Tần Quân phỏng chừng cao đến năm mươi vạn thước.

Bầu trời cao năm mươi vạn thước là điều đa số sinh linh không dám tưởng tượng.

Dọc đường đi có lôi kiếp khủng bố, Đại La Kim Tiên cũng sẽ bị chém thành mây khói.

Rất nhanh Tần Quân thấy màn sáng nửa trong suốt hiện ra trên đỉnh đầu, sấm sét ầm ầm phản chiếu màn sáng ánh bạc.

Bồ Đề Tổ Sư không giảm tốc độ ngược lại tăng tốc, lông trắng phất trần bao bọc bọn họ bỗng chốc kéo dài như cái búa gõ vào màn sáng nửa trong suốt.

Vèo!

Không có tiếng nổ đinh tai nhức óc, màn sáng bị phá, thanh âm không còn.

Bọn họ lao ra thiên ngoại, tiến vào trời sao vũ trụ.

Ngân hà xinh đẹp rực rỡ đập vào mắt, Tần Quân biến sắc mặt. Kiếp thứ nhất hắn từng rong chơi vũ trụ, kiếp thứ hai hắn chỉ nhìn qua internet và tv. Kiếp này tự mình vào vũ trụ, tâm tình của Tần Quân lại rộng mở trong

sáng.

Bồ Đề Tổ Sư truyền âm hỏi:

- Tiếp theo đi đâu đây bệ hạ?

Trong vũ trụ không có khí thể, thanh âm không cách nào truyền bá. Nhưng tồn tại có thể rong chơi giữa vũ trụ đều là đại năng, giao lưu truyền âm nhẹ nhàng như ăn cơm uống nước.

Tần Quân nhìn quét một vòng, hắn chỉ vào đoàn sáng sâu trong trời sao phía đông:

- Bay hướng đó, chỗ ấy là Cổ Tiên giới.

Tuy có thể thấy ánh sáng phát ra từ Cổ Tiên giới nhưng Tần Quân biết Huyền Đương đại thế giới cách nơi ấy xa xôi, dù là cường giả Đại La cảnh cũng bay mấy năm mới tới.

Trong truyền thuyết trên trời một ngày dưới đất một năm thật ra là miêu tả khoảng cách kiểu này.

------oOo------

Chương 1165: Nam Tố Tiên Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư bay hướng Cổ Tiên giới phát ra ánh sáng, lông trắng phất trần vẫn bao bọc bọn họ, bảo vệ họ vụt qua các vì sao.

Quay đầu nhìn lại Huyền Đương đại thế giới không phải tinh cầu, nó là đại lục to lớn được màn sáng bao bọc, bên trong mơ hồ như có sương bao phủ, bên dưới là đất đai.

Mắt Tần Quân sáng rực nhìn đoàn sáng sâu trong trời sao, lòng rực cháy ngọn lửa báo thù:

- Cổ Tiên giới, trẫm đến đây!

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Đi thiên ngoại! Đạt được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Lúc trước triệu hoán ra Cường Lương là nhờ vào cơ hội phó bản Thần Ma dung hợp thành cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, cho nên Tần Quân còn một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Hiện tại hoàn thành nhiệm vụ lại được một lần, tức là có hai lần cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma!

Nắm hai lần cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, Tần Quân cảm giác mình có thể đạp trời đạp đất đạp không khí!

Tần Quân định chờ khi đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh mới triệu hoán nữa, hiện giờ hắn chỉ có thể khống chế tuyệt đối Thần Ma Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn. Chờ khi đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh là Tần Quân sẽ có Thần Ma đỉnh Nhập Thánh cảnh.

Hai đỉnh Nhập Thánh, một Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Ba ngàn thế giới nếu ai không phục thì làm thịt kẻ đó!

Ôm tâm tình ngạo mạn này Tần Quân ngồi xếp bằng tu luyện trên phất trần.

Bồ Đề Tổ Sư gật gù nhìn. Tần Quân đã đứng ở độ cao như vậy, có được nhiều thành tựu mà vẫn chăm chỉ thì rất đáng quý.

Cường Lương không giỏi ăn nói, gã nằm trong góc chợp mắt.

Một đường im lặng không nói chuyện.

Trong trời sao vũ trụ ban đầu có lẽ thấy hưng phấn kích động, nhưng một lúc sau thì trở nên khô khan hiu quạnh.

Không có tiếng động, cảnh tượng nhìn thấy hầu như giống hệt nhau, đập vào mắt là đủ loại vì sao, cảnh tượng này có thể ép điên đa số người.

May mắn tu luyện vốn là việc khô khan, Tần Quân đã thói quen loại cô đơn này.

Trong tinh vực tràn ngập sương xám, muôn vàn vì sao giấu trong vũ trụ như ẩn như hiện.

Vèo!

Có tiếng xé gió, một tia chớp thoáng hiện trong sương xám, một nam nhân mặc chiến giáp màu vàng đụng thủng một ngôi sao rồi bay vút đi như mũi tên nhọn. Ngôi sau bị bỏ lại sau lưng nam nhân ngay sau đó bị một vật khổng lồ đụng nát.

Ngôi sao không nhỏ, ít nhất đường kính trăm vạn thước nhưng so với vật khổng lồ kia thì chỉ bằng cái đầu của nó.

Con quái này thân như thằn lằn, đầu như chó dữ, mình đầy lông đen. Nó bá đạo hoành hành trong ức vạn đá vụn, há to mồm máu nuốt hết.

Nam nhân mặc giáp vàng ngoái đầu nhìn, mặt xanh mét.

Nam nhân mặc giáp vàng cắn răng thầm nghĩ:

- Chết tiệt, con Phệ Tinh Long Khuyển này quá mạnh, phỏng chừng đã Nhập Thánh!

Nam nhân mặc giáp vàng xoay người vung đao, đao khí dài vạn thước chém vào Phệ Tinh Long Khuyển. Tiếc rằng so với Phệ Tinh Long Khuyển to lớn thì đao khí thật nhỏ bé, chém vào người Phệ Tinh Long Khuyển bỗng chốc đao khí tan biến, không để lại vết trầy.

Sinh linh có thể thoải mái đại chiến trong trời sao vũ trụ, mặc sức biến về bản thể khổng lồ. Vì có gây phá hoại lớn cỡ nào cũng như muối bỏ biển trong vũ trụ.

Phệ Tinh Long Khuyển há mồm rống to:

- Grào!

Tiếng gầm như cọp như rồng rung động trời sao, sương xám xung quanh uốn lượn dạt ra, hình ảnh cực kỳ đồ sộ.

Tốc độ của Phệ Tinh Long Khuyển rất mau, sắp nuốt trọn nam nhân mặc giáp vàng đang bay nhanh.

Đinh linh linh!

Phương xa có tiếng chuông, Phệ Tinh Long Khuyển rùng mình khựng lại giữa không trung.

Nam nhân mặc áo giáp vàng bản năng ngoái đầu nhìn, biến sắc mặt.

Có bốn con rồng đen kéo chiếc xe đen trong sương xám cuồn cuộn, chúng nó không khổng lồ bằng Phệ Tinh Long Khuyển nhưng tạo áp lực rất lớn. Chiếc xe toát ra hơi thở âm trầm như xe quỷ.

Nam nhân mặc áo giáp vàng trợn to mắt tràn đầy sợ hãi:

- Bốn con rồng kéo xe, u linh làm bạn, không lẽ là nàng? Nam Tố Tiên Tử!

Dường như Nam Tố Tiên Tử là tồn tại cực kỳ đáng sợ.

Cùng với tiếng chuông rung lên, sương xám trong trời sao đông lại. Con Phệ Tinh Long Khuyển như gặp phải thiên địch bỏ chạy mất.

Bốn con rồng kéo xe đến gần, nam nhân mặc áo giáp vàng sợ hãi định chạy trốn.

Một thanh âm trong trẻo truyền ra từ chiếc xe:

- Chờ chút.

Nam nhân mặc áo giáp vàng sợ hãi người lạnh lẽo, cứng ngắc không dám nhấc chân.

Nam nhân mặc áo giáp vàng không dám trốn khi đối diện Nam Tố Tiên Tử siêu nổi tiếng.

Vì gã không trốn thoát được.

Nam nhân mặc áo giáp vàng khó khăn xoay người nhìn lại. Bốn con rồng đen đã trước mặt gã, râu rồng thô còn hơn người gã, mũi thở ra hơi làm gã buồn nôn nhưng cố nén.

Giọng Nam Tố Tiên Tử vang bên tai gã:

- Ngươi là người của Đạo Thương Đình Cổ Tiên giới?

Một nữ nhân áo đen ngồi trong xe, đeo mạn che mặt khiến người không thấy rõ nét mặt của nàng.

Là nữ nhân bí ẩn lúc trước lướt qua Khổng Tuyên.

Nam nhân mặc áo giáp vàng run giọng hỏi:

- Vâng, không biết Nam Tố Tiên Tử . . . có chuyện gì?

Nam Tố Tiên Tử tuy là tiên tử nhưng thủ đoạn độc ác, nam tu bình thường không bằng nàng.

Nam Tố Tiên Tử vuốt ve chiến sủng cạnh mình, thỏ thẻ hỏi:

- Nghe nói gần đây Đạo Thương Đình các ngươi phát hiện tung tích của Giai Đạo Bí Tự?

Con mèo yêu đuôi cháy nhúm lửa còn đang ngủ, miệng phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp đáng sợ.

Giai Đạo Bí Tự!

Nam nhân mặc áo giáp vàng xanh mặt, đó là bí mật của Đạo Thương Đình, chỉ số ít người biết.

Đạo Thương Đình do Thương Hoa Tiên Tôn sáng lập, nam nhân mặc áo giáp vàng là đệ tử đời thứ ba, tu vi đến Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ. Nhờ sư tôn nói nên gã mới biết.

Nam Tố Tiên Tử nhờ đâu biết tin này?

Trong phút chốc óc nam nhân mặc áo giáp vàng lóe qua các loại suy đoán, thậm chí quên tìm cách trốn chạy.

Giọng Nam Tố Tiên Tử bình tĩnh như đang nói chuyện không quan trọng:

- Nói đi, dù gì ta đã cứu mạng ngươi.

Nam nhân mặc áo giáp vàng phân vân khó xử, một bên là sống một bên là phản bội sư môn.

***

Khoảnh khắc đã qua mười ngày.

Ba người Tần Quân còn đi trong trời sao bao la, ánh sáng phát ra từ Cổ Tiên giới to hơn một chút nhưng vẫn cách họ rất xa.

Tần Quân chợt mở mắt hỏi:

- Lão đã giết hết giáo chúng của Thâu Nguyệt Giáo chưa?

Nếu có cá lọt lưới có khi nào tin tức truyền về Cổ Tiên giới không?

Đông Hoàng Thái Nhất phá thiên rời đi có khi nào kinh động Thương Hoa Tiên Tôn?

Tần Quân không muốn trong khi hắn đi Cổ Tiên giới thì Thương Hoa Tiên Tôn từ bên kia tìm đến Huyền Đương đại thế giới, hắn hủy Cổ Tiên giới, còn gã thì diệt Huyền Đương đại thế giới.

------oOo------

Chương 1166: Cường Lương hung tàn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu nói:

- Không chừa một ai.

Với thần thông của lão, dưới Hiển Thánh cảnh ít ai trốn thoát được, trừ phi có đại năng giúp đỡ như Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân yên lòng.

Đằng trước chợt nứt ra cái khe đen dài vạn trượng, một chiếc pháp thuyền to lớn bay ra. Không bằng chiếc pháp thuyền của Thâu Nguyệt Giáo nhưng chiếc pháp thuyền này dài mấy ngàn trượng, chở nhiều sinh linh hơi thở khá mạnh, kém nhất cũng đến Thái Ất cảnh.

Pháp thuyền đúc bằng đồng xanh, uy vũ bá khí, nhìn thoáng qua như con báo to chạy nhanh trong vũ trụ.

Làm Tần Quân nhíu mày là pháp thuyền đồng xanh bay hướng hắn.

Cường Lương nheo mắt nói:

- Người đến không có ý tốt.

Cường Lương không có nguyên thần nhưng gã cảm giác trên thuyền thanh đồng không có tồn tại nào khiến gã không đánh lại, vì vậy gã không quá lo.

Rất nhanh một bóng người bay ra từ pháp thuyền đồng xanh, cao hai trượng, nửa người dưới mình ngựa, nửa người trên hình người, mọc bốn cánh tay, đầu đội mũ sắt, mắt như rắn toát ra hơi thở thô bạo khiếp người.

Yêu đi tới gần ba người Tần Quân, truyền tin hỏi:

- Này, các ngươi có biết Lưu Hà đại thế giới ở đâu không?

Hỏi chuyện mà mắt mã yêu đầy hứng thú đánh giá phất trần bao bọc ba người Tần Quân.

Lưu Hà đại thế giới?

Tần Quân hơi nhướng mày, chưa nghe nói qua.

Tần Quân trả lời:

- Không biết.

Đối phương không rời đi, nhìn phất trần rồi nhe răng cười nói:

- Nếu vậy thì nhường lại bảo bối này đi!

Trong trời sao vũ trụ không có tiêu chuẩn đạo đức, chỉ có mạnh ăn thịt yếu.

Mã yêu không nhìn thấu tu vi của Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, nhưng ỷ vào sau lưng nó người đông thế mạnh nên chẳng e ngại gì. Mã yêu nhìn thấu Tần Quân mới có Thái Ất Kim Tiên, Bồ Đề Tổ Sư và Cường Lương lấy hắn dẫn đầu, vậy tính ra hai người dù rất mạnh cũng chẳng tới đâu.

Tần Quân bật cười.

Ăn cướp hắn? Thật là đầu thai mà không hỏi chỗ đi.

Cường Lương truyền âm quát không chút khách sáo:

- Xéo!

Tính cách của Tổ Vu ngang ngược vậy đấy.

Mã yêu sửng sốt, giận điên lên.

Dám kêu nó xéo?

Mã yêu quay đầu truyền âm về pháp thuyền đồng xanh:

- Mau tới hỗ trợ giết họ!

Không cần nói lý, bọn chúng quen thói ngang ngược bá đạo trong vũ trụ, vừa mắt cái gì là cướp cái đó.

Dứt lời mấy chục bóng người nhảy ra khỏi pháp thuyền đồng xanh, người tu vi mạnh nhất đến Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, không gian quanh thân vặn vẹo.

Cả đám xông tới, Cường Lương khinh thường hừ mũi đứng ra tung cú đấm.

Nắm đấm to dấy lên cuồng phong mạnh mẽ, không gian đằng trước vỡ nát. Mấy chục sinh linh lao tới bị hất bay như những hạt bụi. Vài sinh linh nổ banh xác, mã yêu hộc máu bay xa mấy chục vạn thước mới ổn định thân hình.

Bá đạo!

Một cú đấm phá vạn pháp!

Lực lượng của Tổ Vu một đấm nổ nát vì sao dễ như chơi!

Nếu phục hồi đến đỉnh cao thì có thể một đấm đánh nát một phương đại thế giới!

Tần Quân cười nhạt, coi như đám người kia xui xẻo dám ăn cướp trên đầu hắn.

Tần Quân lạnh lùng ra lệnh:

- Diệt bọn họ!

Đám người hai tay không biết dính máu của bao nhiêu mạng sống vô tội, giết chết xem như thay trời hành đạo.

Hắn tự nhận không phải người lương thiện, bởi vì phát động chiến tranh gián tiếp hại chết rất nhiều người vô tội, nhưng Tần Quân sẽ không rảnh rỗi sinh nông nỗi hại ai.

Đi trên đường đời trong lòng cần có cán cân công lý.

Cường Lương lập tức nhảy ra, chớp mắt vụt qua vạn thước. Cường Lương giơ cao nắm đấm phải đánh hướng pháp thuyền đồng xanh phía xa.

Trận chiến đầu tiên sau khi Tổ Vu xuất hiện trước người đời.

Lôi điện lượn lờ trên nắm đấm phải của Cường Lương, lôi quang lấp lánh

rực rỡ như mặt trời trong trời sao.

Một đấm đánh vào pháp thuyền đồng xanh, không có tiếng nổ, nhưng ngay sau đó pháp thuyền bị đấm gãy. Hình ảnh rất đồ sộ, Cường Lương như trọng pháo nã pháp thuyền đồng xanh gãy làm đôi.

Cường Lương thật nhỏ bé trước pháp thuyền đồng xanh, nhưng vì cách biệt hình thể quá lớn nên càng rung động thị giác.

Tần Quân cảm khái:

- Nếu có thể trực tiếp triệu hoán Cường Lương đỉnh cao thì sướng rồi.

Khác với Thần Ma đỉnh cao, dùng triệu hoán Thần Ma thì gọi ra toàn là Thần Ma ban đầu mạnh hơn Tần Quân nhiều, rất có thể vì tu vi quá mạnh nên họ tự chạy mất, hắn không có cả cơ hội dựa vào Bồ Đề Tổ Sư trấn áp Thần Ma.

Cho Cường Lương sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao, dù lúc gã xuất hiện ngay trước mặt Tần Quân, Tổ Vu lôi đỉnh cao chắc chắn không sợ Bồ Đề Tổ Sư.

Ài, gánh nặng đường xa!

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lung tung thì Cường Lương đã bắt đầu đồ sát.

Cường Lương nhanh chóng đến trước mặt mã yêu to mồm, hai tay kèm theo lôi điện thò ra chộp hai vai mã yêu. Lôi điện đâm vào người làm mã yêu ăn đau mặt vặn vẹo, chưa kịp phản ứng đã bị Cường Lương xé mạnh.

Mã yêu lúc trước còn huênh hoang bỗng bị xé thành hai khúc, máu thịt trôi nổi trong trời sao nhìn thấy ghê người.

Hung tàn cực kỳ!

Các sinh linh khác vừa kinh vừa giận, có kẻ chạy trốn, có kẻ vây công Cường Lương.

Cường Lương cười nanh tranh, lôi điện lượn lờ quanh thân trông gã như bị

lôi thần thượng cổ nhập xác, toàn thân tỏa ra hơi thở có tính hủy diệt.

Lôi điện lớn mạnh ngưng tụ thành người khổng lồ ngàn trượng, hình dáng giống hệt Cường Lương.

Bồ Đề Tổ Sư thầm khen:

- Không uổng là Tổ Vu!

Đổi lại Bồ Đề Tổ Sư lúc là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn chưa chắc đánh lại Cường Lương.

Sinh linh phe pháp thuyền đồng xanh không có ai đỡ nổi một đấm một đá của Cường Lương.

Sinh linh Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ bị Cường Lương đạp trúng ngực, nhấn mạnh một cái làm xương toàn thân nát vụn, thân hình bay nhanh như tia sáng ra xa mấy ngàn dặm, đập trúng một ngôi sao ở xa tít làm ngôi sao rung rinh, cát đá bụi bay đầy. Mã yêu chết ngắc tại chỗ, nguyên thần không kịp chạy ra đã bị đánh tan.

Một chọi ngàn!

Cường Lương bày ra tư thái bá đạo, các sinh linh liên tiếp bị đánh nát, máu nhuộm trời sao.

Cường Lương không chỉ có sức rất lớn, tốc độ cũng siêu mau, mỗi lần lôi quang lấp lánh là có một sinh linh bị gã đánh chết.

Cách vạn dặm, nam nhân mặc áo giáp vàng lúc trước bị Nam Tố Tiên Tử uy hiếp trợn mắt há hốc mồm nhìn tất cả.

Nam nhân mặc áo giáp vàng nuốt nước miếng, mắt đầy kinh hoàng:

- Tàn bạo quá, người đó là thần thánh phương nào?

Nam nhân mặc áo giáp vàng chợt nhận ra trong thời gian này mình rất xui xẻo. Đầu tiên là bị Phệ Tinh Long Khuyển truy sát, bị Nam Tố Tiên Tử buộc phải khai ra bí mật của tông môn, giờ gặp cường giả tàn sát.

------oOo------

Chương 1167: Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiếc pháp thuyền đồng xanh không phải loại vô danh, trong mảnh vũ trụ này đa số sinh linh nghe tên nó là sợ vỡ mật, cũng là khối u ác tính khiến Cổ Tiên giới ghét tận xương tủy.

Sinh linh trong các phương thế giới gọi chúng là Ác Bá Thanh Đồng, lâu ngày rong chơi trong trời sao. Nếu đụng phải chúng, người có tu vi mạnh còn đỡ, cùng lắm bị cướp sạch pháp bảo, tu vi yếu chút thì kết cục rất thảm.

Trong vũ trụ trời sao Đại La Thủy Tiên xem như cường giả một phương, nhìn Cổ Tiên giới phái sứ giả Sở Câu Hoài là biết rồi.

Trước khi Tần Quân xuất hiện thì Huyền Đương đại thế giới chỉ có vài Đại La Thủy Tiên.

Rất nhanh Cường Lương kết thúc chiến đấu, trời sao xung quanh đầy tay chân cụt. Cường Lương chậm rãi đến gần Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, lôi điện thu vào người, hơi thở giảm mạnh nhưng vẫn toát ra áp lực mãnh thú hoang dã kinh dị.

Mới đi vài bước Cường Lương chợt dừng lại, giương mắt nhìn hướng nam nhân mặc áo giáp vàng phía xa.

Ánh mắt cách vạn dặm giao nhau, nam nhân mặc áo giáp vàng sợ hãi rùng mình.

May mà Cường Lương chỉ liếc gã một cái, biết nam nhân mặc áo giáp vàng không cùng phe với Ác Bá Thanh Đồng thì lười xử gã.

Chờ Cường Lương vào trong lông trắng phất trần, Tần Quân truyền âm với Bồ Đề Tổ Sư:

- Đi tiếp đi.

Trận chiến này Cường Lương đồ sát hơn mười Đại La Thủy Tiên, hàng ngàn sinh linh từ Thái Ất cảnh trở lên, trong thời gian ngắn ngủi chấm dứt chiến đấu.

Đánh banh xác, đập tan nguyên thần!

Nam nhân mặc áo giáp vàng bay tới, truyền âm bảo:

- Ba vị tiền bối xin chờ chút!

Nhìn nam nhân mặc áo giáp vàng bay tới, Tần Quân nhướng mày ra hiệu Bồ Đề Tổ Sư dừng lại.

Đối phương gọi họ là tiền bối, hiển nhiên không phải tới kiếm chuyện. Huống chi kiến thức biểu hiện vừa rồi của Cường Lương chắc đối phương sẽ không tìm đường chết.

Tần Quân truyền âm hỏi:

- Có gì không?

Tần Quân đánh giá người này, mặc giáp vàng sáng chói, thần khí khiếp người, thân thể vạm vỡ, mày kiếm mắt sáng, dễ tạo ấn tượng chính nghĩa đầu tiên.

Nam nhân mặc áo giáp vàng chắp tay nói:

- Ta thấy các tiền bối thực lực cường đại, thậm chí tiêu diệt sạch Ác Bá Thanh Đồng, thay trời hành đạo, không giống kẻ ác. Nên ta muốn nhờ ba vị tiền bối hỗ trợ, sau khi hoàn thành chắc chắn ta sẽ hậu tạ hậu hĩnh.

Dù nam nhân mặc áo giáp vàng thấy Tần Quân chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên cảnh nhưng không bỏ qua hắn.

Đây là sự cách biệt giữa đạo thống, làm đệ tử đời thứ ba của Đạo Thương Đình, nam nhân mặc áo giáp vàng đã gặp gỡ nhiều tử đệ thế gia, dù tu vi không cao nhưng nắm giữ năng lượng cực kỳ khủng bố.

Trong ba ngàn thế giới tu vi cá nhân dù quan trọng nhất nhưng thế lực

cũng không thể khinh thường.

Bao nhiêu cường giả vì đắc tội thiên kiêu nào đó mà bị thiên kiêu phái cường giả vây giết, ba ngàn thế giới xem mãi đến nhàm.

Đương nhiên nếu lúc trước không thấy Cường Lương ra tay có lẽ nam nhân mặc áo giáp vàng sẽ coi thường Tần Quân.

Thực lực đại biểu hết thảy!

Tần Quân bật cười:

- Hỗ trợ?

Hắn từ chối thẳng thừng:

- Miễn đi.

Thời gian của hắn có hạn, không muốn lãng phí. Hơn nữa Tần Quân không cho rằng nam nhân mặc áo giáp vàng có thể lấy ra thứ làm hắn động lòng.

Nam nhân mặc áo giáp vàng sốt ruột vội vàng truyền âm nói:

- Việc này liên quan đến Đạo Thương Đình ta, hy vọng các tiền bối ra tay!

Đạo Thương Đình!

Tần Quân định xoay người đi chợt khựng lại, mắt lóe tia sáng đầy sát ý.

Đạo Thương Đình do Thương Hoa Tiên Tôn sáng tạo, giờ Huyền Hư Môn, Thâu Nguyệt Giáo hầu như bị Tần Quân phế, chỉ còn lại Đạo Thương Đình. Nếu phế đi Đạo Thương Đình thì Cổ Tiên giới thành vật trong túi của hắn.

Tần Quân muốn dùng cách cũ độc bá Cổ Tiên giới!

Ai đứng ở vị trí cao nhất thì hắn sẽ đá kẻ đó rớt xuống.

Tần Quân hỏi:

- A? Đạo Thương Đình các ngươi gặp chuyện gì?

Phế bỏ Đạo Thương Đình cũng đem đến ích lợi cho Huyền Đương đại thế giới, ít nhất Tần Quân hấp dẫn hỏa lực làm Cổ Tiên giới tạm thời không rảnh quan tâm Huyền Đương đại thế giới.

Nam nhân mặc áo giáp vàng giải thích rằng, gã đã bất chấp:

- Là vầy, Lưu Hà đại thế giới dưới quyền của Đạo Thương Đình chúng ta xuất hiện bí bảo, dẫn các cường giả nhìn ngó. Ác Bá Thanh Đồng bị các tiền bối giết cũng nằm trong số đó. Theo ta được biết Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền cũng theo dõi món bí bảo đó. Ta vốn là đệ tử được Đạo Thương Đình phái đi làm nhiệm vụ, nhưng sự việc bị lộ, một mình ta không cách nào chống lại nhiều cường giả như vậy.

Giờ mà chạy về hay truyền tin tức thì Đạo Thương Đình tiếp viện cũng cần thời gian, hơn nữa nam nhân mặc áo giáp vàng không dám chạy về. Vì gã đã tiết lộ cho Nam Tố Tiên Tử, mặc dù là bị ép buộc nhưng chắc chắn chọc giận Đạo Thương Đình.

Nam nhân mặc áo giáp vàng không sợ bị Tần Quân nổi lòng tham, vì Cường Lương mới biểu hiện ra thực lực rất có thể là Nhập Thánh, thêm một cường giả Nhập Thánh tham gia tranh giành sẽ câu thêm giờ.

Tóm lại nam nhân mặc áo giáp vàng đã truyền tin cho Đạo Thương Đình, giờ gã chỉ cần câu giờ, khiến các phương cường giả tranh đấu.

Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu?

Tần Quân nheo mắt, bảng này đã có từ mười ba vạn năm trước, không biết do thần thánh phương nào lập ra, liệt kê thiên kiêu của ba ngàn thế giới. Ở thế giới nào đều có bảng xếp hạng, chủ yếu vì nổi tiếng.

Ai đều muốn biết mình mạnh tới mức nào? Bao nhiêu người mạnh hơn mình.

Khác với các loại bảng xếp hạng trong Huyền Đương đại thế giới, bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đại biểu thiên kiêu thật sự.

Mười ba vạn năm trước Tần Quân với thân phận Cơ Vĩnh Sinh từng chém

giết thiên kiêu của bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, qua đó nổi tiếng thiên ngoại, khiến Cổ Tiên giới kiêng dè.

Có thể dẫn đến thiên kiêu mơ ước thì có vẻ như bí bảo này không đơn giản.

Tần Quân truyền âm đồng ý, vừa lúc mượn cơ hội này kiếm nhiệm vụ:

- Vậy ngươi dẫn đường đi!

Cường giả bí ẩn sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế như tảng đá treo trong tim Tần Quân, hắn phải nhanh chóng biến mạnh, hoặc triệu hoán ra Thần Ma mạnh hơn nữa.

Ngoài ra không biết Minh Hà Lão Tổ đi đâu tai họa người rồi, có lẽ sau này sẽ đụng độ với Tần Quân.

Đông Hoàng Thái Nhất chắc chắn đang tích cực phát triển thế lực.

Khổng Tuyên còn chờ Tần Quân đi chinh phục.

Nam nhân mặc áo giáp vàng mừng rỡ chắp tay:

- Đa tạ tiền bối!

Nam nhân mặc áo giáp vàng dẫn ba người Tần Quân bay hướng Lưu Hà đại thế giới, may mà cũng tiện đường nếu không hắn đã đổi ý.

***

------oOo------

Chương 1168: Rồng Đại La Thủy Tiên cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu Hà đại thế giới.

Kích cỡ của phương thế giới này không thua gì Huyền Đương đại thế giới,

một khối đại lục lơ lửng trong trời sao. Nhưng nó không có phong ấn cấm chế, sinh linh ra vào tự do.

Các chiếc pháp thuyền bay ra khỏi Khoa Phụ, cũng có các sinh linh bay vào trong, tới lui không dứt.

Bốn con rồng đen kéo xe hướng tới Lưu Hà đại thế giới làm các sinh linh bay qua lại giật mình chững lại.

Các sinh linh nhìn bốn con rồng kéo xe, bàn tán rôm rả:

- Bốn con rồng kéo xe, u linh làm bạn! Đó là Nam Tố Tiên Tử!

- Trời, sao Nam Tố Tiên Tử xuất hiện ở đây? Nghe nói nàng xếp hai trăm hàng đầu trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu!

- Các ngươi không phát hiện gần đây có rất nhiều cường giả đến Lưu Hà đại thế giới sao?

- Thương Hoa Tiên Tôn không quản lý chuyện này à? Những thiên kiêu này đến từ Tiên giới khác, quá càn rỡ!

- Tiên Tôn đang bế quan.

Nhìn Nam Tố Tiên Tử vào Lưu Hà đại thế giới, không ai dám ngăn cản.

Trong Lưu Hà đại thế giới có vài Đại La Thủy Tiên, nhưng ít nổi tiếng hơn Huyền Đương đại thế giới, tóm lại hiếm có cường giả đến đây.

Nhưng tin Giai Đạo Bí Tự truyền ra khiến Lưu Hà đại thế giới náo nhiệt lên.

Trong thùng xe.

Nam Tố Tiên Tử vuốt mèo yêu của mình, cười khẽ:

- Tiểu Thất, ngươi nói xem Từ Tử Huyền so với ngàn năm trước có mạnh hơn không?

Mèo yêu dụi dụi phát ra giọng nữ trong trẻo:

- Có lẽ, nhưng chắc chắn không mạnh bằng tiên tử.

Nam Tố Tiên Tử nheo mắt đẹp, cười như vầng trăng khuyết, rèm mi dài run rung động lòng người.

Nam Tố Tiên Tử nhìn biển mây ngoài cửa sổ, mắt tràn đầy đấu chí:

- Ta không để Từ Tử Huyền vào mắt, trừ người kia ra không có thiên kiêu nào đáng lọt vào mắt ta.

Mèo yêu tên Tiểu Thất biết Nam Tố Tiên Tử đang nói đến ai, nó rũ tai mèo xuống, ủ rũ nói:

- Tiên tử, Đế Thiên là thiên tài trăm vạn năm khó gặp, cần gì lấy hắn làm mục tiêu?

Trăm vạn năm khó gặp?

Nam Tố Tiên Tử bĩu môi, không cho là đúng nói:

- Thiên tài thì sao? Sau này ta sẽ chứng minh cho ngươi xem!

Bốn con rồng đen kéo xe bay ra khỏi biển mây, mặt đất đã lờ mờ hiện ra.

Đám người Tần Quân xuất hiện đầu bên kia Lưu Hà đại thế giới.

Tần Quân đứng trong lông trắng phất trần hỏi:

- Đó là Lưu Hà đại thế giới?

Nhìn từ thị giác của Tần Quân tuy Lưu Hà đại thế giới đồ sộ nhưng còn kém hơn Huyền Đương đại thế giới một chút, có lẽ vì không có mây lôi che lấp, về mặt khí thế Lưu Hà đại thế giới hơi kém hơn.

Nam nhân mặc áo giáp vàng giới thiệu cho ba người nghe:

- Có hơn một trăm đại thế giới, vô số tiểu thế giới bị Cổ Tiên giới chúng ta thống trị. Lưu Hà đại thế giới thuộc về Đạo Thương Đình quản lý, tuy nó không bắt mắt trong số đại thế giới thuộc về Cổ Tiên giới nhưng khoáng

sản linh thạch nơi này rất phong phú, được Đạo Thương Đình xem trọng.

Nhắc tới Đạo Thương Đình là vẻ mặt nam nhân mặc áo giáp vàng bất giác lộ ra kiêu ngạo.

Đạo Thương Đình là thế lực mạnh nhất của Cổ Tiên giới, tổ sư khai tông là Tiên Tôn đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp trong Cổ Tiên giới.

Tần Quân nhẹ gật đầu, lòng thầm ngạc nhiên, không ngờ Cổ Tiên giới nắm giữ hơn một trăm đại thế giới, vô số tiểu thế giới.

Ba ngàn đại thế giới, còn hơn hai ngàn đại thế giới thuộc về ai quản lý? Không lẽ là Tiên giới giống như Cổ Tiên giới? Hoặc có thế lực lớn một tay che trời?

Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương cũng suy nghĩ về chuyện này.

Khác với hồng hoang, các sinh linh không thể rời khỏi hồng hoang cho đến khi nó nổ hình thành vô số tiểu thế giới, hơi giống vụ nổ big bang.

Trong thời không này chỉ riêng Huyền Đương đại thế giới đã to như vậy, ba ngàn thế giới càng lớn đến mức nào? Và còn vô số tiểu thế giới, tận cùng của vũ trụ này nằm ở chốn nào?

Tần Quân suy nghĩ lan man, mới đến thiên ngoại một thời gian mà dã tâm của hắn đã bành trướng.

So với thiên ngoại vũ trụ thì võ đài Huyền Đương đại thế giới quá nhỏ.

Tần Quân muốn làm đế hoàng mạnh nhất thì phải đi vũ trụ chém giết!

Bốn người nhanh chóng vào Lưu Hà đại thế giới.

Địa vực Lưu Hà đại thế giới lớn không thua gì Huyền Đương đại thế giới, chia ra mấy trăm vực, theo ý Cổ Tiên giới phân chia vương quốc, hoàng triều, thánh triều tranh cướp khí vận.

Thực lực tổng thể của Lưu Hà đại thế giới gần bằng Huyền Đương đại thế giới, chỉ tiếc không có thiên kiêu giống Thiên Mệnh Đại Đế.

Lúc trước Thiên Mệnh Đại Đế đến Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, đặt trong vũ trụ có thể xếp vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Đương nhiên Huyền Đương đại thế giới bây giờ ra vị yêu nghiệt hơn.

Nam nhân mặc áo giáp vàng cười nói:

- Các tiền bối hãy theo ta, còn ba ngày bí bảo xuất thế.

Trong thời gian này nam nhân mặc áo giáp vàng luôn đi lòng vòng tinh vực gần Lưu Hà đại thế giới hòng tìm cường giả hỗ trợ.

Mảnh trời sao này dù gì lệ thuộc Cổ Tiên giới, đa số nể mặt Đạo Thương Đình vài phần.

Tần Quân gật đầu. Bốn người xuyên qua biển mây cuồn cuộn, Tần Quân đã thấy núi non, biển rộng núi cao, gió to thổi vù vù. Giáng lâm thế giới mới nhưng tâm tình của Tần Quân rất bình tĩnh.

Tần Quân kiêu ngạo thầm tuyên bố:

- Đại thế giới này sớm muộn gì là của trẫm!

Sinh linh đi ngang qua bị hơi thở của họ hù sợ chạy mất.

Lưu Hà đại thế giới không bị phong ấn nên thường có cường giả xứ ngoài đến, vì kiêng kỵ Cổ Tiên giới nên bọn họ không làm gì quá đáng. Dù có lạm sát vô tội họ cũng làm âm thầm. Cổ Tiên giới mắt nhắm mắt mở cho qua. Các sinh linh bản thổ đã trải qua chuyện này thời gian dài rất e dè sợ hãi cường giả xứ ngoài.

Một đường không nói chuyện.

Bay khoảng năm canh giờ bọn họ mới ngừng lại trước một hiệp cốc.

Hai bên hiệp cốc là hoang nguyên, tuy có cỏ dại nhưng rất ít, gió cát thổi qua làm nhiều xương trắng lộ ra từ cát đá.

Đám đông sinh linh vây quanh hiệp cốc, đa số là môn đồ của Đạo Thương Đình, cũng có sinh linh đến từ thế lực khác. Không khí hơi căng thẳng.

Thấy nam nhân mặc áo giáp vàng mang ba người Tần Quân bay tới, đám sinh linh náo động.

- Cái tên Hứa Khanh này lại đi lôi kéo cường giả hỗ trợ!

- Đây đã là nhóm người thứ mấy?

- Không ngờ có một Thái Ất Kim Tiên, Hứa Khanh làm kiểu này là bệnh nặng vái tứ phương.

- Chậc, Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền chưa tới, nếu không có cường giả Nhập Thánh thì không ngăn được.

- Yên tâm, chắc chắn Đạo Thương Đình đã phái cường giả tới.

- Là báu vật gì mà khiến nhiều cường giả tìm đến, có cả thiên kiêu?

Tần Quân nghe đám người thảo luận, khóe môi co giật.

------oOo------

Chương 1169: Thiên kiêu giằng co (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thì ra nam nhân mặc áo giáp vàng tên Hứa Khanh không chỉ tìm nhóm Tần Quân mà còn có người khác.

Thật là . . .

Hứa Khanh không hề xấu hổ, sau khi đáp xuống đất gã cười nói với ba người Tần Quân:

- Các tiền bối hãy tạm nghỉ ngơi tại đây, nếu có gì cần cứ tùy thời sai bảo đệ tử Đạo Thương Đình chúng ta.

Nói xong Hứa Khanh trực tiếp xoay người rời đi, dặn dò các đệ tử đứng gần đó vài câu rồi bay lên trời.

Hiển nhiên tiểu tử này lại đi lôi kéo cường giả.

Tần Quân không biết nên nói cái gì.

Cường Lương hừ lạnh:

- Bệ hạ, người này không có chút thành ý, chúng ta cần gì giúp hắn?

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, mắt lạnh lùng. Hứa Khanh ở trong mắt lão là con kiến có thể tùy tay bóp chết,vậy mà gã dám dắt mũi bọn họ.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Không sao, trẫm đến đây cũng không phải muốn giúp hắn.

Dứt lời Tần Quân đi hướng gốc cây già gần đó.

Hắn có thể chờ ba ngày, bí bảo kia phải là của hắn!

Đạo Thương Đình phái bao nhiêu người đến sẽ gục ngã bấy nhiêu!

Sự báo thù của hắn với Cổ Tiên giới sẽ bắt đầu vào ba ngày sau!

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư đi theo Tần Quân. Ba người đến tuy làm nhiều sinh linh tò mò nhưng rất nhanh họ quay về trạng thái chờ đợi.

Khi đêm buông tấm mành che, Nam Tố Tiên Tử đến. Hứa Khanh chỉ khai Giai Đạo Bí Tự ở Lưu Hà đại thế giới, Nam Tố Tiên Tử mất nhiều công sức mới chạy tới đây.

Bốn con rồng đen từ trên không trung bay tới, đầu rồng to bằng ngọn núi, nơi đi qua gió to thổi vù vù, tiếng chuông trong trẻo vang vọng thiên địa. Các sinh linh đứng dậy.

Bọn họ nhìn bốn con rồng kéo xe đến, vừa kích động vừa căng thẳng.

- Đến! Nam Tố Tiên Tử đến rồi!

- Đã nghe nói Nam Tố Tiên Tử đang hỏi thăm việc này, không ngờ đúng

thật.

- Nghe nói mấy ngàn năm trước Nam Tố Tiên Tử đã đột phá Nhập Thánh cảnh, không biết có thật không.

- Nhập Thánh, đó là độ cao thế nào?

- Dù đặt ở Cổ Tiên giới cũng không nhiều cường giả có thể chiến thắng Nam Tố Tiên Tử.

Tần Quân ngước đầu lên nhìn, biểu tình hơi kỳ lạ. Hắn thích chín con rồng kéo kiệu, giờ thấy có người cưỡi xe bốn con rồng kéo thì nỗi lòng của hắn là lạ.

Nhưng bốn con rồng này tu vi cực kỳ khủng bố, long tộc ở Huyền Đương đại thế giới không thể so sánh.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu nói:

- Bốn con rồng đen Đại La Thủy Tiên cảnh, nàng này không đơn giản.

Con ngươi Tần Quân co rút.

Đại La Thủy Tiên cảnh? Kinh khủng vậy?

Tần Quân bị hù sợ.

Chỉ là rồng kéo xe đã mạnh như vậy thì người ngồi trong xe có tu vi cỡ nào?

Bốn con rồng đen đáp xuống ở phía xa, xe đen chậm rãi giáng xuống làm bụi bay mù mịt hình thành sương mù dày đặc.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói:

- Nhập Thánh cảnh trung kỳ, ghê gớm.

Tần Quân nhướng mày.

Nữ nhân Nhập Thánh cảnh trung kỳ?

Xe đã đáp xuống nhưng Nam Tố Tiên Tử không đi ra, nàng ngồi trong xe vuốt ve mèo yêu Tiểu Thất.

Nam Tố Tiên Tử lẩm bẩm:

- Đúng là có hơi thở của Giai Đạo Bí Tự, vẫn chưa thức tỉnh. Có một người khí huyết cường đại đến đáng sợ vậy mà chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn?

Nam Tố Tiên Tử đang nói tới Cường Lương.

Cường Lương là Tổ Vu, đi đường lấy lực chứng đạo, không tu nguyên thần chuyên luyện thân thể, hơi thở cường đại, thượng cổ kỳ chủng cũng không thể so sánh.

Trong cảm ứng thần thức của Nhập Thánh cảnh thì Cường Lương rất nổi bật.

Bồ Đề Tổ Sư thì cảnh giới quá cao, hơi thở hóa thành hư vô tựa như không tồn tại nên Nam Tố Tiên Tử chẳng nhận ra.

Nam Tố Tiên Tử giáng lâm làm ban đêm trên hoang nguyên không còn bình tĩnh.

Thiên kiêu trong truyền thuyết xuất hiện gần đó, dù là ai cũng khó giữ bình tĩnh, huống chi người đó là Nam Tố Tiên Tử?

- Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, danh sách vô số thiên tài tranh giành đầu rơi máu chảy, mỗi vị là cường giả thiên tài hoành hành một phương đại thế giới.

- Nghe đồn Nam Tố Tiên Tử rất đẹp, không biết có đúng không?

- Đúng rồi, nhìn khắp ba ngàn thế giới Nam Tố Tiên Tử vẫn là tuyệt sắc hạng nhất. Không biết nam nhân như thế nào chinh phục được nàng.

- Ha ha, đừng mơ nữa, nghe nói Nam Tố Tiên Tử luôn lấy Đế Thiên Vô làm mục tiêu. Đế Thiên Vô là ai thì khỏi phải bàn nhiều đi.

- Đế Thiên Vô, đó là yêu nghiệt vạn cổ trăm vạn năm khó gặp, đúng là chỉ có hắn xứng đôi với Nam Tố Tiên Tử.

Đám sinh linh châu đầu ghé tai tán gẫu luôn mồm.

Tần Quân không quan tâm, lo tu luyện.

Tần Quân không để bụng bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, hắn không muốn trở thành thiên kiêu, hắn muốn làm đế hoàng độc bá vũ trụ.

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư canh giữ bên cạnh Tần Quân, cũng nhắm mắt lại.

Thời gian dần trôi.

Mặt trăng lặn mặt trời mọc.

Ba ngày qua mau, Hứa Khanh kéo thêm hai, ba trợ thủ đến, người tu vi mạnh nhất đến Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ. Khi Hứa Khanh thấy bốn con rồng đen của Nam Tố Tiên Tử thì sợ suýt ướt quần, may mà nàng chưa bước ra khỏi thùng xe một lần nào.

Ngày hôm nay tất cả sinh linh nhìn chằm chằm hiệp cốc. Theo như Hứa Khanh nói bí bảo sắp xuất thế.

Chưa tới chính ngọ, vẫn gió êm sóng lặng, không có sinh linh nói chuyện, không khí lặng im khiến người không dám thở mạnh.

Hứa Khanh đứng trên vách đá, giáp vàng phản chiếu ánh sáng khiến gã giống như thần tướng. Hứa Khanh nhíu chặt mày, thường liếc mắt hướng bốn con rồng đen quỳ rạp trên đất hoang, nhìn từ góc độ của gã thì các con rồng khổng lồ như bốn sơn mạch đen.

Hứa Khanh hít sâu, lòng thầm sốt ruột:

- Phù, tại sao tiếp viện bên Đạo Thương Đình còn chưa đến?

Giai Đạo Bí Tự sắp xuất thế mà người Đạo Thương Đình chưa đến nơi, tuy Hứa Khanh mời nhiều cường giả hỗ trợ nhưng có mặt Nam Tố Tiên Tử làm gã vẫn thấy run.

Grít!

Chợt có tiếng rít từ chân trời truyền đến, một con chim ưng giương cánh rộng trăm thước bay nhanh đến, lông chim màu nâu sậm bay trong gió, một bóng người đứng trên đầu nó. Người này vẻ ngoài hai mươi tuổi, mặc áo rộng màu xanh trắng, cọng dây cột mái tóc đen, khuôn mặt tuấn tú, khóe mắt có nốt ruồi lệ, khóe môi nhếch cao bày ra khí chất tự tin không kỵ.

Thanh niên lẩm bẩm:

- Thật náo nhiệt.

Thanh niên xuất hiện khiến nhiều sinh linh hú hét.

Có người hét to:

- Từ Tử Huyền, hắn đến thật!

Tất cả sinh linh xôn xao.

Từ Tử Huyền nổi tiếng giống Nam Tố Tiên Tử, cùng xếp trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, nhưng thứ hạng của Từ Tử Huyền thấp hơn nàng.

Nam Tố Tiên Tử không thuộc thế lực Cổ Tiên giới khống chế, Từ Tử Huyền thì nằm trong đó. Từ Tử Huyền không ở Cổ Tiên giới nhưng gã được gọi là một trong các thiên kiêu mạnh nhất của Cổ Tiên giới, bản thân gã là lãnh tụ tông môn.&

------oOo------

Chương 1170: Thiên kiêu giằng co (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Tử Huyền rất nổi tiếng trong tinh vực mà Cổ Tiên giới quản lý, tất cả sinh linh nghe tên gã là căng thẳng. Trước đó họ nghe Từ Tử Huyền đến, nhưng khi thật sự đối diện thiên kiêu khó tránh khỏi hồi hộp.

Mặt Hứa Khanh xanh mét, không ngờ Từ Tử Huyền đến thật.

Từ Tử Huyền nổi tiếng là cuồng, từng dám làm trái ý một vị Tôn Giả của Huyền Hư Môn, còn đánh nhau, kinh động Cổ Tiên tinh vực.

Tần Quân ngước đầu lên, hỏi nhỏ:

- Tu vi của tên này thế nào?

Bồ Đề Tổ Sư trả lời:

- Nhập Thánh cảnh sơ kỳ.

Cường Lương thầm giật mình, không ngờ vì một món bí bảo dẫn đến hai cường giả Nhập Thánh. Nếu Cường Lương còn ở đỉnh cao thì không sợ gì, nhưng bây giờ gã chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Chim ưng ngừng trên đầu bốn con rồng đen, Từ Tử Huyền nhìn xuống dưới cười hỏi:

- Nam Tố Tiên Tử có dịp đến Cổ Tiên tinh vực ta mà không tới bái phỏng cố nhân này sao?

Đáy mắt Từ Tử Huyền lóe tia kiêng dè, tuy Nam Tố Tiên Tử là tiên tử nhưng thần thông quảng đại, nhân vật rất khó đối phó.

Cửa xe bỗng mở ra, Nam Tố Tiên Tử chậm rãi bước ra. Mèo yêu Tiểu Thất đi theo sau, ngọn lửa rực cháy gấp đôi trên cái đuôi.

Gió nhẹ thổi vạt áo Nam Tố Tiên Tử, nàng mặc áo đen thêu hoa văn phượng hoàng màu đỏ, eo nhỏ một bàn tay ôm hết, mạn che nửa khuôn mặt, lộ ra trán trắng nõn và mắt đẹp vẫn khiến người tim đập thình thịch.

Nàng vừa xuất hiện làm đa số sinh linh nhìn trân trân.

Nam Tố Tiên Tử toát ra khí chất khó tả, đặc biệt đôi mắt nàng đẹp như ngọc bích rất quyến rũ, ánh mắt thì lạnh lùng tăng phần tiên khí trong quyến rũ.

Nam Tố Tiên Tử nhìn Từ Tử Huyền, nhẹ giọng hỏi:

- Từ Tử Huyền, ngươi xác định muốn tranh với ta?

Mèo yêu Tiểu Thất đứng cạnh Nam Tố Tiên Tử nhe răng gầm rống.

Từ Tử Huyền bị Nam Tố Tiên Tử nhìn sắc mặt mất tự nhiên, gã trả lời:

- Đây là bí bảo của Cổ Tiên tinh vực ta, sao cho phép người ngoài như nàng lấy đi?

Mặc dù Từ Tử Huyền hơi ngưỡng mộ Nam Tố Tiên Tử nhưng lúc này không thể hèn.

Hai thiên kiêu tranh chấp làm không khí trong thiên địa trở nên tràn ngập mùi thuốc súng.

Hứa Khanh nghiến răng nghiến lợi nhìn, hai người này hoàn toàn xem Giai Đạo Bí Tự thành vật trong lòng bàn tay, không thèm nể nang Đạo Thương Đình.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên mặt đất, trợn trắng mắt tiếp tục tu luyện.

Hắn không hứng thú với Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền, bọn họ có ra oai lên mặt cỡ nào thì cuối cùng đều sẽ bị Bồ Đề Tổ Sư đập chết.

Nam Tố Tiên Tử không tốn nước miếng cãi với Từ Tử Huyền, nàng xoay người đi hướng hiệp cốc.

Từ Tử Huyền khó chịu chửi thầm:

- Mụ đàn bà này ra vẻ thanh cao quá!

Tuy khó chịu nhưng Từ Tử Huyền phải thừa nhận Nam Tố Tiên Tử có tư cách thanh cao.

Nhìn Nam Tố Tiên Tử đi tới, các sinh linh né tránh sợ bị nàng diệt ngay.

Hứa Khanh xanh mặt lấy đại đao ra chuẩn bị chiến đấu.

Trong sơn cốc chợt phát ra dải sáng bắn lên trời, mặt đất rung bần bật.

Mắt Nam Tố Tiên Tử nóng cháy lẩm bẩm:

- Giai Đạo Bí Tự!

Muôn vàn thần thông sao địch lại thần thông đại đạo?

Truyền thuyết gom đủ Đại Đạo Bí Tự là sẽ được thần thông cấp đại đạo, thậm chí vượt qua Thánh Nhân. Mặc dù truyền thuyết này rất vớ vẩn nhưng có nhiều người tin, bao gồm Nam Tố Tiên Tử.

Tần Quân mở to mắt nhìn qua, nhíu mày. Trận Đạo Bí Tự, Đấu Đạo Bí Tự hiện ra xoay tròn quanh Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người hắn.

Tần Quân thầm thắc mắc:

- Chuyện gì vậy?

Tại sao hai Đại Đạo Bí Tự xuất hiện khác lạ? Không lẽ liên quan tới bí bảo đó?

Đất rung núi chuyển, Tần Quân nhảy người lên muốn từ trên cao nhìn tận cùng hiệp cốc. Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư theo bên cạnh hắn.

Dải sáng ngập trời dọc theo đường nứt hiệp cốc lan tới cuối trời, như thể tách thiên địa ra làm hai nửa, cực kỳ đồ sộ.

Từ Tử Huyền hít sâu, nói:

- Giai Đạo Bí Tự rốt cuộc xuất hiện.

Từ Tử Huyền nhảy lên khỏi đầu chim ưng, tay phải bỗng cầm cây roi bạc như con rắn dài vặn vẹo trên không trung. Từ Tử Huyền đạp hư không đi hướng hiệp cốc, một bước vượt qua vài trăm thước.

Nam Tố Tiên Tử nhìn thoáng qua động tác của Từ Tử Huyền, nàng không lo lắng, mắt lóe tia khinh miệt.

- Lỗ mãng.

Từ Tử Huyền đã như mũi tên nhọn bay vào hiệp cốc.

Cảnh tượng này hù Hứa Khanh đứng tim, hét to:

- Các vị mau hỗ trợ ngăn hắn lại! Xong việc Đạo Thương Đình ta nhất định sẽ tạ ơn hậu hĩnh!

Ngân phiếu khống ném ra không cần tiền.

Sau này Thương Hoa Tiên Tôn nói một câu thì ai dám đòi phần thưởng?

Có mấy chục sinh linh lập tức bỗng hướng hiệp cốc, mấy trăm đệ tử Đạo Thương Đình rút pháp bảo ra nhưng không tấn ngay.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, trong hiệp cốc tuôn trào dung nham khủng bố xông thẳng lên tầng mây, các sinh linh lao lên bị dung nham nhấn chìm. Dung nham nhiệt độ cao khủng bố rơi xuống đất hoang, khói bốc lên, rìa hiệp cốc vỡ vụn.

Các sinh linh chưa kịp phản ứng thì mặt đất nứt ra, Cường Lương nhanh chóng che trước mặt Tần Quân, nắm đấm phải đánh ra. Dung nham ồ ạt ập hướng Tần Quân bị quyền phong đánh tan.

Quyền phong lướt qua mấy vạn thước, đánh thủng màn dung nham lớn phun trào lên. Gió rít khủng bố đánh tan dung nham, sinh linh đứng gần bị hất bay, Nam Tố Tiên Tử quay đầu nhìn lại.

Nam Tố Tiên Tử hơi cau mày:

- Thể tu!

Lúc trước Nam Tố Tiên Tử chú ý thấy khí huyết của Cường Lương cường đại nhưng không ngờ tùy tay đánh một đấm sẽ có lực lượng lớn vậy. Cú đấm này rõ ràng thu sức, nếu đánh vào người kẻ địch, dưới Nhập Thánh cảnh ít ai đỡ nổi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Dung nham cuồn cuộn dâng lên, hiệp cốc khuếch trương nhanh, nền đất vỡ nát. Khoảnh khắc đất đai vạn thước vỡ vụn thành vô số hòn đá lơ lửng trên không trung, bốn con rồng đen ở phía xa gầm rống bay lên rời xa chiến trường.

Một bóng người bay ra khỏi dung nham, lộn mèo mấy chục cái mới ổn định thân hình.

Là Từ Tử Huyền.

Gã không bị thương, quần áo không rách rưới nhưng biểu tình cực kỳ khó xem.

Từ Tử Huyền lỗ mãng xông vào lại bị đánh ra, gã cảm thấy rất mất mặt, nhưng sự thật đúng là vậy.

Nam Tố Tiên Tử chậm rãi bay, nhẹ nhàng tránh thoát dung nham, hòn đá dọc đường bay nhanh. Nam Tố Tiên Tử nhìn chăm chú vào luồng sáng trong dung nham cuộn trào.

Mắt Nam Tố Tiên Tử nóng bỏng bay tới gần:

- Đó là Giai Đạo Bí Tự?

Hứa Khanh giơ đại đao che trước mặt nhìn bóng dáng Nam Tố Tiên Tử, la lên:

- Mau ngăn nàng lại!

Đám trợ thủ mà Hứa Khanh tìm đến đều bay hướng Nam Tố Tiên Tử, bọn họ toàn là Đại La Thủy Tiên.

------oOo------

Chương 1171: Giai Đạo Bí Tự

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một Đại La Thủy Tiên có thể hoành hành một đại thế giới, hiện tại mười mấy Đại La Thủy Tiên cùng ra tay, uy áp đã làm thiên địa sắp tan vỡ.

Mây lôi cuồn cuộn kéo tới, đó là thiên uy của đại thế giới. Nó sẽ tự động trừ khử đám cường giả gây nguy hại cho đại thế giới, giống như độ kiếp diệt trừ nghịch thiên giả.

Mười mấy Đại La Thủy Tiên lao tới không làm Nam Tố Tiên Tử hốt hoảng, nàng vung ống tay áo phải, vô số lưỡi dao gió màu xanh bắn ra. Có một lưỡi dao gió dài trăm trượng rất khoa trương, thô bạo cắt nát mọi thứ dọc đường nó đi chém hướng đám Đại La Thủy Tiên.

Các Đại La Thủy Tiên sợ hãi da đầu tê dại:

- Nguy rồi!

Không ai dám đón đỡ, nhưng cũng không kịp trốn, bọn họ thi triển thần thông chống đỡ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các Đại La Thủy Tiên toàn thân phun máu văng ra ngoài, người tu vi hơi yếu chết ngay tại chỗ, để lại máu thịt rớt xuống đất đai bị xới tung.

Số lưỡi dao gió còn lại bắn hướng chân trời nổ nát các ngọn núi cao, tựa như thế giới đang nổ, dấy lên cát bụi muốn lật nóc trời. Lưu Hà đại thế giới rung rinh.

Sinh linh mấy trăm vực khủng hoảng.

- Chuyện gì xảy ra?

- Có cường giả đang đánh nhau, không lẽ liên quan bí bảo của Đạo Thương Đình?

- Hèn gì gần đây có nhiều sinh linh thiên ngoại giáng lâm.

- Tiêu đời, Lưu Hà đại thế giới chúng ta sắp nghênh đón đại kiếp nạn diệt thế!

- Đừng hoảng, Đạo Thương Đình sẽ không bỏ mặc!

Uy năng của cường giả Nhập Thánh cảnh dễ dàng lay động nguyên đại thế giới.

Tần Quân cảm thán, kiếp trước hắn cũng là cường giả Nhập Thánh cảnh, biết rõ lực lượng này khủng bố cỡ nào.

Nam Tố Tiên Tử đã xem như nương tay rồi.

Nếu không phải lúc trước Đông Hoàng Thái Nhất do dự, chỉ dựa vào Thái Dương Thần Lâm đủ khiến nguyên Huyền Đương đại thế giới nổ tung.

Giải quyết kẻ chặn đường xong Nam Tố Tiên Tử tiếp tục bay hướng ánh sáng trong thác đổ dung nham.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một thiên lôi giáng xuống, chưa đánh trúng Nam Tố Tiên Tử đã bị lực lượng vô hình đánh tan.

Từ Tử Huyền chú ý đến Giai Đạo Bí Tự, gã không xông thẳng lên mà quất roi đánh Nam Tố Tiên Tử.

Roi bạc kéo dài trên không trung, chóp mắt dài mấy vạn thước, đường kính hai thước tựa như cây cột lớn đập tới.

Nam Tố Tiên Tử xoay người vỗ chưởng, tay phải như bạch ngọc chộp roi bạc đánh bật về. Từ Tử Huyền bị phản chấn thụt lùi mấy trăm thước.

Từ Tử Huyền che ngực, biểu tình khó tin thì thào:

- Sao có thể như vậy?

Tùy tay vỗ chưởng, chưởng kình dọc theo roi bạc chui vào cơ thể tổn thương gã.

Điều này nói lên cái gì?

Rằng Nam Tố Tiên Tử và Từ Tử Huyền cách biệt ngày càng lớn.

Trước kia Từ Tử Huyền từng thua Nam Tố Tiên Tử, nhưng trải qua ác chiến rồi gã mới thua.

Nam Tố Tiên Tử không quan tâm trong lòng Từ Tử Huyền nghĩ gì, nàng thò tay phải ngưng tụ bàn tay đen hư không vỗ vào thác dung nham, định cứng rắn lấy đi Giai Đạo Bí Tự.

Một bóng người thô bạo lao vào thác dung nham.

Đó là Cường Lương.

Làm Tổ Vu lôi, cơ thể của Cường Lương mạnh đến không thể tưởng tượng, gã không sợ dung nham trong lòng đất. Một đấm đánh vào bàn tay to ngưng tụ từ pháp lực của Nam Tố Tiên Tử, thành công đánh lùi địch thủ.

Giây sau Cường Lương chộp lấy đoàn sáng bay hướng Tần Quân.

Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở phía sau!

Nam Tố Tiên Tử tức giận cau chân mày thanh tú:

- Ngươi dám!

Nam Tố Tiên Tử đang định đánh Cường Lương nhưng Từ Tử Huyền đã như mũi tên nhọn lao đi trước.

Cường Lương biểu hiện rất kinh diễm nhưng gã chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh.

Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền thì đều là cường giả Nhập Thánh cảnh.

Trong mắt hai người thì Cường Lương chỉ là con kiến mạnh một chút, không đáng lo.

Roi bạc duỗi thẳng hóa thành cây trường thương đâm vào lưng Cường Lương.

Từ Tử Huyền cười khẩy nói:

- Tạp chủng mà dám tranh giành với trăng sáng?

Cường Lương đã là người chết trong mắt gã.

Cường Lương sắp bị roi bạc đánh trúng, bỗng người gã bắn ra lôi điện, thân hình biến lớn khoảnh khắc cao mấy trăm trượng. Roi bạc đâm xuyên người Cường Lương nhưng chỉ xuyên thấu bụng, không tổn thương phần mềm.

Mặt Cường Lương dữ tợn rống to:

- Xéo!

Như tiếng rống của mãnh thú hồng hoang vang vọng Lưu Hà đại thế giới, khiến vô số sinh linh khủng hoảng.

Tiếng gầm của Tổ Vu rất có sức trấn hồn nhiếp phách, người nghe sợ hãi.

Từ Tử Huyền bị thót tim, nhìn kỹ thì Cường Lương đã cao vạn trượng, như Bất Chu thần sơn, từ vai trở lên ẩn trong mây lôi, đầu đội trời chân đạp đất. Lôi điện quấn quanh người Cường Lương đan xen với thiên lôi hóa thành lưới điện khuếch tán giữa hư không.

Kỳ lạ nhất là hai cánh tay Cường Lương từ khi nào chui ra hai con rắn vàng, cũng siêu khổng lồ, lưỡi rắn thè ra, tiếng rít rít khiến người nổi da gà.

Tổ Vu chân thân!

Giờ phút này Cường Lương đã là Nửa Bước Nhập Thánh cảnh, hơi thở cường đại làm vô số sinh linh xoe tròn mắt, bao gồm đám sinh linh đang bay tới gần.

Nhìn Cường Lương bá khí hù sợ nhiều sinh linh quay đầu trốn ngay.

Nam Tố Tiên Tử trợn to mắt nói:

- Đây là chủng tộc gì?

Cơ bắp trên người Cường Lương rung động thị giác, đặc biệt thiên lôi đan xen khiến khí thế của gã càng cuồng bạo hơn nữa, khiến người kinh dị cảm giác không thể đánh lại.

Cường Lương giơ nắm đấm phải lên đánh hướng Từ Tử Huyền, khom người xuống, đầu từ mây lôi hụp xuống. Đó là cái đầu cọp, hai mắt đỏ rực tràn ngập hung sát khí.

Một đấm hùng hổ đánh tới, Từ Tử Huyền không dám lơ là vội né tránh.

Nắm đấm đánh trúng mặt đất, trong phạm vi trăm vạn dặm tất cả sinh linh trên mặt đất bị chấn bay lên. Sinh linh đứng gần một số bị đánh chết tại chỗ.

Nền đất trong vạn thước bỗng sụp xuống, khe nứt hiệp cốc lấy nắm tay của Cường Lương làm trung tâm tựa như mạng nhện kéo dài đi các hướng. Tốc độ lan tràn rất nhanh, chỉ một giây đã khuếch tán đến mười vạn thước, giây sau đến hai mươi mấy vạn thước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rã ra, các tảng đá to nhô lên như núi cao, cát bụi bay lên như lửa cháy che giấu thân hình tựa ma thần của Cường Lương.

Nền đất phạm vi mấy chục vực bắt đầu nứt ra như có động đất cấp mười mấy, dời núi lấp biển, thay trời đổi đất.

Nhờ Bồ Đề Tổ Sư bảo vệ nên Tần Quân không cảm nhận khí thế đầy áp lực của Cường Lương, nhưng nhìn núi non đất đai thay đổi địa hình, vô số đá vụn che tầm nhìn khiến lòng hắn trào dâng ngọn sóng.

Đây chính là lực lượng của Tổ Vu!

Nếu để Cường Lương phục hồi đỉnh cao thì sẽ mạnh đến mức nào nữa?

Từ Tử Huyền lùi nhanh mấy vạn thước, biểu tình tràn đầy rung động nhìn dáng vẻ của Cường Lương.

------oOo------

Chương 1172: Lực lượng của Tổ Vu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lực lượng Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn khủng bố đến vậy sao?

Từ Tử Huyền linh cảm nếu vừa rồi bị đánh trúng chắc chắn sẽ bị thương nặng.

Hứa Khanh và đám đệ tử Đạo Thương Đình mắt tròn mắt dẹt.

Người này là thần thánh phương nào mà có thể đấu cứng với thiên kiêu?

Cường Lương vung tay lên ném Giai Đạo Bí Tự hướng Tần Quân.

Con ngươi Nam Tố Tiên Tử co rút bước gót sen định cướp Giai Đạo Bí Tự.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần với tốc độ Nam Tố Tiên Tử không kịp phản ứng cuốn Giai Đạo Bí Tự đi.

Lòng Nam Tố Tiên Tử dậy sóng dữ:

- Không thể nào!

Nam Tố Tiên Tử bản năng lùi ra xa khỏi Bồ Đề Tổ Sư, một chiêu vừa rồi đã nói lên lão mạnh hơn xa nàng.

Nam Tố Tiên Tử đi trong ba ngàn thế giới đã gặp nhiều cường giả, có tồn tại vượt qua Nhập Thánh cảnh, nên nàng có chút tài phán đoán.

Cùng lúc đó, Cường Lương mình đầy lôi điện gầm rống vung nắm đấm đánh vào Từ Tử Huyền.

Chân phải bước ra chấn vô số đá vụn bay lên, người Cường Lương co lại súc lực bật ra, không khí bị xé rách, dòng khí như mấy chục con rồng to vặn vẹo.

Từ Tử Huyền quát to quất roi:

- Cuồng vọng!

Roi dài thô thêm trăm trượng đánh vào nắm đấm to của Cường Lương.

Bùm!

Vô số sinh linh tạm điếc, không gian nổ nát, ánh sáng chói lòa từ bốn phương tám hướng ập đến. Gió rít trường đao xới đất đai, thác dung nham bị che lấp.

Mấy chục vực rung bần bật, tiếng gầm rú vang vọng nguyên Lưu Hà đại thế giới.

Sinh linh phía xa kinh kêu, sinh linh ở gần liên tiếp chết thảm.

Nhập Thánh chiến với Nửa Bước Nhập Thánh thì như thần tiên đánh nhau, phàm nhân chịu khổ.

Bồ Đề Tổ Sư giao Giai Đạo Bí Tự cho Tần Quân:

- Đây, bệ hạ.

Giai Đạo Bí Tự vào tay ánh sáng liền tắt, thay thế là một chữ vàng lơ lửng. Nét chữ kỳ lạ làm Tần Quân không nhận biết, nhưng rất giống thể chữ triện của Hoa Hạ.

Đại Đạo Bí Tự!

Tần Quân trợn to mắt, hèn gì lúc trước dải sáng bừng lên Trận Đạo Bí Tự, Đấu Đạo Bí Tự của hắn sinh ra khác lạ.

Trận Đạo Bí Tự có thể dòm ngó tâm linh đối phương, Đấu Đạo Bí Tự thì giúp sức chiến đấu của Tần Quân tăng gấp đôi!

Đại Đạo Bí Tự này sẽ có năng lực kỳ lạ nào đây?

Tần Quân rất mong chờ, hắn đang nghĩ làm sao dung nhập Giai Đạo Bí Tự thì Cường Lương đã bị Từ Tử Huyền đẩy liên tục lùi mấy bước.

Thân hình cao vạn trượng lùi bước tựa như ác mộng.

May mắn Tần Quân đang lơ lửng.

Tần Quân ngước đầu lên, thấy Từ Tử Huyền cầm roi bạc, khuôn mặt tức giận, tay phải khẽ run.

Từ Tử Huyền lạnh lùng nói:

- Chết tiệt, ta phải giết tiểu tử này!

Đối diện kẻ địch Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn mà gã bị chấn tê tay, điều này đả kích nặng đến lòng tự tôn của Từ Tử Huyền.

Từ Tử Huyền lại vung roi, lần này gã bộc phát ra hết tốc độ khiến roi bạc nhanh như tia chớp, ánh sáng bạc thoáng hiện trong thiên địa.

Cường Lương liên tục bị quất trúng buộc phải giơ hai tay che đầu, trên người nhanh chóng tăng thêm vết máu, toàn là vết thương dài mấy chục trượng, có cái dài trăm trượng. Chúng nó như những con rết màu đỏ nằm trên người Cường Lương, thấy ghê người.

Dựa vào huyết mạch Tổ Vu cho Cường Lương có lực lượng khủng bố, nhưng gã không phải Nhập Thánh.

Tu hành về sau mỗi tầng cảnh giới sẽ kéo rộng chênh lệch.

Ví dụ như Nhập Thánh, ở trong mắt cường giả Nhập Thánh cảnh thì Đại La Thủy Tiên và thiên tiên không có gì khác nhau, đều dễ bị bóp chết.

Đây là lý do tại sao Từ Tử Huyền nổi khùng, bị một con kiến liên tiếp bức lùi làm gã cảm thấy mất mặt ra ngoài Cổ Tiên tinh vực.

Nam Tố Tiên Tử không chú ý bọn họ, mắt đẹp nhìn Bồ Đề Tổ Sư, Tần Quân chằm chằm.

Thấy Bồ Đề Tổ Sư giao Giai Đạo Bí Tự cho Tần Quân, Nam Tố Tiên Tử tức giận ngực phập phồng lên xuống. Nàng cố gắng bình tĩnh lại, Đại Đạo Bí Tự quan trọng đến đâu cũng không bằng mạng sống.

Nam Tố Tiên Tử nhìn Tần Quân, khó hiểu thầm nghĩ:

- Người này có lai lịch gì mà được cường giả như vậy giúp đỡ?

Nam Tố Tiên Tử thấy Tần Quân rất trẻ trung, có lẽ là thiên tài tuyệt thế, nếu không thì sao được cường giả vượt qua Nhập Thánh cảnh trung kỳ trợ giúp?

Đáng tiếc Nam Tố Tiên Tử nghĩ bể đầu cũng không nhận ra thân phận của Tần Quân, vì danh tiếng của hắn chỉ nổi trong Huyền Đương đại thế giới, cái tên Cơ Vĩnh Sinh thì tồn tại từ mười ba vạn năm trước.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn Từ Tử Huyền rơi vào trạng thái phát cuồng, nhẹ giọng hỏi:

- Bệ hạ có cần ta ra tay không?

Tần Quân phất tay nói:

- Đừng hoảng.

Cường Lương là Tổ Vu, thiên phú chiến đấu chắc chắn không thua gì các thiên kiêu, thậm chí mạnh hơn.

Tần Quân muốn xem Cường Lương có thể chống đỡ bao lâu, có thể đột phá trong khi chiến đấu không. Tần Quân không dám cho Cường Lương phục hồi đỉnh cao ngay, chỉ có thể mong đợi gã trong chiến đấu không ngừng tiến bộ.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, lão có nghe về truyền thuyết Tổ Vu nên cũng muốn xem Cường Lương chỉ có Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn có thể chiến thắng Từ Tử Huyền Nhập Thánh cảnh không.

Bốp bốp bốp!

Tay phải Từ Tử Huyền nhanh như tàn ảnh, roi vàng điên cuồng quất vào người Cường Lương. Đá vụn trong vòng mười vạn thước liên tiếp bị quất nát, Cường Lương không ngừng trượt ra sau, thân hình cao vạn trượng để lại hai khe rãnh sâu hoắm dưới đất.

Hai tay Cường Lương giao nhau che trước mặt, đôi mắt trên đầu cọp đỏ sậm gần như thành màu tím.

Cường Lương gầm gừ:

- Ta muốn xé nát ngươi!

Thanh âm vang tận mây xanh, khiến người da đầu tê dại.

Từ Tử Huyền bị ánh mắt đó hù sợ, sức mạnh vung roi càng lớn hơn muốn đánh banh xác Cường Lương.

Nam Tố Tiên Tử líu lưỡi nhìn:

- Thân thể của tên này mạnh đến mức nào vậy?

Nhập Thánh cảnh gồng hết sức quất thì rất mạnh, Nam Tố Tiên Tử cũng không dám đỡ đòn.

Cường Lương không vận dụng pháp lực, chỉ dựa vào thân thể chống cự, làm Nam Tố Tiên Tử đổi mới nhận biết.

Nam Tố Tiên Tử không biết rằng Cường Lương không có nguyên thần, không tu pháp lực. Đặc biệt Tổ Vu không có một chút pháp lực, Đại Vu đời thứ hai vì tu luyện nên có pháp lực nhưng không nhiều, chủ yếu là thể tu. Đến Hình Thiên, Xi Vưu sau khi chuyển thế thì song tu pháp thể. Tổ Vu thuần túy nhất là đỉnh cao trong Vu tộc, khiến bản thân Vu tộc không thích hợp tu pháp.

Cường Lương bỗng nhiên vung tay gầm rống:

- Biến!

Khí thế khủng bố nghiền áp đất đai, nền đất vỡ vụn rung bần bật.

Cảm nhận sức gió kinh khủng truyền đến, Từ Tử Huyền mới chớp một cái Cường Lương đã biến mất. Cường Lương rút nhỏ còn hai trượng, vẫn là đầu cọp mình người, rắn vàng quấn hai tay, lôi điện đan xen. Mặt mày Cường Lương hung tợn, khí thế hung ác ngập trời.

------oOo------

Chương 1173: Tây Môn Ngục

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Tử Huyền bị Cường Lương nhìn chằm chằm thầm run, gã chưa nói chuyện Cường Lương đã xông đến, khoảng cách mấy chục vạn thước khoảnh khắc rút ngắn.

Nắm đấm to lớn kèm lôi điện, tiếng rống của Cường Lương rung động tất cả sinh linh.

Từ Tử Huyền bản năng xoay người né, nắm đấm lướt qua người gã, quyền phong cắt rách da máu ứa máu ra. Từ Tử Huyền ăn đau mặt vặn vẹo.

Từ Tử Huyền vừa kinh vừa giận:

- Chết tiệt!

Gã là tồn tại có mặt trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu sao có thể bị một Đại La Thủy Tiên cảnh tổn thương?

Từ Tử Huyền không biết rằng Cường Lương vốn là cường giả Hiển Thánh cảnh khủng bố, về thiên phú thì lên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu dễ như trở bàn tay.

Hai con rắn vàng bay nhanh ra khỏi cánh tay Cường Lương, chúng nó hóa thành mãng xà lớn. Từ Tử Huyền vội quất roi ngăn cản, gã vừa đánh bay hai con rắn vàng thì thân hình khủng bố như ma thần của Cường Lương đã đập vào mắt.

Con ngươi Từ Tử Huyền co rút vội vận dụng pháp lực, hai tay đẩy ra va chạm với nắm tay của Cường Lương.

Trong phút chốc tiếng gió rít xé rách mọi ồn ào trong thiên địa.

Từ Tử Huyền nhe răng cười nói:

- Dưới Nhập Thánh đều là con kiến, phế vật nhà ngươi muốn đấu với ta?

Mặc dù thân thể yếu hơn Cường Lương nhiều nhưng Từ Tử Huyền có pháp lực vô biên, gã nhẹ nhàng đỡ nắm đấm từ Cường Lương.

Từ Tử Huyền đã nhìn ra Cường Lương trừ có sức mạnh biến thái thì chẳng có chút pháp lực.

Bị Từ Tử Huyền coi khinh, Cường Lương bỗng trợn to mắt, thiên lôi cuồn cuộn trên đỉnh đầu bị gã kéo theo giáng xuống Từ Tử Huyền. Mấy trăm thiên lôi giao thác rất là đồ sộ, như cái lưới lôi siêu khổng lồ chụp xuống.

Từ Tử Huyền trợn to mắt lật tay trái cầm thanh chủy thủ màu xanh biếc dài 20cm nhanh chóng cắt nát lưới lôi. Đao quang lấp lánh trong lôi điện cực kỳ chói mắt.

Cường Lương tức giận vung nắm đấm trái, song quyền như gió đẩy Từ Tử Huyền bay về phía chân trời. Quyền phong cắt nát cát bay đá chạy dọc đường nó đi.

Nhìn Cường Lương, Từ Tử Huyền đánh kịch liệt, các sinh linh trong thiên địa mắt tròn mắt dẹt, bàn tán rôm rả.

- Ui, đó là Từ Tử Huyền! Tồn tại có mặt trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu!

- Người này là thần thánh phương nào? Sao lúc trước chưa từng nghe nói qua?

- Mạnh quá, chỉ khí thế đã vượt xa Đại La Thủy Tiên!

- Không lẽ là cường giả được Đạo Thương Đình bí mật bồi dưỡng?

- Từ Tử Huyền là bá chủ hoành hành một phương trong Cổ Tiên tinh vực!

Hứa Khanh nuốt nước miếng nhìn, lúc trước gã tận mắt thấy Cường Lương một mình diệt Ác Bá Thanh Đồng, nhưng giờ nhìn Cường Lương đại chiến với Từ Tử Huyền khiến gã giật mình.

Từ Tử Huyền là cường giả Nhập Thánh cảnh!

Hay Cường Lương cũng là Nhập Thánh?

Tần Quân đang suy nghĩ cách dung hợp Đại Đạo Bí Tự trong tay. Có Bồ Đề Tổ Sư ở Cường Lương sẽ không bị gì, nên Tần Quân hoàn toàn yên tâm không lo chút nào.

Nam Tố Tiên Tử không xem trận chiến, nàng nhìn Tần Quân chằm chằm tìm cách cướp lấy Đại Đạo Bí Tự.

Bùm!

Một bóng dáng từ chân trời bay ngược về, vượt qua mấy chục vạn thước, kề sát mặt đất dấy lên bão cát vụt qua bên cạnh Tần Quân, thổi vạt áo trắng bay phần phật.

Bóng dáng bị đánh ngược về là Cường Lương.

Chênh lệch cảnh giới tựa như lạch trời khó mà vượt qua.

Trong bụi mù Cường Lương người đẫm máu lại đi ra, gã lắc đầu liếm vết máu bên môi, mắt nhìn Từ Tử Huyền ở phía xa. Ánh mắt của Cường Lương không sợ chút nào ngược lại càng hung ác hơn.

Bản tính của Tổ Vu là vậy, càng bị chèn ép càng kiên càng, mãi đến khi anh dũng chiến đấu chết.

Tần Quân hỏi Cường Lương, mặt đầy ý cười:

- Còn chiến được không?

Cường Lương có biểu hiện được như vậy đã làm Tần Quân rất vừa lòng.

Cường Lương quát:

- Có thể!

Cường Lương như đạn pháo lại nhảy lên, kéo theo gió to chớp mắt biến mất phía cuối trời.

Phía cuối trời có một đám tu sĩ mấy vạn người bay tới.

Dẫn đầu là một nam nhân mặc áo đen, khoảng ba mươi tuổi, tóc đen trắng giao nhau, hốc mắt sâu phối hợp ria mép cho cảm giác rất khôn ngoan mà ác ôn.

Nam nhân áo đen cau mày:

- Từ Tử Huyền?

Giương mắt nhìn Nam Tố Tiên Tử, biểu tình của nam nhân áo đen càng kỳ.

Không ngờ thật sự có hai thiên kiêu nhúng tay.

Ánh mắt nam nhân áo đen trở nên sắc lạnh:

- Đạo Thương Đình chúng ta đã lâu không lộ mũi nhọn.

Làm thế lực đầu tàu Cổ Tiên tinh vực nhưng Đạo Thương Đình bị hai thiên kiêu giành giật bí bảo, nếu đồn ra ngoài thì Đạo Thương Đình mất hết mặt mũi.

Hứa Khanh reo lên:

- Tây Môn thống lĩnh, người rốt cuộc đến!

Nhóm tu sĩ này là tiếp viện của Đạo Thương Đình, mấy vạn đệ tử tu vi trên Thái Ất Tán Tiên cảnh, hơi thở hòa vào nhau mạnh mẽ làm Nam Tố Tiên Tử cau mày.

Mắt Nam Tố Tiên Tử lóe tia e ngại:

- Tây Môn Ngục của Đạo Thương Đình.

Các mặt thực lực của Đạo Thương Đình đều cao hơn Huyền Hư Môn, Thâu Nguyệt Giáo, trong đó Tây Môn Ngục khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Tây Môn Ngục là cây đao của Đạo Thương Đình, cường địch nào chọc giận Đạo Thương Đình sẽ bị gã chặt đầu xách về Cổ Tiên giới.

Người có tên, cây có bóng.

Cái tên Tây Môn Ngục đại biểu cho sức uy hiếp, mỗi lần Đạo Thương Đình phái gã ra tay thì kẻ địch mạnh đến đâu đều phải chết.

Tây Môn Ngục từng chặt đầu một thiên kiêu làm chấn động vũ trụ trời sao.

Trong vũ trụ chỉ có thiên tài trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu mới có tư cách được xưng là thiên kiêu, mỗi thiên kiêu sau lưng có một vật khổng lồ.

Giết thiên kiêu tương đương với hủy tài nguyên mà thế lực đó đã đổ dồn vào từ xưa đến nay, thù hận này rất lớn.

Nhưng Tây Môn Ngục không tiếc mọi giá, Đạo Thương Đình kêu gã giết ai là gã chưa bao giờ do dự.

Nam Tố Tiên Tử Nhập Thánh cảnh trung kỳ cau mày thầm nghĩ:

- Không ngờ Đạo Thương Đình phái Tây Môn Ngục ra, trong chuyện này có bí ẩn.

Truyền thuyết Đại Đạo Bí Tự tuy xa xưa nhưng chưa từng có sinh linh gom đủ bộ, Đạo Thương Đình tội gì làm lớn chuyện vậy?

Cách mấy trăm dặm, Từ Tử Huyền đang đấu kịch liệt với Cường Lương cũng phát hiện hơi thở của Tây Môn Ngục.

Từ Tử Huyền bị Cường Lương kéo rách ống tay áo phải, nguyên cánh tay chảy máu ròng ròng, trông khá thảm.

Từ Tử Huyền rung động:

- Tây Môn Ngục . . . sao hắn đến đây?

Mặc dù Từ Tử Huyền rất muốn có được Đại Đạo Bí Tự nhưng gã biết Đại Đạo Bí Tự ở trong mắt đại năng thật sự thì không đáng giá nhắc tới, việc này có thể chọc Đạo Thương Đình xuất động Tây Môn Ngục?

Nghĩ đến đây Từ Tử Huyền bỗng thấy căng thẳng, gã không đánh lại Tây

Môn Ngục, không chừng còn làm hại tông môn dưới tay gã.

------oOo------

Chương 1174: Tự tìm đường chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đừng nhìn Từ Tử Huyền bình thường ngông cuồng, dám đắc tội Tôn Giả của Huyền Hư Môn, nhưng chỉ là trò vặt, không thật sự chọc giận Cổ Tiên giới.

Lần này thì khác, Tây Môn Ngục bị phái ra tức là Đạo Thương Đình đặc biệt xem trọng việc này. Đứng đằng sau Đạo Thương Đình là ai?

Là Thương Hoa Tiên Tôn hùng bá nguyên Cổ Tiên tinh vực.

Từ Tử Huyền hết hứng hiếu chiến, gã muốn rời đi, nhưng cứ đi như vậy thì hơi bị mất mặt.

Từ Tử Huyền cái gì cũng tốt mỗi tội thích sĩ diện.

Cường Lương cũng cảm nhận được hơi thở mạnh mẽ của Tây Môn Ngục, nhưng gã không quan tâm, vì bên cạnh Tần Quân có Bồ Đề Tổ Sư sâu không lường được.

Hai tay gồng sức đấm ra, thừa dịp Từ Tử Huyền phân tâm đánh bay gã.

Nhưng Từ Tử Huyền dù gì là cường giả Nhập Thánh cảnh, có pháp lực che chở sẽ không để gã bị thương nặng.

Tây Môn Ngục đã mang theo mấy vạn đệ tử Đạo Thương Đình bay tới gần Hứa Khanh.

Tây Môn Ngục nhìn mặt đất tan hoang, nhíu mày hỏi:

- Thứ đó đâu?

Hứa Khanh chỉ hướng Tần Quân, cắn răng nói:

- Ở trong tay hắn!

Tần Quân cầm chặt Giai Đạo Bí Tự không chịu đưa ra nên Hứa Khanh không xem hắn là giúp đỡ phe mình.

Có một số việc không cần tra, hai bên ngầm hiểu.

Tây Môn Ngục quay đầu nhìn Tần Quân vừa lúc thấy hắn ngắm nghía Giai Đạo Bí Tự, con ngươi gã co rút. Nhưng Tây Môn Ngục không tấn công ngay, gã đánh giá Bồ Đề Tổ Sư.

Hơi thở của Bồ Đề Tổ Sư hư vô như phàm nhân, nhưng phàm nhân thì không thể ở đây mà lành lặn lơ lửng trên không trung.

Tây Môn Ngục lớn tiếng hỏi:

- Các ngươi là người nào!?

Khi hỏi chuyện Tây Môn Ngục lật tay lấy ra thanh trường kiếm, mũi kiếm rộng hai lóng tay, chính giữa có một vệt máu, đằng trước chuôi kiếm khảm hai cái đầu lâu nhỏ, trông hơi âm trầm.

Tần Quân phớt lờ câu hỏi, tiếp tục ngắm Giai Đạo Bí Tự. Hắn thử rót pháp lực vào trong nhưng bị lực lượng vô hình ngăn lại, làm khí huyết trong người hắn sôi trào.

Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần, vẻ mặt dửng dưng nhìn chân trời. Nếu Cường Lương gặp nguy hiểm lão sẽ ra tay ngay.

Tây Môn Ngục biểu tình cực kỳ khó xem, trong Cổ Tiên tinh vực có người dám lơ gã?

Các đệ tử Đạo Thương Đình đứng sau lưng Tây Môn Ngục không nhìn được tự động xông lên.

- Các ngươi dám không trả lời Tây Môn thống lĩnh hỏi chuyện?

- Giết lão già và tiểu tử này đi!

- Kẻ yếu cũng dám cướp bí bảo của Đạo Thương Đình chúng ta!

- Ha ha ha! Không ngờ trên đời có kẻ mù như vậy!

Mấy chục đệ tử Đạo Thương Đình bay hướng Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, người tu vi cao nhất đến Đại La Kim Tiên cảnh. Bọn họ muốn biểu hiện trước mặt Tây Môn Ngục, nếu được gã thích thì từ nay một bước lên mây.

Mắt Tây Môn Ngục âm trầm lạnh lùng muốn xem Bồ Đề Tổ Sư có bản lĩnh gì, Từ Tử Huyền và Nam Tố Tiên Tử thì không lọt vào mắt gã, chỉ là hai tên vãn bối.

Nam Tố Tiên Tử nhìn Bồ Đề Tổ Sư chằm chằm:

- Bọn họ rốt cuộc là ai?

Hai người phớt lờ Tây Môn Ngục tỏ rõ không sợ gì.

Mấy chục đệ tử Đạo Thương Đình áp sát, Bồ Đề Tổ Sư tùy ý vung phất trần. Thoáng chốc lực lượng vô hình ập vào mặt mấy chục đệ tử Đạo Thương Đình.

Phập phập phập!

Các đệ tử Đạo Thương Đình hộc máu bay về nhanh còn hơn lúc bay tới, gân mạch đứt từng khúc, ngũ tạng lục phủ nát bấy, cắt đứt sinh cơ.

Tây Môn Ngục, Nam Tố Tiên Tử trợn to mắt, hai người không thấy rõ Bồ Đề Tổ Sư ra tay thế nào.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói, liếc qua Tây Môn Ngục:

- Ba ngàn đại đạo, đừng tự tìm chết.

Ánh mắt hờ hững khiến Tây Môn Ngục rất khó chịu.

Hứa Khanh ở bên cạnh xoe tròn mắt, lão già này lợi hại vậy sao?

Hứa Khanh bỗng thấy hối hận, cái này không phải tìm trợ thủ đến mà vời đại địch tới.

Tây Môn Ngục hừ lạnh một tiếng:

- Quả nhiên có chút bản lĩnh!

Mặc dù không thấy rõ tu vi của Bồ Đề Tổ Sư nhưng Tây Môn Ngục không sợ chút nào, gã cũng biết thủ đoạn che giấu tu vi.

Gã hoành hành Cổ Tiên tinh vực gần mười vạn năm đã sợ ai bao giờ?

Tây Môn Ngục rút kiếm xông hướng Bồ Đề Tổ Sư, để lại tàn ảnh trong hư không, chớp mắt đã tới trước mặt lão.

Mặt hai người cách nhau chưa đầy nửa thước, mặt Tây Môn Ngục dữ tợn, khuôn mặt Bồ Đề Tổ Sư hờ hững, thời gian như đứng lại.

Trong khoảnh khắc Tây Môn Ngục đâm nhát kiếm muốn xuyên thủng trái tim Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư trợn to mắt nói:

- Biến!

Tây Môn Ngục cảm giác sát ý ngập trời nhấn chìm gã, chưa kịp phản ứng thì sức mạnh khó tả đánh vào người gã, làm gã hộc máu bay về nhanh như mũi tên bay khỏi dây cung, rớt xuống đất hoang tàn, bụi cao mù mịt.

Diệt vong, nghiền áp tuyệt đối!

Nam Tố Tiên Tử xoe tròn mắt đẹp, mấy vạn đệ tử Đạo Thương Đình trợn mắt há hốc mồm hóa đá tại chỗ.

Đầu óc Hứa Khanh ù đặc, thẫn thờ.

Tây Môn Ngục thua dễ vậy sao?

Tần Quân như không không thấy, hắn luôn tập trung chú ý vào Giai Đạo Bí Tự trên tay, hành động của hắn tô thêm nét chấn nhiếp cho hình ảnh.

Ngoài ngàn dặm, Từ Tử Huyền đang đánh nhau với Cường Lương nhưng

không quên chú ý Tây Môn Ngục. Khi nhìn Tây Môn Ngục bị hạ gục trong tích tắc, con ngươi Từ Tử Huyền co rút, hoảng hốt.

Cường Lương bắt lấy cơ hội đánh một đấm vào bụng Từ Tử Huyền, từ dưới lên trên đánh gã bay lên tầng mây.

Tây Môn Ngục ngã xuống, cả thiên địa yên tĩnh lại.

Tất cả sinh linh ngơ ngẩn nhìn Bồ Đề Tổ Sư, không dám tin vừa rồi mình trông thấy cái gì.

Đây chính là Tây Môn Ngục!

Cường giả nổi tiếng lừng lẫy của Đạo Thương Đình!

Cường Lương xoay người lại, ánh mắt xuyên ngàn dặm tỏa định Bồ Đề Tổ Sư:

- Mạnh quá!

Khác với hành tinh tròn như Trái Đất, Lưu Hà đại thế giới là một khối đại lục, có đường chân trời. Với Đại La Thủy Tiên thì vạn dặm chỉ là việc nhỏ, tu vi càng cao cái gọi là Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ chỉ là thần thông nhỏ.

Bị vô số sinh linh nhìn lên, vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư bình thường như chưa từng làm chuyện gì.

Tần Quân xoay người nhìn hướng Hứa Khanh, cười hỏi:

- Trẫm muốn bảo bối này, ngươi có ý kiến gì không?

Ngông cuồng!

Há mồm đòi cướp bí bảo của Đạo Thương Đình!

Nếu đồn ra ngoài thì Đạo Thương Đình còn mặt mũi nào?

Hứa Khanh quát to:

- Ngươi dám! Đây chính là đồ của Đạo Thương Đình, ngươi muốn chống đối với Đạo Thương Đình chúng ta!?

Hứa Khanh lo lắng nên lôi Đạo Thương Đình ra tạo áp lực. Đáng tiếc Đạo Thương Đình là con mồi trong mắt Tần Quân.

Tần Quân liếc qua Bồ Đề Tổ Sư, từ lâu hắn đã tâm sự với lão rồi, đáng giết thì cứ giết.

------oOo------

Chương 1175: Cuồng không giới hạn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lòng Bồ Đề Tổ Sư có nhân nghĩa nhưng là đối với thiên hạ thương sinh.

Cùng người tranh thế thì vứt lòng dạ đàn bà đi.

Bồ Đề Tổ Sư cười khẽ, vung phất trần, lông trắng kéo dài ra năm vạn thước, nhanh chóng quấn mấy vạn đệ tử, bao gồm Hứa Khanh.

Sự việc xảy ra quá mau, Đại La Thủy Tiên như Hứa Khanh cũng bị bất ngờ.

Mấy vạn người chen chúc với nhau, họ muốn vùng thoát nhưng không làm được.

- Chuyện gì xảy ra?

- Đây là thứ gì?

- Trời ạ, mau trốn ra đi!

- Không vùng ra được!

Hình ảnh đồ sộ làm các sinh linh xem cuộc chiến trợn mắt há hốc mồm.

Đây là pháp bảo gì? Quá bá đạo!

Bồ Đề Tổ Sư vung tay ném mấy vạn đệ tử Đạo Thương Đình bay ra thiên ngoại. Lực lượng của Hiển Thánh cảnh hậu kỳ mạnh biết bao, sinh linh dưới Nhập Thánh cảnh không thể đối kháng được.

Mấy vạn người bị ném lên tầng mây là hình ảnh rung động biết bao, Nam Tố Tiên Tử nhìn mà run bần bật.

Đó không phải mấy vạn phàm nhân, bên trong có hàng ngàn cường giả Đại La cảnh!

Bọn họ cứ thế bị ném bay?

Nam Tố Tiên Tử lẩm bẩm:

- Ta nằm mơ sao?

Nhìn mấy vạn đệ tử Đạo Thương Đình nhanh chóng mất hút trên nóc trời, bay ra khỏi Lưu Hà đại thế giới.

Thiên địa yên tĩnh, Từ Tử Huyền lơ lửng trên cao mười vạn thước cũng sợ hãi hồn vía lên mây. Mấy vạn tiếng gào thét vụt qua bên tai Từ Tử Huyền, linh hồn của gã sợ hãi tột độ.

Từ Tử Huyền run giọng thì thào, mắt tràn đầy sợ hãi:

- Không thể nào! Không lẽ lão là tồn tại khủng bố Nhập Thánh cảnh viên mãn?

Đừng nhìn Từ Tử Huyền là tồn tại siêu nhiên Nhập Thánh cảnh sơ kỳ, gã không bằng một móng út cường giả đẳng cấp Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Từ Tử Huyền không biết rằng Bồ Đề Tổ Sư đã vượt qua Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Bồ Đề Tổ Sư tùy ý ra tay hoàn toàn chấn nhiếp hai vị thiên kiêu.

Cường Lương nheo mắt, kiếp trước gã là cường giả Hiển Thánh cảnh nên mơ hồ nhìn ra độ cao cảnh giới của Bồ Đề Tổ Sư.

Cường Lương buồn bực khinh thường nói:

- Người này có lai lịch gì? Tu vi như vậy mà cam lòng làm thuộc hạ dưới tay một người trẻ tuổi?

Tuy Tần Quân yêu nghiệt thật nhưng chưa đủ làm cường giả Hiển Thánh cảnh phục tận đáy lòng.

Hay Tần Quân có bối cảnh càng sâu?

Trong phế tích Tây Môn Ngục khó khăn đi ra từ cát bụi, gã ngước đầu lên, trên mặt tràn đầy vẻ vừa kinh vừa giận.

Bồ Đề Tổ Sư một tay giải quyết xong mấy vạn đệ tử của Đạo Thương Đình, Tây Môn Ngục vừa thấy sợ vừa rất tức giận.

Tại sao cường giả như vậy muốn chọc vào Đạo Thương Đình bọn họ?

Tây Môn Ngục ngậm mồm máu nghiến răng hỏi:

- Rốt cuộc ngươi muốn làm cái gì?

Ánh mắt hung ác của Tây Môn Ngục ước gì được rút gân lột da Bồ Đề Tổ Sư.

Khóe mắt Bồ Đề Tổ Sư liếc Tây Môn Ngục, sát ý cực đậm làm người gã lạnh lẽo không dám hỏi nữa.

Tần Quân cầm Giai Đạo Bí Tự, cười nói với Tây Môn Ngục:

- Trẫm được đệ tử của Đạo Thương Đình mời đến, trẫm vốn định đi Cổ Tiên giới tìm các ngươi tính sổ nhưng không ngờ đệ tử của các ngươi tích cực như vậy.

Tây Môn Ngục nghe tức hộc máu, lòng thầm hận đệ tử làm chuyện ngu xuẩn đó. Lúc này Tây Môn Ngục không kịp phỏng đoán nhiều, chỉ có thể tìm cách xua đuổi Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư.

Tây Môn Ngục đỏ mắt hỏi, kiếm rung trong tay gã:

- Các ngươi thật sự muốn trở mặt với Đạo Thương Đình chúng ta, thậm chí với Cổ Tiên giới?

Tần Quân nhìn xuống Tây Môn Ngục, khinh miệt cười nói:

- Đạo Thương Đình là phụ thân của ngươi sao? Cổ Tiên giới là vườn hoa nhà ngươi?

Phụt!

Tây Môn Ngục không kiềm được lại hộc máu, tu vi càng cao càng chú trọng da mặt, có ai giống như Tần Quân chọc người ta tức ói máu? Hắn chọc tức mà không nói thô tục, chỉ cây dâu mắng cây hòe.

Tây Môn Ngục phải làm sao phản bác lại câu này của Tần Quân?

Thừa nhận không được, phủ nhận thì càng tiêu.

Dưới mạn che mặt khóe môi Nam Tố Tiên Tử co giật, không biết nên nói cái gì.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu bật cười, lão thích tính cách đó của Tần Quân, ngông cuồng không giới hạn.

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Giết hắn, xem như tặng món quà đầu tiên cho Đạo Thương Đình.

Tây Môn Ngục rất mạnh, được gọi là thống lĩnh tức là địa vị của gã ở trong Đạo Thương Đình không thấp.

Giết Tây Môn Ngục sẽ tạo gánh nặng?

Khoái ân ý cừu, không cần băn khoăn!

Bồ Đề Tổ Sư đáp:

- Được!

Bồ Đề Tổ Sư vung tay trái, một đóa sen vàng bay ra khỏi ống tay áo lão

xoay tròn bay hướng Tây Môn Ngục.

Tây Môn Ngục sợ hãi da đầu tê dại, lập tức xoay người chạy mất.

Đáng tiếc tốc độ của Tây Môn Ngục chậm hơn sen vàng nhiều. Chớp mắt hoa sen đã đến sau lưng gã, từng mảnh lá sen hóa thành phi đao bắn ra điên cuồng cắt xé người gã, máu tung toé nhuộm không trung.

Tây Môn Ngục đau đớn mặt vặn vẹo, mới há mồm định hét nhưng bị chặn họng.

Thấy tình hình không ổn, Tây Môn Ngục nhanh chóng đưa nguyên thần bay ra khỏi đỉnh đầu muốn ve sầu thoát xác. Bồ Đề Tổ Sư giơ tay lên, đầu ngón tay bắn ra một luồng sáng vàng xé rách không khí, chớp mắt trăm dặm đánh tan nguyên thần của Tây Môn Ngục.

Một thế hệ cường giả đã chết như thế, thân chết đạo tiêu, hồn phi phách tán.

Nam Tố Tiên Tử lặng im, Từ Tử Huyền ở phía xa sợi ướt quần vội chạy trốn khỏi Lưu Hà đại thế giới bằng tốc độ nhanh nhất.

Vô số sinh linh kích động ồn ào.

- Đó là Tây Môn Ngục!

- Ta đang nằm mơ? Tây Môn Ngục bị ngược giết?

- Lão đạo này là ai vậy? Thực lực mạnh đến khó tin!

- Không tin được, tiêu rồi, tiếp theo sẽ đến lượt chúng ta.

- Chúng ta trốn không thoát, thôi thì hãy chờ xem tình thế phát triển.

Nghe tiếng bàn tán từ bốn phương tám hướng, mặt Bồ Đề Tổ Sư không biểu tình. Tây Môn Ngục chỉ là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, lão giết gã như giết gà mổ heo.

Sau khi Từ Tử Huyền chạy trốn Cường Lương nhanh chóng bay về, người đẫm máu nhưng hơi thở không bị suy yếu, vẫn giống sát thần.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đi thôi.

Có Giai Đạo Bí Tự, lại giết cường giả Đạo Thương Đình, nên đi. Hắn không hứng thú với Lưu Hà đại thế giới.

Tần Quân chợt nhìn Nam Tố Tiên Tử đứng dưới đất phía xa, áo đen bay trong gió cát tôn lên thân hình yểu điệu, như đóa phù dung trong loạn thế, đại biểu cho chết chóc.

Tần Quân cười nói với Nam Tố Tiên Tử:

- Cô nương, thế đạo hiểm ác, về sau nhớ lượng sức mà làm.

Thanh âm rõ ràng truyền vào tai Nam Tố Tiên Tử khiến nàng nheo mắt đẹp.

Tần Quân ngửa đầu cười to bay đi thiên ngoại.

Tần Quân và Nam Tố Tiên Tử không oán không thù, hắn tội gì phải giết nàng?

------oOo------

Chương 1176: Cơn giận của Đạo Thương Đình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên lý do chủ nhất là Tần Quân không giết nữ nhân không có oán thù gì với mình.

Nam Tố Tiên Tử nhìn bóng lưng ba người khuất xa, mắt hấp háy liên tục.

Cuối cùng Nam Tố Tiên Tử buông tiếng thở dài:

- Thôi, thực lực không đủ, vật ấy vô duyên với ta.

Ba ngàn thế giới có quá nhiều cơ duyên, Đại Đạo Bí Tự chỉ là một trong các cơ duyên mà Nam Tố Tiên Tử xem trọng, không có được nó thì đành thôi, sống sót mới là căn bản.

Nam Tố Tiên Tử nhớ kỹ khuôn mặt Tần Quân và Bồ Đề Tổ Sư, thầm nghĩ sau này phải điều tra mới được.

Một Thái Ất Kim Tiên mà dám càn rỡ như thế thì chắc lai lịch không nhỏ.

Nghe Tần Quân nói thì hình như hắn định đi Cổ Tiên giới?

Xem ra về sau Cổ Tiên giới sẽ rất náo nhiệt.

Nghĩ vậy Nam Tố Tiên Tử xoay người bay hướng bốn con rồng đen ở phía xa. Mất nhiều thời gian như vậy kết quả kết quả công dã tràng, nhưng Nam Tố Tiên Tử biểu hiện hết sức bình tĩnh, vì nàng đã gặp trường hợp này nhiều rồi.

Thiên kiêu không phải mọi chuyện đều như ý, cũng có lúc thất bại. Đương nhiên có một số yêu nghiệt chưa từng nếm qua thất bại. Nhưng nhìn khắp ba ngàn thế giới thì yêu nghiệt như vậy hiếm như lông phượng sừng lân.

Nhìn các cường giả liên tiếp rời đi, đám sinh linh xem cuộc chiến sôi nổi ồn ào.

Tin tức nhanh chóng truyền khắp Lưu Hà đại thế giới.

Trận chiến này kinh động tất cả vực, uy áp của cường giả Nhập Thánh làm các sinh linh khó quên.

- Nghe nói Đạo Thương Đình chết nhiều đệ tử, có thật không vậy?

- Không rõ nữa, hình như có mấy vạn đệ tử Đạo Thương Đình bị người trực tiếp ném ra thiên ngoại.

- Ném ra thiên ngoại? Xạo quá vậy.

- Sao ta nghe đồn Tây Môn Ngục đã chết?

- Không thể nào! Tây Môn Ngục là cường giả xếp hàng đầu trong Cổ Tiên

giới!

Tin tức truyền rất nhanh, mặc dù thực lực của Lưu Hà đại thế giới không mạnh nhưng tin tức không bế tắc, vì nó không bị phong ấn giống Huyền Đương đại thế giới. Nhân vật như Từ Tử Huyền, Nam Tố Tiên Tử, Tây Môn Ngục cũng nổi tiếng vang dội tại đây.

Một món bí bảo bí ẩn dẫn đến nhiều cường giả tranh cớp thì không đơn giản chút nào.

Ba người Tần Quân không nổi tiếng, vì không ai biết lai lịch của họ, thậm chí không biết tên.

Có lẽ qua một thời gian sự thật sẽ truyền ra, danh tiếng của ba người Tần Quân sẽ lan xa, nhưng chuyện đó nói sau.

Trong trời sao vô tận, Tần Quân ngồi xếp bằng trong vòng tròn lông trắng phất trần. Hắn nhìn tới nhìn lui Giai Đạo Bí Tự trong tay, biểu tình bực bội.

Giai Đạo Bí Tự này không biết gì lực lượng gì phong ấn làm hắn không cách nào dung hợp. Nhớ lại Trận Đạo Bí Tự, Đấu Đạo Bí Tự là Tần Quân lại xót xa.

Bồ Đề Tổ Sư an ủi:

- Bệ hạ, thứ đó không đơn giản, nếu như tạm thời không cách nào thu nạp thì cứ cất lại chờ đợi cơ duyên.

Tần Quân gật đầu.

Cường Lương không có hứng thú, một mình ngồi dưỡng thương nghỉ ngơi.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, thật sự không có cách dung hợp nó sao?

Dù Tần Quân có ký ức mấy vạn năm kiếp trước cũng bó tay trước Giai Đạo Bí Tự.

Hệ thống do dự trả lời:

- Tạm thời không có, hình như bên trong nó phong ấn cái gì, tùy tiện mở ra e rằng có nguy hiểm.

Tần Quân nhướng mày.

Bên trong phong ấn thứ gì? Và sẽ uy hiếp đến hắn?

Hệ thống sẽ không bỏ quên Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, có hai người này mà có thể sẽ xảy ra nguy hiểm thì . . .

Tần Quân bỗng cảm thấy Giai Đạo Bí Tự hơi phỏng tay, hắn có nên ném nó không?

- Miễn không kích thích nó thì ít nhất vạn năm trở lên phong ấn mới lỏng.

Tần Quân nghe vậy thở phào, sau đó ném Giai Đạo Bí Tự vào không gian thần thoại.

Đặt trong trữ vật giới có lẽ sẽ bị bên ngoài kích thích, không gian thần thoại thì khác, trừ Tần Quân ra không ai cảm giác đến sự tồn tại của không gian thần thoại.

Ba người tiếp tục bay hướng Cổ Tiên giới.

Tin thiên kiêu Từ Tử Huyền, Nam Tố Tiên Tử bị hù lùi bước, Tây Môn Ngục chết thảm đã bắt đầu lan truyền trong trời sao.

Tốc độ truyền bá tin tức mau còn hơn ba người Tần Quân bay đi.

Sâu trong trời sao có đại lục khổng lồ còn hơn Lưu Hà đại thế giới đang lơ lửng, vô số vì sao quay quanh đại lục. Nhìn từ xa những ngôi sao như xoay tròn quanh đại lục, các vì sao tự phát sáng khiến đại lục luôn sáng như ban ngày.

Ánh sáng bắn hướng bên kia trời sao hướng dẫn phương hướng cho các sinh linh. Đại lục này là trung ương tinh vực, Cổ Tiên giới.

Vùng đất của thần tiên!

Tiên giới nhìn xuống hàng trăm đại thế giới, vô số tiểu thế giới!

Cổ Tiên giới vô cùng khổng lồ, sinh linh nhiều vô số kể bay vào bay ra. Có cự thú tinh không đập cánh bay lượn tụ thành những cơn lũ thô to tựa như sông dài lịch sử hùng vĩ.

Từng hàng hạc tiên bay quanh Cổ Tiên giới, pháp thuyền đủ kiểu từ bốn phương tám hướng bay tới. Trong Cổ Tiên giới có vô số dãy núi trập trùng, sông rộng vạn trượng chảy dọc xuống núi lớn, khí thế bàng bạc. Trong đại dương vô tận có đàn cá nhảy lên, mỗi con dài trăm trượng dấy lên sóng cao mấy vạn trượng.

Pháp thuyền tới lui nhẹ nhàng tránh đi sóng lớn như không nhìn thấy.

Xuyên qua biển vô biên là những tòa thành lớn, cửa thành cao ngàn trượng như lạch trời. Có thành trì cao vạn trượng, vô số tượng đá thần tiên sừng sững khắp Cổ Tiên giới cho ức vạn sinh linh thờ phụng, hưởng thụ sức mạnh nhanh khói.

Chính giữa Cổ Tiên giới, các hòn đảo bay lơ lửng trên dãy núi, lớn nhỏ khác nhau, phát ra đủ loại ánh sáng như những mặt trời thần thánh mà trang nghiêm.

Trong đó có một hòn đảo bay to như Trái Đất, có một tòa tháp lớn cao mấy vạn trượng, thành trì vòng quanh chân tháp, tiếng người rộn ràng.

Đây là đạo chính của Đạo Thương Đình, đình chủ hiện thời ngụ trong tháp lớn ở đảo chính.

Trong tháp lớn, một đệ tử quỳ trước cánh cửa to run giọng nói:

- Đình chủ . . . việc lớn nguy rồi.

Đường hành lang tối tăm trước cửa lớn, đệ tử dứt lời, bốn phía tĩnh lặng.

Sự yên tĩnh đáng sợ, đệ tử nghe tiếng mồ hôi nhỏ giọt xuống đất.

Thật lâu sau cửa truyền ra thanh âm hết sức uy nghiêm hỏi:

- Có chuyện gì?

Ba chữ đơn giản tạo áp lực rất lớn.

Đệ tử quỳ rạp sát đất run run bảo:

- Giai Đạo Bí Tự bị người cướp đi, Tây Môn thống lĩnh cũng . . .

Giọng uy nghiêm cất cao mấy độ:

- Hưm? Giai Đạo Bí Tự bị ai cướp?

Tháp lớn rung rinh.

- Không biết . . . Tây Môn thống lĩnh đã chết, một chút nguyên thần cũng không trốn thoát được.

Thanh âm uy nghiêm bùng nổ cơn giận:

- Tây Môn Ngục chết rồi?

Nguyên đảo bay rung rinh, sinh linh qua lại xung quanh ngạc nhiên nhìn đảo chính Đạo Thương Đình, biểu tình kinh ngạc.

Hơi thở mênh mông như vậy trừ đình chủ của Đạo Thương Đình ra còn ai nữa?

------oOo------

Chương 1177: Vạn Pháp đảo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh linh qua lại thảo luận sôi nổi:

- Hơi thở kia không lẽ là Tây Môn Thanh Cương?

- Chậc, sau khi Tây Môn Thanh Cương trở thành đình chủ Đạo Thương Đình đã mấy vạn năm không bùng nổ khí thế như vậy.

- Không lẽ Đạo Thương Đình xảy ra chuyện?

- Các ngươi không biết? Chuyện xảy ra trong Lưu Hà đại thế giới.

- Lưu Hà đại thế giới? Thế giới hẻo lánh đó có ai uy hiếp được Đạo Thương Đình?

Trong Cổ Tiên giới không phải tất cả sinh linh đều có thể bị trở thành Vạn Pháp đảo, chỉ có người ghi tên trên Thiên Thư mới được.

Sau khi thành tiên là được khí vận thiên đạo ưu ái, tốc độ tu hành hơn xa sinh linh khác, thậm chí miễn chịu thiên kiếp.

Nên thành tiên có sức hấp dẫn rất lớn với sinh linh Cổ Tiên giới.

Nhưng thành tiên đại biểu mạng sống không thuộc về mình, nếu thiên đạo tức giận thì tất cả thần tiên dưới quyền khống chế của nó sẽ mất ý thức, thành cỗ máy chiến đấu của thiên đạo.

Thật lâu trước kia từng xảy ra ví dụ này rồi. Tất cả thần tiên mất ý thức đi vây bắt một yêu nghiệt muốn nghịch thiên. Dù Cổ Tiên giới không ngừng dìm tin xuống nhưng truyền thuyết này vẫn tồn tại.

Tây Môn Thanh Cương từng viết tên của mình trong Thiên Thư, xếp hàng tiên ban. Gã từng chỉ là một đệ tử ký danh của Thương Hoa Tiên Tôn, giờ nhờ vào khí vận thiên đạo mà vươn lên thành tồn tại siêu nhiên sánh bằng Thâu Nguyệt Giáo Tôn, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Trong tháp lớn đạo chính, giọng Tây Môn Thanh Cương vỏnga từ sau cánh cửa, ngữ điệu trầm thấp tràn ngập sát ý:

- Chuyện gì xảy ra? Nói!

Tây Môn Ngục là đệ đệ ruột của Tây Môn Thanh Cương, gã là đình chủ, Tây Môn Ngục là thanh đao vì Đạo Thương Đình. Hai huynh đệ đổ máu vì Đạo Thương Đình, rất được Thương Hoa Tiên Tôn thưởng thức.

Đệ tử báo tin nằm rạp dưới đất run cầm cập, giọng tràn ngập sợ hãi:

- Không rõ ràng, nghe nói có ba người bí ẩn . . . Tây Môn thống lĩnh không có chút sức chống cự bị ngược giết . . . không còn mẩu xương . . .

Đệ tử rất sợ bị Tây Môn Thanh Cương trút giận giết chết.

Tiếng rống giận dữ của Tây Môn Thanh Cương làm tòa tháp rung rinh:

- Tra cho bổn tọa! Dù là người nào cũng phải điều tra rõ ràng, cút đi!

Máu mủ ruột thịt bị giết, hỏi sao Tây Môn Thanh Cương giữ bình tĩnh được?

Đệ tử báo tin lật đật đứng lên, chạy nhanh hơn con thỏ:

- Tuân lệnh!

Trong cánh cửa không gian tối tăm, tận cùng có hai ngọn đèn dầu. Ánh nến lập lòe chiếu trên người Tây Môn Thanh Cương đình chủ Đạo Thương Đình. Mái tóc dài hao râm xõa trên vai kéo dài xuống đất, ngồi xếp bằng, lưng hơi cong phập phồng lên xuống, tiếng thở dốc nặng nề như mãnh thú.

Tây Môn Thanh Cương cẩn thận ngước đầu lên lộ ra con mắt đục tràn ngập lệ khí.

Tây Môn Thanh Cương lạnh lùng nói, khóe môi chảy vệt máu:

- Vi huynh sẽ báo thù cho ngươi. Bổn tọa sẽ đồ hết những người liên quan hung thủ!

Tây Môn Thanh Cương đang luyện công, nghe tin dữ lửa giận đánh vào lòng chấn thương nội tạng.

Trong Cổ Tiên giới, Tây Môn Thanh Cương là tồn tại khủng bố xếp năm hàng đầu, nhìn khắp Cổ Tiên tinh vực ít ai dám đắc tội.

***

Trong trời sao, Tần Quân bị tiếng gợi ý của hệ thống đánh thức.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Đạo Thương Đình.

Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì túc chủ đánh chết Tây Môn Ngục của Đạo Thương Đình, chọc giận đình chủ Tây Môn Thanh Cương. Tây Môn Thanh Cương ôm sát ý nặng, nếu túc chủ có thể đánh chết Tây Môn Thanh Cương sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tây Môn Thanh Cương?

Hay có liên quan đến Tây Môn Ngục? Nếu không tại sao họ giống nhau?

Tần Quân sờ cằm suy tư, nhưng trong trí nhớ của hắn không có tên này, có lẽ Tây Môn Thanh Cương không tham gia trận chiến chinh phạt Thánh Đình mười ba vạn năm trước. Cũng có thể Tây Môn Thanh Cương góp mặt nhưng không tạo ấn tượng với hắn.

Trong khi Tần Quân miên man suy nghĩ thì trước mặt xuất hiện một mảnh đại thế giới..

Đại thế giới Tần Quân từng thấy hầu như là hình dạng đại lục, những hành tinh là tiểu thế giới, không đáng giá.

Không lẽ Trái Đất kiếp trước của hắn chỉ là tiểu thế giới, sâu trong hệ ngân hà có địa thế giới?

Nghĩ đến đây Tần Quân xúc động rất muốn trở về, nhưng rất nhanh hắn ốc dằn cơn xúc động xuống. Còn chưa chinh phục ba ngàn thế giới, phải ném những tạp niệm này ra sau đầu.

Huống chi bây giờ Tần Quân không biết cách nào quay về Trái Đất, trời biết nó nằm ở đây. Vũ trụ nơi có Trái Đất phải chăng cùng một vũ trụ nơi Tần Quân ở?

Tần Quân hoàn toàn không biết.

Tần Quân tiếp tục tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng rồi phá Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Có một điều thần kỳ phải nhắc đến là càng tới gần Cổ Tiên giới thì linh khí tràn ngập trong trời sao càng nhiều.

Đến vùng này linh khí sung túc không thua gì Lưu Hà đại thế giới, còn có thể nói chuyện.

Tu luyện trong trời sao có lẽ rất có hiệu suất nhưng nguy hiểm bốn phía.

Thường xuất hiện thời không loạn lưu đủ cắt nát cường giả Thái Ất cảnh, còn có các con tinh không cự thú. Có con tốc độ siêu mau, có con núp sau hành tinh. Linh trí của chúng nó không cao, xem trời sao thành nơi săn bắn. Dọc đường ba người Tần Quân đã gặp mấy con tinh không cự thú, con mạnh nhất một hơi nuốt vào ngôi sao, ngôi sao đó to bằng một nửa Trái Đất.

Lướt qua cạnh đại thế giới, bay thêm năm canh giờ, đằng trước xuất hiện một hòn đảo bay lơ lửng trong trời sao.

Tần Quân mở miệng nói:

- Chúng ta ở lại đây nửa ngày đi.

Vì có ký ức mấy vạn năm của Cơ Vĩnh Sinh nên Tần Quân hiểu biết khá nhiều về trời sao.

Trời sao có rất nhiều đảo bay kiểu này, gọi chung là Vạn Pháp đảo. Chúng nó tương đương với pháp bảo, bị đảo chủ luyện chế có thể bay theo ý niệm của đảo chủ.

Trong Vạn Pháp đảo có khách điếm, nơi giao dịch tình báo, thậm chí có hội đấu giá.

Rong chơi trong trời sao, Vạn Pháp đảo thành trạm then chốt cho các tìm kiếm tình báo, bán bảo bối.

Tần Quân định đi xem Vạn Pháp đảo, tìm coi có thiên tài địa bảo thích hợp cho hắn tu luyện không, thuận tiện hỏi tình báo liên quan Thiên Thư.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, điều khiển phất trần bay hướng Vạn Pháp đảo.

Cách Vạn Pháp đảo càng gần càng dễ thấy bóng dáng sinh linh khác ra vào, bọn họ vội vã đi như sợ bị ai theo dõi, không khí kỳ lạ.

Vạn Pháp đảo rất lớn, bên rìa dựng cửa thành, không được tự tiện xông vào, phải nộp linh thạch mới cho đi vào.

Mỗi tòa Vạn Pháp đảo đều có cường giả trấn thủ, nếu không sớm bị cướp sạch.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cảm thán nói:

- Không ngờ đảo này có Nhập Thánh trông giữ.

------oOo------

Chương 1178: Đại năng truyền kỳ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hay tất cả Vạn Pháp đảo đều có Nhập Thánh?

Trong Cổ Tiên tinh vực thì Nhập Thánh là cường giả đỉnh cao.

Hiển Thánh chỉ có trong truyền thuyết, đa số sinh linh chưa từng nghe hai chữ này, cho rằng Nhập Thánh là đỉnh cao.

Tần Quân cười gật đầu nói:

- Đằng sau mỗi tòa Vạn Pháp đảo đều có đại thế lực chống lưng, chẳng có gì lạ.

Nếu có thể đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh là Tần Quân có thể lại tiuệ hoán ra hai siêu cường giả Nhập Thánh viên mãn.

Nên bây giờ Tần Quân không quá để bụng Nhập Thánh.

Con người là sinh linh rất dễ không thấy đủ.

Một binh sĩ đầu cá mình người mặc áo giáp ngạo mạn nói, ánh mắt khinh thường nhìn Tần Quân:

- Ba mươi khối linh thạch tứ giai.

Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ cũng dám phiêu bạt trời sao?

Cửa thành cao mấy ngàn trượng như vách vực cheo leo. Nhiều sinh linh đứng trên đỉnh cửa thành, đủ chủng loại các tộc, tu sĩ nhân tộc là đông nhất.

Nhìn khắp ba ngàn thế giới năng lực sinh sản của nhân tộc xếp hàng đầu, là linh vạn vật được thiên đạo thừa nhận.

Một vòng binh sĩ Vạn Pháp đảo đứng trong nóc thành chuyên thu linh thạch rồi cho đi qua.

Vô số loài chim giống quạ đen xoay quanh trên bầu trời Vạn Pháp đảo, cánh giương rộng mười trượng, bay nhanh như tia chớp. Nếu có sinh linh dám xông vào sẽ bị quạ đen xé nát trong chớp mắt.

Binh sĩ thái độ ngạo mạn, Tần Quân cười lạnh lấy ra ba mươi khối linh thạch tứ giai ném vào mặt gã.

Tần Quân bắt chước thái độ của binh sĩ đầu cá mình người, khinh thường nói:

- Cầm đi, nô tài.

Tần Quân kinh nghiệm đầy mình, liếc sơ là biết ngay đáy mắt binh sĩ lóe tia khác lạ là vì sao.

Linh thạch tứ giai to cỡ nắm tay, góc cạnh sắc bén. Ba mươi khối linh thạch tứ giai đập vào mặt binh sĩ đầu cá mình người tuy không gây ra tổn thương nhưng cũng làm gã đứng ngây người tại chỗ.

Sinh linh xung quanh xoe tròn mắt, biểu tình gặp quỷ.

Có người dám khiêu khích binh sĩ hộ vệ của Vạn Pháp đảo?

Gan to bằng trời!

Tiếng hút không khí vang lên liên tiếp, ngày càng nhiều ánh mắt nhìn Tần Quân.

- Tiểu tử này là ai vậy? Cuồng quá.

- Chắc là công tử ca lần đầu lang thang tinh không.

- Không đúng, người đi sau lưng hắn hơi thở thật mạnh.

- Đại La Thủy Tiên làm thị vệ, hèn gì hắn càn rỡ như vậy.

Nghe các sinh linh bàn tán, Tần Quân ngước đầu hĩnh mũi nhìn binh sĩ đầu cá mình người trước mặt.

Binh sĩ này là một con cá tinh biến hình, tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh, sao cho phép một Thái Ất Kim Tiên nhục nhã mình?

Mặt binh sĩ đầu cá mình người vặn vẹo, mắt tóe lửa, thân hình dần vươn cao, hơi thở trở nên hung ác.

Binh sĩ ngư tinh lạnh lùng quát:

- Tiểu bò sát . . . Ngươi dám . . . !

Mặc dù Tần Quân có vẻ lai lịch không đơn giản, nhưng Vạn Pháp đảo cũng không dễ chọc.

Các binh sĩ bao vây lại, vẻ mặt dữ dằn.

Các binh sĩ đa số là yêu tộc, hung thần ác sát. Đổi lại người khác chắc đã sợ teo tim, nhưng Tần Quân nhếch mép khinh thường.

Cường Lương đứng che trước mặt hắn, hừ lạnh nói:

- Các ngươi muốn tìm cái chết?

So hung dữ thì ai bằng Cường Lương?

khí thế thô bạo của Tổ Vu phát ra, sinh linh trong Vạn Pháp đảo đều cảm nhận được. Bầy quạ đen xoay quanh trên trời sợ hại quang quác trốn mất.

các binh sĩ cảm nhận sát ý ập vào mặt nhấn chìm mình, bọn họ liên tục

thụt lùi. Đặc biệt ngư tinh không chịu nổi uy áp của Cường Lương, gã quỳ xuống trước mặt Tần Quân.

Khóe môi Tần Quân nhếch cao, mắt lạnh băng.

Con ngư tinh làm tâm tình của Tần Quân khá tệ.

Nếu không thể vào Vạn Pháp đảo thì Tần Quân cũng chẳng e ngại gì. Trong trời sao có nhiều Vạn Pháp đảo như vậy, không nhất định phải đi vào Vạn Pháp đảo này.

Tần Quân nhìn xuống ngư tinh hỏi:

- Trẫm có thể đi vào không?

Các sinh linh xung quanh trợn mắt há hốc mồm nhìn Tần Quân và Cường Lương.

Hèn gì Tần Quân kiêu ngạo như vậy, thì ra Cường Lương lợi hại đến thế. Chỉ bộc phát ra khí thế đã khiến họ như bị núi to đè, khí huyết cuồn cuộn, suýt quỳ giống ngư tinh.

May mà Cường Lương chỉ nhằm vào đám lính.

Mắt ngư tinh tràn đầy sợ hãi kinh sợ nói:

- Có thể . . . Có thể . . .

Hơi thở của Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn mạnh biết bao, Thái Ất Huyền Tiên không chịu nổi.

Ngư tinh cảm giác thân thể sắptan rã, lòng gã tràn đầy hối hận, nếu sớm biết như vậy thì lúc trước đã không mắt chó nhìn người thấp.

Tần Quân lắc đầu cười, mang Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư chậm rãi đi vào Vạn Pháp đảo. Các binh sĩ thủ vệ kính sợ nhìn Cường Lương.

Trong trời sao, pháp tắc thứ nhất là mạnh ăn thịt yếu, pháp tắc thứ hai mới là đạo nghĩa, nhân nghĩa.

Trong cửa thành lâu vũ san sát, đường phố đen chéo, phồn hoa náo nhiệt. Mới bay vào Tần Quân đã nghe nhiều tiếng rao hàng ầm ĩ.

Mặc dù hơi thở của Cường Lương đáng sợ nhưng không gây ra khủng hoảng, vì họ đã nhìn quen mắt. Cường giả bày ra khí thế mới khiến người kính sợ.

Chỉ cần không gây sự thì đảo chủ sẽ mắt mở mắt nhắm, đám lính sẽ cung kính cho vào.

Dù làm vậy khiến Vạn Pháp đảo mất mặt nhưng tránh cho chiêu kẻ thù tới, đây là đạo đãi khách của Vạn Pháp đảo.

Tùy tiện chà đạp kẻ yếu, gặp cường giả thì kính như khách quý.

Rất nhanh ba người đáp xuống đường cái. Đường trong Vạn Pháp đảo rất rộng, cỡ trăm thước, để tiện cho sinh linh hình thể to lớn.

Hai bên đường bày các loại quầy hàng, bán pháp bảo, đan dược, thiên tài địa bảo, công pháp vân vân, cái gì cần có đều có.

Tần Quân nhìn sơ, bước chân không ngừng. Mục tiêu của hắn là Phách Mại lâu nằm ở chính giữa Vạn Pháp đảo, bên trong trừ bảo bối đấu giá ra còn có thể kiếm tình báo.

- San Hô Huyết Hải vạn năm mới gặp đây, có thể kéo dài tuổi thọ, tăng tiến tu vi ngàn năm.

- Bản đồ kho báu giá trị liên thành, có thể tìm ra huyệt Đại La Thủy Tiên để lại khi chết!

- Tiên thiên chí bảo, bán phá giá sặc máu đây!

- Thần thông cấp thiên đạo, cho ngươi nhanh chóng thành tiên!

- Mau đến xem đi, Đại La Kim Đan chế đặc biệt, thành cường giả Đại La liền đây!

Tần Quân cười cười nghe tiếng rao hàng khoa trương bên đường, cảm giác trở về chợ Hoa Hạ ở Trái Đất.

Dọc đường Tần Quân nghe nhiều tin tức liên quan ba ngàn thế giới.

Các sinh linh trò chuyện nhiều nhất là chiến đấu trong Lưu Hà đại thế giới mấy ngày trước, Tây Môn Ngục chết, hai thiên kiêu sợ rụt vòi.

Tần Quân còn nghe một cái tên.

Đế Thiên Vô xếp mười hạng đầu trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu!

Tịch Nghiệp Ma Quân nuốt một phương đại thế giới!

Dương Bắc Minh kiếm hà vượt trời sao.

Phong Oa đấu với Thương Hoa Tiên Tôn mà không thua!

Vân vân và mây mây.

------oOo------

Chương 1179: Phong gia Cổ Tiên giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ đài trời sao lớn hơn Huyền Đương đại thế giới gấp vô số lần, anh hùng lớp lớp tranh nhau.

Tần Quân thầm cảm thán:

- Không ngờ qua mười vạn năm mà những nhân vật oai phong một cõi vẫn còn.

Có một số tên tuổi mười ba vạn năm trước Tần Quân đi trong trời sao từng nghe tiếng.

Ví dụ Tịch Nghiệp Ma Quân, nhân vật thống lĩnh ma đạo chưa thua bao giờ.

Dương Bắc Minh, kiếm tu số một vũ trụ, khống chế ức vạn trường kiếm

vượt trời sao, trường kiếm thành sông, vang dội xưa nay.

Tần Quân phỏng chừng TYịch Nghiệp ma Quân, Dương Bắc Minh đều là Hiển Thánh cảnh.

Cũng có một số cái tên Tần Quân chưa từng nghe.

Ví dụ thiên kiêu trăm vạn năm khó gặp Đế Thiên Vô, Phong Oa như con nít quậy bí ẩn đã đấu với Thương Hoa Tiên Tôn.

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư nghe tin tức không chịu nổi mắt hấp háy tia sáng.

Mắt Tần Quân rực cháy ngọn lửa tên là dã tâm:

- Đời này trẫm muốn cái tên Thiên Đế truyền xướng ba ngàn vũ trụ!

Nghe thấy chiến tích của những nhân vật truyền kỳ làm Tần Quân sôi troàm áu nóng, hắn cũng từng phong hoa tuyệt đại!

Bỗng con phố rung rinh, chỗ rẽ đằng trước lao ra một con cọp trắng cao mười thước, cơ bắp cuồn cuộn, răng nanh dài một thước rất đáng sợ.

Một thiếu niên quần áo hoa quý ngồi trên cọp trắng hưng phấn quát to:

- Tất cả tránh đường cho bản thiếu gia, nếu không giẫm chết các ngươi!

Bạch hổ to lớn không kiêng nể gì chạy nhanh trên đường cái:

- Grào!

Tiếng thiếu niên vui cười càng chói tai hơn.

Sinh linh dọc đường đi vừa chửi mắng vừa tránh né. Một thạch nhân vóc dáng vạm vỡ không né tránh mà đi thẳng tới trước.

Thân thể của tạch nhân tộc như đá, cực kỳ cứng rắn, sức mạnh thân thể xếp vào hàng đầu trong muôn vàn chủng tộc.

Gã mặc áo màu lam xanh ngắt, mặt mũi không khác gì con người nhưng

trên mặt có nhiều khe đá. Nhìn bạch hổ hung hăng xông tới, gã hừ lạnh giơ nám tay to như cái lu đấm tới.

Bùm!

Cú đấm đánh vào trán bạch hổ, sức mạnh chấn lâu vũ hai bên đường rung bần bật. Nhà lầu của Vạn Pháp đảo rất kiên cố, kiến trúc trần gian đại thế giới không sánh bằng nó.

Bạch hổ có lực lượng rất mạnh đè thạch nhân bay nhanh tới chỗ nhóm Tần Quân.

Khoảng cách ngày càng gần, Cường Lương bước nhanh tiến lên một tay thò ra từ bên cạnh thạch nhân ấn vào trán bạch hổ làm nó ngừng lại.

Thiếu niên ngồi trên đầu bạch hổ té xuống vụt qua đầu Cường Lương chật vật rớt cái bịch xuống đất.

Thạch nhân kinh hoàng nhìn Cường Lương, khoảnh khắc vừa rồi gã cảm nhận lực lượng khủng bố từ Cường Lương là lực lượng như núi cao.

Cường Lương không thèm nhìn thạch nhân, vươn tay vỗ bạch hổ to lớn bay ra xa vài trăm thước, đụng thủng tường bảo vệ cuối đường, cát bụi mù mịt.

Con phố yên tĩnh, tất cả sinh linh trố mắt líu lưỡi nhìn Cường Lương.

- Sức mạnh lớn quá.

- Người kia là ai mà sức mạnh còn lớn hơn Mông Không Bạch Hổ?

- Tu vi của Mông Không Bạch Hổ chắc gần với Đại La Kim Tiên, người này là cường giả Đại La sao?

- Tiểu tử này là thập nhị công tử của Phong gia đây mà.

- Phong gia? Là Phong gia nào? Phong gia trong Cổ Tiên giới?

Các sinh linh xem náo nhiệt, chỉ trỏ bàn tán.

Với Cổ Tiên tinh vực thì Nhập Thánh là sức chiến đấu cấp đỉnh, Đại La Thủy Tiên thì có thể hoành hành bá chủ một phương.

Cường Lương Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn mạnh như vị thần đối với họ.

Mặt Tần Quân không biểu tình bước qua thập nhị công tử Phong gia, Bồ Đề Tổ Sư theo sau.

Thiếu niên tức giận bò dậy:

- Chết tiệt, dám cản đường bản công tử!

Trông trẻ tuổi thật ra gã đã gần vạn tuổi, được cưng chiều trong gia tộc nên gã kiêu căng ngang ngược, coi trời bằng vung.

Tu vi của gã là Thái Ất Tán Tiên nên không sợ Tần Quân là Thái Ất Kim Tiên cảnh.

Gã vung tay đấm hướng Tần Quân, hắn xoay người đá vòng trúng mặt thiếu niên, đá bay gã đụng thủng lầu các cách xa mấy chục thước.

Tuy Tần Quân là Thái Ất Kim Tiên nhưng hắn có các loại thần thông nghịch thiên, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần siêu mạnh. Đừng nói Thái Ất Tán Tiên, Tần Quân tự tin đánh với Thái Ất Huyền Tiên bình thường.

Thái Ất cảnh từ thấp đến cao gồm Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên.

Với đa số sinh linh thì không cách nào chiến đấu vượt cấp, nhưng trên đời luôn có nghịch thiên, Tần Quân nằm trong số đó.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Thiên phú chiến đấu của bệ hạ rất tốt.

Nếu vứt bỏ thân phận của Tần Quân thì Bồ Đề Tổ Sư thật sự muốn thu hắn làm đệ tử, vì lão thấy bóng dáng Tôn Ngộ Không trên người hắn.

Bồ Đề Tổ Sư dạy dỗ Tôn Ngộ Không mười mấy năm ngắn ngủi đã có

thành tựu Thái Ất Tán Tiên, thiên phú như vậy nhìn khắp ba ngàn thế giới tìm được vài người?

Đương nhiên trước khi Tôn Ngộ Không dựng dục ra đã mất rất nhiều năm hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, khởi bước cao hơn đa số sinh linh.

Dưới thiên đạo này, Đại La Kim Tiên sống lâu nhất cỡ mười vạn năm. Tuổi thọ của Đại La Chí Tiên càng dài. Đại La Thủy Tiên càng hơn nữa, từ mặt nào đó thì Đại La Thủy Tiên đã gần như vĩnh sinh.

Nếu cho Tần Quân mười năm thì hắn sẽ đến độ cao thế nào?

Bồ Đề Tổ Sư không dám suy nghĩ, vì Tần Quân trừ có thiên phú huyết mạch siêu đẳng ra khí vận cũng rất nghịch thiên.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Đối phương chỉ là thùng cơm.

Tần Quân bước đi tiếp, không thèm để bụng nốt nhạc đệm nhỏ này.

Có khi nào đụng phải đinh cứng không?

Mục tiêu của Tần Quân là giết người mạnh nhất Cổ Tiên tinh vực, vậy thì hắn sẽ đụng phải đinh nào cứng hơn nữa?

Trong ánh mắt kính sợ của các sinh linh xung quanh, ba người Tần Quân chậm rãi đi tới trước.

Công tử Phong gia vùng vẫy bò ra khỏi lầu các hoang tàn, tức giận quát:

- Ngươi chờ đó, bản công tử chắc chắn giết ngươi!

Tần Quân đã đi xa vài trăm thước, dù nghe thấy hắn cũng chỉ cười nhạt.

Hắn chống mắt xem công tử ca này làm sao giết hắn.

Chuyện này truyền ra trong Vạn Pháp đảo, dù sao Phong gia Cổ Tiên giới là thế lực lớn, có hàng trăm cường giả Đại La tương đương với Cửu U Chi Địa của Huyền Đương đại thế giới, thậm chí càng mạnh.

Qua khoảng một canh giờ ba người Tần Quân đến khu vực chính giữa Vạn Pháp đảo.

Nơi này ucng điện san sát vô cùng đồ sộ, toàn là hội đấu giá, sinh linh qua lại nhiều hơn. Theo Tần Quân đánh giá thì Vạn Pháp đảo này ít nhất có ngàn vạn sinh linh.

Đương nhiên đa số sinh linh là nô lệ của Vạn Pháp đảo, phục vụ cho khách xứ ngoài đến.

Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương vào một tòa cung điện. Hai hàng binh sĩ đứng trước cửa điện, tu vi chỉ có Kim Tiên cảnh.

Trong điện có mấy chục sinh linh, không người nói chuyện lớn tiếng, họ thì thầm nhỏ nhẹ.

------oOo------

Chương 1180: Trẫm là Tần Thiên Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có một bức tường gạch màu đỏ ngăn cách đại điện thành hai phần, mặt tường có mấy chục cái lỗ đường kính ưnả thước, sinh linh ngồi bên trong phục vụ khách tới lui.

Tần Quân đến gần một cái lỗ, nữ tu sĩ ngồi phía bên kia, nàng khoảng ba mươi tuổi, da trắng xinh đẹp, mắt ướt nước rất có ý vị.

Nữ tu sĩ phong tình cười hỏi:

- Công tử này, không biết công tử muốn đấu giá bảo bối ây tham gia hội đấu giá? Hoặc mua tình báo?

Đáng tiếc nàng không mê hoặc Tần Quân được.

Tần Quân nói nhỏ:

- Trẫm muốn biết tình báo liên quan Thiên Thư.

Nữ tu sĩ biến sắc mặt. Mấy tu sĩ đứng bên cạnh biểu tình quái dị nhìn Tần Quân.

Thời nào rồi còn có người hỏi thăm Thiên Thư? Hay đây là dân bản xứ mới chạy ra khỏi địa thế giới?

Tần Quân phớt lờ những ánh mắt quái dị, bình tĩnh hỏi:

- Có không? Tình báo về Thiên Thư ở nơi nào, khi nào mở ra?

Cường Lương hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Sát khí khủng bố làm nữ tu sĩ rùng mình, lật đật đứng lên hóa thành luồng sáng vàng bay ra khỏi cái lỗ.

Nữ tu sĩ cười duyên xoa tay nói:

- Mời công tử đi theo ta.

Cường Lương toát ra khí thế của siêu cường giả, tức là lai lịch của Tần Quân không nhỏ, gặp khách kiểu này phải đổi nơi nói chuyện.

Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương đi theo nữ tu sĩ vào phòng khách bên cạnh. Đám sinh linh trong điện ngó nhau.

Một người trẻ tuổi muốn hỏi thăm Thiên Thư?

Bọn họ hơi tò mò nhưng không để bụng.

Nhóm người vào một gian phòng khách, bên trong trang trí xa hoa, mùi đàn lan tỏa khiến người vui vẻ thoải mái.

Nữ tu sĩ đóng cửap hòng, mời Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương ngồi xuống trước bàn.

Nữ tu sĩ vừa rót trà cho ba người vừa cười nói:

- Thiên Thư là điều kỵ nhất của Cổ Tiên giới, tuy mọi người đều biết nhưng không thể thảo luận trước công chúng, vì kiêng kị của thần tiên.

Tần Quân bưng tách trà lên, gật đầu nói:

- Ừm, vậy nói đi, nói hết những gì các ngươi biết, giá sao cugxn được.

Tuy có cường giả vô địch ngồi bên cạnh nhưng Tần Quân không ỷ thế hiếp bức nữ tu sĩ,.

Nếu trong lòng không có nguyên tắc thì sớm muộn gì sẽ đi vào con đường sai trái, vạn kiếp bất phục.

Nữ tu sĩ cười tươi như hoa:

- Nói đến thì Thiên Thư là thứ vô số người tu hành tha thiết ước mơ, bị Thương Hoa Tiên Tôn khống chế. Danh ngạch Thiên Thư có hạn, không thì Thương Hoa Tiên Tôn đã viết hết tên thuộc hạ của mình vào, cùng thành tiên lớn mạnh thực lực Cổ Tiên giới. Nghe nói mỗi ngàn năm Thiên Thư chỉ cho viết một trăm cái tên, thời hạn ngàn năm sắp đến rồi.

Ngàn năm cho viết một trăm cái tên?

Tần Quân nheo mắt, nghe như danh ngạch rất nhiều nhưng thật ra trong một ngàn năm sẽ hao tổn bao nhiêu thần tiên?

Tần Quân hỏi:

- Đại khái còn bao lâu?

Nếu quá lâu thì hắn sẽ suy xét cách giết Thương Hoa Tiên Tôn rồi chấp chưởng Thiên Thư.

Nữ tu sĩ mỉm cười nói:

- Ba năm.

Ba năm rất ngắn ngủi với nàng, vì nàng có tu vi Thái Ất Huyền Tiên, đã sống mấy vạn năm, bế quan một lần không chỉ trong vòng ba năm.

Tần Quân híp mắt.

Hắc Điệp Tiên Tử có thể chống đỡ qua ba năm không?

Nữ tu sĩ tiếp tục bảo:

- Công tử, rất khó có danh ngạch Thiên Thư, hoặc được Tiên Tôn khâm điểm hoặc được thế lực lớn Cổ Tiên giới tiến cử.

Có cường giả như Cường Lương bảo vệ chắc lai lịch của Tần Quân không nhỏ, nữ tu sĩ đoán hắn có thể kiếm được danh ngạch tiến cử.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Thiên Thư giấu ở đâu?

Bồ Đề Tổ Sư nhàn nhã uống trà, nhưng lão thầm ghi nhớ lời nữ tu sĩ nói.

Nữ tu sĩ đáp dứt khoát:

- Trong Tiên Tôn cung.

Nữ tu sĩ không cho rằng Tần Quân sẽ xâm nhập Tiên Tôn cung cướp Thiên Thư.

Thương Hoa Tiên Tôn là người mạnh nhất Cổ Tiên tinh vực, tương đương với đứng đầu chúng tiên. Mấy chục vạn năm qua Thương Hoa Tiên Tôn ở mãi trên ghế Tiên Tôn, không ai có thể lay động.

Tần Quân suy tư. Tiên Tôn cung nằm trong Cổ Tiên giới, có vô số tiên binh tiên tướng canh gác. Chờ Bồ Đề Tổ Sư đánh với Thương Hoa Tiên Tôn, Cường Lương sẽ rất khó một mình bảo vệ hắn.

Nữ tu sĩ len lén đánh giá Tần Quân, thấy công tử này điển trai như ngọc, người mang theo uy áp mờ nhạt. Nàng thích thú ngắm nhìn, nhưng không dám có mơ ước vượt rào, người trẻ tuổi đầy hứa hẹn như vậy không phải loại người mà nàng có thể chạm vào.

Sau đó Tần Quân hỏi một số việc liên quan Tiên Tôn cung và Thiên Thư.

Mười ba vạn năm trôi qua, hắn không thể lỗ mãng xông vào Cổ Tiên giới, cần chuẩn bị trước một phen.

Hắn còn có hai lần cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, phải sử dụng thật thận trọng.

Qua khoảng nửa canh giờ, Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương ra khỏi cửa phòng.

Trong phòng.

Nữ tu sĩ nhìn đống linh thạch tứ giai trên mặt bàn, mắt sáng lấp lánh.

Nữ tu sĩ lẩm bẩm:

- Món tiền này không nhỏ.

Bây giờ Tần Quân dư dả nhất là linh thạch.

Lúc trước giết Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Thâu Nguyệt Giáo Tôn để lại trữ vật giới, số linh thạch trong trữ vật giới cộng lại nhiều hơn Huyền Đương đại thế giới gấp mấy chục lần. Tần Quân để lại một hần trong Thiên Đình Đại Tần, số còn lại mang theo trên người để giả làm nhà giàu mới nổi trong trời sao.

Sau đó Tần Quân tìm thiên tài địa bảo có thể trợ giúp hắn tu luyện.

Một ngày sau, ba người Tần Quân bay ra khỏi Vạn Pháp đảo, mới đi ra liền bị một đám tu sĩ chặn đường.

Mấy ngàn tu sĩ trên Thái Ất cảnh từ bốn phương tám hướng bay tới, dẫn đầu là năm cường giả Đại La cảnh, có một vị tu vi đến Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Một người trong số đó là cường giả Phong gia ngày hôm qua, vẻ mặt thù hận nhìn Tần Quân, quát mắng:

- Tiểu tử thối, để xem ngươi còn kiêu ngạo kiểu gì!!

Khóe môi Tần Quân co giật. Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư câm nín.

Sinh linh đứng xa nhìn, xem náo nhiệt không lo lớn chuyện.

- Đó là đệ tử Phong gia?

- Đấy là nhị trưởng lão của Phong gia, Phong Ô Hằng kìa.

- Phái ra một Đại La Thủy Tiên, có chuyện gì vậy?

- Hình như vì mâu thuẫn hôm qua.

- Thập nhị công tử của Phong gia cưỡi Mông KHông Bạch Hổ xằng bậy trong Vạn Pháp đảo, sau đó bị thuộc hạ của công tử này ngăn lại.

Đa số sinh linh rất đồng tình với nhóm Tần Quân.

Công tử Phong gia năn nỉ Đại La Thủy Tiên kia:

- Nhị gia gia, là bọn họ! Gia gia mau giết họ giúp ta!

Người này vóc dáng cao lớn mặc áo đen, mặt khắc khổ, đó là nhị trưởng lão của Phong gia, Phong Ô Hằng.

Làm Đại La Thủy Tiên, Phong Ô Hằng đã sống hơn hai mươi vạn năm, nếu không có mấy huynh đệ bọn họ thì Phong gia đã chẳng được địa vị như ngày nay.

------oOo------

Chương 1181: Nhập Thánh ra tay (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Ô Hằng cười bất đắc dĩ nghe yêu cầu của tôn nhi, quát hỏi ba người Tần Quân:

- Các ngươi là ai? Hãy xưng tên ra!

Tần Quân không mặn không nhạt hỏi, ánh mắt khinh miệt không thèm để Phong Ô Hằng vào mắt:

- Trẫm là Tần Thiên Đế, các ngươi muốn giết trẫm?

Đúng là hắn không thèm lo.

Vì Phong Ô Hằng là người quen cũ của Tần Quân, nói chính xác hơn là kẻ thù cũ.

Mười ba vạn năm trước Phong Ô Hằng từng tham gia chiến tranh thảo phạt Thánh Đình, khi đó có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ.

Sau khi hỏi Bồ Đề Tổ Sư về tu vi của Phong Ô Hằng, Tần Quân thầm khinh thường. Qua mười ba vạn năm mà tên này chỉ đột phá một tầng tiểu cảnh giới.

Tu vi đạt đến Đại La cảnh không phải đơn thuần tu luyện là có thể biến càng mạnh, cảm ngộ và thiên phú rất quan trọng.

Đương nhiên đối với sinh linh thiên phú rất tệ thì đột phá Thái Ất cảnh là mơ ước xa vời. Ba ngàn thế giới như Kim Tự Tháp khổng lồ, đi lên một nấc là số lượng sẽ giảm bớt nhiều.

Tần Thiên Đế?

Phong Ô Hằng cua mày quan sát kỹ Tần Quân, bỗng thấy hơi quen mắt, hình như gặp ở đâu rồi.

Các sinh linh xì xầm bàn tán.

Tần Thiên Đế là ai?

Công tử Phong gia tức giận la to:

- Nhị gia gia sao còn ngây ra đó? Mau giết hắn đi!

Gã như đứa bé bị chiều hư, rất khó tưởng tượng gã đã gần vạn tuổi.

Phong Ô Hằng rất cnưg chiều tôn nhi này, lập tức ra lệnh:

- Lên!

Mấy ngàn tu sĩ Phong gia cùng hành động.

Bọn họ như các mũi tên nhọn từ bốn phương tám hướng bắn hướng Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương. Tu vi của họ đều từ Thái Ất cảnh trở lên, không thiếu cường giả Đại La, tất cả khí thế tụ lại làm sinh linh xem cuộc chiến lùi bước.

Cường Lương cười gằn:

- Muốn chết!

khí thế Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn bùng nổ hất mấy ngàn tu sĩ Phong gia hộc máu bay ngược về, tiếng gào thét vang vọng trong trời sao mấy chục vạn dặm.

Phong Ô Hằng biến sắc mặt vội che trước mặt công tử Phong gia.

Lòng Phong Ô Hằng dậy sóng thần, cảm nhận hơi thở của Cường Lương tựa như đại dương mênh mông vô biên.

Phong Ô Hằng thầm rít gào:

- Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn! Làm sao có thể!?

Cường giả như vậy sao có thể tùy tiện gặp gỡ?

Lúc ở Lưu Hà đại thế giới, nếu không có Từ Tử Huyền, Nam Tố Tiên Tử, Tây Môn Ngục thì không ai ngăn được Cường Lương, đủ thấy địa vị của Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn trong trời sao.

Tần Quân nhìn Phong Ô Hằng, lạnh lùng cười:

- Cường Lương, bắt hắn lại cho trẫm!

Xem ra Phong Ô Hằng vẫn chưa nhận ra hắn.

Cường Lương lên tiếng:

- Rõ!

Nói xong Cường Lương lắc người biến mất tại chỗ.

Tốc độ của Cường Lương nhanh biết bao, gã vượt qua mấy vạn thước chớp mắt đến trước mặt Phong Ô Hằng, thân hình vạm vỡ kéo theo gió rít. Công tử Phong gia núp sau lưng Phong Ô Hằng sợ hãi hét rầm lên.

Con ngươi Phong Ô Hằng co rút, lòng rất sợ, nổi hết da gà da vịt.

Phong Ô Hằng bỗng nhớ ký ức phủ bụi từ lâu.

Mười ba vạn năm xưa xưa trước, lúc đối diện ác ma kia cũng là cảm giác sợ hãi như thế này. Từ lòng bàn chân chạy lên đỉnh đầu, từ sâu trong linh hồn lan ra ngoài người lạnh buốt giá.

Bùm!

Cường Lương đấm thủng lồng ngực Phong Ô Hằng, máu dính bết lên mặt công tử Phong gia, khuôn mặt gã càng vặn vẹo hãi hùng.

Mắt Phong Ô Hằng đầy tơ máu, con ngươi co rút liên tục nhìn đăm đăm khuôn mặt dữ tợn của Cường Lương, trong mơ hồ như lại thấy Cơ Vĩnh Sinh gầm rống với mình.

Phong Ô Hằng Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ không có chút sức chống cự trước mặt Cường Lương.

Cường Lương túm Phong Ô Hằng xoay người bay hướng Tần Quân, giây lát đã đến trước mặt hắn. Vượt qua khoảng cách năm vạn thước dài đối với Cường Lương chỉ bằng khoảng cách một bước.

Toàn quá trình chưa đầy ba giây.

Nhị trưởng lão của Phong gia, Phong Ô Hằng nổi tiếng từ lâu bị thua!

Sinh linh xem cuộc chiến xoe tròn mắt, biểu tình không tin nổi.

- Không thể nào! Ta bị hoa mắt?

- Người đó là ai? Mạnh quá, dễ dàng bắt tói một Đại La Thủy Tiên nổi tiếng lâu năm.

- Chủ công của người đó tự xưng là Tần Thiên Đế, các ngươi có biết lai lịch của Tần Thiên Đế thế nào không?

- Tự xưng là Thiên Đế, cuồng quá.

- Không lẽ là công tử của gia tộc lánh đời?

Các sinh linh liên tiếp kinh kêu, họ không ngờ trong trận đánh này Phong gia thua.

Phong gia có lịch sử lâu đời mười mấy vạn năm trong Cổ Tiên giới, dù dựa vào mấy vị trưởng lão đời đầu chống dậy gia tộc nhưng thực lực không thể khinh thường.

Tần Quân nhìn Phong Ô Hằng nhăn mặt đau đớn, cười hỏi:

- Ngươi còn nhận ra trẫm không?

Phong Ô Hằng ngước đầu nhìn Tần Quân, con ngươi co rút.

Nụ cười tà của Tần Quân giống hệt ác ma chôn sâu trong ký ức của Phong Ô Hằng, tuy khuôn mặt hơi thay đổi nhưng mặt mày rất giống.

Phong Ô Hằng giật mình kêu lên như gặp quỷ:

- Không thể nào! Không lẽ ngươi là . . .!

Biểu hiện khác lạ của Phong Ô Hằng khiến các sinh linh tò mò, ngứa ngáy như bị mèo cào.

Người đó rốt cuộc là ai? Tại sao làm nhị trưởng lão Phong gia bối rối như vậy?

Tần Quân hừ lạnh:

- Giết hắn!

Tần Quân muốn làm Phong Ô Hằng kinh hoàng trước khi chết vì biết hắn còn sống.

Lòng Phong Ô Hằng vừa giật mình vừa tuyệt vọng, há mồm tính van xin tha nhưng bị Cường Lương xé thành hai khúc, máu thịt bay tứ tung, nguyên thần không kịp chui ra đã chết tại chỗ.

Đa số sinh linh trước khi chết nếu nguyên thần không thể rời khỏi thân xác sẽ bị lực lượng quy tắc của Âm phủ triệu hoán đầu thai sống lại. Có một số sinh linh thần thông giỏi, dù chết cũng giữ được nguyên thần, nhưng dù vậy cũng cần thời gian dài phục hồi tu vi.

Nguyên thần của Phong Ô Hằng hóa thành luồng sáng vàng bay hướng trời sao sâu thẳm, lúc này không rảnh lo cho tôn nhỉ, chỉ muốn chạy trốn khỏi đây.

Cường Lương vỗ tay phải, một lôi điện như rắn bay khỏi lòng bàn tay gã, tốc độ mau đến nỗi các sinh linh không nhìn kịp.

Phong Ô Hằng hét thảm:

- A!

Hồn phi phách tán, không có cơ hội luân hồi.

Các tu sĩ Phong gia sợ đứng tim, nhị trưởng lão chết như vậy sao?

Công tử Phong gia trước mắt tối sầm, sợ hãi ngất xỉu. May mà trong trời sao không có sức hút của trái đất nên gã không rơi xuống.

Tần Quân lắc đầu than thở:

- Đáng tiếc không xúc phát nhiệm vụ.

Ngày càng khó xúc phát nhiệm vụ, theo như hệ thống nói khi nào cấu thành mối uy hiếp nhất định cho túc chủ hoặc nhiệm vụ khó hoàn thành thì mới xúc phát được.

Đoàn người Phong gia không có sức uy hiếp với Tần Quân.

Cường Lương vung vẩy vết máu dính trên tay, khuôn mặt bình tĩnh như vừa giết một con gà.

Đối với Vu tộc thì giết chóc đã là chuyện thường.

------oOo------

Chương 1182: Nhập Thánh ra tay (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư nhìn hướng Vạn Pháp đảo, nhẹ giọng nói:

- Vị Nhập Thánh kia lại đây.

Một cầu vồng bay ra khỏi Vạn Pháp đảo, hơi thở mạnh mẽ kinh động cả trời sao.

Rất nhanh cầu vồng ngừng lại cách ba người Tần Quân một trăm thước, ánh sáng chói lòa vụt tắt, một nam nhân hiện hình. Cao gần hai thước, vóc dáng cân xứng, tóc dài cột sau gáy, mũi ưng hốc mắt sâu, trên gò má có một vết sẹo dữ tợn cộng thêm trường bào đỏ thẫm, trông âm độc như con kên kên.

Nam nhân lạnh lùng chất vấn, khói đen tuôn ồ ạt từ hai ống tay áo, khí thế khiếp người:

- Tại sao ra tay tàn nhẫn vậy?

Các sinh linh bàn tán sôi nổi:

- Đó là Dịch Hàn! Thì ra hắn là chủ nhân của Vạn Pháp đảo.

- Dịch Hàn? Cái con chó nhà có tang đã vượt lên chính mình?

- Suỵt, đừng nói lớn. Giờ Dịch Hàn là Nhập Thánh, nhân vật đứng trên đỉnh Cổ Tiên tinh vực rồi.

- Hèn gì công tử Phong gia kiêu căng ngang ngược như vậy, hóa ra đảo chủ là Dịch Hàn.

- Dịch Hàn từng được Phong gia che chở, sau này thu thpậ nhị công tử Phong gia làm nghĩa tử. Nếu không như vậy thì sao tha tứ hắn cưỡi Mông Không Bạch Hổ xằng bậy trong đảo?

Mỗi Nhập Thánh đều có thể xây dựng thế lực lớn, trong Cổ Tiên tinh vực tiêu chuẩn thế lực hạng nhất là có một cường giả Nhập Thánh.

Dịch Hàn nhìn Cường Lương chằm chằm, ước gì bằm thây gã ra vạn mảnh.

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn không đáng lọt vào mắt gã.

Nhưng Dịch Hàn lăn lộn trong trời sao hơn hai mươi vạn năm, sâu sắc biết nước đục sâu cỡ nào. Trong vũ trụ ngoài người có người, ngoài trời có trời, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh.

Phong gia dù gì là một trong những trụ cột vững chắc của Cổ Tiên giới. Tần Quân phớt lờ uy nghiêm của Cổ Tiên giới, oanh sát Phong Ô Hằng trước công chúng, chắc hắn có lai lịch không nhỏ.

Tuy Cổ Tiên giới khổng lồ nhưng trong vũ trụ không chỉ có một Tiên giới.

Tần Quân hờ hững liếc Dịch Hàn, lười biếng hỏi:

- Không phục sao?

Dịch Hàn cho rằng thái độ này quá kiêu ngạo.

Cường giả đều có tôn nghiêm, thuở nhỏ gia tộc của Dịch Hàn bị diệt, gã bị kẻ thù truy sát một thời gian dài, không nhờ Phong gia thì không có gã ngày nay.

Bị Tần Quân nói một câu kích thích lửa giận bùng cháy trong Dịch Hàn, gã vỗ tay phải, khói đen cuồn cuộn hóa thành bàn tay to còn hơn ngôi sao bên cạnh.

Tần Quân cảm giác trước mắt tối sầm, gió to rít gào thổi hắn suýt rơi

xuống, may có Bồ Đề Tổ Sư kịp lúc triệt tiêu sức gió giúp hắn.

Dịch Hàn giận dữ vỗ chưởng, Cường Lương biến lớn trăm trượng tung nắm đấm. Nhưng thân thể của Cường Lương so với bàn tay to thì như con kiến bị bàn tay đập trúng, hình thành kích thích thị giác phóng lớn vô số lần.

Cường Lương biến sắc mặt, cánh tay phải gãy xương, thân hình trăm trượng bị đè ngã ra sau sắp đụng vào Tần Quân, Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh vung phất trần, lực lượng vô hình đánh nát bàn tay đen che trời.

Dịch Hàn biến sắc mặt, chưa kịp rút lui đã bị phản phệ tổn thương nội tạng, hộc máu bay ngược đập trủng một ngôi sao cách trăm vạn dặm.

Nếu nói Nhập Thánh và Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn chênh lệch như lạch trời, vậy Hiển Thánh và Nhập Thánh cách biệt như trời với đất.

- Mạnh…. Mạnh quá…

Dịch Hàn khuôn mặt đẫm máu thì thầm. Bây giờ y đang nằm sâu trong lòng đất của khối tinh cầu. Bốn phía tối đen, đằng trước là cái động dài bị y đụng nứt ra, với thị lực Nhập Thánh xuyên qua cái động dài trăm vạn dặm, y tự nhiên có thể thấy được ba người Tần Quân.

Trong lòng Dịch Hàn sóng gió ngập trời.

Thực lực y đã là Nhập Thánh trung kỳ thế nhưng lại bị người cách không đánh bị thương.

Điều này có nghĩ là gì?

Cảnh giới đối phương ít nhất đã Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Hắn từng chiến đấu với một tôn giả của Huyền Hư môn, thực lực đối phương cũng là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ nhưng khi ấy y cũng không cảm thấy kinh khủng như thế. Trong chớp mắt ấy, y thậm chí ngửi được hương vị tử vong.

- Lão đạo sĩ ấy rốt cục là ai….

Dịch Hàn sợ hãi nghĩ.

Dịch Hàn không tham dự cuộc chiến Thánh Đình mười ba vạn năm trước cho nên không biết Tần Quân . Nếu y biết Tần Quân chính là Thánh Đình Chiến Thần, y chắc chắn sẽ không nghĩ như vậy.

Tất cả nếu liên quan đến Cơ Vĩnh Sinh thì sinh linh trong Cổ Tiên tinh vực đều không cảm thấy ngạc nhiên. Đối với Huyền Đương đại thế giới, mười ba vạn năm thực dài lâu, nhưng ở Cổ Tiên tinh vực cũng không tính quá dài. Tuổi của nhất lưu cường giả đều từ mười vạn năm trở lên. Bọn họ còn nhớ rõ bóng dáng cuồng ngạo từng độc chiến Cổ Tiên giới khi ấy.

Tần Quân sửa sang vạt áo, nhẹ giọng nói:

- Giết hắn!

Vừa nói, hắn vừa lật tay cầm một viên Đại La Phục Nguyên đan ném cho Cường Lương .

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, phất trần huy động bạch mao nhanh chóng kéo dài hóa thành vô số trường mâu màu trắngphóng về phía tinh cầu nơi Dịch Hàn đang ở.

Các sinh linh ven đường suýt nữa sợ đến mức nổi điên, cũng may bọn họ cũng không có bị ngộ thương. Cả đám vội vàng vui về phía sau, nhìn đám bạch mao băng ngang qua trời biểu tình rung động.

Dường như có một con sông lớn khí thế bàng bạc băng qua trước mặt, sợ hãi đánh thẳng vào linh hồn khiến tinh thần họ rung lên, da đầu tê dại.

Bùm một tiếng, toàn bộ ngôi sao đều bị nổ tung, kinh sợ toàn trường.

Cuồng phong hóa thành vô số dòng khí vặn vẹo, tàn sát bừa bãi khắp nơi, hất bay một sinh linh đang đứng xem cuộc chiến.

Rung động không gì sánh kịp xuất hiện trước mắt họ, đối mặt với cảnh ấy, sinh linh nào cũng phải sợ hãi bản thân quá nhỏ bé.

Hàng tỉ đá vụn bay trong trời sao, biển sao bụi còn khổng lồ hơn cả Vạn Pháp đảo.

Bồ Đề Tổ Sư sắc mặt như thường, tay phải khẽ vung, phất trần bạch mao co rút lại. Dịch Hàn huyết nhục mơ hồ bị bạch mao cuốn chặt, bay khỏi đám bụi đất quay về chỗ ba người Tần Quân .

Cường giả Nhập Thánh cảnh ở trước mặt Bồ Đề Tổ Sư cũng không chịu nổi một kích.

Tiếng hít một ngụm khí lạnh vang lên liên tiếp từ khắp nơi, tất cả ánh mắt khi nhìn về phía Bồ Đề tổ sư đều rung động cùng kinh sợ.

- Trời ạ! Đây chính là Dịch Hàn!

- Tuyệt đỉnh cường giả như Dịch Hàn cũng sẽ ngã xuống?

- Tuy Dịch Hàn chưa có thành tiên nhưng đã giết chết bao nhiêu tiên nhân? Vậy mà lại bại dưới tay một lão đạo sĩ?

- Lão đạo sĩ đó là ai? Còn mạnh hơn đại hán ban nãy nữa….

- Tần Thiên đế? Người này chẳng lẽ là thiên kiêu của tiên giới khác?

Đám sinh linh kinh nghi không ngừng, tên Tần Thiên đế xem như hoàn toàn ghi khắc vào lòng họ. Một thời gian rất dài trong tương lai, họ đều sẽ không quên. Bởi vì chính mắt họ thấy một Nhập Thánh cường giả bị dễ dàng đánh bại!

------oOo------

Chương 1183: Chém tận giết tuyệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Loại chuyện này truyền ra đều không có người tin. Mỗi một trọng tiểu cảnh giới của Nhập Thánh cảnh tuy chênh lệch lớn nhưng cũng không đến mức bị giây sát, huống chi là cường giả tung hoành mấy chục vạn năm như Dịch Hàn ?

Các binh lính trong Vạn Pháp đảo cũng sôi nổi bay ra, vây ba người Tần Quân lại.

- Buông đảo chủ của chúng ta ra!

Một nam tử mặc ngân giáp giơ kiếm tức giận hô, giống như Bồ Đề Tổ Sư bắt chính là cha của gã vậy.

[Đinh! Gây ra chi nhánh nhiệm vụ : Chạy ra sinh thiên! Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ bị thế lực của một tòa vạn pháp đảo vây quanh, nếu có thể đánh chết đảo chủ rồi đào thoát, đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang trong đầu Tần Quân, khiến hắn nhướng mày.

Thế nhưng không có cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Bất quá cơ hội Thần Ma đỉnh cao cũng không sai. Hắn đã tích lũy được ba lượt, cách năm lần đến tử trung đỉnh cao đã gần thêm.

Binh linh không đếm được bay tới từ bốn phương tám hướng, một vòng lại một vòng, trong tầm mắt đều chỉ thấy đầy thân ảnh của binh lính Vạn pháp đảo. Ngay cả những sinh linh đang đứng xem cuộc chiến đằng xa đều không thể không tiếp tục lui ra thêm một chút.

Từng cỗ khí tức mạnh mẽ bùng nổ, hội tụ cùng một chỗ làm cho người ta có cảm giác hoảng như trời sụp đất nứt. Trong Vạn Pháp đảo có không ít Đại La cảnh cường giả, những binh lính này cũng không yếu, trăm vạ quân hội tụ cùng một chỗ dù Đại La chân tiên thấy cũng căng thẳng da đầu.

Tần Quân híp mắt lại, khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một nụ cười trào phúng.

- Các ngươi đối lực lượng quả nhiên là hoàn toàn không biết gì cả.

Tần Quân lắc đầu cười, trước mặt Hiển Thánh, con kiến nhiều hơn nữa cũng đều là pháo hôi!

Dịch Hàn ra sức giãy dụa, muốn tránh thoát khỏi sự trói buộc của phất trần. Đáng tiếc từng sợi bạch mao cuốn lấy y như xích sắt, dù thúc giục pháp lực y cũng không giãy ra được.

-Ngươi muốn chết sao?

Tần Quân trêu tức nhìn Dịch Hàn chằm chằm. Thằng nhãi này muốn giúp bằng hữu, không thành vấn đề, đáng tiếc y đụng phải Tần Quân.

Dịch Hàn hoảng sợ. Hắn nhìn Tần Quân cùng Bồ Đề Tổ Sư, run giọng hỏi:

- Các người rốt cuộc là ai?

Thực lực như thế, tuyệt đối là tồn tại đứng trên đỉnh vũ trụ này!

Trong lòng yvô cùng hối hận, sớm biết vậy y sẽ quản giáo tốt nghĩa tử của mình. Nhìn cảnh Phong gia thập nhị công tư vẫn còn ngất trôi nổi trong tinh không khiến lòng y càng thêm thống hận. Con của cố nhân, một đời không bằng một đời.

- Người thật sự muốn chém tận giết tuyệt sao?

Dịch Hàn cắn răng hỏi. Những lời này của y đã có ý yếu thế.

Tần Quân nhìn quét đám binh lính Vạn Pháp đảo đang vây chặt chung quanh một vòng, khẽ cười nói:

- Rốt cuộc là ai muốn chém tận giết tuyệt?

Cũng bởi vì hắn ra tay giáo huấn hành vi ác bá của công tử Phong gia mà Phong gia muốn đưa hắn vào chỗ chết, Dịch Hàn càng muốn can thiệp vào. Nếu là người khác, có thể đã xong đời.

Tần Quân không hề áy náy khi diệt trừ bọn họ.

Mặc dù tự xưng Tần Thiên đế, nhưng hắn cũng chưa bao giờ ức hiếp kẻ vô tội. Dù trong vũ trụ tôn thờ nhược nhục cường thực nhưng nếu không phân thiên ác, đạo nghĩa thì đây chính là địa ngục, địa ngục khôn cùng.

Tần Quân nhẹ nhàng bâng quơ hạ lệnh:

- Giết!

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, tay phải khẽ nắm, pháp lực theo phất trần thổi quét đi. Đồng tử Dịch Hàn co rút, chưa kịp ra tiếng đã như băng khô thăng hoa, hôi phi yên diệt.

Hiển Thánh giết Nhập Thánh như giết gà.

Trăm vạn binh lính đứng chung quanh đều sững sờ. Khuôn mặt của tên nam tử mặc ngân giáp cầm kiếm kia cũng cứng lại.

Bọn họ thật sự không ngờ trong khi bị vây quanh mà Tần Quân còn dám hành hung.

Sau khi Ô Hằng ngã xuống, Nhập Thánh Dịch Hàn cũng bước theo.

Trong thời gian ngắn, liên tục có hai cường giả thanh danh lan xa bị giết.

Tinh không yên lặng.

Tất cả sinh linh đều nghẹn họng nhìn Bồ Đề Tổ Sư , không biết phải nói cái gì.

Quá hung tàn!

Bồ Đề Tổ Sư dường như vô địch, dù là ai, đứng trước mặt lão đều trở nên vô cùng nhỏ yếu!

Nhìn ba người Tần Quân, trăm vạn binh lính Vạn pháp đảo nghiến răng nghiến lợi, thân thể lại vì sợ hãi mà run rẩy không kiềm được.

Bọn họ đều muốn xoay người bỏ trốn nhưng không có mệnh lệnh ai cũng không dám.

Đối mặt Bồ Đề Tổ Sư, nội tâm ai cũng thấp thỏm… Cường giả như thế thật sự có thể lấy số lượng áp chế sao?

Nam tử ngân giáp mang đội cũng lâm vào cảnh thiên nhân giao chiến….

Nếu bọn họ thả ba người Tần Quân rời đi ngày sao còn hỗn kiểu gì? Huống chi Dịch Hàn là cây trụ của bọn họ, không có y thế lực này sẽ như tán sa thậm chỉ cả Vạn Pháp đảo cũng sẽ bị thế lực khác thâu tóm.

Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!

Tần quân cười nhạo nói:

- Sao? Các ngươi còn muốn tiếp tục chịu chết?

Nhìn quét trăm vạn binh lính, hắn lại càng thêm bừa bãi.

Đây cũng không phải là trăm vạn phàm nhân, tu vi kẻ kém nhất cũng Kim Tiên cảnh, một nửa là Thái Ất cảnh cường giả nhưng khi chạm đến ánh mắt Tần Quân không một ai dám nhìn thẳng vào.

Tên hôm qua khinh thị Tần Quân hôm nay lại run rẩy trong bể người. Nhớ lại thái độ của mình trước đó, hai chân gã liền chảy ra một bãi nước màu vàng.

Cường Lương hừ lạnh một tiếng. Hai con hoàng xà từ bên hông y quấn dần lên, khuôn mặt Cường Lương cũng từ từ biến thành mãnh hổ, vô cùng dữ tợn. Nhìn chân thân Tổ vu của Cường Lương, đám lính Vạn Pháp đảo rút nhanh về sau như thủy triều.

Bọn chúng còn tưởng Cường Lương muốn động thủ!

Quanh cảnh rất đồ sộ!

Tần Quân vung tay áo hừ lạnh nói:

- Hừ! Một đám bất lực!

Hắn không hề hạ giọng nên đám lính Vạn Pháp đảo nghe được đều biến sắc mặt nhưng cũng không có kẻ nào dám hó hé. Đối phương càng không sợ, trong lòng bọn chúng càng hoảng hốt!

Cứ như thế, Tần Quân dẫn Bồ Đề Lão Tổ cùng Cường Lương bay về nơi ánh sáng sâu trong vũ trụ. Nơi đi qua, binh lính Vạn Pháp đảo đều hoảng sợ né tránh, nhanh chóng tránh ra một con đường. Tên nam tử ngân giáp

nghiến răng nghiến lợi nhưng cuối cùng cũng chậm rãi buông kiếm trong tay.

Dịch Hàn đều dễ dàng bị đánh chết, dù cho cả đám bọn họ cùng xông lên cũng thật sự không làm nên chuyện gì, chỉ biết tặng mạng cho đối phương mà thôi.

Tưởng báo thù phải có thực lực.

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, quay đầu lại phun ra một hơi Cực Đạo Viêm Hỏa nhanh chóng hóa thành mũi tên nhảy vọt mấy vạn thước dừng tại trên người tên công tử Phong gia đang còn hôn mê kia.

------oOo------

Chương 1184: Nổi tiếng vũ trụ.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu vi tên đó mới đạt Thái Ất tán tiên căn bản ngăn cản không được Cực Đạo Viêm Hỏa, đang hôn mê đã bị đốt thành tro bụi.

Kẻ này cũng coi như may mắn, ít nhất chết không thấy đau khổ.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Thế này gọi là tai họa, họa người thân, họa cả người ngoài.

Đồng thời, hắn bỗng liên tưởng đến đứa bé đang ở trong bụng Chúc Nghiên Khanh cùng Liễu Nhược Lai. Ngày sau hắn nhất định phải quản giáo thật tốt miễn cho bọn chúng kiêu ngạo ương ngạnh còn tâm ngoan thủ lạt giống tên ban nãy, nơi nơi gây chuyện.

Bồ Đề Lão Tổ gật đầu nói:

- Con gây họa, lỗi của cha!

Lão cũng bắt đầu chờ mong sự ra đời những đứa con của Tần Quân, không biết chúng sẽ yêu nghiệt đến cỡ nào! Không thể thu Tần Quân làm đồ đệ,

lão có thể chuyển mục tiêu sang con của hắn vậy!

Bồi dưỡng Thượng Đế tương lai cũng là một chuyện không tồi.

Một hàng ba người cứ nghênh ngang rời đi như thế khiến đám sinh linh vây xem lần thứ hai cảm thấy oanh động.

- Tần Thiên đế? Người này rốt cuộc là ai, thật cuồng! Chẳng lẽ là một thiên kiêu?

- Không có khả năng! Tên ba nghìn tên trên bảng thiên kiêu ta đều nhớ, không có Tần Thiên đế.

- Hiện tại không có, ngày sau khẳng định có.

- Hai thủ hạ của hắn đều rất lợi hại, phỏng chừng sau lưng có Tiên giới làm chỗ dựa.

- Bọn họ bay về phía Cổ Tiên giới chẳng lẽ Tần Thiên Đế là đệ tử mới được Tiên Tôn thu nhận? Hay là con riêng?

Đám sinh linh càng nói càng quá nhưng có một điều có thể khẳng định, trận chiến hôm nay là khởi đầu cho sự nổi tiếng của Tần Quân.

Nam tử ngân giáp nhìn thân ảnh ba người Tần Quân dần đi xa oán hận vung tay, gã thống hận sự vô năng của bản thân.

Trong Vạn Pháp đảo càng trở nên ồn ào hơn…

Nơi này có hơn một ngàn vạn sinh linh, ít nhất một phần ba trong số này là đi ngang qua, đến từ những thế lực khác nhau.

Phong Ô Hằng, Dịch Hàn ngã xuống chứng minh có một siêu cấp cường giả quật khởi. Không ít sinh linh đều ghi nhớ cái tên Tần Thiên Đế.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Chạy ra sinh thiên! Được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng nhiên vang lên làm khóe môi Tần Quân khẽ cong.

Cơ hộ Thần Ma đỉnh cao đã tích lũy được bốn lần! Thêm một lần là có thể đổi được cơ hội tử trung đỉnh cao!

Trước hết để cho Cường Lương sử dụng, ngày sau có phải sẽ khai đạo được thêm những tổ vu khác hay không?

Vừa nghĩ đến cảnh hắn vung tay ra lệnh mười hai Tổ vu đều triển khai chân thân giận chiến sao trời, Tần Quân đã cảm thấy mỹ mãn đến kích động.

- Bình tĩnh... Trẫm hiện tại chính là người hàng phục Bồ Đề Lão Tổ, Thái Thượng Lão Quân!

Trong lòng thầm đắc ý, Tần Quân suy nghĩ cuối cùng sẽ có một ngày hắn sẽ đem Khổng Tuyên, Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà Lão Tổ đều thu vào tay rồi trở thành đế hoàng cực mạnh trong thần thoại!

Sau đó hắn khiến Bồ Đề Lão Tổ đem phất trần biến thành nửa hình tròn rồi ngồi vào trong đó bắt đầu tu luyện.

Tại Vạn Pháp đảo hắn kiếm được không ít bảo bối, hắn rất nóng lòng biến cường!

Một khi đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh, bên cạnh hắn sẽ có thêm hai cường giả thần thoại!

…

Chuyện Phong Ô Hằng Phong gia cùng Dịch Hàn ngã xuống giống như cơn lốc truyền khắp Cổ Tiên tinh vực. Tên Tần Thiên Đế, danh chấn sao trời.

Trong một tinh cầu màu đỏ, Khổng Tuyên đang dẫn Lý Nguyên Bá đi dạo chợ.

- Các ngươi nghe gì chưa? Thủ hạ của Tần Thiên Đế đánh chết Phong gia Phong Ô Hằng và Dịch Hàn rồi.

- Tần Thiên đế? Là ai?

- Không thể nào! Dịch Hàn chính là Nhập Thánh cường giả, cả Cổ Tiên tinh vực đều không mấy kẻ có thể giết được y.

- Thiên Đế? Ai dám lấy cái tên cuồng vậy?

Lý Nguyên Bá nghe đám sinh linh lui tới nói chuyện với nhau mà ngẩn người. Y cố nén kích động hỏi Khổng Tuyên:

- Huynh trưởng? Tần Thiên Đế có thể nào là bệ hạ hay không?

Khổng Tuyên nhíu mày.

Khi bọn họ rời đi, Tần Quân còn chưa đổi tên là Thiên Đế cho nên gã cũng rất nghi hoặc.

Khổng Tuyên lắc đầu cười nói:

- Chắc không phải. Huyền Đương đại thế giới cũng không thể thống nhất nhanh như vậy được.

Bây giờ gã đang mang theo Lý Nguyên Bá chạy khắp vũ trụ kiếm cơ duyên giúp đối phương nâng cao một bước, cả Cổ Tiên tinh vực đều không thể nhập vào mắt gã. Ngay cả Cổ Tiên tinh vực còn thế huống chi Tần Quân còn bị vây trong Huyền Đương đại thế giới?

- Vạn nhất là bệ hạ thật thì sao? Tốc độ trưởng thành của bệ hạ rất nhanh.

Lý Nguyên Bá xoa đầu cười nói. Độ trung thành mãn điểm với Tần Quân khiến y khăng khăng một mực, tín nhiệm đến mù quáng. Chính y nhìn thấy Tần Quân bước từng bước một tới độ cao bây giờ, tận trong lòng rất khâm phục đối phương.

- Bên cạnh hắn chỉ có một người Nhập Thánh, hơn nữa ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng đánh không thắng được.

Khổng Tuyên khẽ nói, ánh mắt nhìn quầy hàng hai bên không chút để ý.

Lý Nguyên Bá nghe vậy cũng chỉ có thể đánh mất suy nghĩ kia đi. Đồng thời y cũng mong mình sớm ngày đột phá, quay về trợ giúp Tần Quân

thống nhất Huyền Đương đại thế giới.

Hôm nay y đã đột phá đến Đại La tiên cảnh, tốc độ tiến bộ vô cùng khủng bố. Theo lời Khổng Tuyên, cực hạn huyết mạch Kim Sí Đại Bằng vẫn chưa bị áp bức ra, đợi sau khi kích phát nó hoàn toàn, tốc độ đột phá của y cũng không thể còn nhanh như giờ.

Long sinh long, phượng sinh phượng, Nguyên Phượng sinh Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng, Khổng Tuyên đã mạnh như thế Kim Sí Đại Bằng cũng sẽ không kém là bao.

Khổng Tuyên lẩm bẩm nói:

- Tịch Nghiệp Ma Quân hẳn đang ở phía trước.

Mục tiêu chuyến đi này của bọn họ chính là tìm kiếm ma đạo đệ nhất tinh không, Tịch Nghiệp Ma Quân.

Dù cho ai cũng không nghĩ ra, đường đường ma quân lại ẩn thân nơi chợ búa thế này!

Dưới bầu trời đêm, đại địa hoang vu mênh mông vô bờ. Một tòa thạch trấn sừng sững đứng, bốn phía yêu thú qua lại, đa số đều là yêu vương đã biến hóa.

Bọn chúng đang đi vào phía trong trấn!

Trong một gian khách điếm, Đông Hoàng Thái Nhất ngồi trong góc uống rượu nghe đám yêu vương xung quanh đàm luận. Y cau mày, trong mắt tràn đầy đố kị.

Đông Hoàng Thái Nhất hừ khẽ nói:

- Tần Thiên đế... Lại là người này...

Y vốn nghĩ Tần Quân còn đang thu thập cục diện rối rắm ở Huyền Đương đại thế giới, không ngờ đối phương đã giết tới tận tinh không. Y còn chưa xông ra trò gì thanh danh Tần Quân đã vang dội, điều này khiến y rất không vui.

Nhưng tu vi y giờ chỉ có Nhập Thánh cảnh, không thể giống như Tần Quân chẳng chút kiêng dè ai dám chọc mình liền giết, làm như vậy sẽ gây thù hằn rất nhiều.

------oOo------

Chương 1185: Bất Diệt Thánh Thân thần bí.

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không được, bổn hoàng không thể thua hắn!

Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ thế liền nghiến răng đặt chén rượu xuống, chậm rãi đứng dậy.

Một cỗ khí thế không gì sánh kịp bùng nổ. Các yêu vương trong khách điếm đều biến sắc, ánh mắt sợ hãi lập tức nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

- Thần phục, hoặc là chết!

Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi xoay người, ánh mắt quét qua một vòng không có yêu vương nào dám đối diện.

…

Bên trong tinh không vô tận, Tần Quân ngồi xếp bằng trong phất trần hai tay nắm một khối huyết ngọc lớn bằng chậu rửa mặt. Huyết khí bằng mắt thường có thể thấy được mãnh xông vào trong cơ thể hắn.

Khối huyết ngọc này do yêu đan của một đầu cự thú Đại La Thủy Tiên cảnh trong tinh không hóa thành. Linh khí bên trong hết sức khổng lồ cùng bá đạo, người bình thường cũng không dám mạnh mẽ hấp thu nhưng cơ thể Tần Quân có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần lại thêm Bất Diệt Thánh Thân nên không hề sợ hãi.

Bây giờ cách trận chiến tại Vạn Pháp đảo ấy đã qua năm ngày.

Với bọn họ, Cổ Tiên giới vẫn còn thực xa xôi. Ánh sáng trong tinh không

kia cũng lớn hơn trước hai lần, chứng tỏ lộ trình đã ngắn lại một nửa.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Bệ hạ lại muốn đột phá nữa?

Dù rằng mượn dùng ngoại vật nhưng lão có thể cảm giác được công pháp và huyết mạch của Tần Quân vô cùng bá đạo, dù hấp thu cái gì cũng không có tác dụng phụ. Cường Lương cũng hiếu kì nhìn Tần Quân chằm chằm.

Gã buồn bực nói:

- Sao ta thấy bệ hạ cũng là Vu tộc vậy?

Khí huyết Tần Quân so với cùng giai đều cường đại khác thường, giống hệt như Tổ Vu bọn họ. Đương nhiên, Tổ Vu vừa ra đời chính là Đại La Kim Tiên. Bọn họ dựng dục thơi gian rất lâu mới xuất thế nên khởi điểm hơn xa chúng sinh.

- Có lẽ hắn chính là Tổ Vu của thiên đạo này thì sao?

Bồ Đề Tổ Sư cười nói khiến Cường Lương im lặng suy ngẫm.

Thiên đạo thời kì Hồng Hoang cũng không giống nơi này. Thiên đạo khác nhau, quy tắc cũng khác. Nhưng mọi sư vạn vật đều có nhân vật và vị trí của riêng mình, thiên đạo chỉ quản lí dưới góc độ vĩ mô, khiến mọi việc đều trở nên cân bằng.

Phất trần tiếp tục bay về hướng Cổ Tiên giới.

Hai ngày nữa trôi qua, Tần Quân rốt cục đột phá.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh cửu trọng!]

Tiếng hệ thống gợi ý kéo ý thức Tần Quân quay về hiện thực. Cảm thụ pháp lực tăng vọt trong cơ thể, Tần Quân nhịn không được hét dài một tiếng vang xa ngàn dặm. Trong tinh không tràn ngập tinh khí có thể truyền âm, tiếng hét đầy tiêu sái sơ cuồng.

Bồ Đề Tổ Sư vui mừng vô cùng, đợi Tần Quân bình tĩnh lại lão liền cười nói:

- Bệ hạ cần ta truyền thụ cho một ít thần thông không?

Tần Quân cười vui vẻ nói:

- Có thần thông nào thích hợp Trẫm?

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười:

- Ta thấy bệ hạ không thiếu gì chỉ thiếu thuật biến hóa. Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến, Địa Sát thất thập nhị biến, bệ hạ muốn học loại nào?

Cường Lương đứng cạnh đó cũng rất hiếu kì. Gã không có nguyên thần không học được pháp thuật nhưng gã cũng có thể xem náo nhiệt.

Tần Quân chớp mắt cười nói:

- Trẫm đã biết Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến.

Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến hắn học được từ Trư Bát Giới. Đương nhiên là thông qua hệ thống ngay cả Trư Bát Giới cũng không biết.

Bồ Đề Tổ Sư nghi hoặc:

- A? Bệ hạ sao lại biết Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến?

Hai loại thần thông biến hóa này đều đến từ thời vũ trụ hồng hoang, Tần Quân sao lại biết được?

Tần Quân cười rồi chợt thi triển Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến một lần cho Bồ Đề Tổ Sư xem.

Quay vần tạo hóa, điên đảo âm dương, di tinh hoán đấu, hồi thiên phản nhật, hô phong hoán vũ, chấn sơn hám địa, giá vụ đằng vân, hoa giang thành lục, túng địa kim quang, phiên giang giảo hải, chỉ địa thành cương, ngũ hành đại độn, lục giáp kỳ môn, nghịch tri vị lai, tiên sơn di thạch, khởi tử hồi sinh, phi thân thác tích, cửu tức phục khí, đạo xuất nguyên dương, hàng long phục hổ, bổ thiên dục nhật, thôi sơn điền hải, chỉ thạch thành

kim, chính lập vô ảnh, thai hóa dịch hình, đại tiểu như ý, hoa khai khoảnh khắc, du thần ngự khí, cách viên động kiến, hồi phong phản hỏa, chưởng ác ngũ lôi, tiềm uyên súc địa, phi sa tẩu thạch, hiệp sơn siêu hải, tát đậu thành binh, đinh đầu thất tiễn!

Ba mươi sáu loại thần thông, tạo hóa xoay vần có thể tránh được tam tai lục kiếp. Nhưng vì Tần Quân là thể tu yêu cầu thiên lôi thối thể nên mỗi lần độ kiếp hắn cũng chưa từng thi triển ra mà thôi.

Cường Lương nhìn thấy thú vị, gã vuốt cằm lẩm bẩm nói:

- Hiệu quả kỳ diệu chả khác nào bảy mươi hai phép biến hóa của Nữ Oa.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu tán thưởng:

- Bệ hạ không hổ là thiên tư ngút trời, ngài đã thông hiểu đạo lí của Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến rồi.

Lão dừng một chút lại nói:

- Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến, Địa Sát thất thập nhị biến là thần thông của vũ trụ hồng hoang. Nếu bệ hạ học được Bắc Đẩu tinh tam thập lục biến ở đó có thể trường sinh, vạn kiếp không già. Đáng tiếc hiện nay dưới sự quản lí của thiên đạo mới, thần thông này không còn hiệu quả trường sinh nữa.

Tần Quân cũng gật đầu.

Việc này hắn đã sớm phát hiện ra. Trong ba nghìn thế giới dù tu vi cao tới cỡ nào đều có mệnh kiếp, trừ khi thành tiên! Mà trong thần thoại hồng hoang lại có rất nhiều vô cùng trường sinh bất tử, hiện giờ xem ra cái này cũng do quy tắc thiên đạo.

Đương nhiên, tu vi càng cao sẽ sống càng lâu. Theo Bồ Đề Tổ Sư phỏng đoán, Đại La Thủy Tiên sống trăm vạn năm đều không thành vấn đề, chỉ cần không gặp cường địch. Nếu Nhập Thánh, sống tỷ năm cũng không phải khó.

Tần Quân cũng đoán, không biết vị sư phụ Bạch Đế thần bí của hắn kiếp trước sau khi biến mất giờ còn sống không?

Bạch Đế trở thành Nhập Thánh hơn mười vạn năm, chỉ cần không có gì bất trắc xảy ra, y không đụng phải cường giả vượt qua Nhập Thánh thì rất khó ngã xuống.

Còn có Cực Đế, chủ nhân Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Đại Chu Thiên Chưởng có phải lại bước lên một tầm cao mới?

Bồ Đề Tổ Sư thay đổi ngữ khí, cũng thay đổi đề tài:

- Bất Diệt Thánh Thân của bệ hạ lai lịch rất lớn, ta hoài nghi nó có liên quan tới thời kì hỗn độn Bàn Cổ khai thiên. Sau này bệ hạ không nên tập thêm công pháp khác, để tránh chậm trễ chính đồ.

Tần Quân nghe rồi gật đầu.

Bất Diệt Thánh Thân chia làm cửu trọng. Đệ lục trọng tu tập xong có thể thành tựu thánh nhân, vậy ba trọng sau thì sao?

Hiện nay hắn đang kẹt giữa tứ trọng và ngũ trọng, cách Pháp Thiên Tượng Địa chỉ nửa bước nhưng lại vẫn mãi không vượt qua được.

- Không bằng ta giảng đạo cho bệ hạ một phen, mong bệ hạ có thể có điều hiểu được.

Bồ Đề Tổ Sư trầm ngâm nói.

------oOo------

Chương 1186: Thiên đạo khó chứa! Thành tựu Thái Ất Tán tiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những bậc vô cùng như lão chỉ giảng đạo cho đệ tử của mình. Hồng Quân Đạo Tổ từng giảng đạo tại Tử Tiêu cung, vạch ra chính đạo cho biết bao nhiêu cường giả.

- Tốt!

Mắt Tần Quân sáng lên.

Đây không phải công năng giảng đạo phiên bản hiện thực sao? Không nghĩ tới hắn không cần làm nhiệm vụ cũng đã có thể hưởng thụ.

Bồ Đề Tổ Sư liếc Cường Lương một cái, bắt đầu giảng đạo.

Tổ Vu không có nguyên thần, Bồ Đề Tổ Sư cũng không sợ gã học trộm.

- Cái gọi là đạo tức là cơ của muôn vàn, chúng sinh tham ngộ đạo pháp, tìm kiếm vĩnh hằng, cần độ kiếp phá tai…

- Tam hoa tụ đỉnh, diệu cùng tâm sinh, đạo quả nghịch chuyển, đan điền ngưng pháp...

- Nếu ngộ tâm ma, tâm như bàn thạch, nếu ngộ pháp kiếp, vạn pháp phá chi...

- Lệ phong chi kiếp, Thiên Cương khả phá, Huyền lôi chi kiếp, Địa Sát khả phá…-

- Long hán sơ kiếp, vạn pháp vị sơ, đạo tổ giảng đạo, vạn vật khai linh...

Cùng với Bồ Đề Tổ Sư bắt đầu giảng đạo, Tần Quân lập tức rơi vào trạng thái huyền diệu khó tả. Thanh âm Bồ Đề Tổ Sư phảng phất có một cỗ ma lực khiến những chỗ tối nghĩa lúc tu luyện trước kia của hắn đều trở nên thông suốt.

Sau khi thức tỉnh chủ hồn, Tần Quân đã khôi phục thiên phú cùng thông tuệ của Cơ Vĩnh Sinh, nhưng hắn khi ấy cũng chỉ mới là Nhập Thánh, so Bồ Đề Tổ Sư đã Hiển Thánh cảnh thì còn kém xa.

Cường Lương đứng cạnh bởi vì không có nguyên thần nên nghe không hiểu chút gì, gã bắt đầu nhắm mắt ngủ gật.

Thời gian cứ vậy chậm rãi trôi qua.

Phất trần tiếp tục phi hành, Tần Quân thì chìm đắm trong đạo pháp Bồ Đề Tổ Sư giảng không thể tự kiềm chế. Chớp mắt một cái, đã qua năm ngày.

Ngày hôm đó, Bồ Đề Tổ Sư rốt cục chấm dứt giảng đạo.

Trong thời gian năm ngày, lão giảng từ cơ duyên tu luyện đến căn nguyên công pháp, lại sang biến hóa thần thông, áo nghĩa pháp thuật. Dù là tu sĩ Nhập Thánh cảnh nghe được cũng sẽ có sự đột phá.

- Giảng đến đây được rồi.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười khẽ nói.

Những vô cùng giảng đạo có ít cũng phải trăm năm, Hồng Quân Đạo Tổ năm ấy giảng đạo tại Tử Tiêu cung càng là giảng đến mấy ngàn năm.

Oanh!

Trong cơ thể Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện tiếng gầm rú, linh khí từ bốn phương tám hướng điên cuồng xông về phía hắn, Cường Lương đang ngủ gật cũng giật mình tỉnh lại giương mắt nhìn.

Được Bồ Đề Tổ Sư giảng đạo, Bất Diệt Thánh Thân của Tần Quân rốt cục đột phá!

Hắn mở mắt, nhảy ra khỏi phất trần. Bồ Đề Tổ Sư nhanh chóng khống chế phất trần dừng lại, yên lặng chờ Tần Quân đột phá.

Tần Quân bay lên cao năm nghìn thước, vô số linh khí không đếm được hóa thành từng dòng chui vào trong cơ thể hắn, khiến hắn giống như bị lốc xoáy bao vây.

Hình ảnh rất đồ sộ.

- Rốt cục đột phá…

Trong mắt Tần Quân tràn đầy dị quang, Cực Đạo Viêm Hỏa nhanh chóng tràn ra từ các lỗ chân lông, quấn quanh người hắn. Đồ văn tử diễm giữa mi tâm Tần Quân bắt đầu nhảy lên kịch liệt, Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay tròn càng nhanh, ngay cả Vận Mệnh Chi Luân bên cạnh cũng bị kéo theo.

Ầm ầm ầm….

Thiên kiếp theo đó xuất hiện. Cực Viêm Ma Thần Thái Ất Tán tiên kiếp mạnh hơn xa những sinh linh khác cùng giai.

Bạch y trên người Tần Quân vỡ nát. Cơ thể hắn bắt đầu bành trướng, Cực Đạo Viêm Hỏa trở thành hỏa y bám vào trên người. Một cỗ khí thế mênh mông bá tuyệt thiên hạ bộc phát ra khiến sinh linh lui tới trong phạm vi một trăm dặm đều có thể cảm giác được.

- Cổ hơi thở này?

- Có người đang độ kiếp! Thái Ất Huyền tiên?

- Không đúng! Cổ hơi thở này so với Thái Ất Huyền tiên còn mạnh hơn!

- Chúng ta có nên qua xem không?

- Muốn chết? Ngươi tính quấy rầy người khác độ kiếp?

Đám sinh linh đi ngang qua nghị luận sôi nổi nhưng không có ai dám bay qua xem xét. Một là sợ đắc tội người kia, hai là không có hứng thú.

Bên trong tinh không, Thái Ất Huyền tiên cũng chẳng là gì.

Bọn họ không biết, Tần Quân đang đột phá cảnh giới Thái Ất Tán tiên.

Cùng lúc đó, cơ thể Tần Quân đã cao cỡ ngàn trượng. Hai tay hai chân, hông lưng đều bị hỏa long vây quanh. Giờ phút này Tần Quân biến thành chân thân Cực Viêm Ma Thần, rúng động tinh không.

- Chủng tộc của bệ hạ rốt cục là gì?

Cường Lương buồn bực hỏi.

Khí tức Cực Viêm Ma Thần phát ra khiến gã cũng thấy hơi kinh ngạc. Cường Lương không dám tưởng tượng lúc Tần Quân đạt tới cảnh giới Đại La Thủy Tiên sẽ mạnh tới mức nào.

Nếu Tần Quân đột phá Nhập Thánh thì sao?

Giờ khắc này, Cường Lương thậm chí cảm thấy như đang nhìn thấy Bàn Cổ cự thần.

Mười hai Tổ Vu từ khi ra đời đã có kí ức, đó là kí ức về việc Bàn Cổ khai thiên tích địa.

- Cực Viêm Ma Thần …

Bồ Đề Tổ Sư híp mắt nhìn Tần Quân chằm chằm.

Lão quả thực không nghĩ tới mới giảng đạo năm ngày lại có thể khiến Tần Quân có đột phá lớn đến thế. Xem khí thế ấy, sinh linh không rõ chân tướng còn nghĩ rằng Tần Quân muốn đột phá Thái Ất Huyền tiên .

Lôi vân tụ tập trên đỉnh đầu Tần Quân, đường kính đạt tới trăm dặm, biển mây cuồn cuộn, sấm sét đì đùng, uy áp diệt thế tản ra bên trong tinh không.

Xa xa, bốn con hắc long kéo một chiếc xe tới, đúng là Nam Tố Tiên tử.

Bản thân nàng cũng muốn đi tới Cổ Tiên giới, vì muốn tránh ba người Tần Quân nên nàng đã tận lực dừng thêm một ngày kéo dài khoảng cách không nghĩ tới vẫn đụng mặt nhau.

Cảm thụ khí tức phía trước, Nam Tố Tiên tử khiến bốn con hắc long dừng lại. Nàng mở cửa xe, đứng ở trên đầu một con hắc long quan sát cảnh tượng đồ sộ kia, đôi mắt đẹp khẽ nheo, trong đồng tử tràn đầy ánh lửa.

Cơ thể đã cao đến năm nghìn trượng, Tần Quân giống như một ma thần. Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh thân hình vĩ ngạn của hắn, một sóng lửa vặn vẹo trong phạm vi mười dặm chung quanh. Nhiệt độ cực nóng khiến vẫn thạch trong tinh không cũng trở nên đỏ bừng.

Giờ phút này, sau khi Tần Quân thi triển Pháp Thiên Tượng Địa, cơ thể hắn không những biến cao còn trở nên vô cùng cường tráng mặc dù Cực Đạo Viêm Hỏa cũng không thể che dấu được đám cơ bắp cuồn cuộn trên người.

Một đầu tóc dài hóa thành lửa cháy không ngừng lan rộng, ấn kí tử diễm giữa mi tâm làm khuôn mặt hắn thoạt nhìn vô cùng lạnh lùng, giống như

thần.

- Cảm giác đã lâu…

Tần Quân ngẩng đầu nhìn thiên kiếp khẽ nói.

Cực Viêm Ma Thần mỗi khi đột phá một tầng đại cảnh giới thực lực sẽ càng ngày càng tăng.

Kiếp trước hắn mới là Nhập Thánh, chỉ ngưng tụ được một căn Thánh cốt đã dám so đấu với Thương Hoa Tiên tôn đã vượt qua Nhập Thánh cảnh thậm chí không có bị giây sát. Đây cũng chính là nguyên nhân Cực Viêm Ma Thần bị vạn tộc bất dung.

------oOo------

Chương 1187: Bá đạo xé thiên kiếp! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì quá cường đại!

Mộc tú vu lâm, phong tất tồi chi!

Một tiếng nổ vang lên, một đạo lôi long to chừng trăm trượng xé rách không gian bổ vào người Tần Quân, đánh tan Cực Đạo Viêm Hỏa trên cơ thể hắn.

Mày Tần Quân cũng không nhăn chút nào, vì không có cảm giác gì cả!

Chút thiên lôi trình độ đó căn bản không gây tổn thương cho hắn được.

Một đường đi tới, hắn đột phá thiên kiếp chưa bao giờ là tị kiếp, mà là khiêng kiếp!

Thân thể Tần Quân bây giờ đã mạnh đến mức cực kì khủng bố. Tuy rằng hắn rất ít ra tay, nhưng hắn chưa bao giờ ngừng tiến bộ.

Thiên lôi liên tiếp hạ xuống, mỗi lần bị đánh trúng, thân hình vĩ ngạn của

Tần Quân lại cao thêm một trượng.

Mười lôi, mười trượng!

Trăm lôi, trăm trượng!

Năm trăm lôi, năm trăm trượng!

Từ đầu đến cuối, cơ thể hắn đều chưa từng chấn động một lần, mắt sáng như đuốc, tử sắc đồng tử bắn ra hai đạo tia sáng, phá vỡ thiên lôi.

Đúng lúc này, trong đầu Tần Quân bỗng xuất hiện một thanh âm uy nghiêm nổ van, khiến tâm thần hắn hoảng hốt:

- Thiên đạo khó chứa!

Ngay sau đó, lôi vân bỗng nhiên tách ra, một quang ảnh tượng thần uy nghi bất phàm cúi người lao xuống.

Nó cao cỡ nghìn trượng, xem hình dáng thì giống một thần tướng tay cầm đại đao.

- Đây là thiên kiếp gì vậy?

Đồng tử Nam Tố Tiên tử khẽ rụt lại.

Thiên kiếp năm đó nàng gặp khi đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh đã mạnh hơn xa những sinh linh cùng giai, nhưng so với thiên kiếp trước mắt quả thực không đáng giá nhắc tới.

Theo phán đoán của Nam Tố Tiên tử, thực lực của quang ảnh nghìn trượng này ít nhất cũng phải Thái Ất Huyền tiên. Nhưng nàng lại biết Tần Quân chỉ mới đang đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh mà thôi…

Thiên phú như thế….

Đáy lòng Nam Tố Tiên tử trở nên sóng gió ngập trời.

Thấy Cường Lương cùng Bồ Đề Tổ Sư nàng liền biết người đang độ kiếp là Tần Quân.Vốn tưởng đối phương chỉ là thiếu gia chỉ biết dựa vào thế

lực gia tộc làm càn ngạo mạn, bây giờ nhìn lại mới biết thiên phú của hắn còn mạnh hơn cả nàng!

Thần ảnh nghìn trượng giơ đao chém xuống, quấn quanh với thiên lôi chung quanh như muốn đem Tần Quân chém làm hai nửa.

Ầm!

Đao phong hạ xuống, Tần Quân đang cúi đầu bỗng nâng tay phải lên dùng lòng bàn tay đỡ lấy lưỡi đao khiến cho thần ảnh kia đình trệ trên đỉnh đầu. Cực Đạo Viêm Hỏa hóa thánh một con hỏa long gầm gừ xông tới. Tiếng rồng ngâm hòa với tiếng sấm sét khiến kẻ nghe thấy đều phải điếng hồn.

Tần Quân chậm rãi ngẩng đầu, giữa mày tràn đầy khí tức khiến người ta lạnh lẽo. Hắn lạnh giọng nói:

- Thiên đạo khó chứa cái gì? Trẫm nếu muốn sống, ai dám khiến trẫm chết?

Vừa dứt lời, thân hình hắn đột nhiên tiếp tục cao đạt tới tám ngàn trượng, như muốn mạnh mẽ xông về mốc vạn trượng!

Mặc cho hàng vạn hàng nghìn thiên lôi oanh thân, khí thế Tần Quân vẫn không hề giảm ngược lại càng tăng vọt. Dáng người hắn vĩ ngạn giống như muốn đem lôi kiếp đánh tan.

- Ngọn lửa này không đơn giản, đó là loại lửa gì vậy?

Cường Lương hỏi Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư hiểu nhiều hơn gã cho nên gã theo bản năng liền hỏi Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu cười nói:

- Lửa này cắn nuốt nhiều loại ngọn lửa khác, tương đương với một loại lửa mới. Nó cường đại dị thường, so với Thái Dương Chân Hỏa của Đông Hoàng Thái Nhất cũng mạnh hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất !

Cường Lương híp mắt, trong đồng tử ngập tràn cừu hận.

Mặc dù sống thêm một thế nhưng thù hận kiếp trước giữa gã và đối phương cũng không có tan biến. Khi gã biết Đông Hoàng Thái Nhất cũng xuất hiện trong vũ trụ này gã đã hưng phấn vô cùng, thường xuyên tưởng tượng ra cảnh bản thân tự tay đâm chết kẻ thù.

Cùng lúc đó, đường kính lôi vân đạt tới ngàn dặm làm đám sinh linh tụ tập tới càng ngày càng nhiều kinh hoảng. Vốn tưởng là một Thái Ất Huyền tiên bình thường, nhưng thấy thiên kiếp bất phàm như thế chẳng lẽ là có kì tài ngút trời đang đột phá?

Trong lôi vân cuồn cuộn nhảy ra từng đạo thần ảnh, trong tinh không mênh mông giống như một pho tượng ánh sáng phát quang mạnh mẽ.

Tần Quân không hề biến sắc, hắn đem long khí dung nhập vào trong Cực Đạo Viêm Hỏa khống chế mười đường Đế Viêm Long khí xông lên tàn sát bừa bãi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên…

Giống như một trận pháo hoa nổ rộ trong vũ trụ, khí tức khiếp người lan tỏa khắp nơi khiến những sinh linh đứng xa xa hoảng sợ.

- Người này là ai, hắn giống như đang đột phá cảnh giới Thái Ất Tán tiên….

- Thái Ất Tán tiên cảnh? Đùa sao, trận thế này nói hắn đang đột phá Đại La Kim Tiên ta cũng tin…

- Đây là thiên kiếp gì vậy, sao chưa bao giờ nghe nói?

- Thiên uy mạnh quá, thiên kiếp này không đơn giản!

- Thái Ất Tán tiên? Ngươi nói hắn mới đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh? Trời đất, thiên kiêu quật khởi sao?

Các sinh linh nhìn thân hình cao tám ngàn trượng kia của Tần Quân đều liên tiếp kinh hô. Vẻ mặt cả đám như gặp quỷ.

Bọn họ năm đó khi đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh cũng không có thanh thế như vậy, thiên kiếp cũng xa xa không bằng.

Đế Viêm Long Khí oanh kích những thần ảnh một cách điên cuồng. Khuôn mặt Tần Quân cũng càng ngày càng dữ tợn, đồ văn tử diễm giữa mi tâm hắn cũng liên tục nhảy lên.

Tần Quân nhe răng cười nói:

- Trẫm muốn tái hiện uy danh Cực Viêm Ma Thần!

Đế Viêm Long Khí càng ngày càng mạnh, hóa thành gần trăm điều hỏa long không ngừng bay ra từ thân thể hắn đánh về phía thiên kiếp, nổ tung. Biển lửa tạo ra cũng kéo dài liên tục, chiếu rọi người Bồ Đề Tổ Sư cùng Cường Lương lấp lánh ánh lửa.

Theo thế công càng ngày càng mạnh của Đế Viêm Long Khí, lôi vân đều bị đâm đến mức sắp tản ra, điện quang tản mạn bên trong tinh không vô cùng rực rỡ.

- Đây là muốn xé thiên kiếp sao?

Xa xa, có sinh linh kinh hô, khiến cho các sinh linh còn lại đều ồ lên.

Bên trong tinh không chuyện lạ gì cũng có, bao gồm cả xé thiên kiếp. Nhưng đó cũng là chuyện trong truyền thuyết, bọn họ không nghĩ tới thực sự có người thực hiện nó trước mắt mình.

Ánh mắt Nam Tố Tiên tử cũng chìn chăm chú vào Tần Quân.

Mỗi lần nàng độ kiếp đều chưa từng nghĩ đến việc xé thiên kiếp, trừ phi có cường giả tương trợ.

- Chẳng lẽ trên người hắn có huyết mạch thời kì thượng cổ?

Nam Tố Tiên tử thầm nghi hoặc.

Trạng thái hiện nay của Tần Quân rõ ràng không giống nhân tộc.

Tần Quân cũng sẽ không bận tâm ánh mắt khác thường chung quanh. Hắn sẽ thành tựu Thái Ất Tán tiên, sẽ xé thiên kiếp!

Hắn phải làm cho thiên đạo xem!

Thiên đạo khó chứa, vậy diệt thiên!

Tần Quân giận dữ hét:

- Phá cho Trẫm!

Cơ thể hắn đột nhiên cao tới vạn trượng, Pháp Thiên Tượng Địa ngưng kết thành công, Cực Đạo Viêm Hỏa hừng hực thiêu đốt, Đế Viêm Long Khí liên tiếp bay ra, tinh không bị xé ra một cái khe, hắc ám hư vô ẩn hiện.&

------oOo------

Chương 1188: Bá đạo xé thiên kiếp! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên kiếp lôi vân bị một điều Đế Viêm Long Khí đánh thủng, biển mây quay cuồng, tiếng sấm rền vang.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Tán tiên cảnh sơ kỳ!]

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang trong đầu Tần Quân, đồng thời pháp lực của hắn cũng tăng vọt, khí thế như hồng, quấy nát lôi vân, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Cuồng phong gào thét trăm vạn dặm, đám sinh linh đứng xa quan sát vẻ mặt rung động.

Nhìn lôi vân bị tách ra, bọn họ không khỏi nghĩ bản thân đang mơ.

Thiên kiếp tan….

Mẹ nó, đây là độ kiếp vẫn là đánh kiếp vậy?

Ánh mắt Nam Tố Tiên tử cũng vô cùng phức tạp.

Thiên phú như thế ngày sau lại là một pho tượng thiên kiếu, hơn nữa còn là thiên kiêu vượt qua nàng.

Lôi vân tiêu tán, hết thảy trở nên bình tĩnh lại.

Tần Quân xoay cổ, cúi đầu đánh giá cự thân vạn trượng Pháp Thiên Tượng Địa của mình, trong lòng cảm xúc mênh mông.

Thành tựu Thái Ất Tán tiên, trong đầu hắn nhiều thêm một ít kí ức về một số pháp thuật thần thông kiếp trước hắn biết.

Tần Quân thì thào tự nói:

- Loại cảm giác này tuyệt quá!

Đương nhiên quan trọng nhất là hắn có thể chỉ định gọi về hai vị Thần Ma Nhập Thánh viên mãn.

Sẽ không bỏ chạy!

Chỉ khi Thần Ma vượt qua hắn năm đại cảnh giới mới có thể tránh thoát được hệ thống, bỏ chạy ra ngoài. Trừ điều đó ra, Thần Ma được chỉ định gọi về không thể là Thánh nhân, dù là Thánh nhân lúc chưa thành thánh cũng không được.

Tần Quân hít sâu một hơi, cơ thể bắt đầu thu nhỏ lại, Đế Viêm Long Khí thu vào trong cơ thể, Cực Đạo Viêm Hỏa tiêu tán ở giữa vũ trụ.

Nam Tố Tiên tử nhìn hắn một lát sau đó quay về thùng xe. Bốn con hắc long kéo chiếc xe chạy về một hướng khác.

Trận chiến ở Lưu Hà đại thế giới khiến nàng rất kiêng kị ba người Tần Quân, nàng phải cách bọn họ càng xa càng tốt!

Sau khi khôi phục bình thường, Tần Quân nhanh chóng lấy một bộ bạch y ra mặc. Có Cực Đạo Viêm Hỏa che, hắn cũng không có lộ ra bộ vị trọng

yếu nào.

Quay về lại trong phất trần, Bồ Đề Tổ Sư chắp tay cười nói:

- Chúc mừng bệ hạ thành tựu Thái Ất Tán tiên!

Cường Lương cũng cười nói:

- Bệ hạ thật lợi hại, phương thức độ kiếp rất hợp khẩu vị của ta!

Nhìn Tần Quân xé thiên kiếp, gã đều cảm thấy máu trong cơ thể như sôi lên.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Chút vụng về mà thôi. Lại nói, Thái Ất Tán tiên với hai người nào tính là cái gì? Đừng khen Trẫm quá!

Nghe vậy, Bồ Đề Tổ Sư cùng Cường Lương đều cười lớn.

Thái Ất Tán tiên chưa tới hai mươi tuổi có nghĩa như thế nào bọn họ không dám tưởng tượng nhưng thái độ không kiêu không nóng của Tần Quân làm cả hai thực vui mừng.

Khi Tần Quân tỉnh, đời trước bị biếm, khi đó hắn mới mười sáu tuổi. Chớp mắt, ba năm trôi qua, hắn đã sắp thống trị Huyền Đương đại thế giới…. Quả nhiên là thời gian thấm thoắt.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng bay tới từng đạo thân ảnh, có tu sĩ nhân tộc cũng có yêu vương yêu tộc, còn có chủng tộc khác ở trong tinh không.

Tần Quân nhướng mày, bất động thanh sắc. Cường Lương thì nheo mắt, khí tức thô bạo bắt đầu tràn ra tùy thời chuẩn bị chiến đấu. Chỉ có Bồ Đề Tổ Sư vẻ mặt cười quỷ dị, dường như tính được điều gì.

Tần Quân nhìn lướt qua rồi hỏi những sinh linh đứng chung quanh phất trần:

- Có chuyện gì sao?

Số sinh linh đứng quanh có khoảng hơn một trăm người, ánh mắt bọn họ nhìn hắn đều rất nóng bỏng.

Một người trung niên mặc hắc y chắp tay nói:

- Công tử, ta thấy công tử thiên phú dị bẩm lại vừa mới đột phá sao không tới chỗ ta làm khách một phen? Ta nhất định sẽ chiêu đãi công tử thật tốt!

Gã vừa nói xong các sinh linh khác cũng tranh nhau mời:

- Đến chỗ chúng ta đi, chúng ta ở bên cạnh đại thế giới.

- Vị công tử này có hứng thú tới làm khách khanh của tông môn chúng ta không?

- Chỉ bằng cái tông môn bé chút của các ngươi? Không bằng tới gia tộc của ta! Ta cho công tử đãi ngộ khách khanh, trợ giúp ngài tu luyện đến Đại La Kim Tiên!

- Đại La Kim Tiên? Ta có thể tiến cử công tử làm đệ tử Đại La Chí Tiên!

Nghe lời mời của đám sinh linh, vẻ mặt Tần Quân trở nên cổ quái. Khóe miệng Cường Lương cũng run rẩy.

Thì ra là tới mời chào Tần Quân chứ không phải muốn đánh nhau!

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu cười.

Một đám dưa vẹo táo nứt cũng muốn mượn sức cường long?

Tần Quân trả lời:

- Trẫm không có hứng thú, các ngươi đều đi đi!

Nhìn quét một vòng đều không có mấy kẻ tỏa ra khí tức khiến hắn cảm thấy rất nguy hiểm chứng tỏ bọn họ cũng không quá mạnh.

Quy thuận hắn còn được, mượn sức hắn?

Đời này cũng đừng mơ!

- Công tử, đi ra ngoài nhiều bằng hữu cũng dễ làm việc, không biết tên công tử là gì?

Trung niên mặc hắc y hỏi gấp khiến đám sinh linh còn lại cũng gật đầu phụ họa.

Tần Quân lạnh nhạt đáp;

- Tần Thiên Đế!

Tần Thiên Đế!

Đám sinh linh nhìn nhau cảm thấy cái tên Tần Thiên Đế nghe có chút quen giống như đã nghe qua ở đâu rồi.

Một nam nhân đầu chó mình người kinh hô:

- Chẳng lẽ là Tần Thiên Đế đã giết Phong Ô Hằng cùng Dịch Hàn kia?

Lời vừa thốt ra tất cả sinh linh đều biến sắc vội vàng lui gấp về sau, ánh mắt nhìn về phía ba người Tần Quân cũng tràn ngập kinh hoàng.

Giống hệt trong truyền thuyết, Tần Thiên Đế rất trẻ, bên cạnh có một tráng hán và một đạo sĩ đi theo.

Vừa nghĩ như thế, trên trán cả đám không khỏi toát ra mồ hôi lạnh.

Trách không được thái độ của Tần Quân với bọn họ lãnh đạm vậy, người ta căn bản là không xem trọng.

Nghĩ xong đám sinh linh lập tức xoay người chạy trốn, không còn ai dám nói chuyện với Tần Quân. Cả đám chạy rất nhanh như sợ Tần Quân sẽ bảo thuộc hạ ra tay giết họ.

Đợi sau khi bọn họ rời đi hết Bồ Đề Tổ Sư mới cười nói:

- Thiên phú của bệ hạ dù là ai cũng muốn mượn sức.

Tần Quân mỉm cười, cũng không phản bác.

- Tiếp tục đi tới đi, chúng ta đã chậm trễ khá lâu rồi.

Tần Quân nhìn ánh sáng sâu trong tinh không cười nói.

Thái Ất Tán Tiên cảnh đã thành, kế tiếp nên triệu hoán Thần Ma, trực đảo Hoàng Long!

Bồ Đề Tổ Sư cảm nhận được ý chí chiến đấu của Tần Quân liền cười:

- Tốt!

Bồ Đề Tổ Sư điều khiển phất trần tiếp tục bay về phía Cổ Tiên giới.

Cứ như vậy, phất trần tiếp tục phi hành.

Tần Quân ngồi xếp bằng, hai tay khoanh trước ngực bắt đầu cân nhắc.

Hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Nên triệu hoán ai đây?

Lại thêm một Tổ Vu?

Không được, vạn nhất hai người cùng nhau bỏ chạy thì sao?

Tổ Vu thật ngông cuồng, huống chi bọn họ còn sáng lập Vu tộc. Nếu như chỉ có Cường Lương còn đỡ, lại thêm một Tổ Vu có thể làm Vu tộc bị thương nặng hay không?

------oOo------

Chương 1189: Triệu Công Minh xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân hỏi:

- Hệ thống, Triệu Công Minh đã đạt tới Nhập Thánh cảnh viên mãn chưa?

Trong tay Triệu Công Minh có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, chiến lực không cần nói nhiều.

- Đã đạt tới.

Câu trả lời của hệ thống khiến Tần Quân rất vừa lòng, vì thế hắn tiếp tục nói:

- Chỉ định triệu hoán Triệu Công Minh Nhập Thánh cảnh viên mãn, khôi phục kí ức kiếp trước!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán Triệu Công Minh, đến từ truyền thuyết thần thoại!]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên, tượng trưng cho Tần Quân lại nhiều thêm một siêu cấp cường giả Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Kể từ đó, Triệu Công Minh trực tiếp thành cường giả thứ hai trong tay hắn. Có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, nói không chừng Triệu Công Minh có thể chống lại Bồ Đề Tổ Sư một chút.

Kẻ có thể lấy sức một người đánh bại Côn Lôn thập nhị tiên như Triệu Công Minh, Tần Quân chờ mong đã lâu rồi. Hắn lập tức lệnh hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Triệu Công Minh.

[Triệu Công Minh: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Môn nhân Triệt giáo! Tài thần!

Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: La Phù Đại Pháp

Thần thông: Bích Hải Man Thế! Túng Quang Vạn Lý! Kiền Khôn Na Dụng! Di Sơn Đảo Hải!

Pháp bảo: Hai mươi bốn viên Định Hải Châu! La Di Động Tiên!

Mức độ trung thành: 65 (MAX 100)]

Nhìn đến hai mươi bốn viên Định Hải Châu, Tần Quân liền cười ra tiếng.

Danh tiếng của pháp bảo này quá lớn, hắn mong ước đã lâu.

Vị thứ hai nên triệu hoán ai đây?

Tần Quân lâm vào suy tư.

Triệu hoán một vị trong Tam Tiêu Nương Nương sao?

Thôi, phải để thủ hạ kiềm chế lẫn nhau, không được đánh vỡ cân bằng.

Tần Quân lại bắt đầu rối rắm, nên triệu hoán ai?

Đế Tuấn, mười một vị Tổ Vu, Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, Lục Áp đạo quân, Huyền Đô đại pháp sư, Nam Cực Tiên Ông, Kim Quang Thánh Mẫu, Tam Tiêu Nương Nương, Phục Hy, Đa Bảo Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Tổ Long, Nguyên Phượng, La Hầu, Hồng Vân Lão Tổ, Xi Vưu, Thần Nông, Hoàng Đế, Đông Vương Công, Ngọc Hoàng Đại Đế….

Những cái tên nhanh chóng hiện lên trong đầu Tần Quân khiến hắn cảm thấy thống khổ, rối rắm….

Đều rất mạnh, nhưng hắn lại không biết nên chọn ai!

- Thôi, suy nghĩ thêm vậy.

Tần Quân lắc đầu cười, dù sao tới Cổ Tiên giới cũng còn một đoạn thời gian.

Cường giả Nhập Thánh cảnh viên mãn một khi bị triệu hoán cũng có thể chạy tới trong thời gian rất ngắn bởi vì tốc độ của bọn họ rất nhanh. Mang theo cảm giác chờ mong Tần Quân bắt đầu huýt sáo.

Cường Lương liếc hắn một cái lại tiếp tục ngủ gật, Bồ Đề Tổ Sư cũng chẳng quan tâm, nhắm mắt dưỡng thần.

Phất trần mang theo ba người rất nhanh lao về phía trước.

Thời gian nhanh trôi, đại khái cỡ nửa canh giờ sau Bồ Đề Tổ Sư bỗng khiến phất trần dừng lại.

- Phía trước có cường giả đánh tới!

Bồ Đề Tổ Sư đứng dậy híp mắt nói khiến Cường Lương giật mình. Tần Quân cũng mở mắt nhưng lại không lo lắng.

Trong lòng hắn đã có đáp án!

- Triệu Công Minh thế nhưng tới trễ vậy, chẳng lẽ là do Bồ Đề Tổ Sư bay nhanh quá?

Tần Quân cố nén hưng phấn suy nghĩ, rất nhanh phía trước xuất hiện một thân ảnh.

Cơ thể gã cao lớn, người mặc khôi giáp, thắt lưng màu đỏ, vẻ mặt oai hùng, tản mát ra khí thế mạnh mẽ khiến người sợ hãi.

Đúng là Triệu Công Minh!

Triệu Công Minh mặc dù không tuấn tú bằng Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không nhưng lại có khí chất mạnh mẽ, thân thể cường tráng, mắt hổ sắc bén.

Triệu Công Minh đánh bại Côn Lôn thập nhị tiên đến!

- Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói khiến Cường Lương biến sắc, Tần Quân thì cười, nói:

- Triệu Công Minh, trẫm chờ ngươi đã lâu rồi!

Triệu Công Minh!

Vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư chợt đổi.

Lão từng nghe nói về cuộc chiến Phong thần, biểu hiện của Triệu Công

Minh không tầm thường. Hai mươi bốn chư thiên của Nhiên Đăng chính là từ hai mươi bốn viên Định Hải Châu của Triệu Công Minh biến thành.

Chẳng lẽ là vị Triệu Công Minh kia?

Cường Lương thì ngây ngốc không hiểu gì. Vào thời ấy của gã, Triệu Công Minh còn không biết ở chỗ nào đâu.

Triệu Công Minh cười vang nói:

- Ha ha, để bệ hạ đợi lâu!

Tiếng cười sơ cuồng đại khí, vừa dứt lời gã đã đến trước phất trần.

Ánh mắt đầu tiên gã liền chú ý tới Bồ Đề Tổ Sư, chợt đồng tử Triệu Công Minh co rút, trong lòng sóng gió ngập trời. Thế nhưng gã không nhìn thấu tu vi của đối phương!

Nội tâm Triệu Công Minh chấn động:

- Chẳng lẽ là cường giả Hiển Thánh cảnh?

Gã vốn cho rằng tới hiệu lực Tần Quân thì sẽ thành người mạnh nhất dưới tay hắn, không ngờ còn có kẻ còn mạnh hơn.

Tiếp, ánh mắt Triệu Công Minh liếc về phía Cường Lương, Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, tu vi cũng tạm!

Khi Triệu Công Minh đánh giá Bồ Đề Tổ Sư cùng Cường Lương, hai người kia cũng đang đánh giá gã.

Trong thế giới thần thoại, chuyển thế trùng tu cũng không phải chuyện ngạc nhiên. Nếu gặp một người quen biết ở kiếp trước cũng không phải chuyện kì quái.

- Trẫm đến giới thiệu một chút, đây là Bồ Đề còn đây là Cường Lương.

Tần Quân cười giới thiệu hai người với Triệu Công Minh.

Ba vị cường giả không chung thời kì của thần thoại Hoa Hạ chạm mặt

nhau, sau này sẽ phát sinh chuyện gì?

Triệu Công Minh khẽ gật đầu.

Dù là Bồ Đề Tổ Sư hay Cường Lương đều không hề yếu, gã tự nhiên sẽ không bày ra tư thái cao ngạo làm gì. Nhất là Bồ Đề Tổ Sư, tuy khí tức cảnh giới của đối phương không phát ra nhưng gã đã thấy lực áp bách rất lớn.

- Ha ha, tiếp tục đi tới đi. Được Công Minh tương trợ, Trẫm muốn Thương Hoa lão nhi kia phải quỳ gối trước mặt trẫm!

Tần Quân cuồng ngạo cười nói. Trong lời còn khen Triệu Công Minh một phen khiến cho Triệu Công Minh cũng cười theo.

- Bệ hạ yên tâm, dù cường địch nào đứng trước mặt ta cũng không chịu nổi một kích!

Hệ thống truyền cho Triệu Công Minh một đoạn ký ức của thế giới này nên gã biết rõ Nhập Thánh cảnh viên mãn tại đây đại biểu cho cái gì.

Không hề khoa trương khi nói trong Cổ Tiên tinh vực tìm không ra năm người có tu vi cao hơn Triệu Công Minh. Huống chi Bồ Đề Tổ Sư, Thánh Nhân không ra tay, kẻ nào có thể ngăn được?

Cường Lương khẽ siết chặt hai tay.

Lại tới thêm một siêu cấp cường giả, gã phải nghĩ biện pháp khôi phục thực lực lúc đỉnh cao nếu không sớm hay muộn cũng bị một cường giả khác thay thế.

Phất trần tiếp tục phi hành.

Tần Quân bắt đầu nói về vận mệnh trước mắt cho Triệu Công Minh nghe. Vì tránh cho Triệu Công Minh nổi giận, hắn tận lực không nhắc đến Nhiên Đăng.

Nếu không phải Nhiên Đăng lừa hai mươi bốn viên Định Hải Châu của Triệu Công Minh đi thì gã sao có thể mắc mưu, chết dưới Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp Đạo Quân được?

- Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà Lão Tổ …

Triệu Công Minh mồ hôi lạnh đầm đìa. Hai người kia với gã đều là nhân vật thần thoại.

------oOo------

Chương 1190: Nhân Hoàng Phục Hy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư cùng Cường Lương cũng híp mắt, không nghĩ tới Minh Hà Lão Tổ cũng xuất hiện?

- Hiện tại tu vi Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có Nhập Thánh cảnh hậu kỳ. Minh Hà Lão Tổ không biết đang nhảy nhót nơi đâu tạm thời không liên can gì đến chúng ta. Trước giết Thương Hoa Tiên Tôn đã, sau đó trẫm muốn để Thiên Đình Đại Tần biến thành Thiên đình chân chính, thay thế Cổ Tiên giới.

Tần Quân nheo mắt, tràn đầy dã tâm.

Triệu Công Minh nghe vậy lập tức cảm thấy thoải mái. Đông Hoàng Thái Nhất mới Nhập Thánh cảnh hậu kì, gã sợ quỷ gì!

Bồ Đề Tổ Sư nhịn không được hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ, vì sao có nhiều vô cùng ở thiên đạo Hồng Hoang sẽ xuất hiện ở vũ trụ này như vậy?

Triệu Công Minh cùng Cường Lương cũng kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân. Bọn họ đều cảm giác bên trong minh minh bản thân cùng Tần Quân có cơ duyên nhân quả cho nên mới tới đầu nhập vào.

Nhưng nghe lời Tần Quân thì những nhân vật oai phong một cõi trong kiếp trước của bọn họ cũng đều có mặt, một hai vị xuất hiện thì thôi nhưng nhiều như vậy...

Tần Quân cười giải thích:

- Rất đơn giản, Thiên đạo Hồng Hoang sắp nghênh đón đại kiếp nạn, là trẫm dùng vô thượng thần thông khiến các ngươi chuyển thế đến đây!

Khi còn ở Địa Cầu, hầu như không có người thờ phụng Thần Tiên, chứng tỏ các bậc vô cùng chắc chắn đã xảy ra chuyện gì đó, nếu không sao họ có thể vứt bỏ con cháu Hoa Hạ không để ý?

Những lời này khiến ba người Bồ Đề Tổ Sư hai mặt nhìn nhau, hình tượng Tần Quân trong lòng bọn họ lập tức cũng trở nên vĩ đại hơn trước.

Đương nhiên, đáy lòng ba người cũng vẫn có chút không tin, nhưng không dám truy vấn.

Sau đó, Tần Quân bắt đầu hỏi chuyện các bậc vô cùng tại kiếp trước của bọn họ, tâm sự câu chuyện thần thoại chân thật.

Đời sau đối bất luận nhân vật thần thoại nào cũng đều có những cái nhìn khác nhau.

Chỉ cần thích họ liền đem nhân vật thần thoại ấy thổi tận mây xanh, độ chân thật rất khó xác định. Hắn tuy thường xuyên xem điển tịch trong thương thành thần thoại nhưng chúng chắc chắn có chỗ khác biệt với lời kể của ba người Triệu Công Minh.

Điều này làm cho Tần Quân không khỏi nhớ lại một tiểu thuyết thần thoại kiếp trước từng xem, khu vực bình luận đều có các loại ý kiến nhắn lại.

Có khen Đa Bảo, có khen Minh Hà Lão Tổ, có khen La Hầu sau đó vì Thần Ma mình thích mà mắng nhau. Vô luận tác giả viết thế nào đều luôn có kẻ nhảy ra nói tác giả ngươi rốt cục có hiểu thần thoại hay không, còn không chấp nhận fans trung thành của tác giả nói ngươi giỏi ngươi viết đi. Xem tiểu thuyết người ta viết vui thích xong còn chạy đi mắng chửi tác giả.

Lúc ấy, Tần Quân đã muốn cười.

Xem tiểu thuyết mình ngươi bận rộn vậy? Chẳng lẽ đem tất cả tác giả mắng chạy hết ngươi mới vui vẻ?

Ngươi không muốn xem vậy đổi truyện khác, mắng tác giả là có vẻ bản lĩnh lắm sao? Thật có bản lĩnh vậy sao ngươi không lên trời ở đi?

Dù sao Tần Quân hắn đọc đã nghiền.

Hắn cũng từng một lần tính viết tiểu thuyết, đáng tiếc khi thấy những tác giả khổ cực đăng truyện còn bị mắng hắn liền quên chuyện đó đi.

Với hắn, một ngày viết hai ngàn chữ đã là cực hạn nhân loại rồi, một tác giả họ Nhâm một ngày đăng tám ngàn chữ còn có người mắng quả thật là khùng, không có nhân tính!

Lúc ấy, Tần Quân vì thích tiểu thuyết của tác giả họ Nhâm kia nên còn bỏ một ngàn nhân dân tệ tặng thưởng cổ vũ đối phương, hy vọng tác giả có thể tiếp tục cố gắng đừng có chết dở.

Nhân gian đều có chân tình!

Ngay tại lúc Tần Quân đang lâm vào hồi ức kiếp trước khi còn ở Địa Cầu, Triệu Công Minh liền chần chờ hỏi:

- Bệ hạ, chẳng lẽ ngài có biện pháp đem những người đó tìm đến?

Triệu Công Minh bỗng nhiên có chút hoài nghi. Bên trong hư vô, sở dĩ gã có thể đến trợ lực cho Tần Quân chẳng lẽ là do Tần Quân làm?

Đáng tiếc, gã tưởng nát óc cũng không nghĩ ra, hệ thống là thứ mấy người như gã không thể hiểu được.

Tần Quân giả vờ khó xử, chần chờ nói:

- Có thể! Dù là người đã chết cũng được nhưng tiêu hao cực lớn!

Triệu Công Minh giật mình.

Thần thông nghịch thiên như thế khẳng định đại giới phải trả rất lớn, dù là Thánh Nhân cũng không có thủ đoạn như thế!

Bồ Đề Tổ Sư cùng Cường Lương cũng lâm vào trong suy tư.

Bọn họ tò mò thần thông vô thượng kia của Tần Quân rốt cục là thần thông gì?

Tần Quân thầm hạ lệnh:

- Hệ thống, triệu hoán Phục Hy đi. Phục Hy Nhập Thánh cảnh viên mãn, khôi phục kí ức kiếp trước!

Phục Hy chính là huynh trưởng Nữ Oa, lại là Nhân Hoàng đứng đầu Tam Hoàng, sống trong Vân Hỏa động đạt được công đức khổng lồ trở thành Á Thánh.

Á Thánh chắc cũng gần với Thánh Nhân đi?

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Phục Hy, đến từ truyền thuyết thần thoại!]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên, Tần Quân mỉm cười.

Khi hắn đang muốn để hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Phục Hy thì một thanh kiếm khủng bố bỗng nhiên phóng tới!

Nó bay tới mang theo tiếng sấm sét, xé rách linh khí trong tinh không, tốc độ nhanh đến bất khả tư nghị.

Biểu tình Triệu Công Minh chợt thay đổi!

Gã lập tức rút La Di Động Tiên bên hông ra vung tay chém tới, đem thanh kiếm đang bay nhanh đến kia bổ thành hai đoạn.

- Lũ trộm cắp phương nào?

Cường Lương tức giận quát, thanh tựa sấm rền, chấn động vũ trụ, đồng thời nội tâm gã cũng thầm kinh.

Tốc độ thanh kiếm kia ngay cả gã cũng không kịp phản ứng!

- Nhập Thánh!

Triệu Công Minh nheo mắt, nhìn chỗ sâu trong tinh không.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu, vẻ mặt bình tĩnh vì Nhập Thánh không uy hiếp được lão chút nào.

Tần Quân nhíu mày.

Vì sao có cường giả Nhập Thánh vô duyên vô cớ tập kích bọn họ? Nhập Thánh tại Cổ Tiên tinh vực cũng không phải rau cải trắng, muốn gặp là gặp.

- Hừ, trách không được Tần Thiên Đế nhà ngươi kiêu ngạo như thế!

Một tiếng hừ lạnh đầy sát ý tựa âm thanh Cửu U từ sâu trong tinh không truyền tới.

Thanh âm giống như đến từ Cửu U kia tiếp tục vang lên:

- Bên cạnh có Nhập Thánh đi theo, quả thật có tư cách cuồng vọng.

Rất nhanh, một đạo cầu vồng từ sâu trong tinh không trước mặt bay ra với tốc độ cực nhanh. Nó một đường bá đạo xông qua, sao băng ven đường đi cũng bị đánh nát.

Trên mặt Triệu Công Minh lộ ra vẻ khinh thường.

Gã quát lên:

- Địa ngục không cửa ngươi xông vô, tới đây, đại gia ta tiễn ngươi một đoạn đường!

Vừa lúc gã mới đầu nhập vào Tần Quân đang cần một trận chiến lập công cho Tần Quân thấy!

Nghĩ vậy Triệu Công Minh liền thả người nhảy tới, bay về phía cầu vồng.

Hai người đều là cường giả Nhập Thánh cảnh nên tốc độ phi hành cực nhanh, chưa tốn thời gian hai hô hấp khoảng cách giữa hai bên từ mười ngàn dặm rút lại chỉ còn mấy thước.

------oOo------

Chương 1191: Thần uy Định Hải Châu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Công Minh rốt cục thấy rõ diện mạo kẻ đến.

Y xuyên kim sắc trường y, thắt lưng bằng ngọc, hai tay nắm hai thanh trường kiếm, tóc dài màu hơi xám phiêu phiêu trong gió. Lông mày y rất cạn, hơn nữa hốc mắt hãm sâu khiến người ta có cảm giác ác độc khó ưa.

Nhập Thánh cảnh trung kỳ!

Triệu Công Minh nháy mắt đoán được tu vi của đối phương, khóe miệng gã lộ ra nụ cười trào phúng quăng một tiên qua.

Nam tử mặc kim y chấn động.

Trong giây lát y cảm thấy khí thế Triệu Công Minh bỗng nhiên biến đổi. Giống như từ một mầm non bé nhỏ bỗng chốc vươn vai thành đại thụ chọc trời. Khí thế Triệu Công Minh tăng nhanh khủng bố làm y sợ tới mức vội vàng đưa kiếm lên chắn.

Keng!

La Di Động Tiên đập vào trên song kiếm.

Đồng tử nam tử mặc kim y co rút, một lực lượng khó tưởng tượng được đánh tới khiến hai tay y bị chấn phun máu, thân thể văng ngược ra ngoài.

Tốc độ càng lúc càng nhanh!

Triệu Công Minh còn chưa thu tiên y đã bay đi xa trăm vạn dặm đập thẳng vào một tinh cầu lớn hơn Địa Cầu.

Bụi đất tung bay.

Bá đạo!

Chênh lệch giữa Nhập Thánh cảnh viên mãn và trung kì giống như lạch trời không thể vượt qua, huống chi phẩm cấp La Di Động Tiên trong tay Triệu Công Minh còn cực cao.

Tần Quân nhướng mày cũng không kinh ngạc.

Hắn tiếp tục để hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Phục Hy cho hắn xem.

[Phục Hy, đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Ích Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thượng Đế! Thiên Hoàng thượng cổ! Nhân Vương! Nhân Hoàng!

Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công.

Thần thông: Nghịch Thiên Toán Mệnh! Chấp Chưởng Khí Vận! Diễn Họa Thiên Địa! Thiên Hoàng Chi Lực! Bát Quái Chấn Thiên!

Pháp bảo: Hà Đồ Lạc Thư! Phượng Hoàng Cầm! Thanh Thệ Thảo!

Mức độ trung thành: 69 (MAX 100)!]

Trúng mánh rồi!

Tần Quân nhìn xem vui sướng không thôi.

Nếu Phục Hy khôi phục, tu vi đỉnh cao hẳn là Hiển Thánh cảnh viên mãn. Nhưng y là Á Thánh lại là Thiên Hoàng Nhân tộc không chừng sẽ tránh thoát được trói buộc của hệ thống do đó tạm thời không được khôi phục mới tốt.

Tần Quân chú ý tới thân phận của Phục Hy liền thầm nghi hoặc:

- A? Vì sao Phục Hy lại là Thiên Hoàng cũng lại là Nhân Hoàng? Nhân Hoàng không phải Hiên Viên Hoàng Đế sao?

- Thiên Địa Nhân Tam Hoàng xuất phát từ Phong Thần diễn nghĩa và một ít sách cổ, mà trong chính sử hoặc đa số các truyền thuyết khác Nhân Hoàng là chỉ Phục Hy. Phục Hy nơi này chính là Phục Hy được dung hợp của các bản thần thoại, tương đương có được kí ức của rất nhiều kiếp.

Hệ thống giải thích khiến Tần Quân giật mình. Dù sao cũng là một danh hiệu mà thôi.

Chợt hắn chú ý tới trận chiến trước mặt.

Tên nam tử kim y kia đâm sâu vào trong nền đất của tinh cầu giống như Dịch Hàn khi trước, cũng may y không có bị thương nặng.

Bởi vì đối thủ của y không phải Hiển Thánh cảnh hậu kì!

Nam tử kim y lau vết máu ở khóe miệng nội tâm kinh sợ trào dâng.

Y vốn tưởng tu vi đối phương nhiều nhất cũng chỉ là Nhập Thánh cảnh mà thôi, ai dè có vẻ còn mạnh hơn.

- Chết tiệt, ta cũng không tin!

Y cắn răng đứng dậy, pháp lực bùng nổ đem bùn đất nham thạch chung quanh nghiền áp, xách song kiếm lần thứ hai xông nhanh ra ngoài xuyên qua bụi đất mịt mù.

Y từng đánh bại cường giả Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, một trận chiến thành danh cho nên mới dám đến giúp Dịch Hàn báo thù.

Dịch Hàn là một trong những bằng hữu thân thiết ít ỏi của y, hai người từng cùng nhau xông qua cấm địa đồng sinh cộng tử. Khi y nghe tin Dịch Hàn bị giết tự nhiên rất tức giận

Triệu Công Minh thấy đối phương thế nhưng tiếp tục xông tới liền cảm thấy khó chịu.

Đối phó một tên tu vi Nhập Thánh cảnh trung kỳ gã cũng không thể kéo dài quá lâu, nếu không có vẻ gã quá vô năng!

- Hừ!

Triệu Công Minh hừ lạnh một tiếng, hai tay đột nhiên nâng lên.

Trong phút chốc, cường quang hiện ra từ thân thể gã, ý thức của tất cả sinh linh trong tinh không bỗng dưng hoảng hốt, hai mắt không thể nhìn, hai tai không thể nghe. Mà ngay cả Tần Quân cũng rơi vào trạng thái đó, ánh mắt Bồ Đề Tổ Sư còn trở nên trống rỗng huống chi là Cường Lương.

Cường quang tới nhanh, đi cũng nhanh.

Giây tiếp theo đám người Tần Quân liền khôi phục thần trí.

Hắn dụi mắt, chăm chú nhìn lại.

Bên trong tinh không, nam tử kim y đã đầu mình hai nơi, máu tươi phiêu tán. Triệu Công Minh cầm đầu của đối phương, đưa lưng về phía ba người Tần Quân. Gã giống như một pho tượng ma thần, hình ảnh rung động vô cùng.

Cường Lương kinh sợ hỏi:

- Vừa rồi là cái gì?

Ban nãy khi cường quang chiếu rọi gã đều không cảm giác được gì thậm chí vô pháp khống chế thân thể, nếu khi ấy có cường địch tập kích gã bị giết là điều đương nhiên.

Vẻ mặt Bồ Đề Tổ Sư ngưng trọng, bởi vì lão cũng như thế.

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói:

- Định Hải Châu!

Tần Quân long khu chấn động. Định Hải Châu lợi hại như vậy?

Tuy Tần Quân đã sớm hướng tới hai mươi bốn khối Định Hải Châu nhưng khi chân chính cảm nhận được uy thế của nó Tần Quân cũng thấy sởn da gà.

Nếu bảo vật này rơi vào tay địch nhân, vậy thì sao?

Muốn giết ai liền giết!

Tần Quân tò mò hỏi Triệu Công Minh:

- Định Hải Châu là pháp bảo phẩm cấp gì?

Pháp bảo thế giới này chia theo từ thấp đến cao là: Hậu thiên pháp bảo, Tiên thiên pháp bảo, Hậu thiên linh bảo, Tiên thiên linh bảo, Hậu thiên chí bảo, Tiên thiên chí bảo.

Nhưng Tần Quân phát hiện uy của Tiên thiên chí bảo cũng không quá nghịch thiên.

Tiên thiên chí bảo hắn gặp qua cũng chỉ có Bảo Liên Đăng. Có lẽ tu vi Dương Thiền không quá cao, không phát huy được hết uy lực của pháp bảo vốn có.

Bảo Liên Đăng tuy mạnh nhưng chắc chắn có sự chênh lệch với Định Hải Châu.

Các pháp bảo của Thần Ma nhất là Thần Ma tu vi trên Đại La Cảnh hắn không thể mặt dày đi đòi được. Bởi vì pháp bảo đẳng cấp cao thường được bọn họ dùng máu huyết luyện chế, nếu giao nó cho người khác chiến lực sẽ giảm rất nhiều.

Bồ Đề Tổ Sư nói:

- Nếu tính theo tiêu chuẩn thế giới này thì chắc là Tiên thiên chí bảo, gần sát Hỗn độn linh bảo!

Bồ Đề Tổ Sư thầm nghĩ Định Hải Châu quả nhiên danh bất hư truyền.

Hỗn độn linh bảo?

Tần Quân phát hiện một từ mới, phía trên Tiên thiên chí bảo chính là Hỗn độn linh bảo?

Mặt khác, trong tay hắn có ba món Hậu thiên chí bảo: Thiên Thủy Ngọc, Thâm Uyên Kim Trạc, Minh Vương Liêm. Hắn đạt được chúng ở Huyền

Đương đại thế giới, đáng tiếc tu vi của hắn quá thấp nên không thể phát huy sức mạnh chân chính.

Thiên Thủy Ngọc có thể khắc chế mọi ngọn lửa trên đời, là pháp bảo chung của Thiên Đình Đại Tần ai muốn có thể thân thỉnh nhưng phải trả lại.

------oOo------

Chương 1192: Phục Hy giận chiến Cường Lương.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn Thâm Uyên Kim Trạc, Minh Vương Liêm thì hắn thu về để trong không gian thần thoại.

Tần Quân vuốt cằm thầm nghĩ:

- Sau này phải lãnh giáo Bồ Đề thêm mới được.

Xem ra Huyền Đương đại thế giới thần bí hơn hắn tưởng tượng nhiều.

Truyền thuyết nhóm Thần Tiên đầu tiên của Nhân tộc đến từ Huyền Đương đại thế giới. Trước lúc Thánh Đình thành lập sau khi nhân loại sinh ra chính là một đoạn thời gian cực kì dài lâu.

Lúc này, Triệu Công Minh mang đầu nam tử mặc kim y bay về.

Tên này thế nhưng còn chưa chết!

Tuy y chỉ còn lại một cái đầu nhưng hai mắt vẫn nhìn Triệu Công Minh chằm chằm đầy oán độc, khiến người ta cực kì sợ hãi.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi là người phương nào?

Chẳng lẽ là người Phong gia?

Nam tử mặc kim y nổi giận mắng:

- Tần Thiên Đế! Các ngươi giết bằng hữu của ta, không chết tử tế được!

Mặc dù còn lại có một cái đầu nhưng thằng nhãi này vẫn có cốt khí, dường như không sợ chết.

Tần Quân nhướng mày cười nói:

- Cho nên ngươi đến đây là để được chôn chung với bằng hữu?

Triệu Công Minh khinh thường cười, trào phúng nói:

- Thứ không biết lượng sức!

Đối mặt với sự nhục nhã của hai người, nam tử mặc kim y thiếu chút nữa tức điên. Đôi mắt y tràn đầy tơ máu, oán độc cùng phẫn nộ.

Y lạnh giọng nói:

- Ta là Vệ Nhạc, sư tôn ta là Kiếm Thần Dương Bắc Minh. Cho dù ta đánh không lại các ngươi sư tôn ta cũng sẽ giúp ta báo thù!

Khi y nói chuyện còn cười phá lên, giống như đã thấy được cảnh tượng bốn người Tần Quân bị sư tôn Dương Bắc Minh của y đánh chết.

Kiếm Thần Dương Bắc Minh?

Tần Quân nhướng mày.

Đây chính là một nhân vật phong vân trong tinh không. Gã không thuộc về Cổ Tiên tinh vực nhưng danh khí của gã đã vang vọng khắp nơi.

Ức vạn kiếm hà độ tinh không!

Kiếm đạo chi thần Dương Bắc Minh!

Vị này chính là kiếm tu cực mạnh trong vũ trụ. So với gã, Kiếm Chủ ngay cả tư cách xách giày cũng không có.

Dương Bắc Minh không biết sống đã bao lâu, ngay cả Thương Hoa Tiên Tôn cũng không thể sánh bằng, từng thua dưới tay Dương Bắc Minh nhiều lần.

Trách không được người tên Vệ Nhạc này có thể không sợ hãi như thế.

Uy vọng Dương Bắc Minh tuyệt đối khủng bố, phàm là người có quan hệ với Dương Bắc Minh đều không đơn giản, đa số các sinh linh cũng không dám đắc tội.

- Như thế nào? Biết sợ sao?

Vệ Nhạc thấy Tần Quân không nói lời nào liền càng thêm kiêu ngạo.

Tần Quân không nói gì, phân phó Triệu Công Minh:

- Giết đi!

Thằng nhãi này còn một cái đầu cũng dám kiêu ngạo như thế, đúng là heo.

- Được!

Triệu Công Minh gật đầu, quăng cái đầu Vệ Nhạc đi, La Di Động Tiên quăng tới đem cái đầu đánh nát, chết đến không thể chết lại.

Nhưng giây tiếp theo, Tần Quân lại nhíu mày.

Bởi vì nguyên thần Vệ Nhạc không có xuất hiện, hắn cũng không tin cường giả như thế sẽ chết đơn giản vậy.

- Tần Thiên Đế! Ngươi giết phân thân của ta, thù này không đội trời chung! Đợi bản tôn quay về Cổ Tiên tinh vực chắc chắn khiến ngươi chết không có chỗ chôn!

Tiếng cười lạnh của Vệ Nhạc vang khắp tinh không, sát ý trong lời y nói cơ hồ khiến ngôi sao trong tinh không đứng sững lại.

Tần Quân nghe vậy nheo mắt.

Mới phân thân đã có tu vi Nhập Thánh cảnh?

Không hổ là đệ tử Dương Bắc Minh, quả nhiên lợi hại.

[Đinh! Gây ra chi nhánh nhiệm vụ : Cơn giận Kiếm Cuồng! Nhiệm vụ cụ thể: Đệ tử Kiếm Thần Vệ Nhạc oán hận túc chủ, muốn giết túc chủ bằng được. Nếu túc chủ đánh chết đối phương sẽ đạt được một lần cơ hội sưu tầm hiền năng, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Kiếm Cuồng?

Tần Quân cười nhạt.

Loại như thế cũng xứng là Kiếm Cuồng?

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cảm thán:

- Oan oan tương báo khi nào mới dứt?

Đối với lời ấy mấy người Triệu Công Minh, Cường Lương cũng không quan tâm.

Bọn họ đều là những kẻ sát phạt quyết đoán, ai chọc bọn họ, bọn họ chắc chắn trả lại mười lần!

Ngay khi mấy người Tần Quân chuẩn bị tiếp tục đi tới lại có một khí tức mạnh mẽ truyền đến.

Cường Lương mắng:

- Hôm nay có chuyện gì vậy?

Nhập Thánh thay nhau xuất hiện?

Khi nào Nhập Thánh lại có nhiều như vậy?

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên nheo mắt.

Triệu Công Minh thì nhíu mày bởi vì gã cảm giác được đối phương rất mạnh, thậm chí còn không thua gã chút nào.

Tần Quân vừa nghe liền nhướng mày vui sướng, chẳng lẽ là Phục Hy tới?

Phục Hy là người phương nào?

Con cháu Hoa Hạ ai không biết, trong thần thoại Phục Hy là huynh trưởng của người sáng tạo ra Nhân tộc, là Thiên Hoàng đứng đầu trong Tam Hoàng, trong chính sử y là Nhân Vương.

Trong thần thoại Hồng Hoang, y là một trong những đại tướng của Yêu tộc, có thể sánh vai với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng.

Tuyệt đối là cường giả đứng đầu!

Ngay khi Tần Quân âm thầm chờ mong, một nam tử bỗng nhiên xuất hiện cách đó một ngàn mét. Y mặc hắc bào, khuôn mặt hơi tang thương, bộ dáng chừng ba bốn mươi tuổi, tóc dài xõa vai, nhìn sơ qua còn tưởng rằng là vị Ma Tôn nào giá lâm.

Khí tức khiếp người cùng hai mắt lãnh lệ khiến Triệu Công Minh tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Cường Lương cắn răng quát:

- Phục Hy!

Năm ấy mười hai Tổ Vu bọn họ cùng nhau bức tử Phục Hy, sau đó Nữ Oa dùng yêu thân của Phục Hy luyện chế Đồ Vu Kiếm giao cho Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất. Đồ Vu Kiếm có công hiệu khắc chế mười hai Vu tộc rất lớn khiến khí thế Yêu tộc tăng mạnh.

Tiếp theo, Phục Hy dựa vào quan hệ với Nữ Oa chuyển thế thành Thiên Hoàng Nhân tộc hưởng thụ công đức.

Đồ Vu Kiếm sau này cũng biến thành Hiên Viên Kiếm. Hiên Viên Hoàng Đế cũng dựa vào thanh kiếm ấy đánh bại đại vu Xi Vưu.

Cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt.

Sắc mặt Phục Hy cũng lập tức trở nên âm lãnh, y lạnh giọng nói:

- Cường Lương, không nghĩ tới còn có thể gặp lại ngươi!

Khi nói chuyện y đột nhiên lấy một thanh trường cầm màu lửa đỏ ra. Đây chính là pháp bảo Phượng Hoàng Cầm của y, được đời sau đổi tên là Phục Hy Cầm.

Nội tâm Triệu Công Minh khẽ run, vẻ mặt không thể tin được.

Phục Hy sao cũng xuất hiện?

Bồ Đề Tổ Sư vẻ mặt cổ quái, theo bản năng nhìn về hướng Tần Quân.

Tần Quân vội vàng nói:

- Các ngươi muốn làm gì? Ân oán kiếp trước như thế, các ngươi còn muốn tiếp tục giẫm lên vết xe đổ sao?

Tốt xấu mức độ trung thành của Phục Hy và Cường Lương cũng có nên không có lập tức đánh nhau nhưng sắc mặt cả hai rất khó coi.

Tần Quân nói với Cường Lương:

- Quên lời Trẫm nói sao? Trẫm không hy vọng ngươi sống vì báo thù, sống vì hồi sinh Bàn Cổ. Trẫm hy vọng ngươi đi theo Trẫm vẫn luôn hướng về phía trước, bước chân vào cảnh giới vô địch đỉnh cao!

------oOo------

Chương 1193: Mưa gió nổi lên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắc mặt Cường Lương liên tục thay đổi rồi trở nên im lặng. Triệu Công Minh lại bị những lời Tần Quân nói làm cho xúc động.

Sống vì để trở nên vô địch!

Tần Quân quay đầu nhìn về phía Phục Hy nói:

- Thân phận Yêu tộc chính là rất nhiều kiếp trước kia của ngươi, ngươi giờ đã không phải Hi Hoàng Yêu tộc mà là Thiên Hoàng Nhân tộc. Trong đại kiếp nạn ai cũng thân bất do kỉ không thể làm theo ý mình, ngươi thân là Á Thánh hẳn cũng phải nhìn thấu điểm đó đi?

Mẹ nó!

Sao lại quên Cường Lương và Phục Hy có cừu oán cơ chứ?

Tần Quân thầm ảo não.

Cường Lương bây giờ chỉ có bị Phục Hy đè đầu xuống đánh, hắn cũng không muốn thấy cảnh mình còn chưa tới Cổ Tiên giới Phục Hy đã giết chết Cường Lương.

Bồ Đề Tổ Sư cũng khuyên:

- Lời bệ hạ nói rất đúng, chuyện kiếp trước như mây khói, cần gì so đo?

Lão mơ hồ tiết lộ ra một tia khí tức làm cho Phục Hy biến sắc.

Khí tức Hiển Thánh!

Kiếp trước lúc đỉnh cao nhất Phục Hy từng đạt tới cảnh giới Hiển Thánh cảnh nên y rất quen thuộc khí tức Bồ Đề Tổ Sư đang phát ra kia.

Y không khống chế được đi đánh giá Bồ Đề Tổ Sư, cũng rất ngạc nhiên lai lịch của đối phương.

Cường Lương hít sâu một hơi, sau đó buông nắm tay đang siết chặt ra.

Triệu Công Minh đứng bên cạnh xem cuộc vui.

Ở đây trừ bỏ Tần Quân đều là tiền bối của gã cả, thấy không khí giữa các tiền bối khẩn trương gã lại cảm thấy có chút hưng phấn.

Thấy hai bên đều dần dần bình tĩnh lại, Tần Quân mới cười nói:

- Đi thôi! Tiếp tục đi tới!

- Có các ngươi trợ giúp, Tiên Tôn, Kiếm Thần gì đều là mây bay!

Triệu Công Minh khẽ gật đầu, Cường Lương hừ lạnh một tiếng đi đến góc của phất trần nằm xuống tiếp tục ngủ gật.

Bồ Đề Tổ Sư mỉm cười điều khiển phất trần tiếp tục bay về phía Cổ Tiên giới.

Vùng này ngược lại không có sinh linh đi ngang qua, cho dù có, phỏng chừng cũng bị khí thế ban nãy của Vệ Nhạc dọa chạy.

Một vị Hiển Thánh cảnh hậu kì, hai vị Nhập Thánh cảnh viên mãn, một vị nửa bước Nhập Thánh!

Tuy Tần Quân chỉ dẫn theo bốn người nhưng lại tương đương mang theo một thế lực mạnh nhất.

Nhìn khắp Cổ Tiên tinh vực, thế lực có thể đưa ra đội hình như vậy cơ bản không có. Cho dù ngay cả Thương Hoa Tiên Tôn cũng không được!

Tinh không lần thứ hai bị một tin tức làm cho sôi trào.

Thủ hạ của Tần Thiên Đế giận giết phân thân Kiếm Cuồng!

Lúc ấy khí tức của hai vị Nhập Thánh làm kinh động không ít sinh linh, lời bọn họ nói cũng không cố ý hạ thấp cho nên dù không có sinh linh tới gần nhưng những sinh linh trốn ở phương xa cũng nghe được.

Tin tức vừa truyền ra đã bị vô số thế lực truyền bá.

Tinh không có bao nhiêu sinh linh?

Có bao nhiêu chủng tộc?

Huyền Đương đại thế giới cũng chỉ là hạt cát trong sa mạc mà thôi.

- Tần Thiên Đế rốt cục là ai?

- Kiếm Cuồng Vệ Nhạc cùng Dịch Hàn là tri kỉ. Y đuổi giết Tần Thiên Đế

cũng hợp tình hợp lí, chỉ không ngờ y lại bị đối phương giết.

- Tên Tần Thiên Đế nổi tiếng khắp tinh không rồi!

- Nhuệ khí quá mức! Đắc tội nhiều thế lực trong thời gian ngắn như thế phỏng chừng không quá bao lâu sẽ bị cường giả chân chính diệt trừ.

- Ta cũng cho rằng như thế! Tần Thiên Đế thật ngông cuồng, sớm hay muộn cũng đem mình chơi chết!

Vô số thế giới, vô số đảo đều đang nghị luận chuyện này. Tinh không vĩnh viễn sẽ không tịch mịch vì luôn có những người cùng những việc làm cho chúng sinh bàn luận say sưa.

Trước giết Phong Ô Hằng, Dịch Hàn, sau lại chém phân thân Kiếm Cuồng.

Yêu nghiệt ngang trời xuất thế khiến kẻ nghe không khỏi hiếu kì.

Cùng lúc đó, nhàm chán điểm vào thương thành thần thoại Tần Quân đột nhiên thấy điểm danh khí của mình đang tăng vọt với tốc độ kinh người.

Vì khiến Thiên Đình Đại Tần cường đại, hắn cơ hồ tiêu hết điểm danh khí của mình. Nhưng hiện tại điểm danh khí của hắn cư nhiên đột phá năm trăm ức, hơn nữa còn đang tiếp tục tăng với tộc độ kinh người!

Theo tốc độ này, mấy ngày nữa vượt qua ngàn ức cũng không phải khó!

Tần Quân buồn bực lẩm bẩm:

- Chẳng nhẽ trận chiến ba ngày trước đã truyền ra?

Cũng may Tần Quân lầm bầm lầu bầu quen, bốn người Bồ Đề Tổ Sư cũng không có nghi hoặc.

Bởi vì Tần Quân đã đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh nên tốc độ phi hành của phất trần tăng lên gấp đôi, cấp tốc bay về hướng Cổ Tiên giới.

Ánh sáng sâu trong tinh không đã trở nên rất lớn, giống như mặt trời.

Nhìn điểm danh khí tăng vọt trong chốc lát, Tần Quân liền ngồi xếp bằng

lại, tiếp tục luyện công.

Phục Hy cùng Cường Lương ngồi ở hai góc, Triệu Công Minh ngược lại, gã ngồi bên Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng luận đạo.

Tuy rằng tu vi Triệu Công Minh thấp hơn Bồ Đề Tổ Sư nhưng gã là tinh anh Triệt giáo, rất được Thông Thiên giáo chủ thưởng thức lại thêm thiên phú xuất chúng, lí giải đạo pháp cũng rất tốt khiến Bồ Đề Tổ Sư nhìn gã với cặp mắt khác xưa.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, khiến Phục Hy cảm thấy ngứa ngáy.

Đại khái qua nửa ngày sau, Phục Hy rốt cục nhịn không được cũng gia nhập, luận đạo với Bồ Đề Tổ Sư và Triệu Công Minh.

Tần Quân thấy thế chủ động đến gần Cường Lương.

Hắn không thể để Cường Lương bị đội ngũ cô lập.

Tần Quân ngồi vào bên cạnh Cường Lương nói:

- Cường Lương, việc lấy lực chứng đạo Trẫm muốn thỉnh giáo ngươi một chút.

Bất Diệt Thánh Thân đệ ngũ trọng Pháp Thiên Tượng Địa hắn đã tu thành, đệ lục trọng chính là Dĩ Lực Chứng Đạo.

Chứng chính là Thánh Nhân đạo.

Việc đột phá trạm kiểm soát, tâm pháp đệ ngũ trọng có rất nhiều phương pháp luyện thể.

Dĩ Lực Chứng Đạo chính là lấy vô thượng pháp lực hoặc lực lượng thân thể phá vỡ gông xiềng thiên đạo, thành tựu Thánh Nhân.

Thánh Nhân như thế so với Công đức Thánh Nhân, Tam Thi Thánh Nhân đều mạnh hơn.

Trong thần thoại Hoa Hạ cũng chỉ có một vị làm được thế, đó là Bàn Cổ

cự thần, cuối cùng khai thiên tích địa, thân hóa vạn vật.

Tần Quân thậm chí đoán thiên đạo chính là do ý chí Bàn Cổ biến thành, sau đó lại để Hồng Quân Đạo Tổ dung hợp thiên đạo, trở thành người phát ngôn của nó.

Cường Lương vốn đang nhàm chán đến khó chịu, nhất là khi gã thấy Phục Hy cùng Bồ Đề Tổ Sư trò chuyện rất vui càng cảm thấy cô đơn. Khi thấy Tần Quân dán tới, nội tâm gã không khống chế được mà cảm thấy ấm áp.

Gã là Tổ Vu, cũng không phải tên khờ. Vu tộc dưới sự hướng dẫn của Tổ Vu thống trị Hồng Hoang đại địa, tài năng của Tổ Vu khẳng định xuất chúng, ý tốt của Tần Quân gã tự nhiên có thể nhận ra.

Cường Lương cười nói:

- Tốt!

Sau đó gã bắt đầu nhẹ giọng nói về phương pháp Vu tộc luyện thể.

Thời gian trong lúc bọn họ giao lưu liền đi qua.

…

------oOo------

Chương 1194: Mưa gió nổi lên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Tiên giới.

Núi cao liên miên, vô số con sông lớn từ trên đỉnh núi đổ xuống.

Sông lớn chỗ này rộng ít nhất cũng ngàn trượng, khí thế bàng bạc, sinh linh dưới Thái Ất cảnh nếu rơi vào trong đó, không chết cũng phải trọng thương.

Bên cạnh một con sông, những tòa lầu các dựng trên vách núi đá. Thác

nước đánh vào đá, bọt nước vỡ tan khiến lầu các tràn ngập hơi nước, như ẩn như hiện, tựa như ảo ảnh.

Trong một lầu các cao mười trượng, ba nam tử đang ngồi quanh bàn, hương thơm khiến tinh thần người ta sảng khoái lan tỏa khắp nơi, bên cửa sổ còn có năm con chim nhỏ đang hót ríu rít.

Một nam tử mặc bạch y khẽ cười nói:

- Phong huynh, Tần Thiên Đế đang triển lộ mũi nhọn. Việc báo thù không thể gấp sao huynh không đợi lúc bản tôn Kiếm Cuồng tới tìm Tần Thiên Đế lại ra tay?

Khuôn mặt y tuấn lãng, ngũ quan góc cạnh phân minh, một lọn tóc bạc khẽ rũ trước trán che khuất má trái, trên người tràn đầy khí chất nho nhã.

Nghe y nói vậy, lão già ngồi bên trái y đặt chén trà xuống. Trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của lão là đôi mắt như ưng, chòm râu dê hơi hơi bay. Lão thở ra một hơi dài, nói:

- Phong Kiền Khúc ta từng thề phải bảo vệ tốt đệ tử Phong gia, nay nhị đệ lão phu bỏ mình lão phu lại chỉ có thể ngồi ở chỗ này... Ai...

Lão là gia chủ Phong gia, Phong Kiền Khúc, tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh.

Một nam tử mặc áo lam khác hừ lạnh nói:

- Phân thân Kiếm Cuồng chính là Nhập Thánh, đừng có để thù hận che mất lí trí.

Phong Kiền Khúc thở dài:

- Đa tạ Lý huynh, Mã huynh khuyên bảo.

Khi nói, lão nâng chung trà lên, uống một hơi cạn sạch.

Nam tử mặc áo trắng chính là gia chủ Lý gia Cổ Tiên giới, Lý Phong Hoa, tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Nam tử mặc áo lam lại là gia chủ Mã gia Cổ Tiên giới, Mã Chúc, tu vi

cũng đạt tới Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Trong Cổ Tiên giới, có không ít gia chủ để cho đệ tử kết thân với các gia tộc khác nhằm giúp đỡ lẫn nhau. Phong gia, Lý gia cùng với Mã gia chính là như thế.

Lý Phong Hoa nhẹ giọng nói:

- Tiên tôn còn đang bế quan, Huyền Hư thập nhị tôn giả, Thâu Nguyệt Giáo Tôn cũng không có xuất hiện. Tây Môn Ngục của Đạo Thương Đình chết thảm, sợ rằng mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, ba gia tộc chúng ta phải đoàn kết một lòng mới được.

Ngữ khí y bình thản giống như y đang nói một chuyện chẳng quan trọng nhưng đôi mi y lại gắt gao nhíu chặt.

Tam đại bá chủ Cổ Tiên giới gần đây đều bình tĩnh đến đáng sợ. Thương Hoa Tiên Tôn sau khi đánh nhau một trận với cường giả thần bí liền bế quan, mấy chục năm chưa ra.

Không chỉ bọn họ, các gia tộc, tông môn của bọn họ cũng cảm thấy không thích hợp, sôi nổi kêu đệ tử đang ở bên ngoài quay về.

Mã Chúc lưng hùm vai gấu, bộ quần áo bị gã mặc căng cứng, vẻ mặt hung ác nhưng khi nghe Lý Phong Hoa nói trên mặt gã cũng hiện nét sầu lo.

Cổ Tiên giới đã bình tĩnh mấy vạn năm, dựa theo kinh nghiệm trước đây thì có lẽ Cổ Tiên giới sắp xảy ra đại sự.

Phong Kiền Khúc hỏi:

- Nghe nói Tần Thiên Đế dường như đang bay tới Cổ Tiên giới?

Đầu óc lão già này đều nghĩ báo thù thế nào, những bậc vô cùng ra sao lão cũng chả quan tâm.

Nếu lão biết Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Thâu Nguyệt Giáo Tôn cùng với Tây Môn Ngục đều chết vào tay Tần Quân thì chắc chắn sẽ bị hù chết, không còn dám tìm Tần Quân báo thù.

Đừng thấy Phong gia bọn họ tại Cổ Tiên giới hỗn không tồi nhưng nếu so với Huyền Hư Môn, Thâu Nguyệt Giáo, Đạo Thương Đình thì căn bản không đáng nhắc tới.

- Không chỉ có Tần Thiên Đế, các thiêu kiêu như Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền, An Như Mệnh không biết vì nguyên nhân gì cũng đang tới Cổ Tiên giới.

Ngữ khí Lý Phong Hoa hơi ngưng trọng. Y càng nghĩ càng sợ hãi.

Y luôn thấy dường như Cổ Tiên giới sắp xảy ra chuyện lớn.

Ba vị gia chủ ở trong lầu các thảo luận nửa ngày cuối cùng quyết định trước khi Tiên Tôn gặp chuyện không may, không chấp nhận đệ tử gia tộc tiếp tục đi ra ngoài.

Còn về cừu hận giữa Phong gia và Tần Thiên Đế, chỉ có thể tạm thời kiềm chế.

Tuy Phong Kiền Khúc hơi không cam lòng nhưng lão cũng chỉ có thể chấp nhận.

Nếu không có sự trợ giúp của Lý gia cùng Mã gia, đừng nói Tần Thiên Đế, chỉ riêng mấy gia tộc bằng mặt không bằng lòng khác đánh tới lão đều đánh không lại.

Phong Ô Hằng thế nào cũng là Đại La Thủy Tiên, lúc gã đi cũng mang theo không ít cường giả Phong gia, nguyên bản là đi làm nhiệm vụ ai ngờ trên đường tôn tử của gã gây chuyện rước lấy kẻ thù khiến họa sát thân.

Phong Kiền Khúc thì thào tự nói:

- Tần Thiên Đế, lão phu không giết ngươi, thề không làm người!

Đáng tiếc thực lực của lão quá yếu, ngay cả tư cách gây ra nhiệm vụ cho Tần Quân cũng không có. Muốn giết Tần Quân, khó chẳng khác nào thành Thánh!

Cổ Tiên giới rộng lớn khôn cùng, Phong gia chính là một góc băng sơn mà thôi.

Lão hận Tần Quân nhưng mà Tần Quân lại căn bản không đem Phong gia của lão để ở trong lòng.

Mục tiêu của hắn là toàn bộ Cổ Tiên giới.

…

- Phía trước chính là Cổ Tiên giới!

Tần Quân híp mắt nói khiến Bồ Đề Tổ Sư, Triệu Công Minh, Cường Lương đều đứng dậy nhìn theo.

Chỉ thấy phía trước ánh sáng bảy sắc chiếu rọi toàn bộ tinh không, các ngôi sao nhiều không đếm được, các đảo trôi nổi muôn sắc muôn màu, phía sau chúng là một tòa đại lục rộng lớn đang sáng lên tựa như thái dương.

Xẹt ! Xẹt! Xẹt ...

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng xé gió.

Các pháp thuyền, phi hành pháp bảo bay về phía Cổ Tiên giới, cũng có không ít sinh linh từ Cổ Tiên giới bay ra. Khoảng cách kéo càng gần, mấy người nhìn thấy càng nhiều sinh linh hơn.

Giống như đàn ong hội tụ, có pháp thuyền đồ sộ dài tới vạn trượng như cự thú tinh không bay qua, cũng có kiếm tu ngự kiếm phi hành, phong tư tiêu sái, cũng có cường giả đạp quang mà đến, khí thế bức người.

- Ngao……

Một tiếng sói tru rung trời truyền đến, đám người Tần Quân quay đầu lại nhìn chỉ thấy sâu trong tinh không phía trái có một con tông lang!

Mắt lang màu đỏ tươi thân hình dài đến nghìn trượng, nó đang cõng trên lưng một cung điện xanh vàng rực rỡ tựa như một tòa nhạc sơn.

Tông lang chạy như điên, bộ lông dài đong đưa theo nhịp chân tạo cảm giác áp bách khó tưởng đối với đám sinh linh ở phía trước.

Triệu Công Minh khẽ nói khiến khóe miệng Tần Quân run run:

- Nhập Thánh!

Tại sao lại gặp được Nhập Thánh?

Thực lực đỉnh cao của hắn kiếp trước mới Nhập Thánh, chẳng lẽ bây giờ Nhập Thánh đã nhiều như chó chạy qua đường sao? Đi đến đâu đều có thể đụng mặt.

Tâm trạng Tần Quân có chút buồn bực.

------oOo------

Chương 1195: Thương Lang Bối Cung An Như Mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con tông lang thật lớn kia cõng cung kinh hoàng kim chạy như bay về phía Cổ Tiên giới, đám sinh linh ven đường kinh sợ sôi nổi né tránh.

- Đây là loại lang gì vậy? Khí thế mạnh quá!

- Chẳng lẽ là y… Thương Lang Bối Cung An Như Mệnh?

- An Như Mệnh? Chính là vị thiên kiêu từng khuất nhục Từ Tử Huyền?

- An Như Mệnh không phải thiên kiêu tinh vực khác sao? Sao lại đến Cổ Tiên giới?

- Kỳ quái, gần đây hình như có không ít thiên kiêu đến Cổ Tiên giới!

Sinh linh nghị luận sôi nổi, bọn họ đều không tận lực hạ giọng nên năm người Tần Quân cũng nghe thấy.

Thiên kiêu An Như Mệnh?

Tần Quân híp mắt.

Tính ra thì hắn đã gặp được ba thiên kiêu rồi: Nam Tố Tiên Tử, Từ Tử Huyền với vị An Như Mệnh này.

Tình huống thông thường các thiên kiêu đều là vương không thấy vương, ngẫu nhiên cũng gặp được nhưng tề tụ các vị thiên kiêu thế này rất ít, chứng tỏ Cổ Tiên giới có chuyện lớn sắp xảy ra.

Tần Quân cười nói:

- Tiếp tục đi tới đi, thiên kiêu mà thôi, cũng không phải lão quái vật.

Thiên kiêu tu vi đạt tới Nhập Thánh cảnh chắc chắn đều không đơn giản. Trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đã biết ngàn tên. Trên này không có hạn chế nhân số, chỉ cần đạt tới tư cách gì đó sẽ được lên bảng.

Dựa theo đánh giá của Tần Quân, thiên kiêu có mạnh nhất cũng chỉ Nhập Thánh cảnh viên mãn mà thôi. Bởi vì bảng Thiên Kiêu còn có một điều kiện cứng nhắc, dưới mười vạn tuổi!

Trong vũ trụ tinh không, mười vạn năm đối với một cường giả mà nói cũng không lâu lắm. Thậm chí có vô cùng bế quan hơn mười vạn năm, đại mộng thiên thu.

Mười vạn năm liền tới Hiển Thánh là chuyện không thể nào, cho dù thiên tư kẻ ấy có tốt tới đâu. Ít nhất Tần Quân tìm không ra người như thế! Vô luận là trong thần thoại hoặc kiếp trước hắn đều chưa từng gặp bao giờ.

Bồ Đề Tổ Sư một bên điều khiển phất trần một bên cười nói:

- Tu vi vị thiên kiêu này đã đạt tới Nhập Thánh cảnh trung kỳ, quả thật yêu nghiệt.

Lão cũng qua lời Tần Quân hiểu biết về bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu. Dùng thời gian vạn năm đột phá Nhập Thánh cảnh trung kỳ, quả thật là yêu nghiệt.

Tinh không vũ trụ nơi đây lớn vô cùng, thậm chí so Hồng Hoang đại địa kiếp trước còn lớn hơn, yêu nghiệt nhiều cũng thực bình thường.

Triệu Công Minh cười nói:

- So với bệ hạ vẫn kém xa. Bệ hạ chưa tới hai mươi tuổi tu vi đã Thái Ất Tán Tiên cảnh, vạn cổ vô song!

Tần Quân tức giận nói:

- Đừng có thổi Trẫm, lại thổi Trẫm sẽ căng phồng ra đấy!

- Ha ha ha!

Mọi người đều cười ha ha, không khí hết sức thoải mái.

Mặc dù xuất hiện một thiên kiêu nhưng cũng không thể mang đến áp lực cho bọn họ được.

Quan hệ giữa Cường Lương và Phục Hy qua mấy ngày vừa rồi cũng đã dịu đi, tuy hai người không mỉm cười đón chào nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ giao lưu vài câu.

Bồ Đề Tổ Sư điều khiển phất trần tiếp tục bay tới. Tuy đã thấy được hình dáng tráng lệ của Cổ Tiên giới nhưng vẫn còn cách nó khá xa.

Đại khái qua nửa canh giờ, bọn họ rốt cục bay vào Cổ Tiên giới.

Cổ Tiên giới giống như Vạn Pháp đảo, bên ngoài đều thiết lập tường thành, ra vào đều yêu cầu kiểm tra. Khác nhau ở chỗ tường thành Cổ Tiên giới là từng pháp trận liên kết cùng một chỗ, lấy ngàn vạn tòa phi đảo làm đầu mối, sấm sét gắn nhau nhiễu thành một vòng.

Từng có sinh linh muốn từ phía trên trộm lẻn vào, kết quả bị một tầng rào điện màu lam nhạt ngăn lại, cả người bị đốt cháy đen, suýt nữa bỏ mình.

Phục Hy nhìn tầng rào điện màu lam nhạt kia cười nói:

- Loại pháp trận này rất tinh diệu, không phải Nhập Thánh viên mãn không thể xông vào.

Phục Hy không chỉ tinh thông bát quái, còn hiểu trận pháp.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cùng Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của yêu tộc Hồng Hoang đều có công lao của y.

Nhập Thánh viên mãn.

Tần Quân nheo mắt. Xem ra Thương Hoa Tiên Tôn lại mạnh hơn rồi.

Mười ba vạn năm trước cũng không có trận pháp cỡ này bảo vệ Cổ Tiên giới.

Rất nhanh, bọn họ đi tới trước mặt một tòa phi đảo. Hiện tại đang có rất nhiều sinh linh huyền phù xếp hàng, người này chen kẻ kia tạo thành một hàng dài.

Triệu Công Minh nhếch miệng nhe răng cười nói:

- Bệ hạ, muốn trực tiếp giết vào hay không?

Nếu chỉ có mình gã có thể gã sẽ có chút e ngại, nhưng nay có Cường Lương, Phục Hy cùng với Bồ Đề Tổ Sư ở đây, Cổ Tiên giới hoàn toàn chính là vật nằm trong túi.

Tần Quân lắc đầu cười:

- Đừng hoảng hốt, đi vào vui đùa chút cái đã!

Thiên kiêu liên tiếp đi tới Cổ Tiên giới chứng tỏ trong Cổ Tiên giới có thứ hấp dẫn thiên kiêu, hắn tự nhiên cũng cảm thấy hứng thú.

Huống hồ phá hủy Cổ Tiên giới cũng không cần gấp xong trong một ngày.

Bọn người Tần Quân bắt đầu xếp hàng chờ. Xa xa, cửa chính cung điện hoàng kim trên lưng con thương lang dài nghìn trượng kia bỗng dưng mở ra.

Thiên kiêu An Như Mệnh chậm rãi đi ra, đứng ở trên cầu thang trước cổng.

Y quan sát phi đảo bên dưới, trên khuôn mặt lạnh lùng không lộ vẻ gì. Một thân quần áo trắng viền đỏ, trên trán đội ngọc quan, hai lọn tóc từ trong

ngọc quan buông xuống bay bay trong gió.

An Như Mệnh, thiên kiêu nổi danh như Nam Tố Tiên Tử. Đương nhiên nếu đem hai người so sánh, thế nhân đều cho rằng An Như Mệnh mạnh hơn.

Danh khí của Nam Tố Tiên Tử có một phần rất lớn dựa vào mỹ mạo.

- Cổ Tiên giới, ta ngược lại muốn nhìn thiên phôi trong truyền thuyết rốt cục lợi hại ra sao.

An Như Mệnh nhẹ giọng lẩm bẩm, trong lời nói tràn ngập tự tin.

Dù đã biết Nam Tố Tiên Tử cùng Từ Tử Huyền sẽ đến y cũng không hề lo lắng.

An Như Mệnh tựa như thần chi nhìn xuống bên dưới khiến đám lính canh gác trên phi đảo toát mồ hôi lạnh.

Thiên kiêu tại trong tinh không đại biểu cho một loại uy hiếp.

Không chỉ là thực lực mà còn là thế gia tông môn đứng phía sau bọn họ.

Sau lưng mỗi thiên kiêu chắc chắn là một quái vật lớn, giúp thiên kiêu vận chuyển tài nguyên, dùng hết khả năng giúp thiên kiêu dần dần trưởng thành, mà khi thiên kiêu trưởng thành sẽ thành người bảo vệ vững chắc nhất cho thế lực đó.

Cứ vậy qua nhiều đời, cam đoan thế lực được lưu truyền vĩnh viễn.

Cổ Tiên tinh vực mặc dù có không ít thiên kiêu, nhưng thiên kiêu có thể sánh vai với An Như Mệnh lại ít ỏi không có mấy.

Đám sinh linh đứng trước phi đảo sôi nổi tản ra, không dám chắn đường An Như Mệnh.

An Như Mệnh thả người nhảy lên, áo trắng bay bay tựa thần tiên buông xuống dừng ở trên phi đảo.

Trên mỗi một tòa phi đảo đều có một tòa cơ quan thành rất lớn tương

đương với cửa vào pháp trận Cổ Tiên giới.

------oOo------

Chương 1196: Thần tượng Trường Sâm Thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Như Mệnh chậm rãi đi về phía cửa thành, thanh âm trước tiên truyền vào trong tai mấy trăm sĩ binh bên trong:

- Nhập giới cần bao nhiêu linh thạch?

Một nam tử mặc khôi giáp đứng ở trên cửa thành cố gắng trấn định cười nói:

- Nếu là thiên kiêu thì không cần linh thạch, mau mau mời vào.

Tinh vực của An Như Mệnh có quan hệ rất tốt với Cổ Tiên tinh vực, bọn họ tự nhiên không dám ngăn trở.

Nếu là thiên kiêu của tinh vực đối địch, một khi bị phát hiện thì chỉ có giết.

An Như Mệnh vẻ mặt lạnh lùng, không nói lời nào lập tức đi vào bên trong. Đồng thời hàng rào điện màu lam nhạt bên trên phi đảo mở ra một cái động lớn, Thương lang An Như Mệnh cõng cung điện nhanh chóng bay vào Cổ Tiên giới.

Một màn này khiến không ít sinh linh sôi nổi nghị luận:

- Không hổ là An Như Mệnh, khí độ này thường nhân khó bằng.

- Vì sao An Như Mệnh lại tới Cổ Tiên giới chúng ta?

- Không rõ ràng lắm, ta cứ thấy có chuyện lớn sắp xảy ra.

- Cũng không biết tiên tôn khi nào xuất quan, hắn không ở lòng ta cứ thấy bất an.

- Các ngươi không biết sao? Nghe nói thiên phôi Đạo Thương Đình sắp thức tỉnh.

- Thiên phôi? Đó là thứ gì?

Càng ngày càng nhiều sinh linh bắt đầu thảo luận rôm rả.

Bản thân thiên kiêu đã mang theo vô số đề tài khiến các sinh linh vô cùng hưng phấn.

Tần Quân đứng nơi xa thu hồi tầm mắt, hắn bắt được một từ.

Thiên phôi!

Hay là các thiên kiêu đến Cổ Tiên giới chính vì thứ tên là Thiên phôi này?

Dù hắn đã thức tỉnh chủ hồn, kiến thức hơn mấy vạn năm cũng chưa nghe nói qua Thiên phôi là thứ gì.

Bốn người Bồ Đề Tổ Sư lại khá thờ ơ.

Bọn họ đối thiên kiêu hay gì cũng không có hứng thú, mục tiêu chuyến đi này chính là Thương Hoa Tiên Tôn.

Xếp hàng cỡ nửa canh giờ đám người Tần Quân mới được nhập giới. Một đường thuận lợi cũng không có phát sinh sự cố gì như tại Vạn Pháp đảo.

- Đây là Cổ Tiên giới sao?

Một hàng năm người tới trước vách đá.

Nhìn đại lục Cổ Tiên giới rộng lớn vô cùng ở trước mặt Triệu Công Minh không khỏi cảm thán tiên cảnh như thế kiếp trước gã cũng chưa từng thấy qua.

Mây mù lượn lờ, vô số dãy núi lớn ẩn khuất trong mây ngăn cách thành trì trong Cổ Tiên giới khiến người ta có cảm giác kinh sợ núi cao vô cùng không thể leo tới.

- Ngày sau, nơi này thuộc về trẫm!

Tần Quân cười khẽ một tiếng khiến các sinh linh đang lui tới nhìn hắn bằng ánh mắt cổ quái.

Đồ tâm thần!

Đó là suy nghĩ của bọn họ.

Bốn người Bồ Đề Tổ Sư lại cười. Tần Quân có quyết tâm đó rất hợp ý bọn họ.

Sau đó năm người thả người nhảy lên, bay về phía trung tâm Cổ Tiên giới.

Cổ Tiên giới có vô số tòa thành trì nhưng chỉ có tiên thành tại trung tâm là phồn vinh nhất, mà Tiên Tôn Cung cũng ở nơi cao nhất của tiên thành này.

Sau khi bay qua ngọn núi đầu tiên số sinh linh bọn họ gặp được tăng gấp nhiều lần.

Bên dưới ruộng đồng mái ngói trải rộng, gieo trồng linh thước còn có các loại thiên tài địa bảo.

Không trung cũng có rất nhiều sinh linh lui tới phi hành, cảm giác vô cùng náo nhiệt.

Đồng thời, bên trên đám mây còn có quân đội qua lại tuần tra phòng ngừa có kẻ muốn gây chuyện, phá hư an bình trong Cổ Tiên giới.

Nếu ngay cả Tiên giới cũng đầy rẫy nguy hiểm vậy chẳng phải thành trò cười hay sao?

Sau khi năm người Tần Quân nhập giới không lâu, Nam Tố Tiên Tử cùng Từ Tử Huyền cũng lần lượt tiến đến.

- Tứ long kéo xe, Nam Tố Tiên Tử đến.

- Từ Tử Huyền cũng tới, chậc chậc, Từ Tử Huyền cùng An Như Mệnh rất không hợp nhau.

- Vân Ẩn Kiếp cũng tới, mặc dù không bằng Từ Tử Huyền nhưng đó cũng

là thiên kiêu.

- Đáng tiếc, Cổ Tiên giới chúng ta tìm không ra thiên kiêu có thể chống lại An Như Mệnh.

- An Như Mệnh quá mạnh, không thể so với hắn. Ta giờ lại tò mò Tần Thiên Đế có tới hay không?

- Tần Thiên Đế? Chính là Tần Thiên Đế khiến thủ hạ chém Phong Ô Hằng, Dịch Hàn cùng phân thân của Kiếm Cuồng?

Sinh linh tụ tập trên phi đảo đều đang nghị luận, thiên kiêu tề tụ, sau đó chắc chắn sẽ rất phấn khích.

Có thể thấy được phong thái của các thiên kiêu cũng coi như không uổng.

…

Hai ngày sau, năm người Tần Quân rốt cục đi tới Tiên thành.

Ngồi ở trong phất trần Bồ Đề Tổ Sư, Tần Quân đưa mắt nhìn qua chỉ thấy cuối thảo nguyên có một thành trì cực kì hùng vĩ, riêng tường thành đã cao mấy ngàn trượng chạy dài không dứt sang hai bên. Thật khó tưởng tượng được công trình này lớn đến mức nào, hao phí bao nhiêu nhân lực, vật lực mới có thể làm nên.

Cửa thành mở ra một cái khe nhưng nếu đứng gần quan sát sẽ thấy cái khe ấy có vẻ khá rộng.

Bên trên cửa thành, một pho tượng thật lớn đứng trên vách đá.

Đó là tượng của một nam tử!

Y giơ tay phải lên cao giống như muốn chạm tới trời, tuy không thấy rõ khuôn mặt nhưng lại thể hiện một loại ý chí bất khuất vĩ đại.

Tần Quân biết bức tượng đó là ai, đúng là Trường Sâm Thương.

Thế nhân đều cho rằng U Vương bị cấm túc hơn mười vạn năm mới lại xuất hiện trên nhân gian, kì thực không phải.

Thời đại của Trường Sâm Thương, U Vương cách bây giờ rất xa xôi, ngay cả Tần Quân cũng không thể phỏng đoán chính xác.

Có lẽ trăm vạn năm, có lẽ lâu hơn.

Bởi vì lúc trước khi hắn dung hợp Vận Mệnh Chi Luân đã nhìn thấy thân ảnh của các chủ nhân trước đó của Vận Mệnh Chi Luân. Trong đó Trường Sâm Thương và Bạch Đế cách nhau hơn mười người.

Thời gian Bạch Đế rời đi so với bây giờ đã cách gần hai mươi vạn năm, Trường Sâm Thương và U Vương lại là nhân vật cách Bạch Đế xa hơn nữa.

Mà thần tượng trên vách đá lớn nơi Tiên thành chính là Trường Sâm Thương.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Hay là Cổ Tiên giới và Trường Sâm Thương có quan hệ gì với nhau?

Hắn bỗng nhiên cảm thấy Huyền Đương đại thế giới bí ẩn hơn hắn tưởng nhiều.

Được xưng là nơi khởi nguồn của thần tiên, Huyền Đương đại thế giới rốt cục cất giấu bí mật như thế nào?

Tần Quân vuốt cằm nghĩ:

- Xem ra sau đó phải khảo vấn U Vương một phen.

U Vương bị cầm tù bên trong Huyền Hỏa Kính chịu đựng tra tấn không ngớt. Mà Huyền Hỏa Kính là do Bồ Đề Tổ Sư ban tặng được hắn để trong không gian thần thoại phòng ngừa việc U Vương chạy trốn.

Lúc tới gần cửa thành, năm người Tần Quân rơi xuống đất chậm rãi đi qua.

Nhìn sơ qua, trên thảo nguyên gần bên cửa thành chí ít cũng có hơn mười vạn sinh linh, có đang ra vào, cũng có đang bày quán trên thảo nguyên giao dịch.

Buôn bán bảo bối trong thành cần có cửa hàng hoặc quầy hàng, mấy thứ này đều cầu giao nộp linh thạch, không có phương tiện như bày bán ngoài thành.

------oOo------

Chương 1197: Cả thành kinh động.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám người Tần Quân xuyên qua biển người hướng về phía cửa thành.

Đúng lúc này, một bé trai cỡ mười một mười hai tuổi chạy tới, thần thần bí bí nói với Tần Quân:

- Đại ca ca, chỗ này của ta có một đại bảo bối, ca ca muốn xem không?

Phụt…

Tần Quân suýt sặc, đại bảo bối?

Thật dễ khiến người ta hiểu sai…

Nhất là khi nó thốt ra từ miệng một bé trai liền trở nên có chút buồn cười.

Tần Quân tức giận nói:

- Đi sang bên.

Trẻ con dám ra khỏi thành chắc chắn không đơn giản. Mặc dù đứa bé này quần áo tả tơi, cả người bẩn hề hề, giống như tên khất cái cũng không ngoại lệ.

- Đại ca ca, thật là đại bảo bối! Ca ca không động tâm sao?

Đứa bé lập tức nóng nảy, đôi mắt trên khuôn mặt đầy vết cáu bẩn trợn tròn, trong suốt làm người ta không đành lòng cự tuyệt.

Cường Lương không kiên nhẫn nói:

- Cút!

Gã cũng không có chút ôn nhu nào với trẻ con nghịch ngợm.

Đứa bé dường như bị dọa sợ, cả người cứng ngắc, nước mắt rưng rưng có thể rơi xuống bất cứ lúc nào.

Phục Hy không đành lòng vì thế cười hiền nói:

- Nhóc con, chúng ta có chuyện, nhóc đi tìm người khác đi.

Đáng tiếc hình tượng của y cũng không giống người lương thiện mà lại giống ma tôn: Một thân đồ đen, tóc tai còn bù xù.

- Oa oa….

Đứa bé nhịn không được gào khóc, còn ngồi bệch dưới đất lăn lộn giống như bị người đánh.

Khuôn mặt Tần Quân trầm xuống, hắn khẳng định mình chắc chắn bị ăn vạ!

Tiên giới còn có chuyện quỷ này?

Sinh linh chung quanh lập tức nhìn qua, vẻ mặt đều có chút cổ quái.

Triệu Công Minh tính tình nóng nảy trầm giọng quát:

- Thằng nhóc chết tiệt, đừng có diễn trò nếu không ta xé xác ngươi!

Gã vừa uy hiếp xong đứa bé kia liền sợ tới mức run run, khóc càng ác liệt hơn

Bồ Đề Tổ Sư cũng nhìn không được, diễn trò vụng về đến thế lão liếc sơ đã nhận ra.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu thở dài nói với Tần Quân:

- Bệ hạ, đi thôi, đừng để ý đến nó.

Cũng chỉ tại Tiên giới mới có thể như thế, nếu như ở thế gian, làm như vậy thế nào cũng bị kéo vào hẻm nhỏ đánh chết mới xong.

Tần Quân gật đầu lập tức liền dẫn theo mấy người còn lại tiếp tục đi về phía cửa thành.

Ai ngờ đứa bé đang gào khóc bỗng nhiên nhảy dựng lên chạy tới tóm lấy góc áo của hắn khóc hô:

- Đại ca ca, ngươi không được đi!

Tần Quân câm nín không biết nói gì, hắn rất muốn cho thằng nhãi này một bạt tai.

Con cái nhà ai lại không hiểu chuyện như thế?

- Xú tiểu tử!

Cường Lương lập tức nổi giận, vươn tay xách cổ đứa bé giơ lên cao.

Đúng lúc này, một giọng nữ truyền đến:

- Dừng tay!

Một thiếu nữ mặc áo xanh đi tới, phía sau có hơn mười nam tử trẻ tuổi đi theo, dường như đến từ cùng một tông môn.

Bộ dạng của nàng rất xinh đẹp.

Khuôn mặt tinh xảo, làn da tuyết trắng, mái tóc đen dài được ghim lên sau đầu bằng một chiếc trâm hình hồ điệp.

Vẻ mặt nàng oán giận, nũng nịu nói:

- Buông nó ra, ngươi muốn làm gì? Giết người trước cửa Tiên thành sao?

Đám tu sĩ trẻ tuổi đi theo sau nàng cũng hùa theo trách mắng. Ngươi một lời, ta một ngữ giống như muốn dùng nước miếng dìm chết đám người Tần

Quân.

Cường Lương giận trừng bọn họ một cái, sát ý khủng bố khiến cả đám lạnh run vội vàng rút kiếm lui về phía sau.

Thiếu nữ áo xanh cũng bị dọa đến sắc mặt trắng bệch nhưng vẫn run rẩy đứng nguyên tại chỗ, ánh mắt phẫn nộ nhìn Cường Lương chằm chằm như cũ.

Tần Quân nhìn thấy thú vị, xua tay cười nói:

- Thôi kệ, ném nó xa một chút!

Hắn có thể cảm giác trong cơ thể đứa bé lôi thôi này có một cỗ pháp lực như có như không. Tiểu tử đó chắc chắn không đơn giản, có thể nó đã sử dụng thủ đoạn nào đó che dấu khí tức, bề ngoài thoạt nhìn yếu đuối mà thôi.

Cường Lương gật đầu, tùy tay ném đi.

Lực lượng của gã khủng bố vô cùng, chớp mắt đã đem đứa nhóc quăng ra. Đứa bé như diều đứt dây chớp mắt đã bay đi mấy trăm thước khiến thiếu nữ áo xanh kinh hoảng, cả đám vội vàng bay về phía đứa bé biến mất.

Bồ Đề Tổ Sư híp mắt cười nói:

- Thằng nhóc này không đơn giản.

Ngay tại lúc đứa bé bộ dạng lôi thôi bị tóm cổ giơ lên cao lão thế nhưng lại cảm giác đến một tia thánh khí.

Thánh khí!

Chỉ có người ngưng tụ thánh cốt mới có thể có một tia thánh khí. Nếu như thành thánh, giơ tay nhấc chân đều là thánh uy.

Có lẽ đứa bé này là cường giả Nhập Thánh?

Không có khả năng!

Bồ Đề Tổ Sư rất nhanh liền loại bỏ suy nghĩ đó. Lão nhìn ra đứa bé trai ấy không có sử dụng Biến hóa thuật.

Một đứa bé làm sao có thể đạt tới Nhập Thánh?

Phục Hy, Triệu Công Minh cũng lộ ra vẻ suy tư. Bọn họ cũng cảm nhận được tia thánh khí kia từ người đứa bé.

Tần Quân lắc đầu cười:

- Đi thôi, vào thành!

Chỉ cần đứa bé lôi thôi kia không bị ngã chết, hắn sẽ không sợ.

Sự việc khác thường tất có kì quái.

Nhiều người như vậy, vì sao đứa bé kia chọn trúng hắn?

Bề ngoài Triệu Công Minh, Cường Lương, Phục Hy cũng không giống người lương thiện, trẻ con bình thường sao có thể tìm bọn họ được?

Bốn người gật đầu, tuy có chút ngạc nhiên nhưng bọn hắn cũng không truy cứu.

Nếu đứa bé lôi thôi ngây thơ chất phác kia là cường giả Nhập Thánh cảnh thì lúc nó tóm lấy vạt áo của Tần Quân đã có thể ra tay, nhưng nó không có, chứng tỏ nó cũng không có sát ý với Tần Quân.

Nếu thật là kẻ thù, bọn họ cũng không sợ.

Nhập Thánh mà thôi!

Trong mấy người bọn họ, Cường Lương cũng đã tính là cường giả nửa Nhập Thánh rồi!

Cứ thế, đám người Tần Quân đi vào bên trong Tiên thành.

Xa xa, đám người thiếu nữ áo xanh vẻ mặt khó hiểu. Bọn họ tìm không thấy đứa bé trai bộ dáng lôi thôi kia!

- Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi đứa bé kia không phải bay về hướng này sao?

- Chẳng lẽ được người cứu?

- Có khả năng.

- Nhưng kẻ đó quả thực tội ác tày trời, thế nhưng bắt nạt một đứa bé!

Đám tu sĩ trẻ tuổi cũng bắt đầu mắng đám người Tần Quân ác độc. Thiếu nữ áo xanh quay đầu nhìn về phía Tiên thành, nàng đã không thấy được thân ảnh mấy người Tần Quân nữa.

- Đáng giận, ta nhất định phải nói sư tôn tìm cho ra bọn họ.

Thiếu nữ áo xanh cắn môi lẩm bẩm nói, trong đôi mắt đẹp tràn ngập oán giận.

Nơi này chính là Cổ Tiên giới, Cổ Tiên tinh vực, sao có thể tha thứ cho việc ác như vậy xảy ra?

…

Sau khi vào thành, Tần Quân hỏi Bồ Đề Tổ Sư:

- Có thể cảm nhận được khí tức của Thương Hoa Tiên Tôn không?

Bồ Đề Tổ Sư hơi nhíu mày nói:

- Bên trong thành có khí tức của Nhập Thánh nhưng không có khí tức Hiển Thánh.

------oOo------

Chương 1198: Tiên Tôn Cung (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thông qua pháp trận phong ấn Huyền Đương đại thế giới có thể phỏng đoán Thương Hoa Tiên Tôn chính là cường giả Hiển Thánh cảnh cho nên

chỉ cần cảm ứng được khí tức Hiển Thánh ở Tiên thành là có thể tìm được Thương Hoa Tiên Tôn.

Tần Quân vừa nghe vậy liều nhíu chặt mày, hỏi:

- Sao lại không có? Nơi đó sao?

Khi nói chuyện, hắn đưa tay chỉ về phía trước.

Kiến trúc bên trong Tiên thành đều rất cao nhưng nếu so với ngọn núi ở trung tâm đều có vẻ vô cùng thấp bé.

Đường kính ngọn núi kia có ít cũng phải ngàn trượng, vách đá dựng đứng, thẳng tắp xuyên thủng mây xanh. Trên ngọn núi này có một tòa cung điện rộng lớn đại khí, cầu thang trước cửa có mấy ngàn bậc giống như Thần cung.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu nói:

- Chỗ đó cũng không có.

Triệu Công Minh, Phục Hy cũng dùng thần thức tìm kiếm, cả hai đều không phát hiện ra ai mạnh hơn mình.

Nhưng thần thức bọn họ cũng khiến các cường giả Tiên thành sợ hết hồn.

Tại khách sạn bên kia Tiên thành, An Như Mệnh đứng trước cửa sổ nhìn Tiên thành lẩm bẩm:

- Thần thức ban nãy… thế nhưng khiến ta có cảm giác nguy hiểm.

Mặc dù tu vi y là Nhập Thánh cảnh trung kỳ nhưng cách Nhập Thánh cảnh hậu kì cũng chỉ có nửa bước. Đối tượng có thể uy hiếp y, chẳng lẽ là Nhập Thánh cảnh viên mãn?

Dưới tình huống Hiển Thánh không xuất hiện, Nhập Thánh cảnh viên mãn chính là cường giả vô địch.

Trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, cũng chẳng có mấy người đạt được độ cao ấy.

Đừng nhìn y nay đã tới Nhập Thánh cảnh trung kỳ, nếu muốn đột phá đến viên mãn lại không phải dựa vào thời gian. Nếu như y không có cơ duyên hoặc ngộ ra, có thể cả đời cũng không tới được.

Không chỉ có An Như Mệnh, các sinh linh trong Tiên thành chỉ cần đạt tới Đại La cảnh đều bị thần thức Triệu Công Minh, Phục Hy dọa sợ hết hồn.

- Thần thức ban nãy?

- Thần thức thật khủng khiếp. Kẻ nào dám cả gan làm loạn bên trong Tiên thành như thế?

- Quả nhiên Cổ Tiên giới sắp gặp phải kiếp nạn lớn.

- Chẳng lẽ là cường giả Nhập Thánh?

Tần Quân nhíu mày lẩm bẩm:

- Sao thế được. Chẳng lẽ Thương Hoa Tiên Tôn không phải đang bế quan ở Tiên thành?

Tại trên đường hắn nghe được Thương Hoa Tiên Tôn đã bế quan tu luyện mấy trăm năm.

Nếu Thương Hoa Tiên Tôn không tại hắn tự nhiên không thể đại náo Cổ Tiên giới.

Báo thù xếp thứ hai, quan trọng nhất với hắn chính là Thiên Thư.

Tần Quân tiếp tục hỏi:

- Vậy ngươi có cảm ứng được Thiên Thư hay không? Thần vật như thế chắc chắn khí tức không giống bình thường.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn chằm chằm ngọn núi trung ương Tiên thành trong chốc lát mới chậm rãi nói:

- Không có cảm ứng được. Tiên Tôn Cung tựa hồ bị thiên cơ che lấp, không thể cảm giác rõ ràng. Ta chỉ có thể xác định bên trong không có

cường giả Hiển Thánh.

Thiên cơ?

Tần Quân nghe được càng đau răng, ý này chính là Tiên Tôn Cung được thiên đạo bảo vệ?

Nghĩ vậy, hắn trầm giọng nói:

- Trước tiên tìm một gian khách điếm ở lại sau đó ngươi mang Trẫm lẻn vào Tiên Tôn Cung xem thử có Thiên Thư hay không.

Hắn không có đả thảo kinh xà bởi vì đề phòng Thiên Thư không tại Tiên Tôn Cung mà được Thương Hoa Tiên Tôn mang theo bên người.

Hiện tại Thương Hoa Tiên Tôn hành tung thần bí, nếu để lão biết Cổ Tiên giới bị bọn họ đoạt nói không chắc lão sẽ chạy trốn.

Vì tính mệnh của Hắc Điệp Tiên Tử, Tần Quân phải kiềm chế tính tình.

Bốn người Bồ Đề Tổ Sư đều không có ý kiến, năm người dọc theo ngã tư đường tiếp tục đi tới.

Ngã tư đường Tiên thành càng thêm phồn vinh chỗ hẹp nhất cũng rộng hơn một trăm thước nhưng vẫn kín người hết chỗ. Nhất là các sinh linh chủng tộc khác có hình thể khổng lồ riêng một mình đứng đã có thể chiếm hết nửa con phố.

Một đường liên tục đi qua hơn mười ngã tư Tần Quân nhìn thấy nhiều nhất là các quầy hàng, đầy mùi khói lửa.

Tiên thành trong tưởng tượng của Tần Quân phải là tiên vụ lượn lờ, bóng người thưa thớt chứ không phải chướng khí mù mịt, sinh linh qua lại không có tiên khí, trừ bỏ tu sĩ nhân tộc ra đa số đều như yêu ma quỷ quái như nơi này.

Tần Quân hừ lạnh:

- Nếu khiến Trẫm chấp chưởng Tiên thành Trẫm nhất định chỉnh đốn một phen.

Tiên thành đáng ra chỉ có thần tiên mới có tư cách bước vào chứ không phải chỉ cần nộp linh thạch là có thể tiến vào như hiện tại.

Rất hạ cấp bậc!

Phục Hy gật đầu nói:

- Cho dù là Thiên Đình Yêu tộc cũng không có ngư long hỗn tạp như thế.

Triệu Công Minh cùng Cường Lương lại rất thích cảm giác này.

Trong đó Triệu Công Minh đến từ Triệt giáo. Triệt giáo nổi tiếng là nơi hữu giáo vô loài, vạn tiên triều bái, không có thành kiến gì về chủng tộc rất giống Tiên thành hiện tại.

Cường Lương lại càng không cần phải nói, Vu tộc không coi trọng lễ tiết lại thích náo nhiệt. Nếu không mười hai Tổ Vu cũng sẽ không bởi vì tịch mịch mà sáng lập Vu tộc.

Bồ Đề Tổ Sư tuy rằng không phát biểu ý kiến nhưng trong ánh mắt lão đa số là sự khinh bỉ, khó chịu.

Dù Đạo giáo hay Phật giáo đều chú ý thanh tĩnh, lão tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tiếng hét to trên đường, tiếng rao hàng, âm thanh xôn xao náo động nào có giống Tiên thành, chả khác nào chợ búa nhân gian.

Chẳng qua linh khí trong Tiên thành lại vô cùng dư thừa nếu như ở tại đây tu luyện tốc độ chắc chắn sẽ nhanh gấp mấy lần.

Cùng lúc đó.

Trên ngã tư đường trước cửa thành phía bắc, một đứa bé trai ăn mặc lôi thôi đang đi thơ thẩn, trong miệng nó còn ngậm một cọng cỏ đuôi chó.

Thằng nhãi này không có vẻ gì bị Cường Lương dọa sợ ngược lại còn vẻ mặt thiếu đòn đánh giá đám sinh linh đi qua đi lại bên cạnh mình.

Đứa nhóc thì thào tự nói, lời nó thốt ra cũng thật kinh thế hãi tục:

- Vẫn là huyết mạch tên nhóc ban nãy mạnh mẽ, đám bò sát này đều yếu quá.

Nói xong nó ngẩng đầu nhìn về phía ngọn núi cao ngất trong mây ở giữa Tiên thành, nhếch miệng cười:

- Thương Hoa tiểu nhi, lão tử lại tới, đợi ngươi trong hang ổ của ngươi!

…

Cửa thành tây, Nam Tố Tiên Tử mang theo miêu yêu Tiểu Thất của mình chậm rãi đi về phía trung ương tòa thành. Mặc dù có đội khăn che mặt nhưng nàng vẫn cứ khiến đám sinh linh chung quanh ghé mắt.

Rất nhanh đã có người nhận ra thân phận của nàng khiến các sinh linh cũng không dám tới gần nàng nữa.

Tuy mỹ mạo của Nam Tố Tiên Tử truyền khắp tinh không nhưng nàng sát phạt quyết đoán, ai dám trêu chọc?

Nam Tố Tiên Tử nhẹ giọng nói:

- Cũng không biết Tần Thiên Đế có đến đây không.

Từ khi chứng kiến Tần Quân độ kiếp nàng liền rất có hứng thú với hắn. Người này có thể là vị thiên kiêu kế tiếp hay không?

Hơn nữa tu vi lão đạo sĩ thủ hạ của Tần Quân sâu không lường được, nàng rất ngạc nhiên rốt cục Tần Quân đến từ thế lực phương nào.

------oOo------

Chương 1199: Tiên Tôn Cung (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nàng thậm chí có cảm giác Thiên phôi Cổ Tiên giới lần này Tần Quân sẽ

nhúng tay vào.

Miêu yêu Tiểu Thất cười trêu:

- Vì sao Tiên Tử quan tâm Tần Thiên Đế thế, muốn báo thù chăng?

Nó rất ít thấy Nam Tố Tiên Tử kinh ngạc nhưng gần đây nhìn thấy hai lần đều do Tần Thiên Đế gây ra.

Lần một ở Lưu Hà đại thế giới, lần hai thì là lúc Tần Quân độ kiếp.

Nam Tố Tiên Tử khẽ cười nói:

- Nào có cừu gì cần báo đâu? Do ta thực lực không đủ, đoạt không được bảo vật thôi

Khóe miệng Nam Tố Tiên Tử hơi hơi cong như ẩn như hiện dưới lớp khăn che, đôi mắt chớp động, câu hồn động phách khiến một số nam tu đi ngang qua thần hồn điên đảo thiếu chút nữa đứng sững tại chỗ.

Cùng lúc đó, ngoại trừ Nam Tố Tiên Tử Từ Tử Huyền cũng vào thành.

Sau trận chiến ở Lưu Hà đại thế giới, tâm trạng Từ Tử Huyền rất khó chịu. Mỗi khi thấy ánh mắt của sinh linh chung quanh nhìn sang gã đều nghĩ họ đang trào phúng mình.

Hiện tại bên trong tinh không đều đang truyền lưu cái tên Tần Thiên Đế, đã có không ít người đoán được cái chết của Tây Môn Ngục có liên quan tới đối phương.

Một công tử văn nhã, một lão đạo sĩ lại thêm một nam tử vạm vỡ dáng vẻ hung ác, đội ngũ như vậy đặc điểm nhận dạng rất đơn giản nên mỗi khi nghe được người khác bàn về Tần Thiên Đế, Từ Tử Huyền đều rất không thích.

Từ Tử Huyền lẩm bẩm:

- Thiên phôi sắp xuất thế ta vẫn nên kiếm chỗ ở lại, chờ đợi thời cơ.

Nói xong thân hình Từ Tử Huyền nhoáng một cái đã biến mất không thấy.

…

Trong phòng, Tần Quân nói với ba người Phục Hy, Cường Lương cùng Triệu Công Minh:

- Các ngươi nghỉ ngơi trước, Bồ Đề đưa trẫm tới Tiên Tôn Cung xem xét một phen.

Nghe Tần Quân nói vậy ba người đều không có ý kiến.

Trong mấy người ở đây tu vi Bồ Đề Tổ Sư cao nhất, tự nhiên nên để Bồ Đề Tổ Sư bảo hộ Tần Quân đi xem.

Bồ Đề Tổ Sư đặt tay phải lên vai Tần Quân. Tần Quân chỉ thấy trời đất quay cuồng, cảnh tượng chung quanh cũng trở nên mơ hồ, giây tiếp theo hắn đã xuất hiên phía trên đám mây.

Phía trước là Tiên Tôn Cung!

Nhìn xuống bên dưới, biển mây cuồn cuộn căn bản nhìn không thấy Tiên thành đâu nữa.

Đứng trước Tiên Tôn Cung mới có thể cảm nhận hết sự kì vĩ của nó, chỉ bằng mấy ngàn bậc thang bạch ngọc kia đã tạo nên một loại cảm giác bước lên trời.

Cung điện sừng sững trên chín tầng trời thật xứng với cái tên Tiên cung. Hai bên thềm đá bạch ngọc là hai cây trụ trời cao không thấy cuối, biến mất trong mấy. Đường kính của hai cây trụ ấy đều đạt tới năm trượng.

Phía trên thềm là hai pho tượng thần uy vũ dữ tợn cao tới trăm trượng, tay cầm một thanh trường binh như có thể sống lại bất cứ lúc nào.

Phía sau tượng lại là cửa lớn Tiên Tôn Cung.

Cánh cửa cũng cao ngất trong mây tương đương với nửa Tiên Tôn Cung đều chìm trong sương mù. Hai người Tần Quân chỉ có thể nhìn thấy cửa lớn mà thôi.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu nói:

- Toàn bộ Tiên Tôn Cung đều bị một tầng thiên cơ mắt thường nhìn không thấy che đậy. Nếu tự tiện xông vào thiên lôi sẽ bỗng dưng xuất hiện, ngũ lôi oanh đỉnh.

Tần Quân nhướng mày, khủng bố như thế?

Hắn cũng không dám đi thử, bởi vì với tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh như hắn nếu tự tiện xông vào khẳng định bị đánh thành tro.

Sau đó, Bồ Đề Tổ Sư huy động phất trần. Tần Quân chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, đợi lúc hắn nhìn thấy được đã phát hiện mình đứng phía trên thềm đá, ở giữa hai pho tượng.

Thế là vào được?

Vẻ mặt Tần Quân rất cổ quái.

Hắn còn tưởng cái gọi là thiên cơ lợi hại thế nào.

Bồ Đề Tổ Sư thấy vẻ mặt ấy của hắn liền cười nói:

- Uy lực thiên cơ nơi này có liên quan tới tu vi của Thương Hoa Tiên Tôn. Tu vi y không bằng ta thì sao ta có thể bị thiên cơ ngăn lại?

Trang bức như thế ngài thật sự vui vẻ sao?

Tần Quân mắng thầm, đặc biệt xứng với trạng thái phong kinh vân đạm của Bồ Đề Tổ Sư quả thực là giết người vô hình.

Dù sao Bồ Đề Tổ Sư cũng là thủ hạ tử trung của hắn.

Ngươi vui vẻ là tốt rồi.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Đi thôi, đi vào Tiên Tôn Cung.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, hai người xoay người đi về phía cửa lớn của Tiên

Tôn Cung.

Hai người mới vừa bước ra Tần Quân bỗng nhiên cảm giác có hai cỗ sát ý kinh khủng đánh úp về phía hắn khiến hắn run lên.

Ánh mắt Bồ Đề Tổ Sư khẽ ngưng, huy động phất trần, lập tức Tần Quân liền cảm thấy thoải mái, hai cổ sát ý kia đã biến mất không thấy.

Hắn theo bản năng quay đầu nhìn về phía hai pho tượng thần, chỉ thấy hai pho tượng không biết khi nào đã quay đầu nhìn chăm chú vào hắn. Ánh mắt chúng lành lạnh khủng bố. Dù đây là hai pho tượng bằng đá nhưng tư thế quay đầu của chúng cũng khiến người ta nổi da gà.

- Hừ!

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng, dậm chân phải xuống đất, hai pho tượng lập tức xoay đầu về.

Tần Quân thấy một màn như vậy rất ngạc nhiên. Hắn nghi hoặc hỏi:

- Chúng nó là vật sống hay là trận pháp?

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng giải thích:

- Tương đương với trận pháp, nhưng cũng không phải. Chúng có linh thôi, sẽ tự chủ bảo vệ Tiên Tôn Cung.

Nghe giọng điệu bình tĩnh của Bồ Đề Tổ Sư rõ ràng lão không có đem hai pho tượng để vào mắt.

Tần Quân giật mình.

Vạn vật đều có linh, nhất là tượng thần. Chúng được phàm nhân hương khói thờ phụng, có thể sinh ra linh. Cái gọi là linh chính là chúng đã sinh ra ý thức của mình. Nếu dân chúng cầu nguyện tượng thần trừ yêu vậy sẽ sinh ra linh trừ yêu.

Đương nhiên muốn sinh ra linh rất khó nhưng ở Cổ Tiên giới chuyện này lại rất dễ dàng.

Tiếp đó hai người đi đến trước cửa lớn Tiên Tôn Cung, Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhàng đẩy cánh cửa ra lựa chọn quanh minh chính đại tiến vào.

Bồ Đề Tổ Sư cười nói:

- Yên tâm đi, bên trong không có người.

Tuy lão không thể cảm giác chính xác Thiên Thư nhưng lão không có cảm nhận được sinh khí trong này. Điều đó chứng tỏ bên trong không có vật còn sống.

Tần Quân gật đầu. Hai người đi vào trong Tiên Tôn Cung.

Thứ đầu tiên đập vào mắt là một hành lang cực lớn. Hai hàng cột đá cách nhau hơn hai mươi thước, nham thạch màu đỏ thần bí lót nền chiếu ra thân ảnh của Tần Quân và Bồ Đề Tổ Sư.

Phụt! Phụt ! Phụt!

Ngọn đèn nơi các góc cung điện liên tiếp cháy lên, chiếu sáng toàn bộ đại điện. Bên trong Tiên Tôn Cung xanh vàng rực rỡ, các loại pháp khí đặt ở góc cùng với đan lô.

Mấy trăm thước phía trước có một cái ao rất lớn, đường kính cỡ chừng trăm mét. Nước bên trong ao màu lam, trong suốt thấy đáy khiến cột đá màu vàng chung quanh đều như sáng lên.

------oOo------

Chương 1200: Chí tà Ma Thai.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mang theo Bồ Đề Tổ Sư đi tới trước ao. Hắn có thể cảm giác được bên trong ao ẩn chứa một lượng linh khí vô cùng khổng lồ khiến huyết mạch của hắn sôi trào.

Tần Quân tò mò lẩm bẩm:

- Cái ao này chẳng lẽ Thương Hoa Tiên Tôn sử dụng để tu luyện?

Linh khí trong ao thật sự quá mức nồng đậm. Tu vi dưới Nhập Thánh cảnh bất luận sinh linh nào thấy cũng sẽ điên cuồng.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu nói:

- Chắc thế, phỏng chừng cái ao này do tụ linh trận ngưng kết linh khí mà thành. Nhìn trình độ trong suốt của linh khí có thể thấy đã rất lâu Thương Hoa Tiên Tôn không tới.

Tu vi đạt tới độ cao như Bồ Đề Tổ Sư căn bản đã không cần tu luyện, bọn họ bế quan chỉ vì để hiểu được thiên địa đại đạo.

Tần Quân kiềm chế xúc động muốn nhảy xuống ao của mình, nói:

- Trước tìm Thiên Thư cái đã!

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, hai người tiếp tục đi vào trong.

Tiên Tôn Cung cực lớn, tương đương với một tòa thành nhỏ. Trong này có không ít phân các, nội cung, cũng có những gian phòng chuyên chứa đan dược, pháp khí hoặc công pháp tu luyện.

Tần Quân không có thu gì bởi vì Tiên Tôn Cung đã bị hắn xem là vật trong tay mình.

Hắn không chỉ muốn giết Thương Hoa Tiên Tôn đoạt Thiên Thư mà còn muốn chiếm cả Cổ Tiên giới!

Hắn muốn khiến Cổ Tiên giới đổi sang họ Tần!

Thời gian nhanh chóng đi qua.

Một lúc lâu sau.

Tần Quân cùng Bồ Đề Tổ Sư đi tới cuối hành lang, phía trước là một bức tường đá, không thể đi tới nữa.

Bồ Đề Tổ Sư nói:

- Xem ra Thiên Thư thật sự không có ở đây.

Tần Quân nhíu mày, Thiên Thư biến mất khiến hắn có chút bất an.

Nếu Thương Hoa Tiên Tôn còn muốn tiếp tục bế quan mấy trăm năm thì sao bây giờ?

Hắn cứ vậy chờ sao?

Hoặc là Thiên Thư căn bản không ở trên người Thương Hoa Tiên Tôn?

Trong lúc nhất thời, tâm trạng của Tần Quân càng trở nên kém cỏi, sắc mặt âm trầm như bao phủ mây đen.

Đúng lúc này, Bồ Đề Tổ Sư bỗng dưng mở miệng nói:

- Từ từ, chỗ này có cái gì.

Nói xong lão đi tới phía trước tường đá, vung phất trần lên. Tường đá đột nhiên đổ sập xuống, bụi đất bay tứ tung bám lên bộ đồ trắng của Tần Quân.

Còn có mật thất?

Đôi mắt Tần Quân sáng lên.

Sau khi bụi đất tan đi chỉ thấy bên trong căn phòng hôn ám có một chùm tia sáng từ phía trên hạ xuống, chiếu vào trung tâm căn phòng. Trong ánh sáng có một đoàn huyết nhục đang trôi nổi. Nó lớn chừng đầu người trưởng thành, phập phồng như quả tim đang đập

- Đây là cái gì?

Tần Quân nhíu mày. Thứ này thấy thế nào cũng không giống Thiên Thư.

Bồ Đề Tổ Sư cũng nhăn lại đôi mi trắng, nhẹ giọng nói:

- Bệ hạ chớ tới gần, thứ này phải là phôi thai.

Phôi thai?

Tần Quân thấy rợn cả người.

Một phôi thai rời khỏi cơ thể mẹ mà vẫn còn sống?

- Khí huyết của nó rất cường đại, oán khí tận trời, phải là Ma Thai.

Bồ Đề Tổ Sư híp mắt, đáy mắt thế nhưng hiện lên một tia kiêng kị.

Lão không phải kiêng kị khí tức của Ma Thai mà là kiêng kị tương lai của nó. Chẳng biết tại sao lão cảm thấy nếu để vật ấy lớn lên tuyệt đối sẽ là tai nạn của ba ngìn thế giới.

- Ma Thai?

Tần Quân mày kiếm nhíu chặt. Bất cứ thứ gì cứ dinh tới chữ ma đều không đơn giản.

Từ thời Bạch Đế, Ma tộc cũng đã biến mất khỏi Huyền Đương đại thế giới. Có lẽ trong vũ trụ tinh không vẫn còn thân ảnh Ma tộc chân chính nhưng đa số ma tu đều không coi là ma thật sự.

Thứ gọi là Ma Thai này hắn vẫn là lần đầu tiên nghe thấy.

Nơi này chính là Cổ Tiên giới, trong cung điện của Thương Hoa Tiên Tôn ở làm sao có thể có Ma Thai?

Hắn bỗng nhiên cảm thấy chuyện này không thích hợp.

Đồ vật quan trọng như thế tại sao Thương Hoa Tiên Tôn lại để nó bên trong Tiên Tôn Cung?

Bồ Đề Tổ Sư cũng nghĩ tới điểm này, sắc mặt lão càng trở nên âm trầm.

- Y…y….

Bỗng nhiên một thanh âm khiến người ta sởn gai ốc truyền ra từ trong Ma Thai, cùng với khung cảnh u ám tựa như có một cỗ âm phong đánh úp lại. Nếu là người thường chắc chắn sẽ sợ tới mức cuống quýt bỏ chạy.

Tần Quân bị thanh âm kia khiến cho tâm thần hoảng hốt, bên tai phảng phất có vô số Quỷ Hồn đang gầm gừ.

- Giết! Giết hết kẻ thù! Giết hết người trong thiên hạ!

- Tần Thiên Đế! Ngươi không chết tử tế được!

- Giang sơn của Trẫm…ngươi xứng với nó sao!

- Bệ hạ...vì sao phải chinh chiến... nếu không phải vì ngươi sao thần có thể chết được?

Trong phút chốc Tần Quân nhắm mắt cắn răng, cảm xúc thô bạo trỗi dậy khiến hắn hận không thể hủy thiên diệt địa.

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên quát:

- Bệ hạ!

Tiếng lão tựa như thánh âm lập tức khiến Tần Quân tỉnh táo lại, tiếng gào khóc thảm thiết bên tai cũng lập tức biến mất.

Tần Quân mở mắt, mồ hôi lạnh đầm đìa, trong mắt tràn đầy vẻ kinh sợ.

Một khắc ban nãy hắn thậm chí có loại cảm giác mình bị tẩu hỏa nhập ma.

- Ma Thai này sợ là được luyện chế từ vô số vong hồn, thậm chí là tà vật thiên đạo không dung.

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói.

Rất khó tin được vì luyện chế Ma Thai Thương Hoa Tiên Tôn đã chôn vùi bao nhiêu tính mạng sinh linh.

- Được luyện từ vô số vong hồn?

Tần Quân rợn cả người.

Hắn không tin được nơi thần thánh như Tiên giới thế nhưng cũng cất giấu

một mặt ghê tởm đến thế.

[Đinh! Gây ra chi nhánh nhiệm vụ : Ma Thai chi loạn! Nhiệm vụ cụ thể: Ma Thai do Thương Hoa Tiên Tôn luyện chế bằng hơn một ngàn loại huyết mạch sắp xuất thế. Nếu túc chủ đánh chết Ma Thai đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma chỉ định, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang lên trong đầu Tần Quân khiến vẻ mặt của hắn trở nên cổ quái.

Hơn một ngàn loại huyết mạch?

Đây là muốn bồi dưỡng ra Long Ngạo Thiên sao?

Tần Quân không biết nói gì chỉ có thể nói Thương Hoa Tiên Tôn quả thật biết chơi.

Nghĩ xong hắn nói với Bồ Đề Tổ Sư:

- Hủy nó!

Chi nhánh nhiệm vụ đưa lên cửa hắn sao có thể cự tuyệt được?

Ai ngờ Bồ Đề Tổ Sư lại nói:

- Không được! Ma Thai này có thể xuất thế bất cứ lúc nào. Nếu cưỡng chế hủy nó những oán niệm chất chứa trong đó sẽ nổ tung khiến tất cả sinh linh trong Cổ Tiên giới biến thành tà ma chỉ biết giết chóc.

Tuy lão sát phạt quyết đoán nhưng cũng không có nghĩa lão có thể lạm sát. Nếu bởi vì lão mà khiến có cả triệu sinh linh biến thành tà ma lão sẽ là kẻ có tội ác tày trời! Mặc dù không có ai có thể trị tội lão nhưng tâm lão cũng sẽ không được an ổn cả đời.

Tần Quân nghe vậy liền cau mày.

Sẽ khiến tất cả sinh linh Cổ Tiên giới biến thành tà ma?

Xem ra không thể hủy Ma Thai này được.

------oOo------

Chương 1201: Phong Oa sấm Tiên Tôn Cung.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ riêng Bồ Đề Tổ Sư, Tần Quân hắn cũng không thể làm ra chuyện thương thiên hại lí. Huống chi sau này hắn có muốn chinh phục Cổ Tiên giới.

Tần Quân tiếp tục hỏi Bồ Đề Tổ Sư:

- Vậy đem nó vất đi được không?

Ma Thai này cứ như bom hẹn giờ, không thể không trừ.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu nói:

- Không được. Một khi chạm vào nó, nó sẽ sống lại. Chúng ta chỉ có thể chờ Thương Hoa Tiên Tôn trở về tự xử lí nó thôi.

Lão cũng không hiểu làm sao chế tạo ra được Ma Thai này. Tuy lão là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ nhưng cũng không phải mọi chuyện lão đều nắm rõ.

Tần Quân vừa nghe Bồ Đề Tổ Sư nói vậy liền cảm thấy đau đầu.

Bùm!

Đúng lúc này bên ngoài Tiên Tôn Cung truyền đến tiếng nổ mạnh, cả ngọn núi đều chấn động không ngừng.

Có người xông vào Tiên Tôn Cung!

…

- Ha ha ha ha! Thương Hoa tiểu nhi, còn không mau cút ra đây nhận lấy cái chết!

Một tiếng cười to vừa điên cuồng lại non nớt vang vọng khắp trời Tiên thành. Chỉ thấy mây trắng vần vũ, ngọn núi chứa Tiên Tôn Cung giữa thành đang chấn động kịch liệt, từng khối đá vụn rớt xuống khiến cả Tiên thành đều kinh hoàng.

Chỉ thấy phía trên biển mây có một đứa bé trai bộ dáng lôi thôi đứng ở phía trên thềm đá, thiên lôi cuồn cuộn bổ xuống người nó nhưng nó giống như cũng không có việc gì tiếp tục đi về phía trước.

Bộ dáng này của nó so với đứa nhóc khóc sướt mướt ban nãy tựa như hai người. Rất nhanh nó đã nhảy tới bậc thanh trên cùng, đi tới giữa hai pho tượng thần.

Tượng thần quay đầu nhìn về phía đứa bé, sát khí khủng bố nổ tung. Ai ngờ đứa bé bộ dạng lôi thôi kia trừng mắt nhìn hai pho tượng hai bên hai cái đã làm cho hai pho tượng sợ tới mức lập tức quay đầu về chỗ cũ.

- Hì hì, một hộ linh nho nhỏ cũng dám chống lại lão tử.

Đứa bé hùng hùng hổ hổ nói vậy rồi lập tức đi về phía Tiên Tôn Cung, vừa đi vừa nói thầm:

- Thương Hoa tiểu nhi nuôi cái thứ gì không biết, khí huyết thật cường đại, cường đại còn hơn khí tức huyết mạch của thằng nhóc ngoài thành kia.

Tần Quân đứng bên trong cánh cửa đang muốn đi ra nghe vậy thiếu chút nữa hộc máu, hắn tức điên lên mắng:

- Có ngươi mới là thằng nhóc ấy!

Bồ Đề Tổ Sư đứng bên cạnh cũng giật giật khóe miệng, lão không nghĩ suy đoán khi ấy của lão là đúng.

Đứa bé lôi thôi kia đúng là cường giả Nhập Thánh.

Nhưng khiến lão không thể hiểu được chính là vì sao đối phương lại trong hình dạng một đứa bé, chẳng lẽ nó đã vận dụng bí pháp gì?

Ngoài cửa, đứa bé nghe thấy Tần Quân mắng mình liền hoảng sợ. Tiên Tôn Cung bị thiên cơ che đậy, nó không cảm thụ được khí tức bên trong

cho nên không nhận thấy được hai người Tần Quân.

- A? Thanh âm thật quen thuộc.

Đứa bé ngẩn người. Lúc này cánh cửa mở ra, hai người Tần Quân xuất hiện.

- Là ngươi!

Đứa bé chớp chớp mắt, nó không nghĩ sẽ gặp lại Tần Quân ở nơi này.

Nó vốn đang nghĩ dạo chơi trong thành mấy ngày mới đi tìm Thương Hoa Tiên Tôn phiền toái nhưng ban nãy hai người Tần Quân kinh động Ma Thai khiến cho khí tức của nó tăng mạnh mới hấp dẫn đứa bé lại đây.

Tần Quân tức giận hỏi:

- Ngươi tới làm cái gì?

Hắn càng nhìn thằng nhóc bộ dạng lôi thôi này lại càng không vừa mắt.

Rõ ràng mạnh như vậy, còn muốn giả vờ ăn vạ hắn?

Đứa bé vui vẻ cười nói:

- Đến đây chơi!

- Vậy đại bảo bối của ngươi đây? Nhóc con!

Tần Quân cố ý nhấn mạnh mấy chữ cuối khiến nụ cười trên mặt đứa bé lập tức cứng lại. Khí thế trên người nó đột nhiên thay đổi, khuôn mặt trở nên dữ tợn đằng đằng sát khí.

Bồ Đề Tổ Sư lập tức đứng chắn trước người Tần Quân, xua tan sát khi cho hắn.

Tần Quân khoanh tay trước ngực cười trêu nói:

- Sao? Lấy ra không được? Nhóc con!

Hắn thích bắt nạt mấy thằng nhóc nghịch ngợm.

- Ngươi muốn chết!

Đứa bé đời này ghét nhất người khác chê nó nhỏ, nó giận dữ ra tay.

Bàn tay phải nho nhỏ ra quyền xé rách không khí lập tức tới trước mặt Bồ Đề Tổ Sư như muốn dùng một quyền này đánh chết Bồ Đề Tổ Sư và Tần Quân.

Cảnh giới của Bồ Đề Tổ Sư cao hơn đứa bé rất nhiều cho nên trong mắt nó Bồ Đề Tổ Sư giống như phàm nhân mặc dù tốc độ ban nãy của lão rất nhanh.

Một quyền này ẩn chứa lực lượng cuồng bạo vô cùng dù là Bồ Đề Tổ Sư cũng không khỏi híp mắt.

Quyền chưởng chạm vào nhau, đứa bé bộ dạng lôi thôi liền bị đánh bay ra ngoài, lăn lộn trên không trung hơn mười vòng mới dừng lại bên dưới cầu thang mấy ngàn bậc.

Nó nửa quỳ trên mặt đất, đầu gối đánh vỡ mặt thềm, khóe miệng trào máu. Nó ngẩng đầu nhìn Bồ Đề Tổ Sư bằng ánh mắt kinh sợ, hỏi:

- Lão là người phương nào? Sao có thể mạnh như vậy được?

Bồ Đề Tổ Sư cao cao tại thương nhìn đứa bé bên dưới, hỏi:

- Nhập Thánh cảnh viên mãn lại có lực lượng đối chọi với Hiển Thánh, ngươi lại là người phương nào?

Lực lượng địch nổi Hiển Thánh?

Tần Quân cũng cảm thấy giật mình.

Đứa nhóc này mạnh đến vậy?

Cùng lúc đó, các cường giả trong Tiên thành cũng bị kinh động. Từng thân ảnh tản ra khí thế mạnh mẽ bay dựng lên, tu vi kém cõi nhất cũng đạt tới Đại La Thủy Tiên, thậm chí có cả cường giả Nhập Thánh cảnh.

Các thiên kiêu như Nam Tố Tiên Tử, An Như Mệnh, Từ Tử Huyền, Vân Ẩn Kiếp cũng ở trong đó.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn biển mây quay cuồng phía trên, sắc mặt mỗi người đều tràn ngập sợ hãi.

- Cỗ hơi thở này là?

- Là hắn! Tuyệt đối là hắn!

- Chẳng lẽ là Phong Oa dùng tay xé Thái Cổ Giao Long?

- Phong Oa? Nghe nói mấy trăm năm trước nó đại chiến với Thương Hoa Tiên Tôn khiến cho Thương Hoa Tiên Tôn phải quay về bế quan, không biết thật giả thế nào.

- Phong Oa xông vào Tiên Tôn Cung?

Các cường giả kinh nghi liên tục, ngữ khí đều tràn ngập sợ hãi.

Lai lịch Phong Oa kia rất thần bí, làm việc cũng không hề cố kị gì. Bất luận tinh vực nào, cấm địa nào nó cũng dám xông vào, kẻ nào làm nó chướng mắt dù là ai nó cũng dám giết.

Nó đã từng đánh chết tươi một thiên kiêu Đạo Thương Đình, chọc giận Thương Hoa Tiên Tôn . Hai người từng đánh một trận lớn trong vô tận tinh không, hai bên đều bị thương khiến cho thanh danh của nó lan xa.

Thương Hoa Tiên Tôn chính là người nắm quyền cao nhất ở Cổ Tiên tinh vực. Dưới tình huống một số lão quái vật không thể xuất hiện, Thương Hoa Tiên Tôn cũng chính là người có chiến lực mạnh nhất.

Thằng nhóc kia đánh nhau với Thương Hoa Tiên Tôn mà không thua khiến thanh danh của nó lên đến đỉnh cao, trong Cổ Tiên tinh vực không người không biết không người không hiểu.

------oOo------

Chương 1202: Thiên phôi chi tranh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bây giờ thằng nhóc ấy thế nhưng đi tới Cổ Tiên giới còn xông vào Tiên Tôn Cung?

Tất cả cường giả đều ý thức được phiền toái tới.

- Trách không được ngươi kiêu ngạo như thế, hóa ra là do có lão già này bảo vệ ngươi.

Thằng nhóc vẻ mặt khó chịu nhìn Tần Quân. Bộ dáng nó như một đứa bé bị bắt nạt, quật cường mà ủy khuất.

Đối mặt với sự phẫn uất của đứa bé, Tần Quân cười nhạt.

Tần Quân cười hèn mọn nói:

- Trẫm thích vẻ mặt muốn đánh trẫm lại đánh không được kia của ngươi.

Hắn quả thật rất ngạc nhiên lai lịch của đứa bé này.

Cơ thể nho nhỏ ai ngờ lại có được lực lượng chống lại Hiển Thánh.

Chẳng lẽ huyết mạch của nó cực kì mạnh mẽ?

Đứa bé nghe Tần Quân nói vậy giận run cả người. Nó rất muốn xông tới nhưng Bồ Đề Tổ Sư lại cho nó cảm giác áp bách quá lớn.

Một quyền ban nãy dù nó chưa sử dụng hết toàn lực nhưng Bồ Đề Tổ Sư chỉ dùng một chưởng nhẹ nhàng đã làm bị thương nó quả thật khiến nó sợ hãi không nhẹ.

Từ lúc xuất thế lần thứ hai tới giờ, Bồ Đề Tổ Sư là người thứ hai khiến nó có suy nghĩ bản thân không thể địch lại.

- Hừ, không đánh!

Đứa bé buông tay ra, dậm chân hừ nói giống hệt như đang làm nũng.

Tần Quân run run khóe miệng, ngươi nói không đánh sẽ không đánh sao?

Bất quá nhìn bộ dáng kia của nó Tần Quân đúng là không nhẫn tâm được. Hắn tức giận nói:

- Thương Hoa không ở đây, về nhà chơi đi!

Đứa bé vừa nghe thế liền chuyển mắt, chu miệng cười nói:

- Ta muốn ở đây chơi, ngươi quản được sao?

Tần Quân nhíu mày, thằng nhóc này không phải nhìn trúng Ma Thai đi?

Bồ Đề Tổ Sư cũng đoán đến khả năng đó, lão quát:

- Nếu ngươi không rời đi vậy ta khiến ngươi hình thần câu diệt.

Hai mắt Bồ Đề Tổ Sư sáng như đuốc, uy áp khủng bố bùng nổ đánh úp về phía thằng bé.

Sinh linh bên dưới Tiên thành đều không có cảm nhận được gì, chỉ có Phong Oa kia cảm thấy bản thân như một chiếc thuyền bé nhỏ quay cuồng trong sóng gió ngập trời.

Giờ khắc này, nó cảm nhận được mùi vị của sự tử vong.

- Được, được, được… rời đi liền rời đi!

Đứa bé lập tức nhận thua. Nó hung hăng trừng Tần Quân một cái sau đó xoay người nhảy vào biển mây cuồn cuộn.

Tần Quân luôn cảm thấy thằng bé này sẽ quay lại, hắn liền hỏi:

- Ma Thai làm sao đây?

Đứa bé lôi thôi kia quả thật là một thằng nhóc nghịch ngợm, nếu nó kinh động Ma Thai sẽ gây ra hậu quả đáng sợ cỡ nào?

Bồ Đề Tổ Sư cũng thấy hơi đau đầu, chần chờ nói:

- Hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì đâu. Tuy nó có vẻ còn bé nhưng không biết đã sống bao nhiêu năm, vẫn phải có chừng mực.

Oán khí của Ma Thai quả thức quá mức khổng lồ, dù ai nhìn thấy đều sẽ hết hồn, đứa bé kia sẽ không tự dưng phạm hiểm.

Tần Quân nghe vậy thấy cũng có lý.

Hắn cũng không thể luôn canh ở chỗ này, thế cũng quá vô vị.

Hắn còn muốn cướp đoạt một ít thiên tài địa bảo trong Tiên thành. Bảo khố Tiên Tôn Cung đa số đều là linh thạch, pháp bảo mà hắn vừa lúc không thiếu mấy thứ này.

Còn nếu như thằng nhóc kia thật sự đến quấy rối, hắn cũng quản không được.

Mặt khác, bản thân hắn cũng là kẻ thù của Thương Hoa Tiên Tôn, hắn cũng không muốn giúp kẻ thù giữ hang ổ. Hắn cũng không có thánh mẫu như thế.

Sau đó hai người biến mất, trở lại trong khách sạn.

Không bao lâu sau, Tây Môn Thanh Cương, đình chủ Đạo Thương Đình dẫn theo một đám đệ tử đi tới, bay qua phía trên Tiên thành đi vào trên đám mây.

Tây Môn Thanh Cương trầm giọng quát:

- Bảo vệ tốt Tiên Tôn Cung, không cho bất luận kẻ nào xâm nhập!

Thương Hoa Tiên Tôn là sư tôn của gã, bảo vệ Tiên Tôn Cung cũng là trách nhiệm của Đạo Thương Đình.

Nhìn cánh cửa Tiên cung hơi hơi mở ra, Tây Môn Thanh Cương bỗng dưng cảm thấy hơi bất an.

Gã luôn cảm thấy bên trong Tiên Tôn Cung cất giấu một thứ gì đó rất khủng bố, có một cỗ khí tức như có như không khiến gã cảm thấy không

thoải mái.

Các cường giả huyền phù bên trên Tiên thành cũng lục tục quay về, nhưng tin tức Phong Oa kia xuất hiện lại như ôn dịch truyền khắp thành. Sau khi tin tức bị truyền ra liền ngăn lại không được.

Thằng nhóc kia chính là cường giả đỉnh cao trong tinh không, nó xuất hiện khiến tất cả sinh linh trong Tiên thành đều thấy khẩn trương.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ mạch nước ngầm trong Tiên thành bắt đầu khởi động, sinh linh tiến vào Tiên thành cũng càng ngày càng ít, người tới đều là cường giả.

Rất nhanh, tin tức về Thiên phôi cũng bất đầu truyền bá trong Tiên thành.

Truyền thuyết bảo Thương Hoa Tiên Tôn đạt được một Thiên phôi. Thiên phôi ẩn chứa lực lượng thiên đạo, nếu ăn nó sẽ đạt được tạo hóa lớn.

Thương Hoa Tiên Tôn có thể mạnh như vậy là bởi vì có Thiên phôi.

Nghe nói ăn hết một Thiên phôi là không thể dùng miếng thứ hai, Thương Hoa Tiên Tôn có ý đem miếng Thiên phôi thứ hai sắp dựng dục ra truyền cho người có duyên.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao các thiên kiêu tới Cổ Tiên giới.

Bọn họ trước đó đã nghe được tin phong thanh rồi.

Ngày tiếp theo.

Cổ Tiên giới không có phân biệt ngày đêm, nhưng canh giờ vẫn được tính như cũ.

Trong khách điếm, sau khi Tần Quân nghe được tin về Thiên phôi liền cười nhạt nói:

- Thiên phôi? Rõ ràng là Ma Thai, là ai bịa đặt tin vậy?

Hấp dẫn thiên kiêu cùng cường giả các nơi tới tranh đoạt Ma Thai?

Tần Quân bỗng dưng liên tưởng đến lời hệ thống nói khi gây ra chi nhánh nhiệm vụ… Ma Thai ẩn chứa hơn một ngàn loại huyết mạch, chẳng lẽ Thương Hoa Tiên Tôn muốn hấp thu huyết mạch của các cường giả?

Càng nghĩ Tần Quân lại càng cảm thấy có khả năng.

Phục Hy híp mắt nói:

- Vị tiên tôn này xem ra đang chuẩn bị một âm mưu động trời.

Hôm qua, Tần Quân đã đem những điều mình nghe được thấy được nói cho mấy người họ biết cho nên sau khi nghe thấy tin về Thiên phôi cả đám cũng đoán được chủ mưu là Thương Hoa Tiên Tôn.

Tin tức tuyệt đối là Thương Hoa Tiên Tôn thả ra.

Triệu Công Minh cau mày nói:

- Lão rốt cuộc muốn làm gì? Nơi này chính là Cổ Tiên giới, chẳng lẽ lão muốn chôn luôn cả tiên giới của lão sao?

Ma Thai xuất thế chắc chắn xác chết ngàn vạn, một Tiên giới huyết khí tận trời còn được coi là Tiên giới sao?

Chỉ sợ còn sẽ khiến thiên đạo tức giận.

Cường Lương không cho là đúng nói:

- Vì mạnh hơn thôi, chứ còn vì gì nữa?

Tổ Vu bọn họ tin phục lực lượng, vì mạnh hơn hy sinh triệu vạn sinh linh thì có sao đâu?

Tần Quân đứng dậy đi đến trước cửa sổ nhìn về phía Tiên Tôn Cung mày kiếm nhíu chặt, lòng vô cùng lo lắng.

Hắn lo lắng nếu Cổ Tiên giới loạn, Thiên Thư có còn tác dụng thành tiên không.

Mục tiêu lớn nhất của chuyến đi này chính là trợ giúp Hắc Điệp Tiên Tử

thành tiên, còn lại đều không quan trọng bằng.

------oOo------

Chương 1203: Bất động đái thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư trấn an:

- Bệ hạ không cần lo lắng, thiên đạo có trật tự của chính mình, nó sẽ không vì chuyện gì mà phá hư trật tự.

Tần Quân gật đầu.

Nếu thật sự có người dám nhiễu loạn kế hoạch của hắn, cũng đừng trách hắn vô tình.

Bên kia, cùng với tin Thiên phôi truyền ra phảng phất có một bàn tay vô hình đang thôi động khiến tin tức kia rất nhanh liền truyền khắp Cổ Tiên giới.

Càng ngày càng có nhiều cường giả bay tới Tiên thành. Dù cướp không được Thiên phôi có thể thấy được phong thái của nó cũng tốt.

Trong lúc nhất thời, không khí Tiên thành càng trở nên khẩn trương.

Ba ngày sau, Tiên Tôn Cung bỗng dưng vang lên tiếng một nổ mạnh động trời, ngay sau đó một đệ tử Đạo Thương Đình từ trên đám mây ngã xuống cả người là máu, bộ dáng vô cùng thê thảm.

Tây Môn Thanh Cương lại hóa thành sao băng rớt xuống đụng tan biển mây, bùm một tiếng đánh sập một tòa lầu các khiến bụi bặm tung mù, sinh linh quanh đó ồ lên.

- Xảy ra chuyện gì?

- Đây không phải là Tây Môn Thanh Cương sao? Đình chủ Đạo Thương Đình!

- Tiên Tôn Cung lại bị tập kích?

- Chẳng lẽ lại là Phong Oa kia?

Toàn thành kinh động, đám cường giả bay dựng lên, nhất là các thiên kiêu đều trực tiếp nhảy tới trong mây.

Đám người Tần Quân cũng đi ra khách điếm, nhìn lên bầu trời.

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói:

- Lại là Phong Oa kia!

Đứa bé nghịch ngợm kia lại tới kiếm chuyện?

Tần Quân không nói gì.

Hắn đã sớm đoán được thằng nhóc ấy sẽ không an phận, không nghĩ tới nó thật sự xông vào Tiên Tôn Cung lần nữa.

Nhìn từng cường giả bay về phía Tiên Tôn Cung, Tần Quân cảm thấy đản đau.

Đám người kia cho rằng thật có Thiên phôi sao?

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói:

- Không còn kịp rồi.

Lời lão vừa dứt lại một tiếng nổ mạnh chấn động khắp Cổ Tiên giới vang lên cùng với tiếng cười của Phong Oa.

Trong Tiên Tôn Cung, từng cột đá sụp xuống, bụi đất tựa như hỏa diễm bắt đầu lan nhanh trên hành lang.

Đứa bé bộ dáng như tên ăn mày đi tới trước Ma Thai.

Không gian chung quanh tối đen, chùm sáng bên trên chiếu vào trên Ma Thai. Bên ngoài Ma Thai máu tươi lưu động, từng sợi kinh lạc nhảy lên

khiến người không rét mà run.

- Khí huyết thật cường đại.

Đứa bé nhìn Ma Thai ánh mắt nóng cháy vô cùng.

Vì phòng ngừa Bồ Đề Tổ Sư lại xuất hiện ngăn trở mình, nó vươn tay đâm vào bên trong Ma Thai.

Phốc.

Nó kéo xuống một miếng thịt của Ma Thai nhét vào miệng ăn ngon lành, biểu tình say mê thỏa mãn giống như ăn được một thứ rất mỹ vị.

Lúc này, Ma Thai bắt đầu chấn động kịch liệt.

- Y… y….

Tiếng kêu quỷ dị cũng theo đó vang lên trong không gian hôn ám khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh khủng.

Đứa bé chẳng thèm quan tâm, nó vẫn tiếp tục vui vẻ ăn huyết nhục của Ma Thai.

Bên ngoài Tiên Tôn Cung.

Một đám cường giả đang oanh kích Thiên cơ pháp trận của Tiên Tôn Cung, tu vi kém nhất trong đám đó cũng đạt tới Đại La Thủy Tiên.

Nam Tố Tiên Tử đứng phía trên đám mây trắng nhìn về phía Tiên Tôn Cung đôi mày thanh tú nhíu chặt lại, nàng lẩm bẩm nói:

- Cỗ khí tức này… sao lại giống như Ma khí?

Các thiên kiêu đều không có ra tay mà chỉ đứng bên ngoài vây xem.

Dù sao nơi này là tẩm cung của Thương Hoa Tiên Tôn, đám thiên kiêu bọn họ đại biểu cho các thế lực khác nhau cũng không thể xé rách da mặt với Thương Hoa Tiên Tôn được.

Các cường giả dám ra tay đa số đều là độc hành hiệp. Sau khi cướp đoạt Thiên phôi bọn họ sẽ lánh đời đợi đến khi thực dụng Thiên phôi ngộ ra đại đạo mới lại xuất thế.

Cũng không biết là ai truyền ra tin tức Thương Hoa Tiên Tôn đang bế quan bên ngoài mấy trăm năm cũng chưa quay về nên mới phóng đại dã tâm trong lòng đám cường giả kia.

An Như Mệnh cũng nhận thấy được không thích hợp.

Phàm là sinh linh tu vi đạt tới Nhập Thánh cũng cảm nhận được Ma khí, hơn nữa cỗ ma khí kia còn đang tăng nhanh với tốc độ không tưởng.

- Y…a…..a…..a……

Đúng lúc này, một tiếng kêu cực kì bén nhọn truyền ra từ sâu trong Tiên Tôn Cung văng khắp toàn bộ Cổ Tiên giới.

Nó giống như tiếng thét chói tai đến khàn cả giọng của trẻ con khiến kẻ nghe thấy đều rùng mình.

Tần Quân cũng đau đớn màng tai, ánh mắt bốn người Bồ Đề Tổ Sư nhìn chằm chằm phía trên.

Bùm!

Phong Oa đánh vỡ vách tường Tiên Tôn Cung, mặt nó dính đầy máu tươi. Tuy máu đó không phải của nó nhưng vẫn thấy thật kinh khủng.

- Mẹ nó! Thương Hoa tiểu nhi cũng dám nuôi thứ này! Lão điên rồi!

Đứa bé hoảng sợ kêu lên khiến đám cường giả đều đề phòng nhìn nó. Nhưng lập tức đứa bé liền lầm bầm lầu bầu nhảy vào biển mây đi mất, một khắc cũng không chịu ở lại.

Tiên Tôn Cung bắt đầu chấn động kịch liệt khiến toàn bộ ngọn núi cũng chấn động theo. Biển mây cuồn cuộn, lôi vân từ trên đè xuống, thiên lôi khởi động, một cỗ thiên uy tràn ngập khắp Tiên thành.

Bồ Đề Tổ Sư cau mày nói:

- Ma Thai thế nhưng bắt đầu xuất thế, xảy ra chuyện gì?

Lão bỗng nhiên nhìn thoáng qua thân ảnh đang nhanh chóng chạy trốn ra ngoài của thằng nhóc kia, khóe miệng giật giật.

Phục Hy bấm tay suy tính, sắc mặt trở nên ngưng trọng rồi nói:

- Đây là một ma vật tày trời, tinh không gặp nạn!

Triệu Công Minh cùng Cường Lương nghe được như lọt vào trong sương mù.

Tuy nghe không hiểu lắm nhưng bọn họ có thể cảm thấy được phía trên Tiên Tôn Cung có một cỗ ma khí kinh người đang tăng trưởng.

Phía trên biển mây, thiên lôi sét đánh.

Miêu yêu Tiểu Thất bên cạnh Nam Tố Tiên Tử thất kinh kêu:

- Tiên tử, chúng ta phải lui lại ngay, ma vật này rất khủng bố!

Không chỉ riêng nó, những cường giả còn lại cũng trở nên bối rối.

Cỗ ma khí kia khiến bọn họ thở không nổi, rất nhanh liền có sinh linh chịu không được áp lực xoay người rời đi.

Lúc này, hướng cửa thành tây truyền đến tiếng mắng đầy tức giận của thằng nhóc điên:

- Thương Hoa tiểu nhi! Ngươi dám lừa lão tử!

Lời nó vừa thốt ra, tất cả cường giả quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy vách tường bên trong thành dâng lên một quầng sáng màu tím nối thẳng lên mây. Nhìn lại thì cả Tiên thành đều bị quầng sáng màu tím ấy quấn quanh.

Đứa bé dùng hai đấm điên cuồng đập vào trên quầng sáng, đáng tiếc quầng sáng không hề hấn gì.

Ngoài thành, một thân ảnh như thần đứng ở trên bức tượng Trường Sâm Thương. Kẻ đó mặt một thân trường bào màu trắng, phía trên thêu đồ văn lửa cháy sống động đang phấp phới bay trong gió.

Đúng là Thương Hoa Tiên Tôn!

Kẻ đứng đầu Cổ Tiên giới, cường giả Hiển Thánh cảnh.

Khuôn mặt Thương Hoa Tiên Tôn cỡ bốn mươi tuổi, lông mi trắng như đao, ánh mắt sắc bén, toàn thân tản ra một cỗ khí tức xuất trần như hòa làm một với thiên địa.

------oOo------

Chương 1204: Bất động đái thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Hoa Tiên Tôn nhìn đứa bé đang phẫn nộ đập vầng sáng bên trong, chậm rãi nói:

- Muốn trách thì trách bản thân ngươi quá ngu xuẩn!

Kế hoạch Thiên phôi lão vốn không có nhằm vào nó nhưng ai bảo thằng nhãi này chạy tới giúp vui?

Đứa bé giận không kiềm được, hai nắm tay khí trắng cuồn cuồn lượn lờ tiếp tục điên cuồng đập vầng sáng tím.

Các cường giả đứng trước Tiên Tôn Cung cũng chú ý thấy Thương Hoa Tiên Tôn xuất hiện, bọn họ nhất thời ồ lên.

- Vì sao Thương Hoa Tiên Tôn ở đây?

- Đó là pháp trận? Không tốt!

- Từ từ, chẳng lẽ cỗ ma khí kia chính là Thiên phôi? Trúng kế!

- Tiên tôn vì sao phải làm như vậy?

Các cường giả nhìn quầng sáng màu tím đầy kinh sợ châu đầu ghé tai thảo luận, vẻ mặt các thiên kiêu cũng đầy nhục nhã.

Không nghĩ tới bọn họ đều bị đùa giỡn !

Tin về Thiên phôi bọn họ biết đầu tiên, không ngờ đó lại là một cái bẫy.

Thương Hoa Tiên Tôn muốn làm cái gì?

Lúc này Từ Tử Huyền bay về phía Thương Hoa Tiên Tôn.

Y chính là thiên kiêu của Cổ Tiên tinh vực, thiết ngh Thương Hoa Tiên Tôn hẳn sẽ không làm khó y.

Năm người Tần Quân cũng chú ý thấy Thương Hoa Tiên Tôn xuất hiện. Khí tức Hiển Thánh xuất hiện trong CổTiên giới thật sự rất dễ gây chú ý.

Bồ Đề Tổ Sư hỏi:

- Bệ hạ, muốn ra tay sao?

Lão dừng lại một chút, nói tiếp:

- Cảnh giới tu vi của Thương Hoa Tiên Tôn là Hiển Thánh cảnh sơ kì, ta tuyệt đối nắm chắc khiến đối phương ngã xuống hôm nay.

Mấy người Triệu Công Minh, Phục Hy, Cường Lương âm thầm kinh hãi, dám nói tuyệt đối nắm chắc chứng tỏ tu vi Bồ Đề Tổ Sư mạnh hơn xa Hiển Thánh cảnh sơ kì.

Chẳng lẽ Bồ Đề Tổ Sư là cường giả Hiển Thánh cảnh trung kỳ, thậm chí là hậu kỳ?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trước đừng hoảng hốt, dù sao lão trốn không thoát.

Hắn ngược lại muốn xem kế tiếp Thương Hoa Tiên Tôn muốn làm trò gì.

Cừu hận của hắn với Thương Hoa Tiên Tôn đã không thể hóa giải. Thương Hoa Tiên Tôn đã diệt Thánh đình của hắn khiến hắn không có mặt mũi đối diện với Bạch Đế. Đồng thời lão cũng khiến kiếp trước của hắn ngã xuống, tàn hồn trải qua mười ba vạn năm mới được chuyển thế.

Thù này bất cộng đái thiên!

Mặc dù Thương Hoa Tiên Tôn là kẻ đứng đầu Tiên giới, vâng chịu thiên vận nhưng Tần Quân lại muốn tại lúc Thương Hoa Tiên Tôn đắc ý nhất giết lão, tự tay đem lão kéo xuống đám mây đẩy vào địa ngục khôn cùng.

Hắn muốn đ Thương Hoa Tiên Tôn cũng nếm thử nỗi thống khổ lưu lạc mười ba vạn năm trong vũ trụ khôn cùng mà hắn đã phải chịu.

Hắn muốn khiến Thương Hoa Tiên Tôn hối hận!

Bùm!

Ngọn núi chứa Tiên Tôn Cung bỗng nhiên sụp đổ, một cỗ ma khí tận trời bùng nổ. Nó tách biển mây ra, đánh vào trên quầng sáng màu tím khiến thiên lôi quanh nó liên tiếp bổ tới.

Đám thiên kiêu liên tục lui lại, vẻ mặt An Như Mệnh trở nên ngưng trọng.

Trong đám thiên kiêu ở Cổ Tiên giới y tuyệt đối là người cực mạnh nhưng khi cảm nhận được cỗ ma khí kia y lại thấy lạnh cả sống lưng.

- Tiên tôn đại nhân, mau thả ta đi ra ngoài!

Từ Tử Huyền đi đến trước quầng sáng màu tím, nhìn phía Thương Hoa Tiên Tôn kêu lên.

Cỗ ma khí kia khiến gã kinh tâm động phách. Từ Tử Huyền có cảm giác kế tiếp sẽ xảy ra chuyện vô cùng đáng sợ.

Nhưng mà Thương Hoa Tiên Tôn lại mặt không đổi sắc, không hề nhìn gã.

- Tiên tôn đại nhân!

Từ Tử Huyền nhất thời nóng nảy, mồ hôi chảy ra to như hạt đậu.

Gã vừa dứt lời, một đạo cuồng phong đánh trúng lưng gã. Từ Tử Huyền theo bản năng quay đầu lại, chỉ thấy đứa bé kia vẻ mặt dữ tợn xuất hiện ở phía sau gã.

Hai tay đứa bé tóm lấy bả vai Từ Tử Huyền. Từ Tử Huyền chưa kịp phản ứng đã bị đứa bé xé đôi, huyết nhục tung tóe.

Từ Tử Huyền lập tức biến thành hai nửa!

Tàn bạo!

Sau khi xé nát Từ Tử Huyền, hai mắt đứa bé trợn lên, nghiến răng nghiến lợi nhìn Thương Hoa Tiên Tôn. Nó giống như một con mãnh thú đang nổi điên, cả người tản ra khí tức thô bạo.

Thương Hoa Tiên Tôn không hề biến sắc.

Một thiên kiêu mà thôi, so với đại đạo của lão cũng chẳng là gì.

Thương Hoa Tiên Tôn khẽ nói:

- Đừng chống cự nữa. Ngươi nhất định phải chết ở đây, trở thành chất dinh dưỡng cho Thiên phôi!

Vẻ mặt lão đạm mạc, tựa hồ căn bản không đem Phong Oa trước mặt để vào mắt.

Nếu là trước kia có lẽ lão còn sẽ kiêng kị nhưng trận pháp này được lão tiêu giá cao mua từ Tiên giới khác tới, dưới Hiển Thánh cảnh trung kỳ không thể phá vỡ.

Toàn bộ Cổ Tiên tinh vực đều tìm không thấy một người có tu vi Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

Thực lực đứa bé ấy tuy có thể so với Hiển Thánh nhưng chung quy không phải là Hiển Thánh, nó không thể phá trận chạy ra được.

Đứa bé nghe vậy lại càng tức giận. Nó chửi ầm lên:

- Ngươi là heo sao! Vật kia căn bản không phải Thiên phôi mà là Hỗn Độn Ma Thai! Nếu để nó lớn lên ngươi sẽ không khống chế được nó!

Tiếng mắng của đứa bé vang vọng toàn Tiên thành.

Hỗn Độn Ma Thai?

Vô số sinh linh ồ lên, nghe tên này, rõ ràng là tà ma.

Tà ma ngay cả Phong Oa cũng phải sợ hãi?

Khủng hoảng, tuyệt vọng bắt đầu truyền khắp Tiên thành, ngay sau đó tất cả sinh linh trong Tiên thành đều chạy về phía tường thành khiến cho toàn bộ đại địa đều chấn động.

Tiên tôn phong còn đang chấn động liên tục, hòn đá cùng những cây cột đá của Tiên Tôn Cung rơi xuống khiến lầu các bên dưới sụp đổ, bụi đất bốc cao tới mấy trăm trượng.

Ma khí tận trời, giảo nát biển mây, thiên lôi sét đánh hạ xuống vẫn không thể đánh tan ma khí.

- A a a a!

Tiếng kêu bén nhọn vang vọng khắp Cổ Tiên giới. Nó chói tai đến mức khiến ai nghe thấy cũng rợn tóc gáy, nổi da gà.

Tần Quân cười hỏi:

- Ma vật này mạnh cỡ nào?

Nếu Ma Thai bị giết oán niệm sẽ bùng nổ nhưng nó bây giờ thai nghén thành công xuất thế lại có vẻ càng dễ đối phó hơn.

Phục Hy vẻ mặt ngưng trọng nói:

- Hiện tại đã đạt tới Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, nó đang đánh sâu vào Nhập Thánh cảnh!

Sát khí của Hỗn Độn Ma Thai quá mạnh mẽ, ngay cả y cũng cảm thấy bất an.

Đang đánh sâu vào Nhập Thánh cảnh?

Cường Lương siết chặt hai tay, đáy mắt tràn đầy không cam.

Tần Quân cũng cả kinh, hắn không nghĩ tới Hỗn Độn Ma Thai lại mạnh như vậy.

Mới vừa xuất thế đã đánh sâu vào Nhập Thánh cảnh?

Nội tâm của Tần Quân bỗng thấy khó chịu, mẹ nó! Này chẳng lẽ là con cưng thiên đạo sao?

Bồ Đề Tổ Sư nhíu đôi mi trắng, nói:

- Ma Thai này hẳn đã được dựng dục vô số năm, Thương Hoa Tiên Tôn ngẫn nhiên được đến . Trong cơ thể nó ẩn chứa linh lực rất khổng lồ, không có hơn mười vạn năm là không thể được như thế.

------oOo------

Chương 1205: Hỗn Độn Ma Thai lộ răng nanh.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hơn mười vạn năm?

Tần Quân giật mình, lòng cũng thấy cân bằng. Nhưng mà vì sa Thương Hoa Tiên Tôn lại đào tạo Hỗn Độn Ma Thai?

Cùng lúc đó, trước tường thành Tiên thành đã bị đám sinh linh nhồi đầy. Bọn họ điên cuồng va chạm vào quầng sáng màu tím muốn đi ra ngoài nhưng đáng tiếc đều vô dụng.

Trên không trung, nhìn ma khí tận trời phía trước, đôi mắt Nam Tố Tiên Tử đầy vẻ kiêng kị. Nàng có thể cảm nhận được khí tức Hỗn Độn Ma Thai đang tăng vọt.

Miêu yêu Tiểu Thất đứng bên đã sợ đến mức run rẩy.

Các thiên kiêu cũng không có thối lui bởi họ hiểu rằng giờ phút này họ đã không thể chạy trốn được nữa.

Bọn họ chỉ có thể liên thủ trừ ma, nếu không đều sẽ ngã xuống!

- Hỗn Độn Ma Thai…

An Như Mệnh thì thào lẩm bẩm, sắc mặt hơi ngưng trọng.

Y từng nghe tiền bối trong gia tộc nói qua về Hỗn Độn Ma Thai.

- Nếu đúng như trong truyền thuyết vậy phiền toái.

Tuy nói vậy nhưng An Như Mệnh cũng không có sợ hãi.

An Như Mệnh nâng hai tay lên, sau lưng bỗng xuất hiện bốn thanh hắc đao tựa như ngưng tụ từ hắc khí không thể nhìn rõ được hình dạng. Các thiên kiêu khác cũng liên tục xuất ra pháp bảo của mình chuẩn bị chiến đấu.

Bùm một tiếng, Tiên Tôn Cung vốn đã tàn phá đột nhiên nổ tung.

Đá vụn giống như đạn pháo bắn ra khắp nơi khiến các sinh linh hoảng hốt né tránh.

Đa số Đại La Thủy Tiên đều không trốn.

Bọn họ cũng biết bản thân trốn không thoát trận pháp doThương Hoa Tiên Tôn thi triển cho nên bây giờ chỉ có thể tử chiến đến cùng.

Bụi đất mịt mù, bên trong ma khí một đạo thân ảnh nhỏ xinh chậm rãi thẳng sống lưng.

Nó giống như chỉ có hai ba tuổi, cả người ma khí quấn quanh, bên ngoài nó cũng đen thui còn có huyết văn kì dị trải khắp, mái tóc như máu buông dài cỡ nửa thước.

Kỳ lạ nhất là nó đang lớn lên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy.

Khí tức Nhập Thánh chấn động trời đất!

- Đó chính là Hỗn Độn Ma Thai?

Các cường giả nhìn nó đều nuốt một ngụm nước bọt, cơ thể Hỗn Độn Ma Thai tuy nhỏ nhắn nhưng lại khiến cả bọn thấy áp lực vô cùng.

Rắc rắc rắc…

Hỗn Độn Ma Thai lắc lắc cổ, tiếng các đốt ngón tay ma xát với nhau khiến người ớn lạnh.

Thân cao của nó rất nhanh đã đạt tới hơn một thước và vẫn còn tiếp tục tăng lên. Ma khí giống như một con rắn độc quay quanh người nó.

Một Đại La Thủy Tiên quát lên:

- Động thủ! Không thể để nó mạnh hơn được nữa!

Vừa nói xong người đó liền dẫn đầu tung chưởng, pháp lực như nước lũ xông ra xé rách thiên lôi mây mù trên đường đi tới.

Các cường giả còn lại cũng ra tay, các thiên kiêu cũng không ngoại lệ.

Pháp lực đủ mọi màu sắc tựa cơn lũ từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, nện thẳng vào người Hỗn Độn Ma Thai khiến mái tóc nó tung bay, nháy mắt cả cơ thể đã bị nuốt gọn.

- Y a a a a…..

Tiếng kêu bén nhọn ấy lại vang lên, dù là An Như Mệnh cũng phải nhíu mày.

Đối mặt với sự công kích của mười mấy Đại La Thủy Tiên và Nhập Thánh nếu là cường giả Nhập Thánh cũng ngăn không được nhưng giây tiếp theo đám cường giả biến sắc.

Bọn họ cảm giác được Hỗn Độn Ma Thai đang hấp thu pháp lực của bọn họ.

Pháp lực đánh tới Hỗn Độn Ma Thai bỗng hóa thành lốc xoáy chui vào cơ thể nó với tốc độ cực nhanh khiến cơ thể nó đột nhiên cao thêm nửa thước!

Mái tóc như máu tung bay trong gió, bây giờ Hỗn Độn Ma Thai đã như một thiếu niên.

Sát khí xông thẳng lên trời làm nhiệt độ Tiên thành giảm xuống đến bắt đầu kết băng.

Đám sinh linh đứng trước tường thành đều sôi nổi quay đầu. Nhìn dáng người Hỗn Độn Ma Thai trên trời cao, vẻ mặt ai cũng tràn ngập tuyệt vọng.

Phong Oa thấy vậy cũng nghiến răng nghiến lợi, nó thầm mắng một tiếng rồi bay về phía Hỗn Độn Ma Thai.

Nó phải thừa dịp Hỗn Độn Ma Thai còn chưa mạnh tới mức tận cùng ra tay nếu không nó cũng phải chết ở chỗ này.

- Rốt cục xuất thế.

Thương Hoa Tiên Tôn bay dựng lên, vượt qua đỉnh tường thành.

Nhìn dáng vẻ hơi gầy yếu của Hỗn Độn Ma Thai vẻ mặt lão cuồng nhiệt giống như đang nhìn một kiện trân bảo hiếm có trên đời.

- Ăn ngon…

Hỗn Độn Ma Thai lắc lắc cổ ngẩng đầu lên lộ ra một bộ mặt kinh khủng và dữ tợn. Hai mắt nó màu đỏ, trong miệng còn mọc hai khối răng nanh, làn da đen thui, huyết văn loang lổ khắc trên mặt khiến nó giống hệt ma đầu đến từ Cửu U luyện ngục.

Nhìn thấy ánh mắt của Hỗn Độn Ma Thai, các cường giả theo bản năng lui về phía sau không dám nhìn.

Sắc mặt An Như Mệnh hết sức khó coi.

Có thể hấp thu pháp lực kẻ thù quả thật khó có thể tin nổi.

- Cắn nuốt pháp lực, đây không phải là năng lực đặc biệt của huyết mạch thiên kiêu Vũ Ma Tinh sao?

- Vũ Ma Tinh mất tích mấy ngàn năm, chẳng lẽ có liên quan đến Ma Thai?

- Chắc chắn vậy. Vũ Ma Tinh dù gì cũng là thiên kiêu có thực lực Nhập Thánh cảnh hậu kì, cả đời y chiến đấu với các thiên kiêu luôn khó bị đánh bại, chỉ có Thương Hoa Tiên Tôn mới có thể bắt được y.

- Thương Hoa Tiên Tôn rốt cục muốn làm cái gì?

Các cường giả kinh hô liên tục. Bọn họ đều bị năng lực khủng bố của Hỗn Độn Ma Thai dọa sợ.

Thiên kiêu Vũ Ma Tinh!

Cái tên này đối với các thiên kiêu như Nam Tố Tiên Tử,An Như Mệnh,Vân Ẩn Kiếp cũng không xa lạ.

Mấy ngàn năm trước Vũ Ma Tinh chính là người có thanh danh rất lớn trong tinh không.

Y có khả năng cắn nuốt pháp lực vạn tộc, mạnh mẽ vô cùng, dù là thiên kiêu nào chiến đấu với y đều bị y đánh bại.

Đương nhiên, Vũ Ma Tinh cũng không chiến thắng được bọn quái vật xếp hạng trước năm mươi trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Những người xếp hạng trước năm mươi đều rất ít xuất hiện, bọn họ hầu như đều đang bế quan tìm hiểu đại đạo, đánh sâu vào cảnh giới cao hơn.

- Năng lực của Vũ Ma Tinh?

Nam Tố Tiên Tử nheo lại đôi mắt đẹp, đáy mắt đầy vẻ kiêng kị.

Nàng từng chứng kiến ư thái cuồng ngạo của Vũ Ma Tinh.

Trong một đại thế giới, Vũ Ma Tinh chiến đấu với vài thiên kiêu cùng vô số cường giả cỡ bảy ngày bảy đêm cuối cùng cả người đẫm máu rời đi.

Y thắng!

An Như Mệnh cũng nhíu mày.

Vũ Ma Tinh là nhân vật hắn từng muốn truy đuổi nhưng y đã biến mất mấy ngàn năm. Có người nói Vũ Ma Tinh đang tu luyện, có người lại nói y đã chết, cách nói nào cũng có.

Bây giờ thấy cảnh Hỗn Độn Ma Thai hấp thu pháp lực của bọn họ, cả đám cũng không khỏi nhớ lại ký ức kinh khủng từng giao thủ với Vũ Ma Tinh trước kia.

- Khặc khặc khặc…

Đúng lúc này, Hỗn Độn Ma Thai bỗng nhiên cười rộ lên.

------oOo------

Chương 1206: Phong Oa chiến Ma thai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay trái nó cầm lấy mái tóc của mình, cơ thể gấp khúc về sau, ma khí quanh thân giống một con hắc giao quay quanh, khí thế phát ra khiến không gian bốn phía trở nên vặn vẹo như đang bị đốt nóng.

Cuồng phong chợt đánh úp lại, chỉ thấy Phong Oa phóng qua đỉnh đầu của đám cường giả, vung quyền đánh về hướng Hỗn Độn Ma Thai.

Lập tức, ánh mắt Hỗn Độn Ma Thai nheo lại, đôi tay tối đen đột nhiên to ra, bên ngoài sáng bóng tựa kim loại. Nó xoay người tung một quyền về phía Phong Oa.

Bùm….

Hai quyền chạm nhau, không gian chung quanh tan nát, ngay cả thiên lôi đang đánh xuống cũng tiêu tán.

Lực lượng khủng bố khiến Tiên Tôn phong dưới chân Hỗn Độn Ma Thai vỡ tan. Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang lên, vô số đá vụn văng ra khắp nơi.

Sắc mặt Phong Oa chợt đổi. Lực lượng nó luôn kiêu ngạo thế nhưng không áp chế được Hỗn Độn Ma Thai!

Nó chỉ thấy năm tay của đối phương vô cùng cứng rắn, giống như được tạo thành từ nham thạch cứng nhất thế gian!

- Hừ! Dám so lực lượng với lão tử!

Phong Oa nổi giận, cơ bắp cả người gồng lên, hữu uyền đột nhiên dùng sức trực tiếp đem Hỗn Độn Ma Thai đánh bay ra ngoài. Hỗn Độn Ma Thai lăn lộn hơn mười vạn thước, nện vào trên quầng sáng màu tím mới dừng lại được.

Một màn này khiến các cường giả mừng rỡ không thôi.

Phong Oa là thể tu, hầu như không tu pháp lực. Lực lượng thân thể nó vô cùng khủng bố vừa lúc khắc chế được Hỗn Độn Ma Thai có thể hấp thu pháp lực.

Chỉ là bọn họ cũng không chú ý thấy cánh tay phải Phong Oa đang run nhè nhẹ.

Phong Oa thầm mắng:

- Cái thứ này sao lại cứng vậy?

Hỗn Độn Ma Thai đang dán trên quầng sáng màu tím như không chịu lực hấp dẫn của Cổ Tiên giới, chân nó dẫm vào trên quầng sáng quan sát Phong Oa đang đứng trên trời cao, khuôn mặt càng thêm dữ tợn vô cùng.

Nhìn dáng vẻ kia của Hỗn Độn Ma Thai, Tần Quân tò mò hỏi:

- Thứ này có linh trí sao?

Bên cạnh hắn có nhiều cường giả như vậy nên hắn cũng không có đem Hỗn Độn Ma Thai để vào mắt.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Đương nhiên có. Bởi vì oán khí quá nặng, nó bẩm sinh yêu thích giết chóc.

Phục Hy, Triệu Công Minh, Cường Lương cũng tò mò đánh giá Hỗn Độn Ma Thai.

Bẩm sinh yêu thích giết chóc?

Tần Quân vuốt cằm bắt đầu suy tư.

Hỗn Độn Ma Thai mới sinh ra đã mạnh vậy, còn yêu thích giết chóc nếu để nó trưởng thành sợ sẽ thành một tên sát thần.

Bùm!

Hỗn Độn Ma Thai xông về phía Phong Oa, trong chớp mắt đã vượt qua cự ly mấy chục vạn thước.

Phong Oa cũng không sợ hãi, bắt đầu đánh nhau với Hỗn Độn Ma Thai.

Quyền cước chạm vào nhau, dừng trên người mỗi bên, tốc độ di chuyển đã nhanh đến mức ánh mắt của Đại La Thủy Tiên đều không thể theo kịp.

Hai người đánh nhau tràn ngập sự bạo lực nguyên thủy. Không có pháp thuật đan chéo, cũng không có ảo diệu thần thông, toàn bằng vật lộn!

Phong Oa một quyền nện vào mặt Hỗn Độn Ma Thai khiến không khí chung quanh nổ mạnh. Hỗn Độn Ma Thai lại không hề hấn gì, giơ gối tống một cú vào bụng Phong Oa.

Giờ phút này Hỗn Độn Ma Thai giống một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, chỉ lớn hơn Phong Oa một chút.

Hai bên giống như hai đứa trẻ đánh nhau từ trời xuống đất khiến đám sinh linh đứng xem trợn mắt há mồm.

ầm!

Hai người tựa như sao băng rơi xuống đất làm hơn mười phòng ốc bên dưới vỡ tan, bề mặt đất sụp đổ, đất bụi tung bay tựa cơn lốc lan tràn ra chung quanh, quang cảnh vô cùng đồ sộ.

Trên mặt Thương Hoa Tiên Tôn lộ vẻ trào phúng, lẩm bẩm nói:

- Hỗn Độn Ma Thai dung hợp hơn một ngàn loại huyết mạch, nó là vô địch!

Lão vừa dứt lời Phong Oa liền giống như đạn pháo từ mặt đất bay dựng lên xông về phía trời cao, xuyên thủng biển mây cuồn cuộn.

Uy áp khủng bố tràn ngập toàn thành, đó là khí tức Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Một đám cường giả Nhập Thánh đều động dung. Nhất là sát khí của Hỗn Độn Ma Thai khiến bọn họ ớn lạnh cả người.

An Như Mệnh quát lớn:

- Đồng thời động thủ, nếu không ai cũng sống không được!

Phong Oa cũng không trấn áp được Hỗn Độn Ma Thai vậy nếu chờ nó chết trận ai còn sống được nữa?

Bọn họ với Phong Oa đang ở chung chiến tuyến, phải cùng ra tay giúp đỡ đối phương!

Nam Tố Tiên Tử nâng tay phải lên, một cự chưởng từ trên trời giáng xuống, phách về phía Hỗn Độn Ma Thai đang đứng trong thành.

Ánh mắt An Như Mệnh khẽ ngưng, bốn thanh hắc đao sau lưng nhanh chóng bay ra. Những thiên kiêu còn lại cũng liên tiếp ra tay.

Bọn họ tuy không có tu vi cao như Nam Tố Tiên Tử và An Như Mệnh nhưng ra tay cũng là thanh thế ngập trời.

Hỗn Độn Ma Thai hóa thành mũi tên nhọn đánh vỡ cự chưởng của Nam Tố Tiên Tử. Đối mặt với bốn thanh hắc đao của An Như Mệnh nó không

hề sợ hãi dùng hai tay đem chúng đánh bay.

Cơn lũ pháp lực của các thiên kiêu khác cũng không ngăn được Hỗn Độn Ma Thai.

- Ta muốn ăn các ngươi!

Thanh âm bén nhọn của Hỗn Độn Ma Thai vang vọng toàn thành khiến đám sinh linh tu vi yếu trong Tiên thành sợ tới mức thét chói tai liên tục.

Đình chủ Đạo Thương Đình Tây Môn Thanh Cương đi tới trước quầng sáng màu tím nhìn Thương Hoa Tiên Tôn bên ngoài nói gấp:

- Sư tôn, mau thả đồ nhi ra ngoài đi!

Tu vi của gã cũng là Nhập Thánh cảnh viên mãn nhưng cảm nhận được khí tức của Hỗn Độn Ma Thai gã cũng bị dọa đến không nhẹ.

Nhưng mà Thương Hoa Tiên Tôn lại thờ ơ, khẽ nói:

- Thanh Cương, phát huy tác dụng cuối cùng của ngươi đi, dùng thân thể ngươi để Thiên phôi mạnh hơn!

Tây Môn Thanh Cương như bị sét đánh, vẻ mặt không dám tin nhìn Thương Hoa Tiên Tôn.

Gã nhẹ giọng nói:

- Sư tôn…. Ngài…

Cùng lúc đó, năm người Tần Quân cũng bắt đầu chậm rãi đi về phía Thương Hoa Tiên Tôn.

Hai bên ngã tư đường đều hỗn loạn không chịu nổi, còn có phụ nữ và trẻ em đang khóc.

Trong Tiên thành có không ít dân chúng, tu vi chưa đạt tới Thái Ất cảnh. Bọn họ chuyên trợ giúp thần tiên gieo trồng linh điền, thiên tài địa bảo.

Tần Quân yên lặng nhìn rồi phân phó:

- Triệu Công Minh, ngươi quan sát Hỗn Độn Ma Thai. Đợi nó đánh bại Phong Oa và các thiên kiêu xong ngươi hãy ra tay.

Tuy tu vi Triệu Công Minh cũng là Nhập Thánh cảnh viên mãn nhưng trong tay gã có hai mươi bốn viên Định Hải Châu, tóm cổ Hỗn Độn Ma Thai đánh cũng chẳng khó gì.

- Vâng!

Triệu Công Minh hưng phấn gật đầu, lập tức xoay người bay về phía không trung.

Ánh mắt Tần Quân lại nhìn chằm chằm Thương Hoa Tiên Tôn đứng bên ngoài thành.

Bùm!

Hỗn Độn Ma Thai nện một quyền lên người một Đại La Thủy Tiên , lực lượng khó tưởng trực tiếp đánh nát cường giả này, máu bắn tung tóe.

------oOo------

Chương 1207: Ngươi có thể gọi ta là Thiên Hoàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai tay An Như Mệnh cầm đao, cơ thể xoay tròn giống như vòi rồng xông tới như muốn xuyên thủng thân thể Hỗn Độn Ma Thai.

Nào biết Hỗn Độn Ma Thai dùng một tay tạo ra cuồng phong khiến sặc mặt An Như Mệnh kịch biến. Chưa đợi y kịp phản ứng đã bị đánh bay tựa như bụi bặm, chớp mắt đã mất hút trong mây.

Nam Tố Tiên Tử lập tức xuất hiện phía dưới Hỗn Độn Ma Thai, tay phải nâng lên, pháp lực nhưng tụ thành một cự chưởng màu đen rộng chừng vạn trượng tựa một khối đại lục nhanh chóng bay tới.

Hỗn Độn Ma Thai không hề cúi đầu, chân phải đạp xuống đánh tan cự

chưởng màu đen.

- Tiểu tạp chủng! Đừng càn rỡ!

Phong Oa gào lên rồi xuyên qua bụi đất cuồn cuộn tiếp tục xông tới. Hai đấm của nó liên tiếp tung ra, từng đạo quyền ảnh màu trắng chồng lên nhau đánh úp lại phát ra ánh sáng chói mắt như thái dương.

Hỗn Độn Ma Thai dùng hai tay che trước người nhưng vẫn bị cú đấm quất bay.

Hai người đều có tu vi Nhập Thánh cảnh viên mãn, về mặt lực lượng Hỗn Độn Ma Thai tạm thời còn thua Phong Oa.

Nhưng Hỗn Độn Ma Thai lại có hơn một ngàn loại huyết mạch, tương đương với có hơn một ngàn loại thần thông bản mệnh.

Trong chớp mắt Hỗn Độn Ma Thai xuất hiện ở phía sau Phong Oa, cánh tay trái lửa cháy hừng hực, cánh tay phải ngưng kết băng sương, hai đấm cùng đánh tới trên lưng Phong Oa.

- Phụt!

Phong Oa không kịp chuẩn bị bị đánh hộc máu bay ra ngoài, qua thời gian chưa tới một hơi đã dừng lại bên dưới tường thành Tiên thành, lực chấn khiến đại địa rung chuyển.

Cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều tiên binh tiên tướng tụ tập về phía Tiên thành.

Thương Hoa Tiên Tôn nâng tay phải lên ý bảo bọn họ không được tới gần, đám tiên binh tiên tướng ngước nhìn lẫn nhau không hiểu ra sao.

Thần tiên đứng hàng tiên ban cũng không phải đều ở trong Tiên thành. Đây là địa bàn của Thương Hoa Tiên Tôn, Cổ Tiên giới lớn vậy mỗi thần tiên đều có địa bàn thuộc về riêng mình.

Nghe tiếng mắng tức giận, tiếng kêu thảm thiết, tiếng thét trong Tiên thành các thần tiên nhìn lẫn nhau, thấp giọng nghị luận.

- Xảy ra chuyện gì?

- Không biết... Không nghĩ tới Tiên Tôn sử dụng cả Tử Cực Thái Hoa Trận…

- Chẳng lẽ trong Tiên thành xuất hiện biến cố?

- Không rõ ràng lắm, các ngươi nhìn, ngay cả Tây Môn Thanh Cương cũng ở bên trong. Đây chính là đệ tử của Tiên Tôn, đình chủ Đạo Thương Đình đấy.

- Tiên Tôn muốn làm cái gì?

Các thần tiên rất nghi hoặc nhưng cũng không ai dám vi phạm ý của Thương Hoa Tiên Tôn.

Tên của bọn họ đã được viết trong Thiên Thư, mà Thiên Thư lại bị Thương Hoa Tiên Tôn chưởng khống, nếu bọn họ chọc giận Thương Hoa Tiên Tôn, Thương Hoa Tiên Tôn có thể mượn dùng Thiên Thư lực làm cho bọn họ lập tức hồn phi phách tán.

Tây Môn Thanh Cương phẫn nộ đến cực điểm. Gã cảm thấy mình như bị phản bội và lợi dụng.

Gã tức giận mắng:

- Thương Hoa! Ta thật hối hận khi làm đồ đệ của ngươi!

Tiếng mắng của gã vang khắp Cổ Tiên giới khiến vô số sinh linh ồ lên.

Rốt cục Tiên thành đã xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ đình chủ Đạo Thương Đình Tây Môn Thanh Cương mưu phản?

Trong lúc nhất thời, càng ngày càng nhiều sinh linh bắt đầu tụ tập về phía Tiên thành.

Thương Hoa Tiên Tôn vẫn thờ ơ, trong mắt của lão chỉ có Hỗn Độn Ma Thai.

Để Hỗn Độn Ma Thai xuất thế lão đã tốn thời gian rất lâu. Lão cũng không lo lắng Hỗn Độn Ma Thai sẽ phản bội chính mình vì lão đã sớm khiến Hỗn Độn Ma Thai nhận chủ. Đợi Hỗn Độn Ma Thai lớn lên lão sẽ đoạt xá nó, có được thân thể hỗn độn hơn một ngàn loại huyết mạch.

Khi ấy lão sẽ càng mạnh thậm chí hoành hành ba nghìn đại thế giới.

Có lẽ lão còn có cơ hội nếm thử đột phá cảnh giới Thánh Nhân trong truyền thuyết.

Tần Quân nhướng mày:

- Hử? Tây Môn Thanh Cương?

Tây Môn Ngục bị Bồ Đề Tổ Sư giết chết gây ra chi nhánh nhiệm vụ. Tây Môn Ngục là em trai Tây Môn Thanh Cương, Tây Môn Thanh Cương chắc chắn sẽ không bỏ qua cho hắn.

Nghĩ vậy, Tần Quân phân phó Phục Hy:

- Đi giết Tây Môn Thanh Cương đi!

Phục Hy có tu vi Nhập Thánh cảnh viên mãn lại mang theo các loại pháp bảo cường đại, sao có thể bại bởi Tây Môn Thanh Cương được?

Hà Đồ Lạc Thư, đây chính là thứ còn mạnh hơn cả hai mươi bốn viên Định Hải Châu!

Trong thần thoại Hồng Hoang, Hà Đồ Lạc Thư từng là xen pháp bảo của Đế Tuấn. Nhưng vì sao nó lại cùng Phục Hy bị hắn triệu hoán tới Tần Quân cũng không quá hiểu, hệ thống cũng không hề giải thích.

Nhưng hắn có thể khẳng định Phục Hy hiện tại có thể tùy thời mở bug!

Bảo bối mạnh mẽ cỡ đó trong tiểu thuyết huyễn huyễn Hoa hạ đều là bàn tay vàng nghịch thiên của nhân vật chính, uy lực rất khủng bố, vượt giai chiến đấu đều không có vấn đề.

Phục Hy cười nói:

- Tuân mệnh!

Nói xong cơ thể Phục Hy nhoáng một cái liền biến mất.

Tây Môn Thanh Cương đang giận trừng Thương Hoa Tiên Tôn bỗng nhiên cảm thấy một cỗ sát ý đang đánh tới. Gã theo bản năng xoay người liền thấy Phục Hy đã xuất hiện sau lưng đang tung một chưởng về phía gã.

Đồng tử Tây Môn Thanh Cương co rụt lại, nhanh chóng lui về sau khiến một chưởng kia của Phục Hy đánh vào khoảng không.

Là kẻ đứng trong hàng năm người mạnh nhất Cổ Tiên giới, tu vi Tây Môn Thanh Cương cũng đạt tới Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Đáng tiếc, gã đụng phải Phục Hy!

Tây Môn Thanh Cương tức giận hỏi:

- Ngươi là ai!

Gã không ngờ trong Tiên thành còn có siêu cấp cường giả gã không biết đang ẩn náu.

Phục Hy cười lạnh nói:

- Ngươi có thể gọi ta là Thiên Hoàng!

Khi nói Phục Hy liền tế xuất Phượng Hoàng Cầm ra. Thân cầm huyễn lệ dữ tợn như Hỏa phượng. Phục Hy nhanh chóng kích thích dây đàn, tiếng đàn vừa ra Tây Môn Thanh Cương lập tức cảm thấy thiên toàn địa chuyển, mọi thứ trước mắt đều trở nên mơ hồ.

Giây tiếp theo, một lưỡi đao do pháp lực ngưng tụ thành đánh tới ngực Tây Môn Thanh Cương.

Tây Môn Thanh Cương chỉ thấy tầm mắt đầy màu đỏ tươi, chớp mắt cái nữa đã phát hiện bản thân cả người đẫm máu dừng trên quầng sáng màu tím cách đó mấy vạn thước.

Phượng Hoàng Cầm cũng được xưng là Phục Hy Cầm có phẩm cấp cực

cao, không nói tới trong thần thoại Hồng Hoang nó cũng đã có mỹ danh là một trong Thập đại thần khí thời thượng cổ.

Tay cầm Phượng Hoàng Cầm và Hà Đồ Lạc Thư mọi kẻ địch cùng cảnh giới trước mặt Phục Hy đều là đồ giấy!

Một màn này bị Thương Hoa Tiên Tôn chú ý thấy, ánh mắt lão khẽ chuyển, lẩm bẩm nói:

- Phẩm cấp thanh cầm này thế nhưng đã vô hạn tiếp cận hỗn độn linh bảo rồi.

Phía trên tiên thiên chí bảo chính là hỗn độn linh bảo.

Trong Cổ Tiên giới tiên thiên chí bảo cũng cực kì hiếm thấy.

Thương Hoa Tiên Tôn nhất thời nổi lòng tham, muốn cướp đoạt Phượng Hoàng Cầm.

------oOo------

Chương 1208: Phượng Hoàng Cầm cùng Huyền Hư Đao. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thấy Phục Hy nghiền áp Tây Môn Thanh Cương, vô số sinh linh đứng trước quầng sáng màu tím trợn mắt, đám thần tiên ngoài thành cũng há hốc mồm.

Đây chính là Tây Môn Thanh Cương!

Đình chủ Đạo Thương Đình!

- Chậc, người này rốt cuộc là ai? Thế nhưng tự xưng là Thiên Hoàng!

- Chẳng lẽ y là cường giả tinh vực khác? Tiên Tôn vì bị kẻ thù tập kích nên mới thúc dục Tử Cực Thái Hoa Trận?

- Mạnh quá…

- Pháp bảo đó là gì? Chẳng lẽ là tiên thiên chí bảo?

- Tây Môn Thanh Cương nguy rồi, Tiên Tôn không tính toán cứu đồ đệ mình sao?

Tiếng nghị luận liên tiếp vang lên, Phục Hy một tay nâng Phượng Hoàng Cầm dọc theo quầng sáng màu tím đuổi giết Tây Môn Thanh Cương. Từng đạo lưỡi đao bằng pháp lực bay ra chém vào trên người gã khiến Tây Môn Thanh Cương ý thức hoảng hốt dọc theo quầng sáng màu tím chạy vòng.

Bên kia, Phong Oa, An Như Mệnh, Nam Tố Tiên Tử còn có hai vị cường giả Nhập Thánh vây công Hỗn Độn Ma Thai, còn những người tu vi Đại La Thủy Tiên đều đứng ở xa thi triển pháp thuật.

Nhưng mà Hỗn Độn Ma Thai lại trở nên càng ngày càng mạnh, các loại thần thông hạ bút thành văn!

Thần thông thuấn di khiến nó dễ dàng ứng đối đám kẻ địch đông đảo, hai tay còn sẽ thi triển ra ngũ hành thần thông. Pháp thuật nện vào người nó đều bị nó hấp thu biến thành của mình.

Phong Oa tức giận mắng:

- Tên này rốt cục có bao nhiêu thần thông?

Nghĩ lại nó khi trước còn từng ăn thịt của Hỗn Độn Ma Thai, Phong Oa liền không rét mà run.

Thứ này ăn sẽ không trúng độc chứ?

Các cường giả Nhập Thánh cảnh còn lại cũng vô cùng khẩn trương, tùy thời phòng bị Hỗn Độn Ma Thai thuấn di đến bên cạnh. Lực lượng Hỗn Độn Ma Thai rất mạnh, dù không mạnh bằng Phong Oa nhưng vẫn khiến bọn họ không chịu nổi.

Tay Nam Tố Tiên Tử nắm một thanh trường kiếm như bằng bạch cốt. Mũi kiếm xẹt qua trời cao vô số bóng kiếm gào thét chém xuống, đáng tiếc Hỗn Độn Ma Thai không hề né tránh mà cứng rắn chống đỡ rồi đem pháp lực của Nam Tố Tiên Tử hút vào trong cơ thể.

Tiếng xé gió truyền đến, bốn thanh hắc đao của An Như Mệnh liên tiếp đâm vào lưng Hỗn Độn Ma Thai khiến máu tươi phun ra.

Đau đớn khiến khuôn mặt đen thui của Hỗn Độn Ma Thai càng thêm dữ tợn, huyết văn ngoài thân tựa như sống dậy bắt đầu vặn vẹo.

Hỗn Độn Ma Thai ngửa đầu thét dài:

- Các ngươi... Ta muốn ăn các ngươi... A a a a!

Thanh âm của nó bén bén nhọn, xuyên thấu màng tai khiến linh hồn người nghe cũng phải run rẩy.

Cuồng bạo ma khí bùng nổ, thổi quét toàn bộ Tiên thành khiến các cường giả Nhập Thánh nhanh chóng lui lại, bao gồm Phong Oa.

Từng tòa phế tích bên dưới bị ma khí tách ra, cho dù ở ngoài thành cũng có thể nhìn thấy trụ lớn do ma khí hình thành liên kết thiên địa với nhau.

Triệu Công Minh huyền phù trên không trung nhìn ma khí tận trời đầy hứng thú.

Triệu Công Minh lẩm bẩm nói:

- Thứ này quả thật rất mạnh, nếu để nó trưởng thành ngày sau chắc chắn nguy hiểm.

Mặc dù Hỗn Độn Ma Thai thần thông quảng đại gã vẫn tin mình có thể đánh bại nó.

Oai của Định Hải Châu không phải Nhập Thánh có thể ngăn cản.

Cho dù là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ Triệu Công Minh cũng nắm chắc có thể chiến một trận.

Hỗn Độn Ma Thai có mạnh tới mức nào cũng không đột phát được Hiển Thánh.

Bên kia, Tần Quân lấy một thanh trường đao màu xanh ra khỏi trữ vật giới,

đúng là Huyền Hư Đao của đại tôn chủ Huyền Hư Môn.

Bên ngoài thanh đao được khảm mười viên bảo thạch màu đen to bằng ngón cái, sát khí dày đặc toát ra từ lưỡi đao giống như có vô số oan hồn đang gầm gừ rên xiết.

Tần Quân cười nói:

- Cường Lương, thanh Huyền Hư Đao này liền tặng cho ngươi.

Vừa nói Tần Quân vừa ném thanh đao cho Cường Lương.

Huyền Hư Đao chính là tiên thiên chí bảo Tần Quân đạt được tại Bách Hùng chi hội khi trước vẫn luôn chưa được hắn sử dụng.

Đao này là pháp bảo cực mạnh của Huyền Hư Môn, Tần Quân vẫn luôn cân nhắc nên đưa cho ai dùng. Bây giờ hắn giao nó cho Cường Lương vừa lúc!

Huyền Hư Đao có thể hấp thu sát khí trong thiên địa mà bản thân Tổ Vu chính là Hung thần chi linh, hai bên phối hợp với nhau không thể nào tốt hơn.

Sau khi tiếp đao, Cường Lương ngẩn người.

Tổ Vu bọn họ không thích sử dụng binh khí , nhất là pháp bảo. Không có pháp lực sử dụng kiểu gì?

Nhưng giây tiếp theo gã liền cảm nhận được sát khí vô tận bên trong Huyền Hư Đao khiến chân mày gã cau lại.

- Đao tốt!

Gã tán thưởng từ tận đáy lòng.

Càng xem Huyền Hư Đao gã lại càng thích.

Đại tôn chủ đã từng cầm Huyền Hư Đao chém bao nhiêu cường giả trong tinh không? Đáng tiếc đối mặt Hỗn Độn Chung, Huyền Hư Đao cũng không thể phá vỡ được vòng ngự của nó.

Không phải do Huyền Hư Đao yếu mà do Hỗn Độn Chung quá mạnh.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất lúc ấy vẫn chưa thức tỉnh, tu vi cũng không có đạt đến đỉnh cao nếu không y có thể dựa vào Hỗn Độn Chung giết ngược lại Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả.

Nhưng, dựa vào phòng ngự của Hỗn Độn Chung dù Đông Hoàng Thái Nhất bị Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả vây ẩu cũng không hề bại, thậm chí lông tóc không thiếu sợi nào.

Qua đó có thể thấy sự cường đại của Hỗn Độn Chung.

Tần Quân cười nói:

- Ngươi canh giữ ở bên cạnh trẫm. Bồ Đề, tóm Thương Hoa vào đây cho trẫm.

Tiên thành không thiếu cường giả Nhập Thánh, đưa Huyền Hư Đao cho Cường Lương hắn mới càng an toàn.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu chậm rãi đi về phía trước. Một bước của lão vượt qua cả trăm mét, trong chớp mắt liền biến mất khỏi chỗ rẽ của ngã tư đường.

Lúc này, một đám tu sĩ từ phía sau bay tới, một thiếu nữ áo xanh trong đám đó sau khi nhìn thấy Tần Quân liền ngẩn người nhớ tới chuyện đám người Tần Quân làm với Phong Oa ngày ấy liền đỏ mặt tức giận.

Nhưng khi thấy được cảnh Phong Oa nổi giận đánh Hỗn Độn Ma Thai nàng với các đồng môn đều há hốc mồm.

Không ai nghĩ tới đứa bé lôi thôi ngày ấy chính là Phong Oa trong truyền thuyết.

Lại nghĩ đến chuyện bọn họ trách cứ đám người Tần Quân khi đó nàng liền cảm thấy xấu hổ. Nàng nói với Tần Quân:

- Này, các ngươi theo kịp, chúng ta mang bọn ngươi chạy đi.

Tần Quân cùng Cường Lương nghe tiếng bèn ngẩng đầu nhìn lại, vẻ mặt

cả hai đều có chút cổ quái.

Dẫn đầu đám người là một nữ tử trung niên mặc tố bào, phong vận dư âm, nhưng ánh mắt lại lạnh lùng. Sau khi nghe được lời thiếu nữ áo xanh nói nàng liền nhịn không được quát:

- Tô Hạnh Nhi! Ngươi đang làm gì đó, không cần cứu người xa lạ.

Thiếu nữ áo xanh tên Tô Hạnh Nhi nhíu mày, nói:

- Sư thúc, bọn họ chỉ có hai người, dẫn họ theo đi.

------oOo------

Chương 1209: Phượng Hoàng Cầm cùng Huyền Hư Đao. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử mặc tố bào quát lớn, vẻ mặt cương trực công chính:

- Không được, chúng ta mặc dù có giao tình với Tiên Tôn nhưng không thể tùy tiện dẫn người rời đi.

Có giao tình?

Sợ là có gian tình đi?

Tần Quân trợn mắt, tức giận nói:

- Đi một bên, trẫm cũng không muốn để các ngươi dẫn theo.

Thương Hoa Tiên Tôn ngay cả Tây Môn Thanh Cương cũng không thả huống chi là các nàng?

Tô Hạnh Nhi nghe vậy, khuôn mặt lập tức liền đỏ bừng.

Sắc mặt nữ tử mặc tố bào thì lạnh xuống, trong mắt hiện lên một tia sát khí.

Nàng cũng không dây dưa với Tần Quân mà phất tay áo nói:

- Chúng ta đi!

Nói xong, nàng liền bay về phía tường thành, những đệ tử còn lại theo sát theo sau. Tô Hạnh Nhi nhìn Tần Quân nhưng cuối cùng cũng cắn răng rời đi.

Nằng đối với Tần Quân có một chút xấu hổ nhưng hai người cũng không có giao tình.

Nàng không đáng vì Tần Quân mà đắc tội sư môn.

Nhìn bóng dáng các nàng rời đi, Tần Quân lắc đầu cười:

- Thật là một thiếu nữ khờ dại!

Cường Lương khẽ gật đầu.

Thiện ý của Tô Hạnh Nhi chứng tỏ nàng rất đơn thuần, mà loại đơn thuần đó trong tinh không lại là điểm yếu trí mạng.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tử Cực Thái Hoa Trận.

Thương Hoa Tiên Tôn nhìn Hỗn Độn Ma Thai càng đáng càng mạnh vẻ cuồng nhiệt trên khuôn mặt càng đậm, ngay cả khóe miệng lão cũng bắt đầu cong lên.

Thương Hoa Tiên Tôn lẩm bẩm:

- Hoàn mỹ… Hoàn mỹ y như dự đoán của ta….

Cơ thể hội tụ hơn một ngàn loại bản mệnh thần thông sẽ mạnh cỡ nào?

Thần thông có thể tập nhưng bản mạng thần thông thường thường lại liên quan đến huyết mạch. Không chung một tộc, bản mệnh thần thông cũng không có khả năng giống nhau.

Hỗn Độn Ma Thai có hơn một ngàn loại bản mạng thần thông chắc chắn sẽ đi nhanh hơn chư thiên vạn tộc, trong cùng giai ai có thể địch đây?

Đúng lúc này Thương Hoa Tiên Tôn bỗng nhiên chú ý tới một lão đạo sĩ đang đến gần lão.

Đúng là Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư hư không bước chậm, thần tình đạm mạc. Lão nhìn các sinh linh đứng trước quầng sáng màu tím nhẹ giọng nói:

- Đều tránh ra.

Các sinh linh ngẩn người.

Tuy không thể phá trận nhưng nơi này cách Hỗn Độn Ma Thai xa nhất nên tự nhiên bọn họ không chịu rời đi.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu, lập tức đi về phía Thương Hoa Tiên Tôn.

- Lại một kẻ không biết tự lượng sức mình.

Trên mặt Thương Hoa Tiên Tôn lộ nụ cười trào phúng.

Tuy lão không nhìn thấu tu vi của Bồ Đề Tổ Sư nhưng nghĩ Bồ Đề Tổ Sư cũng sẽ không mạnh thế nào. Lão cho rằng đối phương nhất định dùng bí pháp che dấu tu vi.

Ở thời đại này Hiển Thánh rất ít xuất thế, cơ hồ đều là các Tiên Tôn của các Tiên giới.

Đánh chết Thương Hoa Tiên Tôn cũng không thể tưởng được Bồ Đề Tổ Sư chính là cường giả Hiển Thánh cảnh, hơn nữa còn là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Thương Hoa Tiên Tôn sống vô số năm cũng chưa từng gặp qua cường giả Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Thực lực cùng nhãn giới hạn chế sức tưởng tượng của lão.

Kế hoạch Thiên phôi của lão rất hoàn mỹ. Đáng tiếc xuất hiện chuyện xấu là Tần Quân.

Bồ Đề Tổ Sư rất nhanh đã đến trước quầng sáng màu tím. Lão nâng tay trái lên đặt trên quầng sáng.

Một màn này khiến Thương Hoa Tiên Tôn cảm thấy nực cười, lão cũng cười ra tiếng.

Thương Hoa Tiên Tôn cười nói:

- Tử Cực Thái Hoa Trận chính là đại trận vâng chịu thiên uy, sao có thể bị phá bởi tên phàm nhân như ngươi được?

Trong lời nói của Thương Hoa Tiên Tôn tràn ngập ý khinh miệt

Tử Cực Thái Hoa Trận do lão dùng vô số linh thạch mới đổi được, chính là vì một trận ngày hôm nay.

Kỳ thật phải đợi mấy ngày nữa Thiên phôi mới xuất thế. Nhưng ai bảo Tần Quân cùng Bồ Đề Tổ Sư kinh động Hỗn Độn Ma Thai khiến nó toát ra khí tức hấp dẫn Phong Oa tới, làm cho Hỗn Độn Ma Thai dựng dục thành hình sớm hơn dự định.

Bồ Đề Tổ Sư mặt không đổi sắc, bàn tay khẽ đẩy…

Xoảng một tiếng, quầng sáng màu tím vỡ nát như thủy tinh, tạo ra một cái cửa động.

Thấy cảnh ấy Thương Hoa Tiên Tôn trừng to mắt, vô số sinh linh bên dưới cũng trợn mắt há hốc mồm.

- Hừ!

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng, huy động phất trần đập về phía quầng sáng màu tím đem toàn bộ Tử Cực Thái Hoa Trận nổ nát.

Vô số mảnh nhỏ pháp lực màu tím bay phấp phới trên Tiên thành, quanh cảnh duy mỹ như họa, thiên địa cũng trở nên yên lặng.

Thiên kiêu cùng các cường giả đều nhìn Bồ Đề Tổ Sư sững sờ, phá trận thoải mái như vậy?

Nam Tố Tiên Tử trừng lớn đôi mắt đẹp, trong lòng sóng cuộn bể gầm:

- Là hắn! Chẳng lẽ Tần Thiên Đế cũng ở trong thành?

Cảnh tượng Bồ Đề Tổ Sư thoải mái diệt sát Tây Môn Ngục còn rõ ràng ở trước mắt khiến kí ức Nam Tố Tiên Tử khắc sâu. Nàng theo bản nắng bắt đầu tìm kiếm bóng dáng Tần Quân.

Phong Oa thấy Tử Cực Thái Hoa Trận thoát phá cũng há hốc mồm.

Nó dùng toàn lực cũng không thể phá trận mà lão đạo sĩ kia lại phá thoải mái như thế?

Bỗng nó cảm thấy may mắn.

May mắn ngày ấy nó không có liều chết với Bồ Đề Tổ Sư nếu không kết cục của nó sẽ cực thảm.

- Làm sao có thể... Ngươi làm như thế nào?

Thương Hoa Tiên Tôn quá sợ hãi, thân thể đều trở nên run rẩy. Lão không thể bảo trì tư thái phong khinh vân đạm vốn có của mình.

Bồ Đề Tổ Sư chậm rãi bước trên hư không tới gần Thương Hoa Tiên Tôn.

Lão đạo sĩ kia muốn ra tay với mình!

Thương Hoa Tiên Tôn giận dữ, lão không nghĩ tới trong Tiên thành còn cất giấu cường giả bực này.

Nhưng nay Hỗn Độn Ma Thai đã xuất thế, lão cũng không thể buông tha như vậy được.

Thương Hoa Tiên Tôn lạnh giọng nói:

- Một khi đã như vậy, đừng trách bản tôn không khách khí!

Khi nói chuyện tay phải Thương Hoa Tiên Tôn nâng lên, một loan đao dài đến một trượng rưỡi xuất hiện trong tay lão. So với thân cao của lão, thanh

loan đao quá mức lớn, trông cứ như một thanh giáo.

Loan đao này tựa như được đúc từ ngân thủy, sống đao gấp khúc, rất nhiều răng nhọn nhô ra. Lưỡi đao càng sắc bén hơn, khi loan đao hoạt động ngay cả không gian cũng đang vặn vẹo.

Bồ Đề Tổ Sư cười khinh thường nói:

- Thương Hoa Tiên Tôn, ta thấy ngươi là Tiên Tôn nên cho ngươi bó tay chịu trói, ngươi sẽ được chết dễ nhìn một chút.

Một câu vô cùng cuồng vọng kích thích đến Thương Hoa Tiên Tôn khiến lão bộc phát ra uy áp khủng bố của Hiển Thánh cảnh.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ Cổ Tiên giới bắt đầu lay động kịch liệt, vô số sinh linh đều cảm thấy sức nặng ngàn cân ép lên người mình.

Các sinh linh bên trong thành sợ tới mức đua nhau bay ra khỏi thành, những cường giả đang đánh nhau với Hỗn Độn Ma Thai cũng chịu không nổi áp lực vội vàng bỏ chạy tứ tán.&

------oOo------

Chương 1210: Người không thể trêu vào.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô luận là Hỗn Độn Ma Thai vẫn là Thương Hoa Tiên Tôn bọn họ đều không thể địch lại.

- Chạy mau!

- Lão đạo sĩ kia rốt cuộc là ai? Cũng dám tranh phong với Thương Hoa Tiên Tôn?

- Quá mạnh mẽ , một kích liền phá đại trận.

- Trước lui lại đi, Thương Hoa lão nhi khẳng định có âm mưu!

Các sinh linh vừa trốn vừa mắng.

Hỗn Độn Ma Thai tạo ấn tượng quá mức kinh khủng đối với bọn họ cho nên ai cũng không muốn tiếp tục đánh nhau với nó.

Giờ phút này Hỗn Độn Ma Thai đang cầm một cánh tay gặm cắn, cả mặt đầy máu. Cánh tay này là tay của một Đại La Thủy Tiên bị nó tàn bạo xé xuống.

- Khặc khặc khặc... Các ngươi đều ăn thật ngon...

Hỗn Độn Ma Thai nhe răng cười nhìn về phía đám Đại La Thủy Tiên đang chạy trốn. Còn Nhập Thánh đều có thủ đoạn riêng nên đã sớm chạy thoát rồi.

Nhưng thiên kiêu mạnh như An Như Mệnh đều lựa chọn rời đi.

Nam Tố Tiên Tử lại không đi mà bay về phía trong thành khiến Miêu yêu Tiểu Thất bên cạnh nàng rất lo lắng.

- Tiên tử, người tìm cái gì vậy? Còn không mau trốn đi?

Miêu yêu Tiểu Thất kích động kêu, bộ lông trên người vì sợ hãi mà dựng thẳng chẳng khác một quả cầu xù lông.

Đáng tiếc Nam Tố Tiên Tử không hề quan tâm, nàng nhanh chóng bay về phía có khí tức Tần Quân.

Bên kia, Phong Oa cũng không dây dưa với Hỗn Độn Ma Thai nữa mà bay về phía Thương Hoa Tiên Tôn. Thân ảnh nhỏ xinh của nó xẹt qua trên không Tiên thành tựa như tia chớp.

- Thương Hoa lão nhi! Lão tử đánh chết ngươi!

Thanh âm nổi giận của Phong Oa vang vọng thiên địa, cả người lượn lờ nhiệt khí quỷ dị. Nó bay qua Bồ Đề Tổ Sư, tung một quyền về phía Thương Hoa Tiên Tôn.

Trên mặt Thương Hoa Tiên Tôn lộ vẻ tức giận, tên này sao cứ âm hồn không tiêu tan?

Lão lập tức huy động ngân đao chém tới, đao quang lóng lánh thiên địa.

Phong Oa cũng không có mất đi lý trí, thân hình nhoáng lên một cái, tránh đi ngân đao, sau đó cách không oanh quyền khiến không gian chung quanh vỡ nát.

Đồng tử Thương Hoa Tiên Tôn co rụt lại. Ngay sau đó quyền phong liền nện vào trên người lão thổi y bào của lão bay về phía sau.

Sóng gió cuồn cuộn thổi quét mấy trăm ngàn dặm khiến các sinh linh bị thổi bay, một ngọn núi sập xuống vỡ tan, rung động nhân tâm.

Sức mạnh một quyền lại khủng bố đến vậy!

Nếu như dừng ở trên người thật khó tưởng tượng sẽ thế nào.

Ánh mắt Thương Hoa Tiên Tôn lạnh như băng, tay phải lão nắm chuôi đao, đao khí đem quyền phong giảo tán. Tất cả lại trở nên bình yên như cũ.

Nhưng lửa giận của Phong Oa vẫn chưa dứt!

Ngay tại lúc nó muốn tiếp tục ra tay liền có một đạo bóng trắng bay qua trước mặt nó.

Đồng tử Thương Hoa Tiên Tôn khẽ co lại, bên trong hiện ra bóng dáng Bồ Đề Tổ Sư. Chưa đợi lão kịp phản ứng một bàn tay to hữu lực đã tóm lấy cổ họng của lão, nhấc lão lên cao quá đỉnh đầu.

- Tốc độ nhanh quá!

Phong Oa trừng to mắt, vẻ mặt kiêng kị.

Thương Hoa Tiên Tôn toát mồ hôi, vội vàng huy đao bổ về phía Bồ Đề Tổ Sư. Đáng tiếc bị Bồ Đề Tổ Sư dùng phất trần đỡ lấy.

Nhất đại Tiên Tôn bị kháp cổ giơ trên không trung, một màn này khiến đám thần tiên đứng xem xa xa cảm thấy kỳ lạ, những sinh linh đang chạy

trối chết thấy cũng suýt dọa tiểu.

Thiên kiêu An Như Mệnh dừng chân, cơ thể run run nhìn bóng dáng Bồ Đề Tổ Sư.

- Làm sao có thể… Lão rốt cuộc là thần thánh phương nào?

An Như Mệnh vẻ mặt kinh sợ thì thào, trong đầu liều mạng tìm kiếm manh mối.

Bồ Đề Tổ Sư kíp mắt nhìn Thương Hoa Tiên Tôn chằm chằm:

- Ngươi đắc tội một người ngươi không nên trêu vào.

Cảm thụ được sát ý khủng bố trong mắt Bồ Đề Tổ Sư, Thương Hoa Tiên Tôn rợn cả tóc gáy. Lão không kịp nghĩ nhiều lập tức bộc phát pháp lực ra sức tránh thoát.

Nhưng vì lực lượng Bồ Đề Tổ Sư quá mạnh khiến cổ của lão để lại từng vệt máu đỏ.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Bàn tay nắm đao của lão cũng run run.

Vừa vô ý liền bị Bồ Đề Tổ Sư bóp cổ, nói lên điều gì?

Chứng tỏ tu vi Bồ Đề Tổ Sư cao hơn lão!

Hơn nữa còn cao hơn rất nhiều!

- Chẳng lẽ lão ta là bậc vô cùng Hiển Thánh cảnh trung kỳ?

Trong mắt Thương Hoa Tiên Tôn chứa đầy sợ hãi.

Cường giả Hiển Thánh cảnh trong tinh không đều là những nhân vật chỉ tay che trời.

Bồ Đề Tổ Sư cười đầy trêu tức.

Chênh lệch cảnh giới rất khó bù đắp, huống chi lão thần thông quảng đại? Trận chiến này lão tuyệt đối chắc chắn sẽ thu thập được Thương Hoa Tiên Tôn!

Nghĩ xong, Bồ Đề Tổ Sư liền huy động phất trần. Từng sợi bạch mao nhanh chóng kéo dài tựa như giao long cắn xé lao về phía Thương Hoa Tiên Tôn.

Thương Hoa Tiên Tôn sợ tới mức vội vàng lui lại, nhanh chóng cách xa Bồ Đề Tổ Sư mười vạn thước.

Đáng tiếc, tốc độ kéo dài của bạch mao trên phất trần nhanh hơn, chúng nhanh chóng quấn chặt lấy lão.

Phong Oa đứng phía sau Bồ Đề Tổ Sư nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, đây là loại pháp thuật gì?

- Người nọ rốt cục là ai? Thế nhưng có thể đánh nhau với Tiên Tôn?

- Đúng vậy, còn chiếm thế thượng phong.

- Quá mạnh mẽ, chỉ cảm thụ khí tức của bọn họ đã cảm thấy run sợ rồi.

- Làm sao đây? Chúng ta có nên giúp đỡ Tiên Tôn hay không?

- Giúp thế nào? Đi lên chính là chết.

Đám thần tiên nghị luận sôi nổi.

Số thần tiên vây quanh Tiên thành đang tăng nhanh, càng ngày càng nhiều tiên binh tiên tướng tới khiến con số đột phá trăm vạn mà vẫn chưa ngừng lại.

Tay Bồ Đề Tổ Sư nắm phất trần, bạch mao dài hơn mười vạn thước giống như một dòng sông màu trắng vắt ngang qua tinh không, làm vô số ánh mắt sinh linh cảm thấy rung động.

Thương Hoa Tiên Tôn vị bạch mao cuốn lấy đang cố sức tránh thoát, đáng

tiếc không được.

- Thứ này chẳng lẽ cũng là tiên thiên chí bảo?

Ánh mắt Thương Hoa Tiên Tôn đỏ lên, nghiến răng nghiến lợi. Ngân đao bó chặt bên ngoài bắp đùi của lão cũng không thể rục rịch gì được.

Lão đành phải đem pháp lực quán nhập vào bên trong thân đao, ngay sau đó để đao khí dật tán, cắn nát từng sợi bạch mao, lão tìm đúng thời cơ lập tức trốn ra ngoài.

- Hừ!

Bồ Đề Tổ Sư hừ lạnh một tiếng, tay phải run lên, phất trần quét ngang tựa như thiên hà vặn vẹo đánh vào người Thương Hoa Tiên Tôn.

Thương Hoa Tiên Tôn tránh không kịp bị vô số bạch mao đè áp bay ngược về hướng Tiên thành.

Ầm!

Tựa như thuấn di, Thương Hoa Tiên Tôn bay ngược hơn mười vạn thước rơi vào trong Tiên thành. Cả tòa thành bị lão đụng phải xuất hiện động đất, từng khe lớn xuất hiện trải rộng khắp các ngã tư đường.

Tần Quân cùng Cường Lương bay dựng lên chuẩn bị rời đi.

------oOo------

Chương 1211: Cổ Tiên giới một chia làm hai.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một khối cự thạch dài cỡ mười trượng xoay tròn đập tới, mắt thấy liền nện vào người Tần Quân thì Nam Tố Tiên Tử xuất hiện, một chưởng đem cự thạch chụp nát.

Cường Lương năm chặt Huyền Hư Đao, vẻ mặt đề phòng nhìn Nam Tố Tiên Tử.

Tần Quân cũng kinh ngạc nhìn về phía nàng.

Tuy khối cự thạch kia không khiến hắn bị thương nhưng hắn vẫn nghi hoặc tại sao Nam Tố Tiên Tử lại ra tay.

Chẳng lẽ nàng ta muốn thừa dịp loạn giết chết hắn?

- Ta muốn hợp tác với ngươi!

Trong mắt Nam Tố Tiên Tử lóe ra ý cười khó hiểu, khiến người ta không thể cân nhắc.

- Hợp tác? Dựa vào cái gì?

Tần Quân lập tức bác bỏ.

Nói giỡn, hắn bây giờ chẳng cần ai hỗ trợ.

Hắn vừa dứt lời, một tiếng xé gió truyền đến. Hắn theo bản năng quay đầu lại liền thấy Hỗn Độn Ma Thai vẻ mặt dữ tợn nhanh chóng đánh tới.

- Ta muốn ăn ngươi!

Hỗn Độn Ma Thai hưng phấn kêu lên khiến cả người Tần Quân đều nổi da gà.

Kinh khủng nhất là hai tay thằng nhãi kia đang cầm một bắp chân máu chảy đầm đìa.

Ăn con mẹ mày ấy!

Tần Quân mắng thầm trong lòng, không cần hắn mở miệng Triệu Công Minh đã nhanh chóng từ một hướng khác vọt tới.

Triệu Công Minh nhìn chăm chú Hỗn Độn Ma Thai nên khi thấy nó phóng về hướng Tần Quân Triệu Công Minh lập tức hành động.

Triệu Công Minh phẫn nộ quát:

- Muốn chết!

Tay phải gã hướng về trước, bên trong bàn tay xuất hiện cường quang mơ hồ chia làm hai mươi bốn quang cầu nhỏ rực rỡ loá mắt.

Hỗn Độn Ma Thai bị cường quang chiếu rọi liền cảm thấy hoảng hốt, ngay cả ý thức của Nam Tố Tiên Tử cùng Cường Lương cũng trở nên hỗn độn.

Hai tay Triệu Công Minh cầm hai mươi bốn khối Định Hải Châu, một chưởng vỗ vào đầu Hỗn Độn Ma Thai.

Xương cổ Hỗn Độn Ma Thai bị một chưởng kia làm nát vụn, thân thể cũng rơi xuống phế tích bên dưới.

Bùm một tiếng!

Hỗn Độn Ma Thai rơi xuống đất, bụi mù bay cao cả ngàn trượng giống như màn trời dâng lên. Đồng thời ý thức của nó vốn bị cường quang Định Hải Châu gây vựng huyễn cũng trở nên tỉnh táo.

- Thứ ban nãy là gì….

Nam Tố Tiên Tử trừng lớn đôi mắt, tràn đầy sợ hãi.

Nếu lúc nãy Triệu Công Minh ra tay với nàng vậy nàng chắc chắn sẽ chết!

Đối với cường giả Nhập Thánh mà nói một giây mất đi ý thức cũng có thể chết người.

Tần Quân nhún vai nói:

- Đánh chết nó cho trẫm!

Cái thứ này thế nhưng muốn ăn hắn!

Quả thực không thể chấp nhận được!

Triệu Công Minh lên tiếng đáng ứng:

- Vâng!

Nói xong gã cúi người phóng về phía bụi đất đang bay loạn, cơ thể hóa thành mũi tên đem bụi mù đánh tan.

Hỗn Độn Ma Thai bên dưới cái hố đang chỉnh lại cái đầu của mình.

Xương cổ nó bị đánh nát nên cái đầu lắc lư chuyển động loạn lên. Nếu là sinh linh khác bị vậy nói không chừng đã chết nhưng thằng nhãi này có vẻ chẳng thấy đau đớn gì.

Phụt!

Sóng gió bị giảo tán, Hỗn Độn Ma Thai mới đem cái đầu chỉnh đúng hướng đã bị Triệu Công Minh quất cho một roi hộc máu văng xa. Thân thể nó lăn một đường trên mặt đất để lại một cái khe thật sâu.

Cách đó không xa, Tây Môn Thanh Cương cả người đẫm máu cũng ngã văng tới.

Phục Hy tay cầm Phượng Hoàng Cầm không hề rụng một sợi lông.

Y đánh Tây Môn Thanh Cương không hề khó khăn gì, ngay cả Hà Đồ Lạc Thư y cũng chưa từng vận dụng.

Trừ hai người bọn họ ra, Bồ Đề Tổ Sư cũng đang hành hung Thương Hoa Tiên Tôn.

Bạch mao của phất trần kéo dài hơn mười vạn thước, thoạt nhìn giống như Bồ Đề Tổ Sư đang nắm một con sông Thiên Hà điên cuồng quật Thương Hoa Tiên Tôn, đánh đến mức Thương Hoa Tiên Tôn không thể nào phản kháng.

Nếu không nhờ thanh ngân đao trên tay, coi chừng thương thế của Thương Hoa Tiên Tôn còn nặng hơn.

Quần áo Thương Hoa Tiên Tôn rách nát, vết máu loang lổ, một bên phòng ngự, một bên chạy trốn.

Biết rất rõ bản thân đánh không lại Bồ Đề Tổ Sư nhưng Thương Hoa Tiên Tôn vẫn phải đánh. Không phải do lão ngu mà vì lão không bỏ được.

Kế hoạch lão chuẩn bị vô số năm hôm nay rốt cục thành công, lão tại sao có thể bỏ Hỗn Độn Ma Thai lại được?

Nhất là khi lão chú ý thấy Triệu Công Minh đang chà đạp Hỗn Độn Ma Thai, lão tức đến ánh mắt đỏ bừng.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng nghĩ:

- Chết tiệt! Không thể tiếp tục như vậy được!

Trong lòng Thương Hoa Tiên Tôn vô cùng lo lắng nhưng giây tiếp theo lão đã bị phất trần đánh trúng hàm dưới, máu tươi phun ra, thân thể không bị khống chế bay lên trời.

Rất nhanh, bạch mao của phất trần lại nhanh chóng đuổi theo, tiếp tục quấn quanh lão.

Sắc mặt Bồ Đề Tổ Sư lạnh như băng, tay phải giật một phát liền đem Thương Hoa Tiên Tôn từ trên độ cao hơn mười vạn thước kéo xuống, đập vào phía trên bình nguyên.

Bình nguyên bị lực lưởng khủng bố chấn động lập tức tan vỡ, một cái khe dữ tợn xuất hiện kéo dài sang hai bên với tộc độ cực nhanh.

Không bao lâu, cái khe kéo dài tới hai đầu Cổ Tiên giới.

Vô số dãy núi sụp đổ, nước sông đổ vào bên trong cái khe, hơi nước đầy trời.

Tất cả sinh linh đang chiến đấu đều lập tức dừng lại, kinh hoàng nhìn cảnh bên dưới.

Các thần tiên kinh hô liên tục.

- Đây là lực lượng gì?

- Trời đất! Cổ Tiên giới vậy mà vỡ đôi!

- Ta đang nằm mơ sao?

- Đây là hạo kiếp... Trách không được không khí trong Cổ Tiên giới dạo này không quá thích hợp…

- Sao Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả, Thâu Nguyệt Giáo Tôn vẫn chưa tới trợ giúp?

Các thần tiên cao cao tại thượng thấy cảnh như vậy cũng luống cuống, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Xem trận đấu của Bồ Đề Tổ Sư và Thương Hoa Tiên Tôn nãy giờ, bọn họ nào dám tham chiến?

Phục Hy cùng Triệu Công Minh cũng bị dọa, ánh mắt kinh sợ nhìn về phía Bồ Đề Tổ Sư.

Tần Quân cũng không tốt hơn. Hắn thâm chí không nghi ngờ một kích toàn lực của Bồ Đề Tổ Sư có thể đánh nát Cổ Tiên giới.

Đáng thương Thương Hoa Tiên Tôn hiện nay sống chết chưa rõ. Có lẽ lão cũng chưa chết nhưng tuyệt đối chịu khổ sở.

- Kẻ điên!

Phong Oa nhìn Bồ Đề Tổ Sư rồi một ngụm nước bọt, vẻ mặt kiêng kị.

Phong Oa lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ lão ta không biết phá hư tiên giới sẽ gặp trời phạt sao?

Bồ Đề Tổ Sư đang chú ý tới Thương Hoa Tiên Tôn nên cũng không nghe được lời Phong Oa nói.

Bên kia, bên trong phế tích, Hỗn Độn Ma Thai đang bò về phía một cỗ thi thể cách đó không xa. Cả người nó gãy xương nhiều chỗ, tư thế bò trên mặt đất như một bãi thịt nát đang chuyển động, cực kì quỷ dị.

Hỗn Độn Ma Thai lầm bầm nói:

- Đói quá…. Ta muốn ăn…

Vẻ mặt Hỗn Độn Ma Thai dữ tợn, nó nhanh chóng bò tới trước một cỗ thi thể bắt đầu gặm cắn.

------oOo------

Chương 1212: Hà Đồ hiển uy.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn Ma Thai được ngưng tụ từ vô số oán niệm, bản thân lại có hơn một ngàn loại thần thông, mới vừa xuất thế liền có thể nói, thiên phú dị bẩm, nhưng bản tính hiếu sát cùng cắn nuốt khiến nó không thể khống chế được bản thân.

Nó chỉ muốn ăn, ăn không ngừng!

Bởi vì nó rất đói bụng, đói bụng đến phát điên.

Triệu Công Minh nhìn bộ dáng ghê tởm kia của Hỗn Độn Ma Thai liền cảm thấy lạnh người.

Loại quái vật này nếu để lại chắc chắn là tai họa.

Triệu Công Minh mặc dù không phải người tốt gì nhưng cũng không thể để loại tà vật kia sống sót.

Nghĩ vậy Triệu Công Minh tiếp tục phóng về phía Hỗn Độn Ma Thai.

Tần Quân thì cười nói với Nam Tố Tiên Tử:

- Ngươi nói, trẫm vì sao phải hợp tác với ngươi?

Nam Tố Tiên Tử vẫn còn đang sững sờ, nghe Tần Quân nói vậy nàng lập tức kịp phản ứng lại, hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Ta có thể liên thủ đối địch với ngươi, sau đó còn có thể cho ngươi biết bí mật của Giai Đạo Bí Tự!

Giai Đạo Bí Tự!

Tần Quân nheo mắt.

Giai Đạo Bí Tự cất giấu bí mật gì mà ngay cả hệ thống cũng phán định nó là thứ nguy hiểm?

Để bảo bối như thế mốc lên mà không thể sử dụng, quả thật rất khó chịu.

Ngay tại lúc Tần Quân đang do dự Triệu Công Minh đã đi tới trước mặt Hỗn Độn Ma Thai.

Tay phải Triệu Công Minh nắm hai mươi bốn khối Định Hải Châu chụp xuống lưng Hỗn Độn Ma Thai khiến máu tươi tung tóe khắp nơi, Hỗn Độn Ma Thai ngã nhào ở trong vũng máu.

Giây tiếp theo, Hỗn Độn Ma Thai bỗng dưng biến mất!

Ngay sau đó nó xuất hiện ở phía sau Triệu Công Minh, tay phải phủ kín băng sương chém ra.

Triệu Công Minh phản ứng sắc bén liền xoay người tránh né.

Hỗn Độn Ma Thai dường như đang lâm vào trạng thái cuồng bạo. Tay phải nó chống đất, nhào qua. Tay trái vô số phong nhận xoay quanh tiếp tục đánh tới như muốn đập vỡ đầu Triệu Công Minh.

Nhưng mà Triệu Công Minh thân kinh bách chiến, thần thông quảng đại, căn bản không hề sỡ hãi.

Triệu Công Minh cười nói:

- Tiểu tạp chủng! Ăn một chưởng của đại gia ta đi!

Bàn tay phải của gã mang theo hai mươi bốn quầng sáng đánh qua.

Quyền chưởng đụng nhau…

Trong phút chốc, lực lương khó tưởng được tạo thành gió lốc cuồng bạo thổi quét về phía bốn phương tám hướng. Phế tích chung quanh trực tiếp bị

thổi bay, hóa thành bụi đất đầy trời.

Ngay cả Tần Quân, Cường Lương cùng Nam Tố Tiên Tử đều không thể không tránh về phía sau.

- Tu vi người này quá mức mạnh mẽ, Tần Thiên Đế rốt cục có lai lịch gì?

Nội tâm Nam Tố Tiên Tử cực kì khiếp sợ. Nàng là Nhập Thánh cảnh trung kỳ nhưng nếu so với Triệu Công Minh thì lại kém quá xa.

Nàng lại nhìn Bồ Đề Tổ Sư đứng xa xa tựa như thần chi…

Hai người đều làm việc cho Tần Quân.

Nàng không thể tưởng được Tần Quân có bối cảnh gì mà có thể có được hai cường giả tu vi cao nhất đi theo. Thế lực sau lưng hắn tuyệt đối lớn đến mức nàng khó có thể tưởng tượng.

- Hay là hắn đến từ Thánh môn?

Nam Tố Tiên Tử nghĩ vậy mà run.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói:

- Trẫm hợp tác với ngươi, yêu cầu trả giá cái gì?

Hắn ngăn không được dụ hoặc biết được bí mật của Giai Đạo Bí Tự, chỉ cần Nam Tố Tiên Tử không nêu ra yêu cầu gì quá đáng.

Nam Tố Tiên Tử cười nói:

- Ta chỉ cần ngươi đi với ta tới một chỗ cấm địa, bảo vệ cho ta!

Hai mắt Nam Tố Tiên Tử nheo lại tựa trăng rằm, xinh đẹp động lòng người.

Cấm địa?

Tần Quân nhíu mày.

Cấm địa trong tinh không cũng không đơn giản, đa số đều là nơi các cường giả ngã xuống, cửu tử nhất sinh!

[Đinh! Gây ra chi nhánh nhiệm vụ : Bảo vệ Nam Tố Tiên Tử! Nhiệm vụ cụ thể: Nam Tố Tiên Tử hy vọng túc chủ bảo vệ nàng đi đến cấm địa. Nếu ký chủ bảo hộ nàng vào cấm địa thành công sẽ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao!]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên, có thể thấy được đây là một nhiệm vụ có sự nguy hiểm.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Trẫm sau khi có được Thiên Thư mới đi với ngươi, ngươi có chấp nhận đợi?

Nam Tố Tiên Tử ngẩn người. Nàng không nghĩ tới Tần Quân tới Cổ Tiên giới là vì Thiên Thư.

Nhưng vừa nhớ tới Thương Hoa Tiên Tôn cũng không phải đối thủ của Bồ Đề Tổ Sư thì Thiên Thư cũng chả khác nào vật trong túi của Tần Quân đi?

Nam Tố Tiên Tử sảng khoái đáp ứng:

- Được!

Tại phần Cổ Tiên giới bên kia, Phục Hy vẫn còn đang hành hung Tây Môn Thanh Cương.

Hai người bay qua núi cao sông lớn, trên cơ bản đều là Phục Hy đánh Tây Môn Thanh Cương. Phượng Hoàng Cầm vừa vang lên, Tây Môn Thanh Cương liền chịu không chịu nổi.

Bùm!

Tây Môn Thanh Cương văng ra ngoài như đạn pháo.

Gã trượt trên mặt biển tạo cơn sóng lớn đến hơn hai nghìn trượng, tiếp tục trượt đến mấy ngàn vạn dặm còn chưa chịu dừng lại, qua đó có thể thấy công kích của Phục Hy mạnh đến cỡ nào.

- Ngươi nhất định phải chết!

Phục Hy một tay cầm đàn đuổi theo tựa như trích tiên, một chuỗi tàn ảnh lưu lại giữa những con sóng, phong thái tiêu sái phiêu dật khó tả.

Tây Môn Thanh Cương cả người là máu nào có phong phạm của đình chủ Đạo Thương Đình nữa?

Gã cố gắng ổn định cơ thể nhưng Phục Hy đã xuất hiện trên đỉnh đầu.

Phục Hy đưa cao tay trái, một cuộn tranh màu trắng huyền phù phía trên tay y. Trong bức họa có núi có sông, giống hình ảnh thu nhỏ của một tiểu thế giới, dường như còn đang vặn vẹo.

Đúng là Hà Đồ!

Tây Môn Thanh Cương vừa nhìn thấy Hà Đồ liền nổi cả da gà, da đầu co giật. Gã vội vàng bộc phát ra toàn bộ pháp lực khiến nước biển bên dưới sôi trào lên như muốn che trời.

Phục Hy cười đầy khinh thường, Hà Đồ bị y tế xuống dưới.

Trong phút chốc cường quang hiện ra, Hà Đồ hóa thành một chùm tia sáng dùng tốc độ ngay cả Nhập Thánh đều phản ứng không kịp đánh úp về phía Tây Môn Thanh Cương.

Hai tay Tây Môn Thanh Cương nâng lên chuẩn bị thi triển thần thông, đáng tiếc gã còn chưa kịp ngưng tụ pháp lực đã bị Hà Đồ xuyên thủng mi tâm.

Trực tiếp đánh nguyên thần của gã bay ra ngoài cơ thể!

Nguyên thần Tây Môn Thanh Cương giống như quang ảnh bị ánh sáng của Hà Đồ kéo xé. Nguyên thần thét chói tai muốn tránh thoát nhưng không thể thực hiện được.

Tây Môn Thanh Cương nổi giận mắng, trong lời nói tràn ngập phẫn nộ cùng tuyệt vọng:

- A a a! Ngươi thế nhưng muốn ta hồn phi phách tán! Ngươi thật quá độc ác!

Phục Hy thờ ơ.

Đùa sao, nếu để nguyên thần cường giả Nhập Thánh trốn thoát chẳng phải là tự lưu lại mầm họa để hại mình sau này?

Tay trái Phục Hy khẽ chộp tới, hà Đồ nhanh chóng bay vào trong tay áo của y. Nguyên thần Tây Môn Thanh Cương cũng bị hút vào bên trong Hà Đồ không thấy bóng dáng.

------oOo------

Chương 1213: Trảm thiên tuyệt địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân thể đẫm máu của Tây Môn Thanh Cương cũng rơi vào trong biển, cuối cùng bị sóng biển bao phủ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đạo Thương Đình chi nộ! Đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội rút thăm trúng thưởng!]

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang lên trong đầu Tần Quân khiến hắn nheo hai mắt.

Thêm cơ hội Thần Ma đỉnh cao lần này vậy hắn đã tích lũy được năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao rồi!

Có thể đổi một lần tử trung đỉnh cao!

Vô luận là Phục Hy vẫn là Triệu Công Minh đều có thể mạnh hơn cả Bồ Đề Tổ Sư!

Nghĩ đến đó Tần Quân liền kích động đến run rẩy khiến Nam Tố Tiên Tử bên cạnh nhìn hắn đầy kinh ngạc.

Nam Tố Tiên Tử nghi hoặc hỏi:

- Ngươi làm sao vậy?

Cường Lương thì đã tập mãi thành thói quen.

Khóe miệng Tần Quân cong cong, mày kiếm khẽ nhướng cười nói:

- Không có gì, chỉ là đột nhiên Trẫm thấy mình đẹp trai thêm một chút!

Đẹp trai?

Khóe miệng bên dưới khăn che của Nam Tố Tiên Tử khẽ run, rõ ràng không biết nói gì cho phải.

Tây Môn Thanh Cương ngã xuống khiến các sinh linh bay ngang qua biển sợ hãi vô cùng.

- Trời ơi! Vừa rồi là Tây Môn Thanh Cương sao?

- Sao thế được! Tây Môn Thanh Cương chết?

- Người nọ là ai? Động tác ban nãy của y nhanh quá!

- Khí tức thật manh… Đạo Thương Đình trước chết Tây Môn Ngục sau lại mất Tây Môn Thanh Cương, thực lực giảm mạnh!

- Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

…

Tây Môn Thanh Cương ngã xuống khiến vô số sinh linh kinh sợ.

Trong Cổ Tiên giới, Đạo Thương Đình, Huyền Hư Môn, Thâu Nguyệt Giáo đứng đầu. Mỗi đời đình chủ đều đứng trong top năm người mạnh nhất Cổ Tiên giới, Tây Môn Thanh Cương ngã xuống tương đương với Cổ Tiên giới đứt mất một cánh tay.

Không chỉ có như thế, Tây Môn Ngục của Đạo Thương Đình cũng mới ngã xuống thời gian trước khiến người không khỏi cảm thán Đạo Thương

Đình đây là muốn suy vong?

Các sinh linh nhớ kĩ thần tư của Phục Hy, về sau nếu đụng phải tuyệt đối không thể đắc tội.

Bên kia, Thương Hoa Tiên Tôn chật vật từ trong khe hở bay ra. Tay lão cầm ngân đao nhìn Bồ Đề Tổ Sư mà nghiến răng nghiến lợi, đáy mắt khó có thể che dấu sự sợ hãi.

Lão đạo sĩ này quá mạnh!

Mạnh đến mức khiến lão tuyệt vọng!

- Tinh không bao giờ xuất hiện một cường giả như vậy?

Lòng Thương Hoa Tiên Tôn thầm hô.

Lão tóc tai bù xù, mắt đầy tơ máu dường như sắp phát cuồng.

Đối mặt với ánh mắt của lão, Bồ Đề Tổ Sư thần sắc đạm mạc nhẹ giọng nói:

- Thương Hoa, ngươi còn chưa chịu bỏ cuộc sao?

Thương Hoa Tiên Tôn bồi dưỡng Hỗn Độn Ma Thai phát điên gây ra không biết bao việc thương thiên hại lí. Người như vậy không xứng làm Tiên Tôn, gọi lão là ma đầu cũng không uổng.

Hơn nữa cừu hận giữa Tần Quân và Thương Hoa Tiên Tôn khiến Bồ Đề Tổ Sư không thể để cho Thương Hoa Tiên Tôn chết dễ dàng được.

Lão muốn Thương Hoa Tiên Tôn sống không bằng chết!

Sắc mặt Thương Hoa Tiên Tôn âm trầm, lão đem ngân đao đưa tới trước mặt, lưỡi đao chía về phía Bồ Đề Tổ Sư.

Trong phút chốc, một cổ khí thế vô cùng kinh khủng bùng nổ từ trong cơ thể lão ra ngoài khiến hai nửa Cổ Tiên giới liên tục chấn động.

- Ta cũng không tin!

Thương Hoa Tiên Tôn lạnh giọng nói, ngữ khí tràn ngập sát ý.

Tất cả sinh linh sôi nổi quay đầu nhìn về phía lão, bao gồm Phục Hy, Triệu Công Minh, Phong Oa, Tần Quân, Nam Tố Tiên Tử, Cường Lương….

Trăm vạn thần tiên đang quan sát cuộc chiến từ xa lại trở nên nhốn nháo.

- Không tốt! Tiên Tôn đại nhân muốn đánh thật!

- Đây không phải là chiêu chém chết Cơ Vĩnh Sinh đó sao?

- Người này rốt cuộc là ai? Thế nhưng khiến Tiên Tôn vận dụng thần thông?

- A! Chẳng lẽ là chiêu mười ba vạn năm trước?

Các thần tiên kinh hô liên tục nhanh chóng tránh lui, sợ bị trúng đòn.

Sắc mặt Tần Quân lập tức liền khó coi.

Mười ba vạn năm trước Thương Hoa Tiên Tôn cũng giơ thanh đao này thi triển thần thông cực mạnh của lão khiến Tần Quân đầu mình hai nơi.

Một đao ấy dù đã qua mười ba vạn năm Tần Quân đều chưa từng quên.

Tần Quân cắn răng lẩm bẩm:

- Trẫm muốn khiến lão phải chịu gấp mười lần!

Nam Tố Tiên Tử nghe vậy kinh ngạc quay sang nhìn hắn.

Xem ra giữa Tần Quân và Thương Hoa Tiên Tôn có thù hận không nhẹ.

Pháp lực vô cùng vô tận được chuyển vào trong ngân đao, cường quang xuất hiên chói mắt như thái dương.

Bồ Đề Tổ Sư vẫn không biến sắc mà đợi Thương Hoa Tiên Tôn thi triển tuyệt thế thần thông.

Lão muốn dùng sự cường thế đánh bại Thương Hoa Tiên Tôn!

Phong Oa nhìn Thương Hoa Tiên Tôn chửi lên:

- Kẻ điên! Kẻ điên... Chẳng lẽ lão muốn hủy Cổ Tiên giới sao?

Nói xong nó quay người bay nhanh không dám đợi lâu.

Ầm ầm ầm!

Thiên lôi cuồn cuộn nhanh chóng ập đến bao phủ trời cao mấy vạn dặm, thiên uy mênh mông xuất hiện trên không Cổ Tiên giới khiến vô số sinh linh sợ hãi.

Mấy trăm vạn thần tiên khẩn trương nhìn Thương Hoa Tiên Tôn chằm chằm.

Đa số bọn họ đều từng tham dự trận đại chiến Thánh đình mười ba vạn năm trước nên biết rõ sự khủng bố của thần thông kia.

Tần Quân cũng không lo Bồ Đề Tổ Sư sẽ bại vì thế hắn thầm nói:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán đi. Trẫm muốn vừa nhìn Thương Hoa thua cuộc vừa triệu hoán Thần Ma!

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên khiến ánh mắt Tần Quân nhìn về phía Thương Hoa Tiên Tôn đầy trào phúng.

Mặc dù cách nhau mấy ngàn dặm nhưng Tần Quân cũng có thể nhìn thấy cỗ pháp lực tận trời, thiên lôi xuất hiện giống như mạt thế ập tới kia.

Thương Hoa Tiên Tôn lạnh lùng nói:

- Đao này, tên là trảm thiên tuyệt địa!

Lão vừa dứt lời liền đột nhiên huy đao chém về phía Bồ Đề Tổ Sư!

Vô số đao khí không đếm được tung hoàng, trong phút chốc, cường quang

chiếu rọi toàn bộ Cổ Tiên giới khiến các sinh linh tu vi dưới Đại La cảnh đều nhắm mắt lại.

Các sinh linh tu vi trên Đại La cảnh thì trợn mắt nhìn thiên địa trong mắt họ bị vô số đao khí cắt nát, Bồ Đề Tổ Sư cũng bị đao khí bao phủ, không thể trốn được.

Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh!

Nếu Nhập Thánh bị thần thông đao khí này vây quanh chắc chắn trốn không thoát. Bởi vì tất cả đều xảy ra quá nhanh cho dù có thần thông không gian cũng không thể trốn được, trong chớp mắt sẽ bị chém thành thịt nát.

Ánh mắt Bồ Đề Tổ Sư khẽ ngưng, hai tay đột nhiên mở ra. Vô số kim liên bay ra từ trong cơ thể lão đối chọi với đao khí ngập trời.

Tiếng nổ mạnh vang lên liên tiếp, cuồng phong diệt thế thổi quét về bốn phương tám hướng.

Cường Lương nhanh chóng chắn trước người Tần Quân. Phế tích Tiên thành bên dưới cũng bị thổi bay lên, các sinh linh và tiên binh tu vi yếu đều bị cuồng phong cuốn mất.

------oOo------

Chương 1214: Yêu thần Anh Chiêu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rầm rầm rầm!

Tiếng sấm động trời vang vọng khắp Cổ Tiên giới, các con sông lớn sôi trào sóng nước, núi cao đổ sập

Những phi đảo chung quanh cũng không tránh thoát, chúng cũng lay động kịch liệt khiến vô số sinh linh đang đi tới Cổ Tiên giới đều trợn mắt há hốc mồm.

- Cổ Tiên giới đang làm sao vậy?

- A! Cổ Tiên giới sắp hủy? Sao thế được?

- Chẳng lẽ Cổ Tiên giới gặp địch? Kẻ nào dám chống đối Thương Hoa Tiên Tôn?

- Chạy mau, đừng qua đó nếu không chết chắc!

- Cỗ khí tức này… Chẳng lẽ Thương Hoa Tiên Tôn đang đánh nhau với ai?

Bao năm nay Cổ Tiên giới phòng thủ kiên cố không người dám phạm, không nghĩ tới hôm nay lại có đại địch tiến đến.

Đao khí tận trời cũng vô số kim liên bay ra từ Cổ Tiên giới xông vào sâu trong tinh không khiến các phi đảo ở gần đều bị đánh nát, nổ mạnh tạo thành sóng xung kích cùng đất đá lan sang chung quanh.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đặng Thiền Ngọc, đến từ Phong thần diễn nghĩa. Có triệu hoán một lần nữa hay không?]

Bên trong cuồng phong hải lãng, Tần Quân nghe thấy tiếng hệ thống gợi ý liền lựa chọn triệu hoán lần nữa.

Tuy bản lĩnh Đặng Thiền Ngọc cao cường nhưng trong Phong Thần diễn nghĩa nàng là the tử của Thổ Hành Tôn. Nàng hơi bi kịch, bị Thổ Hành Tôn ép lấy, một đóa hoa tươi cắm trên bãi phân trâu.

Nếu là một năm trước nàng có thể giúp được Tần Quân nhưng nếu bên trong tinh không nàng lại khó thoát vận mệnh pháo hôi.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma lần nữa!]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý, cơn lốc hủy thiên diệt địa cũng dừng lại.

Bồ Đề Tổ Sư đao bào tung bay, tay nắm phất trần, ánh mắt bình tĩnh nhìn Thương Hoa Tiên Tôn đang thở dốc nơi xa.

- Sao lại thế được…

Thương Hoa Tiên Tôn trừng lớn mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Đây là thần thông cực mạnh của lão, tất cả đều tập trung công kích vào người Bồ Đề Tổ Sư vậy mà lại không có chút hiệu quả nào.

Thần thông này diệt một đại thế giới cũng không nói chơi vậy mà đụng phải Bồ Đề Tổ Sư lại không có tác dụng, có thể thấy tu vi Bồ Đề Tổ Sư cao cỡ nào.

Bồ Đề Tổ Sư khẽ hỏi:

- Ngươi còn có bản lĩnh gì khác không?

Ánh mắt lão đạm mạc như đang miệt thị Thương Hoa Tiên Tôn.

Hai cường giả đứng đối mặt nhau, khí thế cũng cách nhau như trời với đất.

Bồ Đề Tổ Sư phong khinh vân đạm, Thương Hoa Tiên Tôn đã muốn mỏi mệt bất kham.

Đối mặt khiếu khích của Bồ Đề Tổ Sư, Thương Hoa Tiên Tôn tức điên lên nhưng cũng cắn răng nghĩ:

- Không được… Ta đánh không lại hắn, phải mang Hỗn Độn Ma Thai rời khỏi đây thôi…

- Muốn chạy trốn?

Bồ Đề Tổ Sư hỏi Thương Hoa Tiên Tôn bằng ngữ khí không thèm quan tâm. Lão không có đem Thương Hoa Tiên Tôn để vào mắt.

Ầm ầm ầm.

Thiên lôi cuồn cuộn, sấm chớp đì đùng giống như có thể hủy diệt Cổ Tiên giới bất cứ lúc nào.

Bây giờ nhìn lại, Cổ Tiên giới chia làm hai nửa đang tràn ngập bụi đất, phập phồng lên xuống dưới sự oanh kích của thiên lôi. Trong mắt các sinh linh bên trong Cổ Tiên giới đều là cát bụi mù mịt.

Một đao Trảm thiên tuyệt địa ban nãy suýt nữa đã hủy diệt Cổ Tiên giới, nếu không phải đa số công kích đều bị Bồ Đề Tổ Sư đỡ thì Cổ Tiên giới đã hóa thành tro bụi rồi.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng, cơ thể khẽ chớp liền hóa thành ngàn vạn thân ảnh, cái nào cũng cầm ngân đao giống như phân thân.

- Bản Tiên Tôn chắc chắn không thua!

Vô số Cổ Tiên giới phóng về phía Bồ Đề Tổ Sư, có thanh thế như cảnh phân thân của Tôn Ngộ Không.

Bồ Đề Tổ Sư cười khinh bỉ, phất trần vung lên, hàng vạn hàng nghìn hư ảnh Thương Hoa Tiên Tôn đã bị lão đánh tan.

Bản thân Thương Hoa Tiên Tôn thì đang bay về phía Hỗn Độn Ma Thai!

Giờ phút này Hỗn Độn Ma Thai đang bị Triệu Công Minh đè trên đất đánh. Đáng tiếc thằng nhãi này không thể đánh chết được.

Cho dù thân thể của nó có bị đánh nát cũng có thể phục hồi lại như cũ, vô cùng biến thái!

Ngay cả công kích thần hồn cũng không xong!

Hỗn Độn Ma Thai có linh hồn do hơn một ngàn cường giả dung hợp lại nên rất cường đại, ngay cả Triệu Công Minh cũng không thể bằng.

Nhìn thấy Thương Hoa Tiên Tôn đánh tới Triệu Công Minh cũng không sợ hãi, gã phẫn nộ quát:

- Cút!

Tay phải gã chụp qua, hai mươi bốn khối Định Hải Châu tỏa sáng khiến người hoảng hồn.

Thương Hoa Tiên Tôn bất ngờ không kịp đề phòng, ý thức bỗng nhiên trở nên hoảng hốt. Nhân cơ hội ấy, bạch mao trên phất trần Bồ Đề Tổ Sư lại đánh tới, quấn chặt lão ta.

Một giây ngắn ngủi qua Thương Hoa Tiên Tôn lại khôi phục ý thức, sắc mặt lão kịch biến liền bị phất trần kéo về.

Phất trần dài hơi mười vạn thước bị Bồ Đề Tổ Sư vung mạnh tạo ra cuồng phong có thể dời núi lấp bể, phá hủy trời đất.

ầm!

Thương Hoa Tiên Tôn bị phất trần của Bồ Đề Tổ Sư nện vào một tinh cầu thật lớn, đem nó nổ nát.

Hình ảnh trên thật quá rung động, mọi sinh linh trên Cổ Tiên giới đều có thể nhìn thấy.

Ngay cả các thiên kiêu thấy cũng phải sợ điếng hồn!

An Như Mệnh không rời đi mà đứng trong tinh không quan sát cuộc chiến. Nhìn tinh cầu lớn vậy bị đập nổ tung y không khỏi khẽ nuốt nước miếng, trán toát mồ hôi lạnh.

- Thương Hoa Tiên Tôn là lão quái vật Hiển Thánh cảnh… Thế nhưng không thể đánh trả được chút nào….

Cơ thể An Như Mệnh run run.

Lão quái vật cảnh giới này thế nhưng lại xuất thế, hơn nữa còn khiêu chiến kẻ đứng đầu một phương thế giới.

Y bỗng dưng thấy không rõ vũng nước đục này.

Còn có Hỗn Độn Ma Thai…

Đây chính là thứ khủng bố đã từng huyết tẩy ba ngàn thế giới.

Bồ Đề Tổ Sư nhanh chóng bay vào trong tinh không, phất trần huy động liền lôi Thương Hoa Tiên Tôn lên, tiếp tục nện vào một tinh cầu khác khiến nó vỡ nát.

Thương Hoa Tiên Tôn dù gì cũng là cường giả Hiển Thánh cảnh cho nên

tuy Bồ Đề Tổ Sư có thể áp chế lão hoàn toàn nhưng muốn tiêu diệt lại không phải một chiêu là xong.

Cứ như vậy, Thương Hoa Tiên Tôn giống như bao cát bị Bồ Đề Tổ Sư vứt đến vứt đi đánh nát vô số tinh cầu khiến vô số sinh linh nhìn xem mà cứng họng.

Người bị đánh kia thật là Tiên Tôn sao?

Sao lại thấy lão yếu quá vậy?

- Xong rồi… Cổ Tiên giới thật sự toi đời….

- Người nọ rốt cuộc là ai, Tiên Tôn của tinh vực khác sao?

- Mạnh quá! đây chính là Tiên Tôn vậy mà cũng bị đè đánh.

- Cổ Tiên tinh vực nghênh đón kiếp nạn lớn nhất từ trước đến nay!

- Thâu Nguyệt Giáo Tôn cùng Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả rốt cục đi đâu?

Các sinh linh nghị luận sôi nổi, ngữ khí đều tràn ngập khủng hoảng.

Dù sao Thương Hoa Tiên Tôn là chỗ dựa lớn nhất của họ, bây giờ lão gặp bất trắc thì Cổ Tiên tinh vực sẽ trở nên náo động.

Các thần tiên cũng chịu không nổi.

------oOo------

Chương 1215: Yêu thần Anh Chiêu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tay Thương Hoa Tiên Tôn có Thiên Thư, nếu lão bỏ mình, Thiên Thư rơi vào tay người khác vậy bọn họ cũng cửu tử nhất sinh.

- Giết! Trợ giúp Tiên Tôn!

Một cự thần toàn thân tỏa ánh hào quanh quát lớn. Gã người mặc ngân giáp, thân cao đạt tới trăm trượng, rống một tiếng liền dẫn đám thần tiên xông về phía Bồ Đề Tổ Sư.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Thật là muốn chết!

Với thực lực Bồ Đề Tổ Sư thì cho dù cả Cổ Tiên giới gom lại cũng không đủ lão giết.

Nam Tố Tiên Tử đứng cạnh nghe vậy cũng tâm thần chấn động.

Lão đạo sĩ kia rốt cục mạnh tới cỡ nào?

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Anh Chiêu, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại lần nữa hay không?]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên khiến Tần Quân híp mặt lại.

Anh Chiêu là một trong những thần thú thời thượng cổ. Trong Sơn Hải Kinh có ghi, Anh Chiêu thân ngựa mặt người còn có cánh.

Bên trong thần thoại Hồng Hoang, Anh Chiêu là một trong thập đại Yêu Thần của Thượng cổ yêu tộc.

Bạch Trạch là quân sư nên chiến lực chắc chăn yếu không ít nhưng Yêu Thần như Anh Chiêu lại là Yêu Thần chiến đấu nên đương nhiên mạnh đến không tưởng được.

Bởi vì bên dưới bọn họ còn có ba trăm sáu mươi lăm vị Yêu Thánh. Về phần các Yêu Thần như Bạch Trạch, Anh Chiêu có được tính vào ba trăm sáu mươi lăm vị Yêu Thánh hay không thì tạm thời Tần Quân vẫn chưa biết.

Nhưng có một điều hắn có thể khẳng định, Anh Chiêu chắc chắn không yếu.

Tần Quân lúc trước từng triệu hoán Yêu quân của Anh Chiêu. Anh Phong,

lãnh tụ của đội quân ấy đã có tu vi đạt tới Thái Ất Tán Tiên cảnh cảnh hậu kỳ. Gã là con trai của Anh Chiêu, bình thường cũng không ít khoe khoang phong thái của cha mình.

Tần Quân quyết định trong đầu, nói:

- Chính là gã, không khôi phục ký ức kiếp trước!

Đông Hoàng Thái Nhất đang ở ngoài nên hắn tự nhiên không thể khôi phục ký ức kiếp trước của Anh Chiêu.

Vạn nhất gã phản chiến thì sao?

Tuy Anh Chiêu không coi là cường giả đỉnh cao nhưng Tần Quân cũng tiếc.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán Anh Chiêu!]

Tần Quân bảo hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Anh Chiêu cho hắn xem.

[Anh Chiêu, đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Yêu Thần!

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Hư Không Chiến Pháp.

Thần thông: Anh Chiêu BảnTướng! Hàng Long Phục Hổ! Uy Chấn Hoàng Tuyền! Lực Bá Thương Khung!

Pháp bảo: Anh Hồn Côn.

Độ trung thành: 87 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn!

Tần Quân cười vừa lòng.

Đừng thấy so với Phục Hy, Triệu Công Minh, Bồ Đề Tổ Sư tu vi Anh Chiêu không bằng gì nhưng bên trong tinh không Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn tuyệt đối là cường giả một phương.

Nhập Thánh cũng không phải đi đầy đất.

Cùng lúc đó, Bồ Đề Tổ Sư tiếp tục dùng phất trần trói lấy Thương Hoa Tiên Tôn khiến lão không thể chạy trốn.

Đối mặt với mấy trăm vạn thần tiên đánh tới phía sau, Bồ Đề Tổ Sư cười đầy khinh thường, nâng chường phất qua.

Trong chớp mắt, vô số kim liên bay ra từ tay lão tựa như nước lũ. Đồng thời các đóa kim liên còn không ngừng bành trướng, càng lúc càng lớn, đường kính bé nhất cũng đạt tới trăm trượng.

Sắc mặt đám thần tiên thay đổi, nhanh chóng thi triển thần thông pháp thuật ngăn cản.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Phong Oa đã trốn vào trong tinh không quay đầu lại nhìn.

Lực chú ý của nó không có dừng trên người Bồ Đề Tổ Sư mà ở trên không Cổ Tiên giới. Lôi vân cuồn cuộn đang kéo tới, mơ hồ hiện ra hình mặt người.

- Đến rồi… Thiên uy đến rồi…

Phong Oa cắn răng, giọng run run nói, ngữ khí tràn ngập sợ hãi.

Mặc dù đối mặt với Bồ Đề Tổ Sư nó cũng chưa từng thất thố như thế.

- Dưới thiên uy nếu không là Thánh Nhân thì không thể ngăn cản…

Phong Oa thì thào tự nói như đang lâm vào bên trong ác mộng.

Trong khi Phong Oa sợ teo tim, các thần tiên bị sen vàng đánh rớt xuống, tiếng gào thét liên tiếp vang lên khiến người sợ.

Mặt Thương Hoa Tiên Tôn đầy máu cố gắng vùng vẫy muốn tránh thoát phất trần trói buộc, đáng tiếc không làm được.

Thương Hoa Tiên Tôn nghiến răng thầm nghĩ:

- Làm sao bây giờ?

Tuy có mấy trăm vạn thần tiên trợ giúp nhưng không đánh lại Bồ Đề Tổ Sư nổi, Thương Hoa Tiên Tôn phải tìm ra kế sách vẹn toàn.

Nhập Thánh cảnh Thương Hoa Tiên Tôn không quan tâm Cổ Tiên giới, các thần tiên, gã chỉ tìm cách nào mang theo Hỗn Độn Ma Thai trốn khỏi đây.

Bên kia Hỗn Độn Ma Thai bị Triệu Công Minh đè dưới đất không thể nhúc nhích.

Triệu Công Minh không kiên nhẫn mắng:

- Cái thứ này sao chịu đòn dai quá vậy!

Dưới chân Triệu Công Minh là Hỗn Độn Ma Thai không thành hình người giương nanh múa vuốt muốn bò hướng xác chết gần đó.

Hỗn Độn Ma Thai đã đói phát điên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các thần tiên bị sen vàng đánh rớt xuống, có thần tiên nổ banh xác. Một cầu vồng màu vàng nối liền Cổ Tiên giới, vô cùng tráng lệ, nhưng nếu nhìn gần thì cảnh tượng rất máu me.

Đám thần tiên tỏa ánh sáng chói lòa như những mặt trời nhỏ chiếu sáng trời sao, mãi đến lúc chết ánh sáng rực rỡ trên người bọn họ mới tan biến.

Bồ Đề Tổ Sư giơ cao tay trái không ngừng phát ra sen vàng ngăn lại mấy trăm vạn thần tiên.

Dù có thần tiên muốn né qua sen vàng nhưng chúng nó như vật sống đuổi theo bọn họ, tốc độ mau còn hơn họ.

Tay phải Bồ Đề Tổ Sư cầm phất trần, lông trắng dài mấy chục vạn thước trói Thương Hoa Tiên Tôn. Cảnh tượng này thành ký ức vĩnh hằng không thể xóa nhòa trong lòng ức vạn sinh linh.

Bồ Đề Tổ Sư cười khẩy nói:

- Ánh sáng đom đóm mà dám giành tỏa sáng với trăng?

Bồ Đề Tổ Sư đã rất nhân từ, không thì chỉ giây lát giết chết mấy trăm vạn thần tiên.

Dưới Nhập Thánh đều là con kiến, đối với Hiển Thánh thì Nhập Thánh cũng yếu ớt mong manh.

Trong Cổ Tiên giới trừ Thương Hoa Tiên Tôn ra không có cường giả Hiển Thánh thứ hai.

Bồ Đề Tổ Sư bỗng chú ý mây lôi kéo đến bên trên Cổ Tiên giới, lão biến sắc mặt.

Phục Hy quát to:

- Tình huống không thích hợp!

Tần Quân, Cường Lương, Nam Tố Tiên Tử cùng ngước lên nhìn.

Mây lôi đã bao trùm nguyên Cổ Tiên giới, thiên uy to lớn tràn ngập trong trời sao. Đám thần tiên, Bồ Đề Tổ Sư đánh nhau quá kịch liệt khiến đám sinh linh bỏ qua mây lôi trên đỉnh đầu.

Tần Quân cau mày, không hiểu sao nhìn mây lôi cuồn cuộn làm hắn thấy kinh dị như đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn.

Không lẽ Vận Mệnh Chi Nhãn sắp tái hiện?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một huyền lôi khủng bố to ngàn trượng giáng xuống cơn lũ sen vàng ở giữa thần tiên và Bồ Đề Tổ Sư.

Trong phút chốc vô số sen vàng bị đánh tan, phản lực mạnh mẽ hất bay Bồ Đề Tổ Sư xa trăm vạn thước mới ổn định thân hình.

Bồ Đề Tổ Sư che ngực vụt ngẩng đầu kinh hoàng nhìn mây lôi. Mây lôi mơ hồ tụ thành khuôn mặt người, không thấy rõ đường nét nhưng áp lực đè nặng linh hồn.

------oOo------

Chương 1216: Thiên uy mênh mông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt, trong mắt tràn đầy khó tin:

- Đó là cái gì . . . thiên uy!?

Bồ Đề Tổ Sư quát to:

- Bệ hạ, chúng ta mau rời đi!

Thanh âm như sấm sét vang vọng trời sao.

Tần Quân hét to:

- Triệu Công Minh trở về, chúng ta đi!

Tần Quân liếc qua Phục Hy, y lập tức vươn tay phải chộp vai hắn kéo ra khỏi Cổ Tiên giới.

Nam Tố Tiên Tử, Cường Lương bộc phát ra tốc độ cao nhất bay xa Cổ Tiên giới.

Triệu Công Minh đang chà đạp Hỗn Độn Ma Thai nghe lệnh thì rủa thầm, cũng biến mất tại chỗ.

Bồ Đề Tổ Sư thấy mọi người bay đi mới xoay người rút lui.

Thiên lôi đì đùng đinh tai nhức óc.

Lại một huyền lôi không gì sánh bằng giáng xuống, Bồ Đề Tổ Sư giơ tay cản, pháp lực như biển cả tuôn ra tụ thành bàn tay vàng lớn va chạm với huyền lôi. Thoáng chốc bàn tay bị đánh tan, huyền lôi đánh trúng người Bồ Đề Tổ Sư làm lão hộc máu bay ngược, dọc đường đụng thủng các vì sao.

Thương Hoa Tiên Tôn bị phất trần trói nên cũng không dễ chịu gì, gã cũng đụng trúng nhiều vì sao, suýt xỉu.

Tần Quân hết hồn, không ngờ thiên lôi khủng bố như vậy, Bồ Đề Tổ Sư Hiển Thánh cảnh hậu kỳ cũng bị thương.

Tần Quân la lên:

- Nhanh chóng rời khỏi!

Phục Hy gật đầu, dìu Tần Quân bay với tốc độ nhanh nhất vào sâu trong trời sao.

Thiên lôi bủa giăng tàn phá trời sao.

Phong Oa, An Như Mệnh cùng với cường giả Nhập Thánh khác cuống cuồng bay đi các hướng, nhanh chóng biến mất sâu trong trời sao.

Mấy trăm vạn thần tiên trốn đông trốn tây, cố gắng né tránh thiên uy như diệt thế.

Tiếng hét thảm, hét chói tai tụ tập trong trời sao che mất tiếng động khác.

- Tại sao thiên uy nhằm vào chúng ta?

- Tiêu rồi, chọc giận thiên đạo.

- Cổ Tiên giới là quyền uy được thiên đạo thừa nhận, giờ nó bị hủy nên tất nhiên thiên đạo tức giận rồi.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

- Trốn đi!

Các thần tiên vừa chửi um sùm vừa lao nhanh ra khỏi Cổ Tiên giới. Ức vạn sinh linh trong Cổ Tiên giới chìm vào tuyệt vọng, từng đợt thiên lôi giáng xuống đại lục Cổ Tiên giới xẻ ra đất đai, chấn vỡ đá núi, biển dậy sóng, hủy thiên diệt địa.

Các vì sao quanh Cổ Tiên giới liên tiếp bị thiên lôi đánh nát, trong đó không thiếu sao lớn hơn Trái Đất nhiều. Tình hình cực kỳ rung động lòng người.

Tin dữ thổi quét Cổ Tiên giới bắt đầu bùng nổ.

Cơn giận thiên uy, vạn linh không đỡ nổi.

***

Bay nửa canh giờ đám người Tần Quân mới ngừng lại. Bay với tốc độ cao nhất của Nhập Thánh suốt nửa canh giờ, khó thể tưởng tượng khoảng cách dài bao xa.

Tần Quân ngoái đầu lại thấy Bồ Đề Tổ Sư chộp Thương Hoa Tiên Tôn bay tới, nửa người lão cháy đen, hơi chật vật.

Những người khác còn bần thần, thiên uy vừa rồi quá kinh khủng.

Triệu Công Minh tim đập chân run hỏi:

- Đó rốt cuộc là cái gì?

Giây phút thiên uy bùng nổ, Triệu Công Minh cảm giác mình tuỳ thời thành tro.

Phục Hy trầm giọng nói:

- Thiên uy, cơn giận của thiên đạo, chỉ có Thánh Nhân mới ngang với trời.

Thánh Nhân!

Triệu Công Minh choáng váng, vậy tức là thiên uy vừa rồi tương đương

với cơn giận của Thánh Nhân?

Nghĩ đến đó sống lưng Triệu Công Minh ớn lạnh, may mắn trốn nhanh.

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng nói:

- Ta đã tính sai, thiên đạo nơi này khác với thiên đạo kiếp trước của chúng ta. Nó có quy tắc khác, lúc trước chúng ta hành động đã chọc giận thiên đạo.

Chọc giận?

Tần Quân bản năng nhìn Thương Hoa Tiên Tôn bị phất trần trói theo sau lưng Bồ Đề Tổ Sư, gã bị họ bắt đi nhưng thiên uy không đuổi theo.

Chẳng lẽ không liên quan Thương Hoa Tiên Tôn?

Liên tưởng lúc thiên uy bắt đầu ngưng tụ, Tần Quân trợn to mắt kinh kêu:

- Không lẽ là do Cổ Tiên giới bị phá hoại?

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng nói:

- Có lẽ là nguyên nhân này, chúng ta tạm thời không thể quay lại.

Tính tới tính lui nhưng không tính đến thiên đạo.

Tuy không biết tình huống của Cổ Tiên giới thế nào nhưng Tần Quân không muốn quay lại.

Tần Quân nhìn Thương Hoa Tiên Tôn chằm chằm, lạnh lùng cười:

- Trước tiên tìm một hành tinh ở tạm đã, rồi tra khảo tên này.

Thương Hoa Tiên Tôn đã hôn mê, lúc trước có một thiên lôi đánh trúng người gã, suýt đánh chết gã.

Sau một nén nhang đám người Tần Quân đáp xuống một hành tinh màu xám, trong hành tinh không có thực vật nhưng có nước, nhiệt độ không khí khá cao, ít nhất phàm nhân không thể sinh sống tại đây.

Rầm!

Thương Hoa Tiên Tôn bị Bồ Đề Tổ Sư tùy tay ném xuống đất, chấn động làm gã mơ màng tỉnh lại.

Phục Hy, Triệu Công Minh, Cường Lương tìm một tảng đá to ngồi xuống. Xung quanh là đống dá lởm chởm, vừa lúc cho cả nhóm vây quanh Thương Hoa Tiên Tôn.

Tần Quân phủi bụi dính vạt áo.

Thương Hoa Tiên Tôn nằm dưới đất cố gắng hé mi mắt, đập vào mắt là Tần Quân.

Vừa nhìn thấy Tần Quân làm con ngươi Thương Hoa Tiên Tôn co rút, mắt trợn to. Gã muốn đứng lên nhưng ngạc nhiên phát hiện pháp lực bị người phong ấn, thân thể không nhúc nhích được.

Xảy ra chuyện gì?

Lòng Thương Hoa Tiên Tôn kinh hoàng, căng thẳng thần kinh, ký ức lúc trước nhanh chóng hiện ra.

Gã bị người treo lên đánh! Không chút sức đánh trả!

Thương Hoa Tiên Tôn bản năng nhìn sang bên cạnh vừa lúc thấy Bồ Đề Tổ Sư ngồi xếp bằng trên mặt đất chữa thương.

Thiên uy khiến Bồ Đề Tổ Sư bị thương cần vận công điều dưỡng, trong thần thoại thương thành tạm thời không có đan dược cho Hiển Thánh lành vết thương nhanh, Tần Quân cũng bó tay.

Tần Quân rối rắm thầm nghĩ:

- Nên cho Phục Hy hay Cường Lương phục hồi tử trung đỉnh cao đây?

Bồ Đề Tổ Sư bị thương, cần có cường giả đỉnh cao khác thay thế.

Tần Quân có năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao có thể đổi một lần cơ hội

tử trung đỉnh cao.

Triệu Công Minh không đủ trình độ đỉnh cao, ít nhất kém xa Phục Hy, Cường Lương.

Còn có Anh Chiêu sắp đến, cùng lắm đỉnh cao là Nhập Thánh, đây còn là trong tình huống đánh giá cao họ.

Thương Hoa Tiên Tôn dời ánh mắt nhìn sang Tần Quân, gã càng xem càng thấy hắn quen mắt, hình như đã gặp ở đâu rồi.

Khoan!

Sao người này và Cơ Vĩnh Sinh giống quá vậy?

Ý nghĩ nảy ra, Thương Hoa Tiên Tôn rợn tóc gáy, con ngươi co rút, biểu tình gặp quỷ.

Tần Quân chú ý thấy Thương Hoa Tiên Tôn tỉnh lại, nhấc chân đạp trên ngực gã, trên cao nhìn xuống cười lạnh nói:

- Thương Hoa còn nhớ trẫm không?

Thương Hoa Tiên Tôn run giọng nói:

- Ngươi . . . Ngươi là . . . Không thể nào . . .

Người chết rồi sao có thể lại xuất hiện?

Cơ Vĩnh Sinh lúc trước để lại ấn tượng sâu sắc trong Thương Hoa Tiên Tôn, mặc dù tu vi không xem như tuyệt đỉnh nhưng huyết mạch Cực Viêm Ma Thần quá biến thái. Thương Hoa Tiên Tôn bồi dưỡng Hỗn Độn Ma Thai cũng vì Cực Viêm Ma Thần.

------oOo------

Chương 1217: Nỗi sợ của Thương Hoa Tiên Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật lâu trước kia gã đã gặp một Cực Viêm Ma Thần khác, đó là tiền bối của Tần Quân, mạnh không gì sánh bằng dẫn đến cường giả các phương hợp sức tiêu diệt.

Kiếp trước của Tần Quân là hậu duệ Cực Viêm Ma Thần tộc duy nhất chạy ra.

Sau này Thương Hoa Tiên Tôn phát hiện Cơ Vĩnh Sinh cũng là Cực Viêm Ma Thần thì sinh ra dã tâm, gã muốn có được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, bởi vậy mới xảy ra trận chiến Thánh Đình.

Lại trông thấy Tần Quân xuất hiện, Thương Hoa Tiên Tôn cảm giác đang nằm mơ, một cơn ác mộng.

Hết cách, truyền thuyết khủng bố của Cực Viêm Ma Thần có rất nhiều, Thương Hoa Tiên Tôn e ngại là phải.

Thoáng chốc trong đầu Thương Hoa Tiên Tôn lướt qua nhiều khả năng.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Đúng vậy! Là trẫm! Trước kia trẫm tên Cơ Vĩnh Sinh, bây giờ tên Tần Thiên Đế!

Nhìn Thương Hoa Tiên Tôn sợ tái mặt làm lòng Tần Quân sung sướng, oán hận tích góp mười ba vạn năm rốt cuộc giải phóng rồi.

Phục Hy, Triệu Công Minh, Cường Lương tò mò Tần Quân và Thương Hoa Tiên Tôn rốt cuộc có thù hận gì. Bọn họ cũng thắc mắc bối cảnh của Tần Quân. Hắn rất bí ẩn đối với họ, có lẽ sau lưng hắn có thế lực khổng lồ chống lưng.

Thần thông vô thượng có thể triệu hoán cường giả đó tưởng tượng thôi đã thấy khó tin.

Cơ Vĩnh Sinh!

Tần Thiên Đế!

Thương Hoa Tiên Tôn sợ hãi hồn vía lên mây, giật mình kêu lên:

- Không thể nào! Chẳng phải ngươi đã hồn phi phách tán rồi sao? Làm sao có thể chuyển thế?

Lại nhìn đám người Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh, Thương Hoa Tiên Tôn đã hiểu.

Thì ra những cường giả này là Cơ Vĩnh Sinh tìm được, cùng kéo đến báo thù.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Muốn giết trẫm? Ngươi còn chưa đủ tư cách!

Chân phải giẫm mạnh khiến Thương Hoa Tiên Tôn vốn đã nội tạng nát càng không chịu nổi ói máu.

Thương Hoa Tiên Tôn rơi vào điên cuồng, lắc đầu lảm nhảm:

- Không thể nào! Tuyệt đối không thể được! Hay là mê chướng?

Gã không thể chấp nhận sự thật này, đầu tiên là bị Bồ Đề Tổ Sư hành hạ tơi tả, sau đó kẻ địch bị gã giết chết bỗng xuất hiện trước mắt, đổi lại là người khác cũng không chấp nhận nổi.

Mọi việc diễn ra quá đột ngột, Thương Hoa Tiên Tôn khó thể chấp nhận.

Tần Quân cười khinh thường, hắn không nóng nảy áp hỏi Thương Hoa Tiên Tôn, chờ gã bình tĩnh rồi hắn mới hỏi Thiên Thư ở đâu.

Khi Tần Quân có được Thiên Thư sẽ là ngày chết của Thương Hoa Tiên Tôn.

Tần Quân ngoắc Cường Lương, cười nói:

- Cường Lương, qua đây với trẫm.

Cường Lương khó hiểu nhưng vẫn ngoan ngoãn theo Tần Quân đi ra ngoài đống đá.

Phục Hy, Triệu Công Minh tò mò nhưng không dám dùng thần thức rình ngó, vì làm vậy là lấy hạ phạm thượng, mưu nghịch quân vương.

Triệu Công Minh nhìn Thương Hoa Tiên Tôn, cười khẩy nói:

- Tiểu tử này chắc bị khùng rồi.

Tiên Tôn khống chế vô số thế giới mà rơi vào kết cục thế này cũng rất đáng buồn.

Phục Hy gật đầu, y nhớ lại lời Thương Hoa Tiên Tôn vừa nói.

Tần Quân đã từng hồn phi phách tán? Còn đầu thai? Hay Tần Quân vốn là đại năng thượng cổ chuyển thế tu lại?

Nếu đúng thật thì lý do tại sao Tần Quân nắm giữ thần thông vô thượng cũng có giải thích hợp lý.

Có lẽ Tần Quân từng là tồn tại khiến bọn họ ngước nhìn.

***

Tần Quân, Cường Lương đi xa mấy chục dặm, ngừng lại trước tảng đá to.

Cường Lương tò mò hỏi:

- Bệ hạ kêu ta đến có chuyện gì?

Tần Quân ngẫm nghĩ, quyết định cho Cường Lương phục hồi đỉnh cao.

Dù Cường Lương đi theo hắn trước, không thể để Phục Hy phục hồi đỉnh cao trước, nếu làm như vậy thì Cường Lương sẽ nghĩ thế nào?

Huống chi Cường Lương là Tổ Vu lôi, gã phục hồi đỉnh cao sẽ không yếu hơn bao nhiêu.

Tần Quân bí hiểm nói:

- Trẫm muốn cho ngươi đạt đến đỉnh cao trong luân hồi của ngươi.

Cường Lương biến sắc mặt, kích động run giọng hỏi:

- Thật sự được sao bệ hạ?

Nhìn Phục Hy, Triệu Công Minh vào dưới tay Tần Quân, thực lực hai người hơn xa mình khiến Cường Lương rất khó chịu. Gã từng là Tổ Vu, cường giả cấp đỉnh đất hồng hoang, tại sao lưu lạc đến nônng ỗi này?

Tần Quân cười nói:

- Đương nhiên!

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Dung hợp năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao thành cơ hội tử trung đỉnh cao, cho Cường Lương phục hồi tử trung đỉnh cao.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ thành công dung hợp năm lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao thành cơ hội tử trung đỉnh cao.]

[Đinh! Cường Lương sắp phục hồi tử trung đỉnh cao.]

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý vang lên, ngay sau đó trên đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen, lực hút mạnh kéo Cường Lương vào trong.

Cường Lương biến sắc mặt bản năng chống cự.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Đừng vùng thoát, đây là thần thông của trẫm, bên trong có tạo hóa lớn.

Cường Lương nghe lời thả lỏng, đi theo Tần Quân lâu như vậy Cường Lương tin tưởng hắn sẽ không hại mình.

Giây sau Cường Lương bị hút vào lỗ đen trên đỉnh đầu Tần Quân, không thấy bóng dáng.

Tần Quân trở về bãi đá. Phục Hy, Triệu Công Minh thấy Cường Lương mất tích, hơi thở cũng biến mất thì rất khó hiểu.

Phục Hy nhíu mày hỏi:

- Cường Lương đâu? Không lẽ hắn và bệ hạ gặp địch?

Dù kiếp trước có thù với Cường Lương nhưng kiếp này ở chung với nhau đã vứt bỏ mặt đối lập, Phục Hy rất thích tính cách cương liệt của Tổ Vu. Phục Hy phải hừa nhận mình hơi lo cho Cường Lương chút xíu.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Nếu có kẻ địch thì chắc chắn các ngươi cũng cảm giác được. Nửa ngày sau hắn sẽ xuất hiện, khi đó sẽ làm các ngươi kinh diễm.

Bồ Đề Tổ Sư đang vận công chữa thương chợt mở mắt ra, lão từng hưởng thụ tử trung đỉnh cao, đoán ra ngay tại sao Cường Lương rời đi.

Bồ Đề Tổ Sư từ từ khép mi mắt:

- Cường Lương phục hồi đỉnh cao . . .

Mười hai Tổ Vu tương đương với tiền bối của Bồ Đề Tổ Sư, lão từng nghe truyền kỳ đại kiếp nạn vu yêu, biết rõ mười hai Tổ Vu mạnh cỡ nào.

Cường Lương phục hồi đỉnh cao chắc chắn có tu vi siêu mạnh.

Bồ Đề Tổ Sư phải thừa nhận lão cảm giác áp lực, cho tới nay lão là người mạnh nhất dưới tay Tần Quân, giờ xuất hiện Cường Lương thì sau này sẽ có thêm ai nữa?

Đế Giang?

Chúc Cửu Âm?

Côn Bằng?

Trấn Nguyên Tử?

Hay hoặc là các Thánh Nhân Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa?

Bồ Đề Tổ Sư không dám tưởng tượng, vì càng suy nghĩ lão càng cảm thấy rất có thể, dường như bất cứ việc khó tin gì xảy ra trên người Tần Quân đều trở nên đương nhiên.

Vẻ mặt Triệu Công Minh tò mò hỏi:

- Kinh diễm chúng ta?

Từ khi đắc tội Cường Lương chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn thì Triệu Công Minh bớt kính sợ Tổ Vu hơn, dù biết Cường Lương khác biệt lớn với đỉnh cao kiếp trước nhưng hiện thực là vậy.

------oOo------

Chương 1218: Yêu Thần đến đầu vào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy, Triệu Công Minh không nghĩ nhiều, nếu hai người biết Cường Lương sẽ phục hồi đỉnh cao thì hù chết bọn họ.

Tần Quân dời chú ý vào người Thương Hoa Tiên Tôn.

Sau khi bị Bồ Đề Tổ Sư phong ấn pháp lực, Thương Hoa Tiên Tôn nằm bẹp dưới đất như xác ướp, miệng lẩm bẩm đây là mơ.

Tiên Tôn tội nghiệp suýt đứt dây thần kinh.

Tần Quân không chút đồng tình, thậm chí cảm thấy không giải hận.

Phải chờ Thương Hoa Tiên Tôn lấy lại lý trí rồi bức ép gã, bây giờ mà tra khảo gã sẽ buộc gã ngọc đá đều nát.

Đợi Thương Hoa Tiên Tôn lấy lại lý trí chắc chắn có dục vọng cầu sinh, Tần Quân có thể lừa lấy Thiên Thư trước rồi giết gã.

Đối xử với kẻ thù thì thành tín là cái gì? Ăn ngon không?

Thời gian trôi qua từng giây, mọi người đang nghỉ ngơi. Dường như Bồ

Đề Tổ Sư bị thương hơi nặng, luôn vận công chữa thương.

Trúng thiên uy dù là cường giả Hiển Thánh cũng bị thương nặng, khiến Tần Quân hiểu biết sâu sắc hơn về thiên đạo.

Thường hay nói không thể trái thiên đạo.

Qua khoảng hai canh giờ, bốn con rồng đen bay tới từ khung trời sương mù, là Nam Tố Tiên Tử.

Vì không đuổi kịp đám người Phục Hy nên Nam Tố Tiên Tử bị bỏ lại khá xa, may mà nàng biết truy tung hơi thở lần tìm đến.

Nhìn bốn con rồng kéo xe, Tần Quân nở nụ cười. Thủ đoạn của Nam Tố Tiên Tử không đơn giản, đến như vậy rồi còn tìm được hắn.

Vừa lúc khỏi phải bỏ qua một nhiệm vụ.

Sau khi vào trời sao Tần Quân vẫn cần hoàn thành nhiệm vụ để nhanh chóng làm mình mạnh hơn.

Chờ lấy được Thiên Thư thì Tần Quân sẽ về Huyền Đương đại thế giới một chuyến, thống nhất xong cùng Nam Tố Tiên Tử đi cấm địa.

Chốc lát sau Nam Tố Tiên Tử mang theo mèo yêu của mình bay tới trước mặt Tần Quân, hờn dỗi nói:

- Các ngươi trốn mau như vậy là muốn bỏ lại ta sao?

Đã bỏ lỡ Giai Đạo Bí Tự, Nam Tố Tiên Tử không muốn bỏ qua cơ duyên trong cấm địa đó. Đám thuộc hạ của Tần Quân thực lực cường đại, nếu có bọn họ hộ tống thì chắc chắn sẽ thành công.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Nếu chạy trốn chậm chút sẽ chết.

Nam Tố Tiên Tử trợn trắng mắt, nàng nhìn thoáng qua Thương Hoa Tiên Tôn như kẻ điên nằm dưới đất, thầm thổn thức.

Thương Hoa Tiên Tôn cao cao tại thượng mà rơi vào kết cục thế này.

Sư tôn của nàng chưa chắc mạnh hơn Thương Hoa Tiên Tôn, đủ thấy thuộc hạ của Tần Quân khủng bố cỡ nào.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Nàng còn phải chờ thêm chút nữa.

Ánh mắt Tần Quân đầy ẩn ý liếc hướng Thương Hoa Tiên Tôn.

Tần Quân không đuổi Nam Tố Tiên Tử đi, nàng định qua tay nàng tuyên dương uy danh, đối với hoàng đế thì danh khí là điều quan trọng nhất.

Trừng trị Thương Hoa Tiên Tôn ngay trước mặt Nam Tố Tiên Tử, nếu chuyện này đồn ra ngoài thì về sau chắc chắn có cường giả, hiền năng nghe tiếng liên tục tìm đến.

Tần Quân cũng muốn chấn nhiếp Nam Tố Tiên Tử, vậy thì tương lai xông cấm địa nàng sẽ bớt có ý đồ xấu xa.

Nam Tố Tiên Tử gật đầu, cười nói:

- Chúng ta chờ được.

Nói xong Nam Tố Tiên Tử đi hướng góc, ngồi khoanh chân tu luyện trước tảng đá to.

Tần Quân không để ý tới nàng, bắt đầu tu luyện nghỉ ngơi.

Thời gian mau, lại qua một canh giờ.

Bỗng có hơi thở cường đại từ trên trời truyền đến, khiến mọi người mở to mắt.

Nam Tố Tiên Tử nhíu mày nói:

- Nửa Bước Nhập Thánh?

Nàng chợt nhận ra Cường Lương mất tích.

Cường Lương biểu hiện khiến Nam Tố Tiên Tử ấn tượng khắc sâu, vượt cấp đại chiến với Từ Tử Huyền, bá đạo vô song.

Trong lúc Nam Tố Tiên Tử thắc mắc thì một nam nhân vạm vỡ bay tới, là Anh Chiêu.

Anh Chiêu biến ra hình người cao hai thước, da cọp quấn quanh eo, tóc dài cột sau gáy, mặt đầy vằn hổ, mắt đỏ rực toát ra khí thế hung ma.

Phục Hy rung động, đứng bật dậy nhíu mày trầm giọng nói:

- Anh Chiêu!

Lúc trước Phục Hy từng làm việc với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn nên không xa lạ gì mười đại Yêu Thần dưới tay hai người, không ngờ gặp phải Anh Chiêu tại đây.

Anh Chiêu ngạc nhiên nhìn Phục Hy, sau đó bước tới trước mặt Tần Quân, quỳ một gối trầm giọng nói:

- Tên của ta là Anh Chiêu, nghe về hùng tài vĩ lược của Tần Thiên Đế, đặc biệt đến đầu bái!

Nam Tố Tiên Tử ngạc nhiên nhìn, một Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nghe tiếng đến đầu bái? Vì sao nàng không gặp chuyện tốt như vậy?

Tần Thiên Đế gần đây nổi tiếng nhưng so với nàng thì danh khí thua xa.

Tần Quân cười nâng Anh Chiêu đứng dậy:

- Anh Chiêu phải không? Tốt lắm, trẫm thu ngươi!

Triệu Công Minh chớp chớp mắt, Anh Chiêu này không lẽ là Yêu Thần trong truyền thuyết?

Triệu Công Minh không cùng thời đại với Anh Chiêu, chỉ nghe tiếng chứ chưa gặp mặt.

Giọng Anh Chiêu hùng hồn:

- Đa tạ bệ hạ thu nhận!

Nhưng khi liếc qua Phục Hy, Triệu Công Minh, Bồ Đề Tổ Sư thì cơ mặt Anh Chiêu co giật.

Người nơi này trừ Tần Quân ra, bao gồm kẻ đáng thương nằm dưới đất đều có tu vi khiến Anh Chiêu không nhìn thấu. Đặc biệt là Phục Hy khiến gã thấy siêu kinh dị khủng bố, vì chỉ có y lộ ra sát ý.

Phục Hy tuy là yêu tộc Hi Hoàng, nhưng chuyển thế làm nhân tộc Thiên Hoàng, khi được triệu hoán cũng với thân phận Thiên Hoàng, tâm trí đã thuộc về nhân tộc. Cộng thêm lúc trước Phục Hy chết, đằng sau có âm mưu quỷ kế của yêu tộc, bởi vậy y không có chút hảo cảm với yêu tộc.

Tần Quân thấy không khí là lạ, hắn cười cười chứ không điều giải.

Có một số việc cần họ tự đi giải quyết, hắn là Thiên Đế, chỉ cần kết quả.

Huống chi tu vi của Anh Chiêu thua xa nhóm Phục Hy, nếu Tần Quân cúi người khuyen bảo họ thì hơi mất thân phận.

Sau đó mỗi người tự tĩnh tọa, Tần Quân chờ đợi Cường Lương trở về.

Gió cát thổi qua mặt đất hoang tàn vắng vẻ, thổi vào đống đá vụn.

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang lên:

[Đinh! Cường Lương phục hồi đỉnh cao, mức độ trung thành đã đến cực hạn!]

Tần Quân tỉnh táo lại từ trong tu luyện, hắn chậm rãi đứng lên. Phục Hy, Triệu Công Minh, Anh Chiêu mở mắt ra theo, ngạc nhiên nhìn hắn.

Thương Hoa Tiên Tôn đã phục hồi bình tĩnh, nằm trên mặt đất, mắt trống rỗng vô hồn, dường như đã chết tâm.

Tần Quân không rời đi, hắn định để Cường Lương xuất hiện trước mặt mọi người.

Triệu Công Minh nghi hoặc hỏi:

- Sao vậy bệ hạ?

Nhìn nụ cười của Tần Quân dường như có chuyện gì.

Tần Quân không trả lời, trên đầu hắn chợt xuất hiện một lỗ đen, khí thế kinh khủng tuyệt luân bộc phát từ trong đó. Triệu Công Minh, Phục Hy, Anh Chiêu, Nam Tố Tiên Tử giật nảy mình nhảy cẫng lên như gặp đại địch.

Bồ Đề Tổ Sư đang chữa thương cũng mở hai mắt, đứng lên. Đứng dậy làm mặt Bồ Đề Tổ Sư trắng bệch suýt hộc máu.

------oOo------

Chương 1219: Cường Lương đỉnh cao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên uy tổn hại nặng khiến Bồ Đề Tổ Sư khổ không thể tả, cần chữa thương thời gian dài.

Thân hình âm trầm như ma thần chậm rãi bước ra khỏi lỗ đen, đó là Cường Lương.

Cơ bắp hai chân khoa trương phồng căng cái quần, lưng hùm vai gấu, hai con rắn vàng quấn quanh đôi tay. ống tay áo không che đậy phần cánh tay lộ ra cơ bắp săn chắc như rễ cây, nhìn lên trên là khuôn mặt Cường Lương, chưa biến hình thành đầu cọp, vẫn giống như lúc trước. Nhưng mắt Cường Lương sắc bén hơn, mái tóc đen đung đưa như con rắn, bá khí vô cùng.

Tổ Vu lôi đỉnh cao!

Khí thế khiếp người hù sợ nhóm Phục Hy.

Anh Chiêu sợ điếng hồn, hơi thở của Hiển Thánh cảnh làm gã sợ.

Thù hận sâu đậm giữa hai tộc vu yêu hầu như không cách nào hóa giải, sâu

tận xương. Dù Anh Chiêu chưa nhớ lại kiếp trước nhưng nhìn thấy Cường Lương làm gã ngây người.

Cường Lương đáp xuống trước mặt Tần Quân, không nhìn nhóm Phục Hy, gã quỳ xuống chắp tay trầm giọng nói:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

Mặt ngoài Cường Lương biểu hiện trầm ổn nhưng lòng cực kỳ kích động.

Nếu Cường Lương muốn tu về đỉnh cao thì phải mất mấy chục vạn năm. Nhưng Tần Quân chỉ dùng một ngày, gã vừa cảm kích hắn vừa tràn ngập kính sợ.

Đương nhiên loại kính sợ này có một phần lớn là công lao của hệ thống.

Mức độ trung thành cực hạn thì bá đạo như vậy đấy.

Tần Quân cười lớn nâng Cường Lương đứng dậy ngay, cười nói:

- Ngươi cùng trẫm phiêu bạt tinh không, tất nhiên trẫm không thể bạc đãi ngươi!

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cường Lương.

Tổ Vu mạnh đến cỡ nào?

[Cường Lương: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ Vu lôi.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Lấy lực chứng đạo.

Thần thông: Diệt Thế Lôi Ngục. Ức Vạn Lôi Biến. Tổ Vu chân thân.

Thuộc tính đặc biệt: Ý chí Bàn Cổ (mãi mãi không khuất phục, khi nào

chết trận thì thôi. Nếu khởi động thì sức chiến đấu sẽ tăng lên).

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Tinh thần Tần Quân rung lên, quan trọng nhất là còn thêm thuộc tính đặc biệt.

Tần Quân triệu hoán ra nhiều Thần Ma nhưng hiếm gặp Thần Ma có thuộc tính đặc biệt. Biến thái nhất là Tôn Ngộ Không, thuộc tính đặc biệt càng chiến càng mạnh.

Cường Lương liếc mắt hướng Phục Hy, Triệu Công Minh, Bồ Đề Tổ Sư, ánh mắt không mang khiêu khích nhưng lộ ra mũi nhọn, mũi nhọn vô địch.

Bồ Đề Tổ Sư thời kỳ đỉnh cao chưa chắc đánh lại Cường Lương chứ đừng nói sau khi bị thương nặng.

Giờ phút này Cường Lương trở thành cường giả số một dưới tay Tần Quân.

Khi Cường Lương liếc qua Anh Chiêu thì con ngươi co rút, sát ý ngập trời bùng nổ, nguyên hành tinh rung bần bật. Anh Chiêu không chịu nổi sát khí khổng lồ ngã ngồi tại chỗ.

Thương Hoa Tiên Tôn đờ đẫn cũng bị sát khí hù sợ, gã trợn to mắt liếc hướng Cường Lương.

Thế giới quan của Thương Hoa Tiên Tôn tan vỡ:

- Sao có thể như vậy? Hơi thở này . . .

Không ngờ trừ Bồ Đề Tổ Sư ra dưới tay Tần Quân còn có cường giả vượt xa gã.

Mỗi tầng tiểu cảnh giới của Hiển Thánh cảnh rất khó vượt qua, có đại năng mất cả ức năm chưa chắc đột phá được.

Nam Tố Tiên Tử xoe tròn mắt đẹp, mèo yêu Tiểu Thất ở bên cạnh nàng sợ

hãi xù lông, run cầm cập quỳ rạp dưới đất.

Khí thế siêu mạnh làm Nam Tố Tiên Tử cảm giác trời sập, nàng chưa từng cảm nhận khí thế như vậy, tựa như thiên uy. Lúc trước Bồ Đề Tổ Sư và Thương Hoa Tiên Tôn chiến đấu cũng không phát ra hết khí thế, nên Cường Lương nhảy lên độ cao hơn Bồ Đề Tổ Sư trong lòng Nam Tố Tiên Tử.

Lòng Nam Tố Tiên Tử dậy sóng dữ, cảm giác khó tin:

- Không thể nào! Chẳng phải hắn là Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn sao?

Trong vòng một ngày người Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn đã vượt xa nàng?

Nam Tố Tiên Tử nhớ lúc trước Cường Lương nói một câu, gã có thể biến mạnh là nhờ Tần Quân ban tặng.

Một Thái Ất Tán Tiên mà có bản lĩnh vậy sao?

Lúc này Nam Tố Tiên Tử bỗng nhiên cảm thấy thế giới trở nên rất xa lạ, trước kia nàng sống trong mơ sao?

Tần Quân vội nói:

- Cường Lương, bình tĩnh lại, hắn đã không phải Anh Chiêu trước kia!

Cường Lương nghe vậy cố gắng bình ổn cảm xúc, chậm rãi thu về sát khí khủng bố.

Tần Quân thầm tội nghiệp Đông Hoàng Thái Nhất, nếu gặp phải Cường Lương thì Đông Hoàng Thái Nhất sẽ bị xé sống ngay. Vì Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại chỉ là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, chưa phục hồi đỉnh cao. Đông Hoàng Thái Nhất muốn tu về đỉnh cao sẽ mất thời gian rất lâu dài.

Anh Chiêu như trút được gánh nặng, lau mồ hôi lạnh trên trán, phập phồng lo sợ gượng dậy, biểu tình buồn bực.

Gã không quen Cường Lương, tại sao Cường Lương hằn học với gã? Lúc trước Phục Hy cũng có thái độ đó.

Đổi lại người khác Anh Chiêu đã khùng lên rồi, nhưng đối diện những cường giả như vậy thì gã chỉ có thể uất ức nhẫn nhịn, sống sót mới là quan trọng nhất.

Cường Lương khó chịu hừ lạnh:

- Hừ!

Vì Tần Quân nên Cường Lương cố nén sát ý dâng trào trong lòng, sau này tìm cơ hội diệt Anh Chiêu sau.

Cứ thế Cường Lương phục hồi đỉnh cao quay về đội, không khí trở nên nặng nề.

Phục Hy rất bất mãn, Triệu Công Minh không chịu nổi, vì khí thế của Cường Lương quá nặng nề. Mặc dù Cường Lương đã cố giấu đi nhưng người đứng gần gã thấy khó chịu.

Đây cũng là lý do các đại năng hồng hoang không thích Tổ Vu.

Tổ Vu không cách nào hoàn toàn thu giấu hơi thở, bản thân họ cũng không muốn giấu.

Trò chuyện một lúc với Cường Lương rồi Tần Quân đến trước mặt Thương Hoa Tiên Tôn, cười tủm tỉm hỏi:

- Thương Hoa, ngươi muốn sống không?

Thương Hoa Tiên Tôn nghe vậy mắt sáng rực. Vì Bồ Đề Tổ Sư bị thương nên Thương Hoa Tiên Tôn tìm kiếm cơ hội giết ngược lại nhóm Tần Quân, nhưng Cường Lương xuất hiện vô tình đánh nát ảo tưởng của gã.

Giờ nghe Tần Quân có ý định thả gã đi, Thương Hoa Tiên Tôn như người sắp chết chìm giữa sông bắt lấy cọng rơm cứu mạng.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng nói:

- Muốn, phải làm sao ngươi chịu thả ta đi?

Thương Hoa Tiên Tôn không có chút khí cốt Tiên Tôn, làm Nam Tố Tiên Tử lắc đầu thổn thức.

- Sự việc mười ba vạn năm trước là lỗi của ta, nhưng bây giờ ngươi đã sống lại, ta cũng chịu tổn hại nặng như vậy, xem như thanh toán xong rồi đi?

Tần Quân như nghe được trò cười lớn nhất thế giới, nhấc chân đạp lên ngực Thương Hoa Tiên Tôn:

- Thanh toán xong?

Tần Quân đạp mạnh làm Thương Hoa Tiên Tôn hộc máu, giận mà không dám nói gì.

Mười ba vạn năm trước?

Nam Tố Tiên Tử cau mày, nàng nhìn thấu tuổi thọ của Tần Quân còn rất trẻ, cùng lắm mấy trăm năm, sao hắn sống mười ba vạn năm được? Không lẽ là ân oán kiếp trước?

------oOo------

Chương 1220: Được đến Thiên Thư

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Trong thời không trẫm chịu nhiều đau khổ, ngươi thanh toán làm sao xong hết?

Ngữ điệu của Tần Quân lạnh băng, sát khí hầu như ngưng tụ thành thực chất.

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Anh Chiêu bước lại gần bao vây Thương Hoa Tiên Tôn. Thân hình khủng bố như năm ngọn núi lớn che mất ánh mặt trời, đem đến áp lực lớn cho Thương Hoa Tiên Tôn.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Giao ra Thiên Thư và cách sử dụng, có lẽ trẫm sẽ tha thứ cho ngươi.

Tần Quân phải viết tên Hắc Điệp Tiên Tử vào Thiên Thư để kéo dài mạng sống cho nàng.

Thiên Thư!

Con ngươi Thương Hoa Tiên Tôn co rút run giọng hỏi:

- Ngươi muốn Thiên Thư để làm gì?

Thiên Thư liên quan thân phận Tiên Tôn của gã, nếu mất Thiên Thư thì Thương Hoa Tiên Tôn sẽ không được thiên đạo che chở.

Không có thiên đạo che chở, thực lực của Thương Hoa Tiên Tôn sẽ giảm mạnh, cũng mất quyền kiểm soát Cổ Tiên giới, địa vị tụt dốc không phanh.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Trẫm muốn Thiên Thư tất nhiên có việc, ngươi đưa hay không? Nếu không đưa thì trẫm đành cho ngươi hình thần đều diệt, trẫm không tin ba ngàn đại thế giới chỉ có một bộ Thiên Thư này!

Tần Quân biết còn có Tiên giới khác, có Tiên giới thì chắc chắn có Thiên Thư.

Thiên Thư như bảng Phong Thần.

Thương Hoa Tiên Tôn nghe vậy nỗi lòng dao động mạnh.

Nếu bị hình thần đều diệt thì gã có nhiều dã tâm hơn nữa cũng vô dụng, có nhiều vinh diệu hơn nữa cũng không thể hưởng.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng hỏi:

- Hỗn Độn Ma Thai đâu? Trả nó lại cho ta rồi ta đưa Thiên Thư cho ngươi.

Đây là nhượng bộ lớn nhất của Thương Hoa Tiên Tôn.

Dùng Tiên giới đổi Hỗn Độn Ma Thai!

Nam Tố Tiên Tử cảm thấy Thương Hoa Tiên Tôn bị điên, nhưng đứng ở góc độ của gã thì không còn cách nào.

Nắm giữ Tiên giới cho người nhanh chóng tạo dựng một thế lực lớn.

Tiên giới tuân theo thiên vạn có linh khí cực kỳ đậm, dù bị phá hoại cũng có thể tự động phục hồi, thậm chí còn có thiên uy bảo vệ. Ai dám phá hoại Tiên giới sẽ bị trời phạt.

Mạnh cỡ như Bồ Đề Tổ Sư cũng không chịu nổi thiên uy, đủ biết thiên uy mạnh cỡ nào rồi.

Tần Quân hừ mũi:

- Hỗn Độn Ma Thai? Trẫm không biết nó ở đâu, có lẽ bị thiên uy đánh chết rồi, hoặc đã trốn.

Thiên phú của Hỗn Độn Ma Thai khủng bố, sau này sẽ là tai họa lớn. Nhưng khi ấy nhóm Tần Quân không rảnh suy nghĩ sâu xa.

Thương Hoa Tiên Tôn nghe vậy mắt lóe tia sáng, có tức giận, khủng hoảng, oán hận. Gã chìm trong nỗi dằn vặt.

Thương Hoa Tiên Tôn dù gì là lão quái vật sống vô số năm, sẽ không dễ tin Tần Quân đến vậy.

Triệu Công Minh không kiên nhẫn hừ lạnh, ánh mắt tà ác nhìn Thương Hoa Tiên Tôn:

- Hừ! Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, bệ hạ, hành chết hắn đi!

Cường Lương gật đầu biểu thị đồng ý. Phục Hy không lên tiếng nhưng cũng không phản đối.

Anh Chiêu rút ra Anh Linh côn lăm le muốn đánh.

Con ngươi Thương Hoa Tiên Tôn co rút, hận đám người này thấu xương.

Thương Hoa Tiên Tôn yếu thế một chút hỏi:

- Lỡ ngươi lật lọng thì sao?

Tần Quân nhếch mép:

- Trẫm không thể bảo đảm cho ngươi, có tin hay không thì tùy.

Giải thích quá nhiều ngược lại vô dụng, dồn Thương Hoa Tiên Tôn vào đường cùng mới khiến gã bất chấp.

Bùm!

Cường Lương bỗng nhiên bộc phát ra sát ý dâng trào bao trùm Thương Hoa Tiên Tôn.

Thương Hoa Tiên Tôn vội la lên:

- Được, được, ta đồng ý! Đồng ý!

Bị sát ý của Cường Lương trùng kích linh hồn, gã cảm giác mình như đang ở trong địa ngục vô biên, linh hồn run rẩy.

Cường Lương thấy vậy chậm rãi rút về sát ý.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Giao Thiên Thư ra đi.

Thương Hoa Tiên Tôn cắn răng, ngón trỏ tay phải rung nhẹ, một đoàn sáng bay ra khỏi trữ vật giới chỉ rớt xuống đất bên cạnh.

Vì pháp lực bị phong ấn, thần hồn bị tổn hại nặng nên Thương Hoa Tiên Tôn chỉ có thể lấy thứ trong trữ vật giới ra chứ không khống chế chúng nó được.

Phục Hy cúi người nhặt lên, ánh sáng chói lòa tán đi lộ ra một cuộn tranh, bạch ngọc trong suốt. Giở ra xem thì thấy bên trong toàn là tên, như tiểu

thế giới. Những cái tên lơ lửng trong sách giao thác di chuyển khiến người hoa mắt.

Thiên Thư!

Nam Tố Tiên Tử nhìn chằm chằm, mèo yêu Tiểu Thất hít thở dồn dập đứng bên cạnh.

Đây là thứ khiến vô số sinh linh tha thiết ước mơ?

Tần Quân hỏi:

- Phải làm sao để Thiên Thư nhận trẫm là chủ?

Vì phòng ngừa Thiên Thư có trá nên Phục Hy tạm thời cầm nó.

Mặc dù Tần Quân đến tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh nhưng so với Thương Hoa Tiên Tôn thì như con kiến, bởi vậy hắn phải giữ lòng cảnh giác.

Mặt Thương Hoa Tiên Tôn xám xịt nói:

- Xóa ấn ký linh hồn của ta là được.

Xóa đi ấn ký linh hồn Thương Hoa Tiên Tôn để lại trên Thiên Thư cần có cảnh giới tu vi cao hơn gã, đúng dịp thuộc hạ của Tần Quân không thiếu loại cường giả này.

Tần Quân nhìn Thương Hoa Tiên Tôn chằm chằm, lòng thầm rối rắm.

Tổ Vu không có nguyên thần, Bồ Đề Tổ Sư bị thương nặng, làm hắn lúng túng.

Bồ Đề Tổ Sư đứng dậy bước tới gần, mở miệng nói:

- Để ta làm cho bệ hạ.

Tần Quân do dự hỏi:

- Nhưng vết thương của lão thì sao?

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu cười nói:

- Không sao, chỉ là xóa ấn ký linh hồn.

Bồ Đề Tổ Sư đến trước mặt Phục Hy, cầm Thiên Thư, lão đặt tay trái lên trán, miệng niệm chú ngữ huyền ảo sau đó tay trái vuốt qua Thiên Thư.

Ong ong ong ong ong!

Thiên Thư tỏa ánh sáng chói mắt, những người xem căng thẳng.

Nam Tố Tiên Tử hít thở dồn dập hỏi:

- Cổ Tiên giới sắp đổi chủ sao?

Không ngờ nàng được chứng kiến tận mắt giây phút có tính sử thi này.

Bồ Đề Tổ Sư hơi nhăn mặt, lão cố nén vết thương giơ Thiên Thư lên.

Thương Hoa Tiên Tôn nằm dưới đất bỗng chộc máu, càng uể oải hơn:

- Phụt!

Ánh sáng tán đi, Thiên Thư trở lại như cũ.

Bồ Đề Tổ Sư cười gượng gạo:

- Bệ hạ, thành công.

Tần Quân thầm xúc động, nhìn Bồ Đề Tổ Sư chăm chú sau đó nhận lấy Thiên Thư, nhẹ giọng nói:

- Lão hãy nghỉ ngơi đi, tiếp theo không cần ra tay nữa.

Bồ Đề Tổ Sư gật đầu, Phục Hy, Triệu Công Minh vội dìu lão ngồi xuống.

Tần Quân cầm Thiên Thư, hít sâu hỏi:

- Trẫm nên làm sao để nó nhận chủ?

Trở thành Tiên Tôn sẽ làm hắn bị thiên đạo trói buộc, cho nên hắn thực rất do dự. Nếu để người khác khống chế Thiên Thư thì Tần Quân không yên tâm.

Thương Hoa Tiên Tôn ngước nhìn trời, cười khẩy nói:

- Đưa vào dấu ấn linh hồn và tinh huyết của ngươi là được.

Tần Quân gật đầu, nhưng hắn còn rối rắm chưa làm ngay.

Những người khác không quấy rầy Tần Quân.

Nam Tố Tiên Tử thu về tầm mắt, Thiên Thư quá hấp dẫn, thứ đó đã không thuộc về nàng thì tốt nhất bớt nhìn, tránh cho đạo tâm không ổn định.

------oOo------

Chương 1221: Sự khủng bố của Ma Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vèo!

Trên trời bỗng truyền đến tiếng xé gió, có các hơi thở cường đại thế tới rào rạt, còn có sát khí chứng minh người đến không có ý tốt.

Nhóm Tần Quân ngước lên nhìn, thấy các tu sĩ từ chân trời bay tới, khí thế như hồng đụng tan tầng mây dọc đường.

Nam Tố Tiên Tử biến sắc mặt, mắt tràn đầy kiêng dè:

- Là bọn họ!

Tần Quân nhìn từ xa thấy có gần trăm tu sĩ lao đến, ai nấy bất phàm, tu vi cao hơn hắn.

Phục Hy trầm giọng nói:

- Hai Nhập Thánh, một đám Đại La.

Đám cường giả như vậy lai lịch không nhỏ, tại sao xông hướng họ?

Hành tinh này rất hẻo lánh trong vũ trụ, hàng ngàn hành tinh xung quanh đều không có vật sống.

Triệu Công Minh nhếch mép cười nhạo. Bọn họ có hai vị Nhập Thánh viên mãn, hai cường giả Hiển Thánh cảnh, một Nửa Bước Nhập Thánh. Cộng thêm Nam Tố Tiên Tử cũng là Nhập Thánh. Tới gây sự với họ chẳng khác nào tìm chết.

Tần Quân cười nhưng mắt lạnh băng.

Tại sao có người truy tung đến chỗ này? Có khi nào là trùng hợp?

Tần Quân bản năng nhìn hướng Nam Tố Tiên Tử, thấy thái độ của nàng hơi kỳ, trong ánh mắt dường như kinh hoàng.

Dẫn đầu là một nam nhân mặc áo đen hoa văn rồng, tóc cột trong kim quan đầu phượng, gò má gầy như đao tước, mắt phải nhắm kín, có một vết sẹo phủ lên mí mắt khiến gã trông hung thần ác sát.

Nam nhân kim quan tức giận quát:

- Tần Thiên Đế, để xem ngươi làm sao nghịch thiên!

Nam nhân kim quan bỗng giơ hai tay cao qua khỏi đầu, chắp tay vào nhau, pháp lực toát ra dọc theo kẽ tay hóa thành đao trắng dài ngàn trượng muốn đâm thủng trời.

Một đao chém xuống, thoáng chốc gió to vô tận ập hướng nhóm Tần Quân, đống đá vụn bị thổi tan.

Triệu Công Minh che trước mặt mọi người, vỗ chưởng phải ra, trong chưởng lấp lánh hai mươi bốn đoàn sáng chói lòa chặn lại đao trắng.

Hai luồng pháp lực đối lập rõ rệt hóa thành cái lồng khí đường kính trăm thước. Nền đất bên ngoài phạm vi lồng khí bảo vệ vỡ vụn như giấy rách, từng cục đá bay lên, nhiệt độ cao nóng bỏng khiến không khí vặn vẹo.

Triệu Công Minh hừ lạnh một tiếng, đẩy tay phải tới trước:

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Đao trắng nổ tung, phản lực siêu mạnh hất bay trăm tu sĩ bay tới gần.

Nam nhân kim quan giật mình kêu lên:

- Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Triệu Công Minh cười nhạt nhảy người lao lên định đồ sát đám tu sĩ lai lịch không rõ ràng.

Nam Tố Tiên Tử đến gần Tần Quân, căng thẳng nói:

- Không thể giết những người này!

Tần Quân nhướng mày hằn học trừng nàng:

- Những người này có quan hệ gì với nàng?

Nam Tố Tiên Tử cắn răng nói, trong mắt tràn đầy kiêng dè:

- Bọn họ là người của Ma Minh, dẫn đầu là Ma Già!

Ma Minh?

Tần Quân nhíu mày kiếm. Trong khoảng thời gian này hắn có nghe về truyền thuyết Ma Minh, lãnh tụ của Ma Minh là Tịch Nghiệp Ma Quân, từng nuốt một đại thế giới, vô cùng hung tàn.

Tại sao Ma Minh theo dõi hắn?

Tần Quân thấy nhức đầu, mới ra trời sao đã gặp kẻ thù đầy trời.

Nam Tố Tiên Tử bình ổn tâm tình, trầm giọng nói:

- Tuy Tịch Nghiệp Ma Quân đã thoái ẩn nhưng hung uy còn đó. Ma Minh mạnh còn hơn Cổ Tiên giới, nghe nói bên trong có mấy đại năng khủng bố vượt qua Nhập Thánh, ngươi tốt nhất đừng đắc tội bọn họ.

Vài Hiển Thánh?

Tần Quân nhướng mày, bật cười. Mợ, nói lợi hại như vậy làm hắn suýt tưởng Ma Minh có Thánh Nhân.

Không có Thánh Nhân thì Tần Quân sợ ai?

Tần Quân quát to, thanh âm vang vọng cả hành tinh:

- Triệu Công Minh, chừa một người sống được rồi!

Nam Tố Tiên Tử trợn to mắt, mèo yêu Tiểu Thất khổng lồ sợ hãi suýt xỉu.

So với Ma Minh thì thế lực sau lưng Nam Tố Tiên Tử không là gì, đối với bọn họ thì Ma Minh là tồn tại không thể trêu vào. Giờ Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất đi chung với Tần Quân, sau này sẽ bị Ma Minh xem là đồng đảng của hắn.

Nghĩ đến đây người Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất rét run, lòng thầm cay đắng.

Triệu Công Minh hào khí cười nói:

- Được!

Hai mươi bốn viên Định Hải Châu trong tay Triệu Công Minh phát ra ánh sáng rực rỡ làm các tu sĩ Ma Minh hoảng hốt. giây sau khi bọn họ lấy lại tinh thần thì đã có hơn hai mươi người chết thảm, máu nhuộm không trung, xác chết rớt xuống đất.

Nam nhân kim quan được Nam Tố Tiên Tử gọi là Ma Già giật mình kêu lên:

- Đây là thần thông gì vậy?

Tu vi của Ma Già đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ nhưng không chịu nổi thần uy của Định Hải Châu, gã sợ hồn vái lên mây.

Triệu Công Minh phớt lờ Ma Già, Định Hải Châu lấp lánh ánh sáng làm

đám tu sĩ Ma Minh sợ hãi hùng.

Tần Quân cảm thán rằng:

- Không uổng là Định Hải Châu, đúng là thần khí chiến đấu.

Phục Hy gật gù. Cường Lương khinh thường. Anh Chiêu mặt đầy khao khát hâm mộ.

Định Hải Châu?

Sắc mặt Nam Tố Tiên Tử hơi thay đổi, trong đầu không ngừng tìm tòi tên này, đáng tiếc phí công không có kết quả.

Chiến đấu kết thúc rất mau.

Trừ Ma Già ra đám tu sĩ Ma Minh đều chết thảm, bao gồm cường giả Nhập Thánh cảnh trung kỳ khác.

Hai Nhập Thánh cộng mấy chục Đại La, trận thế như vậy ít khi xuất hiện.

Người Ma Già đẫm máu, gã không rõ tại sao mình bị thương. Huyền quang của Định Hải Châu làm Ma Già điên đảo thần hồn, khi lại mở mắt ra đã bị Triệu Công Minh một tay xách đi, toàn thân đau đớn như bị xé rách, đau làm gã suýt xỉu.

Vốn nên là đại chiến kinh thiên động địa nhưng kết thúc rất nhanh vì Định Hải Châu, mau đến nỗi Nam Tố Tiên Tử đờ đẫn nhìn, mèo yêu Tiểu Thất trợn mắt há hốc mồm.

Đó là Ma Già uy chấn trời sao, còn có đám thuộc hạ, cứ như vậy bị diệt?

Mặc dù Triệu Công Minh đã áp chế Hỗn Độn Ma Thai nhưng đánh hoài không chết, bởi vậy hiệu quả chiến đấu lúc ấy không rung động bằng giờ phút này.

Nam Tố Tiên Tử phức tạp nhìn Tần Quân:

- Tần Thiên Đế rốt cuộc là người như thế nào?

Phục Hy hành chết Đình Chủ Đạo Thương Đình. Bồ Đề Tổ Sư đánh Thương Hoa Tiên Tôn tơi bời. Cường Lương khí thế vô song, hiện tại Triệu Công Minh nhét hành tu sĩ Ma Minh.

Nam Tố Tiên Tử cố gắng tiêu hóa những chiến tích này, nhưng cảm xúc dâng trào khó thể bình ổn.

Bùm!

Ma Già bị Triệu Công Minh ném xuống đất, chân đạp lưng gã nằm sấp dưới đất không thể nhúc nhích.

Một Nhập Thánh mà nằm với tư thế chó cạp đất, quá uất ức.

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Tại sao ngươi gây sự với trẫm?

Khi không bị một thế lực lớn truy sát, đổi lại là ai cũng sẽ bực bội.

Miệng Ma Già đầy máu hung tợn trừng Tần Quân:

- Ngươi có giỏi thì giết ta đi! Ma Minh sẽ không tha cho ngươi, toàn vũ trụ không có chỗ cho ngươi nương náu!

Triệu Công Minh giẫm chân phải:

- Hưm?

Ma Già đập mặt xuống cạp nắm đất.

------oOo------

Chương 1222: Ma Quân và Khổng Tuyên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lạnh lùng cười:

- Tưởng trẫm không dám giết ngươi?

Tần Quân nháy mắt với Triệu Công Minh, thế là Triệu Công Minh đạp lên đầu Ma Già tàn nhẫn như đạp dưa hấu.

Sự sống thoáng chốc tan biến.

Nhưng giây sau nguyên thần của Ma Già rời khỏi khiếu bay xa.

Giọng giận dữ của Ma Già vang vọng thiên địa:

- Tần Thiên Đế, sau này ta sẽ cho ngươi hối hận!

Tốc độ của Ma Già rất nhanh, chớp mắt đã bay ra khỏi hành tinh.

Mặt Tần Quân không biểu tình kêu lên:

- Cường Lương!

Chẳng cần Tần Quân ra lệnh Cường Lương đã vọt lên, cát bụi bốc lên cao, thân hình như mũi tên. Bởi vì tốc độ quá nhanh dấy lên lớp lửa bao bọc làm Cường Lương như quả cầu lửa vọt tới đằng trước Ma Già.

Sao có thể!?

Ma Già sợ đến bay mất ba hồn chín vía, cái tốc độ gì vậy?

Nguyên thần Ma Già kinh hoàng hét to:

- Ngươi không thể giết ta!

Không ai muốn chết, chết rồi là mất hết.

Mặt Cường Lương lạnh lùng tung cú đấm, Hiển Thánh cảnh hậu kỳ khiến tốc độ ra quyền mau đến tột độ. Ma Già chưa kịp phản ứng đã bị đánh bay mất hồn vía.

Cường giả tiếng tăm lừng lẫy của Ma Minh cứ thế chết đi.

Cường Lương lơ lửng trong trời sao, hung uy ngập trời. Gã lắc người bay

nhanh về đến trước mặt nhóm Tần Quân chỉ mất hai, ba giây.

Tốc độ khủng bố khiến người lạnh sống lưng, trừ Bồ Đề Tổ Sư ra e rằng không ai ngăn nổi Cường Lương.

Nam Tố Tiên Tử sốt ruột hỏi:

- Ngươi thật sự muốn đấu tới cùng với Ma Minh sao?

Đó là Ma Minh, vật khổng lồ một tay che trời trong trời sao!

Tuy đám người Ma Già toàn quân bị diệt, nhưng nàng tin tưởng bọn họ đã truyền tin ra. Sau này chắc chắn Nam Tố Tiên Tử sẽ bị Ma Minh xem như minh hữu của Tần Quân.

Tưởng tượng trở thành kẻ địch của Ma Minh đã làm Nam Tố Tiên Tử thấy khó chịu rồi, hoàn toàn là tai bay vạ gió.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Người ta muốn giết trẫm còn không cho trẫm giết ngược lại?

Nam Tố Tiên Tử cứng họng, không biết nên phản bác thế nào.

Đám người Ma Già hùng hổ kéo đến, tuy không biết ý đồ của họ nhưng chắc chắn không phải nhận sai người.

Triệu Công Minh quay đầu cười nói:

- Ma Minh chó chết đó chờ sau này chúng ta sẽ bứng ổ luôn!

Phục Hy, Cường Lương nhếch mép khinh thường. Anh Chiêu không rõ Ma Minh mạnh đến cỡ nào nhưng thấy đám người Cường Lương mạnh mẽ như thế thì gã cũng không quá lo lắng.

Nam Tố Tiên Tử thở dài thườn thượt, không nói thêm gì nữa.

Tuy rằng kiêng kị Ma Minh nhưng chưa đến mức làm Nam Tố Tiên Tử nghe tiếng sợ vỡ mật. Đã bị Ma Minh ghi hận rồi thì bất chấp vậy, tóm lại phải đi tới cấm địa đó tìm cơ duyên.

Tần Quân hỏi thầm:

- Hệ thống, nếu trẫm để Thiên Thư nhận chủ thì sau này có cách thoát khỏi thiên đạo không?

Hệ thống trả lời:

- Thiên đạo không phải sinh linh, nó là một loại quy tắc, trật tự. Túc chủ không cần lo lắng bị thiên đạo cố ý dắt mũi, dù túc chủ không khiến Thiên Thư nhận chủ thì sống bên dưới thiên đạo cũng sẽ không có gì khác nhau, chỉ là một quân cờ của thiên đạo. Sau khi Thiên Thư nhận chủ thì sẽ có nhiều cách có lẽ thoát khỏi thiên đạo.

Tần Quân đã hiểu, hắn lo lắng quá nhiều.

Tay trái Tần Quân nâng Thiên Thư, tay phải nặn ra tinh huyết nhỏ một giọt, Thiên Thư tỏa ánh sáng chói lòa. Tần Quân tách ra một tia nguyên thần đưa vào Thiên Thư, bắt đầu khiến nó nhận chủ.

Mọi người bao quanh Tần Quân đề phòng hắn gặp nguy hiểm.

Nam Tố Tiên Tử cũng nhìn Tần Quân chằm chằm, đây là lần đầu tiên nàng trông thấy Tiên Tôn sinh ra.

Có được Thiên Thư là tương đương với thành tựu Tiên Tôn, dù không khống chế Tiên giới nhưng chuyện đó đã chắc chắn như đinh đóng cột. Sau khi trở thành Tiên Tôn thì mọi thứ trong Tiên Tôn đều nằm trong sự kiểm soát của Tần Quân.

Thương Hoa Tiên Tôn nằm dưới đất ánh mắt phức tạp nhìn nhóm Tần Quân tiêu diệt đoàn người Ma Minh, làm Thiên Thư nhận chủ, lòng gã đang nhỏ máu.

Người từng bị gã xem là con kiến nay đạp trên đầu gã, đổi lại là người khác thì tâm tình cũng sẽ rất khó chịu.

Làm Thương Hoa Tiên Tôn lo lắng là gã có thể sống tiếp được không. Theo như Thương Hoa Tiên Tôn hiểu biết, tuy tính cách Cơ Vĩnh Sinh thiên chấp nói một thì không nói hai, không giống tiểu nhân, nhưng Tần

Quân không còn là Cơ Vĩnh Sinh mười ba vạn năm trước.

Sau khi lực lượng linh hồn và tinh huyết thấm vào Thiên Thư, Tần Quân cảm giác mình và Thiên Thư kết nối huyền diệu.

Hắn chậm rãi khép mắt lại, trong đầu hiện ra hình ảnh trời sao mênh mông, vô số vì sao điểm xuyết, rực rỡ xinh đẹp. Hình ảnh chuyển động nhanh chóng dời đến Cổ Tiên giới.

Vì sao vòng quanh Cổ Tiên giới phát ra ánh sáng rực rỡ khiến đại lục Cổ Tiên giới tựa như mặt trời.

Phóng lớn hình ảnh ra, Tần Quân thấy những hành tinh, đảo bay tan vỡ, Cổ Tiên giới bị vỡ thành hai khúc.

Tinh thần Tần Quân rung lên:

- Không lẽ là Cổ Tiên giới hiện tại?

Tần Quân chìm đắm vào hình ảnh tráng lệ trong đầu đến say mê.

***

Trong trời sao mênh mông, dải sáng bảy sắc tràn ngập, vũ trụ huyễn lệ.

Trong dải sáng có đại lục bao la lơ lửng trong đó, nơi này cũng là một phương đại thế giới. Vì sao xung quanh so với nó chỉ như hạt bụi nhỏ bé.

Trong đại thế giới này thành trì san sát, thánh triều, hoàng triều, vương quốc nhiều không đếm xuể.

Rào rào!

Giữa hai ngọn núi cao vút đâm mây có thác nước rộng ngàn trước thanh thế rung trời, thác đổ xuống tám ngàn trượng, khí thế bàng bạc. Bên dưới là đại dương xanh biếc, thác nước đổ xuống mặt biển bốc lên hơi nước che kín trời.

Khổng Tuyên, Lý Nguyên Bá đứng bên cạnh vách vực, bên cạnh là thác nước ngàn trượng. Gió to thổi mái tóc dài của hai người bay rối, vạt áo bay

phần phật.

Khổng Tuyên nhìn bên dưới, cười khẽ:

- Biển cả bên dưới ẩn chứa niết kim nặng hơn trọng lượng nước bình thường gấp mấy trăm lần. Nếu ngươi có thể lặn xuống đáy biển ở lại một tháng thì vi huynh sẽ rất vừa lòng.

Lý Nguyên Bá nuốt nước miếng dè dặt hỏi:

- Biển này sâu bao nhiêu?

Khóe môi Khổng Tuyên cong lên nụ cười làm Lý Nguyên Bá rợn tóc gáy:

- Không rõ ràng, có lẽ sâu mấy trăm vạn trượng.

Bà nội nó! Cái này là mưu sát!

Lý Nguyên Bá nhăn mặt, tội nghiệp nói:

- Đại ca thật sự muốn làm vậy sao?

Khổng Tuyên gật đầu nói:

- Ừm!

Vẻ mặt hờ hững của Khổng Tuyên làm chân Lý Nguyên Bá run cầm cập.

Tổ cha nó, liều luôn!

Lý Nguyên Bá cắn răng nhảy người lên một đường cong như cá rơi xuống, rất nhanh gã mất hút trong hơi nước mịt mù.

Nét mặt Khổng Tuyên vẫn bình thường, dường như không hề lo lắng cho Lý Nguyên Bá.

------oOo------

Chương 1223: Thành tiên

Đột nhiên một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Khổng Tuyên. Người đến mặc áo đen, mái tóc trắng xõa xuống vai, thân hình giống Lý Nguyên Bá, mặt trắng không chút máu, đôi mắt trống rỗng đầy tơ máu.

Người này toát ra tử khí, tử khí khiến linh hồn người run rẩy.

Dường như Khổng Tuyên sớm đoán trước người đó sẽ tới, y nhìn hơi nước bên dưới, nhẹ giọng nói:

- Tiểu tử Nguyên Bá về thiên phú và bản tính đều rất khá.

Nam nhân tóc bạc gật đầu nói:

- Đúng là hạt giống tốt.

Nam nhân tóc bạc tạm dừng một lúc rồi nói tiếp:

- Nếu ta kích phát hết tiềm lực của hắn thì ngươi thật sự sẽ cùng ta đi Đại Đế Cổ Đạo?

Khổng Tuyên liếc nam nhân tóc bạc, cười khẽ:

- Tịch Nghiệp, ngươi nghĩ ta sẽ nuốt lời sao?

Tịch Nghiệp!

Nam nhân tóc bạc này là Tịch Nghiệp Ma Quân, đứng đầu Ma Minh.

Tịch Nghiệp Ma Quân lặng im. Bên trong Khổng Tuyên cao ngạo lộ rõ ra ngoài, người có ngạo cốt thế này sẽ không nuốt lời, bình thường không dễ hứa hẹn, nếu đã hứa thì chắc chắn hoàn thành.

Khổng Tuyên lại đưa mắt nhìn hơi nước bên dưới, trong hơi nước mơ hồ thấy tia sáng vàng.

- Ta cũng muốn tìm cơ hội thành thánh, cùng ngươi cũng xem như vì chính ta.

Tịch Nghiệp Ma Quân gật đầu, duỗi lưng cười nói:

- Đã lâu không đi ra, gân cốt hơi cứng, hay chúng ta luận bàn một phen được không?

Khổng Tuyên chậm rãi xoay người nhìn Tịch Nghiệp Ma Quân, mắt chứa ý cười:

- Cũng tốt, lần trước chưa phân ra thắng thua.

Tần Quân thở hắt ra, từ từ mở to mắt:

- Phù.

Thiên Thư trong tay hắn chậm rãi tắt ánh sáng, Tần Quân đã khiến Thiên Thư nhận chủ.

Lúc này Tần Quân tương đương với Tiên Tôn, chẳng qua hắn không đi chiếm Cổ Tiên giới.

Sau khi khiến Thiên Thư nhận chủ Tần Quân cảm giác trong vô hình có cái gì bao bọc mình, thứ này rất ấm áp, có lẽ là thiên cơ.

Ngoài ra Tần Quân có thể thông qua Thiên Thư liên lạc tất cả thần tiên trong Cổ Tiên giới, một ý niệm là có thể khiến các thần tiên chết hết. Không khoa trương khi nói Tần Quân đã nắm giữ một thế lực to lớn.

Mấy trăm vạn thần tiên!

Tần Quân nhanh chóng lấy ra bình nhỏ bạch ngọc đựng tinh huyết của Hắc Điệp Tiên Tử, ngón tay chấm trong bình rồi viết hai chữ Hắc Điệp lên Thiên Thư.

Ong ong ong ong ong!

Thiên Thư lại tỏa ánh sáng chói lòa rất huyễn lệ.

Mắt Nam Tố Tiên Tử hấp háy:

- Hắc Điệp?

Cái tên này rõ ràng là của nữ, không lẽ mọi thứ Tần Quân làm đều vì nữ nhân của hắn?

Nam Tố Tiên Tử bỗng cảm thấy nàng không nhìn thấu Tần Quân, nàng cho rằng hắn là loại nam nhân đầy dã tâm chỉ xem trọng ích lợi, nhưng không ngờ hắn còn có mặt nhu tình như thế.

***

Huyền Đương đại thế giới, Nam Vực Thiên Thế Giới, trên Thánh Đế phong.

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Vọng Tuyết, Chúc Nghiên Khanh đang ngồi bên giường. Hắc Điệp Tiên Tử nằm trên giường, tóc hoa râm, tuy đeo mạn che mặt nhưng nhìn hai tay nàng đã rất già nua.

Mặt Tiểu Ly đầy tò mò nhìn chằm chằm bụng của Chúc Nghiên Khanh:

- Bé con chắc sắp đi ra đúng không? Cách cái bụng vẫn cảm nhận khí huyết của bé mạnh còn hơn trẻ sơ sinh của long tộc chúng ta.

Đát Kỷ che miệng cười nói:

- Đương nhiên rồi, dù sao là con của bệ hạ mà.

Khuôn mặt Chúc Nghiên Khanh hạnh phúc vuốt bụng khẽ nói:

- Không mong nó có thiên phú yêu nghiệt giống bệ hạ, chỉ cần bình an là tốt rồi.

Vọng Tuyết nũng nịu nói:

- Nghiên Khanh, ngươi lo lắng không đâu làm gì? Huyền Đương đại thế giới bây giờ sắp bị Thiên Đình Đại Tần chúng ta thống nhất, đứa trẻ này về sau chắc chắn sẽ trưởng thành khỏe mạnh thuận lợi.

Trong lòng Vọng Tuyết mơ mộng khi nào sẽ mang thai con của Tần Quân.

Hắc Điệp Tiên Tử mắt đầy hâm mộ nhìn các nàng cười đùa, tiếc rằng tuổi thọ của nàng sắp hết, không có duyên hưởng thụ phúc khí này.

Cảm nhận ánh mắt của Hắc Điệp Tiên Tử, Chúc Nghiên Khanh nắm tay nàng an ủi:

- Yên tâm đi, bệ hạ nhất định có thể thành công!

Đát Kỷ, Tiểu Ly, Vọng Tuyết cùng gật đầu thi nhau an ủi.

Các nàng không tranh giành gay gắt với nhau, đây là vì sao Tần Quân không chiêu nhiều phi tử, hắn không muốn hậu cung của mình nổi lửa.

Lòng Hắc Điệp Tiên Tử ấm áp, hé môi định nói chuyện.

Bỗng một luồng sáng vàng xuyên thấu mái hiên cung điện tựa như ảo ảnh rơi trên người Hắc Điệp Tiên Tử, ánh sáng vàng lấp lánh chói mắt.

Năng lượng kỳ lạ chạy dọc kỳ kinh bát mạch của Hắc Điệp Tiên Tử, da nhăn nheo nhanh chóng căng mịn, thân thể nàng bay lên.

Bùm!

Hắc Điệp Tiên Tử đụng thủng mái hiên bay ra ngoài cung. Bốn nữ nhân Đát Kỷ hết hồn vội vàng chạy ra.

Thiên uy mênh mông tràn ngập trên bầu trời Thánh thành, các sinh linh giật mình nhìn lên.

Bạch Trạch, Tỳ Bà bay nhanh tới, xoe tròn mắt nhìn Hắc Điệp Tiên Tử được ánh sáng vàng bao bọc.

Hắc Điệp Tiên Tử đã lấy lại nhan sắc tuổi thanh xuân, mạn che mặt rơi xuống lộ ra khuôn mặt tuyệt đẹp khuynh quốc khuynh thành.

Sen vàng từ tầng mây rơi trên người nàng, Hắc Điệp Tiên Tử mặc váy sen màu đen nhưng vẫn đẹp tựa tiên.

Hắc Điệp Tiên Tử không dám tin nhìn thân thể của mình, thì thào:

- Ta . . . Thành tiên?

Tu vi của Hắc Điệp Tiên Tử tăng nhanh vùn vụt.

Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ!

Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn!

Bạch Trạch, Tỳ Bà trợn mắt há hốc mồm nhìn. Bốn nữ nhân Đát Kỷ ngước nhìn hình dáng Hắc Điệp Tiên Tử.

Bọn họ hiểu rằng Tần Quân đã thành công.

Không ngờ Tần Quân cướp được Thiên Thư mau vậy, chắc hẳn quá trình vô cùng hung hiểm.

***

Sau khi ánh sáng rực rỡ tán đi, Tần Quân mỉm cười cất Thiên Thư vào không gian thần thoại, loại bảo bối này không thể bỏ trong trữ vật giới được.

Nghe tiếng hệ thống gợi ý vang lên làm Tần Quân hoàn toàn yên tâm:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Viết tên Hắc Điệp trên Thiên Thư. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội nghe đạo, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Thương Hoa Tiên Tôn ở phía không xa lại hộc máu:

- Phụt!

Thương Hoa Tiên Tôn cảm giác tia liên kết cuối cùng với Thiên Thư đã bị chém đứt.

Tần Quân xoay người nhìn Thương Hoa Tiên Tôn, cười nói:

- Cường Lương, giết hắn.

Cường giả Hiển Thánh cảnh thì nên để Cường Lương ra tay.

Cơ mặt Nam Tố Tiên Tử co giật dưới lớp mạn che mặt. Phục Hy, Triệu Công Minh, Anh Chiêu không suy nghĩ nhiều.

Thương Hoa Tiên Tôn sốt ruột kinh hoàng hét to:

- Ngươi lừa ta! Không phải nói sẽ tha thứ cho ta sao?

Gã hy sinh mọi thứ, ủy khuất cầu toàn, không ngờ bị Tần Quân lừa.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Trẫm hứa tha thứ cho ngươi là để ngươi chết nhanh, chứ không thì trẫm muốn hành hạ ngươi mười ba vạn năm, khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

------oOo------

Chương 1224: Nam nhân mạnh nhất dưới đất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường Lương đã đến trước mặt Thương Hoa Tiên Tôn, mắt lạnh băng nhìn xuống gã không mang theo chút cảm tình, như nhìn xác chết.

Thương Hoa Tiên Tôn chửi um sùm, lòng tràn đầy tuyệt vọng:

- Cơ Vĩnh Sinh! Sao ngươi có thể lật lọng vậy được!

Thương Hoa Tiên Tôn không cam lòng!

Gã không cam lòng mình chết như vậy!

Gã còn hùng đồ bá nghiệp chưa thực hiện, còn mục tiêu chưa hoàn thành, gã không cam lòng, không chịu!

Đáng tiếc không ai cứu Thương Hoa Tiên Tôn được.

Cường Lương giơ nắm tay lên đập xuống với bá lực không gì sánh bằng.

Bùm!

Đá vụn bay đầy, cát bụi dâng lên mù mịt nhấn chìm hai người, hành tinh rung nhẹ.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính: Báo thù Thương Hoa Tiên Tôn. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân nở nụ cười.

Một đại địch rốt cuộc bị trừ bỏ!

Oán hận mười ba vạn năm đã được trút ra, nhưng trong lòng Tần Quân còn tiếc nuối.

Thánh Đình đã không tồn tại, những người xưa trở về với cát bụi.

Nam Tố Tiên Tử hít sâu, nhìn Thương Hoa Tiên Tôn bị giết làm lòng nàng rung động.

Tiên Tôn toàn là lão quái vật sống bao nhiêu năm, mỗi vị Tiên Tôn chết đi sẽ dẫn đến vũ trụ chấn động.

Nam Tố Tiên Tử biết vị Tiên Tôn kế tiếp đã xuất hiện.

Đó chính là Tần Quân.

Tần Quân có được Thiên Thư, thêm đám thuộc hạ Cường Lương trợ giúp thì hắn không tốn chút sức nào kiểm soát Cổ Tiên giới.

Tần Quân xoay người cười nói:

- Nghỉ ngơi mấy ngày rồi chúng ta trở về!

Dù sao Thiên Thư đã thuộc về hắn, trở về Cổ Tiên giới lúc nào thì mấy trăm vạn thần tiên đều sẽ nghe theo lệnh hắn.

Đám người đồng thanh kêu lên:

- Rõ!

Bọn họ biết ở lại đây mấy ngày là để Bồ Đề Tổ Sư chữa thương.

Tần Quân tìm một góc ngồi xuống, thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán!

Liên tục hoàn thành hai nhiệm vụ khiến Tần Quân có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Hy vọng sẽ lại triệu hoán được cường giả.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân thầm mong chờ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngô Cương, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Ngô Cương?

Cơ mặt Tần Quân co giật, là cái vị chặt cây trên Nguyệt cung sao?

Tần Quân lười nghĩ nhiều, trực tiếp thúc giục:

- Triệu hoán lại!

Bên cạnh Tần Quân toàn là Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Anh Chiêu, Bồ Đề Tổ Sư, sao có thể vừa mắt Ngô Cương chặt cây?

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hoàng Long Chân Nhân đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có triệu hoán lại không?]

Phụt!

Hôm nay bị lật thuyền? Liên tục triệu ra hai gà con.

Hoàng Long Chân Nhân tuy cũng nằm trong mười hai tiên Côn Luân nhưng yếu đến khó tin, mỗi lần đánh nhau là thua. Hoàng Long Chân Nhân từng thua Triệu Công Minh, Lữ Nhạc, phỏng chừng tu vi sàn sàn với Khương Tử Nha, nhưng Khương Tử Nha còn có đầu óc.

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Triệu hoán lại.

Không ai chú ý nét mặt của Tần Quân, vì những người khác đang tự luyện công nghỉ ngơi.

Chỉ còn lại một lần tuyển chọn, triệu hoán lần thứ ba dù gọi ra cái gì thì Tần Quân phải nhận.

Tần Quân đến Thái Ất Tán Tiên cảnh, hắn triệu hoán ra Thần Ma chỉ cần không vượt qua Nhập Thánh cảnh thì sẽ không được thả tự do.

Trong thần thoại không có nhiều Thần Ma nổi tiếng vượt qua Nhập Thánh cảnh, có lẽ từng có nhiều Hiển Thánh nhưng người đời sau không biết.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Dương Tái Hưng, đến từ truyền thuyết thần thoại, có nhớ lại ký ức kiếp trước không?]

Dương Tái Hưng?

Tần Quân cau mày, còn có thể hố cha hơn nữa không? Triệu hoán ra danh tướng lịch sử làm cái quái gì?

Khoan, không lẽ lại là nhân vật có bối cảnh? Đại năng nào đó chuyển kiếp?

Tần Quân chợt nhớ ra điều gì, từ thuở ban đầu đến bây giờ mỗi võ tướng được triệu hoán ra đều có thân phận đặc biệt.

Ví dụ như Lý Nguyên Bá, Quan Vũ, Lý Tồn Hiếu, Hạng Vũ, La Sĩ Tín vân vân.

Hệ thống Thần Thoại chưa bao giờ triệu hoán phàm nhân!

Tần Quân thầm thúc giục:

- Nhớ lại ký ức kiếp trước, đưa ra bảng liệt kê thuộc tính!

Tần Quân đã triệu hoán thêm lần nữa, giờ hắn muốn nhìn xem Dương Tái Hưng có lai lịch ra sao.

Người chết hồn về luân hồi, linh hồn oai phong thì đời sau vẫn oách.

Dương Tái Hưng là một trong mấy vị võ tướng mạnh nhất lịch sử Hoa Hạ, không tính tới nhân vật dã sử Lý Nguyên Bá. Dương Tái Hưng giết mấy ngàn kẻ địch sau đó chết thảm vì không đánh lại số đông.

Về điểm này Dương Tái Hưng có thể thi đấu danh hiệu nam nhân mạnh nhất trên đất liền. Nhưng Dương Tái Hưng không nổi tiếng bằng Quan Vũ, Lý Nguyên Bá, Lữ Bố, ba người này cũng có danh hiệu nam nhân mạnh nhất trên đất liền.

[Dương Tái Hưng: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Con cọp đầu tiên trong thiên địa.

Tu vi: Thiên Tiên cảnh nhị trọng.

Công pháp: Bạch Hổ Nghịch Hành công.

Thần thông: Bạch Hổ Chi Biến. Hổ Khiếu Hoàn Vũ. Tuyệt Thế Nhất Thương.

Pháp bảo: Bạch Hổ Thần Tế Thương.

Thuộc tính đặc biệt: Đến chết mới thôi (khi tử chiến thì sức chiến đấu tăng lên mãi tới khi nào chết trận).

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Con cọp đầu tiên trong thiên địa?

Tần Quân nhướng mày hỏi ngay:

- Không lẽ là Bạch Hổ trong tứ thánh thú?

Hệ thống giải thích rằng:

- Bạch Hổ là hậu đại của Hổ Tổ. Hổ là chúa trăm thú, trong tín ngưỡng dân gian chỉ có rồng mới sánh bằng. Đặc biệt trong quân đội vân theo long, phong theo hổ. Bạch Hổ đại biểu cho chiến thần, Hổ Tổ đến từ đất hồng hoang, tuy không nổi tiếng bằng Tổ Long, Nguyên Phượng, tổ của Kỳ Lân nhưng cũng là cường giả đỉnh cao trong thời kỳ đó.

Tần Quân nhướng mày nghe, oách dữ vậy?

Nếu tính theo khoa học ở Trái Đất thì con cọp đầu tiên chắc là sau khủng long . . .

Khụ khục, lạc đề, khoa học là thứ luôn phủ định chân lý, không thể tin tuyệt đối.

Từ sau khi xuyên qua thì Tần Quân không còn tin vào khoa học.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Vậy sau khi Dương Tái Hưng phục hồi đỉnh cao thì mạnh đến mức nào?

Cường giả đỉnh cao thời Long Hán sơ kiếp, lúc đó Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, mười hai Tổ Vu không biết đang chơi bùn ở xó xỉnh nào.

Hệ thống trả lời nhanh, nó cứ thích ra vẻ bí ẩn:

- Tạm thời không thể cho biết, túc chủ cần tự thăm dò.

Tần Quân quyết định dùng hết hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma:

- Triệu hoán tiếp đi.

Dương Tái Hưng là Hổ Tổ chuyển kiếp thì xem như có tiềm lực đầu tư.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tâm tình Tần Quân bình tĩnh chưa từng có.

Màn đêm buông xuống, ngước nhìn trời sao dường như có thể vươn tay hái sao.

Thù lớn mười ba vạn năm đã trả, Hắc Điệp Tiên Tử cũng thành tiên, tuy rằng còn có rất nhiều kẻ thù đang rục rịch nhưng Tần Quân bỗng cảm thấy người nhẹ nhàng.

------oOo------

Chương 1225: Huyết Sát Ma Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù là mười ba vạn năm trước hay sau khi xuyên qua Tần Quân chưa từng thấy thoải mái như vậy.

Chỉ có lúc ở Hoa Hạ Trái Đất là Tần Quân thư giãn.

Mặc dù kiếp trước Tần Quân chỉ là người thường, phàm nhân trong xã hội, mỗi ngày suy nghĩ đi làm công tác, làm sao để cuộc sống dễ chịu hơn. Những ngày tháng đó tuy khô khan nhưng so với hiện tại thì cũng khá hạnh phúc.

Suy nghĩ của Tần Quân bay vào trời sao mênh mông.

Trong vì sao vô cùng vô tận sóng lớn xô bờ, có ngôi sao nào là Trái Đất?

Dù đã thức tỉnh chủ hồn nhưng trong lòng Tần Quân vẫn là trái tim hướng về Trái Đất.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Nếu có cơ hội trẫm nhất định phải trở lại xem.

Nam Tố Tiên Tử ở gần đó chú ý đến Tần Quân.

Thiếu niên áo trắng dựa lưng vào tảng đá to ngước nhìn vũ trụ rực rỡ, hình ảnh này bỗng xúc động Nam Tố Tiên Tử.

Từ lần đầu gặp Tần Quân là hắn đã cho nàng ấn tượng kiêu căng ngang ngược, cuồng vọng vô pháp vô thiên.

Sau đó chính mắt thấy Tần Quân viết hai chữ Hắc Điệp làm Nam Tố Tiên Tử thay đổi ấn tượng, giờ nhìn hắn dường như đang nhớ đến ai, toát ra nỗi buồn khó tả.

Nam Tố Tiên Tử tò mò thầm nghĩ:

- Hắn là loại người như thế nào?

Không nhiều nam nhân làm nàng thấy hứng thú, nàng đã gặp vô số thiên tài nhưng Tần Quân là đặc biệt nhất.

Tiếng hệ thống đánh gãy suy nghĩ của Tần Quân, làm hắn hơi cau mày.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Di Lặc Phật, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Di Lặc Phật.

Vị Lai Phật!

Quá Khứ Phật Nhiên Đăng, Hiện Tại Phật Như Lai đã bị Tần Quân triệu hoán, giờ Vị Lai Phật Di Lặc Phật đến thì đông đủ ba phật.

Nhưng cực hạn của Di Lặc Phật mạnh cỡ nào?

Trong thần thoại ít có ghi chép tỉ mỉ về Di Lặc Phật, thực lực sâu không lường được.

Có nên triệu hoán lại không?

Tần Quân do dự, lỡ triệu hoán lần thứ hai đi ra chim non thì sao?

Nếu triệu hoán ra Nhạc Phi, Lữ Bố, Cao Sùng, Tiết Nhân Quý, Lục Vân Long thì Tần Quân không dám bảo đảm những người này cũng có thân phận chuyển thế ghê gớm.

Ví dụ thân phận Thiết Thạch Tinh của Lý Tồn Hiếu, trước kia rất lợi hại nhưng bây giờ không lọt vào pháp nhãn của Tần Quân.

Tần Quân quyết định:

- Thôi thì cứ triệu hoán Di Lặc Phật, phục hồi ký ức kiếp trước, hãy điều ra bảng liệt kê thuộc tính!

Di Lặc Phật chắc sẽ không quá kém, Địa Tàng Vương cũng có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn rồi.

[Di Lặc Phật: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Vị Lai Phật.

Tu vi: Nhập Thánh cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Kinh Phật.

Thần thông: Phổ Độ Tâm Chú. Di Lặc Phật Tướng. Thiên Thủ Kim Thân. Phật Pháp Vô Biên.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Nhập Thánh cảnh sơ kỳ!

Tần Quân khá vừa lòng, tuy Di Lặc Phật bàn tay trắng, không mang theo pháp bảo hay tọa kỵ cường đại gì nhưng dù sao là Nhập Thánh.

Có câu nói bụng lớn chứa tất cả thứ thiên hạ khó chứa, mở miệng cười toe, cười người buồn cười trên đời.

Câu này là nói về Di Lặc Phật.

Một chiếc pháp thuyền dài vạn trượng lặng lẽ lướt trong trời sao, thân tàu tạo bằng tiêu mộc, lá cờ đen in bóng ma phấp phới trong gió.

Đa số tinh vực, đặc biệt là khu vực trời sao gần Tiên giới đều có linh khí khuếch tán chỉ dẫn phương hướng cho sinh linh.

Trên pháp thuyền có hai tòa lầu cá dựng trước và sau, cao mấy trăm tầng, mỗi tầng đều có sinh linh, hơi thở mạnh yếu khác nhau.

Một bóng dáng cao ngạo đứng trước lâu lan của lâu đình đằng trước, ngắm cảnh đẹp vì sao trước mặt.

Thân hình người đó vạm vỡ, cao gần hai trượng, mặc cẩm bào vi tử để in mấy chục móng vuốt đỏ, tóc dài đỏ rực xõa sau lưng. Hai cái sừng như trâu ở trên lỗ tai, mày rậm như lửa, bên dưới là đôi mắt hơi hung dữ, khóe mắt có lằn đỏ, dù làn da trắng vẫn khiến người thấy khủng bố.

Người này là lãnh tụ hiện giờ của Ma Minh, danh hào Huyết Sát Ma Đế .

Hùng bá trời sao hiếm khi gặp địch thủ.

Gã cũng là sư đệ của Tịch Nghiệp Ma Quân, vì lấn lướt Tịch Nghiệp Ma Quân nên cố ý gọi mình là Ma Đế.

Dĩ nhiên trong trời sao uy danh của Huyết Sát Ma Đế không bằng Tịch Nghiệp Ma Quân.

Bên cạnh bỗng xuất hiện một bóng đen biến ra hình người, quỳ dưới đất chắp tay nói:

- Ma Đế bệ hạ, sự sống của Ma Già đã đứt đoạn, mấy thuộc hạ đi cùng hắn cũng chết.

Huyết Sát Ma Đế nhíu chặt chân mày rậm trầm giọng hỏi:

- Ma Già đi làm nhiệm vụ gì?

Ma Già là một trong các đệ tử của gã, cũng là trụ cột vững chắc của Ma Minh. Nhập Thánh cảnh hậu kỳ đã làm Huyết Sát Ma Đế tốn bao nhiêu tài

nguyên.

Tuy có tình cảm sư đồ nhưng Huyết Sát Ma Đế không biểu hiện quá kích động, như thể người chết chỉ là thuộc hạ bình thường.

Bóng đen báo cáo:

- Hình như có liên quan nhiệm vụ truy sát Tần Thiên Đế. Tần Thiên Đế là nhân vật gần đây mới nổi trong Cổ Tiên tinh vực. Hình như tu vi của hắn không cao nhưng thuộc hạ rất mạnh, thậm chí giết Tây Môn Ngục phân thân của Kiếm Cuồng.

Bóng đen tạm dừng rồi tiếp tục bảo:

- Theo tình báo mới nhất thì đoàn người Tần Thiên Đế còn giết Tây Môn Thanh Cương của Đạo Thương Đình, bắt đi Thương Hoa Tiên Tôn.

Huyết Sát Ma Đế biến sắc mặt nói:

- Hả? Thương Hoa Tiên Tôn bị đánh bại?

Thương Hoa Tiên Tôn là cường giả Hiển Thánh, dù Huyết Sát Ma Đế tự mình ra tay cũng chưa chắc bắt được.

- Đúng vậy, cường giả đánh bại Thương Hoa Tiên Tôn bị thiên uy trọng thương, cho nên nhóm Ma Già mới dám chấp hành nhiệm vụ.

- Vậy sao? Người nào ban bố nhiệm vụ?

- Một kẻ vô danh tên Đông Hoàng Thái Nhất.

- À.

Huyết Sát Ma Đế chìm trong suy nghĩ, nơi này cách thiên địa rất xa.

Ma Minh là thế lực truy sát lớn nhất trời sao, miễn trả được bảo bối, ban bố lệnh truy sát là ma đồ trong Ma Minh sẽ ra tay. Xác suất hoàn thành rất cao, vì người bị truy sát kiêng dè tiếng dữ của Ma Minh, lúc đánh nhau không dám xuống tay ác.

Ma Già có địa vị khá cao trong Ma Minh, vậy mà Tần Thiên Đế dám giết gã tức là đang khiêu khích Ma Minh, coi khinh Huyết Sát Ma Đế .

Huyết Sát Ma Đế trầm giọng nói:

- Kêu Trần Vô Kỵ mang người đi giết Tần Thiên Đế, bản đế phải giải quyết cái con bò sát tự xưng Minh Hà Lão Tổ đã.

Bóng đen lên tiếng sau đó biến mất tại chỗ.

***

Dưới trời sao.

- Di Lặc Phật? Chậc chậc, lừa trọc già Phật giáo cũng tới rồi.

- Nhập Thánh cảnh sơ kỳ, tu vi tạm được.

- Làm ta nhớ đến Chuẩn Đề, cái con hồ ly mặt cười.

- Phật giáo không có ai tốt!

Triệu Công Minh, Phục Hy, Cường Lương, Anh Chiêu thảo luận nhiệt liệt vây quanh một hòa thượng già mập mạp, đó là Di Lặc Phật, ngực áo mở rộng, mặt cười hiền hòa.

------oOo------

Chương 1226: Huyết Sát Ma Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thì đến trước mặt một nam nhân mặc giáp sắt, người này khí chất anh vũ, khuôn mặt lạnh lùng, tay cầm cây thương lạnh, sống lưng thẳng tắp, mũi nhọn sắc bén, hình tượng mãnh tướng khiến người mắt sáng ngừoi.

Đáng tiếc bởi vì tu vi quá thấp nên đám người Phục Hy không thèm nhìn.

Tần Quân cười vỗ vai Dương Tái Hưng:

- Dương Tái Hưng, hy vọng sau này ngươi sẽ xông pha chiến đấu vì trẫm.

Nam Tố Tiên Tử đứng gần đó rất tò mò tại sao Tần Quân không lôi kéo Di Lặc Phật cường giả Nhập Thánh mà nhiệt tình với một Thiên Tiên?

Dương Tái Hưng chắp tay quát, thanh âm hùng hồn:

- Mạt tướng muôn lần chết không chối từ!

Dương Tái Hưng rất cảm động, cùng Di Lặc Phật đầu bái làm tâm tình của gã chấn động. Dương Tái Hưng nhớ ký ức kiếp trước từng nghe truyền thuyết thần thoại về đám người Phục Hy, biết bọn họ đều là cường giả đại năng, dù gã là Hổ Tổ đầu thai thì tu vi cũng không bằng móng út của họ.

Không ngờ Tần Quân đối xử tốt với gã như vậy, hỏi sao Dương Tái Hưng không cảm động?

Giờ phút này Dương Tái Hưng kích động sẵn sàng vượt lửa qua sông vì Tần Quân.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Lửa giận của Ma Minh. Nhiệm vụ cụ thể: Bởi vì túc chủ giết Ma Già đồ đệ của Huyết Sát Ma Đế khiến Huyết Sát Ma Đế tức giận, phái ra cường giả Ma Minh Trần Vô Kỵ chuẩn bị báo thù. Nếu túc chủ đánh chết Trần Vô Kỵ sẽ được một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân nheo mắt.

Huyết Sát Ma Đế ?

Trần Vô Kỵ?

Ha ha, đến một tên trẫm giết một, tới hai thì trẫm giết cả đôi!

Tần Quân cười lạnh, mang theo Dương Tái Hưng đến chỗ nhóm Di Lặc Phật.

Hiển nhiên Di Lặc Phật bị đám người Cường Lương ghét. Hai tộc vu, yêu đều ghét Phật giáo. Triệu Công Minh là đệ tử Tiệt giáo, chỉ muốn làm thịt Di Lặc Phật.

Phục Hy đỡ chút, làm Á Thánh, nhưng vì Nữ Oa nên y không cách nào sinh ra tình cảm với Di Lặc Phật.

Trong chúng thánh Nữ Oa yếu nhất khó tránh khỏi bị chèn ép, đặc biệt khi gánh vác ích lợi thiên địa.

Sau một hồi điều giải không khí mới dịu lại.

Di Lặc Phật kiếm góc ngồi xuống, chợt nhìn thoáng qua Bồ Đề Tổ Sư đang vận cộng chữa thương, rùng mình.

Di Lặc Phật run giọng:

- Phó giáo chủ . . .

Bồ Đề Tổ Sư và Chuẩn Đề cùng căn cùng nguyên. Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn làm giáo chủ, Chuẩn Đề tự nhiên đề bạt Bồ Đề Tổ Sư. Nhưng Tây Phương Phật Giáo hiếm ai biết sự tồn tại của phó giáo chủ này. Di Lặc Phật là một trong ba phật tất nhiên biết Bồ Đề Tổ Sư.

Phó giáo chủ này rất mạnh, dưới giáo chủ trừ Đại Minh Vương ra không người sánh kịp.

Tần Quân chú ý đến vẻ mặt của Di Lặc Phật, hắn không giải thích, mỉm cười đến gần Nam Tố Tiên Tử.

Nếu lúc này Tần Quân xem xét bảng liệt kê thuộc tính của Di Lặc Phật, Dương Tái Hưng sẽ phát hiện mức độ trung thành của họ tăng lên.

Tần Quân đến trước mặt Nam Tố Tiên Tử, ngồi xuống cạnh nàng, cười hỏi:

- Tiên tử có biết Trần Vô Kỵ của Ma Minh không?

Mèo yêu Tiểu Thất cảnh giác hung tợn trừng Tần Quân.

- Trần Vô Kỵ?

Nam Tố Tiên Tử nhíu mày, hỏi ngược lại:

- Ngươi hỏi hắn làm chi? Chẳng lẽ ngươi đắc tội hắn mới đưa đến Ma Già truy sát ngươi?

Tần Quân bất đắc dĩ xòe tay, nàng nói ngược rồi.

Nam Tố Tiên Tử nhìn chăm chú vào Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Trần Vô Kỵ là một trong các trưởng lão của Ma Minh, vượt qua Nhập Thánh, từng tàn sát mấy đại thế giới, ma uy cuồn cuộn.

Hiển Thánh!

Tần Quân nhướng mày, ngẫm lại cũng hợp lý. Ma Già Nhập Thánh cảnh hậu kỳ còn bị giết dễ dàng thì đương nhiên phải phái người mạnh hơn đến.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Huyết Sát Ma Đế là ai? Lãnh tụ của Ma Minh?

Tần Quân không sợ Ma Minh, chỉ muốn tìm hiểu cách cục của ba ngàn thế giới.

Nam Tố Tiên Tử kể ra:

- Ma Già là minh chủ đương nhiệm của Ma Minh, tu vi sâu không lường được, nghe nói là sư huynh đệ với Tịch Nghiệp Ma Quân. Thật lâu trước kia hai người có xích mích, Tịch Nghiệp Ma Quân thoái ẩn, Ma Minh mới về tay Huyết Sát Ma Đế khống chế. Vì lấn lướt Tịch Nghiệp Ma Quân nên Huyết Sát tự xưng là Ma Đế, tiếc rằng đa số thành viên vẫn tín ngưỡng Tịch Nghiệp Ma Quân.

Tần Quân ngửi được mùi phim giờ vàng.

Yêu hận tình sát giữa sư huynh đệ?

Nam Tố Tiên Tử tiếp tục bảo:

- Thời kỳ Ma Minh huy hoàng nhất là dưới tay Tịch Nghiệp Ma Quân, ba ngàn đại thế giới không ai dám cùng tranh phong. Mãi khi Tịch Nghiệp Ma Quân chiến với Trường Sâm Thương, Tịch Nghiệp Ma Quân thoái ẩn, Trường Sâm Thương thì biến mất, không rõ sống chết.

Nhắc tới đại năng đỉnh cao là mắt Nam Tố Tiên Tử sáng rực, không phải nàng ngưỡng mộ ai đó mà là hâm mộ thực lực của bọn họ.

Lấy ba ngàn đại thế giới làm bàn cờ so đấu, đây là mục tiêu vô số sinh linh khao khát.

Trường Sâm Thương!

Tần Quân nheo mắt, đó là tổ tiên của nhân tộc Huyền Đương đại thế giới, không ngờ y không chết mà vào trời sao vũ trụ phiêu bạt.

Vậy tính ra Trường Sâm Thương có lẽ là cường giả Hiển Thánh, nếu không thì sao giao phong với Tịch Nghiệp Ma Quân được. Cũng có thể Trường Sâm Thương đã chết dưới tay Tịch Nghiệp Ma Quân.

Nam Tố Tiên Tử cảm thán rằng:

- Tuy bây giờ Ma Minh vẫn là cự phách vũ trụ nhưng không còn là tồn tại vô địch oai phong một cõi như xưa, đặc biệt sau khi Thánh Môn xuất hiện.

Bình thường Nam Tố Tiên Tử sẽ không nói những lời này với người khác, vì đó là bí ẩn. Nhưng lai lịch của Tần Quân bí ẩn, không phải hạng tầm thường, nói cho hắn biết trước có lẽ có thể làm quen.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Thánh Môn?

Dính tới chữ thánh thì tuyệt đối không đơn giản.

Nghe Nam Tố Tiên Tử nói thì Thánh Môn rõ ràng mạnh hơn Ma Minh.

Ánh mắt Nam Tố Tiên Tử phức tạp nói:

- Thánh Môn không chỉ là một thế lực, ta không rõ tình huống cụ thể, chỉ biết bên trong có lẽ có Thánh Nhân.

Thánh Nhân!

Hễ là sinh linh vào Đại La cảnh đều nghe truyền thuyết Thánh Nhân, vạn kiếp không chết, sống cùng thiên đạo, thật sự bất tử bất diệt.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Thánh Môn ở chỗ nào?

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu nói:

- Không biết, Thánh Môn ẩn giấu rất sâu, ít khi xuất hiện trong tinh không, cũng không tham gia vào tranh đấu trong ba ngàn đại thế giới.

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, đừng thấy hắn có nhiều thuộc hạ cường giả nhưng nếu đụng phải một Thánh Nhân là tiêu đời.

Mạnh như Khổng Tuyên gặp phải Thánh Nhân cũng suýt thân chết đạo tiêu.

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, mười hai Tổ Vu không dám đấu cứng với Thánh Nhân.

------oOo------

Chương 1227: Cảnh giới Thánh Nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn khắp thần thoại Hoa Hạ không có nhiều người thành tựu Thánh Nhân. Chỉ có Hồng Quân, Lão Tử, Thông Thiên Giáo Chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa là đến Thánh Nhân. Truyền thuyết Bàn Cổ cũng là Thánh Nhân cảnh, hơn nữa đã vượt qua Thánh Nhân, vì y khai thiên tích địa, tương đương với thiên đạo do y tạo ra.

Hậu Thổ trong mười hai Tổ Vu hình như cũng có truyền thuyết thành thánh, vì nàng biến thành lục đạo luân hồi, công đức vô lượng, luân hồi bất diệt, hậu thổ bất tử.

Còn có một vị Dương Mi Đạo Nhân được nhiều người cho rằng thành đạo sớm hơn Hồng Quân, đương nhiên truyền thuyết này không phải chính thống.

Tần Quân cười nói:

- Tức là dù trẫm diệt Ma Minh thì Thánh Môn cũng sẽ không xuất hiện?

Nam Tố Tiên Tử sửng sốt ngạc nhiên nhìn Tần Quân, thật lâu sau mở miệng nói:

- Ngươi thật là cuồng vọng tự đại.

Từ khi Nam Tố Tiên Tử chào đời thường nghe về truyền thuyết Ma Minh, dù bây giờ đến Nhập Thánh thì trong lòng nàng vẫn ấn tượng Ma Minh mạnh đến đáng sợ, không thể trêu vào.

Không ngờ Tần Quân muốn hủy diệt Ma Minh, thật là không biết trời cao đất rộng.

Tần Quân cười to bảo, đứng dậy đi tới chỗ nhóm Phục Hy:

- Ha ha, trẫm tuy cuồng nhưng thường thì nói được thì làm được.

Ánh mắt Nam Tố Tiên Tử ai oán nhìn bóng lưng Tần Quân, khiến người không hiểu nổi nàng.

Tần Quân trở về chỗ cũ, hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, trong lòng hỏi:

- Hệ thống, công năng nghe đạo là sao? Trẫm sẽ rời khỏi này thế giới? Mất bao lâu?

Tần Quân rất háo hức mong chờ công năng nghe đạo.

Hệ thống giải thích rằng:

- Công năng nghe đạo sẽ khiến thân thể túc chủ rời khỏi một ngày, thời gian nghe đạo không ảnh hưởng thời gian hiện thực.

Tần Quân gật gù, hắn có thể tìm Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy giảng đạo nhưng mất rất nhiều thời gian.

Đại năng giảng đạo tính từ trăm năm trở lên, sau khi thức tỉnh chủ hồn một trăm năm không quá dài với Tần Quân, nhưng nó quá lâu khi so với cách cục hiện giờ.

Tần Quân không tiêu hao nổi, một trăm năm đủ cho tu vi của hắn bay vọt, cần gì nghe đạo?

Huống chi trăm năm là tính sát gốc, rất có thể là vạn năm, mười vạn năm.

Nhưng công năng nghe đạo của hệ thống khác biệt, dù nghe bao lâu cũng chỉ mới trôi qua một ngày trong hiện thực.

Thiết lập rất bá đạo!

Nếu rút trúng đạo tràng của Hồng Quân Đạo Tổ thì ghê gớm, sẽ bay vọt lên trời.

Hệ thống giội nước lạnh:

- Có một số giảng đạo tu vi của túc chủ bây giờ không nghe được, ví dụ như Tử Tiêu Cung giảng đạo, nó quá thâm ảo, sẽ làm túc chủ nổ tan xác.

Tần Quân trợn trắng mắt, đành gác lại cơ hội nghe đạo, dù sao bên này không có chỗ nào tốt để bế quan.

Tần Quân bình ổn nỗi lòng, bắt đầu luyện công.

***

Mặt trời lặn mặt trăng mọc, hai ngày qua mau.

Đám người Tần Quân bay khỏi hành tinh hoang vắng. Tần Quân vốn định kêu Nam Tố Tiên Tử đi Cổ Tiên giới chờ hắn, nhưng nàng bỗng có hứng thú với Huyền Đương đại thế giới, muốn đi theo xem.

Tần Quân không từ chối, sau lưng Nam Tố Tiên Tử chắc chắn có một phương đại thế giới, nếu liên lạc được sẽ khiến Huyền Đương đại thế giới phát triển nhanh.

Cùng lúc đó, trận chiến Cổ Tiên giới lan truyền trong trời sao, khiến nguyên Cổ Tiên tinh vực chấn động.

Cổ Tiên tinh vực có ức vạn ngôi sao, hơn một trăm đại thế giới, vô số tiểu thế giới. Chỉ tính số lượng sinh linh đã khiến người không cách nào thống kê.

Nghe đồn Cổ Tiên giới bị đánh vỡ làm hai, Tây Môn Thanh Cương chết thảm, Thương Hoa Tiên Tôn bị bắt, mấy tin bom tấn làm người nghe thẫn thờ thật lâu chưa tỉnh hồn.

Trong Cổ Tiên tinh vực, Thương Hoa Tiên Tôn là vị thần tối cao, vậy mà có người đá gã xuống thần đàn, khiến người khó thể tưởng tượng.

- Tần Thiên Đế? Thật không vậy?

- Tây Môn Thanh Cương là Đình Chủ của Đạo Thương Đình, thuộc hạ của Tần Thiên Đế lợi hại dữ vậy?

- Đúng rồi, lúc ấy các thiên kiêu như An Như Mệnh, Từ Tử Huyền, Vân Ẩn Kiếp đều có mặt, bọn họ có thể làm chứng.

- Cổ Tiên giới đang trong hoảng loạn, việc này không giống đồn bậy.

- Tần Thiên Đế rốt cuộc là ai? Từ đâu chui ra?

- Có thể bắt cả Thương Hoa Tiên Tôn, không lẽ Tần Thiên Đế là yêu nghiệt thiên kiêu của Tiên giới khác?

Tiếng bàn tán tương tự vang lên trên vô số các vì sao, tin tức lan nhanh sang tinh vực khác, vì việc này rất quan trọng.

Rất nhanh lại có tin bom tấn truyền ra.

Ma Già của Ma Minh chết dưới tay Tần Thiên Đế, Ma Minh đã ra lệnh

truy sát.

Hỗn Độn Ma Thai trong truyền thuyết hiện thế, tàn nhẫn ăn sinh linh một phương tiểu thế giới.

Nguyên Cổ Tiên tinh vực rơi vào xao động.

Tần Quân không biết mấy tin này nhưng nhìn điểm danh khí tăng vọt thì hắn đoán được đại khái.

Điểm danh khí của hắn đã đột phá năm ngàn ức, quá bùng nổ!

Tần Quân có thể đổi nhiều bảo bối tốt trong thần thoại thương thành trợ giúp Thiên Đình Đại Tần phát triển.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Chậc, cứ tăng lên nữa đi!

Năm ngàn ức đủ cho điểm danh khí đổi nhiều bảo bối, trọn bộ công pháp Bất Diệt Thánh Thân mới có một ngàn ức, Nhất Khí Hóa Tam Thanh có năm trăm ức.

Bàn Cổ khai thiên tích địa thì một vạn ức, Tần Quân đã được một nửa.

Đây là cái lợi của việc phiêu bạt trời sao, điểm danh khí tăng vùn vụt, muốn kiềm lại cũng không được.

Bọn họ đang ngồi trên đầu rồng, bốn con rồng của Nam Tố Tiên Tử kéo xe chạy rất nhanh, qua khoảng hai ngày là sẽ đến Huyền Đương đại thế giới.

Tần Quân trước tiên gom đủ bộ công pháp Bất Diệt Thánh Thân, sau đó chọn lựa pháp bảo, bản vẽ trận pháp.

Muốn đánh thông liên lạc giữa Huyền Đương đại thế giới và trời sao cần rất nhiều truyền tống môn, vì sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới bình quân tu vi khá thấp.

Thời gian trôi đi nhanh.

Hai ngày sau đám người Tần Quân đã thấy Huyền Đương đại thế giới thấp thoáng trước mắt.

Nhìn từ phía xa Huyền Đương đại thế giới như bị mây lôi cuồn cuộn phủ lên, cực kỳ nặng nề, khác với đại thế giới và vì sao khác.

Tần Quân nhìn gai mắt, hắn nói:

- Hôm nay phá thiên luôn đi, chướng mắt.

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Bồ Đề Tổ Sư gật đầu. Thương Hoa Tiên Tôn còn ngã gục trước mặt bọn họ thì phong ấn bình thường có là gì.

Nam Tố Tiên Tử vén rèm xe lên đi ra khỏi thùng xe, nàng nhìn Huyền Đương đại thế giới, mắt đẹp lóe tia tò mò.

- Không ngờ Huyền Đương đại thế giới trong truyền thuyết giấu ở đây.

Trời sao gần Huyền Đương đại thế giới đều hoang vu không dấu vết sự sống, rất lẻo lánh, bình thường Nam Tố Tiên Tử sẽ không bay tới chỗ này.

Ai ngờ Huyền Đương đại thế giới ẩn giấu tại đây.

------oOo------

Chương 1228: Cường Lương phá thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Đương đại thế giới rất nổi tiếng trong trời sao, thần tiên Cổ Tiên giới đều từng đến từ Huyền Đương đại thế giới. Huyền Đương đại thế giới có lịch sử lâu đời, là một trong những thế giới sinh ra nhân tộc sớm nhất.

Trường Sâm Thương từng có địa vị ngang bằng Tịch Nghiệp Ma Quân cũng đến từ Huyền Đương đại thế giới.

Nam Tố Tiên Tử thắc mắc thầm nghĩ:

- Tại sao Huyền Đương đại thế giới có một lớp phong ấn?

Liên tưởng đến thù hận giữa Tần Quân và Thương Hoa Tiên Tôn, Nam Tố Tiên Tử lờ mờ đoán ra cái gì.

Di Lặc Phật, Anh Chiêu, Dương Tái Hưng cũng tò mò nhìn Huyền Đương đại thế giới. Theo như Tần Quân nói nhiều cường giả kiếp trước đều giáng sinh ở Huyền Đương đại thế giới, làm ba người rất hào hứng.

Cường Lương chợt lao nhanh hướng Huyền Đương đại thế giới, thoáng chốc người gã biến lớn cao mười vạn trượng, vô cùng vĩ ngạn. Đám người Nam Tố Tiên Tử, Di Lặc Phật, Dương Tái Hưng xoe tròn mắt nhìn.

Ánh mắt Phục Hy phức tạp:

- Tư thái của Tổ Vu . . .

Bồ Đề Tổ Sư mở mắt ra, lão và Cường Lương cùng là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, nhưng cảm nhận khí thế của gã khiến lão thầm giật mình. Bồ Đề Tổ Sư chưa từng đánh nhau với Tổ Vu.

Trong đám người chỉ có Phục Hy, Anh Chiêu sâu sắc biết sự khủng bố của Tổ Vu.

Tổ Vu mười vạn trượng khổng lồ còn hơn một số vì sao trong trời sao. Cường Lương đi nhanh đến trước Huyền Đương đại thế giới, so với Huyền Đương đại thế giới thì gã thật nhỏ bé.

Cường Lương quát to:

- Ngô là Cường Lương, hôm nay phụng mệnh Tần Thiên Đế đến phá thiên! Khiến Huyền Đương đại thế giới không còn là lao tù!

Thanh âm vang vọng nguyên Huyền Đương đại thế giới.

Mấy trăm vực, vô số sinh linh các tộc xáo động.

Nguyên đại thế giới sôi trào, các sinh linh kinh kêu.

- Cường Lương là ai?

- Thuộc hạ của Tần Thiên Đế à?

- Phá thiên! Rốt cuộc sắp phá thiên!

- Thanh âm từ chín tầng trời vọng xuống?

- Tin vui đến bất ngờ quá!

Đặc biệt là Thiên Đình Đại Tần hân hoan ồn ào.

Trong Thánh thành. Hậu Nghệ, Khoa Phụ cùng với Hình Thiên vừa mới lĩnh quân trở về. Ba người đang cụng rượu, có đám mãnh tướng Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Hạng Vũ, La Sĩ Tín nhậu chung.

Khoa Phụ đứng bật dậy, kêu lên:

- Cường Lương Tổ Vu!

Hậu Nghệ, Hình Thiên rung động. Bọn họ là tinh huyết của Tổ Vu biến ra, Cường Lương tương đương với lớp trưởng bối. Đại Vu đời thứ hai đều vô cùng tôn sùng Tổ Vu, nên nghe hai chữ Cường Lương làm họ rất kích động.

Các Thần Ma khác rung động tinh thần, họ từng nghe tiếng Cường Lương.

Trung Hoang, Nhan Vương thành.

Thái Thượng Lão Quân bay lên tường thành ngước nhìn trời, thì thào:

- Cường Lương cũng xuất hiện, bệ hạ rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Thái Thượng Lão Quân là một trong các phân thân của Lão Tử, có ký ức của Lão Tử, tuy bây giờ đã độc lập nhưng cùng gốc rễ, Thái Thượng Lão Quân biết uy phong của Cường Lương.

Cường giả thần thoại các thời đại liên tiếp xuất hiện, Thái Thượng Lão Quân không xem thấu tương lai được.

Cùng lúc đó, Cường Lương chậm rãi giơ lên nắm tay cao hơn núi, lôi điện

vòng quanh, uy diệt thế khuếch tán chấn mây lôi tràn ngập Huyền Đương đại thế giới cuồn cuộn.

Tầng phong ấn trong suốt chậm rãi hiện hình, như màn sáng bao bọc Huyền Đương đại thế giới.

Con ngươi Cường Lương co rút đánh ra cú đấm.

Một đấm không gì sánh kịp!

Cách thật xa đám người Tần Quân vẫn cảm nhận được khí thế động trời, như không có gì ngăn cản Cường Lương được.

Nam Tố Tiên Tử lẩm bẩm:

- Mạnh quá.

Bốn con rồng bất an gầm rống.

Bùm!

Một đấm đánh vào màn sáng phong ấn, thoáng chốc lôi điện bắn ra dọc theo cánh tay Cường Lương phủ lên màn sáng phong ấn. Trong Huyền Đương đại thế giới, tất cả sinh linh ngước nhìn trời, mây lôi cuồn cuộn, thiên lôi chấn thế, tựa như cảnh tận thế.

Uy áp không thể tả tàn phá nguyên Huyền Đương đại thế giới, mạnh như Đại La Thủy Tiên, dưới đến phàm nhân đều sợ hãi.

Bùm!

Màn sáng phong ấn vỡ vụn như pha lê. May lôi cuồn cuộn bao phủ Huyền Đương đại thế giới bị hút đi sâu trong trời sao.

Quyền phong cường đại khiến các ngọn núi trong Huyền Đương đại thế giới lung lay, biển hồ cuộn trào.

Rất nhanh quyền phong của Cường Lương thổi tan mây lôi, bầu trời Huyền Đương đại thế giới sáng trong hơn. Tất cả sinh linh mơ hồ thấy hình dáng như vị thần của Cường Lương.

Bá đạo tuyệt luân!

Một đấm đã phá mở phong ấn của Huyền Đương đại thế giới.

Hùng chủ các phương ngước nhìn lên trời, biểu tình cay đắng, mắt tràn đầy giật mình.

Đối mặt cường giả như vậy dù họ có dã tâm lớn tới đâu cũng tan vỡ.

Viêm Hoàng đứng trên đỉnh núi lửa cười khổ nói:

- Thôi.

Trong mơ hồ Viêm Hoàng như thấy Thiên Mệnh Đại Đế, Cửu U Âm Đế, Kiếm Chủ, Hạ Oán Dạ, các thiên kiêu cùng thời đại đều rời xa gã, bỏ lại gã một mình sống trên cõi đời.

Thế đạo thay đổi, thời đại thuộc về bọn họ đã qua.

Thời đại bây giờ họ Tần.

***

Tiệt Giáo cung.

Nhiên Đăng đứng trong vườn hoa nhìn bóng dáng thần của Cường Lương hiện ra trên bầu trời, lão thẫn thờ thật lâu.

Nhiên Đăng lẩm bẩm:

- Cường Lương cũng đến, trời giúp hắn.

Cộng thêm Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân và nhiều cường giả thần thoại khác.

Nhiên Đăng đã từ bỏ hy vọng lâu rồi, nhưng lão không ngờ ngày này đến nhanh vậy.

Vẻ mặt Nhiên Đăng cực kỳ phức tạp:

- Cường Lương cũng đến, mặt sau còn sẽ xuất hiện ai nữa? Đế Giang? Chúc Cửu Âm? Hay Hậu Thổ Nương Nương?

Nhiên Đăng nghĩ nát óc cũng không rõ Tần Quân làm sao lôi kéo nhiều cường giả như vậy, hay hắn là Hồng Quân Đạo Tổ đầu thai?

Tần Quân nhìn bóng lưng thần không ai bì nổi của Cường Lương, cảm thán:

- Nhẹ nhàng tùy ý.

Các vị hùng chủ của Huyền Đương đại thế giới liên hợp lại phá thiên chưa chắc thành công, Cường Lương tùy ý đấm một cú đã phá dễ dàng, khiến Tần Quân cảm thán người với người chênh lệch.

Tiếp theo bốn con rồng đen kéo bọn họ bay hướng Huyền Đương đại thế giới.

Cường Lương cao mười vạn trượng lơ lửng trước Huyền Đương đại thế giới, nhìn xuống đại thế giới. Mặt Cường Lương không biểu tình, không vì đánh nát phong ấn mà thấy tự hào.

Đối với Cường Lương thì phá thiên chỉ là việc nhúc nhích ngón tay, không đáng nhắc đến.

Rất nhanh Cường Lương trở lại trạng thái bình thường đáp xuống trên đầu rồng đen, cười nói:

- Thuộc hạ không nhục sứ mệnh.

Tần Quân phất tay cười:

- Thực lực của Cường Lương làm sao trẫm không tin tưởng?

Cường Lương cười tự tin, Phục Hy và Triệu Công Minh nhìn rất gai mắt. Lúc trước hai người nhìn xuống Cường Lương, bây giờ địa vị đảo ngược, dù là ai cũng thấy khó chịu.

Nam Tố Tiên Tử kinh sợ nhìn Cường Lương. Bốn con rồng đen rất ngoan,

không dám gầm rống nữa, lẳng lặng bay hướng Huyền Đương đại thế giới.

------oOo------

Chương 1229: Trẫm trở lại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mây lôi tán đi, đất liền Huyền Đương đại thế giới hiện ra, tráng lệ như những đại thế giới khác. Màu xanh và lam giao thác là thảo nguyên núi cao kéo dài không dứt cùng biển cả bao la vô bờ.

Vào tầng khí quyển của Huyền Đương đại thế giới, từng áng mây trắng bị xuyên qua, đất liền, biển cả cách bọn họ càng lúc càng gần.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Trẫm lại trở về!

Đám người ở sau lưng hắn rất tò mò Thiên Đình Đại Tần trông thế nào?

Di Lặc Phật biết Như Lai, Nhiên Đăng, Địa Tàng Vương, Hàng Long La Hán đều có mặt thì khá tò mò về Thiên Đình Đại Tần.

Cường giả các giáo tụ tập ở Thiên Đình Đại Tần sẽ là cảnh tượng thế nào?

Bốn con rồng kéo xe bay qua các ngọn núi cao, vụt qua những bình nguyên, đi ngang chiến trường, thành trì. Các sinh linh dọc đường rồng bay ngước đầu nhìn.

Bốn con rồng đen Đại La Thủy Tiên cảnh như bốn sơn mạch vụt qua tầng mây. Bụng rồng và móng vuốt rồng lúc lên lúc xuống vô cùng đồ sộ.

- Ui, đó là cái gì?

- Là rồng sao? Hơi thở khủng khiếp quá.

- Không lẽ là Tần Thiên Đế?

- Hả? Cũng có thể, cường giả bí ẩn tự xưng Cường Lương vừa phá thiên mà.

- Khổng Tuyên gì đó không phải cường giả đệ nhất thiên hạ, theo ta thấy là Cường Lương mới đúng.

Nhìn bốn con rồng kéo xe, các sinh linh liên tục la hét. Cảnh tượng phá thiên rung động biết bao, bọn họ chưa lấy lại tinh thần thì rồng lớn đã bay qua, hỏi sao bọn họ không kích động được?

Tần Quân đứng trên đầu rồng hưởng thụ gió to ập vào mặt.

Lại trở về, tuy chỉ rời xa mấy chục ngày nhưng thân phận của hắn đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Tần Quân bây giờ xứng là Thiên Đế.

Thiên Đế đứng đầu chúng tiên.

Tần Quân có Thiên Thư nên là Tiên Tôn, cũng có thể gọi là Thiên Đế.

Huyền Đương đại thế giới không còn là tất cả của hắn, nó chỉ là một lãnh địa.

Tần Quân nói nhỏ:

- Trẫm muốn cho Huyền Đương đại thế giới phục hồi lại tranh vanh ngày xưa!

Thật lâu trước kia, trước khi có Thánh Đình, Huyền Đương đại thế giới là một trong các thế giới trung ương của trời sao, nó rất phồn vinh. Khi ấy nhân tộc chưa vươn lên, sau đó không biết lý do gì mà thiên địa thay đổi, các tộc suy sụp, vì thế nhân tộc vùng lên.

Chờ tới thời kỳ Bạch Đế, chủng tộc có thể tranh phong với nhân tộc chỉ còn lại yêu tộc.

Có lẽ Trường Sâm Thương còn sống, Tần Quân suy đoán Bạch Đế rất có thể đi theo con đường của Trường Sâm Thương để càng mạnh hơn.

Nhân tộc ở Huyền Đương đại thế giới là tử tôn của họ, bọn họ đã làm tròn nghĩa vụ bảo vệ rồi, tất nhiên phải sống vì chính mình.

Nhân tộc chưa bao giờ dựa vào ai mà chỉ dựa vào bản thân.

Nam Tố Tiên Tử đáp xuống cạnh Tần Quân, cười nói ra đoạn bí ẩn hắn chưa từng biết:

- Truyền thuyết Huyền Đương đại thế giới là vùng đất khởi đầu của nhân tộc. Lâu thật lâu trước kia Huyền Đương sáng lập nhân tộc rồi đi xa bờ bên kia trời sao, đưa hạt giống nhân tộc rải khắp vũ trụ, khiến nhân tộc nở hoa kết trái. Nhưng Huyền Đương luôn nói Huyền Đương đại thế giới là quê hương đầu tiên của nhân tộc.

Thì ra tất cả nhân tộc trong vũ trụ là một tay Huyền Đương sáng tạo, hay Huyền Đương là Thánh Nhân?

Nữ Oa dựa vào tạo người thành thánh, nhưng nàng sáng tạo nhân tộc thua xa Huyền Đương.

Tần Quân không kiềm được hỏi:

- Huyền Đương có phải đã thành thánh không?

Đám người Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư tò mò nghe.

Nam Tố Tiên Tử trợn trắng mắt tức giận nói:

- Sao ta biết? Chuyện đó xa xưa biết bao nhiêu.

Tần Quân nhún vai, cười nói:

- Tưởng đâu nàng là từ điển bách khoa chứ.

Nam Tố Tiên Tử nghi hoặc hỏi:

- Từ điển bách khoa là cái gì?

Tần Quân giả bộ bí hiểm nói:

- Thiên cơ không thể lộ.

Nam Tố Tiên Tử tò mò ngứa ngáy như bị mèo cào.

Bốn con rồng bay rất nhanh, chúng nó vốn có tu vi Đại La Thủy Tiên, cộng thêm thiên phú bay, rất nhanh đã vào giữa Huyền Đương đại thế giới.

Phần Khư, Vô Tận Chi Hải, Xích Hoàng Chi Nguyên, Trung Hoang . . .

Chưa đầy nửa canh giờ bọn họ đã tới trước Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân động ý niệm, Thiên Linh tự động mở ra cái lỗ đen không gian cho bốn con rồng bay vào.

Vào Nam Vực Thiên Thế Giới rồi Tần Quân cao giọng cuồng cười:

- Trẫm trở lại!

Thanh âm như sấm sét lan tràn khắp Nam Vực Thiên Thế Giới, khiến vô số sinh linh phấn chấn.

- Giọng của Thiên Đế bệ hạ!

- Chẳng phải bệ hạ đang bế quan sao?

- Là Thiên Đế bệ hạ! Trời ạ, không ngờ ta mới đến một tháng đã được nghe giọng của Thiên Đế bệ hạ!

- Hay bệ hạ đặc biệt ra ngoài tìm kiếm cường giả? Sau đó tìm được Cường Lương?

Mỗi đảo bay sôi chảo dầu, đám sinh linh bay ra hăm hở muốn tìm bóng dáng Tần Quân.

Bốn con rồng gầm rống bay nhanh hướng Thánh thành.

Trong Thánh thành, các bóng người bay lên, là các cường giả của Thiên Đình Đại Tần.

Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Đạo

Đức Thiên Tôn, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Dương Tiễn, rậm rạp che kín bầu trời Thánh thành.

Bạch Trạch đi cùng thánh hoàng hậu, các thánh phi đứng trên Thánh Đế phong nhìn phương xa.

Hắc Điệp Tiên Tử đã lấy lại sắc đẹp tuổi xuân, mắt nàng tràn đầy kích động nhưng cố gắng kiềm chế. Đám nữ nhân Đát Kỷ thì đã mừng rỡ bật khóc.

Tần Quân mới đi có mấy chục ngày nhưng các nàng treo tim treo gan, vì hắn đi Tiên giới bí ẩn chưa biết.

Tiếng rồng ngâm từ chân trời truyền đến, rung động thiên địa.

Rất nhanh đám quan viên văn võ trên bầu trời Thánh thành trông thấy bốn con rồng đen bay nhanh đến, còn có vài hơi thở ngập trời mạnh đến mức làm linh hồn bọn họ run rẩy.

Tôn Ngộ Không siết chặt hai nắm tay, nheo mắt lại, hiếm khi y không hô to gọi nhỏ mà làm vẻ mặt trầm trọng.

Tôn Ngộ Không từng là chiến tướng hàng đầu dưới tay Tần Quân, thậm chí từng đi cứu Nam Vực Thiên Thế Giới.

Bây giờ Tôn Ngộ Không không có tư cách theo bên cạnh Tần Quân, may mắn có các Thần Ma khác an ủi y.

Ví dụ Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Dương Tiễn vân vân.

Không phải Tần Quân vứt bỏ bọn họ, mỗi tội có Thần Ma càng mạnh không ngừng đầu bái, dù hắn không bạc đãi người cũ thì bọn họ vẫn bị đè xuống.

Tâm tình này rất khó chịu rồi lại bất lực.

Kỳ tài yêu nghiệt như Tôn Ngộ Không thì tốc độ tu hành cũng không theo kịp tốc độ triệu hoán của Tần Quân.

Nhìn Thánh thành, nụ cười trên mặt Tần Quân tươi sáng.

Tuy Huyền Đương đại thế giới chưa hoàn toàn thống nhất, nhưng chỉ cần không xảy ra chuyện gì là tốt rồi.

Vì Thiên Mệnh Đại Đế được cường giả bí ẩn cứu đi, làm lòng Tần Quân luôn treo một tảng đá, hiện tại rốt cuộc có thể hoàn toàn thả xuống.

------oOo------

Chương 1230: Các Thần Ma giật mình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau này Bồ Đề Tổ Sư trấn thủ Huyền Đương đại thế giới, còn Cường Lương thì đi theo hắn chinh chiến trời sao, tưởng tượng thôi đã thấy kích động.

Các Thần Ma có tiềm lực rất lớn đều có thể phục hồi đỉnh cao, ví dụ La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Như Lai, Nhiên Đăng, Phục Hy vân vân.

Tần Quân tự cười một mình.

Đám Thần Ma Phục Hy, Cường Lương ở sau lưng tò mò nhìn phía trước. Phục Hy cảm nhận hơi thở của Nghiêu Đế, Thuấn Đế. Cường Lương cảm nhận hơi thở của Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hình Thiên. Triệu Công Minh bắt giữ hơi thở của Thập Thiên Quân. Anh Chiêu cảm nhận hơi thở của Bạch Trạch, Lục Kim Ô.

Hổ Tổ chuyển thế thành Dương Tái Hưng cảm nhận hơi thở của thiên địch tổ của Kỳ Lân. Di Lặc Phật cảm giác hơi thở của Hàng Long La Hán.

Đám người rung động tinh thần, không ngờ trong Thiên Đình Đại Tần có người quen.

Phục Hy thầm cảm thán:

- Bệ hạ quả nhiên bất phàm.

Y càng kính sợ Tần Quân hơn.

Rất nhanh bốn con rồng đen ngừng lại trước Thánh thành, hình thể của chúng nó khá lớn khi so với Thánh thành, tạo uy hiếp lớn đối với mấy trăm vạn sinh linh trong thành. May mà Tần Quân đứng trên đầu rồng, không thì đã đại loạn.

Mấy vạn văn quan võ tướng đồng thanh kêu lên:

- Cung nghênh Thiên Đế bệ hạ trở về!

Thanh âm chỉnh tề rung trời.

Đa số tò mò Tần Quân đã đi đâu, nhưng nhớ lại hành động vĩ đại phá thiên của Cường Lương lúc trước là họ rất kích động.

Trời bị phá!

Cái tên Tần Thiên Đế đã định trước sẽ ghi vào sử sách Huyền Đương đại thế giới, bọn họ đi theo Thiên Đế vĩ đại có lẽ sau này cũng sẽ lưu danh sách sử.

Tần Quân cười nói, sơ cuồng tuỳ tiện, bá khí kiêu căng:

- Ha ha ha! Chúng khanh bình thân!

Sau đó Tần Quân nói:

- Các ngươi tạm giải tán đi, nửa canh giờ sau khai triều!

Dứt lời Tần Quân nhảy người lên bay hướng Thánh Đế phong.

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy, Triệu Công Minh, Di Lặc Phật, Anh Chiêu, Dương Tái Hưng, Nam Tố Tiên Tử theo sau.

Thập Thiên Quân bao gồm Kim Quang Thánh Mẫu nhìn thấy Triệu Công Minh, kinh kêu:

- Triệu Công Minh!

Ôn Thần Lữ Nhạc, Khương Tử Nha, Thân Công Báo, Viên Hồng, Thạch Ki Nương Nương, đám Thần Ma đến từ đại kiếp nạn Phong Thần cũng rất giật mình.

Triệu Công Minh rất nổi bật trong đại chiến Phong Thần. Biểu tình của Khương Tử Nha hơi lạ, Triệu Công Minh bị lão nguyền rủa hai mươi mốt ngày đến chết, lão giết được Triệu Công Minh là nhờ Đinh Đầu Thất Tiễn Thư của Lục Áp Đạo Nhân.

Kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt.

Triệu Công Minh nhìn Khương Tử Nha chằm chằm, nếu không phải vì Tần Quân thì đã lao lên đánh Khương Tử Nha rồi.

Hàng Long La Hán kích động la lên, hư không quỳ lạy Di Lặc Phật:

- Phật Tổ!

Tôn Ngộ Không khó chịu trừng Di Lặc Phật, y ghét Phật nhất, đặc biệt là Phật Tổ.

Hậu Nghệ, Khoa Phụ hưng phấn kêu lên:

- Cường Lương thủ lĩnh!

Vu tộc xem Bàn Cổ là phụ thần nên Hậu Nghệ, Khoa gọi Cường Lương là phụ thân hoặc thúc bá. Tổ Vu chia chế độ bộ lạc, làm thủ lĩnh.

Hình Thiên phức tạp nhìn Cường Lương, gã có ký ức kiếp trước chém Thiên Đế nên không mù quáng kính ngưỡng Tổ Vu.

Lục Kim Ô reo lên:

- Hi Hoàng! Anh Chiêu!

Lúc nghe tên Đông Hoàng Thái Nhất thì Lục Kim Ô suýt đi đầu vào, nhưng bị Tần Quân an ủi kiềm lại.

Lục Kim Ô là con của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tương đương với thúc thúc của gã, nhưng dù gì không phải phụ thân.

Trông thấy Phục Hy, Anh Chiêu cũng đầu vào Tần Quân, còn có Bạch Trạch làm quan văn nhất phẩm, tâm tình của Lục Kim Ô rất phức tạp. Ba yêu này đều có chức quan nặng ký dưới tay phụ thân của gã.

La Sĩ Tín nhíu mày nhìn Dương Tái Hưng:

- Sao người này cho ta cảm giác dường như đã quen?

La Sĩ Tín nhìn thấu tu vi của Dương Tái Hưng kém xa Tần Quân, nên có vẻ rất bắt mắt. La Sĩ Tín biết Tần Quân sẽ không mang theo người vô dụng.

Tần Quân thấy hết thái độ của đám Thần Ma, hắn cười tủm tỉm không giải thích.

Mấy vạn văn quan võ tướng đứng trên Thánh thành cùng lên tiếng khom người chào Tần Quân, hình ảnh rất là đồ sộ.

Nam Tố Tiên Tử quét thần thức một vòng, tuy Thiên Đình Đại Tần không có Nhập Thánh nhưng được nhiều Đại La Thủy Tiên, mạnh hơn đại thế giới bình thường một chút, tuy nhiên chênh lệch rất lớn với trong truyền thuyết vùng đất khởi đầu của nhân tộc.

Nam Tố Tiên Tử cau mày thầm nghĩ:

- Không lẽ đây là bối cảnh của hắn sao?

Nhìn bóng lưng Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư thì Nam Tố Tiên Tử phủ định ý tưởng này.

Sau lưng Tần Quân chắc chắn có thế lực càng khổng lồ, có lẽ Huyền Đương đại thế giới chỉ là một quân cờ.

Tần Quân mang theo đoàn người bay nhanh lên Thánh Đế phong, hắn cười nói:

- Bạch Trạch hãy mang vị tiên tử này đi nghỉ tạm. Bá Ôn, dẫn nhóm Cường Lương đi Quân Chính điện chờ. Bồ Đề không cần tham gia triều hội, lo dưỡng thương đi.

Đặc biệt khi nhắc tên Bồ Đề Tổ Sư thì ngữ điệu Tần Quân hơi nặng nề.

Bồ Đề Tổ Sư bị thiên uy trọng thương, Tần Quân thấy rất áy náy.

Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn lĩnh mệnh:

- Tuân lệnh!

Hai người hơi hưng phấn, vì toàn là cường giả trong thần thoại viễn cổ.

Chờ bọn họ rời đi, Tần Quân đến trước mặt Đát Kỷ, Tiểu Ly, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Hắc Điệp Tiên Tử.

Hằng Nga, Tỳ Bà cùng đám cung nữ canh giữ phía sau.

Tần Quân giang tay cười nói:

- Trẫm không nói dối đúng không? Đã bảo là thuận buồm xuôi gió!

Tiểu Ly dính người nhất liền nhào vào ngực hắn.

- Tần Quân ca ca, Tiểu Ly nhớ ca ca muốn chết!

Cô nương này vẫn thích gọi Tần Quân như vậy, vừa nói vừa dùng mặt ma sát mặt hắn. Những người khác che miệng cười.

Tần Quân xoa tóc Tiểu Ly, quay sang chào hỏi các thánh phi khác.

Tần Quân nắm tay Chúc Nghiên Khanh, cười nói:

- May mắn tiểu tử này chưa đi ra, nếu trẫm mà bỏ lỡ thì tội cho ái phi.

Chúc Nghiên Khanh đỏ mặt.

Tần Quân cảm nhận khí huyết mạnh mẽ trong người Chúc Nghiên Khanh, tu sĩ Trúc Cơ cảnh bình thường chưa chắc có hơi thở mạnh như vậy. May mà tu vi của Chúc Nghiên Khanh đã đến Hóa Hư cảnh.

Tần Quân cười hỏi Hắc Điệp Tiên Tử:

- Cảm giác thành tiên thế nào?

Hắc Điệp Tiên Tử đá lông nheo, cười duyên:

- Dù thành tiên thì thiếp thân vẫn thuộc về bệ hạ.

Tần Quân nghe mát cả ruột gan, đã mấy tháng hắn chưa nếm mùi thịt, lòng ngứa ngáy.

Giọng Đát Kỷ kéo Tần Quân quay về với hiện thực:

- Bệ hạ mau kể những gì đã trải qua trong thời gian này cho chúng ta nghe đi!

Tần Quân cười lớn phất tay nói:

- Đi! Trẫm đi ngự hoa viên kể cho các nàng nghe.

Nửa canh giờ sau mới bắt đầu triêu hội, vừa lúc để hắn cùng các nàng quấn quýt một thời gian.

Khi Hằng Nga bước đi, Tần Quân chợt ngừng lại cười cười mời:

- Tiên tử cùng đi chung đi.

Hằng Nga nghe vậy ngẩn ra, cần cổ đỏ hồng, sau đó ngại ngùng gật đầu.

------oOo------

Chương 1231: Mãi không có cuối

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tỳ Bà nhìn mà ghen tỵ, giậm chân hờn dỗi nói:

- Bệ hạ đã quên ta sao?

Đệt!

Khóe môi co giật, Tần Quân vội trấn an:

- Đã giao ngự hoa viên cho nàng quản rồi còn gì, đương nhiên nàng sẽ đi cùng.

Chất độc của bò cạp tinh làm Tần Quân toát mồ hôi, hắn rối rắm có nên thu Tỳ Bà làm thánh phi không?

Thánh Đế phong, trong ngự hoa viên, Tần Quân và các nữ nhân ngồi trong thạch đình.

- Chậc, thiên kiêu trong vũ trụ trời sao hèn vậy sao?

- Là vì Bồ Đề Tổ Sư quá mạnh!

- Bệ hạ thật lợi hại, hai tháng ngắn ngủi đã gặp nhiều cường địch như thế.

- Bồ Đề Tổ Sư mạnh kinh khủng, một đường đến Cổ Tiên giới đều là đánh đâu thắng đó, chỉ có thiên uy áp chế được.

Tần Quân cười cười nghe các nàng líu ríu. Mạo hiểm trời sao khủng bố hơn hắn kể rất nhiều, nếu không nhờ tu vi của nhóm Bồ Đề Tổ Sư mạnh mẽ thì bọn họ đã chết bao nhiêu lần.

Tần Quân phỏng chừng thời gian sắp đến, hắn đứng dậy cười nói:

- Các nàng cứ trò chuyện, trẫm phải đi Quân Chính điện.

Nói xong Tần Quân đi ra thạch đình, Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào khoác trên người khiến khí chất của hắn trở nên tôn quý bá đạo, hoàng uy mênh mông.

Tần Quân nhảy người lên biến mất trong tầm mắt của đám nữ nhân.

Đát Kỷ bỗng thấy hoảng hốt, nàng nhớ cảnh lần đầu tiên gặp Tần Quân, có dòng nước ấm chảy trong lòng nàng.

Đát Kỷ là người nhìn Tần Quân một đường trưởng thành.

***

Trong Quân Chính điện.

Tần Quân ngồi trên ghế rồng cao cao.

Quân Chính điện bây giờ đã mở rộng có thể chứa gần vạn quan viên, ghế rồng ở trên đài cao khiến Tần Quân nhìn tất cả mọi người.

Trong điện cung vàng dát ngọc, các cây cột vàng lớn xếp thành hàng. Tất cả văn quan võ tướng biểu tình cuồng nhiệt nhìn Tần Quân, bọn họ rất muốn biết tiếp theo hắn định làm gì.

Trời bị phá!

Huyền Đương đại thế giới sắp hoàn toàn thống nhất, có phải nên chinh chiến thiên ngoại?

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh đứng ngay hàng đầu, vì họ là công thần lớn.

Tần Quân chậm rãi nói:

- Chuyến này trẫm đi thiên ngoại, đến Tiên giới.

Câu nói đầu tiên đã làm gần vạn văn quan võ tướng trợn to mắt, hô hấp dồn dập.

Tiên giới!

Đó là nơi tu hành giả tha thiết ước mơ.

Hai tháng trước Tần Quân đến Tiên giới!?

Hỏi sao bọn họ không phấn khởi?

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi:

- Bệ hạ, Tiên giới như thế nào?

Không biết Tiên giới có giống Nam Thiên Môn, Lăng Tiêu Bảo Điện kiếp trước của y không.

Tần Quân cười nói:

- Tiên giới tên Cổ Tiên giới cách Huyền Đương đại thế giới xa thật xa, trên đường đi qua vô số vì sao, tiểu thế giới. Trẫm đã thấy đại thế giới giống Huyền Đương đại thế giới không dưới năm chỗ . . .

Tần Quân từ tốn kể ra những gì mình đã nghe và thấy, nhưng hắn không nhắc tới những kẻ địch mạnh tránh cho đám văn quan võ tướng lo lắng.

Tất cả quan thần mê mẩn nghe, không ngờ thiên ngoại hấp dẫn vậy.

Các võ tướng Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Viên Hồng, Dương Tiễn, Na Tra sôi trào máu nóng ước gì giết tới thiên ngoại ngay.

Nghe đoạn Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương hiển uy, bọn họ kích động theo điệu kể của Tần Quân.

Sau đó giết vào Tiên giới, nhiều thiên kiêu, Nhập Thánh, Đại La Thủy Tiên liên hợp lại cũng không thể đánh thắng Hỗn Độn Ma Thai, nhưng bị Triệu Công Minh đè đầu đánh. Tất cả sinh linh trong điện giật mình nhìn Triệu Công Minh.

Sau đó Tần Quân kể Phục Hy nhẹ nhàng hành chết cường giả Nhập Thánh cảnh viên mãn Đình Chủ của Đạo Thương Đình.

Đại điện oanh động.

Trên Đại La Thủy Tiên là Nhập Thánh, tình báo này không phải bí mật trong Nam Vực Thiên Thế Giới. Không ngờ tồn tại khiến bọn họ ngước nhìn lại bất lực khi đối diện Phục Hy.

Phục Hy cũng là một cường giả không thua gì Triệu Công Minh.

Đám Thần Ma nhớ lại ký ức kiếp trước thì không quá kích định, vì họ biết Phục Hy là tồn tại đỉnh cao dưới Thánh Nhân.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Bồ Đề cũng đánh Thương Hoa Tiên Tôn không có chút sức chống cự, thậm chí đánh gãy Cổ Tiên giới thành hai khúc, dẫn đến trời giận . . .

Kể ra những kinh nghiệm chiến đấu này có thể ngưng tụ lòng các tướng sĩ Thiên Đình Đại Tần, khiến họ có quyết tâm xông thẳng tới trước, trăm trận trăm thắng.

Đối diện trời sao mênh mông, vô số chủng tộc, Thiên Đình Đại Tần muốn vươn lên thì sau này sẽ gặp phải kẻ địch nhiều không đếm xuể. Nếu như không có quyết tâm thì rất khó đi đến cuối.

Chờ Tần Quân kể xong đại điện yên tĩnh.

Tất cả sinh linh biểu tình rung động, ngây người nửa ngày chưa tỉnh táo lại.

Bạch Trạch hít sâu một hơi, hỏi:

- Bây giờ bệ hạ là Tiên Tôn?

Tất cả quan viên văn võ cùng ngước nhìn Tần Quân, ánh mắt tràn ngập mong đợi.

Nếu như Tần Quân trở thành Tiên Tôn thì phải chăng bọn họ có thể xếp vào hàng tiên ban.

Tần Quân cuồng cười:

- Đúng vậy! Trẫm đã tương đương với Tiên Tôn, nhưng trẫm muốn làm Thiên Đế!

Quân Chính điện nổ tung nồi chảo.

Thiên Đế đích thực!

Mấy tháng trước Tần Quân tự xưng Thiên Đế đã bày tỏ dã tâm của hắn, không ngờ mấy tháng sau hắn thật sự trở thành Thiên Đế, không tin nổi.

Tần Quân hào hùng phất tay, huy xích phương tù, chỉ điểm giang sơn:

- Tiếp theo hãy chỉnh đốn Huyền Đương đại thế giới, trẫm sẽ tuyển chọn nhân tài đi Cổ Tiên giới. Sau này Cổ Tiên giới sẽ là Tiên giới của Thiên Đình Đại Tần!

Gần vạn thần tử cùng quỳ xuống cao giọng quát:

- Thiên Đế vạn thọ vô cương! Cao ngang trời!

Thanh âm hội tụ vang vọng bầu trời Thánh thành.

Mấy trăm vạn sinh linh trong thành cũng sôi trào máu nóng, có một loại khí thế gọi là Đại Tần. Dù không nghe được cuộc họp trong Quân Chính điện nhưng dân chúng hiểu rằng Thiên Đế bệ hạ có dã tâm càng lớn.

Tần Quân đứng dậy cười nói:

- Chiêu cáo thiên hạ, Thiên Đình Đại Tần chuẩn bị di giá Tiên giới!

Tần Quân tin tưởng chiêu cáo này truyền ra thì những thế lực, vực còn ngoan cố chống cự sẽ hoàn toàn bỏ cuộc.

Lưu Bá Ôn cố nén hưng phấn chắp tay nói:

- Tuân lệnh!

Đi theo Tần Quân rất sướng, công việc bổn phận chưa làm xong lại có nhiệm vụ càng kích thích hơn truyền xuống. Tần Quân trở thành Thiên Đế, Lưu Bá Ôn làm quan văn nhất phẩm phải chăng sẽ xếp vào tiên ban, thành tiên phong thần?

Giọng Tần Quân rất có sức kích động:

- Sau này trẫm sẽ tuyển chọn người đi Tiên giới, những người khác có công lần lượt đề bạt. Ngày sau chia hai giới tiên phàm, mong các ngươi kiến công lập nghiệp, Thiên Đình Đại Tần sẽ càng lúc càng lớn, các ngươi cũng sẽ leo lên trên theo mãi không có cuối!

Như có con đường thông thiên trải dài trước mắt văn quan võ tướng.

Dù không được tuyển đi Cổ Tiên giới thì bọn họ vẫn có thể thăng chức, gần vạn quan viên siêu hưng phấn quỳ lạy Tần Quân.

Tiếng rống, tiếng cuồng cười của Tần Quân hòa vào nhau rung động lòng người.

------oOo------

Chương 1232: Nhan Đế bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Trạch ngẩn ngơ nhìn bộ dáng không ai bì nổi của Tần Quân:

- Hắn đã vượt mặt Đông Hoàng Thái Nhất.

Trước kia Bạch Trạch chọn Tần Quân nhưng chưa từng nghĩ hắn sẽ vượt qua Đông Hoàng Thái Nhất nhanh vậy, tiến lên như gió khiến gã không theo kịp.

Bây giờ Bạch Trạch không cách nào tưởng tượng Tần Quân có thể đến độ cao thế nào.

Tần Quân từ từ ngồi xuống, ra hiệu Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, Thân Công Báo tuyên bố chiến quả.

Binh lực của Thiên Đình Đại Tần đa số đã rút về, nhưng vẫn còn chút quân đội chinh chiến đóng giữ bên ngoài.

Dù Tần Quân không trở về thì nhiều nhất hai tháng nữa Huyền Đương đại thế giới sẽ hoàn toàn thống nhất. Vì Huyền Đương đại thế giới quá lớn, binh lực của Thiên Đình Đại Tần có hạn đương nhiên sẽ hao phí thời gian.

- Giờ vực của Thiên Đình Đại Tần đã đến con số ba trăm năm mươi bảy . . .

Ngay hôm đó Thiên Đình Đại Tần chiêu cáo thiên hạ sắp dời đô đi Tiên giới thiên ngoại!

Tin tức này truyền ra, nguyên Huyền Đương đại thế giới, mấy trăm vực nổ tung.

Tiên giới!

- Tần Thiên Đế đang nằm mơ sao?

- Làm sao có thể! Trời đã bị Cường Lương phá, không lẽ Tần Thiên Đế từ Tiên giới trở về?

- Mợ ơi, sức tưởng tượng của ta không theo kịp bước chân của Tần Thiên Đế!

- Đáng sợ quá, Tần Thiên Đế thật là yêu nghiệt xưa nay chưa từng có! Thiên Mệnh Đại Đế, Bạch Đế, Trường Sâm Thương gì đó giục ngựa không đuổi kịp!

- Tần Thiên Đế dù sao là Chiến Thần Thánh Đình chuyển kiếp, từng là đệ nhất nhân thiên địa mà.

- Vậy chẳng phải là chỉ cần quy hàng Thiên Đình Đại Tần thì sau này có cơ hội đi thiên ngoại, thậm chí là Tiên giới?

Tiếng thảo luận vang lên trong từng vực, tất cả sinh linh nghe Đại Tần chiêu cao đều rất phấn chấn.

Ai bước lên đường tu hành chẳng phải vì thành tiên phong thần?

Tiên giới luôn là truyền thuyết đối với các sinh linh Huyền Đương đại thế giới.

Không ngờ nó thật sự tồn tại!

Tần Thiên Đế muốn dời đô đi Tiên giới, điều này nói lên cái gì?

Tức là Tiên giới đã bị hắn chinh phục!

Thần tiên cũng không ngăn Tần Thiên Đế được sao?

Nhưng ngẫm lại cảnh tượng đồ sộ Cường Lương phá thiên thì bọn họ tin

tưởng.

Có cường giả như vậy còn ai ngỗ nghịch Tần Thiên Đế nữa?

Trong phút chốc những vực, thế lực chưa đầu hàng đều phản chiến.

Chưa đầy bảy ngày thiên hạ chỉ còn lại Nhan Vương Điện, Tiệt Giáo cung không đầu vào. Thiên Đình Đại Tần không làm khó bọn họ, khiến người suy nghĩ vẩn vơ.

Triệu Công Minh đập bàn quát:

- Tiệt Giáo cung? Hừ, Nhiên Đăng quá vô sỉ!

Đám võ tướng Thập Thiên Quân, Phục Hy, Cường Lương, Hình Thiên đang cụng rượu vui vẻ, tình cờ nhắc tới Nhiên Đăng.

Triệu Công Minh hận Nhiên Đăng thấu xương, nếu không phải lão thừa dịp loạn cướp mất hai mươi bốn viên Định Hải Châu thì sao gã rơi vào kết cục chết thảm? So với Khương Tử Nha thì Triệu Công Minh hận Nhiên Đăng nhiều hơn.

Hình Thiên lắc đầu nói:

- Tuy không biết các ngươi có ân oán gì nhưng Nhiên Đăng đã bị bệ hạ thu phục từ lâu.

Triệu Công Minh nghe vậy thì hậm hực uống rượu tiếp, dĩ nhiên gã không thể đi giết Nhiên Đăng. Làm vậy vừa đắc tội Tần Quân còn đắc tội với Bồ Đề Tổ Sư phó giáo chủ Phật giáo.

Na Tra mặt đầy nhiều chuyện hỏi:

- Nói này, các ngươi cảm thấy Nhan Đế là ai? Tại sao bệ hạ không nhằm vào hắn? Nghe nói Thái Thượng Lão Quân cũng ở chỗ Nhan Đế.

Những người khác quay đầu nhìn.

Nhan Đế từng được tiếng là yêu nghiệt có thể tranh phong với Tần Thiên Đế, nhưng vì Nhan Đế không tham gia hội trăm hùng, bỏ qua cơ hội. Giờ

Tần Thiên Đế bay cao, Nhan Đế không thể chống lại.

- Thái Thượng Lão Quân?

Phục Hy, Triệu Công Minh, Cường Lương rung động, họ biết một phân thân của Lão Tử tên Thái Thượng Lão Quân.

Nhan Đế có Thánh Nhân chống lưng?

Nghĩ vậy hù sợ họ, Cường Lương là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ sắc mặt cũng hơi lạnh. Mười hai Tổ Vu hợp sức không đánh lại Thánh Nhân, có nhiều cường giả Hiển Thánh cảnh viên mãn hơn nữa cũng thua Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân đều là con kiến!

Câu này không phải nói chơi cho vui.

Các vị Thần Ma lặng im, không biết rằng họ suy nghĩ hơi xa, Lão Tử chưa xuất thế.

Cùng lúc đó, trên Thánh Đế phong, trong ngự hoa viên.

Tần Quân đang ngồi xếp bằng tu luyện bị tiếng hệ thống gợi ý đánh thức:

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu: Chủ thế giới. Đạt được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng. Xúc phát nhiệm vụ chủ Tiên giới.]

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu: Chủ Tiên giới. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ trở thành chủ Tiên giới khống chế một phương tinh vực sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần cơ hội nghe đạo. Xúc phát nhiệm vụ chủ thiên đạo.]

Tần Quân nheo mắt, sau chủ Tiên giới là đến chủ thiên đạo sao?

Nhưng nhiệm vụ chủ Tiên giới không đơn giản, còn phải khống chế một phương tinh vực. Trong Cổ Tiên tinh vực có hơn một trăm đại thế giới, vô số tiểu thế giới, nhiệm vụ khó khăn rất cao.

Giờ Tần Quân lại được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao.

Sướng!

Tần Quân tinh thần sảng khoái chậm rãi đứng dậy, hắn đăm chiêu nhìn Thánh thành hùng vĩ bên dưới thạch đình.

Nên cho ai phục hồi tử trung đỉnh cao đây?

Thần Ma có tiềm lực Hiển Thánh cảnh đã rất nhiều, như tổ của Kỳ Lân La Sĩ Tín, Hổ Tổ Dương Tái Hưng, Phục Hy, Thái Thượng Lão Quân. Ngoài ra đám người Như Lai, Nhiên Đăng, Nghiêu Đế, Thuấn Đế, Hạng Vũ, Địa Tàng Vương, Di Lặc Phật tiềm lực chưa đến cuối.

Tần Quân quyết định:

- Thôi, để La Sĩ Tín phục hồi tử trung đỉnh cao trước đi, dù gì đi theo trẫm lâu rồi.

Tần Quân không biết tổ của Kỳ Lân mạnh cỡ nào nhưng chắc chắn là cường giả Hiển Thánh cảnh.

Đợi khi La Sĩ Tín phục hồi đỉnh cao thì Thiên Đình Đại Tần sẽ có ba Hiển Thánh, dù gặp Ma Minh cũng dám chống lại!

Cơ hội phó bản Thần Ma đã tích lũy đến năm lần, cộng thêm lần trước cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Tần Quân quyết định sử dụng, không tích lũy nữa.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

Nhiệm vụ chủ Tiên giới cho Tần Quân được hai lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, nên không cần để dành.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bạch Cốt Tinh, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

- Triệu hoán lại!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

- . . .

Thánh Nhân ngay trước mắt!

Tần Quân cắn răng, nói:

- Triệu hoán lại!

Khỏi đoán cũng biết nếu Tiếp Dẫn đi ra chắc chắn sẽ được trả tự do, thậm chí sẽ dụ chạy đám người Nhiên Đăng, Như Lai, Di Lặc Phật.

------oOo------

Chương 1233: Thống nhất Huyền Đương đại thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây cũng không phải là lần đầu tiên Tần Quân triệu hoán được Thánh Nhân, may mắn chưa đến lúc tuyển chọn lần thứ ba.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nguyệt Lão, đến từ truyền thuyết thần thoại, có nhớ lại ký ức kiếp trước không?]

Nguyệt . . .Nguyệt Lão . . .

Tay Tần Quân run run, trên trán nổi gân xanh.

Tần Quân rít qua kẽ răng:

- Phục hồi.

Cái thứ chết tiệt gì!

Tần Quân cố nén tâm tình nổi khùng kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Nguyệt Lão.

[Nguyệt Lão: Đến đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Môi Thần.

Tu vi: Thiên Tiên cảnh lục trọng.

Công pháp: Tiên Thiên Tu Pháp.

Thần thông: Trời phối lương duyên.

Pháp bảo: Chỉ đỏ nhân duyên.

Thuộc tính đặc biệt: Tăng nhân duyên (có thể mang đến số đào hoa cho chủ công).

Mức độ trung thành: 89 (MAX 100)]

Thiên Tiên cảnh lục trọng.

Hưm, sau này để Nguyệt Lão lo nhân duyên đi.

Tần Quân cố bình tĩnh tâm tình, ra lệnh:

- Tiếp tục triệu hoán.

Không sao cả, trẫm có nhiều cường giả thuộc hạ.

Tần Quân chỉ có thể tự an ủi mình như vậy.

Tần Quân thầm uy hiếp:

- Lần này ngươi phải triệu hoán ra một cường giả bồi thường trẫm!

Tần Quân không muốn Nguyệt Lão đến rồi sau đó có Ngưu Lang, Chức Nữ, Thất Tiên Nữ gì đó, toàn là đồ vô dụng.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Quan Âm Bồ Tát, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Quan Âm Bồ Tát!

Tần Quân trợn to mắt, hô hấp dồn dập.

Vị thần này là thần minh được người Hoa Hạ tín phụng nhất. Ngọc Hoàng Đại Đế, Như Lai Phật Tổ gì đó đều sang bên đứng.

Tần Quân lẩm bẩm, câu nói lúc nhỏ thường xuyên nghe thấy chợt hiện ra trong óc:

- Nam đeo Quan Âm, nữ đeo Phật.

Tần Quân có cảm xúc kỳ diệu với Quan Âm Bồ Tát, cảm giác thân thiết.

Nhưng Tần Quân biết Quan Âm Bồ Tát sẽ không quá mạnh, tuy công cao hơn Phật, ngang ngửa Địa Tàng Vương, nhưng hắn không chắc về thực lực.

Có tin đồn Từ Hàng Đạo Nhân trong mười hai tiên Côn Luân là bản tôn của Quan Âm Bồ Tát. Tần Quân không quá chắc chắn, vì hệ thống triệu hoán Thần Ma không phải tính theo tiểu thuyết truyền thống hay quyển sách cổ nào, đôi khi sẽ liên quan truyền thuyết dân gian, thần thoại hiện đại, nói chung là rắc rối phức tạp.

Hệ thống giải thích rằng:

- Quan Âm Bồ Tát có công đức vô lượng hơn Từ Hàng Đạo Nhân, nhận tín ngưỡng vượt xa chúng thần nên hệ thống không xem đó là cùng một người. Điều túc chủ suy nghĩ chỉ tồn tại một loại người, so với Quan Âm Bồ Tát thì đa số người không công nhận Từ Hàng Đạo Nhân.

Tần Quân nhướng mày.

Công đức vô lượng, nhận được tín ngưỡng nhiều nhất, nếu vậy Quan Âm

Bồ Tát sẽ lợi hại đến cỡ nào?

Nhìn chung trong thần thoại ít khi thấy Quan Âm Bồ Tát đánh thua. Ví dụ như Hạt Tử Tinh, sách nói Quan Âm Bồ Tát không dám để nó tới gần chứ không nói chính xác là Hạt Tử Tinh mạnh hơn.

Pháp thuật thần thông không cần đánh gần thân.

Tần Quân cắn răng quyết định:

- Thôi, cứ triệu hoán Quan Âm Bồ Tát đi!

Dù Quan Âm Bồ Tát không quá mạnh nhưng triệu hoán ra bảo vệ Thiên Đình Đại Tần cũng tốt.

- Nhớ lại ký ức kiếp trước!

Quan Âm Bồ Tát đại từ đại bi, có ký ức nhiều lần luân hồi đặc biệt quan trọng.

Tuy thần thoại hồng hoang đời sau tràn ngập lợi danh, nhưng Tần Quân muốn tin vào Quan Âm Bồ Tát đại thiện.

Rất nhanh bảng liệt kê thuộc tính của Quan Âm Bồ Tát xuất hiện trước mắt Tần Quân.

[Quan Âm Bồ Tát: Đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Bồ Tát!

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ!

Công pháp: Kinh Phật!

Thần thông: Phổ độ chúng sinh. Thiên Thủ Thiên Nhãn. Đại Bi Chú. Quan Âm phân thân.

Pháp bảo: Ngọc Tịnh Bình. Dương Liễu Chi. Liên Hoa Bảo Tọa.

Thuộc tính đặc biệt: Khí vận bình an (mang đến khí vận cho chủ công).

Mức độ trung thành: 95 (MAX 100)]

Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ?

Tần Quân xoe tròn mắt, điều này vượt qua dự đoán của hắn.

Không lẽ cộng thêm tín ngưỡng trần gian và công đức?

Tần Quân lười hỏi hệ thống, tu vi như vậy là tốt rồi, ít nhất làm được nhiều việc cho hắn.

Trong Tây Du Ký, Quan Âm Bồ Tát thay mặt Phật Môn làm việc nhiều, thường hay trợ giúp Tôn Ngộ Không.

Tần Quân vừa lòng cười, sau đó tùy cơ rút thăm trúng thưởng và truyền thừa kỹ năng, thứ không quá nghịch thiên thì hắn giữ lại thưởng cho những công thần.

Ba ngày sau Nhan Vương Điện, Tiệt Giáo cung cùng tuyên bố đầu vào Thiên Đình Đại Tần. Đến đây thì Huyền Đương đại thế giới bị Thiên Đình Đại Tần thống nhất hoàn toàn.

Huyền Đương đại thế giới sôi trào.

- Tần Thiên Đế vạn cổ vô song!

- Ghi vào sách sử! Đây là lần thứ hai Huyền Đương đại thế giới bị thống nhất, lần trước là Thánh Đình!

- Thịnh thế sắp đến!

- Sau này Tần Thiên Đế sẽ trở thành nhân vật giống như Bạch Đế, Trường Sâm Thương.

- Không ngờ ta được sinh ra ở thời đại như vậy.

Vô số sinh linh thảo luận việc này, bọn họ biết đại thế giới thống nhất đại biểu cho cái gì.

Không chỉ là hòa bình mà còn bay lên.

Bởi vì bọn họ biết dã tâm của Tần Thiên Đế tuyệt đối sẽ không dừng bước tại đây.

Hôm nay Tần Quân đến Nhan Vương thành.

Trong đại điện, Thái Thượng Lão Quân, Như Lai, Văn Trọng, Vô Chi Kỳ, Lục Nhĩ Mi Hầu, Long Đế, Vương Tiễn, Lý Tư, Mông Điềm, Tam Thánh Mẫu, Lưu Trầm Hương, Dương Nhâm, cả đám thành viên tinh anh của Nhan Vương Điện có mặt.

Cường Lương đứng cạnh Tần Quân, hai tay khoanh trước ngực nhìn xuống tất cả sinh linh bên dưới.

Không khí trong điện nặng trịch, vì Tần Quân đã giới thiệu thân phận của Cường Lương xong.

Người phá thiên, Cường Lương.

Tần Quân cười khẽ nói:

- Trẫm không định công khai thân phận, các ngươi cũng không cần truyền ra thân phận của trẫm.

Tần Quân thích có hai thân phận.

Lý Tư nghi hoặc hỏi:

- Tại sao? Chẳng phải bệ hạ đã thống nhất Huyền Đương đại thế giới rồi?

Những người khác cũng khó hiểu, nếu Tần Quân tuyên bố thân phận thì Nhan Vương Điện bọn họ sẽ lên mây.

Giờ Trung Hoang xếp vào hàng vực tứ phẩm, rất là ức chế. Nếu có Tần Quân che chở thì vực này dư sức trở thành vực cửu phẩm.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Huyền Đương đại thế giới không phải điểm dừng, sau này Nhan Vương

Điện sẽ độc lập chinh chiến trời sao.

Nghe vậy mọi người hít thở dồn dập.

Không lẽ giống như trước kia để Nhan Đế và Tần Thiên Đế trở thành song bá trong trời sao?

Nếu đúng thật như vậy thì bọn họ sẽ kiến công lập nghiệp bay lên theo.

Lục Nhĩ Mi Hầu gãi đầu cười nói:

- Được đấy, ta sẽ là người xung phong đầu tiên!

Vô Chi Kỳ nói móc:

- Bằng vào ngươi? Để ta cho!

Hai con khỉ đều bái Thái Thượng Lão Quân làm sư, tu vi càng ngày càng tăng tiến.

------oOo------

Chương 1234: Trấn Nguyên Đại Tiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư thu Viên Hồng làm đồ đệ, cộng thêm Tôn Ngộ Không, bốn linh hầu đều có sư phụ. Chúng nó thiên phú dị bẩm, dù không dựa vào hệ thống cũng nhanh chóng biến mạnh.

Bốn linh hầu sớm muộn gì sẽ uy chấn trời sao.

Tần Quân tùy tay lấy ba khối trữ vật giới ném cho Thái Thượng Lão Quân:

- Trong ba khối trữ vật giới này có chứa quyển trục truyền tống trận, công pháp, phép thuật, hạt giống thiên tài địa bảo vân vân .Các ngươi hãy vận dụng cho tốt, sau này trẫm sẽ đưa Nhan Vương thành ra Huyền Đương đại thế giới.

Nhan Vương thành là Mệnh thành tương đương với pháp bảo bay, Tần Quân không cần tiêu hao pháp lực là có thể điều khiển nó. Chờ lúc Tần Quân đi Cổ Tiên giới thì hắn sẽ mang Nhan Vương thành theo.

Thái Thượng Lão Quân chắp tay cười nói:

- Đa tạ bệ hạ.

Thời không này không có Lão Tử nên Thái Thượng Lão Quân là tồn tại độc lập. Trái tim của Thái Thượng Lão Quân đã hoàn toàn hòa nhập với Nhan Vương Điện, đạo thống bị lão ném ra sau đầu.

Sau đó Tần Quân lại bắt đầu dặn dò một số chi tiết.

Trước khi Chúc Nghiên Khanh sinh con Tần Quân không định rời khỏi Huyền Đương đại thế giới. Nam Tố Tiên Tử không gấp gáp gì, đối với nàng chờ vài năm chẳng đáng gì, coi như bế quan một lần.

Dặn dò xong Tần Quân mang theo Cường Lương lặng lẽ rời khỏi Nhan Vương thành, không có sinh linh nào trông thấy.

***

Trong trời sao vô tận, từng bóng người đạp pháp khí bay tới. Có tu sĩ nhân tộc, yêu tộc, Man tộc, Thạch Nhân tộc và sinh linh chủng tộc khác, đại khái gần hai trăm vị. Đoàn người cách Huyền Đương đại thế giới không xa.

Khi họ trông thấy Huyền Đương đại thế giới thì ngạc nhiên ngừng lại.

Đám sinh linh kích động bay nhanh tới:

- Đó là Huyền Đương đại thế giới?

- Hình như đúng vậy, chẳng phải nó được Cổ Tiên giới bảo vệ sao?

- Phong ấn bị phá, không lẽ vì Thương Hoa Tiên Tôn bị Tần Thiên Đế bắt đi?

- Mau trở về bẩm báo tin tức! Huyền Đương đại thế giới là vùng đất khởi

đầu của thần tiên, có lẽ bên trong giấu bảo bối thượng cổ!

Đám sinh linh nhanh chóng bay về hướng mình đã tới.

Trong mười ba vạn năm phong ấn có nhiều đại thế giới hoặc thế lực chủng tộc theo dõi Huyền Đương đại thế giới, nhưng vì Cổ Tiên giới phong ấn nên không có thế lực nào xông vào được.

Nay phong ấn bị phá, thế lực gần đó tất nhiên thành sói đói ngửi được mùi máu tươi.

Nam Vực Thiên Thế Giới.

Tần Quân đang ở trong tẩm cung làm bạn với Chúc Nghiên Khanh, nàng tùy thời sắp sinh, bình thường ít khi đi ra tẩm cung.

Tần Quân vuốt bụng Chúc Nghiên Khanh, cười nói:

- Ái phi, nếu như là nam hài đặt tên là Tần Lăng Mệnh, nữ thì gọi là Tần Hề Chi được không?

Kiếp trước kiếp này đây là lần đầu tiên Tần Quân làm phụ thân.

Cơ gia là kết quả một thoáng hoang đường trong kiếp trước, Tần Quân không ngờ nữ nhân một đêm tình sẽ sinh ra đứa con. Tần Quân và nữ nhân kia không có tình cảm, chỉ theo như nhu cầu. Mười ba vạn năm qua Tần Quân không còn nhớ giọng nói điệu cười của nữ nhân kia nữa, bao gồm tên nàng, hắn chỉ lờ mờ nhớ chuyện đã xảy ra.

Chúc Nghiên Khanh nghe vậy gật đầu nói:

- Lần này tên tạm được.

Tần Quân cười ngượng nghịu. Đặt tên thật khó khăn, hắn là Thiên Đế, tên của con cái không thể quá tục, phải có nội hàm, bao gồm chí lớn.

Trò chuyện với Chúc Nghiên Khanh một lúc rồi Tần Quân đứng dậy rời đi.

Giờ Chúc Nghiên Khanh cần nghỉ ngơi nhiều, Tần Quân không tiện luôn

quấy nhiễu nàng.

Phải công nhận thiên phú huyết mạch của đứa bé chắc rất mạnh, mỗi ngày Chúc Nghiên Khanh ăn rất nhiều. Vì bổ sung linh khí cho thai nhi Tần Quân chuyên tìm kiếm các loại thuốc bổ quý hiếm cho Chúc Nghiên Khanh bổ thân thể.

Tần Quân rất mong đợi tương lai của đứa trẻ này, cùng lúc đó hắn nhớ Liễu Nhược Lai, nàng cũng mang thai, có lẽ sắp sinh. Nhưng Liễu Nhược Lai ở trong đất truyền thừa vận mệnh, mọi thứ chỉ có thể tự dựa vào mình.

Nghe hệ thống nói đất truyền thừa vận mệnh nằm trong không gian hư vô, không có bất cứ vật sống, chỉ có người thừa kế.

Rất nhanh Tần Quân vào tẩm cung của hắn, hắn định sử dụng cơ hội nghe đạo.

Hy vọng có thể khiến tu vi của hắn bay vọt.

Tần Quân ngồi khoanh chân trên giường, thầm ra lệnh:

- Hệ thống, trẫm muốn sử dụng cơ hội nghe đạo.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Túc chủ sắp tùy cơ đưa đến đạo tràng thần thoại.]

Tần Quân cảm thấy choáng váng, trước mắt tối sầm, ý thức rơi vào hỗn độn.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một giây hoặc đã thiên thu muôn đời.

- Không ngờ có nhiều sinh linh đến nghe đạo quá.

- Vớ vẩn, Trấn Nguyên Đại Tiên là đứng đầu Lục Tiên mà!

- Thật không vậy? Nghe nói Trấn Nguyên Đại Tiên thành đạo từ lâu rồi, xưa còn hơn Tam Hoàng Ngũ Đế đúng không?

- Đúng vậy! Trong sách cổ của long tộc ta có ghi chép sự tích của Trấn

Nguyên Đại Tiên.

- Trấn Nguyên Đại Tiên rất mạnh, tiếc rằng không thích tranh giành, cực kỳ điệu thấp.

Xung quanh ồn áo kéo suy nghĩ của Tần Quân dần quay về hiện thực. Tần Quân mở mắt ra thấy mình đứng dưới chân núi, bốn phía rậm rạp yêu quái. Vùng núi nhấp nhô không bằng phẳng, ngọn núi đằng trước không có cây cối chỉ có cỏ dại. Nhìn lên trên thấy một nam nhân trung niên mặc đạo bào ngồi khoanh chân trên đỉnh núi.

Nam nhân trung niên nhắm mắt, môi mấp máy, phát ra hơi thở hòa cùng thiên địa.

Trấn Nguyên Tử!

Tinh thần Tần Quân rung lên, nghe đám yêu quái xung quanh bàn tán hắn đã biết thân phận của đạo nhân ngồi bên trên.

Không ngờ là Trấn Nguyên Tử!

Đừng thấy Trấn Nguyên Tử sống uất ức trong Tây Du Ký, còn kết bái với Tôn Ngộ Không.

Sự thật thì Trấn Nguyên Tử là tổ của Đại Tiên.

Đào móc sâu hơn thì Phật giáo Tây Phương giảng đạo, khiến Tôn Ngộ Không làm nhân vật chính đại kiếp nạn truyền bá Tây Kinh, đây là công đức lớn. Để Trấn Nguyên Tử kết bái với Tôn Ngộ Không tương đương chia cho y một ít công đức, thế là ghê gớm lắm rồi.

Không thấy Lão Tử, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, mỗi vị đại năng đều phái quân cờ nhập kiếp. Nhưng chỉ có Trấn Nguyên Tử và Tôn Ngộ Không kết bái. Sau này Tôn Ngộ Không trở thành Đấu Chiến Thắng Phật, Phật giáo thắng lớn, Trấn Nguyên Tử cũng nước lên thì thuyền lên phân chia ích lợi.

Điều này nói lên cái gì?

Tức là Trấn Nguyên Tử rất mạnh, mạnh đến mức Phật giáo phải nể tình.

Trong thần thoại hồng hoang đời sau Trấn Nguyên Tử càng là cường giả cùng đẳng cấp với mấy đại năng như Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, mười hai Tổ Vu, Phục Hy, Khổng Tuyên.

Tần Quân thầm kích động:

- Lời to rồi!

Tuy Bồ Đề Tổ Sư chưa chắc yếu hơn Trấn Nguyên Tử, nhưng Tần Quân không chờ nổi Bồ Đề Tổ Sư giảng đạo cho hắn.

------oOo------

Chương 1235: Trấn Nguyên Đại Tiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong hệ thống thần thoại thời gian sẽ thả chậm gấp vô số lần, nếu ở trong này đụng phải đạo tràng của Bồ Đề Tổ Sư thì chắc chắn Tần Quân sẽ rất kích động.

Trấn Nguyên Tử chợt mở mắt ra:

- Yên lặng.

Thanh âm bình thản làm mấy chục vạn yêu quái dưới núi yên tĩnh lại.

Nhìn từ góc độ của Trấn Nguyên Tử thấy dãy núi liên miên, trời và đất nối liền, vô cùng đồ sộ.

Tựa như Trấn Nguyên Tử nhìn trọn thiên địa.

Trấn Nguyên Tử quét mắt qua, tạm dừng trên người Tần Quân giây lát.

Tần Quân thấy ớn lạnh như bị nhìn thấu, kinh hoàng thầm nghĩ:

- Chuyện gì vậy? Đây không phải là ảo cảnh?

Đáng tiếc hệ thống không trả lời hắn.

Tần Quân thầm chửi thề.

Không lẽ công năng nghe đạo có nguy hiểm mạng sống?

Trấn Nguyên Tử hơi ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Tiểu tử này còn trẻ vậy đã đến Thái Ất Tán Tiên cảnh, rất giỏi, kỳ tài ngút trời.

Trấn Nguyên Tử nhớ kỹ khuôn mặt Tần Quân sau đó nhìn chỗ khác.

Tần Quân thở phào một hơi, thầm bực mình. Hắn không biết Trấn Nguyên Tử đã sinh lòng tích tài, định bụng giảng đạo xong sẽ nhìn xem biểu hiện của hắn. Nếu mức độ đột phá của Tần Quân lớn thì Trấn Nguyên Tử sẵn lòng thu hắn làm đệ tử quan môn.

Trấn Nguyên Tử thản nhiên nói:

- Bổn tọa là Trấn Nguyên Tử, cảm ứng vạn vật nơi đây khai linh, muốn để lại thiện duyên. Lần này giảng đạo, các ngươi có thể ngộ được bao nhiêu toàn bằng vào tạo hóa của mình.

Mấy chục vạn yêu quái hô lớn:

- Đại tiên nhân từ!

Sau đó Trấn Nguyên Tử bắt đầu giảng đạo, câu đầu tiên thốt ra, thiên địa yên tĩnh lại.

- Thiên đạo vạn linh, thiên đấu địa tĩnh. Thuần cương là chính, âm lệ là khí. Lấy đan điền làm thủy, thần hải làm chung, kỳ kinh bát mạch làm đường đi, ngũ tạng lục phủ làm trung tâm. Linh khí vào người lạc quan nội thị, dọc đường trung tâm rót vào từ đầu. Tử khí đông lai, đại đạo sinh cơ, nếu lòng quân tính thì có thể siêu phàm nhập thánh. Đại địa tinh khí, thảo mộc đều có linh, mặt trời lặn mặt trăng lên, triều khí âm hoa . . .

Giọng Trấn Nguyên Tử như có ma lực làm Tần Quân nhanh chóng chìm đắm trong đó. Ngược lại các yêu quái đa số nghe mơ hồ, không hiểu,

nhưng không dám ngắt lời Trấn Nguyên Tử, cố gắng suy nghĩ.

Có yêu quái vò đầu bứt tai, có yêu quái nhe răng trợn mắt, có yêu quái vẻ mặt buồn rầu, thật là chúng sinh trăm thái.

Mặt trời lặn mặt trăng lên, thời gian trôi mau.

Trấn Nguyên Tử nhắm mắt không ngừng giảng đạo, không có vẻ gì là mỏi miệng, dường như có thể giảng đến trời đất già cỗi.

Một tháng qua đi.

Nhiều yêu quái nghe không hiểu mất hết kiên nhẫn lục tục rời đi, cũng có nhiều yêu quái nghe tiếng tìm đến.

Tần Quân ngồi xếp bằng dưới chân núi nghe mê mẩn, ngẫu nhiên lộ vẻ suy tư. Đôi khi hắn vận công nạp khí, hết sức chăm chú vào tu luyện, lãng quên canh giờ.

Có một số yêu quái thiên tư thông tuệ rơi vào cảnh đẹp, theo Trấn Nguyên Tử giảng đạo tu luyện.

Lại qua một táng.

Lấy Trấn Nguyên Tử làm trung tâm, nguyên ngọn núi bắt đầu mọc ra hoa cỏ, quá trình hoa nở chỉ mất năm giây, sặc sỡ nhiều màu rất huyễn lệ.

Lôi vũ kéo tới cũng đi đường vòng, không dám đến gần Trấn Nguyên Tử. Ngoài mười dặm mưa như trút nước, trong vòng mười dặm thì ánh nắng tươi sáng.

Năm tháng thoi đưa vụt qua như ngựa, đi rồi không quay về.

Trấn Nguyên Tử giảng đạo mười năm, tu vi của Tần Quân thế như chẻ tre đạt đến Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ. Thoạt trông không bằng tốc độ đột phá lúc trước của Tần Quân, nhưng trong mười năm này hắn không dựa vào đan dược, thiên tài địa bảo, chỉ đơn thuần tu luyện.

Bao nhiêu sinh linh cả đời không thể tiến thêm một bước trong Thái Ất Tán Tiên cảnh.

Trừ Tần Quân ra có nhiều yêu quái đột phá.

Có hàng tá tu sĩ nhân tộc tham gia vào nghe đạo, vì kiêng dè Trấn Nguyên Tử nên các yêu quái không dám xuống tay với tu sĩ, hai bên bình yên.

Trấn Nguyên Tử nhìn Tần Quân, vui mừng thầm nghĩ:

- Huyết mạch của tiểu tử này đúng là mạnh.

Nhìn từ thị giác của Trấn Nguyên Tử thì trên đầu sinh linh đều có vòng xoáy khí sinh ra do linh khí vào người. Vòng xoáy khí của Tần Quân lớn nhất, hạc trong bầy gà.

- Từ chết mà sống, phá rồi lập, thừa hậu đức gánh vật, lấy kính thương sinh. Trong huyền hoàng, trong phương tấc, tam hoa tụ đỉnh công chọn thân mình. Đạo quả chia phẩm, Tử Vi Đế Tinh, Xích Hồng Quân Tinh, Thái Dương Viêm Tinh . . .

- Chúng sinh mong ước, thiên đạo trường tồn, đại đạo ba ngàn chỉ chọn một đường . . .

Trấn Nguyên Tử giảng đạo liên tục mười năm hầu như không tạm dừng. Trấn Nguyên Tử đã giảng mười lần nội dung lặp đi lặp lại, không phải vì đạo pháp của y mỏng mà do giảng sâu sắc hơn e rằng chúng sinh dưới núi không hiểu thấu, dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Giảng lặp đi lặp lại khiến bọn họ đột phá rồi mới giảng sâu hơn, làm như vậy có hiệu quả tốt nhất.

Tần Quân sờ cằm lẩm bẩm như rơi vào ma chướng:

- Thì ra là vậy . . . ra là vậy . . .

Kiếp trước đỉnh cao của Tần Quân chỉ tới Nhập Thánh, so với Trấn Nguyên Tử thì đạo hạnh kém quá xa. Cộng thêm chủ hồn không hoàn toàn thức tỉnh tâm đắc tu hành của hắn, khiến hắn thu hoạch lớn.

Tần Quân điều chỉnh tư thế, nạp khí vận công. Linh khí điên cuồng rót vào người Tần Quân, yêu quái xung quanh giật mình tỉnh táo lại từ ngộ đạo.

Chúng nó rất bực bội nhưng không dám đánh nhau trước mặt Trấn Nguyên Tử, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi trừng Tần Quân.

Thời gian tiếp tục lặng lẽ trôi.

Hai mươi năm sau, yêu quái quanh Tần Quân hầu như thay khuôn mặt mới, hắn cách Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ ngày càng gần.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.]

Lại qua hai mươi năm, đã năm mươi năm từ khi Trấn Nguyên Tử giảng đạo, Tần Quân thuận thế đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, pháp lực tăng vọt, hơi thở cực kỳ nổi bật trong trăm vạn sinh linh.

Các yêu quái xì xầm:

- Tiểu tử này là ai? Năm mươi năm ngắn ngủi đột phá hai tầng tiểu cảnh giới, hơn nữa còn là Thái Ất Tán Tiên cảnh!

- Tu sĩ nhân tộc mà có thiên phú vậy sao?

- Người này không đơn giản.

- Kệ hắn đi, chúng ta lo tu luyện.

- Hừ! Xong việc này chúng ta hợp tác ăn hắn luôn!

Tần Quân không quan tâm những tiếng xì xầm, lo tập trung vào ngộ đạo.

Thế gian vạn pháp đều là đạo.

Đại đạo ba ngàn, mỗi người tự tu đạo hành.

Nghe Trấn Nguyên Tử giảng đạo, Tần Quân hiểu Bất Diệt Thánh Thân càng sâu sắc hơn. Muốn Bất Diệt Thánh Thân tiến thêm một bước thì cần đột phá Thánh Nhân, nhưng tâm pháp đệ ngũ trọng vô cùng huyền ảo, dù luyện Pháp Thiên Tượng Địa thì Tần Quân không thể hoàn toàn tham ngộ.

------oOo------

Chương 1236: Dạ Quy đại thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trấn Nguyên Tử luôn nhìn Tần Quân chăm chú, thấy hắn lại tiến bộ thì y rất vui mừng.

Trấn Nguyên Tử thầm nghĩ:

- Tiểu tử này kỳ tài ngút trời, nếu như thu làm đồ đệ có lẽ sẽ trở thành nhân hùng.

Nhìn chung lịch sử nhân tộc có thành tựu cao nhất là Tam Hoàng, bọn họ đều dựa vào công đức thành á thánh, trừ bọn họ ra khó tìm được cường giả đỉnh cao trong nhân tộc.

Đối với nhân tộc được tiếng là tiên thiên đạo thể thì đây đúng là sự mỉa mai.

Bao nhiêu chủng tộc tu hành biến hóa nhân tộc trực tiếp vượt qua một bước này, tuy rằng trở thành nhân vật chính thiên địa nhưng không bằng vạn vật đại năng.

Tần Quân không chú ý đến ánh mắt của Trấn Nguyên Tử, dù cảm giác được thì hắn sẽ không quan tâm.

Giảng đạo xong hắn sẽ trở lại, ai cần biết thấy chuyện đó.

Còn về bái sư?

Ha ha, trẫm chỉ thu thuộc hạ.

Giảng đạo vẫn tiếp tục, Trấn Nguyên Tử giảng đạo pháp thâm ảo hơn. Đa số yêu quái nhăn mặt khó khăn, vì chúng nó không nghe hiểu, cảm thấy chóng mặt.

***

Các chiếc pháp thuyền to lớn lướt trong trời sao, đằng trước là Huyền

Đương đại thế giới.

Một chiếc pháp thuyền thanh đồng lướt đi trước nhất, có nam nhân đứng trên sàn tàu, hai tay chắp sau lưng. Trường sam màu lam bay trong gió, mái tóc nâu xõa ngang vai, khuôn mặt hơi điển trai, trong mắt chứa trời sao mênh mông.

Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ!

Nam nhân áo lam thì thào:

- Huyền Đương đại thế giới . . . không còn Cổ Tiên giới che chở thì ngươi sẽ là của ta!

Nghĩ đến các loại truyền thuyết của Huyền Đương đại thế giới, mặt nam nhân áo lam lộ nét mê đắm.

Phía sau pháp thuyền thanh đồng có hơn một trăm chiếc pháp thuyền, mỗi chiếc chở ít nhất mười vạn binh sĩ. Cả đám ồn ào, xoa tay hăm hở nhìn Huyền Đương đại thế giới.

Bọn họ tấn công Huyền Đương đại thế giới nhanh vậy vì Huyền Đương đại thế giới quá nổi tiếng, bọn họ phải nhanh chân hơn đại thế giới khác công chiếm Huyền Đương đại thế giới.

Nợi tiền bối nhân tộc ở lâu dài.

Có biết bao tiên mộ, thần mộ.

Không chừng để lại nhiều vùng đất truyền thừa.

Nam nhân áo lam nở nụ cười, gã như đã thấy cảnh nuốt chửng Huyền Đương đại thế giới, còn gã thì bay lên cao.

Nhìn Huyền Đương đại thế giới càng lúc càng gần, nam nhân áo lam cao giọng quát:

- Các sinh linh Huyền Đương đại thế giới nghe đây, ta là Mạc Ngân Hà giới chủ của Dạ Quy đại thế giới! Sau ngày hôm nay Huyền Đương đại thế giới sẽ phụ thuộc vào Dạ Quy đại thế giới, ai dám chống cự thì giết không

tha!

Giọng nam nhân áo lam như bom nổ trên bầu trời Huyền Đương đại thế giới, khiến vô số sinh linh xáo động.

Dạ Quy đại thế giới?

Mạc Ngân Hà?

Huyền Đương đại thế giới ồn ào.

- Dạ Quy đại thế giới? Không lẽ thiên ngoại còn có đại thế giới khác?

- Ui, trời mới phá đã có người xứ xâm nhập.

- Thanh âm này . . . cảm giác khá mạnh.

- Sợ gì? Thiên Đế bệ hạ là nam nhân chinh phục cả Tiên giới!

- Muốn chết mà! Huyền Đương đại thế giới chúng ta vừa thống nhất đã dám đến phát động chiến tranh?

Mấy trăm vực chửi um sùm. Đổi lại bình thường đa số sinh linh sẽ hơi khủng hoảng, nhưng nhiều sinh linh tin tưởng Tần Thiên Đế.

Nhìn chung lịch sử Tần Thiên Đế vươn lên đã bao giờ bị thua?

Trong Nam Vực Thiên Thế Giới, ba bóng người nhảy ra. Đó là La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn.

Tôn Ngộ Không đạp cân đẩu vân bay đằng trước nhất, cuồng cười nói:

- Bọn chúng là đồ ăn của ta, các ngươi đừng giành!

Rốt cuộc có cơ hội chiến đấu với cường giả thiên ngoại, hỏi sao Tôn Ngộ Không không hưng phấn?

Nhưng giây sau La Sĩ Tín với tốc độ siêu khủng lướt qua bên cạnh Tôn Ngộ Không, chớp mắt đã biến mất trong mây.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn trợn mắt há hốc mồm. Gần đây hai người phát hiện La Sĩ Tín thay đổi rất nhiều, nhưng không ngờ tu vi của gã cũng tăng vùn vụt.

Tôn Ngộ Không hú lên:

- Chết tiệt!

Tôn Ngộ Không đuổi theo với tốc độ cao nhất, Dương Tiễn bay song song với y.

Tiếc rằng cả hai làm sao cũng không đuổi kịp La Sĩ Tín.

Vèo!

La Sĩ Tín bay ra Huyền Đương đại thế giới đi tới trời sao, mặc chiến giáp màu đen, tay cầm Kỳ Lân Bá Vương Thương, khuôn mặt dữ tợn, đôi mắt đỏ sậm ánh tím toát ra khí thế hung ma.

La Sĩ Tín bẻ cổ nhe răng cười nói:

- Vừa lúc không có cơ hội thử tay nghề!

La Sĩ Tín đã phục hồi tử trung đỉnh cao.

Trước khi Tần Quân vào hệ thống đạo tràng đã cho La Sĩ Tín phục hồi đỉnh cao, gã không còn là tên ngốc Tùy Đường mà là tổ của Kỳ Lân, một vị bá chủ xưa kia của đất hồng hoang.

Bảng liệt kê thuộc tính của La Sĩ Tín thay đổi:

[La Sĩ Tín: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ của Kỳ Lân.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Khí Thôn Sơn Hà. Tiên Thiên Thổ Nạp Pháp.

Thần thông: Kỳ Lân Chi Hỏa. Thủy Kỳ Lân chân thân. Phá Thiên Thần

Thương. Nộ Chấn Thiên Địa.

Pháp bảo: Kỳ Lân Bá Vương Thương.

Thuộc tính đặc biệt: Trừ tà cát tường (có thể bảo vệ người bên cạnh không bị tà ma xâm hại, mang đến may mắn cho chủ công.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Trực tiếp nhảy lên hàng cường giả đỉnh cao của Thiên Đình Đại Tần, ngang hàng với Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư.

Phải công nhận bây giờ Thiên Đình Đại Tần bị hụt tầng rất lớn. Chỉ có ba Hiển Thánh cảnh, đều là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ. Không có nhiều Nhập Thánh cảnh, vượt mức quá lớn.

Đương nhiên với một phương đại thế giới thì có ba cường giả Hiển Thánh cảnh không sợ ai trong ba ngàn thế giới.

La Sĩ Tín nhìn hơn một trăm chiếc pháp thuyền lướt tới, nhếch mép, đôi mắt đỏ ngầu như nhìn con mồi, làm người ta ớn lạnh.

Trên pháp thuyền thanh đồng, Mạc Ngân Hà cũng chú ý đến hơi thở của La Sĩ Tín. Mạc Ngân Hà cau mày, vì La Sĩ Tín cho gã cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Lòng Mạc Ngân Hà thầm bất an, nhưng không sợ:

- Người này mạnh quá.

Sức chiến đấu đỉnh cao trung bình của đại thế giới là Đại La Thủy Tiên, Trấn Nguyên Tử bị Cổ Tiên giới phong ấn mười ba vạn năm, không có liên lạc với thiên ngoại, không thể nào có tồn tại vượt qua Đại La cảnh.

Mạc Ngân Hà không biết rằng dù không có Thiên Đình Đại Tần thì Thiên Mệnh Đại Đế vốn cũng mạnh đến Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Nhưng nếu để Thiên Mệnh Đại Đế đối mặt Dạ Quy đại thế giới thì hơi khó

khăn, vì Đại La Thủy Tiên của Dạ Quy đại thế giới nhiều hơn Huyền Đương đại thế giới.

Tình huống hiện giờ khác hẳn, xuất hiện biến số Tần Quân.

Mạc Ngân Hà cười nhạo hỏi:

- Như thế nào? Ngươi định một mình chống lại chúng ta?

Trong pháp thuyền đằng sau bộc phát ra khí thế mạnh mẽ, hầu như mỗi chiếc pháp thuyền đều có một cường giả từ Đại La Chí Tiên cảnh trở lên.

------oOo------

Chương 1237: La Sĩ Tín thần uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có đến mười Đại La Thủy Tiên! Cộng thêm Mạc Ngân Hà là mười một Đại La Thủy Tiên, dư sức tiêu diệt một phương đại thế giới trong Cổ Tiên tinh vực.

Nên Mạc Ngân Hà không sợ La Sĩ Tín chút nào, gã đã tưởng tượng cảnh La Sĩ Tín khuất phục van xin.

Trong dãy tinh vực xung quanh này Dạ Quy đại thế giới như bá chủ, không e ngại gì.

La Sĩ Tín cười lạnh, lười nói nhiều, xách thương xông hướng hơn trăm chiếc pháp thuyền Dạ Quy đại thế giới.

Mạc Ngân Hà khinh miệt cười nói, giơ tay định ra hiệu lệnh:

- Không biết tự lượng sức mình!

La Sĩ Tín quát to:

- Chết đi!

Tiếng quát bá đạo tuyệt luân ẩn chứa sát ý giận dữ vô tận. Mạc Ngân Hà tạm bị điếc, đa số binh sĩ trong hơn trăm chiếc pháp thuyền phần lớn nổ banh xác, máu dính bết trên thuyền, tiếng hét thảm liên tiếp vang lên.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn đến sau cũng bị chấn điếc hai lỗ tai. Vô số sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới loáng thoáng nghe tiếng quát lớn.

Trong Thánh thành.

Dương Tái Hưng ngước nhìn khung trời, lẩm bẩm:

- Quả nhiên là hắn . . .

Vẻ mặt Dương Tái Hưng rất phức tạp. Kiếp trước thiên địa sơ khai, đất hồng hoang có Tổ Long, Nguyên Phượng, tổ của Kỳ Lân là thế chân vạc. Ba tộc thế lớn, Dương Tái Hưng làm Hổ Tổ đã chịu nhiều nỗi khổ.

Dương Tái Hưng hiểu rõ nhất tổ của Kỳ Lân phục hồi đỉnh cao đáng sợ nhiều thế nào.

Đám cường giả Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Anh Chiêu đứng ở đình viện của mình ngước nhìn bầu trời, họ như trông thấy cảnh tượng trong trời sao.

Một chiêu thần thông Nộ Chấn Thiên Địa làm phe Dạ Quy đại thế giới tử thương nặng nề.

La Sĩ Tín đâm thương tới trước, pháp lực màu đỏ như lửa dọc theo mũi thương bắn ra.

Mạc Ngân Hà đang bịt hai tai chưa kịp phản ứng thì cơn lũ pháp lực ập đến đánh trăm chiếc pháp thuyền thành tro, đẩy đi mấy ngàn vạn dặm, dọc đường không biết lan đến bao nhiêu vì sao.

Trời sao chấn động. Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn trợn mắt há hốc mồm, người lạnh lẽo.

Một cú thương đâm làm cả hai sợ hãi vụt tắt chiến ý.

Mạnh không tưởng tượng nổi!

Dạ Quy đại thế giới và giới chủ Mạc Ngân Hà toàn quân bị diệt!

Bọn họ thậm chí không giáng lâm Huyền Đương đại thế giới bỗng bị diệt gọn.

Bá đạo khó tả!

Lại nhìn bóng lưng La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn thẫn thờ thật lâu.

Dương Tiễn run giọng:

- Sao có thể như vậy?

Ban đầu thực lực của Dương Tiễn mạnh hơn La Sĩ Tín, huống chi thiên phú của gã đứng đầu đời thứ ba Tiệt giáo. Gã chưa từng nghĩ sẽ bị La Sĩ Tín vượt mặt.

Tôn Ngộ Không xoe tròn mắt, trước kia toàn là y đè đầu La Sĩ Tín ra đánh, giờ thấy tư thái uy vũ của gã làm thế giới quan của Tôn Ngộ Không vỡ nát.

La Sĩ Tín chậm rãi thu thương, nhếch mép cười nhạt.

La Sĩ Tín bỗng nhìn sâu trong trời sao, cách bảy ngàn vạn dặm có một chiếc pháp thuyền rõ ràng lướt ngang qua, vừa lúc thấy cảnh tượng khủng bố vừa rồi. Mấy trăm sinh linh trên thuyền ngây ra như phỗng.

La Sĩ Tín quát to:

- Kẻ nào dám phạm vào Huyền Đương đại thế giới thì chết!

Linh khí trong trời sao này rất mỏng manh nhưng giọng La Sĩ Tín vẫn vang vọng trong phạm vi mấy trăm ức dặm trời sao. Chiếc pháp thuyền sợ hãi vội rời đi.

Sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới cũng nghe tiếng quát của La Sĩ Tín, rất là phấn chấn.

Mấy trăm vực điên cuồng thảo luận, hò reo:

- Uy vũ!

- Đây là vị thần tướng nào?

- Giọng này hình như là La Sĩ Tín La tướng quân của Thiên Đình Đại Tần!

- Là La Sĩ Tín Mãnh Tướng Kỳ Lân? Chẳng phải hắn là Đại La Kim Tiên sao? Lợi hại dữ vậy?

- Bá khí quá, sau này còn ai dám chọc vào Huyền Đương đại thế giới chúng ta?

- Bỗng cảm thấy Huyền Đương đại thế giới bị Thiên Đình Đại Tần thống nhất không phải chuyện xấu.

Trong vô hình sinh ra lực ngưng tụ.

Đối diện kẻ địch thiên ngoại thì sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới đứng cùng một trận doanh. Thiên Đình Đại Tần nhẹ nhàng tiêu diệt cường địch khiến bọn họ cảm thấy kiêu ngạo.

La Sĩ Tín xoay người bay hướng Huyền Đương đại thế giới, đến trước mặt Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, nhìn hai người biểu tình rung động.

La Sĩ Tín kiêu ngạo cười nói:

- Hiện tại các ngươi còn dám khiêu chiến ta không?

La Sĩ Tín rất thân với Tôn Ngộ Không và Dương Tiễn, dù bình thường hay bị hai người hành nhưng cả ba ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, thuộc dạng hiếu chiến. Họ cùng nhau chinh chiến sa trường, tình nghĩa thâm sâu, dù đã phục hồi đỉnh cao thì La Sĩ Tín không coi thường Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, chỉ có cảm xúc đắc ý.

Hai tay Tôn Ngộ Không khoanh trước ngực hầm hừ nói:

- Hừ! Sớm muộn gì ta sẽ vượt qua ngươi, đè đầu ngươi ra đánh!

Dương Tiễn hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

- Ngươi quả nhiên là tổ của Kỳ Lân.

Trước kia La Sĩ Tín nói như vậy bọn họ đều cho rằng gã khoác lác. Giờ nhìn La Sĩ Tín cuồng bạo như vậy Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn đoán ra lý do tại sao.

Chắc bệ hạ dùng thần thông vô thượng giúp La Sĩ Tín phục hồi thực lực đỉnh cao trong luân hồi.

Ba La Sĩ Tín trở về Nam Vực Thiên Thế Giới. Tuy không ai nhìn gần trận chiến này nhưng vẫn làm sinh linh toàn Huyền Đương đại thế giới thảo luận.

Vừa mới thống nhất, vốn có nhiều thanh âm bất mãn Tần Thiên Đế, hiện tại hoàn toàn bị tiếng ca ngợi che giấu.

Cái này khác với trước kia, khi đối mặt đại thế giới khác Thiên Đình Đại Tần vẫn mạnh mẽ như trước, hỏi sao không làm các sinh linh Huyền Đương đại thế giới hưng phấn?

Dù khó chịu Tần Thiên Đế thống nhất đại thế giới, nhưng Thiên Đình Đại Tần đem đến cảm giác an toàn chưa từng có cho bọn họ.

Tất cả sinh linh rất hưng phấn:

- Thiên Đình Đại Tần mạnh đến cỡ nào?

- Đột nhiên cảm thấy thời đại này có Tần Thiên Đế là điều may mắn.

- Đúng vậy, có Tần Thiên Đế ở dù trời sập cũng không sợ.

- Trước kia rất hâm mộ con dân Thiên Đình Đại Tần, giờ chúng ta cũng thuộc về Thiên Đình Đại Tần rồi.

- Tần Thiên Đế làm sao bồi dưỡng được nhiều cường giả quá vậy?

Tất cả sinh linh rất hưng phấn, ai chẳng có giấc mơ lên trời? Ai chưa từng

khát vọng thế giới thiên ngoại?

Dạ Quy đại thế giới tập kích khiến thế giới thiên ngoại cách họ càng gần hơn, trở nên chân thật.

Trận chiến này lộ ra một tin tức rằng Thiên Đình Đại Tần đặt trong trời sao cũng không kém cỏi.

Tần Quân còn trong hệ thống đạo tràng.

Đã tám mươi năm từ khi Trấn Nguyên Tử bắt đầu giảng đạo.

Sinh linh còn kiên trì nghe đạo hầu như đều đột phá. Tần Quân đến Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, đang trùng kích viên mãn.

Tám mươi năm ngắn ngủi đã có đột phá như vậy, thiên phú của hắn làm Trấn Nguyên Tử khen nức nở.

------oOo------

Chương 1238: Tăng tiến vùn vụt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu nghe giảng mấy ngàn năm, mấy vạn năm thì sẽ thế nào? Chẳng phải là bay thẳng lên trời?

Trấn Nguyên Tử nhớ ngày xưa nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo trong Tử Tiêu cung. Đại năng đất hồng hoang ngày xưa hầu như đều đi hết, trừ Tổ Vu. Trong mười hai Tổ Vu chỉ có Hậu Thổ đi nghe đạo.

Nếu lúc ấy cả nhóm Tổ Vu đi nghe đạo, dù nghe không hiểu nhưng làm quen với các Thánh Nhân tương lai, có lẽ đại kiếp nạn vu yêu sẽ thay đổi.

Tần Quân đang ngồi khoanh chân trong bụi hoa, xung quanh đầy hoa tươi cao tới vai hắn. Linh khí điên cuồng chui vào đỉnh đầu Tần Quân hình thành lốc xoáy khí mắt thường trông thấy, thổi biển hoa đung đưa như sóng gợn dập dờn.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả điên cuồng chuyển động kéo theo Mệnh Vận Chi Luân xoay tròn, hoa văn tử diễm giữa trán Tần Quân bập bùng cháy. Ánh sáng tím lấp lánh chiếu trên mặt Tần Quân khiến hắn trông rất tà tuấn.

Hơi thở của Cực Viêm Ma Thần mạnh mẽ khuếch tán ra, trong phạm vi trăm thước không có sinh linh nào dám đến gần.

Dù là yêu quái hay tu sĩ nhân tộc thường xuyên nhìn hướng Tần Quân, trong mắt có hâm mộ, ghen ghét, nhưng càng nhiều là e ngại.

Đám yêu quái xì xầm:

- Tiểu tử kia có lai lịch gì?

- Huyết mạch của hắn không đơn giản, không phải nhân tộc bình thường.

- Hơi thở mạnh quá, tên này chắc không phải là vị đại thần nào chuyển kiếp đi?

- Thôi chúng ta đừng chọc vào hắn, sau lưng tiểu tử này có lẽ có đại năng chống lưng.

- Quá kiêu ngạo, hoàn toàn không nể mặt cướp hết linh khí của chúng ta!

Các tu sĩ nhớ kỹ khuôn mặt Tần Quân.

Tần Quân không thèm nghe, trong lòng hắn xem yêu quái, tu sĩ là NPC không đáng để ý.

Giảng đạo vẫn diễn ra.

Lại ba mươi năm qua mau.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn!]

Trấn Nguyên Tử giảng đạo một trăm mười năm khiến Tần Quân từ Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ bay vọt đến viên mãn, hắn là người tiến bộ nhanh nhất trong trăm vạn sinh linh xung quanh.

Tần Quân cảm nhận pháp lực trong người tăng vọt, hắn cố nén xúc động muốn hú dài, vận chuyển tâm pháp Bất Diệt Thánh Thể.

Suốt một trăm mười năm Tần Quân hết sức chăm chú tu luyện, không có cảm giác cảnh còn người mất, tựa như nằm mơ một giấc.

Hèn gì đại năng bế quan như một giấc mơ mấy ngàn thu.

Trấn Nguyên Tử mở mắt ra nhẹ giọng nói:

- Được rồi, bổn tọa giảng đến đây thôi. Các ngươi đi đi, sau này có duyên gặp lại.

Thanh âm truyền vào tai từng sinh linh làm bọn họ tinh thần rung lên, tỉnh táo lại từ trạng thái lĩnh ngộ. Thần kỳ là họ không thấy khó chịu gì, thậm chí không có tẩu hỏa nhập ma.

Lời đại năng nói vô cùng huyền diệu.

Lại có tiếng hệ thống gợi ý:

[Đinh! Sắp rời khỏi thần thoại đạo tràng.]

Tầm nhìn của Tần Quân trở nên mơ hồ, bỗng biến mất tại chỗ.

Trấn Nguyên Tử luôn chú ý Tần Quân chợt con ngươi co rút đứng bật dậy.

- Người đâu?

Vẻ mặt Trấn Nguyên Tử ngạc nhiên quét thần thức qua mấy ngàn vạn dặm nhưng không bắt giữ được hơi thở của hắn.

Trấn Nguyên Tử thầm bực mình, y quan sát Tần Quân một trăm năm, định thu hắn làm đồ đệ ai ngờ hắn biến mất quá mau, y không kịp trở tay.

Trấn Nguyên Tử chọn bốn mươi lăm sinh linh thiên tư thông tuệ ở dưới núi làm đệ tử ký danh, trong đó có hai người tên Thanh Phong, Minh Nguyệt.

***

Ngoài tẩm cung của Tần Quân, Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Bạch Trạch đang quát tháo các cung nữ.

Khuôn mặt Đát Kỷ tràn đầy tức giận và kinh hoàng quát hỏi:

- Bệ hạ đâu? Chẳng phải các ngươi nói đang bế quan sao? Tại sao không thấy bệ hạ đâu?

Tần Quân lặng lẽ bị bắt cóc, Đát Kỷ cảm giác trời sập.

Các cung nữ quỳ rạp dưới đất, run cầm cập sợ hãi khóc lóc van xin.

Bạch Trạch nhíu mày nói:

- Nếu thật sự là cường giả bí ẩn bắt bệ hạ đi thì bọn họ không biết cũng bình thường thôi.

Trong Thánh thành có vô số cường giả, có mặt Cường Lương, tổ của Kỳ Lân vậy mà vẫn có người lẻn vào bắt Tần Quân được, Bạch Trạch không tin nổi.

Trừ phi là Thánh Nhân nếu không thì kẻ nào có năng lực lớn như vậy?

Du Phượng Hoàng an ủi:

- Đát Kỷ tỷ tỷ đừng lo, có khi nào bệ hạ bận việc nên đi đâu?

Nhưng hai tay Du Phượng Hoàng giấu trong ống tay áo siết chặt, mu bàn tay đỏ ửng.

Bỗng một hơi thở mạnh mẽ từ trong cung truyền ra, ba nữ nhân giật mình biến sắc mặt.

- Bệ hạ!

Bọn họ vội vàng chạy vào, chỉ thấy Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường, nguyên cung điện rung nhẹ.

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng lao đến kiểm tra thân thể Tần Quân.

Đát Kỷ sốt ruột hỏi:

- Bệ hạ có sao không?

Vẻ mặt Tần Quân hoang mang hỏi:

- Trẫm thì bị gì? Chẳng phải trẫm nói đang bế quan sao? Tại sao các nàng đi vào?

Tần Quân nhíu chặt mày, không lẽ Thiên Đình Đại Tần xảy ra chuyện lớn gì?

Đệt, mới rời khỏi có một ngày, có cần vậy không?

Con ngươi Bạch Trạch co rút, bởi vì nàng chú ý tới tu vi của Tần Quân đến Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn.

Lòng Bạch Trạch dậy sóng thần:

- Sao có thể được? Trong một đêm tu vi từ Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ biến thành viên mãn?

Dù biết Tần Quân là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế nhưng Bạch Trạch vẫn cảm thấy khó tin.

Bởi vì quá trình này mất thời gian quá ngắn ngủi.

Nhưng Bạch Trạch liên tưởng đến Tần Quân từng dùng thần thông vô thượng trợ giúp thuộc hạ phục hồi tu vi đỉnh cao trong luân hồi, không lẽ hắn dùng thần thông này lên người mình?

Ui!

Bạch Trạch hút ngụm khí lạnh, nàng không cách nào tưởng tượng thần thông này rốt cuộc là gì.

Tần Quân ngày xưa từng đến độ cao thế nào?

Đát Kỷ quở mắng:

- Bế quan? Vậy sao bệ hạ biến mất tăm?

Lúc trước hù Đát Kỷ chết khiếp, nàng không dám tưởng tượng nếu Tần Quân thật sự bị bắt cóc thì bọn họ phải làm sao.

Chắc chắn Thiên Đình Đại Tần thành rắn mất đầu rối loạn.

Vì các Thần Ma đều là hạng người tâm cao khí ngạo, chỉ một mình Tần Quân có thể trấn được họ.

Du Phượng Hoàng, Bạch Trạch tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân giả bộ bí hiểm cười nói:

- Đây là bí mật, các nàng không được truyền ra ngoài. Sau này trẫm còn sẽ bế quan giống vậy, các nàng đừng chuyện bé xé to. Trừ phi trẫm mất tích ba ngày các nàng mới được hành động.

Ba nữ nhân càng nghe càng tò mò, nhưng Tần Quân chết sống không chịu nổi. Vì việc này liên quan hệ thống, không thể để người thứ hai biết, dù đó là người hết sức gần gũi.

Không phải Tần Quân không tin bọn họ, nhưng lỡ họ vô tình tiết lộ tin tức thì tiêu đời.

Có thể cho người triệu hoán ra vô số cường giả, còn có vô số bảo bối ăn gian khác, ai không động lòng?

Dù là Thánh Nhân cũng không cưỡng lại được.

------oOo------

Chương 1239: Thực lực của Như Lai và Nhiên Đăng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nheo mắt cười nói:

- Được rồi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tại sao các nàng đến đây?

Ba nữ nhân Đát Kỷ sẽ không bỗng dưng tìm đến, vì Tần Quân chỉ mới bế quan một ngày.

Bạch Trạch mở miệng nói:

- Là vầy, một người tự xưng là giới chủ Dạ Quy đại thế giới mang binh đến muốn xâm chiếm Huyền Đương đại thế giới chúng ta. May có La tướng quân một mình diệt sạch đối phương.

Nhắc tới chuyện này làm vẻ mặt Bạch Trạch thổn thức.

Không ngờ tổ của Kỳ Lân mạnh vậy.

Mười một Đại La Thủy Tiên cộng thêm ngàn vạn binh sĩ trực tiếp bị La Sĩ Tín phất tay tiêu diệt.

Tu vi của Bạch Trạch chỉ đến Đại La Thủy Tiên, vậy chẳng phải là nàng ở trước mặt La Sĩ Tín sẽ bị diệt trong tích tắc?

Tưởng tượng thôi đã thấy ức chế.

Tần Quân hiểu ra, hắn hỏi:

- Không có thương vong gì chứ?

Không ngờ đại thế giới khác cũng theo dõi Huyền Đương đại thế giới, Tần Quân không quá ngạc hiên, chỉ hơi bất ngờ khi chiến loạn đến quá mau.

Theo như Nam Tố Tiên Tử nói Huyền Đương đại thế giới rất nổi tiếng trong trời sao, khắp nơi có truyền thuyết về Huyền Đương đại thế giới.

Vì Bạch Đế, Trường Sâm Thương, Thương Hoa Tiên Tôn đều đến từ Huyền Đương đại thế giới.

Thương Hoa Tiên Tôn, Trường Sâm Thương cùng một thời đại. Sau khi Trường Sâm Thương giao ra thân phận lãnh tụ nhân tộc thì dẫn theo đám người đi phiêu bạt trời sao, Thương Hoa Tiên Tôn nằm trong nhóm người.

Đó là chuyện đã rất lâu từ trước.

Trường Sâm Thương và Tịch Nghiệp Ma Quân xưng bá ba ngàn thế giới, được gọi là song hùng. Lúc ấy Kiếm Thần Dương Bắc Minh còn trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu. Thương Hoa Tiên Tôn thì chỉ là cái đuôi. Phong Oa còn vọc bùn ở góc xó xỉnh nào đó.

Tuyên cổ tới nay Huyền Đương đại thế giới khá nổi tiếng trong ba ngàn đại thế giới, nhưng sau này nó bị Thương Hoa Tiên Tôn phong ấn.

Từ góc độ nào đó Thương Hoa Tiên Tôn đang bảo vệ Huyền Đương đại thế giới.

Đương nhiên Tần Quân không hối hận giết Thương Hoa Tiên Tôn, vì Thánh Đình bị nhóm thần tiên với gã dẫn đầu máu me đồ sát.

Bạch Trạch lắc đầu cười nói:

- Không có, đối phương chưa vào Huyền Đương đại thế giới đã bị La tướng quân oanh sát.

Tần Quân gật gù. La Sĩ Tín Hiển Thánh cảnh hậu kỳ làm sao không đánh lại quân đội một phương đại thế giới được.

Chậc chậc, Dạ Quy đại thế giới sao?

Tần Quân híp mắt lại, trong mắt tràn đầy tia sáng lạnh.

Hắn không chọc vào ai nhưng luôn có kẻ tới kiếm chuyện.

Dạ Quy đại thế giới trở thành đại thế giới thứ nhất Tần Quân muốn chinh phạt.

Bạch Trạch không kiềm được hỏi:

- Bệ hạ đột phá rồi?

Thấy tu vi của Tần Quân bay vọt làm Bạch Trạch động lòng.

Hết cách, Thiên Đình Đại Tần bây giờ có quá nhiều cường giả, Anh Chiêu cùng nàng xếp vào mười đại yêu thần cũng có mặt.

Đám quan văn Khương Tử Nha, Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng, Thân Công Báo tài năng không tệ. Bạch Trạch có bản lĩnh biết trước xưa nay không thuộc loại có một không hai, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân đều có thể bấm tay thôi diễn. Đặc biệt là Phục Hy, năng lực bói toán sâu không lường được.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Đột phá bước nhỏ.

Bước nhỏ?

Khóe môi Bạch Trạch co giật.

Lúc này Đát Kỷ đã nhận ra tu vi của Tần Quân đến Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn. Nàng xoe tròn mắt bồ câu, che miệng, biểu tình không tin được.

Tu vi của Du Phượng Hoàng thấp không nhìn thấu cảnh giới tu vi của Tần Quân, nhưng nhìn vẻ mặt Bạch Trạch, Đát Kỷ thì biết chắc ghê gớm lắm.

Tần Quân nhướng mày cười nói với Bạch Trạch:

- Như thế nào? Nàng hâm mộ? Nếu nàng làm thánh phi của trẫm thì trẫm sẽ giúp cho.

Tần Quân không nói khoác, trong thần thoại thương thành có các loại công pháp, đan dược, thiên tài địa bảo, sẽ có cách trợ giúp Bạch Trạch biến mạnh.

Bạch Trạch đỏ mặt. Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng cười khúc khích. Ai chẳng biết Tần Quân vừa mắt Bạch Trạch, có điều hắn không cứng rắn ép buộc.

Các nàng không ghen gì, làm Tần Thiên Đế mà hậu cung của Tần Quân chỉ có sáu vị phi tử, truyền ra cũng hơi khó nghe.

Tỳ Bà, Hằng Nga, Hắc Điệp Tiên Tử, Bạch Trạch rất có thể trở thành thánh phi kế tiếp.

Bạch Trạch chắp tay nói:

- Thần còn có công việc, xin cáo lui.

Bạch Trạch nói xong vội vã rời đi, Tần Quân chú ý thấy lỗ tai nàng ửng đỏ.

Quân sư yêu tộc mà đỏ mặt tới mang tai?

Không khoa học!

Không phù hợp logic!

Tần Quân nói thầm trong bụng, nhưng hắn rất thích loại cảm giác này.

Nếu hắn chỉ thích làm chuyện đó thì hô lên một tiếng là vô số nữ nhân xinh đẹp đến trước mặt hắn ngay, nhưng Tần Quân không muốn vậy.

***

Sáng sớm hôm sau, Tần Quân triệu Nhiên Đăng, Như Lai đến, hắn định cho hai người phục hồi đỉnh cao. Hai người hiệu lực cho hắn đã lâu, có tiềm lực rất lớn.

Còn Thái Thượng Lão Quân thì tạm thời Tần Quân chưa dám. Dù sao Thái Thượng Lão Quân là phân thân Thánh Nhân, trời biết phục hồi đỉnh cao rồi sẽ quậy ra cái gì.

Trong ngự hoa viên. Tần Quân vừa uống trà vừa đánh giá Như Lai, Nhiên Đăng.

Như Lai thì hình tượng trang nghiêm đầy chính nghĩa, cao lớn hơn Nhiên Đăng. Mặt mũi Nhiên Đăng xấu xí, bề ngoài già nua, trái ngược với khí chất của Như Lai.

Nhiên Đăng xoa tay cười nham nhở hỏi, mắt đầy khát khao:

- Bệ hạ thật sự có thể cho chúng ta phục hồi đỉnh cao?

Tần Quân lặng lẽ triệu kiến hai người, nếu để Triệu Công Minh trông thấy Nhiên Đăng thì sẽ tức xì khói.

Thật ra Tần Quân có thể cho Phục Hy phục hồi đỉnh cao, nhưng y mới đầu bái, mức độ trung thành không đến chín mươi lăm điểm, hắn tạm thời không muốn giúp y.

Huống chi Thiên Đình Đại Tần bây giờ không thiếu cường giả đỉnh cao. Ba Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, dù là Ma Minh cũng không được như vậy.

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ có thể xưng bá một phương tinh vực, đủ thấy Hiển Thánh cảnh hiếm hoi.

Tần Quân từ tốn hỏi:

- Các ngươi có dám bảo đảm mình trung thành không?

Tần Quân định phát triển thế lực Phật giáo. Hắn không ngừng triệu hoán Thần Ma, cấp dưới tự nhiên sinh ra trận doanh. Phe đạo giáo tụ lại với nhau, yêu tộc tụ tập một nhóm, Tiệt giáo một nhóm, chuyện rất bình thường.

Phật giáo xem như trận doanh yếu nhất, Địa Tàng Vương mạnh nhất nhóm thì bận thống nhất Âm phủ.

Thực lực của Nhiên Đăng chắc chắn vượt qua Đại La Thủy Tiên, còn về Như Lai thì Tần Quân không dám chắc.

Dù sao mặt ngoài Như Lai mạnh nhất trong Tây Du Ký, chỉ tính Tây Du Ký thì y mạnh đến không tưởng, khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Như Lai chắp tay nói:

- Thuộc hạ có thể sống đến hôm nay toàn nhờ bệ hạ nhân từ, sau này tất nhiên nguyện ruột gan đổ đầy đất!

------oOo------

Chương 1240: Tu vi của song phật

Như Lai nói thật lòng, mỗi khi nghe có cường giả mới xuất hiện trong Thiên Đình Đại Tần là lòng kiêu ngạo của y bị đánh nát một chút. Đến nay các đại năng Cường Lương, tổ của Kỳ Lân, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân có thể đè trên đầu y, sao y còn dám sinh lòng phản loạn?

Nhiên Đăng khom người nói:

- Thuộc hạ cũng vậy, bệ hạ kêu giết ai là thuộc hạ sẽ giết kẻ ấy!

Tần Quân mỉm cười, thầm ra lệnh:

- Hãy phục hồi đỉnh cao cho Như Lai, Nhiên Đăng.

[Đinh! Như Lai Phật Tổ sắp phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

[Đinh! Nhiên Đăng Đạo Nhân sắp phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Liên tục hai tiếng hệ thống gợi ý vang lên, ngay sau đó trên đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen hút Như Lai, Nhiên Đăng vào trong.

Thạch đình bỗng chốc yên tĩnh lại, Tần Quân không đi ngay, tiếp tục châm trà.

Chợt một bóng người từ chân trời bay đến, mặc áo trắng, ngồi xếp bằng trên tòa sen, khuôn mặt thân thiện hiền từ, môi treo nụ cười, tay phải nâng bình ngọc, tay trái dựng đứng trước ngực, quanh thân tỏa ánh sáng vàng toát ra khí chất thần thánh trang nghiêm.

Đó là Quan Âm Bồ Tát, hay còn gọi là Quán Thế Âm Bồ Tát.

Quan Âm Bồ Tát bay tới trước thạch đình, khom người khẽ chào:

- Tham kiến bệ hạ.

Tần Quân cố ý dặn Quan Âm Bồ Tát đừng hành lễ lớn, vì hắn cảm thấy để Quan Âm Bồ Tát nhảy xuống liên hoa bảo tọa thì kỳ kỳ.

Tần Quân mỉm cười hỏi:

- Sự việc làm thế nào?

Tần Quân cố ý phái Quan Âm Bồ Tát đi khắp thiên địa hành thiện tích đức, để lại truyền thuyết.

Phân thân của Quan Âm Bồ Tát siêu khủng bố, có thể biến ra ngàn vạn phân thân, tuy sức chiến đấu không quá mạnh nhưng dư sức trợ giúp phàm nhân.

Tranh giành khí vận đặc biệt quan trọng. Đám Thần Ma Quan Âm Bồ Tát, Tôn Ngộ Không đã có mối liên kết với Tần Quân và Thiên Đình Đại Tần. Dân chúng tín ngưỡng Thần Ma thì như tín ngưỡng Thiên Đình Đại Tần, khí vận sẽ hưng thịnh lên.

Thiên đạo tuy vô hình nhưng có cách vận hành của mình, tranh giành khí vận là một con đường lương thiện.

Tần Quân không viết tên Thần Ma tin cậy vào Thiên Thư, vì Thiên Thư khống chế chúng thần dễ dàng trở thành con rối của thiên đạo. Nếu sau này Tần Quân nghịch thiên, thuộc hạ đều biến thành tay đấm của thiên đạo thì hết chơi.

Trừ Quan Âm Bồ Tát ra, Nguyệt Lão cũng bắt đầu đảm nhiệm chức Môi Thần, tơ đỏ nhân duyên có thể tác động phàm tâm, đương nhiên tu vi cao hơn Nguyệt Lão thì sẽ không bị sợi chỉ đỏ khống chế. Nguyệt Lão không có phân thân, trong thời gian này bận tối mặt tối mày.

Quan Âm Bồ Tát mỉm cười nói:

- Bệ hạ nhân đức, bần tăng tất nhiên hết lòng hết sức. Bần tăng đã phái phân thân đến các góc Huyền Đương đại thế giới trợ giúp chúng sinh xa lìa bể khổ.

Tần Quân gật gù, ẩn ý sâu xa nói:

- Giờ ba phật trong Phật Môn các ngươi, Địa Tàng Vương và ngươi, Hàng Long La Hán, Kim Thiền Tử đã bái vào dưới tay trẫm. Hy vọng các ngươi

thật sự ôm lòng từ bi, đừng rời xa bản tâm.

Hắn phải cảnh cáo trước, giờ Quan Âm Bồ Tát không thuộc về dưới tòa ba vị Phật Tổ mà là thần tử của hắn, Quan Âm Bồ Tát phải phân biệt rõ ràng lập trường.

Quan Âm Bồ Tát gật đầu, vẫn mỉm cười hiền hòa:

- Mọi thứ kiếp trước đã về với các bụi, bần tăng biết mình bây giờ là ai.

Tần Quân vừa lòng cười, dặn dò ít chuyện rồi cho Quan Âm Bồ Tát đi.

Tần Quân ra một thông cáo tôn sùng Quan Âm Bồ Tát, tránh cho một số kẻ có mắt không tròng làm khó dễ phân thân của Quan Âm Bồ Tát.

Mọi thứ nằm trên quỹ đạo.

Tần Quân ngước nhìn trời xanh, không biết Trần Vô Kỵ của Ma Minh khi nào thì giết tới.

***

Trong trời sao, tin Mạc Ngân Hà mang binh chinh phạt Huyền Đương đại thế giới nhanh chóng truyền ra. Vì sự việc liên quan Huyền Đương đại thế giới, mà Mạc Ngân Hà là cường giả hàng đầu nên càng đồn càng tam sao thất bản.

- Cái gì? Mạc Ngân Hà kéo ngàn vạn quân đi mà vẫn bị Huyền Đương đại thế giới diệt?

- Đúng vậy! Nghe nói Huyền Đương đại thế giới chỉ phái ra một người!

- Huyền Đương đại thế giới đã giải trừ phong ấn!

- Không thể nào! Thực lực của Dạ Quy đại thế giới không kém!

- Mạc Ngân Hà dù gì là cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ!

- Huyền Đương đại thế giới trừ bỏ phong ấn? Ui, sắp có trận gió tanh mưa máu rồi đây.

Nơi nào có sinh linh đều bàn tán việc này. Từ khi bọn họ bước vào trời sao đã nghe về truyền thuyết Huyền Đương đại thế giới, đặc biệt trong Cổ Tiên tinh vực.

Trong truyền thuyết Huyền Đế Trường Sâm Thương đến từ Huyền Đương đại thế giới, Thương Hoa Tiên Tôn khống chế Cổ Tiên tinh vực cũng đến từ Huyền Đương đại thế giới. Khiến Huyền Đương đại thế giới rất bí ẩn, cộng với truyền thuyết vùng đất bắt đầu của nhân tộc khiến vô số sinh linh hướng tới.

Ngày càng nhiều sinh linh rục rịch kéo nhau bay đi Huyền Đương đại thế giới, bao gồm các đại thế giới, thế lực tông môn.

***

Một ngày sau, trong ngự hoa viên.

Cường Lương, La Sĩ Tín ở một bên uống rượu. Tần Quân đang tu luyện Đại Chu Thiên Chưởng.

Tần Quân sắp luyện đến đệ tứ chưởng Kích Tinh Thần. Đại Chu Thiên Chưởng là thần thông mạnh nhất của hắn, thứ hai là Đại Đạo Sinh Thiên Luân. Ngày thường Tần Quân chuyên luyện chúng nó, không tu phép thuật khác.

Hai tiếng hệ thống vang lên liên tục trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Nhiên Đăng Đạo Nhân đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

[Đinh! Như Lai Phật Tổ đã phục hồi Thần Ma đỉnh cao!]

Tần Quân ngừng động tác, kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Nhiên Đăng, Như Lai.

Trước kia Tần Quân luôn cho rằng đỉnh cao của hai người là Đại La Thủy Tiên cảnh, ít nhất không vượt qua Nhập Thánh cảnh. Sau này Tần Quân cảm giác mình đánh giá thấp bọn họ.

Nhiên Đăng làm phó giáo chủ Xiển giáo tức là rất được Nguyên Thủy

Thiên Tôn tin cậy, thực lực tuyệt đối không đơn giản. Tuy đụng mặt Triệu Công Minh là Nhiên Đăng dứt khoát chạy trốn, nhưng đó là vì gã có hai mươi bốn viên Định Hải Châu. Giờ Triệu Công Minh là Nhập Thánh cảnh viên mãn vậy Nhiên Đăng sẽ kém hơn sao?

Như Lai càng khỏi phải nói, trong đại kiếp nạn Tây Du thì y lật tay là mây, ngửa tay là mưa.

Tần Quân từng hỏi hệ thống là hai người mạnh tới mức nào, hệ thống không trả lời khẳng định.

[Nhiên Đăng: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Cổ phật.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Linh Cữu thần công.

Tinh thông: Thân cổ phật. Súc Địa Thành Thốn. Vô Lượng Thước Pháp.

Pháp bảo: Càn Khôn Thước. Linh Cữu Đăng.

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

Tần Quân xoe tròn mắt.

Nhiên Đăng lợi hại vậy sao? Rõ ràng bề ngoài xấu xa nham hiểm . . .

------oOo------

Chương 1241: Kiếm Thần Dương Bắc Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

[Như Lai: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Phật Tổ.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ.

Công pháp: Đại Nhật Như Lai Kinh Phật.

Thần thông: Như Lai Thần Chưởng. Chưởng Trung Phật Quốc. Phật Tổ Vạn Vật.

Mức độ trung thành: 99 (MAX 100)]

Chua choa mạ ơi!

Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

Tần Quân trợn to mắt ốc bươu, hắn vốn chỉ định đề bạt hai Phật thôi nhưng không ngờ họ mạnh đến vậy.

Đệt, trước kia họ chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh thật đúng là may cho hắn.

Tần Quân phấn khởi hỏi:

- Hệ thống không giải thích một chút sao?

Mức độ trung thành của Như Lai, Nhiên Đăng đều trên chín mươi điểm, Như Lai suýt thành tử trung, hỏi sao Tần Quân không hưng phấn?

Đến đây thì Thiên Đình Đại Tần có năm cường giả Hiển Thánh cảnh!

Bồ Đề Tổ Sư, Tổ Vu lôi Cường Lương, tổ của Kỳ Lân, La Sĩ Tín! Giờ là Như Lai Phật Tổ, phó giáo chủ Xiển giáo Nhiên Đăng Đạo Nhân!

Nhìn khắp ba ngàn thế giới có ai đánh lại?

Trái tim Tần Quân bành trướng. Phục Hy, Thái Thượng Lão Quân, Hổ Tổ Dương Tái Hưng có tiềm lực Hiển Thánh. Triệu Công Minh có tiềm lực đó hay không thì hệ thống chưa trả lời.

Tương đương với sau này hắn sẽ có tám Hiển Thánh!

Ma Minh, Tịch Nghiệp Ma Quân, Kiếm Thần Dương Bắc Minh gì đó đều phải quỳ trước mặt hắn!

Nghĩ đến đó Tần Quân siêu kích động.

Hệ thống giải thích:

- Nhiên Đăng Đạo Nhân là nhị giáo chủ của Xiển giáo. Trong đại chiến Phong Thần, Nhiên Đăng Đạo Nhân thống lĩnh mười hai tiên Côn Luân, thực lực rất mạnh. Tuy lúc đụng phải Triệu Công Minh thì bỏ chạy nhưng đó là do e ngại Định Hải Châu, sợ bị thần quang của Định Hải Châu chiếu đến hoảng hốt bị mất mặt. Cộng thêm thân phận cổ phật, tín ngưỡng cộng điểm vào nên Nhiên Đăng Đạo Nhân có tu vi Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

- Như Lai Phật Tổ tuyển từ trong Tây Du Ký, ở thời không Tây Du Thánh Nhân không được vài Địa Tiên giới, nên Hiển Thánh cảnh xưng bá. Như Lai Phật Tổ ở mặt ngoài là thống lĩnh cao nhất của Phật giáo, trong dân gian Hoa Hạ hưởng thụ tín ngưỡng vô cùng, bằng với Ngọc Hoàng Đại Đế. Nên hệ thống cho tu vi của Như Lai cao lên chút.

- Đương nhiên nếu hai Phật đánh nhau thì chưa chắc Như Lai sẽ thắng, vì pháp bảo của Nhiên Đăng Đạo Nhân mạnh hơn.

Tần Quân đã hiểu.

Tín ngưỡng cộng thêm điểm, cái này hắn chịu phục.

Ví dụ như Quan Vũ cũng nhờ tín ngưỡng mà Phong Thần, mỗi tội vì là phàm nhân nên bị cực hạn nhiều.

Như Lai Phật Tổ, Nhiên Đăng Đạo Nhân và Quan Âm Bồ Tát vốn là thần, tín ngưỡng giúp họ tăng tiến nhiều.

Tần Quân hiểu được.

Đặc biệt là Như Lai Phật Tổ, nếu bỏ qua thần thoại hồng hoang, ban đầu ai chẳng nghĩ Như Lai siêu mạnh?

Tiếc rằng trong các loại tiểu thuyết miêu tả Như Lai là Đa Bảo Đạo Nhân

chuyển kiếp, phân thân của Tiếp Dẫn, Thích Ca Mâu Ni Phật vân vân. Cộng thêm có mối liên quan với thần thoại khác, cưỡng ép suy yếu Như Lai, giống như Miyamoto Musashi trong một bản game online mà Tần Quân từng chơi.

Trong khi Tần Quân suy nghĩ lan man thì trên đầu hiện ra hai lỗ đen, Như Lai và Nhiên Đăng bay ra. Hai Phật đáp xuống trước mặt Tần Quân.

Nhiên Đăng nhìn hai tay mình, vẻ mặt mừng rỡ lẩm bẩm:

- Ta đạt đến Hiển Thánh!?

Trong ký ức kiếp trước Nhiên Đăng nhớ lão chỉ là Nhập Thánh cảnh viên mãn, không ngờ trải qua thần thông của Tần Quân thì đột phá đến Hiển Thánh cảnh.

Như Lai biểu hiện bình tĩnh niệm:

- A di đà phật, đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ.

Cường Lương, La Sĩ Tín chợt lóe đến bên cạnh Tần Quân, nheo mắt nhìn hai Phật.

Hai Hiển Thánh cảnh hậu kỳ đối đầu với một Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, một Hiển Thánh cảnh trung kỳ, khí thế nghiêng về một bên.

Nhiên Đăng vội nghiêm mặt, tim đập chân run, trái tim mới rạo rực đã lạnh lẽo.

So với hai hung thần này thì lão còn kém rất nhiều.

Trong Hiển Thánh cảnh mỗi tiểu cảnh giới chênh lệch rất lớn.

Như Lai mặt không đổi sắc nhưng hai tay chắp vào nhau nổi gân xanh, tâm lý không bình tĩnh.

Cường Lương cười khẩy nói:

- Chậc chậc, hai lừa trọc già cũng phục hồi đỉnh cao.

Nhiên Đăng nổi tiếng xấu xa trong đại kiếp nạn vu yêu, cộng với Chuẩn Đề Đạo Nhân vô sỉ khiến Cường Lương không có hảo cảm với Phật giáo.

La Sĩ Tín không trào phúng hai Phật nhưng ánh mắt đầy ẩn ý.

Như Lai nhẹ giọng niệm, thuận tiện nịnh Tần Quân:

- A di đà phật, Thánh Nhân khó sánh bằng thần thông của bệ hạ.

Nhiên Đăng cười hùa theo:

- Cũng nhờ bệ hạ ưu ái.

Tần Quân gật đầu, điều giải không khí:

- Hy vọng sau này các ngươi đừng khiến trẫm thất vọng.

Làm Tần Quân không yên tâm nhất là Nhiên Đăng, con người của Như Lai khá chính trực, nói một không hai. Nhiên Đăng thì không có lòng tự trọng, may mắn mức độ trung thành đã đạt đến chín mươi hai.

Tần Quân mang theo Cường Lương, La Sĩ Tín vì sợ Như Lai, Nhiên Đăng có lòng xấu xa.

Chấn nhiếp là điều rất quan trọng!

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư đều là tử trung, có thể chấn nhiếp La Sĩ Tín.

La Sĩ Tín thì chấn nhiếp Như Lai, Nhiên Đăng, sau đó Như Lai và Nhiên Đăng chấn nhiếp cường giả bên dưới, cấp trên đè cấp dưới, cứ thế Thiên Đình Đại Tần mới phòng thủ kiên cố.

Lại trò chuyện một lúc rồi Tần Quân cho Nhiên Đăng, Như Lai về Nhan Vương thành.

Giờ Tiệt Giáo cung đã chính thức xác nhập vào Nhan Vương Điện.

Lúc trước Triệu Công Minh nghe cái tên Tiệt Giáo cung thì suýt khùng lên, nếu Tần Quân không ngăn cản Nhiên Đăng đã chẳng có mặt trên đời.

Nhiên Đăng vốn là người của Xiển giáo nhưng chạy vào Phật giáo, giờ lão tự sáng tạo Tiệt giáo, ý đồ đáng bị tru.

Chỉ còn thiếu đạo giáo không bị lão chiếm.

Chờ bọn họ rời đi Tần Quân nheo mắt cười nói:

- Mọi việc đã sẵn sàng.

Tiếp theo Tần Quân sẽ tìm thời gian đưa Nhan Vương thành đi, dể Nhan Vương thành phát triển đơn độc trong trời sao.

Có hai cường giả Hiển Thánh ở, Cổ Tiên tinh vực không có thế lực nào ngăn được Nhan Vương Điện mạnh mẽ vươn lên.

***

Sâu trong trời sao đầy sương mờ.

Một đại lục u ám trôi nổi, núi non nhấp nhô. Từ ngoài vào trong núi càng lúc càng cao lên như những cây gai đất, vô cùng đồ sộ.

Có tiếng xé gió.

Vèo!

Một nam nhân áo đen ngự kiếm bay tới, khuôn mặt lạnh lùng, tóc dài cột sau gáy, thân hình tuy không vạm vỡ nhưng cho áp lực rất mạnh. Hai thanh trường kiếm treo bên hông, lúc bay kiếm va vào nhau kêu leng keng.

Nam nhân này là Vệ Nhạc, bộ dạng giống hệt với phân thân của gã, trong trời sao được tiếng là kiếm cuồng.

Phân thân có tu vi Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, bản thể là cường giả Hiển Thánh cảnh.

Vệ Nhạc bay nhanh vào đại lục u ám, xuyên qua các ngọn núi bay tới đỉnh ngọn núi cao nhất.

Một bóng người ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, cách mặt đất cao mấy chục

vạn trượng. Đỉnh núi vừa đủ cho người đó ngồi, nhích nhẹ một cái dễ rớt xuống tan xương nát thịt.

------oOo------

Chương 1242: Con của Thiên Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người đó mặc áo xám, tóc dài bay trong gió, bề ngoài bốn mươi mấy tuổi, mắt nhắm, chân mày rậm như hai lưỡi dao. Xem khuôn mặt cho người cảm giác cực kỳ nghiêm túc.

Hai tay người đó cầm kiếm đá đặt trên chân, không có hơi thở, hô hấp.

Vệ Nhạc bay đến trước mặt người đó, khom người, chắp tay cung kính nói:

- Sư tôn, đồ nhi trở lại.

Người áo xám là Kiếm Thần Dương Bắc Minh uy chấn vũ trụ.

Cả đời Dương Bắc Minh đúng với hai chữ vô địch. Tịch Nghiệp Ma Quân, Huyền Đế Trường Sâm Thương oai phong một cõi, khi đó Dương Bắc Minh còn là đệ nhất nhân trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu nên không có cơ hội luận bàn. Chờ khi Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương thoái ẩn thì Dương Bắc Minh đột phá Hiển Thánh, hoành hành vũ trụ, đán bại vô số cao thủ.

Ngay cả Huyết Sát Ma Đế, minh chủ hiện thời của Ma Minh cũng từng thua dưới tay Dương Bắc Minh.

May mắn Dương Bắc Minh không sáng lập thế lực, chỉ thu một ít đệ tử, trong đó có Vệ Nhạc.

Thấy Dương Bắc Minh lơ mình, Vệ Nhạc phồng can đảm cắn răng nói:

- Sư tôn, đồ nhi có chuyện muốn xin.

Dương Bắc Minh không mở mắt ra, như thể người đứng trước mặt không phải đồ đệ của mình:

- Hưm?

Vệ Nhạc không phật lòng, vì gã đã thói quen tính cách lạnh nhạt của sư tôn.

Vệ Nhạc ôm tâm tình thấp thỏm nói:

- Là vầy, một bằng hữu thân thiết của đồ nhi bị người giết, đồ nhi phái phân thân đi báo thù . . .

Vệ Nhạc kể ra ngọn nguồn vụ việc, không phóng đại, cũng không che giấu. Mặc dù gã là Kiếm Cuồng nhưng không dám cuồng trước mặt Dương Bắc Minh.

Trong đời Vệ Nhạc chưa bao giờ sợ ai chỉ ngán Dương Bắc Minh, gã có thành tựu như hôm nay toàn nhờ vào Dương Bắc Minh dạy dỗ khắc nghiệt từ nhỏ. Mỗi lần gã nhớ lại là bị ám ảnh tuổi thơ.

Nghe Vệ Nhạc kể xong Dương Bắc Minh từ từ mở mắt ra:

- Tần Thiên Đế? Đánh bại được nhóc Thương Hoa trong Cổ Tiên giới, không lẽ tiểu tử này là hậu nhân của lão quái vật nào?

Biểu tình của Dương Bắc Minh vẫn lạnh nhạt, dường như Tần Quân không đáng lọt vào pháp nhãn.

Cũng đúng, tuy Thương Hoa Tiên Tôn khống chế Cổ Tiên giới nhưng không lọt vào mắt Dương Bắc Minh, vì gã chỉ là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Vệ Nhạc dè dặt nói:

- Đúng rồi, sư tôn, đồ nhi lo một người đi báo thù sẽ thất bại nên . . .

Nếu Dương Bắc Minh ra tay thì đừng nói Tần Thiên Đế, xông vào tổng bộ Ma Minh cũng không ngại gì. Ở trong lòng Vệ Nhạc thì không ai có thể đánh bại Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh nâng mí mắt lên, Vệ Nhạc bị nhìn dựng đứng lông tơ, cúi mặt xuống không dám đối diện.

Giọng Dương Bắc Minh lạnh băng:

- Thù của ngươi còn muốn vi sư trả thù giúp?

Vệ Nhạc run bắn, vội giải thích:

- Đồ nhi chỉ sợ . . .

- Sợ cái gì? Sợ chết?

- Không phải!

Vệ Nhạc sợ hãi vã mồ hôi lạnh, không biết nên giải thích như thế nào lòng vô cùng cay đắng. Vệ Nhạc đã dự đoán được kết quả này nhưng vẫn ôm chút hy vọng tìm đến.

Hết cách, đụng phải Thương Hoa Tiên Tôn thì Vệ Nhạc không dám vỗ ngực bảo mình thắng chắc. Thuộc hạ của Tần Thiên Đế có người nhẹ nhàng trấn áp Thương Hoa Tiên Tôn, nên Vệ Nhạc tự phụ đến đâu cũng không ngốc tới mức coi trời bằng vung.

Dương Bắc Minh chậm rãi nhắm mắt lại, nhẹ giọng nói:

- Việc của ngươi hãy tự giải quyết, vi sư chưa bao giờ khi dễ tiểu bối, cũng không muốn chiến đấu với kẻ yếu.

Đã lâu rồi Dương Bắc Minh không ra tay, đương nhiên sẽ không ra tay vì một tiểu bối. Nhìn khắp ba ngàn thế giới không nhiều người đáng để Dương Bắc Minh ra tay.

Vệ Nhạc mấp máy môi, gã biết việc Dương Bắc Minh quyết định thì không cách nào vớt vát. Nhưng tưởng tượng cảnh đối mặt Tần Thiên Đế và đám thuộc hạ thì lòng Vệ Nhạc hốt hoảng.

Vệ Nhạc cắn răng thầm nghĩ:

- Thôi!

Vệ Nhạc chắp tay nói:

- Vậy đồ nhi sẽ tự mình giải quyết, sư tôn nghỉ ngơi đi, đồ nhi không quấy rầy nữa.

Vệ Nhạc xoay người định đi.

Dương Bắc Minh mở miệng nói:

- Nhạc nhi.

Vệ Nhạc khựng lại, mừng rỡ quay đầu, tưởng đâu Dương Bắc Minh mềm lòng.

Dương Bắc Minh nói chuyện không mở mắt ra:

- Tự giải quyết cho tốt, ngươi đã là Hiển Thánh, cần phải gánh vác khó khăn hiểm trở, vĩnh viễn không được hối hận.

Vệ Nhạc suy nghĩ sâu xa, vì sư tôn của gã chưa bao giờ nói chuyện không mục đích.

Hay sư tôn dự đoán được cái gì?

Lòng Vệ Nhạc dâng lên bất an nhưng không dám hỏi nhiều, gã gật đầu xoay người rời đi, trong chớp mắt biến mất sâu trong trời sao.

Đại lục u ám lại yên tĩnh, Dương Bắc Minh không nhúc nhích, dường như đã nhập định.

***

Thời gian qua mau, hai tháng vụt qua.

Hôm nay Chúc Nghiên Khanh sắp sinh, Tần Quân và các thánh phi đứng chờ trước cửa cung điện.

Vẻ mặt Tần Quân mong chờ nói:

- Không biết là nhi tử hay nữ nhi.

Tần Quân không lo lắng, Chúc Nghiên Khanh không phải nữ nhân phàm trần, nơi này là Thiên Đình Đại Tần, sẽ không gặp vấn đề khó sinh.

Đám nữ nhân Đát Kỷ cũng mong chờ, đây là đứa con đầu lòng của Tần Quân, là nam hay nữ rất quan trọng.

Từ xưa đến nay trưởng tử phần lớn được lập thái tử.

Tuy Tần Quân còn trẻ nhưng có một số việc sớm muộn gì sẽ xảy ra.

Không chỉ mình Thánh Đế phong, nguyên Huyền Đương đại thế giới đều biết Chúc Nghiên Khanh sắp sinh. Tần Thiên Đế yêu nghiệt như thế, hài tử của hắn sao kém được?

Giờ phút này trong Thánh thành thảo luận náo nhiệt.

- Chậc, các ngươi đoán xem nhi tử của Thiên Đế là nam hay nữ?

- Chắc chắn là nam, sau này sẽ lại có một tiểu bá vương.

- Đúng rồi, nếu là nam nhi thì chắc chắn càng cuồng, tốt nhất là sinh nữ nhi đi.

- Sinh nhi tử có lẽ là thái tử, sinh nữ nhi là công chúa, ý nghĩa khác biệt rất lớn.

Có người mở sòng bạc đoán giới tính đứa con thánh phi sinh ra hôm nay.

Đát Kỷ nhìn Tần Quân đi tới đi lui, cười khẽ nói:

- Bệ hạ không gì làm không được chẳng lẽ không đoán ra sao?

Tần Quân lắc đầu cười bất đắc dĩ. Nói cũng kỳ, đứa con trong bụng Chúc Nghiên Khanh như được lực lượng bí ẩn bao bọc, không cho thần thức thò vào.

Tần Quân có hỏi hệ thống, theo như hệ thống nói rất có thể lực lượng của Mệnh Vận Chi Luân tách ra một phần vào trong người đứa bé.

Điều này làm Tần Quân càng mong chờ hơn, hài tử của hắn sẽ có thiên phú thế nào đây?

Bạch Trạch đứng ở phía sau bấm đốt tay suy tính, chân mày thanh nhíu chặt vì nàng phát hiện mình không tính ra được.

- Oe!

Trong cung điện bỗng truyền ra tiếng con nít khóc vang dội, đám người Tần Quân mừng hớn hở.

Rốt cuộc sinh ra!

Tần Quân đến trước ngưỡng cửa, xoa tay chờ đợi.

Rất nhanh cửa mở, một nữ y trung niên đi ra, mặt ướt mồ hôi, cố nén kích động nói:

------oOo------

Chương 1243: Tù Mệnh Đế Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ, Chúc thánh phi thuận lợi sinh sản, là một nam hài!

Bùm!

Đầu có Tần Quân bắn pháo hoa, tim đập nhanh, hắn cuống cuồng xông vào phòng.

Đám nữ nhân Đát Kỷ vào theo.

Hắc Điệp Tiên Tử lẩm bẩm:

- Chậc, nhanh vậy đã sinh ra nam hài. Cũng tốt, lập thái tử sớm bớt nhiều rắc rối.

Xưa nay tranh giành thái tử đều âm u máu me, càng đừng nói lớn lên tranh cướp vị trí thái tử.

Đế vương gia nước rất sâu.

Tần Quân đến cạnh giường. Chúc Nghiên Khanh nằm trên giường, mặt trắng bệch, người ướt mồ hôi. Bé con nằm cạnh nàng, khóc ngoe ngoe trong tã lót.

Khác với trẻ sơ sinh phàm nhân, tiếng khóc của bé con rất lớn xuyên thấu cung điện quanh quẩn trên bầu trời Thánh Đế phong thật lâu. Nhiều sinh linh trong Thánh thành cũng nghe thấy.

- Sinh rồi!

- Trời, cái giọng này . . . yêu nghiệt đây!

- Con của Tần Thiên Đế quả nhiên không đơn giản.

- Hoàng tử hoặc công chúa đầu tiên của Thiên Đình Đại Tần đã ra đời!

- Thanh âm lảnh lót như thế là biết khí huyết rất cường đại, ít nhất mạnh hơn phàm thai nhiều.

Không chỉ có dân chúng Thánh thành thảo luận, phủ đệ của từng văn quan võ tướng cũng bàn tán.

Qua vài chục năm nữa bọn họ không chỉ cần hiệu lực cho Tần Quân còn thêm một tiểu chủ công.

Tần Quân không biết trong thành đã ồn ào náo nhiệt, hắn đang ôm con của mình, cười tươi nhìn đứa nhỏ.

Trẻ mới sinh bình thường vừa sinh ra mặt nhăn nheo, nhưng tiểu tử này da dẻ búng ra sữa, mặt đỏ hồng.

Cảm nhận ánh mắt của Tần Quân, tiếng khóc nhỏ dần, bé huơ tay vỗ vào mặt hắn.

Vọng Tuyết che miệng kinh kêu:

- Kim . . . Đan . . .

Đám nữ nhân sửng sốt sau đó dùng thần thức quét về phía bé con, phát hiện trong người bé có Kim Đan.

Kim Đan!

Mới sinh ra đã có Kim Đan!

Tần Quân cũng hết hồn, hắn vội kiểm tra kỹ, xác định đúng là Kim Đan chứ không phải sỏi mật.

Tần Quân giơ cao đứa bé cười to bảo:

- Ha ha ha! Không uổng là nhi tử của trẫm, ghê gớm chết bỏ!

Tần Quân vui vẻ buột miệng nói tục.

Đám nữ nhân nhìn nhau, cười vui vẻ. Bọn họ thầm mong chờ con của mình tương lai sẽ có thiên phú yêu nghiệt thế nào?

Chúc Nghiên Khanh nằm trên giường nở nụ cười hạnh phúc.

Tần Quân cười yêu thương chính thức ban tên cho nhi tử của mình:

- Kể từ hôm nay trẫm ban tên cho ngươi là Lăng Mệnh, Tần Lăng Mệnh.

Mắt Bạch Trạch hấp háy lặp lại cái tên, ánh mắt phức tạp.

Ở trên mệnh?

Tần Quân giơ cao Tần Lăng Mệnh cười nói:

- Ha ha ha, trẫm có nhi tử! Trẫm có nhi tử!

Tần Quân hoàn toàn không để ý người xung quanh, chìm đắm trong hân hoan.

Nhìn biểu hiện của Tần Quân, khóe mắt Chúc Nghiên Khanh rướm lệ,

không phải bi thương mà là vui vẻ.

Trước lúc sinh con Chúc Nghiên Khanh lo lắng đủ thứ, vì thời gian sinh con kéo dài thêm hai, ba tháng, nàng rất sợ sinh ra quái thai. Dù Chúc Nghiên Khanh không chê con nhưng Tần Quân thì sao?

May mắn mọi thứ chỉ là Chúc Nghiên Khanh tưởng tượng.

Hôm đó Thiên Đình Đại Tần công chiếu thiên hạ vị hoàng tử thứ nhất sinh ra, tên Tần Lăng Mệnh, mọi người cùng ăn mừng.

Tin tức làm nguyên Huyền Đương đại thế giới chấn động.

Hoàng tử xuất thế không phải việc nhỏ!

Đối với thế giới tu hành thì vài chục năm rất ngắn ngủi, tiểu hoàng tử tên Tần Lăng Mệnh về sau sẽ thành thiên kiêu oai phong một cõi.

Đêm đó nguyên Thánh thành cụng ly chúc mừng, văn quan võ tướng suy đoán thiên phú của Tần Lăng Mệnh sẽ thế nào, bệ hạ sẽ cho hoàng tử bái vào tay ai.

Trở thành sư phụ của hoàng tử đầu tiên thì sau này sẽ bay lên mây.

Sáng sớm hôm sau, quan viên văn võ từ tam phẩm trở lên như Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Phục Hy, Triệu Công Minh, Hình Thiên đứng chờ ngoài cung điện.

Hình Thiên hầm hừ nói:

- Các ngươi đừng giành với ta. Tiểu hoàng tử nên bái ta làm sư, sau này trở thành cường giả rong ruổi một phương!

Tiền bối Cường Lương của gã không dến, Tổ Vu không thích dạy dỗ đồ đệ.

Triệu Công Minh không yếu thế cãi lại:

- Thôi đi, tiểu hoàng tử chắc chắn sẽ là văn võ song toàn, ta dạy mới thích hợp!

Phục Hy cười tự tin:

- Kỳ môn độn giáp, thần thông phép thuật ta tinh thông hết.

Thái Ất Chân Nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Quan Âm Bồ Tát lên tiếng biểu đạt quyết tâm của mình.

Bồ Đề Tổ Sư không nói chuyện, chỉ vuốt râu cười.

Cửa cung điện mở, Tần Quân ôm nhi tử chậm rãi đi ra. Chúc Nghiên Khanh còn nằm nghỉ bên trong.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Sao tập thể dứng đây hết?

La Sĩ Tín giành nói trước:

- Bệ hạ, ta nguyện xung phong nhận làm sư phụ của tiểu hoàng tử!

Một ngày làm sư cả đời là phụ, quan hệ sư đồ tương đương với phụ tử. Nếu trở thành sư phụ của Tần Lăng Mệnh thì sau này địa vị sẽ siêu nhiên.

Các thần tướng khác lao nhao lên tiếng, làm Tần Quân dở khóc dở cười.

Muốn làm sư phụ?

Tần Lăng Mệnh mới sinh ra một ngày mà đám người này không chờ nổi nữa?

Tần Quân tức giận nói:

- Còn sớm lắm, trong vòng năm năm nhóc này sẽ không bái sư!

Trong người Tần Lăng Mệnh ẩn chứa huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần, tuy rằng không thuần nhưng cũng tính nửa Cực Viêm Ma Thần. Tần Quân sẽ kích phát tiềm năng của bé trong vòng năm năm, để về sau bé tu hành tiến bộ nhanh như gió.

Tần Lăng Mệnh mới sinh ra đã có Kim Đan nhưng không có nghĩa là đã có tu vi Kim Đan cảnh. Ngược lại trong người bé không có chút pháp lực, chẳng qua khí huyết rất mạnh.

Tần Quân đánh giá tiểu tử này thiên phú không nhỏ, sau này đi đường pháp thể song tu, chế ngự cùng cảnh giới.

Mọi người nghe vậy tiếc nuối bỏ cuộc.

Tần Quân giải tán đám đông, để lại Bồ Đề Tổ Sư.

Hành động này khiến đám Thần Ma La Sĩ Tín, Phục Hy đoán được Tần Quân sớm có ý thức.

Bọn họ rất phục Bồ Đề Tổ Sư, hầu như không có gì không làm được, tinh thông sở trường của các giáo.

Dù La Sĩ Tín cùng là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ cũng không dám nắm chắc trăm phần trăm đánh thắng Bồ Đề Tổ Sư.

Tần Quân giao Tần Lăng Mệnh cho Bồ Đề Tổ Sư:

- Bồ Đề xem nhi tử của trẫm thế nào?

Bồ Đề Tổ Sư cẩn thận đón lấy Tần Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh mặt đỏ hồng trông rất đáng yêu, mắt to trong veo chớp chớp làm trái tim Bồ Đề Tổ Sư tan chảy. Lão đã thu nhiều đồ đệ nhưng chưa từng nhận trẻ mới sinh, huống chi lão có ý định thu hài tử của Tần Quân làm đồ đệ, giờ càng nhìn càng thích.

Bồ Đề Tổ Sư khen rằng:

- Kinh mạch không chút tạp chất, bên trong chứa Kim Đan. Dù đan điền chưa mở nhưng thiên phú khó mà tưởng tượng. Quan trọng nhất là hoàng tử kế thừa huyết mạch của bệ hạ, khí huyết cường đại, dị hỏa chảy trong người. Thần có nắm chắc sẽ bồi dưỡng hoàng tử thành kỳ tài ngút trời.

------oOo------

Chương 1244: Cổ Thánh Đế Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Lăng Mệnh không khiến lão thất vọng. Trước kia Bồ Đề Tổ Sư muốn thu Tần Quân làm đồ đệ, đáng tiếc quân thần có cách biệt, nên lão đành dời mục tiêu vào nhi tử của hắn.

Nghe lời khen của Bồ Đề Tổ Sư làm Tần Quân cười phá lên, nếu không phải tại tu vi của hắn quá thấp thì Tần Lăng Mệnh sẽ có thiên phú cao hơn nữa.

Sau này Tần Quân đột phá Đại La cảnh, sinh ra nhi nữ chắc chắn càng yêu nghiệt, không chừng vừa sinh ra đã có thể Thuế Phàm. Nếu tu vi của Tần Quân là Nhập Thánh rồi sinh con thì càng khó tưởng tượng.

Sau khi quần thần giải tán, tin Bồ Đề Tổ Sư sắp trở thành sư phụ của tiểu hoàng tử âm thầm lan ra.

Bồ Đề Tổ Sư là ai?

Cường giả số một Thiên Đình Đại Tần ở mặt ngoài, bàn về chiến công thì La Sĩ Tín, Cường Lương tạm thời không bằng. Huống chi đảo Tam Tinh rất nổi tiếng, ai chẳng biết năng lực dạy đồ đệ của Bồ Đề Tổ Sư siêu giỏi?

Trong phút chốc Thánh thành rất náo nhiệt.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Nam Tố Tiên Tử đến yết kiến. Tần Quân đang tu luyện trong ngự hoa viên, kêu Tỳ Bà cho Nam Tố Tiên Tử vào.

Nam Tố Tiên Tử đến trước mặt Tần Quân, cáu kỉnh hỏi:

- Đã sinh nhi tử rồi vậy khi nào đi cấm địa?

Không hiểu sao nghe tin Tần Quân có con làm tâm tình Nam Tố Tiên Tử bực bội.

Tần Quân chậm rãi thu chưởng, cười nói:

- Sắp rồi, sao tiên tử nôn nóng vậy?

Nam Tố Tiên Tử là thiên kiêu Nhập Thánh cảnh trung kỳ, sau này có lẽ sẽ đột phá Hiển Thánh cảnh, Tần Quân sẵn lòng làm thân với nàng. Tần Quân thấy nữ nhân này hơi khác ngày thường, ánh mắt hơi ai oán.

Hay là . . .

Vẻ mặt Tần Quân giễu cợt.

Nam Tố Tiên Tử bình tĩnh nói:

- Vì thấy ngươi rảnh rỗi quá, đã vậy sao không cùng ta đi cấm địa?

Nam Tố Tiên Tử bản năng né tránh ánh mắt Tần Quân.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Vậy nàng hãy báo cho trẫm biết trước cấm địa chúng ta sắp đi nằm ở đâu, có lai lịch ra sao?

Huyền Đương đại thế giới bây giờ có năm Hiển Thánh, để lại một người bảo vệ nó là có thể kê cao gối ngủ.

Nam Tố Tiên Tử chậm rãi giới thiệu:

- Cấm địa chúng ta đi tên là Tù Mệnh Ngục, một chỗ động thiên của Tù Mệnh Đế Tôn cường giả thượng cổ. Nghe nói Tù Mệnh Đế Tôn từng bắt nhốt vô số cường giả trong Tù Mệnh Ngục, luyện hóa sống bọn họ. Vô số năm trôi qua Tù Mệnh Ngục có oán khí quá nặng, đã biến thành tuyệt địa, sinh linh không dám đi vào.

Tần Quân nheo mắt.

Tù Mệnh Ngục!

Tù Mệnh Đế Tôn!

Tù Mệnh Đế Tôn, kiếp trước Tần Quân từng nghe qua cái tên này.

Không ai biết Tù Mệnh Đế Tôn đến từ thời kỳ nào. Khi Bạch Đế mang Tần Quân đi chinh chiến yêu tộc từng lỡ đi vào một tiểu thế giới bí ẩn, đó là động tiên Tù Mệnh Đế Tôn để lại. Khi ấy Bạch Đế còn kinh thán Tù Mệnh Đế Tôn thần thông quảng đại.

Trong tiểu thế giới ghi chép nhiều thần thông phép thuật của Tù Mệnh Đế Tôn, còn gieo trồng các loại thiên tài địa bảo, để lại pháp bảo, linh thạch nhiều không đếm xuể.

Quan trọng nhất là Tù Mệnh Đế Tôn để lại một dòng chữ trên tường đá.

[Trời sao bờ bên kia, Cổ Thánh Đế Đạo.

Siêu thoát thiên tù, đại đạo sinh cơ.]

Hai hàng chữ ngắn ngủi đem đến rung động lớn cho Bạch Đế, đến nay Tần Quân vẫn không rõ khi Bạch Đế trông thấy dòng chữ này vì sao hoảng hốt thật lâu.

Từ đó Bạch Đế càng khắc khổ hơn, hoặc chinh chiến hoặc tu luyện, không nghỉ ngơi một phút nào, như nhập ma.

Mãi khi nhân tộc đánh tan đại quân yêu tộc, Bạch Đế bí ẩn mất tích.

Sau này Tần Quân lấy thân phận Cơ Vĩnh Sinh bảo vệ Thánh Đình, chinh chiến bát phương, người nào không phục là đồ diệt, cuối cùng khiến Thánh Đình thống nhất Huyền Đương đại thế giới.

Bởi vậy Tần Quân luôn nhớ kỹ cái tên Tù Mệnh Đế Tôn, đặt Tù Mệnh Đế Tôn và Cực Đế chủ nhân của Đại Chu Thiên Chưởng ở cùng độ cao.

Hai đại năng không biết đến từ năm tháng xa xưa nào đã ảnh hưởng hai sư đồ Tần Quân.

Nam Tố Tiên Tử không chú ý đến nét mặt của Tần Quân, tiếp tục bảo:

- Tù Mệnh Ngục từ xưa đến nay là đất hung thần, vô cùng đáng sợ, dưới Đại La Thủy Tiên có đi không có về. ngay cả Nhập Thánh cũng không

nắm chắc tuyệt đối. Nghe nói Phong Oa chạy ra từ Tù Mệnh Ngục.

Tần Quân nhướng mày, hắn có ấn tượng sâu sắc với Phong Oa, nhìn như con nít lại có lực lượng khủng bố xé sống thái cổ cự long.

Tần Quân cười nói:

- Nói vậy là Tù Mệnh Ngục không đơn giản, được rồi, trẫm sẽ đi cùng nàng.

Tần Quân cứ cảm giác trong Tù Mệnh Ngục sẽ có manh mối Bạch Đế bí ẩn mất tích.

Bạch Đế là người ảnh hưởng cả đời Tần Quân, vừa là sư tôn vừa có tình cảm như phụ thân. Dù đã qua mười ba vạn năm nhưng hắn mãi không quên.

Nam Tố Tiên Tử chớp chớp mắt, nàng vốn tưởng sau khi kể ra Tù Mệnh Ngục hung hiểm thì Tần Quân sẽ do dự, không ngờ hắn đồng ý mau vậy.

Chẳng lẽ . . .

Nam Tố Tiên Tử suy nghĩ vẩn vơ, nữ nhân đa số có nhiều tình cảm.

Nam Tố Tiên Tử chưa từng xảy ra tình cảm với ai, từ khi hiểu chuyện nàng đã gánh vác hy vọng của tông môn, luôn khắc khổ tu luyện. Đặc biệt khi trở thành thiên kiêu thì càng không động tình, một là vì tầm mắt của Nam Tố Tiên Tử cao, thứ hai là tông môn không cho phép.

Dù sao tông môn hao phí nhiều tài nguyên vào người Nam Tố Tiên Tử, sao chịu tặng nàng cho người khác?

Đương nhiên nếu đối phương mạnh hơn xa Nam Tố Tiên Tử, ví dụ thiên kiêu như Đế Thiên Vô thì tông môn của nàng sẽ rất sẵn lòng, vì tương đương với trèo cành cao.

Tần Quân cười nhìn Nam Tố Tiên Tử:

- Một tháng sau trẫm sẽ cùng nàng đi Tù Mệnh Ngục.

Nhìn kỹ Nam Tố Tiên Tử thì thấy nàng cũng khá động lòng người, một nét cười hút hồn người.

Sắc đẹp của Nam Tố Tiên Tử truyền khắp thiên hạ, dĩ nhiên nàng rất có sức hấp dẫn. Trước kia Tần Quân không để ý mấy chuyện này, giờ nhìn kỹ nàng làm hắn động lòng.

Nam Tố Tiên Tử không chịu nổi ánh mắt có tính xâm lược của Tần Quân, lên tiếng rồi xoay người đi:

- Được, ta chờ ngươi một tháng.

Nam Tố Tiên Tử đi ra hai bước chợt biến mất tại chỗ, mất bóng dáng.

Tần Quân cười cười, không ngờ nữ nhân này cũng biết ngại ngùng.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bằng Ma Vương sắp trở về từ phó bản Thần Ma.]

Tần Quân tỉnh táo lại.

Trong thời gian này Tần Quân cho Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử vào phó bản Thần Ma, hy vọng có thể mang ra nhiều yêu binh, nhân tài.

Tần Quân còn năm lần cơ hội phó bản Thần Ma không sử dụng, hắn định giữ lại dung hợp thành cơ hội triệu hoán.

------oOo------

Chương 1245: Cổ Thánh Đế Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ bốn ngày trước Quỷ Cốc Tử đã trở về, tuy tu vi không tăng vọt nhưng mang về khá nhiều nhân tài. Ví dụ như Tôn Tẫn, Thương Ưởng, Tô Tần, Trương Nghi, Nhạc Nghị, đám nhân tài đỉnh cao thời kỳ Xuân Thu chiến quốc. Bọn họ đã được phân phối đến mỗi phủ quan làm việc. Tần Quân rất xem trọng họ, giữ họ ở Nam Vực Thiên Thế Giới chứ không phải các vực

hạ giới.

Giờ Bằng Ma Vương sắp trở về, Tần Quân hơi mong chờ.

Không biết có thể mang ra Yêu Sư Côn Bằng không.

Tần Quân nhanh chóng bay hướng quân doanh trong Thánh thành, binh sĩ thấy hắn bay tới thì giật mình quỳ xuống đồng thanh kêu lên:

- Tham kiến bệ hạ!

Trăm vạn binh sĩ quỳ ở trên sa trường triều bái một người là cảnh tượng đồ sộ biết bao.

Tần Quân chưa kịp nói chuyện chợt các bóng dáng xuất hiện quanh hắn nhanh chóng lan tràn ra, chớp mắt bao trùm bầu trời Thánh thành. Toàn là yêu binh, tiếng ồn ào ầm ĩ.

Vô số hơi thở mạnh mẽ khuếch tán, Viên Hồng trong quân doanh hết hồn bay ra.

Bằng Ma Vương nhanh chóng đến trước mặt Tần Quân, quỳ giữa hư không, cố nén kích động nói:

- Tham kiến bệ hạ! Mạt tướng không nhục sứ mệnh, mang về ba trăm vạn yêu binh!

Tần Quân gật đầu, thần thức quét qua, những yêu binh tu vi không đồng đều, con mạnh nhất hắn không nhìn thấu, phỏng chừng đến Đại La cảnh, yếu nhất thì tu vi cỡ Thuế Phàm cảnh.

Tần Quân nhẹ gật đầu nói:

- Không tệ, vất vả cho ngươi.

Tần Quân kêu hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Bằng Ma Vương ra.

[Bằng Ma Vương: Đến từ Tây Du Ký.

Thân phận: Hỗn Thiên Đại Thánh.

Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ.

Công pháp: Hỗn Thiên Đại Pháp.

Thần thông: Nhảy vọt vạn dặm. Côn Bằng chi biến.

Pháp bảo: Hỗn Thiên Thương.

Mức độ trung thành: 94 (MAX 100)]

Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ!

Tiến bộ nhiều, tạm được.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Ngươi có trông thấy Côn Bằng không?

Cường Lương lắc người đến bên cạnh Tần Quân, ánh mắt quét qua. Ba trăm vạn yêu binh tim rớt cái bịch, ngậm miệng, thân thể run rẩy không dám mở miệng.

Bằng Ma Vương bị ánh mắt của Cường Lương hù sợ, thầm nghĩ:

- Tổ Vu lôi quả nhiên danh bất hư truyền.

Đây là lần đầu tiên Bằng Ma Vương mặt đối mặt với Cường Lương, gã không dám chọc giận Cường Lương.

Bằng Ma Vương chắp tay, cung kính nói:

- Mạt tướng có nói với gia phụ rồi, nhưng gia phụ trời sinh tính đa nghi không chịu tiến đến, xin bệ hạ đừng trách.

Bằng Ma Vương không biết rằng bởi vì gã kể trận thế của Thiên Đình Đại Tần hù Côn Bằng sợ hãi không dám tới.

Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy, tổ của Kỳ Lân, Thái Thượng Lão

Quân, Thái Ất Chân Nhân, Hình Thiên, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Triệu Công Minh, một chuỗi cái tên nếu để riêng lẻ có lẽ Côn Bằng không e ngại. Nhưng tất cả tụ tập lại thì mấy ai không sợ?

Tần Quân hơi tiếc nuối nhưng đành thôi, hắn phất tay nói:

- Đi xuống nghỉ ngơi đi, Viên Hồng, hãy sắp xếp cho họ.

Viên Hồng bay đến sau lưng Bằng Ma Vương vội gật đầu, cùng gã lĩnh quân rút đi.

Trên bầu trời Thánh thành bỗng nhiên xuất hiện ba trăm vạn yêu binh thì đồ sộ biết bao. Dân chúng trợn mắt há hốc mồm không dám tin vào mắt mình.

- Có chuyện gì? Sao đột nhiên xuất hiện nhiều yêu quái vậy?

- Hình như là Thiên Đế bệ hạ mang đến?

- Ui, không lẽ là thần thông không gian nào đó?

- Không thể nào! Dời đi ba trăm vạn yêu quái? Có thần thông khủng bố vậy sao?

- Nếu là thần thông của bệ hạ thì chẳng có gì phải ngạc nhiên cả.

Một tháng trôi qua rất mau.

Trong thời gian này Tần Quân không tu luyện, suốt ngày chơi với tiểu Lăng Mệnh và Chúc Nghiên Khanh. Hắn vốn định nạp Hắc Điệp Tiên Tử làm thánh phi nhưng đành tạm gác lên.

Dù sao còn nhiều thời gian.

Trong khoảng thời gian này Thiên Đình Đại Tần trừ củng cố chính quyền các vực ra còn xây dựng truyền tống trận, các vực đều có truyền tống môn thông hướng Nam Vực Thiên Thế Giới. Tần Quân tạo ra truyền tống trận phẩm cấp cao đi thông sâu trong trời sao, chờ cài đặt đầu kia truyền tống môn ở Cổ Tiên giới là được.

Chính sách cấp vực chính thức đóng dấu, trong thời gian dài sau này mấy trăm vực sẽ tranh nhau leo lên trên đến đổ máu đầu. Còn về phản loạn?

Cấp vực đủ làm bọn họ đề phòng nhau.

Hôm nay Tần Quân chuẩn bị đi trời sao, hắn mang theo Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh.

Hai Hiển Thánh La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư ở lại Thiên Đình Đại Tần dư sức trấn áp hết thảy, không sợ đại thế giới khác tấn công.

Cộng với Nam Tố Tiên Tử, một hàng năm người đi Nhan Vương thành.

Tần Quân ngồi trên ghế chính, hỏi:

- Chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Tần Quân lại đeo thiên diện mặt hóa thân thành Nhan Đế, bên dưới toàn là tinh anh của Nhan Vương Điện cuồng nhiệt mà hưng phấn nhìn hắn.

Nam Tố Tiên Tử đứng bên dưới, lòng tràn đầy giật mình đảo mắt lia từ Như Lai sang Nhiên Đăng.

Tu vi của hai người này sâu không lường được, hơi thở mạnh mẽ làm nàng kinh hoàng.

- Thiên Đình Đại Tần rốt cuộc có bao nhiêu siêu cường giả?

Ánh mắt Nam Tố Tiên Tử phức tạp nhìn Tần Quân ngồi bên trên hiền hòa trò chuyện, nàng bỗng cảm thấy hắn rất bí ẩn, khiến người không nhìn thấu, không nghĩ ra.

Vô Chi Kỳ hưng phấn la to:

- Sẵn sàng rồi! Tùy thời có thể xuất phát!

Đám tinh anh Nhan Vương Điện sôi trào máu nóng.

Đi trời sao, chinh chiến vũ trụ!

Tưởng tượng thôi đã khiến người sôi trào máu nóng.

Tần Quân cười quát, động ý niệm:

- Tốt!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Nhan Vương thành rung rinh, mép tường thành bốc lên cát bụi. Sinh linh trong thành giật mình hoảng loạn, nhiều sinh linh bay nhanh ra ngoài.

Nam Tố Tiên Tử rung động:

- Đây là . . .?

Sao thành trì di chuyển được? Hay nó là pháp bảo?

Nhan Vương thành bay khỏi mặt đất làm đất đai rung rinh, sau đó nó bay lên trời xuyên qua tầng mây. Một tòa thành lớn bay lên trời là cảnh tượng rung động lòng người biết bao, các sinh linh tận mắt trong thấy cảnh tượng này liên tục kinh kêu.

Dưới đất rộ tiếng ồn ào.

- Nhan Vương thành bay lên!

- Nhan Vương thành thật sự có thể bay!

- Ui, Nhan Vương thành tính đi đâu?

- Nhan Đế không làm rùa đen rút đầu nữa?

- Khoan, Nhan Vương thành định làm gì? Đi thiên ngoại?

Vô số sinh linh thẫn thờ thật lâu nhìn Nhan Vương thành biến mất trên bầu trời.

Trong thành, Nhan Đế cung.

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Trẫm sẽ không cùng các ngươi đi thiên ngoại, các ngươi phải tự lập mọi thứ. Trẫm cần đi cấm địa xông pha với Nam Tố Tiên Tử.

Ánh mắt mọi người là lạ cùng nhìn Nam Tố Tiên Tử.

Bệ hạ và nàng này có quan hệ gì?

Mặt Nam Tố Tiên Tử đỏ rực, may mắn có mạng che mặt, nhẹ giọng nói:

- Không ngờ thủ đoạn của Thiên Đế nhiều thật.

------oOo------

Chương 1246: Nhan Vương thành cùng bay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tố Tiên Tử không rõ tại sao Nhan Vương thành đi trời sao nhưng nàng cảm thấy sau này sẽ thường xuyên nghe ba chữ Nhan Vương Điện.

Tần Quân cười lớn, không giải thích. Tần Quân không lo Nam Tố Tiên Tử sẽ ám sát, vì Nhan Vương Điện còn chưa được thành tích gì. Sau này thì có lẽ Nam Tố Tiên Tử sẽ thành phe mình.

Triệu Công Minh đá lông nheo cười nói:

- Nhìn xem bệ hạ của chúng ta đối xử với tiên tử thật tốt, hay là tiên tử trở thành thánh phi của Thiên Đình Đại Tần đi?

Tần Quân rất muốn giơ ngón cái cho Triệu Công Minh, trợ công giỏi lắm.

Nam Tố Tiên Tử trợn trắng mắt không tiếp lời, những người khác ồn ào cười to.

Cùng lúc đó tin Nhan Vương thành rời đi như cơn lốc lan truyền khắp Huyền Đương đại thế giới.

Huyền Đương đại thế giới mới thống nhất không lâu, đa số sinh linh còn nhớ uy danh của Nhan Đế, dù gì là nhân vật từng ngang hàng với Tần Thiên Đế.

Đương nhiên đó là đã từng.

Các tin đồn tam sao thất bản, cuối cùng diễn biến thành Nhan Đế không muốn bị Tần Thiên Đế chèn ép nên trốn khỏi Huyền Đương đại thế giới.

Năm canh giờ sau.

Trong trời sao có bốn con rồng kéo xe bay khỏi Nhan Vương thành hướng tới chỗ khác.

Tần Quân, Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh đứng trên đầu rồng. Nam Tố Tiên Tử không vào thùng xe mà ngồi bên cạnh Tần Quân, giới thiệu Tù Mệnh Ngục cho hắn.

Nam Tố Tiên Tử chậm rãi nói:

- Tù Mệnh Ngục cách nơi này nửa tháng bay, sinh linh đi chỗ đó đều không tầm thường. Tù Mệnh Ngục không bị Cổ Tiên giới khống chế, vô cùng hỗn loạn. Trong ngục có vô số cấm chế, đã từng có Nhập Thánh mất mấy vạn năm mới trốn ra được. Chuyến này đi Tù Mệnh Ngục vì ta muốn lấy Quảng Hàn Lưu Ly Thảo.

Nam Tố Tiên Tử không hiểu tại sao mình nói thẳng ra thứ muốn tìm, dường như không hề sợ Tần Quân nổi lòng tham giành với nàng.

Tần Quân nhướng mày lặp lại:

- Quảng Hàn Lưu Ly Thảo?

Thứ đó là gì? Cỏ di dời từ Cung Quảng sao?

Tần Quân suy nghĩ vớ vẩn.

Nam Tố Tiên Tử không biết trong đầu hắn nghĩ bậy bạ, giải thích rằng:

- Đó là một loại cỏ cực lạnh, có thể trợ giúp ta đột phá tu hành.

Tần Quân gật gù, biểu tình bình tĩnh dường như không có hứng thú:

- Thì ra là vậy.

Nam Tố Tiên Tử ngẫm nghĩ, tiếp tục nói:

- Ta chưa chắc có thể giúp ngươi nghênh chiến Cổ Tiên giới. Vậy đi, trừ nói cho ngươi biết lai lịch của Giai Đạo Bí Tự, sau này Thiên Đình Đại Tần cần gì thì ngươi cứ nói, ta giúp được thì chắc chắn ra tay. Ngọc Tiên cung chúng ta tuy không thuộc về Cổ Tiên tinh vực nhưng nắm giữ tài nguyên không thua gì Cổ Tiên giới.

Ngọc Tiên cung?

Tần Quân thầm nhớ cái tên này, tùy ý hỏi:

- Nàng đến Cổ Tiên tinh vực là vì Quảng Hàn Lưu Ly Thảo?

Nam Tố Tiên Tử giơ ngón tay quấn tóc đẹp, bâng quơ trả lời, ánh mắt ai oán:

- Chỉ là một trong số đó, còn vì Giai Đạo Bí Tự.

Tần Quân cười cười không đáp lại.

Hắn ôm lòng mong chờ Tù Mệnh Ngục, không phải vì Quảng Hàn Lưu Ly Thảo mà là Tù Mệnh Đế Tôn, Bạch Đế.

Bốn con rồng đen bay nhanh vào sâu trong trời sao, ngược hướng với Nhan Vương thành.

Thái Thượng Lão Quân, Như Lai, Nhiên Đăng đứng trên tường thành nhìn hướng nhóm Tần Quân rời đi.

Nhiên Đăng lắc đầu cười nói:

- Sao cứ cảm giác bệ hạ lại làm chuyện kinh thiên động địa?

Dường như mỗi lần Tần Quân mang người rời đi đều sẽ khuấy động phong

vân.

Thái Thượng Lão Quân vuốt râu cười nói:

- Bệ hạ là chân long Thiên Đế, tính cách cương liệt, tinh không là vùng đất nhiều tranh đấu, nếu không gây chuyện mới là lạ.

Bọn họ hoàn toàn phục Tần Quân, đổi lại họ không cách nào chỉ trong vài năm đã thống nhất Huyền Đương đại thế giới, hạ gục Tiên giới.

Nhiên Đăng, Như Lai có thể phục hồi đỉnh cao là dựa vào Tần Quân hỗ trợ, điều này nói lên cái gì?

Tức là mặt ngoài Tần Quân yếu xìu thật ra mạnh hơn họ.

Như Lai chắp hai tay, ngữ điệu bình tĩnh như đang nói ra sự thật:

- A di đà phật, có Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh làm bạn, trong Cổ Tiên tinh vực không ai có thể uy hiếp đến bệ hạ. Lần sau gặp lại có lẽ bệ hạ sẽ đứng ở vị trí càng cao khiến chúng ta ngước nhìn.

Sau khi chia tay với Nhan Vương thành, Tần Quân lại bắt đầu hành trình khô khan.

Mỗi ngày Tần Quân ngồi xếp bằng tu luyện. Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh nghỉ ngơi trên đầu ba con rồng khác, đối với họ thì tu luyện không quá cần thiết.

Cảnh giới quá cao phải chờ cơ duyên.

Tần Quân muốn đột phá Thái Ất Huyền Tiên thì cần tu luyện hàng đống thời gian.

Trấn Nguyên Tử giảng đạo cho Tần Quân ngộ ra rất nhiều, tốc độ tu hành mau hơn, phỏng chừng sẽ không mất nhiều thời gian đột phá Thái Ất Huyền Tiên.

Thời gian trôi nhanh trong khi vừa đi vừa tu hành.

Dọc đường họ gặp nhiều pháp thuyền, Vạn Pháp đảo. Bốn con rồng đen

không ngừng lại, những sinh linh thấy bốn con rồng kéo xe là biết ngay Nam Tố Tiên Tử đến.

Hôm nay có người ngăn cản bọn họ.

- Là Nam Tố Tiên Tử của Ngọc Tiên cung? Tại hạ tên Mạnh Như Lang, có thể kết giao một phen không?

Nói chuyện là một nam nhân mặc áo gấm màu lục, quần áo thẳng thớm, mặt mày đường đường, tay cầm cây quạt, chân đạp thước trắng đứng lơ lửng.

Mạnh Như Lang liếc mắt nhóm người Tần Quân, hắn bị bỏ qua hoàn toàn, gã lười nhìn lâu Thái Ất Tán Tiên nho nhỏ.

Ngược lại Cường Lương làm Mạnh Như Lang thầm giật mình, đại hán này hơi thở mạnh đến đáng sợ.

Phục Hy, Triệu Công Minh biết giấu hơi thở nên Mạnh Như Lang không nhìn ra cái gì.

Tần Quân trợn trắng mắt, đi tới đâu đều có kẻ bắt chuyện.

Giọng Nam Tố Tiên Tử nhẹ nhàng bay ra, không chứa chút tình cảm:

- Thì ra là Mạnh Như Lang nổi tiếng lừng lẫy, tại sao đến Cổ Tiên tinh vực?

Thiên kiêu?

Tần Quân nhìn kỹ Mạnh Như Lang, túi da xem cũng mát mắt nhưng làm người nhìn thấy ngứa tay.

Mạnh Như Lang phe phẩy cây quạt cười nói:

- Đi khắp ba ngàn thế giới chỉ để tìm một chút cơ duyên.

Bộ dạng của Mạnh Như Lang như nhìn thấu hồng trần, phong độ phiên phiên có thể khiến hoa quý thiếu nữ động lòng, nhưng Tần Quân thì cảm thấy làm bộ làm tịch.

Tần Quân lắc đầu cười, tiếp tục tập trung tu luyện.

Thiên kiêu xếp hạng trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đi tới đâu đều được một đống người tung hô. Mặc dù Tần Quân đánh nát Cổ Tiên giới nhưng cái tên Tần Thiên Đế chưa xếp vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, vì hắn không dựa vào sức mình mà nhờ đám thuộc hạ mạnh mẽ.

Nam Tố Tiên Tử trả lời tỏ rõ từ chối Mạnh Như Lang:

- Thì ra là vậy, xin chúc Mạnh công tử thuận buồm xuôi gió.

Nam Tố Tiên Tử thói quen nhiều thiên kiêu tỏ lòng mến mộ, nàng đều không vừa mắt ai.

------oOo------

Chương 1247: Bắt chuyện trong vũ trụ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong thùng xe, mèo yêu Tiểu Thất nằm rạp dưới sàn ngáp dài:

- Chó mèo gì cũng mơ ước tiên tử. Tuy thứ hạng của Mạnh Như Lang trong vòng ba trăm trên bảng Thiên Kiêu, nhưng kém xa đám yêu nghiệt Đế Thiên Vô.

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu cười nói:

- Đế Thiên Vô, trăm vạn năm mới ra được một người, xếp vào mười hàng đầu. Mạnh Như Lang đúng là không thể sánh bằng, nhưng ta lấy Đế Thiên Vô làm mục tiêu không có nghĩa là ta thích Đế Thiên Vô.

- Hả? Chẳng lẽ tiên tử thích vị Tần Thiên Đế này?

Bị mèo yêu Tiểu Thất trêu cợt, Nam Tố Tiên Tử khẽ nạt, nhưng nàng không phủ nhận.

Mạnh Như Lang ở bên ngoài nóng nảy, khó khăn lắm mới đụng mặt Nam

Tố Tiên Tử trong trời sao, cơ hội ngàn năm một thuở thế này sao gã chỉ chào một tiếng rồi đi được?

Mạnh Như Lang tiếp tục mặt dày hỏi:

- Không biết tiên tử đi nơi nào?

- Tù Mệnh Ngục.

Mạnh Như Lang á khẩu:

- . . .

Tù Mệnh Ngục là tuyệt địa lớn nhất Cổ Tiên tinh vực, khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Tần Quân không kiềm được xì cười:

- Phụt.

Không khí quá lúng túng, hắn không nhịn nổi.

Mặt Mạnh Như Lang xanh mét, tiếng cười của Tần Quân trong tình cảnh này nghe rất chói tai, như đang cười nhạo gã.

Mà đúng là Tần Quân đang cười nhạo gã.

Nhịn!

Mạnh Như Lang cười gượng, không thèm so đo với tiểu lâu la. Gã dù gì là Nhập Thánh, cộng thêm Nam Tố Tiên Tử là hai Nhập Thánh, nắm tay nhau cùng xông xáo trong Tù Mệnh Ngục chắc không thành vấn đề. Nếu gặp nguy hiểm lớn không chừng hai người sẽ ma sát này kia, tưởng tượng thôi đã thích rồi.

Mạnh Như Lang hắng giọng cười nói:

- Tù Mệnh Ngục rất nguy hiểm, có cần ta cùng tiên tử đi phiêu bạt một phen?

Cường Lương, Triệu Công Minh bật cười đầy nhạo báng.

Dám giành nữ nhân với bệ hạ của họ? Đúng là chán sống muốn nhảy cầu.

Giọng Nam Tố Tiên Tử truyền ra:

- Không làm phiền Mạnh công tử. Tù Mệnh Ngục cực kỳ nguy hiểm, ngay cả ta cũng không nắm chắc tuyệt đối.

Mạnh Như Lang lúng túng.

Câu này chẳng khác nào nói gã không bằng Nam Tố Tiên Tử.

Tần Quân không kiên nhẫn nói:

- Biến qua bên kia đi đừng cản đường, tán gái không nên dùng kiểu này.

Mạnh Như Lang rực cháy lửa giận quay đầu trừng Tần Quân, ánh mắt như muốn xé xác hắn ra.

Triệu Công Minh nóng tính mắng:

- Nhìn cái gì? Coi chừng móc mắt ngươi ra!

Mạnh Như Lang tức xì khói.

Nam Tố Tiên Tử không tức giận mà đám nô tài này dám vô lễ.

Mạnh Như Lang hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Ta đang nói chuyện với chủ tử của các ngươi, chen mỏ vào làm gì?

Nếu không phải vì nể Nam Tố Tiên Tử là gã đã đánh họ rồi.

Trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu thứ hạng của gã thấp hơn Nam Tố Tiên Tử, nhưng không có nghĩa Mạnh Như Lang sẽ yếu hơn nàng. Danh sách thử thách không chính xác trăm phần trăm, nếu không như vậy thì tại sao thứ bậc liên tục lên xuống?

Cường Lương nổi giận, sát khí khủng bố như sóng biển ập hướng Mạnh

Như Lang:

- Ngươi muốn chết!

Mạnh Như Lang dựng đứng lông tơ, toàn thân nổi da gà.

Tần Quân mở miệng nói:

- Đừng ra tay.

Đối phương không phải tới gây sự, nếu Mạnh Như Lang chết thì món nợ này sẽ tính lên người Nam Tố Tiên Tử. Mặc dù Tần Quân cuồng vọng nhưng hễ có chuyện gì thì hắn tự gánh vác, không muốn tai họa người vô tội, đặc biệt khi hắn có chút tình ý với Nam Tố Tiên Tử.

Cường Lương nhìn Mạnh Như Lang chằm chằm, lạnh lùng nói:

- Biến!

Mạnh Như Lang sợ hãi không dám đối diện, trán rịn mồ hôi lạnh, tay cầm quạt run run.

Mạnh Như Lang sợ hãi thầm rít gào:

- Người này có tu vi gì?

Bị ánh mắt Cường Lương nhìn chằm chằm Mạnh Như Lang cảm giác mình tùy thời sẽ chết.

Nam Tố Tiên Tử giải thích rằng:

- Mạnh công tử mau đi đi, bọn họ không phải thuộc hạ của ta, đừng đắc tội.

Mạnh Như Lang ngạc nhiên, bản năng nhìn hướng Tần Quân, gã liền hiểu.

Không lẽ những người này là thuộc hạ của Tần Quân?

Mạnh Như Lang nghiến răng trừng Tần Quân, cuối cùng phất tay áo rời đi, không buông lời hăm dọa.

Tu vi của Cường Lương khủng bố, Mạnh Như Lang không ngu xuẩn đe dọa rồi bị người ta nhổ cỏ tận gốc.

Tần Quân lắc đầu nhìn bóng lưng Mạnh Như Lang rời đi, người này biết tiến lùi, nếu dám được một tấc lại muốn tiến một thước thì hắn sẽ kêu Cường Lương ra tay.

Nam Tố Tiên Tử lại mở miệng, ngữ điệu chất chứa xin lỗi:

- Thiên Đế đừng trách.

Nếu là người khác thì còn lâu Nam Tố Tiên Tử mới xin lỗi.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Không sao, càng nhiều người theo đuổi nàng chứng minh nàng càng có sức hấp dẫn, ha ha.

Nam Tố Tiên Tử khẽ hừ, không nói nữa:

- Hừ!

Nhưng tiếng hừ hờn dỗi làm tim Tần Quân tê tê.

Bốn con rồng đen tiếp tục bay đi, theo tính toán thì bảy ngày nữa bọn họ sẽ đến Tù Mệnh Ngục.

Sau khi Mạnh Như Lang rời đi không có kêu cứu viện giết ngược về, dường như việc này cứ cho qua như vậy.

Bảy ngày qua rất nhanh.

Tần Quân đưa mắt nhìn, vì sao xung quanh thưa dần, linh khí cực kỳ dày đặc tràn ngập hình thành biển mây.

Thái Dương Tinh cách nơi này khá xa khiến mảnh trời sao chốn này rất mờ tối, Tần Quân cảm giác không khí hơi túc sát, tràn ngập sát khí.

Nam Tố Tiên Tử đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân, mở miệng nói:

- Phía trước là Tù Mệnh Ngục, đây là lần thứ hai ta đến.

Mắt đẹp nhìn chăm chú đằng trước đầy kiêng dè.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- A, lần thứ hai?

Không lẽ Nam Tố Tiên Tử đã thất bại một lần?

Nam Tố Tiên Tử ai oán nói:

- Ta thấy hung sát khí bên trong quá nặng nên không dám tự tiện đi vào, nên đi tìm Giai Đạo Bí Tự muốn biến mạnh hơn, đáng tiếc.

Phi!

Bà nương này cứ nhớ mãi Giai Đạo Bí Tự không quên.

Tần Quân mặt dày nói:

- Xem ra nàng rất may mắn khi gặp được trẫm.

Nam Tố Tiên Tử trợn trắng mắt, tên này thật không biết xấu hổ.

Trước kia không quá thân với Tần Quân thì nàng còn tưởng hắn là loại thiên tài cao ngạo rất sĩ diện, không ngờ biết nhau rồi mới thấy tiểu tử này mặt dày vô sỉ.

Bốn con rồng tiếp tục tiến lên, Tù Mệnh Ngục trong truyền thuyết rất nhanh xuất hiện ngay trước mắt.

Trong mây có hòn đảo lớn trôi nổi như con thú đen ngòm nằm rạp trong trời sao. Mây lôi cuồn cuộn phủ mấy ức dặm, lôi điện nhiều vô số kể giao thác đánh xuống như muốn nổ nát hòn đảo.

Tần Quân híp mắt nhìn, cảm giác Tù Mệnh Ngục mơ hồ, nhìn đảo lâu sẽ thấy choáng váng, rất kỳ lạ.

Phục Hy trầm giọng nói:

- Đảo này là đảo hung thần, không may mắn.

Phục Hy là Nhập Thánh cảnh viên mãn mà cũng thầm hoảng khi nhìn Tù Mệnh Ngục, đủ thấy nó khủng bố.

Nam Tố Tiên Tử gật đầu nói:

- Lúc trước ta cảm giác khí thế hung ác quá nặng cho nên không đi vào.

------oOo------

Chương 1248: Tù Mệnh Ngục quỷ dị

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười cợt nói:

- Nàng bị hù sợ chứ gì, cứ nói thẳng ra đi.

Nam Tố Tiên Tử nghe mà muốn đánh người.

Đùa thì đùa, Tần Quân cũng cảm thấy Tù Mệnh Ngục âm u thật, nó âm u hơn bất cứ chỗ nào hắn từng đi.

Đảo to bị lôi điện bủa giăng, trời sao xung quanh không có ánh sáng, vì sao, thậm chí không có thiên thạch. Lôi điện thường chiếu sáng đảo to tựa như lệ ma núp trong hắc ám.

Tiếng sấm nổ như tiếng lệ ma gầm rống, khiến người sợ.

Cường Lương cao ngạo hừ mũi:

- Có ta ở đây sẽ bảo vệ an toàn của bệ hạ!

Tỏ rõ không để Tù Mệnh Ngục vào mắt.

Tần Quân cười nói:

- Nếu vậy thì chúng ta hãy vào đi.

Nói xong Tần Quân nhảy người lên bay hướng Tù Mệnh Ngục. Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh theo sau. Nam Tố Tiên Tử mang theo mèo yêu, bốn con rồng đen bị để lại tại đây.

Cường Lương nhanh chóng đi tới trước mặt Tần Quân mở đường cho hắn.

Rất nhanh cả nhóm vào trong khu vực lôi điện của Tù Mệnh Ngục. Cường Lương là Tổ Vu lôi, những lôi điện chưa đến gần họ đã tự động tan biến, cảnh này làm con ngươi Nam Tố Tiên Tử co rút.

Nam Tố Tiên Tử kinh hoàng thầm nghĩ:

- Người này rốt cuộc có lai lịch gì mà thiên lôi của Tù Mệnh Ngục cũng phải tan biến?

Tù Mệnh Ngục từng nhốt vô số cường giả, bọn họ điên cuồng chém giết trong ngục, sát khí và oán niệm qua bao nhiêu năm diễn biến đã thành loại nguyền rủa cực kỳ khủng bố.

Bởi vì nguyền rủa nên thiên địa không dung, thiên lôi phủ lên Tù Mệnh Ngục thật ra tương đương với nhắc nhở sinh linh đừng lại gần.

Nhưng cố tình nhiều kẻ không sợ chết muốn xông vào, Tù Mệnh Ngục đã có nhiều cường giả chết, chắc chắn bên trong còn giữ lại các loại cơ duyên.

Trên đường bay Tần Quân chú ý phía xa có tung tích sinh linh, khoảng cách khá xa, họ đang né tránh thiên lôi tìm đường lao vào Tù Mệnh Ngục.

Tần Quân cười khẽ:

- Thú vị.

Tần Quân bỗng có dự cảm rằng Bạch Đế từng vào Tù Mệnh Ngục.

Sau đại chiến hai tộc nhân yêu thì Bạch Đế bí ẩn mất tích, rõ ràng là đi thiên ngoại. Y sẽ không động lòng với Tù Mệnh Ngục, liên quan Tù Mệnh Đế Tôn sao?

[Trời sao bờ bên kia, Cổ Thánh Đế Đạo.

Siêu thoát thiên tù, đại đạo sinh cơ.]

Hai hàng chữ lại hiện ra trong đầu Tần Quân, khiến hắn suy nghĩ sâu xa.

Hay hai hàng chữ này đại biểu cho cái gì?

Tần Quân nhớ lúc mới xúc phát hệ thống nó từng nói hệ thống là đại đạo sinh cơ biến thành, không lẽ có liên quan đến chuyện này?

Cổ Thánh Đế Đạo thì có ý nghĩa gì?

Tần Quân nghĩ không ra.

Cả nhóm đã xuyên qua khu vực thiên lôi, sắp vào Tù Mệnh Ngục.

Nhìn kỹ thì đảo lớn Tù Mệnh Ngục vô cùng hoang vắng, các ngọn núi như bóng ma trong đêm tối khiến người sợ, mơ hồ nghe thấy tiếng nước chảy càng rùng rợn hơn.

Bỗng tiếng gầm tràn ngập độc ác vang lên:

- Trời không có mắt! Ta hận! Ta hận!

Đám người Tần Quân sợ hết hồn, nhìn phía trước nhưng không thấy bóng dáng sinh linh nào.

Nam Tố Tiên Tử trầm giọng nói:

- Là oan hồn trong Tù Mệnh Ngục. Theo như Nhập Thánh lúc trước trốn ra ngoài nói trong Tù Mệnh Ngục thường có oan hồn gầm rống, làm Nhập Thánh đó mấy vạn năm không ngủ ngon được.

Chỉ có đến gần Tù Mệnh Ngục mới cảm giác sự khủng bố của Tù Mệnh Ngục, nó kinh dị hơn xa truyền thuyết.

Oan hồn?

Bốn người Tần Quân đăm chiêu, chốc lát sau họ đáp xuống đất, đến vách đá Tù Mệnh Ngục.

Đằng trước là hoang nguyên mênh mông vô bờ, phía cuối mặt đất là những ngọn núi cheo leo như gai dài đâm thẳng lên trời.

Triệu Công Minh khẽ kêu:

- Ủa?

Đám người Tần Quân cùng Triệu Công Minh ngoái đầu lại, ngạc nhiên phát hiện vách vực và trời sao sau lưng mình đã biến mất, thay thế là hoang nguyên bao la. Như thể họ rơi vào khu vực chính giữa Tù Mệnh Ngục, cảm giác rất quỷ dị.

Triệu Công Minh nhíu mày hỏi:

- Chẳng lẽ là mê huyễn pháp trận?

Phục Hy lắc đầu nói:

- Không phải ảo trận.

Mèo yêu Tiểu Thất sợ hãi dựng đứng lông xù, mắt mèo trợn to suýt rớt ra.

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu nói:

- Đi tiếp đi, mục đích chuyến đi này của chúng ta là tìm đến Hồn Quy Hà, bờ sông có Quảng Hàn Lưu Ly Thảo.

Đứng đây bọn họ nghe tiếng nước sông chảy, lòng Nam Tố Tiên Tử háo hức chờ mong.

Nếu nhanh chóng tìm được Quảng Hàn Lưu Ly Thảo là họ có thể rời khỏi đây thật mau.

Tần Quân gật đầu, đoàn người chậm rãi tiến lên trước.

Họ không dám tự tiện bay trong Tù Mệnh Ngục, theo như Nam Tố Tiên Tử nói cấm chế pháp trận trong này nhiều khủng khiếp, sơ sẩy một cái là

sẽ mãi mãi rớt xuống địa ngục.

Đi khoảng ngàn thước sau, nơi ban đầu họ đứng hiện ra một bóng trắng. Mơ hồ thấy hình dáng nữ nhân áo trắng mờ ảo, khiến người sợ là miệng mũi nàng chảy máu, đôi mắt trợn to không chớp cái nào tràn ngập oán độc nhìn theo hướng nhóm Tần Quân.

Nữ nhân áo trắng thù hận lẩm bẩm:

- Cực Viêm Ma Thần . . . Cực Viêm Ma Thần vạn ác . . .

Nữ nhân áo trắng đi theo nhóm Tần Quân.

Tần Quân đang đi dường như cảm giác đến cái gì, quay đầu nhìn lại. Nhưng trong tầm nhìn của hắn thì hoang nguyên không có nữ nhân áo trắng.

Phục Hy cau mày trầm giọng nói:

- Nguy rồi, có sát khí!

Sát khí!

Phục Hy, Triệu Công Minh đi hai bên trái phải Tần Quân, Cường Lương đi trước mặt. Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất thì đi đằng sau Tần Quân. Bọn họ cảnh giác nhìn xung quanh.

Đột nhiên sắc mặt Cường Lương trở nên dữ tợn một đấm đánh vào bên phải.

Thoáng chốc một nữ nhân áo trắng miệng mũi chảy máu hiện hình ngay bên tay phải Cường Lương, tính xé xác gã. Tiếc rằng động tác của Cường Lương đau hơn, một đấm đánh tan nàng.

Quyền phong xới đất cát bay lên, đám người Tần Quân dùng pháp lực hất cát bụi bay đi.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Đây là thứ gì? Oan hồn sao?

Phục Hy gật đầu nói:

- Đúng là hồn thể nhưng khác với linh hồn bình thường, oán khí rất nặng, hầu như sắp ngưng tụ thành thực chất.

Rất khó tưởng tượng trải qua hành hạ đến mức nào mới có oan hồn như vậy.

Triệu Công Minh cảnh giác nhìn xung quanh đề phòng oan hồn lại đánh lén.

Nam Tố Tiên Tử nhíu chân mày, mới rồi oan hồn kia cho nàng cảm giác nguy hiểm rất kinh dị. Nam Tố Tiên Tử thầm mừng vì không một mình giết vào trong này.

Đoàn người tiếp tục đi tới, nhưng bước chân nhanh hơn lúc trước nhiều.

Chờ sau khi họ đi, nữ nhân áo trắng lại hiện hình, vẫn độc ác nhìn đám người Tần Quân, đôi mắt không ngừng chảy máu trông rất âm trầm.

Lần này nữ nhân áo trắng không đuổi theo, thân hình dần trong suốt rồi biến mất.

Một đường không nói chuyện.

Tù Mệnh Ngục như một phương đại thế giới, nhưng toàn là núi hoang rừng vắng, dọc đường đi có nhiều xương trắng đã phong hóa.

Đi khoảng một canh giờ, mọi người dừng bước lại.

------oOo------

Chương 1249: Lực lượng của Ác Oan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng nói:

- Không thích hợp, trẫm cảm giác mình lòng vòng tại chỗ.

Ngọn núi vẫn nằm ở cuối đường chân trời, tiếng nước chảy vẫn ngay đằng trước, nhưng bọn họ đi mãi không tới nơi.

Đám người Cường Lương tuy sớm phát hiện không thích hợp nhưng không nhìn thấu lý do nằm ở đâu, vì vậy không hé răng.

Phục Hy lấy Phượng Hoàng Cầm ra, tiếng đàn réo rắt văng vẳng. Mắt Nam Tố Tiên Tử sáng rực.

Lúc trước Phục Hy cầm Phượng Hoàng Cầm hành Tây Môn Thanh Cương tơi tả nay còn hiện rõ trước mắt Nam Tố Tiên Tử. Lần nữa nhìn Phượng Hoàng Cầm tận mắt, Nam Tố Tiên Tử tò mò đàn này có thể giúp bọn họ thoát khỏi cảnh khó không?

Phục Hy bay lên, hư không ngồi xếp bằng rồi đánh đàn, từng đợt lưỡi dao gió bắn đi bốn phương tám hướng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ liên tiếp, trong phạm vi hơn trăm thước lưỡi dao gió dường như đụng vào cái gì, vụ nổ sinh ra khói bụi.

Triệu Công Minh sắc mặt khó coi, mắng:

- Có nhiều cấm chế như vậy?

May mắn lúc trước bọn họ không bay nếu không chắc đã bị thương rồi.

Tần Quân cau mày, lòng thầm thắc mắc. Tù Mệnh Ngục tồn tại nhiều năm như vậy dù có nhiều cấm chế thì lẽ ra đã bị hư hơn phân nửa mới đúng, sao có thể dày đặc vậy được?

Đằng trước chợt bay lên gió cát mơ hồ.

Tù Mệnh Ngục bị mây lôi phủ trùm nên có vẻ rất tối tăm, sấm chớp đì đùng, bão cát nổi lên là cảnh tượng rất khủng bố, người thường không cách nào nhìn rõ được.

Nhưng nhóm Tần Quân không phải phàm nhân, bọn họ cau mày nhìn bão cát đằng trước.

Sát khí!

Sát khí vô cùng khủng bố.

Cường Lương nheo mắt nhìn bão cát, chậm rãi nói:

- Nhập Thánh viên mãn, nửa bước Hiển Thánh.

Triệu Công Minh, Phục Hy, Nam Tố Tiên Tử biến sắc mặt.

Nửa Bước Hiển Thánh!

Mới đến đã gặp tồn tại khủng bố như vậy, về sau còn sẽ gặp cái gì nữa?

Tần Quân nghẹn họng hỏi:

- Ngươi xác định có Nhập Thánh sống mấy vạn năm tại đây?

Nam Tố Tiên Tử lặng im không biết nên trả lời thế nào, nàng đâm ra nghi ngờ truyền thuyết là thật hay giả.

Một tiếng gầm gừ truyền ra từ gió cát đầy trời, kèm theo tiếng thở dốc nặng nề:

- Tù Mệnh Đế Tôn . . . ta không giết ngươi . . . không bao giờ chuyển thế . . .!

Nhìn theo hướng phát ra thanh âm thấy một bóng người thấp thoáng trong gió cát, dường như đang kéo cái gì, bước chân chậm chạp nhưng sát khí

Càng lúc càng mạnh.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Chẳng lẽ là cường giả từng bị Tù Mệnh Đế Tôn nhốt? Giống như Phong Oa?

Nam Tố Tiên Tử do dự nói:

- Có lẽ, ta cũng không biết, ta chưa từng tiến vào.

Ai dám xông vào tuyệt địa hung hiểm nhất Cổ Tiên tinh vực?

Xác chất chồng đúc thành uy danh của Cổ Tiên tinh vực, không ai thật sự hiểu rõ Tù Mệnh Ngục, không cách nào bảo đảm sự chân thật của những truyền thuyết này.

Ít ra Nam Tố Tiên Tử chưa tận mắt thấy sinh linh trốn ra khỏi Tù Mệnh Ngục, nàng chỉ biết thu thập tình báo tìm hiểu Tù Mệnh Ngục.

Bóng người cách bọn họ càng lúc càng gần, dần dà đám người Tần Quân nhìn rõ khuôn mặt của người đó.

Là một nam nhân không nhìn thấu tuổi tác, thân hình gầy guộc, cao một thước bảy, người đầy huyết già. Mảnh vải quấn nửa người trên, bên trên quần đen có sợi dây leo cột quanh lưng. Khoa trương nhất là tay trái cây một cây đại đao, dài ba trượng khủng bố.

Lưỡi đao màu vàng trắng như răng nanh của loài mãnh thú, chuôi đao quấn dây thừng nhiều cỡ mười sợi. Thân hình nam nhân so với đại đao chênh lệch rất lớn, tạo rung động thị giác mãnh liệt.

Nam nhân vừa kéo đao vừa thở hổn hển như con sói đói.

Triệu Công Minh khẽ kêu lên:

- Sát khí thật kinh người!

Cùng là Nhập Thánh cảnh viên mãn nhưng Triệu Công Minh cảm giác người này cực kỳ nguy hiểm, đặc biệt là đại đao răng nanh khoa trương kia.

Nam Tố Tiên Tử như nhớ ra cái gì, kêu lên:

- Không lẽ là Đao Ma?

Đao Ma?

Tần Quân ngạc nhiên nhìn Nam Tố Tiên Tử, chờ đợi nàng giới thiệu.

Nam Tố Tiên Tử trầm giọng nói, tùy thời chuẩn bị chiến đấu:

- Đồn rằng trong Tù Mệnh Ngục có một ma đầu dùng đao, giết vô số sinh linh xông vào ngục. Có người thấy hắn ăn xác chết!

Ăn xác chết!

Tần Quân ớn lạnh. Cường Lương khinh thường hừ mũi. Phục Hy, Triệu Công Minh cảnh giác nhìn nam nhân tình nghi là Đao Ma.

Mèo yêu Tiểu Thất hét lên:

- Trên người nó có lực lượng Ác Oan!

Tần Quân trợn to mắt lặp lại:

- Lực lượng Ác Oan?

Kiếp trước Tần Quân có nghe về lực lượng Ác Oan.

Ăn ức vạn linh hồn có thể được lực lượng Ác Oan!

Cường giả bị tẩu hỏa nhập ma, không chút lý trí mới lấy được lực lượng Ác Oan.

Sinh linh có lực lượng Ác Oan thì suốt kiếp không thể siêu sinh, Âm phủ không thu, thiên đạo không nhận, đi đến đâu cũng sẽ bị thiên lôi nghiệp hỏa quấn người.

Chẳng lẽ người này từng nuốt ức vạn oan hồn?

Tần Quân rợn tóc gáy, không ngờ thứ trong truyền thuyết thật sự tồn tại.

Tần Quân bỗng thấy tò mò, con mèo yêu của Nam Tố Tiên Tử hình như không đơn giản, hèn gì nàng mang theo nó bên người.

Đao Ma bắt đầu hành động, xách theo đại đao răng nanh chạy tới gần

nhóm Tần Quân, tốc độ càng lúc càng nhanh, chấn hoang nguyên rung rinh.

Triệu Công Minh hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Triệu Công Minh giơ tay chạy hướng Đao Ma, lòng bàn tay trái toát ra hai mươi bốn luồng sáng, đó là Định Hải Châu.

Triệu Công Minh có Định Hải Châu thì có thể đấu ngay mặt với Hiển Thánh, nên chẳng ngán Đao Ma mới Nửa Bước Hiển Thánh.

Gió cát như rồng dài cuồn cuộn.

Hai bóng dáng siêu mạnh rất nhanh áp sát.

Đao Ma vụt ngẩng đầu lộ ra con mắt đỏ ngầu khủng bố, da cháy đen như bị lửa nướng, dùng trán đụng hướng Định Hải Châu.

Bùm!

Tay Triệu Công Minh cầm hai mươi bốn viên Định Hải Châu đụng trúng trán Đao Ma, gió cát nổ tung thành khu vực chân không đường kính trăm thước.

Cường Lương che trước mặt Tần Quân triệt tiêu gió rít ập vào mặt.

Đất hoang nguyên nhanh chóng nứt ra như mạng nhện lớn bao phủ vạn thước, xa hơn chút vì cấm chế nên khe nứt bị chặn lại tựa như chỉ là ảo giác.

Triệu Công Minh biến sắc mặt, cắn răng đẩy mạnh tới trước, sức mạnh khó thể tưởng tượng đẩy Đao Ma bay ra ngoài.

Đại đao răng nanh dán sát mặt đất cắt ra cái khe dài mất hút phía cuối trời.

Tần Quân híp mắt hỏi:

- Giải quyết rồi?

Bình thường thì Nhập Thánh cảnh viên mãn không chịu nổi thần uy của Định Hải Châu, nhưng Đao Ma có lực lượng Ác Oan nên có lẽ sẽ không sao.

Tần Quân mới hỏi xong gió mạnh khủng bố ập đến, đá vụn bay đầy, thổi vạt áo Triệu Công Minh phần phật. Triệu Công Minh giơ hai tay che trước mặt, ổn định thân hình không bị thổi đi.

------oOo------

Chương 1250: Thân bất tử bất diệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy, Nam Tố Tiên Tử cũng làm vậy. Mèo yêu Tiểu Thất dán sát mặt đất, móng vuốt cắm sâu vào đất bùn.

Con ngươi Triệu Công Minh co rút vội né qua, Đao Ma từ đường chân trời nhảy lên, tay trái giơ cao đại đao răng nanh chém xuống. Một nhát đao sắp chém đứt mặt đất.

Grít!

Triệu Công Minh né kịp lúc, đại đao răng nanh lướt qua mặt trong đường tơ kẽ tóc.

Một đao chém xuống đất vỡ ra, cát bay đá vụn lên cao mấy ngàn trượng. Tần Quân vội bay lên, dùng Đế Viêm Long Khí bao bọc thân thể của mình.

Đưa mắt nhìn đất đai bỗng thành phế tích, trông như đống đá vụn chất chồng. Cát đá che lấp không trung, Tần Quân thậm chí không thể thấy rõ thân hình của Triệu Công Minh và Đao Ma.

Triệu Công Minh vừa kinh vừa giận, tay cầm hai mươi bốn viên Định Hải Châu đánh hướng Đao Ma.

Đao Ma cầm đại đao răng nanh dài ba trượng chém tới, tốc độ siêu mau

không thua gì Triệu Công Minh.

Định Hải Châu va chạm vào đại đao răng nanh bắn ra hỏa hoa, nhưng lần này Đao Ma không bị đánh lui.

Hai người đánh túi bụi trên cao, thân hình di chuyển mau đến khó tin, đụng trúng các cấm chế làm không trung liên tục phát ra tiếng nổ, khiến người vô cùng sợ hãi.

Gió to rít gào, Tần Quân đứng sau lưng Cường Lương hỏi:

- Triệu Công Minh thắng được không?

Sức chiến đấu của Đao Ma vượt dự đoán của Tần Quân, trong cùng cảnh giới có thể ác chiến với Triệu Công Minh cầm Định Hải Châu thì không thể tưởng tượng.

Hay thanh đao đó ngang ngửa Định Hải Châu?

Mắt Cường Lương hấp háy tia sáng nói:

- Tám lạng nửa cân, sức chiến đấu của người này dường như tăng mạnh theo cơn giận.

Hưm? Đối tượng khó chơi đây.

Tần Quân thầm khó hiểu. Định Hải Châu phát ra huyền quang, Đao Ma chợt khựng lại, Triệu Công Minh lắc người vòng ra sau lưng gã, rút La Phù Tiên đánh vào gáy gã.

Một cú quất dốc hết sức, cường giả Nhập Thánh bình thường sẽ bị đánh nát.

Nhưng Đao Ma chỉ run nhẹ, tay trái Triệu Công Minh bị chấn tê dại.

Triệu Công Minh chửi thầm:

- Sao thân thể của tên này cứng vậy?

Giây sau Đao Ma tỉnh táo lại, huơ đao chém.

Tần Quân trầm giọng ra lệnh:

- Diệt hắn cho trẫm!

Ngay cả Định Hải Châu cũng không thể làm gì Đao Ma, Tần Quân không muốn Triệu Công Minh mạo hiểm.

Dứt lời bùm một tiếng Cường Lương vọt ra, chớp mắt đã đến trước mặt Đao Ma, trên cao nhìn xuống gã. So với Đao Ma thì mặt mũi Cường Lương dữ tợn hơn, mức độ kinh dị khủng bố còn cao hơn Đao Ma.

Cường Lương không nói nhiều, trực tiếp tung nắm đấm.

Bùm!

Nắm tay to lớn đánh vào ngực Đao Ma, xuyên thủng qua đống thịt bầy nhầy. Đao Ma không văng ra ngoài mà mắc kẹt trên tay Cường Lương.

Hình ảnh vô cùng rung động lòng người, dường như mọi thứ đã chấm dứt.

Khuôn mặt Triệu Công Minh hãi hùng nhìn Cường Lương, lần đầu tiên gã cảm nhận lực lượng của Cường Lương ở khoảng cách gần như vậy.

Mạnh quá!

Tưởng tượng cú đấm của Cường Lương nếu trúng người mình làm Triệu Công Minh run rẩy.

Phục Hy hút ngụm khí lạnh, cách thật xa vẫn cảm nhận được quyền phong khiến linh hồn run rẩy.

Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất trợn to mắt nhìn. Đao Ma hung thần ngút trời vậy mà không chịu nổi một kích của Cường Lương?

Đao Ma rít gào:

- Ta muốn giết ngươi . . . Tù Mệnh Đế Tôn!

Cường Lương khinh miệt hừ một cái, quả nhiên đã điên.

Một cường giả vì chấp niệm báo thù mà rơi vào tình trạng người không ra người quỷ không ra quỷ, khiến người thổn thức.

Cùng lúc đó, phía xa có một nam nhân trợn mắt há hốc mồm nhìn Cường Lương. Nam nhân mặc áo bó màu đen, mặt lấm tấm vết máu, tay cầm trường thương hồng anh run run, đáy lòng cực kỳ không bình tĩnh.

Nam nhân áo đen run giọng mộng ảo thì thào:

- Đó là Đoạn Phong Đao . . .

Hình như Đoạn Phong Đao là tên của Đao Ma.

Nam nhân áo đen chú ý đến Nam Tố Tiên Tử, mừng rỡ bay qua.

Nghe tiếng xé gió Phục Hy vụt ngoái đầu, thấy nam nhân áo đen bay tới, Phục Hy đang định ra tay.

Nam nhân áo đen hét to:

- Nam Tố Tiên Tử!

Nam Tố Tiên Tử, Tần Quân giật mình ngoái đầu nhìn.

Đệt! Lại một tên mặt trắng nhỏ!

Mặt Tần Quân tối sầm. Trên mặt nam nhân áo đen loang lổ vết máu nhưng nhìn ra được bình thường cũng là hình tượng công tử ca phong độ phiên phiên.

Trước kia Tần Quân không có cảm giác gì, từ khi hơi có ý với Nam Tố Tiên Tử thì hắn dễ ghen.

Nam Tố Tiên Tử nhíu mày hỏi:

- Mặc Huyền Tử, sao ngươi ở đây?

Nam nhân áo đen bay nhanh tới, cố nén kích động, bảo:

- Tiên tử, ta đã bị nhốt mấy trăm năm trong Tù Mệnh Ngục, rốt cuộc gặp được một người quen.

Bị nhốt mấy trăm năm?

Vẻ mặt Tần Quân, Phục Hy, Nam Tố Tiên Tử quái dị.

Cường Lương giật Đao Ma dính trên tay mình xuống ném bay mất hút phía cuối trời.

Triệu Công Minh nghi hoặc hỏi:

- Tại sao không giết hắn?

Cường Lương giải thích rằng:

- Không giết được, người này là thân bất tử bất diệt, dường như có liên quan với Tù Mệnh Ngục.

Thân bất tử bất diệt!

Triệu Công Minh hút ngụm khí lạnh, hèn gì thân thể của Đao Ma cứng rắn đến thế.

Nam Tố Tiên Tử nghi hoặc hỏi:

- Ngươi xếp hạng năm mươi bảy trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, có tu vi Nhập Thánh cảnh hậu kỳ mà không trốn ra được sao?

Mặc Huyền Tử rất nổi tiếng trong trời sao, nghe đồn đã bước nửa chân vào Nhập Thánh cảnh viên mãn, không ngờ gã bị nhốt mấy trăm năm trong Tù Mệnh Ngục.

Trong trời sao thì vài trăm năm không quá dài, nên không ai phát hiện Mặc Huyền Tử mất tích.

Tần Quân trầm ngâm:

- Thiên kiêu xếp hạng năm mươi bảy? Nhập Thánh cảnh hậu kỳ?

Xem ra bảng Thiên Kiêu hiện giờ vẫn rất mạnh.

Trong vòng mười vạn năm tu đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ thì thiên phú cao ngất ngưỡng.

Tần Quân trước kia có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần mất năm vạn năm mới đột phá Nhập Thánh cảnh, có thể tưởng tượng để đến Nhập Thánh khó khăn cao bao nhiêu.

Mặc Huyền Tử cười khổ nói:

- Cấm chế trong Tù Mệnh Ngục quá mạnh, ta không chết đã là rất may mắn.

Giọng nói chất chứa muôn vàn cảm xúc khiến người xót xa.

Mặc Huyền Tử cảm thán rằng:

- Tiên tử, người này là cường giả của Ngọc Tiên cung sao? Có thể dễ dàng đánh bại Đoạn Phong Đao, lợi hại quá!

Ánh mắt Mặc Huyền Tử đầy khâm phục nhìn Cường Lương.

Đoạn Phong Đao!

Nam Tố Tiên Tử trợn to mắt, mèo yêu Tiểu Thất lại xù lông.

Nam Tố Tiên Tử nhẹ giọng hỏi:

- Đoạn Phong Đao? Đó chẳng phải là đệ nhất thiên kiêu năm mươi vạn năm trước sao?

Nhắc tới Đoạn Phong Đao làm mắt Nam Tố Tiên Tử lấp lóe tia sáng.

Năm mươi vạn năm trước?

Khóe môi Tần Quân co giật.

Cường Lương, Triệu Công Minh bay nhanh tới, đoàn người tụ tập cùng một chỗ.

------oOo------

Chương 1251: Kỷ nguyên đại hư không

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc Huyền Tử cắn răng nói:

- Không sai, chính là hắn! Đoạn Phong Đao không chết mà vào Tù Mệnh Ngục, cuối cùng thành ma, nuốt ức vạn oan hồn, cuối cùng rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục. Ta ở trong Tù Mệnh Ngục mấy trăm năm gặp Đoạn Phong Đao rất nhiều lần, sinh linh nào đụng độ hắn đều chết, chết vô cùng đau đớn.

Nói đến đây Mặc Huyền Tử lộ vẻ mặt ngẫm lại mà run.

Tần Quân không biết nên nói cái gì, vặc lại:

- Chết hết? Vậy ngươi gặp hắn vô số lần tại sao không chết?

Mặc Huyền Tử ngạc nhiên nhìn Tần Quân, Thái Ất Tán Tiên nho nhỏ dám nói chen vào?

Nhưng đối diện ánh mắt chất vấn của đám người Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử đành khai thật:

- Bởi vì ta là hậu nhân của Đoạn Phong Đao.

Nói ra làm người hết hồn.

Phụt!

Tần Quân suýt sặc.

Nam Tố Tiên Tử không kiềm được hỏi:

- Sao ngươi có thể là hậu nhân của Đoạn Phong Đao được?

Mặc Huyền Tử vuốt sống mũi cười ngượng nghịu:

- Tổ tiên từng là con riêng của Đoạn Phong Đao, đệ nhất thiên kiêu thì dĩ nhiên rất phong lưu. Nhưng về sau Đoạn Phong Đao nhập ma, chúng ta không dám chắp nối quan hệ.

Nếu ai nói ra chuyện này thì Đoạn Phong Đao cũng không tin, nên gã cười cay đắng, tràn ngập bất đắc dĩ.

Nam Tố Tiên Tử nhìn chăm chú vào gã:

- Tạm thời không bàn đến thật giả, ngươi tìm ta có chuyện gì? Không lẽ muốn ta cứu ngươi ra ngoài?

Mặc Huyền Tử kích động gật đầu lia:

- Đúng vậy! Ta bị nhốt muốn điên rồi! Tía nó có ai nói bị nhốt mấy vạn năm thì ta phục, vớ vẩn!

Đám người Tần Quân câm nín nhìn Mặc Huyền Tử bày tỏ căm phẫn, xem ra tiểu tử này bị ức chế sắp điên thật.

Nam Tố Tiên Tử không đồng ý ngay, nàng hỏi Tần Quân:

- Có mang hắn theo không?

Hả?

Mặc Huyền Tử xoe tròn mắt.

Nam Tố Tiên Tử hỏi ý kiến một kẻ yếu đuối?

Tuy Mặc Huyền Tử xếp hạng cao hơn Nam Tố Tiên Tử nhiều, nhưng thấy biểu hiện của Cường Lương thì gã không dám lên mặt. Nhìn Nam Tố Tiên Tử hỏi ý kiến Thái Ất Tán Tiên làm Mặc Huyền Tử cảm thấy thật hoang đường.

Chẳng lẽ gã không phải bị nhốt mấy trăm năm mà là bên ngoài Tù Mệnh Ngục đã qua vài vạn năm?

Nghĩ đến đây Mặc Huyền Tử hoảng loạn, người run rẩy.

Tần Quân thầm khó hiểu, sao tiểu tử này bỗng khủng hoảng vậy?

Tần Quân nhìn ra Mặc Huyền Tử không có ám muội gì với Nam Tố Tiên Tử, trong mắt gã tràn đầy dục vọng cầu sinh.

Tần Quân hỏi:

- Ngươi có quen thuộc Tù Mệnh Ngục không?

Tần Quân không muốn làm thánh mẫu, huống chi có thể sống mấy trăm năm trong Tù Mệnh Ngục thì Mặc Huyền Tử không đơn giản chỉ ỷ vào làm con cháu của Đoạn Phong Đao. Tần Quân không tin Tù Mệnh Ngục trừ Đoạn Phong Đao ra không có nguy hiểm khác.

Mặc Huyền Tử giải thích rằng:

- Xem như quen thuộc một ít, ta có thể sống đến hôm nay toàn dựa vào đi theo Đoạn Phong Đao. Phải công nhận tên này rất mạnh, nếu không phải bị nhốt ở đây năm mươi vạn năm thì có lẽ đã ngang ngửa với Dương Bắc Minh, Tịch Nghiệp Ma Quân.

Nói đến câu cuối Mặc Huyền Tử còn chép miệng, không có chút lòng tôn kính với tổ tiên.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Thôi, tạm mang hắn theo đi.

Tần Quân liếc qua Triệu Công Minh, ra hiệu nhớ giám sát Mặc Huyền Tử.

Mặc Huyền Tử không chú ý động tác nhỏ của Tần Quân, gã vỗ ngực bồm bồm, ngữ điệu sống sót sau tai nạn:

- Bà nội nó, rốt cuộc gặp người sống. Trước kia gặp sinh linh đều bị tên điên Đoạn Phong Đao giết, còn ăn xác chết, ghê tởm chết. May mắn lão tử không họ Đoạn. A, sau này các ngươi nhớ đừng nói ra ngoài, rất mất mặt. Nếu nói ra thì sau này Mặc gia chúng ta làm sao lăn lộn trong tinh không? Có lẽ sẽ có nhiều người đi Ma Minh treo giải thưởng đầu gia đình chúng ta.

Miệng Mặc Huyền Tử như súng máy lạch tạch không ngừng được.

Cường Lương lườm Mặc Huyền Tử, đằng đằng sát khí quát:

- Câm mồm!

Mặc Huyền Tử hết hồn rụt cổ về, không dám nói nhiều nữa.

Đường đường là Nhập Thánh hậu kỳ mà sợ như con rùa.

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu, nàng không quen thân với Mặc Huyền Tử, trước kia chỉ gặp mặt biết sơ, không ngờ tính cách của gã là như vậy.

Tần Quân hỏi:

- Dẫn đường đi, làm sao rời khỏi đây? Chúng ta muốn đi Hồn Quy Hà.

Đám người nhìn Mặc Huyền Tử.

Mặc Huyền Tử sửng sốt, dè dặt hỏi:

- Kêu ta?

Triệu Công Minh mắng:

- Chứ ai!?

Tiểu tử này chọc người tức chết.

- Thì tại hắn kêu ta câm miệng mà . . .

Tần Quân không nhịn được nữa, định bước đi:

- Thôi bỏ hắn lại đây đi.

Tần Quân không tin không có Mặc Huyền Tử thì bọn họ không ra ngoài được.

Đoàn người không chút do dự rời đi, Mặc Huyền Tử xoe tròn mắt. Vì sao

không làm theo kịch bản?

Mặc Huyền Tử hèn:

- Chờ ta một chút! Ta nói . . . để ta dẫn đường!

Mặc Huyền Tử rủa thầm trong bụng, nom Tần Quân còn trẻ mà sao tích cách lạnh lùng quá.

Cuối cùng nhóm Tần Quân đi theo Mặc Huyền Tử.

Mặc Huyền Tử thật sự biết cách rời khỏi hoang nguyên, đầu tiên đi hướng bắc trăm thước, quẹo sang hướng đông ba trăm thước, hướng nam rồi lại đi đồng, loanh quanh như mê cung.

Nhưng thần kỳ là Tần Quân phát hiện cảnh tượng bốn phía không giống lúc trước đi đâu cũng chẳng khác biệt. Tần Quân thấy ngọn núi phía cuối trời cách bọn họ càng lúc càng gần.

Phục Hy cảm thán rằng:

- Thì ra là cấm chế kỳ môn, hoang nguyên này phát ra một con đường uốn lượn như rắn, nếu không bước trên con đường này thì chúng ta sẽ bị cấm chế mê huyễn đi lòng vòng tại chỗ.

Phục Hy tặc lưỡi lấy làm lạ:

- Tạo nghệ trận pháp cấm chế của Tù Mệnh Đế Tôn đã đăng phong tạo cực, ngay cả ta cũng khó đuổi kịp.

Mặc Huyền Tử đi đằng trước cười nói:

- Đúng rồi, Tù Mệnh Đế Tôn là đại năng vạn cổ, tồn tại trước kỷ nguyên đại hư không. Đó là đại năng đã đắc đạo trước khi Tịch Nghiệp Ma Quân xuất hiện, có người nói Tù Mệnh Đế Tôn và Huyền Đương là sinh linh hỗn độn cùng một thời kỳ.

Kỷ nguyên đại hư không?

Tần Quân lại nghe thấy từ ngữ xa lạ, hắn hỏi ngay:

- Kỷ nguyên đại hư không là gì?

Mặc Huyền Tử vừa dẫn đường vừa không quay đầu lại giới thiệu:

- Nghe nói mấy ức năm trước sâu trong vũ trụ có một lỗ thủng lớn, vô số cường giả từ vũ trụ bí ẩn tràn vào. Đoạn thời gian đó nguyên tinh không có đánh nhau, đáng nhắc tới là Ma tộc làm gương xung phong trước nhất. Sau đại chiến Ma tộc tổn thất nặng nề nên sau đó mới bị tiêu diệt hoàn toàn.

Nam Tố Tiên Tử quát nạt:

- Đây chỉ là tin đồn, sao ngươi có thể tin tưởng nó!

Ma là một từ khiến người sợ.

Ma hiện giờ dùng để hình dung sinh linh mất đi lý trí, quen thói giết chóc. Những ma này đa số tu hành công pháp của Ma tộc thượng cổ.

------oOo------

Chương 1252: Bí mật của Trường Sâm Thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng nghe nói thật lâu trước kia Ma là một chủng tộc, bọn họ cực kỳ cường đại, nhân vật chính thiên đạo trước cả yêu tộc.

Sau khi Ma tộc suy sụp thì yêu tộc thành nhân vật chính thiên đạo, linh của vạn vật. Mãi khi Huyền Đương sáng lập nhân tộc lại dấy lên đại chiến thổi quét ba ngàn thế giới, nhân tộc cười đến cuối cùng.

Trong lịch sử hiện giờ Ma tộc luôn đóng vai cùng hung cực ác, thiên đạo không dung chứa. Nhưng nghe Mặc Huyền Tử nói hình như Ma tộc không tà ác như trong truyền thuyết.

Mặc Huyền Tử hừ lạnh:

- Xì, sự thật đúng là vậy. Kỷ nguyên đại hư không nếu không nhờ Ma tộc

thì đã không có hai chúng ta bây giờ.

Vẻ mặt Mặc Huyền Tử cao ngạo như thể chỉ có số ít người biết chân lý.

Nam Tố Tiên Tử lặng im, không biết làm sao phản bác.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Tù Mệnh Đế Tôn thật sự mạnh như vậy?

Ít nhất là đại năng mấy ức năm trước, để lại Tù Mệnh Ngục đến nay vẫn là tuyệt địa. Tần Quân rất khó tưởng tượng Tù Mệnh Đế Tôn tới độ cao nào.

Hiển Thánh cảnh viên mãn?

Thánh Nhân?

Mặc Huyền Tử lắc đầu cảm thán nói:

- Ai biết được? Tóm lại là một đại năng truyền kỳ, khắp nơi trong vũ trụ tinh không đều có dấu chân của Tù Mệnh Đế Tôn.

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh yên lặng nghe, thầm ghi nhớ Tù Mệnh Đế Tôn.

Bọn họ có trái tim theo đuổi mạnh nhất, nghe nói Tù Mệnh Đế Tôn đến từ mấy ức năm trước hay càng xa xưa hơn nữa, hỏi sao bọn họ không khao khát hướng về?

Hoang nguyên trước mắt như ảo giác bắt đầu vặn vẹo, sau đó là rừng rậm u ám phủ lên hoang nguyên kéo dài đến cuối trời. Sấm chớp đì đùng chiếu rọi khu rừng đặc biệt âm u kinh dị.

Tần Quân quay đầu nhìn lại, phát hiện hoang nguyên đã biến mất, sau lưng là rừng cây rậm rạp nhưng cách khoảng đất trống.

Tần Quân thầm tặc lưỡi:

- Trận pháp thật quỷ dị.

Nếu không nhờ Mặc Huyền Tử có lẽ bọn họ phải mất thời gian rất dài mới phá trận được.

Mặc Huyền Tử đi đằng trước nhất dẫn đường, vừa đi vừa nói:

- Các ngươi muốn đi Hồn Quy Hà là chỗ rất nguy hiểm, ta không dám tới gần. Ta từng thấy Đoạn Phong Đao nghỉ ngơi bên bờ Hồn Quy Hà, bị một bàn tay đen khủng bố từ đáy sông thò ra tát bay đi, làm ta sợ muốn ướt quần.

Một bàn tay đánh bay Nhập Thánh viên mãn?

Mọi người thót tim. Đặc biệt là Nam Tố Tiên Tử nghĩ mà run.

Mèo yêu Tiểu Thất cảm thán rằng, biểu tình sống sót sau tai nạn:

- May mắn tiên tử nhờ Thiên Đế hỗ trợ, nếu không . . .chậc chậc.

Nam Tố Tiên Tử trừng nó.

Mặc Huyền Tử thắc mắc ngoái đầu lại:

- Thiên Đế? Ai mặt dày vậy dám lấy tên này . . .

Mặc Huyền Tử còn chưa nói xong đã bị ba cặp mắt tràn ngập sát ý tập trung, khiến người gã lạnh lẽo vội mím môi lại.

Tần Quân thản nhiên nói:

- Trẫm là Tần Thiên Đế, ngươi có ý kiến?

Một Thái Ất Tán Tiên mà bức ép một Nhập Thánh, nếu đồn ra ngoài chắc chắn không ai tin. Hơn nữa Nhập Thánh bị bức ép còn là tuyệt đại thiên kiêu xếp hạng ba mươi bảy trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Mặc Huyền Tử lắc đầu ngay, cười tươi nói:

- Không dám có ý kiến, tên này rất hợp với ngươi, bá khí.

Kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, bị nhốt mấy trăm năm khó khăn lắm mới

tìm được tia sáng sống sót, Mặc Huyền Tử đâu dám chọc giận Tần Quân.

Mặc Huyền Tử thầm thắc mắc Tần Thiên Đế là ai? Sao trước kia chưa từng nghe qua?

Mặc Huyền Tử đã nhìn ra Cường Lương, Triệu Công Minh, Phục Hy đều là thuộc hạ của Tần Quân, không liên quan chút gì đến Nam Tố Tiên Tử.

Có thể phái ra ba siêu cường giả bảo vệ thì thế lực sau lưng Tần Quân không thể khinh thường.

Chẳng lẽ là . . .

Mặc Huyền Tử biến sắc mặt, vội xoay người đi không dám nhìn Tần Quân lâu, ngoan ngoãn dẫn đường.

Khu rừng này rất rộng, hoa cỏ cây cối cao to, đất bùn hơi ẩm ướt, mỗi đi mười bước là thấy một khúc xương trắng, làm lòng người phát hoảng.

Dọc đường im lặng, đi mấy canh giờ mọi người vẫn chưa ra ngoài.

Biểu tình Tần Quân kỳ lạ hỏi:

- Hay lại là trận pháp giống lúc trước?

Phục Hy nhíu mày nói:

- Chắc không phải.

Mặc Huyền Tử không quay đầu lại, giải thích rằng:

- Đúng là không phải, khu rừng này thật sự lớn như vậy.

Từ sau khi đi vào rừng bọn họ không gặp sinh vật sống nào, khiến họ cảm giác không chân thật.

Chợt có tiếng hét to từ đằng trước vọng đến, ngữ điệu tràn ngập tức giận như muốn xé nát mọi thứ trên cõi đời:

- Trường Sâm Thương, ta nhất định phải giết chết ngươi! Dù rơi vào Tù

Mệnh Ngục!

Tần Quân thấy ù tai, hắn nhìn chằm chằm đằng trước. Hơn trăm thước có oan hồn ngồi dưới gốc cây to, mặc giáp đen nhuộm máu, hai tay chống thanh kiếm sắt, cúi đầu, tóc dài bị máu tươi đóng cục.

Phán đoán đó là oan hồn vì thân thể lúc ẩn lúc hiện như tùy thời sẽ tan biến.

Vẻ mặt Tần Quân quái dị lẩm bẩm:

- Không lẽ là cường giả bị Trường Sâm Thương buộc vào đây?

Tần Quân thầm thắc mắc Trường Sâm Thương mạnh đến mức nào? Thế thì tại sao U Vương ca ca của Trường Sâm Thương không chịu nổi một kích?

Nghĩ vậy Tần Quân lấy Huyền Hỏa Kính ra, trong kích bốc cháy lửa hừng hực, hồn phách U Vương lăn lộn bên trong.

U Vương tức giận quát:

- Mau thả ta ra ngoài!

Giọng U Vương hấp dẫn đám người Cường Lương ngoái đầu nhìn.

Tần Quân nhẹ giọng hỏi:

- Trường Sâm Thương và Tù Mệnh Ngục có quan hệ thế nào?

U Vương bị lửa đốt cháy lâu vậy mà vẫn cứng cổ.

- Ta mới không . . . Tù Mệnh Ngục!

U Vương bản năng muốn phủ định nhưng giây sau đổi giọng, hiển nhiên biết Tù Mệnh Ngục.

Oan hồn đằng trước lại rống to:

- Trường Sâm Thương! Ta tuyệt đối không buông tha cho ngươi!

Oan hồn đã rơi vào chấp niệm, đáng buồn đáng tiếc.

U Vương nghe thấy thanh âm đó giật mình kêu lên:

- Đồ điên! Tên điên này, sao ngươi đến Tù Mệnh Ngục? Muốn tự sát sao!?

Mặc Huyền Tử, Nam Tố Tiên Tử liếc nhau, thấy kinh ngạc trong mắt đối phương.

Thứ trong gương rất rành về Tù Mệnh Ngục?

Tần Quân hừ mũi nói:

- Ngươi hãy nói ra những gì mình biết, trẫm có thể cho ngươi dễ chịu một chút.

Trước kia Tần Quân cho rằng U Vương đơn giản bị Nhan Vương thành nhốt mấy chục vạn năm, giờ mới cảm thấy không đơn giản vậy.

Trường Sâm Thương làm sao có thể trong mấy chục vạn năm đã siêu mạnh đến mức có thể đối kháng lại Tịch Nghiệp Ma Quân? Nghe giọng điệu của U Vương thì cũng biết Tù Mệnh Ngục, tức là U Vương từng phiêu bạt thiên ngoại.

U Vương lặng im giây lát rồi chậm rãi nói:

- Tù Mệnh Ngục là lao ngục Tù Mệnh Đế Tôn để lại, sau đó Trường Sâm Thương nhìn trúng nó thêm vào nhiều pháp trận cấm chế, sau đó ném hết kẻ địch vào. Nói Tù Mệnh Đế Tôn để lại Tù Mệnh Ngục chẳng bằng nói Trường Sâm Thương sáng tạo lại.

Lời nói ra làm mọi người giật mình.

------oOo------

Chương 1253: Bí mật tuyên cổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ngờ Tù Mệnh Ngục và Trường Sâm Thương có liên quan.

Tần Quân nhíu chặt mày, bỗng thấy buồn bực. Trường Sâm Thương mạnh vậy thì thống nhất Huyền Đương đại thế giới nên dễ dàng mới đúng. Trước khi Trường Sâm Thương rời khỏi Huyền Đương đại thế giới thì U Vương đã mất tích, không lẽ lịch sử Huyền Đương đại thế giới có khoảng trống lớn?

U Vương tiếp tục bảo:

- Trường Sâm Thương là kẻ điên, tuy rất hiền minh với nhân tộc Huyền Đương đại thế giới nhưng truy cầu lực lượng thì hoàn toàn không từ thủ đoạn. Từ khi hắn phát hiện trong Tù Mệnh Ngục có vô số oan hồn thì đặc biệt bỏ ra mấy ngàn năm bài bố lại, ném gần hết kẻ thù của hắn vào Tù Mệnh Ngục cho suốt kiếp không được siêu sinh!

Dường như U Vương rất bất mãn với Trường Sâm Thương, thật khó tưởng tượng hai người là huynh đệ ruột.

- Ta bị nhốt trong Mệnh thành toàn nhờ Trường Sâm Thương ban tặng. Cái tên đó nói muốn bảo vệ an toàn cho ta nhưng hại ta chịu đựng cô độc vô tận. Khi nghe các ngươi đời sau ca tụng Trường Sâm Thương thì ta thấy ghê tởm, nhưng không biết làm sao.

Ui!

Mặc Huyền Tử hút ngụm khí lạnh, cái thứ này cùng thời đại với Trường Sâm Thương?

Mặc Huyền Tử cũng không ngờ lai lịch của Tù Mệnh Ngục phức tạp đến vậy. Trải qua Tù Mệnh Đế Tôn, Trường Sâm Thương cải tạo hai lần nên Tù Mệnh Ngục mới hoàn toàn trở thành tuyệt địa. Chết ở chỗ này thì suốt kiếp không thể thoát ra, hoặc bị cắn nuốt hoặc chịu đựng giày vò trong Tù Mệnh Ngục.

Mặc Huyền Tử tò mò hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là thứ gì?

Nam Tố Tiên Tử ngạc nhiên nhìn Tần Quân, không ngờ hắn còn giấu

chiêu này.

Cường Lương, Triệu Công Minh, Phục Hy không quá bất ngờ. Lúc trong Thiên Đình Đại Tần ba người có nghe về vụ U Vương.

Huynh trưởng của Trường Sâm Thương.

U Vương tức giận quát:

- Ta chính là U Vương! Ngươi mới là cái thứ gì!

Oan hồn dưới gốc cây chậm rãi đứng dậy, rút kiếm tới gần nhóm người.

Sát khí tuy không bằng Đoạn Phong Đao nhưng cũng khiến người ớn lạnh.

U Vương khuyên nhủ:

- Tuyệt đối đừng ở lâu trong Tù Mệnh Ngục, nó bắt nhốt rất nhiều ma đầu, thậm chí có kẻ địch chính Trường Sâm Thương không giải quyết được.

Bây giờ U Vương chỉ là hồn phách, nếu ở lâu trong Tù Mệnh Ngục thì gã cũng sẽ trở thành oan hồn, đây là điều gã không muốn xảy ra nhất.

Tần Quân nhíu chặt mày hỏi:

- Kẻ địch mà Trường Sâm Thương cũng không giải quyết được?

Hèn gì Tù Mệnh Ngục bị xếp vào tuyệt địa cấm kỵ nhất Cổ Tiên tinh vực.

Phong Oa chạy ra từ Tù Mệnh Ngục, vừa xuất thế đã khuấy động mưa gió trong Cổ Tiên tinh vực, còn đại chiến với Thương Hoa Tiên Tôn mà không bị thua.

Từ điểm này là biết Tù Mệnh Ngục toàn bắt nhốt những kẻ biến thái gì.

Ví dụ Đoạn Phong Đao lúc trước đụng độ, nếu gã chạy thoát thì sẽ là Phong Oa khác, có sát khí ngập trời và thân bất tử bất diệt, mức độ nguy hại còn hơn Phong Oa.

Oan hồn rút kiếm từng bước áp sát, khi cách năm mươi thước bỗng giậm

chân xông lên.

Mặc Huyền Tử rủa thầm, hai tay vỗ, pháp lực dâng trào biến ra con sư tử trắng to lớn, vai cao trăm trượng xông nhanh lên. Đất bùn tung tóe, rừng cây hai bên bị đụng ngã. Oan hồn không né tránh, bị sư tử trắng đụng tan.

Sư tử trắng bằng pháp lực cuồng bạo lao nhanh lên đụng ra đường trống đi thông hướng chân trời, dường như cả thế giới bị đụng vỡ làm hai.

Nhập Thánh cảnh hậu kỳ danh bất hư truyền!

Khi Mặc Huyền Tử nghiêm túc rất có phong phạm của tuyệt đại thiên kiêu.

U Vương nói:

- Tù Mệnh Ngục từng là nơi Tù Mệnh Đế Tôn bắt nhốt tội đồ chư thiên vạn tộc, sinh linh chết tại đây khó thể tưởng tượng, trăm ức là ít. Tuyệt đối không thể ở lại đây lâu nếu không sẽ bị vận rủi quấn thân. Thuở ấy Huyền Đương đại thế giới là một trong đại thế giới phồn thịnh nhất vũ trụ, yêu tộc còn là nhân vật chính thiên địa. Yêu tộc thống trị Huyền Đương đại thế giới, Trường Sâm Thương trấn áp ta trong Mệnh thành, sau đó ta nghe những sinh linh lạc vào Mệnh thành nói Trường Sâm Thương không ở mấy ngàn năm đã đi, nhân tộc Huyền Đương đại thế giới lại thành thức ăn cho yêu tộc. Trường Sâm Thương mạnh đến đâu cũng không dám hỗ trợ, hắn vì theo đuổi thực lực ở lâu trong Tù Mệnh Ngục nên vận rủi bám vào người. Nếu Trường Sâm Thương thống lĩnh nhân tộc Huyền Đương đại thế giới thì nhân tộc đời đời không thể vươn lên, càng không cách nào trở thành nhân vật chính thiên địa.

U Vương vạch mở lớp bàn bí ẩn tuyên cổ.

Thì ra Trường Sâm Thương không dẫn dắt nhân tộc đi tiếp mà chọn ra thiên ngoại là vì Tù Mệnh Ngục. Trường Sâm Thương đã làm gì khi ở trong Tù Mệnh Ngục suốt mấy ngàn năm? Khiến y không thể đảm nhiệm chức lãnh tụ nhân tộc được nữa?

U Vương không biết, đám người Tần Quân càng không cách nào biết được.

Bọn họ biết trong thời đại của Trường Sâm Thương đúng là Huyền Đương đại thế giới thuộc một trong các đại thế giới phồn thịnh nhất trời sao. Nhưng Trường Sâm Thương không giúp ích nhiều cho Huyền Đương đại thế giới, mặc dù không có Tịch Nghiệp Ma Quân tranh bá, y quá hờ hững với Huyền Đương đại thế giới, thì ra lý do thật sự là vì Trường Sâm Thương không muốn liên lụy nhân tộc Huyền Đương đại thế giới.

Mặc Huyền Tử cảm thán rằng:

- Không ngờ Huyền Đế có lịch sử như vậy.

Huyền Đế là danh hiệu của Trường Sâm Thương.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đi thôi, tiếp tục tiến lên.

Tần Quân càng thấy hứng thú với Tù Mệnh Ngục hơn, cường giả như Trường Sâm Thương cũng bị Tù Mệnh Ngục làm vận rủi đầy mình, đủ thấy nó khủng bố. Tù Mệnh Đế Tôn thì đến độ cao cỡ nào?

Tần Quân tạm thời không cách nào tưởng tượng.

Mọi người tiếp tục đi tới.

Mặc Huyền Tử vừa đi vừa hỏi nhỏ Nam Tố Tiên Tử:

- À mà tiên tử có từng nghe về U Vương không?

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu, bọn họ chỉ nghe nói về Trường Sâm Thương chứ không biết nhân vật phong vân trong Huyền Đương đại thế giới.

Tuy U Vương là huynh trưởng của Trường Sâm Thương nhưng thiên phú cách biệt quá lớn, đặt trong trời sao thuộc dạng người qua đường.

U Vương ở trong Huyền Hỏa Kính nghe câu hỏi của Mặc Huyền Tử thì tức giận suýt banh hồn.

Tần Quân cất Huyền Hỏa Kính, tiếp tục cất bước.

Vì đoạn bí ẩn này khiến cả nhóm cảnh giác hơn. Tù Mệnh Đế Tôn cộng thêm Trường Sâm Thương, mấy ai không hồi hộp căng thẳng thần kinh?

Đi khoảng nửa canh giờ rốt cuộc bọn họ ra ngoài.

Ngoài khu rừng lại là vùng núi không bằng phẳng, vô số bộ xương trải dài, có đủ loại sinh linh. Những cái đầu người, đầu thú, dù da thịt đã mục nát thì nhìn rất đáng sợ. Xác chất chồng như những con rồng đất quỳ rạp dưới đất, rất kinh dị.

Mọi người dừng bước lại, biểu tình trầm trọng.

Khắp núi khắp đồi toàn là thi cốt, khó thể tưởng tượng đã chết bao nhiêu sinh linh.

------oOo------

Chương 1254: Đế Thiên Vô trăm vạn năm gặp một lần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mùi máu tanh nồng gay mũi tràn ngập, gió lạnh thấu xương vụt qua.

Mặc Huyền Tử rùng mình:

- Chúng ta đi vòng qua đi, trời biết bên trong có giấu lão ma gì không.

Mặc Huyền Tử ở trong Tù Mệnh Ngục mấy trăm năm nên sâu sắc biết sự khủng bố của nó.

Mạnh như Đoạn Phong Đao cũng không vô địch trong chốn này. Mặc Huyền Tử đi theo Đoạn Phong Đao, đã thấy Đoạn Phong Đao bị đánh bại nhiều lần. Nếu không có thân bất tử bất diệt thì Đoạn Phong Đao đã tiêu tùng từ lâu.

Cường Lương khinh thường hừ mũi:

- Sợ cái gì?

Tần Quân mỉm cười cất bước tiến lên.

Biết rõ trong núi có cọp vẫn cứ leo núi.

Có Cường Lương Hiển Thánh cảnh hậu kỳ ở, Tần Quân sợ gì?

Nam Tố Tiên Tử lặng lẽ đi theo. Mặc Huyền Tử há mồm muốn nói lại thôi, cuối cùng ngoan ngoãn theo sau.

Bùm!

Đằng trước bỗng có tiếng nổ, một bóng người nhảy lên từ tận cùng núi xương.

Ánh sáng vàng lấp lánh như mặt trời, đó là một nam nhân thần võ chân đạp hai cái vòng vàng, áo tím bay phần phật, mái tóc dài bay rối trên không trung, thân hình cao cao tại thượng như vị thần.

Mặc Huyền Tử như gặp quỷ kinh kêu:

- Đế Thiên Vô!

Đế Thiên Vô!

Thiên tài trăm vạn năm khó gặp.

Tần Quân nheo mắt nhìn. Đi vào trời sao hắn nghe cái tên nhiều nhất là Đế Thiên Vô.

Yêu nghiệt vạn cổ mười hàng đầu của bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, Đế Thiên Vô được gọi là trăm vạn năm mới xuất hiện một người. So với mấy yêu nghiệt thứ hạng trước mình thì Đế Thiên Vô còn rất trẻ, tương lai có hy vọng thi đấu giành danh hiệu đệ nhất thiên kiêu.

Đệ nhất thiên kiêu sẽ được ghi vào sử sách, vì bọn họ thống trị phong hoa một thời đại, sau này rất có thể trở thành cự phách vũ trụ.

Ví dụ như Tịch Nghiệp Ma Quân, Dương Bắc Minh, Đoạn Phong Đao đều từng là đệ nhất thiên kiêu.

Đừng thấy đám thiên kiêu Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử, An Như Mệnh, Từ Tử Huyền oai phong, chờ bọn họ vượt qua mười vạn tuổi thì danh tiếng sẽ giảm nhiều.

Người đời sẽ chỉ nhớ số một, thứ hạng sau thì không quan trọng.

Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu tuy là danh sách tiềm lực của cường giả hạng nhất vũ trụ nhưng thật sự oai phong một cõi thường chỉ có vài vị thiên kiêu xếp hàng đầu.

Đế Thiên Vô mặc áo tim chân đạp hai vòng vàng lơ lửng giữa không trung, mắt cảnh giác nhìn đằng trước như gặp đại địch.

Mặc Huyền Tử nhìn thấy Đế Thiên Vô thì rất kích động, luôn miệng nói:

- Không ngờ gặp Đế Thiên Vô tại đây! Nhân vật như vậy mà cũng gặp nạn với ta . . .

Mặc Huyền Tử thành người hâm mộ cuồng nhiệt của Đế Thiên Vô.

Nam Tố Tiên Tử mắt lấp lánh sáng nhìn Đế Thiên Vô. Từ khi nàng tu luyện đã nghe tên Đế Thiên Vô, khi đó bọn họ chưa trở thành thiên kiêu. Nhưng từ khi Đế Thiên Vô ra đời đã kinh động trời sao, từ khi gã tu luyện thì một đường thẳng tiến, với tư thái đại đế nghiền áp các phương thiên tài, mạnh mẽ giết vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Trong trời sao nhiều người nói Đế Thiên Vô là Dương Bắc Minh kế tiếp.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai.

Núi xương đằng trước chợt nổ tung, vô số mảnh vụn bắn lên trời như những mũi tên bay hướng Đế Thiên Vô, không khí bị xé rách sinh ra tiếng phá không.

Mặt Đế Thiên Vô không biểu tình, dưới chân mày kiếm là đôi mắt sâu thẳm như sao. Đối diện vô số mảnh xương nhỏ bắn tới, Đế Thiên Vô vung tay phải lên, gió to rít gào ập đến đánh nát hết những mẩu xương.

Nhẹ nhàng hờ hững.

Giây sau Đế Thiên Vô bỗng giơ hai tay lên, hai tay cách nhau 10cm, pháp lực phun ra từ bàn tay. Một cây búa to màu trắng bỗng chốc ngưng tụ ra, cao vạn trượng hầu như sắp đâm thủng tầng mây lôi.

Sấm chớp đì đùng khiến Đế Thiên Vô càng thêm thần tuấn.

Đế Thiên Vô cười khinh miệt:

- Hừ! Lão bất tử cũng dám chống đối trẫm?

Hai tay chém xuống dưới, búa trắng vạn trượng với thế hủy thiên diệt địa giáng xuống.

Nhát búa này như chém núi nứt sông.

Cường Lương nhanh chóng che trước mặt Tần Quân, người biến cao đến trăm trượng, như ngọn núi bảo vệ mọi người.

Bùm!

Tần Quân chưa nhìn rõ búa chém vào đâu thì nghe tiếng nổ khủng bố như trời sập vang lên, mặt đất rung ring, hắn bị chấn suýt bay lên. Gió to khó thể tưởng tượng ập đến, may mắn Cường Lương dùng thân thể che trước mặt.

Vô số gió to vặn vẹo dọc theo người Cường Lương kéo dài mấy trăm dặm, cây cối sau lưng gã liên tiếp bị bứng gốc. Dường như nguyên khu rừng đều bị xốc lên, cảnh tượng cực kỳ đồ sộ rung động lòng người.

Núi xương nhấp nhô phía trước đều nổ tung, các loại xương trắng bắn đi bốn phương tám hướng, thiên lôi cuồn cuộn bị xung lực đánh tan.

Nguyên Tù Mệnh Ngục như tan vỡ, tiếng gầm rú khiến Tần Quân không cách nào cảm giác bốn phía.

Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử giật mình nhìn Đế Thiên Vô tựa như vị thần.

Đế Thiên Vô lơ lửng trong cát bụi đầy trời, vòng vàng dưới chân gã rực rỡ như mặt trời. Đế Thiên Vô nhìn xuống dưới, khóe môi nhếch cao, dường như thiên địa thương sinh không đáng lọt vào mắt. Hoa văn rồng vặn vẹo trên áo tím như con rồng sống lại.

Đế Thiên Vô nhỏ giọng nói:

- Không ngờ thứ này sống dai thật.

Một bóng dáng bay ra khỏi bão bụi bên dưới, tốc độ siêu mau, chỉ một giây đã giết tới trước mặt Đế Thiên Vô.

Đó là một nam nhân vạm vỡ không có da, cơ bắp phồng to làm máu chảy dọc theo sợi cơ bắp. Đầu nam nhân vì không có da nên tròng mắt và răng trông cực kỳ đáng sợ.

Nam nhân tay trái mọc móng dài như lưỡi đao đâm thẳng vào ngực Đế Thiên Vô.

Cảnh này làm Mặc Huyền Tử, Nam Tố Tiên Tử rất căng thẳng, đổi lại bọn họ thì không kịp phản ứng, nam nhân không da này quá mau.

Nhưng động tác của Đế Thiên Vô nhanh hơn, gã nghiêng người né móng vuốt, chân phải đạp vòng vàng đập vào trán nam nhân không da.

Bùm!

Đầu nam nhân không da nổ tung, cơ thể như đạn pháo bay ngược về.

Diệt gọn!

Đế Thiên Vô nhanh chóng lùi ra không để máu làm dơ áo, gã đứng trên hư không nhìn xuống dưới.

Vùng núi xương cốt đã hóa thành phế tích, trong phạm vi mấy chục dặm một mảnh hỗn độn toàn là đá vụn, xương trắng, rừng rậm bị san bằng. Nhìn xa chút vì có cấm chế nên không cách nào thấy rõ.

Phục Hy nhìn bóng dáng Đế Thiên Vô, cắn răng nói:

- Nhập Thánh viên mãn!

Sắc mặt Triệu Công Minh khó xem, vì sức chiến đấu thật sự của Đế Thiên Vô càng mạnh hơn.

Tốc độ thân pháp nhanh đến khó tin, búa trắng vạn trượng đó rõ ràng là thần thông có lực công kích siêu mạnh.

Thực lực và thủ đoạn của Đế Thiên Vô chắc chắn không chỉ có bấy nhiêu.

Tần Quân nheo mắt suy tư. Vậy xem ra mười hạng đầu bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đều trên Nhập Thánh viên mãn, chẳng biết có Hiển Thánh không?

------oOo------

Chương 1255: Chủng tộc mạnh nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Thiên Vô cảm nhận ánh mắt của họ, gã nghiêng đầu nhìn Cường Lương, con ngươi co rút.

Đám người Tần Quân hoàn toàn bị lơ đẹp, bao gồm Phục Hy và Triệu Công Minh cùng là Nhập Thánh viên mãn.

Đế Thiên Vô thì thầm:

- Thú vị.

Đế Thiên Vô xoay người hóa thành luồng sáng vàng biến mất trong màn chắn cát bụi.

A? Bị coi thường?

Tần Quân cứng họng, cái tên kia thật tâm cao khí ngạo.

Dù hơi khó chịu nhưng Tần Quân không ghi hận, Đế Thiên Vô chỉ lơ đẹp bọn họ chứ không gây hấn gì.

Vẻ mặt Mặc Huyền Tử sùng bái nói:

- Không uổng là Đế Thiên Vô, hào kiệt của lớp chúng ta!

Nam Tố Tiên Tử thu về tầm mắt, ánh mắt bình tĩnh lại, sẽ có ngày nàng cũng đến độ cao của Đế Thiên Vô!

Cường Lương phục hồi trạng thái bình thường, cười khẽ:

- Tiểu tử này đúng là lợi hại, phỏng chừng hắn đã có thực lực đánh nhau với Hiển Thánh.

Cường Lương khá là thích Đế Thiên Vô, một mình xông xáo Tù Mệnh Ngục, gan góc và thực lực của gã đều đáng giá khâm phục.

Mặc Huyền Tử ngửa đầu cười nói:

- Tất nhiên! Đế Thiên Vô có tiềm lực vấn đỉnh đệ nhất thiên kiêu, chờ quái vật kia đến mười vạn tuổi, ba ngàn thế giới còn ai có thể tranh giành vị trí đệ nhất thiên kiêu của Đế Thiên Vô?

Ngữ điệu tự hào như thể gã là Đế Thiên Vô.

Quái vật kia?

Tần Quân tò mò hỏi:

- Là quái vật nào vậy?

Mặc Huyền Tử ra vẻ bí hiểm nói:

- Không thể nói, chờ ngươi vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu tự nhiên sẽ biết, nhưng mà . . .

Nói đến câu cuối Mặc Huyền Tử lộ vẻ mặt chế nhạo, dường như cho rằng Tần Quân không bò lên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu được.

Tần Quân tức giận nói:

- Sớm muộn gì trẫm sẽ đạp ngươi leo lên!

Tốc độ tu hành của hắn nếu nói ra chắc chắn hù chết Mặc Huyền Tử.

Dù chuyển kiếp tu lại, trong vòng bốn, năm năm từ phàm nhân tu luyện đến Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, ai sánh bằng hắn? Còn những sinh linh vừa chào đời đã có tu vi cao kinh khủng thì người ta dựng dục thời gian dài đằng đẵng.

Mặc Huyền Tử cười cười không cãi lại, nếu chọc giận Tần Quân thì Cường Lương sẽ đấm chết gã.

Phục Hy cảm thán rằng:

- Tiểu tử kia không uổng là thiên kiêu của thời đại này, mai sau chắc chắn đột phá Hiển Thánh cảnh.

Không dựa vào pháp bảo mà Đế Thiên Vô đã biểu hiện ra khí thế tương đương Hiển Thánh, nếu gã cầm tiên thiên chí bảo hoặc hỗn độn linh bảo thì ai cản nổi?

Thiên kiêu như Đế Thiên Vô chắc chắn trong tay có tiên thiên chí bảo, dù thiên phú của gã yêu nghiệt đến đâu nếu không được thế lực lớn ở sau lưng cung cấp tài nguyên thì sao thuận buồm xuôi gió được?

Tần Quân phất tay cười nói:

- Đế Thiên Vô chứ có gì, Huyết Sát Ma Đế mà trẫm còn không để vào mắt.

Cường Lương nghe vậy cười tự tin.

Gã là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, Đế Thiên Vô phải tu mấy chục vạn năm mới mong bắt kịp. Huống chi còn có Thiên Đình Đại Tần, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín cũng là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, toàn là tử trung với Tần Quân.

Bởi vậy Tần Quân không để Đế Thiên Vô vào mắt, hắn có tự tin tuyệt đối sẽ đột phá Hiển Thánh cảnh vào độ tuổi như Đế Thiên Vô, hay thậm chí mạnh hơn nữa.

Cường giả chuyển thế, hệ thống Thần Thoại, Mệnh Vận Chi Luân, Tử Vi Đế Tinh đạo quả, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần,..

Nếu Tần Quân không đứng trên thiên kiêu thì hắn có lỗi với lương tâm của mình.

Mặc Huyền Tử bĩu môi.

Không thèm để Huyết Sát Ma Đế vào mắt? Phụ thân của ngươi là Dương Bắc Minh sao? Sao không bay lên trời luôn đi.

Nam Tố Tiên Tử không nghi ngờ, thực lực của Cường Lương có lẽ thật sự sẽ thắng được Huyết Sát Ma Đế .

Huống chi Thiên Đình Đại Tần còn có các siêu cường giả như Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Như Lai, Nhiên Đăng.

Huyền Đương đại thế giới nho nhỏ bàn cứ nhiều siêu cường giả, Nam Tố Tiên Tử nghĩ mãi không ra.

Đoàn người tiếp tục đi tới, bởi vì lúc trước Đế Thiên Vô ra tay nên đằng trước tuy một đống đá hỗn độn nhưng xem như rộng mở.

Một đường thông suốt, mất một canh giờ sau bọn họ đến trước một vách vực.

Vách vực giắt ngang mặt đất, cách đối diện khoảng ngàn trượng. Khoảng cách này đối với người thường như lạch trời, nhưng với đám người Tần Quân thì không là gì.

Mặc Huyền Tử trầm giọng nói:

- Khoan bay qua đã.

Mặc Huyền Tử cẩn thận quỳ rạp dưới đất bò tới vách đá, lặng lẽ thò đầu ra dòm.

Nhìn Mặc Huyền Tử chu mông, mọi người khóe môi co giật.

Tiểu tử này thật là hoàn toàn không chú trọng hình tượng.

Nam Tố Tiên Tử xoa trán, quá mất mặt, làm mất hết mặt mũi thiên kiêu bọn họ.

Phục Hy nhỏ giọng nói:

- Có vẻ bên dưới có thứ gì.

Tù Mệnh Ngục đầy rẫy cấm chế nên khó khuếch tán thần thức, vì sẽ sơ sẩy xúc phát cấm chế dẫn đến tai họa.

Rất nhanh Mặc Huyền Tử đứng lên, ngoắc tay:

- Đi, mau lên, con đó chắc còn đang ngủ.

Mọi người thầm thắc mắc, là cái gì mà khiến Mặc Huyền Tử Nhập Thánh cảnh hậu kỳ kiêng dè như vậy?

Đoàn người cùng Mặc Huyền Tử bay hướng đối diện.

Tần Quân bay qua vực sâu cúi đầu thấy hiệp cốc sâu không thấy đáy, đen ngòm như tùy thời có đồ vật xông ra. Tần Quân đã trải qua sóng to gió lớn cũng thấy nỗi lòng bất an.

Rốt cuộc Tù Mệnh Ngục còn giấu bao nhiêu tồn tại khủng bố nữa?

Qua bao nhiêu năm những tồn tại này còn chưa chết, thật khó tưởng tượng bây giờ họ mạnh cỡ nào.

May mà thứ trong hiệp cốc không xông ra, đoàn người bình an đáp xuống đất.

Mặc Huyền Tử vỗ ngực cười nói:

- May ghê, trăm năm trước thứ đó táp một cái cắt đứt nửa người Đoạn Phong Đao, rất hung tàn.

Bất giác Đoạn Phong Đao đã thành thước đo tính toán thực lực tất cả sinh linh oan hồn trong Tù Mệnh Ngục. Thứ có thể đánh bại Đoạn Phong Đao chắc chắn vô cùng khủng bố, vì bản thân gã là Nửa Bước Hiển Thánh.

Mọi người tiếp tục đi tới, đằng trước là hoang mạc bao la mênh mông. Tiếng nước chảy đến từ phía trước nhưng không thấy con sông nào.

Bọn họ mới đi ra ngoài mấy chục thước.

- Grào!

Chợt có tiếng rống rung trời vang lên, mặt đất rung bần bật.

Bùm!

Một móng vuốt xương trắng thò ra từ hiệp cốc chụp vào vách đá, đá vụn bay đầy, một khúc xương ngón tay thô như cây lớn. Nhóm Tần Quân giật mình ngoái đầu lại.

Một bộ xương trắng to lớn bò lên, trên người còn dính chút thịt, đầu chỉ có một tròng mắt liên tục đảo tròn, rất rùng rợn.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Bạch Cốt Mệnh Quân!

Đây đã là lần thứ ba Tần Quân gặp Bạch Cốt Mệnh Quân, một lần trong người Hắc Hải Vương Kình ở Nam Tận Hải, một lần bên Thi Hoàng Điện.

Bạch Cốt Mệnh Quân vốn đến từ trời sao, gặp nó trong Tù Mệnh Ngục không phải chuyện hiếm hoi gì.

------oOo------

Chương 1256: Cơ Bất Bại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng Bạch Cốt Mệnh Quân này khác với trước, trừ hơi thở khủng bố hơn, bề mặt xương có nhiều sợi đen nhìn càng âm trầm kinh dị. Có hai nhúm lửa xanh lắc lư lơ lửng trên hai vai nó.

Mặc Huyền Tử chửi thề:

- Sao cái con này tỉnh làm chi vậy trời?

Mặc Huyền Tử lấy ra một cây dù báu lấp lánh ánh sáng vàng như ngọn lửa bao cây dù.

Cường Lương nhẹ giọng nói:

- Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

Đám người biến sắc mặt.

Một bộ xương mà có tu vi Hiển Thánh cảnh?

Nhìn khắp ba ngàn thế giới đạt tới Hiển Thánh cảnh đều là Tiên Tôn, có thể thấy Hiển Thánh cảnh rất hiếm hoi.

Trong Tù Mệnh Ngục giấu một cường giả Hiển Thánh cảnh! Hèn gì Thương Hoa Tiên Tôn cũng không dám dọn dẹp Tù Mệnh Ngục.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Giải quyết nó!

Cường Lương gật đầu, bước ra đứng trước mặt mọi người.

Thân hình khôi ngô đứng trước Bạch Cốt Mệnh Quân vẫn rất nhỏ bé nhưng Cường Lương phát ra khí thế mạnh hơn nó, khí phách vô địch.

Bạch Cốt Mệnh Quân mở miệng nói:

- Cực Viêm Ma Thần!

Tần Quân biến sắc mặt.

Những người khác cảnh giác nhìn quanh, tưởng có sinh linh tên Cực Viêm Ma Thần ẩn núp.

Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn Tần Quân chằm chằm, tròng mắt đảo liên tục:

- Thiên đạo không dung, sinh linh hỗn độn.

Mặc Huyền Tử lẩm bẩm, dường như nghĩ đến điều gì gã lộ vẻ mặt sợ hãi:

- Cực Viêm Ma Thần? Không lẽ là chủng tộc mạnh nhất trong truyền thuyết?

Mắt Nam Tố Tiên Tử tràn đầy bất an lẩm bẩm:

- Không thể nào! Chẳng phải Cực Viêm Ma Thần đã bị diệt tộc từ mấy chục vạn năm trước sao? Chỉ còn sót lại một Cực Viêm Ma Thần Cơ Vĩnh Sinh cũng bị Thương Hoa Tiên Tôn giết.

Cực Viêm Ma Thần rất nổi tiếng trong vũ trụ trời sao, được gọi là chủng tộc mạnh nhất, vì quá mạnh nên chọc Thánh Môn ra tay.

Trận chiến ấy khiến rất nhiều sinh linh biết sự cường đại của Thánh Môn, đó là tồn tại trên cả Ma Minh.

Mặt Tần Quân lạnh băng, không ngờ Bạch Cốt Mệnh Quân nhận ra huyết mạch của hắn.

Người khác chỉ biết huyết mạch của Tần Quân mạnh, không nhiều người nhận ra đó là Cực Viêm Ma Thần, một bàn tay đã đếm hết.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Tiêu diệt nó!

Việc Cực Viêm Ma Thần không thể để lộ ra.

Tuy kiếp trước Tần Quân không hiểu nhiều về Cực Viêm Ma Thần tộc, vì lúc bị diệt tộc hắn còn trẻ thơ, trong ký ức xa xưa hắn chỉ nhớ một cái tên.

Cơ Bất Bại!

Tên này là của phụ thân hắn, nhưng đã rất mơ hồ.

Cường Lương đáp:

- Được!

Cường Lương sải bước xông hướng Bạch Cốt Mệnh Quân.

Động như gió mạnh, núi rung đất nứt.

Chớp mắt Cường Lương đến trước mặt Bạch Cốt Mệnh Quân, làm Bạch Cốt Mệnh Quân giật mình con ngươi co rút. Bạch Cốt Mệnh Quân chưa kịp phản ứng thì nắm đấm phải của Cường Lương đã từ bên hông đấm ra.

Bùm!

Vang tiếng nổ khủng bố khiến mọi người ù tai, cuồng phong gào thét, vách vực nứt sụp. Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn như không thể phá vỡ chớp mắt nát bấy.

Bạch Cốt Mệnh Quân hét thảm, hai tay che trước mặt:

- A! Đây là lực lượng gì? Không thể nào! Tại sao có hơi thở hỗn độn . . . ?

Tiếc rằng bất lực, Bạch Cốt Mệnh Quân chưa nói hết câu đã thành tro bụi.

Đất hoang vách vực phía đối diện vỡ ra như giấy rách, dường như một nửa thế giới bị cú đấm của Cường Lương hủy diệt.

Lôi điện liên tục giáng xuống bỗng chốc bị gió to thổi tán đi. Đá vụn, xương vụn nhiều không đếm xuể bay đầy trời, tiếng gầm rú vang bên tai không ngớt.

- Hú hú hú!

Từng tiếng quỷ gào vang lên khiến cảnh tượng diệt thế càng hãi hùng.

Mặc Huyền Tử thộn mặt ra nhìn bóng lưng Cường Lương:

- Thần ơi, lực lượng gì thế này?

Nhìn theo hướng ánh mắt Mặc Huyền Tử thì Cường Lương đang đưa mặt hướng đằng trước, từng vòng sóng khí kéo dài tới đường chân trời, cả

khung trời như bị đánh nứt ra cái động dài lớn.

Chỉ là một đấm hết sức bình thường!

Phục Hy, Triệu Công Minh xanh mặt nhìn. Mỗi lần thấy Cường Lương ra tay là họ lại thót tim một lần, dù họ đứng chung trận doanh.

Tâm tình của Phục Hy khó chịu nhất, nếu y có thể phục hồi đỉnh cao thì Cường Lương làm gì có cơ hội khoe mẽ?

Thân phận Hi Hoàng hay Á Thánh nhân tộc thì Phục Hy đều rất mạnh, chỉ dừng bước ở ngưỡng cửa Thánh Nhân.

Mặt Tần Quân không biểu tình, đang định xoay người đi thì bỗng vô số xương vụn từ bốn phương tám hướng tụ lại, khí thế siêu khủng bố tràn ra.

Tiếng rống động trời của Bạch Cốt Mệnh Quân lại vang lên:

- Grào!

Bạch Cốt Mệnh Quân ngưng tụ xương trắng lại hiện hình, đầu đội trời chân đạp đất nhìn xuống Cường Lương, trong tròng mắt đảo tròn tràn đầy sát ý.

Dù gì là Hiển Thánh, sao Bạch Cốt Mệnh Quân có thể bị diệt trong một nốt nhạc được?

Mặc Huyền Tử nhìn mà tim đập chân run, hỏi:

- Chúng ta có nên chạy đi không?

Tuy Mặc Huyền Tử là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ nhưng không nhìn thấu Hiển Thánh cảnh, không cách nào phân biệt được Bạch Cốt Mệnh Quân và Cường Lương bên nào cảnh giới cao hơn. Nhưng nhìn Bạch Cốt Mệnh Quân bị tan xương nát thịt mà có thể phục hồi lại làm lòng Mặc Huyền Tử sinh ra sợ hãi, bất an.

Nam Tố Tiên Tử không nói chuyện nhưng mắt lộ tia khó hiểu, nàng là người thận trọng nhạy bén chú ý thấy Bạch Cốt Mệnh Quân nhìn Tần Quân chằm chằm. Cộng với lời Bạch Cốt Mệnh Quân đã nói làm Nam Tố

Tiên Tử suy nghĩ vẩn vơ.

Nam Tố Tiên Tử suy nghĩ sâu xa:

- Hay Tần Thiên Đế và Cực Viêm Ma Thần có quan hệ gì?

Nguồn gốc truyền thuyết Cực Viêm Ma Thần xa xưa, nhưng Cực Viêm Ma Thần không xưng bá vũ trụ trời sao. Không phải vì Cực Viêm Ma Thần tộc yếu, chỉ vì họ ít khi đi trong ba ngàn thế giới, họ độc lập ở giới khác.

Truyền thuyết hỗn độn sơ khai Cực Viêm Ma Thần đã xuất hiện, là một trong những sinh linh hỗn độn. Rồi hỗn độn vỡ tan, thiên đạo lập, sinh ra ba ngàn thế giới, sinh linh hỗn độn mới hạ màn. Nhưng Cực Viêm Ma Thần là số ít sinh linh hỗn độn sống tiếp, đáng tiếc sinh linh hỗn độn không được thiên đạo thừa nhận.

Cường Lương hừ lạnh một tiếng:

- Hừ! Thứ ghê tởm!

Trong mắt thẩm mỹ của Vu tộc thì Bạch Cốt Mệnh Quân rất xấu, bởi vậy thấy nó lại phục hồi thì Cường Lương cực kỳ tức giận.

Nếu không diệt được Bạch Cốt Mệnh Quân thì mặt gã biết đút vào đâu?

Cường Lương giơ tay phải ngang người, lôi điện lượn lờ trong lòng bàn tay rất nhanh ngưng tụ thành trường mâu dài mười trượng. Thân thể Cường Lương mới cao một trượng, trông như cột điện nằm ngang trong tay con nít.

Hơi thở nguy hiểm như diệt thế khuếch tán từ lôi mâu, mọi người giật mình chậm rãi thụt lùi.

Bạch Cốt Mệnh Quân rống to:

- Cực Viêm Ma Thần! Thiên đạo không dung!

Thanh âm như sấm sét vang vọng trong thiên địa.

Phương xa, Đế Thiên Vô đang bay đi cũng nghe thấy, gã dừng lại cau mày nhìn.

------oOo------

Chương 1257: Người rừng khủng bố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Thiên Vô lẩm bẩm:

- Bạch Cốt Mệnh Quân tỉnh rồi? Bạch Cốt Mệnh Quân đến Hiển Thánh cảnh, chậc chậc, mấy người đó xui thật.

Đế Thiên Vô lắc đầu cười, tiếp tục đi tới.

Trong trời sao Bạch Cốt Mệnh Quân không hiếm hoi, đa số tuyệt địa hoặc nơi tử khí nặng đều có mặt Bạch Cốt Mệnh Quân. Không sinh linh nào thích Bạch Cốt Mệnh Quân, rất ghét nó.

Nhưng hiếm Bạch Cốt Mệnh Quân đến Hiển Thánh cảnh, ít nhất lần đầu Đế Thiên Vô trông thấy.

Sức chiến đấu của Bạch Cốt Mệnh Quân rất mạnh, rất khó chơi, bản thân Đế Thiên Vô cũng không muốn cứng rắn chống lại.

Bên kia, Cường Lương không đáp lại Bạch Cốt Mệnh Quân mà ném lôi mâu ra.

Sức mạnh của Cường Lương rất lớn, lôi mâu mười trượng mang theo lực lượng xé rách tất cả bay vút đi.

Bùm!

Lôi mâu mười trượng xuyên qua ngực Bạch Cốt Mệnh Quân, xông ra mấy chục vạn dặm, phá tan nhiều lớp cấm chế của Tù Mệnh Ngục bay đi trời sao sâu thẳm.

Xèo xèo xèo!

Lôi điện dọc theo ngực Bạch Cốt Mệnh Quân lan tràn toàn thân, nó gầm rống rít gào.

- Cơ Bất Bại! Ta nguyền rủa ngươi vạn kiếp bất phục! Nguyền rủa Cực Viêm Ma Thần các ngươi không bao giờ trở người được!

Bạch Cốt Mệnh Quân giơ hai tay lên, vô số cốt mâu hiện ra bắn hướng đám người Tần Quân.

Tần Quân nhíu chặt mày, không lẽ con Bạch Cốt Mệnh Quân này quen Cơ Bất Bại phụ thân kiếp trước của hắn?

Không đợi Tần Quân nghĩ nhiều Bạch Cốt Mệnh Quân bỗng nổ tung, lại thành tro bụi, những cốt mâu bị màn lôi điện của Cường Lương chặn lại.

Cường Lương Hiển Thánh cảnh hậu kỳ nhẹ nhàng chà đạp Bạch Cốt Mệnh Quân.

Thuộc tính lôi nằm trong loại có sức phá hoại nhất, còn hơn cả lửa.

Cường Lương là Tổ Vu lôi nên sức chiến đấu cũng mạnh vượt sức tưởng tượng.

Mặc Huyền Tử che miệng biểu tình khó tin:

- Ôi mợ ơi!

Lôi uy đằng trước khiến người Mặc Huyền Tử run rẩy, gã thầm mừng vì lúc trước đã không đắc tội Cường Lương.

Lần này Bạch Cốt Mệnh Quân không ngưng tụ thân hình xương nữa, nó hoàn toàn tan biến.

Cường Lương xoay người cười nói:

- Đi thôi.

Màn trời lôi điện sau lưng Cường Lương bỗng tan biến, hóa thành điện quang vô số kể tràn ngập trên không trung, rực rỡ duy mỹ.

Tần Quân gật đầu, xoay người tiếp tục đi tới, nhưng trong lòng bao trùm sương mù.

Bạch Cốt Mệnh Quân biết Cơ Bất Bại, vậy Cơ Bất Bại và Tù Mệnh Ngục có quan hệ gì?

Thực lực như Bạch Cốt Mệnh Quân không thể nào là xông vào rồi bị nhốt, rất có thể nó vốn không mạnh đến mức này, sau khi bị nhốt trong Tù Mệnh Ngục mới không ngừng mạnh hơn.

Bạch Cốt Mệnh Quân biến thái nhất là cắn nuốt máu thịt của sinh linh khác rồi biến mạnh. Nó là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ mà không rời khỏi Tù Mệnh Ngục tức là nó không đi được

Sau khi trận chiến Bạch Cốt Mệnh Quân qua đi không khí trong đội trở nên nặng nề, chủ yếu là Tần Quân không nói tiếng nào, sắc mặt âm trầm, những người khác không tiện nói gì thêm.

Ngay cả Mặc Huyền Tử luôn nói nhiều cũng mím chặt môi, thầm khó hiểu mọi người làm sao thế này.

Nam Tố Tiên Tử đi theo sau lưng Tần Quân, luôn suy nghĩ hắn và Cực Viêm Ma Thần có quan hệ gì. Bạch Cốt Mệnh Quân nói Cơ Bất Bại và Cơ Vĩnh Sinh có mối liên quan thế nào?

Đoàn người mỗi người một tâm sự đi mấy bốn phía mới dừng lại, họ nghỉ ngơi dưới gốc cây già cao trăm trượng.

Cây già không có lá cây, nhánh cây trụi lủi, bề mặt khét đen như đã trải qua lửa lớn nhưng vẫn bất khuất sừng sững dưới đất.

Tần Quân vung tay áo hỏi:

- Ngươi thật sự biết Hồn Quy Hà đang ở đâu sao?

Tù Mệnh Ngục dù lớn nhưng sau khi vào đây Tần Quân mới thấy nó lớn thật, như một phương đại thế giới. Cứ đi tiếp thế nào biết bao giờ mới tới Hồn Quy Hà?

Khi nào hái được Quảng Hàn Lưu Ly Thảo?

Tần Quân định tìm đến Quảng Hàn Lưu Ly Thảo rồi mới tìm kiếm tung tích Bạch Đế.

Dọc đường đi đoàn người gặp nhiều tồn tại mạnh mẽ, có đệ nhất thiên kiêu, từ năm mươi vạn năm trước. Tần Quân thầm lo lắng có khi nào Bạch Đế sẽ lưu lạc thành những hung vật giống vậy không?

Mặc Huyền Tử nghe câu hỏi thì như mở ra máy hát, giảng tràng giang đại hải:

- Biết không? Chỗ sâu nhất Tù Mệnh Ngục cực kỳ nguy hiểm, nguy cơ tứ giăng . . .

Làm thiên kiêu Nhập Thánh cảnh hậu kỳ mà chỉ có thể sống sót dựa vào Đoạn Phong Đao, vì sĩ diện nên Mặc Huyền Tử cố gắng tâng bốc Tù Mệnh Ngục nguy hiểm nhiều cỡ nào.

Nam Tố Tiên Tử không biết nên nói cái gì.

Mèo yêu Tiểu Thất đi teo bên cạnh tức giận nói:

- Ngươi là bà tám sao?

Mặc Huyền Tử ngừng bặt, mặt đỏ như đít khỉ, gã cố nén nhảy cẫng lên, nghiến răng nói:

- Ngươi mới là bà tám . . . không đúng, ngươi là mèo cái!

- Thì ta vốn là mèo cái.

- Ngươi . . . khinh người quá đáng!

- Ẻo lả.

- Phụt!

Nhìn một người một mèo đấu võ mồm, mọi người cười phá lên.

Mặc dù Mặc Huyền Tử đáng đánh đòn nhưng gã có tài điều giải không khí.

Tần Quân nhìn quét xung quanh, hoang mạc nơi đây tràn đầy gió cát, phạm vi trông thấy chỉ chừng ngàn thước.

Keng!

Phương xa bỗng truyền đến tiếng binh khí va chạm, thanh âm lớn dần, dường như có người vừa đánh nhau vừa tới gần bên này.

Triệu Công Minh táo bạo nói:

- Lại đến nữa!

Bọn họ mới đi vào bao lâu mà rắc rối liên tiếp tìm tới cửa? Rất khó tưởng tượng sinh linh dưới Nhập Thánh cảnh sau khi đi vào sẽ bi kịch thế nào.

Phục Hy, Cường Lương khá bình tĩnh, dù thứ gì tới gần cũng không đánh lại họ.

Rất nhanh ba bóng người lao ra từ gió cát, hai nam một nữ, tu vi đều là Đại La Thủy Tiên. Người họ dính đầy máu rõ ràng đã bị thương, dường như có cái gì đang đuổi theo bọn họ, khuôn mặt họ tràn ngập kinh hoàng và tuyệt vọng.

Nam nhân áo đen chạy đằng trước nhất thấy nhóm Tần Quân dưới gốc cây già thì mừng hết cỡ.

Nam nhân áo đen kích động la lên:

- Cứu mạng! Ta là . . .!

Chưa nói hết câu bỗng có mồm máu to như lỗ đen từ đằng trước tích tắc nuốt trọn ba người.

Nhóm Tần Quân biến sắc mặt, nhìn theo ánh mắt của họ thấy con thằn lằn đen khổng lồ, con mắt đã to bằng cái nhà. Trừ phần đầu ra gió cát bao trùm người nó, sau khi nuốt ba tu sĩ thì nó thè lưỡi dài nghiêng đầu nhìn nhóm Tần Quân.

Mặc Huyền Tử hừ lạnh bay hướng thằn lằn đen to:

- Hừ! Nhập Thánh sơ kỳ cũng dám càn rỡ?

Suốt đường đi được bảo vệ, Mặc Huyền Tử phải tìm cơ hội chứng minh bản thân.

Mặc Huyền Tử giẫm chân phải hóa thành mũi tên nhọn bay hướng thằn lằn đen to. Pháp lực hừng hực bay ra từ hai bàn tay như hai đoàn lửa cháy.

Mắt thấy Mặc Huyền Tử sắp đụng trúng thằn lằn to đen, bỗng một bóng người như vị thần từ trên trời giáng xuống.

------oOo------

Chương 1258: Cường Lương thua trận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tốc độ mau đến khó tin, như sao băng rơi. Phục Hy, Triệu Công Minh nhìn mà con ngươi co rút. Cường Lương đứng bật dậy.

Mặc Huyền Tử cảm nhận gió rít kinh khủng từ trên trời giáng xuống, chưa kịp né đã bị chân ai đạp lưng:

- Cái gì?!

Bùm!

Mặc Huyền Tử từ trên cao vài trăm thước rớt xuống, đập thủng hố đất, cát bụi mù mịt, sống chết không rõ.

Tần Quân, Nam Tố Tiên Tử đứng dậy, cau mày nhìn bóng dáng trên không trung.

Khí thế siêu mạnh khuấy động gió cát đầy trời như những con rồng cát bàn cứ quanh thân người đó, mái tóc dài rũ xuống gót chân kéo dài hai thước, hỗn độn mà cuồng dã.

Người đó hơi cúi đầu làm người ta không thấy rõ khuôn mặt, quần áo vải thô rách rưới lộ ra cơ bắp cứng rắn như sắt thép, lôi điện lấp lóe phản chiếu làn da lóe ánh sáng kim loại.

Nam nhân bí ẩn như người rừng lơ lửng trên đỉnh đầu thằn lằn to đen, phát ra hơi thở tựa thiên uy khiến người sợ.

Gió cát đầy trời bỗng lắng xuống, hình ảnh tựa như thời gian đứng lặng.

Triệu Công Minh trợn to mắt nói:

- Cái này . . .

Dù là Nhập Thánh cảnh viên mãn thì Triệu Công Minh cảm giác mình không đánh lại người này.

Phục Hy cau mày. Cường Lương híp mắt bộc phát ra khí thế ngút trời đối đầu với nam nhân người rừng trong Tù Mệnh Ngục mờ tối.

Sấm chớp đì đùng, không khí tràn ngập sát khí.

Tim Tần Quân đập nhanh, người này phát ra hơi thở xa lạ, trước đây hắn chưa từng gặp.

Dù là Đế Thiên Vô, Thương Hoa Tiên Tôn cũng không có hơi thở khủng bố giống người rừng này. Gã không nhúc nhích nhưng tạo áp lực tựa như diệt thế vô địch.

Thằn lằn to đen chậm rãi nằm sấp xuống đất như lạy chủ nhân, mắt nhìn gã.

Cường Lương trầm giọng nói:

- Người này tu vi sâu không lường được, bệ hạ cẩn thận.

Cường Lương đi tới đằng trước nhóm người, mắt nhìn người rừng.

Mơ hồ thấy dưới mạn che mặt Nam Tố Tiên Tử cắn răng, nàng hoàn toàn không ngờ trong Tù Mệnh Ngục nguy hiểm như vậy. Những tình báo nàng

thu thập được dường như toàn là giả, bây giờ nàng không tin có Nhập Thánh sống trong Tù Mệnh Ngục mấy vạn năm rồi chạy ra ngoài.

Toàn là nói bậy bạ!

Hèn gì Tù Mệnh Ngục có nhiều truyền thuyết vậy mà không thế lực lớn nào thèm muốn nó.

Tù Mệnh Ngục hoàn toàn là vùng đất chết!

Nam nhân người rừng mở miệng nói giọng khào khào:

- Phù, hơi thở rất quen thuộc.

Nam nhân chậm rãi quay đầu nhìn nhóm Tần Quân, mặt gã đầy vằn đen kỳ dị, mắt ra mắt, mũi ra mũi nhưng cảm giác rất rùng rợn. Đặc biệt là đôi mắt kia, đồng tử màu trắng, con mắt màu đen trông như trúng tà.

Bị người rừng nhìn chằm chằm, Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất bản năng cúi đầu tránh đi.

Ánh mắt Tần Quân giao nhau với người rừng, hắn cũng thấy tim đập chân run, Tử Vi Đế Tinh đạo quả xoay nhanh trong người, máu sôi trào.

Tần Quân nhíu chặt chân mày kiếm thầm nghĩ:

- Người này rốt cuộc là ai?

Cường Lương bộc phát ra muôn vàn lôi điện quấn quanh người, trông gã như thượng cổ lôi ma, sát khí ngút trời.

Người rừng liếc Cường Lương, khóe môi cong lên:

- Thú vị, Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Đám người Tần Quân biến sắc mặt.

Người rừng nhìn thấu tu vi của Cường Lương! Ngữ điệu đùa cợt!

Đối phương nhẹ nhàng vạch cảnh giới tu vi của Cường Lương, hiển nhiên

không thèm để gã vào mắt.

Triệu Công Minh thót tim, hóa ra tu vi của Cường Lương cao tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, hèn gì đụng độ ai cũng diệt gọn trong một nốt nhạc.

Mắt Nam Tố Tiên Tử lóe tia nghi hoặc, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn là cảnh giới gì?

Nam Tố Tiên Tử từng hỏi sư tôn, nhưng sư tôn của nàng không chịu nói, bảo đợi nàng tu thành Nhập Thánh viên mãn mới có tư cách biết.

Hiện tại xem ra sau Nhập Thánh cảnh là Hiển Thánh cảnh.

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Nam Tố Tiên Tử tính cách luôn bình tĩnh cũng không kiềm được run rẩy.

Không lẽ Hiển Thánh cảnh và Nhập Thánh cảnh giống nhau, chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cùng với viên mãn?

Nếu vậy thì Cường Lương khủng bố tới mức nào?

Nam người rừng này càng lợi hại đến đâu?

Tần Quân cắn răng nhắc nhở:

- Cường Lương, hãy cẩn thận.

Tần Quân đã dùng hết cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hắn không cách nào triệu hoán, hiện tại chỉ có thể dựa vào Cường Lương.

Dù tu vi của đối phương đến Hiển Thánh cảnh viên mãn cũng khó đánh bại Cường Lương dễ dàng.

Nếu là Thánh Nhân thì . . .

Không thể nào!

Sao có thể gặp phải Thánh Nhân trong Tù Mệnh Ngục được?

Hơn nữa Thánh Nhân hình tượng thế này thì . . .

Cường Lương đáp:

- Được!

Cường Lương nhìn chằm chằm vào người rừng, ánh mắt hung thần ác sát, sát ý gần như ngưng tụ thành thực chất.

Nam người rừng bẻ cổ, tóc dài hai thước bay rối theo, cuồng dã như đoàn lửa đen.

Người rừng nhìn Cường Lương, vừa ngoáy lỗ tai vừa khinh miệt cười nói:

- Như thế nào? Ngươi muốn đánh với ta?

Con ngươi Cường Lương co rút, gã nổi giận.

Bùm!

Cường Lương nhảy vọt lên, cát đá bùn dưới chân nổ tung. Đám Tần Quân giật mình bay lên.

Gió to thổi tung gốc cây già cao năm trước, mặt đất rung bần bật như có động đất.

Đối mặt Cường Lương lao tới, nam người rừng nhếch mép, vằn đen đầy mặt khiến nụ cười của gã cực kỳ dữ tợn, con ngươi màu đen hờ hững không chứa chút tình cảm.

Nam người rừng giơ nắm đấm đánh tới.

Bùm!

Hai nắm đấm va chạm, xung lực với hình dạng mắt thường trông thấy khuếch tán các hướng. Con thằn lằn to đen bị hất bay mất trong gió cát mù mịt.

Nhóm Tần Quân cũng bay ra ngoài. Phục Hy vội chộp vai phải của Tần Quân tránh cho hắn bị gì.

Cường Lương, nam người rừng đánh túi buị trên không trung, hai người không ai thua ai.

Môi nam người rừng cứ nhếch cao khinh miệt, Cường Lương nghiến răng nhìn gã, mắt hai người nhìn đối phương chằm chằm.

Lòng Cường Lương dậy sóng dữ, hoàn toàn không hiểu nổi:

- Sao có thể? Tại sao lực lượng của y mạnh vậy được?

Cường Lương là Tổ Vu, hậu duệ của Bàn Cổ theo đuổi lấy lực chứng đạo!

Tay phải nam người rừng chợt gồng sức, Cường Lương cảm nhận lực lượng kinh khủng khó thể tưởng tượng truyền đến, thân thể bay ra ngoài.

Rầm bịch!

Cường Lương đập xuống đất, sức mạnh to lớn làm gã không thể dừng lại mà trược đi tiếp, dấy lên cát đất kéo dài vài dặm.

Đám Tần Quân hóa đá.

Làm sao có thể!

Cường Lương thua về mặt sức mạnh!?

Phục Hy, Triệu Công Minh mắt tròn mắt dẹt, hai người hiểu rõ sức mạnh của Tổ Vu nhất.

Nét mặt Tần Quân vừa kinh vừa giận, nam người rừng chắc chắn là cường giả từ Hiển Thánh cảnh viên mãn trở lên rồi.

Không lẽ là Thánh Nhân?

Nhưng Thánh Nhân sao có thể là bộ dạng lôi thôi thế này?

Hay người này cũng đi đường tu tiên lấy lực chứng đạo?

Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất ngơ ngẩn không nói nên lời, lòng

tràn ngập sợ hãi và tuyệt vọng.

------oOo------

Chương 1259: Cường Lương thua trận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường Lương mạnh nhất mà bị đối phương dễ dàng đánh bại, bọn họ còn có thể sống sao?

Nam người rừng vung vẩy tay, cười khẩy nói:

- Sức lực cũng lớn đấy.

Bùm!

Lôi điện tạc nổ cát bụi đầy trời, Cường Lương đứng trong hố to đường chân trời, biểu tình tràn đầy tức giận. Cơ bắp toàn thân run rẩy, lực lượng bùng nổ khiến khí thế của Cường Lương tăng mạnh hơn, lôi điện lượn lờ quanh thân, hai con rắn vàng bò ra từ sau lưng gã quay quanh trên cánh tay. Đầu Cường Lương nhanh chóng biến thành đầu cọp dữ tợn.

Tổ Vu chân thân!

Cường Lương hoàn toàn tức giận, mắt hổ tràn ngập tơ máu, đến gần nam người rừng, mỗi đi một bước là khí thế dâng cao mảng lớn.

Nam người rừng nhướng mày, bật cười như nhìn thấy thứ gì chơi vui.

Nam người rừng tò mò hỏi:

- Chậc chậc, huyết mạch của ngươi rất giống hỗn độn sinh linh nhưng chênh lệch rất lớn, hay ngươi là con cháu của sinh linh hỗn độn nào?

Tần Quân càng nghe mặt càng đen. Bàn Cổ xem như sinh linh hỗn độn, khai thiên tích địa rồi mới có thiên đạo. Cường Lương là một giọt tinh huyết của Bàn Cổ nên tất nhiên là hậu đại của sinh linh hỗn độn.

Nhìn thấu luôn gốc gác của Cường Lương đủ thấy cảnh giới nam người rừng này siêu cao.

Tần Quân lớn tiếng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai? Muốn làm cái gì?

Người này có ý thức riêng, không giống oán linh Đoạn Phong Đao, Bạch Cốt Mệnh Quân. Hay nam người rừng xông Tù Mệnh Ngục để tìm cơ duyên?

Nghe Tần Quân hỏi chuyện, nam người rừng quay đầu nhìn Tần Quân, cười đầy ẩn ý:

- Ta là ai không quan trọng, quan trọng là . . . ngươi là ai?

Tinh thần Tần Quân chấn động mạnh, chẳng lẽ người này nhìn thấu thân phận Cực Viêm Ma Thần của hắn.

Cường Lương lại xông lên.

Lôi điện quấn quanh như tia chớp vụt tới trước mặt nam người rừng, nắm đấm phải kèm theo lôi điện diệt thế đánh ra muốn đập nát nam người rừng. Không gian xung quanh vỡ vụn tựa pha lê.

Nam người rừng hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Nam người rừng lắc người né qua, áp sát Cường Lương.

Cường Lương tợn to mắt cọp, con ngươi co rút, thân thể hoàn toàn theo không kịp tốc độ của nam người rừng.

Nam người rừng giơ đùi phải đạp lên ngực Cường Lương làm gã hộc máu rớt xuống đất. Lực lượng của nam người rừng vượt xa sức chịu đựng của thân thể Tổ Vu, không tưởng tượng ổi.

Rầm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Cường Lương đập thủng hoang mạc lún sâu vào lòng đất, nguyên Tù Mệnh Ngục rung rinh.

Phương xa, Mặc Huyền Tử người đẫm máu vừa bò dậy đã thấy tận mắt cảnh này, sợ hết hồn suýt xỉu.

Cường Lương còn bị đè đầu đánh!

Chết chắc rồi . . . Chết chắc rồi . . .

Đám Tần Quân im thin thít, Phục Hy cũng run bần bần.

Khuôn mặt Triệu Công Minh cay đắng cười nói:

- Tiêu rồi.

Đối diện cường giả như vậy cả đám cộng lại cũng không đủ cho đối phương giết.

Lại đánh bại Cường Lương nhưng không làm nam người rừng đắc ý, nụ cười của gã không thay đổi, mang theo chút khinh miệt đùa cợt.

Nam người rừng bỗng biến mất, khi lại hiện ra thì đã đến trước mặt Tần Quân.

Phục Hy giật mình kêu lên:

- Ngươi . . .!

Triệu Công Minh giật nảy mình.

Nam người rừng và Tần Quân cách nhau chưa đến 10cm, bọn họ không dám nhúc nhích, sợ Tần Quân bị nam người rừng xé xác.

Tần Quân sắc mặt âm trầm nhìn nam người rừng, dù đối phương mạnh hơn xa mình thì hắn không sợ hãi lùi bước, vì hắn biết có lùi cũng vô dụng.

Nam người rừng cao hơn Tần Quân mấy cái đầu, nhìn xuống. Bốn mắt giao nhau, không khí như đông lại.

Nam Tố Tiên Tử run abàn bật, lòng hoảng loạn rối bời, nàng không lo cho mình mà lo cho Tần Quân, nhìn hắn rơi vào tuyệt cảnh khiến lòng nàng đau nhói.

Tần Quân cắn răng hỏi, nhìn đối phương làm máu của hắn sôi sục:

- Rốt cuộc ngươi muốn làm gì!?

Máu Cực Viêm Ma Thần vĩnh viễn bất khuất!

Nam người rừng nhếch mép cười nói, vằn đen trên mặt và con mắt khiến gã âm trầm đáng sợ:

- Ta muốn làm gì? Ta muốn ngươi làm nhi tử của ta.

Nhi tử?

Tần Quân xoe tròn mắt, biểu tình kinh ngạc tưởng đâu nghe lầm.

Nam người rừng gật đầu cười hỏi:

- Đồng ý?

Bố tiên sư cha nhà mi! Ai thèm làm nhi tử của ngươi? Trẫm muốn làm cha ngươi mới đúng!

Lòng Tần Quân rực cháy lửa giận, thà chết chứ không chịu nhục!

Tần Quân trầm giọng quát:

- Trẫm đồng ý cái con mắt!

Nếu không phải lo thực lực hai bên cách biệt quá xa thì Tần Quân rất muốn một đấm diệt nam người rừng.

Nam người rừng chớp chớp mắt khó hiểu:

- Con mắt?

Phục Hy, Triệu Công Minh treo tim treo gan, đặc biệt nhìn Tần Quân dám cãi lại nam người rừng làm hai người vừa khâm phục vừa lo lắng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Mặt đất rung bần bật, Cường Lương như mũi tên nhọn từ hố sâu bay lên đáp xuống cạnh Tần Quân, nam người rừng. Nhưng hai người đứng gần sát nhau nên Cường Lương không dám tùy tiện ra tay.

Cường Lương nghiến răng ken két:

- Có giỏi thì đánh với ta đi, đừng đụng vào bệ hạ của ta!

Mặt Cường Lương đầy máu trông rất thê lương, gã còn không chịu nổi quyền cước của nam người rừng chứ nói gì Tần Quân?

Nam người rừng quay đầu nhìn Cường Lương, xì cười:

- Nếu ta muốn giết các ngươi thì ngươi và tiểu tử vừa rồi đã chết.

Nam người rừng nói tiểu tử là Mặc Huyền Tử đang ở phía xa.

Mặc Huyền Tử chỉ là Nhập Thánh hậu kỳ, sao chịu nổi nam người rừng đạp mạnh một cước?

Sắc mặt Tần Quân không dịu lại, hắn cố nén tức giận hỏi:

- Rốt cuộc muốn làm cái gì?

Cảm giác bị người đùa vui khiến Tần Quân rất khó chịu.

Nam người rừng nhún vai cười nói:

- Còn làm gì nữa, cho ngươi làm nhi tử của ta.

Nam người rừng chân trần đạp trên cát đá, thân hình vạm vỡ như gấu, đặc biệt khi đứng trước mặt Tần Quân thì chênh lệch về hình thể rất lớn, khiến khí thế của gã rất mạnh.

Bà nội cha nhà ngươi!!!

Tần Quân tức lên tăng xông máu, hắn không thèm để ý áp lực nam người rừng mang lại, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi đang khiêu khích trẫm?

Tần Quân thà đứng chết chứ không muốn làm nhi tử cho ai.

Mặt nam người rừng chợt lạnh băng, sát khí tuôn trào ra khỏi cơ thể. Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Nam Tố Tiên Tử hết hồn mặt không chút máu. Đất rung bần bật, Tù Mệnh Ngục tùy thời sẽ nổ tung.

Sát khí vô địch!

Thoáng chốc nguyên Tù Mệnh Ngục vang tiếng quỷ khóc sói hú, tiếng thét vang lên.

- A a a! Ta không cam lòng!!!

- Tù Mệnh Đế Tôn, ta muốn nguyền rủa ngươi trong luân hồi!

- Tại sao đối xử với ta như vậy? Tại sao?

- Trường Sâm Thương! Ngươi không chết tử tế được!

- Cơ Bất Bại, ta nguyền rủa tộc Cực Viêm Ma Thần các ngươi suốt kiếp không thể trở mình!

Bốn phương tám hướng vang lên các loại gào thét làm hoang mạc bị hơi thở túc sát kinh dị bao trùm.&

------oOo------

Chương 1260: Mạnh đến không thể tưởng tượng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vèo!

Mặc Huyền Tử kích động phất tay hô to:

- Tổ tiên! Hay . . .

Mặc Huyền Tử chưa la hết câu nam người rừng bỗng ngoái đầu, nhấc chân phải lên nhanh như kinh hồng đạp vào ngực Đoạn Phong Đao.

Bùm!

Lực lượng cường đại khiến Đoạn Phong Đao Nửa Bước Hiển Thánh nổ banh xác, máu thịt văng đầy mấy chục dặm, cực kỳ tàn bạo.

Mặc Huyền Tử trợn to mắt hóa đá tại chỗ.

Cường Lương tìm đúng cơ hội nhanh chóng đến bên cạnh Tần Quân, chộp vai hắn nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với nam người rừng.

Lực lượng và tốc độ của nam người rừng khủng bố đến vượt sức tưởng tượng, trong khi không lĩnh ngộ thần thông phép thuật cũng nghiền áp bất cứ ai. Cường Lương không cam lòng nhưng phải thừa nhận mình không đánh lại đối phương, gã chỉ có thể nghĩ cách cứu đi Tần Quân.

Phục Hy, Triệu Công Minh nhanh chóng đến bên Cường Lương, ba người đứng che trước mặt Tần Quân, cảnh giác nhìn nam người rừng.

Nhẹ nhàng đá nát Đoạn Phong Đao rồi nam người rừng chậm rãi đáp xuống đất, xoay người nhìn Tần Quân, cười nói:

- Tiểu tử nhà ngươi rất giống phụ thân của ngươi.

Phụ thân?

Tần Quân nhíu chặt mày, những người khác ngạc nhiên.

Hay người này là bằng hữu của phụ thân Tần Quân?

Bằng hữu mạnh như vậy thế thì phụ thân cúa Tần Quân còn mạnh tới mức nào?

Kẻ yếu rất khó kết bạn với cường giả, vật họp theo loài, người tụ thành

đàn.

Tần Quân nghi hoặc thầm nghĩ:

- Không lẽ hắn là bằng hữu của Cơ Bất Bại?

Nam người rừng nói phụ thân của hắn chắc chắn là Cơ Bất Bại chứ không phải Càn hoàng đế, phụ thân kiếp này của Tần Quân.

Cũng có thể hai người không phải bằng hữu mà là kẻ địch, nếu thật sự là bằng hữu thì không nên đánh hắn, cho dù nam người rừng đã nương tay.

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Ngươi là ai?

Tần Quân đoán đối phương thật sự không muốn giết hắn, nếu không thì nam người rừng chỉ trong tích tắc có thể khiến mọi người đầu lìa khỏi cổ.

Nam người rừng bẻ cổ, xoay người, tóc rối bay trong gió, áo vải thô phồng lên lộ ra đường nét cơ bắp cuồn cuộn.

- Ta là ai không quan trọng, ngươi mau đi đi, đừng ở lại Tù Mệnh Ngục, đừng đến đây nữa.

Ngữ điệu của nam người rừng thay đổi thành người khác, như một trưởng bối nhắc nhở vãn bối.

Tần Quân phủ định ngay:

- Không được, trẫm đến đây vì một vài thứ, sao có thể dễ dàng rời đi!

Tần Quân rất khó chịu nam người rừng làm bộ làm tịch.

Có giỏi thì tụt quần biểu minh thân phận di!

Nam người rừng dừng bước, xoay người nhìn Tần Quân, con ngươi đen lạnh lùng đến mức tận cùng, vằn đen trên mặt như nòng nọc bò đầy.

Nam người rừng cười nói:

- Đừng tưởng rằng lai lịch của ngươi có thể trở thành chỗ dựa cho ngươi. Tù Mệnh Ngục không đơn giản như vậy, nếu ngươi cứ bướng bỉnh thì làm sao xứng với phụ thân của ngươi?

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Phụ thân của bệ hạ rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Trán Tần Quân nổi gân xanh, hắn nói:

- Nếu vậy thì ngươi đưa Quảng Hàn Lưu Ly Thảo cho trẫm đi, trẫm sẽ mang người rời đi.

Có nam người rừng hỗ trợ thì Tần Quân không cần mạo hiểm, manh mối liên quan Bạch Đế e rằng sẽ đứt đoạn.

Nếu Bạch Đế bị nhốt trong Tù Mệnh Ngục thì chắc không quá yếu, nhất định là bá chủ một phương. Tần Quân rất tin tưởng vào Bạch Đế.

Trong lòng Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước Bạch Đế hầu như là tồn tại vô địch, bất cứ cường địch nào cuối cùng đều sẽ bị Bạch Đế đánh bại, dù sao y là sư phụ của hắn, tương đương với cha nuôi. Kiếp trước Tần Quân được Bạch Đế nuôi nấng lớn lên.

Nam người rừng lẩm bẩm:

- Quảng Hàn Lưu Ly Thảo?

Giây sau nam người rừng biến mất tại chỗ.

Nhóm Tần Quân quay sang nhìn nhau, dứt khoát rộng rãi vậy sao?

Nam Tố Tiên Tử mơ hồ, người này là ai? Vì sao cứ cảm thấy gã không bị pháp trận của Tù Mệnh Ngục hạn chế?

Triệu Công Minh dè dặt hỏi:

- Bệ hạ quen người đó?

Tần Quân luôn rất bí ẩn trong lòng đám Thần Ma, bọn họ đều cho rằng hắn có bối cảnh thâm sâu. Giờ kiến thức thực lực của nam người rừng làm họ càng kính sợ Tần Quân hơn.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không thể nào! Nếu trẫm quen biết người đó sẽ để Cường Lương bị thương sao?

Cường Lương lau máu dính bên môi, nghiến răng nói:

- Người này mạnh vượt sức tưởng tượng, ít nhất là Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Trong lòng Cường Lương có suy đoán lớn gan hơn nhưng gã không nói ra.

Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Phục Hy, Triệu Công Minh mím môi.

Tần Quân đã đoán từ trước nhưng nghe Cường Lương nói ra vẫn làm hắn rung động.

Tồn tại như vậy nhìn khắp ba ngàn đại thế giới cũng tính là nhân vật đỉnh cao, phỏng chừng chỉ có Tịch Nghiệp Ma Quân, Dương Bắc Minh đối kháng lại được, có lẽ nam người rừng là người mạnh nhất.

Trong khi Tần Quân suy tư thì nam người rừng lại xuất hiện, trong tay cầm nhúm cỏ màu xanh biếc, tỏa ra khí lạnh như khói trắng.

Nam Tố Tiên Tử nhỏ giọng nói, mắt đẹp tràn đầy vừa mừng vừa sợ:

- Quảng Hàn Lưu Ly Thảo!

Không ngờ lấy được Quảng Hàn Lưu Ly Thảo dễ vậy, nam nhân này có quan hệ gì với Tần Quân? Hèn gì Tần Quân không hề sợ hãi khi đối diện Ma Minh.

Nam người rừng ném Quảng Hàn Lưu Ly Thảo cho Tần Quân, hừ mũi:

- Ngươi đi được rồi.

Tần Quân nhạn lấy Quảng Hàn Lưu Ly Thảo, cảm giác khí lạnh thấu xương từ lòng bàn tay truyền vào từng phần thân thể, khiến hắn rùng mình.

Nam Tố Tiên Tử xoe tròn mắt.

Quảng Hàn Lưu Ly Thảo là vật chí hàn vậy mà Tần Quân nhẹ nhàng đón lấy nó, không bị đóng băng?

Nam người rừng bật cười nhìn, sờ cằm lẩm bẩm:

- Xem ra đã thức tỉnh.

Tần Quân cảm giác tay phải sắp tê dại, hét hướng Nam Tố Tiên Tử:

- Không mau lại đây lấy đi!

Sao thứ này lạnh quá vậy!

Nam Tố Tiên Tử bừng tỉnh, bước nhanh lại vung tay áo bắn ra pháp lực bao lấy Quảng Hàn Lưu Ly Thảo rồi thu vào ống tay áo.

Phừng phực!

Hai đoàn Cực Đạo Viêm Hỏa bốc cháy bao hai tay, nét mặt Tần Quân giãn ra.

Nam người rừng thúc giục:

- Còn chưa đi?

Ngữ điệu không kiên nhẫn, dù sao gã tốn nhiều thời gian cho Tần Quân rồi.

Tần Quân híp mắt, hỏi:

- Xin hỏi ngươi là chủ nhân của Tù Mệnh Ngục?

Tù Mệnh Ngục đã qua bao nhiêu năm, cường giả và oán linh trong đảo

chém giết không ngừng chắc chắn thi đấu ra người mạnh nhất.

Hiển nhiên nam người rừng là mạnh nhất, xem cách ăn mặc của gã không giống người mới xông vào gần đây.

Nam người rừng phất tay nói:

- Liên quan gì ngươi? Mau cút đi, tiểu tử nghĩ ta không dám xuống tay với ngươi sao? Trước kia phụ thân của ngươi còn bị ta đánh!

Khóe môi Tần Quân co giật, xem ra người này có quan hệ thân thiết với Cơ Bất Bại, không thì sao mở lời trêu đùa vậy được.

------oOo------

Chương 1261: Ơn của Tử Đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Vậy ngươi có biết một người tên Bạch Đế có đi vào đây không?

Tần Quân đến Tù Mệnh Ngục với mong đợi lớn nhất là Bạch Đế.

Nam người rừng sửng sốt, bí hiểm hỏi:

- Ngươi và Bạch Đế có quan hệ gì?

Gió cát bay đầy trời lần nữa đông lại, khí thế kinh khủng bộc phát từ người nam người rừng. Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh giật bắn người, lại đề phòng.

Mặc Huyền Tử ở phía xa vừa đứng lên đã bị khí thế của nam người rừng đè ngã xuống đất.

Mặc Huyền Tử rên rỉ:

- Tạo nghiệt . . .

Các khớp xương toàn thân Mặc Huyền Tử bị nam người rừng đạp nát, kỳ kinh bát mạch bị thương mức độ khác nhau. Mặc Huyền Tử khó khăn đứng dậy giờ lại bị đè xuống, làm gã suýt rã người.

Tần Quân kích động hỏi:

- Bạch Đế thật sự từng đến đây sao?

Trong mắt Tần Quân tràn đầy vừa mừng vừa sợ còn có chút lo lắng.

Tù Mệnh Ngục không phải nơi tốt lành gì, bên trong còn giấu siêu cường giả như nam người rừng.

Hai mươi vạn năm trước Bạch Đế chỉ là Nhập Thánh, không thể nào trong vòng hai mươi năm bay vọt đến Hiển Thánh cảnh viên mãn, càng đừng nói là đối kháng với nam người rừng.

Nam người rừng quát to:

- Mau rời đi! Sau này không được đến nữa!

Thanh âm như sấm nổ đinh tai nhức óc, đám người Tần Quân giật bắn.

Giờ phút này nam người rừng đằng đằng sát khí, mắt trợn to, con ngươi màu đen lấp lóe tia sáng lạnh. Đất cát trong vạn thước bay lên như bị vật nặng ức vạn cân đập xuống mặt đất rồi nảy lên.

Nam người rừng như thay đổi thành người khác, so với lúc trước giống con cừu biến thành cọp dữ, sát khí làm lôi điện trên trời không dám giáng xuống.

Tần Quân hãi, hắn không biết tại sao nam người rừng bỗng nổi khùng lên nhưng hắn cảm nhận sát ý trí mạng.

Nếu bọn họ còn ở lâu thêm chút nữa nam người rừng rất có thể sẽ ra tay.

Nghĩ vậy Tần Quân cắn răng nói:

- Chúng ta đi!

Lấy được Quảng Hàn Lưu Ly Thảo thì nhiệm vụ chính của chuyến đi xem như hoàn thành.

Tần Quân mang theo Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Nam Tố Tiên Tử, mèo yêu Tiểu Thất nhanh chóng rút lui. Mặc Huyền Tử ở phía xa vội đuổi theo, nhưng tốc độ bay rất chậm, người lảo đảo tùy thời rớt xuống.

Nam người rừng lên tiếng:

- Chờ chút!

Tần Quân khựng lại giữa không trung, quay đầu nhìn nam người rừng.

Nam người rừng lấy một khúc xương trắng ra ném hướng Tần Quân.

Xương trắng dài 10cm, hình trụ, không phân biệt được là xương của sinh linh gì.

Tần Quân cầm khúc xương, Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người tự động vận chuyển, vô cùng thần kỳ.

Nam người rừng trầm giọng nói:

- Nếu gặp nguy hiểm hãy rót pháp lực vào trong, dù bao xa ta cũng sẽ đến giúp. Nhớ kỹ, đó phải là lúc mạng sống khó bảo đảm!

Mọi người biến sắc mặt.

Nam Tố Tiên Tử xoe tròn mắt đen không tin được.

Mặc Huyền Tử bay tới giật mình suýt té, hoàn toàn không dám tin tưởng thứ mình thấy và nghe được.

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh xoe tròn mắt:

- Cái này . . .

Tình thế xoay chuyển mau tới mức đầu óc họ ù đặc.

Giây trước còn là kẻ thù mà giây sau đã biến thành núi dựa?

Với thực lực của nam người rừng thì ba ngàn thế giới ai có thể chắn?

Tần Quân nắm chặt xương trắng, hít sâu chắp tay hỏi:

- Có thể cho trẫm biết tên của ngươi không?

Đầu tiên là lấy Quảng Hàn Lưu Ly Thảo cho hắn, rồi cho hắn cọng rơm cứu mạng, phần ân tình này không nhỏ.

Tần Quân không muốn mình vô tình tới mức không rõ tên của ân nhân.

Nam người rừng sửng sốt, lắc đầu cười nói:

- Tên của ta? Ngươi cứ gọi là Tử Đạo đi.

Bị Tần Quân truy hỏi nhiều lần cuối cùng nam người rừng chịu tiết lộ.

Tử Đạo?

Mọi người liếc nhau, chưa từng nghe tên này.

Tử Đạo phẩy tay, vẻ mặt không kiên nhẫn:

- Rồi rồi, biến đi mau.

Tần Quân nhìn chăm chú vào Tử Đạo, cất xương trắng vào không gian thần thoại sau đó xoay người đi.

Ánh mắt Tần Quân kiên quyết thầm nghĩ:

- Tù Mệnh Ngục, trẫm sẽ còn tới nữa, rồi có ngày trẫm sẽ tìm đến Bạch Đế!

Dù Bạch Đế có chết Tần Quân cũng quyết phải thấy được xác của gã.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Tìm Bạch Đế. Nhiệm vụ cụ thể: Bạch Đế bí ẩn mất tích, nếu túc chủ tìm được Bạch Đế sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma.]

Con ngươi Tần Quân co rút.

Nhiệm vụ chính?

Không ngờ Bạch Đế có thể xúc phát nhiệm vụ chính, tức là việc y mất tích không đơn giản. Ít nhất chỗ Bạch Đế đang ở là nơi hệ thống quy hoạch cho Tần Quân phải tới.

Tần Quân thì thào:

- Bạch Đế . . . Cơ Bất Bại . . .

Chuyến đi Tù Mệnh Ngục lần này có thu hoạch khá lớn, không chỉ được một siêu cường giả che chở, còn biết nhiều bí ẩn thượng cổ.

Mặc Huyền Tử dốc hết sức đuổi theo nhóm Tần Quân:

- Chờ ta một chút . . . chờ ta một chút!

Người Mặc Huyền Tử đẫm máu trông vô cùng thê thảm, sinh cơ tùy thời tan biến.

Tần Quân thả chậm tốc độ, tuy Mặc Huyền Tử nói nhiều nhưng gã không có mưu kế âm hiểm, không giở trò xấu gì. Tần Quân có ấn tượng không tệ với Mặc Huyền Tử, hắn không ngại mang gã theo.

Phục Hy kinh kêu:

- Tại sao dọc đường không có cấm chế?

Những người khác tỉnh táo lại.

Bọn họ bay cái vèo ra mấy chục dặm nhưng không gặp một cấm chế nào, những cấm chế pháp trận đủ loại lúc trước đã biến mất.

Tần Quân giật mình, dường như đoán được cái gì, những người khác biểu tình kỳ lạ.

Hay nam nhân rừng tự xưng là Tử Đạo có thể khống Tù Mệnh Ngục? Gã kêu nhóm Tần Quân rời đi, dọc đường họ hoàn toàn không bị cấm chế ngăn cản, chuyện này tuyệt đối không phải trùng hợp.

Phục Hy cảm thán rằng:

- Bệ hạ thật là phúc duyên thâm sâu, được cường giả này trợ giúp thì ngày sau sẽ càng thuận lợi hơn.

Tồn tại có thể nhẹ nhàng đánh bại Cường Lương thì tuyệt đối là nhân vật đỉnh cao trong vũ trụ. Hơn nữa Tử Đạo không nói chỉ giúp Tần Quân một lần, còn muốn thu hắn làm nhi tử, điều này đã nói rõ gã muốn gì.

Nam Tố Tiên Tử phức tạp nhìn Tần Quân. Có Tử Đạo trợ giúp, ba ngàn đại thế giới ai dám mưu hại hắn là tìm đường chết.

Mặc Huyền Tử đi theo đội vừa thở hổn hển vừa nhìn Tần Quân với ánh mắt tràn đầy hâm mộ, giật mình. Cá tính Mặc Huyền Tử tùy tiện nhưng cũng biết khi đã được Tử Đạo trợ giúp thì Tần Quân là bao thuốc nổ không thể trêu vào.

Mặc Huyền Tử tò mò thầm nghĩ:

- Tiểu tử này rốt cuộc có lai lịch gì?

Mặc Huyền Tử suy tư làm cách nào làm thân với Tần Quân, sau khi biết thực lực của Tử Đạo thì gã không hề ghi hận ngược lại rất tôn sùng.

------oOo------

Chương 1262: Kiếm Ma Lâm Mạnh Triều

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường giả như vậy đi tới đâu vô địch đến đó, khiến người hướng tới!

Tần Quân hít sâu, nói:

- Không thể không giữ lòng cảnh giác, cố gắng đừng nhờ hắn hỗ trợ.

Hiển nhiên Tử Đạo quen Cơ Bất Bại, Bạch Đế, khiến Tần Quân phải thận trọng.

Lúc trước Cơ Bất Bại đưa Tần Quân đi, cuối cùng Cực Viêm Ma Thần bị diệt tộc. Tần Quân chưa hỏi thăm ra tin tức Cơ Bất Bại có chết chưa, nhưng phỏng chừng rất khó sống, nếu không lúc trước Cổ Tiên giới bao vây tiễu trừ Thánh Đình thì y nên xuất hiện hỗ trợ rồi.

Bạch Đế là người Tần Quân quen trong Huyền Đương đại thế giới, hắn dám khẳng định Bạch Đế và Cơ Bất Bại không quen gì nhau, ít nhất khi hắn nhắc tới cái tên Cơ Bất Bại thì Bạch Đế dửng dưng.

Tử Đạo, Bạch Đế, Cơ Bất Bại.

Tần Quân càng nghĩ càng nhức đầu, cứ cảm thấy mình đã bước vào bí mật lớn động trời, thân bất do kỷ.

Theo sau đoàn người tiếp tục bay ra ngoài Tù Mệnh Ngục.

Bên kia, Tử Đạo đứng yên tại chỗ nhìn hướng bọn họ đi xa, ánh mắt mờ mịt.

- Con đường ngươi chọn là chủng tộc, ta thì chọn bản thân. Trước kia ngươi giúp ta, bây giờ ta sẽ giúp ngươi một tay. Cơ Bất Bại, nếu ngươi còn sống thấy bộ dạng hiện giờ của ta sẽ trào phúng hay hâm mộ? Có lẽ ngươi chưa chết mà đang ngủ đông ở góc nào, nhưng hài tử của ngươi lại bước lên hành trình, lần này ngươi phải làm sao?

Tử Đạo lẩm bẩm một hồi rồi lắc đầu cười, biến mất tại chỗ.

***

Không còn cấm chế pháp trận ngăn trở, nhóm Tần Quân chỉ mất một canh giờ đã bay ra khỏi Tù Mệnh Ngục.

Tần Quân vừa bay ra Tù Mệnh Ngục thì tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Bảo vệ Nam Tố Tiên Tử. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Tần Quân ngoái đầu lại, Tù Mệnh Ngục vẫn như mãnh thú khung trời ở sâu trong trời sao hắc ám, bị ức vạn lôi điện phủ lên, dữ tợn kinh dị.

Trong Tù Mệnh Ngục nho nhỏ ẩn chứa vô số sinh linh mạnh mẽ, thậm chí là tồn tại siêu nhiên như Tử Đạo.

Sau này nếu hắn thống nhất Cổ Tiên tinh vực thì phải phong tỏa thứ này mới được, thứ bên trong quá khủng bố.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Trước tiên tìm hành tinh nào an toàn đáp xuống đi.

Cường Lương cần dưỡng thương, hắn cũng phải hỏi Nam Tố Tiên Tử về lai lịch của Giai Đạo Bí Tự.

Mọi người không có ý kiến, thời gian ở trong Tù Mệnh Ngục tuy không lâu nhưng làm họ mệt mỏi cả thể xác và tinh thần.

Nhóm người rời đi, trời sao lại rơi vào tĩnh lặng.

Qua khoảng mười canh giờ, một bóng người bị ném ra khỏi Tù Mệnh Ngục, là Đế Thiên Vô.

Giờ phút này áo tím của Đế Thiên Vô đẫm máu, y bị ném bay xa mấy trăm vạn dặm mới miễn cưỡng ổn định thân hình trong trời sao.

Giọng Tử Đạo truyền ra từ Tù Mệnh Ngục vang vọng trời sao:

- Cút đi! Nếu không phải nể Thần Hoàng thì hôm nay ngươi phải chết tại Tù Mệnh Ngục!

Mặt Đế Thiên Vô xanh mét, y lau máu bên môi, không buông lời hăm dọa, lầm lũi rời đi.

Lần đầu tiên Đế Thiên Vô bị người ta ném ra, trong lòng khó tránh khỏi

tràn ngập khuất nhục. Nhưng tu vi của Tử Đạo quá khủng bố, Đế Thiên Vô phải nhịn.

***

Trên một ngôi sao màu đất, đám người Tần Quân nghỉ ngơi bên bờ sông.

Cường Lương, Mặc Huyền Tử ngồi xếp bằng chữa thương, Tần Quân nghe Nam Tố Tiên Tử kể về lai lịch của Giai Đạo Bí Tự.

Nam Tố Tiên Tử chậm rãi nói:

- Đại Đạo Bí Tự, truyền thuyết có chín chữ nằm rải rác ở đại thế giới khác nhau, người khống chế nó nếu chết thì bí tử sẽ tái hiện ở nơi khác. Nếu gom đủ chín chữ sẽ được thần thông đại đạo, làm vô số cường giả điên cuồng vì nó. Từng có một đại năng tên Lâm Mạnh Triều, trước khi Dương Bắc Minh lớn lên thì y là đệ nhất nhân kiếm đạo. Sau này Lâm Mạnh Triều có được Giai Đạo Bí Tự, tẩu hỏa nhập ma, bắt đầu đồ sát ba ngàn thế giới. Mới ngàn năm Lâm Mạnh Triều đã tàn sát hơn trăm ức sinh linh, hoàn toàn hóa ma, không chút lý trí. Cuối cùng Lâm Mạnh Triều bị Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương liên hợp trấn áp phong vào Giai Đạo Bí Tự, suốt đời không được siêu sinh.

Đoạn thời gian tối tăm đó xảy ra thật lâu trước kia, nhưng Nam Tố Tiên Tử thường nghe các trưởng bối của Ngọc Tiên cung nhắc tới.

Truyền thuyết của Lâm Mạnh Triều lưu truyền rộng trong trời sao, được gọi là Kiếm Ma. Tên của y luôn đi kèm cùng Giai Đạo Bí Tự.

Đạo Thương Đình tốn bao công sức tìm đến Giai Đạo Bí Tự hiển nhiên có ý đồ xấu, đáng tiếc vì Tần Quân xuất hiện phá hỏng kế hoạch, kế hoạch Hỗn Độn Ma Thai của Thương Hoa Tiên Tôn cũng thành trăng trong nước.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Ý nàng là trong Giai Đạo Bí Tự phong ấn Lâm Mạnh Triều?

Hèn gì lúc trước khi hắn muốn dung hợp Giai Đạo Bí Tự thì gợi ý bên trong có thứ nguy hiểm.

Chắc Lâm Mạnh Triều rất mạnh, hệ thống nói dù có đám Thần Ma Bồ Đề Tổ Sư bảo vệ Lâm Mạnh Triều vẫn sẽ gây nguy hiểm cho hắn.

Bị Tịch Nghiệp Ma Quân và Trường Sâm Thương liên hợp trấn áp tức là một người thì chưa chắc đánh thắng Lâm Mạnh Triều được.

Đương nhiên thời gian qua lâu như vậy chắc chắn Tịch Nghiệp Ma Quân càng mạnh hơn. Giờ số một kiếm đạo không phải Lâm Mạnh Triều mà là Dương Bắc Minh.

Tần Quân nheo mắt hỏi:

- Vậy tức là Giai Đạo Bí Tự này vô dụng?

Kết quả làm Tần Quân buồn vui lẫn lộn, may mà chuyến đi này khiến hắn kết bạn với Tử Đạo, coi như thêm một Thần Ma cường đại.

Nam Tố Tiên Tử nhìn thẳng vào mắt Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Nếu ngươi muốn sử dụng Giai Đạo Bí Tự thì chỉ có một cách.

Tần Quân hỏi ngay:

- Cách gì?

Hắn đã có Đấu Đạo Bí Tự, Trận Đạo Bí Tự, nếu có thêm Giai Đạo Bí Tự thì cách thần thông đại đạo không quá xa, ít nhất hoàn thành một phần ba.

Nam Tố Tiên Tử chớp chớp mắt, cười nói:

- Thả Lâm Mạnh Triều ra.

Khóe môi Tần Quân co giật, nhưng không phản bác lại ngay. Giờ hắn một có cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, nếu lợi dụng tốt thì sợ chi Kiếm Ma?

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân định giữ lại cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho Phục Hy. Trải qua nhiều chuyện mức độ trung thành của Phục Hy đã bò lên chín mươi, huống chi Thiên Đình Đại Tần còn có nhiều cường giả, Tử Đạo chống lưng cho Tần Quân, chắc Phục Hy không có lý do làm phản.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên đại biểu cho triệu hoán bắt đầu.

Nam Tố Tiên Tử thấy Tần Quân không nói chuyện tưởng đâu hắn đang rối rắm, nên nàng ra tiếng khuyên nhủ:

- Tạm giữ lại đi, Lâm Mạnh Triều khủng bố khó mà tưởng tượng, chờ ít hôm nữa có cơ hội rồi tìm cách, ví dụ như Tử Đạo đó.

------oOo------

Chương 1263: Võ Chiến Thần xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tố Tiên Tử không biết Tử Đạo mạnh cỡ nào nhưng có thể nhẹ nhàng nghiền áp Cường Lương Hiển Thánh cảnh hậu kỳ tức là gã mạnh đến mức không thể tưởng tượng.

Tần Quân cười gật đầu, không bàn nhiều về việc này nữa.

Nam Tố Tiên Tử hơi xấu hổ, nếu là lúc trước nàng sẽ không để ý, bây giờ thì hơi áy náy, cứ cảm thấy hại Tần Quân chịu thiệt. Nam Tố Tiên Tử thầm quyết định khi nào trở lại sẽ thuyết phục Ngọc Tiên cung hợp tác với Huyền Đương đại thế giới, ít nhất trợ giúp Thiên Đình Đại Tần phát triển nhanh.

Tiếng hệ thống gợi ý đánh gãy suy nghĩ của Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hồng Quân Đạo Tổ, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tần Quân giật bắn người, mắt xoe tròn.

Đệt! Chơi trò ú tim à? Triệu hoán ra Hồng Quân Đạo Tổ?

Trán Tần Quân rịn mồ hôi lạnh. Hồng Quân Đạo Tổ là sư phụ của Thánh Nhân, còn có thân phận người phát ngôn của thiên đạo.

Thông Thiên Giáo Chủ một mình đấu với Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đạo Nhân, dựa vào Tru Tiên Kiếm trận đại phát thần uy khiến đại chiến Phong Thần diễn biến thành Thánh Nhân đại chiến. Đất hồng hoang bị đánh nát, về sau Hồng Quân Đạo Tổ xuất thế mới ngừng lại đại chiến này.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa thì Hồng Quân Đạo Tổ không thật sự ra tay, nhưng làm Ngũ Thánh không hó hé tiếng nào là thấy lợi hại rồi.

Trong thần thoại hồng hoang thì đất hồng hoang bị Thánh Nhân đánh nát, Hồng Quân Đạo Tổ lệnh cho các Thánh Nhân tái tạo lại hồng hoang, đáng tiếc chỉ ghép thành Địa Tiên giới.

Thương triều bị diệt, đất hồng hoang không còn, thay thế là Địa Tiên giới, linh khí suy giảm, Thánh Nhân không được vào Địa Tiên giới nếu không nó sẽ tan vỡ.

Đến thời kỳ Tây Du Ký đường triều, Như Lai xưng bá vì Thánh Nhân không được vào Địa Tiên giới, đó là mệnh lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ.

Trong pháp lực truyền thuyết Lão Quân khai thiên không phải lời đồn, bởi vì Lão Tử là đại sư huynh của Thánh Nhân, Địa Tiên giới do họ ghép lại.

Tóm lại Hồng Quân Đạo Tổ là một trong các tồn tại đỉnh cao nhất của thần thoại Hoa Hạ.

Tần Quân dám triệu hoán ra Hồng Quân Đạo Tổ không?

Đáp án quá rõ ràng, hắn không dám.

Tần Quân bất đắc dĩ thầm nghĩ:

- Triệu hoán lại.

Nếu triệu hoán ra Hồng Quân Đạo Tổ thì sẽ đại loạn. Nếu Hồng Quân lại hợp với thiên đạo, thành người phát ngôn của thiên đạo thì càng loạn nữa.

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán lại Thần Ma.

Tần Quân thầm cầu nguyện phải triệu hoán ra Thần Ma đáng tin.

Bên kia, Mặc Huyền Tử mở mắt thở hắt ra, lấy một bình nhỏ đổ ra ba viên thuốc màu đen to cỡ móng cái đút vào miệng.

Mặc Huyền Tử lẩm bẩm:

- Tuy bị thương nhưng trốn ra được đã là may mắn.

Mặc Huyền Tử đưa mắt nhìn Tần Quân ở không xa, ánh mắt rất phức tạp, có tôn sùng, giật mình, hâm mộ, một chút thắc mắc.

Tuy tu vi của Tần Quân thua xa Mặc Huyền Tử, nhưng hắn ra lệnh một tiếng là gã chết chắc.

Thực lực trái ngược với địa vị làm Mặc Huyền Tử hoàn toàn thay đổi cái nhìn với Tần Quân.

Mặc Huyền Tử thầm cảm thán:

- Hèn gì Nam Tố Tiên Tử chủ động lao vào vòng tay, hóa ra tên này bối cảnh sâu vậy.

Nếu Nam Tố Tiên Tử nghe được câu này sẽ đánh Mặc Huyền Tử.

Mặc Huyền Tử từng thấy nhiều thiên kiêu nịnh hót Nam Tố Tiên Tử nhưng nàng luôn lạnh lùng hờ hững. Có thiên kiêu nói đùa Nam Tố Tiên Tử chắc không phải là ni cô kiêng tình cảm đi?

Từ khi gặp Tần Quân, Mặc Huyền Tử phát hiện Nam Tố Tiên Tử thay đổi, ngẫu nhiên liếc mắt đưa tình với hắn. Tất cả chuyện này làm Mặc Huyền Tử cảm giác Tần Quân rất ghê gớm.

Mặc Huyền Tử thầm quyết định:

- Phải lôi kéo quan hệ!

Mặc gia bọn họ ở trong trời sao hơi kém hơn Ngọc Tiên cung nhưng không quá xa.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Xi Vưu, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Hắn nheo mắt lại.

Ma thần Xi Vưu!

Binh chủ Xi Vưu!

Chiến Thần Xi Vưu!

Hàng loạt danh hiệu lướt qua trong đầu Tần Quân.

Tần Quân quyết định:

- Triệu hoán hắn! Nhớ lại ký ức kiếp trước!

Đùa, vị này rất độc, sao có thể để vuột mất? Câu chuyện thần thoại nào có Xi Vưu thì gã đều đóng vai trò đại ma đầu.

Xi Vưu từng cùng Hoàng Đế Hiên Viên tranh đấu đất đai, tiếc rằng Hiên Viên được thần tiên giúp đỡ, cuối cùng Xi Vưu thua.

Trong lịch sử Xi Vưu cũng là tổ nhân văn con cháu Hoa Hạ, nếu người thắng cuối cùng là gã thì hôm nay người Hoa Hạ không gọi là con cháu Viêm Hoàng mà nên là con cháu Xi Vưu.

Tần Quân thúc giục, lòng tràn đầy tò mò:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Xi Vưu.

Ma Thần Xi Vưu truyền thuyết mạnh cỡ nào?

Trong thần thoại không nhiều nhân vật có thể thực sự trở thành ma nhưng Xi Vưu chắc chắn có trong số đó. Trong thần thoại chính thống Xi Vưu càng là thủ lĩnh của Hình Thiên, Khoa Phụ đủ thấy thực lực rồi.

Trong các sách cổ Sử ký, Sơn Hải Kinh, Thuật Dị Chí, Trang Tử, Phong Thiện Thư, Sơ Học Ký đều có ghi chép về Xi Vưu. Xi Vưu phát minh hình pháp, binh, chữ, văn minh thành thị vân vân, có công lao không thể xóa nhòa cho văn minh Hoa Hạ.

Trong hồng hoang Xi Vưu là Đại Vu đời thứ hai mạnh nhất, trong Vu tộc, là người mạnh nhất dưới Tổ Vu.

[Xi Vưu: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Võ Chiến Thần. Binh Chủ. Đại Vu. Nhân Tổ.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

Công pháp: Đại Hoang Bá Thể. Lấy lực chứng đạo.

Thần thông: Ma Thần chân thân. Huyết Chiến Bát Phương. Ba đầu sáu tay. Thân kim cương bất hoại.

Pháp bảo: Binh Chủ kiếm.

Thuộc tính đặc biệt: Binh chủ bá khí (gặp địch lấy khí thế đè người, càng nhiều kẻ địch thì khí thế càng mạnh).

Mức độ trung thành: 72 (MAX 100)]

Nhìn bảng liệt kê thuộc tính này Tần Quân suýt chảy nước miếng.

Tần Quân hỏi thầm:

- Xi Vưu có thể mạnh hơn nữa không?

Lúc trước Viêm Đế hay Hoàng Đế đều không cách nào chiến thắng Xi

Vưu, có truyền thuyết đánh chín trận không thắng trận nào.

Hệ thống trả lời làm Tần Quân càng vừa lòng:

- Nếu tổng hợp thần thoại mỗi phiên bản thì Xi Vưu càng mạnh.

Xi Vưu là một trong các nhân vật thần thoại Tần Quân thích nhất, nên thực lực của gã phải khủng mới đúng.

Triệu hoán được Xi Vưu làm tâm tình của Tần Quân rất tốt, Giai Đạo Bí Tự, Lâm Mạnh Triều bị hắn ném ra sau đầu. Có thêm một Thần Ma tương đương với lớn mạnh bản thân.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy nói với Phục Hy:

- Phục Hy, đi theo trẫm một chuyến.

Cường Lương, Triệu Công Minh mở mắt ra, đoán được ngay.

Lần trước Tần Quân gọi riêng Cường Lương ra, hôm sau thực lực của gã bay vọt lên trời.

Hay là . . .

------oOo------

Chương 1264: Ai cuồng hơn ai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường Lương biến sắc mặt, chợt hiểu rằng địa vị người mạnh nhất của mình đang nguy hiểm.

Vẻ mặt Triệu Công Minh hâm mộ ghen tỵ, gã cũng muốn biến mạnh. Nhưng Triệu Công Minh biết Phục Hy có tiềm lực lớn hơn, danh tiếng Tam Thánh Hỏa Vân động quá nổi tiếng.

Phục Hy cố nén kích động đứng dậy cùng Tần Quân bay hướng chân trời.

Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử tò mò tại sao Cường Lương, Triệu Công Minh lộ biểu tình đó.

Bốn con rồng đen nằm sấp dưới đất ở phía xa, chúng nó như bốn dãy núi đen vòng quanh mọi người. Thấy Tần Quân, Phục Hy bay tới, bốn con rồng sợ hãi run cầm cập.

May mà Tần Quân, Phục Hy lướt nhanh qua đỉnh đầu khiến chúng nó sợ bóng sợ gió một hồi.

Qua khoảng một tách trà, Tần Quân một mình bay về.

Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử thầm khó hiểu, Phục Hy đi đâu rồi?

- Không lẽ . . .!

Nam Tố Tiên Tử chợt nhớ lúc trước Cường Lương trong vòng một ngày từ Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn bay lên Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, nàng run rẩy, ánh mắt phức tạp nhìn Tần Quân.

Hắn rốt cuộc là ai? Sao có thể nâng cao tu vi của thuộc hạ? Không lẽ vì có năng lực này nên mới có nhiều cường giả che chở hắn?

Nỗi lòng Nam Tố Tiên Tử rối bời, suy nghĩ vẩn vơ, càng tưởng tượng càng kỳ lạ.

Mặc Huyền Tử không nghĩ nhiều, tưởng đâu Phục Hy bị Tần Quân phái đi làm nhiệm vụ, gã lại nhắm mắt chữa thương.

Hành tinh này hơi hoang vắng nhưng cũng có núi có nước, dân bản xứ là một số sinh linh chưa khai trí, không gây uy hiếp cho nhóm người.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành cơ hội triệu hoán.

Tần Quân luôn giữ cơ hội phó bản Thần Ma, hắn chỉ dùng hai lần khiến Quỷ Cốc Tử, Bằng Ma Vương về phó bản dẫn một đống nhân tài, quân đội yêu ma trở về.

Mỗi tháng hệ thống sẽ tặng cơ hội phó bản Thần Ma, Tần Quân luôn chờ khi vào trời sao mới sử dụng. Như lúc trước đối diện Tử Đạo mà Tần Quân cũng không dùng, vì gã quá mạnh, Cường Lương còn không làm gì được gã, Tần Quân có thể triệu hoán ra ai hỗ trợ?

Những Thần Ma vượt qua Cường Lương vừa đi ra chắc chắn được thả tự do.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ dung hợp năm lần cơ hội phó bản Thần Ma thành một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân nghe tiếng hệ thống gợi ý, thở phào nhẹ nhõm.

Lúc trước dung hợp cơ hội phó bản Thần Ma, hầu như đều là cơ hội triệu hoán Thần Ma bình thường, ít khi có cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Có nên triệu hoán ngay bây giờ không?

Dung hợp cơ hội phó bản Thần Ma ra cơ hội triệu hoán Thần Ma không bắt buộc dùng ngay, chẳng qua lúc trước Tần Quân không thích để dành tới cuối cùng rồi dung hợp nữa. Dù có dung hợp cơ hội phó bản Thần Ma thì hắn cũng chờ nước tới chân mới nhảy.

Giờ Tần Quân đã là Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, tiến thêm một bước là Thái Ất Huyền Tiên cảnh. Hắn có thể chỉ định triệu hoán Hiển Thánh cảnh viên mãn mà không lo bị phản bội.

Tần Quân lắc đầu cười:

- Thôi, chờ chút đi, dù sao có Cường Lương, Phục Hy thì trẫm không sợ ai.

Tần Quân quyết định không triệu hoán, bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Bản thân có tu vi mới là căn bản.

***

Thời gian trôi mau.

Qua khoảng năm canh giờ, một thân hình sát khí ngập trời lao đến. Cao hai trượng, mặc giáp rất nặng, mái tóc đỏ sậm dài như con rắn đung đưa, thế không thể đỡ.

Mặc Huyền Tử, Nam Tố Tiên Tử cùng mở mắt ra quay đầu nhìn.

Mặc Huyền Tử lẩm bẩm:

- Nửa Bước Nhập Thánh!

Mặc Huyền Tử rất tò mò ai mà mắt mù dám quang minh chính đại tấn công bọn họ?

Tần Quân không ngước đầu lên, khóe môi nhếch cao.

Hắn đã đoán được thân phận người tới.

Binh Chủ Xi Vưu!

Triệu Công Minh, Cường Lương quay đầu nhìn.

Cường Lương nheo mắt nói:

- Hơi thở này sao giống Đại Vu . . . Không đúng . . . Sát khí quá nặng, ma tâm tự đến . . .

Bốn con rồng đen bị sát khí của Xi Vưu kinh động gầm rống đứng dậy:

- Grào!

Chúng nó có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh nên tất nhiên không sợ Xi Vưu.

Giáp nặng trên người Xi Vưu đen ngòm, hai vai là đầu cọp, trán đeo miếng sắt dữ tợn đáng sợ, áo choàng đen bay phần phật sau lưng. Mắt Xi Vưu như đuốc phớt lờ bốn con rồng đen, nhìn hướng nhóm Tần Quân, nói chính xác hơn là nhìn Tần Quân.

Một con rồng giơ móng xé rách không khí, nhưng tốc độ của Xi Vưu càng mau hơn nữa, nhẹ nhàng lướt qua nó, chớp mắt đáp xuống đất hoang trước mặt nhóm Tần Quân, hai chân dán sát mặt đất trượt tới trước mấy chục thước để lại hai hàng bụi đất.

Áo choàng tung bay, Xi Vưu chậm rãi ngước đầu lên, nhe răng cười âm trầm hỏi:

- Ngươi là Tần Thiên Đế?

Khóe mắt Xi Vưu liếc Cường Lương, Triệu Công Minh, Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử, lòng thầm giật mình.

Xi Vưu không nhìn thấu tu vi của những người này.

Tần Quân không đứng dậy, hắn thậm chí không mở mắt ra, nhẹ giọng hỏi:

- Xi Vưu?

Xi Vưu!

Triệu Công Minh rùng mình, vẻ mặt thấy quỷ.

Đây là Xi Vưu trong truyền thuyết?

Cường Lương híp mắt. Trong thời gian quay về Thiên Đình Đại Tần gã hay nghe Hình Thiên nhắc tới Xi Vưu, nói Xi Vưu là người mạnh nhất Đại Vu đời thứ hai, làm gã thầm nhớ kỹ cái tên này.

Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử đánh giá Xi Vưu, tu vi của người này chỉ có Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nhưng sát khí kinh người, như lệ ma trốn ra từ Tù Mệnh Ngục.

Nghe Tần Quân nói, Xi Vưu cười cười, khuôn mặt đường nét khắc sâu trông cũng đẹp trai, nhưng gã cười cho cảm giác khinh miệt, âm trầm.

Xi Vưu quỳ một gối nhìn lên Tần Quân, cười to bảo:

- Ta là Xi Vưu, đặc biệt đến đầu bái Tần Thiên Đế!

Xi Vưu vẫn là Xi Vưu, dù đầu bái người khác biểu hiện vẫn cuồng.

Dù người bên cạnh Tần Quân mạnh hơn mình nhưng Xi Vưu không sợ hãi hay căng thẳng, vẫn giữ trạng thái lộ mũi nhọn.

Tần Quân cúi đầu cười nói:

- Được, trẫm thu ngươi, hy vọng ngươi sẽ giết hết cường địch vì trẫm.

Từ đầu tới cuối Tần Quân không đứng dậy nhìn Xi Vưu, hắn biết đối với Xi Vưu không thể biểu hiện quá nhiệt tình. Xi Vưu bừng bừng dã tâm, có lẽ trong bụng giấu mưu mô gì.

Kiêu hùng không sợ trời không sợ đất như Xi Vưu thì mình phải biểu hiện cuồng hơn mới trấn áp được gã.

Xi Vưu cười nói:

- Nhất định rồi!

Xi Vưu đứng dậy, đi sang một bên ngồi xếp bằng.

Cứ thế thu phục một cường giả Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn?

Mặc Huyền Tử chớp chớp mắt, tuy Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn không được gã để vào mắt, nhưng muốn thu phục cường giả như vậy cũng không dễ gì.

------oOo------

Chương 1265: Mũi nhọn của Nhân Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ngờ Tần Quân chẳng tốn nước miếng đã dễ dàng làm được, không lẽ Tần Thiên Đế rất nổi tiếng? Gã bị nhốt trong Tù Mệnh Ngục mấy trăm năm đã chệch đường ray với trời sao?

Mặc Huyền Tử vắt óc suy tư, nếu sớm biết như vậy thì gã đã không ngốc

đi xông vào Tù Mệnh Ngục làm chi.

Xi Vưu ngồi xuống rồi luôn nhìn Cường Lương chằm chằm, càng xem càng cảm thấy quen thuộc:

- Không lẽ y là . . .

Rất nhanh Xi Vưu nghĩ đến cái gì, biến sắc mặt.

Cường Lương cảm giác ánh mắt của Xi Vưu nhưng không quan tâm, gã là Tổ Vu, bối phận cao hơn Xi Vưu nên tất nhiên sẽ không chủ động bắt chuyện.

Sắc mặt Xi Vưu biến đổi, gã không đi chào Cường Lương, gã không chỉ là Đại Vu còn là Ma Thần, dù là Hình Thiên sau khi chuyển thế cảm giác trung thành với Vu tộc cũng giảm thấp chứ nói gì đến gã. Trong lòng Xi Vưu không phục ai, gã đầu bái Tần Quân chỉ vì cảm giác cơ duyên. Kêu Xi Vưu nhận Cường Lương là tổ thì gã thấy khó chịu còn hơn bị giết.

Xi Vưu cắn răng thầm nghĩ:

- Không thể là y được, dù ở kiếp trước thì y cũng không tồn tại!

Đối với Đại Vu thì Tổ Vu là trời, Xi Vưu không tin số phận này, gã muốn sống vì bản thân chứ không phải cái gọi là Vu tộc, hậu duệ Bàn Cổ.

Nên Xi Vưu không đi chào hỏi Cường Lương, hai người như không quen biết, không thèm nhìn nhau.

Tần Quân dùng thần thức quan sát cảnh này, thầm buồn cười nhưng hắn không nói gì thêm.

Nửa ngày qua mau.

Một tiếng hệ thống gợi ý kéo Tần Quân từ trạng thái tu luyện về hiện thực.

[Đinh! Phục Hy phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Tần Quân mở mắt ra, trong con ngươi màu tím lóe tia vui mừng.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Phục Hy.

Nhân Vương Phục Hy đỉnh cao thì mạnh cỡ nào đây?

[Phục Hy: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tịch Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thượng Đế. Thượng Cổ Thiên Hoàng. Nhân Vương. Á Thánh. Hi Hoàng. Nhân Hoàng.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công.

Thần thông: Nghịch Thiên Toán Mệnh. Chấp Chưởng Khí Vận. Diễn Họa Thiên Địa. Thiên Hoàng Chi Lực. Bát Quái Chấn Thiên.

Pháp bảo: Hà Đồ Lạc Thư. Phượng Hoàng Cầm. Thanh Thệ Thảo.

Thuộc tính đặc biệt: Khí vận nhân tộc (có thể tăng trưởng khí vận nhân tộc thuộc hạ của túc chủ).

Mức độ trung thành: 94 (MAX 100)]

Oách hết sẩy!

Quả nhiên là Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Còn thêm thuộc tính đặc biệt, khí vận nhân tộc!

Tần Quân nhìn mà chảy nước miếng, có Phục Hy như vậy dưới Thánh Nhân ai ngăn cản được?

Phục Hy có thể chiến với cả Khổng Tuyên.

Hệ thống nói:

- Phục Hy là Thiên Hoàng nhân tộc, xếp vào Á Thánh, thực lực mạnh hơn Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường.

Mắt Tần Quân sáng rực.

Thực lực vượt Hiển Thánh cảnh viên mãn! Thánh Nhân không ra thì hắn có thể đi ngang rồi!

Trên đầu Tần Quân chợt lộ ra lỗ đen, uy áp hùng hồn vô biên truyền ra. Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu giật mình lần lượt mở mắt.

Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử, mèo yêu Tiểu Thất nhảy cẫng lên, tưởng đâu có cường địch xuất hiện.

Phục Hy mặc áo đen chậm rãi bước ra, hình tượng giống lúc trước nhưng khí thế xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất.

Từ Nhập Thánh cảnh viên mãn bay vọt đến Hiển Thánh cảnh viên mãn, tâm cảnh của Phục Hy trở về đến trạng thái cao nhất, hờ hững như nước nhìn vạn vật, đối xử với mọi việc đều bình tĩnh.

Phục Hy nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh Tần Quân, không quan tâm ánh mắt của đám người Cường Lương, y quỳ một gối chắp tay nói:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

Lại trở về đỉnh cao, Phục Hy cảm giác như trong mơ.

Kiếp trước y có thể đến độ cao này toàn dựa vào công đức Thiên Hoàng nhân tộc, kêu y tu luyện từ Nhập Thánh cảnh viên mãn thì không có ngày đến Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Tần Quân đứng dậy nâng Phục Hy lên, cười nói:

- Sau này trẫm cần dựa vào ngươi bảo vệ.

Phục Hy cười gật đầu, tự tin nói:

- Bệ hạ yên tâm, có ta ở thì không ai bị thương bệ hạ một li.

Cường Lương kiêng dè nhìn Phục Hy:

- Tên này . . .

Kiếp trước khi Phục Hy còn là Hi Hoàng thì cảnh giới tu vi cỡ bằng gã, không ngờ bây giờ vượt qua gã, khiến lòng Cường Lương cực kỳ khó chịu.

Nam Tố Tiên Tử ngơ ngẩn nhìn, lòng tràn đầy bão tố.

Quả nhiên Phục Hy biến mạnh!

Rốt cuộc Tần Quân làm cách nào?

Đây là lần thứ hai Nam Tố Tiên Tử trông thấy tu vi thuộc hạ của Tần Quân bay vọt, nhìn biểu tình của Cường Lương thì hiển nhiên Phục Hy không thua gì gã.

Nam Tố Tiên Tử nghi ngờ thầm nghĩ:

- Tên này chắc không phải là . . . đại năng thượng cổ nào chuyển thế đi?

Mặc Huyền Tử đã hóa đá tại chỗ, hơi thở của Phục Hy khiến gã cảm giác như đối mặt Cường Lương, thậm chí mạnh hơn.

Chuyện gì đây?

Mặc Huyền Tử nghĩ không ra, hay lúc trước Phục Hy giấu dốt?

Nỗi lòng Triệu Công Minh phức tạp, sau Cường Lương, Phục Hy cũng vượt mặt gã.

Xi Vưu cau mày nhìn Phục Hy, thầm ngạc nhiên:

- Thiên Hoàng Phục Hy, tại sao hắn ở đây?

Trong thời đại của Xi Vưu thì nhân tộc tín ngưỡng Phục Hy, từ nhỏ gã đã nghe nhiều, rất quen thuộc với Phục Hy. Không ngờ trừ Cường Lương ra Xi Vưu lại thấy Phục Hy dưới tay Tần Quân.

Xi Vưu thầm nghi ngờ mình đang nằm mơ, nhưng giấc mơ quá chân thật.

Tần Quân xoay người cười nói với mọi người:

- Đi thôi, mục tiêu tiếp theo là Cổ Tiên giới!

Tần Quân không định về Huyền Đương đại thế giới ngay mà đi Cổ Tiên giới.

Hắn muốn thống nhất Cổ Tiên giới sau đó khiến Thiên Đình Đại Tần dời đến Cổ Tiên giới, trở thành Thiên Đình thật sự.

Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu lật đật đứng dậy.

Tần Quân cười nói với Nam Tố Tiên Tử, Mặc Huyền Tử:

- Hai vị, sau này có duyên gặp lại.

Tuy Tần Quân có chút ám muội với Nam Tố Tiên Tử nhưng còn chưa tới tình cảm chiếm hữu. Huống chi lấy được Quảng Hàn Lưu Ly Thảo chắc chắn nàng sẽ trở về tu luyện, không rảnh lo chuyện tình cảm.

Mặc Huyền Tử thì . . . mặc kệ gã sống hay chết.

Nam Tố Tiên Tử sửng sốt, chắp tay nói:

- Nam Tố nhớ kỹ ơn của Thiên Đế, lần sau gặp lại Nam Tố nhất định sẽ chiêu đãi Thiên Đế thật tốt!

Nhìn Tần Quân phong thần tuấn tú, đôi mắt đẹp của nàng chất chứa tình cảm khó nói thành lời. Nam Tố Tiên Tử cũng rất khủng hoảng xao động trong tim, nàng kiềm chế, khuyên bảo mình rằng tu luyện mới là chuyện quan trọng của nàng.

Tần Quân xua tay cười, hắn đứng lên bay hướng trời sao, bốn người Phục Hy theo sau.

Mặc Huyền Tử la lên:

- Này này, Thiên Đế! Chờ ta với!

Mặc Huyền Tử kéo thân thể bị thương nặng đuổi theo Tần Quân.

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu cười, mang theo mèo yêu Tiểu Thất bay hướng bốn con rồng đen ở gần đó.

------oOo------

Chương 1266: Ma Thai loạn thế, đại đế tái hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đoàn người giải tán, lần sau gặp lại có lẽ là mấy tháng sau, cũng có thể là thương hải tang điền.

Đám người Tần Quân bay rất nhanh, Mặc Huyền Tử bi thương nặng nên không cách nào đuổi theo, chốc lát sau gã đã bị bỏ xa.

Phục Hy chắp hai tay sau lưng cười to bảo:

- Tiểu tử này thật thú vị.

Tiếng kêu của Mặc Huyền Tử phía sau càng lúc càng nhỏ, cách bọn họ xa dần.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Kệ hắn đi, cứu hắn ra đã xem như chúng ta nhân từ.

Tần Quân nhìn ánh sáng sâu trong trời sao, lòng phấn chấn nói:

- Cổ Tiên giới, trẫm lại đến!

Khác với lần trước đi báo thù, lần này Tần Quân đến Cổ Tiên giới là vì xưng bá.

Trong tay Tần Quân cầm Thiên Thư, trăm vạn thần tiên không thể chống lại hắn, nếu không thì hắn dùng Thiên Thư cho cả đám tan thành mây khói!

Trời sao mênh mông, ức vạn vì sao nhiều không đếm xuể.

Nhìn như yên tĩnh hài hòa thật ra sóng ngầm mưa gió vần vũ.

Trong Cổ Tiên tinh vực, nhiều Vạn Pháp đảo, đại thế giới đang thảo luận một việc.

Đó là Đế Thiên Vô xuất hiện trong Cổ Tiên tinh vực.

Có người nói Đế Thiên Vô đi xông Tù Mệnh Ngục thất bại quay về, tin tức truyền ra khiến người nghe đều giật mình.

- Không thể nào! Sao Đế Thiên Vô đến Cổ Tiên tinh vực?

- Tù Mệnh Ngục? Đó chẳng phải là tuyệt địa sao, đi vào chết chắc!

- Thật không vậy? Có ai trông thấy Đế Thiên Vô thất bại trở ra Tù Mệnh Ngục?

- Đó là Đế Thiên Vô! Thiên kiêu tuyệt thế trăm vạn năm khó gặp, từ khi hắn xuất thế chưa từng thua!

- Nghe nói Nam Tố Tiên Tử, Tần Thiên Đế cũng đi Tù Mệnh Ngục.

Trời sao to lớn biết bao, sinh linh trải rộng khắp nơi. Đám người Tần Quân đi Tù Mệnh Ngục bị một số sinh linh thấy, dễ đồn ra ngoài. Huống chi trải qua đại chiến Cổ Tiên giới, ức vạn sinh linh thấy mặt nhóm Tần Quân rồi, họ bị nhận ra cũng không có gì lạ.

Đế Thiên Vô đã nổi tiếng từ lâu, là truyền kỳ đương thời, nhưng gã hầu như không tới Cổ Tiên tinh vực. Lần này Đế Thiên Vô xuất hiện mà còn bị thua, đây là lần đầu tiên, nên các sinh linh mới hưng phấn như vậy.

Tin tức càng đồn càng khoa trương, có người nói trong Cổ Tiên tinh vực ra một yêu nghiệt đánh bại Đế Thiên Vô.

Hỗn Độn Ma Thai cũng bắt đầu quấy rối trời sao, nghe đồn Hỗn Độn Ma Thai tàn sát một phương đại thế giới khiến vô số sinh linh trốn hướng trời sao.

Hỗn Độn Ma Thai là tồn tại làm Phong Oa, Triệu Công Minh cũng phải bó tay, trong thân thể chứa hơn ba ngàn loại huyết mạch mạnh mẽ, vừa xuất

thế là tăng trưởng điên cuồng. Thương Hoa Tiên Tôn chết, trong Cổ Tiên tinh vực trừ Thiên Đình Đại Tần ra không ai chế ngự được Hỗn Độn Ma Thai.

Các loại tin tức lưu truyền trong trời sao.

Tần Quân nghe Phục Hy kể, chìm vào suy tư.

Phục Hy thần thông quảng đại có thể nghe trộm thanh âm trong một Vạn Pháp đảo cách mấy ngàn vạn dặm, qua đó kiếm tình báo.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Hỗn Độn Ma Thai đã bắt đầu làm xằng làm bậy rồi sao?

Tuy Hỗn Độn Ma Thai được Thương Hoa Tiên Tôn bồi dưỡng, bị Phong Oa kích hoạt nhưng hắn tưởng tượng nó tàn sát sinh linh vô tội là tâm tình khó chịu.

Tần Quân nhắm mắt lại, động ý niệm liên lạc với Nhan Vương thành.

- Nhan Vương Điện nghe lệnh, truy sát Hỗn Độn Ma Thai!

Mệnh thành vô cùng thần kỳ, dù cách bao xa Tần Quân cũng có thể liên kết với Mệnh thành.

Vừa lúc Nhan Vương Điện cần thành danh, Tần Quân không ngại để Nhan Vương thành đấu với Hỗn Độn Ma Thai một chốc nổi tiếng.

Một nơi xa xôi khác trong trời sao.

Nhan Vương thành lơ lửng trong trời sao, không có mục đích.

Giọng Tần Quân bỗng nhiên vang vọng toàn thành, dẫn tới thành viên Nhan Vương Điện chấn động.

Nhan Vương thành sôi chảo dầu:

- Giọng của Nhan Đế?

- Hỗn Độn Ma Thai? Là ma đầu dạo này gây sự rất dữ dội?

- Đúng rồi, hôm trước ta đi Vạn Pháp đảo có nghe nói Hỗn Độn Ma Thai đang làm ác.

- Ha ha ha! Tốt, đang thấy chán đây!

- Không uổng là Nhan Đế, lòng lo thương sinh.

Đám cao tầng nhanh chóng tụ tập mở họp bàn bạc cách đối phó Hỗn Độn Ma Thai.

Tần Quân rất tin tưởng Nhan Vương Điện. Như Lai, Nhiên Đăng đều là cường giả Hiển Thánh cảnh, trấn áp Hỗn Độn Ma Thai dễ như chơi.

Hỗn Độn Ma Thai có thiên phú yêu nghiệt cỡ nào cũng không thể trong thời gian ngắn đột phá Hiển Thánh cảnh được.

Phục Hy gật đầu nói:

- Hỗn Độn Ma Thai là vật chí tà, trừ khử nó là công đức.

Phục Hy gai mắt Hỗn Độn Ma Thai, muốn dùng công đức dụ Tần Quân trừ ác.

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm, trẫm đã phái người đi giải quyết Hỗn Độn Ma Thai.

Phục Hy giật mình, Cường Lương và Triệu Công Minh ngẩn ngơ. Tần Quân luôn đi cùng họ nhưng sao họ không thấy hắn phái người lúc nào?

Xi Vưu hoang mang, Hỗn Độn Ma Thai là cái gì?

Gã mới vào đội, không chịu hạ mình đi hỏi.

Đằng trước chợt truyền đến sóng xung kích cực kỳ mạnh nổ nát các hành tinh dọc đường đi, như gợn sóng thổi quét đám người Tần Quân, thế không thể đỡ.

Phục Hy vung ống tay áo, sóng xung kích ập đến bị ngăn lại hình thành dải an toàn, hai bên là gió to sinh ra khí sóng xunh kích đụng vào linh khí lướt nhanh qua.

Có người đánh nhau!

Tần Quân nhìn chằm chằm, tiếc rằng khoảng cách quá xa nên hắn không thấy rõ được.

Triệu Công Minh hùng hổ nói:

- Có hai Nhập Thánh đang đánh nhau!

Đối phương không đáng lọt vào mắt Triệu Công Minh.

Tần Quân cau mày, hắn cảm nhận hơi thở quen thuộc.

Tần Quân lộ vẻ mặt kinh ngạc nói:

- Không lẽ là hắn?

Cách mấy ngàn vạn dặm có hai bóng người va chạm nhanh, tốc độ mau như ánh sáng. Trong quá trình chiến đấu đụng thủng các hành tinh, chấn trời sao liên tiếp gầm rú.

Kéo hình ảnh gần lại, một người mặc áo đỏ như máu, thân hình thần tuấn, khuôn mặt tuấn tú như ngọc, một tay nâng huyết cầm.

Đó là Thiên Mệnh Đại Đế!

Kẻ địch của Thiên Mệnh Đại Đế là sinh linh vạm vỡ đầu vượn mình người, thân hình to gấp hai gã, mặc áo giáp màu đồng cổ, không cầm vũ khí, chỉ đá đấm túi bụi với gã.

Sinh linh đầu vượn lực lượng cực kỳ đáng sợ, hai đấm vung xé ra các khe nứt không gian trong trời sao.

Tốc độ của Thiên Mệnh Đại Đế càng mau, tay phải nâng cầm tay trái đánh đàn, từng đợt huyết nhẫn chặn lại mỗi lần công kích của sinh linh đầu vượn.

Bùm!

Hai bên vừa đánh nhau vừa bay thật nhanh, đụng vào một ngôi sao siêu khổng lồ, xuống sâu trong lòng đất vẫn chưa ngừng lại. Nham thạch ở trước mặt họ yếu ớt như tờ giấy, rất nhanh họ bay ra từ đầu bên kia ngôi sao.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu chặt mày thầm nghĩ:

- Tên này thật khó chơi!

Thiên Mệnh Đại Đế mới dưỡng lành vết thương xuất thế không ngờ đụng phải cường giả Nhập Thánh cảnh trung kỳ, nhưng gã không nản lòng, vì đối phương yếu hơn xa Đông Hoàng Thái Nhất.

------oOo------

Chương 1267: Tên của ta là Tù Mệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ đến Đông Hoàng Thái Nhất là lòng Thiên Mệnh Đại Đế ứa lửa giận, khí thế đột nhiên bùng nổ như thể kẻ thù trước mắt gã là Đông Hoàng Thái Nhất. Tốc độ tay trái càng mau hơn, từng đợt huyết nhẫn càng có sức phá hoại bắn ra đánh cho sinh linh đầu vượn không kịp trở tay.

Sinh linh đầu vượn thầm giật mình:

- Tiểu tử này!

Sinh linh đầu vượn là Nhập Thánh của Viên Ma tộc, vậy mà không đánh lại một Nhập Thánh của nhân tộc.

Ba ngàn đại thế giới có vô số chủng tộc.

Tuy nhân tộc là nhân vật chính thiên địa nhưng nhiều lúc trong cùng cảnh giới cường giả nhân tộc thường bị chủng tộc mạnh mẽ khác áp chế, ví dụ như Viên Ma tộc.

Viên Ma tộc rất nổi tiếng trong trời sao, Viên Tổ là cường giả hàng đầu đến từ thời đại Tịch Nghiệp Ma Quân.

Cường giả Viên Ma quát to:

- Biến!

Nắm đấm to lớn đánh ra, trong phút chốc một nắm tay to như ngọn núi rực cháy lửa lớn hiện ra. Thiên Mệnh Đại Đế nhỏ bé như hạt bụi trước nắm tay này.

Thiên Mệnh Đại Đế không hề hoảng hốt, hai tay cầm huyết cầm vung lên như vung đao.

Bùm!

Nắm đấm lửa bị đập tan, sóng lửa cuồn cuộn dạt sang các hướng, đốt cháy thiên thạch dọc đường nó đi.

Tần Quân vừa bay vừa tò mò lẩm bẩm:

- Cái tên này lại biến mạnh?

Thiên Mệnh Đại Đế chiến với Bồ Đề Tổ Sư sau đó bị hạ gục, khi gã sắp chết dưới tay lão thì được một cường giả bí ẩn cứu đi.

Sự kiện đó còn làm Tần Quân lo lắng, sợ Thiên Mệnh Đại Đế và cường giả sau lưng gã đánh lén Huyền Đương đại thế giới. Không ngờ hắn gặp lại gã trong trời sao.

Triệu Công Minh nhẹ giọng nói, vẻ mặt dửng dưng:

- Tu vi của người đó cỡ Nhập Thánh sơ kỳ, con Viên Ma kia là Nhập Thánh trung kỳ.

Nhập Thánh nho nhỏ không cần Cường Lương, Phục Hy ra tay, mình Triệu Công Minh đủ sức nhẹ nhàng đập chết.

Xi Vưu nheo mắt lại, gã chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, xếp

chót trong đội của Tần Quân, rất khó nổi bật.

Thiên Mệnh Đại Đế đang đại chiến với cường giả Viên Ma cảm nhận hơi thở của Tần Quân, gã hoảng sợ biến sắc mặt, vì cảm nhận hơi thở của Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu.

Đều rất xa lạ nhưng cực kỳ mạnh!

Thiên Mệnh Đại Đế nghiến răng thầm nghĩ:

- Sao có thể? Tại sao gặp tên kia?

Tần Quân sắp thành ác mộng ám ảnh của gã. Tu vi của Tần Quân nhỏ yếu nhưng thuộc hạ thì người mới mạnh hơn người cũ, loại kẻ địch này dễ làm Thiên Mệnh Đại Đế điên nhất.

Thiên Mệnh Đại Đế đánh trống rút lui, những người theo bên Tần Quân đều siêu mạnh, gã không muốn lại giẫm lên vết xe đổ.

Nghĩ vậy tay trái Thiên Mệnh Đại Đế vỗ vào huyết cầm, xung lực vô hình bùng nổ hất bay cường giả Viên Ma.

Thiên Mệnh Đại Đế xoay người hóa thành luồng sáng đỏ bay đi sâu trong trời sao.

Tần Quân cười lạnh tuyên bố:

- Bắt lấy hắn!

Dứt lời Phục Hy liền hành động, trong khoảnh khắc vượt qua ức vạn dặm chặn lại trước mặt Thiên Mệnh Đại Đế. Gã hết hồn vội dừng lại, sợ teo tim.

Đây là tốc độ kiểu gì?

Lòng Thiên Mệnh Đại Đế kinh hoàng, gã chưa phản ứng lại Phục Hy đã vỗ một chưởng mau đến mức Thiên Mệnh Đại Đế không kịp phòng ngự đã bị vỗ trúng ngực, gã hộc máu bay ngược đi.

Một đường Thiên Mệnh Đại Đế đụng bể thiên thạch nhiều không đếm xuể,

đập trúng các vì sao, bay xa ức vạn dặm, thế không thể đỡ.

Cường Lương giơ tay lên túm lại Thiên Mệnh Đại Đế lướt qua bên cạnh, lực lượng cường đại kéo gã khựng lại.

Ý thức của Thiên Mệnh Đại Đế đã hỗn loạn, dù Phục Hy không dùng hết sức cũng đủ làm Thiên Mệnh Đại Đế khó chịu.

Tần Quân mỉm cười nhìn Thiên Mệnh Đại Đế, nhẹ giọng nói:

- Trốn hòa thượng nhưng có trốn khỏi miếu được không?

Rốt cuộc bắt được Thiên Mệnh Đại Đế, tâm tình của Tần Quân rất tốt.

Thiên Mệnh Đại Đế dần lấy lại ý thức, khó khăn mở mắt ra vừa lúc thấy khuôn mặt dữ tợn của Cường Lương. Thiên Mệnh Đại Đế sợ hãi trợn trừng mắt vùng vẫy muốn thoát ra, tiếc rằng vô ích.

Tần Quân hừ mũi nói:

- Ngươi không trốn được.

Thiên Mệnh Đại Đế vụt ngoái đầu nhìn lại, thấy khuôn mặt tuấn tú như trong ác mộng khiến gã rít qua kẽ răng:

- Lại là ngươi.

Ba chữ ngắn ngủi đã bao trọn lịch trình suy nghĩ lên xuống của Thiên Mệnh Đại Đế.

Gã từng là người số một Huyền Đương đại thế giới, tu vi đặt trong trời sao cũng xem như cường giả rong ruổi một phương.

Kết quả Tần Quân tự dưng xuất thế, một đường khiêu chiến đánh bại hùng chủ các phương, đạp lên xương trắng khiêu chiến Thiên Mệnh Đại Đế, rồi gã cũng thua, liên tục hai lần. Giờ rơi vào tay Tần Quân, Thiên Mệnh Đại Đế gần như đứt dây thần kinh.

Tại sao vừa gặp Tần Quân là gã không biết làm sao?

Tần Quân cười cợt hỏi:

- Có phải rất nhớ trẫm không?

Tần Quân thầm suy xét có nên trực tiếp giết Thiên Mệnh Đại Đế không?

Nói ra thì Tần Quân và Thiên Mệnh Đại Đế không có thù hận gì lớn, mỗi tội lập trường khác nhau.

Con người Thiên Mệnh Đại Đế coi như quang minh lỗi lạc, luôn đánh ngay mặt, hầu như không dùng âm mưu thủ đoạn. Nói Thiên Mệnh Đại Đế ngốc nhưng không đúng, gã đứng trên ngai báu vô địch quá lâu, xem thường âm mưu quỷ kế.

Thiên Mệnh Đại Đế nhắm mắt lại:

- Giết ta đi!

Thiên Mệnh Đại Đế biết mình không trốn thoát được, gã không muốn van xin nên dứt khoát cầu chết.

Tần Quân buồn cười, tính cách của Thiên Mệnh Đại Đế khá giống kiếp trước của hắn, xương cứng rắn, đối mặt kẻ địch không thắng được cũng chẳng cúi đầu.

Tần Quân đang do dự có nên giết Thiên Mệnh Đại Đế không thì bỗng có khe nứt đen hiện ra bên cạnh gã, một bàn tay đen thui thò ra đánh bay Cường Lương, chộp gã vào tay.

Phục Hy nhanh chóng xuất hiện trước mặt Tần Quân, bảo vệ hắn. Triệu Công Minh, Xi Vưu cũng sẵn sàng chiến đấu.

Xi Vưu biến sắc mặt nói:

- Hơi thở này . . . ma khí?

Bàn tay đen phát ra ma khí quá kinh người, Xi Vưu là Ma Thần cũng không kiềm được tim đập nhanh.

Phục Hy như gặp đại địch, trầm giọng hỏi:

- Các hạ là ai, sao không hiển lộ nguyên hình!?

Tần Quân nghe xong lòng dậy sóng thần.

Phục Hy Hiển Thánh cảnh viên mãn mà cũng căng thẳng như thế thì đối phương mạnh đến mức nào?

Không lẽ là Thánh Nhân?

Nghĩ đến đây người Tần Quân lạnh lẽo, có Thánh Nhân sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế?

Tần Quân bản năng đặt tay phải bên hông lấy xương trắng được Tử Đạo tặng cho ra, tùy thời chuẩn bị triệu hoán gã.

Bàn tay đen túm lấy Thiên Mệnh Đại Đế nhưng không rút về ngay, giọng nói âm trầm truyền ra từ khe hở màu đen:

- Tiểu tử, thuộc hạ của ngươi không tệ, người thừa kế mà ta xem trọng cũng liên tiếp thua trong tay ngươi. Cực Viêm Ma Thần? Thú vị.

Cái gì!?

Tần Quân rợn tóc gáy, đối phương nhìn thấu thân phận của hắn?

------oOo------

Chương 1268: Thức tỉnh cực hạn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh ngạc nhiên nhìn Tần Quân, bọn họ nhớ lời Bạch Cốt Mệnh Quân nói trong Tù Mệnh Ngục.

Thì ra lúc đó Bạch Cốt Mệnh Quân ám chỉ Tần Quân.

Thiên Mệnh Đại Đế lảo đảo trong bàn tay đen, cắn răng nói:

- Xin lỗi . . . lại khiến người thất vọng rồi . . .

Gã không ngờ vừa đi ra đã gặp phải Tần Quân, Thiên Mệnh Đại Đế tự nhận mình xui xẻo, lòng tràn đầy áy náy vì đã làm sư tôn mất mặt.

Giọng nói vang lên như đến từ tuyên cổ hồng hoang, bá đạo vô cùng:

- Hắn là người ta xem trọng, tiểu tử, sau này đừng chăm chăm theo dõi hắn, coi như nể mặt ta.

Tần Quân nhíu chặt mày trầm giọng hỏi:

- Ngươi không báo danh hào thì trẫm làm sao nể mặt ngươi?

Phục Hy, Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu nhìn chằm chằm bàn tay đen đề phòng đánh lén.

Thanh âm cười to bảo:

- Danh hào? Ta sắp quên . . . thôi, ngươi đã là người được hắn chọn thì nói cho ngươi biết có sao. Ta tên Tù Mệnh!

Dứt lời bàn tay kéo Thiên Mệnh Đại Đế vào khe hở đen.

Đám người Tần Quân hóa đá.

Tù Mệnh?

Tù Mệnh Đế Tôn!

Sắc mặt Tần Quân liên tục thay đổi, thộn mặt ra:

- Sao có thể như vậy?

Chẳng phải Tù Mệnh Đế Tôn là tồn tại xưa thật xưa sao? Vẫn còn sống?

Còn nói Tần Quân được ai đó chọn trúng, người kia là ai? Người khiến Tù Mệnh Đế Tôn kiêng dè không dám ra tay.

Đầu óc Tần Quân hỗn loạn.

Khe hở đen biến mất, hơi thở của Thiên Mệnh Đại Đế cũng mất hẳn, bốn người Phục Hy lặng im.

Xi Vưu còn đỡ, không biết truyền thuyết của Tù Mệnh Đế Tôn. Phục Hy, Cường Lương, Triệu Công Minh đã nghe nói qua.

Mới trước đó bọn họ xông vào Tù Mệnh Ngục mà Tù Mệnh Đế Tôn để lại, ấn tượng sâu sắc với vị đại năng vạn cổ này.

Sau khi Thiên Mệnh Đại Đế và Tù Mệnh Đế Tôn biến mất, nhóm Tần Quân lơ lửng tại chỗ sững sờ thật lâu.

Tù Mệnh Đế Tôn đem đến rung động quá lớn cho họ, khiến họ khó giữ sự bình tĩnh.

Tần Quân ngước đầu hỏi Phục Hy:

- Phục Hy đánh giá Tù Mệnh Đế Tôn mạnh cỡ nào?

Tù Mệnh Đế Tôn không có ác ý với hắn, không thì đã giết cả nhóm rồi. Nhưng Thiên Mệnh Đại Đế có cường giả như vậy làm núi dựa khiến Tần Quân thấy nặng lòng.

Phục Hy sắc mặt khó xem nói:

- Không cách nào đánh giá, rất có thể là Thánh Nhân.

Phục Hy vượt qua Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường, có thể nói là khó bị thua dưới Thánh Nhân. Nhưng đối mặt khí thế của Tù Mệnh Đế Tôn làm linh hồn Phục Hy run rẩy.

Phục Hy không hiểu nổi, hơi thở của Tù Mệnh Đế Tôn rõ ràng là ma khí, thiên đạo không dung chứa ma khí, trong thế giới hồng hoang từng có một vị Ma Tổ muốn tranh phong với Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng vì thiên đạo không dung chứa nên cuối cùng đã chết.

Trong số Thánh Nhân mà Phục Hy biết không có ma tộc.

Tù Mệnh Đế Tôn làm sao tu được thánh vị?

Không lẽ vì quy tắc vũ trụ thì khác?

Thánh Nhân!

Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu lòng rung động mạnh. Đặc biệt là Xi Vưu, gã luôn cho rằng mình là Ma Thần mạnh nhất, nhưng kiếp trước gã ở đỉnh cao cũng chưa đến cảnh giới Thánh Nhân bao giờ.

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ sử thi: Đánh bại Tù Mệnh Đế Tôn. Nhiệm vụ cụ thể: Vì túc chủ không cam lòng nên xúc phát nhiệm vụ. Nếu túc chủ có thể đánh bại Tù Mệnh Đế Tôn sẽ được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần cơ hội nghe đạo, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần cơ hội sưu tầm hiền năng, một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn.]

[Đinh! Bởi vì túc chủ lần đầu tiên tiếp xúc đại năng từ Thánh Nhân cảnh trở lên nên xúc phát công năng mới: công năng thức tỉnh cực hạn.]

[Thức tỉnh cực hạn là hệ thống có thể khiến Thần Ma được triệu hoán ra thức tỉnh cực hạn huyết mạch lớn nhất, thậm chí vượt qua tu vi trong thần thoại. Ví dụ Tôn Ngộ Không nếu sử dụng thức tỉnh cực hạn thì hệ thống sẽ thiết lập cảnh tượng trong vũ trụ xưa Tôn Ngộ Không không bị ngoại lực áp chế, tu luyện mãi đến cực hạn, sau đó giao tu vi cực hạn này cho Tôn Ngộ Không.]

Ba tiếng hệ thống gợi ý làm Tần Quân ngẩn ngơ.

Tạm không nói nhiệm vụ sử thi, nó quá xa vời.

Thức tỉnh cực hạn!

Tổ cha nó! Cái này mới gian lận!

Lòng Tần Quân rạo rực, siêu kích động.

Thức tỉnh cực hạn huyết mạch, hơn nữa nơi này là thiên đạo mới, không bị hạn chế trong hồng hoang, trong Địa Tiên giới!

Những Thần Ma dừng bước trước ngưỡng cửa Thánh Nhân phải chăng có hy vọng thành tựu Thánh Nhân?

Cực hạn huyết mạch bốn đại linh hầu là cỡ nào?

Tứ hung, mười đại thần thú ghê gớm đến đâu?

Cực hạn huyết mạch của ba vị thủy tổ Long Hán sơ kiếp là bao nhiêu?

Mười hai Tổ Vu truyền thừa tinh huyết của Bàn Cổ, ôi mợ, thế này là sắp bùng nổ rồi!

Tần Quân cười sang sảng, càng cười càng lớn tiếng, cười điên cuồng:

- Ha ha ha! Tù Mệnh Đế Tôn, ngươi cũng dám ra oai với trẫm!?

Tù Mệnh Đế Tôn, Thánh Môn gì đó đều sẽ bị hắn giẫm dưới chân!

Phục Hy, Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu ngạc nhiên nhìn Tần Quân, tưởng đâu hắn bị điên.

Không trách Tần Quân, cả nhóm bị Tù Mệnh Đế Tôn chấn kinh chứ nói gì hắn.

Bọn họ không biết rằng không phải Tần Quân nổi điên, hắn đang bành trướng dã tâm.

Tần Quân hào hùng tuyên bố:

- Đi! Tiếp tục đi tới! Xưng bá Cổ Tiên giới, loạn chiến tinh không!

Nghĩ đến thức tỉnh cực hạn làm Tần Quân không kiềm được rạo rực, không biết thức tỉnh cực hạn có dễ xúc phát không? Chắc nó khó như tử trung đỉnh cao.

Khó!

Nhưng nó nằm ở đó, sớm muộn gì sẽ xúc phát được.

Bốn người Phục Hy gật đầu, vừa theo Tần Quân bay hướng Cổ Tiên giới vừa thầm lo lắng.

Bệ hạ chắc không phải bị điên rồi đi?

Cường giả Viên Ma lúc trước đánh nhau với Thiên Mệnh Đại Đế đã sớm chạy trốn, Phục Hy vừa ra tay đã diệt gọn Thiên Mệnh Đại Đế làm cường giả Viên Ma sợ ướt quần.

***

Vù vù vù vù vù!

Từng tiếng xé gió phát ra trong trời sao, các tu sĩ ngự kiếm bay đi xé rách linh khí dọc đường.

Bay đằng trước nhất là Kiếm Cuồng Vệ Nhạc.

Vệ Nhạc đứng trên mũi kiếm, hai tay khoanh trước ngực, mặt lạnh băng không biết suy nghĩ cái gì.

Năm kiếm tu theo sau gã, đều là Nhập Thánh, hơi thở cường đại vô cùng.

- Sao sắc mặt của Vệ tiền bối khó xem vậy?

- Tần Thiên Đế lợi hại thật sao?

- Vớ vẩn, Thương Hoa Tiên Tôn còn thua vào tay Tần Thiên Đế mà.

- Chúng ta mà liên hợp lại thì sợ gì Tần Thiên Đế?

- Đúng vậy! Đừng có tâng bốc người ta quá!

------oOo------

Chương 1269: Quần thần xuất động

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm kiếm tu nhỏ giọng thảo luận, trong nhóm tu vi kém nhất cũng cỡ Nhập Thánh trung kỳ.

Có một người xếp vào ba mươi mốt hạng trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, mặc áo trắng, dây lưng ngọc màu đỏ, khí vũ hiên ngang, khuôn mặt tuy không tuấn tú nhưng cho người cảm giác tự tin tiêu sái.

Tên của gã là Quý Lam, Nhập Thánh cảnh hậu kỳ.

Vệ Nhạc nghe bọn họ xì xầm, mở miệng nói:

- Đừng lơ là, Thương Hoa Tiên Tôn đến bây giờ còn chưa xuất hiện, rất có thể đã chết. Năm ngươi hợp sức có thể đánh chết một Tiên Tôn không?

Năm kiếm tu lặng im.

Quý Lam cãi lại:

- Thì còn có Vệ tiền bối đây, với thực lực của tiền bối có thể đánh bại Thương Hoa Tiên Tôn.

Lúc Vệ Nhạc tìm bọn họ hỗ trợ thì cả đám đồng ý ngay, tuy họ là kiếm tu nhưng thua xa mạch Dương Bắc Minh. Dương Bắc Minh ít đệ tử nhưng ai nấy siêu mạnh, Vệ Nhạc được gọi là kiếm Cuồng.

Vệ Nhạc hừ mạnh:

- Tóm lại phải dốc hết sức ra không được coi thường!

Vệ Nhạc linh cảm Tần Thiên Đế không đơn giản, phải bóp chết từ trong nôi, chờ sau này hắn mạnh lên thì rắc rối.

Hướng cả nhóm bay là tới Cổ Tiên giới.

Trời sao to lớn biết bao, Tần Thiên Đế xuất quỷ nhập thần. Nhưng sau khi bắt giữ Thương Hoa Tiên Tôn có lẽ Tần Thiên Đế sẽ bá chiếm Cổ Tiên giới, nên nhóm Vệ Nhạc định ôm cây đợi thỏ.

Dưới tình huống bình thường trừ phi muốn làm Tiên Tôn, nếu không chẳng ai muốn gây sự với Tiên Tôn vì sẽ chọc giận thiên đạo.

Nhóm sáu người bay nhanh hướng ánh sáng sâu trong trời sao, bọn họ không kiềm chế hơi thở, dọc đường đi không ai dám ngăn cản.

***

Bảy ngày qua mau.

Tù Mệnh Đế Tôn mang theo Thiên Mệnh Đại Đế biến mất không còn xuất hiện nữa, bốn người Phục Hy thầm nhẹ nhõm.

Trong thời gian này Tần Quân luôn tu luyện, tuy không có đột phá lớn nhưng tích lũy chờ ngày bùng nổ, sớm muộn gì sẽ lên một tầng cao hơn.

Phục Hy nhìn đằng trước, nói:

- Phỏng chừng hai ngày nữa là đến Cổ Tiên giới.

Bọn họ đứng trên áng mây trắng, người thi triển thuật điều khiển mây là Triệu Công Minh. Từ khi trông thấy Phục Hy phục hồi đỉnh cao thì Triệu Công Minh ân cần hơn, chịu mệt chịu khổ, làm Tần Quân thầm buồn cười.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ừm, lần này chúng ta trực tiếp giết vào.

Dọc đường bọn họ gặp rất nhiều sinh linh, bị lộ tin tức mau còn hơn tốc độ bay của cả nhóm.

Giờ trong trời sao lưu truyền tin Tần Thiên Đế đang giết hướng Cổ Tiên giới, vì thế Cổ Tiên tinh vực gió nổi mây phun.

Cách Cổ Tiên giới ngày càng gần, không khí túc sát càng nghiêm trọng, sinh linh qua lại không dám đụng độ, nhanh chóng lướt qua.

Bên này Vạn Pháp đảo bắt đầu di chuyển rời xa Cổ Tiên giới.

Tất cả chỉ vì một cái tên, Tần Thiên Đế!

Mới trước đó Cổ Tiên giới bị thuộc hạ của Tần Thiên Đế chém thành hai

nửa, Thương Hoa Tiên Tôn bị bắt đi làm Cổ Tiên giới thành rắn mất đầu hỗn loạn rối ren. Bây giờ nghe đồn Tần Thiên Đế đang giết hướng Cổ Tiên giới, hỏi sao bọn họ không kinh hoàng?

Trong một hành tinh màu xanh sậm, Đế Thiên Vô đang ngồi xếp bằng dưỡng thương dưới cái cây to đụng trời, hai vòng vàng lơ lửng sau lưng gã như mặt trời tỏa ánh sáng chói mắt. Bốn phía là lùm cỏ rậm rạp, các cây nằm trong đó che rợp trời. Ánh nắng từ kẽ hở chiếu xuyên lá cây rơi xuống đất thành vệt sáng loang lổ li ti. Ngẫu nhiên có tiếng hú quái lạ vang lên tăng thêm phần âm trầm.

Dường như cảm ứng được cái gì, Đế Thiên Vô chợt mở hai mắt ra, nhíu mày kiếm trầm giọng quát:

- Kẻ nào núp trong bóng tối!?

Dứt lời không gian trên bãi cỏ đằng trước vặn vẹo, một người bước ra.

Là Kiếm Cuồng Vệ Nhạc cùng với năm người Quý Lam đứng sau lưng. Bọn họ nhìn long khí, biểu tình hơi mất tự nhiên. Người có tên cây có bóng, ai không nghe qua truyền thuyết về Đế Thiên Vô?

Đặc biệt là Quý Lam, cùng là một thành viên trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, gã xem Đế Thiên Vô là mục tiêu phấn đấu không ngờ hôm nay được gặp Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô biết mặt Vệ Nhạc, gã nhắm mắt lại nhẹ giọng hỏi:

- Có chuyện gì?

Vệ Nhạc cười tủm tỉm nói:

- Muốn nhờ ngươi giúp đỡ.

Đế Thiên Vô hỏi:

- Báo thù giúp ngươi?

Đoạn thời gian gần đây ân oán giữa Kiếm Cuồng và Tần Thiên Đế gây ồn ào, Đế Thiên Vô đến Cổ Tiên tinh vực tất nhiên có nghe nó.

Vệ Nhạc cười nói:

- Đúng vậy, nhìn khắp Cổ Tiên tinh vực, trợ thủ nặng ký ta tạm thời có thể tìm được chỉ có ngươi.

Năm người Quý Lam đứng sau lưng Vệ Nhạc không lộ mũi nhọn như lúc trước, bọn họ giữ thái độ cẩn trọng khi đối diện Đế Thiên Vô.

Giọng điệu của Đế Thiên Vô vẫn lạnh lùng:

- Dựa vào cái gì ta phải giúp đỡ ngươi?

Dù Vệ Nhạc là cường giả Hiển Thánh cảnh, dù có sư phụ là Kiếm Thần Dương Bắc Minh thì thái độ của Đế Thiên Vô không quá nhiệt tình.

Đế Thiên Vô có thể đi đến độ cao hôm nay, sau lưng gã chắc chắn có thế lực lớn chống lưng, một vật khổng lồ không sợ Dương Bắc Minh.

Vệ Nhạc vẫn giữ nụ cười trên môi:

- Thứ ngươi tìm trừ Tù Mệnh Ngục ra còn chỗ khác có, nếu ngươi giúp ta giết Tần Thiên Đế thì ta sẽ tự mình dẫn ngươi đi.

Đế Thiên Vô mở bừng mắt ra, gã từ ức vạn dặm xa xôi lặn lội đến Cổ Tiên tinh vực, không ngờ Tù Mệnh Ngục khủng bố vượt xa sức tưởng tượng, dù không cam lòng nhưng không dám xông vào Tù Mệnh Ngục nữa, Tử Đạo quá mạnh.

Đế Thiên Vô trầm giọng hỏi:

- Nói thật không?

- Ta sẽ nói xạo sao?

Đế Thiên Vô lặng im, gã do dự một chút rồi đồng ý:

- Được rồi.

Năm người Quý Lam mừng rỡ, nếu Đế Thiên Vô trợ giúp thì chuyến đi

này càng nắm chắc hơn.

Đương nhiên quan trọng nhất là bọn họ có cơ hội làm thân với Đế Thiên Vô.

Từ lâu Đế Thiên Vô đã được công nhận là đệ nhất thiên kiêu có tư cách vấn đỉnh.

Chờ quái vật kia tròn mười vạn tuổi rút ra bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu thì vị trí đệ nhất thiên kiêu sẽ thuộc về Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô đứng dậy theo nhóm Vệ Nhạc bay lên trời.

***

Hai ngày trôi qua mau.

Hôm nay nhóm Tần Quân đã thấy đường nét đại lục Cổ Tiên giới, vô số vì sao, đảo bay xoay quanh Cổ Tiên giới. Một lần nữa nhìn vẫn cảm thấy sự tráng lệ.

Tần Quân đứng trên áng mây nhìn Cổ Tiên giới, khóe môi cong lên, lật tay phải, ánh sáng chói lòa hiện ra.

Đó là Thiên Thư.

Tần Quân híp mắt cười nói:

- Kể từ hôm nay trẫm sẽ là Thiên Đế thật sự.

Thiên Thư mở ra, các cái tên màu vàng rậm rạp trôi nổi trong đó. Tần Quân động ý niệm, tên trong Thiên Thư ngừng lại không nhúc nhích.

Cùng lúc đó, trong Cổ Tiên giới, hơn trăm vạn thần tiên bỗng cảm giác uy áp vô thượng dâng lên trong lòng, bọn họ không cách nào khống chế thân thể của mình.

------oOo------

Chương 1270: Thần tiên triều bái (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảm giác này . . .

Đám thần tiên biến sắc mặt, một số thần tiên ở gần nhau kinh kêu:

- Chuyện gì xảy ra? Không lẽ Tiên Tôn trở lại?

- Có người đang khống chế Thiên Thư!

- Nguy rồi, là Tần Thiên Đế!

- Ui, ý của ngươi là Tần Thiên Đế giết Tiên Tôn, cướp Thiên Thư?

- Không thể nào! Sao Tiên Tôn có thể bị giết được?

Cơn khủng hoảng lan tràn trong Cổ Tiên giới, ngay sau đó các thần tiên bị kéo bay lên. Có thần tiên bay ra từ cung điện, từ núi cao, một số là từ thành trì. Bọn họ tỏa ra ánh sáng vàng thần thánh cùng bay đi một hướng.

Ức vạn sinh linh trong Cổ Tiên giới tận mắt thấy cảnh này, họ còn tưởng là Tần Thiên Đế tấn công, tập thể thần tiên đi ra chiến đấu. Bọn họ không biết rằng thần tiên được họ tin tưởng sắp phản chiến.

Tần Quân cảm thán rằng:

- Chậc chậc, không uổng là Tiên giới, năng lực phục hồi rất mạnh.

Mấy tháng trước Cổ Tiên giới bị Bồ Đề Tổ Sư đánh vỡ làm hai không ngờ nó phục hồi như cũ mau vậy.

Phục Hy gật đầu nói:

- Tiên giới này được thiên cơ bao bọc, có thiên uy phù hộ nên phục hồi nhanh cũng bình thường.

Mắt Xi Vưu bắn ra tia sáng:

- Tiên giới?

Xi Vưu đầy dã tâm, dù biết sức mạnh của ba người Phục Hy vẫn không làm gã chết tâm. Xi Vưu muốn lợi dụng Tần Quân để mình mạnh hơn, sau này sẽ tự sáng tạo thế lực.

Đương nhiên Xi Vưu có dã tâm nhưng không ôm lòng hại ai, gã đầu bái vào Tần Quân chỉ là một thời gian, sau này gã sẽ rời đi, bước trên con đường của riêng mình.

Nhìn các đốm sáng vàng bay ra khỏi Cổ Tiên giới, Tần Quân cười càng tươi.

Rất nhanh trong đảo bay quanh Cổ Tiên giới có sinh linh thấy bóng dáng nhóm Tần Quân.

Có người kinh khủng hô to:

- Đến rồi! Tần Thiên Đế tới!

Từ lúc Thương Hoa Tiên Tôn bị thuộc hạ của Tần Thiên Đế đánh bại thì Tần Thiên Đế đã thành ác mộng của Cổ Tiên giới. Cộng thêm gần đây đồn ầm lên Tần Thiên Đế đang tới tấn công, hỏi sao bọn họ không khủng hoảng?

Một số thần tiên đã bay ra Cổ Tiên giới, bọn họ như những chùm sáng vàng bay nhanh hướng nhóm Tần Quân, hình ảnh rất là đồ sộ.

Đám sinh linh căng thẳng nhìn, đặc biệt là các binh sĩ trên thành quan.

- Đại chiến bắt đầu!

- Đó là Nguyên Chiến Thần và đại thần khác!

- Quần thần xuất động, Tần Thiên Đế chết chắc!

- Lần trước trăm vạn thần tiên còn không ngăn Tần Thiên Đế lại được, lần này có thể không?

- Phải được chứ, không thì chúng ta đều tiêu đời!

Đám lính và các sinh linh trong Cổ Tiên giới bàn tán xôn xao, ngày càng nhiều sinh linh bay ra nhìn thiên ngoại, hồi hộp xem cuộc chiến.

Triệu Công Minh quay đầu, nhe răng cười nói:

- Đến vừa lúc!

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Khoan giết đám thần tiên, trẫm giữ lại cần dùng. Mấy kẻ chưa xếp vào tiên ban mà chống cự thì các ngươi cứ giết.

Tần Quân nhìn các thần tiên bay tới, mắt lóe tia sáng kỳ lạ.

Từ hôm nay những thần tiên này thuộc về hắn!

Vù vù vù vù vù!

Từng chùm sáng bay nhanh ra thiên ngoại, mau khiến người mắt không theo kịp. Sinh linh trong Cổ Tiên giới kích động nhìn, ngày thường bọn họ rất khó trông thấy một số thần tiên địa vị cao.

Làm bọn họ phấn khởi nhất là các thần tiên không chút sợ hãi bay hướng Tần Thiên Đế, hiển nhiên thần tiên đã có cách đối phó Tần Thiên Đế.

- Vũ Thần cũng đi!

- Đó là Thiên Cương Tam Thập Lục Quân? Khí thế mạnh quá, nghe nói bọn họ đều là Đại La Thủy Tiên!

- Lợi hại, Phong gia, Lý gia, Vương gia, các gia tộc thần tiên cũng hành động.

- Đó là Ác Mộng Thần mà, mấy vạn năm không thấy ai ngờ còn sống.

- Thanh thế lớn còn hơn lúc trước bao vây tiểu trừ Thánh Đình.

- Mức độ uy hiếp của Tần Thiên Đế đã cao cỡ Cơ Vĩnh Sinh rồi.

Các thần tiên lâu không xuất thế lần lượt xuất hiện làm nguyên Cổ Tiên giới sôi trào.

Nhiều cường giả chưa thành tiên phong thần cũng chạy ra thiên ngoại, đây là cơ hội tốt để lập công. Không chừng bọn họ có thể mượn cơ hội này bay vọt lên trời xếp vào tiên ban.

Nhìn từ vị trí của năm người Tần Quân thì vô số thân hình mạnh mẽ bay hướng họ, đổi lại Nhập Thánh bình thường nhìn cảnh này sẽ căng thẳng thần kinh.

Phục Hy chặn lại uy áp giúp Tần Quân, y ung dung nhìn trăm vạn thần tiên bay tới.

Xi Vưu lấy Binh Chủ kiếm ra, tay trái siết chặt thành nắm đấm. Hiện giờ Xi Vưu chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn nhưng không biết sự thần kỳ của Thiên Thư, bởi vậy khó thể thả lỏng.

So với Tần Quân thì kiếp trước Xi Vưu và Hoàng Đế tranh giành đất đai hơi giống trò trẻ con. Từng đợt khí thế mạnh mẽ biểu thị Cổ Tiên giới cường đại, đổi lại là gã chắc chắn không lay động Cổ Tiên giới một li.

Tần Quân cười khẽ:

- Kịch hay mở màn.

Rất nhanh đám thần tiên bay mau nhất ngừng lại cách nhóm Tần Quân trăm thước. Ai nấy người cứng ngắc, dưới ánh sáng vàng mặt họ ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Mắt họ tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng nhìn Thiên Thư trong tay Tần Quân.

Thiên Thư thật sự bị Tần Quân cướp giật, điều này nói lên cái gì?

Rằng Thương Hoa Tiên Tôn đã chết!

Nếu bọn họ dám chống cự, Tần Quân dựa vào Thiên Thư, một ý niệm có thể khiến bọn họ hồn phi phách tán.

Tần Quân không mở miệng, mỉm cười nhìn bọn họ, đợi các thần tiên đến

đông đủ.

Một ngàn thần tiên!

Hai ngàn!

Ba ngàn!

Năm ngàn!

Số lượng thần tiên trước mặt Tần Quân tăng vọt, ánh sáng vàng chiếu rọi trời sao, cực kỳ rực rỡ đồ sộ.

Triệu Công Minh rất phấn khởi, nếu khống chế thần tiên của Cổ Tiên giới thì Thiên Đình Đại Tần sẽ bành trướng đến mức nào?

Cường Lương, Phục Hy khá bình tĩnh. Dưới Hiển Thánh dù có nhiều cường giả hơn nữa hai người cũng không e ngại, hoàn toàn không để vào mắt.

Rất nhanh số lượng thần tiên vượt qua một vạn, tiếp theo tính đơn vị bằng vạn.

Những cường giả chưa thành tiên thấy các thần tiên dừng lại thì cũng ngừng theo, còn tưởng thủ lĩnh thần tiên muốn đàm phán với Tần Thiên Đế.

Qua một lúc sau số lượng thần tiên đột phá năm mươi vạn, ánh sáng vàng trên người họ tụ lại rực rỡ như mặt trời, khiến người không mở mắt ra được.

Cộng thêm sinh linh tự động chi viện, trời sao trước mặt Tần Quân đã lơ lửng trăm vạn sinh linh, vô cùng đồ sộ, khiến người khó dâng lên chút lòng chống cự.

Tần Quân cười toe toét:

- Rất tốt.

Thực lực của các thần tiên rất mạnh, thần tiên Đại La cảnh chiếm tỉ lệ

không nhỏ, mạnh hơn kiếp trước Ngọc Hoàng Đại Đế khống chế Thiên Đình.

Dù sao đó chỉ là Địa Tiên giới, sẽ không lớn bằng Huyền Đương đại thế giới.

Cổ Tiên giới khống chế hơn một trăm đại thế giới.

Đương nhiên so với Đế Tuấn khống chế Thiên Đình yêu tộc thì Tần Quân tạm thời không cách nào xác định.

------oOo------

Chương 1271: Thần tiên triều bái (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện gì? Tại sao còn chưa đánh nữa?

- Khoan, các ngươi có thấy trạng thái của các thần tiên hơi kỳ không?

- Hả? Ừ đúng rồi, sao họ không nhúc nhích? Cũng hoàn toàn không thu lại hơi thở.

- Kỳ lạ thật, sao không nói gì hết?

- Không lẽ bọn họ đang giao lưu bằng thần thức?

Các sinh linh xì xầm bàn tán, khủng hoảng bắt đầu lan tràn.

Bọn họ không ngốc, rất nhanh phát hiện manh mối.

Thần tiên đến sau cũng không nói chuyện, đứng im rất ngoan.

Xi Vưu tim đập nhanh nhìn:

- Nếu ta có thể khống chế những thần tiên này . . .

Nếu gã có thể khống chế mấy chục vạn thần tiên Cổ Tiên giới thì quá

sướng, hoành hành ba ngàn đại thế giới chỉ là chuyện nhỏ.

Đáng tiếc các thần tiên này không thuộc về Xi Vưu.

Cùng lúc đó, bảy bóng người từ sâu trong trời sao bay tới.

Là nhóm Vệ Nhạc, Đế Thiên Vô, Quý Lam.

Vệ Nhạc nhìn mấy chục vạn thần tiên ở trước mặt, nhíu mày hỏi:

- Có chuyện gì? Đám thần tiên đứng đực mặt ra đó làm gì?

Đế Thiên Vô nhíu chặt mày kiếm, lòng dâng lên bất an.

Giọng Tần Quân bỗng vang lên:

- Quỳ xuống!

Tần Quân cố ý vận chuyển pháp lực hú dài vang vọng trời sao, đế uy mênh mông.

Dứt lời mấy chục vạn thần tiên cùng quỳ xuống hư không, vái lạy Tần Quân. Hình ảnh cực kỳ rung động lòng người, như mặt trời bỗng rơi xuống.

Trăm vạn sinh linh đứng sau lưng các thần tiên xoe tròn mắt.

Mèn ơi, tình huống gì đây?

Đám thần tiên trực tiếp đầu hàng?

Mặt rồng vui vẻ, Tần Quân giơ tay phải nâng Thiên Thư cười sang sảng, tinh thần phấn chấn, dường như hắn là quân vương của vũ trụ.

Giọng khinh cuồng của Tần Quân không kiêng nể gì truyền ra:

- Ha ha ha! Cổ Tiên giới thì sao? Kể từ hôm nay Cổ Tiên giới sửa tên thành Đại Tần!

Đám thần tiên hận ngứa răng nhưng không thể phản bác lại.

Các sinh linh ở đằng sau trợn mắt há hốc mồm, thộn mặt ra.

Tình thế phát triển rất hài kịch.

Vệ Nhạc, Đế Thiên Vô biến sắc mặt, bọn họ đoán được sự thật ngay.

Thương Hoa Tiên Tôn đã chết!

Thiên Thư rơi vào tay Tần Thiên Đế!

Đế Thiên Vô lẩm bẩm:

- Tần Thiên Đế . . .

Đế Thiên Vô quét thần thức qua, chợt nhớ gã đã gặp nhóm Tần Thiên Đế trong Tù Mệnh Ngục.

Vệ Nhạc sắc mặt âm trầm, không ngờ Thương Hoa Tiên Tôn chết thật rồi.

Vệ Nhạc không cảm nhận hơi thở của Bồ Đề Tổ Sư, lão đạo sĩ khủng bố nhét hành Thương Hoa Tiên Tôn không có mặt hôm nay?

Vệ Nhạc mừng hớn hở trầm giọng quát:

- Giết! Giết Tần Thiên Đế!

Vệ Nhạc nhảy người lên, trường kiếm dưới chân bay một vòng trong trời sao, nhanh chóng thu nhỏ rơi vào tay. Những người khác theo sau Vệ Nhạc.

Nhóm Tần Quân sớm phát hiện đám Vệ Nhạc tới, không cần hắn ra lệnh Triệu Công Minh đã xông lên trước.

Lòng bàn tay trái của Triệu Công Minh toát ra hai mươi bốn đoàn sáng, Định Hải Châu hiện, chuẩn bị huyết ngược!

Triệu Công Minh dù gì là Nhập Thánh cảnh viên mãn, tốc độ bay siêu mau, chớp mắt đụng vào Vệ Nhạc.

Vệ Nhạc nổi giận rút kiếm chém:

- Muốn chết!

Vệ Nhạc bây giờ là bản tôn chứ không phải phân thân như đợt trước, bản tôn có tu vi Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

Mũi kiếm xẹt qua hư không mấy chục dặm muốn chém Triệu Công Minh đứt đôi.

Triệu Công Minh giơ tay vỗ.

Bùm!

Mũi kiếm đâm vào lòng bàn tay Triệu Công Minh nhưng bị Định Hải Châu ngăn lại, linh khí xung quanh nổ tung hình thành bão mắt thường trông thấy thổi quét bốn phương tám hướng.

Vệ Nhạc biến sắc mặt, thầm rít gào:

- Đây là pháp bảo gì!?

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Vệ Nhạc và Triệu Công Minh cùng tách ra.

Vệ Nhạc lộn mèo bay ra năm mươi dặm. Triệu Công Minh bay vạn dặm đập vào một hành tinh, cát bụi bốc lên cao mấy ngàn thước suýt đụng nát hành tinh nhỏ này.

Đế Thiên Vô bay nhanh thẳng hướng Tần Quân.

Năm Nhập Thánh nhóm Quý Lam theo sau.

Tần Quân cười lạnh, vẻ mặt chăm chọc.

Một đám không biết trời cao đất rộng.

Từ khi gặp Tù Mệnh Đế Tôn, Tử Đạo thì Tần Quân hết có cảm giác với thiên kiêu trăm vạn năm khó gặp, hắn bình tĩnh như gặp phàm nhân.

Xi Vưu vung kiếm chém, Binh Chủ kiếm chém ra kiếm khí ngàn trượng, đỏ rực âm trầm khiến người da đầu tê dại.

Kiếm khí siêu nhanh mang theo khí thế không gì sánh bằng muốn quét sạch tất cả ác địch.

Đế Thiên Vô khinh thường hừ lạnh, hai vòng vàng sau lưng gã bay nhanh ra kéo theo chuỗi dài tàn ảnh mau còn hơn kiếm khí, đụng tan kiếm khí.

Ngay sau đó Đế Thiên Vô xuyên phá sóng khí cuồn cuộn một chưởng vỗ vào Tần Quân, hai bên cách nhau chưa đủ ngàn thước.

Cường Lương quát to:

- Muốn chết!

Nắm đấm phải đánh ra, động một cái thiên địa tan vỡ.

Đế Thiên Vô cảm giác bão tố khó tả ập đến đánh gã hộc máu văng ra ngoài, tiếng xương gãy giòn vang.

Thiên kiêu truyền kỳ bị diệt gọn, suýt chết bất đắc kỳ tử.

Vệ Nhạc xoe tròn mắt, năm Nhập Thánh nhóm Quý Lam sợ ướt quần, mắt trợn to muốn lòi tròng.

Đế Thiên Vô yếu vậy sao?

Triệu Công Minh cầm hai mươi bốn viên Định Hải Châu lao đến:

- Ngươi nhìn đi đâu!?

Thoáng chốc huyền quang lấp lánh khiến ý thức của Vệ Nhạc hoảng hốt, giây sau Triệu Công Minh đến trước mặt vỗ chưởng, Định Hải Châu đập vào trán Vệ Nhạc, làm y nổ đom đóm mắt bay ra.

Trăm vạn thần tiên trợn to mắt nhìn, vô số sinh linh hút ngụm khí lạnh.

Các sinh linh hãi hùng kêu lên:

- Đó là Đế Thiên Vô mà!

- Kiếm Cuồng cũng bị áp chế?

- Thật không vậy?

- Thuộc hạ của Tần Thiên Đế toàn là yêu nghiệt gì vậy?

- Tiêu, tàn đời.

Nhiều sinh linh thấy tình hình không ổn đã chạy trốn. Những sinh linh còn ở lại chủ yếu thấy trăm vạn thần tiên chưa rút lui nên còn ôm mong chờ.

Vệ Nhạc bị Triệu Công Minh đánh đầu rơi máu chảy, lửa giận bừng bừng, nghiến răng nghiến lợi lao vào.

Vệ Nhạc nhắm mắt lại, thân hình nhanh như tia chớp. Con ngươi Triệu Công Minh co rút, chưa kịp phản ứng Vệ Nhạc đã xuất hiện ở sau lưng. Kiếm đâm ra, máu tung tóe, lồng ngực bị xuyên thấu làm con ngươi Triệu Công Minh rút lại.

Tần Quân hét to:

- Cường Lương, đánh chết hắn!

Triệu Công Minh là nhân tài đắc lực của hắn, Nhập Thánh viên mãn, có thể xếp vào tốp mười trong Thiên Đình Đại Tần, Tần Quân không thể nào để Triệu Công Minh chết được.

Cường Lương lắc người vượt qua trăm vạn dặm mang theo gió to hủy thiên diệt địa áp sát sau lưng Vệ Nhạc.

Cường Lương Hiển Thánh cảnh hậu kỳ mạnh hơn Vệ Nhạc nhiều, tốc độ thân thể đến trình độ mà y không thể tưởng tượng được.

Vệ Nhạc cảm giác sát khí kinh khủng ập đến, định quay đầu lại thì nắm đấm của Cường Lương đã đánh tới, cũng xuyên thủng ngực.

Hình ảnh rất là quỷ dị, kiếm của Vệ Nhạc đâm xuyên ngực Triệu Công

Minh, còn ngực Vệ Nhạc thì bị nắm đấm của Cường Lương xuyên qua.

Cơ mặt Vệ Nhạc đông cứng, toàn thân run rẩy không thể động đậy.

------oOo------

Chương 1272: Sớm định trước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảnh này hù sợ năm vị Nhập Thánh được Vệ Nhạc mang tới, họ chưa ra tay mà hai cường giả đỉnh cao trong đội đã thua?

Cường Lương hừ lạnh một tiếng:

- Hừ!

Cường Lương vung tay phải ném Vệ Nhạc bay ra.

Trường kiếm rời người, Triệu Công Minh hộc máu theo, may mắn chút xíu vết thương này không lấy mạng của gã.

Vệ Nhạc bị lực lượng của Cường Lương ném bay ra ba ngàn vạn dặm đập trúng ngôi sao màu đất, cả hành tinh nứt ra với tốc độ mắt thường trông thấy, suýt tan vỡ.

So với Triệu Công Minh thì Vệ Nhạc bị thương nặng hơn, ý thức rơi vào hỗn độn, xương toàn thân vỡ nát, nội tạng và kỳ kinh bát mạch bị chấn đứt.

Đối diện Cường Lương thì Vệ Nhạc như con kiến không có chút sức chống đỡ.

Dù Vệ Nhạc có kiếm thuật thông thiên nhưng Cường Lương sức mạnh phá vạn pháp!

Trong khoảng thời gian ngắn liên tục đánh bại Đế Thiên Vô thiên kiêu tuyệt thế trăm vạn năm hiếm gặp, Kiếm Cuồng Vệ Nhạc, bày ra uy thế bá đạo của Tổ Vu lôi lâm li.

Tần Quân ngông cuồng cười hỏi:

- Còn có ai không phục?

Trăm vạn thần tiên làm nô, có cường giả tuyệt thế làm bạn, Tần Quân không kiêu ngạo cũng uổng.

Những sinh linh lơ lửng sau lưng đám thần tiên trợn mắt há hốc mồm, thật lâu khó lấy lại tinh thần.

Đối mặt Tần Thiên Đế thì bọn họ không có chút sức uy hiếp, đầu óc ù đặc, thân thể không kịp phản ứng, quên chạy trốn.

Phục Hy cười khẽ:

- Đại cục đã định.

Trăm vạn thần tiên phản chiến, Cổ Tiên giới đã là vật trong lòng bàn tay Tần Quân.

Tần Quân lạnh lùng quát:

- Ai còn dám không phục?

Thanh âm động bát phương, chấn nhiếp trời sao, khiến người sợ.

Trăm vạn thần tiên bị Thiên Thư khống chế không cách nào chống cự, chỉ có thể nghiến răng nghiến lợi nhìn Tần Quân. Mắt họ tràn ngập tuyệt vọng.

Cường Lương, Triệu Công Minh đã mạnh lắm rồi, Tần Quân còn nắm giữ Thiên Thư.

Chiến tranh từ lúc ban đầu đã có kết cục.

Cường Lương bỗng gầm lên:

- Grào!!!

Thân hình Cường Lương nhanh chóng cao lên, lôi điện lượn lờ, hai con rắn vàng bò ra từ dưới nách, đầu biến thành đầu cọp, cơ thể cao đến vạn

trượng đánh tan biển mây linh khí xung quanh.

Vô số sinh linh bị rống tinh thần rung mạnh, thậm chí ý thức hoảng hốt.

Đế Thiên Vô lơ lửng cách mấy trăm dặm toàn thân đẫm máu, không còn phong độ lúc trước, cực kỳ chật vật. Ánh mắt tràn đầy kiêng kị, khó tin nhìn Cường Lương.

Chỉ dựa vào quyền phong đã hạ gục gã, vị thiên kiêu tuyệt đại được gọi là trăm vạn năm khó gặp đã bị đập nát lòng tự tôn.

Đế Thiên Vô kinh hoàng thầm nghĩ:

- Bọn họ rốt cuộc là ai?

Cổ Tiên tinh vực nho nhỏ mà có cường giả như vậy?

Thiên kiêu là cường giả hạng nhất trong ba ngàn thế giới, huống chi Đế Thiên Vô xếp vào tốp mười trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Đế Thiên Vô chú ý thấy tu vi của Tần Quân chỉ là Thái Ất Tán Tiên cảnh viên mãn, tại sao hắn được cường giả Hiển Thánh cảnh đi theo?

Bối cảnh của Đế Thiên Vô cũng rất lớn, thậm chí không kém gì Ma Minh, nhưng không có cường giả Hiển Thánh cảnh theo bên cạnh. Hơn nữa Vệ Nhạc là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ vẫn bị Cường Lương diệt gọn.

Trong phút chốc tim Đế Thiên Vô đập loạn.

Tần Quân không chú ý đến biểu tình của Đế Thiên Vô, trong mắt hắn thì gã không cấu thành uy hiếp nữa, bao gồm Kiếm Cuồng Vệ Nhạc.

Tần Quân lạnh lùng quát:

- Thần tiên nghe lệnh, trở về Cổ Tiên giới!

Dứt lời trăm vạn thần tiên cùng xoay người, hình ảnh vô cùng đồ sộ. Ánh sáng vàng trên người họ rực rỡ biết bao, tụ tập lại như mặt trời xoay nhanh.

Đám sinh linh ở phía sau sợ đứng tim, đối diện trăm vạn thần tiên, uy áp khó tả đó hù sợ bọn họ.

Vù vù vù vù vù!

Các thần tiên bay hướng Cổ Tiên giới với tốc độ cao nhất, như đàn sao băng cực kỳ rực rỡ.

- Tại sao ra thế này?

- Vì sao các thần tiên nghe lệnh Tần Thiên Đế?

- Trong tay Tần Thiên Đế có Thiên Thư!

- Thiên Thư?

Vô số sinh linh bị đám thần tiên xua tan, thần tiên bị Thiên Thư khống chế không thu về khí thế, bọn họ cùng xông lên, thần uy trăm vạn thần tiên thì khủng bố biết bao.

Thần tiên về giới, thanh thế to lớn như cơn lũ màu vàng đổ ập trời sao mênh mông, rung động lòng người.

Sinh linh đến từ Cổ Tiên giới hốt hoảng né tránh, sợ thần tiên bị Thiên Thư khống chế đâm chết mình.

Tần Quân hào khí cười nói:

- Trăm vạn thần tiên thì sao? Vẫn chỉ là đồ chơi trong tay trẫm!

Mắt Tần Quân tràn đầy điên cuồng nhìn Cổ Tiên giới.

Thù máu sâu như biển mười ba vạn năm trước chưa xong, chưa giết đủ Thương Hoa Tiên Tôn!

Thần tiên lúc trước bao vây tiễu trừ Thánh Đình đều phải chết, dù tất cả chỉ do lập trường khác nhau.

Trong kiếp trước hay kiếp này Tần Quân chỉ cầu khoái ân ý cừu, không có lỗi với lương tâm, với chính mình.

Nếu không báo thù thì hắn có lỗi với bản thân, làm sao xứng với sinh linh Thánh Đình dưới suối vàng?

Đại chiến kéo dài năm trăm năm đó khiến Huyền Đương đại thế giới đã chết bao nhiêu sinh linh?

Phục Hy chú ý ánh mắt của Tần Quân, thầm lo lắng. Nếu có được Tiên giới quá dễ dàng có khi nào làm Tần Quân bị lạc bản thân không?

Đương nhiên ân tình của Tần Quân rất nặng, giúp y trở về đỉnh cao, Phục Hy sẽ không phản bội hắn.

Nghĩ lại những gì Tần Quân trải qua, hầu như mỗi bước sải thật dài, nếu dễ bị lạc bản thân thì hắn đã sớm đánh mất mình.

Năm vị Nhập Thánh được Vệ Nhạc mang tới lúng túng không biết làm sao:

- Chúng ta phải làm thế nào?

Vệ Nhạc, Đế Thiên Vô thất bại, bọn họ sẽ không ngốc đi chịu chết.

Nhưng kêu họ đi thế này thì về sau biết ăn nói thế nào với Vệ Nhạc? Vệ Nhạc là Kiếm Cuồng, dù gã chết rồi thì Dương Bắc Minh ở sau lưng sẽ không khoanh tay ngồi xem.

Không đắc tội Tần Thiên Đế nổi, bọn họ càng sợ Kiếm Thần Dương Bắc Minh hơn.

Dương Bắc Minh là đại danh từ vô địch trong ba ngàn đại thế giới ngày xưa, ít nhất mặt ngoài là vậy. Tịch Nghiệp Ma Quân từng có thể tranh phong với Dương Bắc Minh đã thoái ẩn, tuy sự tích còn được lưu truyền rộng rãi nhưng trong lòng ức vạn sinh linh cảm thấy Dương Bắc Minh cao hơn.

Đắc tội Dương Bắc Minh thì không có chỗ sống trong ba ngàn đại thế giới.

Thiên kiêu Quý Lam cắn răng nói:

- Lo cứu Vệ Nhạc trước đi.

Đế Thiên Vô không nằm trong sự suy xét của họ. Đế Thiên Vô vốn có thần thông quảng đại, bối cảnh thông thiên, giết gã khó hơn giết Vệ Nhạc gấp đôi, dù sao cảnh giới của Vệ Nhạc cao hơn.

Bốn Nhập Thánh khác gật đầu, cùng bay hướng Vệ Nhạc.

Đế Thiên Vô cắn răng chọn rời đi.

Đại cục đã định, gã ở lại chỉ vô dụng, có lẽ sẽ nguy hiểm mạng sống, thiên kiêu như Đế Thiên Vô quý mạng sống hơn bất cứ ai.

Tần Quân chỉ vào Vệ Nhạc:

- Giết cho trẫm!

------oOo------

Chương 1273: Dương Bắc Minh vô địch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy lập tức ra tay, chân phải đạp hư không vượt qua mấy chục vạn dặm trời sao đến trước mặt Vệ Nhạc. Năm Nhập Thánh nhóm Quý Lam thấy vậy sợ suýt ướt quần, lập tức xoay người chạy trốn.

Mặc dù Phục Hy biểu hiện không bá đạo như Cường Lương nhưng hơi thở sâu không lường được, cộng thêm tốc độ một bước vừa rồi đã chứng tỏ thực lực của gã hơn xa họ.

Vệ Nhạc mới bay ra khỏi vì sao, ngơ ngác mơ hồ, chưa kịp mở to mắt thì Phục Hy đã đến bên cạnh gã.

Một chưởng vỗ xuống đỉnh đầu Vệ Nhạc, chụp miệng mũi chảy máu, thần hồn nổ tung.

Phục Hy được gọi là Á Thánh, thực lực hơn xa cường giả Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường. Vệ Nhạc vốn bị thương nặng, ý thức mơ hồ

nên đương nhiên bị diệt gọn.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Kiếm Cuồng. Đạt được một lần cơ hội sưu tầm hiền năng, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng!]

Khóe môi Tần Quân cong lên.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Kiếm Thần giận dữ. Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ đánh chết Kiếm Cuồng Vệ Nhạc, sư phụ Dương Bắc Minh nổi tiếng bao che, nếu túc chủ đánh bại Dương Bắc Minh sẽ được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn.]

Tần Quân nheo mắt lại.

Kiếm Thần Dương Bắc Minh!

Đại năng truyền kỳ trong trời sao, kiếm tu số một ba ngàn đại thế giới, cường giả chưa từng thua trận, tập hợp các loại thù vinh khiến y càng vĩ đại hơn.

Bao nhiêu sinh linh trước khi bước vào trời sao, nghe truyền thuyết của Dương Bắc Minh từ nhỏ đến lớn. Dù sao không phải đại thế giới nào cũng bị phong ấn như Huyền Đương đại thế giới, sự kiện lớn trong vũ trụ sẽ lưu truyền đến các góc trời sao. Một thời gian dài ngày xưa Dương Bắc Minh chúa tể hết thảy.

Dương Bắc Minh một mình khiêu chiến siêu cường giả nổi tiếng lâu năm, từ thiên kiêu số một thăng cấp thành cường giả đỉnh cao thật sự, đến bây giờ đã là vô địch.

Tần Quân mới vào vũ trụ trời sao không lâu nhưng có nghe nhiều về sự tích truyền kỳ của Dương Bắc Minh.

Đối diện Dương Bắc Minh sắp thành kẻ địch, Tần Quân không khủng hoảng ngược lại rất hưng phấn.

Dương Bắc Minh thì sao?

Có mạnh hơn Cường Lương? Có thắng nổi Phục Hy không?

Làm Tần Quân hưng phấn nhất là đánh bại Dương Bắc Minh sẽ được một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn. Nếu để mấy người thiên phú cực kỳ yêu nghiệt như Tôn Ngộ Không, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư hoàn toàn thức tỉnh thiên phú huyết mạch thì sẽ đến độ cao thế nào?

Tần Quân không dám tin tưởng.

Nơi này không phải thiên đạo hồng hoang, thành thánh không còn là hồng mông tử khí hư vô mờ mịt. Ít nhất Tù Mệnh Đế Tôn chắc chắn cao hơn Thánh Nhân, vị Tử Đạo kia rất có thể chạm tới cảnh giới Thánh Nhân.

Khóe môi Tần Quân cong lên ẩn ý sâu xa:

- Dương Bắc Minh, sự vô địch của ngươi sẽ đúc thành thần danh cho trẫm!

Đám thần tiên lục tục trở về Cổ Tiên giới.

Đám sinh linh xem cuộc chiến sợ hãi bay đi các hướng, ước gì mọc thêm đôi cánh.

- Kiếm Cuồng đã chết!

- Tần Thiên Đế thật là vô pháp vô thiên! Dám giết luôn Kiếm Cuồng!

- Lo trốn trước đi, Tần Thiên Đế điên rồi, không sợ đắc tội với Dương Bắc Minh!

- Đế Thiên Vô bị thương nặng, Vệ Nhạc chết thảm, cộng thêm những cường giả lúc trước bị Tần Thiên Đế giẫm chết. Ui, rốt cuộc Tần Thiên Đế muốn làm gì?

- Sau này Cổ Tiên giới thật sự sửa thành Đại Tần sao?

Nghe những tiếng kinh kêu trong trời sao khiến Tần Quân cười càng tươi.

Xưng bá Cổ Tiên giới ngay trước mắt rồi!

Tần Quân cười to bảo:

- Đi, về Thiên Đình mới đi!

Phục Hy, Cường Lương, Triệu Công Minh, Xi Vưu rất kích động.

Chiếm cứ Cổ Tiên giới thì Thiên Đình Đại Tần sẽ bay cao, bọn họ là đại công thần tất nhiên được nhiều ích lợi.

Xi Vưu trừ kích động ra hơi mờ mịt.

So với gã ở kiếp trước thì Tần Quân mới thật sự là lãnh tụ Chiến Thần.

Quá cứng rắn!

Tận mắt thấy Tần Quân nhẹ nhàng cướp một phương Tiên giới, Xi Vưu sinh ra lòng sùng bái hắn.

Có thể thu phục siêu cường giả như Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh thi chắc bản lĩnh của hắn không nhỏ, ít nhất khiến Xi Vưu rất hâm mộ.

Cứ thế đoàn người Tần Quân bay hướng Cổ Tiên giới.

Năm Nhập Thánh nhóm Quý Lam sững sờ ở trời sao, hóa đá nửa ngày.

Vệ Nhạc cứ chết vậy sao?

Tạm gác Dương Bắc Minh sang bên, bản thân Vệ Nhạc có biệt danh Kiếm Cuồng, cực kỳ tàn nhẫn, vậy mà không chút sức chống cự chết trước mặt Tần Thiên Đế?

Nhập Thánh nhân tộc mắt tràn đầy sợ hãi, thở dài thườn thượt:

- Ài, chúng ta đừng nhúng tay nữa.

Trận chiến hôm nay để lại bóng ma không thể xóa nhòa cho họ.

Cuối cùng năm Nhập Thánh mà Vệ Nhạc mang đến cũng lần lượt rời đi, ở

trong mắt họ thì Tần Thiên Đế đã thành đại thế, sau này Cổ Tiên tinh vực sẽ thay trời đổi đất, bọn họ ở lại trừ có nguy hiểm ra không làm được gì cả.

Vệ Nhạc chết thảm, đám Nhập Thánh Đế Thiên Vô, Quý Lam rời đi, dường như trời sao trở lại bình tĩnh.

Tần Quân mang theo Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu bay nhanh hướng Cổ Tiên giới.

Trên đường bay Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, hãy bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma phải để lại chờ khi hắn đột phá Thái Ất Huyền Tiên mới dùng, triệu hoán bình thường thì Tần Quân lười lưu trữ.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tâm tình của Tần Quân càng tốt đẹp hơn, hắn không quá gấp, tùy tiện triệu hoán ra ai cũng được.

Có Cường Lương, Phục Hy thời kỳ đỉnh cao ở thì Tần Quân sợ gì ai? Huống chi hắn có Tử Đạo hỗ trợ.

Trừ Tù Mệnh Đế Tôn bí ẩn và Thánh Môn ra ba ngàn đại thế giới không có ai khiến hắn sợ.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Mạnh Bà, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán không?]

Mạnh Bà?

Triệu hoán đến để tẩy não sao?

Tần Quân phủ quyết ngay, kêu hệ thống triệu hoán tiếp.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thần Nông thị, đến từ truyền

thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Tiếng hệ thống gợi ý khiến tim Tần Quân đập nhanh.

Thần Nông còn gọi là Viêm đế, một trong Tam Hoàng, nhờ khí vận nhân tộc tăng vọt mà thành tựu Á Thánh, không thua gì Phục Hy.

Nhắc tới Thần Nông là mọi người nhớ ngay đến điển cố Thần Nông nếm trăm loại cỏ, sáng tạo Thần Nông Thảo Mộc Kinh có tác dụng thúc đẩy rất lớn trong y học đời sau. Thần Nông được gọi là tổ của nông nghiệp, tổ của y dược vân vân.

Triệu hoán Thần Nông không chỉ tương đương với triệu ra một siêu cường giả, tác dụng của Thần Nông hơn xa điều này.

------oOo------

Chương 1274: Sát kiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân dứt khoát quyết định:

- Triệu hoán, nhớ lại ký ức kiếp trước!

Phục Hy và Thần Nông đều nằm trong Tam Hoàng, cùng ở lâu trong Hóa Vân động, xưng là Tam Á Thánh thì chắc quen nhau.

Dù Thần Nông ở trạng thái cao nhất vừa đi ra đã được thả tự do thì Tần Quân tự tin có thể chiêu nạp y về.

Nếu không phục thì đánh tới phục mới thôi!

Giây sau Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thần Nông.

[Thần Nông Thị: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Viêm Đế. Địa Hoàng.

Tu vi: Nhập Thánh cảnh trung kỳ.

Công pháp: Thảo Mộc Duyên Pháp Kinh.

Thần thông: Phúc Thôn Thiên Địa. Đinh Chấn Bát Phương. Long Mạch Thành Tượng.

Pháp bảo: Thần Nông Đỉnh.

Thuộc tính đặc biệt: Uy Địa Hoàng (tự mang uy áp vô thượng, khi chiến đấu uy áp tăng mạnh, tăng phúc sức chiến đấu).

Mức độ trung thành: 83 (MAX 100)]

Nhập Thánh cảnh trung kỳ!

Quả nhiên không phải trạng thái cao nhất.

Tần Quân hơi tiếc nuối. Hệ thống là cái hố, đa số Thần Ma cần phục hồi đỉnh cao, thật là phiền chết. Nhưng tưởng tượng Thần Nông sắp đầu bái thì Tần Quân không kiềm được cười ngoác tận mang tai.

Địa Hoàng sắp đi ra!

Tam Hoàng chỉ thiếu Nhân Hoàng Hiên Viên!

Tần Quân ngửa đầu cười dài:

- Ha ha ha!

Cường Lương, Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu không hiểu ra sao, bọn họ tưởng Tần Quân đắc ý vì sắp lấy Cổ Tiên giới vào tay.

Sau khi vào Cổ Tiên giới, bọn họ bay thẳng tới Tiên thành.

Cổ Tiên giới vẫn tráng lệ như vậy, dường như không trải qua đại chiến mấy tháng trước, chưa bị Bồ Đề Tổ Sư đánh thành hai nửa.

Cách ức vạn dặm.

Đế Thiên Vô người đẫm máu đang bay đi, sắc mặt khó coi, trong đầu toàn là cú đấm của Cường Lương.

Gã không cam lòng!

Mối thù cú đấm này về sau gã phải trả lại gấp mười lần!

Trong khi Đế Thiên Vô nghiến răng nghiến lợi thì phía trước xuất hiện một chiếc pháp thuyền âm khí âm u, dài một vạn năm ngàn trượng, lá cờ màu đen hoa văn máu phấp phới tựa như mãnh thú trời sao bay tới.

Đế Thiên Vô biến sắc mặt thì thào:

- Trần Vô Kỵ Ma Minh!

Trần Vô Kỵ, một trong các trưởng lão Ma Minh, tồn tại vượt Nhập Thánh cảnh, ngay cả Đế Thiên Vô cũng hết sức kiêng dè.

Vì Trần Vô Kỵ ra tay cực kỳ tàn nhẫn, chỉ cần có thể giết chết kẻ địch thì thủ đoạn gì cũng làm được.

Trần Vô Kỵ đến Cổ Tiên tinh vực hay cũng vì Tần Thiên Đế?

Tần Thiên Đế và Ma Minh có thù?

Trong đầu Đế Thiên Vô có nhiều suy nghĩ, tiếp tục bay tới trước.

Trong pháp thuyền màu đen bỗng truyền ra giọng châm chọc, khào khào khiến người da đầu tê dại:

- Ô, là Đế Thiên Vô đây mà, sao rơi vào tình trạng thế này?

Trần Vô Kỵ!

Đế Thiên Vô xanh mặt, lầm lũi bay tiếp.

Trần Vô Kỵ lại lên tiếng:

- Xem ra ngươi cũng gục ngã trong tay Tần Thiên Đế, thật là mất mặt

giùm Thần Hoàng. Hãy xem lão phu đi xử Tần Thiên Đế đây!

Mắt Đế Thiên Vô lóe tia sát ý, gã vẫn không đáp lại, nhanh chóng lướt qua pháp thuyền.

Đế Thiên Vô lười nói Vệ Nhạc đã thua, cứ cho Trần Vô Kỵ gieo nhân nào gặt quả ấy đi.

Trần Vô Kỵ mạnh hơn Vệ Nhạc nhưng không hơn được bao nhiêu, ở trong mắt Đế Thiên Vô thì Trần Vô Kỵ đi kiếm chuyện với Tần Thiên Đế là chết chắc.

Mắt Đế Thiên Vô hấp háy, lòng thầm nhớ kỹ cái tên này:

- Tần Thiên Đế . . .

Pháp thuyền Ma Minh tiếp tục bay tới trước.

Vào Tiên thành, Tần Quân lơ lửng trên trời nhìn xuống toàn thành.

Trăm vạn thần tiên bao vây Tiên thành, sinh linh sống trong thành đã chạy hết, không khí rất là yên tĩnh.

Tần Quân nhìn Tiên Tôn phong đã vỡ một góc, khóe môi hắn cong lên giơ cao Thiên Thư. Hắn xoay người hướng trăm vạn thần tiên ngoài thành, quét mắt qua mặt từng người.

Tần Quân chậm rãi nói:

- Sau này trẫm là Thiên Đế!

Trăm vạn thần tiên đồng thanh kêu lên:

- Thiên Đế bệ hạ!

Các thần tiên la bể giọng nhưng trong mắt tràn đầy khuất nhục.

Nếu không phải bị Thiên Thư khống chế thì họ đã không hèn như vậy. Trong lòng các thần tiên hận Tần Quân thấu xương rồi lại bất lực.

Thiên Thư làm đám thần tiên nghe theo ý chí của Tần Quân hành động và nói ra lời hắn muốn, có quyền khống chế tuyệt đối.

Trường sinh cần sự trả giá, đối với các thần tiên thì cái giá phải trả lại là tự do.

Ức vạn sinh linh trong Cổ Tiên giới nghe tiếng hét của đám thần tiên thì càng khủng hoảng.

Tần Thiên Đế thật sự thành công mưu nghịch, sau này bọn họ phải phục tòng Tần Thiên Đế. Tần Thiên Đế sẽ đối xử với họ thế nào?

Tần Quân đổi đề tài, quát to:

- Mười ba vạn năm trước ai từng tham gia trận chiến Thánh Đình? Bay hết ra đây!

Có Thiên Thư, Tần Quân làm các thần tiên không dám nói dối.

Tiếng nói dứt các thần tiên bay vào trong thành.

Trăm người.

Ngàn người.

Vạn người.

Số lượng đang tăng lên, không khí túc sát khuếch tán trong Cổ Tiên giới.

Triệu Công Minh nhếch mép tràn ngập sát ý âm trầm, gã biết Tần Quân muốn làm gì.

Tần Quân muốn giết người!

Báo mối thù sâu như biển máu mười ba vạn năm trước!

Phục Hy nhắm mắt lại, lẩm bẩm:

- Sát kiếp sắp nổi lên.

Phục Hy không ngăn cản Tần Quân, vì y không ngăn được. Đổi lại là y cũng sẽ làm như vậy.

Nam nhi đi trong thiên địa giết kẻ đáng chết với mình, phải xứng với lương tâm mình.

Đứng ở lập trường của Tần Quân thì những thần tiên này đáng giết.

Không có đúng sai tuyệt đối, chỉ có lập trường.

Qua khoảng một nén nhang, có tổng cộng ba mươi sáu vạn thần tiên bay vào trong thành.

Bọn họ đến gần, con ngươi co rút nhìn khuôn mặt Tần Quân.

Đây chẳng phải là . . .

Huyết mạch Cực Viêm Ma Thần dần thức tỉnh, Tần Quân càng giống Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước hơn, đặc biệt mắt mày đều kiêu ngạo tự phụ như vậy.

Tần Quân cười lạnh, động ý niệm khống chế Thiên Thư khiến những thần tiên có thể nói chuyện.

Ba mươi sáu vạn thần tiên sôi trào:

- Cơ Vĩnh Sinh!

- Không thể nào! Sao ngươi còn sống được?

- Tần Thiên Đế! Thì ra ngươi là hậu nhân của Cơ Vĩnh Sinh!

- Hận! Tần Thiên Đế, có giỏi thì khiến chúng ta hồn phi phách tán!

- Trước kia không phải lỗi của chúng ta, là Thương Hoa Tiên Tôn bắt buộc, chúng ta cũng chỉ là quân cờ.

Có thần tiên mắng Tần Quân, có thần tiên la hét không thể nào, cũng có tên hèn van xin.

Vẻ mặt Tần Quân cười nhạt, mặc cho họ chờ đợi tuyệt vọng buông xuống.

Không cần Tần Quân mở miệng, Cường Lương nhanh chóng biến thành Tổ Vu chân thân cao vạn trượng, tay cầm hai con rắn vàng, đầu cọp dữ tợn.

Sấm sét nổ đì đùng quay quanh Cường Lương, thiên địa tràn ngập lôi quang.

Nhìn Tổ Vu chân thân, đám thần tiên càng kinh hoàng. Họ trừ có thể nói chuyện ra thân thể không nhúc nhích được, mặc cho Tần Quân làm thịt.

Đám thần tiên lơ lửng ngoài thành sợ teo tim, không ngờ Tần Thiên Đế và Cơ Vĩnh Sinh có quan hệ. Hèn gì Tần Thiên Đế đột ngột nổi lên, chạy thẳng tới Cổ Tiên giới gây sự.

------oOo------

Chương 1275: Trần Vô Kỵ và Thần Nông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng mắng của ba mươi sáu vạn thần tiên truyền ra trong Cổ Tiên giới, làm nguyên Cổ Tiên giới sôi trào.

Sinh linh Cổ Tiên giới đa số nghe truyền thuyết tàn sát Thánh Đình lớn lên.

Nghe nói trong một đại thế giới thuộc quyền khống chế của Cổ Tiên giới có một tà ma tên Cơ Vĩnh Sinh ý định mưu phản, Tiên Tôn phái đi vô số thần tiên nhưng không giết được y. Cuối cùng Tiên Tôn đích thân ra tay mới oanh sát được. Trong truyền thuyết đó Cơ Vĩnh Sinh là tà ma ngoại đạo, Thương Hoa Tiên Tôn là chúa cứu thế. Nên bây giờ nghe nói Tần Thiên Đế đến báo thù vì Cơ Vĩnh Sinh, ức vạn sinh linh Cổ Tiên giới sợ hết hồn.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Giết, giết hết cho trẫm!

Cường Lương lập tức ra tay, vung hai tay lên, vô số tia chớp như rồng rắn lao hướng ba mươi sáu vạn thần tiên.

Trong phút chốc ba mươi sáu vạn thần tiên bị lôi điện nhấn chìm, điện quang lấp lánh trên bầu trời Tiên thành.

- A!!!

- Cơ Vĩnh Sinh, ngươi không chết tử tế được!

- Dám nghịch thiên uy, Tần Thiên Đế, ngươi sẽ rơi vào kết cục như Cơ Vĩnh Sinh!

- Cầu xin ngươi tha cho ta! Lúc trước ta cũng bị buộc bất đắc dĩ!

- Dám thí thần sát tiên, ngươi sẽ vạn kiếp bất phục a a a!!!

Ba mươi sáu vạn thần tiên hét thảm khiến Tiên thành nháy mắt hóa thành luyện ngục, các thần tiên bị lôi điện của Cường Lương đánh thần hồn tan biến, không có cả cơ hội chuyển kiếp.

Đám thần tiên ở ngoài thành nhìn hết hồn, thầm may mắn mười ba vạn năm trước bọn họ chưa thành tiên.

Cường Lương khống chế lôi điện rất tinh diệu, khiến Tiên thành không bị phá hoại. Các thần tiên không còn mẩu xương, đều thành mây khói, kiến trúc trong thành còn nguyên vẹn.

Lôi điện phủ không trung trăm dặm hóa thành lôi ngục, các thần tiên ở trong đó gào thét, tuyệt vọng, thống khổ, hối tiếc, oán hận.

Tần Quân nhìn các vẻ mặt của họ, hắn thờ ơ, tâm tình bình tĩnh như nước, nhưng một lũ oán niệm ẩn trong máu hoàn toàn tan biến.

Hắn rốt cuộc báo thù!

Hắn không vui gì, cũng không áy náy.

Cát bụi về với cát bụi.

Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu mặt không biểu tình nhìn cảnh này.

Bọn họ lạnh lùng làm thần tiên ngoài thành căng thẳng thần kinh, có khi nào tiếp tục sẽ đến lượt bọn họ?

Rất nhanh ba mươi sáu vạn thần tiên thành tro, không chừa lại một mảnh áo.

Bầu trời trên Tiên thành tĩnh lặng, trừ tiếng lôi điện xèo xèo ra chỉ có tiếng hít thở nặng nề của các thần tiên ngoài thành.

Tần Quân lạnh lùng quát:

- Ai còn dám không phục?!

Đám thần tiên lại được quyền nói chuyện.

Có thần tiên chửi um lên:

- Tần Thiên Đế, đồ bạo quân . . .!

Thần tiên chưa nói xong bỗng có lôi điện như con rắn lao nhanh đến giáng xuống người gã, đánh gã chỉ còn làn khói.

Tĩnh!

Mấy chục vạn thần tiên há hốc mồm, không ai dám nói nữa.

Ba mươi sáu vạn thần tiên chết thảm đã chấn nhiếp lá gan của họ, đâu dám có ý kiến gì nữa.

Phục Hy nhướng mày dường như cảm giác đến cái gì, ánh mắt nhìn về một hướng.

Một bóng dáng mặc áo tơi lơ lửng trên bầu trời, đầu đội mũ che khuôn mặt, nhưng hơi thở mạnh mẽ làm Phục Hy nhận ra ngay.

Phục Hy biến sắc mặt, bản năng nhìn Tần Quân:

- Không thể nào! Sao hắn đến đây?

Viêm Đế Thần Nông!

Có thể mang đại năng kiếp trước đến thế giới này trừ thần thông vô thượng của Tần Quân ra còn ai làm được?

Tần Quân không chú ý đến ánh mắt của Phục Hy, Thần Nông.

Tần Quân cười to bảo:

- Từ giờ trở đi các ngươi phải hiệu lực cho trẫm, nếu không hồn phi phách tán là nhẹ! Đương nhiên đi theo trẫm thì trẫm sẽ mang Cổ Tiên giới đến độ cao chưa từng có!

Sau khi uy hiếp là hứa hẹn, như vậy mới không ép người nổi điên.

Chợt sát khí bá đạo tuyệt luân phát ra từ sâu trong trời sao, như bão tố sóng dữ nghiền áp Cổ Tiên giới, làm ức vạn sinh linh kinh hoàng.

Sát khí nặng quá!

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm đưa mắt nhìn qua, chỉ thấy phía cuối chân trời một mảnh đỏ máu, vô cùng kinh dị.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Là ai? Chẳng lẽ là Ma Minh?

Hắn đắc tội kẻ địch chỉ có bấy nhiêu, đếm hết trên đầu ngón tay.

Trong khi Tần Quân suy đoán thì tiếng cuồng cười của Trần Vô Kỵ truyền đến:

- Tần Thiên Đế, còn không ra chịu chết!

Trong lời nói ẩn chứa sát ý âm trầm khiến người nổi da gà.

Trần Vô Kỵ tự tin như đã ép chết Tần Quân rồi, gã dù gì là cường giả Hiển Thánh cảnh, không nói tới vô địch nhưng ít nhất trong ba ngàn đại thế giới hiếm ai chiến thắng được.

Bao gồm Thương Hoa Tiên Tôn, đây cũng là lý do Trần Vô Kỵ có thể kiêu ngạo.

Trần Vô Kỵ đứng trên mũi cờ pháp thuyền Ma Minh, áo đỏ bay phần phật, tóc bạc cột đuôi ngựa, lông mày trắng mắt ưng, cho cảm giác cực kỳ tàn nhẫn âm độc.

Bên dưới là mấy vạn ma đồ, tu vi không đồng đều, nhưng kém mấy cũng không quá tệ.

Các sinh linh ở ngoài rìa Cổ Tiên giới thấy pháp thuyền của Ma Minh thì sôi trào:

- Trần Vô Kỵ!

- Trần Vô Kỵ của Ma Minh? Trời ạ, tại sao hắn đến đây?

- Tiêu rồi, đầu tiên là Tần Thiên Đế bây giờ đến Trần Vô Kỵ, chúng ta chết chắc.

- Trần Vô Kỵ chiến đấu xong sẽ đồ giới, chúng ta tàn đời thật.

- Tại sao Trần Vô Kỵ đến kiếm chuyện với Tần Thiên Đế?

So với Tần Thiên Đế thì Trần Vô Kỵ khủng bố hơn, sát danh của gã tích lũy từ đống xương, khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Tần Quân cười nhạo:

- Hừ! Muốn giết trẫm?

Tần Quân không biết đối phương là ai nhưng người đó chết chắc. Người muốn giết Tần Quân hầu như đều chết.

Phục Hy nheo mắt lóe tia khinh thường nói:

- Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, cách trung kỳ chỉ có một bước.

Dù là Hiển Thánh cảnh viên mãn cũng không làm Phục Hy sợ.

Tần Quân nhếch mép châm biếm:

- Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, Trần Vô Kỵ?

Thật là không biết trời cao đất rộng, tưởng bước vào Hiển Thánh cảnh là có thể hoành hành bá đạo?

Nếu cho Trần Vô Kỵ xem Vệ Nhạc chết thảm thì gã sẽ đổi ý ngay, đáng tiếc đã muộn.

Tần Quân lắc đầu cười, hắn không cần ra lệnh Cường Lương đã đạp hư không đi tới.

Khí thế của Tổ Vu lôi mạnh mẽ biết bao, vừa bước ra một bước thì tất cả sinh linh trong trời sao đã cảm giác uy áp vô thượng ập đến.

Trần Vô Kỵ đứng trên sàn pháp thuyền Ma Minh biến sắc mặt, nhíu chặt chân mày trắng, mắt ưng co rút như gặp quỷ.

Trần Vô Kỵ hút ngụm khí lạnh:

- Khí thế này . . . không thể nào . . .!

Trần Vô Kỵ cảm giác khí thế của Cường Lương mạnh còn hơn Huyết Sát Ma Đế lãnh tụ của Ma Minh.

Sao có thể như vậy?

Trong lòng Trần Vô Kỵ thì đương thời không có nhiều cường giả mạnh hơn Huyết Sát Ma Đế, hiếm như lông phượng sừng lân. Trần Vô Kỵ cảm giác hơi thở của đối phương rất xa lạ, hiển nhiên trước kia chưa đụng mặt.

------oOo------

Chương 1276: Nhẹ nhàng diệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Thiên Đế có thuộc hạ cường giả cỡ như vậy?

Không lẽ là cường giả bí ẩn đã giết Thương Hoa Tiên Tôn?

Trần Vô Kỵ hết dám huênh hoang, gã ngẫm nghĩ giây lát rồi bỏ chạy, bỏ lại pháp thuyền của Ma Minh.

Đám ma đồ đứng trên pháp thuyền kinh ngạc đến ngây người, đầu óc ù đặc.

Trần trưởng lão trốn?

- Chuyện gì vậy trời?

- Ta bị hoa mắt? Hay chiến lược là thế?

- Không thể nào! Trần trưởng lão đối địch đã bao giờ dùng chiến lược?

- Chẳng lẽ là Trần trưởng lão sợ?

- Hơi thở này . . . mạnh kinh khủng.

- Nguy rồi, trốn mau! Trần trưởng lão cũng chạy rồi!

Đám ma đồ xoe tròn mắt, có kẻ phản ứng nhanh đã chạy ra khỏi pháp thuyền.

Tiếc rằng quá muộn.

Cường Lương nhảy ra khỏi Cổ Tiên giới, thân hình cao hai trượng như đạn pháo bắn nhanh chớp mắt vụt qua mấy ngàn vạn dặm, nắm đấm phải đánh ra từ bên hông, không gian trước mặt vỡ nát với tốc độ mắt thường trông thấy.

Quyền phong xẹt qua đâu là vạn vật biến mất.

Pháp thuyền dài hơn một vạn trượng vỡ ra, vô số ma đồ khoảnh khắc thành tro bụi, chết tươi.

Trần Vô Kỵ đang chạy vắt giò lên cổ cảm nhận quyền phong khiếp người,

bản năng ngoái đầu nhìn. Sâu trong trời sao bị cái lưới lôi bao la không giới hạn phủ trùm, như mãnh thú há miệng rộng nuốt trời sao.

Một chiêu diệt sạch thuộc hạ của gã!

Da đầu Trần Vô Kỵ tê dại, sợ teo tim. Gã lập tức vận dụng thần thông chuẩn bị tăng tốc độ chạy trốn.

Nhưng tốc độ lôi điện siêu mau, huống chi Cường Lương là Tổ Vu lôi. Chỉ giây lát Cường Lương đã đến sau lưng Trần Vô Kỵ, giơ cao nắm tay to lớn lượn lờ lôi điện muốn một đấm đập bể đầu gã.

Trần Vô Kỵ sợ ướt quần:

- Không thể nào!

Tốc độ quỷ quái gì thế này?

Trần Vô Kỵ chưa kịp phản ứng thì nắm tay của Cường Lương đã giáng xuống.

Bùm!

Trần Vô Kỵ bản năng nghiêng đầu nhưng vẫn bị đấm trúng lỗ tai trái và gò ám trái, xương trắng lộ ra, máu chảy ròng ròng thật đáng sợ.

Cảm nhận cánh tay sắt trên vai trái, Trần Vô Kỵ sợ hãi trợn tròn mắt, trong mắt tràn đầy tơ máu.

Lòng Trần Vô Kỵ dậy sóng thần:

- Tại sao . . .

Giây sau đùi phải của Cường Lương như roi quất tới, gió rít làm nổ không gian xung quanh. Trần Vô Kỵ bị đánh nát nửa người dưới, máu nhuộm trời sao.

Cách chiến đấu của Cường Lương thật thô bạo, hoàn toàn dùng sức mạnh đè người.

Đường đường là trưởng lão của Ma Minh mà trực tiếp bị tàn sát không chút nương tay.

Trần Vô Kỵ chỉ còn lại thân tàn trong lòng vô cùng tuyệt vọng, nguyên thần chạy ra trốn vào trời sao.

Nhưng Cường Lương không cho Trần Vô Kỵ cơ hội đó.

Cường Lương trào phúng lạnh lùng quát:

- Dám gây sự với Thiên Đế bệ hạ, ngươi thật sự muốn chết!?

Thanh âm như sấm sét truyền xa ức vạn dặm, rung động cả trời sao.

Nguyên thần của Trần Vô Kỵ chạy hết sức, đổi lại là Nhập Thánh sẽ không đuổi kịp, tiếc rằng gã đụng phải Tổ Vu lôi Cường Lương.

Cường Lương đỉnh cao!

Cường Lương Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Lại một đấm đánh ra, cánh tay phải của Cường Lương với tốc độ mắt thường không trông thấy đấm hướng nguyên thần của Trần Vô Kỵ.

Khoảng cách này vô cùng xa xôi đối với phàm nhân, quyền phong kèm điền quang chỉ tích tắc đã đánh tan nguyên thần của Trần Vô Kỵ.

Tần Quân ở Cổ Tiên giới phía xa, mỉm cười nghe tiếng hệ thống vang lên trong đầu:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cơn giận của Ma Minh. Đạt được một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao.]

Cách quá xa Tần Quân không thể nhìn tận mắt tình hình chiến đấu của Cường Lương và Trần Vô Kỵ, nhưng tiếng hệ thống gợi ý đã nói lên Trần Vô Kỵ chết rồi.

Trước lực lượng bá đạo của Cường Lương thì Trần Vô Kỵ không có sức chống cự, lo cắm đầu chạy nên không kịp sử dụng pháp bảo.

Tần Quân lơ lửng bên trên Tiên thành, cuồng cười nói:

- Ha ha ha! Ma Minh thì sao? Kiếm Cuồng thì thế nào? Đế Thiên Vô có là gì?

Tần Quân giơ cao hai tay, bá khí khiếp người nói:

- Trẫm là trời! Trẫm là đế!

Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu nghe sôi trào máu nóng. Đặc biệt là Phục Hy và Triệu Công Minh, họ đi theo Tần Quân chinh chiến Cổ Tiên giới, nhìn hắn đứng trên Tiên giới, hai người tràn đầy cảm xúc.

Mấy chục vạn thần tiên ngoài thành nhìn Tần Quân cuồng như thần, có tiên nghiến răng nghiến lợi, có thần mím môi lặng im.

Dù bọn họ có cam lòng hay không, nếu muốn sống sót thì về sau phải nghe theo lệnh của Tần Quân.

Đám sinh linh ở rìa Cổ Tiên giới, sinh linh ở gần phạm vi đánh nhau của Cường Lương và Trần Vô Kỵ thì nín thở, biểu tình không dám tin.

Đấy là Ma Minh, là Trần Vô Kỵ!

Tại sao bị một người hành thảm vậy?

- Ui, người này là ai vậy?

- Hình như là thuộc hạ của Tần Thiên Đế.

- Tần Thiên Đế? Mèn ơi, người này có nhiều cường giả như vậy phụ trợ thì đúng là sắp nghịch thiên!

- Quá đáng sợ! Chúng ta tuyệt đối không thể chọc vào Tần Thiên Đế!

- Mạnh quá!

Tiếng hét tràn ngập trời sao.

Cường Lương mặt không biểu tình rút quyền về, đạp hư không đi hướng

Cổ Tiên giới, nơi gã đi qua thiên thạch thành bụi, cực kỳ quỷ dị.

Mọi chuyện chấm dứt.

Thần Nông lơ lửng phía trên chân trời ngoài Tiên thành hơi cúi đầu, kéo sụp mũ bay hướng Cổ Tiên giới.

Thần Nông bộc phát ra hơi thở Nhập Thánh, uy của Địa Hoàng mạnh biết bao. Mấy chục thần tiên giật mình tưởng có cường giả đến tấn công. Đối diện đám thuộc hạ của Tần Quân, trong lòng các thần tiên đã không ôm hy vọng.

Phục Hy, Triệu Công Minh, Xi Vưu quay đầu nhìn. Cảm nhận hơi thở của Thần Nông, Triệu Công Minh và Xi Vưu biến sắc mặt.

Triệu Công Minh ở thời kỳ Thiên Hoàng, Địa Hoàng thì sau Thiên Hoàng nên gã từng gặp mặt Địa Hoàng Thần Nông. Thuở ấy Triệu Công Minh chỉ là nhãi nhép ngước nhìn lên Thần Nông.

Xi Vưu thì khỏi phải nói, là tồn tại mạnh mẽ tranh quyền với Nhân Hoàng Hiên Viên. Trong chính sử Xi Vưu đã đánh bại Viêm Đế

Ký ức các đời tập hợp lại khiến họ nhận ra ngay Thần Nông.

Xi Vưu cau mày thì thào:

- Tại sao hắn đến đây?

Cảm nhận hơi thở của Thần Nông mạnh hơn mình khiến Xi Vưu khó chịu, bị kẻ thua cuộc vượt mặt hỏi sao gã vui nổi?

Xi Vưu không biết rằng sau khi Thần Nông trở thành Địa Hoàng, công đức trong người nên tu vi hơn xa Xi Vưu đỉnh cao.

Cảm nhận hơi thở của Thần Nông, Tần Quân nhướng mày hỏi:

- A? Đó là ai?

Đối phương toát ra khí thế mạnh mẽ nhưng không có sát ý, dường như đang biểu thị thực lực của mình.

Phục Hy nheo mắt, cười đầy ẩn ý:

- Thần Nông.

Phục Hy là Tam Á Thánh Hỏa Vân động, có quan hệ khá tốt với Thần Nông và Hoàng Đế Hiên Viên, hay có thể nói là rất gay.

Thần Nông!

Tim Tần Quân đập nhanh.

Rốt cuộc Thần Nông đến rồi!

------oOo------

Chương 1277: Tiểu yêu nghiệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Nông đỉnh cao không yếu hơn Phục Hy bao nhiêu, nếu phục hồi đỉnh cao thì sẽ xếp vào năm hàng đầu trong đám thuộc hạ của Tần Quân.

Các thần tiên bị Thiên Thư khống chế không thể ngoái đầu xem. Thần Nông lướt qua đầu bọn họ đi thẳng tới trước mặt nhóm Tần Quân.

Thần Nông chắp tay nói với Tần Quân:

- Ta tên Thần Nông, đặc biệt đến đầu bái bệ hạ.

Ánh mắt Thần Nông lướt qua người Phục Hy, Xi Vưu, ánh mắt bình hòa dưới vành mũ, mặt râu ria hơi tang thương thô kệch.

Không chỉ mình Thần Nông, cách ăn mặc của Phục Hy cũng không phù hợp tưởng tượng của Tần Quân về Tam Hoàng, nhưng rất phù hợp thiết định viễn cổ.

Tần Quân cười nói:

- Được Thần Nông trợ giúp thì sau này trẫm càng có tin tưởng thống ngự ba ngàn đại thế giới!

Xi Vưu khịt mũi, Triệu Công Minh thì thầm đồng ý.

Tam Hoàng công đức thông thiên, tu vi sâu không lường được, ít ra Phục Hy đã siêu mạnh, có thể càn quét ba ngàn đại thế giới, nếu cộng thêm một vị Thần Nông thì Triệu Công Minh không cách nào tưởng tượng.

Huống chi dưới tay Tần Quân còn có Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư.

Triệu Công Minh thầm cảm thán:

- Đi theo chủ như vậy có phải là quá nhẹ nhàng?

Thường xuyên có siêu cường giả đến đầu bái Tần Quân, Triệu Công Minh chỉ cần phụ trách thanh lý một ít lâu la là xong.

Sau này có khi nào Thông Thiên Giáo Chủ cũng đến đầu bái Tần Quân không?

Nghĩ đến đây Triệu Công Minh rùng mình, lắc mạnh đầu xua đuổi suy nghĩ vớ vẩn.

Cường Lương trở về, Tần Quân giải trừ Thiên Thư khống chế đám thần tiên.

Tần Quân tuyên bố:

- Giải tán đi, lo sắp xếp công việc của các ngươi, ba ngày sau truyền đến đây. Từ hôm nay thành này tên là Đại Tần Thiên Thành!

Các thần tiên không dám có ý kiến, chắp tay rời đi.

Sau ngày hôm nay nguyên Cổ Tiên tinh vực sẽ hỗn loạn.

Tần Quân nhìn quét Tiên thành, cười nói:

- Trước tiên tạo truyền tống môn.

Tần Quân đã tạo ra truyền tống môn ở Huyền Đương đại thế giới rồi, chỉ cần làm một cái đầu bên này là người Thiên Đình Đại Tần có thể từ truyền tống môn đi xa đến đây. Chờ đại thần của Thiên Đình Đại Tần tới là Cổ Tiên giới hoàn toàn nằm trong bàn tay Tần Quân.

***

Sau cuộc chiến Cổ Tiên giới tin tức lan nhanh.

Đế Thiên Vô, Kiếm Cuồng Vệ Nhạc, Trần Vô Kỵ Ma Minh, Tần Thiên Đế thành cái tên được Cổ Tiên tinh vực hiện nay thảo luận nhiều nhất.

Tin tức lan ra ngoài Cổ Tiên tinh vực.

- Không thể nào! Tần Thiên Đế lợi hại dữ vậy? Chém Vệ Nhạc xong lại giết Trần Vô Kỵ?

- Cường Lương? Cái tên lạ tai quá.

- Siêu lợi hại, Đế Thiên Vô lần đầu nếm mùi thất bại!

- Tần Thiên Đế là ai? Sau khi lộ mặt thì một đường đạp bằng chướng ngại!

- Đạp xác nhiều cường giả leo lên, hèn gì Tần Thiên Đế tự xưng là Thiên Đế.

Đại thế giới, tiểu thế giới, Vạn Pháp đảo các phương đều bàn tán về việc này, nơi nào có sinh linh là chỗ đó nhắc tới.

Từ nay Tần Thiên Đế hoàn toàn nổi tiếng, thành tồn tại mạnh nhất trong Cổ Tiên tinh vực.

Ngoài ra vì Cổ Tiên giới đại loạn, Tần Thiên Đế cưỡng ép cầm quyền khiến đại thế giới thuộc quyền quản lý của nó và tinh vực xung quanh rục rịch.

Đây là thời cơ tốt phân chia Cổ Tiên tinh vực!

Trong Cổ Tiên tinh vực sóng ngầm hùng dũng, nặng nề đáng sợ.

***

Hai ngày sau, Tần Quân sai thần tiên tạo ra truyền tống môn trong Cổ Tiên giới làm xong, có bốn cái đặt ở bốn hướng Đại Tần Thiên Thành, gần tường thành.

Những truyền tống môn này đều là pháp trận truyền tống cao giai Tần Quân đổi trong thần thoại thương thành, cho người Huyền Đương đại thế giới đến Đại Tần Thiên Thành rất nhanh.

Ngay hôm đó Tần Quân mang Phục Hy vào truyền tống môn. Cường Lương, Triệu Công Minh, Thần Nông, Xi Vưu ở lại trông giữ Đại Tần Thiên Thành.

Qua khoảng một nén nhang.

Tần Quân, Phục Hy bước ra truyền tống môn, đi tới ngự hoa viên trên Thánh Đế phong.

Lại trở về, tâm tình của Tần Quân đã khác hẳn, cảm giác áo gấm về quê.

Khác với trước kia, lần này Tần Quân xưng bá một phương Tiên giới, tuy quá trình rất nhẹ nhàng nhưng thành tựu cực cao, đồn ra ngoài không mấy người tin.

Tần Quân ra lệnh cho Phục Hy:

- Đi gõ chuông, nửa canh giờ sau Quân Chính điện khai triều.

Trên Thánh Đế phong gióng chuông là sắp chầu triều, thời gian bao lâu thì tùy vào số chuông vang.

Phục Hy gật đầu biến mất tại chỗ.

Tần Quân đi nhanh, hắn muốn gặp nhi tử Tần Lăng Mệnh, không biết nhóc con gần đây thế nào.

Sau thời gian nửa tách trà Tần Quân đến trước tẩm cung của Chúc Nghiên Khanh.

Các cung nữ đứng trước cửa vội quỳ xuống, ánh mắt tràn đầy tôn sùng và kích động nhìn Tần Quân:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân bây giờ đã trở thành đế hoàng truyền kỳ của Huyền Đương đại thế giới. Có người nói Tần Thiên Đế đủ điều kiện ghi vào sách sử, ngang ngửa với Trường Sâm Thương, Bạch Đế.

Tần Quân thống nhất Huyền Đương đại thế giới, đánh phá phong ấn của Tiên giới, dẫn dắt Huyền Đương đại thế giới chinh chiến thiên ngoại, các thành tựu cộng lại làm hắn vượt qua xưa nay.

Quan trọng nhất là Tần Thiên Đế còn rất trẻ tuổi, hắn chưa đến đỉnh cao!

Tương lai của hắn có thể đi bao xa? Không ai đoán trước được.

Tần Quân đi tới trước cửa lớn, đang định đẩy cửa vào chợt nghe bên trong truyền đến tiếng cười nhẹ.

- Hi hi hi . . .

Tiếng cười rất non nớt, có chút nghịch ngợm.

Tần Quân ngẩn người, biểu tình hơi kỳ kỳ.

Bùm!

Một đoàn lửa đụng phá cánh cửa lướt qua vai Tần Quân bay lên trời.

Tần Quân quay đầu lại, thấy đoàn lửa xoay quanh trên trời, lửa tắt lộ ra thân hình bé sơ sinh, là Tần Lăng Mệnh. Lửa lượn lờ trên hai tay hai chân, không mạnh bằng Cực Đạo Viêm Hỏa của Tần Quân nhưng vượt qua Tam Muội Chân Hỏa.

Khóe môi Tần Quân co giật:

- Mới có hai tháng . . .

Tần Quân cảm giác mình sinh ra quái thai, chợt liên tưởng đến đứa con

trong bụng Liễu Nhược Lai.

Chúc Nghiên Khanh tuy đã trở thành Linh Nữ nhưng so với Vận Mệnh Chi Tử như Liễu Nhược Lai thì thiên phú huyết mạch chắc chắn kém xa, cộng thêm đều là Tần Quân gieo, thời gian dựng dục gần như nhau, đứa con của Liễu Nhược Lai chắc chắn yêu nghiệt hơn Tần Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh thấy Tần Quân, bé cười toe toét lao vào hắn.

Tiểu tử này như không bị sức hút Trái Đất ảnh hưởng, mới sinh ra hai tháng đã biết bay. Đám cung nữ thói quen cảnh này, sự yêu nghiệt của con Thiên Đế sớm truyền ra, khiến sinh linh thiên hạ tò mò sau này đứa bé sẽ đến độ cao thế nào.

Thấy bé con định lao đến, Tần Quân vội né tránh. Trên người thằng nhóc còn cháy lửa, sợ nó đốt luôn quần áo của hắn.

Rầm!

Tần Lăng Mệnh chỉ là trẻ sơ sinh chưa đầy ba tháng, bé không kịp phản ứng đụng vào tường cung điện.

------oOo------

Chương 1278: Kiếm Thần xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các cung nữ che miệng kinh kêu:

- A!!!

Một trẻ sơ sinh đụng mạnh vào tường, hỏi sao không làm người hết hồn?

Khóe môi Tần Quân co giật, tiểu tử này thiên phú yêu nghiệt nhưng chỉ số thông minh còn chờ nâng cao.

Nhưng em bé mới có hai tháng thì chỉ số thông minh có thể cao bao nhiêu?

Trán Tiểu Lăng Mệnh dán tường, người căng cứng, nguyên tẩm cung rung nhẹ đủ thấy lực lượng của bé lớn cỡ nào.

Tiểu Lăng Mệnh từ từ rơi xuống, ngồi bệch dưới đất, bĩu môi, trán sưng đỏ, hai tay run run sờ trán, nhìn làm người đau lòng.

Tiểu Lăng Mệnh sờ trán rồi gào khóc, ngọn lửa rút nhanh vào người:

- Oe oe oe!

Một bóng trắng bay ra khỏi tẩm cung, là Chúc Nghiên Khanh.

Chúc Nghiên Khanh nhanh chóng đến gần Tiểu Lăng Mệnh, bế bé lên, nhìn trán bé làm tim nàng đau nhói hết sức dỗ dành an ủi.

Tần Quân lúng túng đứng một bên.

Khụ khụ, hắn còn chưa thích ứng thân phận phụ thân, may mắn thân thể của Tiểu Lăng Mệnh cực mạnh không thì Tần Quân sẽ hối hận suốt đời.

Tần Quân bu lại, gãi đầu cười gượng hỏi:

- Không sao chứ?

Chúc Nghiên Khanh trợn trắng mắt làm bộ không thấy Tần Quân, lo xoa trán cho Tiểu Lăng Mệnh.

Qua một lúc lâu Tần Lăng Mệnh không khóc lớn nữa, nhưng đôi mắt đỏ rực, nước mũi nước mắt còn chảy rất là tội.

Tần Lăng Mệnh liếc Tần Quân một cái rồi đáng thương vùi vào ngực Chúc Nghiên Khanh.

Tần Quân nhìn mà lòng hòa tan, thầm trách mình vừa rồi không nên né ra.

Chúc Nghiên Khanh ôm Tiểu Lăng Mệnh, hỏi:

- Bệ hạ sao đột nhiên trở lại?

Phải nói tình thương của mẹ là cao thượng nhất, sau khi sinh con thì Chúc

Nghiên Khanh hoàn toàn dồn hết tâm tư vào Tiểu Lăng Mệnh.

Tần Quân cười nói:

- Đương nhiên là trở về đón các nàng.

Trước khi xuất phát Tần Quân đã lên danh sách nhóm người đầu tiên đi Cổ Tiên giới, trừ người nhà của hắn ra có quan viên văn võ tứ phẩm trở lên. Đương nhiên sẽ để lại một số người trấn áp Huyền Đương đại thế giới.

Chúc Nghiên Khanh chợt nhớ đến điều gì, xoe tròn mắt, biểu tình tràn đầy không dám tin:

- Đón chúng ta? Không lẽ . . .

Mới có bao lâu mà Tần Quân đã hoàn toàn chinh phục Cổ Tiên giới? Đủ an toàn cho các nàng chuyển nhà?

Tần Quân cười cười, ôm hai mẹ con vào lòng, kể trải nghiệm mạo hiểm trong thời gian này của mình.

Đương nhiên Tần Quân không nói ra chuyện liên quan Tù Mệnh Đế Tôn, Tử Đạo, nghiêm khắc dặn nhóm Phục Hy giữ kín.

Tử Đạo hay Tù Mệnh Đế Tôn đều siêu mạnh, nếu truyền ra chắc chắn dẫn đến sóng to gió lớn.

***

Sâu trong trời sao, trên một đại lục u ám, Dương Bắc Minh ngồi xếp bằng trên đỉnh núi. Dương Bắc Minh nhắm mắt, kiếm đá trong tay rung bần bật, dường như bên trong giấu cái gì sắp phá đá bay ra.

Bốn bóng người lơ lửng trước mặt Dương Bắc Minh, đều là bóng sáng nguyên thần chứ không phải người thật.

Bốn người giao lưu:

- Sư tôn, chẳng lẽ việc này bỏ qua vậy sao?

- Bỏ qua? Đương nhiên không rồi, tuy cá tính cúa Tiểu Nhạc bá đạo nhưng dù gì là sư đệ của chúng ta!

- Hừ! Báo thù thay người rồi bị giết, còn là trước bị giết phân thân sau đó diệt bản tôn, Vệ Nhạc làm mất mặt sư tôn chúng ta!

- Tần Thiên Đế, hừ, tiểu tử này tử nhuệ khí quá đáng, phải diệt trừ!

Bọn họ đều là đồ đệ của Dương Bắc Minh, nghe nói Vệ Nhạc bị giết khiến họ không ngồi yên. Quan hệ đám sư huynh đệ không quá thân mật, nhưng dù gì là đồng môn, sao có thể khoanh tay ngồi ngó?

Dương Bắc Minh luôn nhắm mắt, dường như cái chết của Vệ Nhạc không liên quan đến mình.

Dương Bắc Minh mở miệng nói:

- Nói xong chưa?

Bốn đồ đệ câm miệng không dám lải nhải nữa. Dù bọn họ đã là bá chủ rong ruổi các phương nhưng vẫn kính sợ khi đối mặt Dương Bắc Minh.

Ngữ điệu của Dương Bắc Minh hết sức bình tĩnh nói:

- Nhạc nhi thực lực không bằng người, chết không oan.

Bốn đồ đệ sốt ruột, bọn họ không xem nặng cái chết của Vệ Nhạc mà lo việc này ảnh hưởng Dương Bắc Minh. Bọn họ có thể lăn lộn đến ngày nay chủ yếu nhờ danh tiếng của Dương Bắc Minh, treo danh hiệu đồ đệ Dương Bắc Minh làm họ đi tới đâu cũng được người nể nang. Nếu bỏ qua việc này chắc chắn sẽ làm hao tổn uy danh của Dương Bắc Minh, bọn họ không muốn như vậy.

Dương Bắc Minh từ đầu đến cuối không mở to mắt, như tiếp đãi người lạ:

- Được rồi, các ngươi về trước đi.

Bốn người liếc nhau.

Một bóng sáng không kiềm được hỏi:

- Sư tôn không báo thù giúp sư đệ sao?

Dương Bắc Minh chợt mở to mắt bắn ra hai tia sáng chiếu sáng cả đại lục u ám.

Bốn người bản năng cúi đầu, không dám đối diện.

Dương Bắc Minh từ từ khép mắt lại, hờ hững nói:

- Nếu các ngươi thật sự có lòng thì tại sao không liên hợp lại báo thù cho sư đệ của các ngươi?

Bốn người nghe vậy rất là lúng túng, không biết nên phản bác thế nào.

Dương Bắc Minh kiên quyết nói:

- Rời khỏi đi!

Bốn người xấu hổ rời đi, họ băn khoăn quá nhiều. Tần Thiên Đế có thể chém nhiều cường giả thì tất nhiên không đơn giản, họ không dám dễ dàng mạo hiểm.

Chờ bốn người rời đi thật lâu sau Dương Bắc Minh buông tiếng thở dài.

Dương Bắc Minh nhẹ nhàng đứng dậy, mở mắt ra:

- Nhạc nhi tuy rằng bá đạo nhưng có tính cách chân thật nhất trong chúng đệ tử, trước kia ta đã chọn sai.

Dương Bắc Minh cầm kiếm đá cất bước đạp hư không đi hướng vũ trụ.

Đồ đệ của Dương Bắc Minh dù hoang đường thế nào cũng phải do tự tay y giết!

- Tần Thiên Đế, ta chờ xem đó là thiên kiêu thế nào.

Lời nói lạnh nhạt truyền ra từ không trung, Dương Bắc Minh đi xa dần.

Kiếm Thần xuất thế nhất định kinh động mưa gió vũ trụ.

***

Huyền Đương đại thế giới, trong Nam Vực Thiên Thế Giới, Quân Chính điện.

Hàng ngàn quan viên văn võ kích động nhìn thân hình thuần tuấn ngồi trên ghế rồng đằng trước, mắt họ nóng cháy như đang ngắm thần trong tín ngưỡng của mình.

Lưu Bá Ôn cố nén hưng phấn hỏi:

- Ý của bệ hạ là . . . chúng ta có thể tùy thời đi Cổ Tiên giới?

Tần Quân cười gật đầu nói:

- Đúng vậy, nhưng không phải Cổ Tiên giới, là Tần Tiên giới.

Xôn xao!

Một câu làm không gian sôi trào.

Đám quan lớn Tôn Ngộ Không, Hình Thiên, Viên Hồng, Dương Tiễn, Thái Ất Chân Nhân cũng siêu kích động.

Các quan văn võ tướng biểu đạt tâm tình phấn khởi:

- Tần Tiên giới? Bá khí quá!

- Ha ha ha! Bệ hạ siêu ghê gớm, mới thống nhất Huyền Đương đại thế giới đã chinh phục Tiên giới!

- Sau này ta cũng muốn chinh chiến vũ trụ trời sao!

- Rốt cuộc đợi đến ngày này, tùy thời xin nghe bệ hạ sai bảo!

- Cuối cùng được kiến thức thế giới thiên ngoại rồi!

Phục Hy đứng dưới đài cao, nhoẻn miệng cười, y hiểu sự kích động của mọi người.

------oOo------

Chương 1279: Vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy là Á Thánh, tu vi vượt qua cường giả Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường, nhưng y biết rõ sự khủng bố của thiên uy, không dám tùy tiện xưng bá một phương Tiên giới được thiên đạo che chở giống Tần Quân đã làm.

Tần Quân cười nói tiếp:

- Trẫm bắt đầu điểm danh, đọc tên ai thì có thể đi Tần Tiên giới, các văn thần võ tướng khác chờ cơ hội lần sau.

Mọi người ngậm miệng lại chờ Tần Quân nói tiếp.

Tần Quân lật tay lấy ra quyển trục bạch ngọc đọc tên ghi bên trên:

- Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng, Bạch Trạch, Khương Tử Nha, Thân Công Báo . . .

- Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Viên Hồng, La Sĩ Tín, Hình Thiên, Thái Ất Chân Nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn . . .

- Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Đường Tam Tạng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hạng Vũ, Nghiêu, Quan Thế Âm, Anh Chiêu, Dương Tái Hưng, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn . . .

- Di Lặc Phật, Na Tra, Tỳ Bà, Trư Bát Giới, Bằng Ma Vương, Quỷ Cốc Tử . . .

Thần Ma được đọc tên rất kích động.

Khác với những kẻ bề trên khác, Tần Quân một đường đi tới nay tuy thu nhận nhiều cường giả bản xứ nhưng đa số dựa vào hệ thống triệu hoán Thần Ma, hắn không muốn bỏ lại ai.

Đương nhiên Tần Quân sẽ mang theo một số thần tử bản xứ trợ giúp hắn, ví dụ Dịch Ma Hoàng, Hắc Điệp Tiên Tử. Dù sao nhóm thần viên đầu tiên đi Tần Tiên giới được giới hạn năm trăm người.

Về sau Tần Quân sẽ còn lục tục triệu tập người, mãi đến khi nào hoàn toàn khống chế Tần Tiên giới , sau đó chinh chiến cả Cổ Tiên tinh vực.

Khí thôn trời sao!

Độc tôn Thiên Đế!

Chờ Tần Quân đọc xong hắn khép quyển trục lại, trầm giọng nói:

- Một thời gian dài tiếp theo các ngươi không thể thả lỏng, hành trình của trẫm chưa kết thúc, giờ chỉ mới bắt đầu! Trẫm muốn ở trên ba ngàn đại thế giới! Trẫm muốn thống nhất vũ trụ trời sao! Trẫm muốn làm Thiên Đế vô thượng, siêu thoát hết thảy!

Giọng Tần Quân rất có sức kích động, hàng ngàn văn quan võ tướng máu nóng sôi sục. Phải công nhận Tần Quân là hoàng giả bẩm sinh, đặc biệt khi có được Tử Vi Đế Tinh đạo quả và tỉnh chủ hồn, hắn nói một, hai câu đã điều động sĩ khí, khiến chúng sinh đổ máu đầu vì hắn.

Tần Quân đứng lên, mắt sáng như đuốc, thanh âm tràn ngập cuồng ngạo và tự phụ hỏi:

- Các ngươi có đồng ý giúp trẫm hoàn thành hoành đồ vĩ nguyện?

Hàng ngàn văn quan võ tướng quỳ lạy kêu gào:

- Chúng ta nguyện vượt lửa qua sông vì bệ hạ, chết muôn lần không chối từ!

Đặc biệt đám võ tướng rống lớn vang vọng cả Nam Vực Thiên Thế Giới, vô số sinh linh đưa mắt nhìn hướng Thánh thành.

Thiên Đế bệ hạ lại muốn làm cái gì?

Người nghe tiếng rống đều rất tò mò hồi hộp. Mỗi lần quần thần kích động như vậy là sắp xảy ra chuyện lớn.

Không lẽ Tần Thiên Đế lại làm hành động vĩ đại kinh thiên động địa gì?

***

Trong một đại thế giới bí ẩn.

Rào rào! Rào rào!

Thác nước lớn cao tám ngàn trượng đổ ầm ầm, hai ngọn núi lớn cao vút đâm mây khí thế bàng bạc, bên dưới là biển xanh dương, hơi nước che trời từ bên dưới bốc lên khiến thiên địa tựa cảnh tiên.

Khổng Tuyên ngồi xếp bằng bên vách đá, nửa người trên thẳng tắp, mắt khép kín, hơi nước đến gần y tự động bốc hơi, vô cùng thần kỳ.

Khổng Tuyên từ từ mở mắt ra, thì thào:

- Chắc sắp rồi.

Khổng Tuyên nhìn xuống dưới, hồ lớn mênh mông bên dưới lấp lánh ánh sáng vàng.

Đợt rèn luyện của Lý Nguyên Bá sắp đến cuối.

Tịch Nghiệp Ma Quân đột nhiên xuất hiện sau lưng Khổng Tuyên, tóc trắng bay bay.

Tịch Nghiệp Ma Quân ngồi xuống bên Khổng Tuyên, cười nói:

- Không uổng là huynh đệ của ngươi, tiến bộ rất nhanh.

Khổng Tuyên nở nụ cười, chỉ khi nhắc tới Lý Nguyên Bá thì y mới mỉm cười, bình thường lạnh như băng.

Khổng Tuyên lắc đầu cười hỏi:

- Như thế nào? Ngươi lại đi làm gì?

Khổng Tuyên và Tịch Nghiệp Ma Quân không đánh không quen biết,

thưởng thức nhau, còn hẹn cùng theo đuổi thánh đạo.

Hai người đều là tính cách cao ngạo, từng vô địch, khinh thường tính kế, nên ở chung hơi hòa hợp.

Tịch Nghiệp Ma Quân nở nụ cười kỳ dị:

- Ra ngoài uống tí rượu, nghe chút tin đồn, không ngờ vũ trụ lại sắp dấy lên sóng gió.

Mặt Tịch Nghiệp Ma Quân trắng bệch không chút máu nhưng trông không quá già, cùng lắm ba mươi tuổi. Đôi mắt trống rỗng khiến Tịch Nghiệp Ma Quân trông cao sâu khó dò, khi cười khá là âm trầm.

Khổng Tuyên đầy hứng thú hỏi:

- A? Có chuyện gì có thể khiến ngươi hứng thú?

Lúc trước Tịch Nghiệp Ma Quân lánh đời, luôn không lộ mặt, ít có chuyện gì khiến gã chú ý.

Ánh mắt Tịch Nghiệp Ma Quân trở nên mơ hồ như chìm trong hồi ức:

- Một tiểu tử tự xưng Tần Thiên Đế đã bá chiếm Cổ Tiên giới đặt tên là Tần Tiên giới, nghe nói Tần Thiên Đế có thể là hậu duệ của Cực Viêm Ma Thần tộc.

Tần Thiên Đế!

Khổng Tuyên nhíu mày, bản năng liên tưởng đến Tần Quân. Nhưng ngẫm lại Tần Quân và thuộc hạ lúc ấy mới mạnh bao nhiêu, không thể nào nổi tiếng vũ trụ mau vậy. Khổng Tuyên chưa từng nghe về Cực Viêm Ma Thần.

Tịch Nghiệp Ma Quân kể lại đoạn quá khứ:

- Cực Viêm Ma Thần là chủng tộc rất ghê gớm, lúc ta và Trường Sâm Thương tranh phong thì Cơ Bất Bại tộc trưởng Cực Viêm Ma Thần siêu mạnh. Tiếc rằng bọn họ chọc giận Thánh Môn, sau khi bị diệt tộc thì các tin tức đều bị đè xuống, giờ ít ai nhắc tới Cơ Bất Bại. Ngược lại Cơ Vĩnh

Sinh nhi tử của Cơ Bất Bại thường bị người Cổ Tiên tinh vực nhắc.

Nhắc đến Cơ Bất Bại làm mắt Tịch Nghiệp Ma Quân lóe tia phức tạp.

Khổng Tuyên nheo mắt hỏi:

- Cơ Bất Bại? Mạnh hơn ngươi sao?

Khổng Tuyên biết rõ sự lợi hại của Tịch Nghiệp Ma Quân.

Tịch Nghiệp Ma Quân lắc đầu cười nói:

- Chúng ta không đấu chết sống, tóm lại sẽ không yếu hơn ta.

Hiển nhiên Tịch Nghiệp Ma Quân rất tôn sùng Cơ Bất Bại.

Khổng Tuyên hỏi tiếp:

- Thánh Môn nằm ở đâu?

Khổng Tuyên luôn si mê thánh đạo, truyền thuyết Thánh Môn có Thánh Nhân nên y muốn gặp thử.

Tịch Nghiệp Ma Quân nói lấp lửng:

- Chờ vài hôm nữa chúng ta đi Cổ Thánh Đế Đạo là ngươi biết ngay.

Thánh Nhân ngang bằng thiên đạo, vạn kiếp bất tử, luân hồi bất diệt.

Bọn họ thảo luận về Thánh Nhân là đại bất kính, sẽ chọc giận thiên đạo, tuy Tịch Nghiệp Ma Quân không sợ nhưng gã lười kiếm chuyện. Tịch Nghiệp Ma Quân đã qua rồi thời tuổi trẻ ngông cuồng.

Khổng Tuyên lặp lại, nhớ kỹ cái tên này:

- Cổ Thánh Đế Đạo . . .

Tịch Nghiệp Ma Quân chợt nhớ ra điều gì, cười nói:

- Phải rồi, Dương Bắc Minh đệ nhất nhân vũ trụ hiện nay có lẽ sẽ đi kiếm

chuyện với Tần Thiên Đế. Tiểu tử kia rất mạnh, ngươi muốn luận bàn có thể tìm Dương Bắc Minh.

Lúc Dương Bắc Minh còn ở trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu thì Tịch Nghiệp Ma Quân đã âm thầm quan sát, gã rất thưởng thức cường giả vô địch thời đại sau này.&

------oOo------

Chương 1280: Luật trời mới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ức vạn kiếm hà độ trời sao, vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh!

Câu nói đùa này không hoàn toàn là đùa chơi.

Tịch Nghiệp Ma Quân cho rằng Tần Thiên Đế gặp rắc rối lớn.

Khổng Tuyên nhẹ gật đầu nói:

- Dương Bắc Minh? Lúc trên đường đi ta hay nghe cái tên này.

Hiện nay không ai nổi tiếng hơn Dương Bắc Minh, Khổng Tuyên có nghe cái tên này cũng không lạ.

Ầm!

Hồ nước lớn bên dưới bỗng nổ tung, bọt nước bay lên mấy vạn trượng, ánh sáng vàng bừng lên như mặt trời to lớn từ dưới bay lên vụt qua trước mặt Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân.

Hai người ngước đầu lên thấy một con chim điêu màu vàng giương cánh dài vạn trượng bay lượn trên trời, vỗ đập lông chim bắn ra vô số hạt nước hóa thành mưa lớn ân trạch thế gian.

Kim Sí Đại Bằng!

Cuối cùng Lý Nguyên Bá đã hoàn thành rèn luyện, huyết mạch lần thứ hai

khai phát, tu vi bay vọt.

Kim Sí Đại Bằng thần uy bất phàm xoay quanh trên bầu trời, tiếng hót truyền khắp đại thế giới, làm vô số sinh linh kinh sợ.

Tịch Nghiệp Ma Quân nhìn Kim Sí Đại Bằng bay lượn, gật gù khen:

- Phải công nhận huyết mạch của huynh đệ ngươi rất mạnh, trong thời gian ngắn chỉ dựa vào áp chế thiên phú huyết mạch đã chạm đến Đại La Thủy Tiên cảnh, truyền ra ngoài sẽ gây sóng to gió lớn.

Thiên phú như vậy dễ hấp dẫn các phương thế lực lôi kéo. Với tính cách của Khổng Tuyên, Lý Nguyên Bá nếu từ chối sẽ chuốc lấy phiền phức vô tận, rất có thể hấp dẫn những tồn tại này.

Khổng Tuyên vừa lòng gật gù:

- Khá lắm.

Kim Sí Đại Bằng bay lượn một lúc rồi biến ra hình người.

Chớp mắt Lý Nguyên Bá lấy bộ đồ ra khỏi trữ vật giới mặc vào, sau đó bay tới gần Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân.

Lý Nguyên Bá đến trước mặt Khổng Tuyên, kích động nói:

- Huynh trưởng, ta đột phá!

Lý Nguyên Bá như đứa con nít chờ được Khổng Tuyên khích lệ.

Mặt Khổng Tuyên không biểu tình:

- Tạm được.

Tịch Nghiệp Ma Quân lắc đầu bật cười, hai huynh đệ mà như phụ tử.

Lý Nguyên Bá gãi đầu cười khờ, mặc kệ Khổng Tuyên có vừa lòng hay không, tóm lại gã thấy rất sướng.

Lý Nguyên Bá bắt đầu mong chờ cảnh lộ uy phong trong Thiên Đình Đại

Tần, càng tưởng tượng gã cười ngoác tận mang tai, suýt chảy nước miếng.

Lý Nguyên Bá từng là cường giả số một số hai dưới tay Tần Quân, xông pha chiến đấu, đại sát tứ phương, rất được lòng tin của hắn. Tiếc rằng bước chân của Tần Quân quá mau, bỏ xa Lý Nguyên Bá, ngày càng nhiều cường giả xuất hiện làm gã suýt không còn chút tự tin nào.

Giờ thì lòng kiêu ngạo đã trở lại với gã!

Lý Nguyên Bá không biết dưới tay Tần Quân đã có mấy tồn tại mạnh mẽ sánh bằng Khổng Tuyên, bước chân của gã đi vẫn còn chậm.

Tịch Nghiệp Ma Quân mở miệng nói:

- Đi thôi, đi chỗ tiếp theo giúp hắn sớm thức tỉnh huyết mạch rồi chúng ta xuất phát.

Tịch Nghiệp Ma Quân không quá quan tâm Lý Nguyên Bá dù thiên phú của gã siêu đẳng. Nếu không gặp Khổng Tuyên, cho Tịch Nghiệp Ma Quân thấy cơ hội thành thì bây giờ Tịch Nghiệp Ma Quân còn ở ẩn trong hồng trần, bán pháp bảo thấp kém ven đường.

Khổng Tuyên gật đầu:

- Ừm!

Ba người nhanh chóng rời đi, sau khi họ đi có nhiều sinh linh tụ tập lại.

Từ lúc ba người Khổng Tuyên đến đã làm chấn động nguyên đại thế giới, nhưng vì hơi thở của Khổng Tuyên quá mạnh nên đám sinh linh không dám tới gần.

***

Hai ngày trôi qua trong chớp mắt, Tần Quân mang theo năm trăm tướng thần Đại Tần đi Đại Tần Thiên Thành.

Cùng lúc đó, thần tiên giữ các chức đều đi Đại Tần Thiên Thành chầu triều. Đây là buổi chầu triều chính thức đầu tiên sau khi Tiên giới sửa tên, liên quan đến cách cục hướng đi tương lai của Cổ Tiên tinh vực.

Chầu triều mở bảy ngày.

Ức vạn sinh linh Tần Tiên giới hết sức căng thẳng, họ không khủng hoảng, Tần Thiên Đế rõ ràng muốn xưng đế , hắn sẽ không đồ sát sạch, dưới tay không có ai thì xưng đế cái gì?

Tiên giới kết thúc chầu triều, các luật trời mới được ban bố làm chấn động nguyên Tần Tiên giới.

Các cấp quản lý không bắt buộc phải là thần tiên, cũng sửa đổi điều lệ đối với thế gia, thế lực tông môn của Tần Tiên giới, không rời rạc như lúc trước nữa.

Tần Quân còn hạn chế tu vi ra vào Tần Tiên giới, kể từ hôm nay sinh linh chưa đến Thái Ất cảnh thì không được vào Tần Tiên giới, sinh linh chưa tới Đại La cảnh thì không cho phép tự tiện xông vào Đại Tần Thiên Thành.

Còn dân bản xứ Tần Quân nhân từ không đuổi đi, những điều luật chỉ nhằm vào sinh linh tham gia sau.

Tần Quân muốn trả lại Tiên giới chân thật, nếu Tiên giới giống như trần gian thì sao xứng với chữ tiên?

Các mục luật trời làm chấn động Tần Tiên giới, cũng lan đi tất cả thế giới trong Cổ Tiên tinh vực. Tần Quân đang bày ra một thái độ.

Ai nghe trẫm thì sống, cãi trẫm là chết!

Đối với bên ngoài Tần Quân luôn bá đạo tàn nhẫn, Thiên Đình Đại Tần muốn lớn mạnh thì phải đối tốt với con dân, quốc thái dân an, vừa phải chấn nhiếp các phương, cứ luôn nhún nhường ngược lại sẽ bị chèn ép.

Mỗi thế giới hay tin luật trời đều sôi trào:

- Tần Thiên Đế bá đạo quá vậy? Thương Hoa Tiên Tôn lúc trước không thô bạo như vậy.

- Tưởng mình là Tiên Tôn thật sự?

- Vừa lúc tinh vực bên cạnh muốn nuốt Cổ Tiên tinh vực, hay chúng ta chia nhau đi!

- Tần Thiên Đế quá càn rỡ, không ai có thể trấn áp hắn sao?

- Ta cũng muốn lắm nhưng mời Dương Bắc Minh, Tịch Nghiệp Ma Quân đến làm tay đấm đi rồi nói chuyện.

Tần Quân ban bố luật trời mới làm giảm ích lợi của nhiều thế lực, khiến quyền lực toàn Cổ Tiên tinh vực tập trung vào Tần Tiên giới, sao có thể khiến người tâm phục khẩu phục?

Trong phút chốc nguyên Cổ Tiên tinh vực xao động vì luật trời mới.

Tần Quân phái người tạo ra pháp trận truyền tống trong đảo bay quanh Tần Tiên giới cho các sinh linh Huyền Đương đại thế giới ra ngoài phiêu bạt. Nhưng vì tạo dựng sự khác biệt giữa tiên phàm nên Tần Quân không đặt tất cả truyền tống môn trong Tần Tiên giới.

Tần Quân có tình cảm với Huyền Đương đại thế giới nhưng không có nghĩa là hắn sẽ dung túng các sinh linh trong Huyền Đương đại thế giới.

Đi đường phải tự đi bằng sức mình.

Khi tin tức truyền đến Nam Vực Thiên Thế Giới, quần thần phấn chấn chiêu cáo thiên hạ ngay trong hôm đó.

Từ nay sinh linh các tộc có thể đi thiên ngoại phiêu bạt!

Huyền Đương đại thế giới sôi trào, vô số sinh linh hô to ân đức của Tần Thiên Đế cao bằng trời!

***

------oOo------

Chương 1281: Tần Thiên Đế điên cuồng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh đinh đinh đinh đinh!

Trong Đại Tần Thiên Thành, khu vực chính giữa, một đám thần tiên ở bên ngoài hô mưa gọi gió lúc này thành kẻ khuân vác, vùi đầu xây dựng lại Tiên Tôn phong, sau này gọi nó là Thiên Đế phong.

Đã có đại tiên dời một ngọn núi cao vạn trượng đặt trong Đại Tần Thiên Thành, tiếp theo là xây cung điện, trang trí lâu vũ.

Bản thân Tần Quân thích sĩ diện, Thiên Đế cung phải xa hoa sang trọng đẳng cấp cao!

Giờ phút này Tần Quân mặc Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào đứng trên một tòa lâu vũ. Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín đứng sau lưng hắn.

Bốn cường giả Hiển Thánh cảnh, tu vi yếu nhất cũng cỡ Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Hình ảnh đẹp như tranh, dường như chư thiên thế giới đều nằm trong tầm mắt họ.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói:

- Bệ hạ, tuy Tần Tiên giới đã thành lập nhưng tiếp theo làm sao thu phục Cổ Tiên tinh vực mới là rắc rối, sẽ hao phí nhiều thời gian.

Nói vậy nhưng Bồ Đề Tổ Sư không quá lo, đây đúng là vấn đề về thời gian.

Tần Quân nhìn Thiên Đế phong, nhẹ giọng nói:

- Trẫm không thiếu thời gian.

La Sĩ Tín nhếch mép nói:

- Cái kẻ tên Dương Bắc Minh bao giờ tới? Nghe đồn muốn kiếm bệ hạ báo thù, rất trông chờ được gặp.

Mấy ngày nay nguyên trời sao đồn ầm ĩ Kiếm Thần Dương Bắc Minh lại

sắp ra tay, vì báo thù cho đồ đệ Kiếm Cuồng Vệ Nhạc.

La Sĩ Tín ngẫu nhiên ra ngoài du lịch nên có nghe tin.

Cường Lương cười khẩy nói:

- Ức vạn kiếm hà độ trời sao, vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh? Theo ta thấy chẳng qua được thổi phồng.

Từ khi biết đến Tử Đạo, Tù Mệnh Đế Tôn thì Cường Lương hơi coi rẻ cường giả mặt ngoài trong vũ trụ này.

Cường giả thật sự ẩn sâu bên trong, ra tay là phong lôi biến động.

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Có các ngươi thì trẫm sợ gì Dương Bắc Minh?

Điều Tần Quân lo nhất là Thánh Môn, tin đồn thân phận Cực Viêm Ma Thần của hắn càng đồn càng nóng. Hôm đó đám thần tiên hét lớn bị vô số sinh linh nghe thấy.

Theo như Tần Quân hiểu biết thì thế lực tiêu diệt Cực Viêm Ma Thần tộc chính là Thánh Môn.

Trận chiến ấy khiến vũ trụ vạn tộc biết đến sự tồn tại của Thánh Môn, vật khổng lồ ở trên ba ngàn đại thế giới.

Dính một chữ thánh thì tám chín phần mười trong Thánh Môn có Thánh Nhân.

Thiên đạo không cho phép Cực Viêm Ma Thần, đương nhiên Thánh Nhân cũng sẽ không chấp nhận.

Bây giờ mầm họa lại nổi lên, Thánh Môn có ra tay thêm lần nữa tiêu diệt dư nghiệt của Cực Viêm Ma Thần tộc?

Nghĩ đến đây ánh mắt Tần Quân trở nên sắc lạnh.

Thánh Môn thì sao?

Thiên đạo thì thế nào?

Sẽ có ngày bị hắn giẫm ở dưới chân.

Tần Quân lắc đầu vứt bỏ tạp niệm, cười nói:

- Đi kêu Nghiêu tới.

Trong tay Tần Quân còn một cơ hội Thần Ma đỉnh cao nên sử dụng.

Nghiêu là một trong Tam Hoàng Ngũ Đế, dù không bằng Tam Hoàng nhưng chắc chắn đến Nhập Thánh. Thuấn Đế chuyển thế thành Hạng Vũ thì có công đức đầy mình, từng giây từng phút biến mạnh, không cần cơ hội Thần Ma đỉnh cao.

Còn Triệu Công Minh, Tần Quân cứ cảm thấy cực hạn của gã sắp tới. Triệu Công Minh có và không có Định Hải Châu cách biệt quá lớn, tức là tu vi của gã không tuyệt đỉnh.

Hổ Tổ chuyển kiếp thành Dương Tái Hưng vì không có công lao nên Tần Quân tạm thời không tiện đề bạt.

Thiên Đình Đại Tần giờ đây không phải là thế lực nhỏ khát cầu cường giả trấn giữ mặt mũi, cường giả ở các giai đoạn đều mạnh.

Nhìn khắp ba ngàn đại thế giới miễn Thánh Môn không ra là Thiên Đình Đại Tần có thể kiêu căng ngang ngược.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy, Cường Lương, La Sĩ Tín chắp tay nói:

- Tuân lệnh!

Nói xong bọn họ biến mất tại chỗ.

Đại Tần Thiên Thành còn đang xây lại, dự tính rất nhanh sẽ sửa sang xong. Tần Quân sẽ đứng trên Thiên Đế phong nhìn xuống Tần Tiên giới, trở thành Thiên Đế thật sự.

Thời gian chớp mắt qua ba ngày.

Thiên Đế cung xây xong, các thánh phi dọn vào, Đại Tần Thiên Thành hoàn toàn ổn định lại.

Các quan văn lấy Bạch Trạch, Tôn Như Đạo dẫn đầu tản ra nguyên Tần Tiên giới, quyền lực luân phiên cần thời gian, Tần Quân đang chọn thần tiên nào có năng lực mà đáng để giao việc.

Mấy chục vạn thần tiên không phải bình hoa, chẳng qua Tần Quân không dùng họ như lính.

Đến đây thì Tần Tiên giới chính thức chỉnh đốn.

Gió mưa bên ngoài vần vũ, các tin tức truyền về Tần Tiên giới.

- Báo! Dạ Quy đại thế giới tuyên bố phản bội Tần Tiên giới!

- Báo! Tử Tàng tông tuyên bố phản bội Tần Tiên giới!

- Báo! Hạ Lan đại thế giới tuyên bố phản bội Tần Tiên giới!

- Báo! Khuê Kỳ đại thế giới tuyên bố phản bội Tần Tiên giới!

***

Tần Quân ngồi trên ghế rồng nghe các thần tiên truyền tin về, mặt không biểu tình.

Dưới đài cao, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín đứng ngay hàng đầu, biểu tình cực kỳ khó xem.

Đám Thần Ma, thần tiên ngồi hai bên khuôn mặt xanh mét.

Những đại thế giới, thế lực này rõ ràng đã bàn bạc với nhau cùng tấn công Tần Tiên giới mới lên.

Các Thần Ma là thân tín của Tần Quân đương nhiên tức giận. Các thần tiên bị Thiên Thư khống chế, Cổ Tiên tinh vực là nhà của họ, địa bàn của họ, dù đổi chủ đổi tên nhưng bản chất không thay đổi.

Nghe các phương thế lực muốn phân chia Cổ Tiên tinh vực làm đám thần tiên giận run.

Chờ không còn tiên binh tiến tới báo tin, Tần Quân bình tĩnh hỏi Bạch Trạch:

- Đã làm xong Thiên Đế Hoàng Bào của trẫm chưa?

Sau khi trở thành chủ Tiên giới, Tần Quân lại muốn đổi y phục, thế là hắn sai người tạo ra bộ hoàng bào mới xứng đôi với cái tên Thiên Đế.

Bạch Trạch chắp tay trả lời, nhìn Tần Quân chằm chằm:

- Sắp rồi, nhiều nhất hai ngày.

Mới tiếp nhận Tần Tiên giới đã gặp tình huống khẩn cấp kiểu này, Tần Quân sẽ giải quyết thế nào?

Tần Quân gật đầu, đưa mắt chậm rãi nhìn đám Thần Ma, thần tiên trong điện.

- Các ngươi có ý kiến gì?

Các Thần Ma của Thiên Đình Đại Tần hay đám thần tiên có tên trong Thiên Thư đều xôn xao.

Tôn Ngộ Không dẫn đầu quát to:

- Còn phải hỏi? Đương nhiên là đánh!

Tuy đã dung hợp với Đấu Chiên Thắng Phật nhưng Tôn Ngộ Không mãi là Tề Thiên Đại Thánh, thờ phụng nguyên tắc nắm đấm lớn nhất!

Nhiều người đồng ý với Tôn Ngộ Không, bao gồm đám thần tiên.

Trước kia dù Cổ Tiên giới khống chế Cổ Tiên tinh vực không đủ nghiêm khắc nhưng luôn xem họ như nô lệ, tiên sử đi phương thế giới cũng được kính trọng, ví dụ Sở Cầu Hoài đi Huyền Đương đại thế giới.

------oOo------

Chương 1282: Atula tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng quát:

- Tốt! Truyền chiếu xuống, nếu ai dám phản bội Tần Tiên giới thì phải chết! Tên nào trốn giết tên đó, hai tên trốn giết cả đôi! Một tộc trốn diệt cả tộc, một giới trốn đồ cả giới! Tiên giới của tinh vực khác nếu dám nhúng tay lập tức xếp vào quan hệ đối địch, sau này tính sổ hết!

Hàng loạt lệnh khiến tất cả sinh linh trong điện sôi trào máu nóng.

Các thần tiên cũng kích động, nhưng bọn họ càng lo hơn, đắc tội Tiên giới khác có ổn không?

Đám Thần Ma Thiên Đình Đại Tần thì nghĩ khác, bọn họ đi theo Tần Quân đã lâu, hình thành tin tưởng mù quáng vào hắn.

Ai dám chống đối với Thiên Đình Đại Tần đều không có kết cục tốt!

Nghiêu Đế cảm thán rằng:

- Bệ hạ khí phách kinh người.

Thuấn Đế chuyển kiếp thành Hạng Vũ, Thần Nông đứng cạnh Nghiêu Đế.

Tam Hoàng Ngũ Đế đã có bốn vị làm thuộc hạ của Tần Quân, bọn họ khâm phục hắn từ tận đáy lòng.

Tần Quân đi đâu cũng cuồng như vậy.

Nếu người khác cuồng giống hắn thì đã chết từ lâu, Tần Quân càng lúc càng mạnh, một đường vượt mọi chông gai, kẻ địch mạnh đến mấy cũng phải gục ngã.

Thần Nông gật gù khen:

- Tướng Tử Vi, khí vận hoàng giả, đúng là vạn cổ không có ai.

Hạng Vũ không nói chuyện nhưng mắt nóng bỏng ước gì được tham gia chiến đấu.

Sau khi tan triều ý chí của Tần Quân nhanh chóng truyền hướng Cổ Tiên tinh vực.

Sinh linh nào nghe ý chí này đều hét to Tần Thiên Đế cuồng vọng

Tình hình là muốn một mình đấu với đám đông Tiên giới?

Vô số thế giới, Vạn Pháp đảo thảo luận rôm rả ý chỉ mới nhất của Tần Thiên Đế:

- Tần Thiên Đế bị điên à?

- Hay cho câu một tộc trốn diệt một tộc, một giới trốn đồ một giới. Tần Thiên Đế mới đắc tội Dương Bắc Minh giờ còn dám gây thêm thù, xem ra hắn có chỗ dựa.

- Tần Tiên giới lộ mũi nhọn quá bén, rồi sẽ gục ngã thôi.

- Ma Minh, Dương Bắc Minh đã theo dõi Tần Thiên Đế, hắn tuyệt đối sống không được bao lâu.

- Ngồi xem Tần Tiên giới xuống dốc đi.

Đa số sinh linh đều cho rằng Tần Thiên Đế bị điên.

Tạm không nói các thế lực bị Tần Thiên Đế đắc tội rồi, vừa xưng bá Tiên giới đã dám bắn pháo bậy?

Thật là tìm đường chết!

Bên kia.

Tần Quân triệu tập Phục Hy, Thần Nông, Hạng Vũ, Nghiêu Đế lại.

Trải qua Thần Ma đỉnh cao khiến bảng liệt kê thuộc tính của Nghiêu Đế

thay đổi.

[Nghiêu Đế: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Một trong Ngũ Đế.

Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Nhân Nguyện Pháp.

Thần thông: Xuân Thu Nhất Niệm. Nghiêu Đế long khí. Thiên hạ là cờ.

Pháp bảo: Hắc Bạch Tử.

Mức độ trung thành: 96 (MAX 100)]

Chính thức trở thành Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Tu vi như thế có thể càn quét một phương, nhưng không bằng một số lão quái vật.

Phục Hy hỏi trước:

- Không biết bệ hạ gọi chúng ta đến có chuyện gì?

Bọn họ đang ở trong một tòa cung điện cạnh Thiên Đế phong, không ai quấy rầy.

Tần Quân bưng tách trà lên thản nhiên nói:

- Các ngươi có muốn gắn liền với khí vận nhân tộc của Thiên Đình Đại Tần không?

Phục Hy, Thần Nông, Nghiêu Đế, Hạng Vũ hít thở dồn dập.

Kiếp trước bọn họ là Tam Hoàng Ngũ Đế, cũng liên kết với khí vận nhân tộc, biết rõ mức độ quan trọng của khí vận. Huống chi dưới thiên đạo này nhân tộc là nhân vật chính, linh của vạn vật.

Bọn họ luôn khát khao khí vận của nhân tộc, nhưng chưa bao giờ ngờ Tần

Quân sẽ đề nghị cho bọn họ liên kết với khí vận nhân tộc.

Ân tình này lớn đến nỗi họ không biết đền đáp làm sao.

Tần Quân hỏi đùa:

- Như thế nào? Không chịu?

Tần Quân nhìn rõ kích động trong mắt bốn người Phục Hy, nhưng hắn vẫn muốn trêu họ.

Chí hướng của Tần Quân không phải chủ nhân tộc, sau này hắn muốn thống ngự vạn tộc, ban vị trí khí vận nhân tộc cho Tam Hoàng Ngũ Đế thì có sao?

Dù gì khí vận của Tần Quân liên kết với nguyên Thiên Đình Đại Tần.

Phục Hy kích động quỳ xuống:

- Đa tạ bệ hạ ban thưởng!

Thần Nông, Thuấn Đế, Hạng Vũ phản ứng lại cùng quỳ theo.

Ánh mắt họ tràn đầy hưng phấn, cảm kích nhìn Tần Quân. Nếu liên kết với khí vận nhân tộc thì sau này nhân tộc còn mãi là bọn họ không chết.

Đặc biệt là Thuấn Đế và Hạng Vũ, công đức của Ngũ Đế kém hơn Tam Hoàng nhiều.

Tam Hoàng khiến nhân tộc trở thành nhân vật chính thiên địa, Ngũ Đế thì chỉ thúc đẩy nhân tộc phát triển. Đương nhiên trong chính sử địa vị của Tam Hoàng Ngũ Đế ngang nhau, cùng là tổ tiên nhân tộc.

Tần Quân cười nói:

- Sau này trẫm sẽ sắp xếp đại điển tế trời.

Định nghĩa khí vận khá mơ hồ, nói trắng ra là ân trạch của thiên đạo. Khí vận của nhân tộc là thiên đạo yêu thương nhân tộc. Nếu hai hoàng hai đế muốn được chia cho sự yêu thương này thì phải được thiên đạo thừa nhận.

Nghi thức tế trời tức là xin thiên đạo.

Tần Quân không sợ thiên đạo từ chối, thiên đạo không có tư duy riêng, miễn việc có lợi cho nhân tộc là thiên đạo sẽ thừa nhận.

Bốn người Phục Hy tiếp tục dập đầu cảm ơn Tần Quân.

Tần Quân cười lớn đi ra cửa, bốn người Phục Hy lật đật tiễn đưa.

Qua khoảng một nén nhang Tần Quân trở về Thiên Đế phong.

Tần Quân lại xây ngự hoa viên trong Thiên Đế phong, cũng vẫn do Tỳ Bà giám thị. Trong ngự hoa viên gieo trồng các loại kỳ trân hoa cỏ, linh khí cực kỳ nồng đậm, rất thích hợp cho Tần Quân tu luyện. Chờ ngày hắn đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh sẽ chỉ định triệu hoán ra Hiển Thánh.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên cỏ, bắt đầu vận công nạp khí. Linh khí từ bốn phương tám hướng hội tụ cuốn cánh hoa, cá lây, cọng cỏ quay quanh Tần Quân, hình ảnh đẹp như tranh.

Sương tiên lượn lờ quanh núi, trên Thánh Đế cung là bầu trời xanh biếc, mơ hồ thấy sao giăng đầy trời.

Tỳ Bà đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân, lấy một bộ quyển trục ra, nàng mở quyển trục vừa nhìn vừa đọc:

- Theo yêu cầu của bệ hạ Đế Vệ quân bắt đầu thu thập hành tung của Minh Hà Lão Tổ, Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên . . .

Tần Quân đang tạo lại Đế Vệ quân, chọn lựa năm ngàn tiên nhân thực lực mạnh, sau này sẽ chọn sinh linh chưa thành tiên.

- Minh Hà Lão Tổ gần đây hoạt động sôi nổi, đối kháng với Ma Minh ở góc tinh không khác, tự sáng lập Atula tộc, số lượng không nhiều nhưng sức chiến đấu cực mạnh, khiến Ma Minh luôn chịu thiệt.

- Đông Hoàng Thái Nhất không bằng Minh Hà Lão Tổ nhưng cũng đi các nơi lung lạc yêu tộc, dã tâm không nhỏ.

- Khổng Tuyên thì trong tinh không chưa nghe tin đồn gì về y.

Tần Quân vừa tu luyện vừa mở mắt lộ nét mặt đăm chiêu.

------oOo------

Chương 1283: Uy của Minh Hà. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không ngờ Minh Hà Lão Tổ nhanh vậy đã sáng lập Atula tộc, hèn gì Ma Minh không truy sát Tần Quân, thì ra có Minh Hà Lão Tổ gánh áp lực giúp.

Còn Đông Hoàng Thái Nhất, tu vi của gã mạnh không thua gì Minh Hà Lão Tổ, nhưng còn chưa tới đỉnh cao, chỉ cỡ Nhập Thánh. Dù Đông Hoàng Thái Nhất lôi kéo yêu tộc cũng khó trở thành thế lực hạng nhất trong vũ trụ một thời gian ngắn.

Khổng Tuyên thì mất tích, hay y đang bế quan?

Tần Quân mỉm cười nói:

- Xem ra sau này vũ trụ không cô đơn.

Tần Quân bỗng mong chờ cảnh đụng độ với Atula tộc của Minh Hà Lão Tổ.

Và Khổng Tuyên nữa!

Lần sau gặp mặt trẫm muốn cho ngươi nhìn với cặp mắt khác!

Mắt Tần Quân sáng rực, ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên tuy mạnh nhưng chưa chắc bằng Hà Đồ Lạc Thư của Phục Hy.

Càng đừng nói có Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín trợ giúp.

Tần Quân không tin Khổng Tuyên có thể càn quét dưới Thánh Nhân không gặp địch thủ!

Tỳ Bà hỏi ngược lại:

- Phải rồi bệ hạ, nghe nói tinh vực xuất hiện sông dài bằng ức vạn bóng kiếm vượt qua trời sao, phỏng chừng là Dương Bắc Minh đang giết hướng Cổ Tiên tinh vực. Chúng ta có nên làm chút gì không?

Trong thời gian này Tỳ Bà chuyên thu thập sự kiện phong vân của ba ngàn đại thế giới, nghe một cái tên lặp lại nhiều nhất là Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh quá nổi tiếng, làm Tỳ Bà lo không biết Tần Tiên giới có chịu nổi trùng kích từ Dương Bắc Minh không.

Dương Bắc Minh?

Khóe môi Tần Quân cong lên, hắn khịt mũi nói:

- Làm gì làm chi? Cứ ngồi chờ người đến.

Tần Quân sớm có hứng thú với đệ nhất nhân vũ trụ ở mặt ngoài này, vừa lúc lấy Dương Bắc Minh kiếm một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn!

Sướng chết bỏ!

Tỳ Bà bị sự tự tin của Tần Quân cảm nhiễm, nàng nhoẻn miệng cười, khép quyển trục lại biết điều rời đi.

Tần Quân mỉm cười, lần nữa nhắm mắt tu luyện.

Tất cả chỉ là thấp kém, chỉ có tu tiên cao!

***

Sâu trong trời sao mênh mông, dải sáng đầy trời.

Một chiếc pháp thuyền màu đen dài mấy vạn trượng đang lướt tới, cắm cờ xí Ma Minh bay phần phật.

Pháp thuyền lướt qua các ngôi sao không to hơn pháp thuyền là bao, cách mấy ức vạn dặm phía trước có một hành tinh màu tím sậm, đường kính

khó đo lường, khói đen kỳ lạ lượn lờ xung quanh khiến hành tinh này kinh dị âm trầm.

Hành tinh này vốn thuộc về Ma Minh, là vùng đất cực âm cực sát, ai ngờ bị Minh Hà Lão Tổ cướp đi. Ma Minh nhiều lần phái binh chinh phạt nhưng tay trắng quay về, khiến tiếng tăm của Minh Hà Lão Tổ cứ lên cao vùn vụt. Cuối cùng Huyết Sát Ma Đế không ngồi yên.

Một ma đồ đột nhiên xuất hiện bên cạnh Huyết Sát Ma Đế, quỳ một gối trầm giọng nói:

- Ma Đế bệ hạ, chắc Minh Hà ở bên trong. Theo dò sát thì Atula ở trong Ma Sát tinh không nhiều, binh lực của chúng ta đủ sức trấn áp.

Ma Minh làm vật khổng lồ rong ruổi vũ trụ vô số năm, nếu không xử được Minh Hà Lão Tổ đột nhiên vươn lên thì sao xứng với người sáng lập Tịch Nghiệp Ma Quân?

Đồn ra ngoài sẽ bị cười chê.

Huyết Sát Ma Đế hừ lạnh một tiếng, mắt đầy sát ý:

- Giao Minh Hà cho bản đế, bản đế chống mắt xem hắn có bản lĩnh gì mà dám đụng vào gốc gác Ma Minh!

Gần đây Ma Minh gặp nhiều trắc trở, Trần Vô Kỵ cũng bị giết khiến lòng Huyết Sát Ma Đế ức chế ngọn lửa.

Giết Minh Hà Lão Tổ trước sau đó diệt Tần Thiên Đế!

Huyết Sát Ma Đế không tin mình thua Tịch Nghiệp Ma Quân!

Lúc trước Tịch Nghiệp Ma Quân chấp chưởng Ma Minh, trong vũ trụ không ai dám tranh phong, giờ thì rắn chuột gì cũng dám đến khiêu khích bọn họ.

Pháp thuyền của Ma Minh cách Ma Sát tinh ngày càng gần, vô số ma đồ đứng trên thuyền nhìn hành tinh, tất cả cầm pháp bảo, pháp khí như hổ rình mồi.

Huyết Sát Ma Đế nhẹ nhàng bay lên từ từ tiến tới trước, từng lũ ma khí toát ra khỏi người gã hóa thành những con rồng đen dữ tợn gầm rống trời sao, khiến ma đồ phấn chấn.

Lâu rồi Ma Đế không tự mình ra tay, hỏi sao đám ma đồ không hưng phấn?

Tận mắt xem cường giả tác chiến có thể cảm ngộ rất nhiều.

Một giọng nói khàn khàn truyền ra từ Ma Sát tinh:

- Ô, là Ma Đế trong truyền thuyết sao?

Thanh âm vang vọng khắp trời sao, khiến người da đầu tê dại.

Dù đối diện Huyết Sát Ma Đế thì đối phương không sợ chút nào, thanh âm khiến đám ma đồ náo động.

Huyết Sát Ma Đế nghe vậy tốc độ bay càng nhanh để lại một chuỗi dài tàn ảnh lao nhanh đi Ma Sát tinh.

Huyết Sát Ma Đế quát to:

- Bò sát! Đi ra chịu chết!

Huyết Sát Ma Đế giơ tay phải, ma khí cuồn cuộn ngưng tụ thành một cây đao đen dài năm vạn trượng khủng bố.

Bất cứ sinh linh nào đều thấy mình thật nhỏ bé trước cây đao đen, đao kia như gắt ngang trời sao, đến từ khe nứt vũ trụ, ẩn giấu hư vô.

Đao kia như muốn chém Ma Sát tinh đằng trước thành hai nửa.

Sát khí tung hoành bát phương, như đông lạnh đột ngột ập đến.

Từ Ma Sát tinh tràn ra sóng biển màu đỏ, đỏ thẫm như máu, sát khí ngút trời.

Huyết Sát Ma Đế giật mình biến sắc mặt.

***

Cổ Tiên tinh vực, Tần Tiên giới.

Tần Quân đang ở bên Tiểu Lăng Mệnh, Chúc Nghiên Khanh. Trong thời gian này Tần Quân thường xuyên cá nước thân mật với phi tử khác, đáng tiếc không ai mang thai. Huyết mạch Cực Viêm Ma Thần thật khó truyền thừa, hai người mang thai đã là rất may mắn.

Bạch Trạch, Hắc Điệp Tiên Tử lục tục đồng ý làm phi của hắn, chờ chọn ngày lành tháng tốt.

Hằng Nga thì không biết là thói quen một mình cô độc hay sao mà mãi chưa chịu đồng ý, Tần Quân không bắt buộc, về sau từ từ có thời gian.

Lửa bao bọc người Tiểu Lăng Mệnh, vừa cười khanh khách vừa xoay quanh trên bầu trời ngự hoa viên, chơi rất là vui.

- Hi hi hi!

Nhóc con tốc độ bay càng lúc càng nhanh, cảm giác cân bằng thân thể cũng mạnh hơn, làm Tần Quân phải cảm thán quái vật.

Chúc Nghiên Khanh quở mắng:

- Chậm chút, đừng để bé té!

Từ lần trước Tần Quân để mặc Tiểu Lăng Mệnh đụng vào tường đã ám ảnh tâm lý Chúc Nghiên Khanh, nàng vẫn thường lôi ra trách hắn.

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm, có trẫm trông chừng.

Chỗ này rộng rãi như vậy nếu Tiểu Lăng Mệnh bị rớt xuống thì Tần Quân sẽ đón được ngay.

------oOo------

Chương 1284: Uy của Minh Hà. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tỳ Bà bỗng đến bên cạnh Tần Quân, trầm giọng nói:

- Bệ hạ, lại có tin tiền tuyến mới!

Tần Quân thản nhiên hỏi:

- A? Là ai phản bội Cổ Tiên tinh vực?

Bây giờ Cổ Tiên tinh vực hầu như chia ra một phần ba đại thế giới, thành trò cười của cả vũ trụ. Nhưng Tần Quân biết sốt ruột không ăn được đậu hủ nóng, giờ đánh mất cái gì sau này hắn sẽ đòi trở lại sau, bởi vậy tâm tính của hắn còn bình tĩnh.

Tỳ Bà cắn răng nói, mắt tràn đầy kinh sợ:

- Không phải, là Minh Hà Lão Tổ và Huyết Sát Ma Đế đánh nhau!

Tỳ Bà không hiểu nhiều về Minh Hà Lão Tổ nhưng nàng biết lai lịch của Huyết Sát Ma Đế, minh chủ Ma Minh, đứng trên đỉnh vũ trụ.

Chúc Nghiên Khanh tò mò nhìn Tỳ Bà.

Cuối cùng Tần Quân chịu đưa mắt nhìn Tỳ Bà:

- Nói tiếp đi.

Người làm Tần Quân quan tâm không phải Huyết Sát Ma Đế mà là Minh Hà Lão Tổ.

Tỳ Bà cố nén nỗi lòng dậy sóng dữ, nói:

- Nghe nói Huyết Sát Ma Đế mang binh giết hướng Minh Hà Lão Tổ, cuối cùng Huyết Sát Ma Đế bị thương chạy trốn, các ma đồ không ai sống sót.

Tỳ Bà biết sau trận chiến này Minh Hà Lão Tổ sẽ thăng cấp thành đại năng đỉnh cao trong vũ trụ, không ai dám chọc.

Không nhiều cường giả có thể chiến thắng Huyết Sát Ma Đế, có thể nói là đếm trên đầu ngón tay.

Tần Quân gật gù, nét mặt không thay đổi:

- Ừm!

Tần Quân thầm thở phào, hắn biết cực hạn của Minh Hà Lão Tổ ở đâu, nếu Huyết Sát Ma Đế chiến thắng mới làm hắn bình xét lại thực lực của Ma Minh.

Tỳ Bà chớp chớp mắt, không kiềm được nghi hoặc hỏi:

- Bệ hạ không giật mình sao?

Bên ngoài đang đồn ầm lên. Huyết Sát Ma Đế thua tức là có cường giả vô địch mới nổi lên, người nghe ai không kích động?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trong dự đoán thì sao phải giật mình?

Tỳ Bà nghe vậy càng tôn sùng Tần Quân hơn.

Bệ hạ thật là không gì không biết, không gì không hiểu.

Tần Quân phất tay nói, hắn còn bận chơi với nhi tử:

- Được rồi, lui xuống đi.

Minh Hà Lão Tổ tạm thời không oán không thù với hắn, thuận tiện giúp hắn tổn hại nặng Ma Minh, giảm bớt chút áp lực khiến Tần Quân nhẹ nhàng hơn.

Nếu là lúc bình thường Tần Quân đã sai người ra tay cưỡng ép thu phục Minh Hà Lão Tổ.

Hệ thống triệu hoán ra Thần Ma phải nằm trong tay hắn, nếu không thì thật nực cười.

Tỳ Bà gật đầu, hành lễ hướng Chúc Nghiên Khanh rồi biến mất tại chỗ.

Chúc Nghiên Khanh đến gần hỏi:

- Tại sao bệ hạ chú ý Minh Hà Lão Tổ quá vậy?

Chúc Nghiên Khanh biết bản tính của Tần Quân, đối tượng bị hắn chú ý hoặc là kẻ thù hoặc được hắn nhìn trúng định thu làm thuộc hạ.

Tần Quân cười bí hiểm nói:

- Phật viết không thể nói, ha ha ha ha ha ha!

Nói xong Tần Quân cười lớn bay hướng Tiểu Lăng Mệnh, làm Chúc Nghiên Khanh giận cắn răng, vừa bất đắc dĩ vừa bực bội nhìn hai phụ tử.

Trong trời sao vô tận, khắp nơi đồn về trận đại chiến của Minh Hà Lão Tổ và Huyết Sát Ma Đế.

- Minh Hà Lão Tổ từ đâu chui ra mà có thể đánh bại Huyết Sát Ma Đế?

- Nghe nói là Atula tộc gì đó.

- Nhảm, Atula tộc là Minh Hà Lão Tổ sáng tạo, gần đây y đột nhiên xuất hiện, rất giống Tần Thiên Đế.

- Sắp thay máu sao? Mỗi cách mấy trăm vạn năm là cường giả mới cũ luân phiên, lần trước Huyết Sát Ma Đế trở thành đá lót chân của Dương Bắc Minh.

- Ài, thời cuộc náo động, chúng ta nên tự xử thế nào đây?

- Tiếp theo chờ xem Dương Bắc Minh cầm kiếm khiêu chiến Tần Tiên giới, chắc chắn Dương Bắc Minh không thua!

Trong Cổ Tiên tinh vực cũng đang thảo luận việc này, đều la to khó tin.

Các Thần Ma trong Tần Tiên giới biết về Minh Hà Lão Tổ thì hết hồn, không ngờ Minh Hà Lão Tổ cũng đi ra.

Cường Lương cầm vò rượu hừ lạnh:

- Tiểu tử Minh Hà này cũng dám khoe mẽ!

Từ khi nhấm nháp rượu rồi mỗi ngày Cường Lương toàn uống rượu, ít uống một ngày là khó chịu.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy ở bên cạnh lộ vẻ cảm khái, những người quen thuộc kiếp trước sắp liên tiếp xuất hiện rồi sao?

La Sĩ Tín cũng không quá thích Minh Hà Lão Tổ:

- Y đánh bại Huyết Sát Ma Đế thì ta đánh bại Dương Bắc Minh!

Thời kỳ Long Hán sơ kiếp Minh Hà Lão Tổ còn trốn trong biển không dám chui ra, nên La Sĩ Tín làm tổ của Kỳ Lân không cho rằng Minh Hà Lão Tổ mạnh hơn mình.

Trong khi các vị Hiển Thánh thảo luận Tôn Ngộ Không bỗng đạp mở cửa xông vào quát to:

- Tên ngốc đần kia, mau theo ta đánh lộn!

Tên ngốc đần ý chỉ La Sĩ Tín.

Dù La Sĩ Tín đột phá Hiển Thánh cảnh nhưng con khỉ này vẫn dám luận bàn với gã, đương nhiên chủ yếu vì La Sĩ Tín không nỡ bị thương Tôn Ngộ Không.

Bồ Đề Tổ Sư bất đắc dĩ nói:

- Ngộ Không, không được vô lễ.

La Sĩ Tín là tổ của Kỳ Lân, sao có thể đánh lộn với tiểu bối như Tôn Ngộ Không? Trước kia còn dễ nói, La Sĩ Tín chưa phục hồi trạng thái cao nhất, hiện tại khác rồi, tu vi thường đại biểu cho địa vị.

Lúc ở Tử Tiêu cung nghe giảng, Tam Thanh, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn chưa thành thánh, cùng thế hệ với đại năng khác như Trấn Nguyên Tử, Đế

Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng đứng chung một lằn ranh. Đến khi Tam Thanh thành thánh thì bối phận, địa vị bỏ xa những người khác, đủ thấy tu vi là tượng trưng cho thân phận.

Giờ tu vi của Tôn Ngộ Không và La Sĩ Tín cách biệt quá lớn, không xứng đánh với nhau. Bồ Đề Tổ Sư có tư tưởng truyền thống gai mắt chuyện này.

Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất chỉ sợ sư phụ, bị Bồ Đề Tổ Sư mắng liền ngoan ngay, vò đầu cười khờ.

La Sĩ Tín xua tay cười nói:

- Không sao, vừa lúc ta muốn tỷ thí với Ngộ Không một phen.

Thế là hai người choàng vai bá cổ đi ra đình viện, khiến Phục Hy, Cường Lương nhìn nhau cười.

Cùng lúc đó, Thần Ma khác trong Đại Tần Thiên Thành cũng đang bàn về Minh Hà Lão Tổ.

Từ sau khi chuyển đến Tần Tiên giới thì khoảng cách phe phái giữa các Thần Ma cũng biến mất, bắt đầu đối lập với nhóm thần tiên, chia thành hai trận doanh lớn.

Các Thần Ma chơi thân hơn, ít giao lưu với các thần tiên.

Đương nhiên một số Thần Ma kiếp trước có thù không đội trời chung thì đến chết cũng không tiếp xúc.

Mấy ngày sau nguyên trời sao đều thảo luận về Minh Hà Lão Tổ, một trận chiến đã nổi tiếng lừng lẫy.

Tần Quân không quan tâm, hắn bắt đầu mộ binh quân đội, điều một số quân đoàn mạnh mẽ của Thiên Đình Đại Tần đến.

Ví dụ như Cửu Lê Ma Binh, Thảo Đầu Thân vân vân.

Xi Vưu tiếp nhận Cửu Lê Ma Binh thì rất vui vẻ, đặc biệt là Binh Chủ tám mươi mốt tướng vốn là thân tín kiếp trước của gã, không ngờ kiếp này còn được gặp lại.

Tần Quân thành lập quân đội không phải để ngăn cản Dương Bắc Minh mà nhằm vào mục đích chinh chiến, hắn muốn thu phục những đại thế giới phản bội!

***

***

------oOo------

Chương 1285: Tụ tập ở Tần Tiên giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vù vù vù vù vù!

Ngoài rìa Cổ Tiên tinh vực truyền đến các tiếng xé gió, vô số bóng kiếm kèm theo bóng trắng bay tới, tựa như mưa to đổ ập đến, thanh thế to lớn.

Dương Bắc Minh đứng trên kiếm đá, dưới chân toàn là bóng kiếm. Dương Bắc Minh đã thay áo trắng vằn đỏ, hai tay chắp sau lưng, tóc dài hoa râm bay trong gió. Chân mày như lưỡi đao hơi cau, mắt nhìn thẳng đằng trước, sau lưng là sông kiếm không thấy cuối.

Rất khó tưởng tượng những bóng kiếm này toàn là kiếm khí của Dương Bắc Minh biến ra, có thể ngưng tụ nhiều bóng kiếm như vậy thì pháp lực đã hùng hậu đến mức độ đa số sinh linh khó thể ngước nhìn.

Quan trọng nhất là Dương Bắc Minh dùng nó để đi đường chứ chưa phải đánh nhau.

Dương Bắc Minh lẩm bẩm:

- Cổ Tiên tinh vực . . . khác với trước.

Mặt Dương Bắc Minh không biểu tình, dù chưa lộ ra sát khí nhưng tạo áp lực không thể ngăn cản.

Chân đạp song kiếm vượt qua trời sao.

Tốc độ của Dương Bắc Minh rất nhanh, nơi đi qua đụng vào dãy thiên thạch đều nát vụn, lão vụt qua ngôi sao, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Không lâu sau có sinh linh trông thấy cảnh đó.

- Ức vạn kiếm hà vượt tinh không!

- Dương Bắc Minh đến!

Đám sinh linh hoảng sợ vội rút lui. Dương Bắc Minh quá nổi tiếng, đám sinh linh sợ hãi vội dùng phép thuật truyền tin đi.

Kiếm Thần Dương Bắc Minh rốt cuộc giết vào Cổ Tiên tinh vực!

Bọn họ không cần đoán cũng biết mục tiêu của Dương Bắc Minh là Tần Tiên giới.

Tần Thiên Đế bá chiếm Tiên giới, đa số sinh linh trong Cổ Tiên tinh vực không thích, thậm chí hận hắn. Nếu để Dương Bắc Minh giết Tần Thiên Đế thì họ sẽ rất vui.

Dương Bắc Minh nổi tiếng là độc hành hiệp, sẽ không phát triển thế lực.

Giết Tần Thiên Đế xong Dương Bắc Minh sẽ đi, lúc đó thế lực khác trong Cổ Tiên tinh vực có cơ hội giành nhau ngôi báu bá chủ.

Tin Dương Bắc Minh giết tới nơi truyền ầm ĩ trong Cổ Tiên tinh vực, chưa đầy hai ngày đã truyền vào Tần Tiên giới.

Thiên Đế phong, trong ngự hoa viên.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên lô đỉnh, nước thuốc bốc hơi từ bên dưới phất vào người hắn, bị hắn hút vào cùng linh khí chuyển thành pháp lực.

Tần Thiên Đế đứng cạnh lô đỉnh báo cáo tin Dương Bắc Minh đến.

Tần Quân không mở mắt ra, khẽ ừ:

- Ừm, kệ đi.

Bây giờ trong óc Tần Quân chỉ có một việc là nhanh chóng đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Tỳ Bà lắc đầu cười, vung tay phải lên, thiên tài địa bảo chất đống bên cạnh bay vào lô đỉnh, lửa phực cháy, hơi nóng dâng lên cuồn cuộn đốt người Tần Quân nóng đỏ.

Tần Quân cảm giác cách đột phá càng lúc càng gần.

Tần Quân vốn có thiên phú siêu đẳng cộng thêm Tần Tiên giới thu thập dược liệu tôi thể, hắn phỏng chừng khoảng ba ngày là có thể đột phá.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tần Tiên giới, ngày càng nhiều sinh linh tụ tập đáp xuống Vạn Pháp đảo hoặc đảo bay gần đó. Bọn họ đang chờ Dương Bắc Minh đến.

Các sinh linh bàn tán rôm rả:

- Khi nào Dương Bắc Minh tới?

- Chắc sắp rồi.

- Ức vạn kiếm hạ vượt tinh không, vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh. Kích động chết được, sắp tận mắt nhìn thấy phong tư của Kiếm Thần!

- Nghe nói Kiếm Thần đã mấy vạn năm không ra tay?

- Chậc chậc, vì bây giờ không có nhiều người đáng để Dương Bắc Minh ra tay.

- Không biết Cường Lương của Tần Tiên giới có cản nổi Dương Bắc Minh không?

Sau trận đại chiến của Minh Hà Lão Tổ và Huyết Sát Ma Đế, tin Dương Bắc Minh cầm kiếm khiêu chiến Tần Tiên giới càng đồn càng nóng bỏng.

Tất cả sinh linh cảm giác gió mưa sắp đến.

Đầu tiên là Thương Hoa Tiên Tôn chết, rồi Hỗn Độn Ma Thai loạn thế, Ma Minh liên tục bị tổn hại nặng, đồ ngốc cũng cảm giác được sắp đổi trời.

Vèo!

Tiếng gió như sấm từ sâu trong trời sao ập tới, là Đế Thiên Vô.

Hai người áo đen theo sau lưng Đế Thiên Vô, họ đeo mặt nạ che khuôn mặt.

Trừ Đế Thiên Vô ra đã có nhiều thiên kiêu tụ tập quanh Tần Tiên giới, nhưng gã xuất hiện vẫn dẫn đến oanh động lớn.

Rất nhanh lại một hơi thở mạnh mẽ ập tới.

- Ha ha ha! Lão tử lại trở về!

Giọng này là của Phong Oa, trông vẫn như đứa bé ăn xin, nhưng hơi thở quanh thân siêu mạnh, không gian hơi vặn vẹo. Khuôn mặt nhỏ lem luốc, tròng mắt đảo trọn.

Phong Oa nhìn Đế Thiên Vô ở phía xa đang bay tới một đảo bay, la lên:

- Tiểu tử phía trước, đứng lại cho lão tử!

Phong Oa vọt lên, y là Nhập Thánh cảnh viên mãn, tốc độ siêu nhanh.

Chốc lát Phong Oa đã áp sát sau lưng ba người Đế Thiên Vô, giơ tay tính túm gã.

Trong khoảnh khắc hai người áo đen cùng đè vai Phong Oa, lực lượng cường đại khó tả buộc y khựng lại.

Một người áo đen trầm giọng quát:

- Càn rỡ!

Hai người áo đen cùng đẩy Phong Oa lùi về.

Đám đông sinh linh đứng xa nhìn xôn xao.

Phong Oa khá nổi tiếng trong Cổ Tiên tinh vực, là quái vật đại chiến với Thương Hoa Tiên Tôn mà không thua, thế nhưng bị hai tùy tùng của Đế Thiên Vô đẩy bay đi?

Lại liên tưởng lần trước Đế Thiên Vô bị thương nặng chạy trốn, không lẽ lần này gã cũng tới kiếm chuyện với Tần Thiên Đế?

Phong Oa ổn định thân hình, bẻ cổ nhe răng cười nói:

- Ô, Thần Hoàng không yên lòng bảo bối nên phái người đến bảo vệ sao?

Thần Hoàng!

Nghe tên này đám sinh linh ở phía xa ồn ào.

Thần Hoàng rất bí ẩn trong vũ trụ, vì hầu như chưa từng ra tay. Nhưng đa số sinh linh biết Đế Thiên Vô có được như ngày nay là nhờ Thần Hoàng nâng đỡ.

Dù thiên phú của Đế Thiên Vô yêu nghiệt đến đâu mà không được bảo vệ, gã có thể hoành hành tới bây giờ không?

Đương nhiên đến hiện tại Đế Thiên Vô đã hoàn toàn trưởng thành, Nhập Thánh cảnh viên mãn, cường giả đỉnh cao rồi. Chỉ có vài người là Hiển Thánh.

Đế Thiên Vô nét mặt sa sầm nói:

- Dư nghiệt thái cổ kia, muốn tìm cái chết sao?

Dư nghiệt thái cổ!

Mặt Phong Oa vặn vẹo, hai tay nhỏ co thành nắm đấm, cơ bắp nổi lên hai tay đầy sức mạnh có vẻ không hợp với vóc dáng con nít, nhưng càng gây rung động.

Mắt Phong Oa đầy tơ máu lạnh lùng cười:

- Thần Hoàng không dạy cho ngươi cái gì là lễ phép sao?

Phong Oa chợt nhấc chân bước ra một bước, nắm đấm phải như kéo cung ra sau, người hơi nghiêng lao vào ba người Đế Thiên Vô.

Nhanh như gió rít vượt qua vài dặm.

Phong Oa thế tới rào rác, hai người áo đen ăn ý vỗ chưởng.

Bùm bùm!

Hai luồng pháp lực như sóng biển tuôn ra từ lòng bàn tay hai người áo đen, tựa như ngọn lửa xanh bao trùm Phong Oa.

------oOo------

Chương 1286: Đại Trảm Diệt Phủ đấu với Huyền Hoàng Phá Pháp quyền

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Oa quát to:

- Huyền Hoàng Phá Pháp quyền!

Nắm đấm phải đánh ra, quyền phong bá đạo không gì sánh bằng đánh tan biển lửa xanh trước mặt. Ba người Đế Thiên Vô cảm giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến, bọn họ giật mình vội thụt lùi.

Quyền phong tàn phá thổi quét chín trăm vạn dặm đánh vào một đảo bay dài mấy chục dặm, đấm nát hòn đảo.

Đám sinh linh huyên thuyên thảo luận, tràn đầy rung động nhìn Phong Oa:

- Ui, quyền phong khủng khiếp quá!

- Cú đấm kiểu gì vậy? Cách xa thế mà khiến ta tim đập chân run . . .

- Huyền Hoàng Phá Pháp quyền? Hình như nghe ở đâu rồi.

- Trời ạ, Huyền Hoàng Phá Pháp quyền chẳng phải là sát quyền nổi tiếng lừng lẫy thời kỳ thái cổ sao? Ta từng đọc trong một bộ sách cổ.

- Sát quyền thời kỳ thái cổ? Khoa trương dữ vậy?

Rất khó tưởng tượng đấu gần thân với Phong Oa là thể nghiệm đau khổ thế nào.

Phong Oa phớt lờ ánh mắt kỳ dị từ bốn phương tám hướng, lại đuổi theo Đế Thiên Vô.

Dương Bắc Minh chưa đến mà hai cường giả tuyệt thế đã đánh nhau, đám sinh linh hưng phấn xem cuộc chiến.

Phong Oa lại tung cú đấm Huyền Hoàng Phá Pháp quyền nữa, đánh ra nắm đấm to không phải do pháp lực ngưng tụ mà là sóng khí.

Đế Thiên Vô nổi giận:

- Tưởng mình lợi hại lắm sao?

Gã thua Cường Lương nhưng không có nghĩa gã sợ Phong Oa.

Đế Thiên Vô đạp hai chân, hai vòng vàng hiện ra dưới chân kéo gã lao vào Phong Oa.

Đế Thiên Vô quát to:

- Đại Trảm Diệt Phủ!

Đế Thiên Vô giơ hai tay lên, pháp lực bắn ra theo chưởng phong hóa thành cái búa trắng to lớn nhanh chóng kéo dài đến ba vạn trượng.

Trước Đại Trảm Diệt Phủ làm sinh linh nào cũng cảm giác linh hồn run rẩy.

Đế Thiên Vô không chút do dự chém nhát búa.

Ầm!

Đại Trảm Diệt Phủ và sóng quyền của Huyền Hoàng Phá Pháp quyền đụng vào nhau. Ánh sáng chói lòa bùng nổ khiến trời sao bỗng chốc mù màu.

Sóng xung kích bắn đi các hướng nhanh như tia sáng, dọc đường nổ nát thiên thạch, hành tinh. Có kẻ xui xẻo không kịp trốn thì thành tro bụi ngay.

Hai Nhập Thánh viên mãn đã tức giận đánh nhau không chút nương tay, tạo thành lực phá hoại khó thể tưởng tượng.

Trong phạm vi trăm dặm mọi thứ hóa thành hư vô, tiếng nổ kinh động Tần Tiên giới.

Đám tiên binh đứng trên gác quan thành đổ mồ hôi như tắm, bọn họ không trêu vào Đế Thiên Vô, Phong Oa nổi.

Một tiếng quát táo bạo truyền ra từ Tần Tiên giới:

- Người nào dám lỗ mãng!?

La Sĩ Tín hóa thành ánh sáng chói lòa bay tới.

Dám đánh túi bụi ngay dưới chân Thiên Đế? Khác chi tát mặt?

La Sĩ Tín lấy Kỳ Lân Bá Vương Thương ra, đôi mắt đỏ ngầu, vóc dáng vạm vỡ trướng căng giáp sắt, tựa như sát thần cái thế.

La Sĩ Tín vừa xuất hiện Đế Thiên Vô, Phong Oa liền rút khỏi trung tâm vụ nổ, những đợt gió như con rồng dài.

Phong Oa, Đế Thiên Vô kiêng dè nhìn La Sĩ Tín, ánh mắt kinh sợ.

Hơi thở của La Sĩ Tín siêu mạnh, hai người cảm giác như ngước nhìn núi cao.

Cường giả Hiển Thánh cảnh!

Còn là loại không phải mới vào Hiển Thánh cảnh!

Người Đế Thiên Vô run bần bật:

- Sao có thể như vậy?

Đế Thiên Vô đã thấy Cường Lương, Phục Hy ra tay, bây giờ lại xuất hiện cường giả Hiển Thánh cảnh mới.

Dưới tay Tần Thiên Đế rốt cuộc có bao nhiêu Hiển Thánh?

Phong Oa cũng sợ hết hồn, hơi thở của La Sĩ Tín khủng bố như hung ma thời kỳ thái cổ, đặc biệt đôi mắt đó khiến y nhìn mà thót tim.

Phong Oa cắn răng thầm nghĩ:

- Tên này rốt cuộc có lai lịch gì?

Phong Oa thậm chí nghi ngờ La Sĩ Tín giống như y là lão bất tử sống từ thời kỳ thái cổ.

La Sĩ Tín chẳng cần biết suy nghĩ trong đầu hai người, trầm giọng quát:

- Tổ cha nó thằng nào dám gây sự? Gia gia cho ngươi chết tại đây!

Đối diện ánh mắt đầy sát ý của La Sĩ Tín, Đế Thiên Vô và Phong Oa không dám nhìn thẳng gã.

Hai người áo đen nhanh chóng bay tới trước mặt Đế Thiên Vô.

Một người áo đen chắp tay nói:

- Chúng ta được Thần Hoàng phái đến, không phải gây sự, thật ra đến đây là để chúc mừng Tần Thiên Đế trở thành Tiên Tôn!

La Sĩ Tín hừ lạnh không thèm đáp lại, Thần Hoàng là cái khỉ gì? Gã chưa từng nghe!

Hai người áo đen hết sức lúng túng, lần đầu tiên bọn họ đụng vách tường, còn là trong trường hợp đã lôi ra thân phận của Thần Hoàng.

Các sinh linh xem cuộc chiến lại xì xầm nhỏ to:

- Tên này là ai?

- Hình như tên là La Sĩ Tín, một thần tướng dưới tay Tần Thiên Đế, gần đây hay cùng một con khỉ đi ra đánh nhau nhưng chưa từng thấy hắn lộ ra hơi thở mạnh dữ vậy.

- Người ta lúc trước là cùng luyện tập, bây giờ đánh thật, hù chết người.

- Trong tay Tần Thiên Đế rốt cuộc có bao nhiêu cường giả tuyệt thế?

- Hèn gì Thương Hoa Tiên Tôn bị giết ngược lại, chết không oan.

- Người này mà liên hợp với Cường Lương không biết có thắng Dương Bắc Minh được không?

Khi nhìn biểu hiện bá đạo của La Sĩ Tín thì họ càng mong chờ Dương Bắc Minh đến hơn, nếu đơn giản tiêu diệt thì họ đứng xem cũng nhàm.

La Sĩ Tín liếc Phong Oa, Đế Thiên Vô, khinh thường hừ mũi sau đó bay về Tần Tiên giới:

- Hừ!

Thái độ ngạo mạn chọc tức Phong Oa chửi thề trong bụng.

Phong Oa lẩm bẩm:

- Nếu lão tử ở trạng thái đỉnh cao thì một bàn tay đập chết ngươi!

Mặt Đế Thiên Vô không biểu tình, gã không thích buông lời hăm dọa.

Biết xem xét thời thế mới sống lâu hơn.

Chờ La Sĩ Tín rời đi trời sao lại trở về yên tĩnh. Phong Oa không dám gây sự với Đế Thiên Vô nữa, y bay tới một Vạn Pháp đảo, hù sợ sinh linh trên hòn đảo này.

Từ khi Phong Oa ra đường đời thì không sợ trời chẳng sợ đất, trong Cổ Tiên tinh vực trừ Thương Hoa Tiên Tôn ra không ai làm gì y được.

Nhưng bây giờ đã có người trị được y.

------oOo------

Chương 1287: Kiếm Thần đến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng không khí nổ khuếch tán trên bầu trời, kéo hình ảnh xuống chỉ thấy Tần Quân nửa thân trần lơ lửng trên lô đỉnh, tóc dài bềnh bồng, người rịn mồ hôi. Tần Quân nhắm chặt mắt, tử diễm giữa trán vặn vẹo điên cuồng như muốn rời khỏi làn da.

Tần Quân sắp đột phá!

Ong ong ong ong ong!

Đại Đạo Sinh Thiên Luân hiện ra sau lưng Tần Quân, ánh sáng vàng rực rỡ, từng vòng từng vòng, có bốn vòng bánh xe quay quanh người Tần Quân. Hắn đã tu lại Đại Đạo Sinh Thiên Luân đến đệ tứ trọng, sắp đột phá đệ ngũ trọng.

Nhìn Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Tỳ Bà lộ nét đăm chiêu, nàng vừa ngẫm nghĩ vừa không quên bỏ dược liệu vào lô đỉnh.

Tần Quân thầm rít gào:

- Sắp! Sắp rồi!

Tử Vi Đế Tinh đạo quả điên cuồng vận chuyển.

Hắn sắp đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh!

Hắn muốn tiến thêm một bậc!

Mây lôi kéo đến, thiên uy mênh mông, các sinh linh trong Đại Tần Thiên Thành ngước đầu lên thấy mây lôi bủa giăng bên trên Thánh Đế phong.

Trong một tòa phủ đệ bên cạnh Thiên Đế phong, Cường Lương đang uống

rượu với Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ cảm thán rằng:

- Bệ hạ thật là yêu nghiệt, lại sắp đột phá.

Nói đến cảm thán thì Khoa Phụ nỗi lòng phức tạp nhất, gã là người đầu tiên trong bốn Vu bái vào Tần Quân.

Lúc trước Tần Quân có tu vi gì? Mới qua bao nhiêu năm?

Cảm giác như có người không ngừng cho Tần Quân thể hồ quán đính.

Các Thần Ma khác cũng cảm thán, đặc biệt là các Thần Ma đã bị Tần Quân vượt mặt, trong lòng đắng chát. Họ từng đi theo bên Tần Quân, không ngờ mới vài năm hắn đã đến độ cao khiến họ ngước nhìn.

Trên Thiên Đế phong.

Trước một tòa tẩm cung, Hắc Điệp Tiên Tử và Đát Kỷ đứng song song nhìn thiên kiếp sấm chớp trên bầu trời.

Hắc Điệp Tiên Tử lo lắng nói:

- Sau này bệ hạ đột phá cao hơn nữa e rằng có rắc rối lớn.

Đát Kỷ nhíu mày hỏi:

- Tại sao?

Đát Kỷ thầm buồn bực, trước kia Tần Quân trợ giúp nàng đột phá Thái Ất Huyền Tiên, không ngờ hắn đuổi kịp nhanh vậy.

Mặt Hắc Điệp Tiên Tử âm trầm nói:

- Huyết mạch của bệ hạ không phải bình thường, cộng thêm bây giờ bệ hạ khống chế Thiên Thư, mỗi lần độ kiếp sẽ bị thiên đạo chú ý. Nếu thiên đạo phát hiện huyết mạch của bệ hạ thì . . .

Mười ba vạn năm trước Hắc Điệp Tiên Tử đã biết huyết mạch của Tần Quân, sau khi đến thiên ngoại nàng cố ý điều tra tư liệu về Cực Viêm Ma Thần. Hắc Điệp Tiên Tử càng điều tra càng ngạc nhiên, nàng rất lo sau này

Tần Quân sẽ bị thiên đạo phản phệ.

Đát Kỷ nhíu chặt chân mày thanh tú:

- Nguy hiểm đến vậy?

Hắc Điệp Tiên Tử lắc đầu lẩm bẩm:

- Hy vọng là ta lo xa.

Cùng lúc đó, Tần Quân sắp đột phá.

Tần Quân mở bừng mắt ra đứng bật dậy giữa hư không, cơ bắp nửa người trên nổi cục cục, mồ hôi như kim loại đúc rắn chắc sắt thép, tràn ngập lực lượng.

Bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay quanh bỗng bay xa ba thước.

Tần Quân bẻ cổ, Cực Đạo Viêm Hỏa dọc theo lỗ chân lông tràn ra nhanh chóng bao trùm toàn thân hắn. Khoảnh khắc Tần Quân thành người lửa, mắt lóe tia sáng tím khiếp người.

Cực Viêm Ma Thần!

Tần Quân giơ tay phải lên ra hiệu thiên kiếp giáng xuống:

- Tới đi!

Thiên uy dường như cảm nhận hắn khiêu khích, một thiên lôi giáng xuống ngay.

Dù Thiên Đế phong cao vạn trượng, đa số sinh linh trong Đại Tần Thiên Thành đều có thể trông thấy sét đánh giữa trời xanh.

Thiên lôi đánh trúng người, mặt Tần Quân không biểu tình, người không run rẩy, pháp lực bắt đầu tăng vọt trong thân thể.

Thành tựu Thái Ất Huyền Tiên khiến pháp lực trong người Tần Quân tăng vùn vụt.

Đây chính là Cực Viêm Ma Thần!

Dù mỗi cái cảnh giới đột phá khó khăn càng lớn, nhưng sau khi đột phá thì các mặt đều được nâng cao.

Không phải bỗng dưng vạn tộc vũ trụ xem Cực Viêm Ma Thần là chủng tộc mạnh nhất. Nghe nói thời kỳ thái cổ là thời đại Cực Viêm Ma Thần hùng bá. Thiên đạo mới lập, sinh linh hỗn độn gần như chết hết, Cực Viêm Ma Thần không có thiên địch, đi đâu vô địch tới đó.

Bây giờ không có nhiều ghi chép về thời kỳ thái cổ, đó là thời đại từ vô số kỷ nguyên trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thế công của thiên lôi càng mạnh mẽ, mỗi lần bị đánh trúng là thân hình Tần Quân lại cao lên một thước. Đế Viêm Long Khí tràn ra từ người hắn như có mấy chục con rồng vàng quay quanh triệt tiêu thiên lôi.

***

Khi Tần Quân độ kiếp, một số thiên kiêu nổi tiếng cũng chạy tới. Ví dụ như Từ Tử Huyền, An Như Mệnh, Vân Ẩn Kiếp vân vân.

Phong Oa đang uống rượu trong Vạn Pháp đảo, khách điếm không có vị khách nào khác, đều bị nó hù chạy.

Phong Oa vừa uống rượu vừa vò đầu bứt tai, nói:

- Dương Bắc Minh chết tiệt sao còn chưa đến? Hay thê tử chết rồi khiến hắn thành thói quen chậm chạp?

Chưởng quầy rót rượu cho Phong Oa sợ run tay suýt làm rớt bình rượu xuống đất.

Chưởng quầy mặt như đưa đám năn nỉ:

- Phong gia . . . làm ơn bớt nói mấy lời như vậy đi, lỡ truyền vào trong tai Kiếm Thần thì . . .

Cả đời Dương Bắc Minh lỗi lạc, vô số vinh diệu nhưng có một vết nhơ.

Đó là góa vợ.

Khi Dương Bắc Minh còn ở trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, Tịch Nghiệp Ma Quân và Trường Sâm Thương mới rút ra. Đoạn thời gian kia vô số cường giả giành giật nổi bật, cực kỳ hỗn loạn. Dương Bắc Minh thích một nữ nhân, tiếc rằng bối cảnh của nàng ta rất lớn, phụ thân không cho phép nàng cùng Dương Bắc Minh.

Nghe rất máu chó nhưng sự thật là vậy.

Dương Bắc Minh tuy là đệ nhất thiên kiêu nhưng không môn không phái, đơn độc, không biết đắc tội bao nhiêu người, ai nỡ gả nữ nhi cho loại người như vậy?

Phụ thân kia gả nữ nhi cho thiếu gia chủ của thế gia lớn khác, buộc cô nương ấy tự sát.

Dương Bắc Minh đến muộn, vì lúc trước bế quan ngộ kiếm.

Trông thấy giai nhân chết, Dương Bắc Minh mất lý trí đại sát tứ phương.

Sau trận chiến đó Dương Bắc Minh chính thức rời khỏi bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đi hướng con đường vô địch, kiếm khiêu chiến các phương cường giả vũ trụ, trở thành cường giả vô địch sau Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương, mãi đến ngày nay.

Vì uy danh của Dương Bắc Minh nên ít ai dám nhắc lại chuyện quá khứ này.

Phong Oa tình cờ biết được, cảm thấy thú vị, cho rằng có thể lôi ra trêu chọc Kiếm Thần.

Phong Oa liếc chưởng quầy, cười nhạo:

- Xem lá gan của ngươi.

Phong Oa rất tò mò Dương Bắc Minh mạnh đến mức nào, nó ra khỏi Tù Mệnh Ngục chưa từng đi ra Cổ Tiên tinh vực. Cổ Tiên tinh vực chỉ là một

góc nhỏ trong vũ trụ, trừ ba ngàn đại thế giới còn nhiều khu vực chưa biết, không có tu vi nhất định mà xông pha thì chết chắc.

------oOo------

Chương 1288: Kiếm ý của Dương Bắc Minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoài khách điếm bỗng truyền đến tiếng kinh kêu:

- Kiếm Thần tới!

Phong Oa đặt chén rượu cái cạch xuống bàn, biến mất trên ghế.

Mấy trăm vạn sinh linh trong Vạn Pháp đảo bay lên, cùng nhìn sâu trong trời sao. Sinh linh trong Vạn Pháp đảo, đảo bay cũng háo hức.

Bọn họ đến đây chỉ vì ngắm phong thái của Kiếm Thần.

Một người áo đẹn bên cạnh Đế Thiên Vô thì thào:

- Ức vạn kiếm hà vượt tinh không . . . đến rồi!

Nhìn theo ánh mắt của họ thấy sâu trong trời sao xuất hiện một dải sáng, dải sáng từ nhiều bóng kiếm tụ lại.

Bóng kiếm của Dương Bắc Minh tựa như kiếm quang, rất ngưng thực, tỏa sáng chói mắt.

Từng thanh kiếm nối tiếp, ức vạn bóng kiếm tụ thành con sông, như dòng sông vận mệnh, chỉ có thể trông thấy trước mắt, không thấy cuối.

Mấy trăm bóng kiếm xếp thành hàng ngang khiến sông kiếm rất rộng, ngôi sao trên đường đi bị sông kiếm chiếu sáng xinh đẹp rực rỡ.

Dương Bắc Minh chưa lộ mặt, sông kiếm trải dài, vô số sinh linh hít thở dồn dập.

Ai đều nghe tiếng Dương Bắc Minh nhưng có bao nhiêu sinh linh thấy người thật?

Đế Thiên Vô nhìn sông kiếm phương xa, lẩm bẩm:

- Đó là kiếm hà của Kiếm Thần?

Đế Thiên Vô thường hay nghe Thần Hoàng nhắc tới Dương Bắc Minh.

Thần Hoàng đánh giá Dương Bắc Minh rất cao:

- Thời đại này người có cơ hội thành thánh là Dương Bắc Minh ức vạn kiếm hà vượt trời sao.

Câu này tương đương đặt Dương Bắc Minh ở vị trí cường giả số một ba ngàn đại thế giới.

Nên nghe Dương Bắc Minh tới định cầm kiếm khiêu chiến Tần Tiên giới thì Đế Thiên Vô vội chạy tới xem. Đế Thiên Vô không chuyên môn tu kiếm đạo nhưng có lẽ sẽ ngộ được vài thứ.

Đế Thiên Vô còn như thế thì đám thiên kiêu An Như Mệnh, Vân Ẩn Kiếp còn thế nào nữa.

Một hướng khác, Mặc Huyền Tử được Tần Quân cứu ra khỏi Tù Mệnh Ngục cũng tới, gã vừa bay vừa nhìn song kiếm từ xa.

Mặc Huyền Tử cảm thán rằng:

- Đồ sộ quá, phải có pháp lực thế nào mới tiêu xài hoang phí như vậy được?

Mặc Huyền Tử đến Tần Tiên giới một là vì Dương Bắc Minh, hai là vì Tần Quân. Khi Mặc Huyền Tử nghe nói Tần Thiên Đế phái thuộc hạ liên tục giết Vệ Nhạc, Trần Vô Kỵ làm gã suýt rớt tròng mắt.

Quả nhiên gã bị nhốt mấy trăm năm thế đạo đã thay đổi thật rồi.

Hồi còn trong Tù Mệnh Ngục Mặc Huyền Tử có nghe tin đồn nên cố ý tới xem cuộc chiến.

Mặc Huyền Tử không cho là Dương Bắc Minh thắng chắc, thuộc hạ của Tần Quân quá mạnh, hắn còn có át chủ bài Tử Đạo bí ẩn.

Một kiếm khí sắc bén từ phía sau sông kiếm bắn lên cao.

Tựa như quân lâm thiên hạ!

Bễ nghễ thương sinh!

Tất cả sinh linh cảm giác tâm thần rung mạnh, cùng nhìn một hướng sông kiếm.

Nơi đó có bóng người đứng ngạo nghễ, chính là Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh chắp hai tay sau lưng, gió thổi trường bào phần phật, bày ra tư thái tông sư lâm li rõ rệt.

Ai nhìn Dương Bắc Minh cũng sẽ sinh lòng kính sợ.

Đây chính là Kiếm Thần!

Xem khí thế là biết vô địch rồi.

Đám sinh linh xôn xao, kinh thán sự cường đại của Dương Bắc Minh:

- Kiếm Thần tới! Tới rồi!

- Ui, đó là Dương Bắc Minh? Rốt cuộc được thấy tận mắt!

- Vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh, chờ về nhà ta có thể thổi phồng một vạn năm!

- Kiếm ý mạnh quá, hầu như là độ cao mà ta không thể với tới, không dám mơ.

- Tu vi của Dương Bắc Minh mạnh đến mức nào? Áp lực này . . .

Dù Dương Bắc Minh chưa ra tay, chỉ khí thế và kiếm ý đã cho người cảm giác thiên uy mênh mông.

Đế Thiên Vô nheo mắt, đáy mắt lóe tia cuồng nhiệt:

- Loại khí phách này . . . là ta muốn theo đuổi.

Dương Bắc Minh không giấu khí thế nhưng cũng không ngông nghênh, có sự ngạo nghễ ba ngàn thế giới chỉ riêng mình ta.

Phong Oa bị kiếm ý của Dương Bắc Minh chấn nhiếp, sờ cằm trầm ngâm nói:

- Không ngờ trừ hai quái vật kia đương thời còn có nhân vật lợi hại như vậy.

Với ánh mắt của Phong Oa thì Kiếm Thần có lẽ đã nửa chân bước vào Thánh cảnh.

Thánh cảnh!

Đây chính là cảnh giới khiến Phong Oa điên cuồng.

Trở thành Thánh Nhân mới vạn kiếp bất tử, vĩnh sinh thật sự.

Nhưng thành thánh khó khăn biết bao.

Dương Bắc Minh bị vô số ánh mắt nhìn nhưng mặt không đổi sắc, nhìn Tần Tiên giới chằm chằm.

Dương Bắc Minh lẩm bẩm:

- Bốn Hiển Thánh, hèn gì Tần Thiên Đế không kiêng nể gì.

Dương Bắc Minh nhìn thấu ngay số lượng Hiển Thánh trong Tần Tiên giới, đủ thấy tu vi cao cỡ nào.

Dù biết có bốn vị Hiển Thánh nhưng Dương Bắc Minh không ngừng lại, ức vạn kiếm hà tiếp tục trải dài.

Vèo!

Một tiếng xé gió bay ra từ Tần Tiên giới, là La Sĩ Tín.

Người La Sĩ Tín đầy sát khí, tay cầm Kỳ Lân Bá Vương Thương.

La Sĩ Tín bay qua thành quan, gã nhìn Dương Bắc Minh, quát hỏi:

- Ngươi là Dương Bắc Minh!?

Biểu tình Dương Bắc Minh hờ hững, giọng nhẹ tênh:

- Nhân quả báo ứng, không cần nói nhiều.

Dương Bắc Minh nói nhẹ nhưng giọng vang vọng trời sao, rõ ràng chui vào tai tất cả sinh linh.

Sinh linh trong Tần Tiên giới cũng nghe rõ mồn một.

Tần Quân đang độ kiếp ngước đầu lên, giơ ngón giữa hướng chỗ phát ra thanh âm.

Lên mặt ra oai!

Bùm!

Lại một thiên lôi giáng xuống Cực Viêm Ma Thần chân thân, Tần Quân ăn đau nhe răng nhếch miệng. Nếu tia chớp này giáng xuống Thái Ất Huyền Tiên bình thường thì đã hình thần đều diệt.

Dương Bắc Minh nói kích thích La Sĩ Tín, gã xông lên.

La Sĩ Tín là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, tốc độ siêu mau, gã một tay cầm thương khí thế như hồng, tựa như vòi rồng vụt qua trời sao. Sinh linh dọc đường La Sĩ Tín bay bị hất văng ra, tiếng la oai oái vang lên.

Dương Bắc Minh nheo mắt lại, ánh mắt cực kỳ sắc bén, sông kiếm sau lưng bay lên.

Ức vạn bóng kiếm lơ lửng sau lưng Dương Bắc Minh, mũi kiếm chỉ thẳng La Sĩ Tín như có mặt trời đường kính mấy chục vạn trượng, vô cùng đồ sộ, rung động tâm hồn các sinh linh.

Chân đạp kiếm đà, hai tay Dương Bắc Minh vẫn chắp sau lưng.

La Sĩ Tín nhe răng cười:

- Chịu chết đi!

Thương sắp đâm trúng Dương Bắc Minh nhưng lão không né, cũng không cầm kiếm đá dưới chân lên.

Dương Bắc Minh há mồm bắn ra một luồng kiếm ý nhanh chóng ngưng thực kéo dài thành cự kiếm trăm trượng, kiếm xé rách không gian đụng vào Kỳ Lân Bá Vương Thương của La Sĩ Tín.

Keng!

Thương kiếm va nhau khiến vô số sinh linh cảm giác trái tim thít chặt, họ không dám chớp mắt cái nào, sợ bỏ qua cảnh đặc sắc.

La Sĩ Tín biến sắc mặt, cự kiếm trăm trượng tăng gấp đôi, kiếm thế mạnh mẽ hơn.

Giây sau La Sĩ Tín bay ngược về, cự kiếm trăm trượng vỡ nát hóa thành vô số kiếm khí bắn đi các hướng, cắt nát hành tinh xung quanh.

Dương Bắc Minh tiếp tục đi tới, ức vạn bóng kiếm sau lưng hình thành vòng tròn như mặt trời lớn, thần thánh không thể xâm phạm.

------oOo------

Chương 1289: Cực độ kiếm ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Sĩ Tín bay ra ngoài bảy ngàn vạn dặm mới ổn định, tay trái ấn lồng ngực, tay phải nắm chặt Kỳ Lân Bá Vương Thương, biểu tình đầy kinh hoàng.

La Sĩ Tín rít qua kẽ răng:

- Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Mới rồi Dương Bắc Minh bùng nổ kiếm ý làm tinh thần La Sĩ Tín hoảng hốt.

Dương Bắc Minh không trả lời, kéo theo ức vạn bóng kiếm bay tiếp, mắt không thèm nhìn La Sĩ Tín mà ngó hướng Tần Tiên giới.

Dương Bắc Minh nhẹ giọng nói:

- Ngươi không được.

Ngữ điệu không trào phúng nhưng sự hờ hững khiến La Sĩ Tín khó chịu.

La Sĩ Tín chửi thề:

- Tổ cha ngươi!

La Sĩ Tín xách thương lại đâm tới, kỳ lân chi hỏa nháy mắt tràn ra ngoài người gã hóa thành con kỳ lân đen bao trùm gã.

Làm tổ của Kỳ Lân, La Sĩ Tín không cho phép mình thua.

Vào thời kỳ Long Hán sơ kiếp trong thiên địa về sức chiến đấu trừ Tổ Long ra La Sĩ Tín chẳng phục ai.

La Sĩ Tín cầm thương ở trong kỳ lân đen. Kỳ lân đen cao vạn trượng khi lao nhanh thì rất đồ sộ, có khí thế núi sông đều chấn động.

Tất cả sinh linh xem trận chiến sợ hãi vội né tránh, Dương Bắc Minh ở đối diện La Sĩ Tín vẫn cứ tiến lên.

Ức vạn bóng kiếm lơ lửng sau lưng lợi hại hơn Kiếm Chủ trong Huyền Đương đại thế giới gấp vô số lần.

Mỗi bóng kiếm của Dương Bắc Minh đều chất chứa vô thượng kiếm ý, lấy đại một cái đủ diệt trăm vạn bóng kiếm của Kiếm Chủ.

Kiếm Chủ đứng trên thành quan hồi hộp xem, lẩm bẩm:

- Đây chính là thực lực của Kiếm Thần đệ nhất vũ trụ?

Kiếm Chủ là kiếm tu số một Huyền Đương đại thế giới nhưng không ngờ kiếm đạo có thể đến độ cao như vậy, trước kia gã không dám tưởng tượng.

Ức vạn kiếm ý sau lưng Dương Bắc Minh mạnh đến nỗi làm Kiếm Chủ nghẹt thở, rất khó tưởng tượng trực diện lão sẽ là thể nghiệm khủng bố như thế nào.

Dương Bắc Minh ngạc nhiên nhướng mày nói:

- Kỳ lân . . . có hơi thở hỗn độn?

Giây sau kiếm ý sau lưng Dương Bắc Minh bắn ra, các đợt kiếm như mưa to trút ra. Kiếm ý chấn trời sao, khiến vô số sinh linh cảm giác ánh sáng chói lòa bắn tới, vội nhắm tịt mắt.

La Sĩ Tín mang theo kỳ lân đen đụng vào.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các bóng kiếm bị đụng nát hóa thành vô số đốm sáng, La Sĩ Tín gầm rống xung phong.

Cả trời sao rung rinh, các sinh linh nhìn chằm chằm vừa lúc thấy bóng dáng kỳ lân đen, đằng trước là ức vạn bóng kiếm như mặt trời, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Bóng kiếm vỡ nát phản chiếu ánh sáng chói mắt, kiếm ý tán đi vẫn có lực công kích nổ nát ngôi sao, thiên thạch xung quanh.

Phong Oa cắn răng giơ tay phải che mặt, cực kỳ giật mình nhìn kỳ lân đen:

- Cái tên này!

Đối diện Dương Bắc Minh như vậy mà La Sĩ Tín có thể hứng lấy kiếm ý xông lên, không lẽ cơ thể của gã đã đến trình độ bất tử bất diệt?

Phong Oa không biết rằng làm tổ của Kỳ Lân, ở thời đại đạo pháp chưa

mở thì thể tu là đường tu hành duy nhất.

Cơ thể tổ của Kỳ Lân, Tổ Long, Nguyên Phượng đến độ cao đăng phong tạo cực, không thua gì mười hai Tổ Vu.

Tiếng quát của La Sĩ Tín đinh tai nhức óc:

- Ta không tin không xé xác ngươi ra được!

Nhiều người bị rách màng tai.

La Sĩ Tín Hiển Thánh cảnh hậu kỳ giận dữ thì sẽ là ác mộng.

Đáng tiếc La Sĩ Tín đụng phải Dương Bắc Minh.

Đây là đệ nhất nhân vũ trụ.

Kiếm Thần, thần của kiếm đạo.

Dương Bắc Minh chậm rãi bước tiếp, ức vạn bóng kiếm tụ thành mặt trời lơ lửng sau lưng, các bóng kiếm bay vút qua bên cạnh lão bắn hướng La Sĩ Tín.

Kỳ lân đen chạy rất nhanh dù liên tục bị kiếm ý ngăn cản, La Sĩ Tín sắp đụng trúng Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh trợn to mắt, hai luồng sáng vàng bắn ra từ mắt lão, đó là hai luồng cực độ kiếm ý ẩn chứa vô thượng pháp tắc phá hoại.

Dương Bắc Minh đã đăng phong tạo cực, vượt qua xưa nay về kiếm đạo, há mồm trừng mắt là có thể thi triển ra kiếm ý hủy thiên diệt địa.

Hai cực độ kiếm ý xuyên quá vô số bóng kiếm tựa như sao băng đâm vào đầu kỳ lân đen.

Kiếm ý nổ tung, kỳ lân đen bị cắt nát.

La Sĩ Tín hộc máu bay ngược:

- Phụt!

Đối diện Dương Bắc Minh thì La Sĩ Tín còn hơi yếu.

Đương nhiên Dương Bắc Minh muốn giết La Sĩ Tín cũng rất khó khăn. Trong đại kiếp nạn diệt thế tổ của Kỳ Lân còn tìm được cơ hội chuyển kiếp chứ nói gì bây giờ.

La Sĩ Tín bay qua mấy ức vạn dặm, sắp đập vào Tần Tiên giới, ba bóng người bay ra.

Là Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương.

Đám Thần Ma đi ra xem cuộc chiến, thấy La Sĩ Tín đánh thua thì mặt họ tràn đầy không tin.

Trong Huyền Đương đại thế giới, La Sĩ Tín một đấm tiêu diệt quân đội của Dạ Quy đại thế giới khiến họ rung động, không ngờ gã thua mau vậy trước mặt Dương Bắc Minh.

Phục Hy và Bồ Đề Tổ Sư cùng giơ tay lên ấn hai vai La Sĩ Tín kiềm gã lại.

Cường Lương xông hướng Dương Bắc Minh, như có con đường vô hình nối thẳng tới lão. Mỗi bước Cường Lương vượt qua mấy trăm vạn dặm, một giây đi vài bước, gió to thổi bay mảnh vụn sao dọc đường gã đi.

Có người kinh kêu:

- Cường Lương ra tay!

Cường Lương oanh sát Vệ Nhạc, Trần Vô Kỵ đã là siêu tồn tại nổi tiếng vũ trụ, nổi hơn La Sĩ Tín nhiều.

Thấy Cường Lương bước ra, sắc mặt Đế Thiên Vô mất tự nhiên.

Mặc Huyền Tử vung tay hô to:

- Cường Lương đánh chết lão đi!

Mặc Huyền Tử không quen Dương Bắc Minh, lại muốn lôi kéo làm thân với Tần Quân nên lúc này gã tỏ rõ lập trường.

Đám sinh linh quái dị nhìn Mặc Huyền Tử, thấy rõ mặt gã thì không ai nói gì.

Thiên kiêu dám nói bậy chứ họ không dám.

Cường Lương đã đến gần Dương Bắc Minh khoảng vạn dặm, tay phải nắm chặt cây lôi mâu lấp lánh điện quang giống như thiên sách.

Mặt Dương Bắc Minh không biểu tình tiếp tục mang theo ức vạn bóng kiếm tiến lên.

Khi cách nhau mười dặm Cường Lương đột nhiên ném lôi mâu.

Vèo!

Lôi mâu xé rách linh khí chớp mắt tới gần mặt Dương Bắc Minh.

Con ngươi Dương Bắc Minh co rút, lôi mâu ngừng lại cách mặt lão mấy centimet, suýt nữa đâm thủng đầu lão.

Mọi thứ yên tĩnh lại.

Cường Lương rung động nhìn, chưa kịp nghĩ nhiều thì lôi mâu trước mặt Dương Bắc Minh đã hóa thành từng tia điện tán đi.

Quỷ dị!

Kinh dị!

Dương Bắc Minh không nhúc nhích một ngón tay đã đánh tan lôi mâu của Cường Lương.

Sau lưng Dương Bắc Minh là bóng kiếm mặt trời mấy chục vạn trận theo bước chân lão. Cường Lương cảm thấy mình thật nhỏ bé, lòng bất an.

Cường Lương quát to:

- Chết tiệt! Ta không tin!

Tổ Vu chân thân mở ra, Cường Lương vươn cao mười vạn trượng, lôi điện quấn quanh, rắn quấn hai tay, đầu cọp, tiếng rống vang khắp trời sao.

------oOo------

Chương 1290: Tuyên Cổ thần kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân hình cao mười vạn trượng khổng lồ biết bao, vô số sinh linh hút ngụm khí lạnh.

- Đây là thủ thuật che mắt?

- Không đúng! Là Pháp Thiên Tượng Địa!

- Pháp Thiên Tượng Địa to được vậy sao?

- Không lẽ là bản thể của hắn? Ui, hắn là chủng tộc gì vậy?

- Hơi thở mạnh quá, ngang ngửa với Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh cũng bị giật mình, Cường Lương không nhỏ hơn bóng kiếm mặt trời sau lưng lão là bao.

Dương Bắc Minh không hề e ngại lẩm bẩm:

- Thú vị, Tần Tiên giới không đơn giản.

Kiếm đá dưới chân nhanh chóng bay vào tay Dương Bắc Minh, hiển nhiên lão bắt đầu nghiêm túc.

Mặt Cường Lương dữ tợn nhìn xuống Dương Bắc Minh, nắm đấm phải giáng xuống. Với hình thể hiện tại của gã thì nắm tay bằng núi cao.

Dương Bắc Minh trìu mến vuốt kiếm đá, vô số bóng kiếm sau lưng tự động phòng ngự bắn hướng nắm tay của Cường Lương:

- Đã lâu không cho ngươi ra khỏi vỏ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một chuỗi tiếng nổ vang lên, ánh sáng chói lòa bao phủ Dương Bắc Minh. Thân hình Cường Lương quá khổng lồ, như người khổng lồ giằng co với kiến nhỏ, sinh linh ở phía xa chỉ thấy gã.

Bùm!

Lại một thiên lôi thô cỡ mười trượng giáng xuống người Tần Quân, bên trong ẩn chứa lực phá hoại cực kỳ khủng bố, đủ để chém Thiên Đế phong thành hai nửa, nhưng hắn dùng cơ thể cản lại.

Cảm giác tê sướng này rất khó tả.

Tần Quân cảm giác thiên kiếp sắp kết thúc, may mắn lần này không gặp thiên kiếp biến thái.

Tần Quân thắc mắc thầm nghĩ:

- Không lẽ vì trẫm chấp chưởng Thiên Thư?

Chỉ có như thế mới giải thích được. Lúc trước Tần Quân đột phá cảnh giới toàn là đủ loại thiên kiếp biến thái bủa giăng, lần này đột phá Thái Ất Huyền Tiên không gặp dị tượng gì, làm hắn hơi không thói quen.

Pháp lực bắt đầu tăng vọt.

Thái Ất Huyền Tiên cảnh!

Cùng với sấm chớp đì đùng, thiên uy hùng hồn, Tần Quân mạnh mẽ đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh!]

Pháp lực dâng trào cuồn cuộn, như suối nhỏ biến đại dương, Thái Ất Huyền Tiên và Thái Ất Tán Tiên chênh lệch rất lớn, đặc biệt về lượng pháp lực tăng gấp mấy lần.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả vận chuyển mau hơn như tùy thời bay khỏi huyệt

khiếu.

Tần Quân cảm nhận pháp lực không ngừng tăng vọt, hắn đưa mắt nhìn phương xa. Dù cách thật xa Tần Quân vẫn cảm nhận sát khí và kiếm ý khiếp người.

Cường Lương và Dương Bắc Minh!

Tần Quân lẩm bẩm:

- Dương Bắc Minh, hừ, trẫm chống mắt xem ngươi mạnh đến mức nào!

Bây giờ Tần Quân có thể chỉ định triệu hoán siêu cường giả Hiển Thánh cảnh viên mãn mà không bị phản bội!

Đế Tuấn, Tổ Long, Trấn Nguyên Tử, Lục Áp Đạo Nhân, Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang, Chúc Dung, Cộng Công, Côn Bằng, tùy Tần Quân chọn ai.

Cộng thêm Cường Lương, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, chắc chắn Dương Bắc Minh sẽ thua.

***

Cường Lương như Bất Chu Thần Sơn sừng sững trong trời sao, biểu tình hơi khó xem.

Nhìn theo ánh mắt Cường Lương thấy tay phải Dương Bắc Minh cầm kiếm đá lơ lửng đằng trước ức vạn bóng kiếm, lão lạnh lùng nhìn gã.

Dương Bắc Minh nhẹ giọng nói:

- Ngươi rất mạnh, nhưng không ngăn ta được.

Dương Bắc Minh rót pháp lực vào kiếm đá.

Ong ong ong ong ong!

Kiếm đá rung rung sinh ra thanh âm chói tai cùng với ức vạn ánh sáng trắng.

Cường Lương nghe mà tức điên, giơ nắm đấm đánh hướng Dương Bắc Minh.

Nhưng Dương Bắc Minh phản ứng càng mau, ức vạn bóng kiếm sau lưng lão bắn hướng Cường Lương, phủ lên mấy chục vạn thước không gian, như con sông lớn bàng bạc trong trời sao nhấn chìm Cường Lương cao mười vạn trượng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ liên tiếp, Cường Lương bị bóng kiếm nhấn chìm tựa như hằng tinh đi hướng hủy diệt, bề mặt liên tục nổ, mây nấm thi nhau bùng lên, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Gió to thổi tám hướng như đàn rồng ra khỏi ổ gầm rống bay đi.

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng nói:

- Không được rồi, Cường Lương cũng không đánh lại hắn!

La Sĩ Tín nghiến răng nghiến lợi nhìn, lại cầm thương lao lên tính giúp Cường Lương một tay.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy liếc nhau, hai người gật đầu theo sau.

Một màn này khiến nhiều cường giả chú ý tới.

Đám sinh linh bàn tán xôn xao, đa số về phe Dương Bắc Minh.

- Đó chẳng phải là đạo sĩ già lúc trước đánh bại Thương Hoa Tiên Tôn sao?

- Chậc, bốn cường giả tuyệt thế, Tần Thiên Đế có nhiều át chủ bài thật.

- Đều là tồn tại vượt qua Nhập Thánh, ui, Tần Thiên Đế rốt cuộc là thần thánh phương nào?

- Dù là Ma Minh cũng khó thể một lần lấy ra nhiều cường giả như vậy.

- Đáng tiếc bọn họ đối diện Dương Bắc Minh! Vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh!

Một là vì Dương Bắc Minh nổi tiếng đã lâu, hai là vì biểu hiện bá đạo khi đụng độ Cường Lương và La Sĩ Tín.

Đệ nhất vũ trụ, vô địch!

Bùm!

Vang tiếng nổ rung động vũ trụ, Cường Lương người đẫm máu bay ngược về.

Cường Lương cao mười vạn trượng như Bất Chu Thần Sơn, cao không thể với tới, khi bay về thế không thể đỡ.

Dọc đường gã bay sao băng hay ngôi sao đều bị đụng nát.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần, lông trắng kéo dài ra quấn lấy Cường Lương ngừng thế bay không để gã đụng trúng Tần Tiên giới. Với hình thể Cường Lương mà đụng vào Tần Tiên giới sẽ là tai nạn.

La Sĩ Tín rống to:

- Ăn một thương của gia gia ngươi!

La Sĩ Tín cầm thương đâm liên tục vào Dương Bắc Minh, lần này gã học khôn không đánh gần thân.

Từng đợt thương quang như mưa to đâm tới, đụng tan mây nấm khổng lồ cao mấy chục vạn trượng, đoạt mệnh đâm hướng Dương Bắc Minh.

Kiếm đá trong tay Dương Bắc Minh tỏa ánh sáng chói lòa, từng khối đá vụn rơi xuống lộ ra mũi kiếm như bạch ngọc lấp lánh sắc bén.

Dương Bắc Minh thì thầm, vẻ mặt hồi ức:

- Bạn già, đã lâu rồi chúng ta không kề vai chiến đấu.

Thương quang của La Sĩ Tín sắp đâm trúng nhưng Dương Bắc Minh

không né tránh.

Ong ong ong ong ong!

Kiếm rung bần bật trong tay Dương Bắc Minh giũ vụn đá còn dính trên kiếm, lộ ra thanh trường kiếm bạch ngọc, chỗ nối chuôi và mũi kiếm là móng vuốt rồng, dữ tợn sắc bén, mũi kiếm rộng ba ngón tay, kiếm khí hùng hồn bắn ra.

Kiếm khí cắt nát các luồng thương quang.

Dương Bắc Minh cúi đầu đánh giá thanh kiếm yêu quý, nhỏ giọng nói:

- Đối chiến với bốn Hiển Thánh xứng cái tên Tuyên Cổ của ngươi.

Tuyên Cổ!

Tên của kiếm là Tuyên Cổ!

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư đang bay tới bỗng biến sắc mặt bản năng dừng lại.

- Hơi thở này . . .

- Hỗn độn linh bảo!

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư như nghĩ tới thứ đáng sợ gì. Cường Lương, La Sĩ Tín bay đằng sau nghe vậy hết hồn khựng lại ngay.

Trên tiên thiên chí bảo là hỗn độn linh bảo.

Bảo Liên Đăng, Định Hải Châu, Phượng Hoàng Cầm đều là tiên thiên chí bảo nhưng chưa đến đẳng cấp hỗn độn linh bảo.

------oOo------

Chương 1291: Tổ Vu thủ bá

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong vũ trụ tiên thiên chí bảo hiếm thấy, Dương Bắc Minh đột nhiên lấy ra một món hỗn độn linh bảo hỏi sao không làm cả nhóm đứng tim?

Dương Bắc Minh chậm rãi nâng lên Tuyên Cổ thần kiếm, nhìn bốn người Bồ Đề Tổ Sư, lạnh lùng nói:

- Ai giết đồ nhi của ta hãy đứng ra, một mạng đền một mạng!

Dương Bắc Minh không thèm để bốn Hiển Thánh vào mắt.

Cường Lương lau máu dính bên môi, mắng to:

- Là lão tử giết đấy, giỏi thì tới đây!

Ánh mắt Dương Bắc Minh trở nên sắc bén, hừ lạnh:

- Nếu vậy thì ngươi chết đi!

Dương Bắc Minh rút kiếm xông hướng Cường Lương.

Tuyên Cổ thần kiếm phát ra uy áp khủng bố khiến tất cả sinh linh trong trời sao tim run rẩy.

Đám sinh linh lao nhao ồn ào:

- Đó là . . .!

- Không lẽ là kiếm của Dương Bắc Minh?

- Thật sự! Dương Bắc Minh rút kiếm rồi!

- Đã mười mấy vạn năm Dương Bắc Minh không chính thức rút kiếm ra.

- Lần trước rút kiếm là đấu với Vận Mệnh Chi Tử.

Dương Bắc Minh tuy là Kiếm Thần nhưng ít khi rút kiếm, toàn dùng kiếm ý đại sát tứ phương.

Lần này đối diện đám thuộc hạ của Tần Quân không ngờ Dương Bắc Minh rút kiếm.

Điều này nói lên cái gì?

Rằng sức uy hiếp của Tần Thiên Đế đã đến độ cao Vận Mệnh Chi Tử.

Vận Mệnh Chi Tử đời trước rất mạnh mẽ, tung hoành vũ trụ, đáng tiếc đụng phải Dương Bắc Minh, cuối cùng không rõ sống chết.

Dương Bắc Minh cầm Tuyên Cổ thần kiếm lao nhanh hướng Cường Lương.

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư vội che trước mặt Cường Lương. Phục Hy giang hai tay lấy Hà Đồ Lạc Thư ra.

Hà Đồ Lạc Thư có hai phần là Hà Đồ và Lạc Thư, hai món tỏa sáng như hai đoàn sáng, gộp chung lại là hỗn độn linh bảo, cực kỳ mạnh. Hà Đồ Lạc Thư là thứ Phục Hy ỷ lại nhất, dù Dương Bắc Minh có Tuyên Cổ thần kiếm cũng không làm y sợ.

Con ngươi Dương Bắc Minh co rút:

- Hỗn độn linh bảo!

Dương Bắc Minh không ngờ Phục Hy cũng có hỗn độn linh bảo.

Vũ trụ lớn như vậy, hỗn độn linh bảo ít đến tội, Dương Bắc Minh hiếm khi gặp kẻ địch khống chế hỗn độn linh bảo.

Đương nhiên dù có gặp phải thì Dương Bắc Minh chẳng sợ.

Lý do rất đơn giản, vì tên của lão là Dương Bắc Minh.

Chớp mắt Dương Bắc Minh đã đến trước mặt Phục Hy, chém một nhát kiếm.

Dù Phục Hy có thực lực vượt qua Hiển Thánh cảnh viên mãn vẫn hết hồn trước tốc độ vung kiếm của Dương Bắc Minh.

Phục Hy kinh hoàng thầm nghĩ:

- Người này mạnh quá!

Hà Đồ Lạc Thư nhanh chóng che trước mặt Phục Hy chặn lại kiếm của Dương Bắc Minh.

Keng!

Tiếng nổ kinh hồn chấn động trời sao, vô số sinh linh bị chấn choáng váng hoa mắt.

Phong Oa trợn to suýt rớt tròng mắt, hét lên:

- Trời ạ, hai món hỗn độn linh bảo!

Xôn xao!

Tiếng hét của Phong Oa làm đám sinh linh ồn ào.

Hỗn độn linh bảo?

Các sinh linh chỉ nghe trong truyền thuyết không ngờ hỗn độn linh bảo có thật.

Đế Thiên Vô siết chặt hai nắm tay, mắt đỏ ngầu.

Dù được Thần Hoàng bồi dưỡng nhưng Đế Thiên Vô không có hỗn độn linh bảo, cầm một món hỗn độn linh bảo là sức chiến đấu sẽ bay vọt.

Nhưng trừ các bá chủ vũ trụ ra ai có tư cách khống chế hỗn độn linh bảo?

Mặc Huyền Tử cảm thán:

- Hỗn độn linh bảo . . .ôi trời, rộng rãi quá.

Mặc Huyền Tử càng quyết tâm bám theo Tần Quân, gã tưởng là hắn tặng Hà Đồ Lạc Thư cho Phục Hy.

Bạch Trạch đứng trên thành quan, biểu tình phức tạp:

- Hà Đồ Lạc Thư . . .

Anh Chiêu, Lục Kim Ô run cầm cập đứng sau lưng Bạch Trạch.

Đấy chẳng phải là pháp bảo hỗn độn của Đế Tuấn sao?

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Kiếm khí hóa thành sóng biển lấy nhóm Phục Hy làm trung tâm đổ ập đi các hướng, kéo dài mấy ngàn vạn dặm, vẫn đang không ngừng khuếch trương, hình ảnh rất là rung động thị giác.

Phục Hy gồng sức cắn răng cố ngăn cản.

Bồ Đề Tổ Sư giơ tay rót pháp lực vào người Phục Hy giúp y ngăn Tuyên Cổ thần kiếm của Dương Bắc Minh.

Cường Lương, La Sĩ Tín liếc nhau, hai người nhanh chóng biến mất, khi xuất hiện đã ở sau lưng Dương Bắc Minh, định đánh lén từ phía sau.

Nhưng Dương Bắc Minh có kiếm đạo thông thiên, kiếm ý tùy tâm mà động.

Hai người chưa đụng vào Dương Bắc Minh thì kiếm ý vô hình đã hiện ra như gió lốc hất bay họ.

Dương Bắc Minh trầm giọng quát:

- Kiếm của ta chỉ đâm thẳng tới trước!

Mắt Dương Bắc Minh lạnh băng như mũi kiếm lóe tia sáng lạnh, lão gồng tay phải, Phục Hy và Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt bị hất văng ra.

Bốn Hiển Thánh chiến với Kiếm Thần mà không làm gì được lão!

Dương Bắc Minh vụt xoay người giết hướng Cường Lương.

Vệ Nhạc như nhi tử của lão, thù giết con không đội trời chung, Dương Bắc Minh phải báo thù!

Mái tóc dài hoa râm bay rối, Dương Bắc Minh cầm kiếm bước nhanh tới

dưới người Cường Lương, khuôn mặt hai người cách nhau chưa đầy 10cm. Con ngươi Cường Lương co rút, lòng dậy sóng thần.

Cường Lương vừa kinh vừa giận:

- Cái tên này!

Khi chính thức chiến đấu thì Dương Bắc Minh như hai người khác nhau, đôi mắt lạnh lẽo đóng băng Cường Lương, tốc độ như ma đã vượt qua định nghĩa hai chữ tốc độ.

Dương Bắc Minh rút kiếm nhanh, phập một tiếng Cường Lương không kịp phòng ngự bị đâm trúng đùi, máu phun ra, nhìn dọc theo mũi kiếm thấy xương trắng hếu.

La Sĩ Tín giơ cao Kỳ Lân Bá Vương Thương đập xuống:

- Ngươi dám!

Dương Bắc Minh không vội giết Cường Lương, thu kiếm về, nếu không lão chém một nhát là đã chặt cụt chân gã.

Dương Bắc Minh nhẹ nhàng né khỏi Kỳ Lân Bá Vương Thương của La Sĩ Tín, xoay người chém kiếm.

Tiếng thịt bị cắt đứt khiến người da đầu tê dại.

Lưng La Sĩ Tín bị rạch một đường vừa dài vừa dữ tợn.

Vèo!

Cơn lũ màu trắng ập đến, là lông trắng phất trần của Bồ Đề Tổ Sư.

Tiếc rằng chiêu này vô dụng với Dương Bắc Minh.

Kiếm ý vô hình tràn ngập quanh Dương Bắc Minh, lông trắng mới chạm tới đã bị cắt nát thành tro.

Phục Hy giết trở về, tay trái cầm Hà Đồ, tay phải Lạc Thư như cầm hai đại thế giới, áo đen bay phần phật, y lao thẳng tới Dương Bắc Minh.

Tốc độ của năm vị Hiển Thánh nhanh biết mấy, họ đánh kịch liệt, di chuyển nhanh đến mức các sinh linh không thể nhìn bằng mắt.

Chỉ thấy trời sao đằng trước nổ liên tục, các hành tinh bị vạ lây, vô số sóng xung kích dấy lên linh khí cuồn cuộn như sóng biển trong bão tố liên tiếp không ngừng.

Cùng lúc đó.

Tần Quân đang đi từ Đại Tần Thiên Thành đến, tuy hắn là Thái Ất Huyền Tiên nhưng Tần Tiên giới quá lớn, trong một chốc chưa bay ra được.

Dù chưa chạy tới tiền tuyến nhưng Tần Quân đã nghe tiếng gầm rú đinh tai nhức óc.

Tần Quân xanh mặt:

- Không ngờ Dương Bắc Minh khó chơi như vậy.

Bốn Hiển Thánh vẫn không đánh thắng Dương Bắc Minh được?

Phục Hy là Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Xem ra phải triệu hoán nhân vật thứ dữ mới được.

------oOo------

Chương 1292: Nửa Bước Thánh Nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân rối rắm:

- Tổ Long, Đế Tuấn, Đế Giang . . .

Ba vị này là người mạnh nhất long tộc, yêu tộc, Vu tộc, nên triệu hoán ai ra cứu bàn thua đây? Tần Quân không thể chờ bốn người Phục Hy bị thương nặng rồi mới triệu hoán.

Thôi, chọn vị này đi!

Tần Quân thầm rít gào:

- Hệ thống! Chỉ định triệu hoán Đế Giang trạng thái cao nhất! Nhớ lại ký ức kiếp trước! “

Tần Quân không tin cộng thêm Đế Giang mà vẫn không hạ gục Dương Bắc Minh được.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đế Giang.]

Tần Quân vội ra lệnh:

- Đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Đế Giang!]

Làm người mạnh nhất Vu tộc, tu vi của Đế Giang chắc chắn không kém.

[Đế Giang: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ Vu. Không Gian Chi Thần.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Lấy lực chứng đạo.

Thần thông: Tổ Vu chân thân. Áo nghĩa không gian. Toát Liệt Tinh Không.

Thuộc tính đặc biệt: Tổ Vu thủ bá (khi chiến đấu sát khí đè địch, bên cạnh thêm một vị Tổ Vu thì sát khí càng mạnh).

Mức độ trung thành: 61 (MAX 100)]

Tổ Vu thủ bá!

Tần Quân chú ý đến thuộc tính đặc biệt này. Bên cạnh có càng nhiều Tổ Vu thì Đế Giang càng mạnh?

Chậc chậc, thuộc tính đặc biệt này như gian lận, vừa lúc Tần Quân đã triệu hoán ra Cường Lương trước, hắn mong chờ biểu hiện của Đế Giang.

Ầm!

Dương Bắc Minh vung kiếm chém ra kiếm khí dài ức vạn dặm càn quét tất cả, mạnh như Phục Hy cũng bị đánh bay.

Phục Hy có Hà Đồ Lạc Thư nhưng Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín thì không có, ba người bị đánh hộc máu bay ngược.

Tuyên Cổ thần kiếm có vô số kiếm ý quấn quanh như vòi rồng trên mũi kiếm, thổi tóc Dương Bắc Minh bay che mặt chỉ lộ ra đôi mắt lạnh băng.

Dương Bắc Minh lạnh lùng nói:

- Các ngươi không đánh lại ta, nếu muốn chết thì đừng trách ta!

Nghĩ đến Vệ Nhạc là Dương Bắc Minh không kiềm được sát tâm, đó là đồ nhi lão yêu thích nhất, ẵm bồng từ lúc còn nằm ngửa đến lớn lên, thân như nhi tử ruột.

Phục Hy nghiến răng ken két nhìn Dương Bắc Minh đầy sát khí, cảnh giới của y là Hiển Thánh cảnh viên mãn, thật ra sức chiến đấu còn mạnh hơn Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường. Nhưng đụng phải Dương Bắc Minh làm y bị đánh tơi bời.

Phục Hy chợt hiểu tại sao Dương Bắc Minh nổi tiếng như cồn trong vũ trụ.

Trước kia Tịch Nghiệp Ma Quân có Trường Sâm Thương cùng tranh phong, vũ trụ bây giờ lấy Dương Bắc Minh là số một không phải vì thời đại này kém thời xưa, chỉ vì Dương Bắc Minh quá mạnh!

Mạnh đến mức không có ai sánh vai với Dương Bắc Minh được.

Phục Hy nghiến răng thầm nghĩ:

- Loại thực lực này hoàn toàn là . . . Nửa Bước Thánh Nhân.

Phục Hy nghĩ nhiều nhưng vẫn vận chuyển Hà Đồ, trước mặt y hiện ra ảo

ảnh núi sông. Phục Hy lại rót pháp lực vào Lạc Thư, tinh hoa vô số vì sao sâu trong trời sao tụ tập vào Lạc Thư. Hình ảnh hùng vĩ như có vô số sao xẹt bay cùng một hướng.

Tụ tập lực lượng sao hóa thành sắc màu núi sông!

Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín bám chân Dương Bắc Minh. Bồ Đề Tổ Sư có trăm biến thần thông, Cường Lương và La Sĩ Tín dựa vào cơ thể cứng rắn ngăn Dương Bắc Minh.

Trong một chốc Dương Bắc Minh không cách nào bị thương nặng bọn họ.

Bốn người như tia sáng mỗi lần va chạm sẽ bay ra vạn dặm đụng thủng các ngôi sao, rơi vào hắc ám vô tận rồi họ lại bay lên.

Bốn đại năng mỗi người tự lộ thần thông, khi thì hoa sen nở rộ, lúc thì lôi điện đan xen, có khi lửa kỳ lân gầm rống.

Thoáng chốc họ đã đấu một trăm hiệp.

Dương Bắc Minh dù sao là Dương Bắc Minh, dựa vào kiếm ý và Tuyên Cổ thần kiếm, không có phép thuật thần thông hoa mỹ vẫn đánh cho ba người Bồ Đề Tổ Sư chịu trận, không thể tổn thương lão.

Kiếm ý của Dương Bắc Minh rất có lực công kích cộng thêm thân pháp nhanh khó tin, nhiều lần tổn thương ba người Bồ Đề Tổ Sư.

Phục Hy đã thành công ngưng tụ lực lượng sao, ảo ảnh núi sông hoàn toàn ngưng thực trước mặt y.

Sơn mạch liên miên, thác đổ xuống, cầu vồng giắt ngang đẹp tựa cuộn tranh, nhưng nó tồn tại thật sự.

Vẻ mặt Phục Hy trầm trọng bay hướng Dương Bắc Minh, núi sông trước mặt y bay theo, thanh thế to lớn.

Người Cường Lương đầy kiếm thương, máu chảy ròng ròng, nhưng mắt gã đỏ ngầu không hề thấy đau, quyết tâm xé xác Dương Bắc Minh ra.

Dương Bắc Minh luôn nhìn Cường Lương chằm chằm, hễ tìm thấy cơ hội

liền chém cho một nhát. Bồ Đề Tổ Sư có thần thông quảng đại cũng khó đề phòng.

Dương Bắc Minh nhìn Phục Hy nâng núi sông đụng tới, ánh mắt hơi thay đổi, lão nhìn ra núi sông này không tầm thường.

Dương Bắc Minh thầm nghĩ:

- Không lẽ là hỗn độn linh bảo đó?'

Pháp bảo cùng đẳng cấp không có nghĩa là lực công kích mạnh như nhau, sẽ có ưu điểm riêng. Ví dụ Tuyên Cổ thần kiếm của Dương Bắc Minh chủ về giết chóc, lực công kích hàng đầu trong hỗn độn linh bảo.

Hà Đồ Lạc Thư không phải loại pháp bảo công kích, dù cùng là hỗn độn linh bảo nhưng đấu cứng thì nó không bằng Tuyên Cổ thần kiếm.

Tuy nhiên về mặt khác Tuyên Cổ thần kiếm không bằng Hà Đồ Lạc Thư.

Phục Hy không quan tâm trong lòng Dương Bắc Minh nghĩ gì, tức giận quát:

- Dương Bắc Minh, ngươi đừng quá tự đại!

Phục Hy đẩy núi sông bay tới.

Cường Lương, La Sĩ Tín vội né tránh. Bồ Đề Tổ Sư khống chế sen vàng phong tỏa Dương Bắc Minh rồi mới nhảy vọt lên bay qua núi sông, mũi chân lướt qua đỉnh núi.

Núi sông với khí thế không gì sánh bằng đụng vào Dương Bắc Minh bị sen vàng quấn quanh.

Trong khoảnh khắc ức vạn kiếm ý cắt nát một đống sen vàng rồi đánh vào núi sông bàn bạc.

Vù vù vù vù vù!

Lực hút kinh khủng truyền ra từ núi sông bàng bạc, Bồ Đề Tổ Sư giật mình vội thụt lùi.

Sen vàng bị hút vào núi sông, Dương Bắc Minh dùng Tuyên Cổ thần kiếm ngăn cản, lão bị giật mình.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn cảnh này, ánh mắt đầy e ngại thì thầm:

- Núi sông Hà Đồ, sao Lạc Thư . . .

Cường Lương, La Sĩ Tín có cơ hội thở dốc, hai người hết hồn nhìn núi sông bàn bạc. Bọn họ cảm nhận lực hút khủng bố truyền đến từ núi sông, linh khí xung quanh bị hút hết sạch, không sợ cũng uổng.

Đám sinh linh lao nhao, tràn đầy rung động nhìn núi sông bàn bạc phương xa:

- Ui, đó là thần thông gì?

- Tại sao Dương Bắc Minh không né?

- Không phải không né mà vì không né được.

- Là sao? Thần thông này không đơn giản như bề ngoài?

- Nó tụ tập lực hút sao, khi nào đối diện với nó mới biết sự khủng bố.

Đế Thiên Vô, Phong Oa, Mặc Huyền Tử hết hồn.

Phong Oa lẩm bẩm, biểu tình hết bất cần đời:

- Thần thông tụ tập lực lượng sao . . .

Đám Thần Ma trên thành quan Tần Tiên giới kích động.

------oOo------

Chương 1293: Năm người tổ đội

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tình hình này là giết ngược lại Dương Bắc Minh?

Dương Bắc Minh đang trong cảnh khó, hai tay cầm Tuyên Cổ thần kiếm, vô số kiếm ý như lôi điện tràn ra khỏi người lão đánh vào núi sông trước mặt. Nhưng khi kiếm ý đụng vào núi sông liền bị hút vào, núi sông vẫn đang không ngừng mở rộng.

Dương Bắc Minh đang ở dưới chân ngọn núi, dùng mũi kiếm chặn lại, nhưng sức hút khó tả kéo lão dần sát vách núi. Tóc bạc che nửa khuôn mặt, mắt Dương Bắc Minh vẫn lạnh băng không chút hốt hoảng.

Dương Bắc Minh suy nghĩ nhanh:

- Sức hút sao, nếu bị hút vào thì hậu quả không tưởng tượng nổi!

Dương Bắc Minh chợt nhận ra rất khó vùng thoát, sức hút sao kinh khủng khiến lão cảm giác sau lưng như bị mười Hiển Thánh đẩy tới trước.

Mắt Dương Bắc Minh chợt đổi màu bạc, khí thế mạnh mẽ bùng nổ trong người lão.

Ong ong ong ong ong!

Tuyên Cổ thần kiếm phát ra tiếng vù vù chói tai, giây sau ức vạn kiếm khí bắn ra từ mũi kiếm rậm rạp phong tỏa núi sông bàn bạc, hình ảnh như bị cắt thành nhiều mảnh nhỏ.

Dương Bắc Minh quát to:

- Phá!

Dương Bắc Minh dồn hết pháp lực vào Tuyên Cổ thần kiếm, bộc phát ra kiếm ý mạnh nhất.

Phục Hy biến sắc mặt hét to gợi ý nhóm Cường Lương rút nhanh:

- Nguy rồi!

Đáng tiếc đã muộn.

Vang tiếng nổ lớn như vụ nổ big bang, núi sông bàng bạc vỡ nát, ánh sáng chói lòa kèm theo sóng xung kích khuếch tán nhanh. Tất cả sinh linh trong trời sao cảm giác hoa mắt, giây sau tất cả cảm quan mất tác dụng.

Tần Quân đang bay hướng thành quan bị ánh sáng chiếu mờ mắt.

Tần Quân hết hồn:

- Chẳng lẽ có người tự bạo?

Nếu cường giả Hiển Thánh cảnh tự bạo thì Tần Tiên giới tiêu đời, huống chi Dương Bắc Minh một chọi bốn.

Tần Quân thầm càu nhàu:

- Không khoa học! Phục Hy vượt qua Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường. Cường Lương, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư đều là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ vậy mà không làm gì Dương Bắc Minh được?

Tần Quân thầm nghi ngờ hệ thống suy yếu bốn người Phục Hy.

Hệ thống bất đắc dĩ giải thích:

- Không trách bốn vị Thần Ma Phục Hy yếu, chỉ tại Dương Bắc Minh quá mạnh. Người này đã là Nửa Bước Thánh Nhân, đang tham ngộ thánh đạo, còn cầm nắm hỗn độn linh bảo, thực lực khó tránh nghịch thiên . . .

Tần Quân hộc máu.

Nửa Bước Thánh Nhân! Bà nội nó!

Thiên phú của Dương Bắc Minh quá khủng bố, từ lúc ra đường đời đã vô địch, mãi đến hôm nay không ai lay động địa vị được. Nếu để người ta biết Dương Bắc Minh chưa từng dừng lại, bây giờ bắt đầu thử sức với thánh đạo chắc sẽ hù chết đám sinh linh.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng gầm rú tràn ngập trong trời sao, tất cả sinh linh không thể thấy rõ cảnh vật, đập vào mắt một mảnh trắng xóa. Bọn họ cảm giác gió mạnh ập

vào mặt khó thể đứng vững.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai, thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn đằng trước:

- Trời, đại thần đánh nhau đây.

Nhìn theo Hỏa Nhãn Kim Tinh của Tôn Ngộ Không thì trời sao phía trước như bị thanh lý một lần, tất cả ngôi sao, thiên thạch đều biến mất hết.

Tận cùng biển sóng khí như có mặt trời bành trướng nhanh, mơ hồ thấy thân hình Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy, Cường Lương, La Sĩ Tín. Tôn Ngộ Không không thấy Dương Bắc Minh vì cách quá xa.

Lấy Dương Bắc Minh làm trung tâm trời sao trong vòng mấy chục ức vạn dặm đã hóa thành hư vô, trừ không gian và sóng gió ra không có vật chất khác.

Bất cứ sinh linh dám xông vào sẽ bị kiếm khí cắt thành tro.

Phong Oa tặc lưỡi cảm thán:

- Dù ở thời kỳ thái cổ cũng hiếm có yêu nghiệt như Dương Bắc Minh.

Lúc trước Phong Oa còn khinh thường Dương Bắc Minh, giờ nhìn kỹ thì ra là nhân vật chính của thời đại.

Mắt Đế Thiên Vô rực cháy ngọn lửa, sau này gã muốn lấy Dương Bắc Minh làm mục tiêu.

Cho đến nay Dương Bắc Minh ở lại đỉnh cao bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu lâu nhất, dài hơn sáu vạn năm. Tức là từ lúc Dương Bắc Minh ba vạn tuổi đã trở thành đệ nhất thiên kiêu, Đế Thiên Vô khó vượt qua kỷ lục này.

Vũ trụ vô nhất Dương Bắc Minh chưa bao giờ là nói đùa.

Đa số sinh linh cho rằng Dương Bắc Minh sớm vượt qua tiền bối, nếu Tịch Nghiệp Ma Quân tái xuất giang hồ cũng không đánh lại lão. Nếu Dương Bắc Minh sinh ra sớm một kỷ nguyên thì làm gì có thời gian cho Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương phong hoa tuyệt đại?

Tất nhiên đây chỉ là tin đồn, Dương Bắc Minh chưa từng đánh nhau với Tịch Nghiệp Ma Quân. Còn Huyền Đế Trường Sâm Thương thì càng không thể nào, thậm chí cả đời này không thể thực hiện. Trường Sâm Thương không rõ sống chết, có lẽ đã qua bờ bên kia vũ trụ hoặc đã tọa hóa.

Một lúc lâu sau thị giác của Tần Quân mới phục hồi bình thường, hắn đã đến thành quan.

Các Thần Ma, thần tiên quỳ xuống:

- Bệ hạ!

Bọn họ ngạc nhiên phát hiện Tần Quân đã đột phá Thái Ất Huyền Tiên.

Tần Quân không đáp lại, hắn đi thẳng tới mép thành quan, nhìn chiến đấu phía xa.

Lúc này bốn người Phục Hy đã cách trung tâm vụ nổ xa mấy ngàn vạn dặm, biểu tình kiêng dè nhìn đằng trước.

Trung tâm vụ nổ sinh ra quả cầu ánh sáng như mặt trời, tỏa ánh sáng chói lòa rực rỡ, vô số kiếm khí xoay quanh như lôi điện đan xen.

Bọn họ cảm nhận hơi thở khủng bố tuyệt luân của Dương Bắc Minh đang trở nên mạnh hơn.

Bồ Đề Tổ Sư sắc mặt khó xem nói:

- Thiên phú của người này quá đáng sợ, đang ngộ kiếm!

Kẻ địch khó chơi cũng đành thôi, trong lúc chiến đấu lĩnh ngộ ra, làm Bồ Đề Tổ Sư tức hộc máu.

Phục Hy vừa thở hổn hển vừa nhìn chằm chằm quả cầu ánh sáng trước mặt. Vừa rồi sử dụng Hà Đồ Lạc Thư làm Phục Hy tiêu hao nhiều pháp lực, nghe nói Dương Bắc Minh đang ngộ kiếm thì khóe môi y co giật.

Cường Lương, La Sĩ Tín không nghĩ sâu xa, trong đầu họ lo tìm cách hạ

gục Dương Bắc Minh tại đây.

Quả cầu ánh sáng bỗng co rút, rất nhanh Dương Bắc Minh hiện hình, trừ tóc rối ra áo trắng vằn đỏ không bị rách chút nào.

Quả cầu ánh sáng rơi vào lòng bàn tay Dương Bắc Minh, tay phải cầm Tuyên Cổ thần kiếm có kiếm ý quấn quanh.

Dương Bắc Minh chậm rãi ngước đầu lên nhìn Phục Hy ở phía xa, tay trái bóp nát quả cầu ánh sáng:

- Hay cho lực lượng núi sông sao.

Ánh mắt lạnh lùng lóe tia khác lạ, hiển nhiên Dương Bắc Minh ngộ ra khá nhiều.

Dương Bắc Minh giơ kiếm chỉ hướng Cường Lương, lạnh lùng nói:

- Ta có thể tha các ngươi không chết, nhưng hắn phải chết!

Trận chiến làm Dương Bắc Minh rất sung sướng, lâu rồi không đánh đã tay như vậy.

Cường Lương, La Sĩ Tín rực cháy lửa giận, mắt tràn đầy tơ máu. Đã bao giờ bọn họ bị nhục nhã như vậy?

Tần Quân đứng trên thành quan vận chuyển pháp lực quát to:

- Các ngươi đừng hoảng, chờ người đông đủ rồi tổ đội đánh!

------oOo------

Chương 1294: Tốc độ không gian

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hét thì hét chứ Tần Quân không chắc bốn người Phục Hy có nghe được không.

Tôn Ngộ Không nghi hoặc hỏi:

- Chẳng phải đã đủ người rồi sao?

Cơ mặt Triệu Công Minh, Xi Vưu co giật. Đừng bảo là Tần Quân kêu bọn họ đấu với mấy Nhập Thánh! Đùa, sau khi biết thực lực khủng bố của Dương Bắc Minh thì ai dám xông lên?

Tần Quân tức giận:

- Đủ? Mới có bốn người, chờ năm người đến mới tổ đội được, quên bình thường trẫm dạy ngươi thế nào?

Tôn Ngộ Không đã hiểu:

- Bệ hạ từng nói kéo bè kéo lũ đánh nhau tốt nhất là năm người.

Chợt có khí thế siêu mạnh phát ra từ sâu trong trời sao, đám sinh linh giật mình ngoái đầu nhìn.

Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ biến sắc mặt, run bần bật.

Vẻ mặt Hậu Nghệ vừa mừng vừa sợ kích động nói:

- Hơi thở này . . . sao có thể?

Vẻ mặt Bạch Trạch, Anh Chiêu kinh hoàng.

Cường Lương đang định đánh tiếp chợt cảm nhận hơi thở đột nhiên xuất hiện, giật mình ngoái đầu nhìn.

La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy quay đầu lại. Dương Bắc Minh nheo mắt.

Phục Hy sắc mặt âm trầm rít qua kẽ răng hai chữ:

- Đế Giang!

Kiếp trước Phục Hy chết vì bị mười hai Tổ Vu vây công, mặc dù đã xóa ân thù với Cường Lương nhưng khi cảm nhận hơi thở của Đế Giang vẫn làm

y khó chịu.

Đế Giang!

Đứng đầu mười hai Tổ Vu!

Lãnh tụ của Vu tộc, bẩm sinh am hiểu thần thông không gian, được gọi là Tổ Vu không gian.

Đám sinh linh kêu la, các phương cường giả hoảng loạn.

- Ai vậy?

- Hơi thở mạnh quá.

- Không lẽ đến giúp Dương Bắc Minh?

- Không thể nào! Xuất hiện vào lúc này thì phải là giúp Tần Thiên Đế mới đúng.

- Không lẽ là thuộc hạ của Tần Thiên Đế?

Dưới tay Tần Thiên Đế có bốn người đối kháng lại Dương Bắc Minh, giờ lại chui ra một cường giả bí ẩn.

Đệt, rốt cuộc Tần Thiên Đế có bao nhiêu lá bài tẩy?

Sâu trong trời sao, một bóng dáng cao to lao tới với tốc độ không thể tưởng tượng. Cao vạn trượng, người đỏ rực, lưng mọc bốn cánh, chỉ mặc quần lửng làm bằng da thú, khuôn mặt dữ tợn, không có hai mắt, hé miệng lộ hàm răng đầy nanh nhọn.

Đây là Tổ Vu không gian uy chấn đất hồng hoang!

Mỗi khi bước ra một bước gã gần như thuấn di mấy trăm vạn dặm, cực kỳ khoa trương.

Đế Giang hét to một tiếng:

- Kẻ nào dám bị thương huynh đệ của ta!?

Thanh âm đầy áp lực, như thần linh thượng cổ gầm rống, chấn quỷ khóc thần gào.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Người đã đến đủ, có thể tổ đội.

Đám Thần Ma xoe tròn mắt.

Bệ hạ nói người đến là Đế Giang?

Xi Vưu đổ mồ hôi lạnh không kịp lau.

Triệu Công Minh thở phào nhẹ nhõm, khỏi phải tham gia đánh nhau rồi. Nhưng thấy thân hình khủng bố của Đế Giang làm Triệu Công Minh tim đập chân run.

Tổ Vu không gian trong truyền thuyết, đứng đầu Tổ Vu.

Cường Lương reo lên:

- Huynh trưởng!

Mười hai Tổ Vu gọi nhau như huynh đệ ruột. Trừ Đế Giang lớn nhất, Hậu Thổ nhỏ nhất ra các Tổ Vu khác thứ tự ra đời không khác biệt quá lớn, toàn gọi thẳng tên nhau.

Các Tổ Vu đều tín phục Đế Giang.

Bẩm sinh có thần thông không gian, khi chiến đấu chớp mắt lấy mạng kẻ địch.

Trừ năng lực chiến đấu ra khả năng thống ngự chủng tộc của Đế Giang rất mạnh, không thì Vu tộc đã chẳng thể nhanh chóng khống chế đất hồng hoang. Đặc biệt trong tình huống yêu tộc có lãnh tụ là Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư biết sự lợi hại của Đế Giang, thấy gã đến chi viện thì bản năng thở phào một hơi.

Đế Giang chắc chắn là trợ thủ mạnh mẽ.

La Sĩ Tín nhìn chằm chằm Đế Giang chạy nhanh tới, kiếp trước gã không biết Tổ Vu nhưng kiếp này nghe nhiều Thần Ma nhắc tới. Đặc biệt Cường Lương và mấy vị Đại Vu tâng bốc Đế Giang lên ngang với đại thần Bàn Cổ.

Mặt Đế Giang không có đôi mắt, khuôn mặt như cái túi vàng vặn vẹo dữ tợn, bốn cánh thịt sau lưng co lại như bốn thanh trường kiếm đâm sau lưng.

Sát khí của Tổ Vu thủ bá bộc phát ra từ người Đế Giang, cách Cường Lương càng gần sát khí càng mạnh, khiến sinh linh trong trời sao sợ hãi.

Dương Bắc Minh cau mày, không vội tấn công:

- Sát khí mạnh quá.

Trong mắt Dương Bắc Minh thì có thêm một Hiển Thánh tới cũng chẳng sao, chỉ cần không phải là Thánh Nhân thì lão không sợ ai.

Lão là Dương Bắc Minh!

Đế Giang lao lên rất nhanh đến bên cạnh Cường Lương, biến lớn hai trượng, vạm vỡ còn hơn Cường Lương.

Nhìn người Cường Lương đẫm máu Đế Giang tức điên, vụt xoay người xông hướng Dương Bắc Minh:

- Ngươi dám!

Lắc người một cái Đế Giang đã vượt qua mấy ngàn vạn dặm tới trước mặt Dương Bắc Minh, cú đấm đánh ra định đập nát cổ họng lão.

Nhanh quá!

Con ngươi Dương Bắc Minh co rút, Đế Giang không phải dựa vào tốc độ mà là xuyên qua không gian.

Dương Bắc Minh bản năng giơ Tuyên Cổ thần kiếm đỡ, nắm đấm thịt của Đế Giang đấm vào thân kiếm, lực lượng khủng bố vượt qua Cường Lương bùng nổ.

Bùm!

Dương Bắc Minh bị đánh bay, các sinh linh xôn xao nhìn.

Lần đầu tiên trong cuộc chiến Dương Bắc Minh bị ngay mặt đánh lui!

Lực lượng của Đế Giang lớn đến cỡ nào?

Nhưng Dương Bắc Minh rất nhanh khựng lại, lão nhìn Tuyên Cổ thần kiếm rung bần bật:

- Đây là thần thông không gian?

Cường Lương huơ tay hò reo:

- Không uổng là huynh trưởng của ta!

La Sĩ Tín trợn tròn suýt rớt tròng mắt.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy vẻ mặt kiêng dè. Tốc độ của Đế Giang quá nhanh, bọn họ không thể nhìn bằng mắt.

Đế Giang tức giận không quan tâm ánh mắt nhìn mình, lại xông hướng Dương Bắc Minh.

Đế Giang lắc người đến sau lưng Dương Bắc Minh, đùi phải như roi giơ cao quất vào đầu lão.

Nhưng Dương Bắc Minh dù gì là Nửa Bước Thánh Nhân, đã bắt đầu nhìn ngó thánh đạo, hiểu biết quy tắc không gian không thua gì Đế Giang. Dù Dương Bắc Minh không có thần thông không gian nhưng nhanh chóng phản ứng.

Vô số kiếm ý hiện ra sau đầu lão như một bức tường gió cản lại cú đá hủy diệt của Đế Giang.

Đế Giang sửng sốt, không ngờ Dương Bắc Minh nhẹ nhàng đỡ đòn.

Dương Bắc Minh chậm rãi xoay người, lạnh lùng nhìn Đế Giang:

- Tuy không biết ngươi là ai nhưng ngươi có khí huyết rất giống với kẻ giết đồ đệ của ta, còn gọi nhau là huynh đệ, nếu vậy thì . . . ngươi cũng chết đi!

Bùm!

Dương Bắc Minh dứt lời các bóng kiếm bắn ra từ mắt lão hóa thành kiếm quang đâm vào ngực Đế Giang, hỏa hoa bắn ra như va chạm vào thép cứng.

Đế Giang đau đến cắn răng, lộn ngược ra sau cách xa Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh kiếm đạo thông thần, kiếm ý có thể phát ra từ các vị trí trên người, thoải mái tự nhiên như cánh tay. Có lẽ cơ thể Dương Bắc Minh không bằng Đế Giang nhưng kiếm ý là phòng ngự mạnh nhất của lão.

Đế Giang cười gằn:

- Muốn làm ta chết? Chỉ bằng vào ngươi?

------oOo------

Chương 1295: Át chủ bài lớn nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Giang đứng đầu Tổ Vu cũng cuồng ngạo vô biên, dù đối phương là Nửa Bước Thánh Nhân thì gã vẫn không sợ.

Bốn người Phục Hy giết lên, năm người bao vây Dương Bắc Minh. Họ không trao đổi gì, Đế Giang tấn công trước, La Sĩ Tín và Cường Lương theo sau, rồi tới Phục Hy và Bồ Đề Tổ Sư.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Ba cường giả thân thể bất tử bất diệt Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín đấu với Dương Bắc Minh, họ dựa vào lực lượng mạnh mẽ giam chân lão trong phạm vi trăm thước.

Cường Lương đá chân, Dương Bắc Minh chùng người xuống né. Đế Giang từ bên dưới tung nắm đấm phải vào eo Dương Bắc Minh.

Phút chỉ mành treo chuông Dương Bắc Minh hư không đạp bóng kiếm mượn sức, thân thể cực hiểm né thoát cú đấm của Đế Giang, nhưng Kỳ Lân Bá Vương Thương của La Sĩ Tín đâm vào mặt.

Hai bóng kiếm bắn ra từ mắt Dương Bắc Minh bắn chệch Kỳ Lân Bá Vương Thương, lão thoát khỏi phút nguy hiểm.

Cảnh tượng diễn ra trong một giây này được phóng chậm lại. Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín công kích mạnh mẽ dồn dập khiến Dương Bắc Minh né từng chiêu, không có cơ hội thở dốc.

Phục Hy lại giơ lên Hà Đồ Lạc Thư dẫn động lực lượng sao ở phía xa.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần bắn ra sen vàng đầy trời bao quanh họ.

Dương Bắc Minh quá mạnh, tốc độ thân pháp khiến người hoa mắt, có Đế Giang giỏi về tốc độ không gian tham gia chiến đấu giúp cả nhóm thu nhỏ phạm vi chiến đấu, cố gắng phối hợp với Đế Giang.

Nhìn từ xa đã không thấy bóng dáng Dương Bắc Minh, như bị vô số sen vàng trói buộc, bên trong phát ra tiếng gầm rú vẫn rung động lòng người.

- Dương Bắc Minh sắp bị áp chế?

- Một chọi bốn đã rất lợi hại, giờ có thêm một cường giả tuyệt thế thì Dương Bắc Minh khó mà ngăn được.

- Thuộc hạ của Tần Thiên Đế có quá nhiều cường tướng.

- Người vừa rồi là ai? Tự xưng là huynh trưởng của Cường Lương.

- Ngày càng thú vị, ít nhất không phải nghiêng về một bên. Có lẽ trận chiến hôm nay sẽ giở ra một trang thời đại mới vũ trụ.

- Dương Bắc Minh sắp thua?

Đám sinh linh hưng phấn thảo luận, nhiều sinh linh truyền tin ra ngoài.

Trận chiến này liên quan nhiều cường giả tuyệt thế, hỏi sao họ không hưng phấn?

Phong Oa quay đầu nhìn thành quan Tần Tiên giới, rất nhanh bắt giữ bóng dáng Tần Quân.

Phong Oa nhìn thân hình như vị thần, thì thào:

- Tần Thiên Đế . . . Thiên Đế . . .

Trong vũ trụ ít ai tự xưng là Thiên Đế.

Từ xưa đến nay hiếm có đại năng tự xưng Thiên Đế, chiến càng cao càng dễ bị trời phạt.

Sau khi thấy năm Hiển Thánh dưới tay Tần Thiên Đế thì Phong Oa không dám xem nhẹ hắn.

Phong Oa tự nhủ:

- Hay hắn là hậu duệ của Cực Viêm Ma Thần tộc? Không thể nào, thời kỳ đỉnh cao Cực Viêm Ma Thần tộc cũng khó lấy ra năm Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, càng đừng nói hai vị đã đến viên mãn.

Phong Oa chỉ có Nhập Thánh cảnh viên mãn nhưng nhìn thấu tu vi năm người Phục Hy, Đế Giang, thật khó tưởng tượng.

Nếu Tần Quân thật sự là Cực Viêm Ma Thần . . .

Chẳng lẽ sự khủng bố thời kỳ thái cổ sắp lặp lại?

Nghĩ đến đó Phong Oa rùng mình.

Thời kỳ thái cổ không có trật tự, không tông môn.

Ức vạn chủng tộc tranh bá, mạnh ăn thịt yếu. Không thể tầm tiên cầu đạo, bởi vì không có cường giả giảng đạo, không có khái niệm sư đồ. Chủng tộc nhỏ yếu sẽ bị tộc mạnh nhiều đời chèn ép. Cực Viêm Ma Thần tộc là nằm trong các chủng tộc khủng bố đứng trên tầng mây.

Bọn họ cường đại, thiên phú dị bẩm, còn có cực viêm cắn nuốt vạn vật.

Trước khi Phong Oa bị Tù Mệnh Đế Tôn nhốt vào Tù Mệnh Ngục từng đánh nhau với một Cực Viêm Ma Thần, giờ nhớ lại vẫn khiến nó rét run.

Phong Oa lắc đầu cười:

- Hy vọng chỉ là lời đồn, Cực Viêm Ma Thần . . . không nên tồn tại.

Phong Oa lại đặt sự chú ý vào chiến đấu phía xa.

Vô số sen vàng từ sâu trong trời sao bay tới, tỏa ánh sáng vàng rực rỡ xinh đẹp, kèm theo từng đợt sóng linh khí.

Đám người Đế Giang đã giết nóng máu. Đặc biệt Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín mắt đỏ ngầu đánh với Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh tay cầm hỗn độn linh bảo, thân hóa ức vạn kiếm ý vận không chịu nổi đã bị thương.

Bùm!

Đế Giang thô bạo giật khuỷu tay trúng lưng Dương Bắc Minh, lực lượng thô bạo vô song đánh nát từng tầng kiếm ý. Dù lực lượng đã bị giảm bớt hơn một nửa nhưng Dương Bắc Minh vẫn khó chịu.

Mắt Dương Bắc Minh đầy sát ý xoay người chém một nhát.

Tuyên Cổ thần kiếm là hỗn độn linh bảo, thân thể Chí Tôn mạnh như Đế Giang cũng bị chém lộ ra xương trắng.

Cường Lương rống to vung nắm đấm:

- Dương Bắc Minh!

Muôn vàn lôi điện ngưng tụ ra một kỳ lân lao nhanh lên, vì cách quá gần nó đụng thẳng vào Dương Bắc Minh.

Bóng kiếm và kỳ lân lôi điện phản chiếu, chiếu rọi khuôn mặt lạnh lùng cao ngạo của Dương Bắc Minh.

Dù bị vây công Dương Bắc Minh vẫn không hoảng loạn, không giận mất khôn. Nhưng sát ý trong mắt lão như bóng kiếm tùy thời bắn ra.

La Sĩ Tín huơ thương đập tới, gã thói quen dùng thương như múa gậy, sức mạnh đập thương nặng còn hơn gã đá đấm.

Dương Bắc Minh vung tay phải, Tuyên Cổ thần kiếm rung rung ra từng đóa kiếm hoa liên tục đánh vào người La Sĩ Tín, gã bay ra.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Lông trắng phất trần của Bồ Đề Tổ Sư bay nhanh tới nhưng không quấn lấy La Sĩ Tín được, vì bị kiếm ý cắt nát, nhưng tranh thủ cơ hội cho người khác.

Đế Giang nhanh chóng đến gần Dương Bắc Minh, gầm lên:

- Đi chết đi!

Đế Giang đẩy hai tay ra cứng rắn chịu đựng kiếm ý quanh thân Dương Bắc Minh, lực lượng mạnh mẽ đẩy lão ra sau.

Sau lưng Dương Bắc Minh bỗng nứt ra khe hở không gian, lão không kịp trở tay.

Dương Bắc Minh biến sắc mặt:

- Nguy rồi!

Cường Lương ném lôi mâu, kiếm ý trước ngực Dương Bắc Minh tự động chặn lôi mâu lại nhưng vì lực phản chấn nên lão rơi vào khe nứt không gian.

Khoảnh khắc khe nứt không gian biến mất, hơi thở của Dương Bắc Minh

cũng tan biến.

Cường Lương, Đế Giang thở phào. La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy ngẩn ngơ.

Kết thúc vậy sao?

La Sĩ Tín do dự hỏi:

- Cái này . . .

La Sĩ Tín cảnh giác quét mắt xung quanh, sợ Dương Bắc Minh lại xuất hiện. Hết cách, đời La Sĩ Tín chưa từng gặp nhân vật khủng bố như vậy, không cẩn thận không được.

Cường Lương phất tay cười nói, tự tin như thể khe nứt không gian là gã tạo ra:

- Yên tâm đi, đó là thần thông không gian của huynh trưởng ta, Dương Bắc Minh đi vào không gian bị không gian loạn lưu treo cổ!

Đế Giang mỉm cười, khuôn mặt dữ tợn như cái túi nhăn thay đổi thành khuôn mặt người thô kệch, uy vũ bá khí.

La Sĩ Tín vẫn lo sợ hỏi:

- Thật sự kết thúc?

------oOo------

Chương 1296: Át chủ bài lớn nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Bắc Minh quá mạnh, tựa như ác mộng, nếu lão đột nhiên chém gã một nhát kiếm thì gã sẽ bực chết.

Đế Giang cười gật đầu, định nói gì thì chỗ khe hở không gian biến mất bỗng rách một cái khe.

Kiếm khí cực kỳ sắc bén bắn ra từ cái khe, thế không thể đỡ chém vào Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín, ba người hộc máu bay ra.

Bồ Đề Tổ Sư biến sắc mặt thúc giục Phục Hy đứng cạnh:

- Nguy rồi, mau phong nó lại!

Không cần Bồ Đề Tổ Sư nhắc Phục Hy cũng sẽ làm như vậy.

Phục Hy đẩy hai tay lại ngưng tụ ra núi sông bàn bạc bay nhanh chặn lại khe hở không gian. Sức hút sao khủng bố hút thiên thạch, linh khí xung quanh.

Vách núi kề sát khe hở không gian làm Dương Bắc Minh không thể trốn ra.

Rất nhanh không gian xung quanh bị xé ra các khe hở rậm rạp, hiển nhiên là kiếm ý của Dương Bắc Minh.

La Sĩ Tín lau máu bên môi, hỏi móc Cường Lương:

- Yên tâm đây hả?

Gã hy vọng Cường Lương sẽ cho một lời giải thích.

Cường Lương lúng túng, cảm giác bị tát mặt thật khó chịu.

Mặt Đế Giang đen như nhọ nồi, nghiến răng hỏi:

- Cái tên đó là quái thai gì vậy?

Đế Giang không hỏi tại sao Cường Lương và Dương Bắc Minh đánh nhau, hễ bị thương Cường Lương là gã phải làm lão đền mạng.

Mặt Cường Lương dữ tợn giới thiệu:

- Dương Bắc Minh! Đệ nhất cường giả vũ trụ, được gọi là Kiếm Thần!

Trước kia nghe danh hào của Dương Bắc Minh thì Cường Lương tỏ ra

khinh rẻ, giờ mới biết cái gì gọi là danh phù kỳ thực.

Phía xa Tần Quân nghe tiếng động đánh nhau đã ngừng nhưng Phục Hy lại lấy ra núi sông bàng bạc, hiển nhiên chiến đấu chưa kết thúc.

Tần Quân thầm thắc mắc:

- Nửa Bước Thánh Nhân lợi hại dữ vậy sao? Chiến ngang ngửa với năm vị đại tướng của trẫm.

Năm người Đế Giang là mạnh nhất dưới tay Tần Quân, trận thế như vậy có thể càn quét Ma Minh, ba ngàn đại thế giới, nhưng không làm thịt Dương Bắc Minh được.

Hèn gì Dương Bắc Minh lâu dài ngồi trên ngai báu vô địch, thật sự là vô địch.

Tần Quân lấy một khúc xương trắng ra khỏi không gian thần thoại, là xương trắng được Tử Đạo tặng cho.

Tử Đạo nghiền Cường Lương trong một nốt nhạc, biểu hiện mạnh mẽ hơn Dương Bắc Minh, có lẽ sẽ xử được lão.

Nhưng có nên mời Tử Đạo ra không? Đây là át chủ bài lớn nhất của hắn.

Tôn Ngộ Không nhe răng hỏi:

- Bệ hạ, nếu không được thì để ta đi chi viện xem?

Tần Quân trợn trắng mắt, cáu kỉnh nạt:

- Đừng làm sư phụ của ngươi phiền thêm!

Tôn Ngộ Không tuy là Đại La Chí Tiên nhưng không là cái đinh gì trước mặt nhóm Dương Bắc Minh, Đế Giang, lăng xăng tham gia bị dư uy chiến đấu đánh chết thì bi kịch.

Cùng lúc đó, sâu trong trời sao có ba bóng người bay nhanh tới.

Là Tịch Nghiệp Ma Quân, Khổng Tuyên, Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá hít thở dồn dập, cảm nhận uy áp khiếp người truyền đến từ đằng trước, người gã run rẩy:

- Những hơi thở này . . .

Khổng Tuyên nheo mắt nói:

- Ba vị Hiển Thánh cảnh viên mãn, ba vị Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Tịch Nghiệp Ma Quân sầm mặt xuống, trước khi đến đây bọn họ không ngờ sẽ có nhiều cường giả đỉnh cao như vậy.

Biểu tình Tịch Nghiệp Ma Quân kỳ lạ:

- Trong vũ trụ từ khi nào có nhiều tồn tại từ Hiển Thánh cảnh hậu kỳ trở lên như vậy?

Mặc dù Tịch Nghiệp Ma Quân lánh đời nhưng luôn âm thầm chú ý vũ trụ, sao bỗng dưng có nhiều cường giả tuyệt thế xuất thế?

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân đến không gây nhiều sóng gió vì họ che giấu hơi thở. Các sinh linh lo chú ý nhóm Dương Bắc Minh nên không phát hiện lại có hai cường giả tuyệt thế xuất hiện.

Sắc mặt Tịch Nghiệp Ma Quân khó xem:

- Dương Bắc Minh lợi hại đến vậy? E rằng đã vượt qua ta.

Trước kia Tịch Nghiệp Ma Quân luôn nhìn xuống Dương Bắc Minh, không ngờ lão đã là Nửa Bước Thánh Nhân.

Tịch Nghiệp Ma Quân nhìn khe hở kiếm rậm rạp quanh núi sông bàn bạc, kiếm ý tràn ngập trời sao, nỗi lòng gã nặng trĩu.

Khổng Tuyên nhíu chặt mày kiếm, kiếm ý của Dương Bắc Minh quá mạnh mẽ, dù cách thật xa y vẫn cảm nhận sự cường đại của lão.

Mắt Khổng Tuyên lấp lóe tia sáng kỳ lạ:

- Nửa Bước Thánh Nhân . . . cực độ kiếm ý.

Gặp phải cường giả như vậy làm lòng Khổng Tuyên sinh ra chiến ý.

Lý Nguyên Bá nhận ra Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, kinh ngạc kêu lên:

- Tại sao là họ?

- Không lẽ Tần Thiên Đế là bệ hạ?

Phỏng đoán này làm Lý Nguyên Bá hưng phấn.

Khổng Tuyên cũng chú ý đến, không ngờ Tần Thiên Đế gần đây nổi tiếng trời sao thật sự là Tần Quân, y đã nhìn lầm.

Tịch Nghiệp Ma Quân kinh ngạc hỏi:

- Hai người quen Tần Thiên Đế?

Khổng Tuyên lắc đầu bất đắc dĩ nói:

- Không dám giấu diếm, Nguyên Bá trước kia hiệu lực cho Tần Thiên Đế, nhưng lúc ấy hắn không gọi là Tần Thiên Đế mà tên Tần Thánh Đế.

Cảm giác bẽ mặt thật khó chịu.

Tịch Nghiệp Ma Quân đã hiểu, càng có hứng thú với Tần Quân hơn. Tịch Nghiệp Ma Quân biết bản tính của Lý Nguyên Bá, Tần Quân thu phục được gã thì thật không đơn giản. Lại nhìn năm bóng người đánh nhau với Dương Bắc Minh, Tịch Nghiệp Ma Quân cảm thấy da đầu tê dại.

Tịch Nghiệp Ma Quân thầm nghĩ:

- Phải cảnh cáo Ma Minh mới được.

Tịch Nghiệp Ma Quân giao Ma Minh cho sư đệ Huyết Sát Ma Đế quản lý, nhưng tiểu tử đó vô dụng làm Ma Minh ngày càng lụn bại, vừa bị Minh Hà Lão Tổ tổn hại nặng lại đắc tội với Tần Thiên Đế.

Tịch Nghiệp Ma Quân thấy nhức đầu, Tần Thiên Đế phái ra năm vị cường

giả tuyệt thế đã đủ tiêu diệt Ma Minh.

Núi sông bàng bạc tiếp tục hút hết mọi thứ trong ức vạn dặm trời sao.

Dương Bắc Minh ở trong kẽ hở không gian liên tục vung kiếm, không gian quanh núi sông bàng bạc bị chém ra những cái khe hở đen ngòm đáng sợ.

Bồ Đề Tổ Sư sắc mặt khó xem nói:

- Cứ tiếp tục thế này chắc chắn Dương Bắc Minh sẽ trốn ra!

Phục Hy cũng hiểu điều đó nhưng y không có cách nào.

Chiêu đại thần thông họa diễn thiên địa này có thể mượn lực lượng sao hấp thu pháp lực của địch, nghiền thần hồn trong người thành tro nhưng không thể tự bạo.

Đế Giang lắc người biến mất tại chỗ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín ngạc nhiên nhìn trời sao xung quanh, những cái khe hở là dấu vết chiến đấu giữa Đế Giang với Dương Bắc Minh.

Hai người đánh nhau trong kẽ hở không gian!

Đế Giang một mình đấu với Dương Bắc Minh!

May mắn Đế Giang bẩm sinh giỏi về không gian và tốc độ, có lẽ sẽ chiếm ưu thế khi ở trong kẽ hở không gian.

Cường Lương sốt ruột hỏi:

- Chúng ta cứ nhìn vậy sao?

Sau khi đánh nhau với Dương Bắc Minh, Cường Lương không cho rằng Đế Giang có thể một mình đánh bại lão.

Kiếm Thần quá mạnh!

------oOo------

Chương 1297: Gặp lại nhau

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy trầm giọng nói:

- Chúng ta không cách nào bắt giữ quỹ tích động tác của họ, tùy tiện ra tay sợ là đánh trúng Đế Giang.

Tuy Phục Hy rất phản cảm Đế Giang nhưng hiện tại bọn họ cùng chung mối thù, ân oán ngày xưa tạm gác sang một bên.

Cường Lương nghe vậy đành thôi.

Các chỗ không gian vỡ nát, kiếm khí tung hoành, quyền phong tàn phá.

Bùm!

Dương Bắc Minh áo trắng dính máu lao ra khỏi khe hở không gian, Đế Giang rượt theo sau. Đế Giang giơ cao nắm đấm phải định đập bể đầu Dương Bắc Minh.

Nhưng Dương Bắc Minh bay ra ngoài khí thế bỗng thay đổi.

Dương Bắc Minh quát:

- Muốn chết!

Dương Bắc Minh chém nhát kiếm, Tuyên Cổ thần kiếm là hỗn độn linh bảo, chủ sát phạt, lực công kích mạnh biết bao.

Đế Giang hết hồn, không dám đón đỡ, nhưng kiếm khí đã chém vào mặt. Đế Giang vội ngã ngửa ra sau nhưng vẫn đứt một lũ tóc dài.

Bồ Đề Tổ Sư vung phất trần quát to:

- Lên!

Cường Lương, La Sĩ Tín, Phục Hy cùng xông lên.

Đại chiến lại bùng nổ.

Lần này Phục Hy tham gia vào nhóm đấu gần thân, tay phải dùng pháp lực hút Hà Đồ Lạc Thư, tay trái bắn Phượng Hoàng Cầm, vừa công vừa thủ.

Cường Lương, La Sĩ Tín ngay mặt kiềm chế Dương Bắc Minh. Đế Giang dựa vào thần thông không gian liên tục đánh lén sau lưng lão.

Dương Bắc Minh lần nữa bị kiềm chế, nhưng lần này lão không bị giam cầm trong phạm vi nhất định mà di chuyển khắp nơi, nhưng không vứt bỏ năm cường giả tuyệt thế Đế Giang, Phục Hy được.

Tần Quân đứng trên thành quan hồi hộp căng thẳng nhìn, cầu nguyện cho các ái tướng phải thắng.

Tổ hợp Đế Giang, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, tổ của Kỳ Lân nếu không làm gì được Dương Bắc Minh thì Tần Quân chỉ còn cách mời Tử Đạo bí ẩn mà cường đại.

Tần Quân bỗng chú ý thấy ba bóng người bay nhanh đến.

Bay đằng trước nhất là Lý Nguyên Bá.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Nguyên Bá!

Đám Thần Ma xôn xao, không ngờ gặp Lý Nguyên Bá trong thiên ngoại này.

Tần Quân chú ý ngay hai bóng người theo sau Lý Nguyên Bá.

Khổng Tuyên lạnh lùng cao ngạo và một nam nhân bí ẩn âm khí u ám.

Khổng Tuyên!

Mắt Tần Quân sáng rực.

Ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên được gọi là không gì không thể xóa nhòa, nếu xóa mất hỗn độn linh bảo của Dương Bắc Minh thì lão như cọp già không nanh, sức chiến đấu sẽ giảm thấp nhiều.

Nhưng Khổng Tuyên vô cùng cao ngạo, Tần Quân làm cách nào khuyên gã được đây?

Lý Nguyên Bá bay tới trước mặt Tần Quân, kích động quỳ xuống:

- Tham kiến bệ hạ!

Tôn Ngộ Không đứng bên cạnh nhìn kỹ gã, ngạc nhiên phát hiện không thể nhìn thấu tu vi của Lý Nguyên Bá.

Đầu tiên là La Sĩ Tín thành tựu Hiển Thánh.

Kế tiếp là Lý Nguyên Bá tăng vọt tu vi.

Lời hứa làm bằng hữu thân thiết suốt đời đâu?

Tôn Ngộ Không thầm buồn bực, rõ ràng thiên phú của y mạnh nhất nhưng vì sao bị bỏ lại?

Tần Quân vội nâng Lý Nguyên Bá dậy, tiếp đó hỏi han ân cần.

Khổng Tuyên và Tịch Nghiệp Ma Quân đáp xuống đất, quan sát Thần Ma khác.

Thần Nông, Triệu Công Minh, Nghiêu Đế, Thái Ất Chân Nhân, Anh Chiêu. Không có nhiều Nhập Thánh.

Nhập Thánh không đáng sợ như hai người tưởng tượng.

Tịch Nghiệp Ma Quân nhìn Tần Quân:

- Tiểu tử này có lai lịch gì?

Cùng Kỳ, Trọng Minh Điểu vội vàng bay qua che trước mặt Tần Quân.

Lý Nguyên Bá giới thiệu cho Tần Quân:

- Bệ hạ, đây là huynh trưởng của ta, Khổng Tuyên, còn vị này . . .

Tịch Nghiệp Ma Quân ngắt ngang màn giới thiệu của Lý Nguyên Bá:

- Ta đã thoái ẩn, không cần báo tên.

Thoái ẩn?

Tần Quân suy tư, người đi bên cạnh Khổng Tuyên thì chắc chắn không đơn giản, thoái ẩn thì . . .

Tim Tần Quân rớt cái bịch.

Bà nội nó, chắc không phải là vị đại năng đó đi?

Nghĩ vậy Tần Quân cảnh giác hơn.

Hắn và Ma Minh có thù, giờ đám Hiển Thánh Cường Lương đang chiến đấu bên ngoài không rảnh quan tâm hắn.

Đám Thần Ma náo động, đặc biệt là các Thần Ma đến từ Huyền Đương đại thế giới.

Huyền Đương đại thế giới luôn có truyền thuyết Khổng Tuyên là cường giả số một thiên hạ, cho đến nay danh hiệu này vẫn treo trên đầu y.

Đám Thần Ma sôi nổi thảo luận:

- Khổng Tuyên đến!

- Tới để giúp chúng ta hả?

- Ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên rất lợi hại, nghe nói trong ngũ hành không có gì không thu được.

- Trước kia Lục Áp Đạo Nhân, Nhiên Đăng cũng bị Khổng Tuyên nhẹ nhàng hù chạy, dù thua thì chỉ thua dưới tay Chuẩn Đề Thánh Nhân.

- Thật không vậy? Trong đại kiếp nạn Phong Thần các ngươi có nhân vật ghê gớm vậy sao?

Người biết Khổng Tuyên bắt đầu kể về truyền kỳ của y.

Mặt Khổng Tuyên không đổi sắc chắp hai tay sau lưng hưởng thụ sự chú ý.

Tịch Nghiệp Ma Quân thầm tò mò, nghe kể thì hình như Khổng Tuyên rất nổi tiếng trong Tần Tiên giới.

Tần Quân cười nói với Khổng Tuyên:

- Khổng Tuyên, lại gặp trẫm có cảm giác thế nào?

Khổng Tuyên nhìn Tần Quân từ trên xuống dưới, gật gù:

- Bệ hạ quả nhiên là phong thái yêu nghiệt, không chỉ tu vi cá nhân đến Thái Ất Huyền Tiên, thuộc hạ cũng càng lúc càng lợi hại.

Câu này không phải Khổng Tuyên giả dối nịnh hót, y nói thật lòng.

Lúc trước Khổng Tuyên gặp Tần Quân thì hắn mới có tu vi thế nào?

Đám thuộc hạ của Tần Quân là nhân tố bí ẩn Khổng Tuyên nghĩ mãi không ra, từ đâu chui ra nhiều cường giả quá vậy?

Đế Giang, Cường Lương, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư toàn là người Khổng Tuyên chưa từng gặp.

Khổng Tuyên có gặp La Sĩ Tín, khi đó tu vi ngang ngửa Lý Nguyên Bá nhưng bây giờ sắp đuổi kịp y.

Người so với người thật là tức chết người.

Khổng Tuyên vốn rất vừa lòng sự tiến bộ của Lý Nguyên Bá, giờ cảm giác thành tựu bay biến hết, trở về phải thao luyện gã khắc nghiệt hơn nữa mới được.

Lý Nguyên Bá thấy ớn lạnh, bản năng quay đầu nhìn huynh trưởng, mặt

Khổng Tuyên không biểu tình làm gã không nhìn thấu.

Tần Quân thẳng thừng hỏi, cười tủm tỉm nhìn Khổng Tuyên:

- Khổng Tuyên có đồng ý vào làm thuộc hạ của trẫm không?

Khổng Tuyên mặc áo vàng, phong thái thần tuấn, toàn thân toát ra khí thế cao ngạo bễ nghễ thiên hạ, khiến Tần Quân càng nhìn càng thích.

Nếu thêm vào Khổng Tuyên thì Dương Bắc Minh thua chắc.

Sáu vị đại năng thần thoại đến từ thời đại khác nhau nếu vẫn không làm thịt Dương Bắc Minh được thì Tần Quân hộc máu thật.

Khổng Tuyên híp mắt, bùng nổ khí thế bàng bạc siêu mạnh. Đám Thần Ma giật bắn người chuẩn bị phòng thủ, còn tưởng Khổng Tuyên tính tấn công Tần Quân.

Lý Nguyên Bá vội che trước mặt Tần Quân, ra vẻ tội nghiệp nói:

- Huynh trưởng, hay là chúng ta theo bệ hạ đi. Bệ hạ tuyệt đối sẽ đối xử không bạc với chúng ta!

Khóe môi Khổng Tuyên co giật, Tịch Nghiệp Ma Quân không biết nên nói cái gì.

Tiểu tử ngốc này đi bệnh người ngoài?

------oOo------

Chương 1298: Thừa dịp y chưa bị thương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười thầm, nghiêm túc nói:

- Khổng Tuyên cần gì lưu lạc khắp nơi? Đi theo trẫm cùng bước lên đỉnh không tốt sao?

Kiếp trước Khổng Tuyên hiệu lực cho Ân Thương, nhậm chức nguyên soái tức là y có lòng công lợi, chẳng qua sống lại một kiếp khiến y có mục tiêu mới.

Khổng Tuyên khinh thường nhếch mép hỏi đùa:

- Ta muốn thành thánh, ngươi có thể giúp ta thành thánh không?

Khổng Tuyên cứ nghĩ câu này sẽ làm Tần Quân tịt ngòi, ai ngờ hắn đáp ngay, còn chỉ hướng nhóm Tôn Ngộ Không:

- Trẫm có thể giúp ngươi thành thánh, trẫm còn giúp bọn họ thành thánh!

Tịch Nghiệp Ma Quân nheo mắt, xem thành thánh là trò đùa sao?

Tần Quân hào khí ngất trời cười nói:

- Thánh Nhân thì thế nào? Đó chưa bao giờ là mục tiêu cuối của trẫm, sau này trẫm sẽ ở trên Thánh Nhân, cho toàn con dân Thiên Đình Đại Tần đều là thánh!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trên bầu trời Tần Tiên giới chợt nổ sấm chớp đùng đùng.

Mọi người bị lời nói của Tần Quân làm rung động, cho rằng hắn điên rồi.

Không chỉ ở trên Thánh Nhân còn muốn toàn dân là thánh?

Khổng Tuyên híp mắt nhìn Tần Quân chằm chằm. Tịch Nghiệp Ma Quân bị lời hắn nói làm rung động, nét mặt đăm chiêu.

Thánh Nhân thật sự là điểm dừng cuối sao?

Phương xa vang tiếng rống giận dữ của Cường Lương:

- Ta muốn xé nát ngươi!

Tất cả sinh linh trong trời sao lưng lạnh run.

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân xoay người nhìn.

Dương Bắc Minh cầm Tuyên Cổ thần kiếm đang xông hướng bên này. Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy cắn chết không nhả. Họ như sáu sao băng hoành hành bá đạo đụng nát các hành tinh, tốc độ nhanh đến nỗi Hiển Thánh không thể theo kịp bằng mắt.

Mặt Dương Bắc Minh loang lổ vết máu nhưng không phải máu của lão, đôi mắt vẫn lạnh băng, sát ý như thực chất. Ức vạn kiếm ý quấn quanh người Dương Bắc Minh hóa thành kiếm quang không đếm được từ bốn phương tám hướng bắn tới, làm năm người Đế Giang không thể đến gần.

Lòng Dương Bắc Minh cháy lửa giận:

- Cả đám các ngươi!

Trận chiến này là khó khăn nhất lão gặp trong đời, trước kia Dương Bắc Minh nhẹ nhàng ngược giết kẻ địch, đâu như trận này không cách nào thoát ra, không giết địch được, làm lòng lão rất ức chế.

Dù vậy Dương Bắc Minh không định lùi bước.

Dương Bắc Minh hoặc thắng hoặc chết, lão không biết chữ thua viết thế nào.

Đế Giang bỗng thi triển thần thông không gian đi tới trước mặt Dương Bắc Minh, thân thể biến cao ngàn trượng cản đường lão.

Bốn người khác thi triển thần thông tấn công Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh không dùng kiếm pháp hoa mỹ, một kiếm quét qua chặn lại tất cả thần thông của nhóm.

Bọn họ vừa đánh nhau vừa cách Tần Tiên giới càng gần.

Tần Quân không thể để bọn họ giết tới nơi, hắn nhiệt tình mời Khổng Tuyên:

- Khổng Tuyên có đồng ý trợ giúp trẫm? Xong việc trẫm tuyệt đối không bạc đãi ngươi.

Khổng Tuyên lắc đầu, ngay khi Tần Quân thất vọng lại nghe y cười nói, mắt nhìn hướng Dương Bắc Minh:

- Ta thấy đối thủ cân sức thì thích thôi, ta muốn xem thử Kiếm Thần có thật sự vô địch.

Đám Thần Ma phấn chấn.

Người có tên cây có bóng.

Trong thời kỳ đại chiến Phong Thần, Khổng Tuyên được gọi là cường giả số một dưới Thánh Nhân. Dù thua Thánh Nhân nhưng Khổng Tuyên dám khiêu chiến, chắc chắn không phải vì tự tìm chết, tức là bản thân của y cũng siêu mạnh nên mới tràn đầy tự tin.

Tịch Nghiệp Ma Quân cười hỏi:

- Ngươi xác định muốn ra tay?

Tịch Nghiệp Ma Quân biết Khổng Tuyên mạnh cỡ nào, nhưng ra tay vào lúc này thì sau khi đánh nhau xong toàn vũ trụ đều cho rằng y về phe Tần Thiên Đế.

Khổng Tuyên cười nói:

- Vừa lúc Dương Bắc Minh chưa bị thương.

Khổng Tuyên giẫm chân phải bay qua.

Đám sinh linh trên thành quan sôi trào máu nóng nhìn.

Dù đối diện Dương Bắc Minh cường đại không gì sánh được Khổng Tuyên dám nói thừa dịp y chưa bị thương, làm người nghe sôi trào máu nóng.

Lý Nguyên Bá hưng phấn vung tay hô to:

- Huynh trưởng cố lên! Đánh chết lão đi!

Tần Quân nhìn chằm chằm bóng lưng cao ngạo của Khổng Tuyên, thầm cảm thán:

- Nếu Khổng Tuyên hiệu lực cho trẫm thì tốt biết mấy.

Ầm!

Sáu người Dương Bắc Minh, Đế Giang đang đánh nhau túi bụi bỗng nhiên cảm nhận khí thế cực kỳ cường đại bùng nổ, khí thế lao hướng bọn họ làm cả đám giật mình ngoái nhìn.

Khổng Tuyên nhảy tới, dải sáng ngũ sắc hiện ra sau lưng, khuôn mặt lạnh băng không mang chút tình cảm.

La Sĩ Tín kinh ngạc hỏi:

- Đó là ai?

La Sĩ Tín thấy Khổng Tuyên hơi quen mắt nhưng không nhớ đã gặp ở đâu.

Đám người Đế Giang vừa chiến đấu vừa cẩn thận đề phòng Khổng Tuyên mạnh mẽ xuất hiện.

Lòng Dương Bắc Minh chùng xuống, lão không biết mặt Khổng Tuyên nhưng sát ý nhằm vào lão, không lẽ lại là thuộc hạ của Tần Thiên Đế?

Dương Bắc Minh nhìn thấu tu vi của đối phương là Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Tần Thiên Đế tìm đâu ra nhiều cường giả đỉnh cao vậy?

Keng!

Tuyên Cổ thần kiếm phát ra tiếng ngân chói tai, ức vạn kiếm ý bùng nổ đánh lui hết kẻ địch vây quanh Dương Bắc Minh.

Dương Bắc Minh nắm chặt Tuyên Cổ thần kiếm nhìn Khổng Tuyên bay nhanh tới, mái tóc trắng bay rối che nửa khuôn mặt, dưới đôi mắt sắc bén là vết máu loang lổ khiến lão trông càng hung hăng.

Không biết sao Dương Bắc Minh cảm nhận nguy hiểm từ Khổng Tuyên, nguy hiểm mãnh liệt còn hơn Đế Giang mang đến.

Bồ Đề Tổ Sư phức tạp nhìn Khổng Tuyên, lúc trước đối chiến với Đông Hoàng Thái Nhất, Huyền Hư Thập Nhị Tôn Giả nếu không có Khổng Tuyên ra tay thì lão đã chết ở Huyền Đương đại thế giới. Bây giờ Bồ Đề Tổ Sư phục hồi đỉnh cao, gặp lại Khổng Tuyên vẫn cảm giác koong thể chiến thắng đối phương.

Bồ Đề Tổ Sư mờ mịt thầm nghĩ:

- Y mạnh đến mức nào?

Sau đại chiến Phong Thần Khổng Tuyên bị Chuẩn Đề thu làm Khổng Tước Đại Minh Vương, từ đó không ra tay nữa, mài nhẵn góc cạnh, không còn vẻ hung hăng khi đại chiến Phong Thần, làm Bồ Đề Tổ Sư luôn coi thường y.

Giờ phút này Bồ Đề Tổ Sư đã hiểu tại sao Tần Quân tôn sùng Khổng Tuyên như vậy.

Khổng Tuyên rất lợi hại!

Bùm!

Dương Bắc Minh rút kiếm xông hướng Khổng Tuyên hình thành tiếng không khí nổ, chớp mắt thoát khỏi năm người Đế Giang bao vây.

Khổng Tuyên cũng lao hướng Dương Bắc Minh, hai bên như hai sao băng bay hai hướng sắp va chạm.

Trong mắt họ chỉ có nhau, trong lòng chỉ muốn chiến thắng đối phương!

Các sinh linh hồi hộp treo tim treo gan.

Khổng Tuyên mới xuất hiện có thể đánh lại Dương Bắc Minh không ai bì nổi không?

Tốc độ của Khổng Tuyên, Dương Bắc Minh nhanh biết bao, khoảnh khắc đã đụng vào.

Đùng!

Như hai viên đạn hạt nhân va chạm, ngôi sao xung quanh thành bụi, từng đợt sóng xung kích mắt thường trông thấy lan tràn bốn phương tám hướng, hình ảnh rung động hồn người.

Khổng Tuyên và Dương Bắc Minh không thật sự va chạm, khí thế hai bên cản trở nhau.

------oOo------

Chương 1299: Ngũ sắc thần quang đấu với Tuyên Cổ thần kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt hai người cách nhau chưa tới 10cm, gần như trán kề trán.

Dải sáng ngũ sắc sau lưng Khổng Tuyên bành trướng phản chiếu ức vạn kiếm ý của Dương Bắc Minh, hai người không thể nhích thêm một li.

Mắt Dương Bắc Minh lạnh băng tựa kiếm quang, mắt Khổng Tuyên trong veo nhưng đầy ngạo nghễ không thèm để đối phương vào mắt.

Khí thế tăng theo bậc thang đè nổ không gian xung quanh. Đám người Đế Giang, Phục Hy lại gần rung động nhìn.

Đế Giang, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Cường Lương thảo luận:

- Người này là ai mà khí thế ngang ngửa Dương Bắc Minh?

- Khổng Tuyên! Khổng tước đầu tiên trong thiên địa, nhi tử của Nguyên Phượng!

- Không thể nào! Nguyên Phượng đâu mạnh như thế?

- Ui, mạnh quá!

Phục Hy không tham gia, vì mọi chuyện nằm trong dự đoán của y.

Đại chiến Phong Thần, Khổng Tuyên dám đấu với Chuẩn Đề, tuy rằng kết cục thê thảm nhưng nói lên y cuồng ngạo.

Dương Bắc Minh giục ngựa cũng không đuổi kịp Chuẩn Đề, Bán Thánh và Thánh Nhân thật sự cách biệt như lạch trời.

Khổng Tuyên và Dương Bắc Minh vẫn đang giằng co, trời sao ngàn vạn dặm vặn vẹo tùy thời tan vỡ. Đám Bồ Đề Tổ Sư tim đập chân run xem.

Khổng Tuyên hành động, quyền cước như gió như mưa to giã vào người Dương Bắc Minh. Nhưng Dương Bắc Minh không hiền gì, Tuyên Cổ thần kiếm chém như gió cản lại tất cả công kích của Khổng Tuyên.

Hai người hóa thành hai sao băng vừa va chạm vừa lao đi sâu trong trời sao.

Tiếng gầm rú liên tiếp, rung động cả trời sao.

Khổng Tuyên bay đi, con ngươi lấp lóe tia sáng đỏ khiếp hồn người.

Tuyên Cổ thần kiếm sắc bén làm Khổng Tuyên nhanh chóng bị yếu thế, dù gì là hỗn độn linh bảo, y chỉ bằng vào quyền cước làm sao lấn lướt được?

Khổng Tuyên đang đối diện không phải Cường Lương, La Sĩ Tín mà là Kiếm Thần Dương Bắc Minh số một vũ trụ!

Phương xa, Tịch Nghiệp Ma Quân đứng trên thành quan xem cuộc chiến, gã nhìn hai sao băng không ngừng giao thác sâu trong trời sao, hai nắm tay siết chặt, mắt lóe tia giật mình.

Không ngờ Khổng Tuyên mạnh vậy!

Tịch Nghiệp Ma Quân sắc mặt khó xem nói:

- Tên đó dám giấu dốt!

Lòng tự tôn của Tịch Nghiệp Ma Quân hơi khó chịu.

Lý Nguyên Bá treo tim theo dõi, không ngừng gào to cổ vũ Khổng Tuyên.

Đám Thần Ma, thần tiên đứng sau lưng Tần Quân đều hóa đá.

Khổng Tuyên có thể đấu ngang sức với Dương Bắc Minh?

Thần Nông cúi đầu:

- Không uổng là khổng tước thứ nhất sau khi khai thiên.

Mũ che khuôn mặt Thần Nông, mà cũng chẳng ai quan tâm gã nói gì.

Tần Quân siết chặt nắm tay giấu trong ống tay áo, Khổng Tuyên biểu hiện càng mạnh thì hắn càng hưng phấn.

Dù sao là hắn triệu hoán Khổng Tuyên ra.

Tần Quân cứ nghĩ Khổng Tuyên ghê gớm như vậy là dựa vào ngũ sắc thần quang, giờ mới biết tu vi của y vốn rất mạnh.

Bùm!

Khổng Tuyên và Dương Bắc Minh lại tách ra, hai bên cách nhau mấy trăm dặm. Khổng Tuyên rơi vào một hành tinh nhỏ.

Dương Bắc Minh xoay trong hư không, huơ kiếm chém. Kiếm khí dài mười vạn trượng như muốn chém vũ trụ thành hai nửa, chặt đứt hành tinh nhỏ.

Nhưng không thể tổn thương Khổng Tuyên, y như cầu vồng bay ra từ bụi mù.

Dương Bắc Minh hừ lạnh lại huơ kiếm.

Bỗng một luồng sáng đỏ bắn ra từ sau lưng Khổng Tuyên, tia sáng cực nhanh chớp mắt rơi vào Tuyên Cổ thần kiếm, giây sau Tuyên Cổ thần kiếm biến mất. Ánh sáng đỏ lượn một vòng quanh Dương Bắc Minh rồi định bay về với Khổng Tuyên.

Thần kiếm bị cướp chọc khùng Dương Bắc Minh:

- To gan!!!

Dương Bắc Minh giơ tay phải lên, muôn vàn kiếm ý phong tỏa tia sáng đỏ làm nó không cách nào bay về người Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên nhếch mép, động ý niệm, tia sáng đỏ biến mất.

Dương Bắc Minh biểu tình cực kỳ khó xem, đen như mực nước.

Khổng Tuyên cười cợt hỏi:

- Không có kiếm thì ngươi còn nghịch thiên được không?

Ngũ sắc thần quang có thể thu báu vật, thu người. Nhưng Dương Bắc Minh quá mạnh, Khổng Tuyên không dám thu lão sợ làm mình trướng nứt.

Kiếm tu mà không có kiếm thì chơi kiểu gì?

Dù Dương Bắc Minh có thể dựa vào ức vạn kiếm ý nhưng chắc chắn sức chiến đấu giảm mạnh.

Mặt Dương Bắc Minh vốn đen thui bỗng khóe môi cong lên như trào phúng Khổng Tuyên ngu, làm y cau mày.

Khổng Tuyên trầm giọng quát.:

- Ngươi cười cái gì!?

Dương Bắc Minh cười khẩy nói:

- Ngươi nghĩ có thể tùy tiện thu Tuyên Cổ của ta?

Người Dương Bắc Minh bắn ra vô số kiếm quang bay hướng Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên phất tay phải, một luồng sáng vàng bắn ra từ sau lưng y cuốn hết kiếm ý của Dương Bắc Minh đi.

Bùm!

Tuyên Cổ thần kiếm bỗng bay ra từ dải sáng ngũ sắc sau lưng Khổng Tuyên, nhanh chóng bay vào tay Dương Bắc Minh.

Khổng Tuyên rung động, trầm giọng hỏi:

- Chuyện này là sao?

Lần đầu tiên Khổng Tuyên gặp tình huống như vậy.

Pháp bảo bị ngũ sắc thần quang cướp đi tại sao tự động bay ra?

Khổng Tuyên không hiểu nổi.

Mặt Dương Bắc Minh không biểu tình trả lời:

- Vì ta và Tuyên Cổ đã hòa thành một.

Khổng Tuyên biến sắc mặt, không cho gã nói tiếp, Dương Bắc Minh rút kiếm chém.

Đại chiến lại bùng nổ.

Hai cường giả tuyệt thế đấu với nhau, lần này Khổng Tuyên liên tục sử dụng ngũ sắc thần quang.

Tuyên Cổ thần kiếm nhiều lần bị xóa bỏ, mỗi lần Dương Bắc Minh thu kiếm về nhưng Khổng Tuyên không biết chán cứ sử dụng ngũ sắc thần quang.

Khổng Tuyên thậm chí sử dụng ngũ sắc thần quang thu Dương Bắc Minh, tiếc rằng lão hóa thành ức vạn kiếm ý luôn trốn ra khỏi ngũ sắc thần quang. Ánh mắt Khổng Tuyên càng lạnh hơn.

Đế Giang, Phục Hy, La Sĩ Tín, Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư bay nhanh đến hỗ trợ.

Ngũ sắc thần quang của Khổng Tuyên không thể làm gì Dương Bắc Minh, y không có hỗn độn linh bảo, nếu như tiêu hao mãi thì y sẽ chịu thiệt. Nhưng chiến với Dương Bắc Minh tới mức này đã chứng minh Khổng Tuyên rất lợi hại.

Nếu cho Khổng Tuyên một món hỗn độn linh bảo có lẽ y có thể một mình đánh thắng Dương Bắc Minh.

Khổng Tuyên vừa khống chế ngũ sắc thần quang vừa điên cuồng xóa Tuyên Cổ thần kiếm của Dương Bắc Minh, quát nạt năm người Đế Giang:

- Các ngươi tránh ra! Đừng ảnh hưởng ta!

Tính cách Khổng Tuyên cao ngạo, không thích bị quấy rầy.

Nếu như có người chi viện chẳng phải chứng minh y không bằng Dương Bắc Minh?

La Sĩ Tín hừ lạnh:

- Hậu bối, đừng quá tự phụ!

Khổng Tuyên là nhi tử của Nguyên Phượng tương đương với hậu bối của La Sĩ Tín. Trong lòng gã tấm tắc Trường Giang sóng sau đè sóng trước, trò giỏi hơn thầy, mấy từ này là để hình dung Khổng Tuyên.

Thực lực của Khổng Tuyên đã vượt qua Nguyên Phượng, nhưng muốn đánh bại Dương Bắc Minh cầm hỗn độn linh bảo thì rất khó khăn.

Đế Giang, Cường Lương lầm lì biến thành Tổ Vu chân thân giết hướng Dương Bắc Minh.

Đế Giang có thực lực đấu một mình với Dương Bắc Minh, cộng thêm Phục Hy cũng lao lên, thoáng chốc lão bị yếu thế.

------oOo------

Chương 1300: Chưa bao giờ thua

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vù vù vù vù vù!

Ngũ sắc thần quang như sao băng xẹt nhanh qua lại. Cường Lương, Đế Giang, La Sĩ Tín, Khổng Tuyên vây quanh Dương Bắc Minh, quyền cước đánh túi bụi, lão có ức vạn bóng kiếm cũng không kịp phòng ngự.

Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư ở bên ngoài thi pháp phong tỏa tinh vực mười dặm, công kích Dương Bắc Minh từ xa.

Khổng Tuyên co chân đá vào lưng Dương Bắc Minh, làm người lão cuộn trào khí huyết.

Không đợi Dương Bắc Minh phản ứng lại Đế Giang bỗng xuất hiện dưới chân lão, co đầu gối đánh vào bụng lão, máu nghẹn trong cổ họng phun ra.

Năm đánh một có lẽ Dương Bắc Minh còn chống chọi được, bây giờ thêm một Khổng Tuyên thì lão không chịu nổi.

Dương Bắc Minh chỉ là bán thánh, mới dòm ngó thánh đạo, cảnh giới còn trong Hiển Thánh cảnh. Nếu Dương Bắc Minh là Thánh Nhân thật sự thì một trăm Hiển Thánh cũng không là cái đinh gì.

Nắm đấm phải của Cường Lương kéo theo muôn vàn lôi xà đấm tới:

- Ăn một đấm của gia gia ngươi đây!

Dương Bắc Minh bản năng giơ Tuyên Cổ thần kiếm đỡ nhưng vẫn bị Cường Lương đấm bay ra ngoài.

La Sĩ Tín chờ sẵn ở đằng sau, Kỳ Lân Bá Vương Thương mang theo lực lượng bá đạo đập tới.

Dương Bắc Minh cắn răng, khóe miệng đầy máu, lão quay người rút kiếm chắn.

Keng!

Thương của La Sĩ Tín bị chặn lại.

Vèo!

Ngũ sắc thần quang lại bắn tới cuốn đi Tuyên Cổ thần kiếm. Không còn

thần kiếm, Kỳ Lân Bá Vương Thương đập vào ngực Dương Bắc Minh, tiếng xương gãy giòn vang, lão hộc máu bay trở về.

Sau lưng là Đế Giang chờ sẵn.

Đám sinh linh ở phía xa nhìn Dương Bắc Minh thành bao cát đều khó tin.

- Dương Bắc Minh sắp thua?

- Hết cách, sáu vị đối chiến với Dương Bắc Minh đều không thua gì Ma Đế.

- Tần Thiên Đế vô địch, nếu hôm nay Dương Bắc Minh thua thì cách cục vũ trụ sẽ thay đổi nghiêng trời lệch đất.

- Sáu cường giả tuyệt thế này sắp nổi tiếng.

- Dù Dương Bắc Minh thua vẫn là đệ nhất vũ trụ!

- Đúng rồi, thua thế này không làm hao tổn uy danh của Dương Bắc Minh.

Đầu tiên là Khổng Tuyên và Dương Bắc Minh giằng co tranh phong không ai thua ai, sau đó năm người Đế Giang giúp đỡ, Dương Bắc Minh rơi vào thế yếu bị đánh tơi bời.

Tình hình chiến đấu một giây thay đổi nhiều, khiến người kinh kêu khó tin.

Trên thành quan, Tần Quân nhìn sôi trào máu nóng, lòng thầm thở phào.

Nếu cộng thêm Khổng Tuyên vẫn không đánh thắng Dương Bắc Minh thì Tần Quân nghi ngờ lão là Thánh Nhân ngụy trang.

Lý Nguyên Bá vênh váo nói với đám Thần Ma Tôn Ngộ Không, biểu tình đắc ý như thể người nổi bật chính là gã:

- Thấy chưa, huynh trưởng của ta lợi hại không?

Tịch Nghiệp Ma Quân luôn nhíu chặt mày, tu vi của gã siêu cao có thể thấy rõ tình hình chiến đấu.

Thêm Khổng Tuyên vào, có tổng cộng sáu cường giả Hiển Thánh cảnh hậu kỳ trở lên mới trấn áp Dương Bắc Minh được, lão mạnh đến đáng sợ.

Vẻ mặt Tịch Nghiệp Ma Quân lạc lõng:

- Ta đánh giá thấp hắn, cũng đánh giá thấp vũ trụ.

Có lẽ gã nên đi.

Vũ trụ đã không phải thời đại của gã, gã không nên ở lại đây, gã phải đuổi theo bước chân của người xưa.

Khi Tịch Nghiệp Ma Quân ở đỉnh cao Dương Bắc Minh mới sinh ra, hiện giờ gã vẫn ở đỉnh nhưng Dương Bắc Minh đã vượt mặt gã.

Lòng tự tôn của Tịch Nghiệp Ma Quân bị đả kích nặng nề.

Bùm!

Hai tay Khổng Tuyên chém ra cơn lũ pháp lực đánh bay Dương Bắc Minh.

Đế Giang, Cường Lương nhanh chóng chặn đường lui của Dương Bắc Minh. Hai vị Tổ Vu cùng vung nắm đấm vào lưng lão.

Dương Bắc Minh trợn to mắt hộc máu:

- Phụt!

Dương Bắc Minh cố gắng ổn định thân hình vừa nôn nóng thầm nghĩ:

- Không được, cứ tiếp tục thế này thì thua chắc!

Đừng thấy tính cách của Dương Bắc Minh hờ hững nhưng bên trong cao ngạo không thua gì Khổng Tuyên. Dương Bắc Minh không cho phép mình thất bại, dù là bị một đám người đánh hội đồng không công bằng.

Dương Bắc Minh chợt ngừng giữa hư không, da thịt nổ tung, máu phun ra nhuộm áo trắng thành màu máu:

- Các ngươi nghĩ mình là ai!?

Tóc trắng bay rối, vô số kiếm quang quay quanh người Dương Bắc Minh, giờ phút này lão toát ra sát khí cực kỳ nặng nề.

Khổng Tuyên, Đế Giang, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín như sáu vị thần vây quanh Dương Bắc Minh. Sáu người khí thế như hồng, như sáu vòi rồng màu sắc khác nhau bao vây lão, hình ảnh vô cùng rung động lòng người.

Dương Bắc Minh giơ tay phải lên, Tuyên Cổ thần kiếm lại bay ra khỏi ngũ sắc thần quang sau lưng Khổng Tuyên rơi vào tay lão.

Khổng Tuyên đã thói quen điều này, mặt không biểu tình nhìn Dương Bắc Minh chằm chằm.

Khổng Tuyên phải thừa nhận Dương Bắc Minh rất mạnh, người này đáng để y khâm phục.

Tay cầm Tuyên Cổ thần kiếm, Dương Bắc Minh chậm rãi ngước đầu lên, vài lũ tóc trắng bị máu đông cong lại dính bết trên trán, trông lão càng kinh dị hơn. Ánh mắt Dương Bắc Minh sắc lạnh nhìn quét sáu người Khổng Tuyên như muốn nhớ kỹ mặt mũi của họ.

Phục Hy trầm giọng quát, lòng thầm cảnh giác:

- Dương Bắc Minh, ngươi thua!

Dương Bắc Minh quá mạnh, nếu để lão tìm được cơ hội thì rắc rối.

Đối mặt uy áp của nhóm người, Dương Bắc Minh chợt cười, cười điên cuồng, vô cùng dữ tợn tựa như ác ma bị dồn vào đường cùng.

- Thua? Dương Bắc Minh ta cả đời chưa bao giờ thua!

Dương Bắc Minh gần như điên cuồng, mọi người lặng im.

Từ góc độ nào đó thì Dương Bắc Minh chưa thua, đến bây giờ sáu người hợp sức cũng không dám nói có thể giết chết lão.

Đế Giang lạnh lùng nói:

- Nếu vậy thì đánh tiếp đi!

Đế Giang với Tổ Vu chân thân vô cùng kinh dị đáng sợ. Tổ Vu vốn thích địch chết ta sống, Đế Giang không muốn thả Dương Bắc Minh đi.

Dương Bắc Minh quá mạnh, nếu có thể tiêu diệt lão thì bọn họ yên lòng.

Đế Giang đứng đầu Vu tộc, La Sĩ Tín là tổ của Kỳ Lân, Phục Hy là Thiên Hoàng nhân tộc. Cường Lương, Bồ Đề Tổ Sư xếp thứ hai trong thế lực nhà mình, đều hiểu rõ đạo lý nhổ cỏ tận gốc.

Khổng Tuyên thì tiếc tài, không hy vọng giết chết Dương Bắc Minh. Dù sao y và lão không oán không thù, y đơn thuần muốn khiêu chiến.

Nghe Đế Giang nói muốn giết Dương Bắc Minh, Khổng Tuyên bản năng nhíu mày nói:

- Dương Bắc Minh, ngươi thật sự muốn chấp mê bất ngộ? Ngươi đã không có phần thắng.

Trước khi tới đây Khổng Tuyên có tìm hiểu ân oán giữa Dương Bắc Minh và Tần Thiên Đế, chỉ có thể nói nhân quả báo ứng.

Hai bên đều không sai, chỉ trách vận mệnh trêu cợt.

Đầu tiên là Tần Quân giết bằng hữu hữu thân thiết của Vệ Nhạc dẫn đến một chuỗi hậu quả. Bên Tần Quân thì hắn không chủ động trêu chọc kẻ địch.

Thế đạo là vậy, không có đúng sai tuyệt đối.

Không biết qua bao lâu mới ra cường giả như Dương Bắc Minh.

------oOo------

Chương 1301: Thần thoại sụp đổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu Đế Thiên Vô là thiên kiêu yêu nghiệt trăm vạn năm khó gặp một lần thì Dương Bắc Minh là một ức năm mới ra một vị.

Khổng Tuyên thích vô địch, nhưng càng thích có đối thủ cạnh tranh với nhau.

Mắt Dương Bắc Minh đầy tơ máu, lạnh nhạt đáp trả lời khuyên của Khổng Tuyên:

- Đánh nhau giữa chết và chờ bị xâm lược có gì khác biệt!?

Dương Bắc Minh nói xong vung Tuyên Cổ thần kiếm đánh tiếp, ức vạn kiếm quang bắn ra từ người lão bay đi các hướng, muốn đánh lui sáu người Đế Giang.

Sáu người Đế Giang, Khổng Tuyên thi triển thần thông cản lại kiếm quang.

Dương Bắc Minh giơ kiếm giết hướng Đế Giang, kiếm quang phá trời sao, trong chớp mắt lão đã đến trước mặt Đế Giang, nhát kiếm đâm thẳng vào trái tim.

Đế Giang có thần thông không gian nên chẳng sợ, lắc người tránh thoát nhát kiếm trí mạng.

Con ngươi Dương Bắc Minh co rút, tìm đúng cơ hội bùng nổ tốc độ nhanh nhất bay sâu vào trời sao.

Phục Hy giật mình kêu lên:

- Nguy rồi!

Phục Hy ném ra Hà Đồ, nhưng tốc độ của Dương Bắc Minh quá mau, Hà Đồ không đuổi kịp.

Đế Giang thi triển thần thông không gian rượt theo, Dương Bắc Minh chém ngược một kiếm làm Đế Giang định bước ra từ khe hở không gian phải rụt về.

Đế Giang không đuổi theo kịp chứ nói gì Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín. Khổng Tuyên thì lười đuổi theo.

Đám sinh linh ở phía xa xôn xao, hưng phấn thảo luận:

- Kiếm Thần trốn?

- Đương nhiên nên trốn, ở lại chịu chết à?

- Không ngờ có ngày Dương Bắc Minh chạy trối chết.

- Sau này còn ai dám chọc vào Tần Tiên giới?

- Trận chiến này hoàn toàn là cuộc chiến của Phong Thần, sáu thuộc hạ của Tần Thiên Đế sẽ danh chấn vũ trụ!

Dương Bắc Minh chạy trốn đem đến ý nghĩa quan trọng, trận chiến này bị vô số thế lực chú ý.

Tần Quân nhìn Dương Bắc Minh chạy mất bóng thì xoe tròn mắt.

Cứ vậy trốn rồi?

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Kiếm Thần tức giận. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn.]

Tần Quân chớp chớp mắt.

May mà hệ thống nhân tính hóa, Dương Bắc Minh chạy trốn vẫn tính là bị đánh bại.

Thức tỉnh cực hạn!

Tần Quân chờ công năng mới này lâu lắm rồi.

Công năng thức tỉnh thôi diễn ra Thần Ma vô hạn tu luyện đến cực hạn!

Như Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn không bị trói buộc, tu luyện mãi đến cực hạn thì sẽ mạnh cỡ nào?

Tần Quân không dám tưởng tượng, nhưng hắn rất mong chờ.

Đế Giang đuổi theo một lát rồi bất đắc dĩ từ bỏ.

Đế Giang trở về bên cạnh Cường Lương, quan tâm hỏi:

- Vết thương có sao không?

Người Cường Lương đẫm máu, mơ hồ thấy xương trắng hếu.

La Sĩ Tín cũng thê thảm, toàn thân không có chỗ lành lặn.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy bị thương nhẹ nhất, tiếp theo là Khổng Tuyên.

Cường Lương nhe răng cười nói:

- Không chết được.

Lại được gặp Đế Giang khiến mắt Cường Lương tràn đầy kích động, ít ra gã không đơn độc một mình.

Khổng Tuyên hừ mũi bay hướng Tần Tiên giới, trận chiến này y không chiếm ưu thế làm y rất bực bội, thầm nghĩ sau này tìm cơ hội lại đánh với Dương Bắc Minh.

Phục Hy lắc đầu khẽ thở dài:

- Đi thôi, quay về báo cáo.

Bọn họ đều là hạng người tâm cao khí ngạo, người ngoài thấy họ vô cùng quang vinh nhưng bản thân họ không dễ chịu gì.

Sáu người liên hợp mới đánh lui Dương Bắc Minh, ít nhất lão cao cơ hơn họ.

Tất cả sinh linh Tần Tiên giới hò reo, bao gồm sinh linh có cảm xúc mâu

thuẫn với Tần Quân.

Đánh bại Dương Bắc Minh thì Tần Tiên giới của họ sẽ lên cao theo.

Hồi Thương Hoa Tiên Tôn còn thống trị Cổ Tiên giới, Dương Bắc Minh là tồn tại khiến họ ngước nhìn.

Bây giờ Tần Thiên Đế đại biểu Cổ Tiên tinh vực đánh bại Dương Bắc Minh, hỏi sao họ không hưng phấn kích động?

Trong phút chốc sức ngưng tụ chỉ Thiên Đình Đại Tần mới có bắt đầu xuất hiện.

Chờ đám người Phục Hy quay về, Tần Quân cười nói:

- Vất vả các ngươi, hôm nay sẽ bày tiệc chúc mừng các ngươi!

Dương Bắc Minh không phải phàm nhân, có danh hiệu đệ nhất vũ trụ.

Phục Hy lắc đầu, hổ thẹn nói:

- Chúng ta vẫn mất mặt.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu, mặt không có nụ cười, còn chìm đắm trong kiếm ý của Dương Bắc Minh.

Đế Giang, Cường Lương, La Sĩ Tín nhận vải từ tay binh sĩ lau máu trên người.

Tần Quân đến trước mặt Đế Giang, cười nói:

- Đế Giang, không ngờ ngươi và trẫm lần đầu tiên gặp mặt ở trong tình hình như vậy. Đa tạ ngươi ra tay, nếu không thì chưa chắc Dương Bắc Minh sẽ rút đi.

Đế Giang giúp ích rất nhiều, thần thông không gian làm Dương Bắc Minh khó đề phòng, tính uy hiếp không thua gì Khổng Tuyên.

Đế Giang cười nói:

- Nên như vậy, vừa lúc ta muốn đầu bái bệ hạ.

Qua trận chiến này Đế Giang sinh ra chút kính sợ với Tần Quân.

Kêu gã một mình đấu với Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Khổng Tuyên thì Đế Giang không làm được.

Tần Quân vỗ cánh tay Đế Giang, cười to bảo:

- Tốt, sau này có Đế Giang hiệu lực thì trẫm lo gì Tần Tiên giới không lớn mạnh?

Cường Lương đứng bên cạnh cười theo, gã rất vui khi có Đế Giang làm bạn.

Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ chen ra khỏi đám đông, nửa quỳ trước mặt Đế Giang nhận tổ.

Bên kia, Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân đứng ở mép thành quan.

Tịch Nghiệp Ma Quân ai oán nhìn Khổng Tuyên, trách móc:

- Ngươi giấu dốt!

Khổng Tuyên cười khổ nói:

- Đâu có, Dương Bắc Minh quá mạnh, ta không thắng.

- Ý ta nói lúc đánh với ta rõ ràng ngươi giấu nghề!

Khổng Tuyên im lặng:

- . . .

So với Dương Bắc Minh thì Tịch Nghiệp Ma Quân yếu hơn chút, không cách nào buộc Khổng Tuyên dốc hết sức ra được.

Nhưng chiến đấu bữa trước Khổng Tuyên cảm giác Tịch Nghiệp Ma Quân cũng chưa dốc hết sức.

Tần Quân cười lớn nói:

- Về Đại Tần Thiên Thành thôi, hôm nay toàn giới mở tiệc chúc mừng sáu vị thần tướng thắng lợi!

Hắn tính luôn Khổng Tuyên.

Gặp lại Khổng Tuyên thì Tần Quân không định thả y đi.

Cùng lúc đó, các thám tử đến từ mỗi thế lực nhanh chóng truyền tin tức ra.

Cơn bão sắp làm chấn động nguyên vũ trụ đang uấn nhưỡng.

Kiếm Thần bất bại hôm nay rốt cuộc thua!

Tin Dương Bắc Minh thất bại như cơn lốc lan hướng Cổ Tiên tinh vực, Cổ Tiên tinh vực chưa truyền đi thì tin tức đã làm chấn động cả vũ trụ.

Người nghe đều kinh kêu, sao Dương Bắc Minh thua được?

- Ai đùa cái quái gì vậy? Kiếm Thần mà bị thua?

- Ngươi nói Kiếm Thần thua Tịch Nghiệp Ma Quân thì ta còn tin, sao có thể thua dưới tay thuộc hạ của Tần Thiên Đế được?

- Kiếm Thần một mình đấu sáu, bị thua?

- Vớ vẩn hết sức, sao Dương Bắc Minh có thể thua!

- Tần Thiên Đế lợi hại dữ vậy?

------oOo------

Chương 1302: Ngộ Không thành thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phút chốc ngày càng nhiều thế lực tìm hiểu thật giả về Tần Thiên Đế và cuộc chiến này.

Cái tên Khổng Tuyên, Đế Giang, Phục Hy, Cường Lương, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư lan rộng.

Sáu người liên hợp đánh bại số một vũ trụ nên rất nhanh có một biệt danh cho họ.

Tần Tiên Lục Thần!

Tên như ý nghĩa, Lục Thần Tần Tiên giới.

Đánh bại Dương Bắc Minh là có thể phong thần, thần này có sức chấn nhiếp hơn thần được Thiên Thư thừa nhận.

Mấy năm qua lần đầu tiên Dương Bắc Minh thất bại, mang đến chấn động hơn xa sức ảnh hưởng Huyết Sát Ma Đế bị Minh Hà Lão Tổ đánh bại.

Tin tức điên cuồng lưu truyền không thể dừng lại.

***

Tần Tiên giới, Thiên Đế phong, trong ngự hoa viên.

Tần Quân ngồi trong thạch đình nghe tiếng hoan hô trong Đại Tần Thiên Thành.

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân bị Tần Quân khuyên nhủ nửa ngày rốt cuộc chịu ở lại vài hôm.

Tần Quân tìm được cơ hội liền chuồn ra nghiên cứu thức tỉnh cực hạn.

Tần Quân vừa uống rượu vừa hỏi thầm:

- Thức tỉnh cực hạn có xuất hiện tình huống phản bội không?

Một khi thực lực tăng vọt thì tâm cảnh sẽ thay đổi, Tần Quân lo Thần Ma có khi nào phản bội hắn không.

Hệ thống trả lời:

- Tùy tình huống, hệ thống không thể khẳng định. Vì thức tỉnh cực hạn là hệ thống thôi diễn Thần Ma ngày xưa tu luyện dưới thiên đạo mà không bị trói buộc, tu luyện đến cực hạn. Tức là các Thần Ma đạt tới độ cao chưa từng có trong thần thoại, trái tim sẽ bành trướng đến mức nào thì hệ thống không cách nào đánh giá.

Tần Quân đổ mồ hôi lạnh ròng ròng.

Nếu để Xi Vưu thức tỉnh cực hạn thì chắc chắn gã sẽ phản bội, có lẽ vì quá mạnh mà tàn sát Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân tò mò hỏi:

- Thức tỉnh cực hạn có thể thức tỉnh thành thánh không?

Kiếp trước của hắn ít thấy Thánh Nhân trong thần thoại.

Mặt ngoài chỉ có Hồng Quân, Lão Tử, Tiếp Dẫn, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Chuẩn Đề, Nữ Oa.

Hình như họ đều nhờ vào ngoại vật thành thánh, tức là họ không thật sự tu luyện đến thành thánh. Trước khi thành thánh chưa chắc họ lợi hại hơn đám Thần Ma mạnh như Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Khổng Tuyên.

Ví dụ Thần Ma có thể khiêu chiến vượt cấp như Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Viên Hồng, nếu họ thành thánh thì sẽ nổi bật thế nào?

Mỗi khi tưởng tượng đến đây là Tần Quân siêu kích động.

Hệ thống giải thích làm Tần Quân sôi trào máu nóng:

- Có thể thành thánh. Thiên đạo nơi này mạnh hơn thiên đạo hồng hoang, thiên đạo thần thoại khác, đó cũng là lý do tại sao hệ thống khiến túc chủ đến đây chinh chiến. Các vị diện thần thoại đều phụ trợ cho túc chủ chinh phục vị diện cao hơn, chứ không phải cùng túc chủ chơi đùa ở vị diện cấp thấp. Trong thần thoại hồng hoang thành thánh dựa vào công đức hoặc hồng mông tử khí, nơi này thì lấy lực chứng đạo, trảm tam thi mới là chính yếu. Dưới thiên đạo cũ nếu để Thần Ma thiên tư xuất sắc không bị trói buộc tu luyện đến cực hạn thì thành thánh không còn là mơ giữa ban ngày.

Lấy lực chứng đạo thành thánh!

Hèn gì Dương Bắc Minh mạnh như vậy, thì ra thành thánh ở đây khó khăn còn hơn trong thần thoại hiện nay.

Cả người Tần Quân nóng bỏng, hắn cố nén hưng phấn hỏi:

- Nếu Tôn Ngộ Không thức tỉnh cực hạn thì có thể thành thánh không?

Hệ thống trả lời:

- Thiên phú của Tôn Ngộ Không rất mạnh, trừ Hỗn Thế Từ Hầu ra Tôn Ngộ Không vốn là từ linh thạch bí ẩn mà nữ Oa dùng để vá trời. Đá có thể vá trời tất nhiên không đơn giản, sau này Tôn Ngộ Không tu luyện mười mấy năm thành bản lĩnh kinh thiên động địa khiếp quỷ thần, nếu thức tỉnh cực hạn thì xác suất thành thánh ở thiên đạo cũ là rất cao.

Tần Quân suýt nhảy cẫng lên.

Ôi mợ ơi! Hầu ca mà thành thánh thì ghê gớm rồi! Một cây Kim Cô Bổng có thể đánh nguyên đám Thánh Nhân kêu papa!

Hệ thống nhắc nhở:

- Trước đó hệ thống không đề nghị túc chủ cho Tôn Ngộ Không thức tỉnh cực hạn. Thiên phú của Tôn Ngộ Không mạnh nhưng lòng không ổn định, bên trong chứa nhiều lệ khí, nếu thành thánh thì túc chủ khó nắm giữ, rất có thể Tôn Ngộ Không sẽ nhập ma.

Tần Quân như bị tạt thau nước đá, thoáng chốc tỉnh táo lại.

Tôn Ngộ Không đúng là có lệ khí rất lớn, dù dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật rồi, nhưng hễ vào chiến trường là thành cỗ máy chiến tranh, vô cùng hung tàn.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Dương Tiễn thì sao? Thiên phú của hắn chắc không tệ đi?

Dương Tiễn là nửa người nửa thần, thiên phú vô cùng khủng bố, thậm chí không thua kém Tôn Ngộ Không. Dương Tiễn là người số một đệ tử đời thứ ba của Xiển giáo, có thể nói là số một đệ tử đời thứ ba của các giáo.

Hệ thống lấp lửng:

- Hệ thống chỉ có thể gợi ý đến đây, mặt sau túc chủ hãy tự đoán đi.

Tần Quân thầm buồn bực.

Dương Tiễn tuy cao ngạo nhưng không có lệ khí như Tôn Ngộ Không. Dương Tiễn từng ra sống vào chết vì Tần Quân, là nhóm Thần Ma sớm nhất, mức độ trung thành đã đến cực hạn.

Để Dương Tiễn thử trước vậy!

Nghĩ xong Tần Quân sốt ruột ra lệnh:

- Tỳ Bà, kêu Dương Tiễn đến đi.

Giọng Tỳ Bà vọng vào thạch đình, nhưng nàng không lộ mặt:

- Tuân lệnh!

Tần Quân tiếp tục thầm ra lệnh:

- Trước tiên triệu hoán Thần Ma, chết tiệt, lần sau phải giẫm chết Dương Bắc Minh!

Lần này để Dương Bắc Minh một chọi sáu đúng là sỉ nhục.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Trẫm muốn Đế Tuấn!

Trẫm muốn La Hầu!

Trẫm muốn Tổ Long!

Tần Quân nhủ thầm. Sau khi đấu với Dương Bắc Minh khiến hắn nhận ra

thuộc hạ cần có ai đó thật oách trấn giữ, trước kia át chủ bài mạnh nhất của Tần Quân toàn là diệt địch trong một nốt nhạc, bây giờ năm đại năng mà không thắng nổi địch.

Lỗi tại Dương Bắc Minh quá mạnh!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ứng Long, đến từ truyền thuyết thần thoại, có triệu hoán lại không?]

Ứng Long!

Mắt Tần Quân sáng rực, một kẻ ghê gớm chém giết Xi Vưu. Nhưng so với Dương Bắc Minh thì Ứng Long kém xa.

Tần Quân ngẫm nghĩ giây lát, quyết định:

- Triệu hoán lại!

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Trương Trọng Cảnh, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

- Triệu hoán lại . . .

Tần Quân thấy hối hận, sớm biết thế này thì đã không buông tay Ứng Long.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Cửu Thiên Huyền Nữ, đến từ truyền thuyết thần thoại, có trả lại ký ức kiếp trước không?]

Cửu Thiên Huyền Nữ!

Tần Quân thở phào một hơi, may mắn không phải Thánh Nhân hoặc gà con. Thánh Nhân thì chắc chắn sẽ được thả từ do, gà con thì không biết nên nói sao.

Cửu Thiên Huyền Nữ nổi tiếng nhất là sự tích trợ giúp Hoàng Đế đánh bại Xi Vưu.

Hôm nay thật là thú vị, liên tục triệu hoán ra hai vị đều là khắc tinh của Xi Vưu.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Trả lại ký ức kiếp trước.

------oOo------

Chương 1303: Dương Tiễn Bán Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân định kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Thiên Huyền Nữ, lúc này Tỳ Bà và Dương Tiễn xuất hiện.

Mau vậy?

Tần Quân nhướng mày, hắn không kịp chuẩn bị.

Dương Tiễn quỳ xuống, chắp tay quát:

- Tham kiến bệ hạ!

Mắt Dương Tiễn tràn đầy kích động, gã đã đoán được cái gì.

Trong tình huống năm người Phục Hy, Đế Giang lập công nhưng Tần Quân đơn độc triệu Dương Tiễn đến, chắc chắn không chỉ để trò chuyện việc nhà.

[Cửu Thiên Huyền Nữ: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Cửu Thiên Thánh Mẫu.

Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Huyền Nữ Tâm Kinh.

Thần thông: Cửu Thiên Huyền Pháp. Chỉ Thủ Già Thiên. Địa Chấn Vô Cực.

Pháp bảo: Bạch Hổ Tiên. Vô Tự Thiên Thư.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Tần Quân vừa xem bảng liệt kê thuộc tính của Cửu Thiên Huyền Nữ vừa cười nói với Dương Tiễn:

- Đứng lên đi.

Cửu Thiên Huyền Nữ chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ làm Tần Quân hơi thất vọng, có lẽ dùng Thần Ma đỉnh cao sẽ biến mạnh hơn, nhưng phải xem biểu hiện về sau của nàng đã.

Dương Tiễn tò mò hỏi:

- Không biết bệ hạ tìm ta vì chuyện gì?

Người Dương Tiễn đầy mùi rượu, hiển nhiên mới bị Tỳ Bà kéo khỏi bàn rượu.

Tần Quân liếc Tỳ Bà một cái ra hiệu nàng đi.

Tỳ Bà rất hiểu chuyện, nháy mắt biến mất tại chỗ.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy đi tới đi lui trong thạch đình, chắp hai tay sau lưng ra vẻ do dự.

Dương Tiễn thấy vậy càng tò mò hơn, nhưng cố bình tĩnh lại chờ Tần Quân mở miệng.

Tần Quân đi lòng vòng mấy chục vòng mới dứng lại, mặt nghiêm túc nhìn Dương Tiễn, quát lên:

- Dương Tiễn!

Dương Tiễn vội vàng quỳ xuống, không dám ngẩng đầu đối diện với Tần Quân:

- Có mạt tướng!

- Trẫm muốn cho ngươi càng mạnh!

Tần Quân nói một câu làm người Dương Tiễn run rẩy, máu sôi trào.

Dương Tiễn đến độ cao ngày hôm nay toàn dựa vào Tần Quân ban cho. Đặc biệt Tần Quân ban thưởng Chí Tôn Pháp Nhãn cho đến nay Dương Tiễn vẫn đang tham ngộ, hưởng thụ rất lớn.

Dương Tiễn gằn từng chữ như lời thề suốt kiếp:

- Nhị Lang suốt đời không quên ân đức của bệ hạ. Chỉ cần Nhị Lang còn sót một tia hồn phách thì đời này đến đời khác sẽ hiệu lực cho Tần gia!

Lời hứa này rất nặng, chứng minh lòng cảm ơn của Dương Tiễn dành cho Tần Quân.

Tần Quân cảm động vô cùng, hắn nâng Dương Tiễn dậy cười nói:

- Trẫm từ lâu đã biết tấm lòng của Nhị Lang, nếu không đã chẳng gọi Nhị Lang đến vào lúc này.

Tần Quân thầm ra lệnh:

- Hệ thống, cho Dương Tiễn thức tỉnh cực hạn!

Tổ cha Dương Bắc Minh! Chờ Dương Tiễn thức tỉnh cực hạn rồi trẫm sẽ đánh ngươi phải kêu cha!

Tần Quân ôm tâm tình sục sôi này càng mong đợi Dương Tiễn hơn.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Dương Tiễn thức tỉnh cực hạn, xin túc chủ chờ đợi.]

Ngay sau đó trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen, Dương Tiễn thấy thế rất mừng, gã nhắm mắt chờ đợi ân sủng.

Tần Quân nhìn buồn cười, chưa kịp nói gì lỗ đen đã hút Dương Tiễn vào trong.

Ngự hoa viên bình tĩnh lại, Tần Quân ngồi cạnh bàn đá, bưng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch.

***

Vèo!

Trong trời sao, Dương Bắc Minh đứng trên Tuyên Cổ thần kiếm, đã thay áo máu, mặc bộ áo trắng vằn đỏ.

Sắc mặt Dương Bắc Minh vô cùng âm trầm.

Từ khi Dương Bắc Minh sinh ra đây là lần thứ hai thất bại.

Lần thất bại đầu tiên Dương Bắc Minh không thua về thực lực, nhưng lần này dù bị người vây công nhưng lão vẫn xem đó là sỉ nhục.

Lòng Dương Bắc Minh sôi trào sát ý:

- Tần Thiên Đế!

Dương Bắc Minh vốn chỉ muốn báo thù giúp đồ đệ, bây giờ vì đánh thua nên lão sinh ra sát tâm với Tần Quân.

Từ đầu đến cuối Dương Bắc Minh không thấy bộ dạng của Tần Quân thế nào, lão càng nghĩ càng tức giận.

Dương Bắc Minh chợt cảm giác đến cái gì, vội vàng dừng lại.

Dương Bắc Minh nhìn chằm chằm đằng trước, trầm giọng quát:

- Đi ra!

Cách trăm dặm phía trước xuất hiện một bóng đen, mờ nhạt như ngọn nến, rất kinh dị.

Bóng đen lộ ra đôi mắt đỏ ngầu, không thấy rõ khuôn mặt và thân hình:

- Dương Bắc Minh, ngươi thua.

Dương Bắc Minh xanh mặt quát:

- Đạo chích phương nào? Muốn chết sao!?

Lão thua thật nhưng không cho phép người ta trào phúng.

Khí thế của Kiếm Thần mạnh biết bao, cả trời sao như đông lại, bóng đen không đung đưa nữa.

Bóng đen lạnh lùng nói, nhưng ngữ điệu dịu lại:

- Dương Bắc Minh tức giận với ta làm gì? Muốn báo thù không? Muốn giẫm Tần Thiên Đế dưới chân không?

Kiếm Thần tức giận đang tìm cái cớ để trút giận.

Dương Bắc Minh hừ mạnh:

- Liên quan gì ngươi!

Dương Bắc Minh định nói tiếp nhưng vô số kiếm quang từ bốn phương tám hướng bắn tới cắt nát bóng đen.

Diệt bóng đen xong Dương Bắc Minh đi tiếp, biến mất sâu trong trời sao.

Sau khi Dương Bắc Minh rời đi bóng đen lại phục hồi.

Đôi mắt đỏ lấp lóe sát ý nhìn bóng lưng Dương Bắc Minh khuất xa, bóng đen thì thầm:

- Dương Bắc Minh, không uổng là đệ nhất vũ trụ. Nửa Bước Thánh Nhân, ha ha. Tần Thiên Đế bị kẻ điên này theo dõi thì không nhảy nhót được lâu, thời đại của nhân tộc nên đổi!

***

Chớp mắt ba ngày qua đi.

Tần Tiên giới vẫn ca múa ăn mừng. Dương Bắc Minh thất bại, toàn vũ trụ thảo luận về Tần Tiên Lục Thần và Tần Thiên Đế, ngày càng nhiều sinh

linh đến Tần Tiên giới tra xét.

- Đây là Tần Tiên giới?

- Tại sao không thể đi Đại Tần Thiên Thành?

- Tần Thiên Đế xem mình là nhân vật hạng nặng gì!?

- Thì người ta đúng là nhân vật quan trọng, Dương Bắc Minh còn gục ngã dưới chân hắn.

- Đệ nhất vũ trụ không giết được hắn, ngạo là phải.

Các sinh linh sôi nổi bàn tán. Được vào Tần Tiên giới nhưng không phải tiên nhân thì không được phép vào Đại Tần Thiên Thành, luật trời này khiến nhiều sinh linh bất mãn, nhưng cũng không biết làm sao.

Cùng lúc đó, Tần Quân sốt ruột chờ đợi trong ngự hoa viên ở Thiên Đế phong.

Ba ngày qua đi nhưng Dương Tiễn vẫn chưa thức tỉnh cực hạn thành công sao?

Tần Quân buồn bực hỏi thầm:

- Hệ thống, chẳng lẽ thức tỉnh cực hạn có mạo hiểm gì?

Hắn còn trông chờ Dương Tiễn đem đến niềm vui bất ngờ.

Hệ thống không trả lời càng làm Tần Quân táo bạo hơn, niềm vui bất ngờ biến thành thất vọng làm người ta khó chịu.

Tỳ Bà đột nhiên xuất hiện, nàng đến trước mặt Tần Quân, nhanh chóng lấy một ngọc giản ra.

Tần Quân nhận lấy, thần thức quét qua sau đó sắc mặt dịu lại.

Thì ra sau khi Dương Bắc Minh bị đánh bại, một số đại thế giới phản bội Tần Tiên giới không ngồi yên đều phản chiến quay về, liên tên xin lỗi Tần Tiên giới, hy vọng được tha thứ.

Tần Quân hừ lạnh:

- Một đám ngã theo chiều gió.

Đánh lui Dương Bắc Minh đã có hiệu quả như vậy, nếu ngay mặt đánh bại lão, hay thậm chí giết chết lão thì sao?

------oOo------

Chương 1304: Dương Tiễn chiến với Khổng Tuyên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Dương Tiễn thành công thức tỉnh cực hạn, sắp trở về.]

Tần Quân kích động vô cùng, vội giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Dương Tiễn.

[Dương Tiễn: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Nhị Lang Thần. Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân Quân. Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Hữu Vương. Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân.

Tu vi: Bán Thánh.

Công pháp: Bát Cửu Huyền Công. Kim Đan Đại Đạo.

Thần thông: Chí Tôn Pháp Nhãn. Địa Sát bảy mươi hai biến. Sơn Băng Địa Liệt. Chỉ Địa Vi Cương. Túng Địa Kim Quang. Phá Tà Thiên Nhãn.

Pháp bảo: Đao chiến thần ba mũi. Trảm Ma kiếm. Khai Sơn phủ. Phược Yêu Tác.

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)]

Bán Thánh!

Tần Quân hít thở dồn dập, hỏi thầm:

- Dương Tiễn so với Dương Bắc Minh thì ai mạnh hơn?

Bán Thánh không có tiểu cảnh giới, nó là tên gọi chung khi lĩnh ngộ quy tắc thiên đạo.

Hệ thống trả lời:

- Bản thân Dương Tiễn tu luyện huyết mạch đã đến tận cùng, nhưng túc chủ tặng Chí Tôn Pháp Nhãn cho hắn chưa khai quật hoàn toàn. Chí Tôn Pháp Nhãn đến từ một chủng tộc mạnh, Dương Tiễn lĩnh ngộ về thánh đạo đã vượt qua Dương Bắc Minh. Nếu không ngoài ý muốn thì dựa vào Chí Tôn Pháp Nhãn sẽ khiến Dương Tiễn thành thánh nhanh hơn Dương Bắc Minh.

Hệ thống không trả lời thẳng giữa Dương Tiễn và Dương Bắc Minh ai mạnh hơn nhưng đã nói rất rõ ràng.

Dương Tiễn mạnh hơn!

Có lẽ Dương Tiễn không có hỗn độn linh bảo, nhưng cảnh giới thượng đã dẫn đầu Dương Bắc Minh. Hơn nữa gã có năng lực chiến đấu siêu đẳng, một mình đấu với Dương Bắc Minh có phần thắng rất lớn.

Lòng Tần Quân rạo rực, theo như hệ thống nói Dương Tiễn rất có thể dựa vào Chí Tôn Pháp Nhãn thành thánh!

Một Thánh Nhân tương lai, hỏi sao Tần Quân không kích động?

Cho Dương Tiễn thức tỉnh cực hạn thật đáng giá.

Tỳ Bà khó hiểu nhìn Tần Quân vẻ mặt kích động, mấy đại thế giới quy hàng chứ có gì lớn lao đâu? Khi đánh bại Dương Bắc Minh không thấy Tần Quân kích động như thế.

Trên đỉnh đầu Tần Quân bỗng hiện ra lỗ đen, khí thế cường đại không gì sánh bằng bộc phát ra làm nguyên Đại Tần Thiên Thành tĩnh lặng.

- Hơi thở này . . .

- Mạnh quá . . . không lẽ Dương Bắc Minh lại giết tới?

- Không đúng, nó truyền từ Thiên Đế phong!

- Hơi thở khủng bố quá, nhưng hơi quen thuộc.

- Hay có cường giả lẻn vào Thánh Đế phong muốn hại bệ hạ?

Sinh linh trong Đại Tần Thiên Thành xáo động, các bóng người như đạn pháo bắn hướng ngự hoa viên.

Trong đó có hơn trăm vị như Đế Giang, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Cường Lương, La Sĩ Tín, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Hình Thiên. Chớp mắt tất cả tụ tập trên bầu trời ngự hoa viên, khi họ thấy Tần Quân bình yên vô sự thì thở phào nhẹ nhõm.

Dương Tiễn chậm rãi ra khỏi lỗ đen, giáp bạc kêu leng keng, thân hình thẳng tắp cao lớn như thần. Dương Tiễn chậm rãi đáp xuống đất, quỳ trước thạch đình.

Dương Tiễn cố nén kích động quát:

- Đa tạ bệ hạ!

Sau khi trở thành Bán Thánh, Dương Tiễn cảm giác pháp lực trong người tùy thời bùng nổ, mạnh hơn lúc trước gấp trăm vạn lần. Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán khép mở làm lòng người hoảng.

Tỳ Bà biến sắc mặt, nàng cách Dương Tiễn gần nhất nên cảm nhận rõ rệt, nàng đứng gần gã cảm giác như trời sập.

Đám Thần Ma Đế Giang, Phục Hy chú ý hơi thở của Dương Tiễn đã lột xác. Thần Ma từ Nhập Thánh trở lên đều thay đổi sắc mặt.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá liếc nhau, thầm bực vì không nhìn thấu tu vi của Dương Tiễn.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu chặt mày:

- Không thể nào! Sao hắn có thể đến Hiển Thánh?

Dương Tiễn chỉ là đệ tử đời thứ ba của Xiển giáo, sao có thể trong khoảng thời gian ngắn bay vọt đến độ cao lão không nhìn thấu?

Đế Giang không quen Dương Tiễn nhưng cảm nhận nguy hiểm từ người Dương Tiễn, nguy hiểm không thua gì Dương Bắc Minh.

Đế Giang e ngại thầm nghĩ:

- Người này là vũ khí bí mật lớn nhất của bệ hạ sao?

Lúc trước Đế Giang không chú ý đến Dương Tiễn nên suy nghĩ lệch hơi xa.

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân bay tới, hai người biểu tình trầm trọng như gặp đại địch.

Tịch Nghiệp Ma Quân sắc mặt khó xem nói:

- Hơi thở này mạnh còn hơn Dương Bắc Minh, cảm giác tùy thời sẽ thành thánh.

Dương Bắc Minh mạnh đã làm Tịch Nghiệp Ma Quân rất khó chịu, bây giờ có thêm một tồn tại mạnh hơn lão, hỏi sao gã không đau khổ?

Chẳng lẽ gã thật sự bị thời đại vứt bỏ?

Khổng Tuyên không nói chuyện, mắt nhìn Dương Tiễn, con ngươi co rút lòng thầm rít gào không thể nào.

Kiếp trước Dương Tiễn từng thua trong tay y, Khổng Tuyên không thèm để gã vào mắt.

Giờ hơi thở của Dương Tiễn vượt qua y, hỏi sao Khổng Tuyên giữ bình tĩnh được?

Tần Quân nâng Dương Tiễn dậy, nhìn gã thần tuấn bất phàm làm lòng hắn vô cùng an ủi.

Tần Quân vỗ vai Dương Tiễn, cười nói:

- Nhị Lang, sau này trẫm sẽ nhờ vào ngươi.

Tần Quân đã sốt ruột muốn dẫn dắt Dương Tiễn đi khiêu chiến Dương Bắc Minh.

Ngai báu đệ nhất vũ trụ nên đổi người!

Dương Tiễn cung kính quát, mặt tràn đầy nụ cười hưng phấn:

- Nhị Lang nhất định sẽ quét sạch tất cả vì bệ hạ!

Dương Tiễn đã không kịp đợi muốn chiến với Thái Ất cảnh một trận. Một là giành vinh dự cho Thiên Đình Đại Tần, hai là chứng minh bản thân.

Mấy ngày trước mắt thấy Dương Bắc Minh đại phát thần uy làm Dương Tiễn bị rung động sâu sắc, giờ gã có thực lực ngang ngửa lão nên không ngồi yên được.

Tần Quân mỉm cười, xoay người nạt đám Thần Ma đứng trên trời:

- Nhìn cái gì!? Giải tán đi!

Tần Quân sẽ không giải thích tại sao Dương Tiễn tiến bộ nhanh, giữ sự bí ẩn mới là cách làm hoàn mỹ nhất.

Đám Thần Ma bàn tán ồn ào, tò mò Dương Tiễn đã gặp chuyện gì, nhưng họ không dám cãi lệnh của Tần Quân.

Dương Tiễn liếc hướng Khổng Tuyên, tròng mắt đảo lia, gã lấy đao chiến thần ba mũi ra giộng xuống đất, quát:

- Khổng Tuyên, có dám chiến với ta không? Nếu ta thắng thì ngươi phải hiệu lực cho bệ hạ!

Mọi người sửng sốt cùng nhìn Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên cao ngạo biết bao, cộng thêm biểu hiện khi đối mặt Dương

Bắc Minh, sao y có thể sợ chiến?

Tần Quân kinh ngạc sau đó mỉm cười, không ngăn cản.

Vừa lúc để Dương Tiễn chèn ép Khổng Tuyên chút, tuy Tần Quân thích y nhưng bên trong y cao ngạo, rất khó thu phục. Dương Tiễn bây giờ là Bán Thánh, cộng thêm thần thông tu vi đầy mình, chưa chắc không thể đánh thắng Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên nheo mắt cười khẩy nói:

- Không biết trời cao đất rộng, tới đây!

Khổng Tuyên tính cách cao ngạo đương nhiên không từ chối, y cũng rất tò mò bây giờ Dương Tiễn mạnh cỡ nào.

Dương Tiễn cười to bảo:

- Tốt, ngươi và ta lên trời chiến!

Dương Tiễn nhảy người lên tầng mây.

Khổng Tuyên hừ nhẹ, hóa thành dải sáng ngũ sắc chui vào tầng mây theo.

------oOo------

Chương 1305: Chiến Thần mạnh nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ui, Dương Tiễn dám khiêu chiến Khổng Tuyên!

- Kiếp trước Dương Tiễn còn lâu mới đánh lại Khổng Tuyên, hắn bị ngu à?

- Chưa chắc, ngươi không phát hiện Dương Tiễn như thay đổi thành người khác sao? Bệ hạ cũng không ngăn cản.

- Phải rồi, bệ hạ sẽ không để Dương Tiễn chịu chết.

- Ý các ngươi là . . . Dương Tiễn bây giờ đã thay da đổi thịt?

Đám Thần Ma lao nhao. Năm vị Hiển Thánh Đế Giang, Phục Hy nhìn nhau, thấy khó tin trong mắt đối phương.

Phục Hy cười khổ nói:

- Xem ra bệ hạ mới là đại năng thật sự.

Có thể tùy tiện cho chiến tướng thuộc hạ trong thời gian ngắn vượt qua năm người bọn họ, thủ đoạn này dù là Thánh Nhân cũng không làm được.

Tôn Ngộ Không tặc lưỡi nói, đáy mắt lóe tia không cam lòng:

- Chậc chậc, ba mắt sắp đạp ca của ngươi.

Lý Nguyên Bá hừ mũi nói:

- Huynh trưởng vô địch!

- Xì, mới ba ngày trước thua Dương Bắc Minh.

- Con khỉ thối, nhào vô đánh nhau!

- Tới đi, ai sợ ai!

Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá đấu võ mồm, không ai quan tâm, họ tập trung chú ý Dương Tiễn và Khổng Tuyên ở trên mây.

Lúc này Dương Tiễn, Khổng Tuyên đứng đối diện cách nhau mười thước. Hai người khí thế như hồng dấy lên gió to khiến biển mây cuộn trào.

Ngũ sắc thần quang lấp lánh sau lưng Khổng Tuyên, linh khí xung quanh hóa thành kình phong xoay quanh người y như vòi rồng.

Dương Tiễn một tay cầm đao chiến thần ba mũi, cũng khí thế gió thổi kình chống lại Khổng Tuyên giữa hư không.

Khổng Tuyên cười khẽ, nụ cười lạnh băng chất chứa sát ý:

- Ngươi nghĩ hiện tại có thể chiến thắng ta?

Mặt Dương Tiễn không biểu tình, đáy mắt giấu tia cuồng nhiệt, gã đã sốt ruột muốn chiến với Khổng Tuyên.

Dương Tiễn giơ thương chỉ vào Khổng Tuyên, nói như tuyên thề:

- Hôm nay ta phải cướp lại vị trí cường giả đệ nhất Đại Tần!

Khổng Tuyên cau mày, ngữ điệu thắng chắc của Dương Tiễn làm y khó chịu. Vì trước kia toàn là Khổng Tuyên nói chuyện như thế, giờ nghe người khác nói, cộng thêm thất bại khi đấu với Dương Bắc Minh làm lửa giận bùng cháy trong lòng y.

Khổng Tuyên lắc người:

- Vậy thì chịu chết đi!

Khổng Tuyên và Dương Tiễn đứng rất gần, chỉ chớp mắt đã đến trước mặt gã.

Gió mạnh thổi mái tóc Dương Tiễn lộ ra khuôn mặt ngay thẳng tuấn tú, gã mở ra Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán.

Bùm!

Một chùm sáng màu đen bắn ra từ Chí Tôn Pháp Nhãn, đường kính tăng lớn như pháo ánh sáng đen bắn vào mặt Khổng Tuyên.

Hai bên cách quá gần, Khổng Tuyên không kịp phản ứng bị đánh trúng.

Ngũ sắc thần quang hộ thể hình thành lồng chụp ánh sáng ngũ sắc bảo vệ Khổng Tuyên, nhưng Chí Tôn Pháp Nhãn của Dương Tiễn quá mạnh, đẩy Khổng Tuyên bay về phía chân trời.

Khổng Tuyên giơ hai tay che trước mặt, lòng dậy sóng dữ:

- Chết tiệt, lực lượng của tên này . . .

Khổng Tuyên chợt nhớ Dương Tiễn là pháp thể song tu, lực lượng cơ thể

cực kỳ khủng bố, Bát Cửu Huyền Công là công pháp cực mạnh.

Dương Tiễn không cho Khổng Tuyên cơ hội thở dốc, gã hú dài, người xẹt qua đường cong hoa mỹ trên không trung, gã giơ cao Cổ Thánh Đế Đạo chém hướng Khổng Tuyên.

Đao quang rực rỡ xẹt qua không trung, sinh linh trong Đại Tần Thiên Thành cảm giác ánh sáng chói lòa vụt qua trước mắt.

Khổng Tuyên lập tức lấy trường đao ra chắn công kích của Dương Tiễn.

Trong đại chiến Phong Thần Khổng Tuyên nguyên soái tổng binh, cũng dùng binh khí nhưng phẩm cấp thanh đao không cao.

Keng!

Song đao va chạm, hỏa hoa tóe ra.

Con ngươi Dương Tiễn co rút, gồng sức vào hai tay đẩy Khổng Tuyên rớt xuống Đại Tần Thiên Thành.

Thừa thắng đuổi theo!

Dương Tiễn lao xuống rượt theo. Nhưng Khổng Tuyên không hiền gì, nhanh chóng ổn định thân hình lại lao vào Dương Tiễn.

Hai người hóa thành cầu vồng liên tục giao thác trên không trung, tiếng đao va chạm leng keng quanh quẩn thật lâu trên không trung Đại Tần Thiên Thành. Tốc độ của Khổng Tuyên, Dương Tiễn nhanh đến khó tin, bên dưới trừ Hiển Thánh ra không ai nhìn kịp bằng mắt.

Phục Hy kinh kêu:

- Khổng Tuyên bị áp chế!

Đám Thần Ma xáo động.

Lúc trước đánh với Dương Bắc Minh thì Khổng Tuyên biểu hiện vô cùng kinh diễm, để lại ấn tượng sâu sắc khó thể xóa nhòa với họ, không ngờ hôm nay y bị Dương Tiễn đè đầu đánh.

Họ biết cảnh giới tu vi của Dương Tiễn, liên tưởng đến Tần Quân, đám Thần Ma nỗi lòng phập phồng.

Chắc chắn là bệ hạ!

Dương Tiễn có thể biến mạnh như vậy chắc chắn là bệ hạ dùng thần thông vô thượng!

Các Thần Ma kích động. Đặc biệt phần tử cuồng chiến đấu như Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng. Dương Tiễn vốn cùng trình độ với họ giờ thì bỏ xa họ, cả đám không cam lòng!

Keng!

Dương Tiễn chém mạnh đánh nát trường đao của Khổng Tuyên, chấn cổ tay y đổ máu, đau nhức thấu xương.

Lực lượng cường đại đẩy Khổng Tuyên bay ra mấy ngàn dặm rớt xuống một ngọn núi ngàn trượng, núi sụp đổ, cát bụi bay lên xua tan biển mây, hình ảnh vô cùng rung động lòng người.

Dương Tiễn như thuấn di đến bên cạnh cát bụi cuồn cuộn, Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán lại mở ra, tròng mắt trừng bên dưới, lại một chùm sáng màu đen bắn ra.

Đây là thần thông của gã, Phá Tà Thiên Nhãn.

Sau khi dung hợp Chí Tôn Pháp Nhãn, thần thông này trở thành thần thông bản mệnh của Dương Tiễn, sức phá hoại tăng vọt, trong cùng đẳng cấp không ai đón đỡ được.

Hiện giờ Dương Tiễn và Khổng Tuyên cùng đẳng cấp, hay nên nói là cảnh giới của gã cao hơn y.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nguyên Tần Tiên giới rung bần bật, Phá Tà Thiên Nhãn bắn thủng mặt đất Tần Tiên giới cái lỗ to. Dương Tiễn không kiêng dè vì biết năng lực phục hồi của Tiên giới.

Cát bụi dao động như biển lửa, Khổng Tuyên chậm rãi đứng dậy từ phế tích, y cúi đầu nhìn tay phải đẫm máu, người khẽ run.

Khổng Tuyên lẩm bẩm:

- Ta đổ máu . . .

Y không chấp nhận được sự thật bị Dương Tiễn vượt mặt.

Ngũ sắc thần quang sau lưng y tăng vọt xua tan cát bụi xung quanh, dải sáng chiếu khắp trời, xuyên thấu qua biển mây bao phủ Tần Tiên giới, ức vạn sinh linh đều có thể trông thấy.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Dương Tiễn nhảy xuống trước mặt Khổng Tuyên, phế tích dưới chân gã rung bần bật.

Dương Tiễn không tấn công Khổng Tuyên tiếp mà chọn đứng trước mặt y.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Khổng Tuyên, ngươi rất mạnh, tham gia Thiên Đình Đại Tần đi. Ngươi kiến công lập nghiệp là bệ hạ sẽ cho ngươi càng mạnh hơn.

Gió cát tràn ngập nhưng không che mắt Dương Tiễn được.

Khổng Tuyên từ từ ngước đầu lên, khuôn mặt điển trai dữ tợn chưa từng có, y lạnh lùng nói:

- Ta vẫn chưa thua!

Khổng Tuyên giẫm chân phải lại xông vào Dương Tiễn, y cúi đầu, ngũ sắc thần quang quét hướng gã với tốc độ siêu mau.

------oOo------

Chương 1306: Ông trời trêu cợt

Nhưng Dương Tiễn dày dạn kinh nghiệm, trong đại chiến Phong Thần đã biết sự lợi hại của ngũ sắc thần quang, sớm đề phòng rồi. Dương Tiễn lắc người chỉ mành treo chuông né thoát ngũ sắc thần quang.

Nhưng Khổng Tuyên nhảy lên đỉnh đầu Dương Tiễn, hai tay từ bên trên đè xuống, ngũ sắc thần quang như ân trạch thiên đạo giáng xuống người Dương Tiễn.

Bùm!

Động đất, cát bụi bay lên cao mấy vạn trượng làm đám Thần Ma căng thẳng nhìn, không dám đến gần thêm.

Ngũ sắc thần quang chiếu xuống đất xuyên qua Tần Tiên giới bắn về phía cuối trời sao.

Hai người khống chế pháp lực, thần thông cực kỳ tinh diệu, sơ sẩy một cái có thể đập nát Tần Tiên giới.

Ngũ sắc thần quang đánh trúng Dương Tiễn rồi Khổng Tuyên không thả lỏng, vì y biết rất khó dựa vào ngũ sắc thần quang giết gã.

Khổng Tuyên xanh mặt thầm nghĩ:

- Người này thân thể thành thánh, ngũ sắc thần quang không có hiệu quả khắc chế!

Các đại năng hồng hoang đa số ỷ vào pháp bảo, ngũ sắc thần quang có thể thu pháp bảo nên Khổng Tuyên mới nổi tiếng. Còn như Dương Tiễn thân thể thành thánh, bây giờ cảnh giới tu vi đến Bán Thánh thì là khắc tinh của Khổng Tuyên.

Dương Tiễn xách đao từ lòng đất bay lên, ba con mắt như vị thần.

Không khoa trương khi nói Dương Tiễn bây giờ là Chiến Thần mạnh nhất.

Vượt qua Hình Thiên!

Vượt qua Xi Vưu!

Dương Tiễn nhanh chóng hóa thành ánh sáng vàng lao hướng Khổng Tuyên, sau khi đến Bán Thánh thì Địa Sát bảy mươi hai biến của gã xuất thần nhập hóa, mau đến mức Khổng Tuyên không phản ứng lại.

Dương Tiễn lạnh lùng cười, cao ngạo hoàn toàn bùng nổ:

- Ngươi đã không chịu phục thì bản quân đánh tới khi ngươi phục!

Gã là ai?

Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân!

Chiến Thần Tư Pháp Thiên Đình!

Từng là cường giả số một mặt ngoài của Thiên Đình, kiếp này lập vô số công lao vì Tần Thiên Đế, Chiến Thần Đại Tần!

Giờ trở thành Bán Thánh, Dương Tiễn không cần che giấu gì nữa, gã muốn giải phóng bản thân, con người đích thực, người vô địch!

Nhìn Dương Tiễn thế không thể đỡ, bừng bừng phấn chấn, Khổng Tuyên phải chịu áp lực chưa từng có, lớn còn hơn lúc trước đối diện Chuẩn Đề.

Khi đối mặt Chuẩn Đề, Khổng Tuyên biết mình thua chắc. Khi đối diện Dương Tiễn kẻ từng thua dưới tay, Khổng Tuyên biết phần thắng không lớn nhưng gã vẫn muốn thắng, tâm tình này làm gã tăng áp lực nhiều hơn nữa.

Tuy Dương Tiễn không chiến đấu đại khai đại hợp như Dương Bắc Minh nhưng Khổng Tuyên cảm giác gã đã vượt qua mình.

Khổng Tuyên hét to bắn ra ngũ sắc thần quang:

- Muốn đánh phục ta thì tu thêm mười ức năm đi!

Cột sáng ngũ sắc đánh vào người Dương Tiễn, ánh sáng chói lòa bừng lên làm thiên địa mất màu.

Tần Tiên giới rung bần bật tùy thời vỡ tan, vô số sinh linh khủng hoảng, bọn họ còn tưởng rằng có kẻ địch tấn công.

Đám Thần Ma la hét:

- Dương Tiễn lợi hại ghê!

- Khí thế chiến đấu của họ thật mạnh, nếu đánh nhau trong tinh không cũng cỡ cuộc chiến ba ngày trước chứ chẳng chơi!

- Chân Quân sắp nghịch thiên sao?

- Trong cùng đẳng cấp thì Chân Quân vô địch!

- Xì, ta không chỉ vô địch cùng đẳng cấp còn có thể khiêu chiến vượt cấp!

Dương Tiễn biểu hiện quá kinh diễm, Tôn Ngộ Không không kiềm được ghen tỵ.

Tịch Nghiệp Ma Quân nhìn đằng trước, biểu tình vô cùng phức tạp.

- Nửa Bước Thánh Nhân, người này đã đi trước Dương Bắc Minh, nếu Tần Thiên Đế phái hắn ra tay thì Dương Bắc Minh sẽ phải thua.

Nỗi lòng Tịch Nghiệp Ma Quân phức tạp. Trước khi Khổng Tuyên xuất hiện Tịch Nghiệp Ma Quân cho rằng mình mạnh nhất vũ trụ, không ngờ Dương Bắc Minh, Khổng Tuyên mạnh hơn gã, còn có vị thần tướng này của Thiên Đình Đại Tần càng mạnh kinh khủng.

Tần Quân bay tới nhìn Dương Tiễn đại phát thần uy, hắn giả bộ thờ ơ làm đám thuộc hạ thầm kính nể, không biết trong lòng hắn sướng rơn.

Không uổng là Nhị Lang Chân Quân của trẫm!

Sau khi thức tỉnh cực hạn thật là quỷ thần khó ngăn, mạnh như Khổng Tuyên cũng phải quỳ.

Tỳ Bà tò mò hỏi:

- Bệ hạ đã làm gì với Dương Tiễn vậy?

Dương Tiễn từng không bằng nàng. Đầu tiên là được tặng Chí Tôn Pháp Nhãn, giờ Dương Tiễn được như thế này, ân điển của Tần Quân khiến gã trở thành tồn tại khiến Tỳ Bà ngước nhìn, làm nàng ghen.

Tần Quân cười khẽ, vẻ mặt cao sâu khó dò:

- Không thể nói.

Dương Tiễn và Khổng Tuyên đấu nhau trên trời, đánh gần thân với Dương Tiễn dĩ nhiên Khổng Tuyên không thể nào chiếm ưu thế, hầu như bị đè đầu đánh.

Ngũ sắc thần quang không ngừng lóe lên, dù nó thu Dương Tiễn vào thì gã có thể dựa vào bảy mươi hai nhanh chóng trốn ra, khiến Khổng Tuyên bó tay.

Bùm!

Dương Tiễn bỗng co chân đánh đầu gối vào bụng Khổng Tuyên, lực lượng khó hình dung làm Khổng Tuyên hộc máu, cơ thể như tên lửa bắn vọt lên trời.

Trong khoảnh khắc Khổng Tuyên xuyên qua nhiều tầng biển mây bay ra Tần Tiên giới.

Dương Tiễn hóa thành chim đại bàng bay nhanh đuổi theo.

Lý Nguyên Bá lo lắng la lên:

- Huynh trưởng!

Lý Nguyên Bá định lao lên giúp đỡ nhưng bị La Sĩ Tín ngăn lại.

La Sĩ Tín cười nói, mắt tràn đầy giật mình:

- Yên tâm, Nhị Lang không phải Ngộ Không, biết chừng mực.

Bị nhắc tên, Tôn Ngộ Không hừ mũi nhưng không phản bác. Đổi lại là y

có lẽ sẽ không nương tay, vì Khổng Tuyên quá kiêu ngạo, chảnh quá mức, ít nhất Tôn Ngộ Không nghĩ vậy.

Dương Tiễn biến thành đại bàng bay nhanh hướng Khổng Tuyên:

- Grít!

Khổng Tuyên lau máu bên môi lắc người biến thành con chim công năm sắc màu, giương cánh vạn trượng, đập cánh phát ra gió mạnh lướt đi.

Dương Tiễn biến về chân thân, thi triển thần thông Pháp Thiên Tượng Địa, thân hình cao lên vạn trượng to còn hơn bản thể của Khổng Tuyên.

Dương Tiễn hú dài chém hướng Khổng Tuyên:

- Khổng Tuyên, lần này ta sẽ không thua ngươi nữa!

Khổng Tuyên thi triển ngũ sắc thần quang, ngậm đi đao chiến thần ba mũi. Nhưng Dương Tiễn không ỷ lại pháp bảo, gã đấm vào ngực Khổng Tuyên. Chim công ngũ sắc hộc máu bay ra đụng nát các hành tinh, không ngừng lại được.

Không trung bên rìa Tần Tiên giới, Mặc Huyền Tử xoe tròn mắt nhìn:

- Khoa . . . khoa trương quá vậy!

Mấy ngày nay Mặc Huyền Tử tìm đủ cách lẻn vào Đại Tần Thiên Thành hòng nịnh bợ Tần Quân nhưng không thành công.

Thấy Khổng Tuyên và Dương Tiễn chiến đấu làm Mặc Huyền Tử sợ teo tim.

Mặc Huyền Tử biết mặt Khổng Tuyên, trận đại chiến với Dương Bắc Minh cực kỳ kinh diễm, nhưng giờ y bị một cường giả bí ẩn đánh tơi bời.

Điều này có ý nghĩa gì?

Nghĩa là người này không thua gì Dương Bắc Minh, thậm chí càng mạnh?

Nghĩ đến đây da đầu Mặc Huyền Tử tê dại, muốn trốn khỏi Tần Tiên giới.

Đệt, còn ở lại đây Nhập Thánh tùy thời đi đời nhà ma, nguy hiểm còn hơn trong Tù Mệnh Ngục.

Bùm bùm bùm bùm bùm!

Dương Tiễn dựa vào hai nắm đấm đánh cho bản thể của Khổng Tuyên liên tục thụt lùi, dọc đường phá hủy bao nhiêu hành tinh, dá vụn tụ thành đường thẳng vô cùng đồ sộ.

------oOo------

Chương 1307: Danh tiếng của Nhị Lang

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có phục hay không!? Ngươi nhận thua đầu vào Thiên Đình Đại Tần thì bản quân sẽ tha cho!

Bị Dương Tiễn dồn ép nhưng Khổng Tuyên không hé răng, tìm đúng cơ hội biến ra hình người, lại sử dụng ngũ sắc thần quang ngưng thực như cột sáng đụng vào Dương Tiễn.

Khổng Tuyên lúc này không còn phong độ như ngày xưa, áo vàng nhuộm máu, tóc rối, khuôn mặt tuấn tú loang lổ vết máu.

Khổng Tuyên rơi vào băn khoăn dằn vặt:

- Không được, cứ tiếp tục như vậy thì ta sẽ thua.

Thể tu ít ai đến trình độ như Dương Tiễn, hồi Khổng Tuyên ở đỉnh cao hầu như không gặp ai mạnh đến vậy.

Khổng Tuyên không có nhiều kinh nghiệm đụng độ Dương Tiễn, nên bó tay chịu đánh.

Dương Tiễn không cho Khổng Tuyên thời gian suy nghĩ, lại xông lên.

Dương Tiễn không rụng cọng tóc, Khổng Tuyên thì đã bị thương, ai mạnh

ai yếu thấy rõ ràng.

Sâu trong trời sao, bên cạnh một hành tinh màu xám. Đông Hoàng Thái Nhất biểu tình cực kỳ khó xem lơ lửng nhìn tình hình.

Lòng Đông Hoàng Thái Nhất nghẹn lại:

- Tại sao bọn họ có thể mạnh như vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất bỏ lỡ đại chiến Dương Bắc Minh một kiếm khiêu chiến Tần Tiên giới, nhưng khi gã biết Đế Giang, Cường Lương, Phục Hy, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Khổng Tuyên đánh lui Dương Bắc Minh thì sững sờ nửa ngày.

Đông Hoàng Thái Nhất đang định rời đi đúng dịp thấy Khổng Tuyên và Dương Tiễn đại chiến, biết thực lực của hai người rồi gã phỏng đoán tu vi của Dương Bắc Minh, càng nghĩ gã càng bi thương.

Đừng nói Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại, dù gã phục hồi đỉnh cao thì chưa chắc chiến thắng được Dương Bắc Minh chứ đừng nói tới Dương Tiễn.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt âm trầm, lòng phát cuồng:

- Tại sao sẽ như vậy? Ông trời đùa với ta sao?

Kẻ thù kiếp trước đều ở trạng thái cao nhất, tại sao chỉ mình gã mới có tu vi Nhập Thánh?

Đông Hoàng Thái Nhất không phục!

Bùm!

Đùi phải của Dương Tiễn như roi quất vào người Khổng Tuyên, lực lượng cường đại khiến cơ thể y xoay tròn bay ra ngoài vượt qua mấy ức dặm khảm vào hành tinh màu tím.

Dương Tiễn đánh Khổng Tuyên tơi bời làm gã thấy sung sướng vô cùng.

Pháp lực vô tận không giới hạn làm Dương Tiễn hưng phấn hú dài.

Đây mới thật sự là cường đại!

Trước kia gã chỉ như phàm nhân.

Tim Dương Tiễn đập nhanh bản năng sờ Chí Tôn Pháp Nhãn giữa trán:

- Bán Thánh đã mạnh như vậy, nếu thành thánh thì sao?

Dương Tiễn biết rõ muốn thành thánh thì cơ hội nằm trong Chí Tôn Pháp Nhãn, thiên phú huyết mạch của gã đã không thể giúp gã lên trên nữa.

Bây giờ Dương Tiễn không cần tu luyện, bởi vì tu luyện vô dụng, chỉ có lĩnh ngộ thánh đạo có lẽ ngày nào đó sẽ bay vọt lên trời, trở thành Thánh Nhân trong truyền thuyết vạn kiếp bất tử, vạn kiếp bất diệt.

Nghĩ đến đây lòng Dương Tiễn lâng lâng.

Khổng Tuyên đã không đáng lọt vào mắt gã.

Vì Khổng Tuyên quá tự hào về ngũ sắc thần quang nên không có thần thông hoặc bản lĩnh khác, ngũ sắc thần quang gần như vô dụng đối với Dương Tiễn thân thể thành thánh.

Trong tình huống đó Khổng Tuyên không chút phần thắng.

Đừng nói là Khổng Tuyên, dù Dương Bắc Minh đối diện Dương Tiễn cũng phải quỳ.

Khổng Tuyên nằm dưới đất bùn, mặt đầy máu, từ trong hố gã mơ hồ thấy thân hình Dương Tiễn.

Khổng Tuyên tức điên, sắp nổi khùng:

- Chết tiệt! Tại sao chênh lệch lớn như vậy!?

Tiếc rằng Khổng Tuyên không phải Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, nếu y tức giận mất lý trí thì sức chiến đấu sẽ giảm thấp.

Khổng Tuyên chậm rãi đứng lên bay ra khỏi hố lại lao vào Dương Tiễn.

Trận chiến này y phải thắng, không thể thua, càng không thể trốn!

Có Lý Nguyên Bá ở đây, sao Khổng Tuyên trốn được? Nếu chạy trốn thì sau này y làm sao đối mặt đệ đệ?

Bỗng có tiếng quát to:

- Dừng tay!

Là giọng của Tịch Nghiệp Ma Quân, gã bay nhanh đến che giữa Dương Tiễn và Khổng Tuyên.

Dương Tiễn cau mày. Tần Quân xem Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân như khách quý, Dương Tiễn gai mắt Khổng Tuyên nhưng không có ác cảm gì với Tịch Nghiệp Ma Quân, không cần phải đánh nhau.

Tịch Nghiệp Ma Quân hừ lạnh, cố ý lớn tiếng truyền khắp trời sao:

- Khổng Tuyên giúp các ngươi đánh lui Dương Bắc Minh mà Thiên Đình Đại Tần đối xử với hắn như vậy sao?

Dương Tiễn nhíu chặt mày, tuy gã cao ngạo nhưng không cách nào làm cái chuyện tá ma giết lừa. Dương Tiễn không định hại Khổng Tuyên, chỉ muốn chiến thắng y rồi thu vào Thiên Đình Đại Tần. Nhưng giờ Dương Tiễn bình tĩnh lại, nhìn bộ dạng thê thảm của Khổng Tuyên chợt nhận ra mình hơi quá tay.

Khổng Tuyên lau máu dính trên mặt, lạnh lùng nói:

- Ngươi tránh ra, ta còn có thể đánh nữa!

Tịch Nghiệp Ma Quân tức giận mắng:

- Ngươi muốn chết trận mới vừa lòng? Chết rồi là mất tất cả!

Nhìn bộ dạng cứng đầu của Khổng Tuyên khiến Tịch Nghiệp Ma Quân nhớ tới Huyền Đế. Người ta tưởng Tịch Nghiệp Ma Quân và Trường Sâm Thương là kẻ thù không đội trời chung, đối thủ cạnh tranh cũ, không ai biết quan hệ giữa hai người không tệ.

Trước kia Trường Sâm Thương cũng bướng bỉnh như vậy, nhìn trúng cái gì là có chết cũng quyết không từ bỏ.

Mỗi khi nhớ đến Huyền Đế Trường Sâm Thương là nỗi lòng Tịch Nghiệp Ma Quân phức tạp, đặc biệt khi xem thực lực của Dương Bắc Minh, gã thường nghĩ trước kia phải chăng gã nên cùng Trường Sâm Thương bước lên Cổ Thánh Đế Đạo? Có lẽ Trường Sâm Thương đã bỏ xa gã rồi, hoặc đã thành nắm xương suốt kiếp canh giữ trong Cổ Thánh Đế Đạo.

Bị Tịch Nghiệp Ma Quân mắng, Khổng Tuyên dần tỉnh táo lại.

Dương Tiễn không trả lời, chờ mệnh lệnh từ Tần Quân, vừa rồi Tịch Nghiệp Ma Quân to tiếng như vậy chắc chắn hắn nghe thấy.

Tiếng cười của Tần Quân từ Tần Tiên giới vọng đến:

- Chỉ là luận bàn, đừng tổn thương hòa khí, về hết đi.

Tịch Nghiệp Ma Quân thở phào nhẹ nhõm.

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Đi đi, lời hứa lúc trước không tính, các người vẫn là khách quý của Tần Tiên giới.

Đế Giang, Phục Hy cũng bay tới, thoạt trông như đến đón họ nhưng Tịch Nghiệp Ma Quân biết là Tần Thiên Đế sợ bọn họ trốn.

Tần Tiên giới bây giờ là Hồng Môn Yến đối với họ.

Tịch Nghiệp Ma Quân hừ lạnh, dìu Khổng Tuyên bay hướng Tần Tiên giới.

Đừng nói Đế Giang, Phục Hy, chỉ tính Dương Tiễn là Tịch Nghiệp Ma Quân và Khổng Tuyên đã không thể đánh thắng.

Phía xa, Tần Quân mỉm cười thầm nghĩ:

- Khổng Tuyên, ngươi không trốn thoát được, còn ngươi nữa Tịch Nghiệp

Ma Quân, các ngươi đều là của trẫm!

Sao Tần Quân có thể bỏ qua hai cường giả tuyệt thế được?

Bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi thu lại tầm mắt, gã hít sâu một hơi, biểu tình dữ tợn, đầu tiên là tức giận, không cam lòng, cuối cùng biến thành cay đắng, bất đắc dĩ.

Thiên Đình Đại Tần như vậy gã làm sao đánh bại đây?

Còn về việc giết Tần Thiên Đế thì chỉ là giấc mơ.

- Sẽ có ngày ta ở trên ngươi!

Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu nhìn chăm chú vào Tần Tiên giới rồi xoay người bay sâu vào trời sao.

------oOo------

Chương 1308: Hỗn Thế Ma Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất không dám xuất hiện trước mặt Tần Quân, làm vậy là chết chắc.

***

Tin Khổng Tuyên và Dương Tiễn đại chiến nhanh chóng truyền ra, vì mới đánh lui Dương Bắc Minh khiến thám tử của các phương thế lực theo dõi kỹ Tần Tiên giới.

Nhìn Dương Tiễn hành Khổng Tuyên thê thảm, các phương thám tử ngồi yên được sao?

Khổng Tuyên biểu hiện xuất sắc nhất khi đối diện Dương Bắc Minh, nên được tiếng là người mạnh nhất trong Tần Tiên Lục Thần, thậm chí có tiếng là hạng hai vũ trụ.

Bây giờ Dương Tiễn mạnh mẽ xuất thế đập tan danh tiếng này.

Dương Bắc Minh và Khổng Tuyên đơn độc khiêu chiến thì y không bị thương, giờ Dương Tiễn nhẹ nhàng bị thương nặng y, đối lập rõ ràng khiến người suy nghĩ lan man.

Vô số thần tiên, đại thế giới thảo luận:

- Dương Tiễn? Người này là ai? Thần tướng của Tần Thiên Đế?

- Chậc, xem ra Tần Tiên giới không quá hài hòa.

- Bị ngu à? Rõ ràng Tần Tiên giới cố ý chấn nhiếp chúng ta!

- Đúng, màn kịch Tần Thiên Đế tự biên tự điễn!

- Chậc, Dương Tiễn vượt qua Khổng Tuyên, Tần Tiên giới có bao nhiêu cường giả tuyệt thế?

Bây giờ Tần Tiên giới là trung tâm gió bão, Dương Tiễn bằng vào một trận chiến danh chấn vũ trụ.

Sâu trong trời sao, trong một tòa Vạn Pháp đảo.

Nam Tố Tiên Tử ngồi trong khách điếm uống trà, nghe sinh linh bốn phía bàn tán, mắt đẹp lấp lóe tia sáng kỳ lạ.

Không ngờ mới chia tay Tần Quân một thời gian ngắn mà hắn đã gây nhiều chuyện ồn ào đến vậy.

Nam Tố Tiên Tử lẩm bẩm:

- Tần Tiên Lục Thần . . . Dương Tiễn . . .

Trong Tần Tiên Lục Thần trừ Đế Giang ra còn lại Nam Tố Tiên Tử đều đã gặp mặt, Dương Tiễn thì nàng gặp lúc ở Thiên Đình Đại Tần. Những người này không ngờ mạnh ngang ngửa Dương Bắc Minh, Nam Tố Tiên Tử cảm giác không chân thật.

Mèo yêu Tiểu Thất ở bên cạnh lải nhải:

- Ánh mắt của tiên tử thật tốt, Tần Thiên Đế có tư cách vấn đỉnh bá chủ đời tiếp theo, phải tranh thủ nắm chắc hắn!

Mèo yêu Tiểu Thất nói bá chủ là số một vũ trụ chế bá cả một thời đại.

Xưa có Tịch Nghiệp Ma Quân, nay có Kiếm Thần Dương Bắc Minh.

Mèo yêu Tiểu Thất cho rằng về sau có Tần Thiên Đế.

Không chỉ mình mèo yêu Tiểu Thất, nhiều sinh linh trong vũ trụ đều nghĩ như vậy.

Trước tiên bá chiếm một phương Tiên giới sau đó đánh bại Dương Bắc Minh, không ai có tư thái vươn lên bá đạo hơn là Tần Thiên Đế.

Nam Tố Tiên Tử trợn trắng mắt nói:

- Đối với ta thì tu hành quan trọng nhất, chờ luyện hóa Quảng Hàn Lưu Ly Thảo rồi ta sẽ đi Thánh Môn.

Thánh Môn!

Mèo yêu Tiểu Thất híp mắt lại, hỏi:

- Tiên tử thật sự định đi Thánh Môn?

Nam Tố Tiên Tử nhẹ gật đầu, thản nhiên nói:

- Cơ hội ngàn năm khó gặp, Thánh Môn chỉ cho Ngọc Tiên cung chúng ta một danh ngạch, sư tôn ký thác kỳ vọng cao vào ta, không thể phụ lòng sư phụ được.

Nhắc tới Thánh Môn thì trong lòng Nam Tố Tiên Tử có thắc mắc, đây là Thánh Môn gửi lời mời cho các thế lực hạng nhất, cho phép một đệ tử của các phái vào Thánh Môn học tập.

Nam Tố Tiên Tử khao khát Thánh Môn trong truyền thuyết lâu lắm rồi.

Mèo yêu Tiểu Thất liếm vuốt mèo, hừ mũi:

- Lần sau gặp mặt không biết là năm nào tháng nào, tiên tử không thể quên ta.

Nam Tố Tiên Tử bật cười, hừ nhẹ nói:

- Vậy phải xem biểu hiện của ngươi đã.

Một người một mèo cười nói hấp dẫn nhiều sinh linh chú ý.

Có một người nâng ly đến gần, mỉm cười hỏi:

- Là thiên kiêu Nam Tố Tiên Tử sao?

Người này mặc trường bào, phong độ phiên phiên, nhân tài đường đường, nhưng gò má ửng đỏ cảm giác cá tính hời hợt.

Nam Tố Tiên Tử lắc đầu cười, nàng luôn gặp phải loại ruồi muỗi thế này, nhìn mãi quen mắt.

***

Tần Tiên giới. Vô số pháp thuyền ra vào, nhiều Vạn Pháp đảo lơ lửng xung quanh.

Cách trận chiến với Dương Bắc Minh đã qua nửa tháng, Tần Tiên giới trở về bình tĩnh, càng thêm phồn vinh.

Dương Bắc Minh còn không làm gì được, sự cường đại của Tần Tiên giới đã không cần chứng minh. Cộng thêm Tần Tiên giới mới thành lập đang cần xây dựng nhiều chỗ, thế lực muốn ôm chân phát triển tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Giờ phút này Tần Quân đang ở trong Thánh Đế phong chơi với nhi tử Tiểu Lăng Mệnh.

Sau khi đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh, Tần Quân muốn tiến thêm một bước cần bỏ nhiều thời gian, tinh lực hơn.

Nhưng Tiểu Lăng Mệnh còn nhỏ mà thiên phú dị bẩm phát dục tâm trí

mau hơn trẻ con khác nhiều, Tần Quân không muốn vì dạy dỗ lơ là bồi dưỡng ra một vị hỗn thế ma vương. Ít nhất trong mắt Tần Quân dù có hệ thống cũng không ngăn được nuôi nấng ra thiếu gia bột, có quá nhiều tấm gương xấu.

Tiểu Lăng Mệnh xoay quanh trên trời, tiếng cười giòn vang khiến người tâm tình tốt đẹp theo:

- Hi hi hi!

Chúc Nghiên Khanh trìu mến nhìn Tiểu Lăng Mệnh, quay đầu hỏi Tần Quân:

- Bệ hạ, theo tốc độ trưởng thành của Lăng Mệnh thì có nên nhanh tìm sư phụ cho nó không?

Dù rất yêu thương nhi tử nhưng Chúc Nghiên Khanh cảm giác nhóc này vài năm nữa sẽ vượt qua nàng, thậm chí bỏ xa nàng. Lòng tự trọng của Chúc Nghiên Khanh khá mạnh, nàng muốn tìm thời gian tiếp tục tu luyện, không thể để nhi tử vượt qua mình được.

Tần Quân gật gù, sờ cằm suy tư:

- Thêm ba tháng nữa rồi giao nó cho Bồ Đề đi.

Bồ Đề Tổ Sư từ lâu đã có ý thu Tiểu Lăng Mệnh làm đồ đệ, năng lực dạy dỗ của lão là số một trong Thần Ma.

Nhưng hình như Bồ Đề Tổ Sư không chú trọng nhân phẩm, nếu không đã chẳng dạy ra cuồng đồ kiệt ngạo bất thuần như Tôn Ngộ Không.

Tần Quân quyết tâm bình thường phải chú ý nhi tử nhiều hơn.

Nghe nói giao cho Bồ Đề Tổ Sư dạy dỗ thì Chúc Nghiên Khanh yên tâm, mơ mộng sau này Tiểu Lăng Mệnh sẽ lên đến độ cao thế nào.

Tiểu Lăng Mệnh cảm nhận ánh mắt của phụ mẫu thì cười càng vui, thường phun ra Cực Đạo Viêm Hỏa làm bầu trời càng mộng ảo.

Bạch Trạch đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân, chắp tay nói:

- Bệ hạ, hai người Khổng Tuyên cầu kiến.

Tần Quân nheo mắt nói:

- Hưm, rốt cuộc không ngồi yên nữa?

Tần Quân nói với Chúc Nghiên Khanh:

- Trẫm trước đi một chuyến, giao nhóc con cho nàng.

Chúc Nghiên Khanh gật đầu, mắt không rời Tiểu Lăng Mệnh một giây.

Tần Quân đi cùng Bạch Trạch, hai người nhanh chóng vào Thiên Đế cung.

Tịch Nghiệp Ma Quân, Khổng Tuyên đang chờ trong đại điện, Lý Nguyên Bá mặt rầu rĩ đứng bên cạnh.

Ở trong Tần Tiên giới nửa tháng nhưng Tần Quân không có vẻ gì là thả hai người đi, Tịch Nghiệp Ma Quân và Khổng Tuyên đều là hạng người tâm cao khí ngạo.

Tiếng cười lớn của Tần Quân truyền vào tai:

- Ha ha ha! Hai vị sao đột nhiên tìm trẫm? Không lẽ vì chiêu đãi không chu đáo?

Dương Tiễn đi theo sau lưng Tần Quân, Đế Giang và Cường Lương đứng canh ở cửa đại điện.

------oOo------

Chương 1309: Đệ nhất vũ trụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu Tịch Nghiệp Ma Quân, Khổng Tuyên dám làm bậy thì tuyệt đối không sống yên.

Tịch Nghiệp Ma Quân, Khổng Tuyên, Lý Nguyên Bá xoay người nhìn Tần Quân.

Lý Nguyên Bá vội vàng quỳ xuống, chắp tay nói:

- Tham kiến bệ hạ!

Khổng Tuyên thầm khó chịu, sau khi bị Dương Tiễn đánh bại thì y chẳng có chút hảo cảm với Tần Quân, càng không muốn thấy đệ đệ của mình quỳ lạy Tần Quân.

Tần Quân phất tay ra hiệu Lý Nguyên Bá mau đứng dậy.

Mặt Dương Tiễn không biểu tình đứng bên cạnh Tần Quân, tu vi Bán Thánh khiến gã toát ra uy áp mạnh mẽ. Sắc mặt Tịch Nghiệp Ma Quân, Khổng Tuyên mất tự nhiên.

Khổng Tuyên hừ lạnh, ai oán hỏi:

- Tần Thiên Đế muốn sao? Chúng ta sẽ không đầu bái Tần Thiên Đế, vậy là Tần Thiên Đế muốn nhốt chúng ta mãi sao?

Tần Quân hắng giọng:

- Sao trẫm có thể vô sỉ vậy được, ngươi đã giúp trẫm hai lần, trẫm còn nhớ rõ. Nếu các ngươi thật sự muốn đi cứ nói tự nhiên, trẫm tuyệt đối không cứng rắn giữ lại.

Trong thời gian này Tần Quân không phái người giám thị Khổng Tuyên và Tịch Nghiệp Ma Quân. Có lẽ vì ban đầu Tần Quân kêu đám người Đế Giang, Phục Hy hộ tống hai người về tạo ảo giác hắn bắt nhốt bọn họ.

Khổng Tuyên hừ mũi:

- Vậy chúng ta muốn đi bây giờ!

Tần Quân bước sang một bên, đưa tay cười nói:

- Mời các vị.

Tần Quân biểu hiện làm Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân do dự, đinh ninh hắn đang giở âm mưu quỷ kế.

Dương Tiễn cũng bước sang bên cạnh, làm Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân càng thêm không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Không khí như đông lại, khóe môi Tần Quân co giật bất đắc dĩ nói:

- Trẫm thật sự không có ý làm khó hai vị, Đế Giang và Cường Lương đứng ngoài cửa là đề phòng hai vị xuống tay với trẫm. Hai vị đều là Hiền Thánh, trẫm không thể nào đi gặp hai vị mà không mang theo bọn họ đúng không?

Trẫm đáng sợ vậy sao?

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân liếc nhau, sau đó hóa thành hai luồng sáng lao ra, trong chớp mắt biến mất phía chân trời.

Lý Nguyên Bá mấp máy môi, gã rất muốn khuyên huynh trưởng ở lại nhưng có vẻ như không thể nào.

Tần Quân khẽ thở dài:

- Đáng tiếc, nếu được Khổng Tuyên trợ giúp thì tốt biết mấy.

Uy Khổng Tuyên bị Dương Tiễn áp chế nhưng ngũ sắc thần quang của y khắc chế pháp bảo đem đến tác dụng rất lớn, khiến Tần Quân ấn tượng khắc sâu.

Dương Tiễn trầm giọng nói:

- Bệ hạ yên tâm, mạt tướng sẽ quét sạch mọi kẻ địch vì bệ hạ, dù không có Khổng Tuyên thì bệ hạ cũng không phải tiếc nuối!

Dương Tiễn không quá thích Khổng Tuyên, vì kiếp trước hai người là kẻ địch, gã từng thua y.

Tần Quân gật đầu cười, không nói nhiều.

Bạch Trạch bỗng lấy một bộ quyển trục ra đưa cho Tần Quân:

- Bệ hạ, ngoài chuyện này ra còn có một việc cần bệ hạ duyệt qua.

Tần Quân quét thần thức, biến sắc mặt.

Lý Nguyên Bá tò mò chạy tới gần Bạch Trạch, hỏi nhỏ:

- Có chuyện gì vậy?

Bạch Trạch trợn trắng mắt nạt:

- Ngươi tránh ra chút được không?

Tần Quân mở to mắt bóp nát quyển trục, lạnh lùng nói:

- Quá mức càn rỡ! Tưởng trẫm dễ ăn hiếp sao!?

Lý Nguyên Bá thấy Tần Quân tức giận như vậy thì nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì vậy bệ hạ?

Bạch Trạch, Dương Tiễn nhìn Tần Quân. Việc khiến mặt rồng giận dữ thì không phải chuyện nhỏ.

Tần Quân hít sâu, nói:

- Hắc Long tinh vực ở bên cạnh nuốt tinh không của Cổ Tiên tinh vực chúng ta, rõ ràng là muốn chiến tranh!

Hắc Long tinh vực liền nhau với Cổ Tiên tinh vực nhưng thực lực khác biệt rõ rệt.

Lúc trước Thương Hoa Tiên Tôn chấp chưởng Cổ Tiên tinh vực, Hắc Long tinh vực nén giận việc gì nhường được thì sẽ nhường. Lần này Hắc Long tinh vực định thừa dịp Cổ Tiên tinh vực hỗn loạn chia cắt nó.

Bởi vì thời gian quá ngắn, tuy Tần Tiên giới đã ổn định lại nhưng còn chưa khống chế hoàn toàn Cổ Tiên tinh vực. Bây giờ Cổ Tiên tinh vực năm bè bảy mảng, đương nhiên đa số đại thế giới, tiểu thế giới đang chờ Tần Tiên giới tới giao tiếp.

Đánh lui Dương Bắc Minh đã nói lên sự cường đại của Tần Tiên giới, phần lớn thế lực không muốn dọn ra ngoài.

Mắt Dương Tiễn đầy sát ý trầm giọng nói:

- Hắc Long tinh vực? Bệ hạ hãy để mạt tướng đi cảnh cáo chúng!

Bây giờ Dương Tiễn tương đương với cường giả đệ nhất vũ trụ, không thèm để ai vào mắt.

Tần Quân nghe vậy mắt hấp háy, sau đó trầm giọng quát:

- Được! Dương Tiễn, ngươi đi một chuyến đi. Nhớ kỹ báo ra lai lịch và tên của ngươi, làm kinh thiên động địa cho trẫm! Trẫm muốn ngươi bắt Hắc Long Tiên Tôn về!

Máu Dương Tiễn sôi trào, lập tức quỳ xuống lĩnh chỉ.

Lý Nguyên Bá cũng muốn đi nhưng biết thực lực của mình không là cái đinh gì trong vũ trụ, có đi sẽ chỉ liên lụy Dương Tiễn.

Bạch Trạch thận trọng hỏi:

- Bệ hạ, làm như vậy có khi nào cây to đón gió?

Một Hắc Long tinh vực không đáng gì, nếu Tần Tiên giới cứng rắn có lẽ sẽ dẫn đến tinh vực, thế lực lớn khác kiêng kị.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng:

- Việc đến hiện giờ trẫm sợ chi nữa?

Bạch Trạch sửng sốt, cười bất đắc dĩ, nàng hiểu không khuyên Tần Quân được.

Nhưng Thiên Đình Đại Tần một đường đi tới chưa bao giờ ngán ai.

Tần Quân phất tay nói:

- Dương Tiễn, ngươi xuất phát ngay đi, cần tình báo gì Bạch Trạch sẽ phối hợp với ngươi.

Dù sao Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân đã rời đi, có thể linh hoạt sử dụng các Hiển Thánh.

Dương Tiễn cố nén kích động nói:

- Tuân lệnh!

Dương Tiễn biết đi chuyến này khi trở về sẽ mang theo vinh dự, danh chấn vũ trụ.

Tần Quân cố ý đẩy Dương Tiễn lên, chế tạo thành cường giả đệ nhất vũ trụ đời mới, có đệ nhất vũ trụ tọa trấn sẽ hấp dẫn vô số sinh linh tham gia vào Tần Tiên giới.

Lý Nguyên Bá lao nhao hỏi:

- Còn ta thì sao bệ hạ? Có nhiệm vụ gì cho ta không?

Giờ khắp nơi lưu truyền danh tiếng của Tần Tiên Lục Thần, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá cũng hăng hái muốn xông xáo ra uy danh.

Tần Quân híp mắt, cười nói:

- Yên tâm, sắp tới lúc kéo lưới, các ngươi đều có cơ hội chiến đấu!

Tạm thời Dương Bắc Minh sẽ không đến gây rối Tần Tiên giới, tiếp theo tất nhiên là thu Cổ Tiên tinh vực vào tay. Một số đại thế giới tuyên bố phản bội Tần Tiên giới thì phải dùng thủ đoạn cứng rắn thu phục mới được.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tần Tiên giới.

Khổng Tuyên, Tịch Nghiệp Ma Quân nhìn Tần Tiên giới chăm chú, hai người im lặng đối diện nhau.

Thật lâu sau Tịch Nghiệp Ma Quân cảm thán rằng:

- Là chúng ta nghĩ quá phức tạp.

Thì ra bọn họ có thể đi sớm nhưng vì suy nghĩ vớ vẩn dùng dằng mãi, Tịch Nghiệp Ma Quân lúng túng ra kết luận.

Mặt Khổng Tuyên luôn đen như nhọ nồi, lạnh nhạt nói:

- Tiếp theo chúng ta đi Cổ Thánh Đế Đạo mà ngươi nói.

Tịch Nghiệp Ma Quân ngạc nhiên hoang mang hỏi:

- Còn đệ đệ của ngươi thì sao?&

------oOo------

Chương 1310: Đệ nhất vũ trụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khổng Tuyên hừ mũi:

- Cứ để hắn ở lại Tần Tiên giới đi, có lẽ được Tần Thiên Đế trợ giúp hắn thậm chí vượt qua ta.

Tịch Nghiệp Ma Quân nheo mắt.

Tần Thiên Đế lợi hại vậy sao?

Khổng Tuyên đã nghiền ngẫm ra vài thứ, ví dụ như nhóm Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Dương Tiễn lúc trước chỉ là con kiến trong mắt y, bây giờ thì ngang ngửa y.

Đặc biệt là Dương Tiễn, cường đại đến gần như vô lý.

Khổng Tuyên tâm tư kín đáo khó tránh khỏi suy nghĩ nhiều, y cho rằng để Lý Nguyên Bá lại bên cạnh Tần Quân có lẽ là cơ duyên.

Tịch Nghiệp Ma Quân lắc đầu cười nói, dằn xuống thắc mắc về Tần Thiên Đế:

- Nếu vậy thì chúng ta đi thôi.

Tịch Nghiệp Ma Quân sốt ruột muốn phiêu bạt Cổ Thánh Đế Đạo, đặc biệt tận mắt thấy thực lực của Dương Bắc Minh khiến trái tim lắng đọng thật lâu của gã lại bùng cháy.

***

Nửa tháng qua đi.

Tin tức chấn động vũ trụ lại truyền ra.

Nhị Lang Chân Quân Dương Tiễn của Thiên Đình Đại Tần cứng rắn xông Hắc Long tinh vực, từ biên cảnh một đường giết vào Tiên giới. Vô số thần tiên của Hắc Long Tiên giới ngăn cản nhưng không ai bị thương Dương Tiễn được.

Lẽ tất nhiên Hắc Long Tiên Tôn bị Dương Tiễn bắt.

Khi ấy Dương Tiễn giơ cao Hắc Long Tiên Tôn, quát to:

- Bản quân là Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân Dương Tiễn dưới tọa Tần Thiên Đế, nếu dám xâm chiếm Cổ Tiên tinh vực nữa thì kết cục sẽ như Tiên Tôn của các ngươi!

Ngay trước mặt ức vạn sinh linh, Dương Tiễn xé cánh tay phải của Tiên Tôn xuống, chấn nhiếp bát phương.

Sau đó Dương Tiễn túm Hắc Long Tiên Tôn nghênh ngang rời đi, không ai dám ngăn cản.

Tin tức trận chiến này truyền ra chấn động vô số thế giới, tinh vực, tông môn, Vạn Pháp đảo. Nơi nào có sinh linh thì đều bàn tán sôi nổi việc này.

- Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân! Dương Tiễn cuồng quá vậy?

- Một mình giết vào một phương tinh vực như chỗ không người, Dương Tiễn quá lợi hại!

- Ta cảm thấy ngôi báu đệ nhất vũ trụ nên đổi chủ!

- Tần Thiên Đế quá kiêu ngạo, hoàn toàn không biết giấu mũi nhọn là gì.

- Bây giờ có ai dập tắt khí diễm của Tần Thiên Đế được?

- Chờ xem Dương Bắc Minh hẹn chiến với Dương Tiễn.

Những ngôn luận này nhìn mãi quen mắt, đặc biệt trong Cổ Tiên tinh vực luôn có người kêu la Dương Tiễn lấy đi ngôi báu đệ nhất vũ trụ của Dương Bắc Minh.

Tin tức nhanh chóng truyền vào Tần Tiên giới. Trong Thiên Đế cung.

Tần Quân ngồi trên ghế rồng nghe Lưu Bá Ôn báo cáo, mặt rồng vui vẻ.

Tần Quân nhìn quét cả điện đứng hàng ngàn vị thần tiên, Thần Ma cười to bảo:

- Nghe chưa? Đây là Nhị Lang Thần của trẫm, vô địch cõi đời!

Đế Giang, Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Cường Lương đứng hàng đầu tiên đều biến sắc mặt, nhưng không phát biểu ý kiến.

Hình ảnh Dương Tiễn đánh Khổng Tuyên tơi tả cho đến nay còn in rõ trước mắt. Trừ Đế Giang ra không ai dám vỗ ngực bảo mình có thể chiến thắng Dương Tiễn.

Đế Giang có thần thông không gian, nếu Tổ Vu ở cạnh gã thì thuộc tính đặc biệt Tổ Vu thủ bá giúp y càng mạnh, có khả năng chiến thắng Dương Tiễn.

Phục Hy thì không phải mẫu Thần Ma chiến đấu, dù cảnh giới cao là thế nhưng y rất khó khiêu chiến vượt cấp với Dương Tiễn.

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói, chuyên nghiệp nịnh hót:

- Chân Quân đúng là vô địch cõi đời, nhưng bệ hạ càng lợi hại, là ngài tạo nên Chân Quân!

Tất cả sinh linh trong điện cao giọng hò reo, Tần Quân mặt mày hớn hở nghe.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Được rồi, bớt khen đi.

Tần Quân đổi đề tài:

- Các quân đội chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Đám chiến tướng mắt sáng rực.

Dương Tiễn ở bên ngoài uy phong lẫm lẫm, bọn họ tự nhiên cũng muốn đi ra ngoài kiến công lập nghiệp, hiện tại cơ hội tới rồi!

Tôn Ngộ Không giành nói trước:

- Đã sẵn sàng, tùy thời có thể khai chiến!

Từ khi Dương Tiễn thức tỉnh cực hạn thì con khỉ này rất hăng hái, thường tìm Tần Quân hỏi có thể biến y mạnh như Dương Tiễn không.

Thức tỉnh cực hạn rất hiếm có nhưng không đến mức ngàn năm khó gặp, Tần Quân an ủi Tôn Ngộ Không sau này sẽ có cơ hội.

Bồ Đề Tổ Sư chú ý đến Tôn Ngộ Không khác thường, cố ý giáo dục nói dục tốc bất đạt, nhưng y hoàn toàn bỏ ngoài tai.

Đối thủ cạnh tranh ngày xưa đã vượt qua Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không không cam lòng.

Tần Quân thấm thía nói:

- Nhớ kỹ, nếu thế giới nào thần phục thì đừng động binh, nếu như không phục mới dùng chiến tranh chấn nhiếp!

Tần Quân bản năng liếc hướng Xi Vưu rồi lặng lẽ thu về.

Xi Vưu là Ma Thần thật sự, dù có Tổ Vu trấn áp Tần Quân vẫn lo gã làm

bậy. Ngoài ra Tôn Ngộ Không khi đánh nhau thì không có chừng mực, Tần Quân phải nhắc nhở một tiếng.

Các tướng cùng chắp tay đáp:

- Tuân lệnh!

Mỗi người đều rất phấn khởi.

Hôm đó quân đội bắt đầu điều động trong Tần Tiên giới, rầm rộ chinh chiến các hướng.

Hành động của Tần Thiên Đế không gây nhiều sóng gió.

Người sáng suốt đều nhìn ra Tần Thiên Đế đầy dã tâm, tất nhiên sẽ không bỏ mặc Cổ Tiên tinh vực. Nếu thống nhất Cổ Tiên tinh vực thì thực lực của Tần Tiên giới sẽ tăng vọt.

Thời gian trôi nhanh.

Qua khoảng một tháng Tần Quân gom đủ năm lần cơ hội phó bản Thần Ma, hắn trực tiếp tuyển chọn dung hợp cơ hội triệu hoán.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ dùng năm lần cơ hội phó bản Thần Ma hợp thành một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân nở nụ cười.

Vận may của trẫm ngày càng tốt!

Tần Quân không vội dùng ngay, hắn có thể tùy tiện triệu hoán ai trừ Thánh Nhân ra.

Tần Quân ngồi xếp bằng luyện công trên lô đỉnh tiếp, hắn hy vọng sẽ lên thêm một bậc.

Qua khoảng nửa canh giờ Tỳ Bà xuất hiện cạnh lô đỉnh, nàng chắp tay nói:

- Bệ hạ, có một vị tự xưng là sứ giả của Thánh Môn đến yết kiến, đang chờ trong Thiên Đế cung.

Thánh Môn!

Tần Quân mở bừng mắt ra, trong mắt bắn ra hai tia sáng. Các loại cảm xúc vụt qua trong tim Tần Quân, có tức giận, thù hận, khủng hoảng, bất an.

Thánh Môn diệt Cực Viêm Ma Thần tộc, có thù sâu như biển không thể xóa bỏ với Tần Quân. Thánh Môn rất có thể có Thánh Nhân tọa trấn, bây giờ Tần Quân mà khiêu chiến với Thánh Môn hầu như là lấy trứng chọi đá.

Đừng nhìn Dương Tiễn là Bán Thánh, mười Dương Tiễn chưa chắc thắng nổi một Thánh Nhân.

Tần Quân hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi:

- Tu vi của đối phương thế nào?

Khuôn mặt Tỳ Bà nghiêm túc nói:

- Rất mạnh, không nhìn thấu. Phục Hy đại nhân đã tự mình tiếp đãi.

Tần Quân gật đầu đứng dậy:

- Trẫm đi xem.

Tần Quân bay nhanh hướng Thiên Đế cung.

------oOo------

Chương 1311: Dưới Thánh Nhân đều là con kiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tỳ Bà khó hiểu nói nhỏ:

- Sao thái độ của bệ hạ khác lạ vậy?

Trong Thiên Đế cung.

Phục Hy nhìn sứ giả Thánh Môn trước mặt mình, mắt tràn đầy tò mò.

Sứ giả Thánh Môn mặc áo trắng, tóc trắng xoá, thân hình vạm vỡ, mặt mũi hiền lành, có phong phạm tiên phong đạo cốt.

Phục Hy nhìn thấu tu vi của sứ giả Thánh Môn:

- Nhập Thánh viên mãn.

Tu vi như vậy mà chỉ làm sứ giả truyền tin, Thánh Môn đúng là mạnh thật.

Trong vũ trụ ít có tin tức về Thánh Môn, nhưng không khó tìm hiểu nó, nhiều Vạn Pháp đảo đều có tình báo về Thánh Môn.

Phục Hy không biết rõ Thánh Môn nên không thèm để bụng.

Tuy sứ giả Thánh Môn cười thân thiện nhưng lòng rất giật mình, vì không nhìn thấu tu vi của Phục Hy.

Sứ giả Thánh Môn cười hỏi:

- Không biết tôn tính đại danh của các hạ là gì?

Thái độ của sứ giả Thánh Môn bình hòa, không hèn cũng không ngạo.

Phục Hy nhẹ giọng trả lời:

- Phục Hy.

Con ngươi sứ giả Thánh Môn co rút.

Tần Tiên Lục Thần!

Phục Hy, Đế Giang, Khổng Tuyên, Bồ Đề Tổ Sư, La Sĩ Tín, Cường Lương.

Sáu người được gọi là Tần Tiên Lục Thần, được các phương thế lực vũ trụ

bầu chọn là cường giả tuyệt thế đẳng cấp Ma Đế.

Sứ giả Thánh Môn không ngờ người trước mắt là Phục Hy, trong một chốc lão thấy khô cổ, nhưng không hoảng hốt, vì núi dựa của lão là Thánh Môn.

Không ai dám bất kính với Thánh Môn, dù có người đó thì cũng đã hồn phi phách tán.

Tần Quân long hành hổ bộ đi vào Thiên Đế cung, hắn mặc Bạch Ngọc Chí Tôn Đế Bào được chế tạo đặc biệt, có lực phòng ngự cao hơn Cửu Long Chí Tôn Hoàng Bào, đã đến đẳng cấp hậu thiên chí bảo. Áo như bạch ngọc khảm nhiều đá quý, bên trong có ba mươi sáu lớp cấm chế, bước đi tạo uy áp lớn.

Phục Hy quỳ xuống trước Tần Quân:

- Tham kiến bệ hạ!

Sứ giả Thánh Môn nhìn hướng Tần Quân.

Đây chính là Tần Thiên Đế?

Sứ giả Thánh Môn nhướng mày, Tần Quân trẻ hơn lão tưởng.

Tần Quân hỏi thẳng:

- Ngươi đến từ Thánh Môn?

Mặt Tần Quân không biểu tình khiến sứ giả Thánh Môn không nhìn thấu suy nghĩ trong lòng hắn.

Sứ giả Thánh Môn chắp tay trả lời:

- Đúng vậy, Thánh Môn chúng ta ở ẩn sâu trong vũ trụ, ít liên lạc với ngoài vũ trụ, không biết bệ hạ có biết gì về Thánh Môn chúng ta không?

Tần Thiên Đế rất cuồng, trên đường đi sứ giả Thánh Môn có nghe đồn rồi. sứ giả Thánh Môn sợ nhất là loại người nghé con mới sinh không sợ cọp, có lẽ vì chưa từng nghe về Thánh Môn nên sẽ xuống tay đánh lão, nếu thế thì rất bi kịch.

Tần Quân hờ hững hỏi:

- Nghe nói Thánh Môn từng diệt Cực Viêm Ma Thần, trong môn có Thánh Nhân tọa trấn, có đúng không?

Phục Hy biến sắc mặt, y biết lai lịch huyết mạch của Tần Quân là Cực Viêm Ma Thần. Phục Hy chợt nhớ lúc trong Tù Mệnh Ngục, Mặc Huyền Tử và Nam Tố Tiên Tử từng nhắc đến Thánh Môn, nhưng khi đó y không để bụng.

Sứ giả Thánh Môn hơi hếch cằm, tự hào cười nói:

- Đương nhiên, thiên đạo không chấp nhận Cực Viêm Ma Thần. Còn Thánh Nhân thì đó là tồn tại vô thượng, ngoài vũ trụ không có Thánh Nhân, Thánh Nhân đều ở trong Thánh Môn.

Thánh Nhân!

Đó là trụ cột lớn nhất của Thánh Môn.

Dưới Thánh Nhân đều là con kiến!

Một Thánh Nhân đủ đảo điên nguyên ngoài vũ trụ, đây là lý do Thánh Môn ở trên ức vạn chủng tộc.

Phục Hy sắc mặt khó xem nói:

- Thánh Nhân . . .

Phục Hy biết Thánh Nhân khủng bố như thế nào, vì muội muội của y là Thánh Nhân.

Ánh mắt Tần Quân càng lạnh lùng, hắn cố nén sát ý cuộn trào, hỏi:

- Không biết tại sao sứ giả đến đây?

Tần Quân nhìn ra được sứ giả Thánh Môn không có địch ý, hiển nhiên thân phận Cực Viêm Ma Thần của hắn chưa truyền vào Thánh Môn, hoặc có lẽ Thánh Môn không tin.

Sứ giả Thánh Môn mỉm cười nói:

- Là vầy, Thánh Nhân mở rộng ân đức đồng ý chiêu nạp thiên tài của các thế lực hạng nhất trong vũ trụ vào Thánh Môn học tập. Tần Tiên giới gần đây đã có khí phách của thế lực hàng đầu nên ta đặc biệt mời Thiên Đế đi Thánh Môn học tập.

Sứ giả Thánh Môn nói chuyện mang chút tôn kính, lão biết tại sao Thánh Nhân muốn chiêu người, Tần Thiên Đế trẻ tuổi này về sau có lẽ sẽ là đồ tử đồ tôn của Thánh Nhân nào đó.

Tần Quân nhíu mày, bản năng cho rằng đây là âm mưu:

- Học tập?

Sứ giả Thánh Môn bắt đầu thổi phồng, như thể vào Thánh Môn là thành thánh ngay:

- Đúng vậy, học tập. Giáo thống của Thánh Môn là tối cao vô thượng, bên trong còn có động tiên hiếm hoi trên đời, tụ linh pháp trận từ thất phẩm trở lên, thiên tài địa bảo nhiều không đếm hết . . .

Tần Quân thời ơ, mắt hấp háy không biết suy nghĩ cái gì.

Phục Hy để ý cảm xúc của Tần Quân, sắc mặt lạnh xuống, sứ giả Thánh Môn đang kể tràng giang đại hải cũng phát hiện kỳ kỳ, từ từ ngậm miệng lại, hoang mang nhìn Tần Quân.

Trán sứ giả Thánh Môn rịn mồ hôi lạnh:

- Không lẽ ta nói nhầm cái gì? Tần Thiên Đế đúng là . . . vui buồn thất thường.

Sứ giả Thánh Môn sợ nhất Tần Quân một lời không hợp giết lão.

Phục Hy sâu không lường được, sứ giả Thánh Môn đã gặp nhiều Hiển Thánh nên đoán ngay y là cường giả Hiển Thánh cảnh. Nếu chết tại đây thì sứ giả Thánh Môn sẽ khóc chết.

Tần Quân hỏi:

- Thánh Môn có bao nhiêu Thánh Nhân?

Mối thù của Cực Viêm Ma Thần không thể không báo, muốn báo thù thì phải tìm hiểu Thánh Môn mạnh cỡ nào.

Tần Quân linh cảm Thánh Môn không thiếu Thánh Nhân.

Thiên đạo này mạnh hơn thiên đạo hồng hoang, điều này nói lên cái gì?

Tức là Thánh Nhân ở đây rất có thể nhiều hơn Thánh Nhân hồng hoang.

Nếu đúng vậy thì khó giải quyết.

Sứ giả Thánh Môn lắc đầu nói:

- Cái đó . . . không biết được. Thánh Môn rất khổng lồ, ta chỉ là một sứ giả.

Sứ giả Thánh Môn thầm khó hiểu tại sao Tần Quân có hứng thú với Thánh Môn như vậy, không lẽ là kiêng kị gì của người bề trên?

Tần Quân suy tư, bây giờ không thích hợp đấu cứng với Thánh Môn, sứ giả Thánh Môn đã mời vào Thánh Môn thì hắn không ngại đi thử.

Tần Quân hỏi:

- Khi nào đi Thánh Môn? Vào từ chỗ nào? Trẫm có thể phái bao nhiêu người đi?

Thái độ của Tần Quân làm sứ giả Thánh Môn khó chịu. Lão là sứ giả của Thánh Môn, dựa vào cái gì bị Tần Quân chèn ép, phải nói nhỏ nhẹ?

Sứ giả Thánh Môn cắn răng hỏi:

- Thiên Đế, thái độ như vậy có phải hơi không hợp lễ độ?

Tần Quân đã hơi động lòng trước lời mời thì sứ giả Thánh Môn không cần e dè nữa.

Chỉ sợ kẻ địch mù thông tin, đối phương biết càng nhiều mới càng sợ mình.

Tần Quân nghe vậy mắt càng lạnh lẽo, không khí trong đại điện giảm thấp dưới độ âm. Phục Hy âm u trừng mắt làm sứ giả Thánh Môn thầm run.

------oOo------

Chương 1312: Gió mây lại nổi lên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng quát:

- Phục Hy, chế phục y!

Sứ giả Thánh Môn biến sắc mặt, không đợi lão phản ứng lại Phục Hy đã đến trước mặt.

Sứ giả Thánh Môn Nhập Thánh cảnh viên mãn yếu đuối như cừu trước Phục Hy Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Phục Hy thò tay phải ra nhanh chóng kiềm vai phải của sứ giả Thánh Môn làm lão không thể nhúc nhích.

Tần Quân cười khẩy nói:

- Phong pháp lực và thần hồn của y lại, trẫm muốn hạ cấm chế!

Cái gọi là cấm chế thật ra là Vạn Kiếp Ngự Trùng.

Hoàn toàn khống chế sứ giả Thánh Môn Tần Quân mới dám yên tâm to gan vào Thánh Môn.

Giây sau Tần Quân cắn rách ngón tay nặn ra một giọt tinh huyết bay hướng sứ giả Thánh Môn.

Bị Phục Hy phong ấn pháp lực làm sứ giả Thánh Môn không thể nhúc

nhích, trán ướt mồ hôi lạnh, lòng thầm tuyệt vọng.

Sứ giả Thánh Môn muốn mở miệng nhưng không nói nên lời.

Tinh huyết nhanh chóng chui vào trán sứ giả Thánh Môn sau đó phân tán ra vô số phần tử chạy trong kỳ kinh bát mạch, thậm chí dung nhập vào linh hồn.

Đau đớn khó tả khiến sứ giả Thánh Môn quỳ xuống đất, cuộn tròn như con tôm, run cầm cập.

Phục Hy tò mò hỏi:

- Bệ hạ, đây là cái gì?

Lần đầu tiên Phục Hy thấy Tần Quân thi triển Vạn Kiếp Ngự Trùng, Thái Ất Huyền Tiên mà khống chế Nhập Thánh viên mãn?

Phục Hy chưa từng nghe hay thấy loại thủ đoạn này.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Chỉ là một loài sâu.

Tần Quân thầm nghĩ chờ khi nào về Huyền Đương đại thế giới sẽ đi cấm địa chỗ Hắc Điệp Tiên Tử lấy được Vạn Kiếp Ngự Trùng, nghe nói nơi đó liên quan ma tộc thượng cổ, không biết là thật hay giả.

Sâu?

Phục Hy không hiểu ra sao. Tần Quân ở trong mắt Tần Tiên Lục Thần là sâu không lường được, cho bọn họ phục hồi đỉnh cao, tùy tiện tạo nên Bán Thánh như Dương Tiễn. Dường như Tần Quân có làm chuyện gì khó tin cũng dễ khiến người thói quen.

Qua khoảng nửa nén nhang sứ giả Thánh Môn mới tỉnh táo lại.

Tần Quân đã ngồi trên ngai báu Thiên Đế, Phục Hy đứng cạnh sứ giả Thánh Môn nhìn xuống gã.

Sứ giả Thánh Môn đổ mồ hôi ròng ròng:

- Chuyện gì xảy ra?

Khi đối mặt, sứ giả Thánh Môn xúc động muốn quỳ lạy, như thể hắn là vua của lão, khiến lão trung thành.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Ngoan ngoãn khai hết tất cả, nếu không trẫm sẽ cho ngươi sống không bằng chết!

Dã tâm bùng cháy trong lòng Tần Quân.

Thánh Môn thì sao?

Sớm muộn gì sẽ bị trẫm giẫm dưới chân!

Thánh Nhân thì thế nào?

Tay trẫm cầm hệ thống Thần Thoại, Thánh Nhân không là cực hạn!

***

Thánh Môn xuất thế!

Vũ trụ mới bình ổn lại một lần nữa dấy lên gió mây.

Các loại tin tức về Thánh Môn truyền ra, ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới thảo luận Thánh Môn.

Bá chủ thật sự trong vũ trụ, tồn tại siêu nhiên ngang hàng thiên đạo.

Từng hủy diệt chủng tộc mạnh nhất: Cực Viêm Ma Thần.

Vị tôn lên sự cường đại của Thánh Môn, mỗi thế lực hạng nhất tinh vực lật ra lịch sử của Cực Viêm Ma Thần.

Một cái tên mạnh mẽ đập vào mắt vô số chủng tộc: Cơ Bất Bại.

Tộc trưởng cuối cùng của Cực Viêm Ma Thần tộc, từng đánh bại Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương.

Tin tức truyền ra, ba ngàn đại thế giới đều chấn động.

Trong Cổ Tiên tinh vực sôi trào, vì vốn có truyền thuyết Tần Thiên Đế là Cơ Vĩnh Sinh chuyển kiếp.

Cơ Vĩnh Sinh là ai?

Nhi tử của Cơ Bất Bại Cực Viêm Ma Thần thượng cổ!

May mắn không nhiều sinh linh tin là thật, trước kia Cơ Vĩnh Sinh chết rất thảm, không thể nào chuyển thế.

Cùng lúc đó, trong Thiên Đế cung.

Tần Quân triệu tập Lưu Bá Ôn, Bạch Trạch, Khương Tử Nha, Phục Hy, Dương Tiễn bàn bạc chuyến đi Thánh Môn.

Dương Tiễn bây giờ đã là thần tướng có danh vọng nhất trong Tần Tiên giới, có tư cách tham dự hội nghị tối cao.

Tần Quân cười khẽ:

- Nửa năm sau Thánh Môn sẽ chiêu nạp thiên tài vũ trụ tại Huyền Trì, chỉ có thế lực hàng đầu có thể tham gia, chỉ được phái một người ra. Trẫm có cách phái hai người đi, ý các ngươi thế nào?

Tần Quân có thể phái hai người vì hắn thông đồng sứ giả Thánh Môn ít liên lạc một phương thế lực, chiếm tư cách của người ta.

Vũ trụ lớn như vậy, cái gọi là thế lực hàng đầu ở trong mắt Thánh Môn vô cùng nhỏ bé, dù vụ việc bị lộ cũng không truyền vào trong Thánh Môn được. Đương nhiên có làm cũng nên làm trong âm thầm.

Lưu Bá Ôn nói ngay:

- Thánh Môn bị ẩn khó lương, bệ hạ không thể tự mình đi mạo hiểm!

Bọn họ có nghe đồn ân oán giữa Thánh Môn và Cực Viêm Ma Thần, tin đồn Tần Quân và Cơ Vĩnh Sinh, họ không dám nói ra tránh cho chọc giận hắn.

Tần Quân híp mắt, hỏi:

- Vậy các ngươi cho rằng nên phái ai đi? Việc này liên quan mặt mũi của Tần Tiên giới chúng ta, thiên tài các thế lực hạng nhất tụ tập lại, các ngươi nghĩ sẽ không có đấu tranh sao?

Thiên tài trong Tần Tiên giới tối đa chỉ cỡ trung bình, vì trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu thiên tài Tần Tiên giới xếp hạng cao nhất không lọt vào năm trăm hàng đầu.

Mọi người lặng im. Tần Quân nói thật, thiên tài tập hợp làm sao thiếu đấu tranh?

Tần Quân cười nói:

- Nên trẫm phải là một trong số đó, danh ngạch còn dư thì các ngươi suy nghĩ đi.

Tần Quân Thái Ất Huyền Tiên mà muốn đấu tranh với thiên kiêu, đổi lại người khác chắc đã cười nhạo, nhưng nhóm Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn tin tưởng trăm phần trăm. Họ đi theo Tần Quân đã lâu, hắn yêu nghiệt làm họ tin tưởng mù quáng.

Nếu để Tần Quân đi Thánh Môn chắc chắn sẽ nổi bật nhất.

Bọn họ chỉ lo Thánh Môn có mưu hại Tần Quân không, vì hắn liên quan Cực Viêm Ma Thần.

Phục Hy đề cử:

- Thiên tài dưới mười vạn tuổi thì Nguyên Bá, Ngộ Không, Công Minh vân vân đều được.

Trong vũ trụ dưới mười vạn tuổi thuộc phạm trù thiên tài, thuộc hạ của Tần Quân có nhiều Thần Ma nằm trong phạm trù này.

Tần Quân gật đầu, chợt nhớ đi Thánh Môn là đầm rồng hang hổ, nhiệm vụ gì đó dù không muốn nhận cũng sẽ ập vào mặt mình.

Nếu mang theo Tôn Ngộ Không, rồi thức tỉnh cực hạn thì . . .

Tôn Ngộ Không Thánh Nhân cảnh không chừng đập nát Thánh Môn luôn.

Nghĩ đến đây Tần Quân siêu kích động.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Cực Viêm Ma Thần báo thù. Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ hủy diệt Thánh Môn sẽ được một lần thức tỉnh cực hạn, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần cơ hội nghe đạo, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một lần truyền thừa kỹ năng, một lần cơ hội sưu tầm hiền năng!]

Tần Quân nhướng mày.

------oOo------

Chương 1313: Huyết Phệ Ma Thần

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phần thưởng rất phong phú, gần bằng thưởng cho việc đánh bại Tù Mệnh Đế Tôn.

Nhưng hủy diệt Thánh Môn khó khăn biết bao.

Tần Quân cười nói:

- Danh ngạch cứ thảo luận từ từ, còn nửa năm.

Mọi người gật gù.

Nửa năm nói dài không dài, nói ngắn cũng không ngắn chút nào, đặc biệt ở

trong trời sao như ngựa chạy nhanh qua chớp mắt đã mất.

Tần Quân hỏi tình hình thu phục tinh vực. Các quân đoàn đã lục tục xuất phát, liên tiếp thu phục đại thế giới, khiến bản đồ của Thiên Đình Đại Tần khuếch trương với tốc độ rất nhanh.

Trò chuyện nửa canh giờ Tần Quân mới giải tán nhóm người.

Hôm đó sứ giả Thánh Môn rời khỏi Tần Tiên giới, mặt xanh mét. Tần Tiên giới đã trở thành ác mộng của lão, lão thề sau này sẽ rời xa chốn này.

Nhưng nghĩ đến Vạn Kiếp Ngự Trùng làm người lão run lẩy bẩy, mắt lộ tia sợ hãi.

Sứ giả Thánh Môn cảm thán:

- Tiêu rồi, Cừu Vô Dục ta đây đời này gục ngã trong tay ma đầu đó.

Cừu Vô Dục từng muốn trở về Thánh Môn tìm cường giả giúp đỡ, nhưng mới nảy ra ý tưởng đã đau đớn toàn thân, linh hồn đau nhói. Cừu Vô Dục sợ quá không dám suy nghĩ sâu hơn nữa.

Đây chính là Vạn Kiếp Ngự Trùng, bá đạo vô cùng.

Dù Cừu Vô Dục sinh ra và lớn lên trong Thánh Môn cũng chưa từng nghe về Vạn Kiếp Ngự Trùng, bây giờ lão chỉ có thể cầu nguyện trở về Thánh Môn tìm ra cách nào chuyên nhằm vào loại cấm chế này.

Một khi giải trừ trói buộc Cừu Vô Dục muốn cho Tần Quân sống không bằng chết!

Vừa nảy ra ác niệm với Tần Quân là Cừu Vô Dục ôm đầu hét thảm, đau đến toàn thân co giật:

- A!!!

Cách một lúc lâu sau khi ác niệm biến mất Cừu Vô Dục mới khá hơn, lão hết dám suy nghĩ lung tung, nhanh chóng bay hướng sâu trong trời sao.

Đường đường là sứ giả Thánh Môn mà rơi vào kết cục như vậy, nếu truyền

ra chắc chắn dẫn đến sóng to gió lớn.

***

Ức vạn trời sao rực rỡ như tranh, trong trời sao vô tận một bóng người bay nhanh.

Đó chính là Hỗn Độn Ma Thai!

Da đen loang lổ vết máu, chỉ cao một thước năm, để mình trần, mặc cái quần đen, tóc máu bay rối sau đầu, Hỗn Độn Ma Thai bỗng trợn to mắt rất đáng sợ, còn mọc hai cái răng nanh bén, tựa như lệ ma đến từ cửu u địa ngục.

Hỗn Độn Ma Thai thì thào:

- Đói quá.

Hỗn Độn Ma Thai nhìn hành tinh trước mặt, hành tinh siêu khổng lồ, các ngôi sao xung quanh so với nó như hạt bụi cạnh tảng đá to cỡ nắm tay.

Hỗn Độn Ma Thai cảm nhận phía trước có hơi thở sự sống, mừng rỡ bộc phát ra tốc độ cao nhất bay tới trước.

Chuyến đi này lại có gió tanh mưa máu.

Qua khoảng hai canh giờ, một bóng người nữa bay tới, mặc áo xám, người gầy gò, khuôn mặt xấu xí tay cầm cây thước đen, là Nhiên Đăng.

Nhiên Đăng sắc mặt khó xem nói:

- Nghiệt súc này lại biến mạnh!

Nhiên Đăng đuổi theo mãi mà không bắt kịp Hỗn Độn Ma Thai, nên biết lão là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Nhiên Đăng nảy ra một ý nghĩa rồi tự rùng mình ớn lạnh:

- Hay nghiệt súc này cũng sắp đột phá Hiển Thánh cảnh?

Hèn gì Tần Quân phái cả đám Nhan Vương Điện truy sát Hỗn Độn Ma Thai, thứ này quá biến thái. Có ngàn loại huyết mạch, hầu như chẳng cần học tập phép thuật, chỉ dựa vào ngàn loại thần thông bản mệnh là có thể hoành hành ba ngàn thế giới.

Biến thái nhất là Hỗn Độn Ma Thai có thể dựa vào nuốt vật sống nhanh chóng biến mạnh, tức là không phải tu luyện gì hết, chỉ cần không ngừng ăn cơm.

Nhiên Đăng thấy hành tinh khổng lồ lúc trước Hỗn Độn Ma Thai đi, mùi máu nồng nặc làm lão cau mày.

Nguy rồi!

Nhiên Đăng thầm la không ổn, vội lấy Càn Khôn Thước ra giết qua.

Bùm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, hành tinh khổng lồ dâng lên cột máu to, hành tinh rung bần bật sau đó bề mặt nứt ra các cái khe, tùy thời vỡ nát.

Khí thế kinh khủng tuyệt luân truyền đến làm Nhiên Đăng biến sắc mặt.

Hơi thở của Hiển Thánh!

Hỗn Độn Ma Thai đột phá đến Hiển Thánh cảnh!

Da đầu Nhiên Đăng tê dại.

Hỗn Độn Ma Thai chưa đột phá là Nhiên Đăng đã không giết được, sau khi đột phá Hiển Thánh cảnh thì biến mạnh cỡ nào nữa?

Nhiên Đăng không dám tưởng tượng, lập tức chạy trốn. Lão phải trở về tìm Như Lai hỗ trợ, đơn độc tác chiến thì lão hơi e ngại.

Tiếng cười chói tai của Hỗn Độn Ma Thai vang vọng trời sao:

- Khục khục khục!

Không khí kinh dị bao trùm trời sao.

Giây sau nguyên hành tinh nổ tung thành nhiều mẩu đá vụn, vô số cục thịt kèm theo.

Sinh linh trong hành linh bị Hỗn Độn Ma Thai ăn sạch trong vòng hai canh giờ, thảm tuyệt nhân hoàn, oán khí ngập trời, mây lôi kéo đến.

***

Tần Quân đang tu luyện chợt mở mắt ra nhìn hướng chân trời, mày kiếm nhíu chặt.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Cảm giác bất an này là sao?

Khoảnh khắc vừa rồi tim Tần Quân đập nhanh, tu vi đến cảnh giới như hắn sẽ không bỗng dưng sinh ra cảm xúc khác lạ.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Thiên địch của Ma Thần. Nhiệm vụ cụ thể: Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh, thức tỉnh ý thức căn nguyên, trở thành Huyết Phệ Ma Thần một trong sinh linh hỗn độn. Huyết Phệ Ma Thần và Cực Viêm Ma Thần là thiên địch, nếu túc chủ đánh bại Huyết Phệ Ma Thần sẽ được một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao!]

Tần Quân nhíu chặt mày.

Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh?

Huyết Phệ Ma Thần!

Không ngờ Hỗn Độn Ma Thai là thiên địch của Cực Viêm Ma Thần, hèn gì vừa rồi Tần Quân tim đập nhanh, hóa ra là do Hỗn Độn Ma Thai.

Tần Quân sờ cằm suy tư:

- Hỗn Độn Ma Thai chẳng phải do ngàn loại huyết mạch dung hợp mà thành? Tại sao ra sinh linh hỗn độn?

Hắn cần điều tra lại tư liệu về Hỗn Độn Ma Thai, cái tên Huyết Phệ Ma Thần in vào óc Tần Quân.

Cực Viêm Ma Thần được gọi là chủng tộc mạnh nhất, Huyết Phệ Ma Thần là thiên địch của Cực Viêm Ma Thần, dù có yếu cũng không kém hơn bao nhiêu.

Nếu có thể đánh bại Hỗn Độn Ma Thai trước khi vào Thánh Môn sẽ được một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn. Nếu giết Hỗn Độn Ma Thai thì phần thưởng càng phong phú, vì lúc trước Tần Quân đã xúc phát nhiệm vụ giết Hỗn Độn Ma Thai.

Nghĩ đến đây Tần Quân đứng bật dậy, kêu lên:

- Tỳ Bà!

Tỳ Bà như thuấn di xuất hiện bên cạnh Tần Quân, chắp tay hỏi:

- Bệ hạ có chuyện gì sai bảo?

Tần Quân xua tay cười nói:

- Kêu Bạch Trạch thu thập tất cả tin tức về Hỗn Độn Ma Thai.

Trong vòng nửa năm hắn phải đánh bại Hỗn Độn Ma Thai một lần.

Hỗn Độn Ma Thai?

------oOo------

Chương 1314: Đại kiếp nạn diệt thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tỳ Bà sửng sốt, gần đây nàng hay nghe tin đồn khủng bố Hỗn Độn Ma

Thai ăn sinh linh, không ngờ Tần Quân cũng chú ý việc này.

Tỳ Bà nhanh chóng rời đi, nàng căm thù Hỗn Độn Ma Thai tận xương tủy, tuy nàng không phải người tốt nhưng sẽ không ác đến mức đi lung tung ăn chủng tộc.

Cho tới bây giờ sinh linh bị Hỗn Độn Ma Thai ăn tính bằng đơn vị ức, số lượng nhiều khiến người giận sôi.

Thường hay có cường giả đi tiêu diệt Hỗn Độn Ma Thai, tiếc rằng tu vi của nó đến Nhập Thánh viên mãn cộng thêm ngàn loại thần thông bản mệnh, không ai làm gì nó được, rất có thể chôn vùi trong bụng nó.

Sau khi Tỳ Bà rời đi Tần Quân nhắm mắt lại liên lạc với Nhan Vương thành.

Nhan Vương Điện bây giờ đã nổi tiếng trong vũ trụ, đương nhiên cách thế lực hạng nhất còn một khoảng dài.

Giọng Tần Quân vang vọng trong Nhan Đế cung ở Nhan Vương thành:

- Hỗn Độn Ma Thai ở đâu?

Thái Thượng Lão Quân đang luyện đan, tạm thời lãnh đạo Nhan Vương thành. Nhóm Lý Tư, Mông Điềm, Văn Trọng, Long Đế là phụ tá.

Thái Thượng Lão Quân mở mắt trả lời:

- Thưa bệ hạ, Nhiên Đăng đang truy bắt Hỗn Độn Ma Thai.

Thái Thượng Lão Quân đã thói quen giọng Tần Quân đột nhiên vang lên.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Nhiên Đăng? Có làm được không?

Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh, tuy mới vào nhưng với thần thông chiến đấu của nó dư sức khiêu chiến Hiển Thánh cảnh trung kỳ.

Thái Thượng Lão Quân nghi hoặc hỏi:

- Không biết, hình như bệ hạ rất lo lắng?

Thái Thượng Lão Quân có nghe sự tích Tần Tiên Lục Thần đại chiến Dương Bắc Minh, còn tưởng Tần Quân không thèm để Hỗn Độn Ma Thai vào mắt.

Tần Quân dặn dò:

- Ừm, sắp tới trẫm sẽ tự mình mang người đến bắt Hỗn Độn Ma Thai, các ngươi phải chú ý kỹ hướng đi của hắn.

Thái Thượng Lão Quân mừng rỡ, Nhan Vương Điện đang nhức đầu vì Hỗn Độn Ma Thai, nếu Tần Quân dẫn người hỗ trợ thì lão rất mừng.

Thái Thượng Lão Quân nhắc nhở:

- Bệ hạ tốt nhất là mang theo vị nào trong Tần Tiên Lục Thần hoặc Dương Tiễn, nếu không thì rất khó đối phó Hỗn Độn Ma Thai.

Thái Thượng Lão Quân đã thấy sự hung tàn của Hỗn Độn Ma Thai, ấn tượng khắc sâu.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Trẫm biết chừng mực.

Tần Quân cắt đứt liên lạc với Nhan Vương thành.

Khó khăn lắm mới nhận nhiệm vụ có thể kiếm được thức tỉnh cực hạn, sao hắn có thể bỏ qua?

Sắp xông Thánh Môn rồi, phải tiến bộ thêm mới được!

Không có bộ sáo trang thần màu xanh thì sao dám ra oai lên mặt?

Mấy ngày tiếp theo Tần Quân chờ Bạch Trạch thu thập tư liệu về Hỗn Độn Ma Thai.

Cùng lúc đó, bên ngoài Cổ Tiên tinh vực, Hỗn Độn Ma Thai bắt đầu hoàn

toàn điên cuồng.

Sau khi đột phá Hiển Thánh cảnh, Hỗn Độn Ma Thai bỗng chốc chen chân vào hạng nhất vũ trụ, không kiêng nể gì tàn sát tinh cầu, tiểu thế giới, khiến vô số thế lực tức giận.

- Tà ma! Tuyệt đối là tà ma!

- Nghiệt súc kia quá mạnh, không người địch nổi.

- Nghe nói Hỗn Độn Ma Thai là Thương Hoa Tiên Tôn bồi dưỡng ra, cái tên đó bị Tần Thiên Đế giết là đáng!

- Trước kia có Nhan Vương Điện truy sát Hỗn Độn Ma Thai, giờ Hỗn Độn Ma Thai biến mạnh thì ai còn dám truy sát nó?

- Xong rồi, phương đại thế giới của chúng ta có khi nào bị lan đến không?

Sinh linh nào nghe Hỗn Độn Ma Thai làm ác cũng bắt đầu sợ.

Nếu là đồ sát đơn giản có lẽ sẽ không dẫn đến khủng hoảng như vậy, nhưng Hỗn Độn Ma Thai thích ăn sinh linh, ăn sống, thủ đoạn vô cùng tàn nhẫn, dù là ma tu cũng run rẩy.

Rất nhanh một số cường giả nổi tiếng lâu trong vũ trụ ra tay, toàn là đại năng Hiển Thánh cảnh.

Nhưng muốn chế phục Hỗn Độn Ma Thai ít nhất phải là Hiển Thánh cảnh trung kỳ, thậm chí hậu kỳ.

Bảy ngày sau.

Tần Tiên giới, Thiên Đế cung.

Tần Quân nghe Bạch Trạch kể về lai lịch của Hỗn Độn Ma Thai, tay phải gõ mặt bàn.

- Hỗn Độn Ma Thai, nghe nói là một trong sinh linh thời kỳ hỗn độn. Sinh linh hỗn độn gần như diệt tuyệt, chỉ có số ít sống sót, trong đó bao gồm một chủng tộc tên Huyết Phệ Ma Thần. Nghe nói chúng thích ăn sinh linh

khác để lớn mạnh bản thân, mãi khi bị Cực Viêm Ma Thần diệt tộc. Nhưng có tinh huyết của một số Huyết Phệ Ma Thần sót lại, vì Huyết Phệ Ma Thần có thể dựa vào nuốt huyết mạch tăng mạnh bản thân nên một số tà ma mượn đó bồi dưỡng ra Hỗn Độn Ma Thai.

- Lai lịch của Hỗn Độn Ma Thai đã có từ mấy chục ức năm, mỗi lần Hỗn Độn Ma Thai hiện thế là dẫn đến gió tanh mưa máu, rất có thể tàn sát một thời đại, dẫn đến đại kiếp nạn diệt thế. Tốc độ trưởng thành của Hỗn Độn Ma Thai rất mau, nếu không bị hạn chế hành động thì nó sẽ luôn ăn sinh linh rồi biến mạnh.

Bạch Trạch cầm quyển trục càng đọc càng ngạc nhiên, vầng trán trắng nõn rướm mồ hôi lạnh.

Thì ra Hỗn Độn Ma Thai khủng bố như vậy, Bạch Trạch tưởng tượng nó đang điên cuồng ăn sinh linh của tinh vực khác làm nàng ớn lạnh.

Tần Quân nheo mắt, thì ra là vậy.

Hỗn Độn Ma Thai lấy tinh huyết của Huyết Phệ Ma Thần làm cơ sở được bồi dưỡng ra. Vậy xem ra tiềm lực Cực Viêm Ma Thần của hắn chưa khai phá hết.

Có thể tàn sát Huyết Phệ Ma Thần tộc tức là Cực Viêm Ma Thần tộc biến thái hơn.

Chờ Bạch Trạch báo cáo xong Tần Quân trầm ngâm nói:

- Kêu Phục Hy đến!

Tần Quân đã sốt ruột muốn xuất phát săn bắt Hỗn Độn Ma Thai!

Vì lớn mạnh Nhan Vương Điện, lần này Tần Quân định âm thầm lên đường, vừa lúc hắn có một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma không sử dụng!

Bạch Trạch gật đầu nói:

- Tuân lệnh!

Nàng rời đi kêu Phục Hy tới.

Bạch Trạch mới đi thì một bóng dáng nho nhỏ bay vào, nữ nhân xinh đẹp tuyệt trần mặc váy trắng đuổi theo.

Là Tiểu Lăng Mệnh và Cửu Thiên Huyền Nữ.

Chúc Nghiên Khanh lại trở về trạng thái cuồng tu luyện, giao Tiểu Lăng Mệnh cho Cửu Thiên Huyền Nữ chăm sóc.

Tiểu Lăng Mệnh cười vui lao vào Tần Quân:

- Hi hi hi!

Cửu Thiên Huyền Nữ hổ thẹn quỳ xuống:

- Bệ hạ, thị thần không chăm sóc tốt cho hoàng tử, đã để hoàng tử chạy vào.

Cửu Thiên Huyền Nữ rất nhức đầu với Tiểu Lăng Mệnh, tuy bé còn nhỏ nhưng có Cực Đạo Viêm Hỏa, dù không mạnh bằng Cực Đạo Viêm Hỏa của Tần Quân nhưng vẫn hơn Tam Muội Chân Hỏa, làm nàng không dám tiếp xúc. Bình thường khi chăm sóc Tiểu Lăng Mệnh thì Cửu Thiên Huyền Nữ sợ nhất là bé phun lửa ra.

Tần Quân cười nói:

- Không sao.

Tần Quân ôm nhóc con, khều sống mũi đùa với bé.

Tần Quân nhéo mặt nhỏ của Tiểu Lăng Mệnh, ngữ điệu cưng chiều cười nói:

- Suốt ngày chỉ biết bướng bỉnh!

Đây là nhi tử thứ nhất của hắn nên tất nhiên phải cưng rồi.

Sau này đám nữ nhân Đát Kỷ cũng sẽ mang thánh thai, nhưng khi đó Thiên Đình Đại Tần càng mạnh hơn, thời gian Tần Quân làm bạn với con

cái càng ngắn, nên hắn rất quý trọng khoảng thời gian rỗi rãi.

------oOo------

Chương 1315: Nhân Hoàng Hiên Viên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Lăng Mệnh cười khúc khích, hai bàn tay nhỏ huơ không trung dường như muốn bay.

Tần Quân càng xem càng cưng, cười nói với Cửu Thiên Huyền Nữ:

- Nàng đi xuống nghỉ đi, để trẫm chăm sóc nhóc này cho.

Cửu Thiên Huyền Nữ thở phào đứng lên rời đi, Tiểu Lăng Mệnh ở trong mắt nàng là một tiểu ma vương, khi chăm sóc treo tim treo gan.

Cửu Thiên Huyền Nữ đi rồi Tần Quân tiếp tục chơi đùa với Tiểu Lăng Mệnh.

Qua khoảng thời gian nửa tách trà Bạch Trạch, Phục Hy đi vào Thiên Đế cung.

Hai người quỳ lạy hành lễ:

- Tham kiến bệ hạ!

Phục Hy khó hiểu nhìn Tần Quân, trên đường đi y nghe Bạch Trạch nói hình như liên quan vụ Hỗn Độn Ma Thai.

Tần Quân giơ cao Tiểu Lăng Mệnh, cười nói:

- Miễn lễ.

Càng nhìn càng thấy bé con giống hắn, đặc biệt là mắt mày, rất là đẹp trai! Sau này sẽ giống như trẫm đẹp trai ngất trời!

Phục Hy chắp tay thi lễ, hỏi:

- Không biết bệ hạ triệu ta đến có chuyện gì?

Biết rõ còn cố hỏi, trong lòng Phục Hy rất mong chờ. Vào trung tâm quyền lực Thiên Đình Đại Tần khiến Phục Hy có lòng công lợi, bây giờ Dương Tiễn uy phong lẫm lẫm, còn y được gọi là Tần Tiên Lục Thần, trừ Khổng Tuyên ra năm thần khác đứng cùng chiến tuyến muốn đè Nhị Lang Thần Dương Tiễn xuống.

Hỗn Độn Ma Thai đang quấy phá vũ trụ nổi mưa gió, là cơ hội tốt nổi tiếng xa gần!

Tần Quân cười nói:

- Cùng trẫm đi ra ngoài một chuyến!

Hắn phải đánh bại Hỗn Độn Ma Thai, nên trực tiếp chọn Phục Hy Hiển Thánh cảnh viên mãn đi cùng. Đừng thấy Phục Hy không đánh lại Dương Bắc Minh Nửa Bước Thánh Nhân, chưa chắc thắng Đế Giang Hiển Thánh cảnh viên mãn. Nhưng không phải vì Phục Hy quá yếu mà do Dương Bắc Minh, Đế Giang rất biến thái. Một vị là Bán Thánh, một vị là hậu duệ của Bàn Cổ, trời sinh cuồng chiến đấu.

Hiển Thánh cảnh viên mãn bình thường đụng phải Phục Hy sẽ bị ngược.

Phục Hy đồng ý ngay:

- Được!

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh đi tới trước mặt Bạch Trạch, giao bé con cho nàng, hắn cười nói:

- Giờ trẫm sẽ xuất phát ngay, mang nhóc đưa cho Đát Kỷ đi.

Bạch Trạch gật đầu, nhưng mới ôm Tiểu Lăng Mệnh thì bé gào khóc, hai tay nhỏ huơ lung tung hướng về Tần Quân, khóc đỏ mắt, chảy nước mắt nước mũi. Tần Quân nhìn đau lòng vội ôm lấy.

Mới vào ngực Tần Quân là Tiểu Lăng Mệnh nín khóc.

Tần Quân nhìn Tiểu Lăng Mệnh nín khóc mỉm cười, thấy lòng ấm áp.

Tần Quân giơ cao Tiểu Lăng Mệnh, cười nói:

- Thôi, đi cùng phụ hoàng nào.

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh đi ra cửa Thiên Đế cung.

Phục Hy mỉm cười theo sau.

Bạch Trạch cười tủm tỉm, Tần Quân mang Tiểu Lăng Mệnh cùng ra ngoài e rằng sẽ gây mầm họa nhiều hơn.

Một người là tai họa lớn, một người là tai họa nhỏ.

Tần Quân mang Tiểu Lăng Mệnh, Phục Hy lặng lẽ rời khỏi Tần Tiên giới.

Bản đồ tinh vực chỗ Hỗn Độn Ma Thai ở cũng giao cho Phục Hy, ba người ngồi trên Hà Đồ nhanh chóng biến mất sâu trong trời sao.

Sau khi họ đi thì Chúc Nghiên Khanh xuất quan.

Chúc Nghiên Khanh hỏi cung nữ trong tẩm cung:

- Tiểu hoàng tử đâu?

Nhắc đến Tiểu Lăng Mệnh là Chúc Nghiên Khanh cười vui vẻ, tràn đầy hiền lành, cưng chiều.

Cung nữ khom người trả lời:

- Bệ hạ mang tiểu hoàng tử đi rồi, nói là mang tiểu hoàng tử ra ngoài đi dạo.

Cơ mặt Chúc Nghiên Khanh cứng ngắc.

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh đã ngủ say, do dự thầm nghĩ:

- Nên triệu hoán ai đây?

Phục Hy ngồi khoanh chân nhắm mắt, không chú ý Tần Quân trầm tư suy nghĩ.

Thật ra Tần Quân do dự đã lâu, trong lòng có mấy nhân tuyển thích hợp.

Trấn Nguyên Tử.

Nhân Hoàng Hiên Viên.

Ma Tổ La Hầu.

Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Lục Áp Đạo Nhân.

Ba vị đầu thì miễn nói nhiều. Truyền thuyết La Hầu đến từ thần thoại hồng hoang, nghe nói là nhân vật từng tranh phong với Hồng Quân Đạo Tổ, Tru Tiên kiếm trận của Thông Thiên Giáo Chủ ra từ tay La Hầu.

Huyền Đô là đồ đệ đứng đầu của Thánh Nhân Lão Tử, rất bí ẩn, nghe nói là sư phụ của Ngọc Đế, thực lực thuộc hàng số một trong Hiển Thánh cảnh.

Lục Áp Đạo Nhân cũng có lai lịch bí ẩn, trong đại chiến Phong Thần dựa vào Trảm Tiên Phi Đao đại sát tứ phương, Viên Hồng chết dưới Trảm Tiên Phi Đao. Nhưng Lục Áp Đạo Nhân bị Khổng Tuyên khắc chế, thấy ngũ sắc thần quang là sợ ướt quần. Lục Áp Đạo Nhân bí ẩn nhất trong Phong Thần Diễn Nghĩa, không ai biết lai lịch. Đời sau tiểu thuyết hồng hoang nhắc đến y là Kim Ô thứ mười hoàn toàn là bậy bạ, ông nói gà bà nói vịt.

Như nói Như Lai là Đa Bảo, rất vớ vẩn.

Tần Quân ngẫm nghĩ, quyết định:

- Thôi, triệu hoán hắn đi. Hệ thống, triệu hoán Hoàng Đế Hiên Viên thời kỳ đỉnh cao.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Hoàng Đế, có nhớ lại ký ức kiếp trước không?]

- Đồng ý!

Hiên Viên, Phục Hy, Thần Nông được gọi là Tam Hoàng, vì công đức nên có tên Á Thánh.

Hoàng Đế Hiên Viên nắm Hiên Viên kiếm, tiền thân của Hiên Viên kiếm là Đồ Vu kiếm, chế từ xương sống lưng và oán niệm của Phục Hy, chuyên khắc Vu tộc. Tay nắm Đồ Vu kiếm, sức chiến đấu của Hiên Viên rất mạnh.

Tần Quân tràn đầy cảm giác thành tựu:

- Chậc, trẫm đã gom đủ Tam Hoàng, triệu hoán ra hai vị trong Ngũ Đế rồi.

Tam Hoàng Ngũ Đế là thủy tổ của Hoa Hạ, Tần Quân sẽ không chèn ép bọn họ, sau này cho họ liên kết với khí vận nhân tộc.

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Hiên Viên.

[Hiên Viên: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Nhân Hoàng. Hoàng Đế. Á Thánh.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Hoàng Đế Nội Kinh.

Thần thông: Bát Phương Vô Cực. Trảm Thiên Trừ Ma. Tử Vi Bá Khí. Hoàng Cực Chấn Thế.

Pháp bảo: Hiên Viên kiếm.

Thuộc tính đặc biệt: Uy Nhân Hoàng (tụ tập khí vận nhân tộc làm sức chiến đấu tăng mạnh theo).

Mức độ trung thành: 83 (MAX 100)]

Lai lịch của Hiên Viên thì khỏi phải nói nhiều rồi, người Hoa Hạ đều biết.

Con cháu Viêm Hoàng, Viêm Đế, Hoàng Đế.

Mặt mày Tần Quân hớn hở xem, Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Thuộc tính đặc biệt uy Nhân Hoàng cũng là bàn tay vàng.

Nếu để Hiên Viên trấn thủ nhân tộc thì hầu như ở thế bất bại, trừ phi kẻ địch là Thánh Nhân.

Tần Quân quay đầu cười hỏi với Phục Hy:

- Phục Hy, ngươi nghĩ sao về Hiên Viên?

Phục Hy mở mắt ra hoang mang nói:

- Hiên Viên? Không tệ, thích hợp làm lãnh tụ, cũng rất có thiên phú chiến đấu.

Phục Hy biết Tần Quân có thủ đoạn chiêu đại năng kiếp trước đến nên đoán ra ngay ý đồ của Tần Quân.

Tần Quân cười tủm tỉm:

- Vậy sao? Rất nhanh Hiên Viên sẽ đến.

Phục Hy xoe tròn mắt.

Rất nhanh?

Hèn gì Tần Quân chỉ mang một mình y theo, hóa ra có hậu chiêu.

Nghĩ Hiên Viên sắp đến, Tam Thánh Hỏa Vân động đã đầy đủ, sau này Phục Hy hết cô đơn.

Phục Hy chợt nhớ một người, từng là người thân nhưng vì luân hồi mà hai người hết thân thiết, ít qua lại.

------oOo------

Chương 1316: Thiên kiêu thứ tám

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy lộ vẻ mặt mong chờ:

- Có lẽ kiếp này sẽ được gặp lại.

Trên Hà Đồ, Tần Quân đặt Tiểu Lăng Mệnh sang một bên, bắt đầu luyện công.

Tần Quân không lo khi nào Hiên Viên mới tới, không kêu Phục Hy giảm tốc độ, Hà Đồ vẫn bay nhanh tới trước.

Hỗn Độn Ma Thai ở tinh vực khác, chuyến đi này phỏng chừng phải mất vài tháng.

Tưởng tượng Chúc Nghiên Khanh phát hiện Tiểu Lăng Mệnh bị hắn mang đi làm hắn thấy bồn chồn.

Tần Quân tự an ủi mình:

- Bà nương kia chắc còn đang bế quan, có lẽ trẫm trở về rồi nàng chưa xuất quan.

Tần Quân không biết rằng hắn vừa đi Chúc Nghiên Khanh liền xuất quan.

Tiểu Lăng Mệnh chổng mông nhỏ nằm trên Hà Đồ, nước miếng chảy đầy đất, khuôn mặt nhỏ treo nụ cười khiến người yêu. Xem tư thế ngủ của bé làm người ta cảm thán tuyệt đối không phải con ruột.

Thời gian trôi nhanh.

Qua khoảng hai canh giờ, một hơi thở mạnh mẽ truyền đến từ sâu trong trời sao phương tây, Tần Quân và Phục Hy giật mình mở mắt ra. Tiểu Lăng Mệnh hoảng hồn tỉnh dậy, nhập nhèm dụi mắt.

Người đến là một nam nhân vạm vỡ, tóc đen bay rối, da dẻ như đồng thau, mặc hoàng bào long văn, uy vũ bá khí. Đôi mắt sáng ngời như chứa lửa cháy hừng hực khiến người không dám đối diện.

Đây là một trong Tam Hoàng, Hoàng Đế Hiên Viên.

Giọng Hiên Viên kèm theo sóng âm cuồn cuộn truyền đến, uy chấn trời sao:

- Ta tên Hiên Viên, đặc biệt đến đầu vào Tần Thiên Đế, mong được Tần Thiên Đế thu nhận!

May mắn không có sinh linh đi qua, nếu không cái tên Tần Thiên Đế sẽ gây sóng to gió lớn.

Phục Hy mỉm cười thầm nghĩ:

- Tên này rốt cuộc đến.

Phục Hy đối với Hiên Viên vừa là thầy là bạn, với Thần Nông cũng vậy. Ba nam nhân suốt ngày ru rú trong Hỏa Vân động, tình cảm sâu đậm.

Tần Quân cười to bảo:

- Hiên Viên, trẫm chờ ngươi rất lâu rồi!

Tần Quân nói thật lòng, Hiên Viên Hiển Thánh cảnh viên mãn rất mạnh.

Thánh Môn không ra, Dương Bắc Minh không ra tay thì ai đánh lại Hiên Viên?

Vũ trụ rất lớn nhưng chỉ có một Dương Bắc Minh.

Tuy Tử Đạo ở Tù Mệnh Ngục siêu mạnh nhưng không có thù với Tần Quân, thậm chí có thể xem như minh hữu.

Rất nhanh Hiên Viên đáp xuống Hà Đồ, liếc Phục Hy một cái sau đó mới quỳ một gối hướng Tần Quân. Mặt ngoài Hiên Viên bình tĩnh nhưng nỗi lòng giật mình.

Tại sao Phục Hy ở đây?

Bằng hữu kiếp trước xuất hiện ở trước mắt khiến Hiên Viên không tin được.

Tần Quân vội nâng Hiên Viên dậy, cười nói:

- Không chỉ có Phục Hy, Hạn Bạt cũng theo trẫm.

Hiên Viên rung động. Hạn Bạt là nữ nhi của gã, làm sao gã giữ bình tĩnh được?

Tần Quân vỗ vai Hiên Viên, cười nói:

- Chờ nhiệm vụ lần này kết thúc trẫm cho hai phụ thân nữ nhi đoàn tụ.

Tiểu Lăng Mệnh ở bên cạnh tò mò đánh giá Hiên Viên, mắt to ngập nước chớp chớp rất đáng yêu.

Hiên Viên hít sâu, chắp tay cười nói:

- Đa tạ bệ hạ thành toàn!

Hiên Viên quay đầu chào Phục Hy:

- Thiên Hoàng, đã lâu không gặp!

Đối với họ lâu như luân hồi một kiếp, vì hệ thống cài vào ký ức kiếp này cho họ.

Phục Hy vuốt râu cười nói:

- Đúng là đã lâu không gặp, đợi sau khi trở về hai ta cộng với Thần Nông cùng uống rượu đi.

Lại cùng Hiên Viên kề vai chiến đấu khiến tâm tình của Phục Hy rất tốt.

Tần Quân cười lấy ra bốn bộ thiên diện mặt, thứ này là hắn tùy cơ rút thăm trúng thưởng được không dưới mười bộ, nói đến là lệ. Mà giờ vừa lúc dùng chúng thay hình đổi dạng.

Tần Quân cười bí hiểm:

- Trong khoảng thời gian này các ngươi hãy gọi trẫm là Nhan Đế.

Phục Hy, Hiên Viên liếc nhau, thấy thắc mắc trong mắt đối phương.

Tần Quân tự đeo mặt nạ cho Tiểu Lăng Mệnh, bé con thấy đồ mới mẻ thì hưng phấn luôn vuốt mặt.

Cứ thế bốn người đổi mặt rồi đi tiếp.

***

Quá trình đi rất khô khan.

Thoáng chốc hai tháng trôi nhanh. Hỗn Độn Ma Thai trở thành nhân vật đề tài nóng bỏng nhất đương thời. Tất cả sinh linh thù ghét Hỗn Độn Ma Thai thấu xương.

- Đao Quân đi tiêu diệt Hỗn Độn Ma Thai đã bị ăn sống!

- Tam trưởng lão của Võ Huyền tông chết trong bụng Hỗn Độn Ma Thai!

- Ui, chẳng lẽ không ai ngăn nổi Hỗn Độn Ma Thai thật sự?

- Nhan Vương Điện vẫn đang kiên trì, tuy Độ Ác, Nhiên Đăng thua nhưng bọn họ không chết.

- Nhan Vương Điện đúng là điện nhân nghĩa, từ khi họ xuất hiện thì luôn đấu tranh với Hỗn Độn Ma Thai. Nhìn thế lực hàng đầu khác xem, liên tiếp lùi bước vì sợ.

Hỗn Độn Ma Thai quá mạnh, chỉ có Kiếm Thần hoặc Tần Tiên Lục Thần mới đánh chết được.

Trong Mậu Lam tinh vực, vô số sinh linh khủng hoảng.

Hỗn Độn Ma Thai giết vào tinh vực của họ, không ai làm gì được nó, Mậu Lam tinh vực chìm trong khủng hoảng.

Bọn họ chỉ có thể cầu nguyện cường giả tuyệt thế trong vũ trụ đến giúp đỡ. Nhưng Cổ Tiên tinh vực cách quá xa, Tần Thiên Đế không thể nào bỗng dưng giúp họ được. Dương Bắc Minh cũng vậy, trải qua đại chiến lão bị thương nặng rút đi, đâu có rảnh tới giúp họ.

Nhan Vương thành.

Tòa thành lớn luôn lơ lửng trong trời sao. Nhan Vương Điện không ngừng chinh chiến Hỗn Độn Ma Thai, được nhiều danh vọng khiến ngày càng nhiều sinh linh tham gia vào Nhan Vương Điện, đều có thực lực không tệ, đương nhiên kém xa khi so với Hỗn Độn Ma Thai.

Thái Thượng Lão Quân đứng trên tường thành, ánh mắt nhìn chằm chằm đằng trước. Nhìn theo hướng Thái Thượng Lão Quân đang xem thì trời sao tráng lệ, ức vạn ngôi sao rực rỡ, có ai ngờ mảnh trời sao này đã trở thành luyện ngục.

Vô Chi Kỳ bỗng nhiên xuất hiện cạnh Thái Thượng Lão Quân, trầm giọng nói:

- Sư tôn, Độ Ác đại nhân truyền tin về, lại thua.

Vô Chi Kỳ và Lục Nhĩ Mi Hầu đều bái vào môn hạ của Thái Thượng Lão Quân, nhưng muốn tu vi bay vọt khó hoàn thành trong nửa năm, một năm.

Lại thua!

Thái Thượng Lão Quân nhíu chặt mày:

- Nghiệt súc này mạnh quá mức.

Dựa vào nuốt sinh linh biến mạnh cộng thêm khẩu vị của Hỗn Độn Ma Thai một ngày ăn ức vạn sinh linh cũng không sao, càng kéo dài thì nó càng không ai bì nổi.

Vô Chi Kỳ hỏi:

- Khi nào bệ hạ đến?

Nhắc tới Tần Quân là vẻ mặt Vô Chi Kỳ đầy tôn sùng.

Vô Chi Kỳ đã nhiều lần nghe mòn tai chiến tích Tần Tiên Lục Thần đại chiến Dương Bắc Minh, truyền kỳ Dương Tiễn đơn độc khiêu chiến Hắc Long tinh vực.

Tần Quân và bọn họ cùng đến thiên ngoại nhưng danh tiếng của hắn lớn hơn họ nhiều, Vô Chi Kỳ không phục không được.

Thái Thượng Lão Quân khẽ thở dài:

- Không biết, cũng sắp rồi.

Nếu lão có tu vi đỉnh cao thì sợ gì Hỗn Độn Ma Thai?

Một binh sĩ bay tới:

- Báo!

Binh sĩ kích động quỳ trước mặt Thái Thượng Lão Quân:

- Hoa Phi xếp hạng tám trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đến bái phỏng, muốn cùng nhau đối kháng Hỗn Độn Ma Thai!

Hoa Phi!

------oOo------

Chương 1317: Hỗn Độn Ma Thai tiến hóa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy Thái Thượng Lão Quân chưa nghe cái tên này nhưng xếp vào tốp mười bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu thì tu vi ít nhất là Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Thái Thượng Lão Quân vung phất trần cười nói:

- Mang ta đi gặp.

Vô Chi Kỳ cũng tò mò đi theo.

Cùng lúc đó, trước cửa đông Nhan Vương thành, một thanh niên mặc áo võ màu xanh mỉm cười chờ đợi. Bốn nam nữ đứng sau lưng thanh niên, tu

vi đều là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ trở lên. Năm người đứng chung một chỗ khiến binh sĩ xung quanh và sinh linh ra vào hết sức kính sợ.

Sinh linh trước cửa thành bàn tán xôn xao:

- Hắn là Hoa Phi thiên kiêu thứ tám? Đúng là nhân tài đường đường.

- Người này gần tám vạn tuổi đã vào mười hạng đầu bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, tương lai không thể đo lường, rất có thể trở thành cự phách một phương vũ trụ.

- Bốn người sau lưng hắn hình như cũng là thiên kiêu?

- Dù Hoa Phi đến thì sao? Đao Quân, trưởng lão Võ Huyền tông đều chết trong bụng Hỗn Độn Ma Thai, Hoa Phi có thể gây sóng gió gì?

- Nhiều người thì nhiều sức mạnh thôi.

Mậu Lam tinh vực bị Hỗn Độn Ma Thai xâm hại, ngày càng nhiều Vạn Pháp đảo rời khỏi, Nhan Vương thành đã thành trung tâm mậu dịch quan trọng.

Đến Nhan Vương thành chẳng những được che chở còn có thể giao dịch bảo bối, nên Nhan Vương thành đi tới đâu cũng có sinh linh ra vào liên tục.

Hoa Phi nghe những tiếng bàn tán nhưng gã không tức giận, môi treo nụ cười như thể trời sập xuống gã cũng không sợ.

Rất nhanh Thái Thượng Lão Quân, Vô Chi Kỳ đến.

Thái Thượng Lão Quân chắp tay cười mời:

- Hoa thiên kiêu, mời vào trong.

Tu vi của Hoa Phi cao hơn Thái Thượng Lão Quân, đáng để lão lễ độ.

Trong trời sao hai chữ thiên kiêu chất lượng cao hơn thiên kiêu trong Huyền Đương đại thế giới.

Thiên kiêu đại biểu cho địa vị tối cao, đi tới đâu cũng được người kính trọng.

Dưới cường giả tuyệt thế là thiên kiêu.

Hoa Phi gật đầu, cười nói:

- Mậu Lam tinh vực hay nói Nhan Vương Điện là quân nhân nghĩa nên ta đặc biệt mang mấy vị bằng hữu đến kết giao, hy vọng cùng trừ bỏ Hỗn Độn Ma Thai.

Dù là thiên kiêu cũng muốn tranh giành danh vọng.

Hỗn Độn Ma Thai đã thành tai họa lớn của vũ trụ, người người muốn tru, nếu tiêu diệt được nó sẽ nhận danh vọng khổng lồ.

Có danh tiếng tốt thì sau này đi trong vũ trụ cũng tiện hơn.

Hai chữ danh lợi thường không thể tách rời.

Thái Thượng Lão Quân cười gật đầu. Nhan Vương Điện không có nhiều cường giả đỉnh cao ra trận được, nếu có thiên kiêu trợ giúp thì không tệ.

Đoàn người vào thành, rất nhanh tin tức truyền ra.

Thiên kiêu thứ tám và Nhan Vương Điện liên hợp đối kháng Hỗn Độn Ma Thai, đây là tin tức khiến người phấn chấn.

Tuy Hoa Phi chỉ có tu vi Nhập Thánh cảnh viên mãn nhưng dù gì là thiên kiêu thứ tám, hô một tiếng chắc chắn có vô số cường giả chen chúc đi theo cùng tiêu diệt tà ma Hỗn Độn Ma Thai.

Mấy ngày sau lại có thiên kiêu tham gia Nhan Vương Điện cùng bạn bạc việc tru ma.

Động tĩnh làm Tiên giới Mậu Lam tinh vực và thế lực hàng đầu không ngồi yên, chiêu cáo với trời sao hy vọng người nào tu vi đại thành hãy hỗ trợ cùng diệt Hỗn Độn Ma Thai.

Trong Mậu Lam tinh vực chia vài liên minh, mặt ngoài là vì xóa sổ Hỗn

Độn Ma Thai nhưng thật ra sóng ngầm dâng lên kình chống nhau.

Hôm nay bốn người Tần Quân chạy tới Mậu Lam tinh vực. Tiểu Lăng Mệnh ngồi trên vai Tần Quân huơ tay nhỏ rất là hưng phấn.

Tần Quân đeo thiên diện mặt đã biến thành Nhan Đế. Khuôn mặt Phục Hy, Hiên Viên cũng thay đổi, bao gồm hơi thở, dù là sinh linh Tần Tiên giới rất khó nhận ra họ.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Hỗn Độn Ma Thai ở trong tinh vực này?

Tần Quân đã ngửi được mùi máu tanh tràn ngập trong trời sao.

Dường như Tiểu Lăng Mệnh cảm ứng sát khí của Hỗn Độn Ma Thai, bé không hoạt bát nữa, tay nhỏ níu chặt Tần Quân, khuôn mặt nhỏ tràn đầy sợ hãi.

Hiên Viên nhíu mày nói:

- Hỗn Độn Ma Thai . . . hơi thở như thế này thì đã giết bao nhiêu sinh linh?

Trong Tam Hoàng chỉ có Hiên Viên dựa vào giết chóc thành Hoàng, nhạy cảm với sát khí nhất.

Phục Hy bấm đốt tay tính toán, mặt âm trầm như mực, thật lâu sau phun ra bốn chữ:

- Tội ác tày trời!

Phục Hy tính ra sinh linh bị Hỗn Độn Ma Thai tàn sát đã đến số lượng khó thể tưởng tượng, không đếm hết được, như quy hồn luyện ngục vô biên.

Tần Quân ra lệnh:

- Truy tung Hỗn Độn Ma Thai, trực tiếp giết qua!

Để tà ma như vậy sống lâu một giây là thiên tai.

Dọc đường nghe tin đồn khiến Tần Quân quyết định phải giết Hỗn Độn Ma Thai.

Hai Hiển Thánh cảnh viên mãn nếu không trừ Hỗn Độn Ma Thai được thì rất vớ vẩn.

Phục Hy gật đầu, thôi diễn vị trí của Hỗn Độn Ma Thai, khống chế Hà Đồ bay tiếp.

Nguyên tinh vực toát ra không khí yên tĩnh, sinh linh qua lại trong trời sao ít hơn tinh vực khác.

Dọc đường bọn họ trông thấy các hành tinh tàn phá, hoang vắng tiêu điều.

Bay nửa ngày họ không gặp Vạn Pháp đảo.

Tần Quân thổn thức nói:

- Mậu Lam tinh vực thật sự bị Hỗn Độn Ma Thai phá tàn.

Một tà ma trong thời gian ngắn gần như phế bỏ một tinh vực, lần đầu tiên Tần Quân nghe chuyện này, đủ thấy Hỗn Độn Ma Thai khủng bố.

Phục Hy, Hiên Viên biểu tình trầm trọng, không phải vì e ngại Hỗn Độn Ma Thai. Kiếp trước hai người chưa từng thấy cảnh tiêu điều đến vậy.

Hỗn Độn Ma Thai phải chết!

***

Trong cung điện. Các thành viên trung tâm Thái Thượng Lão Quân, Nhiên Đăng, Lý Tư, Mông Điềm, Vương Tiễn, Văn Trọng đang bàn bạc với nhóm thiên kiêu do Hoa Phi dẫn đầu về việc trừ Hỗn Độn Ma Thai.

Một binh sĩ vội vàng chạy vào:

- Báo! Hỗn Độn Ma Thai đột nhiên xông hướng Nhan Vương thành chúng ta!

Cả đại điện sôi chảo nóng.

Hỗn Độn Ma Thai như cơn ác mộng khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Hiện tại nghe Hỗn Độn Ma Thai lao hướng Nhan Vương thành khiến họ mất bình tĩnh.

Nhiên Đăng đập bàn đứng dậy:

- Tình huống là thật?

Nghĩ đến sự khủng bố của Hỗn Độn Ma Thai làm đáy mắt Nhiên Đăng lóe tia kinh sợ.

Thiên kiêu thứ tám Hoa Phi xanh mặt cắn răng hỏi:

- Tại sao vậy? Nhan Vương thành lơ lửng trong tinh không, có nhiều cường giả, Hỗn Độn Ma Thai ít khi chủ động công kích đại bản doanh của thế lực hạng nhất.

Thái Thượng Lão Quân sắc mặt khó xem nói:

- Nó muốn trả thù!

Mọi người trong điện rợn tóc gáy.

Cho đến nay tuy Hỗn Độn Ma Thai làm việc ác nhưng các sinh linh biết nó không có linh trí quá cao.

Bây giờ Hỗn Độn Ma Thai muốn trả thù Nhan Vương Điện, điều này nói lên cái gì?

Rằng linh trí của Hỗn Độn Ma Thai đang nhanh chóng tiến hóa. Hỗn Độn Ma Thai vốn đã rất hung tàn, nếu nó có trí khôn thì tính nguy hiểm sẽ tăng cao.

------oOo------

Chương 1318: Thiên kiêu thứ bốn, năm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thượng Lão Quân vội hỏi binh sĩ báo tin:

- Độ Ác vẫn chưa trở về sao?

Như Lai có tu vi Hiển Thánh cảnh trung kỳ, là sức chiến đấu lớn nhất đối phó Hỗn Độn Ma Thai. Nay Như Lai chưa về mà Hỗn Độn Ma Thai đã giết tới, đúng là tin dữ.

Binh sĩ báo tin run giọng nói:

- Vẫn chưa . . .

Nghe Hỗn Độn Ma Thai giết tới binh sĩ này sợ đến hồn vía lên mây.

Hoa Phi đứng bật dậy quát to:

- Việc này không nên chậm trễ, chuẩn bị khai chiến đi!

Đám thiên kiêu đứng bên cạnh quát to đáp lại, không chút sợ hãi.

Thiên kiêu đều có ngạo khí, bọn họ tụ tập một chỗ tất nhiên không sợ Hỗn Độn Ma Thai.

Nhiên Đăng gật đầu, đoàn người bước nhanh ra đại điện.

Hai pho tượng Hư Không Lang Ma trong Nhan Vương thành sống lại, ngửa đầu gầm rống chấn nhiếp trời sao:

- Grào!

Các bạch hồn bay ra khỏi thành, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Các cường giả Lục Nhĩ Mi Hầu, Chân Võ Đại Đế, Vô Chi Kỳ, Dương Nhâm, Lưu Trầm Hương, Dương Thiền bay tới tường thành, không khí túc sát tràn ngập trong Nhan Vương thành.

Vèo!

Tóc đỏ bay bay, Hỗn Độn Ma Thai như lệ ma bay nhanh tới, tốc độ siêu mau dấy lên từng đợt gió linh khí thế không thể đỡ.

Chốc lát sau Hỗn Độn Ma Thai đã thấy đường nét Nhan Vương thành, đôi mắt đỏ trợn to, sát khí âm trầm ngưng tụ thành thực chất sắp bắn ra ngoài.

Hỗn Độn Ma Thai nghiến răng cười dữ tợn khiến người rét run:

- Nhan Vương Điện! Ta là tồn tại mạnh nhất, ai dám ngăn ta đều đáng chết!

Giờ phút này Hỗn Độn Ma Thai trông như thiếu niên mười lăm, sáu tuổi, tư duy dần hình thành, không giống lúc trước chỉ biết lấp đầy bụng.

Bị Nhan Vương Điện phục kích nhiều lần nên Hỗn Độn Ma Thai ghi hận, vì thế lần này mang theo sát ý ngập trời xông tới. Diệt Nhan Vương thành rồi không ai ngăn cản Hỗn Độn Ma Thai ăn Mậu Lam tinh vực nữa.

Hỗn Độn Ma Thai muốn thỏa thuê hưởng thụ bữa tiệc Thao Thiết này!

Cùng lúc đó, tất cả sinh linh trong Nhan Vương thành cảm giác lạnh sống lưng. Đám sinh linh đứng trên tường thành đã thấy bóng dáng Hỗn Độn Ma Thai.

Bọn họ thảo luận sôi nổi:

- Tới rồi!

- Hôm nay phải trừ bỏ tà ma đó!

- Hừ! Dám xông vào Nhan Vương thành chúng ta, đúng là muốn chết!

- Chúng ta có thể chiến thắng hắn sao?

- Không thể cũng phải được!

Thái Thượng Lão Quân, Nhiên Đăng, Hoa Phi mang theo các cường giả bay lên tường thành. Hai Hư Không Lang Ma cao vạn trượng ngửa đầu gầm rống, tiếng gầm gừ của chúng nó vào lúc này có thể ủng hộ sĩ khí.

Nhiên Đăng lấy Càn Khôn Thước ra, lèm bèm chửi rủa:

- Hôm nay phải đánh chết nghiệt súc này!

Nói xong Nhiên Đăng dẫn đầu bay hướng Hỗn Độn Ma Thai.

Hỗn Độn Ma Thai có ngàn loại thần thông bản mệnh, bao gồm thần thông không gian. Nếu để Hỗn Độn Ma Thai áp sát Nhan Vương thành thì rất dễ lẻn vào trong thành, khi đó sẽ có gió tanh mưa máu.

Thiên kiêu thứ tám Hoa Phi cũng hành động, tay phải lấy ra cây quạt, mặt quạt in hoa hồng hơi yêu diễm.

Hoa Phi hành động, mấy chục thiên kiêu sau lưng gã cũng xông lên.

Có thể trở thành thiên kiêu thì tu vi thấp nhất cũng tới Nhập Thánh cảnh, mấy chục Nhập Thánh cùng hành động đồ sộ biết bao.

Khí thế tụ tập lại đủ đảo điên hết thảy.

Hỗn Độn Ma Thai nhìn thấy Nhiên Đăng thì phát cuồng:

- Lại là ngươi!

Trước khi Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh bị Nhiên Đăng rượt theo đánh, ký ức thê thảm đó bị nó xem là sỉ nhục.

Bùm!

Hỗn Độn Ma Thai tăng vọt tốc độ, tiếng không khí nổ vang, tay trái toát ra lửa cháy, tay phải bám băng sương, mái tóc đỏ hóa thành kim thép.

Chớp mắt Hỗn Độn Ma Thai vượt qua mấy ngàn vạn dặm đến trước mặt Nhiên Đăng.

Con ngươi Nhiên Đăng co rút vội vung Càn Khôn Thước ném tới.

Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh nên cảnh giới ngang bằng Nhiên Đăng, nhưng thần thông thiên biến, sức chiến đấu tuyệt đối nghiền áp lão, dù lão cầm Càn Khôn Thước.

Hỗn Độn Ma Thai như thuấn di xuất hiện sau lưng Nhiên Đăng, hai đấm đánh ra hỏa thành hỏa long, băng long gầm rống lao lên.

Nhiên Đăng không kịp né bị đánh trúng lưng hộc máu bay ra ức vạn dặm, suýt nổ banh xác.

Sau khi đột phá Hiển Thánh cảnh sức chiến đấu của Hỗn Độn Ma Thai nhanh chóng tăng trưởng, mạnh đến khó tin.

Mấy chục thiên kiêu nhóm Hoa Phi thấy Nhiên Đăng thua trận trong một giây thì khùng lên bao vây Hỗn Độn Ma Thai:

- Muốn chết!

Thái Thượng Lão Quân cau mày đứng trên tường thành, lão không ngờ Nhiên Đăng thua nhanh vậy.

Mấy tháng trước Hỗn Độn Ma Thai còn bị Nhiên Đăng treo lên đánh.

Giờ khắc này Thái Thượng Lão Quân sâu sắc hiểu được điểm khủng bố của Hỗn Độn Ma Thai.

Thái Thượng Lão Quân xanh mặt thầm nghĩ:

- Nếu bệ hạ còn chưa đến thì rắc rối to.

Thái Thượng Lão Quân cao giọng quát:

- Thăng trận!

Đối mặt Hỗn Độn Ma Thai mạnh như vậy phải dùng pháp trận, không thì sinh linh cả thành sẽ gặp nguy hiểm.

Mấy chục thiên kiêu bày ra thần thông vây công Hỗn Độn Ma Thai, bối cảnh của họ cứng cựa, cầm pháp bảo toàn là phẩm cấp siêu cao, hầu như không ai có pháp bảo thấp hơn tiên thiên chí bảo.

Trong một chốc Hỗn Độn Ma Thai không thể chấm dứt chiến đấu ngay.

Nhiên Đăng rất nhanh cầm Càn Khôn Thước giết trở về, lão tham gia làm giảm mạnh áp lực cho mấy chục thiên kiêu.

Lý Tư đã sai người truyền tin.

Liên minh kháng ma khác miễn không ngốc thì sẽ tiến đến chi viện. Nếu Nhan Vương Điện bị diệt sạch, các liên minh càng khó giết Hỗn Độn Ma Thai hơn.

Mặc dù âm thầm cạnh tranh nhau nhưng nếu không giết chết Hỗn Độn Ma Thai thì liên minh mất đi ý nghĩa.

Tịn tức truyền rất nhanh, Mậu Lam tinh vực lại chấn động.

- Hỗn Độn Ma Thai tìm Nhan Vương Điện báo thù?

- Xem ra nghiệt súc này tiến hóa linh trí.

- Nhan Vương Điện tụ tập mấy chục thiên kiêu, nếu bọn họ cũng chết hết thì liên minh khác rất khó chống lại Hỗn Độn Ma Thai.

- Đi, đi chi viện Nhan Vương Điện!

- Hỗn Độn Ma Thai diệt tông tộc của ta, thù này không báo thề không làm người!

Người nghe đều lòng căm hờn, đa số sinh linh có thân bằng bạn tốt bị Hỗn Độn Ma Thai ăn, nên họ vừa nghe tin liền bay hướng Nhan Vương thành.

Bốn người Tần Quân đang bay cũng nghe các sinh linh dọc đường đi thảo luận.

Tần Quân vội ra lệnh:

- Phục Hy, tăng tốc độ!

Hỗn Độn Ma Thai đột phá Hiển Thánh cảnh giết hướng Nhan Vương thành, tám chín phần mười Nhan Vương thành không ngăn nổi. Tần Quân đã nghe tin Như Lai bị Hỗn Độn Ma Thai đánh bại, nguyên Nhan Vương thành chỉ có hai Hiển Thánh, người mạnh nhất là Như Lai.

Phục Hy trầm giọng nói:

- Rõ!

Hà Đồ tăng tốc độ, Tiểu Lăng Mệnh hết hồn khóc toáng lên.

Trước Nhan Vương thành, đại chiến cuốn sạch phạm vi mấy trăm vạn dặm.

------oOo------

Chương 1319: Hạo nhiên chính khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn Ma Thai dựa vào thần thông không gian liên tục di chuyển, đã có một nửa thiên kiêu bị thương, hai thiên kiêu bị nó xé xác rồi nuốt vào bụng, hình ảnh rất máu me.

Bùm!

Nhiên Đăng lại bị đánh lui, ngực đóng băng toát ra khí lạnh.

Hoa Phi phẩy quạt ra muôn vàn lưỡi dao gió muốn cắt nát Hỗn Độn Ma Thai, bị nó nhẹ nhàng né tránh.

Hoa Phi sắc mặt khó xem nói:

- Không được, thần thông không gian của tên này quá mạnh!

Hỗn Độn Ma Thai khó gặm hơn Hoa Phi tưởng, nhìn các thiên kiêu bị thương nặng thậm chí chết thảm làm lòng gã nóng như lửa đốt.

Chợt có tiếng quát to:

- Nghiệt súc! Đừng vội càn rỡ!

Hoa Phi trợn to mắt vội ngoái đầu nhìn.

Một nam nhân vạm vỡ mặc áo đỏ rực rộng thùng thình bay nhanh tới, một người khác theo sau lưng gã, là Đế Thiên Vô.

Hoa Phi reo lên:

- Thiên kiêu thứ bốn Khôn Khúc! Thiên kiêu thứ năm Đế Thiên Vô!

Hoa Phi biết sức mạnh của hai tên biến thái này, là thiên kiêu tuyệt thế có thể đánh nhau với Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Mặt Khôn Khúc râu ria xồm xoàm, mái tóc dài khiến gã trông như sư tử đực, con ngươi đỏ như có lửa cháy.

Đế Thiên Vô theo phía sau thân hình mảnh khảnh nhưng áo vàng toát ra cuồng ngạo vô địch. Hai người bay cùng nhau như nhân vật chính thiên địa lên sân khấu.

Mắt Đế Thiên Vô lấp lóe:

- Hỗn Độn Ma Thai!

Hỗn Độn Ma Thai kinh động toàn vũ trụ, Đế Thiên Vô bị Thần Hoàng phái đến tiêu diệt nó trừ hại cho vũ trụ.

Khôn Khúc đằng đằng sát khí quát:

- Nghiệt súc! Hôm nay cho ngươi biết cái gì gọi là hạo nhiên chính khí!

Hai tay Khôn Khúc phát ra ánh sáng trắng hóa thành hai thanh đao ánh sáng, thân hình như mũi tên rời dây cung nhanh chóng bắn hướng Hỗn Độn Ma Thai.

Đế Thiên Vô đạp hai vòng vàng theo sau, tay phải nhanh chóng ngưng tụ ra Đại Trảm Diệt Phủ, một cây búa to màu trắng dài vạn trượng.

Hai tuyệt đại thiên kiêu mạnh mẽ xuất hiện khiến sinh linh trong Nhan Vương thành phấn chấn.

Các sinh linh bàn tán rôm rả:

- Thiên kiêu thứ bốn, năm!

- Nghe đồn Khôn Khúc từng một mình đấu với trưởng lão Ma Minh mà không thua, đó là tồn tại vượt qua Nhập Thánh cảnh.

- Đế Thiên Vô cũng không kém, tuy thứ hạng thấp hơn Khôn Khúc nhưng sức chiến đấu chưa chắc yếu hơn.

- Nếu quái vật ba hàng đầu cũng đến tham gia chiến đấu thì phần thắng của chúng ta càng lớn.

- Không thể nào! Thiên kiêu ba hàng đầu đều được tôn làm Chí Tôn tương lai, nghe nói nhóm thiên kiêu đợt này mạnh hơn xa thiên kiêu đời trước.

Đám thiên kiêu vây công Hỗn Độn Ma Thai thấy Khôn Khúc, Đế Thiên Vô thì sĩ khí tăng cao.

Tốc độ của Khôn Khúc siêu mau nhanh chóng vụt qua các thiên kiêu, hai tay cầm đao ánh sáng giết tới trước mặt Hỗn Độn Ma Thai.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Song đao như gió, mau đến khó tin, trong phạm vi vạn dặm bị gió to tràn ngập.

Hỗn Độn Ma Thai chiếm ưu thế tuyệt đối về cảnh giới, nhanh nhẹn né tránh, nhưng không dám đấu cứng với Khôn Khúc.

Khôn Khúc cách Hiển Thánh cảnh còn một bước nhưng sức chiến đấu siêu mạnh.

Trong ba ngàn đại thế giới thiên tài xếp hạng bốn yêu nghiệt biết bao, đứng trên chúng sinh, hoàn toàn không ỷ vào bối cảnh quan hệ mà bò lên bằng thực lực cá nhân.

Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu lai lịch bí ẩn nhưng rất có quyền uy, luôn được sinh linh các tộc trong vũ trụ xem là danh sách bầu chọn thiên tài.

Đế Thiên Vô chém nhát búa với tốc độ mấy chục thiên kiêu không nhìn

kịp.

Thiên kiêu thứ tám Hoa Phi con ngươi co rút, lòng dậy sóng dữ:

- Mau quá!

Thứ hạng của Đế Thiên Vô từng thấp hơn Hoa Phi nhưng sau đó vượt lên trên, Hoa Phi luôn thấy không cam lòng. Sau khi tận mắt nhìn Đế Thiên Vô đánh nhau thì tim Hoa Phi đập nhanh.

Keng!

Hai tay Hỗn Độn Ma Thai hóa thành thủy tinh ngọc tím đỡ Đại Trảm Diệt Phủ, giây sau phập một tiếng nó bị Đại Trảm Diệt Phủ chém thành hai khúc, máu nhuộm trời sao.

Đế Thiên Vô cười khẩy nói:

- Đại Trảm Diệt Phủ của ta là thần thông vô thượng mà dám đỡ?

Dù vậy Đế Thiên Vô không dám thả lỏng cảnh giác.

Năng lực của Hỗn Độn Ma Thai khiến người sợ nhất là đánh không chết!

Có người đoán phải trong một tích tắc oanh sát Hỗn Độn Ma Thai hình thần đều diệt thì họa may giết được nó.

Nhưng điều này khó khăn biết bao, cơ thể của Hỗn Độn Ma Thai vốn mạnh mẽ, tổn thương được nó đã là may.

Khôn Khúc chồng hai đao ánh sáng lại, khí thế dâng trào bộc phát từ người gã, tóc dài cuồng dã bay như bờm sư tử đực, ánh sáng trắng bừng sáng.

- Hạo nhiên chính khí nhập vào người ta, ngàn vạn tà ma diệt trong tay!

Tiếng rống bá đạo tuyệt luân uy chấn trời sao, khiến vô số sinh linh bị ù lỗ tai.

Đế Thiên Vô biến sắc mặt lập tức lui ra.

Khôn Khúc cao lên ba trượng, cơ bắp cuồn cuộn, lỗ chân lông toát ra khói trắng, khí thế cường đại gấp mấy chục lần.

Khôn Khúc lao nhanh vào Hỗn Độn Ma Thai, lúc này nó vừa mới phục hồi thân thể còn chưa phản ứng lại, gã đã đến trước mặt như núi Thái đè đầu, bàn tay phải giơ cao đập xuống.

Bùm!

Một chưởng chụp xuống đỉnh đầu Hỗn Độn Ma Thai, vỗ nát đầu nó, thân thể rớt nhanh xuống như sao băng, bay mấy ức dặm cuối cùng đập trúng một thiên thạch to như Vạn Pháp đảo, thiên thạch suýt vỡ nát.

Tĩnh!

Tất cả thiên kiêu bị tốc độ, lực lượng Khôn Khúc biểu hiện ra ngoài hù sợ.

Vượt cấp một chưởng đánh nát đầu cường giả Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, phong thái thiên kiêu thứ bốn bày ra lâm li.

Đế Thiên Vô sắc mặt âm trầm, gã và Khôn Khúc có quan hệ không tồi, là bằng hữu tốt nhưng ngầm không ai phục ai.

Đế Thiên Vô lẩm bẩm:

- Hạo nhiên chính khí của Khôn gia . . . đúng là mạnh.

Thiên kiêu thứ tám Hoa Phi trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Đa số thiên kiêu cho rằng thiên kiêu mười hạng đầu cách biệt không lớn, họ không biết mỗi thứ hạng chênh lệch gần như lạch trời. Mạnh như Đế Thiên Vô mà đã vạn năm không leo lên thêm một bậc.

Không khoa trương khi nói Khôn Khúc đè trên đầu Đế Thiên Vô.

Càng đừng nói ba vị yêu nghiệt ở trên đầu Khôn Khúc, bọn họ giống như con của thiên đạo.

Thiên kiêu lao nhao thảo luận:

- Quá mạnh . . . Đây chính là thực lực của thiên kiêu thứ bốn?

- Ta bị hoa mắt?

- Khôn Khúc, hay cho hạo nhiên chính khí!

- Hạo nhiên chính khí của Khôn gia đối phó tà ma bị nghiệp lực quấn người có hiệu quả nhất, vừa lúc khắc chế Hỗn Độn Ma Thai.

- Thì ra là vậy, làm ta tưởng Khôn Khúc đã mạnh đến mức vượt qua Nhập Thánh.

Nhiên Đăng người đẫm máu bị Khôn Khúc hù sợ, đây là thần thông gì?

Khôn Khúc được thế người lao xuống dưới, đùi phải thẳng tắp đá ra như lưỡi dao xé rách trời sao sắp trúng Hỗn Độn Ma Thai.

- A!

Hỗn Độn Ma Thai bùng cháy ngọn lửa khủng bố tựa biển lửa vươn lên cao chớp mắt bao trùm Khôn Khúc.

------oOo------

Chương 1320: Hiên Viên kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Thiên Vô vội lao xuống theo:

- Nguy rồi!

Muốn đánh gục Hỗn Độn Ma Thai thì Đế Thiên Vô phải liên hợp Khôn Khúc.

Trước khi đến đây Đế Thiên Vô đã tìm hiểu về thần thông bản mệnh Hỗn Độn Ma Thai lộ ra, biết có trăm loại, đều là cực kỳ cường đại.

Đế Thiên Vô không biết Hỗn Độn Ma Thai có ngàn loại thần thông bản

mệnh, mới chỉ lộ ra một góc núi băng.

Bùm!

Thiên thạch to lớn chợt vỡ ra, từng lũ khói trắng bao quanh Khôn Khúc lao ra khỏi biển lửa.

Hỗn Độn Ma Thai theo sau, đầu lại mọc ra, nhe răng cười nhìn Khôn Khúc.

Tiếng cười của Hỗn Độn Ma Thai khàn khàn khiến người da đầu tê dại:

- Hạo nhiên chính khí? Khó ăn chết.

Đế Thiên Vô giơ cao Đại Trảm Diệt Phủ lại giết tới.

Thái Thượng Lão Quân lẩm bẩm:

- Xem ra ta đã coi thường bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Đế Thiên Vô, Khôn Khúc biểu hiện ra sức mạnh thuộc về cường giả tuyệt thế, thiên tài như vậy kiếp trước Thái Thượng Lão Quân ít gặp. Nhưng Thái Thượng Lão Quân nhìn ra được Đế Thiên Vô, Khôn Khúc vẫn chưa đủ trình độ giết Hỗn Độn Ma Thai.

Từ bốn phương tám hướng bỗng truyền đến tiếng la giết.

Chỉ thấy hàng đống sinh linh từ các hướng khác nhau bay tới, mắt long lên sòng sọc trừng Hỗn Độn Ma Thai.

Hỗn Độn Ma Thai khiến Mậu Lam tinh vực thành địa ngục, nó gần như là kẻ thù chung của toàn vực. Đám sinh linh tìm đến đây đều có thù sâu như biển.

Các sinh linh rống to:

- Giết!!!

- Hôm nay ta phải báo thù cho thê nhi!

- Hỗn Độn Ma Thai chết tiệt, nó phải vạn kiếp bất phục!

- Chúng ta phải trả lại bầu trời trong xanh cho Mậu Lam tinh vực!

- Hỗn Độn Ma Thai ngay đằng trước!

Sinh linh từ các hướng lao tới cộng lại ít nhất hai trăm vạn, số lượng không ngừng tăng lên, hơi thở tụ lại một chỗ khiến trời sao như đông lại.

Mấy trăm vạn sinh linh vọt tới khiến trời sao biến thành chiến trường.

Sinh linh dám mạo hiểm xông lên đều có tu vi không yếu, có cả Nhập Thánh.

Mấy chục thiên kiêu thấy vậy cũng lao vào tham gia chiến đấu cùng Đế Thiên Vô, Khôn Khúc.

Đối diện mấy trăm vạn cường giả đánh hội đồng nhưng Hỗn Độn Ma Thai không hốt hoảng, ngược lại cười gằn:

- Ha ha ha! Ha ha ha ha ha ha!

Tiếng cười càng lúc càng lớn, dường như không thèm để bụng mấy trăm vạn kẻ địch trước mắt.

Gió to rít gào, Nhiên Đăng vung Càn Khôn Thước xông tới. Càn Khôn Thước biến dài mấy vạn trượng như sợi chỉ đỏ xé rách vũ trụ kéo dài tới, định cắt Hỗn Độn Ma Thai ra.

Hỗn Độn Ma Thai vung tay, vô số bóng đen bay ra khỏi người nó nhanh chóng biến thành hình dạng của nó.

Phân thân!

Hỗn Độn Ma Thai hóa thành mấy chục vạn phân thân, hơi thở cực kỳ mạnh mẽ, không phải ảo ảnh hoặc con rối.

Mấy trăm vạn sinh linh xoe tròn mắt nhìn.

Con ngươi Đế Thiên Vô co rút, kinh kêu:

- Đó chẳng phải là thần thông phân thân của Ức Ảnh tộc sao!?

Ức Ảnh tộc là chủng tộc cường đại trong vũ trụ, nhưng vì huyết mạch quá mạnh khó truyền thừa tiếp nên thành viên không nhiều, nhưng đều rất mạnh. Nghe nói Ức Ảnh tộc trưởng có thể biến ra một ức phân thân tự thành quân đoàn, hơn nữa mỗi phân thân thực lực không tầm thường, cực kỳ đáng sợ.

Vẻ mặt Khôn Khúc rung động:

- Hay thiên tài của Ức Ảnh tộc cũng bị Thương Hoa Tiên Tôn bắt dung nhập vào Hỗn Độn Ma Thai?

May mắn Thương Hoa Tiên Tôn đã chết, không thì vũ trụ không có chỗ cho gã dung thân, gã đắc tội quá nhiều chủng tộc, thế lực cường đại.

Mấy chục vạn Hỗn Độn Ma Thai nhe răng cười ác, tiếng cười hòa vào nhau khiến trời sao nháy mắt biến thành quỷ vực, kinh dị âm trầm.

Dù vậy mấy trăm vạn sinh linh vẫn cắn răng xông lên.

Bọn họ biết mình sẽ chết nhưng có sao? Chỉ cần báo mối thù sâu như biển thì thân thể đời này và thần hồn có là gì!

Khôn Khúc rống to:

- Bà nội nó, đừng kiêu ngạo!

Khôn Khúc nhìn chằm chằm bản thể Hỗn Độn Ma Thai, gã mang theo hạo nhiên chính khí giết tới.

Hạo nhiên chính khí chia ra nhiều loại, hạo nhiên chính khí của Khôn gia là mạnh nhất trong vũ trụ hiện nay.

Tru ma trấn tà phải nhắc tới hạo nhiên chính khí của Khôn gia.

Nghe nói Khôn gia từng ra Thánh Nhân, đương nhiên các sinh linh cho rằng họ nói khoác. Thánh Nhân vạn kiếp không chết, nếu ra một Thánh Nhân thì Khôn gia sớm ở trên Ma Minh.

Khôn Khúc hạo nhiên chính khí đầy mình, nơi gã đi qua phân thân Hỗn Độn Ma Thai né tránh.

Nhưng rất nhanh Khôn Khúc hoang mang, vì gã không tìm thấy chân thân của Hỗn Độn Ma Thai.

Mấy chục Hỗn Độn Ma Thai nhe răng cười làm người ta hoa mắt, huống chi hơi thở đều khủng bố, khó phân biệt rõ bản thể ở đâu.

Đế Thiên Vô nhìn xung quanh tìm kiếm bản thể của Hỗn Độn Ma Thai.

Chốc lát sau mấy trăm vạn sinh linh như nước lũ từ bốn phương tám hướng đổ ập nhấn chìm mấy chục vạn Hỗn Độn Ma Thai.

Đại chiến bùng nổ.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Các loại thần thông phép thuật đánh ra như pháo hoa thịnh thế cùng nở rộ, lực xung kích khủng bố dấy lên từng đợt sóng gió. Ngôi sao, thiên thạch trong vạn dặm nháy mắt hóa thành tro bụi.

Mấy chục vạn phân thân của Hỗn Độn Ma Thai có nhiều loại thần thông, may mắn nhóm sinh linh đông hơn, chiến tranh giằng co.

Nhiên Đăng, Đế Thiên Vô, Khôn Khúc, Hoa Phi đang tìm bản thể Hỗn Độn Ma Thai.

May mắn phân thân Hỗn Độn Ma Thai tuy giống hệt nhau nhưng không biến thái như bản thể, áp lực của họ không quá lớn.

Mấy chục vạn Hỗn Độn Ma Thai đồng thanh kêu lên:

- Đám thực vật các ngươi!

Tất cả sinh linh rét run.

Hỗn Độn Ma Thai là kẻ địch đáng sợ nhất họ từng gặp.

Đánh không chết!

Điên cuồng!

Tàn nhẫn!

Chẳng có một chút tình cảm.

Hỗn Độn Ma Thai không biết sợ hãi, chỉ muốn ăn tất cả sinh linh trước mắt, thuần tà ác. Có lẽ đứng ở góc độ của Hỗn Độn Ma Thai thì không có thiện ác gì, nó chỉ muốn ăn cơm.

Nhân tộc đói cũng sẽ ăn sinh linh có linh trí thấp, điều khác biệt duy nhất là khẩu vị của Hỗn Độn Ma Thai quá lớn, dễ dàng khiến một chủng tộc diệt tuyệt.

Đế Thiên Vô vung Đại Trảm Diệt Phủ quét qua, nhưng những phân thân Hỗn Độn Ma Thai dù bị chém làm hai nửa cũng sẽ nhanh chóng phục hồi, trừ phi bị chém nát bấy ra không thể ghép lại.

Khôn Khúc không có thần thông khoa trương bằng Đế Thiên Vô, nhưng hạo nhiên chính khí quấn người khiến gã hoành hành không bị ngăn cản, bắt được Hỗn Độn Ma Thai là xé nát.

Hai người như máy gặt trong chiến trường tàn sát phân thân Hỗn Độn Ma Thai.

Tiếp theo là Nhiên Đăng, lão cầm Càn Khôn Thước vung một cái đánh bay mười mấy phân thân Hỗn Độn Ma Thai, nhưng lão phải chú ý tránh cho ngộ thương quân mình.

Trên tường thành Nhan Vương thành.

Lưu Trầm Hương không kiềm được máu nóng bỏ lại một câu:

- Nương, ta cũng đi!

Sau đó Lưu Trầm Hương lao ra đại trận hộ thành bay hướng chiến trường.

------oOo------

Chương 1321: Ta là Hiên Viên dưới tay Nhan Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiền lo lắng nhìn Lưu Trầm Hương, cắn răng lấy Bảo Liên Đăng ra bay theo.

Vô Chi Kỳ, Lục Nhĩ Mi Hầu, Chân Võ Đại Đế tham gia chiến đấu, trong phút chốc ngày càng nhiều cường giả Nhan Vương Điện lao ra đại trận hộ thành.

Liên minh khác đang chiến đấu đẫm máu, Nhan Vương Điện không thể đứng xem được.

Thái Thượng Lão Quân cũng hành động.

Bọn họ tham gia giảm bớt áp lực cho mấy trăm vạn sinh linh.

Các Hỗn Độn Ma Thai bị bao vây đánh nát, nhưng đám Hỗn Độn Ma Thai nhiều thần thông, mỗi phân thân dù chết cũng mang theo một mạng sống.

Trong chiến trường hỗn loạn có một Hỗn Độn Ma Thai tốc độ nhanh hơn phân thân khác, mỗi lần di chuyển sẽ bắt lấy một sinh linh há mồm ăn sống, cực kỳ tàn nhẫn. Tiếng hét thảm tràn ngập trời sao, khiến người da đầu tê dại.

Mắt Đế Thiên Vô sáng rực lao hướng Hỗn Độn Ma Thai:

- Ở chỗ đó!

Sâu trong trời sao, bốn người Tần Quân cưỡi Hà Đồ bay tới nơi. Dù chưa trông thấy chiến trường bọn họ đã mơ hồ nghe thấy tiếng giết, tiếng gầm rú.

Phục Hy trầm giọng nói:

- Ngay đằng trước!

Hiên Viên chậm rãi lấy ra một thanh trường kiếm rộng cỡ bàn tay, dài một thước rưỡi, bề mặt khắc long văn, dữ tợn bá khí.

Đó là Hiên Viên kiếm!

Hiên Viên kiếm được Thánh Nhân tẩy luyện lại có khí vận, công đức của nhân tộc rót vào, đã thành hỗn độn linh bảo, hơn nữa thuộc hạng thượng thừa.

Cầm Hiên Viên kiếm khiến khí thế của Hiên Viên thay đổi, tư thái bá giả bễ nghễ thiên hạ bày ra.

Tiểu Lăng Mệnh cảm nhận sát khí động trời phía trước, bé sợ hãi ôm chặt cổ Tần Quân, khuôn mặt nhỏ tràn đầy sợ hãi.

Tần Quân vỗ lưng an ủi Tiểu Lăng Mệnh vừa lạnh lùng cười:

- Hỗn Độn Ma Thai, lần trước trẫm tha cho ngươi nhưng lần này thì khác!

Không chỉ vì hoàn thành nhiệm vụ cũng là vì thay trời hành đạo.

Nghiệp lực của Hỗn Độn Ma Thai nhiều đến nỗi khiến người giận sôi, nếu Tần Quân không trừ nó thì chư thiên vạn tộc đều sẽ bị hại.

Hiên Viên híp mắt hỏi:

- Hiện tại ra tay sao?

Gã có thể lao đi chiến trường trước, oanh sát Hỗn Độn Ma Thai.

Hỗn Độn Ma Thai mới vào Hiển Thánh cảnh, không đáng Hiên Viên để vào mắt.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đừng gấp, cứ giữ tốc độ, đi qua quan sát một lúc đã, tránh cho Hỗn Độn Ma Thai chạy trốn.

Hỗn Độn Ma Thai có ngàn loại thần thông bản mệnh, trong đó không thiếu thần thông không gian. Dù không đánh lại Hiên Viên nếu Hỗn Độn Ma

Thai thừa dịp loạn chạy trốn thì tiêu.

Tần Quân định âm thầm chạy tới, thừa dịp Hỗn Độn Ma Thai không chú ý rồi để Hiên Viên tấn công nhanh như tia chớp.

Hà Đồ bay siêu nhanh, chốc lát sau bọn họ đã trông thấy cảnh tượng đồ sộ mấy trăm vạn sinh linh chiến đấu với Hỗn Độn Ma Thai. Còn có sinh linh liên tục từ các hướng đến chi viện, số lượng đã đột phá

Các sinh linh vừa chiến đấu vừa rống to:

- Hỗn Độn Ma Thai phải chết!

- Sao mấy phân thân này khó diệt quá vậy?

- Chắc chắn Hỗn Độn Ma Thai dung hợp huyết mạch của Ức Ảnh tộc, chết tiệt!

- Ức Ảnh tộc? Ui!

- Võ Huyền tông cũng tới chi viện!

Tiếng chửi rủa, tiếng hét hòa vào nhau khiến chiến trường càng thêm hỗn loạn.

Võ Huyền tông, thế lực số một của Mậu Lam tinh vực, thậm chí khiến Mậu Lam Tiên giới kiêng dè không dám chèn ép.

Tông chủ Võ Cương Khâu mang theo mấy chục vạn đệ tử giết tới, tu vi của gã đến Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, thân hình gầy guộc, áo võ màu lam bay phần phật theo gió, gò má như bị đao tước qua, ánh mắt sắc lạnh tựa báo săn.

Võ Cương Khâu vung tay lấy ra roi dài màu đỏ quất mạnh, tiếng sấm nổ mạnh bên tai:

- Nghiệt súc!

Mấy chục vạn đệ tử Võ Huyền tông theo sau lưng Võ Cương Khâu cầm pháp khí gầm rống, họ như cơn lũ tràn màu chiến trường.

Võ Cương Khâu hóa thành chùm sáng màu lam xuyên tao trong chiến trường, roi đỏ quất qua, các phân thân Hỗn Độn Ma Thai bị quất nát thịt.

Chiến đấu kéo dài đến bây giờ phân thân Hỗn Độn Ma Thai chỉ còn gần mười vạn, so với mấy trăm vạn sinh linh thì ít đến tội.

Khôn Khúc tìm thấy bản tôn Hỗn Độn Ma Thai, hạo nhiên chính khí lượn lờ hai bàn tay liên tục vỗ, bóng chưởng liên tục nhanh đến mức mắt Nhập Thánh không theo kịp, nhưng Hỗn Độn Ma Thai nhẹ nhàng né tránh.

- A!

Hỗn Độn Ma Thai bỗng há mồm, khoang miệng như rắn rồng há rất to, lửa phun ra. Vì cách quá gần Khôn Khúc không kịp phản ứng lại lần nữa bị biển lửa chìm ngập.

Phụt phập!

Một cây búa trắng to chém sau lưng Hỗn Độn Ma Thai thành thịt nát, là Đại Trảm Diệt Phủ của Đế Thiên Vô.

Nhưng giây sau thịt nát nhanh chóng tụ lại, Hỗn Độn Ma Thai trở về như cũ không sứt mẻ gì.

Đại chiến diễn ra, năng lực phục hồi của Hỗn Độn Ma Thai càng biến thái hơn, khiến người sợ.

Hỗn Độn Ma Thai gầm rống xông hướng Đế Thiên Vô:

- Ta muốn ăn ngươi!

Hỗn Độn Ma Thai không ngừng di chuyển né thoát Đại Trảm Diệt Phủ chém tới, rất nhanh áp sát Đế Thiên Vô.

Cánh tay trái Hỗn Độn Ma Thai hóa thành thủy tinh màu tím vô cùng cứng rắn chụp hướng trái tim Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô co chân phải lên, vòng vàng kề sát lòng bàn chân giẫm mạnh xuống.

Keng!

Vòng vàng và tay trái của Hỗn Độn Ma Thai va chạm bắn ra hỏa hoa.

Vòng vàng của Đế Thiên Vô là tiên thiên chí bảo, như Phong Hỏa Luân, vừa chiến đấu vừa làm pháp khí bay, vừa phòng ngự, gần như vạn năng.

Đáng tiếc lực lượng của Đế Thiên Vô không bằng Hỗn Độn Ma Thai, bị nó đánh bay ra.

Một luồng sáng bắn ra từ giữa trán Hỗn Độn Ma Thai, con ngươi Đế Thiên Vô co rút vội né tránh nhưng ánh sáng vẫn đuổi theo sát sao.

Đó là một loại thần thông công kích thần hồn, nếu như bị bắn trúng sẽ hồn phi phách tán, trừ phi tu vi cao hơn Hỗn Độn Ma Thai.

Khôn Khúc lại giết tới, một chưởng vỗ vào mặt Hỗn Độn Ma Thai, lực lượng mạnh đến mức làm người nó xoay tít bay ra ngoài, dọc đường đụng văng các phân thân, sinh linh. Ánh sáng đuổi theo Đế Thiên Vô cũng biến mất tăm.

Võ Cương Khâu nhìn cảnh này chợt hiểu đó là Hỗn Độn Ma Thai bản tôn, gã lao qua ngay.

Đám người Thái Thượng Lão Quân, Lưu Trầm Hương, Chân Võ Đại Đế vì tu vi yếu chỉ có thể quanh quẩn ngoài rìa chiến trường, nếu xông vào trong rất có thể sẽ bị phân thân của Hỗn Độn Ma Thai tàn sát.

Lưu Trầm Hương cắn răng nói:

- Chỉ là phân thân đã mạnh như vậy thì bản thể khủng bố đến mức nào?

May mắn Lưu Trầm Hương cầm Khai Sơn Thần Phủ, nếu không gã đã chẳng đánh thắng nổi một phân thân của Hỗn Độn Ma Thai.

Các Thần Ma chiến đấu khó khăn, bọn họ mong chờ một người xuất hiện, đó là bệ hạ của họ, Tần Quân.

Lục Nhĩ Mi Hầu cắn răng nói, huơ gậy quét qau:

- Sao bệ hạ còn chưa tới?

Tiếc rằng sức mạnh phân thân Hỗn Độn Ma Thai rất lớn, dễ dàng đỡ đòn.

------oOo------

Chương 1322: Uy của Nhan Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, bốn người Tần Quân đã xuất hiện cách hơn ngàn vạn dặm.

Tần Quân híp mắt nhìn đằng trước, có rất nhiều phân thân Hỗn Độn Ma Thai, làm hắn xem hoa mắt.

Tần Quân hỏi nhỏ:

- Phân biệt được ai là bản tôn không?

Phục Hy, Hiên Viên cùng gật đầu.

Họ đều là 9trẫm đương nhiên nhận ra ngay bản tôn Hỗn Độn Ma Thai.

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh cười hỏi:

- Hai người ai chịu lên bắt Hỗn Độn Ma Thai cho trẫm?

Phục Hy, Hiên Viên liếc nhau, phái ai trong hai người dư sức bắt Hỗn Độn Ma Thai, người kia sẽ bảo vệ phụ tử Tần Quân.

Hiên Viên nhe răng cười nói:

- Thiên Hoàng cho ta đi đi, ta mới đến cũng nên biểu hiện một phen.

Khóe môi Phục Hy co giật.

Từ khi Dương Tiễn đại phát thần uy Phục Hy luôn muốn lập công, lần này khó khăn lắm mới có cơ hội nhưng giữa đường chui ra Hoàng Đế Hiên

Viên. Tình nghĩa hai người thâm sâu, hơn nữa Hiên Viên đã nói như vậy rồi, Phục Hy không tiện từ chối.

Phục Hy tức giận nói:

- Đi đi, giải quyết nhanh gọn chút.

Hiên Viên cười cười, lắc người biến mất tại chỗ.

Chớp mắt Hiên Viên bay tới bên trên chiến trường nhìn xuống mấy trăm vạn sinh linh hỗn chiến, vẻ mặt khinh thường.

Hiên Viên quát to:

- Ta là Hiên Viên dưới tay Nhan Đế, các ngươi lui ra để ta giết Hỗn Độn Ma Thai!

Thanh âm uy chấn trời sao, mấy trăm vạn sinh linh giật mình ngước đầu nhìn.

Lời kịch này là Tần Quân đã dặn trượng, để Hiên Viên một trận chiến thành danh, sau này trấn thủ Nhan Vương Điện. Trải qua thảo luận Hiên Viên không đeo thiên diện mặt, giết Hỗn Độn Ma Thai xong gã sẽ canh giữ Nhan Vương thành. Phục Hy là Tần Tiên Lục Thần không thể lộ thân phận nên dịch dung.

Mấy trăm vạn sinh linh xáo động:

- Nhan Đế? Đó chẳng phải là chủ của Nhan Vương Điện sao?

- Nhan Đế luôn rất bí ẩn, hầu như không lộ mặt bao giờ, không ngờ có thật.

- Hiên Viên là ai? Trước kia chưa từng nghe.

- Thanh âm này . . .

- Hơi thở mạnh quá, trời ạ, không lẽ hắn là cường giả tuyệt định vượt Nhập Thánh?

Đế Thiên Vô, Khôn Khúc, Hoa Phi, Võ Cương Khâu giật mình nhìn Hiên Viên ở trên cao.

Đám Thần Ma Nhan Vương Điện biến sắc mặt.

Hiên Viên!

Không lẽ là Hoàng Đế trong Tam Hoàng?

Đám Thái Thượng Lão Quân, Lưu Trầm Hương, Chân Võ Đại Đế, Nhiên Đăng, Dương Thiền, Vương Tiễn, Mông Điềm, Long Đế, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ, Dương Nhâm biểu tình khó tin.

Không ngờ bệ hạ mang đến một siêu cường giả!

Đám Thần Ma Nhan Vương Điện bàn tán xôn xoa, biểu tình hưng phấn:

- Hiên Viên? Hoàng Đế Hiên Viên hả?

- Chắc đúng rồi, uy áp mạnh thế này, hóa ra Nhân Hoàng mạnh vậy.

- Tam Hoàng . . . hình như Phục Hy cũng đi ra, xếp trong Tần Tiên Lục Thần, còn thiếu mình Địa Hoàng Thần Nông.

- Bệ hạ đúng là đại năng.

- Có Hoàng Đế Hiên Viên thì Hỗn Độn Ma Thai là cái đinh gì!

Bọn họ đều nghe nói thần thoại Hoàng Đế, dù là Thái Thượng Lão Quân cũng có nghe biết.

Thái Thượng Lão Quân đỉnh cao có lẽ không thua gì Hiên Viên, nhưng lão cũng hiểu rằng Hiên Viên xuất hiện ảnh hưởng trận chiến tranh này.

Bên kia, Tần Quân xoa trán bất đắc dĩ nói:

- Chết tiệt, đã dặn là quan sát thần thông của Hỗn Độn Ma Thai rồi âm thầm bắt giữ, sau đó mới lên mặt ra oai.

Phục Hy nhún vai cười, vẻ mặt háo hức, lẽ ra là y lên mặt ra oai mới đúng!

Dường như Tiểu Lăng Mệnh cảm giác rất thú vị, vỗ tay cười khúc khích:

- Hi hi hi!

Cùng lúc đó, Hỗn Độn Ma Thai và các phân thân ngước nhìn Hiên Viên. Bản tôn cảm nhận rõ ràng hơi thở đầy áp lực của Hiên Viên, làm nó sợ hãi run cầm cập lặng lẽ lẩn vào trong đám phân thân, tính chuồn đi.

Chỉ số thông minh của Hỗn Độn Ma Thai không cao nhưng có bản năng, cảm nhận hơi thở nguy hiểm Hiên Viên mang đến, nó biết không đánh lại được.

Hiên Viên cười gằn:

- Muốn trốn?

Hiên Viên lao xuống, tốc độ nhanh đến mức tất cả sinh linh không thể bắt giữ bằng mắt thường.

Hỗn Độn Ma Thai đang len lỏi trong đám phân thân bỗng đụng vào ngực Hiên Viên, nó cảm giác như đụng trúng cục đá cứng nhất vũ trụ, đầu váng mắt hoa.

Phập!

Hiên Viên sấm sét rút kiếm đâm thủng ngực Hỗn Độn Ma Thai, máu phun ra. Tròng mắt Hỗn Độn Ma Thai lồi ra, người run rẩy không thể vùng thoát.

Hiên Viên liếc xéo Hỗn Độn Ma Thai, cười khẩy nói:

- Nghiệt súc, hôm nay ngươi phải chết!

Hiên Viên xoay tay phải, Hiên Viên kiếm khuấy nghiền bên trong thân thể làm Hỗn Độn Ma Thai hét thảm.

Mấy vạn phân thân của Hỗn Độn Ma Thai biến mất sạch, mấy trăm vạn sinh linh trợn to mắt.

Giải quyết xong phân thân của Hỗn Độn Ma Thai dễ dàng vậy sao?

Khôn Khúc xoe tròn mắt khó tin nói:

- Mạnh quá!

Đám cường giả kinh ngạc đến ngây người.

Nhiên Đăng lẩm bẩm:

- Hiên Viên mạnh vậy sao . . . công đức nhân tộc Tam Hoàng . . .

Sau khi Tam Hoàng được công đức vào ở Hỏa Vân động thì ít khi ra ngoài đời, Nhiên Đăng không biết thực lực thật sự của họ mạnh cỡ nào.

Kiếm đâm Hỗn Độn Ma Thai xong Hiên Viên híp mắt cười nói:

- Nghiệt súc, nếu không phải bệ hạ dặn bắt giữ ngươi thì ngươi đã chết.

Hỗn Độn Ma Thai đau đớn gào thét, mặt cho nó vặn vẹo cỡ nào cũng không thể vùng thoát khỏi Hiên Viên kiếm, dường như thân xác đã dính chặt vào Hiên Viên kiếm.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Thiên địch Ma Thần. Đạt được một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao!]

Khóe môi Tần Quân nhếch cao, nhiệm vụ này nhẹ nhàng hơn hắn nghĩ. Cứ tưởng Hiên Viên làm rầm rộ như vậy thì Hỗn Độn Ma Thai sẽ chuồn êm rồi, may mắn thực lực của gã siêu mạnh.

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, có thể trở thành Nhân Hoàng thì Hiên Viên tuyệt đối không ngông cuồng như mặt ngoài, gã dám cuồng tất nhiên đã chuẩn bị hết mọi thứ.

Bên kia. Hiên Viên giơ Hỗn Độn Ma Thai lên cao, nhìn quét mấy trăm vạn sinh linh xung quanh.

- Hôm nay Hỗn Độn Ma Thai bị ta hàng phục, trả lại bầu trời trong xanh cho Mậu Lam tinh vực. Đây đều là ơn lớn của Nhan Đế bệ hạ!

Ngữ điệu của Hiên Viên sục sôi dễ kích thích cảm xúc của sinh linh.

Những sinh linh gánh thù sâu như biển nhìn Hỗn Độn Ma Thai đau đớn thì hốc mắt đỏ hoe.

Tà ma này rốt cuộc đền tội!

Đám cường giả Đế Thiên Vô, Khôn Khúc, Hoa Phi, Võ Cương Khâu, Nhiên Đăng biểu tình phức tạp nhìn Hiên Viên. Bọn họ vất vả khó khăn không làm được, Hiên Viên vừa xuất hiện đã với thủ đoạn sấm sét chế ngự Hỗn Độn Ma Thai.

Mắt Võ Cương Khâu đầy kiêng dè:

- Hắn chắc chắn là tồn tại siêu nhiên từ Hiển Thánh cảnh hậu kỳ trở lên . . .

Khi Võ Cương Khâu nhìn hướng Hiên Viên kiếm thì con ngươi co rút.

Hỗn độn linh bảo!

------oOo------

Chương 1323: Cổ Phật trong truyền thuyết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lòng Võ Cương Khâu dậy sóng thần, gã từng may mắn thấy hỗn độn linh bảo, báu vật khiến gã thèm muốn.

Hèn gì Hiên Viên lợi hại như vậy, tu vi Hiển Thánh cảnh hậu kỳ cộng thêm hỗn độn linh bảo thì mười Hỗn Độn Ma Thai cũng phải quỳ.

Võ Cương Khâu không biết rằng Hiên Viên là Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Ba người Tần Quân cưỡi Hà Đồ bay nhanh tới.

Hiên Viên xoay người nhìn Tần Quân, mỉm cười hét to:

- Tham kiến Nhan Đế bệ hạ!

Lời vừa nói ra, mấy trăm vạn sinh linh cùng quay đầu lại nhìn Tần Quân áo trắn, bọn họ thầm nuốt nước miếng.

Tần Quân một tay ôm Tiểu Lăng Mệnh, Phục Hy tựa như phong ma đứng sau lưng hắn, khiến người nhìn một lần rồi khó quên.

Đám Thần Ma Nhan Vương Điện Thái Thượng Lão Quân, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ kích động. Những thành viên trung tâm từng gặp Tần Quân cũng siêu hưng phấn.

- Thật sự là Nhan Đế bệ hạ!

- Ha ha ha! Sớm nghe nói bệ hạ sẽ đến chi viện chúng ta, quả nhiên không sai!

- Không uổng là bệ hạ, cường giả tuyệt thế cỡ này mà cũng thu phục được.

- Có Hiên Viên tọa trấn thì Nhan Vương Điện chúng ta sẽ bay cao rồi!

- Nhan Đế trở về, ai dám tranh phong với chúng ta nữa?

Tất cả thành viên Nhan Vương Điện siêu ích động, sinh linh khác thì kính sợ nhìn Tần Quân.

Vừa ra sân đã dễ dàng chế phục Hỗn Độn Ma Thai nguy hại Mậu Lam tinh vực, Nhan Đế rốt cuộc có lai lịch gì?

Có thể khiến Hiên Viên cúi đầu xưng thần thì chắc Nhan Đế siêu mạnh.

Mấy trăm vạn sinh linh bắt đầu suy nghĩ lan man, dù Tần Quân chỉ biểu hiện ra tu vi Thái Ất Huyền Tiên cảnh nhưng bọn họ không tin.

Đại năng giả dư sức đè thấp tu vi.

Mặt Hỗn Độn Ma Thai dữ tượn gầm rống:

- Ta muốn ăn ngươi! Ăn ngươi!

Hai tay Hỗn Độn Ma Thai chộp mũi kiếm muốn vùng thoát.

Hiên Viên hừ lạnh, gã không có chút hảo cảm gì với loại tà ma này, vung tay phải, máu phun ra, tiếng gào thét của Hỗn Độn Ma Thai vô cùng thê lương nhưng chẳng ai đồng tình nó.

Bọn họ hận không thể xé xác Hỗn Độn Ma Thai ra vạn mảnh.

Tần Quân lạnh lùng ra lệnh:

- Giết hắn đi Hiên Viên.

Giết chết Hỗn Độn Ma Thai trước mặt nhiều sinh linh chẳng những kiếm công đức còn tạo thế cho Nhan Vương Điện.

Hiên Viên gật đầu nói:

- Tuân lệnh!

Mắt Hiên Viên nghiêm túc đang định oanh sát Hỗn Độn Ma Thai.

Bỗng một lỗ đen hiện ra trước mặt Hiên Viên, hơi thở siêu khủng làm con ngươi gã co rút bản năng thụt lùi. Các xúc tu màu đen bay ra từ lỗ đen quấn lấy Hỗn Độn Ma Thai rồi kéo vào trong nhanh như tia chớp.

Mọi việc diễn ra quá mau, tất cả sinh linh không kịp phản ứng.

Đế Thiên Vô trợn to mắt nói:

- Đây là . . .!

Khôn Khúc trợn mắt há hốc mồm như nhìn thấy thứ gì khó tin.

Một giọng nói trang nghiêm vang vọng trời sao, ngữ điệu không tha phản bác tựa như thần cao cao tại thượng tuyên bố sống chết của chúng sinh:

- Hỗn Độn Ma Thai làm nhiều việc ác thì để bản tôn mang về giáo hóa, sau này Hỗn Độn Ma Thai sẽ không đi ra nguy hại vũ trụ nữa!

Khôn Khúc run rẩy nhìn lỗ đen trước mặt Hiên Viên:

- Sao có thể như vậy? Không lẽ là . . .

Lỗ đen nhanh chóng thu nhỏ rồi biến mất.

Trời sao tĩnh lặng, dường như Hỗn Độn Ma Thai chưa từng xuất hiện.

Mặt Hiên Viên ướt mồ hôi lạnh, hơi thở vừa rồi mạnh đến nỗi làm gã kinh dị.

Thánh Nhân!

Chắc chắn là Thánh Nhân!

Hiên Viên là Hiển Thánh cảnh viên mãn, từng tranh giành đạo Thánh Nhân, dù chưa thành Bán Thánh nhưng đã hiểu rõ hơi thở mạnh mẽ kia là sao.

Tần Quân bị hù sợ, có thể cướp Hỗn Độn Ma Thai khỏi tay Hiên Viên thì ít nhất là Bán Thánh, nhưng xem thủ đoạn càng có thể là Thánh Nhân.

Phục Hy sắc mặt khó xem nói:

- Thánh Nhân . . . hay y luôn ẩn núp xem cuộc chiến, đang che chở Hỗn Độn Ma Thai sao?

Chắc chắn đối phương không phải vừa chạy tới, làm gì có chuyện tình cờ như vậy. Rất có thể đối phương luôn núp trong bóng tối xem cuộc chiến, chờ Hỗn Độn Ma Thai bị hại mới ra tay. Nói là giáo hóa nhưng rõ ràng là cưỡng ép bảo vệ Hỗn Độn Ma Thai.

Nhưng đối mặt Thánh Nhân thì bọn họ biết làm sao được?

Mấy trăm vạn sinh linh tĩnh mịch, bọn họ không ngờ có tồn tại bí ẩn cứu đi Hỗn Độn Ma Thai.

Nhiên Đăng cau mày, không hiểu sao hơi thở vừa rồi rất giống Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, làm lão hoang mang.

Không lẽ hai vị giáo chủ giáng thế trước tiên?

Mặt Đế Thiên Vô đen thui:

- Đều là tính toán . . .

Đế Thiên Vô không ngốc, gã hiểu rằng Thánh Nhân kia luôn xem kịch. Bọn họ chiến đấu đẫm máu nhưng chỉ là diễn viên trong mắt người ta, Đế Thiên Vô trời sinh tính cách cao ngạo không chấp nhận được.

Khôn Khúc cười khổ nói:

- Hèn gì những đại năng không ra tay, thì ra là vậy.

Khôn Khúc dù gì là thiên kiêu thứ bốn, có địa vị không thấp trong địa vị, biết nhiều việc hơn.

Hỗn Độn Ma Thai làm loạn đã lâu nhưng có thấy vị đại năng nào ra tay không?

Dù là Ma Minh cũng chỉ phái một trưởng lão, dù trưởng lão đó bị Hỗn Độn Ma Thai ăn thì sau khi xong chuyện Ma Minh chẳng hề phái binh báo thù.

Hết thảy thật quỷ dị.

Bây giờ vị Thánh Nhân kia cứu Hỗn Độn Ma Thai đi vạch ra sương mù.

Thánh Nhân đang nuôi thả Hỗn Độn Ma Thai!

Suy đoán này làm Khôn Khúc, Đế Thiên Vô cả người lạnh lẽo, linh hồn run rẩy.

Thái Thượng Lão Quân nhíu chặt mày:

- Không ngờ Thánh Nhân trong vũ trụ này cũng ra tay. Hỗn Độn Ma Thai . . . Huyết Phệ Ma Thần?

Bản thể của Thái Thượng Lão Quân là Lão Tử, mà Lão Tử là Thánh Nhân.

Thứ Thánh Nhân xem trọng thường liên quan đến khí vận, giáo thống. Hỗn Độn Ma Thai tuy là tà ma, vô cùng tàn nhẫn nhưng nó mới sinh ra, tâm trí chưa chính chắn, có ngàn loại huyết thống cường đại, nếu bồi dưỡng tốt thì thành tựu khó thể tưởng tượng.

Thật lâu sau Tần Quân chửi thề:

- Bố tiên sư cha nhà nó!!!

Suýt giết Hỗn Độn Ma Thai hoàn thành nhiệm vụ ai ngờ giữa đường chạy ra một vị Thánh Nhân.

May mắn Thánh Nhân này không ra tay với họ.

Phục Hy vội giải thích, sợ Tần Quân giận chó đánh mèo Hiên Viên:

- Bệ hạ bớt giận, người đó chắc đã sớm theo dõi Hỗn Độn Ma Thai rồi.

Mặt Tần Quân đen thui, Tiểu Lăng Mệnh hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại tùy thời òa khóc.

Hỗn Độn Ma Thai có sức uy hiếp quá lớn, nay được người cứu đi, tuy người đó nói nó sẽ không đi ra tai họa vũ trụ nhưng ai tin được?

Vẻ mặt Hiên Viên lúng túng, gã thu Hiên Viên kiếm, bay hướng ba người Tần Quân.

Mấy trăm vạn sinh linh hai mặt nhìn nhau, lặng ngắt như tờ. Đa số sinh linh biểu tình tức giận. Hỗn Độn Ma Thai ăn biết bao sinh linh, chỉ nói một câu mang về giáo hóa là xong việc?

- Người đó là ai?

- Chết tiệt! Có người bao che cho Hỗn Độn Ma Thai, đáng chết!

------oOo------

Chương 1324: Cổ Phật trong truyền thuyết (2)

- Suỵt, đối phương không lộ mặt đã cứu Hỗn Độn Ma Thai đi thì chắc là siêu đại năng đứng trên đỉnh vũ trụ.

- Cứ bỏ qua vậy sao?

- Ài, số phận nó vậy rồi.

Đám sinh linh chửi rủa. Các thiên kiêu mặt đen, nhưng càng nhiều là sợ hãi.

Đứng càng cao biết càng nhiều, cũng sợ nhiều thứ hơn.

Thiên kiêu thứ tám Hoa Phi run rẩy lẩm bẩm, giọng nói tràn ngập sợ hãi:

- Không lẽ là Cổ Phật?

Cổ Phật!

Phật vốn tồn tại trong vũ trụ này, từng rất cường thịnh, về sau không biết xảy ra chuyện gì đã đi vào sâu trong vũ trụ. Sau đó các thế lực lớn, giáo thống bài xích Phật Môn, đến hôm nay Phật Môn suy sụp không làm được gì.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chính: Phát hiện Cổ Phật. Nhiệm vụ cụ thể: Tình nghi là tồn tại cường đại của Cổ Phật cứu Hỗn Độn Ma Thai đi, nếu túc chủ phát hiện Cổ Phật sẽ được một lần cơ hội nghe đạo, một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn, ba lần cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Con ngươi Tần Quân co rút.

- Thánh Nhân cứu Hỗn Độn Ma Thai là Cổ Phật?

Tâm tình của Tần Quân nặng nề, vì lúc trong Huyền Đương đại thế giới hắn đã nghe nói nhiều về Cổ Phật.

Khi nhân tộc vừa sinh ra Cổ Phật vô cùng cường đại, không chỉ thống ngự Huyền Đương đại thế giới còn có thế lực lớn trong vũ trụ. Bạch Đế từng nhiều lần nhắc đến Cổ Phật, dường như vô cùng khao khát chỗ Cổ Phật đi.

Hiên Viên đến trước mặt Tần Quân, hổ thẹn lắp bắp:

- Bệ hạ . . . Ta . . .

Lời đến bên môi không thốt ra được, Hiên Viên tự tin tràn đầy bảo đảm có thể bắt giữ Hỗn Độn Ma Thai kết quả được người cứu đi, tát mặt quá đau.

Tần Quân phất tay nói:

- Không sao, việc này không trách ngươi được.

Thánh Nhân bảo vệ Hỗn Độn Ma Thai, Tam Hoàng hợp sức lại cũng không giết nó nổi.

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh bay đi:

- Về thành trước đi.

Phục Hy vội cất Hà Đồ, cùng Hiên Viên bay đi theo.

Tất cả thành viên Nhan Vương Điện nhìn Tần Quân bay tới, họ quỳ giữa hư không.

Mấy chục vạn sinh linh đồng thanh kêu lên:

- Bái kiến bệ hạ!

Hình ảnh rung động lòng người.

Giây sau tất cả binh sĩ, sinh linh trong Nhan Vương thành cùng rống to, uy chấn trời sao.

Đám sinh linh đến từ thế lực khác kính sợ nhìn Tần Quân. Tuy Hỗn Độn Ma Thai bị cứu đi nhưng Hiên Viên dễ dàng bắt được nó, thực lực đã chấn nhiếp bọn họ. Họ hiểu rằng sau này Mậu Lam tinh vực sẽ có một vật

khổng lồ vươn lên.

Nhan Vương Điện!

Nhan Đế sẽ là một trong các đại nhân vật đỉnh cao của Mậu Lam tinh vực.

Tần Quân vung ống tay áo:

- Về thành!

Tần Quân ôm Tiểu Lăng Mệnh tiếp tục bay hướng Nhan Vương thành, mấy chục vạn thành viên Nhan Vương Điện rầm rộ theo sau.

Lưu Trầm Hương tò mò hỏi Dương Thiền:

- Tại sao bệ hạ ôm một đứa bé?

Biểu tình của Dương Thiền hơi mất tự nhiên.

Lục Nhĩ Mi Hầu hừ mũi nói:

- Đó là nhi tử của bệ hạ, ngươi không biết sao?

Lúc họ chưa rời khỏi Huyền Đương đại thế giới thì tin thánh thai đã đồn rộng rãi, Lưu Trầm Hương lo tu luyện nên không nghe thấy việc này.

Võ Cương Khâu trầm giọng nói:

- Tất cả giải tán đi!

Nói xong Võ Cương Khâu mang theo đệ tử Võ Huyền tông rời đi.

Hoa Phi đảo tròng mắt dẫn mấy chục thiên kiêu bay hướng Nhan Vương thành.

Đế Thiên Vô, Khôn Khúc đứng đối diện nhau, hai người lặng im thật lâu sau từ từ ngước đầu lên.

Khôn Khúc lắc đầu thở dài nói

- Thôi, chúng ta không thể nào xen vào việc này, sau khi trở về ngươi hãy nói với Thần Hoàng là Cổ Phật nhúng tay vào, Thần Hoàng sẽ không trách cứ ngươi.

Mặt Đế Thiên Vô không biểu tình nói:

- Đây đã là lần thất bại thứ hai của ta.

Ngữ khí gã tuy bình tĩnh nhưng lời nói ra lại khiến người ta biết gã đang uể oải.

Khôn Khúc đồng tình nhìn gã nói:

- Thần Hoàng cái thế vô song, nghiêm khắc với ngươi là xem trọng ngươi. Phải thừa nhận là thiên phú của ngươi quả thật trăm vạn năm khó gặp.

Tuy Khôn Khúc giờ có thể áp chế Đế Thiên Vô nhưng tuổi của y lớn hơn Đế Thiên Vô nhiều, cuối cùng cũng có ngày Đế Thiên Vô vượt qua y.

Đối với những thiên kiêu như họ, thiên phú không bằng người là một chuyện rất tổn thương lòng tự tôn.

- Trăm vạn năm khó gặp lại như thế nào? Ha ha , ta ngay cả Hỗn Độn Ma Thai đều không bằng.

Đế Thiên Vô tự giễu cười nói khiến sắc mặt Khôn Khúc lập tức xanh mét.

Trận chiến hôm nay khiến y ý thức được thiên phú Hỗn Độn Ma Thai khủng bố cỡ nào.

Cổ Phật cứu Hỗn Độn Ma Thai đi tuyệt đối không phải thay trời hành đạo.

Nghĩ đến đó Khôn Khúc không khỏi cười khổ, thở dài nói:

- Thôi, sau khi trở về liền bế quan tu luyện, ta cũng không muốn bị Hỗn Độn Ma Thai bỏ xa.

Nói xong Khôn Khúc xoay người bay về hướng sâu trong tinh không.

Đế Thiên Vô vẫn đứng ngốc tại chỗ. Sau khi tự hỏi một chốc gã quay đầu

nhìn về phía Nhan Vương thành vĩ ngạn nguy nga, ánh mắt phức tạp lẩm bẩm nói:

- Nhan Đế… Hiên Viên….

Đế Thiên Vô đem hai cái tên đó khắc sâu trong đầu. Gã có dự cảm, Nhan Đế sẽ là kình địch của mình, giống như Tần Thiên Đế.

Lập tức Đế Thiên Vô xoay người bay về một hướng khác.

Hỗn Độn Ma Thai biến mất, nhiệm vụ của y cũng coi như chấm dứt.

Nhưng nhìn bóng lưng của Đế Thiên Vô lại có vẻ hơi hiu quạnh.

…

Trong Nhan Vương Thành, Nhan Đế Cung.

Tần Quân ôm tiểu Lăng Mệnh, nhìn các thành viên Nhan Vương Điện bên dưới. Hiên Viên cùng Phục Hy đứng trên đài cao nhất bên dưới hắn.

Tần Quân vừa trêu cái mũi của tiểu Lăng Mệnh, vừa cười nói:

- Thời gian qua các ngươi đã làm được rất tốt.

Hỗn Độn Ma Thai vốn là biến thái, lại được Thánh Nhân che chở, Nhan Vương Điện có thể thương vong không nhiều đã là chuyện không dễ dàng.

Lý Tư chắp tay, vẻ mặt xấu hổ nói:

- Hổ thẹn, không hoàn thành nhiệm vụ bệ hạ giao cho.

Những Thần Ma còn lại cũng thế.

Lúc trước, khi bọn họ và Tần Quân tách ra từng thề nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ, kết quả họ còn cần Tần Quân tự mình tới trợ giúp.

Tần Quân khoát tay nói:

- Được rồi. Chuyện Hỗn Độn Ma Thai đã qua, kế tiếp hội báo một chút

tình hình gần đây của Nhan Vương Thành đi.

Tần Quân không muốn nói nhiều về chuyện Hỗn Độn Ma Thai.

Bị Thánh Nhân nẵng tay trên khiên tâm trạng Tần Quân rất không xong, cho dù hắn không có biểu hiện ra ngoài nhưng hắn rất khó chịu.

Lý Tư bắt đầu bẩm báo tình hình phát triển gần đây của Nhan Vương Điện. Hiên Viên cũng nghe rất nghiêm túc, bởi vì kế tiếp đến phiên gã trấn thủ Nhan Vương Điện.

------oOo------

Chương 1325: Ngọc Hoàng Đại Đế.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại khái cỡ một canh giờ trôi qua, Lý Tư và Thái Thượng Lão Quân mới thay phiên nhau nói xong.

Tần Quân vừa lòng cười nói:

- Ngày sau, Hiên Viên sẽ thành một phần của Nhan Vương Điện chúng ta. Trẫm phong Hiên Viên làm Sát Phục trưởng lão của Nhan Vương Điện.

Cấp bậc phân chia của Nhan Vương Điện cũng giống tông môn nhưng Tần Quân lại thích cấp dưới gọi hắn là bệ hạ.

Không có người phản bác, ai cũng chúc mừng Hiên Viên:

- Chúc mừng Sát Phạt trưởng lão!

Sát Phạt trưởng lão, ý cũng như tên, Tần Quân tính toán khiến gã quản hình phạt trong Nhan Vương Điện.

Tuy Hiên Viên mới gia nhập nhưng biểu hiện đánh bại Hỗn Độn Ma Thai một cách dễ dàng của gã đủ để các trưởng lão, nghi trượng Nhan Vương Điện kinh sợ.

Vũ trụ dù sao tôn sùng cường giả vi tôn, nhược nhục cường thực!

Tần Quân trầm giọng nói:

- Đánh bại Hỗn Độn Ma Thai, đây là một cơ hội tốt. Tiếp đó chúng ta phải tạo thế cho tốt để chiêu nạp môn đồ.

Vừa nói chuyện Tần Quân vừa đứng dậy.

Tiểu Lăng Mệnh đã ngủ, bé đang cầm y bào của Tần Quân ngủ say sưa.

Tất cả các thành viên trung tâm Nhan Vương Điện đều đáp:

- Vâng!

Tần Quân sau đó khiến họ giải tán.

Trước khi đi, hắn khiến Thái Thượng Lão Quân lưu lại.

Phục Hy cùng Hiên Viên cũng rời đi, tiểu Lăng Mệnh thì Tần Quân giao cho Dương Thiền chiếu cố. Trong Nhan Vương Thành, mọi chuyện đều bị Tần Quân nắm giữ nên hắn cũng không cần lo lắng có người mưu hại tiểu Lăng Mệnh.

Đại điện yên tĩnh, Tần Quân nhìn Thái Thượng Lão Quân, vẻ mặt tươi cười thần bí.

Đánh bại Hỗn Độn Ma Thai khiến hắn có một cơ hội thức tỉnh cực hạn, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội tử trung đỉnh cao.

Thưởng cho tác dụng đều rất lớn.

Tần Quân tính toán cho Thái Thượng Lão Quân sử dụng tử trung đỉnh cao.

Thái Thượng Lão Quân dù sao cũng là phân thân của Thánh Nhân, dùng Thần Ma đỉnh cao bình thường Tần Quân sợ sẽ có sai lầm.

Thái Thượng Lão Quân nhịn không được hỏi:

- Không biết bệ hạ khiến ta lưu lại là có chuyện gì?

Ở gần Tần Quân khiến lòng lão trăm mối tơ vò.

Lần đầu, khi gặp mặt, Tần Quân còn cần lão cứu.

Lúc này mới qua bao lâu Tần Quân đã thành một trong những bá chủ của vũ trụ, thủ hạ dưới tay cường giả như mây.

Tần Quân cười nói:

- Lão quân tận tâm tận lực vì trẫm, trẫm tự nhiên không muốn bạc đãi lão quân.

Tần Quân vừa nói vừa đi tới trước mặt Thái Thượng Lão Quân.

- Lão quân có từng nghĩ khôi phục trạng thái đỉnh cao kiếp trước?

Tần Quân vừa dứt lời, tim Thái Thượng Lão Quân liền đập thình thịch.

Tuy lão không thích chiến đấu nhưng cũng không muốn bản thân biến thành kẻ yếu.

Đại La Thủy Tiên trong vũ trụ chỉ tính bình thường, muốn hoành hành không cố kỵ, rất khó.

Thái Thượng Lão Quân cố nén kích động đáp:

- Đương nhiên…

Lão biết Tần Quân có năng lực thần bí khiến tu vi người ta khôi phục đến trạng thái đỉnh cao.

Tần Quân phân phó trong lòng:

- Hệ thống, khiến Thái Thượng Lão Quân khôi phục tử trung đỉnh cao!

Tần Quân không khỏi chờ mong, Thái Thượng Lão Quân có thể trực tiếp biến thành Lão Tử hay không?

Nhưng Tần Quân cũng biết hy vọng ấy rất thấp.

Cho dù Thái Thượng Lão Quân là phân thân của Lão Tử nhưng đối phương đã thành một thể độc lập.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Thái Thượng Lão Quân chuẩn bị khôi phục tử trung đỉnh cao.]

Ngay sau đó, trên đỉnh đầu Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một hố đen hút Thái Thượng Lão Quân vào trong đó.

Đại điện lập tức trở nên yên tĩnh, ngọn đèn hai bên chớp động ánh lửa, bóng dáng Tần Quân kéo dài rất dài…

Tần Quân ngồi lại trên ngai vàng của mình, tiếp tục phân phó:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Cổ Phật Thánh Nhân xuất hiện gây cho Tần Quân áp lực không nhỏ.

Thế lực Tần Quân càng ngày càng mạnh lên thì nhân vật tiếp xúc cũng càng ngày càng mạnh theo. Cổ Phật bồi dưỡng Hỗn Độn Ma Thai rất có thể sẽ bồi dưỡng ra một tai họa hủy diệt cả vũ trụ.

Còn có Thánh Môn…

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!]

Cùng với tiếng hệ thống vang lên trong đầu, tâm trạng Tần Quân cũng trở nên bình tĩnh lại.

Tần Quân cũng không quá chờ mong sẽ triệu hoán được người rất mạnh. Dù sao có cực hạn thức tỉnh, chỉ cần tiềm lực của đối phương không tồi, tu vi có tệ đến mấy cũng được!

Cực hạn thức tỉnh tuyệt đối là công năng bàn tay vàng của Tần Quân.

Không biết sau này còn có thể có công năng càng biến thái hơn không?

Tần Quân rất mong chờ điều này.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Vũ Khúc Tinh, đến từ truyền thuyết thần thoại. Có triệu hoán một lần nữa hay không?]

Vũ Khúc Tinh?

Tần Quân do dự một chút rồi khiến hệ thống triệu hoán lần nữa.

Vũ Khúc Tinh tuy rất nổi tiếng, còn nổi tiếng về võ nghệ nhưng Tần Quân thật không tin gã mạnh cỡ nào.

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma lần nữa!]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Ngọc Hoàng Đại Đế, đến từ truyền thuyết thần thoại. Có triệu hoán một lần nữa hay không?]

Tốc độ lần triệu hoán thứ hai rất nhanh khiến Tần Quân sửng sốt tại chỗ.

Ngọc Hoàng Đại Đế?

Danh khí của Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không hề thua kém Như Lai Phật Tổ, địa vị của y trong thần thoại cũng rất cao.

Có nên triệu hoán Ngọc Hoàng Đại Đế hay không?

Ngọc Hoàng Đại Đế, còn được gọi Ngọc Đế, thống ngự tam giới bát hoang, giỏi hơn Người, Quỷ, Tiên, Thần, Yêu.

Dưới Thánh Nhân, địa vị Ngọc Hoàng Đại Đế cao nhất.

Y trên chưởng quản ba mươi sáu thiên, dưới trấn Địa phủ Hoàng Tuyền.

Đại thần như thế Tần Quân rất động tâm.

Trước kia vì tu vi còn yếu, Tần Quân lo lắng Ngọc Hoàng Đại Đế sẽ mưu phản nhưng bây giờ Tần Quân lại không lo nữa.

Ngay cả Tam Hoàng cũng quy thuận dưới tay hắn, vậy hắn sợ cái gì?

Dưới tay Tần Quân, những Thần Ma tu vi ngang với Ngọc Đế đều không coi là đứng đầu nên Tần Quân cũng không lo lắng Ngọc Đế có thể xúi giục phản loạn cái gì.

Huống hồ nơi đó vẫn là Thiên Đình Đại Tần, nơi nay là Nhan Vương Điện.

Thần Ma trong Nhan Vương Điện không có mấy người vốn trung thành với Ngọc Đế, thậm chí còn có thể có cừu oán.

Ví dụ như Dương Thiền, Lưu Trầm Hương.

- Vậy triệu hoán Ngọc Hoàng Đại Đế, khôi phục ký ức kiếp trước!

Khóe miêng Tần Quân cong cong, Ngọc Hoàng Đại Đế thì thế nào?

Trẫm là Tần Thiên Đế, ngươi có là Ngọc Hoàng Đại Đế cũng là thủ hạ của trẫm.

Chợt Tần Quân khiến hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Ngọc Đế ra:

[Ngọc Hoàng Đại Đế, đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Ngọc Đế! Hạo Thiên Ngọc Hoàng Thượng Đế! Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn!

Tu vi: Hiển Thánh sơ kỳ.

Công pháp: Hạo Thiên Thánh Pháp.

Thần thông: Ngọc Hoàng Long Khí! Độc Tôn Bát Hoang! Chưởng Phạt Lôi Uy! Huyền Chân Tru Ma!

Pháp bảo: Chí Tôn Ấn.

------oOo------

Chương 1326: Nhân quả báo ứng.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuộc tính đặc biệt: Ngọc Hoàng Thần Phách (uy áp của thần đế vô thượng có thể kinh sợ sinh linh vạn tộc.)

Mức độ trung thành: 61 (MAX 100)!]

Ha ha

Quả nhiên là làm hoàng đế lâu, mức độ trung thành thế nhưng có sáu mơi mốt. Mặc dù còn xa mới tới mức phản bội nhưng vẫn khiến Tần Quân hơi thấy khó chịu.

Cõ lẽ là vì Cổ Phật bắt Hỗn Độn Ma Thai đi khiến tâm tình Tần Quân vẫn luôn không tốt.

Tần Quân vuốt cằm nghĩ:

- Hiển Thánh sơ kỳ, xem ra Ngọc Đế còn chưa đạt tới đỉnh cao.

Có Hiên Viên, Nhiên Đăng trấn áp, Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không gây nên sóng gió gì được.

Kế tiếp, hắn nên chờ mong Thái Thượng Lão Quân đỉnh cao sẽ lợi hại tới mức nào.

Trừ lần triệu hoán mới dùng xong, Tần Quân còn một cơ hội Thần Ma đỉnh cao cùng một cơ hội thức tỉnh cực hạn.

Thức tỉnh cực hạn Tần Quân tính toán để dành đi Thánh Môn lại dùng.

Tần Quân không có khả năng mang theo một người siêu cấp cường giả tiến vào Thánh Môn, nhưng vì an toàn, nếu Tần Quân gặp bất trắc trong Thánh Môn hắn sẽ khiến Thần Ma thức tỉnh cực hạn nháo Thánh Môn trời long đất lở!

Tần Quân không lại nghĩ nhiều, hắn ngồi xếp bằng trên ngai vàng bắt đầu tu luyện.

Tần Quân đã thói quen mỗi ngày đều dành thời gian tu luyện, cho dù hắn

là Tần Thiên Đế cũng không thay đổi.

Tu vi không phải công sức một ngày, tích lũy từng chút một mới có thể hậu tích mỏng phát.

…

Ngày tiếp theo, Nhan Vương Thành trôi nổi trong tinh không, không ngừng có sinh linh từ các phương bay tới.

Từ lúc tin tức Hiên Viên đánh bại Hỗn Độn Ma Thai truyền ra, tên Hiên Viên và Nhan Đế bắt đầu gây chấn động trong Mậu Lam tinh vực.

Càng ngày càng nhiều sinh linh mang tâm trạng ngưỡng mộ tới đầu bái Nhan Vương Điện.

Cho dù Hỗn Độn Ma Thai bị Cổ Phật cứu đi nhưng với thực lực Hiên Viên thể hiện cả Mậu Lam tinh vực đều không kiếm ra một ai có thể sánh bằng.

Trong số những sinh linh bay tới có một thân ảnh xuyên áo bào màu tro mộc mạc, khuôn mặt cương nghị, mày rậm, mắt như rồng rất đủ lực áp bách, mái tóc dài của gã gói gọn trong mũ vải.

Mặc cho ai cũng không nghĩ ra người đó chính là Ngọc Hoàng Đại Đế!

Hôm nay gã đã không còn thân phận Ngọc Hoàng Đại Đế nên không thể mặc hoàng bào đi tới chỗ Tần Quân tìm nơi nương tựa.

- Nhan Vương Điện…

Ngọc Đế nhìn Nhan Vương Thành phồn vinh trước mặt biểu tình có chút phức tạp.

Ngọc Đế có thể cảm nhận được khí tức mạnh mẽ truyền ra từ nơi đây. Về mặt thực lực, Nhân Vương Thành đã không thua Thiên Đình gã chưởng khống kiếp trước.

Rất nhanh, Ngọc Đế đến trước cửa thành, xếp hàng vào trong.

Ngọc Đế không lập tức bày ra khí tức Hiển Thánh, gã tính toán vào thành

quan sát một phen mới lại tới đầu bái Tần Quân.

Trong thư phòng ở Nhan Đế Cung.

Tần Quân đang ôm tiểu Lăng Mệnh phê duyệt các loại vấn đề khó khăn của Nhan Vương Điện.

Dường như tới nơi lạ khiến tiểu Lăng Mệnh sợ hãi, sau khi tỉnh ngủ ở chỗ Dương Thiền bé liền luôn gào khóc. Hết cách, Dương Thiền chỉ có thể đem tiểu Lăng Mệnh giao lại trong tay Tần Quân.

Tần Quân cầm một quyển trục, vẻ mặt do dự lẩm bẩm:

- Vũ Huyền Tông?

Hôm nay Vũ Huyền Tông phát thư mời tới mong Tần Quân có thể tới Vũ Huyền Tông làm khách.

Trận đại chiến hôm qua, sau khi Vũ Cương Khâu chứng kiến thực lực mạnh mẽ của Hiên Viên liền khó có thể bình tĩnh.

Y muốn kết giao với Tần Quân.

Tần Quân hừ lạnh nói:

- Hừ, muốn tạo quan hệ thì ngươi phải tự tới Nhan Vương Thành!

Tần Quân lập tức vất quyển trục sang một bên.

Tiểu Lăng Mệnh đi qua nhặt quyển trục lên, chơi rất vui vẻ.

Lúc này, bỗng nhiên Nhiên Đăng đi tới trước thư án quỳ lạy hành lễ.

Ánh mắt Tần Quân vẫn dừng trên quyển trục, không ngẩng đầu lên hỏi:

- Đứng lên đi, chuyện gì?

Tuy tu vi Tần Quân vẫn thua xa Nhiên Đăng nhưng cảm giác áp bách Tần Quân tạo nên cho gã lại càng ngày càng mạnh.

Nhiên Đăng chắp tay trả lời khiến Tần Quân ngẩng đầu lên nhìn:

- Bệ hạ… Như Lai đi tiêu diệt Hỗn Độn Ma Thai, sau khi thua vẫn chưa hề trở về, ta lo lắng y có thể có chuyện gì hay không.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- A? Y không truyền tin gì về sao?

Mức độ trung thành của Như Lai vẫn luôn ở trên chín mươi, y không có khả năng phản bội hắn.

Chẳng lẽ là...

Nhiên Đăng lắc đầu nói:

- Không có, giống như bốc hơi khỏi nhân gian vậy.

Khuôn mặt xấu xí của gã lộ ra một tia sầu lo.

Trong Nhan Vương Điện có hai người họ là Phật, quan hệ hai bên tự nhiên thân thiết, bây giờ Như Lai biến mất khiến gã lo lắng khôi thôi.

Tần Quân đứng dây, đi qua đi lại trong thư phòng.

Tần Quân đang lo lắng một khả năng, Như Lai có thể bị Cổ Phật bắt đi rồi không?

Cổ Phật nuôi thả Hỗn Độn Ma Thai, vẫn luôn âm thầm bảo hộ. Khi Cổ Phật thấy biểu hiện của Như Lai có thể sinh ra ý tưởng khác thường hay không?

Ngẫm đến đây, tâm trạng Tần Quân không khỏi trở nên trầm trọng.

Như Lai là bậc vô cùng Hiển Thánh cảnh trung kỳ, nếu thật bị Cổ Phật bắt đi vậy y có thể phản chiến hay không?

Dù sao bọn họ đều là Phật.

Tần Quân quay đầu nhìn Nhiên Đăng nói:

- Đi xuống trước đi, đợi thêm mấy ngày xem, không thể tự loạn được.

Nhiên Đăng nhìn Tần Quân muốn nói lại thôi nhưng cuối cùng vẫn gật đầu lui xuống.

Bởi vì hiện nay quả thật không có cách nào tìm được Như Lai.

Có lẽ Như Lai đang trốn ở chỗ nào đó chữa thương.

Nhiên Đăng xoay người hành lễ xong liền rời đi, Tần Quân đứng tại chỗ suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, tiếng gợi ý của hệ thống vang lên khiến tim Tần Quân chìm vào đáy cốc:

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cứu về Như Lai! Nhiệm vụ cụ thể: Như Lai mất tích thần bí. Nếu túc chủ cứu Như Lai về sẽ đạt được một cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội phó bản Thần Ma, hai cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội sưu tầm hiền năng!]

Quả nhiên!

Như Lai thật đã gặp nạn!

Trong Mậu Lam tinh vực không có ai có thể uy hiếp đến Như Lai, tám chín phần mười y đã thật bị Cổ Phật bắt đi.

- Vận mệnh sao...

Tần Quân không biết nói gì.

Trước kia Như Lai bắt đi Tôn Ngộ Không, bây giờ Như Lai đầu quân vào hắn liền bị cường giả khác bắt đi, quả nhiên là nhân quả báo ứng.

Tần Quân điều ra bảng liệt kê thuộc tính của Như Lai, thấy mức độ trung thành chưa đổi khiến hắn nhẹ nhàng thở ra.

Hệ thống từng nói nếu không thể điều bảng liệt kê thuộc tính của Thần Ma

ra vậy chứng tỏ Thần Ma đó đã hồn phi phách tán.

- Phừng!

Đúng lúc này, một góc màn trong thư phòng bỗng nhiên cháy lên khiến Tần Quân giật mình quay đầu lại, bỗng thấy cả người tiểu Lăng Mệnh Cực Đạo Viêm Hỏa lượn lờ!

Thằng nhóc kia có vẻ đang chơi rất vui nên không khống chế được bản thân.

------oOo------

Chương 1327: Trương Bách Nhẫn.

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mẹ nó chứ!

Tần Quân nổi giận đi nhanh tới phía sau tiểu Lăng Mệnh, đánh một cái thật mạnh vào mông thằng nhóc nghịch ngợm.

Tiểu Lăng Mệnh đang cười vui vẻ lập tức sững ra, đôi mắt nhanh chóng trở nên đỏ bừng.

- Oa oa oa!!

Tiểu Lăng Mệnh nhịn không được ủy khuất, mở miệng khóc lớn.

Tần Quân mặc kệ tiểu Lăng Mệnh.

Tay phải Tần Quân thi pháp hút Cực Đạo Viêm Hỏa trong thư phòng vào trong lòng bàn tay khiến hỏa hoạn không có lan rộng.

Tiểu Lăng Mệnh vẫn luôn gào khóc khiến các cung nữ bên ngoài nhìn nhau nhưng không ai dám xông vào.

Tần Quân bỗng thấy hơi hối hận khi mang tiểu Lăng Mệnh đến, chờ Nhan Vương Điện yên ổn hắn liền đem tiểu Lăng Mệnh mang về.

Thời gian còn lại, hắn sẽ chuyên tâm tu luyện chờ đợi ngày Huyền Trì của Thánh Môn mở ra.

- Xem ra tên nhóc này nên giáo dục lại!

Tần Quân chống nạnh.

Nhìn tiểu Lăng Mệnh khóc đến tê tâm liệt phế Tần Quân bỗng cảm thấy tức cười.

Mới sinh ra mấy tháng, tiểu tử này càng ngày càng sinh long hoạt hổ.

Sau đó Tần Quân không để ý tới tiểu Lăng Mệnh nữa mà đi tiếp tục phê duyệt công văn, quyển trục, mặc kệ tiểu Lăng Mệnh tiếp tục khóc.

Đại khái lại qua nửa canh giờ, tiểu Lăng Mệnh gào khóc đến khan tiếng.

Ngay tại lúc Tần Quân mềm lòng nhịn không được muốn đứng dậy an ủi đã thấy tiểu Lăng Mệnh đã quỳ rạp ngủ trên mặt đất. Mông nhóc chổng cao, nước miếng chảy đầy một vũng.

Khóe miệng Tần Quân run run, lắc đầu không biết nói gì.

Tần Quân đi tới trước mặt tiểu Lăng Mệnh, ôm lấy nhóc vào trong ngực, khiến nó ngủ say trong ngực mình.

Thư phòng an tĩnh lại, Tần Quân trẻ tuổi một tay ôm con, một tay nắm một bộ quyển trục, thời gian giống như dừng trôi, hình ảnh vô cùng ấm áp.

…

Hai ngày sau, Nhan Vương Điện đông như trẩy hội, không ngừng có sinh linh tới đầu bái.

Đồng thời tên của Hiên Viên và Nhan Đế cũng oanh động toàn bộ Mậu Lam tinh vực, tiếp tục lan san các tinh vực chung quanh khác.

Ngọc Đế vẫn không xuất hiện trước mặt Tần Quân, nhưng Tần Quân là chủ nhân của Nhan Vương Thành!

Chỉ cần Tần Quân nhắm mắt lại liền dễ dàng tra xét toàn thành, hắn sớm đã biết Ngọc Đế tiến tới.

Mặc dù Ngọc Đế che dấu khí tức nhưng Hiên Viên và Phục Hy đều là cường giả Hiển Thánh cảnh viên mãn nên có thể bắt giữ lấy khí tức của Ngọc Đế rồi hội báo cho Tần Quân biết.

Tiếng hệ thống gợi ý bỗng vang lên khiến Tần Quân đang tu luyện trong thư phòng bỗng mở to mắt:

[Đinh! Thái Thượng Lão Quân đạt tới tử trung đỉnh cao, sắp trở về!]

Tần Quân vội vàng để hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Thái Thượng Lão Quân ra.

[Thái Thượng Lão Quân, đến từ truyền thuyết thần thoia.

Thân phận: Đạo Giáo Thủy Tổ! Thái Thượng Đạo Tổ!

Tu vi: Bán Thánh!

Công pháp: Thái Thượng Đạo Pháp! Đạo Đức Kinh!

Thần thông: Tụ Thủ Càn Khôn! Thái Thượng Chi Pháp! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Vạn Thiên Hư Vô!

Pháp bảo: Lò Bát Quái! Kim Cương Trác!

Mức độ trung thành: 100 (MAX 100)!]

Bán Thánh!

Tần Quân chấn động, ánh mắt lập tức sáng lên.

Đây là điều vượt quá mong muốn của Tần Quân.

Tần Quân vốn nghĩ Thái Thượng Lão Quân nhiều nhất là Hiển Thánh cảnh viên mãn, hoặc cùng lắm là hóa thân thành Lão Tử.

Không nghĩ tới là Bán Thánh!

Lập tức liền đạt tới trình độ của Dương Bắc Minh!

Bất quá cũng hợp lý, Thái Thượng Lão Quân chính là Đạo Giáo Thủy Tổ, trong Tây Du lão lại khai thiên, có tu vi như thế cũng không quá đáng.

Bây giờ có Thái Thượng Lão Quân, Hiên Viên trấn thủ Nhan Vương Điện, cho dù Ma Minh tới bọn họ cũng dám cứng đối cứng!

Tâm trạng Tần Quân rất tốt, suýt nữa là cười to lên.

Lúc này, bên cạnh Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một hố đen, Thái Thượng Lão Quân chậm rãi đi ra.

Cũng may trong thư phòng Tần Quân không có những người khác, tiểu Lăng Mệnh cũng bị Dương Thần mang đi dỗ dành.

Có lẽ một bàn tay của Tần Quân hai ngày trước khiến tiểu Lăng Mệnh bây giờ không quá bám hắn.

Vẫn là quần áo đạo bào, phong nhẹ vân đạm, tay cầm phất trần hư trước. Nhưng ánh mắt Thái Thượng Lão Quân trở nên càng đạm mạc hơn xưa.

Thái thượng vô tình cũng không phải tin đồn vô căn cứ.

Lão Tử xem như người có tính cách đạm mạc nhất trong Thánh Nhân sau Hồng Quân Đạo Tổ.

Không phải cao ngạo, là vô tình!

- Đa tạ ân tái tạo của bệ hạ!

Thái Thượng Lão Quân quỳ xuống triều bái Tần Quân, thái độ không hề vì tu vi nhảy vọt mà thay đổi.

Dù bản tôn của lão là Thánh Nhân lão cũng vui lòng phục tùng Tần Quân.

Không những vì hệ thống khiến lão tử trung mà là vì lão hiểu ân tình Tần Quân cho lớn tới mức nào.

Tần Quân không những khiến lão trọng sinh ở vũ trụ này còn khiến lão khôi phục đỉnh cao trong thời gian ngắn.

Lúc trước Thái Thượng Lão Quân chính là Đại La Thủy Tiên, chỉ có thể xem như cường giả, nhưng hiện tại lão có tự tin vô địch vũ trụ.

Đương nhiên, đây là trừ trường hợp Thánh Môn xuất thế.

Tần Quân nâng Thái Thượng Lão Quân dậy, cười nói:

- Quân thần với nhau cần gì nói cảm ơn? Trẫm vì ngươi cũng vì chính trẫm nữa.

Thái Thượng Lão Quân mỉm cười.

Dù Thái Thượng Lão Quân không nói gì nhưng ân tình này lão nhớ kĩ.

Tần Quân cười thần bí nói:

- Trương Bách Nhẫn tới, ngươi có muốn nhanh chóng tới xem?

Trương Bách Nhẫn chính là Ngọc Đế.

Truyền thuyết về Ngọc Đế có rất nhiều.

Có loại nói là đạo đồng của Hồng Quân biến thành, cũng có loại nói là linh thạch được Hồng Quân làm phép. Trong số đó truyền thuyêt về Trương Bách Nhẫn được truyền bá rất lớn ở nhân gian.

Truyền thuyết kể rằng vị trí Ngọc Hoàng Đại Đế bị thiếu, Thái Bạch Kim Tinh hạ giới tìm kiếm người cho vị trí Ngọc Hoàng Đại Đế nhìn trúng Trương Bách Nhẫn.

Thân phận Trương Bách Nhẫn kiểu nói nào cũng có, có bên nói là kẻ ăn mày, có người nói gã là trại chủ.

Đương nhiên, Tần Quân cho rằng Trương Bách Nhẫn là Ngọc Đế chuyển thế, thể nghiệm nhân gian trăm thái.

Vị trí Ngọc Đế sao có thể để Thái Bạch Kim Tinh hạ giới tìm kiếm, rất nực cười.

Bất kể như thế nào Trương Bách Nhẫn cùng Ngọc Đế xem như không thể phân chia rõ.

Thái Thượng Lão Quân nheo mắt nói:

- Ngọc Đế cũng tới?

Lời Thái Thượng Lão Quân nói cũng chứng thật suy đoán của Tần Quân, Trương Bách Nhẫn là một trong những thân phận của Ngọc Đế.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ừ, trẫm cần ngươi cảnh cáo gã một chút!

Tuy độ trung thành của Ngọc Đế không thấp nhưng đối phương chung quy là Ngọc Hoàng Đại Đế, là Đế Hoàng Vô Thượng, giống như Tiên Tôn vậy.

Làm rồng lâu, ai muốn làm rắn?

Tam Hoàng Ngũ Đế đều sẽ truyền ngôi, nhưng có bao giờ nghe thấy Ngọc Đế truyền ngôi chưa?

Thái Thượng Lão Quân gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, hiện tại sao?

Lão và Ngọc Đế ở kiếp trước rất hay giao tiếp với nhau.

------oOo------

Chương 1328: Hai tầng thân phận.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười nói:

- Đi đi, không cần rất hao tâm tổn trí. Cứ để gã dựa theo ý mình tới trước mặt trẫm. Sau đó lão nên đi nghỉ ngơi, Nhan Vương Điện ngày sau cần lão chống đỡ nhiều.

Thái Thượng Lão Quân chắp tay cười nói:

- Bệ hạ quá lời.

Nói xong Thái Thượng Lão Quân liền quay người ra khỏi thư phòng.

Nhìn bóng lưng của Thái Thượng Lão Quân, Tần Quân cười tươi.

Bây giờ dưới tay hắn đã có hai Bán Thánh, Hiển Thánh cũng có tám người. Tuy có một Hiển Thánh bị bắt đi nhưng đội hình như thế quét ngang ba nghìn đại thế giới cũng không nói chơi.

Ánh mắt Tần Quân lóe lóe, khóe miệng cười càng tươi hơn, nói:

- Thánh Môn… Trẫm cách ngươi càng ngày càng gần!

Muốn khiêu chiến Thánh Môn, trong tay phải có Thánh Nhân.

Có thức tỉnh cực hạn, Tần Quân không lo thiếu Thánh Nhân.

Ngay cả Dương Tiễn đều có thể đạt tới Bán Thánh vậy Phục Hy, Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, La Sĩ Tín, Đế Giang vân vân đều có thiên phú cực mạnh, thức tỉnh cực hạn có thể đột phá Thánh Nhân không?

Nghĩ đến đó tâm trạng Tần Quân càng phấn khởi, sau đó Tần Quân tiếp tục ngồi xuống tu luyện.

Cùng lúc đó, Ngọc Đế đang uống rượu nghe sinh linh chung quanh nghị luận về việc Hỗn Độn Ma Thai trong một khách sạn ở Nhan Vương Thành.

- Hiên Viên…

Ánh mắt Ngọc Đế híp lại, không biết suy nghĩ cái gì.

Đúng lúc này, thanh âm Thái Thượng Lão Quân bỗng nhiên vang lên bên

tai Ngọc Đế khiến gã trợn to mắt, hô hấp bỗng dồn dập lên:

- Ngọc Đế, tới đông thành gặp mặt!

Nhan Vương thành, thành đông.

Vì trước đây nơi này là U Vương thành, có rất nhiều phần mộ nên sinh linh qua lại nơi này rất ít, coi như vùng cấm.

Ngọc Đế đi trong một ngõ tắt nhỏ, phía trước là tường bao quanh khu nghĩa địa cao tới mười trượng, cảm giác rất khí thế vĩ ngạn không thể với tới.

Ngọc Đế dừng lại khẽ nói:

- Lão Quân, xuất hiện đi!

Lời gã vừa dứt, Thái Thượng Lão Quân liền xuất hiện trước mặt gã.

Hai người đứng cách nhau không đến hai thước, hòn đá trong ngõ tắt bắt đầu khẽ chấn động.

Thấy Thái Thượng Lão Quân khí tức như có như không Ngọc Đế cảm thấy hơi cứng lại.

Gã e ngại Thánh Nhân sau lưng Thái Thượng Lão Quân.

Lẽ nào các Thánh Nhân cũng trọng sinh trong vũ trụ này?

Nếu thật vậy, Ngọc Đế phải lại suy xét thêm, gã cũng không muốn bị chi phối như trước nữa.

Thái Thượng Lão Quân hỏi:

- Ngươi tới Nhan Vương Điện làm gì?

Ánh mắt y bình thản giống như không hề quen Ngọc Đế.

Ngọc Đế cười nói:

- Sống thêm một kiếp ta muốn kiếm một chỗ dựa vững chắc. Nhan Vương Điện rất mạnh nên ta tới đây.

Trong thành gã đã nghe nói Thái Thượng Lão Quân, Hiên Viên tọa trấn Nhan Vương Điện nhưng gã không ngờ Thái Thượng Lão Quân tìm đến gã nhanh vậy.

Thái Thượng Lão Quân nhìn Ngọc Đế chằm chằm nói:

- Nếu ngươi thật tới tìm chỗ dựa vậy không sao. Mong ngươi không có ý đồ gì khác, Nhan Đế không phải kẻ đầu đường xó chợ, là đế vương trời sinh đến cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng thua vào tay hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất?

Ngọc Đế híp mắt, trong lòng chấn động không thôi.

Đông Hoàng Thái Nhất là chủ nhân thiên đình đời đầu. Tuy cùng chung quyền lực với Đế Tuấn nhưng danh tiếng y vang đội xưa nay, ngay cả Ngọc Đế cũng hâm mộ vô cùng.

Ai ngờ ngay cả y cũng từng bại trong tay Nhan Đế.

Nếu gã khôi phục đỉnh cao có lẽ đánh lại được Hiên Viên nhưng gã giờ lại không phải.

Gã có đỉnh cao đi nữa cũng chưa chắc thắng được Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong lúc nhất thời hình tượng Nhan Đế trở nên cao lớn trong lòng Ngọc Đế.

Gã không biết đời này Đông Hoàng Thái Nhất còn đang mắc ở Nhập Thánh cảnh, thậm chí còn không bằng gã.

- Ta chỉ muốn đầu nhập vào Nhan Vương Điện, nào có tâm tư khác gì?

Ngọc Đế tự tiếu phi tiếu nói, ít nhất hiện tại gã không có ý khác.

Gã còn chưa có khả năng đánh thắng Thái Thượng Lão Quân và Hiên Viên.

Sau này khi gã mạnh lên, chưa chắc.

- Hy vọng như thế. Trước đây Như Lai, Nhiên Đăng cũng mưu toan chống lại Nhan Đế nhưng bây giờ đều đã phục tùng rồi. Ngươi tự giải quyết cho tốt.

Nói xong Thái Thượng Lão Quân liền biến mất.

Như Lai!

Nhiên Đăng!

Sắc mặt Ngọc Đế đen thui, an tĩnh đứng trong ngõ nhỏ không nhúc nhích.

…

Đã mười ngày trôi qua từ lúc Hỗn Độn Ma Thai biến mất. Tin tức truyền khắp ba nghìn đại thế giới, hai chữ Cổ Phật gây ra xôn xao khắp nơi.

- Cổ Phật cứu Hỗn Độn Ma Thai? Thật không?

- Nghe nói là một Cổ Phật Thánh Nhân, ngay cả Hiên Viên thủ hạ của Nhan Đế cũng không ngăn được.

- Hiên Viên là ai?

- Ba thiên kiêu đứng trong top mười Đế Thiên Vô, Khôn Khúc, Hoa Phi cũng trở thành nền, thật khó có thể tin được.

- Cổ Phật Thánh Nhân? Không phải các Cổ Phật đã biến mất rất lâu rồi sao?

- Cảm giác thời đại mới sắp đến, thế gian phân tranh. Thánh Nhân xuất thế, Tần Thiên Đế, Nhan Đế mạnh mẽ trỗi dậy, tai họa Hỗn Độn Ma Thai, vũ trụ đệ nhất thua cuộc…Những sự kiện lớn vậy lại tập trung cùng lúc…

Ba nghìn đại thế giới, vô số sinh linh đều đang nghị luận chuyện này.

Nhan Đế, Hiên Viên coi như nổi tiếng khắp tinh không. Thậm chí bắt đầu

có người so sánh Tần Thiên Đế và Nhan Đế. Đương nhiên đa số sinh linh đều cười nhạt.

Hiên Viên không thể so sánh với Tần Tiên Lục Thần hoặc Dương Tiễn.

Một hôm, Tần Quân triệu tập các thân tín như Hiên Viên, Phục Hy, Thái Thượng Lão Quân, Lý Tư, Mông Điềm, Vương Tiễn, Long Đế, Dương Thiền, Nhiên Đăng,… tới nhưng lại loại trừ Ngọc Đế ra.

Tần Quân ôm tiểu Lăng Mệnh cười nói:

- Trẫm phải đi ra ngoài tìm kiếm cơ duyên Nhan Vương Điện đành nhờ các ngươi. Mọi chuyện chủ yếu nghe theo Lão Quân, Hiên Viên, Lý Tư. Sau khi trở về trẫm hy vọng thấy được một Nhan Vương Điện cường thịnh hơn!

Các Thần Ma đều chắp tay cam đoan đem Nhan Vương Điện phát triển lớn mạnh.

Tần Quân cười nói với Phục Hy:

- Tốt lắm, bây giờ xuất phát thôi.

Phục Hy gật đầu, Tần Quân ôm tiểu Lăng Mệnh đi ra ngoài, các Thần Ma nhanh chóng quỳ lạy tiễn đưa.

Đến tận giờ Tần Quân vẫn chưa trực tiếp gặp mặt Ngọc Đế. Bây giờ Ngọc Đế đã thành một bộ hạ của Thái Thượng Lão Quân, tọa trấn công pháp lâu.

Tần Quân cũng không lo gã để ý tới đám công pháp. Hắn cố ý không gặp Ngọc Đế nhằm xây dựng cảm giác thần bí, khiến nội tâm Ngọc Đế kinh sợ không dám làm bừa.

Phục Hy phất tay áo, Tần Quân, tiểu Lăng Mệnh cùng y lập tức biến mất.

Lý Tư vừa đứng dậy vừa cảm thán:

- Lần sau gặp lại bệ hạ sẽ mạnh tới mức nào?

Bọn họ giờ sùng bái Tần Quân tới mức mù quáng, giống như không có

chuyện gì Tần Quân làm không được.

Thái Thượng Lão Quân vuốt râu nói:

- Lần sau? Có lẽ sẽ kinh thiên động địa.

Cổ Phật Thánh Nhân xuất hiện, lại thêm Thánh Môn bành trướng khiến lão có dự cảm không lâu sau Tần Quân sẽ chống lại Thánh Nhân, bước lên con đường bá nghiệp chân chính.

------oOo------

Chương 1329: Cực Lôi Chí Tinh.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiên Viên cười nói:

- Mong là vậy.

Y rất khâm phục Tần Quân. Theo Hiên Viên biết thì trong đám thuộc hạ của Tần Quân có ít nhất bốn siêu cấp cường giả không hề kém y.

Có nhiều cường giả đi theo như thế, Hiên Viên không dám nghĩ Tần Quân sẽ đạt tới độ cao thế nào.

Hơn nữa cứ cách một đoạn thời gian Tần Quân lại chiêu nạp thêm những người mạnh hơn khiến rất nhiều Thần Ma đều không theo kịp bước tiến của hắn.

Cùng lúc đó, ba người Tần Quân đã đi tới bên ngoài Nhan Vương thành.

Ba người đứng trên Hà Đồ, hưu một phát Hà Đồ đã bay vào sâu trong tinh không.

Vừa rời khỏi Tần Quân liền gỡ mặt nạ xuống lộ ra một khuôn mặt tuấn lãng trẻ tuổi, ánh mắt thâm thúy, khóe miệng khẽ cong giống như không đem thứ gì để vào mắt.

Hắn không những là Nhan Đế còn là Tần Thiên Đế!

Phục Hy hỏi:

- Kế tiếp chúng ta trực tiếp quay về Tần Tiên giới sao?

Do không có truyền tống trận riêng nên bọn họ chỉ có thể bay về.

Bình thường các thế lực lớn đều thiết trí truyền tống trận ở các tinh vực để các đệ tử dễ đi lại nhưng Tần Tiên giới lại khác.

Nó mới thành lập còn đang thu phục các đại thế giới trong tinh vực nên chưa có thời gian thiết lập điểm truyền tống.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ừ, quay về đó đi, trẫm muốn chuyên tâm tu luyện.

Nói xong hắn mở thần thoại thương thành ra.

Chỉ có Tần Quân mới có thể thấy thần thoại thương thành nên hắn cũng không sợ Phục Hy phát hiện.

Hiện tại, dù Tần Quân thường xuyên sử dụng nhưng điểm danh khí của hắn đã hơn ba ngàn ức.

Tần Quân thầm hỏi hệ thống:

- Hệ thống, gần đây có thứ gì mới không?

Mỗi ngày thần thoại thương thành đều xuất hiện sản phẩm mới. Ví dụ Chí Tôn Pháp Nhãn của Dương Tiễn cũng xuất hiện sau chứ không phải có ngay từ đầu.

Hắn là Cực Viêm Ma Thần nên không cần huyết mạch mạnh mẽ hơn nhưng hắn muốn kiếm chút thứ cho đám Thần Ma thủ hạ.

Cực hạn của Dương Tiễn là Bán Thánh nhưng có Chí Tôn Pháp Nhãn sau này y chắc chắn sẽ thành một Thánh Nhân.

Hệ thống lập tức trả lời:

- Túc chủ tự xem.

Quầng sáng hệ thống độ nhiên thay đổi, tên cùng hình ảnh thu nhỏ của các thương phẩm khiến Tần Quân thấy hoa cả mắt.

- Ngân Hà Sát Thần Trận: Ngưng tụ linh khí tinh không đánh ra một kích cực mạnh, có thể giết chết Bán Thánh. Trị giá ba ngàn ức điểm danh khí.

- Huyền Hà Ấn: Tiên thiên chí bảo. Pháp bảo công kích, có thể tạo ra một con sông đen khiến vạn linh rơi vào. Trị giá tám trăm ức điểm danh khí.

- Cực Lôi Chí Tinh: Vật liệu cực phẩm thuộc tính sấm sét. Có thể dung nhập vào pháp bảo, cơ thể. Trị giá một ngàn bảy trăm ức điểm danh khí.

- Vũ Tuyên Thần Phạt: Thần thông Vũ Tuyên Đại Đế sáng tạo, đưa thiên phạt tới trợ giúp, vô cùng bá đạo. Trị giá hai ngàn chín trăm ức điểm danh khí.

- Chí Tôn Thủy Tinh Đan: Khiến xương cốt lột xác thành Chí tôn thủy tinh cốt, thành tựu Chí tôn bá thể. Trị giá chín ngàn bảy trăm ức điểm danh khí

…

Một đống bảo bối khiến Tần Quân nhìn chóng mặt. Hắn phát hiện những sản phẩm mới có không ít liên quan tới vũ trụ này.

Ví dụ Vũ Tuyên Thần Phạt, Vũ Tuyên Đại Đế là một cường giả nổi tiếng trong lịch sử vũ trụ, thời đại y sống còn xa hơn Tịch Nghiệp Ma Quân, Trường Sâm Thương rất nhiều.

Chí Tôn Thủy Tinh Đan có thể luyện thành Chí Tôn Bá Thể. Loại thể chất này cũng rất nổi tiếng và từng xưng bá trong vũ trụ nhưng nay đã tuyệt tích, không ngờ có thể dựa vào đan dược có được. Tuy vậy điểm danh khí của nó khiến Tần Quân xem mà run rẩy.

- Sao trong thần thoại thương thành lại có những bảo bối đã biến mất nơi đây?

Tần Quân tò mò thầm hỏi, tiểu Lăng Mệnh lại nằm trên đùi hắn tiếp tục ngủ say.

Hệ thống giải thích khiến Tần Quân nửa hiểu nửa không:

- Mục đích hệ thống giúp túc chủ không ngừng mạnh lên là để chiếm cứ vũ trụ này. Khi số mệnh túc chủ không ngừng tăng, hệ thống thần thoại cũng xâm chiếm vũ trụ này càng sâu.

Hệ thống thần thoại được tạo ra từ sinh cơ đại đạo, vậy sinh cơ đại đạo là thứ gì?

Hai chữ đại đạo đã chứng tỏ hệ thống thần thoại có liên can với đại đạo, đứng trên thiên đạo. Nhưng tại sao sinh cơ đại đạo lại xuất hiện và vì sao lại chọn Tần Quân hắn?

Tần Quân nghĩ không ra, hỏi tiếp nhưng hệ thống im lặng không trả lời.

Cuối cùng, Tần Quân mua Cực Lôi Chí Tinh.

Hắn tính đưa nó cho Lôi Chấn Tử.

Lôi Chấn Tử từng cứu hắn lúc hắn gặp nguy, hắn chưa từng quên điều đó.

Cực Lôi Chí Tinh còn đắt giá hơn Chí Tôn Pháp Nhãn, hắn mong nó sẽ giúp được gì cho Lôi Chấn Tử.

Bảo bối phải phù hợp với người dùng, nếu hắn đưa Chí Tôn Pháp Nhãn cho Bồ Đề Tổ Sư chưa chắc khiến Bồ Đề Tổ Sư lột xác.

Bản thân Lôi Chấn Tử am hiểu Lôi pháp, y có lẽ có thể dựa vào Cực Lôi Chí Tinh thay đổi bản thân.

Mua xong Cực Lôi Chí Tinh Tần Quân lại tiếp tục lật thần thoại thương thành, qua cỡ một nén nhang hắn mới đóng nó lại.

Có rất nhiều thứ hắn muốn mua, nhưng điểm danh khí còn có hơn một ngàn tám trăm ức. Hắn mua không nổi, và cũng không đáng.

Hà Đồ tiếp tục phi hành, một giây nhảy vọt mấy trăm ngàn dặm, nhanh

như sét đánh.

…

Trên biển mây, hà quang đầy trời, vô số tiên cầm bay qua, cảnh sắc đẹp như tranh vẽ.

Đế Thiên Vô nửa quỳ trước một cánh cửa.

Cánh cửa cao vút trong mây, rộng chừng năm trăm trượng, mặt ngoài giống như mạ vàng, kim quang lẫm lẫm. Hai bên có hai pho tượng vàng chiến sĩ nhân tộc mặc trọng giáp chẳng khác Chiến Thần làm người ta cảm thấy kính sợ.

Đại môn hoàng kim thần thánh trang nghiêm.

Đế Thiên Vô mặt không biểu tình. Gã đã quỳ hai mươi canh giờ, không hề nhúc nhích tựa như hóa đá.

- Trẫm có chút thất vọng.

Một thanh âm mịt mờ vô cảm truyền ra từ trong cánh cửa giống như từ Hồng Hoang xa xôi dội về.

Đế Thiên Vô buông mắt, vẻ mặt trở nên u ám.

Thanh âm kia lại truyền tới, nội dung khiến vẻ mặt Đế Thiên Vô lại càng khó coi:

- Ngươi đã thất bại hai lần. Tuy lần nào cũng có Thánh Nhân nhúng tay nhưng biểu hiện của ngươi khiến trẫm thất vọng. Hơn nữa ngươi dường như còn giúp đệ tử Dương Bắc Minh, coi như thua vào tay Tần Thiên Đế.

Trong vũ trụ giờ đã xuất hiện một số ý kiến cho rằng Đế Thiên Vô không bằng Tần Thiên Đế.

Dù Tần Thiên Đế chưa để lộ thực lực bản thân nhưng ai cũng truyền Tần Thiên Đế rất trẻ, Dương Bắc Minh mạnh nhất vũ trụ cũng bị hắn đánh bại khiến Đế Thiên Vô cố gắng tĩnh tâm thế nào cũng không được. Những thanh âm ấy tựa như kim nhọn đâm vào trong tim gã.

- Hỗn Độn Ma Thai bị lão lừa trọc kia mang đi, ngươi phải cố gắng cho trẫm đừng để Hỗn Độn Ma Thai vượt qua ngươi.&

------oOo------

Chương 1330: Thời Không Tuyệt Địa. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sau lưng Tần Thiên Đế chắc cũng có bậc vô cùng chống lưng, về sau ngươi không được đối nghịch với hắn, cố gắng tu luyện để tranh đoạt vị trí thiên kiêu đệ nhất.

Nghe lời thanh âm kia nói, Đế Thiên Vô hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

- Thần Hoàng, ta sẽ không để ngài phải thất vọng nữa.

Ánh mắt gã trở nên kiên định, ngữ khí leng keng hữu lực.

Ngữ khí Thần Hoàng lại đổi, thanh âm y xuyên qua đại môn truyền vào tai Đế Thiên Vô:

- Ừ, Thánh Môn sắp mở, khi ấy ngươi đi Huyền Trì đi. Trong Thánh Môn trẫm muốn ngươi vẫn luôn cường thế, tranh đoạt hết thảy!

Đế Thiên Vô trầm giọng đáp:

- Tuân mệnh!

Ánh mắt gã lại hơi đổi, khiến không ai đoán được gã đang nghĩ gì.

…

Thời gian cực nhanh.

Ba người Tần Quân rốt cục bước vào Cổ Tiên tinh vực.

Mấy ngày nữa bọn họ có thể đuổi tới Tần Tiên giới.

Tiểu Lăng Mệnh tự nghịch, lăn qua lộn lại trong Hà Đồ.

Tần Quân ngồi xếp bằng luyện công, linh khí từ trong Hà Đồ chui vào cơ thể hắn. Theo lời Phục Hy, trong Hà Đồ tự thành một thế giới nên linh khí rất đầy đủ cho dù Tần Quân tu luyện cũng không ảnh hưởng gì.

Khoảng cách Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ đã không còn xa nữa.

Đúng lúc này, phía trước đột hiên xuất hiện một cỗ khí tức rất mạnh khiến Tần Quân giật mình mở mắt ra.

Một thanh âm quen thuộc truyền đến:

- Tần Thiên Đế! Tần Thiên Đế!

Tần Quân nhìn về phía tiếng gọi, Phong Oa đang nhanh chóng bay qua.

Tần Quân không có hảo cảm mấy với Phong Oa.

Nếu không do nó Hỗn Độn Ma Thai sao có thể xuất thế?

Rất nhanh Phong Oa đã xuất hiện trước Hà Đồ, vẻ mặt Phong Oa vừa kích động vừa kinh hỉ còn có chút mâu thuẫn.

Tần Quân nhắm mắt lại hỏi:

- Chuyện gì?

Hắn nhìn thấy Phong Oa liền phiền lòng.

Nhất là nghĩ hai người lần đầu gặp mặt thằng nhãi này bảo sẽ cho hắn xem đại bảo bối khiến hắn cũng không biết nói gì.

Phong Oa nuốt nước miếng, vội nói:

- Giúp ta một chuyện cũng coi như giúp Tần Tiên giới các ngươi.

Tần Quân nhíu mày, hỏi:

- Sao ngươi tìm được trẫm?

Chuyện hắn ra ngoài cũng không có truyền ra, chẳng lẽ có gian tế?

Phong Oa giải thích;

- Cực Viêm…khí tức huyết mạch của ngươi quá mạnh nên vừa tới Cổ Tiên tinh vực ta liền nhận ra ngay.

Hình như thấy bốn chữ Cực Viêm Ma Thần là cấm kị nên Phong Oa lượt qua không nói.

Quả nhiên, Tần Quân mở mắt ra, sát khí lành lạnh hỏi:

- Sao ngươi biết thân phận của trẫm?

Phong Oa vội giải thích:

- Trong Cổ Tiên tinh vực có không ít lời đồn…hơn nữa khí huyết của ngươi mạnh hơn cùng giai nhiều. Trên đời này ta thấy trừ bỏ Cực Viêm Ma Thần không có chủng tộc khác có thể như vậy được.

Ánh mắt của nó thỉnh thoảng liếc nhìn Phục Hy, sợ Phục Hy ra tay diệt mình.

Nghe vậy Tần Quân bình tĩnh một chút.

Chỉ cần tin này không có truyền ra là được rồi.

Tần Quân tiếp tục hỏi Phong Oa:

- Chuyện gì?

Phong Oa không sợ trời không sợ đất sao lại kích động thế? Còn luôn nói Tần Quân giúp nó cũng như giúp Tần Tiên giới?

Phong Oa nhảy lên Hà Đồ bắt đầu giải thích cặn kẽ:

- Là thế này, ngươi chắc từng nghe qua ta chạy ra từ Tù Mệnh Ngục, bị lực ác oan xâm nhiễm nặng nên cả đời không được rời khỏi Cổ Tiên tinh vực

nếu không sẽ bị trời phạt.

Phục Hy chặn trước người Phong Oa khiến nó không tới gần Tần Quân được.

Tiểu Lăng Mệnh quay đầu nhìn Phong Oa cười vui vẻ rồi nhào tới, may mà Tần Quân tóm được một chân của nhóc kéo lại.

- Đoạn thời gian trước, ta cảm giác đến khí tức dao động của Thời Không Tuyệt Địa, có lẽ là khi các ngươi và Dương Bắc Minh đại chiến đã lan gần đến đó.

Khi nói đến đây, trong mắt Phong Oa đầy vẻ ao ước. Sự cường đại của Dương Bắc Minh và Tần Tiên Lục Thần khiến nó ngẫm lại vẫn còn sợ hãi.

Thời Không Tuyệt Địa?

Tần Quân cau mày, đó là thứ gì?

Vì sao Cổ Tiên tinh vực lại có nhiều tuyệt địa cấm địa như thế?

- Chỗ Thời Không Tuyệt Địa ấy chính là một chỗ khác của Tù Mệnh Ngục, sinh linh bị giam trong đó còn mạnh hơn bị giam ở Tù Mệnh Ngục. Nếu chỗ đó bị mở ra, Tần Tiên giới sẽ bị nhuộm máu.

Ngữ khí Phong Oa chợt trở nên sợ hãi khiến Tần Quân nheo mắt.

Còn mạnh hơn Tù Mệnh Ngục?

Phong Oa ở Tù Mệnh Ngục vô số năm chắc chắn đã gặp qua Tử Đạo, chẳng lẽ trong chỗ kia còn có kẻ mạnh hơn cả Tử Đạo hay sao?

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Phong ấn Thời Không Tuyệt Địa! Nhiệm vụ cụ thể: Thời Không Tuyệt Địa giấu trong Cổ Tiên tinh vực sắp mở ra, nếu túc chủ phong ấn nó Cổ Tiên tinh vực sẽ tránh được đại kiếp nạn. Túc chủ sẽ đạt được một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội nghe đạo, một cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, hai cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý chứng tỏ Phong Oa không có nói dối.

Tần Quân hỏi:

- Trẫm có thể làm gì? Sao ngươi lại tìm trẫm?

Thưởng cho nhiều như vậy cũng không dễ có.

Phong Oa trợn mắt, tức giận nói:

- Thiên đế bệ hạ, bây giờ ngươi là kẻ đứng đầu Cổ Tiên tinh vực, ta không kiếm ngươi kiếm ai? Cường giả có thể phong ấn Thời Không Tuyệt Địa trong Cổ Tiên tinh vực đều do ngươi quản, bọn họ có thể nghe lời ta sao? Không giết ta đã may lắm rồi.

- Các ngươi đi với ta một chuyện, dùng pháp lực vô thượng thúc dục pháp trận phong ấn Thời Không Tuyệt Địa là được.

Phục Hy nghe vậy hừ lạnh nói:

- Sao chúng ta biết ngươi nói giả hay thật? Nếu có mai phục thì sao?

Khi Phục Hy nói, khí thế Hiển Thánh cảnh viên mãn bỗng bùng nổ khiến Phong Oa như chiếc thuyền con trong cơn bão, chập chùng bất định.

Phong Oa mồ hôi lạnh đầm đìa, nhìn Phục Hy đầy kiêng kị. So với lần đầu gặp nhau Phục Hy đã mạnh hơn rất nhiều, không hổ là một trong Tần Tiên Lục Thần.

Phong Oa kích động thề độc:

- Nếu ta nói dối, vạn kiếp bất phục, vĩnh không siêu sinh!

Tần Quân tức giận nói khiến vẻ mặt Phong Oa cứng ngắc:

- Làm như giờ ngươi không vạn kiếp bất phục, vĩnh không siêu sinh vậy!

Ánh mắt Phục Hy lại càng không tốt, như có thể ra tay bất cứ lúc nào khiến Phong Oa lo sợ bất an.

Phong Oa vội la:

- Tin tưởng ta! Ta chỉ không muốn Cổ Tiên tinh vực cũng biến thành luyện ngục, nếu không sao ta lại có thể đi tìm ngươi cơ chứ? Ta có thể rời khỏi Cổ Tiên tinh vực, không cần nhúng tay vào chuyện này.

Tần Quân cùng Phục Hy bình tĩnh nhìn Phong Oa, ngay cả tiểu Lăng Mệnh cũng giả vờ nghiêm túc nhìn nó khiến Phong Oa thật xấu hổ.

Nếu là những kẻ khác Phong Oa đã đấm cho đối phương một cú.

Nhưng đối mặt Tần Quân Phong Oa lại không dám ra tay. Một khi nó ra tay Phục Hy sẽ lập tức giết nó trước khi nó động tới được Tần Quân.

------oOo------

Chương 1331: Thời Không Tuyệt Địa. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đi về với trẫm, sau đó trẫm phái người theo ngươi đi phong ấn Thời Không Tuyệt Địa.

Tần Quân gật đầu nói khiến Phong Oa vui mừng, nó vội nói;

- Không cần phiền phức thế, Thời Không Tuyệt Địa ngay trên đường các ngươi tới Tần Tiên giới, có y là đủ rồi.

Khi nói chuyện Phong Oa chỉ về phía Phục Hy.

Nó Nhập Thánh cảnh viên mãn đứng trước Phục Hy còn không dám chống đối đủ biết đối phương mạnh đến cỡ nào.

Tần Quân thoáng suy nghĩ liền gật đầu chấp nhận.

Nếu thật khiến các cường giả trong Thời Không Tuyệt Địa chạy ra vậy Cổ Tiên tinh vực chắc chắn đại loạn.

Tiếp đó ba người Tần Quân đi theo Phong Oa bay tới chỗ Thời Không Tuyệt Địa.

Một đường thuận lợi không có chuyện gì.

Bay cỡ hai canh giờ bọn họ liền tới nơi.

Tần Quân đứng dậy nhìn về phía trước. Trong tầm mắt Tần Quân là vô số đám vẫn thạch, chính giữa có một mặt trời đang xoay tròn, ánh sáng chiếu tới các phương giống như quang minh xua tan bóng tối.

Càng đi về trước bọn họ càng cảm nhận được nhiệt độ cực nóng của mặt trời trước mặt.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Chắc chắn là chỗ này?

Chẳng lẽ Thời Không Tuyệt Địa nằm trong mặt trời?

Phong Oa gật đầu, tay nó chỉ về phía trước ngưng giọng nói:

- Nó ở phía trước, giữa đàn vẫn thạch. Nếu không phải nơi này có một mặt trời thì rất dễ có sinh linh đụng phải nó.

Nhiệt độ mặt trời rất cao thậm chí thường xuyên bùng nổ bão từ bão nhiệt khiến các sinh linh bình thường không bay qua nó. Trừ các bậc vô cùng nếu tu vi quá yếu xông tới sẽ hóa thành tro bụi.

Được Phong Oa dẫn đường, đám người Tần Quân xuyên qua từng khối vẫn thạch. Sau một nén nhang tất cả dừng lại.

Trước mắt bọn họ là một khối vẫn thạch dài rộng hơn ngàn trượng, đương nhiên nó cũng không phải khối vẫn thạch lớn nhất nhưng bên ngoài nó lại có ánh sáng mờ, rất quỷ dị.

Khối vẫn thạch trước mặt bốn người Tần Quân như một động ánh sáng sâu vô cùng. Không biết nó cất chứa cái gì nhưng nếu nhìn lâu sẽ thấy đầu choáng mắt hoa.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Giấu cũng đủ kĩ.

Vẫn thạch nơi đây đều có hơn hàng ngàn vạn, nếu không thâm nhập thì không thể phát hiện ra khối vẫn thạch khác thường này.

Tiểu Lăng Mệnh kêu không ngừng, có vẻ rất hưng phấn.

Tiểu Lăng Mệnh có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, Cực Đạo Viêm Hỏa tán loạn trong cơ thể nên không sợ Thái dương chi hỏa.

Phong Oa chỉ vào khối vẫn thạch đang phát sáng nói:

- Thấy cờ đen bốn phía trên đó không? Chỉ cần chuyển pháp lực vào đó là được.

Phục Hy nheo mắt nhìn.

Bên trong quả thật có cờ đen đang phấp phới tứ phía, toàn bộ đều cao không đến nửa thước, rất khó phát hiện.

Phục Hy dùng thần thức quét qua.

Y cũng không tin lời từ một phía của Phong Oa, kiểm tra rồi mới làm vẫn tốt hơn.

Phong Oa không ngừng lau mồ hôi.

Nó không có huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, tới gần mặt trời nó cũng khó chịu.

Phong Oa vội thúc giục:

- Mau thi pháp đi, sớm phong ấn nó lại ta cũng sớm an tâm.

Biểu tình Phong Oa vội vàng giống như trong khối vẫn thạch đang phát sáng kia có giấu một con mãnh thú Hồng Hoang.

Sau khi kiểm tra, xác định cờ đen bốn phía đúng là môi giới với trận pháp Phục Hy mới ra tay. Pháp lực mênh mông trào ra hai tay, giống một dòng lũ màu trắng đánh vào trên khối vẫn thạch tạo ra tiếng gầm đinh tai nhức

óc.

Tần Quân ôm tiểu Lăng Mệnh nhìn cảnh trước mắt. Ánh sáng mạnh chiếu vào hai người bọn họ lấp lánh bảy màu.

Phong Oa thở ra một hơi, lẩm bẩm:

- May mắn Cổ Tiên tinh vực đổi chủ, nếu dựa vào Thương Hoa Tiên Tôn thì chưa chắc đã phong ấn nó lại được.

Đúng lúc này, mặt trời phía trước bỗng nhiên động, đâm thẳng về phía đám người Tần Quân.

Mặt trời lớn vô cùng, ngàn vạn vẫn thạch chung quanh ở trước mặt nó giống như bụi bặm. Bốn người Tần Quân lại càng thêm nhỏ bé hơn, họ như mấy hạt cát đứng trước núi Thái Sơn.

Sắc mặt đám người Tần Quân chợt biến, Phong Oa vội vàng lắc người đi tới phía sau khối vẫn thạch đang phát sáng, mắng:

- Thứ quỷ này sao lại động?

Phong Oa đấm một quyền vào mặt trời đang lao tới.

Lực lượng bá đạo vô cùng tạo ra cuồng phong như muốn diệt thế. Vẫn thạch chung quanh nát vụn, quyền phong có thể thấy bằng mắt thường thổi quét về phía trước.

Khối vẫn thạch sáng mờ phía sau Phong Oa vẫn bình an vô sự.

Bùm một tiếng!

Quyền phong khủng bố nện ở trên mặt trời khiến biển lửa bên ngoài nó sôi trào, cảnh rất đồ sộ.

Là một kẻ có thân hình con nít Phong Oa lại có thể dùng nắm đấm lay động mặt trời khổng lồ khiến tiểu Lăng Mệnh nằm trong ngực Tần Quân chớp to mắt, miệng mở ra ngạc nhiên.

Tần Quân thì nhíu mày.

Cảnh này sao hắn thấy quen quen.

Một quyền cuồng bạo đánh nát cả mặt trời, biển lửa khủng bố thổi quét về các phương. Ngàn vạn vẫn thạch bị chấn bay, sóng gió rền vang chấn động không dứt.

Tần Quân ôm chặt tiểu Lăng Mệnh.

Cũng may Phục Hy chắn ở trước giúp hai người triệt tiêu đa số áp lực.

Trong cả tầm mắt chỗ nào cũng là sóng lửa, khối vẫn thạch sáng lên trở nên thật nhỏ bé, có thể bị bao phủ bất cứ lúc nào.

- A y y…

Tiểu Lăng Mệnh múa may đôi tay kêu gọi liên tục, có vẻ rất hưng phấn.

Phong Oa giận mắng, Phục Hy không ngừng chuyển pháp lực vào khối vẫn thạch.

Việc mặt trời nổ với Phục Hy mà nói cũng chẳng là gì, y vẫn bình tĩnh nhẹ nhàng như trước.

Phục Hy thì thào lẩm bẩm:

- Cỗ khí tức này…

Như nghĩ tới điều gì, vẻ mặt Phục Hy trở nên cổ quái.

Phong Oa giận dữ hét:

- Phá cho lão tử!

Tay phải Phong Oa đẩy mạnh tới, quyền phong xông đi mạnh mẽ đánh tan biển lửa.

Phía trước bỗng xuất hiện một thân ảnh giống như chim đang giương cánh hét dài trong biển lửa. Nhìn kĩ nó lại có những ba cái chân!

Tần Quân nhìn thấy cảnh này liền cười khẩy nói:

- Quả nhiên là thiên nhai hà xử bất tương phùng.

Đông Hoàng Thái Nhất!

Thật không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại trốn trong mặt trời ban nãy.

Điều này đúng là nằm ngoài dự đoán của Tần Quân.

- Phục Hy thế nhưng không nhận ra sự hiện hữu của gã….

Ánh mắt Tần Quân chớp chớp, chẳng lẽ Đông Hoàng Thái Nhất lại mạnh hơn?

Không có khả năng!

Thời gian chưa trôi qua bao lâu, lẽ nào y dựa vào Hỗn Độn Chung?

Hỗn Độn Chung là pháp bảo còn mạnh hơn cả Hà Đồ Lạc Thư, che giấu khí tức hẳn không khó gì.

Boong!

Lúc này, một hư ảnh chuông vàng bành trướng từ trong biển lửa, đem đòn của Phong Oa đánh về.

Phong Oa suýt hộc máu.

Nó chỉ thấy như đâm đầu vào tường, khí huyết chấn động rất khó chịu.

Tiếng quát lạnh của Đông Hoàng Thái Nhất truyền ra từ biển lửa có vẻ rất khủng bố:

- Hừ, các ngươi đều chết đi!

Cảnh đó khiến đồng tử Tần Quân khẽ rút.

------oOo------

Chương 1332: Sơn cùng thủy tận.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu vi Phong Oa là Hiển Thánh cảnh sơ kì, lần trước gặp Đông Hoàng Thái Nhất còn bị một đám Nhập Thánh treo lên đánh, vậy đáng ra Đông Hoàng Thái Nhất không nên địch lại Phong Oa mới đúng.

Trong khoảng thời gian này rốt cục Đông Hoàng Thái Nhất đã trải qua cái gì?

Sóng lửa nướng vẫn thạch phát sáng đến mức chấn động khiến sắc mặt Phục Hy khẽ biến, y lẩm bẩm nói:

- Xảy ra chuyện gì...tại sao pháp trận lại chấn động?

Phong Oa lại xông về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhiệt độ cực cao khiến bề ngoài cơ thể Phong Oa đỏ bừng nhưng phẫn nộ khiến nó không chú ý nhiều, chỉ muốn xé nát Đông Hoàng Thái Nhất ra cho hả giận.

Bùm!

Phong Oa nện một quyền vào hư ảnh chuông vàng khiến biển lửa chung quanh bị chấn đến sôi trào.

Giây tiếp theo Phong Oa cảm thấy một lực lượng không thể ngăn lại từ hư ảnh chuông vàng truyền ra, đánh nó hộc máu văng ra ngoài.

Cùng lúc đó vô số sóng lửa chui vào bên trong khối vẫn thạch phát sáng khiến nó chấn động càng mạnh hơn.

- Không tốt!

Phục Hy thầm hô không ổn liền thấy Phong Oa bay ngược ra, đâm vào bên trong khối vẫn thạch khiến bề ngoài nó xuất hiện một cái khe.

Một lực hút kinh khủng từ bên trong khối vẫn thạch phát ra. Tần Quân

không kịp phản ứng đã bị nó hút vào, Phục Hy là Hiển Thánh cảnh cũng không thể chống lại, bị hút vào theo.

Lực hút đáng sợ hút sạch đám vẫn thạch chung quanh khiến Đông Hoàng Thái Nhất đang hóa thành tam túc Kim Ô cũng bị dọa, gã kinh hô:

- Đây là loại lực lượng gì?

Xong Đông Hoàng Thái Nhất cũng sợ quá xoay người chạy trốn.

Từ sau khi thấy cảnh Tần Tiên Lục Thần đại chiến Dương Bắc Minh gã luôn luôn du đãng trong Cổ Tiên tinh vực hấp thu lực lượng mặt trời để khiến bản thân mạnh hơn.

Đông Hoàng Thái Nhất trùng hợp đi qua chỗ này cảm ứng được sự dao động của Thời Không Tuyệt Địa nên nhất thời nổi ý xấu, muốn phá hư nơi tuyệt địa này khiến sinh linh trong Cổ Tiên tinh vực đồ thán, làm Tần Tiên giới bị thương nặng do đó mới có trận chiến hôm nay.

Sau khi bay xa hơn ngàn dặm Đông Hoàng Thái Nhất mới quay đầu nhìn lại.

Chỗ ban nãy đã biến thành lốc lửa, chiếu sáng toàn bộ tinh không, khung cảnh cực kì đồ sộ.

Đông Hoàng Thái Nhất thì thào lẩm bẩm:

- Trong đó rốt cục cất giấu thứ gì?

Vẻ mặt gã kinh sợ.

Cỗ khí tức khiến gã sợ hãi kia không ngừng truyền ra giống như sắp có ma thần diệt thế nào sắp trốn tới. Đông Hoàng Thái Nhất không dám ở lâu, lập tức xoay người rời đi biến mất bên trong tinh không vô tận.

…

Vù vù…

Bên tai là tiếng bão cát thổi qua, ý thức của Tần Quân từ từ trở nên tỉnh táo

lại.

Tần Quân mở hai mắt, trước mắt hắn là hoang mạc vô tận, không trung hôn ám, lôi vân cuồn cuộn, thỉnh thoảng có sấm sét đánh xuống.

Tần Quân chỉ cảm thấy cả người đau như xé, xương cốt đều nát. Tần Quân muốn đứng lên nhưng lại làm không được.

Hắn mơ màng nghĩ:

- Đây là đâu?

Hắn đem thần thức mở ra cũng không có phát hiện được khí tức của Phục Hy và tiểu Lăng Mệnh.

Tiểu Lăng Mệnh!

Tần Quân trợn mắt, cố gắng muốn đứng dậy nhưng vẫn không được.

Tần Quân vội vàng lấy một viên Thái Ất Phục Nguyên Đan từ trong không gian thần thoại ra, cố gắng đưa vào miệng, sợ hãi lẩm bẩm nói:

- Lăng Mệnh…

Ngay cả hắn còn bị thương nặng như thế không dám nghĩ tiểu Lăng Mệnh sẽ như thế nào.

- Ngao ô!

Phương xa truyền đến tiếng sói tru khiến da đầu kẻ nghe tê dại lại vẫn không khiến Tần Quân sợ hãi. Bây giờ trong lòng hắn đang lo lắng cho tiểu Lăng Mệnh, cũng không bận tâm những nguy hiểm ở chung quanh mình.

Thật lâu sau.

Thương thế Tần Quân bắt đầu khôi phục. Hắn cắn răng ngồi dậy, nhìn chung quanh. Hoang mạc rộng vô biên, không có cây cối mà chỉ thấy những khúc xương trắng thật ghê người.

- Hệ thống, đây là đâu? Con trai trẫm đâu?

Tần Quân thầm hỏi hệ thống, ánh mắt đầy tơ máu. Tính trời tính đất cũng không nghĩ bị Đông Hoàng Thái Nhất đâm một cú.

Lần sau đụng phải Đông Hoàng Thái Nhất, hắn muốn khiến gã trả lại gấp trăm lần!

Hệ thống giải thích nhưng cũng rất ba phải kiểu gì cũng được khiến Tần Quân càng tức hơn:

- Đây là Thời Không Tuyệt Địa. Thời gian và không gian trong này đều rất hỗn loạn, hệ thống tạm thời cũng không quá rõ tình huống ra sao. Còn về con trai túc chủ chắc đã bị tách ra khỏi túc chủ trong thời không loạn lưu.

Nếu tiểu Lăng Mệnh có chuyện gì đời này hắn đều khó an lòng.

Tần Quân cố gắng bình tĩnh lại. Hắn hiểu bây giờ hắn không thể rối loạn được.

Hít sâu một hơi, Tần Quân bắt đầu vận công chữa thương khiến dược lực của Thái Ất Phục Nguyên Đan được nhanh hơn.

Nơi thời gian, không gian hỗn loạn….

Hắn nên làm gì để tìm được con trai mình?

Lại nên làm sao để tìm được đường sống?

Tần Quân cảm thấy mê man.

Phục Hy không ở bên, bây giờ hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Một lúc sau thương thế Tần Quân tốt hơn phân nửa.

Hắn nhìn quanh một vòng chọn một hướng đi tới rồi bùng nổ tốc độ cao nhất dán sát mặt hoang mạc bay đi, trên đường hắn đi sóng cát dồn dập.

Ầm ầm ầm!

Sấm sét nổ vang giống như những dải lụa uốn lượn trên trời khiến cả trời đất tăm tối cũng sáng lên.

Tần Quân vừa bay vừa thả thần thức ra sưu tầm trăm dặm quanh đó mong có thể tìm được tiểu Lăng Mệnh.

Miệng Tần Quân thì thào tự nói, ánh mắt quét về phía bốn phương tám hướng:

- Không được có việc…ngàn lần đừng có việc…

Thời Không Tuyệt Địa bầu trời vô cùng hôn ám, ngẩng đầu có thể cảm nhận được cỗ uy áp mạnh mẽ kia. Nếu có người dám xông vào rất dễ bị cuốn vào trong thời không loạn lưu.

Hoang mạc bão cát tràn ngập nơi nơi đều là xương trắng, trừ mấy thứ đó không còn vật gì khác. Khung cảnh tiêu điều, hoang tàn vắng vẻ giống như tận cùng thế giới không có một sinh linh sống sót.

Tịch liêu vô tận khiến con người trong hoang mạc rất dễ tuyệt vọng.

Lòng Tần Quân nóng như lửa đốt. Hắn không ngừng tìm kiếm bóng dáng tiểu Lăng Mệnh.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sau nửa canh giờ, hắn vẫn không tìm được.

Hai canh giờ sau, hắn vẫn tìm kiếm trong vô định. Đáng tiếc đừng nói Tần Lăng Mệnh, Phục Hy ngay cả một vật còn sống cũng chẳng gặp.

Tuy vậy Tần Quân cũng không bỏ cuộc, hắn vẫn nóng vội tìm kiếm chung quanh.

Cũng may pháp lực hắn cao thâm vô cùng, nếu chỉ phi hành hắn có thể phi hành mãi mãi.

Huyết mạch Cực Viêm Ma Thần cộng thêm Bất Diệt Thánh Thân khiến pháp lực và độ mạnh thân thể Tần Quân đều mạnh hơn xa kẻ cùng giai.

- Ngao ô!

Tiếng sói tru ban nãy lại vang lên khiến đôi mắt đầy tia máu của hắn trở nên hung dữ. Hắn xoay người lao về phía có tiếng sói kêu.

------oOo------

Chương 1333: Giới diện thần bí.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Oa từng nói Thời Không Tuyệt Địa và Tù Mệnh Ngục liên tiếp với nhau nhưng lại khủng bố hơn Tù Mệnh Ngục nhiều, nếu đúng như thế vậy sinh linh nơi này hẳn đều có linh trí, không phải tầm thường.

Cực Đạo Viêm Hỏa lượn lờ quanh thân khiến Tần Quân trông như một đoàn lửa bay qua nhấc lên cát bụi cuồn cuộn ven đường.

Trước mặt Tần Quân bỗng dưng xuất hiện một dãy núi cao ngang tận đường chân trời. Bão cát vờn quanh khiến nó như ẩn như hiện, mơ hồ có thể thấy bóng một con sói khổng lồ đang đứng trên núi hú dài, uy chấn thiên địa.

Nếu là Thái Ất Huyền Tiên khác thấy cảnh đó chắc chắn quay đầu bước đi bởi vì con sói kia tỏa ra khí tức cực kì cường đại, đã vượt qua Thái Ất cảnh.

Nhưng Tần Quân đã sắp mất đi lí trí!

Vất vả lắm mới gặp phải một sinh linh, chẳng biết nó là yêu là ma hắn đều phải xông tới xem một lần.

Bão cát đầy trời bị đâm ra một khoảng trống kéo dài.

Bóng sói đứng trên núi cao bỗng dưng nhảy lên như muốn phá vỡ bầu trời đen tối phía trên.

Cuồng phong đánh vào mặt khiến tóc Tần Quân bay loạn. Hắn cắn răng ngẩng đầu nhìn, một con bạch lang dài tới năm trăm trượng đang xông về

phía hắn.

Răng nanh nó bén nhọn, móng vuốt càng phiếm hàn quang khiến người thấy sợ tới teo tim.

Khoảng cách hai bên càng ngày càng gần, mắt thấy vuốt sói sắp xé nát Tần Quân thì hắn đột nhiên phát động Pháp Thiên Tượng Địa đồng thời Cực Đạo Viêm Hỏa bốc lên cháy hừng hực bao phủ toàn thân.

Pháp Thiên Tượng Địa cộng với chân thân Cực Viêm Ma Thần!

Cát bụi cuồn cuộn tung hoành, giống như một người khổng lồ, Tần Quân xông tới nện một quyền lên đầu bạch lang.

- Bùm!

Hoang mạc phạm vi trăm dặm quanh Tần Quân đều bị chấn động biến thành đất bằng, đại địa cũng lay động kịch liệt.

Lực lượng Tần Quân bây giờ rất khủng bố. Tuy là Thái Ất Huyền Tiên nhưng hắn ăn vô số đan dược cùng thiên tài địa bảo lại thêm ảo diệu Bất Diệt Thánh Thân khiến chân thân Cực Viêm Ma Thần của hắn cường đại tới mức khó tưởng. Dù con bạch lang này mạnh hơn Thái Ất cảnh nhưng cũng bị một quyền của Tần Quân đánh bay ngược về.

Đừng thấy bình thường Tần Quân rất ít tự chiến đấu nhưng khi tu luyện hắn cũng sẽ kiếm người bồi luyện.

Huống chi, hắn còn có trí nhớ của kiếp trước.

Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh chiến đấu mấy vạn năm, kinh nghiệm chiến đấu của hắn so với một số Hiển Thánh cũng chẳng kém bao nhêu.

Một quyền đánh bay bạch lang, Tần Quân cất bước xông tới.

Tần Quân bây giờ đã muốn hóa thành một người lửa cao hơn nghìn trượng. Bên ngoài cơ thể như nham thạch nóng chảy, Cực Đạo Viêm Hỏa không ngừng tràn ra. Ánh mắt hắn hung lệ dù không thấy rõ đồng tử nhưng cũng khiến cho không kẻ nào dám nhìn.

Bạch lang rơi xuống đất liền trượt trên hoang mạc rồi đánh vào chân núi khiến cả ngọn núi không ngừng chấn động.

Trong lòng Tần Quân tràn ngập phẫn nộ, hắn muốn phát tiết trên người con bạch lang này một phen!

Vài bước chân Tần Quân đã đến trước người con bạch lang, tay phải đánh xuống.

Đại Chu Thiên Phá Thiên Chưởng!

Pháp lực mênh mông tràn ra bàn tay, một chưởng đánh vào đầu bạch lang khiến bề mặt trái đất sụp đổ, núi cao sau lưng nó cũng vỡ tan.

Tay phải vừa xuống, tay trái đi theo, hai tay liên tục phát ra Đại Chu Thiên Phá Thiên Chưởng khiến bạch lang đau đớn kêu chấn động trời đất.

Người khổng lồ đánh sói, hủy thiên diệt địa.

Đại Chu Thiên Phá Thiên Chưởng nện vào trên người bạch lang không chỉ khiến nó thống khổ còn hấp thu pháp lực của nó làm bạch lang sợ hết hồn.

Bạch lang bỗng nhiên thốt ra tiếng người kêu:

- Ta nhận thua! Ta nhận thua…

Tần Quân vừa nghe thế tay phải liền dừng lại giữa không trung.

Bão cát tán đi, bạch lang nằm gục trên mặt đất. Bề mặt đất chung quanh đã hóa thành phế tích, khe nứt chằng chịt trông như cảnh mạt thế ập tới.

Máu vung khắp nơi, bộ lông màu trắng của bạch lang đã bị nhuộm thành màu đỏ máu, cái đầu huyết nhục mơ hồ. Bộ dạng nó còn kinh khủng hơn trước nhưng khí thế lại yếu đi rất nhiều.

Tần Quân nhấc chân giẫm lên người nó, ánh mắt lạnh lùng trầm giọng hỏi:

- Ngoại trừ trẫm ngươi có nhìn thấy những người khác không?

Thanh âm Tần Quân trong bộ dạng chân thân Cực Viêm Ma Thần cực kỳ

hùng hậu, đinh tai nhức óc.

Bạch lang trả lời, ngữ khí thống khổ và buồn bực đan xen:

- Không có…. Một giới này cũng chỉ có ta… Ngươi chui từ chỗ nào ra vậy?

Nó chỉ hú biểu đạt cảm xúc như thường ngày sao lại dẫn một tên biến thái chạy tới?

Rõ ràng là Thái Ất Huyền Tiên nhưng lực lượng tên này còn mạnh hơn cả Đại La Kim Tiên.

Tần Quân tiếp tục hỏi?

- Một giới này? Ý ngươi là trong Thời Không Tuyệt Địa còn có những giới khác?

Trong lòng Tần Quân dấy lên hy vọng, chẳng lẽ tiểu Lăng Mệnh rơi vào giới diện khác?

Bạch lang thành thật đáp:

- Đúng vậy… Thời Không Tuyệt Địa rắc rối phức tạp, thời gian mỗi giới cũng không giống nhau, chỗ chúng ta qua vạn năm giới khác có thể mới qua một canh giờ.

Bạch lang ở chỗ này đã hơn mười vạn năm, nó cũng không muốn Tần Quân quấy rầy.

Tần Quân hỏi:

- Trẫm phải làm sao mới tới giới khác được?

Hắn phải nhanh chóng tìm được tiểu Lăng Mệnh, chậm một giây thôi tiểu Lăng Mệnh cũng có thể gặp phải nguy hiểm.

- Cứ bay lên trời thôi. Giới này rộng lớn vô cùng nếu ngươi muốn chạy hết chỉ sợ một năm rưỡi cũng chưa chắc chạy xong.

Bạch lang chỉ hướng xong Tần Quân liền ngẩng đầu nhìn, tiếp đó hắn thả người nhảy lên xông về phía trước. Cực Đạo Viêm Hỏa rơi xuống người bạch lang khiến nó bị nóng nhảy vội lên.

Nhìn hướng Tần Quân rời đi, bạch lang lẩm bẩm:

- Quái vật… Quái vật thiên hỏa khắp người… Chẳng lẽ là….

- Cực Viêm Ma Thần?

Ánh mắt bạch lang bỗng trở nên kinh hoàng, run run nói:

- Chẳng lẽ hắn có quan hệ gì với bậc vô cùng sâu trong Thời Không Tuyệt Địa kia?

Cực Viêm Ma Thần là chủng tộc cực mạnh, bạch lang không ngờ ngoài vị kia còn có Cực Viêm Ma Thần thứ hai.

Tuy thực lực Tần Quân bày ra không bằng vị đó nhưng vẫn khiến bạch lang cảm thấy sợ hãi.

- Ta vẫn nên thành thật ở lại giới này đi… Ít nhất an toàn…

Xuyên qua tầng tầng biển mây, Tần Quân nhìn thấy phía trên xuất hiện một võng điện đan bằng hàng tỉ sấm sét che kín cả bầu trời.

Tần Quân nhíu mày lẩm bẩm nói:

- Chắc nó không lừa trẫm chứ?

Hắn nhìn chung quanh coi thử có phát hiện không gian tiết điểm nào để sang giới khác không.

Đáng tiếc bay mấy vạn dặm Tần Quân vẫn không phát hiện không gian tiết điểm. Càng lên cao sấm sét càng mạnh như có thể biến hắn thành tro bụi bất cứ lúc nào.

Tần Quân thầm hỏi hệ thống:

- Hệ thống, ngươi có thể cảm nhận được cánh cửa liên tiếp với giới khác

không?

Tần Quân hiểu không sâu thời không chi đạo dù hắn có Mệnh Vận Chi Luân có khả năng xuyên qua thời không.

------oOo------

Chương 1334: Một người một thụ tinh.

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiếp tục hướng lên trên.

Hệ thống nhanh chóng trả lời, Tần Quân híp mắt lập tức tăng tốc xông tới.

Xẹt!

Tần Quân không hề cố kị giống như sao băng xuyên qua hàng tỉ sấm sét. Sấm sét đánh vào người hắn đều không hề chớp mắt.

Một đường quật khởi tới giờ mỗi lần độ kiếp hắn đều cắn răng đỡ lôi kiếp, đối với sấm sét hắn hầu như sắp miễn dịch, sao có thể sợ hãi được.

Rất nhanh, Tần Quân liền phát hiện phía trên có vô số quang động. Chúng lơ lửng phía trên đám sấm sét, rung động nhân tâm, khiến người hoa cả mắt.

Tần Quân lập tức trợn mắt.

Nhiều quang động như thế hắn biết chọn cái nào?

Làm sao để tìm được tiểu Lăng Mệnh đây?

Tần Quân hít sâu một hơi, từ từ nhắm lại hai mắt. Hắn định dựa vào trực giác chọn một quang động.

Thời gian không đợi người, hắn cũng không thể tiếp tục do dự nữa.

Sấm sét chém xuống hắn đều không quan tâm, Cực Đạo Viêm Hỏa hừng

hực thiêu đốt. Tần Quân vẫn bảo trì trạng thái chân thân Cực Viêm Ma Thần, đó cũng là hình thức phòng ngự mạnh nhất của hắn.

Chỉ suy nghĩ một lát, hắn đột nhiên mở mắt, bất chấp tất cả chui vào một quang động rồi biến mất không thấy tăm hơi.

Sau khi tiến vào quang động, ánh sáng cực mạnh chiếu vào mắt Tần Quân khiến hắn không thể nhìn gì, chỉ có thể mù quáng bay về phía trước.

- Xoẹt!

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên cảm thấy như có một thanh đao nhọn cắt vào lưng hắn, đau nhức khó tưởng khiến hắn muốn phát điên. Còn chưa đợi hắn xoay người quan sát hai tay hắn cũng bắt đầu đau như xé.

- Xảy ra chuyện gì?

Tần Quân thầm hoảng.

Mắt hắn không thể nhìn thấy nên không biết có gì đang ở chung quanh.

Hệ thống bỗng lên tiếng nhắc nhở khiến Tần Quân căng thẳng:

- Thời không loạn lưu, túc chủ phải cẩn thận nếu không rất dễ bị thời gian và không gian nghiền nát!

Quy luật thời gian và pháp tắc không gian là thứ xếp hạng cực cao trong hàng vạn hàng nghìn quy luật. Không có thời gian không gian thì sao có thể có thiên đạo, vũ trụ?

Tần Quân thả thần thức ra, đáng tiếc thần thức không thể ly thể, giống như có thứ gì đó giam cầm nó lại.

Lòng Tần Quân khẽ run.

Chưa đợi hắn kinh hoàng bỗng hắn cảm thấy cảm giác không trọng lực xuất hiện!

Ánh sáng mạnh biến mất, Tần Quân mở to mắt liền phát hiện bản thân đang ở trong hư không hôn ám. Bên dưới hắn là hàng tỉ lôi đình đan chéo

trông như luyện ngục, chung quanh là vô số quang động liên tiếp các giới khác nhau.

Hắn đi ra!

Tần Quân vẫn duy trì trạng thái chân thân Cực Viêm Ma Thần, cả người lượn lờ Cực Đạo Viêm Hỏa nên nhìn không ra thương thế.

Tần Quân nhanh chóng cúi người lao xuống.

Hắn muốn kiểm tra thế giới này bằng tốc độ nhanh nhất!

Rất nhanh, hắn liền mạnh mẽ xuyên qua tầng tầng lôi vân, rơi xuống bên dưới biển mây.

Đập vào mắt Tần Quân chính là thảo nguyên rộng bạt ngàn không thấy cuối. Gió nhẹ lướt qua thảo nguyên chập chùng sóng biếc rất đẹp. So với giới trước thì nơi này chả khác thiên đường khiến người cảm thấy kinh diễm.

Phía trước một mặt trời treo cao chiếu khắp đại địa nhưng Tần Quân nhìn kĩ liền phát hiện mặt trời kia so với mặt trời chân chính lại nhỏ rất nhiều.

- Cỗ khí tức này…

Tần Quân bỗng nhiên cảm giác được cái gì, hắn mừng rỡ lập tức xông về một hướng.

Hắn cảm nhận được khí tức tiểu Lăng Mệnh!

Tiếng gió thổi vút qua bên tai, tốc độ phi hành của Tần Quân đã đến mức cực hạn. Hắn nhanh chóng lướt qua không trung phía trên thảo nguyên, biến mất phía cuối đường chân trời.

Cùng lúc đó, ở ngoài mấy vạn dặm.

Thảo nguyên giống như không có cuối, dưới một cây già cao trăm trượng có một bóng người đang đứng, cao ngất như phong.

Y cao gần một thước tám, quần áo màu đen khẽ bay trong gió, mái tóc dài

tùy ý cột sau đầu, bên hông đeo một thanh trường kiếm.

Đây là một thanh niên có khuôn mặt tuấn tú, y đứng nhắm hai mắt không biết đang suy nghĩ gì. Hai tay y khoanh trước ngực, trên thân cây trước mặt thanh niên lộ ra một mặt người trông rất quỷ dị.

Gương mặt trên cây nói:

- Chuyện ta có thể nói chỉ có vậy.

Do tạo thành từ các đường nét trên vỏ cây nên khuôn mặt nó hơi mơ hồ khiến người thấy sởn tóc gáy.

Thanh niên đồ đen từ từ mở mắt lộ ra một đôi mắt thâm thúy bình thản.

Y khẽ hỏi:

- Ta nên làm sao để quay về?

Gương mặt nói ba phải:

- Có nhân tất có quả, ngươi tới nơi đây do quả vậy nhân ngươi phải tự đi tìm.

Lời nó nói quá thần bí khiến thanh niên khẽ nhíu mày.

Xoẹt!

Một tiếng xé gió truyền đến khiến thanh niên và gương mặt trên cây chuyển mắt nhìn.

Người tới đúng là Tần Quân.

Nhìn thấy Tần Quân thanh niên nhíu chặt mày, trong mắt lộ vẻ kì dị.

Tần Quân nhanh chóng dừng xuống trước mặt bọn họ, Cực Đạo Viêm Hỏa thu vào trong cơ thể khôi phục bộ dáng bản thể. Trong khoảnh khắc, thân thể hắn xuất hiện một tầng pháp y màu trắng, phong độ nhẹ nhàng nhưng trên mặt Tần Quân còn có vết máu khô tăng thêm mấy phần lãnh lệ.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Các ngươi có từng thấy một đứa bé không?

Ánh mắt Tần Quân đầu tiên dừng ở trên người thanh niên mặc đồ đen sau đó mới tới khuôn mặt trên thân cây.

Một người một thụ tinh?

Thanh niên mặc đồ đen mặt không đổi sắc, nói:

- Thời Không Tuyệt Địa sao lại có trẻ con được, ngươi đang đùa ta sao?

Tần Quân nhướng mày.

Ban nãy hắn rõ ràng cảm nhận được khí tức của tiểu Lăng Mệnh tại sao tới chỗ này lại không có?

Thụ tinh nhìn chằm chằm Tần Quân sau đó dường như nghĩ đến điều gì hơi hơi biến sắc.

Tần Quân cố bình tĩnh hỏi:

- Thật chưa từng thấy?

Thật vất vả mới truy tung được khí tức tiểu Lăng Mệnh thế nhưng lại biến mất ở chỗ này khiến cảm xúc thô bạo bắt đầu trào dâng trong đầu hắn.

Thanh niên mặc đồ đen híp mắt hỏi:

- Con của ngươi?

Tần Quân nhìn y, khẽ gật đầu.

Hắn không tin cảm giác của hắn sẽ sai, tiểu Lăng Mệnh chắc chắn ở đây.

- Thời Không Tuyệt Địa có vô số vị diện hơn nữa tốc độ chảy của thời gian cũng khác nhau, con của ngươi e rằng đã chết rồi.

Thanh niên lạnh nhạt nói, nhưng ánh mắt của y lại nhìn Tần Quân chằm

chằm, đánh giá phản ứng của hắn.

Tần Quân vừa nghe vậy lập tức lạnh mặt.

Vì chuyện tiểu Lăng Mệnh hắn đã đứng bên ranh giới nổi điên, giờ nghe vậy sao có thể chấp nhận được?

Tần Quân tiến từng bước về phía thanh niên, nói:

- Ngươi có ý gì?

Hắn đang tức giận không có chỗ trút vừa lúc đem đối phương làm chỗ trút giận vậy.

Thấy Tần Quân thế thanh niên cũng không nói gì, trực tiếp rút kiếm chỉ về phía Tần Quân.

Khuôn mặt thanh niên lộ nét cười, hưng phấn nói:

- Để ta xem Tần Thiên Đế tuổi trẻ mạnh cỡ nào!

Tần Quân vừa nghe liền dừng bước lại nghi hoặc hỏi:

- Ngươi biết trẫm?

Hắn cũng không tin thanh danh của hắn đã truyền tới tận Thời Không Tuyệt Địa.

Nào biết thanh niên không thèm để ý câu hỏi của hắn, y khẽ giẫm chân phải liền giống như quỷ mị trong chớp mắt liền xuất hiện trước mặt Tần Quân.

Đồng tử Tần Quân khẽ rút, Đế Viêm Long Khí nhanh chóng tràn ra, ánh lửa chiếu sáng khuôn mặt thanh niên.

------oOo------

Chương 1335: Thiên đế bá đạo.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Keng!

Lực lượng cường đại của Đế Viêm Long Khí đánh vào trường kiếm của thanh niên khiến y lui về sau.

- A? Không phải ngươi mới là Thái Ất Huyền Tiên sao?

Thanh niên kinh ngạc nói, vẻ hưng phấn trong mắt càng đậm như muốn sáng lên.

Vẻ mặt Tần Quân lạnh lùng, Cực Đạo Viêm Hỏa nhanh chóng tràn ra từ trong cơ thể bám vào toàn thân hóa thành Cực Viêm Ma Thần.

Lửa cháy hừng hực khiến thụ yêu kinh hãi, toàn bộ cây già đều run rẩy giống như rất sợ Cực Đạo Viêm Hỏa.

Tần Quân lạnh lùng nói:

- Ngươi muốn tìm chết!

Trong lời hắn tràn ngập sát ý.

Khi hắn nói chuyện từng đạo Đế Viêm Long Khí cao tới mấy trượng toát ra từ sau lưng.

Tần Quân nhìn thanh niên, sát khí bùng nổ khiến thanh niên đối diện có vẻ hơi lúng túng.

Thụ yêu hoảng sợ kêu:

- Đây là Cực Viêm Ma Thần!

Cả cây già đều chấn động kịch liệt giống như đụng phải thiên địch, vô số lá cây rơi xuống như đổ tuyết khiến hình ảnh rất thê mỹ.

Tâm Tần Quân khẽ động, sáu đạo Đế Viêm Long Khí hóa thành rồng lửa rất nhanh phóng về phía thanh niên khiến đồng tử thanh niên co rút, y lập tức biến mất tại chỗ khiến Đế Viêm Long Khí vồ hụt.

Oanh! Oanh! Oanh...

Mặt cỏ bị oanh tạc vỡ tung ra thành những cái hố rộng, cỏ cây bay loạn.

Thụ yêu hỏi Tần Quân:

- Cực Viêm Ma Thần… Ngươi có quan hệ thế nào với đại nhân vật ở chủ giới kia?

Ngữ khí nó đầy sợ hãi, nó sợ Tần Quân giết nó!

Chủ giới?

Tần Quân thầm nghi hoặc nhưng cũng không quá quan tâm. Bây giờ hắn chỉ muốn giáo huấn cái tên nói năng lỗ mãng trước mặt một trận!

Hưu!

Thanh niên mặc đồ đen bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau Tần Quân, đâm ra một kiếm!

Hàn quang lóng lánh toàn bộ thiên địa, kiếm khí tung hoành khiến mười dặm thảo nguyên quanh đó đều bị chém qua, vô số lá cỏ bay lên.

Bỗng keng một tiếng như kim loại chạm vào nhau, thanh niên híp mắt khẽ nói:

- Cơ thể kim cương bất hoại!

Tầng thứ ba của Bất Diệt Thánh Thân chính là Kim Cương Bất Hoại!

Tần Quân đánh ngược một chưởng, Đại Chu Thiên Phá Thiên Chưởng cùng Cực Đạo Viêm Hỏa ngưng tụ thành một bàn tay lửa thật lớn đánh tới.

Tuy tu vi Tần Quân mới Thái Ất Huyền Tiên nhưng các loại thần thông, công pháp, huyết mạch tụ tập một thân. Hắn còn ăn nhiều đan dược, thiên tài địa bảo như vậy khiến sức chiến đấu của hắn có thể sánh với Đại La cảnh, vô cùng biến thái.

Thanh niên chỉ cảm thấy kình phong đánh tới, y theo bản năng sử dụng kiếm ngăn cản nhưng vẫn bị một chưởng kia đánh cho hộc máu văng ngược ra ngoài.

Trong giây lát y đã bay xa mấy vạn thước, nện ở trên thảo nguyên rồi tiếp tục trượt tạo nên một cái khe dài trên cỏ.

Sau khi dừng lại được thanh niên lập tức che ngực, lau vết máu bên miệng, nhìn phía Tần Quân đang đứng cắn răng nói:

- Đại Chu Thiên Chưởng!

Tần Quân nghe thế liền cả kinh, hắn trầm giọng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai!

Đối phương vừa biết hắn là Tần Thiên Đế còn biết Đại Chu Thiên Chưởng, quả thật cổ quái.

Tần Quân chưa từng nói với ai về Đại Chu Thiên Chưởng, thế nhân chỉ biết hắn có một bộ chưởng pháp thần thông rất lợi hại mà thôi.

Thanh niên mặc đồ đen nhếch miệng cười lạnh, bộ dáng hơi giống Cực Viêm Ma Thần nhe răng. Y chậm rãi đứng dậy, sau lưng toát ra ba đạo kim luân chậm rãi xoay tròn sau lưng trông cực kì thần thánh.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân!

Tần Quân trừng to mắt, Cực Đạo Viêm Hỏa trên người hắn càng cháy mãnh liệt hơn.

Tần Quân cắn răng hỏi:

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Người này biết Đại Chu Thiên Chưởng, còn biết Đại Đạo Sinh Thiên Luân khiến hắn nghĩ nát óc cũng không hiểu được lai lịch của y.

Tốc độ chảy của thời gian nơi này không giống…

Chẳng lẽ y là tiểu Lăng Mệnh?

Không có khả năng!

Tần Quân cơ bản chưa từng dạy tiểu Lăng Mệnh Đại Đạo Sinh Thiên Luân, con hắn ngay cả nói còn chưa biết sao có thể biến thái như vậy được?

Thấy Tần Quân sững sờ thanh niên liền tiếp tục đánh tới, ba đạo Đại Đạo Sinh Thiên Luân treo cao sau lưng khiến y chói mắt như thần chi hạ phàm.

Thanh niên giận quát:

- Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là ... Ngươi là ai!

Trường kiếm trong tay y run run, hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm huyền phù quanh thân. Đại Đạo Sinh Thiên Luân làm trung tâm, y đâm ra một kiếm, bóng kiếm cùng Đại Đạo Sinh Thiên Luân quét về phía Tần Quân.

Ầm ầm ầm!

Thảo nguyên bị đánh nát bét, bụi đất bay loạn, thanh thế lớn đến mức khiến toàn bộ thảo nguyên đều chấn động.

Đối mặt trận thế như vậy Tần Quân lại dùng tay phải đánh một chưởng.

Pháp lực mênh mông tràn ra ngoài, do nóng vội nên lần này Tần Quân dốc hết toàn lực đánh trả.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng!

Chưởng thứ bốn của Đại Chu Thiên Chưởng!

Đây là đạo lí Tần Quân mới hiểu ra gần đây. Sau khi chủ hồn kiếp trước thức tỉnh, lý giải thần thông với Tần Quân đã trở nên rất đơn giản, chỉ cần pháp lực theo kịp là được.

Cực Đạo Viêm Hỏa hội tụ thành một chưởng lửa khủng bố cao tới vạn trượng. Khí thế đỉnh thiên lập địa, gió mạnh gào thét như muốn dời non lấp bể khiến thụ yêu phía sau hắn sợ tới mức sắp biến hình.

Bùm!

Giống như hai ngọn núi lớn đập vào nhau, sóng gió vô tận quét về bốn phương tám hướng khiến thiên địa trở nên hỗn độn.

Sắc mặt thanh niên kịch biến, y hoảng sợ hô:

- Loại lực lượng này là gì?

Chưa đợi y kịp phản ứng Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng đã đâm vỡ hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm, đánh nát Đại Đạo Sinh Thiên Luân rồi tựa Bất Chu thần sơn đâm về phía y!

Tại trước mặt Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng thanh niên mặc đồ đen nhỏ bé như bụi bặm, có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Thảo nguyên bị oanh đến sụp đổ, cỏ cây bay loạn, ngay cả thiên địa cũng bị xé rách ra một khe nứt màu đen.

Tần Quân hừ lạnh nói:

- Đại La Kim Tiên thì sao?

Giao thủ một đoạn thời gian Tần Quân liền biết cảnh giới của đối phương.

Kiếp trước hắn chính là Nhập Thánh, dù không thể dùng thần thức hắn cũng có thể dựa vào kinh nghiệm để nhận ra cảnh giới của đối phương.

Đại La Kim Tiên đã không thể lọt vào mắt Tần Quân nữa.

Người ngoài chỉ biết cường giả dưới tay hắn đông như mây, lại không biết bản thân hắn cũng là một thiên kiêu! Nếu hắn đột phá Đại La Thủy Tiên thì vượt giai khiêu chiến Nhập Thánh cũng không thành vấn đề!

Cực Viêm Ma Thần, chủng tộc cực mạnh!

Bất Diệt Thánh Thân, công pháp thành thánh!

Đại Chu Thiên Chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Luân, truyền thừa Cực Đế!

Tử Vi Đế Tinh đạo quả, đạo quả tối cao vượt qua nhị phẩm, đạo quả Đông Hoàng Thái Nhất và Hiên Viên sở hữu!

Thiên Cương Tam Thập Lục Biến!

Mấy loại thần thông cường đại của hắn nếu tách ra đã đủ bồi dưỡng được yêu nghiệt biến thái có một không hai!

------oOo------

Chương 1336: Thân sinh cốt nhục.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bây giờ tất cả chúng đều nằm trong tay Tần Quân, cộng thêm kinh nghiệm chiến đấu mấy vạn năm kiếp trước khiến bản thân Tần Quân cũng thấy đáng sợ.

Tần Quân còn ăn rất nhiều đan dược, thiên tài địa bảo. Đừng nói Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên hắn cũng dám đánh!

Phụt!

Thanh niên bị Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng đánh đến hộc máu bay ngược ra sau, xương cốt trong người đứt từng khúc văng xa hơn mười vạn thước. Thảo nguyên bị y va chạm tạo thành một khe sâu rất lớn, kéo dài tới cuối chân trời.

Thụ yêu đứng sau Tần Quân nhìn cảnh ấy mà trợn mắt há hồm như gặp quỷ, nói:

- Thái Ất Huyền Tiên dễ dàng đánh bại Đại La Kim Tiên?

Hình ảnh này nếu không phải nó tận mắt chứng kiến phỏng chừng nói ra cũng chẳng có mấy kẻ tin.

Chênh lệch cảnh giới là chênh lệch rất lớn.

Nhất là đại cảnh giới, cơ hồ không thể vượt qua!

Nhưng mà mọi chuyện đều có ngoại lệ, Tần Quân chính là ngoại lệ của thiên đạo này.

Sau khi Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng tiêu tán, thanh niên cả người đẫm máu nằm trong hố sâu, miệng không ngừng trào ra máu tươi, hai mắt dại ra giống như có thể chết bất cứ lúc nào.

Tần Quân nhanh chóng đi tới trước mặt thanh niên, nhìn xuống.

Hắn lạnh lùng nói:

- Dám nguyền rủa con trẫm, ngươi muốn chết như thế nào?

Thanh niên mặc đồ đen vẻ mặt cô đơn cười khổ nói:

- Ta thật là xem nhẹ ngươi ... Xem ra đồn đãi cũng không có lầm.

Y tuổi trẻ đột phá Đại La Kim Tiên, phong hoa tuyệt đại. Không nghĩ tới đối mặt Tần Quân tu vi Thái Ất Huyền Tiên lại không hề có sức phản kháng, loại đả kích ấy chỉ có chính y mới hiểu đau thế nào.

Tần Quân cười nhạt nói:

- Xem nhẹ trẫm? Chỉ bằng ngươi?

Hắn như nghe thấy chuyện nực cười gì vậy, một Đại La Kim Tiên cũng dám khinh thường hắn?

Không biết trời cao đất rộng!

Nghĩ xong hắn chậm rãi nâng tay phải lên. Nếu hỏi không chịu nói vậy cũng đừng có trách hắn không khách khí.

Thấy Tần Quân muốn hạ sát thủ sắc mặt thanh niên lập tức biến sắc, y vội hô:

- Ta chính là Tần Lăng Mệnh!

Bàn tay phải đang muốn đánh xuống của Tần Quân bỗng dừng lại, Cực Đạo Viêm Hỏa trên người hắn bắt đầu khởi động, hóa rồng hóa hổ.

Ngữ khí hắn lạnh băng, hỏi:

- Ngươi đang nói cái gì?

Hắn từng nghĩ thanh niên trước mặt có thể là tiểu Lăng Mệnh khi lớn không nhưng hắn lại lập tức phủ định.

Tuy tốc độ chảy thời gian trong Thời Không Tuyệt Địa không giống bên ngoài nhưng người này biết Đại Đạo Sinh Thiên Luân tiểu Lăng Mệnh lại không biết!

Tiểu Lăng Mệnh tách khỏi hắn mới bé tí, Tần Quân cũng không có dạy nó những cái đó.

- Ta thật là….

Thanh niên cố nén đau đớn ngồi dậy. Y nhìn Tần Quân cười khổ nói:

- Mẫu thân của ta là Thánh phi Thiên Đình Đại Tần Chúc Nghiên Khanh, người là Tần Thiên Đế Tần Quân!

Tần Quân sững sốt!

Tên thật hắn cũng không có truyền bá trong vũ trụ, người ta đều gọi hắn là Tần Thiên Đế.

Tuy nhiên nếu điều tra cẩn thân cũng có thể biết được!

Tiểu Lăng Mệnh mới sinh ra mấy tháng, thanh niên này sao có thể có nhiều thời gian để đi điều tra những cái đó rồi cài bẫy hắn?

Y muốn cái gì?

Nghĩ thế, nội tâm Tần Quân bắt đầu buông lỏng.

Khi trước hắn cảm ứng được khí tức tiểu Lăng Mệnh mới đuổi tới đây, chẳng lẽ thanh niên trước mặt này thật sự là tiểu Lăng Mệnh?

Mẹ nó!

Con trẫm lớn vậy?

Cảm giác Tần Quân rất phức tạp.

Hắn không biết nên đối mặt như thế nào.

Tần Quân nhanh chóng thu Cực Đạo Viêm Hỏa vào trong người, khôi phục nguyên dạng. Pháp y màu trắng phất phới, vết máu trên mặt còn chưa khô, ánh mắt lạnh như băng khiến người ta thấy như sát khí ngút trời.

Thanh niên nhìn Tần Quân.

Bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt của y là sự phức tạp khó nói, có không cam, có khiếp sợ, có cô đơn, cũng có tức giận.

Tần Quân hỏi thanh niên lần nữa:

- Ngươi thật sự là Lăng Mệnh?

Hắn cẩn thận đánh giá đối phương liền phát hiện bộ dạng y quả thật có chút giống hắn, nhất là mặt mày, gần như giống hắn như đúc!

Thanh niên cắn răng nói:

- Ngài lợi hại vậy, thậm chí còn muốn giết cả con mình sao?

Khóe miệng Tần Quân run run, nếu thanh niên thật là tiểu Lăng Mệnh vậy xấu hổ rồi.

Lúc này, khí tức thanh niên đột nhiên biến đổi khiến Tần Quân chau mày, thầm nghĩ:

- Mẹ nó, đúng rồi….

Hiện tại khí tức thanh niên giống hệt với tiểu Lăng Mệnh. Tuy người lớn lên khí tức sẽ có sự thay đổi nhưng căn nguyên vẫn như cũ.

Hơn nữa tiểu Lăng Mệnh kế thừa huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của hắn, cho dù tạm thời chưa thức tỉnh thì khí tức của thanh niên cũng giống Tần Quân rất nhiều.

Yên lặng!

Không khí giữa hai người bỗng trở nên cổ quái, gió nhẹ thổi qua mang mái tóc hai người phất phơ phiêu động.

Thật lâu sau Tần Quân mới hỏi:

- Con ở Thời Không Tuyệt Địa bao lâu rồi?

Khi tiểu Lăng Mệnh rơi vào Thời Không Tuyệt Địa mới có mấy tháng tuổi , Tần Quân đều không tin được nó có thể sống sót và còn lớn như vậy.

Tần Lăng Mệnh cắn răng nói:

- Năm nghìn năm, là cha đem con quăng vào!

Ánh mắt y u oán khiến Tần Quân không dám nhìn thẳng.

Năm nghìn năm.

Đối với phàm nhân, đây là khoảng thời gian quá dài.

Nội tâm Tần Quân bỗng áy náy, hắn vội vàng ngồi xuống lấy một viên Đại La Phục Nguyên Đan ra đút vào miệng con mình.

- Đại La Phục Nguyên Đan…

Tần Lăng Mệnh nuốt Đại La Phục Nguyên Đan xong thì thào một câu khiến hai tay Tần Quân run rẩy.

Bây giờ Tần Quân đột nhiên không dám xác định thân phận chân thật của Tần Lăng Mệnh.

Ngay cả Đại La Phục Nguyên Đan cũng biết, sau khi ngã vào Thời Không Tuyệt Địa làm sao Tần Lăng Mệnh biết về nó?

Từ từ!

Chẳng lẽ là Phục Hy?

Hắn liền vội vàng hỏi:

- Phục Hy đâu? Là hắn nuôi con lớn sao?

Tần Lăng Mệnh ngồi xếp bằng vận công chữa thương, y nhắm lại hai mắt, nhẹ giọng nói:

- Phục Hy sao? Y ngã vào giới diện càng sâu hơn, bây giờ… Rất mạnh!

Phục Hy Hiển Thánh cảnh viên mãn lại có đột phá trong Thời Không Tuyệt Địa?

Nghĩ đến đây Tần Quân bỗng cảm thấy rơi vào Thời Không Tuyệt Địa cũng không phải chuyện xấu!

Nhưng hắn không biết tỉ lệ thời gian của Thời Không Tuyệt Địa và Cổ Tiên tinh vực ra sao, hắn cũng không muốn lúc ra ngoài Cổ Tiên tinh vực đã thương hải tang điền.

Tần Quân nhìn Tần Lăng Mệnh đang chữa thương vốn muốn hỏi tiếp nhưng cuối cùng lại im lặng, dù sao Tần Lăng Mệnh bị thương nặng do hắn.

Tần Quân nhịn không được thầm hỏi:

- Hệ thống, nó thật là con trẫm sao?

Chuyện này quá khó tin, hắn cũng không dám tùy tiện tin tưởng.

Hệ thống nhanh chóng trả lời khiến sắc mặt Tần Quân tốt lên:

- Căn cứ việc kiểm tra, huyết mạch của y và của túc chủ giống nhau rất cao, chỉ có thân sinh phụ tử mới có thể cao vậy.

------oOo------

Chương 1337: Bí mật động trời.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật là tiểu Lăng Mệnh!

Hơn nữa còn là Tần Lăng Mệnh sau khi lớn lên!

Tần Quân đột nhiên cảm thấy hỏng mất. Hắn nên giải thích với Chúc Nghiên Khanh thế nào?

Tần Quân lâm vào trong buồn bực.

Nhưng mà tìm được tiểu Lăng Mệnh đã là vạn hạnh rồi.

Cây già đứng xa xa cũng ngừng lay động, khuôn mặt trên thân cây nhìn chân trời lẩm bẩm:

- Lại một Cực Viêm Ma Thần… Cơ Bất Bại rốt cuộc muốn làm gì?

Cơ Bất Bại, gia chủ cuối cùng của tộc Cực Viêm Ma Thần.

Trong ba nghìn thế giới, ai không biết Cơ Bất Bại đã chết, tộc Cực Viêm Ma Thần bị giết? Bây giờ thụ tinh nhắc đến Cơ Bất Bại thật đáng để suy ngẫm.

Ầm ầm ầm!

Cây già bắt đầu rút vào dưới nền đất.

Sau khi chứng kiến thực lực bá đạo của Tần Quân nó đã rất sợ, không dám ở lâu trên mặt đất nữa.

Một canh giờ qua, thương thế Tần Lăng Mệnh đã khỏi hẳn. Tần Lăng Mệnh chậm rãi đứng dậy, chỉnh lí bộ quần áo màu đen đã nát bươm của mình.

Tần Quân khẽ ho một tiếng, nói:

- Con trai, đừng trách trẫm, ai bảo con bướng bỉnh như vậy.

…

Khóe miệng Tần Lăng Mệnh run run, mắt tóe tia lửa nhưng lại không thể phát tác.

Quả thật là y ra tay trước, ai dè lại bị giáo dục một trận.

Tần Lăng Mệnh khoang tay trước ngực, hừ lạnh nói:

- Còn trách con. Trước kia con vẫn luôn nghĩ người chỉ biết dựa vào thủ hạ, mẫu hậu nói lúc người còn trẻ rất mạnh con cũng không tin.

Vừa nghĩ tới lực lượng khủng bố của Tần Quân lúc trước y liền không kiềm được run rẩy.

Quá mạnh!

Y, Tần Lăng Mệnh, chưa tới ngàn năm đã thành tựu Đại La Kim Tiên. Từ lúc hiểu chuyện y đã mang theo chờ mong của bao người.

Y còn được khen là thiên tài đệ nhất Thiên Đình Đại Tần khiến y tự cao tự đại, thậm chí khinh thường phụ hoàng của mình.

Thật không ngờ y đánh một trận với Tần Quân tuổi còn trẻ lại bị thảm bại.

Quá đả kích!

- Từ từ, con nói mẹ con nói cho con biết?

Tần Quân nhíu mày.

Sao hắn cảm thấy lời Tần Lăng Mệnh nói có chút mâu thuẫn.

Hắn cũng không tin Tần Lăng Mệnh mới sinh ra Chúc Nghiên Khanh đã nói những điều đó với bé. Cho dù có nói thì Tần Lăng Mệnh lớn như vậy mà còn mang thù sao?

Tần Lăng Mệnh hít sâu một hơi, nói:

- Tương lai Thời Không Tuyệt Địa thuộc về ngươi, cũng là cấm địa lớn nhất Thiên Đình Đại Tần, sau này ngươi sẽ hiểu.

- Bây giờ chúng ta đi tìm một con khác đi.

Một con khác?

Đồng tử Tần Quân co rụt, vội nói:

- Ý con nói là con và trẫm đến từ những thời không khác nhau?

Tần Lăng Mệnh trợn trắng mắt nói:

- Vô nghĩa, nếu không phải phụ hoàng muốn tôi luyện ta, ta sẽ không vào.

Thì ra là thế!

Đứa con này của hắn đến từ tương lai, không phải con hắn hiện tại.

Tần Quân thở dài nhẹ nhõm. Mẹ nó nếu sau khi ra ngoài con hắn còn lớn hơn hắn chẳng phải thành trò cười sao?

Nhưng lập tức tim Tần Quân lại thắt lại.

Vậy chẳng phải tiểu Lăng Mệnh giờ vẫn còn đang lâm vào nguy hiểm?

Thấy vẻ mặt hoảng sợ của Tần Quân, Tần Lăng Mệnh tức giận nói:

- Bây giờ ta đang sống rất tốt chứng minh ta lúc bé vẫn sống. Nếu nó chết ta cũng sẽ biến mất.

Y vừa nói xong Tần Quân liền thấy nhẹ cả người.

Tần Lăng Mệnh nói rất đúng nhưng Tần Quân vẫn rất nóng ruột. Hắn cũng không muốn tiểu Lăng Mệnh có chuyện gì.

Dù sao đó cũng là con hắn!

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Cứu vớt Tần Lăng Mệnh! Nhiệm vụ

cụ thể: Nhi tử túc chủ mất tích trong Thời Không Tuyệt Địa. Nếu túc chủ tìm được và bảo đảm nhi tử còn sống sẽ đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, hai cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một cơ hội sưu tầm hiền năng.]

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý, Tần Quân mặc kệ nó.

Dù không có nhiệm vụ hắn cũng phải tìm được tiểu Lăng Mệnh.

Tần Quân vội vàng hỏi:

- Tương lai trẫm có từng nói với con trẫm tìm được con chỗ nào không?

Vẫn là tiểu Lăng Mệnh đáng yêu, đứa con trước mắt hắn này đã hơn năm ngàn tuổi khiến hắn luôn cảm thấy không được tự nhiên.

Tần Lăng Mệnh hít sâu một hơi nói:

- Người quả thật nói, đi theo ta!

Nói xong Tần Lăng Mệnh xoay người, mới bước ra một bước y bỗng dừng lại ý vị sâu sa nói:

- Trong Thời Không Tuyệt Địa cất giấu một bí mật động trời, tới lúc đó phụ hoàng cũng đừng có sợ ngây người đấy.

Tần Quân nhướng mày, cảm thấy tò mò:

- A? Bí mật động trời?

Tần Lăng Mệnh cũng không nói nhiều, y thả người nhảy lên phóng về phía vòm trời.

Tần Quân thấy vậy cũng chỉ có thể vội vàng đuổi theo.

- Xú tiểu tử, sao con yếu vậy?

- Con chưa thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần sao?

- Bồ Đề Tổ Sư không dạy tốt con rồi, so với trẫm còn kém xa lắm.

- Con ít nhất cũng năm ngàn tuổi đi, sao vẫn mới Đại La Kim Tiên? Chẳng lẽ còn bị tắc ở Đại La Kim Tiên cảnh?

Trên đường đi Tần Quân nhịn không được liên tục lẩm bẩm khiến sắc mặt Tần Lăng Mệnh xanh mét, cái trán gân xanh nổi đầy.

Y bỗng nhiên muốn đại nghịch bất đạo!

Tần Lăng Mệnh là thiên chi kiêu tử cực kì nổi tiếng trong Thiên Đình Đại Tần. Mang thai không đến một năm, y sinh ra chưa được ngàn năm đã đột phá Đại La Kim Tiên, có thể nói là thiên tài chưa từng có.

Tôn Ngộ Không có thể đột phá tới Thái Ất Tán Tiên cảnh trong mười mấy năm vì gã hấp thu nhật nguyệt tinh hoa vô số năm. Tần Lăng Mệnh lại khác, y được vậy toàn dựa vào thiên phú yêu nghiệt của mình.

Nhưng tất cả kiêu ngạo của Tần Lăng Mệnh đã tan nát khi gặp Tần Quân thời trẻ.

Tần Lăng Mệnh liếc Tần Quân một cái, khuôn mặt trẻ tuổi ấy khiến y hoảng hốt không thôi.

- Phụ hoàng ngài lúc trẻ còn cuồng hơn ngài nhưng ngài ấy có tư cách ấy, thật sự bễ nghễ thiên hạ!

Trong đầu Tần Lăng Mệnh vang lên lời Bồ Đề Tổ Sư từng nói, bây giờ y bỗng thấy hiểu được rồi lại có chút hoảng hốt.

Tần Quân thấy vẻ mặt mê man của Tần Lăng Mệnh còn tưởng bản thân đả kích đối phương quá liền vội vàng an ủi:

- Không có việc gì, kỳ thật con đã rất tốt, sau này nói không chừng còn có thể tranh vị trí bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

- Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu? Ta chắc chắn đi tranh.

Tần Lăng Mệnh hừ lạnh nói:

- Ta muốn đem phụ hoàng lôi xuống vị trí thiên kiêu đệ nhất!

Thiên kiêu đệ nhất?

Tần Quân ngẩn người.

Chẳng lẽ vào thời Tần Lăng Mệnh hắn đã là thiên kiêu đứng đầu sao?

Cũng phải, mấy ngàn năm chắc chắn đủ để Tần Quân bò lên Nhập Thánh cảnh!

Nếu Tần Quân trở thành Nhập Thánh, đánh bại bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu chắc chắn không khó.

Tần Quân cười nói khiến Tần Lăng Mệnh muốn đánh hắn:

- Muốn vượt qua trẫm? Tuy con là nhi tử của trẫm nhưng vẫn bớt mơ mộng viễn vông đi.

Tuy nhiên Tần Lăng Mệnh cũng nghĩ mà thôi, bởi vì y đánh không lại.

Rất nhanh, hai người chui vào trong biển mây cuồn cuộn, lần thứ hai thấy cảnh hàng tỉ lôi đình bao phủ.

------oOo------

Chương 1338: Trẫm là lão tử ngươi! (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Lăng Mệnh nói:

- Theo lời trước kia của phụ hoàng, năm đó người mang ta ra ngoài bị Đông Hoàng Thái Nhất tính kế rơi vào Thời Không Tuyệt Địa. Chúng ta tách ra, ta tiến vào giới diện tầng giữa. Trong Thời Không Tuyệt Địa có vô số giới diện, càng vào sâu thời gian trôi càng chậm, sau này Thời Không Tuyệt Địa cũng thành thánh địa tu luyện của Thiên Đình Đại Tần.

Tần Quân nghe vậy mắt sáng lên.

Đúng vậy!

Thời gian trong Thời Không Tuyệt Địa khác với hiện thực, nếu tu luyện trong này chắc chắn tiến triển cực nhanh.

Trời giúp trẫm!

Tần Quân cũng bội phục mình. Nhưng vừa nghĩ hắn lại nghi ngờ, chủ ý này không phải hắn nghe từ miệng Tần Lăng Mệnh đi?

Nhân quả tuần hoàn?

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ chủ chốt: Chưởng khống Thời Không Tuyệt Địa! Nhiệm vụ cụ thể: Túc chủ ngẫu nhiên biết được vận mệnh tương lai. Nếu túc chủ chưởng khống được Thời Không Tuyệt Địa sẽ đạt được một cơ hội thức tỉnh cực hạn, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, hai cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng, hai cơ hội truyền thừa kỹ năng.]

Tiếng hệ thống gợi ý lại vang, lại gây ra nhiệm vụ, còn là nhiệm vụ chủ chốt.

Thưởng rất phong phú còn có một cơ hội thức tỉnh cực hạn.

Tần Lăng Mệnh dặn dò Tần Quân:

- Đi theo ta, đừng để thời không loạn lưu cắn nát!

Nói xong y bay về phía một quang động.

Tần Quân cười, tiểu tử này tuy phản nghịch nhưng vẫn rất quan tâm hắn.

Máu mủ tình thân lớn hơn trời.

Hai cha con phi hành mấy ngàn dặm, đi tới trước quang động. Tần Lăng Mệnh trực tiếp chui vào, Tần Quân theo sát phía sau.

…

Dưới bầu trời màu máu, núi hoang rừng sâu.

- Oa oa oa!

Tiếng trẻ con khóc vang vọng, dưới không trung tối tăm đậm màu máu thường xuyên có chim lớn bay qua khiến nơi đây có vẻ rất kinh khủng.

Hình ảnh kéo gần, chỉ thấy tiểu Lăng Mệnh ngồi trên sườn núi, hai tay che mặt khóc không ngừng khiến người ta đau lòng.

Lúc này, dưới chân núi xuất hiện một đám bóng đen, chúng nó chậm rãi đi trong đêm tối.

Đó là một đám khuyển yêu, bộ lông màu lam đậm, thân cao mấy trượng, mắt đỏ răng dài. Khuyển vương còn cao lớn hơn khiến người không rét mà run.

Tiểu Lăng Mệnh sợ hãi khóc không ngừng cũng không chú ý thấy nguy hiểm đang tới gần.

Một thanh âm hùng hậu bỗng dưng truyền tới từ phía sau tiểu Lăng Mệnh:

- Nhóc con, sao lại khóc?

Đám khuyển yêu dưới chân núi giống như động phải thiên địch lập tức hoảng sợ chạy trốn.

Tiểu Lăng Mệnh theo bản năng buông tay xuống, đôi mắt khóc đỏ bừng khiến người đau lòng.

Nhóc quay đầu nhìn lại liền cười, nhào về phía đối phương.

Xẹt! Xẹt!

Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh nhanh chóng từ trên mây rơi xuống, trong tầm mắt là núi rùng hoang vắng, hiu quạnh kinh khủng giống như chốn Cửu U.

Tiếng kêu quái lạ liên tiếp vang lên từ các phương, phía xa còn có chim lớn bay qua, tiếng đập cánh chấn động không khí khiến khung cảnh lại càng khủng bố.

Tần Quân nhíu mày, vừa nghĩ tiểu Lăng Mệnh rơi vào hoàn cảnh thế này hắn liền cảm thấy sợ hãi.

Nếu tiểu Lăng Mệnh có mệnh hệ gì hắn biết ăn nói với Chúc Nghiên Khanh thế nào?

Thấy Tần Quân như vậy Tần Lăng Mệnh liếc mắt an ủi:

- Yên tâm đi, chỉ cần ta không biến mất liền chứng tỏ nó không chết.

Nói xong Tần Lăng Mệnh cũng thả thần thức ra tra xét bốn phương tám hướng, y cũng muốn kiếm được tung tích tiểu Lăng Mệnh.

Tần Quân cố gắng bình tĩnh lại, hắn cũng thả thần thức tìm theo.

Rất nhanh, hai người đồng thời mở mắt nhìn nhau không nói gì rồi cấp tốc lao về phía tây.

Tần Lăng Mệnh khẽ nói, bộ dáng phong khinh vân đạm:

- Giống như lốc xoáy, càng vào giới diện sâu là càng nguy hiểm. Giới diện này còn ổn, thực lực cao nhất cũng mới Đại La Thủy Tiên.

Tần Quân tức giận nói khiến Tần Lăng Mệnh cảm thấy xấu hổ:

- Nói dễ nghe nhỉ? Ngươi bây giờ còn đánh không thắng Đại La Thủy Tiên huống gì ngươi lúc còn bé?

Tần Lăng Mệnh nhịn không được cãi:

- Còn không phải phụ hoàng lạc mất ta, phụ hoàng làm cha kiểu gì vậy?

- Còn không phải do ngươi quấn trẫm không bỏ, không cho trẫm đi?

- ….

- Ta lúc ấy bao lớn? Ta biết cái gì?

Tần Lăng Mệnh thiếu chút nữa tức điên.

Tính cách y có thể nói là cao lãnh, cao ngạo nhưng đụng tới Tần Quân thời trẻ liền thất thố liên tục.

Tần Quân trợn mắt, nói:

- Trẫm là cha ngươi, cấm cãi!

Phụt!

Tần Lăng Mệnh suýt bị sặc nước miếng chết.

Trong ấn tượng của y Tần Quân vẫn luôn uy nghiêm khí phách nào có vô sỉ không cần mặt mũi như Tần Quân thời trẻ thế này.

Hai người vừa cãi nhau vừa nhanh chóng chạy đi, vượt qua từng ngọn núi, từng con sông.

Khoảng hai nén hương sau, bọn họ dừng lại.

Phía trước mặt hai người là một ngọn núi cao ngàn trượng giống như một bàn tay dựng thẳng nơi hoang dã. Chung quanh nó hắc vụ vờn quanh khiến hai người Tần Quân không thể thấy rõ tình huống trên núi.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Khí tức nó tới chỗ này, chẳng lẽ ở trên núi?

Tần Lăng Mệnh híp mắt trầm giọng nói:

- Trẻ con mới mấy tháng không thể bay xa như vậy được.

Bị bắt?

Tần Quân nhíu chặt mày, mắt lóe sát khí.

Hắn không nói gì mà trực tiếp xông về phía ngọn núi trước mặt.

Tần Lăng Mệnh vội vàng đuổi theo:

- Uy! Từ từ, đừng đánh rắn động cỏ!

Tần Lăng Mệnh có thể cảm nhận được ngọn núi kia rất nguy hiểm, tùy tiện xông lên quả thật là hạ sách.

Tần Quân căn bản không để ý tới y, hắn nhanh chóng chui vào trong hắc vụ.

Tốc độ hai người đều rất nhanh, chẳng bao lâu đã đến dưới chân núi.

Cây cối chỗ này rất thưa thớt, cỏ dại mọc đầy, thi cốt yêu thú nằm ngổn ngang, đa số là xương trắng nhưng cũng có thi thể chưa phân hủy hết.

Chung quanh nơi này tràn ngập hắc vụ khiến hoàn cảnh âm trầm khủng bố, trên núi còn có một cỗ uy áp rất lớn khiến sắc mặt Tần Lăng Mệnh hơi mất tự nhiên.

Tần Lăng Mệnh cắn răng nói:

- Hay là chúng ta đi tìm Phục Hy trước đi?

Là một trong Tần Tiên Lục Thần, y biết rõ Phục Hy mạnh cỡ nào.

- Không kịp!

Tần Quân khẽ cong chân lấy đà nhảy lên, xuyên qua tầng tầng hắc vụ không hề sợ hãi chút nào.

Cuồng vọng tự đại!

Tần Lăng Mệnh thầm mắng, lập tức cắn răng đuổi kịp.

Y bỗng nhiên hiểu được lời sư tôn Bồ Đề Tổ Sư nói, Tần Quân thời trẻ quả thật còn cuồng hơn hắn.

Tần Lăng Mệnh nhanh chóng bắt kịp Tần Quân, hai người chạy song song với nhau. Tần Lăng Mệnh tò mò hỏi:

- Tại sao phụ hoàng không sợ? Chẳng lẽ người có dẫn theo giúp đỡ?

Tần Lăng Mệnh từng nghe nói mỗi lần Tần Quân xuất hiện đều sẽ dẫn theo thủ hạ rất mạnh cho nên lần nào cũng có thể may mắn thoát hiểm.

Tần Quân trả lời:

- Vì trẫm phải đi cứu con trai mình!

Vừa nói Cực Đạo Viêm Hỏa cũng vừa bùng lên trên người hắn, bám vào mặt ngoài. Hắn hóa thành Cực Viêm Ma Thần!

------oOo------

Chương 1339: Trẫm là lão tử ngươi! (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi biến thân thành Cực Viêm Ma Thần cơ thể Tần Quân cao tới năm trượng, khí thế trở nên vô cùng cuồng bạo khiến Tần Lăng Mệnh nhìn ngơ ngẩn.

Trẫm phải cứu con trai của mình!

Những lời này khiến Tần Lăng Mệnh chấn động, y chợt phát hiện mình hoàn toàn không hiểu Tần Quân.

Đúng lúc này, phía trên truyền đến tiếng quạ kêu khiến người sởn tóc gáy, ngay sau đó một đám huyết nha lao xuống tựa mưa rào.

Ầm ầm ầm!

Tần Quân nâng chưởng đánh tới.

Đại Chu Thiên Phá Thiên Chưởng, Cực Đạo Viêm Hỏa hóa thành bàn tay dài đến trăm trượng đánh vào đàn Huyết nha, Tần Quân mạnh mẽ xông về trước.

Từng con Huyết nha bị Cực Đạo Viêm Hỏa đốt hóa thành tro tàn, Tần Quân nhanh chóng xông lên.

Tần Lăng Mệnh vẫn luôn theo sau Tần Quân, y nhìn Cực Đạo Viêm Hỏa trên người phụ hoàng mà ánh mắt vô cùng phức tạp.

- Đây là Cực Viêm Ma Thần sao?

Tần Lăng Mệnh cười khổ.

Lúc mới sinh ra y đã có được Cực Đạo Viêm Hỏa nhưng đến tận giờ y vẫn chưa thức tỉnh được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần.

Cực Viêm Ma Thần cường đại, ngọn lửa này chỉ là một thần thông của chủng tộc ấy mà thôi.

Vì Tần Lăng Mệnh mãi vẫn không thức tỉnh nên phụ hoàng y, cũng chính là Tần Quân rất thất vọng.

- Nếu con muốn vượt qua trẫm phải thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần. Một ngày chưa thức tỉnh thì còn đừng hòng đi ra.

Đây là lời Tần Quân nói khi ném Tần Lăng Mệnh vào Thời Không Tuyệt Địa. Năm ngàn năm qua, hình ảnh ngày ấy vẫn còn rõ ở trước mắt y.

Tần Lăng Mệnh vẫn luôn thấy Tần Quân quá hà khắc. Y mới Đại La Kim Tiên sao có thể thức tỉnh được huyết mạch được xưng mạnh nhất trong vũ trụ?

Nhưng khi thấy Tần Quân thời trẻ, Tần Lăng Mệnh trầm mặc.

Thì ra phụ hoàng y lúc mới Thái Ất Huyền Tiên cũng đã thông hiểu đạo lí nắm giữ huyết mạch Cực Viêm Ma Thần.

Hai bên so nhau Tần Lăng Mệnh lại càng cảm thấy bản thân là phế vật.

Cùng lúc đó, Tần Quân mang theo hỏa chưởng đã nhanh chóng đi tới đỉnh núi. Đám Huyết nha kia trốn trốn chết chết căn bản ngăn không được Tần Quân.

Tần Quân vội vàng quay đầu quan sát, tìm kiếm bóng dáng tiểu Lăng Mệnh.

Đỉnh ngọn núi này là một vùng đất bằng, rất trống trải, cây cối mọc dày. Cảnh này trong hắc vụ giống có một đám quỷ ảnh đang giương nanh múa vuốt.

Ánh mắt Tần Quân dừng tại trước một khối đá lớn.

Một nam tử khôi ngô đang ôm tiểu Lăng Mệnh chơi đùa. Người gã mặc một bộ đồ đen, tóc dài buông xõa trên vai khiến Tần Quân không thấy rõ mặt.

- Ha ha ha!

Tiểu Lăng Mệnh bị gã chọc cười không ngừng khiến Tần Quân tức đỏ mắt.

Tần Quân tức giận nói:

- Buông con trẫm ra!

Giọng Tần Quân trong trạng thái Cực Viêm Ma Thần giống như sấm nổ khiến linh hồn người ta run rẩy.

Lời vừa dứt, Tần Quân nhanh chóng xông về phía nam tử cùng tiểu Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh thấy cảnh đó cũng rút kiếm xông tới. Y không phải giúp Tần Quân, y chỉ là giúp chính mình.

Nếu tiểu Lăng Mệnh chết ở đây vậy y cũng phải biến mất.

Vận mệnh luân hồi mặc dù không thể nghịch, nhưng nếu như xuyên qua thời không lại rất dễ thay đổi vận mệnh.

Y không muốn biến mất!

Tốc độ Tần Quân rất nhanh, lập tức liền tới trước mặt nam tử mặc đồ đen nhưng đối phương vẫn không hề nhận ra, gã gãi cằm tiểu Lăng Mệnh cười nói:

- Nhóc con, gọi gia gia.

Bùm!

Tần Quân vừa sắp đụng tới nam tử kia liền cảm thấy một cỗ khí thế mênh mông vô cùng bùng nổ từ người đối phương, giống như ngàn vạn quân lực đánh tới khiến hắn hộc máu văng ngược ra sau.

Tần Lăng Mệnh cũng không ngoại lệ.

Hai cha con văng ra, rất nhanh đã ngã xuống dưới vách núi.

- Ha ha ha!

Hai tay tiểu Lăng Mệnh vỗ đầu nam tử đồ đen cười vui vẻ. Những chuyện ban nãy xảy ra quá nhanh nên nhóc vẫn chưa phát hiện cha mình đã tới.

Người mặc đồ đen đùa tiểu Lăng Mệnh, miệng thì thầm:

- Hậu tích mỏng phát, ta giúp con trấn áp huyết mạch Cực Viêm Ma Thần trước, đợi thời cơ chín muồi lại cho con thức tỉnh sau đó nhất phi trùng thiên.

- Nếu muốn thành đại đế phải chấp nhận trắc trở hơn người thường…

Tiểu Lăng Mệnh còn chưa hiểu ngôn ngữ, bé cười vui vẻ ngây ngô.

Lúc này tay nam tử kia đặt lên bụng bé, phút chốc huyết quang xuất hiện, một đạo pháp ấn được đánh vào cơ thể tiểu Lăng Mệnh nhưng tiểu Lăng Mệnh lại dường như không cảm thấy gì, vẫn tiếp tục vỗ đầu đối phương khiến tóc gã loạn hết lên.

Đúng lúc này Tần Quân và Tần Lăng Mệnh lại nhảy lên vách núi khiến mặt đất chấn động, đất đá văng tứ tung.

Cực Đạo Viêm Hỏa trên người Tần Quân càng mãnh liệt, khóe miệng Tần Lăng Mệnh dính đầy máu, trên người dính đầy cát đất, hơi có vẻ chật vật.

Bọn họ nhìn nam tử mặc đồ đen, cơ thể run run. Chỉ bằng khí tức đã đánh bay bọn họ vậy đối phương mạnh đến cỡ nào.

Tần Quân lạnh giọng hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Thấy nam tử áo đen đùa con trai mình Tần Quân suýt phát điên lên.

Sắc mặc Tần Lăng Mệnh cũng rất khó coi, bàn tay cầm kiếm của y nổi gân xanh hận không thể đem nam tử kia băm thành vạn mảnh.

Nam tử đồ đen khẽ hỏi Tần Quân, đầu cũng không ngẩng lên:

- Đây là con ngươi?

- Đương nhiên!

Bây giờ Tần Quân cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Thực lực đối phương sâu không lường được, nếu hắn vô ý khiến gã làm tiểu Lăng Mệnh bị thương thì sao?

Tần Lăng Mệnh bỗng nhiên nhíu mày, sao y thấy thanh âm này có chút quen tai?

Lúc này tiểu Lăng Mệnh quay đầu về phía cha con Tần Quân. Tần Quân thấy vậy vội giải trừ trạng thái Cực Viêm Ma Thần, vẻ mặt cũng bình thường lại.

Bạch y tung bay, Tần Quân cười ngoắc tiểu Lăng Mệnh khiến đôi mắt bé sáng lên, lập tức muốn bay về phía Tần Quân. Nhưng đáng tiếc bé lại bị nam tử kia ôm lấy, không thể rục rịch.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Buông nó ra!!

Giọng Tần Quân sát ý kinh người.

Nam tử kia cười nói khiến Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh lập tức biến sắc:

- Huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của ngươi tiến hóa rất tốt, còn tốt hơn ta

khi xưa nữa.

Ta khi xưa?

Vẻ mặt Tần Quân tối lại, nói:

- Lời ấy của ngươi là có ý gì?

Tần Lăng Mệnh dường như nghĩ tới điều gì vẻ mặt trở nên cổ quái, bàn tay nắm kiếm của y cũng khẽ buông lỏng.

- Không nghĩ tới ngươi ta còn có thể gặp lại.

Nam tử chậm rãi đứng dậy, cũng buông tiểu Lăng Mệnh ra khiến tiểu Lăng Mệnh nhào về phía Tần Quân.

Tốc độ tiểu Lăng Mệnh rất nhanh, Tần Quân đón bé ôm chặt vào lòng như sợ bị nam tử đồ đen kia cướp đi. Cảnh này khiến vẻ mặt Tần Lăng Mệnh đứng bên cạnh co giật.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lại.

Nam tử kia đang chậm rãi đi tới, dưới mái tóc dài hỗn độn là một khuôn mặt tang thương. Hai mắt gã như hổ, lạnh lùng bá đạo, râu mọc hơn nửa khuôn mặt khiến không ai thấy rõ được khuôn mặt thật của gã.

------oOo------

Chương 1340: Quỳ xuống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Lăng Mệnh thầm nghĩ:

- Quả nhiên là người đó.

Trên mặt Tần Lăng Mệnh lộ ra nụ cười quỷ dị.

Tần Quân nhíu mày.

Cảnh giới đối phương sâu không lường được, cảm giác giống như Dương Tiễn, Phục Hy cho hắn vậy, thậm chí càng khủng bố hơn.

Tần Quân cắn răng hỏi, tâm trạng không vui:

- Ngươi rốt cục là ai?

Hay người này cũng là Cực Viêm Ma Thần?

Nam tử đột nhiên trừng mắt quát:

- Thấy lão tử ngươi, ngươi còn không quỳ xuống?

Tiếng gã như sấm vang vọng khắp giới diện khiến cả Tần Quân cũng có chút ù tai.

Quỳ xuống?

Tần Quân lập tức nổi giận, vừa muốn mắng con mẹ nó đã thấy Tần Lăng Mệnh bùm một phát quỳ trên đất hô:

- Gia gia, ngài hung vậy làm gì?

Gia gia?

Vẻ mặt Tần Quân lập tức cứng ngắc, suy nghĩ cũng mơ hồ.

Nam tử kia bỗng nhiên cười, bộ dáng uy nghiêm biến mất không còn:

- Đứng lên đi, ai bảo ngươi quỳ đâu!

Tần Lăng Mệnh cười, đứng dậy nói:

- Gia gia đã đoán được thân phận của ta đúng không?

Nam tử kia cười đắc ý, bộ dạng so với ban nãy tựa như hai người:

- Vô nghĩa, Thời Không Tuyệt Địa là địa bàn lão tử, lão tử có thể tính đến tương lai.

Vẻ mặt Tần Quân kịch biến. Hắn rốt cục đoán được thân phận đối phương.

Tần Quân cắn răng hỏi, ánh mắt tràn ngập phẫn nộ:

- Ngươi là Cơ Bất Bại?

Nam tử đồ đen phồng mũi trợn mắt nói:

- Lão tử là cha ngươi, ngươi dám gọi thẳng tên vậy hả?

Gã đúng là gia chủ cuối cùng tộc Cực Viêm Ma Thần, phụ thân kiếp trước của Cơ Vĩnh Sinh, Cơ Bất Bại!

Từ khi Thánh Môn xuất thế, truyền thuyết về Cơ Bất Bại đã bị khắp nơi tìm ra, thậm chí có người nói Cơ Bất Bại trước kia còn mạnh hơn cả Tịch Nghiệp Ma Quân cùng Huyền Đế Trường Sâm Thương. Cũng bởi vì gã quá mạnh nên mới khiến Thánh Môn kiêng kị.

Yên lặng!

Đỉnh núi lập tức yên tĩnh, Tần Quân cùng Cơ Bất Bại trừng nhau, Tần Lăng Mệnh và tiểu Lăng Mệnh nhìn bọn họ, trường hợp có chút xấu hổ.

- Ngươi thế nhưng lại còn sống…

Nửa ngày Tần Quân mới nghẹn ra được câu đó suýt nữa khiến Cơ Bất Bại tức chết.

- Ngươi muốn lão tử chết vậy à?

Cơ Bất Bại tức giận dậm chân, thân hình khẽ nhoáng liền xuất hiện trước mặt Tần Quân. Hai người cao gần bằng nhau, chóp mũi cách nhau không đến mười centimet.

Sau khi biết đối phương là Cơ Bất Bại, Tần Quân không hề sợ nữa, hắn trừng mắt.

Nếu là kẻ khác đụng phải Cơ Bất Bại căn bản không dám đối diện với gã.

Khí chất bá đạo của Cơ Bất Bại quá mạnh khiến người ta thấy vô cùng nguy hiểm.

Tiểu Lăng Mệnh trong ngực Tần Quân bị chen cứng hai tay đập loạn, rất ủy khuất khiến Tần Lăng Mệnh nhìn không biết nói gì.

Tần Lăng Mệnh nhịn không được nói:

- Hai người sắp khiến ta nghẹn chết!

Cơ Bất Bại nghe thế vội vàng lui về sau một bước, vò đầu cười rộ hai tay xoa nhau nói:

- Vĩnh Sinh, đừng oán giận vi phụ. Vi phụ có thể để con còn sống đã không dễ dàng.

Tư thái hung dữ ban nãy không còn chút nào, vì Cơ Bất Bại đã nhận ra Tần Quân không hề tôn trọng gã dù chỉ một chút.

Đối phương dù sao cũng là con của gã, gã có thể làm sao được?

Chỉ có thể túng!

Tần Quân cười lạnh nói:

- Đúng là không dễ dàng. Ngươi sống khỏe lại làm hại trẫm bị vây giết.

Tần Quân xưng trẫm với Cơ Bất Bại, thực rõ ràng hắn cũng không quá yêu thích vị phụ thân này.

Cơ Bất Bại ưỡn mặt cười nói:

- Không phải do ta không dám đi ra ngoài sao? Ta đánh không lại các Thánh Nhân trong Thánh Môn.

Thánh Nhân!

Tần Quân híp mắt, hắn chú ý thấy Cơ Bất Bại dùng từ ‘các’!

Quả thế, trong Thánh Môn có không chỉ một vị Thánh Nhân!

Tần Quân hứng thú hỏi:

- Chậc chậc, ngươi vậy mà có thể trốn thoát khỏi tay Thánh Nhân?

Cơ Bất Bại nhướng mày đắc ý nói:

- Đương nhiên, lão tử ta mạnh vô địch, Thánh Nhân cũng không giết được ta!

Thực thô tục...

Một hơi một cái lão tử...

Tần Quân đều không thể tin được người này lại là gia chủ tộc mạnh nhất trong vũ trụ.

Tần Quân buồn bã nói:

- Ngươi sợ chết như thế, xem ra ngươi cũng không có đem trẫm để trong lòng.

Năm đó nếu không phải Bạch Đế thu lưu hắn, có thể hắn đã bị yêu thú, man thú cắn nuốt.

Khi Thương Hoa Tiên Tôn mang theo đám thần tiên đông nghìn nghịt vây giết hắn, vị phụ thân này lại vì sợ chết nên không có xuất hiện giúp hắn.

Càng nghĩ Tần Quân lại càng thấy nản lòng.

Cơ Bất Bại bị Tần Quân nhìn cảm thấy rất không thoải mái, gã vò đầu ngửa mặt lên trời cười nói:

- Năm đó nếu ta đi ra giúp con, ta chắc chắn sẽ khiến Thánh Môn chú ý. Ta có thể trốn một lần cũng không thể trốn lần thứ hai. Huống chi không phải con cũng không chết đó sao?

- Yên tâm, sau này nếu ai dám khi dễ con, lão tử giúp con trị nó. Cho dù đối phương là Thánh Nhân lão tử cũng muốn khiến y hối hận sinh ra trên đời!

Tần Quân tức giận nói:

- Thánh Nhân? Ngươi sợ là trốn quá nên ngu?

Cơ Bất Bại sợ Thánh Nhân tới mức tránh ở Thời Không Tuyệt Địa không dám ra ngoài bây giờ cũng dám nói ngay cả Thánh Nhân gã cũng không sợ.

Nực cười!

Thực lực không được, khẩu khí ngược lại không tồi.

Cơ Bất Bại dường như thấy mất mặt, gã giận dữ nói:

- Đó là khi trước, lão tử tu luyện vô số ức năm trong Thời Không Tuyệt Địa, đập đám kia tuyệt đối không tốn sức!

Vô số ức năm!

Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh trừng lớn mắt, hai người cùng hít một ngụm khí lạnh.

Cơ Bất Bại trước kia đã có thể khiến Thánh Môn kiêng kị, vậy sau khi tu luyện vô số ức năm gã lại khủng bố cỡ nào?

Đáng sợ nhất chính là bên ngoài vũ trụ cũng chỉ mới đi qua hơn hai mươi vạn năm mà thôi.

Tần Quân nhịn không được hỏi:

- Ngươi đã thành thánh?

Cơ Bất Bại cười hắc hắc cũng không trả lời.

Ánh mắt Tần Lăng Mệnh phức tạp nói:

- Gia gia quả thật đã muốn thành thánh.

Tần Lăng Mệnh chỉ có thể lộ ra chút thế, nếu y nói nhiều sẽ dễ ảnh hưởng

đến tương lai.

Đồng tử Tần Quân co lại. Hắn không nghĩ tới Cơ Bất Bại thế nhưng đã thành thánh!

Cơ Bất Bại đắc ý nói:

- Vĩnh Sinh, đừng sợ! Ngày sau lão tử sẽ là chỗ dựa cho con, ba ngàn đại thế giới, Thánh Môn là gì? Kẻ nào dám chọc con, chỉ một câu thôi lão tử giết chúng cho con!

Khí phách!

Cuồng vọng!

Kỳ thật nội tâm Cơ Bất Bại cũng biết mình thua thiệt con mình, bây giờ gặp được Tần Quân gã bỗng cảm thấy mình nên bù lại.

Vừa lúc, gã cũng phải kiếm Thánh Môn báo thù.

Trước giờ đều nói sau khi thành thánh sẽ vô dục vô cầu, đây chẳng qua là ý tưởng tốt đẹp mà thôi.

Sau khi thành thánh chỉ biết phóng đại bản tính.

Vô dục vô cầu, đó là Thiên đạo!

Cơ Bất Bại, là Cực Viêm Ma Thần gã vốn vô cùng cuồng ngạo, bị huyết hải thâm cừu kích thích khiến Cơ Bất Bại càng cuồng ngạo, càng bá đạo hơn.

------oOo------

Chương 1341: Quá khứ của Cơ Bất Bại.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đáy lòng Tần Quân sóng gió ầm ầm, thật lâu cũng khó an tĩnh lại.

Trẫm còn có con bài chưa lật là Thánh Nhân?

Huyết nhục thân tình, Tần Quân có thể tin tưởng Cơ Bất Bại. Nếu Cơ Bất Bại có ý đồ khác Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh cũng không thể phản kháng. Cơ Bất Bại lật tay cũng đã có thể giết bọn họ rồi.

Nhưng Tần Quân có thể cảm giác được Cơ Bất Bại thấy áy náy với hắn.

Tần Quân ngữ khí phức tạp nói:

- Trẫm bây giờ không phải Cơ Vĩnh Sinh, trẫm là Tần Quân, Tần Thiên Đế.

Tần Quân đã sớm quyết định từ bỏ thân phận kiếp trước của mình. Hắn là Tần Quân, ý thức chủ chốt vẫn là Tần Quân của Trái Đất.

Cơ Bất Bại ngẩn người sau đó cười lớn:

- Tên mà thôi, ban đầu Cực Viêm Ma Thần cũng không họ Cơ. Đến đời con thay đổi cũng vừa lúc miễn cho nhắc tới chuyện Cơ gia bị giết lại cảm thấy sỉ nhục.

Tư tưởng tên này cũng rất thoáng đi, nếu là kẻ cầm quyền khác chắc chắn không thể dễ dàng tha thứ chuyện hậu đại sửa họ.

Oán giận của Tần Quân với Cơ Bất Bại qua đó cũng giảm bớt một chút.

Tiểu Lăng Mệnh không biết đã ngủ từ bao giờ, bé dựa vào ngực Tần Quân, nước mũi dính lên áo trắng của hắn có vẻ ngốc ngốc.

Tần Quân hỏi sang chuyện khác:

- Lai lịch Thời Không Tuyệt Địa là gì? Nghe nói nó có liên kết với Tù Mệnh Ngục?

Với Thời Không Tuyệt Địa, Tần Quân rất nghi hoặc. Đồng dạng, hắn cũng rất tò mò về Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại xoay người đi về phía khối đá lớn kia, cười nói:

- Lại đây ngồi xuống nói chuyện.

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Cứu vớt Tần Lăng Mệnh! Đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, hai cơ hội tùy cơ rút thăm trúng thưởng, một cơ hội sưu tầm hiền năng.]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên chứng tỏ Cơ Bất Bại không có địch ý với bọn họ.

Phương xa thường thường truyền đến tiếng gầm gừ khiến đỉnh núi hôn ám kinh khủng vô cùng.

Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh đi tới ngồi lên tảng đá đó, nghe Cơ Bất Bại kể về đoạn quá khứ kia.

- Cơ gia đã từng vô cùng mạnh mẽ nhưng sau này suy tàn không rõ nguyên nhân. Đến đời của ta, ta bằng thiên phú tuyệt đỉnh dẫn dắt Cơ gia lại đi hướng huy hoàng, đoạt lại danh hiệu chủng tộc mạnh nhất vũ trụ.

Tần Quân nghe gã nói liền trợn mắt, ngay cả khóe miệng Tần Lăng Mệnh cũng run run.

Thật không biết xấu hổ.

- Lúc ấy, cái gì Tịch Nghiệp Ma Quân, gì mà Trường Sâm Thương cũng không phải đối thủ của lão tử. Sau khi bọn họ ẩn lui lại xuất hiện một nhân vật hình như tên là Dương Bắc Minh, được xưng là Kiếm Thần đệ nhất vũ trụ cũng bị lão tử đánh đến răng rơi đầy đất, bất quá ta cho y mặt mũi, không có truyền ra.

- Cũng vì ta quá mạnh khiến Thánh Môn ngồi không yên. Chúng xuất động hai vị Thánh Nhân cùng mười vạn cường giả bao vây tiễu trừ Cơ gia.

- Trong cuộc đại chiến Cơ gia gần như bị giết sạch. Lúc sắp chết ta đã thi triển thần thông cực mạnh của mình khiến bản thân rơi vào cái khe thời không, Thánh Nhân lại nghĩ lão tử tự bạo, một đám heo.

Nói đến đây, Cơ Bất Bại cảm thấy rất đắc ý.

Trong mắt Tần Quân hiện lên một tia dị sắc, hắn không ngờ Dương Bắc Minh từng bại vào tay Cơ Bất Bại.

Hơn hai mươi vạn năm trước mặc dù Dương Bắc Minh không phải Bán Thánh nhưng cũng đã Hiển Thánh cảnh viên mãn. Tu vi đạt tới Hiển Thánh cảnh nếu muốn đột phá tiểu cảnh giới cũng phải mấy trăm vạn năm. Thậm chí đa số cường giả dùng cả đời cũng không thể tiến thêm một bước.

Dương Bắc Minh gần đến đỉnh cao lại bị Cơ Bất Bại đánh bại?

Cơ Bất Bại bây giờ đã tu luyện thêm vô số ức năm…

Tần Quân cũng không dám tưởng tượng Cơ Bất Bại bây giờ mạnh tới cỡ nào nhưng hắn lại hiểu rõ một điều:

Thánh Môn đã không phải kẻ thù không thể đánh thắng!

- Sau đó lúc ta tỉnh lại liền phát hiện bản thân ở Thời Không Tuyệt Địa. Qua ức năm thời gian, ta vừa tu luyện vừa đi khắp Thời Không Tuyệt Địa. Ta phát hiện trong Thời Không Tuyệt Địa có trăm vạn giới diện, tốc độ thời gian trôi giữa chúng cũng không giống nhau. Đồng thời trong Thời Không Tuyệt Địa cũng có vô số sinh linh lỡ bước vào đây như ta. Sinh linh có thể chịu được thời không loạn lưu đều rất mạnh, bọn họ sinh sống trong Thời Không Tuyệt Địa rất lâu, khi ta mới đến suýt nữa đã bị kẻ khủng bố trong giới diện sâu nhất giết chết.

Vẻ mặt Cơ Bất Bại tràn đầy hồi ức, thời gian qua ức năm giờ gã nhớ lại giống như nằm mơ.

Đồng tử Tần Quân co rụt, Thời Không Tuyệt Địa lại hung hiểm như thế?

Nhưng vừa nghĩ tới Tử Đạo trong Tù Mệnh Ngục hắn lại thoải mái.

Thực lực Tử Đạo sâu không lường được, giờ nghĩ lại Tần Quân đều không rét mà run.

Hay là Tử Đạo cũng từng tiến vào Thời Không Tuyệt Địa?

- Nói vậy ngươi cũng có Mệnh Vận Chi Luân đi?

Đúng lúc này Cơ Bất Bại lại chuyển đề tài, gã nhìn Tần Quân chằm chằm giống như muốn nhìn rõ mọi thứ của hắn.

Tần Quân nghe thế liền ớn lạnh cả người.

Sao Cơ Bất Bại lại biết được?

Hắn từng nhìn qua ảnh của những người nắm giữ Mệnh Vận Chi Luân, trong số đó cũng không có Cơ Bất Bại nhưng lại có Trường Sâm Thương cùng Bạch Đế.

Tần Lăng Mệnh nghi hoặc, Mệnh Vận Chi Luân là cái gì?

Không đợi Tần Quân trả lời Cơ Bất Bại tiếp tục nói:

- Vì ngươi có Mệnh Vận Chi Luân, thứ vốn có năng lực xuyên qua thời không nên Thời Không Tuyệt Địa không ngăn được gì ngươi. Con của ngươi sở dĩ có thể tới được thời không này của chúng ta trong Thời Không Tuyệt Địa là vì Mệnh Vận Chi Luân của ngươi. Còn làm sao để đến, ta tạm thời không biết.

- Trong Thời Không Tuyệt Địa tuy thơi gian trôi qua thong thả nhưng ta vẫn chưa thấy kẻ thứ hai đến từ tương lai.

Tần Quân giật mình.

Nếu Thời Không Tuyệt Địa thật sự có thể khiến những người ở những thời đại khác nhau tụ tập lại một chỗ vậy không phải lộn xộn sao?

Tuy Tần Quân không biết mình tương lai làm sao để đưa Tần Lăng Mệnh về đây nhưng điều đó vẫn khiến Tần Quân nhẹ nhàng thở ra.

Nếu ai đều có thể thông qua Thời Không Tuyệt Địa xuyên qua thời không vậy chẳng phải loạn sao?

Tần Quân hỏi:

- Ngài từng đi tới Tù Mệnh Ngục sao? Có biết Tử Đạo không?

Đây là vấn đề Tần Quân quan tâm.

Vì sao Tử Đạo lại muốn nhận hắn làm nhi tử?

Tử Đạo từng nhắc tới Cơ Bất Bại, chẳng lẽ hai người là bạn tốt?

- Tử Đạo? Cái thứ gì vậy?

Vẻ mặt Cơ Bất Bại quái dị, gã dừng một chút rồi nói tiếp:

- Tù Mệnh Ngục? Giống như sâu trong Thời Không Tuyệt Địa có một cái cửa ra vào, nhưng nơi đó có một tên mạnh quá đáng trấn thủ nên ta còn chưa từng đi qua.

Một tên mạnh quá đáng?

------oOo------

Chương 1342: Đột phá Thánh cảnh.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày, Tần Lăng Mệnh cũng động dung.

Ngay cả Cơ Bất Bại còn cảm thấy mạnh vậy đối phương biến thái đến mức nào?

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Chẳng lẽ ngay cả ngươi cũng đánh không lại?

Cơ Bất Bại cũng đã thành thánh, Cực Viêm Ma Thần gần như vô địch trong cùng cảnh giới.

Đối với điều này Cơ Bất Bại bĩu môi:

- Đó là trước kia, sau khi ta thành thánh đều chưa từng tới chỗ đó, luôn luôn tu luyện. Nếu không phải cảm ứng được khí tức huyết mạch Cực Viêm Ma Thần ta vẫn còn đang bế quan.

Khi nói chuyện gã vươn tay nhéo nhéo khuôn mặt tiểu Lăng Mệnh khiến tiểu Lăng Mệnh theo bản năng đánh gã.

Tần Quân giật mình, hắn quả thật sợ trong Thời Không Tuyệt Địa cất giấu kẻ mạnh hơn cả Thánh Nhân.

Nếu Cơ Bất Bại có tự tin có thể đánh bại người cường đại và thần bí kia thì hắn an tâm rồi.

Tần Quân hỏi ra vấn đề mấu chốt:

- Trẫm nên làm sao để có thể đi ra ngoài?

Hành trình Thánh Môn hắn cũng không muốn bỏ qua.

Thánh Môn đứng sừng sững phía trên ba ngàn đại thế giới chắc chắn nắm giữ càng nhiều tài nguyên, hắn tự nhiên có hứng thú.

Cơ Bất Bại cười nói:

- Nếu ngươi muốn đi ra ngoài ta tùy thời có thể đưa ngươi đi.

Tần Quân nghe vậy thầm kinh, Thánh Nhân mạnh đến thế sao?

Có thể không quan tâm quy luật thời gian, không gian sao?

Tần Quân đứng dậy nói:

- Trẫm trước đó phải tìm kiếm một bộ hạ, kiếm được y ta liền đi.

Tần Quân lại nhìn Cơ Bất Bại đang ngồi bên cạnh hỏi:

- Trẫm sắp đối phó Thánh Môn, ngươi sẽ đến giúp trẫm chứ?

Cơ Bất Bại vừa nghe vậy liền dừng cười. Gã chậm rãi đứng dậy, khí thế mênh mông giống như một ngọn núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên khiến Tần Quân đều hết hồn.

Tần Lăng Mệnh cũng đứng dậy, bàn tay phải đặt trên chuôi kiếm theo bản năng siết chặt.

Thiên phú phụ thân y hơn xa y!

Thực lực gia gia y mạnh như Thánh!

Tần Lăng Mệnh không hề hưng phấn cùng kích động, chỉ có chua xót.

Cơ Bất Bại trầm giọng nói:

- Đương nhiên!

Sỉ nhục lớn nhất đời gã là dưới sự lãnh đạo của gã cả gia tộc bị giết.

Mỗi khi nghĩ đến thế sự phẫn nộ trong lòng gã lại bốc lên khó có thể khắc chế. Cho dù tu hành vô số ức năm nhưng sự cừu hận ấy cũng không có biến mất, ngược lại càng sâu sắc thêm.

Chợt, Cơ Bất Bại hỏi:

- Bộ hạ kia của ngươi tu vi gì? Tộc gì?

- Hiển Thánh cảnh viên mãn, nhân tộc.

Cơ Bất Bại nghe vậy lập tức trừng lớn mắt, hỏi:

- Ngươi không phải mới Thái Ất Huyền Tiên sao? Sao lại kiếm được bộ hạ mạnh như thế? Chẳng lẽ ngươi bái một Thánh Nhân làm sư tôn?

Tần Quân trợn mắt nói:

- Mị lực nhân cách của trẫm một người vứt bỏ con cái như ngươi sao có thể hiểu được!

Phụt!

Cơ Bất Bại suýt bị sặc nước miếng mà chết, Tần Lăng Mệnh cũng không biết nói gì. Y phát hiện Tần Quân và Cơ Bất Bại sao đều không biết xấu hổ như nhau vậy?

Cũng may di truyền đến đời thứ ba là y lại bình thường!

Cơ Bất Bại trừng Tần Quân một cái, sau đó nhắm mắt bắt đầu tìm tu sĩ Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Sinh linh trong Thời Không Tuyệt Địa chia thành rất nhiều chủng tộc, tu sĩ nhân tộc cũng không nhiều, tu sĩ đạt tới Hiển Thánh cảnh viên mãn tuyệt đối hiếm như lông phượng sừng lân.

- Này hệ thống, nếu trẫm triệu hoán Thần Ma trong Thời Không Tuyệt Địa vậy đối phương có thể tìm tới trẫm sao?

Tần Quân nhịn không được nghĩ vậy. Nếu Thần Ma tu vi yếu có thể ở lại trong Thời Không Tuyệt Địa tu luyện.

Nhưng nếu đối phương vì quá yếu mà không thể xuyên từ giới diện khác tới gặp hắn thì cũng quá xấu hổ.

Hệ thống nhanh chóng trả lời khiến Tần Quân nhẹ cả người:

- Có thể, hệ thống sẽ đem Thần Ma bị triệu hoán đưa đến giới diện có mặt túc chủ.

Lúc này Cơ Bất Bại đột nhiên mở mắt nói:

- Trong Thời Không Tuyệt Địa có ba tu sĩ Hiển Thánh cảnh viên mãn, rất dễ tìm.

Ba người?

Tim Tần Quân khẽ run, Thời Không Tuyệt Địa quả nhiên là chốn ngọa hổ tàng long.

Cơ Bất Bại cười nói:

- Đi theo ta.

Nói xong gã phất tay áo, Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh chỉ thấy trời đất xoay vần, không thể nhìn thấy thứ gì. Giây tiếp theo bọn họ mở mắt ra thì cảm giác choáng váng ấy đã biến mất.

Đập vào mắt bọn họ là một mảnh sa mạc, từng cây cột đá san sát nhau phía trên nó giống như rừng cây trụi lá.

Mấy người đứng trên đỉnh một cây cột đá cách mặt đất mấy trăm trượng, nếu là phàm nhân chắc chắn bị hù chết.

Cơ Bất Bại hướng về phía xa hét:

- Uy, tên kia mau cút lại đây!

Tần Quân và Tần Lăng Mệnh nghe vậy đều thấy xấu hổ.

Thần thức Tần Quân vội quét tới chỉ thấy dưới một cây cột đá cách đây mấy ngàn thước có một nam tử mặc áo bào màu tro cũ nát đang ngồi xếp bằng. Tóc gã đen trắng lẫn lộn, dáng hơi có vẻ gầy yếu, trên mặt che kín vết sẹo, vô cùng dữ tợn.

Không phải là Phục Hy.

Tần Quân vừa mới chuẩn bị mở miệng nói chuyện thì người nọ bỗng nhiên mở mắt!

Bùm một tiếng, sa mạc nổ tung, cát đá bay lên hơn ngàn trượng giống như bão cuốn.

Nam tử áo bào màu tro kia lập tức xuất hiện trước mặt Cơ Bất Bại, giơ nắm tay trái lên muốn đánh chết gã.

Tất cả phát sinh quá nhanh khiến Tần Quân cùng Tần Lăng Mệnh không kịp phản ứng.

Cơ Bất Bại tức giận trừng mắt quát:

- Cút!

Tiếng quát như sấm nổ bên tai, Tần Quân và Tần Lăng Mệnh đều bị chấn lùi về sau mấy bước, tiểu Lăng Mệnh cũng bừng tỉnh.

Nam tử kia giống như bị một lực mạnh vô hình đánh tới, hộc máu văng ngược về, tiếng xương gãy răng rắc vang lên.

Bùm! Bùm! Bùm…

Nam tử kia văng ra đánh gãy từng cây cột đá, trong chớp mắt đã bay xa mấy trăm dặm biến mất nơi cuối đường chân trời để lại bão cát tứ tung.

Một kẻ tu vi Hiển Thánh cảnh viên mãn cũng không chịu được một kích!

Cơ Bất Bại chậc lười, vẻ mặt khinh thường nói:

- Y không phải thủ hạ của ngươi. Người này thần chí hỗn loạn, xem ra do ở Thời Không Tuyệt Địa quá lâu. Ở trong này một ngàn năm bên ngoài mới qua một ngày.

Tần Quân nhìn vậy mà tim đập nhanh, đây là lực lượng gì?

Tần Lăng Mệnh cũng xem đến máu nóng sôi trào.

Hiển Thánh cảnh viên mãn trong mắt y chính là rất mạnh, có thể hoành hành ba nghìn đại thế giới nhưng ở trước mặt Cơ Bất Bại lại bị đánh bại trong nháy mắt.

Không đợi Tần Quân mở miệng Cơ Bất Bại lại vung tay áo, mang ba người Tần Quân đi tới giới diện khác.

Lần này là băng thiên tuyết địa.

Bông tuyết bay loạn khiến Tần Quân chỉ có thể nhìn thấy cảnh vật trong phạm vi một trăm mét, xa hơn chút lại bất lực. Nếu là phàm nhân chắc chỉ có thể thấy rõ bên cạnh.

Tiểu Lăng Mệnh lạnh tới mức hắt hơi một cái, tỉnh táo lại.

- Là khí tức Phục Hy!

Ánh mắt Tần Quân sáng lên.

------oOo------

Chương 1343: Nhâm Ngã Tiếu cường đại thần bí.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy có lẽ muốn kinh sợ cường địch khác nên đem khí tức thả ra toàn bộ, rất mạnh mẽ.

Cơ Bất Bại nghe vậy lập tức cơ thể nhoáng lên một cái, giây tiếp theo gã xuất hiện, bên cạnh thêm một người, đúng là Phục Hy.

Phục Hy trợn to mắt theo bản năng rời xa Cơ Bất Bại.

- Phục Hy!

Tần Quân cố nén vui sướng hô, khiến Phục Hy kinh hỉ quay đầu nhìn lại.

- Bệ hạ!

Phục Hy kích động vô cùng, vội vàng đi tới quỳ trước mặt Tần Quân, chắp tay nói:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân nâng y dậy cảm thán:

- May mắn ngươi không có việc gì, nếu không lòng trẫm không thể an ổn.

Nếu không phải hắn đáp ứng Phong Oa thì sao có thể lâm vào cảnh nguy hiểm vậy được?

Cơ Bất Bại đi tới kinh nghi nói:

- A, ngươi thế nhưng sắp đột phá Thánh cảnh!

Tần Quân nghe vậy lập tức biến sắc!

Phục Hy thì quay đầu lại nhìn Cơ Bất Bại hỏi:

- Tiền bối có quan hệ gì với bệ hạ ta?

Cơ Bất Bại có thể dễ dàng đem y tới đây chứng tỏ thực lực đối phương mạnh hơn xa y. Cơ Bất Bại lại không thương tổn y chứng tỏ Cơ Bất Bại không có địch ý.

Sắp đột phá thánh cảnh?

Tần Quân trừng lớn mắt, xảy ra chuyện gì?

Hắn vội vàng khiến hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Phục Hy ra. Không nhìn không biết, vừa thấy đã giật mình:

[Phục Hy, đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Ích Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thiên Đế! Thiên Hoàng thượng cổ! Nhân Vương! Nhân Hoàng!

Tu vi: Bán Thánh.

Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công.

Thần thông: Nghịch Thiên Toán Mệnh! Chấp Chưởng Khí Vận! Diễn Họa Thiên Địa! Thiên Hoàng Chi Lực! Bát Quái Chấn Thiên!

Pháp bảo: Hà Đồ Lạc Thư! Phượng Hoàng Cầm! Thanh Thệ Thảo!

Mức độ trung thành: 96 (MAX 100)!]

Bán Thánh!

Xảy ra chuyện gì?

Lúc này mới qua bao lâu?

Tần Quân thiếu chút nữa bị dọa ngốc.

Chẳng lẽ giới diện này thời gian trôi cực kì thong thả sao?

Phục Hy hít sâu một hơi nói:

- Tu luyện mấy vạn năm có chút hiểu được.

Thời Không Tuyệt Địa nguy cơ tứ phía nhưng cũng cất chứa nhiều cơ duyên, Phục Hy tinh thông bát quái, ngộ ra một chút áo nghĩa về không gian và thời gian nên đột phá tới Bán Thánh.

Bây giờ Phục Hy đã có tin tưởng có thể đột phá Thánh Nhân cảnh!

Phục Hy thường xuyên cảm thán thiên đạo vũ trụ này thật tốt. Trong vũ trụ Hồng Hoang nếu muốn thành thánh, còn phải tranh đoạt Thánh vị.

Bởi vì vũ trụ Hồng Hoang yếu hơn vũ trụ này nên chỉ có thể có bảy vị Thánh Nhân, không thể nhiều hơn nữa.

Nhưng ở thiên đạo vũ trụ này thì không có hạn chế thế, chỉ cần ngươi đủ mạnh, muốn đột phá Thánh Nhân mấy người cũng được!

Ở nơi này lấy lực chứng đạo cùng chém tam thi chứng đạo chính là chủ lưu, ngược lại Công đức quấn thân lại là thứ yếu, quá thời.

Trong Hồng Hoang cũng có phương pháp chém tam thi, nhưng là Hồng Quân Đạo Tổ nghĩ ra được từ Tạo Hóa Ngọc Điệp khiến Phục Hy miên man bất định.

Mấy vạn năm?

Tần Quân trừng mắt, hỏi:

- Ngươi ở Thời Không Tuyệt Địa đã mấy vạn năm?

Phục Hy gật đầu nói:

- Đúng vậy, giới diện nơi này rất nhiều ta không xông ra được nên liền tu luyện.

Cơ Bất Bại cười nói:

- Chỗ này ở sâu trong Thời Không Tuyệt Địa, trong giới diện này tu luyện một vạn năm mới bằng một ngày bên ngoài. Đi sâu hơn lại càng kinh người, ta nghe nói tận cùng bên trong tốc độ chảy của thời gian cực kì thong thả. Ta chịu không nổi tịch mịch nên mới không dám ở trong đó tu

luyện.

Ánh mắt Tần Quân sáng rỡ, nói:

- Ngươi có thể biết được thời gian bên ngoài không?

Cơ Bất Bại kiêu căng nói:

- Đương nhiên!

Thánh Nhân oai khủng bố như vậy đấy!

Tần Quân lại vội hỏi:

- Vậy ngươi có biết từ lúc chúng ta vào đây đã qua bao lâu không?

Cơ Bất Bại cười đắc ý:

- Một ngày! Huyết mạch các ngươi giống ta nên mới tới ta đã nhận ra.

Phục Hy hút một ngụm khí lạnh.

Người này rốt cuộc là thần thánh phương nào thế nhưng có thể thoải mái biết được chuyện trong cả Thời Không Tuyệt Địa, quả thật khó thể tin nổi.

Hô hâp Tần Quân trở nên dồn dập.

Mẹ nó!

Cái gì gọi là cơ duyên?

Đây là cơ duyên!

Máu trong người Tần Quân như bắt đầu sôi lên khiến Tần Lăng Mệnh đứng bên cạnh kinh ngạc vô cùng.

- Nếu trẫm tu luyện ở đây hơn mười vạn năm…

Tim Tần Quân không khống chế được đập nhanh liên hồi.

Lời hắn thì thào tự nói khiến Phục Hy, Cơ Bất Bại, Tần Lăng Mệnh nhìn về phía hắn, lập tức bọn họ liền đoán được ý của Tần Quân.

Tần Quân muốn tu luyện trong này một đoạn thời gian rồi mới rời đi.

Phục Hy mắt sáng lên nói:

- Ta đồng ý. Nếu ta thành thánh vậy sau khi ra ngoài Dương Bắc Minh chắc chắn bị ta dẫn nát dưới chân!

Tuy trong Thời Không Tuyệt Địa rất buồn tẻ nhưng đúng là nơi nghịch thiên.

Vì ngày sau ra ngoài có thể hoành hành không cố kỵ, bọn họ nguyện ý chịu đựng loại buồn tẻ ấy!

Dù sao Thời Không Tuyệt Địa trong Cổ Tiên tinh vực, bên ngoài mới trôi qua hơn mười ngày cũng không chậm trễ kế hoạch của hắn.

Mắt Tần Quân sáng như đuốc nhìn Cơ Bất Bại nói:

- Đổi một giới diện trời trong nắng ấm, tốc độ thời gian trôi qua chậm hơn nơi này đi!

Cơ Bất Bại cười, phất tay áo, lúc đám người Tần Quân nhìn lại đã thấy mình đứng phía trên đỉnh núi. Đập vào mắt là cảnh núi cao sông dài, ánh mặt trời chiếu khắp tựa như một bức tranh mỹ lệ không gì sánh được.

Cơ Bất Bại cười nói khiến Tần Quân rất hưng phấn:

- Ở đây đi, tu luyện ở đây ba vạn năm bên ngoài mới qua một ngày.

Tần Quân nghi ngờ hỏi:

- Có phải dưới Thánh Nhân đều không thể chạy khỏi Thời Không Tuyệt Địa?

Cơ Bất Bại gật đầu nói:

- Đương nhiên, pháp tắc không gian cùng quy luật thời gian là thứ chí cao

vô thượng. Mặt khác trong Thời Không Tuyệt Địa tràn ngập ác oán khí ở lâu sẽ biến thành quái vật chỉ biết giết chóc. Nơi này còn đỡ, ở các giới diện khác nơi nơi đều là ác oán khí!

Ác oán khí?

Tần Quân nhíu mày, thứ này có liên hệ gì với Ác Oan Lực?

Tần Quân lười hỏi nhiều, hắn ngồi xếp bằng lại, đem tiểu Lăng Mệnh giao cho Cơ Bất Bại trông.

Hắn đã rất khẩn cấp muốn nhanh chóng tu luyện. Linh khí nơi đây tuy không so bằng Tần Tiên giới nhưng nồng đậm hơn Huyền Đương đại thế giới nhiều.

Vô số linh khí cuồn cuộn xông về phía Tần Quân hình thành lốc xoáy, Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong cơ thể hắn cũng bắt đầu chuyển động.

Thấy Tần Quân vậy Tần Lăng Mệnh cũng đi tới một bên bắt đầu tu luyện, y cũng không muốn thua Tần Quân nên muốn áp đối phương một phen chứng minh bản thân.

Tần Quân vừa vận công nạp khí vừa phân phó hệ thống:

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma!

------oOo------

Chương 1344: Hỏa thần Chúc Dung.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cũng không khát cầu triệu hoán được Thần Ma quá mạnh, hắn chỉ cần thiên phú tốt là được!

Phục Hy nhanh chóng bay về phía xa. Y đã hiểu được Thánh đạo tự nhiên không thể ở chung chỗ với đám người Tần Quân mà cần ở riêng.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Nhâm Ngã Tiếu, đến từ thời không thần thoại không xác định. Có triệu hoán lại lần nữa hay không?]

Nhâm Ngã Tiếu?

Tần Quân nghe vậy không khỏi nhíu mày. Đây không phải lần đầu hắn triệu hoán được Nhậm Ngã Tiếu nhưng hắn căn bản chưa nghe nói qua cái tên này, người này rốt cục là ai?

Thời không thần thoại không xác định?

Tần Quân thầm hỏi hệ thống:

- Hệ thống, ngươi có thể cho ta biết một chút về Nhâm Ngã Tiếu không? Tần suất người này xuất hiện thật cao!

Tần Quân cẩn thận đọc cái tên kia lại phát hiện tên này có cảm giác thật ngưu.

Nhâm Ngã Tiếu?

Chẳng lẽ người này có thể tới được cảnh giới mặc gã tiếu ngạo?

- Cảnh giới túc chủ tạm thời không đủ tư cách biết về Nhâm Ngã Tiếu. Hệ thống chỉ có thể cho túc chủ biết Thần Ma này ở trong hệ thống Thần Ma thuộc nhóm đứng đầu.

Hít!

Tần Quân nhịn không được hít một ngụm khí lạnh, Nhâm Ngã Tiếu lợi hại như thế?

Đứng đầu các Thần Ma ít nhất cũng là Thánh Nhân!

Có nên triệu hoán gã hay không?

Tần Quân do dự, có Cơ Bất Bại ở đây thì triệu hoán một Thánh Nhân cũng

không phải không thể.

Hệ thống lại nói khiến Tần Quân càng thêm tò mò:

- Đề nghị túc chủ không triệu hoán Nhâm Ngã Tiếu vì túc chủ tạm thời không đủ tư cách chưởng khống đối phương.

Nhâm Ngã Tiếu rốt cục là ai?

Bây giờ Tần Quân đã mạnh mẽ nhưng vẫn không đủ trấn áp được?

Rối rắm trong chốc lát Tần Quân vẫn quyết định nói:

- Triệu hoán lần nữa đi.

Tuy buông tha Nhâm Ngã Tiếu nhưng Tần Quân cũng nhớ kĩ cái tên đó, hắn thì thào:

- Nhâm Ngã Tiếu… Giỏi cho một Nhâm Ngã Tiếu!

Cơ Bất Bại ôm tiểu Lăng Mệnh đứng cạnh nghe vậy không khỏi tò mò hỏi:

- Nhâm Ngã Tiếu? Ai vậy? Tên giống ta nghe rất lợi hại.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Chúc Dung đến từ thần thoại truyền thuyết, có triệu hoán lại lần nữa hay không?]

Lần thứ hai triệu hoán rất nhanh liền đến nhưng lại khiến Tần Quân nhíu mày.

Chúc Dung!

Người này tốt!

Hỏa thần Chúc Dung, con dân Hoa Hạ ai chưa nghe nói qua?

Truyền thuyết thần thoại kinh điển nhất về Chúc Dung chính là Hỏa Thần đại chiến Thủy Thần, Cộng Công giận đâm ngã Bất Chu Sơn.

Thân phận Chúc Dung ngoại trừ Hỏa Thần còn là một trong mười hai Tổ

Vu , Hỏa chi Tổ Vu, cường đại vô cùng.

Trừ điều đó ra trong các loại sách cổ đều có ghi lại tên Chúc Dung. Chúc Dung xem như một nhân vật thần thoại được biết đến nhiều.

Tần Quân quyết định:

- Triệu hoán hắn đi, khôi phục ký ức kiếp trước!

Hy vọng vị Chúc Dung này ở thời kì đỉnh cao.

Chợt hệ thống đưa bảng thuộc tính của Chúc Dung ra:

[Chúc Dung, đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Tổ Vu! Hỏa Thần!

Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kì.

Công pháp: Dĩ Lực Chứng Đạo!

Thần thông: Tổ Vu Chân Thân! Diệt Thế Liệt Hỏa! Thôn Phệ Thiên Địa!

Mức độ trung thành: 74 (MAX 100)]

Bản thuộc tính rất đơn giản nhưng lại lộ ra khí phách khó có thể hình dung.

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Không hổ là Tổ Vu, thật mạnh!

Tuy bây giờ với Tần Quân Hiển Thánh cảnh không còn là cấp bậc đứng đầu nhưng thiên phú của Tổ Vu không thể nghi ngờ. Hóa thân từ tinh huyết Bàn Cổ, thức tỉnh cực hạn nếu không thể thành thánh Tần Quân gặm tường cho xem.

Sau khi kết thúc triệu hoán Tần Quân cũng không nghĩ nhiều, dốc hết tâm sức tu luyện.

Cơ Bất Bại ôm tiểu Lăng Mệnh đứng phía sau không ngừng nói:

- Nhâm Ngã Tiếu… Nhâm Ngã Tiếu…. Sao tên này nghe có vẻ có ý nhị hơn tên Cơ Bất Bại của ta? Không được, lão tử phải đổi một cái tên vừa dễ nghe vừa khí phách khác!

Tần Quân mặc kệ gã.

Tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân bá đạo khiến tốc độ nạp khí của hắn càng lúc càng nhanh.

Tần Lăng Mệnh ngồi cách đó không xa mở mắt. Y thấy xoáy khí trên đầu Tần Quân càng lúc càng lớn, rất nhanh liền vượt xa y.

Tần Lăng Mệnh trừng lớn mắt:

- Tốc độ nạp khí gì thế này….

Tần Lăng Mệnh cũng học tâm pháp Bất Diệt Thánh Thân nhưng đạo quả của Tần Lăng Mệnh không phải Tử Vi Đế Tinh đạo quả, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của y cũng không thức tỉnh nên sao sánh bằng Tần Quân được.

Tần Quân thì lâm vào cảnh giới vong ngã, không có bận tâm tâm trạng của đứa con nhà mình.

Sau khi nạp khí một lúc Tần Quân bắt đầu lấy ra một chai đan dược rồi đổ toàn bộ hơn mười viên đan dược trong đó vào miệng.

Oanh!

Khí tức của Tần Quân đột nhiên tăng vọt khiến Tần Lăng Mệnh sợ tới mức lại mở to mắt.

Tần Lăng Mệnh thấy Tần Quân ăn xong một chai, lại nuốt một chai, quả thực như không muốn sống nữa.

- Này…

Tần Lăng Mệnh nghẹn họng nhìn trân trối.

Đan dược cũng không thể ăn bậy nếu không rất dễ nổ tan xác mà chết.

Tần Lăng Mệnh không biết điều bá đạo nhất của Cực Viêm Ma Thần chính là thể chất cắn nuốt mọi thứ. Thiên tài địa bảo, đan dược các loại sau khi bị bọn họ nuốt không hề có tác dụng phụ, hơn nữa có thể hấp thu linh khí nơi này cực nhanh.

Cơ Bất Bại quay đầu lại tặc lưỡi nói:

- Tiểu từ này thế nhưng hiểu rõ hết đặc tính của Cực Viêm Ma Thần.

Từng có câu vật ngoài thân không thể dùng lâu nhưng Cực Viêm Ma Thần lại không giống!

Chủng tộc này dựa vào đoạt thiên địa linh khí mà mạnh lên, họ hấp thu đồ có chứa linh khí không hề cố kị gì.

Cơ Bất Bại nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Tần Lăng Mệnh liền có vẻ cổ quái, sau khi nhìn tiểu Lăng Mệnh trong tay gã liền cười rạng rỡ hơn.

Cơ Bất Bại nói thầm:

- Thú vị, thú vị…

Sau đó Cơ Bất Bại ôm tiểu Lăng Mệnh biến mất.

Tần Lăng Mệnh hâm mộ đố kị nhìn Tần Quân một lát rồi cũng thu liễm cảm xúc, bắt đầu vận công luyện khí.

Cứ như vậy Tần Quân mở ra con đường bật bug của mình.

Thời gian cứ như vậy nhanh chóng trôi qua.

...

Chỉ chớp mắt, một năm đi qua.

Hôm nay Tần Quân đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ!

Khí thế như hồng, linh khí giống như vòi rồng xoay quanh người hắn cao tới mấy trăm trượng, rất đồ sộ.

Tần Lăng Mệnh đang luyện kiếm cách đó không xa khóe miệng run run. Tần Lăng Mệnh có thể cảm giác được Tần Quân tuy chỉ đột phá được một cảnh giới nhỏ nhưng khí tức lại mạnh hơn những mười lần có dư.

Vì sao lúc y đột phá không có biến thái như thế?

Tần Lăng Mệnh bỗng nhiên hoài nghi nhân sinh, chẳng lẽ y không phải con ruột của Tần Quân?

Nếu Tần Quân biết được suy nghĩ đó của Tần Lăng Mệnh thế nào cũng đập cho y một trận.

Cùng lúc đó, dãy núi xa xa truyền đến tiếng gầm rú đinh tai nhức óc.

Cảnh kéo lại gần liền thấy tiểu Lăng Mệnh lơ lửng trên không cười không ngừng miệng còn hô:

- Gia gia... Gia gia...

------oOo------

Chương 1345: Thành tựu Đại La Kim Tiên! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua một năm tên nhóc này cũng lớn hơn một chút, cũng bắt đầu bi bô tập nói. Vì đa số thời gian đều là Cơ Bất Bại ở bên cạnh tiểu Lăng Mệnh nên từ đầu tiên tiểu Lăng Mệnh học được chính là hai chữ ‘gia gia’.

Phía dưới, Cơ Bất Bại đứng trên cỏ, một bóng hỏa diễm lóe ra cạnh gã khiến mặt cỏ chung quanh lay động, rừng cây càng là ngã trái ngã phải, tiếng gầm rú truyền ra không ngừng.

Cơ Bất Bại dường như không hề nhúc nhích nhưng quanh thân như có một tầng lá chắn vô hình bao quanh khiến bóng lửa kia không động đậy được gã.

Vẻ mặt Cơ Bất Bại khinh thường nói:

- Ngươi chậm quá, quyền cước cũng mềm yếu vô lực.

Nói xong Cơ Bất Bại còn nhướng mày trợn mắt với tiểu Lăng Mệnh trong không trung khiến nhóc con cười vui hớn hở.

Bùm một tiếng!

Bóng lửa kia dừng ở trước mặt Cơ Bất Bại cánh tay phải rắn chắc giống như rễ cây quấn quanh duỗi thẳng về trước đập về phía Cơ Bất Bại nhưng cũng chưa chạm được mặt Cơ Bất Bại mà bị chặn ở cách đó nửa thước.

Bóng lửa đó đúng là Chúc Dung.

Chúc Dung mặc áo lông thú, khôi ngô cường tráng, tóc dài đỏ như lửa tung bay trong gió. Khuôn mặt tục tằng, mi đỏ mắt như sư tử khiến người cực kì sợ hãi.

Cơ Bất Bại hừ lạnh nói:

- Đánh với ngươi lão tử không cần nhúc nhích!

Vừa dứt lời Cơ Bất Bại trừng mắt, sắc mặt Chúc Dung kịch biến, giây tiếp theo đã như đạn pháo văng ra ngoài.

Bùm!

Thân hình khôi ngô đập vào trong núi đá khiến đá vụn bay loạn, mặt đất chấn động.

Chúc Dung tu vi Hiển Thánh cảnh hậu kỳ ở trước mặt Cơ Bất Bại giống như trẻ con, yếu đuối vô lực.

Tiểu Lăng Mệnh cao hứng nhào về phía Cơ Bất Bại. Cơ Bất Bại đón lấy tiểu Lăng Mệnh, hai ông cháu cười vui, tiếng cười quanh quẩn khắp nơi.

Bên kia Tần Quân đột phá thành công đứng ở vách đá nhìn Cơ Bất Bại và tiểu Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh đứng bên cạnh hắn nhịn không được hỏi:

- Phụ hoàng thật muốn khiến ta vẫn theo người tu luyện sao?

Nếu y luôn ở trong Thời Không Tuyệt Địa mấy vạn năm chắc chắn sẽ càng mạnh hơn. Cộng thêm sự dạy dỗ của Cơ Bất Bại và Tần Quân, mới nghĩ thế Tần Lăng Mệnh đã hưng phấn vô cùng.

Tần Quân nghe Tần Lăng Mệnh nói thế liền vuốt cằm trầm tư.

Một năm ngắn ngủi tiểu Lăng Mệnh đã lớn thêm nhiều. Nếu hắn vẫn khiến tiểu Lăng Mệnh cứ ở đây tiếp vậy ngày sau Chúc Nghiên Khanh chắc chắn sẽ bị hù chết.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ừ, lát nữa khiến gia gia ngươi đưa nó về.

Tần Lăng Mệnh nghe vậy trợn mắt vội giải thích:

- Ta không phải ý đó…

- Ý trẫm đã quyết!

- …

Tần Lăng Mệnh suýt nữa nổi điên. Mẹ nó, ngươi khiến con ngươi ở Thời Không Tuyệt Địa tu luyện mấy vạn năm không tốt sao?

Tần Lăng Mệnh nói sang chuyện khác:

- Đúng rồi phụ hoàng, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của ta sao vẫn không thức tỉnh? Nhược Tâm cũng đã thức tỉnh rồi.

Tần Lăng Mệnh là con trưởng lại không thể thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần còn bị muội muội vượt qua khiến Tần Lăng Mệnh rất không vui.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Nhược Tâm?

Sao hắn chưa từng nghe qua tên này?

Nhược Tâm?

Liễu Nhược Lai, Thủ Tâm?

Chả nhẽ đây là nữ nhi của hắn và Liễu Nhược Lai?

Tần Quân rất nhanh liền đoán được chân tướng, tính ra thì thời gian Liễu Nhược Lai mang thai không cách Chúc Nghiên Khanh bao nhiêu, nàng có lẽ đã sinh rồi. Nhưng do nàng ở nơi Vận mệnh truyền thừa nên giờ hắn cũng không biết nàng thế nào.

Tần Lăng Mệnh không chú ý tới vẻ mặt của Tần Quân, hỏi:

- Hoàng đệ hoàng muội khác tuy thiên phú không bằng ta nhưng có một hai người cũng có cảm giác sắp thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần. Chẳng lẽ thiên phú ta thật sự kém vậy sao?

- Dù không dựa vào huyết mạch Cực Viêm Ma Thần ta cũng có thể trở thành thiên tài đứng đầu Thiên Đình Đại Tần, không đến ngàn tuổi đã đột phá Đại La Kim Tiên. Không dám nói sau này không ai bằng nhưng chắc chắn trước giờ chưa từng có, nhưng tại sao sau khi đột phá Đại La Kim Tiên ta lại không thể tiến thêm?

Tần Quân nghe thế liền nắm lấy cổ tay phải Tần Lăng Mệnh.

Qua một năm Tần Lăng Mệnh rốt cục không chịu được muốn nhờ Tần Quân giúp đỡ.

Tại thời đại Tần Lăng Mệnh, Tần Quân bận chinh chiến bên ngoài nên rất ít trở về. Thật vất vả về một lần Tần Quân thấy tu vi y không tinh tiến liền đem y ném vào Thời Không Tuyệt Địa.

Ban đầu Tần Lăng Mệnh còn thực phẫn nộ, nhưng sau khi gặp Tần Quân lúc trẻ và Cơ Bất Bại Tần Lăng Mệnh bỗng cảm thấy phụ hoàng ném mình vào đây không phải vì giận mà vì muốn cho mình một cơ duyên.

Tần Quân kinh nghi nói:

- A, trong cơ thể ngươi giống như có một tầng phong ấn, giam cầm huyết mạch của ngươi.

Tuy tu vi Tần Quân yếu hơn Tần Lăng Mệnh nhưng có trí nhớ và kinh nghiệm kiếp trước khiến hắn rất nhanh xác định được vấn đề huyết mạch của Tần Lăng Mệnh.

Huống chi thế gian trừ hắn và Cơ Bất Bại ra không còn có ai hiểu Cực Viêm Ma Thần hơn.

Tần Lăng Mệnh nghe vậy lập tức trợn to mắt, khó tin hỏi:

- Huyết mạch của ta bị phong ấn?

- Các ngươi chăm sóc ta kiểu gì vậy?

Phụt!

Tần Quân suýt hộc máu.

Hắn rất muốn tát Tần Lăng Mệnh một cái.

Chuyện này có thể trách hắn sao?

Nhưng cũng trách hắn thật, hắn không bảo vệ tốt con của mình.

Đúng lúc này Cơ Bất Bại ôm tiểu Lăng Mệnh đến phía sau hai người, gã cười đắc ý nói:

- Là ta phong ấn.

Tần Lăng Mệnh nghe vậy liền xoay người chất vấn:

- Gia gia, vì sao ngươi phải phong ấn huyết mạch của ta?

Tần Lăng Mệnh giận dữ vô cùng.

Sau khi đột phá Đại La Kim Tiên cảnh Tần Lăng Mệnh đã phải chịu rất nhiều nghi ngờ. Nhất là sau khi bước vào Thời Không Tuyệt Địa, qua năm nghìn năm Tần Lăng Mệnh vẫn không hề đột phá khiến Tần Lăng Mệnh rất tuyệt vọng.

Nhưng giờ Tần Lăng Mệnh lại nghe được thì ra gia gia lại phong ấn huyết mạch của mình sao y lại có thể không giận?

Tất cả oán giận với Tần Quân đều bị Tần Lăng Mệnh chuyển về phía Cơ Bất Bại.

Ánh mắt Tần Quân nhìn Cơ Bất Bại cũng không tốt, hắn lạnh giọng hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Trong lòng hắn nhi tử quan trọng hơn cha nhiều, vì từ nhỏ đến lớn Cơ Bất Bại đều không có làm bạn hắn nhưng Tần Lăng Mệnh lại là hắn nhìn lớn lên, hai người không thể so sánh được.

Cơ Bất Bại hừ lạnh nói:

- Này là để tôi luyện ngươi!

- Hiện tại tuy ngươi không thể tiếp tục đột phá nhưng linh khí ngươi hấp thụ mấy ngàn năm qua vẫn luôn tích tụ trong cơ thể. Nếu ngươi lại thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần sẽ một bước lên mây!

Tần Lăng Mệnh ngẩn ra, nắm chặt hai tay giận nói:

- Nếu ta có thể thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần vậy nào cần một bước lên mây.

------oOo------

Chương 1346: Thành tựu Đại La Kim Tiên! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Lăng Mệnh rất rõ chính mình khi trước biến thái cỡ nào, nếu lại thức

tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần vậy thiên hạ này còn có ai có thể cản bước y?

Cơ Bất Bại trầm giọng quát như tiếng chuông nổ bên tai Tần Lăng Mệnh:

- Tâm tính ngươi thế à?

Tiếp Cơ Bất Bại bắt đầu mắng:

- Ngươi chính là đóa hoa trong nhà kính, từ nhỏ đến lớn đều bị hào quang phụ hoàng ngươi bao phủ, tài nguyên không cần đi tranh, đau khổ cũng không quá nhiều. Nếu ngươi tiếp tục như vậy thì có chấp nhận được thất bại?

- Phụ hoàng ngươi từ bé đã lưu lạc trong vũ trụ thậm chí bị người vây giết tới chết phải chuyển thế trùng tu!

- Ta, làm gia chủ cuối cùng của tộc Cực Viêm Ma Thần có thể dẫn dắt tộc Cực Viêm Ma Thần quật khởi, chẳng lẽ đó cũng dựa vào tài nguyên gia tộc sao? Ta mặc dù xưng là Bất Bại nhưng người đời sao biết ta từng thất bại bao nhiêu lần?

Tần Lăng Mệnh nghe sững người.

Lúc này Chúc Dung cũng xuất hiện, nghe Cơ Bất Bại giáo huấn Tần Lăng Mệnh khiến gã lộ vẻ tò mò.

Một năm qua gã cũng chưa từng thấy Cơ Bất Bại hung với Tần Lăng Mệnh thế bao giờ, Cơ Bất Bại đem Tần Lăng Mệnh nâng niu trong tay, bảo bối vô cùng.

Tần Quân trầm mặc không có ngắt lời Cơ Bất Bại, hắn bỗng thấy Cơ Bất Bại làm đúng.

Tần Quân có thể thấy Tần Lăng Mệnh có một sự ngạo khí tự phụ tận xương. Mặc dù Tần Lăng Mệnh che giấu rất tốt trước mặt Tần Quân nhưng nếu quan sát kĩ hắn vẫn có thể phát hiện.

Tần Lăng Mệnh quả thật yêu cầu tôi luyện tính tình.

Cơ Bất Bại lạnh lùng nói giống như người trước mắt không phải tôn tử của gã:

- Nếu trong vạn năm ngươi đột phá Đại La Chí Tiên ta sẽ giải phong ấn cho ngươi. Trừ khi ngươi tìm được một cường giả mạnh hơn ta nếu không đừng hòng.

Sắc mặt Tần Lăng Mệnh thay đổi liên tục, hai tay siết chặt, nội tâm giận dữ nhưng lại không biết nên phản bác thế nào.

Thấy vậy Tần Quân mở miệng nói:

- Một vạn năm mà thôi, vừa vặn trẫm cũng muốn tu luyện mấy vạn năm ở Thời Không Tuyệt Địa, chúng ta thi nhau đi.

Tần Lăng Mệnh nghe vậy quay đầu nhìn Tần Quân, chua xót nói:

- Ta không thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, sao so được với phụ hoàng?

Tần Quân hừ lạnh nói:

- Ngươi chỉ đột phá Đại La Chí Tiên mà thôi, cảnh giới trẫm muốn đột phá còn nhiều hơn ngươi.

Nói xong Tần Quân quay đầu bảo Cơ Bất Bại:

- Lão già, đưa tôn tử của ngươi trở về đi. Tiên giới Cổ Tiên tinh vực đã bị trẫm chưởng khống, ngươi lặng lẽ đưa nó vào trong Tiên cung.

Cơ Bất Bại nghe vậy lập tức không chấp nhận, hét lên:

- Lão tử không! Lão tử muốn nó ở bên cạnh lão tử!

- …

Mọi người im lặng, người này nói chuyện sao hở ra lại hô lão tử?

Tần Quân cố nén cảm giác muốn nổi điên nói:

- Mau đưa nó trở về nếu không mẫu thân nó thấy con mình còn lớn tuổi hơn mình sẽ nghĩ thế nào?

Cơ Bất Bại nghe vậy cũng để ý.

Gã chỉ có thể lưu luyến không rời nhìn tiểu Lăng Mệnh trong ngực khiến Tần Lăng Mệnh cảm thấy thật ủy khuất.

Khi bé sao ngài cưng chiều ta thế, lớn lên lại nghiêm khắc vậy?

Cuối cùng Cơ Bất Bại ôm tiểu Lăng Mệnh biến mất. Bằng tu vi Thánh Nhân của gã đưa tiểu Lăng Mệnh về tuyệt đối thoải mái.

Sau đó Tần Quân lấy một lô đỉnh ra, bắt đầu bỏ thiên tài địa bảo vào trong.

Tần Lăng Mệnh đang cố gắng bình phục cảm xúc thấy Tần Quân làm vậy khóe miệng liền rút sau đó bay về phương xa.

Y cũng không muốn cảnh giới bị Tần Quân vượt qua.

Kế tiếp Tần Quân, Tần Lăng Mệnh, Phục Hy, Chúc Dung bắt đầu chuỗi ngày tu luyện dài lâu buồn chán.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Xuân đi thu đến, mặt trời mọc mặt trăng lặn.

Mười năm.

Tần Quân đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Trăm năm.

Tần Quân đột phá Thái Ất Huyền Tiên cảnh viên mãn.

Càng về sau muốn đột phá huyết mạch Cực Viêm Ma Thần càng khó nhưng sức chiến đấu của Tần Quân cũng tăng vọt. Bây giờ Tần Quân có thể đánh bại Tần Lăng Mệnh trong một giây khiến Tần Lăng Mệnh nghẹn khuất vô cùng.

Năm trăm năm sau.

Bùm!

Lôi vân cuồn cuộn kéo đến, Tần Quân muốn đột phá Đại La Kim Tiên cảnh!

Trong Thời Không Tuyệt Địa rất khó có cơ duyên nghịch thiên, hắn dựa vào đan dược, thiên tài địa bảo có thể đột phá Đại La Kim Tiên trong năm trăm năm đã không dễ dàng.

Ít nhất Tần Quân đánh vỡ kỷ lục đột phá Đại La Kim Tiên nhanh nhất của Tần Lăng Mệnh.

Thiên kiếp tiến đến, lôi vân cuồn cuộn, thiên uy vô thượng tràn ngập quanh dãy núi.

Tần Lăng Mệnh, Chúc Dung, Phục Hy, Cơ Bất Bại lập tức bay tới, ánh mắt dừng trên người Tần Quân đang chậm rãi bay lên.

Cực Đạo Viêm Hỏa quay quanh thân Tần Quân khiến hắn giống như thần chi, quang huy vạn trượng.

Cơ Bất Bại vẻ mặt vui mừng nói:

- Tiểu tử này đột phá nhanh vậy sợ là sau này có thể vượt qua ta.

Trên người Tần Quân Cơ Bất Bại thấy một hy vọng khác. Thậm chí Cơ Bất Bại cảm giác Cực Viêm Ma Thần sẽ bị Tần Quân phát dương quang đại mà không phải là người đã thành thánh như gã.

Trong những ức năm ở Thời Không Tuyệt Địa Cơ Bất Bại cũng nghĩ lại rất nhiều.

Tộc Cực Viêm Ma Thần bị diệt cuối cùng cũng do gã quá yếu.

Vẻ mặt Tần Lăng Mệnh phức tạp nhìn Tần Quân. Năm trăm năm ngắn ngủi tu vi Tần Quân đã đuổi kịp y khiến trong lòng y rất ngổn ngang.

Ầm ầm!

Một đạo thiên lôi chém xuống như cây búa bổ về phía Tần Quân. Tần Quân hóa thành chân thân Cực Viêm Ma Thần không hề sợ hãi, hắn ngửa đầu gầm gừ, mặc cho thiên lôi đánh vào người.

Thiên lôi phách thân, Tần Quân không hề sợ hãi.

Tần Quân hét lên giận dữ:

- Không đủ! Vẫn còn chưa đủ!

Tần Quân cần thiên lôi làm thân thể mạnh hơn cho nên hắn rất quý trọng cơ hội lúc này.

Tần Lăng Mệnh nhìn mà trợn mắt há mồm. Tuy hắn cũng tu luyện Bất Diệt Thánh Thân nhưng cũng không dám để mặc thiên lôi đánh.

Hơn nữa nhìn dáng vẻ kia của Tần Quân rõ ràng hắn cũng không muốn trốn.

Phụ hoàng muốn làm gì?

Khiến thiên lôi tôi thể?

Giờ khắc này Tần Lăng Mệnh bỗng hiểu được vì sao sức chiến đấu thực tế của Tần Quân lại biến thái như vậy.

Chúc Dung tắc lưỡi kì lạ nói:

- Phương pháp độ kiếp của bệ hạ rất giống Vu tộc chúng ta, ta thích!

Cơ Bất Bại tức giận trừng Chúc Dung một cái nói:

- Vu tộc các ngươi có thể so với tộc Cực Viêm Ma Thần chúng ta sao?

- Ngươi…

Chúc Dung lập tức nổi giận nhưng gã cũng không dám nói gì, hơn năm trăm năm qua gã đã bị Cơ Bất Bại đập vô số lần.

Đường đường Hỏa chi Tổ Vu tính tình táo bạo cỡ nào nhưng ở trước mặt Cơ Bất Bại lại không hề dám cãi.

Phục Hy nhìn Tần Quân, vẻ mặt bình tĩnh.

Y đã quá quen sự yêu nghiệt của Tần Quân rồi.

------oOo------

Chương 1347: Đế Tuấn.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắp thành tựu Đại La Kim Tiên, Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong cơ thể Tần Quân chuyển động rất nhanh, đồ văn tử diễm giữa mi tâm hắn điên cuồng lay động, rất nổi bật giữa Cực Đạo Viêm Hỏa.

Bùm! Bùm! Bùm…

Từng đạo thiên lôi liên tiếp đánh xuống nện vào trên người Tần Quân. Dư lôi tán đi rơi vào phía trên các ngọn núi chung quanh khiến một ngọn núi bị đánh sập, bề mặt đất vỡ ra cây cỏ bay loạn.

Bụi đất bay cao hóa thành bụi mù giống như tận thế kéo đến.

Từng thần thông bị chủ hồn phong ấn kiếp trước cũng từ từ xuất hiện trong đầu Tần Quân, đa số đều do hắn tự nghĩ ra.

Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước chính là kỳ tài, hắn đã sáng tạo ra rất nhiều pháp thuật hoặc thần thông lợi hại vô cùng nhờ chiến đấu.

Trận thiên kiếp này với Tần Quân chính là bàn đạp mà thôi.

Khoảng một lúc lâu sau thiên kiếp mới chậm rãi chấm dứt.

Các ngọn núi trong phạm vi vạn thước đều bị san bằng, bụi đất như sương mù lan ra. Tần Quân đã cao đến trăm trượng, Cực Đạo Viêm Hỏa thiêu đốt hừng hực, khí phách Cực Viêm Ma Thần lộ rõ.

Tiếng gợi ý của hệ thống vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Đại La Kim Tiên cảnh, thưởng túc chủ một cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma.]

Đối với điều này Tần Quân thờ ơ, hắn nhìn hai tay mình và cũng không thoát khỏi trạng thái Cực Viêm Ma Thần.

Tần Quân thì thào:

- Cảm giác đã lâu…

Đại La Kim Tiên giống như một đường phân cách. Sau khi thành tựu Đại La Kim Tiên, số năm sống và pháp lực tăng mạnh, thần hồn cũng được đề cao về chất.

Ngay cả Tử Vi Đế Tinh đạo quả cũng có sự chuyển biến.

Nó ban đầu như một hạt giống, bây giờ nó đã nảy mầm lớn thành một gốc cây con chuyển động trong cơ thể, huyễn lệ mà thần bí.

Tần Quân giơ tay nhấc chân đều tỏa ra hoàng uy mạnh mẽ.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả là đạo quả nhất phẩm. Sau khi đạt được nó sẽ trở thành hoàng giả số mệnh, thống ngự giang sơn sẽ càng thuận lợi hơn.

Đám người Cơ Bất Bại nhanh chóng bay tới liên tiếp chúc mừng Tần Quân.

Phục Hy chắp tay cảm thán:

- Không hổ là bệ hạ, mới qua năm trăm tuổi đã tới Đại La Kim Tiên.

Phục Hy có thể tới Hiển Thánh cảnh viên mãn là do mượn dùng số mệnh của nhân tộc, nếu để y tự tu luyện vậy chắc chắn không thể trong năm trăm năm từ một phàm nhân tu luyện tới Đại La Kim Tiên.

Chúc Dung cười nói:

- Bệ hạ ngày sau chắc chắn không tầm thường!

Cực Đạo Viêm Hỏa nhanh chóng lùi về trong cơ thể Tần Quân, pháp bào màu trắng bao phủ cơ thể hắn, tóc đen như lụa tung bay, trên gương mặt tuấn lãng như ngọc là đôi mắt thâm thúy. Đồng tử màu tím khiến Tần Quân giống như thần minh. Đồ văn tử diễm giữa mi tâm khiến Tần Quân thêm mấy phần tà khí.

Tần Lăng Mệnh nhìn Tần Quân đầy phức tạp, trong lòng vô cùng chua xót.

Cơ Bất Bại thì cười lớn nói:

- Hảo tiểu tử, lợi hại hơn lão tử rồi, quả không hổ là con lão tử.

Tần Quân không thèm phản ứng gã, hắn phất tay cười nói:

- Từng người tu luyện đi, trẫm điều tức một chút, lát nữa lại tiếp tục tu luyện.

Đại La Kim Tiên cũng không phải mục tiêu của hắn!

Hắn còn muốn tiếp tục tu luyện, đột phá cảnh giới cao hơn!

Chợt hắn bay về một đỉnh núi xa xa, Chúc Dung và Phục Hy liếc nhau rồi cũng bay về những hướng khác nhau.

Tần Lăng Mệnh cắn răng, hít một hơi cũng biến mất tại chỗ.

Đi tới trên đỉnh núi Tần Quân trực tiếp phân phó:

- Chỉ định triếu hoán Đế Tuấn trạng thái cao nhất! Khôi phục ký ức kiếp trước!

Vừa lúc có Cơ Bất Bại, hắn tính toán để Cơ Bất Bại trấn áp Đế Tuấn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Đế Tuấn, đến từ truyền thuyết thần thoại!]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý vang lên, Tần Quân chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tuy giờ Tần Quân đã đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh nhưng vẫn không thể chỉ định triệu hoán Thánh Nhân, hắn chỉ có thể thông qua tùy cơ triệu hoán mới triệu hoán được. Có thể thấy Thánh Nhân mạnh đến cỡ nào!

Mặt khác, mỗi tháng một lần cơ hội phó bản Thần Ma của Tần Quân cũng bị dừng lại. Theo lời hệ thống thì thời gian hệ thống lấy chuẩn là thời gian vũ trụ, bây giờ vũ trụ mới qua một thời gian rất ngắn, chưa đủ để phát một lần cơ hội phó bản Thần Ma.

Vô luận Tần Quân hùng biện gãy lưỡi sao cũng không thể thay đổi nhưng hắn cũng hiểu được mình không nên được một tấc lại muốn tiến một thước.

Hắn phải nắm chắc lần kỳ ngộ này mới là quan trọng nhất!

Hắn vốn định để Cơ Bất Bại đều đem Thần Ma trong Tần Tiên giới vào Thời Không Tuyệt Địa nhưng lại bị Cơ Bất Bại cự tuyệt.

- Trong Thời Không Tuyệt Địa đều có quy tắc. Dù ta là Thánh Nhân cũng chỉ có thể mang một người tùy ý ra vào. Nếu mang nhiều ta sẽ bị phản phệ vạn kiếp bất phục, đồng thời ác oán khí tràn ngập trong Thời Không Tuyệt Địa sẽ chủ động tới gần sinh linh khiến các sinh linh biến thành thứ chỉ biết giết chóc. Chúng ta không giống, chúng ta là Cực Viêm Ma Thần tương đương với sinh linh hỗn độn nên không chịu ác oán khí xâm nhiễm.

Lúc ấy, sau khi Cơ Bất Bại đưa tiểu Lăng Mệnh trở về giải thích như thế.

Điều Cơ Bất Bại nói khiến Tần Quân càng tò mò hơn về sinh linh hỗn độn, nhưng Cơ Bất Bại cũng biết rất ít về nó nên Tần Quân chỉ có thể từ bò.

- Trẫm muốn đạt tới Đại La Chí Tiên! Đại La Thủy Tiên! Nhập Thánh!

Tần Quân hít sâu một hơi sau đó bắt đầu vận chuyển công pháp khống chế pháp lực mênh mông trong cơ thể.

[Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh hiệu: Tiên giới chi chủ! Đạt được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần kỹ năng truyền thừa, một lần nghe giảng đạo, cũng xúc phát nhiệm vụ Thiên đạo chi chủ!]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ danh hiệu: Thiên đạo chi chủ! Nhiệm vụ cụ thể…]

[Đinh! Xúc phát nhiệm vụ danh hiệu: Thiên đạo chi chủ! Nhiệm vụ cụ thể: Nếu túc chủ chưởng khống thiên đạo vũ trụ thành Thiên đạo chi chủ sẽ đạt được hai cơ hội thức tỉnh cực hạn, một cơ hội triệu hoán Thần Ma chỉ định, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh cao, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội nghe đạo, một cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, năm cơ hội rút thăm trúng thưởng, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, ba cơ hội sưu tầm hiền năng và xúc phát nhiệm vụ danh hiệu Hỗn độn chi chủ!]

Hai lượt hệ thống gợi ý vang lên trong đầu Tần Quân, nội dung cũng rất dài khiến Tần Quân mở to mắt.

Nhiệm vụ Tiên giới chi chủ khiến hắn đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma chỉ định, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần truyền thừa kỹ năng, một cơ hội nghe đạo!

------oOo------

Chương 1348: Yêu đế chiến Huyền Đô.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vậy có nghĩa Tần Tiên giới đã thu phục được Cổ Tiên tinh vực lần nữa.

Tốc độ dù nhanh nhưng cũng hợp tình hợp lý.

Tần Tiên Lục Thần đại chiến Dương Bắc Minh khiến Tần Tiên giới thăng cấp thành thế lực hạng nhất vũ trụ, đại thế giới trong Cổ Tiên tinh vực tự nhiên không dám lại có ý gì, đều liên tiếp đầu hàng.

Một khi đã như vậy, vậy tiếp tục triệu hoán!

Tần Quân phân phó trong lòng:

- Thiếu chút nữa quên, đưa bảng liệt kê thuộc tính Đế Tuấn ra cho ta xem.

Tần Quân muốn xem Đế Tuấn mạnh cỡ nào.

[Đế Tuấn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

Thân phận: Thiên Đế! Yêu Đế!

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Công pháp: Kim Ô Thần Điển!

Thần thông: Thái Dương Thần Lâm! Chích Thủ Già Thiên! Thâu Thiên Hoán Nhật! Ngao Khiếu Vạn Yêu!

Pháp bảo: Yêu Đế Kỳ!

Thuộc tính đặc biệt: Yêu Đế Thần Uy (Yêu Đế trời sinh có uy áp tuyệt đối với các yêu có cảnh giới thấp hơn mình!)

Độ trung thành: 42 (MAX 100)!]

Hiển Thánh cảnh viên mãn, không tồi!

Nhưng độ trung thành mới 42 vậy vẫn cần giáo dục một phen!

Kế tiếp nên triệu hoán ai đây?

Nhất định phải vô cùng mạnh mẽ mới được, trong thần thoại có ai gần tới Bán Thánh nhỉ?

Có!

Tần Quân phân phó:

- Hệ thông, triệu hoán Hậu Thổ trạng thái đỉnh cao!

Hậu Thổ hóa thân luân hồi, luân hồi bất diệt nàng bất tử, mạnh mẽ cỡ nào?

Hệ thống nhanh chóng trả lời khiến Tần Quân câm nín:

- Không được! Hậu Thổ trạng thái đỉnh cao cùng cấp Thánh Nhân, không

thể chỉ định triệu hoán!

Vậy triệu hoán ai đây?

Trấn Nguyên Tử, Chúc Cửu Âm, Côn Bằng, Cộng Công, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu?

Hắn đã triệu hoán ba vị Tổ Vu, lại triệu hoán thêm sẽ đánh vỡ cân bằng.

Tần Quân cân nhắc một lát, quyết định nói:

- Hệ thống, chỉ định triệu hoán Huyền Đô thời kỳ đỉnh cao! Khôi phục ký ức kiếp trước!

Là đệ tử quan môn của Lão Tử Huyền Đô lợi hại cỡ nào vẫn luôn là một bí ẩn. Truyền thuyết y là sư tôn của Ngọc Đế, nhưng lai lịch của Ngọc Đế quá nhiều nên chả phân biệt được thật giả.

Trừ điều đó ra, trong lịch sử địa vị của Huyền Đô cũng cực cao. Thậm chí Huyền Đô được cho rằng chính là Quỷ Cốc Tử, được xưng là Vạn Thánh Tiên Sư, Vạn Thánh Chi Tổ!

Quỷ Cốc Tử đã được triệu hoán, Huyền Đô tự nhiên không phải Quỷ Cốc Tử.

Trong Phong thần diễn nghĩa, Huyền Đô cũng là đồ đệ duy nhất của Lão Tử.

Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, nếu Thông Thiên Giáo Chủ không có Tru Tiên Kiếm Trận vậy Lão Tử tuyệt đối là người mạnh nhất trong Lục Thánh, gần bằng Hồng Quân Đạo Tổ.

Mà Huyền Đô là đồ đệ duy nhất của Lão Tổ thì sao có thể yếu?

Đáng nói là còn có người cho rằng Huyền Đô chính là Trang Tử lừng lẫy trong lịch sử.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán Huyền Đô, đến từ truyền thuyết thần thoại!]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý vang lên Tần Quân khiến hệ thống đưa bảng liệt kê thuộc tính của Huyền Đô ra.

[Huyền Đô, đến từ truyền thuyết thần thoại!

Thân phận: Vạn Thánh Tiên Sư! Đệ tử Nhân Giáo!

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Công pháp: Đạo Đức Kinh!

Thần Thông: Tụ Thủ Càn Khôn! Côn Hư Tiên Tương! Vô Thường Kiếm Pháp! Vô Cùng Biến Hóa!

Pháp bảo: Hỏa Huyền Kiếm! Thánh Kim Thương!

Thuộc tính đặc biệt: Thánh Hiền Chi Khí. (Tru ma trấn tà, dù lâm vào cảnh nguy nan nào cũng có thể giữ tâm vững như bàn thạch.)

Độ trung thành: 84 (MAX 100)!]

Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Tần Quân hơi thất vọng. Hắn còn tưởng Huyền Đô có thể có tu vi Bán Thánh. Nhưng nghĩ kĩ thì Huyền Đô cũng không có biểu hiện quá kinh thế hãi tục nào.

Huyền Đô chỉ có thân phận đồ đệ Lão Tử, cái này có thể khuếch đại cũng có thể làm yếu đi, tu vi Hiển Thánh cảnh đã không tồi.

Trừ cái này Tần Quân còn hai cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một cơ hội tử trung đỉnh cao, một cơ hội thức tỉnh cực hạn. Số thưởng còn lại hắn quăng qua một bên chẳng quan tâm.

Trước cứ để Cơ Bất Bại giáo dục Đế Tuấn một thời gian, thật sự không được Tần Quân mới dùng tử trung đỉnh cao.

Tần Quân cười lạnh, mắt đầy sát ý nói:

- Hừ, Đông Hoàng Thái Nhất… Trẫm muốn anh ngươi đánh ngươi xem

ngươi làm thế nào.

Lúc này tuy Tần Quân nhân họa đắc phúc nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng thật sự quá âm hiểm khiến Tần Quân rất không ưa.

Đợi hắn ra ngoài chắc chắn khiến Đông Hoàng Thái Nhất không còn chỗ sống!

Tiếp đó Tần Quân tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Về phần hai người Đế Tuấn cùng Huyền Đô, sau khi đến đều có người chiêu đãi.

…

Ầm! ầm ầm…

Trên thảo nguyên Chúc Dung cõng một ngọn núi cao mấy ngàn trượng di chuyển khiến mặt đất chấn động kịch liệt.

Vu tộc tu luyện là tu thân thể, Chúc Dung thích dùng phương thức tương đối nguyên thủy thế để rèn luyện bản thân.

Lúc này, Chúc Dung bỗng nhiên dừng lại, chau mày, lẩm bẩm nói:

- Cỗ yêu khí này…. Là y!

Phừng!

Ngọn lửa khủng bố đột nhiên toát ra từ trên người Chúc Dung, nhanh chóng lan khắp cả ngọn núi gã đang cõng. Giây tiếp theo ngọn núi vỡ tan tạo thành cuồng phong tàn sát khắp nơi, khói bụi lượn lờ giống như tàn cục chiến tranh.

Quanh thân Chúc Dung lượn lờ ánh lửa bay vút lên lao nhanh về phía chân trời.

Bên kia, phía trên đám mây, Phục Hy đứng trên đỉnh núi suy ngẫm Thánh đạo cũng nhíu mày, giật mình nói:

- Đế Tuấn!

Nói xong, Phục Hy biến mất tại chỗ, vô tung vô ảnh!

Cách đó mấy trăm dặm, trên một bờ sông nước chảy nhẹ nhàng, Cơ Bất Bại đang nghĩ ngơi đột nhiên mở mắt, đầy hứng thú nói:

- Hai Hiển Thánh cảnh viên mãn?

Ngay sao đó gã cũng biến mất, đến xem cuộc vui.

Phía trên núi cao, một thân ảnh như mặt trời lơ lửng trên không trung, đế uy vô thượng tàn sát bừa bãi khắp thiên địa.

Cảnh kéo gần lại, chỉ thấy thân ảnh đó người mặc áo vàng, đầu đội vương miệng, ánh mắt uy nghiêm đầy vẻ bễ nghễ thiên hạ khinh miệt chúng sinh.

Y đúng là Thiên Đế thiên đình thượng cổ, Đế Tuấn.

Y cũng là lãnh tụ yêu tộc thượng cổ, Yêu đế!

Đứng đối diện Đế Tuấn là một đạo sĩ.

Gã mặc một thân áo xanh bay bay trong gió, tóc đen buộc kĩ sau đầu, tay trái đặt sau thắt lưng, tay phải vuốt râu, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Đế Tuấn.

Đạo sĩ này chính là Huyền Đô!

Hai vị Thần Ma bị triệu hoán ra gần như chung lúc, cảm nhận được khí tức của nhau liền bay tới bắt đầu giằng co.

Khí tức hai Hiển thánh mạnh mẽ vô cùng, cuồng phong quay chung quanh người đem thiên địa chia làm hai nửa.

Đế Tuấn cười lạnh nói:

- Huyền Đô, không nghĩ tới ngươi cũng ở chỗ này.

Y hoàn toàn không đem Huyền Đô để vào mắt.

Tuy hai người có cùng cảnh giới nhưng Đế Tuấn chính là kẻ vô địch trong cùng giai, sao có thể sợ Huyền Đô?

Huyền Đô nhẹ nhàng nói một câu khiến khuôn mặt tuấn tú của Đế Tuấn xanh mét:

- Bần đạo cũng không nghĩ tới yêu đế bệ hạ còn sống.

Đồng quy vu tận với mười hai Tổ Vu chính là nỗi sỉ nhục của Đế Tuấn, bây giờ Huyền Đô vạch nó ra sao y có thể không giận?

------oOo------

Chương 1349: Đế Tuấn đấu Huyền Đô

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Tuấn lạnh giọng nói:

- Đây là thiên địa mới, chỗ dựa của ngươi đã không có còn dám khiêu khích trẫm, trẫm sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Vừa dứt lời, hai tay Đế Tuấn nâng lên, Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng gào thét lao ra cơ thể y giống như biển lửa bùng cháy che lấp thiên địa.

Biển mây cuồn cuộn bị Thái Dương Chân Hỏa đánh tan, trong phút chốc nửa bầu trời giống như bị Thái Dương Chân Hỏa bao phủ, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Chỉ một động tác khí thế Đế Tuấn đã tăng vọt, kinh thiên địa khiếp quỷ thần khiến sắc mặt Huyền Đô hơi thay đổi.

Không nói nhiều nữa, Đế Tuấn trực tiếp đánh về phía Huyền Đô!

Khoảng cách hai bên vốn không quá xa, Đế Tuấn lắc người một cái đã đến trước mặt Huyền Đô. Tay phải Đế Tuấn đánh về phía đầu đối phương khiến Huyền Đô kinh hoàng nâng hai tay lên đỡ.

Bùm!

Huyền Đô chỉ thấy có một lực lượng khó tưởng truyền đến, ngay sau đó gã đã bị đánh bay ra ngoài. Thân hình Huyền Đô như mũi tên đâm xuyên qua từng ngọn núi. Thời gian qua ba hơi thở gã đã bay xa hơn ức dặm, đồng thời tạo nên cuồng phong khiến khi ngang qua đỉnh đầu Tần Quân, Tần Lăng Mệnh khiến hai người ngước nhìn.

Ầm ầm ầm…

Đế Tuấn hóa thành một quả cầu lửa thật lớn đuổi theo Huyền Đô. Giờ phút này y chỉ muốn giết chết đối phương nên cũng không quan tâm Tần Quân đụng phải trên đường.

Tần Lăng Mệnh bay dựng lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn thân ảnh Đế Tuấn đang nhanh chóng biến mất.

Tần Lăng Mệnh khó tin hỏi:

- Đó là cái gì?

Chợt Tần Lăng Mệnh như nghĩ tới điều gì liền thì thào:

- Chẳng lẽ là Đế Tuấn? Hình như sư tôn từng nói Đế Tuấn được phụ hoàng mang ra từ Thời Không Tuyệt Địa.

Tại thời đại của Tần Lăng Mệnh, cường giả dưới tay Tần Quân nhiều như mây, trong đó Đế Tuấn chính là một trong những cường giả tiếng tăm lừng lẫy nhất trong Thiên Đình Đại Tần.

Y đã lập nhiều công tích vĩ đại cho Tần Quân.

Lúc này, Chúc Dung cũng hóa thành một quả cầu lửa bay qua đỉnh đầu Tần Lăng Mệnh, gió nóng phất qua khiến Tần Lăng Mệnh phải đưa tay che mặt.

Rất nhanh, Đế Tuấn đuổi kịp Huyền Đô.

Hai tay Đế Tuấn nhanh như gió tạo ra hàng vạn hàng nghìn tàn ảnh. Huyền

Đô cũng không yếu, gã lấy Hỏa Huyền Kiếm của mình ra cố sức chặn lại.

Hai tay Đế Tuấn quấn quanh Thái Dương Chân Hỏa giống như làm bằng kim cương đánh Huyền Đô bại lui liên tục, hoàn toàn áp chế đối phương.

Nếu không phải xen pháp bảo Hà Đồ Lạc Thư của y không ở trên người, y có thể thoải mái đem Huyền Đô đánh chết!

Phẩm cấp Hỏa Huyền Kiếm cùng Thánh Kim Thương của Huyền Đô cũng không phải quá cao, ít nhất không uy hiếp được Đế Tuấn.

Tay phải Đế Tuấn vung lên, vô số Thái Dương Chân Hỏa từ trong tay áo y bay ra mang theo khí thế cực kì bá đạo bao phủ Huyền Đô, cả trời cao đều bị che lấp.

Chích Thủ Già Thiên!

Một trong những thần thông cường đại của Đế Tuấn!

Dùng Thái Dương Chân Hỏa hóa thành biển lửa che lấp thiên địa, nướng cháy bất luận thứ gì ở bên trong.

Huyền Đô ở trong Thái Dương Chân Hỏa bị lồng pháp lực vây quanh, chống đỡ sức sát thương của Thái Dương Chân Hỏa.

Huyền Đô cắn răng nghĩ:

- Đây là thực lực của Yêu Đế sao?

Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn còn mạnh hơn lửa của mặt trời, lực ăn mòn rất mạnh. Huyền Đô có thể cảm nhận được lồng pháp lực của mình đang dần tan rã.

Huyền Đô muốn nhanh chóng chạy trốn nhưng cố cỡ nào cũng không bay thoát được, giống như biển lửa cũng di chuyển theo gã.

Tay phải Đế Tuấn nâng cao, Thái Dương Chân Hỏa lập tức ngưng tụ lại trong tay y hóa thành một quả cầu lửa nhanh chóng bành trướng.

Thái Dương Thần Lâm!

Thần thông mạnh mẽ Đông Hoàng Thái Nhất từng thi triển, Đế Tuấn là huynh trưởng của Đông Hoàng Thái Nhất tự nhiên cũng biết.

Đế Tuấn cười khinh miệt nói:

- Huyền Đô, chấp nhận cái chết đi!

Là Thiên Đế đời đầu, cùng thế hệ với Lão Tử trước khi thành thánh sao y có thể đem Huyền Đô để vào mắt được?

Đúng lúc này, một tiếng xe gió truyền đến.

Đúng là Chúc Dung!

Hỏa chi Tổ Vu giận dữ hét:

- Đế Tuấn, lão tử muốn giết ngươi!

Tiếng hét của Chúc Dung khiến toàn giới diện chấn động, Đế Tuấn giật mình quay đầu lại.

- Chúc Dung!

Ánh mắt Đế Tuấn cũng lập tức đỏ.

Y, Đông Hoàng Thái Nhất có cừu hận khó có thể hóa giải với mười hai Tổ Vu. Kẻ thù đụng nhau hết sức đỏ mắt.

Chúc Dung vung quyền đánh tới, tay phải Đế Tuấn ngưng tụ Thái Dương Thần Lâm, tay trái thành quyền đánh qua.

Oanh!

Hai đấm đụng nhau, một lực lượng khủng bố bằng mắt thường có thể thấy được tàn sát khắp bốn phía.

Chúc Dung chính là Tổ Vu, lực lượng thân thể vô cùng mạnh mẽ, cho dù cảnh giới gã thấp hơn Đế Tuấn một chút cũng có thể gắng đấu được.

Nhưng Đế Tuấn khác Chúc Dung, ngoại trừ lực lượng thân thể, thứ mạnh nhất của y chính là pháp lực vô tận cùng Thái Dương Chân Hỏa!

Hai loại lửa coi như mạnh nhất trên đời va chạm vào nhau khiến toàn bộ trời đất như bị nướng chín.

Phương xa, Tần Quân thu về tầm mắt, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện.

Hắn đã truyền âm cho Cơ Bất Bại khiến Cơ Bất Bại quản chuyện này.

Bởi vì áy náy nên Cơ Bất Bại không hề có hình tượng nghiêm phụ, gã dường như thuận theo mọi yêu cầu của Tần Quân.

Giờ phút này Cơ Bất Bại đang nằm trên một tảng đá lớn, ngẩng đầu nhìn trận chiến trên không kia.

- Hai Hiển Thánh cảnh viên mãn, một Hiển Thánh cảnh hậu kỳ. Tiểu tử Vĩnh Sinh này rốt cục ở chỗ nào lừa tới nhiều cường giả quy thuận như vậy?

- Chẳng lẽ là thủ hạ trước kia của nó?

- Nhưng nếu khi ấy nó có nhiều thủ hạ mạnh vậy thì sao lại bị buộc phải chuyển thế trùng tu?

Cơ Bất Bại thì thào tự hỏi, vô cùng khó hiểu.

Dù Cơ Bất Bại đã thành thánh cũng không hiểu được mấy chuyện này.

Cùng lúc đó, Phục Hy cũng chạy tới.

Chúc Dung bắt đầu đánh nhau với Đế Tuấn, hai bên giống như hai quả cầu lửa lên trời xuống đất. Núi cao ven đường họ đánh nhau đều lập tức nát tan, con sông thì bốc hơi hóa thành sương mù đầy trời.

Huyền Đô trở thành quần chúng đứng xem. Nhưng Huyền Đô cũng không có rời đi vì gã tới để đầu nhập vào Tần Quân.

Oanh!

Tay Đế Tuấn cầm Thái Dương Tinh lớn trăm trượng nện xuống người Chúc Dung khiến trời đất tan vỡ, cả thiên địa đều bị chấn động.

Chúc Dung nằm trong đống phế tích, lửa cháy quấn quanh người, miệng trào máu tươi. Nhìn Đế Tuấn đứng trên cao, mắt Chúc Dung tràn đầy vẻ không cam lòng.

Gã không phải Đế Giang, Chúc Cửu Âm, muốn đấu riêng với Đế Tuấn quả thật là người si nói mộng.

Tiếng Phục Hy bỗng truyền tới:

- Đế Tuấn, dừng tay!

Đế Tuấn quay đầu nhìn lại, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng phấn khích.

Kiếp trước, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất là Thiên Đế phong Phục Hy thân phận Yêu tộc là Hy Hoàng. Nhưng vì Nữ Oa thành thánh nên quan hệ hai bên trở nên vi diệu.

------oOo------

Chương 1350: Sáng Thế Thần chuyển thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó Phục Hy bị mười hai Tổ Vu giết chết, nhưng cái chết của y cũng có âm mưu của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong đó nên lại thấy Phục Hy tâm trạng Đế Tuấn tràn đầy phức tạp.

Đế Tuấn hỏi:

- Ngươi cũng trọng sinh ở thiên địa này?

Nghe Đế Tuấn hỏi vậy Phục Hy gật đầu. Bây giờ Phục Hy đã xem nhẹ chuyện kiếp trước, đối với Đế Tuấn y cũng không có chán ghét hay hảo cảm gì.

Phục Hy khẽ nói:

- Các ngươi đều tới hiệu lực cho Thiên Đế bệ hạ, sao lại nội đấu?

Chúc Dung dáng vẻ chật vật bay qua nhưng bị Phục Hy ngăn lại, Huyền Đô đứng xa xa cũng nhìn Phục Hy đầy kinh ngạc.

Không nghĩ tới Phục Hy và Chúc Dung cũng hiệu lực cho Tần Thiên Đế.

Đế Tuấn hừ lạnh nói:

- Ta mạnh hơn bọn chúng, đợi ta thịt bọn chúng xong lại tới hiệu lực cho bệ hạ!

Nhắc tới Tần Quân, Đế Tuấn cũng không tiện tiếp tục xưng trẫm.

Nghe Đế Tuấn nói vậy Chúc Dung và Huyền Đô đều tức giận, bọn họ hận không thể xé chết Đế Tuấn.

Lúc này, một tiếng mắng bá đạo truyền đến khiến mọi người đều cảm thấy đầu váng mắt hoa, ngay cả Phục Hy cũng không ngoại lệ:

- Ồn ào cái gì! An phận một chút cho lão tử!

- Đây là…

Trong lòng Đế Tuấn, Huyền Đô sóng gió ngập trời.

Bọn họ đều từng đối mặt với Thánh Nhân nên lập tức đoán được tu vi của Cơ Bất Bại.

Hai người đều là kẻ đứng đầu dưới Thánh Nhân, nhưng ở trước mặt Cơ Bất Bại đều không hề có suy nghĩ chống cự.

Chỉ thấy Cơ Bất Bại chậm rãi bước trên hư không đến.

Nhìn Cơ Bất Bại đi chậm vậy nhưng một bước của gã vượt qua hơn mười dặm, mới mấy bước đã đến trước mặt đám người.

- Đều an tĩnh chút cho lão tử. Muốn đánh nhau thì đi đánh với lão tử, kẻ nào thắng, kẻ đó định đoạt!

Cơ Bất Bại trợn mắt nhìn qua đám người Chúc Dung, Đế Tuấn, Phục Hy, Huyền Đô, không một ai dám đối diện.

Thánh Nhân oai, chỉ bằng ngôn ngữ đã khiến người sợ hãi.

- Thánh Nhân… Làm sao có thể…

Trong lòng Đế Tuấn sóng cuộn bể gầm. Y không ngờ trong thủ hạ của Tần Thiên Đế cũng có Thánh Nhân!

Trong lúc nhất thời, hình tượng Tần Thiên Đế trong lòng Đế Tuấn trở nên sâu không lường được.

Vẻ mặt Huyền Đô có chút phức tạp.

Gã vốn nghĩ mình tới làm thủ hạ Tần Thiên Đế sẽ được nhiều trọng dụng, không nghĩ tới vừa xuất hiện đã lâm vào hoàn cảnh xấu hổ như thế.

Nhưng mà thuộc hạ Tần Thiên Đế có Thánh Nhân lại ra ngoài dự đoán của gã.

Huyền Đô còn chưa thấy Đế Hoàng thống ngự Thánh Nhân!

Phục Hy bất đắc dĩ cười nói:

- Các ngươi đi gặp bệ hạ trước đi.

Nói xong Phục Hy liền biến mất, tiếp tục đi tìm hiểu Thánh đạo.

Chúc Dung nhìn Đế Tuấn đầy oán hận nhưng có Cơ Bất Bại ở đây gã cũng không dám động thủ.

- Đi thôi!

Cơ Bất Bại phất tay áo, trực tiếp đem Chúc Dung, Đế Tuấn, Huyền Đô cuốn đi, giây tiếp theo đã xuất hiện trước mặt Tần Quân.

Hít!

Đế Tuấn cùng Huyền Đô hút một ngụm khí lạnh, vừa rồi hai người cũng không kịp phản ứng!

Vậy chẳng phải nếu Cơ Bất Bại muốn giết bọn họ cũng dễ dàng như trở bàn tay?

Lúc này Tần Quân chậm rãi mở mắt, thấy Đế Tuấn cùng Huyền Đô liền cười nói:

- Trẫm đã sớm nghe nói qua chuyện của các ngươi, rốt cục đợi được các ngươi tới.

Nghe vậy Huyền Đô vội vàng quỳ xuống, nói:

- Mong bệ hạ thu lưu!

Đế Tuấn thấy vậy khẽ cắn răng cũng quỳ một gối chắp tay nói:

- Ta tên Đế Tuấn, nguyện vì bệ hạ vượt lửa quá sông!

Y là Thiên Đế Yêu tộc bây giờ lại quỳ xuống trước một Thiên Đế khác trong lòng tự nhiên cảm xúc lẫn lộn. Nhưng muốn hoành hành trong vũ trụ này y cần phải tìm được một cây đại thụ nương tựa, huống chi Cơ Bất Bại còn đang đứng bên cạnh.

Nhẫn việc người thường không thể nhẫn chính là điều Thiên Đế phải làm được.

Đế Tuấn dấu diếm dã tâm, hiểu được bản thân phải ẩn nhẫn.

Đợi khi y mạnh lên vẫn sẽ muốn Đông Sơn tái khởi.

Đáng tiếc làm thuộc hạ Tần Quân còn muốn Đông Sơn tái khởi tuyệt đối là người si nói mộng!

Tần Quân cười nói:

- Trẫm tính toán ở trong này tu hành mấy vạn năm, các ngươi cũng đồng thời tu hành đi!

Dù sao Đế Tuấn và Huyền Đô cũng trốn không thoát, không phải Thánh Nhân không thể chạy ra khỏi Thời Không Tuyệt Địa!

Đế Tuấn, Huyền Đô nghe vậy dù trong lòng có chút ý kiến nhưng cũng không dám nói gì.

Đến tình trạng như bọn họ tu hành đã không có bao nhiêu tác dụng.

Hai người không biết ở thiên đạo này đột phá Thánh Nhân cũng không có gông xiềng lớn như thế. Hai người vẫn còn ấn tượng ở thiên đạo Hồng Hoang, cứ nghĩ số Thánh Nhân cũng có hạn định.

Cứ như vậy, đội ngũ lại khôi phục bình tĩnh.

Tần Quân tiếp tục khắc khổ tu luyện.

Có lẽ xông xáo bên ngoài có thể làm cho hắn đột phá nhanh hơn nhưng tu luyện trong Thời Không Tuyệt Địa mấy vạn năm với hắn cũng là trăm lợi không có một hại.

Xuân đi thu đến.

Thời gian ngàn năm nhanh chóng đi qua, Tần Quân mạnh mẽ đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Đế Tuấn cũng bị bắt gia nhập những người bị Cơ Bất Bại ngược đánh.

Cơ Bất Bại nhàm chán sẽ kiếm y và Chúc Dung đánh nhau, một Yêu một Vu bị Cơ Bất Bại ngược đến chết đi sống lại.

Huyền Đô biểu hiện tốt cho nên tránh được một kiếp.

Cơ Bất Bại cũng không thích kiếm Huyền Đô phiền toái, gã ưa kiếm kẻ cứng đầu.

Phục Hy đứng trên đỉnh núi ngàn năm vẫn không nhúc nhích, giống như hóa đá.

Hiểu được Thánh đạo cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Đồng thời Đế Tuấn và Huyền Đô cũng phát hiện bọn họ thế nhưng còn có thể tiếp tục tu luyện tăng trưởng tu vi khiến cả hai vui vẻ vô cùng.

Cơ Bất Bại ngẫu nhiên cũng sẽ chỉ điểm hai người khiến cả hai hơi chút hiểu được.

Trong lúc nhất thời, mọi người trừ Cơ Bất Bại ra đều bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Hai ngàn năm lại nhanh chóng đi qua.

Tần Quân đột phá Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ!

Ba ngàn năm sau, Tần Quân đột phá Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn!

Tích lũy hơn sáu ngàn năm, Tần Quân từ Thái Ất Huyền Tiên cảnh nhảy vọt đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn khiến Tần Lăng Mệnh vẫn còn bị vây ở Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ bị đả kích nặng nề.

Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô cũng bị tốc độ tu luyện của Tần Quân dọa sợ.

Yêu nghiệt!

Nhất là Đế Tuấn, y ngạc nhiên phát hiện Tần Quân thế nhưng cũng có Tử Vi Đế Tinh đạo quả khiến nội tâm Đế Tuấn cảm xúc lẫn lộn.

Sau đó lại qua ngàn năm, Cơ Bất Bại không biết từ đâu kiếm ra một khối tinh thạch thần bí. Bên trong nó chứa linh khí thuộc tính hỏa vô cùng khổng lồ khiến Tần Quân lập tức đột phá tới Đại La Chí Tiên!

Đại La Chí Tiên hơn ba ngàn tuổi!

Trong Thời Không Tuyệt Địa thời gian đình trệ, Tần Quân vẫn tương đương mới có hơn hai mươi tuổi.

Quả thật độc nhất vô nhi!

------oOo------

Chương 1351: Cuồng ngạo vô song. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại La Chí Tiên hơn hai mươi tuổi nếu truyền ra chắc chắn hù chết người!

Ít nhất Tần Lăng Mệnh đã muốn chết lặng.

Tần Lăng Mệnh mỗi ngày bế quan tu luyện, muốn đuổi kịp bước tiến của Tần Quân.

- Cứ theo đà này, qua mấy vạn năm hắn sẽ đạt tới độ cao thế nào?

Vẻ mặt Đế Tuấn phức tạp nhìn Tần Quân đang độ kiếp phía trước.

Y và Đông Hoàng Thái Nhất vừa sinh ra chính là Đại La Kim Tiên nhưng đó là kết quả bọn họ hấp thụ Thái Dương Chân Hỏa vô số năm.

Nếu để hai người tu luyện từ đầu thì liệu bảy ngàn năm có thể đạt tới Đại La Chí Tiên không?

Cơ Bất Bại thì cười lớn:

- Tộc Cực Viêm Ma Thần chúng ta lại xuất hiện một yêu nghiệt hơn cả tiền nhân. Ha ha ha, không uổng là con lão tử!

Mọi người không nói gì nhưng cũng rất bội phục thiên phú của Tần Quân.

Mặc dù Tần Quân luôn luôn hấp thu thiên tài địa bảo cùng đan dược nhưng đổi thành họ ở cảnh giới ấy cũng không dám ăn nhiều linh đan diệu dược như thế, nếu không sẽ nổ tan xác.

Thiên kiếp Đại La Chí Tiên cảnh của Tần Quân vẫn biến thái như trước, mức độ như của Đại La Thủy Tiên nhưng Tần Quân vẫn cảm thấy không đáng kể chút nào.

Lực lượng thân thể cùng pháp lực của Tần Quân so với trước lúc tiến vào Thời Không Tuyệt Địa đã khác nhau một trời một vực.

Chỉ cần một chưởng, hắn có thể đánh bạo một trăm người chính mình trước kia.

Thậm chí càng nhiều!

Bản thân Tần Quân chính là biến thái vượt giai khiêu chiến, dù mới đột phá Đại La Chí Tiên hắn cũng có tin tưởng khiêu chiến Đại La Thủy Tiên.

Hắn không phải mù quáng tự phụ mà căn cứ vào thực lực bản thân.

Kiếp trước hắn chính là Nhập Thánh, hắn biết lực lượng Đại La Thủy Tiên mạnh cỡ nào.

Sau khi độ kiếp, Tần Quân nghỉ ngơi mấy ngày rồi lại bắt đầu điên cuồng tu luyện khiến Tần Lăng Mệnh không dám thả lỏng.

Chỉ cần y đột phá Đại La Chí Tiên, Cơ Bất Bại sẽ cởi bỏ phong ấn trên người y, khiến y nhất phi trùng thiên!

Tần Lăng Mệnh đã rất khẩn cấp chờ đợi ngày ấy đến.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Lại hai ngàn năm trôi qua.

Tần Quân thế như chẻ tre đột phá Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ!

Nhật nguyệt thay đổi liên tục, lại hai ngàn năm nữa qua, Tần Quân đã ở trong Thời Không Tuyệt Địa hơn vạn năm, đột phá tới Đại La Chí Tiên cảnh hậu kỳ!

Tốc độ đột phá của Tần Quân đã vượt xa Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước!

Ngay cả Cơ Bất Bại cũng thường xuyên bảo Tần Quân yêu nghiệt.

Trừ bỏ tăng lên tu vi Tần Quân mỗi ngày cũng sẽ tốn thời gian rèn luyện thực chiến. Cơ Bất Bại tạo một phân thân Đại La Thủy Tiên cảnh đánh nhau với hắn.

Ngay từ đầu Tần Quân sẽ thua nhưng sau này trên cơ bản đều là phân thân

Cơ Bất Bại gục.

Cho đến hôm nay, Tần Quân mất chỉ năm hô hấp đã chiến thắng phân thân Đại La Thủy Tiên cảnh của Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại nhìn Tần Quân đầy phức tạp, thật lâu sau mới nói một cậu:

- Ngươi thật là con lão tử sao? Thật không phải Sáng Thế Thần chuyển thế?

Nói giỡn thì nói vậy nhưng nội tâm Cơ Bất Bại không khỏi chờ mong:

- Có lẽ tiểu tử này có thể vượt xa tổ tiên!

- Phù!

Tần Quân hít sâu một hơi chậm rãi thu chưởng, nhìn phân thân Cơ Bất Bại trong đống núi vỡ khóe miệng hắn cong lên.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng của hắn đã lô hỏa thuần thanh, chỉ cần Tần Quân đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh là có thể thi triển chưởng thứ năm của Đại Chu Thiên Chưởng.

Na Nhật!

Lúc này Chúc Dung, Đế Tuấn, Huyền Đô đều xuất hiện ở trước mặt chúc mừng Tần Quân.

Sức chiến đấu của phân thân Cơ Bất Bại rất mạnh, tuy chỉ có Đại La Thủy Tiên cảnh nhưng lại có thể đấu gục cùng cảnh giới thế mà lại bị Tần Quân giây giết quả thức khó có thể tin được.

Cơ Bất Bại đi tới trước mặt Tần Quân vỗ vai hắn khích lệ:

- Hảo tiểu tử, tiếp tục vậy ngươi có thể sẽ thành người thành Thánh sớm nhất!

Những lời này Cơ Bất Bại nói rất thật lòng.

Làm gia chủ cuối cùng của tộc Cực Viêm Ma Thần, hắn nắm rất rõ lịch sử

gia tộc Cực Viêm Ma Thần từ trước đến giờ.

Tộc Cực Viêm Ma Thần trừ tổ tiên thần bí ban đầu ra còn chưa có ai có thể đạt tới cảnh giới như thế.

Tần Quân xua tay cười nói:

- Đó là tự nhiên.

Tư thái phong khinh vân đạm, khí thế bùng nổ khiến Chúc Dung và Huyền Đô bị thuyết phục.

Tần Quân nói sáng chuyện khác:

- Đúng rồi, dường như Phục Hy lâm vào bình cảnh, ngài nên hỗ trợ nhắc nhở y chút.

Độ trung thành của Phục Hy đã sắp MAX, hơn nữa Phục Hy làm bạn Tần Quân lâu vậy thì tặng cơ duyên thành thánh cho y có sao đâu?

Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô nghe vậy hô hấp lập tức dồn dập lên.

Thành Thánh!

Nếu là kiếp trước bọn họ cũng không dám tưởng.

Cơ Bất Bại bĩu môi nói:

- Dựa vào cái gì?

Tần Quân trợn mắt nói:

- Khôi phục tộc Cực Viêm Ma Thần chỉ bằng ta và ngươi?

Cơ Bất Bại nghe vậy liền suy ngẫm, cũng đúng, nhiều người lực lượng mạnh. Cho dù là Thánh Môn cũng cất giấu vô số cao thủ.

Tần Quân khiến ba người Đế Tuấn giải tán, sau đó hỏi Cơ Bất Bại:

- Thật sự phải đợi nó tới Đại La Chí Tiên cảnh mới giải phong ấn cho nó

sao?

Dù sao cũng là con trai của mình, hắn không đau lòng, ai đau lòng?

Cơ Bất Bại dừng cười, nói:

- Ngày sau ngươi chắc chắn có rất nhiều con cái, dù sao cũng phải có một người gánh trọng trách đúng không? Nếu không tôi luyện tình nó vậy sau này rất dễ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Tần Lăng Mệnh cũng không phải đệ tử tông môn bình thường, y là hậu duệ tộc Cực Viêm Ma Thần.

Thân là con trưởng Tần Lăng Mệnh phải thừa nhận gian khổ hơn các huynh đệ tỷ muội khác, phải cững cỏi đến mức trời sập cũng không được biến sắc.

Tần Quân buông tay nói:

- Ta cứ thấy không chừng lúc ta ra ngoài tiểu tử này cũng vẫn không thể đột phá Đại La Chí Tiên cảnh.

Thời gian hơn một vạn năm, ngăn cách giữa Tần Quân và Cơ Bất Bại đã muốn biến mất cho nên Tần Quân cũng không xưng trẫm trước mặt Cơ Bất Bại nữa.

Nếu Tần Lăng Mệnh nghe được Tần Quân nói vậy thế nào cũng phải hộc máu.

Không tin tưởng ta thế à?

Cơ Bất Bại lắc đầu cười nói:

- Đại La Chí Tiên mới giải chỉ là câu nói đùa của ta thôi. Thời cơ thành thục ta sẽ giải trừ phong ấn cho nó.

Nghe Cơ Bất Bại nói vậy Tần Quân liền trợn mắt, quả thật là một lão ngoan đồng.

Hai người lại hàn huyên trong chốc lát sau đó Cơ Bất Bại biến mất. Gã

luôn chạy khắp các giới diện cũng không biết đang làm những thứ gì.

Tần Quân bay khỏi nơi này, hắn muốn kiếm một chỗ tu luyện khác, tranh thủ sớm ngày đột phá Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, lại đột phá Đại La Thủy Tiên!

Hắn còn một cơ hội nghe đạo, hắn tính đợi gặp bình cảnh lại dùng.

------oOo------

Chương 1352: Cuồng ngạo vô song. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Tần Quân mà nói, Thời Không Tuyệt Địa chẳng khác đạo tràng. Đều là nơi thời gian chảy chậm lại, lại sử dụng nghe đạo thật sự là rất dày vò.

Tu luyện hơn một vạn năm tuyệt đối phải kẻ phi thường mới có thể chịu được.

…

Sâu trong Thời Không Tuyệt Địa thê lương vô tận.

Nơi này không có mặt trời, núi non lởm chởm phủ đầy thi cốt. Có xương người, có xương thú, có xương rồi, chúng trải dài vô tận khiến người sợ hãi.

Trong đó có một tòa núi xương chồng chất cao mấy trăm trượng, thỉnh thoảng có xương nhỏ rơi xuống phát ra thanh âm thanh thúy, hình ảnh càng đáng sợ hơn.

Trên đỉnh núi xương ấy có một thân ảnh đang ngồi xếp bằng, hắc khí quỷ dị lượn lờ khắp người.

Thân ảnh ấy giống người, bề ngoài đỏ đậm, đỉnh đầu có hai cái sừng dài. Hô hấp của y rất nặng, tiếng hít thở như quanh quẩn toàn bộ thiên địa.

Phù!

Lúc này, tiếng gió truyền đến.

Cơ Bất Bại xuất hiện trên đỉnh núi xương nhìn nam tử có sừng kia.

Cơ Bất Bại tùy tiện hỏi:

- Này, cửa vào Tù Mệnh Ngục ở đâu?

Đã thành Thánh nên Cơ Bất Bại căn bản không hề sợ hãi, cho rằng mình đã vô địch thiên hạ.

Nam tử kia chậm rãi mở mắt, đồng tử màu xanh tràn đầy lạnh lùng, không hề có chút tình cảm.

Nam tử kia nhẹ giọng nói:

- Lại là ngươi! Cực Viêm Ma Thần!

Đây không phải lần đầu tiên y gặp phải Cơ Bất Bại. Trước kia thật lâu Cơ Bất Bại từng xông qua chỗ này thiếu chút nữa bị y giết chết.

- Thời Không Tuyệt Địa đều có quy tắc, đừng tưởng rằng thành thánh là có thể tùy ý làm bậy!

Ánh mắt nam tử tràn đầy sát khí. Gã chậm rãi đứng dậy, một cỗ khí thế thiên uy bùng nổ từ cơ thể gã ra khắp bốn phương.

Quần áo của Cơ Bất Bại bị khí thế của đối phương thổi bay phấp phới nhưng Cơ Bất Bại không hề sợ hãi lại còn nhìn y đầy trêu tức.

Cơ Bất Bại nhe răng cười nói:

- Không có biện pháp, con ta muốn đi Tù Mệnh Ngục, ta muốn thỏa mãn nó.

Lửa cháy cuồn cuộn lao ra bao phủ toàn bộ cơ thể Cơ Bất Bại, gã nháy mắt hóa thành Cực Viêm Ma Thần.

Ngọn lửa của Cực Viêm Ma Thần cũng không giống nhau, nó có thể không ngừng cắn nuốt hàng vạn hàng nghìn ngọn lửa khác để tiến hóa. Ngọn lửa của Cơ Bất Bại mạnh đến mức khiến không gian chung quanh tan vỡ, tạo ra một cái khe không gian. Vô tận thi cốt trải rộng đại địa đều bắt đầu rung động.

Cực Viêm Ma Thần thành Thánh nếu truyền ra ngoài tuyệt đối có thể khiến cả vũ trụ kinh hoàng.

Nhìn Cơ Bất Bại hóa thành Cực Viêm Ma Thần, đồng tử của nam tử kia co rụt lại.

Nam tử kia hờ hững nói:

- Trách không được thiên đạo khó chứa... Hôm nay ta liền thay trời hành đạo!

Vừa dứt lời, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên. Hàng ức vạn thi cốt trên mặt đất bị chấn bay lơ lửng trên không, chúng đen dày khiến ai thấy cũng sởn tóc gáy.

Cơ Bất Bại cười khinh miệt.

Chỉ thấy ức vạn thi cốt hóa thành mũi tên đâm về phía gã. Tiếng xé gió vang lên không dứt bên tai, trong cả tầm mắt Cơ Bất Bại căn bản không có chỗ trốn, tất cả các phương đều bị xương cốt vây chặt.

- Ngươi cũng biết bây giờ ngươi đang đối mặt với ai?

Tiếng cười điên cuồng của Cơ Bất Bại vang vọng thiên địa rồi lập tức bị ức vạn thi cốt bao phủ. Một quả cầu xương đường kính vạn trượng hình thành trên hư không giống như thần tích, rung động nhân tâm.

- Ta là Cơ Bất Bại, bất bại!

Vừa dứt lời, quả cầu xương đường kính vạn trượng đột nhiên nổ tung. Vô số mảnh xương văng ra tạo thành cơn lốc diệt thế tàn sát khắp trời đất. Mặt đất bị các mảnh xương đâm trúng, tiếng nổ vang lên ầm ầm không dứt, cát bụi bốc lên tràn ngập khắp nơi nơi.

Ngay sau đó một ánh lửa sáng ngời xuyên qua bụi mù đánh về phía nam tử, tốc độ nó nhanh kinh người, thậm chí có thể vượt qua định nghĩa về tốc độ.

Nam tử kia giang hai tay ra, hắc khí cuồn cuộn quấn quanh người y hóa thành một con rồng đen khủng bố cao hơn mười vạn trượng nhìn xuống thương sinh. Dù là Hiển thánh nhìn thấy cảnh này cũng sẽ sợ tới mức xanh mặt.

Nam tử kia thế nhưng cũng là Thánh Nhân!

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Chấn động vô số giới diện trong Thời Không Tuyệt Địa.

Ầm ầm ầm!

Tần Quân đang tu luyện bỗng nhiên bị đất rung núi chuyển bừng tỉnh. Hắn vội vàng mở mắt, lẩm bẩm nói:

- Xảy ra chuyện gì?

Tần Quân cảm thấy có một cỗ uy áp khó có thể hình dung đánh úp tới khiến khí huyết trong cơ thể hắn đều đình trệ.

Hắn có cảm giác kinh khủng tới hít thở không thông.

Phục Hy, Chúc Dung, Đế Tuấn, Huyền Đô cùng với Tần Lăng Mệnh đều tụ tập tới chỗ Tần Quân.

Chỗ Tần Quân đứng là một khe sâu rất trống trải, cho dù trời đất chấn động cũng không có sơn băng địa liệt.

- Chuyện gì thế này?

- Cỗ uy áp này là Thánh Nhân…

- Trong Thời Không Tuyệt Địa cất giấu vô số giới diện giống như cũng đang chấn động.

- Chẳng lẽ có Thánh Nhân đang chiến đấu?

Bốn người Phục Hy kinh nghị liên tục, Tần Quân nhăn chặt mày.

Hắn chợt phát hiện Cơ Bất Bại biến mất.

Chẳng lẽ thằng nhãi kia đang đánh nhau?

Tần Quân lại nghĩ tới Cơ Bất Bại từng nói sâu trong Thời Không Tuyệt Địa có một tên mạnh tới quá mức trấn thủ.

Chẳng lẽ Cơ Bất Bại đi tìm tên kia phiền toái?

Toàn bộ giới diện không ngừng lay động, hàng ức vạn sấm sét phía trên trời cao cũng điên cuồng đánh xuống như các con rồng điện tranh nhau lao xuống biển mây, nhưng lại có gông xiềng vô hình trói buộc chúng nó.

Nhìn cảnh diệt thế ấy mọi người đều cảm thấy bất an.

Nếu vì Thánh Nhân đại chiến mà khiến Thời Không Tuyệt Địa hủy diệt vậy bọn họ nên làm cái gì bây giờ?

Tần Lăng Mệnh lẩm bẩm:

- Rốt cụ gia gia đang đánh nhau với ai?

Từ lúc Tần Lăng Mệnh bắt đầu hiểu chuyện, trong lòng y Cơ Bất Bại chính là vô địch, giống như không có kẻ thù nào có thể đánh bại gã.

Nhưng Thời Không Tuyệt Địa thần bí khó lường, bên trong cất giấu vô số cường giả bị biến thành cỗ máy giết chóc, Cơ Bất Bại bây giờ có thể vẫn vô địch như trước sao?

Chiến đấu vẫn luôn duy trì mấy canh giờ.

Vòm trời vỡ ra vô số cái khe, giống như một con rết lớn đang uốn lượn.

Mọi người nhìn nhau, chẳng lẽ chiến đấu kết thúc?

Tần Quân mặt không đổi sắc nhìn phương xa, không biết suy nghĩ cái gì.

Thật lâu sau, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ.

Rõ ràng là Cơ Bất Bại!

Một thân đồ đen của gã bị máu tươi tưới đẫm đến bết lại, trên mặt còn có vết máu, cả người sát khí đằng đằng khiến mọi người thấy như mùa đông giá rét đã về.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Ngươi bị thương?

Những người khác cũng nhìn Cơ Bất Bại.

------oOo------

Chương 1353: Đại truy sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Bất Bại nhếch miệng cười nói:

- Lão tử có thể bị thương sao?

- Đây là máu của Trấn thủ giả giới diện sâu nhất. Muốn đi Tù Mệnh Ngục phải đánh bại y trước.

Tần Quân nghe thế, hỏi:

- Ngươi đi Tù Mệnh Ngục?

- Không có. Ta trước đánh y một trận, thăm dò thực lực cái đã. Lần sau ta mang các ngươi đi qua. Ta không có hứng thú với Tù Mệnh Ngục.

Cơ Bất Bại lắc đầu cười nói, nhưng ánh mắt gã lại lóe ra sự khác thường.

Cơ Bất Bại đang không nói thật.

Mọi người giật mình, vậy chẳng phải Cơ Bất Bại đã là người mạnh nhất trong Thời Không Tuyệt Địa hay sao?

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Thánh Nhân có thể tự do ra vào Thánh Nhân, vì sao Thánh Nhân của Thánh Môn lại không phát hiện nơi này?

Thánh Môn là thế lực siêu nhiên đỉnh cao của vũ trụ. Vô số năm qua chẳng lẽ bọn họ không có phát hiện Thời Không Tuyệt Địa?

Cơ Bất Bại như có thâm ý nói:

- Đối với Thánh Nhân, nơi này cũng không phải chỗ tốt.

Tần Quân truy vấn:

- Vì sao?

Những người còn lại cũng tò mò nhìn về phía Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại xoay xoay cổ, giải thích:

- Thời Không Tuyệt Địa đã tồn tại trước Đại kỷ nguyên Hư không. Không ai biết nó được tạo ra từ bao giờ, chỉ biết nếu rơi vào Thời Không Tuyệt Địa sẽ không thể thoát được. Ở lâu trong Thời Không Tuyệt Địa khi ra ngoài sẽ bị trời phạt, đi tới đâu thiên uy theo tới chỗ đó.

- Thậm chí có người nói Thời Không Tuyệt Địa sinh ra từ lúc hỗn độn sơ khai, là chiến trường của vô số sinh linh hỗn độn. Sát khí và oán niệm khi ấy mãi không tiêu tán khiến thiên đạo bài xích Thời Không Tuyệt Địa.

- sau đó Tù Mệnh Đế Tôn dùng thần thông vô thượng mở Tù Mệnh Ngục ở Thời Không Tuyệt Địa tạo ra lao ngục của chính mình chuyên tra tấn trấn áp kẻ thù.

- Tóm lại, trừ bỏ hỗn độn sinh linh, những sinh linh khác không thể ở lâu trong Thời Không Tuyệt Địa.

Nói tới đây, Cơ Bất Bại nhìn bốn người Phục Hy, nói:

- Các ngươi tự giải quyết cho tốt.

Nghe Cơ Bất Bại nói vậy bốn người Phục Hy sởn gai ốc.

Ngay cả Thánh Nhân đều kiêng kị, bọn họ sao có thể không sợ?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Ở lâu sẽ mất lý trí biến thành hung vật sao?

Cơ Bất Bại trả lời:

- Đúng vậy, , tu vi càng cao, kiên trì càng lâu. Tu vi Hiển Thánh cảnh tối đa ở được mấy trăm vạn năm, quá thì sẽ thành khôi lỗi của Thời Không Tuyệt Địa chỉ biết giết chóc.

Mấy trăm vạn năm đối với Cơ Bất Bại mà nói giống như bóng câu qua cửa, căn bản không đáng nhắc tới.

Tần Quân nghe vậy liền an tâm.

Mấy trăm vạn năm đã đủ để thực lực mấy người Phục Hy tăng vọt.

Bọn họ đều là Thần Ma thiên phú xuất chúng.

Sau đó mọi người tán đi, từng người tu luyện.

Cảm nhận được dư uy khi Cơ Bất Bại chiến đấu với Trấn thủ giả, bọn họ tu luyện càng khắc khổ hơn.

Thời gian tiếp tục qua nhanh.

Ba ngàn năm sau, Tần Quân không phụ sự mong đợi của mọi người, đột phá Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn.

Tần Quân tính toán tiện đà đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh!

Sau khi thành tựu Đại La Thủy Tiên, hắn liền có năng lực tự bảo evefj bản thân.

Lại hai ngàn năm trôi qua.

Một ngày này, Tần Quân đang tu luyện trong lô đỉnh bỗng nhiên cảm thấy bất an.

Tần Quân giương mắt nhìn, trong tầm mắt là trời cao xanh thẳm.

Trời trong nắng ấm, ánh mặt trời chiếu vào trong khe sâu. Tất cả đều hài hòa, hoàn toàn không có điềm báo gì về nguy cơ đang tới.

Tần Quân nhíu mày:

- Xảy ra chuyện gì?

Tần Quân ở Thời Không Tuyệt Địa hơn vạn năm cũng chưa từng bất an như thế.

Trong khe sâu cũng chỉ có Tần Quân, giống như toàn bộ thiên địa cũng chỉ còn lại có hắn.

[Đinh! Xúc phát chi nhánh nhiệm vụ: Đào xuất sinh thiên! Nhiệm vụ cụ thể: Vì túc chủ và các Thần Ma ở trong Thời Không Tuyệt Địa quá lâu, hơn nữa Cơ Bất Bại cuồng ngược Trấn thủ giả khiến quy tắc Thời Không Tuyệt Địa bắt đầu vận chuyển. Tất cả hung vật các giới diện trong tương lai sẽ đuổi giết túc chủ và các Thần Ma. Nếu túc chủ chạy ra Thời Không Tuyệt Địa sẽ được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hai cơ hội truyền thừa kỹ năng!]

Hệ thống bỗng vang lên gợi ý khiến Tần Quân giật mình trừng lớn.

Tất cả hung vật đuổi giết bọn họ?

Lưng Tần Quân toát mồ hôi lạnh.

Thực lực hung vật trong Thời Không Tuyệt Địa đều rất mạnh, thậm chí không thiếu tu vi là Hiển Thánh cảnh. Số lượng hung vật nhiều đếm không xuể, nếu chúng thật đuổi giết bọn họ, vậy phiền toái!

Mấu chốt nhất chính là trong Thời Không Tuyệt Địa có thể có Thánh Nhân

ẩn giấu hay không?

Vị trấn thủ giả này tuy bị Cơ Bất Bại đánh tơi bời nhưng chiến đấu cũng kéo được mấy canh giờ, nói cách khác đối phương có năng lực kiềm chế Cơ Bất Bại.

Một khi Cơ Bất Bại bị kiềm chế vậy đám người Tần Quân có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Nghĩ vậy, Tần Quân vội vàng nhảy ra khỏi lô đỉnh, thu nó vào trong không gian thần thoại.

Cơ Bất Bại thuấn di xuất hiện bên cạnh Tần Quân, trầm giọng nói:

- Không tốt, quy tắc Thời Không Tuyệt Địa tức giận. Nó thậm chí phong tỏa không gian, ta không thể mang các ngươi trực tiếp rời đi.

Tần Quân nghe vậy liền vội vàng hỏi:

- Vậy phải làm thế nào?

- Chỉ có thể chạy trốn thông qua Tù Mệnh Ngục ngươi nói. Ta trước đem mấy người kia gọi tới.

Cơ Bất Bại nói xong đã thả thần thức ra, rất nhanh Phục Hy, Chúc Dung, Đế Tuấn, Tần Lăng Mệnh và 37b đều bay tới.

Bọn họ cũng cảm giác đến nguy cơ, một sự bất an khó có thể nói tràn ngập trong lòng. Ngay cả sắc mặt Phục Hy sắp thành thánh cũng hết sức khó coi.

- Đi theo ta!

Cơ Bất Bại nói xong liền thả người nhảy lên.

Đoàn người vội vàng theo sau Cơ Bất Bại, bay về phía trên biển mây.

Không gian bị phong tỏa, bọn họ chỉ có thể thông qua cửa ra vào những không gian để tới giới diện chỗ sâu nhất.

Tần Quân khiếp sợ nghĩ:

- Quy tắc không gian ngay cả Thánh Nhân cũng không thể đánh vỡ?

Rốt cục lai lịch Thời Không Tuyệt Địa là gì?

Ầm ầm ầm

Hàng vạn ức lôi đình gào thét phía trên biển mây, Cơ Bất Bại bay dẫn đầu dùng lực lượng bảo vệ mọi người khỏi bị sấm sét thương tổn.

Tần Quân chú ý thấy những sấm sét kia lực phá hoại rất lớn, mạnh hơn xa những sấm sét khi hắn xông qua giới diện trước kia.

Nếu là khi ấy, Tần Quân chắc chắn bị đánh đến hồn phi phách tán.

Bây giờ Tần Quân có lẽ cũng chịu được.

Tần Lăng Mệnh khẩn trương vô cùng.

Phục Hy, Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô cũng rất căng thẳng.

Cảm giác của bọn họ nhạy hơn Tần Lăng Mệnh nên cũng cảm nhận sâu hơn, luôn thấy bên trong minh minh đang có thứ gì đó nhìn bọn họ chằm chằm.

------oOo------

Chương 1354: Tử cục.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quy tắc Thời Không Tuyệt Địa rốt cục là thứ gì? Có linh hay không? Những câu hỏi đó khiến người suy ngẫm đều sởn gai ốc hết hồn.

Nếu Thời Không Tuyệt Địa có linh, mà linh này luôn luôn rình rập bọn họ vậy cũng thật đáng sợ.

Ngay cả Cơ Bất Bại cũng luôn nhíu mày.

Thân là Thánh Nhân Cơ Bất Bại có thể cảm nhận được những hung vật mạnh mẽ của tất cả các giới diện đang tụ tập về hướng bọn họ, tốc độ đều rất nhanh.

Cơ Bất Bại nghi hoặc tự hỏi:

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, trước kia đều chưa hề xuất hiện bạo động như thế…

Ánh mắt Cơ Bất Bại chuyển về hướng Phục Hy, lập tức nghĩ tới điều gì đó, vẻ mặt gã liền trở nên quái dị.

- Chẳng lẽ vì y sắp thành Thánh?

- Thời Không Tuyệt Địa dễ dàng tha thứ chuyện ta thành Thánh nhưng sẽ không dễ dàng tha thứ kẻ thứ hai!

Suy đoán này xuất hiện khiến vẻ mặt Cơ Bất Bại càng khó nhìn.

Cơ Bất Bại còn nhớ rõ thiên kiếp khi gã đột phá Thánh Nhân. Chẳng lẽ lại muốn lặp lại một lần?

Hơn nữa bây giờ còn bị tất cả hung vật trong Thời Không Tuyệt Địa đuổi giết?

Rất nhanh, dưới sự bảo vệ của Cơ Bất Bại đoàn người chui vào trong một quang động, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lại mở mắt, đập vào mắt Tần Quân là xương trắng vô tận trải khắp mặt đất, giống như hải dương màu trắng khiến da đầu người run lên.

- Rống!

- Ngao ô!

- Giết giết giết!

Lúc này, trong vô số quang động phía trên đám mây bay ra vô số hung vật sát khi tận trời.

Có Yêu Vương Yêu tộc, có tu sĩ Nhân tộc, cũng có các sinh linh chủng tộc khác. Ánh mắt bọn họ đều đỏ, không hề lý trí chỉ nghĩ giết chóc.

Bọn họ vừa nhìn thấy đám người Tần Quân liền điên cuồng tranh nhau vọt tới, khí thế gộp cùng một chỗ giống như trời sập.

Cơ Bất Bại hừ lạnh một tiếng, vung tay áo phải lên, ngàn vạn hung vật trong nháy mắt liền hồn phi phách tán.

Hung vật cực mạnh trong số đó tu vi đã đạt tới Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Cơ Bất Bại trầm giọng nói:

- Đi! Không thể ở lâu!

Nói xong Cơ Bất Bại liền lao xuống dưới.

Đám người Tần Quân không dám thả lỏng theo sát phía sau.

Bọn họ mới vừa bay ra đám mây, vô số hung vật giống như đàn ong từ trong các quang động trào ra. Bọn họ đánh tan biển mây, dữ tợn thô bạo, đằng đằng sát khí.

Bị ác oán khí nhiễm sâu, chúng gầm gừ, thanh âm chấn động toàn giới diện.

Oanh! Oanh! Oanh...

Từng thân ảnh lao ra từ trong biển xương bên dưới, kẻ nào cũng tản ra khí tức khủng bố tuyệt luân.

Trong quang cảnh trời đất tối đen, ánh mắt đỏ tươi của chúng giống như những chiếc đèn lồng khiến lòng người ta nhún lạnh.

Đám người Tần Quân thấy mà lạnh cả người.

Đế Tuấn thì thào:

- Thời Không Tuyệt Địa… Luyện ngục…

Mặc dù Đế Tuấn đã Hiển Thánh cảnh viên mãn nhưng khi cảm nhận sát khi bao phủ bầu trời như thế cũng không khỏi trở nên khẩn trương.

Phía trên mặt đất tràn đầy thân ảnh hung vật các tộc, khí tức của chúng không có một ai thấp hơn Đại La cảnh, thậm chí không thiếu tu vi tới Hiển Thánh cảnh.

Trên đỉnh đầu đám người Tần Quân, số lượng hung vật càng khiến bọn họ dựng tóc gáy hơn.

Nhìn khắp bốn phương tám hướng, tất cả đều là bóng dáng hung vật đánh tới, giống như chúng muốn vây quanh bọn họ, khiến bọn họ không còn chỗ trốn.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Chuẩn bị chiến đấu!

Khi Tần Quân nói chuyện, Cực Đạo Viêm Hỏa từ trong cơ thể hắn tràn ra, bám vào toàn thân lập tức hóa thành Cực Viêm Ma Thần.

Tần Lăng Mệnh xuất ra bảo kiếm của mình, Huyền Đô xuất ra Hỏa Huyền Kiếm, Chúc Dung biến thành chân thân Tổ Vu, Phục Hy xuất ra Phượng Hoàng Cầm, Đế Tuấn thì xuất ra Hà Đồ Lạc Thư.

Qua nhiều năm giao tiếp, Phục Hy cuối cùng đã đem Hà Đồ Lạc Thư trả cho Đế Tuấn. Dù sao đây cũng là xen pháp bảo của Đế Tuấn, chỉ có Đế Tuấn mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất của nó.

Ý tốt của Phục Hy khiến mức độ trung thành của Đế Tuấn tăng vọt hơn hai mươi điểm. Hơn nữa thêm sự chỉ bảo nhắc nhở của Cơ Bất Bại trong thời gian qua khiến mức độ trung thành của Đế Tuấn đã vượt qua tám mươi. Nếu không gặp phải Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn sẽ không phản bội Tần Quân.

Cơ Bất Bại bốc phát ra khí thế của mình, khí tức Thánh Nhân khiến hung vật các phương đang đánh úp lại đều hóa thành tro bụi.

Một hô hấp ngắn ngủi, Cơ Bất Bại đã giây giết hơn mười vạn hung vật, hình ảnh vô cùng đồ sộ, mưa máu tràn ngập bầu trời, ngay cả Đế Tuấn, Phục Hy thấy đều trợn mắt.

Chỉ dựa vào khí thế, đa số hung vật tu vi dưới Nhập Thánh đều hồn phi phách tán trong nháy mắt.

Đây là thực lực Thánh Nhân sao?

Cơ Bất Bại nhe răng cười nói:

- Muốn chặn đường lão tử, các ngươi chán sống sao?

Vừa nói Cơ Bất Bại vừa bay về hương bắc, đám người Tần Quân theo sát sau gã. Tốc độ đoàn người rất nhanh, chớp mắt đã biến mất phía cuối chân trời.

Các hung vật cũng không biết sợ hãi, chỉ cần không chết chúng sẽ tử chiến đến cùng.

Hung vật không ngừng từ trong vô số quang động phía trên biển mây bay ra, sau đó gầm gừ đuổi theo đoàn người Tần Quân.

- Chết….

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh mặc quần áo nhuốm máu, thân hình khôi ngô như núi nhỏ, trên tay cầm một cây búa lớn khủng bố.

Gã thả người nhảy, bay qua mấy trăm dặm rồi vung búa đánh tới!

Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng, tay phải vung ra, Thái Dương Chân Hoa ngưng tụ thành một bàn tay lửa thật lớn phóng tới.

Bùm!

Nam tử cầm búa kia bị đánh bay, máu văng đầy trời.

Huyền Đô vẻ mặt ngưng trọng lẩm bẩm:

- Hiển Thánh cảnh sơ kỳ…

Huyền Đô có thể cảm nhận được có rất nhiều khí tức hơn xa nam tử kia đang đánh úp lại.

Gã chưa bao giờ lâm vào cảnh nguy nan như thế.

Vô số quái vật chỉ biết giết chóc điên cuồng đánh về hướng bọn họ, điều này khiến Huyền Đô nhớ tới cảnh tượng lúc Long Hán Sơ Kiếp.

Nghe nói Ma Tổ La Hầu năm đó âm thầm tính kế khiến ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân chém giết lẫn nhau. Trận chiến lan khắp đại địa Hồng Hoang,tất cả sinh linh đều chém giết đến mất đi lý trí, cuối cùng ba tộc suy tàn mất đi tư cách tranh đoạt chủ nhân thiên địa.

Dù Huyền Đô không trải qua Long Hán sơ kiếp nhưng cảnh tượng trước mắt đã khiến gã vô cùng khẩn trương.

Ầm ầm ầm!

Phương xa bỗng nhiên có một cỗ hắc khí phóng lên cao, hóa thành một con rồng đen khí thế bàng bạc cao hơn mười vạn trượng. Nếu tính bằng thước vậy nó dài hơn hai trăm vạn thước, vô cùng kinh người.

Đôi mắt đỏ tươi kia của nó giống như núi Thái Sơn nhìn chăm chăm đám người Tần Quân từ trong mây mù khiến Tần Lăng Mệnh nuốt nước bọt.

Ngay cả Tần Quân cũng bị dọa.

Khí tức con rồng đen này phát ra hơn xa khí tức trận chiến của Tần Tiên Lục Thần với Dương Bắc Minh tỏa ra khi ấy.

------oOo------

Chương 1355: Phục Hy độ kiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Nhân biến thành!

Cơ Bất Bại thì thào:

- Mới mấy ngàn năm ngắn ngủi thương thế y vậy mà đã khỏi hẳn, dường như còn mạnh hơn xưa. Xem ra lần bạo loạn này có liên quan với y.

Lời vừa nói ra, ai nấy đều kinh!

Chẳng lẽ đối phương chính là Trấn thủ giả trong lời Cơ Bất Bại?

Kẻ mạnh nhất trong Thời Không Tuyệt Địa?

Phía sau, mấy trăm vạn thậm chí càng nhiều hung vật phô thiên cái địa đánh úp lại, rậm rạp, căn bản không đếm được.

Phía trước, có người mạnh nhất Thời Không Tuyệt Địa đang đợi.

Chẳng khác nào tử cục!

Cơ Bất Bại quay đầu cười, chỉ là nụ cười ấy lạnh như băng, nói:

- Xem ra thật sự phải huyết chiến một trận, các ngươi tự giải quyết cho tốt!

Bùm!

Rồng đen cao hơn mười vạn trượng tựa như gió lốc đánh tới, sóng gió cuồn cuộn nổi lên giống như cả trời đất đều bị nó đánh tan.

Đối mặt với thế tới rào rạt của kẻ thù, Cơ Bất Bại bước chậm trên hư không, lửa cháy quấn quanh mình, hóa thành Cực Viêm Ma Thần.

Cơ Bất Bại đấm ra một quyền, quyền phong mạnh mẽ xé nát tất cả hung vật cản phía trước hình thành một quyền ảnh cao hơn mười vạn trượng đánh về phía con rồng đen.

Trong phút chốc, đất rung núi chuyển, nửa bầu trời đều bị quyền phong xé rách. Con rồng đen bị một quyền ấy của Cơ Bất Bại đánh đến lắc lư như ánh nên trước gió, giống như tùy thời đều có thể vỡ tan.

Cùng lúc đó, vô số hung vật mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng xông tới, yếu nhất tu vi cũng tới Đại La cảnh.

Đám người Tần Quân nhanh chóng thi triển thần thông toàn lực tác chiến.

Chúc Dung hóa thân cao vạn trượng, lửa cháy hừng hực thiêu đốt vòm trời, tư thái Hỏa Thần lộ rõ giữa thiên địa.

Huyền Đô tế xuất ra Hỏa Huyền Kiếm hóa thành hàng vạn hàng ngàn thanh kiếm huyền phù giữa hư không tạo thành hình bát quái. Tay phải Huyền Đô khẽ đẩy, kiếm trận bát quái đánh về phía trước cắn nát vô số hung vật.

Phục Hy lấy Phượng Hoàng Cầm ra, cầm huyền dao động, vô số lưỡi đao bay đi. Hiện nay tu vi Phục Hy đã đạt tới Bán Thánh, chỉ cách Thánh Nhân một bước xa, lực công kích của thần thông mạnh tới biến thái, cho dù là Nhập Thánh cũng chịu không nổi một đòn của Phục Hy.

Đế Tuấn cầm Hà Đồ Lạc Thư trong tay, hai kiện pháp bảo hòa làm một nở rộ quang mang sáng ngời khiến các hung vật kêu thảm thiết, không dám tới gần.

Tần Quân thi triển Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng đại khai đại hợp, dưới Nhập Thánh không ai có thể địch.

Tần Lăng Mệnh thì thi triển kiếm pháp. Dù y không bằng Huyền Đô nhưng có thể giải quyết một số lâu la.

Bọn họ tựa lưng vào nhau, vì bọn họ phải đợi Cơ Bất Bại giải quyết xong Trấn thủ giả.

Nếu bọn họ theo sau Cơ Bất Bại rất có thể sẽ bị ảnh hưởng của trận chiến Thánh Nhân nghiền nát.

- Rống!

- Ta muốn xé nát các ngươi!

- A! Ta hận! Ta oán! Ta muốn giết hết người trong thiên hạ!

…

Hung vật các tộc gầm gừ đánh úp lại, nếu không thể giết chết chúng thì chúng sẽ còn tiếp tục xông tới, hung tàn vô cùng khiến trái tim phát lạnh.

Bùm một tiếng!

Cuối đường chân trời truyền đến lốc xoáy diệt thế đem mấy trăm vạn hung vật cuốn đi.

Đế Tuấn, Phục Hy, Huyền Đô dùng pháp lực vô thượng bảo vệ Tần Quân và Tần Lăng Mệnh.

- Cực Viêm Ma Thần! Ngươi dám đại nghịch bất đạo, mưu toan nghịch chuyển trật tự trong Thời Không Tuyệt Địa nhất định sẽ vạn kiếp bất phục!

Tiếng rống giận dữ thiên địa kinh quỷ thần khiếp của Trấn thủ giả vang lên khiến Tần Quân suýt chút nữa ù cả tai.

Hắc vụ từ cuối đường chân trời bốc lên ngập trời, một thân ảnh khôi ngô bay tới. Làn da đỏ sậm, trên đầu có sừng, đúng là Trấn thủ giả của giới diện này.

Cơ Bất Bại hóa thành Cực Viêm Ma Thần khí thế cũng không thua kém, thậm chí càng mạnh. Lửa cháy phừng phừng trên người Cơ Bất Bại vô cùng cuồng bạo, lúc gã phi hành không gian chung quanh cũng chấn động theo.

Hai Thánh Nhân sắp va chạm với nhau, cảm giác áp bách tựa thiên uy tàn sát khắp giới diện khiến tất cả sinh linh như bị nuí đè.

Tần Quân lẩm bẩm:

- Đó là Trấn thủ giả sao…

Xem ra muốn chưởng khống Thời Không Tuyệt Địa khó hơn hắn tưởng nhiều.

Bùm!

Cơ Bất Bại cùng Trấn thủ giả đụng vào nhau như Sao Hỏa đụng Trái Đất, xung lực cuồng bạo khiến mặt đất lay động kịch liệt, vô số bạch cốt bị

đánh bay.

Hai người quyền cước cùng thêm, động tác nhanh tới mức Bán Thánh cũng không thể thấy rõ.

Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang lên liên tiếp khiến người nghe choáng váng.

Không gian chung quanh Cơ Bất Bại và Trấn thủ giả không ngừng bị xé rách tạo nên những cái khe, bên trong là hư vô tối đen, chung quanh huyền lôi chập chờn.

Lửa cháy cùng hắc khí khiến thiên địa như chia làm hai nửa, xung đột với nhau như lửa và nước.

Đám người Tần Quân cả kinh vội lui về sau, uy áp khi Thánh Nhân chiến đấu mạnh mẽ quá mức tưởng tượng.

Một đường bay đi chém giết hung vật ven đường, đám người Tần Quân sau khi cách trận chiến của Cơ Bất Bại và Trấn thủ giả hơn vạn ức dặm mới cảm thấy dễ chịu một chút.

Phục Hy vừa đánh Phượng Hoàng Cầm vừa xem cuộc chiến.

Phục Hy thì thào lẩm bẩm:

- Đây là Thánh Nhân sao?

Kiếp trước Phục Hy cũng được Thánh Nhân chỉ điểm qua, muội muội Nữ Oa của Phục Hy chính là Thánh Nhân.

Nhưng Nữ Oa là Công đức thành thánh, nàng không có kinh nghiệm về lấy lực chứng đạo chút nào.

Bây giờ thấy trận đại chiến của Cơ Bất Bại và Trấn thủ giả khiến Phục Hy cảm thấy gông xiềng mơ hồ trước nay trên người y bị phá vỡ.

- Cái gì gọi là thánh đạo... Vạn kiếp bất tử? Vạn kiếp bất diệt? Vẫn là pháp lực mãi mãi trường tồn, ý chí trọn đời bất diệt?

- Pháp tắc không gian…. Quy luật thời gian… Thiên đạo sao có….

Phục Hy lâm vào trạng thái huyền ảo.

Hai tay Phục Hy không hề dừng ngược lại đánh đàn càng nhanh, khí thế quanh thân cũng bắt đầu tăng vọt khiến Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô không khỏi ghét mắt.

Tần Quân cũng nhận thấy chút manh mối, hắn quay đầu lại nhìn.

Chỉ thấy Phục Hy đang nhắm hai mắt, miệng lẩm bẩm gì không rõ, khí trắng thần bí uốn lượn quanh thân.

Vù vù….

Linh khí từ bốn phương tám hướng tụ tới, những hung vật xông tới đều bị cầm khí chém nát tạo ra một khu vực an toàn chung quanh đám người Tần Quân khiến bọn họ cũng không cần ra tay.

Đế Tuấn kinh ngạc hô:

- Đây… Y đang muốn thành Thánh?

Kiếp trước Đế Tuấn luôn nhìn xuống Phục Hy, sau khi Nữ Oa thành Thánh y mới khách khí chút với Phục Hy.

Không nghĩ tới kiếp này Phục Hy cũng muốn thành Thánh, điều này khiến tâm trạng Đế Tuấn vừa vui vừa buồn.

Vui là Phục Hy thành Thánh hy vọng sống sót của bọn họ sẽ lớn hơn, buồn là y bị Phục Hy vượt qua rồi.

Tần Quân thì cảm thấy kinh hỉ.&

------oOo------

Chương 1356: Ta muốn thành thánh.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy thành thánh, cộng với Cơ Bất Bại vậy hắn có thể áp chết Thánh Môn.

Tần Quân còn một cơ hội thức tỉnh cực han chưa dùng, đến lúc đó hắn mang Tôn Ngộ Không tới Thánh Môn rồi cho y thức tỉnh cực hạn. Dù có khả năng thành ma nhưng cũng có thể đánh nát Thánh Môn.

Sức chiến đấu của Tôn Ngộ Không mạnh dữ dội, thậm chí Bồ Đề Tổ Sư còn khen y là thiên kiêu chiến đấu bẩm sinh. Hơn nữa Tôn Ngộ Không còn có thuộc tính đặc biệt, càng đánh càng mạnh!

Nếu Tôn Ngộ Không thành Thánh không có mấy Thánh Nhân liên thủ vậy ai có thể ngăn chặn được?

Nghĩ đến đó, cảm xúc trong lòng Tần Quân liền trào dâng.

Ba nghìn đại thế giới, sớm hay muộn cũng sẽ rơi vào tay hắn!

Bùm!

Cơ Bất Bại tung một quyền nện vào ngực Trấn thủ giả , lực lượng khủng bố khiến Trấn thủ giả bay ra ngoài. Bởi vì tốc độ bay ngược của y quá nhanh nên không gian bị y đâm nát, rơi vào trong không gian loạn lưu!

Được thế không buông tha người!

Cơ Bất Bại nhanh chóng chui vào trong chỗ nứt không gian kia, xâm nhập thời không loạn lưu, đuổi giết trấn thủ giả.

Việc cấp bách Cơ Bất Bại cần làm bây giờ là mau chóng giết chết Trấn thủ giả, vậy Cơ Bất Bại mới có thể mang đám người Tần Quân an toàn tiến vào Tù Mệnh Ngục.

Nếu không, có hung vật cuồn cuộn không dứt cộng thêm Trấn thủ giả quấy rối bọn họ không thể dễ dàng thoát thân được.

Ầm ầm ầm!

Bầu trời hôn ám bỗng nhiên lôi vân kéo về, thiên uy vô thượng thổi quét đại địa khiến hung vật bốn phương tám hướng đều dừng lại run rẩy nhưng

bộ mặt vẫn dữ tợn như trước.

Thiên kiếp!

Đế Tuấn trầm giọng:

- Chúng ta mau rời đi!

Phục Hy độ kiếp, nếu họ ở bên cạnh chắc chắn sẽ bị lan đến.

Thiên kiếp Thánh Nhân cảnh.

Đế Tuấn khó có thể tưởng tượng.

Huyền Đô, Chúc Dung cũng sởn tóc gáy. Tần Quân không dám chủ quan, hắn mang theo mọi người bay về phía hung vậy ít nhất.

Tất cả hung vật đình trệ giữa không trung. Chúng cũng không có đuổi theo đám người Tần Quân, dường như có một thứ gì đó đang khống chế chúng nó.

Phục Hy vẫn đắm chìm trong điều mới hiểu được. Hai tay y mau kinh người, cầm khí bắn ra như mưa to đánh xuống đại địa khiến từng hung vật bị treo cổ, vô cùng thê thảm.

Đám hung vật ở trên trời ngước nhìn Phục Hy, những hung vật trên mặt đất phủ kín xương trắng cũng vậy.

Thiên lôi hùng dũng mở rộng nhanh, đường kính trăm dặm, ngàn dặm, vạn dặm, trăm vạn dặm, ngàn vạn dặm, tốc độ vượt sức tưởng tượng bao phủ bầu trời cả giới diện.

Thiên uy tràn ngập giới.

Nhóm Tần Quân lùi ra ngoài vòng biển hung vật, nhìn Phục Hy ở phía xa, mắt họ tràn ngập mong chờ.

Hung vật vô cùng tận chui ra từ lỗ ánh sáng trên tầng mây, ước gì lấp đầy cả thiên địa, tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc. Nhưng khi chúng nó đến gần Phục Hy thì bất giác khựng lại giữa không trung, như đang chờ đợi cái gì.

Thánh kiếp!

Đế Tuấn, Huyền Đô, Chúc Dung nuốt nước miếng, họ chưa từng thấy thánh kiếp.

Thánh Nhân trong kiếp trước hầu như là công đức thành thánh, không gặp kiếp, rất nhẹ nhàng. Nếu bọn họ không tự chiêu cáo thiên hạ thì không ai biết bọn họ thành thánh.

Phục Hy đi con đường lấy lực chứng đạo nên cần độ kiếp.

Lấy lực chứng đạo chia ra nhiều loại, có dựa vào pháp lực vô thượng thành thánh, có dựa vào sức mạnh thân thể thành thánh, có dựa vào lĩnh ngộ pháp tắc thành thánh.

Trảm Tam Thi thành thánh là kiểu hiếm hoi, trong vũ trụ có ghi chép về cách thành thánh này nhưng chỉ là truyền thuyết.

Còn về công đức thành thánh thì rất khó thực hiện trong phương vũ trụ này, bởi vì hiện tượng mạnh ăn thịt yếu rất nghiêm trọng.

Đất hồng hoang chỉ là một mảnh đất, dù nó bao la vô biên, Long Hán sơ kiếp có ba tộc tranh bá, đại kiếp nạn vu yêu chỉ có hai tộc, rồi đại kiếp nạn Phong Thần lấy nhân tộc làm cơ sở, tam giáo tranh khí vận.

Trong vũ trụ này thì nhân tộc nhân vật chính thiên địa không dám nói xưng bá ba ngàn đại thế giới, có quá nhiều chủng tộc. Dưới có thượng cổ kỳ chủng, các loại thế lực tông môn, gia tộc. Trên có Tiên giới, Thánh Môn, vô số tuyệt địa.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Sấm chớp đì đùng như ông trời đang gầm rống, nhóm Tần Quân tái mặt. Bọn họ cảm giác ở trong giới này rất có thể bị thánh kiếp của Phục Hy lan đến.

Dường như Phục Hy không cảm giác thánh kiếp sắp đến, vẫn chăm chỉ đánh đàn. Những hung vật lơ lửng giữa không trung liên tục nổ nát, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Rất nhanh một tia chớp tím to lớn giáng xuống, đường kính vạn trượng khiến thiên địa mất sắc, đám người Tần Quân trợn mắt há hốc mồm nhìn.

Tử lôi bao trùm Phục Hy, giáng xuống đất nổ nát vô số xương trắng, đất rung bần bật, bụi bặm mù mịt thành hình vòng tròn khuếch tán ra. Các núi xương vỡ nát, nền đất bị chấn biến hình, cảnh tượng như tận thế đến, vô tận kinh dị đổ ập vào nhóm Tần Quân. Bọn họ bất đắc dĩ lại thụt lùi.

Đế Tuấn lẩm bẩm:

- Đây là thiên kiếp của thành thánh sao?

Thiên uy này khiến Đế Tuấn đến Hiển Thánh cảnh viên mãn còn thấy sợ.

Huyền Đô nhìn Phục Hy chằm chằm, tìm kiếm cơ hội thành thánh.

Chúc Dung đỡ chút, chỉ cảm giác rung động chứ không suy nghĩ nhiều.

Tổ Vu bọn họ không có nguyên thần, không tu pháp lực được, hoàn toàn xem không hiểu Phục Hy thành thánh như thế nào.

Một tia chớp lớn màu tím hủy diệt đất đai trong trăm vạn dặm, khiến đường chân trời thấp xuống mấy trăm trượng, thiên uy mạnh biết bao.

Sau khi lôi điện tán đi Phục Hy vẫn lơ lửng trên không trung đánh đàn, dường như không bị sét đánh trúng, bình yên vô sự.

Phục Hy nhắm mắt lẩm bẩm:

- Cái gì là thánh . . . cái gì là đạo . . .

Nội dung khiến người nghe không hiểu.

Bùm!

Không gian phía xa bỗng vỡ nát, Cơ Bất Bại hóa thân thành Cực Viêm Ma Thần một tay ấn mặt Trấn Thủ Giả lao ra ngoài.

Hai vị Thánh Nhân tốc độ nhanh hơn tất cả, chớp mắt vụt qua Phục Hy lao

đi đầu bên kia thiên địa.

Trấn Thủ Giả khảm vào lòng đất, đánh bay vô số bộ xương.

Trong giới diện này xương trắng nhiều kinh khủng, số lượng tính bằng đơn vị ức. Rất khó tưởng tượng đã bao nhiêu sinh linh chết trong chỗ này, nó từng là địa ngục thế nào.

Trấn Thủ Giả người đẫm máu nằm trong đống xương, da đỏ nhuộm máu càng thêm âm trầm.

Trấn Thủ Giả nhìn Cơ Bất Bại ở trên cao, rít qua kẽ răng:

- Tại sao . . . tại sao ngươi mạnh như vậy?

Cơ Bất Bại từng bị Trấn Thủ Giả xem là bò sát có thể tùy tay bóp chết. Sau khi thành thánh, Trấn Thủ Giả không chiếm chút ưu thế trước Cơ Bất Bại.

Đây là sức chiến đấu của chủng tộc mạnh nhất vũ trụ sao?

Ánh mắt của Trấn Thủ Giả trở nên phức tạp.

------oOo------

Chương 1357: Tử Đạo giật mình

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Bất Bại nhìn xuống Trấn Thủ Giả, cười khẩy nói:

- Chỉ có một lý do, lão tử tên Cơ Bất Bại!

Khóe mắt Cơ Bất Bại liếc hướng Phục Hy ở phía xa liên tục bị sét tím to đánh trúng.

Cơ Bất Bại vui mừng nói:

- Thánh khí đang ngưng tụ, tiểu tử này đã có thể thành thánh rồi.

Dù gì trong thời gian này Cơ Bất Bại chỉ điểm Phục Hy rất nhiều, nếu y không thể thành thánh thì rất có lỗi với gã.

Trấn Thủ Giả chậm rãi đứng dậy, khói đen cuộn trào quanh người như con rồng đen bảo vệ.

Trấn Thủ Giả lạnh lùng nói:

- Cơ Bất Bại, ngươi nghĩ mình thật sự bất bại sao?

Trước khi Trấn Thủ Giả chưa dung hợp Thời Không Tuyệt Địa cũng là nhân vật oai phong một cõi vũ trụ, nhưng ở nơi này quá lâu khiến ký ức trước kia phai mờ.

Trấn Thủ Giả vỗ mạnh xuống đất.

Tất cả xương trắng trong vòng vạn dặm bay lên, tự động lắp ráp hình thành các bộ xương hoàn chỉnh.

Chốc lát sau, mấy ngàn vạn bộ xương lắp ráp trọn vẹn. Có khung xương của các tộc người, yêu, thú, rồng, chúng nó nhìn Cơ Bất Bại, mắt rực cháy lửa màu lam như đến từ cửu u địa ngục.

Cơ Bất Bại không hề bối rối, ngược lại cười khẩy nói:

- Đây là thứ ngươi ỷ lại?

Trấn Thủ Giả hừ lạnh, chậm rãi đứng thẳng người:

- Tất nhiên là không!

- A!

Khói đen quanh người Trấn Thủ Giả chui nhanh vào ngàn vạn bộ xương, tựa như cái lưới đen phô thiên cái địa lan tràn.

Khói đen là khí ác oán, nếu dính phải nó tinh thần sẽ bị lạc, bị sát niệm, oán khí vô tận chiếm cứ ý thức.

Bị khí ác oán bao bọc, những xác chết bắt đầu ngưng tụ thân thể, các cặp mắt xanh lè trong khói đen trông rất kinh dị.

- Thú vị!

Cơ Bất Bại hóa thành mũi tên nhọn xuyên qua ngàn vạn thi cốt, nháy mắt đến trước mặt Trấn Thủ Giả, một chân đạp xuống vai gã.

Bùm!

Đất vỡ nát, như núi lửa phun trào phủ lên vạn dặm, mọi thứ trong phạm vi nháy mắt hóa thành hư vô. Cơ Bất Bại, Trấn Thủ Giả biến mất.

Phục Hy chợt mở mắt ra, pháp lực vô thượng hội tụ thành cột khí bắn lên cao đánh tan tia chớp tím sắp giáng xuống.

Phục Hy quát to, thanh âm như thần minh tuyên cáo thiên địa:

- Ta muốn thành thánh! Ta muốn thành thánh! Ta là Thánh Nhân!

Khí thế của Phục Hy lên cao vùn vụt, đám người Tần Quân ở thật xa cũng cảm nhận được.

Chúc Dung kích động nói:

- Phục Hy sắp thành thánh!

Chúc Dung ở bên Phục Hy lâu nhất, ân oán kiếp trước đã xóa bỏ, giờ thành bằng hữu tốt.

Nếu Phục Hy thành thánh thì có lợi cho họ, trong nguy hiểm họ rất cần y thành thánh.

Từng đợt tia chớp màu tím thô vạn trượng liên tiếp giáng xuống vô cùng cuồng bạo như muốn đánh chìm mặt đất, thiên uy khủng bố tràn ngập thiên địa.

Phục Hy cất Phượng Hoàng Cầm, ngửa đầu hú dài, pháp lực tụ thành cột dài màu trắng triệt tiêu từng tia chớp tím.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cả thiên địa rung lắc bần bật, uy áp vô thượng khiến vô số sinh linh trong Thời Không Tuyệt Địa run cầm cập.

Phục Hy ở trong Thời Không Tuyệt Địa mấy vạn năm, đột phá Bán Thánh, sau khi nhận Cơ Bất Bại chỉ điểm lĩnh ngộ thánh đạo, nên căn cơ của y khá vững chắc, nếu thành thánh sẽ không quá yếu.

Trong phế tích, Cơ Bất Bại đạp trên ngực Trấn Thủ Giả mặc cho ngàn vạn thi cốt biến thành hung vật nhào tới, tất cả bị pháp lực của gã chấn vỡ. Mắt Cơ Bất Bại tràn ngập mong chờ nhìn Phục Hy ở phía xa.

Phục Hy thành thánh là chuyện tốt cho Cơ Bất Bại, vì y là thân tín của Tần Quân, y thành thánh sẽ giúp đỡ họ tìm Thánh Môn báo thù.

Cơ Bất Bại hiểu biết Thánh Môn khá phiến diện, năm xưa Thánh Môn chỉ phái ra một phần thế lực đã tiêu diệt Cực Viêm Ma Thần, không ai biết Thánh Môn mạnh đến mức nào.

Tần Quân hưng phấn nhìn:

- Thánh Nhân thứ nhất dưới tay trẫm!

Phục Hy được Tần Quân triệu hoán ra, bản thân đỉnh cao không chạm tới mức Bán Thánh. Sau khi được Tần Quân bồi dưỡng Phục Hy sắp đột phá Thánh Nhân, người bình thường sẽ không hiểu cảm giác thành tựu dưỡng thành một người.

Nếu không vì Tần Quân thì Phục Hy làm sao rơi vào Thời Không Tuyệt Địa?

Nếu không vì Tần Quân thì sao Cơ Bất Bại chỉ điểm cho Phục Hy?

Mọi chuyện mọi thứ đều có nhân quả.

Tần Quân tin sau này dưới tay hắn sẽ xuất hiện càng nhiều Thánh Nhân nữa, hắn từng buông lời ngông cuồng bảo ‘toàn dân đều là thánh’, sớm muộn gì câu đó không chỉ là nói chơi!

Ong ong ong ong ong!

Thanh âm như hồng chung nổ vang, biển lôi vân không giới hạn tụ thành khuôn mặt người, chỉ thấy rõ đường nét khuôn mặt vô cùng thần uy.

Chúc Dung kinh kêu:

- Đó là cái gì?

Khuôn mặt to lớn phủ lên khung trời làm Chúc Dung rợn tóc gáy, cảm giác kinh dị khó tả tràn ngập trong tim.

Đế Tuấn, Huyền Đô nhíu chặt mày.

Tần Lăng Mệnh nuốt nước miếng nhìn, với tu vi Đại La Kim Tiên khi nhìn khuôn mặt to trên trời làm Tần Lăng Mệnh sợ run.

Con ngươi Tần Quân co rút, không hiểu sao nhìn khuôn mặt to trên trời làm hắn nhớ dến tình hình lúc đối diện Vận Mệnh Chi Nhãn.

Hay hai bên có mối liên quan gì?

Trong khi cả nhóm suy nghĩ lung tung thì khuôn mặt to trên trời quát lớn:

- Nơi đây không thể thành thánh!

Thanh âm vang vọng Thời Không Tuyệt Địa, sinh linh trong vô số giới diện đều nghe thấy. Trong một số giới diện có sinh linh chưa bị lạc mất tâm trí.

- Thành thánh?

- Ai dám thành thánh trong Thời Không Tuyệt Địa?

- Giọng nói đó là sao?

- Thành thánh . . . cái gì?

Trong vũ trụ không phải vạn linh đều biết Thánh Nhân, đa số sinh linh thậm chí cho rằng Nhập Thánh là mạnh nhất.

Khuôn mặt to trên trời uy hiếp nhưng sắc mặt Phục Hy như thường, pháp lực vẫn đang tăng vọt.

Khó khăn lắm mới chờ đến cơ hội thành thánh, sao y có thể bỏ cuộc?

Phục Hy phớt lờ hết, tiếp tục cảm ngộ thánh đạo, tinh luyện pháp lực dồi dào trong người.

Pháp lực của Phục Hy tăng vọt, bắt đầu biến chất.

Pháp lực của Thánh Nhân khác biệt, câu dưới Thánh Nhân đều là con kiến chưa bao giờ là vui đùa. Không khoa trương khi nói dù có bao nhiêu Hiền Thánh cũng không giết được một Thánh Nhân.

Vạn kiếp bất tử, vạn kiếp bất diệt!

Bởi vì Phục Hy đi đường lấy lực chứng đạo, dù thiên đạo tan vỡ thì y vẫn có hy vọng sống sót. Thánh Nhân công đức thì khác, mệnh cơ quấn quýt với thiên đạo, thiên đạo trường tồn thì bọn họ vĩnh sinh.

Khuôn mặt to trên trời nhìn Phục Hy vẫn cứ thành thánh thì trở nên dữ tợn, vô số cốt máu thò ra từ khuôn mặt lơ lửng trên đầu Phục Hy, phủ lên ngàn vạn dặm khiến người sợ.

Đưa mắt nhìn không đếm hết được số cốt máu là ngàn vạn hay hàng ức.

Vù vù vù vù vù!

Vô số cốt máu đổ ập xuống như cơn mưa to đầu tiên khi khai thiên, khí thế bàng bạc, oanh diệt hết thảy.

------oOo------

Chương 1358: Huy hoàng của trẫm chỉ mới bắt đầu. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy vụt ngẩng đầu, hai tay đẩy lên, pháp lực hóa thành sóng biển màu

trắng dâng lên bao trùm người y va chạm với mấy ức cốt mâu. Tiếng nổ đinh tai nhức óc, ánh sáng chói lòa bừng lên, vô số hung vật run rẩy nhìn cảnh này.

Trấn Thủ Giả ở dưới chân Cơ Bất Bại run giọng nói:

- Sao có thể . . . Hắn thật sự muốn thành thánh . . .

Chỉ riêng Cơ Bất Bại là Trấn Thủ Giả đã không đánh lại, nếu thêm một Thánh Nhân thì thôi gã tự sát cho rồi.

***

Tù Mệnh Ngục.

Biển mây mênh mông, các đỉnh núi nhô ra. Tử Đạo nằm trên đỉnh một ngọn núi, mái tóc dài cuồng dã trải dưới thân như tấm thảm. Tử Đạo nhàn nhã chợp mắt, hưởng thụ gió mát thổi.

Tử Đạo mở bừng mắt ra, hai tia sáng đỏ chợt lóe.

Tử Đạo gượng ngồi dậy quay đầu nhìn hướng tây:

- Hơi thở này . . . có Thánh Nhân đang chiến đấu? Không lẽ là Thời Không Tuyệt Địa . . .

Tử Đạo ở trong Tù Mệnh Ngục nhiều năm, sớm biết nơi này nối liền với Thời Không Tuyệt Địa. Nhưng Tử Đạo chưa đi Thời Không Tuyệt Địa bao giờ, trước kia vì quá yếu, hiện tại thì vì sau khi biến mạnh biết càng nhiều càng sợ.

Tù Mệnh Ngục đã khủng bố như vậy, Thời Không Tuyệt Địa bản gốc của nó càng là luyện ngục thế nào?

Tử Đạo sờ cằm suy tư:

- Thời Không Tuyệt Địa rốt cuộc có lai lịch gì? Tại sao có hai Thánh Nhân xằng bậy đánh nhau ở bên trong?

Tử Đạo bỗng rất muốn xông vào Thời Không Tuyệt Địa xem thử, nhưng

gã cảm giác nếu đi vào Thời Không Tuyệt Địa sẽ bị dính nhân quả lớn, rất rắc rối.

Lại qua một đoạn thời gian.

Tử Đạo mới nhắm mắt chợt trợn to, gã khó tin la lên:

- Không thể nào! Có người thành thánh trong Thời Không Tuyệt Địa?

Tức là trong Thời Không Tuyệt Địa sẽ có ba Thánh Nhân!

Cái này là đánh giá bảo thủ.

Tử Đạo híp mắt lại bay đi hướng tây, gã không kiềm nén tò mò được nữa, muốn đi Thời Không Tuyệt Địa nhìn kỹ hơn.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cốt mâu vô cùng tận bắn ra từ khuôn mặt to trên trời đâm vào cột khí pháp lực của Phục Hy, thiên địa rung bần bật tùy thời sụp đổ.

Các khe nứt không gian bị chấn rách, vô số huyền lôi vặn vẹo trong khe nứt không gian. Nhóm Tần Quân căng thẳng thần kinh nhìn.

Không chừng chưa chờ đến Phục Hy thành thánh thì bọn họ đã bị thời không loạn lưu treo cổ.

Cột khí pháp lực của Phục Hy dần tăng vọt, đường kính mấy ngàn trượng không ngừng đẩy lên trên. Các cây cốt mâu bị đánh bật ra bắn hướng các góc thiên địa.

Trấn Thủ Giả nhìn nóng ruột nóng gan, muốn gượng dậy bất đắc dĩ chân phải của Cơ Bất Bại nặng trịch đè gã không thể nhúc nhích, đất đá dưới thân không ngừng vỡ nát mà gã không vùng thoát được.

Cơ Bất Bại nhìn Trấn Thủ Giả, cười khẩy nói:

- Bỏ cuộc đi, đường thành thánh của hắn đã là thế không thể đỡ. Nếu ta không đoán sai thì ngươi và Huyền Đương có quan hệ, tại sao lưu lạc đến mức này?

Bị Cơ Bất Bại hỏi, người Trấn Thủ Giả run lên, không còn vùng vẫy nữa, dường như bị chọt trúng bí mật.

- Ngươi đã là Thánh Nhân nhưng cam lòng làm con rối cho Tuyệt Địa?

Trấn Thủ Giả lặng im, rũ mắt xuống không dám đối diện với Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại hừ lạnh một tiếng, châm chọc:

- Thật là mất mặt giùm Huyền Đương, hổ thẹn thay cho tiền bối nhân tộc.

Mắt Trấn Thủ Giả bỗng bắn ra tia hung ác, vụt ngẩng đầu tức giận quát:

- Câm mồm! Ngươi không biết gì cả!

Khí thế cực kỳ cuồng bạo bộc phát từ người Trấn Thủ Giả, vượt qua lúc trước, hất bay Cơ Bất Bại. Khí ác oán như rồng xoay quanh người, khuôn mặt Trấn Thủ Giả trở nên vô cùng dữ tượn, mắt đỏ ngầu.

Trấn Thủ Giả chậm rãi đứng dậy, đất đá vụn bị khí thế của gã chấn bay lên. Khí ác oán màu đen như ngọn lửa lan tràn mặt đất.

Trấn Thủ Giả không lao vào Cơ Bất Bại mà giẫm mạnh chân phải xông hướng Phục Hy đang độ kiếp ở phía xa.

Tốc độ của Trấn Thủ Giả siêu nhanh, chớp mắt đã lao tới trước mặt Phục Hy, thô bạo đụng tán cột khí pháp lực.

Phục Hy quay đầu lại, trợn to mắt, hiển nhiên không ngờ Trấn Thủ Giả đột nhiên giết tới.

Cơ Bất Bại bỗng xuất hiện phía bên phải hai người, tư thái Cực Viêm Ma Thần bá khí khiếp người, gã giơ cao nắm đấm phải đập mạnh vào mặt Trấn Thủ Giả.

- Phụt!

Trấn Thủ Giả hộc máu bay ra ngoài, lực lượng của Cơ Bất Bại quá mạnh đấm gã đụng nát bình chướng không gian, biến mất trong thời không loạn

lưu.

Cơ Bất Bại bỏ lại một câu rồi chui vào lỗ thủng không gian truy sát Trấn Thủ Giả:

- Yên tâm thành thánh đi!

Mặc dù Cơ Bất Bại hành thảm Trấn Thủ Giả nhưng rất khó giết gã hoàn toàn, cực kỳ khó khăn để giết một Thánh Nhân.

Phục Hy sửng sốt sau đó mỉm cười tự tin nói:

- Yên tâm, ta đã thành thánh!

Cùng với tiếng quát to, Phục Hy phát ra cột khí pháp lực chợt khuếch trương nhanh đâm thẳng lên tầng mây, đánh tan vô số cốt mâu.

Bùm!

Cột khí pháp lực đánh vào khuôn mặt to trên trời, cuồng thô bạo đánh tan khuôn mặt, biển mây cuồn cuộn như trời bị đụng thủng.

Cùng lúc đó, nhóm Tần Quân cảm giác hơi thở của Phục Hy bỗng thay đổi.

Lúc trước cường đại vô cùng, hiện tại thần thánh không thể chạm vào.

Mọi người không cách nào hình dung cảm nhận giờ phút này, cảm giác Phục Hy hoàn toàn lột xác phàm, ngang với thiên đạo.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ bồi dưỡng ra vị Thánh Nhân thứ nhất, thưởng cho túc chủ một lần cơ hội thức tỉnh cực hạn.]

Tần Quân hít thở dồn dập.

Thức tỉnh cực hạn!

Bây giờ Tần Quân đã tích lũy hai lần cơ hội thức tỉnh cực hạn.

Giờ phút này lòng Tần Quân bành trướng, các mục tiêu ba ngàn đại thế giới, Ma Minh, Thánh Môn, Tù Mệnh Đế Tôn vụt qua trước mắt hắn.

Mắt Tần Quân sáng rực nhìn Phục Hy ở phía xa, thì thào:

- Huy hoàng của trẫm chỉ mới bắt đầu!

Tần Lăng Mệnh ở bên cạnh ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô kích động nhìn Phục Hy.

Cột khí pháp lực đánh tan biển mây, vô số sen vàng nhẹ nhàng rắc xuống, dường như có nhiều bóng tiên xuyên qua, ngay sau đó dải sáng bảy sắc chiếu xuống, tựa như bão táp qua đi ánh sáng đến.

Phục Hy vung ống tay áo, cột khí pháp lực biến mất, sen vàng bay hướng y.

Đây là thiên đạo chúc mừng, chúc mừng Phục Hy thành thánh phúc ngang với trời.

Phục Hy nhắm mắt lặng lẽ cảm nhận khác biệt sau khi thành thánh.

Mấy ngàn hung vật đứng im không nhúc nhích lại cuồng bạo, có con lao vào Phục Hy, có con giết hướng nhóm Tần Quân, thiên địa lại tràn ngập trong tiếng gầm gừ.

Đế Tuấn che trước mặt mọi người, hai tay nhanh chóng ngưng tụ ra hai Thái Dương Thần Lâm:

- Phiền quá!

Thái Dương Thần Lâm thoáng chốc đường kính hơn ngàn thước, vẫn đang trướng lớn, nhiệt độ cao khủng bố làm Huyền Đô thụt lùi.

------oOo------

Chương 1359: Huy hoàng của trẫm chỉ mới bắt đầu. (Hạ)

Chúc Dung, Tần Quân, Tần Lăng Mệnh đều có lửa mạnh thậm chí không thua gì Thái Dương Chân Hỏa nên không sợ.

Đế Tuấn ném hai thái dương tinh đi, đường kính tăng nhanh đến vạn trượng. Hai thái dương tinh dán sát mặt đất lao tới, các hung vật bị đụng thành tro, Thái Dương Chân Hỏa mạnh biết bao, làm nhiệt độ trong thiên địa tăng cao.

Mặt đất rung bần bật, hai thái dương tinh đi qua đâu là biển lửa tràn ngập, để lại hai hiệp cốc sâu hun hút.

Nhưng có hung vật không bị đụng trúng, chúng nó chen chúc lao hướng nhóm Tần Quân.

Huyền Đô ném Hỏa Huyền kiếm lên trời hóa thành vô số kiếm ngăn cản những hung vật lao tới:

- Kiếm! Xuất!

Phục Hy chậm rãi mở to mắt, hít sâu một hơi, phất nhẹ ống tay áo, hung vật từ bốn phương tám hướng vọt tới nháy mắt hóa thành tro bụi.

Uy của Thánh Nhân khủng bố vậy đấy.

Phục Hy hóa thành ánh sáng trắng bay tới chỗ nhóm Tần Quân, dọc đường gặp phải hung vật đều nổ tung như pháo hoa.

- A!

- Grừ grừ!

- Giết!

Đám hung vật gầm rống còn chưa phản ứng lại đã hình thần đều diệt.

Toàn quá trình chỉ khoảng gần một giây.

Phục Hy đáp xuống trước mặt Tần Quân, quỳ một gối chắp tay cười nói:

- Bệ hạ, Phục Hy không nhục sứ mệnh đã thành thánh.

Giọng điệu dõng dạc, không ngạo mạn, cũng không có kích động.

Tần Quân đứng trước mặt Phục Hy, áo trắng bay phần phật, gió cát xung quanh, hình ảnh như đông lại. Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô, Tần Lăng Mệnh bị rung động.

Dù thành thánh thì Phục Hy vẫn hành lễ quân thần với Tần Quân.

Đế Tuấn rất là xúc động, không biết Tần Quân làm cách nào lôi kéo được Phục Hy.

Tần Quân nâng Phục Hy dậy, cười nói:

- Tốt lắm, trẫm không nhìn lầm ngươi!

Phục Hy thành thánh, Tần Quân có hai lần cơ hội thức tỉnh cực hạn, nếu sử dụng tốt thì có thể cho Thiên Đình Đại Tần thêm hai Thánh Nhân, cộng với Cơ Bất Bại, Tử Đạo.

Tương đương có năm Thánh Nhân!

Mạnh!

Vô địch!

Phục Hy mỉm cười nói:

- Bây giờ có ta bảo vệ thì si mị võng lượng gì cũng sẽ không tổn thương các người được!

Phục Hy mới dứt lời Cơ Bất Bại, Trấn Thủ Giả đã đánh phá không gian bay ra.

Vẫn là Cơ Bất Bại đè Trấn Thủ Giả, chân phải đạp trên ngực Trấn Thủ Giả bay qua không trung, vượt mấy ức dặm rớt xuống phế tích. Cát bụi bay cao vạn trượng, mặt đất đá nứt nẽ càng sụp đổ.

Cơ Bất Bại quay đầu nhìn lại, cười vang nói:

- Ô? Nhanh vậy đã thành thánh?

Phục Hy cúi gập đầu hướng gã:

- Đa tạ tiền bối dạy dỗ!

Nếu không nhờ Cơ Bất Bại thì Phục Hy phải mất một thời gian dài mới thành thánh.

Cơ Bất Bại xua tay cười nói:

- Đây đều là cơ duyên của ngươi, cảm ơn làm gì.

Hơi thở của hai Thánh Nhân toát ra, đám hung vật ở gần ngàn thước đều thành tro. Hung vật tu vi Nhập Thánh trở lên bị chấn hộc máu bay ra ngoài.

Cơ Bất Bại, Phục Hy bỗng cau mày.

Khuôn mặt Cơ Bất Bại trầm trọng thì thầm:

- Hơi thở này là . . .

Biểu tình của Phục Hy thú vị hơn, kinh kêu:

- Không lẽ là hắn!?

Lúc Phục Hy còn là Nhập Thánh đã gặp một cường giả bí ẩn trong Tù Mệnh Ngục đánh Cường Lương tơi bời, cảnh tượng đến nay còn rõ ràng trước mắt y.

Tử Đạo!

Hai người cảm nhận được hơi thở là của Tử Đạo.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Những người khác cũng phát hiện Cơ Bất Bại, Phục Hy khác lạ.

Cơ Bất Bại trầm giọng nói:

- Có một tên khá mạnh đang đến, mọi người hãy cẩn thận.

Trấn Thủ Giả ở dưới chân Cơ Bất Bại run giọng nói:

- Kẻ đó dám không nhìn quy tắc cứng rắn xông Thời Không Tuyệt Địa!

Mọi người thầm hoảng:

- Cường địch tấn công?

Cơ Bất Bại cũng lộ ra biểu tình trầm trọng như vậy tức là người đến siêu mạnh.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm.

Không lẽ là Tử Đạo?

Trấn Thủ Giả nói đối phương cứng rắn xông vào Thời Không Tuyệt Địa, giới ở đây nối liền Tù Mệnh Ngục, trong Tù Mệnh Ngục người mạnh nhất là Tử Đạo. Ít nhất Tần Quân gặp gỡ những người trong Tù Mệnh Ngục thì Tử Đạo mạnh nhất.

Trong lúc Tần Quân suy đoán thì đường chân trời phía đông bỗng thổi gió mạnh đến, nền đất bị xới tung, cát bụi bay đầy.

Một thân hình cuồng ngạo bay qua, mặc áo làm bằng da lông yêu thú, tứ chi vạm vỡ, tóc dài hơn chiều cao thân thể bay trong gió, cảm giác như yêu ma.

Đó là Tử Đạo.

Bùm!

Tử Đạo đáp xuống trước mặt nhóm Tần Quân, đập cát bụi bay lên. Phục

Hy đứng chắn đằng trước, cảnh giác nhìn Tử Đạo.

Cơ Bất Bại đạp Trấn Thủ Giả ngạc nhiên nhìn Tử Đạo:

- Hơi thở của ngươi rất giống một vị cố nhân của ta. Nhưng hơi thở của hắn ngay thẳng hùng hồn, còn ngươi là tà ác thuần túy.

Trấn Thủ Giả không thể nhúc nhích nhưng cũng đánh giá Tử Đạo, càng xem càng ngạc nhiên.

Lòng Trấn Thủ Giả vừa kinh vừa giận:

"Tên này không sợ chết thật sao!?"

Gã là Trấn Thủ Giả của Thời Không Tuyệt Địa, Tù Mệnh Ngục bắt chước Thời Không Tuyệt Địa nên cũng có Trấn Thủ Giả, người đó là Tử Đạo.

Tử Đạo nhếch mép, tóc dài rối bù che nửa khuôn mặt, lộ ra đôi mắt cực kỳ sắc bén.

- Ô, không ngờ Cơ Bất Bại nhà ngươi còn sống!

Cơ Bất Bại nghe vậy híp mắt lại.

Hai siêu cường giả cùng bộc phát ra khí thế động trời giằng co với nhau. Phục Hy vội dùng khí thế triệt tiêu uy áp cho nhóm Tần Quân.

Cơ Bất Bại một chân đạp Trấn Thủ Giả, liếc xéo Tử Đạo. Tử Đạo như ma thần sừng sững phía trước ba mươi thước. Tiêu điểm thiên địa tập trung vào hai người, không khí như đông lại.

Chúc Dung nuốt nước miếng, yết hầu rung rung:

- Ực ực.

Cơ Bất Bại hay Tử Đạo đều phát ra hơi thở làm da đầu Chúc Dung tê dại.

Rất khó tưởng tượng nếu hai người này mà đánh nhau sẽ là cảnh tượng hủy thiên diệt địa thế nào.

Tần Quân thầm căng thẳng, ngay từ đầu Tử Đạo đã cho hắn ấn tượng rất mạnh mẽ, là cường giả mà ngươi khó tưởng tượng sẽ thua.

Tử Đạo chắc chỉ là Thánh Nhân.

Còn nhớ Tần Quân có thể xúc phát công năng thức tỉnh cực hạn là vì lần đầu tiên tiếp xúc đại năng từ Thánh Nhân cảnh trở lên. Khi đó Tần Quân cứ nghĩ Tù Mệnh Đế Tôn là Thánh Nhân, bây giờ nghiên cứu kỹ lại câu nói này hắn chú ý vài chữ.

Thánh Nhân cảnh trở lên!

Tức là Tù Mệnh Đế Tôn vượt qua Thánh Nhân!

Cũng nói lên Tử Đạo chưa vượt qua Thánh Nhân cảnh.

Bây giờ xem ra Tử Đạo cực mạnh trong Thánh Nhân cảnh, ít nhất khiến Cơ Bất Bại không dám lơ là.

Cơ Bất Bại nheo mắt, lạnh lùng cười hỏi:

- Ngươi quen lão tử?

Tử Đạo bẻ cổ, cười nói:

- Thật là cảnh còn người mất, thì ra ngươi luôn trốn trong Thời Không Tuyệt Địa.

Cơ Bất Bại nghe khó chịu, lạnh lùng hỏi:

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Lửa đỏ phát ra từ người Cơ Bất Bại quấn quanh thân, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

------oOo------

Chương 1360: Cơ Bất Bại chiến với Tử Đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai vị đều có tư thái vô địch, nếu đánh nhau thật thì nhóm Tần Quân không đoán nổi ai sẽ thắng.

Phục Hy cắn răng, dù y đã thành thánh nhưng phát hiện mình kém xa Cơ Bất Bại, Tử Đạo.

Tử Đạo nhe răng cười nói:

- Ta là ai đã không quan trọng, cố nhân gặp lại sao không đi hư vô chi địa đại chiến một trận?

Tử Đạo đằng đằng sát khí, nếu là người khác đối diện với gã thì đã sợ đến nhũn chân. Nhưng đứng trước mặt Tử Đạo là Cơ Bất Bại, một nam nhân cuồng ngạo tự nhận không thua bao giờ.

Cơ Bất Bại đồng ý ngay:

- Được!

Cơ Bất Bại đá bay Trấn Thủ Giả, lực lượng khó thể tưởng tượng đánh Trấn Thủ Giả lại đụng thủng không gian biến mất trong thời không loạn lưu hư vô. Cơ Bất Bại bay vào trong theo.

Tử Đạo nhếch mép bay vào thời không loạn lưu mất hút.

Chúc Dung, Đế Tuấn, Huyền Đô nhìn nhau, hoàn toàn không ngờ tình thế sẽ diễn biến thành như vậy.

- Người này có lai lịch gì? Cảm giác mạnh quá.

- Cơ tiền bối mạnh như vậy chắc thắng được.

- Ngươi không chú ý thấy vẻ mặt của tiền bối sao? Rõ ràng người này mạnh hơn Trấn Thủ Giả.

Nghe ba người thảo luận, Tần Lăng Mệnh lắc đầu cười, lộ nụ cười đùa cợt. Tần Lăng Mệnh không mở miệng, yên lặng nhìn Tần Quân ra chiều đăm chiêu.

Phục Hy hít sâu, con ngươi co rút, pháp lực bay ra hình thành một lồng chụp nửa vòng tròn phủ lên ngàn thước.

Bầy mãnh thú như sóng biển ập đến nhưng không thể đụng vỡ vòng phòng hộ.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Chờ tiếp đi.

Tần Quân cứ nghĩ Tử Đạo và Cơ Bất Bại có quan hệ tốt đẹp, nên Tử Đạo mới muốn nhận hắn làm nhi tử.

Hiện tại xem ra không giống như Tần Quân nghĩ.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu nạp khí bình tâm.

Niềm vui Phục Hy thành thánh bị phai mờ khi Tử Đạo đột nhiên xuất hiện.

Nếu Cơ Bất Bại thua thì sao bây giờ?

Nếu Tử Đạo có ý xấu với hắn thì phải làm sao?

Các loại nghi ngờ vụt qua trong óc Tần Quân, hắn hít sâu thầm cầu nguyện:

“Phụ thân làm ơn đừng làm mình bẽ mặt! Phụ thân tự xưng là bất bại mà!”

Thời gian trôi nhanh, bên ngoài vòng phòng hộ pháp lực của Phục Hy chồng chất ngày càng nhiều xác thịt xương. Hung vật không ngừng bay ra từ lỗ ánh sáng, không tiếc bản thân đụng vào rồi bị hung vật phía sau đè ép, hình ảnh nhìn thấy ghê người, khiến người không dám nhìn.

Qua khoảng một canh giờ.

Bùm!

Không gian gần đó vỡ nát như pha lê, Cơ Bất Bại xách Trấn Thủ Giả toàn thân đẫm máu đã hôn mê bay ra, Tử Đạo theo sau.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo đều có vết thương nhưng khí thế vẫn khiếp người, không rõ là ai thua ai thắng.

Tần Quân vội đứng dậy, ánh mắt đầu tiên nhìn Cơ Bất Bại, thấy gã cười tươi làm hắn thở phào nhẹ nhõm.

Những người khác rất tò mò, Cơ Bất Bại thắng hay Tử Đạo hơn một bậc?

Cơ Bất Bại khoanh tay trước ngực hầm hừ nói:

- Hừ! Hy vọng ngươi đừng hối hận!

Tử Đạo nhún vai cười nói:

- Cũng hy vọng ngươi đừng lại bị Thánh Môn làm chết.

Hai người nhìn nhau một cái sau đó cười phá lên.

Nhóm Tần Quân hoang mang, một trận chiến chữa lành mối quan hệ của hai người rồi?

Tần Lăng Mệnh lại cười bí hiểm, dường như nhìn thấu mọi thứ.

Tần Quân không kiềm được hỏi:

- Tử Đạo, ngươi và phụ thân của ta có quan hệ gì?

Tần Quân đã hiểu Tử Đạo chỉ là tên giả, Tử Đạo và Cơ Bất Bại quen nhau. Nhưng vì Tử Đạo bị lực lượng ác oan xâm hại quá lâu nên khác biệt rất lớn với trước kia.

Tử Đạo quay đầu liếc Tần Quân, cười nói:

- Mắc mớ gì tới ngươi?

Cơ Bất Bại hùa theo:

- Đúng rồi, liên quan gì ngươi!?

Tần Quân tức giận suýt hộc máu.

Uổng công trẫm lo lắng cho ngươi!

Cơ Bất Bại đổi đề tài:

- Ta phải đưa các ngươi đi, Thời Không Tuyệt Địa trở nên không ổn định, nếu các ngươi cứ ở lại sẽ dẫn đến tai ách!

Rời đi?

Tần Quân cau mày, hắn còn chưa đột phá Đại La Thủy Tiên, tiếc chưa muốn đi.

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Cái gọi là tai ách ý chỉ cái gì?

Cơ Bất Bại giải thích rằng:

- Có rất nhiều lý do, một là ngươi và ta đều là Cực Viêm Ma Thần, hậu duệ của sinh linh hỗn độn, vốn là dị loại trong Thời Không Tuyệt Địa, quy tắc khó dung chứa. Hai là thuộc hạ Phục Hy của ngươi thành thánh khiến trong Thời Không Tuyệt Địa có ba Thánh Nhân, quy tắc tức giận, nơi đây là luyện ngục chứ không phải là bàn đạp cho người khác.

Tần Quân cau mày nghe.

Quy tắc của Thời Không Tuyệt Địa rốt cuộc là cái gì?

Trước kia Tần Quân thường hỏi nhưng Cơ Bất Bại không trả lời ngay mặt, chỉ nói là giống thiên đạo.

Tần Quân hỏi:

- Vậy ta có thể để lại mấy người không?

Cho Đế Tuấn, Huyền Đô, Chúc Dung ở lại tu luyện chắc chắn sẽ khiến tu vi tăng vọt, nếu có Cơ Bất Bại chỉ điểm không chừng sẽ được thêm một Thánh Nhân.

Cơ Bất Bại xua tay nói:

- Quy tắc đã xem các ngươi là một nhóm, phải bị trừ. Ngươi hãy nhìn hung vật xung quanh đi.

Tần Quân nghe vậy quay đầu nhìn. Hung vật bên ngoài lồng chụp phòng hộ pháp lực liều mạng va chạm, mặt mày dữ tợn, dù thân thể biến hình, máu thịt bầy nhầy vẫn không dừng lại.

Đại truy sát vẫn chưa kết thúc!

Tức là quy tắc của Thời Không Tuyệt Địa vẫn bài xích bọn họ.

Dù Tần Quân cực kỳ không nỡ nhưng đành lựa chọn rời đi.

Không biết Thời Không Tuyệt Địa đã tồn tại bao nhiêu năm, mạnh như Cơ Bất Bại còn khuyên Tần Quân đi thì chắc phía sau có thứ khủng bố hơn nữa.

Tần Quân quyết định:

- Vậy đi thôi!

Nói xong Tần Quân nhìn hướng Tử Đạo.

Tử Đạo mỉm cười, xoay người bay hướng đông, mọi người theo sau. Có ba Thánh Nhân hộ giá, hung vật không cách nào đến gần họ.

Tần Quân ngoái đầu nhìn Trấn Thủ Giả hôn mê trong phế tích, rất khó tưởng tượng Thánh Nhân mà ngã xuống, chỉ có thể nói Cơ Bất Bại quá mạnh.

Giọng Cơ Bất Bại chui vào tai làm Tần Quân cau mày:

- Đừng nhìn, trong Thời Không Tuyệt Địa thì hắn bất tử bất diệt, muốn giết hắn trừ phi Thời Không Tuyệt Địa hủy diệt.

Thánh Nhân như vậy có khác gì con rối?

Rất nhanh nhóm người bay tới cuối thiên địa.

Tử Đạo vươn hai tay ra xé hư không.

Không gian bị xé ra lỗ hổng lớn, lôi điện lượn lờ, khiến người nhìn thầm hoảng.

Tử Đạo bỏ lại một câu rồi chui vào trong trước:

- Đi theo ta!

Tần Lăng Mệnh theo sau, kế tiếp là Đế Tuấn, Huyền Đô, Chúc Dung.

Phục Hy nói với Tần Quân:

- Bệ hạ mau đi đi.

Tần Quân không đi trước khiến Phục Hy không yên lòng.

Cơ Bất Bại cũng muốn lót cuối nhóm, sợ Tần Quân bị gì.

Tần Quân gật đầu, ở trong Thời Không Tuyệt Địa hơn một vạn năm, nghĩ sắp ra ngoài làm hắn hơi hoảng hốt. Có lẽ bên ngoài mới qua một thời gian ngắn, nhưng tâm tình của hắn đã thay đổi.

------oOo------

Chương 1361: Hành tung của Bạch Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn chăm chú đám hung vật chen chúc nhào lên, hắn dứt khoát bước vào khe nứt không gian.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Tìm được đường sống. Đạt được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, hai lần cơ hội truyền thừa kỹ năng.]

Tần Quân mở mắt ra, đập vào mắt là núi sông tráng lệ, núi cao liên miên.

Nơi này là Tù Mệnh Ngục?

Mắt Tần Quân lóe tia nghi hoặc, cảnh này khác hẳn Tù Mệnh Ngục trong ấn tượng của hắn.

Đám người Tử Đạo, Đế Tuấn lơ lửng ở đằng trước chờ bọn họ đi ra.

Cơ Bất Bại ra cuối cùng, khe nứt không gian co rút lại biến mất.

Tử Đạo hỏi:

- Tiếp theo các ngươi định làm gì?

Cơ Bất Bại nhìn Tần Quân, cười nói:

- Tùy ý hắn.

Tần Quân hít sâu, nói:

- Ta định trở về chuẩn bị cho việc đi Thánh Môn, phụ thân theo ta không?

Cơ Bất Bại sờ cằm ngẫm nghĩ, nói

- Thôi, ta thói quen ở trong Thời Không Tuyệt Địa. Khi ngươi khai chiến với Thánh Môn chỉ cần trong lòng nhắc đến ta thì ta sẽ xuất hiện.

Cô đơn mấy ức năm đã ngấm sâu tận xương, kêu Cơ Bất Bại đi cùng Tần Quân tới Tần Tiên giới náo nhiệt thì gã không thích ứng.

Tần Quân nhướng mày cười hỏi:

- Thánh Nhân thần thông quảng đại vậy sao?

Cơ Bất Bại vênh váo cười nói:

- Tất nhiên rồi.

Tử Đạo lên tiếng:

- Khi ngươi đối phó Thánh Môn vẫn có thể tìm ta hỗ trợ, khúc xương trắng vẫn còn phải không?

Tần Quân ngẩn người, gật đầu cười nói:

- Đương nhiên còn, trẫm sẽ không lãng phí cơ duyên lần này.

Ba người nhìn nhau cười lớn. Đám người Chúc Dung sôi trào máu nóng nhìn. Có hai Thánh Nhân trợ giúp thì Thánh Môn có thể ngăn được họ sao?

Tần Lăng Mệnh cảm khái nói:

- Không ngờ bọn họ trùng phùng là giây phút này.

Tần Lăng Mệnh sẽ không tiết lộ nhiều về tương lai cho Tần Quân biết, tránh cho thay đổi vận mệnh. Nhưng thấy tận mắt lịch sử xảy ra làm Tần Lăng Mệnh có cảm giác thành tựu.

Cơ Bất Bại phất tay nói:

- Được rồi, các ngươi đi đi. Lăng Mệnh không thể rời khỏi Thời Không Tuyệt Địa, ta sẽ bảo vệ nó.

Chia tay luôn có nỗi buồn, cá tính Cơ Bất Bại tùy tiện, cô đơn mấy ức năm nhưng dù gì ở chung với nhi tử hơn một vạn năm, nay chia tay làm lòng gã xúc động.

Tần Quân nghe vậy quay đầu nhìn hướng Tần Lăng Mệnh, nhi tử ngoan bướng của mình.

Hai phụ tử ánh mắt giao nhau, Tần Lăng Mệnh bản năng quay đầu đi.

Bị Tần Quân vượt mặt về cảnh giới tu vi làm Tần Lăng Mệnh bị tổn thương, mỗi ngày liều mạng tu luyện mà vẫn không cách nào rút ngắn chênh lệch, chỉ có một mình nhấm nháp nỗi tuyệt vọng này.

Tần Quân cười khẽ, ngữ điệu nhẹ nhàng không chút nghiêm khắc nhưng

làm Tần Lăng Mệnh rung động tinh thần:

- Nhớ kỹ, ngươi là nhi tử trẫm, đừng khiến trẫm thất vọng.

Trong trí nhớ đây là câu Tần Quân nói nhiều nhất với Tần Lăng Mệnh.

Lần này Tần Quân cười nói ra câu đó, dường như rất tin tưởng Tần Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh rướm nước mắt, nghiêng đầu sang một bên hừ mũi:

- Ta sẽ thức tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, không làm phụ thân thất vọng!

Tần Quân nhìn thanh niên tuấn tú bướng bỉnh mà tự tin, hắn cười từ tận đáy lòng.

Tiểu tử này sau khi lớn lên cũng không kém cỏi gì.

Tần Quân nhún vai cười nói:

- Được rồi, trẫm đi đây!

Phục Hy, Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô theo sau.

Tử Đạo bay tới phía trước nói:

- Ta mang các ngươi ra ngoài, cấm chế pháp trận chỗ này vô cùng thâm ảo.

Tần Quân không có ý kiến, hắn nghĩ nơi này là sâu trong Tù Mệnh Ngục, có động thiên khác.

Nhìn theo nhóm người khuất xa, Cơ Bất Bại thu lại cảm xúc, cười vỗ vai Tần Lăng Mệnh:

- Tôn nhi, bây giờ ngươi thấy hắn thế nào?

Tần Lăng Mệnh suy tư giây lát, chậm rãi nói:

- Không sợ, hời hợt nhẹ nhàng.

Cơ Bất Bại cười lớn:

- Ha ha ha!

Cơ Bất Bại chộp vai Tần Lăng Mệnh, hai người biến mất tại chỗ.

Bên kia.

Tử Đạo bay đằng trước dẫn đường:

- Lần trước ngươi hỏi về Bạch Đế, thật ra ta từng gặp hắn.

Tần Quân trợn to mắt hỏi dồn:

- Hắn đi đâu? Còn sống hay đã chết?

Tử Đạo nhớ lại:

- Chuyện lâu rồi, hắn từng đến Tù Mệnh Ngục, hỏi về Cổ Thánh Đế Đạo nên chắc đã đi Cổ Thánh Đế Đạo.

Nhắc tới Bạch Đế làm mắt Tử Đạo lóe tia sáng kỳ lạ.

Cổ Thánh Đế Đạo?

Tần Quân nhíu chặt mày, hắn có nghe cái tên này, nằm trong hai hàng chữ ngắn khiến Bạch Đế nhập ma.

[Tinh không bờ bên kia, Cổ Thánh Đế Đạo.

Siêu thoát thiên tù, đại đạo sinh cơ.]

Tần Quân lẩm bẩm:

- Tinh không bờ bên kia, Cổ Thánh Đế Đạo.

- Siêu thoát thiên tù, đại đạo sinh cơ.

Tử Đạo ngạc nhiên ngoái nhìn Tần Quân.

Mấy lời này là Tù Mệnh Đế Tôn để lại, làm Bạch Đế từng nhập ma thường xuyên lẩm bẩm nên Tần Quân học thuộc.

Không ngờ Cổ Thánh Đế Đạo là một địa danh.

Tử Đạo tò mò hỏi:

- Sao ngươi biết chân ngôn của Đế Tôn?

Đế Tuấn, Huyền Đô, Chúc Dung tò mò Tử Đạo nói Đế Tôn là ai?

Chân ngôn?

Tần Quân hoang mang, trong câu này có huyền ảo gì?

Tần Quân trả lời:

- Bình thường trẫm hay nghe Bạch Đế nhắc tới.

Tử Đạo đã hiểu, cười nói:

- Đây là chân ngôn Tù Mệnh Đế Tôn để lại cho ba ngàn đại thế giới, nghe nói vũ trụ không chỉ có một phương này, Cổ Thánh Đế Đạo là đường đại đạo đến vị diện cao hơn. Vô số đại đế, thiên kiêu từng đến Cổ Thánh Đế Đạo nhưng ít ai trở về. Tuy nhiên Tù Mệnh Đế Tôn là nhân vật trước thời tuyên cổ, chắc đã sớm tọa hóa, không ai đoán được ý nghĩa trong câu nói của Tù Mệnh Đế Tôn.

Biểu tình của Tần Quân, Phục Hy quái dị. Hai người biết Tù Mệnh Đế Tôn không chết, thậm chí đang bồi dưỡng Thiên Mệnh Đại Đế.

Tần Quân hỏi tiếp:

- Cổ Thánh Đế Đạo ở đâu?

Bạch Đế không chết thì tốt rồi, mặc dù hắn là nhi tử của Cơ Bất Bại nhưng không nhờ Bạch Đế thì hắn đã không có mọi thứ ngày nay. Nên địa vị của Bạch Đế ở trong lòng Tần Quân không kém hơn Cơ Bất Bại, thậm chí cao

hơn.

Không chỉ vì ơn nuôi dưỡng, dạy pháp, Bạch Đế còn truyền cả Mệnh Vận Chi Luân cho Tần Quân.

Tử Đạo nhún vai cười nói:

- Tinh không bờ bên kia, chờ ngươi vượt qua Nhập Thánh hẵng hỏi, ta sẽ chỉ hướng cho ngươi.

Ý là bây giờ hắn đi Cổ Thánh Đế Đạo chỉ có đường chết.

Tần Quân hít sâu, hắn vốn không định đi Cổ Thánh Đế Đạo ngay bây giờ.

Tần Tiên giới có mọi thứ của hắn, Tần Quân phải ở lại bảo vệ nó. Hắn muốn Tần Tiên giới mãi mãi hòa bình, chỉ có ở trên ba ngàn đại thế giới, trở thành thế lực cao nhất.

Huống chi sắp đến Thánh Môn, đã tới lúc báo thù sâu như biển của Cực Viêm Ma Thần.

------oOo------

Chương 1362: Thông Thiên Giáo Chủ xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn về Bạch Đế, Tần Quân tin sẽ có ngày họ gặp nhau ở tận cùng Cổ Thánh Đế Đạo.

Chốc lát sau đoàn người đến biên giới Tù Mệnh Ngục, phía trước là trời sao có ức vạn vì sao điểm xuyết, dọc đường dường như có pháp trận truyền tống nên Tần Quân cảm giác Tù Mệnh Ngục không lớn.

Tử Đạo dừng lại, nói:

- Đi tiếp là ra ngoài.

Tần Quân gật đầu, mang bốn người Phục Hy bay hướng vũ trụ.

Nhìn bóng lưng họ rời đi, khóe môi Tử Đạo cong lên:

- Người thừa kế của Mệnh Vận Chi Luân vừa là Cực Viêm Ma Thần, có lẽ ngươi sẽ vượt qua các bậc tiền bối, thành tựu địa vị vô thượng đó.

Dứt lời Tử Đạo biến mất tại chỗ.

Từ đầu đến cuối Tần Quân không biết thân phận thật của Tử Đạo, gã và Cơ Bất Bại không chịu nói, hắn cũng đành chịu.

Rất nhanh có Tần Quân xuyên qua mây lôi quanh Tù Mệnh Ngục bay đến trời sao, sát khí tán đi, cả nhóm có cảm giác như lại thấy ánh mặt trời.

Tần Quân trầm giọng quát, mắt lấp lóe ánh sao:

- Về Tần Tiên giới!

Cơ duyên lần này cho Tần Quân đột phá đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, bay vọt hai đại cảnh giới.

Phục Hy thì đến thành thánh.

Ngoài ra được một núi dựa siêu mạnh như Cơ Bất Bại, thu hoạch rất lớn.

Sau khi trở về Tần Quân định sử dụng cơ hội nghe đạo một hơi đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh.

Đế Tuấn lấy Hà Đồ ra, mọi người đáp lên trên.

Tần Quân ngồi xếp bằng, Phục Hy chỉ hướng cho Đế Tuấn. Bây giờ bốn vị Thần Ma đã xóa bỏ ân oán kiếp trước. Trải qua đợt đại truy sát trong Thời Không Tuyệt Địa, cộng thêm sống chung hơn một vạn năm, bọn họ đã thành bằng hữu tốt.

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!”

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma.]

Tần Quân bắt đầu nạp khí tu luyện.

Trải qua hơn một vạn năm tu luyện khô khan Tần Quân vẫn giữ thái độ khắc khổ, đặc biệt sau khi kiến thức Thánh Nhân đại chiến thì lòng hắn dậy sóng, đặt mục tiêu là trên Thánh Nhân cảnh hay cao hơn nữa, vì sẽ có ngày hắn đụng phải Tù Mệnh Đế Tôn vượt qua Thánh Nhân.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Bạch Diện Hồ Ly, đến từ Tây Du Ký, có triệu hoán lại không?]

Bạch Diện Hồ Ly?

Khóe môi Tần Quân co giật, hắn đã có Đát Kỷ rồi, không thể lại triệu hoán một hồ ly tinh.

Tần Quân quyết định ngay:

“Triệu hoán lại!”

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma lần nữa.]

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân cưỡi hà Đồ rời xa Tù Mệnh Ngục.

Đưa mắt nhìn mơ hồ thấy một số sinh linh bay hướng Tù Mệnh Ngục, nhưng hầu như không có sinh linh nào bay ra. Tuy Tù Mệnh Ngục ẩn chứa vô số cơ duyên nhưng nguy hiểm càng lớn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Tần Cối, đến từ truyền thuyết dân gian, có triệu hoán lại không?]

Tần Cối?

Tần Quân không biết nên nói cái gì. Gian thần nổi tiếng trong lịch sử, bởi vì hại chết Nhạc Phi nên kiếm được tiếng xấu thiên cổ. Dù đời sau không phủ định lịch sử nhưng Tần Quân không có chút hảo cảm với loại người này.

Tuy cùng là họ Tần, có lẽ Tần Cối có bối cảnh đại năng gì chuyển kiếp nhưng Tần Quân không muốn triệu hoán ra.

Tần Quân thầm thúc giục:

“Triệu hoán lại!”

Lần triệu hoán cuối cùng dù là ai cũng sẽ đi ra, miễn không kém hơn hai người đợt đầu là Tần Quân yên tâm rồi.

Lại vang tiếng hệ thống gợi ý:

[Đinh! Bắt đầu tùy cơ triệu hoán Thần Ma lần nữa.]

Bốn người Phục Hy, Đế Tuấn trò chuyện với nhau, đề tài xoay quanh Cơ Bất Bại, Tử Đạo và Tù Mệnh Đế Tôn bí ẩn.

Tần Quân đã dặn dò nên Phục Hy không nhắc gì tới chuyện họ từng gặp Tù Mệnh Đế Tôn.

Việc Tù Mệnh Đế Tôn quan trọng, nếu tin y còn sống truyền ra sẽ khuấy động mưa gió, đương nhiên phỏng chừng ít ai tin tưởng.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Thông Thiên Giáo Chủ. Vì Thông Thiên Giáo Chủ quá mạnh tránh thoát hệ thống trói buộc, đã thả tự do.]

Tần Quân giật mình xoe tròn mắt, lòng thầm chửi thề.

Đây không phải lần đầu tiên hắn triệu hoán ra Thông Thiên Giáo Chủ, trước kia không phải Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện ở lần thứ ba nên Tần Quân có thể tuyển chọn lại, lần này thì không có cơ hội đó.

Nhưng tại sao là Thông Thiên Giáo Chủ?

Tần Quân thấy nhức đầu. Thông Thiên Giáo Chủ không phải lợi hại nhất trong Thánh Nhân, nhưng y có Tru Tiên kiếm trận. Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Thông Thiên Giáo Chủ dựa vào Tru Tiên kiếm trận đấu với

bốn thánh, kinh diễm vô cùng.

Bản thân Tần Quân ngưỡng mộ Thông Thiên Giáo Chủ rất lâu rồi, nhưng bây giờ y được thả tự do rất có thể sẽ thành đối địch, điều này làm hắn rất khó chịu.

Hệ thống an ủi:

“Vì Thông Thiên Giáo Chủ quá mạnh nên hệ thống thả tự do cho y ở bên kia vũ trụ, cách túc chủ rất xa.”

Tần Quân cố gắng bình ổn cảm xúc.

Không sao cả!

Trẫm có Phục Hy thành thánh!

Còn có Cơ Bất Bại, Tử Đạo trợ giúp!

Dù Thông Thiên Giáo Chủ có Tru Tiên kiếm trận thì Tần Quân tự tin sẽ ứng đối được.

Tần Quân thì thầm:

- Thông Thiên, hy vọng ngươi đừng chống lại trẫm!

Bốn người Phục Hy ngừng bặt, tu vi của họ rất cao, dù Tần Quân nói nhỏ đến đâu họ cũng nghe rõ ràng.

Đế Tuấn, Chúc Dung, Huyền Đô, Phục Hy trò chuyện rôm rả:

- Thông Thiên? Không lẽ là Thông Thiên Giáo Chủ?

- Bệ hạ, Thông Thiên Giáo Chủ cũng giáng lâm phương vũ trụ này?

- Thông Thiên Giáo Chủ kiếp này chắc không phải cũng thành thánh đi?

- Không thể nào! Trước kia hắn dựa vào công đức thành thánh, kiếp này còn muốn dựa vào công đức sao? Hắn kiếm đâu ra công đức như thế? Hỗn Độn Ma Thai chỉ có một, ý nghĩa lập giáo không lớn, có nhiều tông môn

rồi.

Khóe môi Tần Quân co giật, có vẻ Thông Thiên Giáo Chủ khá nặng ký trong lòng bốn người.

Tần Quân lười giải thích nhiều, đã được thả tự do tức là Thông Thiên Giáo Chủ chắc chắn là Thánh Nhân.

Dù Tần Quân mạnh đến đâu cũng không thể chỉ định triệu hoán Thánh Nhân. Sau khi triệu hoán tùy cơ Thánh Nhân dễ dàng thoát khỏi hệ thống trói buộc, nếu là trước kia có lẽ Tần Quân sẽ sợ.

Hiện tại có gì phải sợ?

Nếu là Hồng Quân, Bàn Cổ đi ra thì Tần Quân hơi run.

Tần Quân dặn dò:

- Phải rồi Phục Hy, trước tiên ngươi hãy phong ấn Thời Không Tuyệt Địa kỹ hơn đi.

Thánh Nhân có thể chớp mắt đến bất cứ đâu, nếu không phải vì đi cùng Tần Quân thì Phục Hy đã trực tiếp quay về Tần Tiên giới. Không mang cả nhóm trở về là vì nhóm Tần Quân không phải Thánh Nhân, không chịu nổi áp lực xuyên qua thời không cự ly dài.

Hiển Thánh còn không chịu nổi tốc độ của Thánh Nhân.

Phục Hy lập tức gật đầu, biến mất tại chỗ.

Ba người Đế Tuấn đã thói quen, bọn họ không hiểu sự bí ẩn của Thánh Nhân.

------oOo------

Chương 1363: Vận Mệnh Chi Tử hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua khoảng một canh giờ.

Bỗng tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Phong ấn Thời Không Tuyệt Địa. Đạt được một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội nghe đạo, một lần cơ hội triệu hoán quân đoàn Thần Ma, hai lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Tần Quân hơi ngạc nhiên, hắn không ngờ động tác của Phục Hy mau vậy.

Bùm!

Một cột ánh sáng từ bên trên giáng xuống người Tần Quân, ba người Đế Tuấn giật mình trợn to mắt.

Huyền Đô kinh ngạc kêu lên:

- Công . . . Công đức?

Đế Tuấn hút ngụm khí lạnh. Chúc Dung không hiểu công đức là gì thì ngơ ngác nhìn ân trạch thiên đạo bao bọc Tần Quân.

Nếu Thời Không Tuyệt Địa mở ra chắc chắn dẫn đến gió tanh mưa máu, vô số hung vật sẽ trốn ra khỏi lỗ hổng, là tai nạn lớn lao.

Phục Hy nghe Tần Quân sai khiến phong ấn Thời Không Tuyệt Địa tất nhiên hắn cũng được chia cho công đức, dù không nhiều bằng Phục Hy.

Công đức vào người, tu vi của Tần Quân tăng vọt.

Nhưng công đức không quá nhiều, khi Tần Quân sắp đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh thì đã tiêu hao hết công đức.

Cột sáng tan biến, Tần Quân mỉm cười, hắn cảm giác dù không dựa vào cơ hội nghe đạo, tu luyện thêm vài tháng là có thể dễ dàng đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh.

Ngoài ra Tần Quân sở hữu hai lần cơ hội nghe đạo, tưởng tượng thôi đã thấy hạnh phúc.

Trước khi vào Thánh Môn chắc Tần Quân sẽ lại tiến bộ vượt bậc, thậm chí bồi dưỡng một đám cường giả.

Đạp Thánh Môn là Thiên Đình Đại Tần sẽ như cá nhảy long môn, thành chân long.

Rất nhanh Phục Hy xuất hiện trên Hà Đồ, cười tươi, hiển nhiên được nhiều công đức.

Phục Hy chắp tay cười nói:

- Không nhục sứ mệnh.

Tần Quân cười lắc đầu nói:

- Hai bên cùng có lợi mới là tốt nhất.

Đế Tuấn, Huyền Đô, Chúc Dung ù ù cạc cạc nghe.

Phong ấn Thời Không Tuyệt Địa có công đức?

Nghĩ đến đây Đế Tuấn, Huyền Đô rất hâm mộ, thầm tính toán sau này phải thân thiết với Tần Quân nhiều hơn. Giờ bọn họ đã xem thấu, đi theo Tần Quân sẽ được cơ duyên nghịch thiên.

***

Huyền Đương đại thế giới, trong Nam Vực Thiên Thế Giới.

Thiên Đình Đại Tần đã dời đô đi Tần Tiên giới nhưng nơi này vẫn là trung tâm quyền lực toàn Huyền Đương đại thế giới.

Thánh thành trở nên phồn hoa hơn trước, sinh linh ra vào nhiều không đếm xuể.

Hôm nay bên trên Thánh thành tụ tập mây đen, biển mây cuồn cuộn.

Mơ hồ có con mắt to khủng bố ngưng tụ trong mây, rất nhanh hấp dẫn một số sinh linh chú ý.

Đám sinh linh bàn tán xôn xao:

- Đó là cái gì?

- Con mắt? Ui, không lẽ là tà ma giáng lâm?

- Uy áp này . . . đang biến mạnh.

- Ta bị hoa mắt sao?

- Có chuyện gì? Nơi này là Thiên Đình!

Rất nhanh Thánh thành bị kinh động, các tướng quân bay ra khỏi thành.

Cùng lúc đó biển mây dạt ra, hai bóng người xuất hiện, một lớn một nhỏ.

Đó là Liễu Nhược Lai. Nàng mặc váy trắng tinh, khí chất xuất trần, khuôn mặt trở nên càng xinh đẹp hơn, cũng lạnh lùng hơn.

Tay phải Liễu Nhược Lai nắm một cô bé mặc kiểu dáng giống như nàng, trông chưa đầy một tuổi, nhưng cô bé không giống bé gái phàm nhân đòi ôm, bé ngậm ngón tay nhìn Thánh thành bên dưới, tiếng cười như chuông bạc.

Liễu Nhược Lai hơi cau mày thì thầm:

- Hắn không ở chỗ này, đã đi sao . . .

Ngữ điệu Liễu Nhược Lai lạnh nhạt không chút tình cảm, nàng nhìn các tướng quân Thánh thành bay tới, dắt tiểu nữ nhi biến mất tại chỗ, không còn dấu vết như chưa từng xuất hiện.

***

Mười ngày sau, nhóm Tần Quân quay về Tần Tiên giới.

Tần Quân đi chuyến này vốn lặng lẽ, sinh linh Tần Tiên giới còn tưởng hắn bận bế quan tu luyện.

Trong Đại Tần Thiên Thành, Tần Quân kêu Phục Hy sắp xếp chỗ cho ba người Đế Tuấn, hắn thì đi Thánh Đế cung.

Tần Quân không triệu tập quần thần mà đi tìm Tiểu Lăng Mệnh trước, hắn quét thần thức rồi tìm theo hơi thở của Tiểu Lăng Mệnh đi vào tẩm cung Chúc Nghiên Khanh.

Các cung nữ vội vàng quỳ xuống:

- Tham kiến bệ hạ!

Tần Quân đẩy cửa tẩm cung ra bước vào, mới vào cung điện hắn đã nghe tiếng Tiểu Lăng Mệnh bi bô tập nói:

- Mẫu hậu . . . Mẫu hậu . . .

Tiểu Lăng Mệnh xoay tròn tầm thấp, Chúc Nghiên Khanh bước chậm theo sau lưng bé, hai mẫu tử rất ấm áp.

Tiểu Lăng Mệnh thấy Tần Quân thì mắt sáng rực nhào lên:

- Phụ hoàng!

Tiểu Lăng Mệnh từng ở trong Thời Không Tuyệt Địa một năm nên học nói rất nhanh.

Chúc Nghiên Khanh thấy Tần Quân liền sầm mặt, nàng bước nhanh đến trước mặt hắn:

- Bệ hạ không cho thiếp thân một lời giải thích sao?

Nhi tử ra ngoài một đoạn thời gian bị người lặng lẽ đưa về, còn lớn một chút, làm mẫu thân hỏi sao Chúc Nghiên Khanh không lo lắng?

Tần Quân cười gượng gạo, nắm tay Chúc Nghiên Khanh cố gắng giải thích.

Việc Thời Không Tuyệt Địa không cần giấu diếm, dù có đồn ra ngoài thì ai dám vào Thời Không Tuyệt Địa đều phải chết, bên trong có một Thánh Nhân tọa trấn.

Thế là Tần Quân kể rõ ngọn nguồn vụ việc, hắn không nhắc tới Nhan Vương Điện và Cơ Bất Bại vì dính dáng nhiều kế hoạch của hắn, chỉ nói sai một thuộc hạ đưa Tiểu Lăng Mệnh về.

Chờ Tần Quân nói xong Chúc Nghiên Khanh chưa lấy lại tinh thần.

Chúc Nghiên Khanh khó tin hỏi:

- Bệ hạ gặp Lăng Mệnh năm ngàn năm sau?

Nàng không quan tâm Thời Không Tuyệt Địa và Thánh Nhân, chỉ chú ý nhi tử của mình, làm Tần Quân dở khóc dở cười.

Tần Quân khen:

- Đúng vậy, tiểu tử đó khỏe mạnh hoạt bát, nghe nói chưa đầy ngàn tuổi đã đột phá Đại La Kim Tiên, là đệ nhất thiên tài tương lai của Thiên Đình Đại Tần.

Tiểu Lăng Mệnh ở trong ngực hắn cười giòn:

- Đệ nhất thiên tài . . . Đệ nhất thiên tài . . .

Tiểu Lăng Mệnh mới học nói nhưng chưa hiểu nhiều câu có ý nghĩa gì, linh trí còn đang phát dục.

Chúc Nghiên Khanh ôm Tiểu Lăng Mệnh, cười yêu thương nói:

- Không ngờ nhi tử của chúng ta xuất sắc như vậy.

Chúc Nghiên Khanh vuốt mặt Tiểu Lăng Mệnh, nàng như nhìn thấy tương lai của nhi tử.

Tần Quân từ sau lưng ôm hai mẫu tử vào lòng, hắn cười nói:

- Yên tâm, trẫm sẽ bồi dưỡng nó thật tốt.

Tần Quân ở trong tẩm cung của Chúc Nghiên Khanh một canh giờ rồi mới rời đi, chuẩn bị cho kế hoạch kế tiếp.

Cùng lúc đó, Chúc Dung tụ họp với Đế Giang, Cường Lương. Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Hình Thiên đều đến bái phỏng. Đế Tuấn thì gặp đám thuộc hạ Lục Kim Ô, Bạch Trạch, Anh Chiêu.

Huyền Đô cũng không cô đơn, có quan hệ khá tốt với đám đệ tử đời thứ hai Xiển giáo, Tiệt giáo. Đại chiến Phong Thần đã là ân oán kiếp trước, như mây khói bay qua.

Hôm đó Tần Quân mở chầu triều.

Còn hơn ba tháng mới đến lúc mở Huyền Trì của Thánh Môn, đủ để Tần Quân làm nhiều việc.

------oOo------

Chương 1364: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngồi trên ghế rồng nhìn xuống văn quan võ tướng, nói:

- Trẫm tuyên bố hai vị được tuyển đi cùng trẫm đến Thánh Môn. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá!

Quần thần cùng giật mình.

Đi Thánh Môn?

Tin tức về Thánh Môn mở cửa đã truyền khắp vũ trụ, nhưng đa số quan trong Tần Tiên giới không biết bên mình được mời.

Lưu Bá Ôn không ngờ Tần Quân trực tiếp tung tin ra, chắp tay hỏi:

- Bệ hạ không tham dự?

Chỉ có hai danh ngạch, tại sao giao cho Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá?

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hưng phấn, hai yêu chắp tay quát:

- Đa tạ bệ hạ!

Có cơ hội kiến công là tốt rồi, họ không quan tâm nhiệm vụ khó khăn hay không.

Tần Quân giơ tay phải đè không khí ra hiệu yên lặng, tiếp tục bảo:

- Cổ Tiên tinh vực đã bị thu phục gần xong, tiếp theo bắt đầu tăng cường quân bị, chuẩn bị tấn công Hắc Long tinh vực.

Xôn xao!

Cả điện sôi chảo dầu, quần thần rung động, không ngờ ngay lúc này Tần Quân muốn phát động chiến tranh.

Tất cả thế lực trong vũ trụ đều theo dõi Thánh Môn mà Tần Quân muốn khai chiến. Tuy Tần Tiên giới và Hắc Long tinh vực sớm ở mặt đối lập, Dương Tiễn còn bắt Hắc Long Tiên Tôn, nhưng muốn nuốt cả Hắc Long tinh vực khó làm được trong một chốc.

Tần Quân độc đoán quyết định:

- Ý trẫm đã quyết, giờ bàn tiếp việc xếp hàng tiên ban.

Quần thần không biết Phục Hy đã thành thánh, còn có Cơ Bất Bại, Tử Đạo trợ giúp.

Nếu biết Thiên Đình Đại Tần có Thánh Nhân thì tập thể quần thần sẽ đồng ý ngay.

Có Thánh Nhân tọa trấn, nhìn khắp vũ trụ trừ Thánh Môn ra Thiên Đình Đại Tần chẳng sợ gì cả.

Ở trong Thời Không Tuyệt Địa vạn năm dài Tần Quân đã không ngồi yên nổi nữa, vừa về liền động can qua.

Các Thần Ma rất hưng phấn, bọn họ thích Tần Quân có đấu chí, dã tâm như vậy. Đám thần tiên thì lo lắng, lo Tần Quân dẫn dắt Cổ Tiên tinh vực đến chỗ vạn kiếp bất phục.

Chầu triều kéo dài hai canh giờ.

Tần Quân đứng dậy nói:

- Dương Tái Hưng, Thần Nông, Anh Chiêu, Triệu Công Minh ở lại.

Quần thần vội vàng quỳ lạy, tiếp đó bãi triều.

Hiện Tần Quân có bốn lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, đủ cho hắn hoang phí rộng rãi.

Dương Tái Hưng là Hổ Tổ chuyển thế, nếu phục hồi đỉnh cao thì sẽ là một cường giả Hiển Thánh.

Thần Nông thì khỏi phải nói, một trong Tam Hoàng, chắc chắn là Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Anh Chiêu và Triệu Công Minh thì Tần Quân không thể khẳng định, hy vọng bọn họ có thể mạnh hơn một chút.

Triệu Công Minh cầm hai mươi bốn viên Định Hải Châu, nếu tu vi tiến thêm một bậc thì chắc chắn thực lực sẽ tăng vọt, pháp bảo cũng tính trong phần sức mạnh.

Quần thần giải tán.

Triệu Công Minh cố nén kích động hỏi:

- Bệ hạ định cho chúng ta biến mạnh phải không?

Trong Thiên Đình Đại Tần việc Tần Quân có thần thông cho người ta biến mạnh đã chẳng phải là bí mật.

Dương Tiễn có thể một hơi trở thành tồn tại sánh bằng Dương Bắc Minh cũng là nhờ Tần Quân.

Tần Quân cười nói:

- Đúng vậy!

Tần Quân thầm ra lệnh hệ thống sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh cao cho bốn vị Thần Ma.

Triệu Công Minh, Thần Nông, Dương Tái Hưng, Anh Chiêu rất kích động.

Giây lát trên đầu Tần Quân hiện ra một lỗ đen hút bốn người vào trong.

Cung điện chỉ còn một mình Tần Quân, không gian yên tĩnh, tiếng hít thở của hắn nhẹ nhàng quanh quẩn trong điện.

Tần Quân từ từ ngồi xuống, hắn nhìn cung điện trống rỗng chợt nhớ ra điều gì, vội ra lệnh:

"Đưa bảng liệt kê thuộc tính của Phục Hy ra xem."

Sau khi Phục Hy thành thánh Tần Quân chưa xem bảng liệt kê thuộc tính của y.

[Phục Hy: Đến truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tịch Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thượng Đế. Thượng Cổ Thiên Hoàng. Nhân Vương. Nhân Hoàng.

Tu vi: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ.

Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công.

Thần thông: Nghịch Thiên Toán Mệnh. Chấp Chưởng Khí Vận. Diễn Hóa Thiên Địa. Thiên Hoàng Chi Lực. Bát Quái Chấn Thiên. Thời Gian Chậm Lại. Tùy Tâm Sở Hành.

Pháp bảo: Phượng Hoàng Cầm. Thanh Thệ Thảo.

Thuộc tính đặc biệt: Khí vận nhân tộc (có thể tăng mạnh khí vận nhân tộc cho thuộc hạ của túc chủ).

Mức độ trung thành: 99 (MAX 100)]

Thánh Nhân cảnh sơ kỳ.

Mắt Tần Quân sáng rực, hắn hỏi thầm:

“Không lẽ Thánh Nhân cũng chia ra sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và viên mãn?”

Tiếc rằng hệ thống không trả lời hắn.

Tần Quân hỏi tiếp:

“Phục Hy thành thánh rồi, sau khi thức tỉnh cực hạn có khi nào tu vi thấp xuống không?”

Nếu sau khi Phục Hy thức tỉnh cực hạn mà tu vi không bằng bây giờ thì Tần Quân sẽ hộc máu.

Hệ thống trả lời:

“Không, thức tỉnh cực hạn là mô phỏng Thần Ma với trạng thái hiện giờ không ngừng tu luyện. Nếu Phục Hy thức tỉnh cực hạn sẽ từ Thánh Nhân cảnh tu luyện đến cực hạn.”

Tần Quân thở phào nhẹ nhõm, hắn ngồi một lúc rồi đứng dậy rời đi.

***

Dưới chân Thánh Đế phong, Đế Tuấn và Lục Kim Ô đi cùng nhau.

Đế Tuấn nhíu mày hỏi:

- Ngươi nói thật không? Thái Nhất và bệ hạ đã là kẻ thù?

Trong thời gian đi theo Tần Quân khiến Đế Tuấn biết rõ hắn nắm giữ lực lượng khủng bố thế nào, gã mà dám làm phản, gã tin mình rất khó có đường sống.

Lục Kim Ô khẽ thở dài:

- Đúng vậy, hoàng thúc đã từng tranh giành địa vị bá chủ Huyền Đương đại thế giới với bệ hạ.

Bây giờ Lục Kim Ô hoàn toàn phục Tần Quân, nhưng hệ Đông Hoàng Thái Nhất là thúc thúc, gã không muốn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất chết.

Đế Tuấn cau mày, đối với đế hoàng thì họ kiêng dè nhất là người tranh giành địa vị với mình, đổi lại là gã sẽ không chấp nhận để Đông Hoàng Thái Nhất sống. Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất là đệ đệ của gã, Đế Tuấn không thể khoanh tay nhìn.

Tâm tình của Đế Tuấn phức tạp thầm nghĩ:

"Dù như thế bệ hạ vẫn tin tưởng ta, còn để phụ thân của ngài chỉ điểm cho ta."

Những ngày ở trong Thời Không Tuyệt Địa Đế Tuấn biết Tần Quân hiểu rõ kiếp trước của họ, còn từng nhắc đến Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng hắn không nói ân oán riêng giữa hắn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Thoáng chốc mức độ trung thành của Đế Tuấn dành cho Tần Quân không giảm ngược lại tăng thêm một chút.

Đế Tuấn khâm phục lòng dạ của Tần Quân và ân đức cho gã.

Đế Tuấn lẩm bẩm:

- Thái Nhất ơi là Thái Nhất, cuồng thì được nhưng ánh mắt của ngươi vẫn kém như vậy.

Đế Tuấn phải cứu Đông Hoàng Thái Nhất, cũng phải báo ơn của Tần Quân, làm gã nhức cái đầu.

Cùng lúc đó, Tần Quân kêu Phục Hy vào ngự hoa viên.

Tần Quân lấy Giai Đạo Bí Tự ra cười nói với Phục Hy:

- Giúp trẫm thả thứ bên trong ra.

Phục Hy cười đồng ý:

- Biết!

Phục Hy biết trong Giai Đạo Bí Tự phong ấn Kiếm Ma Lâm Mạnh Triều, nhưng bây giờ y đã thành thánh, không để bụng mấy chuyện đó nữa.

------oOo------

Chương 1365: Tổ của Địa Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phục Hy nhận lấy Giai Đạo Bí Tự, pháp lực rót vào trong, Giai Đạo Bí Tự tỏa ánh sáng chói lòa, trở nên trong suốt.

Hơi thở cực kỳ mạnh mẽ tiết ra từ Giai Đạo Bí Tự khiến Tần Quân nheo mắt lại.

Từng là đệ nhất nhân kiếm đạo, tức là tiền nhiệm của Dương Bắc Minh, vì theo đuổi mà tẩu hỏa nhập ma, trở thành tà ma khủng bố tàn sát ức vạn sinh linh. Cuối cùng bị Tịch Nghiệp Ma Quân, Huyền Đế Trường Sâm Thương liên hợp trấn áp phong ấn trong Giai Đạo Bí Tự, suốt kiếp không thể siêu sinh.

Nghe nói trước khi Lâm Mạnh Triều thành ma là thiên tài nổi tiếng lừng lẫy, thời trẻ chế bá bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, sau này gặp bình cảnh rồi bị Trường Sâm Thương vượt mặt.

Tịch Nghiệp Ma Quân thì thật lâu trước kia đã trở thành cự phách vũ trụ, một mình chế ngự vũ trụ vô số năm.

Sau khi thành ma buộc Tịch Nghiệp Ma Quân, Huyền Đế Trường Sâm Thương phải liên hợp trấn áp đủ thấy thực lực của Lâm Mạnh Triều thế nào.

Một thanh âm tràn ngập thô bạo phát ra từ Giai Đạo Bí Tự nổ vang Tần Tiên giới, khiến vô số sinh linh xáo động:

- Kiếm của ta là đại đạo!

Vù vù vù vù vù!

Đám Thần Ma Đế Tuấn, Đế Giang, Dương Tiễn, Cường Lương, Chúc Dung, Bồ Đề Tổ Sư, Triệu Công Minh cùng đám tiên tướng bay ra khỏi Đại Tần Thiên Thành, tập thể bao vây Thánh Đế cung, hình ảnh rất là đồ sộ.

Thần Ma, tiên tướng lao nhao bàn tán:

- Chuyện gì xảy ra?

- Giọng nói vừa rồi sát khí đậm quá!

- Truyền đến từ bên trên Thánh Đế phong, hay có cường địch xâm nhập?

- Không đâu, Phục Hy đại nhân đang ở cùng bệ hạ mà.

- Đừng hành động thiếu suy nghĩ, không xảy ra chiến đấu gì.

Sinh linh trong Đại Tần Thiên Thành xôn xao, tiếng rống của Lâm Mạnh Triều đến bây giờ họ nhớ lại còn thấy da đầu tê dại.

Một bóng đen bay ra khỏi Giai Đạo Bí Tự trong tay Phục Hy, nhanh chóng biến hình người rơi xuống đất.

Tóc dài rối xù, quần áo rách bươm trông như ăn mày, thậm chí bẩn thỉu còn hơn ăn mày, tỏa mùi máu tanh nồng.

Lâm Mạnh Triều điên cuồng loanh quanh tại chỗ:

- Kiếm của ta . . . kiếm của ta đâu . . . kiếm của ta đâu?

Khi thấy Tần Quân thì mắt Lâm Mạnh Triều bắn ra hung quang khủng bố nhào vào hắn.

Phục Hy lập tức đứng che trước mặt hắn, giơ ngón trỏ tay phải ra ấn trán Lâm Mạnh Triều làm gã không thể nhúc nhích:

- Càn rỡ!

Lâm Mạnh Triều như nổi điên cứ lẩm bẩm hỏi kiếm.

Tần Quân đánh giá Lâm Mạnh Triều, khí thế hung lệ, hoàn toàn là tà ma, được gọi là Kiếm Ma nhưng không có kiếm, linh hồn đang giận dữ.

Phục Hy giao Giai Đạo Bí Tự cho Tần Quân, hỏi:

- Xử lý ma này thế nào?

Tần Quân suy tư giây lát, cười nói:

- Nhốt vào thiên lao đi.

Tần Quân có xây một thiên lao trong Tần Tiên giới, còn đặc biệt đổi một pháp trận trong thần thoại thương thành, dưới Thánh Nhân rất khó tránh thoát, tiêu phí hơn hai ngàn ức điểm danh khí.

Đương nhiên không phải nói cường giả Hiển Thánh vào pháp trận sẽ bị trấn áp, diệu dụng của nó là khi bước vào rồi sẽ không thể phục hồi pháp lực.

Hiển Thánh bị thương nặng nhốt ở bên trong pháp lực hầu như không tăng lên.

Lao ngục rất quan trọng đối với một thế lực, bắt nhốt phạm nhân càng mạnh càng chứng tỏ thế lực đó cường đại.

Nhốt Kiếm Ma trong truyền thuyết vào thiên lao, nếu đồn ra ngoài sẽ cổ vũ uy vọng của Thiên Đình Đại Tần. Từ khi Hắc Long Tiên Tôn bị nhốt trong thiên lao thì danh tiếng thiên lao Thiên Đình Đại Tần đã truyền khắp vũ trụ.

Phục Hy gật đầu cười, dẫn theo Lâm Mạnh Triều biến mất tại chỗ.

Tần Quân ngồi khoanh chân dưới đất luyện hóa Giai Đạo Bí Tự.

Hiện Tần Quân đã khống chế hai Đại Đạo Bí Tự gồm có Đấu Đạo Bí Tự, Trận Đạo Bí Tự. Trong đó Đấu Đạo Bí Tự có thể cho Tần Quân tăng thực lực gấp ba lần khi chiến đấu, Trận Đạo Bí Tự có thể dòm ngó suy nghĩ của sinh linh không vượt qua hắn hai đại cảnh giới.

Tần Quân rất mong chờ Giai Đạo Bí Tự có diệu dụng gì, nếu gom đủ chín

Đại Đạo Bí Tự, dù không có thần thông đại đạo thì hắn tin mình vẫn có thể vô địch vũ trụ.

Đại Đạo Bí Tự quá nghịch thiên.

Đám Thần Ma, tiên tướng quay quanh Thánh Đế phong cảm giác hơi thở của Lâm Mạnh Triều biến mất, cả đám nhìn nhau, không dám quấy rầy Tần Quân, lục tục giải tán.

Không còn Lâm Mạnh Triều, Tần Quân dung hợp Giai Đạo Bí Tự nhẹ nhàng như uống nước.

Hai canh giờ qua nhanh.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đạt được Giai Đạo Bí Tự, thưởng cho túc chủ một lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma.]

Tính đến bây giờ Tần Quân đã tích lũy hai lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma không sử dụng.

Sướng!

Tần Quân thở hắt ra, không phải sướng vì chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma mà vì Giai Đạo Bí Tự.

Giai Đạo Bí Tự có thể khống chế tinh thần của sinh linh khác, miễn cảnh giới không cao hơn Tần Quân là sẽ thành con rối của hắn, rất khủng bố. Còn về khống chế người ta bao lâu, có thể khống chế bao nhiêu sinh linh tùy vào Tần Quân có bao nhiêu pháp lực, mạnh cỡ nào.

Tần Quân là Cực Viêm Ma Thần, pháp lực hơn xa cùng cảnh giới.

Tần Quân bật cười:

- Thật là thần thông dành cho Thiên Đế.

Thần thông này rất bá cách, cưỡng ép khống chế tâm linh của người ta, khiến đối phương vô ý thức bị hắn khống chế. Nếu tin này đồn ra ngoài sẽ

khiến người nghe tiếng sợ vỡ mật.

Dùng thần thông này điều tra tình báo, thì tuyệt đối vô địch.

Tần Quân bình ổn nỗi lòng, hắn suy nghĩ nên triệu hoán ai, hắn không định giữ lại hai lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Sắp quyết chiến với Thánh Môn, có càng nhiều cường giả thuộc hạ càng tốt.

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Triệu hoán Trấn Nguyên Tử trước đi, Trấn Nguyên Tử đỉnh cao, Nhớ lại ký ức kiếp trước!”

[Đinh! Chúc mừng túc chủ triệu hoán được Trấn Nguyên Tử, đến từ truyền thuyết thần thoại.]

Cùng với tiếng hệ thống gợi ý, Tần Quân giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Trấn Nguyên Tử.

Tổ của Địa Tiên, thiên phú Trấn Nguyên Tử không yếu, thuộc hàng hạng nhất dưới Thánh Nhân.

[Trấn Nguyên Tử: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Tổ của Địa Tiên.

Tu vi: Bán Thánh.

Công pháp: Vạn Thọ Vô Cương.

Thần thông: Tụ Thủ Càn Khôn. Ngũ Trang Tiên Pháp. Tĩnh Hư Đả Tọa. Thiên Địa Niễn Bàn. Họa Bộ Vi Lao. Hỗn Nguyên Đạo Quả Chi Thuật.

Pháp bảo: Địa Thư. Tĩnh Hư phất trần. Nhân Tham Quả.

Thuộc tính đặc biệt: Cùng thế đồng quân (có Trấn Nguyên Tử hỗ trợ thì tuổi thọ của túc chủ tăng gấp đôi).

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Bán Thánh!

Tần Quân xoe tròn mắt, điều này vượt sức tưởng tượng của hắn, cứ nghĩ Trấn Nguyên Tử cùng lắm là Hiển Thánh cảnh viên mãn.

------oOo------

Chương 1366: Trảm tình vấn thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống giải thích:

"Trấn Nguyên Tử trong Tây Du Ký là được Nguyên Thủy Thiên Tôn mời đi thỉnh giáo, còn mang theo đồ đệ của mình, đã chứng minh quan hệ của Trấn Nguyên Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn. Nếu không có thực lực cơ bản thì Trấn Nguyên Tử làm sao có mặt mũi lớn như vậy? Trong thần thoại đạo giáo Trấn Nguyên Tử sánh bằng Tam Thanh, được tiếng là dự khuyết Tam Thanh, đủ thấy địa vị thế nào."

Tần Quân chớp chớp mắt, nhìn hàng 'Nhân Tham Quả' trong bảng liệt kê thuộc tính của Trấn Nguyên Tử.

Nhân Tham Quả rất nổi tiếng, được gọi là chín ngàn năm chín một lần, ngửi một hơi có thể sống ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một trái sống bốn vạn bảy ngàn năm!

Nhưng vì vẻ ngoài của Nhân Tham Quả giống trẻ sơ sinh nên Hoa Hạ đời sau có nhiều suy đoán âm mưu.

Tần Quân khá hứng thú với Nhân Tham Quả, nếu cách gieo trồng không thương thiên hại lý thì hắn sẽ suy xét trồng trong Đại Tần Thiên Thành.

Triệu hoán Trấn Nguyên Tử rồi, tiếp tục chọn ai đây?

Tần Quân lại rối rắm, giờ hắn không thiếu Hiển Thánh đỉnh cao, còn Thánh Nhân thì không thể trực tiếp triệu hoán.

Thật là khiến người khó chịu.

A?

Phải rồi!

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Hệ thống, triệu hoán Tam Tiêu Nương Nương đi, thời kỷ đỉnh cao, nhớ lại ký ức kiếp trước!”

Tam Tiêu Nương Nương cùng nhau bày trận Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận thì thần chắn giết thần, phật chắn giết phật. Đương nhiên Thánh Nhân mà ra tay thì trận này sẽ bị phá.

Hệ thống lạnh lùng nói:

“Không được, chỉ có thể triệu hoán một vị trong đó.”

Tần Quân suýt hộc máu.

Chẳng lẽ không thể tổ hợp Tam Tiêu Nương Nương sao?

Kim Giác Ngân Giác, Ngưu Đầu Mã Diện, Hắc Bạch Vô Thường đều xuất hiện với hình thức tổ hợp.

Mặc kệ Tần Quân cãi cọ thế nào hệ thống kiên quyết không đồng ý.

Tần Quân bất đắc dĩ đành chọn triệu hoán Vân Tiêu, Hỗn Nguyên Kim Đấu của nàng là pháp bảo mạnh không thua gì Định Hải Châu.

Đến nay thuộc hạ của Tần Quân có nhiều đệ tử Tiệt giáo: Vân Tiêu, Triệu Công Minh, Thập Thiên Quân, Ôn Thần Lữ Nhạc, Thạch Ki Nương Nương.

Chậc chậc, nếu Thông Thiên Giáo Chủ có trí nhớ kiếp trước biết mấy chuyện này có khi nào hộc máu không?

Ngoài ra nhiều đệ tử môn hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng ở dưới tay

Tần Quân. Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thống lĩnh Tây Phương Phật Giáo cũng vậy.

Đồ đệ duy nhất của Lão Tử bị Tần Quân lấy mất.

Đát Kỷ quân cờ của Nữ Oa thành thánh hoàng hậu của Tần Quân, còn có huynh trưởng Phục Hy.

Trừ Hồng Quân ra các Thánh Nhân cơ bản có nhân quả với Tần Quân, rồi còn hai tộc vu yêu, ngẫm lại đã thấy kích động.

Tần Quân kêu hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Vân Tiêu.

[Vân Tiêu: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Đệ tử Tiệt giáo.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ.

Công pháp: Cửu Khúc Hoàng Hà công.

Thần thông: Vân Hải Mạn Thiên. Tử Khí Đông Lai. Bích Hải Ba Thăng. Thương Lam Mê Tâm Pháp. Ma Lộng Càn Khôn.

Pháp bảo: Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Tọa kỵ: Thanh Loan.

Mức độ trung thành: 85 (MAX 100)]

Không ngờ Vân Tiêu có tu vi Hiển Thánh cảnh trung kỳ, mạnh hơn Nhiên Đăng, ngang ngửa Như Lai.

Tần Quân nhìn vui vẻ, nhưng ngẫm lại cũng bình thường.

Tuy Hỗn Nguyên Kim Đấu được gọi là báu vật đẳng cấp giáo chủ nhưng nếu không có tu vi chống đỡ thì khó phát huy tác dụng của nó.

Dựa vào Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận Tam Tiêu Nương Nương gần như chấm dứt đại chiến Phong Thần, buộc Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn ra

tay dập tắt khí diễm.

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Tiếp tục triệu hoán quân đoàn Thần Ma!”

Tần Quân chỉ còn lại một lần cơ hội tử trung đỉnh cao, hai lần thức tỉnh cực hạn, hai lần cơ hội nghe đạo. Các phần thưởng khác đã bị Tần Quân sử dụng, tùy cơ rút thăm trúng thưởng không rút ra bảo bối nghịch thiên gì. Còn truyền thừa kỹ năng Tần Quân định ban ơn cho Thần Ma có công, cơ hội sưu tầm hiền năng đã sử dụng, hiền tài sẽ tự động tìm đến góp sức.

Tần Quân đứng dậy, bẻ cổ:

- Sảng khoái quá, nghỉ ngơi thôi!

Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu tham gia sẽ làm Tần Tiên giới mạnh hơn nữa, khi đối chiến với Thánh Môn chắc chắn phát huy ra tác dụng không nhỏ.

Tần Quân vừa ngẫm nghĩ vừa bước trên đường mòn rợp bóng cây trong ngự hoa viên:

- Có nên để Đế Giang, Vân Tiêu về phó bản Thần Ma tụ tập Tổ Vu, Tam Tiêu không?

***

Sâu trong trời sao có khối đại lục u ám lơ lửng, bên trên đầy dãy núi như những cây gai đất.

Dương Bắc Minh ngồi xếp bằng trên đỉnh ngọn núi cao nhất giữa đại lục, bốn bóng sáng lơ lửng trước mặt lão, là các đệ tử.

Ngữ điệu Dương Bắc Minh bực bội nói:

- Vi sư bế quan, tạm thời sẽ không tính sổ với Tần Thiên Đế.

Bốn đệ tử liếc nhau.

Một đệ tử vẫn cố nói:

- Sư tôn, Tần Thiên Đế đã thành khí diễm, chúng ta sẽ không nài ép sư tôn đi tính sổ với hắn. Chúng ta đến vì chuyện Huyền Trì của Thánh Môn.

Dương Bắc Minh không đánh lại Tần Tiên Lục Thần, bây giờ xuất hiện một Dương Tiễn được khắp nơi cho rằng sánh bằng lão, đương nhiên bốn người không dám đẩy sư phụ của mình vào hố lửa. Không có Dương Bắc Minh thì địa vị của họ trong vũ trụ sẽ giảm mạnh.

Dương Bắc Minh mở bừng mắt ra, âm trầm nạt:

- Thánh Môn liên quan gì ta!?

Trận chiến với Tần Tiên Lục Thần khiến Dương Bắc Minh ngộ ra, bây giờ lão đã là Bán Thánh, tiến thêm một bước sẽ là Thánh Nhân cao ngang trời. Nếu lão thành thánh thì Tần Thiên Đế là cái thá gì?

Đệ nhất vũ trụ vẫn thuộc về lão!

Dương Bắc Minh không biết dưới tay Tần Quân đã có Thánh Nhân, chỉ tính Bán Thánh đã được hai người. Khoảng cách giữa Tần Quân và Dương Bắc Minh càng lúc càng lớn.

Người từng bị Tần Quân đạp lên đều không cách nào vượt qua hắn nữa, sẽ bị hắn bỏ lại sau lưng xa dần.

Một đệ tử khác sốt ruột nói:

- Sư tôn, Thánh Môn rộng rãi chiêu nạp thiên tài, đây là cơ hội, nếu chúng ta chậm hơn thì sau này sẽ bị chèn ép!

Tuy họ đã xông ra uy danh nhưng không thuộc thế lực hạng nhất, Dương Bắc Minh thì khác, một mình lão đã là thế lực đỉnh cao.

Dương Bắc Minh có tư cách tiến cử thiên tài vào Thánh Môn, nên bốn người không muốn bỏ qua.

Dương Bắc Minh nghe vậy mắt càng lạnh lẽo, những đệ tử này chỉ biết ích lợi cho mình, khiến lão cảm thấy thê lương.

Trước kia Dương Bắc Minh thu đệ tử chỉ xem thiên phú, giờ những đệ tử này bởi vì lợi ích mà hoang phế tu luyện, không nên thân. Dương Bắc Minh thường hối hận không nên thu đám đệ tử này, nhưng lão nuôi họ từ nhỏ đến lớn thân như ruột thịt, lão không cứng rắn tuyệt tình được.

Người ngoài thấy Dương Bắc Minh lạnh lùng, tự phụ, vô địch thiên hạ. Họ không biết Dương Bắc Minh tung hoành đến bây giờ xem trọng tình thân hơn.

Cô đơn là thanh kiếm bén, Dương Bắc Minh đang cố gắng muốn chém tình, cường giả luôn đơn độc.

------oOo------

Chương 1367: Bốn cường giả

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Bắc Minh hít sâu, nói:

- Được, các ngươi mỗi người tiến cử một vị.

Bốn đệ tử mừng hớn hở vội cảm ơn.

Dương Bắc Minh tiếp tục bảo:

- Từ nay các ngươi không còn là đệ tử của ta!

Bốn người vụt ngẩng đầu khó tin nhìn Dương Bắc Minh.

- Sư tôn đang nói cái gì?

- Chúng ta đã làm lỗi lầm gì? Tại sao đuổi chúng ta đi?

- Sư tôn đừng mà!

- Sư tôn, Thánh Môn là chúa tể chí cao, không phải chúng ta hèn!

Bốn đệ tử hoảng loạn còn tưởng việc Thánh Môn chọc giận Dương Bắc

Minh, bọn họ không biết sự tham lam lâu nay khiến lão ghét.

Dương Bắc Minh vung ống tay áo:

- Biến!

Gió mạnh thổi ảnh chiếu nguyên thần của bốn đệ tử tan biến.

Đại lục u ám yên tĩnh lại.

Hiu quạnh, đơn côi.

Dương Bắc Minh chậm rãi nhắm mắt lại:

- Đời này ngô sống vì kiếm, chuyên tâm.

Khoảnh khắc chém tình tâm linh của Dương Bắc Minh bỗng nhiên thăng hoa, trong vô hình dường như lão tìm được cái gì.

Kiếm là cô độc, lạnh băng, vô địch.

Hôm nay Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu cùng nhau bay hướng Tần Tiên giới.

Hai người nhìn Tần Tiên giới phồn vinh, biểu tình hơi khác lạ, dường như khá bất ngờ.

Trấn Nguyên Tử mặc áo xanh, eo đeo tơ ngọc, tóc dài cột trong quan, tay cầm phất trần tạo cảm giác xuất trần như tiên. Khuôn mặt không già chút nào, hơi điển trai, nhưng vài lũ tóc trắng khiến y trông không còn trẻ. Ánh mắt Trấn Nguyên Tử bình thản dường như nhìn thấu hồng trần, toát ra hơi thở hòa cùng trời sao.

Vân Tiêu thì xinh đẹp như hoa, mặc áo trắng xinh đẹp, ống tay áo bay bay, thân hình yểu điệu, làn da như tuyết, khuôn mặt tinh xảo lộ ra vẻ đẹp đoan trang ung dung. Chân nàng đạp thanh loan vô cùng thần tuấn, đập cánh gió vù vù.

Vân Tiêu nhẹ giọng nói, mắt đẹp tràn đầy hứng thú:

- Đại tiên, xem ra chúng ta đã đánh giá thấp Tần Tiên giới.

Trong vô hình bọn họ cảm giác mình có duyên với Tần Quân, nếu có thể phụ tá hắn thì sau này sẽ là cơ duyên lớn. Đứng ở độ cao như bọn họ thì cảm giác này sẽ không là ảo giác. Ban đầu họ tưởng Tần Tiên giới chỉ có thế, cùng lắm ngang ngửa Thiên Đình kiếp trước, nhưng không ngờ Tần Tiên giới hùng vĩ hơn.

Các tòa đảo bay lơ lửng quanh Tần Tiên giới, thành quan vòng quanh đại lục Tiên giới vô cùng đồ sộ. Các pháp thuyền ra vào rậm rạp như bầy cá. Trong Tần Tiên giới phát ra dải sáng bảy sắc chiếu vào sâu trong vũ trụ, chỉ hướng cho ức vạn sinh linh.

Quan trọng nhất là Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu cảm nhận các hơi thở mạnh mẽ truyền đến từ sâu trong Tần Tiên giới.

Vân Tiêu thầm giật mình:

- Nhiều cường giả Hiển Thánh quá!

Trấn Nguyên Tử cũng kinh:

- Bán Thánh, hơi thở rất quen thuộc.

Hai người ôm mong chờ bay hướng Tần Tiên giới.

Cùng lúc đó, trên Thánh Đế phong, trong ngự hoa viên.

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Triệu Công Minh phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Tần Quân đang chơi với Tiểu Lăng Mệnh chợt ngừng lại, hắn giục hệ thống đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Triệu Công Minh.

[Triệu Công Minh: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Môn nhân Tiệt giáo. Tài Thần.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Công pháp: La Phù đại pháp.

Thần thông: Bách Hải Mạn Thế. Túng Quang Vạn Dặm. Càn Khôn Na Dụng. Di Sơn Đảo hải.

Pháp bảo: Hai mươi bốn viên Định Hải Châu. La Phù Tiên.

Mức độ trung thành: 96 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

Là huynh trưởng mà thấp hơn muội muội Vân Tiêu một tiểu cảnh giới. Tần Quân tặc lưỡi lấy làm lạ.

Vân Tiêu lớn tuổi nhất trong Tam Tiêu Nương Nương, cảnh giới cao hơn một tầng nhưng đấu một mình chưa chắc thắng Triệu Công Minh. Nếu Định Hải Châu và Hỗn Nguyên Kim Đấu va chạm không biết cái nào mạnh hơn.

Lại vang tiếng hệ thống gợi ý:

[Đinh! Thần Nông phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Không cần Tần Quân nhắc hệ thống tự động đưa ra bảng liệt kê thuộc tính của Thần Nông.

[Thần Nông thị: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Thân phận: Viêm Đế. Địa Hoàng.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Thảo Mộc Duyên Pháp Kinh.

Thần thông: Phúc Thôn Thiên Địa. Đỉnh Chấn Bát Phương. Long Mạch Thành Tượng.

Pháp bảo: Thần Nông Đỉnh.

Thuộc tính đặc biệt: Uy Địa Hoàng (tự mang uy áp vô thượng, khi chiến

đấu tăng mạnh uy áp, tăng phúc sức chiến đấu).

Mức độ trung thành: 92 (MAX 100)]

Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Giống hệt Tần Quân dự đoán.

Tam Hoàng đều là đỉnh cao, tùy thời có thể mở ra khí vận tế hội, trong Thiên Đình Đại Tần, khí vận nhân tộc liên kết với Tam Hoàng khiến tu vi của họ tăng tiến thêm, cũng trợ giúp khí vận nhân tộc trường tồn.

[Đinh! Dương Tái Hưng phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên báo hiệu bốn vị Thần Ma liên tiếp trở về.

[Dương Tái Hưng: Đến từ truyền thuyết thần thoại

Thân phận: Con cọp đầu tiên trong thiên địa.

Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Công pháp: Bạch Hổ nghịch Hành Công.

Thần thông: Bạch Hổ Chi Biến. Hổ Khiếu Hoàn Vũ. Tuyệt Thế Nhất Thương. Hổ Tổ Bá khí.

Pháp bảo: Bạch Hổ Thần Tế Thương.

Thuộc tính đặc biệt: Đến chết mới thôi (khi tử chiến tăng sức chiến đấu mãi đến khi chết trận).

Mức độ trung thành: 91 (MAX 100)]

Không uổng là Hổ Tổ, Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Cường giả Hiển Thánh cảnh của Thiên Đình Đại Tần đã có mười vị Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Đế Tuấn, Thần Nông, Huyền Đô, Bồ Đề Tổ Sư, Vân Tiêu, Dương Tái Hưng. Chưa tính trong Nhan Vương thành có Nhiên Đăng, Như Lai, Ngọc Đế.

Bán Thánh thì có Dương Tiễn, Trấn Nguyên Tử, cùng với Thái Thượng Lão Quân ở Nhan Vương thành.

Thánh Nhân thì có Phục Hy.

[Đinh! Anh Chiêu phục hồi Thần Ma đỉnh cao, sắp trở về.]

Vị Thần Ma thứ bốn cũng trở về. Anh Chiêu là một trong mười Yêu Thần, dù gì là cường giả hạng hai trong Thiên Đình yêu tộc, hạng nhất gồm có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Bằng.

[Anh Chiêu: Đến từ truyền thuyết thần thoại

Thân phận: Yêu Thần.

Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Công pháp: Hư Không chiến pháp.

Thần thông: Anh Chiêu bản tướng. Hàng long Phục Hổ. Uy Chấn Hoàng Tuyền. Lực Bá Thương Khung.

Pháp bảo: Anh Linh côn.

Mức độ trung thành: 94 (MAX 100)]

Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Tạm được, nguyên ngoại vũ trụ không có nhiều cường giả Hiển Thánh cảnh.

Nhập Thánh cảnh viên mãn đủ để khai tông lập phái, xưng bá một phương.

Tần Quân vừa lòng cười, bốn lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao không dùng sai chỗ. Tăng thêm ba cường giả Hiển Thánh cảnh, một Nhập Thánh cảnh viên mãn. Chỉ riêng bốn vị Thần Ma đã có thể càn quét thế lực số một Ma Minh ngoại vũ trụ.

Rất nhanh trên đầu Tần Quân hiện ra một lỗ đen, bốn vị Thần Ma bước ra.

Tiểu Lăng Mệnh há hốc mồm nhìn, bộ dạng rất đáng yêu.

Vẻ ngoài của bốn vị Thần Ma không thay đổi gì nhưng khí thế hoàn toàn khác với lúc trước.

Bọn họ cùng quỳ trước mặt Tần Quân, trầm giọng quát:

- Đa tạ ơn tái tạo của bệ hạ!

------oOo------

Chương 1368: Thiên Đình Đại Tần mạnh mẽ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười kêu họ đứng dậy:

- Sau này các ngươi phải kiến công nhiều cho trẫm, mục tiêu tiếp theo của trẫm là chinh chiến ba ngàn đại thế giới, sẽ có lúc vất vả các ngươi.

Bốn người nhìn nhau, thấy hưng phấn trong mắt đối phương.

Mới phục hồi đỉnh cao trong luân hồi, bọn họ đang háo hức tìm cơ hội bày ra sức mạnh.

Tần Quân dặn dò vài câu rồi kêu họ lui xuống, hắn bận chơi với nhi tử.

Tần Quân định thư giãn trong thời gian này, sau đó dùng cơ hội nghe đạo đột phá Đại La Thủy Tiên.

Qua khoảng một nén nhang Tỳ Bà đột nhiên xuất hiện bên cạnh Tần Quân, chắp tay nói:

- Bệ hạ, Huyền Đương đại thế giới truyền tin về Liễu thánh phi.

Tần Quân cứng người, hắn ôm Tiểu Lăng Mệnh xoay lại hỏi:

- Nàng lại xuất hiện?

Liễu Nhược Lai bị Vận Mệnh Chi Tử mang đi nhận truyền thừa vận mệnh, Tần Quân cứ nghĩ phải chờ chục năm, trăm năm hay lâu hơn, không ngờ nàng xuất hiện mau vậy.

Tỳ Bà cứng da đầu nói:

- Đúng vậy, nhưng nàng rất nhanh rời đi, không kịp giữ lại.

Hình ảnh Tần Quân đại chiến Vận Mệnh Chi Nhãn như còn hiện ra trước mắt đám Thần Ma, không ai dám nhắc tới chuyện này trước mặt hắn.

Rời đi?

Tần Quân nhíu mày kiếm, ra lệnh:

- Truyền lệnh xuống tìm Liễu thánh phi, nếu nàng bị tổn thương gì thì trẫm sẽ không tha cho kẻ hại nàng!

Tỳ Bà cung kính nói:

- Tuân lệnh!

Sau đó nàng biến mất tại chỗ.

Trong đám nữ nhân thì người yêu Tần Quân sâu nhất là Liễu Nhược Lai, nàng luân hồi mấy chục kiếp, dù không có ký ức vẫn mù quáng tìm kiếm hắn, tình cảm này đã vượt qua tất cả.

Thứ hai là Hắc Điệp Tiên Tử, nhưng tình cảm của nàng quá phức tạp, đôi khi Tần Quân không rõ nàng thích hắn hay vì tình sư đồ kiếp trước.

Đương nhiên trong lòng Tần Quân yêu nhất là Đát Kỷ, việc này liên quan đến những gì hắn trải qua sau khi trọng sinh. Khi Tần Quân lại đến Huyền Đương đại thế giới, người đầu tiên hắn gặp là Đát Kỷ. Một đường đi tới Đát Kỷ cùng sống cùng chết với Tần Quân, tình cảm của hai người đã đậm sâu.

Ánh mắt Tần Quân lạnh băng thì thầm:

- Vận mệnh . . .

Sau khi Liễu Nhược Lai nhận truyền thừa vận mệnh thì tình cảm sẽ phai mờ dần, cuối cùng trở thành người chấp hành vận mệnh, đi trong vũ trụ, tiêu diệt người dị loại trái với vận mệnh.

Tần Quân kiên quyết thầm nghĩ:

“Sẽ có ngày trẫm ở trên vận mệnh, trên tất cả, trở thành Thiên Đế vô thượng!

Tần Quân không có tâm tình chơi với Tiểu Lăng Mệnh nữa, hắn mang bé về hậu cung.

Trấn Nguyên Tử và Vân Tiêu đến gây oanh động khá lớn.

Trấn Nguyên Tử thì khỏi phải nói, rất nổi tiếng trong Thần Ma. Vân Tiêu là muội muội của Triệu Công Minh, bây giờ gã có tiên vị tam phẩm, địa vị không thấp.

Trong Đại Tần Thiên Thành, phủ đệ của Phục Hy.

Phục Hy mời Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu đến làm khách. Nhiều tướng thần Đại Tần từ tứ phẩm trở lên cũng đến.

Quần thần nhìn Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu đi đằng trước, bàn tán náo nhiệt:

- Không ngờ thật sự là Trấn Nguyên Tử!

- Trấn Nguyên Tử là ai? Sao các ngươi đều biết?

- Vân Tiêu cũng tới, mà hai muội muội của nàng đâu?

- Nói đến thì mười hai tiên Côn Luân các ngươi hình như từng bị Tam Tiêu trấn áp?

- Toàn là thứ dữ.

Biểu tình Đế Tuấn phức tạp thầm nghĩ:

“Cái tên Trấn Nguyên Tử lại biến mất.”

Kiếp trước yêu tộc chấp chưởng thiên thời, tu vi của Trấn Nguyên Tử ngang ngửa Đế Tuấn. Nhưng vì Trấn Nguyên Tử có một mình nên Đế Tuấn chưa từng để vào mắt.

Kiếp này gặp lại, hơi thở của Trấn Nguyên Tử càng cao sâu khó dò, khiến nỗi lòng Đế Tuấn phức tạp.

Trấn Nguyên Tử vừa trò chuyện với Phục Hy vừa đánh giá xung quanh, lòng dậy sóng dữ.

- Phục Hy, Thần Nông, Đế Tuấn, Quan Thế Âm, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không . . .

Những cái tên quen thuộc kiếp trước vụt qua trong đầu Trấn Nguyên Tử làm nỗi lòng hoảng hốt.

Trong số này nhiều người thù hận nhau vậy mà bây giờ hiệu lực vì một người, thật khó tin.

Vân Tiêu cũng rất giật mình, Triệu Công Minh đi bên cạnh liên tục giới thiệu sức mạnh của Thiên Đình Đại Tần và sự vĩ đại của Tần Thiên Đế, làm nàng rất có hứng thú với Tần Quân.

Tôn Ngộ Không đến bên cạnh Trấn Nguyên Tử, khoác mồm cười:

- Huynh trưởng, he he!

Sau khi dung hợp với Đấu Chiến Thắng Phật khiến ký ức của y có hành trình Tây Du.

Trấn Nguyên Tử vuốt râu cười nói:

- Ngộ Không, ngươi biến mạnh.

Trấn Nguyên Tử nhìn Dương Tiễn sau lưng Tôn Ngộ Không, con ngươi co rút:

“Bán Thánh!”

Dương Tiễn cảm nhận ánh mắt của Trấn Nguyên Tử, cười gật đầu.

Dương Tiễn bây giờ là Bán Thánh, thần tướng nhất phẩm của Thiên Đình Đại Tần, hầu như đứng đầu võ tướng nên không cần cung kính khi gặp Trấn Nguyên Tử.

Phục Hy cười mời:

- Mọi người ngồi xuống ghế đi.

Sau khi thành thánh địa vị của Phục Hy nước lên thì thuyền lên, Thần Ma từ Hiển Thánh cảnh trở lên đều biết y đã thành thánh nên không dám đắc tội.

Trong hoa viên đã bày bàn ghế, rượu và thức ăn, đặc biệt chúc mừng cho Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu.

Chúng thần ngồi xuống, Lưu Bá Ôn cũng đến. Lưu Bá Ôn đứng đầu văn thần, dù tu vi thấp nhưng không ai dám lên mặt.

Trừ Lưu Bá Ôn ra có các văn thần được Tần Quân xem trọng như Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng, Khương Tử Nha, tu vi không quá cao.

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói:

- Trấn Nguyên Đại Tiên, Vân Tiêu Tiên Tử, kính đã lâu, kính đã lâu.

Nghe danh hào của hai người thế là Lưu Bá Ôn gác công việc lại đến dự tiệc.

Hai cường giả khủng bố vượt Nhập Thánh, sau này sẽ là trụ cột vững vàng cho Thiên Đình Đại Tần nên tất nhiên Lưu Bá Ôn muốn kết giao.

Trấn Nguyên Tử lắc đầu cười:

- Khách sáo.

Vân Tiêu nhẹ gật đầu.

Hai người không quen Lưu Bá Ôn, thấy tu vi thấp thì họ không biểu hiện ra quá nhiệt tình, nhưng nhìn ra được địa vị của Lưu Bá Ôn rất cao.

Yến hội bắt đầu, mọi người cụng rượu cười đùa.

Trong ăn uống linh đình Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu hiểu nhiều hơn về Thiên Đình Đại Tần.

Tần Tiên Lục Thần!

Dương Tiễn Bán Thánh!

Trận đại chiến chấn động vũ trụ được thuật lại, dù không thấy tận mắt vẫn làm lòng Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu có cảm xúc khác lạ.

Hai người cứ nghĩ mình đến là giúp đỡ Thiên Đình Đại Tần vươn lên, không ngờ nghênh đón họ là một Thiên Đình Đại Tần cực kỳ mạnh.

Quần thần trò chuyện càng lúc càng hưng phấn hơn.

- Bây giờ Chân Quân mạnh như vậy nếu gặp lại Dương Bắc Minh không chừng sẽ tạo lại thần thoại!

- Khổng Tuyên mạnh nhất trong Tần Tiên Lục Thần không có mặt thật tiếc.

- Khổng Tuyên mạnh nhất? Là Đế Giang đại nhân mới đúng!

- Phi, các ngươi nói cái kiểu gì, coi chừng mồm miệng!

- Thật muốn nhìn Chân Quân khiêu chiến đệ nhất vũ trụ.

Chinh chiến sắp đến, những người có mặt đa số là võ tướng, sau khi uống ít linh tửu thì hơi mất chừng mực.

***

------oOo------

Chương 1369: Phục Hy trợ giúp Dương Tiễn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia trời sao trải rộng vô số ngôi sao, có hai mặt trờii đối lập chiếu trời sao đầy náh lửa.

Một bóng dáng bước chậm, áo gấm màu tím bay phần phật, mái tóc đen xõa trên vai, trán đeo ngọc quan màu đen, khuôn mặt chữ điền, ánh mắt lạnh lùng, khóe môi hơi cong lên khiến người cảm giác khí thế vô cùng ngông cuồng.

Người này tên Thông Thiên, là Thông Thiên Giáo Chủ được Tần Quân triệu hoán ra.

Thông Thiên Giáo Chủ giáng lâm ở bên kia vũ trụ, sống lại trong một mảnh tinh vực tĩnh lặng. Lúc này Thông Thiên Giáo Chủ đang đi lang thang.

Dù bước chậm nhưng một bước Thông Thiên Giáo Chủ vượt qua mấy ức dặm, như bóng ma xuyên qua vũ trụ, vô cùng quỷ dị.

Thông Thiên Giáo Chủ khẽ kêu:

- Ủa? Có thánh khí?

Mắt Thông Thiên Giáo Chủ sáng rực lập tức đi hướng phát ra hơi thở, rất nhanh nhìn thấy một cánh cửa lớn.

Cửa lớn hoàng kim lơ lửng trong sương mù dày đặc nếu không đến gần thì rất dễ bỏ qua sự tồn tại của nó trong vũ trụ mênh mông.

Cửa hoàng kim từ từ mở ra.

Đế Thiên Vô bước ra, gã mặc áo vàng, ngạo khí ngút trời nhưng sắc mặt hơi khó chịu.

Đế Thiên Vô buông tiếng thở dài:

- Hiển Thánh . . .

Bây giờ Đế Thiên Vô đã là Nhập Thánh cảnh viên mãn, nhưng muốn đột phá đều là khó hơn lên trời. Đế Thiên Vô đã luyện nửa người thành thánh cốt, nhưng Hiển Thánh cảnh vẫn xa khỏi tầm với, thái độ của Thần Hoàng đối với gã ngày càng tệ.

Đặc biệt nghĩ đến vị yêu nghiệt đệ nhất thiên kiêu mới trước đó đột phá Hiển Thánh cảnh làm lòng Đế Thiên Vô nặng trĩu.

Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên xuất hiện trước mặt làm Đế Thiên Vô hết hồn lùi nhanh, hai vòng vàng hiện ra sau lưng gã.

Đế Thiên Vô trầm giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Đế Thiên Vô hoàn toàn không phát hiện Thông Thiên Giáo Chủ đến gần.

Người này là thần thánh phương nào?

Thông Thiên Giáo Chủ nhẹ giọng hỏi:

- Tiểu tử, có thể giới thiệu nơi này là đâu cho ta biết không?

Mới mấy vạn tuổi đã có tu vi Nhập Thánh cảnh viên mãn, gốc gác của Đế Thiên Vô làm Thông Thiên Giáo Chủ hơi thấy hứng thú. Tiệt giáo của gã có nhiều thiên tài, ở trong mắt Thông Thiên Giáo Chủ thì thiên tài chỉ là hạt giống, thành thánh mới siêu thoát hết thảy.

Tam Thanh hình thành từ nguyên thần của Bàn Cổ, mười hai Tổ Vu diễn biến từ tinh huyết của Bàn Cổ, lẽ ra thiên phú của họ nên ngang ngửa nhau. Nhưng Tam Thanh đều thành thánh, mười hai Tổ Vu trừ Hậu Thổ ra đều chết hết.

Đôi khi tâm cảnh quan trọng hơn thiên phú.

Đế Thiên Vô sắc mặt âm trầm cắn răng hỏi:

- Ngươi không biết nơi đây là đâu sao?

Đế Thiên Vô không nhìn thấu tu vi của đối phương, cảm giác như đối diện với Thần Hoàng, nên gã không dám thả lỏng?

Chẳng lẽ là kẻ thù của Thần Hoàng?

Thông Thiên Giáo Chủ lắc đầu cười nói:

- Không biết, lần đầu tới phương vũ trụ này.

Đế Thiên Vô xoe tròn mắt, lòng dậy sóng dữ.

Lần đầu tới?

Chẳng lẽ người này đến từ vũ trụ khác?

Tim Đế Thiên Vô đập nhanh, trước kia gã có nghe nói vũ trụ không chỉ một chỗ, vũ trụ lớn vô biên hình thành khu vực khác nhau. Cổ Thánh Đế Đạo trong truyền thuyết là đi hướng vũ trụ càng mạnh hơn.

Từ cửa lớn hoàng kim truyền ra sức hút mạnh kéo Đế Thiên Vô vào trong.

Đế Thiên Vô mạnh đến Nhập Thánh cảnh viên mãn mà không kịp phản ứng đã bị hút vào, rất khó tưởng tượng đối phương là tồn tại như thế nào.

Thông Thiên Giáo Chủ nhướng mày, cười càng tươi:

- Đạo hữu có thể đi ra gặp mặt không?

Gió to thổi ra khỏi cửa hoàng kim thổi tan vân vụ xung quanh. Thông Thiên Giáo Chủ nheo mắt, một bóng người hiện ra trong cửa hoàng kim, khí thế như hồng, như ẩn như hiện tựa bóng thần.

Thông Thiên Giáo Chủ lẩm bẩm, càng thấy hứng thú hơn:

- Quả nhiên là Thánh Nhân.

***

Đại Tần Thiên Thành, Thánh Đế cung. Tiệc tàn, Lưu Bá Ôn, Phục Hy mang theo Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu đi bái kiến Tần Quân.

Tần Quân đã bình ổn nỗi lòng, ngồi trên ngai rồng chờ đợi bọn họ đến.

Tần Quân nhìn bốn người chậm rãi bước qua ngưỡng cửa, nở nụ cười.

Không biết Trấn Nguyên Tử này có phải là Trấn Nguyên Tử mà hắn gặp trong đạo tràng nghe đạo không, Trấn Nguyên Tử có còn nhớ hắn chăng?

Lưu Bá Ôn chắp tay cười nói:

- Bệ hạ, bọn họ là cường giả Hiển Thánh cảnh đặc biệt đến đầu bái.

Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu đến gần, ngước lên nhìn Tần Quân.

Tần Quân trẻ hơn họ tưởng, tu vi rất thấp, nhưng hoàng uy rõ rệt. Đặc biệt đôi mắt hắn sáng ngời như thu tóm cả vũ trụ.

Trấn Nguyên Tử cau mày, bỗng thấy Tần Quân hơi quen mắt:

- Ủa?

Trấn Nguyên Tử càng nhìn càng cảm giác đã gặp Tần Quân ở đâu rồi, cố vắt óc nhớ lại.

Vân Tiêu hành lễ, nhẹ giọng nói:

- Tham kiến bệ hạ, ta tên Vân Tiêu, nguyện hiệu lực cho bệ hạ.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm ngưỡng mộ sự tích của Vân Tiêu, Tam Tiêu Nương Nương đã lâu. Vì huynh trưởng dám làm việc nghịch thiên, thậm chí chống lại Thánh Nhân, bội phục!

Một câu đánh thẳng vào nỗi lòng của Vân Tiêu, nàng không ngờ Tần Quân biết việc kiếp trước của mình.

Vân Tiêu chợt nhớ trong yến hội có người từng nói Tần Quân nắm rõ việc kiếp trước của họ, thì ra là thật.

Tần Quân nhìn Trấn Nguyên Tử, chú ý sắc mặt y khác lạ liền đoán ra đúng là Trấn Nguyên Tử hắn đã nghe giảng đạo.

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Trấn Nguyên Tử còn nhớ năm xưa từng gặp mặt một lần?

Lúc trước Trấn Nguyên Tử giảng đạo hơn một trăm năm khiến tu vi của Tần Quân tăng vọt, đủ thấy cảnh giới của y cao cỡ nào. Tần Quân từng muốn Cơ Bất Bại giảng đạo cho mình nhưng gã không chịu, lấy cớ là để hắn tự đi trên con đường của riêng mình, thật ra vì gã lười.

Trấn Nguyên Tử đã hiểu ra, kinh ngạc kêu lên:

- Ngươi là tiểu tử nhân tộc năm xưa?

Nói xong Trấn Nguyên Tử lúng túng, giờ y đầu bái Tần Quân sao có thể gọi hắn là tiểu tử.

Tần Quân không để bụng, cười nói:

- Cũng nhờ ơn ngươi giảng đạo khiến tu vi của trẫm tăng cao nhiều.

Trấn Nguyên Tử lắc đầu cười nói:

- Năm đó ta xem trọng bệ hạ nhất, ai ngờ bệ hạ rời đi quá mau, ta đành tìm đệ tử khác. Đó là lần đầu tiên ta thu đồ đệ.

Lưu Bá Ôn, Phục Hy nghe vậy giật mình. Tần Quân có mặt khi Trấn Nguyên Tử lần đầu tiên thu đồ đệ?

Hèn gì Tần Quân biết rõ sự kiện lớn kiếp trước của họ, hóa ra hắn có mặt từ thuở ấy. Nghĩ vậy bọn họ càng không nhìn thấu Tần Quân.

Phục Hy thành thánh phát hiện không thể nhìn thấu gốc gác của Tần Quân, không thể tính ra quá khứ, tương lai của hắn, giống như hắn không tồn tại. Loại cảm giác này cực kỳ khủng bố đối với Thánh Nhân.

Thánh Nhân biết vạn vật vạn sự, hiện tại xuất hiện một người mà y không thể nhìn thấu, hỏi sao Phục Hy không kinh dị?

------oOo------

Chương 1370: Khai chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

May mắn Tần Quân là chủ công chứ không phải kẻ địch của y.

Giao lưu một phen làm quan hệ của Tần Quân, Trấn Nguyên Tử kéo gần hơn, sau đó hắn sắp xếp chức vụ cho y và Vân Tiêu.

Thần Ma nào được Tần Quân triệu hoán đều không ghi vào Thiên Thư, kiểu đối xử khác biệt này luôn bị chê trách.

Tần Quân phất tay nói:

- Được rồi, các ngươi lui xuống đi, Phục Hy ở lại.

Tần Quân đã không cần cung kính Hiển Thánh, hắn sẽ không mất nhiều thời gian liên lạc tình cảm với Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu.

Lưu Bá Ôn vội mang Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu lùi xuống.

Chờ trong cung điện chỉ còn lại Tần Quân, Phục Hy, hắn chậm rãi nói:

- Phục Hy, trẫm hy vọng ngươi có thể giúp Dương Tiễn một phen.

Phục Hy bản năng cau mày:

- Giúp Dương Tiễn?

Giây sau y hiểu ý Tần Quân.

Dương Tiễn cách Thánh Nhân chỉ có một bước, Tần Quân muốn Phục Hy trợ giúp Dương Tiễn thành thánh.

Nhưng Dương Tiễn có sư môn, Phục Hy không muốn hiến dâng miễn phí. Hơn nữa nếu Dương Tiễn thành thánh thì địa vị của y sẽ bị uy hiếp.

Thấy Phục Hy do dự, Tần Quân đầy ẩn ý nói:

- Sau này Thiên Đình Đại Tần sẽ có Thánh Nhân ngày càng nhiều, mục tiêu của trẫm là toàn vũ trụ. Trẫm không thể nào hoàn toàn gỡ bỏ mâu thuẫn nội bộ, ngươi hiểu bản tính của Dương Tiễn, nếu ngươi trợ giúp hắn thành thánh thì quan hệ của họ . . .

Tần Quân nói đến đây liền ngừng, nói nhiều hơn nữa thành ra nhảm.

Phục Hy suy nghĩ sâu xa. Sau khi Dương Tiễn trọng sinh ở phương vũ trụ này thì bản tính đã đổi khác, ân oán rạch rọi, tính cách ngay thẳng, không như lúc là Chiến Thần Thiên Đình kiêng dè nhiều điều.

Nếu làm thân với Dương Tiễn thì tốt rồi.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo đứng sau lưng Tần Quân, nên Phục Hy sẽ không chất vấn lời hắn nói.

Thánh Nhân chắc chắn không là sức chiến đấu đỉnh cao của Thiên Đình Đại Tần tương lai, ít nhất Phục Hy không tự tin chiến thắng được Cơ Bất Bại hay Tử Đạo.

Phục Hy chắp tay cười nói:

- Được, thần đồng ý.

Tần Quân vừa lòng, hắn kêu Phục Hy lui xuống.

Dương Tiễn sớm thành thánh càng tốt, đã sắp đến ngày Thánh Môn mở rộng.

Phục Hy đi rồi Tần Quân nhẹ giọng ra lệnh:

- Kêu Đế Tuấn tới.

Trong cung điện trống trải yên tĩnh vang lên thanh âm, không thấy bóng người:

- Tuân lệnh!

Tần Quân nhắm mắt chờ Đế Tuấn đến.

- Đông Hoàng Thái Nhất, trẫm muốn cho ngươi biết cái gì gọi là đau khổ!

Chốc lát sau Đế Tuấn từ cửa lớn Thánh Đế cung đi vào.

Đế Tuấn thầm thắc mắc không biết tại sao Tần Quân riêng triệu kiến mình, còn là sau khi gặp Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu.

Hay cuộc gặp mặt có biến cố gì?

Đế Tuấn hơi bất an nhưng biểu tình vẫn như thường, không gợn sóng.

Đế Tuấn đi tới trước đài cao, nửa quỳ chắp tay hỏi:

- Không biết bệ hạ ban chiếu thần đến có chuyện gì?

Nhìn như trong Thánh Đế cung chỉ có hai người bọn họ nhưng Đế Tuấn cảm giác trong chỗ tối ẩn giấu vài hơi thở mờ nhạt, đều không yếu.

Đế Tuấn thầm tò mò:

“Hay là mật quân mà bệ hạ huấn luyện?”

Nghe đồn Tần Quân mộ binh một đám sinh linh từ Nhập Thánh trở lên tổ thành Đế Vệ Ám Quân. Thành viên Đế Vệ Ám Quân rất ít, toàn ẩn trong bóng tối phụ trách truyền tin, ám sát, bảo vệ Tần Quân.

Không ai biết tin tức cụ thể về Đế Vệ Ám Quân, chỉ biết rằng nó tồn tại.

Mắt Tần Quân lấp lóe tia sáng quỷ bí, hắn cười hỏi:

- Đế Tuấn, ngươi muốn biến mạnh không?

Đế Tuấn trợn to mắt, hô hấp dồn dập.

Nhìn Phục Hy thành thánh làm Đế Tuấn rất ghen tỵ, giờ nghe Tần Quân chịu giúp gã biến mạnh hỏi sao gã không động lòng?

Đế Tuấn mới đến Tần Tiên giới nhưng nghe nhiều tin đồn việc Tần Quân

trợ giúp thuộc hạ biến mạnh. Nghe nói Tần Quân có thần thông vô thượng bí ẩn khó lường có thể trợ giúp người ta tăng vọt tu vi.

Dương Tiễn ngày xưa chỉ là Đại La nhưng bây giờ đã vọt qua Hiển Thánh cảnh. Những truyền thuyết đó khiến hình tượng của Tần Quân vọt cao trong lòng Đế Tuấn.

Đế Tuấn cố nén hưng phấn hỏi:

- Đương nhiên muốn! Không biết bệ hạ muốn thần trả giá cái gì?

Tần Quân lắc đầu cười nói:

- Trẫm là quân, ngươi là thần, sau này chỉ cần hết lòng hết dạ là được.

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Cho Đế Tuấn phục hồi tử trung đỉnh cao!”

Đế Tuấn nghe vậy kích động nói:

- Thần nhất định sẽ cúc cung tận tụy vì bệ hạ!

Bắt lấy tất cả cơ duyên, còn ngày sau, lời hứa như tờ giấy mong manh trước dã tâm.

Rất nhanh một lỗ đen hiện ra trên đầu Tần Quân, Đế Tuấn không chống cự bị hút vào trong.

Cung điện lại yên tĩnh, Tần Quân đứng dậy đi xuống đài cao, hắn định đi xem quân đoàn Thần Ma mới triệu hoán gần đây.

[Xa Bỉ Thi bộ lạc: Đến từ truyền thuyết thần thoại.

Số lượng: Năm mươi vạn

Tu vi: Địa Tiên cảnh ngũ trọng đến Đại La Chí Tiên cảnh trung kỳ.

Thuộc tính quân đoàn: Xa Bỉ Thi Chi Hồn (có thể ngưng tụ chiến hồn Tổ Vu Xa Bỉ Thi, hơi thở máu càng nồng thì sức chiến đấu càng mạnh).]

Xa Bỉ Thi là thần thú trong thần thoại thượng cổ.

Đại Hoang Kinh Độ Đông: Có thần mặt người, tai chó, mình thú, hai lưỡng thanh xà, tên gọi Xa Bỉ Thi.

Xa Bỉ Thi còn là một trong Tổ Vu nổi tiếng lừng lẫy nhất trong thần thoại hồng hoang, có thể khống chế thiên khí đại địa.

Xa Bỉ Thi đến khiến số lượng Vu tộc tăng vọt, cộng thêm Thiên Đình Đại Tần vốn có quân đoàn yêu tộc kiếp trước, Tần Quân lo hai bên xảy ra ma sát.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Xi Vưu đều là Vu tộc.

So với Vu tộc thì nhóm Đế Tuấn, Bạch Trạch, Anh Chiêu, Lục Kim Ô hơi yếu thế.

Tần Quân hy vọng hai tộc vu yêu ngang sức cản tay nhau, hắn không mong có phe nào quá mạnh mẽ.

Thần Ma Đạo giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Phật giáo cũng tụ thành nhóm nhưng không hăm he nhằm vào nhau như kiếp trước.

Ngày nào Tần Quân còn thì bên dưới không dám làm loạn, vì không ai mạnh mẽ hơn hắn.

***

Một tháng qua nhanh.

Hôm nay Tần Tiên giới mạnh mẽ thông báo với vũ trụ khai chiến với Hắc Long tinh vực, dẫn đến ba ngàn đại thế giới chấn động.

Ba ngàn đại thế giới, vô số Vạn Pháp đảo đều đang thảo luận:

- Thánh Môn sắp mở Huyền Trì, ngay lúc này Tần Thiên Đế còn dám khai chiến?

- Tần Thiên Đế quá cuồng, không thèm nể mặt Thánh Nhân.

- Hắc Long tinh vực tội nghiệp, Hắc Long Tiên Tôn bị bắt nhốt trong thiên lao Tần Tiên giới, Hắc Long tinh vực như cá nằm trên thớt mặc cho Cổ Tiên tinh vực xâm lược.

- Tự sát, Tần Tiên giới lộ mũi nhọn quá mức sớm muộn gì cũng lật thuyền.

- Dương Bắc Minh không làm gì được Tần Thiên Đế, vũ trụ hiện nay trừ Thánh Môn ra mấy ai cản nổi bước đi của Tần Tiên giới?

Hôm sau trong Tần Tiên giới bay ra các quân đoàn, tiên binh, vu binh, yêu binh, nhân binh, số lượng hơn ức rầm rộ bay hướng Hắc Long tinh vực. Nơi đi qua không ai dám ngăn cản họ.

------oOo------

Chương 1371: Ngộ Không có muốn thành thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lĩnh quân là Đế Tuấn, Chúc Dung, Triệu Công Minh, dưới tay có đám Lục Kim Ô, Lữ Nhạc, Viên Hồng, Thập Thiên Quân. Tần Quân phái ra một phần ba Thần Ma, mấy chục vạn thần tiên.

Trận thế khổng lồ như vậy dễ dàng nuốt Hắc Long tinh vực.

Giờ phút này Đế Tuấn đã phục hồi tử trung đỉnh cao, tuy không tăng cao nhưng mức độ trung thành đến cực hạn. Tần Quân quan trọng nhất trong lòng Đế Tuấn, sự thay đổi này âm thầm lặng lẽ, chính gã cũng không nhận ra.

Trước khi đi Tần Quân giao một nhiệm vụ cho Đế Tuấn, đó là bắt được Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất thời kỳ đỉnh cao có lẽ lực lượng ngang ngửa Đế Tuấn, nhưng bây giờ gã còn kẹt ở Nhập Thánh cảnh, sao đánh lại Đế Tuấn.

Hơn nữa nếu Đông Hoàng Thái Nhất thấy Đế Tuấn hiệu lực cho Tần Quân

thì gã sẽ đứt dây thần kinh.

Tần Quân kêu Đế Giang, Thái Ất Chân Nhân, Dương Tái Hưng, Địa Tàng Vương vào ngự hoa viên.

Tần Quân ra lệnh:

- Trẫm sẽ dùng thần thông vô thượng đưa các ngươi về thế giới kiếp trước, các ngươi cố gắng mang theo thuộc hạ, bằng hữu trở về!

Bốn người quay sang ngó nhau.

Tần Quân vốn định cho Vân Tiêu dùng phó bản Thần Ma, nhưng ngẫm lại nàng mới đầu bái, tình cảm chưa đủ sâu, lỡ nàng quay về mức độ trung thành giảm thấp, mật mưu với hai muội muội thì tiêu.

Tần Quân đã tích lũy sáu lần cơ hội phó bản Thần Ma, hắn lười triệu hoán nữa, hắn không thiếu cường giả đỉnh cao, trụ cột vững chắc.

Đế Giang chắp tay nói:

- Tuân lệnh!

Đế Giang hiểu ý Tần Quân muốn gã kéo mấy vị Tổ Vu về.

Thái Ất Chân Nhân, Địa Tàng Vương, Dương Tái Hưng hơi hưng phấn, vì họ biết Tần Quân đang cho cơ hội phát triển thế lực.

Thiên Đình Đại Tần ngày càng lớn mạnh, khống chế nhiều đại thế giới hơn, Tần Quân không thể nào nắm giữ chặt chẽ từng phương đại thế giới, tất nhiên sẽ chia cho cấp dưới. Đây là lý do Tần Quân dám triệu hoán đế hoàng.

Tam Hoàng Ngũ Đế, Ngọc Đế, Thiên Đế.

Các ngươi muốn xưng đế phong hoàng thì được thôi, trẫm có rất nhiều chỗ cho các ngươi thử sức, nhưng phải hiệu trung với trẫm!

Trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen hút bốn vị Thần Ma vào trong.

Phó bản Thần Ma chậm nhất là một tháng sẽ về.

Một tháng sau vừa lúc Tần Quân chuẩn bị đi Huyền Trì.

Huyền Trì là một chỗ nổi tiếng trong vũ trụ, Thánh Môn cũng mở ra tại đó.

Tần Quân định lẻn vào Thánh Môn trước xem xét tình huống, tìm cơ hội nội ứng ngoại hợp hủy diệt nó.

Tần Quân thầm mong chờ:

“Không biết Hồ tộc thượng cổ có lợi hại không? Mười hai Tổ Vu có tụ họp đủ không?”

Tần Quân biến mất tại chỗ, về tẩm cung của mình.

Hắn chuẩn bị sử dụng một lần cơ hội nghe đạo để đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh.

Cổ Tiên tinh vực bị Thiên Đình Đại Tần thống nhất, Tần Tiên giới lại trở thành trung tâm tinh vực.

Vì biểu thị sự tôn quý của Thiên Đế, trong Đại Tần Thiên Thành đã dựng ba ngọn núi lớn đặt ở chính giữa tòa thành. Cao nhất là Thiên Đế phong, có nhiều cung điện, Quân Chính điện, Thánh Đế cung, Phù Đồ cung, Thần Tàng cung vân vân, đó cũng là nơi chầu triều. Hai ngọn núi lớn khác tên Thánh Đế phong, Hỗn Độn phong.

Ba ngọn núi thuộc về Tần Quân, không có hắn triệu kiến thì quần thần không được tự tiện đi vào.

Trọng Minh Điểu ở Thánh Đế phong, Cùng Kỳ tọa trấn Hỗn Độn phong. Hai thần thú tụ tập khí vận của Cổ Tiên tinh vực.

Tiểu Chúc Long cũng đến Thiên Đế phong, chờ nó dung hòa vào khí vận của Thiên Đình Đại Tần thì có thể mang đến thay đổi ngày đêm cho Tần Tiên giới.

Giờ phút này bên ngoài Đại Tần Thiên Thành, có hai người đứng trước cửa thành cảm thán Thiên Đình Đại Tần hùng vĩ.

Một nữ nhân mặc cung trang cảm thán rằng:

- Tần Tiên giới nhanh vậy đã phục hồi, còn hơn Cổ Tiên giới cũ.

Nữ nhân đeo mạn che mặt, thân hình quyến rũ, đôi mắt sáng long lanh, mái tóc dài như sợi tuyết cuộn trong ngọc quan, nàng như phong cảnh xinh đẹp dẫn đến sinh linh qua lại ngắm nhìn.

Vào Tần Tiên giới phải giao nộp linh thạch, nhưng không được vào Thiên Đình Đại Tần trừ phi là sứ giả hoặc được Thiên Đế triệu vào, nếu không thì không được phép vào thành. Ai làm trái sẽ bị xử quyết tại chỗ!

Tần Quân muốn sáng tạo Tiên giới thật sự, Đại Tần Thiên Thành là nơi tập trung quyền lực của Thiên Đình Đại Tần nên phải tạo dựng uy vọng.

Một nam nhân tóc dài đứng bên cạnh nữ nhân mặc cung trang, tóc che nửa bên mặt lộ ra mắt phải không có con ngươi, tràn đầy tơ máu khiến người sợ hãi. Nam nhân mặc áo lam mộc mạc, khí chất kém hơn nữ nhân mặc cung trang nhiều. Kỳ lạ là hơi thở của nam nhân tóc dài như hư vô, thần thức quét qua không bắt giữ được sự tồn tại của gã.

Nam nhân tóc dài mở miệng nói:

- Đế Thiên Vô còn chịu thiệt trong tay Tần Thiên Đế, về sau người này rất có thể sẽ trở thành kình địch của chúng ta.

Giọng gã khào khào làm người nghe nổi da gà.

Nữ nhân mặc cung trang quay đầu hỏi nam nhân tóc dài:

- Diệp Nam Phong, tên này đã đột phá Hiển Thánh cảnh, ngươi vẫn không quan tâm sao?

Diệp Nam Phong!

Cái tên này không quá nổi tiếng trong vũ trụ, nhưng nếu để Vạn Pháp đảo sưu tầm tư liệu của Diệp Nam Phong thì sẽ bị chấn động.

Diệp Nam Phong, thiên kiêu thứ hai, trong cùng thế hệ chỉ thua thiên kiêu

thứ nhất. Diệp Nam Phong cũng đã là Tiên Tôn dự bị của tinh vực chỗ gã, chỉ chờ khi gã tròn mười vạn tuổi.

Diệp Nam Phong mặt không biểu tình nhẹ giọng nói:

- Ta sớm muộn gì sẽ đến Hiển Thánh cảnh.

Dứt lời Diệp Nam Phong xoay người đi:

- Đi thôi, trong Đại Tần Thiên Thành có nhiều cường giả, không thiếu cường giả Hiển Thánh cảnh, chúng ta đừng tự đưa đầu lên.

Nữ nhân mặc cung trang nhẹ gật đầu đi theo, thân phận của nàng không giống người thường, là thiên kiêu thứ ba, tên Tư Không Tinh Tuyền, nữ thần được nhiều sinh linh ngưỡng mộ.

Nhìn chung trong lịch sử hiếm có nữ nhân leo lên độ cao như vậy trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Thiên kiêu thứ hai, ba đến bên ngoài Đại Tần Thiên Thành với ý đồ làm người suy nghĩ sâu xa.

***

Thời gian trôi, lại qua một tháng.

Chiến tranh giữa Thiên Đình Đại Tần và Hắc Long tinh vực chính thức mở màn. Đế Tuấn, Chúc Dung, Triệu Công Minh dẫn dắt quân đoàn Thiên Đình Đại Tần với thế bẻ gãy nghiền nát một đường càn quét làm tinh vực xung quanh xáo động.

Trong tháng này Đế Giang, Dương Tái Hưng, Thái Ất Chân Nhân, Địa Tàng Vương lục tục trở về.

Tần Quân hơi thất vọng.

Đế Giang chỉ mang về bộ lạc Vu tộc chứ không có Tổ Vu. Nghe Đế Giang nói lúc gã trở về là ngay khi hai tộc vu, yêu đại chiến, Tổ Vu khác tính cách cương liệt cho rằng đi theo gã tức là chạy trốn, không ai chịu.

Thái Ất Chân Nhân trừ mang về một ít đệ tử còn có gà con Hoàng Long Chân Nhân, Thái Ất Tán Tiên cảnh.

------oOo------

Chương 1372: Hồng Quân giảng đạo. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tái Hưng thì khá hơn, mang về Hổ tộc thượng cổ hơn trăm vạn, mạnh nhất đến Nhập Thánh. Tần Quân chia đất vạn dặm gần Đại Tần Thiên Thành cho Dương Tái Hưng để gã dàn xếp bộ hạ.

Địa Tàng Vương mang một số âm binh âm tướng địa phủ và Bồ Tát.

Tổng thể không quá tệ, ít nhất không lỗ vốn.

Bộ lạc Vu tộc của Đế Giang có mấy trăm vạn thành viên, cộng thêm Cổ Hổ tộc có thể thành lập hai quân đoàn mạnh mẽ.

Hôm nay Tần Quân định đi Huyền Trì, hắn kêu Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Phục Hy, Dương Tiễn, Bạch Trạch, Đế Giang, Lưu Bá Ôn, Bồ Đề Tổ Sư vào trong thư phòng.

Tần Quân nhìn đám thân tín trước mắt, nói:

- Lần này trẫm đi Thánh Môn sẽ mang theo Ngộ Không và Nguyên Bá, các ngươi cũng có nhiệm vụ.

Mọi người tò mò.

Mắt Dương Tiễn sáng rực hỏi:

- Hay bệ hạ nhắm vào Thánh Môn?

Dương Tiễn theo Tần Quân thời gian dài, rất rành dã tâm của hắn. Thánh Môn nhìn như ở trên cao tít nhưng không đủ làm Tần Quân kính sợ.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Bạch Trạch, Lưu Bá Ôn rung động.

Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hy, Đế Giang thì không có phản ứng gì, họ biết lâu rồi.

Mắt Tần Quân sáng rực nói:

- Đúng vậy! Trẫm và Thánh Môn có thù sâu hơn biển, chờ trẫm đi vào các ngươi chuẩn bị tùy thời chi viện trẫm cùng nhau chiến Thánh Môn!

Phục Hy chắp tay nói:

- Thần sẽ âm thầm hộ tống bệ hạ đi Huyền Trì.

Lưu Bá Ôn nói nhanh:

- Bệ hạ yên tâm, Thiên Đình Đại Tần hiện giờ phòng thủ kiên cố, nếu bệ hạ muốn chiến thì chúng ta sẽ cùng bệ hạ vượt lửa qua sông!

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn kêu gào:

- Đúng vậy! Lật đổ Thánh Môn!

- Thánh Môn có thù với bệ hạ? Vậy phải đánh chết bọn họ!

- Hừ! Dương Tiễn nguyện đi đầu xông thẳng vào Thánh Môn!

Bọn họ hào hứng như muốn chiến với Thánh Môn ngay.

Tần Quân giơ tay đè không khí, cười nói:

- Trẫm đi Thánh Môn thăm dò trước rồi cùng các ngươi nội ứng ngoại hợp. Phục Hy lo quan sát dao động không gian quanh Huyền Trì tìm chỗ không gian của Thánh Môn.

Nói xong Tần Quân bước ra cửa thư phòng, mọi người theo sau.

Đát Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, Tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử, Hằng Nga đã đứng chờ dưới thềm đá ngoài thư phòng.

Tiểu Lăng Mệnh ở trên trời rượt bắt Tiểu Chúc Long rất vui vẻ.

Tần Quân nhìn đám nữ nhân, cười nói:

- Chờ trẫm khải hoàn trở về!

***

Nửa canh giờ sau, Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá bay ra khỏi một hành tinh màu đỏ. Chỗ này cách xa Tần Tiên giới, là một chỗ truyền tống xa nhất từ Thiên Đình Đại Tần.

Tôn Ngộ Không nhảy người lên vận dụng cân đẩu vân, Tần Quân và Lý Nguyên Bá nhảy lên mây.

Huyền Trì ở chính giữa ba ngàn đại thế giới, Cổ Tiên giới gần biên giới.

Tần Quân ngồi khoanh chân trên cân đẩu vân, cười tủm tỉm hỏi:

- Ngộ Không, nếu trẫm cho ngươi thành thánh thì có chịu không?

Tôn Ngộ Không sẽ là kỳ binh của hắn, trong số Thần Ma đã biết Tần Quân biết Tôn Ngộ Không có thể dựa vào thức tỉnh cực hạn thành thánh. Các Thần Ma khác thì hệ thống không chịu lộ ra.

Tôn Ngộ Không nghe vậy hưng phấn gãi đầu hỏi:

- Thành thánh? Là Thánh Nhân vạn kiếp bất tử?

Lý Nguyên Bá ở bên cạnh vẻ mặt hâm mộ ghen tỵ. Trong mắt bọn họ không có gì Tần Quân không làm được, hắn nói có thể cho họ thành thánh thì họ sẽ thành thánh!

Tần Quân cười khẽ:

- Tất nhiên, Thánh Nhân vạn kiếp bất tử, vạn kiếp bất diệt, tùy tâm tùy tính. Đương nhiên nếu gặp kẻ địch vượt qua Thánh Nhân thì chịu.

Tần Quân phải báo trước cho Tôn Ngộ Không, để tránh y thành thánh rồi nhập ma không nhận ai hết làm thịt luôn hắn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá nghe mà háo hức.

Lý Nguyên Bá rạo rực hỏi:

- Còn ta thì sao bệ hạ?

Tần Quân liếc gã:

- Phải xem thiên phú của ngươi thế nào đã, sau này trẫm sẽ giúp các ngươi, được thành tựu cao bao nhiêu tùy vào chính các ngươi.

- Thiên phú của ta đương nhiên mạnh hơn con khỉ này!

- Gì!? Coi chừng ta đánh chết ngươi!

- Hô, bằng vào ngươi?

Hai kẻ táo bạo sắp đánh nhau, Tần Quân hắng giọng khiến cả hai im miệng.

Bây giờ tu vi của Tần Quân đã đến Đại La Chí Tiên cảnh viên mãn, hắn từng tìm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá luận bàn, cả hai đều thua hắn.

Ban đầu Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không phục, nhưng trong hai tháng thường tìm Tần Quân luận bàn và đều bị thua.

Tần Quân thần thông quảng đại, thân thể siêu mạnh, đặc biệt Cực Đạo Viêm Hỏa của hắn mạnh hơn Tam Muội Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa khiến Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá khổ không thể tả.

Tần Quân tiếp tục bảo:

- Ngộ Không bên trong có lệ khí, nếu ngươi thành thánh thì sẽ điên.

Tôn Ngộ Không im lặng.

Tần Quân từng hỏi Bồ Đề Tổ Sư tại sao trong người Tôn Ngộ Không có lệ khí.

Tôn Ngộ Không là Bổ Thiên Thạch biến ra, thuở ấy trời thủng lỗ, vô số

sinh linh rơi vào nguy nan, tưởng đâu ông trời muốn diệt họ, oán khí vô tận tập trung trên cao. Nữ oa từ trên trời lấy linh thạch vá trời, oán khí tập trung quanh lỗ thủng, linh thạch bị dính oán khí còn lại một khối linh thạch rớt xuống trần gian, hấp thu tinh hoa trời trăng qua năm rộng tháng dài phá đá bay ra Tôn Ngộ Không.

Đây là lý do tại sao Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất, vì những oán khí này thù hận ông trời, Tôn Ngộ Không vừa sinh ra đã không kính sợ trời, cộng thêm bản lĩnh cao cường thành tựu Tề Thiên Đại Thánh.

Tôn Ngộ Không nửa quỳ trịnh trọng thề với Tần Quân:

- Dù ta thành ma cũng sẽ không bị thương bệ hạ!

Ánh mắt Mỹ Hầu Vương kiên định, trái tim vững như đá.

Tần Quân mềm lòng, mức độ trung thành của Tôn Ngộ Không đã cực hạn, vì lệ khí bên trong người làm y khi thành thánh rất có thể mất kiểm soát thành ma.

Tần Quân đứng dậy nâng Tôn Ngộ Không lên:

- Trẫm tin tưởng ngươi!

Một đường đi tới Tần Quân và Tôn Ngộ Không trải qua nhiều điều, hắn mạo hiểm khả năng Tôn Ngộ Không thành ma giết mình dẫn y đi theo là vì niềm tin.

Tôn Ngộ Không cảm động rất nhiều nhưng ít khi lộ ra cảm xúc thật, chỉ gật đầu.

Tần Quân nhìn Lý Nguyên Bá:

- Trẫm mang ngươi theo vì muốn đề bạt ngươi, đừng hâm mộ, các ngươi đều từng ra sống vào chết vì trẫm, trẫm sẽ cho đãi ngộ như nhau. Các ngươi có thể bay cao bao nhiêu toàn dựa vào tạo hóa!

Lý Nguyên Bá rất hưng phấn, cố nén kích động hỏi:

- Bệ hạ khi nào giúp chúng ta biến mạnh?

Tần Quân cười bí hiểm nói:

- Vào Thánh Môn rồi tính.

***

------oOo------

Chương 1373: Hồng Quân giảng đạo. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian Huyền Trì mở rộng ngày càng đến gần, tin đồn trong vũ trụ tập trung xoay quanh Thánh Môn. Chiến tranh giữa Thiên Đình Đại Tần và Hắc Long tinh vực không có gì bất ngờ xảy ra, Hắc Long tinh vực bị Thiên Đình Đại Tần thu phục chỉ là vấn đề về thời gian.

Trong trời sao hễ nơi nào có sinh linh thì sẽ thảo luận về Huyền Trì:

- Đế Thiên Vô đang đi Huyền Trì!

- Thiên kiêu thứ hai Diệp Nam Phong, thiên kiêu thứ ba Tư Không Tinh Tuyền cũng đi rồi.

- Các thiên kiêu trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu hầu như đều đi.

- Lần này Huyền Trì mở rộng sẽ ghi vào sách sử.

- Nghe nói Tần Thiên Đế cũng đi Huyền Trì, không biết có thật không.

Nghe nói quanh Huyền Trì đã tụ tập mấy chục vạn thiên tài, còn hai mươi mấy ngày Huyền Trì mới mở.

Ba người Tần Quân cách Huyền Trì ngày càng gần, dọc đường đi họ không gặp cường địch. Hành tung của Tần Quân không lộ ra, bên ngoài chỉ biết hắn đang đi Huyền Trì.

Vũ trụ quá lớn, dù cưỡi cân đẩu vân thì bọn họ cách Huyền Trì vẫn rất xa,

dự tính mười mấy ngày nữa mới tới nơi.

Tần Quân lên tiếng:

- Đáp xuống hành tinh đằng trước đi.

Tần Quân định sử dụng cơ hội nghe đạo, khiến tu vi lại lần nữa tăng trưởng.

Tôn Ngộ Không thầm thắc mắc nhưng vẫn nghe lời bay hướng hành tinh đằng trước.

Hành tinh này thích hợp sinh sống, có núi, có nước, khí hậu thích hợp.

Ba người vào tầng khí quyển cảm ứng trong hành tinh có hơi thở sinh linh, hơi thở nhân tộc đậm nhất.

Tần Quân ra lệnh:

- Đáp xuống chỗ yên lặng không người đi, trẫm có việc cần ở lại một ngày.

Không sử dụng cơ hội nghe đạo trong Thiên Đình Đại Tần là vì Tần Quân muốn ở cùng người nhà. Dùng cơ hội nghe đạo thì thời gian hiện thực mới chỉ qua một ngày, nhưng trời biết Tần Quân sẽ ở bên trong bao lâu. Tần Quân đã ở Thời Không Tuyệt Địa hơn một vạn năm, sự khô khan đó khiến hắn nhớ lại là bức bối.

Thật khó tưởng tượng Cơ Bất Bại ở mấy ức năm mà không bị điên.

Chốc lát sau ba người đáp xuống dãy núi, tìm một hang động ở lại.

Tần Quân dặn dò:

- Các ngươi canh giữ bên ngoài, không có lệnh của trẫm không cho phép đi vào, ngày mai trẫm sẽ đi ra!

Dọc đường đi Tần Quân đã biết đại khái tình huống của Huyền Trì, thật là Thủy Tiên nhiều như chó, Nhập Thánh đầy đất. Nên Tần Quân quyết định tăng tiến tu vi trước khi đến Huyền Trì.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá gật đầu, hai người khó hiểu Tần Quân định làm gì.

Tần Quân không giải thích nhiều, hắn vào trong hang, vừa đi vừa ra lệnh:

“Sử dụng một lần cơ hội nghe đạo.”

Tiếng hệ thống gợi ý vang lên:

[Đinh! Sắp truyền tống túc chủ đến đạo tràng thần thoại.]

Tần Quân cầu nguyện hy vọng đừng vào đạo tràng quá gà con, ví dụ như của Hoàng Long Chân Nhân trong mười hai tiên Côn Luân, y cũng thích giảng đạo.

Giây sau Tần Quân cảm giác choáng mặt, trước mắt tối đen, ý thức rơi vào biến mất.

Trong mơ hồ bốn phía càng lúc càng ồn ào.

- Giảng đạo? Thế là sao?

- Hồng Quân? Đế hồng hoang từ khi nào xuất hiện nhân vật như vậy?

- Không biết, giờ ba tộc ngang nhau, Tổ Long thế lớn, Hồng Quân truyền đạo là muốn ân trạch cho chúng ta.

- Hồng Quân thật sự vô tư dạy bản lĩnh của mình cho chúng ta?

Hồng Quân!

Tần Quân giật mình mở bừng mắt ra, đập vào mắt hắn là các bóng dáng, có rồng, chim chóc, kỳ lân, cọp, sói, rùa, sinh linh các tộc nhưng không có tu sĩ nhân tộc.

Chúng nó nhìn đằng trước, núi non trập trùng, một lão đạo sĩ ngồi xếp bằng trên sườn núi đằng trước, sen vàng xoay quanh người, thần thánh trang nghiêm.

Tần Quân hưng phấn:

“Hồng Quân giảng đạo?”

Hồng Quân là nhân vật số một số hai trong thần thoại, sư phụ của Thánh Nhân, nghe Hồng Quân giảng đạo sẽ giúp Tần Quân có thu hoạch lớn.

Hồng Quân chợt mở mắt ra, mở miệng nói:

- Tĩnh.

Hồng Quân mặc áo xám, tóc trắng mặt trẻ trung, ánh mắt hờ hững không chứa tình cảm, khá giống trong tưởng tượng của Tần Quân.

Vẻ mặt Hồng Quân bình tĩnh như đang nói chuyện không quan trọng:

- Ngô tên Hồng Quân, thương vạn vật chưa mở linh, tu hành không có pháp môn, hôm nay nguyện lần đầu tiên giảng đạo trong thiên địa, dạy chúng sinh đạo tu hành. Có thể ngộ bao nhiêu tùy vào tạo hóa của các ngươi.

Trong phạm vi ngàn dặm tất cả sinh linh đến nghe đạo đều kích động.

Thiên địa sơ khai, ba tổ long phượng kỳ lân dựa vào thiên phú siêu đẳng ngộ ra pháp thổ nạp tu vi tăng lên. Sinh linh khác không có thiên phú như vậy, tam tổ sẽ không truyền cách thổ nạp cho sinh linh tộc khác.

Giờ Hồng Quân đồng ý giảng đạo dạy pháp, hỏi sao chúng nó không hưng phấn?

Tần Quân cảm thán trên người Hồng Quân có khí chất siêu nhiên, một loại khí chất bình thản hơn Bồ Đề Tổ Sư, Thái Thượng Lão Quân, tựa như thiên đạo xem vạn vật là hạt bụi.

Rất nhanh Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, phun ra chữ đầu tiên đã làm chúng sinh yên lặng.

- Hỗn độn sơ khai, sinh ra ba ngàn ma thần, hết thảy hư vô. Sau này có Bàn Cổ đại thần xẻ ra hỗn độn, mở mang thiên địa, lấy thân hóa vạn vật, đôi mắt biến ra trời trăng, xương làm núi rừng, thân làm sông biển, máu làm đầm lầy, lông tóc thành cỏ cây. Thiên địa sơ khai, ngô cảm thiên địa

linh khí có thể tôi thể, gọi là tu hành . . .

Giọng của Hồng Quân như có ma lực làm Tần Quân nhanh chóng chìm đắm vào. Hồng Quân nói như kể chuyện nhưng Tử Vi Đế Tinh đạo quả trong người Tần Quân vận chuyển theo, hoa văn tử diễm giữa trán sống động vặn vẹo.

Hồng Quân bỗng liếc hướng Tần Quân, con ngươi co rút:

“Tử Vi Đế Tinh đạo quả!”

Dù lòng không bình tĩnh nhưng sắc mặt Hồng Quân vẫn bình thường tiếp tục giảng dạy.

Hồng Quân bây giờ chưa thành thánh, Long Hán sơ kiếp chưa xảy ra, thời đại Thánh Nhân rất xa xôi.

Hồng Quân đi khắp đất hồng hoang chỉ gặp một người có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, đó là Tổ Long.

Tổ Long hiện là mạnh nhất đất hồng hoang, dẫn dắt long tộc mạnh mẽ vô song, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc phải hợp sức lại đối kháng.

Hồng Quân bỗng sinh ra hứng thú với Tần Quân, lão còn chưa tiếp xúc thánh đạo nên khá động lòng trước thiên phú của Tần Quân.

Thời gian trôi qua, ngày càng nhiều sinh linh tụ tập lại. Đương nhiên cũng có nhiều sinh linh vì không nghe hiểu, không có tuệ căn nên thất vọng bỏ đi.

Năm trăm năm qua nhanh.

Bùm!

Có một ngày pháp lực của Tần Quân tăng vọt, linh khí cuồn cuộn như vòi rồng tụ tập hướng hắn, sinh linh xung quanh giật mình nhìn hắn.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh.]

Đại La Thủy Tiên cảnh!

Đất hồng hoang hiện giờ Đại La Thủy Tiên xứng là cường giả hoành hành một phương.

Mắt Hồng Quân lấp lánh tia sáng:

“Tiểu tử giỏi!”

Trong năm trăm năm lục tục có sinh linh đột phá, nhưng mình Tần Quân đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh, làm Hồng Quân càng xem càng thích, lão muốn thu hắn làm đồ đệ.

------oOo------

Chương 1374: Thành tựu Đại La Thủy Tiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên phú của Tần Quân đặt ở ba ngàn đại thế giới thuộc loại yêu nghiệt, nên Trấn Nguyên Tử, Hồng Quân động lòng cũng đúng.

Hồng Quân không thể bỏ qua yêu nghiệt sánh bằng Tổ Long.

Thiên lôi kéo đến khiến người kinh hoàng.

Thiên kiếp Đại La Thủy Tiên cảnh làm đám sinh linh trên mặt đất run cầm cập.

Con ngươi Hồng Quân co rút, một đoàn sáng bay ra từ sau gáy lão với tốc độ siêu mau đụng vào lôi vân thiên kiếp trên trời.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, mây lôi cuồn cuộn bị đánh tan.

Tĩnh!

Tất cả sinh linh trợn mắt há hốc mồm nhìn Hồng Quân.

Một kích đánh tan thiên kiếp, thủ đoạn gì thế này?

Tần Quân cũng hết hồn, lòng thầm la: Trẫm còn muốn dựa vào thiên kiếp tôi thể!

Vẻ mặt Hồng Quân hờ hững tiếp tục giảng đạo, luồng sáng nhanh chóng bay về chui vào đỉnh đầu lão.

Tần Quân tò mò thầm nghĩ:

“Thứ này là tạo hóa ngọc điệp?”

Lai lịch của tạo hóa ngọc điệp bí ẩn, nghe nói cách chém Tam Thi thành đạo là Hồng Quân ngộ từ tạo hóa ngọc điệp, cũng là pháp bảo mạnh nhất của Hồng Quân Đạo Tổ.

Tần Quân thu lại tầm mắt, điều dưỡng pháp lực dâng trào trong người.

Thời gian tiếp tục trôi đi.

Năm trăm năm . . .

Xuân đi thu đến, Càn Khôn na di.

Một ngàn năm . . .

Cỏ dại mọc cao cỡ đầu người, mưa to đổ rào rào, gió mạnh thổi qua, vô số sinh linh yên lặng nghe đạo âm của Hồng Quân.

Tần Quân lại đột phá, Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ.

Hiện giờ Tần Quân đã là một người nghe đạo bắt mắt nhất trong đạo tràng, nhiều sinh linh để ý thấy Hồng Quân cứ hay nhìn hắn.

Tần Quân cũng phát hiện Hồng Quân chú ý mình, không lẽ lão già yêu hắn?

Phụt, muốn ói quá.

Tần Quân rùng mình, không dám đoán mò vớ vẩn, lo tập trung tu luyện.

***

Ngoài hang động. Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá đánh nhau trong dãy núi, đương nhiên hai người chỉ so tài luận bàn, trong chiến đấu tìm kiếm đột phá.

Đột nhiên một bóng người từ chân trời bay tới, tốc độ rất nhanh, mục tiêu là hang động chỗ Tần Quân.

Tôn Ngộ Không đột nhiên dừng lại, quay đầu hét to:

- Có người!

Lý Nguyên Bá ngừng lại, hai tay cầm Kim Bằng Thần Chuy, bộ dạng hung thần ác sát.

Họ cau mày, vì không nhìn thấu hơi thở của đối phương, tức là cảnh giới của người này vượt qua họ, hoặc có lẽ người mang trọng bảo.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không quan tâm nhiều, vội bay tới trên đỉnh núi chỗ Tần Quân chờ đợi đối phương đến.

Người tới là một nam nhân mặc áo xanh, eo đeo ngọc địch, dáng vẻ bất phàm. Khuôn mặt không quá điển trai nhưng góc cạnh rõ ràng, hai tay chắp sau lưng toát ra khí phái tông sư.

Nam nhân áo xanh mỉm cười hỏi:

- Hai con yêu quái Đại La?

Nam nhân áo xanh ngừng lại cách Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá trăm thước, ánh mắt dần biến đổi khi đánh giá hai con yêu.

Lý Nguyên Bá cắn răng hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Lý Nguyên Bá không nhìn thấu hơi thở của đối phương, càng khiến gã cảnh giác cao độ.

Tôn Ngộ Không siết chặt Kim Cô Bổng tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Nam nhân áo xanh cười nói:

- Ta chỉ đi ngang qua đây, định tĩnh dưỡng một lúc, các ngươi căng thẳng quá vậy?

Nam nhân áo xanh tiếp tục bảo:

- Ta tên Khâu Kỳ, các ngươi có thể gọi ta là Khâu Kỳ Chân Nhân.

Khâu Kỳ Chân Nhân!

Nếu cái tên này tuyền vào vũ trụ sẽ có người nhận biết, người xếp hạng hai mươi lăm trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, tự sáng tạo tông môn, không thể khinh thường.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá chưa nghe nói qua.

Tôn Ngộ Không cắn răng nói:

- Nơi này là chỗ chúng ta nghỉ ngơi, chân nhân hãy tìm chốn khác đi.

Khâu Kỳ Chân Nhân cười cười, hai tiểu yêu Đại La cảnh dám đuổi gã?

Khâu Kỳ Chân Nhân nói thẳng thừng:

- Ta thấy thiên phú của các ngươi cũng khá, bái ta làm thầy đi!

Khâu Kỳ Chân Nhân đang đến Huyền Trì, nhưng điều này không cản trở gã thu đồ đệ lớn mạnh tông môn của mình.

Tôn Ngộ Không từ chối liền:

- Chúng ta có sư phụ!

Nếu không phải sợ làm ồn Tần Quân thì Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đã chửi um sùm.

Khâu Kỳ Chân Nhân cười khẽ:

- Sư phụ của các ngươi sao sánh bằng ta.

Gã là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, xem như cường giả hạng nhất.

Lý Nguyên Bá tức giận quát:

- Huynh trưởng của ta là Khổng Tuyên!

Cái tên Khổng Tuyên đã rất nổi tiếng trong vũ trụ, một trong Tần Tiên Lục Thần, thậm chí một mình đấu với Dương Bắc Minh mà không bị yếu thế, đã chen chân vào hàng cường giả tuyệt thế.

Khâu Kỳ Chân Nhân sửng sốt sau đó cười phá lên:

- Nếu huynh trưởng của ngươi là Khổng Tuyên thì huynh trưởng của ta là Dương Tiễn.

Dương Tiễn?

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá quái lạ.

Khâu Kỳ Chân Nhân còn tưởng hai người xấu hổ ngại không nói khoác nữa.

Khâu Kỳ Chân Nhân dịu dàng dụ dỗ:

- Ta là cường giả Nhập Thánh, các ngươi bỏ qua cơ hội lần này về sau rất khó có nữa.

Khâu Kỳ Chân Nhân nhìn ra thiên phú của Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá rất cao, khí huyết của họ mạnh hơn yêu quái cùng cảnh giới, hỏi sao gã không động lòng.

Tôn Ngộ Không tức giận mắng:

- Tổ cha nó, cút xéo!

Khâu Kỳ Chân Nhân sầm mặt xuống, quát to:

- Các ngươi tìm cái chết! Thu các ngươi là phúc của các ngươi, dám thô lỗ như thế!?

Khâu Kỳ Chân Nhân giơ tay phải ấn hư không, pháp lực ngưng tụ thành bàn tay khổng lồ giáng xuống.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá thấy tầm nhìn tối sầm, một bàn tay khổng lồ sắp đập trúng đầu.

Chợt bàn tay khựng giữa không trung không thể nhúc nhích, cách Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá gần năm thước. Hai yêu đổ mồ hôi lạnh nhìn.

Khâu Kỳ Chân Nhân sửng sốt, nhíu chặt mày vận chuyển pháp lực muốn khống chế bàn tay khổng lồ đè xuống. Nhưng mặc cho Khâu Kỳ Chân Nhân gồng sức cỡ nào thì bàn tay to pháp lực không nhúc nhích, như có sức mạnh vô hình trói buộc làm nó không thể đập xuống.

Dưới vòm trời có tiếng hừ khẽ:

- Hừ!

Khâu Kỳ Chân Nhân như bị trọng kích hộc máu bay ra ngoài, bay nhanh như sao băng xuyên thấu các tầng biển mây biến mất phía sâu trong trời sao.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ngây người tại chỗ. Chợt nghĩ đến điều gì, hai yêu hưng phấn cúi đầu hướng hư không.

Phục Hy!

Tần Quân từng dặn Phục Hy ngầm bảo vệ họ, có nói cho Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá rằng nếu Phục Hy ra tay thì hai yêu nhớ đừng thốt ra cái tên.

Thiên địa bình tĩnh lại, trải qua đợt sóng gió này Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá càng nhẹ nhàng hơn.

Phục Hy có mặt thì bọn họ sợ gì?

Cứ thoải mái luận bàn chiến đấu.

Hai yêu chạy tới tận cùng thiên địa dốc hết sức đánh nhau, làm sinh linh bản xứ của hành tinh này kinh hoàng.

Phục Hy đang ở hành tinh khác nhắm mắt lại, khóe miệng co giật không biết nên nói cái gì.

***

------oOo------

Chương 1375: Hồng Quân muốn thu Tần Quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian thấm thoắt, trong đạo tràng thần thoại đã qua một ngàn năm trăm năm.

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ.]

Tần Quân thế như chẻ tre, nghe Hồng Quân giảng đạo, dù lão chưa thành thánh nhưng cho hắn thu hoạch rất nhiều.

Không uổng là Đạo Tổ, giảng pháp ngôn huyền ảo vô cùng, nếu ngộ ra thì sau này tu hành một bước lên mây.

Hồng Quân còn chưa thành thánh, sau khi thành thánh Hồng Quân giảng đạo trong Tử Tiêu cung sẽ có phong thái thế nào? Hồng Quân sau khi hợp đạo đã đến độ cao ra sao?

Tần Quân rất có hứng thú với Hồng Quân ngồi trên sườn núi. Hoa bảy sắc rắc khắp đồi núi cực kỳ huyễn lệ gần như che lấp Hồng Quân.

Tần Quân bắt đầu điều dưỡng pháp lực, hắn mới đột phá, pháp lực hùng dũng, hơi thở phát tán khiến ngàn vạn sinh linh xung quanh sợ hãi.

Chờ hơi thở của Tần Quân ổn định, Hồng Quân ngừng giảng đạo.

Hồng Quân chậm rãi đứng dậy nói:

- Trong thiên địa lần đầu tiên giảng đạo đến bây giờ các ngươi ngộ bao nhiêu là tùy tạo hóa của riêng mình. Các ngươi không cần nhớ ơn, ta cũng vì bản thân.

Dứt lời một luồng sáng xuyên qua mây mù chiếu xuống người Hồng Quân.

Ánh sáng lấp lánh làm Tần Quân híp mắt lại.

Công đức!

Công đức này lớn hơn Tần Quân từng có.

Trong thiên địa lần đầu tiên giảng đạo thụ pháp, sự thúc đẩy vạn linh tiến hóa có tính sử thi khiến thiên đạo rất hào phóng. Nhưng công đức này chưa đủ để Hồng Quân thành thánh.

Tần Quân từng đổi tư liệu của Hồng Quân trong thần thoại thương thành, nghe nói Hồng Quân tuy rằng công đức vô lượng nhưng dựa vào chém Tam Thi thành đạo, Tần Quân đã đoán sai. Trước kia hắn cho rằng Hồng Quân cũng dựa vào công đức thành thánh, một là công đức giảng đạo, hai là công đức chấm dứt Long Hán sơ kiếp.

Ánh sáng chói lòa tán đi, Hồng Quân lơ lửng trên trời, vạt áo bị gió thổi phần phật, trông như tùy thời sẽ mọc cánh thành tiên.

Hồng Quân nhìn xuống tất cả sinh linh vái lạy mình, nét mặt ngộ ra.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Túc chủ sắp rời đi đạo tràng thần thoại.]

Ý thức của Tần Quân trở nên mơ hồ.

Hồng Quân đang định rời đi chợt nhớ đến điều gì, đưa mắt nhìn Tần Quân.

Hồng Quân thầm nghĩ:

“Tiểu tử này có Tử Vi Đế Tinh đạo quả, thiên phú dị bẩm, mỗi khi đột phá

cũng không bồng bột, đủ chuẩn trở thành đồ đệ đầu của ta, cùng nhau tham ngộ đại đạo.”

Hồng Quân định truyền âm cho Tần Quân, nhưng hắn bỗng lặng lẽ biến mất. Con ngươi Hồng Quân co rút phát tán thần thức trải rộng các hướng nhưng không thể bắt giữ hơi thở của Tần Quân.

Hồng Quân sắc mặt khó xem nói:

- Sao có thể như vậy?

Lão không thể truy tung được hơi thở của Tần Quân, hay sau lưng hắn có đại năng gì? Hoặc bản thân Tần Quân không tầm thường, hắn điệu thấp đến nghe giảng?

Nỗi lòng Hồng Quân rối loạn, nhớ kỹ khuôn mặt Tần Quân, lão tin sẽ có ngày gặp lại hắn.

***

Tần Quân mở mắt ra, trong hang tối đôi mắt tím phát sáng, một đóa tử diễm lơ lửng giữa trán khiến hắn tà mị trong hắc ám.

Tần Quân chậm rãi đi ra ngoài, chưa ra cửa hàng đã nghe tiếng gầm rú rung trời, thỉnh thoảng nghe tiếng Tôn Ngộ Không la hét.

Tần Quân câm nín:

- Hai người này . . .

Tần Quân đi ra hang động, ánh mặt trời chiếu vào mắt, hắn cảm giác như cách một kiếp người.

Đạo tràng thần thoại hay Thời Không Tuyệt Địa mặc dù tốc độ thời gian chảy chậm, nhưng với Tần Quân vẫn rất dài.

Ba ngàn năm không hề ngắn ngủi.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

- Tiếp theo nên đi Huyền Trì.

Tần Quân Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ tự tin đập nát Nhập Thánh.

Huyền Trì đã định trước là võ đài của hắn.

Tần Quân bay lên trời.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ở phía xa đánh nhau cảm nhận hơi thở của Tần Quân vội bay tới gần.

Ba người nhanh chóng rời khỏi hành tinh này.

***

Trong trời sao, vô số sao băng trôi nổi, rậm rạp như hạt bụi.

Vèo!

Một bóng người rực lửa lướt nhanh qua những sao băng, là Đông Hoàng Thái Nhất. Gã nâng cao tốc độ đến cực hạn, dường như đang trốn tránh cái gì.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Một quả cầu lửa siêu khổng lồ đuổi theo Đông Hoàng Thái Nhất với khí thế càn quét bát phương, dọc đường đụng trúng sao băng đều vỡ nát, đá vụn bay đầy.

Giọng Đế Tuấn uy nghiêm vang vọng trời sao:

- Thái Nhất, ngươi còn muốn chạy trốn tới đâu?

Đông Hoàng Thái Nhất với Thái Dương Chân Hỏa bao bọc thân thể lao đi nhanh nghe câu đó thì tuyệt vọng.

- Tại sao . . .

- Tại sao?

- Tại sao huynh ấy truy sát ta!?

Lửa giận và tuyệt vọng tràn ngập trong tim Đông Hoàng Thái Nhất. Gã và Đế Tuấn là huynh đệ, cùng dựng dục từ Thái Dương Tinh, nâng đỡ nhau bao nhiêu năm, vì sao kiếp này vừa gặp mặt Đế Tuấn đã đánh gã?

Đông Hoàng Thái Nhất không hiểu, gã phát điên.

Lửa giận bị phản bội rực cháy trong ngực Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn biến thành quả cầu lửa lớn đã đến sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất, so với quả cầu lửa to thì Đông Hoàng Thái Nhất thật nhỏ bé.

Bùm!

Đế Tuấn biến thành quả cầu lửa to thô bạo đập vào người Đông Hoàng Thái Nhất. Hai bên cách biệt tu vi quá lớn, Đông Hoàng Thái Nhất hộc máu bay ra, dọc đường đụng nát các sao băng, bay ra mấy ngàn vạn dặm mới ngừng lại.

Đông Hoàng Thái Nhất cảm giác toàn thân xương cốt đứt từng khúc, mỗi vị trí đau nhức như bị xé rách.

Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng rút về, Đế Tuấn lộ ra nguyên hình, Thái Dương Chân Hỏa bám trên áo vàng bá khí vô cùng. Đế Tuấn sắc mặt âm trầm nghiêm nghị, ánh mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn tức giận trầm giọng quát:

- Nghiệt súc! Bệ hạ nhiều lần tha cho ngươi mà ngươi cứ muốn chống đối ngài!

Đế Tuấn hiểu rõ Tần Quân nắm giữ lực lượng như thế nào, đừng nói Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ, dù là Thiên Đình yêu tộc đỉnh cao kiếp trước cũng không thể làm gì Tần Quân.

Mắt Đông Hoàng Thái Nhất đỏ ngầu:

- Bệ hạ? Là vị bệ hạ nào?

Đông Hoàng Thái Nhất muốn phát cuồng. Đế Tuấn gọi người khác là bệ hạ? Bọn họ đều là Thiên Đế, từ khi nào địa vị thấp hèn như vậy?

Giọng Đế Tuấn tràn ngập thần uy khiến ba chữ Tần Thiên Đế quanh quẩn trong vũ trụ thật lâu:

- Thiên Đình Đại Tần, Tần Thiên Đế!

Sau khi tử trung đỉnh cao thì Tần Quân trở thành tín ngưỡng của Đế Tuấn, dù gã có nhiều dã tâm nhưng không muốn phản bội hắn, hết lòng hét dạ vì hắn.

Tần Thiên Đế!

Tròng mắt Đông Hoàng Thái Nhất đầy tơ máu suýt lồi ra.

Lại là hắn!

Đông Hoàng Thái Nhất không nghĩ ra tại sao Tần Quân thần thông quảng đại như vậy, luôn thu phục các cường giả kiếp trước, giờ huynh trưởng cũng bị thu phục.

Chẳng lẽ Tần Quân là hóa thân của thiên đạo phương vũ trụ này?

------oOo------

Chương 1376: Thiên kiêu thứ nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Tuấn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi đầu cứng như đá, gã mắng xối xả:

- Ngu xuẩn! Ngươi tựu không thể buông xuống cao ngạo kiếp trước sao? Kiếp này đã khác rồi, nếu ngươi cứ tiếp tục cố chấp thì vi huynh làm sao cứu ngươi?

Đế Tuấn không thể nào phản bội Tần Quân vì Đông Hoàng Thái Nhất,

huống chi Lục Kim Ô nhi tử của gã hiệu lực cho Tần Quân. Theo xu thế phát triển của Tần Quân thì ba ngàn đại thế giới sớm muộn gì sẽ rơi tay hắn, đắc tội hắn tương đương với sau này không có đất dung thân.

Lòng Đông Hoàng Thái Nhất tràn ngập tức giận và khuất nhục, sao có thể nghe Đế Tuấn khuyên?

Đông Hoàng Thái Nhất hú dài, Thái Dương Chân Hỏa cháy hừng hực, khí thế dâng cao.

Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Sau khi Đông Hoàng Thái Nhất rời khỏi thiên ngoại thì đi khắp nơi hấp thu thái dương chi hỏa của Thái Dương Tinh, khiến tu vi tăng vọt đã đến Nhập Thánh cảnh viên mãn.

Nhưng so với Đế Tuấn Hiển Thánh cảnh viên mãn thì vẫn không đáng gì.

Doong!

Ảo ảnh chuông vàng hiện ra từ người Đông Hoàng Thái Nhất, nó nhanh chóng trướng lớn đụng nát tất cả sao băng xung quanh.

Sắc mặt Đế Tuấn không thay đổi, hừ lạnh một tiếng:

- Hỗn Độn Chung, tu vi hiện giờ của ngươi có thể khống chế nó sao? Trừ phòng ngự ra có tác dụng gì?

Đông Hoàng Thái Nhất chửi ầm lên:

- Còn tốt hơn Hà Đồ Lạc Thư của ngươi rơi vào tay Phục Hy!

Đế Tuấn giơ cao hai tay, Hà Đồ Lạc Thư lơ lửng trong lòng bàn tay gã kéo linh khí xung quanh.

Cơ mặt Đông Hoàng Thái Nhất cứng ngắc.

Tại sao Hà Đồ Lạc Thư rơi vào tay Đế Tuấn?

Đông Hoàng Thái Nhất chợt đoán ra cái gì, mặt dữ tợn hỏi:

- Tần Thiên Đế dùng cái này thu mua ngươi?

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận run bần bật, kéo theo ảo ảnh chuông vàng đụng vào Đế Tuấn.

Đế Tuấn cất Hà Đồ Lạc Thư, tay phải vỗ chưởng:

- Không biết tự lượng sức mình!

Đối phó Đông Hoàng Thái Nhất Nhập Thánh cảnh viên mãn không cần Đế Tuấn sử dụng Hà Đồ Lạc Thư.

***

Cân đẩu vân rong ruổi trời sao, đã mười ngày từ khi Tần Quân rời khỏi đạo tràng thần thoại.

Bọn họ cách Huyền Trì ngày càng gần, đặc điểm rõ ràng nhất là dọc đường bay gặp ngày càng nhiều sinh linh, đi qua hành tinh hầu như bị bá chiếm, hơi thở mạnh mẽ lộ ra ngoài biểu thị chủ quyền công khai.

Vẻ mặt Tôn Ngộ Không hưng phấn nhìn đằng trước:

- Chậc chậc, thật nhiều thiên tài muốn đi vào Thánh Môn.

Đến nơi này ngôi sao càng dày đặc, đằng trước có dải sáng chiếu rọi, chắc là Huyền Trì.

Lý Nguyên Bá gật gù, gã cảm nhận được hơi thở chiến đấu.

Bùm!

Đằng trước chợt truyền đến tiếng nổ inh ỏi, hai bóng người đan xen xuyên qua, không ngừng trướng lớn, tu vi từ Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ trở lên. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá thầm giật mình nhìn, không ngờ tình cờ đụng phải Đại La Thủy Tiên đang đánh nhau.

Tần Quân nhắm mắt lại, thờ ơ nói:

- Chắc vào Huyền Trì không dễ vậy.

Bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu có mấy ngàn thiên tài cộng thêm thế lực khác đề cử, số lượng thiên tài đã đến mức siêu khủng, Thánh Môn không thể nào thu nhiều thiên tài như thế vào.

Ở đây hầu như tụ tập hết thiên tài đỉnh cao trong vũ trụ.

Lý Nguyên Bá nhe răng cười nói:

- Tốt nhất là tỷ thí một phen đi!

Vẻ ngoài Lý Nguyên Bá như ma ốm nhưng tính cách cuồng chiến đấu.

Tần Quân cười cười.

Bọn họ sắp đi gặp Cừu Vô Dục sứ giả Thánh Môn, nếu có sứ giả Thánh Môn dẫn đường thì bọn họ càng tiện vào Thánh Môn hơn.

Cừu Vô Dục bị Vạn Kiếp Ngự Trùng khống chế nên Tần Quân không lo lão sẽ dùng quỷ kế gì.

Bọn họ liên tiếp gặp thiên tài đánh nhau, làm không khí quanh Huyền Trì hết sức căng thẳng.

***

Thiên kiêu thứ hai Diệp Nam Phong, thiên kiêu thứ ba Tư Không Tinh Tuyền chậm rãi đáp xuống một hành tinh hoang phế hình dạng như mặt trăng tròn.

Trước mặt hai người là Đế Thiên Vô và thiên kiêu thứ bốn Khôn Khúc ngồi xếp bằng trên mặt đất tu luyện.

Cảm nhận hơi thở của Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền, Đế Thiên Vô và Khôn Khúc cùng mở mắt ra.

Khôn Khúc nheo mắt cảnh giác:

- Diệp Nam Phong . . . Tư Không Tinh Tuyền . . .

Mặt Đế Thiên Vô không biểu tình khẽ hỏi:

- Không biết vì sao hai vị đến đây?

Khóe mắt Đế Thiên Vô âm thầm liếc qua Tư Không Tinh Tuyền, khó ai phát hiện ra.

Diệp Nam Phong khàn giọng nói:

- Lại đây tâm sự thôi, các ngươi biết Tiêu Như Thủy đã đột phá Hiển Thánh cảnh chưa?

Tiêu Như Thủy!

Nghe cái tên này Đế Thiên Vô, Khôn Khúc cùng biến sắc mặt.

Người này là thiên kiêu số một hiện nay.

Khi vũ trụ truyền tụng Đế Thiên Vô là trăm vạn năm khó gặp một lần, cái tên thiên kiêu số một trở nên bí ẩn hơn.

Đế Thiên Vô rất yêu nghiệt, trăm vạn năm khó có một, nhưng so với Tiêu Như Thủy thì gã còn quá trẻ tuổi.

Người trong tốp mười bảng Thiên Kiêu mới biết sự khủng bố của Tiêu Như Thủy.

Thiên phú của Tiêu Như Thủy không kém hơn Đế Thiên Vô, nhưng vì y rất điệu thấp, bế quan quanh năm hoặc tôi luyện ở rìa vũ trụ nên không nổi như cồn giống Đế Thiên Vô.

Đáng giá nhắc tới là Tiêu Như Thủy đã bá chiếm bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu bốn vạn năm.

Tư Không Tinh Tuyền nhẹ giọng nói:

- Nghe nói lần này Tiêu Như Thủy cũng đến.

Sắc mặt Đế Thiên Vô, Khôn Khúc càng tái mét.

Có mặt Tiêu Như Thủy thì mũi nhọn của bọn họ sẽ bị chặn lại đôi chút.

Đặc biệt khi Tiêu Như Thủy đã đột phá Hiển Thánh cảnh, chen chân vào hàng cường giả tuyệt thế trong vũ trụ.

Khôn Khúc hít sâu, nói:

- Đến thì đến, với thiên phú của hắn đi vào Thánh Môn thì sẽ lại là một Dương Bắc Minh.

Nhắc tới Tiêu Như Thủy khiến khuôn mặt Khôn Khúc tràn đầy bất đắc dĩ.

Trong thiên kiêu đương thời Khôn Khúc chỉ tâm phục khẩu phục Tiêu Như Thủy.

Tiêu Như Thủy sắp đến làm Đế Thiên Vô, Khôn Khúc hết hứng tu luyện.

Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền ngồi xuống đất, cùng chờ Huyền Trì mở ra.

Tư Không Tinh Tuyền ngồi xuống bên trái Đế Thiên Vô, hỏi nhỏ:

- Nghe nói Thần Hoàng tức giận?

Đế Thiên Vô hơi cúi đầu:

- Ừm, hơi thất vọng với ta.

Tư Không Tinh Tuyền nhỏ nhẹ an ủi:

- Thần Hoàng ở rìa vũ trụ lâu năm hiếm khi bỏ ra thời gian bồi dưỡng một đệ tử, Thần Hoàng thất vọng với ngươi tức là rất xem trọng ngươi, đừng nản lòng.

Thần Hoàng không nổi tiếng trong vũ trụ, cường giả có địa vị nhất định mới hỏi thăm được chút tư liệu về gã. Thần Hoàng như cấm kỵ, giống Thánh Môn lúc trước không ai biết.

Đế Thiên Vô hít sâu, ánh mắt kiên định nói:

- Yên tâm, ta sẽ cố gắng, mục tiêu của ta là vượt qua Thần Hoàng!

Nói đến đây mắt Đế Thiên Vô tràn ngập đấu chí như có lửa cháy.

Tư Không Tinh Tuyền mỉm cười, xinh đẹp mà đoan trang.

Khôn Khúc, Diệp Nam Phong nhắm mắt như không thấy cảnh này.

------oOo------

Chương 1377: Hỗn Độn Tử Kim Bổng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia.

Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá theo tin tức Cừu Vô Dục để lại đi tới một hành tinh màu lam. Tần Quân dựa vào Vạn Kiếp Ngự Trùng có thể cảm giác sự tồn tại của Cừu Vô Dục.

Qua khoảng một nén nhang, ba người Tần Quân tìm thấy Cừu Vô Dục trong một sơn cốc.

Trong sơn cốc trừ Cừu Vô Dục ra có mấy chục sinh linh ngồi xếp bằng tu luyện, không khí yên tĩnh.

Cảm nhận hơi thở của ba người Tần Quân, mấy chục sinh linh cùng mở mắt ra.

Cừu Vô Dục đứng bật dậy căng thẳng nhìn trời, một số sinh linh thầm ngạc nhiên.

Người đến là ai mà khiến sứ giả Thánh Môn tự mình đón chào?

Rất nhanh ba người Tần Quân đáp xuống đất.

Cừu Vô Dục cười tươi chắp tay chào:

- Rốt cuộc chờ ngươi đến.

Tần Quân lạnh nhạt gật đầu, nhìn quét mấy chục sinh linh trong sơn cốc rồi thu lại tầm mắt.

Tần Quân hỏi:

- Cụ thể bao lâu Huyền Trì mới mở?

Thái độ của hai người làm mấy chục sinh linh ngó nhau, rất giật mình. Nếu như bọn họ không nhìn lầm thì có vẻ Cừu Vô Dục rất cung kính với Tần Quân, như thể hắn mới là sứ giả Thánh Môn.

Cừu Vô Dục lắc đầu nói:

- Không xác định, phỏng chừng trong mấy ngày nay.

Tuy Cừu Vô Dục là sứ giả Thánh Môn nhưng không biết tình báo quan trọng của Thánh Môn.

Khi nào Huyền Trì mở? Có trời biết.

Tần Quân gật đầu, xoay người tìm một góc không người trong sơn cốc.

Các sinh linh xì xầm nhỏ to.

- Người đó là ai vậy?

- Chỉ là ba Đại La tại sao làm sứ giả Thánh Môn xem trọng như vậy?

- Không biết, có lẽ họ có mối quan hệ không cho ai biết.

- Ghen tỵ ghê.

- Đại La Thủy Tiên bình thường có đáng giá sứ giả Thánh Môn trịnh trọng vậy không? Sứ giả Thánh Môn chỉ có thế là cùng.

Mấy chục sinh linh đều là thiên tài, không thiếu thiên kiêu lọt vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, ai nấy tâm cao khí ngạo tự nhiên không phục Tần Quân.

Cừu Vô Dục thầm buồn bực, đã nói hai người đi thế mà Tần Quân mang thêm một người nữa. Nhưng Cừu Vô Dục không thể quên đau đớn Vạn Kiếp Ngự Trùng mang lại, đành im lặng không dám ý kiến ý cò.

Với năng lực của lão, mang thêm một người vào Huyền Trì cũng không khó gì.

Sơn cốc rất nhanh lại trở về yên tĩnh, các sinh linh lo tu luyện, không quấy rầy nhau.

Mấy ngày sau lục tục có sinh linh vào sơn cốc này, đều là thiên tài được Cừu Vô Dục chiêu nạp.

Ba ngàn đại thế giới có vô số tiểu thế giới, thiên tài nhiều như sao trời.

Năm ngày sau, sơn cốc không còn yên tĩnh.

- Các ngươi nghe gì chưa? Đế Thiên Vô đã đến, còn đại chiến một trận với thiên kiêu thứ mười.

- Hôm qua ta ra ngoài du lịch có nhìn thấy, mạnh dễ sợ!

- Gần đây chiến đấu ngày càng thường xuyên, một số người nổi bật hẳn ra.

- Có một người tự xưng Thiên Mệnh Đại Đế cũng không tệ, tu vi Nhập Thánh trung kỳ đủ xếp vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

- Đại đế? Chỉ bằng vào hắn? Vô danh tiểu bối!

Tần Quân nghe đám sinh linh tán dóc, hắn chợt mở mắt ra.

Thiên Mệnh Đại Đế!

Nhắc đến Thiên Mệnh Đại Đế làm Tần Quân liên tưởng đến Tù Mệnh Đế Tôn.

Đó là một ngọn núi cao, khiến Tần Quân nhớ đến là lòng nặng trĩu.

Tồn tại vượt qua Thánh Nhân, truyền thuyết viễn cổ của phương vũ trụ này, may mắn Tù Mệnh Đế Tôn không có địch ý với hắn. Dường như Tù

Mệnh Đế Tôn e ngại ai đó che chở Tần Quân.

Tần Quân nghĩ nát óc cũng không ra người đó là ai, hắn thậm chí suy đoán có khi nào là người sáng tạo hệ thống không.

Hệ thống khinh thường đáp:

“Hệ thống chí cao vô thượng, đẳng cấp cỡ như Tù Mệnh Đế Tôn sao có thể sáng tạo ra được?”

Tóm lại Thiên Mệnh Đại Đế có lại xuất hiện thì Tần Quân sẽ không kiếm chuyện với gã, giữa hai người thật ra chẳng có thù hằn sâu đậm gì.

Đương nhiên nếu Thiên Mệnh Đại Đế không biết điều vậy Tần Quân chẳng cần nể nang Tù Mệnh Đế Tôn gì.

Thẳng tay giết luôn!

Ngày Huyền Trì mở ra càng lúc càng đến gần, nhiều thiên tài đánh nhau rồi nổi tiếng. Tuyệt đại thiên kiêu như Đế Thiên Vô vốn nổi tiếng, đánh nhau liên tục khiến họ hết sức nổi bật.

Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không luôn cố gắng kiềm nén, không thì hai người đã chạy ra ngoài chiến đấu từ lâu.

Hôm nay Tần Quân xem lướt qua thần thoại thương thành, mỗi ngày thần thoại thương thành sẽ có bảo bối mới, hắn định tìm pháp bảo tiện tay cho Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không.

Đánh nhau với Thánh Môn chắc pháp bảo của đám Thánh Nhân siêu mạnh, dù Tôn Ngộ Không thành thánh thì y có thể dựa vào Kim Cô Bổng trấn áp hết tất cả không?

Mắt Tần Quân bỗng sáng rực nhìn một cây gậy thép màu tím vàng trong màn sáng:

“A? Có rồi!”

[Hỗn Độn Tử Kim Bổng: Hỗn độn linh bảo, bảo bối sát phạt, lớn nhỏ tùy ý. Không phải Nhập Thánh thì không cầm được, giá bảy ngàn ức điểm

danh khí.]

Đây đúng là Kim Cô Bổng phiên bản thăng cấp!

Giá bảy ngàn ức điểm danh khí cũng bình thường, dù gì là hỗn độn linh bảo.

Nhưng bây giờ Tần Quân không có bảy ngàn ức điểm danh khí, tuy danh tiếng Tần Thiên Đế đã lan truyền rộng rãi trong vũ trụ nhưng hắn thường sử dụng điểm danh khí, dù gần đây chưa dùng nhưng chỉ có hơn sáu ngàn ức điểm danh khí, cách bảy ngàn ức còn một mảng lớn.

Tần Quân giật mình, xem ra tiếp theo không thể điệu thấp nữa, không lên mặt ra oai thì sao kiếm được điểm danh khí khổng lồ?

Tần Quân bỗng đứng dậy. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ở sau lưng hắn đang lim dim bị giật mình tỉnh lại.

Tất cả sinh linh trong sơn cốc cùng nhìn Tần Quân, bao gồm Cừu Vô Dục.

Tần Quân nhảy ra khỏi sơn cốc, biến mất trên bầu trời xanh. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá theo sau.

Cừu Vô Dục nhíu mày nói:

- Chuyện gì xảy ra?

Cừu Vô Dục không lộ ra thân phận của Tần Quân, nếu các sinh linh trong sơn cốc biết hắn là Tần Thiên Đế thì sẽ sôi chảo dầu.

Tần Thiên Đế bây giờ đã là nhân vật ngồi ngang hàng với Dương Bắc Minh, thậm chí vượt qua lão. Vì Tần Thiên Đế là chủ của thế lực, Tần Tiên Lục Thần dưới tay liên tục đánh bại Dương Bắc Minh, càng miễn bàn tới Nhị Lang Thần Dương Tiễn bí ẩn mà cường đại.

Lý Nguyên Bá đuổi theo hỏi:

- Bệ hạ định đi đâu vậy?

Tôn Ngộ Không cũng thắc mắc không biết tại sao Tần Quân đột nhiên rời

đi.

Tần Quân nhìn trời sao, cười nói:

- Kiếm bảo bối cho các ngươi.

Tần Quân bỗng tăng tốc lao ra tầng khí quyển.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Vào trời sao, bốn phương tám hướng truyền đến tiếng nổ liên tiếp, dù ở khoảng cách xa Tần Quân vẫn nghe được.

Như một trận đại hỗn chiến, nơi nơi đều là chiến đấu.

Tần Quân tiếp tục bay tới, đã muốn kiếm điểm danh khí thì phải chọn người nào thật nổi tiếng để đạp.

Ai nổi tiếng nhất?

Đế Thiên Vô!

Nhưng với tu vi của Tần Quân muốn vượt cấp khiêu chiến Đế Thiên Vô Nhập Thánh cảnh viên mãn thì hơi ảo.

------oOo------

Chương 1378: Người nào dám chiến một trận với trẫm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh Tần Quân đáp xuống một khối thiên thạch, quét mắt bốn phía đầy ngôi sao, loáng thoáng thấy các vụ nổ như pháo hoa.

Tần Quân hú dài:

- Trẫm là Tần Thiên Đế, ai dám chiến một trận với trẫm!?

Tần Quân vận dụng pháp lực Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ hú dài vang

vọng trời sao.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không hiểu tại sao Tần Quân làm như vậy. Hai người vội lấy ra Kim Cô Bổng, Kim Bằng Thần Chuy tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Tiếng nổ phía xa ngừng bặt, ba người Tần Quân cảm giác các hơi thở bay nhanh hướng mình. Nhiều không đếm xuể, hơi thở đều rất mạnh tụ lại với nhau làm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá da đầu tê dại.

Lý Nguyên Bá thì thào:

- Trời, hóa ra bệ hạ còn điên cuồng hơn chúng ta.

Nhưng ngẫm lại cũng đúng, đi theo Tần Quân đến hôm nay biết bao nhiêu kẻ địch nhìn như không thể chiến đấu đều gục ngã trước mặt bọn họ. Trong người Tần Quân có mầm móng liều mạng không thua gì họ.

Vù vù vù vù vù!

Các tiếng xé gió truyền đến ngừng lại cách ba người Tần Quân ngàn thước. Có tu sĩ nhân tộc, có cường giả của chủng tộc khác, biểu tình kỳ lạ nhìn ba người Tần Quân.

- Tần Thiên Đế? Nghe nói Tần Thiên Đế cũng đi Thánh Môn không ngờ là thật.

- Không thể nào! Ba người mới chỉ là Đại La cảnh, sao có thể là Tần Thiên Đế được?

- Nghe nói Tần Thiên Đế còn rất trẻ, yêu nghiệt còn khủng bố hơn Đế Thiên Vô.

- A, các ngươi nhìn kỹ thì Đại La Thủy Tiên kia tuổi thọ không dài.

- Trẻ như vậy sao có thể là Tần Thiên Đế?

Tiếng xì xầm từ bốn phương tám hướng như sóng thần truyền đến, Tần Quân cảm giác các thần thức quét về phía hắn.

Hắn bình thản ung dung, áo trắng bay bay, chờ đám sinh linh khiêu chiến.

Tần Quân ở Thời Không Tuyệt Địa, đạo tràng thần thoại hơn hai vạn năm nhưng tuổi thọ trong hiện thực mới hai mươi tuổi.

Đại La Thủy Tiên hai mươi tuổi, nếu truyền ra sẽ gây sóng to gió lớn trong vũ trụ.

Ngày càng nhiều sinh linh tụ tập, rất nhanh hình thành vòng vây kín không kẽ hở. Từng đợt hơi thở mạnh mẽ làm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hết sức cảnh giác.

Không lâu sau Đế Thiên Vô cũng bay đến, ánh mắt gã phức tạp nhìn Tần Quân.

Thiên kiêu thứ hai Diệp Nam Phong.

Thiên kiêu thứ ba Tư Không Tinh Tuyền.

Thiên kiêu thứ bốn Khôn Khúc.

Các tuyệt đại thiên kiêu tụ tập làm không khí trời sao nặng nề.

Đế Thiên Vô mở miệng nói:

- Tần Thiên Đế!

Mọi người ồn ào.

Đúng thật là Tần Thiên Đế!

Ai không biết Đế Thiên Vô từng chịu thiệt trong tay Tần Thiên Đế, nên trong đám người chỉ có gã nhận ra Tần Quân.

Tần Quân quay đầu nhìn Đế Thiên Vô, vui vẻ nói:

- Thì ra là Đế Thiên Vô trăm vạn năm khó gặp một lần.

Đế Thiên Vô biểu tình cực kỳ khó xem, nhưng gã nhớ tới lời cảnh cáo của Thần Hoàng, thế là hai nắm tay siết chặt cố nén không ra tay.

Tần Quân không khiêu khích Đế Thiên Vô nữa, hắn nhìn sinh linh khác cười hỏi:

- Trẫm tại đây, ai dám khiêu chiến với trẫm? Thắng thua xong việc sẽ không truy cứu!

Thiên Đình Đại Tần bây giờ như mặt trời ban trưa, rất nhiều sinh linh sợ Thiên Đình Đại Tần sau lưng Tần Thiên Đế trả thù nên không dám khiêu chiến với hắn.

Nghe Tần Quân hứa hẹn, nhiều sinh linh tim đập nhanh.

Một thiên kiêu yêu tộc đứng ra, mình người đầu ngựa, mặc áo giáp, hơi thở tràn ngập thô bạo, lông đen và mắt đỏ rực khiến gã như bước ra từ địa ngục.

Có người kinh kêu:

- Mã Sát xếp hạng bảy trăm ba mươi bốn trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu!

Ngàn hạng đầu trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đều là Nhập Thánh, Mã Sát này là cường giả Nhập Thánh cảnh.

Tần Quân cảm nhận sát khí mãnh liệt từ Mã Sát, hắn khiêu khích ngoắc ngón tay.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá tuy căng thẳng nhưng không lo lắng, bởi vì có Phục Hy núp trong bóng tối, không ai tổn thương mạng sống Tần Quân được.

Mã Sát nổi giận:

- Hừ!

Tuy đối phương là Tần Thiên Đế đại danh đỉnh đỉnh nhưng tu vi chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ mà dám khiêu khích gã?

Không thể nhịn được nữa!

Mã Sát bùng nổ khí thế hừng hực giết hướng Tần Quân, chớp mắt vượt qua khoảng cách ngàn thước.

Tần Quân không hốt hoảng vỗ một chưởng.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng!

Cực Đạo Viêm Hỏa cuồn cuộn hội tụ thành một bàn tay lửa, tốc độ nhanh đến khó tin. Mã Sát chưa kịp phản ứng đã đụng vào bàn tay lửa, hỏa hoa tứ tán. Mã Sát hộc máu bay ngược vụt qua đỉnh đầu đám sinh linh xem cuộc chiến, chớp mắt biến mất sâu trong trời sao.

Tĩnh!

Một Đại La Thủy Tiên diệt gọn Nhập Thánh?

Các sinh linh xung quanh há hốc mồm nửa ngày không lấy lại tinh thần.

Ánh mắt Đế Thiên Vô lạnh băng, lòng tràn đầy giật mình. Ở trong mắt Đế Thiên Vô thì Tần Quân chỉ có tâm thuật đế vương, không ngờ thiên phú của hắn cũng lợi hại đến vậy.

Nhưng Đế Thiên Vô chỉ hơi giật mình, lúc gã còn là Đại La Thủy Tiên thì cũng có thể khiêu chiến Nhập Thánh.

Tần Quân thản nhiên nói:

- Vị kế tiếp!

Xếp hạng bảy trăm mấy trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu không lọt vào pháp nhãn của hắn.

Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không xem ngây người, không ngờ Tần Quân đã mạnh đến vậy, đường đường là Nhập Thánh mà không chịu nổi một kích trước mặt hắn.

Rất nhanh lại có một thiên kiêu Nhập Thánh cảnh nhảy ra, tu vi đến trung kỳ.

Mã Sát đã thua, nếu không có tin tưởng nhẹ nhàng chiến thắng gã thì ai

dám nhảy ra?

Đây là một thiên kiêu nhân tộc, tay cầm hai thước thanh phong kiếm, áo màu trắng, khí chất xuất trần, khuôn mặt khoảng ba mươi mấy tuổi, ánh mắt sắc lạnh có vẻ hơi tàn nhẫn.

Nam nhân áo trắng chắp tay nói:

- Lý Câu Kiệt, mời Thiên Đế bệ hạ chỉ giáo.

Lý Câu Kiệt nói xong vung kiếm chém hướng Tần Quân.

Trong phút chốc vô số kim xanh bay ra, đó là pháp lực biến ra kiếm nhiều như mưa, thanh thế to lớn.

Đối diện công kích như vậy Tần Quân không né tránh, lại vỗ chưởng.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng!

Cực Đạo Viêm Hỏa dâng trào đốt cháy bàn tay lửa cao ngàn trượng đẩy tới trước ngăn lại tất cả kim xanh, tiếp tục đẩy tới nữa, tốc độ siêu mau. Lý Câu Kiệt trợn to mắt hoàn toàn không ngờ thần thông chưởng pháp của Tần Quân khủng bố như vậy.

Nhưng Lý Câu Kiệt dù gì là Nhập Thánh trung kỳ, gã lắc người né thoát.

Sinh linh ở đằng sau sợ đứng tim tản ra, bàn tay lửa bay vào trời sao xa xăm.

Vèo!

Tần Quân cảm giác tiếng gió từ sau lưng truyền đến, hắn động ý niệm thi triển thần thông Đại Tiểu Như Ý trong Thiên Cương ba mươi sáu biến, hắn rút nhỏ cỡ con kiến nhẹ nhàng thoát khỏi thanh phong kiếm mà Lý Câu Kiệt chém tới.

Sau đó Tần Quân nhanh chóng biến lớn, nắm đấm phải đánh móc lên trúng cằm Lý Câu Kiệt.

Tần Quân là Cực Viêm Ma Thần tu luyện Bất Diệt Thánh Thân thì lực

lượng lớn biết bao, khủng bố tuyệt luân.

------oOo------

Chương 1379: Đệ nhất thiên kiêu tương lai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bùm!

Lý Câu Kiệt không chút đề phòng bị Tần Quân đánh trúng cằm suýt cắn phải lưỡi, ý thức trống rỗng một giây sau đó bay lên mấy vạn trượng. Các sinh linh vây xem cùng ngước đầu nhìn, hình ảnh rất đồ sộ.

Tần Quân hừ lạnh, Đế Viêm Long Khí tràn ra ngoài người hóa thành mười con rồng lửa gầm rống bay lên.

Có người kinh kêu:

- Long khí! Long khí mạnh quá!

Chỉ đế hoàng mới có long khí, toàn vũ trụ hiếm thấy đế hoàng có thể thức tỉnh long khí.

Đế Viêm Long Khí của Tần Quân pha trộn Cực Đạo Viêm Hỏa, mới phát ra hơi thở đã khiến người sợ.

Lý Câu Kiệt mới tỉnh táo lại đã bị mười Đế Viêm Long Khí đụng vào thoáng chốc cả người đẫm máu, gã như chiếc lá trong biển động, thân bất do kỷ. Đa số sinh linh hút ngụm khí lạnh nhìn.

Cường giả Nhập Thánh cảnh trung kỳ vẫn không chịu nổi một kích trước mặt Tần Thiên Đế?

Đám sinh linh bàn tán rôm rả, châu đầu ghé tai:

- Ui, hắn thật sự là Đại La Thủy Tiên?

- Ta không tin được!

- Mạnh quá, hay hắn đã ẩn giấu cảnh giới tu vi của mình?

- Long khí thật mạnh, không uổng là Tần Thiên Đế, trong ba ngàn đại thế giới e rằng không tìm ra đế hoàng nào kiệt xuất hơn Tần Thiên Đế.

- Hèn gì hắn cuồng vọng như vậy, thực lực rất mạnh.

Ngày càng nhiều sinh linh tụ tập lại, bao gồm Cửu Vô Dục dẫn theo hơn một trăm thiên tài đến. Bọn họ nhìn Lý Câu Kiệt đã hôn mê còn bị Đế Viêm Long Khí quấn người lơ lửng trên cao, tập thể há hốc mồm.

Lý Câu Kiệt thuộc thiên kiêu bốn trăm hàng đầu, khá nổi tiếng, nhưng bây giờ hình tượng quá thảm.

Tần Quân thu về Đế Viêm Long Khí.

Lý Câu Kiệt người đẫm máu rớt xuống, đám đồng bạn bay nhanh tới đón lấy gã.

Trời sao lại yên tĩnh, tất cả tràn ngập kính sợ nhìn Tần Quân.

Thoạt trông Tần Quân khá trẻ nhưng dựa vào hai trận chiến hắn đã chứng minh bản thân. Tiểu tử này không chỉ thực lực cá nhân mạnh còn nắm giữ Thiên Đình Đại Tần to lớn, thống ngự nhiều cường giả tuyệt thế, khiến người khó hiểu sao hắn làm được?

Tôn Ngộ Không lẩm bẩm:

- Bệ hạ ẩn giấu bao nhiêu thực lực?

Tôn Ngộ Không không dám nhớ lại lần đầu tiên gặp Tần Quân thì cảnh giới tu vi của hắn là gì, vì thiên phú của hắn khiến y ngẫm lại thấy sợ.

Tôn Ngộ Không mười mấy năm thành tựu Thái Ất Tán Tiên, vốn tưởng thiên phú của mình có thể tiếu ngạo chư thiên, nhưng không bằng móng út của Tần Quân.

Tần Quân nhìn quét một vòng, cười hỏi:

- Còn ai nữa?

Diệp Nam Phong trầm giọng nói, đôi mắt tơ máu hấp háy tia sáng:

- Thiên phú chiến đấu của tiểu tử này rất mạnh, chuyển hoán thần thông tự nhiên, pháp lực hơn xa cùng giai.

Tư Không Tinh Tuyền cau mày nhìn Tần Quân chằm chằm, không hiểu sao nhìn hắn làm nàng cảm giác như đang nhìn Tiêu Như Thủy.

Khôn Khúc ở bên cạnh biểu tình nghiêm túc chậm rãi phun ra một câu nói:

- Đệ nhất thiên kiêu đời tiếp theo.

Tuy Tần Quân chỉ đánh hai trận nhưng bày ra tư thái bá đạo lâm li. Bọn họ đều là tuyệt đại thiên kiêu, ánh mắt sắc bén, cảm giác như ngày xưa nhìn Đế Thiên Vô vươn lên.

Mặc Huyền Tử được Tần Quân cứu ra khỏi Tù Mệnh Ngục cũng chạy tới:

- Ủa? Thật sự là hắn!

Mặc Huyền Tử xếp hạng năm mươi bảy trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, tu vi Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, gã vừa xuất hiện đám sinh linh đằng trước tự động nhường đường.

Thiên Mệnh Đại Đế cũng đến. Gã nhìn Tần Quân được bao ánh mắt chú ý, biểu tình phức tạp chất chứa không cam lòng, kính sợ.

Thiên Mệnh Đại Đế là tuyệt đại bá chủ trong Huyền Đương đại thế giới, trước khi Tần Quân xuất hiện gã chiếm vị trí cường giả số một thiên hạ mấy vạn năm. Sau đó Thiên Mệnh Đại Đế thua Đông Hoàng Thái Nhất, rồi thua vào tay Bồ Đề Tổ Sư thuộc hạ của Tần Quân.

Bây giờ Thiên Mệnh Đại Đế chật vật trốn khỏi Huyền Đương đại thế giới, lần trước suýt chết trong tay Tần Quân may mắn được Tù Mệnh Đế Tôn cứu. Trong khoảng thời gian này Tù Mệnh Đế Tôn dạy nhiều điều cho gã, cũng dặn gã đừng tranh phong với Tần Quân, ít nhất bây giờ không được.

Khi tâm tình của Thiên Mệnh Đại Đế bình thường như cũ, gã nhớ kỹ lại

mọi việc ngày xưa bỗng cảm thấy Tần Quân đúng là nhân vật truyền kỳ trước không có ai, tốc độ vươn lên quá nhanh, một đường thẳng tiến, bây giờ là nhân vật bá chủ đỉnh cao trong vũ trụ.

Cao ngạo như Thiên Mệnh Đại Đế cũng phải bội phục Tần Quân.

Tần Quân nhìn quét một vòng mỉm cười hỏi:

- Không còn ai sao?

Nếu có thể mạnh mẽ đè đầu đám thiên kiêu thì trận chiến này cho Tần Quân dương danh lập vạn, khiến hắn trùng kích bảy ngàn ức điểm danh khí.

Một thiên kiêu mình người đầu giao đứng ra:

- Ta đến!

Người này mặc áo đen, eo giắt hai thanh trường kiếm một cây đao, da đen nhẻm đầy vảy, ánh mắt âm lạnh, cách thật xa đã cảm nhận sát khí từ gã.

Đám thiên kiêu đa số tâm cao khí ngạo, xếp hạng càng cao càng như vậy.

Rất nhanh có sinh linh thốt ra danh hào của thiên kiêu này:

- Bạch Tam Đao xếp hạng sáu mươi chín!

Bạch?

Tần Quân không biết nên nói cái gì, rõ ràng người này đen thui.

Bạch Tam Đao không biết Tần Quân thầm châm biếm, hai tay rút kiếm, trường đao ra khỏi vỏ tự động lơ lửng trước mặt gã.

Bạch Tam Đao không xông lên ngay mà bước chậm trong vũ trụ, từng bước đi hướng Tần Quân.

Năm con Đế Viêm Long Khí lao ra khỏi người Tần Quân gầm rống bay tới gần Bạch Tam Đao. Đối diện Đế Viêm Long Khí thì Bạch Tam Đao như chuột nhỏ trước miệng cọp, khí thế yếu hơn nhiều.

Bạch Tam Đao vụt ngẩng đầu, song kiếm nhanh như gió rít, trường đao trước mặt múa nhanh chém nát năm con Đế Viêm Long Khí.

Mạnh mẽ!

Bạch Tam Đao không giống Mã Sát, Lý Câu Kiệt, gã công kích vô cùng mạnh mẽ.

Bạch Tam Đao lắc người đến trước mặt Tần Quân, song kiếm giơ cao định chém nát người hắn.

Ánh mắt Tần Quân lạnh băng thầm quát:

"Đấu Đạo Bí Tự!"

Khí thế của Tần Quân tăng mạnh gấp ba lần, Cực Đạo Viêm Hỏa bùng nổ trong thân thể như ngọn núi lửa hất bay Bạch Tam Đao.

Bạch Tam Đao lộn nhào trên không trung bay xa mấy chục dặm mới đứng vực, da mặt bị nướng đỏ, có khói bốc ra.

Bạch Tam Đao lẩm bẩm, mắt tràn đầy kinh sợ:

- Đây là loại lửa gì?

Sau lưng Bạch Tam Đao bỗng truyền đến sát khí, là Tần Quân!

Tần Quân từng dùng tùy cơ rút thăm trúng thưởng được một thần thông tên Thần Hành Vạn Dặm. Tần Quân thường tu luyện Thần Hành Vạn Dặm trong Thời Không Tuyệt Địa, còn thay đổi chiêu này, có chút áo nghĩa thần thông không gian, di chuyển nhanh trong vạn dặm.

Bạch Tam Đao bản năng xoay người liếc lại, đập vào mắt là bàn tay lửa to như ngọn núi.

Bạch Tam Đao vừa kinh vừa giận vội vung kiếm:

- Mau quá!

Kiếm khí và đao khí quấn quanh người Bạch Tam Đao cực kỳ sắc bén giao thác chém hướng tay lửa. Tiếc rằng khoảng cách quá gần, bàn tay này mạnh hơn lúc trước gấp ba lần.

------oOo------

Chương 1380: Chiến với Đế Thiên Vô

Nguồn: EbookTruyen.VN

Va chạm vào nhau, Bạch Tam Đao bị đánh bay, xương toàn thân gãy vụn, máu trào lên cổ họng phun ra khỏi miệng.

Tần Quân thừa thắng xông lên, xuyên qua tay lửa đuổi theo Bạch Tam Đao.

Thi triển Thần Hành Vạn Dặm làm tốc độ của hắn nhanh như hồng ảnh, khiến rất nhiều thiên kiêu không nhìn theo kịp.

Khôn Khúc thì thào, biểu tình quái dị:

- Đại La Thủy Tiên mạnh mẽ nghiền áp Nhập Thánh cảnh hậu kỳ?

Đế Thiên Vô xanh mặt. Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền nghiêm túc nhìn Tần Quân.

Bạch Tam Đao cảm giác cả người rã rời, lúc này Tần Quân đã đuổi theo tới nơi, tốc độ như ma làm gã hãi hùng.

Tim Bạch Tam Đao đập nhanh:

“Tại sao hắn mau quá vậy? Hắn thật sự là Đại La Thủy Tiên sao?”

Lúc trước Bạch Tam Đao cảm thấy Tần Quân khá mạnh, nhưng chính thức đánh nhau rồi gã mới cảm nhận được sự khủng bố đó.

Tựa như ác mộng.

Tần Quân co chân đá vào eo Bạch Tam Đao, tròng mắt gã lồi ra, máu

loãng phun khỏi môi.

Cú đá này như Bàn Cổ chém trời, sức mạnh lớn vô biên.

Bùm!

Bạch Tam Đao bay ra như quả bom liên tục đụng thủng các hành tinh, không thể dừng lại, khiến vô số sinh linh trợn to mắt.

Mạnh như Nhập Thánh cảnh hậu kỳ mà trong thời gian ngắn thua dưới tay Tần Thiên Đế.

Thiên Mệnh Đại Đế biểu tình cực kỳ khó xem, gã không ngờ thực lực của Tần Quân đã vượt qua mình. Lúc trước Tần Quân chỉ ỷ vào thuộc hạ, sức chiến đấu bản thân hắn bây giờ cũng cường đại không gì sánh được.

Nỗi lòng Thiên Mệnh Đại Đế khó thể bình tĩnh:

“Hắn rốt cuộc là tồn tại như thế nào?”

Thiên Mệnh Đại Đế được truyền thừa của Tù Mệnh Đế Tôn, mà Tù Mệnh Đế Tôn là truyền thuyết viễn cổ của toàn vũ trụ.

Thiên Mệnh Đại Đế không biết Tù Mệnh Đế Tôn mạnh đến mức nào, nhưng gã linh cảm nếu Tù Mệnh Đế Tôn giáng lâm phương vũ trụ này thì không người địch nổi.

Nhưng dù như vậy Tù Mệnh Đế Tôn cảnh cáo Thiên Mệnh Đại Đế không được tự tiện chọc vào Tần Quân nữa, đủ thấy sau lưng hắn chắc chắn có tồn tại càng mạnh.

Tôn Ngộ Không hưng phấn la lên:

- Làm đẹp lắm!

Nhìn Tần Quân hiển uy khiến Tôn Ngộ Không hâm mộ, vô cùng kích động. Dù sao Tần Quân đã hứa cho bọn họ thành thánh, sau khi thành thánh họ có thể nhẹ nhàng đánh nát vũ trụ này.

Đế Thiên Vô biểu tình cực kỳ khó xem, vì khi gã là Đại La Thủy Tiên

cảnh hậu kỳ không thể nào vượt cấp nhẹ nhàng đánh bại Nhập Thánh cảnh hậu kỳ.

Tần Quân chậm rãi co chân về, hắn biết Bạch Tam Đao không chết. Nhập Thánh dù sao là Nhập Thánh, ngưng tụ thánh cốt rồi rất khó chết.

Đáng nhắc tới là Tần Quân cũng có thánh cốt đến từ kiếp trước, chờ khi hắn thành tựu Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, không khó khăn gì nếu muốn đột phá Nhập Thánh, có lẽ sẽ bớt đi rất nhiều đường vòng.

Bạch Tam Đao thất bại khiến tất cả sinh linh xem cuộc chiến thật lâu khó lấy lại tinh thần.

Tần Quân nheo mắt quát to:

- Thiên kiêu đều yếu vậy sao?

Một câu làm nguyên trời sao sôi chảo dầu.

Quá ngông cuồng!

- Tần Thiên Đế cuồng quá!

- Không cuồng dám xưng là Thiên Đế sao?

- Đám tuyệt đại thiên kiêu Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền, Khôn Khúc đều có mặt ở đây, rất không biết tự lượng sức mình!

- Đây mới là phong thái người trẻ tuổi chúng ta nên có!

- Sớm nghe nói Tần Thiên Đế cái thế vô song, phong hoa tuyệt đại còn hơn Đế Thiên Vô. Hôm nay gặp đúng là danh bất hư truyền!

Đám sinh linh chia hai bên, một nửa chửi mắng Tần Quân trong mắt không người, nửa khác sùng bái hắn.

Từ lâu ba chữ Tần Thiên Đế đã là cái tên chạm tay có thể bỏng trong vũ trụ.

Cường giả đệ nhất vũ trụ thua trước mặt Thiên Đình Đại Tần.

Tư Không Tinh Tuyền híp mắt nhỏ giọng nói:

- Ngông nghênh quá đáng.

Khuôn mặt Tư Không Tinh Tuyền bình tĩnh, dường như Tần Quân không đáng lọt vào mắt nàng.

Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong, Khôn Khúc sắc mặt âm trầm, không biết suy nghĩ cái gì.

Mặc Huyền Tử kích động hét lên:

- Oách quá!

Tuy Bạch Tam Đao xếp hạng thấp hơn Mặc Huyền Tử nhưng nếu hai người đánh nhau, gã không dám chắc chắn ai thua ai thắng, càng đừng nói giống như Tần Quân chỉ đánh vài cái đã giải quyết Bạch Tam Đao.

Phương xa, Bạch Tam Đao người đẫm máu biểu tình phức tạp nhìn Tần Quân, hai tay cầm kiếm run bần bật.

Bạch Tam Đao còn đòn sát thủ chưa sử dụng nhưng Tần Quân càng thêm sâu không lường được, tiếp tục chiến thì gã khó chiếm được ích lợi, rất có thể chọc giận Tần Quân. Nếu Tần Quân kêu Tần Tiên Lục Thần hay Nhị Lang Thần ra tay, thế lực sau lưng gã sẽ bị nhổ tận gốc.

Cừu Vô Dục sứ giả Thánh Môn nhìn Tần Quân, muốn nói lại thôi, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài. Cừu Vô Dục chợt cảm thấy bị Tần Quân khống chế có lẽ không phải chuyện xấu, lão nhìn thấy một khả năng khác từ người hắn, một khả năng mà lão nghĩ đến liền thấy sợ.

Hơn nữa trừ lần trước gặp nhau ra Tần Quân không hành hạ lão nữa, làm Cừu Vô Dục hơi yên tâm.

Đám thiên tài sau lưng Cừu Vô Dục trố mắt líu lưỡi nhìn Tần Quân, bọn họ không dám tin người từng ở chung sơn cốc với họ lợi hại như vậy. Nhớ lúc trước bọn họ khinh thường Tần Quân, bỗng thấy rất xấu hổ.

Sau đó có mấy vị thiên kiêu ra tay, tu vi đều là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, không ai thắng.

Sinh linh tụ tập ở phương trời sao này đã nhiều hơn mười vạn, một số sinh linh không vào Huyền Trì mà chỉ đến tìm hiểu tình báo.

Thoáng chốc tin Tần Thiên Đế luân phiên khiêu chiến thiên kiêu nhanh chóng truyền ra.

Tần Thiên Đế tạm thời chưa vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu nhưng liên tiếp chiến thắng thiên kiêu yêu nghiệt trăm hàng đầu, khiến người nghe la lên quá khó tin.

Tần Quân phất tay, dựa vào Đại Chu Thiên Chưởng khiến pháp lực của hắn gần như dùng hoài không hết, chẳng sợ xa luân chiến.

Liên tiếp chiến thắng thiên kiêu Nhập Thánh cảnh hậu kỳ khiến dã tâm của Tần Quân bành trướng.

Tần Quân liếc hướng nhóm Đế Thiên Vô:

“Có nên khiêu chiến thiên kiêu mười hạng đầu không?”

Nếu đánh bại những người này thì điểm danh khí của hắn sẽ tăng vọt. Nhưng không dùng cảnh tượng Cực Viêm Ma Thần chân thân mà muốn hạ gục Nhập Thánh cảnh viên mãn thì hơi khó. Huống chi đám yêu nghiệt tuyệt thế Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong.

Cảm nhận ánh mắt của Tần Quân, nhóm Đế Thiên Vô cau mày.

Khôn Khúc lẩm bẩm:

- Xem ra chúng ta đánh giá thấp hắn, tiểu tử này cuồng còn hơn Tiêu Như Thủy, Đại La Thủy Tiên mà dám khiêu chiến chúng ta?

Tuy đã thấy mũi nhọn trên người Tần Quân nhưng Khôn Khúc vẫn thấy khó chịu, gã dù gì là thiên kiêu thứ bốn vậy mà bị nhìn như con mồi.

------oOo------

Chương 1381: Cái gì là thiên phú mạnh nhất

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Thiên Vô rất muốn đứng ra, nhưng ngẫm lại mệnh lệnh của Thần Hoàng nên gã đành nghẹn lại.

Tư Không Tinh Tuyền là nữ, cộng thêm là thiên kiêu thứ ba, nàng sẽ không chủ động đứng ra.

Tần Quân nhìn Đế Thiên Vô chằm chằm, cười hỏi:

- Đế Thiên Vô, dám chiến một trận không? Luận bàn xem.

Muốn khiêu chiến thì phải chọn người nổi tiếng nhất!

Thứ hạng của Đế Thiên Vô có lẽ thấp hơn Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền, Khôn Khúc nhưng cái danh trăm vạn năm khó gặp một là quá lớn, có thể nói gã nổi tiếng nhất trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đương thời.

Ồn ào!

Tất cả sinh linh kích động.

Không ngờ Tần Thiên Đế trực tiếp khiêu chiến Đế Thiên Vô!

Trận chiến này rất nóng đây, dù ai thua ai thắng khi truyền ra sẽ kinh động phong vân vũ trụ.

Hơn mười vạn cặp mắt nhìn Đế Thiên Vô khiến mặt gã đen như mực.

Thần Hoàng không cho gã khiêu khích Tần Quân nữa, nhưng hắn chủ động chọc vào gã.

Đế Thiên Vô nhịn được sao?

Đế Thiên Vô lạnh giọng hỏi:

- Ngươi xác định?

Tuy Đế Thiên Vô kiêng kỵ Tần Tiên Lục Thần nhưng không để Tần Quân vào mắt, gã không phải Nhập Thánh cảnh viên mãn bình thường.

Tần Quân cười khẽ ngoắc ngón tay:

- Đến đây, để trẫm nhìn xem cái danh trăm vạn năm khó gặp của ngươi có thổi phồng không.

Quá kiêu ngạo!

Đế Thiên Vô từ nhỏ đã gánh vinh diệu lớn lên, gã không nhịn được khiêu khích như thế.

Đế Thiên Vô chậm rãi bước ra một bước, hai vòng vàng hiện ra sau lưng gã như hai mặt trời nhỏ chói lòa. Khí thế bá đạo tuyệt luân bộc phát từ người Đế Thiên Vô khiến hơn mười vạn sinh linh ngừng thở.

Diệp Nam Phong ngạc nhiên nhìn Đế Thiên Vô, thầm nghĩ:

“Tên này lại mạnh nữa.”

Ánh mắt của Khôn Khúc trở nên nghiêm nghị, chửi thầm Đế Thiên Vô giấu dốt.

Mắt Tư Không Tinh Tuyền sáng lấp lánh, nàng và Đế Thiên Vô có tình cảm với nhau nhưng chưa đâm thủng lớp giấy.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn Tần Quân khiêu chiến thiên kiêu nổi tiếng nhất vũ trụ, hai nắm tay siết chặt.

Thiên Mệnh Đại Đế tự phụ, tuy rằng tự nhận không bằng Tần Quân nhưng cũng không để Đế Thiên Vô vào mắt. Ở trong mắt Thiên Mệnh Đại Đế thì nhận được truyền thừa Tù Mệnh Đế Tôn rồi sẽ có ngày gã vượt qua đám thiên kiêu Đế Thiên Vô. Nhưng Thiên Mệnh Đại Đế không ngờ hiện tại Tần Quân đã có thể khiêu chiến cường giả đẳng cấp này, làm lòng gã rất khó chịu, cứ cảm thấy Tần Quân sẽ bỏ lại gã càng lúc càng xa.

Tần Quân nhìn Đế Thiên Vô đạp hư không đi tới, hắn mỉm cười.

Tần Quân muốn xem thử cái người được tiếng là thiên kiêu mạnh nhất thế hệ tiếp theo rốt cuộc lợi hại đến mức nào.

Bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân hiện ra từ sau lưng Tần Quân, xoay tròn tỏa ánh sáng vàng chói mắt.

Đám sinh linh biểu tình kỳ lạ nhìn.

Vòng vàng của Đế Thiên Vô hơi giống Đại Đạo Sinh Thiên Luân của Tần Quân, nhưng người sáng suốt nhìn ra được Đại Đạo Sinh Thiên Luân huyền ảo hơn. Trên bánh xe khắc các loại hoa văn viễn cổ sống động.

Mặt ngoài Đế Thiên Vô bình tĩnh nhưng thầm giật mình:

“Đây là cái gì?”

Vòng vàng của Đế Thiên Vô được Thần Hoàng ban tặng, nghe nói Thần Hoàng tham khảo thần thông vô thượng tạo ra. Không khoa trương khi nói nguyên vũ trụ chỉ có hai vòng vàng này, tên của nó là Sinh Thiên Luân, tiên thiên chí bảo.

Tần Quân không quan tâm trong đầu Đế Thiên Vô nghĩ gì, hắn phát ra năm con Đế Viêm Long Khí táp hướng gã.

Đại chiến bùng nổ!

Đế Viêm Long Khí thế tới rào rạt, Đế Thiên Vô nhanh chóng né tránh, thân hình nhanh như thuấn di áp sát Tần Quân, giơ chưởng vỗ.

Tần Quân phản ứng siêu mau giơ chưởng va chạm với Đế Thiên Vô.

Bùm!

Hai tay đập vào nhau, xung lực ngưng tụ thành hình tròn thực chất khuếch tán, đám sinh linh xem cuộc chiến hết hồn vội lùi nhanh.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hồi hộp nhìn, Đế Thiên Vô phát ra hơi thở khiến bọn họ như ngước nhìn núi cao, không kiềm được hồi hộp giùm Tần Quân.

Bóng dáng hai người va chạm chưởng như cuộn tranh, hai bên đều là phong hoa tuyệt đại, khiến rất nhiều sinh linh khắc ghi vào lòng.

Tần Quân hơi nhíu mày, giây tiếp theo bay nhanh về sau, lộn mèo mấy cái rồi đứng vững.

Tần Quân chưa ngước đầu lên bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân sau lưng đã chồng lên trên.

Đinh!

Đế Thiên Vô nắm Đại Trảm Diệt Phủ chém vào Đại Đạo Sinh Thiên Luân, vô số hỏa hoa bắn tung tóe. Tần Quân cảm giác như Bất Chu thần sơn đè lên người mình, nặng trịch. May mắn không bị Đế Thiên Vô một kích chém rơi.

Đế Thiên Vô trợn to mắt:

“Không thể nào!”

Đại Trảm Diệt Phủ thần thông mà Đế Thiên Vô tự hào, vừa sắc bén vừa có thể chém chết bất cứ tồn tại nào dưới Hiển Thánh cảnh.

Tiếc rằng Đế Thiên Vô đụng phải Cực Viêm Ma Thần tu luyện Bất Diệt Thánh Thân.

Đại Đạo Sinh Thiên Luân lai lịch thần bí, cứng rắn đến mức khiến người giận sôi, chúng nó cản lại Đại Trảm Diệt Phủ.

Tần Quân ngước đầu lên, Cực Đạo Viêm Hỏa phun ra từ thất khiếu vòng qua Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Đại Trảm Diệt Phủ lan hướng Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô cảm nhận Cực Đạo Viêm Hỏa nóng bỏng, gã không dám lơ là nhanh chóng lui ra.

Chỉ trong tích tắc nhưng khiến sinh linh xem cuộc chiến hút ngụm khí lạnh, trong mắt họ thì Tần Quân và Đế Thiên Vô mỗi người đánh lui đối phương một lần.

Quan trọng nhất là Đế Thiên Vô lùi một lần!

Đám sinh linh kích động nói:

- Tần Thiên Đế lợi hại quá, có thể đánh lui Đế Thiên Vô!

- So với Đế Thiên Vô thì Tần Thiên Đế trẻ tuổi hơn. Các ngươi quan sát kỹ đi, căn cốt của Tần Thiên Đế chắc chắn dưới vạn tuổi, thậm chí thấp hơn nữa.

- Trời ạ, Đế Thiên Vô sắp thành đá lót chân cho người ta?

- Không tin nổi, không ngờ Tần Thiên Đế mạnh đến mức đó.

- Chỉ tính việc đánh lùi Đế Thiên Vô đã xem như Tần Thiên Đế thắng, hắn mới chỉ là Đại La Thủy Tiên cảnh!

- Thần thoại đích thực là đây! Tần Thiên Đế các mặt đều xứng là trước không có ai!

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hét rầm lên.

Thiên Mệnh Đại Đế đổ mồ hôi lạnh ròng ròng, không dám tin Tần Quân mạnh như vậy, hơi thở chiến đấu khiến gã tim đập chân run.

Ba tuyệt đại thiên kiêu Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền nheo mắt.

Tần Quân lại vượt qua tưởng tượng của họ.

Ánh mắt Đế Thiên Vô lạnh băng, chân đạp hai Sinh Thiên Luân, hai tay giơ cao, pháp lực nhanh chóng ngưng tụ ra cây búa to màu trắng cao vạn trượng.

Đại Trảm Diệt Phủ! Mạnh hơn đợt trước gấp mấy lần!

Lúc trước Đế Thiên Vô vội vàng phát ra, bây giờ là điều động pháp lực đầy đủ, lực công kích không thể đánh đồng.

Đế Thiên Vô không nói nhiều, cũng lười buông lời hăm dọa, gã chém một búa xuống.

Tần Quân thấy vậy thầm quát:

“Đấu Đạo Bí Tự! Trạng thái nộ oán!”

------oOo------

Chương 1382: Đại Trảm Diệt Phủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đấu Đạo Bí Tự khiến sức chiến đấu của Tần Quân tăng gấp ba lần, trạng thái nộ oán thiêu đốt huyết khí của bản thân khiến sức chiến đấu tăng gấp đôi.

Dù không mở ra Cực Viêm Ma Thần chân thân nhưng khí thế của Tần Quân bay vọt, tựa như sói đói hóa mãnh long. Hai tay đẩy mạnh tới trước, pháp lực cuồn cuộn rít gào bay ra còn mang theo Cực Đạo Viêm Hỏa.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng!

Đây là thần thông mạnh nhất của Tần Quân.

Bàn tay lửa to lớn đẩy lên va chạm với búa to vạn trượng dấy lên bão tố cuồn cuộn đánh hướng bát phương. Sóng lửa cuồng mãnh làm sinh linh xem cuộc chiến liên tục thụt lùi, bao gồm Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền không dám cứng rắn đỡ Cực Đạo Viêm Hỏa.

Khôn Khúc hét lên:

- Đây rốt cuộc là lửa gì vậy?

Đáng tiếc không ai có thể trả lời Khôn Khúc.

Xung lực khó thể tưởng tượng từng đợt khuếch tán bốn phương tám hướng, bẻ gãy nghiền nát, khiến các thiên thạch, ngôi sao vỡ nát.

Tần Quân cắn rặng, hai tay run rẩy.

Đế Thiên Vô trên cao nhìn xuống, mắt lạnh băng, nhưng nếu quan sát kỹ sẽ thấy hai tay gã run run nhưng không rõ bằng Tần Quân.

Đế Thiên Vô thầm nghi ngờ cuộc đời:

“Lực lượng mạnh quá, hắn thật sự là Đại La Thủy Tiên?”

Đế Thiên Vô cứ nghĩ thiên phú của gã vô song cõi đời, nhưng gặp Tần Quân làm gã bỗng nhiên cảm thấy mình thật ra là phàm thai.

Nếu Đế Thiên Vô biết Tần Quân là hậu duệ của chủng tộc mạnh nhất vũ trụ có lẽ sẽ thấy an ủi.

Đế Thiên Vô rống to, hai tay đè xuống:

- Chấn!

Đại Trảm Diệt Phủ như búa thần chém trời xẻ bàn tay lửa ra một cái khe, muốn chém Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng làm hai nửa.

Cách mấy trăm dặm, một thanh niên áo đen đầy hứng thú nhìn cảnh này.

Khuôn mặt thanh niên bình thường, đầu chân mày lộ ra tự phụ, cuồng khó miêu tả.

Thanh niên áo đen nhìn Tần Quân và Đế Thiên Vô chiến đấu:

- Một Đại La Thủy Tiên mà đấu ngang sức với Đế Thiên Vô? Thú vị, ta đã coi thường ngoại vũ trụ.

Thanh niên này là thiên kiêu thứ nhất, Tiêu Như Thủy.

Tiêu Như Thủy, người giống như tên, bình tĩnh như nước, trong trời sao mênh mông hơi thở của gã gần như hư vô khiến các sinh linh không chú ý đến gã. Sau khi đột phá Hiển Thánh cảnh rồi Tiêu Như Thủy vốn định đi Cổ Thánh Đế Đạo, chợt nghe Thánh Môn mở rộng chiêu thiên tài, gã bỗng nổi hứng, không ngờ mới đến đã thấy màn kịch hay.

Tiêu Như Thủy rất quen thuộc Đế Thiên Vô, chờ khi gã đến mười vạn tuổi thì bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu sẽ là võ đài cho Đế Thiên Vô oai phong một cõi. Đương nhiên Đế Thiên Vô bây giờ còn rất non, Tiêu Như Thủy hứng thú với Tần Quân hơn, Đại La Thủy Tiên nho nhỏ đã đấu ngang sức ngang tài với Đế Thiên Vô.

Tiêu Như Thủy ra chiều đăm chiêu:

- Tần Thiên Đế . . .

Mới ra khỏi bế quan Tiêu Như Thủy thường nghe cái tên Tần Thiên Đế, đi kèm theo là Dương Bắc Minh.

Cường giả vô địch Dương Bắc Minh mà thua trước thuộc hạ của Tần Thiên Đế, tuy là ỷ nhiều hiếp ít nhưng vẫn làm Tiêu Như Thủy giật mình.

Tiêu Như Thủy từng may mắn kiến thức phong thái của Dương Bắc Minh đến nay còn ngay trước mắt.

Tần Quân, Đế Thiên Vô hóa thành hai sao băng liên tục va chạm trong vũ trụ, bọn họ sử dụng các loại thần thông trôi chảy, tiết tấu chiến đấu nhanh khó tin khiến người nghẹt thở.

- Grào!

Mấy chục Đế Viêm Long Khí hú dài lao vào Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô chân đạp Sinh Thiên Luân tựa như thuấn di liên tiếp tránh thoát, giết tới trước mặt Tần Quân, lấy tay làm kiếm đâm vào hai mắt hắn.

Đinh!

Bốn Đại Đạo Sinh Thiên Luân chồng lên trước mặt Đế Thiên Vô chặn gã lại.

Lực lượng cường đại chấn người Tần Quân rung rung, các tia huyết khí tràn ra ngoài người hắn.

Tần Quân mở ra trạng thái nộ oán từng giây từng phút tiêu hao huyết khí, đặc biệt hắn còn vận chuyển Đấu Đạo Bí Tự khiến huyết khí trôi đi nhanh

hơn.

Không điên cuồng như vậy làm sao đấu ngang sức với tuyệt đại thiên kiêu?

Đám sinh linh xì xầm bàn tán:

- Tần Thiên Đế mạnh quá!

- Đánh lâu như vậy còn chưa bị Đế Thiên Vô hạ gục, Tần Thiên Đế sắp vọt lên trời rồi.

- Sao ta linh cảm mấy ức năm sau này Tần Thiên Đế sẽ trở thành nhân vật chính thiên địa?

- Bị ngu à? Không thấy Tần Thiên Đế bị áp chế sao? Đế Thiên Vô chiến rất nhẹ nhàng.

- Ngươi mới ngu! Tần Thiên Đế chỉ là Đại La Thủy Tiên!

Ngày càng nhiều người phục Tần Quân, hò reo cổ vũ cho hắn.

Không chỉ có nhân tính, bản tính vạn linh đều như vậy.

Khi đối phương đến độ cao bọn họ khó thể với tới, nếu không có thù hận thì rất dễ sinh ra tình cảm sùng bái. Huống chi Tần Thiên Đế đột ngột vươn lên, các chiến tích đã khiến hắn trở thành truyền kỳ.

Tần Quân vừa chiến đấu vừa hưng phấn thầm nghĩ:

“Loại cảm giác này . . .”

Tần Quân cảm giác máu toàn thân đang đốt cháy, Tử Vi Đế Tinh đạo quả chuyển động điên cuồng hơn.

Dù ở kiếp trước hay kiếp này Tần Quân đều rất thích chiến đấu, đặc biệt đánh nhau sướng đã tay thế này, dốc hết các chiêu ra, đã ghiền!

Đế Thiên Vô thi triển thần thông nhiều nhất là Đại Trảm Diệt Phủ.

Đánh nhau một hồi Tần Quân hiểu biết Đại Trảm Diệt Phủ sâu sắc hơn, Tử Vi Đế Tinh đạo quả của hắn không phải loại Tử Vi Đế Tinh đạo quả tầm thường, có thể phân tích thần thông của địch.

Trong đại hội Quan Thiên Tần Quân từng sử dụng, dường như Tử Vi Đế Tinh đạo quả rất hiểu biết hắn, nó không sao chép thần thông bình thường, thần thông nào trợ giúp hắn thì mới bị sao chép lại.

Vì cảnh giới của Đế Thiên Vô cao hơn Tần Quân quá nhiều, cộng thêm Đại Trảm Diệt Phủ quá thâm ảo nên Tử Vi Đế Tinh đạo quả không thể sao chép ngay trong vài giây.

May mắn trong quá trình chiến đấu Tần Quân dựa vào Tử Vi Đế Tinh đạo quả ngộ càng lúc càng nhiều. Quanh thân có Đại Đạo Sinh Thiên Luân bảo vệ, ba thanh Tử Tuyệt Đạo lơ lửng trên đỉnh đầu Tần Quân, hai tay vung Đại Chu Thiên Chưởng, chân đạp Thần Hành Vạn Dặm, Đế Viêm Long Khí và Cực Đạo Viêm Hỏa thường lao ra khỏi người hắn.

Tần Quân biểu hiện thiên phú chiến đấu kinh thế hãi tục.

Đế Thiên Vô tấn công Tần Quân từ các hướng, lòng hết sức giật mình:

“Làm sao có thể? Hắn cùng lúc thi triển các loại thần thông . . . “

Tử Tuyệt Đao có thể nuốt sinh khí của sinh linh, dù Đế Thiên Vô không biết sự lợi hại của nó nhưng gã thông minh tránh đi, tuy nhiên rất khó phá phòng ngự của Đại Đạo Sinh Thiên Luân.

Đế Thiên Vô càng chiến càng tức giận, thật lâu không thể hạ gục Tần Quân khiến gã thấy nhục.

Tôn Ngộ Không nhìn bóng dáng Tần Quân, cảm thán rằng:

- Bệ hạ thật là . . .

Tôn Ngộ Không bỏ lửng câu vì không biết nên dùng từ gì hình dung Tần Quân.

------oOo------

Chương 1383: Một tay chấn biển lửa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá đứng bên cạnh chìm trong giật mình, há to miệng thật lâu.

Những sinh linh từng tiếp xúc với Tần Quân cũng vậy, bao gồm đám Thiên Mệnh Đại Đế, Mặc Huyền Tử, Cừu Vô Dục.

Khôn Khúc tặc lưỡi hỏi:

- Ta không bị hoa mắt đi?

Khôn Khúc vốn nghĩ mình đánh giá Tần Quân đã rất cao, không ngờ vẫn quá coi thường hắn.

Diệp Nam Phong híp mắt, không biết đang nghĩ gì.

Mặt Tư Không Tinh Tuyền lạnh băng, mắt chất chứa lo lắng.

Đế Thiên Vô tức giận quát:

- Ta không tin!

Đế Thiên Vô ngưng tụ ra Đại Trảm Diệt Phủ dài ba vạn trượng, khí thế bá tuyệt làm tất cả sinh linh cảm nhận uy áp kinh tâm động phách.

Tần Quân bỗng giơ hai tay lên, lòng bàn tay chạm vào nhau, Cực Đạo Viêm Hỏa và pháp lực hòa lẫn toát ra hình thành cây búa lửa càng lúc càng to, chớp mắt cao vạn trượng.

Cảnh này khiến vô số sinh linh xáo động.

Con ngươi Đế Thiên Vô mở to không thể tin cảnh trông thấy.

Đế Thiên Vô há to mồm, hai tay giơ cao Đại Trảm Diệt Phủ quên chém xuống:

- Hắn . . .

Đám thiên kiêu Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền, Mặc Huyền Tử xoe tròn mắt, biểu tình gặp quỷ.

Tần Thiên Đế cũng biết Đại Trảm Diệt Phủ?

Không thể nào!

Nếu Tần Thiên Đế biết tại sao lúc trước không thi triển?

Chẳng lẽ lĩnh ngộ trong lúc chiến đấu?

Đế Thiên Vô sững sờ nhưng Tần Quân thì không.

Tần Quân hưng phấn huơ búa lửa to chém tới:

- Thử Đại Trảm Diệt Phủ của trẫm đi!

Đại Trảm Diệt Phủ là thần thông dán nhãn Đế Thiên Vô, giờ bị Tần Quân học được quay sang đối phó chủ nhân cũ của nó, hắn cảm thấy kích động.

Đế Thiên Vô cảm nhận sóng nhiệt đâm vào mặt đánh thức gã, vội huơ Đại Trảm Diệt Phủ.

Đại Trảm Diệt Phủ của Đế Thiên Vô mạnh hơn Đại Trảm Diệt Phủ của Tần Quân, xem kích cỡ là biết rồi.

Tiêu Như Thủy ở phương xa híp mắt lấp lóe tia sáng:

- Lực lĩnh ngộ này . . .

Lúc này Tiêu Như Thủy xem Tần Quân là đối thủ cạnh tranh, dù tu vi yếu hơn gã nhiều nhưng thiên phú của hắn khiến gã nhìn thẳng.

Bùm!

Hai Đại Trảm Diệt Phủ chém vào nhau phát ra lực xung kích hình dạng sương trắng thổi quét bốn phương tám hướng, nơi nó đi qua mọi thứ tan biến.

Bóng dáng Tần Quân, Đế Thiên Vô bị che mất.

Ánh sáng chói lòa chiếu vào mặt tất cả sinh linh khắc ấn biểu tình rung động của họ thành vĩnh hằng.

Trận chiến hôm nay qua đi, dù Tần Thiên Đế thua thì chắc chắn uy danh sẽ tăng vọt, thiên phú của hắn vượt qua Đế Thiên Vô được gọi là trăm vạn năm khó gặp một người.

Diệp Nam Phong đang xem cuộc chiến chợt cảm giác điều gì bản năng ngoái đầu lại, sau đó hết hồn tái mặt. Tiêu Như Thủy từ khi nào đứng sau lưng gã, thần không biết quỷ không hay.

Diệp Nam Phong nhăn mặt rít qua kẽ răng:

- Tiêu Như Thủy!

Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền vụt ngoái đầu lại.

Họ xếp năm hạng đầu trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, thiên kiêu xung quanh không dám đến gần. Các sinh linh lo chú ý Tần Quân và Đế Thiên Vô đánh nhau, nên không phát hiện Tiêu Như Thủy, dù có thấy cũng sẽ không giật mình.

Thiên kiêu thứ nhất luôn rất bí ẩn ở ngoại vũ trụ, gã tồn tại nhưng ít ai biết bộ mặt thật.

Tiêu Như Thủy nhìn chằm chằm khói trắng biển lửa vô tận đằng trước, dường như không để ba người Diệp Nam Phong vào mắt. Nhưng sự xuất hiện của Tiêu Như Thủy tạo áp lực rất lớn cho ba người.

Tiêu Như Thủy cười khẽ:

- Tiểu tử kia thú vị, may mắn các ngươi sắp đầy mười vạn tuổi, nếu không ta đi rồi còn có Đế Thiên Vô, Tần Thiên Đế đè bên trên.

Ba người Diệp Nam Phong mặt đen như mực.

Leo đến độ cao như bọn họ có ai không thèm muốn địa vị thiên kiêu thứ nhất?

Mỗi đời thiên kiêu đệ nhất dù vượt qua tuổi hạn chế của bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu vẫn để lại tên trong sách sử.

Thiên kiêu thứ hai, ba rời khỏi bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu rất nhanh sẽ bị người lãng quên.

Hạng nhất ánh sáng vạn trượng, vinh diệu đầy người, thứ hạng xếp sau bị lu mờ.

Tư Không Tinh Tuyền cắn răng hỏi, ánh mắt phức tạp:

- Tiêu Như Thủy, ngươi đã đến Hiển Thánh rồi tại sao còn muốn đi Huyền Trì?

Tiêu Như Thủy không để ý tới Tư Không Tinh Tuyền, mắt nhìn chằm chằm đằng trước, khiến nàng rất lúng túng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong biển lửa hai bóng người điên cuồng va chạm, tiếng nổ liên tiếp, đinh tai nhức óc.

Nương biển lửa Tần Quân tức giận biến thành Cực Viêm Ma Thần chân thân, có Cực Đạo Viêm Hỏa che lấp nên hắn không sợ bị lộ thân phận.

Sau khi vào trạng thái Cực Viêm Ma Thần chân thân khí thế của Tần Quân nháy mắt tăng vọt, sức chiến đấu vượt cực hạn, vượt qua kiếp trước.

Trong tầm nhìn của Đế Thiên Vô thì Cực Đạo Viêm Hỏa trên người Tần Quân không khác gì biển lửa xung quanh, gã chỉ cảm thấy hắn cao lớn gấp mấy lần. Nhưng Đế Thiên Vô không sợ, pháp lực bảo vệ gã không bị Cực Đạo Viêm Hỏa tổn thương.

Tần Quân bay tới, một cú đá với lực lượng bá đạo xé rách tất cả.

Bùm!

Vang tiếng nổ điếc tai, Đế Thiên Vô bị đánh bay ra, giây sau Tần Quân đạp Thần Hành Vạn Dặm áp sát sau lưng gã, lại vung chưởng. Đợt công

kích này nhanh mạnh hơn trước gấp mấy lần, Đế Thiên Vô bị vỗ bay vào sâu trong trời sao.

Đế Thiên Vô bị đánh không kịp trở tay, gã như bao cát bay qua bay lại trong biển lửa nhưng không cách nào thoát ra.

Quyền cước của Tần Quân rất nặng, Đế Thiên Vô Nhập Thánh cảnh viên mãn mà gần như không chịu nổi.

Nhưng đây đã là cực hạn của Tần Quân, vẫn rất khó khăn nếu muốn chiến thắng Đế Thiên Vô.

Biển lửa không ngừng khuếch trương khiến không gian dao động, nhiệt độ cực nóng lan tràn khắp trời sao làm nhiều sinh linh tụ tập lại.

Sinh linh vây xem đã vượt qua con số ba mươi vạn, vẫn đang không ngừng tăng thêm.

Tin Tần Thiên Đế đại chiến Đế Thiên Vô nhanh chóng truyền ra, dù chưa phân thắng thua nhưng hai người đụng độ rất hấp dẫn.

Các sinh linh chỉ trỏ:

- Vẫn chưa phân ra thắng thua!

- Các ngươi cảm giác được không? Khí thế của Tần Thiên Đế càng lúc càng mạnh!

- Không lẽ Tần Thiên Đế sẽ chiến thắng Đế Thiên Vô?

- Không thể nào! Đế Thiên Vô có thể vượt cấp khiêu chiến cường giả tuyệt thế, cách biệt cảnh giới lớn như vậy làm sao thua Tần Thiên Đế được?

- Ta cũng cho rằng Đế Thiên Vô nương tay tránh cho Tần Thiên Đế thua quá khó xem, dẫn đến Thiên Đình Đại Tần gây khó dễ.

Được thấy tận mắt trận đại chiến như vậy dù không vào Thánh Môn cũng xứng đáng.

Tiêu Như Thủy lẩm bẩm:

- Cứ đánh tiếp thì không hay.

Tiêu Như Thủy chậm rãi giơ tay phải lên.

Ba người Diệp Nam Phong trán rịn mồ hôi lạnh.

Một bàn tay to pháp lực đen thui ngưng tụ trước mặt ba người, bàn tay dài mấy ngàn trượng theo Tiêu Như Thủy điều khiển đẩy tới trước, gió to nổi lên thổi bay sinh linh dọc đường.

------oOo------

Chương 1384: Huyền Trì mở. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bàn tay đen chớp mắt mở rộng gấp mười lần đến mấy vạn trượng, trực tiếp phách vỗ xuống biển lửa vô tận.

Tần Quân, Đế Thiên Vô đang đánh nhau cảm giác như nóc nhà sụp xuống, lực lượng khó tả rơi xuống biển lửa đánh tan biển lửa, lực lượng cuồng bạo hất văng Tần Quân và Đế Thiên Vô.

Tần Quân lập tức giải trừ Cực Viêm Ma Thần chân thân, Đấu Đạo Bí Tự, trạng thái nộ oán.

Hình ảnh vô cùng rung động phản chiếu trong mắt tất cả sinh linh.

Các sinh linh cùng ngoái đầu nhìn Tiêu Như Thủy đứng sau lưng Diệp Nam Phong.

Không ra tay thì thôi, vừa ra tay kinh cửu thiên!

Giờ khắc này Tiêu Như Thủy xé rách mặt nạ hòa bình giả tạo, khí thế khủng bố tuyệt luân. Dáng vẻ Tiêu Như Thủy bình tĩnh nhưng phát ra hơi thở nổi bật trong trời sao, hơn xa sinh linh khác, hoàn toàn không cùng một không gian.

Tần Quân lùi ra mấy ngàn dặm, khí huyết chấn động. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hết hồn vội bay tới.

Tần Quân cảm giác hai thuộc hạ lo lắng sốt ruột, xua tay trầm giọng nói:

- Trẫm không sao.

Tần Quân nhìn hướng Tiêu Như Thủy ở phía xa.

Người này là ai?

Mạnh quá, mạnh hơn Đế Thiên Vô gấp vô số lần.

Đế Thiên Vô cũng không dễ chịu gì, gã quay đầu nhìn Tiêu Như Thủy, mắt trợn to.

Nỗi lòng Đế Thiên Vô rối loạn:

“Tại sao là hắn? Tại sao hắn ra tay?”

Tiêu Như Thủy là mục tiêu Đế Thiên Vô muốn vượt qua nhưng không cách nào làm được. Đối diện thiên kiêu số một khiến Đế Thiên Vô căng thẳng, vì Thần Hoàng thường hay khen Tiêu Như Thủy, cho rằng Tiêu Như Thủy là Dương Bắc Minh kế tiếp, thậm chí vượt qua lão.

Mấy chục vạn cặp mắt cùng nhìn Tiêu Như Thủy, khuôn mặt gã bình tĩnh nói:

- Hai vị đều có tư cách thành đệ nhất thiên kiêu, cần gì tranh ngươi chết ta sống vào lúc này?

Đế Thiên Vô hừ lạnh, bay sâu vào trời sao, không thèm nhìn Tần Quân.

Tiêu Như Thủy đã ra tay thì gã sẽ không dây dưa nữa, nếu không rất có thể sẽ phải đối mặt lửa giận từ Tiêu Như Thủy.

Đám sinh linh ngây người, Đế Thiên Vô cứ đi như vậy?

- Ui, người này là ai?

- Hắn đứng sau lưng Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền . . . không lẽ . . .

- Không lẽ hắn là đệ nhất thiên kiêu trong truyền thuyết?

- Rất có thể, nếu đúng là hắn thì Đế Thiên Vô rút khỏi cuộc chiến cũng hợp lý.

- Sớm nghe nói đệ nhất thiên kiêu rất có thể đến Huyền Trì, không ngờ đúng thật.

Đám sinh linh bàn tán sôi nổi, được thấy người mạnh nhất trong thế hệ trẻ đương thời hỏi sao họ không hưng phấn?

Tiêu Như Thủy nhìn Tần Quân chằm chằm, bốn mắt cách không khí giao nhau.

Bùm!

Tần Quân cảm giác như có ác ma mặt mũi hung tợn giương nanh múa vuốt với mình, uy áp khó tả ập đến.

Nhưng hắn là Cực Viêm Ma Thần, sao sợ được?

Ánh mắt giao nhau vài giây, Tiêu Như Thủy mỉm cười thu về tầm mắt rồi biến mất.

Các sinh linh giao lưu với nhau thân phận của Tiêu Như Thủy khiến thiên kiêu đệ nhất không còn là bí ẩn.

Tần Quân cau mày thầm nghĩ:

“Người đó là thần thánh phương nào?”

Tiêu Như Thủy làm hắn thấy khó chịu.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô lần lượt rời đi, trời sao lại ồn ào.

Nhìn từ mặt ngoài thì Tần Thiên Đế, Đế Thiên Vô đấu ngang sức ngang tài, nhưng thiên kiêu số một vừa ra tay liền cắt đứt.

Tính ra Tần Thiên Đế không thua, nghĩ vậy các sinh linh rất hưng phấn.

Thiên kiêu số một cũng nói Tần Thiên Đế và Đế Thiên Vô là ứng cử viên thiên kiêu số một tiếp theo, trận chiến này là cuộc chiến phong thần.

Lần này Tần Thiên Đế đã chứng minh bản thân, hắn không hoàn toàn ỷ vào thuộc hạ, thiên phú của hắn cũng siêu mạnh, thậm chí siêu còn hơn Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô được gọi là trăm vạn năm hiếm gặp một người.

Còn Tần Thiên Đế thì sao?

Ngàn vạn năm?

Hay một ức năm khó gặp một vị Tần Thiên Đế?

Thám tử của các phương thế lực, đám độc hành hiệp truyền tin tức ra, tin tưởng chỉ vài ngày là trận chiến này sẽ oanh động toàn vũ trụ.

Tần Quân hít sâu:

- Phù.

Dù Tần Quân dốc hết sức ra thì vẫn khó thể chiến thắng Đế Thiên Vô.

Đế Thiên Vô dù gì là Nhập Thánh cảnh viên mãn, có năng lực chiến với đại năng mới vào Hiển Thánh cảnh. Nếu Tần Quân có thể chiến thắng Đế Thiên Vô tức là hắn có năng lực đấu lại cường giả Hiển Thánh.

Lý Nguyên Bá quan tâm hỏi:

- Bệ hạ có sao không?

Tiêu Như Thủy ra tay hù sợ Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, vì cách biệt cảnh giới quá lớn, Tiêu Như Thủy khiến họ cảm giác như Tần Tiên Lục Thần, mạnh đến mức không thể tưởng tượng.

Tần Quân lắc đầu cười, khóe mắt liếc hướng khác.

Trải qua trận đại chiến trời sao đầy khói đặc tựa sương tiên, đám sinh linh ở xa như ẩn như hiện.

Tôn Ngộ Không vò đầu hỏi:

- Người vừa rồi là đệ nhất thiên kiêu? Rất lợi hại.

Tôn Ngộ Không từng có tên Tề Thiên Đại Thánh, nói lên y cũng ham nổi tiếng, rất hứng thú với bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu. Nhưng tu vi của Tôn Ngộ Không quá thấp, không có tư cách vào bảng.

Sau trận chiến này Tần Quân sẽ vào bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu.

Tần Quân không tâm tình đánh nhau nữa, chiến ngang tay với Đế Thiên Vô rồi chắc thiên kiêu khác không dám khiêu chiến với hắn.

Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền, Khôn Khúc biến mất từ bao giờ, có lẽ đuổi theo Đế Thiên Vô hoặc Tiêu Như Thủy.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đi thôi.

Nói xong Tần Quân xoay người bay đi trở về.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá theo sau.

Mặc Huyền Tử vội theo, khó khăn lắm mới gặp Tần Quân, gã sẽ không bỏ qua cơ hội ôm chân hắn.

Thiên Mệnh Đại Đế nhìn bóng lưng Tần Quân rời đi, thở dài thườn thượt. Không ngờ mới qua thời gian ngắn ngủi dù là thế lực hay thực lực bản thân gã đều bị Tần Quân bỏ xa.

Thiên Mệnh Đại Đế cười tự giễu:

- Ta tự xưng thiên mệnh, ha, nực cười thiên mệnh.

Thiên Mệnh Đại Đế xoay người rời đi, tận mắt xem Tần Quân và Đế Thiên

Vô đại chiến một lần nữa làm gã tan vỡ niềm tin.

Cừu Vô Dục lấy lại tinh thần vội đuổi theo Tần Quân, hơn một trăm thiên tài đi theo lão cũng làm vậy.

Giờ bọn họ nghỉ ngơi cùng một sơn cốc với Tần Quân, cơ hội lôi kéo làm quen rất lớn, ai muốn bỏ qua?

Trước kia người không biết không có tội, hiện tại biết Tần Quân là Tần Thiên Đế, vị Tần Thiên Đế quyền thế ngập trời, nếu làm thân được sẽ là cơ duyên.

Sau khi Tần Quân đi, đám sinh linh cũng giải tán.

Không phải tất cả sinh linh đều có tự tin, thực lực như Tần Quân nên không dám khiêu chiến với đám thiên kiêu.

Đế Thiên Vô bay hướng một hành tinh màu lục, nhíu chặt mày, tâm tình siêu khó chịu, nếu cho gã thời gian thì gã có tự tin đánh bại Tần Quân, còn về giết chết? Gã phải nể mặt Thần Hoàng một chút, chừa mạng sống cho Tần Quân.

------oOo------

Chương 1385: Huyền Trì mở. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếc rằng tính tới tính lui bỏ sót Tiêu Như Thủy giữa đường giết ra.

Đế Thiên Vô cảm giác lửa giận cháy trong lòng tùy thời tràn ra khỏi ngực.

Tiêu Như Thủy đột nhiên xuất hiện trước mặt Đế Thiên Vô:

- Đứng lại!

Đế Thiên Vô giật mình vội khựng lại.

Tiêu Như Thủy mặc áo đen bình thường, gần như không có hơi thở, rất

khó tưởng tượng người đến là thiên kiêu số một.

Đế Thiên Vô biểu tình cực kỳ khó xem rít qua kẽ răng:

- Có chuyện gì?

Trước khi Tần Quân xuất hiện trong lòng Đế Thiên Vô có một vị đối thủ cạnh tranh, chính là Tiêu Như Thủy.

Những người khác như Diệp Nam Phong, Khôn Khúc không lọt vào mắt Đế Thiên Vô, gã cảm thấy những người này sớm muộn gì sẽ bị gã vượt qua, chỉ có Tiêu Như Thủy là khó đuổi kịp.

Bây giờ lại ra một vị Tần Thiên Đế.

Tiêu Như Thủy khoanh tay trước ngực, cười khẩy nói:

- Ngươi có biết mới rồi mình suýt chết?

Ánh mắt Tiêu Như Thủy tràn ngập xem thường như đang cười nhạo Đế Thiên Vô ngu xuẩn.

Suýt chết?

Đế Thiên Vô giật nảy mình, trầm giọng hỏi:

- Ngươi có ý gì? Cho rằng ta không đánh lại Tần Thiên Đế?

Tiêu Như Thủy lắc đầu cười nói:

- Không phải Tần Thiên Đế.

Đế Thiên Vô lặng im, sau đó lộ nét mặt kinh dị.

Không lẽ là . . .

Tần Thiên Đế nổi tiếng nhất không phải thiên phú mà là có nhiều cường giả, thân phận như hắn đi ra ngoài sẽ không mang theo thuộc hạ sao?

Nghĩ đến đây lưng áo Đế Thiên Vô ướt mồ hôi.

Tiêu Như Thủy cười lắc đầu nói:

- Đừng cô phụ Thần Hoàng xem trọng ngươi, Thần Hoàng cho rằng ngươi có thể vượt qua ta.

Chưa nói hết câu Tiêu Như Thủy đã biến mất.

Đế Thiên Vô lơ lửng tại chỗ, vừa xấu hổ vừa tức giận.

***

Tần Quân quay về sơn cốc, ngồi xếp bằng dưới đất nghỉ ngơi. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đứng trước mặt hắn chặn lại đám thiên tài Mặc Huyền Tử.

Mặc Huyền Tử hưng phấn vẫy tay với Tần Quân:

- Tần Thiên Đế còn nhớ ta không? Mặc Huyền Tử đây!

Khóe môi Tần Quân co giật, sao đi đâu cũng có tên này?

Các thiên tài cũng chào hỏi Tần Quân nhưng hắn không tâm tình bắt chuyện với họ.

Tôn Ngộ Không rống to:

- Xéo!

Tuy tu vi không bằng đám thiên tài này nhưng Tôn Ngộ Không ỷ vào Tần Quân, không có sinh linh dám mắng y, đành sầm mặt giải tán.

Cừu Vô Dục phức tạp liếc Tần Quân một cái, không tiến lên quấy rầy.

Mấy ngày sau Tần Quân không rời đi sơn cốc nhưng sinh linh đến hành tinh này ngày càng đông, đa số ngưỡng mộ hắn tới cầu may. Nếu không có làm quen với Tần Thiên Đế sẽ là phúc duyên.

Tần Quân nhìn điểm danh khí tăng vọt thì tâm tình rất tốt.

Tần Quân vui vẻ thầm nghĩ:

“Cứ tiếp tục thế này chắc có thể đến bảy ngàn ức điểm danh khí trước trận chiến với Thánh Môn.”

Tôn Ngộ Không tay cầm hỗn độn linh bảo, sau khi thức tỉnh cực hạn thì sẽ mạnh đến mức nào?

Tần Quân rất mong chờ.

Qua khoảng sáu ngày, Huyền Trì sắp mở ra.

Một chùm sáng chiếu sáng cả hành tinh, xuyên qua núi cao biển cả, vụt qua sơn cốc chỗ của Tần Quân.

Cừu Vô Dục đứng bật dậy, nghiêm túc nói:

- Huyền Trì sắp mở rộng, các ngươi hãy chuẩn bị sẵn sàng!

Tất cả sinh linh đều đứng dậy, bao gồm Tần Quân, họ rất mong chờ Thánh Môn có cảnh tượng thế nào.

Một phương tiểu thế giới hay là vũ trụ khác?

Cừu Vô Dục nhảy người lên:

- Đi theo ta, đừng để bị tụt lại!

Các sinh linh theo sau, như đàn sao bay hướng thiên ngoại.

Đến lâu như vậy nhưng Tần Quân chưa từng đi Huyền Trì, vì Huyền Trì không xuất hiện, đoàn sáng đằng trước không biết đến từ cái gì.

Sau khi vào trời sao, đập vào mắt là các bóng người bay ra từ những hành tinh lao hướng Huyền Trì.

Nơi đó lấp lánh dải sáng chiếu hướng sâu trong vũ trụ, tựa như Tiên giới chỉ hướng cho sinh linh.

Cừu Vô Dục vừa dẫn đường vừa dặn dò:

- Sau khi vào Huyền Trì tuyệt đối đừng đi lung tung, nếu không thân chết đạo tiêu chẳng ai nhặt xác cho các ngươi. Trong Huyền Trì có thử thách, nếu đậu sẽ thành đệ tử Thánh Môn. Đây là long môn, cá chép các ngươi có thể thành chân long hay không thì phải xem bản lĩnh của chính mình.

Đám sinh linh mắt lấp lóe, trước đó họ đã đoán Huyền Trì có thử thách, nếu chỉ dựa vào sứ giả Thánh Môn tiến cử đã được vào Thánh Môn thì quá hời hợt.

Nếu có thử thách Tần Quân tự tin sẽ đậu, miễn không bị nhìn thấu huyết mạch là được. Nếu bị nhìn ra Tần Quân sẽ khai chiến ngay, hắn đã lên kế hoạch hành động sau khi vào Thánh Môn.

Rất nhanh Tần Quân thấy bóng dáng nhóm Đế Thiên Vô, Khôn Khúc, Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền, Thiên Mệnh Đại Đế. Các ánh mắt từ mọi hướng nhìn chằm chằm Huyền Trì đằng trước.

Cách Huyền Trì ngày càng gần, bọn họ không bị ánh sáng chói lòa chiếu mắt khó chịu ngược lại cảm giác ánh sáng yếu dần, rất kỳ dị.

Tần Quân nhìn đằng trước.

Chính giữa dải sáng xuất hiện một hòn đảo bay màu tím lam đang to dần.

Dài rộng mười dặm.

Trăm dặm.

Ngàn dặm.

Đảo bay màu tím lam như có sự sống dần trưởng thành.

Cừu Vô Dục nhắc nhở:

- Huyền Trì là một huyền thạch biến thành, có lực hút rất lớn, sau khi đi lên có lẽ các ngươi sẽ hơi khó chịu.

Đám sinh linh không để bụng, đa số có tu vi Đại La Thủy Tiên, bọn họ sợ gì lực hút từ một tảng đá?

Qua khoảng nửa nén nhang các sinh linh lục tục đáp xuống Huyền Trì.

Nhóm sinh linh đầu tiên đáp xuống liền biến sắc mặt, hai chân run rẩy.

- Đây là cái gì?

- Lực hút mạnh quá, như cõng mấy ngọn núi.

- Sinh linh dưới Đại La cảnh mà lên đảo thì sẽ nổ tan xác ngay!

- Quả nhiên không đơn giản! Sợ là thử thách về sau càng khó khăn hơn nữa.

- Làm ta hết hồn!

Đám sinh linh liên tiếp kinh kêu khiến nhóm sinh linh tới sau căng thẳng thần kinh.

Tần Quân mang Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá bay vào phạm vi Huyền Trì. Vừa tiến vào đã cảm giác lực lượng cường đại từ bên dưới kéo thân thể của bọn họ, khiến họ rơi nhanh xuống.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá như hai quả bom rơi xuống đập nứt nền đất, nhưng phạm vi phá hoại không lớn, đủ thấy Huyền Trì cứng rắn cỡ nào.

Tần Quân đáp xuống từ từ, lực hút của Huyền Trì không đáng gì với hắn vì bản thân hắn là pháp thể song tu.

Cừu Vô Dục đáp xuống, lão là Nhập Thánh cảnh viên mãn, lực hút thế này không là gì với lão.

Cừu Vô Dục dặn dò:

- Đứng yên tại chỗ chờ, đừng xông vào trong.

Trong Huyền Trì rất rộng thoáng tựa như đảo bay bị tước một lớp, từ đầu bên này nhìn thấy đầu bên kia, dài mấy trăm dặm.

Ngày càng nhiều sinh linh đáp xuống Huyền Trì, toàn là ít hơn mười vạn tuổi. Sinh linh vượt qua số tuổi này không dám tự tiện đi vào, họ lơ lửng quanh Huyền Trì xem trò hay.

Chốc lát sau sinh linh trên Huyền Trì đã hơn vạn.

------oOo------

Chương 1386: Năm mươi vị

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám thiên kiêu trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu gần như đều đến, còn nhiều thiên tài chưa vào bảng. Họ là thiên tài số một số hai của các tông môn, gia tộc, Tiên giới trong vũ trụ.

Không khoa trương khi nói Huyền Trì tụ tập đám thiên tài đỉnh cao nhất của thời đại này.

Tiêu Như Thủy một mình đứng ở phía xa, như cây mai lạnh ngạo nghễ một phương.

Trừ Cửu Vô Dục ra có khoảng mấy trăm sứ giả Thánh Môn, đều là tu vi Nhập Thánh cảnh viên mãn, làm Tần Quân càng hiểu rõ hơn thực lực của Thánh Môn.

Những thiên tài chỉ dám khe khẽ thì thầm chứ không lớn tiếng nói chuyện.

Không khí hơi căng thẳng.

Các sứ giả Thánh Môn đứng dẫn đầu, dáng vẻ trang nghiêm dường như đang chờ cái gì.

Thời gian lặng lẽ trôi.

Rất nhanh qua một canh giờ, Huyền Trì vẫn không có động tĩnh gì.

Một số thiên tài không chống đỡ nổi. Ở trong Huyền Trì như đứng cõng một ngọn núi to, từng giây từng phút mất sức, nhiều thiên tài hai chân run

run, mồ hôi ướt đẫm.

Tần Quân thầm thắc mắc:

“Hay đây là một trong các thử thách?”

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đứng sau lưng Tần Quân đã không chịu nổi. Nhưng cá tính hai người rất bướng, áp lực càng lớn thì càng kiên cường.

Các thiên tài liên tục gục ngã, sứ giả Thánh Môn dẫn dắt họ liền vung ống tay áo đưa đi.

Thiên kiêu xếp trăm hàng đầu bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu đều mặt không đổi sắc, nhẹ nhàng vô cùng.

Đại khái lại qua nửa canh giờ.

Cơ hồ một nửa thiên tài gục ngã bị đưa ra Huyền Trì, bọn họ buồn bực lơ lửng trong trời sao.

Trên bầu trời Huyền Trì đột nhiên xuất hiện vòng xoáy màu đen xoay tròn, tiếng gió vù vù làm mấy ngàn thiên tài giật mình ngước lên nhìn.

Uy áp hùng hồn vô biên truyền ra từ vòng xoáy đen, Tần Quân hít thở dồn dập.

Chắc chắn là tồn tại vượt qua Nhập Thánh cảnh!

Tiêu Như Thủy đột phá Hiển Thánh cảnh nheo mắt thì thào:

- Thánh Môn bỏ vốn lớn thật.

Một bóng người bước ra từ vòng xoáy màu đen, thân hình dao động như ảo ảnh.

Đây là một nam nhân trung niên, mặc áo võ màu lam sẫm, eo cột đai lưng ngọc màu xanh, khăn lam cột cao mái tóc đen, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, ánh mắt lạnh băng như xem đám sinh linh trên đảo Huyền Trì là không khí.

Mấy trăm sứ giả Thánh Môn cùng quỳ một gối, dõng dạc la lớn, chất chứa chút cuồng nhiệt:

- Tham kiến Mâu Vũ Chân Nhân!

Mâu Vũ Chân Nhân nhẹ gật đầu, mắt quét qua đám thiên tài còn ở trong Huyền Trì.

Những thiên tài đều cúi đầu, chỉ có số ít vài người ung dung bình thản.

Tiêu Như Thủy.

Đế Thiên Vô.

Diệp Nam Phong.

Tần Quân.

Các thiên kiêu thiên tài khác không dám đối diện với Mâu Vũ Chân Nhân, bao gồm hai tuyệt đại thiên kiêu Tư Không Tinh Tuyền, Khôn Khúc.

Mâu Vũ Chân Nhân sắc mặt âm trầm cho người cảm giác không phải đến thử thách mà tới để giết người.

Mâu Vũ Chân Nhân mở miệng nói:

- Thánh Môn chiêu nạp đệ tử ngoại vũ trụ vạn cổ có một lần.

Giọng Mâu Vũ Chân Nhân nhẹ tênh khiến người nghe cảm giác như thì thầm bên tai.

- Thánh Môn chỉ chiêu năm mươi vị đệ tử!

Xôn xao!

Nguyên Huyền Trì sôi chảo dầu, các sinh linh ở quanh Huyền Trì cũng xáo động.

Chỉ chiêu năm mươi vị đệ tử?

Đám thiên kiêu thiên tài trong Huyền Trì còn ít nhất năm ngàn, tỷ lệ quá tàn khốc!

Tần Quân cau mày, với tỷ lệ thế này Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá khó qua thử thách. Trong kế hoạch của hắn không thể thiếu họ, một mình hắn đi Thánh Môn rất dễ bị Thánh Nhân phát hiện huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, hắn sẽ rơi vào cảnh chín chết một sống.

Tần Quân thầm quyết định:

"Nếu không được thì một giây trước khi vào Thánh Môn sẽ cho họ thức tỉnh cực hạn!"

Dù sao thức tỉnh cực hạn cần thời gian, đủ để hắn vào Thánh Môn.

Nếu Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá có thể song song thành thánh thì quá sướng.

Đám thiên tài xì xầm bàn tán:

- Chỉ thu năm mươi vị sao . . . Xong đời . . .

- Đáng giận, đến một chuyến uổng công sao?

- Cũng đúng, đây chính là Thánh Môn, tồn tại chí cao vô thượng mà.

- Nghe đồn trong Thánh Môn có Thánh Nhân tọa trấn giảng đạo, nếu chúng ta có thể thành đệ tử thì ngày sau chắc chắn một bước lên mây.

- Có những thiên kiêu này thì sao chúng ta đấu lại?

Đám thiên kiêu xếp năm mươi hạng đầu ngoác mồm cười, bọn họ kém nhất cũng đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, hầu như đã lấy danh ngạch.

Thiên Mệnh Đại Đế cau mày, tuy gã đột phá Nhập Thánh cảnh nhưng so với tuyệt đại thiên kiêu năm mươi hạng đầu thì cách biệt khá lớn. Thiên Mệnh Đại Đế không phải Tần Quân biến thái có thể chiến đấu vượt qua đẳng cấp lớn.

Mâu Vũ Chân Nhân vung tay phải lên, nền đất khu vực chính giữa Huyền Trì nứt ra, các người đồng bò lên từ lòng đất, mười vạn người đồng rậm rạp rất âm trầm.

Tần Quân quét thần thức qua phát hiện những người đồng là vật chết, không thể khảo sát tu vi.

Giọng Mâu Vũ Chân Nhân lạnh băng khiến hơn năm ngàn sinh linh trong Huyền Trì sợ hãi:

- Trong vòng một canh giờ không được rời khỏi Huyền Trì, không được lên cao cách mặt đất ngàn thước. Sau một canh giờ số sinh linh còn lại sẽ vào vòng thử thách tiếp theo. Rời khỏi phạm vi quy định hoặc chết xem như thi rớt!

Một canh giờ có vẻ ngắn ngủi nhưng đã nói lên đám người đồng rất mạnh.

- Bắt đầu thử thách!

Mâu Vũ Chân Nhân dứt lời mười vạn người đồng giết hướng đám sinh linh. Vì các sinh linh rải rác đứng ở mép Huyền Trì nên mười vạn người đồng cũng tản ra, từ trên cao nhìn xuống như pháo hoa màu vàng nở rộ.

Tần Quân trầm giọng dặn dò:

- Hai ngươi đi theo sau trẫm, đừng rời xa.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không cam lòng nhưng chỉ có thể gật đầu.

Người đồng nhích người mau đến sinh ra từng đợt tàn ảnh, tất cả thiên kiêu, thiên tài lấy pháp bảo ra chuẩn bị tác chiến.

Tần Quân giơ tay vỗ Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng, Cực Đạo Viêm Hỏa ngưng tụ thành bàn tay lửa to dán sát nền đất đen lướt đi, chớp mắt phực cháy cao ngàn trượng như núi lửa tiến lên.

Các người đồng đụng vào bàn tay lửa nhưng không vỡ nát, chúng nó giơ tay chặn bàn tay lửa. Lần lượt mấy chục người đồng gồng sức ngăn cản, hai chân xới tung nền đất trợt ra những khe rãnh dài.

Mâu Vũ Chân Nhân lơ lửng trên trời hứng thú nói:

- Thú vị.

Một Đại La Thủy Tiên mà biểu hiện bắt mắt như vậy.

Đế Thiên Vô chân đạp Sinh Thiên Luân, tay cầm Đại Trảm Diệt Phủ vung qua vung lại đánh bay các người đồng.

Đám người đồng cực kỳ cứng rắn, không một người đồng nào vỡ nát.

Các thiên kiêu, thiên tài bị đám người đồng nhấn chìm, đại chiến bùng nổ.

Huyền Trì lớn biết bao, bên trên là các loại thần thông nổ tung, tiếng gầm rú liên tiếp điếc màng tai.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đứng sau lưng Tần Quân nhận che chở, trong lòng họ rất bức bối.

------oOo------

Chương 1387: Thử thách chết chóc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá bẩm sinh cuồng chiến đấu, họ ước gì lao ra đánh nhau.

Nhưng các người đồng mạnh khó tin, hầu như thực lực bằng Nhập Thánh, cơ thể rất cứng rắn, lửa không đốt khét, băng không làm vỡ, sét đánh bất diệt.

Dựa vào Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng khiến các người đồng không đến gần Tần Quân được.

Tần Quân thầm cảm thán:

“Thú vị, thân thể đám người đồng này cứng rắn bằng Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, thậm chí càng mạnh.”

Tần Quân không hề lo lắng, nếu không còn gì khác nữa thì hắn tự tin sẽ đưa Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá vào vòng thi thứ hai.

Tiêu Như Thủy đi trong Huyền Trì nhàn nhã như tản bộ, người đồng vừa đến gần Tiêu Như Thủy liền tự động văng ra, nhưng các người đồng không có linh trí cứ xông lên, không sợ đau đớn.

Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền và tuyệt đại thiên kiêu khác cũng biểu hiện rất nhẹ nhàng.

Thiên Mệnh Đại Đế hơi chật vật, may mắn thiên phú chiến đấu của gã cũng rất cao, sở hữu nhiều thần thông, dù bị hơn mười người đồng vây công nhưng gã không bị thương, không rách áo.

Chiến đấu mới bắt đầu đã có sinh linh bị đánh bay ra, tình hình chiến đấu vô cùng kịch liệt.

Đám sinh linh lơ lửng quanh Huyền Trì bàn tán rôm rả, kinh thán:

- Những người đồng này được chế tạo bằng cái gì vậy?

- Không biết, xem chúng nó chiến đấu thì mức độ cứng rắn vượt qua nhận biết của ta.

- Những người đồng không có thần thông, hoàn toàn tác chiến bằng thân thể.

- Chênh lệch lập tức lộ ra ngay, các thiên kiêu trăm hàng đầu bảng thiên kiêu đều rất nhẹ nhàng.

- Còn Tần Thiên Đế nữa, các ngươi nhìn xem, một mình hắn chấp một trăm!

Mười vạn người đồng sánh bằng Nhập Thánh, đổi lại bọn họ thì không ở lại Huyền Trì được vài giây.

Tần Quân vận chuyển Đế Viêm Long Khí, mấy chục long khí bay ra khỏi người đụng bay đám người đồng áp sát.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai, nóng ruột nóng gan, rất nhanh y rút Kim Cô Bổng ra từ lỗ tai, la lên:

- Bệ hạ, ta không nhịn được, muốn chiến đấu!

Tôn Ngộ Không cầm Kim Cô Bổng nhảy ra ngoài, một gậy đập hướng người đồng trước mặt.

Keng!

Kim Cô Bổng đập vào đâu người đồng phát ra tiếng va chạm đinh tai nhức óc, sóng âm vô hình hóa hữu hình khuếch tán bốn phía.

Lý Nguyên Bá thấy vậy cũng rút Kim Bằng Thần Chuy ra tham gia chiến đấu, sức mạnh của gã không thua gì Tôn Ngộ Không. Hai người không có thần thông hoa mỹ, toàn bằng vào lực lượng, tốc độ đánh với người đồng.

Khóe môi Tần Quân co giật, rất là bất đắc dĩ.

Hai người này ngày sau nếu thành thánh thì còn bung lụa thế nào nữa?

Nhưng Tần Quân rất thích tinh thần chiến đấu của Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, cá tính này không phải từ từ luyện ra được, bẩm sinh rồi.

Bùm!

Tôn Ngộ Không bị người đồng đá bay, hai bên cách biệt thực lực quá lớn, không lâu sau y bị đánh tơi bời.

Lý Nguyên Bá cũng không hay ho gì, bị người đồng rượt theo đánh, khác hẳn với bộ dáng uy mãnh ban đầu.

Tần Quân dở khóc dở cười, nhưng hắn không giúp đỡ ngay, miễn bọn họ không bị nguy hiểm mạng sống thì tốt rồi.

Thời gian trôi nhanh, ngày càng nhiều sinh linh bị đánh bay ra khỏi Huyền Trì, hoặc vì sợ nên tự động bay ra. Số lượng sinh linh trong Huyền Trì giảm mạnh.

Mâu Vũ Chân Nhân vuốt râu thầm nghĩ:

“Hắn là Tiêu Như Thủy? Trong sân chỉ có hắn là tu vi nổi bật nhất.”

Mâu Vũ Chân Nhân càng nhìn Tiêu Như Thủy càng vừa lòng, giương mắt nhìn thiên kiêu khác. Đại Trảm Diệt Phủ của Đế Thiên Vô, hạo nhiên chính khí của Khôn Khúc, Diệp Nam Phong đi như ma quỷ, Mâu Vũ Chân Nhân cũng khá vừa lòng.

Còn về Tư Không Tinh Tuyền thì gã không hứng thú với nữ tu.

Mâu Vũ Chân Nhân đưa mắt nhìn Tần Quân, hắn dựa vào long khí chặn người đồng xung quanh biểu hiện thoải mái, không cần tự mình ra tay, đã có long khí hộ thể.

Cừu Vô Dục đứng ở rìa Huyền Trì cũng chú ý Tần Quân, trong số thiên tài được lão mang theo chỉ có hắn là có thể hy vọng vượt qua thử thách.

Nếu trong số thiên tài được chiêu nạp có người trở thành đệ tử Thánh Môn thì đám sứ giả Thánh Môn như họ cũng được thưởng.

Không có lợi chẳng ai dậy sớm.

Một canh giờ trở nên dài dòng khi chiến đấu bắt đầu.

Máu nhuộm đất đen, mười vạn người đồng thành cỗ máy giết chóc dữ tợn. Có sinh linh hông kịp chạy ra Huyền Trì đã bị giết khiến cuộc thi trở nên kinh dị.

------oOo------

Chương 1388: Côn Luân Thần Quyển

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian trôi đi rất nhanh, chớp mắt đã qua nửa canh giờ.

Máu chảy dọc theo mép Huyền Trì, âm trầm khủng bố.

Tính đến đến hiện nay trong Huyền Trì còn lại hơn một ngàn vị thiên tài.

Trừ trăm hạng đầu bảng thiên kiêu ra đa số sinh linh bị thương, mệt mỏi ở mức độ khác nhau.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá toàn thân dẫm máu, may mắn lúc họ nguy hiểm mạng sống Tần Quân kịp lúc cứu họ.

Tần Quân không sứt mẻ gì, áo trắng nhẹ nhàng, long khí quay quanh người, không người đồng nào có thể đến gần hắn.

Đế Thiên Vô vung Đại Trảm Diệt Phủ, quanh người đầy mảnh đồng, gã đã nổ nát nhiều người đồng, đủ thấy uy lực bá đạo của Đại Trảm Diệt Phủ.

Trong Huyền Trì ít có thiên kiêu, thiên tài có thể nổ nát người đồng, nên bây giờ số lượng người đồng vẫn hơn xa thiên kiêu, thiên tài.

Từ khi nào Tiêu Như Thủy ngồi xếp bằng trên mặt đất tĩnh tọa tu luyện, linh khí cuồn cuộn kéo tới chui vào đỉnh đầu gã hình thành vòng xoáy dòng khí. Trong vô hình khí thế của Tiêu Như Thủy nổ nát người đồng tụ tập lại.

Mâu Vũ Chân Nhân nhìn ra người đồng không làm gì được Tiêu Như Thủy, thế là gã động ý niệm không để người đồng tấn công Tiêu Như Thủy nữa.

Người đồng quanh Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền ít dần cũng do Mâu Vũ Chân Nhân cố ý làm.

Chỉ có Tần Quân biểu hiện mạnh mẽ, người đồng xung quanh hắn ngày càng nhiều.

Tần Quân chú ý tới điều này, lòng thầm bực:

“Hay tên kia cố ý nhằm vào trẫm?”

Tần Quân liếc Mâu Vũ Chân Nhân lơ lửng trên cao, gã đang nhắm mắt nghỉ dưỡng sức.

Hay Thánh Môn đã nhìn thấu gốc gác của hắn, đang đùa với hắn?

Nghĩ vậy mắt Tần Quân lóe tia sáng lạnh.

Nếu đúng như thế thì Mâu Vũ Chân Nhân sẽ nằm trong danh sách chết chóc của hắn.

Thời gian tiếp tục trôi đi, càng gần đến thời hạn một canh giờ, sinh linh trong Huyền Trì còn chưa đầy ba trăm người.

Một số sứ giả Thánh Môn biểu tình thất vọng, vì những thiên tài mà họ dẫn đường hầu như bị diệt sạch.

Khóe môi Mâu Vũ Chân Nhân cong lên:

- Không ngờ ngoại vũ trụ thật sự có hạt giống tốt, sau này không chừng sẽ ra mấy đệ tử tinh anh.

Mâu Vũ Chân Nhân xem trọng nhất hai người là Tiêu Như Thủy, Tần Quân. Còn về Đế Thiên Vô thì gã không mơ ước, đó là người của Thần Hoàng.

------oOo------

Chương 1389: Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Hoàng và Thánh Môn có quan hệ khá vi diệu, Thần Hoàng đã sớm báo với Thánh Môn, Đế Thiên Vô là dự bị đệ tử tinh anh. Mâu Vũ Chân Nhân rất phản cảm kiểu chắp nối quan hệ thế này, nên không thích Đế Thiên Vô, nhưng gã không dám lộ ra ngoài mặt, chỉ có thể mắt nhắm mắt mở.

- Grào!

Long khí xoay quanh Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cản lại công kích của người đồng.

Người Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không đẫm máu, gãy xương nhiều chỗ. Hai người dựa lưng vào nhau thở hổn hển, cười khổ. Nếu không nhờ cơ thể biến thái thì hai người đã bị người đồng đập nát từ lâu.

Tôn Ngộ Không nản lòng nói:

- Xem ra chúng ta vẫn không được.

Lý Nguyên Bá nhe răng cười nói:

- Sợ cái gì, bệ hạ rất nhanh sẽ cho ngươi thành thánh.

Mắt Tôn Ngộ Không sáng rực lên tinh thần, nhưng y không bước ra chiến đấu nữa, y đã kiệt sức. Tuy có thuộc tính đặc biệt càng chiến càng mạnh nhưng Tôn Ngộ Không có cực hạn của mình.

Thật lâu sau, rốt cuộc đến một canh giờ.

Mâu Vũ Chân Nhân chợt mở mắt ra, tất cả người đồng ngừng lại. Lúc này người còn hơn vạn người đồng trong Huyền Trì, người dính vết máu, không phải máu của chúng nó mà là của các thiên kiêu, thiên tài.

Hơn hai trăm thiên kiêu, thiên tài còn sống sót thở phào một hơi, có người ngã quỵ dưới đất.

Lực hút khủng bố của Huyền Trì không ngừng nghỉ, giờ chiến đấu kết thúc, họ thả lỏng tinh thần nên bị nhũn chân.

Mâu Vũ Chân Nhân không chứa chút tình cảm nói:

- Các ngươi nghỉ ngơi một lát chuẩn bị vào vòng thi thứ hai cũng là vòng cuối cùng.

Đám sinh linh lại căng thẳng thần kinh.

Có thể vượt long môn hay không phải xem thử thách tiếp theo.

Tần Quân lấy hai viên Đại La Phục Nguyên Đan ra cho Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, dặn dò:

- Chờ chút nữa nếu các ngươi không thể thi thì trẫm sẽ cho các ngươi biến mạnh ngay lập tức, các ngươi sẽ bị hút vào không gian hư vô mà trẫm sáng tạo, tiếp nhận thể hồ quán đính, nhớ đừng chống cự.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá kích động gật đầu biểu thị đồng ý.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn hướng khác trong Huyền Trì, thấy Thiên Mệnh Đại Đế còn ở lại. Xem ra Tù Mệnh Đế Tôn đối xử gã tốt với gã, bồi dưỡng thực lực Thiên Mệnh Đại Đế tăng vọt.

Đám sinh linh thảo luận nhiệt liệt:

- Tức là bây giờ trong Huyền Trì có năm mươi thiên kiêu sắp trở thành đệ tử của Thánh Môn.

- Chậc chậc, trong số họ nếu có người bái Thánh Nhân làm sư phụ, thế lực sau lưng người đó sẽ gà chó lên trời.

- Thánh Nhân, các ngươi nói xem Thánh Nhân lợi hại ở điểm nào?

- Vạn kiếp bất tử, ngươi nói có lợi hại không?

- Ta cảm giác Tần Thiên Đế sẽ trở thành đệ tử Thánh Môn, cộng thêm Thiên Đình Đại Tần mặt trời ban trưa. Ui chà, sau này ai dám chống đối Tần Thiên Đế nữa?

Các thiên kiêu trong Huyền Trì tụ tập lại thành nhóm chuẩn bị tổ đội.

Mặc Huyền Tử chạy tới trước mặt Tần Quân, xoa tay cười gian:

- Thiên Đế, hay chúng ta liên hợp đi?

Tần Quân vô tình từ chối:

- Không hứng thú!

Tuy tu vi của Mặc Huyền Tử đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ nhưng Tần Quân không vừa mắt.

Mặc Huyền Tử nghe hộc máu, gã đảo tròng mắt tính kế khác:

- Thiên Đế không phát hiện là Nam Tố Tiên Tử không đến sao?

Nam Tố Tiên Tử?

Tần Quân nheo mắt, hắn có chút tình cảm với nàng, dù gì từng cùng nhau xông tuyệt địa.

Tần Quân thản nhiên hỏi:

- Chẳng phải nàng trở lại bế quan tu luyện sao?

- Sai rồi, nàng được một cơ duyên lớn!

Mặc Huyền Tử bí hiểm nói gợi lên lòng tò mò của Tần Quân:

- Cơ duyên gì?

- Dẫn ta vào Thánh Môn ta liền nói cho Thiên Đế biết.

- Biến!

- Thiên Đế không quan tâm nàng sao?

- Ừm!

- . . .

Mặc Huyền Tử khóc không ra nước mắt nhìn mặt Tần Quân lạnh lùng, vì sao cái tên này cứng đầu cứng cổ vậy?

Mâu Vũ Chân Nhân mở miệng nói:

- Tiếp tục thử thách, tiếp theo thi lực lĩnh ngộ.

Huyền Trì yên tĩnh lại, hơn hai trăm vị sinh linh căng thẳng nhìn Mâu Vũ Chân Nhân.

Thi lực lĩnh ngộ? Thi kiểu gì?

Mâu Vũ Chân Nhân giơ tay phải lên, một đoàn sáng bay ra khỏi ống tay áo hóa thành cuộn tranh nhanh chóng mở ra, ánh sáng vàng chói lòa chiếu khắp Huyền Trì. Mặt tranh chĩa xuống Huyền Trì, cách mặt đất chưa đầy

năm trăm thước, sinh linh quanh Huyền Trì khó xem rõ.

Nhìn từ ánh mắt Tần Quân thấy trong cuộn tranh rậm rạp chữ kỳ lạ như nòng nọc bơi qua bơi lại, khiến người hoa mắt.

Mâu Vũ Chân Nhân tiếp tục bảo:

- Đây là Côn Luân Thần Quyển, bên trong chứa vô số thần thông. Các ngươi lĩnh ngộ thần thông trong đó, năm mươi vị lĩnh ngộ ra thần thông nhanh nhất sẽ trở thành đệ tử Thánh Môn.

Đám sinh linh sôi trào.

Quy tắc thi kiểu này quá tàn bạo!

Thần thông của Thánh Môn chắc chắn rất ghê gớm, vừa được trở thành đệ tử Thánh Môn còn có thể được thần thông cường đại, hỏi sao họ không kích động?

Côn Luân Thần Quyển?

Biểu tình của Tần Quân quái dị, Côn Luân này có liên quan gì với Côn Luân trong thần thoại Hoa Hạ sao?

Trong thần thoại Hoa Hạ thì Côn Luân đại biểu đất tiên giai bí ẩn, giống như Bồng Lai, nơi tuyệt vời cầu tiên phóng đại.

Chưa cho Tần Quân thời gian thắc mắc, Mâu Vũ Chân Nhân nói tiếp:

- Hiện tại bắt đầu lĩnh ngộ, khi nào có năm mươi vị ngộ được thần thông Côn Luân Thần Quyển sẽ thu về, thử thách ngừng lại.

Lời nói lạnh băng làm hơn hai trăm vị sinh linh ở bên dưới nuốt nước miếng.

Cuộc thi này nghiêm túc còn hơn lúc trước, tràn ngập tâm lý chiến. Phải cố gắng lĩnh ngộ còn phải mau hơn người khác. Trước kia bọn họ không trải qua kiểu thi này, bao gồm Tần Quân.

Đám thiên tài xì xầm:

- Cái này là so thiên phú rồi!

- Vòng thứ nhất so thực lực cơ bản, vòng hai so thiên phú đúng là diệu.

- Bắt đầu ngay đi, các ngươi coi chừng bị đào thải!

- Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô đã bắt đầu rồi!

- Mau vậy? Mợ nó, ta cũng bắt đầu thôi!

Thấy Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô trước tiên bắt đầu lĩnh ngộ thần thông thì các thiên tài vội ngồi xuống. Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ngồi khoanh chân quét thần thức hướng Côn Luân Thần Quyển.

Bùm!

Thần thức mới đụng vào Côn Luân Thần Quyển Tần Quân cảm giác đầu óc nổ tung, ý thức của hắn rơi vào thế giới trắng xóa vô biên. Không có bầu trời, không có mặt đất, càng không có Huyền Trì, đập vào mắt một mảnh trắng tinh.

Ngay sau đó các chữ huyền ảo rơi lả tả xuống đầu Tần Quân tựa bông tuyết.

Tần Quân ngước đầu lên, các chữ nhanh chóng biến nhỏ bay vào trong mắt hắn, như giọt nước vào biển cả, khiến con ngươi màu tím gợn sóng.

Tử Vi Đế Tinh đạo quả của Tần Quân chuyển động nhanh, các chữ huyền ảo chui vào đầu hắn bị Tử Vi Đế Tinh đạo quả tự động chuyển biến thành nội dung hắn có thể hiểu.

------oOo------

Chương 1390: Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từng cái tên thần thông vụt qua đầu Tần Quân làm long thể rung lên.

Già Thiên Chỉ.

Cửu Thiên Trấn Hoang Chưởng.

Đại Phôi Ngôn Thần Thuật.

Chí Tôn Bá Thể.

Tên các thần thông nghe vô cùng bá đạo, cộng thêm chúng nó ra từ Thánh Môn thì chắc không yếu.

Vì tranh thủ thời gian Tần Quân lo chọn lựa, hắn không chọn bằng tên mà bằng cảm giác, Tử Vi Đế Tinh đạo quả nhạy cảm với thần thông nhất.

Các chữ huyền ảo vốn ẩn chứa chân nghĩa thần thông.

Rất nhanh Tần Quân chọn một thần thông.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Thần thông này khiến Tử Vi Đế Tinh đạo quả của hắn hưng phấn nhất.

Chọn xong Tần Quân ở trong đầu dùng thần thức nghiền nát chữ huyền ảo, chữ huyền ảo khác biến mất, ký ức khổng lồ hiện ra sâu trong óc.

Cùng lúc đó, bên ngoài.

Trong Côn Luân Thần Quyển bỗng bắn ra luồng sáng vàng như cây cột rơi xuống người Tần Quân, bao trùm hắn, hình ảnh vô cùng đồ sộ.

Đám sinh linh xoe tròn mắt, các sứ giả Thánh Môn mắt tròn mắt dẹt, con ngươi Mâu Vũ Chân Nhân mở to.

Sinh linh quanh Huyền Trì thảo luận nhiệt liệt:

- Mèn ơi, không lẽ Tần Thiên Đế đã ngộ được thần thông?

- Trời ạ, mới qua bao lâu?

- Đệ nhất thiên kiêu Tiêu Như Thủy còn chưa ngộ ra thần thông mà.

- Yêu nghiệt, thì ra thiên phú của Tần Thiên Đế mạnh nhất!

- Lợi hại, ta bị hoa mắt?

Cừu Vô Dục nuốt nước miếng, mắt tràn đầy kinh hoàng thì thào:

- Nhanh vậy . . . đã phá vỡ kỷ lục thời gian nhanh nhất đệ tử Thánh Môn ngộ Côn Luân Thần Quyển.

Trong Huyền Trì chỉ mình Tần Quân được cột vàng bao phủ nên hình ảnh rất là đồ sộ.

Các thiên tài khác còn đang nhắm mắt cảm nhận Côn Luân Thần Quyển, không phải ai cũng giống như Tần Quân vừa quét thần thức liền chìm trong Côn Luân Thần Quyển. Thiên tài khác nhăn mặt cố gắng đưa thần thức vào Côn Luân Thần Quyển.

Cột vàng bao trùm thân thể, Tần Quân cảm giác ở trong một mảnh ấm áp.

Trong vô hình hắn chậm rãi mở to mắt.

Tần Quân phát hiện mình ở trong vũ trụ hư vô, không có ngôi sao, chỉ có bóng tối vô tận. Trong vũ trụ tràn ngập sương mù mơ hồ, ngẫu nhiên có dải sáng tím. Tần Quân cúi đầu thấy cơ thể mình như ảo ảnh lúc ẩn lúc hiện.

Chợt bên tai nổ vang thanh âm làm Tần Quân thót tim quay đầu nhìn:

- Mệnh như thế nào, hồng mông thì sao?

Phía xa thoáng hiện bóng dáng mơ hồ, không thấy rõ khuôn mặt, cao mấy trăm vạn trượng, vô cùng vĩ ngạn, ở trong hư vô mờ tối rất đáng sợ.

Tần Quân nhìn bóng dáng đó cũng giật mình rớt tim.

- Đây là cái gì . . .

Giờ phút này Tần Quân đã hiểu thị giác hạt bụi là thế nào, tim đập nhanh.

Thân hình như vậy thì cảnh giới tu vi của kẻ đó cao cỡ nào?

Pháp Thiên Tượng Địa của Tần Quân tối đa biến cao vạn trượng, không cách nào so sánh với kẻ đó.

Người khổng lồ bí ẩn từ từ giơ tay phải lên, vươn ngón trỏ ra điểm vào sâu trong hư vô.

Thoáng chốc ánh sáng chói lòa làm Tần Quân nhắm mắt lại.

Tiếng quát bá đạo như đến từ tuyên cổ nổ vang bên tai hắn:

- Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Ngay sau đó ý thức của Tần Quân trở về hiện thực.

Trong cột sáng màu vàng Tần Quân mở mắt ra, hoa văn tử diễm giữa trán vặn vẹo nhanh như ngọn lửa bập bùng cháy cao.

Mâu Vũ Chân Nhân biến sắc mặt lẩm bẩm:

- Sao có thể như vậy? Mới qua bao lâu mà hắn đã ngộ được thần thông, bắt đầu truyền thừa thần thông? Hơn nữa hơi thở này . . .

Ký ức vô tận hiện ra trong óc Tần Quân, pháp lực trong cơ thể chảy qua kỳ kinh bát mạch, toàn thân bách hài.

Hơi thở cổ xưa như đến từ hồng mông sơ khai bộc phát từ người Tần Quân, đám thiên tài xung quanh giật mình tỉnh lại quay đầu nhìn hắn.

Nhìn Tần Quân được cột sáng vàng bao phủ làm họ sợ điếng hồn.

Những thiên tài kinh khủng hét lên:

- Tổ cha nó! Tần Thiên Đế nhanh quá vậy?

- Trời, ta đang nằm mơ sao? Chỉ mới bắt đầu mà sao kỳ vậy?

- Có gian lận?

- Ta không tin! Sao có thể mau vậy được?

- Tần Thiên Đế, hắn là yêu nghiệt phương nào?

Thần thức của họ còn chưa vào Côn Luân Thần Quyển mà Tần Quân đã lĩnh ngộ xong thần thông, chênh lệch này quá đả kích tự tin của các thiên tài.

Đám Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền, Thiên Mệnh Đại Đế, Mặc Huyền Tử khó tin nhìn Tần Quân.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô lo tập trung vào Côn Luân Thần Quyển.

Tần Quân ở trong cột sáng vàng chậm rãi đứng dậy, trong mắt hắn không có Huyền Trì, chỉ có người khổng lồ bí ẩn thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Tiếng hệ thống gợi ý đột nhiên vang lên:

[Đinh! Chúc mừng túc chủ lĩnh ngộ thần thông vô thượng: Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.]

[Đinh! Chúc mừng túc chủ đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn!]

Vô số linh khí từ bốn phương tám hướng hướng ùa vào Tần Quân, dấy lên cuồng phong làm đám thiên tài gần đó chửi thề.

Pháp lực trong người lại tăng vọt, Tần Quân chìm trong trạng thái huyền ảo.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, thần thông cường đại đến từ hồng mông. Có hai cách giải thích hồng mông. Một là hỗn độn trước khi khai thiên, trước hỗn độn là hồng mông. Hai là nguyên khí thời kỳ hỗn độn là hồng mông, thời đại viễn cổ trước khi vũ trụ vạn pháp phá lập gọi là thời đại hồng mông.

Lĩnh ngộ Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, Tần Quân nương linh khí vũ trụ một hơi đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn. Tần Quân có thánh cốt kiếp trước, đại môn Nhập Thánh cảnh xem như đã mở chỉ chờ hắn bước vào.

Cột sáng màu vàng từ từ tan biến, thân hình Tần Quân hiện ra, vẫn áo trắng, hình thể không thay đổi nhưng khí chất hơi khác. Khí độ đế hoàng càng thâm sâu, có một loại bá khí như vị tổ tiên đến từ hồng mông, ánh mắt hờ hững dường như nhìn thấu quá khứ, tương lai.

Tần Quân không nhìn quanh, hắn nhìn Côn Luân Thần Quyển như đang xem đồ vật mình yêu quý.

Tần Quân thì thầm, lòng rất phấn chấn:

- Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, hay cho Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ siêu mạnh, không chia mấy thức như Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Đại Chu Thiên Chưởng, nó chỉ có một thức.

Có thể phá vạn pháp, phá cấm chế pháp trận, phá muôn vàn pháp tắc, có thể phá cả quy tắc vũ trụ, thậm chí là vận mệnh!

Đương nhiên Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ tiêu hao rất nhiều pháp lực, Tần Quân chỉ một cái rất khó tiếp tục dùng chỉ thứ hai, gần như tiêu hao ba phần tư pháp lực của hắn.

Đổi lại Đại La Thủy Tiên khác không cách nào thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Tần Quân không biết rằng dù là Nhập Thánh, hay thậm chí là Hiển Thánh chưa chắc ngộ được Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Tần Quân từ từ giơ tay lên, vươn ngón trỏ ra.

Mâu Vũ Chân Nhân ở trên trời trợn to mắt, hít thở dồn dập:

“Không lẽ là Già Thiên Chỉ?”

------oOo------

Chương 1391: Phục Thần Bạo Hoang Quyền! Tuyên Cổ Cực Quang!

Trong Côn Luân Thần Quyển có vô số thần thông, là kho tàng của Thánh Môn. Già Thiên Chỉ là thần thông cực mạnh, chỉ số ít người trong Thánh Môn học được.

Nếu xếp hạng thần thông trong Côn Luân Thần Quyển thì Già Thiên Chỉ xếp vào ba mươi hạng đầu. Các đợt tuyển chọn hiếm đệ tử nào ngộ Già Thiên Chỉ, toàn là thiên chi kiêu tử, đồ đệ của Thánh Nhân.

Nhưng Tần Quân không ngộ ra Già Thiên Chỉ.

Tần Quân cố nén nỗi lòng kích động, thả tay phải xuống:

“Thôi, ráng nhịn.”

Tần Quân linh cảm Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ không đơn giản, rất có thể là thần thông lợi hại nhất trong Côn Luân Thần Quyển.

Nếu để Mâu Vũ Chân Nhân biết Tần Quân ngộ được Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ chắc chiến tranh sẽ đến mau hơn.

Tần Quân còn muốn vào trong Thánh Môn nội ứng ngoại hợp với Thiên Đình Đại Tần.

Cứ thế Tần Quân trở thành người đầu tiên ngộ được thần thông, tương đương với người thứ nhất thi đậu. Đám sinh linh ngoài Huyền Trì rất bất ngờ.

Các sinh linh sôi nổi bàn tán:

- Ghê gớm, Tần Thiên Đế quá nhanh!

- Thiên phú như vậy từ xưa đến nay ai có thể sánh bằng?

- Mạnh như Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô mà còn đang lĩnh ngộ.

- Đệ nhất thiên kiêu tương lai là đây.

- Gì mà trăm vạn năm hiếm gặp, so với Tần Thiên Đế thì khác nhau một trời một vực.

Địa vị của Tần Quân tăng rất nhanh trong lòng họ, vượt qua đám tuyệt đại thiên kiêu Đế Thiên Vô, Tiêu Như Thủy, Diệp Nam Phong.

Cừu Vô Dục siêu hưng phấn, người run rẩy.

Tần Quân là Cừu Vô Dục dẫn tới, lão hiểu rõ nhất đệ tử thứ nhất thi đậu có ý nghĩa quan trọng thế nào.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không mở mắt ra, thiên phú của họ rất mạnh, thần thức đã vào trong Côn Luân Thần Quyển.

Đế Thiên Vô, Tiêu Như Thủy, Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Thiên Mệnh Đại Đế liên tiếp đưa thần thức vào Côn Luân Thần Quyển. Càng nhiều thiên tài nhăn mặt buồn rầu, Côn Luân Thần Quyển như tường sắt đối với họ, thần thức không thể chui vào. Cộng thêm Tần Quân đã ngộ thần thông tạo áp lực lớn cho bọn họ.

Tần Quân ngồi xếp bằng tiếp tục thể ngộ Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Cùng lúc đó, tin Tần Thiên Đế trở thành đệ tử thứ nhất của Thánh Môn nhanh chóng truyền ra.

Thời gian trôi mau, sau năm canh giờ vẫn không có người lĩnh ngộ thần thông.

Đám sinh linh sợ hãi, thiên phú của Tần Quân khủng bố tới mức nào? Tuyệt đại thiên kiêu như Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô còn chưa lĩnh ngộ thành công, so sánh càng nổi bật sự yêu nghiệt của Tần Quân.

Lại qua năm canh giờ.

Bùm!

Một luồng sáng vàng bắn ra từ Côn Luân Thần Quyển chiếu trên người Tiêu Như Thủy, mấy chục vạn sinh linh xung quanh Huyền Trì kích động.

Rốt cuộc có thiên tài thứ hai lĩnh ngộ thần thông.

Nếu chỉ có Tần Quân lĩnh ngộ thì sẽ rất lúng túng.

Mâu Vũ Chân Nhân vừa lòng cười:

- Không tệ, cũng là một thần thông cường đại.

Tiêu Như Thủy, Tần Quân đều là thiên tài được Mâu Vũ Chân Nhân nhìn trúng, họ càng xuất chúng thì gã càng vừa lòng. Nhưng nghĩ đến Tần Quân khiến khóe môi Mâu Vũ Chân Nhân co giật, gã không biết hình dung thiên phú của hắn thế nào.

Tiểu tử này mà vào Thánh Môn sẽ bị Thánh Nhân giành giật, ánh mắt Mâu Vũ Chân Nhân phức tạp nhìn Tần Quân.

Lại qua một canh giờ, một cột sáng vàng chiếu xuống người Tôn Ngộ Không.

Các sinh linh trợn to mắt. Cứ ngỡ thiên tài thứ ba ngộ được thần thông là Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong, không ngờ là một tiểu yêu sau lưng Tần Quân.

Mâu Vũ Chân Nhân nheo mắt trầm ngâm nói:

- Yêu tộc sao . . .

Qua khoảng một nén nhang, lại một cột sáng vàng giáng xuống không phải với Đế Thiên Vô hay Diệp Nam Phong.

Là Lý Nguyên Bá!

Xôn xao!

Sinh linh vây xem hoàn toàn kích động, Tần Quân mang theo hai tiểu yêu không ngờ có thiên phú biến thái như vậy.

Đám sinh linh hưng phấn nói chuyện:

- Sao có thể như vậy?

- Bốn thiên tài đầu tiên ngộ được thần thông thì Tần Thiên Đế và thuộc hạ bao hết ba vị trí?

- Đế Thiên Vô gì đó còn chưa ngộ ra thần thông?

- Không chỉ mình Đế Thiên Vô, thiên kiêu mười hạng đầu Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền cũng không thành công ngộ được.

- Cảm giác thời đại sắp thay đổi.

Cừu Vô Dục ở mép Huyền Trì kích động suýt xỉu.

Dưới tay lão có ba người thi đậu, còn xếp bốn hạng đầu, Cừu Vô Dục không kích động không được.

Tần Quân vui mừng cười, hắn cực kỳ vừa lòng nhìn Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá.

Tôn Ngộ Không là Bổ Thiên Thạch biến ra, Lý Nguyên Bá là Kim Sí Đại Bằng, thiên phú của họ rất kinh người.

Bùm!

Lại một cột sáng vàng giáng xuống người Đế Thiên Vô, đám sinh linh lần này không bất ngờ.

Nếu Đế Thiên Vô được gọi là trăm vạn năm khó gặp mà không thể chen vào tốp mười thì buồn cười nhất thế giới.

Một canh giờ nữa, Diệp Nam Phong lĩnh ngộ thần thông.

Hai canh giờ sau, Thiên Mệnh Đại Đế ngộ thần thông dẫn đến oanh động lớn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá tỉnh táo khỏi truyền thừa thần thông, hai yêu rất kích động, suýt thi triển thần thông tại chỗ. Tần Quân kịp lúc ngăn lại.

Lý Nguyên Bá ngộ được Phục Thần Bạo Hoang Quyền, một thần thông quyền pháp cực kỳ bá đạo.

Tôn Ngộ Không ngộ Tuyên Cổ Cực Quang, thần thông mắt, có thể bắn ra cực quang tuyên cổ, thần thông khá ghê gớm.

Bốn canh giờ sau, Tư Không Tinh Tuyền và Khôn Khúc cùng lúc ngộ ra thần thông, danh ngạch đệ tử Thánh Môn càng ít đi.

Cùng lúc đó, tin Tần Thiên Đế trước tiên thi đậu Huyền Trì lan truyền trong vũ trụ.

Người nghe kinh kêu, không ngờ Thánh Môn chiêu đệ tử thành sân chơi của Tần Thiên Đế.

Ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới, Vạn Pháp đảo thảo luận việc này:

- Thật không vậy? Tần Thiên Đế chẳng những chiến ngang tay với Đế Thiên Vô còn hoàn toàn đè đầu các thiên kiêu ba ngàn đại thế giới trong thử thách thiên phú?

- Đúng vậy! Đệ nhất thiên kiêu cũng không bằng Tần Thiên Đế!

- Nghe nói tại chỗ so xem ai lĩnh ngộ thần thông trước, so thiên phú trăm phần trăm.

- Chưa chắc, lỡ Tần Thiên Đế lĩnh ngộ thần thông phẩm cấp kém thì sao? Tiêu hao thời gian ngắn hơn người khác cũng rất bình thường.

- Thần thông của Thánh Môn mà phẩm cấp kém? Ngươi là heo à?

Tin tức truyền vào trong Cổ Tiên tinh vực khiến tinh vực sôi trào, rất là phấn chấn.

Tần Thiên Đế cường đại không gì sánh bằng.

Tưởng tượng Tần Thiên Đế sắp trở thành đệ tử Thánh Môn, nguyên Thiên Đình Đại Tần rất kích động, vậy chẳng phải là mai mốt sau lưng Thiên Đình Đại Tần có Thánh Môn chống lưng?

Nhìn khắp vũ trụ còn ai dám chọc vào Thiên Đình Đại Tần?

Tiếc rằng sự việc phát triển hướng trái ngược với tưởng tượng của họ.

Tần Quân không muốn vào Thánh Môn mà muốn phá hủy nó.

Trong Huyền Trì, cách Tần Quân lĩnh ngộ Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ đã qua ba mươi canh giờ.

------oOo------

Chương 1392: Vào Thánh Môn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên tài lĩnh ngộ thần thông mới có mười bảy người, có thể tưởng tượng lĩnh ngộ thần thông trong Côn Luân Thần Quyển khó khăn cao bao nhiêu, một mặt khác biểu lộ thiên phú của Tần Quân mạnh cỡ nào.

Theo tính toán thì Tần Quân chỉ mất thời gian khoảng một tách trà là ngộ được Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Giờ phút này Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá rất thoải mái ngồi dưới đất nhỏ giọng trò chuyện.

Tần Quân nhìn màn sáng nửa trong suốt của thần thoại thương thành hưng phấn thầm nghĩ:

“Bảy ngàn ức điểm danh khí vào tay!”

Tôn Ngộ Không chưa thức tỉnh cực hạn, Tần Quân không vội đổi Hỗn Độn Tử Kim Bổng.

Tiêu Như Thủy đi tới gần.

Đám thiên kiêu Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền đã ngộ thần thông, phức tạp nhìn Tần Quân.

Thua Tần Quân về mặt thiên phú đả kích nặng bọn họ, cảm giác ghê tởm như nuốt phải ruồi.

Thấy Tiêu Như Thủy đến gần, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá nhảy cẫng lên hung thần ác sát trừng gã.

Tiêu Như Thủy không thèm để họ vào mắt, gã nhìn Tần Quân:

- Tần Thiên Đế, ngươi ngộ được thần thông gì?

Tần Quân lĩnh ngộ thần thông trước gã, Tiêu Như Thủy khó bình tĩnh cảm xúc, dù gã xem trọng hắn nhưng không hề muốn bị hắn vượt mặt.

Lòng tự tôn của thiên kiêu đều lớn, huống chi là thiên kiêu số một?

Tần Quân liếc Tiêu Như Thủy, thản nhiên nói:

- Không thể trả lời.

Trẫm lĩnh ngộ thần thông mạnh nhất trong Côn Luân Thần Quyển, sợ nói ra hù chết ngươi!

Tần Quân biết suy nghĩ trong Tiêu Như Thủy, nếu hắn lĩnh ngộ thần thông yếu hơn thần thông của gã thì gã sẽ thấy dễ chịu.

Lòng kiêu hãnh buồn cười.

Khóe môi Tần Quân nhếch cao khinh thường.

Thiên kiêu số một gì đó không lọt vào mắt Tần Quân.

Nghe vậy ánh mắt Tiêu Như Thủy lạnh băng, sát ý như tia sáng lạnh bắn ra.

Nhìn khắp ba ngàn đại thế giới hiếm ai dám nói chuyện kiểu đó với gã, Thần Hoàng còn phải khách sáo với gã, Tần Quân là cái thá gì?

Thiên phú yêu nghiệt lại như thế nào!

Bây giờ Tiêu Như Thủy một bàn tay có thể bóp chết Tần Quân.

Tần Quân cảm nhận sát ý của Tiêu Như Thủy, nheo mắt hỏi:

- Như thế nào? Trẫm không được quyền không nói?

Ai ngu đi nói ra thần thông của mình, còn là cho đối thủ cạnh tranh biết? Cái đó là ngu!

Tiêu Như Thủy hít sâu, gã nhìn Tần Quân chằm chằm lạnh lùng nói:

- Ngươi tự giải quyết cho tốt.

Tiêu Như Thủy nói xong xoay người rời đi, nếu không phải có Mâu Vũ Chân Nhân trông chừng rất có thể gã đã ra tay.

Tần Quân cười lạnh nhìn bóng lưng Tiêu Như Thủy, gã xem mình hơi cao.

Tôn Ngộ Không bực tức nói, ước gì đấu với Tiêu Như Thủy ngay:

- Bệ hạ, tiểu tử này quá kiêu ngạo!

Tần Quân nheo mắt nói:

- Chờ bắt đầu kế hoạch thì trẫm sẽ khiến hắn hối hận.

Dám uy hiếp hắn?

Tìm cái chết!

Mâu Vũ Chân Nhân lơ lửng trên trời nhắm mắt lại, dường như không có chú ý tới Tiêu Như Thủy, Tần Quân ở bên dưới tranh chấp.

Côn Luân Thần Quyển trải trên bầu trời Huyền Trì, mấy chục sinh linh ở bên dưới đang lĩnh ngộ.

Một ngày sau, thiên tài lĩnh ngộ thần thông đã đến hai mươi tám vị.

Hai ngày sau có bốn mươi mốt thiên tài qua thử thách.

Ba ngày sau, năm mươi danh ngạch đã đầy.

Mâu Vũ Chân Nhân vung tay áo thu Côn Luân Thần Quyển vào ống tay áo, biểu thị thử thách chấm dứt.

Các thiên kiêu chưa ngộ ra thần thông rất là buồn bực.

Tần Quân nhìn Mâu Vũ Chân Nhân chằm chằm, thầm nghĩ:

“Côn Luân Thần Quyển chắc là bảo bối cực kỳ bất phàm, tìm cơ hội cướp lấy mới được.

Côn Luân Thần Quyển ẩn chứa vô số thần thông, có giá trị không thể đo lường.

Mâu Vũ Chân Nhân trầm giọng nói:

- Kết thúc thử thách, các ngươi sẽ trở thành đệ tử bình thường của Thánh Môn, những sinh linh khác giải tán đi.

Các thiên kiêu chưa lĩnh ngộ thần thông bị văng ra khỏi Huyền Trì, hình ảnh rất là đồ sộ.

Tim Tần Quân đập nhanh, Mâu Vũ Chân Nhân này rốt cuộc có cảnh giới gì?

Không chỉ mình Tần Quân muốn biết, bốn mươi chín sinh linh thi đậu cũng muốn biết.

Mâu Vũ Chân Nhân vung ống tay áo:

- Tiếp theo các ngươi theo ta vào Thánh Môn!

Huyền Trì nhanh chóng rút nhỏ, uy áp vô thượng khuếch tán. Gần trăm vạn sinh linh đứng gần vội thụt lùi.

Tần Quân cảm giác Huyền Trì rung bần bật, tim hắn đập nhanh.

Rốt cuộc sắp vào Thánh Môn?

Tần Quân căng thẳng, tuy Phục Hy thuộc hạ của hắn đã thành thánh, còn có Cơ Bất Bại, Tử Đạo trợ giúp nhưng Thánh Môn như nước sâu, hắn không rõ bên trong có bao nhiêu Thánh Nhân.

Trận chiến này vượt qua trước kia, quyết định sống chết, thậm chí là tương lai của vũ trụ.

Nếu Tần Quân thắng thì ba ngàn đại thế giới rồi sẽ vào tay hắn, thời đại mới họ Tần. Nếu hắn thua, nguyên Thiên Đình Đại Tần sẽ chôn cùng.

Đây là cuộc chiến tranh không có đường quay đầu!

Tần Quân cũng không muốn quay đầu.

Nếu bị Thánh Môn phát hiện thân phận của Tần Quân thì trận chiến này vẫn không thể tránh khỏi.

Làm Tần Thiên Đế, Tần Quân không thể cứ điệu thấp.

Huyền Trì nhỏ dần, các sứ giả Thánh Môn tụ tập lại chúc mừng đám thiên kiêu vượt qua thử thách, thuận tiện lôi kéo.

Sứ giả Thánh Môn quay quanh Tần Quân nhiều nhất.

Cừu Vô Dục siêu kích động nói:

- Chúc mừng bệ hạ!

Huyền Trì phát ra dải sáng rực rỡ chiếu trên người Cừu Vô Dục lộ rõ biểu tình hưng phấn của lão.

Tần Quân, Lý Nguyên Bá che trước mặt Tần Quân.

Tần Quân nghiêng người nhìn đám sứ giả Thánh Môn:

- Các ngươi đừng vội vui vẻ.

Các sứ giả Thánh Môn ngạc nhiên, không hiểu tại sao Tần Quân nói vậy.

Huyền Trì bỗng rút lại mang theo tất cả sinh linh bên trong nó biến mất khỏi trời sao, dải sáng cũng mất.

Đám sinh linh lơ lửng xung quanh chưa kịp phản ứng lại Huyền Trì đã không còn dấu vết.

Đám sinh linh châu đầu ghé lại:

- Ui, cứ thế kết thúc sao?

- Chết tiệt, thiếu một chút xíu nữa thôi!

- Cơ hội vạn cổ khó gặp.

- Mấy thiên kiêu này lần sau đi ra ba ngàn đại thế giới sẽ bị bọn họ chúa tể phong vân.

- Ài, hâm mộ ghê.

Đám thiên kiêu lọt vào vòng thi thứ hai thì thầm buồn bực, trái tim sắp vỡ nát.

Chỉ kém có một bước!

Sau khi Huyền Trì biến mất, cách nhóm sinh linh vây xem mấy ngàn dặm, Phục Hy chợt hiện hình. Phục Hy lơ lửng giữa không trung nhìn vị trí Huyền Trì biến mất, ra chiều suy tư.

Phục Hy nhíu chặt mày:

- Không lẽ là tiểu thế giới? Không đúng . . .

Phục Hy luôn âm thầm quan sát, hy vọng tìm đến mối liên quan giữa Huyền Trì và Thánh Môn, có dao động không gian gì không?

Vừa rồi Phục Hy cảm ứng được nhưng rất khó khăn để tìm đến Thánh Môn.

Tuy nhiên Tần Quân đã vào Thánh Môn, Phục Hy cần đi về Thiên Đình Đại Tần chuẩn bị, lại tìm Thánh Môn tùy thời chuẩn bị chi viện cho hắn.

Nghĩ vậy Phục Hy biến mất tại chỗ.

Các sinh linh nhanh chóng giải tán, bão tố Thánh Môn sắp đến.

------oOo------

Chương 1393: Diện kiến chư thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm mươi thiên tài vào Thánh Môn đến từ thế lực khác nhau, hầu như gom hết thế lực hạng nhất toàn vũ trụ.

Không khoa trương khi nói đám thiên tài này ngày sau tuyệt đối là vũ trụ cự phách.

Ba ngàn đại thế giới lưu truyền tên bọn họ, trong đó Tần Thiên Đế, Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô nổi tiếng nhất.

Trận chiến Đế Thiên Vô và Tần Thiên Đế không phân thắng thua, sau khi đi vào Thánh Môn không chừng lại cạnh tranh một phen.

Nhưng thiên phú của Tần Thiên Đế hơn xa Đế Thiên Vô, chỉ có Tiêu Như Thủy là hơi đối kháng với hắn được, đấu tranh giữa ba người trở nên lờ mờ mê lê.

Chi tiết thử thách Huyền Trì dần được công bố, Đế Thiên Vô bị giảm bớt danh tiếng.

Thử thách thiên phú đợt thứ hai hấp dẫn người chú ý nhất.

Tần Thiên Đế, Tiêu Như Thủy, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Đế Thiên Vô.

Được gọi là Ngũ Kiêu!

***

Không biết qua bao lâu ý thức của Tần Quân từ từ tỉnh táo từ trong hỗn độn, gió nhẹ phất vào mặt khiến hắn cảm giác toàn thân thư giãn.

Tần Quân mở mắt ra thấy mình đứng ven biển, trước mắt là thảo nguyên bao la, phía cuối nối liền dãy núi. Ngước đầu lên không có trời xanh, chỉ

có ngôi sao vô tận, sau lưng có tiếng sóng biển vỗ bờ.

Tần Quân hơi cau mày, nơi này là Thánh Môn? Sao khác với trong tưởng tượng của hắn.

Tần Quân bản năng ngoái đầu lại thấy nhóm thiên kiêu, sứ giả Thánh Môn đứng sau lưng mình. Bọn họ nhắm mắt đứng yên trên bờ cát hiển nhiên chưa tỉnh táo lại, Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá cũng vậy. Tiêu Như Thủy đã tỉnh từ bao giờ, gã đứng cách mấy chục thước ngước nhìn đằng trước.

Cảm nhận ánh mắt của Tần Quân, khóe mắt Tiêu Như Thủy liếc qua:

- Ngươi cũng không ngờ Thánh Môn trong truyền thuyết là cảnh tượng như vậy?

Tần Quân không trả lời, bởi vì hắn không có hứng thú tán gẫu với Tiêu Như Thủy.

Tiêu Như Thủy tự lẩm bẩm:

- Nghe nói Thánh Môn tồn tại từ mấy chục ức năm trước, đó là niên đại còn trước cả thời đại kỷ nguyên đại hư không. Không ai biết trong Thánh Môn có cái gì, dường như Thánh Môn tồn tại trong vũ trụ khác, bí ẩn mà cao cao tại thượng. Mãi đến mấy chục vạn năm trước Cơ Bất Bại của Cực Viêm Ma Thần tộc vô địch cõi đời, bị Thánh Môn kiêng kị mà diệt tộc khiến tấm mành bí ẩn của nó bị vén lên. Không ai biết lần này Thánh Môn tự do chiêu môn đồ vì mục đích gì.

Tần Quân không cảm kích, mấy tin tức này hắn nghe không biết bao nhiêu lần, căn bản không có hứng thú.

Dường như Tiêu Như Thủy thích tự nói một mình:

- Hành động của Thánh Môn tuyệt đối không phải vì nhân nghĩa, có số mệnh gì đây.

Mâu Vũ Chân Nhân lên tiếng lạnh lùng nói:

- Dù có số mệnh thì liên quan gì ngươi?

Tiêu Như Thủy, Tần Quân ngước đầu lên. Mâu Vũ Chân Nhân xuất hiện ở đằng trước trăm thước từ bao giờ. Mặt Mâu Vũ Chân Nhân không biểu tình, ánh mắt của gã khiến Tần Quân khó chịu, cảm giác như bị nhìn thấu.

Tiêu Như Thủy cười khẽ:

- Không liên quan gì ta, nhưng ta hy vọng có liên quan đến ta.

Mâu Vũ Chân Nhân nheo mắt nhưng không nói nữa.

Rất nhanh các thiên kiêu, sứ giả Thánh Môn lục tục tỉnh lại.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá tỉnh táo lại nhanh chóng đi tới bên cạnh Tần Quân.

Chờ tất cả sinh linh tỉnh táo, Mâu Vũ Chân Nhân mở miệng nói:

- Không được ồn ào, đi theo ta.

Nói xong Mâu Vũ Chân Nhân xoay người bay hướng tận cùng thảo nguyên. Đám sinh linh ngơ ngác ngó nhau, theo các sứ giả Thánh Môn chỉ thị đuổi theo Mâu Vũ Chân Nhân.

Tần Quân truyền âm hỏi Cừu Vô Dục:

“Chúng ta sắp diện kiến Thánh Nhân?”

Ở trước mặt Thánh Nhân chắc chắn huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của hắn sẽ bị lộ. Có lẽ Thánh Nhân sớm phát hiện, thậm chí nhìn thấy hết tất cả trong Huyền Trì.

Cừu Vô Dục đáp lại:

“Không rõ, rất có thể.”

Cừu Vô Dục không thấy lạ tại sao Tần Quân chú ý Thánh Nhân nhiều vậy, thiên phú như hắn chắc chắn muốn bái sư phụ tốt nhất. Thánh Nhân làm sư phụ thì con đường sau này của Tần Quân sẽ thuận lợi hơn.

Có thể?

Tần Quân cau mày, không hiểu sao đi vào Thánh Môn rồi hắn cảm giác bị theo dõi.

Tần Quân không thể để Tôn Ngộ Không hoặc Lý Nguyên Bá thức tỉnh cực hạn, đột nhiên biến mất ngay trước mắt Thánh Nhân chỉ càng khiến chú ý.

Một đường không nói chuyện.

Mọi người theo Mâu Vũ Chân Nhân bay qua thảo nguyên, lướt qua dãy núi.

Chỗ này như đại lục lơ lửng trong trời sao, non xanh nước biếc, linh khí dồi dào hơn Tiên giới, chỉ hít một hơi đã khiến người tinh thần gấp trăm lần. Các thiên kiêu lộ vẻ mặt phấn khởi.

Thánh Môn là thánh địa tu luyện.

Mâu Vũ Chân Nhân lên tiếng:

- Tiếp theo ta sẽ mang các ngươi đi diện kiến chư thánh và các đệ tử tinh anh. Nếu có đệ tử tinh anh hoặc trưởng lão chọn trúng thì các ngươi có thể bái làm sư phụ, đầu vào các môn. Nếu không được chọn các ngươi sẽ trở thành tạp dịch, phân phối đến tầng chót làm đệ tử bình thường.

Các thiên kiêu trái tim treo cao, bái sư mới là đoạn quan trọng nhất. Trở thành đồ đệ của Thánh Nhân và đệ tử tầng dưới chót, có heo cũng biết cái nào tốt hơn.

Chư thánh!

Tần Quân biến sắc mặt, Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá treo tim.

‘Chư’ ý là không chỉ có một Thánh Nhân.

Tôn Ngộ Không hít sâu, nói:

- Thật mong chờ.

Trước khi đến đây Tần Quân đã nói muốn cho Tôn Ngộ Không biến mất để đánh nhau với Thánh Nhân. Sau khi dung hợp Đấu Chiến Thắng Phật khiến Tôn Ngộ Không hiểu rõ Thánh Nhân là tồn tại thế nào.

Tuyệt đối cao cao tại thượng, bất tử bất diệt.

Lý Nguyên Bá siết chặt nắm tay, gã cũng được giao cho sứ mệnh tương tự, nếu có thể thành thánh liền chiến đấu với Thánh Nhân.

Qua khoảng một nén nhang, phía trước xuất hiện một cung điện hùng vĩ.

Bậc thang cung điện như bạch ngọc, có vạn bậc. Núi cao sông ngòi xung quanh thật nhỏ bé trước bậc thang.

Trên thềm bạch ngọc là hai cây cột to thông trời, đường kính trăm trượng đâm vào trời sao, cung điện siêu khổng lồ, trắng sáng. Cửa cung điện đã cao vạn thước, cách thật xa đã cảm nhận đại khí đánh thẳng vào linh hồn.

Sương tiên lượn lờ bên trên cung điện, thường có mây to đổ úp xuống nhưng không rơi xuống, rất kỳ lạ, khí thế bàng bạc càng tôn lên sự hùng vĩ của cung điện.

Vù vù vù vù vù!

Gió lạnh thổi vào mặt, đám thiên kiêu căng thẳng thần kinh.

Bay đến nơi này trong thiên địa tràn ngập uy áp khó tả, đó là uy áp bọn họ chưa từng đối diện, trong lòng không sinh ra chút sức chống cự.

Thánh uy!

Tần Quân từng cảm nhận trong Thời Không Tuyệt Địa, nhưng một lần nữa cảm nhận thánh uy vẫn khiến hắn hơi căng thẳng. Lần này bên cạnh hắn không có Thánh Nhân, hắn không ở trong sự bảo vệ an toàn tuyệt đối.

------oOo------

Chương 1394: Đạo Tổ và Kiếm Tôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mâu Vũ Chân Nhân dặn dò:

- Phía trước là Thiên Đạo cung, chư thánh, đệ tử tinh anh, các trưởng lão đang chờ. Không được thất lễ, nếu không sẽ thân chết đạo tiêu, không ai cứu các ngươi.

Đám đệ tử này dù gì là Mâu Vũ Chân Nhân tự tay thử thách, nếu họ không lễ phép thì gã bị mất mặt.

Các thiên kiêu gật đầu, càng hồi hộp hơn.

Mặc Huyền Tử nói nhỏ sau lưng Tần Quân:

- Không ngờ Thánh Nhân cũng vô tình như vậy, cổ hiền lừa ta.

Mặc Huyền Tử nói ra tiếng lòng của tất cả thiên kiêu.

Trong vũ trụ ghi chép về Thánh Nhân đều là hình tượng vô dục vô cầu, mưu phúc cho chúng sinh.

Giống như Tiên giới tuyên truyền thần tiên với hạ giới, vĩnh viễn là hình tượng chính diện, khiến phàm linh sùng bái.

Thánh Nhân đối với thần tiên tựa như thần tiên trong lòng phàm linh.

Nhưng lời Mâu Vũ Chân Nhân dặn dò miêu tả hình tượng khác của Thánh Nhân, làm đám thiên kiêu cảm giác tín niệm tan vỡ. Nếu sơ sẩy mất lễ phép có thể sẽ chết.

Mâu Vũ Chân Nhân quay đầu liếc Mặc Huyền Tử một cái, gã điếng hồn câm miệng không dám nhiều lời nữa.

Tần Quân hỏi thầm:

“Hệ thống có thể ẩn giấu huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của trẫm không?”

Lời Mâu Vũ Chân Nhân nói khiến Tần Quân cảm giác chuyến đi này càng

nguy hiểm hơn.

Hệ thống trả lời nhanh:

“Có thể, nhưng chỉ một canh giờ.”

Tần Quân thầm thúc giục:

“Một canh giờ cũng được, bây giờ bắt đầu đi!”

May mắn hắn có hệ thống Thần Thoại, hệ thống che giấu huyết mạch Cực Viêm Ma Thần làm Tần Quân tạm thời yên tâm.

Một canh giờ đủ cho họ bái sư.

Nhóm người cách Thiên Đạo cung ngày càng gần.

Trên thang đá vạn bậc dưới Thiên Đạo cung đột nhiên xuất hiện các bóng người, bắt đầu từ tầng một, mỗi tầng xuất hiện hai bóng người cách nhau trăm trượng, tầng thứ hai cũng xuất hiện hai bóng người giống tầng một, nhanh chóng kéo dài lên tầng cao nhất.

Hai vạn bóng người xếp hàng trên thềm đá bạch ngọc, hình ảnh rất đồ sộ.

Từng đợt hơi thở mạnh mẽ tụ lại làm đám thiên kiêu biến sắc mặt.

Toàn là sinh linh Đại La cảnh, có một nửa Nhập Thánh.

Cơ mặt Tần Quân co giật, trận thế này rất khủng.

Hai người ở bậc thang cao nhất hơi thở mênh mông giống Mâu Vũ Chân Nhân, sâu không lường được.

Trên thềm đá bạch ngọc, trước cửa Thiên Đạo cung là một quảng trường trống trải rộng lớn.

Rất nhanh các ảo ảnh hiện ra trên quảng trường như những làn khói, cao mấy trăm trượng. Có năm ảo ảnh dường như tùy thời tán đi.

Thánh uy khủng bố bộc phát từ người họ, Mâu Vũ Chân Nhân giật mình

vội bay xuống. Đám thiên kiêu cảm nhận áp lực khó tả đè trên người, tập thể rơi xuống, bao gồm Tần Quân, Tiêu Như Thủy.

Mâu Vũ Chân Nhân đáp xuống trước thềm đá, quỳ lạy:

- Bái kiến chư thánh!

Đám thiên kiêu bị thánh uy đè sấp xuống đất, người tu vi cao thì nửa quỳ.

Tần Quân cắn răng đáp xuống đất, đứng thẳng tắp không chịu quỳ xuống.

Trừ hắn ra Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô cũng không chịu quỳ.

Người Thiên Mệnh Đại Đế run rẩy, hai đầu gối hơi khuỵu xuống.

Thiên kiêu khác không dám chống cự trực tiếp quỳ xuống. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá thì vì tu vi quá yếu đã ngã nhào xuống đất không thể động đậy.

Mắt Tần Quân đầy tơ máu:

“Chết tiệt!”

Hắn là Thiên Đế, sao có thể quỳ xuống!

Đế Thiên Vô, Tiêu Như Thủy hẹ nhàng hơn chút, đặc biệt là Tiêu Như Thủy hầu như mặt không đổi sắc.

Chật vật nhất là Thiên Mệnh Đại Đế, nhưng mặc cho hai chân run rẩy thì gã kiên quyết không quỳ.

Hai vạn đệ tử Thánh Môn trên thềm bạch ngọc xì xầm.

- Xem ra ngoại vũ trụ cũng có nhiều thiên tài.

- Bốn tên đó không chịu quỳ lạy chư thánh, thật là muốn chết!

- A, người kia đã đột phá Hiển Thánh cảnh!

- Hiển Thánh chưa đầy mười vạn tuổi?

- Còn có một Đại La Thủy Tiên ngoan cường chống cự thánh uy.

Đối với đệ tử Thánh Môn thì đám thiên tài Tần Quân, Tiêu Như Thủy như đến từ đất man di, bị bọn họ coi khinh.

Bốn người Tần Quân chống cự thánh uy khiến bọn họ nhìn với con mắt khác, đương nhiên trào phúng nhiều hơn.

Mâu Vũ Chân Nhân quỳ dưới đất dùng thần thức bắt giữ tình huống đằng trước, lòng nóng như lửa đốt, nhưng gã không dám lỗ mãng trước mặt chư thánh.

Một giọng nói thương mang từ trên thềm bạch ngọc truyền đến, như thần âm giáng trần:

- Các ngươi không sợ?

Bốn người Tần Quân chịu đựng áp lực không thể ngước đầu lên.

Tiêu Như Thủy cao giọng quát:

- Tại sao phải sợ? Chúng ta đến cầu đạo chứ không phải diện thánh!

Ánh mắt Tiêu Như Thủy kiên định khiến tất cả cặp mắt cùng nhìn gã.

Tiêu Như Thủy tỏa sáng, dù đối diện chư thánh thì giọng nói vẫn dõng dạc, khiến người chiết phục.

Tiêu Như Thủy có kiêu ngạo không quỳ, ba người Tần Quân cũng có.

Sau lưng Đế Thiên Vô là Thần Hoàng, nếu gã quỳ thì làm sao đối mặt với Thần Hoàng?

Núi dựa của Thiên Mệnh Đại Đế là Tù Mệnh Đế Tôn, vượt qua Thánh Nhân, sao gã quỳ được?

Tần Quân trừ phụ mẫu ra hắn không quỳ với trời nên càng không quỳ trước ai.

Thánh uy bỗng nhiên tán đi.

Tất cả thiên kiêu nhẹ người, đám thiên kiêu nằm sấp dưới đất vội bò dậy quỳ lạy chư thánh, không còn dáng vẻ cao ngạo ngày trước.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá nhảy cẫng lên tức giận trừng năm bóng thánh cao cao tại thượng.

Bóng thánh chính giữa lộ ra đôi mắt trong suốt nhìn Tiêu Như Thủy:

- Ngươi không tệ, có muốn bái bổn tọa làm sư?

Xôn xao!

Đám thiên kiêu ngẩn ngơ, hai vạn đệ tử trên thềm bạch ngọc xoe tròn mắt.

Tại sao mới vừa bắt đầu Thánh Nhân đã thu đồ đệ?

Bọn họ vốn nghĩ Tiêu Như Thủy sẽ chết rất thảm.

Tiêu Như Thủy như biết trước, khóe môi cong lên chắp tay nói:

- Sao ta không đồng ý bái Thánh Nhân làm sư phụ được.

Bóng thánh chính giữa tiếp tục bảo:

- Bổn tọa tên Vô Cực, có thể gọi bổn tọa là Vô Cực Đạo Tổ. Từ hôm nay tiểu tử này là đồ đệ của bổn tọa.

Tiêu Như Thủy biến sắc mặt.

Vô Cực Đạo Tổ!

Mắt Tiêu Như Thủy lóe tia vừa mừng vừa sợ, tuy gã đoán trước mình có thể bái Thánh Nhân làm sư phụ nhưng không ngờ sẽ đầu vào dưới tay Vô Cực Đạo Tổ.

Tần Quân bĩu môi, thì ra là Đạo Tổ, chờ trẫm triệu hoán ra Hồng Quân sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là Đạo Tổ!

Đám thiên kiêu hâm mộ ghen tỵ nhìn Tiêu Như Thủy. Đệ tử Thánh Môn, sứ giả Thánh Môn thì đủ loại biểu tình. Ánh mắt Mâu Vũ Chân Nhân nhìn Tiêu Như Thủy đã thay đổi, kính sợ hơn.

Bóng người đứng bên trái Vô Cực Đạo Tổ mở miệng nói:

- Ngươi tên Đế Thiên Vô đúng không? Bổn tọa là Vũ Tiêu Kiếm Tôn, nhận nhờ vả của Thần Hoàng thu ngươi làm đồ đệ, có chịu không?.

Đế Thiên Vô hít sâu một hơi, chắp tay quát:

- Đồng ý!

Hai vị Thánh Nhân thu đồ đệ!

Hai vạn đệ tử Thánh Môn đứng trên thềm bạch ngọc hoàn toàn mất bình thường, dù ở trong Thánh Môn thì Thánh Nhân ít khi tự mình thu đồ đệ.

------oOo------

Chương 1395: Thành kiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đám sinh linh ngoại vũ trụ này nhanh vậy đã có hai người được Thánh Nhân lấy đi?

Các đệ tử Thánh Môn xì xầm:

- Đạo Tổ và Kiếm Tôn đều thu đồ đệ, ghét thật.

- Kiếm Tôn là mục tiêu phấn đấu của ta, tại sao bị một tiểu tử từ ngoài đến giành trước?

- Thần Hoàng đề cử, các ngươi không biết quan hệ của Thần Hoàng và Kiếm Tôn sao?

- Thần Hoàng? Không lẽ là Thần Hoàng đơn độc xông bát hoang mà an toàn rút ra?

Danh tiếng của Thần Hoàng quanh đó truyền ra ngoài.

Tần Quân luôn vãnh tai nghe, có vẻ như núi dựa của Đế Thiên Vô không đơn giản, có thể quen biết với Thánh Nhân thì tám chín phần mười cũng là một Thánh Nhân.

Nghĩ đến đây Tần Quân thầm buồn bực, hắn và Đế Thiên Vô có nhiều xích mích nhưng tại sao Thần Hoàng không ra tay?

Chẳng lẽ Thần Hoàng bị cái gì hạn chế? Hoặc Thần Hoàng khinh thường ra tay?

Tần Quân hiểu lý do này, hắn sẽ không tự mình đối phó một tiểu tử Luyện Khí cảnh.

Đối với Thần Hoàng thì Tần Quân và tu sĩ Luyện Khí cảnh không có gì khác nhau, đều là một ngón tay ấn chết.

Sau khi Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô được Thánh Nhân thu làm đồ đệ thì không khí nóng lên.

Các thiên kiêu mắt long lanh nhìn năm bóng thánh cao lớn bên trên, hy vọng sẽ được nhìn trúng.

Vô Cực Đạo Tổ đứng chính giữa bỗng vẫy tay, Tiêu Như Thủy và Đế Thiên Vô biến sắc mặt, thân thể không theo điều khiển bay hướng Thiên Đạo cung.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô bay nhanh qua đá bạch ngọc vạn bậc, hai vạn đệ tử Thánh Môn khao khát hâm mộ nhìn.

Cái gì gọi là cá nhảy long môn?

Chính là đây!

Trở thành đệ tử Thánh Nhân, Tiêu Như Thủy và Đế Thiên Vô nhảy lên hàng đệ tử tinh anh dự bị.

Đế Thiên Vô quay đầu nhìn bên dưới, ngưng lại trên người Tần Quân, ánh

mắt Đế Thiên Vô không còn phức tạp nữa, nhìn Tần Quân như nhìn những sinh linh khác.

Đế Thiên Vô thầm nghĩ:

“Tần Thiên Đế, ngươi và ta không phải người cạnh tranh mãi mãi.”

Tần Thiên Đế biểu hiện thiên phú yêu nghiệt hơn gã, nhưng không được Thánh Nhân thu làm đồ đệ đã nói lên vấn đề. Từ bây giờ gã sẽ có hai sư phụ Thánh Nhân, sau này sẽ bỏ Tần Quân xa lắc.

Tâm thái của Tiêu Như Thủy cũng thay đổi.

Nếu Tần Quân vào Thánh Môn mà không được Thánh Nhân thu nhận thì sau này làm sao đuổi kịp họ?

Tần Quân cảm nhận ánh mắt của hai người, hắn bĩu môi.

Hai người này suy nghĩ đương nhiên quá.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô đáp xuống quảng trường, trước mặt là năm bóng thánh cao mấy trăm trượng, uy áp như thần khiến bọn họ không dám chống cự. Đã bái sư thì hai người không có gánh nặng tâm lý, liền quỳ lạy.

Đám thiên kiêu ghen ghét nhìn hai người ở bên trên, nhỏ giọng giao lưu, đa số chế nhạo Tần Quân.

- Bọn họ bái Thánh Nhân làm sư, sau này sẽ bay vọt lên trời cho xem.

- Không nhìn coi người ta là ai? Tiêu Như Thủy và Đế Thiên Vô!

- Tại sao không có Thánh Nhân thu Tần Thiên Đế?

- Chậc, hình như Thánh Nhân không vừa mắt Tần Thiên Đế.

- Tần Thiên Đế chẳng xứng lên sân.

Tính cách Tần Quân lạnh lùng cao ngạo không thèm làm thân với họ, vô tình đắc tội nhiều thiên kiêu.

Cây cao đón gió lớn, một Đại La Thủy Tiên dám cao hơn bọn họ làm họ không phục.

Một bóng thánh đứng bên trái trong cùng giơ tay lên:

- Ngươi bái ta làm sư đi, ta là Thường Đức Đại Tiên.

Thiên Mệnh Đại Đế bỗng bay hướng bóng thánh đó.

Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền biểu tình cực kỳ khó xem. Bọn họ đều là thiên kiêu xếp năm hạng đầu nhưng không có Thánh Nhân chịu thu họ ngược lại thu Thiên Mệnh Đại Đế, tiểu tử này chỉ mới vào Nhập Thánh cảnh.

Lại một người được Thánh Nhân thu làm đồ đệ!

Các đệ tử Thánh Môn càng mất bình tĩnh.

Tình huống gì đây? Không lẽ nhóm thiên tài ngoại vũ trụ này có điểm gì đặc biệt?

Không lâu sau có một hàng người xuất hiện trước mặt năm bóng thánh, có nam có nữ, có tu sĩ nhân tộc, có yêu vương yêu tộc, có chủng tộc khác, đều là đã biến hình người, khoảng ba mươi người.

Hơi thở đều siêu mạnh khiến các thiên kiêu biến sắc mặt.

Cường giả Hiển Thánh cảnh!

Ba mươi cường giả Hiển Thánh cảnh, và không phải mới vào Hiển Thánh cảnh!

Mâu Vũ Chân Nhân chắc cũng là cường giả Hiển Thánh cảnh, tức là Thánh Môn có ít nhất hơn ba mươi Hiển Thánh, đây mới chỉ là một góc núi băng.

Tần Quân nheo mắt lại, hai nắm tay siết chặt trong ống tay áo.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hít thở dồn dập, không chỉ vì căng thẳng còn vì hưng phấn.

Hiển Thánh dẫn đầu bước ra một bước bắt đầu cao giọng tuyên bố:

- Ta là đại trưởng lão Thánh Môn Kinh Vô Binh, hiện tại tuyên bố các ngươi đều là đệ tử Thánh Môn. Trong Thánh Môn đệ tử chia làm đệ tử bình thường, đệ tử tinh anh, đệ tử hạch tâm. Trong đó đệ tử bình thường phải làm việc gồm có tạp dịch, tình báo, nhiệm vụ vân vân. Nếu các ngươi đột phá Hiển Thánh cảnh sẽ được tư cách đệ tử tinh anh, còn đệ tử hạch tâm phải có tu vi Bán Thánh. Đồ đệ các thánh sẽ trực tiếp thành đệ tử tinh anh, hưởng thụ phúc lợi của đệ tử tinh anh. Đồ đệ trưởng lão thân phận là đệ tử bình thường, có thể hưởng thụ phúc lợi của đệ tử bình thường nhưng không cần làm tạp dịch.

Kinh Vô Binh mặc áo trắng, mặt hơi đen, khôi ngô khỏe mạnh, tóc dài cột sau gáy, eo giắt thước dài, đôi mắt hờ hững vô tình nhìn tất cả thiên kiêu bên dưới.

Kinh Vô Binh, đại trưởng lão Thánh Môn!

Hiển Thánh mới có tư cách làm đệ tử tinh anh?

Đám thiên kiêu hút ngụm khí lạnh.

Tim Tần Quân rớt cái bịch.

Thánh Môn có bao nhiêu đệ tử tinh anh? Bao nhiêu đệ tử hạch tâm?

Nghĩ vậy Thánh Môn càng thêm sâu không lường được trong lòng Tần Quân.

Đám thiên kiêu hít thở dồn dập, không được Thánh Nhân ưu ái, bái vào môn hạ trưởng lão cũng không tệ, còn hơn làm đệ tử tạp dịch.

Các trưởng lão ở mép quảng trường bắt đầu chọn lựa đệ tử, trực tiếp dùng pháp lực kéo thiên kiêu mình thích lên.

Ba người Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Thiên Mệnh Đại Đế đứng thành một hàng, bọn họ cùng nhìn Tần Quân.

Thánh Nhân không có ý thu đồ đệ nữa, tới lượt các trưởng lão chọn lựa.

Nếu không có Thánh Nhân chỉ điểm thì sau này Tần Quân chắc chắn không theo kịp bước chân của họ.

Thiên Mệnh Đại Đế hờ hững nghĩ:

“Không ngờ ngươi thua tại đây.

Được Thánh Nhân chọn trúng vô tình nói lên ở trong mắt Thánh Nhân thì thiên phú của Thiên Mệnh Đại Đế cao hơn Tần Quân, cao ngạo lại trở về với gã, một lần nữa nhìn xuống Tần Quân.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô cũng vậy, gạch bỏ Tần Quân từ danh sách đối thủ cạnh tranh.

Tần Quân nhíu chặt mày, Thánh Nhân không thu hắn cũng đành thôi, các trưởng lão thế nhưng cũng không nhìn hắn.

Bao gồm Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đều bị ngó lơ.

------oOo------

Chương 1396: Lai lịch của Tần Thiên Đế

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chắc chắn có âm mưu!

Tần Quân bản năng lùi mấy bước. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá phát hiện không khí kỳ kỳ, theo sát bên Tần Quân.

Một trưởng lão chỉ hướng Mặc Huyền Tử:

- Ngươi, đi lên!

Mặc Huyền Tử hưng phấn vừa bay lên vừa huơ tay với Tần Quân:

- Thiên Đế, ta thành công!

Khóe môi Tần Quân co giật, lười so đo với tên khùng này.

Chốc lát sau bốn mươi sáu thiên kiêu có hai mươi người được chọn, bao gồm Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền.

Tần Quân và các thiên kiêu khác không được chọn, sẽ thành đệ tử bình thường.

Tôn Ngộ Không nghiến răng hỏi nhỏ:

- Bệ hạ, nhịn được sao?

Thiên phú của Tần Quân cực kỳ kinh diễm trong thử thách vậy mà không được chọn, rõ ràng là nhằm vào.

Mâu Vũ Chân Nhân, Cừu Vô Dục nhíu chặt mày, bọn họ cũng không nghĩ ra.

Mâu Vũ Chân Nhân thầm thắc mắc:

“Kỳ lạ, chư thánh, các trưởng lão nên thấy biểu hiện của hắn mới đúng, tại sao không thu?”

Tần Quân là thiên tài Mâu Vũ Chân Nhân xem trọng nhất, nên hơi tiếc cho hắn.

Tần Quân trầm nghi hoặc:

“Đã bị lộ?

Nếu đúng vậy thì đành khai chiến.

Cơ Bất Bại từng nói miễn trong lòng Tần Quân kêu Cơ Bất Bại xuất hiện thì gã sẽ chạy tới ngay. Tử Đạo cho hắn một khúc xương trắng, chỉ cần rót pháp lực vào.

Hai Thánh Nhân tùy thời sẽ chi viện, sau đó cho Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá thức tỉnh cực hạn.

Nghĩ vậy Tần Quân bình ổn tâm tình, hắn hít sâu bình tĩnh nhìn chư thánh, các trưởng lão đứng trên thềm bạch ngọc vạn bậc.

Kinh Vô Binh đại trưởng lão Thánh Môn nhìn thấy hết.

Chờ không còn trưởng lão thu đồ đệ, Kinh Vô Binh chậm rãi nói:

- Những đệ tử còn lại sẽ do Mâu Vũ Chân Nhân mang các ngươi đi sơn môn ở lại.

Dứt lời năm bóng thánh biến mất.

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Thiên Mệnh Đại Đế cũng mất hút.

Các trưởng lão mang theo đệ tử mình chọn giải tán. Mặc Huyền Tử ngoái đầu nhìn Tần Quân, môi mấp máy cuối cùng buông tiếng thở dài, không quay đầu nhìn nữa.

Hai vạn đệ tử trên thềm bạch ngọc bay hướng khác nhau, còn sót lại hai mươi bảy đệ tử bình thường không đáng để bọn họ làm quen.

Rất nhanh Thiên Đạo cung to lớn trở nên yên tĩnh, vạn bậc thang bạch ngọc không có ai. Gió lạnh tiêu điều thổi qua có vẻ lạnh buốt.

Đám sứ giả Thánh Môn lần lượt rời đi, tiếp theo không có việc cần họ.

Cừu Vô Dục căng thẳng nhìn Tần Quân, thấy hắn không tức giận ngược lại biểu tình bình tĩnh càng làm lão thấp thỏm hơn. Cừu Vô Dục sợ Tần Quân quê quá hóa giận rồi trút lên đầu lão.

Hai mươi bảy thiên tài vũ trụ đứng trước mặt Mâu Vũ Chân Nhân, có hưng phấn, có lạc lõng. Nhưng được trở thành đệ tử Thánh Môn lấy ra khoe khoang cũng không tệ.

Tần Quân tràn đầy thắc mắc.

Thánh Nhân thật sự không nhằm vào hắn? Hay có âm mưu gì không biết?

Trong đám người chỉ có mình Tần Quân là Đại La Thủy Tiên, Thánh Nhân có thể rõ ràng phát hiện tuổi thật của hắn, hắn không tin Thánh Nhân mắt mù không thấy thiên phú như vậy.

Chắc chắn có gì kỳ lạ!

Tần Quân không hốt hoảng, chuyện đến thì đến, hắn tới Thánh Môn nhiệm vụ lớn nhất là tìm hiểu thực lực thật sự của nó. Các Thánh Nhân đã phớt lờ càng tiện cho hắn ẩn núp một thời gian.

Mâu Vũ Chân Nhân nhìn Tần Quân chăm chú, trầm giọng nói:

- Các ngươi đi theo ta.

Mâu Vũ Chân Nhân nói xong bay hướng đông.

Tần Quân và đám thiên kiêu theo sau.

***

Huyền Trì biến mất, trong vũ trụ gió nổi mây phun.

Một chiếc pháp thuyền Ma Minh, Huyết Sát Ma Đế ngồi trên ghế biểu tình cực kỳ khó xem. Tia sáng trong cung điện mờ tối, Huyết Sát Ma Đế trông như lệ ma.

Mười mấy ma đồ quỳ rạp dưới đất run cầm cập.

Huyết Sát Ma Đế sắc mặt âm trầm hỏi:

- Tần Thiên Đế thật sự đã vào Thánh Môn?

Thời gian gần đây Huyết Sát Ma Đế rất nhức đầu.

Đầu tiên là Minh Hà Lão Tổ, sau đó là Tần Thiên Đế, trưởng lão Trần Vô Kỵ của Ma Minh chết trước Thiên Đình Đại Tần, thù này làm sao Huyết Sát Ma Đế quên được?

Một ma đồ run giọng đáp:

- Đúng vậy . . .

Minh Hà Lão Tổ đã thành khí hậu, Atula tộc vô cùng mạnh mẽ. Huyết Sát Ma Đế ôm tâm tình bực tức buộc phải tạm né sóng gió, vừa trở về nghe tin

Tần Thiên Đế phong cảnh vô cùng.

Lúc trước tin Tần Tiên Lục Thần đánh bại Dương Bắc Minh chấn nhiếp Ma Minh, giờ Tần Thiên Đế trở thành đệ tử Thánh Môn, hỏi sao họ không teo tim?

Chờ Tần Thiên Đế đi ra chắc chắn càn quét vũ trụ, Ma Minh có thể bình yên vượt qua không?

Một tay Huyết Sát Ma Đế nâng gò má lạnh lùng hỏi:

- Có điều tra được chứng cứ Tần Thiên Đế là Cực Viêm Ma Thần không?

Gã phải phá hủy Tần Thiên Đế!

Mức độ uy hiếp của Tần Thiên Đế hơn xa Minh Hà Lão Tổ.

Một ma đồ trầm giọng nói, ngữ điệu kiêng dè:

- Đã kiểm chứng, đúng là Cực Viêm Ma Thần. Tần Thiên Đế từng nhiều lần hiện ra Cực Viêm Ma Thần chân thân trước mắt công chúng, thậm chí báo mối thù sâu, tám chín phần mười có liên quan với Cơ Vĩnh Sinh ngày xưa.

Nếu cẩn thận điều tra Tần Quân sẽ phát hiện điểm khủng bố của hắn, Thiên Đình Đại Tần hay thực lực cá nhân của hắn thì tốc độ tăng trưởng đánh phá lẽ thường.

Huyết Sát Ma Đế nghe vậy mắt bắn ra tia sáng hung ác, ra lệnh:

- Được, thả ra tin tức và chứng cứ, hành động bí mật chút đừng để lộ là Ma Minh chúng ta làm!

Cực Viêm Ma Thần tộc bị Thánh Môn diệt, nếu chứng thực tin Tần Thiên Đế là Cực Viêm Ma Thần thì hắn chết chắc! Hắn đang ở trong Thánh Môn!

Cơn bão dư luận sắp thổi quét ba ngàn đại thế giới.

***

Thánh Môn.

Đám người Tần Quân đi theo Mâu Vũ Chân Nhân bay qua dãy núi đến trước một ngọn núi xanh.

Mây mù lượn lờ núi xanh, linh khí vô cùng dồi dào, cao vút đâm mây. Chân núi có nhiều thôn trang, sông nhỏ từ bên cạnh chảy qua, khói bếp mông lung.

Đám thiên kiêu lấy làm lạ, trong Thánh Môn có phàm nhân?

Mâu Vũ Chân Nhân nghe bọn họ xì xầm thế là giải thích rằng:

- Thánh Môn truyền thừa nhiều năm, giới luật không nghiêm khắc, đệ tử trong môn sinh con dưỡng cái, lâu dần có một số hậu đại không thích tu luyện hoặc không thích hợp tu luyện.

Đám thiên kiêu đã hiểu.

Tần Quân cảm thán, mọi thứ trong vũ trụ này khác với thần thoại Hoa Hạ.

Ví dụ đơn giản nhất là trong thần thoại Hoa Hạ thần tiên không được yêu đương, càng đừng nói sinh con dưỡng cái. Nên trong Thiên Đình Tiên giới không có phàm nhân.

Rất nhanh bọn họ đáp xuống chân núi.

------oOo------

Chương 1397: Các Thánh Nhân kiêng dè

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mâu Vũ Chân Nhân xoay người nói:

- Trên núi có hơn năm mươi đình viện, các ngươi tự lựa chọn. Trở thành đệ tử bình thường mỗi năm đi Đạo Đường lĩnh một ngàn khối linh thạch ngũ giai, một ngàn viên Tụ Linh Đan. Các ngươi có thể tích lũy chờ sau

này lĩnh một đợt, buổi tối sẽ có người phát thánh bài cho. Trong Thánh Môn không được đấu đá nhau, nếu có thương vong sẽ bị Hình Đường điều tra trách phạt. Đệ tử bình thường mỗi một trăm năm phải hoàn thành một nhiệm vụ, có thể là tạp dịch, ra ngoài làm nhiệm vụ, luyện chế đan dược vân vân. Các ngươi có thể đi Nhiệm Vụ tông lĩnh nhiệm vụ, ngoài ra gặp đệ tử tinh anh, đệ tử hạch tâm, trưởng lão, chấp pháp phải hành lễ, nếu không bị truy cứu thì các ngươi chịu khổ.

Nói xong Mâu Vũ Chân Nhân biến mất tại chỗ.

Đám thiên kiêu nhìn nhau, hơi hưng phấn.

Tần Quân mang Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không đi dọc theo đường núi lên.

Đám thiên kiêu xì xầm bàn tán:

- Chậc chậc, chắc Tần Thiên Đế bị đả kích dữ lắm.

- Xem ra trong thử thách đợt thứ hai họ đã dùng thủ đoạn không sạch sẽ.

- Dẹp đi, bây giờ hắn vẫn là tồn tại chúng ta không chọc vào nổi.

- Hâm mộ Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Thiên Mệnh Đại Đế kia ghê, trực tiếp thành đệ tử tinh anh, ài.

Vừa vào Thánh Môn đã phân biệt giai cấp khiến tâm tình bọn họ đầy phức tạp.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân:

[Đinh! Hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Đánh Bại Đông Hoàng Thái Nhất. Đạt được một lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cơ hội Thần Ma đỉnh cao, một lần cơ hội phó bản Thần Ma, một lần tùy cơ rút thăm trúng thưởng.]

Tần Quân ngừng bước.

Lúc trước tranh cướp đệ nhất đế thiên hạ Tần Quân không đánh bại Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ buộc gã thỏa hiệp, về sau không ngay mặt giao

phong với gã. Bây giờ hoàn thành nhiệm vụ tức là Đế Tuấn đã xử Đông Hoàng Thái Nhất.

Khóe môi Tần Quân cong lên:

“Lại được một lần chỉ định cơ hội triệu hoán Thần Ma!”

Bây giờ Tần Quân tập trung chú ý vào Thánh Môn, không rảnh quan tâm Đông Hoàng Thái Nhất.

Dù sao Đế Tuấn đã tử trung đỉnh cao, sẽ không phản bội Tần Quân, cứ mặc Đế Tuấn làm gì thì làm.

Tần Quân tiếp tục đi lên trên.

Đám thiên kiêu ở phía sau hắn cũng leo lên núi, đối với họ đây là hành trình mới. Vừa vào Thánh Môn họ đã cảm giác địa vị khác biệt của đẳng cấp đệ tử, Thánh Môn không phải cõi yên vui, nó tuân theo quy tắc tôn kính cường giả làm vua.

Đi khoảng bảy, tám trăm thước Tần Quân chọn một đình viện. Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá không tìm đình viện khác, dù sao một đình viện có mấy căn phòng.

Tần Quân dặn dò:

- Các ngươi hãy nghỉ ngơi, không có mệnh lệnh của trẫm không được làm việc lỗ mãng!

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá thuộc mẫu làm việc không có suy nghĩ, hắn lo lắng hai người này trước tiên gây ra rắc rối gì.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá nhe răng cười nói:

- Tuân lệnh!

Tần Quân lắc đầu cười đi vào đình viện, chọn đại một căn phòng.

Thiên kiêu khác cũng tự tìm đình viện ở lại.

Dãy núi vòng quanh ngọn núi xanh, sông vắt ngang rời xa ồn ào náo động, thích hợp tu luyện, có khí phái tiên gia.

Cùng lúc đó, trong Thiên Đạo cung.

Năm Thánh Nhân ngồi trên đài cao, ngai báu ngợp vàng son. Bên dưới không một ai, dù không có ngọn núi trong cung điện vẫn như ban ngày.

Lúc này đám Thánh Nhân hiện ra bằng chân thân.

Vô Cực Đạo Tổ ngồi chính giữa như một lão nhân tiên phong đạo cốt, nhắm mắt lại như đang chợp mắt.

Vũ Tiêu Kiếm Tôn, Thanh Long Thủy Tổ ngồi bên cạnh, tiếp theo là Vân Mị Nương Nương, Thường Đức Đại Tiên.

Năm người đều là Thánh Nhân, vang dội xưa nay, lãnh tụ của Thánh Môn.

Hai tay Vũ Tiêu Kiếm Tôn khoanh trước ngực, sống lưng thẳng tắp, nửa bên tóc hoa râm, khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng, để chút râu, mặc áo thêu màu lam sẫm, sau lưng có chữ tiêu, toát ra sắc bén khó tả.

Vũ Tiêu Kiếm Tôn mở một con mắt thản nhiên hỏi:

- Xử lý Cực Viêm Ma Thần đó thế nào? Mặc kệ hắn trưởng thành trong môn sao?

Bốn Thánh Nhân khác mở mắt ra.

Thường Đức Đại Tiên ngồi cạnh gã cười hỏi:

- Như thế nào? Ngươi sốt ruột muốn giết?

Thường Đức Đại Tiên, nghe tên thì tưởng tượng như người già, nhưng y giỏi thuật trú nhan, vẻ ngoài như thanh niên. Mặt không quá đẹp trai nhưng da trắng bóc, mặc đạo bào rộng, cười híp mắt như hai vầng trăng khuyết, thân thiết dễ gần, xinh như nữ.

Thanh Long Thủy Tổ là con rồng xanh đầu tiên của phương vũ trụ này, thành đạo nhiều năm, tuy biến hình người như nam nhân cao to vạm vỡ

nhưng hai cái sừng rồng trên đầu không giấu đi. Thanh Long Thủy Tổ hừ lạnh, lại nhắm mắt.

Vân Mị Nương Nương mặc váy màu tím ung dung đoan trang, tóc dài bới trong kim quan ngọc, khuôn mặt đẹp tuyệt trần, mi mắt rũ xuống đẹp thánh khiết làm người ta không dám nhìn thẳng.

Vân Mị Nương Nương nhẹ giọng nói:

- Ân oán năm xưa đã kết thúc, Cực Viêm Ma Thần tộc chỉ còn mình hắn, cần gì chém tận giết tuyệt? Huống chi tiểu tử đó thiên phú siêu đẳng, sao không thu vào Thánh Môn? Chúng ta biết rõ thiên phú của Cực Viêm Ma Thần, các ngươi đã quên truyền thuyết viễn tổ của Cực Viêm Ma Thần.

Bốn Thánh Nhân nghe vậy biến sắc mặt.

Bình tĩnh xem xét thiên phú của Tần Quân làm họ động lòng, nhưng vì huyết mạch Cực Viêm Ma Thần khiến họ rất kiêng dè. Bởi vì tâm lý mâu thuẫn đó nên các Thánh Nhân cố ý bỏ qua Tần Quân, cũng không giết tại chỗ.

Vũ Tiêu Kiếm Tôn hừ lạnh một tiếng, ngữ điệu sát ý âm trầm:

- Hừ! Viễn tổ Cực Viêm Ma Thần thì sao? Rồi cũng biến mất trong sông lịch sử. Sinh linh hỗn độn là tồn tại không được thiên đạo cho phép, giết đi, tránh cho tai họa ngầm.

Vũ Tiêu Kiếm Tôn chấp chưởng Hình Đường của Thánh Môn, quanh năm ra ngoài làm nhiệm vụ, người đầy nợ máu đậm đến mức khó thể tưởng tượng.

Cách thành đạo có ngàn vạn loại, Vũ Tiêu Kiếm Tôn là dựa vào sát nghiệt thành đạo.

Đương nhiên Vũ Tiêu Kiếm Tôn toàn giết tồn tại không được thiên đạo cho phép, vì vậy gã không tẩu hỏa nhập ma, bị thiên đạo bài xích ngược lại thường nhận công đức thiên đạo, cuối cùng thành đạo.

Thanh Long Thủy Tổ hừ mũi, có vẻ thích chống đối Vũ Tiêu Kiếm Tôn:

- Chỉ biết giết!

Thường Đức Đại Tiên, Vân Mị Nương Nương cười cười, không nói nhiều.

Vô Cực Đạo Tổ nhắm mắt nói:

- Quan sát một thời gian đi, nếu hắn gánh thù máu của Cực Viêm Ma Thần thì thay trời hành đạo, nếu ngược lại thì giáo hóa hắn. Cổ Phật gần đây thu một Hỗn Độn Ma Thai, còn đến từ ngoại vũ trụ của chúng ta.

Hỗn Độn Ma Thai!

Bốn vị Thánh Nhân biến sắc mặt.

Thường Đức Đại Tiên nheo mắt nói:

- Ngoại vũ trụ chúng ta có vẻ như nhiều thiên tài, sau này chúng ta phải chú ý thêm.

------oOo------

Chương 1398: Chuẩn bị chiến tranh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Long Thủy Tổ gật đầu nói:

- Ừm! Dương Bắc Minh đệ nhất ngoại vũ trụ cũng có thể chiêu vào Thánh Môn. Tu vi của Dương Bắc Minh đã đến Bán Thánh, ở ngoại vũ trụ có thể đến độ cao này là rất giỏi.

Trước kia Thánh Môn coi thường ngoại vũ trụ, mãi khi xuất hiện Cơ Bất Bại gia chủ đời cuối của Cực Viêm Ma Thần tộc.

Ngữ điệu của Vô Cực Đạo Tổ luôn bình tĩnh:

- Cứ vậy đi, tạm thời quan sát hậu duệ Cực Viêm Ma Thần một thời gian, chờ sư huynh của ngươi về rồi quyết định.

Các thánh không có ý kiến gì, cùng gật đầu.

***

Mặt trời lặn núi tây, trăng sáng treo cao.

Tần Quân ngồi xếp bằng tu luyện trên giường.

Ngoài phòng có thanh âm truyền vào:

- Ba vị đệ tử đi ra lĩnh thánh bài.

Thanh âm hơi the thé còn cố ý nói to, không chút kiêng dè quấy nhiễu ba người Tần Quân tu luyện.

Tần Quân đứng dậy đi ra cửa phòng.

Một đệ tử đứng giữa đình viện, mặc áo trắng tựa như công tử phiên phiên, khuôn mặt tuấn tú đầy vẻ ngạo mạn, một con chim cú mèo đứng trên vai gã, mắt phát ra tia sáng còn hơn ngọn đèn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ra khỏi phòng.

Nam nhân áo trắng lấy ra ba khối lệnh bài bạch ngọc nhỏ khắc chữ thánh, hừ mũi nói:

- Ta tên Mạc Khiếu Phong, là sư huynh của các ngươi. Các ngươi nhỏ tinh huyết vào Nhập Thánh bài, sau này nó là tượng trưng thân phận đệ tử Thánh Môn của các ngươi. Trước tiên hãy lần lượt xưng tên ra.

Ba Đại La.

Mạc Khiếu Phong càng nhìn càng câm nín, loại cặn này cũng xứng trở thành thiên kiêu năm mươi hạng đầu ngoại vũ trụ?

Ba người Tần Quân liên tiếp báo danh hào:

- Tôn Ngộ Không!

- Lý Nguyên Bá!

- Tần Quân!

Sắc mặt Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá khó chịu, hai người thấy rõ tia khinh thường trong mắt Mạc Khiếu Phong.

Mạc Khiếu Phong gật đầu, miệng niệm chú, tay phải huơ mấy cái trên ba khối thánh bài rồi ném cho ba người Tần Quân.

- Có gì không hiểu thì đến Thanh Diệu phong tìm ta, nhưng các ngươi phải mang theo linh thạch, sư huynh ta bận rộn không rảnh giúp miễn phí.

Mạc Khiếu Phong nói xong rời đi, dường như không muốn ở lại lâu thêm một giây nào.

Tần Quân nắm thánh bài nhưng không nhỏ tinh huyết vào.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá càu nhàu:

- Tên đó đáng đánh!

- Muốn đánh chết hắn!

Tần Quân phất tay nói:

- Các ngươi khoan nhỏ tinh huyết vào thánh bài.

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi:

- Tại sao?

Tôn Ngộ Không không hiểu.

Lý Nguyên Bá ngạc nhiên nhìn Tần Quân.

Tần Quân trả lời:

- Các ngươi làm sao biết đây không phải trói buộc?

Cái gì liên quan đến khắc ấn linh hồn, tinh huyết là Tần Quân sẽ rất cẩn

thận.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá nghe vậy cảm giác thánh bài phỏng tay.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Nghỉ ngơi mấy ngày, tiếp đó chúng ta bắt đầu ra ngoài.

Ở trong Thánh Môn từng hành động của họ có lẽ nằm trong sự theo dõi của Thánh Nhân, nói chuyện phải cẩn thận. Bây giờ Tần Quân muốn tìm hiểu nhất là Thánh Môn có mấy Thánh Nhân.

Một lần chiêu nạp đệ tử chắc không đủ để khiến toàn bộ Thánh Nhân ra mặt, tức là có ít nhất năm Thánh Nhân.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá gật đầu, ba người về phòng tiếp tục nghỉ ngơi.

Cùng lúc đó, trong Thiên Đạo cung.

Vô Cực Đạo Tổ ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, một tấm gương đồng lơ lửng trước mặt, trong gương chiếu đình viện của ba người Tần Quân ở.

Vô Cực Đạo Tổ lẩm bẩm:

- Tiểu tử, ngươi có mục đích gì?

Tần Quân không nhỏ tinh huyết vào thánh bài tức là hắn đến Thánh Môn có mục đích riêng.

Vô Cực Đạo Tổ không vội xóa sổ Tần Quân, trong Thánh Môn một Đại La Thủy Tiên nho nhỏ không gây nổi sóng gió gì. Vô Cực Đạo Tổ tuyệt đối không liên tưởng đến sau lưng Tần Quân có Thánh Nhân.

Cơ Bất Bại đã sớm chết, Vô Cực Đạo Tổ không biết sự tồn tại của Tử Đạo, càng không thể nào biết đến Phục Hy.

Dù Thánh Nhân trí tuệ vô song cũng không đoán ra vũ khí bí mật của Tần Quân, vì hắn là một biến số, có hệ thống Thần Thoại.

Vô Cực Đạo Tổ nhắm mắt lại không suy nghĩ nhiều nữa.

***

Chớp mắt hai ngày qua mau.

Tin Tần Thiên Đế là Cực Viêm Ma Thần bỗng lan khắp vũ trụ, trời long đất lở chấn động ba ngàn đại thế giới.

Trước kia là bắt gió bắt bóng lưu truyền trong Cổ Tiên tinh vực, giờ có Ma Minh thúc đẩy nhanh chóng truyền khắp vũ trụ.

Các loại tin tức luân phiên xuất hiện trong vô số Vạn Pháp đảo, làm vô số sinh linh xáo động.

- Ui, Cực Viêm Ma Thần? Không thể nào, chủng tộc đó chẳng phải đã bị Thánh Môn diệt sao?

- Truyền thuyết Cực Viêm Ma Thần là chủng tộc mạnh nhất, chắc nội tình hùng hậu, không có lý nào bị giết hết.

- Hèn gì Tần Thiên Đế nổi lên bí mật thế, thì ra là vậy.

- Chậc, bây giờ Tần Thiên Đế ở trong Thánh Môn, hoàn toàn là tìm chết.

- Nếu Thánh Môn biết hắn là Cực Viêm Ma Thần thì đừng hòng sống.

Đa số sinh linh cho rằng Tần Thiên Đế chết chắc, làm Cực Viêm Ma Thần mà dám vào Thánh Môn.

Danh tiếng Tần Thiên Đế trong vũ trụ rớt xuống vực sâu.

Trong Cổ Tiên tinh vực, Hắc Long tinh vực càng xao động, may có Thiên Đình Đại Tần kịp lúc trấn áp.

Tuy Tần Thiên Đế vắng mặt nhưng Tần Tiên Lục Thần, Nhị Lang Thần còn ở, ai dám lỗ mãng thì kết thúc sẽ thê thảm.

Những thế lực gai mắt hoặc có thù Thiên Đình Đại Tần thì thầm mong chờ, Tần Thiên Đế mà chết trong Thánh Môn là Thiên Đình Đại Tần sẽ

năm bè bảy mảng.

Tần Quân ở trong Thánh Môn không biết mấy chuyện này.

Trong Đại Tần Thiên Thành.

Đám quan văn võ tướng Bạch Trạch, Phục Hy, Dương Tiễn, Lưu Bá Ôn, Thái Thượng Lão Quân, Bồ Đề Tổ Sư tụ tập trong một tòa cung điện.

Ghế rồng trên đài cao không ai ngồi, cũng không ai dám ngồi.

Bạch Trạch đứng trước đài cao nhìn mọi người, trầm giọng nói:

- Chúng ta đừng quan tâm tin đồn bên ngoài, lo ổn định Cổ Tiên tinh vực, Hắc Long tinh vực là được rồi.

Quần thần gật đầu, nhưng nét mặt của họ viết đầy lo âu.

Vì Tần Quân ở trong Thánh Môn, bên người chỉ có Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không, không thể bảo vệ hắn được.

Phục Hy lên tiếng:

- Tiếp theo sẽ khai chiến, đây là bệ hạ ra lệnh trước khi đi. Các ngươi hãy điều động binh lực, nhưng không được nói rõ cụ thể nhiệm vụ.

Đám quan viên nhị phẩm không biết chuyện ngơ ngác nhìn nhau.

Hay là bệ hạ sớm đoán trước sẽ có kiếp nạn này?

Một thần tiên dè dặt hỏi:

- Xin hỏi khai chiến với ai?

Phục Hy nhìn thần tiên đó, bí hiểm nói:

- Thánh Môn.

Tĩnh!

Nguyên cung điện yên tĩnh nghe tiếng kim rơi.

***

------oOo------

Chương 1399: Con kiến kiêu ngạo. (Thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Môn, trên núi xanh.

Tần Quân đứng ngoài đình viện nhìn xuống phương xa, tử khí đông lai, dãy núi vòng quanh, khói bếp nghi ngút, sông chảy rì rào bên tai. Nhìn cảnh đẹp này tâm tình Tần Quân bình tĩnh lại.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ra khỏi phòng.

Lý Nguyên Bá tò mò hỏi:

- Bệ hạ, chúng ta đi đâu bây giờ?

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đi Đạo Đường xem thử.

Tần Quân nhảy người bay hướng chân trời, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá theo sau.

Mạc Khiếu Phong không cho họ bản đồ, không chỉ hướng, hiển nhiên đợi nhóm Tần Quân tới tặng linh thạch nhờ gã hỗ trợ.

Tần Quân không thích tìm loại người như thế hỗ trợ, tuy Thánh Môn rộng lớn nhưng Đạo Đường là nơi đệ tử tụ tập, cứ bay tới chỗ có nhiều hơi thở sinh linh nhất thì chắc không sai.

Dọc đường đi thấy nhiều ngọn núi có đệ tử bay ra bay vào.

Sáng sớm, rất nhiều đệ tử bắt đầu bận rộn.

- Đằng trước là Tần Thiên Đế?

- Chậc, xuống dốc rồi, không được trưởng lão thu làm đồ đệ phải tự mình đi Đạo Đường lĩnh linh thạch và đan dược.

- Thiên phú của hắn xuất chúng như vậy chư thánh không chọn, trưởng lão cũng không chọn, rõ ràng Thánh Nhân chèn ép hắn.

- Nói vậy là chúng ta chèn ép Tần Thiên Đế chẳng những không bị trách tội ngược lại lấy lòng Thánh Nhân?

Đám thiên kiêu bay tới gần trước mặt, một người được trưởng lão thu đồ đệ, xếp hạng mười trong bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, tên Trương Như Tinh.

Trương Như Tinh đã thay trường bào của đệ tử Thánh Môn, tiên khí xuất trần, càng tuấn tú bất phàm. Bảy thiên kiêu vây quanh gã, trên mặt Trương Như Tinh tràn đầy tự tin.

Năm mươi thiên kiêu có một nửa không được trưởng lão chọn, vì đứng vững chân trong Thánh Môn tất nhiên chọn chủ tử như Trương Như Tinh được làm đồ đệ của trưởng lão.

Thiên kiêu mười hạng đầu đều tâm cao khí ngạo lo tu luyện, Trương Như Tinh thì ham thích thế lực. Trương Như Tinh tự biết thiên phú không bằng Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, phải lôi kéo đệ tử thì sau này mới có thể thành đệ tử tinh anh, thậm chí là trưởng lão.

Trông thấy Tần Quân, Trương Như Tinh bỗng nảy ý xấu.

Thiên phú của Tần Thiên Đế số một, số hai trong nhóm đệ tử mới bọn họ nhưng bị Thánh Nhân lơ, chắc chắn có ẩn tình, rất có thể Tần Quân đắc tội Thánh Nhân. Lại liên tưởng tính cách ngông nghênh của Tần Quân, Trương Như Tinh cảm thấy mình đã đoán đúng.

Tôn Ngộ Không quát nạt:

- Nhìn cái gì? Có tin ta đánh chết ngươi không?

Tần Quân bị Thánh Nhân, trưởng lão bỏ qua làm Tôn Ngộ Không bực bội,

giờ đám lôm côm này dám đến khiêu khích hắn, y nhịn được mới lạ.

Lý Nguyên Bá lấy Kim Bằng Thần Chuy ra, mặt dữ dằn nhìn đám người Trương Như Tinh.

Tần Quân nheo mắt, đám người này nói chuyện không nhỏ giọng tỏ rõ muốn chén ép hắn, thật là muốn chết.

Trương Như Tinh cười khẩy nói:

- Như thế nào? Không phục? Ngươi đánh thắng được nhiều người chúng ta sao?

Tuy Tần Quân có thể đấu ngang tay với Đế Thiên Vô nhưng Trương Như Tinh nhìn ra được hắn hoàn toàn bị áp chế.

Trương Như Tinh là thiên kiêu thứ mười, gã cũng đột phá Nhập Thánh cảnh viên mãn. Bảy chó săn bên cạnh gã xếp năm mươi hạng đầu trên bảng Ba Ngàn Thiên Kiêu, là Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, họ sợ gì Tần Quân?

Trương Như Tinh lạnh lùng cười:

- Tần Thiên Đế, ở bên ngoài ngươi vênh váo lắm mà? Không sợ trời không sợ đất, tại sao đến đây thì lưu lạch ra nông nỗi này?

Ngữ điệu của Trương Như Tinh tràn ngập sát ý, bảy thiên kiêu bên cạnh gã cũng vậy.

Tần Thiên Đế bây giờ rất nổi tiếng ở ngoại vũ trụ, chèn ép Tần Thiên Đế khiến họ có thành tựu khó tả. Nếu có thể giết Tần Thiên Đế thì . . . tưởng tượng thôi đã làm họ kích động.

Tần Quân cảm nhận sát ý của tám người Trương Như Tinh, ánh mắt hắn lạnh băng lạnh lùng nói:

- Tưởng có nhiều người thì trẫm sợ các ngươi?

Khi nói chuyện Tần Quân bỗng giật xuống một sợi tóc, dùng pháp lực nghiền nát trong lòng bàn tay rồi hất ra. Thoáng chốc mấy ngàn pháp

ngoại phân thân xuất hiện giữa không trung bao vây tám người Trương Như Tinh.

Hình ảnh rất là đồ sộ, tám người Trương Như Tinh chưa kịp phản ứng đã thấy bóng dáng Tần Quân tràn ngập trong tầm mắt.

Tôn Ngộ Không hưng phấn nhìn, bứt dúm lông khỉ cũng thi triển thần thông pháp ngoại phân thân. Ba ngàn Tôn Ngộ Không làm bầu trời trở nên chật chội.

Triệu Công Minh vẻ mặt trào phúng lạnh lùng hỏi:

- Ngươi . . . dám đánh nhau trong Thánh Môn?

Trương Như Tinh là đồ đệ của trưởng lão, dù gã đánh nhau thì người bị phạt là Tần Quân.

Trương Như Tinh bỗng cảm thấy Tần Thiên Đế đến thế là cùng, tới bây giờ còn chưa hiểu rõ tình huống.

Tần Quân không quan tâm Trương Như Tinh, há mồm phun ra Cực Đạo Viêm Hỏa, mấy ngàn pháp ngoại phân thân cũng làm như vậy. Lửa tụ thành biển lửa ngập trời, Trương Như Tinh hết hồn vội né tránh, các thiên kiêu khác cũng né nhưng có một, hai người hơi chậm chút.

Hai thiên kiêu hét thảm:

- A!

- Cứu ta!

Đáng tiếc thoáng chốc bọn họ bị Cực Đạo Viêm Hỏa đốt thành tro.

Cực Đạo Viêm Hỏa của Tần Quân bây giờ rất mạnh, Tam Muội Chân Hỏa và Thái Dương Chân Hỏa đều không sánh bằng. Sơ sẩy một cái dù Nhập Thánh dây dưa hắn cũng sẽ bị đốt hồn phi phách tán.

Huống chi lúc này lòng Tần Quân rực cháy lửa giận, hắn ẩn núp vào chuyện gì cũng ráng nhịn, nhưng hắn không thể chịu đựng người ta chế nhạo ngay trước mặt, thậm chí uy hiếp hắn!

Người như Trương Như Tinh đều nhìn ra Thánh Nhân nhằm vào hắn, trong lòng Tần Quân không ôm may mắn nữa.

Nếu không thể tìm hiểu tình báo, muốn chiến thì chiến!

Tần Quân xoay người nhỏ giọng dằn dò Lý Nguyên Bá:

- Trẫm cho ngươi cơ duyên trước, khi ngươi đi ra nếu trẫm không bị gì thì hãy ẩn giấu hơi thở, nếu trẫm gặp chuyện thì ngươi đại sát tứ phương!

Lý Nguyên Bá đã không nhịn nổi uất ức trong lòng, nghe Tần Quân nói thế liền gật đầu, ánh mắt cực kỳ kiên định.

Tần Quân thầm ra lệnh:

“Hệ thống, cho Lý Nguyên Bá thức tỉnh cực hạn!”

Cùng lúc đó, mấy ngàn phân thân của Tần Quân rượt theo đánh sáu người Trương Như Tinh, Tôn Ngộ Không cũng vậy. Nhưng Tôn Ngộ Không quá yếu, phân thân của y không có tác dụng gì.

Giây sau trên đầu Tần Quân lộ ra lỗ đen hút Lý Nguyên Bá vào trong.

Chết hai thiên kiêu thì chuyện này không yên.

Sau khi Lý Nguyên Bá biến mất Tần Quân xông hướng Triệu Công Minh, tâm tình của hắn đang rất bực mình. Trước khi tới Thánh Môn hắn tưởng tượng nhiều khả năng mâu thuẫn, nhưng không ngờ mới đến đã bị đệ tử mới cùng đi với mình chèn ép.

Bố tiên sư cha nhà nó, cọp xuống đồng bằng bị chó khi! Bà nội nó trẫm còn chưa xuống dốc!

Tần Quân đạp Thần Hành Vạn Dặm nhanh chóng đến trước mặt Trương Như Tinh.

------oOo------

Chương 1400: Con kiến kiêu ngạo. (Hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Như Tinh nhe răng cười hỏi:

- Thiên Đế, ngươi muốn đấu với ta? Ngươi tiêu đời, ngươi giết đệ tử là chết chắc rồi!

Đạp một yêu nghiệt có thể trở thành thiên kiêu số một khiến Trương Như Tinh hơi kích động.

Trong vũ trụ không ai dám tranh phong với Tần Thiên Đế, Dương Bắc Minh cũng thua, giờ Tần Quân đơn độc xuất hiện ở trước mặt làm Trương Như Tinh cảm giác giây phút vinh diệu sắp đến với gã.

Nghe Trương Như Tinh kêu gào, Tần Quân chậm rãi giơ tay phải lên, chĩa ngón trỏ, phun ra hai chữ:

- Ngu xuẩn!

Trương Như Tinh ỷ lại quy tắc và địa vị của Thánh Môn chèn ép Tần Quân, gã không biết rằng hắn không thèm để Diệt Tuyệt vào mắt.

Tần Quân thầm rít gào:

“Hãy thử uy lực của Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ đi!”

Pháp lực cuồn cuộn tuôn ra từ ngón trỏ tay phải.

Trương Như Tinh châm biếm giơ tay lên, gã định vận dụng thần thông. Tuy Tần Quân có thể chiến đấu vợt cấpn ưhng Trương Như Tinh không tin hắn có thể cứng đối cứng mà bị thương nặng gã.

Quyền chỉ va chạm.

Bùm!

Tiếng gió to nổ vang, một cột lửa hình thành từ Cực Đạo Viêm Hỏa bắn ra khỏi ngón trỏ của Tần Quân bao trùm Trương Như Tinh, đường kính mở

rộng nhanh khoảnh khắc to ngàn trượng, nổ nát các đỉnh núi, xé rách không gian, mang theo khí thế bá đạo không gì sánh bằng bắn hướng chân trời.

Các đệ tử Thánh Môn ở phía xa đang bay bị giật nảy mình. Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ vụt qua bên người họ, nhiệt độ cao cực nóng làm vạt áo của họ suýt bị đốt cháy.

Một chỉ này không gì không phá được.

Mạnh như Trương Như Tinh Nhập Thánh cảnh viên mãn vì đứng quả cần nên bị diệt trong một nốt nhạc, không chừa mẩu xương.

Tôn Ngộ Không và năm thiên kiêu khác sợ ngây người, trợn mắt há hốc mồm nhìn Tần Quân phía chân trời, sững sờ thật lâu.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ hình thành cột lửa có uy thế khủng bố, tốc độ mau kinh khủng vụt nhanh qua, mang đi mọi thứ dọc đường nó lượt qua, tất cả thành hạt bụi.

Giữa dãy núi xuất hiện hiệp cốc siêu lớn, các ngọn núi cao bị nổ thủng nửa vòng tròn kéo dài đến cuối đường chân trời, hình ảnh rất rung động thị giác.

Đám thiên kiêu đổ mồ hôi lạnh, họ chưa từng nghe hoặc thấy thần thông như vậy. Uy áp sót lại trong không khí khiến họ rợn tóc gáy.

Tần Quân quay đầu nhìn làm cả đám điếng hồn, run rẩy van xin:

- Thiên Đế bệ hạ, chúng ta sai rồi!

- Tại Trương Như Tinh hết, là hắn đòi chèn ép bệ hạ!

- Chúng ta đều là trợ thủ, chỉ muốn tìm núi dựa thôi.

- Thiên Đế bệ hạ hãy bỏ qua chúng ta!

Tần Quân nhìn năm người cầu xin hèn như chó, mặt hắn không biểu tình, nhổ cỏ tận gốc là một trong các chuẩn tắc làm việc của hắn.

Đột nhiên uy áp to lớn từ trên trời giáng xuống khiến người Tần Quân cứng ngắc.

Tôn Ngộ Không cũng vậy, các pháp ngoại phân thân đều biến mất.

Tần Quân nheo mắt, đoán ra ngay thân phận của đối phương:

- Đây là . . .

Đại trưởng lão Thánh Môn, Kinh Vô Binh.

Tần Quân ngước đầu lên.

Kinh Vô Binh lơ lửng trên trời, vạt áo trắng bay phần phật, thước dài giắt bên hông đã xuất hiện trong tay. Kinh Vô Binh toát ra uy áp khiến người kinh dị, như thần thẩm phán thiên địa.

Kinh Vô Binh nhìn xuống bọn họ, ngữ điệu không chứa tình cảm:

- Các ngươi mới đến đã dám làm trái quy tắc của Thánh Môn.

Nói chính xác hơn Kinh Vô Binh nhìn Tần Quân chằm chằm, đáy mắt đọng tia giật mình, thầm la lên:

“Sao có thể? Không lẽ là Hồng Mông . . .”

Không thể nào!

Đó là thần thông mạnh nhất trong Côn Luân Thần Quyển, nhìn khắp lịch sử Thánh Môn chỉ có một vị lĩnh ngộ ra chân nghĩa của nó. Vô Cực Đạo Tổ cũng không cách nào lĩnh ngộ Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Tần Quân lạnh nhạt nói:

- Bọn chúng muốn giết trẫm.

Tôn Ngộ Không siết chặt Kim Cô Bổng che trước mặt Tần Quân, dù y yếu hơn hắn nhưng vẫn cố gắng bảo vệ chủ.

Nếu Kinh Vô Binh dám xuống tay với Tần Quân là hắn sẽ kêu Cơ Bất Bại

ngay.

------oOo------

Chương 1401: Lục Áp đạo nhân xuất thế

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đáng tiếc, không tra rõ được nội tình của Thánh Môn.

Tần Quân tiếc nuối trong lòng, hôm nay hắn có được hai Tinh Vực, tất nhiên trách nhiệm cũng lớn hơn so với trước kia.

Đương nhiên, nếu thật sự khai chiến, hắn tuyệt đối không hối hận.

Nhiều nhất là chậm khoảng mười ngày nửa tháng mà thôi, chút thời gian đó không là gì đối với hắn.

Tiếc là luôn có con mèo con chó cứ nhảy ra làm loạn kế hoạch của hắn.

Nghĩ xong, ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía Kinh Vô Binh tràn đầy trêu tức, vị đại trưởng lão Thánh Môn này chắc là một vị Bán Thánh.

Thậm chí có khả năng đã đặt nửa chân vào Thánh Nhân Cảnh.

Nhìn thấy Tần Quân không sợ hãi chút nào, Kinh Vô Binh hơi nhíu mày, Thánh Nhân đã hạ lệnh, phải chú ý đến Tần Quân, hắn không đoán ra được thánh tâm, nhưng khi nhìn thấy Tần Quân sử xuất Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, trong lòng hắn cũng cực kì phức tạp.

Chẳng lẽ Thánh Nhân cho bọn họ đến đây là để bảo vệ Tần Quân?

Nhưng nếu như vậy, vì sao lại để cho Tần Quân trở thành một đệ tử phổ thông chứ?

Năm tên thiên kiêu kia giống như tìm được nhánh cỏ cứu mạng, vội vàng khóc lóc kể lể với Kinh Vô Bình.

- Đại trưởng lão, ngài phải cứu chúng ta!

- Đại trưởng lão, hắn giết đệ tử mà Lý trưởng lão mới thu rồi!

- Tần Thiên Đế phát rồ, giết ba đệ tử, ngài phải đòi lại công bằng cho chúng ta!

- Kẻ này gan to bằng trời, không thèm nhìn Thánh Môn!

- Đại trưởng lão, không thể bỏ qua cho hắn được!

Nhìn năm vị thiên kiêu biểu diễn xấu xí như con hát, trên mặt Tần Quân nở một nụ cười khinh thường.

Thật sự cho rằng Kinh Vô Binh là chỗ dựa của các ngươi sao?

Trong lòng Tần Quân mỉa mai, hắn nhìn Kinh Vô Binh, ngược lại đang muốn xem Kinh Vô Binh muốn làm gì đây.

Kinh Vô Binh lườm bọn họ một cái, dọa năm tên thiên kiêu vội vàng im miệng.

Bỗng nhiên, hắn nhìn về phía Tần Quân, hỏi.

- Ngươi vừa rồi thi triển chính là là Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ?

Giọng điệu hết sức phức tạp, bên trong còn ẩn giấu sự ghen ghét mà người khác khó nhận ra.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Đây là thần thông vô thượng trong truyền thuyết mà hắn lĩnh ngộ được.

Tần Quân thu liễm vẻ mặt, chậm rãi phun ra một chữ, nói.

- Vâng!

Chuyện đã đến nước này, hắn cũng lười ẩn giấu nữa.

Ép người quá mức, hắn cũng phải xuất ra thực lực mà đáp trả.

Hắn muốn cho Thánh Môn hối hận, vô thượng Thần thông của chính nhà mình lại bị kẻ địch lĩnh ngộ, sao không tức cho được chứ?

Kinh Vô Binh nghe xong, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trên mặt dần dần hiện lên sự dữ tợn.

Thần thông mạnh nhất của Thánh Môn lại bị một tên Đại La Thủy Tiên lĩnh ngộ!

Kinh Vô Binh cảm giác một hơi nghẹn ở ngực, giống như một ngọn núi lửa bị kiềm chế lâu, muốn bùng nổ.

- Hệ thống, triệu hoán trạng thái Lục Áp đỉnh phong, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân ra lệnh trong lòng, hắn nhìn được sắc mặt của Kinh Vô Binh, vì vậy cần triệu hoán một cường giả đến để đối phó.

Lục Áp có xuất xứ từ Phong Thần Diễn Nghĩa, là nhân vật thần bí nhất của toàn thư, có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, hắn nắm giữ một thanh Trảm Tiên Phi Đao, Thần cản giết Thần, phật cản giết phật, chỉ tiếc là bị Khổng Tuyên Ngũ Sắc thần quang khắc chế.

Sau đó vì Hồng Hoang Thần Thoại, khiến cho bên ngoài có lời đồn Lục Áp chính là con trai của Đế Tuấn, Hậu Nghệ Xạ Nhật, là vị Kim Ô cuối cùng còn tồn tại.

Tần Quân từng hỏi thăm hệ thống, nhưng hệ thống trực tiếp phủ nhận.

Hệ thống cho rằng thân phận con trai của Đế Tuấn sẽ hạ thấp Lục Áp.

Nói đến Lục Áp, Tần Quân không nhịn được nhớ lại lúc Lục Áp còn ở bên trong sân Phong Thần Đại Chiến.

- Bần đạo vốn là khách của Côn Lôn, là bạn của của Thạch Kiều Nam. Tu hành đắc đạo lúc Hỗn Nguyên Sơ Khai, mới biết được thuận nghịch trường sinh.

Tu hành đắc đạo lúc Hỗn Nguyên Sơ Khai, có thể thấy được thọ mệnh của Lục Áp dài bao lâu.

Bỗng nhiên hắn để hệ thống điều tra hết thuộc tính của Lục Áp:

- Lục Áp đạo nhân, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ly Hỏa Chi Tinh!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Ly Hỏa Thánh Tiên Kinh!

- Thần thông: Lật Tay Nằm Biển! Ngũ Hành Thần Độn thuật! Đại Tự Tại Công! Trảm Tam Giới Đao! Ly Hỏa!

- Pháp bảo: Trảm Tiên Phi Đao! Đinh Đầu Thất Tiến!

- Độ trung thành: 91(max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Xem như không tệ!

Tay cầm Trảm Tiên Phi Đao, có lẽ Lục Áp đạo nhân có thể chống lại được Kinh Vô Binh.

Đừng nhìn trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Lục Áp đạo nhân bị thần quang của Khổng Tuyên Ngũ Sắc dọa lùi, đây chẳng qua là do Ngũ Sắc thần quang là khắc tinh của vạn vật, khắc chế Lục Áp đạo nhân, điều này không có nghĩa rằng tu vi của Lục Áp đạo nhân yếu hơn Khổng Tuyên.

- Đi với ta đến Hình Đường lãnh phạt!

Kinh Vô Binh hít sâu một hơi, cố gắng bình tĩnh nói.

Tần Quân lĩnh ngộ Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, chắc chắn sẽ kinh động đến Thánh Nhân, chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân khiến cho Thánh Nhân chú ý đến hắn?

- Lãnh phạt?

Tần Quân cười dài, lạnh giọng nói.

- Bọn hắn muốn giết trẫm, trẫm chỉ giết lại bọn hắn, có gì sai đâu?

Tôn Ngộ Không cũng đằng đằng sát khí mắng.

- Lão đạo, ngươi thì tính là cái thá gì! Dám phán tội Bệ Hạ nhà ta!

Càng ngày có càng nhiều đệ tử tụ tập đến, nghe được lời của hai người Tần Quân, đều nghĩ là bọn họ bị điên rồi.

Ngay cả Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Thiên Mệnh Đại Đế cũng đến, ba người bọn họ trở thành đệ tử của Thánh Nhân, đều trở thành sư huynh sư đệ với nhau, vì vậy đều muốn cùng nhau đi hưởng phúc lợi.

Bọn hắn đều bị Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân hấp dẫn đến.

Hỏa trụ vừa rồi, lúc nghĩ lại thì lưng đều phát lạnh.

Kinh Vô Binh nheo mắt lại, không ngờ rằng Tần Quân cuồng vọng như vậy, ngay cả Đại trưởng lão như hắn cũng dám chống lại.

- Ngươi đừng đánh mất lý trí.

Kinh Vô Binh trầm giọng nói, nếu Tần Quân không chịu cúi đầu, hắn lập tức sẽ ra tay.

Nếu không nghĩ đến các Thánh Nhân kia, Kinh Vô Binh đã dùng một chưởng chụp chết Tần Quân rồi.

- Lý trí? Ngươi là kẻ ngu đi!

Tần Quân cười khinh miệt cười nói, ngay khi nói chuyện, tay trái hắn đã vòng ra phía sau, lấy ra bạch cốt mà Tử Đạo cho hắn.

Nhìn thấy Tần Quân cuồng vọng như vậy, cách đệ tử xung quanh không bình tĩnh nổi.

- Gia hỏa này là ai vậy? Dám vô lễ với Đại trưởng lão như thế!

- Hắn là ngoại tu Cuồng nhần của chúng ta, Tần Thiên Đế, ở trong vòng khảo hạch thứ hai đã đánh bại Tiêu Như Thủy!

- Thiên phú của hắn còn mạnh hơn cả Tiêu Như Thủy sao? Thật hay giả? Vậy sao Thánh Nhân không nhận hắn?

- Một Đại La Thủy Tiên nho nhỏ cũng dám cuồng vọng như vậy, đúng là muốn chết!

- A, thật sự nghĩ Thánh Môn là nhà hắn sao!

Các đệ tử Thánh Môn thảo luận ầm ĩ, người biết Tần Quân thì nói ra sự tích của hắn, nhưng các đệ tử của Thánh Môn vẫn khịt mũi xem thường.

Đối với bọn hắn, ở ngoài vũ trụ thì tất cả đều là trò đùa, không đáng để nhắc đến!

- Ngoan cố ngu xuẩn!

Kinh Vô Binh gầm lên một tiếng, hắn đưa tay muốn đánh về phía Tần Quân đánh.

Trong điện quang hỏa thạch, một hào quang từ phía chân trời lướt đến, hóa thành một thanh phi đao, trên phi đao khảm nạm theo phong cách cổ xưa, thanh đao kia dài đến bảy tấc, kì lạ nhất là ở chuôi đao có thêm hai con mắt.

Tốc độ của phi đao cực nhanh, ngay khi Kinh Vô Binh quay đầu nhìn lại, cũng vì lúc đầu hắn không đề phòng, dù sao thì nơi này là Thánh Môn, hắn không cần lúc nào cũng phải cảnh giác cao độ.

hắn mới đầu không có đề phòng, dù sao nơi này là Thánh Môn, hắn như thế nào tùy thời cảnh giác chung quanh.

Tất cả xảy ra quá nhanh, đệ tử Thánh Môn cũng không kịp phản ứng lại.

- Mời bảo bối quay người!

Một tiếng quát chói tai từ phía cuối chân trời truyền đến, giọng điệu lạnh lùng, khiến người ta có cảm giác cổ phát lạnh.

Lời nói vừa dứt, phi đao trên đầu Kinh Vô Binh xoay quanh với tốc độ càng nhanh, một giây sau, đột nhiên tăng tốc bay trở về.

Phốc một tiếng!

Trong nháy mắt Kinh Vô Binh đầu một nơi thân một nẻo, máu tươi nhuộm đỏ trời cao.

Một màn khiến cho tất cả đệ tử của Thánh Môn trợn tròn mắt, ngay cả Tôn Ngộ Không ở trước người Tần Quân cũng trừng to mắt.

Chuyện gì xảy ra?

------oOo------

Chương 1402: Tôn Ngộ Không giác tỉnh cực hạn. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại trưởng lão của Thánh Môn bị chém mất đầu trong chớp mắt!

Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Thiên Mệnh Đại Đế nhìn mà trợn tròn hai mắt, mọi người ai cũng phải quay đầu nhìn lại, muốn nhìn xem ai vừa chém mất đầu của Kinh Vô Binh.

Chỉ thấy ở cuối chân trời có một vị Đạo Nhân bay đến, trường bào màu đen phối hợp vóc dáng gầy gò của hắn, giống như một con lệ quỷ, hốc mắt hãm sâu, hai mắt người kia tàn nhẫn, rõ ràng không phải là người tốt lành gì.

- Dám động thủ với Chủ Công của ta, muốn chết!

Người đến rõ ràng là Lục Áp đạo nhân, hắn chỉ dùng một tiếng quát chói tai, đã chấn nhiếp được Thiên Địa, để tất cả đệ tử của Thánh Môn run rẩy toàn thân, hoảng sợ nhìn hắn.

Dù là người đã đột phá đến Hiển Thánh cảnh như Tiêu Như Thủy cũng không nhìn thấu được Lục Áp đạo nhân.

- Tu vi của người này?

Tiêu Như Thủy đổ mồ hôi lạnh, vừa rồi Trảm Tiên Phi Đao bay đến đã đủ để hắn rùng mình, tốc độ kia ngay cả hắn cũng không tránh được.

Tôn Ngộ Không nắm thật chặt Kim Cô Bổng, nuốt một ngụm nước bọt, hỏi.

- Bệ Hạ, người này có phải là thuộc hạ mà ngài mới thu hay không? Đúng là...

Tôn Ngộ không không nói tiếp, dường như hắn không tìm được từ ngữ để miêu tả.

Tần Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, nói.

- Đúng!

Lời vừa nói ra, Tôn Ngộ Không lập tức thở dài một hơi, quả nhiên, lúc nào ra tay thì Tần Quân đều nắm chắc cơ hội chiến thắng.

Nhìn Lục Áp đạo nhân dẫm hư không đến đây, Tần Quân không ngừng cảm thán, nhìn cái khí thế ung dung như trích tiên của hắn kìa, Tần Quân nhịn không được nhớ đến một câu:

- Bay ra ngoài tam giới, thân không ở trong ngũ hành, bên trên không phải là Hỏa Vân Tam Thánh Hoàng, bên trong không cần nhìn đến Dao Trì và Thiên Đế, không ở trong Tam Giáo, không ở tại cực lạc, không về Nhân Vương quản, không phục trong địa phủ, tiêu sái mặc ta đi ngang, thế giới mình ta là Thánh Tiên.

Đây cũng là Lục Áp đạo nhân, nhìn vào trong Thần thoại, chính là tồn tại tiêu dao nhất.

Từ sau Phong Thần đại chiến, hắn không còn bị Tây Phương Giáo độ thành Phật, cũng không nhập vào Phong Thần bảng, mà chỉ buông tay cười một tiếng, quay trở về tu luyện, tiếp tục tiêu dao giữa trời đất, không cầu không quản.

Lục Áp đạo nhân nhanh chóng đi đến trước mặt Tần Quân, sau đó cúi đầu với hắn trong hư không, cười khẽ nói.

- Tại hạ Lục Áp, nghe nói Tần Thiên Đế Nhân Đức Vô Song, chính là Thiên Vận Đế Hoàng, đến để thần phục.

Ngay lúc nói chuyện, Lục Áp đạo nhân quan sát tỉ mỉ Tần Quân, càng nhìn càng hài lòng.

Dù là hình tượng hay khí chất, Tần Quân tuyệt đối được xem là một tồn tại hoàn mĩ, ngay cả khi đối mặt với tình cảnh nguy hiểm, vẫn ung dung không vội, trên mặt vẫn giữ được nụ cười tự tin.

Quan trọng nhất chính là hắn chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn, đã dám chống đối chính diện với Bán Thánh, lòng cam đảm này khiến cho Lục Áp đạo nhân cực kì thưởng thức.

- Ngươi là người phương nào!

Đúng lúc này, một cỗ khí tức khủng bố bạo phát sau lưng Lục Áp đạo nhân, khiến cho tất cả mọi người quay đầu nhìn lại.

Không ngờ cái đầu của Kinh Vô Binh bị chém đứt lại lơ lửng giữa không trung, đầu lâu nhanh chóng bay về phía cái cổ, máu tươi phiêu tán theo đường bay, hình ảnh khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Lục Áp đạo nhân cũng không có sợ hãi, trên mặt vẫn bình tĩnh như trước, thì thào nói.

- Xem ra muốn giết Bán Thánh khó khăn hơn ta nghĩ.

Trảm Tiên Phi Đao không chỉ chặt đầu đối thủ, mà còn có thể giam cầm nguyên thần nữa.

Nhưng lúc gặp Kinh Vô Binh, hắn chỉ có thể chặt đầu, nên hắn đã đoán được Kinh Vô Binh không chết từ lâu.

Nhìn cái đầu và thân của Kinh Vô Binh dần nối liền với nhau, các đệ tử của Thánh Môn đều hưng phấn lên.

Dưới chư Thánh, Đại trưởng lão chính là người mạnh nhất ở trong lòng bọn họ.

Nếu là bị người ta miểu sát, thì còn gì là người nữa?

Tần Quân cười lạnh nói.

- Kinh Vô Binh, ngươi đúng là có lắm thủ đoạn!

Trảm Tiên Phi Đao cực kỳ lợi hại, hắn từng nghĩ là một kích kia có thể miểu sát được Kinh Vô Binh.

Sắc mặt của Kinh Vô Binh cực kì khó xem, nhìn một vết máu ở trên cổ, hắn cắn răng hét lên.

- Nghiệt tử, ngươi dám mang Tà Đồ chui vào Thánh Môn!

Trong nháy mắt vừa rồi, hắn đã cảm nhận được khí tức tử vong.

Điều này khiến cho Kinh Vô Binh cảm thấy kiêng dè với Trảm Tiên Phi Đao, đồng thời cũng rất thắc mắc không biết Lục Áp là ai.

------oOo------

Chương 1403: Tôn Ngộ Không giác tỉnh cực hạn. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn uy lực của Trảm Tiên Phi Đao, tuyệt đối là Hỗn Độn Linh bảo, thậm chí còn có khả năng cao hơn!

Trong Phong Thần đại chiến, Trảm Tiên Phi Đao có thể nói là sát đền tội bảo thứ nhất, nó từng chém Viên Hồng, Đắc Kỷ, dưới Thánh Nhân, ngoại trừ pháp bảo của Khổng Tuyên là có thể khắc chế hắn, ngoài ra Lục Áp đạo nhân không hề sợ ai.

- Lão gia hỏa, im miệng đi!

Lục Áp đạo nhân lạnh giọng nói, trong khi nói chuyện, hắn thả người

phóng về phía Kinh Vô Binh.

Bán Thánh thì thế nào!

Chỉ cần dám ngăn hắn, toàn bộ đều phải giết chết!

Tốc độ của Lục Áp đạo nhân càng nhanh, còn chưa đến chớp mắt, hắn đã phóng đến trước mặt Kinh Vô Binh, Trảm Tiên Phi Đao xoay quanh đỉnh đầu hắn, bốn mắt của hai người bốn mắt giao nhau, không ai sợ ai chút nào, bên trong con ngươi tràn ngập sát ý, hận không thể đánh cho đối phương hồn phi phách tán.

- Lăn —— -

Kinh Vô Binh gầm lên một tiếng, khí thế cuồng bạo nhấc lên một ngọn núi khổng lồ Diệt Thế, muốn đánh bay Lục Áp đạo nhân ra ngoài.

Nhưng thân hình của Lục Áp đạo nhân thoắt một cái đã biến mất, một giây sau hắn đã vòng ra sau lưng Kinh Vô Binh, một Tiên Thối đánh qua, đáng tiếc là Kinh Vô Binh đã có tu vi Bán Thánh, hắn chỉ cần dùng một cánh tay đã dễ dàng ngăn lại.

Trong lúc đó, Lục Áp đạo nhân đánh ra thần thông thân pháp mà Quỷ Thần cũng khó đoán, hắn không ngừng vây công Kinh Vô Binh, trong ánh mắt của những người bên ngoài, tàn ảnh liên tục xoay quanh, giống như đang có mấy chục Lục Áp đạo nhân đang điên cuồng công kích Kinh Vô Binh.

Ầm ầm ——

Từng tòa sơn phong bị lực xung kích nghiền nát, ngay cả Tần Quân và Tôn Ngộ Không bị dư uy làm cho lùi liên tục về phía sau.

- Thật mạnh!

Tiêu Như Thủy trừng to mắt, trong lòng hắn đang tò mò, bởi vì Lục Áp đạo nhân giống như là một trong Tần tiên Lục Thần.

Làm sao Tần Quân có thể đưa Lục Áp đạo nhân vào đây được chứ?

Đột nhiên hắn có cảm giác mục đích của Tần Quân khi đi vào Thánh Môn không hề đơn giản.

Đế Thiên Vô và Thiên Mệnh Đại Đế trầm mặc, bọn họ thấy bỗng nhiên dưới trướng Tần Quân xuất hiện mấy cường giả bí ẩn đã trở thành thói quen.

Trong vũ trụ có một câu nói đùa, lúc Tần Thiên Đế đi một mình là đáng sợ nhất, bởi vì thủ hạ của hắn đang giấu ở chỗ tối gần đó.

Tôn Ngộ Không nhìn mà kích động khó nhịn, hỏi.

- Bệ Hạ, lúc nào thì ta mới có thể mạnh lên!

Tần Quân từng nói, có thể làm cho hắn trở thành Thánh Nhân, hắn luôn luôn chờ đợi một khắc đó.

- Được, trẫm sẽ ban thưởng cho ngươi một cơ duyên!

Tần Quân cười mỉm nói, dù sao đã vạch mặt, vậy thì đánh đi!

- Hệ thống, để cho Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh!

Sau khi hắn nói ra câu này, trên đỉnh đầu của Tần Quân hiện ra một lỗ đen, hút Tôn Ngộ Không vào trong đó.

Lực chú ý của các đệ tử Thánh Môn đều đặt trên người Lục Áp đạo nhân và Kinh Vô Binh, nên không ai phát hiện ra lỗ đen kia.

- Hô —— -

Tần Quân thở dài ra một hơi, nỗ lực làm cho bản thân bình tĩnh..

Thời gian cực hạn giác tỉnh còn dài hơn cả Thần Ma đỉnh phong, hắn phải chờ đến khi Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không quay về mới được.

Ngay cả Dương Tiễn đều có thể trở thành Bán Thánh, Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không chỉ có thể mạnh hơn chứ không yếu.

Đừng nhìn Dương Tiễn là một trong tam đại đệ tử của Tam Giáo, nhưng

cũng chỉ là tam đại mà thôi.

Mạnh như mấy người Bồ Đề Tổ Sư, Nhiên Đăng, Đế Tuấn có thiên phú Thần Ma thì chắc chắn mạnh hơn Dương Tiễn nhiều, nếu sử dụng cực hạn giác tỉnh, Tần Quân lo rằng không có cách nào kiểm soát được, vì vậy hắn mới lùi một bước, lựa chọn Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá.

Sưu! Sưu! Sưu

Trảm Tiên Phi Đao không ngừng công kích Kinh Vô Binh, trong vòng nghìn dặm xung quanh, tất cả ngọn núi đều bị Trảm Tiên Phi Đao xoắn nát, ngay cả không gian cũng bị vạch phá tạo thành vô số ô lưới, những người phía dưới nhìn đến nghẹn họng trân trối.

Bản thân Lục Áp đạo nhân chính là tồn tại Hiển Thánh cảnh viên mãn, tu vi cảnh giới của hắn có thể so với Đế Giang, Đế Tuấn, mà hắn còn có Trảm Tiên Phi Đao, nên mới có khả năng đánh được với Bán Thánh Kinh Vô Binh.

Càng ngày có càng nhiều đệ tử Thánh Môn chạy đến, trong đó còn có nhiều đệ tử tinh anh, đệ tử hạch tâm, thậm chí còn có cả trưởng lão.

Nhìn cuộc chiến trước mắt, bọn họ đều ngây ngẩn cả người.

Có người có thể đánh ngang tay với Kinh Vô Binh sao?

- Người này là Thần thánh phương nào? Vì sao trước đây chưa từng thấy?

Một người nam tử áo tím lẩm bẩm, khuôn mặt của hắn anh tuấn như Bạch Ngọc, cơ thể thẳng tắp, dưới chân đi một đôi Bạch Hạc, trên người mười phần tiên khí, trong lúc giơ tay nhấc chân thì có một cỗ khí chất lãnh tụ.

------oOo------

Chương 1404: Cơn giận của Chư Thánh. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tên nam tử mặc áo tím kia, chính là đệ tử tinh anh trong đệ nhất nhất, hắn

tên là Tây Cực Lương.

Những đệ tử hạch tâm khác, đều xưng hắn một tiếng Đại sư huynh.

Bây giờ tu vi của hắn đã đạt đến Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, quan trọng nhất chính hắn còn chưa đến trăm vạn tuổi.

Hắn vừa mới quay về Thánh Môn gần đây, không ngờ lại gặp được trò hay này.

- Vậy mà cũng có thể đánh với đại trưởng lão sao?

- Đó chính là Tần Thiên Đế, bên cạnh hắn luôn luôn có cường giả ẩn nấp, cũng không biết có phải là một trong Tần tiên Lục Thần hay không nữa.

- Tần tiên Lục Thần? Chẳng lẽ kẻ này đến từ một thế lực nào đó? Bên Ngoại Vũ Trụ có thể có thế lực lớn gì?

- Không phải là Ma Minh!

- Thiên phú của kẻ này đúng là yêu nghiệt, đáng tiếc tính tình quá cứng, kiêu ngạo quá đáng, sợ là phải chết yểu ở đây.

Nghe các được tiếng các đệ tử thảo luận, ánh mắt của Tây Cực Lương lập tức đảo về phía Tần Quân.

Tuổi trẻ!

Đây là ấn tượng đầu tiên mà Tần Quân tạo ra cho Tây Cực Lương, dựa theo sự đánh giá của hắn, Tần Quân chắc không đến vạn tuổi.

Bất kể ai, khi đạt đến vạn tuổi, khí tức trên người chắc chắn sẽ biến hóa.

Trong cảm giác của hắn, Tần Quân giống như đứa trẻ nhỏ.

Không đến vạn tuổi đã đạt đến Đại La Thủy Tiên Cảnh viên mãn!

Tây Cực Lương nheo mắt lại, bỗng nhiên hắn nghĩ đến những lời đồn bên trong môn phái, không nghi ngờ gì tên nhóc tự xưng Tần Thiên đế này chính là một Yêu Nghiệt như lời đồn!

Oanh ——

Một tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc truyền đến, đồng thời còn kèm theo gió lớn cuồn cuộn, khiến cho áo tím của Tây Cực Lương áo tím không ngừng lay động, hắn đưa mắt nhìn lại, đã thấy Lục Áp đạo nhân bị đánh bay ra ngoài mấy ngàn dặm, rơi xuống trên một ngọn núi cao, nện xuống khiến cho cả tòa núi chằng chịt vết nứt.

Khóe miệng của Lục Áp tràn ra máu tươi, nhưng ánh mắt hắn vẫn tràn đầy sát khí như cũ, hắn chậm rãi đứng dậy, cả ngọn núi đều rung động, phảng phất muốn sụp đổ.

Nhìn Thần Kinh Vô Binh ở phương xa, khuôn mặt của Lục Áp đạo nhân trở nên dữ tợn, một giây sau, núi cao phía sau hắn chợt sụp đổ, cả người hắn hóa thành một mũi tên phóng về phía trước.

Mặc dù tu vi của hắn yếu hơn đối phương, nhưng Lục Áp đạo nhân lại có tâm cao khí ngạo, không hề có ý chịu thua.

Huống chi đây trận chiến đầu tiên từ lúc hắn nhập đầu vào làm thủ hạ của Tần Quân!

Nhất định phải thắng!

- Hừ! Ngươi còn kém xa!

Đầu tóc Kinh Vô Binh bù xù gầm thét nói, hình tượng của hắn hơi chật vật, bị Lục Áp đạo nhân dây dưa lâu như vậy, hắn cảm giác hôm nay đã ném hết mặt mũi ở chỗ này rồi.

Lời nói vừa dứt, hắn nâng lên hai tay, pháp lực bành trướng từ thể nội tuôn ra, hóa thành Thiên Hải Dương, khiến cho sinh linh trong thiên địa đều cảm thấy hô hấp nhẹ nhàng.

Tần Quân bình tĩnh nhìn một màn này, Lục Áp đạo nhân có thể kiềm chế một tên Bán Thánh, đã nằm ngoài dự đoán của hắn.

Bên trong Thánh Môn, dưới Chư Thánh, Kinh Vô Binh chính là tồn tại mạnh nhất, dù sao cũng là Đại trưởng lão, không có thực lực tuyệt đối, làm

sao có thể ngồi lên cái ghế kia được?

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh —— Chư Thánh cơn giận! Gợi ý nhiệm vụ: Bởi vì chủ ký đại náo bên trong Tánh Môn, thậm chí giết chết đệ tử, nên đã chọc giận Chư Thánh, nếu kí chủ có thể sống sót từ trong tay Chư Thánh, lập tức sẽ nhận được một cơ hội thức tỉnh cực hạn, một lần triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội vào phó bản Thần Ma, ba lần truyền thừa kĩ năng và thăng cấp hệ thống!

Lời nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên khiến cho Tần Quân nheo mắt lại.

Các Thánh Nhân đều nổi giận!

Hắn chú ý thấy rằng sau khi hoàn thành nhiệm vụ này thì có thể khiến cho hệ thống thăng cấp.

Mỗi lần hệ thống thăng cấp thì đều có thể mở ra chức năng lợi hại hơn, điều này khiến cho hắn mong chờ.

Đúng lúc này, từng vị trưởng lão bay đến từ phía chân trời, tu vi yếu nhất cũng là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, thậm chí không thiếu Bán Thánh.

Mười mấy trưởng lão trùng trùng điệp điệp đánh tới, khiến cho các đệ tử Thánh Môn vội vàng nói.

- Lần này Tần Thiên Đế phải chết chắc!

- Chậc chậc, chém giết ba đệ tử, hiện tại còn dám động thủ với Đại trưởng lão, cho dù là Chư Thánh cũng không bao che cho hắn được.

- Không biết hắn ỷ vào cái gì, chẳng lẽ là dựa vào tên Đạo nhân này sao?

- Xem ra hắn điên rồi, cũng đúng, thiên phú yêu nghiệt như vậy, nhưng không được ai coi trọng.

- Xuỵt, nhỏ giọng thôi, các Thánh Nhân chắc chắn có ý riêng của họ, có lẽ Tần Thiên Đế là người xui xẻo thì sao?

Các đệ tử chụm đầu ghé tai, nhất là nhóm đệ tử mới, ai cũng phấn khởi

thảo luận.

------oOo------

Chương 1405: Cơn giận của Chư Thánh. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu là Tần Thiên Đế chết ở chỗ này, vậy thì bố cục của Ngoại vũ trụ sẽ thay đổi rồi.

Hiện tại không ai không nhìn ra dã tâm của Đại Tần thiên đình chứ, nói muốn nuốt 3000 Đại thế giới cũng không đủ.

Lúc này đã có năm trưởng lão bắt dầu tham chiến, trong nháy mắt đã áp chế Lục Áp đạo nhân.

Lục Áp đạo nhân đối mặt với Kinh Vô Binh đã đủ miễn cưỡng, bây giờ lại có nhiều năm Hiển Thánh cảnh viên mãn gia nhập, sao có thể chiếm thế thượng phong được chứ?

Oanh!

Lục Áp đạo nhân bị một thước của Kinh Vô Binh đập trúng, sau đó cả người bị nện xuống dưới núi đồi, lực lượng kinh khủng khiến cho trời đất kịch liệt lay động, ngay cả hình dạng mặt đất cũng bị thay đổi, bụi đất bốc lên cuồn cuộn.

Cũng may nơi này là Thánh Môn, nếu là Cổ Tiên giới, chắc là đã bị đánh nổ.

Lực lượng của Bán Thánh, bao trùm chúng sinh.

Còn lại hơn hai mươi vị trưởng lão khác thì vây quanh Tần Quân, uy áp của Hiển Thánh cảnh và Bán Thánh cưỡng ép đánh lên người Tần Quân, làm cho cả người hắn run rẩy, giống như đang vác Bất Chu Thần Sơn trên vai.

- Nghiệt tử, ngươi muốn làm cái gì!

Hình Đường trưởng lão trầm giọng hỏi, mắt Báo trừng lên, cực kì dọa người.

Đáng tiếc là hắn không dọa được Tần Quân.

Tần Quân không sợ hãi chút nào, trong tay hắn vẫn cầm Tử Đạo bạch cốt, cười cười nói.

- Trẫm muốn làm cái gì? Trẫm muốn tiêu diệt Thánh Môn của các ngươi!

Trong lúc nói chuyện, hắn quay đầu nhìn về phía thiên khung, hét lên.

- Mấy tên chó Thánh Nhân nhà các ngươi, mau cút ra đây cho ta!

Từ khi tiến vào Thánh Môn, hắn đã có cảm giác bị thứ gì đó nhìn chằm chằm, nếu như hắn đoán được không sai, Thánh Nhân luôn luôn chú ý đến hắn.

Còn lí do vì sao không lập tức giết chết hắn, tất nhiên không ngoài hai nguyên nhân.

Một là thưởng thức thiên phú của hắn.

Hai là đang kiêng kị tồn tại nào khác.

Bây giờ Tần Quân lười quản, dù sao hắn đã đi đến bước này rồ, chỉ có thể cùng với Đại Tần thiên đình nội ứng ngoại hợp, công kích Thánh Môn.

Lời vừa nói ra, sắc mặt các trưởng lão đã kinh biến, các đệ tử ở xa cũng ngẩn người, Thánh Nhân cũng ở đây sao?

Bởi vì mệnh lệnh của Thánh Nhân, các trưởng lão không dám ra tay với Tần Quân, bây giờ lại nghe được hắn nhục mạ Thánh Nhân, ai cũng có cảm giác hoang đường.

Vốn tưởng rằng chỗ dựa của Tần Quân là Thánh Nhân, không ngờ rằng chuyện không như bọn họ nghĩ.

- Ngươi tên yêu ma dư nghiệt này, cho dù cha ngươi ở đây, cũng không

dám cuồng vọng tự đại như vậy đâu!

Một tiếng hừ lạnh quanh quẩn trong thiên địa, khiến cho các đệ tử Thánh Môn và các trưởng lão hô hấp dồn dập.

Vũ Tiêu kiếm tôn!

Đế Thiên Vô nheo mắt lại, không nghĩ rằng Vũ Tiêu kiếm tôn nhanh chóng đi ra như vậy.

Thần Hoàng từng nói với hắn, Vũ Tiêu kiếm tôn rất mạnh, đáng giá để hắn bái sư học tập.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, ở trên đám mây, Vũ Tiêu kiếm tôn nhìn đó xuống hắn, ánh mắt hắn lạnh lùng, phảng phất như đang nhìn một người chết.

- Thù của Cực Viêm Ma Thần nên báo!

Tần Quân cười lạnh nói, trên trán của hắn đã lấm tấm mồ hôi lạnh, dù hắn có chỗ ỷ vào, nhưng giờ này khắc này cũng nhịn không được mà khẩn trương.

- Báo thù! Hừ, quả nhiên mục đích của ngươi không tốt đẹp gì! Giết hắn!

Vũ Tiêu kiếm tôn hừ lạnh nói, lúc này hắn hạ lệnh, giống như Tần Quân là một con côn trùng không xứng để hắn ra tay.

- Vâng!

Hơn hai mươi vị trưởng lão cùng nhau đáp lời, tiếng đáp vang vọng thật lâu trong trời đất.

Lục Áp đạo nhân nằm trong hầm đất cắn răng nghiến lơi nhìn lên bầu trời, hắn cố gắng muốn đứng dậy, nhưng mà vết thương quá nặng.

Hình Đường trưởng lão vươn tay, hắn nhe răng cười, chuẩn bị kết liễu Tần Quân.

Trong giây phút này, tất cả trưởng lão và các đệ tử đều cho rằng Tần Quân

chết chắc.

Đế Thiên Vô và Thiên Mệnh Đại Đế cũng nhắm mắt lại, tốt xấu gì Tần Quân đã từng là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của bọn họ.

- Cơ Bất Bại!

Ánh mắt của Tần Quân trở nên lăng lệ, ở trong lòng hô to tên Cơ Bất Bại, ngay sau đó ngửa đầu gầm lên.

- Có người muốn để ngươi tuyệt hậu!

------oOo------

Chương 1406: Có ta vô địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có người muốn làm cho ngươi tuyệt hậu!

Đệ tử của Thánh Môn, các trưởng lão đều ngẩn người, ai cũng có cảm giác hoang mang.

Hình Đường trưởng lão cũng không cho Tần Quân cơ hội thở dốc, hắn phất tay ngưng tụ ra một cự chưởng, muốn đập Tần Quân thành một đống thịt nát.

- Xong!

Lục Áp đạo nhân nhắm mắt lại, trong lòng cảm thấy vô cùng xấu hổ, hắn mới đến thần phục Chủ Công, Chủ Công đã ngoẻo mất rồi.

Tần Quân vừa chết, tiếp theo hắn cũng đừng hòng sống nổi.

Mặt Vũ Tiêu kiếm tôn không biểu tình, nghe được lời của Tần Quân, hắn cũng chỉ cười nhạo một tiếng.

- Hôm nay ta sẽ cho Cực Viêm Ma Thần tộc của các ngươi tuyệt hậu!

Đúng lúc này, một cỗ uy áp giống như Thiên Tháp tràn ngập toàn bộ trời đất của Thánh Môn.

- Ai dám đụng đến con trai Lão Tử!

Tiếng rống giận bá đạo cuồng thô của Cơ Bất Bại vang lên, chấn cho các đệ tử đầu váng mắt hoa, xé rách màng nhĩ.

Các trưởng lão vây quanh Tần Quân đều thổ huyết bay rớt ra ngoài, chỉ có mình Tần Quân là không có việc gì.

Tiếng gầm lên giận dữ, chấn động cả Thiên Địa!

Kinh thiên địa, khiếp Quỷ Thần!

Đệ nhất đệ tử tinh anh bên Tây Cực Lương hoảng sợ quay đầu lại nhìn người tới là ai.

Nghe được tiếng rống lớn bá đạo vô biên.

Giống như Viễn Cổ Chiến Thần xuất thế, giận mắng thương sinh, sát khí tràn ngập khắp trời đất, khiến cho toàn bộ sinh linh của Thánh Môn như rơi vào hầm băng.

Tần Quân nhếch khóe miệng lên, thì thào nói.

- Lão già này đúng là làm như lời nói.

Hắn âm thầm kinh ngạc, đây chính là năng lực của thánh nhân, nói cách khác đây chỉ là nhất niệm siêu việt của Cơ Bất Bại thánh nhân, đã có thể đến giúp đỡ hắn.

Chẳng lẽ nói sau này, dù hắn đi đến bất kì chỗ nào, đều có thể nhờ Cơ Bất Bại đến giúp đỡ sao?

Về phần có thể làm phiền đến Cơ Bất Bại hay không, Tần Quân căn bản không quan tâm.

Ai bảo Cơ Bất Bại là cha hắn chứ?

- Cơ Bất Bại!

Vũ Tiêu kiếm tôn trừng to mắt, tư thái lạnh lùng trong nháy mắt biến mất, cả người lâm trạng thái cực kì kinh ngạc.

Giọng nói này, thực sự hắn vô cùng quen thuộc.

Năm đó, hắn và Tằng Tham cùng nhau tham gia vào trận chiến tiêu diệt Cực Viêm Ma Thần đã từng nghe được.

Không phải Cơ Bất Bại đã hồn phi phách tán rồi sao?

Chỉ thấy không gian ngoài vạn dặm bỗng nhiên bị xé mở thành một lỗ hổng lớn, Cơ Bất Bại từ trong đó bước ra.

- Dám ức hiếp con trai ta! Hôm nay lão tử đánh nổ hết mấy con côn trùng nhà các ngươi!

Cơ Bất Bại gầm thét, mặt mũi của hắn cực kì dữ tợn, sát khí nổ tung, khiến cho điên cuồng run rẩy, mây trên đỉnh đầu cuồn cuộn, bay nhanh về phương xa.

Nhìn Cơ Bất Bại, các đệ tử Thánh Môn đều hít sâu một hơi, ai cũng bị sát khí của Cơ Bất Bại hù dọa.

Mặt mũi các trưởng lão Thánh Môn giống như nhìn thấy quỷ.

- Không có khả năng! Sao lại là hắn chứ?

- Cơ Bất Bại? Không phải hắn đã chết rồi sao?

- Ti —— Thì ra yêu nghiệt này là con trai của Cơ Bất Bại!

- Trách không được thiên phú của hắn lại mạnh như vậy, hóa ra là Cực Viêm Ma Thần!

- Bọn họ đến đây muốn báo thù sao?

Các trưởng lão hoảng sợ lây lan đến các đệ tử, cái tên Cơ Bất Bại không phải là cái tên lạ lẫm gì với bọn hắn.

Hai mươi vạn năm trước, Thánh Môn từng điều động đệ tử trên quy mô lớn để vây quét Cực Viêm Ma Thần nhất tộc.

Khi đó, cả ngày bọn hắn đều nghe được cái tên Cơ Bất Bại này.

Cơ Bất Bại nhanh chóng đi đến bên cạnh Tần Quân, tức giận nói.

- Sao lão tử có thể tuyệt hậu được chứ, bây giờ ta còn sinh được một mớ con trai đấy!

Tần Quân cười hắc hắc, có Cơ Bất Bại ở đây, lực lượng này đủ cho hắn không phải sợ kẻ nào nữa

Quay đầu nhìn về phía Vũ Tiêu kiếm tôn, Tần Quân cười trào phúng nói.

- Lão cẩu, trẫm ở đây này, ngươi đến mà giết đi!

Cơ Bất Bại cũng nhìn về phía Vũ Tiêu kiếm tôn, cười nói.

------oOo------

Chương 1407: Có ta vô địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này đúng là giống một con chó!

Hai cha con cùng nhau châm chọc khiêu khích làm cho sắc mặt của Vũ Tiêu kiếm tôn vô cùng khó coi, trong mắt sát ý của hắn muốn ngưng thành vật thật, chém hai cha con nhà kia thành ngàn mảnh nhỏ.

- Muốn chết!

Vũ Tiêu kiếm tôn nổi giận nói, tay trái của hắn nâng lên, một thanh trường kiếm màu đỏ tươi xuất hiện trong tay, kiếm nhận giống như có máu tươi chảy qua, gió lớn thổi tán loạn, muốn đâm đến lưng người kia.

Thân là thánh nhân, Vũ Tiêu kiếm tôn bình thường gặp phải chuyện lớn gì

cũng đạm mạc, nhưng lúc này hắn bị người ta khinh miệt ở trước mặt nhiều đệ tử như thế, sao hắn nhịn được?

Cơ Bất Bại cười khẩy, ngoắc ngón tay, ra hiệu Vũ Tiêu kiếm tôn đánh đến đây.

Một màn làm cho các đệ tử và các trưởng lão hô hấp dồn dập, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy có người dám khiêu khích Vũ Tiêu kiếm tôn như vậy đấy.

Bên trong Thánh Môn, Vũ Tiêu kiếm tôn uy nghiêm lớn nhất, bởi vì hắn chấp chưởng Hình Phạt, càng là Thánh Môn một thanh lưỡi dao, giết khắp vũ trụ, Dĩ Sát Thành Đạo.

Thiên Mệnh Đại Đế nuốt một ngụm nước bọt, thì thào nói

- Đó là cha của Tần Thiên Đế!

Cho đến lúc này, hắn chỉ hơi tò mò với Tần Quân mà thôi, cường giả xung quanh hắn tầng tầng lớp lớp, hắn không tin bọn họ là do Tần Quân chiêu nạp tới, chắc chắn ở phía sau hắn còn có quái vật khổng lồ chống lưng.

Cơ Bất Bại chính là một con quái vật lớn như vậy.

Khí thế mà hắn tạo ra chính là bễ nghễ thiên hạ!

Chỉ mình ta vô địch!

Đế Thiên Vô nheo mắt lại, chẳng lẽ là vì người này, mới khiến Thần Hoàng kêu hắn không nên đi trêu chọc Tần Quân sao?

Tiêu Như Thủy cũng bị dọa sợ, không có cách nào, khí thế của Cơ Bất Bại thật sự là quá mạnh, hắn chưa bao giờ thấy nhân vật nào có bá khí như thế.

- Hai mươi vạn năm trước ta có thể giết ngươi, bây giờ cũng có thể!

Vũ Tiêu kiếm tôn gầm thét, trong khi nói chuyện thì hắn dùng một kiếm chém về phía Tần Quân và Cơ Bất Bại.

Trong chốc lát, huyết sắc kiếm khí lập loè bao trùm toàn bộ trời đất.

Lục Áp đạo nhân vừa đứng dậy đã bị một kiếm này hù dọa, không hổ danh là thánh nhân!

- Hừ! Cẩu già kia, nếu hai mươi vạn năm trước ngươi có thể giết được Lão Tử, bây giờ Lão Tử còn có thể đứng ở trước mắt ngươi nữa sao?

Cơ Bất Bại dùng một câu lấy lại mặt mũi, hắn chiến đấu không thua gì ai, miệng lưỡi cũng không chịu thua kém.

Huyết sắc kiếm khí dài đến mấy chục vạn trượng, thiên không giống như bị chém làm hai nửa, đối mặt với kiếm khí khủng bố như thế, Cơ Bất Bại trực tiếp đấm một quyền về phía trước.

Oanh ——

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, cuồng phong tứ tán trong trời đất, hồ nước núi đồi đều bị dời đi, mảng đất lay động kịch liệt, giống như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Các đệ tử, các trưởng lão nở xa như lá cây sa vào trong cuồng phong sóng biển, lúc nào cũng có thể bị cuốn đi, ai cũng nghẹn họng nhìn trân trối nhìn cảnh trước mắt.

Chỉ dựa vào quyền phong, Cơ Bất Bại đã đánh tan kiếm khí của Vũ Tiêu kiếm tôn!

- Con trai nhìn kỹ vào, xem lão tử nhà ngươi xả giận giúp ngươi thế nào!

Cơ Bất Bại lắc đầu nhe răng cười, hắn đã muốn báo thù từ lâu, bây giờ đã có Phục Hi, Tử Đạo, hắn không cần cố kỵ gì nữa, buông tay buông chân chiến đấu là được.

Lời nói vừa dứt, Cơ Bất Bại nhanh chóng giết đến trước người Vũ Tiêu kiếm tôn.

Con ngươi Vũ Tiêu kiếm tôn phóng đại, thất kinh nói.

- Thật nhanh!

200 ngàn năm ngắn ngủi, bây giờ Cơ Bất Bại và trước kia giống như hai người.

Thực lực như thế này, rõ ràng đã đột phá thánh nhân!

Thậm chí có khả năng đã trở thành siêu việt!

Không kịp nghĩ nhiều, Vũ Tiêu kiếm tôn nhấc kiếm bổ về phía trước, Huyết Kiếm xé rách không gian.

Đáng tiếc, tốc độ của Cơ Bất Bại còn nhanh hơn, nắm tay phải của hắn bằng mắt thường khó thấy được đánh lên bụng của Vũ Tiêu kiếm tôn.

- Phốc —— -

Vũ Tiêu kiếm tôn đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bay ra ngoài, vì lực lượng của Cơ Bất Bại quá mạnh, khiến cho Vũ Tiêu kiếm tôn đập vỡ không gian, ngã vào trong hư vô.

Ti ——

Tất cả đệ tử Thánh Môn và trưởng lão thấy vậy đều hít vào khí lạnh.

Thánh nhân bị đập xuống đất ăn tỏi rồi!

Đệ tử mới còn tốt, bọn họ không hiểu rõ Vũ Tiêu kiếm tôn, nhưng đám đệ tử cũ thì trợn tròn mắt.

Trong lòng bọn họ, Vũ Tiêu kiếm tôn gần như là vô địch, ít nhất bọn họ chưa từng nghe nói Vũ Tiêu kiếm tôn thua ai bao giờ.

Bất cứ lúc nào đối chiến, Vũ Tiêu kiếm tôn đều cường thế tru sát địch nhân tuyệt đối.

Tần Quân thấy hưng phấn, hắn cười điên cuồng.

- Ngày hôm nay, trẫm muốn Thánh Môn các ngươi nghênh đón cơn ác mộng lớn nhất trong lịch sử!

Thánh Môn diệt Cực Viêm Ma Thần tộc, Tần Quân đương nhiên phải báo

thù.

Không có đúng sai tuyệt đối, chỉ là Nhân Quả báo ứng mà thôi.

------oOo------

Chương 1408: Tử Đạo thần lâm. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cuồng vọng!

- Nghiệt tử, ngươi dám đối nghịch với Thánh Môn, chính là muốn chống đối lại chúng ta!

- Sao Cơ Bất Bại lại mạnh như thế chứ?

- không phải hai mươi vạn năm trước hắn chỉ mới là Bán Thánh thôi sao?

- Mắt của ta bị hoa rồi sao?

Các trưởng lão liên tục kinh hô, giọng nói của nhiều người đều tràn ngập sợ hãi.

Nợ máu diệt tộc chính là không đội trời chung, bây giờ Cơ Bất Bại đã thành thánh giết trở lại, dùng một đấm đánh gục Vũ Tiêu kiếm tôn, sao bọn họ có thể bình tĩnh được chứ?

Cơ Bất Bại bay lơ lửng trên đám mây, Hắc Bào tung bay trong gió, hắn nhìn về phía chân trời, cười lạnh nói.

- Mấy lão cẩu kia! Đều đi ra đi, đừng núp ở đó nữa!

Là một thánh nhân, hắn có thể cảm giác được khí tức của thánh nhân khác.

Trong lòng hắn âm thầm kinh ngạc, không ngờ rằng trong Thánh Môn lại có Ngũ Tôn thánh nhân!

Nhưng hắn cũng không sợ hãi, Tần Quân còn có Tử Đạo giúp đỡ nữa.

Ngoài ra, Phục Hi và một đám cường tướng của Đại Tần thiên đình cũng đang chờ đợi ở bên ngoài.

Đây chính là cơ hội tốt nhất để tiêu diệt Thánh Môn.

- Graooo—— -

Bỗng nhiên một tiếng rồng ngâm từ cuối chân trời truyền đến, chỉ một chớp mắt đã có một Long Đầu màu xanh xuất hiện, nó còn to hơn một ngọn núi, nhất là cặp kia mắt rồng kia, vô cùng dọa người.

Thanh Long chưa đến, cuồng phong đã gần.

Cơ Bất Bại quay đầu nhìn lại, hứng thú nói.

- Lại là con bò sát xanh nhà ngươi!

Thanh Long Thuỷ Tổ!

Một trong thánh nhân của Thánh Môn!

Lúc trước Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn lãnh đạo Thánh Môn tiêu diệt Cực Viêm Ma Thần tộc.

Vợ con, tộc nhân của Cơ Bất Bại đều chết ở trước mặt hắn, chỉ có Tần Quân may mắn trốn thoát, mỗi lần nghĩ đến hình ảnh đó, Cơ Bất Bại cảm thấy trong người có lửa giận khó nhịn.

Thanh Long Thuỷ Tổ nhanh chóng hóa thân thành hình người, từ trong Hư Không dạo bước đến, tay trái nắm một cây cốt trượng, trên đỉnh chóp là một viên Long Đầu, răng nanh bén nhọn, khiến cho người ta cảm giác không rét mà run.

Nhìn sát khí của Cơ Bất Bại xông ngút trời, Thanh Long Thuỷ Tổ lạnh giọng nói.

- Tên yêu ma nhà ngươi! Vậy mà không chết!

Hắn không nhịn được mà nhớ lại một truyền thuyết, nó cũng là một truyền

thuyết có liên quan đến Cực Viêm Ma Thần.

Từ thời xa xưa, có một vị Đại Năng muốn bị tiêu diệt Cực Viêm Ma Thần tộc, nhưng mỗi hắn tưởng như đã thành công, bỗng nhiên lại có một số dư nghiệt Cực Viêm Ma Thần nhảy ra báo thù.

Thậm chí còn có người nói, Cực Viêm Ma Thần tộc Viễn Tổ chưa chết, hắn luôn âm thầm bảo hộ Cực Viêm Ma Thần tộc.

Cơ Bất Bại không nói nhảm nữa, vung một bàn tay lên, hư không cuồn cuộn hóa thành biển lửa quét sạch về phía trước, những đệ tử Thánh Môn, các trưởng lão ở phía dưới chỉ cảm thấy bầu trời bị liệt diễm bao trùm lên, ánh lửa chiếu sáng khuôn mặt của bọn họ, khiến cho tất cả mọi người cực kì rung động.

Đại trưởng lão Kinh Vô Binh nhìn thấy một màn này, tròng mắt hắn muốn nứt toác ra.

Năm xưa hắn đã từng giao thủ với Cơ Bất Bại, hai người đều là Bán Thánh, nhưng hắn lại thua thảm.

200 ngàn năm trôi qua, hắn không tiến bộ được một chút nào.

Nhưng Cơ Bất Bại đã trở thành thánh, thậm chí hành hung luôn cả thành Vũ Tiêu kiếm tôn đã thành thánh nhiều năm, điều này khiến cho Kinh Vô Binh cảm thấy nghi ngờ nhân sinh.

Mới 200 ngàn năm, sao hắn sống uổng phí thế?

Cơ Bất Bại và Thanh Long Thuỷ Tổ giống như hai đạo lưu Tinh vạch phá hư không, đụng vào nhau, trong chốc lát, cường quang tóe lên, phong bạo bỗng nhiên đến, khiến cho Thiên Địa Ám Vô Thiên Nhật.

Bão cát khắp nơi, từng tòa núi cao ầm ầm sụp đổ, giống như dấu hiệu của tận thế.

Tần Quân đưa tay che mặt, sau đó hắn híp mắt nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời có hai đạo quang mang không ngừng va chạm vào nhau.

Tên Thanh Long Thuỷ Tổ này vậy mà có thể chống lại được Cơ Bất Bại cơ

đấy!

Trái tim của Tần Quân căng thẳng, hắn biết rằng bên trong Thánh Môn còn có tồn tại còn mạnh hơn Thanh Long Thuỷ Tổ nữa, người kia chính là Vô Cực đạo tổ.

Tình hình biến đổi thất thường, cuộc chiến đấu kia cũng không giống như trong suy nghĩ của hắn.

------oOo------

Chương 1409: Tử Đạo thần lâm. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này Thanh Long Thuỷ Tổ đang bị Cơ Bất Bại treo lên đánh, giống như không có sức phản kháng, nhưng mà tốc độ của hai bên quá nhanh, Tần Quân không thấy được rõ ràng.

Không chỉ có là hắn, mọi người đang quan sát trận chiến đều như vậy, ngay cả Kinh Vô Binh cũng không có cách nào thấy rõ được tình hình chiến đấu.

Oanh! Oanh! Oanh

Quyền cước của Cơ Bất Bại nhanh như Tật Phong, Thanh Long Thuỷ Tổ bị đánh cho liên tục thổ huyết, phải dùng tay chân hoảng hốt ngăn cản, đáng tiếc chỉ tốn công vô ích.

- Phế phẩm đúng là phế phẩm! Sau khi Lão Tử thành thánh về, ngươi không còn là đối thủ của Lão Tử nữa rồi!

Cơ Bất Bại giận mắng nói, trong lòng hắn vô cùng thoải mái, người hai mươi vạn năm trước bị áp chế chính là hắn, bây giờ bọn họ trao đổi vị trí cho nhau, sao có thể dùng một chữ thoải mái để hình dung được chứ?

Thanh Long Thuỷ Tổ vô cùng nghẹn khuất, hắn lên cơn giận dữ, đáng tiếc không cách nào phản kháng nổi.

Mỗi một quyền, Cơ Bất Bại đều có thể đánh cho Tương Thanh Long Thuỷ Tổ bay ra ngoài mấy vạn dặm, cũng may thế giới Thánh Môn bao la, đủ bọn họ có thể tùy ý Đại Khai Đại Hợp.

Lúc này, một vùng không gian bỗng nhiên bị cắt mở, Vũ Tiêu kiếm tôn chật vật đi từ trong đó ra, hắn lau đi máu tươi trên khóe miệng, hai mắt tràn đầy tơ máu, nhìn thấy Cơ Bất Bại, Vũ Tiêu kiếm tôn hận không thể băm vằm người kia thành ngàn mảnh, rút gân lột da.

- Hôm nay không giết chết ngươi, lòng ta khó yên!

Vũ Tiêu kiếm tôn cắn răng nói, trong lúc nói chuyện, huyết kiếm ở phía sau bỗng nhiên bay lên không, thân kiếm nhanh chóng tăng lên gấp bội, kiếm nhận dài đến 100 ngàn trượng, vắt ngang trời cao, khiến cho tất cả đệ tử Thánh Môn phải rung động.

Càng ngày có càng nhiều đệ tử Thánh Môn bị quấy nhiễu, bay ra khỏi phủ đệ, động huyệt, cho dù không đến gần vị trí của mấy người Tần Quân, chỉ cần ngẩng đầu là đã có thể thấy được thân hình của Cơ Bất Bại và Thanh Long Thuỷ Tổ đang giao chiến.

- Ti —— -

- Thánh nhân đang chiến đấu sao?

- Đó là huyết chi kiếm của Vũ Tiêu kiếm tôn!

- Thật mạnh! Ai đang làm loạn Thánh Môn vậy?

- Đó là Thanh Long Thuỷ Tổ phải không, khí tức Thanh Long tổ thật mạnh.

Các đệ tử bàn tán ầm ĩ, nhìn thấy Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn đều ra tay, bọn họ không nhịn được mà sợ hãi.

Kẻ địch mạnh đến mức nào mới có thể khiến cho hai vị thánh nhân phải ra tay?

Huyết chi kiếm dài hơn 100 ngàn trượng mang theo sát khí có thể xé rách bất kì thứ gì, phóng đến chỗ Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại đang hành hung Thanh Long Thuỷ Tổ bỗng nhiên cảm giác được phía sau lưng truyền đến một cỗ kình phong, hắn lập tức hóa thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, liệt diễm cuồn cuộn lan tràn toàn thân, khiến cho cả người hắn hóa thành một Hỏa Nhân khủng bố.

Quay người đánh ra một quyền!

Liệt diễm hóa thành cự quyền cao 50 ngàn trượng, trực tiếp đấm lên thân kiếm huyết chi kiếm, trong chốc lát, không gian xung quanh giống như pha lê bị đập nát, liệt diễm và huyết khí đều tán đi toàn bộ trong trời đất.

Một bên khác, Tần Quân đi đến bên cạnh Lục Áp đạo nhân, hắn lấy ra một viên đan dược, đút cho Lục Áp đạo nhân.

Cuồng phong tán loạn, phương xa trường lão đệ tử nhóm đều nhìn qua Thánh Nhân trận chiến, không có chú ý tới bọn hắn.

- Tại hạ xấu hổ, không có bảo vệ tốt Bệ Hạ.

Lục Áp đạo nhân xấu hổ nói, đồng thời trong mắt hắn tràn ngập sự chấn kinh.

Tần Quân đến cùng là Thần thánh phương nào, mà cha của hắn lại là thánh nhân.

- Chớ suy nghĩ quá nhiều, ngươi có thể chống đỡ được Bán Thánh, thực lực như vậy là tốt rồi.

Tần Quân cười nói, trong lúc hắn nói chuyện, bàn tay lại đưa ra bạch cốt mà Tử Đạo cho hắn.

Nhìn về phía Cơ Bất Bại bị Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ vây công, Tần Quân lạnh giọng nói.

- Đã như vậy, để ta cho cuộc chiến này thêm chút kích thích đi!.

Tử Đạo mạnh đến mức rối tinh rối mù, tình cảnh hắn hành hung Cường Lương lúc trước còn rõ mồn một trong đầu.

Hắn và Cơ Bất Bại, dù hình tượng hay khí chất, đều thuộc về nhân vật Vô Địch.

Rót pháp lực vào trong bạch cốt, trong chốc lát, bạch cốt bắn ra một đạo cường quang, khiến cho Lục Áp đạo nhân cả kinh quay đầu lại.

- Đây là?

Sắc mặt của Lục Áp đạo nhân kịch biến, khí tức phát ra từ căn bạch cốt kia khiến cho hắn rùng mình.

Cùng lúc đó, trời đất rung động càng kịch liệt.

Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ đồng thời thay đổi sắc mặt, Cơ Bất Bại thì nhe răng cười, lạnh giọng nói.

- Cảm thấy sợ hãi sao?

Vừa dứt lời, một cỗ khí tức cuồn cuộn giống như Thần lâm thiên địa.

------oOo------

Chương 1410: Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cỗ khí tức này là?

Thanh Long Thuỷ Tổ máu me khắp người trừng to mắt, hô hấp cũng dồn dập lên .

Vũ Tiêu kiếm tôn cũng dừng tay, hắn không công kích Cơ Bất Bại nữa, mà chỉ nhìn về phía chân trời, trong mắt tràn đầy sự sợ hãi .

Cỗ khí tức này đột nhiên giáng lâm làm cho hắn cảm một sự nguy hiểm cực lớn, thậm chí không thua gì Cơ Bất Bại .

Hai vị thánh nhân khác cũng có cảm nhận như thế, đừng nói đến các trưởng lão và đệ tử của Thánh Môn, ai ai cũng run lẩy bẩy, run rẩy từ tận

linh hồn.

- Người nào dám làm con nuôi ta bị thương!

Tiếng quát cuồng bá của Tử Đạo vang vọng đất trời, chấn động cho toàn bộ sinh linh đinh tai nhức óc. .

Con nuôi?

Tần Quân khóe miệng co giật, Cơ Bất Bại nổi gân xanh đầy trán.

Thuận Vũ Tiêu kiếm tôn nhìn ra phía xa xa, chỉ thấy phía chân trời có một chỗ không gian bị xé rách, Tử Đạo giống như một Dã Man Nhân bước dài từ trong đó ra, tóc dài như lửa đen chập chờn giữa không trung.

Mặc dù Tử Đạo bị tóc che mất nửa khuôn mặt, nhưng vẫn lộ ra cái miệng cong đầy kiêu ngạo.

- Thì ra đây là Thánh Môn!

Lời vừa dứt, Tử Đạo giống như dùng thuấn di đi đến sau lưng Tần Quân, Lục Áp đạo nhân ở bên cạnh cả kinh đến mức mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh .

Cái loại tốc độ di chuyển mà Quỷ Thần cũng khó đoán này, làm cho hắn có cảm giác Tử Đạo nhấc một ngón tay cũng có thể giết chết hắn.

- Muốn ta giúp ngươi giết ai, cứ mở miệng!

Tử Đạo nhếch miệng cười nói, hắn không nói nhỏ hơn chút nào, tiếng nói kia vẫn quanh quẩn trong thiên địa.

Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn đều lấm tấm mồ hôi lạnh, chỉ mình Cơ Bất Bại đã có thể áp chế được hai người bọn hắn rồi, bây giờ còn xuất hiện một vị cường giả bí ẩn khác nữa, sao bọn hắn không sợ cho được?

Quan trọng nhất là người này tự xưng là cha nuôi của Tần Quân, điều này khiến bọn họ có cảm giác hoang đường .

Cha cùng cha nuôi đều là thánh nhân?

Sắc mặt của Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô ở xa càng ngày càng khó coi, bọn họ không ngờ rằng sau lưng Tần Quân có hai vị Thánh Nhân.

Thiên Mệnh Đại Đế âm trầm, Tù Mệnh Đế Tôn từng nhắc nhở hắn không nên trêu chọc Tần Quân, nhưng không tiết lộ thông tin gì về Tần Quân cả, bây giờ lại có hai vị Thánh Nhân xuất hiện cứu Tần Quân khiến cho hắn có cảm giác tê dại cả da đầu.

Bởi vì hắn có một loại dự cảm .

Đây không phải là toàn bộ át chủ bài của Tần Quân!

Tần Quân cười lạnh nhìn về phía các trưởng lão ở xa, đầu tiên là chỉ về phía Hình Đường trưởng lão, nói.

- Giết hắn trước!

- Được!

Tử Đạo bá khí nhận lời, nói xong cũng biến mất ngay tại chỗ .

Hơn hai mươi vị trưởng lão tập hợp vào một chỗ, nhìn thấy Tử Đạo biến mất, trong nháy mắt khẩn trương lên, nhất là Hình Đường trưởng lão, toàn thân như rơi vào hầm băng, một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng đến cái ót.

Lúc này, Tử Đạo trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Hình Đường trưởng lão .

Hình Đường trưởng lão vốn dĩ rất cao lớn nhưng khi đứng trước mặt Tử Đạo, khí thế của hắn hoàn toàn bị áp chế, Hình Đường trưởng lão ngửa đầu nhìn về phía Tử Đạo, thấy không rõ khuôn mặt người kia, chỉ có thể nhìn thấy được khóe miệng cong lên đầy tự ngạo của Tử Đạo.

Phanh ——

Tử Đạo trực tiếp đánh ra một quyền về phía Hình Đường trưởng lão, kẻ có tu vi Bán Thánh mạnh mẽ như Hình Đường trưởng lão cũng không kịp

phản ứng, bị đánh nát tại chỗ .

Thánh Cốt vỡ vụn, nguyên thần phá diệt!

Máu vẩy trời cao!

Triệt để chết hết, thân tử đạo tiêu!

Các trưởng lão ở xung quanh bị dọa đến toàn thân run rẩy, không dám động đậy .

Trước mặt Tử Đạo, bọn họ đều giống như là gà con, nhỏ yếu đến mức một kích cũng không chịu nổi .

- Cái này...

Mặt mũi của Kinh Vô Binh giống như gặp quỷ, mặc dù thực lực của, Hình Đường trưởng lão không bằng hắn, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu, vậy mà đã chết rồi?

Tử Đạo cuồng tiếu nửa ngày, hỏi.

- Con nuôi, con còn muốn giết ai!

Lời vừa nói ra, tất cả các trưởng lão đều lui nhanh, rời xa Tử Đạo .

- Ngươi dám!

Vũ Tiêu kiếm tôn nổi giận hét lên, cho dù hắn biết mình không phải là đối thủ của Tử Đạo đối thủ, nhưng cam đảm ra tay thì vẫn có.

Huyết chi kiếm hóa thành một đạo cầu vồng, xuyên phá không gian, trong chớp mắt đã bay vọt mấy ngàn vạn dặm, giết đến trước mặt Tử Đạo.

Ở trước thân kiếm Huyết chi kiếm, Tử Đạo giống như là hạt bụi nhỏ bé .

------oOo------

Chương 1411: Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết (2)

- Hừ! Thanh kiếm này là Hỗn Độn Linh bảo, ngươi không xứng với nó!

Tử Đạo nâng tay phải lên, một quyền đập tới, dùng quyền phong đối cứng với huyết chi kiếm, làm nó dừng lại ở giữa không trung .

Huyết Chi Kiếm dài đến 100 ngàn trượng là loại hình đồ sộ gì chứ, vậy mà bị Tử Đạo đánh một quyền cho dừng lại trong chớp mắt, mọi người trong Thánh Môn trừng to mắt, trên mặt mũi tràn đầy vẻ không dám tin .

Vũ Tiêu kiếm tôn cũng trợn tròn mắt, không ngờ rằng huyết chi kiếm của hắn không phá nổi phòng ngự của Tử Đạo.

Thanh Long Thuỷ Tổ hiện ra bản thể, Thanh Long dài mấy chục vạn trượng mang theo khí tức khủng bố vọt về phía Tử Đạo, nhưng vừa bay ra ngoài đã ngừng lại, không ngờ Cơ Bất Bại ở phía sau kéo lấy đuôi của hắn .

- Tiểu Thanh Trùng, trở về cho Lão Tử!

Cơ Bất Bại giễu cợt nói, trong khi nói chuyện, hai tay hắn dùng lực kéo một cái, ném cái đuôi trong tay ra ngoài.

Đường đường Thanh Long Thuỷ Tổ lại bị hắn xem như là dây thừng ném ra ngoài .

Cùng lúc đó, Vũ Tiêu kiếm tôn muốn đánh về phía Tử Đạo, nhưng tốc độ của Cơ Bất Bại còn nhanh hớn, người kia bay đến cản trước người hắn, khinh miệt cười nói.

- Đối thủ của ngươi là Lão Tử!

Nói xong, hắn cũng không nói nhảm gì khác, Cơ Bất Bại dùng một bàn tay chụp về phía Vũ Tiêu kiếm tôn .

Đồng tử của Vũ Tiêu kiếm tôn co rụt lại, nhấc tay muốn ngăn trở .

Đáng tiếc, hắn đâu phải là đối thủ của Cơ Bất Bại, về mặt sức mạnh thì

càng không so kịp.

Phốc ——

Vũ Tiêu kiếm tôn thổ huyết bay ngược, trong chớp mắt hóa thành một chấm nhỏ tan biến cuối chân trời .

Tĩnh!

Trời đất đều yên lặng lại, Tử Đạo và Cơ Bất Bại cao ngạo đứng ở trên trời cao, toàn thân tản ra khí thế vô địch, khiến cho tất cả trưởng lão và đệ tử Thánh Môn rung động thật lâu.

Bọn hắn tin rằng Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ giống như thần, vậy mà hai người đều không chịu nổi một kích như thế, khiến cho bọn họ phải hoài nghi nhân sinh rồi.

Mấu chốt nhất là Tử Đạo và Cơ Bất Bại không hề sử dụng Thần Thông gì cường đại hết, toàn bộ đều nhờ vào quyền cước mà hành hung hai vị thánh nhân .

Cảm xúc của Tần Quân bành trướng, không nghĩ ngờ rằng hắn đã đánh giá thấp thực lực của Cơ Bất Bại và Tử Đạo.

Chiến lực đơn giản là bạo lực!

Đã như vậy, càng khiến cho dã tâm của hắn lớn mạnh thêm!

Tần Quân đứng dậy, vận đủ pháp lực, thét dài nói

- Trẫm chính là Tần Thiên Đế, nếu như các ngươi thần phục, có thể miễn đi tội chết, nếu không, từ thánh nhân cho đến đệ tử tạp dịch, toàn bộ phải chết!

Thuận ta thì sống chống ta thì chết!

Thánh Môn giết Lục Cực Viêm Ma Thần tộc, Tần Quân cũng lười đi thăm dò những người năm tham gia.

Nếu bọn họ đều là người của Thánh Môn, vậy thì phải chung một số phận.

Lời vừa nói ra, toàn bộ Thánh Môn Thiên Địa vỡ tổ .

- Quá cuồng vọng!

- Hai người cha của Tần Thiên Đế sao mạnh như thế?

- Đừng hoảng hốt! Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương, Thường Đức đại tiên còn chưa đến đâu!

- Trong Thánh Môn còn có Ngũ Thánh, sao có thể để cho bọn họ làm loạn?

- Càn rỡ! Đợi lát nữa Đạo Tổ tới, xem bọn hắn có quỳ khóc không!

Các đệ tử Thánh Môn tức giận không thôi, Thánh Môn kiêu ngạo như thế sao có thể tha thứ cho kẻ khác chà đạp được?

Tử Đạo bẻ bẻ cổ, thì thào nói.

- Rất lâu không có đánh một trận toàn lực rồi, không ngờ rằng trong Thánh Môn còn có Ngũ Tôn thánh nhân, đủ cho ta chơi đùa thật tốt!

Ngũ Thánh thì như thế nào!

Hắn không sợ!

Huống chi, còn có Cơ Bất Bại ở bên cạnh .

Hắn quay đầu nhìn về phía Cơ Bất Bại, Cơ Bất Bại cũng đang nhìn về phía hắn, bốn mắt nhìn nhau, hai người cười ha hả.

Hai người này giống như nhớ ra cái gì đó, trong tiếng cười kia tràn đầy sơ cuồng .

- Xú Gia Hỏa, hôm nay chúng ta phải náo Thánh Môn đến long trời lỡ đất!

Ánh mắt của Cơ Bất Bại sáng rực cười nói, huyết hải thâm cừu của gia tộc, rốt cục cũng đã đến lúc báo .

Tử Đạo cũng bá khí vô biên, tiếng cười kia giống như không hề để Thánh Môn vào mắt, nói.

- Nhớ kỹ, ngươi nợ ta một ân tình, mặc dù ngươi đã thiếu ta rất nhiều, đời này cũng không trả nổi.

Tần Quân nghe được thì nháy mắt, làm sao hắn có cảm giác hai người này có chút là lạ đây?

------oOo------

Chương 1412: Đại Tần thiên đình ở đâu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay khi Tử Đạo và Cơ Bất Bại hồi ức lại chuyện xưa trước kia, Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ đã tụ họp lại một chỗ.

Hai vị Thánh toàn thân đều là máu, cắn răng nghiến lợi nhìn Cơ Bất Bại và Tử Đạo .

Tử Đạo lai lịch bí ẩn, cho dù mạnh đến đâu, trong lòng của hắn cũng chỉ có sự kinh hãi .

Nhưng Cơ Bất Bại vậy mà cũng mạnh hơn bọn họ, điều này khiến cho bọn hắn gần như sụp đổ .

Năm đó con kiến hôi mà bọn họ có thể tiện tay bóp chết nay đã tiến hóa thành một Cự Long mất rồi, điều này làm sao không để cho bọn hắn nổi điên, ai cũng có cảm giác ông trời đang chọc ghẹo bọn họ.

- Vì sao Đạo Tổ còn chưa ra tay?

Vũ Tiêu kiếm tôn cắn răng hỏi, với thực lực của hai người bọn họ, hoàn toàn không ngăn được Cơ Bất Bại và Tử Đạo .

Sắc mặt của Thanh Long Thuỷ Tổ cũng vô cùng khó coi, ở trước mặt đệ tử Thánh Môn mà bị hành hung, điều này làm cho hắn cảm thấy mất hết mặt mũi.

Quan trọng nhất chính là ba tên thánh nhân khác còn không chịu ra tay, chẳng lẽ còn muốn ngồi trong kia xem trò cười hay sao?

Thánh Môn Chư Thánh cũng không phải là hòa bình như mặt ngoài, bên trong cũng có cạnh tranh cao thấp.

Tần Quân thì chỉ nhìn về phía Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ, cười nói.

- Giết bọn hắn!

Tru Thánh, nghe có vẻ kích thích!

Sự tình phát triển đến tình trạng này, hắn không tin sau này Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm sẽ không mang thù.

Trảm thảo trừ căn, nếu không thì sẽ mang đến hậu hoạn vô cùng!

- Tốt!

Cơ Bất Bại hét lớn một tiếng, một giây sau, hắn hóa thành Cực Viêm Ma Thần, thân cao hơn trăm trượng, Đỉnh Thiên Lập Địa, bá khí Vô Song .

Sau khi biến thành Cực Viêm Ma Thần, khí thế của Cơ Bất Bại cấp tốc tăng vọt .

Mang theo khí thế bá đạo, hắn dạo bước về phía Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ, nhìn như đang nhàn nhã đi dạo, nhưng mỗi một bước lại có thể vượt qua mấy trăm dặm, bộ pháp này hơn mười phần huyền ảo .

- Không hổ là Cực Viêm Ma Thần .

Tử Đạo tự lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy chiến ý .

Chiến ý này là nhằm vào Cơ Bất Bại, mà không phải Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ .

- Thật sự nghĩ rằng hai người các ngươi là vô địch sao?

Thanh Long Thuỷ Tổ nổi giận hét lên, trong lúc nói chuyện, hắn nâng hai tay về phía trước đẩy đi, trong chốc lát, pháp lực màu xanh ngưng tụ thành một đầu Thanh Long, phù diêu xuống dưới, trên không trung giãy dụa một lát rồi phóng đến Cơ Bất Bại .

Thân hình nó cấp tốc bành trướng, không mất thời gian hai cái hô hấp, Thanh Long đã dài đến 13 vạn trượng, mỗi một chiếc vảy rồng còn lớn hơn so với phòng ốc.

Đối mặt khí thế hung tàn của Thanh Long, Cơ Bất Bại vẫn thờ ơ, nhàn nhã dạo bước như cũ.

Mắt thấy Thanh Long liền chuẩn bị đụng vào Cơ Bất Bại, lúc này, Cơ Bất Bại đột nhiên hét lên.

- Phá!

Giống như một tiếng cảnh báo của Thiên Đạo vang lên, chấn động cho vô số sinh linh đầu váng mắt hoa, ngay sau đó Thanh Long dài 13 dài vạn trượng đột nhiên tiêu tán, nó hóa thành từng mảnh phiên tán trong trời đất.

Yên tĩnh!

Tất cả mọi thứ trong nháy mắt yên lặng lại, Thanh Long Thuỷ Tổ há to mồm, muốn nói lại thôi .

Toàn thân Vũ Tiêu kiếm tôn run rẩy, trên mặt lộ vẻ sợ hãi .

Bọn hắn đều không thấy rõ Cơ Bất Bại ra ray như thế nào? Chẳng lẽ là ở trong tiếng thét kia.

Tần Quân thấy tim đập nhanh hơn, đây là Thần thông gì?

Quá bá đạo!

Không cần phải liên thủ, hắn nhẹ nhõm phá diệt địch bằng một Thần thông .

Thân hình của Cơ Bất Bại thoắt một cái, đi đến trước mặt Thanh Long

Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn, cười lạnh nói

- Chơi cũng chơi chán, hai con bò sát các ngươi cũng nên chết!

Còn chưa dứt lời dưới, song quyền của hắn lập tức đánh ra, đối với Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn mà nói, song quyền của hắn giống như là hai tòa núi cao đánh tới, dọa cho bọn họ suýt hồn phi phách tán .

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên hiện ra ở trước mặt bọn hắn.

Rõ ràng là Vô Cực đạo tổ!

Vô Cực đạo tổ cầm một thanh Mộc Kiếm trong tay, nhẹ nhàng vung lên, pháp lực từ thể nội bạo phát, cương ngạnh đỡ hai quyền của Cơ Bất Bại lại được, chỗ va chạm kia hình thành một không gian hỗn độn.

Cơ Bất Bại nheo mắt lại, nhanh chóng thu quyền, Vô Cực đạo tổ cũng thu hồi Mộc Kiếm của mình.

- Ngươi chính là Thánh Môn Đạo Tổ trong truyền thuyết sao?

Cơ Bất Bại lạnh giọng hỏi, Vô Cực đạo tổ chính là tồn tại cao nhất của Thánh Môn, giáo hóa vô số sinh linh, đệ tử nhiều đến mức đếm không hết .

Vô Cực đạo tổ đạm mạc nói.

- Thiên Đạo không dung Cực Viêm Ma Thần, ngươi may mắn chạy trốn được, vì sao còn chấp mê bất ngộ?

------oOo------

Chương 1413: Đại Tần thiên đình ở đâu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chấp mê bất ngộ? Mê muội không chịu tỉnh ngộ sao?

Cơ Bất Bại cười.

- Chẳng lẽ lại huyết hải thâm cừu lớn như vậy có thể dùng một câu nói có thể hóa giải? Ngươi quá xem trọng bản thân rồi!

Vô Cực đạo tổ nhẹ giọng hỏi.

- Hai người các ngươi đúng là lợi hại, nhưng cũng không lật nổi sóng gió gì .

Lời nói vừa dứt, Vân Mị Nương Nương và Thường Đức đại tiên đồng thời xuất hiện ở bên cạnh hắn .

Ngũ Tôn thánh nhân đứng chung một chỗ, khí thế cường thịnh, khiến cho trời đất của Thánh Môn trở nên không ổn định .

Cơ Bất Bại và Tử Đạo đều nhíu mày, không ngờ bên trong Thánh Môn còn có Ngũ Tôn thánh nhân .

Chỉ nghe Vô Cực đạo tổ nói tiếp nói.

- Cái này cũng không phải là toàn bộ lực lượng của Thánh Môn, bên ngoài còn có mấy vị sư huynh đệ, chẳng mấy chốc sẽ trở về .

Lời vừa nói ra, Cơ Bất Bại và Tử Đạo sắc mặt kịch biến .

Mấy vị sư huynh đệ?

Đều là thánh nhân?

Hai người không bình tĩnh nổi nữa, bọn hắn có thể cảm giác được Vô Cực đạo tổ rất mạnh, mà sư huynh trong miệng hắn chắc chắn còn mạnh hơn.

Vượt qua Ngũ Tôn thánh nhân, bọn hắn có thể đối phó nổi sao?

- Sợ cái gì! Thủ hạ của Trẫm cũng không chỉ hai vị tôn thánh nhân!

Tần Quân bỗng nhiên cao giọng rít gào nói, Ngũ Thánh cả kinh nhìn về phía hắn, đệ tử Thánh Môn và các trưởng lão cũng xì xào bàn tán.

Một tên Đại La Thủy Tiên nắm trong tay nhiều vị thánh nhân!

Cái này sao có thể?

Chẳng lẽ đều là trưởng bối của Tần Quân?

- Đại Tần thiên đình ở đâu! Còn không mau giết đến đây!

Tần Quân vận đủ pháp lực, gầm thét nói, khiến cho toàn bộ sinh linh trong Thánh Môn rùng mình .

Đại Tần thiên đình?

Oanh một tiếng khủng bố tiếng vang!

Chỉ thấy phía xa bầu trời bỗng nhiên bị phá vỡ một cái động lớn, Phục Hi nắm Phượng Hoàng Cầm mặt không thay đổi chậm rãi bước ra .

Đi theo phía sau là Dương Tiễn, Đế Giang, Bồ Đề Tổ Sư, Thần Nông, Cường Lương, Chúc Dung, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Triệu Công Minh, Vân Tiêu nương nương, Trấn Nguyên Tử, Huyền Đô các loại, từng khí tức Hiển Thánh, Bán Thánh tràn ngập Thánh Môn Thiên Địa, khiến cho các trưởng lão của Thánh Môn trừng to mắt .

Dưới tay Tần Quân vậy mà có nhiều Hiển Thánh như thế?

- Đại Tần thiên đình Nhị Lang Thần Dương Tiễn đến đây trợ giúp Bệ Hạ!

Dương Tiễn tay cầm Chiến Thần Tam Tiêm Đao, mở Chí Tôn pháp nhãn, dưới chân cưỡiHao Thiên Khuyển, giống như Thần Tướng, tiếng quát rung động tâm linh .

- Đại Tần thiên đình Đế Giang đến đây trợ giúp Bệ Hạ!

- Đại Tần thiên đình La Sĩ Tín đến đây trợ giúp Bệ Hạ!

- Đại Tần thiên đình Chúc Dung đến đây trợ giúp Bệ Hạ!

- Đại Tần thiên đình Triệu Công Minh đến đây trợ giúp Bệ Hạ!

Các chiến tướng của Đại Tần thiên đình báo ra danh hào, từng người đều mười phần bá khí, hoàn toàn không có để Thánh Môn vào mắt .

Lục Áp đạo nhân sau lưng Tần Quân nghe được há to mồm .

- Phục Hi, Dương Tiễn, Thần Nông, Vân Tiêu, Triệu Công Minh, Huyền Đô!

Những nhân vật ở kiếp trước vậy mà đều xuất hiện ở trước mắt hắn, cũng đều là thủ hạ của Tần Quân, suy nghĩ của Lục Áp đạo nhân triệt để hỗn loạn, hoàn toàn không nghĩ ra .

Cơ Bất Bại và Tử Đạo đều nở nụ cười, khí thể của thủ hạ của Tần Quân ngược lại có đủ mười phần, nếu thả trong chiến tranh, tuyệt đối là hổ sư.

Ngũ Thánh thì nhìn chằm chằm vào Phục Hi .

Lại là nhất tôn thánh nhân!

Bọn hắn trước kia cũng từng nghe nói Ngoại vũ trụ có một tên là thế lực của Đại Tần thiên đình, không ngờ rằng lại mạnh thế lớn.

Sắc mặt của Vô Cực đạo tổ khẽ biến thành lạnh, dưới sự khống chế của Thánh Môn, Ngoại vũ trụ lại là xuất hiện một thế lực như vậy, hắn có cảm giác bị người đánh mặt.

- Một bầy kiến hôi cũng muốn tạo phản?

Thường Đức đại tiên lay động Vũ Phiến cười nói, giọng điệu của hắn tràn đầy khinh miệt .

Phục Hi mới bước vào Thánh Nhân cảnh mà thôi!

------oOo------

Chương 1414: Khai chiến trên toàn diện. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- May mắn Đại Tần thiên đình kịp thời xuất hiện, nếu không đợi chúng mạnh hơn một chút, chúng ta có khả năng không đối phó được.

Vân Mị Nương Nương nhẹ giọng nói, đôi mắt nàng lấp lóe, khiến cho người ta dễ đánh mất tâm thần.

Thường Đức đại tiên lay động cái quạt gật đầu, trên mặt còn mang theo nụ cười như có như không, giống như nguy cơ trước mắt không tính là gì.

Thanh Long Thuỷ Tổ trầm giọng nói.

- Đạo Tổ, hôm nay quyết không thể cho bọn hắn chạy thoát!

Cơ Bất Bại và Tử Đạo thôi đã đủ để bọn hắn cảm nhận được nhục nhã quá lớn, nhất định phải lấy tính mạng của bọn họ để rửa nhục.

Về phần Tần Quân, căn bản không được xem trọng.

Một khi Cơ Bất Bại và Tử Đạo chết đi, những người gọi là Đại Tần thiên đình chiến tướng đều là binh tôm tướng cua hết.

- Ừm.

Vô Cực đạo tổ nhẹ nhàng gật đầu, lúc này, Phục Hi đã bay đến bên cạnh Cơ Bất Bại và Tử Đạo, giằng co với Ngũ Thánh .

Tất cả các chiến tướng Đại Tần thiên đình đều bay đến xung quanh Tần Quân, quỳ bái Thiên Đế, yên lặng chờ hiệu lệnh .

- Không quan tâm Thánh Môn có bao nhiêu thánh nhân, toàn bộ giết hết cho trẫm!

Tần Quân cao giọng tuyên bố nói, lời nói vừa dứt, Phục Hi đã dẫn đầu giơ lên Phượng Hoàng Cầm phát động tiến công .

Cầm Thanh liên tiếp như sóng lớn, một Cầm như một lưỡi đao giết ra, đánh về phía Thánh Môn Ngũ Thánh.

Cơ Bất Bại nhanh chóng phóng về phía Vô Cực đạo tổ.

Kẻ địch mạnh nhất, chắc chắn phải để hắn tự mình giải quyết!

Ánh mắt Vô Cực đạo tổ ngưng tụ, lúc này hắn đã hóa thành một vệt cầu vồng đụng vào Cơ Bất Bại, trong chốc lát, hai người bắn ra sóng kích Diệt Tuyệt, quét ngang ức vạn dậm sơn hà .

Ngay sau đó hai bên dùng tốc độ cực nhanh phóng về phía bầu trời, muốn xông vào bên trong một ngôi sao.

Tử Đạo giẫm lên lưỡi đao mà Phục Hi đánh cầm tạo ra, đến gần trước mặt Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vân Mị Nương Nương, Thường Đức đại tiên, nắm tay phải nâng cao lên.

- Nhân Quả Báo Ứng! Chịu chết đi!

Một quyền này xé rách không gian, không có pháp lực hiện hình rực rỡ gì cả, chỉ bằng quyền phong, đã đủ cho sắc mặt tất cả đệ tử Thánh Môn thay đổi, nhao nhao dùng pháp bảo ngăn cản.

Oanh ——

Phía trên bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc, chỉ thấy Cơ Bất Bại và Vô Cực đạo tổ đã đánh vỡ bình chướng thiên khung, tiến vào vô tận hư vô .

Tu vi của bọn họ đều vô cùng cao thâm, nếu chiến đấu ở trong Thánh Môn, tất nhiên sẽ phá hủy nơi này thành từng mảnh nhỏ.

Chiến đấu hoàn toàn bạo phát!

Cơ Bất Bại kiềm chế Vô Cực đạo tổ, Tử Đạo và Phục Hi đối kháng với Tứ Thánh, toàn bộ thiên không đều biến thành chiến trường của bọn hắn.

Dương Tiễn nhìn về phía các trưởng lão Thánh Môn ở xa, còn có những đệ tử tinh, khí tức Hiển Thánh cảnh có hơn trăm vị, thậm chí còn có hơn mười tên Bán Thánh, khiến cho hắn nhiệt huyết dâng trào .

- Bệ Hạ, cần ta giết ai!

Dương Tiễn nửa quỳ ở trước mặt Tần Quân, chắp tay hỏi.

Hai thế lực to lớn khai chiến, cũng không thể chỉ để mấy thánh nhân biểu

diễn!

Hắn cũng muốn tham chiến!

Bởi vì Chí Tôn pháp nhãn, hắn đã cách Thánh Đạo không xa, gần nhất nhờ có Phục Hi chỉ đạo, hắn cảm giác khoảng cách thành thánh của mình càng ngày càng gần .

]

Hắn muốn thông qua chiến đấu, thăng hoa tu vi chính mình!

- Nhìn thấy bên kia không, tất cả đều là Hiển Thánh, tùy ngươi giết!

Tần Quân chỉ các trưởng lão Thánh Môn cười nói, lời vừa dứt, Dương Tiễn đã thả người vọt lên, giống như đạn pháo đánh đến.

Thấy vậy, Đế Giang, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Cường Lương, Chúc Dung, Triệu Công Minh nhao nhao quỳ xuống xin chiến .

Nhìn qua những thân hình thẳng tắp ở xung quanh, Lục Áp đạo nhân nuốt nước miếng .

Đại Tần thiên đình đến và tồn tại như thế nào vậy?

Tần Thiên Đế là Thần thánh phương nào?

Hắn bỗng nhiên cảm thấy rất mê mang

- Các ngươi đều đi đi! Giữ mấy vị bảo vệ trẫm là đủ.

Tần Quân phất tay cười nói, chiến tranh lớn như vậy, kết quả tuyệt đối là danh chấn vũ trụ, những phần tử hiếu chiến như bọn hắn sao có thể kềm chế chiến ý của chính mình?

Oanh! Oanh! Oanh

Từng người, từng người Đại Tần chiến tướng nhảy lên nguyên địa, làm cho bụi đất bay cuồn cuộn.

------oOo------

Chương 1415: Khai chiến trên toàn diện. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ cần Chiến Tướng đạt tới Hiển Thánh cảnh đều đã đi đến trợ giúp, những binh lính và chiến tướng còn lại thì đang ở ngoài Thánh Môn chờ đợi, bởi vì nếu bọn hắn tiến đến, sẽ trở thành pháo hôi .

Cùng lúc đó, Ngoại vũ trụ cũng đang thảo luận, vì sao Đại Tần thiên đình lại dốc toàn bộ lực lượng .

Hơn nữa còn là tiến về vị trí Huyền Trì.

Không phải là đi cứu Tần Thiên Đế sao?

Trong chốc lát, thế lực khắp nơi đều phái binh chạy đến.

Trong mắt bọn hắn, Tần Thiên Đế phải chết .

Ngang dọc trong vũ trụ vô số năm, bọn hắn chưa bao giờ nhìn thấy hùng chủ có khả năng uy hiếp tính lớn như thế.

Giống Tịch Nghiệp ma quân, Trưởng Tham Thương, Cơ Bất Bại cũng chỉ là do chiến lực của cá nhân, nhưng Tần Thiên Đế lại có thiên phú cực kì Yêu Nghiệt, thủ hạ lại là Cường giả nhiều như mây.

Thậm chí có người phỏng đoán, Đại Tần thiên đình đã có được chiến lực phá vỡ toàn bộ vũ trụ rồi.

- Chậc chậc, xem ra tin tức Tần Thiên Đế là Cực Viêm Ma Thần tộc đã truyền vào trong Chí Thánh môn.

- Chắc chắn rồi, nếu không vì sao Đại Tần thiên đình lại phải điều động nhiều nhân lực như vậy?

- Sao không nhân cơ hội này, xâm chiếm Cổ Tiên tinh vực chứ?

- Ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi cho rằng Đại Tần thiên đình không để lại cường giả trấn thủ sao? Tùy tiện tìm một người trong Tần tiên Lục Thần đã có thực lực để trấn một phương rồi!

- Loạn thế rồi, cảm giác vũ trụ sắp thay đổi!

Người trong 3000 Đại thế giới đều bàn tán, mặc dù bọn họ không biết tròn Thánh Môn đã có chiến tranh xảy ra, nhưng không khí nghiêm trọng ở bên ngoài vũ trụ đã khiến cho bọn họ cảm thấy bất an.

Nhan Vương Thành .

Hiên Viên và Thái Thượng Lão Quân đứng ở trên tường thành, sắc mặt hai người đều rất ngưng trọng.

- Bệ Hạ điều động nhiều người như vậy, sợ là không ổn .

Hiên Viên trầm giọng nói, hắn không hy vọng Tần Quân ngã ở nơi này .

Thái Thượng Lão Quân híp mắt, cười nói.

- Đừng lo lắng, sao ngươi biết lần rung chuyển này không phải là kỳ ngộ của Bệ Hạ chứ?

Hắn đã đi theo Tần Quân một đoạn thời gian, biết rõ tác phong làm việc của Tần Quân.

Nhìn qua giống như rất cuồng vọng, nhưng xưa đến nay hắn chưa từng đánh trận nào mà không nắm chắc phần thắng!

Tần Quân một mình đi Thánh Môn, bên người chỉ mang theo Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá, điều này đã nói lên bên cạnh hắn còn có tồn tại mạnh mẽ hơn.

Hiên Viên nghe xong, cũng không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là sắc mặt của hắn vẫn nghiêm trọng như cũ.

Lúc này, Mông Điềm bỗng nhiên bay lên, trầm giọng nói.

- Minh Hà lão tổ mang theo A Tu La Tộc đánh tới!

Minh Hà lão tổ!

Hiên Viên nghe xong, trong mắt lấp lóe ra hàn mang, bây giờ trong lòng của hắn tràn đầy sầu lo, đang lo không chỗ phát tiết!

- Ta tự mình đi "chăm sóc" hắn!

Hiên Viên vứt ra câu nói này liền biến mất tại chỗ, Mông Điềm hành lễ với Thái Thượng Lão Quân, sau đó cấp tốc rời đi .

Thái Thượng Lão Quân lắc đầu cười một tiếng, thì thào nói.

- Dù là Đại Tần thiên đình hay là Nhan Vương Điện, đều đã mạnh tới mức này, Bệ Hạ, cờ mà ngươi đánh, rộng lớn đến bao nhiêu?

Oanh ——

Dưới nhất đao trảm của Dương Tiễn, trực tiếp chém Vạn Trượng Phong thành hai khúc, Kinh Vô Binh may mắn tránh thoát, mồ hôi lạnh nhỏ từng giọt lớn.

- Người chỉ là Bán Thánh sao lại biến thái như thế chứ?

- Con mắt kia chẳng lẽ là Chí Tôn pháp nhãn?

Trong lòng Kinh Vô Binh ngập tràn kinh sợ, hắn dừng chân ở Bán Thánh, được xem là một tồn tại vô địch, chí ít là trước kia.

Nhưng khi đối mặt với Dương Tiễn, vậy mà hắn hoàn toàn bị đè lên đánh.

Thời khắc này Dương Tiễn đã nhắm hai mắt, mở ra Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm, điên cuồng chiến đấu, không cho Kinh Vô Binh chút thời gian nào để thở dốc.

Hai người từ phương tây đánh đến sườn đông, hoàn toàn là do Dương Tiễn đuổi theo Kinh Vô Binh đánh.

Cùng lúc đó, giữa khắp nơi trong trời đất đều có người vọt đến, bụi bay cuồn cuộn, thân ảnh của bọn họ giống như một đạo lưu Tinh, phát động

bụi sóng cuồn cuộn.

Trưởng lão, đệ tử tinh anh của Thánh Môn đều tự mình đối chiến.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung mở ra Tổ Vu Chân Thân, thân thể cao vạn trượng, giống như từng tòa núi lớn đang lao nhanh, thanh thế to lớn .

Những chiến tướng Đại Tần thiên đình còn lại đều hiển thần uy, chiến đến hỏa diễm xông lên trời.

------oOo------

Chương 1416: Thân Chí Tôn thuỷ tinh. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ nhất đệ tử tinh anh trong Thánh Môn là Tây Cực Lương, giờ phút này cũng lâm vào bên trong khổ chiến.

Người hắn phải đối chiến là Cường Lương, mặc dù hắn có thực lực Hiển Thánh cảnh hậu kỳ cường đại, nhưng lúc đối mặt Cường Lương là Lôi Chi Tổ Vu, cũng khổ không thể tả .

Cường Lương cũng có tu vi Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, mấu chốt nhất chính là hắn tu luyện Thể Tu, dù cho Tây Cực Lương có công kích như thế nào đi nữa, hoàn toàn không thể phá nổi phòng ngự của người kia.

- Tiểu oa nhi! Đừng chống cự nữa!

Cường Lương cười điên cuồng, hai tay nắm chặt Lôi mâu, ức vạn lôi điện quấn thân, khiến cho không gian trong vòng nghìn dặm bị lôi điện san bằng.

Trên tay Tây Cực Lương nắm một cây trường thương, trên trán có máu tươi chảy ra, khiến cho cả người hắn nhìn có chút thê thảm.

- Chỉ bằng ngươi sao

Sắc mặt Tây Cực Lương dữ tợn nói, hắn ở trong trong vũ trụ là thiên tài có tiếng tăm lừng lẫy, sao có thể bị một tên Thổ Dân của Ngoại Vũ Trụ đánh bại được.

Một tay hắn cầm thương, chân phải đạp một cái, hóa thành một vệt cầu vồng phóng dọc theo mặt đất tới trước mặt Cường Lương .

Trong chớp mắt đã bay vọt vạn dặm, muốn chém bạo đầu của Cường Lương.

Lôi điện điên cuồng tán ngược nơi đây, Cường Lương càng cười điên cuồng không ai bì nổi.

Mắt thấy Cường Lương sắp bị đả thương, lúc này, bỗng nhiên phía sau Cường Lương xuất hiện ánh lửa, chính là Chúc Dung, Chúc Dung cả người có liệt diễm vòng quanh dùng một quyền đập đến.

Kẻ cao vạn trượng như ngọn núi lớn, phá tan hết bụi đất, nắm đấm xuống như một cự núi đồ sộ, đánh về phía Tây Cực Lương ở đối diện.

Tây Cực Lương trừng to mắt, vội vàng né tránh, nhưng cánh tay phải vẫn bị quẹt trúng, thống khổ cực hạn khiến cho bộ mặt hắn vặn vẹo, máu tươi vẩy ra, toàn bộ cánh tay phải bị nắm đấm của Chúc Dung phế đi.

Mất đi một cánh tay, Tây Cực Lương nổi giận .

Lại là nhất tôn Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Thật coi hắn dễ khi dễ!

Dưới cơn giận dữ, Tây Cực Lương cắn nát môi, máu tươi từ trong miệng tràn ra, cơ thể của hắn nhanh chóng biến thành thuỷ tinh, đôi mắt hóa thành màu tím, giống như Tử Thuỷ Tinh .

Phượng Văn Tử Y điên cuồng lay động, giống như bị thổi phồng từ bên trong, hắn biến thành người Thuỷ tinh, khí thế bên ngoài càng trở nên vô cùng âm lãnh .

- A?

Chúc Dung kinh ngạc a một tiếng, Cường Lương cũng ngạc nhiên nhìn về phía Tây Cực Lương .

Đây là Thần thông gì?

Vậy mà trong nháy mắt giống như biến thành hai người .

Tây Cực Lương giết lên lần nữa, cánh tay phải của hắn nhanh chóng mọc ra, trưởng thương đều bị hắn thu lại trong nhẫn chứa đồ, dự định dùng nhục thân để tác chiến .

Những đệ tử tinh anh đang đánh nhau ở xa cũng kinh ngạc.

- Vậy mà Tây sư huynh phải vận dụng Chí Tôn thuỷ tinh thân!

- Đây chính là Bá thể trong truyền thuyết đấy!

- Chí Tôn thuỷ tinh thân của Tây Cực Lương còn kém hơn một chút so với Bá thể chí tôn, nhưng đủ hắn Tiếu Ngạo khắp vũ trụ!

- Xem ra đối phương rất khó giải quyết!

Thân thể Chí Tôn thuỷ tinh!

Đây là một thể chất, nghe nói thể chất này rất khó phát động, sự xuất hiện của nó thường thường đại diện cho dấu hiệu thế đạo đại biến.

Từ khi thức tỉnh Chí Tôn thuỷ tinh, Tây Cực Lương có thể nói là Nhất Phi Trùng Thiên .

Một đường giẫm đạp lên các thiên kiêu, trở thành đệ nhất thiên tài của Thánh Môn!

Ngoại trừ Tây Cực Lương, đệ tử tinh anh còn lại cũng bị nhóm Thần Ma ép phải thi triển bản lĩnh thật sự .

Những trưởng lão kia tất cả đều tế ra pháp bảo mạnh nhất.

Ông ——

Tay Triệu Công Minh cầm 24 viên Định Hải Châu, hoành hành tâm phương, những nơi hắn đi qua, bất kì sinh linh nào bị huyền quang của Định Hải Châu chiếu rọi đều bị ý thức hoảng hốt .

Chiến tướng Đại Tần thiên đình đã sớm chuẩn bị, thừa dịp địch nhân choáng váng lúc, nhao nhao vận dụng Sát Chiêu .

Đế Giang thi triển Không Gian Thần Thông, thân hình hắn như quỷ mị, mỗi lần lách mình đều có thể cướp tính mạng của một tên đệ tử Thánh Môn.

Hắn không nhằm vào cường giả Hiển Thánh cảnh trở lên, mà là những đệ tử còn lại.

Thời gian đi qua, Thánh Môn tất nhiên sẽ nguyên khí đại thương!

Trong lúc này, đệ tử phổ thông của Thánh Môn bị dọa đến hồn phi phách tán, chạy trốn tứ phía.

- Ngươi dám!

Một vị trưởng lão Bán Thánh giận dữ nói, nếu như đệ tử phổ thông bị giết hết, Thánh Môn bọn họ phải mất bao lâu thời gian mới có thể khôi phục lại được?

------oOo------

Chương 1417: Thân Chí Tôn thuỷ tinh. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu bị truyền ra ngoài cũng không dễ nghe!

Hung uy của Bán Thánh cuồn cuộn, hận không thể xé nát Đế Giang.

Đế Giang quay đầu liếc mắt nhìn hắn, cười khẩy, hắn không thèm quay người, Trấn Nguyên Tử đã nhanh chóng ngăn ở trước mặt trưởng lão Bán Thánh.

- Đối thủ của ngươi là ta!

Trấn Nguyên Tử đạm mạc nói, vốn là lục tiên tổ, tất nhiên hắn không sợ Bán Thánh, bởi vì hắn bản thân cũng có tu vi Bán Thánh.

Ngoài mười dặm, Vân Tiêu đang đuổi theo một tên trưởng lão đánh.

Chỉ thấy trên tay Vân Tiêu cầm Hỗn Nguyên Kim Đấu, bảo vật này giống như một tòa kim đồng đỉnh, thể bốn phương, không đầy đủ, nhìn bình tĩnh không có gì lạ, nhưng lại khiến cho trưởng lão Thánh Môn trước mặt dọa đến thiếu chút nữa chút hồn phi phách tán .

- Con yêu nữ này! Ngươi cầm tà vật gì trên tay.

Trưởng lão này đã hoảng sợ hô to gọi nhỏ, hắn bây giờ chẳng còn hình tượng gì nữa, sự hoảng sợ trong giọng nói khiến ai cũng nghe ra được.

Vân Tiêu cười lạnh, nụ cười tuyệt mỹ nhưng lại ẩn chứa sát khí băng sương.

Nàng lười trả lời, chỉ cần giết chết người này là được.

Ngoại trừ nàng ra, những người phía Thần Ma còn lại cũng đang áp chế đối thủ.

Trong trời đất, kình phong quét sạch hơn một tỉ chi đại địa, không có người nào dám tới gần.

Ở trung tâm phong bạo, Tử Đạo, Phục Hi, Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vân Mị Nương Nương, Thường Đức đại tiên thân hình di chuyển cực nhanh, Nhị Thánh chiến Tứ Thánh, theo lý mà nói, Tử Đạo và Phục Hi sẽ bị áp chế, nhưng nhờ mượn được thực lực của Tử Đạo, hai bên không chia cao thấp.

Tóc dài của Tần Quân bị gió lớn thổi lộn xộn, hắn nhìn vòi rồng khổng lồ ở phương xa đang phóng lên tận trời, một mình thất thần.

Bồ Đề Tổ Sư nghĩ rằng hắn đang lo lắng, nên lên tiếng an ủi nói

- Bệ Hạ yên tâm đi, chúng ta chắc chắn sẽ thắng.

Trước đó, Bồ Đề Tổ Sư cũng không dám tưởng tượng Đại Tần thiên đình có thể chống lại được Thánh Môn.

Nhưng khi chiến tranh đã bạo phát, tình hình chiến đấu còn tốt hơn so với tưởng tượng của hắn.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, nói

- Trẫm không lo lắng, trẫm đang chờ mong.

Chờ mong?

Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô, Lục Áp người đưa mắt nhìn nhau, chiến tranh đã bùng nổ, Tần Quân còn chờ mong cái gì?

Tần Quân quay đầu nhìn về phía Bồ Đề Tổ Sư, cười nói.

- Ngươi không có phát hiện gì sao, bây giờ ai không có ở đây nào?

Lời vừa nói ra, sắc mặt Bồ Đề Tổ Sư đã thay đổi, hắn thận trọng hỏi.

- Bệ Hạ đang chờ mong Ngộ Không và Nguyên Bá?

Hai tên Đại La ở trong trận chiến căn bản không lật nổi sóng gió gì, nhưng bây giờ lại mất tích bí ẩn, còn được Tần Quân chờ mong .

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hô hấp lập tức dồn dập.

Vì sao tu vi của Dương Tiễn trong mấy ngày đã bay vọt lên?

Không lẽ Tần Quân truyền thần thông kia cho Tôn Ngộ Không và Lý Nguyên Bá.

Tần Quân cười thần bí, không nói thêm gì nữa.

Oanh ——

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu bỗng nhiên truyền đến một tiếng nổ mạnh.

Giống như sóng to gió lớn bỗng nhiên bị đánh cho lan ra một cái hang dài mấy trăm vạn dặm, sóng nước xoay tròn, giống như là vòng xoáy.

Mơ hồ trong đó, Tần Quân còn thấy được hai bóng người đang đánh nhau ở trong hang lớn, lôi điện Tốc Biến, tiếng sét đánh liên tục.

Nhìn lại vào hang lớn, không có gì ngoài bóng tối vô tận.

Chính là Cơ Bất Bại và Vô Cực đạo tổ.

Cơ Bất Bại biến thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân cao tới năm trượng, chính là để thuận tiện chiến đấu.

Vô Cực đạo tổ nhìn qua như phiêu nhiên xuất trần, chiến đấu vô cùng dũng mãnh, thân hình di chuyển thậm chí còn nhanh hơn cả Cơ Bất Bại.

Nhưng liệt diễm trên người Cơ Bất Bại lại để Vô Cực đạo tổ không dám đối kháng trực tiếp, chỉ có thể huy động Mộc Kiếm trong tay tiến hành công kích .

Mộc Kiếm nhìn như thanh kiếm phổ thông, nhưng thực ra nó chính là một Hỗn Độn Linh bảo!

Phẩm giai so với Huyết chi kiếm của Vũ Tiêu kiếm tôn không chỉ cao hơn một bậc.

- Gia hỏa này!

Hai quyền của Cơ Bất Bại nhanh như gió, nhưng trong lòng hắn đang cực kỳ chấn động .

Hắn cảm giác Vô Cực đạo tổ sâu không lường được, giống như không sử dụng toàn lực, loại kẻ địch này, hắn ít khi gặp được.

------oOo------

Chương 1418: Hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay trái của Vô Cực đạo tổ di động với tốc độ siêu việt, giống như có mấy chục tay cánh tay to lớn, Mộc Kiếm nhìn giống như vô hại kia đánh lên người Cơ Bất Bại trên thân, làm cho hắn đau đến đau đến mức phải cắn răng chịu đựng, thậm chí ngay cả linh hồn cũng bị nhói nhói .

Đối với Cơ Bất Bại mà nói, thống khổ thế này không tính là gì.

Chỉ cần diệt trừ được vị Đạo Tổ trước mắt, hắn đã có thể báo thù cho tộc nhân!

Vừa nghĩ đến những nụ cười tươi của tộc nhân, ánh mắt hắn lập tức lóe lên ánh sáng đỏ.

- Lăn —— -

Liệt diễm trên người đột nhiên tăng vọt, hai tay Cơ Bất Bại chấn động, một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng được bắn ra làm cho Vô Cực đạo tổ bay ra ngoài .

Vô Cực đạo tổ hơi híp tròng mắt, nghĩ thầm.

- Đây là lực lượng gì?

Liệt diễm cuồn cuộn chiếu rọi cả thiên khung, làm cho bọn người Tần Quân ở bên trên nhìn thấy rõ ràng.

Chẳng biết vì sao, nhịp tim của Tần Quân tăng tốc như đứng đầu mũi tên.

Chỉ thấy liệt diễm trên người Cơ Bất Bại nhanh chóng phun trào, từng tầng từng tầng bám vào trên người hắn, dần dần ngưng tụ ra một bộ áo giáp, giống như dung nham đang chảy ở bên trong.

Ánh lửa diệu thế, phủ thêm liệt diễm trên áo giáp, cả người Cơ Bất Bại càng thêm cuồng ngạo, khí thế phủ đầy trời đất, khiến cho tất cả mọi người đang chiến đấu cũng không nhịn được ghé mắt nhìn, bao gồm cả Tử Đạo, Phục Hi, Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Thường Đức đại tiên, Vân Mị Nương Nương.

- Đây là ?

Thanh Long Thuỷ Tổ trừng to mắt, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức tử vong từ trên người Cơ Bất Bại, điều này khiến cho hắn hoảng sợ.

Mặt mũi Vũ Tiêu kiếm tôn, Thường Đức đại tiên đều tràn đầy ngưng trọng, Vân Mị Nương Nương thì giống như đang suy nghĩ điều gì đó.

- Đây là thực lực chân chính của hắn sao?

Trong lòng Phục Hi cuồng loạn, hắn có thể thành thánh, toàn bộ nhờ vào sự chỉ điểm của Cơ Bất Bại, vì vậy Cơ Bất Bại cũng như sư phụ của hắn, nhìn thấy Cơ Bất Bại mạnh mẽ như thế, hắn không nhịn được cảm giác tự hào ở trong lòng.

Tử Đạo thì nheo mắt lại, nhếch miệng lên, thì thào nói.

- Trách không được bọn họ đều nói ngươi có cơ hội trở thành người siêu việt nhất các đời Cực Viêm Ma Thần.

Tất cả mọi người đều ngước đầu lên nhìn Cơ Bất Bại, áo giáp dung nham trên người hắn càng phát ra ngưng thực, ánh lửa càng ngày càng loá mắt, giờ phút này hắn giống như liền như là cao cao tại thượng Thái Dương Thần, quan sát thương sinh .

- Đó là cái gì?

- Cỗ khí tức này quá mạnh, tu vi của hắn đã mạnh đến mức nào rồi chứ?

- Ta chưa bao giờ cảm giác được uy áp nặng nề như vậy, giống như thân thể muốn nổ tung luôn!

- Đây chính là thực lực của gia chủ Cơ Bất Bại của Cực Viêm Ma Thần tộc sao?

- Nghe nói Cơ Bất Bại có được siêu việt Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần thiên phú, nguyên lai là thật -

Các trưởng lão và đệ tử Thánh Môn nghị luận ầm ĩ, giọng điệu của bọn họ tràn đầy sợ hãi .

Ngay từ đầu Ngũ Thánh đi ra, bọn hắn còn rất vui mừng, nhưng bây giờ

ngay cả Ngũ Thánh cũng bị kiềm chế, Cơ Bất Bại bộc phát ra thực lực mạnh hơn, sao trong lòng bọn hắn không run sợ được chứ?

- Đây là Thần thông? Không đúng!

Tần Quân nhìn Cơ Bất Bại mà lâm vào trầm tư, lúc này Cơ Bất Bại càng phát lực lượng mạnh mẽ, thì máu tươi trong người hắn không nhịn được mà sôi sục lên.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, khó có thể nói lên lời .

Cùng lúc đó, áo giáp trên người Cơ Bất Bại đã ngưng thành thực chất, giống như được đúc thành từ nham thạch, Song Giác chỉ lên trời, trong đôi mắt tản mát ra hung quang khiếp người.

Cơ thể chỉ cao một trượng, nhưng khí thế của hắn giờ phút này đã lớn đến mức long trời lỡ đất .

Dù là Vô Cực đạo tổ, cũng ngưng trọng sắc mặt hẳn lên .

- Đây mới là hình thái hoàn chỉnh của Cực Viêm Ma Thần sao?

Vô Cực đạo tổ thì thào nói, những chuyện liên quan đến truyền thuyết của Cực Viêm Ma Thần, hắn đã từng tìm hiểu qua, dù sao Cực Viêm Ma Thần còn được xưng là huyết mạch mạnh nhất vũ trụ, bọn họ là sinh linh số ít được truyền thừa xuống từ Hỗn Độn thời kỳ.

Cơ Bất Bại bẻ cổ, khôi giáp bao trùm lên cả khuôn mặt, cảm nhận được sự chiết xạ của kim loại, hắn nhìn về phía Vô Cực đạo tổ, nhe răng cười nói.

- Lão đạo, ngươi là người thứ nhất ta gặp lúc còn ở hình thái hoàn chỉnh đấy!

Cực Viêm Ma Thần có thể thôn phệ ngàn vạn loại lửa khác nhau, nhục thân cường đại số một số hai, nhưng là một Huyết mạch được xưng là mạnh nhất, Cực Viêm Ma Thần không chỉ có mỗi sở trường này.

Trưởng thành là hình thái hoàn chỉnh của Cực Viêm Ma Thần, lực lượng của thân thể bay vọt, một thân áo giáp Cực Viêm không thể phá vỡ được.

------oOo------

Chương 1419: Hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi Cơ Bất Bại đột phá Thánh Cảnh, Huyết mạch liền bắt đầu tiến hóa vào trạng thái hoàn chỉnh.

Đây là hắn lần đầu tiên hắn thi triển xong hình thái Cực Viêm Ma Thần Chân Thân!

- Cực Viêm Ma Thần hừ! Đúng là có thể làm cho người ta kinh diễm, nhưng ngươi chỉ có thể chết ở chỗ này thôi!

Vô Cực đạo tổ lạnh giọng nói, trong lúc nói chuyện, hắn cầm Mộc Kiếm phóng về phía Cơ Bất Bại.

Khoảng cách giữa hai bên vốn cũng không xa.

Dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Vô Cực đạo tổ dùng một kiếm đâm về phía đầu của Cơ Bất Bại, muốn đâm nát đầu hắn.

- Chỉ bằng ngươi sao!

Cơ Bất Bại gầm thét nói, giọng nói vô cùng bá đạo, chấn cho vách tường thiên khu ở phía trên, chấn mạnh sơn xuyên giang hà ở dưới!

Trong chốc lát, Vô Cực đạo tổ chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng mạnh mẽ nhưng vô hình đánh đến, đùng một tiếng, hắn bị đánh bay trở về, thân hình bay nhanh như thiểm điện, trực tiếp nện trên bích chướng Không Gian, sau đó tan biến tại trong hư vô.

Yên lặng!

Tất cả mọi người đều sững sờ nhìn lên thân hình cao lớn trong hang lớn ở trên bầu trời đang đứng trong cuồng phong, trong mắt bọn họ, Cơ Bất Bại không hề ra tay, chỉ có Vô Cực đạo tổ bị đánh bay ra ngoài, đúng là một hình ảnh khiến người ta rung động cực độ.

Dù là mấy người Tử Đạo hay Lục Thánh cũng thấy sửng sốt.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Tần Quân nắm chặt hai tay, hô hấp đều dồn dập, không nghĩ lúc Cơ Bất Bại bật hết hỏa lực lại bá đạo như thế.

Mẹ nó!

Chẳng lẽ chỉ cần dựa vào Cơ Bất Bại, trẫm đã có thể đánh nổ Thánh Môn?

Nghĩ đến đây, tốc độ tim của Tần Quân đập càng nhanh, trái tim hắn muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Sau lưng Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô, Lục Áp đạo nhân cũng trợn tròn mắt.

- Đây chính là Cực Viêm Ma Thần sao?

Đang ở trạng thái Chí Tôn tinh thạch, Tây Cực Lương nghẹn họng nhìn trân trối nhìn Cực Viêm Ma Thần.

Chí Tôn Bá thể ở trong vũ trụ chính là thể chất mạnh mẽ số một số hai, nhưng lại có một lời đồn, đó chính là hình thái hoàn chỉnh của Cực Viêm Ma Thần còn mạnh hơn so với Chí Tôn Bá Thể, dù Tây Cực Lương chưa lĩnh ngộ được Chí Tôn Bá thể, nhưng sự cường đại của thân Chí Tôn tinh thạch đã làm cho hắn mê muội, hắn không tin rằng Cực Viêm Ma Thần còn có thể mạnh hơn Chí Tôn Bá được.

Nhưng bây giờ thì sao?

Hắn bỗng nhiên tin tưởng!

Áo giáp dung nham trên người Cơ Bất Bại, cho dù cách rất xa, cũng có thể cảm nhận được khí thế mạnh mẽ của nó, thậm chí còn khiến cho người ta có cảm giác nó rắn chắc không thể đánh thủng được.

- Hôm nay ta để cho các ngươi nhìn xem cái gì gọi là Cực Viêm Ma Thần!

Tiếng cười lạnh của Cơ Bất Bại vang vọng khắp trời đất, một giây sau, hắn

cúi người đánh về phía Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vân Mị Nương Nương và Thường Đức đại tiên.

Giống như một viên hỏa cầu Diệt Thế từ trên trời đâm thẳng xuống, muốn đụng nát thiên địa của Thánh Môn.

Thật nhanh!

Đồng tử Vũ Tiêu kiếm tôn co rụt lại, ngay cả Tử Đạo cũng trừng to mắt.

Trong nháy mắt, Cơ Bất Bại vượt qua mấy ức dặm, xông đến trước mặt Vũ Tiêu kiếm tôn,không có nhấc chân chỉ đánh quyền, ngay lúc hai bên sắp đụng vào nhau, Vũ Tiêu kiếm tôn lập tức bị một cỗ lực lượng vô hình chấn đến mức thổ huyết bay ngược.

Một giây sau, Cơ Bất Bại đến trước mặt Thường Đức đại tiên.

Thường Đức đại tiên vừa muốn lay động Vũ Phiến, đã bị chấn động đến mức toàn thân trào máu, bay ngược sau Vũ Tiêu kiếm tôn.

Mạnh mẽ Vô Song!

Thanh Long Thuỷ Tổ và Vân Mị Nương Nương thấy vậy sắc mặt kịch biến .

Tố độ của Cơ Bất Bại nhanh đến mức bọn hắn không kịp phản ứng.

Đúng lúc này, không gian bên cạnh bỗng nhiên bị xé mở, Vô Cực đạo tổ tóc tai bù xù từ trong đó bay ra, ngăn ở trước người Thanh Long Thuỷ Tổ và Vân Mị Nương Nương.

- Thiên đạo trưởng tồn!

Vô Cực đạo tổ gầm lên một tiếng, khí thế của hắn liên tiếp bạo tăng, khí lưu quay quanh cơ thể, kinh động đến thiên tượng, giống như vòi rồng quấn thân.

------oOo------

Chương 1420: Lực lượng Thiên Đạo. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên đạo trưởng tồn!

Lời của Vô Cực đạo tổ vừa dứt, một đạo quang hoa xuyên phá Vân Hải rơi xuống người hắn, uy áp khủng bố khiến cho Thanh Long Thuỷ Tổ và Vân Mị Nương Nương vội vàng thối lui.

Tử Đạo và Phục Hi thân ở sau lưng Cơ Bất Bại, cho nên không bị ảnh hưởng.

Cơ Bất Bại trầm giọng nói.

- Lực lượng Thiên Đạo!

Thánh Môn quản chế Ngoại vũ trụ, mà Ngoại vũ trụ tất nhiên có sự giám sát của Thiên Đạo, mặc dù Thánh Nhân sống lâu hơn Thiên Đạo, nhưng thực lực thì không thể vượt qua Thiên Đạo được.

Thiên Đạo không có linh trí, nó dựa theo quy tắc mà vận hành.

Có thể mượn lực lượng của Thiên Đạo để sử dụng, có thể thấy tu vi của Vô Cực đạo tổ đã cao hơn mức thích hợp.

Lực lượng Thiên Đạo càng nhiều, tóc Vô Cực đạo tổ càng bạc trắng, trong mắt hắn chứa đầy cường quang thánh khiết, khí tức cũng trở nên phiêu miểu.

Hai cỗ tuyệt khí thế cường đại va chạm ở dưới thiên khung, kinh động đến Phong Vân, làm cho Vân Hải cuồn cuộn.

Phong thái của Lục Thánh còn lại đều bị bọn họ làm cho lu mờ.

Tần Quân nắm chặt hai tay, nếu là Cơ Bất Bại có thể chiến thắng được người mạnh nhất là Vô Cực đạo tổ, vậy thì trận chiến này có thể tạo ra càn khôn!

Còn về vị sư huynh mà Vô Cực đạo tổ nói, không biết ngày nào mới có thể

quay về.

Đợi đến lúc hắn về đến nơi, Thánh Môn đã bị san bằng.

- Vị Đạo Tổ này ngược lại có chút phong thái tương tự với vị Đạo Tổ kia.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cảm thán nói, Huyền Đô cũng đang vô và xoắn xuýt.

Hồng Quân là sư tổ của hắn đấy.

Dù Vô Cực đạo tổ biểu hiện cường đại như thế nào, hắn tuyệt đối không nghĩ rằng ông ta có thể sánh bằng Hồng Quân Đạo Tổ được.

Lúc này, Cơ Bất Bại và Vô Cực đạo tổ lần nữa đụng vào nhau, giống như hỏa tinh đụng trên vòi rồng, trong trời đất chỉ còn mỗi tiếng nổ mạnh đó lấn át tất cả.

Từ lúc tiến hóa thành hình thái hoàn chỉnh của Cực Viêm Ma Thần, có thể nói Cơ Bất Bại hung uy cuồn cuộn, còn Vô Cực đạo tổ lại giống như sông lớn, pháp lực liên tục tuôn ra, dùng mãi mà không hết.

Thiên khung không ngừng bị xé mở, từng tiếng nổ vang vọng.

Một lỗ hỏng dài mấy ức vạn dặm xuất hiện trong thiên khung, làm người ta nhìn thấy mà giật mình, Đại Địa bắt đầu kịch liệt lay động.

- Giết! Cùng sống tồn với Thánh Môn!

Một tên đệ tử tinh anh cao giọng hét lên, lời vừa nói ra, những đệ tử tinh anh còn lại đều bạo phát ra khí thế mạnh mẽ, đánh đến xung quanh chiến tướng Đại Tần.

Đệ tử tinh anh bên trong Thánh Môn không vượt quá trăm người, cộng thêm các trưởng lão, số lượng Hiển Thánh cảnh đã hoàn toàn áp chế Đại Tần thiên đình.

Nhưng các chiến tướng của Đại Tần thiên đình đều có Thần thông bất phàm, không bị vây quanh, từng người tự mình chiến đấu.

Tây Cực Lương dùng một quyền đánh bay Chúc Dung ra ngoài, trạng thái thân Chí Tôn tinh thạch mạnh mẽ bắt đầu hiển lộ rõ ràng.

Loạn Chiến một lần nữa bùng nổ.

Đại Địa không ngừng sụp đổ, nham thạch bị lật lên, bụi đất tung bay, cát đá bắn phá thiên khung với số lượng đếm không hết.

Trong cuộc chiến loạn, thân hình Tần Quân cũng không ngừng di chuyển.

Đúng lúc này, một đám đệ tử phổ thông đệ tử đánh về phía hắn, xung quanh có hàng ngàn hàng vạn tên đệ tử phổ thông từ bốn phương tám hướng nhào đến, mạnh như là sóng biển.

- Giết chết Tần Thiên Đế thì có thể kết thúc trận chiến đấu này!

- Tên đạo nhân kia bị trọng thương, bây giờ là cơ hội tốt nhất để giết chết Tần Thiên Đế.

- Cơ hội lập công đang ở trước mắt!

- Cùng tiến lên! Chém giết tên yêu nghiệt Tần Thiên Đế này!

Các đệ tử rống giận, từng người đều xuất ra pháp bảo mạnh nhất, bọn họ muốn ỷ vào nhân số để đánh giết Tần Quân.

Trong đó không thiếu đệ tử mới.

Nếu là có thể giết chết Tần Quân, bọn hắn có thể dương danh vạn dăm ở bên ngoài vũ trụ.

Đối mặt tình hình như vậy, Tần Quân cười một tiếng khinh thường, nói.

- Một đám Heo Chó, cũng dám có ý đồ muốn giết trẫm?

Không cần hắn phải ra lệnh, Lục Áp đạo nhân đã tế ra Trảm Tiên Phi Đao.

------oOo------

Chương 1421: Lực lượng Thiên Đạo. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù hắn bị trọng thương, nhưng đối phó với một đám gà không có tu vi Hiển Thánh cũng không khó khăn.

Trảm Tiên Phi Đao bay ra với tốc độ cực nhanh, cắt vỡ cổ họng của từng tên đệ tử phổ thông, máu tươi vẩy ra, từng cái đầu người bay vút lên, dọa cho những tên đệ tử phổ thông phía sau vội vàng dừng lại.

- Ngâm —— -

Đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm đinh tai nhức óc vang lên, chỉ thấy Thanh Long Thuỷ Tổ phải hiện ra bản tôn, bay thẳng xuống, thống khổ oằn mình, Tử Đạo đang đứng ở trên đầu của nó.

Tử Đạo giơ cao Long Giác của hắn, nhìn chằm chằm vào kẻ đang cuộn mình trong bụi đất, nhe răng cười nói.

- Tiểu Thanh Trùng, ngươi có đau không?

Ầm ầm ——

Thanh Long Thuỷ Tổ chui vào lòng đất, khiến cho đất đai trong vòng nghìn dặm bị vỡ nát trong nháy mắt, từng vết nứt giống như mạng nhện kéo dài ra bên ngoài, hóa thành những hẻm núi sâu hun hút.

Bồ Đề Tổ Sư và Huyền Đô đồng thời bạo phát khí thế, dọa cho những đệ tử kia phải vội vàng chạy trốn.

Bão cát cuốn từ cuối đường chân trời đến đây, che khuất thiên khung, đó là do Thanh Long Thủy Tổ lăn lộn tạo thành.

Bụi đất cuồn cuộn che lấp Thiên Địa, nếu bụi đất không còn, ai cũng sẽ phát hiện trời đất của Thánh Môn bắt đầu bị phá thành từng mảnh nhỏ, một khe hở trong không gian sinh ra, Huyền Lôi vờn quanh miệng hố.

Mấy vị thánh nhân đại chiến, còn có rất nhiều Hiển Thánh, Bán Thánh nữa.

Dù là thế giới Thánh Môn thế giới cũng không chịu nổi.

Cầm Thanh ung dung nhẹ nhàng.

Phục Hi đánh Phượng Hoàng Cầm giao chiến với Vân Mị Nương Nương, ở phương xa, Vũ Tiêu kiếm tôn và Thường Đức đại tiên cũng bay tới.

Nhiều vị Thánh bây giờ đã máu me khắp người, vô cùng thê thảm, ngay cả ánh mắt cũng chưa tỉnh hồn.

Vừa rồi đối diện với Cơ Bất Bại, bọn hắn bị thương thế nào cũng không biết, bây giờ nhớ lại, lưng phát ra từng đợt lạnh.

- Tiếp tục như vậy, Thánh Giới sẽ bị phá hủy mất!

Sắc mặt Vũ Tiêu khó coi, hắn cả đời vì Thánh Môn mà cố gắng vượt qua mọi chông gai, thậm chí có thể hi sinh tính mạng mình vì Thánh Môn, tất nhiên sẽ không chịu để cho Thánh Môn hủy diệt.

Mặt của Thường Đức đại tiên cũng vô cùng âm trầm, không nghĩ kẻ địch lần này lại mạnh đến như vậy, thậm chí còn siêu việt hơn tất cả kẻ địch từ trước đến nay.

- Trước tiên giết chết Tần Thiên Đế!

Thường Đức đại tiên đưa ánh mắt nhìn về phía phương xa, vừa vứt xuống câu nói này, cả người hắn lập tức tan biến tại chỗ.

Vũ Tiêu kiếm tôn ngẩn người, lúc này, hắn mới nghĩ lại, những kẻ địch này đều quy thuận dưới người của Tần Quân.

Chỉ là hắn khinh thường dùng thủ đoạn để bức hiếp kẻ địch mà thôi.

Cùng lúc đó, Bồ Đề Tổ Sư và Huyền Đô đột nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bầu trời ở phương xa bỗng nhiên bị va nát, Thường Đức đại tiên không thể đỡ nổi phải vọt đến.

Nhất tôn thánh nhân, cho dù yếu hơn nữa, cũng không phải người mà bọn hắn có thể ngăn cản.

- Không tốt!

Lục Áp đạo nhân thấp giọng mắng, dựa vào đan dược mà Tần Quân ban cho, vết thương của hắn khôi phục một chút, nhưng đối mặt thánh nhân, hắn chỉ có thể run lẩy bẩy.

- Hừ! Đều là bởi vì thằng nhãi con nhà ngươi!

Ánh mắt của Thường Đức đại tiên băng lãnh, cùng với người vô hại thường ngày giống như hai người khác nhau.

Tốc độ của hắn nhanh khủng khiếp, mắt thấy thì hắn đã giết đến trước mặt Tần Quân trước, bỗng nhiên có một người từ trên trời giáng xuống, dùng một đao bổ về phía hắn.

Người kia rõ ràng là Dương Tiễn.

Lúc này Dương Tiễn vẫn nhắm hai mắt, dựa vào Chí Tôn pháp nhãn ở giữa mi tâm để thấy mọi vật, Chiến Thần Tam Tiêm Đao rơi vào trên Vũ Phiến của Thường Đức đại tiên, khiến cho đốm lửa bắn tứ tung, nhưng thân hình của Thường Đức đại tiên vẫn không rung động chút nào, giống như không bị ảnh hưởng gì hết.

- Con kiến hôi mà cũng dám ngăn cản Bản Đại Tiên?

Thường Đức đại tiên khinh thường cười nói, tay trái hắn chấn động, Dương Tiễn bị chấn động đến mức rớt ra bên ngoài, nhanh chóng xẹt qua người Tần Quân, khiến cho bụi đất bay cao mấy ngàn trượng.

Tần Quân híp mắt nhìn về phía Thường Đức đại tiên, sắc mặt vẫn bình tĩnh như trước, hoàn toàn không có chút bối rối nào, giống như không để Thường Đức đại tiên vào mắt.

Một màn này làm cho Thường Đức đại tiên nhíu mày, trong lòng hắn tức giận không thôi.

Hắn phẩy chiếc Vũ Phiến, ức vạn Phong Nhận giống như mưa to rơi xuống, đúng lúc này, Dương Tiễn lại lướt đến bên cạnh Tần Quân lần nữa, dùng thân mình đón đỡ ức vạn phong nhận trong không gian, bóng lưng

tràn đầy quyết tuyệt.

- Hắn!!!

Lục Áp đạo nhân há to miệng, mặc dù Dương Tiễn có thành tựu Bán Thánh làm cho hắn chấn kinh, nhưng hắn không ngờ rằng Dương Tiễn lại có gan đón đỡ một đòn của Thánh Nhân.

Kiếp trước Dương Tiễn không có cam đảm như thế đâu.

------oOo------

Chương 1422: Hiển hóa vô biên Nhị Lang Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh

Ức vạn Phong Nhận rơi tứ tán trên mặt đất, mặc dù trên người Dương Tiễn mặc chiến giáp, nhưng vẫn bị chém cho máu tươi vẩy ra, ngay cả trên mặt cũng đầy vết thương, nhưng hắn vẫn không hề né tránh.

- Cái mạng này của Dương Tiễn đã sớm là của Bệ Hạ!

Hai tay Dương Tiễn nắm Chiến Thần Tam Tiêm Đao, vì ngăn lại công kích cho Tần Quân, hắn đã dùng đến Chí Tôn pháp nhãn nhìn chằm chằm vào Thường Đức đại tiên, cắn răng nói.

- Nếu không có Tần Quân, làm sao hắn có thể đạt đến thành tựu ngày của hôm nay?

Tần Quân cho hắn vô số vinh hoa phú quý và quyền lực, cho hắn áp đảo người trên thế giới.

Sau này mặc dù có người mạnh hơn hắn thần phục Tần Quân, Tần Quân vẫn ban cơ hội trân quý tăng thực lực lên cho hắn, Dương Tiễn luôn luôn ghi tạc ân tình này ở trong lòng.

Bây giờ Tần Quân rơi vào trong cơn nguy khốn, sao hắn có thể khoanh tay

đứng nhìn được?

- Ngươi dám làm Bệ Hạ tổn thương!

Phong Nhận vừa lướt qua, hai chân Dương Tiễn đã hãm sâu trong bùn đất, vùng đất trong trăm dặm bỗng nhiên sụp đổ, chiến giáp trên người đã hoàn toàn bóc ra, nhưng Dương Tiễn vẫn không hề né tránh.

Tần Quân nhìn Dương Tiễn, mặc dù trong lòng hắn phun trào, nhưng biểu hiện ngoài mặt vẫn không hề thay đổi.

Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô và Lục Áp đạo nhân đều bị sự cứng cỏi của Dương Tiễn làm cho rung động.

- Kẻ này!

Huyền Đô há to miệng, không biết nên nói gì.

Mặc dù lúc Phong Thần đại chiến ở kiếp trước, Dương Tiễn có biểu hiện sáng chói, nhưng sau khi Phong Thần kết thúc, hắn lập tức biến thành tay sai của Ngọc Đế, khiến cho Huyền Đô không ưa gì hắn.

Nhưng thấy biểu hiện bây giờ của Dương Tiễn, hắn có cảm giác trong lòng có gì đó bị Dương Tiễn làm cho tỉnh lại.

- Ta phải giết ngươi không tiếc bất cứ giá nào!

Dương Tiễn âm trầm rít gào nói, Chí Tôn pháp nhãn ở giữa mi tâm đột nhiên mở ra, một chùm sáng màu đen chuyển vận, đường kính nhanh chóng mở rộng, to dài trăm mét, bạo ngược về phía Thường Đức đại tiên.

Đáng tiếc Thường Đức đại tiên chính là thánh nhân, cho dù Dương Tiễn là Bán Thánh, nhưng sự chênh lệch giữa hai bên cũng như rãnh trời, không thể vượt qua được.

Đất đai kịch liệt chấn động, thánh nhân chiến đấu kinh thiên, bốn phương tám hướng đều có chiến đấu liên tiếp, toàn bộ Thánh Giới rơi vào trong hỗn loạn.

Tần Quân yên lặng nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Dương Tiễn.

Nhưng nếu ai cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện ra hai tay của hắn đã nắm chắc thành quyền.

- Dương Tiễn, đừng để trẫm thất vọng!

Ánh mắt của Tần Quân cực kì thâm thúy, làm cho người ta không nhìn thấu được ý nghĩ dưới đáy lòng của hắn.

Sở dĩ hắn không đứng ra, chính là vì hi vọng Dương Tiễn bị áp lực thực lớn khiến cho thực lực bùng nổ thành thánh.

Trong chiến đấu thành thánh, nghe giống như nói đùa, không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng đối với Dương Tiễn mà nói, cũng không phải là nằm mơ.

Đơn giản là vì.

Tên của hắn gọi là Dương Tiễn, Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân!

Ầm ầm ——

Vùng đất xung quanh không ngừng băng liệt, Dương Tiễn đã trở thành người máu, nhưng vẫn quyết tâm ngăn ở trước mặt Tần Quân như cũ.

- Ngoan cố! Thật sự cho rằng Bản Đại Tiên không giết chết ngươi được sao?

Thường Đức đại tiên bực bội nói, tay trái đột nhiên đẩy ra, vô số Phong Nhận từ trong lòng bàn tay hắn bay ra.

Phốc ——

Rốt cục Dương Tiễn không gánh được nữa, hắn thổ huyết bay ngược, Chiến Thần Tam Tiêm Đao trong tay hắn cũng bay ra ngoài.

Mắt thấy Phong Nhận muốn rơi vào trên người Tần Quân, một bóng dáng bá đạo rơi xuống trước người hắn, trực tiếp đánh tan tác tất cả Phong Nhận của Thường Đức đại tiên.

Người đến rõ ràng là Tử Đạo.

Tay phải hắn còn đang nắm một căn Long Giác dài đến trăm trượng, máu me đầm đìa, đâm vào giữa không trung, dáng người cao lớn không sợ thứ gì.

- Có ta ở đây, ai dám làm con nuôi ta bị thương!

Tử Đạo nhếch miệng cười nói, ánh mắt rơi vào trên người Thường Đức đại tiên, dọa cho Thường Đức đại tiên vội vàng lui lại.

Tần Quân không quan tâm đến xưng hô đậu đen rau muống của hắn, mà chỉ nhìn về phía Dương Tiễn nơi xa đang quỳ gối trong đá vụn, thời khắc này Dương Tiễn hai tay chống thẳng, cả người cúi xuống mặt đất, máu tươi chảy theo ngón tay xuống đất, hô hấp trên người lúc nặng lúc nhẹ.

- Đừng giết hắn!

Đúng lúc này, giọng nói của Dương Tiễn bỗng nhiên truyền đến, mặc dù khí tức của hắn yếu ớt, nhưng cũng phải để cho Tử Đạo quay đầu nhìn về phía hắn.

- Không giết?

Tử Đạo cổ quái hỏi.

------oOo------

Chương 1423: Hiển hóa vô biên Nhị Lang Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn chật vật ngẩng đầu, máu me đầy mặt, nhưng ba con mắt của hắn vô cùng thanh tịnh, trong đó mơ hồ có tinh quang nở rộ.

- Để cho ta giết!

Dương Tiễn cắn răng nói, hai tay chống trên mặt đất, nỗ lực muốn đứng

lên.

Tử Đạo im lặng, tức giận nói.

- Ngươi cũng không nhìn chút thực lực của mình đi, lúc mạnh nhất ngươi còn không giết nổi hắn, huống chi là bây giờ.

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Tần Quân, hỏi.

- Sao ngươi lại có thủ hạ ngu như vậy?

Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô, Lục Áp đạo nhân im lặng, bọn hắn cũng có thể cảm giác được chấp niệm của Dương Tiễn.

Đây là một loại chấp niệm đến chết mới thôi!

- Trẫm tin tưởng hắn.

Tần Quân bình tĩnh trả lời nói, làm cho Tử Đạo càng thêm bất đắc dĩ.

Thường Đức đại tiên và Vũ Tiêu kiếm tôn bay ra ngoài, hội hợp với Thanh Long Thuỷ Tổ, về phần Vân Mị Nương Nương thì vẫn bị Phục Hi quấn lấy.

- Muốn chết!

Tử Đạo lắc đầu cười một tiếng, nếu Dương Tiễn tìm chết, vậy hắn cũng lười xen vào việc của người khác.

- Bệ Hạ!

Bồ Đề Tổ Sư nhịn không được muốn khuyên nhủ, theo hắn thấy, Dương Tiễn đã rơi vào trong Tâm Ma, nếu không giữ lại, chắc chắn sẽ bị Thường Đức đại tiên đánh chết.

Tần Quân đưa tay, ra hiệu cho hắn không cần nhiều lời.

- Búa bổ Đào Sơn từng cứu mẹ, đánh đánh thiền la song Phượng Hoàng.

Tần Quân nhìn chằm chằm Dương Tiễn rồi mở miệng niệm, vận đủ pháp

lực, lời nói của hắn vang vọng trên toàn bộ Thánh Giới, làm cho nhiều đệ tử Thánh Môn ở phương xa quay đầu nhìn về phía hắn, liền ngay cả nhóm Thần Ma đang chiến đấu cũng là như vậy.

Đào Sơn cứu mẹ, chính là sự tích của Dương Tiễn Dương Danh, kiếp trước được cả tam giới khen ngợi.

Dương Tiễn đã từng là anh hùng vô song, Kỳ Mẫu chính là Tiên Tử, bởi vì có tình riêng với phàm nhân, sinh ra một đứa con trai, chọc giận Thiên Đế, nên bị trấn áp dưới Đào Sơn.

Dương Tiễn vì cứu mẹ, nghịch thiên mà đi.

Nhưng cuối cùng, hắn vẫn đầu nhập vào dưới trướng của kẻ địch, trở thành Thiên Đình Chiến Thần.

Dương Tiễn nghe xong run cả người, một đoạn ký ức phủ bụi từ chỗ sâu trong đầu hiện lên.

- Lực tru Bát Quái thanh danh xa, kết nghĩa Mai Sơn Thất Thánh đi.

Tần Quân tiếp tục niệm, đây là miêu tả về Dương Tiễn ở trong Tây Du Ký, câu nói này phát huy tinh tế lai lịch và ngạo cốt của Dương Tiễn.

Dương Tiễn cúi đầu, toàn thân run rẩy, bỗng nhiên hắn nện hai quyền lên mặt đất.

Tử Đạo cũng thấy hứng thú, hắn tò mò nhìn về phía Tần Quân và Dương Tiễn, thầm nghĩ.

- Hắn đang làm gì? Kích thích Dương Tiễn?

Thường Đức đại tiên, Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ không dám hành động thiếu suy nghĩ, bọn hắn biết mình không làm được gì Tử Đạo, chỉ có thể chờ Vô Cực đạo tổ tru sát Cơ Bất Bại, sau đó đến giúp đỡ bọn hắn.

Cùng lúc đó, chỗ Phục Hi chỗ mở ra một lỗ đen, sao trời sáng chói, bên ngoài có ức vạn quân Đại Tần thiên đình đang đợi.

Tiếng nổ mạnh không ngừng phát ra từ trong lỗ đen, trong lúc mơ hồ, bọn hắn nghe được giọng nói của Tần Quân.

- Tâm cao không nhận Thiên gia quyến, tính ngạo về thần ở rót sông.

- Xích Thành chiêu huệ Anh Linh thánh, hiển hóa vô biên hào Nhị Lang.

Biết được chuyện kiếp trước Dương Tiễn trải qua, nhóm Thần Ma đều vì vậy mà kích động.

- Giọng nói của Bệ Hạ!

- Đây không phải là chuyện kiếp trước của Dương Tiễn kiếp sao?

- Chuyện gì xảy ra?

- Dương Tiễn xảy ra chuyện rồi?

Viên Hồng, Na Tra, Mai Sơn Lục Quái, Lôi Chấn Tử, các Thần Ma ghé đầu rỉ tai, nhất là Mai Sơn Lục Quái, lòng nóng hắn bây giờ như lửa đốt.

Bên trong Thánh Giới.

Hai tay Dương Tiễn chống trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy, máu tươi chảy xuôi khắp người.

Quang mang màu đen lóe lên từ cái trán của Dương Tiễn, nhìn vô cùng quỷ dị.

Linh khí cuồn cuộn tụ tập đến chỗ Dương Tiễn.

- Ta là Dương Tiễn Nhị Lang Hiển Thánh!

Tiếng rít gào trầm thấp từ miệng Dương Tiễn truyền ra, giống như đến từ Cửu U Hoàng Tuyền, khiến cho da đầu người ta phát run.

------oOo------

Chương 1424: Chỉ phụng Tần Thiên Đế (1)

- Nhị Lang Hiển Thánh?

Tử Đạo sờ lên cằm thì thào nói, trong lòng đậu đen rau muống nói.

- Danh hào này so với ta còn rắm thối hơn!

Tay trái của Dương Tiễn chống đỡ đầu gối, muốn đứng dậy, hắc quang bắn ra trên cái trán càng mãnh liệt hơn.

Lúc này hắn đang nhớ về quá khứ, Đạo Quả trong thể nội điên cuồng chuyển động, pháp lực bắt đầu bạo động.

Mặt đất dưới chân bắt đầu kịch liệt rung động, tốc độ linh khí xung quanh tuôn về phía hắn khiến cho đệ tử Thánh Môn phải nghẹn họng trân trối mà nhìn.

- Đây là?

Thường Đức đại tiên trừng to mắt, Thanh Long Thuỷ Tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn ở bên cạnh cũng không bình tĩnh nổi.

Người này muốn Độ Kiếp?

Bán Thánh Độ Kiếp!

Thánh nhân!

Tam Thánh chỉ cảm thấy hoang đường, làm sao có người đang bị trọng thương mà có thể Độ Kiếp thành thánh được chứ?

Giống như nói chuyện viễn tưởng vậy đó!

Tử Đạo cũng trừng to mắt, hắn còn tưởng rằng Dương Tiễn điên rồi, không rằng thật sự có kỳ tích xảy ra.

Trách không được Tần Quân lại tin tưởng hắn như thế.

Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô và Lục Áp đạo nhân cũng hít sâu một hơi, bị thương thành như vậy rồi còn có thể đột phá được sao?

Chỉ có Tần Quân nở nụ cười, hắn giơ hai tay lên, như đang ôm ấp không trung, chỉ nghe được tiếng cười điên cuồng của hắn.

- Dương Tiễn, ngươi đang chờ cái gì!

- Còn không mau thành thánh!

Tiếng nói của hắn vang vọng khắp bốn phương tám hướng, để người nghe phải hô lên sợ hãi.

Thành thánh?

Các trưởng lão, đệ tử Thánh Môn đều tê cả da đầu, không thể tin được, giọng nói từ lỗ đen truyền ra Ngoại vũ trụ, làm cho các binh sĩ, chiến tướng Đại Tần thiên đình oanh động.

Dương Tiễn sắp thành thánh?

- Ti —— Tên Dương Tiễn này đang cắn thuốc sao?

- Cái này, Dương Tiễn muốn áp lên Tần tiên Lục Thần?

- Vị trí đệ nhất cường giả vũ trụ sắp đổi chủ!

- Quá mạnh! Nhị Lang Thần đúng là siêu việt!

- Chắc chắn là Bệ Hạ giúp hắn!

Ức vạn binh lính Đại Tần bắt đầu xôn xao hết lên, ai cũng vô cùng phấn chấn.

Lúc trước biết được sắp chiến Thánh Môn, trong lòng bọn họ tràn đầy sầu lo, nhưng bây giờ Dương Tiễn sắp thành thánh, đã để cho bọn họ cực kì mừng rỡ.

Dương Tiễn có tiếng là vô địch trong cùng một cảnh giới.

Nếu hắn có thể thành thánh, còn ai cản được hắn nữa?

Những thế lực khắp nơi khác vì khoảng cách quá xa, nên không nghe được giọng nói của Tần Quân, bọn họ đều cảm thấy buồn bực, vì sao binh sĩ của Đại Tần thiên đình lại hưng phấn như thế?

Không phải là bên trong Thánh Môn có biến chứ?

Cùng lúc đó, bên trong Thánh Giới, khí thế của Dương Tiễn đã đạt đến đỉnh điểm, linh khí cuồn cuộn hình thành Khí trụ bao trùm lên người hắn, kết nối Thiên Địa, quấy Phong Vân.

Thời khắc này, Dương Tiễn quỳ một chân trên đất, cơ thể không ngừng run rẩy, mái tóc màu đen xốc xếch tung bay, hắc quang trên trán đột nhiên co lại.

Hắn chậm rãi đứng dậy, giọng nói giống như truyền đạt Thiên Uy.

- Dương Tiễn sẽ không phụ hi vọng của Bệ Hạ để thành thánh!

Lời vừa nói ra, những Thần Ma ở xa cũng hưng phấn hẳn lên.

- Không hổ là Dương Tiễn!

- Ta đã sớm nói tiểu tử này có tiền đồ rồi mà! Không nghĩ nhanh như vậy đã muốn thành thánh!

- Nếu Dương Tiễn thành thánh, phần thắng của chúng ta càng lớn hơn.

- Đáng giận a! Lại bị Dương Tiễn thành thánh trước một bước!

- Bệ Hạ quả nhiên là Thiên Mệnh Sở Quy, vậy mà chỉ dùng ngôn ngữ đã có thể kích thích Dương Tiễn thành thánh.

Nhóm Thần Ma nhao nhao phát ra vài tiếng cảm thán, một số người bị thương trong nhóm Thần Ma cũng phấn chấn hẳn lên.

Dương Tiễn bị thương thành như vậy còn có thể chiến đấu, bọn hắn có lý do gì để nhụt chí chứ?

Ầm ầm ——

------oOo------

Chương 1425: Chỉ phụng Tần Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Lôi cuồn cuộn, xé mở trời đất, tia sét đánh xuống nhiều đến mức không thể đếm hết được, thế giới bị biến thành Lôi Ngục, khiến cho nhóm người Tần Quân phải sợ hãi rút lui.

Tử Đạo lơ lửng giữa không trung nhìn Lôi Điện bao trùm mấy chục vạn dặm phía trước, trong lòng bùi ngùi mãi thôi.

- Gia hỏa này vậy mà có thể thành thánh!

Đây là lần đầu tiên Tử Đạo thấy có người đang bị trọng thương có thể thành thánh, hắn chưa từng nghe qua.

Bỗng nhiên hắn cảm thấy cực kì hứng thú với Tần Quân, không biết Tần Quân làm thế nào mà lừa gạt được nhiều thiên tài như vậy đến tay?

- Chẳng lẽ đôi mắt kia là Chí Tôn pháp nhãn?

Tử Đạo nhìn thấy Dương Tiễn ngẩng đầu lên, trong lòng hiếu kỳ nghĩ đến.

Chỉ thấy giữa mi tâm của Dương Tiễn hiện lên Chí Tôn pháp nhãn giống như Hắc Thuỷ Tinh, con mắt đó chỉ có tròng trắng mắt nhưng không có đồng tử, vô cùng quái dị.

Ánh mắt hắn chứa đầy sự tự tin,hắn quay mặt nhìn về phía Tần Quân một chút, sau đó ngửa đầu gầm thét lên một tiếng, phế tích dưới chân lập tức vỡ nát, bay lên phía trên.

Ức vạn Thiên Lôi đánh lên thân thể, cũng không đánh được Dương Tiễn thành tro bụi, ngược lại làm cho khí thế của hắn càng ngày càng mạnh.

- Phải ngăn cản hắn lại!

Vũ Tiêu kiếm tôn cắn răng nói, Dương Tiễn thành thánh với trận thế quá lớn, nếu để yên cho hắn thành công, chắc chắn sau này sẽ trở thành sự uy hiếp cực lớn.

Thanh Long Thuỷ Tổ và Thường Đức đại tiên cũng nóng nảy, nhưng không có biện pháp nào.

Tử Đạo ngăn ở phía trước, bọn hắn không thể xông qua được.

Oanh ——

Lúc này, một vết nứt khủng bố kéo dài từ cuối đường chân trời đến, chia cả vùng trời thành hai nửa.

Cùng lúc đó, phía trên bích chướng Không Gian cũng bắt đầu vỡ vụn, vô tận hư vô hiện ra.

Thánh Giới sắp vỡ vụn!

Tiếng gầm gừ của Dương Tiễn vang lên không dứt, khiến cho Phục Hi đang chiến đấu trên bầu trời âm thầm kinh hãi.

- Kẻ này chính là chiến sĩ trời sinh, nếu là đột phá Thánh Cảnh...

Trong lòng Phục Hi rung động mãnh liệt, nhưng động tác trên tay hắn vẫn không ngừng lại, vẫn đánh Phượng Hoàng Cầm, giao chiến với Vân Mị Nương Nương.

Về phần Cơ Bất Bại và Vô Cực đạo tổ, còn đang chiến đấu ở Giới Ngoại, không rõ thắng bại.

Tần Quân đầy mong đợi nhìn Dương Tiễn, có Tử Đạo bảo vệ, Tam Thánh Vũ Tiêu kiếm tôn không dám đến gần, quấy rối Dương Tiễn.

Những trận chiến khác cũng tiếp tục như cũ, nhóm Thần Ma đang chiến đấu Cao Ngang, cho dù số lượng Hiền Thánh kém xa người của Thánh Môn, nhưng thực lực thì không hơn kém nhau là mấy.

Thánh Giới không ngừng vỡ nát, hóa thành từng mảnh đại lục nhỏ, thiên

khung cũng vỡ ra tạo thành từng đầu mép đen kịt, giống như trời đất sụp đổ.

Tần Quân lơ lửng giữa không trung, đôi mắt hắn nhìn chằm chằm vào Dương Tiễn.

Lý Nguyên Bá và Tôn Ngộ Không còn đang ở cực hạn giác tỉnh, không ngờ người đầu tiên mang đến niềm vui cho hắn lại là Dương Tiễn.

Dương Tiễn ngang ngạnh kháng cự Thiên Kiếp, cơ thể hắn như ẩn như hiện trong Lôi Ngục, khí phách Thần Minh được hiện ra một cách triệt để.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Sau hai canh giờ, bầu trời Thánh Giới hoàn toàn bị phá nát, thế giới bị chia nhỏ thành hàng trăm đại lục, còn có vô số bay đảo, trôi nổi ở trong hư vô vũ trụ, xung quanh không có Nhật Nguyệt Tinh Thần.

Khí thế của Dương Tiễn đột nhiên biến đổi, giống như núi lửa bùng nổ.

Khí tức Thánh Nhân!

Dương Tiễn thành thánh!

- Từ nay về sau, Dương Tiễn ta, thành thánh, không cúi đầu dưới trời, chỉ cúi đầu trước Tần Thiên Đế!

Dương Tiễn tức giận thét dài, ngay sau đó hắn xông ra khỏi Lôi Ngục ức vạn dặm, trên người ở trần, eo quần rách rưới, chỉ có thể miễn cưỡng che kín thân thể, cả người như lôi đình, nhanh chóng lướt qua đỉnh đầu mấy người Tần Quân.

Sắc mặt của Thường Đức đại tiên kịch biến, hắn chỉ cảm thấy có một cỗ sát ý khó có thể tưởng tượng được đánh úp đến.

- Muốn chết!

Vũ Tiêu kiếm tôn giận rút kiếm, bị Tử Đạo ngăn cản lâu như vậy, trong lòng hắn đã nghẹn khuất muốn bùng nổ từ lâu, bây giờ Dương Tiễn đã thành thánh, còn đánh về phía hắn, sao Vũ Tiêu kiếm tôn có thể nhịn nổi?.

Nhưng tốc độ của Dương Tiễn còn nhanh hơn hắn, trực tiếp sượt qua huyết chi kiếm.

Thường Đức đại tiên vội vàng nhấc kiếm muốn ngăn lại, nhưng Dương Tiễn nhấc chân, một cước mang theo lôi âm phá không bay đến.

Phanh ——

Thường Đức đại tiên giống như đống cát bị đá bay ra ngoài, Thánh Cốt toàn cơ thể bị vỡ vụn hơn một nửa, hắn bị đánh cho thổ huyết bay vào sâu trong vũ trụ, trong chớp mắt đã biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này làm cho mấy người Tần Quân trừng to mắt.

- Cái này!!

Giọng nói của Bồ Đề Tổ Sư run run, Dương Tiễn vừa thành thánh, giây sau lập tức đánh bại thánh nhân lâu năm như Thường Đức đại tiên?

Huyền Đô và Lục Áp đạo nhân kích động đến mức không biết nói cái gì.

------oOo------

Chương 1426: Nổi giận giết Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cước đá cho Thánh Cốt của Thường Đức đại tiên đứt từng khúc, thổ huyết bay ngược!

Dương Tiễn vừa thành thánh đã thể hiện thực lực bá đạo, làm rung động Chư Thánh, bao gồm cả Tử Đạo bên trong.

Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vân Mị Nương Nương, Phục Hi cứ thế mà đứng nguyên tại chỗ, nửa ngày không bình tĩnh nổi.

Quanh người Dương Tiễn vẫn có Thánh khí vờn quanh, tóc tai bù xù, hắn hơi cúi đầu, làm cho người ta thấy không rõ mặt mũi, nhưng có thể nhìn

thấy hắn thân thể khôi ngô phập phồng theo từng hô hấp, người hắn giống như dã thú, tản ra khí tức nguy hiểm khiến người ta run sợ.

Dương Tiễn đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt hắn vằn vện từng tia máu, Chí Tôn pháp nhãn giống như Hắc Thuỷ Tinh, trong suốt sáng long lanh, nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy kinh dị.

Vừa thành thánh, Thiên Uy trên người Dương Tiễn còn chưa hoàn toàn tiêu tán.

Hắn nhìn chằm chằm Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, lạnh giọng nói.

- Các ngươi muốn chết như thế nào?

Sau khi thành Thánh, hắn lập tức khôi phục lại tư thái cuồng bá tự phụ ngạo nghễ!

Oanh ——

Nhóm trưởng lão và đệ tử Thánh Môn ở xa như ong vỡ tổ, đều lộ vẻ mặt không thể tin nổi.

- Đó là Thường Đức đại tiên đấy!

- Hắn thành thánh rồi?

- Thành thánh? Thành Thánh trong chiến đấu sao?

- Ti —— người này có lai lịch gì, lợi hại như vậy!

- Không ổn rồi, Thánh Môn chúng ta lâm nguy!

Các đệ tử Thánh Môn bắt đầu khủng hoảng, ngay cả các trưởng lão và đệ tử tinh anh cũng không giữ nổi được sự bình tĩnh.

Một bên Đại Tần thiên đình lại ngược lại, khí thế dâng cao.

Tay Triệu Công Minh cầm 24 viên Định Hải Châu, cảm thán nói.

- Không ngờ rằng hậu bối này lại giỏi đến thế!

Trong lúc nói chuyện, Định Hải Châu bắn ra ánh sáng huyễn hoặc, ánh sáng lên khiến cho các đệ tử tinh anh Thánh Môn ở xung ngẩn ngơ, lúc này hắn mới hóa thành từng đợt ảo ảnh đánh đến.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung đều dùng ánh mắt phức tạp nhìn Dương Tiễn, Dương Tiễn chính là tu luyện thể thuật, dùng lực chứng đạo thành thánh, đạt đến cảnh giới mà bọn hắn tha thiết ước mơ, tất nhiên trong lòng ai cũng cảm thấy rối bời.

Mấy người Vân Tiêu, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Thần Nông, Trấn Nguyên Tử cũng bắt đầu hô hào, hưng phấn xông lên.

- Biểu hiện thuộc tính của Dương Tiễn ra cho ta xem!

Trong lòng Tần Quân khẽ ra lệnh, bây giờ trái tim của hắn còn đang rất kích động.

Bây giờ thuộc hạ của hắn, không tính Cơ Bất Bại và Tử Đạo, đã có hai vị thánh nhân rồi!

Thoải mái quá!

- Dương Tiễn, đến từ truyền thuyết Thần thoại.

- Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân quân, chiêu huệ Hiển Thánh nhân phù hộ vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Bát Cửu Huyền Công! Kim Đan Đại Đạo!

- Bản mệnh Thần thông: Chí Tôn pháp nhãn!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Sơn băng địa liệt! Chỉ Địa Vi Cương! Túng Địa kim quang! Phá Tà Thiên Nhãn!

- Pháp bảo: Chiến Thần Tam Tiêm Đao! Trảm Ma Kiếm! Khai Sơn Phủ! Phược Yêu Tác!

- Đặc thù thuộc tính: Chiến Thần Chi Nộ (trong chiến đấu một khi bị chọc giận, chiến lực theo độ phẫn nộ mà tăng lên)!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

Giống với Phục Hi!

Chỉ là hắn có nhiều thuộc tính đặc thù hơn, Chiến Thần Chi Nộ!

Theo sự phẫn nộ càng lớn, thực lực chiến đấu càng mạnh lên?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, thuộc tính đặc thù này quá bá đạo.

------oOo------

Chương 1427: Nổi giận giết Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, Vũ Tiêu kiếm tôn rút kiếm chém về phía Dương Tiễn, huyết chi kiếm chính là Hỗn Độn Linh bảo, kiếm nhận vung lên, uy áp vô thượng lập tức đánh về phía Dương Tiễn, giống như phong bạo trong Diệt Thế, đáng tiếc Dương Tiễn vẫn đứng yên tại chỗ, không run rẩy chút nào.

- Chỉ bằng ngươi sao!

Dương Tiễn cười một tiếng dữ tợn, Chí Tôn pháp nhãn đột nhiên bắn ra một luồng ánh sáng đen, đánh tan kiếm khí của Vũ Tiêu kiếm tôn, đường kính của luồng ánh sáng đen kia dài hơn ngàn trượng, mang theo khí thế hủy trời diệt đất đánh về phía Vũ Tiêu kiếm tôn.

Vũ Tiêu kiếm tôn không dám khinh thường, vội vàng nghiêng người né tránh, luồng ánh sáng màu đen bắn về phía bóng đêm vô tận, sau đó hoàn toàn biến mất.

- Chí Tôn pháp nhãn đúng là không hổ danh Chí Tôn pháp nhãn! Ngươi có

quan hệ thế nào với gia tộc Bách Lý?

Vũ Tiêu kiếm tôn cắn răng hỏi, trên trán đã phủ đầy mồ hôi lạnh.

Bị Cơ Bất Bại, Tử Đạo thay nhau đánh đập, hắn đã bị thương rất nghiêm trọng, bây giờ phải đối mặt với khí thế mạnh mẽ của Dương Tiễn, tất nhiên phải e ngại ba phần.

Gia tộc Bách Lý?

Thanh Long Thuỷ Tổ hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía Dương Tiễn đã tràn đầy kiêng kị.

Đối với chuyện này, Dương Tiễn chỉ hừ lạnh một tiếng, không có ý muốn trả lời, hắn dậm chân vào hư không đi về phía Vũ Tiêu kiếm tôn.

Một bước đi lên, khí thế của hắn dâng cao một quãng, đủ khiến cho sắc mặt của Vũ Tiêu kiếm tôn ngày càng khó coi.

- Rống!!

Đúng lúc này, một con Thanh Long khủng bố lăng không bay đến, miệng há to như chậu máu đủ để nuốt luôn một ngọn núi lớn, vậy mà Dương Tiễn chỉ quay người lại đánh một quyền.

Quyền phong quét ngang, Tương Thanh Long bị đánh tan, Thanh Yên cuồn cuộn mấy tỷ dặm, hình thành biển khói âm âm nổi sóng xanh.

Thanh Long Thuỷ Tổ ở phương xa đã nhỏ từng giọt mồ hôi lạnh trên trán, dưới đáy lòng hắn đã nổi sóng to gió lớn, vừa thành thánh đã có lực lượng bá đạo như vậy, nếu để cho Dương Tiễn tiếp tục trưởng thành, sau này hắn sẽ đi đến trình độ nào chứ?

Hắn không dám tưởng tượng, nhưng hắn hiểu được, một kẻ địch như vậy thì phải gắng mà diệt trừ từ sớm.

- Bản Tiên muốn xé nát ngươi!

Tiếng gầm của Thường Đức đại tiên vang lên từ sâu trong bóng tối, hắn nâng cao Vũ Phiến, muốn chặt đầu của Dương Tiễn xuống,

Ánh mắt Dương Tiễn co rụt lại, trên mặt hắn còn có vết máu chưa khô, làm cho khuôn mặt hắn trở nên cực kì khủng bố.

Phanh ——

Dương Tiễn dùng tốc độ siêu nhanh đánh một quyền lên người Thường Đức đại tiên, một quyền này xuyên thủng bụng của Thường Đức đại tiên, máu tươi bắn ra, đồng thời còn bí mật kèm theo từng mảnh nhỏ của Toái Cốt.

Thường Đức đại tiên trừng to mắt, miệng vô ý thức há to, máu tươi phun ra, trong mắt chứa đầy tơ máu.

Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm Dương Tiễn đột nhiên bắn ra một cột sáng màu đen, trực tiếp đánh nổ đầu của Thường Đức đại tiên!

Dịch não bắn tung tóe bốn phương tám hướng.

Đệ nhất thánh nhân bị giết chết tại chỗ!

Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ cũng giật nảy mình, hai vị Thánh run rẩy cả người, vội vàng chạy đến giúp đỡ Thường Đức đại tiên.

Đúng lúc này, tay phải của Dương Tiễn đột nhiên bắt lấy cánh tay của Thường Đức đại tiên, xé mạnh ra, xương trắng bị người ta bẻ gãy, tình cảnh vô cùng máu me!

- Ta muốn làm cho ngươi hối hận vì đã xuất hiện trên đời này!

Dương Tiễn lạnh giọng nói, tiện tay bóp cánh tay của Thường Đức đại tiên tan thành bột mịn, mặc dù lúc trước hắn bị lời nói của Tần Quân kích thích thành thánh, nhưng cũng xé ra khoảng kí ức đau khổ kia của hắn.

Trong lòng của hắn bây giờ đang cực kì giận dữ, lửa giận kia đang muốn nhảy tung ra khỏi lồng ngực.

Hắn muốn giết bọn chúng!

Xé nát kẻ địch cho nguôi giận!

- Ngươi dám!

Nhìn thấy nhục thân của Thường Đức đại tiên bị tàn phá thê thảm, bị cánh tay phải của Dương Tiễn xách lên, Vũ Tiêu kiếm tôn tức đến mức con mắt đỏ lên.

Bên trong Thánh Môn, hắn là người có quan hệ tốt nhất với Thường Đức đại tiên, mặc dù hằng ngày có hơi khắc miệng nhâu, nhưng gặp việc thì hai người đều ngầm ủng hộ nhau.

- Cút —— -

Dương Tiễn nhìn thấy Vũ Tiêu kiếm tôn đánh đến đây, tay phải vung quyền kèm theo nhục thân của Thường Đức đại tiên đã bị tàn phá.

Quyền phong trực tiếp xoắn hoàn toàn nát nhục thân của Thường Đức đại tiên nhục thân, làm cho Thánh Cốt hóa thành bột phấn, một quyền đơn độc đón đỡ kiếm của Vũ Tiêu kiếm tôn đang đánh đến.

Vũ Tiêu kiếm tôn cũng bị làm cho tức đến thổ máu, hắn dùng huyết chi kiếm chém đến, muốn chặt đứt cánh tay của Dương Tiễn.

Cùng lúc đó, nguyên thần Thường Đức đại tiên cũng thoát ra khỏi cuồng phong từ một quyền của Dương Tiễn, trên mặt hắn bây giờ đã chất đầy sự hoảng sợ và tức giận, nhục thân bị hủy, hắn phải tu luyện lại bao nhiêu năm nữa mới có thể xây dựng lại chứ?

Dương Tiễn đột nhiên quay đầu, Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm lần nữa bắn ra cột sáng màu đen, dùng tốc độ còn nhanh hơn lúc trước, vốn dĩ khoảng cách giữa Thường Đức đại tiên và hắn không hơn vạn mét, nên nguyên thần trong nháy mắt bị cột sáng màu đen bao phủ.

Sắc mặt của Vũ Tiêu kiếm tôn trong nháy mắt ngưng đọng.

Khí tức của Thường Đức đại tiên trong khoảnh khắc kia, biến mất.

------oOo------

Chương 1428: Đạo Tổ tức giận. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tàn bạo như vậy sao?

Lục Áp đạo nhân nuốt nước miếng, một vị thánh tôn trong thời gian ngắn vậy mà bị Dương Tiễn xé xác?

Ngay cả Tần Quân cũng nhịn không được được mà co quắp khóe miệng, biểu hiện của Dương Tiễn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Chẳng lẽ đây chính là sự khủng bố của Chiến Thần Chi Nộ?

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cảm thán.

- Bây giờ, Dương Tiễn mới xứng đáng với hai chữ Chiến Thần!

Huyền Đô chỉ im lặng, tâm tình bây giờ của hắn vô cùng phức tạp, bị một vãn bối vượt qua, trong lòng ngoài trừ có khiếp sợ thì còn có sự xấu hổ.

Thánh nhân vừa chết, Lôi Vân bỗng dưng cuồn cuộn tụ tập đến.

Trong hư vô vũ trụ bỗng nhiên có sấm sét vang dội, khiến cho những người đang chiến đấu phải ngẩng đầu lên nhìn.

Thường Đức đại tiên chết thảm bị không ít người thấy, tin tức nhanh chóng được truyền đi.

- Thường Đức đại tiên chết rồi?

- Nói bậy! Không phải là thánh nhân bất diệt sao?

- Nhưng người kia cũng là một thánh nhân đấy!

- Thánh nhân cũng chết sao? Ra chỗ khác chơi đi!

- Ta không tin! Thường Đức đại tiên có pháp lực vô biên, sao có thể vẫn lạc được?

Tin tức trong Thánh Môn truyền đi rất nhanh, các trưởng lão cũng ngạc nhiên không thốt nên lời.

Nhóm Thần Ma thì sợ hãi và thán phục sự mạnh mẽ của Dương Tiễn.

Vừa thành thánh đã chém giết một thánh nhân, từ trước đến nay chỉ có một người!

Vũ Tiêu kiếm tôn cực kì hận Dương Tiễn, nhưng khi đối mặt với sát khí ngút trời của Dương Tiễn, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dương Tiễn lắc lắc cổ, cười lạnh, máu đông trên mặt bắt đầu tróc ra, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Lôi Vân cuồn cuộn đã bao trùm mấy chục tỉ dặm trong không gian, Thiên Uy khủng bố làm cho tất cả mọi người sợ hãi.

Giết Thánh, đây chính là việc chống lại trời!

Hơn nữa, Dương Tiễn vốn không phải là người trong thế giới này.

- Ông trời, ngươi cũng muốn diệt Bản Quân?

Dương Tiễn cười lạnh, hắn nâng tay trái lên, pháp lực cuồn cuộn ngưng tụ thành một thanh Tam Tiêm Đao.

Hắn không chỉ muốn giết Thánh!

Còn muốn tiếp tục giết!

Giết sạch Ngũ Thánh Thánh Môn!

Một tiếng đùng đoàng vang xa ——

Một Cự Lôi vạn trượng từ trên trời đánh xuống, làm cho Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ phải sợ hãi rút lui, Thiên Lôi đánh vào người Dương Tiễn, giống như một hạt bụi bị hồng thủy bao phủ.

Tuy nhiên, sau khi Thiên Lôi tiêu tán, tóc tai của Dương Tiễn vẫn không bị hư hại chút nào.

Vết máu khô trên người hắn tróc ra, để lộ bắp thịt trắng nõn(??), có cảm

giác cực kì mạnh mẽ.

Dương Tiễn lắc lắc tóc dài, nhìn chằm chằm Vũ Tiêu kiếm tôn, sau đó nhe răng cười nói.

- Ngươi muốn chết như thế nào?

Bá đạo!

Mạnh mẽ!

Ngay cả Tử Đạo cũng không nhịn được phải cảm thán.

- Tiểu tử này có tiền đồ, rất có phong cách của Cơ Bất Bại!

Dương Tiễn rất tự tin cuồng.

Cơ Bất Bại là do huyết dịch, cuồng đến mức xem vạn vật như kiến hôi.

Nếu hai người đấu với nhau, khí thế đúng là nghiền ép.

Tần Quân thấy mừng rỡ, Dương Tiễn càng cường thế thì càng tốt, hắn nhịn không được hô to.

- Dương Tiễn, tùy tiện giết đi! Không cần phải nhịn!

Về chuyện có chọc giận Thiên Đạo hay không, Tần Quân không quan tâm!

Trước khi đến thế giới này Thần Thoại Hệ Thống đã nói, nhiệm vụ của hắn chính là chinh phục toàn bộ vũ trụ!

Ngay cả Thiên Đạo cũng không dẫm được, sao Tần Quân có thể khiêu chiến vận mệnh được?

- Được!

Dương Tiễn hét lên, lập tức phóng người về phía Vũ Tiêu kiếm tôn.

Mặc dù hắn mới tiến giai vào Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, nhưng nếu mượn thuộc tính đặc thù của Chiến Thần Chi Nộ, hắn có khả năng khiêu chiến

Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Thường Đức đại tiên chính là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, cho nên bị hắn bóp chết như con kiến.

Nhưng Vũ Tiêu kiếm tôn lại khác, hắn là Thánh Nhân cảnh trung kỳ mạnh mẽ, Dĩ Sát Thành Đạo, lực lượng chiến đấu cực mạnh.

Nếu lúc trước không bị Cơ Bất Bại và Tử Đạo thay nhau cuồng ẩu, hắn sẽ không sợ đến vậy.

------oOo------

Chương 1429: Đạo Tổ tức giận. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta cũng không tin!

Vũ Tiêu kiếm tôn cắn răng mắng một câu, rút kiếm chém về phía Dương Tiễn.

Đinh ——

Huyết chi kiếm và Tam Tiêm Đao của Dương Tiễn chạm vào nhau, Tam Tiêm Đao bị tiêu tán trong nháy mắt, nhưng một quyền phía sau của Dương Tiễn đã nhân cơ hội đánh lên mặt Vũ Tiêu kiếm tôn.

Lực lượng lớn đến mức không gì sánh được đánh xuống cho Vũ Tiêu Kiếm Tôn thổ huyết bay ngược, cả người xoay tròn, bay ra ngoài trong chớp mắt.

Lại có một đạo thiên lôi đánh xuống, đáng tiếc không thể đánh Dương Tiễn bị thương.

Dương Tiễn vốn tinh thông Bát Cửu Huyền Công, sau khi thân thể Thành Thánh, lực lượng đơn thuần của cơ thể ngoài Cơ Bất Bại và Tử Đạo ra, không một ai trong Ngũ Thánh Thánh Môn có thể bằng, bao gồm cả Phục Hi.

Lúc này, một vệt ánh sáng từ sâu trong bóng tối bay ra, tốc độ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, nhanh chóng ngăn chặn giữa hai người Dương Tiễn và Vũ Tiêu kiếm tôn.

Ánh sáng tiêu tan, dáng người của Vô Cực đạo tổ hiện ra.

Hắn liếc Dương Tiễn một cái, sát ý cực hạn bùng nổ khiến cho cơ thể của Dương Tiễn dừng lại.

Không thể đánh lại!

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Dương Tiễn, lúc đối mặt trực tiếp với Vô Cực đạo tổ, ,mới hiểu được đối phương mạnh đến mức nào.

Tử Đạo bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Dương Tiễn, giằng co với Vô Cực đạo tổ và Vũ Tiêu kiếm tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ ở gần đó cũng cắn răng bay đến, đứng sau lưng Vô Cực đạo tổ.

Năm vị Thánh đối chọi gay gắt, khí thế liên tục dâng cao, khiến cho không gian phát ra từng tiếng rít rợn người.

Thiên Lôi lâu lâu lại đánh xuống một lần, nhưng tiếc là bị khí thế của bọn họ đánh tan.

Người có khí thế mạnh nhất tất nhiên là Vô Cực đạo tổ, có thể so với Thiên Uy.

- Cơ Bất Bại đâu?

Tử Đạo híp mắt hỏi, Tần Quân ở xa cũng chú ý đến sự trở về của Vô Cực đạo tổ, vì sao không thấy Cơ Bất Bại đâu?

Điều này làm cho Tần Quân cảm thấy căng thẳng.

- Hắn không xảy ra chuyện chứ?

Trong lòng Tần Quân đang khẩn trương, mặc dù nhìn như hắn không tôn trọng Cơ Bất Bại, nhưng thật ra trong lòng đã ngầm thừa nhận người cha này rồi.

Hơn nữa, lúc hắn rơi vào tình thế nguy hiểm, Cơ Bất Bại từng bất chấp tất cả, một mình xông đến cứu hắn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Tần Quân trở nên lạnh như băng.

- Các ngươi tự lo cho chính mình đi!

Vô Cực đạo tổ hừ lạnh, trong khi nói chuyện, hắn giơ Mộc Kiếm trên tay lên, chỉ vào Dương Tiễn.

- Ngươi dám giết Thánh, đúng là đại nghịch bất đạo, hôm nay ta phải đánh cho ngươi hồn phi phách tán, mãi mãi không siêu sinh!

Giọng nói uy nghiêm của Vô Cực đạo tổ vang lên, nhưng trái tim hắn đang rỉ máu.

Đó chính là một Thánh Nhân đấy!

Thánh Môn mất bao nhiêu thời gian và của cải mới bồi dưỡng được một Thánh Nhân chứ?

Cho dù có thiên phú yêu nghiệt, cũng phải mất một thời gian dài đằng đẵng.

Lời vừa nói xong, Vô Cực đạo tổ cũng lười không muốn nói nhảm, dùng một kiếm chém về phía Dương Tiễn và Tử Đạo.

Nhìn giống như tùy ý vung lên, nhưng kiếm khí phát ra vô cùng mạnh mẽ, dài hơn ngàn dặm, Tử Đạo vội vàng đánh ra một quyền để ngăn cản, nhưng vẫn bị đánh bay ra ngoài, còn Dương Tiễn thì không kịp phản ứng lại.

Hai Thánh bị đánh bay ra ngoài, các đệ tử và trưởng lão của Thánh Môn thấy vậy thì cực kì hưng phấn.

Thường Đức đại tiên chết đi là một sự đả kích thật lớn đối với bọn họ, cũng may có Đạo Tổ mạnh mẽ.

Phục Hi còn đang dây dưa với Vân Mị Nương Nương, hai bên có pháp lực

vô tận, xem dáng vẻ này là đang muốn chiến đấu lâu dài.

Nhìn thấy Tử Đạo và Dương Tiễn bị đánh lui, trái tim Phục Hi căng thẳng.

Chưa biết Cơ Bất Bại sống hay chết, bây giờ Vô Cực đạo tổ lại áp chế Tử Đạo và Dương Tiễn, tình hình này là không ổn chút nào.

Tần Quân cũng nắm chặt hai tay.

Tiếp tục như vậy, Tử Đạo và Dương Tiễn liên thủ đánh với Vô Cực đạo tổ, cũng may Thánh Giới đã bị phá nát, không biết bây giờ bọn hắn đang ở nơi nào trong vũ trụ, bao la vô biên, tùy ý chiến đấu.

Vũ Tiêu kiếm tôn và Thanh Long Thuỷ Tổ cuối cùng đã có cơ hội thở dốc, vội vàng ngồi xếp bằng trong hư không, điều dưỡng pháp lực.

Vô Cực đạo tổ xuất hiện làm cho khí thế của Thánh Môn được phóng đại.

Đệ tử tinh anh và các trưởng lão bắt đầu phản kích thay đổi tình hình, áp đảo lại nhóm Thần Ma của Đại Tần thiên đình.

Tần Quân thấy vậy thì mím môi, trong lòng hắn có chút lo lắng.

- Đinh! Khen thưởng cơ hội sử dụng phó bản Thần Ma một tháng một lần cho ký chủ!

Đúng lúc này, giọng nói nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên.

Tần Quân ngẩn người, hắn đột nhiên nhớ cơ hội đi vào phó bản Thần Ma của mình đã được sáu lượt.

Năm lần cơ hội đi vào phó bản Thần Ma có thể dung hợp thành một cơ hội triệu hoán Thần Ma, hoặc là một cơ hội định tính Thần Ma được triệu hoán.

Có nên sử dụng hay không đây?

------oOo------

Chương 1430: Thiên Cổ Nhất Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuyện cho tới bây giờ, coi như triệu hồi ra cường giả Hiển Thánh cảnh, cũng không thể thay đổi càn khôn.

Mà Thánh Nhân lại không thể chỉ định triệu hoán, cái này khiến Tần Quân rất thất vọng.

- Đổi cơ hội Thần Ma phó bản lấy thành một lần cơ hội triệu hoán.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, trước kia mỗi tháng đều có một cơ hội triệu hoán Thần Ma, từ khi Hệ Thống Thăng cấp liền hủy bỏ, để hắn rất thất vọng.

Cũng may tuy hủy bỏ cái thiết lập này, nhưng sau đó Tần Quân triệu hoán Thần Ma đều cực kỳ cường đại, xem như có được có mất.

Mà cơ hội Thần Ma phó bản, hệ thống vẫn rất khẳng khái, duy trì mỗi tháng đưa một lần.

Lại thêm trong các loại nhiệm vụ bình thường, đại bộ phận đều khen thưởng cơ hội Thần Ma phó bản, khiến cho Tần Quân không coi cơ hội Thần Ma phó bản là vấn đề.

- Đinh! Năm lần cơ hội Thần Ma phó bản bắt đầu dung hợp!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Cũng không phải cơ hội triệu hoán Thần Ma chỉ định!

Tần Quân muốn thổ huyết, lúc này để hệ thống bắt đầu triệu hoán.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Trường Nhĩ Định Quang Tiên, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Phản đồ của Tiệt Giáo?

Khóe miệng của Tần Quân giật một cái, không chút do dự quyết định:

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Ngọc Đỉnh chân nhân, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Ngọc Đỉnh chân nhân!

Sư tôn của Dương Tiễn?

Tuy người này rất mạnh, nhưng không đạt tới yêu cầu của Tần Quân giờ phút này.

Cũng không thể triệu hoán ra, để sư đồ bọn hắn cùng chết a?

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Tần Thuỷ Hoàng, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Triệu hoán lần thứ ba, đã không có cơ hội lựa chọn lần nữa.

Tần Thuỷ Hoàng?

Khóe miệng của Tần Quân giật một cái, mẹ nó, gia hỏa này nhảy ra làm gì.

Tất cả mọi người họ Tần, tuy ngươi là Thiên Cổ Nhất Đế, nhưng chung quy là phàm nhân, tới liền phải chết.

Trong vũ trụ này, căn bản không phải phàm nhân có thể sinh tồn.

Tâm tình của hắn càng thêm bực bội, hắn đưa mắt nhìn lại, chiến tranh càng ngày càng nghiêm trọng, mạnh như Thần Nông, Đế Giang cũng đã bị

thương, chớ nói chi là Thần Ma còn lại.

Nhưng mà cách Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh thành công còn có một đoạn thời gian.

Tình huống nguy cấp.

Lúc này, hắn bỗng nhiên trông thấy Thiên Mệnh Đại Đế, nhãn tình lập tức sáng lên.

Lúc này lao về phía Thiên Mệnh Đại Đế, Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô cùng Lục Áp đạo nhân vội vàng đuổi theo thủ hộ.

- Bệ Hạ, chuyện gì để ngươi vội vàng như thế?

Bồ Đề Tổ Sư vội vàng hỏi.

Chiến tranh kịch liệt như thế, Hiển Thánh cũng không thể tự vệ, huống chi là Tần Quân?

- Hoàn thành nhiệm vụ!

Tần Quân cấp tốc trả lời, hắn chợt nhớ tới mình còn có một nhiệm vụ là đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế, vì gia tăng phần thắng, hắn không thể chờ nữa.

Hiện tại hắn đánh bại Thiên Mệnh Đại Đế, tuyệt đối không khó.

Thời khắc này Thiên Mệnh Đại Đế cũng không có chiến đấu, mà bay khắp nơi, rõ ràng là muốn đục nước béo cò.

Hắn đến Thánh Môn là có nhiệm vụ, sẽ không giúp đỡ Thánh Môn, cũng không thể trêu chọc Tần Quân, cho nên hắn lựa chọn rời rạc trong chiến trường, ai cũng không giúp.

- Thiên Mệnh Đại Đế, trẫm còn xưng ngươi một tiếng Đại Đế, cùng trẫm chiến một trận đi, không thương tổn tính mệnh.

Thanh âm của Tần Quân truyền đến, để Thiên Mệnh Đại Đế ngẩn người.

Nhưng nhìn thấy ba người Bồ Đề Tổ Sư ở sau lưng Tần Quân, sắc mặt hắn liền âm trầm.

Đã đến lúc này, Tần Quân còn có tâm tư tìm hắn giao đấu?

Rõ ràng là muốn giết hắn!

- Khinh người quá đáng!

Thiên Mệnh Đại Đế tức giận không thôi, còn chưa chờ đáp lại, Tần Quân liền lấn người đến.

Thần Hành Vạn Lý, tinh diệu vô song!

Tốc độ của Tần Quân nhanh đến để Thiên Mệnh Đại Đế hoa mắt, vô ý thức nâng hai tay lên, vừa phòng ngự vừa rút lui.

Đáng tiếc, hắn không kịp.

------oOo------

Chương 1431: Thiên Cổ Nhất Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vỗ một chưởng lên hai tay của hắn, bởi vì tình hình chiến đấu khẩn cấp, Tần Quân mở ra Đấu Đạo chữ Bí, trạng thái giận oán, chiến lực siêu việt cực hạn trước mắt.

Phanh...

Hai tay của Thiên Mệnh Đại Đế trong nháy mắt đứt từng khúc, phun ra một ngụm máu, thân hình như gió, đụng xuyên qua đại lục phía dưới, sinh tử không biết.

Thiên Địa Chủ Giác của Huyền Đương đại thế giới cứ như vậy bị đánh bại, đối mặt Tần Quân, không hề có lực hoàn thủ!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... đánh bại Thiên Địa Chủ Giác!

Thu hoạch được một lần cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, một lần cơ hội Thần Ma phó bản, một lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Lúc này Tần Quân quyết định nói, về phần sinh tử của Thiên Mệnh Đại Đế, hắn lười để ý.

Hắn tin tưởng Thiên Mệnh Đại Đế không chết được, Tù Mệnh Đế Tôn sẽ không nuôi phế phẩm.

Huống chi tên này còn là Thiên Địa Chủ Giác.

Về phần có thể bị Thiên Mệnh Đại Đế ghi hận hay không, Tần Quân không thèm để ý, dù sao cừu hận đã kết lâu rồi.

Vì sao không trảm thảo trừ căn, là bởi vì Tù Mệnh Đế Tôn quá mạnh, siêu việt Thánh Nhân, không thể trêu vào.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Lữ Bố, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán?

Lữ Bố?

Móa!

Trẫm ngay cả Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, Dương Tái Hưng, La Sĩ Tín, Quan Vũ, Triệu Vân… cũng có, cho dù ngươi là Thần thoại chuyển thế, trẫm cũng không triệu hoán!

Tam Tính Gia Nô, đừng có từ trong quan tài nhảy ra!

- Hừ! Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, trong lòng quả quyết nói.

Chiến tranh như thế, Lữ Bố đến đây, chẳng phải là làm càn?

Huống chi, lúc trước hắn đã lãng phí một cơ hội, triệu hoán được Tần Thuỷ Hoàng.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân kiên nhẫn chờ đợi.

- Ngâm...

Đúng lúc này, phương xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng long ngâm, tràn đầy uy áp bá đạo của Hoàng giả.

Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô, Lục Áp đạo nhân đều biến sắc, khiếp sợ quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một sơn mạch Cự Long phù diêu mà đến, Khí Thôn Sơn Hà, toàn thân hất lên vảy rồng kim sắc, mắt rồng khiếp người, lông tóc như Kim Diễm phiêu động, một cỗ khí tức đến từ tuyên cổ Hồng Hoang đập vào mặt.

Khắp nơi bị nó va nát, tựa như Thái Sơn đập đến, khí thế bàng bạc, không thể ngăn cản.

- Tổ Long! Sao hắn lại ở đây?

Nơi xa, La Sĩ Tín kinh hô nói, hắn chính là Kỳ Lân Chi Tổ, tự nhiên quen thuộc Tổ Long.

Tiếng kinh hô của hắn truyền khắp chiến trường, nghe mà Tần Quân trừng to mắt.

Tổ Long?

Tổ Long trong Thần thoại?

- Đúng là hắn, khí thế như vậy…

Bồ Đề Tổ Sư cắn răng nói, biểu lộ có chút phức tạp.

Tổ Long, đã từng là đệ nhất cường giả của Hồng Hoang Đại Địa, khi đó Hồng Quân Đạo Tổ còn chưa thành Thánh, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Thập Nhị Tổ Vu còn chưa xuất thế.

Tần Quân nghe mà ngạc nhiên, trẫm lúc nào triệu hoán qua Tổ Long?

Chờ chút!

Chẳng lẽ là…

- Hệ thống, hiển thị bảng thuộc tính của Tần Thuỷ Hoàng!

Tần Quân vội vàng nói.

Trong lịch sử Hoa Hạ, Tổ Long, chính là danh xưng của Tần Thuỷ Hoàng Doanh Chính.

- Doanh Chính, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Long! Tần Thuỷ Hoàng!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Đại Đế kinh!

- Thần thông: Tổ Long Chân Thân! Thần Long Bãi Vĩ! Khí thôn Tinh Hà! Vạn Tượng na di! Tử Lộ Trùng Sinh!

- Pháp bảo: Tổ Long Kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Thiên Cổ Nhất Đế (Hoàng Uy kích phát, chấn nhiếp địch nhân)!

- Độ trung thành: 61 (max trị số 100)!

------oOo------

Chương 1432: Tái thế thành Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Tần Quân chấn động, Doanh Chính mạnh như vậy?

Tuy nhiên nếu là Tổ Long, như vậy tu vi liền phù hợp.

Trước kia hắn từng nghe nói qua Doanh Chính chính là Tổ Long chuyển thế, không nghĩ tới là thật.

Trong lịch sử, Tổ Long cũng có danh hiệu là Doanh Chính.

Trong Sử Ký Tần Thuỷ Hoàng Bản Kỷ từng ghi chép, năm 36 TCN, sứ giả từ Quan Đông đêm tới Hoa Âm Bình Thư, có người cầm bích ngăn sứ giả nói:

- Năm nay là năm gì.

Sứ giả nói:

- Năm nay Tổ Long chết.

Người kia nói:

- Tổ, là bắt đầu; Long, là Nhân Hoàng; Vị Thuỷ Hoàng.

Vốn Tần Quân không để Tần Thuỷ Hoàng vào mắt, hiện tại hắn chính là Tổ Long chuyển thế, khiến cho Tần Quân không thể không cẩn thận.

Tổ Long cùng Doanh Chính đều là Hoàng giả hùng tâm bừng bừng, cả hai hợp làm một, sợ là chẳng phải dễ dàng hàng phục.

Cũng may độ trung thành của Doanh Chính tới 61 điểm, còn chưa tới trình độ phản bội hắn.

Doanh Chính biến thành Tổ Long Chân Thân vọt tới, những nơi đi qua, đệ tử Thánh Môn cấp tốc tránh né, từng làn sóng gió tựa như vô số trường

long vặn vẹo hư không.

- Đây là cái gì?

- Long uy thật mạnh.

- Chẳng lẽ là địch nhân?

- Có lẽ vậy, quá mạnh, chỉ sợ ngay cả một ít trưởng lão cũng không bằng hắn!

- Khí tức cổ lão kia giống như Thanh Long Thuỷ Tổ.

Các đệ tử Thánh Môn liên tục kinh nghị, các trưởng lão cũng bị hù sợ, từ nơi nào xuất hiện một con rồng mạnh mẽ như vậy?

Một tên trưởng lão Hiển Thánh cảnh viên mãn phóng về phía Doanh Chính, hai tay nắm hai vòng thép, đây là Tiên Thiên Chí Bảo, uy năng vô tận.

Doanh Chính há mồm phun ra Long Diễm cuồn cuộn, quét sạch mấy trăm vạn dặm, trực tiếp dọa lùi tên trưởng lão kia.

Tổ Long sát nhập chiến trường, Phong Vân kinh biến!

- Tổ Long?

- Hắn là Tổ Long? Xác thực thật mạnh!

- Rất giống pho tượng Tổ Long trong Long cung.

- Tổ Long cũng tới, như vậy Kỳ Lân Chi Tổ, Hổ Tổ, Nguyên Phượng bất cứ lúc nào cũng sẽ xuất hiện?

Thần Ma mừng rỡ không thôi, bọn hắn nhìn ra được, Tổ Long là đến trợ giúp bọn hắn.

- Ta chính là Doanh Chính, Tổ Long Chi Thân, chuyên tới thần phục Tần Thiên Đế!

Thanh âm uy vũ của Doanh Chính vang vọng toàn bộ chiến trường, để Phục Hi cùng Dương Tiễn đang chiến đấu cũng không khỏi ghé mắt.

Tổ Long, bọn hắn từng nghe nói, cường giả thời thượng cổ.

Bá chủ cực kỳ kiêu ngạo, rốt cục xuất hiện sao?

Ánh mắt của La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng đều phức tạp.

Năm đó, Tổ Long từng lãnh đạo bọn hắn.

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Hậu Thổ Nương Nương, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân đang nhìn Doanh Chính xuất thần giật mình tỉnh lại.

Hậu Thổ!

Ở trong Thần thoại, Hậu Thổ không chỉ là Tổ Vu, còn trở thành Thánh Nhân, chỉ bất quá không có Thánh Vị, nhưng thực lực không thể nghi ngờ.

Luân Hồi bất diệt, Hậu Thổ Bất Tử!

- Triệu hoán! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân không chút do dự quyết định, hắn mừng rỡ, không nghĩ tới thời khắc mấu chốt triệu hoán được Tổ Long cùng Hậu Thổ.

Xem ra hệ thống cũng không muốn hắn chết ở chỗ này!

Nghĩ xong, hắn để hệ thống bày ra bảng thuộc tính của Hậu Thổ.

- Hậu Thổ Nương Nương, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thừa Thiên Hiệu Pháp Hậu Thổ Hoàng Địa Chi! Luân Hồi chi chủ!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo! Luân Hồi Đại Pháp!

- Thần thông: Luân Hồi Lục Đạo! Luân Hồi Ma Bàn! Tịch Diệt Thương Sinh! Chuyển Sinh Vạn Linh!

- Pháp bảo: Luân Hồi Thần Tọa!

- Thuộc tính đặc thù: Luân Hồi bất diệt (Luân Hồi bất diệt, Hậu Thổ Bất Tử)!

- Độ trung thành: 21 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

Tần Quân trừng to mắt, Hậu Thổ thật là Thánh Nhân?

- Trong Thần thoại, Hậu Thổ Thân Hóa Luân Hồi, Công đức đủ để thành Thánh, nhưng Thiên đạo quy tắc có hạn, không có Thánh Vị, nhưng bản thân nàng đã có được thực lực của Thánh Nhân, đi tới nơi này, hạn chế hủy bỏ, Hậu Thổ trực tiếp thành Thánh!

- Đặc biệt nhắc nhở, nếu để cho Hậu Thổ Luân Hồi cùng Âm Phủ mà Đại Tần thiên đình nắm trong tay tương liên, Hậu Thổ càng mạnh!

Hệ thống cấp tốc giải thích nói, để Tần Quân càng thêm kinh hỉ.

Hậu Thổ lợi hại như vậy?

Cùng lúc đó, Doanh Chính hóa thành nhân hình, người khoác Kim Văn Long Bào, tay cầm Tổ Long Kiếm, chiến đấu cùng năm tên trưởng lão Hiển Thánh cảnh, các trưởng lão tu vi yếu nhất cũng là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, trong nháy mắt áp chế Doanh Chính.

Có thể kiềm chế năm tên trưởng lão, thực lực của Doanh Chính đã đủ cường hoành.

Tần Quân quay đầu phân phó nói:

- Lục Áp! Huyền Đô! Các ngươi cũng đi chiến đấu!

- Vâng!

Lục Áp đạo nhân cùng Huyền Đô nói, sau đó tan biến ở sau lưng Tần Quân.

Có Bồ Đề Tổ Sư thủ hộ đã đủ, dù sao các Thánh Nhân đều đã bị kiềm chế.

Oanh...

Dương Tiễn bị Vô Cực đạo tổ một kiếm đánh bay, đánh vào trong bóng tối, nhưng một giây sau, hắn lại lấy tốc độ nhanh hơn xông về.

- Bản Quân cũng không tin!

Dương Tiễn nổi giận đến cực điểm, trong mắt tràn đầy tơ máu, Vô Cực đạo tổ quá mạnh, để hắn sắp mất lý trí.

Thật vất vả mới thành Thánh, nguyên lai tưởng rằng có thể thay đổi chiến cục, không nghĩ tới đối mặt Vô Cực đạo tổ, không hề có lực hoàn thủ.

Chuyện này khiến hắn rất nổi nóng.

Tử Đạo còn tốt, có thể cùng Vô Cực đạo tổ cận thân tác chiến, nhưng trên cơ bản không đả thương được Vô Cực đạo tổ.

- Lúc trước Cơ Bất Bại cũng chiến đấu với địch nhân như vậy?

Tử Đạo sợ hãi, sau khi Vô Cực đạo tổ rót vào Thiên đạo lực liền mạnh biến thái, ngay cả Tử Đạo cũng không phải đối thủ của hắn.

Sợ hãi quy sợ hãi, nhưng Tử Đạo vẫn ra sức chiến đấu.

Tốc độ của Tử Đạo rất nhanh, không ngừng xê dịch thân hình, từ bốn phương tám hướng tiến công, không có pháp bảo, toàn bằng quyền cước, lực lượng to đến không thể tưởng tượng nổi, để Hư Không liên tục vang vọng.

Phục Hi cùng Vân Mị Nương Nương còn ở phương xa dây dưa, Phục Hi mới vào Thánh Nhân cảnh có thể kiềm chế một tên Thánh Nhân uy tín lâu năm, đúng là không dễ.

Lúc này, Vũ Tiêu kiếm tôn bỗng nhiên mở hai mắt ra, chậm rãi đứng dậy.

Thanh Long Thuỷ Tổ ở bên cạnh cũng như thế.

Chỉ là nhìn thấy Doanh Chính, Thanh Long Thuỷ Tổ không khỏi nhíu mày, chẳng biết tại sao, nhìn thấy Doanh Chính, tâm lý của hắn liền không thoải mái.

Vũ Tiêu kiếm tôn thì nhìn về phía Tần Quân, phát hiện bên cạnh Tần Quân chỉ có Bồ Đề Tổ Sư, trong mắt lập tức lóe lên sát ý.

Tần Quân phải chết!

Hắn cũng không tin, Dương Tiễn có thể thành Thánh, Bồ Đề Tổ Sư còn có thể đi theo thành Thánh.

Nếu thật sự như thế, hắn nhận thua!

Ngay thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị hành động, một cỗ Thánh Uy truyền đến, làm hắn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ cả kinh quay đầu.

Thánh Nhân còn lại đang chiến đấu cũng như thế.

Lại thêm một Thánh Nhân!

Chỉ thấy trong bóng đêm vô tận bỗng nhiên xuất hiện ánh sáng, ánh sáng càng lúc càng lớn, rõ ràng là có đồ vật gì tới gần.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, một mâm tròn tản ra cường quang đang lái tới, mâm tròn màu đen, đường kính đạt tới 100 ngàn trượng, mặt ngoài chia làm sáu khối, khắc đầy các loại đồ văn kỳ dị, hoành hành mà đến, tựa như một ngôi sao, vô cùng vĩ ngạn.

Ở trước mâm tròn màu đen, lơ lửng một thân ảnh ung dung, chính là Hậu Thổ Nương Nương.

Nàng mặc váy dài màu vàng, tóc dài phấp phới, tựa như Thần Mẫu, khuôn mặt xinh đẹp vô song, lông mi hơi rung động, trong đôi mắt vô cùng đạm mạc, khí chất càng làm cho người không dám tới gần.

Từng tia Thánh khí trang nghiêm quay quanh nàng, nhìn qua chiến trường phía trước, nàng thì thào nói:

- Vì sao ta lại xuất hiện ở đây, người kia lại có... nhân quả với ta như thế nào?

------oOo------

Chương 1433: Tái thế thành Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

------oOo------

Chương 1434: Luân Hồi Ma Bàn

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó là…

Bồ Đề Tổ Sư trừng to mắt, tựa hồ không thể tin được một màn mình đã thấy này.

Tổ Long xuất hiện đã để hắn chấn kinh, không nghĩ tới Tần Quân còn có át chủ bài.

Nhóm Thần Ma cũng bị khí tức của Hậu Thổ hấp dẫn, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung kích động lên, toàn thân run rẩy, hưng phấn khó nhịn.

Hậu Thổ Nương Nương, trong rất nhiều Thần thoại đều có ghi chép.

Trong Hồng Hoang Thần Thoại, chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu, cũng là Tổ Vu duy nhất sống sót.

Hậu Thổ cảm ngộ Hồng Hoang Đại Địa giết chóc quá nhiều, oan hồn không về chỗ, thế là khai ích Luân Hồi, lấy thân biến thành, từ đó liền có Âm Gian Luân Hồi, tạo phúc cho toàn bộ sinh linh.

Công đức không thua Nữ Oa tạo người chút nào.

Nghe nói Mạnh Bà ở trên cầu nại hà, là phân thân của Hậu Thổ.

Mà ở trong Thần thoại Đạo Giáo, Hậu Thổ càng là một trong Tứ Ngự, thậm chí có thân phận Thiên Đế.

Tuy các phiên bản Thần Thoại phức tạp, nhưng đủ để suy đoán ra, Hậu Thổ rất ngưu bức!

Các Thần Ma tham chiến, đại bộ phận ở kiếp trước đều biết Hậu Thổ, từng cái nghẹn họng nhìn trân trối, hoàn toàn không nghĩ tới Hậu Thổ lại xuất hiện ở lúc mấu chốt này.

- Lại là một Thánh Nhân!

Tần Quân đắc ý nghĩ, triệu hoán được Hậu Thổ, hắn nguyên bản dự định mượn quan hệ của ba người Đế Giang cùng Hậu Thổ, để Hậu Thổ hỗ trợ.

Không nghĩ tới sau khi Hậu Thổ ra ngoài, vậy mà không có lưu vong.

Xem ra Thánh Nhân sẽ không nhất định trực tiếp lưu vong.

Còn phải nhìn tính cách.

Tính cách của Hậu Thổ xem như ôn hòa, đổi lại Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Chuẩn Đề, tuyệt đối sẽ trực tiếp lưu vong.

Mang theo Luân Hồi Ma Bàn, Hậu Thổ cấp tốc bay tới, Thánh Uy cuồn cuộn, các sinh linh đang chiến đấu đều ghé mắt, nhìn qua Hậu Thổ, không ít sinh linh lộ ra vẻ kinh diễm.

Nàng so với Vân Mị Nương Nương, càng nhiều thêm khí chất Thần Thánh, ở trên tướng mạo càng không thua mảy may.

- Một nữ Thánh?

Vân Mị Nương Nương nhíu mày, nữ tử thành Thánh cũng không nhiều.

Sắc mặt của Vô Cực đạo tổ trở nên ngưng trọng, hắn không khỏi nhìn về

phía Tần Quân, trong lòng tràn đầy ngạc nhiên.

Dưới tay Tần Quân đến cùng có bao nhiêu Thánh Nhân?

Tính đến trước mắt, Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Tần Quân đã phái ra năm Thánh Nhân!

Thế lực như vậy đặt ở trong Nội vũ trụ, tuyệt đối là tồn tại nhất lưu.

Ngoại vũ trụ làm sao có thể xuất hiện thế lực như thế?

Đám thiên kiêu Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong, Tư Không Tinh Tuyền đến từ Ngoại vũ trụ đã chết lặng, bọn hắn đã từng nhẹ xem Tần Quân, hiện nay, bọn hắn bỗng nhiên ý thức được mình cùng Tần Thiên Đế hoàn toàn không phải người cùng đẳng cấp.

Bọn hắn còn vì cái danh thiên tài mà chiến đấu, Tần Thiên Đế đã bắt đầu hùng bá vũ trụ.

- Lại là một Thánh Nhân.

Tiêu Như Thủy nắm chặt song quyền, tâm tình cực kỳ phức tạp.

Hiện nay dưới tay Tần Quân xuất hiện năm Thánh Nhân, đối mặt Thánh Môn ưu thế càng lúc càng lớn, tiếp tục như vậy nữa, nếu Tần Quân phá vỡ Thánh Môn, bọn hắn nên làm cái gì?

Sắc mặt của Đế Thiên Vô âm trầm như muốn chảy ra nước, trách không được Thần Hoàng cảnh cáo hắn, chớ chọc Tần Thiên Đế.

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu, chỉ là tâm tình càng thêm đắng chát.

Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên.

- Ta tên Hậu Thổ, chuyên tới tương trợ Tần Thiên Đế.

Hậu Thổ đạm mạc nói, chỉ là sau khi cảm nhận được khí tức của Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, thân hình nàng hơi rung động một chút.

Nàng lặng lẽ dùng thần thức quét tới, phát hiện không ít khuôn mặt quen

thuộc.

Trấn Nguyên Tử, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Lục Áp đạo nhân, Bồ Đề Tổ Sư…

- Xem ra ta tới đây, cũng không phải ngẫu nhiên.

Trong lòng Hậu Thổ suy tư nói, đối với Tần Quân càng thêm hứng thú.

- Hậu Thổ! Sao ngươi lại tới đây?

Chúc Dung kích động hỏi, Hậu Thổ tương đương với muội muội của bọn hắn, sau khi thấy Hậu Thổ, tự nhiên rất kích động.

Chỉ là cảm nhận được Thánh Uy của Hậu Thổ, trong lòng hắn ngũ vị tạp trần.

Cảm giác bị muội muội siêu việt cũng không tốt chút nào.

Cường Lương cùng Đế Giang cũng kích động nhìn Hậu Thổ, chiếu cái tiết tấu này, Thập Nhị Tổ Vu bọn hắn phải chăng có thể gây dựng lại?

Hậu Thổ nhìn bọn hắn nhẹ nhàng gật đầu, nhưng không nói thêm gì.

Bây giờ nàng không phải Tổ Vu, mà là Luân Hồi chi chủ, tầm mắt của nàng sớm đã từ lợi ích của Vu Tộc chuyển tới cả thương sinh.

- Hậu Thổ, ngươi rốt cuộc đã đến, trẫm chờ ngươi và Doanh Chính rất lâu!

Tần Quân cười vang nói, phảng phất hết thảy đều ở trong lòng bàn tay của mình.

Lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh đều đồng loạt nhìn về phía hắn.

Nguyên lai Tần Thiên Đế thật đến có chuẩn bị.

Có thể chiến nát Thánh Giới, Tần Thiên Đế đủ để tên lưu sử sách.

Nhưng bây giờ, Tần Thiên Đế rõ ràng chưa vừa lòng.

- Giúp trẫm giết địch, trẫm có thể để ngươi càng mạnh!

Tần Quân hét lên, để Chư Thánh đều động dung.

Thực lực đạt tới Thánh Nhân cảnh, còn muốn tiến bộ, sao mà khó khăn.

Có thể làm cho Thánh Nhân tiến bộ, còn từ trong miệng một Đại La Thủy Tiên truyền ra, để bọn hắn làm sao không động dung?

Đổi lại những người khác, bọn hắn sẽ khịt mũi coi thường.

Nhưng Tần Quân không giống.

Dưới tay hắn có quá nhiều cường giả, thậm chí có năm Thánh Nhân, để bọn hắn ngẫm lại liền sợ hãi.

Nếu một mình gặp phải Tần Quân, cái kia chính là ác mộng.

Hậu Thổ nheo mắt, ánh mắt quét về phía Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vũ Tiêu kiếm tôn cùng Tử Đạo.

Năm tên Thánh Nhân này, nàng không biết, còn tưởng rằng là địch nhân.

- Đừng nhìn ta, ta cùng phe với các ngươi.

Tử Đạo nhún vai cười nói, lại là một Thánh Nhân, Tần Quân phải chăng còn nắm át chủ bài?

Ánh mắt của hắn rơi vào Luân Hồi Ma Bàn ở sau lưng Hậu Thổ, lòng không khỏi cuồng loạn lên.

Đó là cái gì?

Không chỉ hắn, Chư Thánh cũng bắt đầu chú ý tới Luân Hồi Ma Bàn bất phàm.

- Tu thành Thánh Đạo không dễ, ngươi thật muốn đối nghịch Thánh Môn?

Vô Cực đạo tổ híp mắt hỏi, ngữ khí tràn đầy uy hiếp.

Nếu không cố kỵ Luân Hồi Ma Bàn, hắn đã sớm xuất thủ.

Đồng thời, hắn cũng đang trì hoãn thời gian, chờ đợi các sư huynh đệ trở về.

Thật tình không biết, Tần Quân cũng đang trì hoãn thời gian, chờ đợi hai quái vật trở về.

Hậu Thổ lười nói nhảm, hai tay nhấc lên, Luân Hồi Ma Bàn ở phía sau phóng về phía Chư Thánh, phát động cuồng phong thổi đến quần áo nàng lắc lư.

Luân Hồi Ma Bàn chính là Thần thông biến thành, đồng thời cũng tương đương với pháp bảo, là tồn tại siêu việt Hỗn Độn Linh bảo.

Nó vừa động, uy áp khó mà hình dung liền để Chư Thánh động dung.

Luân Hồi, đây chính là tồn tại không kém gì Thiên đạo!

Tuy Hậu Thổ nắm giữ Luân Hồi không thuộc về nơi này, nhưng uy lực của nó không thể khinh thường.

Chiến đấu lần nữa bạo phát.

Doanh Chính nhìn một màn này, nhíu chặt mày rậm, tâm lý cảm giác rất khó chịu.

Ở trước mặt Chư Thánh, hắn như con kiến hôi, vô luận là thân phận Doanh Chính, hay thân phận Tổ Long, đều không thích cảm giác nhỏ yếu.

Từ nơi sâu xa, hắn cảm giác đi theo Tần Quân sẽ có đại cơ duyên.

Cho nên hắn mới ẩn nhẫn, buông xuống cao ngạo của Tần Thuỷ Hoàng, cúi đầu xưng thần với Tần Quân.

Tần Quân không có chú ý tới ánh mắt của Doanh Chính, giờ phút này hắn một bên quan chiến, một bên chờ đợi lo lắng.

Khi nào Lý Nguyên Bá trở về?

Dựa theo phỏng đoán của hắn, thiên phú của Tôn Ngộ Không hẳn cao hơn Lý Nguyên Bá, cho nên thời gian cực hạn giác tỉnh sẽ dài hơn.

Lý Nguyên Bá chính là Kim Sí Đại Bằng Điểu, em trai của Khổng Tuyên, thiên phú không dám nói tuyệt đỉnh, nhưng ở trong Thần Ma hiện nay tuyệt đối được cho là nhất lưu.

- Đợi Nguyên Bá cùng Ngộ Không của trẫm cực hạn giác tỉnh thành công, trẫm để cho các ngươi biết cái gì gọi là tuyệt vọng!

Tần Quân nắm chặt song quyền thì thào nói, để Bồ Đề Tổ Sư ở sau lưng biến sắc.

Cực hạn giác tỉnh?

------oOo------

Chương 1435: Lý Nguyên Bá, thành Thánh! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ, cực hạn giác tỉnh là cái gì?

Bồ Đề Tổ Sư cố nén tâm tình kích động, thận trọng hỏi.

Hắn lập tức đoán được Dương Tiễn có thể thành Thánh, dựa vào là đúng cực hạn giác tỉnh gì kia.

Ai không muốn trở nên càng mạnh?

Huống chi kiến thức Chư Thánh chiến đấu, trong lòng Bồ Đề Tổ Sư khó tránh khỏi sẽ có gợn sóng.

Tần Quân liếc mắt, cười nói:

- Một loại Thần thông của trẫm, ngày sau trẫm sẽ để cho ngươi hưởng dụng!

Trong lúc bất tri bất giác, trẫm liền biến thành phụ trợ?

Chuyên nghiệp cường hóa chiến sĩ, pháp sư, Xạ Thủ cùng thích khách?

Tần Quân ác thú vị nghĩ, Bồ Đề Tổ Sư thì miên man bất định.

Dương Tiễn có thể dựa vào cực hạn giác tỉnh đạt tới độ cao hôm nay, vậy hắn thì sao?

Dù không màng danh lợi, giờ phút này hắn cũng tim đập thình thịch, ở Đại Tần thiên đình lâu ngày, tim của hắn cũng trong lúc bất tri bất giác tỉnh lại ý chí chiến đấu.

Hắn muốn theo Đại Tần thiên đình cùng một chỗ mạnh lên.

Bởi vì hắn có loại dự cảm, cuối cùng sẽ có một ngày, Hiển Thánh ở trong Đại Tần thiên đình hoàn toàn không có chỗ dừng chân.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ cường thế tham chiến, Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ không kịp tìm Tần Quân phiền phức, liền bị Hậu Thổ kiềm chế.

Hai Thánh đều bị thương, chiến lực giảm xuống rất nhiều, chỉ có thể miễn cưỡng chống cự Hậu Thổ điều khiển Luân Hồi Ma Bàn.

Luân Hồi Ma Bàn cao tốc xoay tròn, bên trên phân hóa sáu đạo, Thiên Đạo, Nhân Gian Đạo, Tu La Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo, đều phát ra tiếng quỷ khóc sói tru, từng sợi khói đen từ đó tràn ra, hóa thành từng bàn tay chộp tới Thanh Long Thuỷ Tổ cùng Vũ Tiêu Kiếm Tôn.

Đây là Luân Hồi lực, tính ăn mòn cường đại.

Đương nhiên, Luân Hồi lực của Hậu Thổ không ảnh hưởng tới vũ trụ này Luân Hồi.

Thiên đạo tựa hồ cảm thấy dị loại, Thiên Lôi cuồn cuộn tụ tập đến.

Dương Tiễn cùng Tử Đạo lần nữa đối đầu Vô Cực đạo tổ.

- Xem ra phần thắng của chúng ta rất lớn a!

Tử Đạo một bên điên cuồng công kích Vô Cực đạo tổ, một bên cười to nói.

Mặc dù Dương Tiễn không có đáp lại, nhưng tâm tình cũng buông lỏng.

Áp lực giảm nhỏ, phẫn nộ của hắn cũng đi theo yếu bớt, khiến cho chiến lực bắt đầu hạ xuống.

Hắn cũng không biết mình có thuộc tính đặc thù, dù sao đây là trận chiến đầu tiên sau khi hắn thành Thánh.

Vô Cực đạo tổ huy động Mộc Kiếm, kiếm khí ngang dọc ức vạn dặm, bức lui Tử Đạo cùng Dương Tiễn, đồng thời giảo tán Luân Hồi lực ở phương xa.

Tốc độ phản ứng của Tử Đạo cùng Dương Tiễn đều cực nhanh, cho dù bị thương, cũng không có ngay tại chỗ chết bất đắc kỳ tử.

Huống hồ, Vô Cực đạo tổ có ý trì hoãn, cũng không có hết toàn lực chiến đấu.

Tuy Thánh Nhân danh xưng Pháp Lực vô biên, đó là đối với sinh linh dưới Thánh cảnh, đối mặt Thánh Nhân, pháp lực của bọn hắn cũng có hạn.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Trong vũ trụ, ngoại trừ Thánh Giới phá nát biến thành đại lục, không còn sao trời gì khác.

Song phương mở rộng chiến trường, khiến cho Tần Quân đưa mắt nhìn lại, khắp nơi có thể thấy được thân ảnh chiến đấu.

Đệ tử phổ thông của Thánh Môn bắt đầu tụ lại, bọn hắn đều không có tư cách tham chiến, chỉ có thể hoảng sợ nhìn các đệ tử, trưởng lão tinh anh tác chiến.

Trấn Nguyên Tử độc cản Đại trưởng lão Kinh Vô Binh, Đế Giang dắt bảy tám tên trưởng lão, dựa vào Không Gian Thần Thông, trêu đùa bọn hắn thành một đoàn.

Thần Nông là Địa Hoàng, thực lực cũng không tầm thường, cũng có thể kiềm chế hai ba Hiển Thánh.

Chúc Dung thì cùng Tây Cực Lương triền đấu, Tây Cực Lương tiến vào Chí Tôn tinh thạch rất mạnh, thậm chí có thể chiến đấu với Hiển Thánh cảnh viên mãn, may mắn Chúc Dung là Tổ Vu, nhục thân cường đại, có thể chống cự.

La Sĩ Tín cùng Dương Tái Hưng khôi phục tư thái mãnh tướng của bọn hắn, giết vào giết ra, thế không thể đỡ, trên khải giáp đã tưới đầy máu tươi, từ khi Doanh Chính xuất hiện, bọn hắn trở nên càng thêm cuồng bá, trên tay của mình đã dính vào tính mệnh của Hiển Thánh.

Doanh Chính càng bá đạo tuyệt luân, tay cầm Tổ Long Kiếm, Hiển Thánh đối mặt hắn càng ngày càng nhiều, bởi vì ngăn không được hắn!

Quay người một kiếm, Tổ Long Kiếm khí tứ ngược trong phạm vi mười triệu dặm không gian, dưới Bán Thánh, không người có thể làm địch thủ!

Rất nhanh, Hiển Thánh dây dưa hắn vượt qua mười, có một nửa đạt tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, thậm chí có một tên Bán Thánh.

Thời gian ở trong chiến tranh tàn khốc cấp tốc tan biến, như thác nước chảy lưu thẳng xuống dưới, một đi không trở lại.

Một canh giờ.

Hai canh giờ.

------oOo------

Chương 1436: Lý Nguyên Bá, thành Thánh! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm canh giờ.

Mười canh giờ.

Trong khoảng thời gian này, thỉnh thoảng có đệ tử Thánh Môn muốn tập sát Tần Quân, đáng tiếc đều bị Bồ Đề Tổ Sư cùng Thần Ma còn lại đỡ được.

- Hi vọng không nên xuất hiện đường rẽ.

Hai tay Tần Quân khoanh ở trước ngực, nhíu chặt mày.

Lúc trước Dương Tiễn dùng ba ngày mới cực hạn giác tỉnh thành công, Lý Nguyên Bá tự nhiên không có khả năng ở trong vòng một ngày cực hạn giác tỉnh, chớ nói chi là Tôn Ngộ Không.

- Đợi thêm một canh giờ, Lý Nguyên Bá sẽ cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm của hệ thống bỗng nhiên vang lên, để lông mày của hắn nhăn lại.

Cái này so với Dương Tiễn giác tỉnh, thời gian ngắn hơn rất nhiều.

Chẳng lẽ Lý Nguyên Bá còn không bằng Dương Tiễn?

- Hệ thống, sau khi Lý Nguyên Bá cực hạn thức tỉnh, có thể đạt tới độ cao như thế nào?

Tần Quân vội vàng truy vấn, hắn ký thác rất nhiều kỳ vọng với Lý Nguyên Bá a.

- Trước mắt Lý Nguyên Bá đã đột phá Thánh cảnh, còn không có cực hạn giác tỉnh xong, sở dĩ nhanh hơn Dương Tiễn, là bởi vì chủ ký đã khai chiến với Thánh Môn, thậm chí phá hư Thánh Giới, đẩy nhanh tiến độ để hệ thống thu phục phương Thiên đạo này, hệ thống cũng đang không ngừng tăng cường, cho nên các hạng công năng tiêu tốn thời gian sẽ càng ngắn!

Hệ thống giải thích, để Tần Quân trừng to mắt.

Lý Nguyên Bá đã thành Thánh!

Hơn nữa còn chưa cực hạn giác tỉnh hoàn tất!

Ti...

- Lý Nguyên Bá sẽ đạt tới cảnh giới cỡ nào?

Tần Quân nhịn không được kích động, ở trong lòng hỏi.

Đáng tiếc, hệ thống không trả lời.

- Mạt tướng Đế Tuấn, chuyên tới để trợ giúp Thiên Đế Bệ Hạ!

- Nhan Vương Điện Hiên Viên, đến đây trợ giúp Tần Thiên Đế!

- Nhan Vương Điện Ngọc Đế, đến đây trợ giúp Tần Thiên Đế!

- Nhan Vương Điện Nhiên Đăng, đến đây trợ giúp Tần Thiên Đế!

Đúng lúc này, ở sâu trong bóng tối truyền đến rất nhiều âm thanh, vô cùng bá khí.

Tuy Thánh Giới phá nát, nhưng nơi này kết nối lấy lỗ đen của Ngoại vũ trụ lại không có biến mất.

Vì chiến thắng Thánh Giới, các cường giả của Nhan Vương Điện cũng đến đây trợ giúp.

- Đế Tuấn!

Thân thể Hậu Thổ khẽ run, nheo mắt nhìn về phía âm thanh truyền tới.

Các Thần Ma còn lại kinh hỉ, không nghĩ tới lại tới bốn cường giả tiếng tăm lừng lẫy kiếp trước trợ giúp.

Hoàng Đế Hiên Viên rút kiếm chạy tới, ánh mắt ngoan lệ, thế không thể đỡ.

Nhiên Đăng tay cầm Càn Khôn Xích, người chưa đến, Càn Khôn Xích mở rộng, cách không rút tới.

Ngọc Đế giá vân mà đến, cao cao tại thượng, khuôn mặt bình tĩnh, chiến trường trước mắt tựa hồ không thể làm hắn ba động mảy may.

Đế Tuấn càng cường thế hơn, tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, hóa thành Thái Dương tinh chạy nhanh đến, ánh lửa chiếu rọi toàn bộ vũ trụ, đáng nhắc tới chính là phía sau Đế Tuấn còn có một mặt trời.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, đó là một Tam Túc Kim Ô!

Đương đại chỉ có Tam Kim Ô, Đế Tuấn, Lục Kim Ô cùng Đông Hoàng Thái Nhất.

Khí tức của Tam Túc Kim Ô này kém xa Đế Tuấn, ngay cả Hiển Thánh cảnh cũng không có đột phá, nhưng so với Lục Kim Ô thì mạnh hơn rất nhiều.

- Đó là Đông Hoàng Thái Nhất?

Tần Quân nhíu mày, chẳng lẽ là Đế Tuấn thuyết phục Đông Hoàng Thái Nhất?

Hắn cũng không lo lắng Đế Tuấn sẽ âm mưu với Đông Hoàng Thái Nhất, bởi vì Đế Tuấn đã tử trung.

Trừ khi để hắn cực hạn giác tỉnh, nếu không vĩnh viễn bảo trì độ trung thành max trị số.

Ngoại trừ Đông Hoàng Thái Nhất, bốn cường đại Thần Ma trợ giúp, áp lực của Đại Tần thiên đình giảm mạnh.

Thánh Môn Tứ Thánh thì bực bội không thôi, thủ hạ của Tần Thiên Đế đến cùng còn có bao nhiêu cường giả?

------oOo------

Chương 1437: Cực Viêm Ma Thần nổi giận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tại sao lại đến cường địch?

- Tần Thiên Đế còn có bao nhiêu thủ hạ?

- Bốn Hiển Thánh, đằng sau còn toát ra Thánh Nhân hay không?

- Chịu đựng đi, Chư Thánh vẫn còn, chúng ta sợ cái gì?

- Thường Đức đại tiên đã vẫn lạc, vị kế tiếp sẽ là ai?

Các đệ tử Thánh Môn nghị luận ầm ĩ, sự kiêu ngạo của bọn họ ở trong vòng một ngày đã bị Tần Quân giẫm nát.

Ở trước mặt Đại Tần thiên đình, Thánh Giới phá nát, Thánh Nhân vẫn lạc, đệ tử tử thương vô số, giờ phút này bọn hắn còn bị hoảng sợ bao phủ, không biết có thể sống sót hay không.

Hiên Viên rút kiếm hoành hành tứ phương, hắn để mắt tới đệ tử phổ thông, khiến cho chiến trường càng thêm hỗn loạn.

Ngay cả tuyệt đại thiên kiêu như đám người Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô ở Ngoại vũ trụ cũng hận đến nghiến răng, nhưng Hiên Viên quá mạnh, bọn hắn chỉ có thể ôm đầu chạy trốn.

Hiện tại các Thần Ma tham chiến cơ hồ đều là cường giả đứng đầu các thời đại của Hoa Hạ Thần Thoại, hội tụ vào một chỗ, các hiển thần thông, không thể ngăn cản.

Đế Tuấn cầm Hỗn Độn Linh bảo Hà Đồ Lạc Thư, phát huy tư thái Thiên Đế vô cùng tinh tế, phía sau còn có Đông Hoàng Thái Nhất thỉnh thoảng ném ra Thái Dương Thần lâm, hai huynh đệ phối hợp hết sức ăn ý, du tẩu ở trong chiến trường, những nơi đi qua, biển lửa cuốn tới.

Nhiên Đăng thể hiện ra phong cách chiến đấu bỉ ổi của mình, đánh lén khắp nơi.

Triệu Công Minh tay cầm 24 viên Định Hải Châu đối đầu hắn, trong mắt tràn đầy phẫn nộ cùng sát ý, để Nhiên Đăng giật nảy mình.

- Uy, kiếp trước ân oán về sau tính, hiện tại chúng ta nên cùng chung mối thù!

Nhiên Đăng vội vàng khoát tay nói, nếu Triệu Công Minh không có Định

Hải Châu, hắn còn không sợ, nhưng có Định Hải Châu thì không phải hắn có thể trêu chọc.

Triệu Công Minh nghe xong, chỉ có thể khắc chế sát ý.

Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung cũng thỉnh thoảng cắn răng nghiến lợi nhìn về phía Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất, nhất là Đông Hoàng Thái Nhất, kiếp trước Vu Yêu Đại Kiếp, Đông Hoàng Thái Nhất còn cuồng vọng hơn Đế Tuấn nhiều, phảng phất như khắp thiên hạ ngoại trừ Thánh Nhân, không người là đối thủ của hắn.

Hiên Viên cùng Doanh Chính thì không có bài xích, hai người đại sát tứ phương.

- Không nghĩ tới dưới tay Tần Thiên Đế có nhiều cường giả kiếp trước như vậy, chẳng lẽ ở trong đó có đại bí mật kinh thiên gì?

Doanh Chính vừa chiến đấu, vừa nhíu mày nghĩ.

Thần Ma được triệu hoán đều giao phó một đoạn ký ức mới, ký ức liên quan tới phương thế giới này.

Nhưng bởi vì khôi phục trí nhớ kiếp trước, khiến cho bọn hắn đều có thể nhận ra lẫn nhau.

Trong lúc nhất thời, Tần Quân ở trong lòng Doanh Chính trở nên cao thâm mạt trắc.

Oanh...

Dương Tiễn lần nữa bị Vô Cực đạo tổ đánh bay, giờ phút này toàn thân hắn máu me đầm đìa, vô cùng thê thảm, thậm chí lờ mờ có thể nhìn thấy bạch cốt âm u.

Nhưng hắn không có nhụt chí, lần nữa bay trở về chiến đấu.

Trên thân Tử Đạo cũng thụ thương nhiều chỗ, nhưng Vô Cực đạo tổ được Thiên Đạo lực che chở, lại lông tóc không hư hại, chỉ là hô hấp hơi gấp rút.

Thực lực của Dương Tiễn có thể so với Thánh Nhân cảnh trung kỳ, Tử Đạo mạnh hơn, chiến lâu như vậy, hắn khó tránh khỏi có chút chột dạ.

- Sao bọn hắn còn chưa trở lại!

Vô Cực đạo tổ mặt không biểu tình, nhưng trong lòng thì vô cùng nóng nảy.

Hắn liếc mắt nhìn đi, Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ thụ thương, bị Hậu Thổ Luân Hồi Ma Bàn áp chế, hoàn toàn ở vào hạ phong, về phần Vân Mị Nương Nương cùng Phục Hi, thì bị hắn không nhìn, hai Thánh tám lạng nửa cân, tái đấu 10 ngàn năm cũng không là vấn đề.

- Ngươi đang lo lắng?

Tử Đạo nhe răng cười nói, trận chiến này để hắn vui vẻ lâm ly, hắn đã lâu không có toàn lực tác chiến, cho dù ở trong Tù Mệnh ngục cùng Cơ Bất Bại chiến một trận, cũng chỉ là đùa giỡn.

Vô Cực đạo tổ hừ lạnh một tiếng, không có trả lời, hai tay cầm kiếm, đi lên đâm một cái, trong chốc lát, vô số kiếm khí quét tới bốn phương, tứ ngược hết thảy, những kiếm khí này vô cùng sắc bén, cắt vỡ da thịt của Tử Đạo, máu tươi vẩy ra.

Dương Tiễn cách khá xa cấp tốc tránh né, không dám ngạnh kháng.

Một bên khác, Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ khổ không thể tả.

- Chẳng lẽ thật là Luân Hồi Đại Đạo?

------oOo------

Chương 1438: Cực Viêm Ma Thần nổi giận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Vũ Tiêu Kiếm Tôn sợ hãi không thôi, thời khắc kéo căng tâm thần, sợ bị Luân Hồi lực xâm nhiễm.

Thanh Long Thuỷ Tổ cũng sợ mất mật, bọn họ đều là Thánh Nhân cảnh trung kỳ, nhưng bị trọng thương, hiện tại lại bị một tên Thánh Nhân cảnh sơ kỳ khi dễ, trong lòng đắng chát đến cực điểm.

- Phá cho lão tử!

Đúng lúc này, Cơ Bất Bại nổi giận hét lên, chấn động đến dưới Hiển Thánh cảnh đều ù tai, ngay cả Hiển Thánh, Bán Thánh cũng giật mình kêu lên.

Toàn bộ sinh linh đồng loạt quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong bóng tối dấy lên ánh lửa cuồn cuộn.

Một cỗ uy áp khủng bố tuyệt luân phô thiên cái địa đánh tới, dù là Vô Cực đạo tổ cũng không nhịn được biến sắc.

- Làm sao có thể?

Vô Cực đạo tổ kinh ngạc không thôi, rõ ràng không ngờ Cơ Bất Bại còn có thể giết trở lại.

Chỉ thấy Cơ Bất Bại bị vô số cỗ khí lưu quấn giao, hắn còn duy trì hình thái Cực Viêm Ma Thần, thân cao trăm trượng, liệt diễm cùng bạch khí quấn giao, cả người phảng phất như tránh thoát nhà tù.

Khí lưu này, chính là Thiên Đạo lực!

Cơ Bất Bại chính là bị Thiên Đạo lực cuốn lấy.

Đổi lại Thánh Nhân khác, căn bản chạy không thoát Thiên Đạo lực trói buộc, nhưng Cơ Bất Bại lại có thể, dọa Vô Cực đạo tổ tê cả da đầu.

- Gia hỏa này…

Vô Cực đạo tổ hơi há mồm, lúc trước hắn mượn dùng Thiên Đạo lực phong ấn Cơ Bất Bại ở trong Thời Không Loạn Lưu, muốn để Cơ Bất Bại chịu đựng tra tấn cùng thống khổ vô tận, không nghĩ tới mới không đến một ngày, Cơ Bất Bại liền giết trở về.

Nhìn thấy thân ảnh của Cơ Bất Bại, Tần Quân thở dài một hơi, hắn thật đúng là lo lắng Cơ Bất Bại xảy ra chuyện.

Hậu Thổ, Doanh Chính, Đế Tuấn, Nhiên Đăng, Đông Hoàng Thái Nhất, Hiên Viên đều khiếp sợ nhìn về phía Cơ Bất Bại.

Cho dù Đế Tuấn đã sớm nhận biết Cơ Bất Bại, nhưng nhìn thấy hung uy như thế, trái tim vẫn không khỏi cuồng loạn lên.

- Hắn đến cùng đạt đến cảnh giới nào?

Đế Tuấn nuốt một ngụm nước bọt, cho dù cách mấy chục tỉ dặm, khí tức của Cơ Bất Bại vẫn để hắn tê cả da đầu.

Mặc dù Hậu Thổ thân là Thánh Nhân, cũng sợ hãi nhìn về phía Cơ Bất Bại.

- Vô Cực lão nhi! Lão Tử không xé nát ngươi thì không họ Cơ!

Cơ Bất Bại lạnh giọng nói, lập tức cắn răng xách lực, hai tay đột nhiên chấn động.

Oanh!

Thiên Đạo lực bị hắn đánh xơ xác, khiến cho hắn như mãnh hổ chạy ra nhà tù, gầm thét đánh về phía Vô Cực đạo tổ.

- Liền biết gia hỏa này không chết được!

Tử Đạo kinh hỉ thì thào nói, nhìn thân ảnh vọt tới của Cơ Bất Bại, trong mắt của hắn cũng tràn đầy kinh ngạc.

Gia hỏa này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hay nói hắn ở trong chiến đấu đột phá?

Tốc độ của Cơ Bất Bại quá nhanh, cấp tốc đi tới trước mặt Vô Cực đạo tổ, vung quyền oanh tới.

Vô Cực đạo tổ cũng không phải ăn chay, Mộc Kiếm huy động, trảm ở trên

nắm tay của Cơ Bất Bại, nhưng một giây sau, sắc mặt hắn kịch biến, Mộc Kiếm trong tay lại bị đâm tuột tay, mà nắm đấm của Cơ Bất Bại lại là một ngọn núi nhỏ rơi ở trên người hắn, để hắn thổ huyết bay về phía sau.

- Dám nhốt Lão Tử!

Cơ Bất Bại không ngừng quát tháo, bị vây ở trong Thời Không Loạn Lưu mấy canh giờ, để hắn cảm giác rất mất mặt, nhất định phải giết Vô Cực đạo tổ mới có thể hả giận.

Hắn cúi người phóng đi.

Cùng lúc đó, ở sâu trong bóng tối, xuất hiện một điểm sáng, như sao trời xa xôi, nhưng không có sinh linh chú ý tới.

Hai bóng người trống rỗng xuất hiện, chính là hai nam tử, một cao một thấp, đều hình người, toàn thân lóng lánh kim quang.

Kỳ lạ nhất là bọn hắn mặc áo cà sa, đầu trọc, khuôn mặt cương nghị, trên cổ treo Phật Châu, khí tức hư vô, như là phàm nhân.

------oOo------

Chương 1439: Kim Bằng bạo lệ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quả nhiên Thánh Môn xảy ra chuyện, ngay cả Thánh Giới cũng bị đánh nát, mấy chục ức năm qua vẫn là lần đầu.

Hòa thượng cao nhẹ giọng cười nói, chiều cao của hắn chừng hai mét, hòa thượng thấp ở bên cạnh kỳ thực không tính là thấp, cũng có một mét bảy, đáng tiếc hai người đứng chung một chỗ, kém xa quá nhiều.

Tướng mạo của hai người có chút tương tự, chỉ là hòa thượng thấp càng trẻ, nhìn tựa như hai mươi tuổi, mặt trắng môi đỏ, thân hình gầy gò, rất có nữ nhi tướng, hòa thượng cao thì khoảng ba mươi tuổi.

- Phổ Nghiễm sư huynh, chúng ta nên giúp đỡ, hay thuận thế diệt trừ?

Hòa thượng thấp hỏi, ánh mắt nhìn về phía Chư Thánh đại chiến, mí mắt hắn hơi nhảy một cái.

Nhiều Thánh Nhân như vậy?

Chín Thánh Nhân đại chiến!

Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Phục Hi, Hậu Thổ, Dương Tiễn đối chiến Vô Cực đạo tổ, Vũ Tiêu Kiếm Tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ, Vân Mị Nương Nương.

Về số lượng Thánh Nhân, Đại Tần thiên đình bắt đầu áp chế Thánh Môn.

Dựa theo xu thế này, phần thắng của Đại Tần thiên đình cực lớn.

Tuy ở trong Hiển Thánh cảnh, Thánh Môn mạnh hơn, nhưng một khi Chư Thánh bại trận, chiến tranh liền có thể trần ai lạc định.

Cho dù là Thánh Nhân thụ thương cũng có thể quét ngang toàn bộ Hiển Thánh ở trên chiến trường.

- Trước nhìn một chút đối phương là ai, thế lực có thể công hãm Thánh Môn thật không đơn giản, rất có thể sẽ nguy hại đến Cổ Phật giới chúng ta.

Phổ Nghiễm lắc đầu nói, hắn dừng một chút, tiếp tục nói:

- Phổ Chân, ngươi thấy thế nào?

Hòa thượng thấp được xưng là Phổ Chân, nhẹ giọng nói:

- Phổ Nghiễm sư huynh, những Thánh Nhân này, chúng ta đều chưa từng gặp qua, cần cẩn thận, tính uy hiếp khả năng lớn hơn Thánh Giới.

- Lần trước, ta ở Thánh Giới bắt được một tên Phật Tu tư chất không tệ, chẳng lẽ có quan hệ tới thế lực này?

Phổ Nghiễm nghi ngờ nói, để Phổ Chân gật đầu, đồng ý nói:

- Trong Nội vũ trụ không có thế lực khai chiến với Thánh Môn, xem ra chỉ có thể là Ngoại vũ trụ.

- Thánh Môn nắm Ngoại vũ trụ trong tay, chính là quê hương của Huyền Đương, xem ra xác thực có chỗ bất phàm.

Huyền Đương!

Đại Năng lập tộc trong truyền thuyết.

Thời điểm sư huynh đệ đang thấp giọng nói chuyện với nhau, Vô Cực đạo tổ từ trong bóng tối phóng tới.

- Cực Viêm Ma Thần! Ngươi phá hư Thánh Giới của ta, nếu không tru ngươi, ta tự phế tu vi!

Trong mắt Vô Cực đạo tổ tràn đầy tơ máu, ẩn ẩn có tư thế mất lý trí.

Nếu không phải vì kéo dài để các sư huynh đệ chạy đến, hắn đã sớm toàn lực bạo phát, hiện tại Cơ Bất Bại như kẹo da trâu, bỏ cũng không xong, thậm chí không ngừng mạnh lên, để hắn vô cùng nổi nóng.

Cơ Bất Bại vẫn còn đang nổi giận, sao e ngại uy hiếp của hắn?

Khải giáp liệt diễm ở trên người vô cùng ngưng thực, một quyền đánh tới, liệt diễm lượn lờ, hóa thành một Cự Quyền rộng chừng 50 ngàn trượng, như Bất Chu Thần Sơn trong truyền thuyết, vĩ ngạn to lớn, ngay cả không gian cũng bị nó ép tới vặn vẹo.

Một quyền này, đủ để Hủy Thiên Diệt Địa!

Tử Đạo cùng Dương Tiễn trừng to mắt, trong quyền này ẩn chứa pháp lực khủng bố để bọn hắn sợ hãi.

- Đây là lực lượng gì, cảnh giới của hắn cao bao nhiêu?

Dương Tiễn nhịn không được kinh hô nói, tuy hắn đạt tới Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, nhưng đối với cảnh giới phía trên hoàn toàn không biết gì cả, Cơ Bất Bại cường đại để hắn không rét mà run.

Hỏa quyền nhìn như chỉ có 50 ngàn trượng, kì thực có thể nhẹ nhàng hủy diệt một phương Tinh Vực.

Nếu nổ tung, tuyệt đại đa số sinh linh ở trong chiến trường đều bị tác động.

Đối mặt hỏa quyền khí thế hung hung, sắc mặt của Vô Cực đạo tổ vô cùng khó coi, hơi chút vô ý, vũ trụ này sẽ hủy diệt, Thánh Môn bọn hắn triệt để phai mờ, không có mấy trăm triệu năm khó mà quật khởi.

Tiểu vũ trụ này chính là chỗ được Thiên Đạo tán thành, nếu đổi chỗ khác, linh khí, khí vận của Thánh Môn đều sẽ sụt giảm, hậu quả khó mà lường được.

- Đáng giận!

Vô Cực đạo tổ giận vung kiếm, pháp lực gào thét ra.

Tựa như một cỗ cường quang vọt lên, thế không thể đỡ.

Oanh một tiếng!

Trong nháy mắt hỏa quyền bị kiếm khí xuyên qua, song phương đều sợ hãi quay đầu nhìn lại, cách rất xa, bọn hắn cũng có thể cảm giác được uy áp kinh khủng, để trong lòng run sợ.

------oOo------

Chương 1440: Kim Bằng bạo lệ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quá mạnh.

- Cảm giác hơi tới gần chút nữa sẽ hồn phi phách tán a!

- Trận chiến này không biết phải chiến bao lâu, chúng ta có thể còn sống ra ngoài sao?

- Cực Viêm Ma Thần quả nhiên như truyền thuyết, chủng tộc mạnh nhất.

- Đây là Thánh Môn đại kiếp, đại kiếp trước nay chưa có!

Các đệ tử, trưởng lão của Thánh Môn liên tục kinh nghi, đệ tử tinh anh cơ hồ đều bị thương, đệ tử phổ thông vô số kể, nhưng đối với chiến đấu này không cấu thành uy hiếp.

Các trưởng lão càng thê thảm hơn, bởi vì đối kháng các Thần Ma, bọn hắn xuất lực nhiều nhất.

Tần Quân híp mắt quan chiến, tuy Cơ Bất Bại mạnh hơn, nhưng muốn chiến thắng Vô Cực đạo tổ, còn cần thời gian.

Hiện tại hắn chỉ chờ mong Lý Nguyên Bá trở về.

Lý Nguyên Bá chính là Kim Sí Đại Bằng Điểu, vượt cấp chiến đấu không nói chơi, huống chi, Lý Nguyên Bá rõ ràng không chỉ là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ đơn giản như vậy.

Rất nhanh, kiếm khí của Vô Cực đạo tổ lấy tốc độ cực nhanh hấp thu hỏa quyền, phảng phất như một vầng mặt trời thu nhỏ biến mất, rung động nhãn cầu người quan chiến.

Cơ Bất Bại thở hổn hển, lý trí cũng bắt đầu trở về, một quyền ban nãy, đổi thành đối thủ khác, rất có thể dẫn nổ toàn bộ tiểu vũ trụ, khiến cho toàn bộ sinh linh ở bên trong bị chết.

- Phiền phức.

Cơ Bất Bại khẽ gắt một tiếng, nếu nổ chết Tần Quân, hắn khóc cũng không có chỗ ngồi khóc.

Còn không đợi hắn may mắn, Vô Cực đạo tổ lần nữa giết lên.

Ác chiến tiếp tục.

Dương Tiễn thì phóng về phía Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ, cái này dọa hai Thánh nhảy dựng.

Tử Đạo gia nhập Cơ Bất Bại cùng Vô Cực đạo tổ chiến đấu, hai vị lão hữu cũng ăn ý, đánh cho Vô Cực đạo tổ trở tay không kịp, đạo bào cũng bắt đầu tổn hại, lúc trước cao cao tại thượng sớm đã không còn.

Nửa canh giờ cấp tốc đi qua.

Tần Quân hít sâu, Lý Nguyên Bá cũng sắp xuất quan rồi!

Cùng lúc đó, đại bộ phận Thánh Cốt của Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ đứt gãy, bọn hắn đều không phải Thánh Nhân cảnh sơ kỳ như Thường Đức đại tiên, nhưng đối mặt Dương Tiễn cùng Hậu Thổ liên thủ, dấu hiệu thất bại càng ngày càng rõ ràng.

Thi thể trôi nổi ở trong tinh không càng ngày càng nhiều, mùi máu tươi tràn ngập tiểu vũ trụ.

Thời gian tiếp tục di chuyển.

- Đinh! Lý Nguyên Bá cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở rốt cục vang lên, để Tần Quân trừng to mắt, vội vàng để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Lý Nguyên Bá.

- Lý Nguyên Bá, đến từ Thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Kim Sí Đại Bằng Điểu!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Kim Bằng Bách Biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Trời long đất lở! Che khuất bầu trời! Âm Dương Nhị khí! Chí cao một kích!

- Pháp bảo: Kim Bằng Thần Chuy!

- Thuộc tính đặc thù: Kim Bằng bạo lệ (một khi gặp nguy hiểm, rất có khả năng bạo tẩu, lúc bạo tẩu, chiến lực đề cao)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Tần Quân lập tức thở dài một hơi, quả nhiên siêu việt Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

Độ trung thành vẫn max trị số!

Nhiều một hạng thuộc tính đặc thù, Kim Bằng bạo lệ, vậy mà lại bạo tẩu, để Tần Quân im lặng.

Tôn Ngộ Không dễ dàng thành ma, tiểu tử ngốc này lại sẽ bạo tẩu, tiếp xuống có trò hay để nhìn.

- Thánh Môn, ác mộng chân chính mới bắt đầu!

Tần Quân ngóng nhìn Vô Cực đạo tổ bị Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo bao vây, cười lạnh nói.

Bồ Đề Tổ Sư ở sau lưng nghe xong, toàn thân run lên, chẳng lẽ Bệ Hạ muốn phái ra át chủ bài chân chính?

------oOo------

Chương 1441: Hai chùy nện bạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ.

Bồ Đề Tổ Sư vừa định nói chuyện, trên đỉnh đầu Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một lỗ đen, ngay sau đó Lý Nguyên Bá chậm rãi đi ra.

Vẫn mặc áo giáp màu đen, tay cầm Kim Bằng Thần Chuy lớn như vạc nước, thể cốt gầy gò như Bệnh Quỷ, mái tóc màu đen lộn xộn nằm trên vai.

So sánh với lúc trước, hắn tựa hồ không có biến hóa, nhưng để Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày.

Bởi vì Bồ Đề Tổ Sư đã nhìn không thấu tu vi của hắn.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Lý Nguyên Bá kích động quỳ xuống, trước đó Tần Quân đã phân phó, nếu hắn không có việc gì, Lý Nguyên Bá liền thu liễm khí tức, chờ đợi hắn phân phó.

Sau khi đột phá Thánh Nhân cảnh trung kỳ, trong lòng Lý Nguyên Bá kìm nén một ngọn lửa.

Hắn chính là trời sinh chiến đấu cuồng, cho dù kiếp trước làm phàm nhân, vẫn như cũ là cỗ máy chiến tranh, thậm chí dám dùng chùy chỉ lão thiên, mặc dù là bởi vì ngốc, nhưng cũng nhìn ra lệ khí trong người hắn.

Ở trong thế giới phàm nhân, Lý Nguyên Bá lấy một địch 200 ngàn binh lính, nghịch thiên như thế nào.

Hoành hành giống như tu sĩ Kim Đan Cảnh ở võ lâm.

Đương nhiên, đây chẳng qua là dã sử, nhưng cũng đầy đủ thành tựu uy danh của Lý Nguyên Bá.

Tần Quân cười nâng hắn, tâm tình vô cùng nhẹ nhõm, cười nói:

- Nguyên Bá, trẫm chờ ngươi rất lâu.

Hiện tại, dưới tay hắn vốn có năm Thánh Nhân, áp chế Thánh Môn Tứ Thánh.

Bồ Đề Tổ Sư nửa ngày không bình tĩnh nổi, trong lòng toát ra một suy nghĩ đáng sợ.

Chẳng lẽ Lý Nguyên Bá đã thành Thánh?

Ý nghĩ này vừa ra, toàn thân hắn không khỏi run lên, lại liên tưởng đến Tôn Ngộ Không còn chưa xuất hiện, tâm tình của hắn liền ngũ vị tạp trần.

Có vui mừng, có kích động, cũng có một tia đắng chát.

Đồ đệ siêu việt sư phụ, đáng giá kiêu ngạo, nhưng khó tránh sẽ có cảm xúc tiêu cực, đều là chuyện bình thường.

Nói tóm lại, Bồ Đề Tổ Sư vẫn rất chờ mong.

Lý Nguyên Bá nhìn về phía các Thánh Nhân ở phương xa, hưng phấn không thôi, nắm chặt song quyền nói:

- Chín Thánh Nhân!

Kiếp trước Hồng Hoang Đại Địa, cũng bất quá bảy Thánh mà thôi.

Tần Quân cười nói:

- Kế tiếp là thời điểm ngươi biểu hiện.

Lời còn chưa nói hết, hai cỗ Thánh Uy từ sâu trong vũ trụ truyền đến, làm mọi người chấn kinh quay đầu.

Lại tới hai Thánh Nhân?

Các trưởng lão, đệ tử Thánh Môn triệt để tuyệt vọng, còn có hết hay không?

Các Thần Ma thì kinh hỉ, còn tưởng rằng lại có trợ giúp.

Tần Quân nhíu mày, vội vàng ngăn Lý Nguyên Bá lại, lúc này xuất hiện hai Thánh Nhân, tuyệt không phải trợ thủ.

Hắn có bao nhiêu Thánh Nhân, trong lòng của hắn rõ ràng.

- A Di Đà Phật, không nghĩ tới đường đường Thánh Môn, vậy mà rơi vào kết quả như vậy!

Thanh âm của Phổ Nghiễm truyền đến, chính khí lẫm nhiên, tựa như Độ Thế Thánh Âm.

Chỉ thấy Phổ Nghiễm mang theo Phổ Chân bay tới, tốc độ cực nhanh, Phật quang loá mắt càng ngày càng mãnh liệt.

- A Di Đà Phật?

Tần Quân nhíu mày, chỉ có hòa thượng mới như thế.

Không phải người mình.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... phát hiện Cổ Phật! Thu hoạch được một cơ hội nghe đạo, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, ba lần rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân trừng to mắt.

Cổ Phật!

Một giây sau, sắc mặt của hắn trở nên âm trầm.

Như Lai chính là bị Cổ Phật bắt đi, hắn một mực nhớ kỹ.

- Phổ Nghiễm! Phổ Chân!

Vô Cực đạo tổ chật vật không chịu nổi cắn răng nói, nơi xa Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ không thành hình người cũng sợ hãi nhìn lại.

Thánh Nhân Cổ Phật giới sao lại tới đây?

Khó nói muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của?

Vân Mị Nương Nương đang cùng Phục Hi giao chiến cũng nhíu mi thanh tú, nàng thầm than:

- Xong, Thánh Môn thật đến cuối cùng.

------oOo------

Chương 1442: Hai chùy nện bạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Giới phá nát, Thường Đức đại tiên vẫn lạc, Thánh Môn bọn hắn thật khó thoát kiếp nạn này.

Mấu chốt nhất là, giờ phút này vậy mà tới hai Cổ Phật.

Cổ Phật là cái tính tình gì, nàng biết rất rõ.

- Vô Cực đạo tổ, cần chúng ta tương trợ không?

Phổ Nghiễm cười nói, một bộ hiền lành, phảng phất như thật là tới làm cứu tinh.

Phổ Chân không nói gì, đôi mắt nhìn về phía Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Dương Tiễn, Hậu Thổ.

Ánh mắt đảo qua Cơ Bất Bại, con ngươi của hắn không khỏi phóng đại.

- Chẳng lẽ hắn là…

Đáy lòng Phổ Chân nhấc lên sóng biển ngập trời, sắc mặt không còn tự nhiên nữa.

- Thật chứ?

Vô Cực đạo tổ ngạc nhiên hỏi, đổi lại thường ngày, hắn khẳng định lo lắng Phổ Nghiễm sẽ có âm mưu hay không.

Nhưng giờ khắc này, bọn hắn đã sắp nhịn không được, không quản được nhiều như vậy.

- Tự nhiên!

Phổ Nghiễm cười nói, sau đó quay đầu nhìn về phía đám người Cơ Bất Bại, Tử Đạo nói:

- Chư vị cùng Thánh Môn có cừu hận gì, Thánh Giới đã phá nát, sao không dừng tay? Cổ Phật giới ta cùng Thánh Giới có chỗ kết giao, hi vọng chư vị cho Cổ Phật giới chúng ta một bộ mặt!

Cổ Phật giới!

Dĩ vãng chỉ cần báo ra tên tuổi của Cổ Phật giới, thế lực khắp nơi đều sẽ nể tình.

Nhưng mà, đám người Cơ Bất Bại chưa nghe nói qua Cổ Phật giới.

- Cút! Các ngươi tính là thứ gì!

Cơ Bất Bại chửi ầm lên, trước kia hắn nghe nói qua truyền thuyết của Cổ Phật, nhưng đối với Cổ Phật giới hoàn toàn không biết gì cả.

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Phổ Nghiễm trong nháy mắt khó coi, khí thế trở nên dày đặc kinh khủng.

Phảng phất như từ Thánh Phật trong nháy mắt biến thành yêu ma.

Vô Cực đạo tổ mừng thầm, Cơ Bất Bại đắc tội Phổ Nghiễm, như vậy hắn liền không cần lo lắng Cổ Phật liên thủ với Đại Tần thiên đình.

- Muốn chết!

Phổ Nghiễm hét một tiếng, phóng về phía Cơ Bất Bại.

Lúc này, một cỗ lệ khí vô cùng cường đại từ phía sau Cơ Bất Bại, Tử Đạo bạo phát, chính là Lý Nguyên Bá, hắn mang theo Kim Bằng Thần Chuy thả người vọt đến, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

- Con lừa trọc cũng dám ồn ào!

Tiếng mắng chửi của Lý Nguyên Bá vang vọng vũ trụ, làm các Thánh Nhân cả kinh ngẩng đầu nhìn, những sinh linh khác ở phương xa cũng không kịp phản ứng, hết thảy phát sinh quá nhanh.

Phổ Nghiễm càng thêm tức giận, Thánh Nhân cảnh trung kỳ cũng dám khiêu khích hắn như thế?

Hắn nhấc chưởng chụp về phía Lý Nguyên Bá.

Mắt thấy song phương muốn đụng vào nhau, diện mục của Lý Nguyên Bá dữ tợn, khí tức bỗng nhiên tăng vọt, kinh động phong vân.

Một chùy rơi xuống, giống như Thiên Uy thần lâm.

Sắc mặt của Phổ Nghiễm kịch biến, chỉ cảm thấy Lý Nguyên Bá từ một ác lang trong nháy mắt hóa thành Mãnh Long, nhưng hữu chưởng của hắn đã vỗ tới rồi.

- Phanh...

Lý Nguyên Bá một chùy nện bạo Phổ Nghiễm, huyết nhục văng tung tóe, hóa thành huyết vũ bay loạn.

Nguyên thần của Phổ Nghiễm hiện hình, khuôn mặt hoảng sợ, vừa muốn mở miệng, Lý Nguyên Bá lại vung tới một chùy.

Nguyên thần bạo!

Một Cổ Phật, cứ như vậy vẫn lạc.

Toàn bộ sinh linh, bao quát Thánh Nhân ở bên trong, tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối, mặt mũi như nhìn thấy quỷ.

Bao quát Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ, Dương Tiễn ở bên trong.

Bọn hắn cũng có thể cảm giác được Phổ Nghiễm rất mạnh, nhưng lại bị Lý Nguyên Bá hai chùy nện đến hình thần câu diệt!

Nói đùa cái gì vậy?

Dù là Tần Quân cũng không nhịn được kinh hỉ, giống như hắn dự đoán, Lý Nguyên Bá đột phá Thánh Nhân cảnh, vẫn có thể vượt cấp chiến đấu!

Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh con mắt sắp trừng ra ngoài, hắn suy đoán qua Lý Nguyên Bá sẽ mạnh lên, nhưng không nghĩ tới mạnh đến mức không hợp thói thường như thế.

Không có thiên lý!

- Ngươi…

Phổ Chân bị dọa đến toàn thân run rẩy, thấy lạnh cả người từ lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng tới Thiên Linh Cái.

Phổ Nghiễm là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, mạnh hơn hắn nhiều, lại bị miểu sát!

Vô Cực đạo tổ đồng dạng là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ thì mắt trợn tròn, sững sờ nhìn Lý Nguyên Bá, trong lòng tràn đầy rung động, thậm chí quên hoảng sợ.

------oOo------

Chương 1443: Cuồng lực chấn chiến trường (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cái này…

Vũ Tiêu Kiếm Tôn bị dọa đến toàn thân run rẩy, vết thương trên người bị run nứt, máu tươi như nước suối tuôn ra.

Thanh Long Thuỷ Tổ cũng bị dọa sợ, ngây ra như phỗng.

Vân Mị Nương Nương luôn luôn lạnh nhạt trợn to đôi mắt đẹp, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Lý Nguyên Bá hoành không xuất thế, hai chùy chấn nhiếp Chư Thánh.

Dù là Cơ Bất Bại, cũng sững sờ nhìn Lý Nguyên Bá, cũng bị lực lượng mà Lý Nguyên Bá bày ra hù dọa.

- Gia hỏa này…

Dương Tiễn nuốt một ngụm nước bọt, trong nháy mắt đoán được tại sao Lý Nguyên Bá lại mạnh lên, khẳng định là Bệ Hạ trợ giúp.

Nhưng Lý Nguyên Bá quá mạnh a!

Chẳng lẽ thiên phú của Lý Nguyên Bá siêu việt hắn?

Hay nói Thần thông của Bệ Hạ trở nên càng mạnh?

- Kẻ này…

Hậu Thổ nhíu mày nói, nàng liếc nhìn ra chân thân của Lý Nguyên Bá.

Kim Sí Đại Bằng Điểu!

Con trai của Nguyên Phượng!

Nàng từng ở trong Luân Hồi nhiều lần chú ý tới Kim Sí Đại Bằng Điểu, trong đó có một đời đầu thai thành Hỗn Thế Bá Vương Lý Nguyên Bá.

Tuy là kẻ ngốc, nhưng võ lực siêu việt phàm thai.

- Ti... mắt của ta bị hoa sao?

- Lực lượng thật bá đạo, cho dù cách mấy tỷ dặm, một luồng kình phong cũng làm ta đau mắt.

- Đây chính là Phổ Nghiễm, một Cổ Phật a, trước kia may mắn thấy hắn giảng kinh, kém chút cải đầu quy phục Cổ Phật giới.

- Người này tuyệt đối là một Thánh Nhân!

- Trước kia ta nghĩ Thánh Nhân cao cao tại thượng, phong khinh vân đạm, nhưng trong kiếp nạn này, các loại Thánh Nhân bạo lực…

Các đệ tử Thánh Môn liên tục kinh hô, tuyệt vọng bắt đầu lan tràn.

Lý Nguyên Bá đột nhiên giết ra, tiếp xuống tình cảnh khẳng định sẽ càng nguy hiểm hơn.

Lý Nguyên Bá bẻ bẻ cổ, cười gằn nhìn về phía Phổ Chân, cười lạnh nói:

- Con lừa trọc, ngươi muốn chết như thế nào?

- Lưu hắn sống!

Tần Quân vội vàng nói, nếu hai vị Cổ Phật đều chết, hắn làm sao cứu Như Lai?

Khoảng cách quá xa, âm thanh của Tần Quân căn bản truyền không ra, nhưng Lý Nguyên Bá là Thánh Nhân, một mực lưu tâm Tần Quân, nghe được không khỏi bĩu môi.

Tuy không biết vì sao Tần Quân muốn lưu Phổ Chân sống, nhưng hắn đối với Tần Quân là nói gì nghe nấy.

Chợt, thân hình hắn thoắt một cái, đi tới trước mặt Phổ Chân.

Hai người tương đối không đến nửa mét, cơ hồ muốn đụng vào nhau, Phổ Chân trừng to mắt, khắp khuôn mặt là mồ hôi lạnh, thân thể vô ý thức run rẩy lên.

Phổ Nghiễm mạnh hơn hắn nhiều, mạnh như Phổ Nghiễm cũng bị hai chùy nện bạo, hắn đương nhiên sẽ không cho rằng mình có thể chống đỡ Lý Nguyên Bá.

- Ngươi…

Phổ Chân run giọng nói, còn chưa nói xong, Lý Nguyên Bá xách chùy nện đến, rơi vào trên bụng Phổ Chân, xương sườn vỡ vụn, nội tạng và máu tươi từ trong miệng phun ra.

Ý thức trong nháy mắt mơ hồ.

Theo lẽ thường mà nói, Thánh Nhân là sẽ không bị đánh ngất xỉu.

Nhưng lực lượng của Lý Nguyên Bá khủng bố đến cực hạn, có thể chấn thương thần hồn.

Dùng Kim Chùy treo Phổ Chân, Lý Nguyên Bá quay người nhìn về phía Vô Cực đạo tổ, Vũ Tiêu Kiếm Tôn, Thanh Long Thuỷ Tổ cùng Vân Mị Nương Nương, hừ lạnh nói:

- Các ngươi muốn chết như thế nào?

Tĩnh!

Toàn bộ tiểu vũ trụ đều yên lặng lại, toàn bộ sinh linh đều nhìn về phía thân ảnh gầy gò của Lý Nguyên Bá, trong ánh mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

- Tiểu tử này…

Cơ Bất Bại híp mắt thì thào nói, Lý Nguyên Bá rõ ràng chỉ có tu vi Thánh Nhân cảnh trung kỳ, lại có thể miểu sát Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, thiên phú mạnh mẽ.

Nếu không phải Lý Nguyên Bá là thủ hạ của Tần Quân, hắn thật muốn cùng Lý Nguyên Bá đánh một trận.

Lý Nguyên Bá tiện tay ném một cái, ném Phổ Chân đã hôn mê về phía Phục Hi, tốc độ cực nhanh, nhưng đối với Thánh Nhân mà nói cũng không nhanh.

Phục Hi vội vàng tiếp được, vừa muốn mở miệng, Lý Nguyên Bá lại phóng về phía Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ.

Một màn này dọa Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ tê cả da đầu.

Bọn hắn đều là Thánh Nhân cảnh trung kỳ, kém xa Phổ Nghiễm.

Bọn hắn không thể nào hiểu được, vì sao tu vi của Lý Nguyên Bá chỉ có Thánh Nhân cảnh trung kỳ, lại có thể miểu sát Phổ Nghiễm.

------oOo------

Chương 1444: Cuồng lực chấn chiến trường (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Việc này coi như truyền đi, cũng không ai tin.

Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ rất không có cốt khí quay đầu bỏ chạy, không để ý thân phận Thánh Nhân của mình chút nào.

Thánh Nhân chạy trốn?

Hoa...

Các đệ tử Thánh Môn lập tức xôn xao, cảm giác tín ngưỡng sụp đổ.

- Hai loài bò sát cũng muốn trốn?

Lý Nguyên Bá cười nhạo một tiếng, hắn đột nhiên ném Song Chùy ra:

- Lão tử đập chết các ngươi!

Oanh! Oanh!

Hai Kim Bằng Thần Chuy nện xuyên qua không gian, siêu việt tốc độ cực hạn, rơi vào trên lưng Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ, trực tiếp nện đến hai Thánh bạo thể mà chết, hóa thành hai đoàn huyết vụ tản ra ở trong hư không.

Ngay cả Kim Bằng Thần Chuy cũng trực tiếp vỡ ra, phẩm giai của Kim Bằng Thần Chuy vốn không cao, nện Phổ Nghiễm cùng Phổ Chân đã đạt tới cực hạn, lại nện hai Thánh, tự nhiên báo hỏng.

Dù sao, Thánh Cốt rất cứng rắn.

- Ngươi…

Vô Cực đạo tổ giận dữ, nhưng trong lòng càng nhiều hơn là khủng hoảng.

Vì bảo hộ nguyên thần của hai Thánh, hắn vội vàng ngăn ở trước người Lý Nguyên Bá.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Dương Tiễn, Phục Hi, Hậu Thổ đều sững sờ nhìn Lý Nguyên Bá.

Tên này quá mạnh, cảm giác không cần bọn hắn xuất thủ liền có thể quét ngang chiến trường.

Sở dĩ Lý Nguyên Bá có thể biểu hiện khoa trương như thế, một là Phổ Nghiễm chủ quan, hai là Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ

sớm đã trọng thương, mới tạo thành Lý Nguyên Bá miểu sát ba Thánh, thậm chí kích choáng một Thánh.

Nhìn thấy Lý Nguyên Bá Kim Bằng Thần Chuy bạo liệt, Tần Quân bắt đầu đọc qua Thần Thoại Thương Thành.

Nhưng giá trị danh khí của hắn không đủ, căn bản không cách nào đổi lấy Song Chùy cấp bậc Hỗn Độn Linh bảo.

- Thanh Long Thuỷ Tổ cùng Vũ Tiêu Kiếm Tôn đều đã chết?

- Không có! Nguyên thần của bọn hắn còn chưa tan!

- Ông trời ơi.. một Thánh đi ra giết ba Thánh?

- Loại lực lượng này… xong!

- Lực lượng thân thể có thể đạt tới loại trình độ này?

Các đệ tử Thánh Môn hoảng sợ thảo luận, các trưởng lão càng trầm mặc, khắp khuôn mặt là tĩnh mịch.

Như Lý Nguyên Bá, mạnh đến để cho người ta tuyệt vọng.

Vô Cực đạo tổ lạnh giọng nói:

- Ngươi là ai!

- Ta chính là thủ hạ của Tần Thiên Đế, gia gia của ngươi!

Lý Nguyên Bá trừng mắt hét lên, làm Vô Cực đạo tổ tức giận đến trừng mắt.

Thoại âm rơi xuống, Lý Nguyên Bá cũng không nói nhảm, cho dù mất đi Kim Bằng Thần Chuy, hắn vẫn muốn chiến đấu.

Oanh một tiếng!

Thanh âm không bạo âm nổ vang, Lý Nguyên Bá cực nhanh lướt về phía Vô Cực đạo tổ.

Vô Cực đạo tổ dẫn động Thiên Đạo lực, khí thế tăng vọt, trực diện Lý Nguyên Bá.

Lấy ra Mộc Kiếm, ngạnh kháng một quyền của Lý Nguyên Bá.

Trong chốc lát, khí lưu như rồng lay động, dài tới mấy chục triệu dặm.

Thiết giáp của Lý Nguyên Bá không ngừng rung động, Thiên Đạo lực cường đại để Lý Nguyên Bá khẽ nhíu mày.

- Cút!

Cánh tay phải của Lý Nguyên Bá mạnh mẽ đẩy, chấn Vô Cực đạo tổ bay ra ngoài.

Một màn này ngay cả Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo cũng trừng to mắt, trong mắt tất cả đều là vẻ khó tin.

- Tiểu tử này…

Tử Đạo không bình tĩnh, ngay cả hắn cũng không thể đánh lui Vô Cực đạo tổ, chỉ có Cơ Bất Bại mới có thể làm được.

Chẳng lẽ Lý Nguyên Bá có thể so với Cơ Bất Bại?

Tần Quân cũng mừng rỡ không thôi, lúc trước Vô Cực đạo tổ biểu hiện mạnh mẽ như vậy, hiện tại Lý Nguyên Bá vậy mà có thể độc đấu Vô Cực đạo tổ.

- Xem ra không cần Tôn Ngộ Không đi ra, Lý Nguyên Bá liền có thể kết thúc chiến tranh?

Tần Quân đắc ý nghĩ, trận chiến này để hắn thu hoạch cực lớn, Đại Tần thiên đình cũng bởi vậy bay vọt.

- Bắt đầu triệu hoán đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, rèn sắt khi còn nóng, vạn nhất các sư huynh đệ của Thánh Môn Chư Thánh trở về, lại có người mạnh hơn, vậy

cũng không hay.

Về phần cực hạn giác tỉnh, hắn có chút xoắn xuýt.

------oOo------

Chương 1445: Thánh Môn thương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm! Ầm! Phanh

Lý Nguyên Bá vung nắm đấm đánh cho Vô Cực đạo tổ liên tục lùi về phía sau, quyền cước của hắn còn cứng rắn hơn Kim Bằng Thần Chuy, khiến cho Vô Cực đạo tổ chỉ có thể ngăn cản.

Một đường lui nhanh mấy tỷ dặm, hai Thánh vờn quanh chiến trường chiến đấu, không người dám cản.

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Kim Cương Thủ Bồ Tát, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán ra?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân.

Kim Cương Thủ Bồ Tát?

Một trong Bát Đại Bồ Tát?

Lý Nguyên Bá đánh nát một Cổ Phật, triệu hoán Bồ Tát là điềm xấu.

- Triệu hoán lần nữa!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, nhìn Lý Nguyên Bá hành hung Vô Cực đạo tổ, tâm tình của hắn vô cùng mỹ lệ.

Hiện tại dưới tay hắn có sáu Thánh Nhân, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Phục Hi, Cơ Bất Bại, Tử Đạo!

Trái lại Thánh Môn, chỉ có Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương, mà Vũ

Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ thì chỉ còn nguyên thần tồn tại.

Một trận chiến này, chỉ cần không có cường địch trợ giúp, Đại Tần thiên đình thắng chắc.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng chủ ký triệu hoán được Quảng Thành Tử, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán?

Quảng Thành Tử?

Tần Quân nheo mắt lại, Quảng Thành Tử có thể nói là nhân vật Thần Thoại tiếng tăm lừng lẫy.

Hắn chính là vị đệ tử thứ nhất của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, càng là đứng đầu Côn Lôn thập nhị tiên, tên này đồng thời là sát thủ Thánh Mẫu, tuyệt không thương hương tiếc ngọc, Kim Quang Thánh Mẫu, Hỏa Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu bị hắn đánh chết hai vị, một vị khác bị đánh về nguyên hình, ngay cả Đa Bảo đạo nhân cũng bị hắn ám toán.

Trừ cái này ra, Quảng Thành Tử còn là sư tôn của Hoàng Đế Hiên Viên.

Tuy Quảng Thành Tử đánh bại Triệu Công Minh, Tam Tiêu Nương Nương, Hắc Vân Tiên… thực lực khẳng định không tầm thường.

Tần Quân coi trọng nhất chính là thiên phú.

Vị đệ tử thứ nhất của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, thiên phú há có thể kém?

Hiện tại Thánh Nhân cũng không bị Tần Quân để vào mắt, hắn chỉ đang mong đợi các Thần Ma sau khi cực hạn thức tỉnh có thể siêu việt Thánh Nhân cảnh, thậm chí càng mạnh!

- Liền triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, nếu Quảng Thành Tử cực hạn giác tỉnh, hẳn là sẽ không để hắn thất vọng!

Nghĩ xong, hắn liền để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Quảng Thành

Tử.

- Quảng Thành Tử, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: đứng đầu Côn Lôn thập nhị tiên!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Ngưng Thần công!

- Thần thông: Vô Lượng pháp y! Không Động Đại Sơn! Phiên Vân Phúc Vũ! Ý Động càn khôn! Pháp Tướng vạn dặm!

- Pháp bảo: Phiên Thiên Ấn! Thư Hùng Song Kiếm! Lạc Hồn Chung!

- Độ trung thành: 85 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh viên mãn

Tần Quân thoáng có chút thất vọng, nếu là ở trước kia, hắn khẳng định hưng phấn không thôi, đáng tiếc hiện tại coi như triệu hoán được Thánh Nhân, cũng rất khó để tâm cảnh của hắn có chấn động quá lớn.

Phanh...

Lý Nguyên Bá nện lên mộc kiếm của Vô Cực đạo tổ một quyền, lực lượng kinh khủng đánh bay Vô Cực đạo tổ ra ngoài mấy ngàn vạn dặm.

- Gia hỏa này...

Khóe miệng của Vô Cực đạo tổ tràn ra một tia máu tươi, ánh mắt nhìn về phía Lý Nguyên Bá tràn đầy vẻ kiêng dè.

Bị Lý Nguyên Bá dùng man lực công liên tiếp mấy trăm vạn quyền, dù thân là Đạo Tổ, hắn cũng có chút không chịu đựng nổi.

Toàn bộ chiến trường đều bình tĩnh lại, toàn bộ sinh linh đều nhìn hai Thánh đại chiến.

Bởi vì bọn hắn đều hiểu trận chiến này thắng bại ngay ở trên người hai

Thánh.

- Thánh Môn xong…

Vân Mị Nương Nương nhẹ nhàng thở dài, nhưng nàng không có đào tẩu, rõ ràng là muốn cùng Thánh Môn tồn vong.

Nguyên thần của Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ lẫn rất xa, ánh mắt hai Thánh lấp lóe, do dự có muốn trốn hay không.

Đế Thiên Vô phức tạp nhìn Vũ Tiêu Kiếm Tôn, Thần Hoàng từng tán dương qua Vũ Tiêu Kiếm Tôn cường đại, hiện tại Vũ Tiêu Kiếm Tôn lưu lạc thành bộ dáng như thế, hắn còn lấy cái gì đấu với Tần Quân?

------oOo------

Chương 1446: Thánh Môn thương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho dù hắn lại tín nhiệm Thần Hoàng, cũng không cho rằng Thần Hoàng có thể chiến thắng các thủ hạ Thánh Nhân của Tần Quân.

Sắc mặt của Tiêu Như Thủy cũng vô cùng âm trầm, hắn bái sư Vô Cực đạo tổ, sư phụ bị đánh, hắn có thể dễ chịu?

Về phần Thiên Mệnh Đại Đế, sớm đã bình tĩnh, bởi vì sư tôn của hắn Thường Đức đại tiên đã vẫn lạc một đoạn thời gian.

- Thánh Môn xong…

- Không nghĩ tới Thánh Môn chúng ta sẽ ngã ở trên tay một hùng chủ Ngoại vũ trụ...

- Thánh Môn chúng ta bảo thủ tự phụ, không để mắt đến Ngoại vũ trụ phát triển.

- Cực Viêm Ma Thần, chính là nguyên nhân bọn họ được xưng là chủng tộc mạnh nhất sao?

- Nếu không chúng ta quy hàng Tần Thiên Đế đi, hắn không phải nói chỉ cần đầu hàng liền không giết sao?

Các đệ tử Thánh Môn lòng tràn đầy sầu lo, thậm chí có xúc động đầu hàng.

Thánh Môn mà bọn hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo ở trước mặt Tần Thiên Đế, bị bại thảm như vậy, bọn hắn làm sao không thất hồn lạc phách?

- Trước tiên giải quyết hai con bò sát kia a!

Cơ Bất Bại nhếch miệng cười một tiếng, thân hình thoắt một cái, đi tới sau lưng Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long Thuỷ Tổ.

Hai Thánh chỉ còn lại có nguyên thần, lực phản ứng cùng sức quan sát đều giảm xuống rất nhiều, vừa cảm giác được nguy hiểm, liệt diễm cuồn cuộn từ phía sau bao phủ bọn hắn.

- A...

- Cơ Bất Bại ngươi chết không yên lành!

Tiếng kêu thảm thiết của hai Thánh vang vọng tiểu vũ trụ, để trái tim của tất cả đệ tử Thánh Môn băng giá.

Vân Mị Nương Nương nhắm hai mắt, khẽ thở dài một tiếng.

Vô Cực đạo tổ đang chiến đấu lập tức dữ tợn, Thánh Môn năm Thánh, vẫn lạc ba Thánh, Thánh Giới cũng phá nát.

Từ khi Thánh Môn sáng lập, đây là kiếp nạn thảm nhất!

- Các ngươi không sợ Thiên Khiển sao!

Vô Cực đạo tổ tức giận gào thét, Thánh Môn bọn hắn là tồn tại được Thiên Đạo của Ngoại vũ trụ công nhận, nếu Thánh Môn bị Đại Tần thiên đình lật úp, ngày sau Đại Tần thiên đình ắt gặp Thiên Khiển!

Lý Nguyên Bá nhe răng cười nói:

- Thiên Khiển? Gia gia ngươi là Thiên Khiển của ngươi!

- Im miệng đi! Lão Ba Trùng!

Lý Nguyên Bá thét dài một tiếng, trên thân mọc ra vũ mao kim sắc, thân hình cấp tốc kéo dài, hóa thành Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Minh...

Tiếng kêu của Đại Bằng Điểu tràn đầy cảm giác kim loại, để cho người nổi da gà.

Giương cánh mười vạn dặm, Kim Sí Đại Bằng Điểu vô cùng thần tuấn, vỗ cánh có cuồng phong tứ ngược, quét sạch bát phương.

Vô Cực đạo tổ nghiến răng nghiến lợi, ở trước mặt Kim Sí Đại Bằng Điểu, hắn nhỏ bé như hạt bụi, nhưng khí thế của hắn càng đề cao.

- Cùng lắm thì ngọc thạch câu phần!

Vô Cực đạo tổ lâm vào trong cừu hận cực đoan, tóc trắng lộn xộn, trong mắt tràn đầy điên cuồng.

Đúng lúc này, một cỗ Thánh Uy cường đại từ phương xa truyền đến.

- Kẻ xấu phương nào dám phá hỏng Thánh Môn ta!

Một tiếng quát tràn ngập tức giận uy nghiêm truyền đến, chấn động đến vô số đệ tử Thánh Môn choáng đầu hoa mắt.

Chỉ thấy năm bóng người chạy nhanh đến.

Cầm đầu là một nam tử khôi ngô thân cao năm trượng, tản ra kim quang, người mặc Thánh Y kim sắc, đầu đội Ngọc Quan, hai đầu lông mày hiển thị rõ hoàng bá oai.

- Đại sư huynh!

Vân Mị Nương Nương ngạc nhiên nói, các đệ tử Thánh Môn xôn xao.

- Bọn hắn không phải Thần tượng cung phụng ở Từ Đường sao?

- Trong truyền thuyết Thánh Môn không chỉ có năm Thánh, không nghĩ tới là thật.

- Đúng a, gần đây đệ tử hạch tâm đều biến mất, nghe nói là đi bái kiến tiên hiền.

- Tổ Thánh đến rồi!

- Ha ha ha! Trời giúp Thánh Môn ta!

Các đệ tử Thánh Môn kích động không thôi, bao quát các trưởng lão ở bên trong.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Phục Hi đều nhíu mày nhìn lại, tên Kim Y Thánh Nhân cầm đầu kia, khí tức thật sự rất mạnh, thậm chí siêu việt Vô Cực đạo tổ, cỗ áp bách kia để trong lòng bọn họ rụt rè.

------oOo------

Chương 1447: Một chưởng trấn 5 Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hôm nay các ngươi đều đừng nghĩ sống rời đi!

Kim Y Thánh Nhân nhìn chằm chằm Lý Nguyên Bá, trong ánh mắt tràn đầy phẫn nộ, một cỗ uy áp giống như Thiên Băng từ trên người hắn bạo phát, để toàn bộ sinh linh trong tiểu vũ trụ phát lạnh.

Bốn thân ảnh ở phía sau đều tán ra Thánh Uy, hiển lộ rõ ràng thân phận của mình.

Bốn Thánh Nhân!

Tăng thêm Kim Y Thánh Nhân, năm Thánh Nhân đến đây trợ giúp, để Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương ở trong tuyệt vọng mừng rỡ.

- Rốt cuộc đã đến.

Vô Cực đạo tổ thở dài một hơi, trận chiến này, Thánh Môn bọn hắn chết ba Thánh, nguyên khí đại thương, Thánh Giới phá nát, nếu những sư huynh đệ này không trở về, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Chỉ là ánh mắt của hắn nhìn về phía Kim Y Thánh Nhân tràn đầy phức tạp, có kinh hỉ, cũng có không cam lòng.

Kim Y Thánh Nhân tên là Nam Dạ Tinh, chính là đại sư huynh của bọn hắn.

Lúc trước sáng lập Thánh Môn, Nam Dạ Tinh bỏ khá nhiều công sức, thậm chí có thể nói là hoàn toàn dựa vào uy danh của Nam Dạ Tinh.

Bởi vì Nam Dạ Tinh chính là một trong Cửu Thánh Quân, ở trong vũ trụ tiếng tăm lừng lẫy, địa vị cực cao, ngay cả Vô Cực đạo tổ cũng không sánh bằng.

- Thực biết nói mạnh miệng!

Lý Nguyên Bá hừ lạnh nói, ngữ khí tràn đầy tự phụ.

Sau khi đột phá Thánh Nhân cảnh, hắn cảm giác mình sắp thiên hạ vô địch, tự nhiên không để Nam Dạ Tinh vào mắt.

Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo thì nhíu mày, bọn hắn có thể cảm giác được Nam Dạ Tinh mạnh hơn Vô Cực đạo tổ, thần thức quét về phía Nam Dạ Tinh, giống như cái động không đáy, thâm bất khả trắc.

Dương Tiễn hét lên:

- Muốn giết chúng ta? Các ngươi cũng phải có bản sự mới được!

Hắn cùng Lý Nguyên Bá, sau khi đột phá Thánh Nhân cảnh, tâm tính trở nên càng thêm cao ngạo.

Ngoại trừ trung với Tần Quân, bọn hắn không sợ trời không sợ đất.

Sắc mặt của Nam Dạ Tinh âm trầm, lúc này Hư Không cất bước đạp về phía Lý Nguyên Bá, một bước cách xa trăm triệu dặm, để con mắt của Lý Nguyên Bá trừng lớn.

Hắn vô ý thức nhấc quyền đập tới, lực lượng bá đạo tồi khô lạp hủ phá nát không gian, giống như pha lê.

Nhưng mà, Nam Dạ Tinh tựa như không bị ảnh hưởng, xuyên qua quyền phong cuồn cuộn đi tới trước mặt Lý Nguyên Bá.

- Nghiệt Súc cũng dám khiêu khích ta!

Nam Dạ Tinh hừ lạnh nói, đang khi nói chuyện, một chưởng rơi vào trên người Lý Nguyên Bá.

Phốc...

Lý Nguyên Bá thổ huyết bay ngược, cả người như bóng da nhảy lên bay trở về.

Một màn này làm tất cả người quan chiến trừng to mắt, ngay cả Tần Quân cũng nhăn mày.

Lúc trước Lý Nguyên Bá biểu hiện cường thế như thế nào, chùy bạo Thánh Nhân, áp chế Vô Cực đạo tổ, lật đổ nhận thức của mọi người.

Nhưng bây giờ Lý Nguyên Bá ngay cả một chưởng của Nam Dạ Tinh cũng không tiếp nổi?

Vô Cực đạo tổ cùng Vân Mị Nương Nương thì không kinh ngạc, bởi vì bọn hắn biết rõ Nam Dạ Tinh lợi hại như thế nào.

Cửu Thánh Quân, đây chính là tồn tại chí cao vô thượng!

Lý Nguyên Bá che lồng ngực, cưỡng ép ổn định thân hình, nhìn về phía Nam Dạ Tinh, ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

- Gia hỏa này thật mạnh!

Lý Nguyên Bá cắn răng nghĩ, nhưng hắn sẽ không nhận thua.

Vừa thành Thánh, hắn còn muốn giải quyết trận chiến này tranh công với Tần Quân, bây giờ bị Nam Dạ Tinh đánh lui, trong lòng khó mà khắc chế phẫn nộ.

Lúc này, Nam Dạ Tinh như thuấn di đi tới trước mặt Dương Tiễn.

Dương Tiễn kinh hãi, vô ý thức rút đi, phịch một tiếng, lại bị Nam Dạ Tinh tiếp được.

- Liền để ngươi nhìn bản sự của ta!

Nam Dạ Tinh lạnh giọng nói, tay trái hất lên, Dương Tiễn choáng váng, thân thể bị bá lực ném ra ngoài.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, vậy mà đập phá Không Gian bích chướng của tiểu vũ trụ, thậm chí xuyên thấu Thời Không Loạn Lưu, chế tạo ra một cái động dài đường kính vạn trượng, thông hướng vũ trụ không biết.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ đồng thời bộc phát ra khí thế, uy áp của Tứ Thánh cùng nhau ép về phía Nam Dạ Tinh.

Nam Dạ Tinh khinh thường hừ lạnh, Tứ Thánh theo hắn mà đến cũng bay tới bên cạnh, Vô Cực đạo tổ cùng Vân Mị Nương Nương cũng thế.

Thất Thánh giằng co Tứ Thánh, khí thế nghiêng về một bên, sắc mặt đám người Cơ Bất Bại vô cùng khó coi.

Tính cả bọn hắn diệt trừ Vũ Tiêu Kiếm Tôn, Thường Đức đại tiên, Thanh Long Thuỷ Tổ, Thánh Môn lại có mười Thánh Nhân!

------oOo------

Chương 1448: Một chưởng trấn 5 Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù Tần Quân cũng không khỏi tim đập nhanh, kiếp trước Thần Thoại Hồng Hoang cũng bất quá Thất Thánh.

Trách không được hệ thống nói Thiên Đạo nơi này mạnh hơn Thần Thoại Thiên Đạo rất nhiều.

Cũng may hệ thống đủ biến thái, có cực hạn giác tỉnh, các Thần Ma đi tới nơi này, sẽ không biến thành con kiến hôi.

- Thánh Môn vậy mà kém chút bị diệt.

- Thánh Môn bị diệt, cũng không có gì.

- Đúng đấy, mất mặt xấu hổ!

- Nếu không nể mặt mũi của sư huynh, ai sẽ đến giúp Vô Cực?

Tứ Thánh mà Nam Dạ Tinh mang tới lắc đầu thở dài, bởi vậy có thể thấy được, bọn hắn cũng không phải đồng lòng với Thánh Môn.

Sắc mặt của Vô Cực đạo tổ cực kỳ khó coi, quát khẽ nói:

- Ta giao các đệ tử hạch tâm cho các ngươi, để các ngươi thu đồ đệ, hiện tại các ngươi trở mặt không quen biết?

Đệ tử hạch tâm của Thánh Môn đều là kỳ tài ngút trời, đặt ở Nội vũ trụ cũng tính nhất lưu, để bọn hắn thu đệ tử hạch tâm của Thánh Môn làm đồ đệ, mặt ngoài là lôi kéo năm Thánh, trên thực tế đối với năm Thánh cũng có chỗ tốt.

Tình thầy trò, đại bộ phận thời điểm thậm chí nặng hơn huyết nhục thân tình.

Một ngày vi sư, cả đời vi phụ, cũng không phải nói giỡn.

Tứ Thánh trầm mặc, không biết trả lời như thế nào.

Nam Dạ Tinh không nhìn bọn hắn, mà nhìn qua Cơ Bất Bại hỏi:

- Cực Viêm Ma Thần?

Đối mặt ánh mắt của hắn, Cơ Bất Bại chửi ầm lên nói:

- Lão tử ngươi ta chính là Cực Viêm Ma Thần!

Chọc giận địch nhân là một loại hành vi ngu xuẩn, nhưng Cơ Bất Bại chính là người như thế.

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Nam Dạ Tinh trở nên khó coi, trong mắt tràn đầy sát ý.

- Cực Viêm Ma Thần quả nhiên là dơ bẩn khiến người ta chán ghét!

Nam Dạ Tinh lạnh giọng nói, để Cơ Bất Bại nổi trận lôi đình.

Cực Viêm Ma Thần, chính là kiêu ngạo lớn nhất của Cơ Bất Bại.

Hắn không dung bất luận kẻ nào chà đạp danh dự của Cực Viêm Ma Thần.

Hắn cấp tốc biến thành hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần, nhưng Lý Nguyên Bá dẫn đầu phóng qua hắn, sau lưng mọc lên hai cánh kim sắc, nhanh như Thiên Lôi.

- Không biết tự lượng sức mình!

Nam Dạ Tinh khinh thường nói, lần nữa nhấc chưởng ra, lần này, khí thế của hắn càng mạnh.

Pháp lực bành trướng ngưng tụ thành một cự thủ cao tới trăm vạn trượng, tựa như màn trời ngăn trở, trực tiếp húc Lý Nguyên Bá bay ra ngoài, liên đới lấy Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ đều không kịp phản ứng, bị cự thủ đè ép bay ra ngoài.

Một chưởng ép lui năm Thánh!

Một màn này, để người quan chiến không cách nào tin được.

Trăm vạn trượng sao mà khoa trương, gần như là một tinh cầu khổng lồ mạnh mẽ đâm tới.

- Lão tử cũng không tin!

Cơ Bất Bại gào thét nói, hai tay chống lấy cự thủ trăm vạn trượng, thân hình không ngừng cất cao, Tử Đạo, Phục Hi cũng ra sức ngăn cản, Hậu Thổ thì thao túng Luân Hồi Ma Bàn ngăn cản.

Dần dần, tốc độ tiến lên của cự thủ trăm vạn trượng bắt đầu chậm dần.

Khuôn mặt của Nam Dạ Tinh có chút động, trong mắt lóe lên một tia ngạc nhiên.

Hắn có thể nhìn ra được, sở dĩ Thần thông của hắn có thể bị ngăn cản, Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo phát huy tác dụng lớn nhất.

- Đại sư huynh, những người này đều là dư nghiệt của Cực Viêm Ma Thần tộc, quên sư tôn từng đã nói sao? Nhanh diệt trừ bọn hắn!

Vô Cực đạo tổ thúc giục nói, hắn sợ lát nữa lại chạy ra mấy địch nhân mạnh hơn.

Ngay từ đầu, Tần Quân bị bọn hắn coi là con kiến hôi.

Thẳng đến Cơ Bất Bại xuất hiện.

Lại Tử Đạo, Phục Hi…

Ngay sau đó Dương Tiễn thành Thánh, Hậu Thổ trợ giúp.

Hiện tại lại toát ra Lý Nguyên Bá.

Vô Cực đạo tổ sắp hỏng mất, hận không thể giết Tần Quân cho sướng.

------oOo------

Chương 1449: Bồ Đề cực hạn giác tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cự thủ trăm vạn trượng đối với sinh linh dưới Thánh Nhân mà nói, tốc độ

là cực nhanh, sinh linh của song phương chỉ cảm thấy một ngọn Cự Sơn vĩ ngạn gào thét bay qua, cho dù Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi cùng Hậu Thổ ra sức ngăn cản, trong khoảnh khắc cũng bị xô ra mấy tỷ dặm.

Dưới Thánh Nhân, đều bị cự thủ trăm vạn trượng kích động, một số đệ tử Thánh Môn tu vi yếu tung bay ra ngoài, tràng diện rất hùng vĩ.

Khi đám người Cơ Bất Bại ngăn cản cự thủ trăm vạn trượng dừng lại, thân ảnh của bọn hắn đã tan biến ở trong tầm mắt người quan chiến, gần như đi vào khu vực biên giới của tiểu vũ trụ.

Tần Quân thấy mà chảy mồ hôi trán, Nam Dạ Tinh nhẹ nhõm đánh lui sáu Thánh Nhân dưới tay hắn!

Dương Tiễn rơi vào Dị vũ trụ, sinh tử chưa biết.

Lý Nguyên Bá, Cơ Bất Bại, Phục Hi, Tử Đạo, Hậu Thổ thì bị Nam Dạ Tinh áp chế.

Tâm tình của Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Hắn nhìn Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh một chút, cắn răng nói:

- Bồ Đề, có muốn mạnh lên không?

Hắn muốn cho Bồ Đề Tổ Sư cực hạn giác tỉnh!

Tuy Bồ Đề Tổ Sư không thể lập tức cực hạn giác tỉnh thành công, nhưng Tần Quân thật sự là không muốn lại ra đường rẽ.

Đầu tiên là Cổ Phật, sau đó là Nam Dạ Tinh!

Trời mới biết phía sau còn sẽ xuất hiện cái gì!

Bồ Đề Tổ Sư nghe xong, lập tức kích động lên, run giọng hỏi:

- Bệ Hạ, ta thật có thể?

Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn đều có thể thành Thánh, hắn có thể nào không tâm động?

- Hệ thống, để Bồ Đề Tổ Sư cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, một giây sau, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, hút Bồ Đề Tổ Sư đang ngạc nhiên vào trong đó.

Chợt, ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Hướng Nam Dạ Tinh.

Nam Dạ Tinh cũng không biết những Thánh Nhân kia nghe theo Tần Quân điều động, giờ phút này cao cao tại thượng nhìn chằm chằm sâu trong vũ trụ, lạnh giọng nói:

- Tru diệt bọn hắn!

- Vâng!

Bốn tên Thánh Nhân ở bên cạnh hắn cùng kêu lên, sau đó lao về phía đám người Cơ Bất Bại.

Tốc độ của Thánh Nhân sao mà nhanh, mạnh như Bán Thánh cũng không cách nào dùng mắt nhìn được.

- Ngươi đi bắt nghiệt tử kia!

Vô Cực đạo tổ nhìn Vân Mị Nương Nương phân phó, nói xong, hắn phóng theo đám người Cơ Bất Bại.

Vân Mị Nương Nương quay người bay tới Tần Quân, chỉ là nàng không có bay nhanh, bởi vì bên cạnh Tần Quân đã không còn Thánh Nhân, đối với nàng mà nói, tương đương với bắt rùa trong hũ, một màn này để rất nhiều Thần Ma lập tức cuống quít.

- Muốn thương tổn Bệ Hạ! Không có cửa đâu!

Cường Lương cấp tốc ngăn ở trước mặt Tần Quân, Đế Giang, Chúc Dung, Lục Áp đạo nhân, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Đế Tuấn, Ngọc Đế, Nhiên Đăng, Trấn Nguyên Tử, Vân Tiêu, Huyền Đô, Thần Nông, Hiên Viên, Doanh Chính… cũng tụ tập đến.

Trên người bọn họ đều nhuộm máu, nhưng đều không e ngại.

Sắc mặt của Đông Hoàng Thái Nhất âm trầm, thành thành thật thật đi theo sau lưng Đế Tuấn.

Một đám Thần Ma cường đại cấp tốc vây quanh Tần Quân, tựa lưng vào nhau, bảo hộ Tần Quân.

Các đệ tử tinh anh, trưởng lão của Thánh Môn cũng cấp tốc bay tới, phong tỏa mỗi phương hướng của bọn hắn, để bọn hắn không chỗ có thể trốn.

Vân Mị Nương Nương nhìn Tần Quân cùng các vị Thần Ma, dung nhan vô cùng băng lãnh, ánh mắt nhìn về phía đám người Tần Quân phảng phất như đang nhìn hoa cỏ, không mang theo chút sắc thái cảm tình.

- Tần Thiên Đế, hiện tại ngươi còn có thể dựa vào ai?

Vân Mị Nương Nương nhẹ giọng nói, đang khi nói chuyện, chậm rãi nâng tay phải lên, pháp lực cuồn cuộn như như gió lốc xoay quanh ở trong lòng bàn tay.

- Còn chúng ta!

La Sĩ Tín tức giận hét lên, khí thế bá đạo của Kỳ Lân Chi Tổ ở lúc này lại không cách nào chấn nhiếp địch nhân.

Tần Quân mặt không biểu tình, tựa hồ đối với nguy cảnh trước mắt không coi là cái gì.

Đúng lúc này, một tiếng tê minh truyền đến, rõ ràng là tiếng gào của Kim Sí Đại Bằng Điểu.

- Dám đả thương Bệ Hạ! Ta đánh chết ngươi!

------oOo------

Chương 1450: Bồ Đề cực hạn giác tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng gầm gừ của Lý Nguyên Bá vang vọng toàn bộ tiểu vũ trụ, chấn động đến đệ tử tinh anh, trưởng lão Thánh Môn vây quanh đám người Tần Quân đều tâm thần chấn động, vội vàng thối lui.

Ánh mắt của Vân Mị Nương Nương ngưng tụ, vội vàng phất tay, gọn gàng mà linh hoạt!

Trong chốc lát, vô số trường tiễn thuận theo bàn tay nàng oanh ra, thanh thế to lớn, song phương cách xa nhau không đến vạn mét, mạnh như Bán Thánh cũng không kịp phản ứng, trong con mắt tràn đầy trường tiễn giống như diệt thế.

Oanh...

Một viên Tinh Cầu thiêu đốt lên liệt diễm bỗng nhiên đánh tới, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, nhấc lên gió mạnh để chúng Thần Ma vô ý thức nhắm mắt.

Tinh Cầu đâm vào trên trường tiễn hình thành hồng lưu, va nát quỹ đạo công kích.

Vân Mị Nương Nương quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở phương xa, Lý Nguyên Bá khiêng một viên tinh cầu bay tới, mạnh mẽ ném đi, viên Tinh Cầu còn lớn hơn Trái Đất kia như Cự Pháo phóng tới.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, lại thêm trong tiểu vũ trụ tràn ngập linh khí của Thánh Giới, khiến cho mặt ngoài Tinh Cầu ma sát với linh khí, bắn ra liệt hỏa hừng hực.

Vân Mị Nương Nương biến sắc, vội vàng né tránh, hiểm hiểm tránh thoát Tinh Cầu kia.

- Băng...

Tinh Cầu liệt diễm đâm vào một khối đại lục của Thánh Giới, trực tiếp nổ tung, phía trên còn có không ít đệ tử Thánh Môn, trong nháy mắt chết thảm, ngay cả nguyên thần cũng không kịp đào thoát.

Vân Mị Nương Nương bị dọa đến đổ mồ hôi lạnh, may mắn nàng kịp thời tránh né, nếu không cũng sẽ như Vũ Tiêu Kiếm Tôn cùng Thanh Long

Thuỷ Tổ.

- Xú Bà Nương! Ta muốn xé nát ngươi!

Lý Nguyên Bá trừng hai mắt tràn đầy tơ máu, hoàn toàn không có ý thương hương tiếc ngọc.

Hắn cấp tốc lao về phía Vân Mị Nương Nương, nhưng lúc này, Nam Dạ Tinh lần nữa cản ở trước mặt hắn, một tay đè lại đầu của hắn, để hắn không cách nào tiến lên.

- Hẳn tiểu tử kia là người các ngươi cần bảo vệ?

Nam Dạ Tinh nhẹ giọng hỏi, ánh mắt lạnh lùng liếc nhìn Tần Quân.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Thánh Quân sát ý! Nhiệm vụ trình bày: một trong Cửu Thánh Quân Nam Dạ Tinh sinh ra sát ý với ký chủ, nếu ký chủ có thể oanh sát Nam Dạ Tinh, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một lần Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, bốn cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, nhưng không có gây nên Tần Quân kinh hỉ.

Nam Dạ Tinh cường đại đến không thể tưởng tượng, muốn hoàn thành nhiệm vụ này, độ khó rất lớn.

Cũng không biết sau khi Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh thành công, có thể đánh bại Nam Dạ Tinh hay không.

Thời gian Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh còn dài hơn Lý Nguyên Bá, nói rõ hắn mạnh hơn Lý Nguyên Bá, nhưng có thể mạnh hơn bao nhiêu, tạm thời không cách nào biết được.

- Đáng giận, ta cũng không tin.

Bị Nam Dạ Tinh một tay án lấy, Lý Nguyên Bá lâm vào trong nổi giận, da thịt trở nên đỏ thẫm, hai mắt sung huyết.

Kim Bằng bạo lệ!

Lý Nguyên Bá bởi vì phẫn nộ cùng khuất nhục, mà mở ra thuộc tính đặc thù!

- A?

Nam Dạ Tinh bị khí tức tăng vọt của Lý Nguyên Bá làm kinh ngạc, ngay sau đó, Lý Nguyên Bá phá tan cánh tay của hắn.

- Chết đi cho ta!

Lý Nguyên Bá gầm thét, quay người oanh một quyền, không có giữ lại, toàn lực mà ra.

Nam Dạ Tinh cảm giác được nguy hiểm, hai tay vội vàng ngăn cản, nắm đấm của Lý Nguyên Bá đánh hắn bay ra ngoài ngàn mét.

Đối với cấp bậc như bọn hắn mà nói, ngàn mét không đáng nhắc đến.

- Có ý tứ.

Nam Dạ Tinh híp mắt thì thào nói, hắn bỗng nhiên sinh ra hứng thú với Lý Nguyên Bá.

Cùng lúc đó, trong lòng Tần Quân hỏi:

- Hệ thống, còn bao lâu nữa Tôn Ngộ Không mới có thể cực hạn giác tỉnh thành công?

Hắn nhìn ra được, Lý Nguyên Bá căn bản không làm gì được Nam Dạ Tinh.

Về phần đám người Cơ Bất Bại, Tử Đạo đã bị đám người Vô Cực đạo tổ kiềm chế.

------oOo------

Chương 1451: Âm Dương nhị khí (1)

- Sắp rồi!

Hệ thống tích chữ như vàng trả lời, để Tần Quân nhẹ nhõm một chút.

Nếu Tôn Ngộ Không đi ra, nhất định có thể chia sẻ một bộ phận áp lực.

Các Thần Ma lại không biết, nhưng nhìn thấy Lý Nguyên Bá điên cuồng tấn công Nam Dạ Tinh, không có nửa điểm hiệu quả, bọn hắn đều lo lắng.

- tuy không biết vì sao Lý Nguyên Bá trở nên mạnh như thế, nhưng năm tên Thánh Nhân mới tới cũng rất mạnh a!

- Nhất là gia hỏa đánh với Lý Nguyên Bá kia, có thể nói vô địch!

- Hừ, thắng lợi thuộc về Đại Tần thiên đình!

- Nói dễ nghe, lần này chúng ta đều phải xong đời!

- Bệ Hạ của các ngươi không phải luôn có thể phái ra thủ hạ mạnh hơn sao? Có bản lĩnh kêu Hồng Quân Đạo Tổ ra a!

- Tử Điểu, ngươi là đang gây hấn với Thánh Uy của Bệ Hạ sao?

Các Thần Ma mồm năm miệng mười cãi, đại bộ phận đều rất sầu lo, cảm thấy trận chiến này bọn hắn thất bại.

Đúng lúc này, một tên Đạo nhân từ phương xa bay tới.

Huyền Đô nhíu mày nói:

- Quảng Thành Tử?

Hiên Viên mừng rỡ không thôi, gọi:

- Sư phụ!

Lục Áp đạo nhân, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Nhiên Đăng, Doanh

Chính… đều quay đầu nhìn lại.

Quảng Thành Tử thân là đứng đầu Côn Lôn thập nhị tiên, tên tuổi cực lớn, đương nhiên ở trong mắt đại bộ phận Thần Ma bọn họ là không đáng giá nhắc tới, tiểu lâu la mà thôi.

- Gia hỏa này là đi tìm cái chết sao?

Nhiên Đăng nói thầm một tiếng, Hiên Viên trừng mắt liếc hắn một cái, để hắn không dám tiếp tục nói nữa.

Tần Quân cũng thờ ơ, giờ khắc này, Quảng Thành Tử đến, cũng không tính đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, thậm chí ngay cả dệt hoa trên gấm cũng không tính.

- Tại hạ Quảng Thành Tử, chuyên tới để tương trợ Tần Thiên Đế!

Quảng Thành Tử cấp tốc bay tới nói, đối với chuyện này, Tần Quân cười gật đầu:

- Nguy cảnh như thế, ngươi còn dám đứng ra, hẳn là hào kiệt, ngày sau trẫm sẽ không bạc đãi ngươi!

Các đệ tử tinh anh, trưởng lão vây quanh ở nơi xa thì khịt mũi coi thường.

Một tên Nhập Thánh cảnh viên mãn có thể lật lên gợn sóng gì?

Cùng lúc đó, Nam Dạ Tinh cũng bắt đầu hoàn thủ, chưởng chưởng rơi vào trên người Lý Nguyên Bá, tốc độ công kích nhanh đến để Lý Nguyên Bá không cách nào chống cự.

- Tiểu tử, huyết mạch của ngươi phi phàm, đáng tiếc ngươi gặp phải ta!

Nam Dạ Tinh ngông cuồng hét lên, mạnh mẽ oanh một chưởng, đập đến Lý Nguyên Bá lâm vào trạng thái Kim Bằng bạo lệ ngã bay ra ngoài mấy tỉ dặm, cấp tốc lướt qua đỉnh đầu đám người Tần Quân.

Cuồng phong hô hô, các Thần Ma vô cùng khẩn trương.

- Lăn...

Phương xa, sâu trong vũ trụ truyền đến tiếng quát tức giận của Cơ Bất Bại, chỉ thấy Cơ Bất Bại biến thành hình thái Cực Viêm Ma Thần điên cuồng đánh tới, đuổi theo ở sau lưng Vô Cực đạo tổ.

Cơ Bất Bại cũng không muốn con của mình bị Nam Dạ Tinh cùng Vân Mị Nương Nương giết chết, cho dù Nam Dạ Tinh rất mạnh, hắn cũng phải đến trợ giúp.

- Muốn đi?

Vô Cực đạo tổ đưa tay duỗi ra, một cự thủ ngưng tụ, lượn lờ lấy Thiên Đạo lực, một tay bắt lấy Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại càng thêm tức giận, Vô Cực đạo tổ như kẹo da trâu, vung cũng không thoát nổi, Cơ Bất Bại muốn chiến thắng hắn, lại rất khó khăn.

Tuy hắn ở Thời Không tuyệt địa tu luyện mấy trăm triệu năm, nhưng so sánh với Vô Cực đạo tổ, kém xa.

Trời mới biết Vô Cực đạo tổ tu luyện bao nhiêu năm, mấy chục ức, hay là mấy chục tỷ năm?

Có khi càng lâu.

Mà Lý Nguyên Bá cực hạn giác tỉnh, là tu luyện tới cực hạn, quá trình này được hệ thống rút ngắn, nếu đặt ở tình huống bình thường, thời gian dài đến đáng sợ.

Trái lại Cơ Bất Bại, vẫn chưa đạt được cực hạn.

Lý Nguyên Bá cùng Cơ Bất Bại có thể vượt cấp chiến đấu, Vô Cực đạo tổ cũng có thể, Thiên Đạo lực quấn thân, trong Ngoại vũ trụ, Vô Cực đạo tổ gần như vô địch.

Cơ Bất Bại bị Vô Cực đạo tổ kiềm chế.

Một bên khác, Tử Đạo độc chiến hai Thánh, Phục Hi cùng Hậu Thổ một người đối chiến một Thánh, khó phân cao thấp.

- Các vị, ai có pháp bảo mạnh mẽ, trợ giúp Nguyên Bá chút đi!

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng hỏi, Lý Nguyên Bá tay không rất khó chiến thắng Nam Dạ Tinh, nếu có binh khí vừa tay, là không thể tốt hơn.

------oOo------

Chương 1452: Âm Dương nhị khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng Thần Ma hai mặt nhìn nhau, ai bỏ được cho mượn bảo bối của mình?

Vạn nhất sau khi cho mượn, Lý Nguyên Bá không trả thì làm sao bây giờ?

Hiện tại Lý Nguyên Bá là Thánh Nhân, lại được Bệ Hạ thiên vị.

Các Thần Ma đều là tồn tại sống vô số năm, tâm tư kín đáo, nghĩ rất sâu xa.

- Lấy Càn Khôn Xích của ta đi!

Nhiên Đăng bỗng nhiên cắn răng nói, đang khi nói chuyện, hắn lật tay lấy Càn Khôn Xích ra.

Các Thần Ma đều kinh ngạc nhìn về phía Nhiên Đăng, đây là Nhiên Đăng cáo già, hẹp hòi sao?

Thật tình không biết, Nhiên Đăng có nỗi khổ không nói được, Vân Tiêu cùng Triệu Công Minh đều tràn ngập sát ý nhìn hắn, hắn nhất định phải kiến công, để Tần Quân che chở hắn.

Tần Quân nhìn hắn một chút, cười nói:

- Được!

Đang khi nói chuyện, hắn quay đầu nhìn Lý Nguyên Bá hét lên:

- Nguyên Bá, tới đón pháp bảo!

Càn Khôn Xích chưa hẳn có thể được Lý Nguyên Bá phát huy toàn bộ tác dụng, nhưng bảo vật này sử dụng như binh khí, tuyệt đối thích hợp chiến sĩ như Lý Nguyên Bá.

Lời vừa nói ra, Lý Nguyên Bá cấp tốc quay đầu.

Nam Dạ Tinh đã bị Lý Nguyên Bá kéo hứng thú, muốn nhìn một chút Lý Nguyên Bá rốt cuộc mạnh cỡ nào, sau đó thu phục.

Cho nên đối với Lý Nguyên Bá đi lấy Càn Khôn Xích, hắn cũng không thèm để ý.

Pháp bảo?

Hắn cũng có!

Chỉ là khinh thường lấy ra!

Nhiên Đăng ném Càn Khôn Xích cho Lý Nguyên Bá, sau khi lấy được, Lý Nguyên Bá dò xét một phen, phát hiện Càn Khôn Xích dần dần nặng xuống, để hắn thoáng có chút kinh hỉ.

- Càn Khôn Xích, kiếp trước lúc Thiên Địa Sơ Khai đản sinh pháp bảo, uy năng cường đại, đặt ở phương vũ trụ này, có lực lượng của Hỗn Độn Linh bảo.

Huyền Đô cảm thán nói, nhớ tới kiếp trước đủ loại, hắn cũng có loại cảm giác giật mình như mộng.

Càn Khôn Xích có thể đạt tới Hỗn Độn Linh bảo?

Vì sao Nhiên Đăng không phát huy ra được hiệu quả của Hỗn Độn Linh bảo?

Tần Quân buồn bực, tuy nhiên nghĩ tới trước kia Nhiên Đăng không có đạt tới đỉnh phong, tu vi không đủ để phát huy uy năng của Càn Khôn Xích.

Có lẽ Lý Nguyên Bá thân là Thánh Nhân có thể làm được.

- Bảo bối tốt!

Lý Nguyên Bá nhe răng cười nói, hai tay nắm thước, thể nội toát ra khí thể hai màu trắng đen, chui vào trong Càn Khôn Xích.

Âm Dương Nhị khí!

Đây là bản mệnh Thần thông của Kim Sí Đại Bằng Điểu, Khổng Tuyên sinh ra liền biết Ngũ Sắc thần quang, đệ đệ Kim Sí Đại Bằng Điểu tự nhiên cũng không kém.

Trong Tây Du Ký, Kim Sí Đại Bằng Điểu là dựa vào Âm Dương Nhị khí bình hiển lộ tài năng.

Bên trong có Thất Bảo Bát Quái, hai mươi bốn khí, ba mươi sáu bộ, ấn Thiên Cương chi số, bảo vật này có thể chứa người, người ở trong đó, nếu như không nói một lời, trong bình cực kỳ râm mát, một khi nói chuyện, liền có hỏa thiêu đến, một thời ba khắc, hóa thành nùng huyết.

Sau khi Lý Nguyên Bá cực hạn thức tỉnh, đã có thể tự nhiên điều khiển Âm Dương Nhị khí.

Sau khi rót vào Âm Dương Nhị khí, Càn Khôn Xích vốn đen nhánh hiện ra một đạo bạch văn, thân thước bắt đầu rung động, một cỗ uy năng lớn lao bạo phát.

- Đó là…

Nhiên Đăng trừng to mắt, khí tức của Càn Khôn Xích trở nên đáng sợ, thậm chí để hắn sợ hãi, cái này để trong lòng của hắn cảm giác rất khó chịu.

Thần Ma còn lại cũng chấn kinh.

Ngay cả Nam Dạ Tinh ở phương xa cũng nheo mắt lại, thì thào nói:

- Đây là khí tức gì?

Nắm Càn Khôn Xích, Lý Nguyên Bá tức giận nói:

- Tạp chủng! Chịu chết đi!

Oanh...

Thân hình như pháo, xuyên toa mấy ức dặm Hư Không, Lý Nguyên Bá giơ cao Càn Khôn Xích nện tới.

Nam Dạ Tinh nhấc chưởng đối kích, pháp lực hình thành một khí tráo đường kính đạt tới vạn dặm, đáng tiếc bị Lý Nguyên Bá một thước đánh tan.

------oOo------

Chương 1453: Ra đi, Tề Thiên Đại Thánh! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phanh...

Một thước đánh nát pháp lực của Nam Dạ Tinh, vô số khí lãng như trường phong quét sạch về phía bốn phương tám.

Nam Dạ Tinh nheo mắt lại, nhìn Lý Nguyên Bá từ trên cao rơi xuống, hắn lạnh giọng nói:

- Đây là pháp bảo gì?

Hỗn Độn Linh bảo!

Cho dù ở trong Nội vũ trụ, cũng không thể thấy nhiều.

Huống chi Lý Nguyên Bá là Thánh Nhân, nắm lấy một thanh Hỗn Độn Linh bảo, tuyệt đối là cường thế.

Lý Nguyên Bá sao sẽ đi trả lời hắn, một tay nắm thước, gầm thét đánh tới.

Càn Khôn Xích dài trăm trượng, chỗ tay cầm nhỏ bé, càng ra bên ngoài càng to, một thước nện xuống, Nam Dạ Tinh cấp tốc né tránh.

Dọc theo Càn Khôn Xích không ngừng xê dịch, trong chớp mắt liền đến trước mặt Lý Nguyên Bá, nhấc chưởng đập vào trên lồng ngực của Lý Nguyên Bá.

Đập đến Lý Nguyên Bá bay ra ngoài, nhưng trong điện quang hỏa thạch, Lý Nguyên Bá vung thước đập trúng hắn, dẫn đến Nam Dạ Tinh cũng bị đánh bay.

Càn Khôn Xích có thể tùy tâm sở dục biến hóa, trong chiến đấu có thể xuất kỳ bất ý làm bị thương địch nhân.

Lý Nguyên Bá nhe răng cười, tay cầm Càn Khôn Xích, hắn đột nhiên cảm giác được vô địch lại về tới.

Một màn này, làm các Thần Ma phấn chấn không thôi.

- Không nghĩ tới Càn Khôn Xích lợi hại như thế!

- Xem ra Nhiên Đăng không phải chủ nhân chân chính của Càn Khôn Xích a!

- Tiểu tử này đã thành Thánh, sử dụng Hỗn Độn Linh bảo, cho dù lại không thích hợp, cũng lợi hại hơn Nhiên Đăng.

- Hắn đến cùng là làm sao thành Thánh? Lúc trước phân biệt, hắn mới Đại La Cảnh.

- Chỉ có thể nói Bệ Hạ thần thông quảng đại.

Nghe các Thần Ma nghị luận, sắc mặt Nhiên Đăng xấu hổ, Tần Quân thì giả ra biểu lộ cao thâm mạt trắc.

- Chờ một chút, trận chiến này thắng lợi nhất định thuộc về Đại Tần thiên đình chúng ta!

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, nếu có một cái quạt lông chim, sẽ như câu thơ kia, tay cầm quạt lông khăn buộc đầu, trong nháy mắt tường lỗ tan tành mây khói.

Nhìn thấy Tần Quân trấn định như thế, các Thần Ma đều dễ dàng hơn.

Doanh Chính lặng lẽ đánh giá Tần Quân, thầm than, tốt một vị Thiên Đế trẻ tuổi, phong hoa tuyệt đại.

Theo Tần Quân không ngừng mạnh lên, khuôn mặt hắn càng tuấn lãng, cơ hồ đạt tới hoàn mỹ, hai đầu lông mày còn tản ra Hoàng uy, tuấn mỹ mà không mất đi uy nghiêm.

Tuy Doanh Chính dã tâm bừng bừng, nhưng hắn giống như Ngọc Đế, biết ẩn nhẫn.

Bọn hắn cũng nhìn ra được, ngày sau Tần Quân đạt tới độ cao tuyệt không phải bọn hắn có thể tưởng tượng, đợi Tần Quân tiến về Nội vũ trụ, Tinh Vực ở Ngoại vũ trụ chẳng phải là sẽ rơi vào trên đầu bọn hắn?

Lý Nguyên Bá cùng Nam Dạ Tinh bắt đầu lâm vào giằng co, Vân Mị Nương Nương muốn nhân cơ hội tập sát Tần Quân, nhưng Lý Nguyên Bá luôn có thể kịp thời ngăn lại, cho dù sẽ bị Nam Dạ Tinh kích thương cũng không tiếc.

Một màn này được Tần Quân ghi ở trong lòng, quyết định ngày sau vì Lý Nguyên Bá đổi lấy một thanh pháp bảo vừa tay chân chính.

Thời gian lặng yên trôi qua.

Thật lâu.

Oanh...

Cơ Bất Bại một quyền đánh bay Vô Cực đạo tổ, quay người bay về phía đám người Tần Quân.

Giờ phút này, liệt diễm khải giáp trên người hắn càng ngưng thực.

Thấy vậy, Vân Mị Nương Nương vội vàng bay tới ngăn cản.

- Cút! Lão Tử không giết nữ nhân!

Cơ Bất Bại quát một tiếng, thân hình nhanh như lôi, trực tiếp lướt qua Vân

Mị Nương Nương, để cho nàng không ngăn trở kịp nữa.

Lý Nguyên Bá dục huyết phấn chiến, trái lại Nam Dạ Tinh, áo bào không chút tổn hại, cũng không có thụ thương quá lớn, chỉ là trên mặt hơi có chút trầy da.

Thực lực song phương ai cao ai thấp, vừa nhìn liền biết.

- Gần Thánh Nhân cảnh hậu kỳ?

Nam Dạ Tinh nhìn về phía Cơ Bất Bại, cười nhạo nói:

- Con kiến hôi chung quy là con kiến hôi, tuy hai các ngươi đều có thể khiêu chiến Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, nhưng đối mặt ta, các ngươi chỉ có thể tuyệt vọng!

Một phen chiến đấu, hắn để Lý Nguyên Bá thi triển ra tất cả vốn liếng, cũng coi như hiểu cực hạn của Lý Nguyên Bá ở đâu.

Trong lòng đã quyết định lưu lại Lý Nguyên Bá một mạng, bắt về giáo hóa.

Thánh Nhân là tư nguyên hiếm có a.

- Im miệng!

------oOo------

Chương 1454: Ra đi, Tề Thiên Đại Thánh! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Bất Bại không quen nhìn Nam Dạ Tinh vênh váo như thế, hai tay ngưng tụ ra một thanh liệt diễm cự đao dài đến mấy chục vạn trượng, giận bổ mà đi, chém chết không gian, xé rách linh khí, phảng phất như càn khôn cũng bị nó đảo loạn.

Đối mặt một đao gần như vô địch kia, Nam Dạ Tinh cười nhạo một tiếng, tuy hắn không rõ kiếp nạn này vì sao mà lên, nhưng vô ý thức coi Cơ Bất

Bại là người dẫn đầu, về phần Tần Quân, đoán chừng là con rối của Cơ Bất Bại, được bảo hộ.

Thân là Cửu Thánh Quân, hắn sẽ không đi bắt Tần Quân uy hiếp Cơ Bất Bại, bởi vì căn bản không cần!

Ở trước mặt thực lực tuyệt đối, bất luận âm mưu gì đều không chịu nổi một kích!

Một chưởng vỗ ra, liệt diễm cự đao tiêu tán, triệt để hóa thành hư vô, liệt diễm quét sạch về phía bốn phương tám hướng.

Cơ Bất Bại nghiến răng nghiến lợi, Lý Nguyên Bá thuận thế vung thước, nhưng Nam Dạ Tinh một phát bắt được Càn Khôn Xích, hất lên, Lý Nguyên Bá liền bị ném ra ngoài.

- Sợ chưa?

Nam Dạ Tinh nhìn chằm chằm Cơ Bất Bại, khinh miệt cười lạnh nói.

- Sợ?

Cơ Bất Bại khịt mũi coi thường, tuy chấn kinh thực lực của Nam Dạ Tinh, nhưng vẫn phóng tới lần nữa.

Cùng lúc đó, trong lỗ đen bay ra một bóng người, rõ ràng là Dương Tiễn.

Thời khắc này Dương Tiễn cực kỳ chật vật, trên thân tràn đầy vết máu, vô cùng thê thảm.

Hắn vừa bay về phía chiến trường, vừa quay đầu, biểu lộ khó coi, tựa hồ phía sau có đồ vật gì.

- Đáng giận, chỗ kia đến cùng là địa phương nào?

Dương Tiễn cắn răng thì thào nói, cùng lúc đó, một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trong lỗ đen tràn ra.

Để tất cả Thánh Nhân sắc mặt kịch biến.

Nam Dạ Tinh nhíu mày nhìn lại, bực bội nói:

- Bọn gia hỏa này, quả nhiên muốn bỏ đá xuống giếng!

Các đệ tử Thánh Môn quan chiến lần nữa vỡ tổ.

- Những khí tức này, ông trời ơi.. Còn có hết hay không?

- Thật đáng sợ.

- Chẳng lẽ là thế lực nhất lưu còn lại của Nội vũ trụ?

- Không có cách, Thánh Môn chúng ta mạnh lớn, tự nhiên làm cho người kiêng kị.

- Có Tổ Thánh ở đây, chúng ta sợ cái gì?

Tiếng bàn luận của bọn họ vang lên, không có kinh hoảng như lúc trước, đều bởi vì thực lực của đám người Nam Dạ Tinh cường đại.

Nhất là Nam Dạ Tinh, hoàn toàn là đang đùa bỡn Lý Nguyên Bá cùng Cơ Bất Bại!

- Đinh! Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để mắt hắn híp lại, hít sâu một hơi, nắm chặt hai nắm đấm.

Đại Thánh của trẫm rốt cục xuất thế rồi!

- Xong, lại có Thánh Nhân?

- Thảo! Thánh Nhân nhiều như chó sao?

- Nội vũ trụ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Không nghĩ tới chúng ta cũng sẽ lưu lạc làm hạng người kiến hôi.

- Ai, Chư Thiên chiến, chúng ta thân bất do kỷ.

Các Thần Ma vây quanh ở bên cạnh Tần Quân đều đang thở dài, Đế Tuấn, Đế Giang, Doanh Chính đều là cái thế hùng chủ, sắc mặt khó nhìn lên.

- Không cần hoảng.

Tần Quân cười khẽ nói, để các Thần Ma nhìn về phía hắn.

- Không hoảng? Bây giờ ngươi lấy cái gì chiến thắng? Đợi lát nữa lại có Thánh Nhân giáng lâm…

Đông Hoàng Thái Nhất giễu cợt nói, chỉ là nụ cười của hắn tràn đầy đắng chát cùng tuyệt vọng.

Thật phải chết ở chỗ này.

Nếu không có Đế Tuấn ép buộc, hắn mới sẽ không đi tìm chết a.

Phương xa, trong lỗ đen truyền ra một cỗ khí tức vô cùng cường đại, làm cho cả tiểu vũ trụ bắt đầu ba động, phảng phất như lúc nào cũng có thể phá nát.

- Lấy cái gì đi thắng?

Tần Quân cười càng to, ánh mắt hắn ngưng tụ, hét lên:

- Ra đi, Tề Thiên Đại Thánh!

------oOo------

Chương 1455: Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Thiên Đại Thánh?

Chúng Thần Ma trừng to mắt, Thần Ma nhận biết Tôn Ngộ Không trong nháy mắt đoán được, chẳng lẽ Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá, đều mạnh lên rồi?

Doanh Chính, Lục Áp đạo nhân, Quảng Thành Tử mới tới đều kinh ngạc.

Tề Thiên Đại Thánh là ai?

Tần Quân vội vàng để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh, tuyệt đối không kém Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Tốt nhất là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Như vậy mới có hi vọng khiêu chiến Nam Dạ Tinh!

- Tôn Ngộ Không, đến từ Thần thoại truyền thuyết..

- Chủng tộc: Linh Minh Thạch Hầu! Tề Thiên Đại Thánh! Đấu Chiến Thắng Phật!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh viên mãn!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Hỏa Nhãn Kim Tinh! Kim Cương Bất Tử Thân! Cân Đẩu Vân! Nộ Trấn Chư Thiên!

- Pháp bảo: Kim Cô Bổng!

- Thuộc tính đặc thù thứ nhất: Tề Thiên Đại Thánh (gia tăng cảm giác áp bách, càng chiến càng mạnh)!

- Thuộc tính đặc thù thứ hai: Ma Tâm Thắng Phật (bởi vì trong thực chất lệ khí quá nặng, dễ dàng thành ma, mất lý trí, vô cùng có khả năng sinh ra ý thức phân liệt)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh viên mãn!

Móa!

Tần Quân trợn mắt lên, có cần kích thích như thế hay không?

Tôn Ngộ Không mạnh như thế, chẳng phải là ngang dọc Thánh Nhân cảnh vô địch?

Thuộc tính đặc thù vậy mà nhiều một loại, Ma Tâm Thắng Phật!

Cái này là Thần Ma thứ nhất có được hai thuộc tính đặc thù!

Tần Quân lập tức kích động lên, dị thường của hắn để các Thần Ma khẩn trương.

- Bệ Hạ, có chuyện gì vậy?

Cường Lương vội hỏi, đúng lúc này, trên đỉnh đầu Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ đen.

Một thân ảnh kiêu ngạo gầy gò chậm rãi bước ra, khí tức vô cùng bạo lệ để chúng Thần Ma ngừng hô hấp.

- Cái này…

Nhiên Đăng run giọng nói, hoàn toàn không thể tin được tình cảnh mình thấy.

Chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không nắm Kim Cô Bổng, thân thể thẳng tắp, ăn mặc kim giáp loá mắt, đai lưng đỏ, chân đạp Toa Vân Ngoa, lông khỉ trên người như liệt diễm đang thiêu đốt, quanh thân còn quay quanh lấy huyết khí quỷ dị.

Các Thần Ma ngẩng đầu nhìn lại, bao quát Tần Quân.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không cúi đầu, nặng nề thở hổn hển, ngũ quan trở nên có chút dữ tợn, lông khỉ trên gương mặt không ngừng phiêu động, khiến cho hắn nhìn rất dữ tợn.

Hồng Quan trên đỉnh đầu, hai căn Phượng Sí phiêu động, tư thái của Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương phát huy vô cùng tinh tế.

Bởi vì khí thế của hắn quá mạnh, dẫn đến không gian chung quanh đều

chấn động.

Khí tức kinh khủng như Thượng Cổ Ma Thần, để các Thần Ma hô hấp gấp gáp.

- Ngươi thành Thánh rồi?

La Sĩ Tín tắc lưỡi hỏi, âm thanh run rẩy.

Đã từng cùng một chỗ pha trộn ở Đại La Kim Tiên, kết quả Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không đều thành Thánh, để tim Kỳ Lân Chi Tổ đau thắt.

Nam Dạ Tinh, Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn đều cảm nhận được khí tức đáng sợ của Tôn Ngộ Không, nhao nhao quay đầu.

- A?

Cơ Bất Bại nhíu mày, hắn vậy mà nhìn không thấu tu vi của Tôn Ngộ Không.

Lý Nguyên Bá thì kinh ngạc không thôi, tựa hồ Tôn Ngộ Không còn mạnh hơn hắn.

Nam Dạ Tinh cảm thấy nguy hiểm, trầm giọng hỏi:

- Ngươi là người nào?

Tôn Ngộ Không không có trả lời hắn, cúi đầu nhắm mắt, nghiến răng nghiến lợi, tựa hồ nhẫn lấy cái gì.

- Hắn chính là thủ hạ của trẫm, Đại Tần thiên đình Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không!

Tần Quân quay người nhìn về phía Nam Dạ Tinh cười nói, vận đủ pháp lực, tiếng cười của hắn truyền ra bốn phương tám hướng, khiến cho càng ngày càng nhiều sinh linh quay đầu.

------oOo------

Chương 1456: Mỹ Hầu Vương Tôn Ngộ Không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ, Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương cùng với bốn Thánh khác ở phía xa cũng quay đầu nhìn lại.

Dưới vạn chúng chú mục, kim giáp trên người Tôn Ngộ Không bắt đầu lập loè hàn mang khiếp người.

- Tề Thiên Đại Thánh Đấu Chiến Thắng Phật.

Tôn Ngộ Không rít gào, âm thanh vô cùng khàn khàn, ẩn chứa phẫn nộ ngập trời, phảng phất như lúc nào cũng có thể bạo tẩu.

Dọa đến Thần Ma ở bốn phía vội vàng tránh lui, cả đám đều sợ hãi nhìn hắn.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Doanh Chính, Ngọc Đế, La Sĩ Tín, Trấn Nguyên Tử, Dương Tái Hưng, Lục Áp đạo nhân, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Hiên Viên, Thần Nông, Huyền Đô, Quảng Thành Tử, những người này ở trong Thần thoại, ai không phải tồn tại quát tháo phong vân?

Bây giờ đều ngưỡng vọng Tôn Ngộ Không tản ra khí tức bạo lệ vô tận.

Tần Quân không có tránh lui, mà mỉm cười nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Độ trung thành của Tôn Ngộ Không vẫn là max trị số, cho dù thành ma, hắn tin tưởng Tôn Ngộ Không cũng sẽ không tổn thương hắn.

Đây là trải qua thời gian dài tín nhiệm!

Hắn còn nhớ lúc trước Thần Vô Cơ tập kích Nam Vực thiên giới, các Thần Ma dưới tay hắn đều không làm gì được Thần Vô Cơ, thẳng đến Tôn Ngộ Không xuất hiện.

Nương theo tiếng cười bễ nghễ thiên hạ, Tôn Ngộ Không hoành không xuất thế, một gậy đâm thủng bầu trời, như Chúa Cứu Thế sừng sững ở trên đám mây, kiêu ngạo cất tiếng cười to!

- Lại lần nữa hiện ra kiêu ngạo của ngươi đi!

Tần Quân nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, thì thào nói.

Phảng phất như nghe được âm thanh của Tần Quân, Tôn Ngộ Không đột nhiên ngẩng đầu.

- Rống....

Tiếng gầm gừ tràn ngập bạo lệ cùng phẫn nộ từ trong miệng hắn truyền ra, bá đạo tuyệt luân, để toàn bộ sinh linh đều cảm giác bên tai sắp vỡ, tất cả đều hoảng sợ nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Sắc mặt của Nam Dạ Tinh cũng khó nhìn, lúc này móc ra một thanh đao, giống như bạch cốt đúc thành, mặt ngoài chiết xạ lãnh quang làm người run sợ.

- Thành Phật thành Ma.

Tôn Ngộ Không nhắm mắt lại, cắn răng thì thào nói, thân thể run rẩy, phảng phất như chịu đựng dày vò mà thường nhân khó có thể lý giải được.

Khí tức của hắn dần dần đề cao, toàn bộ tiểu vũ trụ bắt đầu rung động.

- Hắn làm sao vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất nuốt một ngụm nước bọt hỏi.

Không có người giải đáp, bởi vì Thần Ma còn lại cũng không rõ ràng.

Mà Tần Quân thì một mực nhìn Tôn Ngộ Không diện mục dữ tợn, chờ đợi hắn tỉnh lại.

- Con khỉ này.

Phương xa, trên trán Tử Đạo tràn ra mồ hôi lạnh, khí tức của Tôn Ngộ Không đã đạt tới cấp độ để hắn rùng mình.

Khó có thể tưởng tượng, cảnh giới của đối phương cao bao nhiêu.

- Làm sao có thể.

Sắc mặt của Đế Thiên Vô vô cùng âm trầm. Các tân đệ tử như Tiêu Như Thủy, Thiên Mệnh Đại Đế, Diệp Nam Phong, Khôn Khúc, Tư Không Tinh Tuyền đều khó có thể tin nhìn Tôn Ngộ Không.

Bọn hắn đều nhớ kỹ trước khi tiến vào Thánh Môn, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá là bồi bạn ở bên người Tần Quân, tu Đại La Cảnh vi, vô cùng nhỏ yếu.

Hiện tại Lý Nguyên Bá thành Thánh, Tôn Ngộ Không trở nên mạnh hơn, bọn hắn hoàn toàn không thể nào hiểu được.

Đây là mộng sao?

Vì sao mộng này đáng sợ cùng chân thực như vậy?

- Giả thần giả quỷ!

Nam Dạ Tinh nổi giận, Tôn Ngộ Không chậm chạp không trả lời hắn, thậm chí không nhìn hắn, một mực đề cao khí tức của mình, để hắn cảm thấy nhục nhã.

Lúc này, hắn xách đao vọt tới Tôn Ngộ Không.

- Yêu Hầu! Để mạng lại!

Nam Dạ Tinh hét giận dữ một tiếng, tay trái giơ cao Bạch Cốt Đao.

Tôn Ngộ Không đột nhiên mở mắt, hai đạo kim quang khiếp người tràn mi mà ra, hắn trực tiếp ném Kim Cô Bổng.

- Ồn ào quá!

Kim Cô Bổng đụng nát không gian, cấp tốc đi tới trước mặt Nam Dạ Tinh.

Đồng tử của Nam Dạ Tinh phóng đại, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Tốc độ của Kim Cô Bổng quá nhanh, để hắn chỉ có thể vô ý thức vung đao

đi ngăn cản.

- Đương....

Kim Cô Bổng đập xuống, Bạch Cốt Đao tuột tay bay ra ngoài, Nam Dạ Tinh chỉ cảm giác mình bị một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng đập trúng, cánh tay phải bạo liệt, huyết nhục văng tung tóe, kêu thảm một tiếng, ngã bay ra ngoài.

------oOo------

Chương 1457: Muốn ngươi vạn kiếp bất phục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ti...

Toàn bộ sinh linh hít vào một luồng linh khí, mạnh như Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá cũng trừng to mắt, một bộ như thấy quỷ.

Xa xa Vô Cực đạo tổ, Vân Mị Nương Nương cùng bốn Thánh khác tất cả đều há to mồm, nửa chữ cũng nhả không ra.

Tiện tay ném gậy, liền nện bạo cánh tay của Nam Dạ Tinh?

Đây là lực lượng như thế nào?

Ầm! Ầm! Phanh.

Tần Quân tim đập nhanh hơn, như Chiến Cổ kích minh, lực lượng của Tôn Ngộ Không dã man đến cực điểm, để hắn cũng nhiệt huyết dâng trào.

Đây mới là tư thái mà Tề Thiên Đại Thánh nên có!

Các Thần Ma ở chung quanh đều đã hóa đá, không biết nên nói cái gì, quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, bọn hắn cũng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Ánh mắt cuối cùng chuyển hướng Tần Quân, ánh mắt của bọn hắn đều trở

nên nóng rực.

Ngay cả Tôn Ngộ Không cũng có thể trở nên mạnh như thế, vậy bọn họ thì sao?

Giờ khắc này, dù là Đông Hoàng Thái Nhất cũng bắt đầu run rẩy, hắn đã sớm nghe nói Tần Quân có thể làm cho tu vi của thủ hạ bay vọt, hắn cũng muốn khôi phục tu vi đỉnh phong, thậm chí siêu việt đỉnh phong.

- Hoa Quả Sơn, Tề Thiên Thánh Linh Sơn Đấu Chiến Phật.

Tôn Ngộ Không dữ tợn nghiêm mặt, nói một mình, huyết khí quanh thân càng ngày càng nhiều, tựa như kình phong quấn quanh.

Hai mắt của hắn vẫn bắn ra hai đạo kim quang, chỉ là kim quang dần dần chuyển biến thành huyết sắc.

Thành ma!

Cực hạn giác tỉnh khiến cho tu vi của hắn bay vọt, mà Tôn Ngộ Không trời sinh cao ngạo bạo lệ, tu vi càng cao, càng thêm cuồng vọng.

Hôm nay hắn đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, phóng tầm mắt nhìn Đại Thiên vũ trụ, hắn sẽ sợ ai?

Đạo tâm bất ổn, Ma Tâm Thắng Phật!

- Thật chẳng lẽ muốn nhập Ma?

Tần Quân nắm chặt song quyền, nhìn Tôn Ngộ Không, hắn ấm giọng gọi:

- Ngộ Không.

Lời vừa nói ra, toàn thân Tôn Ngộ Không run lên, kim quang trong mắt cấp tốc thu đi, cúi đầu nhìn về phía Tần Quân, trong đầu hắn không khỏi hiện ra một màn trước khi cực hạn giác tỉnh.

Hình ảnh lờ mờ, đó là trên Cân Đẩu Vân.

- Ngộ Không, nếu trẫm để ngươi thành Thánh, ngươi có nguyện ý không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi.

Lúc đó hắn nghe xong liền hưng phấn lên, vò đầu bứt tai hỏi:

- Thành Thánh? Là Thánh Nhân vạn kiếp bất tử kia?

Đối với Tần Quân mà nói, có lẽ chỉ mới qua mấy ngày.

Nhưng Tôn Ngộ Không trải qua cực hạn giác tỉnh, lại cảm giác thương hải tang điền.

Ý thức chậm rãi thanh tỉnh, Tôn Ngộ Không hạ xuống, nửa quỳ ở trước mặt Tần Quân, trầm giọng nói:

- Bệ Hạ, Ngộ Không không phụ kỳ vọng, đã thành Thánh!

Không chỉ thành Thánh, hắn sắp siêu việt Thánh Nhân!

Giờ phút này tâm tình của hắn kích động, chờ đợi Tần Quân khích lệ.

Tần Quân đưa tay, đặt ở trên vai hắn, cười nói:

- Tề Thiên Đại Thánh của trẫm nhất định có thể thành Thánh, trẫm chưa bao giờ hoài nghi.

Tôn Ngộ Không nghe mà cảm xúc bành trướng, đúng lúc này, Nam Dạ Tinh ở phương xa mất đi cánh tay phải thì lâm vào trong nổi giận.

- Bát Hầu dám làm tổn thương ta.

Khuôn mặt của Nam Dạ Tinh vặn vẹo, thấp giọng gầm thét.

Chỉ thấy cánh tay phải của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng trưởng, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, tràn đầy sát ý.

Cùng lúc đó, trong lỗ đen cũng bay ra từng bóng người, tuyệt đại đa số đều là Hiển Thánh, trong đó không thiếu Thánh Nhân, khí tức cường đại.

- Chậc chậc, Thánh Nhân vậy mà lưu lạc đến tận đây.

- Ai bảo Thánh Môn quá càn rỡ, hiện tại rơi vào kết quả bị tiêu diệt.

- Thánh Giới cũng nát?

- Thánh uy thật lớn, đến cùng là thế lực phương nào?

- A? Cỗ Yêu khí này.

Bọn hắn nghị luận ầm ĩ, rất nhanh liền phát giác được không thích hợp, đều nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Thời khắc này tuy Tôn Ngộ Không tỉnh táo lại, nhưng Yêu khí vẫn kinh người, tràn đầy tà ác bạo lệ, huyết khí quỷ dị quanh thân cũng không tiêu tán.

Tần Quân cũng chú ý tới điểm này, quan tâm hỏi:

- Ngươi còn tốt đó chứ?

------oOo------

Chương 1458: Muốn ngươi vạn kiếp bất phục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắc mặt của Tôn Ngộ Không bình tĩnh, chỉ là cái trán tràn ra mồ hôi lạnh, hắn miễn cưỡng cười nói:

- Còn tốt, chỉ là cảm giác ta sắp khắc chế không được mình.

Tim của hắn không cầm được sinh ra sát ý, muốn giết sạch toàn bộ sinh linh trong vũ trụ.

Muốn đánh bạo hết thảy người không phục hắn!

Tần Quân nghe xong, nhíu mày hỏi:

- Có biện pháp nào khắc chế không?

Tôn Ngộ Không càng khó chịu, lắc lắc đầu nói:

- Không biết, ta cảm giác tâm lý nghẹn khuất khó chịu.

Các Thần Ma ở chung quanh hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng nhìn ra trạng thái của Tôn Ngộ Không có chút không đúng.

- Sát khí thật kinh người, sợ là ngay cả Ma Tổ cũng không sánh bằng.

Doanh Chính thân là Tổ Long chuyển thế âm thầm cảm thán nói, ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không tràn đầy kiêng kị.

Con khỉ này đến cùng lai lịch như thế nào?

Lúc này, cánh tay phải của Nam Dạ Tinh đã khôi phục, xách đao dạo bước mà đến, khí tức càng cường đại, Bạch Cốt Đao trong tay bắt đầu biến hình, mọc ra vô số cốt thứ, thân đao cũng đang dài thêm.

- Đã khó chịu, vậy thì đừng khắc chế!

Tần Quân vỗ vỗ đầu của Tôn Ngộ Không, cười khẽ nói.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không đột nhiên ngẩng đầu, Thần Ma còn lại kém chút dọa tiểu trong quần, Bệ Hạ là thế nào vậy?

Vậy mà khuyên Tôn Ngộ Không thành ma!

- Thế nhưng ta sợ làm bị thương Bệ Hạ.

Tôn Ngộ Không gian nan nói, Hỏa Nhãn Kim Tinh bắt đầu sung huyết, trong miệng mọc ra răng nanh bén nhọn.

Tần Quân thu tay lại, quay người nhìn về phía Nam Dạ Tinh khí thế hung hung, cười nói:

- Trẫm tin tưởng ngươi, Đại Thánh của trẫm sao có thể thương tổn trẫm?

Oanh!

Tôn Ngộ Không nghe xong, Yêu khí đột nhiên bạo phát, thổi đến quần áo của Tần Quân bay phất phới.

Hắn chậm rãi đứng dậy, lạnh giọng nói:

- Bệ Hạ tín nhiệm Ngộ Không, Ngộ Không sẽ không để cho Bệ Hạ thất vọng.

Tần Quân lật tay lấy ra Hỗn Độn Tử Kim Bổng, thân gậy dài đến một trượng, toàn thân Tử Kim, mặt ngoài khắc lấy Phù Văn huyền ảo, chỉ nhìn một chút, liền vô cùng kinh diễm.

- Đó là…

Đế Tuấn trừng to mắt, Thần Ma còn lại cũng tim đập thình thịch.

Bọn hắn đều có thể nhìn ra được Hỗn Độn Tử Kim Bổng bất phàm.

- Tề Thiên Đại Thánh ở đâu!

Tần Quân cười hét lên, tay trái giơ Hỗn Độn Tử Kim Bổng, đưa lưng về phía Tôn Ngộ Không Yêu khí ngập trời.

Tôn Ngộ Không đạt được hứa hẹn của Tần Quân, không còn kiềm chế mình, trong mắt sung huyết, khuôn mặt dữ tợn, lông khỉ tựa hồ dài ra, chợt nhìn, để cho người sợ hãi.

- Có thần!

Tôn Ngộ Không nói, chỉ là âm thanh tràn đầy bạo lệ cùng sát ý, để chúng Thần Ma sợ hãi.

Các Thánh Nhân đều kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, bọn hắn còn tưởng rằng Tần Quân là cùng đường mạt lộ.

Thật tình không biết, Tần Quân là thật tín nhiệm Tôn Ngộ Không.

- Đây là Hỗn Độn Tử Kim Bổng, trẫm ban cho ngươi, đánh giết hết thảy địch nhân đối nghịch Đại Tần thiên đình, có nguyện ý hay không!

Nụ cười trên mặt Tần Quân càng băng lãnh, phảng phất như đang nhìn người chết nhìn về phía Nam Dạ Tinh.

Nam Dạ Tinh vừa nhìn thấy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, lập tức cảm thấy không ổn, lúc này tăng tốc đánh tới Tần Quân cùng Tôn Ngộ Không.

Hắn động, Tôn Ngộ Không cũng động.

Cùng Tần Quân gặp thoáng qua, tay phải tiếp nhận Hỗn Độn Tử Kim Bổng, đánh về phía Nam Dạ Tinh.

- Thần nguyện ý!

Tôn Ngộ Không gào thét nói, huyết khí đột nhiên tăng vọt, tựa như một huyết sắc trường hồng, mang theo khí thế vô cùng cường đại phóng tới Nam Dạ Tinh.

Nam Dạ Tinh hãi hùng khiếp vía, nhưng không có trốn tránh, bởi vì trước mắt bao người, hắn thân là một trong Cửu Thánh Quân, há có thể tránh chiến?

Song phương đều nín thở ngưng thần.

Hai cường giả tuyệt thế va chạm, ai có thể thắng?

- Ta muốn đánh chết ngươi! Muốn ngươi vạn kiếp bất phục!

Tôn Ngộ Không cười giận dữ nói, không còn kiềm chế mình, hắn triệt để nhập Ma, sát ý vô tận bao phủ lý trí của hắn.

Giờ khắc này, toàn bộ sinh linh trong vũ trụ, ở trong mắt hắn đã mất đi diện mục, tất cả đều biến thành con mồi.

------oOo------

Chương 1459: Ngộ Không điên dại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn kiếp bất phục?

Mặt mũi Nam Dạ Tinh vặn vẹo viết đầy phẫn nộ, thân là một trong Cửu Thánh Quân, ai dám để hắn vạn kiếp bất phục?

Hơn nữa còn là ở trước mặt mọi người, nếu không giết Tôn Ngộ Không, mặt mũi của hắn đặt ở nơi nào.

Song phương cách xa nhau mấy ức dặm, khoảng cách này đối với bọn hắn mà nói rất ngắn.

Cơ hồ là thoại âm của Tôn Ngộ Không rơi xuống, song phương liền đụng vào nhau.

Tôn Ngộ Không một tay dẫn theo Hỗn Độn Tử Kim Bổng vung nện đi, Nam Dạ Tinh không cam lòng yếu thế, dùng hết toàn lực vung đao bổ tới.

Đương...

Hỗn Độn Tử Kim Bổng cùng Bạch Cốt Đao tấn công, tựa như Hồng Hoang nổ tung, âm thanh đâm rách màng nhĩ của rất nhiều sinh linh, toàn bộ sinh linh đều khẩn trương nhìn hai cường giả tuyệt thế va chạm.

Chỉ thấy Nam Dạ Tinh bị Tôn Ngộ Không nện đến thổ huyết bay ngược.

Song phương phảng phất như không tồn tại ở cùng một đẳng cấp, lực lượng của Tôn Ngộ Không rõ ràng cường đại hơn Nam Dạ Tinh rất nhiều.

Trong quá trình bay ngược, tâm thần của Nam Dạ Tinh rung mạnh, không ngừng kinh hô:

- Làm sao có thể.

Mặc dù hắn không tính Thể Tu, nhưng lực lượng cũng không yếu, huống chi tuy Tôn Ngộ Không là Thánh Nhân cảnh viên mãn, nhưng hắn cũng vậy a!

Cảnh giới giống nhau, hắn lại không bằng đối phương.

Người quan chiến đều trừng to mắt, bao quát vô số cường giả ở trước lỗ

đen, những Thánh Nhân kia càng chấn kinh.

- Đây không phải Nam Dạ Tinh sao? Lại bị kích thương!

- Ti... Yêu Hầu này có lai lịch gì? Yêu Tộc cũng có tồn tại mạnh như thế?

- Chuyện gì xảy ra? Không chỉ có Thánh Môn, ngay cả Nam Dạ Tinh cũng bị liên luỵ vào.

- Còn có khí tức Cổ Phật, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Thật nhiều Thánh Nhân, bọn hắn là đến từ thế lực nào?

Các cường giả đuổi theo Dương Tiễn đi vào tiểu vũ trụ thấy rõ tình huống nơi này, đều sợ hãi.

Trong tiểu vũ trụ nổi lơ lửng vô số tàn chi cùng huyết nhục, giống như Hư Không Luyện Ngục.

Lúc này, Tôn Ngộ Không lần nữa lấn người tới.

- Khặc khặc kiệt.

Tôn Ngộ Không tà khí lẫm nhiên, hai mắt bắn ra huyết quang càng ngày càng dài, Hỗn Độn Tử Kim Bổng ở trong tay hắn, cùng huyết khí quanh thân hắn vô cùng thích hợp, tựa như Ma Đầu từ trong hỗn độn lao ra.

Hắn cấp tốc đi tới trước mặt Nam Dạ Tinh, lần này, hai tay của hắn giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng, không chút lưu lực đập tới Nam Dạ Tinh.

Nam Dạ Tinh chỉ cảm thấy kinh hoàng, vô ý thức nhấc đao đi ngăn cản, nhưng bởi vì hắn vẫn còn trong trạng thái bay ngược, khiến cho lực lượng không cách nào toàn bộ sử xuất.

Tôn Ngộ Không ngang ngược nện xuống một gậy, coong một tiếng, Nam Dạ Tinh kêu thảm, hổ khẩu rách tả tơi, Bạch Cốt Đao tuột tay bay đi, Hỗn Độn Tử Kim Bổng rơi vào trên lồng ngực hắn, nện đến lồng ngực sụp đổ, da tróc thịt bong, ngay cả bạch cốt âm u cũng lật ra ngoài.

Ý thức của Nam Dạ Tinh trong nháy mắt lâm vào trống không, nhục thân

rơi xuống, trong chớp mắt liền tan biến ở trong bóng đêm vô tận.

Thân hình của Tôn Ngộ Không thoắt một cái, tan biến tại chỗ.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã đi tới dưới Nam Dạ Tinh, một tay nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm một cái.

Phốc...

Máu tươi vẩy ra, bụng của Nam Dạ Tinh bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm xuyên, huyết nhục theo Hỗn Độn Tử Kim Bổng từ phía sau lưng toát ra, vô cùng thê thảm.

Một màn này làm toàn bộ sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối.

Lúc trước Nam Dạ Tinh còn vô địch bị ngược sát?

Vô Cực đạo tổ càng bị dọa đến toàn thân run rẩy, thì thào nói:

- Làm sao có thể.

Bốn Thánh đi theo Nam Dạ Tinh đến kém chút dọa tiểu trong quần, bọn hắn đều là tùy tùng của Nam Dạ Tinh, biết rõ Nam Dạ Tinh khủng bố đến mức nào.

- Yêu Hầu này…

Trước lỗ đen, một Thánh Nhân mặc hắc bào nhíu mày nói nhỏ, những cường giả khác ở chung quanh cũng bị Tôn Ngộ Không bá đạo chấn nhiếp.

Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá càng như thấy quỷ.

Tôn Ngộ Không rốt cuộc mạnh cỡ nào?

------oOo------

Chương 1460: Ngộ Không điên dại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tu vi của con khỉ này…

Tử Đạo nuốt một ngụm nước bọt.

Hắn phát hiện mình hoàn toàn nhìn không thấu Tần Quân, Tần Quân đến cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?

Người có tâm tình giống như hắn còn có Cơ Bất Bại, thân là cha của Tần Quân kiếp trước, hắn vậy mà nhìn không thấu Tần Quân.

- Trong 200 ngàn năm này, hắn đến cùng đã trải qua cái gì?

Cơ Bất Bại phức tạp nhìn Tần Quân.

Trong lòng của hắn có loại cảm giác bị thất bại, nguyên lai Tần Quân cũng không nhất định cần hắn.

Các Thần Ma ở chung quanh Tần Quân cũng bị rung động.

- Quá mạnh.

- Trách không được Bệ Hạ bình tĩnh như thế, nguyên lai Tôn Ngộ Không đã mạnh tới mức này.

- Thật là đáng sợ, hắn là Nhập Ma a, có thể ngay cả chúng ta cũng giết hay không?

- Yên tâm đi, có Bệ Hạ ở đây, Ngộ Không sẽ không tổn thương chúng ta.

- Quả nhiên là hậu sinh khả úy.

Các Thần Ma nghị luận ầm ĩ, dù là Đông Hoàng Thái Nhất cùng Doanh Chính cũng chỉ giữ trầm mặc, như Tôn Ngộ Không, bọn hắn hoàn toàn không biết đối địch sẽ có hậu quả khủng bố như thế nào.

Tần Quân thì bình thản ung dung, không sợ hãi chút nào.

Tôn Ngộ Không là thiên tài chiến đấu, hiện tại cảnh giới đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, nói không khoa trương, tất cả Thánh Nhân trong tiểu vũ trụ cộng lại, cũng không phải đối thủ của hắn.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không ra quyền như gió, bắt đầu hành hung Nam Dạ Tinh.

Quyền của hắn nhanh đến cực hạn, phảng phất như ức vạn nấm đấm ở trong một giây rơi vào trên người Nam Dạ Tinh.

Oanh...

Thánh Cốt của Nam Dạ Tinh vỡ vụn, nhục thân gánh không được đả kích, trong nháy mắt bạo liệt, hóa thành huyết vụ, phiêu tán ở trên không trung.

Một đạo bạch quang từ trong huyết vụ thoát ra, rõ ràng là nguyên thần của Nam Dạ Tinh.

Nhìn về phía Tôn Ngộ Không không ai bì nổi, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ sợ hãi.

- Đáng giận.

Nam Dạ Tinh nghiến răng nghiến lợi, cuối cùng vẫn lựa chọn bỏ chạy, hắn thi triển bí thuật, ở trong điện quang hỏa thạch Phá Toái Hư Không, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Toàn bộ quá trình, nhanh đến dưới Thánh Nhân, không người có thể sử dụng con mắt nhìn được.

Trong mắt tuyệt đại đa số sinh linh, nguyên thần của Nam Dạ Tinh phảng phất như tính cả nhục thân cùng một chỗ bị đánh nát.

Oanh sát nhục thân của Nam Dạ Tinh, tắm rửa trong huyết vụ, Tôn Ngộ Không trở nên càng thêm điên cuồng, hắn uốn lượn lấy thân thể, thở hổn hển, Yêu khí ngập trời còn tăng vọt, tứ ngược toàn bộ chiến trường.

Hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Vô Cực đạo tổ cùng với bốn Thánh khác, cách xa mấy chục tỉ dặm, liền để đám người Vô Cực đạo tổ dọa sợ nổi da gà.

- Mau trốn!

- Thánh Quân đại nhân cũng không phải đối thủ của nó, chúng ta không thể chịu chết!

- Đáng giận! Bát Hầu này là từ đâu xuất hiện?

- Không tốt! Hắn đến rồi!

Bốn Thánh ở sau lưng Vô Cực đạo tổ kinh sợ, chỉ thấy Tôn Ngộ Không xách bổng đánh tới.

Phục Hi, Tử Đạo, Hậu Thổ vội vàng thối lui, sợ bị Tôn Ngộ Không ngộ thương.

Tốc độ của Tôn Ngộ Không cực nhanh, lúc Chư Thánh chuẩn bị thi triển Thần thông đào tẩu thì đã trễ.

Dù sao bọn hắn không có tu vi như Nam Dạ Tinh, có thể nào từ dưới mí mắt của Tôn Ngộ Không thoát đi?

- Chết đi....

Tôn Ngộ Không nổi giận gào thét làm cho cả tiểu vũ trụ vặn vẹo càng thêm kịch liệt, hắn quét ngang đến một gậy, trực tiếp cắt đứt Vô Cực đạo tổ.

Ngay sau đó, hắn quay người vung một gậy, đánh nổ nhục thân của một tên Thánh Nhân, huyết nhục tràn ngập, khiến cho hình ảnh trở nên vô cùng kinh dị.

Vô Cực đạo tổ mất đi nửa thân thể mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, nửa người trên không ngừng run rẩy, giờ khắc này, tim của hắn lâm vào trong tuyệt vọng cùng sợ hãi trước nay chưa có.

- Hắc hắc, các ngươi đều phải chết.

Tôn Ngộ Không cười gằn, quơ gậy đập về phía ba Thánh khác, dọa đến ba Thánh vội vàng thôi động pháp lực, cùng nhau công kích Tôn Ngộ Không.

------oOo------

Chương 1461: Bổng định càn khôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh nổ Nam Dạ Tinh, lại cắt ngang Vô Cực đạo tổ, một gậy nện bạo nhục thân của một Thánh Nhân!

Tôn Ngộ Không chấn nhiếp toàn bộ tiểu vũ trụ, toàn bộ sinh linh đều thấy lưng bốc lên hơi lạnh.

Nương theo Yêu khí của Tôn Ngộ Không càng thêm khủng bố, tiểu vũ trụ ba động càng thêm kịch liệt, tựa như lúc nào cũng sẽ phá nát.

Đối mặt pháp lực hồng lưu của ba Thánh Nhân, Tôn Ngộ Không lộ ra vô cùng nhỏ bé, nhưng khí thế của hắn không hề yếu.

- Ta muốn đánh chết các ngươi!

Tôn Ngộ Không cười quái dị nói, đang khi nói chuyện, ngã nhào một cái, phóng qua pháp lực hồng lưu, Hỗn Độn Tử Kim Bổng bị hắn vung nện xuống, giống như Như Ý Kim Cô Bổng, càng biến càng dài, tựa như Thiên trụ nện xuống.

Tốc độ quá nhanh, ba Thánh không kịp phản ứng, bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng quét ngang đánh bạo nhục thân.

Tu vi của bọn hắn cơ hồ đều không vượt qua Thánh Nhân cảnh trung kỳ, có thể nào so sánh với Tôn Ngộ Không.

Trong đó một vị tu vi Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, liên đới lấy nguyên thần đều bị đánh bạo, thân tử đạo tiêu, ô hô ai tai.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh!

Đối với người quan chiến mà nói, Tôn Ngộ Không gần như là miểu sát năm Thánh!

Bao quát Vô Cực đạo tổ, ở trước mặt hắn, như gà đất chó cảnh, không chịu nổi một kích.

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh ta muốn thiên hạ vô song.

Tôn Ngộ Không gầm thét, nguyên thần của ba tên Thánh Nhân cấp tốc bỏ chạy, không gian phía trước bỗng nhiên phá nát, bọn hắn muốn xuyên toa vào đó.

Đúng lúc này, trong mắt Tôn Ngộ Không đột nhiên nổ bắn ra hồng quang, siêu việt không gian, phút chốc nghìn vạn dặm, giảo tán của nguyên thần ba Thánh Nhân.

Liên sát bốn Thánh!

Ngay cả Nam Dạ Tinh một trong Cửu Thánh Quân cũng bị hắn đánh cho nguyên thần bỏ chạy!

Hung uy cuồn cuộn, thân ảnh gầy gò đứng ngạo nghễ ở giữa hư không, kiệt ngao bất thuần cuồng tiếu, phảng phất như hài đồng nghịch ngợm vừa giết chết mấy con kiến mà cảm thấy hứng thú.

Hắn quay đầu nhìn về phía Vô Cực đạo tổ chỉ còn nửa người trên, lông khỉ như liệt diễm phiêu động, huyết khí quanh thân như Ma Thủ tới từ địa ngục.

- Ngươi thật muốn chém tận giết tuyệt sao?

Vô Cực đạo tổ run giọng hỏi, bả vai không ngừng run rẩy, hắn chưa bao giờ gặp phải địch nhân giống như Tôn Ngộ Không, can đảm cũng sắp bị dọa phá.

Mạnh như Nam Dạ Tinh cũng không phải là đối thủ của Tôn Ngộ Không, hắn lại càng không có hy vọng xa vời.

Đáng tiếc Tôn Ngộ Không đã Nhập Ma, cho dù không vào ma cũng sẽ không bỏ qua hắn.

Tôn Ngộ Không đâm tới một gậy, Hỗn Độn Tử Kim Bổng ngang qua hơn mười dặm, trực tiếp đâm bạo đầu của hắn, nguyên thần vừa rời thể, ngay sau đó liền thấy hai đạo hồng quang phóng tới.

Sau khi thành Thánh, Hỏa Nhãn Kim Tinh của hắn không còn chỉ nhìn trộm bản thể đơn giản như vậy, có Thần thông cường đại thai nghén, có thể dùng mắt giết địch.

- A....

Nương theo tiếng kêu thảm thiết để cho người ta da đầu tê dại vang lên, Thánh Môn chi chủ Vô Cực đạo tổ chết thảm.

Hình thần câu diệt!

Ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có!

Vô số năm tu hành, kết quả là công dã tràng.

Tĩnh!

Thánh Nhân của Thánh Môn cùng trợ giúp liên tiếp chết thảm, chỉ còn lại Vân Mị Nương Nương đứng ở trong hư không.

Các đệ tử, trưởng lão Thánh Môn đều run rẩy, hoàn toàn không thể tin được một màn trước mắt này.

Trước một khắc, Nam Dạ Tinh còn đại sát tứ phương, thắng lợi ngoắc bọn hắn.

Nhưng Tôn Ngộ Không vừa xuất thế, liền lấy Lôi Đình Chi Thế, liên trảm Chư Thánh, hơn nữa còn lấy phương thức cực kỳ thô bạo, để sinh linh bên Thánh Môn lâm vào hoảng sợ tuyệt vọng, không cách nào tự kềm chế.

Dù là các Thần Ma của Đại Tần thiên đình cũng không cách nào lấy lại tinh thần.

- Cái con khỉ này.

Cơ Bất Bại nuốt một ngụm nước bọt, trợn cả mắt lên, hắn là biết Vô Cực đạo tổ mạnh bao nhiêu, Nam Dạ Tinh lại cường đại bao nhiêu.

------oOo------

Chương 1462: Bổng định càn khôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng bọn hắn đều ngã ở dưới Thiết Bổng của Tôn Ngộ Không, thân tử đạo tiêu, vô cùng thê thảm.

Phục Hi, Tử Đạo, Hậu Thổ, Dương Tiễn cùng các Thánh Nhân ở trước lỗ đen đều bị dọa sợ, sững sờ nhìn Tôn Ngộ Không, không nói được cái gì.

- Nhìn thấy không? Đây chính là Tề Thiên Đại Thánh của trẫm!

Tần Quân cười nói, Tôn Ngộ Không bá đạo nhất cử định càn khôn.

Trận chiến tranh đủ để ghi vào sử sách Ngoại vũ trụ này bị hắn nhẹ nhõm kết thúc, ngày sau, tên của Tề Thiên Đại Thánh tướng ở trong lịch sử Ngoại vũ trụ, có địa vị không thể phai nhòa.

Tôn Ngộ Không lắc lắc cổ, tự mình cười, máu tươi của Chư Thánh nhỏ ở trên mặt hắn, khiến cho hắn càng thêm dữ tợn.

Hắn quay đầu quét về phía Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ, Dương Tiễn, Vân Mị Nương Nương, để Chúng Thánh đổ mồ hôi lạnh.

Ai cũng không muốn chiến đấu với hắn.

Khuôn mặt của Vân Mị Nương Nương trắng bệch, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Kiến thức đến thực lực bá đạo của Tôn Ngộ Không, nàng thậm chí không dám động đậy, sợ kích thích Tôn Ngộ Không quơ gậy đập tới.

Lý Nguyên Bá nuốt một ngụm nước bọt, mắng nói:

- Con khỉ thúi! Đừng thương quân mình!

Tuy hắn ngu dốt, nhưng cũng nhìn ra được Tôn Ngộ Không đã Nhập Ma, không còn là Đại Thánh bình thường.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn về phía hắn, trong mắt tràn đầy sát ý.

Oanh...

Tôn Ngộ Không đụng nát không gian dọc đường, đi vào trước mặt Lý Nguyên Bá, tay trái giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng, đánh tới đầu của Lý Nguyên Bá.

Thời gian phảng phất như chậm lại, Lý Nguyên Bá trừng to mắt, vô ý thức nâng Càn Khôn Xích lên, đáng tiếc tốc độ của hắn kém xa Tôn Ngộ Không.

- Dừng tay!

Tần Quân cao giọng hô, Tôn Ngộ Không nghe xong liền dừng lại.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng cách đầu của Lý Nguyên Bá, chỉ kém không đến hai mươi phân, kim bổng chiến minh, để thân thể Lý Nguyên Bá cứng ngắc, hai mắt trợn to, mồ hôi lạnh như hạt đậu chảy xuống.

Cơ Bất Bại ở bên cạnh cũng giật nảy mình, hắn thậm chí không có thấy rõ ràng, Tôn Ngộ Không liền giết tới trước mắt.

Sát khí cùng bạo lệ trên người Tôn Ngộ Không để hắn cũng hãi hùng khiếp vía.

- Tuy cảnh giới của Yêu Hầu này cao thâm, nhưng rõ ràng đã điên rồi.

- Nếu để cho hắn tiến vào Nội vũ trụ, nhất định là gió tanh mưa máu!

- Thánh Môn đã vẫn lạc, chúng ta nên làm cái gì?

- Lui đi, con khỉ này quá nghịch thiên, sợ là Yêu Tộc Chí Tôn.

- Không thể lui, hiện tại đã không phải là sự tình Thánh Môn, Yêu Hầu này liên trảm mấy vị Thánh Nhân, thủ đoạn tàn nhẫn, không thể để cho hắn tiến vào Nội vũ trụ!

Các Thánh Nhân ở trước lỗ đen nghị luận ầm ĩ, phóng tầm mắt nhìn tới, vượt qua 500 Hiển Thánh, số lượng Thánh Nhân thậm chí vượt qua mười, còn có cường giả liên tục không ngừng từ trong lỗ đen bay ra.

Các Thánh Nhân cũng không phải đến từ một phái, bọn hắn rất do dự, có nên khoanh tay đứng nhìn hay không.

- Thôi đều là mệnh số.

Vân Mị Nương Nương thở dài một tiếng, chợt giơ tay đánh lên ngực mình, phù một tiếng, nàng phun ra một ngụm huyết tiễn, trong nháy mắt chặt đứt sinh cơ.

Nguyên thần từ thiên linh cái toát ra, nhìn Tôn Ngộ Không một chút, liền quay người bay đi.

Thời khắc này Tôn Ngộ Không đang khắc chế sát ý của mình, không có chú ý tới nguyên thần của Vân Mị Nương Nương.

Tần Quân không có nhắc nhở, Vân Mị Nương Nương bỏ nhục thân, nguyên thần bỏ chạy, rõ ràng là nhận thua, không còn ngoan cố chống lại.

Nàng hiểu coi như mình lặng lẽ đào tẩu, cũng không có hi vọng, bởi vì dưới tay Tần Quân có quá nhiều Thánh Nhân.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Cực Viêm Ma Thần báo thù! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần tử trung đỉnh phong, một lần nghe đạo, một cơ hội triệu hoán Thần Ma quân đoàn, một cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội Hiền Năng!

- Đinh.

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân.

------oOo------

Chương 1463: Ta muốn Tề Thiên (1)

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Cực Viêm Ma Thần báo thù! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần tử trung đỉnh phong, một lần nghe đạo, một cơ hội triệu hoán Thần Ma quân đoàn, một cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội Hiền Năng!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Chư Thánh cơn giận! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng cùng Hệ Thống thăng cấp!

- Đinh! Hệ thống bắt đầu thăng cấp, trong khoảng thời gian này, hệ thống rơi vào trạng thái ngủ say, ký chủ không cách nào lại sử dụng hệ thống, thời gian là ba ngày!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp để hô hấp của Tần Quân dồn dập.

Một trận chiến này, có thể nói là để Đại Tần thiên đình triệt để bay lên.

Thánh Nhân dưới tay đạt tới năm, theo thứ tự là Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Phục Hi, Dương Tiễn, Hậu Thổ, đây là dưới tình huống không tính Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo.

Bồ Đề Tổ Sư đã bắt đầu cực hạn giác tỉnh, nếu như không có ngoài ý muốn, so với Tôn Ngộ Không, sợ là chỉ mạnh không yếu.

Bởi vì Bồ Đề Tổ Sư chính là em trai của Chuẩn Đề, thuộc về nhóm sinh linh đầu tiên được thiên địa sơ khai, cho dù không tính đến đỉnh tiêm, nhưng thiên phú tuyệt đối không kém Tôn Ngộ Không.

Gần 200 ngàn năm huyết hải thâm cừu rốt cục được báo!

Trận chiến tranh lịch sử này cũng kéo xuống màn che.

Chỉ là…

Tần Quân nhìn về phía Tôn Ngộ Không, ánh mắt tràn ngập lo lắng.

Sau đó làm sao để Tôn Ngộ Không khôi phục lý trí?

Giờ phút này, Tôn Ngộ Không vẫn giơ Hỗn Độn Tử Kim Bổng, Lý Nguyên Bá thì lùi, rời xa hắn.

Hắn nghiến răng nghiến lợi, trên mặt nổi gân xanh, khí tức tứ ngược toàn bộ tiểu vũ trụ.

Ầm ầm...

Thiên Lôi cuồn cuộn tụ tập đến, Tôn Ngộ Không ở trong hệ thống thành Thánh, không có đạt được Thiên Đạo tán thành, lại liên trảm năm Thánh, Nghiệp Lực đã đạt tới cấp độ phá trần, Thiên Đạo không dung, muốn diệt trừ.

Thiên Lôi bao trùm mấy chục tỉ dặm Hư Không, để mười mấy vị Thánh Nhân ở trước lỗ đen cũng sợ hãi.

Mấy trăm vị Hiển Thánh đều vô cùng khẩn trương, không biết làm sao, sau khi kiến thức đến Tôn Ngộ Không mạnh mẽ, bọn hắn chỉ muốn rời đi nơi đây, rời xa ác mộng.

- Thánh Môn hủy.

- Chúng ta nên làm cái gì, chịu chết hay khuất phục?

- Đến cùng là vì sao, khi nào Thánh Môn chọc những cường địch này?

- Tần Thiên Đế ngươi rốt cuộc là ai, Cực Viêm Ma Thần tộc thật sự có mạnh như thế sao?

- Xong.

Bên Thánh Môn, toàn bộ sinh linh đều lâm vào trong tuyệt vọng, bao quát đám thiên kiêu như Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, Diệp Nam Phong...

Đế Thiên Vô chứng kiến lực chiến đấu của Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, sẽ không cho là Thần Hoàng vẫn vô địch.

Ngược lại là Thiên Mệnh Đại Đế, vẫn thản nhiên tự tại, tự mình liệu thương.

Tù Mệnh Đế Tôn là át chủ bài lớn nhất của hắn, Thánh Nhân cũng không thể giết hắn.

Oanh...

Một đạo Huyền Lôi tử sắc đánh xuống, bổ vào trên người Tôn Ngộ Không, đáng tiếc không có đả thương được hắn, ngược lại để hồng quang trong mắt hắn càng khiếp người.

Thiên Lôi tru thân, Tôn Ngộ Không càng bạo lệ, tiếng thở dốc vang vọng toàn bộ tiểu vũ trụ.

Bị Thiên Lôi bổ trúng, Tôn Ngộ Không tựa hồ lâm vào trạng thái kỳ quái nào đó, tay phải nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng, tay phải vung vẩy, mặt mũi tràn đầy dữ tợn thống khổ.

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh cái thế vô song.

- Ta là Đấu Chiến Thắng Phật trảm yêu trừ ma.

- Hoa Quả sơn.

- Linh Sơn.

Ma Tâm Thắng Phật!

Thuộc tính đặc thù này bắt đầu phát huy tác dụng, ý thức của Tôn Ngộ Không dần dần phân liệt.

Hắn từng dung hợp qua Đấu Chiến Thắng Phật, tuy tu vi tăng vọt, nhưng lưu lại họa căn.

Hắn chung quy là Tề Thiên Đại Thánh đại náo Thiên Cung, cưỡng ép dung hợp Đấu Chiến Thắng Phật, tuy có ký ức, nhưng lệ khí trong thực chất lại chưa rửa sạch.

Thời điểm Thành Thánh, đạo tâm bất ổn, sinh ra Tâm Ma.

------oOo------

Chương 1464: Ta muốn Tề Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma này cũng không phải là Đấu Chiến Thắng Phật, mà là hắn lúc tức giận nhất.

Lại một đạo thiên lôi rơi xuống, chém đứt Phượng Sí trên đỉnh đầu, kim giáp cũng cháy đen.

- Trạng thái của Yêu Hầu này có chút không đúng.

Một tên Thánh Nhân kinh nghi nói, Thánh Nhân còn lại cũng như thế.

Hắc Bào Thánh Nhân ở chính giữa kia, lông mày hắn một mực nhíu chặt, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Tiểu vũ trụ vẫn đang giãy dụa kịch liệt, chỉ là theo Thiên uy kéo đến, bắt đầu băng liệt, một Thời Không Liệt Phùng sinh ra, tựa như vô số con rết xuất hiện, nhìn thấy mà giật mình.

Tôn Ngộ Không càng thống khổ, một hồi cảm giác mình là Tề Thiên Đại Thánh, một hồi lại trở về Linh Sơn thành Phật.

Hắn càng không phân rõ mình, đến cùng là Tề Thiên Đại Thánh trên Hoa Quả sơn, hay Linh Sơn Đấu Chiến Thắng Phật.

Tuy nói đều là mình, nhưng cả hai ngày đêm khác biệt, tưởng như hai người.

Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá, Tử Đạo, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Phục Hi tất cả đều trở lại bên người Tần Quân, nhìn Tôn Ngộ Không phát cuồng ở phương xa, bọn hắn đều lòng còn sợ hãi.

- Con trai, con khỉ này ngươi từ nơi nào tìm tới? Thật ngông cuồng!

Cơ Bất Bại nuốt một ngụm nước bọt hỏi, Tử Đạo ở bên cạnh cũng rất kiêng kị.

Tần Quân hừ nói:

- Hắn không phải con khỉ, là Đại Thánh.

Thần Ma còn lại hai mặt nhìn nhau, chiến thắng Thánh Môn, nhưng nguy cơ lại không kết thúc.

Tôn Ngộ Không dốc hết sức định càn khôn, nhưng tiếp xuống ai đến hàng phục con khỉ phát cuồng này đây?

- Thiên uy không dung nó, chúng ta nhất định phải trừ!

Đúng lúc này, Hắc Bào Thánh Nhân ở trước lỗ đen bỗng nhiên hô to.

Hắn mới mở miệng, các đệ tử tinh anh, trưởng lão của Thánh Môn nhao nhao quay đầu nhìn lại.

- Đây không phải Tô Đế Tông Thượng Quan Đao Thánh sao?

- Đúng là Thượng Quan Đao Thánh, không nghĩ tới hắn cũng tới!

- Các ngươi lại nhìn, người bên cạnh hắn thật giống như đều là Thánh Nhân!

- Không nghĩ tới ngay cả Tô Đế Tông cũng đến can thiệp, chúng ta chưa hẳn chết!

- Thôi đi, bọn hắn dã tâm bừng bừng, so với Tần Thiên Đế không tốt đến nơi nào.

Các đệ tử tinh anh cùng trưởng lão nghị luận ầm ĩ, có thể thấy được tên tuổi của Thượng Quan Đao Thánh lớn bao nhiêu.

Thượng Quan Đao Thánh nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, trầm giọng hét lên:

- Yêu Hầu này liên tiếp giết Thánh, hiện tại càng sắp điên cuồng, nếu chúng ta bỏ mặc hắn trưởng thành, sợ là Thiên Đạo đại loạn, Vạn Tộc nguy hiểm!

Nghe vậy, mười mấy vị Thánh Nhân ở bên cạnh hắn, sắc mặt đều âm tình biến ảo.

- Ta muốn Tề Thiên! Thần dám ép ta, ta liền Thí Thần! Thánh dám lấn ta, ta liền Tru Thánh!

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên ngửa đầu gào thét, ngữ khí dày đặc, nghe mà sắc mặt của các Thánh Nhân kịch biến.

Sinh linh còn lại cũng giật nảy mình, con khỉ này rõ ràng là điên rồi.

Dám đối mặt Thiên uy nói Tề Thiên?

Ầm ầm...

Một đạo Thiên Lôi màu tím khủng bố rơi xuống, bao phủ thân hình của Tôn Ngộ Không, đồng thời không gian trong vòng nghìn dặm như pha lê phá nát, linh khí chui vào trong đó, hình thành một vòng xoáy khổng lồ.

- Không tốt! Tiểu vũ trụ này sắp sụp đổ.

Sắc mặt của Cơ Bất Bại biến hóa, vũ trụ phá nát, Thánh Nhân bọn hắn tự nhiên không sợ, nhưng nếu gây nên hỗn loạn, hắn lo lắng làm bị thương Tần Quân.

Các Thần Ma thì lo lắng, bọn hắn cũng không phải Thánh Nhân, sợ hãi vũ trụ phá nát, bản thân khó đảm toàn.

Tần Quân không để ý đến, nhíu mày nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không.

Tình huống của Tôn Ngộ Không không ổn.

Bồ Đề Tổ Sư lại không ở đây, làm sao giải cứu Tôn Ngộ Không?

Còn có mười mấy Thánh Nhân nhìn chằm chằm, cho dù bọn hắn muốn lui, cũng không cách nào mang theo Tôn Ngộ Không thối lui.

------oOo------

Chương 1465: Yêu Tộc Chí Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Lôi màu tím liên tiếp rơi xuống, bổ vào trên người Tôn Ngộ Không, nhưng không hề ảnh hưởng tới hắn.

Hắn vẫn nắm lấy đầu, lâm vào trong thống khổ khi ý thức phân liệt.

Hắn một hồi cảm giác mình là Tề Thiên Đại Thánh, vô câu vô thúc, không sợ trời không sợ đất, một hồi lại cảm giác mình là Đấu Chiến Thắng Phật, phản phác quy chân, Quy Y Phật Môn, không để ý tới thế tục tranh đấu.

Hai loại tính cách hoàn toàn khác biệt để hắn gần như sụp đổ.

Phương xa, mười mấy vị Thánh Nhân thì bắt đầu bàn bạc, làm sao đối phó Yêu Hầu này.

Ngoại trừ Tôn Ngộ Không, bọn hắn vẫn phải phòng bị các Thánh Nhân của Tần Quân ở chung quanh, tình thế trở nên nghiêm trọng.

Tiểu vũ trụ không ngừng vỡ nát, phóng tầm mắt nhìn lại, khắp nơi đều là Không Gian Liệt Phùng, bên trong quanh quẩn điện quang, tựa như vực sâu không đáy.

- A a a a...

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên ngửa đầu gầm hét lên, kinh thiên địa khiếp quỷ thần, để toàn bộ sinh linh run sợ.

Trong tiếng gầm gừ ẩn chứa sát ý khủng bố cùng bạo lệ hủy diệt hết thảy, người nghe đều tê cả da đầu.

- Bệ Hạ, nên làm cái gì bây giờ? Tiếp tục như vậy, hắn thật sẽ biến thành Ma Đầu chỉ biết giết chóc!

Lý Nguyên Bá lo lắng hỏi, hắn và Tôn Ngộ Không ngày bình thường quan

hệ tốt nhất, cho dù vừa rồi Tôn Ngộ Không muốn giết hắn, hắn cũng không đành lòng nhìn thấy Tôn Ngộ Không rơi vào hoàn cảnh vạn kiếp bất phục.

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, trầm giọng nói:

- Đừng hoảng hốt.

Nếu hắn có biện pháp, đã sớm động thủ.

Trước khi tới, hắn từng hỏi thăm hệ thống, nếu Tôn Ngộ Không thành ma, nên làm cái gì?

Hệ thống cho ra hai phương án, một là để Tôn Ngộ Không phát tiết, thẳng đến dùng hết lệ khí.

Nhưng nhìn tư thế của Tôn Ngộ Không, đồ sát hết Ngoại vũ trụ, cũng không nhất định có thể phát tiết xong lệ khí.

Hai là lấy pháp lực vô thượng trấn áp Tôn Ngộ Không, nhưng mà Tôn Ngộ Không đã đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, phải có pháp lực như thế nào mới có thể hàng phục hắn?

Tù Mệnh Đế Tôn?

Chẳng biết tại sao, trong đầu Tần Quân hiện ra cái tên này.

Tiếp theo là Bồ Đề Tổ Sư, cũng không biết sau khi Bồ Đề Tổ Sư cực hạn thức tỉnh có thể viễn siêu Tôn Ngộ Không hay không.

Hắn luôn cảm thấy rất có khả năng, xem chừng sẽ không sai biệt lắm với Tôn Ngộ Không.

Lúc này, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên vứt Hỗn Độn Tử Kim Bổng, hai tay ôm đầu, thống khổ hét thảm lên.

Một màn này để ánh mắt đám người Đao Thánh lóe lên.

Bọn hắn cũng nhìn ra được phẩm giai của Hỗn Độn Tử Kim Bổng cực cao, nếu mất đi bổng này, tính nguy hại của Tôn Ngộ Không sẽ hạ xuống trên

diện rộng.

- Lên! Diệt trừ Yêu Hầu này!

Thượng Quan Đao Thánh hò hét nói, đang khi nói chuyện, trong lòng bàn tay hiện ra hai thanh đao, một thanh một hắc, thân đao huyễn lệ, mơ hồ có thanh âm rồng ngâm hổ gầm truyền ra.

Thánh Nhân còn lại cũng nhao nhao lấy ra pháp bảo, thả người đánh về phía Tôn Ngộ Không.

Nếu không chém giết Tôn Ngộ Không, rơi vào trong Nội vũ trụ, chắc chắn ủ thành đại họa ngập trời!

- Chúng ta xuất thủ không?

Cơ Bất Bại trầm giọng hỏi, Tử Đạo, Phục Hi, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Hậu Thổ đều chờ đợi Tần Quân phân phó.

Về phần Thần Ma còn lại, chỉ có thể nhìn, nếu bọn hắn xông lên, chỉ có thể chịu chết.

- Đừng nóng vội!

Tần Quân trầm giọng nói, mặc dù đối phương có mười mấy vị Thánh Nhân, nhưng Tôn Ngộ Không cũng không phải ăn chay.

Bản thân Tôn Ngộ Không là Pháp Thể Song Tu, đã sớm luyện đến Kim Cương Bất Tử Thân, bây giờ đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, nhục thân đoán chừng có thể so với Hỗn Độn Linh bảo.

Các Thánh Nhân phân tán ra, từ phương hướng khác nhau đánh tới.

Tôn Ngộ Không tựa hồ cảm ứng được cái gì, đột nhiên cúi đầu, hai tay để xuống, nắm chắc thành quyền.

- Chư Phật Thần Tiên! Các ngươi dám ép Lão Tôn!

Tôn Ngộ Không nhìn chằm chằm các Thánh Nhân gào thét nói, nghe mà Nhiên Đăng, Ngọc Đế hãi hùng khiếp vía.

Bát Hầu này lại còn ghi hận bọn hắn!

Hai người đều cười khổ, bây giờ Tôn Ngộ Không không còn là đồ chơi của bọn hắn, một ngón tay cũng có thể đè chết bọn hắn.

------oOo------

Chương 1466: Yêu Tộc Chí Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không động.

Thân hình như Diệt Thế chi tiễn, cấp tốc đụng nát không gian dọc đường, trong chớp mắt đi tới trước mặt một tên Thánh Nhân, dọa đến Thánh Nhân kia trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Tốc độ này…

Phanh...

Tôn Ngộ Không nện xuống một quyền, lực lượng không gì sánh kịp trực tiếp nện bạo Thánh Nhân kia, cốt nhục cùng bay, máu tươi huy sái, ngay cả nguyên thần cũng bị đánh tan.

Tuy hắn là Thánh Nhân cảnh viên mãn, nhưng thực lực đã có thể khiêu chiến tồn tại siêu việt Thánh Nhân, những Thánh Nhân này phổ biến không cao hơn Thánh Nhân cảnh trung kỳ, căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Nhìn thấy Tôn Ngộ Không một quyền đánh nổ một tên Thánh Nhân, Thánh Nhân còn lại bị dọa đến vội vàng dừng lại.

- Cái Yêu Hầu này.

Thượng Quan Đao Thánh cũng bị hù sợ, một quyền miểu sát Thánh Nhân, cho dù là Cửu Thánh Quân, cũng chưa chắc có thể làm được.

- Khó nói hắn thật là một vị Chí Tôn nào đó của Yêu Tộc?

Ý nghĩ này vừa nhô ra, Thượng Quan Đao Thánh liền không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Trước khi Nhân Tộc trở thành Thiên Địa Chi Chủ, 3000 vũ trụ đều là lấy Yêu Tộc vi tôn, bây giờ Yêu Tộc suy bại, khó thành khí hậu.

Nhưng Yêu Tộc Chí Tôn vẫn luôn là truyền thuyết, không giống với Ngoại vũ trụ, Yêu Tộc Chí Tôn ở Nội vũ trụ đều thật sự tồn tại qua, Yêu Tộc thống nhất một thể, độc bá vũ trụ, không ai có thể ngăn cản.

Tô Đế Tông Tô Đế của bọn hắn, nghe nói đã từng là một vị Yêu Tộc Chí Tôn, nhưng lại có người nói hắn là Nhân Tộc Thiên Đế, bàn tán xôn xao, nếu không có uy danh của Tô Đế, Tô Đế Tông bọn hắn sao có được địa vị hôm nay.

Việc đã đến nước này, Thượng Quan Đao Thánh nhất định phải chiến.

Không chỉ hắn, Tông Môn gia tộc của các Thánh Nhân còn lại cách Thánh Giới rất gần, nếu để cho Tôn Ngộ Không chạy đi, đầu tiên gặp nạn chính là bọn hắn.

Nói là vì Nội vũ trụ, kỳ thực bọn họ đều là vì mình.

- Ta muốn xé nát các ngươi! Thánh Nhân lại như thế nào! Dựa vào cái gì cao cao tại thượng, chưởng khống thương sinh!

Tôn Ngộ Không lâm vào Ma Chướng, nói một mình, ngữ khí tràn đầy phẫn hận cùng sát ý.

Đang khi nói chuyện, hắn cấp tốc đi tới trước mặt một vị Thánh Nhân khác, đùi phải như roi rút ra, không gian phá toái, cuồng phong gào thét mấy chục tỉ dặm.

Đáng thương cho Thánh Nhân này, cho dù thôi động bí thuật, vẫn bị một cước rút bạo.

Chênh lệch hai tiểu cảnh giới, thực lực càng ngày đêm khác biệt, hoàn toàn không địch lại Tôn Ngộ Không sau khi thành Ma.

Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không triển khai đồ sát.

Hắn nhảy lên, tay phải chiêu chiêu, Hỗn Độn Tử Kim Bổng liền từ sâu trong bóng tối bay tới, rơi vào trong tay hắn, dọa đến các Thánh Nhân lui nhanh.

Lúc trước Kim Bổng này đập chết không ít Thánh Nhân, hung uy cuồn cuộn, bọn hắn lòng còn sợ hãi.

Nhưng mà, Tôn Ngộ Không sẽ không bỏ qua bọn hắn, trên người quấn lấy huyết khí quỷ dị, như liệt diễm trường hồng hoành hành trong hư không.

Theo Tôn Ngộ Không bay đến chỗ nào, Thiên Lôi màu tím sẽ bổ tới chỗ đó.

Thiên uy mênh mông!

Ầm ầm...

Lúc này, tiểu vũ trụ bỗng nhiên rung động kịch liệt, so với lúc trước càng thêm mãnh liệt.

- Không tốt! Tiểu vũ trụ này muốn sập!

Sắc mặt của Đế Giang khó coi nói, hắn tinh thông Không Gian Thần Thông, đối với phương diện này mẫn cảm nhất.

- Đi ra ngoài trước đi!

Tử Đạo trầm giọng nói, đang khi nói chuyện, hai tay xé hư không, kéo ra một Không Gian Liệt Phùng.

Tần Quân gật đầu, phân phó chúng Thần Ma nói:

- Các ngươi đi vào trước!

- Bệ Hạ.

Các Thần Ma lập tức gấp, nhưng Tần Quân khoát tay nói:

- Trẫm phải đợi Ngộ Không, các ngươi nhanh lên, đừng trì hoãn thời gian!

Các Thần Ma Hiển Thánh cảnh ở đây đã không có chút tác dụng nào, dẫn đầu rời đi, mới là cách làm chính xác nhất.

Nghe vậy, các Thần Ma đành phải cắn răng rời đi.

------oOo------

Chương 1467: Nội vũ trụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Kiệt hắc hắc! Đều đi chết đi!

Tôn Ngộ Không cười quái dị nói, đôi mắt bốc lên hồng quang để cho người ta rụt rè, Hỗn Độn Tử Kim Bổng bị hắn vung vẩy, xoắn nát không gian, phá diệt vạn pháp.

Mặc cho các Thánh Nhân thi triển Thần thông pháp thuật như thế nào, đều không đụng tới Tôn Ngộ Không.

Tuy Nhập Ma, nhưng bản năng chiến đấu của Tôn Ngộ Không vẫn còn, ở dưới Chư Thánh vây quanh xê dịch, mỗi một lần xê dịch lại quơ gậy, một Thánh Nhân liền bị đánh nổ nhục thân.

Thượng Quan Đao Thánh tay cầm song đao, nhìn thân ảnh của Tôn Ngộ Không giống như quỷ mị, khắp khuôn mặt là mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

Hắn khiếp đảm.

Tôn Ngộ Không thật sự quá mạnh, cho dù bị hơn mười vị Thánh Nhân vây công, vẫn như là hổ vào bầy dê, tùy ý làm bậy.

- Tiếp tục như vậy nữa ta có thể sẽ vẫn lạc ở nơi này.

Thượng Quan Đao Thánh lâm vào trong thiên nhân giao chiến, ở trong Nội vũ trụ, hắn cùng Vũ Tiêu Kiếm Tôn là nhân vật được đánh đồng, Đao

Thánh Kiếm Tôn, đều là lấy giết thành Đạo.

Làm sao đối mặt Tôn Ngộ Không càng thêm cuồng, Đao Thánh lại sợ.

- Y ha ha ha...

Đúng lúc này, Tôn Ngộ Không quái khiếu, giờ phút này hắn phảng phất như trở lại trạng thái vừa phá thạch, vô cùng tinh nghịch, một tay nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng, đi lên đâm một cái!

Trong chốc lát, Hỗn Độn Tử Kim Bổng cấp tốc tăng lên gấp bội, cất cao mấy chục vạn trượng, đường kính càng đạt tới vạn trượng, còn đang không ngừng mở rộng.

Các sinh linh trong Tiểu vũ trụ thấy mà nuốt nước miếng, Hỗn Độn Tử Kim Bổng khổng lồ như thế, để bọn hắn hãi hùng khiếp vía.

Dù là Thiên Mệnh Đại Đế cũng không khỏi hít sâu một hơi.

Đây rốt cuộc là pháp bảo gì?

- Mau chạy đi! Thánh Môn đã không tồn tại nữa!

- Trốn? Trốn nơi nào?

- Trốn bên kia! Vết nứt thời không kia nói không chừng có thể liên tiếp đến Nội vũ trụ!

- Thế nhưng nơi đó có nhiều Hiển Thánh trông coi như vậy.

- Chớ để ý! Mau chạy đi!

Các đệ tử, trưởng lão Thánh Môn như bầy cá hoảng hốt bay về phía lỗ đen.

Oanh một tiếng!

Hỗn Độn Tử Kim Bổng xuyên phá đỉnh chóp của tiểu vũ trụ, linh khí cuồn cuộn dũng mãnh lao tới, sinh ra hấp lực khủng bố để một số sinh linh tu vi yếu bị cuốn vào.

- Bệ Hạ cẩn thận!

Dương Tiễn bảo vệ Tần Quân, pháp lực hình thành lồng ánh sáng, bao vây Tần Quân lại.

Các Thần Ma dưới Thánh Nhân cảnh đều đã trở lại Ngoại vũ trụ, lưu lại các Thần Ma Thánh Nhân cảnh làm bạn với Tần Quân.

Tôn Ngộ Không kiêu ngạo mà cười, tay trái nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng tựa như Sáng Thế Thần Sơn, hai đạo hồng quang từ trong hốc mắt bắn ra, chỗ ánh mắt chiếu tới, các Thánh Nhân đều lui nhanh.

Trong thời gian ngắn, đã có sáu Thánh Nhân đến từ Nội vũ trụ bị Tôn Ngộ Không đánh nổ, hình thần câu diệt, vĩnh viễn không luân hồi.

Tề Thiên Đại Thánh bá đạo, không ai bằng.

Tôn Ngộ Không cười gằn thu hồi Hỗn Độn Tử Kim Bổng, sau đó bay về phía lỗ đen, tốc độ cực nhanh.

- Lũ sâu kiến! Chịu chết đi!

Tôn Ngộ Không giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng trực tiếp đập tới, một gậy ngang qua mấy ức dặm, để hàng ngàn hàng vạn tên đệ tử Thánh Môn cùng các cường giả Hiển Thánh của Nội vũ trụ bị nện bạo, huyết vụ phiêu tán, tràn ngập tiểu vũ trụ.

Một màn này để các sinh linh may mắn còn sống sót sợ hãi không thôi.

Trong đó Khôn Khúc, Diệp Nam Phong cũng gặp bất trắc, thành cái xác không hồn.

Tôn Ngộ Không hưởng thụ lấy giết chóc đã hoàn toàn mất lý trí, hắn cấp tốc xách bổng bay về phía lỗ đen, hóa thành kim quang, trốn vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

- Không tốt! Mau đuổi theo!

Tần Quân vội vàng nói, lúc này Dương Tiễn mang theo hắn bay đi, Cơ Bất Bại, Lý Nguyên Bá, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ theo sát phía sau.

Bọn hắn đều là Thánh Nhân, tốc độ phi hành cực nhanh.

------oOo------

Chương 1468: Nội vũ trụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hỏng bét! Hắn vào Nội vũ trụ!

Thượng Quan Đao Thánh sợ hãi nói, vội vàng đuổi theo, Thánh Nhân sống sót còn lại cũng như thế.

Trong lúc nhất thời, hơn 15 Thánh Nhân truy đuổi theo Tôn Ngộ Không.

Đám người Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô cũng chỉ có thể cắn răng bay về phía lỗ đen, tiểu vũ trụ dần dần phá thành mảnh nhỏ, tiếp tục như vậy nữa, bọn hắn sẽ phai mờ ở trong Thời Không Loạn Lưu.

Rất nhanh, đám người Tần Quân bay vào trong lỗ đen, vách tường thời không chung quanh bảy màu lộng lẫy, các loại huyễn quang vờn quanh, vô cùng lóa mắt.

Tần Quân liếc mắt nhìn về phía bên cạnh, chỉ thấy Đao Thánh cầm đầu các Thánh Nhân sánh vai cùng bọn hắn.

Thượng Quan Đao Thánh cũng đang đánh giá bọn hắn, trong lòng rất kinh ngạc, sáu Thánh Nhân thủ hộ một tên Đại La?

Cho dù là thế lực nhất lưu ở Nội vũ trụ cũng rất khó có dạng thủ bút này.

- Nhìn cái gì! Cẩn thận Lão Tử đánh chết ngươi!

Cơ Bất Bại chửi ầm lên, trận chiến này hắn không thể độc lĩnh phong tao, để hắn rất phiền muộn.

Từ khi ngộ được hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần, hắn vẫn mong mỏi ngày nào có thể phát huy được tác dụng.

Thật vất vả ở trước mặt con trai thi triển ra, vậy mà không có chiến thắng địch nhân, cực kỳ mất mặt.

- Hừ!

Thượng Quan Đao Thánh hừ lạnh một tiếng, tâm lý rất khó chịu, nhưng việc cấp bách là truy sát Tôn Ngộ Không, hắn chỉ có thể ẩn nhẫn.

- Lần này đi Nội vũ trụ, ngoại trừ tìm kiếm Tôn Ngộ Không, thuận tiện cứu Như Lai ra!

Tần Quân trầm giọng nói, về phần Ngoại vũ trụ, có nhiều Hiền Thánh cùng Bán Thánh như vậy, không cần lo.

Hắn cũng không lo lắng các Thần Ma mưu nghịch, bởi vì các Thần Ma lẫn nhau ở kiếp trước đều có ân oán, hơn nữa nếu bọn hắn có quỷ tâm, độ trung thành sẽ giảm xuống, đến lúc đó lại phái Thánh Nhân trở về trấn áp là đủ.

Không bao lâu, bọn hắn liền bay ra lỗ đen.

Cường quang lóe lên, lần nữa mở mắt, thu vào tầm mắt của Tần Quân chính là Tinh Hà sáng chói, như Ngoại vũ trụ, ức vạn sao trời bao trùm tầm mắt, cẩn thận nhìn lại, có thể phát hiện rất nhiều Tiên Sơn, Thần đảo trôi nổi, riêng phần mình tản ra hào quang, hình ảnh rất tráng lệ.

Ngay ở phía trước, Lôi Vân cuồn cuộn phun trào, một đạo huyết khí trụ bay thẳng Lôi Vân, làm người ta rung động.

- Hắn ở nơi đó!

Cơ Bất Bại trầm giọng nói, hắn cũng là lần đầu tiên đến Nội vũ trụ, Tinh Không như Ngoại vũ trụ nổi lơ lửng linh khí, nhưng nồng đậm hơn Ngoại vũ trụ rất nhiều.

Thượng Quan Đao Thánh dẫn đầu mang theo các Thánh Nhân đánh tới.

Các đệ tử, trưởng lão Thánh Môn cũng lần lượt bay ra ngoài, nhìn thấy đám người Tần Quân, liền dọa đến chạy tứ tán bốn phía.

- Bệ Hạ, muốn diệt trừ bọn hắn hay không?

Lý Nguyên Bá vuốt vuốt Càn Khôn Xích hỏi, bây giờ, Hiển Thánh, Bán Thánh đều không vào pháp nhãn của hắn, như con kiến tùy thời có thể bóp chết.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Đại Đạo 3000, đều có lưu một chút hi vọng sống, những sinh linh này không đáng để lo.

Dù sao có rất nhiều đệ tử bái nhập Thánh Môn chỉ là vì tu luyện, đối với Thánh Môn cũng không phải tử trung.

Cho dù thả hổ về rừng, bọn hắn phải tu luyện bao nhiêu năm mới có thể uy hiếp Tần Quân?

Bọn hắn có thể trưởng thành, tốc độ Tần Quân trưởng thành càng nhanh!

- Giết! Giết! Giết! Lão Tôn ghét nhất những gia hỏa ra vẻ đạo mạo như các ngươi!

Tôn Ngộ Không rống lên một tiếng, đồng thời còn kèm theo sóng xung kích, chỉ thấy vô số sao trời bị xung kích quét ra, hóa thành tro bụi.

Thánh Nhân chiến đấu, sao trời như hạt bụi.

- Ngươi cái Yêu Hầu này, đừng muốn tác nghiệt!

Tiếng gầm gừ của Thượng Quan Đao Thánh truyền đến, một giây sau tiếng va chạm nặng nề vang lên.

Chỉ thấy Đao Thánh máu me khắp người, một đường bay ngược, đụng nát từng viên sao trời, ngay sau đó liền tan biến ở trong tầm mắt của Tần Quân.

Thánh Nhân cảnh viên mãn Tôn Ngộ Không, không phải Thánh Nhân bình thường có thể chống đỡ.

------oOo------

Chương 1469: Tô Đế truyền thuyết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Con khỉ này đã triệt để điên rồi, coi như chúng ta liên thủ cũng không cách nào ngăn hắn.

Dương Tiễn cắn răng nói, hắn thật vất vả thành Thánh, không nghĩ tới Tôn Ngộ Không nhất cử viễn siêu hắn, để trong lòng của hắn đắng chát, vui sướng thành Thánh sớm đã không còn sót lại chút gì.

Tâm tình đồng dạng còn có Lý Nguyên Bá, Phục Hi thì chẳng có gì, cho dù là kiếp trước, cũng có cường giả áp đảo trên đầu hắn, có thể thành Thánh, hắn đã rất thỏa mãn.

Hậu Thổ không nói một lời, nhưng đáy lòng tràn ngập tò mò với Tần Quân.

Kẻ này đến cùng là Thần Thánh phương nào, dưới tay vậy mà có nhiều Thánh Nhân như vậy.

Làm cho nàng ngạc nhiên nhất là Tôn Ngộ Không cũng thành Thánh, nhìn điệu bộ này, cho dù là Tam Thanh giá lâm, cũng không làm gì được hắn.

- Đừng hoảng hốt!

Tần Quân nhìn chằm chằm phương hướng của Tôn Ngộ Không nhẹ giọng nói, hiện tại hệ thống đang thăng cấp, bằng không hắn có thể cho hai tên Thần Ma cực hạn giác tỉnh.

Phục Hi cùng Hậu Thổ đều thuộc về nhóm sinh linh đầu tiên lúc thiên địa sơ khai, nếu cực hạn giác tỉnh, rất có thể siêu việt Tôn Ngộ Không.

Nhưng Tần Quân lo lắng, không cách nào chưởng khống bọn hắn.

Dựa theo hệ thống nói, cực hạn giác tỉnh quá mức cường đại, các Thần Ma lại không phải hạng người đơn thuần, tu vi bay vọt, nếu siêu việt hắn quá

nhiều, cho dù độ trung thành đã từng max trị số, cũng có thể sẽ hạ xuống.

Đương nhiên, hết thảy tình huống đều là không biết, ngay cả hệ thống cũng không cách nào khẳng định.

Có lẽ sau khi Hệ Thống thăng cấp, sẽ có biến hóa.

Mỗi một lần thăng cấp đều có công năng cường đại xuất hiện, lần này, Tần Quân rất chờ mong.

Nhìn thấy Tần Quân trấn định như thế, chúng nhân cũng không tiện nói thêm cái gì.

- Tu vi của nó quá cường đại, Yêu Tộc cũng có thể sinh ra loại cường giả này?

Tử Đạo sờ lên cằm thì thào nói, Tần Quân không khỏi quay đầu hỏi:

- Ngươi đây là ý gì?

- Tương truyền, trước đây thật lâu, vô luận là vũ trụ nào, đều là lấy Yêu Tộc vi tôn, đó là lãnh tụ Yêu Tộc làm Chí Tôn, khiến cho Yêu Tộc thế giới khác cũng dùng danh hiệu này, tuy nhiên Yêu Tộc Chí Tôn ở Nội vũ trụ tuyệt đối là mạnh nhất.

Tử Đạo êm tai nói, để Cơ Bất Bại kinh ngạc nhìn về phía hắn, hiển nhiên không nghĩ tới Tử Đạo biết nhiều như vậy.

Tần Quân nheo mắt lại, chẳng lẽ Tử Đạo tới qua Nội vũ trụ?

- Nghe nói Yêu Tộc từng có một tuyệt đại Chí Tôn, tên là Tô Đế, Tô Đế quá mạnh, mưu toan chưởng khống Đại Đạo Thiên Cơ, sau khi thất bại, khiến cho số mệnh của Yêu Tộc suy sụp, sau đó số mệnh của Yêu Tộc không còn tăng trưởng qua, Nhân Tộc bắt đầu quật khởi.

Ngữ khí của Tử Đạo thổn thức, thế gian vạn vật, khó thoát mệnh số.

Yêu Tộc Chí Tôn lại như thế nào, chẳng qua là quân cờ càng lớn.

Yêu Tộc Chí Tôn, Tô Đế?

Tần Quân nhướng mày, nghe tên liền rất ngưu, không phải là tồn tại có thể so với Tù Mệnh Đế Tôn chứ?

Tuy nghe ý tứ của Tử Đạo, Tô Đế là nhân vật Viễn Cổ, sớm đã tan biến ở trong dòng sông lịch sử.

- Ngươi tới Nội vũ trụ lúc nào?

Cơ Bất Bại phiền muộn hỏi.

Tử Đạo trợn trắng mắt nói:

- Năm đó ta rời đi, tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, ngươi cho rằng ta không công mà lui?

Cổ Thánh Đế Đạo!

Tần Quân nheo mắt, lại là nơi này.

Tù Mệnh Đế Tôn lưu lại liền đề cập tới Cổ Thánh Đế Đạo, Tử Đạo từng suy đoán Bạch Đế cũng đi Cổ Thánh Đế Đạo.

- Cổ Thánh Đế Đạo? Cuối cùng là cái gì?

Cơ Bất Bại hiếu kỳ hỏi, những người còn lại cũng cảm thấy hứng thú, lẳng lặng lắng nghe.

- Không có người biết, Cổ Thánh Đế Đạo xuyên qua Ngoại vũ trụ cùng Nội vũ trụ, nhưng cuối cùng không ở Nội vũ trụ, Nội vũ trụ chỉ là một điểm xuất phát.

Tử Đạo lắc đầu nói, nói tới Cổ Thánh Đế Đạo, mặt mũi hắn liền tràn đầy phức tạp.

Oanh...

Lúc này, sâu trong tinh không lần nữa truyền đến tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, lại là một Thánh Nhân bị Tôn Ngộ Không đánh nổ.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không treo ở trên Hỗn Độn Tử Kim Bổng cuồng tiếu, Thần võ kim giáp đã dính đầy máu tươi, lộ ra vô cùng tà ác.

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh! Ta là Đấu Chiến Thắng Phật! Ta là Tôn Ngộ Không!

Diện mục của Tôn Ngộ Không dữ tợn, tự mình cười, tư thái làm lòng người rét lạnh.

Thượng Quan Đao Thánh và các Thánh Nhân đều bị hắn oanh sát, tuy nhiên cũng có cá lọt lưới dựa vào nguyên thần bỏ chạy.

Trong thế giới hắn thấy, không có đủ mọi màu sắc, chỉ có huyết sắc.

Hắn gật gù đắc ý, tìm kiếm con mồi, ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân ở phương xa, trong mắt bỗng nhiên lóe lên hồng quang.

Bởi vì khoảng cách quá xa, Tần Quân cũng không có chú ý tới ánh mắt của hắn.

------oOo------

Chương 1470: Tô Đế truyền thuyết (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế Bệ Hạ.

- Không được, ta không thể giết hắn.

- Giết hắn, ngươi liền chân chính giải thoát rồi!

- Không được, ta chính là Tề Thiên Đại Thánh dưới trướng của Thiên Đế.

- Đánh rắm! Tề Thiên Đại Thánh sẽ ở dưới người?

Tôn Ngộ Không tựa hồ tinh thần phân liệt, mình cùng mình cãi lộn, khiến cho hắn càng táo bạo.

Trong đầu bắt đầu hiển hiện các loại ký ức, tất cả đều là kinh nghiệm của hắn cùng Tần Quân, để hồng quang trong mắt hắn càng yếu ớt.

Một bên khác, Đế Thiên Vô, Tiêu Như Thủy, Thiên Mệnh Đại Đế lơ lửng ở bên cạnh một viên tinh cầu.

- Tiếp xuống nên làm cái gì? Chúng ta tới Nội vũ trụ, cũng không thể hành động loạn.

Tiêu Như Thủy trầm giọng nói, hắn ánh mắt nhìn về phía Đế Thiên Vô nói:

- Ngươi có thể mời được Thần Hoàng tới cứu chúng ta hay không?

Bọn hắn ngay cả Ngoại vũ trụ cũng không cách nào làm đến chân chính hoành hành, đến Nội vũ trụ, tuyệt đối là con kiến hôi.

Sắc mặt của Đế Thiên Vô khó coi, cắn răng nói:

- Ta ở Nội vũ trụ làm sao liên hệ Thần Hoàng?

Tuy Thần Hoàng là Thánh Nhân, nhưng Thánh Niệm lại không cách nào từ Ngoại vũ trụ thông suốt đến Nội vũ trụ.

Hai vị thiên kiêu lập tức luống cuống.

Thánh Môn vẫn lạc, bọn hắn đối với nội vũ trụ hoàn toàn không biết gì cả, nên làm sao sinh tồn?

Thiên Mệnh Đại Đế mặt không biểu tình nói:

- Các ngươi tự giải quyết cho tốt đi!

Vứt xuống câu nói này, Thiên Mệnh Đại Đế bỗng nhiên phóng về phía Tôn Ngộ Không, để sắc mặt hai người kịch biến.

- Ngươi muốn làm gì? Muốn chết sao?

Tiêu Như Thủy kinh thanh nói, bọn hắn tốt xấu gì cũng cùng một chỗ bái nhập Thánh Môn, được coi là sư huynh đệ.

Đáng tiếc, Thiên Mệnh Đại Đế không để ý tới, tự mình lao về phía Tôn Ngộ Không.

- Hắn muốn làm gì?

Đế Thiên Vô kinh ngạc hỏi:

- Hẳn là muốn tự sát?

Tốc độ của Thiên Mệnh Đại Đế nhanh đến cực hạn, để đám người Tần Quân cũng chú ý tới.

- Tiểu tử này muốn làm gì? Đơn đấu với Tôn Ngộ Không?

Lý Nguyên Bá hứng thú cười nói, trước kia hắn ngưỡng vọng Thiên Mệnh Đại Đế, hiện tại Phong Thuỷ Luân Lưu Chuyển, để tâm tình của hắn vi diệu.

- Có thể là sợ hãi tuyệt vọng a.

Dương Tiễn lạnh giọng nói.

Một tên Nhập Thánh cũng dám đi khiêu chiến Tôn Ngộ Không?

Đơn giản không biết chữ chết viết như thế nào.

Tần Quân thì nhíu mày, nếu tâm lý tố chất của Thiên Mệnh Đại Đế yếu ớt, đã sớm tự sát, làm gì chờ tới bây giờ?

Nhất định có chuyện ẩn ở bên trong!

Chờ chút…

Chẳng lẽ là…

Tần Quân trừng to mắt, vội vàng nói:

- Nhanh đi bắt hắn lại!

Phản ứng dị thường của hắn để chúng nhân kinh ngạc, Lý Nguyên Bá dẫn đầu đuổi theo Thiên Mệnh Đại Đế.

Nhưng mà Tôn Ngộ Không đã để mắt tới Thiên Mệnh Đại Đế, một cái lắc thân liền đến trước Thiên Mệnh Đại Đế, Hỗn Độn Tử Kim Bổng giơ cao khỏi đỉnh đầu, muốn nện bạo Thiên Mệnh Đại Đế.

Biểu lộ của Thiên Mệnh Đại Đế ngưng kết, chỉ cảm thấy trời bỗng nhiên tối lại, cảm giác áp bách khiếp người của Hỗn Độn Tử Kim Bổng để hắn mất đi suy nghĩ.

- Hừ...

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên, chỉ thấy trên đỉnh đầu của Thiên Mệnh Đại Đế hiện ra một lỗ đen, ngay sau đó một hắc thủ từ đó toát ra, một phát bắt được Hỗn Độn Tử Kim Bổng nện xuống, để nó không cách nào làm ác.

Kình phong khủng bố quét sạch bốn phương tám hướng, khắp khuôn mặt Thiên Mệnh Đại Đế là mồ hôi lạnh.

------oOo------

Chương 1471: Tù Mệnh Đế Tôn xuất thủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không dùng sức dằn xuống Hỗn Độn Tử Kim Bổng, muốn đập chết Thiên Mệnh Đại Đế, nhưng hắc thủ kia gắt gao bắt lấy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, để hắn không thể động đậy.

Thiên Mệnh Đại Đế thở dài một hơi, nhìn về phía Tôn Ngộ Không diện mục dữ tợn, trong ánh mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Yêu Hầu như thế tuyệt đối là hắn bình sinh chưa thấy, là tồn tại hung lệ nhất.

- Xong.

Tần Quân tức giận đến kém chút thổ huyết, quả nhiên giống như hắn phỏng đoán, Thiên Mệnh Đại Đế nhìn như muốn chết, là vì bức Tù Mệnh Đế Tôn xuất thủ.

Tù Mệnh Đế Tôn là tồn tại siêu việt Thánh Nhân!

Tôn Ngộ Không cũng rất khó ngăn cản.

- A? Thánh Nhân cảnh viên mãn?

Trong lỗ đen trên đầu Thiên Mệnh Đại Đế truyền ra âm thanh kinh nghi của Tù Mệnh Đế Tôn, hắc thủ vung lên, trực tiếp ném Tôn Ngộ Không cùng Hỗn Độn Tử Kim Bổng ra ngoài.

Một màn này làm Thiên Mệnh Đại Đế mừng rỡ không thôi, phương xa Tiêu Như Thủy cùng Đế Thiên Vô thì trừng to mắt.

- Đó là cái gì?

Đế Thiên Vô kinh ngạc nói, tiện tay ném đi Tôn Ngộ Không, phải mạnh như thế nào?

Nguyên lai sau lưng Thiên Mệnh Đại Đế có một quái vật khổng lồ.

Cơ Bất Bại, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Hậu Thổ, Tử Đạo, Phục Hi đều đề phòng, Phục Hi còn tốt, đã sớm biết chỗ dựa phía sau Thiên Mệnh Đại Đế là Tù Mệnh Đế Tôn.

Cho dù hắn thành Thánh, đã nhìn không thấu Tù Mệnh Đế Tôn, nhưng thấy hắc thủ kia, hắn chỉ cảm thấy rùng mình.

- Tù Mệnh Đế Tôn!

Tần Quân cơ hồ là cắn răng, phun ra cái tên này.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo lập tức trừng to mắt, mặt mũi như nhìn thấy quỷ.

- Tù Mệnh Đế Tôn? Cái tay kia là Tù Mệnh Đế Tôn?

Tử Đạo run giọng nói, Tù Mệnh Đế Tôn là Viễn Cổ Đại Năng, so với

Huyền Đương cũng không kém chút nào.

Hắn lưu lại Đế Tôn Chân Ngôn liền dẫn tới vô số cường giả hậu thế chen chúc đi Cổ Thánh Đế Đạo.

Loại Viễn Cổ Đại Năng này lại còn sống

Bọn hắn không thể tin được tu vi của Tù Mệnh Đế Tôn đạt đến độ cao như thế nào.

Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn cũng đã được nghe nói truyền thuyết của Tù Mệnh Đế Tôn, bọn hắn gắt gao nhìn chằm chằm hắc thủ trên đỉnh đầu Thiên Mệnh Đại Đế.

- Lại là ngươi, chậc chậc, mới bao lâu, không nghĩ tới bên cạnh ngươi đã có nhiều Thánh Nhân như vậy.

Thanh âm của Tù Mệnh Đế Tôn truyền vào trong tai đám người Tần Quân, phảng phất như mở miệng ở bên tai bọn hắn.

Tần Quân âm trầm nói:

- Hi vọng chúng ta nước giếng không phạm nước sông.

- Đương nhiên sẽ không, thiên phú của Yêu Hầu này rất không tệ!

Thanh âm của Tù Mệnh Đế Tôn tràn đầy trêu tức, Tôn Ngộ Không ở vào trong nổi giận cũng không biết nguy cơ giáng lâm, lần nữa quơ gậy đập tới.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng nâng lên, khí thế xuyên phá tinh khung.

Hắc thủ ngăn ở trên đầu của hắn, thay hắn phá hủy tất cả uy áp.

Đương...

Hỗn Độn Tử Kim Bổng nện ở trên hắc thủ, như nện ở trên Kim Cương, tiếng oanh minh điếc tai nhức óc.

Một giây sau, hắc thủ nhếch lên, lần nữa ném Tôn Ngộ Không ra ngoài.

Ở trước mặt nó, Tôn Ngộ Không vô cùng cường đại giống như hài đồng, không có chút lực chống đỡ nào.

Sắc mặt đám người Tần Quân càng thêm khó coi, Cơ Bất Bại cắn răng nói:

- Tù Mệnh Đế Tôn nhận biết ngươi?

Hắn đột nhiên cảm giác được mình hoàn toàn không biết con trai gì cả, không nói các Thánh Nhân ở chung quanh, Tần Quân vậy mà nhận biết Tù Mệnh Đế Tôn.

Từ khi Cơ Bất Bại sinh ra, liền nghe nói qua truyền thuyết của Tù Mệnh Đế Tôn, như con cháu Hoa Hạ kiếp trước nghe truyền thuyết về Ngọc Hoàng Đại Đế, đều cảm giác hư vô phiêu miểu.

Bây giờ thấy Tù Mệnh Đế Tôn xuất hiện, hắn chỉ cảm thấy nhận thức tan nát.

- Bởi vì hắn nhìn trúng người bị ta giẫm qua.

Tần Quân lập lờ nước đôi trả lời, nghe mà khóe miệng của Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo co giật.

Đúng lúc này, hắc thủ bỗng nhiên động, cấp tốc kéo dài mấy tỷ dặm, xuyên qua sao trời, một phát bắt được Tôn Ngộ Không.

------oOo------

Chương 1472: Tù Mệnh Đế Tôn xuất thủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- A a a...

Bị hắc thủ bắt lấy, Tôn Ngộ Không thống khổ hét thảm lên.

- Ngươi muốn làm gì?

Tần Quân lập tức gấp, Tôn Ngộ Không là ái tướng của hắn, có thể nào để cho người ta ức hiếp?

- Yên tâm đi, ta giúp ngươi một chuyện!

Tù Mệnh Đế Tôn hừ lạnh nói, chỉ thấy trong cơ thể Tôn Ngộ Không bắt đầu tràn ra huyết khí cuồn cuộn, diện mục hắn dữ tợn gầm thét, trong thanh âm tràn đầy thống khổ cùng điên cuồng.

Giúp?

Tần Quân ngẩn người, tuy không tin, nhưng hắn cũng không thể tránh được.

Tất cả Thánh Nhân ở bên cạnh hắn cộng lại, cũng không làm gì được Tù Mệnh Đế Tôn.

Trong lúc nhất thời, Tinh Không bị tiếng gầm gừ của Tôn Ngộ Không tràn ngập, khiến cho bầu không khí trở nên kinh dị khủng bố.

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh! Thả ta ra!

- Ta là Đấu Chiến Thắng Phật được ngàn vạn hương hỏa cung phụng.

- Các con ở Hoa Quả sơn, bản vương đã về nhà.

- Vì cái gì ta bản lĩnh thông thiên, lại không làm được Thiên Đế?

Tôn Ngộ Không phảng phất như nhân cách giao thế, mỗi nói một câu, tâm tình liền không giống nhau.

Nét mặt của hắn khi thì dữ tợn, khi thì không cam lòng, khi thì say mê, khi thì phẫn nộ, để cho người ta sợ hãi.

- Cái con khỉ này.

Thiên Mệnh Đại Đế nhíu mày nhìn về phía Tôn Ngộ Không, cho dù sống mấy vạn năm, hắn vẫn nhìn không thấu Tôn Ngộ Không đến cùng xảy ra chuyện gì.

Nói là Nhập Ma, nhưng lại không giống.

Dưới tay Tần Thiên Đế, quả nhiên là quái thai tập hợp.

- Quái tai, ta trải qua vô số kỷ nguyên, cũng chưa từng gặp qua con khỉ này, chẳng lẽ là chủng tộc mới đản sinh?

Thanh âm của Tù Mệnh Đế Tôn vang lên lần nữa, rõ ràng sinh ra hứng thú với Tôn Ngộ Không, để Tần Quân lau mồ hôi lạnh.

Trọn vẹn rống lên một nén nhang thời gian, bên ngoài thân Tôn Ngộ Không không còn tràn ra huyết khí, thậm chí không còn gào thét, tựa hồ đã kiệt sức.

- Được rồi, trả ngươi!

Tù Mệnh Đế Tôn tiện tay quăng ra, Tôn Ngộ Không liền bị ném tới trước đám người Tần Quân.

Lý Nguyên Bá cấp tốc tiếp được Tôn Ngộ Không, thời khắc này Tôn Ngộ Không đã bất tỉnh, cũng may khí tức không tiêu tan.

- Vì sao ngươi giúp trẫm?

Tần Quân nhìn về phía hắc thủ trên đỉnh đầu của Thiên Mệnh Đại Đế hỏi.

Tù Mệnh Đế Tôn sống vô số năm, tâm địa lại nóng cũng sẽ biến lạnh.

Huống chi người truyền thừa Thiên Mệnh Đại Đế của hắn còn thường thường bị Tần Quân ức hiếp, không có giận mà chèn ép Tần Quân đã không tệ.

- Việc nhỏ mà thôi, hiện tại ta rất chờ mong tương lai của ngươi, nỗ lực lên, ta ở cuối Cổ Thánh Đế Đạo chờ ngươi, tồn tại ở sau lưng ngươi cũng như thế.

Tù Mệnh Đế Tôn ném câu nói này xong, hắc thủ cùng Thiên Mệnh Đại Đế đều bị hút vào lỗ đen, biến mất không thấy gì nữa.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... cuối Cổ Thánh Đế Đạo! Nhiệm

vụ tường trình: Nếu ký chủ có thể đi tới cuối cùng của Cổ Thánh Đế Đạo, thu hoạch được ba lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội tử trung đỉnh phong, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, hai cơ hội nghe đạo, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại.

Cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa là cái gì?

Không phải là chức năng mới chứ?

Nhưng hệ thống còn đang thăng cấp, cho dù hắn hỏi thăm, cũng không có trả lời.

Cái nhiệm vụ này khen thưởng phong phú như thế, nói rõ Cổ Thánh Đế Đạo đối với hệ thống ý nghĩa cực lớn.

- Cổ Thánh Đế Đạo sao? Trẫm sớm muộn sẽ đi.

Tần Quân lẩm bẩm, hắn rất ngạc nhiên, Tù Mệnh Đế Tôn nói tới người sau lưng hắn đến cùng là ai?

Là ai ở cuối Cổ Thánh Đế Đạo che chở hắn?

Bạch Đế?

Nói đùa, mới hơn mấy trăm ngàn năm, cho dù Bạch Đế tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, cũng không cách nào trưởng thành đến cấp bậc sánh vai Tù Mệnh Đế Tôn.

------oOo------

Chương 1473: Tân Kỷ Nguyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chúng ta mau chóng rời đi đi!

Tiêu Như Thủy trầm giọng nói, tim của hắn không cách nào bình tĩnh trở lại.

Phía sau Thiên Mệnh Đại Đế vậy mà có Đại Năng viễn siêu Yêu Hầu kia, nghĩ đến đây, hắn liền chảy mồ hôi lạnh lâm ly.

May mắn bình thường hắn không có làm khó dễ Thiên Mệnh Đại Đế.

Đế Thiên Vô cũng như thế, cho dù hắn không muốn thừa nhận, nhưng trong thực chất của hắn xem Thần Hoàng là át chủ bài lớn nhất của mình, Thần Hoàng so sánh với các Thánh Nhân dưới tay Tần Thiên Đế cũng không bằng, có thể nào sánh vai tồn tại siêu việt Tôn Ngộ Không?

Bởi vì khoảng cách quá xa, âm thanh của Tù Mệnh Đế Tôn không có rơi vào trong tai bọn hắn, khiến cho bọn hắn cũng không biết đối phương là Tù Mệnh Đế Tôn.

Nếu như biết, khẳng định dọa tiểu trong quần.

Hai vị tuyệt đại thiên kiêu lặng yên đào tẩu, Tinh Không nổi lơ lửng vô số đá vụn cùng huyết khí, tỏ rõ lúc trước phát sinh đại chiến.

Thiên Lôi cuồn cuộn cũng theo Tôn Ngộ Không hôn mê mà tán đi.

Hết thảy tựa hồ bình tĩnh lại.

- Bệ Hạ, Ngộ Không không có việc gì, tiếp đó chúng ta đi chỗ nào?

Phục Hi giúp Tôn Ngộ Không kiểm tra một phen, hỏi.

Hắn phát hiện khí tức của Tôn Ngộ Không đã không còn tà ác như lúc trước, có phải ý nghĩa Bát Hầu này đã thanh tỉnh hay không?

Lấy lực chiến đấu của Tôn Ngộ Không, hắn không dám tưởng tượng tiếp đó Đại Tần thiên đình sẽ cường thịnh đến đâu.

Nghe vậy, Tần Quân hừ nói:

- Đương nhiên là đi tìm Cổ Phật!

Trước cứu Như Lai, lại trở về.

Nếu như đã đi vào Nội vũ trụ, Tần Quân tự nhiên không có khả năng không hề làm gì.

- Nơi này chính là Nội vũ trụ sao.

Nhìn qua Tinh Hà tráng lệ vô ngần, Tần Quân nheo mắt lại, dã tâm lại bắt đầu bành trướng.

Sau đó đoàn người bay về phía có sinh khí, Thánh Nhân hộ giá, tốc độ phi hành cực nhanh.

Ngoại vũ trụ.

Trấn Nguyên Tử, Đế Tuấn, Đế Giang, Huyền Đô, Lục Áp đạo nhân, La Sĩ Tín, Cường Lương… các loại Thần Ma trở lại trước quân đội của Đại Tần thiên đình.

Bạch Trạch cấp tốc bay tới, gấp giọng hỏi:

- Tình huống thế nào?

La Sĩ Tín nhếch miệng cười một tiếng, lớn tiếng nói:

- Thánh Môn đã hủy, Chư Thánh đã bị chém! Kể từ hôm nay, Ngoại vũ trụ lấy Đại Tần thiên đình độc tôn!

Hắn tận lực vận đủ pháp lực gào thét, âm thanh truyền đi cực xa, để quân đội thế lực khắp nơi xôn xao.

- Thánh Môn bị diệt?

- Chư Thánh bị trảm? Nói đùa gì đó?

- Lúc trước xác thực ba động cực lớn, từ trong Không Gian Liệt Phùng tràn ra khí tức chiến đấu quá cường đại, nhưng bây giờ các cường giả của Đại Tần thiên đình đều trở về, chẳng lẽ…

- Đây chính là Thánh Nhân, làm sao bị trảm?

- Bọn hắn rải lời đồn, đoán chừng Tần Thiên Đế đã chết ở bên trong!

Các phương nghị luận ầm ĩ, trong đó trong một chiếc Linh chu của Ma Minh, Huyết Sát Ma Đế đứng ở trên lầu các, chau mày.

Thánh Môn diệt?

Phản ứng đầu tiên của hắn là không tin.

Trong truyền thuyết, Thánh Nhân vạn kiếp bất tử, vạn kiếp bất diệt, sao bị Đại Tần thiên đình diệt trừ?

Mà hắn cũng chưa nghe nói trong Đại Tần thiên đình có Thánh Nhân.

- Các vị, Đại Tần thiên đình mới vừa cùng Thánh Môn đại chiến, đã là nỏ mạnh hết đà, sao không liên thủ diệt trừ bọn hắn?

Huyết Sát Ma Đế bỗng nhiên nói, để thế lực khắp nơi lập tức rục rịch ngóc đầu dậy.

Đại Tần thiên đình càng ngày càng mạnh, lại tiếp tục, thế tất như Ma Minh trước đây thật lâu, độc bá vũ trụ, đây cũng không phải là bọn hắn muốn nhìn đến.

------oOo------

Chương 1474: Tân Kỷ Nguyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì điều động thế lực khắp nơi, Huyết Sát Ma Đế dẫn đầu khai chiến, vô số Ma Tu như hồng lưu bay về phía quân đội của Đại Tần thiên đình.

Thấy cảnh này, thế lực còn lại cũng kìm nén không được, đi theo phát động tiến công.

Chiến tranh lần nữa khai hỏa.

Nhưng trận chiến này không chút huyền niệm.

Trấn Nguyên Tử, Doanh Chính, Lục Áp đạo nhân, Đế Giang, Đế Tuấn, Cường Lương, Huyền Đô, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Nhiên Đăng, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Quảng Thành Tử, Chúc Dung… cho dù không có Thánh Nhân, cường giả tuyệt thế của Đại Tần thiên đình cũng vừa nắm một bó to.

- Một bầy kiến hôi cũng mưu toan rung chuyển Chân Long?

Doanh Chính cười lạnh một tiếng, lúc này biến thành Tổ Long Chân Thân, tứ ngược mà đi.

Vừa gia nhập Đại Tần thiên đình, vì đứng vững gót chân, hắn nhất định phải lập công, trận chiến này vừa vặn có thể xoát công lao.

Đại chiến hết sức căng thẳng, trận chiến này nhất định tái nhập sử sách, bởi vì sau trận chiến này, Ngoại vũ trụ sẽ nghênh đón cơ duyên hoàn toàn mới.

Nội vũ trụ, trong tinh không ầm ầm sóng dậy.

Một Tiên Sơn nguy nga nổi lơ lửng, vô số Pháp khí, sinh linh, Linh chu bay ra bay vào, núi này cực cao, chiếm diện tích mấy trăm vạn dặm, sơn phong cao tới gần 100 ngàn trượng, trong núi chập trùng không chừng, tọa lạc lấy rất nhiều cung điện lầu các.

Đám người Tần Quân đang bay về phía núi này.

Mới đến, bọn hắn cần hiểu rõ tình huống của Nội vũ trụ.

Rất nhanh, bọn hắn liền rơi xuống đất, tuy Tiên Sơn này như Vạn Pháp đảo ở Ngoại vũ trụ, nhưng không có người trấn giữ, không thu linh thạch, để Tần Quân ngạc nhiên không thôi.

Chẳng lẽ núi này có Đại Năng trấn thủ?

Bọn hắn tới một thành nhỏ ở giữa lưng núi, sau khi vào thành, thu vào tầm mắt là đường phố phồn hoa, sinh linh các tộc để đường phố rất chen chúc,

khắp nơi đều có hàng vỉa hè, không ít sinh linh đang mua bán.

- Tiên Thiên Linh bảo, tới trước được trước!

- Tử Diệu tinh thạch, 100 viên linh thạch cấp 6!

- Công pháp có thể tu luyện Chí Tôn Bá thể trong truyền thuyết, mau tới mua!

- Bát Hoang địa đồ, có lộ tuyến 1800 cấm địa!

- Đại La Kim Đan, ăn một viên liền có thể để vãn bối nhà ngươi bay vọt Đại La Cảnh!

Các loại tiếng rao hàng hội tụ vào một chỗ, Tần Quân phát hiện, tu vi của sinh linh lui tới cơ hồ đều ở trên Đại La Cảnh, thậm chí không ít siêu việt Nhập Thánh cảnh.

Đây chính là Nội vũ trụ sao?

Chỉ là tòa thành nhỏ này cũng đủ để sánh ngang thế lực nhất lưu ở Ngoại vũ trụ.

- Trên đỉnh núi có Bán Thánh.

Phục Hi bỗng nhiên nói, hắn chỉ tùy ý nói chuyện, Thánh Nhân của bọn hắn cộng lại có bảy vị, sẽ sợ Bán Thánh?

- Trước tìm một gian khách sạn ở lại đi.

Tần Quân nhẹ giọng nói, vừa trải qua đại chiến kinh tâm động phách, hắn cũng có chút tinh thần mỏi mệt, cần phải nghỉ xả hơi một hồi.

Tôn Ngộ Không vẫn còn trong hôn mê, phải đợi hắn tỉnh lại.

- Phục Hi, ngươi làm việc đáng tin cậy nhất, hỗ trợ nghe ngóng tình huống đại khái của Cổ Phật cùng Nội vũ trụ đi.

Tần Quân phân phó nói, Phục Hi không có ý kiến, lúc này đi đến một phương hướng khác.

Cũng không lâu lắm, đám người Tần Quân tìm được một khách sạn ở lại, tuy giá linh thạch đắt đỏ, nhưng đối với Tần Quân mà nói, chín trâu mất sợi lông.

Đi vào trong phòng khách, Tần Quân để Hậu Thổ thả Cổ Phật Phổ Chân ra.

Hai vị Cổ Phật muốn đến nhúng tay, lấy chút chỗ tốt, kết quả bị Lý Nguyên Bá đập chết, đến nay Phổ Chân còn chưa tỉnh lại.

Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn canh giữ ở sau lưng Tần Quân, Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo thì tự động rời đi, không biết đi làm cái gì.

Tôn Ngộ Không được đặt nằm ở trên giường, rơi vào trạng thái ngủ say, hắn không có cuồng lệ như lúc trước, yên tĩnh như hài đồng.

- Để hắn tỉnh lại đi.

Tần Quân ngồi ở trên ghế, vừa uống trà vừa phân phó nói.

Không thể không nói, Nội vũ trụ linh khí nồng đậm, chỉ ngồi ở chỗ này, Tần Quân liền sảng khoái tinh thần, có xúc động muốn tu luyện.

Hậu Thổ nhìn Phổ Chân nằm ở dưới đất, cách không điểm một cái, Phổ Chân phảng phất như ở trong mộng mới tỉnh, mở hai mắt ra, há mồm thở dốc, bởi vì thương thế quá nặng, máu tươi ngăn không được từ trong miệng tràn ra, mặt mũi hắn tràn đầy hoảng sợ, hiển nhiên lúc trước một chùy của Lý Nguyên Bá dọa sợ hắn.

------oOo------

Chương 1475: Trở lại Trái Đất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi.

Phổ Chân run giọng nói, nhất là nhìn thấy Lý Nguyên Bá ở sau lưng Tần

Quân, dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng đứng lên, không có chút phong phạm Thánh Nhân nào.

Dương Tiễn cấp tốc đè hắn lại, Thánh Cốt của Phổ Chân còn chưa phục hồi như cũ, có đủ kiểu Thần thông cũng không dám thi triển ra.

Tuy kinh hoảng, nhưng Phổ Chân không ngốc, giờ phút này hắn dám phản kháng, tuyệt đối chỉ có một con đường chết.

Liếc nhìn một vòng, hắn phát hiện chỉ có Tần Quân ngồi, đưa lưng về phía hắn, khoan thai tự đắc uống trà.

- Ngươi đến cùng là ai.

Phổ Chân run giọng hỏi, hắn không dám nhìn Lý Nguyên Bá, chỉ có thể nhìn chằm chằm phía sau lưng của Tần Quân.

- Trẫm tên Tần Thiên Đế, ngươi là Cổ Phật sao?

Tần Quân vừa uống trà vừa hỏi, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, Tinh Không sáng chói, đẹp giống như tranh vẽ.

Thánh Môn, Cổ Phật.

Nội vũ trụ đến cùng cất giấu bao nhiêu dạng thế lực này?

- Ta là tới từ Cổ Phật Giới, Phổ Nghiễm sư huynh đã bị các ngươi giết chết, chẳng lẽ các ngươi còn muốn chém tận giết tuyệt sao?

Phổ Chân nỗ lực bình phục tâm tình hỏi, hiện tại hắn không ở Thánh Giới vũ trụ, nói rõ đám người Tần Quân hoặc là đã trốn ra ngoài, hoặc là Thánh Môn đã bị tiêu diệt.

Vô luận là loại nào, thực lực của những người này đều mạnh đến mức đáng sợ.

Nhưng hắn phát hiện Tần Quân chỉ là Đại La Thủy Tiên, tuy kém một bước đạt tới Nhập Thánh cảnh, nhưng không khác con kiến hôi, làm sao có thể khống chế những Thánh Nhân này?

Không phải là đến từ thế lực siêu nhiên nào đó chứ?

Nghĩ đến đây, Phổ Chân càng thêm hoảng sợ.

Thế lực ở Nội vũ trụ có thể có thủ bút như thế, đều để người nghe tin đã sợ mất mật, nghe nói còn có tồn tại siêu việt Thánh Nhân tọa trấn.

- Các ngươi từng ở Ngoại vũ trụ bắt được một tên hòa thượng?

Tần Quân quay người, nhìn chằm chằm Phổ Chân hỏi.

Một tên Đại La nhìn Thánh Nhân, truyền đi cũng không ai tin.

Nhưng giờ phút này Phổ Chân cảm nhận được cảm giác áp bách vô thượng, hắn biết, nam nhân trẻ tuổi trước mắt này có thể quyết định sinh tử của hắn.

- Đúng vậy.

Phổ Chân kiên trì trả lời, nếu hắn làm bộ nói không có, rất có thể sống không nổi.

- Qua một đoạn thời gian, mang trẫm đi Cổ Phật giới của các ngươi!

Tần Quân hững hờ nói, vị Cổ Phật này ngược lại không có nói láo, để Tần Quân chán ghét hắn giảm xuống một chút.

Phổ Chân không dám cự tuyệt, chỉ có thể run lẩy bẩy.

Sau đó Tần Quân mang theo Lý Nguyên Bá, Hậu Thổ rời đi, lưu căn khách phòng này cho Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không cùng Phổ Chân, Lý Nguyên Bá thì bảo hộ Tần Quân, Hậu Thổ ở một gian khác.

- Ngươi tốt nhất thành thật một chút, nếu không…

Dương Tiễn ngồi xuống, nhìn Phổ Chân uy hiếp nói, đang khi nói chuyện còn mở ra Chí Tôn pháp nhãn.

Phổ Chân lập tức trừng to mắt, cà lăm nói:

- Ngươi là người của Bách Lý gia?

Bách Lý gia?

Dương Tiễn nghe xong, ánh mắt lóe lên.

Sau một ngày.

Phục Hi trở về bẩm báo tin tức hắn tìm hiểu được, không thể không nói, gia hỏa này rất đáng tin cậy, cơ hồ thăm dò rõ ràng đại thế lực cùng bố cục ở Nội vũ trụ.

- Nội vũ trụ chia làm vô số Tiên Vực, chỗ Tiên Vực của chúng ta tên là Lâm Thánh Tiên vực, lấy Lâm gia cầm đầu, nghe nói trước đây thật lâu, Lâm gia đi ra một tên Thánh Nhân, cho nên Tiên Vực tên là lâm Thánh.

- Lâm Thánh Tiên vực ở trong hàng vạn tiên vực thuộc về tồn tại nhỏ yếu, bị Tô Đế Tông, Thánh Môn kẹp lấy.

- Tô Đế Tông chính là thế lực của Yêu Tộc Chí Tôn Tô Đế lưu lại, bây giờ ở Nội vũ trụ cũng thuộc về nhất lưu siêu thế lực, chính bởi vì Tô Đế Tông cùng Thánh Môn áp chế, Tiên Vực ở chung quanh đều rất yếu.

- Toàn bộ Nội vũ trụ lấy Chí Tôn Thần Điện, Cổ Ma Thần Điện, Bách Lý gia, Huyền Thánh phong, Nhân Tổ Tông Đường cầm đầu, sừng sững ở trên ức vạn thế lực.

- Dựa theo ta hiểu rõ, Nội vũ trụ to lớn hơn Ngoại vũ trụ vô số lần, nghe nói mỗi một thế lực nhất lưu đều có tư cách chưởng khống một Ngoại vũ trụ.

------oOo------

Chương 1476: Trở lại Trái Đất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe đến đó, Tần Quân không khỏi nhíu mày.

Hắn chợt phát hiện mình đánh giá thấp Nội vũ trụ, thế lực rắc rối phức tạp, thế lực nhất lưu liền có thể chưởng khống một Ngoại vũ trụ, có thể thấy được Ngoại vũ trụ nhiều như thế nào.

- Nghe nói Ngoại vũ trụ có vô số, Ngoại vũ trụ của chúng ta tên là Huyền Đương vũ trụ, Đại Năng Huyền Đương đúng là từ Huyền Đương vũ trụ đi ra, chỉ huy Nhân Tộc, xưng bá ức vạn vũ trụ.

Phục Hi cảm thán nói, phỏng đoán như thế, tương đương với có vô số Hồng Hoang thế giới.

Tần Quân nheo mắt lại, vô số Ngoại vũ trụ, chẳng lẽ Nội vũ trụ tương đương với trung ương của ức vạn vũ trụ.

Ngân Hà Hệ ở trong Ngoại vũ trụ nào?

Nghĩ đến đây, Tần Quân thật rất muốn tìm kiếm vũ trụ của Trái Đất.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... trở lại Trái Đất! Nhiệm vụ tường trình: Ký chủ nhớ nhà, nếu có thể trở lại Trái Đất, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân vui vẻ.

Như thế nói đến, Trái Đất xác thực tồn tại ở Ngoại vũ trụ nào đó, nếu không làm sao phát động nhiệm vụ chi nhánh?

Nếu thật sự như thế, hệ thống lại là tồn tại gì?

Vậy mà ở trong Thần thoại của một Ngoại vũ trụ giao phó ý nghĩa tồn tại.

Vị trí vũ trụ của các Thần Ma lại ở chỗ nào?

Tần Quân càng nghĩ càng đau đầu, mẹ nó, hắn bỗng nhiên muốn triệu hoán Hoắc Kim đến giải thích nghi hoặc.

- Mặt khác, ở trong Nội vũ trụ, Thánh Nhân chỉ có thể coi là cường giả hạng nhất, thế lực có được một tên Thánh Nhân có thể trở thành thế lực Nhị lưu.

- Nghe nói có tồn tại vượt qua Thánh Nhân, tin tức lại hướng lên ta tạm thời không cách nào hiểu rõ, Lâm Thánh Tiên vực quá vắng vẻ.

Phục Hi cười khổ, Tần Quân gật đầu, chỉ là hắn nói những cái này liền đủ rung động Tần Quân.

Quả nhiên, con đường cường giả vĩnh viễn không cuối cùng.

Sau đó Phục Hi tiếp tục nói tin tức mình biết.

Trọn vẹn giảng một canh giờ, hắn mới kể xong, không hổ là Thánh Nhân, đổi lại phàm nhân đã sớm miệng đắng lưỡi khô.

Sau khi Tần Quân hiểu rõ, ngược lại nở nụ cười.

- Đây mới thật sự là vùng đất tranh bá! Cái gì Thần Điện, Bách Lý gia, Nhân Tổ Tông Đường, sớm muộn sẽ bị trẫm giẫm ở dưới chân!

Tần Quân hăng hái cười nói, dưới tay hắn không chỉ có một vị Thánh Nhân.

Tôn Ngộ Không chính là Thánh Nhân cảnh viên mãn, nói không chừng có thể khiêu chiến tồn tại siêu việt Thánh Nhân cảnh.

Còn có Bồ Đề Tổ Sư đang cực hạn giác tỉnh.

Giờ phút này hắn triển vọng hùng đồ bá nghiệp ở Nội vũ trụ, tuyệt không phải nằm mơ giữa ban ngày.

Phục Hi nghe mà cảm xúc bành trướng, hắn cũng là lần đầu tiên tiếp xúc đến vũ trụ như thế, đỉnh phong của Nội vũ trụ sẽ là phong cảnh như thế nào?

Hắn rất chờ mong.

Lý Nguyên Bá vẫn không có mở miệng, nhưng nhìn thấy Tần Quân cười rộ lên, hắn cũng đi theo cười ngây ngô.

- Bệ hạ yên tâm, Nguyên Bá sẽ mạnh hơn, trợ giúp Bệ Hạ xưng bá Nội vũ

trụ!

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc nói, sau khi trở thành Thánh Nhân, hắn lòng tin bạo rạp, luôn cảm thấy trở nên càng mạnh không là vấn đề, hắn dựa vào mình không được, còn có thể dựa vào Tần Quân.

Sau đó, Tần Quân để Phục Hi ở đây nghỉ ngơi.

Đợi Tôn Ngộ Không tỉnh lại, bọn hắn sẽ rời đi, tiến về Cổ Phật giới.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Lại qua một ngày, Tôn Ngộ Không còn chưa tỉnh lại, nhưng mà…

- Đinh! Bồ Đề Tổ Sư cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn mở to mắt, hít sâu một hơi.

Sau khi Bồ Đề Tổ Sư cực hạn thức tỉnh có thể mạnh bao nhiêu?

Hắn một mực tâm thần bất định, nếu khác biệt Tôn Ngộ Không không lớn, ý nghĩa sau khi các Thần Ma cực hạn thức tỉnh, tầng thứ nhất lưu sẽ ở vào Thánh Nhân cảnh.

Bồ Đề Tổ Sư dù sao cũng là sinh linh sinh ra cùng lúc với Chuẩn Đề, tương đương với anh em ruột, cho dù thiên phú không bằng Chuẩn Đề, nhưng chênh lệch hẳn cũng sẽ không quá xa.

------oOo------

Chương 1477: Thiên Đạo Chí Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điều ra bảng thuộc tính của Bồ Đề Tổ Sư!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hai tay ẩn ẩn có chút run rẩy.

Hi vọng Bồ Đề Tổ Sư sẽ không để cho hắn thất vọng.

- Bồ Đề Tổ Sư, đến từ Tây Du Ký!

- Thân phận: Tiên Thiên Tu Bồ Đề!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Tiên Thiên thu nạp công! Kim Đan Đại Đạo! Tam Thi Độ Kiếp pháp!

- Pháp bảo: Tu Bồ Đề phất trần!

- Thần thông: Thiên Hoa loạn trụy! Địa Dũng Kim Liên! Bất Sinh Bất Diệt! Địa Sát 72 Biến! Thiên Cương Tam Thập Lục Biến! Cân Đẩu Vân! Ngũ Hành Kiếp Pháp! Chỉ Xích Thiên Nhai! Pháp Ngộ Chân lý!

- Độ trung thành: 50 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh!

Trung kỳ!

Tần Quân hít sâu một hơi, hẳn đây chính là cảnh giới trên Thánh Nhân cảnh?

Còn trung kỳ!

Sư phụ đúng là sư phụ, đồ đệ đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, hắn cũng không chịu cô đơn, thiên phú tu luyện tới cực hạn vậy mà đạt đến Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, vẫn có thể áp chế Tôn Ngộ Không.

Tâm tình của Tần Quân đắc ý, Phục Hi, Lý Nguyên Bá ở bên cạnh thì nổi lên nghi ngờ.

- Bệ Hạ, ngươi sao vậy?

Phục Hi quan tâm hỏi, nhìn thấy sắc mặt của Tần Quân âm tình biến ảo, bọn hắn còn tưởng rằng xuất hiện biến cố gì.

Lúc này, bên cạnh Tần Quân xuất hiện một cái lỗ đen, ngay sau đó Bồ Đề Tổ Sư bước ra.

Một màn này để Phục Hi cùng Lý Nguyên Bá nhíu mày.

Bồ Đề Tổ Sư?

Thì ra là thế, lúc trước bọn hắn không có nhìn thấy Bồ Đề Tổ Sư, nguyên lai bị Thần thông của Bệ Hạ hút vào.

Trong Thần Ma, sự tình Thần thông của Tần Quân chế tạo Dị Thứ Nguyên Không Gian sớm đã truyền ra, bọn hắn cũng trải qua, cho nên nhìn lắm thành quen.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Bồ Đề Tổ Sư chắp tay cười nói, tư thái phong khinh vân đạm phảng phất như trở lại lúc vừa triệu hoán ra, một bộ khí phái Tông Sư Thần Tiên.

- Ngươi không có để trẫm thất vọng.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, chỉ là tâm lý hơi ghen ghét.

Độ trung thành của tên này vậy mà từ max trị số rơi xuống 50.

Xem ra Bồ Đề Tổ Sư cường đại đã để hệ thống có chút ép không được, về phần tâm lý biến hóa, hắn cũng lý giải.

Giống như nhân viên đến từ tầng dưới chót nhất của công ty, lắc mình biến hoá, trở thành chủ tịch HĐQT, đối đãi với tầng dưới chót sẽ không bình dị như trước.

Lòng người, sẽ theo hoàn cảnh cùng thực lực mà thay đổi.

Đương nhiên, cho dù Bồ Đề Tổ Sư chỉ có 50 độ trung thành, cũng sẽ không phản bội Tần Quân.

- Ngày sau, Lão đạo sẽ đến đỡ Bệ Hạ, đoạt được ngàn vạn vũ trụ!

Bồ Đề Tổ Sư cười nói, đáy lòng của Phục Hi cùng Lý Nguyên Bá thì nhấc

lên sóng biển ngập trời.

Bọn hắn vậy mà nhìn không thấu tu vi của Bồ Đề Tổ Sư!

Bọn hắn đều là Thánh Nhân, cái này chỉ có thể nói rõ một điều.

Cái kia chính là Bồ Đề Tổ Sư đã siêu việt bọn hắn!

- Ngươi đi sát vách thăm Ngộ Không đi, hiện tại hắn còn chưa tỉnh lại.

Tần Quân phân phó nói, hắn cũng lo lắng Tù Mệnh Đế Tôn vụng trộm đùa nghịch thủ đoạn.

Ngộ Không?

Bồ Đề Tổ Sư chợt phát hiện bọn hắn không ở trong Thánh Giới, chẳng lẽ chiến tranh đã kết thúc?

Mang theo nghi hoặc, hắn chắp tay hành lễ, sau đó đi ra phòng.

Lý Nguyên Bá nói thầm một tiếng:

- Làm sao cảm giác gia hỏa này thay đổi?

Hắn nói không chỉ là thực lực.

Trước kia Bồ Đề Tổ Sư hòa ái dễ gần, hiện tại nhiều hơn một phần uy nghiêm.

Ánh mắt của Phục Hi lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng nói:

- Lại biến thế nào, cũng là Thần Tử của trẫm.

------oOo------

Chương 1478: Thiên Đạo Chí Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư ở ngoài cửa nghe xong, bước chân có chút dừng lại, phảng phất như không có nghe được, đi vào trong phòng của Tôn Ngộ Không.

Tần Quân là cố ý nói cho Bồ Đề Tổ Sư nghe.

Ý tứ là, trẫm có thể cho ngươi Pháp lực vô thượng, cũng có thể thu hồi lại.

Bồ Đề Tổ Sư rõ ràng, luận thiên phú, dưới tay Tần Quân có không ít Thần Ma cao hơn hắn.

Tỷ như Phục Hi, Tổ Long, Kỳ Lân Chi Tổ, Thái Thượng Lão Quân, Đế Giang, Cường Lương, Chúc Dung, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất...

Tuy tâm tính của hắn có chỗ cải biến, nhưng đối với Tần Quân vẫn rất cảm kích.

Không có Tần Quân, nào có hắn ngày nay.

Oanh...

Đúng lúc này, dưới lầu bỗng nhiên truyền đến một tiếng oanh minh, chấn động đến toàn bộ khách sạn kịch liệt lay động.

Lý Nguyên Bá khó chịu, chuẩn bị lao xuống, lại bị Tần Quân ngăn cản.

- Hiện ở trước đừng gây chuyện thị phi.

Tần Quân nhẹ giọng nói, mới đến cũng không thể bởi vì việc nhỏ mà gây thù hằn.

Hắn nhắm mắt lại, thần thức quét xuống dưới.

Chỉ thấy trước cửa lầu một đứng hai bóng người, một lão đầu khôi ngô và một thiếu nữ.

Lão giả thân cao hơn hai mét, thể cốt cường tráng như Yêu Vương, người mặc vải thô, khuôn mặt tang thương, râu bạc trắng, không có tóc, ánh mắt đục ngầu, tay trái của hắn nắm một cây Thạch Bổng, như thạch trụ, nện

đến bậc thang vỡ vụn, nghĩ đến tiếng oanh minh lúc trước đúng là Thạch Bổng rơi xuống đất tạo thành.

Thiếu nữ bên cạnh như khất cái, thân thể gầy yếu, trên mặt bẩn thỉu, nhưng con mắt thanh tịnh, nếu rửa sạch sẽ, xem chừng cũng là mỹ nhân bại hoại.

Tổ hợp kỳ quái.

Các thực khách ở trong lầu một đều nhìn chằm chằm bọn hắn, ánh mắt bất thiện.

- Vị lão gia này, các ngươi cần gì?

Tiểu nhị lại gần, cười rạng rỡ hỏi.

Người có thể tới Tiên Sơn này tuyệt không phải người chán nản, tuy cách ăn mặc của bọn hắn không được tốt lắm, nhưng lão nhân này khí thế hung hãn, để cho người ta không dám xem thường.

- Cho ta năm đàn rượu trái cây trăm vạn năm!

Lão giả trầm giọng nói, tiếng như hồng chung, không để ý thực khách khác chút nào.

- Có thể an tĩnh chút hay không!

Một tên Ngưu Đầu Đại Hán phẫn nộ hét lên, trực tiếp nện bát ở trên bàn, tu vi Hiển Thánh cảnh trung kỳ bạo phát ra, để thực khách còn lại đều hít sâu một hơi.

Tiểu nhị càng run lẩy bẩy.

Thiếu nữ kia dò xét khách sạn, không bị ảnh hưởng chút nào.

Lão giả thì nhìn về phía Ngưu Đầu Đại Hán, bốn mắt nhìn nhau, tất cả cái bàn đều rung động.

Trên mặt Ngưu Đầu đại hán bắt đầu tràn ra mồ hôi lạnh, phảng phất như nhìn thấy đồ vật khủng bố gì.

Rất nhanh, Ngưu Đầu Đại Hán sợ, đứng dậy chật vật rời đi, để thực khách còn lại xôn xao.

Bằng vào ánh mắt dọa lùi một tên Hiển Thánh?

- A? Tu vi của lão nhân này vậy mà đạt tới Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Lý Nguyên Bá ngạc nhiên nói, để Tần Quân nheo mắt lại.

Đây chính là Nội vũ trụ?

Thánh Nhân khắp nơi trên đất, Hiển Thánh không bằng chó?

- Vị lão gia này, rượu trái cây trăm vạn năm chúng ta cũng chỉ có một vò, hơn nữa còn là chuẩn bị cho Tô Đế Tông.

Tiểu nhị cười khổ nói, đừng nhìn hắn ăn nói khép nép, nhưng tu vi của hắn cũng đạt tới Đại La Thủy Tiên.

- Cho ta đi! Vừa vặn ta chuẩn bị đi Tô Đế Tông bái phỏng!

Lão giả hừ lạnh nói, để tiểu nhị do dự.

Lúc này, Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo từ ngoài cửa đi vào.

- Nhường một chút!

Cơ Bất Bại mặt mũi khó chịu nói, Tử Đạo ở bên cạnh sắc mặt cũng có chút không dễ nhìn, không biết lúc trước bọn hắn đi làm cái gì.

Lão giả quay đầu trừng mắt nhìn Cơ Bất Bại, cho người ta một loại cảm giác uy nghiêm.

- Cái này thú vị.

Khóe miệng Tần Quân co giật, lão nhân này tính khí hỏa bạo, tính khí của Cơ Bất Bại càng bạo.

- Trừng cái gì? Cẩn thận Lão Tử móc mắt của ngươi xuống!

Cơ Bất Bại hung tợn mắng, tâm tình của hắn đang khó chịu, lão gia hỏa này cũng dám cản đường hắn.

Thiếu nữ khất cái quay đầu nhìn về phía Cơ Bất Bại, khuôn mặt nhỏ lập tức biến đổi, vội vàng lôi kéo lão giả đi qua bên cạnh, đáng tiếc thân thể nhỏ bé của nàng làm sao kéo động lão giả khôi ngô như Yêu Vương kia?

------oOo------

Chương 1479: Bát Hoang thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh!

Tất cả thực khách đều nhìn chằm chằm Cơ Bất Bại sững sờ, không nghĩ tới lại đến một người càng hỏa bạo.

Bọn hắn phát hiện mình căn bản nhìn không thấu tu vi của Cơ Bất Bại, như lão giả kia, thâm bất khả trắc.

- Hừ!

Tử Đạo hừ lạnh một tiếng, từ phía sau Cơ Bất Bại đi ra, bất thiện nhìn về phía lão giả.

Khí thế của hai người trong nháy mắt áp đảo lão giả, để sắc mặt lão giả hơi đổi một chút, trầm giọng hỏi:

- Các hạ không khỏi quá bá đạo đi, bên cạnh không phải còn có đường sao?

Bá đạo?

Sinh linh ở chung quanh âm thầm mắng đậu đen rau muống, lúc trước ngươi cũng rất bá đạo a!

Cơ Bất Bại hừ nói:

- Mắc mớ gì tới ngươi!

Đang khi nói chuyện, hắn cất bước tiến lên, ngang ngược dùng bả vai đụng vào lão giả, phịch một tiếng, lão giả lui lại một bước, nhường ra đường đi.

Lực lượng thật mạnh!

Lão giả âm thầm kinh hãi, Cơ Bất Bại cũng ở trong lòng mắng mẹ, thân thể của lão nhân này thật cứng rắn, đâm đến hắn đau vai.

Tử Đạo ở phía sau nhìn thấy, không khỏi nheo mắt lại.

Không nghĩ đến vừa tới Nội vũ trụ một ngày, liền gặp được một tên ở trên nhục thân có thể chống lại Cơ Bất Bại.

Thiếu nữ khất cái há to miệng, trong đôi mắt thanh tịnh lộ ra vẻ khó tin, có chút đáng yêu.

- Ngươi tên là gì?

Lão giả trầm giọng hỏi, khí thế của ba vị Thánh Nhân ép tới toàn bộ sinh linh ở bốn phía không dám thở mạnh.

Cơ Bất Bại cũng không quay đầu lại nói:

- Cơ Bất Bại!

- Cơ Bất Bại?

Lão giả nhắc tới cái tên này, trong mắt tràn đầy dị sắc.

Dám xưng bất bại, quả nhiên là cuồng vọng.

- Ta gọi Yến Nô, nếu ta có thể từ Tô Đế Tông còn sống trở về, ngươi ta chiến một trận như thế nào?

Lão giả trầm giọng hỏi, nếu không cân nhắc đến sự tình phía sau, phải bảo trì trạng thái toàn thịnh, hắn thật nghĩ hiện tại liền cùng Cơ Bất Bại đánh một chầu.

- A, không có vấn đề!

Cơ Bất Bại khoát tay áo, vừa nói vừa đi lên thang lầu.

Chờ Yến Nô trở về, hắn đã sớm không có ở đây.

Nhìn Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo lên lầu, Yến Nô thu hồi ánh mắt, nhìn tiểu nhị nói:

- Còn không mau lấy rượu!

Thiếu nữ khất cái ở bên cạnh thầm nói:

- Cái huyết khí này không phải là Cực Viêm Ma Thần sao?

Chợt nàng lắc đầu, Cực Viêm Ma Thần tộc ở trước đây thật lâu liền biến mất không còn tăm tích, nàng nhận biết Cực Viêm Ma Thần kia thân bất do kỷ, làm sao có lưu con nối dõi.

Cùng lúc đó, trên lầu hai.

Tần Quân hứng thú nói:

- Xem ra tên kia là muốn đi tìm Tô Đế Tông phiền phức.

Chỉ cần địa phương có sinh linh liền có ân oán tình cừu, Tần Quân chỉ là thoáng cảm thấy hứng thú, nhưng không muốn nhúng tay.

Hắn còn có nhiệm vụ đây này.

Rất nhanh, Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo đẩy cửa vào.

- Đến rất đúng lúc, ta cần các ngươi về Huyền Đương vũ trụ trước, giúp ta chiếu khán Đại Tần thiên đình một chút.

Tần Quân cười nói, tuy Ngoại vũ trụ đã không có tồn tại có thể uy hiếp Đại Tần thiên đình, nhưng Thông Thiên giáo chủ cùng Thần Hoàng thực lực thâm bất khả trắc, hắn lo lắng cùng Đại Tần thiên đình nổi lên xung đột.

Tử Đạo lắc đầu nói:

- Nguyên bản chúng ta có thể thông qua Thánh Giới về Huyền Đương vũ trụ, hiện tại Thánh Giới phá nát, chúng ta chỉ có thể thông qua Cổ Thánh Đế Đạo trở về.

- Cần thời gian ít nhất cũng mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm.

Mấy chục năm?

Tần Quân co lại, đến lúc đó con gái của hắn cũng đã lớn rồi.

- Đừng vội trở về, ngươi giúp ta đi tìm một vị tộc nhân!

------oOo------

Chương 1480: Bát Hoang thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Bất Bại chen vào nói, nghe vậy, Tần Quân trừng to mắt, Phục Hi cùng Lý Nguyên Bá cũng như thế.

Chẳng lẽ thế gian còn có vị Cực Viêm Ma Thần thứ ba?

Cơ Bất Bại quá cường đại, thiên phú của Tần Quân cũng phá vỡ bọn hắn nhận biết, lại đến một vị Cực Viêm Ma Thần

- Ngươi có ý tứ gì? Ngươi còn có tộc nhân? Cực Viêm Ma Thần tộc các ngươi còn có thể có người từ Ngoại vũ trụ chạy đến Nội vũ trụ?

Tần Quân tràn đầy hồ nghi, Cổ Thánh Đế Đạo vạn phần hung hiểm, ngay cả Tử Đạo cũng từng nói qua, không có tu vi Hiển Thánh cảnh hậu kỳ trở lên, không được tự tiện xông vào Cổ Thánh Đế Đạo.

Cơ Bất Bại nhún vai nói:

- Cũng không phải, ta chỉ là ở bên ngoài thăm dò được, trong Bát Hoang có hành tung của Cực Viêm Ma Thần, có lẽ có quan hệ tới tộc ta.

- Khi ta còn bé, cha ta, cũng chính là gia gia ngươi từng nói, Cực Viêm Ma Thần tộc cũng không phải đản sinh ở Huyền Đương vũ trụ, mà đến từ vị diện cao hơn, đó là trung tâm Hỗn Độn, sau khi Hỗn Độn phá diệt, Thiên Đạo mới lập, Cực Viêm Ma Thần tộc kéo dài hơi tàn, thời đại biến thiên, cuối cùng rơi vào Huyền Đương vũ trụ.

Tần Quân nghe mà nháy mắt.

Mẹ nó.

Trẫm tìm được cha, còn phải tìm tổ tông về?

Tần Quân im lặng, tựa hồ nhìn ra trong lòng của hắn không tình nguyện, Cơ Bất Bại tràn ngập dụ hoặc nói:

- Cực Viêm Ma Thần tộc là Hỗn Độn sinh linh, ngươi không muốn để cho Huyết mạch của mình nâng cao một bước sao?

- Nghe nói vị Cực Viêm Ma Thần kia chính là nhân vật khủng bố nhất trong Bát Hoang, nếu chúng ta tìm được hắn, tương đương với đạt được một chỗ dựa!

Nói đến chỗ này, biểu lộ của Cơ Bất Bại trở nên cuồng nhiệt.

Hắn muốn truy cầu lực lượng mạnh hơn!

Nhưng hắn ẩn ẩn cảm giác huyết mạch Cực Viêm Ma Thần còn có thể mạnh hơn, hiện tại một vị Tổ Tiên xuất hiện để hắn rất hưng phấn, bất quá hắn cũng nghe nói Bát Hoang hung hiểm, cho dù là Thánh Nhân xâm nhập vào sâu, cũng rất khó còn sống đi ra.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... tìm kiếm Cực Viêm Ma Thần thần bí! Nhiệm vụ tường trình: trong Bát Hoang cất giấu một Cực Viêm Ma Thần, việc quan hệ tới bí mật của Cực Viêm Ma Thần tộc, nếu ký chủ có thể tìm được, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân do dự.

Khen thưởng phong phú như thế, nói không chừng còn có thể tìm được trợ thủ hữu lực, có nên đi hay không?

Tử Đạo mở miệng nói:

- Nghe nói trong Bát Hoang có trận pháp truyền tống thông hướng các Ngoại vũ trụ.

Tần Quân thở dài, hai người này tuyệt đối bàn bạc tốt rồi, vừa nói như vậy, hắn còn có thể cự tuyệt sao?

- Thật sự có?

Tần Quân nửa tin nửa ngờ hỏi.

- Cái truyền thuyết này xác thực có.

Phục Hi nói xen vào.

- Năm đó Cực Viêm Ma Thần tộc rất có thể thông qua Bát Hoang chuyển di về Huyền Đương vũ trụ.

Tử Đạo suy đoán nói.

Cơ Bất Bại chờ mong nhìn Tần Quân, ánh mắt để Tần Quân chịu không được.

- Được rồi, đi đi đi!

Tần Quân bất đắc dĩ nói, hắn nhất định phải sớm ngày trở về, thống nhất Huyền Đương vũ trụ, hắn mới yên tâm.

- Ta là Tề Thiên Đại Thánh!

Đúng lúc này, sát vách bỗng nhiên truyền đến tiếng gầm gừ của Tôn Ngộ Không, thạch phá thiên kinh, nổ vang cả ngọn tiên sơn, để Tiên Sơn trong nháy mắt yên lặng lại, những sinh linh khác ở trong khách sạn càng run lên.

Yến Nô cùng thiếu nữ khất cái đang đợi tiểu nhị lấy rượu cũng giật nảy mình.

- Cỗ khí tức này.

Yến Nô ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi.

Khí tức của Tôn Ngộ Không để Thánh Nhân cảnh trung kỳ như hắn cũng sợ hãi.

Lại liên tưởng đến Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo, hắn tê cả da đầu, bên trên đều ở một đám quái vật gì a?

- Tề Thiên Đại Thánh?

- Thanh âm thật khủng bố.

- Trên lầu ở là ai?

- Tề Thiên Đại Thánh? Cái tên này sao chưa nghe nói qua?

- Dám tự xưng Tề Thiên...

Các sinh linh ở trong lầu một nghị luận ầm ĩ, ngữ khí tràn đầy sợ hãi, thậm chí có một ít sinh linh bị dọa đến vội vàng rời đi.

Trong phòng, Tôn Ngộ Không ngồi ở trên giường, toàn thân chảy mồ hôi lạnh, hai mắt chợt trợn, tràn đầy tơ máu, phảng phất như mơ ác mộng mới tỉnh.

------oOo------

Chương 1481: Mạnh mẽ xông tới Cổ Phật giới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cái con khỉ này.

Phổ Chân tựa ở góc tường, nhìn qua Tôn Ngộ Không, không ngừng nuốt nước miếng.

Hắn ở trong đại chiến bị đánh ngất, Tôn Ngộ Không còn chưa ra sân, cho nên không có nhìn thấy tư thái của Tôn Ngộ Không lúc Nhập Ma.

Nhưng thời khắc này Tôn Ngộ Không tiết lộ ra khí tức đủ để cho hắn sợ hãi.

Bồ Đề Tổ Sư khẽ vuốt râu nói:

- Đồ nhi, thân thể được chứ?

Dương Tiễn ở bên cạnh lặng yên không nói, nhìn chằm chằm vào Bồ Đề Tổ Sư, không biết suy nghĩ cái gì.

Tôn Ngộ Không ngẩn người, nhìn về phía Bồ Đề Tổ Sư, vội vàng xuống giường, quỳ bái nói:

- Bái kiến sư phụ.

Trí nhớ của hắn triệt để thanh tỉnh, vừa nghĩ tới mình đánh chết nhiều Thánh Nhân như vậy, hắn liền hưng phấn không thôi, nhưng nghĩ đến kém chút đánh chết Lý Nguyên Bá, hắn rất thẹn.

Sau cùng nghĩ đến Tù Mệnh Đế Tôn, lông mày hắn không khỏi nhíu một cái.

Lúc này, Tần Quân mang theo Lý Nguyên Bá, Cơ Bất Bại, Phục Hi, Tử Đạo cùng Hậu Thổ đi đến.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Tôn Ngộ Không hành lễ với Tần Quân nói, nếu không có Tần Quân, hắn có thể nào thành Thánh?

Còn nhất cử bước vào Thánh Nhân cảnh viên mãn, khoảng cách cảnh giới càng cao hơn chỉ thiếu chút nữa.

- Thân thể như thế nào?

Tần Quân quan tâm hỏi.

Vô luận Tôn Ngộ Không trở nên mạnh bao nhiêu, độ trung thành vẫn luôn là max trị số, để hắn rất cảm động.

Tuy Bồ Đề Tổ Sư sẽ không phản bội hắn, nhưng độ trung thành hạ xuống, để tâm lý của Tần Quân một mực nhớ kỹ.

Đạo lý nhân tính, tất cả mọi người đều biết.

Nhưng thật rơi trên người mình, vậy thì là chuyện khác.

- Không có vấn đề, tên kia không có động tay chân với ta.

Tôn Ngộ Không đứng dậy cười nói, hắn biết Tù Mệnh Đế Tôn, bởi vì hắn hiểu cái tên này đại biểu cho cái gì.

- Vậy là tốt rồi, lên đường đi!

Tần Quân cười nói, trước cứu Như Lai, san bằng Cổ Phật giới, lại xông Bát Hoang!

Cổ Phật cưỡng ép bắt Như Lai, Tần Quân sẽ không chỉ cứu Như Lai đơn giản như vậy.

Phạm người của trẫm, tất để đối phương hối hận!

- Tốt!

Tôn Ngộ Không hưng phấn nói, hiện tại hắn đã khôi phục thần trí, đang muốn đại triển tay chân.

Chúng nhân cũng không có ý kiến, thế là đi theo Tần Quân xuống lầu.

Tôn Ngộ Không, Bồ Đề Tổ Sư, Phục Hi, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Cơ Bất Bại, Tử Đạo, bảy Thánh Nhân, một Thiên Đạo Chí Thánh đi cùng một chỗ, khí thế sao mà mạnh, để toàn bộ sinh linh ở lầu một hô hấp gấp rút.

Yến Nô cùng thiếu nữ khất cái quay đầu nhìn lại, sắc mặt của hai người đều biến hóa.

- Những người này…

Thiếu nữ khất cái thì thào nói, Yến Nô càng tràn đầy ngưng trọng.

Cơ Bất Bại liếc qua Yến Nô, cười lạnh một tiếng, cũng không có nói nhiều.

Tần Quân không để lại dấu vết nhìn bọn hắn một chút, mỉm cười khi thấy thiếu nữ khất cái nhìn mình, sau đó quay đầu đi ra khách sạn.

Thiếu nữ khất cái bị hắn cười làm cho khuôn mặt nhỏ hồng nhuận, cho dù trên mặt có rất nhiều cáu bẩn, cũng mơ hồ có thể thấy được.

Đợi bọn hắn rời đi, khách sạn lập tức vỡ tổ.

- Bọn hắn là ai? Khí thế thật mạnh!

- Không biết, người cầm đầu kia khẳng định đến từ đại thế lực.

- Lúc trước Thánh Giới rung chuyển, nghe nói còn chết không ít Thánh Nhân, không phải là vì việc này mà đến chứ?

- Làm sao có thể? Thánh Nhân làm sao lại chết? Kia hẳn là lời đồn!

- Đừng không tin, Thượng Quan Đao Thánh chính miệng thừa nhận, ngoại trừ Tô Đế Tông, thế lực nhất lưu còn lại cũng tổn thất không ít Thánh Nhân, Thánh Môn càng toàn quân bị diệt!

------oOo------

Chương 1482: Mạnh mẽ xông tới Cổ Phật giới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các sinh linh châu đầu ghé tai, tin tức Thánh Môn đại chiến đã bắt đầu truyền ra, thế tất sẽ nhấc lên sóng to gió lớn.

Thánh Môn Chư Thánh tất cả đều vẫn lạc, Thượng Quan Đao Thánh trọng thương, Thánh Nhân đồng hành cơ hồ bị Tôn Ngộ Không đánh nổ, ngay cả Cổ Phật giới cũng tổn thất hai Thánh Nhân, việc này căn bản không giấu được.

Đi ra khách sạn, đám người Tần Quân hóa thành một vệt cầu vồng tan biến ở trong tinh không.

Ở dưới Phổ Chân chỉ dẫn, bọn hắn dùng tốc độ cao nhất phóng về phía Cổ Phật giới.

Tốc độ của Thánh Nhân sao mà nhanh, nhưng sửng sốt không có cách nào một hơi xuyên toa Lâm Thánh Tiên vực.

Thời gian một nén nhang sau, đám người Tần Quân xuyên qua mấy chục Tiên Vực, rốt cục đi tới trước Cổ Phật giới.

Tinh Không phía trước là một mảnh hào quang bảy màu, tựa như lưới điện ngăn cản, không gian ba động, sao trời ở chung quanh ở trước quang lưới bảy màu lộ ra vẻ vô cùng nhỏ bé.

Vùng này linh khí vô cùng dư dả, dựa theo Tần Quân đoán chừng, ở chỗ này tu luyện một ngày, tương đương với ở Đại Tần tiên giới tu luyện một tháng, thậm chí càng lâu.

- Phía trước là Cổ Phật giới, có muốn ta đi gọi hay không.

Phổ Chân cẩn thận từng li từng tí nói, còn chưa nói hết lời liền bị Tần Quân cắt ngang.

- Không cần! Nguyên Bá!

Tần Quân đưa tay nói, bọn hắn đứng ở trên Vân Thải, nhìn Cổ Phật giới, đều chẳng hề để ý.

Cổ Phật giới cùng Thánh Môn chênh lệch không lớn, bọn hắn sao lại kiêng kị?

Lý Nguyên Bá lấy ra Càn Khôn Xích thả người nhảy lên, bay cao mấy vạn

dặm, Càn Khôn Xích ở trong tay cấp tốc bành trướng, đập tới quang võng.

Oanh...

Càn Khôn Xích rộng chừng ngàn trượng nện ở trên quang lưới, không gian vỡ nát, sinh ra vô số khe hở, linh khí ở bốn phía điên cuồng tràn vào, hình thành vòng xoáy khổng lồ.

Phục Hi thao túng Thải Vân, mang theo chúng nhân hóa thành cực quang chui vào trong đó, Lý Nguyên Bá theo sát phía sau.

Ngang ngược xông giới!

Phổ Chân nhắm mắt, thầm than:

- Xong, hi vọng các sư huynh đệ không chấp mê bất ngộ.

Lúc trước bắt lấy Như Lai, hắn đã cảm thấy sẽ phát sinh sự tình.

Tuy Cổ Phật giới bọn hắn đã từng phái người đi Huyền Đương vũ trụ truyền pháp, nhưng bởi vì bất hòa với Thánh Môn, khiến cho Phật Pháp ở trong Huyền Đương vũ trụ căn bản không phát triển nổi, thậm chí ở dưới Thánh Môn dẫn đạo, các sinh linh căm hận Phật Pháp, loại tình huống này làm sao có thể có Phật Tu đạt tới Hiển Thánh cảnh?

Chui vào trong quang lưới bảy màu, hai ba cái hô hấp sau, Tần Quân chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên cường quang, lần nữa mở mắt, đập vào mắt chính là hoàng hôn vô tận, tự thành một phiến thiên địa.

Phía trước lơ lửng một đại lục khó mà lường được, phía trên kim quang thiểm diệu, dãy núi chập trùng bất bình, từng tòa cung điện tọa lạc ở trên đó, cho dù cách rất xa, cũng có thể cảm nhận được khí thế hào hùng.

- Có người mạnh mẽ xông vào Cổ Phật giới!

- Không tốt! Có cường địch!

- Chuyện gì xảy ra?

- Chuẩn bị chiến đấu!

- Nhanh thông tri các Thánh Nhân!

Trong những cung điện kia bay ra từng bóng người, đều là hòa thượng đầu trọc, ngoại trừ tu sĩ, còn có vô số sinh linh hóa hình, lít nha lít nhít, cấp tốc lao về phía đám người Tần Quân.

Cùng lúc đó, một cỗ Thánh uy cường đại từ trong đại lục truyền đến, dẫn động Lôi Vân cuồn cuộn.

- Người nào dám xông vào Cổ Phật giới ta!

Một tiếng quát uy nghiêm mà tức giận vang lên, Lý Nguyên Bá đạp nát không gian cấm chế của Cổ Phật giới, rõ ràng không phải tới bái phỏng.

Nhưng nếu đối phương là tồn tại như Chí Tôn Thần Điện, bọn hắn ngay cả chiến cũng không dám, cho nên trước tiên cần phải hỏi rõ ràng.

- Trẫm chính là Tần Thiên Đế, đám lừa trọc các ngươi bắt đi thủ hạ Như Lai của trẫm, còn không mau thả ra, nếu không ta đồ sát Cổ Phật giới các ngươi!

Tần Quân vận đủ pháp lực gầm thét, tuy âm thanh không bằng Thánh Nhân, nhưng lời nói vẫn có thể truyền đi rõ ràng.

Lời vừa nói ra, trong đại lục lập tức xôn xao.

Trong một cung điện, kim bích huy hoàng, Như Lai xếp bằng ở trước từng dãy đèn, trong đại điện chỉ có hắn, vô cùng tịch liêu.

Thanh âm của Tần Quân truyền vào, Như Lai lập tức mở to mắt, kích động lên.

- Bệ Hạ.

Như Lai run giọng, hốc mắt lại có chút ướt át.

Từ Ngoại vũ trụ bị bắt đến Cổ Phật giới, hắn cho rằng mình rốt cuộc không thể quay về, làm sao cũng không nghĩ đến, lúc này mới qua bao lâu?

Tần Quân liền đến cứu hắn!

------oOo------

Chương 1483: Cường thế bức bách (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không tốt, người nơi này quá mạnh, Bệ Hạ mạnh mẽ xông tới mà nói…

Như Lai vừa nghĩ tới các Thánh Nhân của Cổ Phật giới, lập tức bất an, thân thể hắn bắt đầu run rẩy, muốn đứng lên, lại làm không được, phảng phất như trong lúc vô hình có đồ vật gì đè ép hắn.

Hắn cắn chặt răng, bắp thịt cả người kéo căng, bên ngoài thân biến thành kim sắc, ra sức đứng dậy.

- Bệ Hạ xuyên việt vô số vũ trụ tới cứu ta, ta có thể nào ngồi chờ đợi!

Trong mắt Như Lai tràn đầy tơ máu, uy áp ngập trời ở ngoài điện để hắn có loại cảm giác sợ hãi giống như đối mặt Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, nhưng hắn không sợ.

Ngay lúc Như Lai nỗ lực giãy dụa, các Thánh Nhân của Cổ Phật giới toàn thể xuất động.

Chừng bốn vị, tăng thêm Phổ Nghiễm vẫn lạc cùng Phổ Chân bị bắt, tương đương với sáu Thánh Nhân!

Bốn Thánh xếp bằng ở trên Kim Liên, Thần Thánh uy nghiêm, ăn nói có ý tứ, tất cả đều nhíu mày nhìn chằm chằm đoàn người Tần Quân.

Trừ Bồ Đề Tổ Sư bọn hắn nhìn không thấu cùng Tần Quân nhỏ yếu, hết thảy bảy Thánh Nhân.

Khí tức của Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Tử Đạo, Cơ Bất Bại càng như lệ ma ngập trời, để bọn hắn hãi hùng khiếp vía.

- Tần Thiên Đế? Ngươi đến từ thế lực nào?

Một tên Kim Mi Cổ Phật trầm giọng hỏi, ánh mắt rơi vào trên người Phổ Chân, trong mắt hắn lóe lên một tia sát ý.

Phổ Chân lại phản bội Cổ Phật giới!

- Giao ra thủ hạ của trẫm, trẫm không muốn nói lần thứ ba!

Tần Quân mặt không biểu tình nói, hai bên trái phải, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn đều đã lấy ra vũ khí, chuẩn bị chiến đấu.

Bồ Đề Tổ Sư đứng ở sau cùng, tự mình vuốt râu, phảng phất như xem diễn.

Đối mặt Tần Quân hùng hổ dọa người, bốn Thánh vừa sợ vừa giận.

- Sư huynh! Phổ Nghiễm sư huynh đã vẫn lạc, nhanh giao Phật Tu kia ra đi, chúng ta không thể trêu vào bọn hắn!

Phổ Chân vội vàng nói, trong lòng hắn, đám người Tần Quân là Ác Ma, không thể địch lại.

Bốn Thánh hai mặt nhìn nhau, đối phương có bảy Thánh Nhân, bọn hắn xác thực rất khó ngăn cản, nhưng cứ như vậy để đối phương đánh tới cửa, cướp người đi, vậy Cổ Phật giới bọn hắn còn mặt mũi nào nữa?

- Chúng ta…

Kim Mi Cổ Phật chậm rãi mở miệng nói, muốn cùng Tần Quân ngồi xuống thương nghị một chút, để sự tình không quá xấu hổ.

Nhưng còn chưa nói hết lời, một cỗ kình phong đánh tới, rõ ràng là Tôn Ngộ Không.

Hắn giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng, nhấc lên cuồng phong vạn trượng, lấy tốc độ mà bốn Thánh không kịp phản ứng, một gậy nện xuống.

Oanh...

Nhục thân của Kim Mi Cổ Phật bị nện bạo, không có huyết nhục, hóa thành Kim Tinh khắp trời, nguyên thần của hắn may mắn đào thoát, kinh sợ nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Ba vị Cổ Phật khác bị dọa đến vội vàng thối lui, đằng sau vô số Phật Tu nhìn trợn mắt hốc mồm.

- Phật Chủ bị miểu sát rồi?

- Ti... mắt của ta bị hoa sao?

- Yêu Hầu này không phải là lúc trước ở Thánh Giới tứ ngược chứ?

- Tần Thiên Đế? Ta làm sao chưa nghe nói qua?

- Xong, chẳng lẽ Cổ Phật giới chúng ta cũng đi theo gót của Thánh Môn?

Đám Phật Tu hoảng sợ không thôi, chỉ là Tôn Ngộ Không cũng bá đạo như vậy, những cường giả sau lưng Tần Thiên Đế còn chưa xuất thủ kia lại khủng bố đến mức nào?

- Chúng ta giao! Lập tức giao!

Kim Mi Cổ Phật vội vàng nói, hắn chỉ còn lại có nguyên thần bị dọa đến kém chút hồn phi phách tán.

Hắn tốt xấu gì cũng có tu vi Thánh Nhân cảnh viên mãn, ở trước mặt Tôn Ngộ Không vậy mà không chịu nổi một kích?

Chẳng lẽ Tôn Ngộ Không là tồn tại siêu việt Thánh Nhân?

Nghĩ đến đây, nguyên thần của Kim Mi Cổ Phật không khỏi rùng mình một cái, vội vàng xoay người, tự mình đi mang Như Lai tới.

Ba vị Cổ Phật khác nhìn qua Tôn Ngộ Không không ngừng đổ mồ hôi lạnh, tràng diện trong nháy mắt an tĩnh lại, bầu không khí nghiêm trọng.

Tần Quân cười nói:

- Quả nhiên là cần ăn chút đau khổ mới chịu nghe lời.

Tất cả mọi người nở nụ cười, từ khi Thánh Môn bị bọn hắn san bằng, bọn hắn đối với thế lực giống như Thánh Môn đều không để vào mắt.

- Hừ, còn muốn đại chiến một trận, một đám nhát gan!

Lý Nguyên Bá lẩm bẩm nói, nghe mà Phổ Chân run lẩy bẩy.

Rất nhanh, Kim Mi Cổ Phật dẫn theo Như Lai bay tới, hắn buông Như Lai ra, nhìn Tần Quân nói:

------oOo------

Chương 1484: Cường thế bức bách (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Người này không phải Cổ Phật giới chúng ta chuyên môn bắt, là Phổ Nghiễm nhìn trúng thiên phú của hắn, nhưng Phổ Nghiễm đã chết, người cũng trả lại cho các ngươi, hai bên xem như không có quá nhiều ân oán.

Như Lai lông tóc không hư hại, Phổ Nghiễm thì vẫn lạc, ăn thiệt thòi chính là Cổ Phật giới bọn hắn, nhưng đối mặt Tôn Ngộ Không cường thế, bọn hắn chỉ có thể ẩn nhẫn.

- Như Lai lão nhi, không nghĩ tới a, ngươi cũng có một ngày được ta cứu.

Tôn Ngộ Không nhìn Như Lai nhe răng cười nói, trong mắt lóe ra hàn mang.

Như Lai bị hắn nhìn chằm chằm đến tê cả da đầu, lúng túng không thôi.

Hắn cùng Tôn Ngộ Không cừu hận rất lớn, kiếp trước kiếp này đều có.

- Hừ!

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, nếu không phải cân nhắc đến Như Lai có trợ giúp với Đại Tần thiên đình, hắn thật nghĩ một gậy đánh chết Như Lai.

Như Lai xấu hổ đột nhiên nâng lên tay phải đập vào cánh tay trái, đập đến cánh tay trái tách ra, máu tươi vung vẩy.

- Từ nay về sau, ta Như Lai chỉ lưu một tay, ngày sau sẽ trả ân cứu mạng của ngươi!

Như Lai nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, trầm giọng nói, Tần Quân chạy đến cứu hắn, Tôn Ngộ Không lại cường thế như vậy, hắn không muốn để cho Tần Quân khó xử.

Một màn này để Tần Quân nheo mắt, người còn lại đưa mắt nhìn nhau, bội phục Như Lai quả quyết.

- Cắt.

Tôn Ngộ Không bĩu môi, quay người bay về phía đám người Tần Quân.

Như Lai cười khổ một tiếng, theo sát phía sau.

- Như Lai, ngươi nói xử trí như Cổ Phật giớinhư nào?

Tần Quân nhìn Như Lai hỏi, đối với sự tình vừa rồi, hắn phảng phất như không nhìn thấy.

Nói đùa, Như Lai có hàng ngàn hàng vạn cánh tay, thiếu một cái lại như thế nào?

Như Lai nghe vậy, ngẩn người, chần chờ hỏi:

- Còn có thể thế nào?

Hắn không nhìn thấy tràng cảnh Tôn Ngộ Không một gậy đánh nổ Kim Mi Cổ Phật, cho nên cảm thấy không nên ép Cổ Phật giới.

- Nếu ngươi muốn diệt bọn hắn, vậy thì diệt.

Tần Quân đạm mạc nói, một đại thế lực, Thần thoại truyền thuyết của Huyền Đương vũ trụ, ở trong miệng hắn, phảng phất như có thể tùy ý bóp chết.

Như Lai nghe xong, lập tức động dung.

Bốn vị Cổ Phật bị dọa đến sắc mặt kịch biến, sắc mặt của Phổ Chân trắng bệch, không có chút huyết sắc nào.

- Ngươi…

Kim Mi Cổ Phật tức giận đến nguyên thần run rẩy, nhưng một ánh mắt của Tôn Ngộ Không liền dọa hắn im miệng.

Đường đường Cổ Phật giới, vậy mà lưu lạc đến tình trạng như thế.

Như Lai nhìn lướt qua Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Phục Hi, Hậu Thổ, Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Bồ Đề Tổ Sư, mí mắt cuồng loạn.

Những người này tu vi đều thâm bất khả trắc, chẳng lẽ…

Hắn tựa hồ đoán được cái gì, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy kính sợ.

Những người này đều đã thành Thánh!

Hậu Thổ, hắn là biết đến, kiếp trước Luân Hồi chi chủ, hiện tại cũng hiệu lực cho Tần Quân, có thể thấy được Đại Tần thiên đình đã cường đại đến loại tình trạng nào.

Chẳng lẽ bởi vì Thời Gian pháp tắc, Đại Tần thiên đình đã qua vạn năm rồi?

Hắn không còn dám suy nghĩ lung tung, hít sâu một hơi nói:

- Quên đi, bọn hắn cũng không có làm khó ta, không cần chém tận giết tuyệt.

Lời vừa nói ra, các Cổ Phật đều thở dài một hơi, cảm giác đại nạn không chết để bọn hắn đối với Như Lai sinh ra một tia cảm kích.

Ngược lại bắt đầu thống hận Phổ Nghiễm, mắt mù sao, lại đi bắt loạn người.

Tần Quân gật đầu, cười khẽ nói:

- Vậy đi thôi!

Chúng nhân không có ý kiến, Phục Hi vung tay, mang theo chúng nhân hóa thành độn quang rời đi, chỉ lưu lại Phổ Chân.

Trong Cổ Phật giới hoàn toàn yên tĩnh, tĩnh đến đáng sợ.

Kim Mi Cổ Phật nhìn về phía Phổ Chân, trầm giọng nói:

- Nói cho ta biết, bọn hắn rốt cuộc là ai!

------oOo------

Chương 1485: Đại Đạo Truyền Thừa! Hệ thống ân trạch! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... cứu Như Lai trở về! Thu hoạch được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, hai cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội Hiền Năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, điểm ấy khen thưởng đã không vào pháp nhãn của hắn nữa rồi.

Hắn nhìn về phía Như Lai hỏi:

- Đúng rồi, có phải Phổ Nghiễm cũng bắt đi Hỗn Độn Ma Thai hay không? Trẫm hỏi Phổ Chân, hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Lúc đó Hỗn Độn Ma Thai kém chút liền chết, nhưng hư hư thực thực bị Cổ Phật bắt đi, từ đó phát động nhiệm vụ tìm kiếm Cổ Phật.

Vừa rồi hắn lặng lẽ để Bồ Đề Tổ Sư quan sát Cổ Phật giới, nhìn xem có tung tích của Hỗn Độn Ma Thai hay không, nhưng toàn bộ Cổ Phật giới, một tia Ma khí cũng không có.

Thật sự là cổ quái.

- Hắn xác thực bắt đi Hỗn Độn Ma Thai, đáng tiếc ở trên đường trở về, gặp được một tồn tại mạnh hơn, bị đánh bại.

Như Lai lắc đầu nói, việc này nói đến buồn cười, bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau.

- Tồn tại mạnh hơn?

Tần Quân nhíu mày, xem ra mấy ngàn loại thiên phú huyết mạch của Hỗn Độn Ma Thai đưa tới không ít Đại Năng rình mò.

Tuy trong thời gian ngắn, Hỗn Độn Ma Thai là không uy hiếp được hắn.

Mặc dù Hỗn Độn Ma Thai có thể dựa vào thôn phệ sinh linh mạnh lên, cũng không ngưu bức bằng hệ thống!

- Đối phương thậm chí không lộ diện, liền cướp đi Hỗn Độn Ma Thai, để Phổ Nghiễm cho là nhục, nên không nhắc tới một lời.

Như Lai cảm thán nói, Nội vũ trụ, quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

- Thú vị.

Tần Quân mỉm cười, hắn luôn cảm thấy ngày sau Hỗn Độn Ma Thai sẽ tìm đến hắn trả thù, bất quá hắn không lo lắng.

Mặc cho ngươi trưởng thành đến độ cao bao nhiêu, ở trước mặt trẫm, vĩnh viễn phải cúi đầu!

- Tiếp xuống trực tiếp đi Bát Hoang sao? Chúng ta phải quay đầu trở về, bởi vì Bát Hoang ở bên Lâm Thánh Tiên vực.

Phục Hi hỏi, Tần Quân gật đầu.

Hắn cũng không vội chạy tới Bát Hoang, Bát Hoang cực kỳ hung hiểm, hắn phải đợi Hệ Thống thăng cấp thành công đã.

Hắn còn có rất nhiều khen thưởng chưa sử dụng!

Phục Hi, Hậu Thổ đều có thể cực hạn giác tỉnh!

- Nếu như trẫm cũng là Thần Ma thì tốt biết bao nhiêu!

Tần Quân cảm thán nói, trực tiếp cực hạn giác tỉnh đến đỉnh phong, ngưu bao nhiêu?

- Thần Ma? Ngươi là Cực Viêm Ma Thần!

Cơ Bất Bại hừ hừ nói, một bộ Cực Viêm Ma Thần là vũ trụ đệ nhất.

Tần Quân trợn trắng mắt, không thèm để ý hắn.

Một đoàn người cấp tốc bay về phía Lâm Thánh Tiên vực, cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Thánh Môn bị diệt, các lộ Thánh Nhân bị trảm bỗng nhiên truyền ra ở trong mấy chục Tiên Vực, tin tức lấy tốc độ siêu việt ôn dịch truyền về phía các Tiên Vực còn lại.

- Làm sao có thể? Thánh Môn là thế lực nhất lưu a!

- Tần Thiên Đế? Cái tên này thật quen tai, mấy ngày gần đây thường thường nghe được.

- Thánh Môn làm sao có thể bị diệt? Đứng sau lưng Thánh Môn là Nam Dạ Tinh một trong Cửu Thánh Quân a!

- Nghe nói Nam Dạ Tinh cũng bị thủ hạ Tề Thiên Đại Thánh của Tần Thiên Đế đánh cho nguyên thần đào tẩu!

- Cổ Phật giới bị Tần Thiên Đế mạnh mẽ xông tới, Phật Chủ bị Tề Thiên Đại Thánh một gậy đánh cho chỉ còn lại nguyên thần!

- Tần Thiên Đế? Từ nơi nào xuất hiện?

Mỗi Tiên Vực đều đang nghị luận việc này, ngắn ngủi hai ngày, khiến cho tên tuổi của Tần Thiên Đế truyền khắp mấy chục Tiên Vực.

Lâm Thánh Tiên vực, trong một khách sạn.

- Đinh! Hệ Thống thăng cấp thành công!

- Đinh! Mở ra chức năng mới... Đại Đạo Truyền Thừa, một khi ký chủ thu hoạch được cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, liền có thể ngẫu nhiên truyền thừa một hạng Đại Đạo, nên Đại Đạo có thể truyền thừa ở trên người ký chủ, cũng có thể ban cho Thần Ma!

- Đinh! Bắt đầu chức năng mới... hệ thống ân trạch, một khi ký chủ thu hoạch được cơ hội ân trạch của hệ thống, liền có thể ở trong Thần Thoại Thương Thành tùy ý chọn lựa một thương phẩm, không cần giá trị danh khí!

- Đinh! Bắt đầu nới lỏng quyền hạn công năng nghe, ký chủ có thể mang sinh linh tu vi thấp hơn mình tiến vào đạo tràng, mỗi lần nhiều nhất mang ba vị!

Tần Quân bị thanh âm hệ thống nhắc nhở làm chấn động đến vội vàng mở mắt.

Đại Đạo Truyền Thừa!

Hệ thống ân trạch!

Cái sau không cần nhiều lời, bảo bối trong Thần Thoại Thương Thành mỗi ngày đều tăng nhiều, cái công năng này không thua gì cơ hội Thần Ma đỉnh phong, một số bảo bối nghịch thiên có thể để người ta siêu việt cực hạn, công pháp cường đại lại có thể truyền thừa tiếp, còn có pháp bảo, thậm chí Hỗn Độn Linh bảo.

------oOo------

Chương 1486: Đại Đạo Truyền Thừa! Hệ thống ân trạch! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngẫm lại cũng phấn chấn.

- Đại Đạo Truyền Thừa, cái gọi là Đại Đạo đến cùng là chỉ cái gì? Công pháp? Thần thông?

Tần Quân vội vàng hỏi, quả nhiên, mỗi một lần hệ thống thăng cấp đều có thể mang đến cho hắn kinh hỉ.

- Cái gọi là Đại Đạo, chính là Bổn Nguyên Quy Tắc trên Thiên Đạo, sau khi Hỗn Độn sơ khai, Đại Đạo biến mất, Thiên Đạo mới lập, nhưng sinh linh tu vi đạt tới Thánh Nhân cảnh, muốn tiến thêm một bước, cần lĩnh ngộ Đại Đạo Bổn Nguyên, theo ký chủ tiêu diệt Huyền Đương vũ trụ chi chủ, bước vào Đại vũ trụ trung tâm, hệ thống khai phóng chức năng mới, trợ giúp ký chủ chinh chiến Đại vũ trụ trung tâm!

Hệ thống trả lời để hô hấp của Tần Quân dồn dập.

Thánh Nhân truy đuổi Đại Đạo?

Cái gọi là Đại vũ trụ trung tâm, hẳn chính là Nội vũ trụ.

- Bắt đầu triệu hoán!

Tần Quân quyết định, hắn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, đầy đủ tiêu xài.

Trừ cái đó ra, có hai lần cực hạn giác tỉnh, có sáu lần cơ hội Thần Ma đỉnh phong, cơ hội tử trung đỉnh phong có một lần, cơ hội nghe đạo có ba lần, còn có những chức năng khác, ngẫm lại đều để hắn phấn khởi.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân điều ra Thần Thoại Thương Thành.

Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không xếp bằng ở phía trước cửa sổ tu luyện, trong phòng khách rất yên tĩnh, Đàn Hương tràn ngập.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán đến Ngọc Đỉnh chân nhân, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Nha!

Lại là hắn!

Cho Dương Tiễn một bộ mặt!

- Triệu hoán! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

- Điều ra bảng thuộc tính của Ngọc Đỉnh chân nhân, sau đó tiếp tục triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân phóng khoáng phân phó nói, hiện tại hắn sẽ không vì một cơ hội triệu hoán Thần Ma mà khẩn trương.

- Ngọc Đỉnh chân nhân, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa!

- Thân phận: một trong Côn Lôn thập nhị tiên!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thiên Địa Tại Thân Công! Bát Cửu Huyền Công!

- Thần thông: Pháp Quyển Thiên Địa! Tâm Thông tam giới! Địa Sát 72 Biến! Pháp Tướng Thiên Địa! Ngũ Khí Triều Nguyên!

- Pháp bảo: Côn Lôn phiến! Tử Ngọc đỉnh!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh sơ kỳ!

Chịu đựng đi, dù sao chỉ là Côn Lôn thập nhị tiên mà thôi.

Lúc này, cặp mắt của hắn bỗng nhiên trừng lớn, nhìn chòng chọc vào trong Thần Thoại Thương Thành biểu hiện giá trị danh khí.

695.089.531.862!

Hàng chục hàng trăm ngàn vạn một trăm ngàn vạn…

Gần 7000 ức danh khí!

Trước khi tiến vào Thánh Môn, hắn không phải tiêu xài hết sao?

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, chỉ cảm giác nhiệt huyết ngược dòng, huyết mạch sôi sục.

Hẳn là Thánh Môn đại chiến mang tới hiệu quả!

Trận chiến này khẳng định đã danh chấn Ngoại vũ trụ, đồng thời truyền ra ở trong Nội vũ trụ.

Nhìn lấy giá trị danh khí không ngừng nhảy lên, tâm tình của Tần Quân đẹp đến mức giống như Thần tiên.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán đến Võ Tắc Thiên, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại.

Võ Tắc Thiên, Thần thoại truyền thuyết, không phải là một vị Đại Năng nào đó chuyển thế chứ?

Suy nghĩ một chút cũng đúng, Võ Tắc Thiên tên lưu sử sách, vị Nữ Hoàng thứ nhất trong lịch sử Hoa Hạ, tuyệt không phải phàm nhân, khí vận của đối phương khẳng định là Đại Năng chuyển thế mang tới.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân cấp tốc quyết định, hắn không quá ưa thích Võ Tắc Thiên, hơn nữa nữ nhân này dã tâm bừng bừng, triệu hoán cũng không có ý nghĩa.

------oOo------

Chương 1487: Chúc Cửu Âm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tam Kim Ô, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng lần nữa triệu hoán?

Tam Kim Ô?

Trẫm đã cho Đế Tuấn triệu hoán Lục nhi tử, về sau lại tính!

- Triệu hoán lần nữa!

Trong lòng Tần Quân thúc giục nói, có thể tới một cái thiên phú phá trần hay không?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Thao Thiết, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

Thao Thiết!

Tần Quân lập tức nheo mắt lại, một trong Tứ Hung Thao Thiết!

Lại thêm Cùng Kỳ, Tứ Hung đã bị hắn triệu hoán được hai hung, nếu cực hạn giác tỉnh, trời mới biết được khủng bố như thế nào?

Thao Thiết chính là một trong Thượng Cổ hung thú, ở trong các loại cổ tịch cũng có ghi chép.

Tỷ như Lữ Thị Xuân Thu có viết:

- Thao Thiết, có đầu không thân, ăn thịt người không nuốt, hại cả bản thân, tham ăn như mạng.

Tả truyện Văn Công thập bát niên lại viết:

- Thuấn Thần Nghiêu, ở Tứ Môn lưu Tứ Hung tộc, Hỗn Độn, Cùng Kỳ, Đào Ngột, Thao Thiết, ném chư bốn duệ, lấy ngự ly mị. Là lấy Nghiêu băng mà thiên hạ như một, đồng tâm mang Thuấn, coi là thiên tử, điều động 16 tướng đi diệt Tứ Hung.

Hỗn Độn Ma Thai thích ăn, Thao Thiết cũng giống như thế.

Nếu hai Hung Vật đối đầu, đến cùng ai có thể ăn ai?

Tần Quân bỗng nhiên mong đợi, chợt để hệ thống điều ra bảng thuộc tính

của Thao Thiết.

- Thao Thiết, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: một trong Tứ Hung!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh trung kỳ!

- Thần thông: Thôn phệ thương sinh! Nội Phủ lỗ đen!

- Độ trung thành: 97 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh trung kỳ, có thể coi là sủng vật!

Tuy tu vi của hắn mới Đại La Thủy Tiên, nhưng bên người có nhiều Thánh Nhân như vậy, trấn áp Thao Thiết nho nhỏ, tuyệt không phải việc khó.

- Sau khi Hệ Thống thăng cấp, có thể chỉ định triệu hoán Thánh Nhân sao?

Trong lòng Tần Quân mong đợi hỏi, đáng tiếc hệ thống trực tiếp dội xuống một chậu nước lạnh:

- Không thể!

Tuy phiền muộn, nhưng hắn cũng nghĩ rõ ràng.

Tuy thả Thánh Nhân trong Thần thoại ra đối với hắn hiện tại không có ảnh hưởng, nhưng nếu cực hạn giác tỉnh, sẽ không thể tưởng tượng.

- Chỉ định triệu hoán Chúc Cửu Âm ở thời kỳ Tổ Vu đỉnh phong, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Chúc Cửu Âm, chính là một trong thượng cổ Thần thú, xuất từ Sơn Hải Kinh.

Thân phận của hắn có rất nhiều, có ghi chép là Chúc Long, có là Sáng Thế Thần, Tần Quân đã ở Huyền Đương đại thế giới gặp được một Chúc Long.

Mà hắn triệu hoán Chúc Cửu Âm cũng không phải là Chúc Long, mà là Thời Gian Tổ Vu trong Thập Nhị Tổ Vu!

Trừ Hậu Thổ, Chúc Cửu Âm tuyệt đối là tồn tại gần với Đế Giang nhất trong Tổ Vu!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Chúc Cửu Âm, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Chúc Cửu Âm.

- Chúc Cửu Âm, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Vu! Thời Gian thần!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Tổ Vu Chân Thân! Thời Gian áo nghĩa!

- Độ trung thành: 67 (max trị số 100)!

Chậc chậc, Chúc Cửu Âm lại có tu vi Hiển Thánh cảnh viên mãn!

------oOo------

Chương 1488: Chúc Cửu Âm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Thập Nhị Tổ Vu tương đương với có hai vị Hiển Thánh cảnh viên mãn, vì sao Đế Tuấn cùng Đông Hoàng Thái Nhất có thể chống đỡ bọn hắn?

Không phải là bởi vì pháp bảo chứ?

Cũng đúng, Hỗn Độn Chung có thể xưng pháp bảo phòng ngự mạnh nhất, Thập Nhị Tổ Vu liên thủ cũng đánh không bạo Hỗn Độn Chung.

Huống chi Đế Tuấn còn cầm Hà Đồ Lạc Thư.

- Hai lần cực hạn giác tỉnh, nên đưa cho ai đây?

Tần Quân sờ lên cằm suy tư, nếu Phục Hi cực hạn giác tỉnh, so với Bồ Đề Tổ Sư, chỉ mạnh không yếu, vạn nhất cũng giảm độ trung thành thì sao?

Hậu Thổ thì càng khỏi phải nói, độ trung thành còn chưa có tăng.

Về phần cần trước tử trung đỉnh phong hay không, trước kia hắn hỏi qua hệ thống, cho dù tử trung đỉnh phong, sau khi Thần Ma cực hạn thức tỉnh cũng có thể phản bội, tử trung đỉnh phong chỉ có thể hữu dụng ở Thánh Nhân cùng dưới Thánh Nhân cảnh, nếu tu vi cao hơn, hệ thống trấn không được, trừ khi Đại Tần thiên đình càng lúc càng lớn, công hãm càng ngày càng nhiều đại thế lực, cho đến nghịch tập Thiên Đạo.

Nghĩ nghĩ, hắn vẫn quyết định giữ lại, Đại Tần thiên đình còn có không ít Thần Ma đáng giá hắn dùng cực hạn giác tỉnh, cũng không nhất định phải tuyển ở bên người.

Về phần cơ hội nghe đạo, hắn dự định trở về lại sử dụng, hiện tại hắn có thể mang ba người cùng một chỗ nghe đạo, không thể lãng phí.

Sau đó hắn đứng dậy, mang giày, chuẩn bị ra ngoài dạo chơi.

Đến Nội vũ trụ lâu như vậy, hắn còn chưa thể nghiệm phong thổ nơi này.

- Bệ Hạ, ngài muốn đi đâu?

Lý Nguyên Bá mở mắt hỏi, hắn không yên tâm để Tần Quân một người ra ngoài.

- Đi ra ngoài chơi một chút, các ngươi muốn đi không ?

Tần Quân cười nói, Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không đương nhiên không phản đối, bọn hắn vốn nhịn gần chết, có thể ra ngoài đương nhiên cao hứng.

Cứ như vậy, bọn hắn đi ra khách sạn, về phần bọn người Dương Tiễn thì nghỉ ngơi, Cơ Bất Bại cũng không biết chui đi nơi nào, bọn hắn hẹn nhau

ngày mai tập hợp ở khách sạn, cùng nhau đi.

Vị trí của bọn hắn là một thành trì nào đó, sinh linh ở nội thành cũng không có cường đại như tiên sơn trong tinh không, đại bộ phận đều ở dưới Đại La Cảnh.

Đường phố náo nhiệt phồn hoa, đại bộ phận sinh linh lui tới đều là người.

Tuy Tôn Ngộ Không mặt lông lá, nhưng cũng không có gây nên chú ý, bọn hắn dọc theo đường đi du ngoạn, khi thì ăn mỹ thực, khi thì nhìn bên đường biểu diễn.

Trên đường đi, bọn hắn nghe được nhiều nhất là Tần Thiên Đế chỉ huy thủ hạ giận diệt Thánh Môn, đánh lui Nam Dạ Tinh, trong đó Tề Thiên Đại Thánh thường thường được đề cập.

- Ta tốt xấu gì cũng đã giết mấy Thánh Nhân, tại sao không có nhắc tới ta?

Lý Nguyên Bá phiền muộn nói.

Tôn Ngộ Không đắc ý nói:

- Không có cách, ta còn mạnh hơn ngươi!

Tần Quân lặng lẽ điều ra Thần Thoại Thương Thành, phát hiện bảng thuộc tính của hắn đã tăng tới bảy trăm mười tỷ, đắc ý!

Cứ theo đà này, hắn có thể vì Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn đổi lấy một thanh Hỗn Độn Linh bảo vừa tay.

Đến lúc đó, lực chiến đấu của bọn hắn sẽ tăng vọt!

- Lâm gia lại muốn cử hành luận võ chọn rể?

- Chậc chậc, Lâm gia thống ngự Lâm Thánh Tiên vực, còn cần làm trò hề này sao?

- Ai bảo Lâm Thánh Tiên vực chúng ta mấy ngàn vạn năm chưa từng sinh ra một tên Thánh Nhân.

- Lâm gia gia chủ sợ là muốn chiêu nạp thiên tài còn lại của Tiên Vực, thiên tài có tư cách thành Thánh.

- Nghe nói Lâm gia tiểu nữ nhi xinh đẹp như hoa, có thể xưng ngàn vạn năm khó gặp, cũng không biết là thật hay giả.

Lúc này, Tần Quân chợt phát hiện đám người chung quanh bắt đầu lao về phía trước, chỉ thấy trên tường thành treo một tấm vải dài, miếng vải này cũng không phải vật phàm, chữ phía trên một mực biến hóa, chính là các sự kiện phong vân, xếp ở thứ nhất rõ ràng là Tần Thiên Đế, cái thứ hai là Lâm gia luận võ chọn rể.

- A? Bệ Hạ, nghe bọn hắn nói, vị tiểu thư nhà họ Lâm kia rất đẹp, nếu không mau mau đến xem? Bệ Hạ nên thêm một vị Phi Tử a.

Ánh mắt của Lý Nguyên Bá sáng lên, hưng phấn nói, nghe mà khóe miệng của Tần Quân giật một cái.

- Ngươi nằm mơ đi, trẫm còn đi Bát Hoang, nào có ở không mà tìm Phi Tử!

Tần Quân ném cho hắn một cái liếc mắt.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai nói:

- Bệ Hạ nên tìm a, có chúng ta nhiều Thánh Nhân như vậy, chẳng lẽ còn không thể mang về một nữ tử? Năm đó ta ở Hoa Quả sơn, khỉ cái muốn theo ta giao phối từ đỉnh núi xếp tới chân núi!

Khỉ cái?

Tần Quân kém chút phun nước miếng, vừa nghĩ tới Tôn Ngộ Không cùng khỉ cái…

Hình ảnh quá đẹp, không dám tưởng tượng!

------oOo------

Chương 1489: Thiên Hổ tông Thạch Vô Song (1)

- Nghe nói Lâm gia đã bắt đầu luận võ chọn rể, thật muốn đi Lâm gia Tiên Sơn nhìn xem.

- Quên đi thôi, coi như hiện tại đến, tu sĩ Đại La Cảnh cũng phải mấy năm thời gian.

- Đáng tiếc một vị mỹ nhân tuyệt thế, phải tiện nghi Tiên Vực còn lại.

- Không có cách, ai bảo Lâm Thánh Tiên vực chúng ta lạc hậu, mấy ngàn năm không có ra một vị thiên tài danh chấn vũ trụ.

Nghe người chung quanh nghị luận, Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không càng thêm hưng phấn.

- Đi thôi, Bệ Hạ!

Tay trái của Lý Nguyên Bá rơi vào trên bờ vai Tần Quân, ba người bỗng nhiên tan biến.

Bọn hắn rời đi cũng không có gây nên bạo động, bởi vì biển người phun trào, mắt thường căn bản nhìn không đến.

Cũng không lâu lắm, Tần Quân mở to mắt, phát hiện mình đã đi vào trong Tinh Không, bốn phương tám hướng tất cả đều là thân ảnh sinh linh phi hành, còn có vô số Linh chu, Pháp Bảo phi hành.

Phía trước là một Tiên Sơn nguy nga, sừng sững ở trên một hòn đảo lớn, chiếm diện tích mấy ngàn dặm, chính giữa có bốn tòa sơn phong, tựa như bốn ngón tay, linh khí mênh mông đập vào mặt.

- Hắc hắc, ta thật thông minh, Lâm Thánh Tiên vực chỗ nào khí tức mạnh nhất, đúng là Lâm gia!

Lý Nguyên Bá đắc ý nói, để Tần Quân bất đắc dĩ.

Đã tới, vậy thì đi xem một chút.

Dù sao hiện tại là thời gian nghỉ ngơi, ngày mai mới tiến về Bát Hoang.

Cứ như vậy, Tần Quân mang theo Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không bay về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Khí tức sinh linh lui tới phi hành đều rất mạnh, Nhập Thánh nhiều vô số kể, Hiển Thánh cũng không ít, phảng phất như bầy ong tuôn về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Cách Lâm gia Tiên Sơn càng gần, Tần Quân càng có thể nghe được trên núi truyền đến tiếng oanh minh, hiển nhiên chọn rể luận võ đang bắt đầu.

- Tất cả mọi người đều Tu Tiên, vì sao không so pháp?

Trong lòng Tần Quân mắng đậu đen rau muống, bọn hắn cấp tốc bay tới tiên sơn của Lâm gia, bởi vì hôm nay là ngày Lâm gia chọn rể, đệ tử đóng ở biên giới của Lâm gia Tiên Sơn cũng không có nghiêm ngặt trấn giữ, chỉ dùng thần thức quét về phía khách đến thăm.

Dọc theo đường núi, ba người Tần Quân đi đến hậu sơn.

- Chậc chậc, Lâm gia chưởng khống Lâm Thánh Tiên vực, người mạnh nhất cũng chỉ là Bán Thánh.

Tôn Ngộ Không cảm thán nói, lúc trước bọn hắn ở một tòa Tiên Sơn liền gặp được một tên Thánh Nhân, có thể thấy được Lâm gia chỉ là con cọp giấy.

Nếu để cho Lâm gia biết được, địa bàn của mình có thật nhiều Thánh Nhân, khẳng định sẽ bị hù chết.

Giờ phút này, ở hậu sơn có một tòa bán sơn phong, bị cao phong bốn phía vờn quanh, sơn phong này phảng phất như bị người chém ngang, bên trên có xây cung điện lầu các, trước lầu các có một quảng trường, dài rộng vạn mét, bị một vòng ánh sáng nửa hình tròn che đậy bao trùm, bên trong đang có hai bóng người đang chiến đấu, tốc độ bọn họ rất nhanh, các loại pháp thuật hạ bút thành văn, khiến cho các sinh linh ở bốn phía liên tục reo hò.

Ba người Tần Quân đi vào chỗ trũng tương liên giữa hai tòa sơn phong, đứng ở chỗ này phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi tất cả đều là sinh linh,

cái bàn lít nha lít nhít bày đặt ở trên núi, có đệ tử cùng hạ nhân Lâm gia chào hỏi.

Trên lầu các chính giữa, các cao tầng Lâm gia đều ngồi trên ghế quan chiến, trong đó một nữ tử áo trắng che mặt càng làm cho người chú mục, tóc đen tịnh lệ khoác ở sau lưng, trên người áo trắng theo gió nhẹ nhàng cổ động, đầu đội châu quan khảm bạch ngọc, hai lọn tóc phiêu động ở trên gương mặt, da như mỡ đông, dưới lông mi thật dài là đôi mắt linh động, giống như mang một tia u oán cùng ngượng ngùng.

Cho dù mang mạng che mặt, nàng cũng làm cho các nam nhân tim đập thình thịch.

- Không đến vạn năm liền có tu vi Đại La Cảnh, hai người này rất không tệ.

Một trung niên nhân ở bên cạnh nữ tử áo trắng vuốt râu cười nói, hắn mặc Hổ Văn Hôi Bào, khuôn mặt chữ điền, có chút uy nghiêm, chính là Lâm gia gia chủ… Lâm Xuyên.

Hắn cũng là người mạnh nhất của Lâm gia, cách Thánh Nhân cảnh chỉ thiếu chút nữa.

Nhưng một bước này đã ngăn cản hắn mấy ngàn vạn năm, hai mươi năm trước, hắn lại sinh một nữ nhi, bây giờ nữ nhi sắp trưởng thành, nương theo dung mạo kinh diễm, hắn muốn tìm một thiên chi kiêu tử làm con rể, nhất định phải có tiềm lực thành Thánh.

- Ngọc kỳ, ngươi cảm thấy thế nào?

Lâm Xuyên nhìn về phía nữ tử áo trắng cười hỏi.

Lâm Ngọc kỳ thờ ơ, đôi mắt đẹp động nhân tâm hồn chớp chớp, nói:

- Không được tốt lắm.

Nói xong, nàng còn thở dài một tiếng, ánh mắt u oán, làm Lâm Xuyên có chút xấu hổ.

Hắn vẫn rất sủng ái tiểu nữ nhi của mình, nhưng Lâm gia cần phát triển,

nữ nhân đối với thế gia mà nói cũng là tư nguyên.

Bên cạnh một tên thanh niên cười nói:

------oOo------

Chương 1490: Thiên Hổ tông Thạch Vô Song (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiểu muội yêu cầu quá cao, nếu như ta là tiểu muội, hiện tại liền quyết định, vị La Chấn Thiên kia không tệ.

Lâm Ngọc kỳ trợn trắng mắt, tức giận nói:

- Cái tên tục khí như thế, cũng không tệ lắm?

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không cũng đang đánh giá Lâm Ngọc kỳ.

- Bệ Hạ, ngài mau nhìn, nữ tử kia xác thực mỹ mạo không gì sánh được!

Lý Nguyên Bá cười xấu xa nói.

Tần Quân gật đầu:

- Xác thực đẹp, nhưng trẫm không có hứng thú, nhìn là được.

Hắn chọn lựa Phi Tử, cũng không phải chỉ dựa vào dung mạo.

Rất nhanh, giữa sân thắng bại đã phân, lại có người nhảy lên đài.

Nghe các sinh linh ở chung quanh nghị luận, Tần Quân biết được, nguyên lai muốn tham gia Lâm gia chọn rể, cần dưới vạn tuổi.

Lâm Xuyên là Bán Thánh, thần thức quét qua liền có thể biết được căn cốt của đối phương, đương nhiên cũng sẽ có ngoại lệ, cái kia chính là tồn tại tu vi siêu việt hắn.

Người lên đài, thuần một sắc Đại La Thủy Tiên, Đại La Thủy Tiên dưới vạn tuổi, nếu phóng tới Ngoại vũ trụ, đủ xưng là thiên kiêu.

Đại khái qua thời gian một nén nhang, một tên Nhập Thánh lên đài.

- Hắn không phải Trương Bằng sao? Đệ nhất thiên tài đến từ Thủy Lưu Tiên Vực, mười năm trước đột phá Nhập Thánh cảnh, hắn mới hơn chín nghìn tuổi!

- Không nghĩ tới Trương Bằng cũng tới, nghe nói hắn là đệ tử của Tô Đế Tông.

- Trương Bằng hẳn là có hi vọng thành Thánh a?

- Thành Thánh? Năm đó Lâm Xuyên cũng là thiên tài kinh diễm, còn không phải dừng bước ở Thánh Cảnh.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, có thể thấy được Trương Bằng mới vừa lên đài tên tuổi không nhỏ.

Đối chiến hắn là một tên Đại La Thủy Tiên, sắc mặt vô cùng khó coi, còn chưa khai chiến, hắn liền tự động từ bỏ, nhảy xuống đài, không có người chế nhạo hắn, đều đang nghị luận tên của hắn.

- Người này như thế nào?

Lâm Xuyên cười hỏi.

- Bình thường.

Lâm Ngọc kỳ nhẹ giọng trả lời.

Trương Bằng một thân áo lam, nổi bật bất phàm, liếc nhìn bốn phía, cười nói:

- Còn có ai tranh với ta không?

Không có thiên tài nhảy lên, tràng diện trở nên yên lặng lại.

Nụ cười trên mặt Trương Bằng càng nồng đậm, quay người nhìn về phía

Lâm Ngọc kỳ, ánh mắt trở nên nóng rực.

Đúng lúc này, chân trời truyền đến một cỗ khí tức cường đại, toàn bộ sinh linh đồng loạt nhìn lại, chỉ thấy hai Bạch Hổ hư không lao nhanh, kéo xe mà đến.

Thùng xe toàn thân nạm vàng, lộ ra tôn quý hoa lệ, trần xe càng có một Kim Hổ ngửa cổ gào thét.

- Nàng này, Thạch Vô Song ta coi trọng.

Trong xe truyền ra tiếng cười cao ngạo, để Trương Bằng ở trong sân sắc mặt khó coi.

Bốn phía lập tức oanh động.

- Thiên Hổ tông Thạch Vô Song!

- Ti... sao hắn lại tới đây?

- Thiên Hổ tông là thế lực tương đương Tô Đế Tông, Thánh Môn a!

- Nghe nói Thạch Vô Song thiên phú dị bẩm, đã đạt tới Nhập Thánh cảnh trung kỳ, bất quá hắn giống như đã qua vạn tuổi a?

- Đâu chỉ như vậy, kẻ này thiên tính phóng đãng, hoang dâm, nếu để cho tiểu thư nhà họ Lâm rơi vào trong tay hắn, chỉ sợ không có kết cục tốt.

------oOo------

Chương 1491: Ai dám ra mặt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Hổ tông!

Cái tên này, Tần Quân nghe nói qua, Tô Đế Tông, Thánh Môn, Thiên Hổ tông là ba đại thế lực liền nhau, lần trước trong Thánh Môn đại chiến, liền có Thánh Nhân của Thiên Hổ tông, chết thảm ở dưới bổng của Tôn Ngộ

Không.

- Gia hỏa này thật muốn ăn đòn!

Tôn Ngộ Không bĩu môi nói, Thạch Vô Song còn chưa ra sân liền trở thành tồn tại chú mục.

Lúc này, màn xe ở sau lưng hai Bạch Hổ bỗng nhiên xốc lên, một bóng người từ đó bay ra, chính là Thạch Vô Song.

Hắn mặc cẩm bào màu đen, bên hông đeo một thanh trường kiếm, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, hư không dạo bước, xuyên qua màn sáng Pháp trận, tiến vào giữa sân.

Sắc mặt của Trương Bằng vô cùng khó coi, dưới vạn tuổi, hắn ai cũng không sợ, dù sao thiên phú của hắn ở Tiên Vực của mình có thể xưng thứ nhất, nhưng vượt qua vạn tuổi, hắn liền không tự tin như vậy, huống chi thiên phú của đối phương không thua hắn, hắn sao có thể không hoảng hốt?

Mặc dù Lâm gia chỉ là thế lực Tam lưu, nhưng mậu dịch phát triển vô cùng tốt, giàu đến chảy mỡ, cho nên hắn mới được phái tới làm con rể Lâm gia.

Mà Thạch Vô Song, chỉ là ham sắc đẹp của Lâm Ngọc Kỳ.

- Ngươi, tự giác lui xuống đi!

Thạch Vô Song liếc xéo Trương Bằng, phân phó nói, nói xong, hắn liền nhìn về phía Lâm Ngọc Kỳ, ánh mắt tràn đầy nóng rực.

Lâm Xuyên nhíu mày, hắn cũng biết Thạch Vô Song, kẻ này tràn đầy tin đồn, rất bất kham, nhưng Thiên Hổ tông là tồn tại Lâm Thánh Tiên vực bọn hắn không chọc nổi, để hắn thật khó khăn.

- Ngươi không phải đã vượt qua vạn tuổi sao?

Trương Bằng cắn răng hét lên, mỹ nhân đang ở trước mắt, hắn cũng không muốn từ bỏ.

Thạch Vô Song liếc mắt nhìn hắn, hừ lạnh nói:

- Nếu ngươi không rời đi, Thiên Hổ tông ta tất huyết tẩy Thủy Lưu Tiên Vực!

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Trương Bằng kịch biến, trong mắt tràn đầy phẫn uất.

Cuối cùng, hắn vẫn chật vật rời sân.

Một màn này để bốn phía sôi trào.

- Khi nào Bệ Hạ đi lên?

Lý Nguyên Bá hỏi, trên mặt hắn lộ ra nụ cười xấu xa:

- Nếu Bệ Hạ đi lên, ta sẽ âm thầm trợ giúp ngài!

Thủ đoạn của Thánh Nhân, ở đây ngoại trừ Tôn Ngộ Không, ai có thể phân biệt?

Tần Quân im lặng, tức giận nói:

- Trẫm không muốn đi lên!

Tuy lần nữa nhìn về phía Lâm Ngọc Kỳ, nàng này xác thực rung động lòng người, nếu thu làm Phi Tử, cũng sẽ không để Tần Thiên Đế hắn mất mặt.

- Ha ha ha, Lâm Tiền bối, ngươi gả nữ nhi cho ta được không?

Thạch Vô Song nhìn về phía Lâm Xuyên cười nói, không trung vang lên hai tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, là hai Bạch Hổ kia.

Hai Bạch Hổ chính là tồn tại Hiển Thánh cảnh, hổ gầm vang vọng Tinh Không.

Sắc mặt của Lâm Xuyên khó coi, hai tay không khỏi nắm thành quả đấm.

Tuy Thiên Hổ tông là cành cây cao, nhưng hắn không ngốc, Thạch Vô

Song phá hư quy tắc, lại thêm tính cách làm người, nếu gả Lâm Ngọc Kỳ cho hắn, Lâm gia bọn hắn sẽ không gà chó thăng thiên, ngược lại sẽ khổ nữ nhi.

- Thạch công tử, ngươi như vậy chỉ sợ không tốt lắm đâu?

Lâm Xuyên trầm giọng nói, ánh mắt sắc bén, nhưng Thạch Vô Song ngay cả Thánh Nhân cũng gặp qua, căn bản không sợ hắn.

- Có cái gì không tốt, cha ta là Thánh Nhân, gả cho ta, Lâm gia các ngươi hẳn là cảm thấy quang vinh.

Thạch Vô Song tà tiếu nói, con mắt nhìn chằm chằm vào Lâm Ngọc Kỳ, để cho người ta buồn nôn.

Lâm Ngọc Kỳ ngược lại rất bình tĩnh, phảng phất như chuyện không liên quan đến nàng.

- Lâm gia các ngươi không phải là muốn có được con rể có tiềm lực thành Thánh sao? Ta chính là!

Thạch Vô Song ngông cuồng cười nói, để không ít sinh linh ở bốn phía lắc đầu.

Bị hoàn khố này để mắt tới, Lâm gia xem như gặp nạn.

Những thiên tài hâm mộ Lâm Ngọc Kỳ kia đều giận mà không dám nói gì, Thiên Hổ tông đối với bọn hắn mà nói là một núi cao không thể vượt qua, Thánh Nhân càng là tồn tại bọn hắn không chọc nổi.

Ỷ vào cha mình là Thánh Nhân, Thạch Vô Song đã lấn ép qua không ít tiểu thế lực, mạnh cưới nữ tử của đối phương.

Mà nữ tử bị hắn cưới, đại bộ phận không có sống qua ba năm, để vô số nữ tử sợ hãi.

- Thế nào? Đồng ý không? Đồng ý, hôm nay liền thành thân! Ha ha!

Thạch Vô Song không chút kiêng kỵ cười, như là ác mộng.

Trong lồng ngực Lâm Xuyên thiêu đốt lửa giận, hận không thể một chưởng đánh chết Thạch Vô Song, nhưng hậu quả hắn không dám gánh chịu.

------oOo------

Chương 1492: Ai dám ra mặt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy hắn yêu thương tiểu nữ nhi, nhưng so sánh với Lâm gia, phần tình cảm này trở nên yếu ớt không chịu nổi.

Đúng lúc này, Lâm Ngọc Kỳ chậm rãi đứng dậy, đi đến biên giới cầu thang, nhìn Thạch Vô Song mặt mũi tràn đầy tà dị, nói:

- Ngươi muốn cưới ta?

Thạch Vô Song liếm môi nói:

- Đó là đương nhiên!

Vô số sinh linh bóp cổ tay thở dài, xem ra Lâm Ngọc Kỳ cũng không ngăn cản được sức hấp dẫn của Thiên Hổ tông.

- Ngươi không xứng!

Lâm Ngọc Kỳ nói lại để toàn bộ sinh linh sửng sốt.

Tần Quân nở nụ cười, nàng này có ý tứ, nói là ngốc, hay nên nói có cốt khí?

Quả thật không sai, sắc mặt của Thạch Vô Song trong nháy mắt khó coi.

- Ta không xứng?

Thạch Vô Song tức giận đến cười ra tiếng, ánh mắt trở nên vô cùng âm lãnh, tràn ngập sát ý.

- Thiên Hổ tông các ngươi tính là gì, ngoại trừ khi dễ nhỏ yếu, thì làm thế nào đây?

Lâm Ngọc Kỳ lạnh lùng nhìn hắn nói, để một đám cao tầng Lâm gia ở sau lưng lập tức gấp.

- Ngọc Viên! Im ngay!

Một tên trưởng lão gầm thét nói, tức giận đến toàn thân hắn phát run.

Lâm Ngọc Kỳ không để ý đến hắn.

- Chẳng lẽ không người nào dám đi ra khiêu chiến hắn sao?

Lâm Ngọc Kỳ nhìn về bốn phía, ánh mắt bình thản, thanh âm quanh quẩn giữa đỉnh núi.

Đáng tiếc không người trả lời nàng.

Thạch Vô Song giang hai tay ra, cười giận dữ nói:

- Ai dám khiêu chiến ta? Hôm nay ta muốn cưới nha đầu này, ai dám có ý kiến?

Mấy trăm vạn sinh linh lặng ngắt như tờ, một số cường giả tính khí hỏa bạo chỉ có thể xanh mặt, cắn răng nghiến lợi nhìn về phía Thạch Vô Song.

Thấy cảnh này, Lâm Ngọc Kỳ chậm rãi quay người, nhìn về phía cha mình Lâm Xuyên, ánh mắt vẫn bình thản như cũ, không có chờ mong, chỉ lẳng lặng nhìn.

Lâm Xuyên hơi cúi đầu, tránh đi ánh mắt của nàng.

Lâm gia thật sự là không thể trêu vào Thiên Hổ tông.

- Tiểu mỹ nhân, đi theo ta đi!

Thạch Vô Song bắt đầu cất bước đi về phía Lâm Ngọc Kỳ, giờ phút này Lâm Ngọc Kỳ đã bị hắn coi là vật trong lòng bàn tay.

- Tiểu thư nhà họ Lâm, trẫm muốn!

Một thanh âm bỗng nhiên vang lên, để một đám cao tầng Lâm gia sắc mặt kịch biến, thân thể của Lâm Ngọc Kỳ cũng khẽ run lên.

Mấy trăm vạn sinh linh xôn xao, tất cả đều nhìn về phía âm thanh truyền tới, Thạch Vô Song càng tức giận không thôi.

- Ai dám ra mặt! Ta diệt cả nhà của hắn!

Sắc mặt của Thạch Vô Song dữ tợn, lại có người dám không nể mặt hắn, để hắn giống như mèo bị dẫm đuôi.

Kẻ nói chuyện chính là Tần Quân.

- Bệ Hạ, nhanh lên!

Lý Nguyên Bá hưng phấn xoa tay, Tôn Ngộ Không cũng là thần sắc như thế, để khóe miệng của Tần Quân có chút co lại.

Chợt hắn hư không dạo bước đi về phía Luận Võ Trường, đạp mạnh ra, mấy trăm vạn ánh mắt đồng loạt rơi ở trên người hắn.

Lâm Ngọc Kỳ cũng chậm rãi quay người nhìn lại, đôi mắt đẹp nhìn về phía Tần Quân.

Toàn thân áo trắng, công tử văn nhã, toàn bộ sinh linh cũng không khỏi cảm thán, tốt một vị hảo công tử.

So với Thạch Vô Song, Tần Quân càng trẻ tuổi, anh tuấn tiêu sái, nụ cười trên mặt như có như không, để cho người ta có thể cảm nhận được sự tự tin mạnh mẽ của hắn.

- Xú tiểu tử! Muốn chết!

Thạch Vô Song giận tím mặt, một tên Đại La Thủy Tiên cũng dám cùng hắn đoạt nữ nhân?

Lúc này hắn huy chưởng mà ra, pháp lực ngưng tụ thành một huyết sắc cự trảo, thẳng hướng Tần Quân, tốc độ cực nhanh.

Đại bộ phận sinh linh đều quay đầu, không dám nhìn, Tần Quân chỉ có tu vi Đại La Thủy Tiên cảnh, đối mặt Thạch Vô Song tức giận, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

------oOo------

Chương 1493: Ngươi còn dám có ý kiến gì không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt Huyết Trảo khí thế hung hung, Tần Quân thờ ơ, tiếp tục đi tới.

Ngâm...

Lúc này, tiếng long ngâm nổ vang, chỉ thấy một Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể Tần Quân gào thét mà ra, trực tiếp va nát Huyết Trảo, hóa thành huyết vụ đầy trời.

Một màn này để mấy trăm vạn sinh linh trừng to mắt, mặt mũi như thấy quỷ.

- Long… Long khí.

- Long khí thật cường đại, kẻ này thật là Đại La Thủy Tiên sao?

- Trách không được hắn dám hạ trận.

- Cái này có trò hay để nhìn.

- Có ý tứ, tiểu tử này là lai lịch gì?

Tiếng kinh hô tràn ngập bốn phía, biểu lộ của Tần Quân đạm mạc, Thạch Vô Song thì nhíu mày.

- Hắn là ai?

Lâm Xuyên trầm giọng hỏi, đáng tiếc các trưởng lão bên cạnh hắn không nhận ra Tần Quân, không người trả lời hắn.

Tần Quân nhẹ như mây gió rơi vào giữa sân, hắn nhìn chằm chằm Thạch Vô Song, cười khẽ nói:

- Nàng này, trẫm muốn, ngươi có ý kiến gì không? Nếu ngươi dám có ý kiến, trẫm tất huyết tẩy Thiên Hổ tông!

Oanh!

Lời vừa nói ra, toàn bộ Lâm gia Tiên Sơn oanh động, ngay cả cao tầng Lâm gia cũng như thế.

Mặt của Thạch Vô Song trong nháy mắt đen lại, lời này không phải hắn vừa nói sao?

Tần Quân cũng dám lấy lời của hắn đến nhục nhã hắn!

Hắn cũng không tin Tần Quân có thể huyết tẩy Thiên Hổ tông, thế lực cường đại hơn Thiên Hổ tông đều ở tinh không bên kia, sao tới thâm sơn cùng cốc như thế nào?

- Ngươi muốn chết!

Thạch Vô Song giận mắng một tiếng, lúc này vọt tới về phía Tần Quân.

Tần Quân chẳng thèm ngó tới, mấy chục Đế Viêm Long khí từ phía sau lưng toát ra, cao cao tại thượng, nhìn xuống Thạch Vô Song.

Ánh mắt của Lâm Ngọc Kỳ sinh ra một tia ba động, hai tay hơi nắm chặt, giờ phút này không có người chú ý nàng, ánh mắt khóa chặt ở trên người Tần Quân cùng Thạch Vô Song.

Mấy chục Long khí nộ rít gào mà ra, điên cuồng cắn xé về phía Thạch Vô Song, tốc độ cực nhanh, để trong lòng Thạch Vô Song căng thẳng, vội vàng xê dịch thân hình, tránh thoát từng đầu Đế Viêm long khí đập đến.

Băng! Băng! Băng

Đá bạch ngọc bị oanh nát, trong chớp mắt, Thạch Vô Song đi tới trước mặt Tần Quân.

- Xú tiểu tử! Ta nhất định phải xé nát ngươi!

Mặt mũi của Thạch Vô Song dữ tợn, trong mắt lộ ra ý cười tàn nhẫn.

Đương...

Một quyền của hắn rơi vào trên lồng ngực Tần Quân, như đụng vào Kim Cương, để sắc mặt hắn kịch biến, chỉ thấy Tần Quân mặt không đổi sắc.

Tần Quân là Cực Viêm Ma Thần, còn tu luyện Bất Diệt Thánh thân, cho dù cảnh giới có khoảng cách, nhưng đứng tại chỗ để Thạch Vô Song đánh, cũng không gây thương tổn được hắn.

- Xem ra thân thể của ngươi bị nữ sắc móc rỗng rồi!

Tần Quân mỉa mai cười nói, như bóc vết sẹo của Thạch Vô Song, để hắn nổi trận lôi đình, song quyền điên cuồng công về phía Tần Quân.

- Lăn...

Nương theo tiếng gầm thét, Tần Quân vỗ ra một chưởng.

Đại Chu Thiên Kích Tinh Thần Chưởng!

Hắn ngay cả Nhập Thánh Cảnh viên mãn Đế Thiên Vô cũng có thể khiêu chiến, còn sợ Nhập Thánh cảnh trung kỳ?

Quyền chưởng tấn công, răng rắc một tiếng, xương cánh tay phải của Thạch Vô Song đứt từng khúc, một ngụm huyết tiễn từ trong miệng phun ra, Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc quấn quanh tay của hắn, lại lan tràn đến toàn thân, thân thể của hắn càng không bị khống chế bay ra ngoài, oanh một tiếng, đâm vào màn ánh sáng, chấn động đến cả ngọn núi đều rung động nhè nhẹ.

Tĩnh!

Toàn bộ Lâm gia Tiên Sơn an tĩnh lại, mấy trăm vạn sinh linh mắt trợn tròn, bao quát Bán Thánh Lâm Xuyên.

Trong mắt Lâm Ngọc Kỳ thì lộ ra ý mừng, cuồng phong gào thét, váy trắng nhẹ nhàng, nàng như một đóa Bách Hợp sừng sững trong gió.

Tần Quân thu tay lại, hừ nói:

- Một con bò sát, trẫm cũng ngại bẩn tay!

Rống! Rống!

------oOo------

Chương 1494: Ngươi còn dám có ý kiến gì không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai Bạch Hổ bỗng nhiên gầm thét đánh về phía Tần Quân, uy áp Hiển Thánh cảnh để đông đảo sinh linh biến sắc.

Trong chốc lát, một cỗ sát cơ khủng bố phô thiên cái địa đánh tới, hai đầu Bạch Hổ trực tiếp bạo thể, huyết nhục hoành vẩy trời cao.

Toàn bộ sinh linh hô hấp dồn dập, Lâm Xuyên càng đứng bật lên, ánh mắt gắt gao nhìn về phía Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không ở nơi xa cao cao tại thượng.

- Thánh Nhân, tuyệt đối là Thánh Nhân!

Đáy lòng Lâm Xuyên nhấc lên sóng biển ngập trời, toàn thân run rẩy.

Thạch Vô Song máu me khắp người càng như bị sét đánh, cứ thế đứng tại nguyên chỗ, mặc cho Cực Đạo Viêm Hỏa thiêu đốt mình.

Hai Hiển Thánh cảnh Bạch Hổ cứ như vậy bị miểu sát?

Ngay cả nguyên thần cũng không kịp đào thoát!

- Ti... vừa rồi có Đại Năng xuất thủ?

- Khẳng định đúng a! Trách không được kẻ này dám xuất khẩu cuồng

ngôn, không nghĩ tới là thật có bản lãnh!

- Chẳng lẽ là Thánh Nhân?

- Tuyệt đối là! Nếu không sao dám gây con trai của Thánh Nhân?

- Gia hỏa này đến cùng là ai? Có người quen biết không?

Mấy trăm vạn sinh linh sôi trào lên, nhìn qua Tần Quân phong thần tuấn dật ở giữa sân, ánh mắt cũng thay đổi, trở nên kính sợ.

Lâm Ngọc Kỳ khẽ che cái miệng nhỏ nhắn, không thể tin được vừa rồi phát sinh hết thảy.

- Trẫm muốn nạp ngươi làm phi, có nguyện đáp ứng không!

Tần Quân nhìn về phía Lâm Ngọc Kỳ, cười hỏi, hắn đã nhảy ra, vậy thì cưới đi!

Làm Thiên Đế, Phi Tử quá ít sẽ bị chế nhạo, ngay cả các nàng Đắc Kỷ cũng thường thường đề cử nữ tử tuyệt sắc cho hắn, chỉ là hắn chướng mắt.

Lâm Ngọc Kỳ ngẩn người, thản nhiên cười nói:

- Ta đáp ứng.

Nói xong, nàng thả người nhảy lên, như Liên Hoa từ trên trời giáng xuống, trôi về phía Tần Quân.

Tần Quân nâng tay phải lên, trên không trung tiếp được tay ngọc của nàng, kéo vào trong ngực một phát, giai nhân vào lòng, để toàn trường càng thêm phấn chấn.

Hai người ôm nhau, tuấn nam tuyệt sắc, quả nhiên là lương phối.

Trên núi Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không thấy cảnh này, lập tức hưng phấn lên.

- Bệ Hạ uy vũ!

- Bá khí!

Trực tiếp ôm nữ nhân vào lòng, để bọn hắn cảm xúc bành trướng.

Thạch Vô Song nhìn thấy Lâm Ngọc Kỳ bị Tần Quân ôm vào trong ngực, con mắt đỏ lên, nhưng nghĩ đến Đại Năng thần bí núp trong bóng tối, liền hoảng sợ không thôi.

Lâm Xuyên cùng một đám trưởng lão không biết nên vui hay nên buồn, bọn hắn xem như triệt để đắc tội Thiên Hổ tông.

Hiện tại chỉ có thể cầu xin thế lực sau lưng Tần Quân mạnh hơn Thiên Hổ tông.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... cơn giận của Thạch Vô Song! Nhiệm vụ tường trình: Thạch Vô Song sinh ra cừu hận với ký chủ, cha hắn thiên vị nhi tử, Thiên Hổ tông thế tất cùng ký chủ là địch, nếu diệt trừ Thiên Hổ tông, ký chủ thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một lần hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để khóe miệng của Tần Quân khẽ cong.

Gia hỏa này hoàn toàn là tiểu quái đưa cho hắn nhiệm vụ ban thưởng.

- Loài bò sát, ngươi còn dám có ý kiến gì không?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, ánh mắt nhìn về phía Thạch Vô Song tràn đầy trêu tức.

Hắn không chút nào thương hại Thạch Vô Song, người này ngang ngược càn rỡ, một lời không hợp liền muốn giết người, lưu ở trên đời cũng là một tai họa.

Đối mặt ánh mắt của hắn, Thạch Vô Song vô cùng nghẹn khuất, nhưng hai Bạch Hổ Hiển Thánh cảnh chết thảm hù dọa hắn, để hắn không biết nên mở miệng như thế nào.

- Giết hắn, trảm thảo trừ căn, nếu như ngươi thả hắn, hắn khẳng định sẽ

mang thù.

Lâm Ngọc Kỳ bỗng nhiên mở miệng nói, để Tần Quân kinh ngạc nhìn về phía nàng.

Nàng này ngược lại là đủ quả quyết tàn nhẫn, tuy Tần Quân xác thực không có ý tứ buông tha Thạch Vô Song.

- Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào?

Tần Quân buông Lâm Ngọc Kỳ ra, từng bước một đi về phía Thạch Vô Song.

Lúc trước gia hỏa này kiêu ngạo như vậy, Tần Quân cũng không muốn trực tiếp giết hắn.

Trước đạp phá phòng tuyến tâm lý của hắn.

Sau cùng dụ cha Thánh Nhân của hắn tới, có thể nuôi dưỡng được loại ác nhân này, đoán chừng cha hắn cũng không phải đồ tốt gì.

------oOo------

Chương 1495: Lại là Yêu Hầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta là con trai của Thánh Nhân Thiên Hổ Tông, ngươi thật muốn chém tận giết tuyệt sao?

Thạch Vô Song tức giận nói, hắn nỗ lực muốn xua tan Cực Đạo Viêm Hỏa trên người, đáng tiếc những ngọn lửa này như giòi trong xương, căn bản không vung được.

Bước chân của Tần Quân cũng không dừng lại, từng bước ép sát.

- Buông tha ngươi, việc này coi như xong sao?

Tần Quân hỏi, Thạch Vô Song vội vàng nói:

- Đương nhiên, mỹ nhân này ta nhường cho ngươi, ngươi ta không có ân oán!

Mặt ngoài giả bộ như không chút nào chú ý, nhưng trong đáy lòng lại không ngừng chửi mắng Tần Quân.

Tần Quân là người mang Trận Đạo chữ Bí, có thể nhìn trộm tâm lý đối phương, chỉ cần tu vi không cao hơn hắn hai đại cảnh giới.

- Như vậy phải không? Đó đương nhiên là tốt!

Tần Quân mặt lộ vẻ mỉm cười, để Thạch Vô Song như trút được gánh nặng.

Đúng lúc này, Tần Quân đột nhiên động, cấp tốc đi tới trước mặt Thạch Vô Song, há mồm phun ra Cực Đạo Viêm Hỏa hừng hực, trong nháy mắt bao phủ Thạch Vô Song.

- A...

Thạch Vô Song hét thảm lên, âm thanh để cho người ta tê cả da đầu, nhưng mấy trăm vạn sinh linh không có một người đồng tình Thạch Vô Song, ngược lại hoan hô lên.

- Thứ gian tà này rốt cục bị trừ!

- Làm tốt lắm!

- Kẻ này đến cùng là ai? Cái này xem như triệt để đắc tội Thiên Hổ Tông a!

- Nhìn bộ dáng hắn hoàn toàn không có để Thiên Hổ Tông vào mắt, Lâm gia trèo lên cành cây cao rồi!

- Ban nãy hai con Bạch Hổ Hiển Thánh cảnh bị miểu sát, nói rõ vụng trộm có Bán Thánh, thậm chí Thánh Nhân đang bảo vệ hắn!

Mấy trăm vạn sinh linh sôi trào lên, phảng phất như bọn hắn trở thành con rể của Lâm gia.

Đây hết thảy đều bắt nguồn từ lúc trước Thạch Vô Song quá ngông cuồng, không coi ai ra gì, muốn mạnh cưới giai nhân, dẫn tới các sinh linh phản cảm.

- Chết rồi?

Lâm Xuyên sững sờ nhìn Tần Quân ở trước lửa lớn rừng rực, tiếng hét của Thạch Vô Song đã đình chỉ, thậm chí ngay cả khí tức cũng biến mất không thấy gì nữa.

Hắn hiểu được, sau đó phải đối mặt là lửa giận của Thiên Hổ Tông.

Mấy ngày trước, Thiên Hổ Tông mới bởi vì Tần Thiên Đế thần bí chết hai Thánh Nhân, hiện tại lại chết một con trai của Thánh Nhân, thù mới hận cũ đều muốn tính ở trên đầu bọn họ.

Tần Quân quay người, đi tới trước mặt Lâm Ngọc Kỳ, tay trái cách mạng che mặt nâng cằm nàng lên, đôi mắt đẹp của giai nhân tựa hồ ngậm lấy nước, làm cho trái tim người ta rung động.

- Ngươi tên là gì?

Tần Quân cười hỏi, đôi mắt này ngược lại rất đẹp.

- Lâm Ngọc Kỳ.

Lâm Ngọc Kỳ nhẹ giọng trả lời, trong lòng có chút thẹn thùng, không dám cùng Tần Quân đối mặt, vội vàng nghiêng đầu.

Tần Quân đọc danh tự này một lần, nói:

- Ngày sau, ngươi chính là Phi Tử của trẫm, sau khi sự tình kết thúc, đi theo trẫm được không?

Đi?

Lâm Ngọc Kỳ ngẩn người, sau đó gật đầu đồng ý, lưu tại Lâm gia, nàng cũng không biết sẽ bị gả cho ai, nói không chừng lại là dạng người như Thạch Vô Song.

Tuy nàng nhìn không thấu Tần Quân, nhưng Tần Quân cùng Thạch Vô Song là người hoàn toàn khác biệt, từ khí chất cũng có thể thấy được, hai đầu lông mày của Tần Quân tràn đầy ngạo nghễ, là loại ngạo nghễ của thượng vị giả, mà không phải gian tà tự phụ như Thạch Vô Song.

Lâm Xuyên hít sâu một hơi, đi đến biên giới bậc thang, cao giọng hỏi:

- Còn ai nguyện ý ra sân khiêu chiến không?

Thần thức của hắn đảo qua Tần Quân, phát hiện kẻ này tựa hồ chỉ hơn hai mươi tuổi, hắn phản ứng đầu tiên là không tin.

Hơn hai mươi tuổi Đại La Thủy Tiên?

Hắn chưa từng nghe thấy.

Không người ứng chiến, dưới vạn tuổi, vô số sinh linh trong Lâm gia tiên sơn còn không thể chiến thắng Thạch Vô Song, chớ nói chi là Tần Quân nhẹ nhõm nghiền ép Thạch Vô Song.

Đương nhiên, càng nhiều sinh linh là kiêng kị cường giả bí ẩn núp trong bóng tối.

- Đã như vậy, vậy tiểu nữ liền gả cho…

Lâm Xuyên nói tới chỗ này bỗng nhiên dừng lại, lúc này hắn mới ý thức được Tần Quân còn chưa báo tên.

Đúng lúc này, một cỗ Thánh uy kinh khủng cuốn tới.

------oOo------

Chương 1496: Lại là Yêu Hầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Người nào giết con ta!

Một âm thanh tràn ngập phẫn nộ cùng sát ý truyền đến, mấy trăm vạn sinh linh bị chấn động đến đầu não u ám.

Sắc mặt của Lâm Xuyên đại biến, không nghĩ tới Thánh Nhân tới nhanh như vậy.

Nếu không phải Lâm Thánh Tiên vực cùng Thiên Hổ Tông cách nhau quá xa, Thánh Nhân nhất niệm liền có thể đuổi tới, đáng tiếc hắn vẫn là tới chậm một bước, con trai đã tan tành mây khói.

Lâm Ngọc Kỳ bị dọa đến thân thể run rẩy, nàng chỉ có tu vi Chân Tiên cảnh, Chân Tiên hai mươi tuổi, thiên phú đã thật lợi hại, nhưng ở thời khắc này, nàng nhỏ bé như hạt bụi.

Tần Quân kéo bờ eo của nàng qua, để áp lực của nàng lập tức giảm nhỏ.

Ầm ầm...

Cuồng phong gào thét, mấy trăm vạn sinh linh cùng nhau ngẩng đầu nhìn, kém chút hù chết bọn hắn.

Chỉ thấy một thủ chưởng cự đại còn to lớn hơn Lâm gia Tiên Sơn đang rơi xuống, giống như thiên băng, phong áp kinh khủng để các sinh linh cảm giác giống như bị một tòa núi cao đè ép, một số sinh linh tu vi yếu cùng hạ nhân Lâm gia trực tiếp ngã sấp trên mặt đất.

- Đó là…

Lâm Ngọc Kỳ hoảng sợ nhìn cự thủ, nàng chưa bao giờ gặp qua Thánh Nhân, đối mặt Thánh uy, chỉ cảm thấy linh hồn run rẩy.

- Đừng sợ.

Tần Quân nhìn cự thủ, nhẹ giọng nói, Lâm Ngọc Kỳ chẳng biết tại sao, vậy mà trấn định lại, rúc vào trong ngực Tần Quân, tựa hồ lồng ngực Tần Quân chính là bến cảng an toàn nhất của nàng.

Một thiên trụ kim sắc bỗng nhiên từ giữa hai tòa sơn phong toát ra, bay thẳng thiên khung, xuyên phá cự thủ.

Hết thảy phát sinh quá nhanh, mấy trăm vạn sinh linh đều không kịp phản ứng, cự thủ liền bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng quấy tán.

- Hừ! Dám phạm Bệ Hạ của ta! Còn không mau đi ra nhận lấy cái chết!

Tôn Ngộ Không hét giận dữ, tựa như Ma Thần gào thét, rung động tâm linh.

Phía trên xuất hiện một bóng người, hắn mặc bạch bào, hắc phát loạn vũ, thể cốt hơi có vẻ gầy gò, nhưng cho người ta một loại khí thế Hạo Nhiên Chí Thượng.

Thiên Hổ Tông Thánh Nhân!

- Cái Yêu Hầu này.

Bạch Bào Thánh Nhân nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh.

Gần đây có một Yêu Hầu danh chấn vũ trụ, chém giết mười mấy Thánh Nhân, trong đó bao quát hai Thánh Nhân của Thiên Hổ Tông bọn hắn.

Yêu Tộc Thánh Nhân thưa thớt, hơn nữa còn là Yêu Hầu, thân phận của Tôn Ngộ Không miêu tả sinh động.

Tề Thiên Đại Thánh!

Giờ khắc này, lửa giận của Bạch Bào Thánh Nhân giống như thủy triều thối lui, thay vào đó là hoảng sợ vô tận.

- Tề Thiên Đại Thánh ở đây, chẳng lẽ kẻ này là Tần Thiên Đế?

Bạch Bào Thánh Nhân nhìn về phía Tần Quân, mồ hôi lạnh trên trán càng ngày càng nhiều, hắn là nghe nói dưới tay Tần Thiên Đế không chỉ một vị Thánh Nhân.

Thậm chí còn có Cực Viêm Ma Thần tồn tại.

Xong…

Bạch Bào Thánh Nhân triệt để trợn tròn mắt, không biết nên làm cái gì.

Hắn muốn lui, nhưng lại sợ làm Tôn Ngộ Không tức giận lôi đình xuất thủ.

Tràng diện trong nháy mắt yên lặng lại, mấy trăm vạn sinh linh hoảng sợ nhìn qua Bạch Bào Thánh Nhân cao cao tại thượng, còn tưởng rằng Bạch Bào Thánh Nhân tìm giết hung thủ giết Thạch Vô Song.

Thật tình không biết, vị Thánh Nhân trước mắt này đã bị dọa phá can đảm.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng co lại, Tôn Ngộ Không bay lên, giễu cợt nói:

- Làm sao? Không dám tiếp tục tiến công?

Sắc mặt của Bạch Bào Thánh Nhân vô cùng khó coi, trong đầu cấp tốc nghĩ đến làm sao toàn thân trở ra.

Tôn Ngộ Không vừa hiển lộ, lập tức gây nên oanh động.

- Đó là con khỉ?

- Là một Hầu Vương!

- Gần đây làm sao có nhiều Yêu Hầu cường thế như vậy? Đầu tiên là Tề Thiên Đại Thánh, lại là cái này.

- Tề Thiên Đại Thánh...

- Chẳng lẽ hắn là Tề Thiên Đại Thánh!

Mấy trăm vạn sinh linh triệt để kích động lên, bình thường không có tin tức Yêu Hầu kinh thiên động địa, mấy ngày trước đây mới xuất hiện một vị Tề Thiên Đại Thánh, không có khả năng lại xuất hiện một vị Yêu Hầu khác dám chống lại Thánh Nhân.

------oOo------

Chương 1497: Thiên Hổ Tông, bị tiêu diệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tề Thiên Đại Thánh!

Thân phận của Tôn Ngộ Không cấp tốc lộ ra, Lâm Ngọc Kỳ ngẩng đầu kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

- Ngươi là Tần Thiên Đế?

Lâm Ngọc Kỳ chỉ cảm thấy đầu mê muội, tuy nàng là hòn ngọc quý trên tay Lâm gia, nhưng so sánh với Tần Thiên Đế gần đây thanh danh vang dội, hoàn toàn không đáng giá được nhắc tới.

Tần Thiên Đế là tồn tại có thể diệt Thánh Môn!

Tần Quân không có trả lời nàng, mà nhìn Tôn Ngộ Không phân phó nói:

- Lưu hắn một mạng, để hắn mang chúng ta đi Thiên Hổ Tông!

Đã có thể phát động nhiệm vụ chi nhánh, nói rõ ân oán của hắn cùng Thiên Hổ Tông đã không cách nào hóa giải.

Cho nên hắn quyết định nhổ tận gốc Thiên Hổ Tông!

- Tốt!

Tôn Ngộ Không cười lớn một tiếng, thân hình thoắt một cái, đi vào trước mặt Bạch Bào Thánh Nhân, tay phải như thép kìm nhô ra, cấp tốc bóp cổ của Bạch Bào Thánh Nhân, tay trái nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng đập tới, trực tiếp nện bạo nhục thân.

Một màn này làm mấy trăm vạn sinh linh hoảng sợ.

Trong truyền thuyết Tề Thiên Đại Thánh đồ Thánh dễ như trở bàn tay, hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn bạo, hôm nay gặp mặt, so với bọn hắn tưởng tượng còn muốn bá đạo hơn.

Bạch Bào Thánh Nhân chỉ còn lại có một cái đầu lâu tuyệt vọng nhìn Tôn Ngộ Không nói:

- Van cầu ngươi tha ta! Tử thù của con trai ta không truy cứu nữa!

- Truy cứu? Ngươi có khả năng chịu đựng truy cứu sao?

Tôn Ngộ Không mỉa mai cười nói, đầu lưỡi liếm môi một cái, lộ ra nụ cười lạnh khát máu.

Chợt, tay phải của hắn quất nguyên thần của Bạch Bào Thánh Nhân ra, đầu lâu thì bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng đánh bay ra ngoài.

Lâm gia Tiên Sơn vô cùng yên tĩnh, toàn bộ sinh linh đều sững sờ nhìn Tôn Ngộ Không cao cao tại thượng.

Tần Quân lắc đầu bật cười:

- Cái Bát Hầu này, luôn luôn tàn nhẫn như vậy.

Lâm Ngọc Kỳ cũng bị biểu hiện của Tôn Ngộ Không làm rung động, trong lòng nàng, Thánh Nhân gần như là tồn tại vô địch, làm sao ở trước mặt Tôn Ngộ Không, yếu ớt không chịu nổi như thế?

Tôn Ngộ Không cấp tốc rơi đến trước mặt Tần Quân, tay phải còn đang nắm nguyên thần của Bạch Bào Thánh Nhân, Bạch Bào Thánh Nhân ra sức giãy dụa, đáng tiếc tu vi của hắn chỉ bất quá Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, làm sao phản kháng được Tôn Ngộ Không?

Tần Quân quay đầu nhìn cao tầng Lâm gia, cười nói:

- Trẫm không có sính lễ gì, liền lấy Thiên Hổ Tông bị tiêu diệt làm sính lễ đi!

Nói xong, hắn nhìn Tôn Ngộ Không phân phó nói:

- Mang Lâm gia gia chủ lên, cùng nhau đi Thiên Hổ Tông!

Không cần Tôn Ngộ Không hành động, Lý Nguyên Bá thuấn di xuất hiện ở sau lưng Lâm Xuyên, tay trái rơi vào trên vai hắn, một giây sau hai người xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân.

- Gia chủ!

- Cha!

- Các ngươi muốn làm gì!

Các cao tầng Lâm gia lập tức luống cuống, hiện tại lời đồn đại đã nói Tần Thiên Đế thành cùng hung cực ác, thiên tính dễ giết, lại thêm Thạch Vô Song cùng Bạch Bào Thánh Nhân kết cục bi thảm, nên bọn hắn cực kỳ bối rối.

- Nếu ngươi muốn sống, liền chỉ dẫn chúng ta đi Thiên Hổ Tông, nếu không ngươi chết, chúng ta còn có thể thông qua những sinh linh khác hỏi thăm Thiên Hổ Tông ở phương nào!

Tôn Ngộ Không nhìn nguyên thần của Bạch Bào Thánh Nhân nhe răng cười nói, chớ nhìn hắn bình thường kiệt ngao bất thuần, nhưng Tôn Ngộ Không là thông minh có tiếng, chỉ là xương cốt quá cứng, có một số việc biết rõ không thể làm, càng muốn đi làm.

Chợt thân hình của Tôn Ngộ Không thoắt một cái, pháp lực mang theo Lý Nguyên Bá, Lâm Xuyên, Tần Quân, Lâm Ngọc Kỳ biến mất tại nguyên chỗ.

Oanh!

Bốn phía, mấy trăm vạn sinh linh sôi trào lên.

Tần Thiên Đế thẳng hướng Thiên Hổ Tông!

- Ha ha ha! Thiên Hổ Tông ngày bình thường bá đạo ngang ngược, rốt cục có người có thể trị bọn hắn!

- Há chỉ có thể trị, Tề Thiên Đại Thánh tàn bạo như vậy, sợ là muốn máu chảy thành sông.

- Đúng vậy, thật đáng sợ!

------oOo------

Chương 1498: Thiên Hổ Tông, bị tiêu diệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lâm gia thật muốn gà chó thăng thiên!

- Không nhất định, Tần Thiên Đế đắc tội quá nhiều thế lực, quá phong mang tất phá vỡ!

Mấy trăm vạn sinh linh nghị luận ầm ĩ, các cao tầng Lâm gia hai mặt nhìn nhau, tâm tình đều vô cùng phức tạp.

Bọn hắn cũng không nghĩ tới, một trận luận võ chọn rể sẽ dẫn đến một thế lực nhất lưu vẫn lạc.

Một khắc đồng hồ sau, đám người Tần Quân trở về.

Để mấy trăm vạn sinh linh còn chưa tan đi sửng sốt, nhanh như vậy liền trở lại rồi?

Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì?

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... cơn giận Thạch Vô Song! Thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, khóe miệng của Tần Quân bay lên, Lâm Ngọc Kỳ ở trong ngực vẫn còn trong hoảng hốt, sau lưng Lâm Xuyên mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, thân thể run lẩy bẩy.

Ngắn ngủi một khắc đồng hồ, Thiên Hổ Tông đã không còn tồn tại!

Tần Quân vừa hàng lâm Thiên Hổ Tông, liền cường thế yêu cầu Thiên Hổ Tông phân phát, phàm là kẻ dám phản kháng, đều rơi vào luân hồi.

Thiên Hổ Tông còn lại hai tên Thánh Nhân cũng bị Tôn Ngộ Không một gậy đánh nổ, hình thần câu diệt, mà nguyên thần của Bạch Bào Thánh Nhân cũng bị Tôn Ngộ Không bóp tán, trước khi chết, hắn nghĩ mãi mà không rõ, tín nhiệm giữa người và khỉ ở đâu?

- Lâm gia chủ, có thể để nữ nhi của ngươi đi theo trẫm hay không, ngày sau trẫm sẽ che chở Lâm gia các ngươi.

Tần Quân ôm Lâm Ngọc Kỳ, nhìn Lâm Xuyên cười nói, nàng này thân thể nhu mì tận xương, mười phần nhẹ nhàng, ôm vào trong ngực, mùi thơm ngát chui vào trong mũi, để tâm tình của Tần Quân vui vẻ.

Lâm Ngọc Kỳ thẹn thùng cúi đầu, ai không ngưỡng mộ anh hùng?

Huống chi Tần Quân vẫn là ở trong lúc nguy cấp đứng ra, thậm chí vì nàng tiêu diệt Thiên Hổ Tông, nàng làm sao có thể không cảm động?

Giận dữ xông quan vì hồng nhan, anh hùng cứu mỹ, thường thường là chuyện xưa rung động lòng người nhất.

Lâm Xuyên giật mình tỉnh lại, liền vội vàng gật đầu nói:

- Không có vấn đề! Ngươi tùy thời có thể mang nàng đi!

Hồi tưởng lại vừa rồi nhìn thấy hết thảy, hắn liền kích động đến không thể khống chế mình.

Hắn không thể tưởng tượng Tôn Ngộ Không mạnh bao nhiêu, Thánh Nhân ở trước mặt Tôn Ngộ Không đều như heo chó.

Hắn đã quyết định, phải một mực ôm lấy Tần Quân.

Cho nên hắn nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt trở nên nóng bỏng.

- Hiện tại trẫm liền mang nàng đi, không bao lâu sau, trẫm sẽ trở về, đến lúc đó Lâm gia các ngươi chờ nhất phi trùng thiên đi!

Tần Quân cười to nói, đang khi nói chuyện, ôm Lâm Ngọc Kỳ đạp không mà đi, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá theo sát phía sau, một nhóm bốn người cấp tốc bay ra Lâm gia Tiên Sơn, lưu lại Lâm Xuyên hưng phấn tại chỗ.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Chẳng lẽ bọn hắn đã diệt Thiên Hổ Tông?

- Không thể nào! Thiên Hổ Tông cách nơi này bao xa?

- Thánh Nhân nhất niệm có thể đi chân trời góc biển, chúng ta cho rằng xa xôi, nhưng đối với bọn hắn mà nói căn bản tính không là gì.

- Ti... chẳng lẽ Thiên Hổ Tông thật bị diệt?

Mấy trăm vạn sinh linh kinh nghi, nếu Thiên Hổ Tông bị diệt, như vậy Tần Thiên Đế thật muốn danh chấn Nội vũ trụ rồi.

Đầu tiên là Thánh Môn, lại là Thiên Hổ Tông, nghe nói ngay cả Cổ Phật giới cũng bị Tần Thiên Đế lấn ép qua.

- Lâm gia chúng ta muốn quật khởi! Muốn quật khởi!

Lâm Xuyên phảng phất như bị điên, hưng phấn kêu, nắm chặt song quyền, còn nhìn các cao tầng của Lâm gia bay đi.

Việc này về sau trở thành thiên cổ giai thoại lưu truyền Lâm Thánh Tiên vực, Tần Thiên Đế vì mỹ nhân diệt cường tông, dẫn tới vô số hậu bối hướng tới không thôi.

Một bên khác, đám người Tần Quân cấp tốc trở lại khách sạn mà đám người Hậu Thổ, Dương Tiễn đang ở.

Nắm tay của Lâm Ngọc Kỳ, Tần Quân cười nói:

- Ngươi không sợ sao?

Lâm Ngọc Kỳ chớp chớp đôi mắt đẹp, nhẹ giọng hỏi:

- Sợ cái gì?

- Vạn nhất trẫm không đối tốt với ngươi, vạn nhất trẫm mang ngươi đến địa phương nguy hiểm thì sao?

Tần Quân trêu tức hỏi.

------oOo------

Chương 1499: Hoàn Vũ Tam Tiên Đao (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta tin tưởng Bệ Hạ sẽ đối đãi tốt với ta, vô luận Bệ Hạ mang ta đi chỗ nào, Bệ Hạ cũng sẽ bảo hộ ta.

Lâm Ngọc Kỳ không có bối rối, ngược lại nở nụ cười xinh đẹp.

Lúc trước nàng cho là mình phải gả cho Thạch Vô Song, tuy mặt không biểu tình, nhưng trong lòng lại tràn đầy đắng chát cùng tuyệt vọng.

Kết quả là, gia tộc cũng không đáng tin.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tần Quân xuất hiện, dùng tư thái cường thế đánh bại Thạch Vô Song, lại diệt ác tông, một khắc này, thân ảnh của Tần Quân liền in dấu ở trong lòng nàng, khó mà ma diệt.

Tần Quân nghe được nở nụ cười, nha đầu này ngược lại rất biết cách nói chuyện.

- Yên tâm đi, trở thành nữ nhân của trẫm, về sau không ai có thể khi dễ ngươi.

Tần Quân nâng cằm của Lâm Ngọc Kỳ cười nói, làm khuôn mặt nàng hồng nhuận.

Hô...

Một sợi gió nhẹ thổi qua, nhấc lên mạng che mặt của Lâm Ngọc Kỳ, lộ ra một khuôn mặt tinh xảo nghiêng nước nghiêng thành, ánh nắng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, khiến cho da thịt tuyết trắng của nàng lộ ra ánh sáng, càng thêm mỹ lệ.

Tần Quân nhìn ngây dại, mặt vô ý thức thiếp qua.

Khuôn mặt của Lâm Ngọc Kỳ đỏ bừng, phảng phất như muốn nhỏ máu, mắt thấy Tần Quân càng ngày càng gần, hô hấp của nàng dồn dập lên.

Ầm!

Đúng lúc này, cửa phòng bị đá văng, Cơ Bất Bại tùy tiện xông tới, cười mắng nói:

- Xú tiểu tử! Vậy mà trốn Lão Tử đi tìm tiểu thiếp!

Mặt của Tần Quân trong nháy mắt đen lại, Lâm Ngọc Kỳ lúng túng không thôi, bụm mặt, hận không thể tìm được một cái lỗ để chui vào.

- Ngươi vào làm gì!

Tần Quân đổ mồ hôi, ngươi con mẹ nó là không muốn có cháu sao?

Cơ Bất Bại cười xấu xa một tiếng, không để ý tới Tần Quân, tự mình dò xét Lâm Ngọc Kỳ, cười nói:

- Là mỹ nhân bại hoại, có thể gia nhập Cực Viêm Ma Thần tộc ta!

- Đi một bên, đừng trở ngại chúng ta!

Tần Quân ôm Lâm Ngọc Kỳ ngượng ngùng vào trong ngực, tức giận hừ nói.

Cơ Bất Bại ném cho Tần Quân một cái ánh mắt ta hiểu, liền xoay người rời đi, để Tần Quân dở khóc dở cười.

Gia hỏa này già mà không đứng đắn.

Sau khi Cơ Bất Bại rời đi, trong phòng lâm vào trong yên lặng, Lâm Ngọc Kỳ dán ở trên lồng ngực Tần Quân, tâm như hươu con xông loạn.

- Tiếp xuống trẫm muốn đi Bát Hoang.

Tần Quân mở miệng nói, đánh vỡ yên lặng.

Lâm Ngọc Kỳ ngẩng đầu, kinh ngạc nói:

- Bát Hoang? Là Bát Hoang cấm địa vũ trụ?

Bát Hoang tồn tại vô số năm, bên trong có rất nhiều tuyệt địa, Pháp trận cấm chế càng nhiều vô số kể, truyền thuyết coi như Thánh Nhân đi vào cũng phải lột một lớp da.

Thần Hoàng từng xông qua Bát Hoang, dù rời đi Nội vũ trụ, uy danh vẫn lan xa như cũ.

Đương nhiên, có lời đồn đại nói, Thần Hoàng chỉ hành động ở bên ngoài Bát Hoang, chưa từng xâm nhập.

Nói tóm lại, Bát Hoang ở trong Nội vũ trụ có thể nói là tồn tại mọi người đều biết, đồng thời cũng là tồn tại để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Biết bao anh hùng hào kiệt, Đại Năng cái thế táng thân ở trong Bát Hoang.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Trẫm dẫn ngươi đi Đại Tần thiên đình.

- Đại Tần thiên đình?

Trong mắt Lâm Ngọc Kỳ lộ ra vẻ tò mò, chẳng lẽ đây chính là thế lực thần bí phía sau Tần Quân?

------oOo------

Chương 1500: Hoàn Vũ Tam Tiên Đao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười thần bí, không nói thêm lời.

Còn có mấy canh giờ liền xuất phát, cho nên hắn không có cùng Lâm Ngọc Kỳ tiến một bước thân cận.

Sau đó một canh giờ, Ngọc Đỉnh chân nhân cùng Chúc Cửu Âm liên tiếp tìm tới, Thao Thiết muốn từ cửa sổ nhảy vào trong phòng Tần Quân, nhưng bị Lý Nguyên Bá phát hiện, một tay đập xuống đất, chấn động đến

toàn bộ khách sạn kịch liệt lay động, cũng may Tần Quân kịp thời ngăn cản, nếu không hung thú này có khả năng chết thảm ở trong tay Lý Nguyên Bá.

- Người đã đủ, vậy thì lên đường đi!

Tần Quân nói xong, uống một hơi cạn sạch chén rượu trong tay, sau đó đứng dậy.

Lâm Ngọc Kỳ ngồi ở bên cạnh hắn đứng dậy theo, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh chân nhân, Chúc Cửu Âm đều gật đầu.

Ngọc Đỉnh chân nhân một thân áo xanh, mang trên mặt nụ cười bất cần đời, Chúc Cửu Âm thì toàn thân lộ ra khí tức âm lãnh, tuy duy trì hình người, nhưng da thịt là màu u lam, để cho người ta không rét mà run.

Thao Thiết nằm ở bên chân Tần Quân, như mèo nhà, dê thân đầu lân, miệng nó cũng lớn, vô cùng quái dị.

Chúng nhân đi ra cửa phòng, gặp mặt Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi, Hậu Thổ, Bồ Đề Tổ Sư, cùng nhau xuất phát tiến về Bát Hoang.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Thiên Hổ Tông bị diệt như gió lốc truyền ra ở trong mấy chục tiên vực, lúc tin tức truyền đến Lâm Thánh Tiên vực, càng gây nên sóng to gió lớn, Lâm gia luận võ chọn rể phát sinh sự tình cũng bắt đầu lưu truyền, khiến cho Tần Thiên Đế lần nữa đẩy hướng đỉnh điểm cao hơn.

- Lại là Tần Thiên Đế! Thánh Môn, Thiên Hổ Tông đều bị hắn diệt, hắn đến cùng muốn làm gì?

- Vị Tần Thiên Đế này đến cùng là từ đâu xuất hiện? Sao trước kia chưa nghe nói qua?

- Thật hay giả? Thiên Hổ Tông bị diệt?

- Nghe nói các Thánh Nhân của Thiên Hổ Tông toàn bộ ngã xuống, tông môn bị cưỡng ép phân phát, coi như ngày sau tụ họp lại, cũng khó có thể quật khởi.

- Tề Thiên Đại Thánh quá mạnh, các Thánh Nhân của Thiên Hổ Tông ở trước mặt hắn không chịu nổi một kích.

Vô số sinh linh đều hiếu kỳ Tần Thiên Đế lai lịch ra sao, vì sao Tề Thiên Đại Thánh mạnh như thế.

Tin tức truyền về phía vũ trụ vô biên, nghe nói không ít Yêu Vương của Yêu Tộc cũng bắt đầu ngưỡng mộ Tề Thiên Đại Thánh.

Một bên khác, đám người Tần Quân đang bay về phía Bát Hoang.

Giờ phút này, Tần Quân xếp bằng ở trên Vân Thải, xem Thần Thoại Thương Thành.

Hắn dự định vì Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá đổi lấy Hỗn Độn Linh bảo.

Hắn còn có một cơ hội hệ thống ân huệ không có sử dụng, có thể tùy ý chọn lựa một kiện bảo bối, không hạn giá cả.

- Hệ thống, giúp trẫm sàng chọn ra Hỗn Độn Linh bảo thích hợp Dương Tiễn.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cho đến trước mắt, pháp bảo cấp một trong Thần Thoại Thương Thành là Hỗn Độn Linh bảo, lại hướng lên là cấp bậc gì, hắn liền không được biết.

Một giây sau, từng thanh từng thanh Thần binh thu vào trong mắt của hắn.

- Giao Long Ngọa Hải Kích: Hỗn Độn Linh bảo, gia trì vô số Giao Long hồn, Sát Phạt Chí Bảo, sáu trăm năm mươi tỷ giá trị danh khí!

- Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao: Hỗn Độn Linh bảo đản sinh ở Hỗn Độn sơ khai, có thể bổ ra một phương thế giới, lực sát thương cực kỳ cường hãn, giá bảy trăm mười tỷ giá trị danh khí!

- Bá Thiên Đoạn Hoang Đao: Đến từ vùng đất cực ác, chỗ oán niệm tụ hội, Trảm Hồn nhiếp phách, giá 7000 ức giá trị danh khí!

Ba thanh Hỗn Độn Linh bảo, xem tên của bọn nó đã cảm thấy bá đạo.

Tần Quân do dự một chút, quyết định đổi Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, bây giờ giá trị danh khí của hắn đã tích lũy đến 9000 ức, không đau lòng chút nào.

Hắn phân phó nói:

- Pháp bảo theo giá trị danh khí từ cao tới thấp sắp xếp ra!

Hệ thống ân huệ, đương nhiên là phải lựa chọn tồn tại cực kỳ đắt đỏ!

- Hồng Mông Đế Kiếm: Đản sinh ở thời điểm Hỗn Độn chưa mở, cần Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả mới có thể sử dụng, giá trị 2000 tỉ danh khí!

- Huyền Hoàng Thánh Điển: Thần Thông điển, có thể thu nạp tất cả Thần thông sau Hỗn Độn, đứng ở thế bất bại, giá trị một ngàn chín trăm tỷ danh khí!

- Tịch Tử Thiên Ma chi dực: Đến từ Hỗn Độn sinh linh cường đại Tịch Tử Thiên Ma, hai cánh mang theo tịch khí phá diệt vạn pháp, giá trị một ngàn tám trăm tỷ danh khí!

- Cực Viêm Phá Đạo thương: Bản Mệnh Pháp Bảo của Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần, lấy máu tươi của vô số Hỗn Độn sinh linh đúc thành, giá trị một ngàn tám trăm tỷ danh khí!

Từng cái pháp bảo cường đại thu vào trong mắt Tần Quân, để hắn không kịp nhìn.

------oOo------

Chương 1501: Hỗn Độn Chí Bảo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cực Viêm Phá Đạo thương? Bản Mệnh Pháp Bảo của Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần?

Tần Quân nháy mắt, nếu giao thanh thương này cho Cơ Bất Bại, có lẽ có

thể làm cho chiến lực của Cơ Bất Bại bay lên.

Nhưng muốn đổi liền đổi đắt nhất!

Hồng Mông Đế Kiếm 2000 tỉ danh khí đứng đầu bảng, làm tâm hắn ngứa.

Nói đến đây, hắn còn không có pháp bảo mang tính tiêu chí.

Đông Hoàng Thái Nhất có Hỗn Độn Chung, Đế Tuấn có Hà Đồ Lạc Thư, Triệu Công Minh có Định Hải Châu, Vân Tiêu có Hỗn Nguyên Kim Đấu, Lục Áp đạo nhân có Trảm Tiên Phi Đao.

Tuy hắn đi chính là Pháp Thể Song Tu, nhục thân tức pháp bảo, nhưng không có một thanh Hỗn Độn Linh bảo, thật sự là hạ giá.

Về phần Hỗn Độn Linh bảo của Lý Nguyên Bá, đợi thêm mấy ngày, hiện tại giá trị danh khí của hắn tăng nhanh chóng, không có tư thế đình trệ chút nào.

- Thanh Hồng Mông Đế Kiếm này cũng là Hỗn Độn Linh bảo sao?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, so sánh với những Hỗn Độn Linh bảo khác, giá cả tiếp cận gấp ba, đắt vô cùng, rõ ràng không đơn giản.

- Đây là Hỗn Độn Chí Bảo.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân trừng to mắt.

Hỗn Độn Linh bảo đã mạnh đến mức rối tinh rối mù, Hỗn Độn Chí Bảo mạnh ra sao?

Nghĩ đến đây, tim hắn đập thình thịch.

Thiên Đế phối Đế Kiếm, quá thích hợp rồi.

- Huyền Hoàng Thánh Điển, Tịch Tử Thiên Ma cánh, Cực Viêm Phá Đạo thương đều là Hỗn Độn Chí Bảo?

Tần Quân tiếp tục hỏi, Lâm Ngọc Kỳ ở bên cạnh nhìn thấy Tần Quân phảng phất như hát hí khúc, cảm thấy thú vị, che miệng cười khẽ.

Thần Ma còn lại thì tập mãi thành thói quen.

- Phía trước đi ngang qua Tô Đế Tông, mau mau đến xem sao?

Phục Hi bỗng nhiên nhìn Tần Quân hỏi, lần trước trong Thánh Môn đại chiến có Thánh Nhân của Tô Đế Tông tham dự, bị Tôn Ngộ Không đánh chết một tên, còn có một tên đào tẩu, đúng là Thượng Quan Đao Thánh.

Tổn thất một tên Thánh Nhân, ân oán của Tô Đế Tông cùng Tần Quân sợ là khó mà xóa đi, ngày sau nếu để cho Tô Đế Tông cơ hội, khẳng định sẽ trả thù.

Tần Quân suy nghĩ một lát nói:

- Đi đi!

Tuy hắn không sợ Tô Đế Tông, nhưng cũng sợ Tô Đế Tông tìm Lâm gia trả thù, thậm chí lấy Lâm gia áp chế hắn, tuy hắn không có khả năng chịu đựng người khác áp chế, nhưng tốt xấu gì Lâm Ngọc Kỳ cũng sắp thành Phi Tử của mình, hắn không thể để cho loại tình huống này phát sinh.

- Hắc hắc, lại có thể giết Thánh!

Tôn Ngộ Không liếm môi một cái, nhe răng cười nói, hắn tựa hồ giết Thánh thành nghiện.

Lý Nguyên Bá bĩu môi nói:

- Lần này tới phiên ta đi!

Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân, Lâm Ngọc Kỳ nghe mà mồ hôi lạnh lâm ly.

Đường đường Thánh Nhân ở trong miệng bọn họ, tựa hồ ngay cả heo chó cũng không bằng.

- Xem ra ta thật có thể dựa vào hắn trèo lên đỉnh cao trước nay chưa có.

Ánh mắt của Chúc Cửu Âm lấp lóe, hắn đối với lực lượng là có mưu cầu

gần như si mê, nếu không cũng sẽ không trở thành tồn tại gần với Đế Giang trong Thập Nhị Tổ Vu.

Ngọc Đỉnh chân nhân ngược lại không có nghĩ nhiều như vậy, hắn quen nhập gia tùy tục, không thích tranh đấu, Dương Tiễn thành Thánh, hắn đã mừng rỡ không ngậm miệng được.

Trong các đệ tử, hắn thích Dương Tiễn nhất, đối đãi như con ruột.

- Dương Tiễn, đây là Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, Hỗn Độn Linh bảo, tặng cho ngươi, mong ngươi có thể bảo trì tên tuổi Chiến Thần của Đại Tần thiên đình.

Tần Quân lấy Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao ra cười nói, bảo vật này vừa ra, tất cả mọi người cảm giác hàn phong tiến đến, ánh mắt khóa chặt ở trên Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, không cách nào lại chuyển di.

Chuôi đao dài đến một trượng, màu lót bông tuyết, rất là huyễn lệ, đao nhận chia làm ba mủi, hàn mang lấp lóe, một cỗ nhuệ khí Khai Thiên Tích Địa đập vào mặt, để ánh mắt chúng Thần Ma sáng lên.

Dương Tiễn hô hấp dồn dập, run giọng nói:

- Cho ta?

Hỗn Độn Linh bảo!

Ngọc Đỉnh chân nhân, Hậu Thổ, Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Phục Hi, Chúc Cửu Âm đều là khóe miệng co giật, Bồ Đề Tổ Sư vẫn còn tốt, Thiên Đạo Chí Thánh hắn đã chướng mắt Hỗn Độn Linh bảo.

Tiện tay một thanh Hỗn Độn Linh bảo, Tần Quân đến cùng giấu bao nhiêu bảo bối?

Lâm Ngọc Kỳ trừng mắt nhìn, nàng không biết cái gì là Hỗn Độn Linh bảo, nhưng có thể cảm giác được Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao bất phàm.

- Bệ Hạ? Ta thì sao?

------oOo------

Chương 1502: Hỗn Độn Chí Bảo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá không thuận theo, giống như vợ nhỏ, chỉ là không đủ manh.

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Về sau các ngươi đều sẽ có.

Cơ Bất Bại xoa xoa hai tay cười nói:

- Nhớ kỹ còn có Lão Tử.

- Ừm, về sau ta tặng cho ngươi pháp bảo của Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần.

Tần Quân gật đầu nói.

Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần?

Cơ Bất Bại im lặng, hoàn toàn không tin.

Lúc này, Tần Quân lại lấy ra một kiện pháp bảo, làm cho tất cả mọi người không dời nổi mắt.

Hồng Mông Đế Kiếm!

Kiếm này toàn thân trong suốt đỏ tươi, lượn lờ lấy huyết khí, mơ hồ có long ngâm phượng minh, kiếm nhận rộng như nấm đấm, một cỗ khí tức phảng phất như đến từ tuyên cổ mênh mông tràn ra, không gian phi tốc rút lui ở chung quanh cũng bắt đầu uốn éo.

- Đây là…

Bồ Đề Tổ Sư lập tức không bình tĩnh, trợn cả mắt lên.

Tần Quân lấy ra vỏ kiếm, cắm vào, đeo ở trên đai lưng cười nói:

- Đây là Hồng Mông Đế Kiếm, ngày sau chính là bảo kiếm của trẫm, trên trảm Chí Tôn, dưới trảm Cửu U Hoàng Tuyền.

- Bệ Hạ, tựa hồ kiếm này rất lợi hại a?

Lý Nguyên Bá trông mà thèm nói, đây là lần thứ nhất hắn sinh ra hứng thú với kiếm.

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn vô ý thức gật đầu, so sánh với Hồng Mông Đế Kiếm, Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao cũng lộ ra phổ thông.

Cho dù hai bảo không có triển lãm uy năng, lại có thể khiến người ta cảm thấy chênh lệch.

Ngay cả Thao Thiết ở bên chân cũng kiêng kỵ nhìn qua Hồng Mông Đế Kiếm, phảng phất như gặp phải thiên địch.

- Bảo vật này sợ là siêu việt Hỗn Độn Linh bảo.

Ngọc Đỉnh chân nhân cảm thán nói, Phục Hi, Hậu Thổ, Chúc Cửu Âm đều gật đầu, bởi vì bọn hắn đều liên tưởng đến Hỗn Độn Chung của Đông Hoàng Thái Nhất.

Cái kia chính là tồn tại siêu việt Hỗn Độn Linh bảo.

Tần Quân cười lớn một tiếng, nói sang chuyện khác:

- Đến Tô Đế Tông rồi!

Giấu Hỗn Độn Chí Bảo trong lòng, tâm tình của hắn đắc ý.

- Vâng!

Phục Hi gật đầu nói, đang khi nói chuyện, ống tay áo vung lên.

Giờ phút này, trong Tô Đế Tông lại cực kỳ náo nhiệt.

Tô Đế Tông ở trên một hòn đảo lớn, đảo có thể so với Thái Dương tinh, trên núi Sơn Nhạc nhiều đếm không hết chồng lên, đại hà ở trong núi bành trướng mãnh liệt, tựa như Thiên Hà cuồn cuộn, ở khu vực trung ương, có

một thạch tượng cao tới 100 ngàn trượng, đó là một hình người thấy không rõ khuôn mặt, tay trái chỉ thiên, giống như quát lớn.

Dưới thạch tượng, là một quảng trường cực kỳ rộng rãi.

Yến Nô máu me khắp người quỳ gối trước thạch tượng, phía sau là mấy chục ngàn thềm đá, đứng đầy đệ tử của Tô Đế Tông.

- Yến Nô!

Thiếu nữ khất cái gọi, nàng bị trói ở trên trụ đá, không thể động đậy, chung quanh có mười tên đệ tử trấn giữ.

Thượng Quan Đao Thánh cùng các cường giả còn lại của Tô Đế Tông đứng ở nơi không xa, nhìn lấy Yến Nô.

Yến Nô quỳ trên mặt đất, hai tay chống thẳng, rõ ràng xương cốt vỡ nát, Thạch Bổng ở trước đầu gối hắn, hai mắt hắn đục ngầu, không có chút sinh khí nào, máu tươi thuận cằm nhỏ xuống, vô cùng thê thảm.

- Tông Chủ, gia hỏa này là vị tộc nhân cuối cùng của Di Man Tộc, không thể giết a!

Thượng Quan Đao Thánh cắn răng nói với một tên nam tử áo lam ở bên cạnh, nam tử áo lam chính là Tô Đế Tông Tông Chủ, Tô Phi Hà.

Khuôn mặt của Tô Phi Hà bình tĩnh, ánh mắt lấp lóe sát ý, càng phát ra nồng đậm.

- Hừ! Di Man Tộc sớm nên diệt, năm đó phản bội Tô Đế, chẳng lẽ chúng ta còn muốn lưu hắn?

Một tên Thánh Nhân khác giận nói, hắn mất đi cánh tay phải, vai phải máu me đầm đìa, rõ ràng là vừa trải qua đại chiến.

Tay của hắn chính là bị Yến Nô cắt đứt.

------oOo------

Chương 1503: Khinh người quá đáng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tu vi của người này đạt tới Thánh Nhân cảnh trung kỳ, đối với Tô Đế Tông chúng ta có mang căm hận, không thể nuôi hổ gây họa.

Tô Phi Hà trầm giọng nói, nếu như trong khoảng thời gian này hắn không tọa trấn Tô Đế Tông, sợ là sẽ để Yến Nô thành công.

Yến Nô chính là tộc nhân của Di Man Tộc, nhục thân cực kỳ cường đại, Thánh Nhân phổ thông cơ hồ không đả thương được nhục thể của hắn, để Tô Phi Hà ngẫm lại mà sợ.

Thượng Quan Đao Thánh nghe xong, lập tức gấp, nhưng lại không biết nên khuyên nhủ như thế nào.

- Các ngươi dám giết hắn, Tổ Tiên ở trên, tuyệt đối không buông tha các ngươi!

Thiếu nữ khất cái tức giận mắng, âm thanh mang theo tiếng khóc nức nở, nếu không có Yến Nô, nàng có thể nào lớn lên, trong lòng nàng, Yến Nô như gia gia của nàng.

Đáng tiếc không có ai để ý nàng.

Tô Phi Hà lấy ra một thanh thiết kiếm dài nhỏ, dạo bước đi về phía Yến Nô.

- Ta muốn rút gân hắn, lột da hắn, luyện hồn của hắn!

Thánh Nhân bị Yến Nô cắt ngang một cánh tay hùng hùng hổ hổ nói, làm Đao Thánh hừ lạnh một tiếng.

Lúc trước cũng không có thấy ngươi hung như vậy!

- Tô Đế Tông, sớm đã không phải Tô Đế Tông năm đó.

Thượng Quan Đao Thánh lặng yên ai thán một tiếng, sau đó nhắm mắt.

Bởi vì Thánh Môn đại chiến, khiến cho Tô Phi Hà rất bất mãn với hắn, hiện tại vô luận hắn khuyên như thế nào, Tô Phi Hà cũng không nghe, để hắn nản lòng thoái chí.

Yến Nô run rẩy ngẩng đầu, nhìn về phía tượng đá trước mặt.

- Sau cùng ta vẫn không thể nghênh đón ngươi trở về, thậm chí không cách nào bảo trụ hậu nhân của ngươi.

Âm thanh của Yến Nô khàn khàn, tràn đầy thống khổ cùng hối hận.

Hắn thống hận mình nhỏ yếu.

Nếu hắn mạnh hơn, nói không chừng có thể chiến thắng Tô Phi Hà, đến đỡ thiếu nữ khất trở thành Tô Đế Tông Tông Chủ.

- Chậc chậc, gia hỏa này đến cùng là ai? Luôn miệng nói muốn trợ giúp Tô Đế Tông tìm chính đạo, quá không biết tự lượng sức mình đi?

- Không rõ ràng, bất quá hắn thật mạnh, Lý trưởng lão hoàn toàn không phải đối thủ!

- Nếu không có Thượng Quan Đao Thánh bị Tề Thiên Đại Thánh trọng thương, cũng không cần Tông Chủ xuất thủ?

- Tông Chủ thật là càng ngày càng lợi hại.

- Nghe nói Thái Thượng lão tổ gần đây chỉ điểm qua Tông Chủ.

Đám đệ tử Tô Đế Tông nghị luận ầm ĩ, lúc trước đại chiến để bọn hắn hồi tưởng lại, cũng khó mà bình phục tâm tình.

- A, Bệ Hạ, nơi này thật náo nhiệt.

Đúng lúc này, tiếng cười của Tôn Ngộ Không bỗng nhiên quanh quẩn ở trên không Tô Đế Tông, làm vô số đệ tử cả kinh quay đầu tìm kiếm chủ nhân của thanh âm.

Thượng Quan Đao Thánh như bị sét đánh, ngây người tại nguyên chỗ.

- Xác thực náo nhiệt!

Thanh âm của Tần Quân vang lên theo, ngay sau đó một vệt cầu vồng chạy nhanh đến, đứng ở trước tượng thần Tô Đế, quan sát các đệ tử của Tô Đế Tông.

Tô Phi Hà quay người, nhíu mày nhìn lại, trong chốc lát, sắc mặt kịch biến.

Thần thức của hắn quét qua, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Phục Hi, Hậu Thổ, Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Bồ Đề Tổ Sư tất cả đều là tồn tại Thánh Nhân cảnh trở lên, Tôn Ngộ Không cùng Bồ Đề Tổ Sư càng làm cho hắn nhìn không thấu.

Đội hình như thế, chỉ có thế lực đỉnh cấp mới có thể phái ra.

Lại nhìn thấy Tôn Ngộ Không, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến gần đây lưu truyền một cái tên.

Tề Thiên Đại Thánh!

Hắn vô ý thức quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Đao Thánh, chỉ thấy Đao Thánh mặt mũi tràn đầy kinh hãi, thân thể run rẩy không ngừng, để tim của hắn chìm vào đáy cốc.

- Chẳng lẽ thật là đám người Tần Thiên Đế?

Tô Phi Hà hoảng sợ, Thánh Môn, Thiên Hổ Tông liên tiếp bị diệt, Cổ Phật giới bị ép tới không có chút tính khí nào, ngay cả một trong Cửu Thánh Quân Nam Dạ Tinh cũng không địch lại, kẻ cầm đầu đều là Tề Thiên Đại Thánh.

Chuẩn xác mà nói là Tần Thiên Đế.

Tề Thiên Đại Thánh mạnh hơn, cũng nghe lệnh Tần Thiên Đế.

Nghe nói dưới tay Tần Thiên Đế còn có không ít Thánh Nhân, hôm nay gặp mặt, mới biết lời đồn cũng không phải giả.

Tần Quân nhìn thần tượng của Tô Đế, tròng mắt hơi híp, chẳng biết tại

sao, thần tượng này để hắn cảm giác là sống, có lẽ là ảo giác.

Hắn nhìn xuống, vừa vặn nhìn thấy Yến Nô máu me khắp người, còn có thiếu nữ khất cái bị trói, để hắn nở nụ cười.

Lần trước ở Tiên Sơn khách sạn, hắn nghe được Yến Nô nói muốn tìm Tô Đế Tông phiền phức, hắn đã cảm thấy Yến Nô sẽ quỳ, không nghĩ tới thành sự thật.

- Ngươi quả nhiên ở chỗ này!

------oOo------

Chương 1504: Khinh người quá đáng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không hung tợn nhìn về phía Thượng Quan Đao Thánh, ký ức Nhập Ma vẫn còn, cho nên nhìn thấy Thượng Quan Đao Thánh, hắn liền nổi lên sát tâm.

Thượng Quan Đao Thánh dẫn hơn mười vị Thánh Nhân muốn giết hắn, hắn thân là Tề Thiên Đại Thánh, có thể chịu được sao?

Đối mặt ánh mắt của hắn, Thượng Quan Đao Thánh rùng mình một cái, hắn không có lập tức trốn, bởi vì hắn biết trốn không thoát.

- Là hắn.

Thiếu nữ khất cái ngước đầu nhìn lên, nhìn thấy đám người Tần Quân, nàng lập tức liền nghĩ tới.

Cơ Bất Bại cùng Yến Nô không chịu thua kém, để cho nàng ký ức vẫn còn mới mẻ.

- Tần Thiên Đế?

Tô Phi Hà trầm giọng hỏi, lời vừa nói ra, toàn bộ Tô Đế Tông xôn xao.

Hiện tại ai không biết Tần Thiên Đế?

Lại liên tưởng đến Thánh Môn đại chiến, đệ tử Tô Đế Tông đều sợ hãi.

Bây giờ Tô Đế Tông so với Thiên Hổ Tông, Thánh Môn cũng không mạnh hơn bao nhiêu a.

- Xong, Tần Thiên Đế giết tới cửa.

- Tông Chủ có thể đánh thắng Tề Thiên Đại Thánh sao?

- Cái kia chính là Tề Thiên Đại Thánh a, còn uy vũ hơn trong tưởng tượng của ta.

- Đừng cảm thán, chúng ta phải chết!

- Nơi này chính là Tô Đế Tông, cũng không phải Thiên Hổ Tông, đừng sợ!

Các đệ tử Tô Đế Tông châu đầu ghé tai, phần lớn người đều tràn đầy hoảng sợ.

Tin tức gần đây đã đẩy Tần Thiên Đế cùng Tề Thiên Đại Thánh lên một độ cao mới, cơ hồ vô địch.

Phảng phất như thế lực đỉnh cấp không xuất thủ, không người có thể làm gì bọn hắn.

- Thánh Nhân của Tô Đế Tông các ngươi nhúng tay ân oán giữa trẫm cùng Thánh Môn, thậm chí còn xuất thủ với Tề Thiên Đại Thánh, ngươi nói, giải quyết như thế nào đây?

Tần Quân nhìn Tô Phi Hà hỏi, tuy là Đại La Thủy Tiên, nhưng khí thế lại vượt lên Tô Phi Hà, để Tô Phi Hà cảm thấy áp lực vô tận, da đầu tràn ra mồ hôi lạnh.

Hắn không phải sợ Tần Quân, là e ngại lực lượng Tần Quân nắm giữ.

- Ngươi muốn xử lý như thế nào?

Tô Phi Hà cắn răng hỏi lại.

Thượng Quan Đao Thánh quay đầu, khó có thể tin nhìn về phía Tô Phi Hà.

Lời nói này rõ ràng là muốn bán hắn.

Thượng Quan Đao Thánh hắn vì Tô Đế Tông bỏ ra bao nhiêu?

Tên Đao Thánh là lấy từng chồng bạch cốt chồng chất thành, nói không khoa trương, công lao của hắn đối với Tô Đế Tông thậm chí vượt qua Tô Phi Hà.

- Tông Chủ, ngươi…

Thượng Quan Đao Thánh run giọng nói, còn chưa nói hết lời, liền bị Tô Phi Hà quát mắng:

- Im miệng!

Ánh mắt lạnh như băng quét về phía hắn, như nhìn một cỗ thi thể, để hắn càng thêm lạnh.

- Trẫm muốn hắn chết.

Tần Quân chỉ Thượng Quan Đao Thánh, để Tô Phi Hà thở dài một hơi, nhưng Tần Quân còn chưa có nói xong, chỉ thấy ngón trỏ của hắn lại chỉ Tô Phi Hà, nói:

- Còn có ngươi!

Tô Phi Hà cảm giác mình bị trêu đùa, giận tím mặt nói:

- Tần Thiên Đế! Ngươi đừng khinh người quá đáng! Sự tình Thánh Môn liên quan gì đến ta!

Oanh!

Tất cả đệ tử Tô Đế Tông sôi trào lên, tất cả đều khó có thể tin.

Đây chính là Tông Chủ của bọn họ?

Đối mặt ngoại địch, vậy mà không che chở người một nhà?

Tần Quân ngạc nhiên, không nghĩ tới người này không biết xấu hổ như thế, rõ ràng nhìn một bộ cương trực công chính a.

- Còn dám ngụy biện!

Tôn Ngộ Không dẫn theo Hỗn Độn Tử Kim Bổng vọt xuống dưới, tựa như thiên thạch đánh tới, khí thế không thể ngăn cản, trong chớp mắt liền đến đến đỉnh đầu của Tô Phi Hà.

Tô Phi Hà kinh sợ, vội vàng huy kiếm ngăn cản.

------oOo------

Chương 1505: Tân tông chủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương...

Bổng kiếm tấn công, Tôn Ngộ Không nện đến hai chân Tô Phi Hà mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, hai đầu gối chấn vỡ mặt đất, dẫn đến toàn bộ Tô Đế Tông run lên kịch liệt.

Sóng gió cuồng bạo lao về phía bốn phương tám hướng, các trưởng lão, chấp sự của Tô Đế Tông cả kinh nhao nhao lui nhanh, đệ tử phía dưới như sóng biển bị lật tung, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

- Cỗ lực lượng này…

Tô Phi Hà bị dọa đến kém chút hồn phi phách tán, chỉ cảm thấy hai tay mất tri giác, thân thể đã không phải là của mình.

Tôn Ngộ Không diện mục dữ tợn nhìn xuống hắn, lạnh giọng nói:

- Ngươi cái tên này, còn có chút bản sự!

Đang khi nói chuyện, hắn đột nhiên tăng lực, Tô Phi Hà chỉ cảm thấy một

cỗ lực lượng khó mà ngăn cản đánh tới, hai tay bạo liệt, kiếm trong tay bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng rơi đập, thân thể không bị khống chế ngã bay ra ngoài, oanh một tiếng, đâm vào trên Tô Đế thần tượng.

Tô Đế thần tượng cao 100 ngàn trượng hơi rung động, Yến Nô gian nan ngẩng đầu nhìn, nhìn thấy Tô Phi Hà thê thảm như thế, hai vai máu me đầm đìa, hắn không khỏi nhếch miệng cười một tiếng.

- Gian nhân như ngươi đáng chết!

Yến Nô nhìn chằm chằm Tô Phi Hà nói, ngữ khí tràn đầy sát ý.

Lực chú ý của Tô Phi Hà đều bị Tôn Ngộ Không khiên động, làm sao quan tâm đến Yến Nô, hắn nỗ lực đứng lên, nhìn Tôn Ngộ Không, gấp giọng nói:

- Tề Thiên Đại Thánh! Ngươi tốt xấu cũng là Đại Thánh, cần gì thô lỗ như thế!

Tần Quân cười, Thần Ma còn lại cũng như thế, ngay cả Lâm Ngọc Kỳ cũng bó tay.

Đây chính là Tô Đế Tông Tông Chủ sao?

Nhút nhát như thế?

Trên dưới Tô Đế Tông đều không thể tin được, bao quát Thượng Quan Đao Thánh ở bên trong.

- Tông Chủ…

Thân thể của Thượng Quan Đao Thánh không ngừng run rẩy, so với Tô Phi Hà vứt bỏ hắn, hắn nhìn thấy Tô Phi Hà tham sống sợ chết càng thêm khó chịu.

Tô Phi Hà là đại biểu cho Tô Đế Tông, nhất cử nhất động của hắn liên quan đến danh dự của Tô Đế Tông.

Hắn vậy mà cầu xin đám người Tần Thiên Đế, nếu việc này truyền ra, Tô Đế Tông bọn hắn chắc chắn trở thành trò cười thiên cổ, làm tim của

Thượng Quan Đao Thánh quặn đau, khí tức hỗn loạn, ánh mắt nhìn về phía Tô Phi Hà, từ phẫn nộ biến thành sát ý.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... sát ý của Tô Phi Hà! Nhiệm vụ tường trình: Tô Phi Hà giả ý cầu xin ký chủ tha thứ, nhưng trong lòng cực hận ký chủ, muốn giết chết tất cả người có quan hệ tới ký chủ, nếu ký chủ đánh giết Tô Phi Hà, thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, Tần Quân khẽ di một tiếng.

Không nghĩ tới tên này lòng dạ sâu như vậy, chỉ giả trang nhút nhát.

Loại người này ngược lại càng đáng sợ, càng có thể ẩn nhẫn, trong lòng hận càng sâu sắc.

- Giết hắn!

Tần Quân nhẹ giọng phân phó nói, lời vừa nói ra, Tô Phi Hà kinh hãi, vội vàng nói:

- Đừng giết ta, ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho, chỉ cần để cho ta sống, Tô Đế Tông giao cho ngươi cũng không có vấn đề gì!

Đáng tiếc, Tần Quân không để ý đến hắn, Tôn Ngộ Không thì xách bổng đi tới gần.

- Khinh người quá đáng!

Tô Phi Hà nổi giận nói, thoại âm rơi xuống, hắn đột nhiên cắn bờ môi của mình, máu tươi rách da, trong hai con ngươi bắn ra hai vệt ánh sáng màu tím, cực kỳ kinh người.

Ầm ầm...

Toàn bộ Tô Đế Tông bắt đầu lay động kịch liệt, một cỗ khí tức khủng bố tuyệt luân từ trên người Tô Phi Hà bạo phát ra, một cỗ khí lưu quỷ dị màu tím chiếm cứ quanh người hắn.

- Đó là…

Thượng Quan Đao Thánh trừng to mắt, cách đó không xa Thánh Nhân tay cụt không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, bọn hắn đều biết Tô Phi Hà đang thi triển Thần thông.

Thần thông này chính là Thần thông bảo mệnh của Tô Phi Hà, mỗi một lần sử dụng sẽ bỏ ra cái giá khổng lồ, thương tới nguyên thần hồn phách.

Phanh...

Thân hình của Tôn Ngộ Không bỗng nhiên tăng tốc, một gậy toàn lực đập tới, Tô Phi Hà đang thi triển Thần thông bị nện đến huyết nhục văng tung tóe, ngay cả Tô Đế thần tượng cũng bị nện thiếu một lỗ hổng, vết nứt kéo dài, như là mạng nhện.

Hưu!

------oOo------

Chương 1506: Tân tông chủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên thần của Tô Phi Hà cấp tốc thoát ra, muốn đào thoát, Tôn Ngộ Không quay đầu, trừng mắt, hai đạo kim quang bắn nhanh, sinh sinh đánh tan hắn.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Tô Phi Hà sát ý! Thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, mang ý nghĩa đệ nhất kiêu hùng vẫn lạc.

Thiên Địa yên lặng lại, tất cả mọi người nghẹn họng trân trối nhìn qua thân ảnh của Tôn Ngộ Không, phảng phất như vẫn còn trong mộng.

Thượng Quan Đao Thánh cùng Thánh Nhân tay cụt càng ngẩn ngơ, cứ thế tại nguyên chỗ.

Thiếu nữ khất cái bị trói lấy há to miệng, thần sắc khó có thể tin.

- Thật mạnh.

Lâm Ngọc Kỳ thấp giọng thì thào nói, tuy đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy Tôn Ngộ Không bá đạo, nhưng lại nhìn thấy lần nữa, cũng sẽ bị lực lượng kinh khủng của Tôn Ngộ Không rung động.

Thiên Hổ Tông Tông Chủ chết thảm, ngay cả nguyên thần cũng không kịp đào thoát.

- Cứu nàng đi!

Tần Quân chỉ thiếu nữ khất cái nói, Dương Tiễn lách mình đi qua.

Một đao đánh xuống, dây thừng cột thiếu nữ khất lập tức gãy mất.

Lúc này, Tôn Ngộ Không xoay người lại đến trước mặt Thượng Quan Đao Thánh, song phương cách xa nhau không đến một mét, bốn mắt nhìn nhau, dọa đến Thượng Quan Đao Thánh rung động.

- Xong.

Thượng Quan Đao Thánh nhắm mắt, chuẩn bị tiếp nhận tử vong phủ xuống.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng mang theo kình phong xé rách hết thảy rơi xuống, Thượng Quan Đao Thánh cảm giác da đầu nhói nhói, tâm thần căng cứng tới cực điểm.

Nhưng mà, Hỗn Độn Tử Kim Bổng không có nện vào hắn.

- Được rồi, tha cho ngươi một mạng.

Thanh âm của Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng bay tới, làm hắn vội vàng mở mắt, vừa hay nhìn thấy Tôn Ngộ Không quay người, đưa lưng về phía hắn, thân ảnh hơi có vẻ gầy gò kia lại cho hắn cảm giác bị áp bách vô tận.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không đánh tới Thánh Nhân tay cụt, dọa đến Thánh Nhân tay cụt vội vàng xoay người chạy trốn.

Oanh...

Hỗn Độn Tử Kim Bổng duỗi dài, đâm bạo hắn, theo sát phía sau là hai đạo kim quang diệt tan nguyên thần.

Lại một Thánh Nhân vẫn lạc!

Tất cả đệ tử Tô Đế Tông lặng ngắt như tờ, thật lâu không nói, sau đó bạo phát ồn ào kinh thiên.

- Xong! Tô Đế Tông nguy rồi!

- Tề Thiên Đại Thánh đến cùng là Thần Thánh phương nào? Quá mạnh!

- Tông chủ và Lý trưởng lão cứ thế mà chết?

- Không nghĩ tới Tô Đế Tông chúng ta thật muốn đi theo gót của Thiên Hổ Tông.

- Chỉ là một Tô Đế Tông chúng ta là ngăn không được.

Bọn hắn tuyệt vọng hoảng sợ, sau lưng Tần Thiên Đế còn có không ít cường giả, cũng không xuất thủ, ai dám cam đoan Tề Thiên Đại Thánh nhất định là người mạnh nhất?

Thiếu nữ khất cái cấp tốc chạy đến trước mặt Yến Nô, móc ra một viên đan dược, để hắn ăn vào, nàng quay đầu nhìn về phía Tần Quân ở trên mây, ánh mắt tràn đầy cảm kích.

Tần Quân mặt không biểu tình nói:

- Ngộ Không, Dương Tiễn, trở về đi!

Thượng Quan Đao Thánh không có bị Tôn Ngộ Không chém giết, hắn không có hỏi thăm nguyên nhân, hắn tin tưởng Tôn Ngộ Không có nguyên nhân của mình.

Tô Đế Tông chỉ còn lại có một tên Thánh Nhân đã không cần kiêng kị, bọn hắn tiếp xuống cần nghĩ không phải báo thù Tần Quân như thế nào, mà là sinh tồn.

Một siêu thế lực nhất lưu bị trọng thương, khẳng định sẽ khiến thế lực bốn phía khác ngấp nghé, thậm chí chia ăn.

Rất nhanh, đám người Tần Quân cấp tốc rời đi.

Lúc này, Yến Nô chậm rãi đứng dậy, tựa như Hung Thú ra khỏi lồng, gào thét nói:

- Kể từ hôm nay, vị bên cạnh ta, Tô Mật, là Tông Chủ mới của Tô Đế Tông, ai dám phản đối!

------oOo------

Chương 1507: Vạn cổ yêu nghiệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tân tông chủ?

Chỉ bằng tiểu khất cái này?

Tô Đế Tông lập tức nổ tung, Tần Thiên Đế cùng Tề Thiên Đại Thánh đã rời đi, bọn hắn mới từ trong tuyệt vọng đi ra, như thế nào đồng ý người khác cưỡng chiếm Tông Chủ vị?

- Nằm mộng!

- Tô Đế Tông Tông Chủ ta sao có thể để các ngươi đi làm!

- Đao Thánh vẫn còn, nàng muốn làm Tông Chủ?

- Hiện tại chỉ có thể để Đao Thánh làm Tông Chủ, hoặc là đi mời Thái Thượng lão tổ!

- Chẳng lẽ không ai có thể ngăn Tần Thiên Đế sao?

- Đoán chừng chỉ có Chí Tôn Thần Điện, Bách Lý gia, Nhân Tổ Tông Đường, Cổ Ma Thần Điện mới có thể chế phục Tần Thiên Đế.

Các đệ tử Tô Đế Tông nghị luận ầm ĩ, bọn hắn cũng không bối rối, dù sao phiền toái lớn nhất đã rời đi.

Thượng Quan Đao Thánh lấy ra song đao, lạnh giọng nói:

- Một tiểu oa nhi miệng còn hôi sữa, cũng muốn làm Tô Đế Tông Tông Chủ?

Yến Nô bẻ bẻ cổ, nhặt lên Thạch Bổng to lớn, quay người nhìn về phía Thượng Quan Đao Thánh.

- Nàng chính là hậu nhân của Tô Đế, làm sao không thể làm Tông Chủ?

Trong mắt Yến Nô tràn đầy tơ máu, Tô Mật đứng ở phía sau hắn, quật cường nhìn Thượng Quan Đao Thánh, không sợ hãi chút nào.

Hậu nhân của Tô Đế?

Trong mắt Thượng Quan Đao Thánh thoáng hiện nét nghi ngờ, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến Tô Phi Hà không có giết Tô Mật, mà trói lại, chẳng lẽ có nội tình?

Đúng lúc này, Tô Đế thần tượng bỗng nhiên rung động.

Một cỗ khí tức đến từ viễn cổ mênh mông từ trong Tô Đế thần tượng truyền ra, thạch tượng cao 100 ngàn trượng kinh khủng bực nào, để các đệ tử cuống quít, còn tưởng rằng lại có biến cố gì.

- Chư Thiên vũ trụ ta vi tôn, Đại Đạo 3000 do ta quản!

Một thanh âm đột nhiên vang lên, phảng phất như nổ vang ở bên tai tất cả mọi người.

Thượng Quan Đao Thánh cùng Yến Nô đều đột nhiên quay đầu, khó có thể tin nhìn Tô Đế thần tượng.

Tô Mật tựa hồ cảm giác được cái gì, lập tức kích động lên.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đã rời xa Tô Đế Tông, tốc độ Thánh Nhân cơ hồ là vượt qua không gian.

Trên vân thải, Tần Quân cười hỏi:

- Vì sao không giết Đao Thánh?

Đao Thánh Kiếm Tôn, đã bị trảm một, nếu ngay cả Đao Thánh cũng vẫn lạc, phong ba sẽ lớn hơn.

Tôn Ngộ Không vò đầu cười nói:

- Ta cảm thấy không thể một mực giết, nên vì Bệ Hạ chiêu binh mãi mã, Nội vũ trụ có quá nhiều cường giả, muốn đứng vững gót chân, chỉ dựa vào Đại Tần thiên đình, cần thời gian quá dài.

Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn kinh ngạc nhìn về phía Tôn Ngộ Không, Bát Hầu này lúc nào biến thông minh rồi?

Ngọc Đỉnh chân nhân phe phẩy quạt cười nói:

- Chậc chậc, xem ra Bồ Đề Tổ Sư quả nhiên là dạy một vị hảo đồ đệ.

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu bật cười, ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không tràn đầy cưng chiều.

Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Hậu Thổ đều cười cười, Chúc Cửu Âm thì đánh giá Tôn Ngộ Không, không biết suy nghĩ cái gì.

Lâm Ngọc Kỳ lẳng lặng nghe, nàng rất ngạc nhiên, Tề Thiên Đại Thánh mạnh như vậy, vì sao còn đối với Tần Quân nói gì nghe nấy?

Thao Thiết thì ghé vào bên chân Tần Quân ngủ.

Tần Quân vui vẻ nói:

- Ngộ Không của trẫm lại trưởng thành, sao ngươi biết Thượng Quan Đao

Thánh lại bởi vậy cảm kích trẫm?

Tôn Ngộ Không đắc ý cười nói:

- Bởi vì trong ánh mắt của hắn nhìn về phía vị tông chủ kia tràn đầy hận ý cùng phẫn nộ, nghĩ đến người này rất trung thành với Tô Đế Tông, thậm chí lúc trước còn ngăn cản Tô Đế Tông Tông Chủ chém giết Thánh Nhân của Di Man Tộc.

Cái gọi là Di Man Tộc, chính là chỉ Yến Nô.

------oOo------

Chương 1508: Vạn cổ yêu nghiệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc ấy bọn hắn chạy đến, cũng không có lập tức xuất hiện, mà quan vọng một hồi mới ra tay.

- Có ý tứ.

Nụ cười của Tần Quân càng thêm xán lạn, Tôn Ngộ Không đây là muốn từ mãnh tướng chuyển biến thành thống tướng?

Kỳ thực hắn không có cố chấp để Tôn Ngộ Không giết chết Thượng Quan Đao Thánh, cũng là bởi vì nguyên do này.

Mặt khác, hắn nhìn ra Yến Nô, Tô Mật tựa hồ cùng Tô Đế Tông có loại quan hệ nào đó, ngày sau Tô Đế Tông có lẽ có thể trở thành con cờ của hắn.

- Ngày sau Cực Viêm Ma Thần tộc cũng gia nhập Đại Tần thiên đình a!

Cơ Bất Bại bỗng nhiên đề nghị nói, nghe mà Tần Quân mắt trợn trắng, tức giận nói:

- Ngươi nói ngươi muốn gia nhập là được.

Cực Viêm Ma Thần tộc chỉ còn Cơ Bất Bại, còn lấy tộc luận.

Cơ Bất Bại cười hắc hắc, hắn xác thực có ý nghĩ này, trước kia hắn cảm thấy Đại Tần thiên đình của Tần Quân là trò đùa, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, không chịu nổi một kích, nhưng bây giờ, tâm tình hoàn toàn khác biệt.

Tôn Ngộ Không mạnh hơn hắn, Bồ Đề Tổ Sư hắn nhìn không thấu.

Tương lai, Đại Tần thiên đình sẽ còn toát ra bao nhiêu cường giả, hắn rất chờ mong.

Hắn tò mò nhất chính là phía sau Tần Quân đến cùng có ai cho chỗ dựa.

- Cách Bát Hoang còn bao xa.

Tần Quân nhìn Phục Hi hỏi, xông vào Bát Hoang, về Huyền Đương vũ trụ, là nhiệm vụ trọng yếu nhất trước mắt của hắn.

Phục Hi trầm ngâm nói:

- Đoán chừng còn có nửa canh giờ.

Mạnh như Thánh Nhân, đều cần tốn thời gian dài như vậy mới có thể đuổi tới Bát Hoang, có thể thấy được Nội vũ trụ lớn đến bao nhiêu.

Tần Quân ngồi xếp bằng, bắt đầu suy nghĩ.

Bây giờ hắn còn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, bảy cơ hội Thần Ma đỉnh phong, sáu lần Thần Ma phó bản, hai lần cực hạn giác tỉnh, ba cơ hội nghe đạo, hai cơ hội tử trung đỉnh phong, hắn dự định trở lại Ngoại vũ trụ lại sử dụng.

Hiện tại đội ngũ đã đủ lớn, nếu lại triệu hoán, rất dễ dàng có chuyện, dù sao trong Bát Hoang cực kỳ hung hiểm, danh xưng Thánh Nhân cũng không nhất định có thể toàn thân trở ra.

Ngay thời điểm Tần Quân nghĩ sâu tính kỹ, mầm tai vạ của Tô Đế Tông cấp tốc truyền ra.

Tô Phi Hà cùng một Thánh Nhân vẫn lạc chấn động phạm vi mấy Tiên Vực, tin tức lấy xu thế kinh người lan truyền ra xa.

Phảng phất như sự tình có liên quan tới Tần Thiên Đế, đã trở thành hứng thú của vô số sinh linh.

Đối với sự vật thần bí mà xa lạ, sinh linh kiểu gì cũng sẽ hiếu kỳ, huống chi Tần Thiên Đế còn cường thế như vậy, liên tiếp tiêu diệt từng siêu thế lực nhất lưu.

- Chẳng lẽ chỗ dựa của Tần Thiên Đế là Bách Lý gia?

- Không nhất định, tuy thủ hạ của Tần Thiên Đế có một người mang Chí Tôn pháp nhãn.

- Bách Lý gia không thu Yêu Tộc, Tề Thiên Đại Thánh khẳng định là một vị Yêu Tộc Chí Tôn nào đó hiển hóa!

- Thánh Môn, Thiên Hổ Tông đều vẫn lạc, Tô Đế Tông chỉ chết Thánh Nhân, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ Tề Thiên Đại Thánh cùng Tô Đế có quan hệ!

- Như thế xem ra, Tần Thiên Đế đủ để làm vạn cổ yêu nghiệt!

- Vạn cổ yêu nghiệt? Mỗi một vị vạn cổ yêu nghiệt sinh ra đều nương theo từng đống thi cốt, vị vạn cổ yêu nghiệt đời trước hình như là Quý Long Uyên a!

Mấy chục Tiên Vực, vô số tông môn, thế gia, chủng tộc đều đang nghị luận Tần Thiên Đế.

Thậm chí có người nói Tần Thiên Đế có thể trở thành vạn cổ yêu nghiệt mới.

Cái gọi là vạn cổ yêu nghiệt, như thiên kiêu của Huyền Đương vũ trụ, chỉ bất quá không có giới hạn tuổi tác minh xác.

Phàm là tồn tại bị ấn lên tên tuổi vạn cổ yêu nghiệt, chỉ cần không chết yểu, cơ hồ đều thành Thánh.

Mặc dù Thánh Môn hủy, nhưng rất nhiều đệ tử chạy ra, khiến cho Thánh Môn đại chiến thể hiện rõ ràng ở trước mặt các sinh linh, tin tức liên quan tới Dương Tiễn mang Chí Tôn pháp nhãn cũng lan truyền nhanh chóng.

Chí Tôn pháp nhãn là Thần thông độc nhất vô nhị của Bách Lý gia.

Bách Lý gia không cho phép tộc nhân tư thông với ngoại nhân, chính là vì phòng ngừa Chí Tôn pháp nhãn lưu truyền ra.

Trong lúc nhất thời, thân phận của Tần Thiên Đế chúng thuyết phân vân, có người cho rằng Tần Thiên Đế đến từ Bách Lý gia, cũng có người cho rằng Tần Thiên Đế sắp bị Bách Lý gia diệt trừ.

Tên tuổi của Tần Quân bắt đầu lan tràn khắp toàn bộ Nội vũ trụ, thậm chí tiến vào trong mắt thế lực nhất lưu, thế lực cao cấp.

Mà đổi thành một bên khác, đám người Tần Quân rốt cục đi vào Bát Hoang.

------oOo------

Chương 1509: Cự thú Nhạc Thổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bát Hoang, vô biên vô hạn, bị mê vụ vô tận bao bọc, đứng ở trên vân thải nhìn tới, phía trước phảng phất như một vũ trụ khác, ngoại trừ lui lại, liền không có những phương hướng khác có thể thông qua Bát Hoang.

- Bát Hoang đến cùng lớn bao nhiêu, vẫn luôn là một mê đề.

- Nghe nói rất nhiều cường giả đều xem Bát Hoang như mục tiêu thí luyện, sinh linh có thể còn sống rời Bát Hoang, không ai không phải nhân tài kiệt xuất.

- Bệ Hạ, vào Bát Hoang, chúng ta không thể phớt lờ, mặc dù chúng ta có nhiều Thánh Nhân như vậy.

Phục Hi nhìn Bát Hoang nói, hắn hiểu qua rất nhiều tin tức liên quan tới

Bát Hoang, biết được càng nhiều, đối với Bát Hoang càng thêm kiêng kị.

Tần Quân gật đầu, hắn đã có thể cảm giác được cảm giác áp bách khó mà hình dung.

Thao Thiết cũng bất an, ghé vào bên chân Tần Quân, nhe răng nhếch miệng, bồi hồi không ngừng.

Rất nhanh, đoàn người tiến vào trong sương mù dày đặc, tốc độ của vân thải đột nhiên chậm lại.

Phục Hi biến sắc, cả kinh nói:

- Lại có quy tắc thần bí hạn chế xuyên việt không gian.

Cùng lúc đó, vân thải bắt đầu hạ xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Lâm Ngọc Kỳ vội vàng ôm chặt Tần Quân, Thần Ma còn lại đều cảm giác trên người phảng phất như đè ép vô số ngọn núi lớn, dù là Bồ Đề Tổ Sư cũng không nhịn được nhíu mày.

- Hô...

Bồ Đề Tổ Sư cấp tốc huy động phất trần, pháp lực quét ra, bao trùm cả vân thải, khiến cho tốc độ hạ xuống bắt đầu chậm lại.

- Bát Hoang cấm bay! Không nghĩ tới là thật!

Sắc mặt của Phục Hi vô cùng khó coi, lúc trước hắn nghe được tin tức này thì xem thường, không nghĩ tới ngay cả Thánh Nhân cũng bị Bát Hoang hạn chế.

Tần Quân ngược lại rất bình tĩnh, ở trong Nội vũ trụ, Bát Hoang có uy danh như thế, nếu không nguy hiểm, ngược lại không thể nào nói nổi.

- Đây chính là Bát Hoang sao? Cỗ uy áp này đến cùng là cái gì.

Chúc Cửu Âm lẩm bẩm, hắn chỉ có Hiển Thánh cảnh viên mãn, đối mặt Bát Hoang uy áp, chỉ có thể run lẩy bẩy.

Mặt mũi Tử Đạo ngưng trọng, cảm thán nói:

- Truyền thuyết Bát Hoang là trung tâm của Viễn Cổ Đại Kiếp, vô số cường giả táng thân, trải qua vô số kỷ nguyên, nơi này là tuyệt địa còn kinh khủng hơn Tù Mệnh ngục vạn lần.

Trước kia hắn tới qua Nội vũ trụ, đã từng muốn xông Bát Hoang, nhưng thực lực không đủ.

Cơ Bất Bại thì mặt mũi tràn đầy phấn khởi, hắn đã không kịp chờ đợi muốn đi tìm Cực Viêm Ma Thần.

Không bao lâu, bọn hắn xuyên qua mê vụ cuồn cuộn, sơn lâm vô tận thu vào trong mắt, ở trong mê vụ nồng đậm lại là một đại lục vô cùng to lớn, bọn hắn không cách nào xem hết toàn cảnh, bởi vì sơn phong nơi này cao nhất cũng có trăm vạn trượng, thẳng nhập trong sương mù dày đặc.

- Minh...

Một thanh âm tê minh truyền đến, làm bọn hắn cả kinh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một Hắc Nha giương cánh vạn trượng từ phương xa nhảy ra, hai cánh chấn động, cuồng phong gào thét.

Tựa hồ Hắc Nha không nhìn thấy đám người Tần Quân, cấp tốc bay về phía Bát Hoang đại lục, thân hình của nó càng ngày càng nhỏ, rất nhanh liền tan biến ở trong dãy núi.

- Bán Thánh!

Phục Hi trầm giọng nói, vừa tới liền gặp được một Bán Thánh?

Lâm Ngọc Kỳ giật nảy mình, Bát Hoang vậy mà hung hiểm như thế, Chúc Cửu Âm cùng Ngọc Đỉnh chân nhân thì sắc mặt khó coi, có thể nghĩ, lấy tu vi của bọn hắn nếu xâm nhập Bát Hoang, sợ là dữ nhiều lành ít.

- Tiếp tục đi tới!

Tần Quân bình tĩnh nói, có Tôn Ngộ Không cùng Bồ Đề Tổ Sư, hắn cũng không sợ.

Rất nhanh, bọn hắn liền rơi xuống đất, nếu bảo trì phi hành, Phục Hi không chịu nổi, ngay cả Bồ Đề Tổ Sư cũng không thể thời gian dài phi hành.

- Quái tai, vì sao con chim kia có thể bay?

Lý Nguyên Bá vò đầu thì thào nói, Bát Hoang quá lớn, nếu đi bộ, khi nào mới có thể tìm được Cực Viêm Ma Thần?

Bồ Đề Tổ Sư nhìn phương xa nói:

- Hắc Nha kia hẳn là đản sinh ở Bát Hoang, không bị quy tắc bài xích.

------oOo------

Chương 1510: Cự thú Nhạc Thổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn là Thiên Đạo Chí Thánh cũng nhìn không thấu Bát Hoang, Bát Hoang đến cùng cất giấu cái gì?

Phía trước là bình nguyên, cỏ dại lưa thưa, đại khái bên ngoài bốn năm ngàn mét, dãy núi liên miên, càng đi vào trong càng cao, phảng phất như không có cuối cùng.

Chúng nhân bắt đầu tiến lên, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá đi ở phía trước, Bồ Đề Tổ Sư cùng Cơ Bất Bại đi ở sau cùng, Phục Hi cùng Dương Tiễn ở bên trái, Tử Đạo cùng Hậu Thổ ở bên phải, vừa vặn từ bốn phía bảo hộ đám người Tần Quân.

- Thần thức không cách nào tản ra sao?

Tần Quân nhẹ giọng hỏi, sau khi hạ xuống, bốn phía lặng ngắt như tờ, vô cùng yên tĩnh.

Đỉnh đầu che trời, trong sương mù dày đặc rõ ràng không có mặt trời, lại có quang mang chiếu rọi toàn bộ Bát Hoang đại lục như ban ngày.

- Không thể.

Tử Đạo lắc đầu, Bồ Đề Tổ Sư không lên tiếng, chỉ là sắc mặt có chút không dễ nhìn, có thể thấy được Thiên Đạo Chí Thánh cũng không cách nào tùy tâm sở dục ở trong Bát Hoang.

Lúc này, một bóng người từ trong sương mù dày đặc xuyên ra, cấp tốc rơi xuống đất, hắn người mặc võ bào màu xanh da trời, bên hông đeo một thanh trường kiếm cùng một cây đao, khuôn mặt lạnh lùng.

- Bát Hoang! Thiết Thư Thánh ta đến rồi!

Nói xong, hắn đột nhiên chạy như điên, đám người Tần Quân quay đầu nhìn lại, còn tưởng rằng có cường địch đột kích, nào biết người này trực tiếp lướt qua bên cạnh bọn hắn, dọc theo dốc núi, một đường xông lên, rất nhanh liền tan biến ở trong tầm mắt của đám người Tần Quân.

- Người ban nãy là Thánh Nhân?

Lý Nguyên Bá kinh ngạc hỏi, bọn hắn lại bị bỏ qua!

Cơ Bất Bại gật đầu nói:

- Khí tức bất ổn, đoán chừng là vừa đột phá Thánh Nhân cảnh.

Lâm Ngọc Kỳ, Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân cảm giác cả người không tốt, vừa tiến đến liền gặp một Bán Thánh, hiện tại lại gặp được một tên Thánh Nhân?

Chẳng lẽ Bát Hoang là chỗ vui chơi của Thánh Nhân.

Tần Quân nở nụ cười, hắn đối với Bát Hoang hứng thú lại càng lúc càng lớn.

Đội ngũ tiếp tục đi tới.

Vượt qua một ngọn núi cao, đứng ở trên đỉnh núi, bọn hắn nhìn lại, trên mặt đều là kinh diễm.

Bát Hoang cũng không phải hoang vu như bọn hắn tưởng tượng, ngược lại

non xanh nước biếc, một bộ sơn hà mỹ cảnh tráng lệ, phía trước là từng tòa núi non cao thấp chập chùng, đại khái ở bên ngoài mấy chục vạn mét là một hồ nước bát ngát to lớn, cách xa như vậy, cũng có thể nhìn thấy từng con Cự Ngư từ trong hồ nhảy lên.

- Lớn như vậy, nên đi chỗ nào tìm vị Cực Viêm Ma Thần kia?

Lý Nguyên Bá buồn rầu nói, thần thức không thể dùng, lại không thể bay, quá mệt nhọc.

Không có người trả lời hắn, bởi vì chúng nhân cũng đang tự hỏi vấn đề này.

Oanh!

Một ngọn núi ở sườn đông bỗng nhiên sụp đổ, đá vụn mang theo sương mù dày đặc đập tới, như sao băng rơi xuống đất.

Chúng nhân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy rõ ràng là nam tử áo lam lúc trước tự xưng Thiết Thư Thánh kia, giờ phút này hắn có chút chật vật, dọc theo dốc núi cùng nham thạch lăn xuống, không có phong phạm Thánh Nhân chút nào.

Đám người Tần Quân không có trào phúng hắn, mà ánh mắt dừng lại trên người một quái vật khổng lồ ở trên đỉnh núi.

Đó là một cự thú khủng bố tựa như Tích Dịch, có sáu con mắt, toàn thân màu xanh sẫm, chỉ là đầu lâu liền to vạn trượng, ở trước mặt nó, bất luận sinh linh gì đều sẽ cảm nhận được mình nhỏ bé.

Cầu lưỡi thật dài mà phân nhánh không ngừng phun ra nuốt vào, sáu con mắt chuyển động, nó há mồm, miệng nói tiếng người:

- Tiểu tử, dám quấy rầy ta ngủ, ta muốn ăn ngươi!

Thiết Thư Thánh rơi đến chân núi, vừa ổn định thân hình, cái trán rách da, máu tươi tràn ra, cắn răng nhìn về phía Tích Dịch cự thú, mắng nói:

- Ai bảo ngươi lớn như vậy, ta còn tưởng là núi!

Nói xong, Thiết Thư Thánh rút Đao Kiếm bên hông, tay phải cầm đao, tay trái cầm kiếm, thả người nhảy lên, đánh về phía Tích Dịch cự thú.

- Gia hỏa này là tu vi gì?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, một cự thú thật lớn, khí thế hung hung, còn mạnh hơn Hắc Nha lúc trước.

------oOo------

Chương 1511: Cảm giác Thánh Nhân tồn tại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Tôn Ngộ Không nhẹ giọng nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Tích Dịch cự thú, tràn đầy hứng thú.

Chỉ là đầu lâu liền to vạn trượng, bản thể của nó lớn đến bao nhiêu?

Còn có sáu con mắt kia, rất bất phàm, không chừng sẽ có Thần thông đặc thù gì.

Lâm Ngọc Kỳ nhìn đăm đăm, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy cự thú khổng lồ như thế, trong lòng tràn đầy rung động.

Dạng cự thú này làm sao có thể đánh bại?

Thiết Thư Thánh cầm đao kiếm, thân như gió xoáy, chân phải đạp một tảng đá lớn ở trên sườn núi, mượn lực bay lên, trong nháy mắt bay lên mấy vạn trượng.

- Đi chết đi! Loài bò sát!

Thiết Thư Thánh quát một tiếng, Đao Kiếm cùng nhau đánh xuống, đao khí kiếm khí hóa thành ức vạn đạo phong nhận, trong nháy mắt bao phủ Tích Dịch cự thú.

Thanh thế to lớn, cuồng phong vô tận gào thét, cát bay đá chạy, dù là Tần Quân cũng rất khó thấy rõ.

Tôn Ngộ Không đột nhiên cắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng lên mặt đất, một cỗ lực lượng vô hình đẩy ra, trong nháy mắt ngăn lại cuồng phong, tựa như phong tường lấp kín, rất là hùng vĩ.

Tích Dịch cự thú há mồm, lưỡi dài tựa như roi rút tới, xé rách đao khí cùng kiếm khí, đập vào trên người Thiết Thư Thánh, hết thảy phát sinh quá nhanh, Thiết Thư Thánh còn chưa kịp phản ứng liền bị nện đến Thánh Cốt toàn thân phá nát, ngũ tạng lục phủ bị thương.

Phong bạo trong nháy mắt tiêu tán, Thiết Thư Thánh nện lên từng tòa sơn phong, tan biến ở cuối đường chân trời.

Tích Dịch cự thú tựa hồ phẫn nộ chưa tiêu, thả người nhảy lên, đám người Tần Quân chỉ cảm thấy ánh mắt tối sầm lại, rất nhanh lại sáng lên, chỉ thấy Tích Dịch cự thú tựa như Bất Chu Thần Sơn bay vọt tới.

Hô hô...

Bão cát thổi qua, đám người Tần Quân vẫn còn trong rung động, Cơ Bất Bại, Bồ Đề Tổ Sư, Tôn Ngộ Không, Tử Đạo còn tốt, những người còn lại liền không đồng dạng.

Thánh Nhân cảnh trung kỳ, đặt ở trong Nội vũ trụ cũng có thể trở thành nhất phương cường giả.

Như Lai hít sâu một hơi, cảm thán nói:

- Quả nhiên là Thánh Nhân đi đầy đất.

Từ khi được Tần Quân giải cứu trở về, hắn liền trở nên trầm mặc ít nói, một là thẹn với Tôn Ngộ Không, hai là thực lực không đủ, hắn không biết nói cái gì.

Nhưng sau khi tiến vào Bát Hoang, hắn vẫn bị chấn kinh đến nói một câu xúc động.

Đã từng, hắn cho rằng Thánh Nhân chí cao vô thượng.

Hiện tại…

Thánh Nhân tựa hồ không đáng giá được nhắc tới, chỗ chết người nhất chính là hắn cách Thánh Nhân cảnh còn kém xa lắm.

- Tiếp tục đi tới đi.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, có Tôn Ngộ Không cùng Bồ Đề Tổ Sư, Thánh Nhân căn bản không bị hắn để vào mắt.

- Tên kia có phải đầu óc có vấn đề hay không, mới vào Thánh Nhân cảnh liền dám khiêu chiến cự thú Thánh Nhân cảnh trung kỳ?

Lý Nguyên Bá nói thầm, chúng nhân cũng cho rằng như vậy, từ khi Thiết Thư Thánh tiến đến, gia hỏa này liền biểu hiện dị thường phấn khởi, giống như cắn thuốc vậy.

Đoàn người tiếp tục đi tới.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Đội ngũ tiến lên một canh giờ, nhưng không có gặp một sinh linh, Thiết Thư Thánh cùng Tích Dịch cự thú cũng biến mất không thấy gì nữa, Bát Hoang phảng phất như biến thành tử địa.

Bọn hắn đi tới bên cạnh một con sông lớn, cuối cùng của sông này đúng là cự hồ tựa như đại dương mênh mông kia, nước sông mãnh liệt, nếu phàm nhân đi vào, sẽ trong nháy mắt thịt nát xương tan, mặt sông rộng chừng ngàn mét, đối với bọn hắn mà nói, tính không được cái gì.

- Sông này không thích hợp, mùi máu tươi thật nồng.

Chúc Cửu Âm nhíu mày nói, Vu Tộc đối với mùi vị máu tươi là cực kỳ mẫn cảm.

Lý Nguyên Bá đi đến bờ sông, hít hà nói:

- Đáy sông trầm tích quá nhiều thi cốt.

Lâm Ngọc Kỳ bị mùi máu tươi nồng đậm kích thích che miệng, đôi mi thanh tú nhíu chặt, cảnh giới của nàng quá thấp, căn bản chịu không được.

- Bay thẳng qua đi.

Tần Quân mở miệng nói, mùi vị của nơi này để hắn cũng chịu không được, không muốn mỏi mòn chờ đợi.

Chúng nhân cũng không có ý kiến, vừa mới chuẩn bị thả người vọt lên, một cỗ sát khí từ trong đại hà truyền ra, làm bọn hắn cả kinh vội vàng dừng lại.

- Đáy sông có cái gì!

------oOo------

Chương 1512: Cảm giác Thánh Nhân tồn tại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không nói, lúc này bay tới trên mặt sông, Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm xuống.

Oanh...

Đại địa lay động kịch liệt, vô số bọt nước bay lên, cao tới mấy vạn trượng.

Một cự mãng rít gào, hất lên vảy màu xanh lục dày đặc, giống như Tiềm Long Xuất Uyên, rung động Thiên Địa.

Ánh mắt của cự mãng âm hàn, nhìn về phía Tôn Ngộ Không tràn đầy sát ý, mở ra miệng to như chậu máu, lộ ra từng dãy răng nanh bén nhọn, muốn nuốt hết Tôn Ngộ Không.

- Hừ!

Tôn Ngộ Không khinh thường hừ lạnh, hai tay giơ lên Hỗn Độn Tử Kim Bổng, nhục thân của cự mãng bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm xuyên, cứ như vậy bị Tôn Ngộ Không kéo ra đại hà.

Ngọc Đỉnh chân nhân, Như Lai, Chúc Cửu Âm, Lâm Ngọc Kỳ nhìn mà mồ hôi lạnh lâm ly, chỉ thấy toàn thân cự mãng bại lộ ở dưới trời xanh.

Thân mãng rộng chừng bảy tám trăm mét, ở dưới ánh mặt trời tựa như một trường kiều hùng vĩ vắt qua hư không, từng mảnh từng mảnh Xà Lân chiết xạ hàn mang.

- Ngươi cũng muốn ăn ta?

Tôn Ngộ Không mỉa mai nói, hắn so sánh với cự mãng, như con kiến đá voi, hình ảnh cực kỳ trùng kích.

Hắn dùng lực hất lên, liền ném cự mãng ra ngoài, tan biến ở ngoài mấy chục vạn dặm.

- Mãng xà này cũng có tu vi Bán Thánh.

Phục Hi cảm khái nói, sau khi tiến vào Bát Hoang, gặp phải ba cự thú, không có một cái thấp hơn Bán Thánh, trách không được Bát Hoang để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

- Xem ra Cực Viêm Ma Thần kia rất cường đại.

Tần Quân sờ lên cằm thì thào nói, có thể trở thành người mạnh nhất của Bát Hoang, có thể thấy được đối phương cường đại, nói không chừng ngay cả Bồ Đề Tổ Sư cũng không thể địch.

Nghĩ đến đây, tròng mắt của Tần Quân bắt đầu loanh quanh.

Bây giờ hắn còn có hai lần cực hạn giác tỉnh, muốn cho một vị sử dụng hay không?

Nếu Phục Hi, Hậu Thổ, Chúc Cửu Âm sử dụng cực hạn giác tỉnh, khả năng trấn không được.

Ngọc Đỉnh chân nhân cùng Như Lai

Ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía bọn hắn, Ngọc Đỉnh chân nhân đầu tiên bị hắn bài trừ, dù sao tên này mới bái nhập, có thể nào cho cực hạn

giác tỉnh?

Như Lai có lẽ có thể.

Trải qua Cổ Phật chi kiếp, độ trung thành của gia hỏa này đã đạt tới 99, sau khi cực hạn thức tỉnh hẳn là cũng sẽ không kém Bồ Đề Tổ Sư, hai người có thể ngăn được.

Chỉ là bọn hắn đều từ một người dạy, có thể liên thủ hay không?

Trong lúc nhất thời, Tần Quân do dự.

- Bệ Hạ, nên tiếp tục xuất phát.

Phục Hi nhắc nhở nói, hắn không biết Tần Quân đang suy nghĩ gì, nếu biết, khẳng định sẽ kích động đề cử mình.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá thành Thánh đã kích thích hắn, bọn hắn đều biết Tần Quân có một Thần thông thần bí có thể làm cho bọn hắn tu vi bay vọt, vụng trộm đã sớm thèm nhỏ dãi.

Tần Quân gật đầu, ôm Lâm Ngọc Kỳ bay đi.

Lúc này, một âm thanh truyền đến, bọn hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo trường hồng kim sắc cao tốc lái tới.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, đây là một nam tử bốn tay, ở trần, bắp thịt vô cùng khoa trương, mặt mũi dữ tợn, ánh mắt sắc bén, cho người ta một loại cảm giác áp bách cực mạnh.

- Người phía trước, chờ một chút!

Nam tử bốn tay hét lên, tiếng như Huyền Lôi, vang vọng thiên khung.

Tần Quân không để ý tới chút nào, tiếp tục bay đi, chúng nhân vây quanh hắn, theo sát phía sau.

Khi bọn hắn rơi xuống đất, nam tử bốn tay bay tới, hắn đánh giá đám người Tần Quân, nghi hoặc hỏi:

- Các ngươi đến từ thế lực nào?

Hắn một chút liền xem thấu tu vi của đám người Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, vậy mà có nhiều Thánh Nhân như vậy, quả thực không đơn giản.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn hỏi:

- Ngươi có chuyện gì không?

Cái này khiến nam tử bốn tay nhíu mày, Tần Quân chỉ là một tên Đại La Thủy Tiên cũng dám nói chuyện với hắn như vậy?

------oOo------

Chương 1513: Hoang Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ở trong Bát Hoang có thể gặp được Nhân Tộc Thánh Nhân, ta có chút hiếu kỳ, cho nên đến đây hỏi thăm một phen, ta tên Hoắc Trấn Dư, các ngươi thì sao?

Nam tử bốn tay giải thích, lời vừa nói, Phục Hi, Như Lai, Tử Đạo cùng Lâm Ngọc Kỳ đều động dung.

Cái tên Hoắc Trấn Dư này là rất nổi tiếng.

Một trong Cửu Thánh Quân, Tứ Tí Chiến Thần, Hoắc Trấn Dư.

Bài danh còn cao hơn Nam Dạ Tinh.

Phục Hi ở lúc thăm dò tình báo, cũng nghe nói qua cái tên này không ít.

Đối với người bản thổ như Lâm Ngọc Kỳ mà nói, Hoắc Trấn Dư càng như Hạo Nguyệt trên trời, cao cao tại thượng, thậm chí áp đảo trên Tô Đế Tông.

Tần Quân chưa nghe nói qua Hoắc Trấn Dư, bình thản trả lời:

- Trẫm chính là Tần Thiên Đế, bọn họ đều là bộ hạ của trẫm, ngươi muốn hỏi thăm cái gì?

Hắn có thể nhìn ra được, tu vi của Hoắc Trấn Dư không đơn giản, so với Thiết Thư Thánh lúc trước, khí thế trầm ổn hơn, Thánh uy càng làm cho người không dám cự tuyệt hắn.

Tần Thiên Đế?

Trong mắt Hoắc Trấn Dư lóe lên nghi hoặc, trong vũ trụ khi nào ra nhân vật như vậy?

Chỉ dựa vào Đại La Thủy Tiên liền có thể thống lĩnh mấy vị Thánh Nhân?

- Ngươi đến từ Chí Tôn Thần Điện hay Nhân Tổ Tông Đường?

Hoắc Trấn Dư hiếu kỳ hỏi, đang khi nói chuyện cấp tốc rơi xuống đất, không còn bảo trì tư thái cao cao tại thượng.

Nhiệt tình của hắn để Tần Quân nhíu mày, nơi này chính là Bát Hoang, đồng tộc tương tàn đều không phải chuyện hiếm lạ, chẳng lẽ Hoắc Trấn Dư có mưu đồ với bọn hắn?

- Hừ!

Tôn Ngộ Không đi đến phía trước, bất thiện nhìn chằm chằm Hoắc Trấn Dư.

Hoắc Trấn Dư cũng là Thánh Nhân cảnh viên mãn, cảm nhận được khí thế của Tôn Ngộ Không, hắn không khỏi động dung.

- Cái con khỉ này.

Trong lòng Hoắc Trấn Dư nhấc lên sóng biển ngập trời, Yêu Tộc khi nào ra cường giả như vậy?

- Thánh Nhân cảnh viên mãn.

Bồ Đề Tổ Sư đạm mạc phun ra năm chữ, để Hoắc Trấn Dư kinh nghi nhìn về phía hắn.

Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Hậu Thổ, Phục Hi, Như Lai, Chúc Cửu Âm, Lâm Ngọc Kỳ, Ngọc Đỉnh chân nhân đều biến sắc.

Thánh Nhân đã đủ đáng sợ.

Đối phương lại đứng ở đỉnh phong của Thánh Nhân!

Cái trán của Hoắc Trấn Dư bắt đầu tràn ra mồ hôi lạnh, hắn vậy mà nhìn không thấu tu vi của Bồ Đề Tổ Sư.

- Ta không có ác ý, chỉ thấy các ngươi nhiều Thánh Nhân như vậy, muốn mời các ngươi tương trợ.

Hoắc Trấn Dư vội vàng giải thích, hắn ở Nội vũ trụ, có thể nói là tồn tại hô phong hoán vũ, nhưng đối mặt đám người Tần Quân, sửng sốt không dám bày tư thái.

- Chuyện gì?

Tần Quân hỏi, sự tình có thể làm cho Thánh Nhân cảnh viên mãn buồn rầu khẳng định không đơn giản, chẳng lẽ có quan hệ tới vị Cực Viêm Ma Thần kia?

Hoắc Trấn Dư bình phục tâm tình, mở miệng nói:

- Là như vậy, ta đến Bát Hoang đã hơn vạn năm, vì tìm Thương Võ châu, hiện tại tìm được chỗ của Thương Võ, nhưng Thương Võ quá mức cường đại, ta một người không có cách nào chiến thắng, cho nên muốn mời các ngươi hỗ trợ, sau đó, các ngươi có yêu cầu gì, ta đều có thể hết sức làm được.

Thương Võ?

Chúng nhân nghi hoặc, đó là đồ chơi gì?

Hoắc Trấn Dư nhìn ra nghi ngờ của bọn hắn, giải thích nói:

- Thương Võ là một loại sinh linh Viễn Cổ, nghe nói là nhóm sinh linh đầu tiên khi Thiên Đạo vừa lập, sống vô số kỷ nguyên, cường đại vô biên, ta

chỉ cần các ngươi giúp ta ngăn chặn nó, sau đó ta đi ăn cắp Thương Võ châu.

Tần Quân hỏi:

- Cực Viêm Ma Thần trong Bát Hoang, ngươi có biết không?

Cực Viêm Ma Thần?

Hoắc Trấn Dư ngẩn người, gật đầu nói:

- Biết, Cực Viêm Ma Thần này còn xa xưa hơn Thương Võ, nghe nói có thể là Cực Viêm Ma Thần duy nhất trong vũ trụ này, vô cùng cường đại, chẳng lẽ các ngươi muốn tìm hắn?

Hắn dừng một chút, lời nói thấm thía nói:

- Ta khuyên các ngươi từ bỏ đi, tên kia mạnh đến mức rối tinh rối mù, cho dù là Chí Tôn Thần Điện, Bách Lý gia, Nhân Tổ Tông Đường cũng không làm gì được hắn, là tồn tại mạnh hơn Thương Võ vô số lần.

------oOo------

Chương 1514: Hoang Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt của Cơ Bất Bại sáng lên, vội vàng truy vấn nói:

- Thật tồn tại sao? Hắn tên là gì?

Cực Viêm Ma Thần tộc có gia phả, có lẽ bên trong ghi chép tên của vị Ma Thần kia.

- Tên? Không rõ ràng, thế nhân đều gọi hắn là Hoang Thần.

Hoắc Trấn Dư lắc đầu, mặt mũi hắn tràn đầy cổ quái, đám người này vậy mà muốn tìm Hoang Thần, là chán sống sao?

Cơ Bất Bại phấn khởi không thôi, vội vàng nhìn Tần Quân nói:

- Chúng ta giúp hắn, để hắn mang chúng ta đi tìm Hoang Thần!

- Tìm Hoang Thần? Điên rồi sao?

Hoắc Trấn Dư vội vàng cắt ngang, không có chút tư thái Cửu Thánh Quân nào, rõ ràng tràn đầy hoảng sợ với Hoang Thần.

Cơ Bất Bại hừ nói:

- Ngươi mới điên đó!

Tôn Ngộ Không tự phụ nói:

- Chúng ta nhiều người như vậy, thì sợ gì Hoang Thần?

- Hoang Thần cường đại là các ngươi không cách nào tưởng tượng, Thánh Nhân ở trước mặt hắn, cũng như hạt bụi, phất tay tức diệt! Mỗi một vị cường giả tìm kiếm Hoang Thần đều đã chết, mấy chục triệu năm trước, Chí Tôn Thần Điện, Bách Lý gia cùng Nhân Tổ Tông Đường liên thủ giết vào Bát Hoang, muốn bắt Hoang Thần, liền chạy ra rải rác mấy vị, đều là thân thể trọng thương.

Hoắc Trấn Dư khuyên nhủ nói, hắn không khỏi hoài nghi đám người Tần Quân từ nơi nào xuất hiện?

Vậy mà không biết Hoang Thần khủng bố!

Chỗ kinh khủng nhất của Bát Hoang đúng là Hoang Thần, gặp được Hoang Thần, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Người khác đều đang cầu khẩn không gặp phải Hoang Thần, đám người Tần Quân lại chủ động tìm kiếm Hoang Thần, không phải là chán sống sao?

- Nếu như ngươi không giúp chúng ta, vậy ngươi đi tìm người khác đi!

Tần Quân nhìn chằm chằm Hoắc Trấn Dư nói, để Hoắc Trấn Dư nhíu mày.

Ngay thời điểm Hoắc Trấn Dư do dự, Tần Quân quay người rời đi, chúng Thần Ma theo sát phía sau.

Thấy cảnh này, Hoắc Trấn Dư gấp, hắn tìm mấy năm, cũng không có tìm được trợ thủ đủ mạnh, thật vất vả gặp được một đám Thánh Nhân, làm sao có thể từ bỏ?

- Trừ cái này ra, các ngươi còn có nói yêu cầu khác!

Đáng tiếc Tần Quân không để ý đến hắn, Cơ Bất Bại thì nhìn Tần Quân nói thầm:

- Nếu không chúng ta bắt hắn lại, cưỡng ép hỏi?

Tần Quân nghe xong, lập tức dừng bước.

Hoắc Trấn Dư lại nghe được rõ rõ ràng ràng, khóe miệng co giật, muốn bắt hắn?

Hắn dù sao cũng là Thánh Quân a!

Lúc này, Tần Quân quay đầu, sâu kín nhìn về phía Hoắc Trấn Dư nói:

- Ngộ Không, lên!

- Tốt!

Tôn Ngộ Không hét giận dữ một tiếng, xách bổng phóng tới Hoắc Trấn Dư.

Hoắc Trấn Dư có chút không kịp chuẩn bị, làm sao một lời không hợp liền muốn chiến?

Nhưng hắn cũng không phải ăn chay, giận tím mặt nói:

- Tần Thiên Đế, thật cho là ta dễ khi dễ sao?

Oanh một tiếng!

Hắn cùng Tôn Ngộ Không đụng vào nhau, bốn tay bắt lấy Hỗn Độn Tử

Kim Bổng của Tôn Ngộ Không, hai Thánh Nhân cảnh viên mãn bắt đầu đấu sức, đại địa dưới chân trong nháy mắt sụp đổ, Bồ Đề Tổ Sư vung tay áo, dùng pháp lực bảo hộ chúng nhân.

Đại địa trong phạm vi vạn mét bị chấn động đến phá nát, đá vụn đếm không hết bay lên, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

- Lực lượng thật mạnh.

Trong lòng Hoắc Trấn Dư chấn kinh, hắn ở trong Cửu Thánh Quân, lực lượng có thể nói lớn nhất, nhưng tranh phong với Tôn Ngộ Không, lại chiếm không được thượng phong.

Tôn Ngộ Không thì cười:

- Tốt! Ngươi đủ mạnh!

Thoại âm rơi xuống, đùi phải của Tôn Ngộ Không đạp ở trên lồng ngực của Hoắc Trấn Dư, giẫm hắn bay ra ngoài, ngay sau đó bổ nhào một cái, điều chỉnh thân hình, lần nữa thẳng tới Hoắc Trấn Dư.

Bốn tay của Hoắc Trấn Dư chấn động, cưỡng ép đứng ở giữa không trung, một kim trượng xuất hiện ở trước mặt, hắn cấp tốc bắt lấy, giận vung về phía Tôn Ngộ Không.

Thân là một trong Cửu Thánh Quân, nếu bị một yêu quái vô danh đánh bại, hắn còn có mặt mũi gì trà trộn ở trong vũ trụ?

------oOo------

Chương 1515: Bồ Đề xuất thủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm...

Đại địa bị pháp lực của Tôn Ngộ Không cùng Hoắc Trấn Dư chấn động đến không ngừng vỡ nát, từng ngọn núi bị san bằng, từng con sông bị phá băng giải, tựa như mạt thế.

Đám người Tần Quân thân ở trên không trung, có pháp lực của Bồ Đề Tổ Sư bảo hộ, bọn hắn lông tóc không hư hại, bên ngoài vòng bảo hộ pháp lực là loạn thạch đếm không hết.

- Lão đạo này đến cùng lợi hại bao nhiêu?

Cơ Bất Bại lườm Bồ Đề Tổ Sư một chút, trong lòng buồn bực nghĩ.

Trước kia Bồ Đề Tổ Sư ở trong mắt hắn, không đáng giá được nhắc tới, trải qua tiểu tử Tần Quân này trợ giúp, vậy mà viễn siêu hắn.

Cái này khiến trong lòng của hắn cảm giác rất khó chịu.

Một mực tính toán để Tần Quân trợ giúp tu vi hắn bay vọt, nhưng trở ngại mặt mũi, không mở miệng được.

Thật tình không biết, cho dù Tần Quân nguyện ý, cũng không giúp được hắn.

Bởi vì hắn không phải Thần Ma!

Tôn Ngộ Không cùng Hoắc Trấn Dư hóa thành hai đạo lưu tinh, Phi Thiên Độn Địa, những nơi đi qua, không có gì có thể cản, sơn nhạc vĩ ngạn, đại địa kiên cố, cự hà mênh mông ở trước mặt bọn hắn đều lộ ra vô cùng yếu ớt.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng cùng Ngưu Giác kim trượng không ngừng tấn công, phát lên vô số tàn ảnh, Tôn Ngộ Không lực lớn vô cùng, mà Hoắc Trấn Dư cũng là Thể Tu, tuy đằng sau tu luyện không ít Pháp Thuật Thần Thông, nhưng hắn tin cậy nhất đúng là lực lượng của mình, đáng tiếc đối mặt Tôn Ngộ Không, hắn vô cùng cố sức.

Tôn Ngộ Không giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng đập tới, Hỗn Độn Tử Kim Bổng duỗi dài gần 10 ngàn trượng, bá đạo vô song nện ở trên mặt đất, trực tiếp chấn động đến mặt đất cắt ra, nham thạch hai bên lật lên, phảng phất như cả vùng bị hắn một gậy kích làm hai nửa.

Hoắc Trấn Dư dẫn theo Ngưu Giác kim trượng hoành nện mà đi, hư không đạp bước, vượt qua mấy ngàn thước, đi vào trước mặt Tôn Ngộ Không,

kim trượng quất tới mặt của Tôn Ngộ Không, như muốn nện bạo đầu hắn, nhưng thiên phú chiến đấu của Tôn Ngộ Không vô cùng yêu nghiệt, nhẹ nhõm tránh né.

- Đương...

Tôn Ngộ Không quay nửa người, Hỗn Độn Tử Kim Bổng nện ở trên Ngưu Giác kim trượng, không gian chung quanh chấn động đến uốn éo.

Nếu ở ngoài, Tinh Không sẽ bị lực lượng của bọn hắn chấn vỡ.

Nhưng nơi này là Bát Hoang!

Tôn Ngộ Không có được thuộc tính đặc thù càng chiến càng mạnh, mới đầu còn cùng Hoắc Trấn Dư tương xứng, nhưng cũng không lâu lắm, liền bắt đầu áp chế Hoắc Trấn Dư.

- Khí lực của Bát Hầu này làm sao càng lúc càng lớn?

Hoắc Trấn Dư trừng to mắt, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Tôn Ngộ Không lại càng ngày càng phấn khởi, gọi thống khoái, cái này lại khổ Hoắc Trấn Dư.

- Tôn Ngộ Không quả nhiên là thiên tài chiến đấu!

Hậu Thổ cảm khái nói, không hổ là chủ giác của Tây Du Đại Kiếp, sau khi thành Thánh đơn giản không người có thể làm địch thủ.

Ngọc Đỉnh chân nhân gật đầu, để Dương Tiễn ghen ghét bĩu môi, nhưng cảnh giới chênh lệch để hắn xác thực đánh không lại Tôn Ngộ Không.

Tần Quân cười nói:

- Ngộ Không của trẫm, tự nhiên là mạnh.

Nhìn dáng người cuồng ngạo của Tôn Ngộ Không, trong lòng Như Lai tràn đầy phức tạp, đã từng là đồ chơi biến thành tồn tại hắn ngưỡng mộ, tâm tình của hắn làm sao có thể không dị dạng?

Oanh một tiếng!

Hoắc Trấn Dư như lưu tinh hạ xuống, nhập vào lòng đất, biến mất không thấy gì nữa.

Tôn Ngộ Không không có dừng tay, thân thể đảo ngược, hai tay nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng, đâm xuống, Hỗn Độn Tử Kim Bổng cấp tốc bành trướng, tựa như Định Hải Thần Châm lúc Đại Vũ Trị Thuỷ, trấn định biển hồ mãnh liệt.

Đại địa tựa như giấy, bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng nhẹ nhõm xuyên phá, chui vào lòng đất.

Hoắc Trấn Dư ở trong bùn đất giảm xuống cực nhanh còn không kịp ổn định thân hình, liền bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm đến, không khỏi thổ huyết.

- Đáng giận!

Hoắc Trấn Dư lâm vào nổi giận, thân là Thánh Quân lại bị áp chế, đây tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất của hắn.

Ầm ầm...

Pháp lực bành trướng từ trong cơ thể hắn bạo phát, đánh nát bùn đất chung quanh, toàn thân biến thành kim sắc, hình thể tựa hồ khôi ngô hơn mấy phần, đỉnh lấy Hỗn Độn Tử Kim Bổng xông ra mặt đất.

Tôn Ngộ Không bị Hoắc Trấn Dư đột nhiên bạo phát lực lượng đính đến bay về phía thiên khung, chui vào trong sương mù dày đặc.

------oOo------

Chương 1516: Bồ Đề xuất thủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ, cần ta hỗ trợ không?

Lý Nguyên Bá thấy ngứa tay, nhịn không được nhìn Tần Quân xin chiến.

Tần Quân khoát tay nói:

- Đây không phải ngươi có thể đối kháng!

Lý Nguyên Bá lập tức kinh ngạc, nhưng vô lực phản bác, Hoắc Trấn Dư biểu hiện ra thực lực cũng không phải hắn có thể địch.

Phóng tầm mắt nhìn tới, phảng phất như toàn bộ thế giới đều đã bị Tôn Ngộ Không cùng Hoắc Trấn Dư phá hủy, nhưng trên thực tế chỉ là giọt nước trong biển cả của Bát Hoang.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng thẳng nhập vân tiêu chợt co vào, phảng phất như bỗng dưng biến mất, ngay sau đó, Tôn Ngộ Không bổ nhào vọt xuống, hai chân đạp một cái, hóa thành mũi tên, lần nữa lướt về phía Hoắc Trấn Dư.

Hoắc Trấn Dư cũng bị kích phát ý chí chiến đấu cùng nhiệt huyết, hô to một tiếng:

- Hồi lâu không có chiến đấu vui vẻ lâm ly như vậy, có dám báo ra tên của ngươi không!

- Tề Thiên Đại Thánh... Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không nện xuống một gậy, dùng toàn lực, không giữ lại chút nào, Hoắc Trấn Dư nâng lên Ngưu Giác kim trượng, coong một tiếng, kim trượng tuột tay, hắn bị nện đến ngã xuống mặt đất.

Tần Quân nhìn chiến đấu biết trong thời gian ngắn phân không ra thắng bại, lên tiếng nói:

- Bồ Đề, bắt hắn đi.

Thoại âm rơi xuống, Bồ Đề Tổ Sư trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Một giây sau, hắn liền đến sau lưng Hoắc Trấn Dư, Hoắc Trấn Dư vừa bị Tôn Ngộ Không chấn thương, chuẩn bị bay lên, bỗng nhiên cảm giác phía sau truyền đến một cỗ sát khí, cả kinh vội vàng quay đầu.

Lúc này, phất trần của Bồ Đề Tổ Sư cấp tốc hắn bao lấy, hắn giống như côn trùng trong kén, không thể động đậy.

Nhìn thấy Bồ Đề Tổ Sư xuất thủ, Tôn Ngộ Không vội vàng nói:

- Sư phụ, ngươi làm gì vậy! Ta còn không có đánh xong!

Bồ Đề Tổ Sư trợn trắng mắt, không thèm để ý đồ đệ của mình, bọc lấy Hoắc Trấn Dư đi tới trước mặt Tần Quân, ném xuống đất.

Chúng nhân trợn tròn mắt, Hoắc Trấn Dư biểu hiện đã cực mạnh, nhưng lại bị Bồ Đề Tổ Sư nhẹ nhõm bắt, chênh lệch của song phương lớn đến bao nhiêu?

Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo liếc nhau, đều nhìn ra rung động trong mắt đối phương.

Nếu như bọn hắn không có đoán sai, Bồ Đề Tổ Sư sợ là siêu việt Thánh Nhân cảnh, đạt đến cảnh giới càng cao hơn.

Đôi mắt đẹp của Lâm Ngọc Kỳ trừng lớn, nửa ngày không bình tĩnh nổi, Thánh Quân ở trước mặt thủ hạ của Tần Quân cũng không có lực phản kháng chút nào sao?

Nàng khó có thể tưởng tượng đám người Tần Quân đến cùng đến từ phương nào.

- Ngươi.

Hoắc Trấn Dư bị phất trần bao vây, chỉ lộ ra một cái đầu kinh sợ nhìn Bồ Đề Tổ Sư.

Hắn không thể tiếp nhận sự thật này, hắn lại bị bắt, hơn nữa không kịp phản kháng!

Tuy hắn hoảng sợ thực lực của Bồ Đề Tổ Sư, nhưng càng nhiều hơn chính là không phục, cho rằng Bồ Đề Tổ Sư đánh lén.

Bồ Đề Tổ Sư không nhìn hắn, yên lặng chờ Tần Quân thẩm vấn Hoắc Trấn

Dư.

Tần Quân nhìn Hoắc Trấn Dư, nhẹ giọng nói:

- Nói cho trẫm, Hoang Thần ở nơi nào!

Thánh Quân rơi vào hoàn cảnh như thế, thật đáng buồn đáng tiếc.

Tần Quân không biết thân phận của Hoắc Trấn Dư, cho nên không có suy nghĩ nhiều, hiện tại hắn chỉ muốn biết hạ lạc của Hoang Thần.

- Ta làm sao có thể biết Hoang Thần ở đâu? Nếu quả thật biết, ta còn có thể sống được sao?

Hoắc Trấn Dư tức hổn hển nói, hắn nỗ lực giãy dụa, đáng tiếc tốn công vô ích.

Đúng lúc này, phương xa bay tới ba đạo thân ảnh, khí thế hung hung, mặc dù không bằng Hoắc Trấn Dư, nhưng cũng có Thánh uy.

Dẫn đầu là một thân ảnh Khô Lâu, hất lên Hắc Bào, âm khí âm u, hai vị bên cạnh mặc dù là hình người, nhưng da thịt trắng bệch, không có đồng tử, trong mắt hoàn toàn trắng bệch, rất dọa người.

- Khặc khặc khặc, có khí tức người sống!

Hắc Bào Khô Lâu cười nói, rõ ràng không phải người lương thiện.

------oOo------

Chương 1517: Tồn tại đã lâu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm?

Tần Quân quay đầu nhìn lại, Thần Ma còn lại cũng như thế, nhìn ba đạo thân ảnh ở nơi xa bay tới, bọn hắn đều có chút đề phòng.

- Lại là Thánh Nhân?

Tần Quân khiêu mi hỏi, tựa hồ ở trong Bát Hoang, gặp được tồn tại dưới Thánh Nhân cảnh mới hiếm lạ.

Cơ Bất Bại gật đầu nói:

- Bộ xương khô kia là Thánh Nhân cảnh trung kỳ, hai cái bên cạnh là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, bọn hắn không phải người không phải yêu.

Tuy bọn hắn đề phòng, nhưng không sợ hãi chút nào.

Ngay cả Thánh Nhân cảnh viên mãn Hoắc Trấn Dư cũng nằm trên mặt đất, những tiểu lâu la này tính là gì?

Rất nhanh, Hắc Bào Khô Lâu mang theo hai Thánh Nhân bay tới, cười lạnh nói:

- Giao ra Trữ Vật Giới của các ngươi, nếu không ta lột da, hút máu các ngươi!

Chúng nhân biểu lộ cổ quái.

Dương Tiễn, Phục Hi, Lý Nguyên Bá đều bộc phát ra khí thế của mình, để đám người Hắc Bào Khô Lâu ngẩn người.

Hậu Thổ, Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Tôn Ngộ Không cũng bộc phát ra khí thế, nhất là Tôn Ngộ Không cùng Cơ Bất Bại, dọa đến Hắc Bào Khô Lâu khẽ run rẩy.

Lúc trước bọn hắn nghe được tiếng oanh minh chiến đấu liền chạy đến, vừa vặn thấy chiến đấu kết thúc, nhìn thấy nhiều người như vậy, lập tức sinh lòng ác ý.

Ở trong Bát Hoang, phần lớn tu sĩ Nhân tộc đều rất yếu, Thánh Nhân lại cơ hồ đều độc lai độc vãng, bọn hắn liền không có suy nghĩ nhiều.

Trọng yếu nhất là bọn hắn cũng không phải Nhân Tộc Yêu Tộc, không tu Thần thức, không cách nào cự ly xa tra rõ tu vi của những sinh linh khác, nhưng nơi này là khu vực biên giới của Bát Hoang, ba Thánh Nhân bọn

hắn liên thủ, theo lý mà nói, hẳn là không sợ hãi, sinh linh xâm nhập Bát Hoang bị bọn hắn giết rất nhiều.

Đáng tiếc lần này, bọn hắn gặp phải đám người Tần Quân.

- Ba cái ngu xuẩn!

Hoắc Trấn Dư nằm ở dưới đất hùng hùng hổ hổ nói.

Hắc Bào Khô Lâu cúi đầu nhìn về phía hắn, kém chút dọa đến hồn phi phách tán, run giọng nói:

- Hoắc Trấn Dư, ngươi làm sao vậy.

Thánh Quân bị bắt?

Đám người này đến cùng là biến thái gì?

- Nguyên Bá.

Khóe miệng của Tần Quân giật một cái, nhẹ giọng phân phó nói, vừa dứt lời, Lý Nguyên Bá bắn lên, tay trái lấy ra Càn Khôn Xích đánh tới.

Dương Tiễn theo sát phía sau, hai người liên thủ, thắng bại không chút huyền niệm.

Hắc Bào Khô Lâu bị dọa đến quay đầu bỏ chạy, Tần Quân thì nhìn về phía Hoắc Trấn Dư.

- Mang chúng ta đi tìm Hoang Thần, sau đó chúng ta giúp ngươi lấy Thương Võ châu!

Tần Quân hờ hững nói, để Hoắc Trấn Dư hận đến nghiến răng.

- Ta thật không biết.

Hoắc Trấn Dư tức giận gào thét, con mắt đỏ lên.

Hắn làm sao lại gặp được đám người này?

Lúc này, Tần Quân lấy ra một cái bình nhỏ, lộ ra nụ cười quỷ dị:

- Đây là Tà Mãng Độc Nang, nếu phục dụng, Thánh Nhân cũng sẽ lâm vào tình loạn, không quan tâm trước mặt là ai, cũng muốn lên làm một trận, nếu như trẫm để ngươi phục dụng, lại đi tìm một cự thú.

Lời vừa nói ra, Hoắc Trấn Dư trừng to mắt, lộ ra vẻ không dám tin.

Chúng nhân cũng ngẩn người, khuôn mặt của Lâm Ngọc Kỳ trong nháy mắt đỏ bừng, ngay cả Hậu Thổ cũng lộ ra vẻ cổ quái.

Thật lâu sau, Cơ Bất Bại cảm thán nói:

- Con trai có tiền đồ!

Tử Đạo im lặng, ngay cả Chúc Cửu Âm không thích nói cười cũng nhịn không được lắc đầu bật cười.

Như Lai nhìn qua bình nhỏ trong tay Tần Quân, tâm lý trăm mối cảm xúc ngổn ngang, lúc trước học trò cưng của hắn là bị vật này hủy.

- Ngươi thật muốn vô sỉ như vậy sao?

Hoắc Trấn Dư cố nén kích động đến mức muốn nhảy lên hỏi, đương nhiên, coi như hắn bạo tẩu cũng vô dụng.

- Ngộ Không, cạy miệng của hắn ra!

Tần Quân giả bộ mặt lạnh, phân phó nói.

- Tốt!

Tôn Ngộ Không nói, trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn.

Cái này dọa sợ Hoắc Trấn Dư, tuy hắn có chút không dám tin tưởng loại độc này lợi hại như Tần Quân nói, nhưng dưới tay Tần Quân nhiều cường giả như vậy, vạn nhất là thật thì sao?

Việc này, hắn thật không dám cược.

------oOo------

Chương 1518: Tồn tại đã lâu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta mang các ngươi đi!

Hoắc Trấn Dư kêu sợ hãi nói, trong lòng của hắn bi phẫn không thôi, đường đường Thánh Quân, rơi vào kết quả như vậy, hắn hận không thể tìm bức tường đâm chết.

Nhưng hắn là Thánh Nhân, thế gian không có tường có thể đâm chết được.

Tần Quân lật tay thu bình nhỏ lại, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh.

Loại độc này không có bá đạo như vậy, có thể độc đến Thánh Nhân, hắn chỉ là hù dọa Hoắc Trấn Dư mà thôi.

Đổi lại là hắn, cũng không dám cược.

Bởi vì hậu quả, đối với bất luận kẻ nào mà nói, đều quá khuất nhục.

Cùng lúc đó, phương xa chiến đấu cũng sắp kết thúc, Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn liên thủ, đối phó mấy người Hắc Bào Khô Lâu cơ hồ là nghiền ép.

Đại khái qua một nén nhang, chiến đấu kết thúc.

Bồ Đề Tổ Sư mở trói cho Hoắc Trấn Dư, tu vi của hắn viễn siêu Hoắc Trấn Dư, cũng không sợ Hoắc Trấn Dư đào thoát.

- Dẫn đường đi!

Tần Quân nhìn Hoắc Trấn Dư mặt mũi tràn đầy không cam lòng cười nói, đùa bỡn một vị Thánh Quân, ngược lại rất có ý tứ.

- Được!

Hoắc Trấn Dư cắn răng, quay người bay đi, đám người Tần Quân theo sát phía sau.

Bởi vì Bát Hoang cấm bay, khiến cho bọn hắn không thể thời gian dài phi hành, bay một đoạn thời gian liền phải rơi xuống, như khoảng cách dài nhảy vọt.

Đại khái đi qua hai canh giờ, bọn hắn bay vọt qua cự hồ, đi vào một hẻm núi to lớn, vách núi hai bên cao tới mấy ngàn trượng, nhìn về phía trước, Hạp Đạo uốn lượn, không cách nào nhìn thấy cuối cùng.

- Liên quan tới Hoang Thần đến cùng ở đâu, ta cũng không rõ ràng, ta chỉ có thể mang các ngươi đến địa phương hắn xuất hiện qua tìm kiếm tung tích.

Hoắc Trấn Dư quay đầu nhìn Tần Quân nói, trên đường đi, hắn phát hiện những Thánh Nhân này đối với Tần Quân nói gì nghe nấy, bao quát Bồ Đề Tổ Sư.

Cái này khiến hắn chấn động không gì sánh nổi, hắn nhìn ra được, Bồ Đề Tổ Sư hẳn là siêu việt Thánh Nhân, loại tồn tại này cho dù ở trong thế lực đỉnh cấp, đều là đại nhân vật, sao cam tâm nghe một tên Đại La Thủy Tiên?

Tần Thiên Đế.

Thiên Đế?

Không phải là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế chứ?

Hắn càng nghĩ càng thấy có khả năng, khiến cho thái độ của hắn đối với Tần Quân cũng càng thêm cung kính.

Đương nhiên, nếu có khả năng, hắn vẫn sẽ chạy trốn.

- Hi vọng ngươi đừng có đùa mánh khóe, nếu không lần tiếp theo, trẫm sẽ không ôn nhu như thế.

Tần Quân như có thâm ý nói, nghe mà khóe miệng Hoắc Trấn Dư co giật.

Ôn nhu?

Ngay cả Lâm Ngọc Kỳ cũng nhịn không được nén cười.

Hoắc Trấn Dư đổ mồ hôi, chỉ có thể kiên trì đi vào trong hẻm núi.

Một cỗ hàn phong thuận theo hẻm núi thổi ra, ẩn hàm thanh âm quỷ khóc thần gào.

- Từ khi Bát Hoang bị Nội vũ trụ phát hiện, Hoang Thần liền tồn tại ở trong Bát Hoang, thậm chí được vinh dự là sinh linh sống lâu nhất cho đến tận nay.

Hoắc Trấn Dư vừa đi vừa nói, mưu toan nói cho Tần Quân biết Hoang Thần đáng sợ.

- Chẳng lẽ Hoang Thần không hề rời qua Bát Hoang?

Lý Nguyên Bá nghi hoặc hỏi, tồn tại cường đại như thế vì sao giấu ở trong Bát Hoang?

Đổi lại là hắn, cũng sẽ nghẹn điên.

Hoắc Trấn Dư lắc đầu nói:

- Một bước cũng không có bước ra.

- Cũng bởi vì lo lắng Hoang Thần đi ra Bát Hoang, thế lực đỉnh cấp mới vô cùng kiêng kỵ, thậm chí liên thủ xuất động, nhưng đều tốn công vô ích.

Nói đến chỗ này, trên mặt Hoắc Trấn Dư lộ ra vẻ ngưỡng mộ.

Nếu hắn có thực lực như Hoang Thần, Chư Thiên vũ trụ, nơi nào đi không được?

Người nào có thể làm gì được hắn?

Đáng tiếc, chỉ có thể suy nghĩ một chút, Hoang Thần cường đại đã vượt qua phạm vi tưởng tượng của hắn.

- Cực Viêm Ma Thần chính là tồn tại cường đại nhất trong vũ trụ, sống lâu như vậy, tự nhiên vô địch!

Cơ Bất Bại hừ lạnh nói, mặt mũi tràn đầy tự đắc, phảng phất như đang nói mình.

Tử Đạo trợn trắng mắt nói:

- Thôi đi, kém chút liền bị diệt tộc.

- Không thể nói như vậy, trong chủng tộc đương đại, Cực Viêm Ma Thần tộc xem như tồn tại sống lâu nhất, cho dù chỉ còn lại một vị, nhưng Nhân Tộc so sánh, còn lộ ra vô cùng trẻ.

Hoắc Trấn Dư lắc đầu nói, rõ ràng rất tôn sùng Viêm Ma Thần Cực.

------oOo------

Chương 1519: Quý Long Uyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Bất Bại nghe Hoắc Trấn Dư nói, càng thêm đắc ý, còn ném cho Tử Đạo một ánh mắt, làm Tử Đạo mắt trợn trắng.

Chúng nhân đi vào trong hẻm núi, khi bọn hắn xâm nhập ngàn mét, gió lạnh càng lúc càng lớn, Tôn Ngộ Không đi ở phía trước không thể không bạo phát pháp lực, giúp chúng nhân ngăn cản hàn phong.

Trong hẻm núi tia sáng tương đối tối tăm, ven đường khắp nơi đều là bạch cốt, các loại sinh linh đều có, thậm chí không thiếu thi cốt cự thú, kéo dài mấy ngàn thước, nhìn thấy mà giật mình.

Tiếp tục đi tới, bọn hắn chợt thấy một tòa Thạch Bi, trên đó viết Huyết Tự, vô số năm gió táp mưa sa, để nó trở nên có chút mơ hồ, nhưng vẫn có thể nhận ra.

- Ta Võ Tuyên đại đế, ngang dọc cả đời, ngộ nhập Bát Hoang, cuối cùng đánh không lại thiên số!

Võ Tuyên đại đế?

Tần Quân nhíu mày, đây không phải nhân vật truyền thuyết của Huyền Đương vũ trụ sao.

Trong Thần Thoại Thương Thành còn có Thần thông của Võ Tuyên đại đế, Võ Tuyên Thần Phạt, giá trị gần 3000 ức danh khí, có thể thấy được Võ Tuyên đại đế cường đại.

- Võ Tuyên sao.

Tử Đạo lộ ra một tia hồi ức, ai thán nói:

- Võ Tuyên ngược lại là một đời anh hùng, nguyên lai ngộ nhập Bát Hoang.

- Ồ? Chẳng lẽ ngươi biết hắn?

Cơ Bất Bại kinh ngạc hỏi, Tần Quân càng nhìn hai người bọn họ càng không thích hợp.

Thần thái của Cơ Bất Bại, làm sao có loại cảm giác giống như ăn dấm?

Phi!

Đây là cha của trẫm kiếp trước, không thể đoán mò.

Tần Quân lắc đầu, khu trừ tạp niệm.

Hoắc Trấn Dư khinh thường cười nói:

- Một vị tiểu bối Vô Danh, cũng xứng xưng anh hùng?

Võ Tuyên đại đế có lẽ ở Huyền Đương vũ trụ tiếng tăm lừng lẫy, nhưng đặt ở Nội vũ trụ, ở trước mặt Thánh Quân, xác thực không tính được anh hùng.

Ánh mắt của Tử Đạo lấp lóe, không có tiếp tục nói chuyện.

Hoắc Trấn Dư tự chuốc nhục nhã, tiếp tục dẫn đường.

Sau đó, bọn hắn lại gặp không ít Thạch Bi, không thiếu hào kiệt trong Nội vũ trụ, để Lâm Ngọc Kỳ nhìn mà than thở.

Mặc dù anh hùng khí phách, pháp lực vô tận, cũng vẫn lạc ở trong Bát Hoang, không người biết.

- Hoắc Thánh Quân có thể ngang dọc Bát Hoang không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, vừa rồi hắn đã biết được thân phận của Hoắc Trấn Dư, khiến cho thái độ của hắn trở nên trêu tức.

Xưng hô Hoắc Thánh Quân từ trong miệng Tần Quân truyền ra, để Hoắc Trấn Dư cảm giác vô cùng chói tai.

- Ngang dọc không dám nói, chỉ cần không thâm nhập chỗ sâu nhất của Bát Hoang, ra vào Bát Hoang không thành vấn đề.

Hoắc Trấn Dư trả lời, ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không cùng Bồ Đề Tổ Sư, khóe miệng hắn co giật.

Tần Quân ngược lại có thể ngang dọc Bát Hoang, cái này khiến hắn rất khó chịu.

Lúc này, sau lưng truyền đến tiếng bước chân, đám người Tần Quân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử máu me khắp người đang chạy đến, rõ ràng là Thiết Thư Thánh lúc trước gặp phải.

Thiết Thư Thánh tay cầm Đao Kiếm, bước nhanh chạy tới, trên mặt vẫn treo nụ cười hưng phấn.

- Gia hỏa này làm sao còn chưa chết?

Tần Quân kinh ngạc hỏi, Hoắc Trấn Dư cũng nhìn lại, biểu lộ cổ quái.

Thiết Thư Thánh lần nữa chạy qua bên cạnh đám người Tần Quân, lại một lần không nhìn đám người Tần Quân.

Nhưng hắn rất nhanh thì dừng bước lại, kinh ngạc quay đầu, nhìn về phía

Hoắc Trấn Dư nói:

- Hoắc bá phụ, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Hoắc Trấn Dư tức giận khoát tay nói:

- Ai là bá phụ của ngươi, cút sang một bên!

Thiết Thư Thánh chạy về, đến trước mặt Hoắc Trấn Dư, xoa tay nói:

- Hoắc bá phụ, không nghĩ tới Bát Hoang hung hiểm như thế, nếu không ngươi ta liên thủ đi?

Hoắc Trấn Dư trợn trắng mắt, ngữ khí chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói:

- Uổng cho ngươi còn là vạn cổ yêu nghiệt, có thể đứng đắn một chút hay không, vô luận đi chỗ nào cũng lỗ mãng, nếu ngươi chết rồi, cha ngươi sẽ bị điên!

- Không quan tâm hắn.

Thiết Thư Thánh không thèm để ý chút nào nói.

Lý Nguyên Bá thấy khó chịu, nhịn không được mắng:

- Các ngươi ôn chuyện xong chưa!

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Hoắc Trấn Dư tái nhợt, Thiết Thư Thánh nhìn về phía Lý Nguyên Bá, giận mắng:

- Ngươi là ai?

Thoại âm rơi xuống, trong mắt Lý Nguyên Bá lóe lên một vòng hung lệ, lúc này cất bước mà ra, đi tới trước mặt Thiết Thư Thánh, đấm ra một quyền.

------oOo------

Chương 1520: Quý Long Uyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Thiết Thư Thánh không sợ hãi chút nào, huy quyền đối kích.

Phịch một tiếng!

Thiết Thư Thánh thổ huyết bay ra ngoài, nện lên vách núi, ném ra một cái thật sâu, sống chết không rõ.

Tuy hắn mới vào Thánh Nhân cảnh, nhưng làm sao địch nổi Thánh Nhân cảnh trung kỳ Lý Nguyên Bá?

- Ngươi…

Hoắc Trấn Dư trừng mắt, nhưng Bồ Đề Tổ Sư ở bên cạnh, hắn chỉ có thể nhìn, không dám hỗ trợ.

Tần Quân cất bước tiến lên, chúng nhân đi theo, Hoắc Trấn Dư đành phải tiếp tục dẫn đường.

Để tiểu tử Thiết Thư Thánh này ăn chút đau khổ cũng tốt.

Hoắc Trấn Dư bất đắc dĩ lắc đầu, thầm than:

- Thiết hiền chất, hiện tại bá phụ ta cũng thân bất do kỷ.

Oanh một tiếng!

Thiết Thư Thánh xuyên phá vách núi, phẫn nộ đánh tới, trong mắt tràn đầy tơ máu.

Bị các loại cự thú truy sát, đã để hắn khổ không thể tả, bây giờ lại bị Lý Nguyên Bá đánh lui, hơn nữa còn là ở trước mặt Hoắc Trấn Dư, để hắn nhục nhã khó nhịn.

- Dừng tay!

Hoắc Trấn Dư cấp tốc xuất thủ, ngăn Thiết Thư Thánh lại.

Lý Nguyên Bá khinh thường liếc xéo, mấy người Tôn Ngộ Không cũng lộ ra nụ cười khinh miệt.

Tuy kẻ này thành Thánh, nhưng tâm tính thật sự là quá không được, để bọn hắn im lặng, dạng người này cũng có thể thành Thánh?

Dưới Thiên Đạo này, thành Thánh thật sự là quá trò đùa.

- Hoắc bá phụ! Ngươi làm gì vậy!

Thiết Thư Thánh tức giận gào thét nói, cha hắn cùng Hoắc Trấn Dư là bạn thân, vậy mà không giúp hắn?

Hoắc Trấn Dư trầm giọng hét lên:

- Bình tĩnh một chút, ta đã bị bọn hắn bắt, ngươi muốn chết sao?

Nghe vậy, Thiết Thư Thánh như bị sét đánh, cứ thế sững tại nguyên chỗ.

Hoắc Trấn Dư bị bắt?

Hắn vô ý thức quét về phía đám người Tần Quân, phát hiện đối phương đều khinh miệt nhìn hắn, để hắn trong nháy mắt rùng mình.

- Thì tính sao! Hoắc bá phụ chớ sợ!

Thiết Thư Thánh nổi giận gào thét nói, phảng phất như muốn cùng đám người Tần Quân đánh nhau chết sống.

Hoắc Trấn Dư nghe mà cảm động, rất có ý tứ cùng Thiết Thư Thánh chiến tử ở đây.

- Ta rời đi ngay, không liên lụy Hoắc bá phụ!

Thiết Thư Thánh chắp tay hét lên, một bộ khẳng khái chịu chết, nói vừa xong, quay đầu bỏ chạy, trong chớp mắt liền tan biến ở trong hẻm núi.

Tĩnh!

Hẻm núi trong nháy mắt yên lặng lại, chỉ có tiếng gió hô hô.

Đám người Tần Quân im lặng, Hoắc Trấn Dư càng hóa đá.

Gia hỏa này…

Hoắc Trấn Dư nhắm mắt, nắm chặt hai đấm, trên trán nổi gân xanh, hận không thể đuổi theo đánh chết Thiết Thư Thánh.

- Tiếp tục dẫn đường đi!

Tần Quân phân phó nói, Hoắc Trấn Dư thở dài một tiếng, đành phải theo sau.

Sau khi bay ra hẻm núi, Thiết Thư Thánh bởi vì quy tắc cấm bay của Bát Hoang, không thể không rơi xuống đất.

- Không được, nhất định phải cứu Hoắc bá phụ!

Thiết Thư Thánh lẩm bẩm, lập tức bay ra ngoài Bát Hoang, chuẩn bị tìm viện binh.

Cùng lúc đó, một bên khác của Bát Hoang.

Một bóng người từ trong sương mù dày đặc nhảy lên, hắn mặc Long Văn Kim Y, tóc trắng phất phới, mang theo Kim Giác Tử Ngọc quan, thắt Phượng Vũ, ở giữa cuồng phong gào thét, tóc dài phất phới, phong thái thần dị.

- Bát Hoang, ta lại tới, lần này, Quý Long Uyên ta nhất định phải lĩnh ngộ Đại Đạo vô thượng, thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh!

Lông mi hắn lạnh lùng, trong mắt lóe ra điên cuồng, mà tên của hắn ở trong Nội vũ trụ tuyệt đối là uy chấn bát phương.

Quý Long Uyên!

Một trong vạn cổ yêu nghiệt, có thể xưng vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất!

Từng đánh bại Thánh Quân, tên tuổi đã siêu việt phạm trù vạn cổ yêu nghiệt!

Hắn đã không phải lần đầu tiên đến Bát Hoang, nhưng lần này, hắn ôm quyết tâm mà đến.

------oOo------

Chương 1521: Tồn tại Siêu việt Thánh Nhân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám người Tần Quân đi mấy trăm dặm, vẫn chưa đi ra hẻm núi, phảng phất như không có cuối cùng.

Hoắc Trấn Dư đi ở phía trước, ánh mắt không ngừng quét chung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm Hoang Thần lưu lại dấu vết, nhưng để Tần Quân cảm thấy có chút không đúng.

- Bệ Hạ, phòng bị có trá.

Phục Hi truyền âm căn dặn, tuy nơi đây hẻm núi dày đặc, nhưng thấy thế nào, vị Hoang Thần kia cũng không ở chỗ này.

Khắp nơi đều là thi cốt, ngoại trừ Thiết Thư Thánh lúc trước, bọn hắn ngay cả một vật sống cũng không có gặp được.

Hơn nữa Hoắc Trấn Dư đi rất chậm, tìm kiếm rất cẩn thận, phảng phất như Hoang Thần chỉ lớn bằng con kiến.

Ánh mắt của Tần Quân lạnh lùng, nhưng không có nói chuyện.

Đội ngũ tiếp tục tiến lên, đại khái lại đi một canh giờ.

Đừng nói Hoang Thần, ngay cả một cọng lông của Hoang Thần cũng không gặp được.

Tần Quân dừng bước lại, chúng Thần Ma cũng như thế.

Hoắc Trấn Dư tiếp tục đi tới mấy bước, phát hiện sau lưng không có tiếng bước chân, thế là quay người, chỉ thấy đám người Tần Quân đang lạnh lùng nhìn hắn.

- Thế nào?

Hoắc Trấn Dư giả bộ nghi hoặc hỏi, tâm lý lại lau một vệt mồ hôi.

Để hắn thật mang đám người Tần Quân đi tìm Hoang Thần, còn không bằng tự sát, đối mặt Hoang Thần, cho dù là đám người Tần Quân cũng không chịu nổi một kích.

- Ngươi đang đùa bỡn trẫm sao?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, Tôn Ngộ Không cất bước đi về phía Hoắc Trấn Dư, sát khí đằng đằng.

Hoắc Trấn Dư vừa lui lại, vừa xấu hổ nói:

- Ta mới nói, ta chỉ có thể dẫn ngươi đi địa phương Hoang Thần xuất hiện qua, nếu như ta gặp qua Hoang Thần, ta còn có thể sống sao?

- Vậy vì sao ngươi biết Hoang Thần tới qua nơi này?

Tần Quân nheo mắt lại hỏi, ngữ khí không kiên nhẫn.

Hoắc Trấn Dư giải thích nói:

- Ta ở Bát Hoang hơn vạn năm thời gian, nhận biết không ít hung thú của Bát Hoang, nghe chúng nó nhắc qua.

- Thật sao?

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, bắt đầu do dự, không biết có nên tiếp tục đi theo không.

Tôn Ngộ Không nhìn chằm chằm Hoắc Trấn Dư, để phòng hắn đào tẩu.

Cơ Bất Bại hừ lạnh nói:

- Giết hắn đi, tự chúng ta tìm kiếm!

Thân là gia chủ của Cực Viêm Ma Thần tộc, hắn muốn giết ai thì giết, từ trước tới giờ không do dự.

Hoắc Trấn Dư nghe xong, lập tức gấp, vội vàng nói:

- Ta không có lừa ngươi, lời nói của ta câu câu là thật!

- Bồ Đề, phong ấn hắn ở nơi này!

Tần Quân trầm giọng nói, thoại âm rơi xuống, Bồ Đề Tổ Sư xuất hiện ở trước mặt Hoắc Trấn Dư, phất trần vung đi, phiến vào trong vách núi, toàn bộ hẻm núi rung động kịch liệt.

Bồ Đề Tổ Sư tay phải bóp ấn, trong miệng niệm vài câu, nhìn Hoắc Trấn Dư liên đạn ba chỉ, ba đạo hào quang oanh ra, Hoắc Trấn Dư bay vào trong sơn động.

- Phong ấn hắn mấy trăm năm đi, hừ!

Tần Quân hừ nói, hắn xem như nhân từ, không có tức giận giết Hoắc Trấn Dư, chỉ phong ấn mấy trăm năm.

Đối với loại tồn tại như Hoắc Trấn Dư mà nói, mấy trăm năm rất ngắn.

- Tần Thiên Đế! Ngươi…

Tiếng gầm gừ phẫn nộ của Hoắc Trấn Dư truyền đến, lúc này, hẻm núi bỗng nhiên lay động kịch liệt, mặt đất dưới chân đám người Tần Quân bắt đầu vỡ ra.

Một cỗ Ma khí đen nhánh dày đặc theo kẽ đất tràn ra, Bồ Đề Tổ Sư cả kinh huy động phất trần, kéo mọi người ra hẻm núi.

Bay lên bầu trời, nhìn lại xuống dưới, chỉ thấy hẻm núi hùng vĩ to lớn bắt đầu sụp đổ, bụi đất bay cao, như muốn xông ra sương mù.

- Ma khí thật kinh người!

Tử Đạo kinh hãi nói, thần sắc mọi người đều ngưng trọng, bao quát Tôn Ngộ Không.

Tần Quân càng hãi hùng khiếp vía, cỗ Ma khí này quá cường đại, thậm chí không kém Tôn Ngộ Không lúc phát cuồng.

Hưu...

Hoắc Trấn Dư thừa dịp loạn bay ra, phong ấn còn chưa thành công liền gặp dị biến, để hắn may mắn không thôi.

- Cỗ Ma khí này chẳng lẽ là…

------oOo------

Chương 1522: Tồn tại Siêu việt Thánh Nhân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoắc Trấn Dư tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt kịch biến, rùng mình.

Hắn bay về phương xa, lúc này, một cái xúc tu do Ma khí ngưng tụ thành cuốn lấy hắn, sau đó dùng lực kéo một cái, Hoắc Trấn Dư lại bị giật xuống.

- Đáng giận!

Hoắc Trấn Dư vừa sợ vừa giận, ra sức tránh thoát, đáng tiếc chỉ có thể để tốc độ của xúc tu Ma khí giảm một chút.

- Chẳng lẽ là tồn tại siêu việt Thánh Nhân?

Tần Quân nhíu mày hỏi, Hoắc Trấn Dư là Thánh Nhân cảnh viên mãn, đối phương không hiển lộ bản tôn liền có thể trói buộc Hoắc Trấn Dư, thực lực thâm bất khả trắc.

- Rút lui đi, ta cũng nhìn không thấu tu vi của đối phương!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói, nói xong, tay áo vung lên, hút mọi người vào trong tay áo, sau đó hắn hóa thành vô số Kim Liên, phiêu tán ở trên không trung.

Hoắc Trấn Dư nhìn thấy bọn hắn biến mất, càng thêm lo lắng.

Hắn cắn răng, một chưởng vỗ lên chân trái, máu tươi vẩy ra, chân trái tách rời thân thể, mà xúc tu Ma khí chỉ bắt lấy chân trái của hắn, khiến cho hắn lập tức thoát ly trói buộc, bộc phát ra tốc độ nhanh nhất phóng về phía chân trời.

Sau khi hắn rời đi, đại địa trong vòng nghìn dặm ầm vang sụp đổ.

Ma khí cuồn cuộn lượn lờ ở trên đại địa, bao phủ từng tòa núi cao, dần dần ngưng tụ thành một Ma Ảnh.

- Đã rất lâu a, cảm giác ngủ một giấc này thật thoải mái, thật muốn tiếp tục ngủ!

- Tên Hoang Thần kia vô duyên vô cớ vì sao muốn phát ra thần thức? Nhiễu thanh mộng của ta!

Ma Ảnh tựa hồ duỗi người, âm thanh phiêu miểu, khó tìm căn nguyên.

- Cũng không biết ngủ bao lâu, thật đói!

Thanh âm của Ma ảnh càng ngày càng yếu ớt, thân hình hóa thành khói đen tiêu tán, Ma khí cuồn cuộn cũng bắt đầu tiêu tán, để đại địa một lần nữa hiển hiện ra.

Bồ Đề Tổ Sư đi tới trên một đỉnh núi, thả đám người Tần Quân ra.

Mọi người thở dốc, Lý Nguyên Bá tim đập nhanh nói:

- Cỗ Ma khí ban nãy kia?

- Đối phương tuyệt đối là Thiên Đạo Chí Thánh, tồn tại siêu việt Thánh Nhân!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói, vừa rồi Ma khí cho hắn cảm giác cực kỳ

nguy hiểm, trong lòng bất an cho dù đến bây giờ cũng không cách nào tán đi.

Thiên Đạo Chí Thánh!

Thần sắc của mọi người chấn động.

Ánh mắt của Tôn Ngộ Không sáng lên, hỏi:

- Trên Thánh Nhân là Thiên Đạo Chí Thánh sao?

Ngọc Đỉnh chân nhân, Như Lai, Chúc Cửu Âm, Lâm Ngọc Kỳ nghe được rất hiếu kỳ, Thánh Nhân đối với bọn hắn mà nói đều rất xa xôi, chớ nói chi là Thiên Đạo Chí Thánh.

Thao Thiết nắm lấy chân Tần Quân, run lẩy bẩy, rõ ràng bị dọa sợ.

- Ngay cả ngươi cũng không có nắm chắc đối kháng sao?

Tần Quân nhìn chằm chằm Bồ Đề Tổ Sư hỏi.

Bồ Đề Tổ Sư là át chủ bài lớn nhất của hắn.

Đối với cái này, Bồ Đề Tổ Sư trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu, để tâm Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Tất cả mọi người bắt đầu bất an.

Tần Quân bỗng nhiên nhìn Như Lai nói:

- Như Lai, có muốn mạnh hơn không!

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

Như Lai càng ngây ra như phỗng, đầu óc không kịp phản ứng.

- Ta muốn!

Như Lai vội vàng trả lời, Cơ Bất Bại cùng Tử Đạo trừng to mắt, chẳng lẽ Tần Quân lại muốn thi triển Thần thông thần bí?

- Hệ thống, để Như Lai cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, dù sao những Thần Ma này đều đã biết hắn có thể làm cho thủ hạ mạnh lên, hắn cũng lười tránh hiềm nghi, chính diện triển lãm một phen, còn có thể chấn nhiếp bọn hắn.

- Đinh! Như Lai bắt đầu cực hạn giác tỉnh!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, một lỗ đen xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tần Quân, cấp tốc hút Như Lai vào trong đó.

Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân, Cơ Bất Bại, Tử Đạo nhìn trợn mắt hốc mồm, Lâm Ngọc Kỳ cũng trừng lớn đôi mắt đẹp.

Đây là Thần thông gì?

Dù là Cơ Bất Bại cũng không cách nào nhìn thấu hắc động vừa rồi kia.

------oOo------

Chương 1523: Thái Sơ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn đi đâu vậy?

Cơ Bất Bại tò mò hỏi, Tử Đạo cũng tràn đầy nghi hoặc, bọn hắn không có cảm giác được Không Gian ba động, nhưng mới vừa rồi hắc động kia xác thực xuất hiện.

- Vừa rồi đó là cái gì?

Hậu Thổ kinh ngạc hỏi, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy dị sắc.

Không nghĩ tới Tần Quân bất quá Đại La Thủy Tiên, vậy mà nắm giữ thần thông ngay cả Thánh Nhân cũng nhìn không thấu.

- Ài! Như Lai lão nhi muốn bay lên trời!

Lý Nguyên Bá cảm thán nói.

Dương Tiễn, Phục Hi, Tôn Ngộ Không đều lộ ra vẻ phức tạp, Như Lai sẽ trở nên mạnh như thế nào?

- Bệ hạ rốt cuộc có lai lịch ra sao?

Lâm Ngọc Kỳ nhìn nam tử trước mắt, không khỏi xuất thần.

Mới đầu nàng còn tưởng rằng Tần Quân là con cháu đại thế lực, hiện tại xem ra, cũng không phải như thế.

Mặc dù Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Chúc Cửu Âm không có nói chuyện, nhưng trong lòng cũng tràn đầy khiếp sợ, vừa rồi hắc động hút Như Lai vào là thủ đoạn gì?

Đối mặt mọi người ngạc nhiên, Tần Quân cười thần bí, không có giải thích.

Hôm nay hắn cũng không sợ hệ thống bị bại lộ, hơn nữa tuy mọi người thấy được hắc động, nhưng cũng không biết là hệ thống.

Thậm chí nói, đại bộ phận bọn hắn không biết hệ thống là như thế nào.

Trừ khi đi qua thế giới văn minh có khoa học kỹ thuật.

Bồ Đề Tổ Sư hít sâu một hơi, hắn bỗng nhiên cảm giác bảo tọa thứ nhất của mình muốn dao động.

Ở trong Đại Tần Thiên Đình, bảo tọa đệ nhất cường giả là có tiếng thay phiên ngồi.

Mặc dù hắn đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, hắn lại có thể bảo trì bao lâu?

Lần này là Như Lai.

Lần sau có thể là Phục Hi, Chúc Cửu Âm.

Ngay lúc này, Hoắc Trấn Dư bỗng nhiên bay tới, hắn đã đoạn chân trái lộ vẻ rất thê thảm, sau lưng bay huyết hoa, vừa nhìn thấy đám người Tần Quân, ánh mắt hắn lập tức sáng lên, vội vàng bay tới.

- Tại sao gia hỏa này lại đến?

Tôn Ngộ Không nói thầm một tiếng, những người còn lại cũng nghi hoặc.

Không có bị phong ấn đã không tệ, lại vẫn dám bay tới!

- Tần Thiên Đế! Ta có việc bẩm báo!

Hoắc Trấn Dư gấp giọng nói, lời còn chưa dứt, hắn đã tới trên đỉnh núi.

Tôn Ngộ Không nâng bổng quát:

- Ngươi có chuyện gì? Là muốn chết sao?

Hoắc Trấn Dư vội vàng khoát tay nói:

- Không có không có! Là tà ma vừa rồi kia!

Tần Quân nghe xong, lập tức cảm thấy hứng thú, khiêu mi nói:

- Nói đi!

Những người còn lại cũng như thế, vừa rồi Ma khí kia thật sự quá kinh người, bọn hắn chưa bao giờ cảm thụ qua Ma khí kinh khủng như vậy, rất khó tưởng tượng bổn tôn sẽ mạnh mẽ như thế nào.

- Ma này chính là một trong mấy nhân vật khủng bố nhất của Bát Hoang, gần với Hoang Thần, nghe nói hắn là Thủy Tổ Cổ Ma Tộc, vô cùng cường đại, Thiên Đạo cũng không làm gì được hắn, hắn ở Bát Hoang ngủ say vô số năm, mỗi lần thức tỉnh đều có vô số sinh linh chết thảm, thậm chí vũ trụ tan vỡ.

- Trước sở dĩ ta cẩn thận, chính là sợ quấy nhiễu hắn.

Mặt mũi Hoắc Trấn Dư tràn đầy đắng chát, nguyên lai tưởng rằng đây chẳng qua là truyền thuyết, không nghĩ tới viễn cổ Ma Tổ thật sự ngủ say

ở trong hẻm núi kia, còn thức tỉnh!

- Thật sự?

Tôn Ngộ Không hồ nghi hỏi ngược lại:

- Nguy hiểm như vậy, ngươi còn tới?

Hoắc Trấn Dư lúng túng không thôi, không biết giải thích như thế nào.

Tần Quân hỏi.

- Vị Ma Tổ kia tên gì?

- Thái Sơ!

Cái tên này lại để cho tất cả mọi người nhíu mày.

Ý tứ của Thái Sơ, thường thường là chỉ vũ trụ bắt đầu.

Lấy cái tên này, có thể thấy được lai lịch của Ma Tổ lâu xa ra sao.

- Được rồi, ngươi có thể cút.

Tần Quân khoát tay nói, sau khi biết được Thái Sơ Ma Tổ, Hoắc Trấn Dư đối với hắn mà nói liền vô dụng.

Hoắc Trấn Dư không muốn cứ như vậy rời đi, hắn cắn răng nói:

------oOo------

Chương 1524: Thái Sơ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thái Sơ xuất thế, chắc chắn sẽ nhấc lên gió tanh mưa máu, Bát Hoang nói không chừng sẽ bị huyết tẩy, các ngươi giúp ta đoạt được Thương Vũ Châu, ta tất hồi báo! Linh Thạch Pháp bảo hết thảy không là vấn đề!

Cái thằng này đến bây giờ còn băn khoăn Thương Vũ Châu.

- Trẫm muốn Hỗn Độn Linh Bảo, ngươi có không?

Tần Quân mỉa mai cười nhạo nói, gia hỏa này quả nhiên là không muốn sống nữa.

Song phương đã thành quan hệ đối lập, hắn còn dám mời Tần Quân hỗ trợ?

- Có thể!

Hoắc Trấn Dư cắn răng nói, vì Thương Vũ Châu, hắn không tiếc bất cứ giá nào.

Ồ?

Tần Quân bất ngờ nhìn về phía hắn, cười hì hì nói:

- Vậy Hỗn Độn Chí Bảo đâu!

Hoắc Trấn Dư nghe xong, lập tức trừng to mắt, khoát tay nói:

- Loại vật trấn giáo này, ta làm sao có?

Con ngươi của Tần Quân đảo một vòng, một kiện Hỗn Độn Linh Bảo là giá trị mấy trăm tỷ danh khí, không kiếm cũng uổng.

Dù sao hiện tại hắn cũng không có manh mối tìm kiếm Hoang Thần.

- Dẫn đường đi!

Tần Quân phất tay áo nói, Hoắc Trấn Dư mừng rỡ không thôi, bởi vì chỉ có một chân, khiến cho hắn như Kim Kê Độc Lập nhảy nhảy, có chút buồn cười.

Cứ như vậy, đám người Tần Quân đi theo Hoắc Trấn Dư tới chỗ Thương Võ.

Sự xuất hiện của Thái Sơ Ma Tổ cũng không làm kinh động cả Bát Hoang,

bởi vì Bát Hoang quá lớn.

Một khi hắn thức tỉnh, sẽ biến mất trong khoảng thời gian ngắn, phảng phất như không xuất hiện qua.

…

Nội Vũ Trụ, trong tinh không sáng chói.

Nam Tinh Dạ xuyên toa bầy vẫn thạch, hắn chỉ có nguyên thần, như quang ảnh bay đi.

Khoảng cách Thánh môn đại chiến đã qua mấy ngày, cả vũ trụ đều coi hắn là chê cười, khiến cho hắn khó có thể chịu được khuất nhục.

Sư đệ của hắn hầu như tất cả đều chết thảm, thù này đương nhiên sẽ không cứ như vậy bỏ qua.

- Tần Thiên Đế! Thù này không báo, ta uổng làm Thánh Quân!

Nam Tinh Dạ vừa nghĩ tới mặt mũi của Tần Quân cùng Tôn Ngộ Không, liền hận đến khuôn mặt vặn vẹo.

Đường đường Thánh môn, bị hủy như vậy, hắn đến hiện tại cũng không thể tiếp nhận sự thật.

Hắn ở Thánh môn đầu nhập vào bao nhiêu tài nguyên cùng thời gian, sư đệ của hắn tất cả đều vẫn lạc, hắn cần bao nhiêu năm mới có thể trở lại cao độ bây giờ?

Rất nhanh, hắn liền bay ra bầy vẫn thạch, phía trước là một đảo lớn tựa như kén ve, ở trên đảo tọa lạc rất nhiều tháp cao, vô số sinh linh bay vào bay ra.

…

Bát Hoang.

Trong sa mạc vô biên, đám người Tần Quân đi theo Hoắc Trấn Dư tiến tới.

- Thương Võ giấu ở chỗ này, gia hỏa này quá cường đại, có thể nói nhân vật hàng đầu trong Thánh Nhân, phòng ngự càng là mạnh mẽ đến đáng sợ.

Hoắc Trấn Dư nhìn đám người Tần Quân dặn dò, vừa nghĩ tới sẽ được Thương Vũ Châu, hắn thật hưng phấn khó nhịn.

- Phòng ngự? Ở trước mặt Hỗn Độn Tử Kim Bổng của ta, phòng ngự chính là một chuyện cười!

Tôn Ngộ Không khinh thường nói, nghe mà Hoắc Trấn Dư mắt trợn trắng.

Những người còn lại đều tỏ ra có chút khẩn trương, đây chính là tồn tại Thánh Nhân Cảnh viên mãn cũng không làm gì được.

- Phía trước có cái gì.

Bồ Đề Tổ Sư mở miệng nói, để cho mọi người nhìn về phía trước.

Đập vào mắt đều là bão cát, vượt qua nghìn mét sẽ không thể thấy vật, căn bản nhìn không tới những sinh linh khác.

Nhưng Bồ Đề Tổ Sư là Thiên Đạo Chí Thánh, cảm giác của hắn không thể khinh thường.

Lý Nguyên Bá lấy ra Kiền Khôn Xích, hùng hùng hổ hổ nói:

- Súc sinh! Còn không mau đi ra!

Dương Tiễn cũng muốn tham chiến, lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao.

Thần Ma còn lại thật không có tâm hiếu chiến lớn như vậy, kể cả Cơ Bất Bại.

Thời khắc này cả trái tim của Cơ Bất Bại đều đặt ở trên người Hoang Thần, hắn thúc giục nói:

- Các ngươi nhanh giải quyết đi! Tốt nhất cùng tiến lên!

- Thương Võ! Còn không mau cút ra!

Hoắc Trấn Dư lên tiếng hô, tiếng nói hạ xuống, một cỗ sát ý mênh mông từ dưới nền đất truyền đến, cả sa mạc rung động kịch liệt, bão cát che bầu trời.

Tôn Ngộ Không thả người nhảy lên, Bồ Đề Tổ Sư vung tay phải, một đóa kim liên bay ra, treo ngược ở trên đỉnh đầu mọi người, tỏa ra kim quang bao vây bọn hắn.

------oOo------

Chương 1525: Một tay chế phục Thánh Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không nện xuống một gậy, bão cát cuồng bạo bị ép tới biến hình, hình thành hình lõm to lớn, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

Khó mà hình dung lực lượng bá đạo ầm vang rơi xuống, sa mạc bị nện bạo, cát đá bay lên cuồn cuộn, như sóng biển đánh úp về phía bốn phương tám hướng.

- Ngươi dám!

Một tiếng hét phẫn nộ tràn ngập uy nghiêm nổ vang, Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn đồng thời khởi hành, tan biến ở trong bão cát cuồn cuộn, Hoắc Trấn Dư thì trực tiếp chui vào lòng đất.

Đứng ở trong kim quang, Tần Quân không cách nào nhận ra tình hình chiến đấu, trong lúc mơ hồ, hắn nhìn thấy chỗ sâu trong bão cát xuất hiện một hắc ảnh to lớn, như ẩn như hiện.

Ở trước mặt hắc ảnh, bọn hắn lộ ra vô cùng nhỏ bé.

- Thánh Nhân cảnh viên mãn, cách Thiên Đạo Chí Thánh rất gần!

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói, không hổ là tồn tại có thể làm cho Thánh Quân bó tay.

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh liên tiếp, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn toàn lực đại chiến Thương Võ.

Hai mắt của Tôn Ngộ Không bắn ra hai đạo kim quang, chiếu mở bão cát, khiến cho Thương Võ hiển hiện ra.

Đây là một cái đầu lâu giống như Đường Lang, hiện lên màu tím sậm, chỉ là độ rộng của đầu lâu đạt tới ngàn trượng, bốn con mắt vô cùng âm độc, giống như núi cao màu xanh biếc khảm nạm ở trên đầu, thân thể như Tích Dịch, trên lưng mọc đầy lưỡi đao bén nhọn.

Quái vật khổng lồ!

Nhưng bọn người Tôn Ngộ Không cũng không sợ nó, trong đó Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn càng thi triển ra Pháp Thiên Tượng Địa, biến thành vạn trượng.

Tuy Lý Nguyên Bá chưa biến thân, nhưng Càn Khôn Xích lại biến lớn, trong lúc huy động, cuồng phong gào thét mấy ngàn vạn dặm, thậm chí càng xa, lại thêm Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn cùng Thương Võ, trong phạm vi trăm vạn dặm hóa thành tuyệt địa, hạt cát hóa thành lợi khí giết người, cực kỳ sắc bén.

Oanh...

Lý Nguyên Bá như đạn pháo bị đánh bay, thân hình ngang qua bão cát, trọn vẹn bay ra ngoài mấy ức dặm, cuối cùng nhập vào trong một ngọn núi cao, chấn động đến cả ngọn núi vỡ vụn.

- Đáng giận!

Lý Nguyên Bá cắn răng mắng, tay phải vỗ vách núi, lực lượng cường đại chấn động đến hắn lần nữa lao về phía Thương Võ.

Tôn Ngộ Không không ngừng vung vẩy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, nện ở trên người Thương Võ, sửng sốt không cách nào tạo thành tổn thương, nhưng lại để Thương Võ liên tục gào thét, hắn là cũng bị thương.

- Con khỉ thúi!

Thương Võ gào thét nói, Hỗn Độn Tử Kim Bổng dù sao cũng là Hỗn Độn Linh bảo, nặng nề cứng rắn, cho dù phòng ngự của nó kinh người, nếu như một mực bị nện, sớm muộn gì cũng sẽ bị nện nội thương.

Dương Tiễn cầm Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, Chí Tôn pháp nhãn ở giữa mi tâm thỉnh thoảng bắn ra chùm sáng, cũng có thể nhiễu loạn Thương Võ.

Thương Võ bị vây công đến tức giận, bỗng nhiên cúi đầu gào thét một tiếng, ngay sau đó lưỡi đao trên lưng sống lưng bắn ra, bắn về phía Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không, tốc độ quá nhanh, để cho bọn họ không kịp né tránh, liên tiếp bị đâm thương.

- Thật mạnh.

Chúc Cửu Âm thì thào nói, hắn không cách nào thấy rõ ràng tình hình chiến đấu cụ thể, nhưng có thể cảm nhận được cỗ khí thế áp bách, hơn nữa bọn hắn còn ở trong vòng kim quang.

- Xem ra không có mấy ngày mấy đêm, là rất khó phân ra thắng bại.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu cười nói, bộ dáng nhẹ như mây gió tựa hồ không có để Thương Võ vào mắt.

Oanh một tiếng!

Hoắc Trấn Dư bỗng nhiên phá đất bay ra, xuất hiện ở ngoài vòng kim quang, trên tay hắn cầm một hạt châu lớn màu đỏ, bên trong phảng phất như cất giấu một vũ trụ, vô số sao trời tô điểm trong đó.

Thương Võ châu!

- Chúng ta có thể rút lui!

Hoắc Trấn Dư hưng phấn nói, lấy được Thương Võ châu, hắn liền có hi vọng đột phá Thiên Đạo Chí Thánh, trở thành Chúa Tể vô thượng.

Hưu...

Đúng lúc này, một âm thanh truyền đến, chỉ thấy trong bão cát, một vệt

kim quang bay vọt đến, khí thế trùng thiên, để sắc mặt của Hoắc Trấn Dư kịch biến.

- Quý Long Uyên! Như thế nào là hắn!

Hoắc Trấn Dư sợ hãi nói, đối với Quý Long Uyên, hắn là vô cùng kiêng kỵ.

------oOo------

Chương 1526: Một tay chế phục Thánh Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Danh xưng vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, Quý Long Uyên đã trở thành tồn tại hoành hành vô kỵ trong Nội vũ trụ, địa vị không kém Cửu Thánh Quân chút nào.

- Hoắc Thánh Quân! Bảo bối này, ta muốn!

Thanh âm của Quý Long Uyên truyền đến, vô cùng bá đạo, hoàn toàn không để Hoắc Trấn Dư ở trong lòng.

Quý Long Uyên?

Tần Quân nghe được Hoắc Trấn Dư gọi, trong lòng nghi hoặc, cái này lại là người nào?

- Quý Long Uyên? Chẳng lẽ là vị vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất kia?

Phục Hi kinh nghi nói, hiển nhiên nghe qua cái tên này.

Tử Đạo biến sắc, năm đó hắn đến Nội vũ trụ xông xáo, tên tuổi của Quý Long Uyên đã như mặt trời giữa trưa, như là Hạo Nhật, quang mang vạn trượng, hiện nay càng trở thành cường giả hạng nhất.

Lâm Ngọc Kỳ trừng mắt nhìn, từ khi đi theo Tần Quân, nàng phát hiện nhân vật trong truyền thuyết đều liên tiếp xuất hiện, loại cảm giác này rất kỳ diệu.

Rất nhanh, Quý Long Uyên đi tới trên không Hoắc Trấn Dư, lần này, hắn thay đổi áo bào màu đen, bão cát hô hô thổi tới, áo bào phần phật, Phượng Vũ trên đầu cũng lay động, hắn nhìn Hoắc Trấn Dư, tựa như đang nhìn một hạt cát.

Hoắc Trấn Dư làm sao có thể giao ra?

Hắn cố nén phẫn nộ, trầm giọng nói:

- Quý Long Uyên, ngươi nhất định phải bá đạo như vậy sao?

- Ừm? Không giao sao?

Quý Long Uyên khinh miệt hỏi, dư quang liếc nhìn đám người Tần Quân, chuẩn xác mà nói là rơi vào trên người Bồ Đề Tổ Sư.

Tuy bọn người Cơ Bất Bại, Tử Đạo là Thánh Nhân, nhưng không cách nào gây nên hứng thú của hắn, ngược lại là Bồ Đề Tổ Sư để hắn nhìn không thấu.

- Không phải là Thiên Đạo Chí Thánh chứ?

Quý Long Uyên thầm nghĩ, cho dù là Thiên Đạo Chí Thánh, hắn cũng không sợ.

Hoắc Trấn Dư không nói gì, bên ngoài thân biến thành kim sắc, Ngưu Giác kim trượng xuất hiện, trên vai, bắp thịt phồng lên, trong nháy mắt tiến vào trạng thái lâm chiến.

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình! Cho dù là Triệu Hàn Dao trong Cửu Thánh Quân, cũng không phải là đối thủ của ta, ngươi có tư cách gì có thể thắng?

Quý Long Uyên khinh miệt cười nói, để sắc mặt của Hoắc Trấn Dư càng thêm khó coi.

Triệu Hàn Dao, chính là tồn tại mạnh nhất trong Cửu Thánh Quân, nghe nói tùy thời có thể siêu việt Thánh Nhân cảnh.

Vì bảo vệ Thương Võ châu, Hoắc Trấn Dư xuất thủ trước.

Hai tay huy quyền mà ra, hai đạo Kim Long gào thét, phát động bão cát cuồn cuộn, muốn thôn phệ Quý Long Uyên.

Thân hình của Quý Long Uyên thoắt một cái, trong nháy mắt đi tới sau lưng Hoắc Trấn Dư, tốc độ nhanh đến để đồng tử của Hoắc Trấn Dư phóng đại.

- Hoắc Trấn Dư, lá gan của ngươi càng lúc càng lớn a!

Ánh mắt của Quý Long Uyên băng lãnh, mơ hồ lóe ra hàn mang.

Đang khi nói chuyện, hắn nhấc chân dùng đầu gói đâm vào trên lưng Hoắc Trấn Dư, lực lượng kinh khủng để xương sống lưng của Hoắc Trấn Dư đứt gãy, nhục thân bay tới đằng trước, đâm vào vòng kim quang, làm đám người Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Phục Hi trừng to mắt.

Tốc độ thật nhanh!

Cơ Bất Bại nắm chặt song quyền, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Quý Long Uyên.

- Thánh Nhân cảnh viên mãn, nhưng thực lực đã siêu việt Thánh Nhân cảnh!

Bồ Đề Tổ Sư híp mắt nói, đây chính là thực lực của vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất sao?

Hoắc Trấn Dư nổi giận, quay người muốn lao về phía Quý Long Uyên, nhưng mà, Quý Long Uyên đã đi tới sau lưng hắn, tay trái nhô ra, ấn đối phương xuống, thuận khe hở, hai mắt của Hoắc Trấn Dư tràn đầy hoảng sợ.

Quý Long Uyên từ trên nhìn xuống hắn, ánh mắt tràn đầy khinh miệt.

Một tay của Hoắc Trấn Dư đặt ở trên vòng kim quang, không thể động đậy, tư thái bá khí của Quý Long Uyên chấn nhiếp đám người Cơ Bất Bại.

- Gia hỏa này thật mạnh.

Phục Hi trầm giọng nói, song quyền nắm chặt, hắn uể oải phát hiện, cho dù thành Thánh, hắn cũng không thể vì Tần Quân ngăn cản hết thảy địch nhân.

------oOo------

Chương 1527: Sát Hỏa Phiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi.

Hoắc Trấn Dư ra sức giãy dụa, bốn tay chống đỡ kim quang, muốn đẩy Quý Long Uyên ra.

Quý Long Uyên thì biểu hiện rất nhẹ nhàng, phảng phất như đè xuống một tiểu hài tử, tay phải hắn đè lên mặt Hoắc Trấn Dư, tay phải cấp tốc cướp đi Thương Võ châu.

- Thương Võ châu, năng lượng ức vạn năm của Thương Võ, có thể thối thể.

Quý Long Uyên vuốt vuốt Thương Võ châu, thì thào cười nói.

- Uy, buông hạt châu kia xuống cho trẫm!

Tần Quân bỗng nhiên lên tiếng nói, gia hỏa này quá trang bức, ngay cả hắn cũng nhìn không được.

Quý Long Uyên không nhìn Tần Quân, thả người nhảy lên, đi ra ngoài trăm thước, quay người nhìn về phía Tôn Ngộ Không đang đại chiến với Thương Võ, nhẹ giọng nói:

- Yêu Hầu này rất mạnh.

Dám không nhìn trẫm?

Tần Quân cười giận dữ, trầm giọng nói:

- Bồ Đề, đoạt Thương Võ châu tới cho trẫm!

- Vâng!

Bồ Đề đáp ứng, thân hình thoắt một cái, lưu lại một phân thân chèo chống kim quang, bản thể thì lướt về phía Quý Long Uyên.

Quý Long Uyên chỉ cảm thấy một cỗ nguy cơ đánh tới, vô ý thức quay người, nhưng mà, Bồ Đề Tổ Sư càng nhanh, cực nhanh túm lấy Thương Võ châu trong tay hắn.

- Lão đạo này…

Ánh mắt của Quý Long Uyên ngưng tụ, sát cơ hiện lên.

Bồ Đề Tổ Sư dừng lại, cùng Quý Long Uyên cách xa nhau mười mét, tay trái nắm Thương Võ châu, nhẹ giọng cười nói:

- Đây là đồ vật của Bệ Hạ nhà ta, ngươi không thể đoạt!

- Muốn chết!

Quý Long Uyên lôi đình xuất thủ, cho dù biết được đối phương là Thiên Đạo Chí Thánh, hắn vẫn không sợ.

Tay phải mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa đánh tới, ánh mắt của Bồ Đề Tổ Sư bình thản, tay phải đối chưởng mà đi.

Song chưởng tấn công, cuồng phong tứ ngược, phương viên trăm dặm bị chấn tan, Hoắc Trấn Dư mới từ trên vòng kim quang rơi xuống bị cào đến nhíu mày híp mắt.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn cùng Thương Võ đang chiến đấu tất cả đều quay đầu nhìn lại.

- Thiên Đạo Chí Thánh!

Thương Võ hoảng sợ nói, dọa đến nó vội vàng đào đất lẩn trốn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn đều kinh ngạc nhìn Quý Long Uyên cùng Bồ Đề Tổ Sư đối chưởng.

- Đó là ai?

Lý Nguyên Bá hỏi, lại có người có thể cùng Bồ Đề Tổ Sư đối chưởng, chẳng lẽ cũng là tồn tại siêu việt Thánh Nhân cảnh.

- Ngươi đến cùng là ai?

Quý Long Uyên híp mắt, lạnh giọng hỏi.

Bất luận Thiên Đạo Chí Thánh nào, đều là tồn tại uy danh hiển hách trong Nội vũ trụ, nhưng hắn chưa bao giờ thấy Bồ Đề Tổ Sư.

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói:

- Tọa hạ của Tần Thiên Đế, Bồ Đề Tổ Sư!

Tần Thiên Đế?

Ánh mắt của Quý Long Uyên càng thêm băng lãnh, trước khi đi vào Bát Hoang, hắn cũng đã được nghe nói Tần Thiên Đế, gần nhất ở trong Nội vũ trụ huyên náo xôn xao, diệt Thánh Môn, Thiên Hổ Tông, ngay cả Cổ Phật giới cùng Tô Đế Tông cũng bị đối phương giết rất nhiều Thánh Nhân.

- Hừ! Tần Thiên Đế lại như thế nào!

Quý Long Uyên thả người nhảy lên, trong nháy mắt đi tới sau lưng Bồ Đề Tổ Sư, Phượng Vũ điên cuồng lay động, tay trái bỗng dưng ngưng tụ ra một thanh kiếm kim sắc, xé rách không gian, muốn chém ngang lưng Bồ Đề Tổ Sư.

Phía sau Bồ Đề Tổ Sư trồi lên một đóa Kim Liên, coong một tiếng, sinh sinh cản lại cự kiếm kim sắc của Quý Long Uyên.

Phanh...

Bồ Đề Tổ Sư quay người quét tới một cước, đạp bay Quý Long Uyên.

Lực lượng của Thiên Đạo Chí Thánh lớn biết bao, Quý Long Uyên như lưu tinh bay qua đám người Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, tan biến ở cuối đường chân trời.

Một giây sau!

Tiếng xé gió ầm ầm mà đến, Quý Long Uyên lần nữa đánh tới, lần này, toàn thân hắn phảng phất như ngọn lửa màu vàng óng, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

Pháp lực từ trong cơ thể hắn bạo phát, ngưng tụ thành một thanh cự kiếm bao trùm thân thể, dài đến vạn mét, thế không thể đỡ, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn cả kinh vội vàng né tránh.

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

------oOo------

Chương 1528: Sát Hỏa Phiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư hừ nhẹ một tiếng, vung tay áo, một đóa Kim Liên rộng chừng vạn trượng xuất hiện ở trước mặt, vô số cánh sen bắn ra, như mưa to cùng Quý Long Uyên va chạm.

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc, đám người Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Chúc Cửu Âm khẩn trương nhìn một màn này.

- Bồ Đề thật mạnh.

Tử Đạo thì thào nói, không nghĩ tới cho dù đối mặt nhân vật như Quý Long Uyên, Bồ Đề Tổ Sư vẫn biểu hiện rất cường thế.

Bão cát khắp trời, hai Thần thông cường đại quang mang như thập nhật, bão cát không thể che giấu.

Sa mạc rung động kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Hoắc Trấn Dư cắn răng nhìn một màn này, nếu để cho Quý Long Uyên cướp đi Thương Võ châu, hắn không phải thổ huyết chết sao.

Hắn vì Thương Võ châu, là hao tốn hơn vạn năm.

Nhưng Quý Long Uyên quá cường thế, nếu thật bị cướp, sau đó hắn cũng chỉ có thể nhận thua.

- Lui!

Bồ Đề Tổ Sư hét lớn một tiếng, tay trái đột nhiên đẩy về phía trước, Kim Liên vạn trượng bành trướng, trong nháy mắt mở rộng gấp mười lần, đè ép Quý Long Uyên về phía đường chân trời, một khe rãnh thật sâu hiển hiện, như là hẻm núi.

Trong chớp mắt, Quý Long Uyên cùng Kim Liên tan biến ở trong Thiên Địa.

Cuồng phong cũng dần dần bình tĩnh, hết thảy tựa hồ đã qua.

Ba người Tôn Ngộ Không cấp tốc bay trở về, phân thân của Bồ Đề Tổ Sư cũng biến mất, Kim Cương Quyển tán đi, tất cả mọi người còn chưa từ trong rung động tỉnh táo lại.

Nhìn hẻm núi sâu mấy ngàn trượng, rộng chừng vạn trượng kia, trên mặt bọn họ tràn đầy mồ hôi lạnh.

Bồ Đề Tổ Sư đi về, tiện tay ném Thương Võ châu cho Hoắc Trấn Dư, cười nói:

- Hảo hảo thu về! Đừng có lại làm mất!

Hoắc Trấn Dư đỏ bừng cả khuôn mặt, vô cùng xấu hổ, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Tần Quân thì hỏi:

- Tên kia chết rồi?

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu nói:

- Không có khả năng, hắn rất mạnh, cho dù ta muốn giết hắn, cũng cần tốn hao rất nhiều pháp lực cùng thời gian, ta chỉ hắn đánh lui, để hắn không thể trở về.

Như vậy cũng không giết chết được?

Chúng Thần Ma âm thầm kinh hãi, xem ra Quý Long Uyên xác thực quá cường đại.

Tần Quân nhìn về phía Hoắc Trấn Dư nói:

- Đồ đâu?

Hoắc Trấn Dư ngẩn người, vội vàng từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một Vũ Phiến hồng sắc, nói:

- Đây là Sát Hỏa Phiến, có thể đốt tận vạn vật, cho dù là Thánh Nhân, cũng khó có thể ngăn cản.

Nói xong, hắn ném Sát Hỏa Phiến cho Tần Quân.

Tiếp lấy phiến, Tần Quân dò xét Sát Hỏa Phiến, nắm phiến này, hắn cũng cảm thấy vô cùng phỏng tay, nên biết hắn là Cực Viêm Ma Thần.

- Trước nhận lấy, ngày sau quyết định cho ai.

Tần Quân nghĩ như vậy, chợt thu vào trong Thần Thoại không gian.

Trữ Vật Giới của hắn, sợ là không thể tiếp nhận Hỏa Lực khủng bố của Sát Hỏa Phiến.

- Còn gì nữa không?

Tần Quân cười hì hì hỏi, để sắc mặt của Hoắc Trấn Dư trong nháy mắt thay đổi.

- Một thanh Hỗn Độn Linh bảo còn chưa đủ?

Hoắc Trấn Dư khó thở, hắn chỉ có hai thanh Hỗn Độn Linh bảo, còn có một thanh là mệnh căn của hắn.

Con ngươi của Tần Quân đảo một vòng nói:

- Không cho cũng được, nhưng ngươi phải thiếu trẫm một cái nhân tình, ngày sau lúc trẫm cần ngươi trợ giúp, ngươi phải dùng hết khả năng.

Một tên Thánh Nhân cảnh viên mãn, hắn là rất động tâm.

Nhìn Hoắc Trấn Dư bị Quý Long Uyên khi dễ uất ức, có lẽ có biện pháp thu phục.

Hoắc Trấn Dư nghe vậy, không khỏi trầm ngâm.

Kỳ thực hắn cũng rất muốn kết giao với Tần Quân, ngay cả Quý Long Uyên cũng không làm gì được Tần Quân, cường giả như vậy nếu có thể kết giao tốt, ngày sau nói không chừng có thể cứu mạng.

- Được!

Hoắc Trấn Dư gật đầu đáp ứng, để Tần Quân mặt mày hớn hở, lộ ra nụ cười hồ ly.

------oOo------

Chương 1529: Như Lai lại hiện ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tốt, ta phải trở về bế quan tu luyện, ngày sau gặp lại.

Hoắc Trấn Dư chắp tay nói, một bộ không kịp chờ đợi, đoán chừng là sợ Quý Long Uyên đánh tới lần nữa.

Tần Quân gật đầu, hắn còn vội vã tìm kiếm Hoang Thần, cũng không muốn dây dưa tiếp với Hoắc Trấn Dư.

Cứ như vậy, Hoắc Trấn Dư cấp tốc rời đi, đám người Tần Quân cũng không đợi lâu, đến về phía một bên khác.

Một bên khác của Bát Hoang.

Quý Long Uyên đứng ở trong hẻm núi, nhìn qua phía trước, im lặng không nói.

- Tần Thiên Đế, Bồ Đề Tổ Sư.

Hắn nắm chặt song quyền, nhớ kỹ cái tên này, tâm tình cực kỳ khó chịu.

Mặc dù cảnh giới của đối phương siêu việt hắn, nhưng bị đánh lui, để hắn vẫn rất khó chịu, Quý Long Uyên hắn ngang dọc Nội vũ trụ vô số năm, từ khi thành vạn cổ yêu nghiệt, khi nào bại qua?

Hắn như Huyền Đương vũ trụ Đế Thiên Vô, Tiêu Như Thủy, khác biệt chính là, cái sau nhiều nhất phong quang vài vạn năm, mà hắn thành danh hơn trăm triệu năm, áp đảo trên vô số chủng tộc.

Sau đó hắn không có tiếp tục đánh tới đám người Tần Quân, mà đi lên phương bắc.

Tuy Thương Võ châu để hắn thèm nhỏ dãi, nhưng hắn đến Bát Hoang, không phải là vì Thương Võ châu.

Hắn nhất định phải nắm chặt thời gian, đạt được vật hắn muốn.

Hắn rời đi không lâu, một đoàn Ma khí lan tràn đến, ngay sau đó huyễn hóa ra một bóng người.

Bóng đen này hiện lên hình người, thấy không rõ khuôn mặt cụ thể, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt, đồng tử như Nguyệt Nha, màu tím cực kỳ tà dị, nếu có người ở đây, khẳng định sẽ bị hù sợ.

- Tiểu tử này thiên phú rất mạnh, không đến một tỷ tuổi liền muốn thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, quả nhiên là hậu sinh khả úy.

Ma Ảnh thấp giọng khẽ cười một tiếng, sau đó tiêu tán, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Rầm rầm...

Đại hà gầm thét, nước sông lao nhanh, khiến cho bãi cỏ hai bên ướt nhẹp.

Đám người Tần Quân nghỉ ngơi ở bờ sông, Bát Hoang quá lớn, không có Hoắc Trấn Dư dẫn đường, bọn hắn như con ruồi không đầu, du tẩu khắp nơi.

- Đinh! Như Lai cực hạn giác tỉnh thành công!

Tần Quân đang ngồi xếp bằng tu luyện bỗng nhiên bị thanh âm hệ thống nhắc nhở bừng tỉnh, hắn mở mắt, vội vàng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Như Lai!

Sau khi Như Lai cực hạn thức tỉnh sẽ mạnh cỡ nào?

Làm đệ nhất lão đại trong Tây Du Ký, chắc chắn sẽ không yếu.

Hắn ức hiếp Tôn Ngộ Không, để Bồ Đề Tổ Sư cũng không dám xuất thủ, có thể thấy được thực lực hắn cường đại, luận thiên phú, xem chừng không yếu, thành Thánh tuyệt đối không nói chơi.

- Như Lai, đến từ Tây Du Ký!

- Thân phận: Phật Tổ!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Đại Nhật Như Lai Phật Kinh!

- Thần thông: Như Lai Thần Chưởng! Chưởng Trung Phật Quốc! Phật Tổ Vạn Tượng! Thần Phật bá thân! Vạn Pháp Hóa Hư!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

Sau khi Như Lai cực hạn thức tỉnh vậy mà sánh vai Bồ Đề Tổ Sư!

Tần Quân mừng rỡ không thôi, đứng lên.

Để Lâm Ngọc Kỳ ở sau lưng giật nảy mình, còn tưởng rằng có địch nhân tập kích.

Cơ Bất Bại mở mắt hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

Thần Ma còn lại cũng đều nhìn về phía Tần Quân.

- Hệ thống, chẳng lẽ thiên phú của Như Lai không thua Bồ Đề Tổ Sư?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, Bồ Đề Tổ Sư là Tiên Thiên Tu Bồ Đề, cùng Chuẩn Đề cùng nhau trưởng thành, thiên phú được cho nhất lưu.

Như Lai thì sao?

- Căn cứ vào Như Lai ở trong Tây Du thế giới thực lực cường đại, hơn nữa hệ thống nói hắn cùng Đa Bảo đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân phân hóa, tương đương với Như Lai ở sau khi Phong Thần đại chiến quật khởi, thành tựu Hiển Thánh, mà Bồ Đề Tổ Sư mặc dù là Tiên Thiên Tu Bồ Đề, cùng Chuẩn Đề Đạo nhân là Bổn Nguyên, nhưng thiên phú so với Chuẩn Đề Đạo nhân vẫn có chênh lệch không nhỏ, bọn hắn cùng nhau mọc ra, nhưng thu nạp linh khí đều bị Chuẩn Đề cướp đi, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Bồ Đề Tổ Sư thẳng đến lúc Tây Du mới xuất hiện.

------oOo------

Chương 1530: Như Lai lại hiện ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống giải thích nói, Tần Quân nửa tin nửa ngờ.

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, Phật quang từ đó bắn ra, vô cùng lập loè, Thần Thánh trang nghiêm.

Ngay sau đó, Như Lai người khoác cà sa ngồi trên bảo tọa Kim Liên bay ra, khuôn mặt không có biến hóa, chỉ là khí tức trở nên vô cùng trầm ổn.

- Làm sao có thể!

Sắc mặt của Bồ Đề Tổ Sư kịch biến, mãnh liệt đứng lên, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

Như Lai vậy mà trở nên mạnh giống như hắn?

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Tử Đạo, Cơ Bất Bại, Hậu Thổ, Phục Hi, Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân đều lộ vẻ rung động.

So sánh với lúc trước, Như Lai phảng phất như biến thành người khác.

Nhất là Tôn Ngộ Không, phảng phất như trở lại Tây Du Đại Kiếp, lần đầu đối mặt Như Lai.

- Gia hỏa này.

Tôn Ngộ Không cắn răng, nắm chặt song quyền.

Như Lai từ Kim Liên bảo tọa nhảy xuống, nhìn Tần Quân quỳ bái, đầu rạp xuống đất nói:

- Bệ Hạ chi ân, vĩnh thế khó quên, sau này Như Lai thề sống chết vì Bệ Hạ hiệu lực!

Đời trước của hắn vô cùng khát vọng thành Thánh, mà kiếp này ở dưới Tần Quân trợ giúp, siêu việt Thánh Nhân, hắn sao có thể không kinh hỉ?

Nhìn thấy độ trung thành của Như Lai còn ở 99, độ thiện cảm của Tần Quân đối với Như Lai có thể nói cao ngất trời.

Hắn cố nén hưng phấn, đỡ Như Lai đứng dậy, cười nói:

- Ngươi và trẫm từ cừu địch biến thành cùng một trận doanh, trẫm đã sớm nhìn ra thiên phú của ngươi, ngươi không có cô phụ kỳ vọng của trẫm,

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ! Rất tốt!

Như Lai nghe xong, đáy lòng nhấc lên sóng biển ngập trời, Tần Quân nương theo cảnh giới Đại La Thủy Tiên liền có thể nhìn thấu hắn?

Trong lúc nhất thời, hắn càng thêm kính sợ Tần Quân, cho dù thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, cũng không dám làm càn.

- Chúc mừng Như Lai Phật Tổ tu vi bay vọt!

- Như Lai lão nhi, ngươi thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh rồi?

- Đáng giận, lại có người cưỡi ở trên đầu ta!

- Con trai, lúc nào để ngươi Lão Tử cũng mạnh lên chút a?

Mọi người nhao nhao vây tụ đến, đều rất hâm mộ.

Sắc mặt của Bồ Đề Tổ Sư có chút không tự nhiên, lúc trước hắn liền đoán được đệ nhất bảo tọa của mình bảo trì không được bao lâu, không nghĩ tới Như Lai nhất cử liền bò lên.

- Trách không được Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề coi trọng hắn như vậy, thiên phú của hắn xác thực lợi hại.

Trong lòng Bồ Đề Tổ Sư cảm thán nói, hắn giả bộ không thèm để ý chút nào cười nói:

- Chúc mừng Như Lai Đạo hữu, hiện tại cùng Thiên Đạo sánh vai.

Thiên Đạo Chí Thánh, tên như ý nghĩa, cùng Thiên Đạo sánh vai.

Vô luận là ở đâu, Thiên Đạo đều không làm gì được bọn họ.

Như Lai khoát tay cười nói:

- Vẫn không bằng Bồ Đề Đạo hữu.

Nói tới nói lui, nhưng hắn đối mặt Bồ Đề Tổ Sư không kiêu ngạo không tự ti.

Hắn không ngốc, hiểu nguyên nhân Tần Quân chọn hắn, là hy vọng có thể kiềm chế Bồ Đề Tổ Sư.

Hắn cũng không kháng cự, ngược lại mừng rỡ, hắn biểu hiện được càng hữu dụng, ngày sau mới có thể ở dưới trướng của Tần Quân leo cao hơn.

- Tốt, hiện tại có hai Thiên Đạo Chí Thánh, cho dù gặp được Thái Sơ Ma Tổ, chúng ta cũng không sợ!

Tần Quân cười to nói, mọi người nghe xong, cũng không nhịn được nở nụ cười.

Tuy Lâm Ngọc Kỳ không rõ Thiên Đạo Chí Thánh đại biểu cho cái gì, nhưng trên đường đi kiến thức, để cho nàng hiểu đây là tồn tại trên Thánh Nhân.

Lâm Thánh Tiên vực các nàng còn đang vì một tên Thánh Nhân mà buồn rầu, dưới tay Tần Quân đã có hai tồn tại siêu việt Thánh Nhân, không khỏi để cho nàng cảm thán, chênh lệch thật to lớn.

Lại trò chuyện chốc lát, mọi người thu thập tâm tình, tiếp tục đi tới.

Bay qua cự hà, phía trước là rừng già rậm rạp, cây cối cao vút, ngay cả bụi cỏ dại cũng cao tới mấy trượng, phía trên rừng rậm sương mù đen kịt, phảng phất như mưa to sắp đến.

------oOo------

Chương 1531: Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nếu như ta không đoán sai, phía trước khẳng định cất giấu vô số yêu ma quỷ quái.

Lý Nguyên Bá vui cười nói, nghe mà Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn mắt trợn trắng.

Cơ Bất Bại tức giận nói:

- Chúng ta không có mù.

Rừng rậm phía trước sát khí trùng thiên, cho dù yên tĩnh, cũng có thể cảm giác được bên trong cất giấu nguy cơ.

Không ngừng tiến lên, bọn hắn bắt đầu nghe được tiếng gầm gừ trong rừng rậm, âm thanh hùng hậu, tràn ngập bạo lệ, đoán chừng là cự thú.

Càng đi về phía trước, tiếng gầm gừ càng ngày càng nhiều, đồng thời còn kèm theo tiếng chim tê minh, để cho người ta tê cả da đầu.

Bồ Đề Tổ Sư ở phía sau, Như Lai phía trước, đội ngũ hình thành đội hình phòng ngự cao nhất.

Rất nhanh, bọn hắn liền đi vào trong rừng rậm, để Tần Quân có cảm giác đến nước của cự nhân.

Đại thụ chung quanh cơ hồ đều vượt qua 500 trượng, đường kính thân cây ít nhất cũng có mấy trượng, một số cây con vừa ra khỏi đất càng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cất cao, cực kỳ thần kỳ.

- Cứu cứu ta.

Phía trước bỗng nhiên truyền đến một thanh âm yếu ớt, hấp dẫn đám người Tần Quân.

Khi bọn hắn tiếp cận, liền nhìn thấy một tràng cảnh kinh dị, dọa đến Lâm Ngọc Kỳ kinh hô một tiếng, vội vàng dùng tay che mắt.

Chỉ thấy một tên nam tử dựa vào thân cây, chung quanh cỏ dại rậm rạp, giờ phút này hắn chỉ còn lại có nửa gương mặt, một nửa khác máu thịt be bét, có thể nhìn thấy xương cốt, nửa người dưới bị một con côn trùng màu đen thôn phệ, miệng mọc đầy răng nanh ngậm lấy phần eo của hắn, không ngừng ăn thân thể của hắn, tiếp tục như vậy nữa, không được bao lâu, hắn sẽ bị hắc trùng ăn hết.

Hắn nâng lên cánh tay trái của mình, đưa tay nhìn đám người Tần Quân cầu cứu, giờ phút này hắn hận không thể lập tức chết đi, loại cảm giác

sống không bằng chết này để hắn gần như sụp đổ.

- Thật buồn nôn.

Tôn Ngộ Không nhíu mày, trong mắt bắn ra hai đạo kim quang, oanh bạo hắc trùng, chất lỏng màu xanh biếc tóe lên bốn phương tám hướng, hoa cỏ dính phải trong nháy mắt bị đốt thành tro bụi.

Nam tử thoát ly hắc trùng thở dài một hơi, nhìn Tôn Ngộ Không tràn đầy cảm kích, ngay sau đó toàn thân run rẩy, cổ nghiêng một cái, triệt để chết đi.

- Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, gia hỏa này chỉ còn lại có một tia nguyên thần, thậm chí làm không được nguyên thần xuất khiếu, pháp lực của hắn cũng khô cạn, xem ra Trùng Tử kia có gì đó quái lạ.

Dương Tiễn nhíu mày thì thào nói, một tên Hiển Thánh cảnh sơ kỳ bị một con Trùng Tử bề ngoài xấu xí tươi sống hành hạ chết?

Ngọc Đỉnh chân nhân, Chúc Cửu Âm, Lâm Ngọc Kỳ nghe mà tâm lý phát lạnh.

Hậu Thổ quay người, nhìn về phía chỗ sâu trong rừng rậm, nói:

- Có âm thanh.

Mọi người đi về phía âm thanh truyền tới, đã trải qua thảm cảnh Hiển Thánh cảnh bị ăn, Lâm Ngọc Kỳ rất sợ hãi, một mực nắm ống tay áo của Tần Quân thật chặt, để hắn cảm thấy buồn cười.

Tần Quân cũng không quá lo lắng, Thánh Nhân cảnh viên mãn Hoắc Trấn Dư cũng có thể ở Bát Hoang nghỉ ngơi vạn năm, trong đội ngũ của bọn hắn có hai Thiên Đạo Chí Thánh, không cần lo lắng?

Đại khái đi tới mấy ngàn thước, âm thanh càng rõ ràng.

- Ào ào táp...

Loại thanh âm quái dị này để cho người ta nổi da gà, xuyên qua cỏ dại cao mấy trượng, phía trước là một cái khe đường kính vạn mét, tọa lạc ở trong

rừng rậm, lại có vẻ rất nhỏ bé.

Đi tới bờ hố, mọi người nhìn xuống, đều tê cả da đầu.

Chỉ thấy phía dưới chất đống vô số hắc trùng, giống Trùng Tử lúc trước thôn phệ Hiển Thánh cảnh như đúc, chỉ bất quá lớn nhỏ không đều, lớn nhất dài đến trăm trượng, như Mẫu Trùng, nhỏ nhất như kiến hôi, lít nha lít nhít, hội tụ vào một chỗ, mặc cho ai nhìn cũng sẽ hoảng sợ.

Tần Quân nhíu mày nói:

- Đám côn trùng này đến cùng có lai lịch gì?

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói:

- Trùng này tựa hồ có thể thôn phệ nguyên thần cùng pháp lực, Trùng Tử lớn nhất phía dưới kia tu vi đã đạt tới Thánh Nhân cảnh.

Thánh Nhân cảnh!

Trong lòng mọi người trầm xuống, đều nhìn về phía hắc trùng lớn nhất.

Ầm ầm...

Đại địa bỗng nhiên rung động, rừng cây bên cạnh hố sâu bỗng nhiên xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, vù vù xé gió, để cho người ta hoa mắt.

- Đây là có chuyện gì?

------oOo------

Chương 1532: Chưởng pháp từ trên trời giáng xuống (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá hỏi.

- Không tốt! Nơi này có cấm chế!

Sắc mặt của Phục Hi kịch biến, vung tay áo, mang theo mọi người bay lên trời, vừa muốn bay ra rừng rậm, bọn hắn cảm giác mình tựa hồ đâm đầu vào màng mỏng, một giây sau, bọn hắn cảm giác trời đất quay cuồng, vậy mà từ trên trời rơi xuống.

Rừng cây chung quanh còn xoay tròn, Trùng Tử trong hố sâu phát ra âm thanh càng lúc càng lớn, tràng diện vô cùng kinh dị.

- Cấm chế này không thích hợp!

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày nói, trong Bát Hoang trận pháp cấm chế vô số, lúc trước gặp phải cấm chế đều bị bọn hắn nhẹ nhõm phá mất, nhưng lần này, cho dù là Thiên Đạo Chí Thánh, cũng có chút đoán không được đầu mối.

Lúc này, nhóm hắc trùng trong hố sâu bắt đầu bạo động.

Tựa như trường phong màu đen từ đáy hố đánh tới, nhất là hắc trùng lớn nhất kia, tựa như một ngọn núi đen bay vút lên, cảm giác cực kỳ áp bách.

- Hừ!

Như Lai hừ lạnh một tiếng, tay phải nâng lên, trong chốc lát, một bàn tay màu vàng óng từ trên trời giáng xuống, đập tới hố sâu, oanh một tiếng, nhóm hắc trùng vừa bay lên đều bị đè xuống.

- Ngươi còn nhớ rõ một chưởng pháp từ trên trời giáng xuống không?

Tần Quân lẩm bẩm, không hiểu thấu nghĩ đến một câu nói như vậy.

- Cái chưởng pháp gì?

Tôn Ngộ Không hiếu kỳ hỏi.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, không có giải thích.

Phật Quang Phổ Chiếu, tràn ngập toàn bộ hố sâu, bàn tay màu vàng óng dần dần trở nên trong suốt, nhìn xuống, có thể nhìn thấy những hắc trùng kia đang giãy dụa, hắc trùng nhỏ dẫn đầu bị đốt thành tro bụi.

Như Lai có ăng lực trấn tà cực mạnh, huống chi hiện tại hắn đã là Thiên

Đạo Chí Thánh.

- Tê tê tê...

Hắc trùng Thánh Nhân cảnh phát ra tiếng tê minh cùng với những hắc trùng khác, nó ra sức giãy dụa, muốn bay lên, đáng tiếc tốn công vô ích.

- Đám côn trùng này càng xem càng buồn nôn.

Lý Nguyên Bá mặt mũi tràn đầy ghét bỏ nói, hắc trùng bị Phật quang thiêu đốt không ngừng biến thành dịch nước màu xanh biếc, để cho người ta buồn nôn.

Dù là Hậu Thổ cũng không khỏi nhíu mày, có thể thấy được những hắc trùng này xấu xí ra sao.

- Đối diện có người!

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên mở miệng nói, khiến cho mọi người ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy biên giới hố sâu, phía đối diện bọn họ, đứng một bóng người, hắn mặc áo trắng nhuốm máu, tóc đen lộn xộn, tung bay theo gió, khuôn mặt trắng bệch, ánh mắt không có chút sinh khí nào, khuôn mặt anh tuấn lộ ra vẻ tĩnh mịch, chết lặng nhìn đám người Tần Quân.

- Ta nhìn không thấu tu vi của hắn!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói, một câu để sắc mặt của đám người Tần Quân kịch biến.

Ngay cả Thiên Đạo Chí Thánh cũng nhìn không thấu?

Tâm của Tần Quân càng chìm vào đáy cốc, chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy nam nhân áo trắng đối diện đang nhìn hắn.

Đợi tất cả hắc trùng ở đáy hố đều bị đốt thành tro bụi, nam nhân áo trắng vẫn không động đậy, thậm chí ngay cả mí mắt cũng không nháy mắt một chút, cứ như vậy nhìn chòng chọc vào đám người Tần Quân.

- Ngươi là ai? Muốn làm gì!

Dương Tiễn trầm giọng hét lên, tốc độ di chuyển của rừng cây chung quanh càng ngày càng chậm.

Nam nhân áo trắng không có trả lời, như người chết, hơn nữa còn là chết không nhắm mắt.

- Gia hỏa này.

Tôn Ngộ Không lấy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, muốn xông tới, nhưng bị Bồ Đề Tổ Sư ngăn lại.

- Chớ hành động thiếu suy nghĩ!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói, trong lòng của hắn cũng có chút bất an.

Lúc này, nam nhân áo trắng bỗng nhiên đưa tay, ngón trỏ chỉ về phía Tần Quân, mở miệng nói:

- Đại Đạo sinh cơ!

------oOo------

Chương 1533: Viễn Cổ Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Đạo sinh cơ!

Toàn thân Tần Quân run lên, đáy lòng nhấc lên sóng biển ngập trời.

Hệ thống từng nói qua, Thần Thoại Hệ Thống chính là Đại Đạo sinh cơ biến thành.

Chẳng lẽ nam nhân áo trắng này đã xem thấu Thần Thoại Hệ Thống trong cơ thể Tần Quân?

Không có khả năng!

Tần Quân nhíu mày, trong lòng hỏi:

- Hệ thống, đối phương phát giác được ngươi không?

Những người còn lại hai mặt nhìn nhau, Đại Đạo sinh cơ là cái gì?

Tôn Ngộ Không mắng nói:

- Cố lộng huyền hư!

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư đều nhìn chòng chọc vào nam nhân áo trắng, để phòng hắn đột nhiên động thủ.

Nam nhân áo trắng không có chút tức giận nào, khuôn mặt bỗng nhiên thay đổi, trở nên dữ tợn, làm đám người Tần Quân tâm lý phát lạnh.

- Giấu đầu lộ đuôi, uổng là Đại Đạo!

Nam nhân áo trắng chợt quát một tiếng, bước lên phía trước, phảng phất như có Đăng Thiên Thê vô hình, hắn từng bước từng bước đi tới.

- Ta cả đời này, trảm hoàng trảm đế trảm Thánh trảm Thần, chưa bao giờ dừng bước lại!

- Thiên Đạo ngăn ta, ta lật tay diệt!

- Vận mệnh vây nhốt ta, ta một cước giẫm!

- Ta là Tô Đế, ta mạnh như vậy, có thể nào dừng bước ở đây!

Nương theo nam nhân áo trắng không ngừng gào thét, hắn đã lăng không vài trăm mét.

Mọi người trừng to mắt, tâm thần rung mạnh, bao quát Tần Quân ở bên trong.

Tô Đế?

Vị Yêu Tộc Chí Tôn kia?

Tử Đạo hít sâu một hơi, run giọng nói:

- Làm sao có thể là Tô Đế? Đây không phải là Đại Đế vẫn lạc ở trước đây thật lâu sao?

Lúc trước bọn hắn đều từng nghe nói qua truyền thuyết của Tô Đế, nhất là Lâm Ngọc Kỳ, ở Nội vũ trụ xuất sinh trưởng thành, có thể nói là nghe truyền thuyết của Tô Đế trưởng thành.

Lúc trước, bọn hắn còn đi qua Tô Đế Tông, uy áp toàn tông.

Không nghĩ tới ở trong Bát Hoang gặp Tô Đế?

Nói đùa cái gì đó?

- Chẳng lẽ đây là hư ảnh?

Tần Quân nhíu mày hỏi, dựa theo hắn lý giải, niên đại Tô Đế xưng bá, so với nhân tộc còn xa xưa hơn.

- Không đúng!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói:

- Bóng người này có pháp lực ba động, không giống như hư ảnh.

Trong Bát Hoang cất giấu Tô Đế, nếu tin tức này truyền ra, tuyệt đối chấn động toàn bộ Nội vũ trụ.

Tô Đế, có thể nói là Đại Đế Yêu Tộc đỉnh phong, Tối Cường Chí Tôn.

Thời đại kia, Yêu Tộc là vua, ức vạn chủng tộc sợ hãi.

Lúc này, Tô Đế đã đạp không vạn mét, ở trong tầm mắt của đám người Tần Quân càng ngày càng nhỏ.

- Thiên Đế, ta ở bên kia chờ ngươi.

Thanh âm của Tô Đế lần nữa đáp xuống, để mọi người đồng loạt nhìn về

phía Tần Quân.

Thiên Đế?

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, chẳng lẽ Tô Đế biết hắn?

Lại thêm lúc trước cách hố nhìn nhau, Tần Quân luôn cảm thấy Tô Đế tựa hồ muốn hắn nói cái gì.

- Chẳng lẽ Tô Đế hắn nói là một vị Thiên Đế nào đó ở thời đại kia?

Như Lai nghi ngờ hỏi, chỉ là hắn cũng không dám khẳng định.

Cho dù bọn hắn làm bạn Tần Quân lâu như vậy, nhưng đối với Tần Quân, ai cũng không dám nói hiểu rõ.

Tần Quân có rất nhiều Thần thông cường đại, cho dù là Thiên Đạo Chí Thánh cũng làm không được.

Chẳng lẽ Tần Quân thật là Thiên Đế thời kỳ của Tô Đế, chuyển thế mà đến?

Mọi người không hẹn mà cùng toát ra suy đoán này, càng nghĩ càng có khả năng.

Cơ Bất Bại cổ quái nhìn Tần Quân, tự nhiên toát ra một câu:

- Con trai, ngươi đến cùng có lai lịch gì?

Vừa nghĩ tới con của mình là một vị Viễn Cổ Thiên Đế nào đó chuyển thế, hắn liền không khỏi lạnh người.

Tần Quân im lặng, tức giận nói:

- Các ngươi chớ đoán mò, trẫm là trẫm, không phải ai khác!

Bất quá hắn cũng không nắm chắc được.

Chẳng lẽ tương lai có một ngày hắn sẽ mượn nhờ Vận Mệnh Chi Luân tiến về Viễn Cổ, kết bạn với Tô Đế?

Hắn càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Vận Mệnh Chi Luân, có thể Xuyên Toa Thời Không, hắn đã thử qua.

- Cấm chế tán đi.

Bồ Đề Tổ Sư nhìn lên bầu trời nói, rừng rậm chung quanh lần nữa khôi phục bầu không khí âm u.

------oOo------

Chương 1534: Viễn Cổ Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, nói:

- Đi thôi!

Nói xong, hắn dẫn đầu cất bước.

Trải qua chuyện này, thái độ của mọi người trở nên càng thêm kính sợ.

Đều cho rằng Tần Quân chính là một vị Viễn Cổ Thiên Đế nào đó chuyển thế.

Ngay cả Lâm Ngọc Kỳ, đối mặt Tần Quân cũng không được tự nhiên.

Trong sương mù dày đặc, Tô Đế sừng sững trong đó, nhìn xuống đám người Tần Quân phía dưới, nhẹ giọng nói:

- Chư Thiên vũ trụ, cũng chỉ có ngươi có tư cách cùng ta tranh một chuyến.

- Ta chờ ngươi, Tần Thiên Đế.

Vừa dứt lời, Ma khí cuồn cuộn bỗng nhiên lan tràn.

Ngay sau đó Ma khí hóa thành một Ma ảnh, hắn nhìn Tô Đế, kinh nghi nói:

- Quái tai, làm sao cảm giác ngươi nhìn thật quen mắt?

Tô Đế liếc mắt nhìn hắn nói:

- Thái Sơ?

Ma Ảnh trong nháy mắt lay động, con mắt trở nên khủng bố, hét lên:

- Ngươi là ai?

Tô Đế không để ý đến hắn, thân hình dần dần trở nên trong suốt, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đạo Ma ảnh này rõ ràng là Thái Sơ Ma Tổ.

Hắn kinh ngạc quét về nhìn bốn phương, lại không cách nào bắt được thân ảnh của đối phương.

- Tên kia đến cùng là ai, ta ngủ quá lâu, cảm giác rất nhiều gia hỏa trước kia đều không nhớ được.

Thái Sơ Ma Tổ lẩm bẩm, lâm vào trong buồn rầu.

Lúc này, sương mù chung quanh bắt đầu cuồn cuộn kịch liệt, Thái Sơ Ma Tổ thầm mắng một tiếng:

- Gia hỏa Hoang Thần này sao lại tới đây? Không được! Mau trốn!

Chợt, hắn hóa thành Ma khí tiêu tán.

Oanh...

Một con con rết dài đến trăm trượng từ trong rừng cây bay ngược đi, kích thích hoa cỏ bay loạn.

Ở phương hướng nó bay tới, đám người Tần Quân dạo bước mà đến, Tôn Ngộ Không đi ở phía trước nhất vung vẩy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, cười

mắng nói:

- Bò sát nho nhỏ cũng dám cản ta.

Khoảng cách gặp được Tô Đế, đã qua sáu canh giờ, bọn hắn còn chưa đi ra rừng rậm, ven đường gặp trên trăm cự thú, đều bị các Thần Ma cường thế tru sát.

- Cứ theo đà này, lúc nào mới có thể tìm được Hoang Thần?

Lý Nguyên Bá buồn rầu nói, tuy giết quái không tẻ nhạt, nhưng một mực tìm xuống, cũng rất mệt mỏi.

Cũng không thể tốn hao mấy ngàn năm, thậm chí thời gian càng thêm dài ở đây a?

Tần Quân cũng nhức cả trứng, bất đắc dĩ nói:

- Vậy có biện pháp nào khác sao?

Ngay cả Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư cũng không có cách nào, bọn hắn chỉ có thể vùi đầu tìm.

Cơ Bất Bại hừ nói:

- Chúng ta mới tiến vào Bát Hoang bao lâu?

Hắn có thể ở trong Thời Không tuyệt địa buồn tẻ tu luyện mấy trăm triệu năm, tìm kiếm Hoang Thần, cũng không cảm thấy phiền phức.

Ngọc Đỉnh chân nhân mở miệng nói:

- Hoang Thần là sống, không phải chết, vì sao chúng ta phải một mực tìm kiếm, mà không chờ đợi hắn xuất hiện?

Lời vừa nói ra, ánh mắt của Tần Quân sáng lên.

Làm người mạnh nhất của Bát Hoang, tung tích của Hoang Thần khẳng định không người biết được, nhưng nhất cử nhất động trong Bát Hoang nói không chừng đều ở trong khống chế của Hoang Thần.

Cùng mù quáng tìm kiếm, không bằng hấp dẫn Hoang Thần đến.

- Thế nhưng làm sao mới có thể dẫn hắn tới?

Dương Tiễn buồn bực hỏi, Hoang Thần yêu thích, bọn hắn sao lại biết?

Như Lai mở miệng nói:

- Không bằng chế tạo thanh thế to lớn!

- Làm sao chế tạo?

Lý Nguyên Bá truy vấn nói.

Như Lai nhìn về phía Bồ Đề Tổ Sư, ánh mắt sáng ngời nói:

- Bồ Đề Đạo hữu, không bằng ngươi ta luận bàn một phen, không thương tổn tính mệnh, chỉ luận đạo hạnh!

Lời vừa nói ra, đội ngũ trong nháy mắt yên lặng lại.

Chúng nhân đưa mắt nhìn nhau, cũng không biết nên nói tiếp như thế nào.

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, khóe miệng lặng lẽ giương lên, Như Lai vậy mà muốn khiêu chiến Bồ Đề Tổ Sư!

Như vậy cũng tốt.

Vô luận thắng thua, đều có thể chấn nhiếp Bồ Đề Tổ Sư.

Cho tới bây giờ, độ trung thành của Bồ Đề Tổ Sư còn không lên tới 70, để hắn rất khó chịu.

Hắn có chứng tự kỷ, độ trung thành của Thần Ma thấp hơn 90 liền khó chịu!

------oOo------

Chương 1535: Cực hạn Như Lai chiến cực hạn Bồ Đề (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt Như Lai cường thế tuyên chiến, Bồ Đề Tổ Sư nheo mắt lại, hai vị Thiên Đạo Chí Thánh đối mặt, tựa hồ có tia lửa đang lóe lên.

Tôn Ngộ Không nổi giận nói:

- Như Lai lão nhi, ngươi muốn gây sự sao?

Như Lai lắc đầu cười nói:

- Ngộ Không, hiện tại chúng ta đều là một phe, Bệ Hạ ở trên, ta sao dám gây sự? Hai vị Thiên Đạo Chí Thánh chiến đấu, ngươi cho rằng sẽ không hấp dẫn Hoang Thần sao?

- Còn nữa, Hoang Thần là địch hay bạn, ai có thể khẳng định, nếu là địch nhân, ta cùng Bồ Đề đạo hữu vẫn phải liên thủ đối địch, hiện tại ta sao có thể thương tổn Bồ Đề đạo hữu?

Hắn nói bình thản, không giống làm ra vẻ.

Hắn nói cũng làm cho mọi người suy nghĩ sâu xa.

Đúng a!

Tuy Hoang Thần là Cực Viêm Ma Thần, Cơ Bất Bại cùng Tần Quân cũng thế, đều là người nhất tộc.

Nhưng bọn hắn là nhất tộc, liền nhất định sẽ không thành địch nhân sao?

Hoang Thần là tồn tại sống lâu nhất trong Nội vũ trụ, tính tình như thế nào, không ai có thể đánh giá chuẩn xác!

- Như Lai Đạo hữu nói có lý, ngươi ta ra ngoài so một trận đi.

Bồ Đề Tổ Sư huy động phất trần cười nói, trận chiến này, hắn không thể không chiến.

Cùng là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, bọn hắn tự nhiên không ai phục ai.

Tần Quân gật đầu cười nói:

- Trẫm cũng đồng ý, rời vùng rừng rậm này trước đi!

Bồ Đề Tổ Sư cùng Như Lai, ai mạnh hơn?

Hắn đã sớm muốn biết.

Tôn Ngộ Không hừ hừ nói:

- Sư phụ, ta ủng hộ ngươi, nhất định phải thắng hắn!

Bồ Đề Tổ Sư lắc đầu bật cười, trong lòng của hắn cũng có chút chờ mong.

Kiếp trước, hắn liền muốn giao đấu với Như Lai một phen.

Kiếp này, mặc dù hơn Như Lai, nhưng lúc đó cảnh giới hai người có khoảng cách, hiện tại tất cả mọi người đứng ở cùng một cảnh giới, ai mạnh ai yếu, hắn cũng muốn biết.

Sau đó, đội ngũ tiếp tục đi tới, chỉ là bầu không khí trở nên nghiêm trọng.

Ý nghĩ của mọi người đều rơi vào trên người Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư.

- Nếu ta cũng có thể trở thành Thiên Đạo Chí Thánh, thì sợ gì bọn hắn?

Trong lòng Chúc Cửu Âm thở dài, những lâu la kiếp trước đều siêu việt hắn, để hắn rất khó chịu.

Được chứng kiến Tần Quân để tu vi của Như Lai bay vọt, hắn cũng bắt đầu đánh chủ ý lên Tần Quân.

Muốn để Tần Quân trọng dụng hắn, liền phải lập nhiều công lao.

Đại khái đi qua một ngày.

Đám người Tần Quân hết tốc độ tiến về phía trước, rốt cục rời rừng rậm, đi

vào một thảo nguyên vô biên vô tận.

Dốc núi liên tiếp, cỏ xanh cao tới đùi Tần Quân, gió thổi qua đến, thảo nguyên nổi lên sóng biển màu xanh biếc, có chút hùng vĩ.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư bay lên, uy áp của Thiên Đạo Chí Thánh chậm rãi tiết ra, để mọi người không thở nổi.

- Đây chính là Thiên Đạo Chí Thánh sao?

Tôn Ngộ Không hô hấp dồn dập, đây là lần thứ nhất hắn chân chính cảm nhận được uy áp của Thiên Đạo Chí Thánh, cho dù hắn đã đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, vẫn cảm thấy khó mà chống cự.

Ngay cả hắn cũng như thế, huống chi những người khác?

Cơ Bất Bại nhìn chòng chọc vào không trung, trong lòng tràn đầy cảm khái, nếu hắn có tu vi như vậy, Cực Viêm Ma Thần tộc làm sao bị diệt tộc?

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư càng bay càng cao, phát ra khí tức kích động sóng gió, Lôi Vân cuồn cuộn ầm ầm mà đến, cuồng phong gợi lên thảo nguyên, cỏ vụn bay loạn.

Tựa như hai vòi rồng diệt thế đang đối đầu, để lòng của mọi người kéo căng.

- Sư phụ! Nhất định phải thắng a!

Tôn Ngộ Không huy quyền hô, tuy hắn đã hòa hảo với Như Lai, nhưng đó là nể mặt mũi của Tần Quân.

------oOo------

Chương 1536: Cực hạn Như Lai chiến cực hạn Bồ Đề (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn không quen nhìn bộ dáng cường thế của Như Lai.

Ầm ầm...

Toàn bộ thảo nguyên bắt đầu rung động, phương xa vang lên vô số tiếng gầm gừ của cự thú, tựa hồ đều hứng chịu quấy nhiễu, không có một cự thú dám tới gần.

- Bồ Đề đạo hữu, mời!

Như Lai cười khẽ nói, sau khi trở thành Thiên Đạo Chí Thánh, tay cụt của hắn lại dài ra, nhưng Tôn Ngộ Không không có so đo, bởi vì Kim Thân của tên này có vô số cánh tay, đoạn một cái tính là gì?

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ như mây gió gật đầu, tay phải vung lên, vô số Kim Liên trống rỗng xuất hiện, tầm mắt của đám người Tần Quân cũng bị Kim Liên chiếm cứ.

Vô số Kim Liên từ phương hướng khác nhau đột nhiên bắn về phía Như Lai, đồng thời nương theo thanh âm phong lôi.

Như Lai khẽ đọc một câu:

- A Di Đà Phật!

Một giây sau, hắn đột nhiên biến thành Kim Thân, cao tới trăm trượng, phía sau hiện ra từng cánh tay, giống như Thiên Thủ Quan Âm từ trên cao đi xuống.

Đương! Đương! Đương

Kim Liên rơi ở trên người hắn, trực tiếp bị bắn ra, sau khi rơi xuống đất, ném ra hố sâu, bụi đất tung bay, tựa như bầy vẫn thạch liên tiếp rơi xuống đất.

Tôn Ngộ Không cấp tốc dùng Hỗn Độn Tử Kim Bổng lấy đám người Tần Quân làm trung tâm, vẽ một vòng tròn ở trên mặt đất, màn sáng từ trong đất dâng lên, bao bọc mọi người, khỏi bị dư ba chiến đấu ảnh hưởng.

Vô số Kim Liên điên cuồng rơi xuống đất, khiến cho thảo nguyên trong nháy mắt biến thành chiến trường, bụi đất cuồn cuộn như khói lửa nổi lên bốn phía.

Mấy ngàn cánh tay ở phía sau Như Lai nhấc chưởng vỗ tới Bồ Đề Tổ Sư, không gian trước mặt như pha lê phá nát, một chưởng ảnh kim sắc mang theo khí thế băng thiên, đánh úp về phía Bồ Đề Tổ Sư.

Mỗi một đạo chưởng ảnh cao tới ngàn trượng, hàng ngàn hàng vạn chưởng ảnh dạng này, sao mà hùng vĩ.

Từ Bồ Đề Tổ Sư nhìn lại, chưởng ảnh hình thành một tấm màn kim sắc kết nối Thiên Địa, để hắn không cách nào né tránh.

Nhưng Bồ Đề Tổ Sư chung quy là Thiên Đạo Chí Thánh, đối mặt thế công như thế, mặt không đổi sắc.

Chỉ thấy hắn huy động ống tay áo, tất cả chưởng ảnh đều bị hút vào trong, vô ảnh vô hình.

- Thần thông thật diệu!

Như Lai tán dương một câu, một giây sau liền phóng về phía Bồ Đề Tổ Sư, chuẩn bị cận thân tác chiến.

Bồ Đề Tổ Sư không sợ hãi chút nào, hai tay của hắn nâng lên, pháp lực cuồn cuộn như Thiên Hà kim sắc tiết ra, vô cùng vô tận, khí thế hào hùng.

Đám người Tần Quân nhìn khẩn trương không thôi, chiến đấu tầng thứ này đã lật đổ nhận biết của bọn hắn.

Cho dù là Thánh Nhân, bọn hắn cũng có một loại cảm giác, nếu tham chiến, trong giây phút sẽ hình thần câu diệt.

Không gian mạnh như trong Bát Hoang cũng bị chấn động đến phá nát, nếu Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư ở Ngoại vũ trụ chiến đấu, rất khó tưởng tượng sẽ là tràng cảnh hủy thiên diệt địa như thế nào.

Thiên Hà kim sắc bao phủ Như Lai, nhưng Như Lai nhấc chưởng mà đi, sinh sinh cắt đứt Thiên Hà kim sắc, cưỡng ép ngăn cản.

Từng làn sóng gió như Kim Long lay động, vô cùng hùng vĩ.

Phương xa.

Quý Long Uyên xếp bằng ở dưới một cây đại thụ, hắn đột nhiên mở mắt, nhìn về phía chân trời, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

- Đây là khí tức gì.

- Là vị Bồ Đề Tổ Sư kia!

- Có người tại cùng hắn chiến đấu?

Nhịp tim của Quý Long Uyên bắt đầu tăng tốc, hắn là biết tu vi của Bồ Đề Tổ Sư.

Thiên Đạo Chí Thánh!

Chẳng lẽ có một tên Thiên Đạo Chí Thánh khác xuất hiện?

Hai Thiên Đạo Chí Thánh đối bính, cho dù cách rất xa, hắn cũng có thể nhìn thấy chân trời nổi lên kim quang, cuồng phong vô tận dọc theo chân trời gào thét đến.

Quý Long Uyên đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

Hắn nhất định phải tranh thủ thời gian tiến về địa phương hắn muốn đi, bằng không hắn sợ sẽ sinh chuyện.

Mấy tỷ dặm trời cao đều bị kim quang chiếu rọi.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư tựa như hai mặt trời, điên cuồng đụng nhau, lúc chạm vào nhau, bọn hắn thi triển Thần thông, Vạn Pháp biến hóa, nhanh đến ngay cả Tôn Ngộ Không cũng không cách nào dùng con mắt phân rõ.

Chiến đấu tiếp tục.

Thảo nguyên lớn như vậy bắt đầu chia năm xẻ bảy, đám người Tần Quân ở trong vòng bảo hộ của Tôn Ngộ Không, không bị thương tổn, nhưng vẫn có thể cảm giác được uy áp chiến đấu khiếp người, giờ phút này bọn hắn như phàm nhân, đang nhìn Thần tiên đánh nhau.

------oOo------

Chương 1537: Ma Tổ hiện thân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cỗ uy áp chiến đấu này...

- Có cường giả vượt qua Thánh Nhân đang chiến đấu!

- Ở trong Bát Hoang, vậy mà gặp được loại chiến đấu cấp bậc này!

- Chúng ta vẫn là chớ tới gần, nếu không sẽ chết!

- Bọn hắn không chút kiêng kỵ chiến đấu, không sợ dẫn tới những tồn tại kinh khủng trong Bát Hoang kia sao?

Trong Bát Hoang, vô số người nghị luận ầm ĩ.

Sinh linh dám đến Bát Hoang xông xáo đều không phải kẻ yếu, nhưng đối mặt uy áp của Thiên Đạo Chí Thánh, vẫn không tránh khỏi sợ hãi.

Hoắc Trấn Dư đã đi tới biên giới Bát Hoang, chuẩn bị rời đi cũng không nhịn được quay đầu nhìn lại.

- Tựa như là Bồ Đề Tổ Sư, ai đang chiến đấu với hắn?

Trong lòng Hoắc Trấn Dư cuồng loạn, chẳng lẽ Tần Thiên Đế gặp những quái vật kia trong Bát Hoang?

Nghĩ đến đây, hắn càng không dám chờ lâu, vội vàng chui vào trong sương mù dày đặc.

Cùng lúc đó, Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư càng chiến càng kịch liệt.

Thời khắc này Như Lai lùi về hình thể bình thường, cùng Bồ Đề Tổ Sư lên trời xuống đất, chiến càng thêm cường thế.

Như Lai đã mở ra Thần thông hắn mới ngộ được, Thần Phật bá thân!

Kim Cương Bất Hoại!

Vạn Pháp Bất Xâm!

Bồ Đề Tổ Sư không cách nào phá Kim Thân của hắn, nhưng Như Lai cũng không đả thương được Bồ Đề Tổ Sư.

Song phương quyền cước tăng theo cấp số cộng, các loại Thần thông trong chiến đấu tùy ý thi triển, nước chảy mây trôi, nếu hình ảnh chậm mấy ngàn vạn lần, liền có thể phát hiện bọn hắn chiến đấu, cực kỳ có tính thưởng thức.

Oanh...

Hai người nhập vào trong thảo nguyên, hãm sâu lòng đất, dẫn đến toàn bộ thảo nguyên nổ tung, từng khối bùn đất mang theo cỏ dại nổ bay lên, cao tới hơn ngàn trượng.

- Đến cùng ai có thể thắng?

Lý Nguyên Bá lẩm bẩm, nhiệt huyết dâng trào.

Tôn Ngộ Không mắt trợn trắng, tức giận nói:

- Đương nhiên là sư phụ ta!

Ngọc Đỉnh chân nhân vuốt râu, cảm thán nói:

- Hai người đều từng là cao thủ đỉnh cấp của Tây Phương Giáo, ai mạnh ai yếu, thật đúng là khó phán định.

- Cảnh giới đồng dạng, hẳn là khó phân cao thấp.

Hậu Thổ nói ý kiến của mình, nàng luôn đoan trang ung dung, giờ phút này đáy mắt cũng không nhịn được toát ra ao ước.

Đây chính là thực lực của Thiên Đạo Chí Thánh sao?

Thánh Nhân so sánh, giống như giun dế.

Đưa mắt nhìn lại, thiên không tràn đầy Không Gian Liệt Phùng, thảo nguyên vô tận như sóng biển chập trùng, hóa thành hư vô.

- Bọn hắn thắng bại không trọng yếu, trọng yếu là khi nào Hoang Thần tới.

Tử Đạo mở miệng nói, mỗi người đều thu suy nghĩ lại.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư không phải tử đấu, chỉ là vì dẫn xuất Hoang Thần!

Cho nên suy đoán thắng bại vô dụng, dù sao song phương cũng không có động thật.

Tần Quân một mực không có lên tiếng, ánh mắt thâm thúy, không biết suy nghĩ cái gì.

Thao Thiết ở bên chân lo sợ bất an nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy, tựa hồ đang e ngại Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư.

Giờ phút này, bọn hắn cũng không có chú ý tới, đại địa sau lưng hiện lên một vệt đen, rút ngắn khoảng cách nhìn lại, chỉ thấy Ma khí vô tận như sóng biển đánh tới.

Ở trong Ma khí, một bóng người dạo bước mà đi.

Chính là Thái Sơ Ma Tổ!

Thân hình hắn thẳng tắp, mặc cẩm bào màu đen, phía sau in hung thú thần bí, dữ tợn bá khí, đai lưng Huyết Văn Tử Ngọc, chân đạp ma ngoa màu tím sậm, gương mặt tà dị treo nụ cười miệt thị thương sinh, bờ môi giương lên, trên đầu còn mọc ra hai cái sừng, giống như Long giống như trâu.

- Có ý tứ! Hai vị Thiên Đạo Chí Thánh, hơn nữa đều là trung kỳ.

Thái Sơ Ma Tổ vừa dạo bước tiến lên, vừa hứng thú thì thào nói.

Cho dù là ở Bát Hoang, Thiên Đạo Chí Thánh cũng là tồn tại lông phượng sừng lân.

Oanh...

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư phá vỡ mặt đất, bay vút lên trời.

Tóc hoa râm loạn vũ, phất trần của Bồ Đề Tổ Sư hóa thành roi, điên cuồng quật về phía Như Lai.

Như Lai mở ra Thần Phật bá thân không sợ hãi chút nào, đối cứng Bồ Đề Tổ Sư công kích.

------oOo------

Chương 1538: Ma Tổ hiện thân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không nghĩ tới, trong cùng cảnh giới, ta vẫn không làm gì được hắn!

Như Lai nhíu mày nghĩ, tâm lý có chút tức giận.

Bồ Đề Tổ Sư cũng có ý tưởng giống nhau, ở trong Thần Ma cấp độ như bọn họ, đáy lòng đều có ngạo khí.

Cùng một cảnh giới, đều cho là mình mạnh nhất.

Đúng lúc này, hai người tựa hồ phát giác được cái gì, vội vàng dừng lại, cùng nhau quay đầu nhìn về phía xa.

- Chuyện gì xảy ra?

Cơ Bất Bại nhíu mày, một giây sau, hắn bỗng nhiên động dung, quay đầu nhìn lại.

Đám người Tần Quân cũng bị dọa sợ, đi theo quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy Ma khí cuốn tới, thân hình của Thái Sơ Ma Tổ như ẩn như hiện.

- Cỗ Ma khí này...

Thân thể Phục Hi run rẩy, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Những người còn lại cũng như thế.

Thái Sơ Ma Tổ!

Lúc trước Thái Sơ Ma Tổ từ trong hẻm núi thức tỉnh, tiết lộ Ma khí cũng kinh khủng như vậy, giống như đúc.

Vừa nghĩ tới Hoắc Trấn Dư miêu tả, lòng của bọn hắn không khỏi ngã vào đáy cốc.

- Làm sao đưa tới gia hỏa này?

Tần Quân nhíu chặt mày kiếm, Hoang Thần không tới, tới một đại phiền toái, để hắn rất đau đầu.

Oanh! Oanh!

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư cấp tốc rơi đến trước mặt mọi người, nện đến mặt đất vỡ nát, bụi đất giơ lên, bọn hắn cảnh giác nhìn Thái Sơ Ma Tổ.

Nhìn bóng lưng của hai người, mọi người không khỏi an tâm.

Hai tên Thiên Đạo Chí Thánh, hẳn có thể áp chế Thái Sơ Ma Tổ a?

- A? Sao các ngươi không đánh tiếp?

Thái Sơ Ma Tổ trêu tức hỏi, con ngươi màu đỏ ngòm lộ ra dị sắc.

Hai vị Thiên Đạo Chí Thánh, khẳng định đại bổ!

Vừa thức tỉnh không lâu, hắn đang đứng ở trong đói khát.

- Ngươi muốn làm cái gì?

Như Lai trầm giọng hỏi, Thái Sơ Ma Tổ cho hắn một loại cảm giác rất không thoải mái, nhất là ánh mắt kia, phảng phất như muốn ăn bọn hắn.

- Muốn làm gì? Muốn ăn các ngươi a!

Thái Sơ Ma Tổ cười khẽ nói, đang khi nói chuyện, tốc độ của hắn đột nhiên tăng tốc, mang theo một đạo tàn ảnh đánh tới mọi người.

Một màn này làm tất cả mọi người kéo căng tâm thần.

Như Lai vội vàng huy chưởng, một kim chưởng cao tới 100 ngàn trượng dán mặt đất phá nát không chịu nổi đánh tới, nghiền ép hết thảy.

Oanh...

Thái Sơ Ma Tổ giống như một mũi tên, sinh sinh đụng xuyên bàn tay lớn màu vàng óng, tóc đen phất phới, gương mặt tà dị lộ ra nụ cười dữ tợn.

- Nghĩ Thiên Đạo Chí Thánh liền vô địch sao? Trong mắt ta, vẫn như cũ là con mồi!

Thái Sơ Ma Tổ cười lạnh nói, hắn sống vô số năm, thấy qua cường giả như sao trên trời.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư rùng mình, đều bộc phát ra toàn bộ khí thế, đám người Tần Quân tung bay ra ngoài, như lâm đại địch nhìn Thái Sơ Ma Tổ dạo bước mà đến.

Thái Sơ Ma Tổ chậm rãi nâng tay phải lên, Ma khí theo lòng bàn tay của hắn phóng lên trời, trong chớp mắt, ngưng tụ ra một thanh hắc kiếm dài đến trăm vạn trượng, giảo tán sương mù cuồn cuộn, theo hắc kiếm nhìn lên, có thể mơ hồ nhìn thấy vũ trụ tinh không.

- Đây là cái gì.

Trên mặt Bồ Đề Tổ Sư tràn ra mồ hôi lạnh, Thái Sơ Ma Tổ khác rất nhiều địch nhân mà trước kia bọn hắn gặp phải, đây là một tuyên cổ Cự Ma chân chính!

- Ti...

- Như Lai cùng Bồ Đề có thể chiến thắng hắn sao?

- Cảm giác rất khó, xong đời!

- Cái này nên làm gì?

Các Thần Ma đều hoảng loạn, Tần Quân nỗ lực bình phục tâm tình, trấn định nhìn phía trước.

Thần sắc của hắn để các Thần Ma dần dần bình tĩnh lại.

Bệ Hạ trấn định như thế, rõ ràng còn có át chủ bài!

Thật tình không biết, trong lòng Tần Quân cũng tràn đầy lo lắng, nhưng không thể sợ!

- Tin tưởng bọn họ!

Tần Quân trầm giọng nói, hắn cũng không tin Thái Sơ Ma Tổ có thể siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh.

------oOo------

Chương 1539: Lại gặp Nhậm Ngã Tiếu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lũ sâu kiến! Chuẩn bị tiếp nhận vận mệnh làm đồ ăn đi!

Thái Sơ Ma Tổ nhe răng cười nói, ngay sau đó, tay trái vung xuống, hắc kiếm trăm vạn trượng xé rách Thiên Địa, chém xuống một kiếm.

Đám người Tần Quân chỉ cảm thấy thế giới trong nháy mắt bị hắc kiếm của Thái Sơ Ma Tổ chém làm hai nửa, linh hồn cũng đi theo run rẩy.

- Ngươi dám!

Như Lai giận tím mặt, thân hình đột nhiên cất cao, hàng ngàn hàng vạn cánh tay nâng lên, muốn đón lấy một kiếm này.

Dù Bồ Đề Tổ Sư không mở miệng, nhưng tương tự không có chờ chết, phất trần vung lên, từng đóa sen vàng trống rỗng xuất hiện, ngăn ở trước hắc kiếm, đáng tiếc căn bản ngăn không được, thậm chí không cách nào

làm cho nó giảm tốc độ.

Oanh...

Mấy ngàn cánh tay của Như Lai cùng nhau bắt lấy hắc kiếm trăm vạn trượng, nhưng lực lượng của hắc kiếm quá lớn, mặt đất dưới chân Như Lai bị ép tới sụp đổ, hắn thì bị ấn vào lòng đất.

Tôn Ngộ Không nhìn đám người Tần Quân thở ra một hơi, đưa tiễn bọn hắn, sau đó quay người vung vẩy Hỗn Độn Tử Kim Bổng đập tới.

Coong một tiếng, Tôn Ngộ Không bị đánh bay ra ngoài, không có chút sức chống cự nào.

Một kiếm rơi xuống.

Đại địa bị chém làm hai nửa, bùn đất hai bên cuồn cuộn, vô số bụi đất liên tiếp bay lên, kích tán bốn phía.

Đám người Tần Quân chỉ cảm thấy tầm mắt bị Ma khí bao trùm, không cách nào lại thấy vật, bên tai tràn đầy tiếng oanh minh, tựa như Bát Hoang phá diệt, vô cùng khủng bố.

- Đây là lực lượng gì?

Cơ Bất Bại kinh hãi nói, để tâm của Tần Quân lâm vào đáy cốc.

Thái Sơ Ma Tổ .

Viễn Cổ Ma Tộc tổ, một trong các tồn tại cường đại nhất trong Bát Hoang.

Tần Quân cũng bắt đầu hoảng loạn, phịch một tiếng, hắn cảm giác phía sau lưng của mình bị một tảng đá lớn đập trúng, cũng may nhục thân của hắn cứng rắn.

Hắn ôm Lâm Ngọc Kỳ thật chặt, để tránh nàng bị loạn thạch đập trúng.

Không bao lâu, hắn rốt cục có thể mở mắt, một giây sau, đồng tử của hắn phóng đại, khẽ nhếch miệng.

Lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là Ma khí như khói lửa lượn lờ, đại địa hóa thành vô số đá vụn, lớn nhỏ không đều, nhất lớn như núi cao nhô lên, một hẻm núi to lớn không biết sâu cạn xuyên qua đại địa, phảng phất như Bát Hoang một phân thành hai, trong không khí tràn ngập một cỗ uy áp khó mà hình dung.

Phế tích!

Thê lương!

Tĩnh mịch!

Kim Thân Như Lai cao tới trăm trượng nằm trong phế tích, máu me khắp người, mặt mũi tràn đầy không cam lòng nhìn Thái Sơ Ma Tổ.

Giờ phút này, Bồ Đề Tổ Sư điên cuồng công kích tới Thái Sơ Ma Tổ, thân hình nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, nhưng Thái Sơ Ma Tổ cơ hồ không có xuất thủ, phảng phất như có lực lượng vô hình bảo hộ hắn, Bồ Đề Tổ Sư một lần lại một lần bắn ra.

- Chơi chán chưa?

Thái Sơ Ma Tổ hừ lạnh một tiếng, áo bào bỗng nhiên chấn động, Bồ Đề Tổ Sư thổ huyết bay ra ngoài, dọc theo mặt đất, không ngừng lăn lộn, đạp nát từng khối đá lớn, tan biến ở cuối đường chân trời.

Mạnh như Bồ Đề Tổ Sư, vậy mà cũng không phải đối thủ của Thái Sơ Ma Tổ!

Tần Quân kinh sợ, các Thần Ma ở chung quanh càng tê cả da đầu.

Bồ Đề Tổ Sư cũng không làm gì được, bọn hắn có thể làm sao?

Ngay cả hy vọng chạy trốn cũng không có!

Như Lai đứng dậy, lần nữa phóng về phía Thái Sơ Ma Tổ, bây giờ bày ở trước mặt hắn chỉ có một con đường, cái kia chính là chiến đấu.

Thái Sơ Ma Tổ cũng động, cơ hồ là chớp mắt, song phương va chạm.

Phanh...

Thái Sơ Ma Tổ nện lên bụng Như Lai trên một quyền, lực lượng khó có thể tưởng tượng để diện mục của Như Lai vặn vẹo, thân thể cong lên.

Hắn cao trăm trượng bị Thái Sơ Ma Tổ hình thể kém xa hắn đánh trúng, như một con châu chấu hành hung người trưởng thành, chỉ là lực rung động thị giác lật ra gấp trăm lần.

- Loài bò sát!

Thái Sơ Ma Tổ đột nhiên ngẩng đầu, đầu trong nháy mắt biến lớn, há mồm lộ ra vô số răng nanh, cắn về phía một cánh tay của Như Lai, đồng thời nắm tay phải dùng lực, đánh bay Như Lai ra ngoài.

------oOo------

Chương 1540: Lại gặp Nhậm Ngã Tiếu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Máu tươi vẩy hướng không trung, Như Lai dán mặt đất trượt ra mấy vạn mét mới dừng lại.

- Đáng giận.

Như Lai lâm vào trong nổi giận, bị Thái Sơ Ma Tổ cắn xuống một cánh tay, không chỉ có đau, còn để hắn cảm thấy nhục nhã.

Chỉ thấy Thái Sơ Ma Tổ đã cất cao đến mấy trăm trượng, tóc dài như liệt diễm loạn vũ, miệng đầy máu tươi, đang nhai nuốt cánh tay của Như Lai.

- Mùi vị buồn nôn, ngươi không thể ăn, vẫn là đi chết đi!

Thái Sơ Ma Tổ Như Lai phun tàn chi ra, gương mặt ghét bỏ.

Hưu...

Từng đóa sen vàng liên tiếp thẳng tắp, chạy nhanh đến, mỗi một đóa đều

lớn trăm trượng, xé rách không khí, lướt qua Như Lai, thẳng hướng Thái Sơ Ma Tổ.

Thái Sơ Ma Tổ há mồm, một chùm sáng màu đen bắn ra, nhấc lên khí lãng hình tròn, trong khoảnh khắc liền bắn tán những Kim Liên kia.

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Thái Sơ Ma Tổ, huy động phất trần quấn lấy, toàn lực ném xuống, Thái Sơ Ma Tổ cắm vào lòng đất.

Như Lai thả người nhảy lên, đến trên không, hàng ngàn cánh tay cấp tốc vỗ xuống, một chưởng ảnh kim sắc nhập vào lòng đất.

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh liên tiếp, đám người Tần Quân lần nữa thối lui, để tránh bị chiến đấu tác động.

Tôn Ngộ Không cắn răng nói:

- Tình huống không ổn!

Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư cùng Thái Sơ Ma Tổ có thực lực sai biệt rõ ràng, tiếp tục như vậy nữa, chắc chắn thất bại.

Những người còn lại cũng nghĩ như thế, nhưng giờ phút này có biện pháp gì đây?

Tần Quân thấy lòng nóng như lửa đốt, tâm lý đang nghĩ có nên triệu hoán Thần Ma hay không.

Nhưng Thần Ma có thể địch nổi Thái Sơ Ma Tổ lại đếm được trên đầu ngón tay.

Hồng Quân Đạo Tổ?

Bàn Cổ?

Trừ khi cực hạn giác tỉnh, nếu không, Thần Ma căn bản đánh không lại Thái Sơ Ma Tổ.

- Ha ha ha! Có ý tứ! Ngủ mấy trăm triệu năm, gân cốt của ta cũng sắp cứng ngắc rồi!

Tiếng cười của Thái Sơ Ma Tổ từ lòng đất truyền ra, để cho người ta nổi da gà.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hệ thống, nếu ngươi không triệu hoán một tồn tại ngưu xoa, trẫm liền treo!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, cùng lúc đó, Thái Sơ Ma Tổ cường thế va nát một chưởng ảnh, lao ra.

Hắn đầu tiên là đi tới trước mặt Bồ Đề Tổ Sư, một cước đạp bay, ngay sau đó, hắn huy chưởng mà đi, Ma khí cuồn cuộn hóa thành Hắc Long, cao mấy trăm vạn dặm, đuổi kịp Bồ Đề Tổ Sư, nuốt hết đối phương, những nơi đi qua, cuồng phong đột tập, sơn hà phá nát.

- Sư phụ!

Tôn Ngộ Không kêu lên sợ hãi, vô cùng khẩn trương.

Lúc này, hắn quơ gậy đập tới, Hỗn Độn Tử Kim Bổng kéo dài mấy chục vạn dặm, từ trên trời giáng xuống, muốn nện bạo Thái Sơ Ma Tổ, nhưng Thái Sơ Ma Tổ đưa tay, dùng một ngón tay liền dễ dàng chặn Hỗn Độn Tử Kim Bổng.

- Không biết tự lượng sức mình.

Thái Sơ Ma Tổ liếc mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không, ngón tay búng một cái, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy lực lượng lớn truyền đến, hổ khẩu rách tả tơi, Hỗn Độn Tử Kim Bổng rời khỏi tay, bay về phía thiên khung.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại không biết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân ngẩn người.

Lại là vị Nhậm Ngã Tiếu này!

Hắn đã mấy lần triệu hoán được Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại vũ trụ không biết, dựa theo hệ thống nói, Nhậm Ngã Tiếu được cho là Thần Ma đỉnh cấp trong hệ thống, vô cùng cường đại, một khi triệu hoán, trăm phần trăm sẽ lưu vong.

Hiện ở trong lúc nguy cấp, phải chăng triệu hoán Nhậm Ngã Tiếu?

------oOo------

Chương 1541: Ngươi có thể lăn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Triệu hoán!

Tần Quân cắn răng, ở trong lòng phân phó nói.

Vạn nhất Nhậm Ngã Tiếu không bị lưu vong, có lẽ có thể đến giúp hắn.

Bất quá đối phương là Thái Sơ Ma Tổ, ngay cả Thiên Đạo Chí Thánh cũng khó chống cự, Nhậm Ngã Tiếu có thể tạo được tác dụng sao?

- Điều ra bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu!

Tần Quân vội vàng thúc giục, hi vọng vị Nhậm Ngã Tiếu này có một chút độ trung thành.

- Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại không biết!

- Thân phận: Không biết!

- Tu vi: Không biết!

- Công pháp: Không biết!

- Thần thông: Không biết!

- Độ trung thành: 0!

Tần Quân trong nháy mắt háo đá, mẹ nó, tất cả đều là không biết?

Độ trung thành là số không.

- Nhậm Ngã Tiếu đến cùng là đến từ Thần Thoại Vị Diện nào?

Tần Quân nhịn không được ở trong lòng hỏi, hắn đột nhiên cảm giác được Thần Thoại Hệ Thống cũng không phải đơn giản như hắn nghĩ.

Hệ thống giao cho hắn nhiệm vụ là xưng bá chư thiên vũ trụ, khiến cho hệ thống thu phục Thiên Đạo vũ trụ.

Lấy Thần Thoại Thương Thành mà nói, đã xuất hiện không ít bảo bối của Thiên Đạo này, tỷ như Võ Tuyên Thần Phạt, Chí Tôn pháp nhãn…

Chẳng lẽ Hoa Hạ Thần Thoại là Vị Diện đã bị hệ thống thu phục, cho nên Tần Quân mới có thể triệu hoán?

- Nhậm Ngã Tiếu thuộc về bí mật cao cấp của hệ thống, có một chuyện có thể khẳng định, Nhậm Ngã Tiếu đúng là Thần Ma, Thần Ma hệ thống, đều là đến từ vị diện vũ trụ bị hệ thống chinh phục, nếu có một ngày, ký chủ chinh phục Đại vũ trụ trung tâm, cường giả nơi này nói không chừng cũng có thể bị ký chủ triệu hoán!

Hệ thống trả lời, để Tần Quân tim đập nhanh hơn.

Quả nhiên, giống như hắn đoán.

Thần Ma đều đến từ vị diện vũ trụ bị hệ thống chinh phục.

- Ý của ngươi là, ngày sau trẫm có thể sẽ triệu hoán được cường giả đến từ vị diện vũ trụ còn lại?

Tần Quân tiếp tục hỏi, cùng lúc đó, Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư bắt đầu vây công Thái Sơ Ma Tổ, nhưng đều bị đè đánh, căn bản không đả thương được Thái Sơ Ma Tổ.

Thái Sơ Ma Tổ không ai bì nổi, phất tay, phiên vân phúc vũ, kinh thiên địa khiếp Quỷ Thần, Ma khí mênh mông để Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư khổ không thể tả.

Lại là một đạo Ma khí hắc kiếm, Như Lai bị chém xuống mấy chục cánh tay, máu tươi rải đầy đại địa.

Bồ Đề Tổ Sư cũng cực kỳ chật vật, tư thái tiên phong đạo cốt không còn sót lại chút gì, tóc hoa râm lộn xộn, ánh mắt tràn đầy phẫn nộ.

- Tình huống không biết, nhưng hệ thống lấy Hoa Hạ Thần Thoại sinh ra vị diện vũ trụ làm chủ.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân đối với hệ thống càng thêm chờ mong.

- Cần gì chứ, dù sao đều phải chết!

Thái Sơ Ma Tổ lơ lửng giữa không trung, nhìn Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư nhe răng cười nói.

Hắn lắc lắc cổ, tựa hồ đang hoạt động gân cốt.

Ngủ quá lâu, để hắn cần một trận chiến đấu tỉnh lại bản năng chiến đấu của mình.

Mà ở trong Bát Hoang, Thiên Đạo Chí Thánh là tồn tại lông phượng sừng lân.

Như Lai lau đi máu tươi ở khóe miệng, hắn thu hồi mấy ngàn tay cụt, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, bắt đầu niệm kinh.

- Quan Tự Tại tâm ta, Phật Thân trước đây, độ hết thảy Khổ Ách, hóa hết thảy yêu ma, hàng hết thảy tà ma.

Phật quang bắn ra, chiếu rọi toàn bộ Thiên Địa, để Thái Sơ Ma Tổ nheo mắt lại.

- A, đây là ánh sáng gì?

Thái Sơ Ma Tổ kinh nghi lẩm bẩm, bị Phật quang của Như Lai chiếu rọi,

hắn cảm thấy rất không thoải mái.

Phật quang Trấn Yêu ma!

Thái Sơ Ma Tổ bực bội cấp tốc đi vào trước mặt Như Lai, vỗ tới một chưởng, rơi vào trên đỉnh đầu của Như Lai.

- Phốc...

Như Lai phun một ngụm máu tươi, ngã trên mặt đất, thân hình cấp tốc thu nhỏ, biến thành người bình thường.

------oOo------

Chương 1542: Ngươi có thể lăn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một màn này làm đám người Tần Quân kinh sợ không thôi.

- Thái Sơ Ma Tổ! Trẫm muốn ngươi chết!

Tần Quân đỏ hồng cả mắt mắng, hắn tốn hao một lần cực hạn giác tỉnh cho Như Lai, nếu để cho Thái Sơ Ma Tổ giết Như Lai, hắn có thể nào tiếp nhận?

Thái Sơ Ma Tổ đột nhiên quay đầu, ánh mắt dữ tợn nhìn về phía Tần Quân.

Tần Quân chỉ cảm thấy sát khí vô tận như sóng biển diệt thế đánh tới, thân thể lắc lư, kém chút ngã nhào trên đất.

Lâm Ngọc Kỳ ở bên cạnh càng bị dọa đến tê liệt ngã xuống đất.

Cơ Bất Bại cấp tốc ngăn ở trước mặt Tần Quân, lạnh giọng nói:

- Lão Bất Tử! Muốn thương tổn con ta, trước từ trên thi thể ta bước qua đi!

Đang khi nói chuyện, Cơ Bất Bại trực tiếp biến thành hình thái hoàn toàn

của Cực Viêm Ma Thần, tựa như dung nham nhập vào thân, khí thế trong nháy mắt tăng vọt.

Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Phục Hi, Hậu Thổ, Tử Đạo, Tôn Ngộ Không tất cả đều ngăn ở trước mặt Tần Quân, ngay cả Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân cùng Thao Thiết cũng run rẩy bước ra.

Hiện tại là thời điểm sống còn, bọn hắn chỉ có đồng tâm hiệp lực, mới có một chút hi vọng sống.

Thái Sơ Ma Tổ kinh nghi nói:

- Cực Viêm Ma Thần? Thế gian còn có vị Cực Viêm Ma Thần thứ hai?

Ánh mắt của hắn lần nữa nhìn về phía Tần Quân, con mắt không khỏi chớp chớp, trong lòng buồn bực nói:

- Làm sao cảm giác tiểu tử này nhìn quen mắt nhỉ?

- Giống như gặp qua ở đâu.

Nghĩ xong, Thái Sơ Ma Tổ dạo bước đi về phía đám người Tần Quân.

Bồ Đề Tổ Sư từ phía bên phải đánh tới, tay phải quấn quanh lấy pháp lực, muốn chụp chết hắn, nhưng hắn nhẹ nhàng vung tay áo, Bồ Đề Tổ Sư liền bay trở về.

Thực lực của bọn hắn hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp.

Tốc độ của Thái Sơ Ma Tổ rất nhanh, khoảng cách cùng đám người Tần Quân càng lúc càng ngắn.

Áp lực của mọi người tăng gấp bội, trên trán đều là mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

- Liều mạng với ngươi!

Lý Nguyên Bá cắn răng nói, đang khi nói chuyện, muốn dẫn theo Càn Khôn Xích giết tới, nhưng bị Tử Đạo ngăn lại.

- Đừng hành động thiếu suy nghĩ, tìm đúng thời cơ!

Tử Đạo trầm giọng nói, toàn bộ bọn hắn cùng tiến lên, cũng khó đánh bại Thái Sơ Ma Tổ, chỉ có thừa dịp lúc Thái Sơ Ma Tổ thư giãn, lại phát động công kích.

- Cực Viêm Ma Thần, thật là Cực Viêm Ma Thần, hơn nữa hai người các ngươi đều là!

- Nói, các ngươi cùng Hoang Thần có quan hệ như thế nào?

- Thành thật khai báo, nếu không ta để cho các ngươi sống không bằng chết, lấy hồn phách của các ngươi chăn nuôi ma tử ma tôn của ta!

Thái Sơ Ma Tổ ép hỏi, để Cơ Bất Bại cùng Tần Quân liếc nhau, Thái Sơ Ma Tổ nhận ra huyết mạch của bọn hắn.

Bọn hắn có thể mượn nhờ cái thân phận này chấn nhiếp Thái Sơ Ma Tổ!

Cơ Bất Bại vừa mới chuẩn bị mở miệng, đúng lúc này, một cỗ hàn phong thấu xương từ phía đông thổi tới.

- Làm gì khi dễ một đám hài tử.

Một tiếng cười khẽ truyền đến, tất cả mọi người cả kinh quay đầu nhìn lại, bao quát Thái Sơ Ma Tổ.

Chỉ thấy ở cuối chân trời, trong bụi đất cuồn cuộn đi tới một bóng người.

Hắn mặc trường bào Hắc Văn màu máu, những Hắc Văn kia giống như Long Phượng, rất sống động, tử ngoa dưới chân vô cùng thần tuấn, mỗi bước ra một bước, điện quang quanh quẩn.

Hai chân của hắn cũng không có tiếp xúc mặt đất, mà ở tầng trời thấp dạo bước, mỗi một bước đều có thể giẫm ra từng cơn sóng gợn, phối hợp với thân thể quấn quanh điện quang, khí thế cả người siêu nhiên.

Tóc đen tùy ý rối tung, trên trán có một lọn tóc bạc nhẹ nhàng phiêu động, dài tới lồng ngực, ngũ quan hoàn mỹ, hai mày rậm tựa như tiểu đao, da thịt trắng nõn, khóe môi nhếch lên như ẩn như hiện ý cười, lại thêm đôi mắt

thâm thúy tự tin, phảng phất như vạn vật không vào pháp nhãn của hắn.

Sau lưng vạt áo bồng bềnh, hai tay áo phấp phới, tuy đi thảnh thơi, nhưng hắn vừa xuất hiện, tiêu điểm của toàn bộ Thiên Địa phảng phất như rơi ở trên người hắn.

- Ngươi là ai?

Thái Sơ Ma Tổ nhíu mày hỏi, thậm chí bước chân cũng dừng lại, có thể thấy được người đến không đơn giản, đưa tới hắn kiêng kị.

Đám người Tần Quân nhìn về phía nam tử thần bí kia.

- Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, ngươi có thể lăn.

Nam tử thần bí cười khẽ nói, ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân, giống như có thâm ý.

------oOo------

Chương 1543: Ta nói, ngươi liền phải nhận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăn?

Thái Sơ Ma Tổ ngẩn người, chợt tức giận, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám nói chuyện với hắn như thế!

- Muốn chết!

Thái Sơ Ma Tổ đưa tay, Ma khí ở trong lòng bàn tay tràn ra, hóa thành một thanh hắc kiếm dài đến mấy trăm vạn trượng, kiếm nhận duỗi đến nơi xa.

Không do dự, hắn chém ngang một kiếm, muốn chém giết nam tử thần bí.

Cuồng phong gào thét mặt đất, đám người Tần Quân cả kinh lui lại, uy áp của Ma Tổ quá mạnh, cho dù không phải nhằm vào bọn họ, cũng làm cho trong lòng bọn hắn run sợ.

Mắt thấy hắc kiếm muốn đụng vào nam tử thần bí, hắn chợt nâng tay phải lên, ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại, cánh tay bãi xuống, hai ngón đè vào hắc kiếm, hắc kiếm dài đến mấy trăm vạn trượng, chỉ là độ dày của kiếm nhận liền cao hơn hắn rất nhiều.

Đương...

Hắc kiếm đột nhiên dừng lại, mặt đất nổi lên ba đào, vô số đá vụn bay cao, sóng gió thổi đến gương mặt của nam tử thần bí bị tóc dài che đậy hơn phân nửa, nhưng ánh mắt vẫn mây trôi nước chảy.

Biểu lộ của Thái Sơ Ma Tổ trong nháy mắt ngưng kết, hắn hết toàn lực, nhưng sửng sốt không cách nào làm cho nam tử thần bí run rẩy một chút.

Một màn này làm đám người Tần Quân hoảng sợ.

- Ti... gia hỏa này đến cùng là ai?

- Hoang Thần sao?

- Không phải! Trên người hắn không có khí tức huyết mạch Cực Viêm Ma Thần!

- Thật mạnh, vậy mà có thể nhẹ nhõm chống lại Thái Sơ Ma Tổ!

Lý Nguyên Bá, đám người Cơ Bất Bại kinh nghị, Tần Quân thì biểu lộ cổ quái.

Chẳng lẽ gia hỏa này là Nhậm Ngã Tiếu?

Lợi hại như thế?

Bồ Đề Tổ Sư há to miệng, hắn là biết Thái Sơ Ma Tổ mạnh bao nhiêu, hiện tại vị nam tử thần bí này lại khủng bố như thế nào?

- Ngươi đến cùng là ai?

Thái Sơ Ma Tổ run giọng hỏi, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Nội vũ trụ, người có thể có thực lực như thế tuyệt đối không vượt qua năm ngón tay,

hơn nữa hắn đều biết.

Nhưng người trước mắt này, hắn chưa bao giờ thấy qua.

- Nhậm Ngã Tiếu.

Nam tử thần bí giễu cợt một tiếng, hai ngón bắn ra, trực tiếp đánh xơ xác hắc kiếm dài mấy trăm vạn trượng, ngay cả Thái Sơ Ma Tổ cũng bị chấn lùi lại mấy chục bước.

Nhậm Ngã Tiếu!

Tần Quân nheo mắt lại, vậy mà thật là hắn.

Không nghĩ tới mạnh như vậy!

Thậm chí ngay cả Thái Sơ Ma Tổ cũng không làm gì được hắn!

- Nhậm Ngã Tiếu, đến cùng là cảnh giới gì?

Trong lòng Tần Quân hỏi, không hổ là Thần Ma đỉnh cấp trong hệ thống, loại thực lực này, Bàn Cổ không đến, ai có thể đè ép được?

- Không biết, đợi ký chủ mạnh lên, thu hoạch được càng nhiều quyền hạn, liền có thể biết.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân không khỏi phiền muộn.

Chẳng lẽ Nhậm Ngã Tiếu siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh?

Triệu hoán loại Thần Ma thực lực này ra, hắn hẳn là hưng phấn, đáng tiếc độ trung thành là không, thật tiếc nuối.

Nhậm Ngã Tiếu dạo bước đi đến, một bước thiên nhai, hai ba cái hô hấp, liền từ đường chân trời đi đến trước mặt đám người Tần Quân, dọa đến mọi người trận địa sẵn sàng đón quân địch, cảnh giác theo dõi hắn.

Tóc bạc trên trán phiêu động, Nhậm Ngã Tiếu nhẹ nhàng cười một tiếng, không nhìn mọi người, nhìn về phía Tần Quân nói:

- Ngươi chính là Tần Thiên Đế!

Tần Quân bị nụ cười của hắn làm trong lòng sợ hãi, ngoài mặt vẫn bình tĩnh nói:

- Làm sao? Ngươi muốn hiệu lực cho trẫm?

Dù sao Nhậm Ngã Tiếu đến từ Thần Thoại Hệ Thống, cho dù độ trung thành là không, nhưng cũng không phải số âm, đối với Tần Quân không có sát tâm.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu, khoan thai nói:

- Muốn ta hiệu lực cho ngươi, là không thể nào.

Hắn xoay chuyển lời nói:

- Ngươi là Đại Đạo sinh cơ chi chủ, nếu chết ở chỗ này, chẳng phải thành trò cười?

Đại Đạo sinh cơ chi chủ?

Mọi người kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, nguyên lai hắn thật sự có một tầng thân phận khác.

Lại liên tưởng đến Tô Đế cũng đề cập qua Đại Đạo sinh cơ, ánh mắt bọn hắn nhìn về phía Tần Quân trở nên càng thêm kính sợ.

Sắc mặt của Cơ Bất Bại thì khổ lên, nguyên lai con của mình thật là Đại Năng chuyển thế.

Tần Quân nheo mắt lại, trong lòng phiền muộn hỏi:

------oOo------

Chương 1544: Ta nói, ngươi liền phải nhận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì sao Nhậm Ngã Tiếu biết Đại Đạo sinh cơ?

- Nhậm Ngã Tiếu không giống những Thần Ma khác, là cam nguyện vào hệ thống, cho nên biết được Đại Đạo sinh cơ, về phần nguyên nhân gì, tạm thời không thể nói cho ký chủ.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân không khỏi nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

Cam nguyện vào hệ thống?

Ý tứ là gia hỏa này quá cường đại, thậm chí không bị hệ thống ép buộc?

Nghĩ đến đây, trong lòng của hắn lửa nóng, nếu thu phục Nhậm Ngã Tiếu, há không thoải mái?

- Ngươi dám đả thương ta, ngươi biết ta là ai không.

Đúng lúc này, âm thanh của Thái Sơ Ma Tổ truyền tới, dày đặc kinh dị.

Oanh!

Một cỗ khí thế khủng bố viễn siêu lúc trước đột nhiên bạo phát, cả kinh toàn bộ Bát Hoang, tuyệt đại bộ phận sinh linh đều có thể cảm giác được.

Phương xa, Quý Long Uyên ngồi dưới tàng cây, không cách nào bình tĩnh tu luyện.

- Chuyện gì xảy ra? Đây là Ma Tổ?

Trên trán của Quý Long Uyên chảy ra mồ hôi lạnh, truyền thuyết về Thái Sơ Ma Tổ, hắn là nghe nói qua.

Trong truyền thuyết Viễn Cổ Ma Tộc tổ, nghe nói trước đây thật lâu, Ma Tộc đã từng xưng bá qua, chỉ là thời gian không dài bằng Nhân tộc, Yêu Tộc.

Hắn có thể cảm giác được cỗ khí tức này tràn đầy phẫn nộ.

Chẳng lẽ đoàn người Tần Thiên Đế chọc giận Ma Tổ?

Nghĩ đến đây, hắn càng thêm bất an.

Ma Tổ xuất thế, rất có thể sẽ ảnh hưởng hắn truyền thừa Đại Đạo.

Cùng lúc đó, Thái Sơ Ma Tổ từng bước một đi về phía đám người Tần Quân.

Thời khắc này thân hình của Thái Sơ Ma Tổ không ngừng bành trướng, mọc ra vô số cốt thứ bén nhọn, khuôn mặt càng dữ tợn, ánh mắt nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu tràn đầy phẫn nộ.

- Ta muốn ăn tất cả mọi người các ngươi!

Thái Sơ Ma Tổ lâm vào trong điên cuồng, lúc trước hắn không có thi triển toàn bộ thực lực, dù sao hắn ngủ say quá lâu.

Nhìn Thái Sơ Ma Tổ đằng đằng sát khí, tất cả mọi người kinh hồn táng đảm, tất cả đều nắm chặt pháp bảo, chuẩn bị khai chiến.

Nhậm Ngã Tiếu quay người nhìn lại, mặt lộ vẻ khinh miệt nói:

- Ngươi một hồi hỏi ta là ai, một hồi hỏi ngươi là ai, sợ là đầu ngươi có vấn đề a.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn qua hắn.

- Ngươi có thể đừng kích thích hắn hay không?

Lý Nguyên Bá nhịn không được nói.

Oanh một tiếng!

Thái Sơ Ma Tổ bỗng nhiên động, nhấc lên cuồng phong vô biên vọt tới, trong chớp mắt liền đến trước mặt mọi người, nắm đấm giống như núi nhỏ mang theo ức vạn quân lực nện xuống, tốc độ nhanh đến ngay cả Tôn Ngộ Không cũng không kịp phản ứng.

Bồ Đề Tổ Sư thất kinh, vội vàng đuổi theo, đáng tiếc đã không kịp.

Phanh...

Trong phạm vi mười triệu dặm, mặt đất đột nhiên vỡ nát sụp đổ, nhưng ánh mắt của Thái Sơ Ma Tổ lại toát ra vẻ không thể tin được.

Chỉ gặp quả đấm của hắn lại bị Nhậm Ngã Tiếu một tay tiếp được.

Nhậm Ngã Tiếu nghiêng thân thể, lạnh lùng nhìn hắn, thay mọi người ngăn trở tất cả uy áp.

- Thực lực không mạnh, tính khí ngược lại rất bạo!

Ngữ khí của Nhậm Ngã Tiếu mang theo một tia không vui, tay phải hắn đột nhiên kéo một cái, Thái Sơ Ma Tổ chỉ cảm giác nắm đấm của mình bị một cổ lực lượng cường đại hút lại, không cách nào giật ra, thân thể đi theo ngã nhào trên đất.

- Kể từ hôm nay, hắn, là Chủ Công của ngươi!

Nhậm Ngã Tiếu chỉ Tần Quân, nhìn Thái Sơ Ma Tổ hạ lệnh nói.

Đang khi nói chuyện, một đạo lôi điện theo tay trái của Nhậm Ngã Tiếu tràn ra, cuốn lấy toàn thân của Thái Sơ Ma Tổ.

- A...

Thái Sơ Ma Tổ hét rầm lên, cảm giác toàn thân như đau nhức kịch liệt, ngay cả linh hồn cũng đứng trước nguy cảnh phá tán.

Mọi người hóa đá, ngay cả Tần Quân cũng ngẩn người.

Để Thái Sơ Ma Tổ thần phục hắn?

- Ngươi nằm mộng.

Thái Sơ Ma Tổ cắn răng run giọng nói, toàn thân co rút, run rẩy không ngừng, muốn đứng lên, nhưng làm không được.

- Ta nói, ngươi liền phải nhận!

Nhậm Ngã Tiếu hừ lạnh nói, khuôn mặt anh tuấn bị điện quang chiếu sáng

vô cùng lạnh lùng.

------oOo------

Chương 1545: Ma Tổ thương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta nói, ngươi liền phải nhận!

Mọi người bị câu nói này của Nhậm Ngã Tiếu chấn nhiếp, bởi vì hắn nói với Thái Sơ Ma Tổ.

Thái Sơ Ma Tổ cố nén thống khổ, cắn răng nói:

- Dựa vào cái gì, ngươi cho rằng ngươi là ai.

- Ta, Nhậm Ngã Tiếu, nếu ngươi không nghe, liền tan thành mây khói đi!

Nhậm Ngã Tiếu miệt thị cười nói, tay trái chấn động, Thái Sơ Ma Tổ kêu thảm một tiếng, lôi điện quanh người hắn trở nên càng nhiều, xé rách nhục thể, khiến cho thân thể của hắn cấp tốc thu nhỏ, biến thành cao hai mét.

Đệ nhất Ma Tổ, nằm sấp trên mặt đất, co rút run rẩy.

Nhậm Ngã Tiếu nhấc chân, giẫm ở trên ót của Thái Sơ Ma Tổ, giẫm mặt hắn vào trong đá vụn, nhục nhã cùng hoảng sợ vô tận chiếm cứ tâm can của Thái Sơ Ma Tổ, hai tay của hắn chống đất, liều mạng giãy dụa.

Đám người Tần Quân thấy mà nổi da gà, bao quát Bồ Đề Tổ Sư ở cách đó không xa.

Thái Sơ Ma Tổ hung uy ngập trời, ở trước mặt Nhậm Ngã Tiếu không có chút lực chống đỡ nào, để bọn hắn có loại cảm giác nằm mộng.

Sợ là Hoang Thần, cũng khó có thể để Thái Sơ Ma Tổ không chịu được như thế.

Giẫm lên Thái Sơ Ma Tổ, Nhậm Ngã Tiếu quay đầu nhìn Tần Quân cười

nói:

- Thực lực của gia hỏa này đối với ngươi mà nói, hẳn là có thể đưa đến trợ giúp rất lớn, ngươi không muốn sao?

Tần Quân hít sâu một hơi, hỏi:

- Vì sao ngươi muốn giúp ta?

Rõ ràng độ trung thành chỉ có số không, vì sao Nhậm Ngã Tiếu muốn giúp hắn?

Chẳng lẽ có âm mưu?

Trong lòng Tần Quân cảnh giác, thực lực của Nhậm Ngã Tiếu đã vượt qua tưởng tượng của hắn, hắn đoán chừng cho dù Hoang Thần xuất hiện, cũng đánh không lại Nhậm Ngã Tiếu.

Cho nên hiện tại không thể đắc tội Nhậm Ngã Tiếu.

- Ta thích làm cái gì thì làm cái đó, muốn giúp ngươi liền giúp ngươi.

Nhậm Ngã Tiếu hừ lạnh nói, ánh mắt hắn nhìn về phía không trung, trên sương mù cuồn cuộn, tựa hồ có đồ vật gì đưa tới chú ý của hắn.

- Bây giờ ngươi quá yếu, không xứng với Đại Đạo sinh cơ, ta giúp ngươi một đoạn đường, ngày sau ngươi sẽ hiểu vì sao ta giúp ngươi!

Nghe vậy, Tần Quân trầm mặc.

Lý do như vậy để hắn rất nghẹn khuất, mẹ nó, tốc độ tu luyện của trẫm đã là đáp lấy Thần Châu Hỏa Tiễn tăng vọt a!

Nhậm Ngã Tiếu cúi đầu, nhìn về phía Tần Quân, nở nụ cười, phảng phất như xem thấu không phục trong lòng hắn, cười nói:

- Vị thủ hạ này, ngươi muốn hay không? Tu vi của hắn đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn, khoảng cách cảnh giới tiếp theo, chỉ thiếu chút nữa!

Ti...

Mọi người hít sâu một hơi, trách không được Thái Sơ Ma Tổ lợi hại như thế, nguyên lai là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn.

Bồ Đề Tổ Sư nắm chặt hai tay, tâm lý cực kỳ không bình tĩnh, đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, mỗi một tiểu cảnh giới chênh lệch cơ hồ khó mà vượt qua, hắn còn tưởng rằng Thái Sơ Ma Tổ chỉ là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, không nghĩ tới càng mạnh.

Cái này chẳng phải nói, Nhậm Ngã Tiếu đã siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh cảnh?

- Nhậm Ngã Tiếu.

Cơ Bất Bại lẩm bẩm, hắn chợt nhớ tới trước kia Tần Quân đề cập qua cái tên này, lúc ấy hắn còn cảm thấy danh tự ngưu bức, thậm chí muốn vì mình đổi tên.

Không nghĩ tới, Nhậm Ngã Tiếu người cũng như tên.

Thực lực đã mạnh đến mặc hắn tiếu ngạo.

- Ma Tộc đã suy sụp, đây là mệnh số, ngươi muốn đổi mệnh, phải dựa vào hắn.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn xuống Thái Sơ Ma Tổ ở dưới chân nói. Nói xong, tay phải hắn nâng lên, vỗ xuống, một đạo Pháp Ấn kim sắc đánh vào trong cơ thể Thái Sơ Ma Tổ.

- Kể từ hôm nay, nếu Tần Thiên Đế có sơ xuất, ta sẽ để cho ngươi hồn phi phách tán!

Thoại âm rơi xuống, Nhậm Ngã Tiếu dịch chân, đi đến trước mặt Tần Quân.

Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không cảnh giác nhìn hắn, sợ hắn xuất thủ.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Tần Quân đứng đối mặt, ánh mắt chạm nhau, hắn

giống như cười mà không phải cười, ánh mắt của Tần Quân bình tĩnh, không sợ hãi chút nào.

- Ha ha.

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên cười lạnh, để trong lòng mọi người xiết chặt, ngay sau đó hắn ngửa đầu cười to, tiếng cười càng ngày càng cuồng, càng lúc càng lớn.

- Đại Đạo sinh cơ, quả nhiên có ý tứ!

Nói xong câu đó, Nhậm Ngã Tiếu quay người rời đi, vạt áo phiêu động, bước chân y nguyên thảnh thơi như vậy, tựa như đang tản bộ.

------oOo------

Chương 1546: Ma Tổ thương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như là hiệp khách, hưởng thụ giang hồ.

Tiêu sái, không bị bó buộc!

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Tần Quân cau chặt mày kiếm, lòng tràn đầy nghi hoặc.

Hắn đối với Nhậm Ngã Tiếu cũng không có phản cảm, tuy triệu hoán ra không có hiệu trung, nhưng lại giúp hắn hàng phục Thái Sơ Ma Tổ.

Chẳng lẽ Nhậm Ngã Tiếu làm như thế, là muốn cùng Tần Quân chấm dứt nhân quả?

- Tần Thiên Đế, lần tiếp theo gặp nhau, hi vọng ngươi có thể trở nên mạnh một chút, ngươi đã có đồ vật để cho ta hâm mộ, thì đừng lãng phí.

Nương theo một câu nói sau cùng, thân hình của Nhậm Ngã Tiếu chợt tan biến ở phương xa, bão cát thổi qua, không có tung tích gì nữa.

Hắn phảng phất như chưa tới thế gian này, lúc đến không có kinh thiên động địa, lúc đi cũng một thân một mình, lặng yên vô tích.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng ngũ vị tạp trần.

- Tốt một cái Nhậm Ngã Tiếu, tu sĩ chúng ta nên như vậy!

Ngọc Đỉnh chân nhân vuốt râu cảm thán nói, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng nhìn phương hướng Nhậm Ngã Tiếu rời đi im lặng không nói.

Tần Quân thì bay tới trước mặt Như Lai, kiểm tra giúp đối phương.

Như Lai vẫn còn khí tức, chỉ là trọng thương, để hắn thở dài một hơi.

Bồ Đề Tổ Sư thì cảnh giác nhìn Thái Sơ Ma Tổ nằm rạp trên mặt đất.

Giờ phút này, Thái Sơ Ma Tổ phảng phất như mất hồn, nằm ở trên mặt đất một mực không đứng lên.

Hai mắt hắn vô thần, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Từ nay về sau, hắn thành con rối.

Hơn nữa còn là con rối của một kẻ yếu.

Nghĩ đến đây, hắn liền hận không thể tự sát, nhưng vô số năm tu vi như vậy tan thành mây khói, hắn thật sự làm không được.

- Cuối cùng kết thúc, hôm nay quả nhiên là mở rộng tầm mắt.

Tử Đạo cảm khái, đi theo Tần Quân, hắn phát hiện trước kia trải qua phấn khích đều tính không được cái gì.

Thánh Môn, Cổ Phật giới, Tô Đế Tông, Quý Long Uyên, Hoắc Trấn Dư, Tô Đế, Thái Sơ Ma Tổ, Nhậm Ngã Tiếu

Tồn tại dĩ vãng ngưỡng vọng liên tiếp xuất hiện, để Tử Đạo huyết mạch sôi sục, hận không thể trở về bế quan tu mấy trăm triệu năm.

Cơ Bất Bại không có nói nhiều như thường ngày, mà cúi đầu, không biết

suy nghĩ cái gì.

Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện cho tất cả mọi người bọn hắn xúc động không nhỏ, khiến cho bầu không khí trong đội ngũ trở nên có chút ngột ngạt.

- Tiếp đó, chúng ta nên đi chỗ nào tìm Hoang Thần?

Lý Nguyên Bá vò đầu hỏi, không có dẫn ra Hoang Thần, dẫn xuất một sát kiếp, để lòng hắn còn sợ hãi.

- Vì sao muốn tìm ta?

Một âm thanh hùng hậu bỗng nhiên vang lên, để thân thể mọi người cứng đờ, vội vàng tìm thanh âm của chủ nhân.

Thái Sơ Ma Tổ nằm rạp trên mặt đất thì toàn thân khẽ run rẩy, nhảy dựng lên.

Hoang Thần xuất hiện?

Tần Quân ngạc nhiên nhìn chung quanh, đáng tiếc không nhìn thấy thân ảnh của Hoang Thần.

- Hoang Thần! Chúng ta cũng là Cực Viêm Ma Thần, còn không mau đi ra!

Cơ Bất Bại hô to, hiện tại hắn vô cùng khát vọng mạnh lên.

Nhưng tu vi của hắn gặp bình cảnh, cho nên muốn cầu Hoang Thần trợ giúp.

Cạch...

Tần Quân chợt nghe phía sau có tiếng bước chân, hắn quay đầu nhìn lại, kém chút hù chết.

- Em gái ngươi a.

Tần Quân nhịn không được nói tục, đồng thời lùi lại mấy bước.

Chỉ thấy một thân ảnh lôi thôi xuất hiện ở trước mặt, người này tóc lộn xộn, áo bào trên người rách mướp, vô cùng dơ bẩn, còn tản ra hôi thối.

Chẳng lẽ đây chính là Hoang Thần?

Hay là nói, cường giả tuyệt thế đều thích ăn mặc như vậy?

Tần Quân im lặng, mới vừa rồi bị Hoang Thần đột nhiên xuất hiện giật mình, để hắn có loại xúc động muốn đánh người.

------oOo------

Chương 1547: Tô Đế cùng Hoang Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Thần?

Mọi người đều kinh ngạc nhìn về phía nam tử bẩn thỉu kia, như Lão Khất Cái, thậm chí càng thêm không chịu nổi.

Hắn lại là Hoang Thần để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật?

Cơ Bất Bại hô hấp dồn dập, hắn có thể cảm giác được trong cơ thể đối phương có khí huyết Cực Viêm Ma Thần.

- Vì sao các ngươi muốn tìm ta?

Hoang Thần lạnh lùng hỏi, ánh mắt liếc nhìn Thái Sơ Ma Tổ trốn ở phía sau đám người Tần Quân, hai mắt đục ngầu hiện lên một tia sát ý.

Thái Sơ Ma Tổ bị dư quang của hắn liếc nhìn, toàn thân run lên, vội vàng cúi đầu.

Bởi vì bị Nhậm Ngã Tiếu khống chế hồn phách, khiến cho hắn không dám chạy trốn, chỉ có thể cố nén hoảng sợ, lưu lại.

- Đương nhiên là đến nhận thân thích a!

Cơ Bất Bại đi về phía Hoang Thần, một bộ đương nhiên, nghe mà Tần Quân xạm mặt lại, có thể có tiền đồ chút hay không?

Tuy xác thực như thế, nhưng không thể nói thẳng như vậy a!

Quá mất mặt!

Hoang Thần nhẹ nhàng gật đầu, không có trả lời Cơ Bất Bại, ngược lại nhìn về phía Thái Sơ Ma Tổ nói:

- Ngươi biết bọn hắn là Cực Viêm Ma Thần, còn dám xuất thủ!

Oanh!

Một cỗ khí thế khủng bố tuyệt luân từ trong cơ thể hắn bạo phát, so với Thái Sơ Ma Tổ lúc trước còn cường đại hơn, để Cơ Bất Bại ở trước mặt hắn không khỏi lui lại, đám người Tần Quân cũng run sợ.

Đây là khí thế mạnh nhất mà bọn hắn gặp qua, toàn bộ Bát Hoang, toàn bộ sinh linh vì đó hoảng sợ.

Tuy Nhậm Ngã Tiếu nhẹ nhõm áp chế Thái Sơ Ma Tổ, nhưng từ đầu đến cuối đều dùng tư thái bình thản, không có tiết lộ khí tức.

Mà Hoang Thần, siêu việt Thái Sơ Ma Tổ, khí thế tuyệt đối là mạnh nhất mà đám người Tần Quân gặp qua.

Cũng may Hoang Thần không có nhằm vào bọn họ, bằng không bọn hắn căn bản gánh không được.

Thái Sơ Ma Tổ dọa đến hai chân run rẩy, kém chút ngã nhào trên đất. Hắn lúng túng giải thích nói:

- Phía trước ta không biết, nếu mới đầu liền biết, chắc chắn sẽ không ra tay với bọn họ!

- Ta một mực ở chỗ tối nhìn lấy.

Hoang Thần cất bước đi về phía Thái Sơ Ma Tổ, lấy khí thế nghiền ép.

Thái Sơ Ma Tổ bị dọa đến không ngừng lui lại, giải thích nói:

- Mới đầu ta thật không biết.

Đường đường Thái Sơ Ma Tổ cũng bị sợ muốn khóc, hắn biết rõ Hoang Thần khủng bố a.

- Hiện tại ta đã là thủ hạ của hắn, vì hắn hiệu lực, ngươi không thể giết ta!

Thái Sơ Ma Tổ cảm giác được sát khí của Hoang Thần càng ngày càng nặng, bịch một chút, liền quỳ trên mặt đất.

Hắn có thể ở trong Bát Hoang, là được Hoang Thần đồng ý.

Toàn bộ Nội vũ trụ, đối với hắn mà nói, chỉ có Bát Hoang an toàn nhất, có thể làm cho hắn an tâm ngủ say.

Nếu ra ngoài, Ma khí tiết ra, người người có thể tru diệt.

Ở trong Bát Hoang, hắn tương đương với đạt được Hoang Thần che chở, đắc tội Hoang Thần, rất có thể sẽ chết, cho dù đào tẩu, cũng không chỗ an thân, hắn có thể nào không hoảng hốt?

Dĩ vãng, mỗi lần hắn ra ngoài săn thức ăn, đều sẽ rất mau trở lại, để các đại năng ở Nội vũ trụ nghiến răng nghiến lợi, bởi vì kiêng kị Hoang Thần, chỉ có thể dừng bước ở bên ngoài Bát Hoang.

Hoang Thần dừng bước lại, quay người nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- Giết, hay không giết?

Mọi người ngẩn người, không nghĩ tới Hoang Thần cũng cho Tần Quân mặt mũi?

Tần Quân cũng có chút không kịp chuẩn bị, trầm ngâm một lát nói:

- Quên đi, lưu hắn một mạng.

Thực lực của Thái Sơ Ma Tổ cường đại, hắn không nỡ giết.

Huống hồ Thái Sơ Ma Tổ chưa giết qua bất kỳ người nào trong bọn họ, Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư chỉ thụ thương, mà Thái Sơ Ma Tổ cũng đã bị Nhậm Ngã Tiếu giày vò đến thống khổ không chịu nổi, còn bỏ ra tự do.

Hoang Thần gật đầu, sau đó quay người.

Thấy như vậy, Thái Sơ Ma Tổ vội vàng nhìn Tần Quân dập đầu bái tạ:

- Đa tạ Tần Thiên Đế đa tạ Tần Thiên Đế.

Hắn đúng là sợ, Viễn Cổ Ma Tộc chỉ còn lại có một vị Ma Tổ như hắn, nếu hắn chết rồi, Ma Tộc thật sẽ điêu linh.

- Đi theo ta!

Hoang Thần bỗng nhiên vung tay áo nói, Tần Quân chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, trời đất quay cuồng, một giây sau liền cảm giác hai chân rơi xuống đất.

Mở mắt xem xét, phát hiện mình ở trong một hang động, ánh nến chập chờn, tia sáng tối tăm.

Quay đầu nhìn lại, Cơ Bất Bại, Tử Đạo, Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hậu Thổ, Phục Hi, Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân, Thao Thiết, Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư cùng Lâm Ngọc Kỳ đều có mặt, Thái Sơ Ma Tổ cũng có, trốn ở nơi hẻo lánh run lẩy bẩy, như Cô Lang bị hoảng sợ.

Hoang Thần đi đến trước bàn ngồi xuống, hắn nhẹ giọng nói:

------oOo------

Chương 1548: Tô Đế cùng Hoang Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi không nên tới tìm ta, thời gian quá sớm.

- Có ý tứ gì?

Cơ Bất Bại nghi hoặc hỏi.

Nghe lời này, Hoang Thần đã sớm biết bọn hắn sẽ đến?

- Ban nãy vị Nhậm Ngã Tiếu kia, thực lực thâm bất khả trắc, ngay cả ta cũng không dám nói có thể chiến thắng.

Hoang Thần không trả lời thẳng, ngược lại nhấc lên Nhậm Ngã Tiếu, để mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Vừa nghĩ tới thân ảnh tiêu dao không bó buộc của Nhậm Ngã Tiếu, trên mặt bọn họ liền lộ ra vẻ hướng tới.

Nhậm Ngã Tiếu cường đại, để bọn hắn mê muội.

- May mắn hắn không phải địch nhân.

Hoang Thần quay đầu nhìn về phía Tần Quân, cho dù thân ở trong sơn động mờ tối, cặp mắt của hắn cũng lóe ra tinh quang nói:

- Thiên Đế, ngươi có nhớ ta không?

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người nhìn về phía Tần Quân.

Tần Quân thật là Viễn Cổ Thiên Đế!

Tô Đế nói như thế, Hoang Thần cũng nói như vậy, bọn hắn đột nhiên cảm giác được khăn che bí ẩn của Tần Quân sắp mở ra.

Tần Quân xấu hổ, quả nhiên là bùn rơi ống quần, không phải cứt cũng là cứt.

- Xem ra mệnh số mà ngươi nói còn chưa giáng lâm.

Ngữ khí của Hoang Thần trở nên có chút trầm thấp, tựa hồ sụt sịt cái gì.

- Ngươi biết Tô Đế sao?

Tần Quân đi đến trước bàn đá ngồi xuống, nơi này có bốn cái ghế đá, hắn

cùng Hoang Thần ngồi đối diện, không sợ hãi chút nào.

Hắn bỗng nhiên có chút hiểu, xem ra sau này hắn có lúc tiến về Viễn Cổ, nếu không vì sao Tô Đế, Hoang Thần đều biết hắn?

Tô Đế!

Thân thể Hoang Thần run lên, trầm giọng nói:

- Quên hắn, ngươi tuyệt đối không nên kết giao với hắn!

Mọi người vây quanh, hiếu kỳ nhìn về phía Hoang Thần.

Chẳng lẽ Tô Đế cùng Hoang Thần từng có giao lưu?

- Tô Đế?

Thái Sơ Ma Tổ bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt kịch biến, lộ ra vẻ nghĩ mà sợ.

Hắn nghĩ tới trước đó ở trên đám mây cùng Tô Đế giao phong, lúc ấy hắn đã cảm thấy Tô Đế nhìn rất quen mắt

- Ta ngày ngưu quỷ xà Thần đều chạy ra ngoài?

Thái Sơ Ma Tổ mồ hôi lạnh lâm ly, Tô Đế thế nhưng là so Hoang Thần còn kinh khủng hơn tồn tại, không nghĩ tới hắn kém chút giao thủ với Tô Đế.

- Tô Đế xuất hiện ở Bát Hoang, ngươi ngồi nhìn mặc kệ?

Tần Quân nhìn chằm chằm Hoang Thần hỏi, hắn muốn thông qua Tô Đế cùng Hoang Thần hiểu rõ một ít chuyện.

Tương lai hắn đến cùng trâu bao nhiêu?

- Hắn chỉ xuất hiện qua lần này, hơn nữa ta cũng không quản được.

Hoang Thần bình tĩnh nói, ngay sau đó nói sang chuyện khác:

- Nói đi, các ngươi đến đây, cần làm chuyện gì?

Tần Quân nghe xong, xem ra là không cách nào lại tiếp tục hỏi tiếp.

- Trẫm muốn thông qua ngươi, dịch chuyển đến Huyền Đương vũ trụ!

Ánh mắt của Tần Quân sáng rực, hôm nay hắn trở lại Huyền Đương vũ trụ, sẽ nhấc lên rung chuyển như thế nào?

Chư Thánh giáng lâm, Huyền Đương vũ trụ thần phục!

- Có thể!

Hoang Thần sảng khoái đáp ứng.

Lúc này, Cơ Bất Bại đụng lên, cười hắc hắc nói:

- Tiền bối, ngươi có thể mang ta một đoạn thời gian hay không, ta cảm thấy huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của ta lâm vào bình cảnh.

Hoang Thần liếc mắt nhìn hắn hỏi:

- Ngươi là cha của Thiên Đế đời này?

Cha đời này?

Cơ Bất Bại buồn bực, quả nhiên, Tần Quân thật là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế.

------oOo------

Chương 1549: Thần Hoàng phẫn nộ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cha kiếp này?

Tần Quân âm thầm mắng đậu đen rau muống, Cơ Bất Bại là cha kiếp trước của hắn, cha của hắn kiếp này là Càn Hoàng Đế, đáng tiếc chết sớm.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... tìm kiếm Cực Viêm Ma Thần thần bí! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn hít sâu một hơi.

Lại một lần cực hạn giác tỉnh!

Còn có một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Thật mẹ nó hăng hái!

Hắn ngẩng đầu nhìn Hoang Thần cười nói:

- Hắn đúng là cha của trẫm, ngươi có thể giúp hắn một tay hay không?

Cơ Bất Bại mạnh lên, đối với hắn chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu.

Dù sao bọn hắn là huyết nhục chí thân.

Hoang Thần nghe xong, không khỏi nghiêm túc dò xét Cơ Bất Bại, bỗng nhiên nở nụ cười:

- Thì ra là thế, ngươi xác thực có phong thái của hắn năm đó, thiên phú của ngươi cũng rất xuất chúng, siêu việt đám tiền bối của ngươi, tốt, ta dạy cho ngươi một đoạn thời gian, về phần có thể thu được bao nhiêu, toàn bằng tạo nghệ của mình.

Cơ Bất Bại nghe xong, lập tức hưng phấn khó nhịn.

Tần Quân cười nói:

- Đã như vậy, ngươi liền lưu ở nơi này, ta về Huyền Đương vũ trụ trước.

- Tốt!

Cơ Bất Bại nhếch miệng cười nói.

Tử Đạo hâm mộ nhìn hắn nói:

- Ta cũng muốn lưu lại, đáng tiếc ta phải về Tù Mệnh ngục.

Ngữ khí của hắn phức tạp, để cho người ta khó mà nghe hiểu.

Chúng Thần Ma cũng riêng phần mình hàn huyên, lại về Huyền Đương vũ trụ, bọn hắn đều có cùng loại tâm tình áo gấm về quê.

- Yên tâm đi, một ngày nào đó, ta sẽ đi cứu ngươi!

Cơ Bất Bại cười hắc hắc nói.

Lúc này, Hoang Thần quay đầu nhìn về phía Tử Đạo, như có thâm ý nói:

- Tù Mệnh ngục, là lao ngục do Tù Mệnh Đế Tôn lưu lại?

Tử Đạo nghe xong, ngoài ý muốn nói:

- Tiền bối biết?

Hoang Thần cười cười, nói:

- Trước đây thật lâu, lúc Tô Đế cùng Thiên Đế tranh nhau phát sáng, hắn, Tù Mệnh, lúc ấy cũng chỉ là có chút danh khí.

- Tù Mệnh, ngưỡng mộ nhất đúng là Thiên Đế.

Mọi người ngẩn ngơ, Tần Quân cũng không nghĩ kịp.

Hoang Thần nói Thiên Đế đúng là Tần Quân, Tù Mệnh Đế Tôn đã từng ngưỡng mộ Tần Quân?

Lúc trước bọn hắn cũng đã gặp qua Tù Mệnh Đế Tôn, nhưng Tù Mệnh Đế Tôn một mực không có ra tay với bọn họ, còn nói là bởi vì tồn tại phía sau Tần Quân, chẳng lẽ Tù Mệnh Đế Tôn nói là Tần Quân kiếp trước?

Mọi người miên man bất định, đột nhiên cảm giác được, lai lịch của Tần

Quân vượt quá tưởng tượng, nguyên lai ngay cả Tù Mệnh Đế Tôn cũng không bằng.

Các Thần Ma đối với Tần Quân càng thêm kính sợ, Hồng Hoang kiếp trước, như từng cái Ngoại vũ trụ, sợ là Bàn Cổ kia cũng không bằng Bệ Hạ lúc đỉnh phong.

Tần Quân đắc ý, nguyên lai Tù Mệnh Đế Tôn sùng bái hắn như thế?

Như thế xem ra, tương lai mình rất phong tao a!

Hoang Thần nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- Khi nào xuất phát, có thể lưu lại một đoạn thời gian hay không?

Ánh mắt của hắn cất giấu thần sắc Tần Quân đọc không hiểu, tuy Tần Quân rất muốn cùng Hoang Thần tâm sự, nhưng hắn quan tâm Đại Tần thiên đình hơn.

- Được rồi, ngày sau có rất nhiều cơ hội tụ họp, chẳng mấy chốc trẫm sẽ đến Nội vũ trụ, ngươi ta nâng cốc ngôn hoan!

Tần Quân khoát tay cười nói, Hoang Thần không có địch ý với hắn, ngày sau nói không chừng còn có thể phát triển quan hệ quân thần, cho nên hắn rất khách khí.

Hoang Thần gật đầu, cười nói:

- Ngươi vẫn là vội vàng như vậy, được rồi.

Hắn chậm rãi đứng dậy, tay phải vung lên, vách động sau lưng bỗng nhiên mở ra, ngay sau đó một huyệt động hiển hiện, bên trong bài trí lấy bốn cái Thạch Bi, cao tới hai trượng, đứng hàng tứ phương, bên trong là một Thạch Bích hình tròn, đường kính gần mười mét, phía trên tràn đầy khe rãnh khúc chiết.

------oOo------

Chương 1550: Thần Hoàng phẫn nộ (2)

- Vào trận đi!

Hoang Thần vung tay áo nói, ánh mắt của hắn liếc nhìn Thái Sơ Ma Tổ, nói:

- Gia hỏa này trước hết để cho ta bảo đảm một phen, miễn cho đi theo ngươi, vụng trộm động tay chân.

Thái Sơ Ma Tổ nghe xong, sắc mặt lập tức khổ.

Trong lòng của hắn hối hận, mình làm sao lại không ngủ nhiều mấy năm?

Hết lần này tới lần khác gặp gỡ Tần Quân

- Chờ một chút, bọn hắn đều gọi hắn là Thiên Đế.

Thái Sơ Ma Tổ cẩn thận nhìn chằm chằm gương mặt của Tần Quân, càng xem càng cảm thấy quen mắt, luôn cảm thấy giống như gặp qua ở đâu.

Giống như Tô Đế.

Tô Đế!

Không phải là …

Thái Sơ Ma Tổ lập tức rùng mình, mặt mũi như thấy quỷ, thì thào nói:

- Làm sao có thể là hắn, hắn lại còn sống.

Chẳng lẽ năm đó rầm rộ lại tái diễn?

Tần Quân không có chú ý tới ánh mắt của Thái Sơ Ma Tổ, mang theo đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn đi vào trong pháp trận.

- Đợi ở Bát Hoang, ngươi đừng quá xúc động.

Tần Quân nhìn về phía Cơ Bất Bại cười ngây ngô, nhịn không được lên

tiếng căn dặn.

Bát Hoang cũng không phải Huyền Đương vũ trụ, Thánh Nhân khó mà sinh tồn, hắn cũng không muốn Cơ Bất Bại chết ở chỗ này.

- Yên tâm đi!

Cơ Bất Bại cười hắc hắc nói, hiện tại trong đầu hắn nghĩ đều là mạnh lên.

- Lần sau gặp nhau, ngươi phải sinh nhiều mấy đứa con trai, để Cực Viêm Ma Thần tộc lần nữa truyền thừa tiếp.

Cơ Bất Bại tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhìn Tần Quân nháy mắt ra hiệu, cười nói, bộ dáng già mà không đứng đắn để khuôn mặt của Lâm Ngọc Kỳ ửng đỏ.

Hoang Thần tiện tay vung lên, Thạch Bích dưới chân đám người Tần Quân lập tức bắn ra bạch quang, vô cùng loá mắt.

Bốn cái Thạch Bi trở nên nóng đỏ, toàn bộ núi cao rung động.

- Ta chờ ngươi chưởng khống chư thiên vũ trụ!

Hoang Thần bỗng nhiên nhìn Tần Quân nói, để Tần Quân ngẩn người, vừa định mở miệng, cường quang lập loè con mắt, cảnh tượng trước mắt chuyển đổi.

Phanh...

Một tên nam tử mặc thiết giáp bị đạp xuống thang, một đường chật vật lăn xuống, nơi này là một đại điện, mặt đất tựa như mặt băng, tản ra hàn khí, cột hai bên cung điện như ngọn nến đỏ, toàn bộ đại điện to lớn hùng vĩ.

- Phế phẩm! Để cho các ngươi tìm một người cũng không tìm được!

Trên đài cao, Thần Hoàng tức giận gầm thét, đầu hắn mang Thuỷ Tinh Long quan, người mặc Hổ Văn Y, thân hình khôi ngô, tựa như một tòa Thiết Tháp, toàn thân tản ra thần uy vô thượng, để nam tử thiết giáp nằm rạp trên mặt đất, run rẩy không ngừng.

- Đế công tử rơi vào Nội vũ trụ, nhân thủ của chúng ta ở Nội vũ trụ thật sự là quá ít, rất khó thăm dò được.

Thiết giáp nam tử sợ hãi nói, Nội vũ trụ so với Ngoại vũ trụ lớn hơn vô số lần, muốn tìm được Đế Thiên Vô, sao mà khó?

Thần Hoàng phẫn nộ, đột nhiên vung tay áo, nam tử thiết giáp thổ huyết bay ra ngoài, nhục thân phá nát, biến thành một lão thử máu me đầm đìa, nằm trên mặt đất.

- Cần gì tức giận.

Một tiếng cười khẽ truyền vào, chỉ thấy Thông Thiên giáo chủ dạo bước nhập điện.

Hắc bào phần phật, Thông Thiên giáo chủ rất nhanh liền đi tới trước thềm đá, nhìn Thần Hoàng nói:

- Đã lo lắng, vì sao không đi Nội vũ trụ?

Thần Hoàng hít sâu một hơi nói:

- Nội vũ trụ cực kỳ hung hiểm, cho dù là Thánh Nhân, cũng không cách nào vô kỵ, nếu như ta đi, sẽ có một đoạn thời gian rất dài không cách nào trở về, cơ nghiệp ở Ngoại vũ trụ nên làm sao bây giờ?

Hắn từng xông xáo qua Nội vũ trụ, biết rõ Nội vũ trụ mênh mông đến mức nào.

- Cái gọi là cơ nghiệp của ngươi là co đầu rút cổ ở nơi này sao? Vì sao không xưng bá Ngoại vũ trụ?

Thông Thiên giáo chủ hỏi, lần đầu được triệu hoán, hắn liền gặp Đế Thiên Vô cùng Thần Hoàng, cùng Thần Hoàng giao đấu một phen, hai người kết thành hảo hữu, bây giờ Thông Thiên giáo chủ cũng ở trong tiểu thế giới của Thần Hoàng.

- Trước kia có Thánh Môn, hiện tại có Tần Thiên Đế.

Thần Hoàng lắc đầu nói, biểu lộ rất bất đắc dĩ.

Hắn quả thực không nghĩ tới Tần Thiên Đế có thể tiêu diệt Thánh Môn, oanh động Nội vũ trụ.

------oOo------

Chương 1551: Tần Thiên Đế trở về (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi nha, đúng khúm núm như vậy.

Thông Thiên giáo chủ lắc đầu cười một tiếng, hắn đối với Tần Quân là rất ngạc nhiên, hỏi:

- Vị Tần Thiên Đế này đến cùng lai lịch như thế nào? Nghe ngoại giới nói, tựa hồ dưới tay Tần Thiên Đế vẫn luôn luôn toát ra cường giả tuyệt thế.

Vừa nhắc tới Tần Quân, Thần Hoàng phẫn nộ lớn hơn nữa cũng phải kìm nén, hắn thở dài nói:

- Bối cảnh của Tần Thiên Đế không đơn giản, ngay cả Tù Mệnh Đế Tôn cũng từng hiện thân cảnh cáo ta.

Tù Mệnh Đế Tôn!

Thông Thiên giáo chủ chau mày, hắn giáng lâm vũ trụ này đã có một ít thời gian, tự nhiên nghe nói qua không ít Thần thoại truyền thuyết.

Tù Mệnh Đế Tôn đúng vậy một Viễn Cổ Thần Thoại.

Hắn không có hỏi thăm vì sao Tù Mệnh Đế Tôn còn sống, chỉ hừ lạnh nói:

- Nguyên lai đứng sau lưng Tần Thiên Đế Tù Mệnh Đế Tôn.

Thần Hoàng là Thánh Nhân cảnh trung kỳ, lại kiêng kị Tù Mệnh Đế Tôn, có thể thấy được Tù Mệnh Đế Tôn cường đại.

Hơn nữa Thần Hoàng từng nói, Thánh Môn có năm vị Thánh Nhân, trong

đó một vị càng đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, thậm chí có thể dẫn động Thiên Đạo lực, tất cả đều chết bởi thủ hạ của Tần Thiên Đế, cho nên Thông Thiên giáo chủ cũng không có xúc động muốn tìm Tần Thiên Đế phiền phức.

- Xem ra Cổ Thánh Đế Đạo, ta là không thể không đi.

Trong mắt Thông Thiên giáo chủ loé lên dã tâm, kiếp trước Tiệt Giáo vẫn lạc, khiến cho hắn rất không cam tâm.

Lần này, hắn lại muốn sáng tạo Tiệt Giáo.

Biết được Nội vũ trụ tồn tại, hắn liền không muốn lại đợi ở Ngoại vũ trụ.

Hắn muốn đi Nội vũ trụ, tái hiện uy danh của Thông Thiên giáo chủ.

- Ngươi thật muốn đi sao? Tu vi của ngươi có lẽ nhất tuyệt ở Ngoại vũ trụ, nhưng tiến vào Nội vũ trụ, chỉ có thể miễn cưỡng tính nhất lưu.

Ngữ khí của Thần Hoàng phức tạp nói, hồi ức ở Nội vũ trụ là hắn không cách nào dứt bỏ, cũng là quê hương không dám đi.

Thông Thiên giáo chủ quay người, ném một câu nói liền rời đi.

- Ta tới, chính là cáo biệt ngươi, vốn định mời ngươi cùng nhau đi, bây giờ nhìn, thôi bỏ đi.

Nhìn qua bóng lưng của Thông Thiên giáo chủ, khuôn mặt Thần Hoàng lộ vẻ không cam lòng, cuối cùng vẫn thở dài.

- Hi vọng ngươi không nên hối hận!

Thần Hoàng lẩm bẩm, sau đó, hắn cũng tan biến tại nguyên chỗ, chuẩn bị đi tìm Đế Thiên Vô.

Oanh!

Tần Quân chỉ cảm thấy bên tai oanh minh rung động, mở mắt xem xét, phát hiện mình ở trong một sơn động thần bí, phía sau là đám người Phục Hi, Tử Đạo, về phần Hoang Thần, Thái Sơ Ma Tổ, Cơ Bất Bại, đã không

có.

- Trở về rồi sao?

Tần Quân thở dài ra một hơi, hắn không khỏi đánh giá chung quanh, phát hiện trận pháp truyền tống nơi này bảo tồn hoàn hảo, không có chút phá hư nào.

Về sau có thể bảo vệ nơi này, trở thành thông đạo của Đại Tần thiên đình cùng Nội vũ trụ.

- Đúng là Huyền Đương vũ trụ, ta đã cảm ứng được Cổ Tiên tinh vực tồn tại, Bệ Hạ, phải chăng muốn đi về?

Phục Hi chắp tay cười nói, hắn cũng có chút kích động.

Lấy thân phận Thánh Nhân về Đại Tần thiên đình, hẳn là trang bức a!

Tần Quân gật đầu, nói:

- Trở về đi, nhớ kỹ nơi này, đến lúc đó phái người bảo vệ.

- Vâng!

Phục Hi gật đầu, những người còn lại cũng có chút phấn chấn.

Tử Đạo phóng ra ba bước, quay người nhìn Tần Quân cười nói:

- Tần tiểu tử, ta phải trở về, không quay lại nữa, ác oan lực trên người ta sẽ phát tác.

Ác oan lực?

Tần Quân nhìn hắn thật sâu, cười nói:

- Nếu như ngươi gia nhập Đại Tần thiên đình, trẫm giúp ngươi thoát khỏi Tù Mệnh ngục!

Tử Đạo ngẩn người, khoát tay cười một tiếng:

- Sau này hãy nói đi!

Nói xong, hắn quay người đi ra ngoài.

- Đúng rồi, ngươi còn chưa nói cho trẫm, tên thật của ngươi!

Tần Quân hỏi, cái tên Tử Đạo này rõ ràng là giả danh, hắn rất muốn biết thân phận chân thật của Tử Đạo.

Nghe vậy, Tử Đạo phun ra ba chữ:

- Trưởng Tham Thương.

------oOo------

Chương 1552: Tần Thiên Đế trở về (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thoại âm rơi xuống, hắn liền biến mất không thấy gì nữa.

Tần Quân cứ thế tại nguyên chỗ, thật lâu, mới xổ một câu nói tục:

- Móa! Huyền Đế Trưởng Tham Thương!

Huyền Đế Trưởng Tham Thương là một vị Thuỷ Tổ của Nhân tộc ở Huyền Đương đại thế giới, ở trong Huyền Đương vũ trụ có uy danh hiển hách.

Mấu chốt nhất là, hắn là người sở hữu Vận Mệnh Chi Luân tiền nhiệm!

Vận Mệnh Chi Luân có bao nhiêu biến thái, hắn là biết đến.

Lại thêm Tô Đế, Hoang Thần nói, Tần Quân suy đoán tương lai mình rất có thể dựa vào Vận Mệnh Chi Luân tiến về Viễn Cổ.

Đã như vậy, vì sao Trưởng Tham Thương không thể?

Chẳng lẽ nói năng lực Xuyên Toa Thời Không của Vận Mệnh Chi Luân có hạn chế?

Đến bây giờ, hắn cũng không cách nào hoàn toàn hiểu thấu đáo Vận Mệnh Chi Luân, Vận Mệnh Chi Luân ở bên cạnh Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả, lẳng lặng nổi lơ lửng.

- Bệ Hạ, chúng ta chuẩn bị trở về.

Phục Hi nhìn thấy Tần Quân xuất thần, mở miệng nhắc nhở.

Tần Quân gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua, tất cả mọi người đều có mặt, Như Lai được Chúc Cửu Âm đỡ lấy, còn chưa tỉnh lại.

- Đi thôi!

Tần Quân trầm giọng nói, tiếp xuống liền nên khí thôn Huyền Đương vũ trụ!

Đợi hắn thống nhất Huyền Đương vũ trụ, lại thẳng hướng Nội vũ trụ, để cờ xí của Đại Tần thiên đình phiêu đãng trong chư thiên vạn giới.

Cổ Tiên tinh vực, Đại Tần Thiên thành.

Từng Tiên Quan Thần Tướng Ngũ phẩm trở lên tụ tập về phía Thiên Đế phong, đi ở trên đường, bọn hắn châu đầu ghé tai.

- Bệ Hạ trở về rồi?

- Đúng vậy, ngoại trừ Bệ Hạ, ai có thể tổ chức Thánh Hội?

- Làm sao không có tin tức? Không phải nói Bệ Hạ mất tích ở trong Thời Không Loạn Lưu sao?

- Bệ Hạ trở về, Ma Minh, Dương Bắc Minh, Minh Hà lão tổ đều tính không được cái gì!

- Ha ha ha, Đại Tần thiên đình ta vạn cổ trường tồn, vũ trụ sớm muộn gì cũng quy chúng ta!

Các Tiên Quan Thần tướng đều rất hưng phấn, theo Tần Quân cùng Thánh Môn đại chiến, dẫn đến Thánh Giới phá nát, khiến cho Ngoại vũ trụ rung

chuyển bất an.

Có thế lực kiêng kị Đại Tần thiên đình bày ra lực lượng.

Nhưng cũng có chút thế lực rải lời đồn, nói Tần Thiên Đế đã chết, khiến cho Đại Tần thiên đình thường thường đụng phải thế lực khắp nơi tập kích, chiến tranh lớn nhỏ mỗi ngày đều không có ngừng qua.

Hiện tại, Tần Thiên Đế trở về!

Trong Thiên Đế Cung.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Phục Hi, Bồ Đề Tổ Sư, Hậu Thổ, Chúc Cửu Âm, Ngọc Đỉnh chân nhân đều bị người vây quanh.

- Nhị đệ! Hậu Thổ muội muội!

Đế Giang kích động vỗ bả vai của Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Khoa Phụ, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Cường Lương cũng đều rất kích động.

Hậu Thổ nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không xa lánh, cũng không quá thân cận.

Chúc Cửu Âm cười nói:

- Các ngươi quả nhiên ở chỗ này.

Trong khoảng thời gian đi theo Tần Quân này, đã để hắn mở rộng nhãn giới, vinh diệu quá khứ cũng biến thành hạt bụi, cho nên nhìn thấy bọn người Đế Giang, hắn cũng không có quá khích động.

- Ta hiện tại là Thánh Nhân! Các ngươi hâm mộ không?

Lý Nguyên Bá đắc ý nhìn đám người Viên Hồng, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng cười nói.

Tôn Ngộ Không hai tay khoanh trước ngực, hừ nói:

- Ngươi vẫn yếu hơn ta!

Các Thần tướng ở chung quanh kinh hô liên tục, không nghĩ tới bọn hắn thật thành Thánh.

Ngọc Đỉnh chân nhân thì cùng đám người Xiển Giáo môn đồ như Thái Ất chân nhân, Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Đạo Hành Thiên Tôn gặp nhau, nhấc lên đồ đệ của mình Dương Tiễn, hắn liền xuân phong đắc ý.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại điện lâm vào trong vui mừng.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đứng ở nơi hẻo lánh, nhìn qua những Thánh Nhân này, biểu lộ của bọn hắn cực kỳ phức tạp.

- Thấy được chưa, nếu như ngươi lại chấp mê bất ngộ, ngày sau ngay cả tư cách bái nhập Đại Tần thiên đình cũng không có.

Đế Tuấn lần nữa tẩy não Đông Hoàng Thái Nhất, hắn đã tử trung đỉnh phong, lòng chỉ có vì Tần Quân hiệu lực.

Đông Hoàng Thái Nhất im lặng không nói, tâm lý lại cực kỳ chấn động.

Kiếp trước Thánh Nhân cao không thể chạm, bây giờ Đại Tần thiên đình đã có mấy vị, hắn làm sao có thể tâm không gợn sóng?

------oOo------

Chương 1553: Diệt Ma đế! Bắt Minh Hà! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ đến!

Lưu Bá Ôn cao giọng nói, làm cho cả đại điện an tĩnh lại.

Chỉ thấy Tần Quân mặc Thiên Đế Hoàng Bào ở dưới các cung nữ đi cùng, dạo bước lên đài, hắn liếc mắt quét về các Tiên quan Thần tướng phía dưới, ánh mắt giống như mang ý cười, làm cho tất cả mọi người đều cuồng nhiệt nhìn hắn.

Đại Tần thiên đình đi đến hôm nay, toàn bộ nhờ Tần Quân không ngừng

chiêu nạp cường giả, khiêu chiến bá chủ đẳng cấp khác nhau, lấy tốc độ siêu việt tiên hiền thượng vị, để bọn hắn hồi tưởng lại, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Hiện tại, bọn hắn tin tưởng đi theo Đại Tần thiên đình, bọn hắn sẽ leo lên độ cao mà trước kia bọn hắn không dám tưởng tượng.

- Thiên Đế Bệ Hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!

Hơn ngàn Tiên Quan Thần Tướng cùng nhau quỳ xuống, kích động hô nói, thanh thế hạo đãng, làm cho các sinh linh trong Đại Tần Thiên thành đều có thể nghe thấy.

Oanh!

Tần Thiên Đế trở về!

Đại Tần Thiên thành sôi trào, tin tức cấp tốc truyền toàn bộ Tiên Giới, thám tử các phương kém chút dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng truyền tin tức trở về.

Đại Tần thiên đình có Tần Thiên Đế cùng Đại Tần thiên đình không có Tần Thiên Đế, hoàn toàn là hai tồn tại.

Bởi vì ai không biết, Tần Thiên Đế sẽ mang theo một nhóm thủ hạ mạnh nhất ở bên người, hắn trở về, liền ý nghĩa những cường giả kia cũng quay về rồi.

Tỷ như Tề Thiên Đại Thánh.

- Tần Thiên Đế trở về! Ha ha ha! Đại Tần thiên đình chúng ta muốn xưng bá!

- Uy vũ! Ta biết Tần Thiên Đế sẽ không chết!

- Huyết Sát Ma Đế chết chắc!

- Thiên Đế mở triều hội, khẳng định có đại động tác!

- Toàn bộ vũ trụ, ai dám cùng Tần Thiên Đế tranh nhau phát sáng?

Vô số sinh linh đều hưng phấn nghị luận, phảng phất như đàm luận chính mình.

Cùng lúc đó, trong đại điện.

Tần Quân hai tay chống lấy đầu gói, nhìn xuống phía dưới, cười nói:

- Cùng Thánh Môn chiến một trận, Đại Tần thiên đình đại hoạch toàn thắng, Thánh Môn năm Thánh đều bị chém giết, trước mắt, Tôn Ngộ Không, Phục Hi, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá đã thành Thánh!

Oanh!

Thành Thánh!

Những Tiên Quan Thần Tướng còn chưa nghe được tin tức này đều giật nảy mình.

Thánh Nhân đối với bọn hắn mà nói, có thể nói là tồn tại cao không thể chạm.

- Mặt khác, Thánh Nhân Hậu Thổ Nương Nương cũng gia nhập Đại Tần thiên đình, trẫm đồng ý nàng chủ chưởng Âm Gian Luân Hồi của Đại Tần thiên đình!

Lại một Thánh Nhân!

Tất cả mọi người há to mồm, nhưng mà Tần Quân lời nói còn chưa kết thúc:

- Bồ Đề đã thành Thánh, Nhan Vương Điện Như Lai cũng thành Thánh, cũng gia nhập Đại Tần thiên đình, đều đứng hàng nhất phẩm.

Lại là hai Thánh Nhân!

Tám Thánh Nhân!

Tất cả mọi người bị chấn động đến đầu óc choáng váng, nửa ngày cũng không bình tĩnh nổi.

Sau đó Tần Quân bắt đầu thưởng công cho các Thánh Nhân, nghe mà các Tiên quan Thần tướng cảm xúc bành trướng.

- Người thành Thánh kế tiếp, trẫm thưởng hắn một thanh Hỗn Độn Linh bảo!

Tần Quân cười nói, lập tức kích lên gợn sóng vạn trượng.

Hỗn Độn Linh bảo!

Tuy thành Thánh so sánh với Hỗn Độn Linh bảo hơi trọng yếu hơn, nhưng câu nói này không thể nghi ngờ nói rõ Tần Quân có không ít Hỗn Độn Linh bảo, chí ít Hỗn Độn Linh bảo có thể tùy ý thưởng cho bộ hạ.

Cái này khiến các Tiên quan Thần tướng ý chí chiến đấu lên cao.

- Lưu Bá Ôn, nói chuyện phát sinh gần đây đi.

Tần Quân phất tay cười nói, đồng thời ở trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu rút thưởng ngẫu nhiên!

Cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên của hắn quá nhiều, rút trúng bảo bối, hắn cơ hồ đều thưởng cho thuộc hạ.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút trúng Đại Mạc Kim Đao!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút trúng Tụ Huyết Tán!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút trúng Diễm Hỏa Hồ Lô!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút trúng Bản Vẽ thiết kế Đông Lai huyền trận!

Một thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân bắt đầu kiểm tra những bảo bối này.

Lưu Bá Ôn thì bắt đầu giảng giải chuyện gần đây:

- Ma Minh đối với Đại Tần thiên đình có tâm làm loạn, luôn luôn rải tin

tức bất lợi cho Đại Tần thiên đình, trong đó Huyết Sát Ma Đế còn liên hợp thế lực khắp nơi, tựa hồ muốn kết minh.

- A Tu La Tộc Minh Hà lão tổ gần đây cũng để mắt tới Đại Tần thiên đình, cũng may có Nhan Vương Điện kiềm chế.

- Trước mắt, thuộc hạ của Đại Tần thiên đình đã đạt tới bốn phía Tiên Giới, mỗi ngày đều có liên tục không ngừng cường giả tìm nơi nương tựa.

------oOo------

Chương 1554: Diệt Ma đế! Bắt Minh Hà! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe Lưu Bá Ôn nói chuyện, Tần Quân nheo mắt lại.

Ma Minh Huyết Sát Ma Đế!

A Tu La Tộc Minh Hà lão tổ!

Trong mắt hắn lóe lên một tia sát cơ, nhất là Ma Minh, đã không phải lần đầu tiên đắc tội hắn.

- Xem ra nên diệt trừ Ma Minh rồi!

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, đợi sau khi Lưu Bá Ôn nói xong, hắn trầm giọng nói:

- Dương Tiễn!

- Có mạt tướng!

Dương Tiễn bước ra, quỳ một gối xuống.

- Trẫm lệnh ngươi, lấy thủ cấp của Huyết Sát Ma Đế! Lập tức! Lập tức!

Thanh âm của Tần Quân tràn đầy uy nghiêm, khí vận Hoàng giả, Hoàng uy cuồn cuộn.

Ti...

Các Tiên quan Thần tướng hít sâu một hơi, Sát Huyết Sát Ma đế?

- Mạt tướng tuân mệnh!

Dương Tiễn nói, đứng dậy rời đi.

- Bệ Hạ! Ta thì sao!

Lý Nguyên Bá hưng phấn hỏi, Thánh Môn đại chiến, công lao bị Tôn Ngộ Không đoạt hơn phân nửa, để hắn không phục lắm, tự nhiên không muốn bỏ qua.

- Ngươi đi đối phó Minh Hà lão tổ, trẫm muốn bắt sống!

Tần Quân bất đắc dĩ cười nói, lúc trước Minh Hà lão tổ lưu vong, để hắn có chút sợ hãi, hiện tại, Minh Hà lão tổ đã để hắn không nhìn trúng.

Nhưng tên này là mầm mống tốt, ngày sau nếu có thể cực hạn giác tỉnh, tuyệt đối mạnh tạc thiên, thậm chí ngay cả Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư cũng không sánh bằng hắn.

- Tuân mệnh!

Lý Nguyên Bá phấn khởi không thôi, rời đi.

- Chậc chậc, Huyết Sát Ma Đế cùng Minh Hà lão tổ xong đời!

- Đã sớm không quen nhìn bọn hắn!

- Bệ Hạ uy vũ, vừa về liền muốn mài kiếm!

- Đây chính là Đại Tần thiên đình, ai dám phạm Đại Tần, xa đâu cũng giết!

- Rất muốn thành Thánh!

Đại điện lâm vào trong huyên náo, Tần Quân khoát tay, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Chợt, Tần Quân để Bạch Trạch nói chuyện, nói một chút Đại Tần thiên đình gần đây phát triển.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, bây giờ hắn còn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, đủ hắn tiêu xài.

Trong khoảng thời gian này, hắn dự định để cho Đại Tần thiên đình mạnh lên, thống ngự Huyền Đương vũ trụ, lại tiếp tục bước hành động kế tiếp.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Đại Oa, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Đại Oa?

Tần Quân ngẩn người, thứ đồ gì?

Hắn tỉ mỉ nghĩ, sắc mặt lập tức đen lại.

Cái này con mẹ nó là Hồ Lô Oa sao?

Hồ Lô Oa cũng coi như Thần thoại truyền thuyết?

- Người biết nhiều, sẽ diễn sinh cân bằng vũ trụ, Hồ Lô Oa xác thực tồn tại ở phiến vũ trụ nào đó, hơn nữa được không ít tín ngưỡng.

Hệ thống giải thích nói, để Tần Quân rất im lặng.

- Triệu hoán lần nữa!

Hắn không có hứng thú với tiểu thí hài, trừ khi là Xà Tinh.

- Đinh! Bắt đầu lần nữa ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Thương Dương, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thương Dương!

Một trong Thượng cổ Thần thú, đồng thời cũng là một trong thập đại Yêu Thần dưới trướng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, như Anh Chiêu, Bạch Trạch.

- Thương Dương, biết làm mưa; trong ngày mưa, nó một chân nhảy múa.

Trong Khổng Tử Gia Ngữ Biện Chứng:

- Tề có chim một chân, bay tập trung vào công triều, dừng ở trước điện, thư cánh mà nhảy. Tề Hầu đại quái, sai người tới nước Lỗ hỏi Khổng Tử. Khổng Tử nói: Chim này tên là Thương Dương.

Tần Quân do dự, có nên triệu hoán Thương Dương hay không?

------oOo------

Chương 1555: Tuyên cổ vô song (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Triệu hoán Thương Dương, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, sau đó điều ra bảng thuộc tính của Thương Dương.

- Thương Dương, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thượng cổ Thần thú! Yêu Thần!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Mạt Vũ Thần công!

- Thần thông: Hô Phong Hoán Vũ! Nước khắp Thương Thiên! Vũ Hành Thần Thuật!

- Pháp bảo: Thần Vũ Đao!

- Độ trung thành: 82 (max trị số 100)!

Cũng không tệ lắm!

Hiện tại Tần Quân muốn tập hợp đủ 365 Yêu Thánh, thi triển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Nếu 365 vị Yêu Thánh tất cả đều cực hạn giác tỉnh, lại thi triển Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sợ là Tù Mệnh Đế Tôn cũng gánh không được!

Còn có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Thập Nhị Tổ Vu tất cả đều cực hạn giác tỉnh, lại thi triển trận này, Tô Đế, Nhậm Ngã Tiếu có thể chiến hay không?

Nghĩ đến đây, Tần Quân có chút kích động.

- Tiếp tục triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hiện tại hắn không yêu cầu triệu hoán Thần Ma mạnh cỡ nào, chỉ cần thiên phú tốt là được!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, lực chú ý của Tần Quân chuyển dời đến trên người Bạch Trạch.

- Trước mắt, trong Tần tiên giới Tiên Vị đạt tới 100 ngàn, nếu bốn Tiên Giới Tiên Vị tề tựu, sẽ viễn siêu năm mươi vạn, hưởng thụ Thiên Đạo Phúc Trạch.

Trong lúc bất tri bất giác, Đại Tần thiên đình đã là quái vật khổng lồ, vừa chinh chiến ra bên ngoài, một bên cấp tốc chỉnh hợp, các phương diện đều đang phát triển.

Lại thêm uy danh của Tần Thiên Đế, trong vũ trụ không biết có bao nhiêu sinh linh ngưỡng mộ, đến đây đầu nhập.

Cứ theo đà này, chiếm đoạt Huyền Đương vũ trụ, không thành vấn đề.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Cụ Lưu Tôn, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Cụ Lưu Tôn, sư phụ của Thổ Hành Tôn, một trong Côn Lôn thập nhị tiên, thực lực mạnh mẽ.

Nhưng bởi vì là Côn Lôn thập nhị tiên, mạnh hơn cũng nhiều lắm là Nhập Thánh.

Huống hồ Xiển Giáo đã đủ nhiều, cần dừng lại.

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu một lần nữa ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Phách Hạ, đến từ Thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Phách Hạ!

Lục Tử của Chân Long, tọa kỵ của Hạ Vũ, từng di chuyển Tam Xuyên Ngũ Nhạc, lưu danh sử sách.

Đồng thời, Phách Hạ lại có huyết thống Huyền Vũ, rất giống Huyền Vũ.

Long Chi Cửu Tử, thường thường nói là con trai Tổ Long, nghĩ đến thiên phú của Phách Hạ dẽ không tồi.

- Triệu hoán Phách Hạ, khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân thầm nghĩ, vừa vặn để Phách Hạ cùng Tổ Long chuyển thế Doanh Chính gặp nhau.

- Phách Hạ, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Long tử!

- Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn!

- Công pháp: Long Thần công!

- Thần thông: Phiên Vân Phúc Vũ! Trấn Định Hải Lục! Vô Cực mà sinh! Long Huyết chi tướng!

- Thuộc tính đặc thù: Cát Tường trường thọ (vì kí chủ tăng thêm khí vận cùng thọ mệnh)!

- Độ trung thành: 89 (max trị số 100)!

Lại có thuộc tính đặc thù!

Không tệ không tệ!

Tần Quân mừng rỡ, chợt, tiếp tục quyết định nói:

- Chỉ định triệu hoán Cộng Công trạng thái đỉnh phong! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Thế lực Yêu Tộc dần dần lớn lên, cần ngăn chút, hắn đã sớm dự định triệu hoán một tên Tổ Vu.

Cộng Công, một trong Tổ Vu, đồng thời cũng là Thượng Cổ Thuỷ Thần!

Cộng Công giận đụng Bất Chu Sơn, là nổi tiếng thiên cổ.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán Cộng Công, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân sử dụng hết cơ hội triệu hoán Thần Ma.

------oOo------

Chương 1556: Tuyên cổ vô song (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống tự động điều ra bảng thuộc tính của Cộng Công:

- Cộng Công, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thuỷ Chi Tổ Vu! Thuỷ Thần!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Lấy Lực chứng đạo!

- Thần thông: Thuỷ Đạo Thần thông! Tổ Vu Chân Thân! Hải Đào diệt thế!

- Độ trung thành: 79 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, rất phù hợp thân phận của Cộng Công.

Sau đó là hệ thống khen thưởng khác, Tần Quân để ý nhất đúng là cực hạn giác tỉnh cùng Đại Đạo Truyền Thừa.

Nên đưa cho ai đây?

Bạch Trạch trọn vẹn giảng một canh giờ, mới kể xong, nhưng trên điện không người cảm thấy mệt mỏi, đều hưng phấn không thôi.

Lúc này, ngoài điện bay tới một bóng người.

Dương Tiễn cấp tốc xuất hiện, dạo bước mà đến, nhìn Tần Quân quỳ xuống, tay trái hất lên, đầu của Huyết Sát Ma Đế liền lăn ra, máu tươi vẩy mặt đất.

- Huyết Sát Ma Đế đã hồn phi phách tán, trảm thủ giao cho Bệ Hạ, trên dưới Ma Minh, ngàn vạn thành viên hạch tâm đều chém giết!

Dương Tiễn khí phách báo cáo, để tất cả mọi người ở trong đại điện trừng to mắt.

Mới một canh giờ, liền giết ngàn vạn sinh linh?

Mí mắt của Tần Quân cũng không nhịn được nhảy một cái, không nghĩ tới Dương Tiễn hung tàn như thế, bất quá, Ma Minh gieo gió gặt bão, đáng

đời!

- Nhị Lang khổ cực, trẫm ghi ngươi một đại công!

Tần Quân cười to nói, từ nay về sau, Ma Minh xem như triệt để xong, ngàn vạn thành viên hạch tâm vừa chết, chỉ còn lại có xác rỗng, ngay cả thế lực Tam lưu cũng không bằng.

Cũng không lâu lắm, Lý Nguyên Bá quay về, trên tay còn cầm một người.

Chính là Minh Hà lão tổ, thời khắc này Minh Hà lão tổ không có hình người, máu me khắp người, ngay cả tướng mạo cũng không phân biệt được.

- Giải vào Thiên Lao!

Tần Quân đứng dậy hét lên, ngữ khí sục sôi, tràn ngập kích động:

- Chiêu cáo vũ trụ! Đại Tần thiên đình thế tất thống nhất vũ trụ, hiện tại đầu hàng còn kịp!

- Bệ Hạ uy vũ!

Các Tiên quan Thần tướng cùng kêu lên nói, quần tình xúc động, từng cái phảng phất như điên cuồng.

- Hồng Hài Nhi! Hạng Vũ! Lưu lại!

- Các ngươi đều lui ra đi!

Tần Quân vung tay áo nói, hắn dự định để Hồng Hài Nhi cùng Hạng Vũ cực hạn giác tỉnh.

Hồng Hài Nhi đã từng lấy mạng cứu mình, ân tình như thế, Tần Quân chưa bao giờ quên qua.

Huống chi, thiên phú của Hồng Hài Nhi cũng rất mạnh, ở Hỏa Diễm Sơn tu hành 300 năm liền có thể cùng Tôn Ngộ Không đấu một trận, có thể thấy được lốm đốm.

Về phần Hạng Vũ, chính là Thuấn Đế chuyển thế, Tần Quân muốn xem thử một chút, thiên phú của Ngũ Đế như thế nào.

Trước mắt trong Ngũ Đế chỉ có Thuấn Đế, Nghiêu Đế bái nhập tọa hạ của hắn.

Sau khi quần thần tán đi, trên điện chỉ còn lại có Tần Quân, Hồng Hài Nhi, Hạng Vũ cùng mấy cung nữ.

Trước kia Đại Tần thiên đình còn có thái giám, về sau Tần Quân từ bỏ, trong hậu cung, chỉ có cung nữ, hơn nữa đều có thể tu hành.

- Bệ Hạ, lưu chúng ta cần làm chuyện gì?

Hồng Hài Nhi cười hắc hắc nói, Tần Quân đối đãi hắn như em trai, khiến cho rất nhiều Tiên Quan Thần Tướng đều dung túng hắn, để cha mẹ của hắn ao ước chết đi được.

Hạng Vũ cũng tò mò nhìn về phía Tần Quân, chẳng lẽ có nhiệm vụ bí mật?

- Trẫm muốn để các ngươi mạnh lên!

Tần Quân thần bí cười, chợt quay người nói:

- Tới đi!

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Ma Minh bị tiêu diệt đã nhấc lên vũ trụ phong bạo.

Ở dưới thế lực hữu tâm thôi thúc, cấp tốc lan tràn 3000 Đại thế giới.

- Nhị Lang Thần Dương Tiễn diệt Ma Minh?

- Là thật! Nghe nói Huyết Sát Ma Đế thậm chí không kịp mở miệng liền bị trảm thủ!

- Toàn bộ Tinh Không đều là thi thể, Dương Tiễn quá mạnh! Hắn mới thật sự là vũ trụ đệ nhất cường giả a!

- A Tu La Tộc cũng tử thương thảm trọng, xuất thủ là Đại Tần thiên đình

Lý Nguyên Bá, Minh Hà lão tổ trực tiếp bị Lý Nguyên Bá một chùy nện choáng!

- Vũ trụ thật phải đổi ngày!

- Tân kỷ nguyên tới, thời đại thuộc về Tần Thiên Đế!

Vô số sinh linh nghe ngóng, đều kinh hô, thậm chí không thể tin được.

3000 Thiên Kiêu bảng cũng bắt đầu đổi mới, Tần Thiên Đế, lực áp Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô, trở thành thiên kiêu số một!

Bình luận chỉ có bốn chữ, tuyên cổ vô song.

------oOo------

Chương 1557: Minh Hà ác mộng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong hậu hoa viên.

Tần Quân ngồi ở trước bàn đá, hưởng thụ lấy Tỳ Bà đấm vai, nhìn Hồng Hài Nhi cùng Hạng Vũ cười nói:

- Các ngươi có muốn mạnh lên không?

Nghe vậy, Hồng Hài Nhi cùng Hạng Vũ lập tức kích động.

Bọn họ đều là võ tướng, sao không muốn thực lực tăng tiến?

Hạng Vũ ở phàm trần chính là Bá Vương, thời kỳ Thuấn Đế càng thống nhất Nhân tộc, nhưng bây giờ ở Đại Tần thiên đình, ngay cả tứ phẩm cũng khó mà lăn lộn được.

Hồng Hài Nhi thì càng bi ai, lúc trước cũng là đệ nhất cường giả dưới tay Tần Quân, bây giờ theo thực lực bài danh, có thể từ Đại Tần Thiên thành xếp tới sâu trong tinh không.

- Bệ Hạ, thật sao?

Hồng Hài Nhi hưng phấn đến kéo cánh tay của Tần Quân lay động, Hạng Vũ cũng thân thể run rẩy, khó mà khắc chế tâm tình.

Bây giờ trong Đại Tần thiên đình, ai chẳng biết Tần Thiên Đế có thể làm cho tu vi thủ hạ bay vọt?

Dương Tiễn từ Thái Ất Huyền Tiên bay vọt đến Thánh Nhân cảnh.

Lý Nguyên Bá khoa trương hơn, ngắn ngủi mấy năm thời gian, Địa Tiên cảnh bão tố Thánh Nhân cảnh.

Bọn hắn đã sớm chờ mong, Tần Quân có thể coi trọng bọn hắn, không nghĩ tới hạnh phúc đến mức đột nhiên như thế.

- Hệ thống, để Hồng Hài Nhi cùng Hạng Vũ cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Hồng Hài Nhi xem chừng rất khó thành Thánh, tuy thiên phú mạnh, nhưng so với Dương Tiễn, hẳn là không mạnh hơn bao nhiêu.

Hạng Vũ, Tần Quân không cách nào khẳng định.

Nhân tộc Ngũ Đế, khẳng định là nhân tài kiệt xuất trong Nhân tộc, nếu cực hạn giác tỉnh, tương đương với đại biểu cho Nhân tộc, mà thiên phú của Nhân tộc là không bình thường a.

Dù mạnh cũng chỉ tương đương Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư.

Cho nên Tần Quân cũng không lo lắng Hạng Vũ bành trướng, lại làm phản.

- Trẫm thi triển Thần thông, có thể mạnh lên bao nhiêu, xem tạo hóa của các ngươi!

Tần Quân cười nói, đang khi nói chuyện, đỉnh đầu xuất hiện một cái lỗ đen, hút Hồng Hài Nhi cùng Hạng Vũ hưng phấn vào trong đó.

Tỳ Bà cười nói:

- Bệ Hạ, khi nào ban thưởng ta cơ duyên như thế?

Tần Quân lườm nàng một chút, thân là Nhện tinh, thiên phú của nàng cũng không tệ lắm, dù sao có thể vượt cảnh giới đốt đau nhức Như Lai, khẳng định không kém.

- Về sau sẽ có cơ hội.

Tần Quân vỗ tay của nàng cười nói.

Con ngươi của hắn đảo một vòng, âm thầm suy nghĩ, hiện tại Đại Tần thiên đình an định, hắn là nên tiếp tục Nạp Phi?

Bạch Trạch, Hắc Điệp Tiên Tử, Thường Nga cùng Tỳ Bà, nên nạp làm Phi Tử.

Còn có Lâm Ngọc Kỳ mới mang về.

Thiên Đế phi, há có thể mấy vị?

Tần Quân lắc đầu, không thể trầm mê ôn nhu hương.

Hành trình mới bắt đầu!

Thiên Lao.

Minh Hà lão tổ chậm rãi tỉnh táo lại, hắn như một bãi bùn nhão nằm ở trong phòng giam, chung quanh tất cả đều là tiếng tru, mắng chửi.

- Nơi này là…

Minh Hà lão tổ cắn răng thì thào nói, hắn cảm giác Thánh Cốt vỡ vụn, pháp lực sắpmuốn khô kiệt, vô cùng thống khổ.

Không khí ẩm ướt, tràn ngập mùi máu tanh hôi khó mà hình dung, để Minh Hà lão tổ có loại cảm giác vẫn còn trong mộng cảnh.

Lúc này, bên ngoài cửa nhà lao đi tới mấy bóng người, hắn ngẩng đầu nhìn lên, mới đầu không thèm để ý, một giây sau không khỏi rùng mình.

Chỉ thấy Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, lạnh lùng nhìn hắn.

Lãnh tụ của Vu Yêu hai tộc!

Ở thời đại kia Hồng Hoang, Minh Hà lão tổ nhận biết bốn vị bá chủ, bởi vì bọn họ tranh phong, khiến cho Minh Hà lão tổ không dám ra Huyết Hải.

Hiện tại lại nhìn thấy bọn hắn, Minh Hà lão tổ có thể nào không e ngại?

- Các ngươi làm sao lại ở đây.

Minh Hà lão tổ run run rẩy rẩy nói, bốn người này như thế nào đi cùng một chỗ?

- Hừ!

Đông Hoàng Thái Nhất khoanh hai tay trước ngực, mặt mũi tràn đầy tự phụ.

Đế Tuấn thì cười nói:

- Minh Hà, ngươi dám đối nghịch Thiên Đế Bệ Hạ, ngươi thật nghĩ cánh cứng cáp rồi!

- Há chỉ là cánh cứng cáp, rõ ràng là đầu choáng váng.

Đế Giang lạnh giọng nói.

Đời trước bọn hắn là tử địch, bây giờ biến thành đồng minh, đứng chung một chỗ nhìn chằm chằm Minh Hà lão tổ, cho Minh Hà lão tổ áp lực là thường nhân khó có thể tưởng tượng.

- Loài bò sát này liền nên giết, vì sao Bệ Hạ muốn lưu hắn sống tạm?

Chúc Cửu Âm miệt thị nhìn Minh Hà lão tổ.

Thập Nhị Tổ Vu chính là Bàn Cổ Tinh Huyết biến thành, mà Minh Hà lão tổ đản sinh ở Huyết Hải, cũng chính là huyết dịch ô uế ở cái rốn của Bàn

Cổ biến thành, luận địa vị, Thập Nhị Tổ Vu tự nhiên cao hơn Minh Hà lão tổ.

------oOo------

Chương 1558: Minh Hà ác mộng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỗi lần gặp nhau, bọn hắn đều sẽ ức hiếp Minh Hà lão tổ, khiến cho Minh Hà lão tổ sợ nhất gặp được bọn hắn.

- Các ngươi muốn làm gì?

Minh Hà lão tổ co quắp ở góc tường, cắn răng hỏi.

Chẳng lẽ nơi này là lao ngục của Đại Tần thiên đình?

Vừa nghĩ tới thân ảnh của Lý Nguyên Bá, hắn liền rùng mình, quá kinh khủng!

- Thần phục Bệ Hạ, nếu không sẽ để ngươi sống không bằng chết!

Đế Tuấn lạnh giọng nói, trong mắt hình như có Thái Dương Chân Hỏa đang thiêu đốt, sát khí đằng đằng.

Hàng?

Minh Hà lão tổ lâm vào trong thiên nhân giao chiến, ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang cùng Chúc Cửu Âm cũng có thể thu phục, Tần Thiên Đế đến cùng là Thần Thánh phương nào?

Một ngày vội vàng đi qua.

Tần Quân đang bồi tiếp Đắc Kỷ, tiểu Lăng Mệnh, tiểu Ly, Lâm Ngọc Kỳ chơi đùa, khó được an bình để hắn tươi cười.

- Đinh! Hồng Hài Nhi cực hạn giác tỉnh thành công!

Tần Quân nghe xong, lúc này đứng dậy cười nói:

- Trẫm đi ra ngoài một chuyến.

Nói xong, thân hình hắn thoắt một cái, liền biến mất tại nguyên chỗ.

- Phụ hoàng.

Tiểu Lăng Mệnh nãi thanh nãi khí gọi, Đắc Kỷ ôm lấy hắn, tức giận nói:

- Phụ hoàng chơi bịt mắt trốn tìm, chúng ta tìm hắn, có được hay không?

- Tốt! Tốt!

Tiểu Lăng Mệnh hưng phấn không thôi.

Một bên khác, Tần Quân đi vào trong ngự hoa viên, vừa hiện thân, đỉnh đầu liền xuất hiện một lỗ đen, một thân ảnh lửa đỏ từ đó tung ra.

Chính là Hồng Hài Nhi, vẫn như cũ là bộ dáng hài nhi, nhưng khí thế rất cường đại, chí ít để Tần Quân cảm thấy cảm giác áp bách.

- Điều ra bảng thuộc tính của Hồng Hài Nhi.

Trong lòng Tần Quân nói, xem ra Hồng Hài Nhi không thể thành Thánh.

Bởi vì hắn cảm giác không thấy Thánh uy.

Tiếp xúc nhiều Thánh Nhân như vậy, Tần Quân đã có thể phân biệt khí tức của Thánh Nhân.

- Hồng Hài Nhi, đến từ Tây Du Ký.

- Thân phận: Thánh Anh Đại Vương!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Yêu Thánh Nguyên Công!

- Pháp bảo: Trượng Bát Hỏa Tiêm Thương!

- Thần thông: Tam Muội Chân Hỏa! Diễn Tức Thần Biến!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Tần Quân mỉm cười, chí ít Hồng Hài Nhi đã được cho là cường giả nhị lưu của Đại Tần thiên đình.

Nhìn chung Ngoại vũ trụ, có bao nhiêu cường giả Hiển Thánh cảnh?

Huống chi là Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Huyết Sát Ma Đế một tay che trời kia cũng không gì hơn cái này.

- Ta mạnh lên!

Hồng Hài Nhi ở trên không trung vui đùa ầm ĩ nói, thỉnh thoảng phun ra Tam Muội Chân Hỏa, hưng phấn không thôi.

Dẫn tới không ít Tiên Quan Thần Tướng bay tới, thấy là Hồng Hài Nhi, bọn hắn đều thở dài một hơi, nhưng đều kinh ngạc.

- Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

- Tiểu tử này không phải mới Thái Ất Cảnh sao?

- Khẳng định là Bệ Hạ ban tặng!

- Trước kia hắn chỉ là Thiên Tiên Cảnh, hiện tại…

- Dù sao hắn đã từng cứu Bệ Hạ, Bệ Hạ tự nhiên hậu ái!

- Tiểu tử này tu vi bay vọt đến Hiển Thánh cảnh hậu kỳ?

Các Tiên quan Thần tướng xôn xao, hôm qua Hồng Hài Nhi mới Thái Ất Cảnh, hôm nay thành Hiển Thánh cảnh hậu kỳ?

Thần thông của Bệ Hạ đến cùng lợi hại bao nhiêu?

- Con trai lợi hại.

Ngưu Ma Vương nhìn thân ảnh của Hồng Hài Nhi, đắng chát cười nói, xa xa Thiết Phiến Công chúa thì mừng rỡ không thôi, vội vàng bay về phía Hồng Hài Nhi.

Bây giờ, Nhan Vương Điện cùng Đại Tần thiên đình quan hệ đã công bố, đưa tới gợn sóng không nhỏ.

Chính là bởi vì việc này, cho dù Tần Thiên Đế biến mất, thế lực khắp nơi cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

------oOo------

Chương 1559: Tề Thiên Đại Thánh chiến Tây Sở Bá Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn qua Hồng Hài Nhi, bộ dáng vui mừng, Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, trong lòng rất vui vẻ.

Hắn thua thiệt Hồng Hài Nhi quá nhiều, hiện tại lấy cực hạn giác tỉnh làm hồi báo, đủ để cho người ao ước.

Tỳ Bà xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, hỏi:

- Bệ Hạ, Hồng Hài Nhi có thể trở nên mạnh như thế, cũng là bởi vì Thần thông của ngài?

Khí thế của Hồng Hài Nhi so với Như Lai Phật Tổ trước đó chỉ mạnh không yếu, để cho nàng âm thầm kinh hãi.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, cười nói:

- Thần thông này tiêu hao rất nhiều, trẫm không thể mỗi ngày thi triển, nhưng phàm là bộ hạ có công với trẫm, trẫm đều nhớ, sớm muộn gì cũng giúp đỡ bọn ngươi.

Cực hạn giác tỉnh tới không dễ, muốn phát động, rất khó.

Cơ hồ đều phải nương theo một đại thế lực hoặc cường giả tuyệt thế vẫn lạc, mới có thể thu được.

Trong mắt Tỳ Bà lóe lên vẻ khác lạ, nàng đã từng là nhất phương Yêu Vương, đối với thực lực, cũng có truy cầu của mình.

Rất nhanh, Hồng Hài Nhi an tĩnh lại, bị La Sĩ Tín kéo đi giao đấu một phen.

Hiện tại Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá đều đã thành Thánh, hắn cũng không dám tìm bọn hắn luận bàn, hiện tại Hồng Hài Nhi mạnh lên, hắn tự nhiên cao hứng.

Kỳ thực La Sĩ Tín cũng một mực chờ mong Tần Quân để hắn mạnh lên, nhưng loại sự tình này là không cầu được, chỉ có thể nhìn ý nguyện của Tần Quân.

Đổi lại những người khác thu hoạch được cực hạn giác tỉnh, hắn khả năng không phục, nhưng đối với Hồng Hài Nhi, hắn rất phục, bởi vì hắn nghe nói qua cố sự của Đại Tần thiên đình giai đoạn trước, Hồng Hài Nhi từng vì Đại Tần thiên đình tử chiến, trung liệt danh chấn thiên cổ.

- Chẳng biết lúc nào ta cũng có thể được Bệ Hạ ưu ái như thế, ai!

- Lo lập công đi!

- Chút thực lực ấy của ngươi cũng xứng? Lần tiếp theo khẳng định là Đế Tuấn, Đế Giang!

- Ta thế nào cảm giác là Huyền Đô a?

- La Sĩ Tín, Cường Lương, Hình Thiên, Hậu Nghệ đều có thể, dù sao bọn hắn từng lập công lao hiển hách!

Các Thần Ma nghị luận ầm ĩ, nhóm Thần Tiên cũng như thế, thật tình không biết, Thần thông của Tần Quân chỉ có thể dùng ở trên người Thần Ma được Thần Thoại Hệ Thống triệu hoán.

Rất nhanh, các Tiên quan Thần tướng đều tán đi.

Tần Quân thì tiếp tục trở về làm bạn với tiểu Lăng Mệnh.

Đợi Hạng Vũ cực hạn giác tỉnh trở về, hắn liền định sử dụng cơ hội nghe đạo, mỗi lần mang ba sinh linh, đây chính là cơ hội bồi dưỡng cường giả.

Ngày đó, Phách Hạ, Thương Dương, Cộng Công đều tìm tới bái, Tần Quân không có tự mình tiếp đãi, bây giờ cường giả Hiển Thánh cảnh không đáng hắn tự mình ra mặt, nếu không ngược lại lộ ra không ổn.

Sự gia nhập của bọn hắn để Yêu Tộc cùng Vu Tộc đều rất hưng phấn, cũng may trong Đại Tần thiên đình tạm thời hài hòa, rất ít náo mâu thuẫn, nếu có người dám hạ sát thủ, tất nhiên sẽ bị đánh nhập Thiên Lao, Thiên pháp bất dung tình.

Hai ngày sau.

- Hạng Vũ cực hạn giác tỉnh thành công!

Tần Quân đang ở trong ngự hoa viên ngồi xếp bằng luyện công mở ra hai mắt, trong mắt lóe lên một tia tinh mang.

- Điều ra bảng thuộc tính của Hạng Vũ!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem Ngũ Đế cực hạn giác tỉnh, có thể đạt tới độ cao như thế nào.

- Hạng Vũ, đến từ Thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thuấn Đế chuyển thế!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Cực Lực quyết!

- Pháp bảo: Bá Vương Tinh Thiên Kích!

- Thần thông: Tiên Thiên song đồng! Bá Vương thân! Toái Tinh Chấn vũ quyền! Vương Khiếu thương sinh!

- Độ trung thành: 72 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

Tần Quân đứng lên, trong lòng rất kích động.

Một trong Ngũ Đế Thuấn Đế vậy mà có thể đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh.

Cũng chính là, Ngũ Đế đều cực hạn giác tỉnh, hắn liền có thể thu hoạch được năm Thiên Đạo Chí Thánh!

Như vậy Tam Hoàng thì sao?

Tám người bọn hắn đại biểu cho tầng thứ cao nhất của Nhân tộc, nếu thiên phú quá kém, Tần Quân ngược lại không tin.

Lúc này, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện lỗ đen, Hạng Vũ từ đó bước ra, vẫn mặc trọng giáp, dáng người khôi ngô bá khí, một cỗ khí thế chìm như Bất Chu Thần Sơn tiết ra, làm cho cả Thiên Đế phong bắt đầu rung động.

Oanh!

Toàn thành oanh động, còn tưởng rằng có cường địch đột kích.

Bồ Đề Tổ Sư trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Phục Hi, Hậu Thổ, Dương Tiễn theo sát mà ra.

Chúng Thánh Nhân nhìn qua Hạng Vũ, biểu lộ đều kinh ngạc.

------oOo------

Chương 1560: Tề Thiên Đại Thánh chiến Tây Sở Bá Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi…

Lý Nguyên Bá nuốt một ngụm nước bọt, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Hắn vậy mà nhìn không thấu tu vi của Hạng Vũ.

Chẳng lẽ…

Sắc mặt của Bồ Đề Tổ Sư âm trầm, cắn răng nói:

- Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

Lời vừa nói ra, chúng Thánh Nhân sắc mặt kịch biến, Tôn Ngộ Không trừng to mắt nói:

- Hắn thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh rồi?

Đối với cái này, Hạng Vũ kiêu căng ngửa đầu, thực lực bay vọt, để tự tin của hắn bắt đầu bạo rạp, bất quá khi hắn nhìn về phía Bồ Đề Tổ Sư, mí mắt vẫn không khỏi nhảy lên một chút.

Bởi vì hắn vẫn như cũ nhìn không ra Bồ Đề Tổ Sư sâu cạn.

Chẳng lẽ Bồ Đề Tổ Sư vẫn mạnh hơn hắn?

- Hạng Vũ.

Tần Quân nhẹ giọng nói, độ trung thành của gia hỏa này lại có chút hạ xuống, để hắn hơi khó chịu.

Hạng Vũ vội vàng quỳ xuống, chắp tay nói:

- Đa tạ Bệ Hạ ban ân, Hạng Vũ quyết không dám quên!

Hắn cũng không ngốc, Tần Quân có thể làm cho hắn mạnh lên, liền có thể khiến người khác mạnh lên.

Nếu để cho đám Thần Ma Hiển Thánh cảnh kia thu hoạch được đãi ngộ giống như hắn, hắn không dám tưởng tượng.

- Ừm, không tệ, có thể thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, không có để trẫm thất vọng.

Tần Quân bình tĩnh nói, phảng phất như Thiên Đạo Chí Thánh không vào mắt, để tâm lý của Hạng Vũ hơi hồi hộp một chút.

Đại Tần thiên đình đến cùng còn ẩn giấu bao nhiêu cường giả?

- Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ? Đi, chúng ta đi luận bàn một trận!

Tôn Ngộ Không hưng phấn nói, hắn chính là Thánh Nhân cảnh viên mãn, vừa vặn cùng Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ liền nhau, có thể thử chiến một trận.

- Tốt!

Hạng Vũ sảng khoái đáp ứng, vừa đột phá, hắn đang muốn thử thân thủ một chút.

Tần Quân không có ý kiến, gật đầu nói:

- Các ngươi đi thôi, cách Đại Tần thiên đình xa một chút.

Hạng Vũ vừa đột phá, cần chèn ép, nếu bị một đối thủ cảnh giới thấp hơn mình chiến bình, trong lòng của hắn khẳng định không dễ chịu.

Hai vị Thần Ma hưng phấn gật đầu, đồng thời tan biến.

Tần Quân quay đầu nhìn mọi người cười nói:

- Các ngươi cũng tán đi đi.

Hắn còn có một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, nên đưa cho ai đây?

Hạng công năng này cao hơn cực hạn giác tỉnh, hắn tự nhiên phải dùng ở trên lưỡi đao.

Thần Ma hắn tuyệt đối tín nhiệm không nhiều, hắn chọn lựa đầu tiên chính là Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá.

Nhưng sau khi truyền thừa Đại Đạo, Thần Ma rốt cuộc mạnh cỡ nào, hắn không dám khẳng định, hệ thống cũng không có nói rõ.

Cùng lúc đó, sâu trong tinh không.

Nơi này chính là khu vực biên giới của Huyền Đương vũ trụ, không có sinh linh.

Tôn Ngộ Không thay đổi một thân kim giáp, hai căn Phượng Sí trên đầu phiêu động, áo choàng hồng sắc chập chờn ở sau lưng, tựa như một sóng lửa, trong tay nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng, mặt mũi hắn nghiêm túc nhìn Hạng Vũ.

Hạng Vũ tay cầm Bá Vương Tinh Thiên Kích, trọng giáp ngân sắc chiết xạ hàn mang, so với Tôn Ngộ Không, tuy thiếu một tia kiêu ngạo, nhưng nhiều mấy phần bá khí, phảng phất như toàn bộ vũ trụ vỡ nát cũng không sợ.

Hai cường giả tuyệt thế đứng đối mặt nhau, khí thế không ngừng cất cao, để càng ngày càng nhiều sao trời rung động.

Khí tức của Thiên Đạo Chí Thánh cùng Thánh Nhân sao mà đáng sợ!

Ở trong thời gian cực ngắn, tràn ngập 3000 Đại thế giới, dẫn tới vô số sinh linh xôn xao.

- Đây là khí tức gì?

- Thật là khủng khiếp, không phải là Thánh Nhân trong truyền thuyết chứ?

- Cỗ uy áp này tựa như là từ biên giới vũ trụ truyền đến!

- Chẳng lẽ có còn cường giả vũ trụ đến đây tập kích 3000 Đại thế giới?

- Trời ạ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

------oOo------

Chương 1561: Nữ Oa giảng đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hạng Vũ, không, Thuấn, hôm nay ngươi ta buông tay chiến một trận, ta ngược lại muốn xem xem Thiên Đạo Chí Thánh rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói, được chứng kiến Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư đại chiến Thái Sơ Ma Tổ, hắn đối với cường giả Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ không có nửa điểm kính sợ.

Hạng Vũ cũng chiến ý ngang nhiên, lúc này hét lên:

- Tốt!

Đối với chiến tướng tên tuổi lớn nhất của Đại Tần thiên đình, hắn đã sớm muốn đánh một trận.

Hôm nay thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, hắn liền muốn giẫm lên Tôn Ngộ Không thượng vị.

Oanh!

Hai cường giả tuyệt thế va chạm, không gian chung quanh trong nháy mắt phá nát, vô số sao trời bị xung kích chôn vùi.

Nơi này cũng không phải Bát Hoang, đừng nói Thiên Đạo Chí Thánh, Thánh Nhân uy áp cũng gánh không được.

Đương...

Tôn Ngộ Không nện xuống một gậy, trực tiếp nện đứt Bá Vương Tinh Thiên Kích, tia lửa bắn ra bốn phía, Hỗn Độn Linh bảo oai để Hạng Vũ giận dữ.

Hạng Vũ hét giận dữ một tiếng, Tôn Ngộ Không chỉ cảm thấy màng nhĩ nổ tung, ý thức hoảng hốt, còn chưa lấy lại tinh thần, một quyền của Hạng Vũ nện ở trên lồng ngực hắn.

Tiếng gãy xương răng rắc thanh thúy, để cho người ta nổi da gà.

Cảnh giới áp chế, để Hạng Vũ cấp tốc chiếm thượng phong.

Đáng tiếc đối thủ của hắn không phải người khác, là Tề Thiên Đại Thánh

Tôn Ngộ Không!

Càng chiến càng mạnh!

Tôn Ngộ Không một đường ngã bay ra ngoài mấy chục tỉ dặm, nhập vào một viên sao trời to lớn, để mặt ngoài của sao trời này trải rộng vết nứt, kì thực là hẻm núi.

- Đáng giận! Ta cũng không tin!

Tôn Ngộ Không nghiến răng nghiến lợi, diện mục dữ tợn, thuộc tính đặc thù Ma Tâm Thắng Phật ẩn ẩn muốn bạo phát.

Oanh một tiếng, sao trời phá nát, hắn hóa thành một mũi tên, đụng nát vô số thiên thạch, đánh về phía Hạng Vũ.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng giơ lên cao, tăng lên đến vạn mét, mang theo cuồng phong diệt thế nện xuống.

Thân hình của Hạng Vũ cấp tốc cất cao, đôi tay tựa như núi cao nâng lên, phịch một tiếng tiếp được Hỗn Độn Tử Kim Bổng.

Hắn không chỉ là Thuấn Đế, còn là Hạng Vũ.

Thời kỳ phàm nhân, lực lượng trên đời vô song, hiện tại thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, lực lượng lớn đến đáng sợ, thậm chí có thể cùng Tôn Ngộ Không đấu sức.

- Lực lượng của tên này thật lớn!

Tôn Ngộ Không âm thầm kinh hãi, tâm lý của Hạng Vũ càng nhấc lên sóng biển, cho dù cảnh giới siêu việt Tôn Ngộ Không, hắn vẫn bị lực lượng của Tôn Ngộ Không chấn kinh.

Con khỉ này đến cùng là chủng tộc gì?

Hai người đột nhiên bắn ra, ngay sau đó lại thiếp lên, bắt đầu cận thân tác chiến.

Bọn hắn chiến đấu tiếng vang kinh động mấy chục Đại thế giới ở chung

quanh, khí tức chiến đấu càng làm cho 3000 Đại thế giới đều có thể cảm nhận được.

Thần Hoàng cung.

Thần Hoàng đứng ở trên đỉnh cung điện, xa xa nhìn về phía chân trời, cau mày, trong mắt khó che giấu được kiêng kị:

- Là ai.

Chỉ là Ngoại vũ trụ, vì sao ẩn giấu nhiều Thánh Nhân như vậy?

Thánh Môn không phải đã bị diệt sao?

Chẳng lẽ là Thánh Nhân của Đại Tần thiên đình tư đấu?

Nhưng không có đạo lý a.

Thần Hoàng tâm phiền ý loạn, hắn đột nhiên cảm giác được Huyền Đương vũ trụ sắp không có chỗ hắn dung thân.

Tin tức Hạng Vũ thành tựu Thánh Nhân như cuồng phong, quét sạch toàn bộ Đại Tần thiên đình.

Người nghe nghẹn họng nhìn trân trối, trước kia Hạng Vũ cách Thánh Nhân cảnh sao mà xa, không ai có thể nghĩ đến hắn sẽ thành Thánh.

Nghiêu Đế, Thần Nông, Hiên Viên cùng Hạng Vũ quan hệ tốt cũng có chút không kịp chuẩn bị, vì Hạng Vũ cao hứng, đồng thời cũng có không cam lòng.

- Hạng Vũ thành Thánh!

- Hạng Vũ là ai? Trước kia làm sao chưa nghe nói qua?

- Một tên chiến tướng của Đại Tần thiên đình, ai, Đại Tần thiên đình quả nhiên là Mãnh Long quần tụ a!

- Đều là thủ đoạn của Tần Thiên Đế, bằng không Hạng Vũ hắn có thể thành Thánh?

- Tần Thiên Đế quá lợi hại, hóa mục nát thành thần kỳ a!

------oOo------

Chương 1562: Nữ Oa giảng đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Đại Tần Thiên thành càng có vô số tin đồn, thần hóa Tần Quân, phảng phất như Tần Thiên Đế không gì làm không được.

Thừa dịp Hạng Vũ thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, Tần Quân tìm Lôi Chấn Tử, Kiếm Chủ, Lý Bạch đến.

Lôi Chấn Tử cùng Lý Bạch là Thần Ma giai đoạn trước của Tần Quân, Kiếm Chủ thì là đằng sau tranh đoạt thiên hạ thu phục.

Tần Quân dự định mang theo bọn hắn cùng một chỗ nghe đạo.

Hắn muốn đột phá Nhập Thánh!

Bốn người ở trong ngự hoa viên, nhìn Tần Quân, ba người đều có chút kích động, bọn hắn hiểu Tần Quân tìm bọn hắn đại biểu cho cái gì.

Cơ duyên!

Cơ duyên to lớn!

Kiếm Chủ đã từng cùng Tần Quân đối địch, giờ phút này nhìn Tần Quân, trong lòng cũng tràn đầy kính sợ.

Nhìn Tần Quân thống nhất Huyền Đương đại thế giới, lại thống nhất Tiên Giới, hiện tại càng kiếm chỉ 3000 Đại thế giới, mỗi lần hắn hồi tưởng lại đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Trước kia hắn cho rằng Thiên Mệnh Đại Đế mới thật sự là Thiên Mệnh Sở Quy, nhưng so sánh với Tần Quân, liền như đom đóm cùng Hạo Nguyệt tranh nhau phát sáng, hoàn toàn không thể đánh đồng.

- Hôm nay trẫm muốn dẫn các ngươi cùng đi nghe đạo, các ngươi chứng kiến hết thảy, về sau không được truyền đi.

Tần Quân căn dặn nói, đương nhiên, kỳ thực truyền đi cũng không có gì, người đối với hắn sinh ra tâm rình mò cũng không làm gì được hắn.

Người có thể làm gì hắn, đoán chừng cũng không nhìn trúng chút năng lực nhỏ nhoi ấy.

- Tuân mệnh!

Ba người trăm miệng một lời nói, để Tần Quân hài lòng gật đầu.

- Hệ thống, đưa chúng ta vào Thần Thoại đạo tràng!

Hắn ở trong lòng phân phó nói, lần này, hắn sẽ tiến vào đạo tràng nào?

Hắn mong đợi nhất là Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, lần trước chính là Hồng Quân Đạo Tổ lần thứ nhất giảng đạo, khi đó Hồng Quân ngay cả Thánh Nhân cũng không phải.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên dịch chuyển vào thần thoại đạo tràng!

Nương theo lấy thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, ba người Tần Quân đồng thời biến mất ở trong Thạch Đình, vô ảnh vô tung.

Trời đất quay cuồng, Đấu Chuyển Tinh Di.

Lần nữa mở mắt, Tần Quân phát hiện mình đứng ở trên sườn núi, phía trước là một Thần Sơn cao vút trong mây, chung quanh tất cả đều là người thân thể trần trụi, dọa hắn nhảy một cái.

Kiếm Chủ, Lôi Chấn Tử, Lý Bạch cũng bị tràng cảnh chung quanh hù sợ.

- Nơi này là…

Khóe miệng của Kiếm Chủ co quắp, có chút im lặng.

Tần Quân cẩn thận nhìn chung quanh, phát hiện ngoại trừ nhân loại thân

thể trần trụi ra, bên ngoài còn có không ít Yêu Vương hóa hình, tất cả đều mặc quần áo, so sánh với những nhân loại này, lộ ra thể diện hơn nhiều.

Chẳng lẽ là…

Bỗng nhiên Tần Quân nghĩ tới điều gì, vội vàng thuận theo ánh mắt của những nhân loại kia nhìn, chỉ thấy trên bầu trời lơ lửng một thân ảnh thánh khiết yểu điệu.

Cường quang bao bọc, để Tần Quân không cách nào nhận ra diện mục thật của nàng, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy thân hình của nàng.

- Nữ Oa Nương Nương.

Lôi Chấn Tử kinh hô nói, để Lý Bạch động dung, Kiếm Chủ không hiểu thấu.

Nơi này chính là hiện trường Nữ Oa giảng đạo.

Nữ Oa vừa tạo người thành Thánh, vì để cho nhân loại có sức tự vệ, quyết định truyền pháp, lại về thiên ngoại tu luyện, ổn định Thánh Đạo.

- Yên tĩnh.

Âm thanh lành lạnh của Nữ Oa truyền đến, để toàn bộ sinh linh trên đại địa lập tức im miệng.

Toàn bộ sinh linh đều cuồng nhiệt nhìn thân ảnh trên bầu trời kia.

- Nay, ta vì Nhân tộc giảng đạo, Yêu Tộc dự thính, có thể ngộ được bao nhiêu, dựa vào tạo hóa của các ngươi.

Nữ Oa ngồi xếp bằng ở trên không trung, vẫn có cường quang quay chung quanh, khiến cho các sinh linh không nhìn thấy diện mạo của nàng.

- Nàng là Thánh Nhân?

Kiếm Chủ nhíu mày hỏi, Nữ Oa mang đến cho hắn một cảm giác, khí tức vô biên cuồn cuộn, như chư vị Thánh Nhân ở Đại Tần thiên đình.

- Đúng vậy, nàng giống như Huyền Đương ở Huyền Đương đại thế giới, tạo người thành Thánh.

Lý Bạch gật đầu nói, hắn quay đầu nhìn về phía Tần Quân, càng cảm thấy Tần Quân thâm bất khả trắc.

Vì sao Tần Quân có thể dẫn bọn hắn tới nơi này?

------oOo------

Chương 1563: Nhập Thánh cảnh hậu kỳ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ Oa, trong Thần thoại, thủ hạ của Hồng Quân Đạo Tổ, vị đệ tử thứ nhất thành Thánh, thậm chí còn sớm hơn Tam Thanh.

Trong đó truyền thuyết Nữ Oa tạo người, Nữ Oa Bổ Thiên càng là vạn cổ lưu truyền, vĩnh viễn bất hủ.

Nay thấy Nữ Oa thành Thánh, lần này giảng đạo, đối với đám người Tần Quân mà nói tuyệt đối là cơ duyên.

Nếu Thánh Nhân quá mạnh giảng đạo, ba người Tần Quân nghe không hiểu, mà giờ khắc này Nữ Oa vừa vặn.

- Ngồi xuống, lẳng lặng cảm ngộ, vô luận chúng ta ở chỗ này đợi bao lâu, ngoại giới cũng chỉ đi qua một ngày.

Tần Quân hít sâu một hơi, nói xong, hắn liền tự mình ngồi xếp bằng xuống.

Lý Bạch, Kiếm Chủ, Lôi Chấn Tử hai mặt nhìn nhau, chỉ có thể kềm chế nghi hoặc, ngồi ở chung quanh Tần Quân.

Những Nhân tộc mới sinh kia còn tỉnh tỉnh mê mê, nhưng bọn hắn đều không phải hài tử, đã có linh trí của mình, ba vị Nhân Tổ dẫn đầu khí chất càng khác biệt những người khác.

Nữ Oa bắt đầu tự mình giảng đạo, đám yêu quái dẫn đầu đầu nhập, mới đầu nhân loại đều có chút mê hoặc, nhưng rất nhanh cũng lần lượt nghe vào.

- Vạn vật sinh mà diệt, diệt mà sinh, cho nên luân hồi biến, nhân quả vô thường, Thiên Đạo linh khí xuất phát, Tử Khí Đông Lai bắt đầu ở thiên nhai…

Nghe Thánh Âm của Nữ Oa, Tần Quân là cái thứ nhất tiến vào trạng thái, công pháp Bất Diệt Thánh thân hấp dẫn vô số linh khí tuôn đến.

Lý Bạch, Kiếm Chủ, Lôi Chấn Tử âm thầm kinh hãi, không biết bắt đầu từ khi nào, tu vi của Tần Quân đã viễn siêu bọn hắn, để bọn hắn xấu hổ.

Cứ như vậy, bốn người Tần Quân bắt đầu ngộ đạo.

Nơi này là Hồng Hoang đại địa, thời gian ở Hồng Hoang là thứ không đáng tiền nhất.

Ngàn năm cấp tốc đi qua.

Ầm ầm...

Lôi Vân cuồn cuộn tụ tập đến, sinh linh hai tộc nhân yêu nhao nhao mở mắt nhìn về phía Tần Quân, đều không thể tưởng tượng nổi.

Trong một ngàn năm, thường thường có sinh linh đột phá, nhưng có rất ít người đột phá Nhập Thánh cảnh, cảm thụ được cỗ Thiên uy kinh khủng kia, hình tượng Tần Quân ở trong lòng bọn họ bắt đầu cất cao.

Kiếm Chủ, Lý Bạch cùng Lôi Chấn Tử trừng to mắt, rung động nhìn Tần Quân bị vòi rồng linh khí bao quanh.

Trong khoảng thời gian này, Lý Bạch đã đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh sơ kỳ, Lôi Chấn Tử có Cực Lôi Chí Tinh, rõ ràng đã đột phá Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ.

Thiên phú của Kiếm Chủ cũng không phải bình thường, đã đột phá tới Đại La Thủy Tiên cảnh hậu kỳ, xuất phát về phía viên mãn.

Nhưng tốc độ của bọn hắn so sánh với Tần Quân, căn bản không đáng giá được nhắc tới.

Cảnh giới càng về sau, cần thời gian tu luyện càng dài.

Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn đến Nhập Thánh cảnh, đối với bọn hắn mà nói, liền đầy đủ từ Luyện Khí cảnh tu luyện tới Đại La Cảnh.

Nữ Oa cao cao tại thượng chú ý tới Tần Quân như hạc giữa bầy gà, nhưng nàng thờ ơ, tiếp tục giảng đạo.

Thiên Kiếp giáng lâm, nàng lại nhẹ nhàng vung tay áo, đỡ được Thiên Lôi.

Một là thuận nước giong thuyền cho Tần Quân, hai là bảo hộ Nhân tộc.

Tần Quân lại rất phiền muộn, lại bỏ lỡ một lần cơ hội thối thể.

Năm ngày sau, Thiên Kiếp tiêu tán.

Pháp lực bành trướng từ trong Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả của Tần Quân hiện ra đến, để khí thế của hắn tăng vọt.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá Nhập Thánh cảnh! Khen thưởng ký chủ một lần cực hạn giác tỉnh!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân chính thức trở thành cường giả Nhập Thánh cảnh.

Nhập Thánh luyện Thánh Cốt, Hiển Thánh luyện công đức!

Hắn nguyên bản liền có một tiết Thánh Cốt, đến từ Cơ Vĩnh Sinh kiếp trước, khiến cho cảnh giới của hắn cấp tốc vững chắc.

Đây cũng là nguyên nhân hắn có thể ở trong ngàn năm thời gian đột phá Nhập Thánh cảnh.

Tần Quân bắt đầu bình phục pháp lực, sinh linh chung quanh cũng bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Tần Quân mạnh hơn, cũng không liên quan bọn hắn, chỉ có thể kích thích

mà thôi.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Ba ngàn năm sau.

Tần Quân cường thế đột phá Nhập Thánh cảnh trung kỳ, Lý Bạch đột phá tới Thái Ất Tán Tiên cảnh trung kỳ, tốc độ càng ngày càng chậm.

Lôi Chấn Tử đã đột phá Đại La Kim Tiên cảnh, Kiếm Chủ thì đột phá Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn.

------oOo------

Chương 1564: Nhập Thánh cảnh hậu kỳ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ Oa giảng đạo để bọn hắn hiểu ra.

Nhất là Kiếm Chủ, ở Huyền Đương đại thế giới, tu vi của hắn cơ hồ rất khó tinh tiến, cũng là bởi vì lĩnh ngộ theo không kịp.

Nghe Thánh Nhân giảng đạo, đây chính là kỳ ngộ dĩ vãng hắn không dám nghĩ.

Trừ cái đó ra, Nhân tộc mới sinh tu vi cũng đột nhiên tăng mạnh, nhất là ba vị Nhân Tổ, đã đạt tới Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Yêu Tộc thật không có tồn tại sáng chói, mạnh nhất chỉ là Đại La Kim Tiên.

Năm ngàn năm sau, Tần Quân đột phá Nhập Thánh cảnh hậu kỳ!

Dưới Thánh Cốt kiếp trước trợ giúp, hắn đột phá tới Nhập Thánh cảnh, vẫn thế không thể đỡ.

Nửa người dưới cùng hai tay đều đã hoàn toàn ngưng tụ thành Thánh Cốt, đợi tất cả xương cốt luyện thành Thánh Cốt, liền có thể nếm thử lấy lực

chứng đạo!

Lý Bạch thành tựu Đại La Chí Tiên cảnh, biến thái như vậy, là bởi vì Tần Quân vì hắn ở trong Thần Thoại Thương Thành đổi một viên Kiếm Tâm, chính là trái tim của Viễn Cổ Kiếm Tôn, cũng coi như Lý Bạch may mắn, Thần Thoại Hệ Thống vừa vặn đổi mới, giá trị 5000 ức, sắp so sánh với một thanh Hỗn Độn Linh bảo.

Kiếm Chủ hâm mộ, nhưng không nhiều lời, dù sao Lý Bạch là nhóm Thần Ma đầu tiên đi theo Tần Quân tranh đấu giành thiên hạ.

Tuy hâm mộ Lý Bạch, nhưng bản thân Kiếm Chủ cũng không kém, bị phong ấn trong Huyền Đương đại thế giới lại trở thành trước ba đương thời, có thể thấy được thiên phú mạnh mẽ, hắn cũng thành công đột phá tới Nhập Thánh cảnh sơ kỳ!

Lôi Chấn Tử thì ở Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, bị Lý Bạch cái sau vượt cái trước.

- Giảng đạo đến đây kết thúc, sau này, Nhân tộc tự lập, đừng cho ta thất vọng.

Nữ Oa bỗng nhiên dừng lại, vứt xuống câu nói này, liền nhẹ lướt đi.

Từ đầu đến cuối, Tần Quân không có thấy rõ mặt mũi của nàng.

Sau khi Nữ Oa rời đi, Nhân tộc mê mang, đều hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao, như bọn nhỏ bị mẹ vứt bỏ, mờ mịt bất lực.

Tần Quân thấy đau lòng, nhưng không thể tránh được.

- Sắp dịch chuyển rời đi Thần Thoại đạo tràng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, bốn người Tần Quân chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa.

Lần nữa mở mắt, bọn hắn đã trở lại trong ngự hoa viên.

- Các ngươi tán đi đi, việc này chớ nói ra!

Tần Quân phất tay cười nói, một lần nghe đạo, để hắn thành tựu Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, quá sảng khoái.

Hiện tại hắn có thể vượt cấp khiêu chiến Hiển Thánh hay không?

Hắn rất chờ mong!

- Vâng!

Lý Bạch, Kiếm Chủ cùng Lôi Chấn Tử cố nén hưng phấn chắp tay nói, lần này giảng đạo để bọn hắn được ích lợi không nhỏ, ngày sau còn có thể có tiến bộ càng xa, trong lòng đối với Tần Quân cảm kích không thôi.

Tần Quân nhìn trúng nhất đúng vậy Lý Bạch, viên trái tim Viễn Cổ Kiếm Tôn kia xem như hoàn toàn thay đổi vận mệnh của Lý Bạch.

Ngày sau thành tựu Kiếm Tôn, cũng không phải là không được.

Đợi ba người rời đi, Tần Quân ngồi ở trước ghế đá, bắt đầu suy tư.

Hắn có một kế hoạch to gan!

Cái kia chính là Thời Không tuyệt địa!

Hiện tại hắn có thể cho các Thánh Nhân hộ tống từng đám Tiên Quan Thần Tướng có tiềm lực tiến vào Thời Không tuyệt địa, giảng đạo một phen, lại trở ra.

Tuy Thời Không tuyệt địa Quỷ Thần khó dò, ngoại trừ Hỗn Độn sinh linh, những sinh linh khác nếu tu vi quá yếu, đi vào sẽ mất tâm chí, hóa thành cỗ máy giết chóc, cho dù là Thánh Nhân cũng rất khó bảo hộ chu toàn.

Thực sự không được, trước phái số ít người đi vào?

Tần Quân sờ lên cằm suy tư.

Sau khi ba người Lý Bạch trở về, đưa tới oanh động không nhỏ.

Hiện tại Ngự Hoa Viên đã trở thành địa phương các Tiên quan Thần tướng mật thiết chú ý.

Phàm là người bước vào, ngày kế tiếp trở ra, cơ hồ thực lực đều tăng vọt.

Quả thật đúng là không sai, tu vi của ba người Lý Bạch bay vọt, nhất là Lý Bạch!

Tên Thanh Liên Kiếm Tiên sắp vang danh lần nữa.

Ngay thời điểm Đại Tần Thiên thành phong khởi vân dũng, Tần Quân gọi Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn tới.

------oOo------

Chương 1565: Bách Lý Chí Nam (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chúc mừng Bệ Hạ tu vi bay vọt đến Nhập Thánh cảnh hậu kỳ!

Đế Tuấn chắp tay nhìn Tần Quân cười nói, để Đông Hoàng Thái Nhất ở bên cạnh nhíu mày.

Nhập Thánh cảnh hậu kỳ!

Cái này khiến Đông Hoàng Thái Nhất nhức cả trứng, tu vi của Tần Quân sắp đuổi kịp hắn, để hắn cảm thấy nhục nhã.

Tần Quân khoát tay cười một tiếng, ra hiệu hai người ngồi xuống.

Trong ngự hoa viên, mùi thơm ngát u tĩnh.

Tần Quân nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, đi thẳng vào vấn đề nói:

- Thái Nhất, ngươi có muốn khôi phục tu vi kiếp trước hay không?

Lời vừa nói, Đông Hoàng Thái Nhất trừng to mắt, hô hấp dồn dập lên.

- Thật?

Đông Hoàng Thái Nhất không dám tin hỏi, nếu hắn lại tu luyện từ đầu về đỉnh phong, là cần thời gian dài dằng dặc.

Nhưng hắn nghe nói, Tần Thiên Đế có thể làm cho thủ hạ ở trong mấy ngày ngắn ngủi khôi phục đỉnh phong của kiếp trước, hắn đã sớm thèm nhỏ dãi, nhưng bởi vì cừu hận dĩ vãng để hắn kéo không xuống được mặt mũi.

Tần Quân cười gật đầu.

Hiện tại hắn có ba lần tử trung đỉnh phong, bảy lần Thần Ma đỉnh phong, có thể tùy hứng lựa chọn.

Tử trung đỉnh phong có thể dùng ở trên người Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà lão tổ, Thần Ma đỉnh phong còn lại liền theo công lao phân phát.

Đông Hoàng Thái Nhất do dự, hắn luôn cảm thấy thiên hạ không có chuyện dễ dàng như vậy.

Trước kia hắn cùng Tần Quân nhiều lần là địch, vừa thần phục Đại Tần thiên đình, Tần Quân liền để hắn khôi phục đỉnh phong?

Dựa vào cái gì?

Trong Đại Tần thiên đình là có không ít cường giả.

Tần Quân giương mắt nhìn về phía hắn, nói:

- Trẫm nhìn trúng chính là thiên phú cùng thân phận Yêu Hoàng của ngươi, Yêu Tộc ở Đại Tần thiên đình cần thống lĩnh, hai huynh đệ các ngươi, thích hợp nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, lập tức giật mình.

Sở dĩ trợ giúp hắn, là dùng được hắn.

- Chớ do dự, nếu Bệ Hạ muốn giết ngươi, đã sớm động thủ, cần gì thiết kế?

Đế Tuấn khuyên nói, hiện tại dưới tay Tần Quân có bao nhiêu Thánh

Nhân?

Nếu muốn giết Đông Hoàng Thái Nhất, ngay cả hắn cũng ngăn không được.

Cho nên hắn phí hết tâm tư muốn để Đông Hoàng Thái Nhất hiệu lực cho Đại Tần thiên đình.

Tần Quân mỉm cười, cũng không nói thêm gì nữa.

Thiên phú của Đông Hoàng Thái Nhất tuyệt đối siêu quần, chí ít áp đảo Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư, thời điểm Tam Thanh chưa thành Thánh, cũng kiêng kị Đông Hoàng Thái Nhất, có thể thấy được lốm đốm.

- Tốt! Ta đáp ứng! Từ nay về sau, Đông Hoàng Thái Nhất ta vì Tần Thiên Đế hiệu lực, xông pha khói lửa, không chối từ! Mong Bệ Hạ bất kể hiềm khích lúc trước!

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng nửa quỳ xuống, ôm quyền nói.

Đương nhiên, trong lòng hắn vẫn tràn ngập không cam lòng.

Tần Quân dùng Trận Đạo chữ Bí bắt được tâm lý của hắn, nhưng không thèm để ý chút nào.

- Để Đông Hoàng Thái Nhất khôi phục tử trung đỉnh phong!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, ngay sau đó đỉnh đầu liền hiện ra một cái lỗ đen.

Nhìn qua lỗ đen, Đông Hoàng Thái Nhất cảm giác bất an, nhưng vẫn không chống cự, bị cấp tốc hút vào trong đó.

Tần Quân quay đầu nhìn Đế Tuấn, cười nói:

- Trẫm triệu ngươi đến, chủ yếu là để ngươi nhìn em trai mình, để tránh coi là trẫm thương tổn hắn.

Đế Tuấn vội vàng khoát tay, bất đắc dĩ cười nói:

- Lòng dạ của Bệ Hạ, ta biết được, đa tạ Bệ Hạ bỏ qua chuyện cũ!

Đi theo Tần Quân, đây chính là tiền đồ tươi sáng!

Đừng nói Thánh Nhân!

Siêu việt Thánh Nhân cũng có thể!

Tần Quân cười cười, thầm nghĩ:

- Sở dĩ trẫm bỏ qua chuyện cũ, là bởi vì có Thần Thoại Hệ Thống!

Nội vũ trụ, Lâm Thánh Tiên vực.

Trong tiên sơn của Lâm gia, gia chủ Lâm Xuyên cùng một đám trưởng lão đang quỳ gối ở trước mặt một đám người, đệ tử chung quanh quảng trường chỉ trỏ, khủng hoảng lan tràn.

------oOo------

Chương 1566: Bách Lý Chí Nam (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta thật không biết hướng đi của Tần Thiên Đế.

Lâm Xuyên nói, nhóm người đứng ở trước mặt hắn đến từ Bách Lý gia, từng cái khí tức cường đại, để hắn không dám bất kính.

Vốn cho rằng có thể mượn nhờ Tần Thiên Đế bay lên, nhưng không nghĩ tới Tần Thiên Đế rước lấy Bách Lý gia truy tra, cái này khiến hắn rất sợ hãi.

Thánh Môn, Tô Đế Tông, Thiên Hổ Tông so sánh với Bách Lý gia, căn bản không thể đánh đồng.

Giờ khắc này, hắn cảm giác trời sắp sụp.

Lão giả áo bào trắng đứng ở trước nhất trầm giọng hỏi:

- Con gái của ngươi gả cho Tần Thiên Đế, ngươi lại không biết?

Hai mắt hắn như thủy tinh, vô cùng quỷ dị, phía sau có một nửa tu sĩ Bách Lý gia đều như thế.

Mắt này chính là Chí Tôn pháp nhãn.

Huyết mạch cường đại chấn thước cổ kim!

Lão giả áo bào trắng tên là Bách Lý Chí Nam, tu vi đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, chính là người dẫn đầu đội ngũ lần này, ở Bách Lý gia địa vị cũng không thấp, căn bản không để Lâm Xuyên vào mắt.

Đồng thời Bách Lý Chí Nam vẫn là một trong Cửu Thánh Quân, gần với Triệu Hàn Dao.

- Ta thật không biết, ngày đó Tần Thiên Đế mang tiểu nữ đi, một câu cũng không để lại, rất nhiều khách nhân đều có thể làm chứng.

Lâm Xuyên sắp khóc, Thánh uy ép ở trên người hắn, để hắn cảm giác xương cốt toàn thân sắp tan ra thành từng mảnh.

Bách Lý Chí Nam nhíu mày, hắn lời thề son sắt cam đoan sẽ mang đám người Tần Thiên Đế về, không nghĩ tới manh mối gián đoạn ở đây.

- Muốn đồ sát Lâm gia hay không?

Lúc này, sau lưng Bách Lý Chí Nam, một tên Thánh Nhân mở miệng hỏi, lời vừa nói ra, Lâm Xuyên cùng một đám trưởng lão sắc mặt kịch biến, nhao nhao dập đầu cầu xin tha thứ.

- Van cầu các ngươi buông tha chúng ta!

- Chúng ta cùng Tần Thiên Đế không có quan hệ gì a!

- Tần Thiên Đế cướp đi tộc nhân của chúng ta, chúng ta cũng không có cách nào!

- Cầu các tiền bối của Bách Lý gia buông tha!

Bọn người Lâm Xuyên hoàn toàn không để ý mặt mũi, khóc xin, để các đệ tử Lâm gia ở xa xa hoảng sợ.

Bách Lý Chí Nam nhíu mày, cũng không có lập tức đáp ứng, mà trầm ngâm nói:

- Trước tiên ở lại Lâm gia, chờ đợi Tần Thiên Đế, các ngươi cũng có thể đi chung quanh sưu tập manh mối!

- Vâng!

Một đám tu sĩ Bách Lý gia cùng kêu lên nói.

Gần đây Tần Thiên Đế ở Nội vũ trụ bị truyền xôn xao, bởi vì một thủ hạ của hắn người mang Chí Tôn pháp nhãn, cho nên mới hấp dẫn Bách Lý gia chú ý.

Những tu sĩ này đối với Tần Quân khịt mũi coi thường, đang muốn mượn nhờ cơ hội bắt lấy Tần Thiên Đế thành danh.

Bách Lý gia là gia tộc vinh diệu, nhưng phải như Bách Lý Chí Nam thu được vị trí Cửu Thánh Quân, mới là thật phong quang, chân chính một mình đảm đương một phía.

Oanh! Oanh! Oanh

Tôn Ngộ Không cùng Hạng Vũ ở trong vũ trụ điên cuồng chiến đấu, song phương đều phảng phất như đẫm máu, vô cùng thê lương.

Bọn hắn đã đại chiến ba ngày, vẫn chưa phân ra thắng bại.

Hạng Vũ chỉ mới vào Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, còn chưa hoàn toàn củng cố tu vi, Tôn Ngộ Không thì đã bắt đầu chiến đấu Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, lại thêm thuộc tính đặc thù, hai người chiến đến lực lượng ngang nhau.

Thời khắc này cả người Tôn Ngộ Không vòng quanh huyết khí, hai mắt đỏ tươi, còn bắn ra hai đạo hồng quang, khiếp người kinh hồn.

Khí thế của Hạng Vũ kinh khủng hơn, một phen chiến đấu, để hắn nắm giữ lực lượng của Thiên Đạo Chí Thánh càng thêm nhuần nhuyễn.

Thiên Đạo Chí Thánh, tên như ý nghĩa, cùng Thiên Đạo sánh vai.

Thánh Nhân chỉ là cùng Thiên đạo trưởng thọ, mà Thiên Đạo Chí Thánh, là tồn tại ngay cả Thiên Đạo cũng không làm gì được.

Phanh...

Tôn Ngộ Không một gậy đập bay Hạng Vũ ra ngoài, trọng giáp trên người Hạng Vũ đã phá nát không chịu nổi, bắp thịt phồng lên vô cùng khoa trương, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung.

Trọn vẹn bay ra ngoài gần 1 tỷ dặm, Hạng Vũ mới đứng vững thân hình.

- Thống khoái!

Hạng Vũ xoa lồng ngực, cười to nói, mặt mũi tràn đầy vẻ cuồng nhiệt, hiển nhiên hắn cũng là một tên chiến đấu cuồng.

Tôn Ngộ Không đã tiến vào trạng thái Ma Tâm Thắng Phật, tương đương với Hóa Ma, trong đầu chỉ có một ý niệm, cái kia chính là xé nát Hạng Vũ.

Thét dài một tiếng!

Tôn Ngộ Không lần nữa thẳng hướng Hạng Vũ, phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ Tinh Không phá toái, không có một viên Tinh Thần Thiên Thạch, bởi vì đều bị bọn hắn chấn phai mờ.

------oOo------

Chương 1567: Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không bộc phát toàn bộ khí thế, khiến cho toàn bộ Huyền Đương vũ trụ một mực ở vào trong bất an.

Hai vị Đại Năng chiến đấu, chỉ là khí tức cũng đủ để cho sinh linh toàn vũ trụ sợ hãi.

- Ba ngày! Làm sao còn không có đánh xong?

- Chẳng lẽ muốn tiếp tục thành trên trăm ngàn năm?

- Trời ạ, khí tức của bọn hắn mạnh như vậy, tiếp tục đánh xuống, vũ trụ không nát mới lạ!

- Mấu chốt nhất là hiện tại ta không cách nào an tâm tu luyện.

- Chẳng lẽ Đại Tần thiên đình không có bất kỳ hành động gì sao?

3000 Đại thế giới vẫn ở vào trong khủng hoảng, Tôn Ngộ Không cùng Hạng Vũ đại chiến, đã đạt tới điểm tới hạn mà Ngoại vũ trụ có thể tiếp nhận.

Đại Tần thiên đình không xuất thủ, không có thế lực dám tiến đến chen chân.

Hạng Vũ lần nữa cùng Tôn Ngộ Không triền đấu, Tôn Ngộ Không đã Nhập Ma, cứ như vậy đánh xuống, cho dù là Hạng Vũ muốn ngừng, cũng không dừng được.

Oanh...

Hai người va chạm lại bắn ra, tựa như Hằng Tinh nổ tung, cường quang tóe sáng, pháp lực hình thành khí lãng như Quần Long tranh đấu.

Đúng lúc này, Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên xuất hiện, ngăn ở giữa hai người.

Hai người đã giết đỏ mắt vừa vặn phóng về phía đối phương, thế không thể đỡ.

Ánh mắt của Bồ Đề Tổ Sư ngưng tụ, song chưởng nâng lên, ngạnh sanh cản Tôn Ngộ Không cùng Hạng Vũ lại.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng của Tôn Ngộ Không bị tay trái hắn nắm lấy, nắm đấm của Hạng Vũ thì bị hữu chưởng của hắn chống đỡ.

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ khủng bố, trong nháy mắt bày ra.

- A?

Hạng Vũ trừng to mắt, vốn cho rằng mình thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, có rất ít người có thể áp chế mình, không nghĩ tới Bồ Đề Tổ Sư lại làm được dễ dàng.

Thần thức quét qua, hắn không cách nào dò xét đến tu vi của Bồ Đề Tổ Sư.

Tuy chỉ cách một tiểu cảnh giới, nhưng mang đến cho hắn cảm giác như là một núi cao cần ngưỡng vọng.

- Luận bàn dừng ở đây đi!

Bồ Đề Tổ Sư nhẹ giọng nói, Hạng Vũ liền bị đẩy lui.

Chợt, hắn điểm lên trán của Tôn Ngộ Không một cái, toàn thân Tôn Ngộ Không run lên, sát khí cấp tốc tiêu tán, ngay sau đó tê liệt ngã xuống trong tay Bồ Đề Tổ Sư.

Một trận đại chiến khoáng thế, rốt cục đến đây kết thúc.

Mấy ngày sau, Đại Tần thiên đình công bố toàn vũ trụ, Tần Quân chuẩn bị nạp phi, Hắc Điệp Tiên Tử, Bạch Trạch, Lâm Ngọc Kỳ đều trở thành Phi Tử của hắn.

Về phần Thường Nga, nàng vẫn có chút do dự, Tần Quân cũng không bắt buộc, thời gian sẽ nghiệm chứng hết thảy.

Trong lúc nhất thời, các thế lực trong vũ trụ bắt đầu trù bị tới Đại Tần thiên đình chúc mừng.

Trong tẩm cung của Thánh Hoàng Hậu, Tần Quân đang bồi bạn Đắc Kỷ.

Hắn nắm tay Đắc Kỷ, cười hỏi:

- Hiện tại trẫm là Thiên Đế, có phải nên giúp nàng đổi danh hiệu hay không?

Thánh Hoàng Hậu, đó là xưng hô lúc Tần Quân là Thánh Đế, hiện tại lại dùng, rất khó chịu.

Đắc Kỷ vứt một cái mị nhãn, hờn dỗi nói:

- Thiếp thân nghe Bệ Hạ.

Vô luận trải qua bao nhiêu, thời gian trôi qua bao lâu, Đắc Kỷ vẫn như lần thứ nhất Tần Quân nhìn thấy nàng, quyến rũ động lòng người.

Mà Tần Quân đã không còn là hoàng tử gặp rủi ro năm đó, mà là Thiên Đế quyền nghiêng vũ trụ.

- Thiên Hậu? Vương Mẫu? Tần Thánh Hậu?

Tần Quân nói mấy cái xưng hô, để Đắc Kỷ lựa chọn.

Bọn hắn rất khó được có cơ hội đơn độc ở chung, Đắc Kỷ rất trân quý, dựa vào ở trên lồng ngực hắn, nhẹ giọng cười nói:

- Gọi Tần Thánh Hậu đi, rất xứng đôi với Tần Thiên Đế.

Tần Quân gật đầu, bắt lấy tay của nàng, cười nói:

- Đợi trẫm nạp phi xong, liền giúp nàng đổi tên, hưởng thụ tín ngưỡng của Đại Thiên thế giới!

Đắc Kỷ ngẩng đầu, si mê nhìn hắn, thì thào nói:

- Đáng tiếc, thực lực của ta không xứng với Bệ Hạ.

Bây giờ dưới tay Tần Quân, Thánh Nhân cũng có không ít, để cho nàng cảm thấy áp lực.

Tần Quân nghe xong, nheo mắt lại.

Giai nhân thở dài để hắn động lòng trắc ẩn.

- Hệ thống, Đắc Kỷ chính là Cửu Vĩ Hồ, nếu cực hạn giác tỉnh, có thể đạt

tới độ cao như thế nào?

------oOo------

Chương 1568: Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi.

Cửu Vĩ Hồ, tuyệt đối là tồn tại thiên phú mạnh nhất trong Hồ tộc.

Huống chi Đắc Kỷ sư thừa Thanh Khâu Sơn nhất mạch, ngay cả Thánh Nhân Nữ Oa cũng thu các nàng vào trướng, có thể thấy được nàng cường đại.

Sơn Hải Kinh, Hải ngoại Đông Kinh viết có:

- Thanh Khâu Quốc, có Cửu Vĩ Hồ.

Tống Thư Phù thuỵ chí thì nói:

- Bạch Hồ, Vương giả nhân trí thì đến.

Hiếu Kinh Thần Khế nói:

- Đức đến chim muông, thì Hồ Cửu Vĩ.

- Không cách nào xác định, chí ít không kém Kim Sí Đại Bằng Điểu bao nhiêu.

Hệ thống chần chờ trả lời, để ánh mắt của Tần Quân sáng lên.

Như thế nói đến, để Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh, có thể thành Thánh?

Ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Đắc Kỷ có thể nói là thái điểu, chỉ có thể thương tổn một số phàm nhân, nhưng không đại biểu thiên phú của nàng yếu.

Thử nghĩ, ngươi có một dung mạo họa quốc ương dân, cần tu luyện sao?

- Đắc Kỷ, trẫm để ngươi mạnh lên, như thế nào?

Tần Quân ôm Đắc Kỷ cười hỏi.

Đắc Kỷ cũng không có kinh hỉ, ngược lại nhíu mày, lắc đầu nói:

- Được rồi, loại Thần thông kia khẳng định tiêu hao rất nhiều, thiếp thân có Bệ Hạ bảo hộ, cần gì để cho Bệ Hạ phí công thương thân.

- Hệ thống, để Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, vừa vặn hắn có một lần cực hạn giác tỉnh.

Có Thiên Đạo Chí Thánh, tạm thời không lo, huống chi hắn còn có Thái Sơ Ma Tổ làm thủ hạ.

Thần Ma siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh, hắn không trấn áp được, sao không cho Đắc Kỷ một cơ hội.

Trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một cái lỗ đen, hấp lực cường đại kéo Đắc Kỷ không kịp chuẩn bị vào trong đó.

- Thánh Hậu của trẫm, đừng làm cho trẫm thất vọng.

Tần Quân ở trong lòng nghĩ, Đắc Kỷ là vị Thần Ma thứ nhất của hắn, từ trên mặt cảm tình mà nói, là tồn tại ngay cả Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không cũng không sánh bằng.

Các Thần Ma giai đoạn trước, hắn đều nhớ kỹ.

Hao Thiên Khuyển, Thái Bạch Kim Tinh, Pháp Hải, tiểu Ly, Sa Ngộ Tịnh, Viên Hồng…

Tâm tình vui vẻ, hắn đứng dậy đi ra cung điện, gần đây Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết đều đã mang thai, hậu cung có thể nói vô cùng vui mừng.

Cuối cùng sẽ có một ngày, Tần Quân đời đời con cháu vô cùng tận.

Đối với con cái của mình, hắn vẫn là rất quan tâm.

Sâu trong vũ trụ.

Liễu Nhược Lai mặc áo đen, mang theo mũ rộng vành nắm tay nữ nhi của mình, Tần Nhược Tâm.

Mặc dù Tần Nhược Tâm mới không đến một tuổi, nhưng đã có thể bay đi, mặc cái yếm nhỏ, mắt nháy nháy, đối với hết thảy bốn phía đều tràn đầy hứng thú.

- Mẹ, chúng ta đi chỗ nào?

Tần Nhược Tâm nãi thanh nãi khí hỏi.

Hắc sa phiêu động, mơ hồ có thể nhìn thấy khuôn mặt của Liễu Nhược Lai, nàng nhìn Tinh Không phía trước nói:

- Chúng ta đuổi theo con đường chúng ta nên đi.

- Không tìm cha nữa sao?

Tần Nhược Tâm nghiêng cái đầu nhỏ hỏi, dáng vẻ đáng thương.

- Không tìm nữa, Nhược Tâm, nhớ kỹ, chúng ta không giống cha.

Liễu Nhược Lai nhẹ giọng nói, sau khi từ vùng đất kia đi ra, nàng không có tìm được Tần Quân, cũng không có đi nghe ngóng, mà mang theo nữ nhi bay tới sâu trong vũ trụ.

Ven đường, các nàng không cùng bất luận sinh linh gì giao tiếp, cho nên không biết tình hình gần đây của Tần Quân.

Đương nhiên, cũng có sinh linh bắt chuyện hoặc ức hiếp các nàng, nhưng đều bị nàng diệt trừ.

Hiện tại, nàng đi theo vận mệnh chỉ dẫn, đã đi tới trước Cổ Thánh Đế Đạo.

- Vì cái gì không giống nhau?

Tần Nhược Tâm chu cái miệng nhỏ nhắn hỏi, một đường bay tới, nàng nhìn thấy những hài tử khác có cha mẹ làm bạn, tâm lý cực kỳ hâm mộ.

- Bởi vì chúng ta là con của Vận Mệnh.

Liễu Nhược Lai vừa phi hành, vừa thăm thẳm nói.

------oOo------

Chương 1569: Tần Thiên Đế oai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một ngày sau.

- Đinh! Tô Đát Kỷ cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên kéo Tần Quân từ trạng thái tu luyện về hiện thực.

Tần Quân vội vàng để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Đắc Kỷ.

Hắn ngược lại muốn xem xem, Cửu Vĩ Hồ cực hạn giác tỉnh có thể đạt tới độ cao như thế nào.

- Đắc Kỷ, đến từ Thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Cửu Vĩ Bạch Hồ!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thiên Hồ Đại Pháp, Yêu Mị Tâm Thuật.

- Bản mệnh Thần thông: Cửu Vĩ Hồ Chân Thân!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

Tần Quân thở dài một hơi, cuối cùng là bước qua Thánh Nhân cảnh.

Chậc chậc, sau khi Đắc Kỷ thành Thánh lại đối mặt Nữ Oa, sẽ là tình cảnh như thế nào?

Lúc này, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện lỗ đen quen thuộc, Đắc Kỷ từ đó bay ra, Thánh uy chớp mắt là qua, nàng chậm rãi rơi vào trong ngực Tần Quân.

- Bệ Hạ.

Tiếng gọi nhu cốt mê hồn để tâm thần của Tần Quân rung động, cô nàng này cấp tốc thu hồi Thánh uy, đúng là để tránh thương tổn đến hắn, để tâm hắn ấm áp.

- Trẫm không nhìn lầm ngươi, chúc mừng ngươi thành Thánh.

Tần Quân vuốt mái tóc của Đắc Kỷ cười nói, nữ nhân của mình thành Thánh, để tâm tình của hắn rất không bình thường.

Đắc Kỷ không có trả lời, mà đôi môi in lên.

Hai tay cấp tốc dọc theo lồng ngực của Tần Quân sờ đến phần lưng, trong nháy mắt nhóm lửa hỏa diễm trong nội tâm hắn.

- Để Đắc Kỷ tới hầu hạ Bệ Hạ đi!

Đắc Kỷ nhìn chằm chằm Tần Quân, miệng phun hương thơm, nhẹ giọng nói, mị nhãn như tơ, để Tần Quân không cách nào khắc chế mình.

Quay người đặt Đắc Kỷ ở trên giường, kế tiếp là một trận chiến đấu không thể miêu tả.

Cùng lúc đó, trong Đại Tần Thiên thành, các Thánh Nhân đều nhìn về phía Thiên Đế phong.

- Thánh khí, khí tức rất giống Đát Kỷ Nương Nương.

Bồ Đề Tổ Sư vuốt râu thì thào nói, ngồi ở trước mặt hắn là Thái Thượng

Lão Quân.

Bây giờ Nhan Vương Điện cùng Đại Tần thiên đình đã dung hợp, Thái Thượng Lão Quân cũng từ Nhan Vương Điện điều trở về.

- Xem ra lại có người thành Thánh, thủ đoạn của Bệ Hạ thật là thần thông quảng đại.

Thái Thượng Lão Quân cảm thán nói, bản tôn của hắn cũng là Thánh Nhân, nhưng bây giờ Thánh Nhân ở trước mặt Đại Tần thiên đình, căn bản không đáng giá được nhắc tới, để hắn thường xuyên cảm thán Tần Quân không tầm thường.

- Ngày sau ngươi cũng có thể thành Thánh, nói không chừng có thể siêu việt bản tôn.

Bồ Đề Tổ Sư như có thâm ý nói, Thái Thượng Lão Quân ngẩn người, sau đó mỉm cười, cũng không tiếp lời, chỉ là đáy mắt hắn hiện lên vẻ khác lạ.

Sau đó một đoạn thời gian, dần dần có thế lực phái sứ giả đến, chờ đợi ngày Tần Thiên Đế nạp phi.

Các Tiên Tôn của Tiên Giới ùn ùn kéo đến.

Sau bốn ngày, sứ giả của Thần Hoàng cung cũng chạy đến, để một số đại thế lực âm thầm kinh hãi.

Thần Hoàng đây là đang cúi đầu với Tần Thiên Đế?

Thời gian lại qua năm ngày.

Ngày nạp phi đại điển, rốt cục đến!

Trên quảng trường trước Thiên Đế Cung, người đông nghìn nghịt, sứ giả thế lực khắp nơi xếp hàng đứng thẳng, châu đầu ghé tai, không người dám lớn tiếng ồn ào.

- Vong Khôn Tiên Tôn cũng tới!

- Tần Thiên Đế thật là phô trương!

- Phóng tầm mắt nhìn vũ trụ, hiện tại ai không lấy Tần Thiên Đế vi tôn?

- Nhìn thấy không? Những người kia đều là Thánh Nhân! Dương Tiễn! Tôn Ngộ Không! Phục Hi! Bồ Đề Tổ Sư…

- Dưới Thánh Nhân cũng đều rất mạnh.

------oOo------

Chương 1570: Tần Thiên Đế oai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- A? Minh Hà lão tổ làm sao cũng ở đây?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, chỉ thấy trước cung điện, Bồ Đề Tổ Sư, Hạng Vũ, Phục Hi, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Như Lai đứng thành một hàng.

Dưới một bậc, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Chúc Cửu Âm, Ngọc Đế, Hồng Hài Nhi, Đế Giang, Doanh Chính, Lục Áp đạo nhân, Huyền Đô, Chúc Dung, Cường Lương, Minh Hà lão tổ, La Sĩ Tín, Hiên Viên, Thần Nông, Dương Tái Hưng, Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Cộng Công, Trấn Nguyên Tử mấy cường giả Hiển Thánh cảnh đứng thành một hàng, ngoại trừ Thần Ma, còn có Hiển Thánh tìm Đại Tần thiên đình nương tựa.

Xuống chút nữa là Nhập Thánh cảnh, Quảng Thành Tử, Phách Hạ, Ngọc Đỉnh chân nhân, Anh Chiêu, Thương Dương, Nghiêu Đế…

Hướng xuống, mỗi một đại cảnh giới đều có phân hóa.

Cho đến trước mắt, Thần Ma Hiển Thánh cảnh ngược lại nhiều nhất, đại cảnh giới còn lại cơ hồ bị cường giả bản thổ chiếm gần hết.

Đại Tần thiên đình ngoại trừ Thần Ma ra, Tiên Quan Thần Tướng càng nhiều như sao trời.

Chỉ dựa vào Thần Ma của hệ thống, Tần Quân làm sao chưởng khống vũ

trụ vô biên vô tận?

Nhìn Đại Tần thiên đình cường thịnh như thế, thế lực khắp nơi đều sợ hãi.

Lưu Bá Ôn cao giọng nói:

- Thiên Đế Bệ Hạ giá lâm!

Chung quanh Thiên Đế phong lơ lửng vô số Tiên Binh Tiên Tướng, hình thành một cự võng, che đậy Đại Tần Thiên thành.

Bọn hắn hư không quỳ bái, cùng kêu lên nói:

- Bệ Hạ vĩnh sinh bất diệt, áp đảo chư thiên, độc đoán vũ trụ!

Tiếng hò hét hội tụ vào một chỗ, không chỉ Đại Tần Thiên thành, toàn bộ sinh linh Tần tiên giới đều có thể nghe được, người nghe không ai không nhiệt huyết sôi trào.

Đây chính là Đại Tần thiên đình của bọn họ, cường thịnh vô song.

Tần Quân ở dưới Đế Vệ Quân chen chúc, dạo bước mà đến, phía sau đi theo Lâm Ngọc Kỳ, Hắc Điệp Tiên Tử, Bạch Trạch, các nàng đều mang theo khăn đỏ, tư thái đoan trang, để cho người ta không cách nào nhìn thấy mặt mũi của các nàng.

Đi tới trước cổng chính của Chí Thiên Đế Cung, Tần Quân chậm rãi quay người, nhìn xuống dưới, sứ giả của thế lực khắp nơi tề tụ quảng trường, hình thành biển người, còn có vô số Tiên Binh Tiên Tướng, toàn bộ chung vào một chỗ, chí ít có 30 triệu, sao mà hùng vĩ.

Giờ khắc này, Tần Quân không có chút kích động, ngược lại rất bình tĩnh.

Bởi vì hết thảy trước mắt còn thiếu rất nhiều.

Dã tâm của hắn không chỉ như vậy.

Hắn muốn nắm giữ 3000 Đại thế giới, hắn muốn nắm giữ vô số Ngoại vũ trụ giống như Huyền Đương vũ trụ, còn có Nội vũ trụ!

Thậm chí nhiều hơn!

Hắn muốn siêu việt hết thảy!

- Trẫm chính là Tần Thiên Đế, hôm nay nạp ba phi!

Tần Quân chậm rãi mở miệng nói, âm thanh rõ ràng truyền vào trong tai mỗi một sinh linh.

- Hôm nay trẫm trước tuyên bố kế hoạch tiếp theo của Đại Tần thiên đình!

Khóe miệng của Tần Quân bỗng nhiên giương lên, sở dĩ nạp phi đại điển trang trọng như thế, chính là vì tuyên bố kế hoạch sau đó cho toàn vũ trụ.

Sứ giả các phương lập tức khẩn trương lên, những Tiên Tôn kia càng thầm kêu không ổn.

Quả nhiên đại điển lần này không tầm thường!

- Trẫm muốn ở trong mười năm, để 3000 Đại thế giới quy về Đại Tần thiên đình ta, phàm là ai dám phản kháng, tất cả đều diệt, phàm là người tự chủ quy hàng, có thể thành con dân của Đại Tần thiên đình!

- Nếu ngày sau chiến hàng, kém một bậc!

- Sau ngày hôm nay, Đại Tần thiên đình toàn diện khai chiến!

- Thủ hạ của trẫm có hơn năm Thánh Nhân, hơn mười vị Hiển Thánh, Nhập Thánh càng nhiều như sao trời!

- Các ngươi có ý kiến gì không?

Tần Quân vừa dứt lời, làm cho cả Thiên Địa yên lặng lại.

Thế lực khắp nơi mồ hôi lạnh lâm ly, không dám thở mạnh một cái, bởi vì Thánh uy của các Thánh Nhân đã bày ra, để thân thể bọn họ đang run rẩy.

Bọn hắn giận mà không dám nói gì, bọn hắn đến đây chúc mừng, vậy mà Tần Thiên Đế uy áp bọn hắn, hành động như thế, truyền đi không sợ mất mặt sao?

Nhưng mà, Tần Quân xác thực không sợ.

Thu phục Huyền Đương vũ trụ cơ hồ là chuyện chắc như đinh đóng cột, nhưng rất vội, cần càng nhanh càng tốt!

- Bệ Hạ thật là Thần uy.

Minh Hà lão tổ thấp giọng cảm thán nói, hắn đã bị Tần Quân tử trung đỉnh phong, đối với Tần Quân chỉ có sùng bái, lại không dị tâm.

Thần Ma ở bên cạnh đều gật đầu, cho dù là Doanh Chính, Ngọc Đế, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất… đều bị khí phách của Tần Quân chấn phục.

------oOo------

Chương 1571: Tù Mệnh ngục bạo động (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hiện tại, trẫm cho các ngươi cơ hội tại chỗ quy hàng!

Tần Quân nhìn toàn bộ sinh linh ở phía dưới, trầm giọng nói, để tất cả sứ giả biến sắc.

Không nghĩ tới Tần Quân sẽ tại chỗ bức bách bọn hắn!

Nếu bọn hắn dám phản kháng, còn có thể rời đi sao?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trên quảng trường vô cùng nặng nề, một số người tu vi yếu càng không chịu nổi áp lực, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, mồ hôi lạnh như mưa, thấm ướt y phục.

- Hừ! Một đám phế phẩm!

Hạng Vũ hừ lạnh nói, sau khi thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, hắn tự nhiên bắt đầu bành trướng.

Lý Nguyên Bá ở bên cạnh đi theo giễu cợt nói:

- Huyền Đương vũ trụ đã là vật trong bàn tay của Bệ Hạ, bọn hắn tự nhiên sợ hãi.

Đi qua Nội vũ trụ, được chứng kiến Tô Đế, Quý Long Uyên, Hoang Thần, Thái Sơ Ma Tổ… bọn hắn đều không có để Huyền Đương vũ trụ vào mắt.

Bọn hắn đều hiểu vì sao Tần Quân vội vã như thế, được chứng kiến Nội vũ trụ phấn khích, bọn hắn cũng không muốn ở Huyền Đương vũ trụ quá lâu.

- Ta đại biểu Tây giới Tiên vực quy hàng Đại Tần thiên đình!

Rốt cục có một vị Tiên Tôn gánh không được áp lực, quỳ xuống đất triều bái Tần Quân.

Có người dẫn đầu, càng ngày càng nhiều Tiên Tôn bắt đầu triều bái, Sứ giả thế lực khác cũng như thế, tuy đại biểu không được toàn bộ thế lực, nhưng có thể đại biểu chính mình.

Bọn hắn không ngốc, giờ phút này bày ở trước mặt bọn hắn chỉ có một con đường.

Là quy hàng!

Tần Quân quay đầu nhìn Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh phân phó nói:

- Xuống dưới nhớ kỹ tên những sứ giả này!

- Vâng!

Hai người ứng thanh nói.

- Tần Thiên Đế! Ngươi không khỏi quá phận đi! Dựa vào cái gì để cho chúng ta đều thần phục ngươi!

Một tên Ngưu Đầu Đại Hán gầm thét nói, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ cùng bất khuất.

Cho dù là Thánh Môn, cũng không có để bọn hắn khuất phục, dựa vào cái

gì?

Hưu...

Dương Tiễn bỗng nhiên mở ra Chí Tôn pháp nhãn, một đạo hắc quang bắn ra, trong nháy mắt bắn nổ đầu của hắn, ngay cả nguyên thần cũng không kịp xuất khiếu, hồn phi phách tán.

Tĩnh!

Quảng trường yên tĩnh đáng sợ, một trận nạp phi đại điển vui mừng không nghĩ tới là âm mưu đẫm máu.

Có vết xe đổ, không người còn dám có ý kiến.

Ai không muốn sống?

Đại khái nửa canh giờ trôi qua, tất cả đều quy thuận Đại Tần thiên đình, cũng đè xuống huyết ấn, đợi ngày sau chiêu cáo vũ trụ.

Nạp phi đại điển cũng chính thức bắt đầu, các tiên nữ ở trên không quảng trường uyển chuyển nhảy múa, bầu không khí lần nữa vui mừng.

Chỉ là nhóm quý khách sắc mặt khó coi, nhẫn nhịn lấy nhục nhã.

Một ngày này, Đại Tần thiên đình nhiều thêm ba vị Thiên Phi.

Đắc Kỷ đổi danh hiệu Tần Thánh Hậu, Tần Quân tuyên bố Đắc Kỷ thành Thánh, để người nghe trừng to mắt.

Nữ nhân của Tần Quân cũng thành Thánh?

Tiết tấu không khỏi quá nhanh đi?

Hồi trước, Ngoại vũ trụ còn lấy Bán Thánh vi tôn, Hiển Thánh cầm đầu, nhưng đến bây giờ, Thánh Nhân liên tiếp xuất hiện, Hiển Thánh đi đầy đất?

Đợi nạp phi đại điển kết thúc, các phương sứ giả, Tiên Tôn rời đi, một cỗ phong bạo quét sạch 3000 Đại thế giới cũng theo đó bạo phát.

- Chinh chiến 3000 Đại thế giới? Tần Thiên Đế thật ngông cuồng!

- Đương thời, ai có thể cùng Tần Thiên Đế tranh phong? Thần Hoàng? Dương Bắc Minh?

- Kỳ thực để Đại Tần thiên đình thống nhất cũng không có chỗ xấu, 3000 Đại thế giới nên thống nhất.

- Nói là thống nhất, kỳ thực là muốn nô dịch vạn tộc!

- Quy hàng đi, Tần Thiên Đế đã thế không thể đỡ!

3000 Đại thế giới lâm vào khủng hoảng trước nay chưa có trong, ngay sau đó, lại một đạo tin tức nặng ký truyền ra.

------oOo------

Chương 1572: Tù Mệnh ngục bạo động (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước đó vài ngày, Đại Năng chiến đấu làm cho cả vũ trụ sợ hãi, là Hạng Vũ cùng Tôn Ngộ Không của Đại Tần thiên đình!

Lúc đó uy áp chiến đấu kia, các sinh linh đến nay đều khó mà quên.

Không phải là Tần Thiên Đế cố ý chấn nhiếp bọn hắn chứ?

Trong lúc nhất thời, lời đồn đại nổi lên bốn phía.

Khoảng cách nạp phi đại điển kết thúc năm ngày, Đại Tần thiên đình chính thức phát binh, dọc theo phương hướng khác nhau chinh chiến 3000 Đại thế giới.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Phục Hi, Hạng Vũ, Dương Tiễn năm Thánh càng làm cho 3000 Đại thế giới kiến thức đến Thánh Nhân lợi hại, lật tay một cái, ngàn vạn quân đoàn phai mờ dưới chưởng, không cần tốn nhiều sức.

Càng ngày càng nhiều Tiên Giới bắt đầu phản chiến.

Mỗi một Tiên Giới đều chí ít nắm giữ mấy chục Đại thế giới, thậm chí nhiều hơn, bọn hắn quy hàng, khiến cho tốc độ Đại Tần thiên đình thu phục vũ trụ càng lúc càng nhanh.

Tần Quân từng nói mười năm thu phục vũ trụ, giờ phút này ngược lại lộ ra rất khiêm tốn.

Tù Mệnh ngục.

Tử Đạo ngồi xếp bằng ở dưới một gốc cây già, chung quanh bò lổm ngổm vô số hung thú, vô biên vô hạn.

Hiện tại hẳn nên gọi hắn là Huyền Đế Trưởng Tham Thương.

Trong hung thú chung quanh, còn bao gồm Đoạn Điên Đao đã từng là thiên kiêu số một.

Đám hung thú phảng phất như triều bái vua của bọn chúng, đều thở hổn hển nhìn về phía Trưởng Tham Thương, so sánh với bình thường dữ tợn bạo lệ, lộ ra vô cùng dịu dàng ngoan ngoãn.

Trưởng Tham Thương bỗng nhiên nhíu mày, mở mắt nhìn về phía thiên khung u ám, trong mắt lóe lên một vệt sầu lo.

- Chuyện gì xảy ra, ác oán khí làm sao càng ngày càng đậm.

Tù Mệnh ngục tồn tại vô số năm, ác oán khí bên trong đã tích lũy đến mức không thể tưởng tượng nổi, bây giờ lại còn đang tăng thêm, cho dù là Trưởng Tham Thương cũng bất an.

Hắn chậm rãi đứng dậy, chung quanh vô số hung thú đi theo, như sóng biển, vô cùng hùng vĩ.

- Tù Mệnh! Ta vĩnh thế hận ngươi!

Một âm thanh hét to bỗng nhiên vang lên, chấn động đến Trưởng Tham Thương kém chút ù tai.

Sắc mặt hắn kịch biến, vội vàng nhìn bốn phía.

- Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ trong Tù Mệnh ngục cất giấu một Đại Ma?

Trong mắt Trưởng Tham Thương tràn đầy vẻ kiêng dè, hắn ở trong Tù Mệnh ngục mấy trăm vạn năm, nhưng chưa bao giờ gặp phải tồn tại trên Thánh Nhân cảnh.

Ngược lại là một Thời Không tuyệt địa khác, cất giấu Trấn Thủ giả Thánh Nhân.

Đúng lúc này, Tù Mệnh ngục bỗng nhiên di động.

Toà Lôi ngục này có thể so với Tinh Cầu, mang theo ức vạn lôi điện, phóng về phía sâu trong vũ trụ.

Cuồng phong gào thét ở trong Tù Mệnh ngục, một số hung thú tu vi yếu kém bị thổi bay ra ngoài, ném xa Tù Mệnh ngục, vô cùng hỗn loạn.

Thân hình Trưởng Tham Thương thoắt một cái, đi tới trước Tù Mệnh ngục, dùng lưng ngăn cản Tù Mệnh ngục.

Phanh...

Mạnh như Thánh Nhân cảnh Trưởng Tham Thương cũng bị Tù Mệnh ngục đè ép bay đi, căn bản ngăn không được.

- Đáng giận!

Trưởng Tham Thương cắn răng, thân hình cấp tốc cất cao, biến thành 100 ngàn trượng, muốn cưỡng ép ngăn Tù Mệnh ngục lại, đáng tiếc tốn công vô ích.

Ven đường, từng viên sao trời bị đụng nát, đá vụn hóa thành vô số Vẫn Tinh rơi bốn phương tám hướng.

Rất nhanh, phía trước xuất hiện một Đại thế giới.

Trưởng Tham Thương thấy hãi hùng khiếp vía, bắp thịt cả người kéo căng,

vô luận hắn dùng lực như thế nào, cũng không cách nào ngăn cản Tù Mệnh ngục.

Cuối cùng, một phương Đại thế giới bị Tù Mệnh ngục cùng hắn sinh sinh đụng nát, tựa như vũ trụ đại bạo tạc, ánh lửa tràn ngập toàn bộ Tinh Không, vô số sinh linh trong nháy mắt chết thảm, bọn hắn nằm mộng đều không nghĩ đến tin dữ đột nhiên tới.

Cùng lúc đó, trong Đại Tần Thiên thành.

Bồ Đề Tổ Sư bỗng nhiên nhíu mày, cấp tốc từ trên bồ đoàn đứng dậy, thân hình thoắt một cái.

Chỉ nháy mắt, hắn đi vào trong Tinh Không, phía trước chính là Trưởng Tham Thương, còn có Tù Mệnh ngục thế không thể đỡ.

- Đây là có chuyện gì?

Bồ Đề Tổ Sư nghi hoặc, lúc này huy động phất trần, cuốn lấy Tù Mệnh ngục.

Trong chốc lát, phất trần bỗng nhiên hóa thành tro bụi, Bồ Đề Tổ Sư cả kinh sắc mặt kịch biến.

- Mau giúp ta.

Trưởng Tham Thương cắn răng nói, hắn không biết vì sao Tù Mệnh ngục bạo động, nhưng hắn hiểu nếu tiếp tục nữa, vô số Tinh Cầu, Đại thế giới sẽ bị Tù Mệnh ngục đụng nát.

------oOo------

Chương 1573: Ma Tộc loạn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tù Mệnh ngục lớn như vậy, giống như một viên Hằng Tinh ở trong vũ trụ mạnh mẽ đâm tới, không kiêng kỵ chút nào.

Trưởng Tham Thương cao 100 ngàn trượng như Tinh Không cự nhân, ngăn ở trước Tù Mệnh ngục, hình ảnh rung động nhân tâm, tốc độ tiến lên của bọn hắn cực nhanh, trong chớp mắt lướt qua nghìn vạn dặm.

Bồ Đề Tổ Sư nhíu mày, lúc này, Như Lai xuất hiện ở bên cạnh hắn.

- Xảy ra chuyện gì?

Như Lai trầm giọng hỏi, toàn bộ Huyền Đương vũ trụ đều ở trong thần trí của bọn hắn, nơi nào có gió thổi cỏ lay, bọn hắn đều có thể cảm ứng được.

Bởi vì trận chiến với Thái Sơ Ma Tổ, khiến cho hiện tại thương thế của Như Lai còn không có khỏi hẳn, cho nên tới trể một bước.

Không cần Bồ Đề Tổ Sư giải thích, Tù Mệnh ngục đã đánh tới.

Lúc này Như Lai vỗ tới một chưởng, chưởng ảnh kim sắc hóa thành trăm vạn trượng, Trưởng Tham Thương cả kinh vội vàng né tránh.

Chưởng ảnh rơi vào trên Tù Mệnh ngục, đánh chết không ít hung thú ở trên đảo, từng tòa núi cao sụp đổ, từng cây từng cây đại thụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, ở trên đảo tựa như tận thế hàng lâm.

Thần kỳ là Tù Mệnh ngục từ bên ngoài nhìn, cũng không có vỡ nát, đối cứng lực lượng của Thiên Đạo Chí Thánh!

- A?

Như Lai trừng to mắt, có chút không dám tin tưởng.

Tuy tốc độ tiến lên của Tù Mệnh ngục chậm lại, nhưng vẫn chống đỡ lấy chưởng ảnh kim sắc tiến lên, cái này làm Như Lai bị dọa sợ.

Mặc dù một chưởng này của hắn không phải toàn lực, nhưng cũng có bốn năm phần, tiểu vũ trụ bình thường là không cách nào gánh vác, nhưng Tù Mệnh ngục sửng sốt không có phá nát.

Bồ Đề Tổ Sư gắt gao nhìn chằm chằm Tù Mệnh ngục, tâm lý tràn đầy không hiểu.

- Tù Mệnh! Ta muốn để ngươi hình thần câu diệt! Vạn kiếp bất phục!

Tiếng gầm gừ lúc trước lần nữa từ chỗ sâu trong Tù Mệnh ngục truyền ra, trong thanh âm xen lẫn oán hận vô tận.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư ngẩn người, Tù Mệnh?

Không phải là Tù Mệnh Đế Tôn chứ?

Đây chính là Viễn Cổ Đại Năng.

Oanh...

Chưởng ảnh kim sắc của Như Lai bỗng nhiên vỡ nát, Tù Mệnh ngục lần nữa dùng tốc độ khó mà tin nổi lao đi.

Hai Thánh cả kinh vội vàng tránh ra.

- A cái hướng kia là…

Bồ Đề Tổ Sư khẽ di một tiếng, một giây sau, biểu lộ kinh biến, gọi nói:

- Huyền Đương đại thế giới!

Huyền Đương đại thế giới là căn cơ của Đại Tần thiên đình, nếu bị Tù Mệnh ngục đụng nát, Tần Quân nhất định tức giận, Đại Tần thiên đình cũng sẽ hao tổn mặt mũi.

Sắc mặt của Như Lai cũng khó coi, hắn nhìn Trưởng Tham Thương hỏi:

- Bên trong cất giấu ai?

Trưởng Tham Thương chưa tỉnh hồn nói:

- Ta cũng không biết.

Vừa nghĩ tới Tù Mệnh ngục mà mình ở mấy trăm vạn năm, bên trong cất giấu yêu ma kinh thiên, hắn liền không rét mà run.

Để hắn khó hiểu không thôi, vì sao Tù Mệnh ngục sẽ ở thời điểm này bạo

động?

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư liếc nhau, cấp tốc biến mất tại nguyên chỗ, truy đuổi Tù Mệnh ngục.

Một giây sau, bọn hắn liền bay tới trước Tù Mệnh ngục, hai vị Thiên Đạo Chí Thánh đồng thời xuất thủ, một tay đặt ở trên Tù Mệnh ngục, lực lượng cường đại đến khó có thể tưởng tượng để Tù Mệnh ngục trong nháy mắt dừng lại.

Áp lực cuồng bạo quấy linh khí chung quanh, hình thành từng khí lãng như trường long, ở trong tinh không không ngừng vặn vẹo.

Ác Oán chi khí trong Tù Mệnh ngục bắt đầu phun trào, lượn lờ thành một thân ảnh màu đen cao tới mấy chục vạn trượng, cực kỳ khủng bố.

Trưởng Tham Thương chạy đến trợ giúp dọa đến dừng lại, nhìn qua Ma Ảnh này, hắn lại có loại cảm giác đã từng quen biết.

- Cỗ khí tức này tại sao giống như Thái Sơ Ma Tổ vậy?

Trưởng Tham Thương liên tưởng đến ở trong Bát Hoang gặp phải Thái Sơ Ma Tổ, lưng hắn không khỏi bốc lên hơi lạnh.

Thái Sơ Ma Tổ là tồn tại Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư liên thủ cũng không đối phó được.

Nếu không có Nhậm Ngã Tiếu kịp thời xuất hiện, bọn hắn có khả năng đều đã bị Thái Sơ Ma Tổ ăn!

Hiện tại gặp được một Ma Vật có thể so với Thái Sơ Ma Tổ, hắn làm sao có thể không sợ mất mật?

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư cũng liên tưởng đến Thái Sơ Ma Tổ, sắc mặt bọn hắn âm trầm đến phảng phất như nhỏ ra nước.

------oOo------

Chương 1574: Ma Tộc loạn (2)

- Tù Mệnh! Tù Mệnh! Tù Mệnh!

Ma Ảnh khủng bố ngửa đầu hét giận dữ, tiếng quát vang vọng toàn bộ Huyền Đương vũ trụ, Ma Uy vô tận để sinh linh của 3000 Đại thế giới đều khủng hoảng.

Toàn vũ trụ trong nháy mắt vỡ tổ.

- Đây là âm thanh gì?

- Khí tức thật khủng bố! So với lúc trước Tôn Ngộ Không, Hạng Vũ đại chiến còn kinh dị hơn!

- Tù Mệnh? Chẳng lẽ là Tù Mệnh Đế Tôn trong truyền thuyết?

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Đại Tần thiên đình lại có Thánh Nhân sinh ra?

- Cỗ khí tức này tựa như là Ma khí.

Đại Tần thiên đình, vô số chiến trường cũng bởi vì tiếng gầm gừ này mà bỏ dở, vô số sinh linh sợ hãi.

Tần Quân đang ở hậu cung hưởng thụ cá nước chi nhạc cũng cấp tốc mặc áo bào, đi ra tẩm cung, hô to nói:

- Nhóm Thánh tướng ở đâu!

Cái gọi là Thánh tướng, chính là chỉ các Thánh Nhân của Đại Tần thiên đình.

Thoại âm rơi xuống, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, Phục Hi ở trên chiến trường trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn, Hậu Thổ cũng cấp tốc chạy đến.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, hiện tại Huyền Đương vũ trụ đã bị hắn coi là vật của mình, nếu có Ma Đầu dám phạm Huyền Đương vũ trụ, đúng là cùng hắn đối nghịch.

Hạng Vũ dẫn đầu trả lời:

- Có một Cự Đảo thần bí hoành hành ở trong vũ trụ, đã bị Như Lai cùng Bồ Đề ngăn cản.

Hắn chính là Thiên Đạo Chí Thánh, lúc trước phát sinh hết thảy đều bị hắn viễn trình quan sát.

Cự Đảo thần bí?

Tần Quân nhíu mày, thứ đồ gì?

- Trưởng Tham Thương cũng có mặt.

Phục Hi bổ sung một câu.

Tù Mệnh ngục!

Tần Quân trong nháy mắt đoán được lai lịch của Cự Đảo, hắn nhíu mày càng sâu.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Ma Tộc loạn! Nhiệm vụ tường trình: một vị Ma Tổ bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp ở trong Tù Mệnh ngục, bị khí tức Chư Thánh chinh chiến của Đại Tần thiên đình bừng tỉnh, thề phải tìm Tù Mệnh Đế Tôn báo thù, nếu ký chủ diệt trừ ma này, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội tử trung đỉnh phong, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng, nếu ma này đào thoát, dẫn tới Ma Tộc xâm lấn chư thiên vũ trụ, sẽ phát động nhiệm vụ chính tuyến mới!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân ngẩn người.

Ma Tộc?

Thái Sơ Ma Tổ không phải Ma Tổ còn sót lại duy nhất sao?

Làm sao trong Tù Mệnh ngục còn có một vị?

Ma Tộc xâm lấn, nói rõ số lượng Ma Tộc không ít, chẳng lẽ Ma Tộc ở vũ trụ khác tùy thời chờ đợi?

Trong lúc nhất thời, Tần Quân tâm loạn như ma.

Ma Tộc là tồn tại còn muốn đáng sợ hơn Yêu Tộc, đã từng Chúa tể qua chư thiên vũ trụ.

Một bên khác, trên Tù Mệnh ngục, Ma Ảnh khủng bố vừa gào thét vừa giãy dụa, phảng phất như muốn đột phá Tù Mệnh ngục trói buộc.

Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, bọn hắn đều cảm thấy khí tức nguy hiểm trí mạng.

Là khí tức không kém hơn Thái Sơ Ma Tổ!

Không Gian bốn phía cấp tốc vặn vẹo, phảng phất như lúc nào cũng có thể phá nát.

- Cùng một chỗ diệt trừ hắn!

Như Lai trầm giọng nói, hắn quả quyết hơn Bồ Đề Tổ Sư nhiều.

Ma này rõ ràng đã điên cuồng, chờ đợi thêm nữa, sẽ chỉ gây bất lợi cho bọn họ.

Nghĩ xong, Như Lai huy chưởng, Phật quang ức trượng, Trấn Tà Tru Ma.

Xa xa Trưởng Tham Thương tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt cực kỳ khó coi, chỉ nghe hắn thì thào nói:

- Viễn Cổ Ma Tộc nguyên lai thật không chết hết.

Ma Tộc truyền thuyết, vô luận là ở Nội vũ trụ, hay ở Huyền Đương vũ trụ đều lưu truyền rộng rãi.

Hiện nay Ma Tu đều tham chiếu công pháp của Viễn Cổ Ma Tộc tu luyện, thường thường đều tẩu hỏa nhập ma, không được chết tử tế.

------oOo------

Chương 1575: Ma Tổ tái hiện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bàn tay lớn màu vàng óng rơi vào trên Ma Ảnh, ép tới Ma Ảnh như ánh nến chập chờn, tựa hồ lúc nào cũng có thể tiêu tán dập tắt.

- Tù Mệnh! Ta không cam tâm! Ta nhất định phải giết ngươi! Ta muốn để ngươi vĩnh thế không được siêu sinh! Tiếp nhận thống khổ vô tận!

Ma Ảnh không ngừng gầm thét, trong thanh âm phẫn nộ cùng cừu hận làm cho lòng người sợ hãi.

Đến cùng là cừu oán như thế nào mới có thể làm cho hắn điên cuồng như vậy?

Cho dù là Trưởng Tham Thương ở trong Tù Mệnh ngục chờ đợi mấy trăm vạn năm cũng hãi hùng khiếp vía, bởi vì hắn hiểu, nếu Ma Tổ tránh thoát trói buộc, nương theo cỗ lửa giận này, tuyệt đối là di thiên đại họa.

Bồ Đề Tổ Sư cũng xuất thủ, vô số Kim Liên từ trong tay áo hắn bay ra, cấp tốc bao phủ Tù Mệnh ngục cùng Ma Ảnh.

Ầm ầm...

Tù Mệnh ngục rung động kịch liệt, Ác Oán chi khí cấp tốc tràn vào Ma Ảnh, để nó lớn mạnh, va nát từng đóa sen vàng.

Khí thế của nó càng giống như thủy triều tăng vọt.

Sắc mặt của Bồ Đề Tổ Sư cùng Như Lai kịch biến, vội vàng lui lại.

Lúc này, Tần Quân, Hạng Vũ, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Phục Hi, Hậu Thổ, Đắc Kỷ cũng xuất hiện ở phía xa.

- Đó là cái gì.

Phục Hi trừng to mắt, lúc trước Ma Ảnh còn chưa khủng bố như thế, hiện tại cách thật xa, chỉ nhìn liền để hắn tim đập nhanh hơn.

Chỉ thấy Ma Ảnh càng ngày càng cao, dữ tợn khủng bố, nhất là sao trời trong vũ trụ, tia sáng ảm đạm, khiến cho càng có cảm giác áp bách.

Tù Mệnh ngục to lớn giờ phút này như một tảng đá, để Ma Ảnh đứng thẳng, đủ để thấy Ma Ảnh to lớn bao nhiêu, vô luận là ai nhìn thấy, cũng sẽ tim đập rộn lên, huyết dịch ngưng kết.

Tần Quân nhíu chặt lông mày, bởi vì cảnh giới quá thấp, hắn không phân rõ Ma Ảnh này cùng Thái Sơ Ma Tổ ai mạnh ai yếu, nhưng hắn nhìn ra được Như Lai cùng Bồ Đề Tổ Sư đều không làm gì được Ma Ảnh này.

- Cỗ Ma khí này.

Đắc Kỷ vừa thành Thánh Nhân hoa dung thất sắc, nàng chưa bao giờ cảm nhận được qua uy áp như thế, dù đã là Thánh Nhân, vẫn có loại cảm giác như con kiến hôi.

Hạng Vũ cắn răng, lấy ra Bá Vương Tinh Thiên Kích lao về phía Tù Mệnh ngục.

Tôn Ngộ Không cũng giống như thế, Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm một cái, thân gậy cấp tốc kéo dài, oanh một tiếng, đâm xuyên Ma Ảnh, đáng tiếc không có tạo thành thương tổn gì cho Ma Ảnh.

Đúng lúc này, Ma Ảnh bỗng nhiên sinh ra hấp lực cường đại, hung thú sinh linh trong Tù Mệnh ngục nhập thể, trong đó không thiếu thân ảnh tu sĩ.

Tù Mệnh ngục là tuyệt địa nổi tiếng trong 3000 Đại thế giới, mỗi ngày đều có không ít tu sĩ xông xáo, những tu sĩ này ở lúc Tù Mệnh ngục bạo động, cũng không kịp đào tẩu.

- Cứu mạng a...

- Xong đời.

- Đây là cái gì? Ông trời ơi.

- Ai đến cứu chúng ta!

Tiếng kêu thảm thiết để cho người ta nổi da gà, còn có tiếng gầm gừ của những hung thú kia, hội tụ vào một chỗ, đinh tai nhức óc.

Hạng Vũ huy động Bá Vương Tinh Thiên Kích đập tới, lúc này, Ma Ảnh bỗng nhiên cúi đầu trừng về phía hắn, một đôi mắt vằn vện tia máu từ trong bóng tối trợn ra, Hạng Vũ chỉ cảm thấy lực lượng vô hình đập vào mặt, thân thể căn bản ngăn không được, trực tiếp bay ra ngoài.

- Cỗ lực lượng này…

Hạng Vũ trừng to mắt, trong mắt tất cả đều là vẻ không dám tin.

Lúc này, Ma Ảnh bắt đầu ngưng thực, dựa vào hấp thu sinh linh hung thú, ngưng tụ nhục thân, hình ảnh vô cùng ghê người, chỉ thấy những sinh linh hung thú kia lâm vào trong thống khổ vô biên, nhục thân lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hóa thành bùn máu, tiếng kêu thảm thiết vang vọng Tinh Không.

Dù là Tần Quân, cũng bị một màn này làm sợ nổi da gà.

Vô số sinh linh sống sờ sờ bị luyện hóa thành nhục thân của mình, loại thủ đoạn này, chưa từng nghe thấy.

- Loại yêu ma này nhất định phải trừ!

Bồ Đề Tổ Sư nghiêm nghị nói, hai tay kết ấn, pháp lực màu vàng từ trong cơ thể bạo phát, ngưng tụ thành một thanh cự kiếm kim sắc, treo ở đỉnh đầu, dài đến trăm vạn trượng.

Hai tay của hắn đẩy ra, cự kiếm kim sắc xé rách không gian, thuấn di đi vào trước mặt Ma Ảnh.

Oanh...

Một cỗ lực lượng vô hình đỡ được cự kiếm kim sắc, mũi kiếm cách đầu của ma ảnh chỉ không đến trăm mét, nhìn từ đằng xa, gần như là đâm trúng.

Từng làn sóng gió quấn quanh lấy cự kiếm kim sắc, liên miên mấy ngàn vạn dặm, cực kỳ chấn động.

- Lăn...

Ma Ảnh gào thét một tiếng, cự kiếm kim sắc trong nháy mắt phá nát.

Một màn này để đám người Tần Quân càng thêm sợ hãi.

Ngay cả Bồ Đề Tổ Sư cùng Như Lai cũng không làm gì được Ma Ảnh, ai còn có thể chống lại Ma Ảnh?

- Chẳng lẽ tràng cảnh ở Bát Hoang lại tái hiện?

Tần Quân nắm chặt song quyền, nhưng Hoang Thần không ở nơi này a.

------oOo------

Chương 1576: Ma Tổ tái hiện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhậm Ngã Tiếu càng là không biết chạy đi đâu.

Bây giờ nên làm gì?

Tùy ý Ma Tổ này ngưng tụ nhục thân?

Những tiếng kêu thảm thiết kia càng ngày càng yếu ớt, Ma Ảnh cũng bắt đầu thu nhỏ, toàn thân đều là huyết nhục đang vặn vẹo, vô cùng buồn nôn.

Cùng lúc đó…

Trong Huyền Đương đại thế giới.

Quần sơn liên miên, vạn dặm không mây, một ngọn núi cao bỗng nhiên vỡ nát, ngay sau đó một tia sáng từ lòng đất bắn ra, trực chỉ vân tiêu, cấp tốc bay ra Huyền Đương đại thế giới, lao về phía sâu trong tinh không.

Ầm ầm...

Ma khí cuồn cuộn tràn ngập mấy tỷ dặm Tinh Không, làm cho đám người Tần Quân không ngừng lui lại.

- Bây giờ nên làm gì?

Lý Nguyên Bá cắn răng hỏi, nếu là thường ngày, hắn khẳng định phấn đấu quên mình xông lên.

Nhưng sau khi thành Thánh, hắn thông minh hơn nhiều, hiện tại xông đi lên, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Không có người trả lời hắn, mạnh như Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai, giờ phút này cũng thúc thủ vô sách.

- Tù Mệnh! Ngươi chờ đó cho ta!

Ma Ảnh còn gào thét, nhục thể của hắn cũng sắp triệt để ngưng tụ, nhục thân cao tới vạn trượng, như là thân thể lột da.

Rất nhanh, phần lưng hắn mọc ra mười cánh tay, dần dần mọc ra da thịt.

Ma Tổ tái hiện!

- Bệ Hạ, rút lui trước đi!

Đắc Kỷ nhìn Tần Quân nói, tu vi của Tần Quân ở chỗ này lộ ra quá yếu, tiếp xuống rất dễ dàng có nguy hiểm tính mạng.

Tần Quân cắn răng, không có trả lời.

Hắn rút lui chỗ nào?

Hắn đi, Đại Tần thiên đình nên làm cái gì?

Huyền Đương vũ trụ nên làm cái gì?

Về phần lưu lại Chư Thánh chiến đấu, hắn làm không được.

Hắn tình nguyện chiến tử, cũng không muốn sống tạm.

Kiếp trước lúc hắn thân là Thánh Đình Chiến Thần Cơ Vĩnh Sinh, cũng ngạo cốt như vậy.

Địch nhân mạnh hơn cũng không sợ!

Hưu...

Đúng lúc này, một vệt sáng từ phương hướng Huyền Đương đại thế giới chạy nhanh đến, khí thế cực mạnh, mọi người cả kinh nhao nhao quay đầu nhìn lại.

Chùm sáng lướt qua trước mặt bọn hắn, đánh tới Ma Tổ.

Ma Tổ tựa hồ cảm ứng được cái gì, không còn gào thét, mà quay đầu nhìn về phía chùm sáng chạy nhanh đến.

Một quyền vung ra, muốn nện tán.

Ánh sáng bỗng nhiên tiêu tán, lộ ra một bóng người.

Hắn mặc quần áo cũ nát, tóc như cỏ dại lộn xộn, hai tay hai chân còn có xích sắt quấn quanh.

Đối mặt nắm đấm của Ma Tổ, hắn không có né tránh, ngược lại đâm đầu vào.

Phịch một tiếng!

Ma Tổ cao vạn trượng vậy mà bay rớt ra ngoài, thoát ly Tù Mệnh ngục.

Người thần bí kia cao không đến một trượng, lại đụng bay Ma Tổ, làm đám người Tần Quân trợn mắt hốc mồm.

- Cái này…

Phục Hi run giọng nói, thần thức của hắn quét tới, không cách nào thấy rõ tu vi của người thần bí này.

Trong Huyền Đương vũ trụ còn có cường giả như vậy?

- Tu vi của hắn…

Cái trán của Bồ Đề Tổ Sư tràn ra mồ hôi lạnh, cảnh tượng như thế này làm sao có loại cảm giác đã từng quen biết?

Lúc trước Thái Sơ Ma Tổ tứ ngược, Nhậm Ngã Tiếu ra sân, cùng hiện tại có chút tương tự.

Chỉ khác là Nhậm Ngã Tiếu ăn mặc hoa lệ, mà người này giống như ăn mày.

------oOo------

Chương 1577: Huyền Đương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh đinh đinh...

Người thần bí huy động hai tay, xích sắt như roi, quất về phía Ma Tổ, xích sắt cấp tốc duỗi dài, vắt ngang qua Tù Mệnh ngục, quất vào trên người Ma Tổ.

Bộp một tiếng, cánh tay của Ma Tổ bị quất đến da tróc thịt bong, thậm chí ngay cả bạch cốt âm u cũng hiển lộ ra.

- Ngươi là ai?

Ma Tổ đột nhiên ngẩng đầu nói, giờ khắc này hắn tựa hồ không giống lúc trước điên cuồng như vậy.

Kỳ thực hắn không có điên, chỉ là đang phát tiết phẫn nộ cùng cừu hận của mình.

Bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp vô số kỷ nguyên, hắn có thể nào không nổi giận?

Hắn thề, đi ra chuyện thứ nhất là tìm Tù Mệnh Đế Tôn tính sổ.

Không nghĩ tới bây giờ vậy mà hoành không xuất thế một tên cường giả bí ẩn, còn có thể làm hắn bị thương, cái này khiến hắn không thể tin được.

Trong thời gian bị trấn áp, hắn thường thường thông qua người xông ngục hiểu rõ Huyền Đương vũ trụ, biết Huyền Đương vũ trụ yếu đến đáng thương, thậm chí ngay cả Thánh Nhân cũng hiếm thấy.

Người thần bí giương mắt, ánh mắt trống rỗng, không có chút sinh khí nào, hắn nhẹ giọng nói:

- Vô luận là ai, dám phá hư vũ trụ này, đều phải chết!

Đang khi nói chuyện, hắn tiếp tục huy động xích sắt quấn quanh ở trên hai tay, không ngừng quất Ma Tổ.

Huyết nhục văng tung tóe, Ma Tổ đau đến hét lên, thật vất vả mới ngưng tụ thành nhục thân, nếu bị người thần bí rút bạo, hắn tuyệt đối chết không nhắm mắt.

Đám người Tần Quân hai mặt nhìn nhau, đều có chút nghĩ không thông.

Người này đến cùng là ai?

Làm sao giọng điệu giống như Thủ Hộ giả vậy?

- Người này sợ là siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, thậm chí siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh.

Sắc mặt của Bồ Đề Tổ Sư nghiêm túc nói, Huyền Đương vũ trụ cất giấu người mạnh như thế, không biết là phúc hay họa.

- Lăn...

Ma Tổ gào thét nói, Ma khí trên người ngưng thành ngọn lửa màu đen,

cháy hừng hực, hắn cấp tốc bắt lấy xích sắt của người thần bí, vung về phía một cái khác, lực lượng cường đại để người thần bí bay ra ngoài.

Nhưng mà, người thần bí vẻn vẹn bay ra ngoài mấy trăm dặm, liền ổn định thân hình, tay trái cao cao nâng lên, pháp lực như núi lửa bạo phát, gào thét mà ra, để toàn bộ sinh linh trong vũ trụ đều cảm giác trời muốn sụp đổ, trong ngực ngột ngạt, hô hấp dồn dập lên.

Pháp lực hóa thành hai thanh Loan Đao, giống như lòng bàn tay, cao tốc xoay tròn, phong nhận sắc bén, xé rách không gian.

Tay phải hắn ném đi, hai thanh Loan Đao xoay tròn thẳng hướng Ma Tổ.

- Ta chính là Thương Bại Thiên, há cho người vô danh như ngươi cản trở!

Ma Tổ tức giận gào thét nói, đang khi nói chuyện, mười cánh tay cùng nhau huy chưởng, Ma khí hóa thành một hung thú khủng bố, há miệng to như chậu máu, nuốt về phía người thần bí.

- Thương Bại Thiên!

Trưởng Tham Thương kinh hô một tiếng, đám người Tần Quân cũng động dung.

Thương Bại Thiên là Đại Ma Đầu trong Thần thoại.

Hiện nay lưu truyền truyền thuyết của Tù Mệnh Đế Tôn, cơ hồ đều quấn không ra một cái tên.

Thương Bại Thiên!

Nghe nói trước đây thật lâu, Ma Tộc tứ ngược vũ trụ, Thương Bại Thiên chính là Ma Tộc Chí Tôn, sau cùng Tù Mệnh Đế Tôn đại chiến, vẫn lạc ở trong dòng sông lịch sử.

Không nghĩ tới Thương Bại Thiên thật tồn tại, hơn nữa còn không chết, bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp ở trong Tù Mệnh ngục!

- Tồn tại có thể chống lại Tù Mệnh Đế Tôn.

Tần Quân càng nghĩ càng kinh hãi, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng, sở dĩ Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp Thương Bại Thiên, có thể là vì không cách nào giết chết Thương Bại Thiên.

Nếu thật sự như thế, bọn hắn liền xong đời!

- Người này là ai?

Tôn Ngộ Không nghi hoặc nói, hắn ở Huyền Đương vũ trụ rất lâu, tự nhiên cũng được nghe nói truyền thuyết của Thương Bại Thiên.

Tồn tại có thể chống lại Thương Bại Thiên, lại là Thần Thánh phương nào?

Tuyệt không phải tiểu nhân vật.

Oanh...

Người thần bí lợi dụng roi sắt quất vào Ma khí, trong chốc lát, phong áp khủng bố chấn đám người Tần Quân bay ra ngoài, Không Gian vũ trụ không ngừng phá nát, như mặt kính, hóa thành hắc ám hư vô.

Vô số sao trời bị nổ tung, bị lực trùng kích đánh nát, tan tành mây khói, không còn sót lại chút gì.

Ở trước lực lượng cỡ này, bất luận vật chất gì cũng như là giấy.

------oOo------

Chương 1578: Huyền Đương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai, Hạng Vũ dùng pháp lực của mình bao trùm đám người Tần Quân, nhưng vẫn bị lực lượng của người thần bí cùng Thương Bại Thiên chấn bay.

Thiên Đạo Chí Thánh cũng không thể chống cự.

- Tiếp tục như vậy nữa, Huyền Đương vũ trụ tất hủy!

Hậu Thổ trầm giọng nói, trong Huyền Đương vũ trụ có bao nhiêu sinh linh, nếu tất cả đều chết thảm, cái kia là nghiệt nghiệp bao lớn?

Tần Quân cũng hiểu hậu quả, nhưng có biện pháp nào?

Thương Bại Thiên quá mạnh, Chư Thánh chung vào một chỗ cũng không đủ nhìn.

Hoắc...

Người thần bí xuyên qua sóng gió cuồn cuộn, giết tới trước mặt Thương Bại Thiên, cho dù hình thể hoàn toàn không ngang nhau, nhưng khí thế của hắn không kém chút nào.

- Ngươi đến cùng là ai?

Thương Bại Thiên kinh sợ nói, nhục thân của hắn còn chưa hoàn toàn ngưng tụ thành công, thực lực không đủ một phần mười đỉnh phong, cái này khiến hắn rất nổi nóng.

Người thần bí lạnh như băng phun ra hai chữ:

- Huyền Đương!

Thoại âm rơi xuống, hắn vỗ đến một chưởng, trong lòng bàn tay tóe ra cường quang, vô cùng loá mắt.

Thương Bại Thiên vội vàng vỗ chưởng tới, song chưởng tấn công, một người một ma, khí thế đạt tới cường thịnh, ép tới toàn bộ sinh linh trong 3000 Đại thế giới không thở nổi.

Đám người Tần Quân trừng to mắt, lộ ra vẻ không dám tin.

Huyền Đương!

Người thần bí này lại là Huyền Đương!

Vị Huyền Đương sáng lập Nhân tộc kia?

- Huyền Đương, tại sao hắn lại xuất hiện?

Tần Quân nhíu mày thì thào nói, nếu như là Huyền Đương, vậy thì nói còn nghe được.

Huyền Đương ở trong Thần thoại, là tồn tại có thể so với Tù Mệnh Đế Tôn.

- Hắn tựa như là từ trong Huyền Đương đại thế giới bay ra!

Bồ Đề Tổ Sư trầm giọng nói, nguyên lai Huyền Đương chưa vẫn lạc, một mực ở trong Huyền Đương đại thế giới.

Lời vừa nói ra, Tần Quân nhíu mày.

Huyền Đương là người thừa kế Vận Mệnh Chi Luân tiền nhiệm, dĩ nhiên còn ở trong Huyền Đương đại thế giới, Tần Quân không rét mà run, không khỏi nghĩ tới chỗ xấu nhất.

Hắn có thể ở trong bóng tối nhìn trộm Tần Quân hay không?

- Huyền Đương.

Trên mặt Trưởng Tham Thương lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, Huyền Đương là Nhân Tổ, hẳn là sẽ không thương tổn bọn hắn.

Hắn đã từng là người thừa kế Vận Mệnh Chi Luân, từng hiểu qua thực lực của Huyền Đương, thâm bất khả trắc.

Cho dù đối thủ là Thương Bại Thiên, thắng bại cũng rất khó liệu định.

Cùng lúc đó, Huyền Đương vũ trụ triệt để loạn.

Môi trường tự nhiên trong từng Đại thế giới bắt đầu chuyển biến xấu, núi lửa bạo phát, biển động sôi trào, bão táp quét sạch khắp nơi.

Cho dù là trong tinh không, từng Thời Không Liệt Phùng cũng bắt đầu xuất hiện, uy áp kinh khủng để vô số sinh linh run rẩy.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Vì sao Đại thế giới của chúng ta bắt đầu sụp đổ?

- Đến cùng là Đại Năng phương nào đang chiến đấu, so với lúc trước còn kinh khủng hơn!

- Chẳng lẽ Thánh Nhân?

- Quân đội của Đại Tần thiên đình cũng bối rối, không thích hợp!

Toàn bộ sinh linh đều đang nghị luận, quân đội của Đại Tần thiên đình ở trong chiến trường cũng có chút bối rối, bởi vì các Thánh Nhân đều biến mất, còn có Ma Uy khủng bố như thế, để cho người ta rất khó giữ vững bình tĩnh.

Cùng lúc đó, Thương Bại Thiên cùng Huyền Đương chiến đến lực lượng ngang nhau.

Phát giác được vũ trụ sắp sụp đổ, sắc mặt của Huyền Đương âm trầm.

Thương Bại Thiên cũng không muốn đánh tiếp, thật vất vả tránh thoát Tù Mệnh ngục ước thúc, hắn cũng không muốn dông dài ở chỗ này.

Nghĩ xong, hắn gào thét một tiếng, mười hai cánh tay đồng thời xuất chưởng, pháp lực bành trướng đánh bay Huyền Đương ra ngoài, ngay sau đó hắn quay người xé mở một Không Gian Liệt Phùng, chui vào trong đó, bỏ chạy biến mất.

------oOo------

Chương 1579: Chỉ có Thiên Đế trường tồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thương Bại Thiên bỏ chạy, Huyền Đương cũng không có theo đuổi không bỏ, mà đứng ở chỗ cũ, nhíu mày suy tư.

- Đinh! Bởi vì Ma Tổ Thương Bại Thiên đào tẩu, phát động nhiệm vụ

chính tuyến... Ma Tộc dã tâm! Nhiệm vụ tường trình: Thương Bại Thiên chính là một trong Ma Tộc Chí Tôn, bây giờ từ Tù Mệnh ngục chạy ra, muốn liên hợp Viễn Cổ Ma Tộc còn lại, ngóc đầu trở lại, nếu ký chủ đánh lui Ma Tộc, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, hai lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội Thần Ma đỉnh phong, hai lần Thần Ma phó bản, một cơ hội hệ thống ân huệ, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... tru sát Thương Bại Thiên! Nhiệm vụ tường trình: Thương Bại Thiên muốn trọng đoạt vị trí Đại Đạo Chủ giác, nếu ký chủ đánh giết Thương Bại Thiên, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội Thần Ma đỉnh phong, hai lần Thần Ma phó bản, hai cơ hội hệ thống ân huệ, một cơ hội nghe đạo!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, phần thưởng phong phú chấn động đến đầu hắn vang ong ong.

Ma Tộc muốn ngóc đầu trở lại!

Tần Quân nheo mắt, ngược lại không e ngại, mà nhiệt huyết sôi trào.

Ma Tộc sao?

Hắn ngược lại muốn xem xem, Ma Tộc có thể ngăn cản bước chân của Đại Tần thiên đình hay không.

Sau đó ánh mắt hắn nhìn về phía Huyền Đương.

Tù Mệnh ngục đã phá nát, hóa thành hư vô, toàn bộ sinh linh trong đảo đều hóa thành huyết nhục của Thương Bại Thiên, ngay cả cơ hội chuyển thế đầu thai cũng không có.

Đám người Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai cũng nhìn về phía Huyền Đương, ánh mắt đều rất kiêng kị.

Đây chính là tồn tại không kém hơn Thương Bại Thiên.

- Huyền Đương một mực giấu ở Huyền Đương đại thế giới, nghĩ đến hắn sẽ không cùng chúng ta là địch.

Trưởng Tham Thương chần chờ nói, hắn cũng là nghe truyền thuyết của Huyền Đương lớn lên, Huyền Đương tương đương với tổ tông của Nhân tộc bọn hắn, làm sao xuất thủ với con cháu?

- Thật sao?

Tần Quân nhẹ giọng nói, chẳng biết tại sao, hắn nhìn thấy Huyền Đương, tâm lý lại không thoải mái.

Lúc này, Huyền Đương chậm rãi quay người, nhìn về phía đám người Tần Quân, ánh mắt đầu tiên là rơi vào trên người Trưởng Tham Thương, lại chuyển về phía Tần Quân.

- Hai người thừa kế Vận Mệnh Chi Luân vậy mà đứng chung một chỗ.

Huyền Đương tự lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Sau đó hắn cấp tốc bay tới đám người Tần Quân, Chư Thánh cả kinh vội vàng ngăn ở trước mặt Tần Quân.

Rất nhanh, Huyền Đương đi vào trước mặt mọi người, dừng lại lẳng lặng nhìn Tần Quân, con mắt trừng càng lúc càng lớn, run giọng nói:

- Tại sao là ngươi!

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người nhìn về phía Tần Quân.

Ngoại trừ Hạng Vũ, Đắc Kỷ, những người còn lại đều biết Tần Quân chính là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế, chẳng lẽ kiếp trước Tần Quân nhận biết Huyền Đương?

Trưởng Tham Thương phức tạp nhìn Tần Quân, vừa nghĩ tới lúc trước mình còn muốn nhận Tần Quân làm con trai, hắn cũng cảm giác trên mặt nóng bỏng.

- Ngươi biết trẫm?

Tần Quân nhíu mày hỏi, chẳng lẽ lại là bởi vì Vận Mệnh Chi Luân?

- Thiên Đế, rốt cục nhìn thấy ngươi!

Huyền Đương hít sâu một hơi, vậy mà xoay người hành lễ với Tần Quân, cái này làm mọi người hoảng sợ.

Nhân Tổ hành lễ với Tần Quân?

Vừa nghĩ tới Hoang Thần nói qua, Tần Quân từng là tồn tại duy nhất chống lại Tô Đế, bọn hắn liền bình thường trở lại.

Tần Quân liền buồn bực, nếu như hắn thật dựa vào Vận Mệnh Chi Luân xuyên việt đến Viễn Cổ, sáng tạo Thiên Đế, vì sao Trưởng Tham Thương cùng Huyền Đương không thể?

Hay nói bọn hắn cũng có thể, chỉ là không thể xuyên việt thời gian dài như Tần Quân?

- Vận Mệnh Chi Luân trải qua nhiều đời truyền thừa, không nghĩ tới rơi vào tay Thiên Đế, thì ra là thế, trách không được Thiên Đế ngài từng nói qua, luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn.

Huyền Đương cảm thán nói, nghe mà mọi người ngẩn ngơ.

Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn?

Bọn hắn hít sâu một hơi, thực lực như thế nào mới dám nói lời như vậy?

Tần Quân sờ lên mũi, lời này là hắn nói sao?

Bất quá phong cách ngược lại rất giống.

- Trẫm không nhớ được sự tình trước kia, ngươi cùng trẫm là quan hệ như thế nào?

------oOo------

Chương 1580: Chỉ có Thiên Đế trường tồn (2)

Tần Quân giả bộ như cao thâm mạt trắc hỏi, tâm lý không khỏi tán thưởng, mình thực ngưu bức.

Huyền Đương trầm giọng nói:

- Lúc trước nhờ có ngài dìu dắt, ta mới có thể chứng được Đại Đạo Chí Tôn, ta từng thề vì ngài hiệu lực, ta tuân thủ ước định của ngài, chờ đợi ở vũ trụ này vô số kỷ nguyên, rốt cục đợi được ngài.

Đại Đạo Chí Tôn?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, chẳng lẽ đây là cảnh giới trên Thiên Đạo Chí Thánh?

Chư Thánh nghe mà hai mặt nhìn nhau, trong lòng vô cùng hiếu kỳ, Đại Đạo Chí Tôn là cái gì?

- Vì sao trong mấy chục vạn năm, ngươi không có tới bái kiến trẫm?

Tần Quân híp mắt hỏi, tính cả Cơ Bất Bại kiếp trước, hắn ở Huyền Đương vũ trụ là chờ đợi 200 ngàn năm.

Huyền Đương xấu hổ nói:

- Ta đang say giấc nồng, hơn nữa ta chỉ là một đạo phân thân, chỉ có lúc Huyền Đương vũ trụ xuất hiện nguy cơ mới có thể thức tỉnh, lần trước thức tỉnh là ở mấy trăm triệu năm trước, Ma Tộc xâm lấn.

Mấy trăm triệu năm trước Ma Tộc xâm lấn?

Mọi người nghe như lọt vào trong sương mù, Trưởng Tham Thương kinh ngạc hỏi:

- Là Đại hư không kỷ nguyên, lúc ấy không phải cường giả vũ trụ ngăn cản Ma Tộc sao, cuối cùng còn dẫn đến Ma Tộc suy bại.

Huyền Đương liếc mắt nhìn hắn nói:

- Lúc ấy chính là Ma Tộc xâm lấn, Ma Tộc sớm ở trước đây thật lâu liền bị Thiên Đế cùng Tô Đế liên thủ khu trục, mấy trăm triệu năm trước sao còn có sự hiện hữu của bọn hắn, ngươi nghe là lời đồn sao?

Tô Đế cùng Thiên Đế, liên thủ khu trục Ma Tộc?

Chư Thánh không khỏi nhìn về phía Tần Quân, tràn đầy sùng bái, Đắc Kỷ cùng Hạng Vũ cũng đã hiểu, chẳng lẽ Tần Quân là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế?

Nếu như thật sự là như thế, mới có thể giải thích vì sao Tần Quân có thể khiến tu vi người ta bay vọt.

- Lúc ấy, còn có một số tiểu lâu la sống tạm, có lẽ chính là bọn hắn rải lời đồn.

Huyền Đương trầm ngâm nói, mấy trăm triệu năm, những tiểu lâu la kia cũng trưởng thành không có bao nhiêu, hắn không thèm để ý chút nào.

Tần Quân cười híp mắt nói:

- Đã như vậy, ngươi vì trẫm hiệu lực đi!

Mặc dù chỉ là phân thân của Huyền Đương, nhưng có thể chống lại Thương Bại Thiên, tu vi tuyệt đối khủng bố.

Chí ít cũng mạnh hơn Bồ Đề Tổ Sư.

Bất quá, Tần Quân vẫn lưu lại một cái tâm nhãn, dù sao hắn không hiểu rõ sự tình viễn cổ, cũng không thể tin lời nói của một bên.

Tìm cơ hội nhờ Hoang Thần thẩm tra đối chiếu một phen.

Huyền Đương không chút do dự gật đầu nói:

- Bản tôn lưu lại ta, chính là vì đợi ngài, ngài có dặn dò gì, cứ việc nói.

Chư Thánh hóa đá, Tần Quân cứ như vậy thu phục được một cường giả khủng bố?

Hạng Vũ cùng Đắc Kỷ càng sửng sốt.

Những người còn lại còn tốt, bọn hắn gặp qua tràng diện càng hí kịch, cái kia chính là Nhậm Ngã Tiếu để Thái Sơ Ma Tổ thần phục Tần Quân.

- Trước kia Bệ Hạ đến cùng cường đại bao nhiêu a?

Như Lai ở trong lòng cảm thán, đây mới thật sự là hùng chủ.

So sánh với Tần Quân, Tây Vực Phật Môn của hắn trước kia quả thực là hạt bụi.

- Tạm thời không cần, trẫm có chuyện sẽ đi tìm ngươi.

Tần Quân khoát tay cười nói, có Huyền Đương tọa trấn, xem ra Huyền Đương vũ trụ không cần lo nữa.

Trừ khi xuất hiện tồn tại siêu việt Thương Bại Thiên.

Thật tình không biết lúc trước Thương Bại Thiên biểu hiện thực lực còn không bằng một phần mười đỉnh phong.

Huyền Đương gật đầu, lật tay lấy ra một lệnh bài, phía trên khắc lấy một bóng người, mơ hồ không rõ.

------oOo------

Chương 1581: Đại Đạo chiến đấu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lệnh bài này có ý chí của ta, chỉ cần ngài rót pháp lực vào, ta tùy lúc trợ giúp.

Huyền Đương cung kính đưa lệnh bài Cổ Đồng cho Tần Quân, trong mắt khó che giấu được sùng bái.

Tần Quân vuốt vuốt lệnh bài, hiếu kỳ hỏi:

- Ngươi là cảnh giới gì, bản tôn mạnh cỡ nào?

Chư Thánh nghe xong, cũng vểnh tai.

- Ta chỉ có tu vi Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn, bản tôn ở lúc sáng lập Nhân tộc đã là Đại Đạo Chí Tôn, hiện tại mạnh cỡ nào, ta cũng không biết.

Huyền Đương lắc đầu nói, lại làm mọi người hãi hùng khiếp vía.

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn!

Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai cùng Hạng Vũ nhận đả kích nghiêm trọng, làm sao ở trong miệng Huyền Đương, Thiên Đạo Chí Thánh lộ ra yếu đuối như vậy?

Đại Đạo Chí Tôn lại là cảnh giới gì?

Trên Thiên Đạo Chí Thánh?

- Ngươi có thể về nghỉ ngơi.

Tần Quân gật đầu nói, tâm lý có chút phiền muộn.

Làm sao đột nhiên cảm giác Thiên Đạo Chí Thánh không đủ dùng nhỉ?

Mẹ nó!

Trước kia ngày ngày hướng tới Thánh Nhân, hiện tại Thánh Nhân một nắm lớn cũng không thèm để ý.

Chư Thánh cũng bị đả kích trầm mặc, không biết nên nói cái gì.

Huyền Đương chắp tay hành lễ với Tần Quân, quay người nhìn về phía Trưởng Tham Thương nói:

- Tù Mệnh ngục đã hủy, Ác Oán lực của ngươi sợ là khó mà tiêu mất, trừ khi tìm được Tù Mệnh Đế Tôn, nếu không đạo hạnh của ngươi sẽ tiêu tán, không được siêu sinh.

Sắc mặt của Trưởng Tham Thương khó coi, cắn răng hỏi:

- Chẳng lẽ không còn cách nào khác?

- Trừ khi ngươi có thể siêu việt Tù Mệnh Đế Tôn, nhưng đó không có khả năng.

Huyền Đương lắc đầu cười một tiếng, nói xong, liền biến mất tại nguyên chỗ, chuẩn bị trở về Huyền Đương đại thế giới, tiếp tục ngủ say.

Sau khi hắn rời đi, Tần Quân nhìn về phía Trưởng Tham Thương, nghi hoặc hỏi:

- Ác Oán lực?

Tần Quân nghe nói qua Ác Oán lực, nhưng không nghĩ tới ngay cả Thánh Nhân cũng có thể ăn mòn.

Trưởng Tham Thương cười khổ nói:

- Đúng vậy, ta thành Thánh ở trong Tù Mệnh ngục, sớm đã cùng Tù Mệnh ngục hóa thành một thể, Tù Mệnh ngục hủy, ta cũng sống không được bao lâu.

Tần Quân nhíu mày, Trưởng Tham Thương giúp hắn nhiều như vậy, hắn cũng không thể ngồi nhìn mặc kệ.

Nhưng tìm được Tù Mệnh Đế Tôn sao mà khó, Tù Mệnh Đế Tôn ở cuối Cổ Thánh Đế Đạo, quá mức xa xôi.

Về phần siêu việt Tù Mệnh Đế Tôn, càng là thiên phương dạ đàm.

Nếu như Trưởng Tham Thương là Thần Ma còn tốt, liền có thể dựa vào Thần Thoại Hệ Thống mạnh lên.

- Không có việc gì, ta còn có thể chèo chống mấy trăm năm. Trưởng Tham Thương miễn cưỡng vui cười nói, Tần Quân nghe xong, ánh mắt lập tức sáng lên.

Mấy trăm năm!

Đối với Tần Quân mà nói là thời gian có thể phát sinh biến chất.

- Yên tâm đi, trẫm sẽ giúp ngươi.

Tần Quân khoát tay cười nói, Trưởng Tham Thương ngẩn người, trong lòng hiện ra hi vọng.

Tần Quân là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế, thậm chí để Tù Mệnh Đế Tôn ngưỡng mộ, nói không chừng ngày sau có thể giúp hắn xoay người.

- Cùng trẫm về Đại Tần Thiên thành đi.

Tần Quân liếc nhìn chung quanh, trầm ngâm nói.

Tù Mệnh ngục nổi tiếng vạn cổ như vậy hóa thành hạt bụi, để cho người ta cảm khái vạn phần.

Lần này tuy ngoài ý muốn dẫn tới Ma Tộc tái xuất, nhưng có thể thu được Huyền Đương, cũng coi như nhân họa đắc phúc.

Đồng thời, Tần Quân đối với tương lai của mình càng thêm hiếu kỳ.

Không biết khi nào hắn có thể trở lại Viễn Cổ, thành tựu uy danh Thiên Đế trường tồn.

Cứ như vậy, đám người Tần Quân rời đi.

3000 Đại thế giới cũng vượt qua một kiếp, khôi phục lại bình tĩnh.

- Chiến đấu kết thúc?

- Quá dọa người, ta còn tưởng rằng chúng ta đều chết chắc.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Cỗ uy áp ban nãy làm sao giống Ma Tộc như vậy?

- Có lẽ Đại Tần thiên đình có thể đưa ra giải thích.

- Thời cuộc rung chuyển, đây là Tân Kỷ Nguyên trước nay chưa có a.

Vô số sinh linh chưa tỉnh hồn, bởi vì Ma uy của Thương Bại Thiên thật sự là quá mạnh.

Ngày đó, Đại Tần thiên đình chiêu cáo vũ trụ, tuyên bố Viễn Cổ Ma Tổ Thương Bại Thiên thức tỉnh, muốn cả tộc đột kích, hi vọng Vạn Tộc cẩn thận đề phòng.

Tin tức vừa truyền ra, lập tức gây ra sóng to gió lớn, 3000 Đại thế giới, vô số thế gia tông môn sợ hãi.

------oOo------

Chương 1582: Đại Đạo chiến đấu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viễn Cổ Ma Tổ Thương Bại Thiên!

Ma Tộc xâm lấn!

Khủng hoảng như ôn dịch bắt đầu lan tràn, quét sạch toàn bộ vũ trụ.

Thần Hoàng cung.

Vô số hư ảnh lơ lửng ở trước mặt Thần Hoàng, giống như người giống như quỷ, dày đặc khủng bố.

Thần Hoàng ngồi ở trên Hoàng Kim Bảo Tọa, sắc mặt vô cùng khó coi, khiến cho toàn bộ đại điện lâm vào vắng lặng một cách chết chóc.

- Thương Bại Thiên, không nghĩ tới hắn thật còn sống, lúc trước Ma Uy đúng là của hắn sao?

Thần Hoàng lẩm bẩm, hắn càng cảm thấy Huyền Đương vũ trụ nước quá sâu, không thích hợp hắn mỏi mòn chờ đợi.

- Đoán chừng là, Đại Tần thiên đình tựa hồ cũng cảm giác khó giải quyết,

nếu không cũng sẽ không chiêu cáo vũ trụ.

Một cái bóng mờ cẩn thận từng li từng tí nói.

Hiện tại Tần Thiên Đế một tay che ngày, bọn hắn cũng muốn khuyên Thần Hoàng rút lui Huyền Đương vũ trụ, nhưng lại sợ làm Thần Hoàng tức giận.

Sắc mặt của Thần Hoàng âm trầm, trực giác nói cho hắn biết, thật nên rời đi.

Tần Thiên Đế bá đạo sẽ không dễ dàng tha thứ hắn tồn tại, hoặc là thần phục, hoặc là chết.

Thật lâu sau.

Thần Hoàng phảng phất như đã mất đi tất cả khí lực, ai thán nói:

- Thôi, chuẩn bị rút lui rời đi, mục tiêu Cổ Thánh Đế Đạo.

- Vâng!

Một đám hư ảnh mừng rỡ không thôi, bọn hắn cũng không muốn chết ở trong Huyền Đương vũ trụ.

Sau bảy ngày.

Tần Quân uống trà ở trong ngự hoa viên, đồng thời lật xem Thần Thoại Thương Thành.

Bây giờ giá trị danh khí của hắn đã phá vạn ức, đại bộ phận đến từ Nội vũ trụ.

- Không có Hỗn Độn Linh bảo thích hợp Nguyên Bá, về phần Hạng Vũ, lại kéo một chút.

Tần Quân tự lẩm bẩm.

Hiện tại trọng yếu nhất chính là các Thần Ma cường đại, như vậy mới có thể đối kháng Ma Tộc.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Đại Đạo Truyền Thừa, nên dùng thử.

Huyền Đương chỉ có thể chống lại Thương Bại Thiên, trời mới biết còn có bao nhiêu Ma Tổ.

- Hệ thống, Đại Đạo Truyền Thừa trước tiên cần phải gọi đối tượng tới sao?

Tần Quân hỏi.

- Trước tiên có thể rút ra, rồi quyết định cho ai.

Hệ thống trả lời, Tần Quân giật mình.

Cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa khẳng định phải cho Thần Ma đã cực hạn thức tỉnh sử dụng.

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem Đại Đạo Truyền Thừa có bao nhiêu lợi hại.

Công năng sau khi cực hạn thức tỉnh, hẳn là càng biến thái.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút đến Đại Đạo chiến đấu truyền thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, để Tần Quân ngẩn người.

Đại Đạo chiến đấu?

Tên thật tục

- Cái gọi là Đại Đạo 3000, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa, sẽ có được tư cách vấn đỉnh Đại Đạo, nếu Thần Ma truyền thừa Đại Đạo, căn cứ thiên phú đạt được tăng lên khác biệt, ký chủ hoặc là những sinh linh khác thì cần tự mình tu luyện.

Hệ thống giới thiệu nói, để Tần Quân không khỏi đậu đen rau muống:

- Vì sao đối đãi khác nhau như thế?

- Bởi vì Thần Ma đến từ hệ thống, ký chủ không phải.

Hệ thống trả lời.

Tần Quân rùng mình một cái, hắn không muốn trở thành Thần Ma, bị hệ thống thúc đẩy.

Bất quá vấn đỉnh Đại Đạo, nghe rất ngưu bức a.

- Đại Đạo chiến đấu có đặc điểm gì?

Tần Quân nghi hoặc nói, cái tên này nghe rất đơn giản, nhưng bởi vì là Đại Đạo, hắn không dám suy đoán bậy bạ.

- Đại Đạo chiến đấu, tên như ý nghĩa, Đại Đạo chuyên môn chiến đấu, chỉ có trải qua vô số chiến đấu, đứng ở đỉnh phong mới có thể lĩnh ngộ, cụ thể như thế nào, cần ký chủ tự mình tìm kiếm.

Hệ thống lập lờ nước đôi trả lời.

Tần Quân bắt đầu xoắn xuýt.

Nên đưa cho ai đây?

Dù sao cho hắn, tu vi rất khó bay vọt, không bằng cho các Thần Ma, ngày sau luôn có Đại Đạo thích hợp hắn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, Dương Tiễn, Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai.

------oOo------

Chương 1583: Thủ Tần Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Càng nghĩ, Tần Quân liền có quyết định.

- Tỳ Bà, gọi Dương Tiễn tới.

Tần Quân phân phó nói, ngay sau đó âm thanh của Tỳ Bà bay tới:

- Vâng!

Hương hoa toả khắp, chỉ còn hắn một người hưởng thụ yên tĩnh.

Hắn rất chờ mong Đại Đạo chiến đấu có thể có kinh hỉ như thế nào.

Dương Tiễn vốn là Chiến Thần của Đại Tần thiên đình, rất xứng Đại Đạo chiến đấu.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ kỳ thực cũng đều thích hợp, nhưng Tần Quân không muốn Dương Tiễn quá yếu.

Bởi vì, hắn ưa thích Nhị Lang Thần.

Kỳ thực còn có một người cũng xứng Đại Đạo chiến đấu, thậm chí càng thích hợp, cái kia chính là Hình Thiên.

Hình Thiên là Chiến Thần nổi danh nhất a.

Lúc chinh chiến Như Lai, cũng lập xuống công lao hãn mã.

Nhưng Đại Đạo Truyền Thừa rất có thể còn trâu hơn cực hạn giác tỉnh, Tần Quân lo lắng đến lúc đó ép không được Hình Thiên.

Mà Dương Tiễn, đã trải qua nhiều như vậy, Tần Quân tin tưởng vô luận Dương Tiễn trở nên mạnh cỡ nào, cũng sẽ không phản bội hắn.

Không bao lâu, Dương Tiễn đi vào Ngự Hoa Viên.

Đi vào trong thạch đình, sau khi hành lễ, hắn nghi hoặc hỏi:

- Không biết Bệ Hạ tới tìm ta, cần làm chuyện gì?

Đánh chết hắn cũng không nghĩ đến, Tần Quân lại muốn ban thưởng hắn

cơ duyên.

Dù sao cực hạn giác tỉnh mới qua không đến một năm.

Hắn còn tưởng rằng Tần Quân muốn phái hắn làm nhiệm vụ.

- Ngươi có thỏa mãn với thực lực của mình không?

Tần Quân khiêu mi hỏi, biểu lộ ý vị sâu xa, để Dương Tiễn ngẩn người, một giây sau, hô hấp của hắn bắt đầu dồn dập lên.

- Bệ Hạ, ý của ngài là…

Dương Tiễn run rẩy hỏi.

Thật vất vả thành Thánh, nhưng bây giờ lại có rất nhiều người giẫm ở trên đầu hắn, địch nhân gần nhất thậm chí siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh, để hắn rất khó chịu.

Không nghĩ tới Tần Quân muốn cho hắn cơ duyên lần nữa!

Dưới sự kích động, hắn bịch một tiếng, quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, chắp tay nói:

- Bệ Hạ đối đãi Nhị Lang ân đức đã lớn đến Nhị Lang không biết hồi báo như thế nào.

Tần Quân khoát tay, cười nói:

- Ngươi và trẫm đã không cần nói những thứ này nữa, cố gắng mạnh lên đi!

- Hệ thống, truyền Đại Đạo chiến đấu vào Dương Tiễn!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hi vọng Dương Tiễn có thể mạnh lên, ít nhất cũng phải đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh mới được.

Nếu có thể siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh, vậy thì đắc ý.

Thoại âm rơi xuống, tử diễm đồ văn ở giữa mi tâm Tần Quân bỗng nhiên

bắn ra một đạo bạch quang, hút Dương Tiễn vào trong đó.

Tần Quân ngẩn người, làm sao không giống Thần Ma đỉnh phong, cực hạn giác tỉnh?

Hắn vô ý thức sờ lên mi tâm của mình, cũng không có dị dạng gì.

Sau đó hắn bắt đầu suy tư bảy cơ hội Thần Ma đỉnh phong, tám lần Thần Ma phó bản cùng một cơ hội tử trung đỉnh phong, nên đưa cho ai.

Hiện tại Thần Ma đỉnh phong đối với hắn mà nói, hoàn toàn không đáng giá được nhắc tới.

Trừ khi là Thánh Nhân, nếu không cho dù đỉnh phong cũng không giúp được hắn.

- Không bằng nhường cơ hội cho các Thần Ma lúc đầu, cũng coi như an ủi bọn hắn.

Trong lòng Tần Quân nghĩ như vậy.

Cơ hội tử trung đỉnh phong ngược lại có thể cho Doanh Chính, miễn cho tên này chơi động tác nhỏ, về phần Ngọc Đế, có Hiên Viên cùng Thái Thượng Lão Quân trấn áp, không cần lo lắng.

- Lấy năm lần Thần Ma phó bản dung hợp thành cơ hội triệu hoán!

Tần Quân quyết định nói, triệu hoán là vì cực hạn giác tỉnh cùng Đại Đạo Truyền Thừa.

Ba ngàn Đại Đạo, ý nghĩa có thể cho 3000 Thần Ma hưởng thụ.

- Đinh! Bắt đầu dung hợp năm lần Thần Ma phó bản!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân nheo mắt lại, vận khí không tệ, dung hợp thành chỉ định triệu hoán Thần Ma.

- Chỉ định triệu hoán Quỳnh Tiêu trạng thái đỉnh phong, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, lại triệu hoán Bích Tiêu, Tam Tiêu Nương Nương tề tụ, bày xuống Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận.

Nếu các nàng đều cực hạn giác tỉnh, lại thi triển Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, tuyệt đối pah1 trời.

Rất nhanh, hệ thống liền điều bảng thuộc tính của Quỳnh Tiêu ra.

- Quỳnh Tiêu, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa!

------oOo------

Chương 1584: Thủ Tần Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thân phận: một trong Tam Tiêu Nương Nương! Tiệt Giáo cao đồ!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Cửu Khúc Đại Pháp!

- Thần thông: Đại Hải vô lượng! Tiên Y thu pháp! Nhiếp Hồn Đoạt Phách!

- Pháp bảo: Kim Giao Tiễn!

- Tọa kỵ: Thiên Nga Điểu!

- Độ trung thành: 81 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, coi như không tệ.

Tần Quân hài lòng đóng lại bảng thuộc tính của Quỳnh Tiêu.

- Hệ thống, Dương Tiễn bao lâu mới có thể kết thúc truyền thừa?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn đã không kịp chờ đợi muốn xem Dương Tiễn sau khi Đại Đạo Truyền Thừa sẽ mạnh bao nhiêu.

- Không rõ ràng, Đại Đạo Truyền Thừa cần thời gian lâu hơn cực hạn giác tỉnh, mời ký chủ kiên nhẫn chờ đợi.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân càng thêm chờ mong.

Điều này nói rõ Đại Đạo Truyền Thừa lợi hại hơn.

Trong lúc nhất thời, hắn bắt đầu mặc sức tưởng tượng Dương Tiễn sau khi Đại Đạo Truyền Thừa mạnh bao nhiêu.

Nội vũ trụ.

Lâm Thánh Tiên vực, trên Lâm gia tiên sơn.

Bách Lý Chí Nam ngồi ở trên thủ tọa, nhắm hai mắt, mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn.

Lâm Xuyên ở bên cạnh lo sợ bất an, kinh hồn táng đảm.

Đại đường còn có Thánh Nhân còn lại của Bách Lý gia, đều ngồi, các cao tầng Lâm gia thì đứng đó, cẩn thận từng li từng tí, như là hạ nhân.

- Còn không có tin tức của Tần Thiên Đế sao?

Bách Lý Chí Nam mở mắt hỏi, Thánh Quân uy áp để tất cả mọi người khẩn trương không thôi.

Một tên Hồng Bào Thánh Nhân lắc đầu nói:

- Tạm thời không có, ngược lại nghe một vị Thánh Quân khác là Hoắc Trấn Dư nói, từng ở trong Bát Hoang gặp được Tần Thiên Đế.

Tiến về Bát Hoang bắt lấy Tần Thiên Đế?

Sợ là còn không có bắt được, bọn hắn liền chết.

Sắc mặt của Bách Lý Chí Nam khó coi, hắn cũng không phải Hoắc Trấn

Dư, không dám đi Bát Hoang.

- Chẳng lẽ hắn chưa đi ra Bát Hoang?

Hắn trầm giọng hỏi, Bát Hoang nguy cơ trùng trùng, hắn không nghĩ ra Tần Thiên Đế đi Bát Hoang làm gì.

Không phải là tránh nạn chứ?

Thật là có khả năng, hiện tại Nội vũ trụ địa phương có thể chứa Tần Thiên Đế là đếm được trên đầu ngón tay.

Tuy Bát Hoang nguy hiểm, lại có thể chấn nhiếp địch nhân của Tần Thiên Đế.

- Không, nghe nói trong Bát Hoang có động tĩnh, Hoắc Trấn Dư nói Thái Sơ thức tỉnh.

Hồng Bào Thánh Nhân trả lời, nói tới Thái Sơ, tất cả mọi người ở đây động dung.

Thái Sơ, đây chính là tồn tại để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

- Vậy thì tiếp tục thủ! Thủ đến Tần Thiên Đế đi ra!

Bách Lý Chí Nam cắn răng nói, chúng Thánh Nhân của Bách Lý gia gật đầu.

Đám cao tầng Lâm gia thì vẻ mặt đau khổ, bọn đại gia này, bọn hắn thật sự là sợ, không muốn lại hầu hạ.

Một ngày này, Lâm Ngọc Kỳ bỗng nhiên tìm tới Tần Quân.

Tần Quân đang ở trong ngự thư phòng phê duyệt tấu chương, hắn ngẩng đầu cười nói:

- Ái phi, có chuyện gì sao?

Lâm Ngọc Kỳ dáng vẻ đoan trang, hai tay nắm chặt một khối Ngọc Giản, như là ống trúc, dung nhan tuyệt mỹ mang theo thần sắc lo lắng, đôi mi

thanh tú nhíu chặt, rõ ràng có khó khăn.

Tần Quân nhìn nàng không nói lời nào, không khỏi thả ra tấu chương trong tay, nói:

- Muốn nói cái gì liền nói, nữ nhân của trẫm sao có thể sầu mi khổ kiểm!

Lâm Ngọc Kỳ khẽ cắn răng nói:

- Là như vậy, cha ta truyền tin đến, nói Bách Lý gia vì tìm bệ hạ, đã vào ở Lâm gia, cả ngày ức hiếp Lâm gia, bọn hắn khổ không thể tả.

Bách Lý gia?

Tìm trẫm?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Vì sao tìm trẫm?

- Tựa như là bởi vì Chí Tôn pháp nhãn của Dương tướng quân, người đến bất thiện, thiếp không biết có nói cho Bệ Hạ hay không, cho nên rất do dự.

Lâm Ngọc Kỳ thở dài nói.

Bách Lý gia, đây chính là cự phách trong Nội vũ trụ, chọc bọn hắn, tuyệt đối không có kết cục tốt.

------oOo------

Chương 1585: Đại Đạo Chí Tôn cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chí Tôn pháp nhãn của Dương Tiễn?

Sắc mặt của Tần Quân trong nháy mắt lạnh xuống, hắn nghe nói Bách Lý gia vô cùng coi trọng huyết mạch, không cho phép tộc nhân cùng với những ngoại nhân khác tư thông, một khi phát hiện, trực tiếp xử tử.

Nghĩ đến Bách Lý gia là muốn tru sát Dương Tiễn.

Cũng dám đi Lâm gia ôm cây đợi thỏ!

Chán sống!

Tần Quân chậm rãi đứng dậy nói:

- Gọi Phục Hi tới!

- Vâng!

Một thanh âm vang lên, nhưng trong ngự thư phòng chỉ có Tần Quân cùng Lâm Ngọc Kỳ.

Lâm Ngọc Kỳ do dự nói:

- Nếu không bỏ qua đi, Bách Lý gia quá cường thế, chúng ta nên tránh né mũi nhọn.

Lúc trước Thạch Vô Song muốn cưới nàng, Lâm gia biểu hiện để cho trái tim nàng băng giá, nàng rất muốn không nhìn cha mình truyền tin, nhưng nơi kia dù sao cũng là nhà nàng, nàng vẫn động lòng trắc ẩn.

Hiện tại nhìn thấy Tần Quân, nàng lại bàng hoàng.

So với Lâm gia, nàng càng trân quý hiện tại, không muốn Tần Quân nguy hiểm.

Nữ nhân, đúng vậy phức tạp như vậy.

- Nếu không, ngươi phái thủ hạ đi thôi?

Lâm Ngọc Kỳ đề nghị nói, Chư Thánh dưới tay Tần Quân rất mạnh, thậm chí siêu việt Thánh Nhân.

Tần Quân khoát tay, cười nói:

- Trẫm vừa vặn muốn về Nội vũ trụ.

Huyền Đương vũ trụ đã là vật trong lòng bàn tay, tuyệt đại bộ phận Tiên Giới đã quy hàng Đại Tần thiên đình, đoán chừng không đến một năm, Huyền Đương vũ trụ sẽ triệt để lấy hắn vi tôn.

Huống chi Huyền Đương vũ trụ có Huyền Đương phân thân cùng Đại Tần thiên đình tọa trấn, không có việc gì.

Mặc dù có sự tình, hắn cũng có thể thông qua Bát Hoang, nhanh chóng truyền tống về.

Lâm Ngọc Kỳ muốn nói lại thôi, nhìn thấy nụ cười tự tin của Tần Quân, nàng không biết nên nói cái gì.

Rất nhanh, Phục Hi chạy đến.

- Không biết Bệ Hạ gọi thần đến, là cần làm chuyện gì?

Phục Hi xoay người hành lễ hỏi.

Tần Quân đi thẳng vào vấn đề, nói thẳng:

- Trận pháp truyền tống thông hướng Bát Hoang, phải chăng đã tu kiến tốt?

Muốn truyền tống về, là không liên lạc được Hoang Thần, bởi vì cách nhau quá xa, ngay cả lời cũng không truyền được.

Cũng may trận pháp truyền tống cũng không có tổn hại nghiêm trọng, có thể chữa trị tốt, lợi dụng linh thạch khởi động, trực tiếp truyền tống về Bát Hoang.

Tiêu hao linh thạch vô cùng to lớn, bất quá đối với Tần Quân mà nói, chỉ có thể coi là hạt bụi.

- Còn cần ba bốn ngày.

Phục Hi trầm ngâm nói, ngữ khí dừng một chút, nghi hoặc nói:

- Bệ Hạ muốn về Bát Hoang?

- Đúng vậy!

Tần Quân nói tin tức Bách Lý gia truy tra bọn hắn ra, để Phục Hi nhíu mày.

Bây giờ, Thánh Nhân của Đại Tần thiên đình có Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Hậu Thổ, Phục Hi, Lý Nguyên Bá, Trưởng Tham Thương, Đắc Kỷ, Thiên Đạo Chí Thánh có Hạng Vũ, Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai cùng Huyền Đương phân thân, đặt ở Nội vũ trụ, cũng tuyệt đối là thế lực siêu nhất lưu, thậm chí có thể đấu sức với Bách Lý gia.

Phục Hi hừ nói:

- Bách Lý gia quả nhiên là muốn chết, Bệ Hạ muốn cho ai đi?

Hắn có tự mình hiểu lấy, hắn là không đối phó được các Thánh Nhân của Bách Lý gia.

Ít nhất phải phái một tên Thiên Đạo Chí Thánh.

- Trẫm còn cân nhắc, trước chữa trị trận pháp truyền tống đi!

Tần Quân phất tay nói, ra hiệu Phục Hi có thể lui ra.

Phục Hi hành lễ, sau đó rời đi.

Trong ngự thư phòng lần nữa còn lại Lâm Ngọc Kỳ cùng Tần Quân.

Tần Quân đi đến trước mặt Lâm Ngọc Kỳ, bóp lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nói:

- Lần sau gặp lại loại chuyện này, trực tiếp nói với trẫm, không cần xoắn xuýt như thế.

Việc này vốn là bởi vì hắn, lại gây họa tới Lâm gia, về tình về lý, hắn đều nên xuất thủ.

Lâm Ngọc Kỳ ấm lòng, nhẹ nhàng tựa ở trên lồng ngực của hắn, hưởng thụ lấy phần ấm áp này.

Cùng lúc đó, một tin tức hoành không xuất thế ở trong vũ trụ, kinh động bát phương.

Thần Hoàng biến mất!

Nghe nói Thần Hoàng mang theo toàn bộ thế lực Thần Hoàng cung đi Nội vũ trụ!

Tin tức này vừa truyền ra, vô số sinh linh xôn xao.

- Thần Hoàng chạy trốn?

- Hiện tại thật không ai có thể chống lại Đại Tần thiên đình!

------oOo------

Chương 1586: Đại Đạo Chí Tôn cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không phải còn có Dương Bắc Minh sao?

- Dương Bắc Minh? Hắn thành Thánh sao?

- Xong! Tần Thiên Đế thật muốn một tay che trời!

Thần Hoàng rời đi khiến cho càng ngày càng nhiều Tiên Giới bắt đầu thần phục, lần nữa tăng tốc Đại Tần thiên đình thu phục Huyền Đương vũ trụ.

Quan trọng nhất là, Tần Thiên Đế còn sát nhập, thôn tính danh xưng thiên kiêu số một.

Để 3000 thiên kiêu còn lại trên Thiên Kiêu bảng đều ảm đạm thất sắc, bao quát Tiêu Như Thủy, Đế Thiên Vô.

Hai ngày sau.

- Đinh! Dương Tiễn thành công truyền thừa Đại Đạo chiến đấu! Phải

chăng phóng thích?

Hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân đang tu luyện mở to mắt.

Phải chăng phóng thích?

Cái này thiết lập tốt, về sau có thể cho địch nhân trở tay không kịp!

Nghĩ xong, Tần Quân đứng dậy, vừa mặc quần áo, vừa phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Dương Tiễn!

Hắn ngược lại muốn xem xem Đại Đạo Truyền Thừa mạnh bao nhiêu!

- Dương Tiễn, đến từ Thần Thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Phù Hộ Vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

- Công pháp: Bát Cửu Huyền Công! Kim Đan Đại Đạo!

- Bản mệnh Thần thông: Chí Tôn pháp nhãn!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Sơn Băng Địa Liệt! Chỉ Địa Vi Cương! Túng Địa kim quang! Phá Tà Thiên Nhãn!

- Pháp bảo: Chiến Thần Tam Tiêm Đao! Trảm Ma Kiếm! Khai Sơn Phủ! Phược Yêu Tác! Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao!

- Thuộc tính đặc thù: Chiến Thần Chi Nộ (trong chiến đấu một khi bị chọc giận, chiến vì dù phẫn nộ mà tăng lên)!

- Đại Đạo: Đại Đạo chiến đấu!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Móa!

Trâu nổ trời a!

Tần Quân lập tức không bình tĩnh, mặt mũi như thấy quỷ.

Hoàn toàn vượt qua dự liệu của hắn.

Đại Đạo Truyền Thừa khủng bố như thế?

Để Dương Tiễn Thánh Nhân cảnh sơ kỳ trực tiếp tăng hai Đại cảnh giới?

Huyết dịch của Tần Quân ngược dòng, nhiệt huyết sôi trào.

- Trẫm nằm mộng sao?

Tần Quân vỗ vỗ mặt mình, có xúc cảm, không giống như là mộng.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Dương Tiễn!

Đè Thương Bại Thiên, Thái Sơ Ma Tổ xuống đất đánh, tuyệt không phải việc khó!

- Trẫm lại bật hack rồi?

Tần Quân lẩm bẩm, có Dương Tiễn, Bách Lý gia tính là gì?

Ma Tộc tính là gì?

Tim của hắn lại bắt đầu bành trướng, giờ khắc này, thậm chí muốn chiếm đoạt Nội vũ trụ!

Cái gì Chí Tôn Thần Điện, Cổ Ma Thần Điện, Nhân Tổ Tông Đường, Bách Lý gia, hết thảy đều không bị hắn để vào mắt!

Nghĩ xong, Tần Quân cấp tốc rời cung điện, đi vào Ngự Hoa Viên.

- Phóng thích Dương Tiễn!

Tần Quân phân phó nói, một giây sau, giữa mi tâm hắn bỗng nhiên bắn ra một đạo bạch quang, ngay sau đó Dương Tiễn từ giữa bay ra.

So sánh với mấy ngày trước, Dương Tiễn không có biến hoá quá lớn, chỉ là khí tức càng thêm nội liễm, chợt nhìn, tựa như võ tướng phàm trần.

Dương Tiễn chậm rãi mở hai mắt, hắn hít sâu một hơi, quay người nhìn Tần Quân quỳ xuống một chân.

- Đa tạ Bệ Hạ ân sủng!

Dương Tiễn nhẹ giọng nói, trở thành Đại Đạo Chí Tôn, hắn cũng không có kiêu ngạo, ngược lại so với trước kia càng thành thục.

Mặc dù trong lòng hắn kích động, nhưng càng nhiều hơn chính là bội phục.

Có thể làm cho hắn siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh, Tần Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Trách không được Tô Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Hoang Thần đều coi trọng Tần Quân như thế, xem ra kiếp trước Tần Quân mạnh đến mức rối tinh rối mù.

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên! Rất tốt!

Tần Quân vỗ bả vai Dương Tiễn tán dương nói, trong lời nói tràn đầy vui mừng.

Hắn thiên vị Dương Tiễn là không kém hơn Tôn Ngộ Không, rất nhiều công năng của hệ thống, hắn đều nghĩ đến Dương Tiễn trước nhất.

------oOo------

Chương 1587: Song đế tranh phong (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Từ nay về sau, Nhị Lang lại có thể vì Bệ Hạ vượt mọi chông gai!

Dương Tiễn chắp tay cười nói, hai đầu lông mày tràn đầy tự tin, hiện tại hắn là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên cao quý, cho dù ở Nội vũ trụ, hắn cũng có tự tin tung hoành vô địch!

Đại Đạo chiến đấu, khiến cho lực chiến đấu thực tế của hắn không chỉ Nhị Trọng Thiên đơn giản như vậy.

Tần Quân gật đầu, cười lạnh nói:

- Vừa vặn trẫm chuẩn bị trở về Nội vũ trụ.

- Về Nội vũ trụ? Đã xảy ra chuyện gì?

Dương Tiễn ngẩn người, còn tưởng rằng Cơ Bất Bại xảy ra chuyện, mới dẫn tới Tần Quân muốn trở về.

Dù sao Huyền Đương vũ trụ sắp thu phục thành công, tiếp xuống Tần Quân cũng không có đại sự, hắn là nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

- Bách Lý gia, bởi vì Chí Tôn pháp nhãn của ngươi, cho nên đang ở Nội vũ trụ đuổi bắt chúng ta.

Tần Quân đơn giản nói, để ánh mắt của Dương Tiễn trở nên băng lãnh.

Bách Lý gia!

Hắn cũng chuyên môn hiểu qua thế lực này, nghe nói truyền thừa vô số kỷ nguyên, lão tổ chính là nhóm sinh linh đầu tiên khi Thiên Đạo vừa lập.

Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện có ân oán, Chí Tôn Thần Điện tinh thông Chí Tôn Bá thể, lão tổ cũng là Bách Lý gia lão tổ, hai thế lực nguồn gốc từ một thể, đơn giản là vì Chí Tôn pháp nhãn cùng Chí Tôn Bá thể, mới huyên náo tách rời, bây giờ càng xung khắc như nước với lửa.

- Hừ, đến lúc đó để Bách Lý gia biết lợi hại.

Dương Tiễn hừ nói, hiện tại hắn không để Bách Lý gia vào mắt, tu vi bày ở chỗ ấy, hắn không cần e ngại.

- Ừm, đi xuống nghỉ ngơi trước đi, nhớ kỹ, trong khoảng thời gian này

đừng bại lộ tu vi, trước điệu thấp một chút.

Tần Quân dặn dò một tiếng.

Chờ bọn họ cùng Bách Lý gia đại chiến, Dương Tiễn lại bạo phát, đó mới thoải mái.

Dương Tiễn cũng biết trang bức, cười gật đầu, lập tức hành lễ, lại tan biến khỏi nơi này.

Tâm tình của Tần Quân rất vui mừng, hắn không có nhìn lầm người, cho dù sau khi Đại Đạo Truyền Thừa, Dương Tiễn vẫn như cũ là max trị số độ trung thành.

Nhìn lại Bồ Đề Tổ Sư cùng Hạng Vũ, chỉ là Thiên Đạo Chí Thánh liền bắt đầu bành trướng, độ trung thành giảm xuống.

Hắn quyết định để hai người này ngồi thời gian dài ghẻ lạnh!

- Lại nói vì sao Dương Tiễn có thể mạnh như thế? Là bởi vì thiên phú sao?

Tần Quân đi vào trong đình, trong lòng nghi ngờ hỏi.

Nếu thật sự như thế, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Như Lai, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa chẳng phải là muốn siêu việt Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên?

- Thiên phú chỉ là một cái trong số đó, trọng yếu nhất chính là Dương Tiễn thích hợp Đại Đạo chiến đấu.

Hệ thống trả lời.

Thiên phú chiến đấu của Dương Tiễn thế là nổi tiếng Hoa Hạ Cổ Kim.

Thiên Đình Chiến Thần cũng không phải thổi phồng.

- Tiếp đó, kiếm lấy cực hạn giác tỉnh cùng Đại Đạo Truyền Thừa!

Tinh thần của Tần Quân phấn chấn, hắn còn có hai cơ hội nghe đạo, nhìn thấy Dương Tiễn càng ngày càng mạnh, hắn có chút khắc chế không được

mình.

- Gọi Hao Thiên Khuyển, Dịch lão đầu, Sa Ngộ Tịnh tới.

Tần Quân mở miệng nói, Tỳ Bà giấu ở chỗ tối, chuyên môn thay hắn truyền lời.

- Vâng!

Tỳ Bà trả lời một tiếng, liền không còn tiếng động.

Lần này, Tần Quân muốn đột phá Hiển Thánh cảnh, không biết có thể thành công hay không.

Tu vi càng lên cao, công năng nghe Đạo trợ giúp liền càng yếu.

Nhưng hắn để ý là vấn đề thời gian, ở Thần Thoại đạo tràng tu luyện mấy ngàn năm, trên vạn năm, hiện thực mới qua một ngày, như Thời Không tuyệt địa.

Bát Hoang.

Ầm ầm, đinh tai nhức óc.

Chỉ thấy ở giữa Quần Sơn có hai bóng người tùy ý ngang dọc, từng ngọn núi cao ở trước mặt bọn hắn vỡ nát, hóa thành hạt bụi.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, rõ ràng là Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ.

Hai người nhìn như chiến đến lực lượng ngang nhau, nếu lại rút ngắn khoảng cách, thời gian chậm dần đến cực hạn, sẽ phát hiện Thái Sơ Ma Tổ cơ hồ không có hoàn thủ, mặc cho Cơ Bất Bại tiến công.

Giờ phút này, tâm lý của Thái Sơ Ma Tổ vô cùng nghẹn khuất.

------oOo------

Chương 1588: Song đế tranh phong (2)

Nếu không phải Hoang Thần bức bách, hắn mới không bồi Cơ Bất Bại luyện công.

- Đại Khai Đại Hợp, không nên suy nghĩ nhiều, áp súc huyết dịch Cực Viêm Ma Thần của ngươi!

Giữa thiên địa vang lên âm thanh mênh mông bá đạo của Hoang Thần, cùng Cơ Bất Bại ở một thời gian ngắn, hắn càng kinh hỉ, bởi vì thiên phú của Cơ Bất Bại thật sự quá xuất chúng, cho dù ở Viễn Cổ, trong Cực Viêm Ma Thần tộc cũng chưa hẳn có yêu nghiệt như thế.

Cơ Bất Bại nghe xong, liệt diễm trên người càng mãnh liệt, ẩn ẩn có tư thế ngưng tụ thành hình thái hoàn toàn.

Huyết dịch thiêu đốt!

Lòng đang cứng rắn!

Da như Huyền Tinh!

Cơ Bất Bại gầm thét ở trong lòng, hưng phấn không thôi.

Từ khi Hoang Thần truyền thụ cho hắn Cực Viêm Ma Thần Sơ Đại Thuỷ Tổ tâm pháp, mỗi ngày hắn đều có thể cảm giác được tiến bộ của mình.

Tuy Thái Sơ Ma Tổ mặt không biểu tình, nhưng trong lòng vẫn ngũ vị tạp trần.

- Chẳng lẽ Cực Viêm Ma Thần lại muốn khôi phục đỉnh phong lúc trước?

Tim của hắn đang run rẩy.

Thời kỳ Viễn Cổ, Cực Viêm Ma Thần tộc hưng thịnh bực nào, nhất là ở dưới Thiên Đế chỉ huy, cho dù là Tô Đế cùng Yêu Tộc ở thời kỳ đỉnh phong cũng không làm gì được.

Cho đến Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần cùng Thiên Đế thần bí biến mất, Cực

Viêm Ma Thần tộc mới dần dần suy sụp.

Hiện tại Thiên Đế lại hiện ra, Cực Viêm Ma Thần tộc lại có thiên tài bực này, hắn tự nhiên nghĩ Cực Viêm Ma Thần tộc muốn khôi phục.

Oanh!

Cơ Bất Bại toàn lực đấm ra một quyền, rơi vào trên hai tay Thái Sơ Ma Tổ, chấn động đến không gian ba động, nhưng thân thể của Thái Sơ Ma Tổ không bị ảnh hưởng, thậm chí không có run rẩy.

Hai người như vẫn thạch, nện lên một ngọn núi cao, rơi vào trong đại địa, biến mất không còn tăm tích.

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy ngàn dặm, Hoang Thần đứng trên đỉnh núi, yên lặng nhìn về phía chân trời.

- Trách không được Thiên Đế sẽ chuyển thế làm đời sau của hắn, thiên phú bực này sinh ra hài tử mới xứng với Thiên Đế.

Hoang Thần thì thào nói, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong.

Hiện tại Thiên Đế trở về, hắn phảng phất như tìm được người đáng tin cậy, cả người tinh thần sáng láng, không còn như trước kia, ở trong Bát Hoang hoảng hốt phiêu đãng.

- Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn.

- Tô Đế cũng tái hiện, hai vị Đại Đế muốn tái hiện tranh đấu chưa xong sao?

Hoang Thần lẩm bẩm, nói nói, hắn lại có chút kích động.

Oanh một tiếng, đường chân trời như núi lửa bạo phát, dung nham cuồn cuộn phóng lên tận trời, tựa như Thiên trụ, vô cùng hùng vĩ, vô số đá vụn giống như mưa to trút xuống.

Bát Hoang đại địa bị oanh đến nổ tung, giống như mạt thế đột kích, Luyện Ngục giáng lâm.

- Ha ha ha! Thoải mái! Lại đến!

Tiếng cười to của Cơ Bất Bại vang lên, để Hoang Thần lắc đầu bật cười.

Bên này, Cơ Bất Bại đang từ từ mạnh lên.

Một bên khác, Tần Quân cũng như thế.

Đại Tần Thiên thành, trong ngự hoa viên.

Tần Quân, Hao Thiên Khuyển, Sa Ngộ Tịnh, Dịch lão đầu trống rỗng xuất hiện, khí tức của bọn hắn đều cường đại hơn lúc trước.

- Cảm giác Hiển Thánh cảnh thật sự sảng khoái!

Tần Quân lắc lắc cổ cười nói, hiện tại tu vi hắn đạt đến Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, đây chính là độ cao kiếp trước Cơ Vĩnh Sinh cũng không đạt được.

Đừng nhìn Hoang Thần, Huyền Đương nói khoác thân phận Viễn Cổ của hắn, Tần Quân tạm thời còn chưa đi qua Viễn Cổ, hiện tại là đỉnh phong của hắn.

Đương nhiên, cái đỉnh phong này còn có thể siêu việt.

- Không thể không nói, lão đầu kia lợi hại.

Dịch lão đầu cảm thán nói, rõ ràng thu hoạch không ít.

Hắn nói lão đầu chính là Nguyên Thuỷ Thiên Tôn.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn vừa lập Xiển Giáo, đã thành Thánh.

Bọn hắn ở trong Thần Thoại đạo trường chờ đợi gần 10 ngàn năm, mới để cho Tần Quân đột phá Hiển Thánh cảnh.

- Hắc hắc, đây chính là Thiên Tôn.

Hao Thiên Khuyển cười nói, chủ nhân của nó Dương Tiễn là đồ tôn của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, nó tự nhiên sẽ ngưỡng mộ Nguyên Thuỷ Thiên Tôn.

------oOo------

Chương 1589: Hoang Thần chấn kinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tốt, các ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi, nỗ lực mạnh lên, ngày sau vì trẫm lập công lao.

Tần Quân phất tay nói, đột phá Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, để tâm tình của hắn vô cùng tốt.

Hắn còn thừa lại một cơ hội nghe đạo, có thể lưu đến về sau sử dụng.

Liên tục tu luyện trên vạn năm, rất khó chịu.

Tuy hắn chăm chỉ tu luyện, nhưng cũng không buồn tẻ giống khổ hạnh tăng.

Đợi Hao Thiên Khuyển, Dịch lão đầu, Sa Ngộ Tịnh rời đi, Tỳ Bà xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, chắp tay nói:

- Bệ Hạ, Phục Hi cầu kiến.

Tần Quân gật đầu nói:

- Để hắn tiến đến.

Xem ra đã chữa trị tốt trận pháp truyền tống, có thể tiến về Nội vũ trụ.

Rất nhanh, Phục Hi đi vào Ngự Hoa Viên, nhìn Tần Quân chắp tay nói:

- Bệ Hạ, trận pháp truyền tống đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể tùy thời xuất phát!

Tần Quân cười tủm tỉm nói:

- Rất tốt, kêu Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng, Trưởng Tham Thương, Hậu Nghệ lên!

Phục Hi ngẩn người, nghi hoặc nói:

- Không gọi Thiên Đạo Chí Thánh?

Bọn hắn là muốn đi đối kháng Bách Lý gia, không có Thiên Đạo Chí Thánh, chỉ dựa vào Tôn Ngộ Không, có thể làm gì?

- Để bọn hắn canh giữ ở Đại Tần thiên đình đi!

Tần Quân lắc đầu cười nói, lần này đi Nội vũ trụ, khẳng định là long tranh hổ đấu, nhiệm vụ không ngừng xoát, đến lúc đó hắn sẽ để cho Viên Hồng, Hậu Nghệ cực hạn giác tỉnh.

Huống chi, Dương Tiễn chính là Đại Đạo Chí Tôn, mười Thiên Đạo Chí Thánh đỉnh phong cũng không đủ giết.

Phục Hi muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn nhịn xuống.

Tần Quân nói không chừng có an bài khác, hắn khuyên bảo quá nhiều, ngược lại có ý tứ ngỗ nghịch Quân Vương.

Sau khi Phục Hi rời đi, Tần Quân đi đến hậu cung, hắn muốn ly khai một đoạn thời gian, đến thông báo hậu cung một chút.

Dù sao hắn lại có hai đứa bé sắp sinh.

Ngày kế tiếp.

Tần Quân, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng, Trưởng Tham Thương, Hậu Nghệ, Phục Hi đi vào trận pháp truyền tống trong sơn động.

Viên tinh cầu này đã bị quân đội của Đại Tần thiên đình phong tỏa, trừ bọn họ ra, không có người biết nơi này có thể thông hướng Bát Hoang.

- Phục Hi, ngươi thủ ở chỗ này đi.

Lần này Tần Quân không muốn mang quá nhiều người, Huyền Đương vũ trụ phải lưu đại bộ đội trấn thủ.

Phục Hi ngẩn người, sau đó chắp tay nói:

- Chúc Bệ Hạ thuận buồm xuôi gió.

Sau đó hắn nhìn Tôn Ngộ Không căn dặn nói:

- Ngộ Không, ngươi mạnh nhất, phải bảo vệ tốt Bệ Hạ.

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói:

- Đó là tự nhiên!

- Hừ!

Dương Tiễn hừ nhẹ một tiếng, hắn mới là người mạnh nhất nơi này.

Nếu không phải Bệ Hạ muốn hắn ẩn nhẫn tu vi, hắn đã sớm chấn kinh Đại Tần thiên đình.

- Mởi trận đi!

Tần Quân phân phó nói, hắn ác thú vị nghĩ, Hoang Thần có thể xem thấu tu vi của Dương Tiễn hay không?

Nếu như không có, đã nói lên Hoang Thần không bằng Dương Tiễn.

Phục Hi gật đầu, trên trận pháp truyền tống đã khảm nạm mấy ngàn viên Linh Thạch, tay phải hắn vung lên, pháp lực thôi động trận pháp truyền tống, khiến cho trong trận bắn ra cường quang sáng chói.

Chợt, đám người Tần Quân đi vào trong trận.

Trận pháp truyền tống bắt đầu rung động, một giây sau, một cột sáng từ dưới đáy phóng lên trời, bao phủ đám người Tần Quân, đợi cột sáng biến mất, đám người Tần Quân đã không còn nữa.

- Lần sau gặp lại, Bệ Hạ sẽ đứng ở độ cao như thế nào?

Phục Hi lẩm bẩm, mỗi một lần Tần Quân đi xa, sau khi trở về Đại Tần

thiên đình đều là thực lực tăng vọt, người mạnh nhất đổi chủ, cái này khiến hắn không khỏi mặc sức tưởng tượng.

Chẳng lẽ Bách Lý gia sẽ bị Bệ Hạ diệt, thậm chí thay vào đó?

Ầm ầm...

Tiếng oanh minh bên tai Tần Quân càng ngày càng nhỏ, ngay sau đó âm thanh của Hoang Thần truyền đến:

- Thiên Đế, sao ngươi lại tới đây? A? Ngươi đột phá Hiển Thánh cảnh?

Nghe vậy, Tần Quân từ từ mở mắt, phát hiện mình đã đi tới sơn động của Hoang Thần, sau lưng đứng đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn.

Ánh mắt Hoang Thần quét tới, lúc nhìn thấy Dương Tiễn, cả người hắn cứng ngắc.

- Ngươi làm sao có thể…

------oOo------

Chương 1590: Hoang Thần chấn kinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Thần run giọng nói, hắn nhớ rõ ràng lúc trước Dương Tiễn bất quá là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, mà bây giờ…

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Trưởng Tham Thương, Viên Hồng, Hậu Nghệ đều kinh ngạc nhìn về phía Dương Tiễn, bọn hắn nhìn không ra Dương Tiễn đã là Đại Đạo Chí Tôn.

Đối với cái này, sắc mặt Dương Tiễn bình tĩnh, không kiêu không gấp.

- Cha ta đâu?

Tần Quân nói sang chuyện khác, xem ra Hoang Thần cũng không thấp hơn Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên.

Nếu không làm sao nhìn ra Dương Tiễn khác biệt?

Hoang Thần lấy lại tinh thần, nói:

- Hắn đang cùng Thái Sơ luyện công.

Ánh mắt của hắn thủy chung không cách nào rời đi Dương Tiễn.

Tần Quân giật mình, cười nói:

- Nói với hắn một tiếng, ta ra ngoài làm việc, sau này sẽ đến đón hắn.

Nói xong, hắn liền trực tiếp đi ra cửa sơn động, mấy người Dương Tiễn theo sát phía sau.

- Ngươi muốn đi làm cái gì?

Hoang Thần nghi hoặc hỏi, bóng lưng của Tần Quân để hắn có chút hoảng hốt.

Năm đó, lúc Thiên Đế muốn trảm Ma tộc Chí Tôn, bóng lưng rời đi giống lúc này như vậy.

- Tìm Bách Lý gia tính sổ!

Tần Quân cũng không quay đầu lại nói.

Bách Lý gia?

Hoang Thần ngẩn người, ánh mắt lộ ra vẻ khác lạ.

Đi tới cửa động, Tôn Ngộ Không phất tay ngưng tụ ra một đóa Cân Đẩu Vân, đáp lấy mọi người, phi nhanh ra biên giới Bát Hoang.

Cùng lúc đó, ở một bên khác của Bát Hoang.

Cơ Bất Bại vẫn say mê ở trong chiến đấu, Thái Sơ Ma Tổ đã bồi luyện mười mấy ngày, ngay cả một tia thời gian nghỉ ngơi cũng không có.

Thời khắc này Cơ Bất Bại đã ngưng tụ thành hình thái Cực Viêm Ma Thần hoàn toàn, khí thế hung lệ, chấn động đến sơn mạch ở phía dưới rung động.

Thái Sơ Ma Tổ bỗng nhiên nhíu mày, quay đầu nhìn về phía chân trời, thì thào nói:

- Tại sao bọn hắn lại trở về rồi?

Cảnh giới của Cơ Bất Bại không bằng hắn, tạm thời không có phát giác được đám người Tần Quân đến, tự mình chiến đấu, vẫn như cũ không đả thương được Thái Sơ Ma Tổ.

Thần thức quét tới.

Thân hình Thái Sơ Ma Tổ bỗng nhiên run lên, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Lâm gia Tiên Sơn.

Lâm Xuyên bồi hồi ở trong đình viện, bên cạnh ngồi các trưởng lão Lâm gia, có trưởng lão tuổi già sức yếu, có trưởng lão nhìn rất trẻ trung, hào hoa phong nhã.

- Gia chủ, hôm nay lại có ba nữ đệ tử bị hại, tiếp tục như vậy nữa, Lâm gia liền xong rồi!

Một trưởng lão trầm giọng nói, biểu lộ tràn đầy phẫn nộ.

Lâm Xuyên nghe được vô cùng bực bội nói:

- Vậy ngươi nói nên làm cái gì?

Đối phương là Bách Lý gia a!

Một trăm Lâm gia cũng không đủ Bách Lý gia giết.

- Ngọc Kỳ còn không có trả lời sao?

Một tên trưởng lão áo xanh hỏi, hiện tại bọn hắn chỉ có thể ký thác hi vọng vào trên người Lâm Ngọc Kỳ.

Hi vọng Tần Thiên Đế có thể trở về cứu bọn hắn.

Bất quá, bọn hắn chỉ là còn nước còn tát, ngay cả chính bọn hắn cũng cảm thấy Tần Thiên Đế rất có thể sẽ không tới.

Bách Lý gia cũng không phải Thánh Môn, Thiên Hổ Tông.

- Tạm thời không có.

Lâm Xuyên lắc đầu nói, hắn cũng rất sốt ruột, nhưng gấp cũng vô dụng.

Đúng lúc này, một tên đệ tử Lâm gia hoảng hốt chạy vào nói:

- Gia chủ! Không xong! Những Thánh Nhân kia tuyên bố mỗi ngày giết mười đệ tử Lâm gia, thẳng đến Tần Thiên Đế xuất hiện mới thôi!

Lời vừa nói ra, Lâm Xuyên cùng các trưởng lão sắc mặt kịch biến.

Lâm Xuyên biến mất tại nguyên chỗ.

Mỗi ngày giết mười người, không được bao lâu, Lâm gia bọn hắn liền bị giết sạch, hắn sao có thể ngồi nhìn mặc kệ?

- Xong.

- Nếu không chúng ta trốn đi? Lưu được núi xanh không lo không có củi đốt!

- Trốn? Chỉ cần ngươi dám rời Lâm gia Tiên Sơn, không ra ba cái hô hấp, ngươi liền chết!

- Bách Lý gia khinh người quá đáng!

------oOo------

Chương 1591: Là Tề Thiên Đại Thánh! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các trưởng lão Lâm gia hốt hoảng, đồng thời toàn bộ Lâm gia cũng lâm vào khủng hoảng trước nay chưa có.

Mỗi ngày giết mười đệ tử Lâm gia, bọn hắn có thể nào không hoảng hốt?

Trong lúc nhất thời, không ít đệ tử dọa đến bay ra Lâm gia Tiên Sơn, muốn đào mệnh, nhưng còn chưa bay khỏi ra ngoài trăm dặm, liền bị lực lượng vô hình xoắn nát, hình thần câu diệt.

Ngắn ngủi một nén nhang, liền có hơn ngàn tên đệ tử Lâm gia bởi vì đào mệnh mà bị các Thánh Nhân của Bách Lý gia tru sát, không một may mắn thoát khỏi.

Dọa đến đệ tử Lâm gia còn lại không dám đào tẩu.

Cùng lúc đó, Lâm Xuyên tìm tới Bách Lý Chí Nam.

- Tiền bối, ngài dù sao cũng là Thánh Quân, sao lại hành sự như thế?

Lâm Xuyên cố nén nổi giận, thấp giọng nói, mặc hắn tính khí lớn hơn nữa, ở trước mặt Bách Lý Chí Nam cũng phải kìm nén.

Bách Lý Chí Nam liếc mắt nhìn hắn nói:

- Các ngươi cùng Tần Thiên Đế có quan hệ không rõ, Tần Thiên Đế đánh cắp Chí Tôn pháp nhãn của Bách Lý gia, dựa theo tộc quy của Bách Lý gia, các ngươi hẳn là chém đầu cả nhà, cho dù nói, vũ trụ cũng không có người dám có ý kiến!

Một câu làm tâm của Lâm Xuyên lâm vào đáy cốc.

Nội vũ trụ đúng là như thế, cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn, cái gọi là nhân nghĩa chỉ có kẻ yếu chờ đợi.

Trong lòng Lâm Xuyên bi thương, hắn hận mình vô năng, thủy chung không cách nào thành Thánh.

- Đi xuống đi!

Bách Lý Chí Nam nhắm mắt, ngồi xếp bằng ở giữa không trung, tu thân

dưỡng tính.

Lâm Xuyên muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn thở dài một tiếng, cô đơn rời đi.

Trận chiến tranh này của Bách Lý gia cùng Tần Thiên Đế, Lâm gia bọn hắn nhất định là pháo hôi, ngay cả tư cách nói chuyện cũng không có!

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Bách Lý gia bức hiếp Lâm gia cũng truyền ra khắp Lâm Thánh Tiên vực cùng mấy chục Tiên vực chung quanh, dù sao lần này Bách Lý gia phái ra Bách Lý Chí Nam cùng mấy tên Thánh Nhân, mục tiêu là Tần Thiên Đế, tự nhiên dễ dàng gây nên chú ý.

- Chậc chậc, Bách Lý gia quả nhiên tìm tới Tần Thiên Đế!

- Tần Thiên Đế quá mức phách lối, lần này còn liên lụy Lâm gia, thật là tội không thể tha!

- Bách Lý gia không khỏi quá cường thế a? Đệ tử Lâm gia vô tội a.

- Đây chính là Bách Lý gia, nổi danh ngang ngược, toàn bộ Nội vũ trụ, ngoại trừ Chí Tôn Thần Điện dám chọc, cho dù là Cổ Ma Thần Điện cùng Nhân Tổ Tông Đường cũng kiêng kị ba phần.

- Cũng không biết Tần Thiên Đế có tới hay không.

Mấy chục Tiên vực đều đang nghị luận việc này, thậm chí có không ít người hiểu chuyện nghe nói, trực tiếp bay về phía Lâm Thánh Tiên vực.

Bách Lý gia cùng Tần Thiên Đế giao phong, khẳng định rất đặc sắc.

Càng nhiều sinh linh cho rằng Tần Thiên Đế sẽ không xuất hiện, dù sao đối phương là Bách Lý gia, cho dù Tần Thiên Đế lại cuồng vọng, cũng không sánh bằng Bách Lý gia.

Trong tinh không, trên một Tiên Đảo.

Trong khách sạn, kín người hết chỗ, Hoắc Trấn Dư một bên uống rượu, một bên nghe sinh linh chung quanh nói chuyện phiếm.

- Bách Lý gia muốn bắt Tần Thiên Đế?

Mặt mũi Hoắc Trấn Dư tràn đầy cổ quái, hắn là biết thủ hạ của Tần Thiên Đế biến thái như thế nào.

- Gia hỏa Bách Lý Chí Nam này, quả nhiên ngốc, xem ra Thánh Quân vị sẽ trống đi một gia hỏaế.

Trên mặt Hoắc Trấn Dư lộ ra nụ cười trêu tức, hắn nguyên bản còn phải vội vàng dung hợp Thương Võ châu, nhưng bây giờ lại muốn đi xem Tần Thiên Đế cùng Bách Lý Chí Nam giao phong.

Dù sao hắn muốn dung hợp Thương Võ châu, cũng cần thời gian, không phải một hai ngày.

Nghĩ xong, hắn để chén rượu xuống, tan biến khỏi nơi này.

- Uy! Khách quan, ngươi còn chưa tính tiền!

Tiểu nhị vội vàng chạy tới, khóc không ra nước mắt, bởi vì hắn đã cảm giác không thấy khí tức của Hoắc Trấn Dư.

Tuy Cửu Thánh Quân uy danh hiển hách, nhưng không phải tất cả mọi người đều gặp qua.

Nếu truyền ra Thánh Quân Hoắc Trấn Dư ăn không trả tiền, vậy thì có ý tứ.

Hai ngày sau.

Đám người Tần Quân thảnh thơi đi vào Lâm Thánh Tiên vực.

------oOo------

Chương 1592: Là Tề Thiên Đại Thánh! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngồi Cân Đẩu Vân của Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá hiếu kỳ hỏi:

- Bệ Hạ, chúng ta là trực tiếp giết qua sao?

Tuy hắn hưng phấn, nhưng trên đường đã biết Bách Lý gia phái tới một vị Thánh Quân, thực lực của Thánh Quân, hắn rõ như ban ngày, đã từng gặp qua hai vị, Nam Dạ Tinh cùng Hoắc Trấn Dư.

Viên Hồng, Hậu Nghệ mới đến, đối với hết thảy đều cảm giác mới mẻ, đối mặt chiến tranh sắp đến, bọn hắn cũng có chút khẩn trương.

- Ừm, trẫm chính là Thiên Đế, làm sao có thể lén lút?

Tần Quân cười khẽ nói, nói đùa, cho dù không có Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không liền đầy đủ thu thập bọn họ.

Tôn Ngộ Không đã có được cảnh giới Cửu Thánh Quân, thực lực càng có thể đối cứng Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ, lại thêm Dương Tiễn Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên.

Lần này, Tần Quân là đánh toàn bộ Bách Lý gia!

Bách Lý gia muốn giết hắn, phải trả giá thảm trọng!

Từ vừa mới bắt đầu, Tần Quân liền không có nghĩ tới làm gì Bách Lý gia, nhưng Bách Lý gia quá bá đạo, không cho người khác có được Chí Tôn pháp nhãn.

- Đúng rồi!

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói, nói xong, hắn lườm Dương Tiễn một chút, ánh mắt có chút phức tạp.

Chẳng biết tại sao, hắn cảm thấy Dương Tiễn mạnh lên, thậm chí mạnh hơn Bồ Đề Tổ Sư cùng Như Lai, nhưng vô luận hắn hỏi thế nào, Dương Tiễn cũng không trả lời, để hắn rất phiền muộn.

Tốc độ của Cân Đẩu Vân cực nhanh, lướt qua từng tòa Tiên Sơn, sao trời, Đại thế giới, phóng về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Một bên khác.

Trên diễn luyện trận của Lâm gia Tiên Sơn, Bách Lý Chí Nam cùng một đám tu sĩ Bách Lý gia ngồi thành một hàng, phía trước quỳ mười tên đệ tử Lâm gia, bên cạnh là Lâm Xuyên và cao tầng Lâm gia, bọn hắn biểu lộ tái nhợt, tâm lý tràn đầy khuất nhục.

Chung quanh diễn luyện trận đứng đầy đệ tử Lâm gia, người đông nghìn nghịt, không có người nào mở miệng, đều trầm mặc, tuyệt vọng.

Nhìn tộc nhân của mình quỳ gối ở trước mặt người khác chờ chết, loại tâm tình này để bọn hắn vô cùng dày vò.

- Canh giờ đến, chém đi!

Bách Lý Chí Nam lười biếng nói.

Bọn hắn đã chém giết đệ tử Lâm gia liên tục mấy ngày, nhưng Tần Thiên Đế còn chưa xuất hiện, hắn cũng sắp mất đi kiên nhẫn, nghĩ Tần Thiên Đế chết ở trong Bát Hoang.

- Vâng!

Hồng Bào Thánh Nhân gật đầu nói, đang khi nói chuyện, nâng tay phải lên, chuẩn bị giết mười tên đệ tử kia.

Mười tên đệ tử bị dây thừng buộc chặt, bọn hắn nhắm mắt lại, run lẩy bẩy, khắp khuôn mặt là mồ hôi lạnh, rõ ràng cực sợ.

- Ta không muốn chết.

Một đệ tử chỉ khoảng 13 14 tuổi run giọng nói, để cho người ta đồng tình.

Ngay thời điểm Hồng Bào Thánh Nhân chuẩn bị xuất thủ, một âm thanh hét to truyền đến.

- Tần Thiên Đế tọa hạ Tề Thiên Đại Thánh đến, người mù Bách Lý gia hết thảy quỳ xuống cho ta!

Âm thanh của Tôn Ngộ Không nổ vang ở trong tinh không, làm cho cả Lâm gia Tiên Sơn sôi trào.

- Tần Thiên Đế đến rồi!

- Tề Thiên Đại Thánh! Là Tề Thiên Đại Thánh!

- Lâm gia được cứu rồi!

- Không nghĩ tới Tần Thiên Đế thật đến!

- Cái này có trò hay để nhìn!

Đệ tử Lâm gia hưng phấn không thôi, thậm chí có người vui đến phát khóc, mà ở chung quanh Lâm gia Tiên Sơn, các sinh linh cũng phấn chấn, bọn hắn tới nơi đây, không phải là muốn nhìn Tần Thiên Đế cùng Bách Lý gia tranh phong sao?

Hiện tại, Tần Thiên Đế đến rồi!

- Tần Thiên Đế.

Hoắc Trấn Dư đứng ở trên một đỉnh núi, từ hắn nơi này, có thể nhìn thấy tinh không ầm ầm sóng dậy cùng Lâm gia Tiên Sơn tráng lệ.

Bao quát đệ tử Lâm gia ở bên trong, mấy trăm vạn sinh linh đều nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Có đang chờ mong, có đang giễu cợt, cũng có đang thán phục.

------oOo------

Chương 1593: Chí Tôn pháp nhãn kinh khủng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tần Thiên Đế Tề Thiên Đại Thánh.

Bách Lý Chí Nam đột nhiên mở to mắt, trong mắt bắn ra hai đạo tinh quang, vô cùng doạ người.

Trước khi đến, hắn liền nghe nói qua Tề Thiên Đại Thánh dưới tay Tần Thiên Đế.

Diệt Thánh Môn!

Đồ Thiên Hổ Tông!

Trọng thương Thánh Quân Nam Dạ Tinh!

Chiến tích liên tiếp khiến cho danh tiếng của Tề Thiên Đại Thánh ở Nội vũ trụ đã khai hỏa, ẩn ẩn có tư thế thẳng bức Cửu Thánh Quân.

Nhưng hắn không sợ, cho dù biết Cửu Thánh Quân Nam Dạ Tinh bị đánh bại, hắn vẫn không để Tề Thiên Đại Thánh vào mắt.

Bởi vì bản thân hắn mạnh hơn Nam Dạ Tinh.

Huống chi, lần này hắn có chuẩn bị mà đến.

- Tề Thiên Đại Thánh? Dám mắng chúng ta người mù, còn không mau cút ra nhận lấy cái chết!

Một tên Thánh Nhân của Bách Lý gia gầm thét nói, lần này, Bách Lý gia hết thảy phái ra tám tên Thánh Nhân, mạnh nhất Bách Lý Chí Nam đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, đội hình như vậy, đủ để chống lại bất luận thế lực nhất lưu nào trong vũ trụ, thậm chí siêu thế lực nhất lưu.

Tu sĩ Bách Lý gia còn lại cũng đều phẫn nộ.

Chí Tôn pháp nhãn là kiêu ngạo lớn nhất của bọn hắn, lại bị Tôn Ngộ Không chửi thành người mù, bọn hắn sao có thể nhẫn?

Vừa dứt lời, một cây gậy kim sắc từ sâu trong tinh không kéo dài đến, tốc độ cực nhanh, oanh một tiếng, liền rơi vào trên Lâm gia tiên sơn, tinh chuẩn rơi vào trên diễn luyện trận, mười tên đệ tử Lâm gia tung bay ra ngoài.

Mấy người Bách Lý Chí Nam cũng cấp tốc tránh né, địa phương bọn hắn đứng đã bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng chọc ra một cái động lớn, bụi đất tung bay, đá vụn loạn xạ, toàn bộ Lâm gia Tiên Sơn đều đang lay động.

- Thật nhanh!

Các Thánh Nhân mồ hôi lạnh lâm ly, kém chút bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng nện vào.

Cùng lúc đó, Cân Đẩu Vân bắt đầu bay tới.

Tần Quân được các Thần Ma vây quanh, nhìn qua Lâm gia Tiên Sơn, hắn cười lạnh nói:

- Tạp chủng Bách Lý gia, trẫm ngay ở chỗ này, có bản lĩnh tới giết trẫm a!

Lấy Lâm gia áp chế, đủ Tần Quân xem thường bọn hắn!

Tần Quân tự xưng đế, chinh chiến bao nhiêu lâu, nhưng chưa bao giờ sử dụng tới thủ đoạn hạ lưu như thế.

Tiếng cười của hắn vang vọng tinh không, để không ít sinh linh tin phục.

Khí phách này, xứng với tên của hắn!

- Tiểu nhi cuồng vọng!

Bách Lý Chí Nam hừ lạnh nói, hai mắt khủng bố, bên trong phảng phất như có đồ vật gì đang cuộn trào.

Tay phải hắn vung lên, bảy tên Thánh Nhân ở bên cạnh trong nháy mắt động, đánh về phía đám người Tần Quân.

- Ngộ Không! Nguyên Bá! Diệt bọn hắn cho trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói, thoại âm rơi xuống, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá đồng thời thả người vọt lên.

Tôn Ngộ Không nhanh nhất, cấp tốc đi vào trước mặt các Thánh Nhân, nâng bổng đập tới.

Phanh...

Hai Thánh Nhân không kịp phản ứng, liền bị hắn nện bạo, trong đó một tên Thánh Nhân, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng không kịp đào thoát.

Cái này làm năm tên Thánh Nhân khác kinh hồn, đây là lực lượng gì?

Lý Nguyên Bá không chịu cô đơn, huy động Càn Khôn Xích quét tới, nhưng bị một tên Thánh Nhân cảnh hậu kỳ của Bách Lý gia bắt lấy, kiềm chế xuống.

Bách Lý Chí Nam thân như kinh hồng, Xuyên Toa Không Gian, tập đến trước mặt Tôn Ngộ Không, tay trái trống rỗng xuất hiện một thanh Loan Đao màu đen dài đến nửa trượng, muốn chặt đứt Tôn Ngộ Không.

- Tốc độ thật nhanh!

Tôn Ngộ Không run lên, nhưng bản năng phản ứng của hắn sao mà nhanh, hiểm hiểm tránh thoát công kích của Bách Lý Chí Nam.

Đại chiến trong nháy mắt bạo phát!

Mấy trăm vạn sinh linh xôn xao, các đệ tử Lâm gia chạy trối chết, bao quát Lâm Xuyên ở bên trong, nhao nhao thoát đi Lâm gia Tiên Sơn.

Vừa chiến đấu, Tôn Ngộ Không liền đánh nổ hai Thánh Nhân, trong đó một cái hình thần câu diệt, để người vây xem hô hấp dồn dập.

Truyền ngôn là thật!

Tề Thiên Đại Thánh đồ sát Thánh Nhân, như làm thịt gà giết chó!

Hoắc Trấn Dư cũng bị hù sợ, lần trước hắn ở Bát Hoang đã cảm thấy Tôn Ngộ Không bất phàm, lúc ấy bị Tôn Ngộ Không đánh cho cơ hồ không thở nổi, nhưng bây giờ từ người đứng xem nhìn Tôn Ngộ Không chiến đấu, ngay cả hắn thân là Thánh Quân cũng không khỏi cảm thán một câu.

Cực kỳ bá đạo!

Đương...

------oOo------

Chương 1594: Chí Tôn pháp nhãn kinh khủng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Chí Nam một đao chém Tôn Ngộ Không bay ra ngoài, chỉ thấy mắt hắn nổi lên kinh lạc, vô cùng huyết hồng, một đôi Chí Tôn pháp nhãn bắn ra hai đạo hắc quang kỳ dị, từng sợi hắc khí quấn quanh thân, khiến cho khí tức của hắn cực kỳ cường thế, thậm chí mạnh hơn Tôn Ngộ Không.

- Chí Tôn pháp nhãn.

Dương Tiễn thì thào nói, hắn cũng có Chí Tôn pháp nhãn, biết rõ Chí Tôn pháp nhãn lợi hại.

Lúc trước hắn chỉ là Thánh Nhân, không thể thi triển toàn bộ uy năng của Chí Tôn pháp nhãn, nhưng bây giờ, Chí Tôn pháp nhãn của hắn đã triệt để khai phát.

- Đôi mắt này có chỗ đặc thù gì?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, cùng cảnh giới, Bách Lý Chí Nam vậy mà không có bị Tôn Ngộ Không áp chế, để hắn có chút ngoài ý muốn.

Viên Hồng, Hậu Nghệ, Trưởng Tham Thương đều nhìn trợn mắt hốc mồm, bọn hắn là biết Tôn Ngộ Không lợi hại.

- Chí Tôn pháp nhãn có thể cho người sở hữu pháp lực vô thượng, thậm chí có thể lĩnh ngộ Quy Tắc lực, người này hẳn là lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc.

Dương Tiễn giải thích nói.

Pháp Tắc lực, chính là lực lượng chỉ Thánh Nhân mới có thể chưởng khống.

Mà Đại Đạo cao hơn Thiên Đạo, tự nhiên cũng cao hơn quy tắc.

Tần Quân cái hiểu cái không gật đầu.

Lúc này, Bách Lý Chí Nam lần nữa đánh Tôn Ngộ Không bay ra ngoài, áo bào bị pháp lực thổi đến phình lên phiêu động, diện mục hắn dữ tợn, lạnh giọng nói:

- Yêu Hầu! Để ngươi mở mang kiến thức một chút, Chí Tôn pháp nhãn mạnh như thế nào!

Đang khi nói chuyện, khí thế của hắn bắt đầu tăng vọt, Lâm gia Tiên Sơn rung động kịch liệt, toàn bộ sinh linh cảm giác như thân gánh núi lớn, vô cùng nặng nề.

- Giết hắn!

Tần Quân nói.

Dương Tiễn mở ra Chí Tôn pháp nhãn, một đạo hắc quang lấy tốc độ siêu việt hết thảy bắn ra.

Oanh...

Bách Lý Chí Nam đang thoả thuê mãn nguyện, muốn chém giết Tôn Ngộ Không, còn chưa kịp phản ứng, liền bị hắc quang bao phủ.

Một đạo hắc quang vắt qua mấy ngàn vạn dặm, treo cao ở trên Lâm gia tiên sơn, vô cùng hùng vĩ.

Mấy trăm vạn sinh linh sửng sốt, bao quát sáu tên Thánh Nhân khác của Bách Lý gia.

- Đã chết rồi sao?

Tần Quân nhẹ giọng hỏi, chém giết một tên Thánh Quân, không có hệ thống khen thưởng?

Chẳng lẽ nhiệm vụ hệ thống càng ngày càng hà khắc?

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Hắn đã hồn phi phách tán!

Viên Hồng, Hậu Nghệ cùng Trưởng Tham Thương nghe mà sững sờ, Bách Lý Chí Nam lúc trước còn hung uy ngập trời cứ như vậy vẫn lạc?

Tôn Ngộ Không đằng đằng sát khí cũng trợn tròn mắt.

Tinh không yên tĩnh.

Khi hắc quang tiêu tán, Bách Lý Chí Nam đã không còn thân ảnh, thậm chí ngay cả một sợi vải cũng không có.

Thánh Quân, vẫn lạc.

Oanh!

Tinh không chấn động, mấy trăm vạn sinh linh kinh hãi.

- Bách Lý Chí Nam chết rồi?

- Mới vừa rồi là ai ra tay?

- Không thấy được, là một thủ hạ ở phía sau Tần Thiên Đế.

- Chẳng lẽ là vị ba con mắt kia?

- Ông trời ơi! Bách Lý Chí Nam cứ thế chết đi? Ta nằm mộng sao?

- Chẳng lẽ Bách Lý Chí Nam ẩn tàng ở chỗ tối?

Người quan chiến đều không dám tin vào hai mắt của mình, Lâm Xuyên nghẹn họng nhìn trân trối, không ngừng nuốt nước miếng, trên mặt mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

Các Thánh Nhân, tu sĩ Bách Lý gia đồng hành càng lạnh lẽo, không dám động đậy.

Có thể phút chốc diệt sát Bách Lý Chí Nam, sẽ khủng bố như thế nào?

Bọn hắn không dám tưởng tượng

- Làm sao có thể.

Toàn thân Hoắc Trấn Dư run rẩy, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Dương Tiễn, lần trước gặp nhau, Dương Tiễn chỉ là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, bây giờ lại để hắn nhìn không thấu.

------oOo------

Chương 1595: Toàn bộ vẫn lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vừa rồi là vật gì?

Lý Nguyên Bá rùng mình thì thào nói, vừa rồi hắc quang nhanh đến ngay cả hắn cũng không kịp phản ứng.

Làm cho hắn sợ hãi nhất chính là, ngay cả Thánh Nhân cảnh viên mãn Bách Lý Chí Nam cũng bị miểu sát, nếu đổi lại hắn thì sao?

Tuyệt đối cũng là đường chết!

Lại liên tưởng đến lúc Hoang Thần nhìn thấy Dương Tiễn dị thường, hắn thầm kêu:

- Móa!

Khẳng định lại là Bệ Hạ để Dương Tiễn mạnh lên!

Tôn Ngộ Không cũng đoán được điểm này, hắn nhìn chòng chọc vào Dương Tiễn, trong lòng tràn đầy không cam lòng.

Vậy mà bị Dương Tiễn siêu việt!

Tuy quan hệ giữa hắn và Dương Tiễn đã trở nên tốt hơn, nhưng vẫn rất khó chịu.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì! Giết hết thảy Thánh Nhân còn lại!

Tần Quân nói, Bách Lý gia bởi vì hắn, giết bao nhiêu đệ tử Lâm gia, giết người thì đền mạng, thiên kinh địa nghĩa!

Lời vừa nói ra, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá giật mình tỉnh lại.

Mất đi Bách Lý Chí Nam ước thúc, Tôn Ngộ Không lần nữa hiện ra bộ mặt dữ tợn bạo lệ.

Lúc trước hắn không phải đánh không lại Bách Lý Chí Nam, chỉ là bị Chí Tôn pháp nhãn của Bách Lý Chí Nam đánh cho trở tay không kịp, cho nên tâm lý lửa cháy, muốn phát tiết.

Còn thừa sáu Thánh Nhân trong nháy mắt biến thành con mồi.

Bởi vì Bách Lý Chí Nam chết thảm, bọn hắn cũng không dám tái chiến tiếp, nhao nhao quay người đào tẩu.

Tôn Ngộ Không quơ gậy mà đến, nện bạo một Thánh Nhân.

Hắn quay người, tiếp tục đuổi đi.

Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm Dương Tiễn lần nữa bắn ra một đạo hắc quang, vượt ngang không gian, một tên Thánh Nhân bay xa nhất bị đánh cho hồn phi phách tán.

Tốc độ của Thánh Nhân sao mà nhanh, cho dù bay ra Lâm Thánh Tiên vực, vẫn khó mà may mắn thoát khỏi.

Tôn Ngộ Không đuổi theo lần nữa, những Thánh Nhân này phổ biến ở Thánh Nhân cảnh sơ kỳ cùng trung kỳ, căn bản ngăn không được hắn một gậy.

Tên Thánh Nhân cảnh hậu kỳ Bách Lý gia kia bởi vì trốn nhanh nhất, đã thân tử đạo tiêu.

Lý Nguyên Bá giương cánh bay lượn, cấp tốc đuổi kịp một tên Thánh Nhân, Càn Khôn Xích quét qua, đập trở về, Tôn Ngộ Không lại một gậy đập tới, khó thoát kết cục bạo thể.

Mấy trăm vạn sinh linh thấy mà trầm mặc.

Đó đều là Thánh Nhân của Bách Lý gia, vậy mà không có lực phản kháng chút nào.

Một trận chiến này đổi mới nhận biết của bọn hắn đối với Tần Thiên Đế.

- Tần Thiên Đế này cùng Bách Lý gia xem như triệt để đối mặt.

- Tần Thiên Đế đến cùng là Thần Thánh phương nào? Ngay cả Bách Lý gia cũng dám khiêu khích!

- Tề Thiên Đại Thánh thật tàn bạo.

- Con mắt người kia không phải là Chí Tôn pháp nhãn sao?

- Tần Thiên Đế xong đời, triệt để đắc tội Bách Lý gia!

Mấy trăm vạn sinh linh xì xào bàn tán, sợ chọc giận Tần Quân.

Bọn hắn đều có thể dự cảm được bão táp sắp xảy ra.

Sau trận chiến này, danh tiếng của Tần Thiên Đế lần nữa bò lên trên độ cao mới.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Bách Lý gia phẫn nộ! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ chém giết mấy người Bách Lý Chí Nam, đắc tội Bách Lý gia, song phương biến thành quan hệ đối lập không chết không thôi, nếu ký chủ diệt trừ Bách Lý gia hoặc để Bách Lý gia từ bỏ cừu hận, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, hai lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội nghe đạo, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội tử trung đỉnh phong!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân nở nụ cười, nhiệm vụ rốt cuộc đã đến!

- Bệ Hạ, toàn bộ Thánh Nhân của Bách Lý gia bị chém chết!

Dương Tiễn cười khẽ nói, cho dù cách cực xa, hắn cũng có thể nhìn thấy

tình hình chiến đấu.

Viên Hồng, Hậu Nghệ hoảng hốt, đường đường Thánh Nhân bị Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn liên trảm chín vị?

Trưởng Tham Thương vẫn kinh hãi nhìn Dương Tiễn.

Chẳng biết tại sao, hắn cảm giác Dương Tiễn vậy mà mạnh như đến, so với Bồ Đề Tổ Sư còn thâm bất khả trắc.

Như Hoang Thần mang đến cho hắn cảm giác.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá bay trở về, ánh mắt của bọn hắn đều nhìn Dương Tiễn.

- Ba con mắt, bây giờ ngươi là cảnh giới gì?

Lý Nguyên Bá nhịn không được hiếu kỳ, trước tiên mở miệng hỏi.

Mặc dù Tôn Ngộ Không không có nói chuyện, nhưng con mắt chăm chú nhìn Dương Tiễn, chờ đợi hắn hồi phục.

Dương Tiễn nhìn về phía Tần Quân, nhìn thấy hắn biểu tình tự tiếu phi tiếu, liền lĩnh ngộ, nhún vai cười nói:

- Siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh!

------oOo------

Chương 1596: Toàn bộ vẫn lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh?

Đó là cái cảnh giới gì?

Chẳng lẽ là lúc trước Huyền Đương nói tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh?

Ngắn ngủi mấy ngày, Dương Tiễn liền từ Thánh Nhân cảnh bão tố đến Đại Đạo Chí Tôn cảnh?

Bọn hắn vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt trở nên vô cùng nóng rực.

- Đi thôi, đi Lâm gia Tiên Sơn.

Tần Quân nói sang chuyện khác, một bộ cao thâm mạt trắc.

Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá chỉ có thể kềm chế hưng phấn, đi theo Tần Quân bay về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Cùng lúc đó, các đệ tử Lâm gia đều hoan hô lên.

- Những tạp chủng kia rốt cục chết!

- Từ nay về sau, ta đối với Tần Thiên Đế khăng khăng một mực!

- Hừ, nếu không có Tần Thiên Đế, chúng ta sẽ bị Bách Lý gia bức hiếp sao?

- Nếu không có Tần Thiên Đế, chúng ta khả năng bị Thiên Hổ Tông áp bách, Thạch Vô Song là cái tính tình gì, các ngươi không biết?

- Có Tần Thiên Đế làm chỗ dựa, Lâm gia chúng ta sẽ phát đạt!

Mấy chục vạn đệ tử Lâm gia hưng phấn không thôi, bao quát Lâm Xuyên cùng trưởng lão trong gia tộc.

Tần Thiên Đế bày ra thực lực đủ để chống lại Bách Lý gia, bọn hắn sao có thể không hưng phấn?

- Đi! Đi cung nghênh Tần Thiên Đế!

Lâm Xuyên kích động nói, lúc này mang theo một đám cao tầng Lâm gia bay về phía Tần Quân.

Hoắc Trấn Dư cũng bay về phía Tần Quân.

- Ha ha ha, Tần Thiên Đế quả nhiên lợi hại, Bách Lý Chí Nam ở trước mặt Dương huynh đệ, hoàn toàn không đáng chú ý.

Tiếng cười to của Hoắc Trấn Dư truyền vào trong tai đám người Tần Quân, để Tần Quân nhướng mày.

Lại là gia hỏa này.

- Nha, đi đâu cũng có thể gặp ngươi?

Tôn Ngộ Không hừ nói, rõ ràng không ưa Hoắc Trấn Dư.

Xa xa các sinh linh rất nhanh liền nhận ra Hoắc Trấn Dư.

Một trong Cửu Thánh Quân Hoắc Trấn Dư!

Tuy thực lực không bằng Bách Lý Chí Nam, nhưng ở trong Cửu Thánh Quân cũng là tồn tại năm vị trí đầu.

Lúc trước là hắn thả tin tức, nói Tần Thiên Đế ở trong Bát Hoang.

Nguyên lai bọn hắn thật quen biết.

- Thế nào, muốn giúp bằng hữu Thánh Quân của ngươi báo thù?

Tần Quân trêu tức hỏi, nói đến Hoắc Trấn Dư lúng túng không thôi, vội vàng khoát tay, cười nói:

- Sao có thể a, Thiên Đế ngươi có ân với ta, ta có thể nào vong ân phụ nghĩa?

Cửu Thánh Quân nghe giống như là đồng khí liên chi, kì thực minh tranh ám đấu, không ai phục ai.

- Đi qua nói chuyện đi!

Tần Quân gật đầu nói, chợt mang theo mọi người bay về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Cùng lúc đó, tin tức Bách Lý Chí Nam bị giết như gió lốc truyền đi mấy chục Tiên vực ở chung quanh, một trận bão táp sắp xảy ra.

Càng ngày càng nhiều Tiên vực vì thế mà chấn động.

Lấy Bách Lý Chí Nam cầm đầu tám Thánh Nhân, vậy mà không đến một nén nhang thời gian vẫn lạc toàn bộ!

Cái tên Dương Tiễn cũng bắt đầu lưu truyền ở Nội vũ trụ.

Vô số sinh linh cho là hắn siêu việt Thánh Nhân.

Mấu chốt nhất là Dương Tiễn còn nắm giữ Chí Tôn pháp nhãn, khiến cho sự kiện trở nên khó bề phân biệt.

Một bên khác, trong hành lang Lâm gia.

Tần Quân ngồi ở trên thủ tọa, hai bên trái phải là đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lâm Xuyên cùng cao tầng Lâm gia thì ngồi ở dưới.

- Lần này nếu không có Thiên Đế Bệ Hạ, Lâm gia chúng ta nguy rồi. Tiểu nữ thật là tìm được kết cục tốt.

Lâm Xuyên nâng chén cười nói, nói xong, uống một hơi cạn sạch.

Cao tầng còn lại cũng gật đầu, tán thưởng Lâm Ngọc Kỳ có phúc.

Tần Quân mỉm cười, tuy hắn không có cảm giác với Lâm gia, nhưng dù sao Lâm Ngọc Kỳ đã là Phi Tử của hắn, nên được Đại Tần thiên đình che chở.

------oOo------

Chương 1597: Thành tựu Chí Tôn Bá thể (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Việc này vốn bởi vì trẫm mà lên, các ngươi không cần phải khách khí,

ngày sau, Lâm gia các ngươi được Đại Tần thiên đình bảo hộ, không cần sợ hãi!

Tần Quân khoát tay cười nói, hắn tính toán có nên từ Lâm gia chọn lựa mấy người thiên phú không tệ kế tục hay không?

Các Thần Ma cũng có thể thu đồ đệ.

Trước mắt, hắn triệu hoán Thần Ma đã vượt qua trăm vị, lại thêm Thần Ma phó bản, tổng số đã đột phá hai trăm, trong đó không ít Thần Ma đã bắt đầu thu đồ đệ, khai tông lập phái.

Đối với cái này, Tần Quân cũng không bài xích, ngược lại ủng hộ.

Đại Tần thiên đình muốn cường thịnh, liền phải trăm hoa đua nở, hơn nữa hắn không thể một mực dựa vào hệ thống triệu hoán Thần Ma, cũng có thể bồi dưỡng cường giả bản thổ.

Đại Tần thiên đình?

Mấy người Lâm Xuyên đưa mắt nhìn nhau, bọn hắn làm sao chưa nghe nói qua cái tên này?

Hoắc Trấn Dư cũng âm thầm cân nhắc, ngẫm lại trước kia mình có nghe nói qua bốn chữ Đại Tần thiên đình hay không.

Sau đó, đám người Tần Quân được Lâm Xuyên an bài nghỉ ngơi.

Trở lại trong phòng, Tần Quân bắt đầu tu luyện.

Đạt tới Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, nhìn như cách Thánh Nhân cảnh rất gần, kì thực vẫn dài dằng dặc.

Một bên khác, Dương Tiễn bị Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá cuốn lấy.

Không hỏi ra nguyên nhân Dương Tiễn mạnh lên là không bỏ qua.

Dương Tiễn bất đắc dĩ, chỉ có thể trả lời:

- Đều là Bệ Hạ ban ơn, ngày sau các ngươi cũng sẽ có cơ hội, đừng hỏi nhiều.

Bọn hắn xuất sinh nhập tử nhiều năm như vậy, tình cảm vẫn rất sâu, cho dù cảnh giới viễn siêu Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá, hắn cũng không có sĩ diện.

Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá nghe xong, ngược lại càng thêm ngứa ngáy.

Nỗ lực tu luyện, không bằng một ân đức của Tần Quân, bọn hắn sao có thể bảo trì bình tĩnh?

Bất quá Tần Quân đã trở về phòng nghỉ ngơi, bọn hắn không tiện quấy rầy.

Sau đó mấy ngày, Lâm gia Tiên Sơn giành lấy cuộc sống mới, toàn gia khôi phục sinh khí.

Toàn bộ Lâm Thánh Tiên vực đều ở vào trong vui mừng, có Tần Thiên Đế che chở, địa vị của Lâm Thánh Tiên vực có thể nói là nước lên thì thuyền lên, đương nhiên, cũng có rất nhiều sinh linh sợ hãi, cũng may lúc đối mặt Bách Lý Chí Nam, thủ hạ của Tần Thiên Đế đều biểu hiện cường thế, để bọn hắn có lòng tin với Tần Thiên Đế.

Bách Lý Chí Nam vẫn lạc truyền đi càng ngày càng điên, càng ngày càng xa.

Nếu như là Thánh Quân còn lại, khả năng không có hiệu ứng như thế, nhưng Bách Lý Chí Nam khác biệt, hắn đại biểu cho Bách Lý gia.

Vô số ánh mắt bắt đầu nhìn chăm chú về phía Lâm Thánh Tiên vực.

- Chậc chậc, khi nào Bách Lý gia hành động?

- Tần Thiên Đế thật ngông cuồng, hoàn toàn là muốn chết, đắc tội Bách Lý gia, trong vũ trụ, sẽ không còn chỗ hắn dung thân!

- Thôi đi, người ta còn có thể tránh vào Bát Hoang!

- Bát Hoang? Hắn dám một mực tránh ở bên trong à?

- Ta cho rằng Tần Thiên Đế rất lợi hại? Cho dù là vạn cổ yêu nghiệt cũng không sánh được.

- Còn không phải dựa vào người của hắn, nói không chừng là công tử của thế lực thần bí nào đó, đệ tử hoàn khố mà thôi!

Các loại âm thanh lưu truyền trong tinh không, cái tên Tần Thiên Đế cùng Dương Tiễn này lưu truyền rộng rãi.

Mặc dù đại bộ phận đều là tiếng xấu, nhưng Tần Quân nhìn giá trị danh khí tăng vọt, mừng rỡ miệng không khép lại được.

Hiện tại giá trị danh khí đã đột phá 2000 tỉ!

Cho dù là Thần thông Khai Thiên Tích Địa của Bàn Cổ, hắn cũng có thể đổi!

- Hệ thống, đề cử Hỗn Độn Linh bảo thích hợp Lý Nguyên Bá!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, về phần Hỗn Độn Chí Bảo, đều quá đắt, hơn nữa không cần thiết.

Hỗn Độn Linh bảo đủ để tăng phúc chiến lực cho Thánh Nhân, Hỗn Độn Chí Bảo quá đắt đỏ, hắn dùng là đủ rồi.

Rất nhanh, trước mắt hắn xuất hiện một màn ánh sáng chỉ có hắn mới nhìn thấy.

------oOo------

Chương 1598: Thành tựu Chí Tôn Bá thể (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ma Lôi Song Chùy: Hỗn Độn Linh bảo, có được song thuộc tính Ma khí cùng Lôi điện, lực công kích vô cùng khủng bố, giá trị 6972 ức danh khí!

- Tinh Hoả Liệu Nguyên đao: Hỗn Độn Linh bảo, truyền thừa Viễn Cổ,

nghe nói là Đại Năng siêu việt Thánh Nhân chế tạo, giá trị sáu trăm năm mươi tỷ danh khí!

Tần Quân liếc nhìn Ma Lôi Song Chùy, ở trong ấn tượng của hắn, Lý Nguyên Bá vẫn là thích hợp Song Chùy.

- Cũng chỉ có hai cái?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hai cái này vẫn là bảo bối gần đây mới đổi ra.

- Đúng vậy, Lý Nguyên Bá thích hợp pháp bảo nặng nề, mà trong Hỗn Độn Linh bảo thích hợp hắn nhất đúng là Ma Lôi Song Chùy cùng Tinh Hoả Liệu Nguyên đao, Hỗn Độn Linh bảo còn lại cũng có thích hợp, nhưng không như nhị bảo này!

Hệ thống trả lời, để Tần Quân gật đầu, trực tiếp lựa chọn Ma Lôi Song Chùy.

Có thể làm cho hệ thống tôn sùng như thế, có thể thấy được Ma Lôi Song Chùy cùng Tinh Hoả Liệu Nguyên đao bất phàm.

Sau đó, hắn tiếp tục đọc qua Thần Thoại Thương Thành, ở trong thế giới hiện thực, mỗi ngày hắn đều sẽ làm như vậy, bởi vì mỗi ngày Thần Thoại Thương Thành đều sẽ đổi mới bảo bối.

- Chí Tôn Tinh Thạch đan, Chí Tôn Bá thể.

Tần Quân lại nhìn thấy Chí Tôn Tinh Thạch đan, để hắn không khỏi liên tưởng đến Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện.

- Chí Tôn Tinh Thạch đan: sau khi phục dụng, xương cốt cả người lột xác thành Chí Tôn Thuỷ Tinh Cốt, thành tựu Chí Tôn Bá thể, giá trị chín trăm bảy mươi tỷ danh khí!

Trong truyền thuyết, Chí Tôn Bá thể là thể chất khủng bố tuyệt luân, thậm chí từng có Đại Năng dựa vào Chí Tôn Bá thể hành hung Hỗn Độn sinh linh cùng cảnh giới.

Chí Tôn Bá thể cùng Chí Tôn pháp nhãn vốn là nhất thể, sau đó theo đời đời giao thế, dần dần phân hóa thành hai chủng tộc.

- Chậc chậc, cho trẫm một Chí Tôn Tinh Thạch đan.

Trên mặt Tần Quân lộ ra nụ cười giảo hoạt, Cực Viêm Ma Thần huyết mạch, Bất Diệt Thánh thân lại thêm Chí Tôn Bá thể, nhục thể của hắn mạnh cỡ nào?

Nếu hắn ở trước Bách Lý gia triển lãm Chí Tôn Bá thể, Bách Lý gia lại là tâm tình gì?

Tuy cái này có khả năng đắc tội Chí Tôn Thần Điện, nhưng hắn không sợ.

Sau đó hắn xoay tay phải lại, trong lòng bàn tay xuất hiện một viên thuốc lớn như ngón cái, như một viên Thuỷ Tinh.

Không do dự, hắn trực tiếp ném vào miệng.

Cái đồ chơi này giá trị chín trăm bảy mươi tỷ danh khí, so với đại bộ phận Hỗn Độn Linh bảo còn quý hơn.

Hắn ăn không phải thuốc, là tên tuổi!

Oanh!

Hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể sắp vỡ, Bất Diệt Thánh thân tâm pháp tự động vận chuyển, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả cao tốc xoay tròn, liên đới lấy Vận Mệnh Chi Luân cũng đi theo chuyển động.

Linh khí cuồn cuộn điên cuồng vọt tới, dẫn đến các Thần Ma nhao nhao mở mắt.

- Bệ Hạ đột phá?

Dương Tiễn xếp bằng ở trên giường, hiếu kỳ thì thào nói.

Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá cũng ngạc nhiên nghi ngờ, tốc độ tu luyện của Tần Quân đã rất khủng bố, hiện tại lại đột phá?

Viên Hồng, Hậu Nghệ thì cảm thấy một cỗ uy thế lớn lao.

Đã từng có lúc, Tần Quân ở trong mắt bọn hắn như hài đồng nhỏ yếu, bây giờ mạnh đến để bọn hắn không thể tưởng tượng nổi, để trong lòng bọn họ đắng chát.

Nương theo Chí Tôn Tinh Thạch đan tan ra ở trong cơ thể, Tần Quân chỉ cảm thấy huyết dịch khắp người đều đang thiêu đốt, bắp thịt xé rách, đau đớn khó mà hình dung để diện mục hắn vặn vẹo.

Linh khí bành trướng hình thành một luồng khí xoáy to lớn, càng lúc càng lớn, tựa như vòi rồng.

Toàn bộ Lâm gia đều cảm giác được linh khí dị thường, ánh mắt của bọn hắn đều nhìn về phía đình viện của Tần Quân.

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ có người đột phá?

- Cái hướng kia tựa như là đình viện của đám người Tần Thiên Đế.

- Thật mạnh, là khí tức Hiển Thánh!

- Tốc độ hấp thu linh khí này, quá mạnh a?

- Không đúng! Hẳn là đang luyện công!

Đệ tử Lâm gia nghị luận ầm ĩ, thậm chí bay vào không trung, vây vòi rồng linh khí lại, bọn hắn muốn nhìn một chút đến cùng là ai đang luyện công.

------oOo------

Chương 1599: Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bang đương... bang đương...

Chén trà trên bàn không ngừng nhảy lên, xà nhà cũng đang rung động, cả phòng ốc phảng phất như lúc nào cũng có thể sụp đổ, bụi đất theo khe hở xà gỗ rơi ra.

Giờ phút này quần áo của Tần Quân đã bị chấn thành vải, bên ngoài thân của hắn ẩn ẩn có tư thế biến thành tinh thạch, chiết xạ hàn mang, từng tia từng tia Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh.

Linh khí bị hắn hấp thu, khiến cho tu vi bắt đầu bay vọt, tuy cách Hiển Thánh cảnh trung kỳ còn rất xa, nhưng cũng tiến bộ cực nhanh.

- Loại cảm giác này….

Hai mắt Tần Quân nhắm chặt, tâm lý phấn chấn không thôi.

Hắn có thể cảm giác được nhục thân của mình đang lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng cường, Bất Diệt Thánh thân tâm pháp cao tốc vận chuyển.

Bất Diệt Thánh thân tầng thứ sáu chính là lấy lực chứng đạo, Tần Quân đã luyện thành, sớm đã ngộ được phương pháp thành Thánh.

Hiện tại hấp thu Chí Tôn Tinh Thạch đan, pháp lực cùng lực lượng của hắn đều tăng vọt.

Thể chất càng cải biến long trời lở đất.

Cực Viêm Ma Thần thêm Chí Tôn Bá Thể, Tần Quân chính là Cực Viêm Ma Thần mạnh nhất trong lịch sử, thậm chí có thể nói sáng tạo ra chủng tộc mới.

Tần Quân đang đi một lộ tuyến bá chủ trước nay chưa có.

Cùng loại với Hỗn Độn Ma Thai, nhưng Hỗn Độn Ma Thai không hấp thu được huyết mạch Cực Viêm Ma Thần cùng huyết mạch Chí Tôn Bá Thể.

Oanh một tiếng!

Xà nhà bỗng nhiên gãy, mảnh gỗ vụn bay loạn, gạch ngói vụn tất cả đều bị vén đi, vòi rồng linh khí xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tần Quân.

Giờ phút này hắn không lo được nhiều như vậy, chuyên tâm ở trong thuế biến.

Thân hình oanh sập giường, mặt đất không ngừng hạ xuống, các Thần Ma cả kinh lao ra khỏi phòng.

- Bệ Hạ đang làm gì?

Lý Nguyên Bá hiếu kỳ hỏi, nhìn thân ảnh Tần Quân hư không ngồi xếp bằng, hắn có chút tim đập nhanh.

Hắn là Thánh Nhân a!

Dương Tiễn nhìn chằm chằm Tần Quân, trầm giọng nói:

- Bệ Hạ tựa hồ luyện loại thể chất nào đó!

Sau đó hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, đồng tử phóng đại, trong miệng phun ra bốn chữ.

- Chí Tôn Bá Thể!

Mặt mũi chúng Thần Ma tràn đầy nghi hoặc, Chí Tôn Bá Thể là cái gì?

- Chí Tôn Bá Thể? Làm sao có thể! Đây không phải là thể chất trong truyền thuyết sao?

Trưởng Tham Thương kinh ngạc nói, truyền thuyết về Chí Tôn Bá Thể, cho dù là ở Huyền Đương vũ trụ cũng có lưu truyền.

Nó thậm chí còn mạnh hơn Chí Tôn pháp nhãn.

Cho dù là Chí Tôn Thần Điện trong Nội vũ trụ cũng có rất ít người có thể luyện thành công, một khi xuất hiện một tên Chí Tôn Bá Thể, đủ bằng mười Chí Tôn pháp nhãn!

Thánh Môn đệ nhất thiên tài Tây Cực Lương, liền luyện thành Chí Tôn Tinh Thạch thân, tương đương với có được tư cách luyện Chí Tôn Bá Thể, nghe nói Chí Tôn Thần Điện cũng đang quan sát hắn,sau khi Môn vẫn lạc, hắn liền thần phục Chí Tôn Thần điện.

Như thế nào cũng không nghĩ đến, Tần Quân vậy mà đột nhiên luyện thành Chí Tôn Bá Thể!

Cái này khiến Trưởng Tham Thương khó có thể tin.

- Đúng là Chí Tôn Bá Thể.

Ánh mắt của Dương Tiễn phức tạp nói, lĩnh ngộ Chí Tôn pháp nhãn, hắn cũng đồng thời thu được một số ký ức liên quan tới Chí Tôn Bá Thể, thậm chí Chí Tôn Bá Thể khủng bố.

- Truyền thuyết, ở trước đây thật lâu, Yêu Tộc độc bá, Nhân tộc chưa xưng bá chư thiên vũ trụ, có một người tên là Hạ Thần Võ, lấy Chí Tôn Bá Thể hoành hành chư thiên vũ trụ, chỉ huy Nhân tộc đi tới vị trí Đại Đạo chủ giác.

- Bây giờ, trong Nhân Tổ Tông Đường, bài vị của Hạ Thần Võ ở rất cao, mà người của Chí Tôn Thần điện cho rằng Hạ Thần Võ chưa chết, bởi vì cường đại hắn cả đời vô địch thủ, không có khả năng chết.

------oOo------

Chương 1600: Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trưởng Tham Thương nhìn chằm chằm Tần Quân mở miệng nói, nghe mà chúng Thần Ma tâm trí hướng về.

Cả đời vô địch thủ, nghe liền bá đạo!

Nơi này không phải Ngoại vũ trụ, Đại thế giới, mà là chư thiên vũ trụ!

- Hạ Thần Võ chính là một trong các Đại Đế đỉnh phong của Nhân tộc, cũng là vị Chí Tôn Bá Thể thứ nhất, đời sau của hắn cũng vì Nhân tộc cống hiến vô số, trong đó một vị hậu nhân tên là Chí Tôn Vô Địch, càng sáng tạo ra Chí Tôn pháp nhãn, Chí Tôn Vô Địch được vinh dự là tổ tiên cộng đồng của Bách Lý gia và Chí Tôn Thần Điện, thậm chí có người cho rằng Chí Tôn Vô Địch có thể so với Hạ Thần Võ, lời đồn đại rất nhiều, nhưng có một sự tình có thể khẳng định, luyện thành Chí Tôn Bá Thể, liền có tư cách vấn đỉnh mạnh nhất Nhân tộc.

Trưởng Tham Thương cảm thán nói, vô luận là Hạ Thần Võ, hay Chí Tôn Vô Địch, đều là tồn tại đã từng sừng sững ở Nhân tộc đỉnh phong, đều là Thần Thoại, để hắn ngưỡng mộ.

Các Thần Ma nghe mà nhiệt huyết sôi trào, Tôn Ngộ Không hiếu kỳ hỏi:

- Hạ Thần Võ có quan hệ gì tới Bệ Hạ hay không?

Tô Đế, Hoang Thần, Huyền Đương đều nói Tần Quân chính là Viễn Cổ Thiên Đế, thậm chí được Tù Mệnh Đế Tôn sùng bái, bị Tô Đế ca tụng là đối thủ duy nhất, hiện tại Tần Quân lĩnh ngộ Chí Tôn Bá Thể, không thể trách bọn hắn ý nghĩ kỳ quái.

Trưởng Tham Thương ngẩn người, không biết nói cái gì, tâm lý hơi hồi hộp một chút, chẳng lẽ Tần Quân thật có quan hệ với Hạ Thần Võ?

Cùng lúc đó, khí thế của Tần Quân lần nữa bò lên đỉnh điểm, Thiên Lôi cuồn cuộn tụ tập đến, bao phủ cả Lâm gia Tiên Sơn.

Giờ phút này, ngoại trừ đầu của Tần Quân, thì toàn thân biến thành tinh thạch, còn quấn quanh lấy Cực Đạo Viêm Hỏa, cực kỳ quái dị.

Tử diễm đồ văn ở giữa mi tâm lần nữa sinh động, tựa như một đoàn Hỏa Diễm màu tím đang nhảy nhót.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thành tựu Chí Tôn Bá Thể!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ Sử Thi... Vô Song Bá Thể! Nhiệm vụ tường trình: Chí Tôn Bá Thể chính là Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ sáng tạo, bởi vì ký chủ chính là Cực Viêm Ma Thần, luyện thành Chí Tôn Bá Thể, khiến cho Hạ Thần Võ cảm ứng, nếu ký chủ chiến thắng Hạ Thần Võ, thu hoạch được hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, hai lần cực hạn giác tỉnh, hai lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội tử trung đỉnh phong, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân ngẩn người.

Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ?

Người sáng tạo Chí Tôn Bá Thể?

Mẹ nó, còn nhiệm vụ Sử Thi!

Nói rõ Hạ Thần Võ cực mạnh, trẫm chỉ dùng một viên đan dược, dẫn xuất một nhiệm vụ Sử Thi?

Tần Quân im lặng, vừa định hỏi thăm Hạ Thần Võ là ai, vì sao phải chiến thắng Hạ Thần Võ, lúc này, một cỗ ký ức to lớn tràn vào óc hắn.

Oanh!

Ý thức của Tần Quân lâm vào trống không ngắn ngủi.

Sâu trong tinh không, một Cự Sơn lơ lửng, chung quanh trải rộng ức vạn thiên thạch.

Trên núi không có hoa cỏ cây cối, chỉ có từng tòa cung điện dày đặc.

Ở trên đỉnh Cự Sơn, đứng một thạch tượng cao trăm vạn trượng, thân hình khôi ngô, cho dù thấy không rõ khuôn mặt, cũng có thể để cho người ta cảm nhận được khí phách của hắn, phảng phất như chư thiên vũ trụ thu vào đáy mắt.

Dưới thạch tượng, có một cung điện cao mấy vạn trượng.

Trong điện, khoáng đạt vô biên, một đám người đang ngồi xếp bằng thành hai hàng, nhắm mắt không nói gì, trên vách tường cửa lớn trưng bày từng dãy nến đỏ, mỗi cây cao tới một trượng, số lượng hơn cả vạn.

Hoắc...

Tất cả ánh nến bỗng nhiên chập chờn.

- A? Chuyện gì xảy ra?

Một Hắc Bào lão giả đột nhiên mở mắt nói, hắn gầy yếu thấp bé, nhưng vừa mở mắt, khí thế ép tới không gian bốn phía vặn vẹo.

Những người còn lại cũng liên tiếp mở mắt, bọn họ đều là Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện, đều luyện thành Chí Tôn Bá Thể, từng cái vô cùng mạnh mẽ.

- Có người luyện thành Chí Tôn Bá Thể, không sai được!

Một nữ tử tóc đỏ thì thào nói, khuôn mặt mỹ lệ, người mặc Hôi Bào rộng rãi, phía sau in một bàn tay màu vàng óng.

- Chỉ cần có người luyện thành Chí Tôn Bá Thể, người mang Chí Tôn Bá Thể còn lại đều có thể cảm ứng được, chỉ không biết là địch hay bạn.

Hắc Bào lão giả trầm giọng nói.

------oOo------

Chương 1601: Vô Song chi kiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Người? Tại sao ta cảm giác không giống như là khí tức Nhân tộc?

Một tên nam tử tóc trắng cười lạnh nói, khuôn mặt hắn tuấn lãng, trên mặt có vài miếng Bạch Thuỷ Tinh, hốc mắt hãm sâu, cả người âm tà.

Hắn chính là Vũ Hàn, Chí Tôn Thần Điện Thất Điện chủ, thực lực mạnh mẽ, thường thường trợ giúp Chí Tôn Thần Điện thanh trừ đối lập, uy danh hiển hách.

Nghe được hắn nói, hơn mười vị Điện Chủ còn lại ánh mắt lóe lên.

Đại bộ phận thành viên của Chí Tôn Thần Điện đều là tu sĩ Nhân tộc, có rất ít sinh linh tộc khác luyện thành Chí Tôn Bá Thể.

Mỗi lần có Chí Tôn Bá Thể xuất thế, Chí Tôn Thần Điện đều sẽ phái Điện Chủ xuất động, hoặc là gia nhập Chí Tôn Thần Điện, hoặc chết.

- Lần này ai đi?

Hắc Bào lão giả trầm giọng hỏi, hắn là Nhất Điện chủ Mạc Nhược Hà, là người cầm quyền lớn nhất của Chí Tôn Thần Điện.

Cái tên Mạc Nhược Hà này, ở Nội vũ trụ là một truyền kỳ.

Sống vô số năm, từng vì Nhân tộc xông pha khói lửa, là một trong mấy tu sĩ sống lâu nhất đương thời.

Lời vừa nói, hơn mười vị Điện Chủ hai mặt nhìn nhau, bọn hắn có thể cảm nhận được khí tức kia không phải là Nhân tộc, nhưng tu vi ngay cả Thánh Nhân cảnh cũng không đạt tới, tự nhiên không muốn tốn công tốn sức.

- Để ta đi!

Thất Điện chủ Vũ Hàn cười nói, chỉ là nụ cười của hắn khiến người ta cảm thấy hắn có âm mưu khác.

Hắn mới mở miệng, Điện Chủ còn lại nhao nhao nói.

- Vũ Điện Chủ, ngươi lại muốn thu nạp cường giả? Lần này bất quá là tiểu gia hỏa Hiển Thánh cảnh.

- Thất Điện chủ quả nhiên là ai đến cũng không cự tuyệt.

- Vậy để hắn đi đi, dù sao đều là người của Chí Tôn Thần Điện.

- Lại là ngươi, sao ngươi đối với chiêu người sốt ruột như thế?

- Chẳng lẽ ngươi có mưu đồ khác?

Các Điện Chủ lao nhao, mặt Vũ Hàn lộ vẻ trào phúng, cũng không trả lời.

Mạc Nhược Hà mặt không biểu tình nói:

- Các ngươi có cảm giác Vô Song chi kiếp sắp đến hay không?

Lời vừa nói ra, toàn bộ đại điện trong nháy mắt yên lặng lại.

Vô Song chi kiếp!

Sắc mặt của tất cả Điện Chủ đều trở nên có chút ngưng trọng, bao quát Vũ Hàn ở bên trong.

Cái gọi là Vô Song chi kiếp, còn có tên là Vô Song Bá Thể.

Chí Tôn Bá Thể là một loại tồn tại đặc thù, không chỉ có thể cảm ứng được lẫn nhau sinh ra, còn phải cạnh tranh, mỗi một vị cường giả luyện thành Chí Tôn Bá Thể cần giao đấu lẫn nhau, một vị cuối cùng nhất thắng lợi, Chí Tôn Bá Thể đạt được thăng hoa, bước về con đường đỉnh phong.

- Vô Song chi kiếp, đã rất lâu không có phát sinh, trừ khi có hạng người kinh diễm lĩnh ngộ Chí Tôn Bá Thể, lần trước là bởi vì Nhất Điện Chủ, chẳng lẽ thời đại này có tồn tại có thể so với Nhất Điện Chủ?

Một tên Điện Chủ do dự nói, đối với bọn hắn mà nói, Vô Song chi kiếp sao mà xa xôi, cơ hồ là hư mộng.

Từ khi đám bọn hắn gia nhập Chí Tôn Thần Điện, Nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà cũng đã là truyền thuyết.

Chém Yêu đế, đạp Bát Hoang, hoành hành Cổ Thánh Đế Đạo!

Mạc Nhược Hà nhìn như cao tuổi, cũng từng kiêu ngạo không bị trói buộc.

- Lần trước Vô Song chi kiếp, ta thất bại, hiện tại ta lại cảm thấy khí tức đại kiếp tiến đến, các ngươi cẩn thận, nếu như Vô Song chi kiếp thật giáng lâm, tất cả Chí Tôn Bá Thể đều khó may mắn thoát khỏi.

Ánh mắt của Mạc Nhược Hà buông xuống, hững hờ nói, tựa như đang nói một sự tình không quan hệ tới mình.

Không có người chú ý tới đáy mắt của hắn có vẻ khác lạ.

Hắn một mực không nói, tại sao hắn lại thất bại ở trong Vô Song chi kiếp, cũng không nói hắn gặp ai.

Bởi vì hắn biết, một khi nói cái tên đó, toàn bộ Nội vũ trụ sẽ nhấc lên sóng to gió lớn.

Hơn mười vị Điện Chủ trầm mặc, bao quát Vũ Hàn ở bên trong, đều có

chút bất an.

Lâm gia Tiên Sơn.

Linh khí hình thành vòng xoáy đường kính đã đạt mấy trăm dặm, sóng gió quét sạch toàn thân, Lôi Vân đột nhiên tập hợp, tiếng oanh minh tựa như hung thú giấu ở trong mây gào thét.

Giờ phút này Tần Quân đã triệt để luyện thành Chí Tôn Bá Thể.

Khí thế cả người càng ngày càng mạnh, để Lâm gia Tiên Sơn rung động.

------oOo------

Chương 1602: Vô Song chi kiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồng thời, hắn đang xuất phát về phía Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

Vốn cho là không cách nào đột phá, nhưng không nghĩ tới Chí Tôn Bá Thể cực kỳ bá đạo, tốc độ nạp khí càng lúc càng nhanh, xương cốt trong cơ thể lại ngưng tụ ra rất nhiều Thánh Cốt.

Tần Quân từ từ mở mắt, da thịt như Băng Tinh, giữa mi tâm nhảy lên liệt diễm màu tím, Cực Đạo Viêm Hỏa như từng Hỏa Xà quay quanh thân, giống như Thần chi, khiến cho toàn bộ sinh linh vây xem nhìn trợn mắt hốc mồm.

- Đó là Chí Tôn Bá Thể?

- Chí Tôn Bá Thể? Làm sao Tần Thiên Đế lại luyện thành loại thể chất Viễn Cổ này?

- Nội vũ trụ đã có ít nhất ức năm chưa từng xuất hiện Chí Tôn Bá Thể mới, Tần Thiên Đế đến cùng có lai lịch gì?

- Trách không được hắn dám đối nghịch Bách Lý gia, nguyên lai phía sau Tần Thiên Đế là Chí Tôn Thần Điện!

- Không thích hợp, Chí Tôn Bá Thể của hắn cùng ta đã thấy có chút không giống.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, ngoại trừ đệ tử Lâm gia, còn có rất nhiều sinh linh không có rời đi, bọn hắn đều đang đợi Bách Lý gia trở về báo thù, không nghĩ tới Bách Lý gia còn chưa đến, Tần Thiên Đế trước luyện thành Chí Tôn Bá Thể.

- Thể chất thật cường hoành!

Tôn Ngộ Không híp mắt nói, hắn có thể cảm giác được, lực lượng thân thể của Tần Quân đã siêu việt Hiển Thánh cảnh.

Lúc này, hắn mới ý thức tới thiên phú của Tần Quân khủng bố.

Có thể làm cho Tô Đế coi là đối thủ duy nhất, Tần Quân ở thời kỳ đỉnh phong rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Thiên Lôi liên tiếp đánh xuống, rơi vào trên người Tần Quân, không có chút ảnh hưởng nào.

Tinh Thạch thân dần dần ngưng thực, dung nhập dưới da, đường cong bắp thịt rõ ràng, hoàn mỹ, có thể cảm giác được trong cơ thể hắn tích chứa lực lượng bạo tạc.

- Đây chính là Chí Tôn Bá Thể sao.

Tần Quân lẩm bẩm, vừa rồi hắn lĩnh ngộ một số chiến kỹ của Chí Tôn Bá Thể, có thể so với Thần thông, để hắn rất phấn chấn.

Chỉ là Chí Tôn Bá Thể này, liền để chiến lực của hắn tăng gấp bội!

Cho dù mới Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, hắn đã có tự tin vô địch dưới Thánh Nhân!

Thiên Lôi tiếp tục, phảng phất như muốn diệt trừ yêu nghiệt Tần Quân, làm các cao tầng Lâm gia chảy mồ hôi lạnh.

Đúng lúc này, một âm thanh từ sâu trong vũ trụ lướt đến.

Chính là tu sĩ Bách Lý gia, phần lớn người bọn hắn hai mắt như tinh thạch, tà mị lạnh lùng.

Chí Tôn pháp nhãn!

Người cầm đầu là một trung niên, mặc Thanh Đồng trọng giáp, áo choàng màu đen dài đến mấy trượng, dưới đầu khôi, diện mục dữ tợn, mặt mũi tràn đầy râu ria xồm xoàm, đồng dạng có một đôi Chí Tôn pháp nhãn.

- Là Bách Lý Trường Phong! Nghe nói hắn là tồn tại siêu việt Thánh Nhân!

- Ti... Bách Lý Trường Phong đến rồi!

- Bách Lý Trường Phong là chấp pháp tướng quân của Bách Lý gia, trên tay không biết dính bao nhiêu máu tươi.

- Xem ra Bách Lý gia là thật tức giận!

- Thật nhiều Chí Tôn pháp nhãn, những người này đều là trụ cột vững vàng của Bách Lý gia a!

Vô số sinh linh xôn xao, không nghĩ tới Bách Lý gia tới nhanh như thế.

Vừa lúc Tần Thiên Đế độ kiếp!

- Hắn là Tần Thiên Đế sao? Vậy mà đang Độ Kiếp!

Đôi mắt hổ của Bách Lý Trường Phong nhìn về phía Tần Quân, một giây sau, sắc mặt hắn trong nháy mắt kịch biến.

Làm sao có thể!

Bách Lý Trường Phong ở trong lòng kinh hô, Tần Thiên Đế vậy mà luyện thành Chí Tôn Bá Thể?

Đây chính là thể chất truyền thuyết mấy trăm triệu năm cũng khó ra một vị!

Mấu chốt nhất chính là, Chí Tôn Bá Thể tương khắc Chí Tôn pháp nhãn của Bách Lý gia bọn hắn.

- Chẳng lẽ Tần Thiên Đế là người của Chí Tôn Thần Điện?

Trong điện quang hỏa thạch, trong lòng Bách Lý Trường Phong suy nghĩ ngàn vạn, lửa giận càng ngày càng mạnh.

Trách không được Tần Thiên Đế lớn lối như thế!

Nguyên lai là Chí Tôn Thần Điện cho chỗ dựa!

Nghĩ đến đây, trong mắt Bách Lý Trường Phong tóe ra sát ý.

------oOo------

Chương 1603: Diệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bách Lý Trường Phong!

Sắc mặt của Trưởng Tham Thương biến hóa, hắn đã từng tới Nội vũ trụ, khi đó Bách Lý Trường Phong đã là Đại Năng, thay Bách Lý gia giết địch vô số, nổi danh vũ trụ.

Vô luận lúc trước, hay hiện tại, Bách Lý Trường Phong đều là tồn tại hắn ngưỡng vọng.

- Tu vi của người này đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

Dương Tiễn nhẹ giọng nói, để chúng Thần Ma giật mình, cũng may bọn hắn biết Dương Tiễn mạnh hơn, cho nên không có bối rối.

Tần Quân đang Độ Kiếp liếc qua bọn người Bách Lý gia, không thèm để ý chút nào.

Tự mình hưởng thụ lấy Thiên Lôi tẩy lễ.

Bách Lý Trường Phong hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục lửa giận trong lòng, lúc này vọt tới Lâm gia Tiên Sơn, khí thế như Hỗn Độn Hung Thú, để vô số sinh linh cảm giác như bị thứ gì đó đụng vào, nhao nhao lui nhanh.

- Tiểu tạp chủng! Chịu chết đi!

Bách Lý Trường Phong tựa như một Hùng Sư nổi giận, tiếng gầm gừ uy chấn tinh không.

Hai chùm sáng màu xanh da trời từ trong mắt hắn bắn ra, trong chớp mắt liền ngang qua mấy ngàn vạn dặm, muốn bắn giết Tần Quân.

- Hừ!

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, hai chùm sáng màu xanh da trời trong nháy mắt tiêu tán, vô cùng quỷ dị.

Bách Lý Trường Phong vội vàng dừng lại, kinh ngạc nhìn về phía Dương Tiễn, một giây sau hắn liền rùng mình.

Thần thức quét tới, Dương Tiễn mang đến cho hắn một cảm giác như gia chủ của Bách Lý gia, thâm bất khả trắc, để hắn sợ hãi.

- Hắn là Dương Tiễn?

Bách Lý Trường Phong khẩn trương nghĩ đến, hắn chú ý tới con mắt thứ ba của Dương Tiễn, dù chưa mở ra, nhưng trên huyết mạch áp chế để hắn không còn dám tiến lên.

Sau lưng một đám tu sĩ Bách Lý gia cũng mặc kệ nhiều như vậy, nhao nhao thi triển Pháp Thuật Thần Thông, trăm hoa đua nở, tất cả đều đánh về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Hào quang chiếu sáng tinh không, sáng chói duy mỹ.

Các sinh linh ở trên núi bị dọa đến run lẩy bẩy, thậm chí không kịp đào thoát.

Ngoại trừ Bách Lý Trường Phong, tu sĩ Bách Lý gia còn lại không có

người đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh.

Không cần Dương Tiễn xuất thủ, Tôn Ngộ Không một gậy quét tới, Hỗn Độn Tử Kim Bổng duỗi dài mấy chục vạn dặm, các loại pháp lực hồng lưu đều bị va nát, hóa thành Tiên Vụ bảy màu, vây quanh Lâm gia Tiên Sơn.

Một gậy này dọa sợ các tu sĩ của Bách Lý gia.

- Ban nãy là…

- Tề Thiên Đại Thánh! Gia hỏa này là Tề Thiên Đại Thánh!

- Thật mạnh, chí ít cũng là Thánh Nhân cảnh viên mãn, trách không được Bách Lý Chí Nam sẽ vẫn lạc.

- May mắn có Trường Phong tướng quân.

Các tu sĩ Bách Lý gia châu đầu ghé tai, một gậy này của Tôn Ngộ Không để bọn hắn không còn dám phớt lờ.

Bách Lý Trường Phong thì gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, nhìn thấy Tần Quân luyện thành Chí Tôn Bá Thể, hắn lại bất lực, cái này khiến hắn rất nổi nóng.

- Chí Tôn Bá Thể trong truyền thuyết tuyệt đối không bình thường! Hôm nay nhất định phải diệt trừ Tần Thiên Đế!

Bách Lý Trường Phong cắn răng, ánh mắt lần nữa nhìn về phía Dương Tiễn, một giây sau diện mục kinh hãi.

Chỉ gặp Dương Tiễn mở ra Chí Tôn pháp nhãn, theo dõi hắn, sát cơ vô tận từ bốn phương tám hướng đánh tới Bách Lý Trường Phong, để hắn lạnh cả người, không dám động đậy.

Lúc này tu sĩ Bách Lý gia còn lại mới phát hiện Tần Quân vậy mà luyện thành Chí Tôn Bá Thể, lập tức vỡ tổ.

Chí Tôn Bá Thể đối với Bách Lý gia mà nói, có thể nói là cấm kỵ.

Tuy tổ tông Chí Tôn Vô Địch cũng có Chí Tôn Bá Thể, nhưng bọn hắn

càng tin phụng Chí Tôn pháp nhãn, đối với Chí Tôn Bá Thể căm ghét cùng cực.

Bọn hắn cho rằng bởi vì Chí Tôn Bá Thể tồn tại, dẫn đến Chí Tôn pháp nhãn không hoàn mỹ.

Chí ít không phải mạnh nhất.

Hiện tại cừu địch Tần Thiên Đế vậy mà cũng là Chí Tôn Bá Thể, bọn hắn vừa giận lại hoảng.

- Trường Phong tướng quân, nhanh diệt trừ hắn a!

Một tên Thánh Nhân của Bách Lý gia thúc giục nói, không rõ vì sao Bách Lý Trường Phong đứng tại nguyên chỗ.

Các sinh linh quan chiến cũng đang nghi ngờ, lúc trước Bách Lý Trường Phong còn đằng đằng sát khí, hiện tại làm sao giống như choáng váng?

Trên một lầu các, Hoắc Trấn Dư cảm thán nói:

- Bách Lý Trường Phong, anh hùng cả đời, đáng tiếc.

Bách Lý gia còn đánh giá thấp Tần Quân.

Điều động Bách Lý Trường Phong đến, hoàn toàn là đưa đồ ăn.

Đúng lúc này, thân hình Dương Tiễn thoắt một cái, biến mất tại nguyên chỗ.

------oOo------

Chương 1604: Diệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xuất hiện lần nữa, đã giết tới trước mặt Bách Lý Trường Phong.

- Cái gì.

Bách Lý Trường Phong kém chút dọa đến hồn phi phách tán, bởi vì Dương Tiễn cách hắn không đến hai mươi phân, năm mắt tương đối, hắn trong nháy mắt đã mất đi tư duy.

Oanh...

Một chùm sáng màu đen thế không thể đỡ từ trong Chí Tôn pháp nhãn của Dương Tiễn bắn ra, chùm sáng trong nháy mắt tăng gấp bội đến vài trăm mét, chôn vùi Bách Lý Trường Phong, nguyên thần phá tán, Thánh Cốt hóa thành tro bụi.

Trong chốc lát, toàn bộ sinh linh trong tinh không dâng lên một tia bi ý.

Thiên Đạo Chí Thánh, tương đương với Thiên Đạo.

Thiên Đạo vẫn lạc, vạn vật rên rỉ.

Bách Lý Trường Phong vẫn lạc!

Vô số sinh linh thấy nghẹn họng nhìn trân trối, tinh không chỉ có tiếng sấm cùng tiếng oanh minh, phảng phất như thút thít vì một Thiên Đạo Chí Thánh vẫn lạc.

Các tu sĩ Bách Lý gia từng cái hóa đá, hoàn toàn không thể tin được một màn mình thấy.

Khí tức của Trường Phong tướng quân trong nháy mắt không còn.

Tần Quân đang Độ Kiếp mỉa mai cười một tiếng, một đám bò sát cũng dám tới giết hắn?

Coi như Bách Lý gia toàn quân đánh tới, hắn cũng không sợ!

Cùng lúc đó, Thiên Kiếp trên đỉnh đầu hắn bỗng nhiên tán đi, tụ tập về phía Bách Lý Trường Phong.

- Móa!

Tần Quân lập tức phiền muộn, hắn còn muốn mượn Thiên Kiếp thẳng tiến

Hiển Thánh cảnh trung kỳ.

Lúc này, chùm sáng màu đen vắt ngang qua tinh không tiêu tán, đã mất đi thân ảnh của Bách Lý Trường Phong.

Đáng thương một Thiên Đạo Chí Thánh, trước khi chết ngay cả một câu cũng không kịp nói.

Dương Tiễn quay đầu nhìn về phía các tu sĩ của Bách Lý gia ở phương xa, dọa đến bọn hắn vội vàng xoay người chạy trốn.

Đáng tiếc, bọn hắn bị Đại Đạo Chí Tôn để mắt tới, muốn chạy trốn chỉ có thể là hy vọng xa vời.

Oanh...

Lại là một chùm sáng màu đen từ mi tâm của Dương Tiễn bắn ra, quét ngang, bao phủ tất cả tu sĩ Bách Lý gia, gần trăm người, toàn quân bị diệt.

Đợt người thứ hai của Bách Lý gia, tới cũng nhanh, bị chết cũng nhanh.

Toàn bộ sinh linh còn chưa lấy lại tinh thần, chỉ có thể sững sờ nhìn thân ảnh thần uy của Dương Tiễn.

Tần Quân chậm rãi rơi xuống đất, thở ra một ngụm trọc khí.

Hóa thành Chí Tôn Bá Thể, để hắn cảm giác mình đạt được chất biến, toàn thân trên dưới tràn đầy lực lượng.

Thật lâu, tinh không oanh động.

- Ông trời ơi. Ta còn ở trong mộng sao?

- Ti...

Dương Tiễn rốt cuộc là ai, cái này không khỏi mạnh đến quá mức a?

- Bách Lý Trường Phong chết?

- Đoàn người Bách Lý gia xuất hiện vẫn chưa tới nửa nén hương thời gian

liền toàn thể vẫn lạc?

- Chết bao nhiêu Thánh Nhân.

- Sự tình làm lớn rồi, Bách Lý gia chắc chắn sẽ không bỏ qua!

Vô số sinh linh đều khiếp sợ nhìn về phía Dương Tiễn, bao quát Hoắc Trấn Dư.

Hắn liệu định Bách Lý Trường Phong hẳn phải chết không nghi ngờ, không nghĩ tới bị chết lưu loát như thế.

Mấu chốt nhất là tốc độ của Dương Tiễn, để hắn ngẫm lại cũng tim đập nhanh.

Có thể dễ dàng miểu sát Thiên Đạo Chí Thánh, chẳng lẽ Dương Tiễn là tồn tại có thể so với Thái Sơ Ma Tổ?

Các Thần Ma nhìn qua bóng lưng của Dương Tiễn, cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

- Lại để cho ba mắt ra vẻ ta đây!

Tôn Ngộ Không khó chịu hừ nói, chỉ là song quyền hắn nắm chặt bán rẻ hắn khiếp sợ.

Dương Tiễn lần nữa đổi mới nhận biết của hắn.

Loại tốc độ cùng pháp lực bực này, để hắn theo không kịp.

Các cao tầng, đệ tử Lâm gia phấn chấn không thôi.

Cho dù đối mặt Bách Lý Trường Phong, thủ hạ của Tần Thiên Đế vẫn cường thế như cũ, để bọn hắn cảm thấy an toàn trước nay chưa có, thậm chí có một loại cảm giác vinh diệu.

------oOo------

Chương 1605: Trương Đạo Nhai cùng Triệu Hàn Dao (1)

Dương Tiễn trở lại bên cạnh Tần Quân, không vui không buồn, phảng phất như chụp chết mấy chục con ruồi mà thôi, không có chút cảm giác thành tựu nào.

- Ba mắt, ngươi còn có thể lợi hại hơn nữa không?

Lý Nguyên Bá nhìn qua Dương Tiễn hỏi, nghe mà khóe miệng của Dương Tiễn có chút co lại, ném cho hắn một cái liếc mắt.

Tần Quân bẻ bẻ cổ, cười nói:

- Có Nhị Lang, cho dù Bách Lý gia dốc hết toàn lực, trẫm cũng không sợ!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... mối hận của Bách Lý Hồng Cương! Nhiệm vụ tường trình: Bách Lý gia gia chủ Bách Lý Hồng Cương cảm ứng được Bách Lý Trường Phong vẫn lạc, Bách Lý Trường Phong chính là tằng tôn tử của Bách Lý Hồng Cương, để hắn giận tím mặt, đối với ký chủ sinh ra sát ý cực hạn, nếu ký chủ có thể oanh sát Bách Lý Hồng Cương, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội hệ thống ân huệ, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân nở nụ cười.

Bách Lý Hồng Cương?

Bách Lý gia gia chủ!

Tới đi!

Đến cho trẫm khen thưởng!

Tần Quân chờ mong không thôi, nghĩ đến đằng sau một đoạn thời gian, Bách Lý Hồng Cương tự mình xuất động, sẽ không lại phái kẻ yếu đến đưa kinh nghiệm.

Tâm tình của hắn đắc ý, muốn tìm người giao đấu một phen, nhưng không có nhân tuyển thích hợp.

Các Thần Ma hoặc là cường đại đến hắn đánh không lại, hoặc là kém xa hắn, đều không thích hợp.

Về phần Lâm gia.

Được rồi, không khi dễ nhỏ yếu.

Tần Quân đột nhiên có chút buồn bực, vô địch tịch mịch, ai!

Cùng lúc đó, những sinh linh quan chiến kia nhao nhao truyền tin ra ngoài, bởi vì trong bọn hắn có không ít sinh linh là thám tử thám báo, đều là đến dò xét chiến báo mới nhất của Tần Thiên Đế cùng Bách Lý gia.

Bách Lý Trường Phong vẫn lạc tuyệt đối có thể chấn động toàn bộ Nội vũ trụ!

Bách Lý Trường Phong sống gần chục tỷ năm, đã từng là vạn cổ yêu nghiệt, sau khi thành Thánh càng là một đường hát vang, trở thành một trong những nhân vật mang tính tiêu chí của Bách Lý gia.

Dạng Đại Năng này, ở trước mặt Dương Tiễn không chịu nổi một kích.

Việc này tuyệt đối có thể nhấc lên phong vân của toàn vũ trụ.

Trước kia danh tiếng của Tần Thiên Đế chỉ ở trong gần trăm Tiên vực, mà Tiên vực của Nội vũ trụ xa xa không chỉ 100.

Vũ trụ vô tận, tên tuổi của Tần Thiên Đế chính thức lên đường.

Ngày đó, Lâm Xuyên chiêu cáo toàn bộ Lâm Thánh Tiên vực, cùng một chỗ chúc mừng Dương Tiễn thắng lợi.

Sự tình phát triển đến một bước này, Lâm gia bọn hắn đã trói chặt với Tần Quân.

Nếu Tần Quân bại, toàn bộ Lâm Thánh Tiên vực bọn hắn sẽ bị huyết tẩy.

Cũng may Dương Tiễn đủ mạnh, Tần Quân càng luyện thành Chí Tôn Bá Thể, để bọn hắn nghĩ lầm phía sau Tần Quân có Chí Tôn Thần Điện chỗ dựa.

Vô số năm qua, Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện đã trở thành kẻ thù truyền kiếp, có Chí Tôn Thần Điện làm chỗ dựa, bọn hắn như thế nào lại e ngại Bách Lý gia?

Tin tức càng truyền càng xa, càng truyền càng không hợp thói thường.

Dương Tiễn dần dần bị Yêu Ma Hóa.

Thậm chí có người nói, Dương Tiễn chính là con rễ ức vạn năm của Bách Lý gia, bị Tần Thiên Đế thu phục, chuyên tới trả thù Bách Lý gia, lời đồn đại nổi lên bốn phía, đủ loại.

Hưu! Hưu!

Hai tiếng xé gió quanh quẩn ở trong vũ trụ, tràn đầy khí tức túc sát.

Một người trong đó, rõ ràng là một trong Cửu Thánh Quân Nam Dạ Tinh.

Bay ở trước mặt hắn là một lão giả tóc bạc đồng nhan, mặc áo bào trắng, trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn lộ ra sát ý băng lãnh.

- Sư tôn, không bao lâu sẽ đến Lâm Thánh Tiên vực, chúng ta trực tiếp giết đi qua sao?

Nam Dạ Tinh hỏi, sư huynh đệ của hắn ngoại trừ Vân Mị Nương Nương, hết thảy bị thủ hạ của Tần Thiên Đế giết, tu vi của hắn tổn hao nhiều, thù này hắn có thể nào không báo?

- Tự nhiên.

Lão giả áo bào trắng trầm giọng trả lời, hắn thật vất vả bồi dưỡng được nhiều Thánh Nhân đệ tử như vậy, kết quả đều bị giết, làm sao có thể không giận?

Hắn đạo hiệu là Trương Đạo Nhai, sớm đã siêu việt Thiên Đạo.

------oOo------

Chương 1606: Trương Đạo Nhai cùng Triệu Hàn Dao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỗi một Ngoại vũ trụ đều có Thiên Đạo thuộc về mình, mà Nội vũ trụ lấy Đại Đạo làm quy tắc.

Trương Đạo Nhai ở trong Nội vũ trụ cũng cực kỳ nổi tiếng, sống vượt qua chục tỷ năm, bản thể là một gốc khô tùng, đã từng nhiều lần giảng đạo, lưu lại mỹ danh.

- Sư tôn, nếu không chúng ta chờ Bách Lý gia đến, lại cùng nhau ra tay?

Nam Dạ Tinh cẩn thận từng li từng tí nói, trên đường đi, hắn cũng nghe nói không ít chuyện.

Bách Lý Chí Nam, Bách Lý Trường Phong vẫn lạc để hắn tràn đầy hoảng sợ với Tần Quân.

Tuy Bách Lý Trường Phong xem như vãn bối của Trương Đạo Nhai, nhưng cũng là hạng người yêu nghiệt, cho dù chỉ là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ, cũng quá cường đại, lại bị Dương Tiễn miểu sát, để hắn đoán không ra thực lực của Dương Tiễn.

Hắn cũng không muốn thấy ngay cả sư tôn của mình cũng vẫn lạc ở dưới chân Tần Thiên Đế.

Trương Đạo Nhai liếc mắt nhìn hắn, làm hắn hơi cúi đầu.

- Dương Tiễn cường đại, vi sư làm sao không biết? Vi sư sẽ không phớt lờ.

Trương Đạo Nhai nhẹ giọng nói, ánh mắt có chút phức tạp.

Hắn gặp qua Bách Lý Trường Phong, thậm chí còn muốn thu làm đồ đệ, nhưng Bách Lý gia có tộc quy, không cho phép đệ tử Bách Lý gia bái người khác làm thầy.

Nam Dạ Tinh hổ thẹn, Trương Đạo Nhai trải qua quá nhiều sự tình, như thế nào bị phẫn nộ choáng váng đầu óc?

- Vi sư sẽ trước thăm dò một phen.

Trương Đạo Nhai đưa mắt nhìn phía trước, ai thán nói:

- Bách Lý Hồng Cương sẽ đến Lâm Thánh Tiên vực, Tần Thiên Đế luyện thành Chí Tôn Bá Thể, Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ khẳng định cũng tới, hẳn là long tranh hổ đấu, ngươi cho rằng Bách Lý gia có thể giúp chúng ta?

- Chỉ là Chí Tôn Thần Điện liền đủ bọn hắn dễ chịu, cho nên, Tần Thiên Đế vẫn phải do chúng ta đối phó!

Nam Dạ Tinh nghe mà hãi hùng khiếp vía, Bách Lý Hồng Cương sẽ đến?

Cho dù hắn thân là một trong Cửu Thánh Quân, cũng tiếp xúc không đến Bách Lý Hồng Cương, đây chính là nhân vật sống vô số năm, thậm chí còn lớn hơn Trương Đạo Nhai.

Còn có Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ, mỗi một vị đều siêu việt Thánh Nhân cảnh, đều luyện thành Chí Tôn Bá Thể, cùng giai không đối thủ.

Hai đại thế lực bao nhiêu năm không có va chạm kịch liệt giống như hiện tại.

Cùng lúc đó, một phương khác tinh không, cũng có một đám người bay về phía Lâm Thánh Tiên vực.

Một người trong đó anh tuấn tiêu sái, tóc dài bị một thanh Ngọc Kiếm buộc cách đỉnh đầu, vác ba thanh Đao Kiếm màu sắc khác nhau, người mặc trường sam, vạt áo như vũ mao, cả người thần tuấn như tiên.

Người này ở trong Nội vũ trụ tên tuổi cực lớn.

Đứng đầu Cửu Thánh Quân, Triệu Hàn Dao!

Hai sợi tóc tung bay theo gió, Triệu Hàn Dao nhìn về phía Tinh Hà tráng lệ, nhẹ giọng nói:

- Lần này tiến về Lâm Thánh Tiên vực, chúng ta trước đứng ngoài quan sát, không được đứng thành hàng!

Đồng hành có 16 sinh linh, một nửa là Nhân tộc, còn lại đều là Yêu Vương.

Bọn họ đều là thủ hạ tinh anh mà Triệu Hàn Dao bồi dưỡng, từng cái tu vi cường đại.

Mà tu vi của Triệu Hàn Dao cũng đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, nửa bước Thiên Đạo Chí Thánh.

- Chủ công, Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện tranh phong, chúng ta thật muốn dính sao?

Một Yêu Vương đuôi rắn thân người nhịn không được hỏi, rõ ràng trong lòng có sợ hãi.

Triệu Hàn Dao cũng không quay đầu lại nói:

- Không phải dính vào ân oán của bọn hắn, ta có tính toán khác, tạm thời không thể nói cho các ngươi biết.

Chúng thủ hạ hai mặt nhìn nhau, đều rất ngạc nhiên.

Tính cách của Triệu Hàn Dao bình thường rất đạm mạc, rất ít mưu cầu danh lợi đối với người nào đó hoặc là chuyện nào đó như thế.

Một tu sĩ che mặt bay ở sau cùng bỗng nhiên nói:

- Vừa lấy được Tiên Thuật truyền tin, Bách Lý Hồng Cương xuất quan, đang đánh tới Lâm Thánh Tiên vực.

Lời vừa nói ra, chúng sinh linh biến sắc.

Bách Lý Hồng Cương!

Đây chính là tồn tại quát tháo phong vân trong Nội vũ trụ!

------oOo------

Chương 1607: Oai thế của Bách Lý Hồng Cương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bách Lý Hồng Cương cũng xuất động, hắn mang theo bao nhiêu người?

Triệu Hàn Dao híp mắt hỏi, điểm này hắn đã sớm đoán được, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy.

- Mấy trăm vạn tu sĩ Bách Lý gia, vượt qua 50 Thánh Nhân.

Yêu Vương run giọng nói, nghe vậy, sinh linh còn lại thân thể đều lắc một cái.

Bách Lý Hồng Cương là động chân nộ sao?

Bách Lý gia đối với huyết mạch cực kỳ coi trọng, gần như không thu ngoại nhân, mấy trăm vạn tu sĩ đối với Bách Lý gia mà nói, cũng không phải số lượng nhỏ.

Mí mắt của Triệu Hàn Dao cũng không nhịn được nhảy một cái, thì thào nói:

- Xem ra sự tình nghiêm trọng hơn ta nghĩ nhiều.

Tu sĩ Bách Lý gia có thể ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, tu vi chí ít đều là Hiển Thánh cảnh!

Mấy trăm vạn Hiển Thánh, mấy chục vị Thánh Nhân!

Lại thêm nhân vật đỉnh phong vũ trụ Bách Lý Hồng Cương!

Tần Thiên Đế nguy rồi!

- Tiếp tục đi tới!

Triệu Hàn Dao thấp giọng nói, hai đầu lông mày lộ ra ý cười cổ quái.

Phảng phất sự tình huyên náo càng lớn, hắn càng cao hứng.

Lâm gia Tiên Sơn.

- Báo... Bách Lý Hồng Cương mang theo mấy trăm vạn tu sĩ, mấy chục vị Thánh Nhân đánh tới!

Trong hành lang Lâm gia, nghe đệ tử báo cáo, Lâm Xuyên cùng một đám cao tầng hãi hùng khiếp vía.

Bách Lý Hồng Cương!

Một tên trưởng lão nuốt một ngụm nước bọt nói:

- Bách Lý Hồng Cương cũng bị kinh động sao.

Bách Lý Hồng Cương đối với bọn hắn mà nói, đúng là Thần Thoại.

Lâm Xuyên khẩn trương đến chảy mồ hôi trán, Bách Lý Hồng Cương hưng sư động chúng như vậy, Tần Thiên Đế có thể đỡ nổi sao?

- Báo... Chí Tôn Thần Điện Thất Điện chủ mang theo mấy chục vạn thủ hạ chạy đến Lâm Thánh Tiên vực!

Lúc này, lại một tên đệ tử chạy vào, vội vàng hô nói, để tất cả cao tầng Lâm gia kinh hỉ.

- Chí Tôn Thần Điện quả nhiên cũng xuất động!

- Xem ra phía sau Tần Thiên Đế thật sự có Chí Tôn Thần Điện chỗ dựa.

- Nhưng so với Bách Lý gia, quy mô có phải nhỏ một chút hay không?

- Mặc dù Vũ Hàn là cường giả của Chí Tôn Thần Điện, nhưng có thể địch nổi Bách Lý Hồng Cương sao?

Bọn hắn nghị luận, Lâm Xuyên thở dài một hơi.

Nhưng trong lòng vẫn treo lấy một tảng đá lớn, hai quái vật khổng lồ giao

phong ở Lâm Thánh Tiên vực, thế tất sẽ sinh linh đồ thán.

Nếu Lâm gia gượng qua kiếp nạn này, nhất phi trùng thiên!

Trái lại, hết thảy đều kết thúc.

- Báo... Thánh Quân Triệu Hàn Dao cũng chạy về phía Lâm Thánh Tiên vực!

- Báo... Trương Đạo Nhai cùng Thánh Quân Nam Dạ Tinh tiến vào Lâm Thánh Tiên vực!

Lại có hai tên đệ tử chạy vào, từng cái tên quát tháo phong vân quanh quẩn ở trong hành lang.

- Trương Đạo Nhai cũng tới.

Thân thể Lâm Xuyên run lên, danh tiếng của Trương Đạo Nhai là có thể sánh vai Vũ Hàn, mặc dù không bằng Bách Lý Hồng Cương, nhưng đều là tồn tại cường đại.

Trẻ đánh không lại già nhảy ra!

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Nam Dạ Tinh từng bị Tề Thiên Đại Thánh đánh nổ nhục thân, Thánh Môn bị diệt, chẳng lẽ Trương Đạo Nhai là đến đây báo thù

- Đám người Thiên Đế đang làm gì?

Lâm Xuyên nhìn một tên đệ tử hỏi, cao tầng Lâm gia còn lại cũng quăng ánh mắt tới.

Đệ tử kia cẩn thận từng li từng tí nói:

- Vẫn như thường ngày, nghỉ ngơi ở trong viện.

Từ trên xuống dưới nhà họ Lâm đều khẩn trương không thôi, chỉ có đám người Tần Quân thờ ơ.

Lâm Xuyên nghe xong chau mày, chợt mặt lộ vẻ mỉm cười, phất tay ra

hiệu các đệ tử đi xuống.

- Phong vân tiến đến.

Trong đình viện, Tần Quân cùng chúng Thần Ma đang uống rượu nói chuyện phiếm, thưởng thức tinh không tráng lệ.

- Bệ Hạ, có thật nhiều khí tức mạnh mẽ đang chạy tới nơi đây.

Dương Tiễn nhẹ giọng cười nói, không thèm để ý chút nào.

Hắn là Đại Đạo Chí Tôn, tinh thông Đại Đạo chiến đấu, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Nội vũ trụ, không cần sợ ai?

Tôn Ngộ Không hừ hừ nói:

- Quản hắn đến bao nhiêu, đều phải chết!

Trưởng Tham Thương thì sầu lo nói:

------oOo------

Chương 1608: Oai thế của Bách Lý Hồng Cương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bách Lý Hồng Cương cũng tới, cho dù Dương Tiễn có thể ngăn cản, nhưng những người khác thì sao?

Hắn biết Tần Quân cùng Chí Tôn Thần Điện không có nửa xu quan hệ.

Thất Điện Chủ, Trương Đạo Nhai

Hắn nhìn lại Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không, không khỏi lắc đầu.

Tần Quân lung lay chén rượu, cười nói:

- Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện không phải đối thủ sao?

Dương Tiễn vốn là tồn tại vô địch cùng cảnh giới, lại thêm Đại Đạo chiến đấu, vượt cấp chiến đấu cũng không thành vấn đề.

Hắn cũng không tin Bách Lý Hồng Cương, Thất Điện Chủ, Trương Đạo Nhai đều có thể siêu việt Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Trưởng Tham Thương nói:

- Vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

- Vậy thì mời Hoang Thần hỗ trợ?

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nói.

Hoang Thần!

Lời vừa nói ra, ánh mắt bọn người Trưởng Tham Thương sáng lên.

Bách Lý gia cùng Chí Tôn Thần Điện liên thủ đều không làm gì được Hoang Thần, nếu mời được hắn, bọn người Bách Lý Hồng Cương hẳn phải chết.

- Nếu không ta đi Bát Hoang?

Lý Nguyên Bá vò đầu hỏi, hắn có thể cảm giác được một cỗ nguy cơ trước đó chưa từng có từ bốn phương tám hướng đánh tới, chỉ dựa vào Dương Tiễn, chỉ sợ không được.

- Không cần, ta có thể trực tiếp truyền âm vào Bát Hoang.

Dương Tiễn đạm mạc nói, là Đại Đạo Chí Tôn cảnh, Thần thông của hắn mạnh siêu việt Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không tưởng tượng.

Đừng nói Bát Hoang, truyền âm vào Huyền Dương vũ trụ cũng không thành vấn đề.

- Lấy thực lực của Hoang Thần, khi nào thì có thể chạy đến?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, rõ ràng đang tính cái gì.

- Một tức.

Dương Tiễn trả lời.

- Xem ra Bách Lý Hồng Cương không có đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh nha, lâu như vậy cũng không có đuổi tới Lâm Thánh Tiên vực.

Tần Quân bĩu môi nói.

Trưởng Tham Thương chần chờ nói:

- Không nhất định, dù sao hắn phải mang theo nhiều người như vậy.

Có đôi khi, trực tiếp giết địch không hết hận, lấy thế áp bách, đè sập tâm lý phòng tuyến của đối phương mới là thống khoái nhất!

Đổi lại những người khác, nghe được Bách Lý Hồng Cương mang theo đại quân đánh tới, những ngày này khẳng định như ngồi bàn chông, dần dần sụp đổ.

- Đã như vậy, chờ bọn hắn tới, lại gọi Hoang Thần đến.

Tần Quân cười khẽ nói, lần này, ai muốn đến giết hắn, hết thảy cũng đừng nghĩ rời đi!

Bách Lý Hồng Cương tính là gì!

Trương Đạo Nhai tính là cái gì!

- Vâng!

Dương Tiễn gật đầu nói, Chí Tôn pháp nhãn ở giữa mi tâm vừa mở liền khép lại, tựa như đang chờ mong quân địch tranh thủ thời gian đến.

Mọi người tiếp tục nâng cốc ngôn hoan, không có chút không khí khẩn trương nào.

Thời gian một nén nhang sau.

Một âm thanh hét to truyền đến:

- Tần Thiên Đế! Đi ra nhận lấy cái chết!

Oanh!

Toàn bộ Lâm gia Tiên Sơn lập tức sôi trào.

- Người nào ồn ào!

Lý Nguyên Bá giận mắng một tiếng, uy chấn tinh không.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... phản sát Trương Đạo Nhai! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ chém giết các đồ đệ của Trương Đạo Nhai, chọc giận Trương Đạo Nhai, dẫn đến Trương Đạo Nhai mang theo sát tâm đến đây, nếu ký chủ phản sát Trương Đạo Nhai, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân đang tĩnh tọa ở trong phòng mở to mắt.

Trương Đạo Nhai?

Muốn chết!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, chợt nhắm mắt, lười nhác ra ngoài.

Cùng lúc đó, Trương Đạo Nhai cấp tốc bay tới trước Lâm gia Tiên Sơn, nhìn xuống mấy chục vạn đệ tử Lâm gia ở phía dưới.

Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Trưởng Tham Thương bay lên, phương xa trong mỗi tinh cầu cũng bay ra vô số thân ảnh sinh linh, bọn hắn một mực chờ lấy, chính là vì xem kịch.

- Bản tôn không dám hiện thân, cũng dám càn rỡ?

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, Chí Tôn pháp nhãn đột nhiên mở ra, chùm sáng màu đen bắn ra, Trương Đạo Nhai còn không kịp nói câu thứ hai, trong nháy mắt liền bị dìm ngập.

------oOo------

Chương 1609: Ứng Long xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa...

Trương Đạo Nhai uy danh hiển hách mới xuất hiện liền bị miểu sát?

Vô số sinh linh thấy trợn cả mắt lên.

Thánh Quân Hoắc Trấn Dư thấy vậy mí mắt cuồng loạn, đối với Thánh Quân bọn hắn mà nói, Trương Đạo Nhai là tiền bối, Đại Năng chân chính.

Ở trước mặt Dương Tiễn lại không chịu được một kích?

Mặc dù chỉ là một phân thân, nhưng đủ để nhìn ra được chênh lệch của song phương.

Sâu trong tinh không.

Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh lơ lửng, giờ phút này sắc mặt của Trương Đạo Nhai vô cùng khó coi.

Toàn thân Nam Dạ Tinh run rẩy, mặt mũi tràn đầy không dám tin nhìn phương hướng Lâm gia Tiên Sơn.

Phân thân của sư tôn là có một nửa thực lực của bản thể, lại bị Dương Tiễn miểu sát, Dương Tiễn khủng bố như thế nào?

- Đại Đạo Chí Tôn!

Trương Đạo Nhai chậm rãi phun ra bốn chữ, sắc mặt tái xanh, trong mắt khó mà che giấu vẻ sợ hãi.

Hắn chính là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn, ngoại trừ đầu mục của tứ đại thế lực bá chủ, trong tinh không, hắn không e ngại bất luận kẻ nào.

Nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ tới, vậy mà ở nơi này gặp được một Đại Đạo Chí Tôn.

Thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, cơ hồ là tồn tại bất hủ!

Hắn còn chưa nghe nói qua Đại Đạo Chí Tôn nào vẫn lạc, chỉ là biến mất, truy tìm đỉnh phong cao hơn.

Nam Dạ Tinh nghe mà mê mang, Đại Đạo Chí Tôn là cái gì?

Chẳng lẽ là tồn tại siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh?

Nghĩ đến đây, tim của hắn đột nhiên lắc một cái, run giọng hỏi:

- Sư tôn, tiếp xuống….

Hắn còn chưa nói xong, một cỗ gió mạnh đột nhiên tập đến, hai người cả kinh quay đầu nhìn lại.

Dương Tiễn lại trống rỗng xuất hiện ở trước bọn họ, song phương cách xa nhau không đến một mét, rất gần, bọn hắn thậm chí có thể thấy rõ trong Chí Tôn pháp nhãn phản chiếu mình.

- Ngươi…

Nam Dạ Tinh dọa đến toàn thân cứng ngắc, hoảng sợ vô tận sinh ra.

Trương Đạo Nhai cũng âm thần kinh hãi, há to mồm nhìn Dương Tiễn, không biết nên nói cái gì.

Hắn có thể cảm giác được, nếu mình dám động một chút, tuyệt đối chết không có chỗ chôn!

Giờ phút này, hắn hối hận phát điên.

Mới đầu, hắn coi như cẩn thận, lấy phân thân đi dò xét Dương Tiễn.

Nhưng thực lực của Dương Tiễn viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Dương Tiễn cũng giống như hắn là Thiên Đạo

Chí Thánh cảnh viên mãn, thậm chí có khả năng mạnh hơn hắn một chút.

Kết quả lại nằm ngoài dự liệu của hắn.

- Muốn tính mệnh của Bệ Hạ nhà ta, các ngươi biết là gì hậu quả không?

Dương Tiễn nhẹ giọng hỏi, ba con mắt nhìn Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh, để toàn thân bọn hắn run rẩy.

Nơi này cách Lâm Thánh Tiên vực rất xa, bốn phía không có sinh linh, nếu không nhìn thấy, khẳng định sẽ để cho sinh linh chấn kinh.

- Dương Tiễn.

Trương Đạo Nhai kiên trì mở miệng, còn chưa nói xong, tay trái Dương Tiễn dò xét ra, chế trụ cổ của hắn, tay phải khóa cổ của Nam Dạ Tinh lại.

Hai sư đồ cứ như vậy bị Dương Tiễn bắt, nói không ra lời.

Thân hình Dương Tiễn thoắt một cái, biến mất tại nguyên chỗ.

Lâm gia Tiên Sơn, trên diễn luyện tràng.

Oanh! Oanh!

Hai bóng người trống rỗng xuất hiện, nện ở trên đất, bốc lên hai cột bụi.

Vô số sinh linh quét thần thức tới, muốn nhìn một chút đến cùng là ai.

Ngay sau đó, bọn hắn lập tức kinh ngạc.

- Trương Đạo Nhai cùng Thánh Quân Nam Dạ Tinh!

- Ông trời ơi. Xảy ra chuyện gì?

- Trương Đạo Nhai không phải vừa mới chết sao?

- Đó là phân thân! Không nghĩ tới Dương Tiễn nhanh như vậy liền bắt bọn hắn tới.

- Đây chính là Trương Đạo Nhai a, ta từ nhỏ nghe truyền thuyết của hắn lớn lên.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, hưng phấn không thôi.

Thủ hạ của Tần Thiên Đế Dương Tiễn đây là muốn nghịch thiên a!

------oOo------

Chương 1610: Ứng Long xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từng cường giả uy danh lan xa bị hắn chém giết, đây là con đường thông hướng Chí Tôn?

Lâm Xuyên cùng cao tầng Lâm gia há to mồm, nửa ngày không bình tĩnh nổi.

Lúc trước bọn hắn còn lo lắng, không nghĩ tới Trương Đạo Nhai ở trước mặt Dương Tiễn, vẫn như gà chó, tiện tay đồ tể.

- Muốn thương tổn Bệ Hạ nhà ta, hạ tràng là như vậy!

Dương Tiễn đưa tay, lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, trầm giọng nói, nghe mà vô số sinh linh chấn minh.

Ngay sau đó, Dương Tiễn nâng đao rơi xuống.

Cường quang tóe ra, giống như quang mang lúc vũ trụ đại bạo tạc, để vô số sinh linh nhắm mắt.

Bao quát đám người Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá ở bên trong.

Không có âm thanh nổ to.

Không sóng không gió.

Vô thanh vô tức.

Cường quang tiêu tán, toàn bộ sinh linh trừng mắt nhìn lại, chỉ thấy trên diễn luyện tràng lộ ra hai cái hố sâu, không thấy thân ảnh của Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh nữa.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... phản sát Trương Đạo Nhai! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Thánh Quân sát ý! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma phó bản, một lần Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, bốn cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân nở nụ cười.

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán!

Tần Quân không chút do dự phân phó nói, hai lần cực hạn giác tỉnh có thể cho Viên Hồng cùng Hậu Nghệ thử một chút.

Viên Hồng rất khó siêu việt Tôn Ngộ Không, nhưng Hậu Nghệ không giống.

Không chỉ là Đại Vu, ở trong thần thoại càng có truyền thuyết Đế Vương, thiên phú tuyệt đối rất mạnh.

Ở Tần Quân xem ra, chí ít không kém Thuấn Đế chuyển thế Hạng Vũ!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Hạnh Tiên, đến từ Tây Du Ký, phải chăng triệu hoán lần nữa?

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Tần Quân hy vọng có thể triệu hoán được mạnh một chút, Thánh Nhân cũng không tệ, cho dù phản bội, Tần Quân cũng sẽ hắn bắt về.

Cùng lúc đó, Dương Tiễn chậm rãi bay trở về đình viện, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá vây quanh hắn, không ngừng khích lệ.

Không thể không nói, Dương Tiễn biểu hiện xác thực cường thế, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng bội phục.

Các sinh linh ở phía ngoài thì bắt đầu truyền tin.

Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh bị Dương Tiễn chém giết!

Tin tức này so với lúc trước Bách Lý Trường Phong vẫn lạc còn muốn rung động.

Bọn hắn không khỏi kinh hô, chẳng lẽ Dương Tiễn là một vị Chí Tôn nào đó trong thần thoại?

Tần Thiên Đế là ai?

Có thể làm cho Dương Tiễn ủng hộ như thế, Tần Quân tuyệt đối không đơn giản.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Ứng Long, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Ứng Long!

Tần Quân do dự, Ứng Long có rất nhiều truyền thuyết, hiệu lực cho Hoàng Đế Hiên Viên, cùng Hạn Bạt mến nhau, càng có trảm Xi Vưu Khoa Phụ, truyền thuyết cầm Vô Chi kỳ, thực lực có lẽ không tính đỉnh tiêm trong thần thoại, nhưng sau khi cực hạn thức tỉnh, hẳn là rất mạnh.

Thôi được rồi!

- Liền triệu hoán Ứng Long, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Ứng Long.

- Ứng Long, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thuận Thiên phù hộ kỳ phụ Ứng Long thần!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Ngũ Phương đạo pháp!

- Thần thông: Vân Vũ lôi đình! Hoàng Long thân! Phiên Vân Phúc Vũ! Bá Long Vô Cực!

- Độ trung thành: 91 (max trị số 100)!

Độ trung thành 91, cũng không tệ lắm.

Đối với Ứng Long, Tần Quân vẫn rất ưa thích.

Thường nói, rắn tu ngàn năm thành Long, Long tu năm trăm năm thành Giác Long, Giác Long lại tu ngàn năm thành Ứng Long.

Ứng Long ở trong Long tộc địa vị cực cao, thậm chí thường xuất hiện trong không ít văn miếu.

------oOo------

Chương 1611: vô song Sát Tinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chỉ định triệu hoán Nam Cực Tiên Ông trạng thái đỉnh phong! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân triệu hoán xong Ứng Long, tiếp tục triệu hoán.

Cái tên Nam Cực Tiên Ông này, đối với con cháu Hoa Hạ hậu thế mà nói, như sấm bên tai.

Thường thường liên hệ hắn cùng Thọ Tinh với nhau.

Đồng thời, Nam Cực Tiên Ông chính là đại đệ tử của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, thực lực thâm bất khả trắc.

Thánh Nhân đại đệ tử, khẳng định không đơn giản.

Tỷ như Huyền Đô, Đa Bảo đạo nhân, đều là nhân vật cường hoành.

Tam Thanh tự cho mình thanh cao, chắc chắn sẽ không thu đệ tử thiên phú bình thường.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Nam Cực Tiên Ông!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở rơi xuống, bảng thuộc tính cũng theo đó nhô ra.

- Nam Cực Tiên Ông, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Xiển Giáo Thủ Đồ! Nam Cực Chân quân! Thọ Tinh!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Trường Sinh Đại Pháp!

- Thần thông: Trường Sinh Tiên Đào! Đạo pháp trường hà! Trích Tinh chuyển nguyệt! Nhật Nguyệt càn khôn! Hóa Thần Kiếm Phách!

- Pháp bảo: Trường Sinh Thần Trượng!

- Độ trung thành: 87 (max trị số 100)!

Tần Quân hài lòng thu hồi bảng thuộc tính của Nam Cực Tiên Ông, chợt từ trên giường đứng dậy.

- Viên Hồng, Hậu Nghệ, tiến đến.

Thanh âm của hắn xuyên qua cửa phòng, truyền đến trong đình viện.

Để Viên Hồng cùng Hậu Nghệ ngẩn người, nghi ngờ liếc nhau, sau đó đi tới phòng ốc của Tần Quân.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Trưởng Tham Thương đều vây quanh Dương Tiễn, đối với cái này cũng không có quan tâm kỹ càng.

Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh vẫn lạc, khiến cho tinh không một mực ở vào trong ồn ào, nhất là đệ tử Lâm gia phấn chấn nhất, đối với Tần Quân cùng Dương Tiễn có thể nói quỳ bái.

- Trương Đạo Nhai chết đi, xem ra Dương Tiễn có thể đối kháng Chí Tôn Thần Điện Thất Điện Chủ cùng Bách Lý Hồng Cương!

- Dương Tiễn quá mạnh, trách không được Tần Thiên Đế không có sợ hãi!

- Cái này có trò hay để nhìn, Dương Tiễn đại chiến Bách Lý Hồng Cương, ai sẽ càng hơn một bậc?

- Khẳng định là Bách Lý Hồng Cương, đây chính là Bách Lý gia gia chủ, nhân vật bất hủ a!

- Thất Điện Chủ Vũ Hàn, còn không bằng Trương Đạo Nhai, hiện tại chỉ nhìn Bách Lý Hồng Cương cùng Dương Tiễn ai mạnh!

Các sinh linh kích động khó nhịn, đại chiến giống như vậy đã thật lâu không có phát sinh.

Mạnh như Trương Đạo Nhai cũng vẫn lạc, phảng phất như đại kiếp tiến đến.

Trong phòng.

Tần Quân nhìn Viên Hồng cùng Hậu Nghệ cười hỏi:

- Có muốn mạnh lên không?

Viên Hồng xem như một trong mấy Thần Ma lúc đầu đi theo hắn, năm đó ở vùng đất Vô Chủ, Viên Hồng là chiến tướng mạnh nhất của hắn, như Dương Tiễn hiện tại, Thần cản giết Thần, Ma cản giết Ma.

Hiện tại Tần Quân dự định để hắn cực hạn giác tỉnh.

Hỗn Thế Tứ Hầu!

Thông Tí Viên Hầu, cầm nhật nguyệt, nắm Thiên Sơn, phân biệt hưu cữu, càn khôn ma lộng!

Nghe liền trâu bò!

Hậu Nghệ càng không cần phải nói, truyền thuyết Xạ Nhật, vạn cổ lưu truyền.

Viên Hồng cùng Hậu Nghệ nghe xong, lập tức kích động lên, lúc này quỳ xuống, cùng kêu lên nói:

- Nguyện ý!

Mấy người bọn hắn chờ một ngày này, đã đợi rất lâu.

Được Tần Quân chọn trúng đến Nội vũ trụ, bọn hắn liền đoán được một ngày này, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy.

- Hệ thống, để Viên Hồng cùng Hậu Nghệ cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, đỉnh đầu xuất hiện lỗ đen, cấp tốc hút Viên Hồng cùng Hậu Nghệ vào trong đó.

Tuy sau khi hai vị Thần Ma cực hạn thức tỉnh, vẫn không thể trở thành Thần Ma mạnh nhất trước mắt, nhưng ít ra cũng có thể thành Thánh, ở trong Nội vũ trụ có thực lực hoành hành một phương.

Cùng lúc đó.

Bên kia tinh không, mấy trăm vạn tu sĩ trùng trùng điệp điệp phi hành, sinh linh dọc đường cả kinh nhao nhao tránh né.

Bách Lý Hồng Cương đứng ở trên đỉnh một chiếc Linh chu, Hắc Văn bào màu trắng tung bay theo gió, thân hình hắn thẳng tắp, tóc dài như Hùng Sư rơi ở sau đầu, hai mắt khác biệt với những Chí Tôn pháp nhãn khác, cũng không phải thạch thủy tinh, mà giống như Hắc Thuỷ Tinh, dày đặc đáng sợ.

Nhìn qua phía trước, Bách Lý Hồng Cương mặt không biểu tình, nhưng tất cả mọi người ở bốn phía đều có thể cảm giác được một cảm giác áp bách khiếp người, để linh hồn của bọn hắn run rẩy.

- Tần Thiên Đế, Dương Tiễn, lão phu muốn để các ngươi sống không bằng chết!

------oOo------

Chương 1612: vô song Sát Tinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Hồng Cương thì thào nói, tuy hắn có thật nhiều tằng tôn, nhưng Bách Lý Trường Phong là hắn từ nhỏ nhìn lớn lên, đồng thời cũng là một trong các thiên tài đỉnh tiêm của Bách Lý gia.

Lại bị một gia hỏa lai lịch không rõ chém giết, cái này khiến Bách Lý Hồng Cương cảm thấy nhục nhã.

- Gia chủ, chiến báo mới nhất, Trương Đạo Nhai cùng Nam Dạ Tinh bị Dương Tiễn chém giết, hồn phi phách tán, nguyên thần cũng không có đào thoát!

Một tên đệ tử Bách Lý gia bay tới, trầm giọng nói.

Trương Đạo Nhai bị giết?

Bách Lý Hồng Cương nhíu mày, tuy hắn không quen Trương Đạo Nhai, nhưng tốt xấu gì cũng nghe qua cái tên này vô số năm.

Hơn nữa hắn biết tu vi của Đạo Trương Đạo Nhai, Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn!

Chẳng lẽ Dương Tiễn cũng là Đại Đạo Chí Tôn?

Bách Lý Hồng Cương nghĩ đến đây, phản ứng đầu tiên là không tin.

Thành tựu Đại Đạo Chí Tôn sao mà khó, trong lịch sử Bách Lý gia bọn

hắn, cũng chỉ mấy người đạt tới Đại Đạo Chí Tôn.

Mạnh nhất đúng là Chí Tôn Vô Địch.

Nhưng nếu thật thì sao?

Chân mày của Bách Lý Hồng Cương nhíu chặt hơn, lúc nào Chí Tôn Thần Điện ra dạng nhân vật này?

Hắn biết, trong Chí Tôn Thần Điện có một vị Đại Đạo Chí Tôn.

Đúng là Nhân tộc truyền kỳ, Nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà!

Nghĩ thì nghĩ, nhưng hắn không có để đại quân dừng lại.

Cho dù Dương Tiễn thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, hắn cũng phải chém giết!

Thù này không báo, ngày sau Bách Lý gia còn lăn lộn thế nào?

Nghĩ xong, ánh mắt của Bách Lý Hồng Cương trở nên ngoan lệ.

Bên kia tinh không.

Vũ Hàn mang theo mấy chục vạn cường giả bay về phía Lâm Thánh Tiên vực.

Tuy thành viên của Chí Tôn Thần Điện ít, nhưng mỗi một vị Điện Chủ đều bồi dưỡng tiểu thế lực của mình, mấy chục vạn đại quân này là thủ hạ của Vũ Hàn, cho dù là Mạc Nhược Hà cũng không thể nhúng tay.

Vũ Hàn đứng ở trên một thanh vũ phiến to lớn, hai tay đặt ở sau thắt lưng, rất có phong thái Trích Tiên.

- Điện Chủ, Trương Đạo Nhai bị Dương Tiễn chém, nghe nói không hề có lực hoàn thủ.

Một tên tráng hán đầu Hổ bay tới bên cạnh Vũ Hàn, chắp tay nói.

Lời vừa nói ra, Vũ Hàn động dung, trầm giọng hỏi:

- Chuyện này là thật?

Đáy lòng của hắn nhấc lên sóng biển ngập trời, hắn từng giao thủ qua với Trương Đạo Nhai, nhưng không muốn người biết.

Hắn bại, hơn nữa bị bại không chút oan uổng nào.

Trương Đạo Nhai cực mạnh, lại bị Dương Tiễn giết?

Hắn chỉ cảm thấy hoang đường.

Tần Thiên Đế đến cùng là Thần Thánh phương nào?

Có thể nắm giữ cường giả như vậy, bối cảnh của Tần Thiên Đế khẳng định siêu nhiên, tuyệt không phải đại thế lực ở Nội vũ trụ.

- Chẳng lẽ hắn đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

Vũ Hàn nhíu mày nghĩ, càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Hắn đột nhiên mê mang, có nên tiếp tục tiến đến Lâm Thánh Tiên vực hay không.

Bởi vì hắn cảm thấy Lâm Thánh Tiên vực chính là Luyện Ngục.

- Ta không đối địch với hắn, đi trợ giúp hắn, nói không chừng có thể bởi vậy kết giao.

Vũ Hàn hít sâu một hơi, cải biến ý nghĩ trong lòng.

Vốn là muốn thu nạp Tần Thiên Đế, hiện tại chỉ muốn tới kết giao.

Hắn cùng Tần Thiên Đế không có cừu hận, tự nhiên không muốn gây thù hằn.

- Điện Chủ, Nhất Điện Chủ truyền tin, lệnh ngươi nhanh chóng trở về!

Lúc này, lại một tu sĩ bay tới, gấp giọng nói.

Trở về?

Vũ Hàn ngẩn người, lúc này nói:

- Ta đã gần đến Lâm Thánh Tiên vực, có thể nào trở về?

Hiện tại hắn tràn đầy hứng thú với Tần Quân, sao có thể từ bỏ?

- Nhất Điện Chủ nói, Tần Thiên Đế chính là Sát Tinh trong Vô Song chi kiếp, quyết không thể dính vào.

Tu sĩ thận trọng nói, sợ chọc giận Vũ Hàn.

------oOo------

Chương 1613: Đại năng Thần Thoại ra tay. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát tinh của Vô Song kiếp?

Sắc mặt của Vũ Hàn biến thành âm trầm, hai tay trong ống tay áo là nắm lại thành quyền.

- Truyền thuyết này có thể tin được sao, vì sao Điện Chủ không nói trước?

Hắn trầm giọng hỏi, một đường xa như vậy, vì sao lúc vào Tiên Vực Lâm Thánh rồi Mạc Nhược Hà mới nói?

Chẳng lẽ vì Dương Tiễn chém chết Trương Đạo Nhai?

Trong lòng hắn có hàng ngàn suy nghĩ, nhưng cuối cùng chỉ có thể cắn răng im lặng, không dừng mấy chục vạn đại quân lại.

Cho dù Tần Quân là Sát Tinh Vô Song thì thế nào!

Chỉ cần hắn không trêu chọc kẻ đó là được.

Đi rồi xem tình huống sau, nếu được thì hắn phải làm quen với Tần Quân xem sao.

Nghĩ xong, ánh mắt của Vũ Hàn cũng trở nên kiên định, phất tay cho thuộc hạ báo tin rời đi.

Cùng lúc đó, tin tức Trương Đạo Nhai bị giết đã làm cho Nội Vũ Trụ oanh động.

Trương Đạo Nhai thành đạo đã lâu, hắn đã sớm trở thành cường giả đứng đầu Nội vũ trụ, nên tin tức hắn bị người ta giết đã làm cho Nội Vũ Trụ sóng to gió lớn.

Tất cả mọi người đều đang chờ cuộc chiến giữa gia tộc Bách Lí và Tần Thiên đế.

Chờ xem Dương Tiễn mạnh, hay là Bách Lý Hồng Cương mạnh hơn.

Trong đình viện Lâm gia Tiên Sơn.

Lý Nguyên Bá tò mò hỏi.

- Viên Hồng và Hậu Nghệ đâu rồi?

Tần Quân ngồi trên ghế đá, lắc lắc chén rượu, nói.

- Trẫm đang cho bọn họ một cơ hội mạnh lên, sau này bọn họ sẽ đi ra.

Lời nói vừa, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn và Trưởng Tham Thương đều ngẩng đầu nhìn hắn.

Trách không được Tần Quân lại đưa hai tên vướng víu kia bên người, hóa ra là nhìn trúng hai người đó.

Trưởng Tham Thương cực kì tò mò, hắn từng giữ Vận Mệnh Chi Luân trong tay, nhưng sau đó vì đột phá lên cảnh giới cao hơn, nên Trưởng Tham Thương đã từ bỏ Vận Mệnh Chi Luân, rơi vào ngục Tù Mệnh ngục.

Hắn đã biết Tần Quân giữ Vận Mệnh Chi Luân trong người từ lâu, nhưng hắn không hiểu, thân phận thực sự của Tần Quân là gì.

Về chuyện Tần Quân xuyên việt đến Viễn Cổ, có được thành tựu Thiên

Đế, hắn cũng không muốn.

Vì Vận Mệnh Chi Luân không có cách nào xuyên việt trong thời gian dài như vậy.

Cho dù Tần Quân có thể quay về Viễn Cổ, với thực lực của hắn sao có thể chống lại được Tô Đế , làm cho Tù Mệnh Đế Tôn ngưỡng mộ?

Vì vậy, hắn cho rằng Tần Quân chính là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế.

- Không biết bọn họ sẽ mạnh lên đến mức nào, mong là không mạnh hơn ta.

Lý Nguyên Bá nói thầm, Dương Tiễn ở bên cạnh nghe được thì trợn trắng mắt.

- Nếu người khác không thể mạnh hơn ngươi, đó chính là bất hạnh của bệ hạ.

Tôn Ngộ Không bực mình nói, mặc dù hắn cũng muốn làm người mạnh nhất, nhưng đứng ở chỗ Tần Quân mà nghĩ, hắn mong rằng những thuộc hạ khác càng mạnh hơn hắn.

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc, giống như không tim không phổi.

Lúc này, có hai người bay đến, người đàn ông thô kệch và một ông già có mặt mũi hiền lành.

Tần Quân giương mắt nhìn lại, trong nháy mắt đoán ra thân phận của bọn hắn .

Người đàn ông thô kệch kia dùng một tấm da thú chế thành quần áo, khuôn mặt thô kệch, tóc dài buộc thành một nhúm sau đầu, miệng rộng hơi nhếch lên, toát ra một tia bá khí.

Ông già mặt mũi hiền lành kia khoác một bộ quần áo đạo sĩ, cầm Mộc Trượng trên tay, vẻ mặt vui cười, dáng vẻ hiền lành hòa ái.

Hai người kia chính là Ứng Long và Nam Cực Tiên Ông!

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn quay đầu nhìn, ai cũng ngẩn người, sau đó họ quay đầu nhìn về phía Tần Quân.

Chẳng lẽ hai người này đến bái kiến Bệ Hạ sao?

Bọn họ không quen Ứng Long, nhưng Nam Cực Tiên Ông thì ai cũng quen thuộc .

- Tại hạ là Ứng Long, đến đây để thần phục Thiên Đế Bệ Hạ!

- Lão đạo là Nam Cực Tiên Ông, ngưỡng mộ uy danh của Thiên Đế, mong Bệ Hạ giữ lại.

Hai vị Thần Ma nhanh chóng đi xuống đất, quỳ một chân trước người Tần Quân.

Tần Quân đặt chén rượu xuống, cười khẽ nói.

- Đứng lên đi .

------oOo------

Chương 1614: Đại năng Thần Thoại ra tay. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có lẽ Ứng Long và Nam Cực Tiên Ông không giúp được hắn cái gì, thậm chí còn yếu hơn cả hắn.

Nhưng nếu sau này giác tỉnh cực hạn, đạt được truyền thừa Đại Đạo, bọn họ cũng có thể trở thành một vị thần thoại đại năng trong vũ trụ.

- Lão già Nam Cực, còn nhận ra ta nữa không?

Tôn Ngộ Không nháy mắt cười cười nói.

Dương Tiễn thì chắp tay về phía Nam Cực Tiên Ông nói.

- Tham kiến Sư Bá .

Nam Cực Tiên Ông và sư phụ Ngọc Đỉnh chân nhân của hắn là người cùng thế hệ, thực lực đứng thứ mười hai trên Côn Lôn, vì vậy nên ông ta là sư bá của hắn.

Nam Cực Tiên Ông cười ha hả nói.

- Không ngờ các ngươi cũng ở đây.

Ba người bắt đầu ôn lại chuyện cũ, nói đến chuyện kiếp trước trên thiên đình, hay là thời gian trên Côn Lôn.

Thời gian lẳng lặng trôi qua .

Đại khái là hết năm canh giờ.

Tiếng la giết truyền ra từ sâu trong tinh không, âm thanh càng lúc càng lớn, làm cho tất cả mọi người trên cùng tinh cầu với Lâm gia Tiên Sơn đều bừng tỉnh .

Chẳng lẽ gia tộc Bách Lý gia đánh đến cửa?

Lâm Chi Chung vội vàng thông báo cho tất cả đệ tử trên núi sẵn sàng đón quân địch .

Chỉ thấy bên ngoài mấy chục tỉ dặm, đại quân của gia tộc Bách Lý trùng trùng điệp điệp bay đến, Bách Lý Hồng Cương đứng ở đầu tiên, khí thế như hồng thủy, khuôn mặt dữ tợn.

- Là Đại Đạo Chí Tôn .

Bách Lý Hồng Cương thì thào nói, dù biết vậy, hắn cũng phải đánh.

Kẻ kia ăn cắp Chí Tôn pháp nhãn, còn muốn đệ tử gia tộc Bách Lý, sao hắn có thể nhịn được?

Về phần Dương Tiễn có phải là người của gia tộc Bách Lý ở Di Châu hay không, hắn không cần quan tâm, vì gia phả nhà hắn cực kì nghiêm khắc, những đệ tử tự ý rời khỏi nhà đều phải chết.

Để có thể luyện thành Đại Đạo Chí Tôn, tuổi của người kia chắc chắn không thua Bách Lý Hồng Cương.

Mặc dù Bách Lý Hồng Cương không phải là Đại gia chủ, nhưng cũng cách không xa thời đại Chí Tôn vô địch.

Lúc tuổi còn nhỏ, hắn từng được gặp vô địch Chí Tôn, biết được phong độ tuyệt thế của đệ nhất đại gia chủ, nên hắn mới hiểu rõ lịch sử gia tộc Bách Lí như lòng bàn tay, trong đó không hề có tồn tại của Dương Tiễn.

Hắn cho rằng Dương Tiễn ăn cắp Chí Tôn pháp nhãn, đây là sự sỉ nhục của gia tộc Bách Lý!

- Tần Thiên Đế! Dương Tiễn! Cút ra đây chịu chết đi!

Bách Lý Hồng Cương tức giận rống to, chấn nhiếp tinh không Hoàn Vũ.

Vô số người xôn xao, đúng là Bách Lý Hồng Cương đến.

Mặc dù chưa từng gặp Bách Lý Hồng Cương, nhưng lời nói và khí thế của hắn, lại thêm những lời đồn xung quanh, làm cho người ta nhanh chóng liên tưởng đến Bách Lý Hồng Cương.

- Ồn ào cái gì! Muốn chết sao?

Tôn Ngộ Không tức giận mắng một tiếng, khiến cho Bách Lý Hồng Cương giận đến mức hai mắt hiện lên sát khí.

Tay phải của Bách Lý Hồng Cương vung lên, vô số thanh kiếm ảnh dài mấy vạn dặm xuất hiện trên đỉnh đầu hắn, còn lớn hơn so với trăm vạn đại quân.

Hình ảnh cực kỳ hùng vĩ, rung động vô số ánh mắt.

Ngay cả Thánh Quân Hoắc Trấn Dư nuốt mấy ngụm nước miếng.

Những uy áp của kiếm ảnh này đã đủ làm cho linh hồn của thánh nhân run rẩy.

Trên một tinh cầu khác, Triệu Hàn Dao cũng đang nhìn những chuyện xảy

ra, hắn đã trước một canh giờ rồi, chờ đợi gia tộc Bách Lí đến, nhưng không ngờ lần này Bách Lý Hồng Cương trực tiếp ra tay.

- Đây là lực lượng Thiên Đạo Chí Thánh, hay là...

Trán Triệu Hàn Dao đổ đầy mồ hôi lạnh, dù thả nghìn vạn kiếm ảnh này vào tinh không, cũng cảm thấy cực kì áp bách.

Một giây sau, ánh mắt của Bách Lý Hồng Cương ngưng tụ, Thập Bả Kiếm ảnh gào thét bay ra, tốc độ của hắn nhanh hơn cả tốc độ ánh sáng.

Trong chớp mắt đã vượt qua mấy chục tỉ dặm, muốn đâm Lâm gia Tiên Sơn cháy.

Tất cả đệ tử Lâm gia không kịp phản ứng, đều sững sờ nhìn lên Tinh Không .

Oanh ——

Một con mắt khổng lồ màu đen bỗng nhiên xuất hiện, ngăn mười chuôi kiếm ảnh lại, không gian bị quấy lên từng gợn sóng, gió lớn cuồng bạo phá nát không gian xung quanh trong nháy mắt, vô số ngôi sao bị đánh tan thành tro bụi, từng người từng vật bị đánh bay.

Tất cả những người có tu vi từ Hiển Thánh cảnh trở xuống đều tan thành mây khói.

Tất cả mọi người mất đi thính giác.

Trong đình viện, Tần Quân cũng ngước đầu nhìn, trong mắt tràn đầy sự chấn động .

Con mắt màu đen cao hơn ngàn vạn trượng, không biết rộng bao nhiêu dặm, lớn gấp ngàn lần so với Lâm gia Tiên Sơn.

Dương Tiễn chậm rãi bay lên, áo choàng bay phần phật, áo giáp trê người chiết xạ ánh sáng lạnh, giống như được đúc bằng kim loại, bá khí lẫm liệt .

- Bách Lý Hồng Cương! Dương Tiễn ta ở đây, ngươi muốn chết kiểu gì!

------oOo------

Chương 1615: Đại Đế sắp trở về. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười chuôi kiếm ảnh dài nghìn vạn dặm dằng co với con mắt màu đen khổng lồ, làm cho toàn bộ Tinh Không đều bị uy áp phủ xuống, rất nhiều người tan biến thành bụi phấn.

Không gian bị phá toái, Tinh Không sáng lên giống như ban ngày, tất cả mọi người đều rung động nhìn cuộc chiến của Bách Lý Hồng Cương và Dương Tiễn.

Bách Lý Hồng Cương nheo mắt lại, trầm giọng nói.

- Ngươi ngược lại có chút thực lực!

Nói xong, hắn cất bước đi, dạo bước trong Hư Không.

Một bước xa vạn dặm, thần diệu Vô Song.

Dương Tiễn xoay tay phải, lấy Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao ra, trên khuôn mặt anh tuấn không có chút sợ hãi, ngược lại còn tràn đầy mong chờ.

- Đại Đạo Chí Tôn! Mặc dù chỉ là nhất trọng Thiên, nhưng ta đang muốn đánh một trận với Đại Đạo Chí Tôn đây.

Dương Tiễn nói nhỏ, ánh mắt của hắn phát ra tia sáng sắc bén, một cỗ khí thế cuồng bạo thoát ra khỏi cơ thể hắn, khiến cho cả Lâm gia Tiên Sơn bị lắc lư kịch liệt.

Tôn Ngộ Không nhìn mà nhiệt huyết sôi trào, hắn nóng lòng nói.

- Vị Bách Lý Hồng Cương kia thật mạnh, mạnh hơn cả sư phụ và Như Lai, Dương Tiễn có thể đánh bại hắn sao?

Ứng Long và Nam Cực Tiên Ông mới đến nuốt nước miếng, đối với hai người thì thánh nhân là một tồn tại chỉ có thể ngước nhìn thèm thuồng, chứ

đừng nói đến Đại Đạo Chí Tôn.

- Nhị Lang thua?

Tần Quân cười nhẹ, hắn rất tin tưởng Dương Tiễn đấy.

Dương Tiễn vốn là Chiến Thần, bây giờ còn có Chí Tôn pháp nhãn để chiến đấu với Đại Đạo, không thể nào thua Bách Lý Hồng Cương!

- Bách Lý Hồng Cương trong truyền thuyết!

Lâm Chi Chung và cao tầng Lâm gia run rẩy, huyết dịch trong người sắp đông cứng.

Đối với những người lớn lên trong Nội vũ trụ, Bách Lý Hồng Cương chính là Thần Thoại, giống như Ngọc Hoàng đại đế của Hoa Hạ, thậm chí còn uy nghiêm hơn.

Bởi vì Nội vũ trụ xem trọng cường giả vi tôn, Bách Lý Hồng Cương làm mưa làm gió tất nhiên phải có thực lực mạnh mẽ rồi, chỉ một câu nói của hắn có thể khiến cho ức vạn chủng tộc hóa thành trp bụi.

Mấy chục tỷ năm qua, Bách Lý Hồng Cương không hề ra tay chiến đấu.

Nhìn mà xem, những người vất vả lắm mới nhặt được mạng mình không hề tức giận chút nào, ngược lại còn rất hưng phấn.

- Bách Lý Hồng Cương! Đúng là Bách Lý Hồng Cương!

- Chúng ta còn xem tiếp sao! Ta có cảm giác sắp chết!

- Chết thì thế nào! Có thể nhìn thấy Bách Lý Hồng Cương ra tay, ta chết cũng không tiếc nuối.

- Tần Thiên Đế xong đời! Bách Lý Hồng Cương cũng không giống như Trương Đạo Nhai!

- Tần Thiên Đế quá càn rỡ, hôm nay chắc chắn phải chết!

Tất cả mọi người vừa lùi ra xa, vừa kích động thảo luận.

Bao gồm cả hai vị thánh quân Triệu Hàn Dao, Hoắc Trấn Dư đều lùi lại.

Hai người không chú ý đến nhau, cả hai đều chăm chú nhìn Bách Lý Hồng Cương.

Khí thế của Dương Tiễn và Bách Lý Hồng Cương như rồng cuộn trong gió, dù có ngôi sao nào di chuyển lại gần, đều bị xoắn nát.

Hai bên cách nhau ngày càng gần, Bách Lý Hồng Cương nheo một con mắt lại.

Quả nhiên là Chí Tôn pháp nhãn!

Sinh ra ở giữa mi tâm, rõ ràng không phải là tự mọc.

Gia tộc Bách Lý có truyền thừa vô số năm, chưa bao giờ nghe nói có người mọc ra con mắt thứ ba.

Mà hai mắt kia không phải là Chí Tôn pháp nhãn, chỉ có con mắt thứ ba .

Rõ ràng là cấy ghép!

Nghĩ đến điều này, sát ý của Bách Lý Hồng Cương càng phóng đại .

Hai mắt từ màu trắng biến thành màu đen, khí tế cả người từ cái thế vô song biến thành máu lục thương sinh!

- Dương Tiễn! Lão phu muốn giết chết ngươi!

Bách Lý Hồng Cương nhấc chưởng vỗ về phía Dương Tiễn, hắn vừa ra tay, ức sóng cao ngập kinh Cửu Tiêu, khiến cho thương sinh kinh hãi!

Pháp lực bành trướng gào thét bay ra khỏi tay hắn, phá tan khí thế Bá Giả của Chư Thiên Vũ Trụ.

- Hừ! Muốn giết ta! Tu luyện thêm chục tỷ năm đi!

Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, hai tay vung Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao lên, hóa thành ánh sáng đánh đến.

Binh ——

Không gian giữa hai bên bị phá nát như pha lê, bóng đêm vô tận từ đó lan ra, giống như hung thú thời Hỗn Độn đang há to miệng như chậu máu.

Ầm ầm ——

Dương Tiễn đụng trúng pháp lực của Bách Lý Hồng Cương, nhưng tốc độ của hắn vẫn không giảm, thẳng tiếng không lùi, đánh về phía Bách Lý Hồng Cương .

Đồng tử của Bách Lý Hồng Cương phóng đại, không ngờ rằng nhục thân của Dương Tiễn lại mạnh mẽ đến như vậy, nhưng hắn cũng không sợ, bỗng nhiên một cây thương xuất hiện trên tay phải, chuôi thương ám hồng, giống như có một con Hắc Long quấn quanh, lưỡi thương và thân nó rất dài, nhìn vô cùng dữ tợn.

------oOo------

Chương 1616: Đại Đế sắp trở về. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nâng thương phóng về phía trước, hai tuyệt thế cường giả trong nháy mắt đụng vào nhau.

Giống như tận thế Hồng Mông, vũ trụ Hỗn Độn thời sơ khai!

Vũ Hàn dẫn đầu mấy chục vạn thuộc hạ bay về phía Lâm gia Tiên Sơn, nhìn ánh sáng mãnh liệt ở phía trước đang nhanh chóng bành trướng, hắn lập tức bị rung động thật sâu.

- Đây là khí tức gì vậy?

Vũ Hàn rùng mình, giống như thấy được chuyện kinh khủng nhất thế gian.

Khí tức của Bách Lý Hồng Cương!

Đại chiến bắt đầu rồi sao?

Mấy chục vạn người xung quanh đều hoảng loạn, khí tức của Đại Đạo Chí Tôn chiến đấu dọa cho bọn họ không dám đi lên.

Đinh! Đinh! Đinh!

Tiếng tấn công của thương và đao vang khắp vũ trụ vô biên, có hơn hàng trăm vạn Tiên Vực đều nghe được, những ai nghe thấy đều có cảm giác linh hồn bị trùng kích.

Dương Tiễn và Bách Lý Hồng Cương chiến đấu với nhau, mỗi giây, bọn họ công kích hơn vạn lần, nhanh đến mức cả Tôn Ngộ Không đều vô thức há miệng nhìn.

Những người còn lại, chỉ cảm thấy hai luồng ánh sáng đang kề sát vào nhau, không ngừng phát ra những tiếng ầm vang, mỗi lần va chạm đều có một cỗ sóng kích truyền đi khắp bốn phương tám hướng, dường như muốn hủy diệt tất cả mọi thứ.

Nếu không có Dương Tiễn đỡ ở phía trước, Lâm gia Tiên Sơn đã tan thành tro bụi từ lâu, mấy người Tần Quân cũng thần hình câu diệt.

- Cút!

Dương Tiễn giận dữ hét một tiếng, bổ đao về phía trước, lực lượng bá đạo nên cho ngón tay cái của Bách Lý Hồng Cương run lên, cả người bị đập rớt ra bên ngoài, xẹt qua đỉnh đầu mấy trăm vạn tu sĩ gia tộc Bách Lý, trong chớp mắt đã bay qua mấy chục Tiên Vực, bay vào sâu trong vũ trụ.

Bát Hoang.

Hoang Thần đang nghỉ ngơi trên đỉnh núi bỗng nhiên mở mắt, sắc mặt của hắn nghiêm túc nói.

- Dương Tiễn và Bách Lý Hồng Cương!

Hai Đại Đạo Chí Tôn đánh nhau!

Bách Lý Hồng Cương, hắn đã biết từ lâu.

Còn Dương Tiễn thì mới đột phá Đại Đạo Chí Tôn, cuộc chiến giữa hai người, sợ rằng sẽ làm cho Nội vũ trụ bao trùm chết chóc.

Ngay cả Cơ Bất Bại đang bồi luyện Thái Sơ Ma Tổ cũng ngạc nhiên quay đầu nhìn về phía cuối chân trời.

- Bách Lý Hồng Cương và một khí tức khác, là Dương Tiễn?

- Sao có thể?

Thái Sơ Ma Tổ sợ hãi thì thào, Bách Lý Hồng Cương là cường giả có thể truy đuổi Chí Tôn vô địch, trong vũ trụ này, chỉ có Chí Tôn Thần Điện Mạc Nhược Hà mới có thể áp chế được hắn.

Cho dù Ma Tổ như hắn, cũng không phải là đối thủ của Bách Lý Hồng Cương.

Không sống lâu hơn hắn, nhưng thực lực lại vượt xa hắn.

Số tuổi của Bách Lý Hồng Cương còn nhỏ hơn Thái Sơ Ma Tổ nhiều, nhưng thực lực của người kia còn trên hắn cả chục ngàn ức dặm!

Cơ Bất Bại nhân cơ hội này, đấm một phát lên mặt hắn, làm cho hắn tức đến mức nổi trận lôi đình, nhưng không dám đánh Cơ Bất Bại bị thương.

Nếu Tần Thiên Đế cho Dương Tiễn ra tay đập hắn, chắc chắn hắn sẽ khóc.

- Tiếp tục đi!

Cơ Bất Bại hưng phấn rống lên, để cho trán của Thái Sơ Ma Tổ nổi đầy gân xanh.

Ở một chỗ khác trong vũ trụ.

Chí Tôn Thần Điện, đệ nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà đứng trên vai tượng Hạ Thần Võ, nhìn về phía tinh không, ánh mắt hắn cực kì phức tạp.

- Vô Song Sát Tinh xuất thế, Đại Đế sắp trở về .

Mạc Nhược Hà tự lẩm bẩm, trong mắt đã có sư chờ mong, cũng có một tia e ngại .

Hắn đang nói Đại Đế, chính là Hạ Thần Võ!

Vị Chí Tôn Bá thể đệ nhất thế gian!

Tô Đế, Thiên Đế sau này là Đại Năng đỉnh cấp.

Ở thời đại kia, người có thể đánh lại được Hạ Thần Võ chỉ có một, đó chính là Tù Mệnh Đế Tôn, khi đó Tù Mệnh Đế Tôn đã là cường đại vô biên, nhưng không cách nào ngăn cản Hạ Thần Võ quật khởi được.

Nói theo một ý nghĩa khác, Hạ Thần Võ cũng giống như Nhân Tổ .

Công lao của hắn đối với nhân tộc không thể xóa nhòa.

------oOo------

Chương 1617: Thiên Đế chi mê. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đại Đạo Chí Tôn giao chiến, Đại Đế sắp trở về, chẳng lẽ sắp vào thời kì Đại Tranh chi Thế?

Mạc Nhược Hà tự lẩm bẩm, càng nghĩ hắn thấy ngạc nhiên.

Không lẽ sắp tái diễn cảnh Thái Cổ thịnh thế sao?

Hắn không nhịn được mà nghĩ đến một truyền thuyết, lúc Ma Tộc lùi bước, mà Yêu Tộc đang ở giai đoạn cường thịnh, Thiên Đế và Tô Đế tranh phong.

Dòng sông lịch sử cuồn cuộn đã xóa đi nhiều dấu vết mà Thiên Đế đã để lại.

Mà bây giờ Tô Đế đã trở thành Thần Thoại.

Chỉ có những đại năng đứng trên đỉnh trong vũ trụ mới biết được Đạo Thiên Đế huy hoàng như thế nào.

Khi đó, Nhân Tộc vừa thành lập, nếu không có Thiên Đế, sao Nhân Tộc có thể trưởng thành được?

- Xuân thu luân hồi nhanh chóng trôi qua, trên đời lại không còn hai vị đế tranh phong nữa.

Mạc Nhược Hà cảm thán, hắn đã ngưỡng mộ Thiên Đế và Tô Đế từ nhỏ, nếu bây giờ thịnh thế lại đến, đúng là quá đẹp phải không?

Hắn đứng trên đỉnh vũ trụ quá lâu.

Cô đơn đến tận xương.

Ánh mắt Mạc Nhược Hà lần nữa nhìn về phía Lâm gia Tiên Sơn, nhẹ giọng nói.

- Tần Thiên Đế dám xưng Thiên Đế, ngược lại ta muốn xem ngươi có thể chiến thắng Bách Lý Hồng Cương hay không, sau đó có thể đi được bao xa.

Oanh ——

Hai mắt Bách Lý Hồng Cương bắn ra hai chùm sáng màu đen kinh khủng, đánh thẳng đến chỗ Dương Tiễn, nhưng bị Dương Tiễn dùng Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao đỡ lại được, pháp lực bao vây toàn thân đao, vừa rồi không bị đứt từng khúc.

Đối mặt với lực lượng của Đại Đạo Chí Tôn, cho dù là Hỗn Độn Linh bảo cũng khó có thể chịu nổi.

Dương Tiễn không cam lòng yếu thế, Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm đột nhiên bắn ra, một chùm sáng màu đen không kém hơn Bách Lý Hồng Cương bắn ra.

Nhưng lúc này, Bách Lý Hồng Cương đột nhiên biến mất .

Lúc hắn xuất hiện, đã đứng trên đỉnh đầu Dương Tiễn, Chí Tôn pháp nhãn

dày đặc dữ tợn, hắn giơ cao Hắc Hồng trường thương trong tay, muốn đánh cho Dương Tiễn vỡ đầu.

Ánh mắt Dương Tiễn co rụt, hắn quay người quét ra một Tiên Thối, vậy mà tốc độ còn nhanh hơn so với lúc trước, một cước đá lên cổ của Bách Lý Hồng Cương, lực lượng bá đạo đã nện cho cổ của Bách Lý Hồng Cương truyền ra tiếng gãy xương.

- Sao có thể!

Dưới đáy lòng Bách Lý Hồng Cương nhấc lên sóng biển ngập trời, tốc độ của Dương Tiễn vậy mà không chỉ tăng gấp đôi trong phút chốc.

Hưu ——

Bách Lý Hồng Cương tan biến trong tinh không, một giây sau, hắn đánh đến lần nữa, ánh sắc đen trong đôi mắt không tiêu tán, ngược lại càng ngưng thực hơn.

Những người đứng nhìn cuộc chiến đều cảm thấy máu nóng sôi sục, khó có thể tin được. .

Bách Lý Hồng Cương bị đánh lui!

Chẳng lẽ Dương Tiễn còn mạnh hơn?

- Dương Tiễn!

Triệu Hàn Dao nắm chặt hai tay, nhìn bóng người của Dương Tiễn, trong mắt của hắn toàn là lửa nóng.

Anh hùng như vậy, chính là cực hạn mà hắn theo đuổi!

Đứng yên như núi, động thì phá Hồng Hoang!

Hoắc Trấn Dư ở đằng xa cũng giống như vậy, trước kia gặp nhau ở Bát Hoang, hắn không hề nhìn đến Dương Tiễn, bây giờ đã hối hận đến phát điên.

- Quá mạnh mẽ!

Hoắc Trấn Dư cắn răng căn, nặn ra ba chữ, trên mặt tràn đầy sự sùng bái.

Lâm gia trên tiên sơn.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Ứng Long, Nam Cực Tiên Ông, Trưởng Tham Thương trợn mắt hốc mồm, xem nửa ngày không ngậm miệng được.

Cho dù đối chiến với Bách Lý Hồng Cương, Dương Tiễn vẫn mạnh mẽ như vậy!

- Nhìn thấy không? Đây chính là Nhị Lang Thần của trẫm!

Tần Quân cười nói, không có ngạc nhiên vui mừng, giống như đã biết từ trước, từ đầu đến cuối, hắn đều tin tưởng Dương Tiễn.

Xem ra, không cần Hoang Thần ra tay, đã có thể diệt được Bách Lý Hồng Cương!

Giờ phút này, quanh người Dương Tiễn quấn bạch khí, sắc mặt càng lạnh lùng, hắn muốn thi triển đại đạo chiến đấu!

Đại Đạo áp đảo ngàn vạn pháp tắc, vô cùng cao thượng!

Bách Lý Hồng Cương bỗng nhiên cảm giác được nguy cơ trí mạng, làm cho hắn tê cả da đầu, vội vàng lui nhanh.

Cách xa nhau mấy ngàn dặm, đứng nhìn Dương Tiễn, hắn trầm giọng hỏi.

- Ngươi là Thần thánh phương nào!

------oOo------

Chương 1618: Thiên Đế chi mê. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có tu vi như vậy, tuyệt không phải là một kẻ vô danh!

Chẳng lẽ hắn đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

Bách Lý Hồng Cương đã từng xông vào Cổ Thánh Đế Đạo, biết bên trong Cổ Thánh Đế Đạo giấu nhiều lão quái vật.

Nhưng hắn chưa qua cái tên Dương Tiễn.

- Ta chính là Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân thuộc hạ của Tần Thiên Đế! Dương Tiễn!

Dương Tiễn hừ lạnh nói, giọng nói mười phần mạnh mẽ, truyền xa trong vũ trụ.

Tần Thiên Đế!

Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân Dương Tiễn!

Hai cái tên, giống như kéo ra một thời đại mới, vô số người nghe mà máu chảy ngược, hô hấp dồn dập.

- Tần Thiên Đế Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân!

Sắc mặt Bách Lý Hồng Cương cực kì khó coi, đọc lại cái tên này.

Tần Thiên Đế, Thiên Đế.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức rùng mình, vô thức nhìn về phía Lâm gia Tiên Sơn.

- Không có khả năng, đó chỉ là truyền thuyết!

Trong lòng Bách Lý Hồng Cương bắt đầu run rẩy.

Hắn mặc dù gặp nhiều Chí Tôn vô địch, nhưng tính toán đến thời gian Chí Tôn vô địch, thời đại Trung cổ mà có Hạ Thần Võ, Thiên Đế, Tô Đế, sau đó đi ngược lịch sử, chính là thời kì hỗn độn.

Hắn nghe qua cái tên Thiên Đế, nhưng chưa từng gặp được Thiên Đế.

Nhưng ở trong Nội vũ trụ bên trong, không ai dám tự xưng là Thiên Đế cả,

ở một chỗ nho nhỏ như Ngoại vũ trụ có thể có, nhưng trong Nội vũ trụ thì không được, giống như là một cái tên kiêng kị.

Người xưng là Thiên Đế, kiểu gì cũng bị thế lực khắp nơi bỏ mặc.

Thái độ khác thường của Tần Thiên Đế, không biết điều, ngang ngược càn rỡ, vô cùng ngông cuồng, đường đi của hắn giẫm lên bá chủ, cường thế mà thành danh.

Bây giờ phát hiện Dương Tiễn mạnh hơn hắn, Bách Lý Hồng Cương khó nhịn được những suy nghĩ lung tung.

Hắn cũng không nghĩ Tần Quân là Thiên Đế, mà chỉ đoán hắn là hậu nhân của Thiên Đế, mà Dương Tiễn là cường giả mà Thiên Đế phái đến bảo vệ Tần Quân.

Ở phương xa.

Vũ Hàn cũng bắt đầu suy đoán loạn lên, nếu Tần Thiên Đế là người của Chí Tôn Thần Điện, có Dương Tiễn và Mạc Nhược Hà ở đây, gia tộc Bách Lý đã sớm bị chiếm đoạt.

Hắn cũng đem sự chú ý lực đặt trên hai chữ Thiên Đế.

Cũng suy đoán Tần Quân có phải là hậu nhân hoặc người thừa kế của Thiên Đế Viễn Cổ không.

Dù sao bọn họ đều nhân vật trên đỉnh Nội vũ trụ, biết được rất nhiều chuyện mà người khác không biết.

Gần đây, rất nhiều lão quái vật đều đang tìm kiếm người thừa kế, hắn một lão quái vật trong đó, có thân phận kinh khủng nhất là Tù Mệnh Đế Tôn.

Dương Tiễn nhìn thấy Bách Lý Hồng Cương hoảng hốt, cười khinh một tiếng, còn tưởng rằng tên này đang sợ hãi.

- Để ngươi sống lâu một chút đã đủ rồi, tiếp theo ngươi chịu chết đi!

Dương Tiễn cười lạnh một tiếng, bạch khí trên người giống như là liệt diễm, bùng cháy cao mấy vạn trượng, khí thế đã đạt đến cấp độ rung

chuyển không gian.

Lời vừa dứt, Dương Tiễn đã bay đến trước mặt Bách Lý Hồng Cương.

Dọa cho Bách Lý Hồng Cương không dám suy nghĩ nhiều, trừng mắt bắn ra hai luồng ánh sáng màu đen bao trùm lên Dương Tiễn .

Nhưng sau đó, Dương Tiễn bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, một cước quét bay, thừa thắng truy kích, hai chân liên tiếp đá lên lưng của Bách Lý Hồng Cương.

Đường đường là Đại Đạo Chí Tôn, lại bị dẫm cho liên tục hộc máu.

Bách Lý Hồng Cương cũng không phải dạng ăn chay, pháp nhãn Chí Tôn đột nhiên sáng lên, cả người hắn bỗng nhiên trở nên trong suốt, làm cho Dương Tiễn đạp hụt một bước.

- A?

Dương Tiễn ngạc nhiên, còn chưa kịp lấy lại tinh thần, Bách Lý Hồng Cương bỗng nhiên xuất hiện ở dưới người, tay trái túm chặt chân hắn, dùng toàn lực kéo một cái, ném vào sâu trong bóng tối.

Lúc này, từng tầng từng tầng Băng Tinh bò lên mặt Bách Lý Hồng Cương, hàn khí lan ra ngoài cơ thể trong nháy mắt.

Hắn chính là người mạnh nhất pháp nhãn Chí Tôn đương đại.

Thần thông pháp nhãn Chí Tôn, sớm đã hiểu được nhiều đạo lí, thậm chí biết được rất nhiều thần thông mà Dương Tiễn không hiểu.

- Mặc kệ người đứng sau lưng ngươi là ai! Lão phu phải giết chết ngươi!

Bách Lý Hồng Cương gầm thét, giống như sa vào tâm ma.

------oOo------

Chương 1619: Tây Phương Côn Trấn Hải (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiêu diệt ta?

Dương Tiễn cười nhạo một tiếng, hắn chính là Nhị Trọng Thiên cảnh Đại Đạo Chí Tôn, Bách Lý Hồng Cương chỉ là Đại Đạo Chí Tôn nhất trọng Thiên mà thôi, huống chi, hắn còn lĩnh ngộ được đại đạo Chiến Đấu, sinh ra vì chiến đấu.

Bách Lý Hồng Cương có Chí Tôn pháp nhãn, hắn cũng có!

Hắn có đại đạo Chiến Đấu, Bách Lý Hồng Cương không có!

Hắn lắc vai một cái, hóa thành ức vạn tàn ảnh, trải rộng khắp không gian mấy trăm vạn dặm, từ bốn phương tám hướng đánh về phía Bách Lý Hồng Cương, bao vây hắn lại.

Cả người Bách Lý Hồng Cương trở nên trong suốt một lần nữa, giống như ảo ảnh, khiến cho Dương Tiễn không thể chạm vào được.

Nhưng Dương Tiễn không hề kinh hoảng, bản thể và tàn ảnh, không thể nhìn rõ được.

Thân hình Bách Lý Hồng Cương thoắt một cái đã tan biến ở nơi xa, xuất hiện ở bên ngoài trăm triệu dặm, vừa mới di chuyển đầu, chuẩn bị lợi dụng pháp nhãn Chí Tôn công kích Dương Tiễn, nhưng hắn ngạc nhiên phát hiện ra Dương Tiễn và tàn ảnh của hắn đều biến mất hết.

- Ngươi đang nhìn cái gì?

Một giọng nói khiến cho Bách Lý Hồng Cương từ phía sau lưng truyền đến, hắn vừa quay đầu, Dương Tiễn đã dùng một cái đầu gối chống ở ngang hông của hắn, thực lực bá tuyệt đâm cho hắn bay ngược hộc máu.

Sao lực lượng của Đại Đạo Chí Tôn cường đại như vậy.

Dù là Bách Lý Hồng Cương cũng bị đâm cho xương lưng đứt gãy, thổ ra máu khỏi miệng, trong giây lát đã bay ra khỏi Tiên Vực Lâm Thánh, đập nát từng ngôi sao trên trời, không gì có thể đỡ nổi.

Dương Tiễn cầm đao đuổi theo, hắn lo lắng nếu chiến đấu ở chỗ này, sẽ có khả năng khiến cho mấy người Tần Quân bị thương, vì vậy phải bức cho Bách Lý Hồng Cương rời đi.

Sau đó dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết hắn!

Không quá nửa hô hấp, khí tức của hắn đã hoàn toàn biến mất.

Trên Tiên Sơn Lâm gia, mấy người Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không cực kì nóng lòng.

- Bách Lý Hồng Cương rất khó đối phó, xem ra không thể nhanh chóng thắng được.

Lý Nguyên Bá cảm thán nói, lực lượng như vậy làm cho hắn hâm mộ đố kị.

Tôn Ngộ Không thì lấy Hỗn Độn Tử Kim bổng ra, hùng hùng hổ hổ nói.

- Ba con mắt quên diệt trừ dư nghiệt Bách Lý gia trước rồi.

Chỉ thấy mấy trăm vạn tu sĩ Bách Lý gia đang bay về phía Tiên Sơn Lâm Gia.

- Giết Tần Thiên Đế trước!

Kẻ cầm đầu là một người đàn ông áo xanh đang gầm thét, đao lớn trong tay hắn cực kì dữ tợn, thân đao chiết ra ánh sáng lạnh, đâm thẳng vào hồn phách người khác.

Một đôi pháp nhãn Chí Tôn nhìn chằm chằm vào Lâm gia Tiên Sơn.

Tu vi của hắn đã đạt đến Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

Tên là Giang Hạ, có địa vị cực cao trong gia tộc Bách Lý.

Bây giờ Dương Tiễn bị Bách Lý Hồng Cương kiềm chế, đúng là cơ hội tốt để bọn họ tru sát Tần Thiên Đế!

- Muốn chết!

Tôn Ngộ Không bứt một sợi lông khỉ trên đầu ra, dùng miệng thổi, bỗng nhiên có rất nhiều phân thân giống hắn xuất hiện, tất cả đều cầm Hỗn Độn Tử Kim bổng, đi theo hắn đánh về phía đại quân gia tộc Bách Lý.

Lý Nguyên Bá và Trưởng Tham Thương thì ở lại bảo vệ Tần Quân.

Tần Quân khẽ nhíu mày, Tôn Ngộ Không có thể ngăn cản Thiên Đạo Chí Thánh được sao?

Mà trong đại quân gia tộc Bách Lý, không chỉ có một vị Thiên Đạo Chí Thánh!

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không và Giang Hạ đụng mặt nhau .

Hỗn Độn Tử Kim bổng dùng lực lớn đánh lên thân đao của Giang Hạ, bắn ra vô số tia lửa, nhưng Giang Hạ chỉ lắc lắc tay, không hề bị nện lui.

- Tên Yêu Hầu nhà ngươi! Đúng là có sức lực lớn!

Giang Hạ hừ lạnh nói, tay trái dùng lực chếch lên, đánh tung mấy người Tôn Ngộ Không ra ngoài.

Lúc này, Vũ Hàn dẫn mấy chục vạn thuộc hạ đánh đến.

- Điện chủ thứ bảy của Chí Tôn Thần Điện, đến để trợ giúp Thiên Đế!

Vũ Hàn cao giọng hô nói, hắn rất hưng phấn, cuối cùng cũng tìm được cơ hội.

Sự gia nhập của bọn họ làm cho toàn bộ chiến trường càng loạn.

- Quả nhiên! Tần Thiên Đế và Chí Tôn Thần Điện là một phe!

- Điện Chủ thứ bảy! Là Thái Tử Vũ Hàn của Yêu tộc trong truyền thuyết sao?

- Trách không được Tần Thiên Đế không sợ!

- Chí Tôn Thần Điện và gia tộc Bách Lý tranh phong đấy.

- Tần Thiên Đế vẫn phải chết, Vũ Hàn không bảo vệ được hắn, trừ phi có Mạc Nhược Hà đến!

- Mạc Nhược Hà là truyền kì của Nhân Tộc, sao có thể tham gia vào loại tranh đấu này?

------oOo------

Chương 1620: Tây Phương Côn Trấn Hải (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những người đứng nhìn đều thảo luận ầm ĩ, hai thế lực cấp độ bá chủ đối chiến có thể đi vào sử sách, nhưng bọn họ vẫn có thể cảm nhận được khí tức chiến đấu giữa Dương Tiễn và Bách Lí Hồng Cương, giống như có thể phá sạch Nội Vũ Trụ thành mạnh nhỏ.

Vũ Hàn tự mình đến đánh Giang Hạ mạnh nhất, làm cho Tôn Ngộ Không không bị áp chế.

Phân thân di chuyển trong chiến trường nhiều đến mức đếm không hết, những thân ảnh này va chạm vào nhau, vô cùng hỗn loạn.

- Điện chủ thứ bảy của Chí Tôn Thần Điện?

Tần Quân nhíu mày, không biết vì sao Chí Tôn Thần Điện lại muốn giúp hắn.

Chẳng lẽ là vì Chí Tôn Bá thể, cho nên muốn lôi kéo hắn?

Oanh ——

Tôn Ngộ Không bị một tên Thiên Đạo Chí Thánh đánh bay, khiến cho hắn càng phát ra khí tức cuồng bạo, hai mắt đã bắn ra huyết quang, giống như sắp tiến vào trạng thái ma tâm thắng Phật.

- Đinh! Viên Hồng giác tỉnh cực hạn thành công!

Đúng lúc này, giọng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Thực lực của Tần Quân càng ngày càng mạnh, hệ thống cũng được tăng cường, tốc độ giác tỉnh cực hạn cũng càng lúc càng nhanh.

Viên Hồng không cần đến một ngày đã có thể thành công giác tỉnh cực hạn, còn hơn cả Tôn Ngộ Không siêu việt.

- Điều ra thuộc tính của Viên Hồng!

Trong lòng Tần Quân phân phó, cùng lúc đó hắn điều ra Thương Thành Thần Thoại, để tìm kiếm pháp bảo mạnh mẽ cho Viên Hồng.

- Viên Hồng, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa .

- Chủng tộc: Thông Tí Viên Hầu!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Cửu Chuyển Luyện Thể Công!

- Pháp bảo: Tấn Thiết Côn!

- Thần thông: Bát Cửu Huyền Công! Bất Tử Thân!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Ánh mắt Tần Quân sáng lên, thực lực này đã là rất mạnh .

Ở bên trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Viên Hồng là kẻ địch mà Dương Tiễn không thể làm gì được, phải dựa vào Giang Sơn Xã Tắc của Nữ Oa mới bắt được, cuối cùng nhờ Lục Áp đạo nhân chém giết dùm, đủ hiểu được thiên phú chiến đấu của Viên Hồng lớn đến đâu.

Dương Tiễn ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa dù mạnh, nhưng có huyết mạch hạn chế, trở thành nửa người nửa thần, thành tựu sau này không cao, cũng may Tần Quân dùng Pháp nhãn Chí Tôn thay đổi huyết mạch của hắn .

- Lựa chọn một thanh Linh bảo Hỗn Độn thích hợp với Viên Hồng.

Trong lòng Tần Quân nói, gần đây giá trị danh khí của hắn tăng lên rất nhiều, mặc dù không đủ đổi Chí Bảo Hỗn độn, nhưng vẫn đủ đổi Linh Bảo Hỗn Độn.

- Trấn Hải Tây Phương Côn: Hỗn Độn Linh bảo, phụ thuộc vào một ngàn hai trăm đạo cấm chế, nhưng chấn vũ biển, giá trị sáu trăm mười tỷ danh khí!

- Lấy nó!

Tần Quân nói không chút do dự, bây giờ hắn có nhiều tiền lắm của!

Cùng lúc này, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, Viên Hồng chậm rãi bước ra, khí tức Thánh Nhân cảnh hậu kỳ không ẩn giấu chút nào.

Lý Nguyên Bá, Ứng Long, Nam Cực Tiên Ông, Trưởng Tham Thương đều ngẩng đầu lên nhìn, ai cũng ngạc nhiên.

Những đệ tử Lâm Gia gần đó cũng vậy, con khỉ này có khí tức thật mạnh!

- Viên Hồng!

Tần Quân trầm giọng nói, nếu sau này cho Vô Chi kỳ, Lục Nhĩ Mi Hầu đều giác tỉnh cực hạn, Tứ Hầu Hỗn Thế đứng chung một chỗ, hình ảnh tuyệt đối xinh đẹp.

- Có mạt tướng!

Ánh mắt Viên Hồng sắc bén, trả lời dứt khoát, đôi mắt nhìn chằm chằm chiến trường phía trước, mấy trăm vạn người hỗn chiến, nếu có cả cường giả Hiển Thánh, Nhập Thánh tham chiến, lập tức hóa thành tro bụi trong nháy mắt.

- Đây là Trấn Hải Tây Phương Côn, ban cho ngươi, đi giết địch đi!

Tần Quân lật tay, một Trường Côn ngân sắc dài hai trượng xuất hiện trong tay, Viên Hồng vừa nhìn, đôi mắt lập tức dính vào không di chuyển nổi.

- Linh bảo Hỗn Độn!

Khóe miệng Trưởng Tham Thương co giật, Tần Quân có bao nhiêu Linh bảo Hỗn Độn vậy?

- Mạt tướng tuân mệnh!

Viên Hồng cố nén sự vui mừng, hắn cầm Trấn Hải Tây Phương Côn, đi thẳng vào sâu trong tinh không .

------oOo------

Chương 1621: Hoàng Phủ gia (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi thành thánh, tay hắn cầm Hỗn Độn Linh bảo, thần thái uy phong ngày xưa của Viên Hồng hiện ra lần nữa.

- Tiểu tạp chủng! Chịu chết đi!

Viên Hồng thét dài một tiếng, rót tinh huyết từ lòng bàn tay vào Trấn Hải Tây Phương Côn, để nó nhận chủ trong nháy mắt.

Một côn quét ngang, kéo dài mấy ngàn vạn dặm, đánh cho từng đám người gia tộc Bách Lí thành mưa máu.

Lực lượng Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, không phải một đám tu sĩ Hiển Thánh Cảnh có thể đỡ nổi.

- Lại là một con Yêu Hầu!

- Yêu Hầu Thánh Nhân cảnh?

- Bây giờ khỉ có thể mạnh đến vậy sao?

- Tần Thiên Đế có tất cả bao nhiêu con khỉ vậy?

- Gia hỏa này chí ít cũng là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Mấy trăm vạn tu sĩ gia tộc Bách Lý liên tục kêu lên, Thánh Nhân Cảnh hậu kì là tồn tại gần với Cửu Thánh Quân, lần này trong đại quân mấy vạn người của gia tộc Bách Lý cũng chỉ có mấy người có thể áp chế được Viên Hồng thôi.

Tôn Ngộ Không vừa chiến đấu, vừa quay đầu nhìn lại, nhe răng toét miệng cười nói.

- Ngươi trở nên mạnh như vậy rồi sao, càng tốt, chúng ta so thử xem, ai giết được nhiều kẻ địch hơn!

Trong lúc nói chuyện, Hỗn Độn Tử Kim bổng quét ngang đến chẻ dọc đi, những nơi đi qua, không ai có thể ngăn cản, cũng đã làm một số tu sĩ Chí Tôn Thần Điện bị thương.

- Yêu Hầu! Không được càn rỡ!

Một tên Thiên Đạo Chí Thánh cầm kiếm đánh đến, hắn ta lưng hùm vai gấu, hai mắt như chim Ưng, chứa đựng vô số sát ý.

Một bên khác, Vũ Hàn đang chiến ngang tay với Giang Hạ.

Vũ Hàn còn chưa lấy pháp bảo của mình ra, nhưng vẫn thong dong đánh, nhưng Giang Hạ thì ngược lại, luôn lợi dụng thần thông Pháp nhãn Chí Tôn để thi triển thần thông, nhưng vẫn không làm cho Vũ Hàn bị thương được.

Hai chân sử dụng bộ pháp kì dị dẫm lên hư không, lần nào Vũ Hàn cũng có thể tinh ý tránh thoát được công kích của Giang Hạ.

- Vũ Hàn! Ngươi muốn cùng sống chết với gia tộc Bách Lý chúng ta sao?

Giang Hạ tức giận hỏi, mặc dù gia tộc Bách Lý và Chí Tôn Thần Điện thường có ít mâu thuẫn, nhưng rất ít khi làm lớn chuyện như bây giờ, thậm chí còn đưa cả Thiên Đạo Chí Thánh đi ra chém giết.

Trận chiến này sẽ phá hủy trạng thái cân bằng của năm thế lực lớn.

Chí Tôn Thần Điện, Cổ Ma Thần Điện, Bách Lý gia, Huyền Thánh phong, Nhân Tổ Tông Đường đứng sừng sững trên ức vạn chủng tộc, Huyền Thánh đã sớm ẩn mình vô số năm, đã trở thành hữu danh vô thực từ lâu, mà Nhân Tổ Tông Đường luôn luôn đặt lợi ích của Nhân Tộc lên hàng đầu, Cổ Ma Thần Điện, một thế lực tín ngưỡng Ma Tộc đầy dã tâm, có thể sẽ mượn chuyện tranh đấu giữa Chí Tôn Thần Điện và Bách Lý gia tranh đấu, bành trướng dã tâm của mìn.

Nhìn rộng hơn một chút, trận chiến này có khả năng dẫn đến một đại kiếp lớn của Nội Vũ Trụ, khiến cho vô số người lầm than.

- Hừ! Gia tộc Bách Lý các ngươi hoành hành ngang ngược, nên bị diệt từ lâu.

Vũ Hàn mỉa mai lại, hai bên đều có truyền thừa từ là Chí Tôn vô địch, nhưng gia tộc Bách Lý luôn rêu rao bản thân mới là chính tông, khinh bỉ Chí Tôn Thần Điện, làm cho vị điện chủ thứ bảy như hắn phải khó chịu trong lòng.

Lần này mượn chuyện của Tần Thiên Đế, nếu có thể diệt trừ Bách Lý gia, vậy thì không còn gì tốt hơn.

Giang Hạ nghe xong, phẫn giận không không kiềm chế nổi.

Hắn bộc phát ra khí thế mạnh nhất, muốn quyết đấu sinh tử với Vũ Hàn!

Hai Đạo Chí Thánh giống như hai ngôi sao băng, va chạm liên tục trong tinh không, những nơi hai người đi qua, tất cả mọi sự sống đều bị họ đánh cho hồn phi phách tán, vỡ nát nhục thân.

Tôn Ngộ Không và Viên Hồng hóa thành hai Đạo tuyệt Ngạo Phong cảnh ở trong chiến trường.

Côn Bổng vung lên, không ai có thể cản được!

Được mấy chục vạn đại quân mà Vũ Hàn mang đến kiếm chế nên tu sĩ gia tộc Bách Lý không đến gần Tiên Sơn ở Lâm Gia được, mà dù có người đến gần, cũng bị Trưởng Tham Thương, Lý Nguyên Bá dùng khí thế sấm sét giết chết.

- Không ngờ gia tộc Bách Lý lại khai chiến với Chí Tôn Thần Điện nhanh như vậy.

Triệu Hàn Dao cắn răng thì thào, vốn còn nghĩ rằng hai bên sẽ đứng lại thương lượng một lượt, không ngờ lại trực tiếp chiến đấu.

------oOo------

Chương 1622: Hoàng Phủ gia (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy trăm vạn Hiển Thánh, vượt qua trăm vị thánh nhân loạn chiến, cho dù là hắn, cũng cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

Hắn nắm chặt thành quyền, kìm nén chiến ý của bản thân.

Hắn hiểu được trận chiến này không tầm thường chút nào, thậm chí nó có thể là phát súng mở ra thời kì mới.

- Không lẽ Tần Thiên Đế chính là…

Triệu Hàn Dao dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Hắn tự mình đến đây một chuyến để nhìn trận chiến này, là vì một câu nói của sư phụ hắn.

- Sát Tinh trở về, Thiên Đế lại xuất hiện.

Câu nói này đến giờ vẫn còn quanh quẩn trong đầu hắn, sư phụ hắn chính là một trong những tồn tại lâu nhất của Nội Vũ Trụ, có thể nghịch thiên đoán mệnh.

Hắn ngạc nhiên không biết Sát Tinh kia là ai, nên mới đến đây nhìn thử.

Thậm chí Triệu Hàn Dao còn đoán rằng Tần Thiên Đế này và Thiên Đế thời Viễn Cổ kia có quan hệ với nhau không.

Ở một nơi khác.

Dương Tiễn và Bách Lý Hồng Cương đánh nhau đến long trời lở đất, bay vọt mấy trăm dặm Tiên Vực, chiến đấu điên cuồng, làm cho không gian vỡ nát không ngừng, dưới các thần thông được đánh ra, chiến trường của bọn họ đã mở rộng hơn một nửa Nội Vũ Trụ.

Sau khi đánh ra đại đạo Chiến Đấu, Dương Tiễn nghiền áp Bách Lý Hồng Cương tuyệt đối, đánh cho hắn liên tục nôn ra máu, xương trên người vỡ vụn, nhưng năng lực tự lành của Bách Lý Hồng Cương rất mạnh, khiến cho Dương Tiễn trong thời gian ngắn không làm gì được hắn.

Dương Tiễn có thể chiến đấu vượt cấp, Bách Lý Hồng Cương cũng vậy.

Trong thời đại này, trong số những tu sĩ có thiên phú mạnh nhất, năng lực chiến đấu của Bách Lý Hồng Cương là không thể nghi ngờ.

- Sao tên này lại mạnh đến vậy chứ?

Trong lòng Bách Lý Hồng Cương tràn ngập sự tức giận, thậm chí còn có một tia hoảng sợ khó có thể áp chế được.

Hắn thử đánh ra vô số pháp thuật thần thông, nhưng không thể làm Dương Tiễn bị thương chút nào, lúc Dương Tiễn mở ra đại đạo chiến đấu thì hắn có thể nhẹ nhõm phá hủy tất cả tính toán của Bách Lý Hồng Cương.

Một cước đá xuống, đá lên đỉnh đầu Bách Lý Hồng Cương, suýt chút nữa đã nện bể đầu hắn.

Cũng may bình thường Bách Lý Hồng cương có rèn thể thuật, mặc dù nhục thân không bằng Dương Tiễn, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Huống chi pháp lực của Đại Đạo Chí Tôn gần như là vô cùng vô tận, không cần dựa vào Thiên Đạo, đã siêu thoát khỏi thế giới từ lâu.

- Cút ngay cho lão phu!

Bách Lý Hồng Cương máu me đầy mặt tức giận gào thét, hai tay khua lên, pháp lực mạnh mẽ như thời kì Hồng Mông, đánh bay Dương Tiễn ra ngoài.

Quay người, Bách Lý Hồng Cương vứt pháp bảo xuống, chắp hai tay trước ngực, giống như dung hợp với vũ trụ, vang lên từng tiếng đinh tai nhức óc.

Áo khoác bị vỡ ra, hóa thành từng mảnh vài dài, cơ thể hắn nhanh chóng phồng lên, bắp thịt nổi đầy gân xanh, sắc mặt cực kì dữ tợn, nói.

- Quy Linh Hàn!

Trong chốc lát, linh khí cuồn cuộn vọt về phía hắn.

Dương Tiễn nhíu mày, thì thào nói.

- Đây là cái gì? Đại Đạo sao?

Cùng lúc đó, có một đám yêu quái bay về phía Tiên Vực Lâm Thánh.

Kẻ bay đầu tiên chính là một thanh niên mặc áo đen, tóc trắng như tuyết bay loạn, khuôn mặt giống như con gái, môi đỏ thẫm, giữa mi tâm có một nốt chu sa, khí chất tà mị vô cùng.

Trên áo đen hắn mặc có thêu Kim Long và mấy con Bạch Hổ, rất sống động.

- Không ngờ lại đánh nhau thật!

Thanh niên mặc áo đen nhếch miệng lên, lộ ra một nụ cười trêu tức.

Hắn cũng là một con yêu quái, có thực lực cực mạnh, đã đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân.

Nếu như hắn nói ra tên mình, tuyệt đối có thể gây nên một trận sóng to gió lớn.

Bởi vì hắn là Hoàng Phủ Lãm Nguyệt!

Là một trong những Thái Tử của Yêu Tộc!

Không giống ở Ngoại vũ trụ, ở trong Nội Vũ Trụ, Yêu Tộc rất đoàn kết, mặc dù có nhiều yêu quái cầu pháp, nhưng chủ yếu đều do gia tộc Hoàng Phủ dẫn đầu.

Gia tộc Hoàng Phủ rất mạnh, cũng rất thần bí, nhưng biểu hiện bên ngoài thì không bằng năm thế lực bá chủ kia.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt chính là nhân tài kiệt xuất của Yêu Tộc, được vinh dự là thiên tài đệ nhất Yêu Tộc.

Chưa đến trăm triệu tuổi đã đạt đến Thánh Nhân Cảnh hậu kì!

Từ lúc một vị thái tử Yêu Tộc bị Vũ Hàn chém giết, có rất ít người tròn gia tộc Hoàng Phủ đi ra ngoài, danh tiếng của Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cũng nhờ vào lời đồn, chứ không có nhiều chiến tích.

------oOo------

Chương 1623: Trong ba đao. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gia tộc Hoàng Phủ không giống với gia tộc bình thường khác, bên trong cũng có mấy chi nhánh, và cũng có vài vị Yêu Đế.

Mỗi vị Yêu Đế đều có một vị thái tử và rất nhiều hoàng tử.

Nhưng trong những thái tử của Yêu Tộc, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt có tiếng tăm cực cao.

Thiên phú của hắn không kém hơn Quý Long Uyên, cũng là một yêu nghiệt vạn cổ.

- Vũ Hàn!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt vừa phi hành, vừa nheo mắt thì thào một cái tên.

Trong Yêu Tộc, Vũ Hàn đã trở thành kẻ địch hàng đầu, những Yêu Đế bên trên đều hạ lệnh, nếu gặp Vũ Hàn, phải giết chết hắn, không quan tâm đến hậu quả!

Mặc dù trong lòng có sát khí, nhưng Hoàng Phủ Lãm Nguyệt không tìm

Vũ Hàn để báo thù, vì hắn biết bản thân không phải là đối thủ của Vũ Hàn.

So với Vũ Hàn, hắn chỉ là đứa trẻ con, đường tương lai còn rất dài.

Sớm hay muộn cũng có một ngày, hắn dẫm Vũ Hàn xuống dưới chân!

- Thái tử, chúng ta không thể bay về phía trước nữa!

Một Đại Yêu thằn lằn nói, ở phía trước có mấy trăm vạn tu sĩ Hiển Thánh, có hơn trăm vị thánh nhân đang loạn chiến, nếu đi vào đó, sẽ khó rời đi được.

Bên cạnh có hai bảy Đại Yêu Hiển Thánh Cảnh, ba Yêu Vương Thánh Cảnh.

- Không sao, chúng ta dừng lại ở bên cạnh, mục đích đến đây của chúng ta không phải là chiến đấu.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhẹ giọng nói, trong mắt hắn tràn đầy sự mong chờ.

Mấy vị Đại Yêu nuốt ngụm nước bọt, cố gắng bình tĩnh lại, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện mấy người sẽ không bị cuốn vào cuộc chiến.

Oanh ——

Viên Hồng giơ cao Trấn Hải Tây Phương Côn trong tay, Huyền Lôi quấn quanh nó, Phong Nhận thở ra, nện xuống một côn, ngoài hắn ra, cho dù là thánh nhân cũng không đỡ nổi, nhiều người bị đập nổ.

Mặc dù tu vi của hắn còn thấp hơn cả Tôn Ngộ Không, nhưng tính tình khát máu, không thua Tôn Ngộ Không chút nào.

Tôn Ngộ Không giống như ăn nhầm thuốc kích thích, gào thét vung vẩy Tử Kim Bổng Hỗn Độn.

Mặc dù Tử Kim bổng không giống Trấn Hải Tây Phương Côn, ở bên trong có 1200 cái cấm chế, nhưng nó vẫn rất nặng, không bị vạn pháp xâm nhiễm.

Một gậy quét ngang, lực phá hoại còn lớn hơn cả Trấn Hải Tây Phương Côn, cho dù là Thánh Nhân Cảnh hậu kì cũng không thể chịu nổi.

Vũ Hàn và Bách Lý Giang Hạ cũng đang giết nhau cho đỏ mắt, hai bên không giữ lại chút thực lực nào, chiêu nào chiêu ấy đều trí mạng.

Ngay từ đầu Bách Lý Giang Hạ còn có thể tấn công, nhưng sau đó, bị Vũ Hàn đánh cho không kịp trở tay.

Thần thông pháp nhãn Chí Tôn tuyệt diệu, nhưng bộ pháp của Vũ Hàn sử dung lại có thể dễ dàng tránh né, hai tay đánh ra liên tục, Bách Lý Giang Hạ bị đánh cho liên tục hộc máu, không biết đã bị gãy bao nhiêu xương trên người.

- Phế vật! Có pháp nhãn Chí Tôn mà chỉ được chút bản lãnh này sao?

Vũ Hàn lạnh giọng trào phúng, da như nước, chính là Chí Tôn Bá thể.

Mỗi vị Điện chủ của Chí Tôn Thần Điện đều có Chí Tôn Bá thể, chỉ khác mạnh hay yếu mà thôi.

Mạnh nhất là Mạc Nhược Hà, đã được phong Tạo Cực.

Bách Lý Giang Hạ cảm thấy cực kì nhục nhã, trái tim đều tức điên, pháp nhãn Chí Tôn trừng to, hận không thể chém Vũ Hàn thành trăm mảnh.

Ầm ầm ——

Lúc này, Dương Tiễn mang theo khí thế hủy diệt thiên địa trở về, mấy trăm vạn Hiển Thánh bị thổi bay, tình cảnh vô cùng hùng vĩ.

Ngay cả Tôn Ngộ Không, Viêm Hồng cũng bị gió làm cho lung lay.

Vũ Hàn và Bách Lý Giang Hạ đều giật mình kêu lên, vội vàng né tránh

Thấy mình sắp đụng vào Tiên Sơn Lâm Gia, Dương Tiễn cắn răng, gào thấp một tiếng, cưỡng ép dừng lại, không gian sau lưng bị lực lượng làm cho vặn vẹo.

Nhìn phía sau lưng hắn, vô số người cũng nhịn khỏi nuốt nước miếng.

Bọn họ vô thức nhìn về chỗ mà Dương Tiễn bay đến, chỉ thấy hàn khí cuồn cuộn như Thao Thiết đang há miệng muốn thôn phệ tất cả, khiến cho những ai nhìn thấy đều phải run sợ.

- Đó là cái gì?

- Bách Lý Hồng Cương nổi giận! Dương Tiễn xong đời!

- Bách Lý Hồng Cương không hổ danh là cường giả tuyệt thế đương thời, nghe nói nếu hắn sống ở thời trước kia, chắc chắn sẽ được thành tựu là đệ nhất Đại Đế!

- Đại Đế? Bây giờ Nhân Tộc chia năm xẻ bảy, làm gì có Đại Đế, Bách Lý Hồng Cương nhiều nhất chỉ được gọi là tuyệt thế Kiêu Hùng!

- Bách Lý Hồng Cương thật mạnh!

Vô số người kinh hô, thấy được hàn khí như muốn thôn phệ cả tinh không kia, bọn họ đã tê cả da đầu.

------oOo------

Chương 1624: Trong ba đao. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Hàn Dao, Hoắc Trấn Dư đều cảm thấy khẩn trương.

Bọn họ đều hi vọng Tần Quân thắng, bởi vì bọn họ không thích sự bá đạo của gia tộc Bách Lí, nhưng mà Bách Lý Hồng Cương chính là tồn tại vô địch, Dương Tiễn có thể thắng được hắn sao?

- Dương Tiễn sắp thua?

Lý Nguyên Bá trừng to mắt, thận trọng hỏi.

Tần Quân trợn trắng mắt, tức giận nói.

- Nếu Dương Tiễn thua, chúng ta đều phải chết, ngươi chờ mong hắn sao?

Nghe vậy, Lý Nguyên Bá cười một tiếng xấu hổ.

Tần Quân ngược lại cười nói.

- Yên tâm đi, Dương Tiễn là sẽ không thua!

Người khác không biết, nhưng hắn chính là người hiểu rõ Dương Tiễn nhất.

Hơn nữa lúc này Dương Tiễn không hề bị thương, hắn chỉ bị đánh lui thôi.

Chiến tranh tạm dừng, tất cả mọi người đều hoảng sợ nhìn Dương Tiễn đang đánh nhau với Bạch Lý Hồng Cương.

Lúc này, toàn thân Bách Lý Hồng Cương bị hàn khí bao phủ, sát khí quét ngang toàn bộ vũ trụ, hắn nhìn Dương Tiễn, giọng nói ngập tràn sát ý.

- Đánh cắp pháp nhãn Chí Tôn của gia tộc Bách Lý, nếu hôm nay không giết chết ngươi, sao ta có thể nhìn liệt tổ liệt tông được!

Mỗi tội trạng đều đổ lên đầu Dương Tiễn, giống như hắn là kẻ ác tày trời.

Đối với chuyện này, Dương Tiễn chỉ mỉa mai lại.

- Ăn cắp? Đây là nhờ Bệ Hạ ban cho ta, gia tộc Bách Lý là cái thá gì chứ!

Dương Tiễn cũng bị kích thích nổi giận, nghĩ hắn không thu thập được Bách Lý Hồng Cương sao?

Hắn chỉ muốn thăm dò cực hạn của Bách Lý Hồng Cương, muốn nâng cao pháp nhãn Chí Tôn của mình mà thôi!

Nếu như vậy!

Dương Tiễn hít sâu một hơi, từng sợi khí trắng từ trong cơ thể hắn bay ra, hai mắt mất đi đồng tử, ngay cả chính giữa pháp nhãn Chí Tôn cũng biến thành màu thâm đen.

Một cỗ khí thế khủng bố từ cơ thể hắn bạo phát ra.

Dương Tiễn hoàn toàn kích hoạt đại đạo Chiến Đấu của mình.

Được Bệ Hạ ưu ái, hắn không thể để cho Bệ Hạ thất vọng!

Bách Lý Hồng Cương bị khí thế của hắn dọa sợ, tất cả mọi người trong tinh không đều không nhịn được sự hoảng sợ.

Thị lực của Hiển Thánh Cảnh, đủ cho bọn họ thấy được nơi xa.

Khí thế của Dương Tiễn, không cần phải nhìn thấy, đã đánh thẳng đến linh hồn bọn họ.

- Khí tức này!

Hoàng Phủ Lãm Nguy vừa mới gia nhập Tiên Vực Lâm Thánh đã hô hấp dồn dập.

Cuộc đời này hắn chỉ mới một lần gặp được khí thế như vậy.

Đó là lúc gia chủ gia tộc Hoàng Phủ, Yêu Đế nổi giận!

Yêu Đế bế quan lâu dài, vì muốn lãnh đạo Yêu Tộc đi đến đỉnh phong, hắn phải nằm gai nếm mật, dưới gối chỉ có mấy đứa con nối dõi, bình thường đều dạy bảo tất cả tinh hoa cho chúng.

Lần tức giận đó, chính là lần Vũ Hàn chém giết một Thái Tử Yêu Tộc của bọn họ.

Nhưng Mạc Nhược Hà và những điện chủ Chí Tôn Thần Điện khác cũng quá mạnh, nên không thể báo thù được cho con trai.

Sau đó, Yêu Đế bế quan, không ra ngoài nữa, không người nào biết hắn bế quan ở đâu.

- Chẳng lẽ Tần Thiên Đế chính là?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt có một suy đoán to gan, có thể khiến cho một cường giả có thể so với Yêu Đế cam nguyện thần phục là ai?

Mà trong lời nói của Dương Tiễn, có thể thấy được hắn cực kì kính sợ Tần Quân.

Từ trước đến nay, có mấy vị Thiên Đế có thực lực như thế?

Chỉ có một người!

Vị Thiên Đế kia đã từng tranh phong với Tô Đế, tuyệt đại phong hoa, tuyên cổ Vô Song!

- Quả nhiên là vậy!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt càng nghĩ thấy đúng, thậm chí còn hưng phấn, khiến cho người ta khó có thể hiểu được.

Ở một bên khác, Dương Tiễn dùng một tay cầm Hoàn Vũ Tam Tiêm Đai, nhìn Bách Lý Hồng Cương, nói.

- Trong ba đao, nếu không cắt được đầu ngươi, Dương Tiễn ta sẽ tự vẫn, phế tu vi!

------oOo------

Chương 1625: Nhị tôn giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba đao cắt đầu Bách Lý Hồng Cương?

Oanh!

Toàn bộ Tinh Không vỡ tổ, giọng nói của Dương Tiễn vang xa, mấy trăm Tiên Vực xung quanh đều nghe được.

Mặc dù chém đầu không thể khiến cho Bách Lí Hồng Cương chết đi, nhưng độ khó lại cao hơn nhiều.

Tên này điên rồi sao?

- Xem ra Dương Tiễn bị Bách Lý Hồng Cương bức điên rồi!

- Sao ta có cảm giác hắn có thể làm được?

- Sao có thể! Đó chính là Bách Lý Hồng Cương!

- Chậc chậc, sợ rằng Dương Tiễn choáng váng mất rồi, trận chiến sợ là Tần Thiên Đế phải thua chắc!

- Khí thế của bọn họ đều rất mạnh, khó có thể phân cao thấp được, nhưng nếu Dương Tiễn có thể làm vậy với Bách Lý Hồng Cương, vậy thì hắn sẽ được lưu danh vạn cổ!

Mọi người thảo luận với nhau, ai cũng bị lời nói ngông cuồng của Dương Tiễn dọa sợ.

Lúc trước đã đánh được bao nhiêu đao?

Bây giờ lại nói trong ba đao lấy được đầu Bách Lí Hồng Cương, rõ ràng là tẩu hỏa nhập ma rồi!

Bách Lý Hồng Cương tức giận đến toàn thân run rẩy , hắn cố gắng bình tĩnh lại, không nói nhảm nữa, nâng tay trái lên, kéo hư không một cái, hàn khí hóa thành một con rồng dài, gào thét đánh về phía Dương Tiễn.

Tiếng Rồng ngâm rung động cả vũ trụ, cho dù ở trong vũ trụ mênh mông, vẫn có cảm giác vô cùng to lớn.

Đối mặt với khí thế hung hãn của con Rồng hàn khí kia, Dương Tiễn vẫn không hề thay đổi sắc mặt, người động như sấm, đùng một cái đánh xuyên qua Con Rồng hàn khí, giống như xuyên thẳng qua không gian, đánh đến trước mặt Bách Lý Hồng Cương.

- Tốc độ này!

Đồng tử Bách Lý Hồng Cương phóng đại, hắn vô thức thôi động pháp nhãn Chí Tôn, chuẩn bị di chuyển khỏi không gian.

Dương Tiễn chém một đao xuống, Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm lấp lóe.

Hai người tan biến cùng một lúc, sau đó cùng nhau xuất hiện ngoài mấy tỉ dặm.

- Sao có thể!

Trong lòng Bách Lý Hồng Cương sóng biển ngập trời, hắn thấy Dương Tiễn vẫn đứng ở trước mặt hắn như cũ.

Đao quang rét lạnh, lập loè trong Tinh Không.

Phốc ——

Một đao đánh xuống!

Máu tươi bắn ra, Bách Lý Hồng Cương đầu một nơi thân một nẻo!

Dương Tiễn không hề vui mừng, trên mặt vẫn lạnh lùng như cũ, ba con mắt của hắn không có một tia dao động.

Giống như vừa rồi không phải hắn giết Bách Lý Hồng Cương, mà là giết một con gà, con chó.

Hoắc hoắc hoắc ——

Đầu của Bách Lý Hồng Cương xoay tròn bay ra ngoài, tan biến ở sâu trong bóng tối.

Mà nhục thể của hắn vẫn cứng ngắc trong hư không, run nhè nhẹ.

Đợi đến lúc tất cả mọi người đưa ánh mắt, thần thức nhìn đến, đều hít sâu một hơi.

Chỉ có một đao, Bách Lý Hồng Cương đã bị chém bay đầu?

- Đây chính là Nhị Lang Thần của trẫm!

Tần Quân kiêu ngạo nói, tu vi Hiển Thánh cảnh đủ để hắn nhìn rõ tình hình chiến đấu.

Lý Nguyên Bá, Trưởng Tham Thương, Ứng Long, Nam Cực Tiên Ông đều không nhịn được hưng phấn.

Tất cả mọi người trong Lâm gia đều nhiệt huyết sôi trào.

Đại quân tu sĩ gia tộc Bách Lý nghẹn họng trân trối, hàn khí từ dưới lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng đến ót.

Một bên Chí Tôn Thần Điện, tất cả mọi người đều nuốt một ngụm nước miếng.

Bách Lý Hồng Cương không phải là đối thủ của Dương Tiễn?

- Cái tên này!

Hoắc Trấn Dư trừng lớn mắt, phảng phất tròng mắt đều muốn nhảy ra.

Triệu Hàn Dao thấy toàn thân run rẩy .

Vũ Hàn giống như đã hóa đá, ngẩn người nhìn Dương Tiễn, trách không được Mạc Nhược Hà kêu hắn rút lui.

Thực lực như vậy, ở trong vũ trụ, có lẽ chỉ có mình Mạc Nhược Hà có thể ngăn được hắn.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhắm mắt lại, dùng thần thức xem chiến, cũng thấy được hình ảnh Bách Lý Hồng Cương bị chém bay đầu, nhịp tim lập tức tăng tốc.

- Không hổ danh là thuộc hạ quét ngang thời đại của Thiên Đế!

Trong lòng Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ngạc nhiên, hắn cũng thêm phần mong đợi Tần Quân.

Tinh Không yên tĩnh, lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người không biết nên nói cái gì.

Một tay Dương Tiễn nghiêng Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, lạnh giọng nói.

- Dám nhục mạ Tần Thiên Đế, dù là thần thánh phương nào, đều bị đao

của ta, chém giết!

Hắn vận chuyển pháp lực hét lên, giọng nói uy nghiêm truyền qua mấy trăm dặm Tiên Vực.

------oOo------

Chương 1626: Nhị tôn giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiên Vực trong Nội vũ trụ còn lớn hơn cả Tiên Vực trong Huyền Đương, không nói quá chút nào, chỉ mấy Tiên Vực trong này đã lớn hơn mấy lần toàn bộ Huyền Đương.

Vô số người bị lời nói của Dương Tiễn chấn nhiếp, Tần Thiên Đế có thuộc hạ mạnh mẽ như vậy, trong vũ trụ này, ai dám đi trêu chọc hắn?

- Dương Tiễn, trẫm muốn hắn hình thần câu diệt!

Tần Quân trầm giọng nói, mặc dù giọng nói của hắn không lớn như Dương Tiễn, nhưng tất cả mọi người trong tinh không đều nghe được.

Ti ——

Vô số tiếng hít khí lạnh của mọi người, Tần Quân muốn không chết không ngừng với gia tộc Bách Lý sao?

Nếu như Bách Lý Hồng Cương bị giết, thì gia tộc Bách Lý xem như là chấm dứt.

Không có Bách Lý Hồng Cương thì gia tộc Bách Lý như Hổ gãy mất răng, hơn nữa, gia tộc Bách Lý lại có nhiều kẻ thù như vậy.

- Gia chủ!

Bách Lý Giang Hạ vừa lo lắng vừa hoảng sợ thì thào, hắn không muốn Bách Lý Hồng Cương cứ vậy mà chết

Đúng lúc này, đầu của Bách Lí Hồng Cương bay về, muốn nối liền với cơ thể.

Sao Dương Tiễn có thể cho nó đạt được mục đích, Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm bắn ra một luồng sáng màu đen, làm cho cái đầu nổ tung, máu tươi văng tung tóe.

Bỗng nhiên, Dương Tiễn đi đến trước cơ thể Bách Lý Hồng Cương, lạnh lùng nói.

- Ngươi đúng là rất mạnh, đáng tiếc gặp phải ta!

Dứt lời, hắn chậm rãi nâng Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao lên, chuẩn bị chấm dứt Bách Lý Hồng Cương.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một giọng nói hùng hậu truyền đến, sau đó có một cỗ khí tức không thua kém Bách Lý Hồng Cương, Dương Tiễn bay đến.

Một giây sau, đệ nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà của Chí Tôn Thần Điện xuất hiện.

Mặc dù dáng vẻ của hắn như một ông già, nhưng khí thế vẫn cuồng bạo, đối chọi gay gắt với Dương Tiễn.

Sự xuất hiện của hắn làm cho Vũ Hàn trừng to mắt, mà bọn thuộc hạ của hắn còn trừng to mắt hơn.

Đệ nhất Điện Chủ đến giúp đỡ Bách Lý Hồng Cương?

- Làm gì phải đưa người khác vào chỗ chết?

Lúc này, lại có một giọng nói khác vang lên, một người đàn ông trung niên mặc áo bào màu lam xuất hiện, khí chất của hắn nho nhã, khuôn mặt hiền từ, giống như một thầy giáo dạy học.

Nhưng lai lịch của hắn lại cực lớn .

- Nhân Tổ Tông Đường Chu Hư Vọng!

Có người kinh hô, lập tức hù dọa vạn người sóng to gió lớn.

Nhân Tổ Tông Đường, đây chính là thế lực sánh vai với gia tộc Bách Lý, Chí Tôn Thần Điện.

Chu Hư Vọng, là người cùng thế hệ với Bách Lý Hồng Cương, Mạc Nhược Hà là tồn tại ở cùng một đẳng cấp .

Đều chính là đại năng đỉnh cấp của nhân tộc.

- Các ngươi là ai? Muốn cứu hắn?

Dương Tiễn lạnh nhạt hỏi, mặc dù trong lòng kinh ngạc về tu vi của Chu Hư Vọng và Mạc Nhược Hà, nhưng không hề sợ hãi chút nào .

Trên Lâm gia tiên sơn, Tần Quân nhìn thấy thì nhíu mày, chẳng lẽ những thế lực lớn khác cũng muôn nhúng tay vào sao?

Ánh mắt hắn trở nên băng lãnh, chắc chắn hôm nay Bách Lý Hồng Cương phải chết!

- Dương huynh đệ, làm người phải khoan dung độ lượng, gia tộc Bách Lý đã phải trả giá thê thảm, sao phải đuổi tận giết tuyệt?

Mạc Nhược Hà thở dài nói, thật ra hắn không muốn nhúng tay vào chuyện này, nhưng Nhân Tộc không thể mất đi Bách Lý Hồng Cương được.

Bách Lý Hồng Cương mạnh như vậy, cần bao nhiêu năm mới có một người như thế nữa?

Chu Hư Vọng nhẹ giọng nói.

- Như vậy đi, từ nay về sau, tên của ngươi được truyền đi rộng rãi, mọi người sẽ xem Bách Lý Hồng Cương là bại tướng dưới tay ngươi, sao phải giết hắn làm gì?

Nhìn Dương Tiễn, trong lòng hai người đều tràn ngập sự tò mò.

Nhân vật bậc này từ đâu đi ra?

Chẳng lẽ hắn đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

Dương Tiễn nhíu mày, khí thế không yếu bớt đi, hắn có thể cảm giác được, nếu đao của mình rơi xuống, Chu Hư Vọng và Mạc Nhược Hà sẽ ra tay ngay.

- Giết!

Tiếng quát của Tần Quân truyền đến, làm cho vũ trụ gợn sóng.

Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng đều đến để khuyên, Tần Thiên Đế còn muốn giết Bách Lý Hồng Cương?

Điên rồi sao?

- Được

Dương Tiễn tức giận rít lên, đắc tội hai Đại Đạo Chí Tôn thì sao!

------oOo------

Chương 1627: Ai dám làm Thiên Đế bị thương. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi dám!

Chu Hư Vọng giận tím mặt, khuôn mặt nho nhã của hắn giận dữ, khí thế không thua Bách Lý Hồng Cương.

Mặc dù Bách Lý Hồng Cương bị chém mất đầu, nhưng nguyên thần vẫn còn, hắn bị dọa cho lùi lại liên tục, nhưng dù hắn lùi đến chỗ nào, Dương Tiễn đều giống như ma quỷ, cách hắn một khoảng ngắn.

Ánh đao lóe lên!

Chu Hư Vọng và Mạc Nhược Hà từ hai phía khác nhau đánh đến, muốn ngăn Dương Tiễn lại.

Đáng tiếc, tốc độ chém đao của Dương Tiễn còn nhanh hơn.

Một đao chém xuống, phốc một tiếng, chém cơ thể Bách Lý Hồng Cương thành hai nửa, đao khí tung hoành ngang dọc, băm cơ thể hắn thành trăm mảnh nhỏ.

- Dương Tiễn! Ta và ngươi không đội trời chung!

Nguyên thần của Bách Lý Hồng Cương hóa thành một đạo độn quang bay vào sâu trong vũ trụ, tiếng gầm gừ tràn ngập giận dữ của hắn làm cho trái tim vô số người băng giá.

Sao Dương Tiễn có thể để cho Bách Lý Hồng Cương chạy thoát được, hắn ném Hoàn Vũ Tiêm Đao ra ngoài, đao bay ra với tốc độ không gì có thể ngăn cản được.

Lúc này, Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng xuất hiện hai bên người Dương Tiễn, hai người kia duỗi tay ra, khoác lên vai hắn, làm cho hắn không thể động đậy được.

- Đừng quá đáng!

Chu Hư Vọng trầm giọng nói, còn về Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, hắn không hề lo lắng, bởi vì một thanh Hỗn Độn Linh bảo không thể lấy đi tính mạng của Bách Lý Hồng Cương được.

Nhưng mà, bên ngoài Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao bỗng nhiên ngoài cháy lên một ngọn lửa quỷ dị, tăng tốc tốc độ, trong chớp mắt đã đâm thủng nguyên thần của Bách Lý Hồng Cương.

- Sao có thể!

Bách Lý Hồng Cương không tin nổi nói một câu, một giây sau, lửa bùng lên, thiêu đốt nguyên thần của hắn thành tro bụi.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh —— Mối thù của Bách Lý Hồng Cương! Thu hoạch được một cơ hội giác tỉnh cực hạn, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội định tính Thần Ma triệu hoán, một cơ hội ân huệ của hệ thống, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, sáu cơ hội truyền thừa

kỹ năng!

Giọng nói nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân nở nụ cười .

Cuối cùng Bách Lý Hồng Cương đã chết!

Nếu để cho hắn chạy mất, chắc chắn sau này sẽ có tai ương, hơn nữa còn làm cho hắn có cảm giác mất mặt.

Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng trừng to mắt, nhìn phương hướng mà Bách Lý Hồng Cương chết đi mà không thể tin nổi.

- Cây đao kia xảy ra chuyện gì?

Mạc Nhược Hà nhíu mày, không thể nào hiểu được.

Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao làm sao có thể chém giết nguyên thần của Đại Đạo Chí Tôn.

Dương Tiễn cũng biểu lộ cổ quái, từ lúc Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao nhận chủ, hắn có thể cảm giác được trên Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao có một tầng năng lượng bí ẩn bám vào/

- Bách Lý Hồng Cương chết rồi?

- Không có chứ, không phải trốn rồi sao?

- Đã chết rồi, khí tức cũng bị mất .

- Đao của Dương Tiễn! Tru diệt nguyên thần Bách Lý Hồng Cương!

- Ngươi đang đùa ta à? Sao Bách Lý Hồng Cương có thể bị giết được?

Tất cả mọi người xôn xao, địa vị của Bách Lý Hồng Cương ở trong vũ trụ có thể nói là hết sức quan trọng, không có người nào dám tin vào hai mắt mình.

Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc!

Triệu Hàn Dao, Hoắc Trấn Dư hít sâu một hơi.

Mặt mũi Bách Lý Giang Hạ và một đám tu sĩ gia tộc Bách Lý tràn đầy tuyệt vọng và khó có thể tin nổi.

Bọn hắn không thể tiếp nhận nổi sự thật Bách Lý Hồng Cương đã vẫn lạc.

- Ngươi dám giết hắn!

Chu Hư Vọng phẫn nộ đến mức điên cuồng, Ma Tộc đang đột kích, bây giờ Bách Lý Hồng Cương lại chết đi, đây chính là tin dữ với Nhân Tộc.

Mạc Nhược Hà thì nhíu mày nhìn về phía phương xa, hắn luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

- Làm sao? Không phục?

Dương Tiễn liếc xéo Chu Hư Vọng một cái, lạnh giọng hỏi, hắn lắc hai vai, đẩy lùi hai vị Đại Đạo Chí Tôn.

Mặc dù hắn đang buồn bực vì Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao khác thường, nhưng Bách Lý Hồng Cương chết đi cũng làm cho hắn rất vui vẻ.

- Ngươi!

Chu Hư Vọng giận run người, khí thế tăng vọt, giống như muốn đại chiến một trận với Dương Tiễn.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

Trong lòng Tần Quân bây giờ đang cao hứng, hắn nói nhỏ.

Còn có một cơ hội giác tỉnh cực hạn, cho ai dùng đây?

Nam Cực Tiên Ông hay là Ứng Long?

Còn có một ân huệ của hệ thống, hắn muốn trang bị chính mình đến tận răng.

- Không nên đánh nhau!

Mạc Nhược Hà vội vàng ngăn cản Chu Hư Vọng, Bách Lý Hồng Cương đã hồn phi phách tán, không thể làm lại được.

------oOo------

Chương 1628: Ai dám làm Thiên Đế bị thương. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu bây giờ Chu Hư Vọng chiến đấu với Dương Tiễn, sẽ làm cho nhân tộc có càng nhiều tổn thất.

Lúc này, một cỗ khí tức bạo ngược không có gì sánh kịp truyền đến, làm cho sắc mặt Chu Hư Vọng và Mạc Nhược Hà thay đổi hẳn.

- Khí tức này là?

Vũ Hàn kinh dị thì thào, giống như gặp phải ác mộng.

- Hoang Thần!

Mạc Nhược Hà cắn răng, phun ra hai chữ này.

Người đang đến chính là Hoang Thần.

Nếu không có hắn giúp đỡ, sao Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao có thể chém giết Bách Lý Hồng Cương được.

Cũng nhờ vào Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, Tần Quân mới có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Chỉ thấy Hoang Thần giống như ông già ăn mày dậm chân đến, mỗi một bước đi, đều vượt qua mấy ức dặm, theo tiếng vang của Hồng Chung, giống như Thiên Đạo đang rên rỉ vì hắn.

- Sao hắn lại đến đây?

Chu Hư Vọng nhíu mày nói, hắn vô thức nắm chặt hai tay.

Nội vũ trụ giống như được Nhân Tộc thống trị, nhưng bên trong cũng có nhiều thứ không ổn định.

Ví dụ như Hoàng Phủ gia Yêu Tộc, Hoang Thần Bát Hoang.

Mặt Hoang Thần không biểu tình, nhưng con ngươi đục ngầu giấu giếm sát ý.

- Ai dám làm Thiên Đế bị thương, ta là người đầu tiên không tha cho kẻ đó!

Hoang Thần chậm rãi mở miệng, lời vừa hắn vừa nói, làm cho Tinh Không kinh hãi, vô số người choáng váng.

Lại có một Đại Năng che chở cho Tần Thiên Đế?

Các cường giả mạnh như Triệu Hàn Dao, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, Vũ Hàn, Bách Lý Giang Hạ đều bị khí tức của Hoang Thần chấn nhiếp.

Toàn bộ Tinh Không bây giờ, đã bị phá nát không chịu nổi, vô số Không Gian bị phá vỡ giống như con rết màu đen, dưới khí thế của Hoang Thần, không gian vặn vẹo, giống như lúc nào cũng có thể bị phá tan.

Khoảng cách giữa Hoang Thần và Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng càng ngày càng gần, khiến cho không khí chiến trường càng ngày càng nặng nề hơn.

- Hô —— !

Dương Tiễn thở dài ra một hơi, khí tức của Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng còn mạnh hơn so với Bách Lý Hồng Cương, hắn không thể lấy một chọi hai được, bên cạnh còn phải bảo vệ Tần Quân nữa.

Cũng may Hoang Thần đến.

Sự cường đại của Hoang Thần, hắn không nhìn thấu được.

Trên Tiên Sơn Lâm gia.

Lý Nguyên Bá và Trưởng Tham Thương cực kì kích động, cuộc chiến tranh này đã có thắng thua.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán Ngao Quang, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa, có muốn triệu hoán lần nữa?

Giọng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Tần Quân.

Ngao Quang?

Một lâu la nhỏ!

Bị Na Tra đè ép.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân phân phó ở trong lòng, tâm tình của hắn lúc này đang siêu thoải mái.

Giết Bách Lý Hồng Cương, không chỉ hoàn thành được nhiệm vụ, mà danh khí của hắn cũng tăng vọt!

- Thiên Đế!

Sắc mặt Chu Hư Vọng thay đổi, hai chữ này làm cho hắn nghĩ đến gì đó, trong mắt lóe lên sự sợ hãi.

Nếu là lúc trước, chắc chắn hắn sẽ không suy nghĩ nhiều như vậy.

Nhưng bây giờ Hoang Thần cũng nhảy ra bảo vệ Tần Quân, khiến hắn không nhịn được suy nghĩ nhiều.

Xem ra lai lịch của Tần Thiên Đế còn sâu hơn tưởng tượng của hắn.

Chẳng lẽ có quan hệ với Thiên Đế trong truyền thuyết?

Chu Hư Vọng vô thức nhìn về phía Tiên Sơn Lâm Gia, Tần Quân áo trắng như tuyết đang mỉm cười nhìn về phía Tinh Không, mặt không thay đổi, giống như cuộc chiến này luôn nằm trong lòng bàn tay hắn, khiến cho người khác có cảm giác sâu không lường được.

Mạc Nhược Hà cũng nhìn về phía Tần Quân, nét mặt của hắn không tự nhiên.

Bởi vì hắn đã tính ra, Tần Quân chính là Sát Tinh Vô Song, sẽ dẫn đến kiếp Vô Song, thậm chí dẫn ra mấy tồn tại kinh khủng kia.

- Đinh! Chúc mừng kí chủ đã triệu hoán được Tiết Nhân Quý, đến từ truyền thuyết thần thoại, có muốn triệu hoán lần nữa?

Tiết Nhân Quý?

Tần Quân nheo mắt lại, hắn bắt đầu nhớ lại, những truyền thuyết thần thoại có liên quan đến Tiết Nhân Quý.

------oOo------

Chương 1629: Hi vọng của Yêu Tộc. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Thần bay đến trước mặt ba người Dương Tiễn, hai mắt khiếp người, trừng về phía Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng, nói.

- Còn không mau cút đi!

Chu Hư Vọng giận run người, nhưng người trước mắt là Hoang Thần, hắn không dám ra tay.

Hơn nữa, bên cạnh còn có Dương Tiễn thực lực không tầm thường đứng đó, nếu hắn dám ra tay, tuyệt đối là xong đời.

Mạc Nhược Hà hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi.

- Hoang Thần, không phải ngươi nói, sẽ không ra khỏi Bát Hoang sao?

Hoang Thần liếc mắt nhìn hắn, nói.

- Lúc các ngươi vào Bát Hoang giết ta, cũng không nói như vậy.

Lời này, làm cho Mạc Nhược Hà lúng túng.

Trận chiến năm kia, đã làm cho bọn họ mất hết mặt mũi, làm cho Hoang Thần nổi danh thêm.

- Ta đếm từ một đến ba, nếu các ngươi không đi, tự gánh hậu quả!

Hoang Thần trầm giọng nói, từng sợi lửa đỏ quỷ dị từ trong lỗ chân lông bay ra, giống như Mãng Long quấn quanh người hắn.

Sắc mặt Mạc Nhược Hà khó coi, trước mặt nhiều người như vậy, nếu bọn họ đi, còn mặt mũi nữa sao?

Chu Hư Vọng cũng giống vậy, nhưng lúc này Dương Tiễn bỗng nhiên bạo phát khí thế, so cao thấp với bọn họ.

Dương Tiễn rồi còn thêm Hoang Thần!

Phóng mắt nhìn khắp vũ trụ, ai có thể đánh lại?

- Một!

Hoang Thần lạnh lùng mở miệng, làm cho áp lực của Chu Hư Vọng và Mạc Nhược Hà tăng gấp bội.

Tình huống này làm cho rất nhiều người sợ hãi.

Đó chính là Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng, hai vị lãnh tụ của hai thế lực lớn!

Lại bị Hoang Thần bức lui!

- Hoang Thần, Bát Hoang thần trong truyền thuyết!

- Nghe nói Hoang Thần chính là người có huyết mạch mạnh nhất vũ trụ! Cực Viêm Ma Thần!

- Nghe đồn huyết mạch của người từ thời Hỗn Độn còn có rất ít, mà Cực Viêm Ma Thần lại là huyết mạch quý hiếm thứ nhất thứ hai, trước kia mấy

người Mạc Nhược Hà cũng đã từng chịu thiệt trong tay Hoang Thần!

- Hoang Thần thật là khí phách!

- Đây là kẻ địch của Nhân Tộc chúng ta, sao các ngươi có thể bội phục hắn được?

Tiếng thảo luận bốn phía nổi lên, đa số người còn chưa kịp hồi phục lại tinh thần, Bách Lý Hồng Cương chết đi là đả kích quá lớn với bọn họ.

- Hai!

Hoang Thần nheo mắt lại, sát cơ khủng bố giống như thủy triều bao phủ lên Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng .

- Thôi!

Mạc Nhược Hà thở dài một tiếng, thật ra hắn có đủ thực lực để chống lại Hoang Thần, nhưng vì Nội vũ trụ, hắn không dám ra tay.

Tai vạ này dừng ở đây đi!

- Vũ Hàn, rút lui!

Ném một câu, Mạc Nhược Hà biến mất tại chỗ.

Chu Hư Vọng cắn răng nghiến lợi nhìn Hoang Thần, mắt thấy Hoang Thần há mồm, muốn phun ra chữ ba, hắn vội vàng biến mất.

Hoang Thần là người cô đơn, đánh nhau không kiêng kị gì hết.

Bọn họ không giống vậy, sau lưng gánh cả Nhân Tộc, nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hai vị đại năng nhân tộc rời đi, chiến tranh xem như kết thúc.

Bách Lý Giang Hạ vội vàng mang theo đại quân chạy trốn, ai cũng vận hết pháp lực, hận không thể có thêm một cái đan điền nữa.

Vũ Hàn cắn răng, không lập tức mang theo thuộc hạ rời đi .

Hắn đến đây là để ôm đùi Tần Thiên Đế, đã hi sinh nhiều thuộc hạ như vậy, sao có thể rút lui?

Hắn không cam lòng!

- Không ngờ cả Mạc tiền bối và Chu tiền bối đều phải nể Tần Thiên Đế ba phần.

Triệu Hàn Dao cảm khái, hắn có chút kính sợ đối với Tần Quân.

Thuộc ha sau lưng không trả lời hắn, bởi vì bọn họ cũng rung động.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhìn Hoang Thần và Dương Tiễn, trong mắt tràn đầy sự nôn nóng.

- Tần Thiên Đế quả nhiên là Thiên Đế, nếu thật sự là vật, hi vọng phục hưng của Yêu Tộc nhờ cả vào ngươi.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt khó nhịn sự kích động trong lòng, trong Yêu Tộc, Tô Đế chính là tín ngưỡng tối cao.

------oOo------

Chương 1630: Hi vọng của Yêu Tộc. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhiều ghi chép liên quan đến Tô Đế đã nói đến đến, có thể tranh phong với Thiên Đế đều là những thần thoại đương thời.

Hắn từ nhỏ đã ngưỡng mộ Tô Đế, đọc thuộc lòng tất cả các truyền thuyết về Tô Đế, vì vậy khi nghe có người xưng là Tần Thiên Đế, hắn mới cảm thấy hứng thú đến vậy.

Ngay từ đầu hắn chỉ là tò mò, không ngờ là thật!

Vô số năm trong nội vũ trụ, những kẻ tự xưng là Thiên Đế đều dẫm vào kiêng kỵ, không sống được bao lâu.

Nhưng Tần Thiên Đế thì khác, hắn bá đạo vô song, dẫm lên các thế lực khác để đi lên, khiến cho Hoàng Phủ Lãm Nguyệt phải ngước nhìn.

Trong chốc lát, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt bắt đầu suy nghĩ làm sao để lôi kéo làm quen với Tần Quân.

Trên Tiên Sơn Lâm gia.

Tần Quân suy nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ ra Tiết Nhân Quý truyền thuyết trâu bò gì?

Truyền thuyết Bạch Hổ cũng không tệ, nhưng Tái Hưng Hổ Tổ Dương, hắn đều triệu hoán ra rồi, sao có thể so sánh với Tiết Nhân Quý được?

- Thôi! Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân phân phó ở trong lòng, những Danh Tướng bị lịch sử Thần Hóa, luôn luôn làm cho hắn khó đoán ra được, ai bảo trong nhân gian có nhiều truyền thuyết đến vậy.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán ngẫu nhiên một Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng kí chủ triệu hoán được Văn đạo nhân, đến từ truyền thuyết thần thoại, có muốn khôi phục trí nhớ kiếp trước không?

Văn đạo nhân?

Tần Quân ngẩn người, lúc này, Dương Tiễn và Hoang Thần đang bay về phía Tiên Sơn Lâm Gia.

Tôn Ngộ Không và Viên Hồng cũng vậy, bọn hắn đều không truy sát tu sĩ Bách Lý gia.

Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc chính là tai nạn cấp sử thi đối với Bách Lý gia, những con kiến nhỏ này có giết hay không cũng không sao.

- Khôi phục trí nhớ kiếp trước! Điều ra thuộc tính của Văn đạo nhân.

Tần Quân phân phó ở trong lòng, Văn đạo nhân ngược lại là một nhân vật

tàn nhẫn.

Ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa là Chuẩn Đề Lục Sí Muỗi Đen, chiến tích mạnh nhất chính là hút sạch máu của Quy Linh Thánh Mẫu.

Thậm chí còn hút luôn pháp bảo trấn giáo Thập Nhị Kim Liên của Tây Phương Giáo, làm nó rơi xuống Cửu Phẩm.

- Văn đạo nhân, đến từ truyền thuyết thần thoại!

- Chủng tộc: Muỗi đen sáu cánh!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Huyết Hải Thần Pháp!

- Thần thông: Khát máu châm! Thần Độn vạn ánh sáng! Căm hận sát ý! Tiên Thiên Biến Hóa Thuật!

- Độ trung thành: 61(max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

Trách không được có thể hút sạch máu của Quy Linh Thánh Mẫu, một trong tứ đại đệ tử chân truyền của Thông Thiên giáo chủ!

- Bệ Hạ, Bách Lý Hồng Cương đã hình thần câu diệt!

Dương Tiễn đi đến trước mặt Tần Quân, trầm giọng nói, tâm tình hắn không kích động chút nào.

Tần Quân cười gật đầu, nói.

- Khổ cho các ngươi rồi!

Nói xong, hắn nhìn về phía Hoang Thần, cười nói.

- Không ngờ Hoang Thần cũng đến giúp đỡ trẫm, trẫm vô cùng cảm kích!

Nếu không có Hoang Thần, sao Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng có thể dễ

dàng bỏ đi được?

- Tiện tay mà thôi, ngược lại là ngươi, vậy mà có thể luyện thành Chí Tôn Bá thể .

Hoang Thần tấm tắc kỳ lạ nói.

- Hạ Thần Võ là người hi vọng truy đuổi Tô Đế và Đại Đế, phía sau hắn có Chí Tôn Vô Địch chống lưng, Chí Tôn Bá của hắn không hề kém hơn huyết mạch của người Hỗn Độn.

Vừa nghĩ đến Hạ Thần Võ và phong thái Chí Tôn vô địch, hắn cảm khái vạn phần.

Thương hải tang điền.

Hắn sinh ra ở thời Viễn Cổ, trải qua Trung Cổ, thấy được vô số phong thái của Thiên Kiêu, vật đổi sao dời, tâm tình trong lòng khó nói nên lời.

- Ồ? Ngươi biết Hạ Thần Võ?

Tần Quân nhướng mi hỏi, hắn tu luyện thành Chí Tôn Bá đã có thể phát động nhiệm vụ cấp Sử Thi, sớm hay muộn cũng phải đối đầu với Hạ Thần Võ, khó trách sẽ cảm thấy hứng thú với Hạ Thần Võ.

- Gặp qua vài lần, rất mạnh, siêu việt hơn ta, nhìn vào lịch sử Nhân Tộc, người có thiên phú sánh bằng Hạ Thần Võ chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hoang Thần gật đầu nói, Chúng Thần Ma hai mặt nhìn nhau .

Hoang Thần Hạ Thần Võ Siêu việt mạnh bao nhiêu?

Tần Quân nhíu mày, xem ra nhiệm vụ sử thi này có độ khó lớn hơn hắn tưởng tượng.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ nhánh —— Hi vọng của Yêu Tộc! Nội dung nhiệm vụ: Thái Tử Hoàng Phủ Lãm Nguyệt của Yêu tộc đang muốn nhờ ký chủ tìm Tô Đế, nếu kí chủ nhận lời, sẽ thu hoạch được một cơ hội giác tỉnh cực hạn, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh

phong, phát động nhiệm vụ cấp Sử Thi!

------oOo------

Chương 1631: Thiên Khung Yêu Đế. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi vọng của Yêu Tộc?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt là ai?

Tần Quân vẫn đứng nguyên tại chỗ, Hoang Thần còn tưởng rằng hắn đang suy nghĩ về Hạ Thần Võ .

- Yên tâm đi, Hạ Thần Võ đã đi đến Cổ Thánh Đế Đạo từ lâu, sẽ không quay về.

Hoang Thần cười khẽ nói, Hạ Thần Võ là loại người theo đuổi thực lực, hắn không thể ở yên một chỗ, người này đã có chấp niệm, viễn độ Cổ Thánh Đế Đạo.

Trưởng Tham Thương nuốt một ngụm nước bọt, không ngờ rằng Đại Đế Hạ Thần Võ trong truyền thuyết của Nhân Tộc cũng chưa chết.

Chẳng lẽ những đại năng biến mất một cách thần bí đều đi Cổ Thánh Đế Đạo?

Cũng đúng, Nội vũ trụ không thể là điểm dừng cuối cùng trong hành trình tu đạo của bọn họ.

Con đường trở thành cường giả, mãi mãi không có điểm cuối.

- Chúc mừng Thiên Đế Bệ Hạ toàn thắng!

Lâm Chi Chung mang theo một đám người bay đến, hắn xoay người hành lễ, đến giờ mà hắn vẫn cảm thấy tâm tình kích động như cũ.

Ngay cả Hoang Thần đều ra tay giúp đỡ Tần Thiên Đế, cuối cùng thì Tần

Thiên Đế có lai lịch gì?

Từ khi Bách Lý gia rút lui, chiến tranh đã kết thúc.

Một mình Vũ Hàn bay về phía Tiên Sơn Lâm Gia, hắn kiên trì, nhưng trong lòng lại căng thẳng, hắn sợ Tần Thiên Đế một lời không hợp đã giết chết hắn.

Vô số tiếng thảo luận của tất cả mọi người vang khắp tinh không, vô cùng ồn ào.

- Bách Lý Hồng Cương thua!

- Tần Thiên Đế xem như là hoàn toàn Nhất Phi Trùng Thiên!

- Dương Tiễn quá bá đạo, trong cái vũ trụ này, đoán là có thể xếp vào năm vị trí đầu tiên đấy!

- Sao chỉ có năm vị trí đầu! Người này lại đi giúp đỡ Tần Thiên Đế, còn ai dám gây chuyện?

- Không chỉ có Dương Tiễn, còn có Hoang Thần giúp đỡ! Hai Yêu Hầu dưới tay hắn cũng mạnh đến mức đáng sợ nữa!

Thám tử của thế lực khắp nơi nhanh chóng truyền tin tức trở về, bọn họ tưởng tượng được thời đại bị trận chiến này thay đổi lớn đến mức nào.

Không chỉ có Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc trong trận chiến, mà Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Hoang Thần xuất hiện, có ý nghĩa quá lớn.

- Tại hạ là Vũ Hàn, đến để bái kiến Tần Thiên Đế!

Vũ Hàn còn chưa bay đến Lâm gia Tiên Sơn đã mở miệng nói, cúi đầu trong hư không với Tần Quân.

- Vũ Hàn của Chí Tôn Thần Điện!

Trưởng Tham Thương thấp giọng nói nói, Tần Quân nghe được thì nheo mắt lại.

Người này mang theo mấy chục vạn người đến giúp đỡ hắn, xem như có ân tình.

Nhưng Mạc Nhược Hà của Chí Tôn Thần Điện lại đến ngăn cản hắn, khiến hắn có chút không hiểu.

Chẳng lẽ Vũ Hàn và Mạc Nhược Hà cũng không cùng một phe?

- Vì sao ngươi lại giúp trẫm?

Tần Quân trực tiếp hỏi nói, bây giờ hắn không thích quanh co lòng vòng.

Vũ Hàn hít sâu một hơi, nói.

- Ta nghe nói Thiên Đế bất phàm, nên trong lòng tin phục, muốn kết giao với Thiên Đế.

Khoảng cách càng gần Tần Quân, hắn càng phát hiện Tần Quân càng thần bí khó lường.

Xem khung xương, còn chưa đến vạn tuổi, nhưng đã có tu vi Hiển Thánh cảnh, đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù đối mặt Thiên Đạo Chí Thánh, thái độ của Tần Quân vẫn mây trôi nước chảy như cũ, giống như hắn không lọt được vào mắt Tần Quân.

Chẳng lẽ hắn có quan hệ với Viễn Cổ Thiên Đế?

Tần Quân nở nụ cười, Dương Tiễn, Hoang Thần, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng đều nhìn về phía Vũ Hàn, làm cho hắn tê cả da đầu.

Mấy người Lâm Chi Chung thì cảm khái vạn phần,Vũ Hàn trong truyền thuyết ở trước mặt Tần Thiên Đế, vậy mà phải thận trọng từng li từng tí như vậy, nhưng nghĩ đến Bách Lý Hồng Cương cũng phải chết, bọn họ đều cảm thấy thoải mái.

- Ở lại mấy ngày đi.

Tần Quân cười mỉm nói, làm cho Vũ Hàn lập tức vui mừng, hắn chắp tay nói.

- Đa tạ Thiên Đế!

Sau đó hắn bay trở về, trước tiên phải sắp xếp thuộc hạ cho tốt đã.

Hắn vừa đi không lâu, lại có một bóng người bay đến.

Chính là Hoàng Phủ Lãm Nguyệt .

- Chúc mừng Thiên Đế Bệ Hạ chém chết Bách Lý Hồng Cương, trở thành hùng chủ đi vào hàng ngũ đỉnh cấp vũ trụ, lưu danh vạn cổ, vĩnh thế bất hủ!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt chắp tay cười nói, tên này biết nói chuyện hơn Vũ Hàn nhiều, Tần Quân nghe mà cảm thấy tâm tình vui vẻ.

- Ngươi là ai?

Tần Quân hỏi, hắn cũng không phải là người thích chết chóc, nếu như không có cừu oán gì, từ trước đến nay hắn chưa bao giờ làm khó.

------oOo------

Chương 1632: Thiên Khung Yêu Đế. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta tên Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, chính là thái tử Yêu Tộc của gia tộc Hoàng Phủ, ngưỡng mộ uy danh của Thiên Đế đã lâu, vì vậy đến để xem chiến, không ngoài dự đoán của ta, Thiên Đế Bệ Hạ thắng, chỉ là không ngờ Bệ Hạ lại thắng lớn đến vậy, trận chiến này sẽ mãi vang danh trong dòng sông lịch sử vĩnh hằng!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt vừa kích động vừa nói, còn thiếu mỗi quỳ xuống nữa thôi.

Lâm Chi Chung ở bên cạnh im lặng, nếu hắn nói chuyện được như vậy, Lâm gia đã thăng chức từ lâu.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt?

Tần Quân nheo mắt lại, thì ra là gia hỏa này.

Thái Tử Yêu Tộc!

- Ngươi muốn trẫm giúp ngươi cái gì?

Tần Quân hỏi thẳng, hắn muốn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ “Hi vọng Yêu Tộc“.

Về nhiệm vụ Sử Thi sau đó, hắn không hề lo lắng.

Nhiệm vụ có khó hơn nữa, hắn cũng không sợ!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ngẩn người, không ngờ Tần Quân lại dễ nói chuyện như vậy.

Bây giờ hắn hưng phấn bay về phía Tần Quân, đi vào trong đình viện, muốn đến gần, nhưng Dương Tiễn quăng một ánh mắt đến, làm cho cả người hắn như rơi vào hầm băng, không dám đi lên nửa bước.

Tần Quân liếc Lâm Chi Chung, nói

- Đi xuống dưới đi, chắc là ngươi sẽ bận nhiều việc!

Lâm Chi Chung giật mình, vội vàng lúng túng kéo cao tầng Lâm Gia rời đi.

- Thiên Khung đại đế của Hoàng Phủ gia Yêu Tộc bây giờ thế nào?

Hoang Thần nhìn chằm chằm Hoàng Phủ Lãm Nguyệt hỏi, Thiên Khung Yêu Đế chính là người mạnh nhất Yêu Tộc hiện nay, cho dù thực lực hắn mạnh mẽ, nhưng cũng không ngăn được sự suy sụp của Yêu Tộc.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt không dám thất lễ, người trước mắt chính là Hoang Thần hung danh hiển hách đấy!

Hắn vội vàng nói.

- Thiên Khung Bệ Hạ đang bế quan.

Hắn âm thầm ngạc nhiên, Thiên Khung Yêu Đế quen Hoang Thần sao?

- Thiên Khung là ai?

Tần Quân hỏi.

Hắn muốn xưng bá Nội vũ trụ, tuyệt không đơn giản chỉ chém giết Bách Lý Hồng Cương thôi, còn cần phải hiểu rõ tình hình của Nội Vũ trụ.

- Thiên Khung chính là Yêu Đế mạnh nhất Yêu Tộc, thậm chí không thua Mạc Nhược Hà, nhưng thực lực của Yêu Tộc kém hơn Chí Tôn Thần Điện.

Hoang Thần cười khẽ nói.

- Tiểu tử kia muốn tái hiện lại thời kì huy hoàng của Tô Đế, đáng tiếc thực lực không đủ, quá non.

Hoang Thần là người sống sót từ thời đại Viễn Cổ đến nay.

Ngay cả Hạ Thần Võ cũng phải gọi hắn một tiếng tiền bối.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nghe được mà âm thầm kinh hãi, dám gọi Thiên Khung không Yêu Đế là tiểu tử, từ trước đến nay hắn chưa từng gặp được.

Tần Quân lập tức cảm thấy mất hứng thú, xem ra vị Thiên Khung Yêu Đế này không phải là đối thủ của Hoang Thần.

- Nói đi, ngươi cần ta giúp chuyện gì!

Tần Quân quay đầu hỏi Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, không phải là tìm kiếm Tô Đế sao, hắn đã gặp được ở Bát Hoang rồi.

Sau này còn có cơ hội gặp lại.

Dù sao Tô Đế cũng đang nhìn hắn.

- Không biết Thiên Đế biết Tô Đế không?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt thận trọng hỏi.

Nếu là Tần Thiên Đế không phải là Thiên Đế Viễn Cổ, vậy thì lúng túng.

- Thời gian trước vừa gặp được.

Tần Quân đạm mạc nói.

Lời vừa nói ra, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt trừng to mắt.

Thời gian trước vừa gặp được Tô Đế?

Chẳng lẽ Tô Đế đang ở trong Nội Vũ Trụ.

Vừa nghĩ đến điều này, hô hấp Hoàng Phủ Lãm Nguyệt dồn dập, máu trong người sôi sục.

- Nếu Bệ Hạ có thể nói cho ta biết Tô Đế ở đâu, ngày sau ta sẽ báo đáp!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt xoay người chắp tay nói, số mệnh Yêu Tộc cạn kiệt, muốn trở lại đỉnh phong, chỉ có thể tìm Viễn Tổ Tô Đế.

- Trẫm tạm thời không biết, tuy nhiên…

Tần Quân lắc đầu nói.

- Tô Đế là tri kỷ với ngài, chắc chắn sẽ đến tìm ngài, chỉ cần Thiên Đế cầu tình giúp Yêu Tộc, sau này ta trở thành Yêu Đế, chắc chắn sẽ báo đáp!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt trầm giọng nói, đây là hứa hẹn lớn nhất của hắn.

- Được!

Tần Quân sảng khoái nhận lời.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ nhánh—— Hi vọng Yêu Tộc! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, phát động nhiệm vụ Sử Thi!

------oOo------

Chương 1633: Nhân Trung Lữ Bố (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Phát động nhiệm vụ Sử Thi—— Tìm Tô Đế! Nội dung nhiệm vụ: Ký chủ phải tìm kiếm Tô Đế, thuyết phục thành công Tô Đế chấn hưng Yêu Tộc, thu hoạch một cơ hội Truyền Thừa Đại Đạo, hai lần cực hạn giác tỉnh, một lần triệu hoán Thần Ma, một cơ hội ân huệ của hệ thống, một lần Tử Trung đỉnh phong, phát động nâng cấp hệ thống, nhắc nhở đặc biệt, có khả năng Tô Đế và Yêu Tộc sẽ trở thành chướng ngại của ngài.

Hai lời nhắc nhở của hệ thống liên tục vang lên trong đầu Tần Quân, làm cho hắn đứng yên tại chỗ.

Không chỉ tìm Tô Đế, còn muốn hắn chấn hưng Yêu Tộc?

Tô Đế mạnh như vậy, xem hắn là đối thủ duy nhất của cuộc đời, sao có thể khuất phục hắn được.

Nếu hoàn thành nhiệm vụ này, chẳng nào tự kết thù cho mình!

Bỗng nhiên Tần Quân cảm thấy nhức cả trứng.

- Đa tạ Thiên Đế Bệ Hạ!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt kích động cúi đầu, bậy giờ trong đầu hắn Tần Quân là người tốt.

Là ân nhân của Yêu Tộc!

Tần Quân bất đắc dĩ xua tay nói.

- Chờ trẫm tìm được Tô Đế đã rồi nói.

Không cần lo xa như vậy, bây giờ có hai cơ hội giác tỉnh, cho ai đây?

Tâm tình bây giờ của Tần Quân rất vi diệu.

Hắn còn có một ân huệ của hệ thống, một lần triệu hoán Thần Ma, một lần định tính triệu hoán Thần Ma, và một số khen thưởng khác.

- Được rồi, trẫm đi nghỉ ngơi trước!

Tần Quân phất tay áo nói, tất cả mọi người không ai dám có ý kiến.

Hoang Thần cười nói.

- Nếu như vậy, ta cũng phải trở về.

Vừa dứt lời, hắn đã tan biến trong trời đất.

Hắn đến nơi này, chỉ vì giúp đỡ Tần Quân, bây giờ đã kết thúc chiến tranh, nên không cần ở lại nữa.

Ở trong Bát Hoang đã lâu, hắn đi ra bên ngoài đều cảm thấy không quen.

Bát Hoang.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cũng không quấy rầy Tần Quân nghỉ ngơi, hắn cung kính hành lễ rồi rời đi.

Ở trong phòng, Tần Quân trực tiếp phân phó ở trong lòng, nói.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Hi vọng không yếu hơn Văn đạo nhân.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma ngẫu nhiên!

Theo tiếng nhắc nhở của hệ thống, Tần Quân đi đến bên giường, ngồi xếp bằng.

Cùng lúc đó, các chiến báo về trận chiến này giống như một đợt sóng thần truyền ra ngoài.

Ai nghe được cũng hô lên.

- Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc?

- Ti —— thật hay giả?

- Tần Thiên Đế được Hoang Thần giúp đỡ?

- Bách Lý gia xong đời!

- Ta cmn, ngươi nói thật chứ?

- Tần Thiên Đế Nhất Phi Trùng Thiên, hắn đã trở thành kiêu hùng của Nội vũ trụ!

Tin tức truyền đến bất kỳ một Tiên Vực nào, đều làm cho nơi đó sôi trào.

Danh khí của Tần Quân cũng tăng vọt.

Cùng lúc đó .

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Ác Lai, đến từ truyền thuyết thần thoại, còn muốn triệu hoán lần nữa?

Ác Lai?

Tần Quân đang ngồi xếp bằng ở giường ngẩn người, nhưng vẫn chọn triệu hoán lần nữa.

Thật ra Ác Lai không thể có tiếng tăm lớn như vậy được, hắn nhờ Điền Vi và Cổ Chi Ác Lai.

Trong Phong Thần Diễn Nghĩa, Ác Lai cũng như vậy.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Lữ Bố, đến từ truyền thuyết thần thoại, còn muốn triệu hoán lần nữa?

Lữ Bố!

Lại gặp được Lữ Bố!

Tần Quân vô thức muốn triệu hoán lần nữa, nhưng lại đột nhiên lại thấy

hứng thú dừng lại.

Hắn muốn xem Lữ Bố là Đại Năng phương nào chuyển thế.

Dù sao Thần Ma dưới tay hắn đã có nhiều, triệu hoán Thần Ma đã không còn quan trọng như trước nữa.

- Triệu hoán hắn đi, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân quyết định, cho nên hắn chọn khôi phục trí nhớ kiếp trước, mong rằng Lữ Bố nhận được bài học, đừng ngu xuẩn như kiếp trước.

Bỗng nhiên, thuộc tính của Lữ Bố bắn ra ngoài.

------oOo------

Chương 1634: Nhân Trung Lữ Bố (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lữ Bố, đến từ truyền thuyết thần thoại!

- Thân phận: La Hầu chuyển thế!

- Tu vi: Thái Ất Kim Tiên cảnh nhị tầng!

- Công pháp: Lớn Thiên Ma Thần Công!

- Thần thông: Ma Tổ chém!

- Pháp bảo: Phương Thiên Họa Kích!

- Độ trung thành: 79(max trị số 100)!

La Hầu chuyển thế?

Tần Quân trừng to mắt, hô hấp dồn dập.

- Hệ thống, ngươi đang đùa sao? Sao Lữ Bố lại có thể dính líu đến La Hầu

được?

Tần Quân hỏi nhỏ ở trong lòng, mặc dù Lữ Bố làm người đàn ông mạnh mẽ nhất trên lục địa dưới phàm trần một thời gian, nhưng nó có quan hệ cái lông đến La Hầu?

La Hầu chính là Ma Tổ, là tồn tại có thể quát tháo phong vân trong Long Hán Sơ Kiếp, lúc đó Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu còn không biết đang nghịch bùn ở chỗ nào, trong trời đất không có Thánh Nhân, nếu không có Hồng Quân đạo tổ ngăn lại, La Hầu đã đùa bỡn Tổ Long, Kỳ Lân Chi Tổ, Nguyên Phượng trong lòng bàn tay rồi, thậm chí hắn còn còn tiêu diệt tam tộc Long Phượng Kỳ Lân.

Đại Năng mạnh như vậy, sao một gia nô Tam Tính có thể so sánh được?

- Lúc Lữ Bố có xuất thân bất phàm, lúc Kỳ Mẫu sinh hắn ra, trời sinh dị tượng, sườn núi Tây Bắc tỏa ánh sáng vạn trượng, sau khi hắn đi ra thì tự mình cắt cuống rốn, Song Thủ Ác Quyền, đứng trước mặt mẹ, từ nhỏ đã có sức lực lớn, chín tuổi dùng tay không đánh phục Ngưu Dương, mười tuổi đi đấu vật, xung quanh không ai là đối thủ của hắn, sau đó bắt đầu cuộc đời đầy truyền kỳ của mình.

- Sau khi La Hầu bị Hồng Quân diệt sát, có lưu lại tàn hồn, sau đó đã mê hoặc Xi Vưu, nhưng vẫn không nghịch thiên được, cuối cùng phải luân hồi, đi vào trên người Lữ Bố, bây giờ hồn phách của hắn yếu ớt, nên chỉ có thể tăng cường nhục thân, chứ không khôi phục được kí ức kiếp trước.

- Bây giờ Lữ Bố là từ sau khi chết tu luyện thành, vẫn không thức tỉnh ý thức của La Hầu.

Hệ Thống giải thích, Tần Quân nghe được thì nghĩ sâu xa.

La Hầu dã tâm bừng bừng, nhưng có thiên phú hơn người, thậm chí không kém hơn Hồng Quân, nếu như không phải vì hắn không có khí vận, chắc chắn đã trở thành một truyền thuyết vô địch khác rồi.

Nếu cho La Hầu cực hạn giác tỉnh, không chừng có thể so với Đại Đạo Truyền Thừa của Dương Tiễn.

Nói đến Đại Đạo Truyền Thừa, nhịp tim của Tần Quân tđập nhanh hơn,

không dám tưởng tượng tiếp.

Hoa Hạ Ma Tổ La Hầu đối chiến với Viễn Cổ Ma Tổ Thương Bại Thiên, ai mạnh ai yếu?

Chỉnh đốn tâm tình cho bình tĩnh lại, Tần Quân tiếp tục phân phó.

- Chỉ định triệu hoán trạng thái điên phong trạng Bích Tiêu, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Bích Tiêu, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu!

Tam Tiêu Nương Nương đã tập hợp đủ!

Có thể đánh ra được Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận!

- Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Bích Tiêu!

Giọng nói nhắc nhở của Hệ Thống vang lên, sau đó là thuộc tính của nhân vật.

- Bích Tiêu, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa!

- Thân phận: Một trong Tam Tiêu Nương Nương! Tiệt Giáo đồ!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Cửu Khúc Đại Pháp!

- Thần thông: Rộng biển vô lượng! Bích Ba cùng cực! Thương Hải rộng tâm!

- Pháp bảo: Phược Long Tác!

- Độ trung thành: 82(max trị số 100)!

Cũng không tệ lắm, tu vi tốt hơn nhiều so với Tam Tính Gia Nô Thái Ất Kim Tiên.

Tần Quân cười một tiếng hài lòng, hắn bắt đầu nghĩ nên cho ai cực hạn

giác tỉnh.

Ứng Long và Nam Cực Tiên Ông đều mới bái nhập dưới tay hắn, không có chút công lao nào, nếu giác tỉnh cực hạn, không thích hợp!

Nên chọn một Thần Ma trong Đại Tần thiên đình đi!

Một nơi khác.

Mạc Nhược Hà và Chu Hư Vọng đặt chân lên một Vẫn Tinh to lớn, hai người nhìn nhau không nói gì, bầu không khí nặng nề, kèm thêm sự lúng túng.

Thật lâu sau.

Chu Hư Vọng cảm thán.

- Sau này chúng ta làm gì với Tần Thiên Đế?

Tần Thiên Đế hoành hành xuất thế, giết chết bao nhiêu cường giả, diệt bao nhiêu thế lực, tính cách người này cực kì kiêu ngạo, lại không phải người lương thiện gì.

Mạc Nhược Hà thở dài nói.

- Tần Thiên Đế có huyết mạch nhân tộc, mặc dù rất cạn, nhưng chúng ta cố gắng thì có thể móc nối được.

Nếu đối địch với Tần Thiên Đế, tức là phải đối mặt với Dương Tiễn và Hoang Thần.

Một khi xảy ra đại chiến, nguyên khí của Nhân Tộc chắc chắn sẽ bị thương nặng, bọn họ không dám đánh cược.

------oOo------

Chương 1635: Vô Song chiến mở ra. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chúng ta nhìn tình hình đã, gia tộc Bách Lý quá bá đạo, nhưng cũng bị Tần Thiên Đế tiêu diệt, cũng là do bọn họ tự mình chạy đến trêu chọc Tần Thiên Đế trước.

Mạc Nhược Hà chỉ có thể nhìn về chiều hướng tốt, bởi vì hôm nay bọn họ quá mất mặt rồi.

Hai người như bọn họ mà không làm gì được Tần Thiên Đế.

Nếu có thể, còn ở đây nói chuyện sao?

Chu Hư Vọng cười đắng ngắt, nói.

- Hi vọng nhân tộc không suy tàn trong tay chúng ta.

Đại Đạo Luân Hồi, không có chủng tộc nào có thể đứng vững mãi ở trên cao.

Nhân Tộc đã dùng thân phận Đại Đạo Chủ quá lâu, nên trong vũ trụ, những chủng tộc khác đã bắt đầu ngấp nghé.

Gần nhất là Ma Tộc rục rịch, Yêu Tộc có dã tâm bừng bừng, thậm chí có không ít chủng tộc Hỗn Độn bắt đầu ám hoài quỷ thai, nhưng Nhân tộc thì ngược lại, không ngừng nội đấu.

Đứng trên đỉnh Nhân Tộc, bọn họ có thể thấy được nhiều vấn đề, nhưng cũng chỉ bất lực đứng nhìn.

Con người, ích kỷ là bản tính.

Bỗng nhiên, sắc mắt Mạc Nhược Hà bỗng nhiên thay đổi, cả người không nhịn được mà run lên.

Chu Hư Vọng nhíu mày hỏi.

- Sao vậy?

Hắn còn tưởng Hoang Thần lại đánh đánh đến.

- Không có việc gì, ta đi về trước!

Mạc Nhược Hà miễn cưỡng cười nói, nói xong đã biến mất tại chỗ.

Chu Hư Vọng có chút tức giận, phất tay áo một cái, sau đó biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, bên trong Thời Không Loạn Lưu, Mạc Nhược Hà vừa vọt đi, vừa nắm chặt hai nắm đấm, trong óc hắn đang quanh quẩn một giọng nói, làm cho hắn tâm thần không yên.

- Vô Song chiến mở ra lần nữa, Bản Đế sắp trở về, đến lúc đó ngươi đến giúp đỡ Bản Đế mở Vô Song Chiến ra!

Giọng nói đó cực kì hùng hậu, có thể làm rung động tâm thần của Đại Đạo Chí Tôn, chính là của Hạ Thần Võ!

Từ lần Vô Song Chi Kiếp kia, Mạc Nhược Hà đã biến thành con rối của Hạ Thần Võ.

Đương nhiên, Hạ Thần Võ cũng giúp đỡ hắn rất nhiều, nếu không thì hắn cũng không thể có thành tựu Đại Đạo Chí Tôn được.

Trong trận chiến đó, hắn thua rối tinh rối mù, không có sức đánh trả.

- Vô Song chi kiếp sắp mở ra rồi!

Sắc mặt Mạc Nhược Hà cực kì khó nhìn.

Mỗi lần đến Vô Song Chi Kiếp, không biết bao nhiêu thiên kiêu Chí Tôn Bá Thể phải vẫn lạc?

Có thể tu luyện thành Chí Tôn Bá thể hoặc có được thể chất Chí Tôn Bá thể. ai không phải là thiên kiêu, một nhân tài kiệt xuất như vậy, đều tập trung lại để chém giết, sao không tàn khốc chứ?

Vừa nghĩ đến Tần Thiên Đế, trái tim của hắn càng nặng nề.

Chẳng lẽ Hạ Thần Võ vì Tần Thiên Đế mà xuất thế?

Nếu như Tần Thiên Đế có quan hệ với Thiên Đế Viễn Cổ, vậy thì mục tiêu

của Hạ Thần Võ chính là Thiên Đế Viễn Cổ?

Mạc Nhược Hà suy nghĩ lung tung, hắn dần dần ý thức được mình không thể khống chế nổi tình hình vũ trụ nữa, tâm tình cực kì bi thương.

- Đinh! Hậu Nghệ giác tỉnh cực hạn thành công!

Tần Quân đang tu luyện bị giọng nói nhắc nhở của hệ thống cắt ngang.

Hậu Nghệ chậm hơn Viên Hồng hẳn một ngày, Tần Quân ngạc nhiên không biết hắn có thể đi đến trình độ nào.

- Cho ta nhìn thuộc tính của Hậu Nghệ!

Tần Quân thúc dục ở trong lòng, hắn lựa chọn cho Hậu Nghệ một thanh Hỗn Độn Linh Bảo, làm cho hắn trở thành cái tên Xạ Thủ đệ nhất trong vũ trụ cũng được.

- Hậu Nghệ, đến từ Thượng Cổ Thần!

- Chủng tộc: Đại Vu!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Vu Thần quyết!

- Pháp bảo: Xạ Nhật Thần Cung!

- Thần thông: Đại Vu Chi Thân! Phá thiên Thần Tiễn!

- Độ trung thành: 98(max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ?

------oOo------

Chương 1636: Vô Song chiến mở ra. (2)

Tần Quân trừng to mắt, hắn còn tưởng rằng Hậu Nghệ nhiều nhất chỉ đến được Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, không ngờ là hậu kỳ .

- Hậu Nghệ chính là đại vu đỉnh tiêm, lại có rất nhiều truyền thuyết, không thể nghi ngờ thiên phú của hắn dược, hắn cách rất xa thời đại Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai, nếu như Hậu Nghệ sống được đến thời đại Tây Du, chắc chắn sẽ không thua Như Lai và Bồ Đề Tổ Sư.

Hệ thống giải thích rằng, mặc dù Bồ Đề Tổ Sư là Tiên Thiên Tu Bồ Đề, nhưng nếu so sánh với Bồ Đề căn Chuẩn Đề, chênh lệch về thiên phú không phải là nhỏ, nếu không thì cũng không đợi đến thời kì Tây Du mới nổi lên được.

Tâm tình của Tần Quân thật tốt, lúc này hắn mới nói.

- Tìm một thanh Linh Bảo Hỗn Độn cho Hậu Nghệ.

Bây giờ danh khí của hắn đã tăng lên đến ba ngàn tỷ, mới có một ngày thôi đấy, có thể thấy Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc tạo nên tiếng vang khổng lồ cho tên tuổi hắn.

Vài ngày nữa lên đến 100 ngàn ức cũng không phải là việc khó!

- Phá Thương Hỗn Độn Cung: Sinh ra ở thời kỳ Hỗn Độn, trong cung tiễn còn có Huyền Lôi Liệt Hỏa, có lực phá hoại khủng bố, trị giá bảy trăm hai mươi tỷ danh khí.

- Đại Nhật Bất Diệt Cung: Sinh ra ở trên mặt trời thứ nhất, trên mặt trời thứ nhất nên cực kì bá đạo, trị giá sáu trăm năm mươi tỷ danh khí!

Huyền Long Tổ Cung: Dùng gân Huyền Long, vô số xương của Yêu Thú luyện thành, trị giá năm trăm bảy mươi tỷ danh khí!

Hệ thống đưa ra danh sách ba thanh Linh bảo Hỗn Độn, Tần Quân chọn luôn thanh Phá Thương Hỗn Độn Cung đắt nhất.

Vừa vặn, đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, Hậu Nghệ nhảy ra khỏi đó, đi

xuống trước mặt Tần Quân!

Hậu Nghệ hít sâu một hơi, hắn quay người quỳ xuống trước mặt Tần Quân, nói.

- Thuộc hạ không phụ hi vọng của Bệ Hạ, đạt được thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh hậu kỳ!

Đưa mắt vào trong vũ trụ, cường giả Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ không quá năm mươi người.

Tần Quân cười gật đầu, lật tay lấy ra Phá Thương Hỗn Độn Cung.

Mặt ngoài trường cung có màu xanh đậm, khảm nạm Bảo thạch nhỏ nhiều không đếm hết, dài đến một trượng, dây cung to như cánh tay, làm cho người ta nhìn thấy mà tim đập nhanh.

Hậu Nghệ ngẩng đầu lên, con mắt trừng lớn trong nháy mắt, miệng há lớn, giống như sắp chảy nước miếng.

- Cung này có tên là Phá Thương Hỗn Độn Cung, trẫm hi vọng ngươi dựa vào nó, đại sát tứ phương!

Tần Quân ném Phá Thương Hỗn Độn Cung cho Hậu Nghệ, bảo bối như vậy mà bị hắn tiện tay ném, dọa cho Hậu Nghệ nhảy dựng.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Hậu Nghệ cố nén kích động nói, từ lâu hắn đã khát vọng có một cây cung pháp bảo trác tuyệt, không ngờ mới ra đây đã có, làm hắn mừng rỡ không ngừng.

- Đi xuống dưới đi.

Tần Quân ngẩn người, trong lòng ngạc nhiên.

Nếu như hắn không tham gia, sẽ bị trừng phạt sao?

- Nếu như ký chủ không tham gia, Hạ Thần Võ cũng sẽ tự mình đánh đến, cùng một kết quả hết, ngược lại bên này sẽ không có thưởng.

Hệ thống trả lời, nó nghe được một tiếng thở dài của Tần Quân.

Không hổ là Hệ Thống Thần Thoại, rất chuyên nghiệp, không giống mấy hệ thống trong tiểu thuyết trên internets ở kiếp trước, sai một tí đã đâm đao, chơi đá trứng.

Nhưng muốn khiêu chiến Hạ Thần Võ, có thể thắng được sao?

- Phải là trẫm tự mình tham gia sao?

Tần Quân hỏi trong lòng.

Hiển Thánh cảnh của hắn khiêu chiến Hạ Thần Võ kiểu gì?

Đúng là thú vị.

- Đúng! Chắc chắn ký chủ phải tự mình tham gia Vô Song Chiến!

Tần Quân phất tay cười nói, Hậu Nghệ cũng chờ không nổi muốn thử uy lực của Phá Thương Hỗn Độn Cung, nên nhanh chóng biến mất.

Bây giờ, cho dù ở trong vũ trụ, Thần Ma dưới tay hắn cũng có thể Độc Bá một phương rồi, hắn bắt đầu suy nghĩ, có nên phát triển thế lực của mình hay không?

Dùng Lâm Gia làm cơ sở?

Không được, quá lợi cho Lâm Gia!

Tần Quân sờ lên cằm suy nghĩ.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến —— Vô Song chiến! Nội dung nhiệm vụ: Đại Đế Hạ Thần Võ Nhân Tộc muốn dùng Chí Tôn Thần Điện để tổ chức Vô Song đại chiến, dù là ai có thể chất đặc biệt hoặc là người có Thể Tu đều có thể tham gia, người thắng sẽ có cơ hội khiêu chiến Hạ Thần Võ, ký chủ chắc chắn phải tham chiến, lấy được tư cách khiêu chiến Hạ Thần Võ, nếu ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, sẽ thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội giác tỉnh cực hạn, hai lần triệu hoán Thần Ma, một lần Từ Trung Đỉnh Phong, một cơ hội nghe đạo, tám cơ hội

rút thưởng ngẫu nhiên!

Vô Song chiến?

Còn chắc chắn phải tham gia?

------oOo------

Chương 1637: Hạ Thần Võ tái xuất giang hồ. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tự mình tham gia Vô Song chiến, còn muốn tự mình khiêu chiến Hạ Thần Võ?

Tần Quân cảm thấy một tia áp lực, nhưng hắn không bối rối, ngược lại nhiệt huyết sôi trào.

- Nhân Tộc Đại Đế sao? Ngược lại trẫm muốn nhìn ngươi có phong thái gì?

Tần Quân lẩm bẩm, hắn sắp đột phá Hiển Thánh cảnh trung kỳ, chỉ cần đột phá Thánh Nhân cảnh, mới có sức tự vệ trong Vô Song chiến.

Hắn còn có cơ hội nghe đạo, mong là có thể tăng tu vi lên.

Bỗng nhiên, hắn nói ở trong lòng.

- Điều tra Thần Thoại Thương Thành!

Cũng nên sử dụng ân huệ của hệ thống!

Chỉ có một lần, vẫn như cũ muốn lựa chọn đắt nhất!

- Vô Cực Hồng Mông bào: Pháp Bảo sinh ra ở Hồng Mông sơ khai, biến đổi hình dạng theo ý nghĩ của kí chủ, không phải là Đại Đạo Chí Tôn, không thể phá được phòng ngự của nó, đồng thời làm cho kẻ địch cảm thấy áp lực, trị giá hai vạn ba ngàn ức danh khí!

- Huyền Hoàng Thánh Điển: Thần thông điển, có thể thu nạp tất cả thần thông sau Hỗn Độn, đứng vô địch, giá trị một ngàn chín trăm tỷ danh khí!

- Tịch Tử Thiên Ma cánh: Đến từ Thiên Ma cường đại ở Hỗn Độn, trong hai cánh có phá diệt vạn pháp, trị giá một ngàn tám trăm tỷ danh khí!

- Đạo Tông Thần Đao: Đến từ Viễn Cổ, bảo vật hóa ra từ Đạo Tông, ẩn chứa Đạo uy, giá trị một ngàn tám trăm tỷ danh khí!

Từng pháp bảo hiện ra làm cho Tần Quân không kịp nhìn, Hồng Mông Đế Kiếm bị hắn đổi đi mất rồi, có thể thấy được những bảo bối cường đại này chỉ được lấy một lần.

Tần Quân nhìn thấy Vô Cực Hồng Mông bào bên trong.

Hai vạn ba ngàn ức danh khí, còn đắt hơn Hồng Mông Đế Kiếm 3000 ức danh khí.

Không phải Đại Đạo Chí Tôn không thể phá!

Tần Quân hừ lạnh nói.

- Thái Nhất, bây giờ trẫm muốn xem Hỗn Độn Chung Cực của ngươi phòng ngự mạnh hay là Cực Hồng Mông bào của trẫm cứng hơn.

Giá còn cao hơn cả Hồng Mông Đế Kiếm, tức là Vô Cực Hồng Mông bào cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

Đổi xong Vô Cực Hồng Mông bào, tâm tình của Tần Quân càng tốt, hắn bắt đầu lựa chọn đan dược.

Để chuẩn bị cho Vô Song Chiến, hắn phải dốc hết toàn lực.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chỉ trong chớp mắt, thời gian năm ngày đã vội vàng trôi qua.

Lữ Bố, Văn đạo nhân, Bích Tiêu đều đi vào Lâm gia Tiên Sơn thần phục Tần Quân, nếu không phải là Thần Ma biết bọn họ, thì sợ rằng mặt Tần Quân cũng không thấy được.

Trong đó, Lữ Bố yếu nhất vừa đến đã bị Lý Nguyên Bá khi dễ.

Lúc Lý Nguyên Bá ở Phàm Trần thường nghe được tên tuổi Lữ Bố, bọn họ đều là đệ nhất võ lực của các thời đại nhân gian, bây giờ đụng mặt, khó tránh được sự va chạm.

Một bên khác, gia tộc Bách Lý đang cực kì bi thương, lại bất an lo sợ.

Bách Lý Hồng Cương là vị lão tổ duy nhất của toàn bộ gia tộc Bách Lý, cũng là ô dù duy nhất.

Hắn vẫn lạc đã làm cho lòng người gia tộc Bách Lý bàng hoàng, cũng làm cho những kẻ địch của gia tộc Bách Lý rục rịch muốn ra tay.

Một ngày này, bỗng nhiên Chí Tôn Thần Điện truyền ra một Đạo Tiêu, nhanh chóng truyền ra khắp Nội Vũ Trụ.

Vô Song chiến!

Bất kể ai Thể Tu hoặc có thể chất đặc thù đều có thể tham gia, người có Chí Tôn Bá thể chắc chắn phải tham gia, nếu không chết!

Đại Đế Nhân Tộc Hạ Thần Võ trở về!

Người thắng Vô Song chiến có thể khiêu chiến Đại Đế Hạ Thần Võ!

Tin tức vừa truyền ra, vô số Tiên Vực chấn động!

Bên canh còn có danh sách những vật khen thưởng mà Vô Song Chiến đưa ra, vô cùng phong phú, ngay cả Thiên Đạo Chí Thánh cũng thấy động tâm, nếu như Chí Tôn Bá thể có thể đi lên hai mươi vị trí đầu, có tư cách làm Điện Chủ của Chí Tôn Điện.

Còn những thể tu giả khác cũng có khen thưởng tương ứng.

Vô Song chiến tướng mở ra sau nửa năm, tổ chức trên đảo Chí Tôn Thần, không phân biệt chủng tộc, không hạn chế tu vi.

- Hạ Thần Võ! Ông trời ơi..! Đại Đế Nhân Tộc Hạ Thần Võ không chết!

- Không phải là Vô Song chiến chỉ liên quan đến truyền thuyết Chí Tôn Bá thể sao?

- Quá kích thích! Thể Tu chiến a!

- Thể chất gì mới so được với Chí Tôn Bá thể?

- Từ trước đến nay có ai dám khiêu chiến Hạ Thần Võ?

Vô số người sôi trào, bị nhen lửa nhiệt huyết.

Ở bên trong vũ trụ, truyền thuyết về Hạ Thần Võ được gọi là Thần hồ kỳ Thần, không kém hơn Tù Mệnh Đế Tôn, Tô Đế.

Thậm chí có người nói nếu như Hạ Thần Võ ở cùng thời đại với Tô Đế, có lẽ thời cuộc sẽ thay đổi.

------oOo------

Chương 1638: Hạ Thần Võ tái xuất giang hồ. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm gia Tiên Sơn.

Tần Quân đi ra khỏi phòng, sau mười ngày tu luyện, tinh thần của hắn cực kì sảng khoái.

Mặc bộ Vô Cực Hồng Mông bào trên người, hóa thành một bộ đồ trắng nhẹ nhàng, bước đi mang theo áp lực vô hình, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Đi vào đình viện, mấy người Lý Nguyên Bá, Dương Tiễn, Lữ Bố, Tôn Ngộ Không đang ngồi vây quanh dưới cây, thảo luận Vô Song chiến .

- Ta muốn đi tham chiến, dù sao ta cũng là Kim Cương Bất Phôi Chi Thân.

Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói.

Lý Nguyên Bá ồn ào nói.

- Ngươi đi, ta cũng đi!

Viên Hồng, Hậu Nghệ, Trưởng Tham Thương, Ứng Long ai cùng cảm thấy rất hứng thú.

Ngoài Bích Tiêu và Nam Cực Tiên Ông, ai ở đây không phải Thể Tu?

- Vậy ta cũng đi!

Lữ Bố cười nói, hắn mặt võ bào rộng rãi, buộc tóc sau đầu, mặc dù không có bá khí của võ tướng, nhưng tư thế cũng rất có mị lực.

Lý Nguyên Bá liếc xéo hắn một cái, tức giận nói.

- Chỉ bằng ngươi? Cho ngươi thêm 10 ngàn năm nữa cũng không đến được Chí Tôn Thần đảo!

Lữ Bố khó thở, rất muốn liều mạng với hắn, nhưng thực lực không đủ, bị đánh nhiều lần rồi, nên chỉ có thể nhịn.

- Ta cũng cảm thấy hứng thú với Hạ Thần Võ! Dương Tiễn hai tay khoanh trước ngực trước, cười khẽ nói.

Mọi người dùng sắc mặt cổ quái nhìn hắn, Dương Tiễn tham gia, bọn hắn còn chơi cái lông gì?

- Trẫm cũng phải tham gia Vô Song chiến!

Đúng lúc này, Tần Quân đi đến, cười tủm tỉm nói nói.

Nhóm Thần Ma vội vàng đứng dậy, hành lễ với Tần Quân.

- Bệ Hạ, ngài cũng muốn tham gia?

Lý Nguyên tò mò hỏi.

Mặc dù Tần Quân chỉ có tu vi Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, nhưng Vô Song chiến không hạn chế tu vi, nói cách khác thì Đại Đạo Chí Tôn cũng có thể

tham gia, nếu Tần Quân đến, sợ rằng sẽ gặp nguy hiểm.

- Sao nào? Không được sao?

Tần Quân hừ lạnh nói.

Lúc này vũ trụ đều đang lưu truyền Vô Song chiến, ảnh hưởng đến sự nhảy vọt về danh khí của hắn, cũng may Bách Lý Hồng Cương quá trâu, cho dù bị Hạ Thần Võ quấy rối, cũng không thể hoàn toàn che giấu tin tức hắn vẫn lạc.

- Tất nhiên là có thể.

Lý Nguyên Bá vò đầu cười nói.

Dương Tiễn thì cười.

- Ta không nhịn được nghĩ đến Quan Thiên Đại Hội.

Lúc Tần Quân tham gia Quan Thiên Đại Hội, triệu hoán hắn ra ngoài, hai chủ tớ hợp tác xông giết, trở thành một giai thoại của Huyền Dương đại thế giới.

Tần Quân gật đầu nói.

- Trẫm không nói đùa, trong nửa năm, trẫm sẽ dốc toàn lực tu luyện, cùng nhau tham gia Vô Song chiến .

Khiêu chiến Nhân Tộc Đại Đế, với thực lực bây giờ của hắn, là không có khả năng.

Nhóm Thần Ma cũng chỉ cười cười, cũng không ôm hi vọng quá lớn vào Tần Quân, nhưng bọn họ không dám nói nhiều.

- Lữ Bố, theo trẫm vào nhà.

Tần Quân cười nói với Lữ Bố cười, bây giờ hắn chuẩn bị đi về đạo tràng Thần Thoại, hắn lười mang ba người, chỉ mình Lữ Bố là đủ rồi.

Lữ Bố ngẩn người, mờ mịt gật đầu, đi theo Tần Quân trở về phòng.

Lý Nguyên Bá ghen tỵ nói.

- Gia hỏa này vừa đến đã được Bệ Hạ ân sủng!

Ứng Long, Nam Cực Tiên Ông, Bích Tiêu, Văn đạo nhân đều rất ngạc nhiên, nhưng vì là người mới nên bọn họ không tiện hỏi nhiều.

Trở lại trong phòng.

- Hệ thống, bắt đầu nghe Đạo!

Tần Quân nói ở trong lòng, bây giờ hắn chờ không kịp muốn mạnh lên.

Thời gian nửa năm quá ngắn đối với hắn!

Muốn mạnh để đánh với một đám thánh nhân, Thiên Đạo Chí Thánh, thậm chí là Đại Đạo Chí Tôn, đúng là nói chuyện viển vông.

Người mạnh như Tô Đế, Nhậm Ngã Tiếu, cũng không dám có thể trong nửa năm từ tu vi Hiển Thánh cảnh bay vọt lên tu vi Đại Đạo Chí Tôn được.

------oOo------

Chương 1639: Hình Thiên cực hạn giác tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bắt đầu truyền tống đạo tràng chí thần thoại ngẫu nhiên!

Theo tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên, Tần Quân và Lữ Bố chỉ cảm thấy choáng đầu mắt hoa, một giây sau đã biến mất khỏi phòng.

Trong đình viện, mấy người Thần Ma cảm nhận được khí tức hai người Tần Quân biến mất, đều thở dài.

Quả nhiên Bệ Hạ muốn vun trồng Lữ Bố.

Cùng lúc đó, hai người Tần Quân đến đạo trường Thần Thoại.

Hắn chậm rãi mở mắt, đập vào mắt là một cung điện có đại khí bàng bạc, Thanh Yên lượn lờ.

Hai bên có nhiều người đang xếp hàng ngồi xuống, yên tĩnh nhìn về phía trước.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy được một người đàn ông trung niên mặc áo bào màu đen ngồi trên đỉnh bồ đoàn.

Trên trán hắn có một vòng Kim Quan, khuôn mặt Phương Chính, mày rậm mắt to, sợi râu dài gần mười centimet, tay trái chống lên đầu gối, hành động bá khí.

- Bổn Tọa giảng đạo cho các ngươi một lần, sau đó sẽ bế quan, các ngươi phải tự thu hoạch được thành quả của mình.

Người đàn ông trung niên mặc áo bào màu đen trầm giọng nói, làm cho Tần Quân rất ngạc nhiên, người này là ai?

Người đó không xưng tên, chỉ bắt đầu giảng bài.

Toàn bộ người trong cung điện chỉ có mười mấy người, ai cũng có tư chất thông tuệ, nhập định rất nhanh.

Tần Quân lười nghĩ nhiều, bắt đầu cẩn thận lắng nghe.

Sau khi Lữ Bố hết sự kinh ngạc, cũng bắt đầu nghe giảng tu luyện, bị Lý Nguyên Bá khi dễ lâu như vậy, hắn đã muốn mạnh lên từ lâu.

Xuân đi thu đến.

Ngàn năm vội vàng qua đi.

Tần Quân đột phá đến Hiển Thánh cảnh trung kỳ, Lữ Bố trực tiếp đột phá đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh.

Thì ra người đàn ông trung niên mặc áo bào màu đen có tên là Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, chính là Nguyên Thuỷ Thiên Tôn sau khi thành thánh.

Đây là cung điện của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, những người ngồi trong này đều là đệ tử tinh anh của Xiển Giáo, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn giống như không nhìn thấy Tần Quân và Lữ Bố, thậm chí không dừng ánh mắt trên người bọn họ.

Lại tám ngàn năm đi trôi qua.

Tần Quân không ngừng nuốt đan dược tu luyện, lại có thánh nhân giảng đạo, làm cho tốc độ tu luyện của hắn đột nhiên tăng mạnh, đã đi đến cổng chính của Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Lữ Bố thì đột phá đến Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ, không thể không nói, La Hầu chuyển thế đúng là lợi hại.

- Hai tiểu gia hỏa này có lai lịch gì?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn vừa giảng đạo, vừa tò mò trong lòng.

Tần Quân và Lữ Bố, hắn chưa từng gặp qua, rõ ràng không phải là đệ tử của Xiển Giáo.

Nhưng hai người có thể đến được đây, đã nói lên bản lĩnh của cả hai, Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn xem bọn họ muốn làm gì.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Năm ngàn năm đi mất.

Giảng đạo kết thúc.

Tần Quân đột phá đến hậu kỳ Hiển Thánh cảnh, còn cách một khoảng dài mới đến viên mãn.

Lữ Bố thì đột phá đến Đại La Kim Tiên cảnh viên mãn .

- Giảng đạo kết thúc, các ngươi lui ra đi!

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn phất tay nói, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân và Lữ Bố, hắn muốn giữ hai người này lại, hỏi một số vấn đề.

Nhưng mà một giây sau, Tần Quân và Lữ Bố bỗng dưng biến mất ở tại chỗ, vô ảnh vô tung, vô thanh vô tức.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn đứng thẳng lên, dùng thần thức quét một vòng, nhưng không tìm thấy Lữ Bố và Tần Quân.

- Xảy ra chuyện gì?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn không nghĩ ra được, chẳng lẽ Tần Quân và Lữ Bố là do Hồng Quân Đạo Tổ phái đến?

Trở lại hiện thực.

Lữ Bố hành lễ một cái với Tần Quân rồi đi khỏi đó, hắn muốn đi tìm Lý Nguyên Bá, xử tên này một trận.

Nhưng hắn không biết Lý Nguyên Bá chính là thánh nhân, hắn vẫn kém xa.

Tần Quân không hề nghỉ ngơi, vẫn tiếp tục tu luyện ở trong phòng.

Sau hai ngày, Tần Quân gọi Dương Tiễn đến.

- Quay về Huyền Đương vũ trụ một chuyến, tìm Cửu Linh Nguyên Thánh và Hình Thiên đến đây!

------oOo------

Chương 1640: Hình Thiên cực hạn giác tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười phân phó, Cửu Linh Nguyên Thánh từng là đệ nhất Chiến Tướng của hắn, có vô số công lao, cũng nên đề bạt, nhưng Cửu Đầu Sư Tử lại có thiên phú mạnh hơn hay không, hắn không chắc chắn, nên mới kêu Hình Thiên đến đây.

Thiên phú của Hình Thiên không cần phải nói, so với Hậu Nghệ, chỉ mạnh

chứ không yếu hơn.

Có thể siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ!

Dương Tiễn ngẩn người, trong nháy mắt hiểu ý của Tần Quân, chắp tay nói.

- Vâng!

Vừa dứt lời, hắn đã biến mất không thấy gì nữa, lập tức chạy về Bát Hoang.

Bây giờ Bát Hoang đã trở thành địa điểm dịch chuyển của Đại Tần thiên đình bọn họ.

Sau khi Dương Tiễn rời đi, Tần Quân tiếp tục tu luyện.

Nội vũ trụ sóng gió ngập trời, Hạ Thần Võ và Vô Song chiến chiếm gần hết đề tài thảo luận, dần dần, rất nhiều người quên mất chuyện Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc, làm cho danh khí của Tần Quân tăng quá chậm.

Vô số Tiên Vực đang thảo luận Vô Song chiến, thậm chí có người đã bắt đầu xuất phát đến Chí Tôn Thần đảo.

Từng người đều là cường giả cực kỳ nổi tiếng đều tuyên bố tham dự Vô Song chiến, trong đó có Triệu Hàn Dao trong Cửu Thánh quân, Hoắc Trấn Dư và hai gã Thánh Quân khác.

Trong Chí Tôn Thần Điện cũng có mấy chục Điện Chủ quyết định tham gia Vô Song chiến, làm cho sự kiện này càng thêm nóng hổi.

Ba ngày sau.

Dương Tiễn dẫn theo Cửu Linh Nguyên Thánh và Hình Thiên trở về, làm cho mấy người Thần Ma rung động.

Ngoại trừ mấy vị Thần Ma mới đến, còn những Thần Ma còn lại đều đoán được ý của Tần Quân.

Dù là Cửu Linh Nguyên Thánh, hay là Hình Thiên, đều từng có công lao

lớn, được Tần Quân ưu ái, bọn họ không dám có ý kiến.

Tần Quân không vội vã cho Cửu Linh Nguyên Thánh và Hình Thiên cực hạn giác tỉnh ngay, vì hắn còn đang bế quan tu luyện.

Một tháng sau.

Quý Long Uyên đi ra từ Bát Hoang, thanh thế lớn mạnh, làm ra chấn động không nhỏ.

Khi hắn biết Vô Song chiến sắp xảy ra, Quý Long Uyên không do dự tuyên bố tham gia.

Có Quý Long Uyên dẫn đầu, càng ngày có càng nhiều yêu nghiệt vạn cổ tuyên bố muốn tham gia Vô Song chiến, làm kinh động toàn vũ trụ.

Một ngày nọ, Tần Quân xuất quan.

Đi ra khỏi phòng, hắn mệt mỏi duỗi cái lưng, trong lòng có chút phiền muộn, nếu tiếp tục như vậy, đến lúc Vô Song chiến bắt đầu, hắn không thể đột phá Hiển Thánh Cảnh viên mãn được, đừng nói đến Thánh Nhân Cảnh, lúc đó sao có thể chống lại được cường giả khắp nơi?

Còn chuyện khiêu chiến Hạ Thần Võ, vậy thì càng không phải nói.

- Bệ Hạ, cuối cùng ngài cũng đi ra.

Cửu Linh Nguyên Thánh đang uống trà trong đình viện vội vàng đứng lên, ở đỉnh núi bên canh, Hình Thiên đang dùng Kiền Thích tu luyện, sau khi thấy Hậu Nghệ đã đến Thiên Đạo Chí Thánh, trong lòng hắn kìm nén một ngọn lửa, hắn không muốn bị Hậu Nghệ bỏ rơi phía sau.

- Ừm, các ngươi đã đến.

Tần Quân gật đầu cười nói, trong lúc nói chuyện thì hắn đi đến trước bàn đá ngồi xuống.

- Muốn mạnh lên sao?

Tần Quân hỏi thẳng, bây giờ hắn đang có hai lần giác tỉnh cực hạn, cũng

lười giữ lại.

Cửu Linh Nguyên Thánh ngẩn người, sau đó hưng phấn nói.

- Tất nhiên muốn.

Hắn đang cực kì nghẹn khuất, nhìn thấy tu vi những chiến hữu ngày xưa mà muốn mù con mắt, bài danh thực lực của hắn bên trong Đại Tần Thiên Đình không ngừng giảm xuống, sao có thể dễ chịu được?

Tần Quân cười cười, sau đó quay đầu hô to.

- Hình Thiên, xuống đây!

Người mà hắn mong chờ nhất chính là Hình Thiên.

Thần Thoại Chiến Thần của Hoa Hạ, sau khi giác tỉnh cực hạn thì mạnh đến thế nào?

Hình Thiên có thể xưng là Đại Vu mạnh nhất, là người gần Tổ Vu nhất!

Trong Đại Vu, cũng chỉ có Xi Vưu mới có thể so sánh với hắn.

Nhưng so với Xi Vưu, Hình Thiên còn trung thành hơn.

Oanh một tiếng!

Hình Thiên rơi xuống giống như một viên đạn pháo, nửa quỳ ở trước mặt Tần Quân, chắp tay nói.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Hắn ngẩng đầu lên nhìn Tần Quân, âm thầm kinh hãi, Bệ Hạ lại mạnh lên!

Tần Quân chuẩn bị mở miệng, bỗng nhiên, một cự tiễn băng sương từ sâu trong tinh không phóng đến, trong chớp mắt đã lao đến Tiên Sơn Lâm Gia.

Cửu Linh Nguyên Thánh và Hình Thiên đều không kịp phản ứng.

Cự tiễn bắn về phía Tần Quân, cuồng phong phá hủy hết đình viện sau

lưng hắn.

Trong màn đất đá bay toán loạn, Dương Tiễn giống như Chiến Thần từ trên trời giáng xuống, giẫm nát cự tiễn băng sương, vô số Băng Tinh bay trong gió, trong suốt xinh đẹp.

------oOo------

Chương 1641: Đừng trêu chọc Tần Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Muốn chết!

Dương Tiễn giận tím mặt, lại có người dám tập kích Tần Quân, đúng là đã chạm vào vảy ngược của hắn!

Chí Tôn pháp nhãn giữa mi tâm đột nhiên mở ra, bắn ra một chùm sáng màu đen, nhanh chóng phóng vào sâu trong tinh không.

Một giây sau, một tiếng kêu thảm thiết từ sâu trong tinh không truyền đến, sau đó im bặt.

Mặt Tần Quân không biểu tình, không cần hắn ra lệnh, Dương Tiễn đã bay đi.

- Trẫm cho các ngươi cơ hội mạnh lên, nhưng mạnh lên bao nhiêu, phải dưa vào chính mình.

Tần Quân quay người nói với Hình Thiên và Cửu Linh Nguyên Thánh nói, Hình Thiên nghe thấy cực kì kích động.

Cuối cùng ân điển của Bệ Hạ cũng đến!

Cùng lúc đó, Lữ Bố, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Văn đạo nhân và các Thần Ma khác cũng bay đến Lâm Gia Tiên Sơn, Lâm Chi Chung cũng đến.

Bây giờ Lâm Chi Chung đã xem Tần Quân như ông trời mà cúng, sợ hắn

xảy ra chuyện.

- Để cho Hình Thiên, Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân ra lệnh ở trong lòng, sau đó trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một cái lỗ đen, hút Hình Thiên và Cửu Linh Nguyên Thánh vào trong đó.

Một màn này làm cho nhóm Thần Ma hai mặt nhìn nhau.

- Hình Thiên cũng mạnh lên sao, Hậu Nghệ cũng lợi hại như vậy, hắn thì sao?

- Xong, chúng ta lại phải biến thành Tam Lưu chiến tướng.

- Cửu Linh Nguyên Thánh cuối cùng cũng có cơ hội này, Bệ Hạ đúng là nhân từ.

- Hình Thiên sẽ mạnh đến mức nào?

- Ít nhất là Thiên Đạo Chí Thánh đi!

Nhóm Thần Ma thảo luận ầm ĩ, bọn họ đều biết Tần Quân có một thủ đoạn có khả năng làm cho thần thông của bọn họ phát huy đến cực hạn trong thời gian ngắn.

Nói về thiên phú, ở đây không có người nào dám nói mình có thiên phú mạnh hơn Hình Thiên.

Mặc dù trong mắt Tần Quân, Văn đạo nhân, Nam Cực Tiên Ông, Bích Tiêu, Lữ Bố đều có hi vọng giác tỉnh siêu việt hơn Hình Thiên, nhưng cũng chỉ là có hi vọng mà thôi.

Còn Ứng Long thì hơi kém chút, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

Rất nhanh, Dương Tiễn trở về, trong tay còn xách một tu sĩ, hắn giống như bị trúng Định Thân Thuật, thân thể cứng ngắc, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

- Là tu sĩ Bách Lý gia, trừ hắn ra, tất cả đều bị ta giết, người mạnh nhất có vị tu vi Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ.

Dương Tiễn nhẹ giọng nói, mấy Thần Ma kia nghe được mà nuốt nước bọt.

Đường đường là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, không chịu được một kích như trong miệng hắn sao?

Đều là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, Hậu Nghệ lặng lẽ nắm chặt hai tay, hắn không cam lòng.

Tần Quân nhìn Dương Tiễn vứt tên tu sĩ Bách Lý gia kia trên mặt đất, nhẹ giọng hỏi nói.

- Bách Lý gia? Đúng là tâm tư còn không chết.

Hắn còn chưa hoàn thành nhiệm vụ phẫn nộ của gia tộc Bách Lý, điều này nói rõ gia tộc Bách Lý vẫn có cừu hận vớ hắn, nếu có cơ hội, chắc chắn sẽ tự tay giết hắn.

Không nghĩ rằng gia tộc này ngu xuẩn như vậy, lại đi dùng Thiên Đạo Chí Thánh đến ám sát Tần Quân.

Xem ra Bách Lý Hồng Cương không nói cho bọn họ biết sự khủng bố của Đại Đạo Chí Tôn.

- Tần Thiên Đế ngươi chết không yên!

Tên tu sĩ này cắn răng nói, hắn đã từ bỏ giãy giụa, chỉ muốn phát tiết một chút trước khi chết.

Tần Quân cười lạnh một tiếng, nói.

- Có thể Trẫm sẽ chết, nhưng không phải là bây giờ, nhưng gia tộc Bách Lý sẽ sớm đi xuống theo các ngươi mà thôi.

Lời vừa nói, sắc mặt của tên tu sĩ kia kịch biến, nếu Bách Lý gia tuyệt hậu, bọn họ sao xứng với liệt tổ liệt tông đây?

Không đợi hắn mở miệng, Tần Quân há mồm phun ra Cực Đạo Viêm Hỏa, đốt tên kia thành tro bụi.

Người này chỉ có tu vi nửa bước Thánh Nhân, dưới tình huống không có phòng ngự, không thể chịu nổi Cực Đạo Viêm Hỏa thiêu đốt.

- Bệ Hạ, tiếp theo chúng ta phải làm gì?

Dương Tiễn trầm giọng hỏi.

- Đi diệt Bách Lý gia đi, bọn họ quá lớn lối, Bệ Hạ đã không truy cứu, còn dám phái người đến đây?

Lý Nguyên Bá tiếng hừ lạnh nói.

Thật ra tên này còn hung ác không kém hơn Tôn Ngộ Không bao nhiêu đâu, một câu không hợp đã muốn giết.

------oOo------

Chương 1642: Đừng trêu chọc Tần Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân âm trầm nói.

- Dương Tiễn! Hậu Nghệ! Theo trẫm đi đánh Bách Lý gia!

Hắn vốn còn đang tâm phiền ý loạn, nay Bách Lý gia còn muốn ám sát hắn, không thể nhịn được.

Có vị Đại Đạo Chí Tôn như Dương Tiễn dẫn đường, bọn họ nhanh chóng đến tận cử Bách Lý Gia thôi.

- Bệ Hạ! Ta cũng muốn đi!

Tôn Ngộ Không vội nói.

Lý Nguyên Bá cũng ồn ào muốn đi theo, những Thần Ma còn lại không dám làm bừa như hai người này.

Tần Quân trợn trắng mắt, tức giận nói.

- Ở đây cho trẫm!

Nói xong, hắn cho Dương Tiễn một ánh mắt, Dương Tiễn hiểu ý, tay phải vung lên, pháp lực bao bọc Tần Quân và Hậu Nghệ lại, hóa thành Độn Quang, chạy như bay vào sâu trong tinh không, trong chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

Lâm Chi Chung xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng tràn đầy kính sợ.

Bách Lý gia xong đời!

Chí Tôn Thần đảo, dãy núi u ám, cung điện nhiều đến mức không đếm hết.

Một bóng người giẫm lên Tinh Không, dạo bước đến, thảnh thơi nhàn nhã, cầm một bầu rượu trong tay, vô cùng tiêu sái.

Nhìn gần hơn chút nữa, người này cực kì đẹp trai, trên mặt có nụ cười nhàn nhạt, kiểu bất cần đời, ánh mắt cực kì cao ngạo, giống như khinh thường vạn vật không xứng cho hắn để vào mắt.

Người kia chính là Nhậm Ngã Tiếu lúc trước giúp đỡ Tần Quân.

Hắn tiết ra một tia khí tức, làm kinh động toàn bộ Chí Tôn Thần Điện, từng bóng người lần lượt từ trong đảo bay ra, bao gồm cả Mạc Nhược Hà, Vũ Hàn.

Vũ Hàn đã bí mật đạt thành ước định với Tần Quân, ngay cả Mạc Nhược Hà cũng không biết.

- Các hạ là ai!

Mạc Nhược Hà trầm giọng hỏi, tu vi của Nhậm Ngã Tiếu làm cho hắn nhìn không thấu, một chút khí tức vừa rồi làm cho hắn cảm thấy nguy hiểm.

- Nghe nói Mạc Nhược Hà ngươi chính là cường giả đệ nhất Chí Tôn Thần Điện của Nội vũ trụ, không biết lời này là thật hay giả.

Nhậm Ngã Tiếu lắc lư bầu rượu, khẽ cười nói, ánh mắt hắn quét một vòng, cuối cùng rơi vào trên người Mạc Nhược Hà, hứng thú nói.

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên, không tệ nha.

Hơn mười vị Điện Chủ kinh hãi, đều nhìn về phía Mạc Nhược Hà.

Bọn hắn lần đầu tiên biết được tu vi thật sự của Mạc Nhược Hà.

Đại Đạo Chí Tôn.

- Ngươi là ai!

Sắc mặt Mạc Nhược Hà âm trầm, bị người xem thấu tu vi, nói rõ một điều, tu vi của đối phương không kém hắn, thậm chí có thể mạnh hơn hắn rất nhiều.

- Ta nha, tên ta là Nhậm Ngã Tiếu, muốn xem ngươi có bao nhiêu lợi hại.

Nhậm Ngã Tiếu cười cười ném bầu rượu ra, bỗng nhiên bạo phát khí thế khủng bố.

Hơn mười vị Điện Chủ trừng to mắt, bọn họ bị dọa cho nhao nhao lùi nhanh lại.

Mặc dù Mạc Nhược Hà không lùi bước, nhưng trong lòng cũng tràn đầy sợ hãi.

- Khí thế của người này!

Toàn thân Mạc Nhược Hà run rẩy, hắn chưa kịp phản ứng, Nhậm Ngã Tiếu đã nhanh chóng đến trước mặt hắn, dùng tay trái chế trụ cổ họng của hắn, dí sát mặt lại, chóp mũi hai bên cách nhau không quá mười centimet, sau đó hôn một cái, đùa đấy, sau đó nói.

- Tốt nhất là ngươi đừng trêu chọc Tần Thiên Đế nữa, nếu không…

Nhậm Ngã Tiếu thấp giọng nói, ánh mắt hắn sắc bén, đâm cho mắt Mạc Nhược Hà đau nhức, không dám nhìn thẳng vào mắt hắn, Mạc Nhược Hà cố gắng giãy dụa, đáng tiếc là không thể thoát khỏi tay Nhậm Ngã Tiếu.

Tần Thiên Đế!

Trong lòng Mạc Nhược Hà nổi lên sóng to gió lớn, lại là Tần Thiên Đế!

Hoang Thần bảo vệ hắn, người này cũng bảo vệ hắn!

Không lẽ hắn đúng là vị kia?

Trong chốc lát, Mạc Nhược Hà cực kì hoảng sợ, hắn thầm cảm thấy may mắn bản thân chưa đắc tội Tần Thiên Đế.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu tiện tay ném Mạc Nhược Hà ra ngoài, hắn chỉ cảm thấy một lực lượng lớn đến mức khó có thể tưởng tượng nổi ném bản thân xuống, làm hắn đập vào Chí Tôn Thần Đảo, nện cho tất cả các hòn đảo đều rung lên, suýt chút nữa đã chia năm xẻ bảy.

Hơn mười vị Điện Chủ nhìn mà nghẹn họng trân trối, vô cùng hoảng sợ.

Đó chính là Mạc Nhược Hà đấy!

Vậy mà ở trước mặt vị cường giả bí ẩn tự xưng là Nhậm Ngã Tiếu kia không có sức chống đỡ một đòn.

------oOo------

Chương 1643: Diệt Bách Lý gia (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thế nào? Các ngươi còn muốn đánh với ta?

Nhậm Ngã Tiếu quay đầu nhìn về phía hơn mười vị Điện Chủ còn lại, cười híp mắt hỏi.

Dọa đến đám Điện Chủ nhao nhao lui nhanh, lần nữa kéo dài khoảng cách, không dám trêu chọc hắn.

Mạc Nhược Hà từ trong đảo bay ra, chật vật không chịu nổi, cắn răng

nghiến lợi nhìn Nhậm Ngã Tiếu, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè.

Nhậm Ngã Tiếu cường đại vượt qua tưởng tượng của hắn.

- Nếu là Hạ Thần Võ…

Mạc Nhược Hà không cam lòng, Hạ Thần Võ gần đây muốn trở về Nội vũ trụ, hết lần này tới lần khác ở trong lúc mấu chốt này bị Nhậm Ngã Tiếu khiêu khích, để hắn muốn thổ huyết.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm Mạc Nhược Hà, trêu tức cười nói:

- Nhớ kỹ, nếu ngươi không nghe, vô luận sau lưng ngươi là ai, ta đều sẽ bóp chết hắn.

Ngữ khí hời hợt, phảng phất như nói một chuyện nhỏ.

Nói xong, hắn bỗng dưng biến mất tại nguyên chỗ.

Chúng điện chủ hai mặt nhìn nhau, lòng còn sợ hãi, mạnh như Mạc Nhược Hà ở trước mặt Nhậm Ngã Tiếu cũng không chịu nổi một kích, thậm chí không dám phản kháng, gia hỏa kia rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Sắc mặt của Mạc Nhược Hà khó coi, trong lòng bắt đầu miên man bất định.

Tần Thiên Đế đến cùng là ai?

Nhậm Ngã Tiếu là ai?

Chẳng lẽ Tần Thiên Đế cũng là Viễn Cổ Thiên Đế?

Trong Tinh Thần vô tận, một Thanh Đồng Cự Môn lóng lánh cường quang lơ lửng, cao tới không biết bao nhiêu dặm, sao trời ở chung quanh so sánh với nó, đều lộ ra nhỏ bé, trên cửa lớn khắc đồ văn đếm không hết, có kỳ trân dị thú, cũng có văn tự không biết.

Hưu...

Một tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy một đạo hào quang bao vây lấy Tần

Quân, Dương Tiễn, Hậu Nghệ bay tới.

- Phía trước là Bách Lý gia sao?

Tần Quân hỏi, Dương Tiễn người mang Chí Tôn pháp nhãn, thần thức quét qua Nội vũ trụ, Chí Tôn pháp nhãn tập trung đại bản doanh của Bách Lý gia.

Dương Tiễn gật đầu nói:

- Không sai, chúng ta trực tiếp giết vào sao?

Hậu Nghệ lấy ra Phá Thương Hỗn Độn Cung, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

- Ừm, mục đích là để Bách Lý gia giải tán, không nhất định phải chém tận giết tuyệt, trong lòng các ngươi chú ý là được.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, không chỉ vì hoàn thành nhiệm vụ, cũng là vì xóa đi nguy hiểm tiềm ẩn.

Bách Lý gia ở sau khi Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc, còn dám phái người tập sát hắn, đã triệt để chọc giận hắn.

Bình tĩnh mà xem xét, Bách Lý gia là thua ở trên đường hùng bá của mình.

Không điều tra rõ ràng sự thật, liền nói xấu Tần Quân trộm Chí Tôn pháp nhãn, cầm đệ tử Lâm gia uy hiếp, không có chút nhân nghĩa nào có thể nói.

Nghe vậy, Hậu Nghệ trực tiếp kéo căng Phá Thương Hỗn Độn Cung, tay trái buông lỏng, tiễn bắn ra, liệt diễm cuồn cuộn hóa thành cự tiễn bắn mạnh, xé rách không gian, không thể ngăn cản rơi vào trên cửa lớn Thanh Đồng.

Oanh...

Thanh Đồng Cự Môn bị bắn rung động kịch liệt, phát ra cường quang, phảng phất như muốn nổ tung.

Một cỗ khí tức mạnh mẽ từ trong cửa lớn tiết ra, tràn ngập phẫn nộ.

- Người nào dám xông vào tông địa của Bách Lý gia!

Tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc vang vọng Tinh Không, ngay sau đó Thanh Đồng Cự Môn đột nhiên mở ra, một thân ảnh khôi ngô cao trăm trượng dẫn đầu bay ra ngoài, tay hắn cầm song đao, người khoác hắc thiết trọng giáp, hồng phát loạn vũ, tựa như Viễn Cổ lệ ma.

Một đôi Chí Tôn pháp nhãn nhìn về phía ba người Tần Quân, sát ý vô tận như biển động thở ra, đáng tiếc bị Dương Tiễn đỡ được.

Hậu Nghệ cười khẩy, lần nữa bắn ra một tiễn.

Cự tiễn lấy tốc độ cực nhanh giết tới trước mặt nam tử tóc đỏ, hắn cả kinh trừng to mắt, vội vàng né tránh, đáng tiếc vẫn bị bắn trúng bả vai, máu tươi vẩy ra.

- A...

Nam tử tóc đỏ kêu thảm, tiễn của Hậu Nghệ để hắn cảm giác được toàn tâm đau nhức.

Lúc này, lần lượt từng bóng người từ trong Thanh Đồng Cự Môn bay ra.

- Các ngươi là ai?

Một lão giả trầm giọng hỏi, hai mắt như điêu, ngoan lệ nhìn về phía ba người Tần Quân, khi hắn thấy rõ Dương Tiễn, biểu lộ trong nháy mắt trở nên kinh dị.

------oOo------

Chương 1644: Diệt Bách Lý gia (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Dương… Dương Tiễn!

Hắn run giọng gọi nói, dọa đến các tu sĩ của Bách Lý gia ở sau lưng lập

tức xôn xao.

Hưu! Hưu! Hưu

Hậu Nghệ không ngừng xạ tiễn, lực lượng của Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ sao mà cường đại, từng tu sĩ Bách Lý gia bị đánh cho tan tành mây khói.

Nam tử tóc đỏ diện mục dữ tợn gầm hét lên, quơ song đao bổ về phía Hậu Nghệ.

Dương Tiễn lật tay lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, một tay cầm đao, tùy ý bổ một cái.

Trong chốc lát, đao quang lập loè toàn bộ Tinh Không, thân hình cao trăm trượng của nam tử tóc đỏ hóa thành mảnh vỡ, ngay cả nguyên thần cũng không kịp xuất khiếu.

Một màn này hù sợ tất cả mọi người.

Người kia tên Bách Lý Hồng Minh, chính là con trai út của Bách Lý Hồng Cương, cũng là mấy vị trưởng lão số tuổi nhiều tuổi nhất của Bách Lý gia, sau khi Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc, hắn liền lên làm gia chủ.

Không nghĩ tới cái mông còn chưa ngồi ấm, Tần Quân liền mang theo Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ đánh tới.

- Tần Thiên Đế! Ngươi nhất định phải đuổi tận giết tuyệt sao?

Bách Lý Hồng Minh oán giận hỏi, phảng phất như Tần Quân thập ác bất xá.

Tần Quân nghe mà nở nụ cười, không thèm để ý.

Lúc này, Dương Tiễn giơ cao Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, khí thế khủng bố tuyệt luân như núi lửa bạo phát, dù là Hậu Nghệ cũng không khỏi run rẩy, kinh ngạc nhìn về phía hắn.

- Đây chính là lực lượng của Đại Đạo Chí Tôn sao.

Hậu Nghệ nuốt nước bọt, trước kia cảnh giới của hắn thấp, hoàn toàn xem không hiểu khí tức của Dương Tiễn.

Hiện tại, thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, ngược lại càng thêm sợ hãi Dương Tiễn.

Đối diện, các tu sĩ của Bách Lý gia càng dọa đến khắp cả người băng hàn, muốn chạy trốn, nhưng phát hiện mình bị lực lượng vô hình trói buộc, không thể động đậy, chỉ có thể mắt thấy Dương Tiễn chém tới.

- Từ nay về sau, trên đời không còn Bách Lý gia!

Dương Tiễn lạnh lùng tuyên bố, thoại âm rơi xuống, Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao chém xuống.

Không có Đao khí hoa lệ!

Mấy ngàn tên cường giả Bách Lý gia trong nháy mắt phi hôi yên diệt, theo gió mà qua.

Tinh Không trong nháy mắt yên lặng.

Phương xa có không ít sinh linh chạy đến, vừa vặn thấy cảnh này.

Bách Lý gia làm thế lực cấp độ bá chủ, Tinh Không chung quanh tự nhiên sẽ có thám tử của thế lực khắp nơi, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới sẽ thấy cảnh này.

- Ti... đó là Dương Tiễn?

- Tần Thiên Đế đã tìm tới cửa?

- Chuyện gì xảy ra? Những đệ tử tinh anh, trưởng lão kia của Bách Lý gia, làm sao tất cả đều hóa thành tro bụi?

- Bách Lý gia xong rồi!

- Không nghĩ tới Bách Lý gia truyền thừa vô số năm sẽ bị Tần Thiên Đế hoành không xuất thế diệt đi.

Các sinh linh tốp năm tốp ba kinh hô, nhìn ba người Tần Quân bay vào Thanh Đồng Cự Môn, bọn hắn vội vàng thi triển pháp thuật, ghi chép lại hình ảnh cùng tình huống.

Tiến vào Thanh Đồng Cự Môn, bạch quang thoáng hiện, thu vào tầm mắt của ba người Tần Quân chính là một thế giới mới.

- A? Nơi này tựa như là một Ngoại vũ trụ.

Dương Tiễn kinh nghi nói, bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng đúng, Thánh Môn cũng có thể chưởng khống một Ngoại vũ trụ, huống chi là Bách Lý gia?

Hậu Nghệ cũng hiếu kỳ dò xét Ngoại vũ trụ này, phía trước lơ lửng từng Tiên Đảo Cự Nhạc, lại xa một chút, là vô số sao trời, tựa như Tinh Không sáng chói.

- Nhanh giải quyết đi!

Tần Quân khoát tay nói, ngữ khí của hắn dừng một chút, nói:

- Đừng phá hư vũ trụ này.

Một Ngoại vũ trụ, tất nhiên ở vô số sinh linh, bị Bách Lý gia nô lệ.

Hắn ân oán rõ ràng, không muốn chế tạo sát nghiệt bậy bạ.

Dương Tiễn gật đầu, xông về phía trước.

- Bệ Hạ, chẳng lẽ không muốn chiếm vũ trụ này thành của mình? Đại Tần thiên đình cũng nên xuất hiện ở Nội vũ trụ a.

Hậu Nghệ đề nghị nói, địa bàn của Bách Lý gia, khẳng định có vô số tư nguyên.

------oOo------

Chương 1645: Liệt Diễm đại đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một nén nhang thời gian sau.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Bách Lý gia phẫn nộ! Thu hoạch được một lần Đại Đạo Truyền Thừa, hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội nghe đạo, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định tính triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội Tử Trung đỉnh phong!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn cảm giác sướng rên.

Một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Hai cơ hội cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân nở nụ cười, để Hậu Nghệ ở bên cạnh kinh ngạc nhìn về phía hắn.

- Bệ Hạ, thế nào?

Hậu Nghệ nghi hoặc hỏi.

Lúc này, Dương Tiễn bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn nói:

- Trong Bách Lý gia, phàm là người không thuận theo Bệ Hạ đã bị chém giết, hiện tại Bách Lý gia đã hữu danh vô thực!

Bách Lý gia chỉ có một Đại Đạo Chí Tôn, cái kia chính là Bách Lý Hồng Cương.

Cho nên ở trước mặt Dương Tiễn, Bách Lý gia uy chấn Nội vũ trụ yếu ớt giống như con cọp giấy.

- Làm rất khá!

Tần Quân cười tủm tỉm nói, hắn nhìn chung quanh một vòng nói:

- Hiện tại nghỉ ngơi ở nơi này một đoạn thời gian, từ nay về sau, vùng vũ

trụ này, sửa họ Tần!

Đồng thời ở trong lòng hắn phân phó nói:

- Trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Trước ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa, rồi quyết định cho ai.

Vô luận là Đại Đạo gì, hắn cũng rất chờ mong.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân chỉ huy Hậu Nghệ Dương Tiễn, bọn hắn bắt đầu xuyên toa vũ trụ này.

Thần thức quét tới, ven đường gặp phải sao trời đều có khí tức sinh linh, chủng tộc khác biệt, Nhân Tộc chiếm đa số.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút được Liệt Diễm đại đạo!

Liệt Diễm đại đạo?

Tần Quân vô ý thức liên tưởng đến Chúc Dung, Hỏa Thần Chúc Dung khẳng định phù hợp Liệt Diễm đại đạo.

Đáng tiếc Chúc Dung không ở nơi này, chỉ có thể lần sau lại cho Chúc Dung sử dụng.

Còn có hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, nên đưa cho ai đây?

Tần Quân bắt đầu châm chước, một giây sau, bọn hắn liền tan biến ở sâu trong vũ trụ.

Một ngày sau, một tin tức oanh động toàn bộ Nội vũ trụ.

Thậm chí che giấu đi danh tiếng của Hạ Thần Võ.

Bách Lý gia bị diệt!

Tần Thiên Đế mang theo Dương Tiễn giết tới vũ trụ của Bách Lý gia!

Tin tức vừa truyền ra, kinh động vô số Tiên Vực, thế lực, tông môn.

Ngay cả Chí Tôn Thần Điện, Cổ Ma Thần Điện, Nhân Tổ Tông Đường, Huyền Thánh phong cũng khó mà giữ vững được bình tĩnh.

- Bách Lý gia bị diệt? Làm sao có thể?

- Tần Thiên Đế quá tàn nhẫn? Giết Bách Lý Hồng Cương không đủ, còn diệt tộc?

- Hừ, các ngươi không biết sao? Bách Lý gia phái người ám sát Tần Thiên Đế, chọc giận Tần Thiên Đế!

- Đây là thời đại cũ mới giao thế?

- Không ai có thể ngăn được Tần Thiên Đế sao?

- Đại Đế Hạ Thần Võ trở về, cho dù Tần Thiên Đế có Dương Tiễn, Hoang Thần che chở, cũng phải thần phục!

Toàn bộ Tinh Không đều đang nghị luận việc này, Tần Thiên Đế cường thế để thế lực nhất lưu sợ hãi, thế lực đẳng cấp thấp còn lại thì xem náo nhiệt, dù sao bọn hắn cũng tiếp xúc không đến Tần Thiên Đế.

Mà Hạ Thần Võ sắp trở về, khiến cho vô số sinh linh chờ mong Hạ Thần Võ chà đạp Tần Thiên Đế.

Rất nhanh liền có tin tức nói, Tần Thiên Đế cũng tham gia Vô Song chiến!

Hơn nữa là tự mình tham gia!

Tin tức này khiến cho vô số Thể Tu phấn chấn, hiện tại Tần Thiên Đế là nhân vật tên tuổi cực thịnh, ai không muốn giẫm lên hắn thành danh?

Tuy thủ hạ của Tần Thiên Đế mạnh, nhưng bản thân Tần Thiên Đế lại rất yếu!

Trong lúc nhất thời, vô số Thể Tu, vạn cổ yêu nghiệt tuyên bố muốn để Tần Thiên Đế chết ở trên Chí Tôn đảo.

Cùng lúc đó, Tần Quân đã chọn được địa phương để Đại Tần thiên đình ở Nội vũ trụ.

- Ngày sau, hòn đảo này xem như Thiên Đế đảo a!

Tần Quân nhìn một đại đảo vô biên cười nói, trong Nội vũ trụ, tinh thần, Đại thế giới, hòn đảo vô số, nhưng hòn đảo này linh khí nồng nặc nhất, hơn nữa địa bàn cực lớn, để Tần Quân chọn trúng.

Ngoại hình của đảo này rất giống một chiếc thuyền, chung quanh lơ lửng vô số tinh thạch, linh khí nồng nặc hóa thành vụ hải.

------oOo------

Chương 1646: Liệt Diễm đại đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đảo này linh khí nồng đậm như thế, nhưng không có trở thành tông địa của Bách Lý gia, sợ là có trá.

Hậu Nghệ nhíu mày nói.

Tông địa của Bách Lý gia linh khí cũng không bằng nơi này.

Tần Quân cười nói:

- Khả năng nơi này là tuyệt địa, nhưng linh khí nơi đây có thể làm cho Đại Tần thiên đình bay vọt, không thể bỏ qua.

Đại Tần thiên đình so với thế lực khác, tuổi còn rất trẻ.

Muốn đuổi theo tu vi bình quân của Nội vũ trụ, nhất định phải tìm Phúc Địa như thế này.

Tu luyện một ngày bằng người khác tu luyện mấy chục ngày!

- Ta trước đi lên xem một chút!

Dương Tiễn trầm giọng nói, nói xong bay về phía đại đảo.

Cho dù hắn là Đại Đạo Chí Tôn, lại mang Chí Tôn pháp nhãn, cũng nhìn không thấu đảo này, vô cùng quỷ dị.

Tần Quân thầm nghĩ:

- Bách Lý gia không có khả năng ở trong vũ trụ của mình thả một tai hoạ ngầm mà bọn hắn không khống chế được.

Lực lượng lớn nhất của Bách Lý gia là Bách Lý Hồng Cương, mà Bách Lý Hồng Cương không bằng Dương Tiễn, đây chính là nguyên nhân Tần Quân đồng ý Dương Tiễn nhập đảo.

- Ta làm sao có loại dự cảm bất an a?

Hậu Nghệ nói thầm nói, Tần Quân trừng mắt liếc hắn một cái, tức giận nói:

- Miệng quạ đen!

Tinh Không lần nữa yên lặng lại.

Đại khái qua nửa nén hương, Dương Tiễn còn chưa đi ra, Tần Quân nhăn mày, Hậu Nghệ cũng giống như thế.

Dương Tiễn là Đại Đạo Chí Tôn, lục soát hòn đảo này chỉ cần mấy hơi thở mà thôi, vì sao còn chưa đi ra?

Khó nói bên trong thật sự có vấn đề?

Nghĩ đến đây, tâm của Tần Quân liền chìm vào đáy cốc.

Dương Tiễn là thủ hạ mạnh nhất của hắn hiện tại, hơn nữa là chiến tướng hắn tin cậy nhất, nếu có nguy hiểm, hắn không dám tưởng tượng.

- Bệ Hạ, có muốn ta vào xem hay không?

Hậu Nghệ cắn răng hỏi, hắn không có khả năng để Tần Quân đi vào, chỉ có

thể tự mình đi.

- Đừng nóng vội.

Tần Quân đưa tay nói, ánh mắt nhìn chằm chằm đại đảo bị Linh Vụ quay chung quanh, giờ phút này trên đảo phủ lên tầng một sắc thái khủng bố.

Ầm ầm...

Lúc này, đại đảo bắt đầu rung động.

Một cỗ khí tức băng hàn như có như không truyền ra, ngay sau đó một thanh âm không biết từ chỗ nào truyền đến:

- Ai dám quấy rầy Bổn Tọa.

Quả nhiên có cái gì!

Biểu lộ của Tần Quân cùng Hậu Nghệ trở nên kinh dị.

Dương Tiễn đã bị khốn trụ, hoặc là…

- Không có khả năng! Dương Tiễn là Đại Đạo Chí Tôn!

Tần Quân thì thào nói, Đại Đạo Chí Tôn đã là chiến lực đỉnh phong của Nội vũ trụ, tại sao có thể có người lặng yên không tiếng động giết chết một Đại Đạo Chí Tôn?

Linh Vụ chung quanh đại đảo bắt đầu cuồn cuộn, tựa như từng Bạch Long đang du động, tráng lệ bành trướng.

- Đã bao lâu…

Âm thanh kia vang lên lần nữa, phảng phất như mới tỉnh ngủ.

Vừa dứt lời, hai người Tần Quân chỉ cảm thấy một cỗ hấp lực khủng bố từ trong đại đảo truyền ra, mạnh như Hậu Nghệ cũng không cách nào chống cự.

Hai người cấp tốc bị hút vào trong đảo.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân cắn răng chống cự, hóa thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, đáng tiếc vẫn không cách nào triệt tiêu cỗ lực lượng kia.

- Hệ thống! Còn không mau hỗ trợ!

Tần Quân ở trong lòng nói, hắn cũng không muốn chết ở chỗ này.

- Hệ thống cũng bất lực, tu vi của đối phương ở trên Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân chấn động.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

Hơn nữa còn là đánh giá thấp nhất.

- Thật chẳng lẽ không có cách nào sao?

Tần Quân cắn răng gào thét nói, cùng lúc đó, hắn cùng Hậu Nghệ bị hút vào rừng già rậm rạp, nơi này đại bộ phận cây cối đều cao tới hơn ngàn trượng, phía dưới cỏ dại cũng không thấp, đập trên người bọn hắn, như đao kiếm kích thân.

------oOo------

Chương 1647: Chuẩn Đề Đạo nhân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có một biện pháp.

Hệ thống cấp tốc nói, để Tần Quân sốt ruột không thôi, ngươi còn do dự cái gì!

Nếu không nói, trẫm liền ngỏm củ tỏi!

Ngươi liền tìm ký chủ khác đi!

- Dựa vào Vận Mệnh Chi Luân của ký chủ tiến hành Thời Không Xuyên Toa, đợi lần tiếp theo trở về, ký chủ tốt nhất mạnh đến có thể chống cự lực lượng này.

Tần Quân nghe xong, trừng to mắt.

Chẳng lẽ đây chính là cơ hội hắn trở lại viễn cổ?

Nghĩ xong, hắn nỗ lực thôi động Vận Mệnh Chi Luân.

Oanh một tiếng!

Hắn bị lực lượng hấp xả đụng vào một ngọn núi, nện mặc sơn thể, kém chút để thể cốt của hắn giải tán.

Phục Hi còn tốt, dù sao cũng là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, không sợ sơn thể cứng rắn ở trên đảo, đổi lại là Nhập Thánh cảnh, phỏng chừng cũng gánh không được đảo này cứng rắn.

Một đường đụng nát từng tòa núi cao, Tần Quân vẫn không cách nào khống chế Vận Mệnh Chi Luân.

Cái này khiến hắn lòng nóng như lửa đốt.

- Hệ thống có thể giúp ký chủ, nhưng sau đó ký chủ sẽ có một nhiệm vụ cưỡng chế!

Nghe âm thanh trong đầu, Tần Quân sao có thể quản được nhiều như vậy, lúc này đáp ứng.

- Nhanh lên! Vô luận nhiệm vụ gì trẫm cũng đáp ứng!

Tần Quân thúc giục nói, nếu chết ở chỗ này, vậy thì quá khổ cực, ngay cả đối phương là ai, bộ dạng dài ngắn thế nào cũng không biết.

Hắn vừa đáp ứng, Vận Mệnh Chi Luân liền không bị khống chế xoay tròn, không gian chung quanh lấy mắt trần có thể thấy uốn éo.

- Hệ thống lại trợ giúp ký chủ dịch chuyển đến thời điểm mấy vạn năm trước, đằng sau chỉ có thể dựa vào ký chủ.

Vài vạn năm?

Tần Quân kém chút thổ huyết, vài vạn năm có thể làm cho hắn đạt tới độ cao chống lại Đại Đạo Chí Tôn?

Hắn làm sao cũng không tin!

Viễn Cổ đâu?

Đúng lúc này, một cỗ khí tức khủng bố từ trung ương đại đảo đánh tới.

- Đây là khí tức vận mệnh! Ngươi là ai!

Âm thanh kia vang lên, trở nên cực kỳ táo bạo, tràn đầy lửa giận cùng sát ý.

Vận Mệnh Chi Luân ở trong cơ thể Tần Quân đột nhiên bắn ra cường quang, chuẩn bị Thời Không Xuyên Toa.

- Có thể mang theo Hậu Nghệ hay không?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, hắn cũng không phải cần Hậu Nghệ bảo hộ, chỉ là lo lắng Hậu Nghệ lưu tại nơi này sẽ xảy ra chuyện.

- Chờ ký chủ lần tiếp theo trở về, cũng là ở thời điểm này, không cần phải lo lắng Hậu Nghệ!

Hệ thống giải thích nói, một giây sau, Tần Quân chỉ cảm thấy hoa mắt, ý thức bắt đầu choáng váng.

Ầm ầm...

Bên tai truyền đến tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, Tần Quân chỉ cảm thấy không gian chung quanh bắt đầu đè ép, để toàn thân hắn đau nhức kịch liệt, Thánh Cốt đứt gãy.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân không cách nào thấy vật, trong lòng sợ hãi, lần trước Thời Không Xuyên Việt không có thống khổ như hiện tại a.

- Đối phương ý đồ ngăn cản ký chủ, đã phá hủy Thời Không Loạn Lưu, tiếp xuống ký chủ xuyên việt đến đâu, hệ thống cũng không dám xác định!

Hệ thống cấp tốc nói, nghe mà Tần Quân cực kỳ kinh sợ.

Đối phương đến cùng là ai?

Vậy mà có thể quấy rầy hắn Thời Không Xuyên Việt, tu vi lại đạt đến độ cao như thế nào?

Còn chưa chờ Tần Quân suy nghĩ nhiều, ý thức của hắn liền triệt để lâm vào trong Hỗn Độn.

Không biết đi qua bao lâu, có lẽ là thương hải tang điền, lại có lẽ là một cái chớp mắt.

- Hô hô...

Bên tai Tần Quân vang lên tiếng gió, ý thức của hắn dần dần tỉnh lại.

Hắn chậm rãi mở mắt, đập vào mắt là bão cát vô tận.

Lôi Vân ở phía trên cuồn cuộn, cả người Tần Quân nằm ở trong sát địa, nửa người bị cát đá che giấu, đầy bụi đất, không có chút phong thái Thiên Đế nào.

- Đây là nơi nào?

Tần Quân bắt đầu chải vuốt suy nghĩ hỗn loạn, hắn cắn răng muốn đứng lên, nhưng xương cốt cả người đứt từng khúc, Đạo Quả ở đan điền khô cạn, một chút pháp lực cũng không có.

Rất nhanh, hắn hoàn toàn tỉnh táo lại.

------oOo------

Chương 1648: Chuẩn Đề Đạo nhân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đáng giận, mỗi một lần xuyên việt đều phải trọng thương sao?

Tần Quân phiền muộn, cũng may thần trí của hắn còn có thể dùng, nhìn quét chung quanh, trong vòng nghìn dặm không có khí tức sinh linh, phảng phất như giữa thiên địa chỉ có một mình hắn.

- Hệ thống, trẫm đến đâu rồi?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, tốt nhất thời gian càng lâu càng tốt.

Như vậy cho hắn thời gian tu luyện tới cực hạn, trở lại lúc đầu, mới có thể cứu Hậu Nghệ cùng Dương Tiễn.

Thuận tiện lại khiêu chiến Hạ Thần Võ!

- Không cách nào tính ra.

Hệ thống trả lời, để tâm Tần Quân chìm vào đáy cốc.

Hắn nỗ lực từ trong Thần Thoại Thương Thành đổi lấy một viên đan dược ăn vào, viên thuốc này trong khoảng thời gian ngắn khôi phục thương thế của Hiển Thánh, giá cả đắt đỏ, nhưng đối với Tần Quân mà nói, chỉ là cọng lông.

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân phân phó nói, tuy không biết nơi này là thời đại nào, nhưng không trở ngại hắn triệu hoán, cho dù không cách nào mang về, cũng có thể giống tiểu Bạch Long, Mông Điềm, sớm giúp Tần Quân thành lập thế lực, chờ hắn trở về.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Thổ Địa Công Công, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

- Triệu hoán lần nữa.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tề Hoàn Công, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tề Hoàn Công?

Mẹ nó!

Đây không phải đứng đầu trong Xuân Thu Ngũ Bá sao?

Tần Quân kém chút thổ huyết, ngay cả nhân vật bực này cũng triệu hoán đến.

Trong lịch sử Tề Hoàn Công có lưu vô số sự tích, điển cố nổi danh nhất đúng là lạc đường biết quay lại, nói đúng là Tề Hoàn Công Lão Mã.

Tề Hoàn Công có thể là cái gì chuyển thế?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ, trong một ít sách cổ có liệt Tề Hoàn Công vào Thần Minh, tỷ như Chân Linh vị nghiệp đồ, tương đương với điển tịch Thần Thoại thứ nhất của Đạo Giáo.

Suy nghĩ một lát, hắn vẫn quyết định từ bỏ.

Cho dù Tề Hoàn Công là Thần Ma, đoán chừng thiên phú cũng không cao.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân ở trong lòng quyết định, hi vọng lần này có thể triệu hoán được Thần Ma tiềm lực cao.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Lúc này, Lôi Vân ở trên đỉnh đầu của Tần Quân bỗng nhiên cuồn cuộn tăng tốc, một cỗ Thiên Uy lớn lao giáng lâm, cả kinh hắn gian nan quay đầu nhìn lại.

Mơ hồ trong đó, tựa hồ có một quái vật khổng lồ ở trong Lôi Vân đong đưa, chỉ có thể nhìn thấy hắc ảnh, không cách nào nhận ra.

Tần Quân thấy mà mồ hôi lạnh lâm ly, thần thức không dám nhô ra, để tránh kinh động đối phương.

Cỗ khí tức mênh mông kia ít nhất cũng là Bán Thánh.

Đối với hắn giờ phút này trọng thương mà nói, đừng nói Bán Thánh, Hiển Thánh cũng có thể cạo chết hắn.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Chuẩn Đề Đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở thanh đi theo vang lên, để Tần Quân trừng to mắt.

Móa!

Trong lúc mấu chốt này triệu hoán đến Chuẩn Đề?

Chuẩn Đề được tiểu thuyết hậu thế miêu tả rất nhiều, khiến cho Tần Quân đối với hắn không có ấn tượng tốt.

Nghe nói chỉ cần Chuẩn Đề coi trọng ai, đều sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế đoạt, mặc kệ là người, hay pháp bảo, vì phát triển Tây Phương Giáo, có thể không từ thủ đoạn.

Mấu chốt nhất là Chuẩn Đề là Thánh Nhân, dã tâm bừng bừng, Tần Quân có thể hàng phục hắn sao?

- Không khôi phục ký ức kiếp trước.

Tần Quân cắn răng nói, lúc này, phía trên truyền đến một tiếng gầm gừ chấn động thương khung.

- Ngâm…

Giống như Long như voi, dần dần yếu ớt, trong thanh âm tràn đầy thống

khổ.

Tần Quân không khỏi nuốt nước miếng, âm thầm cầu nguyện súc sinh kia đừng xuống.

Ý nghĩ này vừa ra, cuồng phong gào thét, để hắn cảm giác bị một tòa núi cao đập trúng, thương thế tăng lên, toàn thân nhiều chỗ phun máu.

------oOo------

Chương 1649: Đông Vương Công! Xa Bỉ Thi! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngâm...

Tiếng gầm gừ vang động ở trong Lôi Vân, vén đến Lôi Vân như sóng biển cuồn cuộn, cuồng phong tứ ngược hoang mạc, ép tới thân thể Tần Quân không ngừng chìm xuống.

Giờ khắc này, Tần Quân rốt cuộc hiểu cái gì gọi là ăn đất.

Giống như bị ức vạn cân đá lớn đè ở trên người, thân thể hắn vốn bị trọng thương, gặp áp bách như thế, máu tươi không cầm được phun trào.

- Hệ thống! Cửu Linh Nguyên Thánh cùng Hình Thiên còn chưa cực hạn giác tỉnh thành công sao?

Tần Quân cắn răng hỏi, hắn rất lo lắng đại gia hỏa ở trên trời sẽ lao xuống.

- Cửu Linh Nguyên Thánh cùng Hình Thiên phải đợi ký chủ trở lại thời điểm ban đầu mới có thể xuất hiện.

Hệ thống trả lời, để hắn kém chút chửi ầm lên.

Còn có thể như vậy?

- Nếu như trực tiếp xuất hiện, sẽ nhiễu loạn trật tự thời không.

Hệ thống bất đắc dĩ trả lời, Tần Quân nghiến răng nghiến lợi.

- Điều ra bảng thuộc tính của Chuẩn Đề!

Hắn ở trong lòng phân phó nói, Chuẩn Đề không có lưu vong, ngược lại để hắn thật bất ngờ, khó nói Chuẩn Đề cũng không phải là tu vi Thánh Nhân cảnh?

- Chuẩn Đề Đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tiên Thiên Bồ Đề căn! Tây Phương Giáo Giáo Chủ!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Tiên Thiên Thành Đạo công!

- Thần thông: Phật Mẫu Pháp Thân! Tây Phương Diệt Pháp! Tây Phương Thần Chưởng!

- Pháp bảo: Thất Bảo Diệu Thụ! Gia Trì Thần Trượng! Lục Căn Thanh Tịnh Trúc!

- Độ trung thành: 29 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Cũng không tệ lắm!

Nhưng mẹ nó độ trung thành 29 điểm là náo loại nào?

Tần Quân phiền muộn, đành phải tiếp tục phân phó nói:

- Lại triệu hoán!

Hắn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, hiện tại dùng một lần, còn có thể lại triệu hoán hai tên Thần Ma.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Mã Siêu, đến từ dân gian

truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Mười mãnh tướng của Tam Quốc!

Cho dù là Thần Tiên chuyển thế, hắn cũng lười triệu hoán.

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Hàn Phi Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Hàn Phi Tử?

Người này là nhân vật đại biểu Pháp Gia, nổi tiếng Chiến Quốc mạt kỳ, được Tần Thuỷ Hoàng Doanh Chính thưởng thức, đáng tiếc bị bọn người Lý Tư ghen ghét, cuối cùng bị độc hại ở trong lao ngục, như Quách Gia ở thời kỳ tam quốc, chết sớm, bị hậu thế nói khoác đến gần như Thần hóa.

Tần Quân không mò ra tình huống hiện tại, không cần nhân vật loại hình trí tuệ, mà là bảo tiêu mạnh mẽ.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân âm thầm phiền muộn, gần đây nhân vật lịch sử có bối cảnh Thần Tiên chuyển thế thật nhiều.

Đầu tiên là Tiết Nhân Quý, Lữ Bố, sau là Tề Hoàn Công, Mã Siêu, Hàn Phi Tử.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Đông Vương Công, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, trong bão cát, Tần Quân ngẩn người, không nghĩ tới triệu hoán được Đông Vương Công.

Đông Vương Công ở trong thần thoại Đạo Giáo địa vị cực cao, ở trong

thần thoại, càng có danh xưng Nam Tiên Chi Thủ.

Trung Hoang Kinh viết:

- Côn Lôn Sơn có đồng trụ, cao nhập thiên, gọi là Thiên trụ. Chu vi ba ngàn dặm, chung quanh như gọt. Dưới có phòng đá, diện tích trăm trượng, Tiên Nhân Cửu phủ trị. Bên trên có Đại điểu, tên rất hiếm có, hướng nam, cánh trái treo Đông Vương Công, cánh phải treo Tây Vương Mẫu…

Ở trong Hồng Hoang Thần Thoại, thời kỳ Vu Yêu, Hồng Quân Đạo Tổ phong Đông Vương Công là Nam Tiên Chi Thủ, phong Tây Vương Mẫu là Nữ Tiên Chi Thủ, mà ở trong dân gian, Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu cũng được phụng làm Chủ Thần.

- Không khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính của hắn!

------oOo------

Chương 1650: Đông Vương Công! Xa Bỉ Thi! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì phòng ngừa Đông Vương Công e ngại Chuẩn Đề, Tần Quân quyết định không khôi phục trí nhớ của hắn.

- Đông Vương Công, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Đông Hoa Đế Quân, Phù Tang Đại Đế!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Đông Dương Đại Pháp!

- Thần thông: Ngự Thần Tiên thuật! Tay áo động càn khôn! Nắm giữ Thiên Địa! Chí Cao Thần chưởng!

- Pháp bảo: Tiên Thủ kiếm!

- Độ trung thành: 71 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

Cũng không tệ lắm, cũng không biết đây có phải đỉnh phong của Đông Vương Công hay không.

Tần Quân âm thầm suy nghĩ, tiếp tục phân phó nói:

- Triệu hoán Xa Bỉ Thi trạng thái đỉnh phong! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Xa Bỉ Thi, một trong Sơn Hải Kinh Thần Thú, đồng thời cũng là một trong Thập Nhị Tổ Vu, có thể khống chế khí trời.

Hiện tại, Tần Quân đã triệu hoán được Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Hậu Thổ, ngày Thập Nhị Tổ Vu tề tựu đã không xa.

- Xa Bỉ Thi, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Khí Tổ Vu!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Vạn Tượng Sa Biến! Tổ Vu Chân Thân! Hô Phong Hoán Vũ!

- Độ trung thành: 80 (max trị số 100)!

Tần Quân hài lòng cười một tiếng, lúc này, hắn rốt cục khôi phục một chút khí lực.

Chậm rãi đứng dậy, thân thể chấn động, Vô Cực Hồng Mông bào bám ở trên thân, cát đá chấn động rớt xuống.

Nhắc tới cũng kỳ quái, sau khi tiến vào Thời Không Loạn Lưu, Vô Cực Hồng Mông bào vậy mà tự động thu nhập trong cơ thể hắn.

Vô Cực Hồng Mông bào không phải Đại Đạo Chí Tôn không thể phá, hắn ngay cả Thánh Nhân cảnh cũng không phải, tự nhiên không cách nào làm cho nó hoàn toàn nhận chủ.

Hiện tại hắn mặc Vô Cực Hồng Mông bào, liền không sợ hãi.

Bán Thánh tính toán là cái gì!

Giết được trẫm, tính trẫm thua!

Tần Quân hừ hừ đứng dậy, lúc này, một khí tức cực kỳ mạnh mẽ từ phương tây lướt đến, cự thú ở trên Lôi Vân cả kinh bất an.

Oanh một tiếng!

Một quái vật khổng lồ va nát Lôi Vân, nhô đầu ra, Tần Quân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đầu của cự thú giống như Hùng Sư, trên trán mọc ra một cái sừng vô cùng bén nhọn, hốc mắt màu xanh biếc nhìn chăm chú về phương xa, về phần Tần Quân, thì bị nó xem nhẹ.

- Đây là sinh linh gì?

Tần Quân hiếu kỳ nghĩ, chỉ là đầu lâu liền như Thái Sơn, rất khó tưởng tượng thân thể của nó vĩ ngạn bao nhiêu.

- Bệ Hạ, ta tới.

Một tiếng cười khẽ truyền đến, Tần Quân theo âm thanh truyền tới nhìn lại, chỉ thấy một nam tử đầu trọc cấp tốc bay tới, lưu lại từng đóa sen vàng phiêu tán ở trên không trung.

Chính là Chuẩn Đề!

Chuẩn Đề mặc hôi bào, khuôn mặt hòa ái, treo nụ cười, như phàm nhân hương dã, rất khó liên tưởng hắn cùng Thánh Nhân lại với nhau.

Nhìn thấy Chuẩn Đề, cự thú nổi giận gầm hét lên, liệt diễm cuồn cuộn từ trong miệng phun ra, tựa như sóng lửa từ trên trời đến, muốn bao phủ đại địa vô tận.

Chuẩn Đề vẫn treo nụ cười hiền hòa, tay phải vung lên, sóng lửa trực tiếp tiêu tán, cự thú thì bị một cỗ lực lượng vô hình đụng vào, bị lật tung lên, Lôi Vân bao trùm đến, che đậy thân hình của nó.

Nhìn thấy Chuẩn Đề đến, Tần Quân cũng không có kinh hỉ, bình tĩnh nhìn hắn, tâm lý thì lại đề phòng.

Độ trung thành của Chuẩn Đề hơi thấp, lại thêm hắn bụng dạ cực sâu, vạn nhất đột nhiên độ trung thành xuống đến âm, vậy thì không dễ chơi.

Cũng may Tần Quân mặc Vô Cực Hồng Mông bào.

Đứng đấy để Chuẩn Đề đánh, Chuẩn Đề cũng không đánh được hắn.

Đi tới Tần Quân trước mặt, Chuẩn Đề chắp tay cười nói:

- Ta tên Chuẩn Đề, chuyên tới trợ giúp Thiên Đế Bệ Hạ.

- Chuẩn Đề sao? Tên rất hay, hi vọng ngươi có thể vì trẫm tận tâm tận lực, ngày sau trẫm sẽ không bạc đãi ngươi.

Tần Quân vỗ bả vai Chuẩn Đề cười nói, một bộ trẫm xem trọng ngươi.

------oOo------

Chương 1651: Đột phá (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta hiểu rồi.

Chuẩn Đề cười tủm tỉm trả lời, dáng vẻ vô hại.

Tần Quân cười theo, về phần trong lòng hắn nghĩ cái gì, Chuẩn Đề đoán không ra.

Nhưng hắn có thể đoán được trong lòng suy nghĩ Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề không có vượt qua Tần Quân hai Đại cảnh giới, cho nên Tần

Quân có thể lợi dụng Trận Đạo chữ Bí nhìn trộm tâm lý của hắn.

- Vì sao tiểu gia hỏa này có thể cùng ta hữu duyên? Tu vi Hiển Thánh cảnh cũng không tệ lắm, để ta theo hắn một đoạn thời gian lại nhìn.

Chuẩn Đề nghĩ như vậy, để nụ cười của Tần Quân trở nên càng thêm thâm ý.

- Ngươi có biết nơi này là nơi nào không?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, về phần cự thú trên trời đã không để hắn bận tâm.

Hiện tại hắn mặc Vô Cực Hồng Mông bào, lại thêm Chuẩn Đề tương trợ, không cần lo lắng một Bán Thánh?

- Ta cũng không rõ ràng, đoán chừng là nơi nào đó của Hỗn Độn sơ khai, ta một đường chạy đến, cũng không phát hiện sinh linh khai trí.

Chuẩn Đề lắc đầu nói, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Hỗn Độn sơ khai!

Tần Quân chấn động, tâm lý chửi mẹ.

Trẫm thật đi tới Viễn Cổ?

Chợt hắn liền phấn khởi, nếu như hắn từ viễn cổ bắt đầu bố cục, chờ hắn trở về, Đại Tần thiên đình chẳng phải là một tay che trời?

Ở chỗ này tu luyện vô số năm, sau đó trở về, Hạ Thần Võ đủ nhìn sao?

Tần Quân hít sâu một hơi nói:

- Đã như vậy, chúng ta tìm một chỗ an tĩnh tu luyện đi!

Hiện tại hắn không kịp chờ đợi muốn đột phá Thánh Nhân cảnh!

Đến lúc đó cho dù Chuẩn Đề phản bội, hắn cũng không sợ.

Chuẩn Đề ngẩn người, không nghĩ tới Tần Quân chăm chỉ như thế, gật đầu

nói:

- Đi theo ta!

Ống tay áo vung lên, hai người liền biến mất.

Trên Lôi Vân, cự thú còn đang thống khổ gầm thét, nhìn kỹ, nó như là dãy núi, có vài quả trứng màu trắng nằm trên đám mây, lại không có rớt xuống, cực kỳ thần kỳ.

Rất nhanh, hai người Tần Quân tới trên một núi nhỏ, nơi này trải rộng mấy chục cái động khẩu, mặt ngoài sơn thể không có một gốc cỏ dại, cực kỳ kinh dị.

Tần Quân đánh giá chung quanh một phen, gật đầu nói:

- Ở chỗ này đi!

Đứng ở trên sườn núi nhìn bốn phía, chân trời tràn ngập bão cát, còn có thể mơ hồ nhìn thấy thân ảnh cự thú to lớn giãy dụa ở trên đám mây.

Chuẩn Đề hỏi:

- Ngươi dự định tu luyện bao lâu?

Tần Quân trầm ngâm nói:

- Trước đột phá Thánh Nhân cảnh a!

Thánh Nhân cảnh?

Chuẩn Đề bĩu môi, thầm nghĩ:

- Ngươi cái tiểu oa nhi này coi Thánh Nhân dễ dàng có thể đạt tới như vậy sao?

Nghi vấn trẫm?

Trong lòng Tần Quân khinh bỉ nghĩ:

- Chờ trẫm đánh ngươi mặt đi!

Hắn cũng không có lập tức tu luyện, mà chờ đợi Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi đến.

Chuẩn Đề nghi hoặc, nhưng không có tiếp tục truy vấn, mà đi đến đỉnh núi, ngồi xếp bằng xuống.

Thương thế của Tần Quân cũng đang nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp, thần thức của hắn bắt đầu trải rộng ra.

Thế giới Hỗn Độn sơ khai rốt cuộc là tình hình gì?

Tần Quân nhìn qua không ít cổ tịch, nghe nói sau Hỗn Độn sơ khai, chỉ có một vũ trụ, lớn vô biên, cho đến đằng sau Hỗn Độn phá diệt, vô số vũ trụ sinh ra.

Như thế tính ra, hắn tựa hồ xuyên việt rồi.

------oOo------

Chương 1652: Đột phá (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo thần thức dần dần triển khai, hắn nhìn thấy rất nhiều cự thú dữ tợn mà kinh khủng, có đại điểu một mắt cánh giương trăm dặm, cũng có con giun khổng lồ ở trong sa mạc quát tháo, càng có hung thú hình sói ba chân hoành hành ở trong hoang mạc, tất cả đều là dáng dấp hình thù kỳ quái, rất không phù hợp thẩm mỹ quan của hắn.

Ân, nói đơn giản một chút, là xấu!

Thần thức một đường kéo dài, phảng phất như một tấm địa đồ rộng rãi triển khai ở trong đầu Tần Quân, để hắn mở rộng tầm mắt.

Ở nơi này, to lớn hơn Tiên Giới, Đại thế giới, không có văn minh, chỉ có từng hung thú chưa khai trí hoành hành.

Tu vi Hiển Thánh cảnh, thần thức của hắn có thể kéo dài tới chỗ rất xa, nhưng ở nơi này, lại không cách nào bao trùm cả Đại Địa.

- Nơi này đến cùng là chỗ nào?

Tần Quân lẩm bẩm, chợt ở trong lòng hỏi:

- Hệ thống, khi nào trẫm có thể trở về?

- Đợi ký chủ chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân nâng cao một bước, liền có thể xuyên việt Vô Tận Thời Không, trở lại thời điểm ban đầu.

Hệ thống trả lời, hiện tại xuyên việt đến thời gian điểm đã vượt qua hệ thống khống chế, cho nên nó bất lực, hết thảy chỉ có thể dựa vào Tần Quân nỗ lực.

Tần Quân thở dài một hơi, nhập gia tùy tục.

Đại khái đi qua một canh giờ.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi liên tiếp đuổi tới.

Xa Bỉ Thi giống như những Tổ Vu khác thô kệch, tóc tai bù xù, thân thể khôi ngô, ăn mặc da thú chế thành quần áo, toàn thân lộ ra khí chất Man Hoang.

Đông Vương Công thì mặc Kim Y, đầu đội Long Quan, khuôn mặt anh tuấn, trong lúc giơ tay nhấc chân hiển thị rõ khí chất lãnh tụ Nam Tiên Chi Thủ.

Sau khi đợi bọn hắn đến, Tần Quân liền đi vào một cửa hang bắt đầu tu luyện.

Mới đầu hai vị Thần Ma còn có chút kiêu căng, nhưng nhìn thấy Chuẩn Đề, đều đứng yên, cũng đi theo tu luyện.

Đi tới thời không này, giá trị danh khí của Tần Quân trong nháy mắt đình trệ xuống, nhưng cũng may vẫn có gần năm ngàn tỷ giá trị danh khí có thể tiêu xài.

Hắn trực tiếp ở trong Thần Thoại Thương Thành đổi lấy Thánh Dược tu luyện.

Hỗn Độn không năm tháng, càng không có bốn mùa.

Ngàn năm vội vàng đi qua.

Oanh!

Tiểu sơn lay động kịch liệt, Tần Quân rốt cục đột phá tới Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Trước đó nghe Nguyên Thuỷ Thiên Tôn giảng đạo liền để hắn đạt tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, bây giờ tu luyện ở dưới Thánh Dược trợ giúp, hắn đột nhiên tăng mạnh.

Tuy linh khí nơi này nồng đậm hơn hậu thế, nhưng cực kỳ bá đạo, chảy qua Kỳ Kinh Bát Mạch, rất khó khống chế, đổi lại sinh linh bình thường cũng không dám dẫn khí nhập thể thời gian quá dài.

Tần Quân tu luyện Bất Diệt thánh thân, thống khổ đối với hắn mà nói, sớm đã thành thói quen.

- Đột phá?

Chuẩn Đề ngồi ở trên đỉnh núi mí mắt nhảy lên, đối với hắn mà nói, mấy ngàn năm rất ngắn, nhưng Tần Quân lại có thể đột phá tới Hiển Thánh cảnh viên mãn, để hắn lau mắt mà nhìn.

Tuyệt đại bộ phận sinh linh cả một đời cũng khó vượt qua ngưỡng cửa Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, nhưng đối với Tần Quân mà nói, tựa hồ rất nhẹ nhàng.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi ở dưới chân núi liếc nhau, bọn hắn có thể nhìn thấy kinh ngạc trong mắt đối phương.

Tu vi của Tần Quân vốn cao hơn bọn hắn, hiện tại lại đột phá!

Trái lại bọn hắn, tuy trong mấy ngàn năm thường thường tu luyện, nhưng tiến triển rất nhỏ, cũng không có đột phá tiểu cảnh giới.

Trong sơn động, một màu đen kịt.

Một ngọn lửa màu tím diêu động, ngay sau đó phía dưới mở ra một đôi mắt, trong mắt hình như có liệt diễm đang thiêu đốt hừng hực.

Chính là Tần Quân.

- Hô... Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Tần Quân ở trong bóng đêm thở dài một hơi, tuy cách đột phá Thánh Nhân cảnh còn rất xa, nhưng có thể đột phá một tầng là một tầng.

- Hệ thống, nếu Liệt Diễm đại đạo để trẫm truyền thừa, có thể đột phá bao nhiêu?

Tần Quân hỏi, trong mấy ngàn năm, hắn đã ăn bao nhiêu Thánh Dược tu luyện, mới miễn cưỡng đột phá một tiểu cảnh giới.

Trách không được những thiên kiêu kia 100 ngàn năm mới miễn cưỡng đạt tới Hiển Thánh cảnh.

- Nhìn lực lĩnh ngộ của ký chủ, nhưng tu vi không có quá bay vọt.

Hệ thống trả lời, cái này khiến Tần Quân rất xoắn xuýt.

Cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa quá hiếm có, nếu để cho Thần Ma truyền thừa, lập tức liền có thể tạo thành một Đại Đạo Chí Tôn, thậm chí càng mạnh.

Bản thân Tần Quân cũng thích hợp Liệt Diễm đại đạo, giờ phút này Chúc Dung không ở bên người, hắn bỗng nhiên muốn cho mình sử dụng.

Bởi vì tu luyện quá mệt nhọc.

------oOo------

Chương 1653: Hỗn Độn sinh linh triều bái (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Do dự một lát, Tần Quân vẫn quyết định truyền thừa Liệt Diễm đại đạo.

Chờ lúc hắn trở về, trời mới biết là bao lâu, nói không chừng trong quá trình lại có thể thu hoạch được Đại Đạo Truyền Thừa thì sao?

Thời gian không chờ ta!

Nên dùng liền phải dùng!

- Truyền thừa Liệt Diễm đại đạo cho trẫm!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem sau khi hắn Đại Đạo Truyền Thừa, có thể có biến hóa như thế nào.

- Đinh! Bắt đầu Đại Đạo Truyền Thừa cho ký chủ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, vừa dứt lời, Lôi Vân cuồn cuộn tụ tập đến, linh khí như cá diếc sang sông từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Chuẩn Đề, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi đều cả kinh nhìn về phía sơn động của Tần Quân.

Ầm ầm...

Một cỗ uy thế lớn lao từ trên trời giáng xuống, dù là Chuẩn Đề tu vi đến Thánh Nhân cảnh cũng không khỏi linh hồn run rẩy.

- Đó là cái gì?

Chuẩn Đề kinh ngạc thì thào nói, hắn có loại cảm giác quen thuộc, nhưng lại nghĩ không ra ở nơi nào cảm thụ qua.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi thì càng kinh ngạc, bọn hắn rất ngạc nhiên Tần Quân đến cùng có lai lịch gì, chỉ đột phá một tiểu cảnh giới liền dẫn tới Thiên uy khủng bố.

Chuẩn xác mà nói không phải Thiên uy, bởi vì Thiên Đạo còn chưa lập.

Cùng lúc đó, trong sơn động, liệt diễm cháy hừng hực, thân ở trong biển lửa, hai mắt Tần Quân nhắm chặt, trong đầu bị một cỗ ký ức lạ lẫm mà to lớn chiếm cứ.

Đại Đạo!

Cảm giác huyền ảo khó giải thích, ở vào pháp tắc, trên Thiên Đạo.

Trước Hỗn Độn, liền có Đại Đạo.

Đại Đạo sinh Hỗn Độn, Hỗn Độn sinh vạn vật, về sau thành lập Thiên Đạo, Hỗn Độn phá diệt, Đại Thiên thế giới diễn hóa.

Hết thảy đều có trật tự.

Vận mệnh, luân hồi đều ở dưới Đại Đạo.

Hệ thống Đại Đạo Truyền Thừa là loại Đại Đạo nào đó dung nhập trong cơ thể người thừa kế, cho đến một ngày, cùng Đại Đạo sóng vai.

Đại Đạo Chí Tôn, tuy mang theo hai chữ Đại Đạo, nhưng vẫn ở dưới Đại Đạo, thuộc về Chí Tôn dưới Đại Đạo.

Sau khi Dương Tiễn truyền thừa Chiến Đấu đại đạo, tu vi bay vọt, nhưng không phải đại biểu hắn triệt để trở thành Chiến Đấu đại đạo, chỉ là bước lên con đường thông hướng cảnh giới cao hơn.

Tần Quân lâm vào trạng thái huyền ảo khó giải thích, Cực Đạo Viêm Hỏa trong cơ thể không bị khống chế tràn ra, trong nháy mắt từ mấy chục động khẩu xông ra ngoài, thiêu đốt cả ngọn núi.

- Đây là lửa gì?

Xa Bỉ Thi run giọng nói, lửa này còn mạnh hơn lửa của huynh trưởng hắn Chúc Dung.

Đông Vương Công thấy mà nuốt nước miếng, hai vị Thần Ma cấp tốc thối lui, kéo dài khoảng cách.

Chuẩn Đề lơ lửng giữa không trung, nhíu mày, không biết suy nghĩ cái gì.

Oanh!

Cả tiểu sơn bỗng nhiên sụp đổ, Cực Đạo Viêm Hỏa phóng lên trời, xu thế không thể ngăn cản.

Trong liệt diễm, Tần Quân ngồi xếp bằng ở giữa không trung, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, thu nạp linh khí từ mỗi phương hướng vọt tới.

- Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả!

Sắc mặt của Đông Vương Công kinh biến, hắn cũng lĩnh ngộ Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả, đây cũng là sự tình hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, không nghĩ tới Tần Quân cũng có.

Coi tư thế, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả của Tần Quân mạnh hơn hắn đâu chỉ một chút, chỉ là tốc độ nạp khí, liền để hắn hâm mộ ghen ghét.

Xa Bỉ Thi không có nghĩ nhiều như vậy, dù sao Vu Tộc không có nguyên thần, không tu pháp lực.

Lôi Vân cuồn cuộn bao trùm mấy trăm vạn dặm, kinh động rất nhiều hung thú gào thét.

Tuyệt đại bộ phận hung thú đều không có mở linh trí, nhưng có bản năng, cảm giác được nguy cơ, liền sẽ gào thét, hù dọa địch nhân.

------oOo------

Chương 1654: Hỗn Độn sinh linh triều bái (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt Diễm đại đạo, để Cực Đạo Viêm Hỏa của Tần Quân bắt đầu biến hóa.

Dần dần biến thành hỏa diễm cường liệt nhất!

Cho dù là Cực Viêm Ma Thần Thuỷ Tổ, chỉ sợ cũng không sánh bằng hỏa

chủng của Tần Quân ngày sau.

Liệt Diễm đại đạo, chính là tồn tại chí cao vô thượng trong hỏa diễm.

Cho dù đạt tới Đại Đạo Chí Tôn, cũng không nhất định có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo.

Phương bắc, không biết bao nhiêu dặm, trong núi có một dị thú toàn thân trắng như tuyết, cổ giống như Khổng Tước, thân thể lại như Lang Khuyển, trên đỉnh đầu có hai cây lông vũ tung bay theo gió, vô cùng thần tuấn.

Nó chớp chớp ánh mắt linh động, nhìn về vị trí của đám người Tần Quân, chỉ thấy ở hướng kia Lôi Vân cuồn cuộn, phảng phất như bão táp sắp xảy ra.

Một giây sau, nó bỗng nhiên động, chạy lên hư không, lao về phía chân trời, tiêu sái tuấn dật.

Phương nam, hẻm núi khắp nơi, như là vết rạn, rắc rối phức tạp.

- Rống...

Một tiếng gầm gừ kinh thiên động địa bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó một thân ảnh hỏa sắc từ trong hẻm núi nhảy ra.

Thân hình của nó giống như hổ, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm, cổ nó dài như chân, khí tức cực kỳ cường đại, để vô số hẻm núi phía dưới không ngừng rung động.

Hỏa diễm dị thú bay về phía đám người Tần Quân nhanh như thiểm điện.

Mặt khác, ở mỗi phương hướng, vô số dị thú cũng bắt đầu lao về phía Tần Quân.

Những dị thú này thông minh hơn hung thú một chút, linh trí hơi mở, như là hài nhi.

Từ nơi sâu xa, chúng nó có thể cảm giác được hướng kia có cái gì hấp dẫn chúng nó.

Như là vận mệnh triệu hoán, thần kỳ mà quỷ dị.

Đại Địa chấn động kịch liệt, Chuẩn Đề, Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi cả kinh nhìn bốn phía.

- Đây là có chuyện gì?

Đông Vương Công kinh ngạc hỏi, hắn có thể cảm nhận vô số khí tức từ bốn phương tám hướng vọt tới, tựa như Thú triều.

Nhưng nơi này là thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, phàm là dị thú có thể mở linh trí đều dựng dục vô số năm mới sinh ra, xuất sinh liền rất mạnh, có xuất sinh liền đạt tới Thái Ất Kim Tiên cảnh, có mạnh hơn, đạt tới Đại La Kim Tiên.

Hỗn Độn đã mở, Đại Đạo có trật tự, luôn có một nhóm sinh linh được trời ưu ái, dẫn dắt thời đại Hỗn Độn.

Mà ở đời sau, những sinh linh này được xưng là Hỗn Độn sinh linh!

Không bao lâu, đám Hỗn Độn sinh linh đi tới chung quanh bốn người Tần Quân, chúng nó không có áp sát quá gần.

Lấy Tần Quân làm trung tâm, dừng lại ở bên ngoài vạn mét, nằm rạp trên mặt đất, ngước nhìn Tần Quân ở trên không trung lĩnh ngộ Liệt Diễm đại đạo, không có một Hỗn Độn sinh linh phát ra tiếng gầm gừ, thậm chí ngay cả gầm nhẹ cũng không có.

Một màn này cực kỳ quỷ dị, làm Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi tràn đầy nghi hoặc.

- Chúng nó triều bái Bệ Hạ!

Chuẩn Đề trầm giọng nói, linh trí của Hỗn Độn sinh linh vừa mới phát triển, cái gì cũng không hiểu, Tần Quân lĩnh ngộ Liệt Diễm đại đạo, như Thiên uy ở hậu thế, để chúng nó kính sợ, đến đây hành hương.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi nghe xong, đều hít sâu một hơi.

Tuy bọn hắn đều có tu vi Hiển Thánh cảnh, nhưng không thể nào hiểu

được Tần Quân đột phá cái gì, có thể hấp dẫn nhiều dị thú như vậy.

Linh khí cuồng bạo chui vào trong cơ thể Tần Quân, Vô Cực Hồng Mông bào không ngừng cổ động, bay phất phới, đôi mắt đóng chặt, như là Hỏa Thần, cao cao tại thượng, Thần uy bất phàm.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều Hỗn Độn sinh linh tụ tập tới, từ chỗ Tần Quân nhìn qua xung quanh, đường chân trời đen kịt, các loại cự thú to lớn nằm rạp trên đất, căn bản đếm không hết.

Theo hắn lĩnh ngộ càng ngày càng sâu, không chỉ Hỗn Độn sinh linh, những hung thú không có chút linh trí nào kia cũng bị hấp dẫn tới, thanh thế to lớn, phảng phất như mạt nhật đột kích.

Một ngày sau.

Sinh linh tụ tập đến đã vượt qua trăm vạn.

Chúng nó đều an tĩnh nằm sấp trên mặt đất, lẳng lặng nhìn Tần Quân, Hỗn Độn sinh linh càng gật gù đắc ý, phảng phất như trầm tư suy nghĩ cái gì.

Chuẩn Đề, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi cũng rơi trên mặt đất, ngồi xếp bằng, chăm chú nhìn Tần Quân, như có điều suy nghĩ.

Nhìn Tần Quân ở trong trạng thái Đại Đạo Truyền Thừa, bọn hắn có chút cảm ngộ.

------oOo------

Chương 1655: Bất hủ Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đến cùng là cái gì cảm giác còn cao hơn Thiên Đạo?

Chuẩn Đề nhíu mày thì thào nói, khí tức của Liệt Diễm Đại Đạo để hắn vô cùng mê muội, thậm chí hận không thể giải phẫu Tần Quân, chiếm cứ cỗ lực lượng này.

Hắn thân là Thánh Nhân cũng xem không hiểu, chớ nói chi là Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi.

Đáng tiếc Tần Quân đang tiếp thu truyền thừa, không cách nào giải thích cho bọn hắn.

Linh khí vô tận hình thành vòi rồng đường kính vạn dặm chiếm cứ ở trên đỉnh đầu của Tần Quân, quấy phá không trung, khiến cho thiên không như mặt biển lộn ngược.

Mà quanh thân Tần Quân thì có từng tia Cực Đạo Viêm Hỏa, tựa như Hỏa Long quay quanh.

Lại qua một ngày.

Tần Quân rốt cục kết thúc truyền thừa, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên:

- Đinh! Chúc mừng ký chủ lĩnh ngộ Liệt Diễm đại đạo!

Truyền thừa Đại Đạo cũng không có để tu vi của hắn tăng vọt, cách Thánh Nhân cảnh vẫn rất xa.

Tần Quân chậm rãi mở mắt, tử diễm ở giữa mi tâm vẫn cao nửa thước, không ngừng chập chờn, cực kỳ yêu diễm.

- Liệt Diễm đại đạo.

Hắn lẩm bẩm, giờ phút này khí tức của hắn hoàn toàn khác biệt lúc trước, có loại khí độ phiêu miểu hư vô, ánh mắt trở nên lạnh nhạt.

Bởi vì cái gọi là Đại Đạo vô tình, không có lửa thì sao có khói.

Nhưng hắn vẫn là hắn, chỉ là sau khi lĩnh ngộ Đại Đạo, hiểu được rất nhiều, tâm thần cũng bắt đầu thuế biến.

Giờ phút này hắn cảm giác Cực Đạo Viêm Hỏa đã bay vọt lên một độ cao khác, cho dù là Thánh Nhân ở bên cạnh, hắn cũng có lòng tin dùng Cực Đạo Viêm Hỏa thiêu chết.

Đương nhiên, Thánh Nhân không có khả năng đứng bất động để hắn đốt.

Ngoại trừ Cực Đạo Viêm Hỏa tiến hóa, hắn còn lĩnh ngộ không ít Thần thông hỏa diễm, khiến cho lực chiến đấu tăng gấp bội.

Trọng yếu nhất chính là, con đường sau này hắn đi càng thuận lợi.

Tu luyện so sánh với dĩ vãng, tiến triển cực nhanh!

Lúc này, hắn ngạc nhiên phát hiện nơi xa tràn đầy sinh linh, vô số ánh mắt đều nhìn về phía hắn, nương theo Lôi Vân tiêu tán, Thiên Địa yên lặng lại.

Vô luận là Hỗn Độn sinh linh, hay hung thú, vẫn nằm rạp ở trên mặt đất, lẳng lặng nhìn Tần Quân.

Ở phía sau Thú triều, còn có sinh linh liên tục không ngừng tụ tập đến.

Bụi đất tung bay, bão cát lan tràn cả Thiên Địa.

- Đây là có chuyện gì?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, hắn có thể cảm giác được những sinh linh này đều không có ác ý, hơn nữa từ nơi sâu xa, tựa hồ có đồ vật gì từ trên thân thể bọn nó chuyển dời đến trong cơ thể hắn.

- Những sinh linh này trở thành tín ngưỡng của ngươi, rót vào trong cơ thể ngươi là tín ngưỡng lực của bọn chúng.

Hệ thống nói, để Tần Quân ngẩn người.

Tín ngưỡng lực?

Vì sao không chuyển biến thành giá trị danh khí?

- Bởi vì linh trí của bọn nó còn chưa thành thục, đại bộ phận thậm chí không có linh trí.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, tựa hồ đau đầu Tần Quân vô tri.

Tần Quân giật mình, một giây sau, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, nheo mắt

lại, trong mắt lóe ra dị sắc.

Hắn chú ý tới Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi còn chưa tỉnh táo lại, mà Chuẩn Đề thì nhìn chòng chọc vào hắn, như một con sói tràn ngập tham lam.

Tần Quân không nhìn ánh mắt của Chuẩn Đề, tâm lý sinh ra dã vọng bước phát triển mới.

Nếu như nơi này thật là Hỗn Độn sơ khai, như vậy…

- Trẫm chính là Thiên Đế, Đế Hoàng trên chúng sinh, các ngươi có nguyện hiệu lực cho trẫm hay không?

Tần Quân vận đủ pháp lực, nhẹ nói, âm thanh vừa ra khỏi miệng, lại vang vọng dưới chín tầng trời.

Dù sao những sinh linh này linh trí không cao, Tần Quân vô sỉ chúng nó cũng không biết.

- Thiên Đế…

Một thanh âm yếu ớt truyền đến, tựa như hài đồng bi bô tập nói, làm Tần Quân cả kinh quay đầu nhìn lại.

------oOo------

Chương 1656: Bất hủ Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ thấy ở phương bắc, trước Thú Triều vô tận, một dị thú tuyết trắng nằm sấp trên mặt đất, chân thuần nhìn hắn.

Âm thanh chính là từ trong miệng nó truyền tới, thanh thúy non nớt, bề ngoài thần tuấn, làm cho người ta yêu thích.

- Thiên Đế.

Hỏa diễm dị thú cũng mở miệng nói, ngay sau đó Hỗn Độn sinh linh còn lại cũng bắt đầu hô hai chữ Thiên Đế.

Chúng nó lặp lại lẩm bẩm, càng hô càng hưng phấn, âm thanh càng lúc càng lớn, cực kỳ chấn động.

- Thiên Đế!

- Thiên Đế…

- Thiên…

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi cũng bừng tỉnh, kinh ngạc nhìn chung quanh, từng Hỗn Độn sinh linh hô hào Thiên Đế, dẫn tới dị thú còn lại không có linh trí cũng gầm hét lên, thanh thế to lớn, như muốn lật tung không trung.

Tựa như tuyên cổ chiến trường, vô số hung thú phẫn nộ gào thét, so với Chiến Cổ càng để cho người ta kích động, nhiệt huyết dâng trào.

Tần Quân nghe mà tâm tình thoải mái, tên Thiên Đế liền bắt đầu từ hôm nay lưu truyền vạn cổ!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ Sử Thi... Thiên Đế bất hủ! Nhiệm vụ tường trình: Nếu tên ký chủ truyền khắp Hỗn Độn thời kỳ, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một lần hệ thống ân huệ, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, đồng thời Hệ Thống thăng cấp!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân nở nụ cười.

Bất hủ Thiên Đế!

Nghe liền hăng hái, tuy khen thưởng không nhiều, nhưng sẽ nghênh đón hệ thống thăng cấp lần nữa!

Dưới cảm xúc bành trướng, Tần Quân thét dài một tiếng, Cực Đạo Viêm Hỏa hóa thành một trường long, trực trùng vân tiêu, biển lửa bao trùm thiên khung, ánh lửa chiếu rọi Đại Địa.

Một màn này để Hỗn Độn sinh linh nhìn càng thêm hưng phấn.

Chúng nó còn không hiểu Thiên Đế đại biểu cho cái gì, nhưng cảm thấy Tần Quân rất lợi hại, nhìn lấy Hỏa Long, xúc động của bọn chúng đều bị kích phát ra, đi theo gào thét, phảng phất như lâm vào cuồng hoan.

Lúc này, âm thanh hệ thống lần nữa vang vọng ở trong đầu Tần Quân.

- Đinh! Độ trung thành của Chuẩn Đề sắp tới số âm, muốn phản bội ký chủ!

Tần Quân nghe xong, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Chuẩn Đề, quả thật không sai, diện mục của Chuẩn Đề đã trở nên dữ tợn, không còn hòa ái như thường ngày, tựa hồ muốn nuốt Tần Quân.

- Ngươi muốn làm gì?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, con lừa trọc này vậy mà muốn phản bội hắn!

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi cũng bị Chuẩn Đề hù sợ, bọn hắn có thể cảm nhận được khí tức của Chuẩn Đề tăng lên, ẩn hàm sát ý.

- Vừa rồi ngươi lĩnh ngộ cái gì?

Chuẩn Đề híp mắt hỏi, rất hiển nhiên, hắn coi trọng Liệt Diễm đại đạo, sinh ra lòng mơ ước.

Tần Quân nghe xong, nở nụ cười, ánh mắt trở nên băng hàn nói:

- Ngươi muốn không?

Oanh!

Vừa dứt lời, Chuẩn Đề bắn lên, chấn động đến đại địa dưới chân vỡ nát.

Trong chớp mắt, Chuẩn Đề giết tới trước mặt Tần Quân, tay trái như Ưng Trảo nhô ra, muốn chế trụ bả vai của Tần Quân.

Vô Cực Hồng Mông bào ở trên người Tần Quân đột nhiên bắn ra cường quang, trực tiếp chấn hắn bay ra ngoài.

Chuẩn Đề ở trên không trung lăn lộn mấy vòng, trọn vẹn bay ra hơn mười dặm mới ổn định thân hình.

- Đó là cái gì?

Chuẩn Đề kinh ngạc, hắn cúi đầu nhìn tay trái của mình, máu me đầm đìa, còn có khói đen tan ra, nhìn thấy mà giật mình.

Hắn lập tức nổi giận, hắn là Thánh Nhân, lại bị y phục của Tần Quân làm bị thương, không thể nhịn.

Sau đó hắn lấy ra một cây kim trượng, rõ ràng là Gia Trì Thần Trượng.

Gia Trì Thần Trượng ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa lại có tên là Gia Trì Thần Xử, từng đánh Khổng Tuyên về nguyên hình, đánh rớt Thông Thiên giáo chủ từ trên người Khuê Ngưu xuống, vô cùng mạnh mẽ, chính là tồn tại đỉnh cấp trong Hỗn Độn Linh bảo.

Thấy cảnh này, Tần Quân khinh thường cười một tiếng, tay trái nâng lên, hư không xuất hiện một thanh trường kiếm.

Kiếm này vừa ra, kiếm quang lập loè Thiên Địa, để vô số Hỗn Độn sinh linh, hung thú rối loạn.

Con mắt của Chuẩn Đề trong nháy mắt căng thẳng, mặt mũi tràn đầy vẻ không dám tin.

------oOo------

Chương 1657: Hồng Mông Đế Kiếm chiến Thất Bảo Diệu Thụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Đế Kiếm!

Hỗn Độn Chí Bảo!

Kiếm này toàn thân trong suốt, đỏ tươi như muốn chảy máu, lượn lờ lấy huyết khí, kèm thêm long ngâm phượng minh, kiếm nhận rộng như nấm đấm, một cỗ khí tức phảng phất như đến từ tuyên cổ tràn ra, không gian chung quanh cũng bắt đầu ba động.

Tay cầm Hồng Mông Đế Kiếm, Tần Quân cười giơ kiếm chỉ về phía Chuẩn Đề, cười hỏi:

- Chuẩn Đề, ngươi rất thích nhảy nha, nghĩ rằng cảnh giới cao hơn trẫm liền có thể muốn làm gì thì làm?

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi giật mình kêu lên, không nghĩ tới Chuẩn Đề cũng dám xuất thủ với Tần Quân.

Cũng đúng, một tên Thánh Nhân như thế nào cam tâm khuất ở dưới Hiển Thánh?

Sắc mặt của Chuẩn Đề cực kỳ khó coi, nhìn chằm chằm Hồng Mông Đế Kiếm trong tay Tần Quân, cắn răng nói:

- Hỗn Độn Chí Bảo!

Không nghĩ tới Tần Quân có được một thanh Hỗn Độn Chí Bảo sát phạt, làm hắn đỏ ngầu cả mắt.

Thật tình không biết, áo bào trên người Tần Quân cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

Dựa vào hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, Tần Quân căn bản không sợ hắn.

Lại thêm Liệt Diễm đại đạo, chiến Chuẩn Đề cũng không phải việc khó gì!

Phương xa, toàn bộ sinh linh đều hưng phấn gầm hét, chúng nó không hiểu ân oán tình cừu, chỉ bị khí tức của Tần Quân cùng Chuẩn Đề dọa sợ, phảng phất như hai con sói đực trong bầy sói tranh đoạt bảo tọa Lang Vương, sói còn lại gầm thét chúc mừng Tân Vương sinh ra.

Tần Quân cười khẩy, lúc này thi triển Thần Hành Vạn Lý, chân đạp bộ pháp kỳ diệu, đi tới trước mặt Chuẩn Đề, một tay cầm kiếm, một kiếm bổ tới.

Chuẩn Đề phẫn nộ khó nhịn, huy động Gia Trì Thần Trượng ngăn cản.

Đương...

Kiếm trượng tấn công, Tần Quân cảm giác hổ khẩu đau nhức kịch liệt, nhưng mặt ngoài rất trấn định.

Chuẩn Đề cũng như thế, tuy pháp lực mạnh hơn Tần Quân, nhưng lực sát thương của Hồng Mông Đế Kiếm thật sự quá mạnh, từng tia huyết khí ăn mòn pháp lực của hắn.

Quan trọng nhất là, nơi này không phải là Hồng Hoang.

Nếu như ở Hồng Hoang, hắn được Thiên Đạo che chở, chiến lực mạnh hơn, nhưng ở nơi này, Thiên Đạo còn không thấy bóng dáng, cho dù có, cũng sẽ không che chở hắn, ngược lại sẽ coi hắn là dị loại, không trấn áp là may lắm rồi.

- Tiểu tử! Ngươi cho rằng có Hỗn Độn Chí Bảo, liền có thể tranh phong với ta?

Chuẩn Đề rét lạnh hỏi, đang khi nói chuyện, pháp lực bắt đầu tăng vọt, khí thế nghiền ép Tần Quân.

Thân thể Tần Quân lắc một cái, một giây sau, hai mắt hiện lên ngoan sắc, ngay sau đó Cực Đạo Viêm Hỏa từ trong miệng mũi mắt hắn phun ra, Chuẩn Đề cả kinh vội vàng né tránh.

Sóng lửa cuồn cuộn quét sạch về phía trước, liên miên mấy trăm vạn dặm, để vô số sinh linh nằm sấp trên mặt đất run lẩy bẩy, không dám đứng dậy.

Bản năng nói cho bọn chúng biết, này lửa cực kỳ nguy hiểm, không thể tới gần!

Liệt Diễm Phần Thiên, xé rách không gian.

Đông Vương Công nuốt nước miếng, chẳng biết tại sao, nhìn thấy lửa này, trong đầu của hắn không tên hiện ra hai bóng người, mơ hồ không rõ, để hắn sợ hãi.

Xa Bỉ Thi nắm chặt song quyền, khẩn trương quan chiến.

Nếu Tần Quân có thể chiến thắng Chuẩn Đề, chẳng phải là đánh vỡ kết luận dưới Thánh Nhân đều là con kiến hôi sao?

- Hừ! Lão lừa trọc! Hôm nay trẫm muốn lấy máu của ngươi lập danh Thiên Đế!

Tần Quân cười lạnh, trong mắt tràn đầy sát ý.

Hắn triệu hoán nhiều Thần Ma như vậy, tuy có lưu vong, nhưng Chuẩn Đề vẫn là cái thứ nhất dám phản bội hắn.

Cái này làm cho hắn rất khó chịu!

Thoại âm rơi xuống, hắn huy kiếm chém tới lần nữa, Cực Đạo Viêm Hỏa tuôn ra, hóa thành một kiếm khí dài đến vạn dặm, quét ngang mà đi, phảng phất như chém thiên không thành hai nửa.

- Thật sự cho rằng ta không làm gì được ngươi?

Chuẩn Đề tức giận nói, bị một Hiển Thánh khinh miệt như thế, để hắn cảm giác nhục nhã trước nay chưa có.

Lúc này, toàn thân hắn chấn động, hiện ra Phật Mẫu Pháp Thân, có 24 đầu, 18 tay, nắm Ngọc Tràng, Kim Tán, Hoa Quán, Ngư Tràng, Kim Cung, Ngân Kích, Gia Trì Thần Trượng, Bảo Tỏa, Kim Bình… mấy người pháp bảo, Thần uy dữ tợn, Phật quang chiếu rọi toàn bộ Thiên Địa.

------oOo------

Chương 1658: Hồng Mông Đế Kiếm chiến Thất Bảo Diệu Thụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn sinh linh nhìn mà ánh mắt lấp lóe, hình ảnh Thiên Đế cầm kiếm đối chiến Chuẩn Đề khắc sâu vào trong đầu chúng nó, ở trong một đoạn

thời gian rất dài, đều không cách nào ma diệt.

Tần Quân lần nữa huy kiếm, tay trái nhanh như tật lôi, tàn ảnh liên tục, kiếm khí liệt diễm liên tiếp không ngừng oanh ra, tứ ngược toàn bộ Thiên Địa.

Hắn không có công kích những sinh linh kia, nhưng dãy núi phương xa liền không có may mắn như thế.

Oanh! Oanh! Oanh

Từng sơn phong bị kiếm khí liệt diễm đánh nát, bão cát bị giảo tán, không trung cũng xuất hiện Không Gian Liệt Phùng giao thoa ngang dọc, dữ tợn khủng bố.

Thân hình của Chuẩn Đề không ngừng xê dịch, nhẹ nhõm tránh né kiếm khí của Tần Quân, mỗi một lần tới gần, muốn đánh giết Tần Quân, nhưng đều bị Vô Cực Hồng Mông bào chấn bay ra ngoài, căn bản không đả thương được Tần Quân.

Vô Cực Hồng Mông bào, là pháp bảo danh xưng không phải Đại Đạo Chí Tôn không thể phá, há là Chuẩn Đề mới Thánh Nhân cảnh trung kỳ có thể phá?

Không đến năm cái hô hấp, bọn hắn liền giao thủ mấy trăm hiệp, ai cũng không có thụ thương.

Rơi vào trong mắt những sinh linh khác, liền biến thành Chuẩn Đề điên cuồng công kích Tần Quân, nhưng đều bị Tần Quân vân đạm phong khinh đánh lui.

- Bệ Hạ thật mạnh…

Đông Vương Công nuốt một ngụm nước bọt, run giọng nói.

Xa Bỉ Thi gật đầu, lấy tu vi Hiển Thánh cảnh hậu kỳ khiêu chiến Thánh Nhân, đơn giản chưa từng nghe thấy.

Hưu hưu hưu...

Tần Quân quăng Hồng Mông Đế Kiếm lên, trường kiếm ở trên không trung cao tốc xoay tròn, ngay sau đó tay trái của Tần Quân chỉ dẫn, hóa thành một đạo Trường Hồng, lướt về phía Chuẩn Đề.

Một kiếm này nhanh đến cực hạn!

Không cách nào dùng mắt thường đi bắt, sáng chói quyết tuyệt!

Phảng phất như chùm sáng thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai, phổ chiếu Đại Địa.

Đồng tử của Chuẩn Đề phóng đại, vô ý thức né tránh, nhưng vẫn bị Hồng Mông Đế Kiếm cắt vỡ cánh tay phải, máu tươi vẩy ra, đau đến bộ mặt hắn vặn vẹo.

Lực ăn mòn của Hồng Mông Đế Kiếm cực kỳ mạnh, cho dù là Thánh Nhân bị cắt, cũng sẽ cảm nhận được đau đớn để linh hồn run sợ.

Nhìn thấy Hồng Mông Đế Kiếm làm bị thương Chuẩn Đề, lòng tin của Tần Quân bành trướng, cao giọng cười nói:

- Chuẩn Đề! Ngươi chỉ có chút bản lãnh này sao?

- Uổng là Thánh Nhân!

Tiếng cười của hắn là không ai bì nổi như vậy, để những Hỗn Độn sinh linh kia theo bản năng hô to Thiên Đế, tuy âm thanh này đều rất non nớt, nhưng hội tụ vào một chỗ, lại tựa như Chiến Cổ rung động nhân tâm.

Hậu thế, nhóm Hỗn Độn sinh linh ca tụng tiếng cười của Tần Quân lúc này là thời đại Thiên Đế bắt đầu.

- Đừng ồn ào!

Chuẩn Đề giận không kềm được, lúc này móc ra Thất Bảo Diệu Thụ, thụ này thật ra là một nhánh cây, nhưng mọc ra rất nhiều phân nhánh, treo cành lá màu sắc khác nhau, vừa nhìn liền biết bất phàm.

Thất Bảo Diệu Thụ, chính là Pháp Bảo mạnh nhất của Chuẩn Đề, danh xưng không có gì không xoát, tương tự Ngũ Sắc thần quang của Khổng

Tuyên, nhưng càng mạnh.

Thậm chí ngay cả kiếm của Thông Thiên giáo chủ cũng có thể đánh nát!

Chuẩn Đề nắm chặt Thất Bảo Diệu Thụ, Hư Không hất lên, muốn quét Hồng Mông Đế Kiếm đi.

Đáng tiếc Hồng Mông Đế Kiếm ở trên đỉnh đầu của hắn xoay quanh một vòng, cấp tốc bay trở về trong tay Tần Quân, căn bản không nhận lấy Thất Bảo Diệu Thụ khống chế, tức giận đến Chuẩn Đề kém chút thổ huyết.

- Thất Bảo Diệu Thụ sao?

Tần Quân nhìn Thất Bảo Diệu Thụ trong tay Chuẩn Đề, trong mắt lóe lên vẻ khác lạ.

Bảo vật này, hắn hướng tới đã lâu a!

Chuẩn Đề nắm mười mấy pháp bảo mạnh mẽ đánh tới, đáng tiếc vô luận công kích như thế nào, cũng không cách nào đột phá Vô Cực Hồng Mông bào phòng ngự, ngược lại chấn động đến các cánh tay của mình run lên.

- Không được! Y phục kia phẩm giai quá cao, ta căn bản không cách nào phá.

Chuẩn Đề nóng vội, như kiến bò trên chảo nóng, nhất là ở trước mặt Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi, hắn cảm giác rất mất mặt.

Mình đường đường là Thánh Nhân, ngay cả một tên Hiển Thánh cũng không thu thập được?

------oOo------

Chương 1659: Truyền Tiên Thiên thổ nạp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương...

Hồng Mông Đế Kiếm cùng Thất Bảo Diệu Thụ lần nữa va chạm, không gian chung quanh bị chấn động đến nổi lên gợn sóng, liên miên mấy vạn mét.

Tần Quân nhếch miệng, nhìn Chuẩn Đề cắn răng nghiến lợi, giễu cợt nói:

- Làm sao? Ngươi không được?

Chuẩn Đề kém chút tức điên, mắng nói:

- Ngươi vô sỉ! Có dám cởi y phục ra cùng ta đánh hay không!

Phốc...

Tần Quân kém chút phun nước miếng, cởi quần áo đánh với ngươi?

- Có bản lĩnh ngươi cởi trước a!

Tần Quân tức giận nói, hắn ưa thích bộ dáng Chuẩn Đề muốn giết hắn, nhưng lại làm không được.

Chuẩn Đề cắn răng, lại cởi áo bào nói:

- Tới phiên ngươi!

Dù sao nơi này là Hỗn Độn sơ khai, vạn vật đều không có mặc y phục, hắn cũng không sợ mất mặt.

Tần Quân nhìn trợn mắt hốc mồm, vì sao tên này không biết xấu hổ như thế?

Chỉ thấy Chuẩn Đề duy trì Phật Mẫu Pháp Thân, nửa người dưới bị kim quang bao bọc, không thấy chỗ kín, dù vậy, cũng làm cho Tần Quân im lặng.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi cũng run rẩy.

- Làm sao? Ngươi muốn đổi ý?

Chuẩn Đề lạnh giọng:

- Đường đường Thiên Đế lại không dám cởi?

Chỉ cần Tần Quân cởi Vô Cực Hồng Mông bào, là hắn có thể nhẹ nhõm bóp chết Tần Quân.

Tần Quân nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, chăm chú phun ra bốn chữ:

- Trẫm không có ngốc!

Phốc!

Chuẩn Đề kém chút thổ huyết, pháp lực trong cơ thể tán loạn, khí tức bất ổn, khiến cho sắc mặt hắn xanh đỏ giao hòa.

- Ngươi…

Chuẩn Đề cực hận Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân không biết xấu hổ như thế.

Đã nói cùng một chỗ cởi a?

Tần Quân lười nói mò với đối phương, hai tay nâng lên, Cực Đạo Viêm Hỏa từ trong cơ thể toát ra, hắn cấp tốc biến thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, liệt diễm dán ở mặt ngoài, dần dần trở nên ngưng thực, ẩn ẩn có hình thái Cực Viêm Ma Thần hoàn toàn.

Một màn này làm Hỗn Độn sinh linh càng thêm hưng phấn.

Hỏa diễm dị thú kia càng hưng phấn đến quơ chân, phảng phất như thấy được con mồi.

Trừ nó ra, Hỗn Độn sinh linh Hỏa thuộc tính còn lại cũng phấn khởi.

Sau khi biến thành Cực Viêm Ma Thần, khuôn mặt của Tần Quân trở nên dữ tợn, nhất là hai mắt, hẹp dài tàn nhẫn, dù là Chuẩn Đề cũng rụt rè.

- Hắn đến cùng là chủng tộc gì?

Chuẩn Đề lẩm bẩm, lúc này, hắn mới ý thức được, cho dù ở cùng Tần

Quân mấy ngàn năm, nhưng hắn đối với Tần Quân hoàn toàn không biết gì cả.

Có thể có hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, lực chiến đấu còn biến thái như thế, lai lịch của Tần Quân tuyệt đối không tầm thường.

Tần Quân sẽ không quản hắn nghĩ gì, lần nữa rút kiếm đánh tới.

Vô Cực Hồng Mông bào, là Hỗn Độn Chí Bảo giá trị hai vạn ba ngàn ức danh khí, còn đắt hơn Khai Thiên Tích Địa Thần thông của Bàn Cổ, cho dù ở trong Hỗn Độn Chí Bảo, cũng thuộc về tồn tại đỉnh cấp, Tần Quân đứng tại chỗ để Chuẩn Đề đánh 10 ngàn năm cũng không phá được!

Là tùy hứng như vậy!

Lại chiến mấy ngàn hiệp, lửa giận của Chuẩn Đề cơ hồ muốn thủng ngực, đáng tiếc hắn không cách nào làm bị thương Tần Quân, để hắn vô cùng nghẹn khuất.

Thôi!

- Thiên Đế! Ngươi chờ đó cho ta!

Chuẩn Đề ném câu ngoan thoại, lại quay đầu bỏ chạy.

Nơi này là Hỗn Độn sơ khai, khẳng định cất giấu vô số cơ duyên, hắn dự định sau khi mạnh lên lại tìm Tần Quân báo thù.

- Không phải là Hỗn Độn Chí Bảo sao! Ta cũng đi tìm mấy cái!

Chuẩn Đề oán giận nghĩ, tốc độ của Thánh Nhân là Hiển Thánh theo không kịp.

Cho dù Tần Quân muốn đuổi theo, cũng hữu tâm vô lực.

Nhưng hắn cũng lười truy.

------oOo------

Chương 1660: Truyền Tiên Thiên thổ nạp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Chuẩn Đề, đời này ngươi cũng đừng nghĩ chạy ra lòng bàn tay của trẫm!

Tần Quân cười lạnh nói, hắn còn có hai cơ hội cực hạn giác tỉnh chưa dùng, vô luận là cho Đông Vương Công hay Xa Bỉ Thi, đều có thể treo lên đánh Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề muốn thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, không có mấy chục tỷ năm, làm sao có thể?

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi liếc nhau, hai người đều nhìn ra khó có thể tin trong mắt đối phương.

Tần Quân thật đánh lui Chuẩn Đề!

Hiển Thánh chiến thắng Thánh Nhân?

Hai người chỉ cảm thấy thế giới quan vỡ nát, đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả.

Hỗn Độn sinh linh nhìn thấy Chuẩn Đề lui bước, lần nữa gào thét tên Thiên Đế.

- Thiên Đế!

- Thiên Đế...

Thiên Địa bị tiếng gầm gừ của bọn chúng tràn ngập, để tâm tình của Tần Quân càng thêm vui mừng.

Những Hỗn Độn sinh linh này đã như thế, hắn sao không lưu lại một chút công đức?

Nghĩ xong, Tần Quân bay lên, bay tới không trung vạn mét, dưới thân ngưng tụ ra Thải Vân, Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc thu nhập trong cơ thể, hắn biến thành hình người bình thường.

- Trẫm không đành lòng vạn vật mờ mịt luống cuống, đặc biệt ban cho các ngươi Tiên Thiên thổ nạp pháp, dẫn dắt các ngươi đi đến con đường tu luyện!

Lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh tựa hồ cảm ứng được cái gì, đều nằm sấp trên mặt đất, lẳng lặng ngước nhìn Tần Quân như là Thần Minh.

Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi cũng ngồi xếp bằng, kiến thức đến Tần Quân cùng Chuẩn Đề đại chiến, tâm của bọn hắn cũng bị kích phát, đều muốn nỗ lực tu luyện, trèo lên đỉnh phong càng cao hơn.

- Theo trẫm hô hấp!

Thanh âm của Tần Quân vang vọng đất trời, hắn bắt đầu thổ nạp linh khí, tiếng hít thở vô cùng nặng nề, bị hắn tận lực phóng đại, quanh quẩn ở dưới bầu trời.

Các sinh linh linh trí còn thấp, thậm chí đại bộ phận không có linh trí, vẫn như cũ sững sờ nhìn Tần Quân, không rõ ràng cho lắm.

Thời gian cứ như vậy im ắng trôi qua.

Sau ba ngày, rốt cục có một Hỗn Độn sinh linh theo tiết tấu hô hấp của Tần Quân bắt đầu hấp khí, thổ nạp linh khí ở chung quanh.

Đây là một sinh linh hình hươu toàn thân màu bạc, vai cao hai trượng, cái cổ dài hai trượng, trên đầu mọc bốn cái sừng, nó ngửa đầu, thu nạp linh khí, linh khí nhập thể, rửa sạch tạp chất trong cơ thể nó, phun ra trọc khí màu trắng, tựa như sương trắng.

Ầm ầm...

Hỗn Độn sơ khai, lại có một sinh linh đạp vào con đường tu luyện, Lôi Kiếp đột kích.

Thương Mang Đại Địa, bão cát cuồn cuộn tràn ngập, trong vô số cự thú, sinh linh này lộ ra xuất chúng như vậy.

Tần Quân cũng chú ý tới nó, thần thức quét tới, phát hiện sinh linh này lại

có tu vi Đại La Chí Tiên, nên biết hiện tại nó mới bắt đầu thổ nạp.

Điều này nói rõ cái gì?

Thai nghén vô số năm, xuất sinh liền là Đại La Chí Tiên?

Tần Quân âm thầm líu lưỡi, thiên phú của những sinh linh này quả nhiên là sủng nhi.

Chờ chút!

Hiện tại Hỗn Độn sơ khai!

Chẳng lẽ nói…

Tần Quân tựa hồ nghĩ tới điều gì, kinh ngạc nghĩ:

- Khó nói chúng nó là Hỗn Độn sinh linh?

Ở đời sau, Hỗn Độn sinh linh gần như diệt Ttuyệt, chí ít ở trong Nội vũ trụ rất ít gặp đến Hỗn Độn sinh linh tồn tại, trong đó Cực Viêm Ma Thần cũng là một trong Hỗn Độn sinh linh, vô cùng mạnh mẽ.

Nếu như chúng nó thật là Hỗn Độn sinh linh.

Tần Quân coi như là sau khi đại đạo quy tắc thành lập lần thứ nhất dẫn đạo tu luyện?

Vừa nghĩ như thế, hắn lập tức hưng phấn lên.

Công đức này không thua gì Hồng Quân ở trong Hồng Hoang Thần Thoại lần thứ nhất giảng đạo!

Ngân Lộc rõ ràng cảm thấy diệu dụng của thổ nạp linh khí, mới đầu còn thống khổ, nhưng đến đằng sau, hoàn toàn là sảng khoái tinh thần.

Tần Quân dạy Tiên Thiên thổ nạp pháp chính là Hao Thiên Khuyển dạy, có tần suất huyền diệu, nếu như cưỡng ép hấp thu linh khí, sẽ làm Hỗn Độn linh khí bị thương.

- Rống...

Ngân Lộc ngửa đầu thét dài, uy chấn Đại Địa.

Huyền Lôi màu tím lấp lóe, rơi xuống trên người nó, mấy chục con sinh linh ở chung quanh bị dọa đến vội vàng né tránh.

- Lần đầu tiên thành công tu luyện liền có thể dẫn tới Lôi Kiếp như thế?

Tần Quân tắc lưỡi, mẹ nó, có khi các dị thú ở chung quanh đều là Hỗn Độn sinh linh thiên phú dị bẩm a?

Hắn có loại cảm giác bị vô số Viễn Cổ Đại Năng vây quanh.

------oOo------

Chương 1661: Nguyên Sơ Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đạo Huyền Lôi tử sắc rơi vào trên thân Ngân Lộc, khiến nó thống khổ thét dài.

Sinh linh bốn phía nhao nhao lui tán, đưa ra phạm vi trăm mét để nó Độ Kiếp, thừa nhận thống khổ, nó lại nỗ lực thổ nạp lần nữa, vẫn dựa theo tần suất thổ nạp của Tần Quân.

Một màn này để Hỗn Độn sinh linh có linh trí còn lại trong mắt tràn đầy dị sắc, tuy chúng nó không hiểu vì sao có sét đánh Ngân Lộc, nhưng từ nơi sâu xa cảm giác Ngân Lộc làm rất đúng, chúng nó cũng cần phải bắt chước.

- Gia hỏa này ngày sau không đơn giản.

Đông Vương Công nhìn Ngân Lộc cảm thán nói, thiên phú càng cao, bị quy tắc hạn chế càng lớn, vì dưới Đại Đạo, chúng sinh bình đẳng.

Đây cũng là vì sao, người thiên phú càng mạnh, gặp phải Lôi Kiếp càng biến thái.

Này thật ra là Đại Đạo che chở kẻ yếu.

Nhưng loại che chở này chỉ là trình độ nhất định, sẽ không ngang ngược mạt sát người Độ Kiếp, bởi vì nhân định thắng thiên.

Đại Đạo 3000, cũng có lưu một chút hi vọng sống.

- Ừm, rất không tệ, nhớ kỹ ngươi, tiểu gia hỏa.

Tần Quân mỉm cười, đã đi vào thời đại Hỗn Độn sơ khai, vậy hắn liền phải bố cục, nên thu thì thu, nên hàng thì hàng.

Đợi hắn trở lại thời điểm ban đầu, mới là thời điểm quân lâm thiên hạ.

Sau đó trong hai ngày thời gian, Ngân Lộc một mực Độ Kiếp, vừa Độ Kiếp, tốc độ nạp khí cũng càng lúc càng nhanh, thân thể mỗi ngày cất cao một trượng.

Mà một ngày này, dị thú tuyết trắng cũng thành công đuổi theo tần suất hô hấp của Tần Quân, đạp vào con đường tu luyện.

Lôi Kiếp theo sát mà đến, so với Lôi Kiếp của Ngân Lộc thì không hề yếu chút nào.

Sau ba ngày, hỏa diễm dị thú cũng bắt đầu nạp khí, nghênh đón Lôi Kiếp.

Ngày kế tiếp, lại một sinh linh hình khỉ ba đầu sáu tay học được nạp khí, Lôi Kiếp của nó so với mấy vị trước yếu hơn rất nhiều.

Thời gian cứ như vậy cấp tốc trôi qua.

Càng ngày càng nhiều Hỗn Độn sinh linh ở dưới Tần Quân dẫn đạo bắt đầu tu luyện.

Mà Tần Quân cũng tu luyện, sau khi dung hợp Liệt Diễm đại đạo, tốc độ tu hành của hắn đã nhanh đến trình độ kinh khủng.

Linh khí ở bốn phương tám hướng tụ đến, hình thành phong bạo, cũng làm cho các sinh linh ở chung quanh nếm được ngon ngọt.

Trong cuồng phong, Đông Vương Công kính nể nhìn Tần Quân bị sóng gió quấn quanh.

Về phần Xa Bỉ Thi đã rời đi mấy ngày, hắn là Tổ Vu, không phải dựa vào thổ nạp linh khí tu luyện, tự tìm cơ duyên, ra ngoài thối thể, ngày sau đợi Tần Quân kết thúc tu luyện trở lại.

Trăm năm sau.

Đã có hơn vạn Hỗn Độn sinh linh bắt đầu tu luyện, thậm chí một số sinh linh không có linh trí cũng đản sinh ra linh trí.

Tần Quân vẫn không có đình chỉ dẫn đạo thổ nạp, giữa thiên địa vẫn quanh quẩn tần suất hô hấp của hắn.

Một ngàn năm.

Ba ngàn năm.

Năm ngàn năm.

Mười ngàn năm.

Oanh...

Ngân Lộc đột phá Đại La Thủy Tiên, nhìn như rất chậm, nhưng đối với nó mà nói, không có pháp môn tu luyện, dựa vào thổ nạp liền có thể ở trong 10 ngàn năm từ Đại La Chí Tiên đến Đại La Thủy Tiên, tuyệt đối miểu sát thiên kiêu hậu thế, vạn cổ yêu nghiệt.

Lôi Kiếp lần nữa đánh tới, lần này, nó bắt đầu hóa hình.

Quan sát nó Độ Kiếp, tâm thần của Tần Quân khẽ động, bỗng nhiên có ý nghĩ, bắt đầu giảng khẩu quyết tâm pháp của Bất Diệt thánh thân.

Bất Diệt thánh thân chính là Thánh Pháp lấy lực chứng đạo, không chỉ có Thối thể, còn có tu pháp, thích hợp những Hỗn Độn sinh linh này nhất.

- Trẫm chính là Thiên Đế, vì chúng sinh truyền pháp, đây là lấy lực chứng

đạo, lấy vô thượng vĩ lực đột phá Thánh Đạo, vạn cổ vĩnh hằng!

Thanh âm của Tần Quân trang nghiêm thần thánh, để Hỗn Độn sinh linh hưng phấn lên.

Vạn năm đi qua, đã có không ít Hỗn Độn sinh linh bắt đầu trưởng thành linh trí, trong đó Ngân Lộc, dị thú tuyết trắng, hỏa diễm dị thú, sinh linh hình khỉ linh trí phát triển nhanh nhất, đã đạt tới trình độ hài đồng mười tuổi của Nhân Tộc.

Nhìn như kém xa Nhân Tộc, nhưng chúng nó chính là nhóm sinh linh đầu tiên linh trí phát triển, ý nghĩa phi phàm.

Trăm năm sau.

Ngân Lộc thành công hóa hình, biến thành một nam tử anh tuấn uy vũ thân cao một mét tám, rõ ràng là dựa theo bề ngoài của Tần Quân biến thành, tuy tuấn mỹ không bằng Tần Quân, khí chất càng còn lâu mới có thể đánh đồng.

Trên đầu nó vẫn mọc ra bốn cái sừng, ở vào trong tóc bạc.

Hóa hình thành công, lôi điện quấn thân, Ngân Lộc ngửa đầu rít gào nói:

------oOo------

Chương 1662: Nguyên Sơ Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Từ nay về sau, ta tên Nguyên Sơ!

Tiếng gầm cuồn cuộn, vang vọng dưới Lôi Vân.

Đại Đạo phảng phất như công nhận tên của hắn, tiếng sấm lớn hơn.

- Nguyên Sơ? Giống như ở nơi nào nghe qua a?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, cái tên này rất giống Nguyên Thuỷ Thiên Tôn,

nhưng hắn luôn cảm giác mình ở địa phương khác từng nghe nói.

Rất nhanh, sắc mặt hắn kịch biến, móa!

Sau khi hắn vào ở Tần tiên giới, nhìn qua không ít cổ tịch Viễn Cổ Thần Thoại, trong đó có đề cập qua Nguyên Sơ Đại Đế.

Nguyên Sơ Đại Đế, lại được xưng Nguyên Sơ Đạo Tôn, đó là một trong những nhân vật Viễn Cổ truyền thuyết.

Không chỉ Huyền Đương vũ trụ, trong Nội vũ trụ cũng có lưu truyền truyền thuyết của hắn, nhưng cái gì, không người biết được, chỉ biết niên đại của hắn còn dài hơn Tô Đế.

Khó nói Ngân Lộc hóa hình này đúng là Nguyên Sơ Đại Đế trong truyền thuyết?

Tần Quân không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Nếu như thật như thế, như vậy trong Hỗn Độn sinh linh còn lại sẽ cất giấu bao nhiêu Đại Năng?

Vị nào là Cực Viêm Ma Thần Thuỷ Tổ?

Vị nào là Tô Đế?

Vị nào là Huyền Đương?

Vị nào lại là Tù Mệnh Đế Tôn?

Tần Quân nháy nháy mắt, đột nhiên cảm giác Vận Mệnh Chi Luân mới là tồn tại ngưu bức nhất.

Lập tức để địa vị của hắn cao hơn tất cả mọi người.

Sau khi Độ Kiếp thành công, Nguyên Sơ thận trọng bay tới trước Tần Quân, nhìn thấy hắn trần trùng trục, mặt mũi Tần Quân tràn đầy cổ quái, từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một bộ áo bào trắng ném cho hắn.

- Mặc vào đi, từ nay về sau, ngươi chính là đại đệ tử của trẫm, Thiên Đế

Thủ Đồ!

Tần Quân nhìn Nguyên Sơ ngây thơ, cười nói, hắn có loại cảm giác vui thú khi bồi dưỡng a.

Về phần đồ đệ của hắn Thiết Kình Thiên, thì bị hắn ném sau ót.

Nguyên Sơ tiếp nhận áo bào trắng, cũng không biết nên mặc như thế nào, nắm lấy áo bào trắng, đơn thuần hỏi:

- Đại… Đại đệ tử?

Tần Quân bất đắc dĩ, dùng thần thức giúp hắn mặc quần áo, ngày sau sẽ chậm rãi dạy bảo.

Sau khi mặc áo bào trắng vào, Nguyên Sơ bay trở về, rơi vào chỗ cũ, các sinh linh ở chung quanh đều ước ao nhìn hắn.

Dị thú tuyết trắng nhìn áo bào trắng trên người hắn, trong mắt tràn đầy dị sắc.

Lúc này, oanh một tiếng, nó đột phá.

Đồng dạng đột phá tới Đại La Thủy Tiên cảnh.

Hóa Hình kiếp cũng đi theo đến.

Tần Quân thấy mừng rỡ, âm thầm hiếu kỳ, gia hỏa này lại là vị Viễn Cổ Đại Năng nào?

Oanh!

Hỏa diễm dị thú cũng đột phá, so với dị thú tuyết trắng chỉ chậm mấy hơi thở.

Trong vòng một ngày, có hai Hỗn Độn sinh linh đột phá, Tần Quân mừng rỡ không thôi.

Vạn năm ở chung, hắn đã coi những sinh linh này như con của mình, giáo dục chúng nó tu luyện, dẫn chúng nó trưởng thành.

Nguyên Sơ gật gù đắc ý nhìn Tần Quân, đối với những sinh linh khác, hoàn toàn không quan tâm.

- Thiên Đế Thủ Đồ.

Trong miệng hắn lẩm bẩm bốn chữ này, ánh mắt dần dần xuất hiện hào quang.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Dị thú tuyết trắng cùng hỏa diễm dị thú hóa hình, còn có một đoạn thời gian rất dài.

Trong mấy chục năm, Tần Quân phân ra một đạo phân thân, dạy bảo Nguyên Sơ nói chuyện, khiến cho Nguyên Sơ rốt cục có thể cùng hắn giao lưu bình thường, nhưng vẫn có rất nhiều nơi không hiểu.

Đại khái qua 90 năm.

Hỏa diễm dị thú ở trong sấm sét sắp hóa hình thành công, liệt diễm trên người chậm rãi tán đi, thân thể vặn vẹo hóa thành nhân hình.

------oOo------

Chương 1663: Đại Đạo công đức (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuối cùng, hỏa diễm dị thú hóa thành hình người cao hai trượng, khôi ngô bất phàm, cả người vòng quanh liệt diễm, da thịt đỏ thẫm, khí thế rất mạnh.

- Ta tên Viêm Tuyên!

Hai tay nó nắm Hỏa Long gầm thét, phảng phất như phát tiết nộ khí vô số năm qua không thể nói chuyện.

Huyền Lôi cuồn cuộn, đại biểu Đại Đạo tán đồng tên của hắn.

Viêm Tuyên.

Tần Quân co rúm, cái tên này hắn cũng từ trong một số truyền thuyết thời viễn cổ thấy qua.

Truyền thuyết Viêm Tuyên Đế Quân chính là Đại Năng quát tháo phong vân thời kỳ Viễn Cổ, sự tích cụ thể không nhiều, lưu truyền không rộng, nhưng Tần Quân xác thực thấy qua cái tên này.

Vô luận là Viêm Tuyên Đế Quân, hay Nguyên Sơ Đại Đế, thời đại đều hơn xa Tù Mệnh Đế Tôn.

Nghe nói thời điểm bọn hắn tồn tại, Ma Tộc còn chưa xưng bá chư thiên vũ trụ.

Chớ nói chi là Yêu Tộc về sau Đại Đạo chủ giác.

Tô Đế xuất hiện, chỉ huy Yêu Tộc đi về phía đỉnh phong, cho nên rất có thể hiện tại Tô Đế còn chưa xuất thế.

Tần Quân sờ lên cằm suy tư, chậc chậc, suy đoán như vậy, chẳng lẽ Tô Đế còn chưa xuất thế?

Chờ Tô Đế xuất thế, hắn sẽ trưởng thành đến độ cao như thế nào?

Tô Đế còn có thể tranh phong với hắn?

Tần Quân bỗng nhiên nghi vấn lời đồn đại của hậu thế, chẳng lẽ Tô Đế chỉ là muốn siêu việt hắn, về phần song đế tranh phong chỉ là bịa đặt?

- Trẫm thực ngưu bức!

Trong lòng Tần Quân cảm thán, sau đó từ trong nhẫn chứa đồ móc ra một Pháp Y hồng sắc ném cho Viêm Tuyên, hỏi:

- Ngươi có nguyện bái trẫm làm sư không?

Một ngày vi sư, cả đời vi phụ.

Không thấy sau khi Tam Thanh bái Hồng Quân là sư, liền vĩnh thế hiệu lực cho Hồng Quân sao.

Thánh Nhân còn lại cũng như thế.

Viêm Tuyên hưng phấn cầm Pháp Y hồng sắc, tự mình mặc vào, hắn đã sớm thèm áo bào trắng của Nguyên Sơ, hiện tại mình rốt cục đạt được một bộ.

Sau đó hắn quỳ xuống đất nhìn Tần Quân triều bái, tư thế quỳ xuống đất là Tần Quân dạy Nguyên Sơ, tên này vậy mà nhớ kỹ.

Tâm tình của Tần Quân thật tốt, phất tay nói:

- Tốt! Từ nay về sau, ngươi chính là Nhị Đồ Đệ của trẫm!

Hắn bỗng nhiên có chút hối hận, sớm biết nên ở Nội vũ trụ hiểu rõ hơn một số thần thoại truyền thuyết, thần thoại truyền thuyết ở Huyền Đương vũ trụ quá ít, ghi chép liên quan tới Nguyên Sơ Đại Đế cùng Viêm Tuyên Đế Quân thật không có bao nhiêu.

Tại Huyền Đương vũ trụ, nhân vật Thần Thoại được ghi chép nhiều nhất đúng là Huyền Đương.

Rất nhiều Hỗn Độn sinh linh nhìn mà rối loạn lên, chúng nó tu luyện càng thêm ra sức, chờ mong Tần Quân có thể coi trọng chúng nó.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trên Đại Địa tràn đầy sinh linh, sinh linh ở phía sau chỉ là bị linh khí hấp dẫn đến, ngây thơ vô tri, không biết phía trước chính là cơ duyên to lớn.

Từ trên không trung vạn mét nhìn lại, dưới vòm trời u ám, bão cát phất phới, Đại Địa mênh mông vô tận, thân ảnh đám cự thú khiến cho hình ảnh tăng thêm mấy phần sắc thái khủng bố.

Thời gian ở chỗ này, hoàn toàn không đáng giá được nhắc tới.

Lại qua mấy chục năm.

Dị thú tuyết trắng sắp hóa hình thành công, đồng thời sinh linh hình khỉ ba

đầu sáu tay cũng bắt đầu hóa hình.

Tần Quân mở mắt nhìn về phía chúng nó, trong miệng vẫn không ngừng giảng đạo.

Bất Diệt thánh thân pháp quyết một lần lại một lần lặp lại, để các sinh linh khắc sâu nhớ kỹ.

Huyền Lôi liên tiếp rơi xuống, thân hình của dị thú tuyết trắng bắt đầu phát sinh cải biến.

Các sinh linh ở chung quanh không có để ý tới nó, Đông Vương Công cũng ở mấy chục năm trước rời đi, Tần Quân giảng pháp quyết đối với hắn mà nói, cấp bậc quá thấp, lưu ở nơi này, ngược lại quấy nhiễu hắn tu luyện, thế là xin Tần Quân tạm thời rời đi, đợi Tần Quân kết thúc giảng đạo sẽ trở lại.

Dù sao, tu vi của Tần Quân cao hơn bọn hắn, không cần bọn hắn che chở.

Nhìn thân hình của dị thú tuyết trắng biến hóa, biểu lộ của Tần Quân dần dần cổ quái.

Càng xem càng không thích hợp.

Cái đường cong này…

Làm sao để miệng lưỡi khô không khốc như vậy?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, thầm nghĩ:

- Khó nói gia hỏa này là con cái…

Ý nghĩ này vừa toát ra, hắn liền bị hù sợ, vội vàng làm ra một phân thân, lấy một bộ áo trắng, để phân thân cầm bay qua.

Khi dị thú tuyết trắng vừa hóa hình thành công, phân thân của Tần Quân liền lấy tốc độ cực nhanh mặc quần áo lên người nàng.

------oOo------

Chương 1664: Đại Đạo công đức (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi biến hóa, nàng giữ lại mái tóc đen tịnh lệ, tản mát đến bên hông, dáng người yểu điệu, linh lung tinh tế, da như mỡ đông, hiện ra quang trạch thuỷ nộn.

Nhìn vóc người này, không đơn giản a!

Vừa hóa hình liền hóa thành Đại Mỹ Nhân?

Tần Quân im lặng, có chút không hiểu.

Chẳng lẽ đây chính là tướng do tâm sinh trong truyền thuyết?

Lúc này, dị thú tuyết trắng chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt tinh xảo tuyệt đẹp, dưới lông mày, hai con ngươi thanh tịnh, cực kỳ tinh khiết, nàng nhìn bầu trời, mở miệng nói:

- Ta tên Hi Linh.

Âm thanh nhẹ nhàng, để người nghe tâm thần thanh thản, cực kỳ thần kỳ.

Hi Linh

Chẳng lẽ là Hi Linh Nữ Đế trong truyền thuyết?

Tần Quân im lặng, không nghĩ tới Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Hi Linh Nữ Đế đều là Hỗn Độn sinh linh.

Liên quan tới Hi Linh Nữ Đế, hắn cũng chỉ nhìn qua một chút truyền thuyết liên quan tới nàng.

Hi Linh Nữ Đế đản sinh ở khi nào, không người biết được, chỉ biết nàng là trong thần thoại truyền thuyết, Nữ Đế đắc đạo cao nhất, như Nữ Oa trong thần thoại Hoa Hạ.

Chỉ bất quá Hi Linh Nữ Đế không giống Nữ Oa tạo người, cho nên tên

tuổi không cao, ngược lại là Huyền Đương tên tuổi lớn nhất.

- Ngày sau đi theo trẫm tu hành đi!

Tần Quân cười nói, không hổ là Hỗn Độn sinh linh, dung mạo của Hi Linh Nữ Đế để hắn cũng cảm giác được kinh diễm, cho nên không thu đồ đệ.

Ân, không có chút tư tâm nào.

Hi Linh cái hiểu cái không gật đầu, nắm thật chặt y phục của mình, thanh tú động lòng người nói:

- Thiên Đế.

Tần Quân nghe mà mặt mày hớn hở, được Nữ Đế trong truyền thuyết xưng hô như thế, cảm giác rất không tệ.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Trăm năm sau, sinh linh hình khỉ cuối cùng cũng hóa hình thành công, rất giống Hỗn Thế Tứ Hầu, thân thể hình người, nhưng toàn thân đều là lông, tên của hắn cũng chấn thước cổ kim, Ly Võ!

Ly Võ Ma Tôn!

Một trong các Đại Năng Viễn Cổ Ma Tộc.

Không nghĩ tới người này không phải Ma Tộc, xem ra là ngày sau đi nhầm đường.

Đối với dạng Đại Năng này, Tần Quân tự nhiên không muốn bỏ qua, thu làm tam đệ tử.

Lại qua mấy ngàn năm.

Chỉ có mười mấy Hỗn Độn sinh linh hóa hình thành công, Tần Quân đối với tên của bọn nó đều rất lạ lẫm, cho nên không có thu đồ đệ, nhưng có thể thu làm bộ hạ.

Một ngày này, Tần Quân đình chỉ giảng đạo.

- Trẫm giảng đạo cho các ngươi tới đây, con đường ngày sau, toàn bộ nhờ chính các ngươi.

Tần Quân nhẹ giọng nói, cho tới nay, hắn đều là nghe Đại Năng giảng đạo, lần đầu giảng đạo cho những sinh linh khác, một giảng là hơn một vạn năm, hồi tưởng lại, chính hắn cũng thổn thức không thôi.

Vừa dứt lời, Hỗn Độn sinh linh hóa hình lập tức táo động, sinh linh có linh trí còn lại lần nữa lâm vào mờ mịt.

Từ nay về sau…

Chúng nó nên đi nơi nào?

Một đạo quang hoa từ trên trời giáng xuống, va nát mây đen cuồn cuộn, chiếu vào trên người Tần Quân, tựa như thần quang.

- Đây là…

Tần Quân lập tức kích động, quang hoa này rất giống Thiên Đạo công đức trước kia, chỉ bất quá càng mạnh.

Đây là Đại Đạo ân đức!

Tu vi của Tần Quân bắt đầu soạt soạt soạt tăng cao.

Bán Thánh!

Thánh Nhân cảnh!

Xương cốt cả người ngưng thành Thánh Cốt, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả trong cơ thể cao tốc xoay tròn, pháp lực vô cùng vô tận!

Hỗn Độn sơ khai sau lần thứ nhất giảng đạo, ý nghĩa lớn biết bao!

Hồng Quân lần thứ nhất giảng đạo cũng không thể so sánh.

Hắn là dưới Thiên Đạo lần thứ nhất giảng đạo, Tần Quân là dưới Đại Đạo, Thiên Đạo còn chưa hiển hiện.

------oOo------

Chương 1665: Thiên Đế thành Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá Thánh Nhân cảnh!

- Đinh! Bởi vì ký chủ thành công đột phá Thánh Nhân cảnh, khen thưởng ký chủ một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần hệ thống ân huệ!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn không cách nào lấy lại tinh thần.

Bởi vì Đại Đạo công đức thật sự là quá bá đạo, cơ hồ ở trong năm cái hô hấp liền để hắn bước qua Thánh Nhân cảnh.

Tuy trong quá trình giảng đạo, hắn không có đình chỉ tu luyện, nhưng cách Thánh Nhân cảnh còn rất dài, hiện tại mượn Đại Đạo công đức, trực tiếp thành Thánh, thoải mái a.

Nhìn Tần Quân bị Đại Đạo công đức bao lại, Hỗn Độn sinh linh nhao nhao quỳ xuống, thời khắc này Tần Quân ở trong mắt bọn hắn, như Thần Tiên ở trong mắt phàm nhân, cao cao tại thượng.

- Đó là cái gì?

Nguyên Sơ lẩm bẩm, khắp khuôn mặt là hiếu kỳ, hóa hình lâu như vậy, tâm trí của hắn đã thành thục, có tư tưởng cùng mục tiêu của mình.

Đại Đạo công đức mang đến cho hắn một cảm giác, như là đồ ăn mỹ vị, để hắn trông mà thèm.

Không chỉ hắn, Hi Linh, Viêm Tuyên, Ly Võ đều như thế, nhưng bọn hắn kính trọng Tần Quân, không dám suy nghĩ nhiều.

- Đó là cái gì?

- Thiên Đế quả nhiên là Thần thông quảng đại, vô cùng cường đại a.

- Thiên Đế tựa hồ đột phá?

- Đây là trời xanh ân điển, Thiên Đế nhân nghĩa, nếu không có hắn, bây giờ chúng ta ở đâu? Làm cái gì?

Sinh linh hóa hình còn lại, dù chưa bái nhập Tần Quân môn hạ, nhưng sớm đã xem Tần Quân như trưởng bối, nhìn thấy Tần Quân mạnh lên, bọn hắn từ đáy lòng cảm thấy cao hứng.

Các sinh linh bây giờ đều rất đơn thuần, không có nhiều ngươi lừa ta gạt như vậy.

Nếu không có Tần Quân, bọn hắn còn ngơ ngơ ngác ngác ở trên mặt đất săn bắt chém giết, không có chút phương hướng nào, cho nên bọn hắn sao có thể không cảm kích Tần Quân?

Những sinh linh linh trí thấp hoặc không có linh trí kia cũng gầm hét lên, tất cả đều hưng phấn không thôi, âm thanh liên tiếp, rung động Thiên Địa, khiến cho Đại Địa bụi đất tung bay, bão cát khắp trời.

Ở trong Đại Đạo công đức chứa linh khí khó có thể tưởng tượng, trợ giúp Tần Quân đột phá Thánh Nhân cảnh xong cũng không dùng hết, vẫn như cũ cho Tần Quân cảm giác liên tục không ngừng.

- Cứ theo đà này, đột phá Thánh Nhân cảnh trung kỳ cũng có thể.

Tần Quân ngạc nhiên nghĩ, Hỗn Độn sơ khai lần thứ nhất giảng đạo có khả năng thu hoạch được công đức, hắn trước đó liền đã đoán được, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới khổng lồ như thế.

Năm đó Nữ Oa tạo người, Công Đức Thành Thánh, chỉ sợ nàng cũng kinh hỉ giống như Tần Quân.

Phương xa.

Không biết bao nhiêu dặm, Chuẩn Đề trèo đèo lội suối, tựa hồ tìm kiếm cái gì.

Lúc này, hắn bỗng nhiên cảm thấy khí tức của Tần Quân, sắc mặt biến đổi,

trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin được.

- Làm sao có thể, hắn thành Thánh?

Chuẩn Đề tràn đầy hoảng sợ, Tần Quân ở Hiển Thánh cảnh liền có thể dựa vào hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo để hắn không thể làm gì, thậm chí làm bị thương hắn, nếu thành Thánh, chẳng phải là có thể giết hắn?

Nghĩ đến đây, toàn thân hắn run lên, liền tranh thủ dùng thần thức tìm kiếm.

Rất nhanh, hắn bừng tỉnh đại ngộ, ngay sau đó lộ ra thần sắc hối tiếc không kịp.

- Đáng giận, trách không được hắn hảo tâm vì chúng sinh giảng đạo như thế, nguyên lai là vì công đức.

Chuẩn Đề rất muốn đi cắt đứt Tần Quân, nhưng Tần Quân đã thành Thánh, nếu hắn đi qua ngăn cản, chỉ sợ còn muốn trốn liền khó khăn.

Nếu hắn có trí nhớ kiếp trước, đoán chừng sẽ đoạt trước một bước, đáng tiếc hắn không có.

Sau đó hắn cắn răng, quay người bay về phía một phương hướng khác.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Đại Đạo công đức liền tán đi.

Cuối cùng, Tần Quân không thể đột phá Thánh Nhân cảnh trung kỳ, chỉ thiếu chút nữa, để hắn có chút tiếc nuối.

Ánh sáng tán đi, Tần Quân hít sâu một hơi, nhìn qua chúng sinh phía dưới, lên tiếng nói:

- Các ngươi tự hành tán đi.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói:

- Nếu có ai nguyện ý đi theo trẫm, trẫm sẽ không khu trục.

Lời vừa nói ra, đại bộ phận sinh linh có linh trí đều lộ ra thần sắc sợ hãi lẫn

vui mừng.

------oOo------

Chương 1666: Thiên Đế thành Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng vẫn có không ít Hỗn Độn sinh linh muốn rời đi, chúng nó đã dựng dục ra linh trí, có ý nghĩ của mình.

Rất nhanh liền có sinh linh lục tục ngo ngoe rời đi.

Nguyên Sơ, Hi Linh, Ly Võ, Viêm Tuyên bay tới trước mặt Tần Quân, bọn hắn chắp tay hành lễ, kính úy nhìn qua Tần Quân.

- Sư tôn, hiện tại ngài là cảnh giới gì?

Viêm Tuyên không kịp chờ đợi hỏi, Tần Quân đã nói cho chúng sinh cảnh giới tu hành, lại thêm hắn truyền thụ pháp môn lấy lực chứng đạo, khiến cho tu luyện dưới Thánh Nhân cảnh ở trong mắt chúng sinh đã rõ ràng.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói:

- Thánh Nhân.

Thánh Nhân, ở kiếp trước có thể nói là tồn tại siêu nhiên.

Nhưng ở nơi này, không phải cao phong tuyệt đối.

Ngày sau sẽ còn hiện lên không ít Thiên Đạo Chí Thánh, thậm chí Đại Đạo Chí Tôn.

Thánh Nhân!

Thần sắc của Viêm Tuyên, Nguyên Sơ, Ly Võ, Hi Linh đều chấn động.

Bọn hắn thật sâu ghi lại hai chữ Thánh Nhân.

Lúc này, từng Hỗn Độn sinh linh hóa hình bay tới, một sinh linh tự xưng Lăng Vân Hỗn Độn dẫn đầu nói:

- Chúng ta muốn theo Thiên Đế.

Tần Quân cao thâm mạt trắc, rời đi mờ mịt tu luyện, còn không bằng đi theo Tần Quân, có lẽ tiến triển càng nhanh, đương nhiên, ở trong lòng bọn hắn đối với Tần Quân cũng có không muốn xa rời nồng đậm.

Liếc nhìn một vòng, hết thảy mười hai Hỗn Độn sinh linh, tăng thêm bốn người Nguyên Sơ, tổng cộng 16 vị, nhìn như không nhiều, nhưng Hỗn Độn sinh linh có thể nhanh như vậy hóa hình, ngày sau thành tựu tuyệt đối không thấp.

- Tốt, trẫm liền thu các ngươi, ngày sau cam đoan các ngươi vượt lên trên chúng sinh.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, nhìn lại phía dưới, phát hiện đại bộ phận sinh linh đều không có rời đi, đại bộ phận đều là sinh linh chưa khai trí, cộng vào một chỗ, nói ít cũng trăm vạn, ở trong bão cát, trông mong nhìn hắn, phảng phất như bọn nhỏ nhìn cha của mình.

Tần Quân thấy mềm lòng, thầm nghĩ:

- Thôi, cho dù chúng nó không có khai trí, trẫm cũng có thể trợ giúp chúng nó!

Hắn ngẩng đầu nhìn bốn phương tám hướng, Đại Địa phảng phất như vô biên vô hạn.

Kể từ hôm nay, mảnh Đại Địa này sẽ thần phục với Thiên Đế hắn.

Còn có Chuẩn Đề!

Đừng để trẫm gặp ngươi!

Trên mặt Tần Quân lộ ra cười lạnh, sau khi đột phá Thánh Nhân cảnh, Liệt Diễm đại đạo, Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, Hồng Mông Đế Kiếm lại thêm rất nhiều Đại Thần Thông, hắn có lòng tin vô địch Thánh Nhân Cảnh, tru sát Chuẩn Đề, dễ như trở bàn tay!

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, đang khi nói chuyện, hắn chậm rãi hạ xuống.

Đám người Nguyên Sơ, Hi Linh vội vàng đuổi theo.

Hiện tại, Tần Quân đối với Thần Ma đã không có yêu cầu quá lớn, hắn đã thành Thánh, các Thần Ma chỉ cần thiên phú tốt là được.

Cực hạn giác tỉnh cùng Đại Đạo Truyền Thừa vẫn có thể làm cho các Thần Ma quát tháo phong vân.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân rơi xuống đất.

Hắn một chưởng vỗ lên mặt đất, bùn đất cuồn cuộn, nham thạch đột ngột mọc lên, tự động ngưng tụ thành một cung điện nguy nga cao tới trăm trượng.

Tuy trong cung điện không xa xỉ, thậm chí không có vật trang trí, nhưng đối với thời kỳ Hỗn Độn sơ khai mà nói, đã đủ mới mẻ.

Hỗn Độn sinh linh ở sau lưng hai mặt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ.

Đây là cái gì?

Tần Quân lười giải thích, cất bước vào điện, ngày sau, hắn coi nơi này là tẩm cung.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Niếp Tiểu Thiến, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

------oOo------

Chương 1667: Phong Lang Cư Tư (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Niếp Tiểu Thiến?

Tại thời đại hung thú trải rộng này, vẫn là đừng xuất hiện, miễn cho bị nuốt.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân vừa dạo bước tiến lên, vừa quyết định nói.

Mười sáu vị Hỗn Độn sinh linh theo sát phía sau, thận trọng dò xét tràng cảnh trong điện.

Về phần mấy trăm vạn sinh linh chưa hóa hình còn lại thì ở bên ngoài ngủ gật, hoặc tiếp tục nạp khí tu luyện, chúng nó đều hướng tới giống như đám người Nguyên Sơ, Ly Võ, sớm ngày hóa hình, đạt được Thiên Đế thưởng thức.

Những sinh linh rời đi kia cũng bắt đầu hành trình của mình, đến tận đây, tên Thiên Đế cũng bắt đầu truyền ra.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Cụ Lưu Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Cụ Lưu Tôn, một trong Côn Lôn thập nhị tiên, sư phụ của Thổ Hành Tôn.

Thân là một trong Côn Lôn thập nhị tiên, thiên phú của Cụ Lưu Tôn khẳng định xuất chúng, có nên triệu hoán hay không?

Tần Quân do dự, rất nhanh, hắn đi vào trên Thạch Tọa, quay người ngồi xuống.

- Triệu hoán lần nữa!

Hắn quyết định lại liều một phen, cho dù triệu hoán được Thần Ma gân gà cũng không có việc gì, hắn có thể bồi dưỡng.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Tần Quân nhìn về phía các Hỗn Độn sinh linh trước mặt, cười nói:

- Lăng Vân, ngươi cùng sinh linh còn lại ngày sau lấy Thập Nhị Thánh Tướng làm tên, sẽ là đao của trẫm, cùng Nguyên Sơ, Ly Võ, Viêm Tuyên, Hi Linh cùng một chỗ thống lĩnh mấy trăm vạn sinh linh ở phía ngoài.

- Những sinh linh chưa khai hóa linh trí kia, hi vọng các ngươi cũng có thể hỗ trợ giáo hóa.

Thập Nhị Thánh Tướng?

Các Hỗn Độn sinh linh không khỏi hưng phấn lên, cái tên này vừa nghe liền thấy bá đạo.

- Sư tôn, chúng ta thì sao?

Viêm Tuyên nhịn không được hỏi, Nguyên Sơ cùng Ly Võ cũng mong đợi nhìn Tần Quân.

Hi Linh không có mở miệng, thanh tú động lòng người nhìn Tần Quân, đôi mắt đẹp nháy cháy, không biết suy nghĩ cái gì.

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Thiên Đế chi đồ, cái này đã đủ vang dội.

Hỗn Độn sơ khai, chúng sinh đều không có thế giới quan, Tần Quân không ngại giúp bọn hắn thành lập.

Thiên Đế tối cao!

Ân, chính là như vậy.

Viêm Tuyên cái hiểu cái không, đám người Thập Nhị Thánh Tướng thì ao ước không thôi.

- Các ngươi tán đi.

Tần Quân vung tay áo nói, hắn muốn tu luyện, không muốn cùng bọn hắn nói chuyện tào lao nhiều, đằng sau sẽ phân ra phân thân, phân biệt dạy bảo bọn hắn tu luyện.

Chúng Hỗn Độn sinh linh vội vàng rời đi, Hi Linh lưu lại, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Tần Quân, tựa hồ nói ra suy nghĩ của mình.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Hoắc Khứ Bệnh, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, dời đi lực chú ý của Tần Quân.

Hoắc Khứ Bệnh?

Móa!

Tần Quân lập tức im lặng, không nghĩ tới triệu hoán được một tên Danh Tướng lịch sử.

Phong Lang Cư Tư, dũng quan toàn quân!

Hoa Hạ Nhi Lang ai chẳng biết Hoắc Khứ Bệnh.

Hoắc Khứ Bệnh chết sớm, tuổi gần 23 tuổi, chính là Chiến Thần trẻ tuổi nhất trong lịch sử, trời cao đố kỵ anh tài, hắn chết sớm ngược lại để hắn càng có sắc thái truyền kỳ.

- Khôi phục ký ức kiếp trước của hắn, trẫm ngược lại muốn xem xem, Quán Quân Hầu là vị Đại Năng nào chuyển thế.

Tần Quân cười cười, để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Hoắc Khứ Bệnh.

Hi Linh ở bên cạnh thì bị hắn coi nhẹ.

- Hoắc Khứ Bệnh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: con sư tử thứ nhất trong thiên địa!

- Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Sư Tổ công!

- Thần thông: Tổ Sư chấn thanh! Bát Cực trấn địa! Cái Thế Thần Thương!

------oOo------

Chương 1668: Phong Lang Cư Tư (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Pháp bảo: Sư Tổ thương!

- Độ trung thành: 87 (max trị số 100)!

Con thứ nhất sư tử giữa thiên địa?

Sư Tổ?

Trách không được yêu nghiệt như thế, nguyên lai lai lịch lớn như vậy.

Tần Quân hài lòng gật đầu, thân là Sư Tổ, tiềm lực của Hoắc Khứ Bệnh tự nhiên mạnh.

- Lại nói, Sư Tổ bản thân là Đại La Thủy Tiên, hay sau khi Hoắc Khứ Bệnh chết tu luyện đến Đại La Thủy Tiên?

Tần Quân ở trong lòng hiếu kỳ hỏi.

Hắn phát hiện hệ thống triệu hoán Thần Ma, thực lực bình quân càng ngày càng mạnh, dưới Đại La Cảnh đã rất ít xuất hiện.

- Sư Tổ đỉnh phong là Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, đây là Hoắc Khứ Bệnh khôi phục bản hồn, tu luyện thành quả, về phần vì sao có thể tới Đại La Thủy Tiên, bởi vì hệ thống cũng đang không ngừng lớn mạnh.

Hệ thống trả lời, trước kia khí vận của Tần Quân quá yếu, hệ thống triệu hoán Thần Ma, tu vi đương nhiên sẽ không quá cao, để tránh bị Thiên Đạo bài xích, thậm chí mạt sát.

Tần Quân mỉm cười, hắn bỗng nhiên mong đợi.

Thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, Hoắc Khứ Bệnh liền xuất hiện, có thể danh lưu vạn cổ hay không?

Thú vị!

Lúc này, Tần Quân lấy lại tinh thần, phát hiện Hi Linh bu lại, đứng ở trước mặt hắn, khom người theo dõi hắn.

- Ngươi làm sao còn không rời đi?

Tần Quân nhíu mày hỏi, mặc dù không có thu Hi Linh làm đồ đệ, nhưng hắn sẽ cường điệu bồi dưỡng Hi Linh, để cho nàng trở thành Hi Linh Nữ Đế trong truyền thuyết.

Hi Linh chu môi nói:

- Ta không giống bọn hắn, không muốn cùng bọn hắn ở chung một chỗ.

Phốc!

Không giống?

Tần Quân kém chút sặc nước bọt mà chết, chẳng lẽ tâm lý của nha đầu này đã có khái niệm nam nữ?

Thật tình không biết, bản thể của Hi Linh chính là Cát Tường Thuỵ Thú, lâu dài độc lai độc vãng, ẩn hiện ở địa phương ít có sinh linh, hiện tại lại thành công hóa hình, tự nhiên không muốn cùng sinh linh phía ngoài tụ họp chung một chỗ.

Nhìn lấy biểu lộ mong đợi của Hi Linh, Tần Quân bất đắc dĩ nói:

- Ngươi liền ở nơi này đi, đằng sau có rất nhiều gian phòng, tự mình chọn lựa.

Hi Linh nghe xong, lập tức mặt mày hớn hở, tan biến ở tại chỗ.

Tần Quân lắc đầu bật cười, trong lòng cũng không còn tịch mịch.

Sớm muộn có một ngày, hắn lại ở thời kỳ này, thành lập Thiên Đình, quyền nghiêng vạn cổ, Thiên Đế vĩnh tồn!

Sau mười canh giờ, một âm thanh Sư Hống chấn nhiếp Thương Thiên truyền đến, mấy trăm vạn sinh linh cả kinh cùng nhau từ dưới đất bò dậy.

Thập Nhị Thánh Tướng càng nhảy lên, Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ riêng phần mình lấy ra pháp bảo, chính là Tần Quân ban cho bọn hắn.

- Chớ hoảng, người tới là thủ hạ của trẫm.

Thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên từ trong Thạch Điện truyền ra, để bọn hắn bình tĩnh trở lại.

Ngay sau đó, một bóng người từ phía chân trời chạy nhanh đến, chính là Hoắc Khứ Bệnh.

Hắn duy trì hình người, người mặc anh tuấn, áo giáp bạc uy vũ, tay cầm Hồng Anh thương, khuôn mặt chính khí, hai đầu lông mày có một cỗ cơ trí bình tĩnh, có chút không hợp tuổi tác mặt ngoài.

- Ta tên Hoắc Khứ Bệnh, chuyên tới đầu nhập vào Thiên Đế Bệ Hạ, xin Bệ Hạ thu lưu!

Khí tức Đại La Thủy Tiên cảnh trung kỳ tiết lộ ra, chấn nhiếp mấy trăm vạn sinh linh.

Thập Nhị Thánh Tướng đều cảnh giác nhìn hắn, rõ ràng có chút tâm tình bài ngoại.

- Vào đi.

Thanh âm của Tần Quân lần nữa truyền ra, Hoắc Khứ Bệnh mặt mỉm cười, cấp tốc bay vào.

Từ đó, các sinh linh đều biết Thiên Đế thủ hạ nhiều một tên Đại La Thủy Tiên gọi Hoắc Khứ Bệnh.

Hoắc Khứ Bệnh từng là tướng quân, Tần Quân dự định để hắn đến luyện binh, chế tạo ra một chi quân đội trước nay chưa có.

Thời gian kế tiếp liền trở nên bình tĩnh, trong phạm vi ngàn tỉ dặm không có sinh linh tranh đấu, đều đang cố gắng tu luyện.

Ở dưới Tần Quân phân thân cùng các sinh linh hóa hình trợ giúp, càng ngày càng nhiều sinh linh khai trí, cũng không ít Hỗn Độn sinh linh bắt đầu hóa hình.

Thời gian cứ như vậy đi qua ba ngàn năm.

Một ngày này, Đông Vương Công trở về, hơn nữa còn mang theo một tin tức tốt.

- Bệ Hạ, ta phát hiện một kỳ địa, hình như có trọng bảo xuất thế.

Đông Vương Công quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, hưng phấn nói.

------oOo------

Chương 1669: Con Ma thứ nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trọng bảo?

Ngồi ở trên thủ tọa, Tần Quân nheo mắt lại, độ trung thành của Đông Vương Công cũng không phải max trị số, có tư tâm.

Gặp được trọng bảo sao không tư tàng?

Chẳng lẽ hắn không có cách nào lấy được?

Hiển Thánh cũng lấy không được?

Trong nháy mắt, Tần Quân nghĩ đến rất nhiều, mặt ngoài hắn bình tĩnh hỏi:

- Có sinh linh canh giữ?

Phía dưới Hoắc Khứ Bệnh thì hiếu kỳ dò xét Đông Vương Công, hắn có được trí nhớ kiếp trước, biết thân phận của Đông Vương Công, không phải là trùng tên chứ?

- Không, nhưng có Tiên Thiên Cấm Chế cường đại.

Đông Vương Công lúng túng nói, chẳng biết tại sao, bị Tần Quân nhìn chăm chú, hắn luôn có loại cảm giác bị nhìn thấu.

Tần Quân gật đầu, nói:

- Chờ một chút trẫm và ngươi đi một chuyến, Xa Bỉ Thi đâu?

Từ khi đi ra ngoài tu luyện, Xa Bỉ Thi liền chưa từng trở về, nếu không phải độ trung thành không giảm xuống, Tần Quân cũng coi là Xa Bỉ Thi phản bội hắn.

- Ta cũng không rõ ràng, nghe nói hắn đã đi Đại Địa bên kia.

Đông Vương Công ngẩn người, chần chờ nói.

Hắn tu thuật pháp, Xa Bỉ Thi tu thể, hai người tự nhiên không cùng đường.

- Ồ? Nghe nói? Chẳng lẽ trên Đại Địa đã có không ít sinh linh có linh trí?

Tần Quân bắt lấy từ mấu chốt, truy hỏi.

Mảnh Đại Địa này đến cùng lớn bao nhiêu, hắn còn không rõ ràng lắm, nhưng so với đại lục kiếp trước hắn đi qua thì lớn hơn vô số lần.

- Xác thực có không ít, nhưng linh trí đều rất thấp kém, sinh linh linh trí kiện toàn cơ hồ là sinh linh nghe Bệ Hạ giảng đạo qua, đã có thể hỏi thăm Xa Bỉ Thi, ngược lại trả lời được một chút.

Đông Vương Công lắc đầu nói, hắn hiểu được ở thời kỳ này, Hiển Thánh cảnh ý vị như thế nào.

Vì mạnh hơn, hắn nỗ lực tìm kiếm cơ duyên.

Thật vất vả phát hiện kỳ địa có giấu trọng bảo, lại không cách nào phá tan cấm chế, để hắn rất phiền muộn.

Tần Quân gật đầu, tâm lý thở dài một hơi.

Nếu ở bên ngoài sớm có văn minh thành lập, còn làm cái lông a.

Hắn đứng dậy nói:

- Trẫm cùng ngươi đi một chuyến, Hoắc Khứ Bệnh, ngươi lưu thủ nơi đây.

- Vâng!

Tuy Hoắc Khứ Bệnh rất ngạc nhiên, nhưng không có chống lại mệnh lệnh của Tần Quân.

- Ta cũng muốn đi.

Hi Linh bỗng nhiên xuất hiện, dáng vẻ đáng thương.

Tần Quân vuốt vuốt mái tóc của nàng nói:

- Đi thôi!

Hắn cũng lười an ủi, sau khi thành Thánh, hắn có lòng tin bảo hộ nàng, huống chi đây cũng là một cơ hội lịch luyện.

Đông Vương Công hưng phấn đứng dậy, mang theo hai người Tần Quân bay ra Thạch Điện.

Trên sơn mạch vô tận, phủ kín thi cốt đếm không hết, dưới mây đen, lộ ra cực kỳ khủng bố.

Một hẻm núi sâu không thấy đáy, rộng chừng ngàn trượng ngang qua sơn mạch, phảng phất như Đại Địa một phân thành hai.

- A a…

Một Hắc Nha giương cánh trăm trượng từ trên hẻm núi lướt qua, phát ra

tiếng kêu cực kỳ cổ quái, giống như người giống như quỷ, để người tê cả da đầu.

Hưu!

Một tiếng xé gió từ phía dưới vang lên, ngay sau đó, một xúc tu màu đen lấy tốc độ cực nhanh bắn ra, xuyên thủng Hắc Nha, máu tươi vẩy ra, một giây sau, Hắc Nha liền bị nó kéo vào trong hẻm núi u ám, sống chết không rõ.

Lôi Vân cuồn cuộn tụ tập đến, rất giống Lôi Kiếp của đám người Nguyên Sơ, Viêm Tuyên.

Khí tức khủng bố chấn động đến sơn mạch bốn phía không ngừng rung động, giống như động đất đột nhiên tới, rất nhiều sinh linh cả kinh từ trong đống cốt chạy ra.

------oOo------

Chương 1670: Con Ma thứ nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta là Ma…

Một âm thanh như có như không từ trong hẻm núi truyền ra, vô cùng kinh dị, giống như đến từ Cửu U.

Hỗn Độn sơ khai, con Ma thứ nhất sinh ra.

Vô số lôi đình trút xuống, Lôi này chính là Đại Đạo Huyền Lôi, mạnh hơn Thiên Lôi, toàn bộ sơn mạch bị oanh đến phá nát chập trùng, vách đá hai bên hẻm núi bị oanh sập, khiến cho hẻm núi càng lúc càng lớn.

Từng sợi Ma khí từ sâu trong hẻm núi tràn ra, tựa như Hắc Vụ, muốn che thiên địa.

- Tên ta Ma Cảnh Thương, tên ta Ma Cảnh Thương.

Ma âm không ngừng truyền ra, càng thêm hữu lực, phảng phất như hướng Thương Thiên chứng minh tồn tại của mình.

Tần Quân bỗng nhiên mở mắt, nhìn về phía Ma Cảnh Thương, thì thào nói:

- Đây là Ma khí?

Chậc chậc, xem ra Ma Tộc sắp xuất thế.

Hắn có thể cảm giác được khí tức của đối phương, Đại La Thủy Tiên cảnh, cũng không biết là vừa ra đời liền mạnh mẽ như vậy, hay là vừa đột phá.

Nếu như là cái trước, liền cực kỳ khủng khiếp.

Nhưng Tần Quân không thèm quan tâm, bởi vì không mạnh bằng hắn.

Trên mây mù, Đông Vương Công điều khiển phương hướng, Tần Quân, Hi Linh, Nguyên Sơ ngồi xếp bằng.

Lúc đầu Tần Quân không có ý định mang theo Nguyên Sơ, nhưng nghĩ đến Nguyên Sơ là đại đệ tử, nên trọng điểm vun trồng mới đúng, thế là mang hắn theo.

Tương lai Nguyên Sơ Đại Đế, nếu có thể sống đến Vô Song chiến, sẽ mạnh như thế nào?

Chí ít mạnh hơn Tù Mệnh Đế Tôn, Hạ Thần Võ!

Còn có hai đệ tử còn lại, đều là Đại Năng tương lai.

- Bệ Hạ, phía trước là chỗ kỳ địa kia.

Đông Vương Công mở miệng nói, bọn hắn bay năm canh giờ, lấy tốc độ của Hiển Thánh cảnh, năm canh giờ có thể bay rất xa, khoảng cách Thiên Đế Thạch Cung không biết bao xa.

Tần Quân đưa mắt nhìn lại, phát hiện hoang mạc phía trước có bốn sơn phong vĩ ngạn, vờn quanh mà đừng, ở trung ương chúng nó, hào quang vạn trượng, xông mở mây mù.

- Đây là khí tức gì?

Nguyên Sơ nghi hoặc hỏi, hắn có thể cảm giác được phía trước có một cỗ khí tức cực kỳ mênh mông, để hắn tim đập nhanh hơn.

Tần Quân nheo mắt lại, cười tủm tỉm nói:

- Đúng là kỳ địa.

Khí tức Hỗn Độn nồng đậm như thế, xem ra đúng là trọng bảo, vạn nhất có Hỗn Độn Chí Bảo liền tốt.

Hỗn Độn Chí Bảo cơ hồ đều là Đại Đạo diễn hóa, ẩn chứa uy năng vô tận, Vô Cực Hồng Mông bào cùng Hồng Mông Đế Kiếm của hắn đều là Hỗn Độn Chí Bảo, hắn đã nếm đến Hỗn Độn Chí Bảo ngon ngọt, trong lòng không khỏi có chút chờ mong.

Rất nhanh, bọn hắn bay tới trước bốn ngọn núi cao, ánh mắt nhìn về phía chỗ sâu trong hào quang, mơ hồ trong đó, bọn hắn có thể nhìn thấy rất nhiều chùm sáng lóe sáng, tựa như quả trứng.

Tần Quân đứng dậy, lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, khí thế cả người đột nhiên biến đổi, để Nguyên Sơ, Đông Vương Công, Hi Linh ở bên cạnh hãi hùng khiếp vía.

Thần thức tìm kiếm, hắn chỉ cảm thấy một cỗ thần thức vô hình bắn ra, để hắn hơi kinh ngạc.

Cấm Chế này có thể chống cự lực lượng Thánh Nhân, đặt ở Hỗn Độn sơ khai, ai có thể mạnh mẽ xông tới?

Cấm Chế càng mạnh, nói rõ bảo bối bên trong càng lợi hại.

Tần Quân nhấc kiếm, chuẩn bị phá tan cấm chế.

Lúc này, một cỗ khí tức Nhập Thánh từ phía chân trời lướt đến, để hắn quay đầu nhìn lại.

Trừ hắn, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Chuẩn Đề, thế gian còn có Nhập

Thánh?

Người đến đã hóa thành nhân hình, khôi ngô dữ tợn, khoác lông bờm, đầu giống như Hùng Sư, nhưng mọc ra hai Long Giác, phía sau có Dực Long huy động, nhấc lên trận trận Lôi Phong.

Tay hắn nắm một thanh Cốt Mâu, dài đến hai trượng, cách thật xa, hắn liền chú ý đến bốn người Tần Quân, há mồm rống nói:

- Nơi này thuộc về ta!

Ở trên đại địa hoang vu, Nhập Thánh cảnh hắn ngang ngược vô kỵ, sớm đã cho rằng mình vô địch, bởi vì không có pháp môn tu luyện, hắn tự nhiên không thể luyện thành thần thức, không biết Tần Quân cùng Đông Vương Công lợi hại.

- Lăn.

Đông Vương Công tức giận uống lên, thả ra khí thế Hiển Thánh cảnh.

Hắn ở trên mặt đất xông xáo nhiều năm như vậy, buồn bực nhất đúng là sinh linh gây chuyện, hiện tại sinh linh tâm tư đơn thuần, nhìn thấy người lạc đàn liền tập kích, để hắn tập mãi thành thói quen, cũng lười xuất thủ.

Cảm nhận được khí thế của hắn, sinh linh hai cánh ngẩn người, nhưng không có lập tức rời đi.

------oOo------

Chương 1671: Cơ Hạo Dạ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy sinh linh hai cánh chậm chạp không chịu rời đi, Đông Vương Công lập tức không kiên nhẫn được nữa, bộc phát ra sát ý khiếp người.

- Muốn chết!

Đông Vương Công đưa tay, chuẩn bị xuất thủ chụp chết sinh linh hai cánh.

- Chậm đã!

Tần Quân bỗng nhiên ngăn cản, tu vi của gia hỏa này còn mạnh hơn Nguyên Sơ, Hi Linh, cứ như vậy giết rất đáng tiếc .

Đông Vương Công thu tay lại, nghi ngờ nhìn về phía Tần Quân .

Sinh linh hai cánh bề ngoài xấu xí, vì sao Tần Quân ngăn cản hắn?

Chẳng lẽ là…

Đông Vương Công nhìn về phía Nguyên Sơ cùng Hi Linh, lập tức giật mình, tuy hắn là Nam Tiên Chi Thủ, nhưng không có thành tích quá lớn, quan sát cục diện không bằng Tần Quân .

Tần Quân không nhìn sinh linh hai cánh, một kiếm chém tới, kiếm khí ngang dọc, trực tiếp cắt đứt bốn ngọn núi, Tiên Thiên Cấm Chế như không có tác dụng .

Đá vụn tung bay, tứ ngược ra xa, bụi đất hình thành đám mây hình nấm to lớn, muốn đột phá thiên khung .

Sinh linh hai cánh há to mồm, khí tức của Hồng Mông Đế Kiếm để hắn cảm thấy nguy hiểm trí mạng, để hắn bản năng run rẩy lên, nhưng hắn không có đào tẩu .

Tần Quân nhìn chằm chằm mấy chục chùm sáng trong hào quang, nhưng thần thức lại quan sát đến sinh linh hai cánh, gia hỏa này ngốc đến đáng yêu, sợ hãi đến run lẩy bẩy, nhưng không có bỏ được rời đi .

- Đi ra!

Tần Quân vỗ tay, pháp lực bành trướng gào thét, hút tất cả chùm sáng ra.

- Các ngươi riêng phần mình lấy một kiện, toàn bằng tạo hóa của các ngươi.

Tần Quân cười nói, lời vừa nói ra, Đông Vương Công, Nguyên Sơ, Hi Linh lập tức hưng phấn tiến lên .

Sinh linh hai cánh kia cũng động, nhưng còn chưa bay ra ngoài trăm mét liền dừng lại, phảng phất bị thứ gì đó cầm cố.

- Muốn cướp đồ vật của trẫm, lại tu thêm vài ức năm đi!

Tần Quân cười lạnh nói.

Cùng lúc đó, mấy chục chùm sáng bay nhảy khắp thiên không, hoàn toàn không có ý dừng lại, qua lại trong bụi đất cuồn cuộn, hình ảnh cực kỳ hùng vĩ .

Đông Vương Công tìm tới chùm sáng lớn nhất, hiện ra hào quang màu tím, đường kính đạt tới gần mười mét, rõ ràng rất bất phàm.

Kim y theo gió lất phất, hắn đưa tay chộp tới, đáng tiếc còn không có đụng phải liền bị một cỗ lực lượng trùng kích bá đạo hất bay .

- Cái này…

Đông Vương Công trợn tròn mắt, có chút xấu hổ, xem ra không phải hắn muốn lấy cái gì liền có thể cầm cái đó .

Nguyên Sơ cùng Hi Linh thì ở trong truy đuổi, lộ ra có chút cố sức, Tần Quân không có giúp bọn hắn, nếu ngay cả cái này cũng không cách nào cướp được, vậy cũng không xứng có được trọng bảo .

Chợt, hắn hút sinh linh hai cánh đến trước mặt, một bên dò xét, một bên hứng thú hỏi:

- Ngươi tên gì?

Sinh linh hai cánh đã khẩn trương lại sợ hãi, hắn run giọng nói:

- Ta gọi Cơ Hạo Dạ.

Cơ Hạo Dạ?

Cơ?

Tần Quân nhíu mày, hắn vô ý thức liên tưởng đến Thuỷ Tổ Cực Viêm Ma Thần, nhưng Cơ Bất Bại từng nói Cực Viêm Ma Thần tộc không phải một mực họ Cơ, cho nên sửa họ Tần cũng không sao.

Huống hồ gia hỏa này thấy thế nào cũng không giống Cực Viêm Ma Thần .

- Nể tình ngươi họ Cơ, ngày sau đi theo trẫm đi.

Tần Quân cười nói, bồi dưỡng Đại Năng là hứng thú lớn nhất của hắn hiện tại.

- Họ là có ý gì?

Cơ Hạo Dạ thận trọng hỏi, sở dĩ lấy cái tên này, là sau khi hắn biến hóa trong đầu hiển hiện, chính là Đại Đạo ban tặng .

Mỗi một Hỗn Độn sinh linh đều được trời ưu ái, được Đại Đạo ưu ái .

Tần Quân lười nói nhiều với hắn, quay đầu nhìn về phía đám người Đông Vương Công.

Đông Vương Công đã bắt được một chùm sáng, hào quang tiêu tán, một thanh trường kiếm tím xanh xuất hiện ở trong tay, khí tức cường đại, chính là một thanh Hỗn Độn Linh bảo, để hắn càng xem càng ưa thích.

Về phần quang đoàn màu tím kia đã bị hắn từ bỏ, căn bản bắt không được .

Nguyên Sơ rất nhanh cũng bắt được một chùm sáng, đáng tiếc chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo, chính là một thanh trường đao đen nhánh, mặt ngoài khắc đầy đường vân huyền ảo.

------oOo------

Chương 1672: Cơ Hạo Dạ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi Linh còn truy đuổi, nhưng không lâu lắm, nàng liền thành công bắt lấy

một chùm sáng, chính là là một thanh Bạch Ngọc phiến, đường kính nửa mét, cũng là Tiên Thiên Chí Bảo .

- Quái tai, vì sao loại Hỗn Độn sinh linh thiên phú cường đại như bọn hắn không có bảo vật cùng sinh?

Trong lòng Tần Quân nghi hoặc nghĩ, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn cũng có a.

Rất nhanh hắn liền nghĩ thông, thời đại của Đông Hoàng Thái Nhất chính là Hỗn Độn phá diệt, Thiên Đạo vừa lập.

Hiện tại thời kỳ của Tần Quân như thời kỳ của Bàn Cổ trong thần thoại.

Bàn Cổ Khai Thiên, trảm phá Đại Đạo, diễn hóa Thiên Đạo quy tắc kỹ lưỡng hơn.

Hắn bỗng nhiên hiếu kỳ ở thời điểm này, ai sẽ dẫn xuất Thiên Đạo .

- Thu!

Tần Quân đột nhiên vung tay áo, hút mấy chục chùm sáng vào trong tay áo, Thần thông vô song, làm mấy người Đông Vương Công bội phục .

- Đợi sau khi trở về, trẫm sẽ còn thưởng ngươi một bảo, dù sao nơi đây là ngươi phát hiện.

Tần Quân nhìn Đông Vương Công cười nói, để Đông Vương Công mừng rỡ không thôi, bận bịu khom lưng nói cám ơn .

Nguyên Sơ cùng Hi Linh cũng vuốt vuốt Tiên Thiên Chí Bảo mình lấy được, như hài đồng đạt được đồ chơi.

- Đi thôi!

Tần Quân nghe được bốn phương tám hướng truyền đến tiếng gầm gừ, mở miệng nói.

Hắn dùng thần thức quét tới nhẫn chứa đồ, tâm lý kinh hỉ, mấy chục kiện Tiên Thiên Chí Bảo, năm kiện Hỗn Độn Linh bảo cộng thêm một kiện

Hỗn Độn Chí Bảo, quả thực là đại cơ duyên .

Thời kỳ Hỗn Độn, quả nhiên là cơ duyên khắp nơi trên đất.

Hắn đột nhiên cảm giác được ngày sau không thể chỉ tu luyện, phải thường đi ra ngoài nhiều a .

Nồng vụ che thiên, trong Hoang Sơn Dã Lĩnh, Xa Bỉ Thi dạo bước mà đi, ven đường khắp nơi đều là thi cốt, kinh dị khủng bố .

Hoàn cảnh tối tăm, Xa Bỉ Thi vừa đi, vừa nhìn chung quanh, thầm thì nói:

- Mùi thơm kia làm sao không thấy nữa?

Rời Tần Quân nhiều năm như vậy, tu vi của hắn cơ hồ không có tiến triển, khiến cho hắn không mặt mũi trở về gặp Tần Quân

Gần đây hắn ở phụ cận ngửi được một cỗ kỳ hương, tựa hồ thiên tài địa bảo nào đó truyền lại, cho nên truy tìm đến, thế nhưng đưa mắt nhìn, đầy khắp núi đồi, nào có thiên tài địa bảo gì?

Có một đóa hoa cũng tính ly kỳ .

- Ken két…

Phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng vang cổ quái để cho người ta nổi da gà, hắn ngẩng đầu nhìn lại, ở ngoài mấy ngàn thước có một thân ảnh khổng lồ run run, như một ngọn núi lớn đang lắc lư .

Xa Bỉ Thi nhíu mày, thì thào nói:

- Nhập Thánh cảnh trung kỳ.

Ở trên mặt đất lang thang lâu như vậy, hắn rất ít gặp được Nhập Thánh, chớ nói chi là Nhập Thánh cảnh trung kỳ .

Hắn cũng không e ngại, chẳng qua là cảm thấy nghi hoặc .

Tựa hồ phát giác được hắn tồn tại, quái vật khổng lồ kia đột nhiên quay đầu, cuồng phong gào thét đánh tới Xa Bỉ Thi.

- Hừ!

Xa Bỉ Thi lạnh hừ một tiếng, tu vi Hiển Thánh cảnh hắn sợ gì Nhập Thánh trung kỳ?

Tay phải vung lên, nồng vụ cuồn cuộn cấp tốc triệt hồi, quái vật khổng lồ cũng hiện ra bộ mặt thật.

Đây là một cự thú giống như Bá Vương Long, bên ngoài thân màu đỏ, bắp thịt rắn chắc như nham thạch, mọc ra bốn con mắt, cái đuôi dài, vô cùng sắc bén .

- Loài bò sát muốn chết!

Xa Bỉ Thi lạnh giọng nói, đang khi nói chuyện, huy quyền đập tới, quyền phong để Đại Địa lay động kịch liệt.

- Hống hống hống!

Cự thú bị oanh đến da tróc thịt bong, dán mặt đất trượt đi, bụi đất tung bay, trên Đại Địa bị tiếng hô của nó tràn ngập.

- Ngươi dám!

Lúc này, một thanh âm tức giận từ phía đông truyền đến, Xa Bỉ Thi cả kinh quay đầu nhìn lại, còn chưa kịp phản ứng, một thân ảnh màu trắng đã đánh tới .

Hắn mặc áo trắng, tóc dài phiêu tán, khuôn mặt vô cùng lạnh lùng, trong mắt tràn đầy sát ý khiếp người.

Nếu Tần Quân ở đây, nhất định sẽ trừng to mắt, đây không phải Tô Đế sao?

------oOo------

Chương 1673: Cực Đế cùng Tô Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân hình Tô Đế như quỷ mị, đi đến trước mặt Xa Bỉ Thi, nhấc chưởng đánh ra.

Trong lòng Xa Bỉ Thi kinh hãi, nhưng không có khiếp đảm, đấm ra một quyền, quả đấm to lớn như muốn nện Tô Đế đến thịt nát xương tan.

Phanh...

Quyền chưởng tấn công, núi đá phía dưới trong nháy mắt vỡ nát, bụi đất tung bay, sương mù che trời bị tách ra.

Xa Bỉ Thi nhíu mày, có chút ngoài ý muốn.

Tô Đế mặt không biểu tình, hai chân đạp mạnh, đơn chưởng đè ép Xa Bỉ Thi, dọc theo dốc núi sụp đổ phóng đi.

Lực lượng cường đại để sắc mặt của Xa Bỉ Thi vô cùng khó coi, bắp thịt hắn căng cứng, muốn dừng lại, nhưng căn bản ngăn không được Tô Đế.

Hắn là Tổ Vu!

Vậy mà về mặt sức mạnh thua Tô Đế!

- Dám đả thương sủng vật của ta, ngươi muốn chết!

Ánh mắt của Tô Đế băng lãnh, trong lời nói tràn đầy sát ý thấu xương.

Áo trắng phần phật, thuần trắng như tuyết, xuyên toa ở trong bụi đất cuồn cuộn, vậy mà không nhiễm một hạt bụi đất.

Hai người dọc theo mặt đất hoành hành mấy ngàn vạn dặm, bốc lên hai hàng bão cát như sóng lớn, trực chỉ vân tiêu.

Phàm là núi cao ngăn trở bọn hắn tất cả đều bị va sụp, ở trên đại địa hoang vu, khí tức của bọn hắn là rất nhiều cự thú bị kinh động gầm thét.

Tô Đế đột nhiên vọt lên, một cước đạp trúng hàm dưới của Xa Bỉ Thi, đạp Xa Bỉ Thi thổ huyết bay lên.

Trong điện quang hỏa thạch, trong mắt Tô Đế lóe lên hai đoàn xích diễm, song quyền như trọng pháo oanh ra.

Phanh...

Xa Bỉ Thi bị hắn đánh cho trở tay không kịp, không kịp đề phòng liền bị đánh trúng lồng ngực, máu tươi mang theo gan phun ra.

Thân hình ngã bay ra ngoài, phóng qua mấy trăm vạn dặm, rơi vào trong một hồ nước to lớn, gợn sóng cuồn cuộn, không thấy thân ảnh.

- Hừ!

Tô Đế lạnh hừ một tiếng, chậm rãi thu quyền, cũng không có truy sát tiếp, cho Xa Bỉ Thi một bài học là được.

Chỉ là hắn thoáng có chút kinh ngạc, lực lượng của gia hỏa này cũng không nhỏ, cùng những sinh linh khác trên đại địa rõ ràng không cùng một đẳng cấp.

Sau đó hắn quay người bay về phía cự thú màu đỏ.

Cũng không lâu lắm, Xa Bỉ Thi lồng ngực máu thịt be bét bay ra mặt hồ, nhìn phương hướng Tô Đế rời đi, hắn nghiến răng nghiến lợi, thì thào nói:

- Vì sao Hỗn Độn sơ khai lại có tồn tại cường đại như thế?

Hắn không nghĩ ra, cho dù không cam lòng, hắn cũng không có lỗ mãng đuổi theo.

Cuối cùng quơ quơ quyền, Xa Bỉ Thi lựa chọn rời đi, đi tìm Tần Quân.

Thù này không báo, hắn khó bình lửa giận.

Thiên Đế Thạch Điện.

Chung quanh trải rộng vô số sinh linh, bao trùm phạm vi mấy vạn dặm, những cự thú kia tựa như từng tòa cự nhạc, để người nhìn mà phát khiếp.

Mỗi ngày đều có sinh linh Độ Kiếp, có là độ Hóa Hình kiếp, có là độ Linh Trí kiếp, khiến cho vùng này cơ hồ không có an tĩnh qua.

Trong điện, Tần Quân ngồi xếp bằng trên giường đá, lật xem Thần Thoại Thương Thành.

Hắn còn có một cơ hội hệ thống ân huệ không có sử dụng, đang muốn sử dụng.

Đi vào thời kỳ Hỗn Độn, mỗi ngày Thần Thoại Thương Thành đều có thể đổi mới ra rất nhiều bảo bối cường đại.

- Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ chậc chậc, vậy mà giá trị 280 tỷ danh khí? So với Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa thì trâu hơn nhiều như vậy?

Tần Quân sờ lên cằm lẩm bẩm, ban đầu hắn ở trong Thánh Môn Côn Lôn Thần Quyển lĩnh ngộ Thần thông mạnh nhất Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, nhưng một mực không có cơ hội sử dụng.

Nhắc lên chuyện này, hắn liền tiếc hận, Thánh Giới vỡ nát, hắn cũng không kịp cướp đoạt Côn Lôn Thần Quyển, bên trong là có rất nhiều Thần Thông cường đại a.

Nhìn trong chốc lát, Tần Quân quyết định dùng cơ hội hệ thống ân huệ đổi lấy một đôi giày đắt nhất.

- Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa: Pháp bảo mạnh mẽ đến từ thời kỳ Hồng Mông, tùy tâm sở dục, đạp biến vũ trụ Hồng Hoang, giá trị 2200 ức danh khí!

Giày này ở trong pháp bảo loại giày là đắt nhất, cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

------oOo------

Chương 1674: Cực Đế cùng Tô Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại Tần Quân không thiếu pháp y, Thần thông, vũ khí, đổi một đôi giày, không thể tuyệt vời hơn.

Rất nhanh, Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa xuất hiện ở trước mặt, tựa như hai đoàn Tử khí, cấp tốc bám vào chân hắn, cường quang tán đi, một đôi giày hoa lệ xuất hiện ở trên chân, khảm nạm lấy Tử Kim văn, mũi ủng nhếch lên, nổi bật bất phàm.

Tần Quân đứng dậy, cảm giác cả người vô cùng nhẹ nhàng.

Tâm thần khẽ động, hắn bỗng dưng biến mất, đi lên trên Vân Tiêu ngoài trăm triệu dặm.

- Lợi hại như vậy?

Tần Quân mừng rỡ, chợt xê dịch lần nữa, hắn ngược lại muốn xem xem Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa có thể dẫn hắn bay bao xa.

Tràng cảnh cấp tốc rút lui, thời điểm nhục thân của hắn sắp không chịu nổi thời không áp lực, hắn đột nhiên dừng lại, ngạc nhiên phát hiện mình đã đi tới chân trời góc biển.

Nói như vậy, là bởi vì phía trước là hắc ám hư vô, điểm cuối của đại địa đang ở trước mắt.

Sương mù cuồn cuộn tựa như thác nước từ vách núi nghiêng xuống, khí lan ngàn vạn trượng, hóa Long hóa Phượng, vô cùng hùng vĩ.

Hai bên đại địa thì không nhìn thấy cuối cùng, phảng phất như đến đây bị chém đứt, sau lưng còn có thể nghe được tiếng cự thú gầm gừ.

Đứng trong hư không, nhìn qua bóng đêm vô tận, Tần Quân có chút xúc động.

Trong bóng tối sâu không thấy đáy kia cất giấu cái gì?

Lúc này, hắn bỗng nhiên phát giác được một cỗ khí tức, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên một tảng đá lớn ngoài mấy vạn mét, đứng một bóng người, hắn ngước nhìn bóng đêm vô tận, chỉ cần tiến lên một bước, liền sẽ rớt xuống, chung quanh sương mù cuồn cuộn, khiến cho hắn trở nên phiêu miểu, tựa hồ lúc nào cũng có thể phá không rời đi.

Tần Quân khẽ nhíu mày, bởi vì hắn cảm giác được tu vi của người này vậy mà đạt tới Bán Thánh.

Người này để trần nửa người trên, hạ thân được một tấm da thú bao bọc, bắp thịt hai tay rắn chắc, tóc dài dùng một cái nhánh cây quấn quanh ở đỉnh đầu, diện mục hơi bẩn, ánh mắt u buồn nhìn phía trước, toàn thân để lộ ra một cỗ khí chất tịch mịch cô độc.

- Uy, ngươi tên là gì?

Tần Quân nhịn không được hiếu kỳ hỏi.

Người kia nghe được thanh âm của hắn, quay đầu liếc nhìn, đôi mắt trống rỗng, không có chút thần thái nào, trong miệng chậm rãi phun ra một chữ:

- Cực.

Cực?

Tần Quân nhíu mày, đầu tiên liền liên tưởng đến 2 người, Cực Viêm Ma Thần Thuỷ Tổ cùng Cực Đế.

Cực Đế chính là người sáng tạo Đại Chu Thiên chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn.

Kiếp trước hắn vẫn là Cơ Vĩnh Sinh, ngẫu nhiên gặp được Cực Đế truyền thừa, sau đó dựa vào hai Thần thông vô thượng này, trở thành Chiến Thần của Thánh Đình.

Cực Đế là tồn tại thần bí nhất, dựa theo Tần Quân đánh giá, Cực Đế tám chín phần mười là một Lão Bất Tử, có lẽ ở trước đây thật lâu liền vẫn lạc, hắn sáng tạo Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cùng Đại Chu Thiên chưởng, cho tới nay Tần Quân đều không cách nào hoàn toàn hiểu thấu đáo, khó có thể tưởng tượng tu vi của Cực Đế.

Nhưng vô luận là Huyền Đương vũ trụ, hay Nội vũ trụ, đều không có người biết được Cực Đế tồn tại.

Chẳng lẽ người này đúng là Cực Đế?

Tần Quân nhịn không được suy đoán, thời điểm Nguyên Sơ Đại Đế, Hi Linh Nữ Đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân vẫn còn là Đại La Thủy Tiên, người này đạt tới Bán Thánh, mạnh không hợp thói thường.

Nếu không có Tần Quân cùng Chuẩn Đề, sợ là người này đã Chúa tể Hỗn Độn sơ khai rồi.

- Ngươi thật giống như rất mạnh.

Cực chậm rãi quay người, nhìn về phía Tần Quân, rất có ý tứ xuất thủ.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Chẳng lẽ ngươi chính là Cực Đế?

- Cực Đế? Đế? Cái tên này không tệ, tốt, từ nay về sau, ta liền lấy tên Cực Đế!

Cực ngẩn người, sau đó trầm ngâm nói.

-…

Tần Quân im lặng, không biết nên nói cái gì.

Chẳng lẽ tên Cực Đế là hắn ban cho?

Móa…

Đúng lúc này, Cực Đế bỗng nhiên vọt tới, vẻn vẹn một bước liền đến trước mặt Tần Quân, tay phải nâng lên, nhìn thấy Khởi Thủ Thức của hắn, trong nháy mắt Tần Quân liền nhận ra.

Đại Chu Thiên chưởng!

------oOo------

Chương 1675: Ma Tổ quật khởi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật là Cực Đế!

Tần Quân híp mắt nở nụ cười, hắn một mực rất ngạc nhiên Cực Đế là tồn tại như thế nào, không nghĩ tới hắn vậy mà ở thời điểm Hỗn Độn sơ khai gặp được.

Cực Đế cũng không biết suy nghĩ trong lòng hắn, pháp lực theo tay phải bắn ra, lấy hình chu thiên huy động, hóa thành một bàn tay lớn màu đen, vô cùng ngưng thực.

Tần Quân cũng không né tránh, để bàn tay lớn màu đen rơi vào trên người, bị Vô Cực Hồng Mông bào đánh xơ xác.

Chỉ dựa vào Vô Cực Hồng Mông bào, không ai có thể công kích đến hắn.

Nổ tung nhấc lên đám mây hình nấm to lớn, Cực Đế lộn ngược ra sau, rơi trên mặt đất, trượt mấy ngàn thước mới dừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn qua, lông mày lập tức nhíu lại.

Sóng gió tiêu tán, Tần Quân lông tóc không hư hại nhìn qua hắn.

- Không tệ, xác thực rất mạnh.

Tần Quân tán thưởng nói, hắn rất ngạc nhiên bản thể của Cực Đế là gì, hóa hình bao lâu?

Mặc dù bây giờ là thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, nhưng Hỗn Độn đến cùng mở bao lâu, không người biết được.

Có lẽ đối với Hỗn Độn mà nói, mấy chục vạn năm đều tính không được cái gì.

Mấy chục vạn năm có thể tu luyện tới Bán Thánh?

Khả năng dài hơn đi, mấy trăm vạn năm?

Mấy trăm triệu năm?

Tâm tư của Tần Quân nhanh chóng tung bay, không biết chạy đến nơi nào.

Cực Đế lần nữa giết lên, ở quanh thân Tần Quân không ngừng xê dịch, quyền cước tăng theo cấp số cộng, nhưng Vô Cực Hồng Mông bào chế tạo ra một màn sáng trong suốt, nhẹ nhõm đỡ được.

Tiếng oanh minh liên tiếp vang lên.

Tần Quân sờ lên cằm suy tư Hỗn Độn qua bao nhiêu năm, Cực Đế ở bên cạnh như con ruồi công kích, hình ảnh có chút buồn cười.

Qua một hồi lâu, Cực Đế trọn vẹn công kích gần 100 ngàn lần, sửng sốt không có rung chuyển được phòng ngự của Vô Cực Hồng Mông bào lồng, ngược lại mình có chút thở hổn hển.

Mỗi một kích của hắn đều là toàn lực mà làm, Đại Chu Thiên chưởng lại không có đụng được Tần Quân, căn bản không hấp thu được pháp lực cùng lực lượng của Tần Quân, đương nhiên sẽ dần dần lực suy.

Tần Quân nhìn về phía hắn, mỉm cười nói:

- Cần gì chứ, ngươi không phải đối thủ của trẫm.

Cực Đế có ân với hắn, Tần Quân đương nhiên sẽ không làm khó đối phương.

Nếu có khả năng, hắn còn muốn thu phục Cực Đế, cho dù không được, hắn cũng sẽ trợ giúp Cực Đế thành Thánh, báo đáp ân truyền thừa Thần Thông.

Cực Đế nghe xong, lúc này thu tay lại, hiếu kỳ nói:

- Ngươi tên là gì, vậy mà lợi hại hơn ta.

Hắn đi khắp Hỗn Độn đại địa, chưa từng gặp địch thủ, nhưng đối mặt Tần Quân, hắn cảm giác mình không có chút lực công kích, để hắn có chút thất lạc.

- Trẫm chính là Thiên Đế, phía trên chúng sinh, không bị Đại Đạo chưởng khống, ngươi tự nhiên không phải đối thủ của trẫm, nhưng ngoại trừ trẫm ra, ngươi tuyệt đối là tồn tại mạnh nhất mảnh đại địa này.

Tần Quân cười ha hả nói, hắn trực tiếp bài trừ Chuẩn Đề, không qua bao lâu, Chuẩn Đề sẽ bị hắn bắt, nhảy nhót không được bao lâu.

Cực Đế giật mình, hắn chợt chỉ đại địa bên ngoài, sâu trong bóng tối hỏi:

- Ngươi mạnh như vậy, vì sao không đi bên ngoài nhìn xem?

Tần Quân ngẩn người, Cực Đế muốn rời đại địa.

Ở thời điểm chúng sinh ngu dốt, Cực Đế đã có khát vọng tự do siêu thoát hết thảy, để hắn không khỏi bội phục.

Có người vừa sinh ra đã vi tôn!

- Ngươi muốn đi?

Tần Quân hứng thú hỏi, hiện tại hắn tràn ngập tò mò với Cực Đế.

Cực Đế đã thi triển Đại Chu Thiên chưởng, mặc dù chỉ là mấy thức trước, nhưng nói rõ hắn đã bắt đầu sáng tạo.

- Ừm, nhưng ta cảm giác thực lực không đủ.

Cực Đế gật đầu nói, mặc dù tính cách của hắn lạnh lùng cô úc, nhưng vừa nhắc tới thực lực, con mắt liền tỏa ánh sáng.

- Luyện thêm một chút đi!

Tần Quân cười nói, hắn cũng không có lấy ra đan dược hoặc công pháp trợ giúp Cực Đế, mà tính trước để Cực Đế phát triển bình thường, ngày sau lại hiệp trợ.

Cực Đế gật đầu nói:

- Ta đi về tu luyện.

------oOo------

Chương 1676: Ma Tổ quật khởi (2)

Nói xong, hắn liền xoay người bay đi, vừa bay ra ngoài mấy ngàn thước, hắn bỗng nhiên dừng lại, quay người hỏi:

- Ngươi là vị Thiên Đế giảng đạo kia? Nghe nói ngươi là Thánh Nhân?

Thánh Nhân?

Tần Quân thầm mắng mấy tên Nguyên Sơ miệng không tốn sức, lại truyền tu vi của hắn ra ngoài.

- Đúng thế.

Tần Quân dứt khoát thừa nhận.

Cực Đế giật mình, cảm khái nói:

- Trách không được, nguyên lai ngươi là vị Thánh Nhân thứ nhất.

- Thánh Nhân Thánh Nhân.

Cực Đế phảng phất như lâm vào Ma chướng, quay người rời đi.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, quay người nhìn về phía hỗn độn hư không ở bên ngoài, ánh mắt lấp lóe.

Thời kỳ Hỗn Độn, chẳng lẽ chỉ là một khối đại lục như vậy?

Ý nghĩ này vừa toát ra, hắn liền khó mà bình tĩnh.

Xuất thần một nén nhang thời gian, hắn liền rung thân trở lại Thiên Đế Thạch Điện.

Sau đó một đoạn thời gian, Tần Quân không còn xuất hành.

Bình thường để phân thân dạy bảo Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ, Hi Linh, Lăng Vân, Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Hạo Dạ… bản thể phần lớn thời gian đều tu luyện, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài giảng đạo mấy trăm năm.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Không có xuân hạ, càng không thu đông, thương hải tang điền phút chốc mà qua.

Đại khái qua 50 ngàn năm.

Hỗn Độn đại địa đã phát sinh biến hóa cực lớn, càng ngày càng nhiều Hỗn Độn sinh linh hóa hình, theo tâm trí nhanh chóng phát triển, một số Hỗn Độn sinh linh bắt đầu lập bang kết phái.

Trong đó danh tiếng lớn nhất đúng là Ma Cảnh Thương.

Làm Ma đầu thứ nhất, thiên phú của Ma Cảnh Thương vô cùng khủng bố, bây giờ tu vi đã đạt tới Nhập Thánh cảnh viên mãn, hắn thu phục cường giả khắp nơi, muốn thành lập Ma Tộc.

Trừ cái đó ra, còn có không ít Hỗn Độn sinh linh cũng bắt đầu quật khởi, đại bộ phận sinh linh Tần Quân còn chưa từng nghe qua tên.

Đại Năng ở thời kỳ Hỗn Độn lại có bao nhiêu có thể sống qua tuế nguyệt vô tình?

Mà hết thảy cái này đều ở trong quan sát của Tần Quân.

Một ngày này, Tần Quân rốt cục đột phá Thánh Nhân cảnh trung kỳ.

Đại Đạo công đức để hắn bay thẳng nhảy vọt đến Thánh Nhân cảnh sơ kỳ đỉnh phong, cách trung kỳ chỉ thiếu chút nữa, nhưng một bước này, hắn bỏ ra 50 ngàn năm.

Chỗ tốt lớn nhất của Công Đức thành Thánh là không cần Độ Kiếp, bởi vì đó là Đại Đạo tán thành, đương nhiên sẽ không phái tới Lôi Kiếp.

Nhưng Tần Quân không hy vọng các đệ tử của mình đều Công Đức thành Thánh, lấy lực chứng đạo mới là chính đạo.

Tần Quân thần thanh khí sảng đi ra cung điện, lần nữa giảng đạo cho chúng sinh.

Trong mấy trăm vạn sinh linh ở chung quanh Thiên Đế Thạch Điện, đã có một nửa hóa hình thành công, nhưng tu vi có rất ít vượt qua Đại La Thủy Tiên.

Tên Thiên Đế cũng truyền ra ở trong Hỗn Độn đại địa, được vinh dự là người mạnh nhất.

Bởi vì nhóm Hỗn Độn sinh linh đầu tiên từng nghe Thiên Đế giảng đạo, cơ hồ đều trở thành cường giả đứng đầu của mảnh đại địa này.

Giảng đạo tám trăm năm, ở trong chúng sinh reo hò, Tần Quân kết thúc giảng đạo.

Lúc này, Đông Vương Công bỗng nhiên bay tới trước mặt Tần Quân

- Bệ Hạ, Xa Bỉ Thi gặp phiền phức, nghe nói đã bị trấn áp vài vạn năm.

Đông Vương Công chắp tay nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Bị trấn áp vài vạn năm?

Trách không được tên kia chậm chạp không trở lại.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân trầm giọng hỏi, dám xuất thủ với Thần Ma của hắn, vô luận là ai, hắn đều sẽ để đối phương hối hận.

- Không rõ ràng, tin tức này là Xa Bỉ Thi phái một tên tiểu Yêu truyền về.

Đông Vương Công lắc đầu nói, tồn tại có thể trấn áp Xa Bỉ Thi, khẳng định mạnh hơn hắn, hắn chỉ có thể tìm Tần Quân hỗ trợ.

------oOo------

Chương 1677: Thiên Đế vĩ lực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mang tên tiểu Yêu kia vào điện.

Tần Quân nhẹ giọng nói, nói xong thân hình thoắt một cái, liền đến chỗ sâu của cung điện.

Đông Vương Công xoay người đi tìm tên tiểu Yêu kia.

Tuy là Hỗn Độn sơ khai, nhưng khái niệm Yêu đã xuất hiện, về phần là ai thúc đẩy, không người biết được.

Không bao lâu, Đông Vương Công dẫn tiểu Yêu đi vào Thiên Đế Thạch Điện.

Tiểu Yêu này vừa hóa hình, tu vi chỉ có Thái Ất Tán Tiên cảnh, đương nhiên, đặt ở trong thần thoại Hoa Hạ, này chính là một Đại Yêu.

Nó rõ ràng không có hoàn toàn hóa hình, thân thể giống như người, đại bộ phận còn duy trì trạng thái thú.

Hình người, chính là Tiên Thiên Đạo thể.

Năm đó Nữ Oa là dựa theo Tiên Thiên Đạo thể khi chúng sinh hóa hình sáng tạo ra Nhân tộc, cho nên thiên phú tu luyện của Nhân tộc mạnh nhất, tỷ như Tam Hoàng, đều đã đứng ở Hiển Thánh cảnh đỉnh phong, mà lãnh tụ Vu Yêu hai tộc lại tốn bao nhiêu thời gian?

- Ngươi gặp qua Xa Bỉ Thi?

Tần Quân hỏi.

Tiểu Yêu nằm rạp trên mặt đất, thận trọng nhìn qua Thiên Đế trong truyền thuyết, nuốt một ngụm nước bọt nói:

- Đúng vậy, hắn bị đè ở dưới một ngọn núi.

Nó tả hình dáng của Xa Bỉ Thi một lần, để Tần Quân vững tin thật là Xa Bỉ Thi.

- Ồ? Hắn có nói ai trấn áp hắn hay không?

Tần Quân nhướng mày hỏi, Xa Bỉ Thi là Hiển Thánh cảnh trung kỳ a.

Không phải là Cực Đế?

Tiểu Yêu lắc đầu như trống bỏi nói:

- Không có nói.

Tần Quân gật đầu, chậm rãi đứng dậy nói:

- Vậy ngươi mang trẫm đi xem một chút!

Đông Vương Công hỏi:

- Bệ Hạ, cần ta đi cùng không?

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân cũng nhìn về phía Tần Quân, hiện tại Hoắc Khứ Bệnh được Tần Quân phong làm chiến quân, tu vi cũng đạt tới Nhập Thánh cảnh sơ kỳ, các đệ tử của hắn đều đánh không lại Hoắc Khứ Bệnh.

Lăng Vân cầm đầu 12 Thánh tướng thường thường thay Tần Quân làm việc, ra ngoài bảo địa, cũng xông ra một phen uy danh.

- Không cần!

Sau khi nói xong, Tần Quân vung tay áo, cuốn lấy tiểu Yêu, tan biến ở trong điện.

Để ba người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng cảm thán, Thần thông của Bệ Hạ càng cao thâm, bọn hắn đều thấy không rõ Tần Quân là biến mất như thế nào.

Núi non vô tận, hẻm núi lít nha lít nhít.

Một bóng người vọt tới, tốc độ cực nhanh, xé rách không khí, mái tóc màu đỏ như máu, cả người quấn quanh ma khí, thấy không rõ thân thể, nhưng khuôn mặt vô cùng âm lãnh, hai mắt đỏ như máu, không có đồng tử, chính là Ma Cảnh Thương.

Ma Tổ đúng nghĩa!

Hỗn Độn sơ khai, con Ma thứ nhất.

Từ sau khi biến hóa, Ma Cảnh Thương liền phát hiện mình khác biệt những sinh linh khác.

Hắn nắm giữ lực lượng pháp lực mạnh hơn những sinh linh khác, trong cùng cảnh giới, hắn cơ hồ là tồn tại vô địch.

Vì khác người, hắn tự xưng Ma!

Sau lưng có vài chục bóng người đang đuổi theo hắn, đúng là nhóm thủ hạ hắn thu phục, đang cùng hắn giao đấu, dựa vào chiến đấu ma luyện thực lực.

Oanh...

Ma Cảnh Thương bỗng nhiên dừng lại, hai tay mở ra, Ma khí cuồn cuộn bạo phát, như vòi rồng bắn lên, mấy chục bóng người kia đều bay ra ngoài, rơi về phía vách núi, oanh lên khói bụi mù mịt.

- Không được! Các ngươi đều quá yếu!

Ma Cảnh Thương trầm giọng nói, những thủ hạ này trước kia còn có thể cùng hắn đọ sức, hiện tại hoàn toàn theo không kịp bước chân mạnh lên của hắn.

Hắn khát vọng cùng cường giả chiến đấu, để cho mình trở nên càng mạnh.

Lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn, thân rắn đầu người, khuôn mặt xấu xí, rõ ràng hóa hình không thành công, nó phun lưỡi rắn, cười nói:

- Đại Vương lợi hại như thế, vì sao không đi khiêu chiến Thiên Đế?

Thiên Đế!

Ma Cảnh Thương lập tức suy nghĩ sâu xa, hắn thường thường nghe nói truyền thuyết của Thiên Đế, bởi vì Thiên Đế thường thường giảng đạo, vô

luận ai cũng có thể nghe, khiến cho rất nhiều Hỗn Độn sinh linh đều coi Thiên Đế vi tôn, không ai dám mạo phạm.

Nếu hắn dám khiêu khích Thiên Đế, tất sẽ chọc cho giận rất nhiều cường giả đỉnh cấp.

Nhưng không phải hắn khát vọng cùng cường giả chiến đấu sao?

------oOo------

Chương 1678: Thiên Đế vĩ lực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế thật sự mạnh như trong truyền thuyết sao?

Ma Cảnh Thương chần chờ hỏi, bởi vì chúng sinh Thần hóa Thiên Đế, khiến cho Thiên Đế đã trở thành đại danh từ vô địch.

Sinh linh thân rắn giật dây nói:

- Đây chẳng qua là truyền thuyết, có ai càng mạnh hơn Đại Vương ngài?

Lời vừa nói ra, trong mắt Ma Cảnh Thương lập tức bắn ra hồng quang khiếp người.

Đúng a!

Có ai mạnh hơn hắn?

Bởi vì cho tới nay đều không có đối thủ, Ma Cảnh Thương từ khi xuất thế đến bây giờ, linh trí đều tương đối đơn thuần, thậm chí có thể nói tự đại mù quáng.

- Tốt! Bổn Tọa đi khiêu chiến Thiên Đế!

Nói xong, Ma Cảnh Thương liền biến thành huyết quang tan biến ở chân trời.

Thiên Đế Thạch Điện cũng không bí ẩn, rất nhiều sinh linh đều biết, Ma Cảnh Thương đã từng đi ngang qua, bởi vì vùng kia cường giả quá nhiều, hắn không dám nháo sự.

Nhưng bây giờ hắn lại mạnh lên, lá gan mập rồi.

Trên Hoang Nguyên, thi cốt xen lẫn ở trong bụi cỏ, từ trên cao nhìn xuống, thanh bạch tương giao.

Một cự nhạc cao tới vạn trượng cao ngạo đứng thẳng, so sánh với dốc núi chung quanh, như hạc giữa bầy gà.

Xa Bỉ Thi bị đặt ở chân núi, chỉ lộ ra cái đầu, như Tôn Ngộ Không năm đó bị đặt ở dưới Ngũ Chỉ Sơn.

Hắn chán nản vô thần nhìn mặt đất, hơn năm vạn năm trấn áp đã sắp để hắn chết lặng.

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, một giây sau hắn cuồng hỉ.

- Bệ Hạ!

Chỉ thấy phương xa, Tần Quân cùng tiểu Yêu đứng ở trên vân thải, nhìn xuống hắn.

- Thật lợi hại.

Tiểu Yêu mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn Tần Quân, thân thể run rẩy không ngừng, vừa rồi bọn hắn còn ở Thiên Đế Thạch Điện, nháy mắt đã tới đây.

Nên biết nó bỏ ra gần trăm năm mới tìm được Thiên Đế Thạch Điện.

Tần Quân nhìn qua Xa Bỉ Thi chán nản, trong mắt lóe lên một tia khí lạnh, lúc này tay trái khẽ nhấc, pháp lực vô hình nâng núi lớn bốc lên.

Ầm ầm...

Thanh thế to lớn, toàn bộ Hoang Nguyên rung động, vô số bạch cốt không

ngừng nhảy lên, có thể thấy được núi này nặng bao nhiêu.

Vĩ lực cường đại trực tiếp rút núi lớn lên, làm tiểu Yêu nghẹn họng nhìn trân trối.

Nơi xa, có không ít sinh linh mắt thấy một màn này, kém chút dọa bọn hắn tiểu trong quần.

- Ta hoa mắt?

- Bóng người kia tựa như là Thiên Đế!

- Ti... Thiên Đế vậy mà Thần thông quảng đại như vậy!

- Ngọn núi này bị hạ chú ấn, ai cũng lay không động được, nhưng Thiên Đế cách không liền có thể dời đi, quá lợi hại!

- Nguyên lai Xa Bỉ Thi nói là thật, hắn thật là thủ hạ của Thiên Đế.

Các sinh linh hưng phấn nghị luận, bọn hắn đều sinh hoạt ở vùng này, cũng nhận biết Xa Bỉ Thi, trước kia đều cho rằng Xa Bỉ Thi đang nói bốc phét, hắn làm sao có thể có quan hệ với Thiên Đế.

Không nghĩ tới Thiên Đế lại thật tới cứu hắn.

Trên người vừa mất trói buộc, Xa Bỉ Thi nhảy ra, kích động ngửa đầu gào thét.

Năm vạn năm trấn áp, ai có thể hiểu được phẫn nộ cùng khuất nhục của hắn?

Khí thế Hiển Thánh cảnh tiêu tán, chấn động đến sinh linh trong vòng nghìn dặm hãi hùng khiếp vía.

Xa Bỉ Thi bị trấn áp vậy mà mạnh như thế?

Vậy tồn tại trấn áp hắn lại mạnh cỡ nào?

Tần Quân trầm giọng hỏi:

- Ai làm?

Xa Bỉ Thi vội vàng bay trở về, trên không trung quỳ bái Tần Quân, cắn răng nói:

- Tên của hắn ta không biết, nhưng hắn tự xưng Vận Mệnh chi tử!

Mỗi lần nghĩ đến khuôn mặt kia, hắn cảm giác lồng ngực muốn nổ tung, phẫn nộ khó nhịn.

Vận Mệnh chi tử?

Tần Quân ngẩn người, có chút không kịp chuẩn bị.

Hiện tại đã có Vận Mệnh chi tử?

------oOo------

Chương 1679: Trấn áp Vận Mệnh chi tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi nói là thật? Hắn thật tự xưng Vận Mệnh chi tử?

Tần Quân nhịn không được hỏi, hắn gặp được hai vị Vận Mệnh chi tử, một là Liễu Nhược Lai, hai là kiếp trước Cơ Vĩnh Sinh gặp được một Vận Mệnh chi tử tiền nhiệm.

Khi đó Cơ Vĩnh Sinh đã là người mạnh nhất Huyền Đương đại thế giới, thậm chí ở trong vũ trụ xông ra tên tuổi nho nhỏ, mà Vận Mệnh chi tử kia đồng dạng trẻ tuổi, trong cùng giai, chưa bao giờ gặp qua địch thủ, hai người giao thủ, cuối cùng ngang tay.

Vận Mệnh chi tử lòng có không phục, thế là rời đi, cũng không có xuất hiện nữa.

Cơ Vĩnh Sinh cũng bắt đầu bế quan.

Không nghĩ tới kiếp này Tần Quân có thể gặp được Vận Mệnh chi tử đời

thứ nhất.

Hắn không khỏi lộ ra nụ cười quỷ dị, thù mới hận cũ đều nên tính một lượt!

Bởi vì Liễu Nhược Lai, hắn rất chán ghét vận mệnh, nhất là cái thân phận Vận Mệnh chi tử này.

- Là thật.

Xa Bỉ Thi nghiến răng nghiến lợi nói.

Tiểu Yêu nghe mà không nghĩ ra, Vận Mệnh chi tử là cái gì?

- Ngươi biết hắn ở đâu không?

Tần Quân hỏi.

Xa Bỉ Thi gật đầu nói:

- Hắn bế quan rất lâu, hẳn là còn ở nơi đó!

Bị trấn áp 50 ngàn năm, không xé nát Vận Mệnh chi tử, hắn không cam tâm.

Nói đến phiền muộn, sau khi bị Tô Đế kích thương, hắn liền muốn trở về tìm Tần Quân, không nghĩ tới trên đường gặp Vận Mệnh chi tử, một lời không hợp, lại đánh tơi bời, sau đó bị trấn áp ở dưới núi.

- Mang trẫm đi!

Tần Quân phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem Vận Mệnh chi tử đời thứ nhất mạnh bao nhiêu.

Xa Bỉ Thi chắp tay, mang theo Tần Quân cùng Tiểu Yêu đánh tới.

Sau khi bọn hắn rời đi, hồi lâu, các sinh linh mới bay tới, nhìn hố sâu lưu lại, chúng nó không khỏi lạnh mình.

Lực lượng của Thiên Đế cường hãn như thế sao?

Sau năm canh giờ.

Tần Quân ở dưới Xa Bỉ Thi chỉ dẫn, đi tới trước một dãy núi, phóng tầm mắt nhìn tới, sơn mạch liên miên, không biết cuối cùng có bao xa.

Khắp núi tất cả đều là cỏ dại,

Màu xanh biếc cực ít, cơ hồ đều là các loại ẩn chứa kịch độc, nhưng đại bộ phận sinh linh đều nhục thân cường đại, không sợ độc tố.

- Chính là chỗ đó!

Xa Bỉ Thi chỉ về một sơn phong cao năm ngàn mét nói, theo ngón tay hắn nhìn lại, chỉ thấy giữa sườn núi có một thạch môn, cao tới mười trượng, trước cửa chất đống hàng trăm hàng ngàn đầu sọ, các loại xương sọ dày đặc khủng bố.

Hàn khí lượn lờ, khiến cho toàn bộ sơn phong cho người ta một loại sắc thái âm lãnh.

Tần Quân chậm rãi nâng tay phải lên, Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc từ trong lòng bàn tay toát ra, ngưng tụ thành một đóa hoa sen tinh xảo, hắn tiện tay ném đi, Hỏa Liên cấp tốc bay về phía đỉnh núi.

Ở dưới ánh mắt tò mò của Xa Bỉ Thi cùng tiểu Yêu, Hỏa Liên rơi vào trên sơn môn.

Oanh...

Một tiếng nổ vang rung trời đột nhiên bạo phát, toàn bộ sơn phong trong nháy mắt bị tạc nát, vô số đá vụn lao đi, bụi đất cuồn cuộn gạt ra, bao phủ vô số núi nhỏ.

Sóng gió cuồng bạo kém chút hất bay tiểu Yêu ra ngoài, cũng may Tần Quân kịp thời giữ hắn lại, cho dù là Xa Bỉ Thi cũng bị hù dọa, Hỏa Liên nho nhỏ vậy mà cất giấu uy năng như thế.

Xem ra trong khoảng thời gian hắn rời đi này, Tần Quân lại mạnh lên.

Một cỗ khí thế giống như núi lửa bạo phát từ trong sóng bụi cuồn cuộn xuất hiện, nương theo là tiếng gầm gừ nổi giận:

- Ai dám phá hủy động phủ của ta!

Thoại âm rơi xuống, một bóng người lao ra, dáng người một mét tám, tóc đen còn dài hơn thân thể, ở phiêu động sau lưng, trên người mặc quần áo do vỏ cây chế thành, mặc dù khuôn mặt không tuấn lãng, nhưng ngũ quan rõ ràng, giờ phút này đang dữ tợn nhìn về phía đám người Tần Quân.

Tiểu Yêu dọa đến run lẩy bẩy, Xa Bỉ Thi thì phẫn nộ nói:

- Hôm nay ngươi nhất định phải chết!

------oOo------

Chương 1680: Trấn áp Vận Mệnh chi tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lại là ngươi! Ngươi vậy mà trốn ra được!

Vận Mệnh chi tử trừng mắt nhìn về phía Xa Bỉ Thi, ánh mắt băng hàn.

Đang lúc bế quan, hắn kém chút bị nổ tung dọa tẩu hỏa nhập ma, giờ phút này đầy ngập sát ý, căn bản không nín được.

Nói xong, hắn liền xuất thủ, vỗ ra một chưởng, thanh âm kinh lôi nổ vang, vô số cốt thứ từ trong lòng bàn tay hắn bắn ra, như súng máy, bắn không ngừng.

Tần Quân lạnh hừ một tiếng, tất cả cốt thứ vỡ nát, một cỗ lực lượng vô hình khó có thể tưởng tượng đánh tới Vận Mệnh chi tử, hắn còn không kịp né tránh, gân cốt toàn thân đứt từng khúc, ngửa đầu phun máu, thân hình rơi vào đại địa, tan biến trong sương mù bụi sóng.

Xa Bỉ Thi nuốt nước miếng, hắn biết Vận Mệnh chi tử mạnh bao nhiêu, cho dù thực lực không tới Bán Thánh, cũng có cảnh giới Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Tần Quân không xuất thủ, chỉ dựa vào một tiếng hừ lạnh liền trọng thương đối phương.

Đây chính là Thánh Nhân sao ?

Tần Quân trảo một cái, Vận Mệnh chi tử máu me khắp người liền cấp tốc bay tới trước mặt hắn, cả người chỉ có thở ra, không có hít vào, cực kỳ thê thảm.

Xa Bỉ Thi nhìn Vận Mệnh chi tử, cười lạnh nói:

- Ngươi không phải rất lợi hại sao?

Vận Mệnh chi tử chỗ nào còn quan tâm hắn, nhìn Tần Quân, hắn hoảng sợ nói:

- Ngươi là ai, chẳng lẽ ngươi chính là Thiên Đế trong truyền thuyết?

Hắn từng nghe Xa Bỉ Thi đề cập qua Thiên Đế, nhưng chưa bao giờ để ở trong lòng.

Không nghĩ tới Xa Bỉ Thi thật là thủ hạ của Thiên Đế!

Không nghĩ tới Thiên Đế mạnh như thế!

Giờ khắc này, tâm lý của Vận Mệnh chi tử tràn đầy hoảng sợ cùng hối hận, hắn vốn muốn thu phục Xa Bỉ Thi, mới trấn áp đối phương, mài đi lệ khí, đáng tiếc đá trúng thiết bản.

- Vận Mệnh chi tử?

Tần Quân lạnh lùng hỏi, Vận Mệnh chi tử lơ lửng ở trước mặt hắn, phảng phất như bị gông xiềng vô hình trói buộc, không thể động đậy ở trên không trung.

- Thiên Đế.

Vận Mệnh chi tử miễn cưỡng cười nói, từ khi hắn hóa hình, liền được trao cho thân phận Vận Mệnh chi tử, thu hoạch được vận mệnh truyền thừa,

thực lực viễn siêu chúng sinh, hoành hành đại địa, chỉ bại qua hai lần, nhưng đối thủ đều không cường đại bằng vị Thiên Đế trước mắt này, quá thâm bất khả trắc.

Tần Quân càng nhìn càng cảm thấy nổi nóng, nhất là liên tưởng đến Liễu Nhược Lai bị vận mệnh khống chế, hắn liền hận không thể chém vị Vận Mệnh chi tử trước mắt này thành muôn mảnh.

- Trước không giết ngươi!

Tần Quân lạnh hừ một tiếng, lấy ra Huyền Hỏa cảnh, thu Vận Mệnh chi tử vào trong đó, trong kính còn giam giữ U Vương, xem như có bạn.

Xa Bỉ Thi muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không mở miệng, Tần Quân muốn làm gì, hắn không thể hỏi nhiều.

Thần thức của Tần Quân quét xuống, nhìn xem Vận Mệnh chi tử có để lại thứ gì không, rồi quyết định phải chăng rời đi.

Rất nhanh, hắn ngẩn người, mở to mắt, nhiều hứng thú nói:

- Gia hỏa này thực biết chơi!

Xa Bỉ Thi cùng tiểu Yêu nghi hoặc, không biết Tần Quân đang nói cái gì.

Chỉ thấy Tần Quân vỗ xuống một chưởng, bụi đất bao trùm xung quanh dãy núi cấp tốc bị đập tan, đại địa dao động, mặt đất hóa thành phế tích bắt đầu vỡ ra, ngay sau đó một khối Ngọc Thạch giống như núi nhỏ bay ra, dài rộng cao đều vượt qua mười trượng, hình bầu dục.

Con mắt của Xa Bỉ Thi cùng tiểu Yêu trừng lớn, chỉ thấy trong ngọc thạch đang nhốt hơn vạn sinh linh, đều bởi vì cấm chế mà trở nên nhỏ bé.

- Đây là…

- Chúng ta rời lòng đất!

- Vận Mệnh chi tử đâu?

- Bọn hắn là…

- Là Thiên Đế! Ta từng nghe nói qua hắn!

Hơn vạn sinh linh trong Ngọc Thạch hưng phấn lên, phảng phất như thấy được hy vọng sống sót.

Tần Quân cảm thán một tiếng:

- Quả nhiên là tác nghiệt!

Nói xong, hắn nhẹ nhàng vung tay áo, Ngọc Thạch phá nát, sinh linh bên trong cấp tốc biến thành bản thể, chất đầy khắp núi.

------oOo------

Chương 1681: Bách Lý Thủ Ước (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đa tạ Thiên Đế nhân từ!

- Thiên Đế chi ân, ngày sau chúng ta nhất định hồi báo!

- Vận Mệnh chi tử đâu?

- Tu vi của Thiên Đế thâm bất khả trắc, ta vậy mà hoàn toàn nhìn không thấu.

Hơn vạn sinh linh nhao nhao quỳ bái Tần Quân, tu vi của bọn nó đều không yếu, nếu không làm sao được Vận Mệnh chi tử coi trọng.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Các ngươi cố gắng tu luyện, đừng có lại bị bắt làm tù binh, lần tiếp theo không nhất định có thể được trẫm gặp gỡ.

Hắn cao cao tại thượng, nói chuyện mây trôi nước chảy, phảng phất như thế gian không có bất kỳ chuyện gì có thể làm khó hắn, để các sinh linh sinh lòng cúng bái.

Sau đó Tần Quân quay người chuẩn bị rời đi.

- Thiên Đế! Chờ chút!

Lúc này, một thanh âm gọi Tần Quân, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một sinh linh bay tới hắn.

Sinh linh này hóa hình tương đối thành công, tựa như một thanh niên, chỉ là mọc ra một cái đuôi tựa như sư tử, trên người hắn quấn lấy quần áo do da thú chế thành, kích động bay tới, để Tần Quân nhíu mày.

- Chuyện gì?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn hỏi.

Xa Bỉ Thi cũng bất thiện nhìn về phía hắn, để hắn vội vàng dừng lại.

- Ta muốn đi theo tùy tùng ngươi!

Thanh niên cắn răng nói.

Đi theo trẫm?

Tần Quân nở nụ cười, nói:

- Muốn theo trẫm, phải có thiên phú siêu quần, nếu ngươi có tâm, về sau có thể tới nghe trẫm giảng đạo, không có ngưỡng cửa.

Tu vi của gia hỏa này mới Đại La Thủy Tiên cảnh sơ kỳ, hoàn toàn không vào pháp nhãn của hắn.

Chợt hắn vung tay áo, mang theo Xa Bỉ Thi cùng tiểu Yêu rời đi.

Nhìn lấy bọn hắn biến mất, thanh niên hít sâu một hơi, thì thào nói:

- Luôn có một ngày, ta sẽ đạt tới tư cách đi theo ngài!

- Từ nay về sau, ta lấy tên Tù Mệnh, tất cả tồn tại có liên quan tới vận mệnh, ta đều muốn mạt sát!

Bị cầm tù ở trong ngọc thạch, để hắn tràn đầy hận ý với Vận Mệnh chi tử, Tù Mệnh chi ý, vì vậy mà lên.

Một bên khác, ba người Tần Quân trở lại Thiên Đế Thạch Điện.

- Ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi!

Tần Quân nhìn Xa Bỉ Thi phân phó nói, Xa Bỉ Thi hổ thẹn, chắp tay hành lễ liền lui ra.

Sau khi hắn rời đi, Tần Quân mới nhìn tiểu Yêu nói:

- Ngươi rất không tệ, cùng trẫm hữu duyên, muốn cái gì, nói đi!

Nếu không có tiểu Yêu này, hắn rất có thể sẽ tổn thất một tên Tổ Vu, vậy thì không hay rồi.

Ngày sau Thập Nhị Tổ Vu cùng một chỗ cực hạn giác tỉnh, chính là chiến lực trọng yếu của hắn.

Tần Quân là một mực mong đợi bọn hắn thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận a!

Tiểu Yêu nhăn nhăn nhó nhó, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Ta có thể trở thành một tên bộ hạ của ngài không? Dù không được ngài coi trọng cũng được!

Được chứng kiến thực lực của Tần Quân, nó liền tin phục.

Dù chỉ có thể làm thủ hạ vô danh tiểu tốt của Thiên Đế, nó cũng nguyện ý.

Dưới cái nhìn của nó, mình lại tu luyện thế nào, cũng rất khó trở thành cường giả đứng đầu, nhưng ở dưới trướng Thiên Đế liền không ai dám trêu chọc nó.

Tần Quân nghe mà thú vị, không nghĩ tới tên tiểu Yêu này có giác ngộ như thế, cười nói:

- Được, ngươi tên là gì?

Tiểu Yêu kích động quỳ xuống, vừa dập đầu vừa nói:

- Tiểu nhân không có tên, mong Thiên Đế Bệ Hạ ban tên.

Tần Quân quay người, đi đến trước Thạch Tọa ngồi xuống, trầm ngâm nói:

- Ngươi liền gọi Bách Lý Thủ Ước đi!

------oOo------

Chương 1682: Bách Lý Thủ Ước (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Thủ Ước?

Tiểu Yêu ngẩn người, lặp đi lặp lại cái tên này, càng nghe càng cảm thấy bá khí, lúc này khấu tạ Tần Quân.

Sở dĩ Tần Quân lấy cái tên này, là liên tưởng đến Nội vũ trụ Bách Lý gia cùng một Game Mobile rất nổi tiếng ở Hoa Hạ kiếp trước, đều là hồi ức a!

- Đi xuống đi!

Tần Quân phất tay nói, thiên phú của Bách Lý Thủ Ước không được tốt lắm, hắn cũng không có tâm tình trọng điểm bồi dưỡng, nếu tên này có thể sống đến thời kỳ Nội vũ trụ, vậy thì thật là kỳ tích.

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc, sau đó đứng dậy rời đi.

Từ nay về sau, hắn là thủ hạ của Thiên Đế, ngẫm lại cũng đắc ý.

Đợi Bách Lý Thủ Ước rời đi, Tần Quân lấy Huyền Hỏa Kính ra, trong kính có hai đạo quang ảnh đang giao thoa, còn mơ hồ nương theo tiếng gào của U Vương.

- Ta sai rồi ta sai rồi.

Tần Quân nghe mà vui vẻ, xem ra Vận Mệnh chi tử mới vừa đi vào liền chọc U Vương nổi giận, đáng tiếc U Vương đánh không lại Vận Mệnh chi tử.

Trước luyện hóa hắn một đoạn thời gian, lại hỏi thăm sự tình có quan hệ tới vận mệnh.

Tần Quân muốn để Liễu Nhược Lai thoát khỏi thân phận Vận Mệnh chi tử.

- Năm lần Thần Ma phó bản đổi một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, để hắn buồn bực là đi vào thời kỳ Hỗn Độn, mỗi tháng khen thưởng một lần Thần Ma phó bản vậy mà ngừng, dựa theo hệ thống nói, thời gian của hệ thống lấy thời gian lúc đầu làm chuẩn, vô luận hắn nói thế nào, hệ thống cũng không đồng ý.

Trước khi đến, hắn liền tích lũy bảy lần Thần Ma phó bản, vừa vặn đủ đổi lấy một cơ hội triệu hoán.

Đã rất lâu không có triệu hoán, Tần Quân rất tưởng niệm a.

- Đinh! Bắt đầu dung hợp năm lần Thần Ma phó bản!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân bất đắc dĩ cười một tiếng.

Dung hợp thành cơ hội chỉ định triệu hoán, xác suất thật thấp.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Hy vọng là Thần Ma có được bối cảnh Đại Năng giống như Hoắc Khứ Bệnh, hiện tại là thời kỳ Hỗn Độn, Tần Quân không cần tốn hao cực hạn giác tỉnh, dù sao chờ sau này hắn trở về, Thần Ma cực hạn giác tỉnh cũng không biết sẽ ở đâu, không thể kịp thời phát huy được tác dụng, hơn nữa trải qua vô số năm, rất dễ dàng phản bội hắn.

Hai lần cực hạn giác tỉnh, hắn một mực giữ lại!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Côn Bằng, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở rất nhanh liền vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại.

Côn Bằng!

Bắc Minh có cá, kỳ danh là Côn, Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm!

Gia hỏa này là tồn tại Tần Quân hướng tới đã lâu, thiên phú của nó so với Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn sẽ không kém quá nhiều, thậm chí được phong làm Yêu Tộc Yêu Sư.

- Nếu trẫm để cho Côn Bằng tử trung đỉnh phong, trải qua vô số năm thời gian, hắn siêu việt Đại Đạo Chí Tôn, có thể phản bội trẫm hay không?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, Hậu Nghệ cực hạn giác tỉnh cũng có thể thành Thiên Đạo Chí Thánh, để Côn Bằng tu luyện tới thời kỳ Nội vũ trụ, trời mới biết sẽ như thế nào.

- Nhìn tu vi, nếu tu vi quá mạnh, xác thực có khả năng tránh thoát hệ thống trói buộc.

Hệ thống trả lời, dù sao tử trung đỉnh phong cũng không phải là công năng mạnh nhất của hệ thống, chỉ tương đương với một phần nhỏ lực lượng của hệ thống.

Tần Quân nghe xong, lập tức bỏ đi suy nghĩ triệu hoán Côn Bằng.

Dù sao hắn ở thời kỳ Hỗn Độn đã là người mạnh nhất, không đáng triệu hoán Đại Năng Thần Ma.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân quyết định nói.

Cùng lúc đó, một thân ảnh quấn quanh Ma khí bay về phía Thiên Đế

Thạch Điện, chính là Ma Tổ Ma Cảnh Thương!

- Thật nhiều khí tức cường giả!

Ma Cảnh Thương nheo mắt lại, thì thào nói, trách không được có truyền ngôn nói, trên đại địa, có một nửa cường giả đứng đầu quay chung quanh Thiên Đế Thạch Điện, mặc dù có chút khuếch đại, nhưng có thể thấy được chúng sinh tôn sùng Thiên Đế như thế nào.

Rất nhanh, hắn liền thấy Thiên Đế Thạch Điện, các sinh linh phía dưới nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Dám không ẩn dấu khí tức bay tới Thiên Đế Thạch Điện như thế, quả thực là bất kính với Thiên Đế!

- Dừng lại!

Một âm thanh hét to truyền đến, ngay sau đó tiếng xé gió vang lên bên tai Ma Cảnh Thương, hắn vô ý thức đưa tay chộp tới, hai ngón kẹp lấy một thanh tiểu đao bắn nhanh đến, đao nhận xanh lục, vô cùng quỷ dị.

Một giây sau, hai ngón tay của Ma Cảnh Thương cấp tốc đen lại, để sắc mặt của hắn đại biến.

------oOo------

Chương 1683: Thiên Đế như thầy ta (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Kịch độc!

Ma Cảnh Thương vội vàng vứt bỏ tiểu đao trong tay, sau đó tự đoạn cánh tay phải, máu vẩy trời cao.

Sắc mặt hắn trong nháy mắt âm trầm xuống, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một sinh linh thân bọ cạp đầu người đang nhìn hắn, hai càng cực đại, đen đến tỏa sáng.

Cánh tay phải của Ma Cảnh Thương cấp tốc mọc ra, hắn trầm giọng hỏi:

- Vì sao ngươi đánh lén bổn tọa?

Vùng này cường giả tụ tập, hắn cũng không dám làm loạn.

Sinh linh kia lạnh giọng nói:

- Thiên Đế Thạch Điện, không được bay qua không trung!

Ma Cảnh Thương nghe xong, kém chút thổ huyết.

Bởi vì cái lý do này ra tay với hắn?

Hắn cắn răng hỏi:

- Ngươi là gì của Thiên Đế?

- Thiên Đế như thầy ta, ai dám mạo phạm hắn, ta liền liều mạng với người đó!

Sinh linh thân bò cạp trầm giọng nói, nghe mà Ma Cảnh Thương phẫn nộ khó nhịn.

Hắn đã thu phục được nhiều thủ hạ như vậy, nhưng không có vị nào có thể trung thành như thủ hạ của Thiên Đế, để trong lòng của hắn có chút ghen ghét.

- Đúng! Cút đi!

- Hắn không phải gia hỏa xưng là Ma kia sao?

- Ma? Ta nhìn là quái thai a!

- Vậy mà muốn quấy nhiễu Thiên Đế, chúng ta cùng một chỗ cạo chết hắn đi!

- Ma Cảnh Thương, ngươi chán sống sao?

Các sinh linh nhao nhao lên tiếng, trong đó có không ít còn nhận biết Ma

Cảnh Thương.

Sau khi Ma Cảnh Thương xuất thế, bốn phía khiêu chiến cường giả, ở trên đại địa, dưới Thiên Đế, tên tuổi cao nhất.

Đổi lại thường ngày, các sinh linh nhìn thấy hắn có thể sẽ đi vòng.

Nhưng ở chỗ này, Ma Cảnh Thương mạnh hơn cũng phải đi bộ, không được phóng qua Thiên Đế Thạch Điện!

Đối với những sinh linh cần tu luyện như bọn hắn mà nói, Thiên Đế cùng Đại Đạo ngang hàng, vô tư truyền thụ cho bọn hắn tu luyện chi đạo, bọn hắn nên vì Thiên Đế giữ gìn tôn nghiêm.

Nhìn từng cường giả đứng dậy, sắc mặt của Ma Cảnh Thương khó coi tới cực điểm.

Hắn không nghĩ ra, vì sao những cường giả này giữ gìn Thiên Đế như thế?

Hắn nổi giận, cất giọng gào thét nói:

- Thiên Đế, ngươi có dám ra đây chiến một trận với Bổn Tọa không!

Không thể không nói, Hỗn Độn sơ khai, cho dù là Ma Tổ, cũng đơn thuần đến đáng yêu.

Trong điện, Tần Quân đang xem bảng thuộc tính Thần Ma nghe được, khóe miệng hơi co rúm.

Thân là Ma Tổ, Ma Cảnh Thương thường thường bị Tần Quân âm thầm nhìn trộm, không nghĩ tới người này cũng dám khiêu khích đến trên người hắn, quả nhiên là ngốc đến đáng yêu.

- Triệu hoán được Cụ Lưu Tôn cũng không tệ lắm.

Tần Quân đứng dậy cười nói, Cụ Lưu Tôn chính là sư phụ của Thổ Hành Tôn, một trong Côn Lôn thập nhị tiên, thuộc về tồn tại cường thế trong Côn Lôn tiên.

- Cụ Lưu Tôn, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Thân phận: một trong Côn Lôn thập nhị tiên!

- Tu vi: Đại La Thủy Tiên cảnh viên mãn!

- Công pháp: Phi Vân Thần công!

- Pháp bảo: Mặc Sa Ngoa! Bát Phương phiến!

- Thần thông: Độn Địa Thần Thuật! Chỉ Địa Thành Cương!

- Độ trung thành: 84 (max trị số 100)!

Khổn Tiên Thằng ở trong tay Thổ Hành Tôn, nếu không lưu cho Cụ Lưu Tôn, khắp Hỗn Độn đại địa này, tuyệt đối có thể hoành hành một phương.

Tuy hiện tại Tần Quân không cần Thần Ma quá mạnh, trọng điểm là bồi dưỡng, hắn nghĩ, những Thần Ma này có thể sống đến thời điểm Vô Song đại chiến, đó mới là mục đích cuối cùng nhất của hắn.

Đi ra Thiên Đế Thạch Điện, hắn liền nhìn thấy một đám sinh linh hóa hình vây trên không trung, dùng môi lưỡi công kích Ma Cảnh Thương, để Ma Cảnh Thương sắp tức giận phát nổ.

Tần Quân thấy buồn cười nói:

- Để hắn tới.

Mặc dù hắn nói rất nhẹ, nhưng âm thanh lại vang vọng trong bầu trời thật lâu.

Ma Cảnh Thương nghe xong, liền tranh thủ nhìn về phía Tần Quân.

------oOo------

Chương 1684: Thiên Đế như thầy ta (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh linh còn lại đành phải thôi, nhao nhao để đối phương đi, chỉ là nét mặt của bọn hắn có vẻ hơi không cam tâm, thật vất vả có cơ hội giẫm Ma Cảnh Thương, đáng tiếc không có hưởng thụ đủ.

- Bái kiến Thiên Đế!

Gần ngàn vạn sinh linh cùng nhau triều bái, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, làm Ma Cảnh Thương không khỏi nuốt nước miếng.

Một màn này khắc sâu vào trong lòng của hắn.

Hắn nắm chặt song quyền, trong lòng gào thét nói:

- Sẽ có một ngày, Bổn Tọa cũng phải giống như hắn, sừng sững ở trên chúng sinh!

Trên sườn núi bên cạnh Thạch Điện, Xa Bỉ Thi, Bách Lý Thủ Ước nhìn Ma Cảnh Thương, thần sắc đều rất trêu tức.

- Xa Bỉ Thi Đại Vương, ngươi cho rằng Ma Cảnh Thương có thể ở trong tay Thiên Đế kiên trì mấy chiêu?

Bách Lý Thủ Ước xoa xoa hai tay cười nói, dĩ vãng, Ma Cảnh Thương là tồn tại hắn ngưỡng vọng, bây giờ có thể cúi đầu nhìn Ma Cảnh Thương, tâm tình có thể nói cực kỳ mỹ diệu.

- Mấy chiêu? Một ánh mắt của Bệ hạ cũng đủ để dọa phá can đảm của hắn!

Xa Bỉ Thi khoanh hai tay ở trước ngực trước, hừ lạnh nói.

Bách Lý Thủ Ước chấp nhận gật đầu, nhìn qua thân ảnh của Tần Quân, hắn không nhịn được cảm thán:

- Khi nào ta có thể cao cao tại thượng giống như Bệ Hạ.

Hắn cũng chỉ có thể tưởng tượng, Tần Quân ở trong lòng hắn là tồn tại không thể siêu việt.

- Ngươi chính là Thiên Đế?

Ma Cảnh Thương nhìn Tần Quân chần chờ hỏi, khí chất của Tần Quân nhạt như nước, bạch y tung bay, tuy mọc ra túi da tốt, nhưng ở thời đại này, tướng mạo của hắn lộ ra quái dị như vậy, dù sao từ trước tới nay Ma Cảnh Thương chưa từng gặp qua sinh linh lớn lên giống Tần Quân.

Tuy có sinh linh hoàn toàn hóa hình thành công, nhưng không có ấn tượng khắc sâu giống như nhìn thấy Tần Quân, Tần Quân là thuộc về tồn tại để cho người ta nhìn một chút, sẽ rất khó quên được.

Mạnh như Ma Cảnh Thương, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một tia tâm tình khác lạ.

- Ngươi tìm trẫm, có việc gì không?

Tần Quân đạm mạc hỏi, Ma Cảnh Thương trước mắt quá non nớt, muốn để Ma Tộc xưng bá chư thiên vũ trụ, còn phải đi một quãng đường rất dài.

Vì không phá hư lịch sử, hắn bỏ mặc Ma Cảnh Thương trưởng thành.

- Ngươi ta chiến một trận, nhìn xem ai mạnh?

Ma Cảnh Thương cắn răng hỏi, Tần Quân biểu hiện càng bình tĩnh, áp lực của hắn càng lớn.

Bởi vì hắn hoàn toàn nhìn không thấu Tần Quân.

Hắn chưa bao giờ gặp phải đối thủ như vậy.

- Ngươi ta đánh một trận?

Tần Quân nở nụ cười, phảng phất như nghe được chuyện cười lớn nhất trên đời này, ngửa đầu cười ha hả, trong thanh âm tràn đầy cao ngạo bễ nghễ thiên hạ.

Ma Cảnh Thương nắm chặt song quyền hỏi:

- Ngươi cười cái gì?

- Quỳ xuống!

Tần Quân đột nhiên quát, tâm thần của Ma Cảnh Thương chấn động, thân thể phảng phất như bị Bất Chu Thần Sơn trấn áp, rơi thẳng xuống, oanh… nện xuống lòng đất, nhấc lên bụi đất cuồn cuộn.

Một màn này nhìn đến vô số sinh linh trừng to mắt.

- Ti... Thiên Đế thật mạnh!

- Không nghĩ tới cường giả đỉnh cấp như Ma Cảnh Thương, ở trước mặt Thiên Đế cũng không chịu được như thế.

- Nói nhảm, Thiên Đế là tồn tại thành Thánh!

- Có thể dẫn dắt chúng sinh tu luyện, Thiên Đế có thể không mạnh sao?

- Là Ma Cảnh Thương quá yếu sao?

Gần ngàn vạn sinh linh xôn xao, tuy bọn hắn đều cho rằng Ma Cảnh Thương không phải đối thủ của Tần Quân, nhưng không nghĩ tới Tần Quân chỉ quát một tiếng, Ma Cảnh Thương liền quỳ.

Thực lực sai biệt không khỏi quá xa đi?

Cùng lúc đó, Hoắc Khứ Bệnh cùng 12 Thánh tướng trở về, vừa vặn thấy một màn Ma Cảnh Thương rớt xuống.

- Chậc chậc, đây không phải là Ma Cảnh Thương sao? Trước kia hắn rất khinh thường chúng ta, không nghĩ tới không chịu được một kích như thế.

Một tên Thánh tướng mỉa mai nói, bọn hắn thường thường ra ngoài, khó tránh khỏi sẽ cùng Ma Cảnh Thương giao thiệp, rất không quen nhìn Ma Cảnh Thương kiêu căng.

Lăng Vân híp mắt nói:

- Hắn là Ma Cảnh Thương đánh bại các ngươi?

Hoắc Khứ Bệnh cũng dùng thần thức quét tới, danh tiếng của Ma Cảnh Thương quá lớn, để hắn cũng cảm thấy rất hứng thú.

Bụi đất tán đi, chỉ thấy Ma Cảnh Thương quỳ gối trong hầm, toàn thân không ngừng run rẩy, muốn đứng lên, đáng tiếc hai đầu gối không thể động đậy, khiến cho hắn nhìn về phía Tần Quân đỏ ngầu cả mắt.

Tần Quân dạo bước đi tới trước mặt hắn, song phương cách xa nhau không đến nửa mét, Tần Quân nhìn xuống, để hắn cảm giác trời bỗng nhiên tối lại.

------oOo------

Chương 1685: Đại Tranh chi Thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì sao ngươi mạnh như thế?

Ma Cảnh Thương quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, máu tươi từ trong miệng chảy ra, ánh mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Hỗn Độn sơ khai, vị Ma Tổ thứ nhất, chưa bao giờ tuyệt vọng qua như vậy.

Chỉ dựa vào một tiếng quát, liền trọng thương hắn, để hắn không thể động đậy, giờ khắc này, hắn bắt đầu nghi vấn nhân sinh.

- Bởi vì trẫm chính là Thiên Đế, vĩnh sinh bất hủ, mà ngươi, chỉ là một hạt bụi vừa xuất thế!

Tần Quân mặt không thay đổi nhìn hắn, tâm lý sảng khoái.

Chà đạp Ma Tổ tương lai như thế, có thể không tốt lắm hay không?

Dù sao hắn thật là thoải mái.

- Thiên Đế vĩnh sinh bất hủ.

Ma Cảnh Thương như bị sét đánh, cả người thất hồn lạc phách, trong miệng lặp lại tên Thiên Đế cùng vĩnh sinh bất hủ.

Bốn phía truyền đến tiếng hoan hô phô thiên cái địa, đều hò hét cho Thiên Đế.

Những âm thanh này như kim nhọn đâm vào trong lòng hắn, để hắn thống khổ không chịu nổi.

Nhìn Ma Cảnh Thương tiếp cận sụp đổ, lông mày của Tần Quân khẽ nhúc nhích, Ma Cảnh Thương lập tức cảm giác áp lực trên người biến mất, cả người mất đi thăng bằng, co quắp ngồi dưới đất, mồ hôi lạnh rơi như mưa, hắn bắt đầu há mồm thở dốc, nỗ lực bình phục sợ hãi trong lòng.

- Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, mà trẫm chính là thiên địa sau cùng của thế giới này, ngươi ở trên mảnh đại địa này rất mạnh, nếu muốn lập tộc, ánh mắt trọng yếu nhất, không hiểu rõ đối thủ, sẽ chỉ làm ngươi lâm vào vạn kiếp bất phục.

Tần Quân lạnh giọng nói.

Nghe vậy, hai tay Ma Cảnh Thương lâm vào trong bùn đất, tâm thần chấn động, trong đầu không ngừng quanh quẩn lời của Tần Quân.

Nhân Ngoại Hữu Nhân!

Thiên Ngoại Hữu Thiên!

- Trở về đi!

Tần Quân vung tay áo, một cỗ đại phong bỗng nhiên bay ra, trực tiếp cuốn Ma Cảnh Thương đi, khiến cho hắn tan biến ở cuối chân trời.

Trận chiến này thậm chí có thể nói còn chưa bắt đầu đã kết thúc.

Thiên Đế cho thấy thực lực để cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Gần ngàn vạn sinh linh chạy nhanh bẩm báo, khiến cho Hỗn Độn đại địa rất nhanh liền bắt đầu điên truyền việc này.

Ma Cảnh Thương kiệt ngao bất thuần quỳ bại ở trong tay Thiên Đế, không có lực phản kháng chút nào!

Khiến cho danh tiếng của Thiên Đế càng lớn.

Sau khi Ma Cảnh Thương thảm bại, bắt đầu bế quan, khiến cho Hỗn Độn đại địa lần nữa lâm vào bình tĩnh.

Tần Quân lại bắt đầu giảng đạo tu luyện, dù sao ở Hỗn Độn đại địa, thời gian là thứ không đáng tiền nhất, cho nên hắn lười sử dụng cơ hội nghe đạo.

Cho dù sử dụng, hiện tại ngoại trừ Hồng Quân, ai có tư cách giảng đạo cho hắn?

Thời gian như thoi đưa.

100 ngàn năm chớp mắt đã qua.

Hỗn Độn đại địa càng náo nhiệt, cường giả như mây, đã tiến vào thời đại Hiển Thánh.

Ba vị đệ tử của Tần Quân, Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ cũng tuần tự bước vào Hiển Thánh cảnh, Hi Linh, Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Hạo Dạ, Cụ Lưu Tôn, Lăng Vân cũng đột phá tới Hiển Thánh cảnh.

Trừ cái đó ra, Tần Quân sáng lập Thiên Đế Cung đã có mấy ngàn vạn Giáo đồ, số lượng sinh linh Đại La Cảnh vượt qua trăm vạn, số lượng Nhập Thánh cũng hơn vạn.

Ngắn ngủi 100 ngàn năm, toàn bộ Hỗn Độn đại địa, cường giả như giếng phun hiện lên.

Vô số Bảo Địa, pháp bảo bị các sinh linh cướp đoạt, sau khi thai nghén linh trí, các sinh linh cũng bắt đầu sinh ra Thất Tình Lục Dục, hai chữ lợi ích hiển hiện, khiến cho Hỗn Độn đại địa bị mùi vị máu tanh tràn ngập.

Một ngày này, Tần Quân kết thúc giảng đạo, nhìn qua chúng sinh bao trùm đại địa vô tận, hắn nói:

- Các ngươi tự động rời đi đi, tiếp xuống trong trăm vạn năm, trẫm sẽ không giảng đạo, các ngươi đều có thể đi tìm kỳ ngộ của mình.

- Đa tạ Thiên Đế Bệ Hạ!

Mấy ngàn vạn sinh linh cùng kêu lên, thanh thế lớn biết bao, sinh linh gần phân nửa Hỗn Độn đại địa đều có thể nghe được.

Nhìn Tần Quân ở trên bầu trời như là Thần Minh, trong mắt mấy ngàn vạn sinh linh tràn đầy cảm kích.

Hiện nay, ngoại trừ Thiên Đế khẳng khái như thế, còn có ai?

------oOo------

Chương 1686: Đại Tranh chi Thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy có một ít cường giả cũng bắt chước Tần Quân giảng đạo, lôi kéo cường giả, nhưng đều không nói hết, căn bản không giống Tần Quân thường thường giảng đạo, không có chút yêu cầu nào.

Sau khi mỗi lần giảng đạo kết thúc, Tần Quân không có mở lời hỏi bọn hắn phải chăng lưu lại, để bọn hắn giảm đi xấu hổ.

Tần Quân tan biến, trở lại Thiên Đế Thạch Điện.

- Thủ Ước, gọi Nguyên Sơ, Ly Võ, Viêm Tuyên tới.

Tần Quân nhìn Bách Lý Thủ Ước cung kính đứng ở nơi hẻo lánh phân phó nói, bây giờ tu vi của Bách Lý Thủ Ước cũng đạt tới Thái Ất Huyền Tiên, tên này biết nhịn bợ, để Tần Quân rất thích dùng hắn.

- Vâng!

Bách Lý Thủ Ước cung kính nói, hôm nay hắn đã hoàn toàn hóa hình thành công, nhờ có Tần Quân từ trong Thần Thoại Thương Thành đổi lấy một viên đan dược hóa hình lần nữa, khiến cho hắn tựa như một thiếu niên.

Không có cách nào, trước kia hắn quá xấu, Tần Quân không nhìn được.

Không bao lâu sau, Bách Lý Thủ Ước mang theo ba người Nguyên Sơ đi vào trong điện.

Bọn hắn đi vào Thạch Tọa liền quỳ xuống, chắp tay hỏi:

- Tham kiến sư tôn!

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, nhìn ba người bọn họ, tâm lý cảm khái.

Năm đó, ba tiểu gia hỏa tỉnh tỉnh mê mê bị hắn thu làm đệ tử, bây giờ đều đã lớn lên, từng cái khí vũ hiên ngang.

Nguyên Sơ bề ngoài anh tuấn, khí chất cả người có chút đạm mạc, có loại cảm giác lãnh ngạo thiên hạ.

Viêm Tuyên, tính khí hỏa bạo, dáng người khôi ngô, toàn thân tản ra khí tức bạo lệ.

Ly Võ như Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, chỉ là khí chất vô cùng âm lãnh, để cho người ta đoán không ra hắn đang suy nghĩ gì.

- Các ngươi đã thành tựu Hiển Thánh, nên ra ngoài xông xáo, ma luyện một phen.

Tần Quân cười nói, ba vị Đại Năng truyền kỳ đại danh đỉnh đỉnh hậu thế, không thể trở thành bông hoa trong nhà ấm được.

Hắn không biết lúc nào sẽ rời đi, cũng không muốn trước khi rời đi, ba vị đồ đệ vẫn chưa một mình đảm đương một phía.

Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ đều không có bối rối, ngược lại trong mắt bắn ra tinh quang.

Lợi kiếm có thể nào giấu lâu ở trong vỏ?

- Sư tôn, ta sớm liền đợi ngày này!

Viêm Tuyên nhếch miệng cười nói, đang khi nói chuyện, trong miệng mũi phun ra lửa khói, một bộ không dằn nổi.

Mặc dù Nguyên Sơ cùng Ly Võ không mở miệng, nhưng ánh mắt của bọn hắn đã bán bọn hắn.

- Hiện tại liền đi đi!

Tần Quân phất tay nói, nhìn ba người bọn họ, ánh mắt của hắn cũng có chút phức tạp.

Hơn mấy trăm ngàn năm ở chung, hắn đã xem ba người như hài tử, ba người sắp rời đi, trong lòng của hắn khó tránh khỏi sẽ có chút không bỏ.

Ba người nhìn Tần Quân dập đầu, lực đạo cực lớn, chấn động toàn bộ Thạch Điện, để Tần Quân lắc đầu bật cười.

- Lần sau trở về, chúng ta sẽ xông ra một phen uy danh!

Nguyên Sơ trầm giọng nói, thân là đại đệ tử, tu vi của hắn mạnh nhất, cũng thành thục nhất, Tần Quân đối với hắn rất yên tâm.

- Chúng ta tuyệt đối không phụ sư tôn hi vọng!

Viêm Tuyên đi theo nói, mặc dù Ly Võ không mở miệng, nhưng ánh mắt nhìn về phía Tần Quân cũng có một tia không bỏ.

Ly Võ bình thường trầm mặc ít nói, nhưng Tần Quân không có coi nhẹ hắn, đối đãi ba người bọn hắn bình đẳng, nếu không có Tần Quân, bọn hắn có thể nào ở trong mấy chục vạn năm đạt đến Hiển Thánh.

Tần Quân khoát tay, ra hiệu bọn hắn nhanh rời đi.

Ba người đành phải đứng dậy rời đi, ba bước lại quay đầu, đi đến cửa đại điện, mới thuấn di rời đi.

- Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn, trẫm ngược lại muốn xem xem các ngươi phải chăng giống như truyền thuyết.

Tần Quân nhìn bọn hắn rời đi lẩm bẩm, chợt hắn ở trong lòng hỏi:

- Lại nói, lúc trước nhiệm vụ cưỡng chế thôi động Vận Mệnh Chi Luân là

cái gì?

Đã qua mấy trăm ngàn năm, lại còn chưa phát động.

Có chuyện ẩn ở bên trong!

------oOo------

Chương 1687: Ma Tộc xưng bá (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thời cơ chưa tới.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân bĩu môi.

Xem ra cách hắn có thể xuyên qua trở lại lúc đầu, còn có một đoạn thời gian rất dài.

Như vậy cũng tốt, hiện tại hắn là Thánh Nhân cảnh trung kỳ, muốn chiến thắng Hạ Thần Võ, tu vi còn thiếu rất nhiều.

Vô Song đại chiến, chắc chắn bị hắn độc lĩnh phong tao!

Nghĩ xong, Tần Quân nhắm mắt, bắt đầu tu luyện.

Ngoại giới nhao nhao hỗn loạn không có quan hệ gì tới hắn, hắn cuối cùng không thuộc về nơi này.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ rời đi ba vạn năm.

Ma Cảnh Thương rốt cục xuất quan.

Tu vi của hắn đạt đến Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, vô cùng kinh khủng!

Giờ phút này, hắn đang đứng ở trên một đỉnh núi cao, cả người quấn quanh Ma khí, che đậy thân thể, chỉ lộ ra đầu, ánh mắt nhìn về phía Thiên

Đế Thạch Điện, trong mắt tràn đầy vẻ không cam lòng.

- Thiên Đế, luôn có một ngày, Bổn Tọa sẽ đánh bại ngươi, sẽ đạt tới độ cao mà ngươi chưa bao giờ đạt tới qua!

Ma Cảnh Thương cắn răng thì thào nói, lần trước ở Thiên Đế Thạch Điện chiến một trận, để hắn mất hết mặt mũi, mỗi lần nhớ tới, hắn liền hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Cho dù tu vi đạt tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, hắn cũng không có xúc động đi tìm Tần Quân báo thù.

Bởi vì Tần Quân quá mạnh, hắn hiểu được mình bây giờ còn chưa đủ đánh bại Tần Quân.

Nhưng hắn trời sinh tính ham mê giết chóc, một mực bế quan, thật sự là không nín được.

Trong lúc bế quan, hắn lĩnh ngộ một môn Thần thông vô thượng, chuẩn bị đại khai sát giới, lấy máu đúc Thần thông!

Nghĩ xong, Ma Cảnh Thương thả người nhảy lên, thét dài một tiếng.

- Bổn Tọa Ma Cảnh Thương, muốn lập Ma Tộc!

Tiếng gào cuồn cuộn, dẫn tới Lôi Vân đột nhiên tập hợp đến.

Hỗn Độn sơ khai, người dám lập tộc, hắn vẫn là người đầu tiên, cho dù một thân một mình, cũng đáng được Đại Đạo ca ngợi.

Quang hoa đại biểu cho Đại Đạo công đức gạt mở Lôi Vân, chiếu ở trên người hắn, khiến cho tu vi của hắn bắt đầu tăng vọt.

- Cái này.

Ma Cảnh Thương ngẩn người, khó có thể tin nhìn lấy hai tay của mình.

Hắn còn không hiểu được cái gì gọi là công đức.

Hắn lập Ma Tộc, vì chúng sinh mang đến khái niệm tộc, thôi động chúng

sinh phát triển, tự nhiên thu hoạch được Đại Đạo công đức, khích lệ sinh linh còn lại, cùng nhau sáng tạo công đức!

Mượn Đại Đạo công đức, tu vi của Ma Cảnh Thương bắt đầu tăng vọt.

Rất nhanh liền đột phá Hiển Thánh cảnh viên mãn!

Bán Thánh!

Trong Thiên Đế Thạch Điện.

Tần Quân đột nhiên mở mắt, bấm ngón tay tính toán, trên mặt lộ ra vẻ chợt hiểu.

- Thì ra là thế! Trách không được Ma Tộc sẽ trở thành Đại Đạo chủ giác, nguyên lai hết thảy đều là mệnh số!

Tần Quân lẩm bẩm, trên mặt lộ ra một nụ cười khó hiểu.

Trách không được Đại Năng đều ưa thích ở hậu trường bấm đốt ngón tay, loại cảm giác chưởng khống toàn cục này thật sự là sảng khoái.

Mặc dù Ma Cảnh Thương được Đại Đạo hậu ái lại như thế nào, hết thảy đều ở dưới Tần Quân nhìn soi mói, hắn thậm chí biết được kết cục của Ma Tộc.

Loại cảm giác biết trước tương lai của người khác này, khó nói lên lời.

Cuối cùng, tu vi của Ma Cảnh Thương bay vọt đến Bán Thánh đỉnh phong, cách Thánh Nhân chỉ thiếu chút nữa.

Cho dù hắn thành Thánh, ở trong mắt Tần Quân cũng là một con giun dế.

Trừ khi có Thiên Đạo Chí Thánh giáng lâm, nếu không Tần Quân thật không nhìn ai.

Thần thông nghịch thiên của hắn thật sự là quá nhiều, lại thêm huyết mạch, công pháp, Đại Đạo, Đấu Đạo chữ Bí, trong Thánh Nhân cảnh, hắn tuyệt đối có thể quét ngang hết thảy.

Ma Cảnh Thương thành tựu Bán Thánh, lại bắt đầu hành trình của mình, hắn điên cuồng khiêu chiến cường giả của Hỗn Độn đại địa, huyên náo Hỗn Độn đại địa mưa gió không ngừng.

- Ma Cảnh Thương đánh bại Ngoan Thạch Yêu Vương!

- Thiên Huyền lão quái bại!

- Thương Kỳ Vương Lang bại!

- Ma Cảnh Thương độc chiến mười vị Chuẩn Thánh, nhẹ nhõm chiến thắng!

------oOo------

Chương 1688: Ma Tộc xưng bá (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ma Cảnh Thương thành lập Ma Giáo, vô luận là ai, đều có thể gia nhập!

Vô số tin tức nặng ký truyền ra ở trong Hỗn Độn đại địa, Ma Cảnh Thương bắt đầu hiển lộ phong mang Đại Đạo chủ giác của mình.

Tần Quân nghe được không ít sinh linh mạnh mẽ truyền thừa đến thời đại Nội vũ trụ, ở Hỗn Độn đại địa, chúng nó có lẽ tính không được đỉnh tiêm, nhưng ở ngày sau, đó đều là tồn tại cấp truyền thuyết.

Trăm năm sau, Ma Cảnh Thương đánh bại hơn vạn Hiển Thánh, nhất thời danh tiếng không hai.

Tần Quân không có đi ngăn cản Ma Cảnh Thương, tuy hắn muốn cải biến vận mệnh, nhưng không muốn thay đổi lịch sử.

Hắn không muốn sau này mình trở về, cảnh còn người mất, vậy thì chơi lớn rồi.

Lại qua năm trăm năm.

Ma Tộc bắt đầu quy mô mở rộng, phàm là người nhập Ma tộc, đều bị Ma Cảnh Thương xuyên tạc nhục thân, đọa lạc thành Ma.

Ma mặc dù thị sát, nhưng lực chiến đấu mạnh mẽ, trong cùng giai không có địch thủ, khiến cho càng ngày càng nhiều sinh linh đối với ma sinh ra hướng tới.

Mà sau khi đám Ma đồ nhập Ma, đối với Ma Cảnh Thương có truy sùng cuồng nhiệt, thậm chí có thể vì hắn xông pha khói lửa.

Ngắn ngủi mấy ngàn năm.

Ma Tộc liền trở thành thế lực lớn nhất của Hỗn Độn đại địa, Ma đồ vô số.

Đương nhiên, Thiên Đế Cung không tính thế lực, bởi vì sinh linh vây tụ ở chung quanh Thiên Đế Cung không có bị ước thúc, muốn tới thì tới.

Một ngày này, chuyện Tần Quân lo lắng nhất vẫn phát sinh.

Tam đệ tử của hắn Ly Võ đụng phải Ma Cảnh Thương.

Ly Võ ở trong thần thoại được xưng là Ly Võ Ma Tôn, rõ ràng là Ma Tộc.

Sau đại chiến, Ly Võ bại trận, Ma Cảnh Thương bởi vì kiêng kị Thiên Đế, không có chém giết Ly Võ, ngược lại mê hoặc Ly Võ gia nhập Ma Giáo.

Cuối cùng Ly Võ chịu đựng không nổi lực lượng dẫn dụ, rơi vào Ma Đạo.

Tần Quân một mực âm thầm quan sát, chỉ cần Ly Võ không chết, hắn liền không xuất thủ.

Về phần gia nhập Ma Tộc, đó là quyết định của Ly Võ, lúc ấy Ma Cảnh Thương cũng không ép buộc, nên Tần Quân không có ngăn cản.

- Người đều có mệnh, mỗi một lựa chọn đều là mệnh số.

Tần Quân cảm thán một tiếng, đột nhiên, hắn đối với Đại Đạo, vận mệnh có lý giải càng sâu.

Cho dù sư tôn mình mạnh hơn, Ly Võ vẫn lựa chọn Ma đạo, đây cũng là

mệnh số.

Hi vọng hắn không mất bản tâm.

Nghĩ xong, Tần Quân lần nữa nhắm mắt lại, chuẩn bị tu luyện.

Lúc này, Bách Lý Thủ Ước đi tới, thận trọng nói:

- Thiên Đế Bệ Hạ.

Tần Quân cũng không mở mắt hỏi:

- Có chuyện gì?

Bách Lý Thủ Ước nói:

- Đông Vương Công đại nhân truyền tin tức nói, lại phát hiện một chỗ kỳ địa, cấm chế nơi đó quá mạnh, hắn không cách nào phá mở, hơn nữa còn có những cường giả khác để mắt tới.

Tần Quân lập tức mở mắt, kỳ địa lần trước để hắn thu hoạch to lớn.

Một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, năm kiện Hỗn Độn Linh bảo!

Món Hỗn Độn Chí Bảo kia chính là một đoàn Tử Nhưỡng, Tần Quân nghiên cứu rất nhiều năm cũng lĩnh hội không thấu, thế là cùng Thiên Đế Thạch Điện luyện hóa thành một thể, bây giờ Thiên Đế Thạch Điện đã hình thành pháp bảo to lớn, còn là Hỗn Độn Chí Bảo, Thiên Đạo Chí Thánh cũng không cách nào phá hư Thiên Đế Thạch Điện.

Không thể không nói, tuy thực lực của Đông Vương Công không mạnh, nhưng năng lực tầm bảo là số một.

- Ừm, trẫm đi ngay.

Tần Quân nhắm mắt, thần thức quét tới, cấp tốc tìm kiếm hành tung của Đông Vương Công.

Một giây sau, hắn liền biến mất ở chỗ cũ.

Bách Lý Thủ Ước đã thấy như chuyện thường ngày ở huyện, lắc đầu liền rời đi.

Dưới mây đen cuồn cuộn, bên cạnh một hồ lớn, mặt hồ hiện lên màu đen, để cho người ta thấy phát run.

Đông Vương Công đứng ở dưới một gốc đại thụ bên hồ, thần sắc ngưng trọng, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, trên mặt hồ có hai bóng người đang đối đầu.

Trong đó một vị, rõ ràng là Cực Đế, hôm nay hắn mặc Hôi Bào, theo gió lất phất, khí thế so với trước kia mạnh hơn, hai mắt như đuốc, để cho người ta sợ hãi.

Cùng hắn đối lập chính là một nam tử mặc áo trắng, chính là Tô Đế!

Khí thế của Tô Đế không kém Cực Đế chút nào, khuôn mặt lạnh lùng, phảng phất như không có để Cực Đế vào mắt.

------oOo------

Chương 1689: Song đế cuồng chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bảo vật này, ta muốn.

Cực Đế lạnh giọng nói, nắm chặt song quyền, không gian bị lực lượng của hắn chấn động đến vặn vẹo.

Vừa dứt lời, ba Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn từ sau lưng hắn hiển hiện, khác biệt Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn của Tần Quân, Sinh Thiên Hoàn của hắn màu đen, như ba cái lỗ đen xoay tròn ở phía sau hắn.

Hồ nước phía dưới bắt đầu cuồn cuộn, mây đen sấm sét vang dội, vô số hạt mưa bay xuống.

Mưa lớn, trong nháy mắt giáng lâm.

Đối mặt Cực Đế tuyên ngôn cường thế, Tô Đế nhẹ hừ một tiếng nói:

- Ngươi thì tính là cái gì!

Lời vừa nói ra, bầu không khí giữa hai người trong nháy mắt tràn đầy mùi thuốc súng.

Hai vị cường giả tuyệt thế duy ngã độc tôn chạm mặt, ai sẽ chịu thua?

Xa xa Đông Vương Công thấy khẩn trương không thôi, thầm nghĩ:

- Hai người này sẽ không phải đã thành Thánh chứ? Khí tức giống như Bệ Hạ.

Khí tức của Thánh Nhân được xưng là Thánh khí, hoàn toàn khác biệt phàm linh, cao cao tại thượng.

Trừ hắn ra, còn có không ít Hiển Thánh tụ tập ở bên hồ, sinh linh Nhập Thánh càng nhiều, nhìn qua Cực Đế cùng Tô Đế, bọn hắn đều rất ngạc nhiên.

- Bọn họ là ai? Khí tức thật mạnh!

- Không rõ ràng, trước kia chưa từng gặp qua!

- Đoán chừng là Đại Năng khổ tâm tu luyện.

- Uy áp quá mạnh, nếu tới gần, mạnh như Nhập Thánh cũng sẽ bị nghiền nát!

- Xem ra bảo bối nơi đây vô duyên với chúng ta.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đều rất ngạc nhiên thân phận của Cực Đế cùng Tô Đế.

Lúc này, Tô Đế cùng Cực Đế cơ hồ là đồng thời động!

Tựa như hai đầu đạn hạt nhân va chạm, nổ tung kinh khủng tạo ra cường quang sáng chói Thiên Địa, cự hồ vô biên trong nháy mắt nổ tung, giống như phiên giang đảo hải, phong áp cuồng bạo lan tràn bốn phía, từng cây

từng cây đại thụ đột ngột nát tan.

Vô số sinh linh kêu thảm bị cuốn bay.

Trong đó bao quát Đông Vương Công!

Mạnh như Hiển Thánh cũng gánh không được uy áp của Tô Đế cùng Cực Đế.

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh liên tiếp, tràn ngập toàn bộ bầu trời, hơn nữa tiết tấu cực nhanh, cơ hồ một giây vang mấy trăm lần.

Các sinh linh bị cường quang chiếu rọi không cách nào nhìn vật, trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy hai đạo quang ảnh giao thoa lấp lóe.

Giờ phút này, Tô Đế cùng Cực Đế đã lâm vào trong chiến đấu.

Hai người đều không có dựa vào pháp bảo, dựa vào quyền cước, đại khai đại hợp, quyền có thể phá thiên, chân có thể trấn biển.

Cực Đế nắm lấy cơ hội dùng Đại Chu Thiên chưởng, Tô Đế không biết Đại Chu Thiên chưởng lợi hại, cũng không né tránh, cưỡng ép tiếp đón, một giây sau liền cảm nhận được pháp lực trong cơ thể trôi qua.

- Chưởng này không thích hợp!

Tô Đế nhíu mày, một quyền chém ra, liệt diễm cuồn cuộn hóa thành một cự quyền cao vạn trượng, trong nháy mắt đụng vào Cực Đế, đỉnh về phía chân trời.

Cực Đế mặt không biểu tình, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn ở phía sau bỗng nhiên bắn ra, lấy tốc độ ngay cả Hiển Thánh cũng không cách nào thấy được giảo tán liệt diễm quyền.

Hưu...

Tô Đế cao tốc lướt đến, đầu gối phải nâng lên, mang theo ức vạn quân lực đánh tới.

Cực Đế phản ứng nhạy cảm như thế nào, hai tay như thiểm điện vung ra, phịch một tiếng, hai người va chạm, tiếng va chạm ngột ngạt đến cực điểm, để toàn bộ sinh linh ở phương xa rùng mình.

- Ngươi xác thực đủ mạnh!

Cực Đế híp mắt nói, ngữ khí dừng một chút, lại nói:

- Ngoại trừ vị kia, ngươi là người thứ hai để cho ta chăm chú!

Giao thủ thời gian ngắn ngủi, liền để hắn phấn chấn.

Theo tu vi của hắn không ngừng tăng cường, sinh linh có thể cùng hắn địch nổi càng ngày càng ít, Thiên Đế thâm bất khả trắc, hắn không dám tìm, Tô Đế đủ mạnh, vừa vặn đủ hắn đánh.

Tô Đế nhìn hắn, hừ nói:

- Ta mới dùng ba phần lực!

Thoại âm rơi xuống, đùi phải của hắn đột nhiên dùng lực, sắc mặt của Cực Đế biến hóa, một giây sau bị chân trái của Tô Đế đạp bay, hóa thành lưu tinh tan biến ở cuối đại địa.

------oOo------

Chương 1690: Song đế cuồng chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay sau đó, Cực Đế lần nữa xông về, khí thế càng mạnh.

Hai cường giả cái thế giao chiến, không trung trong phạm vi mấy chục triệu dặm đều không có sinh linh dám vào.

Những sinh linh muốn đến đoạt bảo kia giờ phút này đều nằm rạp trên mặt đất, ngước nhìn bọn hắn.

Cự hồ lật lên sóng nước cao vạn trượng, khói đen tựa như diệt thế muốn che khuất bầu trời.

Tô Đế hất tay trái lên, từng Hỏa Nha từ trong lòng bàn tay bay ra, quạ này có ba chân, cực kỳ tương tự Tam Túc Kim Ô, lớn nhỏ không đều, như tật lôi lao về phía Cực Đế.

- Vạn Pháp chi cực, Thần thông quy nhất!

Cực Đế bỗng nhiên quát một tiếng, hai tay huy động, lại bỗng dưng chế tạo ra một lỗ đen, Hỏa Nha của Tô Đế đều bị hút vào, linh khí tràn vào theo, hình thành luồng khí xoáy phá hủy hết thảy.

Đại địa rung động, chúng sinh sợ hãi.

Phương xa, Ma Cảnh Thương mang theo Ly Võ cùng một đám Ma đồ Hiển Thánh chạy đến, nhìn thân ảnh Tô Đế cùng Cực Đế chiến đấu, hắn vô ý thức há to mồm.

- Bọn họ là ai, làm sao có thể mạnh như thế.

Ngang dọc Hỗn Độn đại địa nhiều năm như vậy, hắn coi là ngoại trừ Thiên Đế, hắn mạnh nhất, nhưng khí tức của Tô Đế cùng Cực Đế để hắn hoảng sợ.

Thánh Nhân!

Tuyệt đối là Thánh Nhân!

Ngoại trừ Thiên Đế, trên đại địa lại còn có hai Thánh Nhân!

Ly Võ mặt lông tướng khỉ nhìn phía trước, song quyền nắm chặt, hắn cũng không thể tin được thế gian còn có Thánh Nhân khác.

- Ma Tổ, chúng ta còn lên không?

Một tên Ma đồ Hiển Thánh cảnh thận trọng hỏi.

Ma Cảnh Thương trừng mắt liếc hắn một cái, sát ý tóe ra, dọa đến cổ của hắn co rụt lại, không dám mở miệng.

Oanh một tiếng!

Tô Đế cùng Cực Đế dây dưa rơi vào trong hồ, ngay sau đó, hồ nước cuồn cuộn càng thêm hung mãnh, bùn đất không ngừng sụp đổ, tựa như sóng lớn tập kích mặt đất.

Dùng cái hồ này làm trung tâm, phạm vi trăm ức dặm lay động, vô số sinh linh bị hù dọa.

- Chuyện gì xảy ra?

- Có Đại Năng đang chiến đấu!

- Ti... cỗ uy áp chiến đấu này.

- Đây là lực lượng gì?

- Không phải là Thiên Đế tức giận chứ?

Sinh linh nhao nhao nhìn về phía hai đế chiến đấu, bọn hắn có thể nhìn thấy chân trời Lôi Vân lăn lộn, sấm sét vang dội, kinh dị khủng bố.

- Tuyệt đối là Thánh Nhân.

Đông Vương Công đỉnh lấy một tảng đá lớn, chật vật nhìn về phía cự hồ, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Đúng lúc này, một cánh tay khoác lên vai hắn, đá lớn phía trước đột nhiên vỡ nát, nhưng có một tầng khí tráo thần kỳ bảo vệ hắn, để hắn cảm giác không thấy uy áp chiến đấu của Cực Đế cùng Tô Đế.

Hắn ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, phát hiện Tần Quân đứng ở phía sau, áo bào trắng tung bay theo gió, uy vũ bá khí.

- Tô Đế cùng Cực Đế?

Biểu lộ của Tần Quân cổ quái, không nghĩ tới hai người này vậy mà đánh nhau.

Làm cho hắn ngạc nhiên nhất là Tô Đế cùng Cực Đế song song thành Thánh.

Lần trước gặp Cực Đế, vẫn chỉ là Bán Thánh.

Còn có Tô Đế…

Sớm thành Thánh?

Vậy vì sao Yêu Tộc lại quật khởi sau Ma Tộc?

Ngàn vạn nghi hoặc hiện lên ở trong đầu hắn, hắn ngược lại muốn xem xem Tô Đế cùng Cực Đế ai mạnh hơn.

Chỉ cần hai người không có đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh, Tần Quân liền không ngại!

- Bệ Hạ, bọn hắn quá mạnh, chúng ta tốt nhất hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Đông Vương Công nhắc nhở, hắn chưa từng gặp qua tư thái mạnh nhất của Tần Quân, nhưng Tô Đế cùng Cực Đế đã mạnh đến siêu việt hắn nhận biết, cho nên mới khuyên Tần Quân.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, cũng không nói chuyện, hai người đứng ở bên hồ, sóng gió cuồn cuộn bị pháp lực của Tần Quân ngăn cách, giống như bọn hắn thật được một vòng bảo hộ trong suốt che chở.

Hắn quay đầu nhìn về phía một phương hướng khác, vượt qua mười mấy ngọn núi, hắn thấy được Ly Võ ở bên cạnh Ma Cảnh Thương.

------oOo------

Chương 1691: Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cũng không tệ lắm, tu vi vậy mà đạt đến Hiển Thánh cảnh trung kỳ, xem ra ngươi rất thích hợp làm Ma.

Tần Quân lẩm bẩm nói, nghe mà Đông Vương Công ở bên cạnh không nghĩ ra.

- Bệ Hạ, vì sao nói ta thích hợp làm Ma?

Đông Vương Công nghi hoặc hỏi, làm Tần Quân mắt trợn trắng, tức giận nói:

- Ngươi tiếp tục quan chiến đi!

Đường đường Nam Tiên Chi Thủ bị hắn xem thường, Đông Vương Công lại không có chút tức giận, chỉ có thể xấu hổ cười một tiếng, ánh mắt lần nữa chuyển hướng cự hồ.

Giờ phút này, Tô Đế cùng Cực Đế vẫn chưa xông ra đáy hồ, nhưng bọn hắn chiến đấu một mực không ngừng, để cự hồ cùng đại địa không ngừng lay động, từng vết nứt ngang dọc núi đồi.

Khí tức Thánh Nhân tứ ngược toàn bộ Hỗn Độn đại địa, để vô số sinh linh hãi hùng khiếp vía.

Dưới đáy hồ.

Tô Đế cùng Cực Đế ở dưới đáy hồ sâu mấy vạn trượng đánh nhau, các loại Thần thông hạ bút thành văn, ai cũng chiếm không được thượng phong.

- Gia hỏa này đến cùng là từ đâu xuất hiện?

Ánh mắt Cực Đế lạnh lùng, trong lòng buồn bực không thôi.

Lúc trước Thiên Đế nói hắn là tồn tại mạnh thứ hai trên đại địa, hắn vẫn không thể siêu việt Thiên Đế, liền toát ra một Thánh Nhân không kém hắn, hắn sao có thể không phiền muộn?

Tô Đế nhắm mắt, phảng phất như dựa vào bản năng thân thể chiến đấu, lực lượng quyền cước cực lớn, hơn nữa tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, khiến cho chung quanh hắn xuất hiện một mảnh chân không, nước không cách nào tới gần.

Vô số nước hồ cao tốc phiêu động, thân hình của Tô Đế cùng Cực Đế giao

thoa, Hỏa Nha không ngừng từ trong lòng bàn tay hắn bay ra, nhưng Cực Đế dựa vào Đại Đạo Thăng Thiên Hoàn nhẹ nhõm ngăn cản, lông tóc không hư hại, song phương ai cũng không đả thương được đối phương.

Cực Đế đột nhiên rơi vào đáy hồ, hai chân uốn lượn, vĩ lực khó có thể tưởng tượng ép xuống toàn bộ đáy hồ, mặt đất phạm vi mấy ngàn vạn dặm vỡ nát, hồ nước điên cuồng tràn vào trong khe.

Thừa dịp hồ nước lẫn lộn giác quan, Cực Đế giết tới trước mặt Tô Đế, tay phải lấy Đại Chu Thiên chưởng vỗ tới, hồ nước cuồn cuộn bị đập động, mà ở bên ngoài, các sinh linh thì nhìn thấy một cột nước đường kính mấy ngàn thước phóng lên trời, muốn phá tan không trung.

Tô Đế vẫn nhắm mắt, hai tay cấp tốc cản trước người, nhưng vẫn bị Cực Đế đánh bay, cấp tốc bay ra cự hồ.

Bên ngoài mưa to như trút nước, lôi điện huyễn hóa thành rồng hổ, ở trong mây đen cuồn cuộn bốc lên, vô cùng hùng vĩ.

Tô Đế bay tới trên không cao mười vạn trượng mới dừng lại, hai mắt đóng chặt y nguyên không mở ra, tựa hồ lĩnh ngộ cái gì, cao thâm mạt trắc.

Cực Đế bay ra mặt hồ, truy đến trước mặt Tô Đế.

Đúng lúc này, Tô Đế đột nhiên mở ra hai mắt, trong đôi mắt thiêu đốt lên lửa nóng hừng hực, khiến cho khuôn mặt lạnh lùng của hắn trở nên thần tuấn.

- Chơi chán chưa!

Tô Đế chợt quát một tiếng, thân thể nửa nghiêng, một quyền ném ra, lực lượng Lôi Đình Vạn Quân, Cực Đế vội vàng không kịp chuẩn bị, bị một quyền này rắn rắn chắc chắc đánh trúng, thân thể rơi vào trong hồ.

Nơi xa.

Tần Quân nhướng mày, thầm nghĩ:

- Gia hỏa này vậy mà lĩnh ngộ ở trong chiến đấu.

Cực Đế cùng Tô Đế chỉ là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, tuy đối với hắn không có uy hiếp, nhưng hắn vẫn rất hiếu kỳ.

Tô Đế không nói, tương lai truyền kỳ mạnh nhất Yêu Tộc, vĩnh sinh bất hủ.

Cực Đế thì vô cùng thần bí, hậu thế cơ hồ không có truyền thuyết của hắn, nếu không phải Tần Quân ngẫu nhiên thu hoạch được truyền thừa của hắn, sao sẽ biết nhân vật số một như vậy?

Ngắn ngủi một trăm ngàn năm liền từ Bán Thánh đột phá Thánh Nhân, thiên phú của Cực Đế tuyệt đối khủng bố, nếu không có hệ thống, Tần Quân cũng có khả năng không sánh bằng.

Nhìn thấy Cực Đế lần nữa từ đáy hồ bay ra, cùng Tô Đế ác chiến, Tần Quân càng cảm thấy hứng thú.

- Đến cùng ai càng hơn một bậc?

Không chỉ hắn, phương xa vô số sinh linh đều hiếu kỳ Cực Đế cùng Tô Đế đến cùng là Thần Thánh phương nào, mà bọn hắn ai có thể thắng được trận chiến đấu này?

Ma Cảnh Thương dùng Ma khí bảo hộ mình cùng các bộ hạ, cảm thụ được phía trước truyền đến uy áp, sắc mặt hắn âm trầm như muốn chảy nước.

Tô Đế cùng Cực Đế tồn tại uy hiếp hắn nghiêm trọng, hắn còn muốn chỉ huy Ma Tộc xưng bá Hỗn Độn, nhưng bây giờ lại xuất hiện nhóm cường giả này, hắn sao an tâm?

- Bọn họ đều là Thánh Nhân.

------oOo------

Chương 1692: Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt Ly Võ sắc bén nhìn phía trước nói, sau khi nhập Ma, khí chất của

hắn trở nên càng thêm âm lãnh, ngay cả da lông cũng dần dần chuyển biến thành màu đỏ sậm, chợt nhìn, hoàn toàn đúng là một yêu ma.

Thánh Nhân!

Ma đồ còn lại lập tức xôn xao, đều khó có thể tin.

Theo Hiển Thánh càng ngày càng nhiều, sinh linh đối với cảnh giới phía trên đương nhiên hiếu kỳ, một lần Thiên Đế giảng đạo từng nói qua, trên Hiển Thánh là Thánh Nhân, Bất Tử Bất Diệt, lúc ấy kinh động đến toàn bộ Hỗn Độn đại địa, đồng thời cũng làm cho chúng sinh biết Thiên Đế ít nhất là Thánh Nhân cảnh.

Ma Cảnh Thương cũng bất quá Bán Thánh, hoành hành Hỗn Độn đại địa cơ hồ vô địch.

Nhưng bây giờ lại toát ra hai Thánh Nhân, để bọn hắn đối với tương lai Ma Tộc sinh ra nghi vấn, nếu Thánh Nhân lên cao nhất hô, Ma Tộc có thể còn bao nhiêu sinh linh?

Ma Cảnh Thương cách Thánh Nhân thủy chung kém một bước, một bước này chính là một trời một vực, giờ phút này tâm lý của hắn tràn ngập đố kỵ.

- Nhất định phải diệt trừ hai người này!

Hắn cắn răng nghiến lợi nghĩ, mà Tô Đế cùng Cực Đế chiến đến điên cuồng, căn bản không có chú ý tới hắn.

Trong mắt Thánh Nhân, chỉ có Thánh Nhân hoặc là con kiến hôi.

Đại khái đi qua một nén nhang thời gian.

Tô Đế cùng Cực Đế vẫn chưa phân ra thắng bại, thậm chí không có làm bị thương đối phương, trái lại cự hồ phía dưới đã rút nhỏ chí ít một nửa, nước bị chấn tan, tản vào trong lục địa trải rộng vết nứt.

Lúc này, cự hồ bỗng nhiên bắn ra hào quang bảy màu, chiếu rọi thế giới.

Dị bảo xuất thế!

Tô Đế cùng Cực Đế giao chiến phá hư tất cả cấm chế ở đáy hồ, các Linh bảo tìm đúng cơ hội, chuẩn bị thoát đi.

Hưu! Hưu! Hưu

Vô số hào quang từ trong hồ bay ra, nhắm bốn phương tám hướng bỏ chạy, như có thần trí, mà không phải trốn loạn.

Tần Quân mỉm cười, lúc này hóa ra mấy trăm phân thân, cùng nhau lên đường, muốn đoạt tất cả dị bảo.

Trong nháy mắt Tô Đế cùng Cực Đế liền phát giác được sự xuất hiện của hắn.

- Quả nhiên xuất thủ!

Tô Đế hừ lạnh một tiếng, lúc này vứt xuống Cực Đế, đi cướp bảo bối hắn muốn.

Cực Đế cũng đã sớm phát giác được Tần Quân đến, cái này cũng là nguyên nhân bọn hắn không dám tử chiến, sợ bọ ngựa bắt ve chim sẻ rình ở phía sau.

Nhìn thấy Tần Quân đã đoạt lấy hơn hai mươi dị bảo, Cực Đế cũng kìm nén không được, bắt đầu đoạt dị bảo.

Trong lúc nhất thời, dị bảo tranh đoạt chiến bắt đầu.

Tần Quân nương theo số lượng, tranh đoạt với Cực Đế, Tô Đế.

Bất quá mục đích chủ yếu của hắn là Hỗn Độn Linh bảo cùng Hỗn Độn Chí Bảo.

Tốc độ của Tô Đế cực nhanh, mấy cái xê dịch, liền đoạt trước một bước, cướp đi dị bảo ở trước mặt phân thân.

Cực Đế thì nhìn trúng một quang đoàn hồng sắc, đây là một trong mấy cái mạnh nhất trong dị bảo, chí ít cũng là Hỗn Độn Linh bảo.

- Tô Đế, sao không cùng trẫm chiến một trận!

Lúc này, bản tôn của Tần Quân bỗng nhiên đi tới trước mặt Tô Đế, vỗ ra một chưởng.

Đại Chu Thiên chưởng, thức thứ năm!

Chuyển Nhật!

Pháp lực bành trướng từ trong lòng hắn bàn tay xông ra, khí thế khủng bố làm Cực Đế ở phương xa cũng không khỏi quay đầu.

- Đó là…

Cực Đế trừng to mắt, thân thể run rẩy.

Đây không phải là Đại Chu Thiên chưởng của hắn sao?

Không đúng!

Càng mạnh hơn!

Giờ phút này hắn còn chưa sáng tạo ra Đại Chu Thiên chưởng Đệ Ngũ Thức, Chuyển Nhật oai, giống như thiên băng địa liệt.

------oOo------

Chương 1693: Tam đế đấu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Oanh...

Cực Đạo Viêm Hỏa từ trong lòng bàn tay Tần Quân tràn ra, hóa thành một hỏa chưởng to lớn, bởi vì khoảng cách quá gần, Tô Đế không kịp phản ứng liền bị một chưởng vỗ trúng, lực lượng cường đại để hắn không cách nào ngăn cản, bị đánh bay, rơi về phía đại địa xa xa.

Mà không gian trước mặt Tần Quân như pha lê phá nát, hắc ám hư vô hiển

hiện, thu nạp linh khí, hình thành luồng khí xoáy.

Cực Đế thấy nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, thầm nghĩ:

- Đại Chu Thiên chưởng cũng có thể mạnh như thế?

Đại Chu Thiên chưởng của Tần Quân hút pháp lực của địch nhân tốc độ càng nhanh, hơn nữa to lớn hơn, so sánh với nhau, Đại Chu Thiên chưởng của hắn là hạt bụi.

- Cũng không tệ lắm, vậy mà có thể đón đỡ.

Tần Quân vung tay cười nói, hắn có thể cảm giác được Tô Đế không có thụ thương, chỉ là bị đánh lui.

Hắn nâng tay phải lên, tất cả phân thân cấp tốc chui vào trong cơ thể, tất nhiên kể cả đám pháp bảo bị phân thân lấy được.

Cực Đế chỉ cướp được ba pháp bảo, hai kiện Hỗn Độn Linh bảo cùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, hắn đã thỏa mãn, hiện tại lực chú ý chuyển dời đến trên người Tần Quân.

- Ngươi thật giống như lại mạnh lên?

Cực Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, sắc mặt nghiêm túc nói, đôi mắt như là hổ nhìn dê.

Tần Quân liếc nhìn hắn một cái nói:

- Trẫm chính là Thiên Đế, đương thời thứ nhất, có thể nào bị ngươi siêu việt?

Hắn nói mây trôi nước chảy, phảng phất như nói một sự tình không quan trọng.

Cực Đế nghe xong, nắm chặt song quyền, nhớ tới lần trước gặp nhau, tâm tình càng thêm trầm thấp.

Không nghĩ tới hắn thành Thánh gặp lại Tần Quân, vẫn như cũ nhìn không

thấu.

Lúc này, Tô Đế bay tới, quanh thân vây quanh mấy ngàn con Hỏa Nha, hội tụ vào một chỗ, tựa như biển lửa đánh tới, khí thế như Hỗn Độn sơ khai, quét sạch vũ trụ hư vô.

- Đến tốt! Bảo bối cũng đoạt xong rồi, nên đánh một trận a!

Tần Quân cười nói, ở thời đại Hỗn Độn sơ khai, hắn liền muốn làm thứ nhất, trên đời vô song!

Thoại âm rơi xuống, Tần Quân bộc phát ra khí thế của mình.

Giống như thiên băng, quét sạch toàn bộ Hỗn Độn đại địa.

Tu vi Thánh Nhân cảnh trung kỳ, tuyệt đối quét ngang thời kỳ trước mắt.

- Đó là….

- Là Thiên Đế!

- Thiên Đế cũng tới!

- Cỗ khí thế này thật là của Thiên Đế sao?

- Quá mạnh, dạng khí thế này, đương thời ai có thể địch?

- Ma Cảnh Thương so sánh, đều là chuyện tiếu lâm!

Tất cả sinh linh đều phấn chấn, dù sao bọn hắn đều không giành được Linh bảo, nếu có thể nhìn thấy Thiên Đế xuất thủ, đó cũng là thu hoạch.

Cường giả đương đại, có một nửa đều coi là đệ tử của Thiên Đế, cho dù không được Thiên Đế thừa nhận, trong lòng bọn họ cũng cho là như vậy.

Nếu không có Thiên Đế giảng đạo, liền không có bọn hắn hiện tại.

Đồng thời, bọn hắn cũng tò mò Thiên Đế rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Ma Cảnh Thương đã từng khiêu chiến Thiên Đế, bị một tiếng quát dọa đến

quỳ xuống, kia cũng là sự tình mười mấy vạn năm trước, bây giờ Ma Cảnh Thương mạnh hơn, đồng thời còn ngang ngược bá đạo, để chúng sinh không khỏi chờ mong Thiên Đế cùng Ma Tổ đối kháng lần nữa.

Hiện tại hoành không xuất thế hai Thánh Nhân thần bí, dẫn tới Thiên Đế xuất thủ, so với Thiên Đế chiến Ma tổ càng khiến người ta phấn chấn!

Tô Đế đến trước Tần Quân, cách khoảng ba ngàn mét, cách không tương vọng, hắn híp mắt nói:

- Nguyên lai ngươi chính là Thánh Nhân!

Thời điểm giáng lâm phương thế giới này, hắn liền cảm ứng được Tần Quân tồn tại, không nghĩ tới mạnh như vậy!

Cực Đế cũng chăm chú nhìn Tần Quân, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn ở quanh thân tăng nhiều đến bốn cái, tựa như bốn lỗ đen.

- Cùng lên đi!

------oOo------

Chương 1694: Tam đế đấu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười nói, người mặc Vô Cực Hồng Mông bào, hắn đứng tại chỗ để Tô Đế cùng Cực Đế đánh cũng không sợ!

Nếu như trẫm bị các ngươi đánh lui một bước, tính trẫm thua!

Đối mặt thái độ khinh miệt của Tần Quân, Tô Đế cùng Cực Đế đồng thời nhíu mày, một giây sau, hai vị Thánh Nhân vượt ngang mấy ngàn dặm đi tới trước mặt Tần Quân, Tô Đế nhấc quyền, Cực Đế huy chưởng, muốn đánh nổ Tần Quân.

Thời gian phảng phất như chậm chạp gấp mấy vạn, Tần Quân nhìn hai Thánh cách mình càng ngày càng gần, khóe miệng không khỏi giương lên.

- Ánh sáng đom đóm cũng dám tranh nhau phát sáng với Hạo Nguyệt!

Hai tay của Tần Quân đột nhiên nâng lên, một cỗ khí thế khó có thể tưởng tượng từ trong cơ thể hắn bạo phát, Tô Đế cùng Cực Đế chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không cách nào ngăn cản đánh tới, thổ huyết bay ngược.

Hỗn Độn Chí Bảo tăng thêm pháp lực của Tần Quân, há là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ như bọn họ có thể ngăn cản?

Cực Đạo Viêm Hỏa bắt đầu bò lên trên đầu vai Tần Quân, quấn quanh phần eo cùng lồng ngực, hơn mười Hỏa Xà ở sau lưng vặn vẹo.

- Ngâm...

Đế Viêm Long khí bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn chui ra, hết thảy mười đầu, cao tới vạn trượng, phần đuôi kết nối lấy phần lưng của hắn, ngửa đầu rít gào, làm vô số sinh linh rung động.

Ở thời đại này, Long còn chưa ra đời, chúng sinh không biết Long là vật gì, nhưng nhìn thấy Long khí, liền cảm thấy kính sợ.

Tô Đế cùng Cực Đế cũng ngây ngẩn cả người, mười Đế Viêm Long khí nhìn xuống hai đế, ánh mắt lạnh lùng, tràn ngập sát khí, tựa hồ khát vọng nuốt bọn hắn.

- Hừ!

Tô Đế lạnh hừ một tiếng, tay phải vung lên, liệt diễm cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn bạo phát, ở trên đỉnh đầu hình thành một Hỏa Nha ba chân giương cánh vạn trượng.

Tần Quân nheo mắt lại, đó là Tam Túc Kim Ô?

Chẳng lẽ bản thể của Tô Đế là Tam Túc Kim Ô?

Hỗn Độn sơ khai, có Tam Túc Kim Ô?

Cái kia con mẹ nó không phải Hoa Hạ nguyên sinh sao?

Tần Quân tràn đầy nghi hoặc, bất kể như thế nào, hôm nay hắn muốn giẫm

Tô Đế!

- Trẫm đánh không thắng ngươi tương lai, nhưng chà đạp ngươi bây giờ!

Tần Quân ác thú vị nghĩ, tâm tư lưu động, mười Đế Viêm Long khí gầm thét bay về phía Tô Đế cùng Cực Đế.

Tô Đế hét lớn một tiếng, Hỏa Nha ba chân đột nhiên vỗ cánh bay ra, khí thế của Cực Đế cũng không kém, bốn cái Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cấp tốc bành trướng, cùng Hỏa Nha đụng vào Đế Viêm Long khí.

Ầm ầm...

Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc, ánh lửa chiếu rọi Thiên Địa.

- Sư tôn!

Ly Võ nắm chặt song quyền, khẩn trương không thôi, lần nữa gặp lại Tần Quân, trong lòng của hắn kích động, lại hổ thẹn.

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân bình an vô sự.

Trận chiến này không giống dĩ vãng, Tần Quân độc đấu hai Thánh, hắn làm sao có thể không lo lắng?

Ma Cảnh Thương ở bên cạnh thân thể không ngừng run rẩy, cắn chặt hàm răng, nếu đứng ở trước mặt hắn, sẽ phát hiện đáy mắt hắn có một chút sợ hãi.

Trước kia nhục nhã, đến nay rõ mồn một trước mắt.

Khiến cho Ma Cảnh Thương vừa nhìn thấy Tần Quân, liền bản năng cảm thấy sợ hãi.

- Không được! Bổn Tọa là Ma Tổ! Có thể nào sợ hãi!

Ma Cảnh Thương gầm thét, móng tay bén nhọn hãm sâu vào thịt, máu tươi theo khe hở nhỏ xuống đất.

Sóng lửa cuồn cuộn từ chỗ chiến đấu lan tràn ra, rung động nhân tâm, làm

vô số sinh linh há to mồm, tê cả da đầu.

Trong biển lửa, Tô Đế cùng Cực Đế điên cuồng xê dịch, không ngừng công kích tới Tần Quân, mà hai tay của Tần Quân tự nhiên rủ xuống, một bộ thư giãn thích ý, hắn cũng không cần xuất thủ, Vô Cực Hồng Mông bào tự động sinh ra tầng phòng hộ vô hình, ngăn cách hai đế công kích.

Tần Quân móc móc lỗ tai, dùng khẩu khí lười biếng nói:

- Các ngươi chưa ăn cơm sao?

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Tô Đế cùng Cực Đế trong nháy mắt âm trầm, nhao nhao tăng lực, nếu không đánh bại Tần Quân, trong lòng bọn họ chắc chắn sẽ lưu lại sỉ nhục.

- Ngươi quá cuồng vọng!

Tay phải của Tô Đế bị liệt diễm bao bọc, chiếu sáng khuôn mặt lạnh lùng đến cực điểm.

------oOo------

Chương 1695: Con đường của Cực Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số Hỏa Nha ba chân từ mỗi phương bao phủ về phía phía Tần Quân, đáng tiếc còn chưa đụng được Tần Quân, liền bị Vô Cực Hồng Mông bào đánh tan.

Cực Đế thì không ngừng thi triển Đại Chu Thiên chưởng, chưởng ảnh liên hợp Hỏa Nha ba chân, thế công cường đại.

Đáng tiếc mặc cho bọn hắn phí sức như thế nào, cũng không cách nào phá mở Vô Cực Hồng Mông bào phòng ngự.

Tần Quân miệt thị bọn hắn, mỉm cười, Đế Viêm Long khí lần nữa tràn ra thân thể, thế không thể đỡ, Tô Đế cùng Cực Đế cả kinh không thể không tránh lui.

Theo tu vi của hắn bay vọt, Đế Viêm Long khí lại không có tiến hóa, vẫn như cũ là Lục Trảo Kim Long, nhưng đây đã là Long khí mạnh nhất mà Tần Quân được chứng kiến.

Về phần Cửu Trảo Kim Long trong truyền thuyết, xa không thể chạm.

Hơn nữa Long khí của hắn sớm đã thuế biến, cũng không phải Kim Long, mà là Hỏa Long.

Như cánh tay sai sử, Long khí theo tâm ý của hắn khu động, ở trong trời cao vặn vẹo, điên đảo càn khôn, đánh xơ xác các loại Pháp Thuật Thần Thông của hai đế, vô cùng mạnh mẽ.

Tần Quân có tự tin vô địch Thánh Nhân cảnh, chiến hai vị Thánh Nhân cảnh sơ kỳ tự nhiên nhẹ nhõm, cho dù bọn hắn là Tô Đế cùng Cực Đế.

- Làm sao có thể chênh lệch lớn như vậy?

Vừa công kích, Cực Đế lòng nóng như lửa đốt nghĩ, nguyên lai cho rằng mình có thể đuổi kịp Tần Quân, không nghĩ tới song phương chênh lệch cách xa như thế.

Trái lại Tô Đế, hắn ngược lại không cấp thiết, sắc mặt như thường phát động công kích, phảng phất như tu luyện.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xoay tay phải lại, Hồng Mông Đế Kiếm trống rỗng xuất hiện, trong chốc lát, sắc mặt của Tô Đế cùng Cực Đế kịch biến, nhao nhao thối lui, cùng Tần Quân kéo ra khoảng cách mấy trăm ngàn dặm, giống như thuấn di.

- Đó là cái gì.

Trên trán Cực Đế tràn ra mồ hôi lạnh, Hồng Mông Đế Kiếm vừa ra, hắn cảm giác được nguy hiểm trước nay chưa từng có, ánh mắt rơi vào trên Hồng Mông Đế Kiếm, không khỏi sợ mất mật.

Con mắt của Tô Đế nhìn chòng chọc vào Hồng Mông Đế Kiếm, song quyền nắm chặt, trong mắt hỏa diễm chập chờn không ngừng, khiến cho mặt mũi của hắn có chút yêu dị.

Tần Quân chậm rãi nâng Hồng Mông Đế Kiếm lên, nụ cười khinh cuồng, kiếm chỉ hai đế nói:

- Xin nhớ kỹ, trẫm chính là Thiên Đế!

Kiếm phong chỉ, sát khí tứ ngược đại địa.

Vô số sinh linh ngắm nhìn đều cảm giác phía sau lưng phát lạnh, cho dù không nhìn thấy Hồng Mông Đế Kiếm, cũng có thể cảm nhận được lạnh lẻo khiếp người.

Đông Vương Công nhìn qua Tần Quân, thì thào nói:

- Lại là thanh kiếm kia!

Lúc trước Tần Quân vẫn là Hiển Thánh, đúng là dựa vào Hồng Mông Đế Kiếm làm bị thương Chuẩn Đề Thánh Nhân cảnh, để hắn đến nay khó quên.

Ma Cảnh Thương trợn mắt lên, Hồng Mông Đế Kiếm vừa ra, ánh mắt của hắn liền không cách nào nghiêng đi.

- Nếu Bổn Tọa có được kiếm này.

Nhịp tim của Ma Cảnh Thương bắt đầu tăng tốc, như Chiến Cổ oanh minh.

Thiên Đế kiếm, khẳng định cực mạnh, nói không chừng là Hỗn Độn Linh bảo.

Bây giờ, trên Hỗn Độn đại địa đã phân chia đẳng cấp pháp bảo, đương nhiên vẫn như cũ là truyền từ Tần Quân.

Có thể có một thanh Hỗn Độn Linh bảo, ở trên mặt đất cơ hồ có thể đi ngang.

Ma Cảnh Thương cũng có một thanh Hỗn Độn Linh bảo, chính là bảo vật cùng hắn sinh ra, chỉ có hắn có thể sử dụng, nhưng nhìn thấy Hồng Mông Đế Kiếm, hắn liền cảm giác bảo bối của mình là rác rưởi.

- Các ngươi có dám tiếp trẫm một kiếm không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, ngữ khí dừng một chút, hắn ra vẻ hảo ý cười nói:

- Dưới một kiếm này, các ngươi sẽ chết.

Oanh!

Vô số sinh linh sôi trào.

Đối mặt hai vị Thánh Nhân thần bí, Thiên Đế vẫn cường thế, thậm chí dám kiếm trảm hai Thánh, làm bọn hắn cúng bái không thôi.

- Đây chính là phong thái chân chính của Thiên Đế a!

------oOo------

Chương 1696: Con đường của Cực Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng, trước kia nghe hắn giảng đạo, còn cảm thấy hắn rất ôn hòa, không nghĩ tới chiến đấu cuồng ngạo như vậy!

- Nói nhảm, Thiên Đế nên cuồng!

- Hắn có tư cách cuồng, dù sao hắn là vị Thánh Nhân thứ nhất.

- Cái gì Ma Tổ, Thánh Nhân, ở trước mặt Thiên Đế như mây khói, vỗ tức tán!

Các sinh linh phấn chấn kinh hô, phàm là tu vi đạt tới Nhập Thánh, thị lực đến chân trời góc biển, chớ nói chi là thần thức, đương nhiên, tại Hỗn Độn đại địa, là không cách nào nhìn thấy chân trời góc biển, nhưng cách thật xa quan chiến tuyệt không phải vấn đề.

Nhìn Tần Quân đối mặt hai đế ngạo nghễ tư thái, bọn hắn không ai không nhiệt huyết sôi trào.

Ly Võ cũng thấy huyết mạch sôi sục, hắn không nghĩ tới sư phụ của mình còn có một mặt như vậy.

Ở trong ấn tượng của hắn, Tần Quân ngoại trừ tu luyện là giảng đạo, thậm chí có khi hắn sẽ thấy Tần Quân cổ hủ.

Ma Cảnh Thương cũng hiểu được lập tộc tranh bá đại địa, Tần Quân lại thờ ơ.

Nói không khoa trương, toàn bộ Hỗn Độn đại địa đối với Tần Quân mà nói cơ hồ là dễ như trở bàn tay, nhưng hắn không cần, để các đệ tử thủ hạ của hắn sớm sinh lòng vội vàng.

Thời gian lâu dài, bọn hắn đều cho rằng Tần Quân khuyết thiếu khí phách.

Nhưng thấy trận chiến này, Ly Võ không dám tưởng tượng sư tôn của mình như vậy nữa.

- Thế giới ở trong mắt Sư tôn rốt cuộc là cái gì?

Ly Võ nhìn thân ảnh của Tần Quân, ánh mắt trở nên phức tạp.

Cùng lúc đó, Tần Quân mỉm cười chậm rãi nâng kiếm, hắn không có nhanh chóng huy kiếm, mà cho Tô Đế cùng Cực Đế cảm giác áp bách.

Cực Đế có ân với hắn, hắn tự nhiên không giết.

Tuy Tô Đế coi hắn thành kình địch lớn nhất cả đời, nhưng trong tương lai, tu vi hai người cách xa, Tô Đế cũng không có thừa cơ thương tổn hắn.

Hiện tại hai người trao đổi vị trí, nếu Tần Quân giết Tô Đế, chẳng phải là ra vẻ mình vô năng?

Cho dù muốn giết, cũng phải đứng ở cùng một độ cao, đường đường chính chính tử chiến!

- Thiên Đế! Ta nhớ kỹ tên của ngươi!

Tô Đế trầm giọng nói, vứt xuống câu nói này, hắn liền tan biến khỏi hư

không.

Cực Đế thở dài một tiếng, biết Tần Quân là cho bọn hắn đường lui, đắng chát nói:

- Ta vẫn không bằng ngươi, đợi lần sau tái chiến, ta nhất định phải đuổi kịp ngươi!

Nói xong, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, thần sắc trở nên kiên nghị, ngay sau đó xông vào trong lôi vân cuồn cuộn, biến mất không thấy gì nữa.

Tần Quân nhíu mày, Tô Đế đã rời đi, nhưng khí tức của Cực Đế lại bay về phía vũ trụ hư vô, liên tưởng đến lần trước Cực Đế nói, chẳng lẽ Cực Đế muốn rời Hỗn Độn đại địa?

Hắn chậm rãi hạ kiếm, ánh mắt xuyên qua tầng tầng mây đen, chỉ thấy Cực Đế phảng phất như điên bay khỏi Hỗn Độn đại địa, tan biến ở trong bóng đêm vô tận.

Từng có sinh linh ý đồ rời đi Hỗn Độn đại địa, nhưng không có trở lại nữa, đều không ngoại lệ, khiến cho các sinh linh đối với vũ trụ hư vô tràn đầy hoảng sợ.

Không biết, sẽ dễ dàng chế tạo hoảng sợ.

- Cái này là con đường của ngươi sao?

Tần Quân lẩm bẩm, chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân Cực Đế không có lưu danh sử sách?

Sau đó hắn thu hồi Hồng Mông Đế Kiếm, quay người nhìn về phía Ly Võ.

Ma đồ ở chung quanh Ly Võ bị dọa đến toàn thân run rẩy, vô ý thức lui lại, Ma Cảnh Thương càng tê cả da đầu, kém chút co quắp ngã xuống đất.

Đường đường Ma Tổ bị dọa thành bộ dáng như thế, có thể thấy được Tần Quân cho hắn bóng tối lớn bao nhiêu.

Tần Quân mặt không thay đổi nhìn chăm chú Ly Võ, bốn mắt nhìn nhau, Ly Võ hổ thẹn cúi đầu, không dám đối mặt ánh mắt của Tần Quân.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ cưỡng chế... Nô dịch vận mệnh! Nhiệm vụ tường trình: Đại đạo quy tắc phát triển càng hoàn thiện, Đại Đạo còn lại bắt đầu sinh ra, bao quát Vận Mệnh Đại Đạo, nếu ký chủ chinh phục vận mệnh, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, cũng đạt được hệ thống trợ giúp, tăng cường ký chủ chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân!

------oOo------

Chương 1697: Huyết Phệ Ma Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nô Dịch Vận Mệnh?

Tần Quân ngẩn người, vội vàng hỏi:

- Là nhiệm vụ cưỡng chế lúc trước xuyên việt nói tới?

Trước kia hắn liền có một nhiệm vụ bao trùm Vận Mệnh, vì sao lại tới một cái.

Chờ chút, Nô Dịch?

Không phải là muốn chưởng khống Vận Mệnh?

Vận Mệnh vừa đản sinh tuyệt đối là yếu nhất.

Nghĩ đến đây, Tần Quân bỗng nhiên phấn chấn, nếu hiện tại chưởng khống Vận Mệnh, ngày sau có thể trợ giúp Liễu Nhược Lai thoát khỏi Vận Mệnh trói buộc hay không?

- Phải, chưởng khống Vận Mệnh đối với hệ thống mà nói cực kỳ trọng yếu, một khi chưởng khống thành công, hệ thống liền sẽ phân tích Vận Mệnh, trợ giúp ký chủ tiến một bước khống chế Vận Mệnh Chi Luân, ngày sau siêu thoát hết thảy, không nhận bất luận tồn tại gì ước thúc, chư thiên thời không, mặc cho ngươi đi ở.

Hệ thống trả lời, nghe mà ánh mắt Tần Quân tinh quang lấp lóe.

Nghe rất hấp dẫn a!

Chẳng phải là ngày sau muốn xuyên việt liền xuyên việt?

Nếu thật sự như thế, hắn liền có thể cải biến hết thảy, bất cứ địch nhân nào cũng sẽ bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Đánh không thắng ngươi bây giờ, trẫm còn không giải quyết được ngươi vừa đi ra?

Tần Quân càng nghĩ càng hưng phấn, lúc này, Đông Vương Công bay tới, mặt mũi tràn đầy kích động nói:

- Bệ Hạ quả nhiên là thần võ vô song, đương thời đệ nhất a!

Lúc Hiển Thánh cảnh, vượt cấp chiến Thánh Nhân!

Lúc Thánh Nhân cảnh, độc đấu hai Thánh!

Dù là Nam Tiên Chi Thủ Đông Vương Công cũng không khỏi nhiệt huyết sôi trào, đi theo dạng Thiên Đế này, tương lai của hắn thế tất tiền đồ như gấm, đạt tới đỉnh phong cao hơn.

- Đi thôi, trở về.

Tần Quân vung tay áo, trực tiếp cuốn Đông Vương Công đi, hai người biến mất ở dưới mưa to, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Nhìn thấy bọn hắn biến mất, Ly Võ nửa ngày không có lấy lại tinh thần.

Vừa rồi ánh mắt của Tần Quân để hắn xấu hổ, có loại cảm giác phảng phất như hắn phản bội sư môn.

- Đường ta đi thật đúng sao?

Ly Võ lẩm bẩm, Ma Cảnh Thương ở bên cạnh ảo não trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng không thể nói cái gì.

Thực lực của Ly Võ siêu cường, ở trong Ma Tộc có thể sắp xếp trước ba, hắn cũng không dám giận mắng, để tránh làm Ly Võ tức giận bỏ đi.

Đổi lại những sinh linh khác, hắn có khả năng dùng vũ lực bức hiếp, nhưng đối mặt Ly Võ, hắn không dám, ai bảo sư tôn của Ly Võ là Thiên Đế?

- Kiên trì bản tâm, trẫm vĩnh viễn là sư tôn của ngươi.

Ngay thời điểm Ly Võ hoảng hốt, thanh âm của Tần Quân vang lên ở bên tai hắn, để hắn mừng rỡ không thôi, vội vàng nhìn bốn phía.

Sư tôn cũng không có thất vọng với hắn!

Đợi Tần Quân trở lại Thiên Đế Thạch Điện, hắn xa xỉ tặng cho Đông Vương Công hai kiện Hỗn Độn Linh bảo, năm kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Đông Vương Công thường thường vì hắn tìm được Bảo Địa, không thể bỏ qua công lao, đây cũng là làm gương cho thủ hạ khác.

Sau khi đại chiến kết thúc, tạo thành ảnh hưởng lại mới bắt đầu.

Các loại truyền thuyết liên quan tới Thiên Đế bắt đầu vang dội toàn bộ Hỗn Độn đại địa, chúng sinh chi sư, vị Thánh Nhân thứ nhất của thế gian, người mạnh nhất… bị các sinh linh đặt ở trên đỉnh đầu Tần Quân.

Danh tiếng của Ma Tộc Ma Cảnh Thương cũng bị Tần Quân triệt để áp chế.

Đại khái qua hai năm thời gian.

- Đinh! Hoàn thành Sử Thi nhiệm vụ... bất hủ Thiên Đế! Nhiệm vụ tường trình: Nếu tên ký chủ truyền khắp thời kỳ Hỗn Độn, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội hệ thống ân huệ, một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Hệ thống bắt đầu thăng cấp!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân,

làm hắn đang tu luyện cả kinh mở to mắt.

Bất hủ Thiên Đế!

Một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Một lần cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân cực hạn giác tỉnh đến tận đây tích lũy ba lần, chờ hắn trở về, có thể làm cho Đại Tần thiên đình bay lên lần nữa.

------oOo------

Chương 1698: Huyết Phệ Ma Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vừa vặn!

Tần Quân mỉm cười, lúc này ở trong lòng tuyên bố nói:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Hoắc Khứ Bệnh đang tới Hiển Thánh, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn cũng tiến bộ, hết thảy đều phát triển rất tốt.

- Trong lúc Hệ Thống thăng cấp, đóng hết thảy hạng mục, xin ký chủ kiên nhẫn chờ đợi.

Hệ thống cấp tốc trả lời, tựa hồ rất gấp gáp.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, cũng không có để ở trong lòng, mà bắt đầu chờ mong Hệ Thống thăng cấp lại sẽ có cải biến như thế nào?

Sau đó hắn nhắm mắt lần nữa, bắt đầu tu luyện.

Tranh thủ sớm ngày đột phá Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Nhiệt độ ba Thánh đại chiến cũng bị thời gian vô tình ma diệt, luôn có chuyện mới mẻ xuất hiện, cũng có cường giả mới xuất hiện, dẫn dắt phong tao.

Sau khi Thánh Nhân biến mất, Ma Cảnh Thương lần nữa xưng bá, tu vi Bán Thánh đỉnh phong, không có người có thể làm địch thủ.

Thế lực Ma tộc càng lúc càng lớn, sau đó trong 100 ngàn năm, gần như có xu thế một tay che trời.

Một trăm ngàn năm qua đi, Ma Cảnh Thương còn chưa thành Thánh, các sinh linh Hiền Thánh cảnh tiến bộ cũng rất nhỏ, cơ hồ đạt tới độ cao như bọn hắn lại muốn tiến bộ, khó như đăng thiên.

Mà Thiên Đế một mực bế quan tu luyện, khiến cho trong 100 ngàn năm không hề giảng đạo, để không ít sinh linh tiếc nuối.

Một ngày này, con nối dõi của Ma Cảnh Thương sinh ra, Ma khí trùng thiên, kinh động hơn phân nửa Hỗn Độn đại địa.

Trong Ma Tổ điện, Ma Cảnh Thương ngạc nhiên nhìn hài tử nằm ở trên giường oa oa khóc lớn.

- Xuất sinh là Tiên Thiên Đạo thể, kỳ tài! Kỳ tài!

Ma Cảnh Thương hưng phấn nói, sau lưng một đám cường giả Ma Tộc nhao nhao quỳ xuống chúc mừng.

Bọn hắn cũng cảm thấy hiếu kỳ cùng chấn kinh đối với hài tử này, thai nghén mấy trăm năm liền xuất sinh, tu vi còn có thể đạt tới Đại La Chí Tiên cảnh, ghê gớm!

Ma Đồng này chính là Ma Cảnh Thương lấy tinh huyết biến thành, vì thai nghén hắn, Ma Cảnh Thương còn thu thập tinh huyết của sinh linh mạnh mẽ luyện chế, thiên phú của nó, cho dù là Ma Cảnh Thương cũng không dám tưởng tượng.

- Rất tốt! Từ nay về sau, ngươi gọi Huyết Phệ! Huyết Phệ Ma Thần!

Ma Cảnh Thương phảng phất như lâm vào điên cuồng, gào thét nói, âm thanh làm toàn bộ cung điện rung động.

Huyết Phệ Ma Thần!

Một đám Ma đồ tâm thần chấn động, chẳng biết tại sao, nghe được cái tên này, bọn hắn liền hãi hùng khiếp vía, loại cảm giác này rất quỷ dị.

- Huyết Phệ Ma Thần.

Ly Võ híp mắt nhìn về phía Ma Đồng ở trên giường, Ma Đồng này không giống hài nhi nhân loại khác, toàn thân màu đỏ tím, in vô số đường vân huyền ảo, đầu có hai sừng nhỏ màu đen, dưới mông còn có một đầu đuôi, cự kỳ khủng bố.

Ánh mắt của hắn hơi nháy, bên trong tràn đầy huyết sắc, để người tê cả da đầu.

Sau đó mấy ngày, Huyết Phệ Ma Thần xuất sinh liền truyền khắp toàn bộ Hỗn Độn đại địa, đưa tới chấn động không nhỏ.

Huyết Phệ Ma Thần vừa ra đời liền có Ma khí kinh người như vậy, ngày sau sẽ khủng bố như thế nào?

- Huyết Phệ Ma Thần? Ma Thần?

- Ma Cảnh Thương dã tâm bừng bừng, hiện tại lại sinh con nối dõi, Hỗn Độn đại địa nguy rồi!

- Ma Tộc thế lớn, chúng ta có thể làm cái gì?

- Ngày sau Huyết Phệ Ma Thần lại là hạng người kinh thiên động địa.

- Ma Tộc đã thành khí tượng, không cách nào ngăn cản.

Vô số sinh linh đều đang nghị luận việc này, bây giờ Ma Tộc đã lớn mạnh, số lượng Ma đồ hơn trăm triệu, thống trị địa vực đã đạt một phần ba Hỗn Độn đại địa, chỉ cần Thánh Nhân không xuất thủ, Ma Tộc thống nhất Hỗn Độn ở trong tầm tay.

Khi Hỗn Độn đại địa huyên náo xôn xao, chung quanh Thiên Đế Thạch Điện lại yên tĩnh.

Tuy Thiên Đế đã 100 ngàn năm không giảng đạo, nhưng vẫn có thật nhiều sinh linh khổ tu tụ tập ở chung quanh.

Tu luyện ở chỗ này, để bọn hắn an tâm nhất.

- Đinh! Hệ Thống thành công thăng cấp!

Trong Thạch Điện, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho hắn mở mắt ra.

------oOo------

Chương 1699: Khổng Thánh Nhân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Hệ thống mới tăng công năng tử trung giác tỉnh, công năng có thể làm cho Thần Ma cực hạn giác tỉnh, còn bảo trì tử trung với ký chủ, thông qua nhiệm vụ thu hoạch được!

- Đinh! Hệ thống mới tăng công năng dung hợp khen thưởng, các hạng công năng tùy ý gom góp mười cơ hội hệ thống khen thưởng, ngẫu nhiên dung hợp thành một hạng cơ hội hệ thống khen thưởng, đặc biệt nhắc nhở, dung hợp khen thưởng có Đại Đạo Truyền Thừa, cực hạn giác tỉnh, tử trung giác tỉnh, triệu hoán Thần Ma, chỉ định triệu hoán Thần Ma, hệ thống ân huệ, công năng khen thưởng còn lại sẽ không xuất hiện ở trong dung hợp khen thưởng!

- Đinh! Hệ thống mô phỏng phục chế Hỗn Độn vũ trụ, chỉ cần khí vận của ký chủ càng ngày càng mạnh, cuối cùng sẽ có một ngày, mô phỏng ra vũ trụ, như Thần Thoại đạo tràng, có thể cung cấp ký chủ cùng thủ hạ của ký chủ tiến vào Hỗn Độn vũ trụ tu luyện, công năng này còn đang tiến hành, ký chủ tạm thời chỉ có thể chờ!

- Đinh! Hệ thống mới tăng công năng dung hợp pháp bảo, chí ít năm thanh pháp bảo cùng giai tiến hành dung hợp, có thể siêu việt đẳng cấp pháp bảo

trước mắt!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở ở trong đầu Tần Quân vang ong ong, để hắn không khỏi ngẩn người.

Công năng tử trung giác tỉnh!

Công năng dung hợp hệ thống khen thưởng!

Công năng dung hợp pháp bảo!

Còn có Hỗn Độn vũ trụ đang khai thác!

Con mắt Tần Quân sáng rực lên, nội tâm bình tĩnh 100 ngàn năm rốt cục sôi trào lên.

Tử trung giác tỉnh, tên như ý nghĩa, tuyệt đối lợi hại!

Để Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn tử trung giác tỉnh, sẽ mạnh như thế nào?

Thông Thiên giáo chủ tử trung giác tỉnh, sẽ ngưu bức ra sao?

Công năng dung hợp hệ thống khen thưởng cũng không tệ, rút thưởng ngẫu nhiên, kỹ năng truyền thừa, Hiền Năng, Thần Ma đỉnh phong, triệu hoán mấy người Thần Ma quân đoàn đều trở nên gân gà, công năng dung hợp hệ thống khen thưởng có thể biến chúng nó thành bảo.

Tuy mười lần khen thưởng mới có thể dung hợp một cái, cực kỳ buồn nôn

Nếu dung hợp thành Đại Đạo Truyền Thừa, cực hạn giác tỉnh, tử trung giác tỉnh còn tốt, đổi thành cơ hội triệu hoán Thần Ma liền thua lỗ.

Hiện tại Thần Ma dưới tay hắn hơn trăm, căn bản không thiếu Thần Ma.

Huống hồ nhiệm vụ rất dễ dàng thu hoạch được cơ hội triệu hoán Thần Ma.

Công năng dung hợp pháp bảo cũng không tệ lắm, năm thanh Hỗn Độn Chí Bảo dung hợp thành pháp bảo cao cấp hơn, lại là cái gì?

Ngẫm lại cũng chờ mong!

- Lại nói những công năng này, ngươi còn thăng cấp 100 ngàn năm?

Tần Quân nhịn không được đậu đen rau muống nói, 100 ngàn năm a, nếu không phải hắn toàn tâm tu luyện, không phải sốt ruột chờ chết sao.

Ngươi sợ là cố ý đi!

- Trước kia ký chủ ở Huyền Đương đại thế giới cùng Nội vũ trụ, lần này khác biệt, ở thời kỳ Hỗn Độn, hệ thống cần quét hình tra rõ toàn bộ thời kỳ Hỗn Độn.

Hệ thống trả lời, có chút bất đắc dĩ.

Ai bảo vận khí của Tần Quân nghịch thiên như thế, vậy mà mượn nhờ Vận Mệnh Chi Luân đi vào thời kỳ Hỗn Độn, đây là trước đó hệ thống cũng không có dự liệu được.

Tần Quân giật mình, sau đó cười phân phó:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

100 ngàn năm không triệu hoán, trong lòng của hắn nhịn đến hoảng.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Khổng Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở cấp tốc vang lên, tốc độ triệu hoán nhanh hơn trước kia.

Khổng Tử!

Móa!

Tần Quân trừng to mắt, Khổng Thánh Nhân trong truyền thuyết rốt cục xuất hiện!

Dứt bỏ Thần Thoại không nói, Khổng Tử mới là Thánh Nhân, thậm chí ở cổ đại, Thánh Nhân chỉ có Khổng Tử.

Lấy trí tuệ của Khổng Tử, ở thời kỳ Hỗn Độn liền bắt đầu tu luyện, chưa chắc không thể trở thành Đại Năng đỉnh phong!

- Liền triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cho nên khôi phục trí nhớ kiếp trước, là hi vọng Khổng Tử nhớ kỹ thân phận làm người của mình.

------oOo------

Chương 1700: Khổng Thánh Nhân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó hắn bắt đầu xem xét bảng thuộc tính của Khổng Tử:

- Khổng Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Túng Thánh! Khổng Thánh Nhân! Chí Thánh! Vạn Thế Sư Biểu! Nho Giáo Thuỷ Tổ!

- Tu vi: Bán Thánh!

- Công pháp: Xuân Thu Chu Dịch!

- Thần thông: Họa Bút Giang Hà! Chỉ điểm phương tù! Trích Tinh Na Nguyệt! Chí Thánh chi khí! Điểm Thạch Thành tinh! Tru Tà âm!

- Pháp bảo: Xuân Thu Bút!

- Thuộc tính đặc thù: Thánh Hiền oai (yêu ma không được đến gần, người tu vi yếu hơn tâm sinh kính sợ)!

- Độ trung thành: 80 (max trị số 100)!

Trâu!

Bán Thánh!

Khổng Tử lại là Bán Thánh, con mắt của Tần Quân mở to.

- Khổng Tử lợi hại như vậy?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, dù sao Khổng Tử không có chiến tích quá lợi hại, để cho người ta nghĩ không ra tu vi của hắn đạt tới Bán Thánh.

- Bản thân Khổng Tử là Thần Thoại, ở trong dòng sông lịch sử, có thể cùng hắn sánh vai chỉ có Lão Tử, Lão Tử ở trong thần thoại chính là Thánh Nhân, Khổng Tử tự nhiên không kém, huống chi tín ngưỡng lực của Khổng Tử vô cùng cường thịnh, thậm chí có thể đại biểu văn hoá Hoa Hạ, chính là một trong những nhân vật mang tính tiêu chí, vạn kiếp bất tử, vạn kiếp bất diệt, kiếp trước chỉ kém Thánh Vị, thật là Thánh Nhân, tồn tại đỉnh phong của Nhân tộc.

Hệ thống trả lời, Tần Quân lắc đầu, Khổng Tử là thuộc về tồn tại tu vi hạ thấp không thích hợp, quá cao lại khiến người ta không thể tin được.

Nếu để cho Khổng Tử ở hiện tại lập giáo Thành Thánh?

Ý nghĩ này vừa nhô ra, Tần Quân liền không nhịn được tim đập thình thịch.

Lúc trước Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng thành Thánh như thế, khi đó bọn hắn chỉ lấy được Thiên Đạo công đức, hiện tại Khổng Tử nói không chừng có thể được Đại Đạo công đức!

Nghĩ đến đây, Tần Quân không khỏi mong đợi.

Tu luyện 100 ngàn năm, tuy tu vi của hắn lại tăng trưởng không ít, nhưng cách hậu kỳ quả thực quá xa xôi.

Cơ Bất Bại ở Thời Không tuyệt địa tu luyện mấy trăm triệu năm mới thành Thánh, đến nay vì đột phá Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, có thể thấy được Thánh Nhân cảnh tu luyện gian nan bao nhiêu.

Sau đó Tần Quân lại ấn mở Thần Thoại Thương Thành, hắn còn có một cơ hội hệ thống ân huệ có thể sử dụng.

100 ngàn năm qua đi, không biết Thần Thoại Thương Thành lại đổi mới bao nhiêu bảo bối.

Trên đại địa hoang vu, một bóng người nhỏ bé nhanh chóng toán loạn, phía sau là một đám Ma đồ đang truy đuổi.

- Thiếu chủ! Đừng có chạy lung tung!

Một sinh linh Hiển Thánh cảnh nói, hắn thân như lão giả, khuôn mặt lại là đầu Hổ, con mắt đỏ thẫm, đã đọa nhập Ma Đạo.

Khoảng cách Huyết Phệ Ma Thần xuất sinh, đã qua mười năm.

Ngắn ngủi mười năm, Huyết Phệ Ma Thần liền từ Đại La Chí Tiên trưởng thành đến Đại La Thủy Tiên!

Hắn không phải dựa vào tu luyện, mà là ăn!

Vô luận chủng tộc gì, hắn đều thích ăn, tu vi càng mạnh, đối với thực lực của hắn tăng phúc càng lớn.

Thậm chí hắn còn thường thường phát cuồng, nuốt sinh linh Ma Tộc, khiến cho hắn trở thành tồn tại mà các sinh linh nghe tin đã sợ mất mật.

Ma Cảnh Thương đối với Huyết Phệ Ma Thần ôm kỳ vọng rất lớn, thế là lựa chọn nuôi thả, để hắn ở trong lãnh địa Ma Tộc săn bắt, vì phòng ngừa hắn chết yểu,còn đặc phái mười mấy tên Hiển Thánh bảo hộ.

- Hì hì ha ha.

Phía trước truyền đến âm thanh vui cười, chúng cường giả Ma tộc vượt qua đỉnh núi, liền nhìn thấy một màn kinh dị.

Chỉ gặp một nam hài chừng mười tuổi đang ăn một sinh linh hóa thành nữ hình, sinh linh này máu me đầy mặt, còn chưa chết tuyệt, thống khổ run rẩy, ngay cả âm thanh cũng không phát ra được, nàng đã bị Huyết Phệ Ma Thần chặn ngang chặt đứt, máu tươi rải đầy đất.

Huyết Phệ Ma Thần đã mười tuổi, càng thêm khủng bố, màu da vẫn là đỏ tím, Thú Y trên người bị máu tươi nhiễm ướt nhẹp, trên mặt hắn mang nụ cười biến thái, để các cường giả Ma Tộc trên sườn núi hai mặt nhìn nhau.

- Tác nghiệt.

Lão giả thở dài một tiếng, tay phải nâng lên, bắn ra một đạo trường tiễn Ma khí, bắn chết sinh linh kia, kết thúc nỗi thống khổ của nàng.

------oOo------

Chương 1701: Chí Tôn Cửu Long Ỷ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ăn ngon ăn ngon.

Huyết Phệ Ma Thần cầm cánh tay máu me đầm đìa, say mê cười cười, như Ác Ma khủng bố trong chuyện xưa.

Bão cát thổi qua, khiến cho này tràng cảnh trở nên càng thêm kinh khủng.

- Một Nhập Thánh.

Một tên cường giả Ma Tộc nhận ra tu vi người bị nuốt, lập tức hãi hùng khiếp vía.

Bọn hắn là gấp đi theo Huyết Phệ Ma Thần, chẳng lẽ nói Huyết Phệ Ma Thần miểu sát một Nhập Thánh?

Đại La Thủy Tiên miểu sát Nhập Thánh .

Ti...

Bọn hắn không khỏi hít sâu một hơi, nếu như chờ Huyết Phệ Ma Thần thành Nhập Thánh, chẳng phải là có thể ăn bọn hắn?

Làm bạn Huyết Phệ Ma Thần mấy năm, bọn hắn thủy chung không cách

nào đối với người này sinh ra thân tình gì, thậm chí rất chán ghét, nhưng bởi vì kiêng kị Ma Cảnh Thương, bọn hắn chỉ có thể nhẫn nhịn.

Từ khi bồi dưỡng được Huyết Phệ Ma Thần, Ma Cảnh Thương lại bắt đầu chuẩn bị lấy tinh huyết của mình bồi dưỡng đời sau, để không ít sinh linh sợ hãi.

Ma Cảnh Thương ngang ngược bá đạo, trước kia chỉ là hiếu chiến, hiện tại hoàn toàn là bá quyền, trong mắt dung không được một hạt cát.

Nếu để cho Ma Tộc hùng bá Hỗn Độn đại địa, chúng sinh còn có thể sống yên ổn?

Từ từ Ma tộc thành lập, toàn bộ Hỗn Độn đại địa đều là giết chóc, phân tranh, không chỉ những sinh linh khác, sinh linh trong Ma Tộc cũng có chút phản cảm.

Ai không muốn truy cầu cảnh giới càng cao hơn?

Mỗi lần nghĩ đến Thiên Đế siêu thoát ra khỏi trần thế, bọn hắn có thể nào không tâm trí về phía.

Nhưng linh trí thành thục, thất tình lục dục xuất hiện khiến cho Hỗn Độn đại địa bị lợi ích tràn ngập.

Vì pháp bảo tốt hơn!

Vì công pháp tu luyện mạnh hơn!

Thiên tài địa bảo tốt hơn!

Chúng sinh đều tranh, bọn hắn sao có thể nào miễn mầm tai vạ?

Lúc này, Huyết Phệ Ma Thần ăn sinh linh chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, mới hài lòng đứng dậy, hắn liếm môi nói:

- Không đủ no bụng! Ta còn muốn ăn!

Lời vừa nói ra, các cường giả Ma Tộc hai mặt nhìn nhau, xem như chịu phục, bụng của tiểu tử này quả thực là không đáy.

Một mực bỏ mặc như vậy, toàn bộ sinh linh đều sẽ bị hắn ăn hết.

- Các ngươi có thể để cho ta ăn hay không?

Huyết Phệ Ma Thần nhìn chư vị cường giả Ma Tộc cười đùa hỏi, nghe vậy, các cường giả Ma Tộc run lên, đều sinh lòng sát ý.

Kẻ này tuyệt đối là tà ma trời sinh!

Đúng lúc này, một cỗ uy thế lớn lao đánh tới.

- Kẻ này cùng ta có duyên, ta mang đi!

Thanh âm của Chuẩn Đề vang lên, ngay sau đó phật quang lóng lánh, chiếu lên Ma Tộc các cường giả vô ý thức nhắm mắt lại.

Một giây sau, bọn hắn bỗng nhiên cảm giác khí tức của Huyết Phệ Ma Thần biến mất, nhưng bọn hắn lại không thể thấy vật, thần thức cũng bắt không đến Huyết Phệ Ma Thần, chỉ có thể lo lắng suông.

Không bao lâu, Phật quang tiêu tán, các vị cường giả Ma Tộc rốt cục có thể thấy mọi vật, đáng tiếc, dưới sườn núi đã không có bóng dáng của Huyết Phệ Ma Thần.

- Không tốt!

Sắc mặt lão giả kịch biến, nếu Huyết Phệ Ma Thần mất đi, bọn hắn làm sao bàn giao với Ma Cảnh Thương?

Lúc này, bọn hắn bắt đầu chia nhau tìm kiếm Huyết Phệ Ma Thần.

Đáng tiếc bắt đi Huyết Phệ Ma Thần là Chuẩn Đề, là Thánh Nhân, bọn hắn một đám Hiền Thánh làm sao có thể đuổi kịp.

Sau đó mấy ngày, các cường giả Ma Tộc thật sự là tìm không thấy Huyết Phệ Ma Thần, chỉ có thể kiên trì hồi bẩm Ma Cảnh Thương.

Kết cục như bọn hắn sở liệu, Ma Cảnh Thương tức giận, thậm chí còn trọng thương bọn hắn.

- Tìm cho Bổn Tọa! Ai dám bắt Huyết Phệ! Đều phải chết!

Tiếng gầm gừ của Ma Cảnh Thương chấn nhiếp mấy tỷ dặm, người nghe đều có thể rõ ràng cảm nhận được lửa giận của Ma Tổ.

Trong lúc nhất thời, tin tức liên quan tới Huyết Phệ Ma Thần bị cường giả bí ẩn bắt đi như gió xoáy, quét ngang Hỗn Độn đại địa, đại bộ phận sinh linh nghe nói đều tỏ ý vui mừng.

------oOo------

Chương 1702: Chí Tôn Cửu Long Ỷ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái tai hoạ này tốt nhất bị vị Đại Năng thần bí kia mạt sát!

Tuy Huyết Phệ Ma Thần mới xuất hiện mười năm, nhưng làm sự tình đã đủ gây nên chúng sinh sợ hãi.

Con trai Ma Tổ!

Cái thân phận này đủ để cho vô số sinh linh e ngại.

Tin tức truyền tới Thiên Đế Thạch Điện, cũng đưa tới xôn xao không nhỏ.

Trong điện, Tần Quân nghe Bách Lý Thủ Ước bẩm báo, nét mặt của hắn trở nên cổ quái.

Huyết Phệ Ma Thần

Cái này con mẹ nó không phải tiền thân của Hỗn Độn Ma Thai sao?

Hỗn Độn Ma Thai là lấy tinh huyết của Huyết Phệ Ma Thần, lại dung hợp hơn ngàn loại huyết mạch bồi dưỡng thành, dựa vào ăn sinh linh mà tăng cường lực lượng.

Nghe nói ở trước đây thật lâu, Huyết Phệ Ma Thần là thiên địch của Cực

Viêm Ma Thần, không nghĩ tới Huyết Phệ Ma Thần lại là con trai của Ma Tổ!

- Yên tâm đi, Huyết Phệ Ma Thần không chết được.

Tần Quân phất tay nói, phía dưới còn đứng Thập Nhị Thánh Tướng, Hi Linh, Khổng Tử, Cự Linh Thần, Hoắc Khứ Bệnh, về phần Đông Vương Công, thì ở bên ngoài tìm phúc địa, Xa Bỉ Thi thì ở bên ngoài thối luyện nhục thân.

- Vì sao?

Hi Linh hiếu kỳ hỏi, bây giờ nàng mặc váy trắng thuần, tóc dài bị một cây trâm ngọc búi lên, trên gương mặt tinh xảo treo vẻ tò mò, đôi mắt đẹp chớp động, hình như có ngàn vạn phong tình, tuyệt mỹ rung động lòng người.

Khổng Tử cũng nhìn về phía Tần Quân, hắn mặc trường bào xám trắng, khí chất nho nhã, như tiên sinh dạy học bốn mươi tuổi, chỉ bất quá nhiều một tia Thánh khí siêu phàm thoát tục.

Vì sao?

Bởi vì trẫm đến từ tương lai, nghe nói qua truyền thuyết của Huyết Phệ Ma Thần!

Tần Quân mỉm cười, cũng không giải thích, một bộ cao thâm mạt trắc.

Giờ phút này hắn đang ngồi trên ghế dựa, phía sau khảm nạm chín con rồng vàng, như hình quạt mở ra, uy vũ bất phàm, phảng phất như sống, mắt rồng sáng ngời hữu thần.

Ghế dựa này tên là Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chính là Hỗn Độn Chí Bảo, hắn dùng cơ hội hệ thống ân huệ đổi lấy, giá trị hai vạn năm ngàn ức danh khí, đồng dạng không phải Đại Đạo Chí Tôn không thể phá, hơn nữa còn có lực công kích, vô cùng cường đại.

Về phần lần trước ở cự hồ cướp đoạt pháp bảo, không có một kiện là Hỗn Độn Chí Bảo, lúc ấy làm hắn phiền muộn hỏng.

Hiện tại toàn thân hắn đều là Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Mông Đế Kiếm, Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa, Chí Tôn Cửu Long Ỷ còn có Hỗn Độn Chí Bảo thần bí Tử Nhưỡng bị luyện hóa thành Thiên Đế Thạch Điện, lại thêm những Hỗn Độn Linh bảo, Tiên Thiên Chí Bảo trong Thần Thoại không gian, hắn có thể nói giàu đến chảy mỡ.

Thân tín của hắn cũng thâm tàng rất nhiều pháp bảo, đều là hắn tặng.

- Trọng Ni, trẫm muốn cho ngươi một nhiệm vụ.

Tần Quân nhìn về phía Khổng Tử cười nói, Trọng Ni chính là biệt danh của Khổng Tử, Khổng Tử tên Khâu, chữ Trọng Ni.

Khổng Tử chắp tay hỏi:

- Bệ Hạ phân phó.

Vừa bái nhập Tần Quân, hắn liền bị chấn kinh, Tần Quân tương đương với Hồng Quân Đạo Tổ kiếp trước, cao cao tại thượng, áp đảo chúng sinh, mà các sinh linh ở chung quanh Thiên Đế Thạch Điện cũng từng cái vô cùng cường đại, cỗ lực lượng này đủ để quét ngang toàn bộ đại địa.

- Ngươi đi lập giáo, sáng lập Nho Giáo, có thể đạt được Đại Đạo công đức, giúp ngươi thành Thánh.

Tần Quân cười khẽ nói, phảng phất như thành Thánh ở trong miệng hắn, như một sự tình rất bình thường.

Khổng Tử nghe xong, trong mắt lóe lên vẻ khác lạ, trong nháy mắt liên tưởng đến kiếp trước hắn nghe nói những truyền thuyết kia.

Bản thân hắn cũng muốn phát triển Nho Giáo của mình, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Khổng Tử cười nói, người còn lại đưa mắt nhìn nhau.

Sáng lập Nho Giáo có thể thành Thánh?

Nho Giáo là cái gì?

Lòng của bọn hắn như bị mèo cào, vô cùng hiếu kỳ, nhưng lại không dám truy vấn.

- Hiện tại liền đi đi, ngươi hiểu nên làm như thế nào a!

Tần Quân phất tay nói, Khổng Tử thành Thánh, ý nghĩa trọng đại, ý nghĩa Hỗn Độn đại địa nghênh đón thời đại Thánh Nhân.

- Hiểu!

Khổng Tử hít sâu một hơi, xoay người nói, dứt lời, quay người rời đi, không chút do dự.

------oOo------

Chương 1703: Ma Tổ đối chiến Khổng Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đỉnh núi, gió lớn nổi lên, hô hô mà đến, cuốn lên mây đen vô biên vô tận.

Khổng Tử đứng thẳng ở trên đỉnh núi, trường bào bay phất phới, trong tay cầm Xuân Thu Bút, ngửa đầu nói:

- Nay, Khổng Khâu ta lấy Xuân Thu Bút thề, sáng lập Nho Giáo, truyền thụ thương sinh Lễ Pháp, truyền lý niệm nhân nghĩa đạo đức, giáo hóa chúng sinh, dẫn dắt chúng sinh từ trong lạc lối đi ra, Đại Đạo làm chứng, chí nguyện này mãi mãi không thay đổi!

Âm vang hữu lực, cực kỳ khí phách!

Chính khí theo lời nói mà ra, khắc sâu vào trong dòng sông lịch sử, vĩnh hằng bất diệt!

Ầm ầm...

Một tiếng sét vang lên, lôi đình vạn quân, như có băng thiên hiện ra.

Ngay sau đó, một đạo quang hoa bắn thủng Vân Hải, chiếu vào trên người Khổng Tử, quang mang vạn trượng, trên đời vô song.

Đại Đạo cho phép hắn lập giáo!

Còn rất ủng hộ, đặc biệt bạn Đại Đạo công đức!

Trên mặt Khổng Tử lộ ra vẻ vui mừng, hắn có thể cảm giác được tu vi của mình đang tăng vọt.

Rất nhanh, hắn đột phá Thánh Nhân cảnh!

Công đức quấn thân, không có Lôi Kiếp!

Làm người thứ nhất lập giáo, có Đại Nguyện rộng rãi, Đại Đạo ân trạch, tu vi của Khổng Tử còn điên cuồng tăng lên.

Thánh uy quét sạch Hỗn Độn đại địa, để vô số sinh linh hãi hùng khiếp vía.

Lúc này, thề ngôn của Khổng Tử vang lên lần nữa, được Đại Đạo mở rộng, vang vọng Hỗn Độn đại địa, dẫn đến vô số sinh linh xôn xao.

- Khổng Khâu là ai?

- Nho Giáo?

- Người này thành Thánh rồi?

- Đã thành Thánh! Cái này chẳng lẽ giống như Thiên Đế nói tới Công Đức Thành Thánh?

- Chậc chậc, lại một người thành Thần, khi nào Ma Cảnh Thương thành Thánh a?

- Đầu tiên là Huyết Phệ Ma Thần mất tích, sau đó Khổng Khâu thành Thánh, thời cuộc náo động a!

Hỗn Độn đại địa, các ngõ ngách, phàm là địa phương có sinh linh đều đang nghị luận việc này.

Chung quanh Thiên Đế Thạch Điện cũng lâm vào oanh động, nơi này cách chỗ Khổng Tử thành Thánh gần nhất, cảm thụ Thánh uy rõ ràng nhất.

Bởi vì Khổng Tử đến Thiên Đế Thạch Điện đã nhiều ngày, khiến cho chung quanh có một ít sinh linh biết hắn, bây giờ nghe hắn thành Thánh, đều có loại cảm giác nằm mộng.

Các sinh linh nhận biết Khổng Tử cấp tốc truyền tin tức ra, rất nhanh, các sinh linh ở chung quanh Thiên Đế Thạch Điện đều biết, lập tức phấn chấn.

Chẳng lẽ Khổng Tử thành Thánh có quan hệ tới Thiên Đế?

Vừa nghĩ như thế, nhất là các sinh linh Hiển Thánh lập tức hô hấp dồn dập, ánh mắt nhìn về phía Thiên Đế Thạch Điện tràn đầy sốt ruột.

Trong đại điện, Tần Quân cười nói:

- Thủ hạ của trẫm rốt cục ra một vị Thánh Nhân.

Hi Linh, Hoắc Khứ Bệnh, Cụ Lưu Tôn, Thập Nhị Thánh Tướng… nhao nhao chúc mừng, nhưng trong lòng bọn họ lại tràn đầy hâm mộ, bởi vì bọn hắn cũng muốn thành Thánh.

Tần Quân thu thần sắc của bọn hắn vào trong mắt, cười nói:

- Yên tâm đi, ngày sau các ngươi cũng có thể thành Thánh, thậm chí siêu việt Thánh Nhân?

Siêu việt Thánh Nhân?

Chúng bộ hạ tâm thần rung mạnh, chẳng lẽ Bệ Hạ đã nhìn trộm đến pháp môn siêu việt Thánh Nhân?

- Bệ Hạ, lời ấy là thật?

- Siêu việt Thánh Nhân? Này sẽ là cảnh giới gì?

- Chẳng lẽ Thánh Nhân Bất Tử Bất Diệt cũng không phải là điểm cuối cùng?

- Khó có thể tưởng tượng, quả nhiên như Bệ Hạ nói, tu luyện chi lộ, vĩnh viễn không có điểm dừng.

Bọn hắn nghị luận ầm ĩ, lộ ra rất hưng phấn.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Long Ỷ, bày ra tư thái lười biếng, cười nói:

- Quân vô hí ngôn, các ngươi đi bày tiệc chúc mừng Khổng Tử đi, trẫm phải tiếp tục tu luyện.

Chúng bộ hạ đành phải chắp tay rời đi, đối với Tần Quân chăm chỉ, bọn hắn từ đáy lòng bội phục, không dám quấy nhiễu, đồng thời bọn hắn cũng muốn hỏi thăm Khổng Tử sự tình thành Thánh.

Một bên khác, trong Ma Tổ điện.

------oOo------

Chương 1704: Ma Tổ đối chiến Khổng Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma Cảnh Thương ngồi ở trên bảo tọa, tay trái chống trán, trong mắt tràn đầy tơ máu.

Huyết Phệ Ma Thần mất tích đã để hắn điên cuồng, bây giờ lại có người thành Thánh!

Mà hắn kẹt ở trước cánh cửa Thánh Nhân cảnh mấy chục vạn năm, vẫn không có cơ hội thành Thánh, giờ phút này hắn gần như muốn sụp đổ.

- Khổng Khâu cũng dám vượt lên trước Bổn Tọa thành Thánh.

Tay trái Ma Cảnh Thương nắm trán, máu tươi thuận khe hở chảy xuống, dữ tợn đáng sợ.

Thiên Đế, Cực Đế, Tô Đế, lại thêm Khổng Khâu, đã có bốn vị Thánh Nhân!

Tùy tiện vị nào cũng có thể làm cho Ma Tộc huy hoàng phá diệt, hơn nữa Khổng Khâu sáng lập Nho Giáo, rõ ràng dụng ý khó dò, nói không chừng có ý tranh đoạt Thiên Hạ, hắn có thể nào an tâm?

- Bổn Tọa nhất định phải thành Thánh, nhất định.

Ma Cảnh Thương cố nén nổi giận nghĩ, toàn bộ Ma Tổ cung đều bị sát khí của hắn chấn động đến lay động kịch liệt.

- Nho Giáo.

Hắn lẩm bẩm, phảng phất như lâm vào Ma chướng.

Hắn có thể nghe được ngoài điện rất nhiều sinh linh đều đang nghị luận Khổng Khâu, những âm thanh này như dao đâm vào trong lòng hắn.

Đại khái qua một canh giờ, Thánh uy của Khổng Tử mới tán đi.

Trên đỉnh núi.

Khổng Tử tay cầm Xuân Thu Bút, khí chất cả người phảng phất như cùng thiên địa liền thành một khối, bất cứ lúc nào cũng sẽ Vũ Hóa Thành Tiên.

- Đây chính là Thánh Nhân cảnh sao?

Hắn lẩm bẩm, trên mặt không có sợ hãi lẫn vui mừng, ngược lại đang suy tư điều gì.

Sau đó hắn cấp tốc bay về phía Thiên Đế Thạch Điện.

Hắn có thể thành Thánh, chính là Tần Quân chỉ dẫn, cho nên độ trung thành của hắn không chỉ không hạ xuống, ngược lại tăng lên.

Hiện tại hắn càng hiếu kỳ với Tần Quân.

Khổng Tử thành Thánh, sau đó trong một vạn năm thời gian, đều thường xuyên được các sinh linh đề cập, thậm chí được chúng sinh ca tụng là Nhị

Thánh, gần với Thiên Đế.

Sau khi biết được Khổng Tử thành Thánh là Thiên Đế chỉ dẫn, khiến cho địa vị của Thiên Đế càng ngày càng cao, giá trị danh khí của Tần Quân điên cuồng bành trướng.

Khổng Tử lập giáo thành Thánh, cũng dẫn tới không ít cường giả theo phong trào.

Trong lúc nhất thời, các loại giáo phái xuất hiện ở trong Hỗn Độn, đáng tiếc, không có người nào thu hoạch được Đại Đạo công đức.

Muốn lập giáo, cũng không phải nói một chút liền có thể làm được.

Vạn năm sau, Khổng Tử rời Thiên Đế Thạch Điện, chuẩn bị khai tông lập phái, đây là Tần Quân bày mưu đặt kế, nhưng ngoại giới thì suy đoán Khổng Thánh Nhân có phải trở mặt với Thiên Đế hay không?

Một ngày này, Ma Cảnh Thương rốt cục thành Thánh!

Lôi Kiếp của Thánh Nhân khí thế hung hung, phạm vi 1 tỷ dặm bị san bằng, để mấy chục vạn Ma đồ gặp nạn.

Trải qua bốn mươi chín ngày, Ma Cảnh Thương thành công Độ Kiếp, trở thành vị Thánh Nhân thứ năm của Hỗn Độn đại địa.

- Xong! Ma Cảnh Thương thành Thánh!

- Ma Tộc quả nhiên là thế không thể đỡ!

- Thế không thể đỡ? Ma Cảnh Thương hơn được Khổng Thánh Nhân? Hơn được Thiên Đế sao?

- Thiên Đế nhân nghĩa, tuyệt đối sẽ không vứt bỏ chúng sinh không để ý!

- Thánh Nhân rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hỗn Độn đại địa, tuyệt đại bộ phận sinh linh bắt đầu sợ hãi.

Sau khi Ma Cảnh Thương thành Thánh tất càng thêm ngang ngược bá đạo,

chúng sinh gặp nạn, đại kiếp sắp tới.

Một bên khác, Ma Cảnh Thương nghỉ ngơi mấy ngày, liền tiến đến Nho Giáo.

Khổng Tử tìm được một ngọn núi, lên cao nhất hô, mời chào môn đồ, nương theo tên tuổi Thánh Nhân, Nho Giáo cấp tốc lớn mạnh.

Đi tới dưới sơn môn Nho Giáo, Ma Cảnh Thương cười lạnh một tiếng, sau lưng mấy chục vạn Ma đồ, mấy trăm vị Hiền Thánh, không thiếu Bán Thánh, trong đó thình lình có Ly Võ, hắn đã đạt tới Bán Thánh, tu vi có thể nói đột nhiên tăng mạnh.

- Khổng Thánh Nhân, Bổn Tọa tới bái phỏng ngươi, còn không mau đi ra!

Ma Cảnh Thương hăng hái nói, lần này, hắn muốn thu phục Khổng Tử.

Thiên Đế quá mức cường đại, để hắn có bóng ma tâm lý, trước kia thậm chí còn độc chiến hai Thánh, vì chống lại Thiên Đế, hắn chỉ có thể tới lôi kéo Khổng Tử.

Không thể không nói, hắn đối với mình tràn đầy tự tin, cho dù Khổng Tử sớm thành Thánh hơn hắn 10 ngàn năm, hắn vẫn có lòng tin thắng Khổng Tử.

------oOo------

Chương 1705: Trấn Ma chính khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ma Tổ đến rồi!

- Hắn vừa thành Thánh liền đến tìm Khổng Thánh sư, người đến bất thiện a!

- Nói nhảm, ngươi nhìn đại quân Ma đồ phía sau hắn, giống như là đến nhà bái phỏng sao?

- Khổng Thánh sư có thể đối kháng Ma Tổ sao?

- Hẳn là có thể, dù sao Khổng Thánh sư đã thành Thánh vạn năm, Ma Cảnh Thương mới thành Thánh mà thôi.

Các sinh linh ở trên núi hoảng loạn, nhìn Ma đồ ở khắp núi, bọn hắn sao có thể không run sợ?

Mặc dù Khổng Tử thành Thánh, nhưng Nho Giáo mới thành lập, căn cơ kém xa Ma Tộc, tới va chạm, kết quả không thể nào tốt được.

Ma Cảnh Thương bị Ma khí lượn lờ, chỉ có thể nhìn thấy đầu lâu, nhưng đầy đủ để các sinh linh ở trên núi hoảng sợ.

Tuy hắn tính không được đương thời mạnh nhất, nhưng tuyệt đối là tồn tại làm cho người nghe tin đã sợ mất mật, vì mở rộng Ma Tộc, hắn đã dùng hết thủ đoạn.

- Ma Tổ đại giá quang lâm, là vì chuyện gì?

Thanh âm của Khổng Tử từ đỉnh núi ung dung truyền đến, không mang theo cảm tình mảy may, phảng phất như đối với Ma Cảnh Thương đến, không cảm thấy nghi hoặc.

Khóe miệng Ma Cảnh Thương cong lên, trong 10 ngàn năm này, hắn thống khổ không thôi, Huyết Phệ Ma Thần mất tích, các Thánh Nhân uy hiếp, gần như muốn đè sập hắn.

Vì thành Thánh, hắn ở biên giới tử vong tới tới lui lui, không có người biết hắn đã chịu áp lực cùng thống khổ bao lớn.

Nhưng hắn chính là Ma Tổ, nhất định phải ẩn nhẫn.

Giống như Thiên Đế từng khuyên bảo hắn, Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên, nhất định phải có ánh mắt, nhất định phải hiểu rõ địch nhân.

Cừu hận lớn hơn nữa, hắn cũng phải ẩn nhẫn, cho đến thời điểm hắn vô địch.

- Bổn Tọa ngưỡng mộ Khổng Thánh Nhân, không thể tới bái phỏng sao?

Ma Cảnh Thương cười khẽ nói, tựa hồ càng thêm trầm ổn hơn trước khi thành Thánh.

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh núi bắn ra hồng quang vạn trượng, vô cùng Thần Thánh, Ma Cảnh Thương không khỏi nhíu mày, chẳng biết tại sao, ánh sáng này để hắn rất không thoải mái.

Lúc này, một bóng người dạo bước đi ra cửa lớn, chính là Khổng Tử, bên cạnh đi theo hai đồng tử, chính là Thạch Tinh được hắn điểm hóa.

Đến trước vách núi, Khổng Tử nhìn Ma Cảnh Thương, đạm mạc hỏi:

- Ngươi ta Đạo Bất Đồng, Bất Tương Vi Mưu.

Oanh!

Toàn bộ sơn môn của Nho Giáo oanh động, ngay cả mấy chục vạn Ma đồ ở sau lưng Ma Cảnh Thương cũng xôn xao.

Đối mặt Ma Cảnh Thương, Khổng Thánh Nhân cường thế như vậy.

Vừa nghĩ tới Khổng Thánh Nhân chính là Thiên Đế chỉ điểm thành Thánh, Thiên Đế là nhân vật cường thế bực nào, có lẽ Khổng Thánh Nhân cũng lây dính bá khí của Thiên Đế.

Sắc mặt của Ma Cảnh Thương khó coi, khí thế bàng bạc bạo phát, để tất cả sơn phong ở chung quanh cũng bắt đầu lay động kịch liệt, sát khí kinh động tầng mây trên bầu trời.

- Lớn mật! Dám bất kính với Ma Tổ như thế!

Một tên Hiền Thánh của Ma Tộc tức giận nói, Khổng Tử nhìn rất yếu đuối, so sánh với Ma Cảnh Thương, khí thế kém xa, bọn hắn tự nhiên không sợ.

- Ma Tộc dẫn đến sinh linh của Hỗn Độn đại địa đồ thán, vì sao ta phải kính?

Khổng Tử lạnh lùng hỏi, dẫn tới đệ tử Nho Gia ở trên núi nhao nhao bảo

tốt.

Cường giả dám đối kháng Ma Tổ như thế cũng không nhiều.

Lúc này, Ma Cảnh Thương lật tay lấy ra một thanh trường đao màu đen, đao nhận rộng chừng nửa mét, dài đến hai trượng, tạo hình khoa trương đến cực điểm, tựa như đầu cá mập.

- Khổng Khâu! Xem ra ngươi rất tự đại a.

Ma Cảnh Thương lạnh giọng nói, sát ý tràn ngập lồng ngực, hoàn toàn khắc chế không được.

Liên tưởng đến những truyền ngôn của Khổng Tử cùng Thiên Đế, bạo lệ của hắn liền không cách nào kềm chế, tràng cảnh năm đó bị Thiên Đế nhục nhã giống như nước thủy triều hiển hiện.

- Tự đại?

Khổng Tử khinh thường cười một tiếng, móc ra Xuân Thu Bút, bút này như cánh tay hài nhi, tư thái phổ thông không có gì lạ.

Thời điểm đi ra lập giáo, Tần Quân liền đề cập qua Ma Cảnh Thương, chỉ là không nghĩ tới Ma Cảnh Thương vừa thành Thánh liền tìm tới cửa.

Đối với yêu ma, Khổng Tử chán ghét không thôi, làm sao nói nhảm với Ma Cảnh Thương?

------oOo------

Chương 1706: Trấn Ma chính khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai Thánh Nhân bắt đầu tiến hành khí thế giằng co, dọa đến các đệ tử Nho Giáo cùng Ma đồ nhao nhao lui nhanh, cách xa bọn họ.

Dãy núi bị chấn lay động, đất đá trượt xuống, bụi đất cuồn cuộn.

- Ngươi thật muốn đánh với Bổn Tọa một trận?

Ma Cảnh Thương trầm giọng hỏi, Khổng Tử không có sợ hãi như thế, ngược lại để hắn có chút kiêng kị.

Chẳng lẽ Khổng Tử có Thiên Đế tương trợ?

Sau khi thành Thánh, hắn mới biết, Thánh Nhân tùy tâm sở dục, toàn bộ Hỗn Độn đại địa, muốn đi chỗ nào liền đi chỗ đó, nếu Thiên Đế đến trợ giúp, tuyệt đối sẽ rất nhanh.

Vừa nghĩ tới Thiên Đế độc đấu hai Thánh, tay hắn nắm trường đao càng thêm dùng lực.

- Cùng ma đấu, chính là việc Hạo Nhiên Chính Khí nên làm!

Khổng Tử chính nghĩa lẫm nhiên nói, thoại âm rơi xuống, tay hắn nắm Xuân Thu Bút, hư không viết chữ Trấn, kim quang chói mắt, như Hạo Nhật loá mắt.

Ma Cảnh Thương trừng to mắt, còn không kịp mở miệng, chữ Trấn kim sắc mang theo lực lượng Thái Sơn Áp Đỉnh đập tới.

Ầm ầm...

Sơn mạch phía dưới trong nháy mắt phá nát, bụi đất tung bay, Ma Cảnh Thương giận mà vung đao, đao khí ngang dọc, giảo tán chữ Trấn kim sắc.

Một giây sau, hai Thánh Nhân cơ hồ là đồng thời vọt lên, trực trùng vân tiêu.

Thuộc tính đặc thù của Khổng Tử là Thánh Hiền oai, đối với yêu ma có hiệu quả Tiên Thiên trấn áp.

Trong cùng cảnh giới, Ma Cảnh Thương đối mặt Khổng Tử là thua thiệt, cho dù chiến lực của hắn cực mạnh, Khổng Tử cũng không phải ăn chay.

Hai Thánh xông ra tầng mây, ở trên Vân Hải kích đấu.

Cho dù không cách nào mắt thấy tình hình chiến đấu, nhưng các sinh linh

trên đại địa cũng có thể cảm nhận được uy áp kinh khủng.

Càng ngày càng nhiều sinh linh cảm nhận được Thánh uy, tin tức liên quan tới Ma Cảnh Thương cùng Khổng Tử đại chiến cấp tốc truyền ra.

- Ma Tổ chiến Khổng Thánh Nhân?

- Ma Cảnh Thương quả nhiên là dã tâm bừng bừng a, vừa thành Thánh liền muốn khiêu chiến Khổng Thánh Nhân!

- Hắn rõ ràng là muốn thu phục Khổng Thánh Nhân, những thủ hạ của hắn đều là lấy được như thế.

- Chậc chậc, Ma Cảnh Thương không sợ đắc tội Thiên Đế sao?

- Ma Tộc nhất định phải có người ngăn cản!

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, bọn hắn đều đang chờ mong Khổng Tử có thể chiến thắng Ma Cảnh Thương.

Thiên Đế không để ý thế sự, nếu Khổng Tử ngăn không được Ma Cảnh Thương, Ma Tộc sẽ thật muốn thống nhất Hỗn Độn đại địa.

Tại phía xa trong Thiên Đế Thạch Điện, Tần Quân cũng cảm ứng được Khổng Tử cùng Ma Cảnh Thương chiến đấu.

Hắn mở mắt thì thào nói:

- Ma Tộc có ý tứ.

Đối với Ma Cảnh Thương phát triển, hắn một mực nhìn ở trong mắt, từ xuất thế đến bây giờ, hắn một mực chờ đợi Ma Tộc xưng bá, đợi Yêu Tộc quật khởi, cùng Huyền Đương sáng lập Nhân tộc.

Dưới mắt, Ma Tộc đã sắp muốn đạt tới đỉnh phong, nếu Ma Cảnh Thương chiến thắng Khổng Tử, thời đại Hỗn Độn liền cải biến.

Lúc này, Hi Linh từ trong tẩm cung của mình bước nhanh tới, nàng là người duy nhất có thể ở trong Thiên Đế Thạch Điện, khiến cho các bộ hạ của Tần Quân đều rất kính trọng nàng, đương nhiên đều không có suy nghĩ

nhiều, dù sao lúc này không có nhiều khái niệm cố chấp như vậy, chúng sinh thậm chí không hiểu tình yêu.

- Chuyện gì vội vàng như thế?

Tần Quân nhướng mày hỏi, nha đầu này rất ít hốt hoảng như vậy.

Hi Linh gấp giọng nói:

- Cơ Hạo Dạ xảy ra chuyện!

Tần Quân nghe xong, lập tức nhíu mày, mặc dù Cơ Hạo Dạ không có bái hắn làm thầy, nhưng tình như sư đồ.

Lúc trước vì cướp đoạt pháp bảo, tiểu tử này ngây ngốc không đi, được Tần Quân coi trọng, mang về liền theo đám người Nguyên Sơ tu luyện, mấy vạn năm trước, Cơ Hạo Dạ liền một mình ra ngoài xông xáo, rất ít nghe được tin tức của hắn.

------oOo------

Chương 1707: Kiếm trảm Thánh cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn có thể xảy ra chuyện gì?

Tần Quân hỏi, tính khí của tiểu tử Cơ Hạo Dạ này rất cứng, thường thường cùng Viêm Tuyên phát sinh mâu thuẫn, ra tay đánh nhau.

Vì củng cố quan hệ của bọn hắn, Tần Quân đặc biệt ban cho bọn hắn Thông Linh Pháp Bảo liên hệ, Hi Linh cũng có một cái, để bọn hắn có thể lẫn nhau liên hệ.

Hiện tại Nguyên Sơ, Ly Võ, Viêm Tuyên đều xông xáo ở bên ngoài, Hi Linh trở thành người liên lạc của Tần Quân và bọn hắn.

Ngày bình thường, hắn cũng không thể một mực dùng thần thức chú ý các vị đồ đệ, nói như vậy, hắn còn có thể tu luyện sao?

- Hắn đang chiến đấu, thương thế thảm trọng, nếu không phải Thông Linh ngọc có thể cảm ứng được hắn, hắn rất có thể một mực không cầu cứu!

Hi Linh gấp giọng nói, dù sao các nàng cùng nhau tu luyện mấy trăm ngàn năm, tự nhiên không đành lòng nhìn Cơ Hạo Dạ gặp nạn.

Tần Quân nhắm mắt, dùng thần thức tìm kiếm Cơ Hạo Dạ.

Ở khu vực biên giới Hỗn Độn đại địa, đang có hai bóng người ác chiến.

Trong đó một phương chính là Cơ Hạo Dạ, lông tóc trước kia của hắn đã rút đi, mặc dù người không anh tuấn, nhưng rất cứng rắn, giờ phút này toàn thân máu tươi, cực kỳ thê lương.

Cùng hắn đối chiến chính là một thanh niên làn da tím đỏ, có sừng có đuôi, mặt mũi khát máu nhe răng cười, hai mắt đỏ bừng như hồng ngọc, để cho người ta nhìn mà tâm lý phát lạnh, rõ ràng là Huyết Phệ Ma Thần.

Bây giờ tu vi của Cơ Hạo Dạ đạt tới Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, mà Huyết Phệ Ma Thần ngắn ngủi vạn năm, tu vi đến Nhập Thánh cảnh viên mãn, vô cùng kinh khủng!

Tay trái của Huyết Phệ Ma Thần thiêu đốt lên liệt diễm, tay phải bị Hàn Băng bám vào, hóa thành lợi kiếm, thân như nham thạch, ngang ngược truy sát Cơ Hạo Dạ, tuy cảnh giới của Cơ Hạo Dạ chiếm ưu thế, lại bị hắn đè đánh.

Phạm vi trăm vạn dặm bị bọn hắn san thành bình địa, khắp nơi mấp mô, bụi đất lượn lờ.

Chuẩn Đề ngồi xếp bằng trên một tảng đá lớn, hứng thú quan chiến, hắn sờ lên cằm thì thào nói:

- Tiểu gia hỏa này thật lợi hại, nếu thôn phệ tên Hiển Thánh này, hẳn có thể nhất cử đột phá Hiển Thánh cảnh.

Vạn năm trước, hắn nghe nói thiên phú biến thái của Huyết Phệ Ma Thần, thế là tìm cơ hội bắt đi Huyết Phệ Ma Thần, vạn năm qua, hắn đã bồi dưỡng Huyết Phệ Ma Thần thành đệ tử của mình.

Huyết Phệ Ma Thần đã không nhớ Ma Cảnh Thương, chỉ biết mình là đệ tử của Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề đối đãi hắn cũng không tệ, truyền Thần Thông công pháp, khiến cho Huyết Phệ Ma Thần càng ngày càng mạnh.

Cơ Hạo Dạ vừa vặn tới đây tầm bảo, liền đụng vào Huyết Phệ Ma Thần, bởi vì khí huyết của hắn cường đại, đối với Huyết Phệ Ma Thần có sức hấp dẫn không thể ngăn cản, đại chiến hết sức căng thẳng.

Mới đầu Cơ Hạo Dạ còn có thể hành hung Huyết Phệ Ma Thần, nhưng sau khi bị Chuẩn Đề ám toán, hiện tại chỉ có thể bị Huyết Phệ Ma Thần đè đánh.

- Ta muốn ăn ngươi! Để cho ta ăn ngươi!

Huyết Phệ Ma Thần điên cuồng cười nói, hai tay nhanh như thiểm điện, để Cơ Hạo Dạ chỉ có thể không ngừng tránh né.

- Đáng giận.

Cơ Hạo Dạ hận đến nghiến răng, nếu không có Chuẩn Đề, hắn sớm liền giết Huyết Phệ Ma Thần!

Trải qua Tần Quân dạy bảo, lực chiến đấu của hắn cực mạnh, trong các đệ tử của Tần Quân, chỉ có Nguyên Sơ có thể áp chế hắn, Viêm Tuyên cùng Ly Võ đều yếu hơn một bậc.

Lúc này, Huyết Phệ Ma Thần đột nhiên há mồm, liệt diễm cuồn cuộn bắn về phía Cơ Hạo Dạ.

Cơ Hạo Dạ muốn tránh né, Chuẩn Đề bỗng nhiên trừng mắt về phía hắn, để hắn ngừng ở trên không trung, không thể động đậy.

- Chuyện gì xảy ra.

Cơ Hạo Dạ bị dọa đến sắp nứt cả tim gan, một giây sau liền bị sóng lửa bao phủ.

Đau đớn khó có thể tưởng tượng để hắn phát ra tiếng kêu thảm, âm thanh tràn đầy phẫn nộ cùng thống khổ, khiến cho nụ cười của Huyết Phệ Ma Thần càng đậm.

- Thật là phiền phức.

Xa xa Chuẩn Đề bĩu môi nói, đổi lại thường ngày, hắn có thể sẽ thèm nhỏ dãi thiên phú của Cơ Hạo Dạ, dù sao Cơ Hạo Dạ cũng là Hỗn Độn sinh linh, đừng nhìn hiện tại sinh linh vô số, lúc trước nhóm sinh linh đầu tiên có được linh trí thiên phú lại vung xa chúng sinh bình thường một mảng lớn, bọn hắn được gọi chung là Hỗn Độn sinh linh.

Nhưng thiên phú của Cơ Hạo Dạ so với Huyết Phệ Ma Thần, lại lộ ra không đáng giá được nhắc tới.

Vì bồi dưỡng Huyết Phệ Ma Thần, Chuẩn Đề có thể nói là nhọc lòng.

- Ta muốn giết các ngươi.

Trong biển lửa, Cơ Hạo Dạ nổi giận gầm thét, nhưng thần thức của Thánh Nhân giam cầm thân thể, để hắn không thể động đậy.

------oOo------

Chương 1708: Kiếm trảm Thánh cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Phệ Ma Thần cười càng thêm dữ tợn, đang mong đợi đồ ăn bị nướng chín, Chuẩn Đề thì thờ ơ.

Rất nhanh, hai cánh của Cơ Hạo Dạ bị đốt thành tro bụi, da thịt bị nướng cháy, máu tươi bị thiêu khô, thống khổ khó mà hình dung gần như muốn bức điên Cơ Hạo Dạ.

Oanh!

Cơ Hạo Dạ đột nhiên rơi xuống đất, liệt diễm trên người trong nháy mắt biến mất.

Chuẩn Đề động dung, đứng dậy nói:

- Ai!

Huyết Phệ Ma Thần cũng tò mò quét nhìn chung quanh, ngược lại muốn xem là ai dám quấy rầy hắn ăn.

Lúc này, Tần Quân trống rỗng xuất hiện ở trước người Cơ Hạo Dạ, ánh mắt băng lãnh, giống như nhìn người chết nhìn về phía Chuẩn Đề.

- Là ngươi.

Chuẩn Đề dọa đến toàn thân run rẩy, vô ý thức lui lại.

Những năm này hắn vì tránh né Tần Quân truy sát, cơ hồ không có xuất đầu lộ diện, làm sao vẫn bị Tần Quân tìm được?

Huyết Phệ Ma Thần bị khí tức cường đại của Tần Quân hấp dẫn đến phấn khởi, lại không biết sống chết đánh về phía Tần Quân.

Ầm!

Trong chớp mắt, Tần Quân đi tới trước mặt Huyết Phệ Ma Thần, một chưởng vỗ ở trên đầu hắn, nện xuống lòng đất, bụi đất cao mấy ngàn trượng, đại địa lay động kịch liệt, làm sắc mặt Chuẩn Đề vô cùng khó coi.

- Ngươi thật muốn cùng ta không chết không thôi sao?

Chuẩn Đề lạnh giọng hỏi, đang khi nói chuyện liền biến thành Phật Mẫu Pháp Thân, mọc ra 24 đầu 18 tay, tay cầm Gia Trì Thần Trượng, Thất Bảo Diệu Thụ.

Tần Quân chậm rãi đi ra bụi đất, tử diễm ở giữa mi tâm bắt đầu nhảy lên, tròng mắt màu tím thâm bất khả trắc không tình cảm chút nào nhìn về phía Chuẩn Đề, nói:

- Dám đả thương người của trẫm, là ngươi muốn không chết không thôi a!

Chuẩn Đề ngẩn người, hoàn toàn không nghĩ tới Cơ Hạo Dạ lại là người

của Tần Quân.

Vừa nghĩ tới thiên phú chiến đấu của Cơ Hạo Dạ, không phải là đệ tử của Tần Quân chứ?

Trong lòng của hắn hối hận, nhưng vì cứu Huyết Phệ Ma Thần, hắn chỉ có thể kiên trì nói:

- Thật có lỗi, đây là hiểu lầm, ta không biết hắn là người của ngươi.

- Im miệng!

Tần Quân trực tiếp rút Hồng Mông Đế Kiếm, kiếm quang lóng lánh Thiên Địa.

Hiện tại hắn và Chuẩn Đề cùng cảnh giới, giết Chuẩn Đề như làm thịt gà, không có áp lực chút nào.

Khí thế bùng phát, Chuẩn Đề chỉ cảm thấy sát khí vô tận đập vào mặt, để trong lòng hắn run sợ.

- Ngươi…

Chuẩn Đề cắn răng nói, lúc này, Tần Quân chợt đi vào trước mặt hắn.

Chân mặc Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa, Hỗn Độn Chí Bảo!

Tốc độ của Tần Quân há là Chuẩn Đề có thể phòng bị, kiếm nhận rơi vào trước cổ họng, Chuẩn Đề còn không kịp né tránh.

Cảm thụ được Hồng Mông Đế Kiếm sắc bén, toàn thân Chuẩn Đề cứng ngắc, không dám nhúc nhích, khuôn mặt chảy ra mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

- Muốn chết như thế nào?

Tần Quân hỏi, bốn mắt nhìn nhau, dọa đến ánh mắt Chuẩn Đề trốn tránh.

Giờ phút này, trong đầu Chuẩn Đề chỉ nghĩ làm sao thoát thân, còn có cứu vãn Huyết Phệ Ma Thần.

Hao tốn nhiều thời gian tinh lực như vậy, hắn quả thực không nỡ từ bỏ Huyết Phệ Ma Thần.

Hắn rất ngạc nhiên, vì sao Tần Quân không có trực tiếp chụp chết Huyết Phệ Ma Thần, hắn có thể cảm giác được khí tức của Huyết Phệ Ma Thần vẫn còn, còn chưa chết tuyệt.

- Bệ Hạ ngươi ta cần gì như thế.

Chuẩn Đề miễn cưỡng cười, yếu thế nói, tư thái thả cực thấp, thậm chí hơi cúi đầu, một bộ hèn mọn.

------oOo------

Chương 1709: Huyết mạch giác tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, phải tay run một cái, kiếm khí bắn ra bốn phía, trong nháy mắt chém xuống hai mươi ba đầu lâu cùng 18 cánh tay của Chuẩn Đề, máu tươi vẩy ra.

Đau nhức kịch liệt để diện mục của Chuẩn Đề vặn vẹo, nhưng không dám lên tiếng, chỉ có thể cười chịu đựng.

- Quỳ xuống!

Tần Quân trầm giọng nói, đồng tử của Chuẩn Đề phóng đại, thân thể không khỏi run rẩy, khuất nhục chiếm cứ tim của hắn, để hắn hận tìm không được một cái lỗ chui vào.

- Trẫm đếm ba tiếng, nếu ngươi không quỳ, hình thần câu diệt!

Tần Quân lạnh giọng cười nói, nụ cười của hắn tràn đầy sát ý.

Chuẩn Đề cùng Huyết Phệ Ma Thần liên thủ tra tấn Cơ Hạo Dạ, triệt để

nhen nhóm lửa giận của Tần Quân.

Tần Quân sẽ không để cho bọn hắn chết nhanh, như thế lợi cho bọn họ quá rồi!

- Ba!

- Hai!

Đối mặt Tần Quân bức bách, Chuẩn Đề rốt cục gánh không được áp lực, bịch một tiếng, quỳ trước mặt hắn.

Chuẩn Đề hiểu, nếu hắn muốn trốn, tuyệt đối trốn không thoát.

Chỉ là vừa rồi Tần Quân biểu hiện tốc độ liền để hắn theo không kịp.

Trong lòng của hắn tràn đầy hận ý cùng không cam lòng, còn khó có thể tin, vì sao Tần Quân trở nên mạnh như thế?

Hắn tuyệt đối nghĩ không ra, giày của Tần Quân cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

- Cầu Bệ Hạ tha ta cùng tiểu đồ một mạng!

Chuẩn Đề cắn răng nói, xóa đi Phật Mẫu Pháp Thân, hai vai hắn máu me đầm đìa, cả người lộ ra rất thê thảm.

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn, ngón trỏ tay phải nâng lên, bức ra một giọt tinh huyết, lấy tốc độ cực nhanh chui vào trán của Chuẩn Đề, chính là Vạn Kiếp ngự trùng.

Toàn thân Chuẩn Đề run lên, đột nhiên ngẩng đầu, run giọng nói:

- Ngươi…

Hắn vội vàng thôi động pháp lực, muốn bức tinh huyết của Tần Quân ra, nhưng bây giờ Tần Quân mạnh hơn hắn, Vạn Kiếp ngự trùng cũng đi theo cường đại, hắn căn bản không cách nào ngăn cản Vạn Kiếp ngự trùng xâm hại, cũng không lâu lắm, Vạn Kiếp ngự trùng cùng tất cả tinh huyết của hắn dung hợp, trong đó bao gồm cả linh hồn.

Tâm thần của Tần Quân khẽ động, Chuẩn Đề quỳ trên mặt đất ôm đầu hét thảm.

- A a a...

Tiếng kêu thảm thiết của Chuẩn Đề so với Cơ Hạo Dạ lúc trước chỉ có hơn chứ không kém, ở trên đại địa xa xa truyền ra.

Khiến cho người nghe còn tưởng rằng là Ma Cảnh Thương hoặc Khổng Tử thụ thương, chỉ có thanh âm của Thánh nhân mới có thể truyền xa như thế.

Trên biển mây, Ma Cảnh Thương cùng Khổng Tử đang chiến đấu cũng nghe được tiếng kêu thảm thiết của Chuẩn Đề, bọn hắn vội vàng thối lui, ngừng lại.

- Ban nãy là...

Ma Cảnh Thương nghi hoặc nói, cảnh giác nhìn Khổng Tử một chút, sau đó thần thức quét tới.

Khổng Tử cũng như thế.

Rất nhanh, thần trí của bọn hắn liền bắt được Tần Quân cùng Chuẩn Đề.

Thiên Đế!

Thân thể Ma Cảnh Thương run rẩy lên, rất nhanh, sắc mặt hắn kịch biến, bởi vì hắn cảm thấy khí tức của Huyết Phệ Ma Thần.

Khổng Tử thì bị Chuẩn Đề hù sợ, đường đường Tây Phương Giáo Giáo Chủ vậy mà quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, thống khổ tru lên?

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Khổng Tử lòng tràn đầy nghi hoặc, Ma Cảnh Thương thì bị Huyết Phệ Ma Thần khiên động tâm thần.

Hắn cắn răng, thả người rời đi.

Khổng Tử cấp tốc đuổi theo, trợ giúp Tần Quân.

Rất nhanh, bọn hắn liền đến chỗ của Tần Quân, tốc độ của Thánh Nhân, phàm linh không thể phỏng đoán.

Chuẩn Đề đã nằm trên mặt đất, toàn thân co rút, thống khổ đến âm thanh khàn khàn.

Huyết Phệ Ma Thần nằm ở trong hố sâu, xương cốt toàn thân vỡ nát, như một bãi thịt nát.

Cơ Hạo Dạ bị thiêu đến toàn thân cháy đen, nhưng còn chưa chết, đang cố gắng muốn đứng lên.

Hình ảnh rất quỷ dị, để Ma Cảnh Thương khẩn trương không thôi, Khổng Tử thì đến trước mặt Tần Quân hỏi:

- Bệ Hạ, xảy ra chuyện gì?

Bệ Hạ!

Bọn hắn quả nhiên là cùng một bọn!

Tâm của Ma Cảnh Thương trong nháy mắt gấp lên, hiện tại hắn xem như vào tuyệt cảnh, nhưng hắn không thể không cứu Huyết Phệ Ma Thần.

------oOo------

Chương 1710: Huyết mạch giác tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù sao đó cũng là con của hắn!

- Thiên Đế.

Ma Cảnh Thương cắn răng nói, còn chưa nói xong, Tần Quân quay đầu, liếc xéo hắn.

Tròng mắt vô cùng sắc bén, dọa đến Ma Cảnh Thương co rụt cổ lại, không biết nói cái gì.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, trong lòng không còn khống chế Vạn Kiếp ngự trùng, Chuẩn Đề như trút được gánh nặng, cả người nằm trên mặt đất, không ngừng thở.

- Ngươi tới làm cái gì? Lại muốn khiêu chiến trẫm?

Tần Quân nhìn chằm chằm Ma Cảnh Thương hỏi, uy áp vô thượng trào về phía Ma Cảnh Thương, dọa đến Ma Cảnh Thương vội vàng lui lại.

Cho dù thành Thánh, đối mặt Tần Quân, hắn cũng có một loại dự cảm, hắn tuyệt không phải đối thủ của Tần Quân, nếu chiến, hắn sẽ chết rất thảm.

Ma Cảnh Thương xấu hổ nói:

- Ta chỉ là muốn mang con trai của ta đi.

Đối mặt Tần Quân, hắn cũng không dám tự xưng Bổn Tọa.

Tần Quân nheo mắt lại nói:

- Hắn là Huyết Phệ Ma Thần sao? Hắn muốn ăn đồ đệ của trẫm, ngươi nói làm sao bây giờ?

Lời vừa nói ra, tâm Ma Cảnh Thương loạn lên, vô ý thức nhìn về phía Cơ Hạo Dạ vô cùng thê thảm.

- Chẳng lẽ…

Hắn lần nữa nhìn về phía Chuẩn Đề, Thánh Nhân đáng thương kia, chẳng lẽ là Chuẩn Đề bắt đi Huyết Phệ Ma Thần?

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Chuẩn Đề, ánh mắt tràn đầy sát ý.

- Đang hỏi ngươi đó!

Tần Quân lạnh giọng nói, đang khi nói chuyện, đi tới trước mặt Ma Cảnh Thương, tay phải cấp tốc chế trụ cổ của hắn, giơ lên cao cao.

Khổng Tử trừng to mắt, Ma Cảnh Thương cùng hắn tương xứng, nhưng ở trước mặt Tần Quân lại không có chút sức chống cự nào!

Bệ Hạ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Cơ Hạo Dạ nằm ở phía xa chật vật trợn mắt nhìn, nhìn thân ảnh của Tần Quân, ánh mắt của hắn tràn đầy phức tạp, đồng tử điên cuồng loạn động, từng tia nhiệt khí từ trong huyết nhục của hắn tràn ra, dần dần bốc cháy lên.

- Sư tôn.

Cơ Hạo Dạ cắn răng thì thào nói, đây là lần thứ nhất hắn gọi Tần Quân là sư tôn.

Hắn đã sớm coi Tần Quân là sư phụ, nhưng lại không có ý tứ mở miệng, hiện tại Tần Quân ở thời điểm hắn nguy nan xuất hiện, trong lòng của hắn đã cảm động, lại thẹn.

Hắn thẹn với Tần Quân dạy bảo!

- Vì cái gì ta yếu như vậy.

Cơ Hạo Dạ lâm vào trong nổi giận, vừa rồi thống khổ đã để hắn lâm vào bên bờ biên giới sắp sụp đổ, hắn càng nghĩ càng điên cuồng.

Liệt diễm ở ngoài thân càng cuồng mãnh, hoắc một tiếng, cả người hắn bốc cháy lên.

Tần Quân, Ma Cảnh Thương, Khổng Tử nhao nhao quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy Cơ Hạo Dạ biến thành một Hỏa Nhân.

- Đây là….

Khổng Tử nhíu mày, Ma Cảnh Thương sửng sốt, bọn hắn đều có thể cảm giác được Cơ Hạo Dạ mạnh lên!

Bị thương nặng như thế, còn có thể mạnh lên?

Tần Quân híp mắt, không biết suy nghĩ cái gì, hắn có thể phát giác được sinh mệnh lực của Cơ Hạo Dạ tăng cường, cho nên không có xuất thủ.

- Gia hỏa này đến cùng là huyết mạch gì?

Tần Quân nghĩ, thiên phú chiến đấu của Cơ Hạo Dạ cực mạnh, nhưng tu luyện đột phá lại khó khăn hơn sinh linh bình thường, điểm này ngược lại giống như Cực Viêm Ma Thần.

Nhưng bởi vì Cơ Hạo Dạ không có chút đặc tính nào của Cực Viêm Ma Thần, Tần Quân cũng không có nghĩ nhiều.

Nhưng bây giờ…

Hắn vậy mà toàn thân đốt lửa!

Chẳng lẽ hắn thật là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần?

- Huyết mạch của hắn đang thức tỉnh!

Thanh âm của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, nghe mà hắn khẽ nhíu mày, nghi ngờ hỏi:

- Hỗn Độn sinh linh còn có thể Giác Tỉnh huyết mạch?

- Hỗn Độn sinh linh đều là tồn tại như Đại Đạo chi tử, khí vận quấn thân, huyết mạch thường thường đại biểu cho loại pháp tắc nào đó, vừa đản sinh linh trí bọn hắn không thể nào là trạng thái mạnh nhất.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân ngạc nhiên.

Lúc này, Cơ Hạo Dạ đột nhiên đứng lên, toàn thân liệt diễm cuồn cuộn, thân thể hắn uốn lượn, ngửa đầu gầm hét, biển mây xơ xác.

------oOo------

Chương 1711: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần (1)

- Rống...

Cơ Hạo Dạ điên cuồng gầm thét, liệt diễm trên người càng mãnh liệt, hỏa diễm theo hai chân của hắn quét sạch về phía bốn phương tám hướng.

Đại địa run rẩy kịch liệt, linh khí cuồn cuộn chen chúc tới.

Tu vi bắt đầu bão tố!

- Cái này…

Ma Cảnh Thương nhìn mà con mắt đăm đăm, huyết mạch của tên này đang bắt đầu thuế biến?

Khổng Tử không hiểu thấu, Cơ Hạo Dạ phảng phất như chuyển biến thành một loại sinh linh khác, vô cùng quỷ dị.

Tần Quân thì đang chờ mong, nếu như Cơ Hạo Dạ thật là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần, vậy thì quá sung sướng!

Lần sau, hắn liền có thể cùng Cơ Bất Bại và Hoang Thần trang bức nói:

- Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần là đồ đệ của ta!

Ngẫm lại liền hăng hái!

Đương nhiên, hắn hi vọng như vậy, là bởi vì hắn biết được Cực Viêm Ma Thần cường đại, nếu có thể biến thành Cực Viêm Ma Thần, ngày sau Cơ Hạo Dạ thành tựu tuyệt đối khủng bố, thậm chí không kém Ma Cảnh Thương.

Dù sao cũng là đồ đệ của mình, Tần Quân hi vọng Cơ Hạo Dạ càng mạnh càng tốt, như vậy vô số năm sau, bọn hắn mới có thể gặp nhau lần nữa.

- Làm sao có thể.

Chuẩn Đề chậm rãi từ trong thống khổ tỉnh hồn, kinh ngạc nhìn Cơ Hạo

Dạ, huyết mạch của kẻ này mạnh như thế, liệt diễm cùng khí huyết không kém Huyết Phệ Ma Thần chút nào.

Chẳng lẽ là ngọn lửa vừa rồi?

Chuẩn Đề khó có thể tin nghĩ, một trận thiêu đốt còn có thể thay đổi huyết mạch?

- Ngươi muốn Ma tộc xưng bá Hỗn Độn đại địa không?

Tần Quân nhìn Ma Cảnh Thương, nhẹ giọng hỏi.

Ma Cảnh Thương ngẩn người, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Thiên Đế.

- Muốn cứ việc nói thẳng! Thân là Ma Tổ, còn lề mề chậm chạp?

Tần Quân trầm giọng nói, ngữ khí như tâm tình không tốt.

Ma Cảnh Thương dọa đến vội vàng gật đầu nói:

- Ta muốn!

Hắn xem như đã hiểu, Tần Quân tựa hồ đối với hắn không có địch ý quá lớn.

Cẩn thận hồi tưởng, kỳ thực Tần Quân cùng hắn không có thù, lúc trước cũng là hắn khiêu khích Tần Quân.

Đổi lại những cường giả khác, có được thực lực như Tần Quân, rất có thể sẽ giết hắn, tuy Tần Quân làm nhục hắn, nhưng không có giết hắn, thậm chí còn điểm ngộ hắn.

Chẳng lẽ…

Ma Cảnh Thương tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức kích động lên, thậm chí quên Huyết Phệ Ma Thần.

- Ngươi có thể xưng bá Hỗn Độn đại địa, nhưng ngươi không được ngăn

cản Nho Giáo phát triển, cũng không thể quấy nhiễu trẫm cùng sinh linh có liên quan tới trẫm.

Tần Quân hững hờ nói, hắn dù sao không thuộc về nơi này.

Ma tộc chính là Đại Đạo chủ giác, Tần Quân cũng lười đi cải biến lịch sử, mục đích chủ yếu của hắn là tu luyện cùng bồi dưỡng thủ hạ.

Ma tộc quật khởi mới có thể kích thích Yêu Tộc quật khởi, sau Yêu Tộc mới là Nhân tộc.

Hôm nay diệt Ma tộc, nói không chừng sẽ xuất hiện Tu La Tộc thay thế Ma tộc, trước có sát kiếp, mới có thể có ân trạch giáng lâm.

Ma tộc đối với Đại Đạo diễn hóa không thể thiếu.

Chúng sinh chỉ có lĩnh ngộ giết chóc mang tới đau đớn, mới có thể chân chính đi chính đạo.

Ma Cảnh Thương nghe xong, kích động đến toàn thân run rẩy, hắn vội vàng cam đoan nói:

- Không có vấn đề!

Nếu một màn này bị các sinh linh khác nhìn thấy, tuyệt đối sẽ giật nảy cả mình, đường đường Ma Tổ ở trước mặt Thiên Đế lại sợ hãi rụt rè như thế.

- Ừm, mang theo con của ngươi đi đi!

Tần Quân hừ lạnh nói, sở dĩ bỏ mặc Huyết Phệ Ma Thần, là bởi vì hắn muốn cho Cơ Hạo Dạ cơ hội tự mình đánh giết Huyết Phệ Ma Thần, báo thù rửa hận.

Đồ đệ của hắn, từng cái đều phải ngạo cốt bất khuất!

Ma Cảnh Thương mừng rỡ không thôi, vội vàng bay tới trước mặt Huyết Phệ Ma Thần, mang hắn đi, trong chớp mắt liền tan biến ở chân trời.

Hắn nằm mộng cũng không nghĩ tới, thái độ của Thiên Đế đối với hắn lại là như thế.

Hắn trong nháy mắt không còn ghi hận Tần Quân, chỉ bất quá e ngại lại không cách nào tiêu tán, chỉ vì Thiên Đế thật sự quá mạnh.

- Bệ Hạ, vì sao buông tha hắn?

Khổng Tử nghi hoặc, Ma tộc xưng bá cũng không phải chuyện tốt.

Tần Quân cười khẽ nói:

- Ma tộc chỉ có huy hoàng ngắn ngủi, yên tâm đi, đằng sau mới có trò vui!

------oOo------

Chương 1712: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn chỉ là Yêu Tộc!

Tô Đế chỉ huy Yêu Tộc đánh bại Ma tộc, sau đó, Yêu Tộc bắt đầu xưng bá chư thiên vũ trụ, đây mới thực sự là thịnh thế.

Tuy trong truyền thuyết Ma tộc tựa hồ là bị hắn cùng Tô Đế liên thủ khu trục, điểm này để Tần Quân không nghĩ ra, hắn tạm thời đối với Ma tộc không có quá nhiều cừu hận.

Chẳng lẽ đằng sau sẽ phát sinh cái gì?

Tần Quân bắt đầu suy nghĩ lung tung, hắn sợ nhất hiện tại thay đổi lịch sử, dẫn đến sau khi hắn trở về, cảnh còn người mất, vậy thì chơi lớn rồi!

Đại khái đi qua một canh giờ.

Liệt diễm trên người Cơ Hạo Dạ chậm rãi chui vào trong cơ thể hắn, giờ phút này bên ngoài thân thể hắn bóng loáng, tựa như hài nhi tân sinh, vẫn là bộ dáng thanh niên, nhưng khí tức hoàn toàn cải biến.

- Từ nay về sau, ta chính là Cực Viêm Ma Thần.

Cơ Hạo Dạ lẩm bẩm, tuy âm thanh của hắn rất thấp, nhưng lại bị Tần Quân bắt được.

Thật là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần!

Tần Quân cảm khái, cảm giác chứng kiến lịch sử xác thực kỳ diệu.

Mấu chốt nhất là hắn thu tổ tông của mình làm đồ đệ!

Hoang đường a!

- Cực Viêm Ma Thần?

Khổng Tử đọc cái tên này một lần, chữ cực là rất thâm ý, để cho người ta miên man bất định.

Sau đó Cơ Hạo Dạ đi tới trước mặt Tần Quân, hai đầu gối quỳ xuống đất, trong hốc mắt ướt át, cũng không nói chuyện, trực tiếp dập đầu.

Tần Quân thấy vậy vừa tức vừa mừng, hừ nói:

- Dập đầu làm gì? Hành lễ bái sư sao?

- Hạo Dạ thẹn với sư tôn vun trồng!

Cơ Hạo Dạ mang theo tiếng khóc nói, ở trong tử vong cùng thống khổ cực hạn, hắn mới đại triệt đại ngộ.

Tần Quân vô tư dạy bảo hắn nhiều năm như vậy, mà hắn ngay cả hô một tiếng sư tôn cũng không có gọi qua, càng chưa dập đầu qua, nhưng ở thời điểm tính mạng hắn nguy hiểm, Tần Quân lại có thể kịp thời xuất hiện.

Ân đức này khó mà hồi báo.

Nếu không có Tần Quân, hắn vẫn là một sinh linh lỗ mãng tỉnh tỉnh mê mê, nhìn thấy bảo bối liền muốn đoạt, nói không chừng bởi vì đắc tội một vị cường giả nào đó mà bị tru sát.

Tần Quân không chỉ truyền thụ hắn Thần thông, còn dạy hắn trí tuệ.

- Đứng lên đi, đồ đệ của trẫm không thể khóc sướt mướt!

Tần Quân tức giận nói, nhưng trong lòng lại vô cùng vui mừng.

Nhìn thấy Cơ Hạo Dạ thành thục, hắn thật cao hứng, chỉ là không có biểu hiện ở trên mặt.

Khổng Tử vuốt râu mỉm cười, loại tình cảm sư đồ này để hắn cũng có chút cảm động.

Để hắn không khỏi nghĩ đến những ái đồ kiếp trước, đã từng khả ái như thế.

Cơ Hạo Dạ đứng lên, dùng liệt diễm hong khô nước mắt.

- Cùng trẫm trở về, không tu tới Bán Thánh, thì đừng có đi ra làm trẫm mất mặt!

Tần Quân hừ lạnh nói, Cơ Hạo Dạ cười hắc hắc nói:

- Vâng, sư tôn!

Cứ như vậy, Tần Quân mang theo Khổng Tử, Cơ Hạo Dạ cùng Chuẩn Đề rời đi.

Ma Cảnh Thương cùng Khổng Tử chiến đấu cũng bởi vậy gián đoạn.

Sau đó, vô số sinh linh đều hiếu kỳ Ma Cảnh Thương cùng Lỗ Thánh Nhân đến cùng người nào thắng.

Còn có Huyết Phệ Ma Thần vậy mà tái hiện, Ma Cảnh Thương lại là từ đâu tìm tới?

Đương nhiên, đây đều là nói sau.

Trở lại Thiên Đế Thạch Điện, Hi Linh ở trong đại điện bồi hồi nhìn thấy bốn người Tần Quân trở về, lập tức thở dài một hơi.

- Cơ Hạo Dạ, ngươi còn tốt đó chứ?

Hi Linh nhẹ giọng hỏi, trong nội tâm nàng coi Cơ Hạo Dạ là em trai, nhưng tên này tính cách quá cứng, thường thường chọc giận nàng, khiến cho nàng khó lộ vẻ quan tâm.

- Đa tạ ngươi nhờ sư tôn giúp đỡ!

Cơ Hạo Dạ hít sâu một hơi, sau đó đắc ý nói:

- Hiện tại ta là đệ tử Thiên Đế, về sau tôn kính ta một chút!

Đệ tử Thiên Đế?

Hi Linh ngẩn người, Cơ Hạo Dạ bái bệ hạ vi sư?

- Thôi đi, ta mới không muốn làm đồ đệ của Bệ Hạ đâu!

Hi Linh bĩu môi hừ nói, gương mặt vậy mà hơi hồng nhuận.

------oOo------

Chương 1713: Hỗn Độn đại địa nhất thống (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi không muốn làm đồ đệ của sư tôn, vậy muốn làm cái gì?

Cơ Hạo Dạ nghi hoặc nói, sau khi giác tỉnh huyết mạch Cực Viêm Ma Thần, cả người hắn đều trở nên khai lãng, thật sự là thần kỳ.

Hi Linh nhẹ hừ một tiếng, cũng không trả lời, tư thái tiểu nữ nhân, sở sở động lòng người.

Khổng Tử vuốt râu cười to, Tần Quân cũng lắc đầu bật cười.

Về phần Chuẩn Đề, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng đứng ở phía sau, không nói một lời.

Bị Vạn Kiếp ngự trùng phụ thể, hắn có thể cảm giác được linh hồn của

mình bị Tần Quân khống chế, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu Tần Quân, là hắn có thể đau đến không muốn sống.

Hoảng sợ bao phủ trong lòng hắn, hắn vô cùng hối hận, lúc trước vì sao nổi lên lòng tham, đắc tội Tần Quân.

- Được rồi, Hạo Dạ, đi nghỉ ngơi đi!

Tần Quân phất tay nói, hắn rất chờ mong, Cơ Hạo Dạ sẽ hiện ra phong thái của Cực Viêm Ma Thần như thế nào.

Cơ Hạo Dạ cười hắc hắc, chắp tay hành lễ liền rời đi.

Khổng Tử cũng mang theo Chuẩn Đề rời đi, từ giờ trở đi, Chuẩn Đề là nô lệ của Tần Quân, một nô lệ Thánh Nhân, nếu truyền đi, nhất định gây nên sóng to gió lớn.

Sau đó một đoạn thời gian, Tần Quân rất ít đi ra ngoài.

Khổng Tử trở lại Nho Giáo sơn môn, Ma Cảnh Thương lệnh cưỡng chế Ma tộc không được xâm chiếm Nho Giáo cùng Thiên Đế Thạch Điện, khiến cho ân oán của hắn cùng Khổng Tử tạm thời gác lại.

Hai Thánh không ngăn cản, Ma Cảnh Thương có thể nói là Độc Bá Thiên Hạ.

Huyết Phệ Ma Thần lần nữa trở thành ác mộng trong lãnh địa Ma tộc, mỗi ngày ít nhất phải ăn mười sinh linh Đại La cảnh, khiến cho đám Ma đồ nghe tin đã sợ mất mật.

Năm mươi ngàn năm sau.

Ma tộc xưng bá Hỗn Độn đại địa, khiến cho thời đại Ma tộc Độc Tôn rốt cục đến.

Đây cũng là lần thứ nhất Hỗn Độn đại địa bị thống nhất, đủ để tái nhập sử sách.

Khi Ma Cảnh Thương tuyên bố thống nhất Hỗn Độn, thế lực, giáo phái khắp nơi nhao nhao tiến đến chúc mừng, người ở dưới mái hiên, không thể

không cúi đầu.

Ngoại trừ Thiên Đế Cung cùng Nho Giáo, hai thế lực siêu thoát ra khỏi trần thế là Ma tộc không thể động, bởi vì chúng đều có Thánh Nhân tọa trấn.

Sau khi Ma tộc thống nhất Hỗn Độn đại địa, giết chóc cũng không có đình chỉ, ngược lại so với trước kia càng nhiều.

Sinh linh sau khi nhập Ma dễ sát lục, lại thêm Ma tộc đại thế đã thành, bọn hắn ở trên Hỗn Độn đại địa hoành hành vô kỵ, trắng trợn chế tạo sát nghiệt.

Thời gian hắc ám cứ như vậy tiến đến.

Ma Tổ hung uy, một tay che trời!

Thời gian chuyển dời.

Trăm vạn năm trôi qua, Tần Quân rốt cục đột phá Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Ở phía xa, trong Nho Giáo sơn môn, Khổng Tử cùng Chuẩn Đề bị chấn kinh hỏng, sau Thánh Nhân cảnh còn có thể tu luyện đột phá thành công?

Thật tình không biết, Tần Quân người mang Liệt Diễm đại đạo, đã có lộ tuyến tu luyện sáng tỏ.

Mà ở trong trăm vạn năm, hiện lên không ít cường giả, Bán Thánh cũng đã hơn trăm.

Trong đó Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn, Cực Viêm Ma Thần, Huyết Phệ Ma Thần, Chiến Quân… danh tiếng vang nhất.

Nghe nói Nguyên Sơ Đại Đế đã đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, cách thành Thánh chỉ thiếu chút nữa.

Làm cho người kính úy nhất là sư tôn của hắn, Thiên Đế cao cao tại thượng, ngay cả Ma Tổ cũng phải kính sợ ba phần.

Trong các cường giả hạng nhất, có hơn phân nửa đều có quan hệ với Thiên Đế, để cho người ta không thể không bội phục Thiên Đế vĩ đại.

Thiên Đế Thạch Điện.

- Chúc mừng Bệ Hạ lần nữa đột phá!

Hi Linh cười hì hì nhìn Tần Quân nói, đừng nhìn nàng vẫn như cũ là thiếu nữ ngây thơ, kì thực tu vi đã đạt tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, bên ngoài càng lạnh lùng như băng, tên Nữ Đế đã rơi vào trên đầu nàng.

Tần Quân đi đến trước Chí Tôn Cửu Long Ỷ ngồi xuống, phất tay cười nói:

- Có chút đột phá mà thôi, gần đây trôi qua như thế nào?

Hi Linh ra ngoài xông xáo mấy chục vạn năm, vừa mới hoàn toàn thuế biến.

- Tạm thời không có cơ hội đột phá Hiển Thánh cảnh viên mãn.

Hi Linh thở dài nói, Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ, Cơ Hạo Dạ đều đã đạt tới Bán Thánh, nàng ngược lại tụt ở phía sau, để cho tâm tình sa sút.

------oOo------

Chương 1714: Hỗn Độn đại địa nhất thống (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nói:

- Có cơ hội giác tỉnh không?

Từ khi Cơ Hạo Dạ giác tỉnh thành Cực Viêm Ma Thần, trong trăm vạn năm, cũng không ít Hỗn Độn sinh linh Giác Tỉnh huyết mạch, tu vi đột nhiên tăng mạnh, trong đó có Nguyên Sơ.

Thiên phú của Nguyên Sơ có thể nói siêu Tuyệt, một mình ra ngoài xông

xáo, rất ít trở về, dựa vào bản lãnh của mình, dẫn đầu thu hoạch được danh xưng Đại Đế.

Thậm chí có không ít âm thanh xưng, Nguyên Sơ chính là người mạnh nhất dưới Thánh Nhân.

Ma Tổ cũng từng ném ra cành oliu, muốn chiêu nạp Nguyên Sơ, nhưng bị Nguyên Sơ không chút do dự cự tuyệt.

Hi Linh tiếc nuối nói:

- Không, có lẽ ta không phải Hỗn Độn sinh linh.

Lúc trước trong các sinh linh nghe Tần Quân giảng đạo, nàng biểu hiện cực kỳ đột xuất, nhưng bây giờ không có đuổi kịp bước chân của đám người Nguyên Sơ, để cho nàng nghi vấn nhân sinh.

Tần Quân trấn an nói:

- Hết thảy tự có định số, chớ sốt ruột, cuối cùng sẽ có một ngày, ngươi sẽ siêu việt độ cao ngươi muốn.

Hi Linh Nữ Đế ở trong thần thoại địa vị cực cao, cho nên hắn không chút nghi ngờ thành tựu tương lai của Hi Linh.

Đối mặt Tần Quân an ủi, Hi Linh mỉm cười, so với bản thân, nàng càng thêm cao hứng khi thấy Tần Quân tiến bộ.

Lúc này, Bách Lý Thủ Ước xông vào, tuy thiên phú của tên này không cao, nhưng dầu gì cũng là thủ hạ của Tần Quân, bây giờ tu vi cũng đạt tới Nhập Thánh cảnh sơ kỳ.

- Bệ Hạ, Hỗn Độn xuất hiện một tòa thành, nghe nói bên trong có giấu trọng bảo, hấp dẫn rất nhiều cường giả tiến tới.

Bách Lý Thủ Ước đi tới trước mặt Tần Quân quỳ xuống, gấp giọng nói.

- Ồ? Để Hoắc Khứ Bệnh cùng Thập Nhị Thánh Tướng đi một chuyến a!

Tần Quân không thèm để ý chút nào nói, hiện tại bảo bối của hắn đã chồng

chất thành núi, đối với một bảo thành thần bí, cũng không có hứng thú.

- Đông Vương Công đại nhân cùng Xa Bỉ Thi đại nhân đã đi, bọn hắn bị Huyết Phệ Ma Thần đánh bại, nếu không phải Ma Cảnh Thương ngăn cản, khả năng có nguy hiểm tính mạng.

Bách Lý Thủ Ước nói để Tần Quân nhíu mày, ngay cả Ma Cảnh Thương cũng tham dự tranh đoạt?

- Việc này đã phát sinh bao lâu?

Tần Quân hỏi.

Hắn mới kết thúc bế quan, không có khả năng đúng lúc biết việc này.

- Đã qua trăm năm, nghe nói Ma Cảnh Thương cũng không cách nào hiểu thấu đáo thành này, Đông Vương Công đại nhân cùng Xa Bỉ Thi đại nhân tạm thời không lo, chỉ là thành này quỷ dị, ta cảm thấy Bệ Hạ nên đi xem một chút.

Bách Lý Thủ Ước thận trọng nói, sau khi Ma Cảnh Thương thành Thánh bá đạo ngang ngược, cho nên hắn sợ Ma Cảnh Thương thu hoạch được cơ duyên siêu việt Tần Quân.

Tần Quân là ô dù của hắn, tuyệt đối không thể đổ.

Không chỉ hắn nghĩ như vậy, đám người Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Thập Nhị Thánh Tướng cũng nghĩ như thế.

Lấy dã tâm của Ma Cảnh Thương, nếu thực lực siêu việt Tần Quân, Thiên Đế Thạch Điện nhất định có kiếp nạn giáng lâm.

- Ừm, trẫm sẽ đi.

Tần Quân khoát tay nói, thời kỳ Hỗn Độn vậy mà xuất hiện một tòa thành, xác thực cổ quái.

Sau đó hắn để Bách Lý Thủ Ước cùng Hi Linh thối lui.

Lấy ra Huyền Hỏa Kính, bên trong lặng yên không một tiếng động, liệt

diễm thiêu đốt.

U Vương cùng Vận Mệnh chi tử đã yên tĩnh, dù sao bọn hắn cũng ở chung hơn một trăm vạn năm.

- Vận Mệnh chi tử, có cảm ứng được Vận Mệnh tồn tại không?

Tần Quân hỏi, nhiệm vụ Nô Dịch Vận Mệnh một mực bị hắn để ở trong lòng.

Hôm nay tu vi của hắn đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, nói không chừng lúc nào sẽ xuyên việt về, hắn nhất định phải ở trước đó, chưởng khống Vận Mệnh, mới có thể giúp Liễu Nhược Lai thoát khỏi Vận Mệnh trói buộc.

Đối mặt hắn hỏi thăm, Vận Mệnh chi tử cũng không có lên tiếng.

Lúc này, âm thanh của U Vương lại vang lên, tựa như thở dài:

- Hắn sắp hồn phi phách tán.

Mới đầu bọn hắn còn có đấu tranh, nhưng bây giờ Vận Mệnh chi tử sắp hồn phi phách tán, hắn không bỏ được, chí ít Vận Mệnh chi tử có thể làm bạn với hắn.

Cô độc vô tận sẽ để người sống không bằng chết!

------oOo------

Chương 1715: Mệnh thành rõ ràng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hồn phi phách tán? Xảy ra chuyện gì?

Tần Quân nhíu mày hỏi, sở dĩ hắn không giết Vận Mệnh chi tử, chính là vì thông qua Vận Mệnh chi tử hiểu rõ Vận Mệnh.

Không nghĩ tới người này lại muốn hồn phi phách tán!

U Vương bất đắc dĩ nói:

- Nghe hắn nói, Vận Mệnh tựa hồ từ bỏ hắn, mà mệnh số của hắn bị Vận Mệnh cắt đứt, cho nên liền sống không được bao lâu.

Vận Mệnh!

U Vương đã từng không tin số vận mệnh, bây giờ xem như tin.

Nguyên lại thế gian thật có Vận Mệnh.

- Bị Vận Mệnh vứt bỏ?

Tâm thần Tần Quân nhất động, Vận Mệnh chi tử từ trong Huyền Hỏa Kính bay ra, giờ phút này toàn thân hắn cháy đen, đầu tóc rối bời, người không ra người quỷ không ra quỷ, so sánh với trước kia kiêu căng, tưởng như hai người.

Vận Mệnh chi tử hai tay ôm lấy đầu, thân thể cuộn mình, run giọng nói:

- Giết ta đi.

Thời gian ở trong Huyền Hỏa kính, đã xóa đi tất cả ý muốn cầu sinh của hắn, tâm lý chỉ muốn nhanh được chết.

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Chỉ cần ngươi nói tin tức của Vận Mệnh, trẫm liền thành toàn ngươi.

- Để ngươi không thống khổ chút nào chết đi.

Hắn nhìn ra được, Vận Mệnh chi tử đã triệt để phế.

Sơ Đại Vận Mệnh chi tử, không nghĩ tới kết quả thê thảm như thế.

Tần Quân không có chút đồng tình, lúc trước Vận Mệnh chi tử trấn áp Xa Bỉ Thi, từng có thương hại qua không?

Hơn vạn sinh linh bị hắn cầm tù, hắn có từng đồng tình?

Vận Mệnh chi tử nghe xong, chật vật ngẩng đầu, lộ ra đôi mắt trống rỗng, nhìn về phía Tần Quân, chậm rãi nói:

- Liên quan tới Vận Mệnh, ta biết được không nhiều, là nó tới tìm ta, ta được nó nhắc nhở vì Vận Mệnh đến tìm kiếm Mệnh thành.

Mệnh thành!

Đồng tử của Tần Quân phóng đại, Nhan Vương Thành của hắn đúng là Mệnh thành, tiền thân là U Vương thành.

U Vương ở trong Huyền Hỏa kính nghe xong, nói:

- Mệnh thành? Làm sao có thể, chẳng lẽ truyền thuyết là thật?

- Truyền thuyết gì?

Tần Quân hỏi, xem ra U Vương biết không ít, vậy mà trước kia tên này không nói.

- Truyền thuyết, Mệnh thành chính là Vận Mệnh sở sinh, đoạt được Mệnh thành, có thể không nghe mệnh vận bài bố.

U Vương thận trọng trả lời, từ trên phương diện tâm lý tố chất mà nói, hắn mạnh hơn Vận Mệnh chi tử nhiều, bị trấn áp vô số năm cũng không có sụp đổ.

Mệnh thành chính là Vận Mệnh sở sinh?

Chờ chút!

Chẳng lẽ…

Bỗng nhiên Tần Quân liên tưởng đến Bách Lý Thủ Ước nói tới tòa thành kia, ngay cả Ma Cảnh Thương cũng không cách nào nhìn trộm, chẳng lẽ đúng là Mệnh thành?

Vận Mệnh sơ hiển, Mệnh thành xuất hiện, cũng hợp lý.

Chỉ là không biết Mệnh thành này, có phải tiền thân của Nhan Vương Thành hay không?

- Trừ cái đó ra ta thật là cái gì cũng không biết, van cầu ngươi để cho ta giải thoát.

Vận Mệnh chi tử bất lực nằm ở trên mặt đất nói, thanh âm nhỏ như muỗi kêu, làm người thấy chua xót.

Tần Quân suy nghĩ một lát, liền vung tay áo, để Vận Mệnh chi tử hóa thành tro bụi.

Trong nháy mắt tử vong, Vận Mệnh chi tử không có cảm nhận được thống khổ.

Đại điện yên tĩnh lại.

Tần Quân bắt đầu suy nghĩ sự tình Mệnh thành, hắn ở trong Nhan Vương Thành lâu như vậy, vẫn không có nhìn ra chỗ phi phàm của Mệnh thành, mới đầu hắn còn tưởng rằng Mệnh thành chỉ là một pháp bảo, cùng loại với Thiên Đế Thạch Điện của hắn.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Tần Quân liền nhắm mắt, tìm kiếm vị trí của tòa thành trì kia.

Dãy núi vờn quanh, bên trong là một mảnh đất hoang rộng lớn, dưới mây đen, một tòa thành trì nguy nga đứng vững, so với núi lớn chung quanh, không lộ ra thấp bé chút nào.

------oOo------

Chương 1716: Mệnh thành rõ ràng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thành trì được thành tường bảo hộ, mặt ngoài hiện lên màu đen đặc, các loại cung điện quỳnh lâu phụ thuộc, trong thành có một tháp cao, cao tới vạn trượng, phía trên còn có một pho tượng, nếu Tần Quân ở đây, nhất định có thể nhận ra, pho tượng này cực kỳ tương tự pho tượng Lang Ma ở

Nhan Vương Thành.

Ở chung quanh thành trì, trải rộng vô số sinh linh.

Trên một ngọn núi cao ở đối diện, Ma Cảnh Thương ngồi trên bảo tọa, hai bên là cường giả Bán Thánh của Ma tộc, trong đó bao quát Ly Võ cùng Huyết Phệ Ma Thần.

- A, cỗ uy áp này.

Ma Cảnh Thương nhíu mày, trong nháy mắt liền liên tưởng đến Tần Quân.

Chẳng lẽ Tần Quân đột phá?

- Cha, ta thật đói!

Huyết Phệ Ma Thần bỗng nhiên mở miệng nói, nghe mà các cường giả Ma tộc ở chung quanh sắc mặt biến hóa.

Ly Võ hừ lạnh một tiếng, hắn rất chán ghét Huyết Phệ Ma Thần, giống như súc sinh.

Ma Cảnh Thương cưng chiều cười nói:

- Huyết Phệ, nhịn một chút.

Một tên nam tử ở phía sau Huyết Phệ Ma Thần hừ nói:

- Chỉ biết ăn thôi!

Hắn chính là con trai thứ hai của Ma Cảnh Thương, hoàn mỹ kế thừa huyết mạch của Ma Cảnh Thương, tên là Thương Xá Khôi, trăm vạn năm, đã tu luyện tới Hiển Thánh cảnh sơ kỳ.

Thương Xá Khôi chính là Ma Cảnh Thương cùng một nữ ma sở sinh, cho nên rất căm ghét Huyết Phệ Ma Thần, cho rằng Huyết Phệ Ma Thần là quái thai, hai người ngày bình thường rất không hợp nhau, nếu không có Ma Cảnh Thương che chở, đoán chừng Huyết Phệ Ma Thần đã sớm ăn hắn.

Huyết Phệ Ma Thần không thèm để ý, mà nhìn về phía dưới núi, hơn trăm vạn sinh linh tụ tập ở đây, người yếu nhất cũng có tu vi Đại La Cảnh.

Nếu đều bị hắn ăn, thật tuyệt vời bao nhiêu?

Nghĩ như vậy, Huyết Phệ Ma Thần nhếch miệng cười một tiếng, nước bọt không cầm được theo khóe miệng chảy xuống, để cho người ta ác hàn.

- Nguyên Sơ Đại Đế đến rồi!

Lúc này, trăm vạn sinh linh ở phía dưới bỗng nhiên rối loạn.

Chỉ thấy Nguyên Sơ hư không dạo bước mà đến, áo trắng kim sắc, anh tuấn uy vũ bất phàm, khí tức Bán Thánh uy áp chúng sinh, khiến cho ánh mắt của trăm vạn sinh linh đều tập trung ở trên người hắn.

Bây giờ Nguyên Sơ đã là Đại Đế, không phải là sinh linh ngây thơ lúc trước đi theo Tần Quân tu luyện.

Sau khi Giác Tỉnh huyết mạch, tốc độ tu luyện của hắn đột nhiên tăng mạnh, lần này đến đây, chính là vì tìm kiếm cơ hội thành Thánh.

- Gia hỏa này lại mạnh lên!

Ly Võ cắn răng nói, tuy Nguyên Sơ là sư huynh của hắn, nhưng ba sư huynh đệ bọn hắn vụng trộm ai cũng không phục ai, đều muốn trở thành mạnh nhất.

Nguyên Sơ cũng nhìn về phía hắn, ánh mắt đạm mạc, phảng phất như nhìn người xa lạ.

Ly Võ đầu nhập Ma tộc, để Nguyên Sơ cùng Viêm Tuyên rất phẫn nộ, cho rằng Ly Võ phản bội sư tôn, còn có hàm cấp Ma Tôn buồn cười kia, mỗi lần bọn hắn nghe được, đều căm ghét cùng cực.

- Đợi ta thành Thánh, sẽ là thời điểm Đồ Ma.

Nguyên Sơ lạnh lùng nghĩ, tuy sư tôn của hắn không để ý tới thế sự, nhưng hắn đối với Ma tộc tràn đầy chán ghét, thề muốn diệt trừ Ma tộc.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, sắc mặt của Ly Võ trở nên có chút không được tự nhiên.

Ma Cảnh Thương hứng thú nhìn về phía hắn, trong miệng cười nói:

- Không hổ là đại đệ tử của Thiên Đế, nói không chừng ngày nào đó sẽ có thể thành Thánh.

Hắn tựa như nói cười, nhưng đáy mắt lại hiện lên một tia sát ý.

Thiên Đế thủ hạ có Chuẩn Đề, Khổng Thánh Nhân, nếu Nguyên Sơ lại thành Thánh, địa vị của Ma tộc liền tràn ngập nguy hiểm.

Sau khi thống nhất Hỗn Độn đại địa, dã tâm của hắn cũng đi theo bành trướng, chưa vừa lòng ở đó.

Hắn còn muốn làm người mạnh nhất!

- Ta cũng sẽ thành Thánh.

Ly Võ nhẹ giọng nói, phảng phất như nói một hiện thực.

Thương Xá Khôi bĩu môi, nói thầm:

- Ai dám để ngươi thành Thánh.

Lời vừa nói ra, cường giả Ma tộc còn lại đều biến sắc.

Ai chẳng biết Ly Võ là đệ tử của Thiên Đế, trời mới biết trong lòng của hắn nghĩ như thế nào.

Ma Cảnh Thương cười cười, phảng phất như không thèm để ý, ánh mắt tiếp tục nhìn về phía Nguyên Sơ.

Nguyên Sơ tìm một nơi hẻo lánh rơi xuống, thành trì thần bí này ngay cả Ma Cảnh Thương cũng không phá được, hắn đương nhiên sẽ không xuất thủ.

------oOo------

Chương 1717: Ma tộc mệnh số (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nguyên Sơ tới, chúng ta có đi chào hỏi không?

Xa Bỉ Thi nhìn Nguyên Sơ, lại nhìn Đông Vương Công hỏi.

Đông Vương Công lắc đầu nói:

- Được rồi, hiện tại Nguyên Sơ là Đại Đế, hắn khẳng định biết chúng ta đến, không có trực tiếp tới, nói rõ tự có sắp xếp.

Trong lòng của hắn thổn thức không thôi, hắn là nhìn lấy Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Ly Võ, Hi Linh, Cơ Hạo Dạ cùng Thập Nhị Thánh Tướng được Tần Quân dạy bảo, hiện tại đều một mình đảm đương một phía, không khỏi cảm thán thời gian trôi qua thật nhanh.

Xa Bỉ Thi bĩu môi, những thằng nhãi con này cánh cứng cáp rồi, ngay cả tiền bối cũng không nhận.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, một cỗ uy áp thật lớn giáng lâm, toàn bộ sinh linh cả kinh đứng lên.

Ngay cả Ma Cảnh Thương cũng đột nhiên đứng lên, trầm giọng nói:

- Thiên Đế!

Người đến chính là Tần Quân.

Chỉ thấy Tần Quân lơ lửng ở trên không trung, sau lưng là Hi Linh cùng Bách Lý Thủ Ước.

- Thật nhiều cường giả.

Hi Linh nhíu mày nói, nàng cũng không nghĩ tới sẽ có nhiều cường giả tụ tập như vậy.

Bách Lý Thủ Ước thì đã khẩn trương lại hưng phấn, hắn còn là lần đầu

tiên có thể nhìn xuống nhiều cường giả như vậy, phía dưới có thật nhiều tồn tại là lúc trước hắn không dám đắc tội.

- Là Thiên Đế!

- Thiên Đế? Sao hắn lại tới đây?

- Hắn là Thiên Đế trong truyền thuyết sao?

- Quả thật là hắn! Cái này có trò hay để nhìn!

- Ma Cảnh Thương cũng khẩn trương, hẳn là Thiên Đế!

Trăm vạn sinh linh kích động khó nhịn, Đông Vương Công cùng Xa Bỉ Thi vội vàng quỳ bái, cao giọng nói:

- Tham kiến Bệ Hạ!

Xa xa Nguyên Sơ cũng quỳ xuống nói:

- Tham kiến sư tôn!

- Tham kiến sư tôn!

Ly Võ ở bên cạnh Ma Cảnh Thương cũng quỳ xuống, cao giọng nói, dẫn tới các cường giả Ma tộc ở chung quanh kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Sắc mặt của Ma Cảnh Thương khó coi, Ly Võ hoàn toàn là đánh mặt của hắn!

Tần Quân cao cao tại thượng không để ý đến các ánh mắt quăng tới, mà nhìn về phía đại thành.

- Quả nhiên là Mệnh thành, hơn nữa càng mạnh hơn Nhan Vương Thành.

Tần Quân nhíu mày nghĩ, hắn có thể cảm giác được trong Mệnh thành cất giấu tồn tại kinh khủng nào đó, khí tức như có như không để hắn cảm giác nguy hiểm.

Mệnh thành này không đơn giản!

Thời điểm hắn đánh giá Mệnh thành, toàn bộ sinh linh đều nhìn hắn, đại bộ phận đều tràn đầy sùng bái.

Hiện nay lưu truyền đại bộ phận công pháp tu luyện đều truyền từ Thiên Đế, lại thêm Thiên Đế siêu thoát khỏi trần thế, không tham dự tranh đấu, khiến cho hắn ở trong mắt chúng sinh vô cùng thần bí.

Rất nhiều truyền thuyết, để chúng sinh thần hóa Thiên Đế.

Phảng phất như Thiên Đế không gì làm không được, giống như Đại Đạo ở Hỗn Độn sơ khai.

Tù Mệnh Đế Tôn tương lai, giờ phút này ở trong biển người ngước nhìn Tần Quân, trong mắt tràn đầy dị sắc.

Lúc trước Tần Quân cứu hắn từ trong tay Vận Mệnh chi tử ra, liền để hắn sùng bái, đáng tiếc bởi vì thiên phú không đủ, Tần Quân không có thu hắn, nhưng không có ảnh hưởng hắn sùng bái Tần Quân.

Hắn một mực khát vọng được Tần Quân nhìn trúng, cho nên nỗ lực tu luyện, bây giờ tu vi cũng đạt tới Đại La Chí Tiên, như giọt nước trong biển cả, vẫn không thể làm Tần Quân chú ý.

- Khi nào ta có thể như hắn, quang huy vạn trượng, Độc Tôn Hỗn Độn.

Tù Mệnh nhìn Tần Quân, si ngốc lẩm bẩm.

Bên cạnh, một sinh linh hóa hình tức giận nói:

- Đừng có nằm mộng! Không có người nào có thể so sánh với Thiên Đế!

Tù Mệnh bĩu môi, cũng không dám phản bác.

- Thiên Đế, sao ngài lại tới đây?

Lúc này, Ma Cảnh Thương bay về phía Tần Quân, mặt mũi tràn đầy mỉm cười hỏi.

Ở trước mặt nhiều sinh linh như vậy, hắn cũng không tiện biểu hiện khiêm

tốn, nhưng đối mặt Tần Quân, hắn không dám sĩ diện, chỉ có thể một bộ nhẹ nhõm bình thường.

Tần Quân cũng không nhìn hắn, nói thẳng:

- Thành này, trẫm muốn!

------oOo------

Chương 1718: Ma tộc mệnh số (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời vừa nói ra, toàn bộ Thiên Địa trong nháy mắt yên lặng lại.

Phía dưới trăm vạn sinh linh cũng ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Thiên Đế không cho Ma Tổ mặt mũi như thế.

Ma Cảnh Thương lập tức xấu hổ, cười lớn nói:

- Thiên Đế, như vậy không tốt đâu?

Hiện tại hắn tốt xấu gì cũng coi là Hỗn Độn chi chủ, Tần Quân rõ ràng ngầm đồng ý hắn thống nhất Hỗn Độn đại địa, vì sao hiện tại muốn làm khó dễ hắn?

Ai không biết hắn tới nơi đây đã hơn trăm năm, chờ đợi lâu như vậy, liền chờ đến một câu trẫm muốn của Thiên Đế?

- Ngươi có ý kiến?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, hỏi, âm thanh có chút lạnh, dọa đến Ma Cảnh Thương co rụt cổ lại.

Trong trăm vạn năm, Ma Cảnh Thương vẫn như cũ là Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, muốn đột phá sao mà khó, cho nên hắn vẫn không có đảm lượng chống lại Tần Quân.

- Thiên Đế, ngươi không khỏi quá bá đạo đi!

Thương Xá Khôi nhịn không được lên tiếng, Ma Cảnh Thương đưa lưng về phía hắn, khiến cho hắn không nhìn thấy cha mình khó xử.

Câu nói này vừa ra, Ma Cảnh Thương động dung, phía dưới trăm vạn sinh linh đều cổ quái nhìn về phía Thương Xá Khôi.

Chẳng lẽ tiểu tử này không biết Ma Cảnh Thương từng chịu nhục ở trước mặt Thiên Đế sao?

- Im miệng!

Ly Võ lạnh giọng nói, dám bất kính với sư tôn của hắn, hắn vô ý thức nắm chặt song quyền, muốn giết Thương Xá Khôi.

Thương Xá Khôi dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, không dám nói nữa.

Hắn sợ Ly Võ nhất, bởi vì Ly Võ là trưởng lão duy nhất trong Ma tộc ngoại trừ Ma Cảnh Thương dám đánh hắn, còn được Ma Cảnh Thương phong làm Ma Tôn, địa vị gần với Ma Cảnh Thương.

- Trở về đi, cố gắng hưởng thụ, Ma tộc còn lại không nhiều thời gian.

Tần Quân nhẹ giọng nói, nghe vậy, Ma Cảnh Thương ngẩn người.

Ma tộc còn lại không nhiều thời gian?

Cái này lại dọa sợ hắn, còn tưởng rằng Tần Quân muốn đối nghịch với Ma tộc, vội vàng thấp giọng nói:

- Thiên Đế, thành này ta có thể không cần, nhưng ngươi không thể nguy hại Ma tộc a!

Hắn lợi dùng pháp lực ngăn cách không gian bốn phía, khiến cho các sinh linh chỉ có thể nhìn thấy bọn hắn, lại không cách nào nghe được đối thoại, thần thức cũng không cách nào rót vào.

- Không phải trẫm, hết thảy tự có mệnh số, Ma tộc vi phạm Đại Đạo, ngươi hiểu không?

Tần Quân quay người, nhìn chằm chằm Ma Cảnh Thương, như có thâm ý nói.

Ma Cảnh Thương nhíu mày, nghi hoặc nói:

- Cái gì gọi là mệnh số? Cái gì gọi là Đại Đạo?

- Không thể nói, tự mình ngộ đi!

Tần Quân cười khẽ nói, ánh mắt nhìn về phía Ma Cảnh Thương tràn đầy trêu tức.

Cho dù ngươi là Ma Tổ chúa tể Hỗn Độn, cuối cùng cũng phải phai mờ ở trong dòng sông lịch sử.

Sắc mặt của Ma Cảnh Thương khó coi, trong lòng tràn đầy bất an.

Hắn hít sâu một hơi, chắp tay nói:

- Đa tạ Thiên Đế nhắc nhở!

Sau đó hắn vung tay áo thu hồi pháp lực, cao giọng nói:

- Rút lui!

Thoại âm rơi xuống, hắn liền dẫn đầu rời đi.

Các sinh linh Ma tộc hai mặt nhìn nhau, đều có chút không nghĩ ra, nhưng vẫn thành thành thật thật đi theo Ma Cảnh Thương rời đi.

Trăm vạn sinh linh ở chung quanh Mệnh thành thì oanh động lên.

Tuy không biết Thiên Đế nói cái gì, nhưng chỉ bằng dăm ba câu liền để trăm năm Ma tộc thối lui, có thể thấy được Ma Cảnh Thương kiêng kị Thiên Đế như thế nào.

Sau khi Ma tộc thối lui, Tần Quân nói:

- Các ngươi tản ra, đợi trẫm dò xét thành này!

Trăm vạn sinh linh dọa đến vội vàng tán đi, hướng bốn phương tám hướng, vô cùng hỗn loạn, nhưng tốc độ cực nhanh, cơ hồ là hai ba cái hô hấp, chung quanh Mệnh thành liền không còn một sinh linh.

Tần Quân chậm rãi lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, kiếm quang lóng lánh, khiến cho ánh mắt của toàn bộ sinh linh đều dừng lại ở trên Hồng Mông Đế Kiếm.

- Lại là thanh kiếm kia!

Nguyên Sơ nhìn Hồng Mông Đế Kiếm, tràn đầy vẻ chờ mong.

Hồng Mông Đế Kiếm là pháp bảo mạnh nhất của sư tôn, có thể bổ ra cấm chế mà Ma Tổ cũng không cách nào phá hay không?

Không chỉ hắn, những sinh linh khác cũng đang chờ mong.

------oOo------

Chương 1719: Thời đại chư thiên vũ trụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân giơ cao Hồng Mông Đế Kiếm, một cỗ khí tức tuyên cổ phảng phất như đến từ Hỗn Độn trút xuống, để chúng sinh hãi hùng khiếp vía, đều nín thở ngưng thần.

Đại địa run rẩy kịch liệt, núi non liên miên càng không ngừng run lắc.

Chém xuống một kiếm, tiếng long ngâm nương theo mà ra, rung động hoàn vũ.

Cực Đạo Viêm Hỏa hóa thành kiếm khí, đáp xuống.

Tựa như một sóng lửa đến từ cửu thiên, mang theo diệt thế oai phóng tới Mệnh thành.

Ánh lửa chiếu sáng dãy núi mênh mông, trăm vạn sinh linh nhìn mà há to mồm.

Oanh một tiếng!

Kiếm khí bị trận pháp cấm chế của Mệnh thành ngăn trở, chỉ thấy một màn sáng vô hình như ẩn như hiện, chống đỡ kiếm khí dài đến ngàn trượng, khiến cho Mệnh thành không có lọt vào phá hư.

Nhưng Hồng Mông Đế Kiếm là Hỗn Độn Chí Bảo, kiếm khí chưa tiêu tán, kết cục vẫn như cũ là định số.

Ầm ầm...

Mệnh thành bắt đầu lay động kịch liệt.

Toàn bộ sinh linh đều nuốt nước miếng, kiếm khí của Hồng Mông Đế Kiếm cho bọn hắn một loại cảm giác sợ hãi khó mà hình dung, dù là Nguyên Sơ cũng chảy mồ hôi trán.

- Sư tôn lại mạnh lên.

Trong lòng Nguyên Sơ cảm thán nói, cho tới nay Tần Quân đều là dùng phân thân dạy bảo bọn hắn, mình tu luyện chưa bao giờ thư giãn qua, cái này cũng là sư huynh đệ bọn hắn bội phục Tần Quân nhất.

Đổi lại bọn họ là đương thời mạnh nhất, sao sẽ chăm chỉ tu luyện như thế.

- Rống...

Lúc này, Lang Ma thạch tượng ở trong Mệnh thành bỗng nhiên sống lại, ngửa ngày gào thét, âm thanh tràn đầy bạo lệ, phảng phất như muốn xé nát thế gian.

Lang Ma thả người nhảy lên, va nát kiếm khí, lao về phía Tần Quân, cuồng phong dọa đến Bách Lý Thủ Ước ở sau lưng Tần Quân vội vàng ôm đầu.

Hi Linh thì biểu lộ bình tĩnh, có Tần Quân ở đây, nàng không sợ hãi.

Đối mặt Lang Ma khí thế hung hung, ngón trỏ của Tần Quân chỉ ra, một đạo liệt diễm bắn ra, tựa như quang pháo, trong nháy mắt đánh nát Lang

Ma, ngay cả mặt đất cũng bị oanh ra một cái hang lớn, bụi đất dâng lên, vỡ ra, vô số vết nứt hình thành hẻm núi, sâu không thấy đáy.

Trăm vạn sinh linh đều bay lên, rải ở trên không trung, nghẹn họng nhìn một màn trước mắt.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Thần thông chí cường của Tần Quân, rất ít thi triển.

Hắn thu liễm đại bộ phận lực lượng, nhưng chỉ một chút, cũng đủ để đánh nát Lang Ma.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, căn cứ Ký Ức Truyền Thừa của Tần Quân, Thần thông này đoán chừng có quan hệ tới Hồng Mông trước cả Hỗn Độn, như Vô Cực Hồng Mông bào, Hồng Mông Đế Kiếm.

Phàm là đồ vật dính tới hai chữ Hồng Mông, đều không tầm thường.

Lại thêm hai chữ phá mệnh, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ được Tần Quân giao phó kỳ vọng rất lớn.

Sau đó hắn lần nữa điểm về phía Mệnh thành.

Cột sáng hỏa sắc bắn ra, điểm phá màn sáng cấm chế của Mệnh thành.

Trong chốc lát, Mệnh thành không còn lắc lư.

Thiên Địa lần nữa yên lặng lại, gió êm sóng lặng.

Mệnh thành vẫn nguy nga đứng vững, chỉ là so với lúc trước ít đi một phần khủng bố, thần thức lần nữa quét tới, càng không có cảm giác hãi hùng khiếp vía.

- Giải quyết?

Bách Lý Thủ Ước thận trọng hỏi, thành trì thần bí để Ma Tổ đau đầu trăm năm cứ như vậy bị Tần Quân hàng phục?

Giờ khắc này, Tần Quân ở trong lòng hắn càng cao lớn hơn.

Xem ra Ma Cảnh Thương kém xa Tần Quân.

Tần Quân chăm chú nhìn Mệnh thành nói:

- Không, các ngươi lui ra xa đi!

Chẳng biết tại sao, trong lòng của hắn cảm giác nguy cơ ngược lại tăng cường.

Mệnh thành này không đơn giản!

Hàn phong thổi qua, các sinh linh cũng cảm giác được không thích hợp, không có người nào dám há mồm thở dốc.

Rất nhanh, Mệnh thành bắt đầu rung động, tất cả kiến trúc trong thành liên tiếp mở ra, âm thanh hội tụ vào một chỗ, để người tê cả da đầu.

------oOo------

Chương 1720: Thời đại chư thiên vũ trụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một màn này để các sinh linh phát lạnh, trong thành này đến cùng ẩn giấu thứ gì, là Tiên Thiên cấm chế, hay Đại Năng thần bí ở trong bóng tối thao túng?

Thanh thế to lớn, sát khí kinh thiên.

- Ô ô ô...

Trong thành truyền ra tiếng quỷ khóc sói tru, để trăm vạn sinh linh sợ hãi.

Không biết mới là kinh khủng nhất!

Lúc này, một cỗ lực lượng bá đạo tuyệt luân bỗng nhiên từ trong thành truyền ra, quét ngang mà đi, mấy chục vạn sinh linh không kịp phản ứng, trong nháy mắt bị oanh tan tành mây khói, các sinh linh còn lại tránh thoát

một kiếp còn chưa kịp phản ứng, từng tòa sơn phong phía dưới vỡ nát, san thành bình địa.

Tần Quân cấp tốc phất tay, dùng pháp lực bảo vệ Bách Lý Thủ Ước cùng Hi Linh.

Toàn bộ đại địa lấy Mệnh thành làm trung tâm, bị cỗ lực lượng thần bí kia lấy tốc độ cực nhanh bình định, ven đường tất cả núi đồi cùng sinh linh như hư ảnh bị oanh nát, không có tiếng oanh minh đinh tai nhức óc.

Vô thanh vô tức!

Đại địa bắt đầu vỡ nát, lúc này mới có âm thanh.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân khóa chặt mày kiếm, ngay cả hắn cũng xem không hiểu.

Thần thức của hắn tản ra, ngạc nhiên phát hiện, toàn bộ Hỗn Độn đại địa vậy mà bắt đầu vỡ ra.

Mây đen ở trên không cuồn cuộn, từng cự hồ đứt gãy, hồ nước tràn vào trong kẽ đất, âm thanh sóng nước kinh thiên động địa.

Những cự nhạc thẳng nhập vân tiêu kia phảng phất như bị đao trảm làm hai nửa, vô số đá vụn như vẫn thạch đập tới bát phương.

Ma Cảnh Thương cùng đám Ma đồ rời đi không xa cũng giật nảy mình.

Bọn hắn nhao nhao quay đầu, cỗ lực lượng vô hình kia quét tới, Ma Cảnh Thương cả kinh vội vàng cuốn Huyết Phệ Ma Thần cùng Thương Xá Khôi đi, Ma đồ còn lại không có may mắn như vậy, vượt qua năm mươi vạn Ma đồ trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Ly Võ tràn đầy mồ hôi lạnh, tuy hắn không có việc gì, nhưng vừa rồi cảm giác được một cỗ khí tức vô cùng nguy hiểm lướt qua bên cạnh, loại cảm giác kinh động tâm phách kia, hắn vẫn là lần đầu gặp được.

Ầm ầm...

Hỗn Độn đại địa bắt đầu phá thành mảnh nhỏ, ở trung tâm chính là Mệnh thành.

- Xảy ra chuyện gì?

Bách Lý Thủ Ước hoảng sợ nói, lúc trước chung quanh còn đầy sinh linh cùng núi cao, trong chớp mắt, tất cả đều biến mất, bụi đất lượn lờ, tràng cảnh quỷ dị để hắn rùng mình.

Tần Quân không có trả lời, bởi vì hắn cũng bị hù dọa.

- Hệ thống, ngươi biết xảy ra chuyện gì không?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hi vọng hệ thống có thể giải đáp.

- Mệnh thành này chính là Vận Mệnh sơ hiển, đồng thời cũng đại biểu cho ý chí của Đại Đạo, Vận Mệnh chính là một trong các quy tắc đại đạo, bởi vì ký chủ cưỡng ép phá hư Mệnh thành, dẫn đến Mệnh thành bộc phát ra lực lượng Đại Đạo, Hỗn Độn đại địa bắt đầu phá nát, thời đại chư thiên vũ trụ sắp tiến tới!

Hệ thống cấp tốc trả lời, nghe mà Tần Quân ngẩn người.

Thời đại chư thiên vũ trụ?

Móa!

Chẳng lẽ trẫm không cẩn thận thúc đẩy thời kỳ Hỗn Độn phát triển?

Tần Quân không khỏi há to mồm, nửa ngày cũng không có lấy lại tinh thần.

- Ô a a a a...

Đúng lúc này, một thanh âm vô cùng bén nhọn vang lên, trong Mệnh thành truyền ra, dù là Tần Quân cũng ù tai.

- Đinh! Đặc biệt nhắc nhở! Vận Mệnh lần đầu hiện hình, ký chủ nhanh nắm lấy cơ hội!

Thanh âm của Hệ thống vang lên lần nữa, để Tần Quân nheo mắt lại.

Vận Mệnh hiện hình?

Xem ra cơ hội hoàn thành Nô Dịch Vận Mệnh ở vào thời khắc này!

Thần thức của Tần Quân quét tới, hắn có thể cảm giác được, ở trong Mệnh thành, có một cỗ lực lượng kinh khủng đang thức tỉnh.

- Các ngươi mau rời đi!

Tần Quân trầm giọng nói, tiếp đó hắn phải cùng Vận Mệnh chiến một trận, Bách Lý Thủ Ước cùng Hi Linh ở bên cạnh, rất có thể sẽ bị ngộ thương.

Đồng thời hắn cũng phân phó Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Nguyên Sơ tất cả đều rời đi.

Đại địa còn đang không ngừng đứt gãy, tách rời càng ngày càng xa, sinh linh ở trên không trung cúi đầu nhìn lại, còn có thể nhìn thấy vũ trụ hư vô ở chỗ sâu cuối hẻm núi, đó là ở vũ trụ dưới Hỗn Độn đại địa.

------oOo------

Chương 1721: Thiên Đế chiến Bạch Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn đại địa bắt đầu phá nát!

Khi các sinh linh thấy rõ hiện tượng này, không khỏi hoảng sợ, tuyệt vọng.

Đối với những sinh linh đản sinh ở Hỗn Độn đại địa như bọn hắn mà nói, vũ trụ hư vô phía ngoài là không biết, là nguy hiểm, bởi vì chưa từng có sinh linh rời Hỗn Độn đại địa còn có thể trở về.

Bây giờ thấy vũ trụ hư vô xuất hiện ở dưới chân, nếu Hỗn Độn đại địa phá nát, ngày sau bọn hắn nên đi chỗ nào?

Ở trong vũ trụ hư vô, bọn hắn có thể sống sót sao?

Hi Linh, Bách Lý Thủ Ước, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Nguyên Sơ vội vàng rời đi, Tần Quân ngưng trọng như thế bảo bọn hắn rời đi, chắc hẳn tiếp xuống có chuyện kinh khủng sắp phát sinh.

- Bệ Hạ.

Hi Linh lo lắng quay đầu nhìn lại, thấy thân ảnh của Tần Quân càng ngày càng nhỏ, lòng của nàng lâm vào trong khủng hoảng trước nay chưa có.

Từ khi nàng bắt đầu hiểu chuyện, nàng liền theo Tần Quân, sau khi lớn lên tuy ra ngoài lịch luyện qua, nhưng nàng cuối cùng biết được Tần Quân ở đâu.

Hiện tại Hỗn Độn đại địa vỡ nát, tiếp đó, nàng rất có thể mất đi tin tức của Tần Quân, nàng làm sao có thể không hoảng?

- Yên tâm đi, sư tôn thần thông quảng đại, sẽ không xảy ra chuyện gì!

Nguyên Sơ trầm giọng nói, lấy ra khí thế của đại sư huynh, hắn tin tưởng thế gian sẽ không có đồ vật gì có thể thương tổn được sư tôn của hắn.

Loại tín nhiệm này, từ khi hắn hóa hình liền có, mặc dù có chút mù quáng.

Rất nhanh bọn hắn liền tan biến ở chân trời.

Giờ phút này ngay cả trời cũng bị chia làm vô số khối, ở giữa biển mây, đã có thể nhìn thấy vũ trụ hư vô.

Tần Quân nhìn Mệnh thành, trong tay nắm chặt Hồng Mông Đế Kiếm, hắn ngược lại muốn xem xem Vận Mệnh lại biến thành cái bộ dáng gì xuất hiện.

Trận chiến này, hắn tình thế bắt buộc!

Nhất định phải chiến thắng Vận Mệnh!

Không bao lâu, chung quanh Mệnh thành, ngoại trừ Tần Quân, không còn sinh linh khác.

Tiếng quỷ khóc sói tru từ nội thành liên tiếp truyền ra, phảng phất như giam giữ vô số Oán Quỷ.

Oanh một tiếng.

Linh khí cuồn cuộn từ trong Mệnh thành tràn ra, như sương mù, tán đi khắp nơi.

Một màn này làm Tần Quân tràn đầy nghi hoặc, hệ thống tức thời giải thích nói:

- Đây là Đại Đạo linh khí, tiếp xuống Hỗn Độn đại địa phá nát thành vô số đại lục, linh khí cũng sẽ phân tán, vì bảo trì linh khí dư dả, Đại Đạo đặc địa ban cho linh khí bàng bạc.

Tần Quân nghe mà tấm tắc lấy làm kỳ lạ, Đại Đạo lợi hại như thế?

Còn có thể ban cho linh khí?

Hắn bỗng nhiên hiếu kỳ, Đại Đạo đến cùng là tồn tại như thế nào.

Thật chỉ là quy tắc sao?

Lúc này, trong Mệnh thành, cửa lớn nguy nga của tháp cao bỗng nhiên mở ra, một bóng người chậm rãi bước ra.

Tần Quân đưa mắt nhìn, biểu lộ trong nháy mắt ngưng kết.

- Làm sao có thể, không có khả năng.

Cả người hắn không khỏi run rẩy, từ trong tháp cao đi ra là một nam tử khôi ngô, mặc hắc y, tóc dài tùy ý rối tung, bên miệng râu ria, phối hợp với mày rậm mắt to, cho người ta một loại cảm giác vô cùng uy nghiêm.

Cái khuôn mặt này, Tần Quân cả đời khó quên.

Là Bạch Đế mà hắn đau khổ tìm kiếm!

Trước kia Bạch Đế bất cần đời, bễ nghễ thiên hạ, giờ phút này lại có vẻ vô cùng âm trầm, toàn thân tản ra lãnh ý, để Tần Quân cũng không thể tin

được là hắn.

Hoàn toàn không có đạo lý!

Bạch Đế làm sao có thể là Vận Mệnh?

Chẳng lẽ là trùng hợp?

Nhưng hắn bỗng nhiên liên tưởng đến Vận Mệnh Chi Luân chính là Bạch Đế tặng cho hắn .

Chẳng lẽ đây hết thảy đều là Nhân Quả Luân Hồi?

Tần Quân càng nghĩ càng thấy khó bề phân biệt, phảng phất như mình lâm vào một đại cục kinh thiên.

Hắn lại nghĩ tới một khả năng khác, không phải là hắn Nô Dịch Vận Mệnh, Vận Mệnh mới hóa thân thành Bạch Đế, lại giao Vận Mệnh Chi Luân cho Cơ Vĩnh Sinh?

------oOo------

Chương 1722: Thiên Đế chiến Bạch Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tâm loạn như ma, lúc này, Bạch Đế cũng có thể xưng là Vận Mệnh, giương mắt nhìn về phía hắn.

- Là ngươi! Nhốt Vận Mệnh chi tử!

Âm thanh của Bạch Đế không mang theo tình cảm mảy may, ánh mắt băng lãnh đến cực điểm.

Nghe vậy, Tần Quân hít sâu một hơi nói:

- Ngươi tên là gì?

- Vận Mệnh, sao lại có tên?

Bạch Đế lạnh giọng nói, đang khi nói chuyện, tay phải nâng lên, lòng bàn tay xuất hiện một lỗ đen, hắn đưa tay lấy ra một lưỡi hái, toàn thân đỏ đen, đao nhận còn dài hơn chuôi đao, tản ra khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Vận Mệnh Liêm Đao, có thể trảm mệnh số!

- Đã như vậy, trẫm liền không lưu tình!

Tần Quân trầm giọng nói, hắn nhất định phải chiến thắng Vận Mệnh, nhất định phải Nô Dịch Vận Mệnh.

Nếu như Vận Mệnh cùng Bạch Đế có quan hệ, ngày sau Tần Quân lại trợ giúp Bạch Đế giải thoát.

Hắn tin tưởng, vị Bạch Đế dưỡng dục hắn lớn lên, truyền cho hắn bản lĩnh không phải là con rối của Vận Mệnh, mà là một người sống sờ sờ!

Có máu có thịt!

Tuyệt không phải vị trước mắt này!

Thoại âm rơi xuống, Tần Quân nắm Hồng Mông Đế Kiếm, giẫm lên Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa giết tới.

Song phương cách xa nhau vốn chỉ có mấy vạn mét, cơ hồ là trong chớp mắt, Tần Quân liền đến trước mặt Bạch Đế, nâng Hồng Mông Đế Kiếm lên cao cao, một kiếm chém tới.

Tốc độ của một kiếm này, cho dù là Ma Cảnh Thương cũng ngăn không được!

Đương...

Bạch Đế dùng Vận Mệnh Liêm Đao nhẹ nhõm tiếp được Hồng Mông Đế Kiếm, ngay sau đó, một cỗ khí thế siêu cường từ trong cơ thể hắn bạo phát, chấn động đến Mệnh thành lay động kịch liệt.

- Thực lực của ngươi đã đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, không hổ là Vận Mệnh, lần đầu hiện hình liền có thể mạnh như thế!

Tần Quân cười ha hả, Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc từ trong cơ thể hắn tràn ra, quay quanh thân, tử diễm ở giữa mi tâm đi theo nhảy lên.

Lúc trước hắn bước vào Thánh Nhân cảnh liền có lòng tin vô địch ở trong Thánh Nhân cảnh, hiện tại tu vi đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, như thế nào sợ Bạch Đế có được thực lực Thánh Nhân cảnh viên mãn?

- Quấy nhiễu Vận Mệnh, phải chết!

Khuôn mặt của Bạch Đế trở nên dữ tợn, đạp về phía Tần Quân, đáng tiếc đạp không.

Tần Quân thuấn di xuất hiện ở sau lưng hắn, quay người đạp một cước, đạp đối phương bay ra ngoài.

Đắc thế không tha người!

Tần Quân theo sát phía sau, nhưng Bạch Đế là Vận Mệnh, lực chiến đấu cực kỳ kinh người, cấp tốc điều chỉnh tư thái, cùng Tần Quân cận chiến.

Hai cường giả tuyệt thế toàn lực chiến một trận, chỉ là khí thế liền để sinh linh trên Hỗn Độn đại địa sợ hãi.

- Ti... cỗ uy áp này?

- Là Thánh Nhân đang chiến đấu sao?

- Cái này so sánh với Thánh Nhân đại chiến trước kia càng mạnh a!

- Chẳng lẽ là Thiên Đế?

- Hỗn Độn đại địa phá nát, chẳng lẽ cũng là bởi vì Thánh Nhân đang chiến đấu?

Hỗn Độn đại địa đã hóa thành hàng ngàn hàng vạn đại lục, các sinh linh hoảng sợ nghị luận, cái gọi là Thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, bọn hắn sợ hãi mình thân tử đạo tiêu.

Ma Cảnh Thương nhìn phương xa, hắn có thể nhìn thấy thân ảnh của Tần

Quân cùng Bạch Đế, thân hình hai Thánh giao thoa, mỗi một lần xê dịch, đều vượt qua 1 tỷ dặm, mỗi lần Hồng Mông Đế Kiếm cùng Vận Mệnh Chi Luân va chạm đều đưa tới không gian chấn vỡ, khiến cho vô số lỗ đen hiển hiện, cực kỳ hùng vĩ.

Không chỉ hắn, trên Nho Giáo sơn môn, Khổng Tử cùng Chuẩn Đề cũng nhìn thấy một màn này.

- Đó là ai? Vậy mà có thể cùng Bệ Hạ đánh nhau?

Chuẩn Đề sợ hãi nói, vô luận là Tần Quân, hay Bạch Đế, phát ra khí thế đều để trong lòng hắn run sợ.

Khổng Tử không cách nào trả lời, bởi vì hắn cũng không biết.

Đương...

Tần Quân một kiếm đánh bay Bạch Đế, ngón trỏ điểm ra, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, cái gọi là phá mệnh, không biết có thể phá diệt Vận Mệnh hay không.

Bạch Đế vô ý thức dùng Vận Mệnh Chi Luân ngăn cản, nhưng mà Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ biến thành hỏa diễm lại trực tiếp xuyên qua Vận Mệnh Liêm Đao, rơi ở trên người hắn.

------oOo------

Chương 1723: Vận Mệnh mạnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phốc …

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ xuyên thủng bụng của Bạch Đế, nhưng không có huyết nhục vẩy ra.

Bạch Đế như tờ giấy, bề ngoài giống như người, trong cơ thể vắng vẻ.

Cái này khiến Tần Quân nhíu mày, chẳng lẽ Bạch Đế chỉ là hư ảnh?

Lúc này, bụng của Bạch Đế cấp tốc phục hồi như cũ, tay phải nắm lấy Vận Mệnh Liêm Đao chém ngang đến, muốn cắt xuống đầu lâu của Tần Quân.

Tần Quân cũng không né tránh, mặc cho Vận Mệnh Liêm Đao rơi xuống, Vô Cực Hồng Mông bào cấp tốc ngăn cản, hình thành màn sáng hơi mờ, nhẹ nhõm đỡ được Vận Mệnh Liêm Đao, mà thân thể Tần Quân thậm chí không run rẩy một chút.

Dựa vào Vô Cực Hồng Mông bào, Tần Quân chiến đến bây giờ cũng không có chịu một chút xíu thương thế.

Bạch Đế hơi sững sờ, nhưng không có đa tưởng, tiếp tục chiến đấu.

Hắn chính là Vận Mệnh hiển hóa, không có ý thức độc lập mà rõ ràng, dù sao Vận Mệnh cũng là một trong những quy tắc của Đại Đạo.

Hắn chỉ có một mục đích, diệt trừ đối lập!

Đối lập này, chính là Tần Quân.

Vận Mệnh chi tử đại biểu Vận Mệnh, hành tẩu thế giới, chỉ bất quá Sơ Đại Vận Mệnh chi tử còn chưa kịp bị Vận Mệnh chưởng khống, cầm lấy tu vi của mình, hoành hành bá đạo.

Tần Quân cầm tù Vận Mệnh chi tử, trở ngại Vận Mệnh, cũng tương đương với trở ngại Đại Đạo.

Nếu không phải lúc trước hắn vì chúng sinh giảng đạo, từng thu được Đại Đạo công đức, sớm đã bị Đại Đạo diệt trừ, nhưng Vận Mệnh không giống, tương đương với hệ thống cố định, Tần Quân không chỉ trấn áp Vận Mệnh chi tử, còn phá hư Mệnh thành, đơn giản không thể nhịn.

Tay trái của Bạch Đế huy động Vận Mệnh Liêm Đao, tay phải bóp ra từng thanh từng thanh Cốt Mâu, tiện tay vung lên, như mưa to bắn về phía Tần Quân.

Trong lúc giao thủ, hai người vượt ngang mấy chục tỉ dặm, bị vô số sinh linh nhìn thấy.

Đương! Đương! Đương

Vô Cực Hồng Mông bào cản lại tất cả Cốt Mâu của Bạch Đế, Tần Quân chiến ý ngập trời, các loại Thần thông liên tiếp thi triển, Đại Chu Thiên chưởng hoành phách thiên khung, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn giam cầm Bạch Đế.

Nhưng Bạch Đế cũng không đơn giản, luôn có thể hóa thành khói xanh, chạy ra Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn.

Trên mặt Tần Quân dần dần lộ ra nụ cười, hắn đã có thể khẳng định, Bạch Đế này không phải là Bạch Đế hắn nhận biết, chí ít phong cách chiến đấu của hai vị Bạch Đế hoàn toàn khác biệt, Thần thông cũng như thế.

Nếu không phải bọn hắn có cùng khuôn mặt, Tần Quân làm sao có thể coi đối phương là Bạch Đế?

Vận Mệnh Liêm Đao cùng Hồng Mông Đế Kiếm tấn công âm thanh thanh thúy điếc tai, không ngừng quanh quẩn ở trên Hỗn Độn đại địa.

Tay phải của Bạch Đế tìm tòi, Tần Quân chỉ cảm thấy không gian chung quanh trong nháy mắt đè ép đến, hắn hừ lạnh một tiếng, bước chân nhoáng một cái, liền tới sau lưng Bạch Đế.

Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa chính là Hỗn Độn Chí Bảo, chất chứa năng lực xuyên toa không gian.

Tần Quân phun ra Cực Đạo Viêm Hỏa cuồn cuộn, bao phủ Bạch Đế, Viêm Hỏa này ngay cả Thánh Nhân cảnh viên mãn bình thường cũng ngăn không được.

Bị Cực Đạo Viêm Hỏa bao quanh, Bạch Đế tựa như một mặt trời, treo cao ở trên không Hỗn Độn đại địa, để vô số sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối.

- Cái này là lực lượng như thế nào?

- Thiên Đế thật mạnh!

- Người kia là ai? Cũng dám khiêu khích Thiên Đế?

- Còn đánh như vậy, Hỗn Độn đại địa thật xong!

- Linh khí thật nồng nặc, xảy ra chuyện gì?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, nhìn thấy linh khí lấy tốc độ cực nhanh lan tràn tất cả đại lục.

Hỗn Độn đại địa còn đang không ngừng phân liệt, rất nhiều Bán Thánh, Hiển Thánh muốn dựa vào lực lượng của mình gom đại lục lại, đáng tiếc căn bản ngăn không được.

Ma Cảnh Thương cũng như thế, Thánh Nhân lực có thể tụ tập đại địa phân liệt, đáng tiếc cũng không lâu lắm, lại bắt đầu phân liệt.

- Chẳng lẽ đây chính là mệnh số hắn nói?

Ma Cảnh Thương hãi hùng khiếp vía nghĩ, Ma tộc thống nhất Hỗn Độn đại địa mới trăm vạn năm, Hỗn Độn đại địa liền bắt đầu phân liệt?

Chẳng lẽ là Đại Đạo bất mãn Ma tộc chúa tể Hỗn Độn?

Nghĩ đến đây, trong lòng của hắn bất an.

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề cấp tốc bay tới, muốn giúp Tần Quân, nhưng bị Tần Quân cản lại nói:

- Các ngươi đừng tới đây, đây là trận chiến của trẫm cùng Vận Mệnh, các ngươi chuẩn bị nghênh đón thời đại chư thiên vũ trụ giáng lâm đi!

Cùng Vận Mệnh đánh một trận?

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề giật mình kêu lên, chư thiên vũ trụ giáng lâm?

------oOo------

Chương 1724: Vận Mệnh mạnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm của Tần Quân cũng không nhỏ, để rất nhiều sinh linh nghe được.

Cùng Thiên Đế chiến một trận chính là Vận Mệnh?

Vận Mệnh thật tồn tại!

Sóng to gió lớn lập tức sinh ra, tin tức cấp tốc truyền đi.

Hiện tại mỗi một khối đại lục cách nhau không xa, các sinh linh còn có thể mặc toa phi hành.

Oanh một tiếng!

Bạch Đế chấn bay Cực Đạo Viêm Hỏa, giờ phút này cả người hắn vòng quanh bạch khí quỷ dị, áo đen không tổn hại, tựa hồ Cực Đạo Viêm Hỏa hoàn toàn không đả thương được hắn.

- Ngươi! Phải chết!

Bạch Đế tràn ngập sát ý gầm nhẹ nói, Tần Quân chú ý tới cặp mắt của hắn sản sinh biến hóa, cực kỳ tương tự Vận Mệnh lúc trước tiếp đi Liễu Nhược Lai, lạnh lùng lại cảm giác cực kỳ áp bách.

Tần Quân thấy mà trong lòng tức giận khó đè nén, Đế Viêm Long khí bạo phát, hóa thành mấy trăm Hỏa Long đánh tới Bạch Đế.

Không gian bị đánh rách tả tơi, hô hô!

Toàn bộ sinh linh ngẩng đầu nhìn lại, đều có thể nhìn thấy biển mây trên bầu trời như sóng to gió lớn cuồn cuộn.

Oanh! Oanh! Oanh

Đế Viêm Long khí điên cuồng va chạm Bạch Đế, biển lửa lan tràn, bao phủ Bạch Đế, phạm vi nghìn vạn dặm, bị nhiệt độ cao thiêu đốt vặn vẹo.

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề vội vàng thối lui, mặt mũi bọn hắn tràn đầy mồ hôi lạnh.

- Lực lượng bực này.

Chuẩn Đề nuốt nước miếng, may mắn hắn ở trăm vạn năm trước kịp thời thần phục Tần Quân, nếu không tuyệt đối sẽ hồn phi phách tán, không thể siêu sinh.

Hiện tại luân hồi chưa lập, sau khi các sinh linh chết cũng sẽ không siêu sinh chuyển thế.

Nhiều nhất là nguyên thần đoạt xá.

Nhưng sinh linh ở Hỗn Độn đại địa đều mạnh mẽ, không phải phàm nhân a.

Nhục thân diệt, liền cơ hồ có thể phán định vẫn lạc, đương nhiên, Đại Năng lại không tính.

- Cút cho trẫm!

Tần Quân vỗ tới, Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng!

Hỏa Chưởng cao mười vạn trượng mang theo khí thế phá diệt Hỗn Độn đánh tới, trong biển lửa đụng bay Bạch Đế ra ngoài, trong chớp mắt liền bay ra Hỗn Độn đại địa.

Thân hình của Tần Quân thoắt một cái, biến mất tại nguyên chỗ, truy sát mà đi.

Hai cường giả tuyệt thế cấp tốc lái vào sâu trong tinh không.

- Bệ Hạ.

Hi Linh nhìn ánh lửa sâu trong tinh không, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Bách Lý Thủ Ước thì sùng bái nói:

- Bệ Hạ vậy mà có thể chiến Vận Mệnh, quá lợi hại!

Nguyên Sơ có chút hiểu được, Tần Quân cùng Vận Mệnh giao chiến, để hắn tựa hồ bắt được cái gì, nhưng lại rất mơ hồ.

- Vận Mệnh.

Nguyên Sơ lẩm bẩm, phảng phất như lâm vào Ma Chướng.

Một bên khác.

Trên một ngọn núi cao, Tù Mệnh cùng một đám sinh linh ở chỗ này, các sinh linh nghị luận Thiên Đế cùng Vận Mệnh đại chiến, Tù Mệnh thì mặt mũi tràn đầy cừu hận.

- Lại là Vận Mệnh.

Tù Mệnh nắm chặt song quyền, diện mục trở nên dữ tợn.

Hắn không khỏi nhớ lại thời gian hắc ám bị Vận Mệnh chi tử cầm tù, đó là sỉ nhục cả đời hắn.

Bây giờ nghe Vận Mệnh xuất hiện, lửa giận của hắn khó mà ngăn chặn.

Một bên khác, Tần Quân cùng Bạch Đế ở trong vũ trụ hư vô đại chiến, từ chỗ bọn hắn nhìn lại, Hỗn Độn đại địa như trứng ngỗng, có thể thấy được cách nhau xa xôi bao nhiêu.

Hồng Mông Đế Kiếm cùng Vận Mệnh Liêm Đao không ngừng chặt chém, tốc độ song phương công kích đã siêu việt ánh sáng.

Tay phải của Tần Quân thôi động Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng vỗ tới, Bạch Đế không cam lòng yếu thế, bàn tay trái quấn quanh lấy Vận Mệnh lực, song chưởng tấn công, cường quang tóe ra, chiếu sáng cả vũ trụ hư vô.

------oOo------

Chương 1725: Hỗn Độn Đại thế giới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Song chưởng tấn công, trong vũ trụ hư vô tràn ngập linh khí hóa thành ngọn núi khổng lồ, liên miên mấy tỷ dặm, không ngừng lay động.

Tần Quân nheo mắt lại, hắn có thể cảm nhận được trong bàn tay Bạch Đế ẩn chứa lực lượng cường đại.

- Đây là lực lượng gì? Vận Mệnh lực?

Tần Quân âm thầm nghĩ, một giây sau, song phương bắn ra, hắn cấp tốc ngưng tụ ra bốn Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn, từ phương hướng khác nhau xoay tròn lấy, đánh tới Bạch Đế.

Bạch Đế nắm lấy Vận Mệnh Liêm Đao, tay phải cao cao nâng lên, sau lưng trống rỗng xuất hiện từng cái lỗ đen, ngay sau đó từng thanh pháp bảo đen nhánh từ trong lỗ đen toát ra, các loại phẩm giai pháp bảo đều có, thậm chí có Hỗn Độn Linh bảo, lít nha lít nhít, chừng hơn vạn lỗ đen.

Tay phải của hắn nhấn một cái, tất cả pháp bảo oanh sát về phía Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn của Tần Quân.

Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn bị dìm ngập, pháp bảo hồng lưu vọt về phía Tần Quân, khí thế không thể ngăn cản.

Tần Quân cười lạnh một tiếng, lúc này thôi động Đấu Đạo chữ Bí, chiến lực lật gấp ba lần!

Ngón trỏ trái nâng lên, hắn vận đủ pháp lực, thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ.

Oanh một tiếng!

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ hình thành liệt diễm tách ra pháp bảo hồng lưu, đường kính đạt tới vạn mét, ngang qua vũ trụ, thậm chí đánh tan Bạch Đế.

Bá đạo vô song!

Tần Quân cũng không nhẹ nhõm, ở trong lòng hỏi:

- Làm sao hàng phục Vận Mệnh?

Vận Mệnh biến thành Bạch Đế, hoàn toàn là Bất Tử Bất Diệt, không có huyết nhục, nhục thân diệt cấp tốc trọng sinh, về phần nguyên thần, tên này căn bản không có.

- Thừa dịp Vận Mệnh yếu ớt, dùng Vận Mệnh Chi Luân hàng phục!

Hệ thống cấp tốc trả lời:

- Vận Mệnh Chi Luân sinh ra vốn là biến số, Quy Tắc lực của Vận Mệnh quá mạnh, Đại Đạo vì thăng bằng, lại sinh ra Vận Mệnh Chi Luân, cho chúng sinh một chút hi vọng sống.

Vận Mệnh Chi Luân chính là Đại Đạo sở sinh?

Chuyên khắc Vận Mệnh?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, Vận Mệnh Chi Luân có thể Xuyên Toa Thời Không, đúng là nghịch chuyển Vận Mệnh.

Thế nhưng…

Làm sao dùng Vận Mệnh Chi Luân hàng phục Vận Mệnh đây?

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ hình thành liệt diễm tiêu tán, Bạch Đế đã không thấy tăm hơi, nhưng Tần Quân không cho rằng mình diệt trừ được Bạch Đế.

Một giây sau, hắn chợt xoay người, chém tới một kiếm.

Chỉ thấy Bạch Đế trống rỗng xuất hiện ở phía sau hắn, tốc độ so với lúc trước càng nhanh, một cước đá vào lồng ngực của Tần Quân, cho dù Tần Quân có Hồng Mông bào, cũng bị đạp bay ra ngoài.

- A? Hắn mạnh lên rồi?

Tần Quân kinh nghi nghĩ, có Hồng Mông bào, hắn căn bản không lo lắng thụ thương, chỉ là hiếu kỳ vì sao lực lượng của Vận Mệnh đột nhiên tăng lớn?

Nghĩ xong, Tần Quân lần nữa xông lên, cùng Bạch Đế đại chiến.

Cùng lúc đó, tốc độ Hỗn Độn đại địa phân liệt cũng bắt đầu tăng tốc, các sinh linh sợ hãi, đồng thời còn có thể nghe được tiếng oanh minh chiến đấu trong vũ trụ.

- Cái kia chính là Vận Mệnh sao? Vậy mà có thể cùng Thiên Đế chiến thành cục diện như vậy.

- Các ngươi phát hiện không? Tuy Hỗn Độn đại địa phân liệt, nhưng linh khí ngược lại càng thêm nồng đậm?

- Đúng vậy! Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Thiên Đế mới vừa nói thời đại chư thiên vũ trụ sắp giáng lâm, là có ý gì?

- Chẳng lẽ Đại Đạo đang diễn hóa? Trước kia Thiên Đế giảng đạo từng đề cập qua, Hỗn Độn đại địa không phải đã hình thành thì không thay đổi, cũng không có chủng tộc nào có thể vĩnh viễn xưng bá Hỗn Độn đại địa.

Các sinh linh kinh nghị liên tục, hôm nay phát sinh sự tình thật sự là quá quỷ dị.

Đầu tiên là Thiên Đế cùng Vận Mệnh đại chiến, sau đó Hỗn Độn đại địa phân liệt, linh khí tăng vọt.

Bọn hắn không khỏi hoảng sợ, đằng sau còn sẽ phát sinh cái gì?

------oOo------

Chương 1726: Hỗn Độn Đại thế giới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma Cảnh Thương, Chuẩn Đề, Khổng Tử đều lơ lửng ở trên không trung, nhìn Tần Quân cùng Bạch Đế đại chiến, trên mặt của bọn hắn không khỏi chấn động.

Vô luận là Tần Quân, hay Bạch Đế, đều mạnh hơn bọn hắn quá nhiều, đổi lại bọn họ đi lên tham chiến, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ thân tử đạo

tiêu.

- Đồng dạng là Thánh Nhân, vì sao chênh lệch lớn như vậy?

Ma Cảnh Thương nắm chặt song quyền, trong lòng không cam lòng gào thét nói.

Hắn đột nhiên cảm giác được thân phận Hỗn Độn chi chủ của mình là một chuyện cười.

Không chỉ có ba vị Thánh Nhân, tu vi phàm là đạt tới Bán Thánh, đều có thể nhìn thấy Tần Quân cùng Bạch Đế chiến đấu, để bọn hắn mở rộng tầm mắt, phảng phất như đẩy ra một thế giới mới.

Nếu để cho Tần Quân cùng Bạch Đế ở trong Hỗn Độn đại địa chiến đấu, trong khoảnh khắc, Hỗn Độn đại địa không còn sót lại chút gì.

Hai vị cường giả tuyệt thế lâm vào trong chiến đấu.

Thời gian cũng bắt đầu chuyển dời.

Bạch Đế càng chiến càng mạnh, Tần Quân không làm gì được hắn, nhưng dựa vào Vô Cực Hồng Mông bào, cũng không có thụ một chút xíu thương thế.

Trăm năm sau.

Bọn hắn còn đang chiến đấu, Hỗn Độn đại địa đã chia làm hơn triệu khối, sau khi phân liệt, mỗi một khối đại lục vậy mà còn đang tăng trưởng, địa bàn mở rộng, linh khí tăng nhiều, vô cùng thần kỳ.

Các sinh linh trải qua trăm năm run sợ, rốt cục bình tĩnh trở lại.

Hỗn Độn đại địa phân liệt so với trước kia càng thích hợp tu luyện hơn, đối với Ma tộc thống trị tạo thành trùng kích trí mạng, khiến cho càng ngày càng nhiều sinh linh bắt đầu ưa thích dạng Hỗn Độn đại địa này.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Một ngàn năm sau, trong vũ trụ bắt đầu xuất hiện thiên thạch, đây đều là

đá vụn từ Hỗn Độn đại địa bay ra, sau khi biến lớn liền tạo thành thiên thạch.

Năm ngàn năm sau, vô số thiên thạch trải rộng vũ trụ.

Năm mươi ngàn năm sau, một chút thiên thạch bắt đầu chuyển hóa thành sao trời.

Tần Quân cùng Bạch Đế chiến đấu còn đang tiếp tục.

Chiến 50 ngàn năm, bọn hắn cơ hồ đều không có dừng lại, để chúng sinh nhìn mà than thở.

Trong 50 ngàn năm, Tần Quân cũng thu hoạch được không ít cảm ngộ, tu vi trùng kích Thánh Nhân cảnh viên mãn.

Đối với Cực Viêm Ma Thần mà nói, tu luyện kém xa chiến đấu tăng trưởng thực lực càng nhanh.

Thực lực của Bạch Đế càng siêu việt Thánh Nhân, dựa theo Tần Quân tính toán, xem chừng đã đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ, cũng may hắn có Vô Cực Hồng Mông bào, cho dù Bạch Đế đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh viên mãn cũng không sợ.

Thời gian tiếp tục chuyển dời.

Lại qua 100 ngàn năm.

Hỗn Độn đại địa không còn tồn tại, mỗi đại lục bắt đầu lấy Đại thế giới xưng tên, gọi chung chư thiên vũ trụ.

Nguyên bản vũ trụ hư vô tối tăm, trải rộng sao trời cùng Đại thế giới, mà Tần Quân cùng Bạch Đế thì đã chiến đến sâu trong vũ trụ, không phải Bán Thánh không thể nghe thấy.

Thiên Đế Đại thế giới.

Trung ương của Đại thế giới này chính là Thiên Đế Thạch Điện, các sinh linh năm đó đi theo Thiên Đế đều không rời đi, ngược lại càng ngày càng nhiều, đương nhiên, đại bộ phận đều là sinh linh lúc đầu sinh sôi ra.

- Truyền thuyết, ở sâu trong vũ trụ, Thiên Đế Bệ Hạ đang cùng Vận Mệnh đấu tranh, bởi vì Thiên Đế, chúng sinh thu hoạch được phương pháp tu luyện, bởi vì Thiên Đế, Hỗn Độn đại địa mới phá nát, thời kỳ Ma tộc thống trị cũng đi theo phá diệt.

Trong một đình viện, một lão giả chỉ thiên khung, nhìn một đám hài đồng cười nói, những hài đồng này đại bộ phận đều giữ lại bộ phận đặc thù của bản thể, tỷ như sừng, cái đuôi, lỗ tai… nhưng nhìn đều như là thiếu niên thiếu nữ.

- Oa! Thiên Đế lợi hại như vậy sao?

- Phải a, ta nghe cha nói, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn cùng Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ đều là đồ đệ của Thiên Đế!

- Quá lợi hại, nghe nói Nguyên Sơ Đại Đế gần thành Thánh, cũng không biết là thật hay giả.

- Năm đó Ma Tổ cái thế như thế nào, ở trước mặt Thiên Đế, thở mạnh cũng không dám!

- Thiên Đế còn đang chiến đấu với Vận Mệnh sao?

Bọn tiểu sinh linh này hiếu kỳ thảo luận, ước mơ lấy phong thái của Thiên Đế.

------oOo------

Chương 1727: Nô Dịch Vận Mệnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thái gia gia của ta nói, Thiên Đế là tồn tại trong vũ trụ mạnh nhất, dưới Đại Đạo, là vị Thánh Nhân thứ nhất.

Một tiểu hài tử hai tay chống nạnh cười nói, khuôn mặt tinh xảo, tràn đầy ngạo ý, lộ ra cực kỳ đáng yêu.

Hắn tên là Cơ Càn Khôn, chính là con nối dõi của Cơ Hạo Dạ.

Bây giờ Cơ Hạo Dạ cũng thành tựu Bán Thánh, Cực Viêm Ma Thần tộc đã sinh ra, địa vị tương đương Huyết Phệ Ma Thần.

Tuy Huyết Phệ Ma Thần có thể dựa vào ăn sinh linh mạnh lên, nhưng đạt tới Bán Thánh, tu vi sửng sốt không có chút tăng trưởng nào, bất đắc dĩ, Ma Cảnh Thương để hắn truyền thừa huyết mạch xuống dưới, bây giờ, Huyết Phệ Ma Thần tộc chính là chủng tộc cực kỳ đáng sợ trong vũ trụ.

Trừ cái này ra, Hỗn Độn sinh linh còn lại cũng nhao nhao Giác Tỉnh huyết mạch, làm nhóm sinh linh có linh trí đầu tiên của Hỗn Độn sơ khai, Hỗn Độn sinh linh được trời ưu ái, mỗi một vị đều được Đại Đạo giao phó huyết mạch thiên phú siêu việt chúng sinh.

Đi qua hơn mấy trăm ngàn năm, Hỗn Độn sinh linh cũng riêng phần mình hình thành chủng tộc, phát triển thế lực.

Ma Cảnh Thương mắt thấy Thiên Đế cùng Vận Mệnh đại chiến, liền bế quan tu luyện, Thương Xá Khôi nắm đại quyền của Ma tộc, do Ly Võ Ma Tôn phụ tá.

Tuy vũ trụ vẫn lấy Ma tộc vi tôn, nhưng so với thời kỳ Hỗn Độn đại địa, lực khống chế của Ma tộc hạ xuống trên diện rộng, các lộ thế lực như nấm mọc sau mưa toát ra.

- Xác thực như thế, Càn Khôn nói đúng, Thiên Đế chính là vị Thánh Nhân thứ nhất.

Lão giả cười ha hả nói, mặt mũi hắn hiền lành, chính là viện trưởng trong Thiên Đế thư viện, cũng là một Hỗn Độn sinh linh.

Thiên Đế Thư Viện là một kế hoạch trước đó Tần Quân liền chuẩn bị xong, do Hoắc Khứ Bệnh, Hi Linh Nữ Đế, Khổng Thánh Nhân cộng đồng thôi động, trong Thiên Đế thư viện có không ít đệ tử Nho Gia làm đạo sư, mà viện trưởng chính là sinh linh năm đó nghe Tần Quân giảng đạo, tên là Tần Cung Thiên!

Trong vũ trụ, dưới Thánh Nhân, cường giả hạng nhất, Bán Thánh đỉnh

phong!

- Viện trưởng, khi nào Thiên Đế trở về?

Một thiếu nữ chống cằm hiếu kỳ hỏi, bọn họ đều là thiên tài đến từ các gia tộc đỉnh cấp trong Thiên Đế Đại thế giới, nếu không vì sao có tư cách tiếp nhận viện trưởng dạy bảo.

Cơ Càn Khôn hừ nói:

- Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ đích thân đi đón Bệ Hạ!

Làm đời sau của Cơ Hạo Dạ, Cực Viêm Ma Thần tộc truyền thừa một lý niệm, khắc sâu vào huyết mạch.

Đời đời kiếp kiếp tôn kính Thiên Đế, Thiên Đế lớn nhất!

- Chỉ giỏi ba hoa, còn không mau ngồi xuống!

Tần Cung Thiên nhịn không được trừng Cơ Càn Khôn một cái, tức giận nói:

- Cũng không cân nhắc mình một chút, Thiên Đế Bệ Hạ còn cần ngươi đi đón?

Cơ Càn Khôn vò đầu cười hắc hắc, sau đó ngồi đàng hoàng.

Thiếu niên thiếu nữ còn lại thì bắt đầu truy vấn Thiên Đế có phong thái như thế nào, khiến cho Tần Cung Thiên cũng lâm vào trong nhớ lại.

Năm đó thời điểm nghe Thiên Đế giảng đạo, tuy dài dằng dặc, nhưng bây giờ mỗi lần hồi tưởng lại, hắn cũng không khỏi tách ra mỉm cười.

- Ồ! Viện trưởng! Trên trời có ánh sáng!

Lúc này, một thiếu niên bỗng nhiên đứng dậy, chỉ thiên khung sợ hãi nói.

Sau khi Đại thế giới hình thành, mặt ngoài có linh khí bao trùm, hình thành thiên không, nhưng quang mang trong vũ trụ vẫn thỉnh thoảng sẽ hiển hiện ra.

Tần Cung Thiên quay đầu nhìn lại, đồng tử lập tức phóng đại.

Sâu trong vũ trụ.

Thân hình của Tần Quân cùng Bạch Đế còn giao thoa, nhưng khí thế của Bạch Đế bắt đầu yếu bớt, trái lại Tần Quân, hóa thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, Hồng Mông Đế Kiếm bắn ra huyết quang, khí thế như hồng, dài đến trăm trượng.

Chiến đấu hơn mấy trăm ngàn năm, Tần Quân không có chết lặng, ngược lại lâm vào loại cảm giác huyền ảo khó giải thích nào đó.

Tuy cách Thánh Nhân cảnh viên mãn còn rất xa, nhưng thực lực của hắn lại mạnh hơn rất nhiều, tuyệt không phải tu luyện vài chục vạn năm có thể đạt tới.

Năm Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn ở trong vũ trụ xoay tròn, Bạch Đế nắm Vận Mệnh Liêm Đao, một bên cùng Tần Quân chiến đấu, một bên phòng ngự Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn.

Rõ ràng hôm nay hắn đã không có cường thế như trước kia, trước kia còn có thể đụng tới Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân, hiện tại ngay cả đụng cũng không đụng tới, so sánh với Tần Quân, phảng phất như kiệt lực.

- Vận Mệnh Chi Luân bao trùm Vận Mệnh.

------oOo------

Chương 1728: Nô Dịch Vận Mệnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai mắt Tần Quân nhắm chặt, nội thị lấy Vận Mệnh Chi Luân như La Bàn kim sắc.

Lơ lửng ở bên cạnh Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả, Vận Mệnh Chi Luân phóng hào quang nhỏ yếu.

- Ngươi đến cùng là ai.

Bạch Đế cắn răng hỏi, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân có thể suy yếu Vận Mệnh lực của hắn, mấu chốt nhất là trong cơ thể Tần Quân tựa hồ cất giấu cái gì, để hắn càng kinh hãi.

Tần Quân cũng không trả lời, chiến lâu như vậy, hắn cuối cùng nhìn thấy cơ hội hàng phục Bạch Đế, sao có thể nói nhảm với Bạch Đế nhiều.

Hồng Mông Đế Kiếm chém ra, kiếm khí nghìn vạn dặm, quét ngang mà đi, ánh sáng chiếu rọi vũ trụ tinh không.

Bạch Đế vô ý thức nâng Vận Mệnh Liêm Đao lên ngăn cản, nhưng vẫn chậm một bước, bị oanh thành tro bụi.

Nhưng một giây sau, Bạch Đế lần nữa khôi phục, huy động Vận Mệnh Chi Luân bổ về phía Tần Quân.

Phương thức chiến đấu của hắn, Tần Quân sớm đã mò thấy, nhắm mắt cũng có thể nhẹ nhõm tránh né.

Theo thời đại chư thiên vũ trụ giáng lâm, đại bộ phận lực chú ý của Vận Mệnh tập trung ở trên người Tần Quân, làm trễ nải hành trình mà mình nên làm, khiến cho Vận Mệnh dần dần yếu bớt, ẩn ẩn có tư thế bị Đại Đạo bài xích.

Đại Đạo tương đương với chủ hệ thống, Vận Mệnh là hệ thống con, nếu hệ thống này không đủ ưu hóa, Đại Đạo sẽ đổi một Vận Mệnh mới.

Đây chính là kết cục Vận Mệnh không muốn nhìn thấy.

Giờ phút này Bạch Đế đã có thoái ý, nhưng hắn cách Mệnh thành quá xa, không cách nào trở lại bên người Vận Mệnh.

Bạch Đế như một phân thân của Vận Mệnh, hơn nữa quan hệ mật thiết, nếu hắn vẫn lạc, Vận Mệnh sẽ bị thương nặng.

Thừa dịp Bạch Đế phân thần, Tần Quân lần nữa thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, chôn vùi.

Trong điện quang hỏa thạch, Tần Quân đột nhiên mở mắt, thân hình xê dịch, đi ra ngoài vạn dặm, tay phải lật ra, Vận Mệnh Chi Luân xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

Cùng Vận Mệnh chiến đấu thời gian dài như vậy, Tần Quân chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân đã xưa đâu bằng nay.

Hiện nay, đã có thể nhẹ nhõm thôi động Vận Mệnh Chi Luân, chỉ bất quá khoảng cách dùng Vận Mệnh Chi Luân tiến hành Thời Không Xuyên Toa, còn kém một chút.

Ông...

Vận Mệnh Chi Luân rung động kịch liệt, bỗng nhiên bắn ra cường quang, Bạch Đế xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, vừa khôi phục thân hình, liền bị cường quang bao lại.

- Đây là cái gì?

Bạch Đế hoảng sợ nói, hắn ngạc nhiên phát hiện mình không thể động đậy.

Vận Mệnh Chi Luân tựa hồ có một cỗ lực lượng thần kỳ, có thể khắc chế Vận Mệnh, để Bạch Đế ngưng kết ở trong Vận Mệnh Chi Luân.

- Hệ thống, tiếp xuống nên làm cái gì?

Trong lòng Tần Quân hỏi, dựa vào Vận Mệnh Chi Luân giam cầm Bạch Đế, đã là cực hạn của hắn.

- Hệ thống sẽ trợ giúp ký chủ.

Hệ thống cấp tốc trả lời, đang khi nói chuyện, Tần Quân chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng kỳ dị chảy qua gân cốt bách hải, sau cùng theo lòng bàn tay trái toát ra, rót vào trong Vận Mệnh Chi Luân.

Sắc mặt của Bạch Đế đột nhiên biến đổi.

- A a a...

Tiếng kêu thảm thiết thê lương từ trong miệng hắn truyền ra, vang vọng

toàn bộ tinh không, thậm chí để không ít sinh linh ở Đại thế giới phương xa nghe được.

- Không có khả năng, ngươi làm sao có vật kia, không có khả năng! Tuyệt đối không thể!

Bạch Đế điên cuồng nói, thống khổ cực hạn để hắn không dừng kêu thảm thiết.

Từ nơi sâu xa, một ký ức lẫm mà quen thuộc bỗng nhiên từ trong óc Tần Quân nổi lên, vô cùng kỳ dị.

------oOo------

Chương 1729: Bao trùm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ký ức liên quan tới Vận Mệnh!

Tần Quân đóng chặt đôi mắt, tiêu hóa ký ức hiện ra trong đầu, những ký ức này chính xác mà nói là ký ức của Vận Mệnh chi tử.

Còn có bộ phận là ký ức của Vận Mệnh, chính là lúc Vận Mệnh sơ hiển nhìn thấy Hỗn Độn đại địa.

Bạch Đế còn đang không ngừng kêu thảm, thân hình dần dần trở nên trong suốt, phảng phất như hư ảnh, tùy thời phá diệt.

- Vì cái gì vì cái gì.

Bạch Đế kêu thảm, diện mục dữ tợn, ngay sau đó bỗng nhiên biến thành một đạo hắc ảnh, hoàn toàn thay đổi, chỉ có hình người.

Không qua bao lâu, Bạch Đế liền bị Vận Mệnh Chi Luân hút vào, tiếng kêu thảm thiết cũng theo đó biến mất.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ cưỡng chế... Nô Dịch Vận Mệnh! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ

hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, cũng đạt được hệ thống trợ giúp, tăng cường ký chủ chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, Tần Quân thu suy nghĩ lại.

Hiện tại hắn đã tích lũy hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, bốn lần cực hạn giác tỉnh!

Đắc ý a!

Tâm tình của Tần Quân thư sướng, hắn giơ Vận Mệnh Chi Luân lên, quan sát tỉ mỉ.

Giờ phút này, hắn bỗng nhiên cảm giác được Vận Mệnh Chi Luân triệt để biến thành bảo bối của hắn, hắn có thể thấy rõ không gian trong Vận Mệnh Chi Luân, sương mù mông lung, như vũ trụ hư vô, Bạch Đế ở bên trong điên cuồng gầm thét, đương nhiên, âm thanh truyền không ra.

Có lẽ là ở dưới hệ thống trợ giúp, Tần Quân rõ ràng cảm giác được Vận Mệnh Chi Luân cùng hắn dung hợp.

Hắn thậm chí có thể dung nhập pháp lực vào trong Vận Mệnh Chi Luân.

Từ nơi sâu xa, hắn còn cảm giác được chung quanh có đồ vật gì đang lưu động.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, hắn mới hiểu được, chung quanh lưu động chính là Thời Gian cùng Không Gian pháp tắc, vô hình vô sắc.

Vận Mệnh Chi Luân có được năng lực Xuyên Toa Thời Không, Tần Quân muốn nắm giữ loại năng lực này, cần biết phân biệt thời gian cùng không gian, nhất là hắn phải xuyên qua vô số kỷ nguyên, chưa bao giờ có sinh linh dựa vào Vận Mệnh Chi Luân làm được như thế.

Sau đó Tần Quân nắm Vận Mệnh Chi Luân hỏi:

- Vận Mệnh, nói chuyện đi!

Sau đó nên hàng phục Vận Mệnh, để Vận Mệnh bị hắn chưởng khống.

Chưởng khống Vận Mệnh, dưới Đại Đạo Chí Tôn, Tần Quân muốn ai chết, người đó liền phải chết.

Vận Mệnh sẽ không trực tiếp giết chóc, mà mang đến vận rủi cho các sinh linh, để đối phương không hiểu thấu đột tử.

Giờ phút này, Vận Mệnh không còn là bộ dáng của Bạch Đế, mà là một hắc ảnh.

- Vì sao ngươi muốn cản trở Vận Mệnh!

Nó tức giận rống lên.

- Bởi vì trẫm không muốn bị Vận Mệnh khống chế.

Tần Quân đạm mạc trả lời.

Vận Mệnh giận dữ mà cười, nói:

- Nếu không có Vận Mệnh, chúng sinh làm sao bình đẳng? Cái gọi là Vận Mệnh, tức là Nhân Quả Báo Ứng! Con kiến hôi làm sao xoay người, nếu không có Vận Mệnh chiếu cố, vĩnh thế làm kiến, cường giả thị sát làm sao bị trừng phạt? Nếu không có Vận Mệnh, bọn hắn sẽ tiếp tục càn rỡ!

- Ngươi uổng là Thiên Đế, không những không giúp đỡ Vận Mệnh, còn khăng khăng chống lại Vận Mệnh!

Tần Quân mỉa mai cười rộ lên, nói đường hoàng như thế.

- Trẫm nhìn thấy chính là, càng nhiều con kiến hôi không cách nào xoay người, vĩnh viễn chịu khổ, càng nhiều người thị sát càn rỡ tiêu dao, cái gọi là Vận Mệnh, vốn không có công bằng đáng nói, ngươi có thể bảo chứng toàn bộ sinh linh đều có thể đạt được Vận Mệnh vốn có?

- Vận Mệnh chi tử cầm tù rất nhiều sinh linh, không oán không cừu, chẳng lẽ đây chính là Vận Mệnh của bọn nó?

- Trẫm không muốn ngăn trở Vận Mệnh, nhưng trẫm không muốn bị Vận Mệnh chưởng khống, Vận Mệnh lặp đi lặp lại nhiều lần quấy nhiễu trẫm,

trẫm làm sao có thể tâm phục khẩu phục?

Tần Quân trầm giọng nói, tiếng nói như sấm, quanh quẩn ở trong Vận Mệnh Chi Luân.

- Nếu ngươi không thần phục, hiện tại trẫm liền diệt ngươi!

Ở trong Vận Mệnh Chi Luân, Tần Quân muốn diệt Vận Mệnh, chỉ cần một ý niệm.

Nghe vậy, Vận Mệnh thất kinh, tuy nó chỉ là Vận Mệnh hiện hình, nếu bị diệt, sẽ tạo thành trùng kích to lớn đối với Vận Mệnh, ở trước mắt Đại Đạo diễn hóa vũ trụ, rất dễ dàng bị Đại Đạo bài trừ, thành lập Vận Mệnh mới, đây cũng không phải là Vận Mệnh muốn nhìn thấy.

- Nhất định phải như thế sao?

Âm thanh của Vận Mệnh tựa hồ nghiến răng nghiến lợi.

Tần Quân lơ lửng ở trong vụ trụ, cười lạnh nói:

------oOo------

Chương 1730: Bao trùm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chẳng lẽ Vận Mệnh là kẻ ngu?

Vận Mệnh cũng không bị chọc giận, ngược lại trầm mặc, lâm vào trong thiên nhân giao chiến.

Tần Quân tạm thời không vội, quay đầu nhìn về phía sâu trong vũ trụ, nơi đó linh khí phồn vinh mạnh mẽ, sinh khí tập trung, mơ hồ có thể nhìn thấy rất nhiều ánh sao yếu ớt.

Hỗn Độn đại địa đã phân liệt kết thúc rồi sao?

Hắn rất ngạc nhiên hiện tại Hỗn Độn đại địa biến thành bộ dáng gì, các đồ

đệ của hắn lại như thế nào.

Cùng lúc đó, trên Nho Giáo đại thế giới bay ra hai bóng người, chính là Khổng Tử cùng Chuẩn Đề.

- Chiến đấu đã kết thúc?

Khổng Tử nhíu mày hỏi.

Chuẩn Đề cao hơn hắn một tiểu cảnh giới gật đầu nói:

- Xác thực đã kết thúc, khí tức của Bệ Hạ đã yếu bớt, nhưng vẫn bình thản, giống như không có trải qua chiến đấu.

Trong mắt của hắn tràn đầy vẻ phức tạp, còn có một chuyện hắn không nói.

Đó chính là hắn cảm giác Tần Quân lại mạnh lên!

Chiến đấu hơn mấy trăm ngàn năm, còn có thể mạnh lên, hắn không dám tưởng tượng.

Đổi lại là hắn, sớm đã bị Vận Mệnh hao tổn chết rồi.

- Chúng ta đi đón Bệ Hạ không?

Chuẩn Đề tiếp tục hỏi.

Có Vạn Kiếp ngự trùng, dã tâm của hắn lớn hơn nữa cũng phải kìm nén.

Khổng Tử suy nghĩ một lát, trầm ngâm nói:

- Chờ một chút đi, nếu Bệ Hạ bình an vô sự, tự nhiên sẽ trở về, chúng ta tùy tiện tiến đến, có thể sẽ liên lụy Bệ Hạ.

Đến nay, hắn cũng không thể tin được Vận Mệnh thật tồn tại, còn có thể cùng người chiến đấu.

Lúc trước Vận Mệnh phát ra uy áp để hắn đến nay khó quên.

Chuẩn Đề gật đầu, hắn cũng không dám đi trêu chọc Vận Mệnh.

- Lại nói Ma Cảnh Thương bế quan lâu như vậy, lần sau đi ra đoán chừng sẽ đột phá a?

Chuẩn Đề hỏi.

Ma Cảnh Thương chính là bá chủ của Ma tộc, gần đây Ma tộc có chút trầm lắng, nhưng cường giả phương nào cũng kiêng kị hắn, cho nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Khổng Tử cười nói:

- Ngươi không bằng suy đoán Nguyên Sơ phải chăng có thể thành Thánh.

Chuẩn Đề lắc đầu bật cười nói:

- Hiện tại tiểu tử kia là Đại Đế tiếng tăm lừng lẫy, thiên phú so với Ma Cảnh Thương cũng không yếu bao nhiêu, nhất định có thể thành Thánh.

Không chỉ Nguyên Sơ, Viêm Tuyên cùng Ly Võ cũng sắp thành Thánh, đến lúc đó dưới tay Tần Quân lại thêm ra Thánh Nhân mới, để hắn ngẫm lại cũng sợ hãi.

Thời điểm hai Thánh đàm tiếu, Vận Mệnh rốt cục chịu thua.

- Ta thần phục ngươi, ngươi nhanh thả ta ra ngoài!

Vận Mệnh gào thét nói, lại dây dưa tiếp, Đại Đạo sẽ mạt sát nó.

Tần Quân mỉa mai cười một tiếng, không phải nói Vận Mệnh vô tình, chỉ là quy tắc sao?

Nói bậy!

- Đinh! Hoàn thành chí cao nhiệm vụ... bao trùm Vận Mệnh! Thu hoạch được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, đây là nhiệm vụ trước kia Tần Quân phát động.

Đối với hắn mà nói, đã qua mấy trăm vạn năm, quả nhiên là thương hải tang điền.

Trong lòng Tần Quân cảm thán, giờ khắc này, hắn bỗng nhiên mãnh liệt tưởng niệm Đại Tần thiên đình, tưởng niệm vợ con của hắn.

Hi vọng lần sau trở về, những người kia còn đang chờ hắn.

- Trẫm nên làm sao chưởng khống nó?

Trong lòng Tần Quân hỏi, cũng không thể nghe một câu coi của nó liền coi như thu phục được a?

------oOo------

Chương 1731: Thần Ma yếu nhất trong lịch sử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chỉ cần linh hồn của ký chủ lạc ấn vào trong cơ thể Vận Mệnh, hệ thống lại trợ giúp ký chủ cường hóa, sau đó Vận Mệnh bị ký chủ khống chế, chỉ cần một ý niệm của ký chủ, liền có thể để Vận Mệnh phân thân tan tành mây khói, từ đó trọng thương Vận Mệnh.

Hệ thống cấp tốc trả lời, nghe mà Tần Quân cảm thấy rất ngờ vực.

- Nó chỉ là Vận Mệnh phân thân, trẫm có thể thông qua nó điều khiển toàn bộ Vận Mệnh?

Đây chính là nhiệm vụ chí cao!

Vậy mà hoàn thành qua loa như thế.

Khụ khụ!

Cũng không tính qua loa, tốt xấu gì hắn cũng chiến đấu hơn mấy trăm

ngàn năm.

- Có thể, bây giờ Vận Mệnh cực kỳ yếu ớt, huống hồ ngày sau ký chủ sẽ còn mạnh lên, cuối cùng sẽ có một ngày, ký chủ hoàn toàn chưởng khống được Vận Mệnh!

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân tỉ mỉ nghĩ lại, cũng có lý.

Vận Mệnh sẽ mạnh lên, hắn cũng sẽ như vậy!

Nghĩ xong, hắn bắt đầu đánh Linh Hồn Ấn Ký vào trong Vận Mệnh Chi Luân, đối với Thánh Nhân cảnh hậu kỳ như hắn mà nói, thi triển Linh Hồn Ấn Ký như một bữa ăn sáng.

Cái gọi là Linh Hồn Ấn Ký, là linh hồn lực của mình rơi vào trên linh hồn đối phương, như thanh đao treo ở trên cổ địch nhân.

Vận Mệnh cảm nhận được Linh Hồn lực của Tần Quân dò tới, lập tức hoảng sợ kêu lên.

- Ngươi muốn làm gì! Ngươi không thể làm như vậy!

Đáng tiếc, mặc cho nó gào thét như thế nào, cũng không có cách nào ngăn cản Tần Quân.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Vận Mệnh phân thân bị Tần Quân đánh xuống Linh Hồn Ấn Ký, ở dưới hệ thống trợ giúp, Tần Quân như chưởng khống Vạn Kiếp ngự trùng, nắm sinh tử tồn vong của Vận Mệnh phân thân ở trong tay.

Đến tận đây, Vận Mệnh bị Tần Quân nô dịch.

Hắn rất chờ mong, cũng không biết hắn trở lại thời điểm ban đầu, Vận Mệnh phải chăng còn bị hắn khống chế.

Nghĩ xong, hắn chậm rãi quay người, bay về phía chư thiên Đại thế giới.

Hơn mấy trăm ngàn năm đại chiến, khiến cho Tần Quân ở sau chiến có chút tâm thần mỏi mệt, cho dù nắm Vận Mệnh trong tay, hắn cũng hơi mệt.

Chuẩn Đề cùng Khổng Tử lơ lửng ở trong tinh không, hai Thánh nói chuyện phiếm, từ Hỗn Độn sơ khai, nói tới các lộ Bán Thánh, ai sẽ thành Thánh?

Trải qua thời gian dài như vậy, quan hệ của bọn hắn đã hữu hảo.

Tuy Phật Nho hai giáo có chút xích mích, nhưng ở một số phương diện quan điểm nhất trí, hai người thường thường luận đạo, ai cũng nói không phục ai, nhưng lại có thể làm cho đối phương có thu hoạch.

- Như thế xem ra, sau này chính là thời đại Thánh Nhân.

Chuẩn Đề cười nói, chẳng biết tại sao, gần đây hắn luôn có thể mơ tới một số hình ảnh lạ lẫm mà quen thuộc.

Phảng phất như hắn đã từng có một bạn thân thường thường luận đạo, nhưng hắn lại không nhớ nổi đối phương đến cùng là ai.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, dọa bọn hắn kêu to một tiếng.

- Bệ Hạ.

Chuẩn Đề run giọng nói, hắn thân là Thánh Nhân, vậy mà không có phát giác được Tần Quân tới gần, cái này khiến trong lòng của hắn bốc lên hơi lạnh.

Chẳng phải nói, nếu Tần Quân muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay, thậm chí để hắn không rõ ràng mình bị ai giết chết.

Khổng Tử vội vàng chắp tay hành lễ, đáy lòng tràn đầy chấn kinh, chẳng biết tại sao, Tần Quân cho hắn một loại cảm giác uy áp trực diện linh hồn.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, tử diễm ở giữa mi tâm không còn nhảy lên, hóa thành đồ văn, khắc ở mi tâm của hắn.

Hắn cười nói:

- Nói tình huống hiện tại của Hỗn Độn đại địa một chút đi.

Bọn hắn đều không phải phàm nhân, không cần phải ôn chuyện.

Khổng Tử bắt đầu thuật lại các sự tình sau khi Tần Quân rời đi.

Ngắn ngủi hơn mấy trăm ngàn năm, biến cố còn lớn hơn so với quá khứ trăm vạn năm, dù là Tần Quân cũng không khỏi sụt sịt.

Vẫn như cũ là Ma tộc xưng bá, nhưng so với trước kia, lực khống chế của Ma tộc hạ xuống trên diện rộng, nguyên nhân lớn nhất là Ma Cảnh Thương bế quan.

- Đi thôi, mang trẫm đi Thiên Đế Đại thế giới nhìn xem, hiện tại cái thịnh thế này đến cùng dáng dấp như thế nào.

Tần Quân cười nói, không biết bắt đầu từ khi nào, hắn đã xem Hỗn Độn đại địa như nhà của mình.

------oOo------

Chương 1732: Thần Ma yếu nhất trong lịch sử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn đại địa phát sinh hết thảy đều bị hắn nhìn ở trong mắt, như trong nhà Đình viện trưởng có bao nhiêu Thụ Miêu, hắn cũng biết.

Ma Cảnh Thương bế quan, Yêu Tộc cũng bắt đầu hiển hiện, lại thêm Bán Thánh càng ngày càng nhiều, thời đại Thánh Nhân xác thực sắp giáng lâm.

Sau đó Khổng Tử cùng Chuẩn Đề mang Tần Quân bay về phía Thiên Đế Đại thế giới.

Bọn hắn đều có chút hưng phấn, Tần Quân trở nên mạnh hơn có lẽ sẽ vì bọn họ giảng đạo, chỉ dẫn bọn hắn nâng cao một bước.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hiện tại hắn có hai cơ hội triệu hoán

Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, lại có thể triệu hoán ba tên Thần Ma.

Mỗi một vị Thần Ma đều có thể trở thành cự phách tương lai của vũ trụ, cho nên hắn tuyệt đối không tiếc rẻ cơ hội triệu hoán của mình.

Bởi vì vì thời gian quá dài, khả năng có Thần Ma sẽ phản bội hắn, cho nên hắn cần triệu hoán càng nhiều Thần Ma.

Nhiều Thần Ma như vậy, chắc chắn sẽ có mấy vị vẫn trung thành như cũ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Quách Gia, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Quách Gia?

Một trong các mưu sĩ đỉnh cấp của Tam Quốc, giai đoạn trước Tào Tháo dựa vào hắn, có thể nói là phong sinh thuỷ khởi, bình Lữ Bố, Định Hà bắc, nhưng hắn lại mất sớm.

Hắn mất sớm ngược lại rèn đúc truyền thuyết của hắn, để người đời sau thần hóa hắn, cho là hắn không gì làm không được, thậm chí có người thổi hắn còn lợi hại hơn Gia Cát Lượng, Tư Mã Ý.

Tần Quân vô ý thức muốn triệu hoán lần nữa, nhưng đột nhiên lại do dự.

Hắn rời đi, các thân tín như Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn, Khổng Tử, Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Cơ Hạo Dạ, Hi Linh có thể đấu qua được Chuẩn Đề sao?

Chuẩn Đề là Thánh Nhân, ở trong Hồng Hoang Thần Thoại càng là chủ đạo nhiều lần đại kiếp.

Cho dù đấu qua được Chuẩn Đề, đằng sau còn gặp được rất nhiều Đại Năng yêu nghiệt, Tù Mệnh Đế Tôn, Tô Đế, Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch… nếu trong thế lực hắn lưu lại không có mưu sĩ yêu nghiệt, sẽ rất gian nguy.

Coi như Tần Quân giết Chuẩn Đề, thì đám người Nguyên Sơ, Hoắc Khứ Bệnh cũng gặp được rất nhiều người có dã tâm giống như Chuẩn Đề, lại liên tưởng đến hậu thế không có truyền thuyết của Thiên Đế, Tần Quân nhất định phải lưu thêm một cái tâm nhãn.

Có lẽ Quách Gia không có thiên phú tu luyện thiên tài, nhưng trí mưu mới là sở trường của hắn.

Ngày sau Tần Quân lại bồi dưỡng một phen, để hắn có sức tự vệ.

- Triệu hoán Quách Gia, khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói.

- Quách Gia, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Nhân tộc mưu sĩ!

- Tu vi: Nửa bước Luyện Khí cảnh!

- Độ trung thành: 90 (max trị số 100).

Nửa bước Luyện Khí cảnh?

Biểu lộ của Tần Quân trong nháy mắt đặc sắc, chẳng phải nói Quách Gia chỉ là phàm nhân?

- Hệ thống, Quách Gia như vậy vừa ra sẽ rất dễ dàng treo a!

Trong lòng Tần Quân đậu đen rau mnói, đám người Trương Giác, Lưu Bá Ôn đều có một ít tu vi, Quách Gia vậy mà không có!

Có thể xưng Thần Ma yếu nhất trong lịch sử!

- Hệ thống lập tức triệu hoán Quách Gia đến bên cạnh ký chủ!

Hệ thống vội vàng trả lời, Tần Quân mới yên tâm một chút.

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề cũng dừng lại theo, kinh ngạc nhìn về phía Tần

Quân.

- Bệ Hạ, thế nào?

Chuẩn Đề nghi hoặc hỏi.

Lúc này, bên cạnh Tần Quân đột nhiên xuất hiện một bóng người, dọa đến hai Thánh vội vàng cảnh giác.

Chỉ thấy người này mặc thanh sam, như thanh niên hai mươi tuổi, khuôn mặt trắng nõn, trong tay còn cầm quạt giấy, giờ phút này hắn nghẹn họng nhìn trân trối, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Tần Quân thấy mà khóe miệng co giật, Quách Phụng Hiếu trong truyền thuyết để Tào Tháo nhớ cả đời là bộ dáng như thế?

------oOo------

Chương 1733: Vùng đất Đại Năng tập hợp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tham kiến Bệ Hạ, tại hạ Quách Gia, chữ Phụng Hiếu.

Quách Gia vội vàng hành lễ, giữa không trung không có dẫn lực, hắn căn bản không vững vàng thân hình, lộ ra cực kỳ buồn cười

Biểu lộ của Khổng Tử cùng Chuẩn Đề vô cùng cổ quái, tu vi của người này…

Làm sao yếu như vậy?

Chuẩn Đề không có trí nhớ kiếp trước, không biết Nhân tộc, vẫn là lần đầu nhìn thấy người tu vi như thế, mặt mũi tràn đầy hiếm lạ

Khổng Tử thì có được trí nhớ kiếp trước, hắn kinh ngạc nhìn Quách Gia, Nhân tộc?

Tần Quân vung tay áo, dùng pháp lực trợ giúp Quách Gia ổn định thân

hình

- Đi thôi, phía trước là Thiên Đế Đại thế giới?

Tần Quân nhẹ giọng nói, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, phía trước có một khối đại lục nổi lơ lửng, mặt ngoài bị linh khí bao phủ, trong tinh không càng hùng vĩ

Kiếp trước Quách Gia chỉ là một phàm nhân, làm sao có thể gặp qua cảnh tượng như vậy?

Hắn há to mồm nói:

- Chẳng lẽ đây chính là thiên ngoại? Quá đẹp, Thánh Nhân thời cổ không lấn ta!

- Tại sao không có nhật nguyệt?

- Các ngươi là tiên nhân sao? Có thể ngao du vũ trụ!

Chuẩn Đề nghe mà khóe miệng co giật, thật nghĩ một tay chụp chết đối phương

Khổng Tử cũng có chút im lặng, hắn rất ngạc nhiên Quách Gia là làm sao xuất hiện?

Không phải là Bệ Hạ làm ra chứ?

Vì sao triệu một người thường?

- Các ngươi tên gọi là gì?

Quách Gia hiếu kỳ hỏi, Chuẩn Đề căn bản không muốn phản ứng đến hắn, cho nên một mực nhìn phía trước

Khổng Tử ôn hòa nói:

- Khổng Khâu.

Nào biết Quách Gia lập tức sợ ngây người, che miệng, con mắt trừng cực

lớn

Một giây sau, Quách Gia phốc một tiếng nở nụ cười, hỏi:

- Là Khổng Trọng Ni?

Khổng Tử bình tĩnh gật đầu nói:

- Phải?

Tần Quân không nói một lời, tâm lý lại cảm thấy buồn cười

- Ha ha ha ha... ngươi vậy mà tự xưng Khổng Khâu! Cười chết ta rồi!

Quách Gia ôm bụng cười to, nếu không có Tần Quân dùng pháp lực ổn định hắn, tên này sẽ mất đi thăng bằng, thân thể đảo ngược, đầu óc choáng váng

- Tuy ngươi có chút bản lĩnh, có thể ngao du vũ trụ, nhưng Khổng Khâu là vạn thế sư biểu, ngươi có thể nào vô lễ như thế!

Quách Gia bỗng nhiên nghĩa chính ngôn từ, nghe mà Chuẩn Đề cổ quái nhìn về phía hắn

Tu vi yếu như vậy, còn dám đe dọa Thánh Nhân?

Tần Quân thật sự là nhìn không được, nhẹ giọng nói:

- Hắn đúng là Khổng Khâu, người sáng lập Nho Giáo!

Lời vừa nói ra, Quách Gia sửng sốt, nhìn Khổng Tử nửa ngày cũng không có lấy lại tinh thần

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân bay vào trên Thiên Đế đại thế giới

Thần thức của Tần Quân quét tới, phát hiện linh khí trong Thiên Đế Đại thế giới còn muốn nồng hậu hơn Hỗn Độn đại địa, hắn có thể cảm nhận được ở trong Đại thế giới có không ít hơn mười Bán Thánh, đều là khí tức hắn quen thuộc

- Những tiểu tử này rất không tệ, không có cô phụ trẫm kỳ vọng.

Trên mặt Tần Quân hiện ra nụ cười, đồng thời, thần thức của hắn quét về phía Đại thế giới xung quanh, chúng sinh tận lãm ở trong mắt

Sau đó hắn nhìn Chuẩn Đề cùng Khổng Tử, nói:

- Các ngươi trở về đi, trẫm một mình đi qua.

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề đều ở trên Nho Giáo đại thế giới, không cần đồng hành với hắn

Huống hồ tu vi của Tần Quân mạnh nhất, không cần người khác bảo hộ

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề nghe xong, đành phải hành lễ rời đi

Đợi bọn hắn biến mất, Quách Gia mới phản ứng được, cảm thán nói:

------oOo------

Chương 1734: Vùng đất Đại Năng tập hợp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta vậy mà gặp được Khổng Khâu còn sống.

Tần Quân trợn trắng mắt, nhịn không được căn dặn nói:

- Phụng Hiếu, nhớ kỹ, bây giờ ngươi là người của trẫm, ngày sau mỗi tiếng nói cử động đều phải chú ý, đừng làm trẫm mất mặt.

Quách Gia xấu hổ cười một tiếng, gãi đầu, cũng không tiện nói thêm cái gì

Trong lòng của hắn lại tràn đầy chấn kinh

Nơi này đến cùng là thế giới như thế nào?

Ngay cả Khổng Tử cũng xuất hiện, Lão Tử có thể xuất hiện không?

Thiên Đế Thạch Điện.

Chung quanh Quỳnh Lâu Ngọc Vũ, như một thành trì, duy chỉ có Thiên Đế Thạch Điện là không có trang trí, vẫn như cũ là cảnh tượng nguyên lai

Biên giới thành trì là sơn mạch liên miên, như một Thanh Long chiếm cứ ở trên đại địa, ở giữa dãy núi tọa lạc vô số động phủ.

Cho dù Thiên Đế đã rời đi mấy chục vạn năm, những Khổ Tu Sĩ ở năm đó lại phần lớn đều không có rời đi

Khiến cho trong vũ trụ một mực lưu truyền một câu

- Thiên Đế Thạch Điện, Đại Năng tập hợp!

Trừ Thánh Nhân không đề cập tới, luận thực lực của Đại thế giới, Thiên Đế Đại thế giới tuyệt đối số một

Chiến quân Hoắc Khứ Bệnh, Hi Linh Nữ Đế, Thập Nhị Thánh Tướng, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Tần Cung Thiên… các cường giả nổi tiếng vũ trụ đều tụ tập ở đây, còn có không ít Đại Năng dốc lòng tu luyện, từ trước tới giờ không phân tranh với ngoại giới, sự hiện hữu của bọn hắn đối với Đại thế giới còn lại mà nói, là uy hiếp cực lớn

Giờ phút này, trong một tiểu lâu hai tầng, Hoắc Khứ Bệnh, Lăng Vân đang uống rượu, ngoài cửa sổ hoa thơm cỏ lạ chim hót véo von, có một mảnh linh hồ rộng chừng trăm trượng, nước hồ trong veo cất giấu cá lớn dài bảy tám trượng, yên tĩnh im ắng

- Gần đây Huyết Phệ Ma Thần tộc rục rịch, nghe nói không ít Đại thế giới ở xung quanh đều có tung tích của bọn hắn, nếu bọn họ giáng lâm Thiên Đế Đại thế giới, sẽ không hay lắm.

Lăng Vân lo lắng nói, thân là đứng đầu Thập Nhị Thánh Tướng, tu vi của hắn cũng đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, trùng kích Thánh Nhân cảnh.

Hoắc Khứ Bệnh lung lay chén rượu, trên mặt anh tuấn lộ ra vẻ khinh thường, cười nói:

- Huyết Phệ Ma Thần tính là gì, Ma Cảnh Thương cũng không dám mạo

phạm Thiên Đế Đại thế giới, nếu bọn họ dám, ta chắc chắn sẽ đồ sát cả tộc bọn hắn!

Huyết Phệ Ma Thần tộc ăn sinh linh tộc khác đến mạnh lên, tiếng xấu vang xa, Hoắc Khứ Bệnh đã sớm thấy ngứa mắt

Lăng Vân lắc đầu cười một tiếng, nói:

- Ngươi nha, luôn tùy hứng như vậy.

Tên chiến quân của Hoắc Khứ Bệnh là tồn tại không kém hơn Ly Võ Ma Tôn, đã từng đơn thương độc mã giết vào Ma tộc, ở dưới tình huống Ma Cảnh Thương bế quan, giết vào giết ra, chém giết hơn vạn Ma tộc Đại La, kinh động toàn bộ vũ trụ

Ngay cả Ly Võ Ma Tôn cũng không làm gì được hắn

Lúc này, một hài đồng chạy vào, nhìn ước chừng bảy tám tuổi, chân mày cực kỳ giống Hoắc Khứ Bệnh, hắn xoa con mắt đỏ rừng rực, khóc nói:

- Cha! Càn Khôn lại khi dễ ta!

Hài tử này chính là con trai của Hoắc Khứ Bệnh, tên là Hoắc Tầm Đế, bối phận tương đương Cơ Càn Khôn.

Hoắc Tầm Đế coi Cơ Càn Khôn là ngang hàng, nhưng hắn xuất sinh quá muộn, còn không có lớn bằng Cơ Càn Khôn, thường thường bị Cơ Càn Khôn khi dễ, Cơ Càn Khôn rất giống Cực Viêm Ma Thần, chính là tiểu Bá Vương trong Thiên Đế thư viện.

Hoắc Khứ Bệnh tức giận nói:

- Vậy thì tu luyện nhiều hơn, không có tiền đồ!

Lời vừa nói ra, Hoắc Tầm Đế càng thêm ủy khuất, ngồi xuống đất oa oa khóc lớn, chọc cho Lăng Vân bật cười

- Khóc cái gì!

Hoắc Khứ Bệnh đau đầu nói, nghĩ hắn anh hùng cả đời, con trai lại hay

khóc nhè, quả nhiên là mất mặt

Lúc này, một tiếng cười khẽ vang lên ở trong phòng:

- Ngươi làm cha thật không xứng chức!

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân đứng lên, mặt mũi tràn đầy kích động, toàn thân run rẩy

Một giây sau, Tần Quân cùng Quách Gia trống rỗng xuất hiện ở trong phòng

- Tham kiến Bệ Hạ!

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân Tề quỳ xuống, run giọng hành lễ

Hoắc Tầm Đế giật nảy mình, quay đầu nhìn về phía Tần Quân cùng Quách Gia, trong mắt lệ uông uông tràn đầy vẻ tò mò

Hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy cha của mình thất thố như vậy

Bệ Hạ.

Không phải là …

Hoắc Tầm Đế há to cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt lóe ra sùng bái cùng vẻ kích động

Học đồng trong Thiên Đế thư viện ai không sùng bái Thiên Đế, bọn hắn cơ hồ đều là nghe truyền thuyết của Thiên Đế lớn lên

------oOo------

Chương 1735: Quách Gia khẩn trương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đứng lên đi!

Tần Quân cười nói, lúc nói chuyện, hắn tự mình ngồi xuống, Quách Gia vừa nhìn thấy rượu liền lập tức lại gần, rót rượu giúp Tần Quân, cũng vì mình rót một ly

Trước kia nhàn đến phát chán, Tần Quân liền truyền thụ xuống phương pháp cất rượu, bây giờ đã trở thành một đặc sản của Thiên Đế Đại thế giới

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân cố nén kích động đứng dậy, Tần Quân cùng Vận Mệnh đại chiến hơn mấy trăm ngàn năm, để bọn hắn một mực lo lắng, Hoắc Khứ Bệnh càng đặt tên cho con của mình là Tầm Đế, có thể thấy được hắn trung thành với Tần Quân như thế nào .

Tần Quân nhìn Hoắc Tầm Đế cười nói:

- Tiểu gia hỏa mau tới đây!

Hoắc Tầm Đế vội vàng từ dưới đất bò dậy, lau đi nước mắt nước mũi, thận trọng đi đến trước mặt Tần Quân

Tần Quân lật tay lấy ra một chuỗi Ngọc Bội, Bạch Ngọc trong suốt, như lớn như trứng chim cút

- Tặng bảo vật này cho ngươi, coi như lễ gặp mặt.

Hoắc Khứ Bệnh xem xét, lại là Tiên Thiên Chí Bảo, vội vàng nói:

- Bệ Hạ, bảo vật này quá quý giá, không được a!

- Hắn là con trai của Hoắc Khứ Bệnh ngươi, trẫm lần thứ nhất nhìn thấy, nên thưởng!

Tần Quân khoát tay cười nói, Ngọc Bội xuất hiện ở trên cổ của Hoắc Tầm Đế.

- Phốc...

Quách Gia nhịn không được phun rượu ra, kém chút phun đến trên người Lăng Vân, khiến cho ánh mắt của Lăng Vân lạnh lùng nhìn về phía hắn, Quách Gia cả kinh co rụt cổ lại

Tần Quân im lặng, bất đắc dĩ nói:

- Không được vô lễ, hắn là thủ hạ trẫm mới thu, đừng nhìn tu vi yếu nhỏ, nhưng năng lực của hắn không nhỏ.

Năng lực của Quách Gia kỳ thực đáng giá khẳng định, vì Tào Tháo lập xuống công lao hãn mã

Thậm chí có người nói, nếu như Quách Gia không chết, sao có tam quốc đỉnh lập

Nếu Quách Gia một mực còn sống, nói không chừng có thể phụ tá Tào Tháo thống nhất Hoa Hạ

Quách Gia là sự tình truyền kỳ nhất, trước khi chết nói với Tào Tháo, Tư Mã Ý không thể dùng, tốt nhất là giết, dẫn đến Tư Mã Ý mấy chục năm không được hiển lộ tài năng

Đáng tiếc sau khi Tào Tháo, Tào Phi chết, Tư Mã Ý vẫn quật khởi, độc tài Ngụy Quốc đại quyền, chờ Gia Cát Lượng chết, Tư Mã gia càng đưa tới một mầm tai vạ cho Hoa Hạ

Cho nên nói, Quách Gia kém chút cải biến lịch sử của Hoa Hạ

Đương nhiên, hết thảy đều là giả thiết, không có nếu như

Phàm là nhân vật chết sớm đều dễ dàng bị thổi lên trời, ngoại trừ Quách Gia, còn có Hoắc Khứ Bệnh, Hàn Phi, Phù Tô

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân không khỏi quan sát Quách Gia, tên này tu vi yếu đến Hoắc Tầm Đế cũng có thể bóp chết, thật sự có năng lực vượt xa bình thường?

- Ngươi thật là Hoắc Khứ Bệnh?

Mặt mũi Quách Gia tràn đầy cuồng nhiệt nhìn Hoắc Khứ Bệnh, ở thời đại Hán Mạt, Hoắc Khứ Bệnh, Vệ Thanh là Chiến Thần trong truyền thuyết, không kém Hạng Vũ chút nào

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu nói:

- Ngươi tên là gì?

- Tại hạ Quách Gia, chữ Phụng Hiếu!

Quách Gia cố nén hưng phấn nói

Nhìn thấy thần tượng, để hắn cảm giác như mộng

- Được rồi, ngươi đi qua một bên đi!

Tần Quân khoát tay nói, hắn tới nơi này, cũng không phải vì Quách Gia giới thiệu thần tượng

Quách Gia cười hắc hắc, không nói thêm lời nào nữa

Hắn bỗng nhiên rất ngạc nhiên, ở dưới tay Tần Quân còn có thể gặp lại bao nhiêu nhân vật kiếp trước danh truyền thiên cổ

Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân đều có chút nghi vấn, Quách Gia nhìn cà lơ phất phơ, không có chút đáng tin cậy nào, năng lực thật sự không nhỏ?

- Nghe nói ngươi xông qua Ma tộc?

Tần Quân bưng chén rượu, cười hỏi

Hắn cho Hoắc Khứ Bệnh không ít tư nguyên, bây giờ tu luyện đạt tới Bán Thánh đỉnh phong, tùy thời có thể thành Thánh

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu nói:

------oOo------

Chương 1736: Quách Gia khẩn trương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ma tộc khí diễm quá thịnh, không quen nhìn, cho nên liền đi.

Chỉ là trong mắt hắn lóe lên một tia sa sút, hẳn là ở trong đó có ân oán khó nói

Hắn quay đầu nhìn Hoắc Tầm Đế nói:

- Xú tiểu tử, đi ra ngoài chơi, Bệ Hạ cho ngươi Ngọc Bội, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể sử dụng lung tung!

Hoắc Tầm Đế thè lưỡi, liền chạy ra ngoài, một bộ vui sướng, làm Tần Quân bật cười.

Tiểu hài tử chính là tiểu hài tử, tâm tình chuyển biến thật nhanh

Sau đó Hoắc Khứ Bệnh cùng Lăng Vân lại nói sự tình sau khi Tần Quân rời đi phát sinh.

Sau khi Tần Quân biến mất, khiến cho thế lực khắp nơi rục rịch, cho rằng Thiên Đế Thạch Điện không có Thiên Đế như hổ không răng, khiến cho Hoắc Khứ Bệnh cùng Thập Nhị Thánh Tướng thường thường mang binh xuất chinh

Thiên Đế Thạch Điện binh sĩ không nhiều, nhưng đại bộ phận tu vi đều rất mạnh, vô cùng dũng mãnh

Đại khái qua một chén trà thời gian

Hi Linh Nữ Đế, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn, Cơ Hạo Dạ các nhân vật lớn của Thiên Đế Đại thế giới nhao nhao chạy đến

- Bệ Hạ!

Hi Linh đi đến trước mặt Tần Quân quỳ xuống, trong đôi mắt đẹp ẩn hàm lệ quang, lộ ra sở sở động lòng người

Bây giờ khí chất của nàng càng ngày càng thành thục, không còn đơn thuần như lúc trước, nhưng ánh mắt nhìn về phía Tần Quân vẫn không thay đổi, ôn nhu đến cực điểm

Tần Quân vội vàng dìu nàng, bọn người Đông Vương Công quỳ theo hành lễ, căn phòng chật ních

- Lại là tiểu tử thúi kia!

Thần thức của Hoắc Khứ Bệnh quét tới, rất nhanh liền phát hiện tiểu tử Hoắc Tầm Đế này khắp nơi tuyên truyền Thiên Đế trở về

- Ừm, không tệ, đã đạt tới Bán Thánh, huyết mạch của ngươi đã thức tỉnh?

Tần Quân vuốt vuốt mái tóc của Hi Linh cười nói, nếu để cho những sinh linh khác nhìn thấy, khẳng định sẽ xôn xao

Nữ Đế cao cao tại thượng, diễm quan vũ trụ vậy mà cũng có tư thái nữ nhi như thế

Hiện tại cũng không phải thời điểm Hỗn Độn sơ khai, các sinh linh đã hiểu được tình yêu.

Trong phòng tất cả ánh mắt mọi người nhìn về phía Tần Quân cùng Hi Linh đều tràn đầy hàm ý, bọn hắn đã sớm coi Hi Linh là chủ mẫu a.

Tuy Tần Quân không có nói rõ quan hệ giữa bọn hắn, nhưng ai cũng có thể nhìn ra Tần Quân yêu chiều Hi Linh, huống chi Hi Linh thường thường nhìn lên bầu trời ngẩn người, ý tơ vương mọi người đều biết

- Đúng vậy, không phụ Bệ Hạ hi vọng.

Hi Linh thản nhiên cười nói, trong mắt ngàn vạn nhu tình để Tần Quân mềm lòng

Hắn cố nén xúc động ôm Hi Linh vào trong ngực, quay đầu nhìn những người khác cười nói:

- Trong khoảng thời gian trẫm rời đi này, các ngươi còn tốt chứ.

Mọi người cười rộ lên, nhao nhao biểu hiện, nói sự thành tựu cùng công lao của mình, như hài tử ở trước mặt cha mẹ tranh công

Ngoại trừ Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn, những người còn lại đều xem Tần Quân như trưởng bối, tình cảm của bọn hắn sớm đã là thân tình

Cái này cũng là nguyên nhân bọn hắn nguyện ý lưu tại Thiên Đế Thạch Điện, bởi vì nơi này có đồ vật bọn hắn dứt bỏ không được

Giống như ba đồ đệ của Tần Quân, đã ở bên ngoài tự lập sơn môn, rất ít về thăm, có lẽ là bởi vì Tần Quân không ở đây.

- Rất tốt, trẫm đã trở về, sẽ vì các ngươi giảng đạo một phen.

Tần Quân cười nói, hắn đã tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, ở thời kỳ Hỗn Độn trước mắt, tu vi tuyệt đối là đệ nhất

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời hưng phấn lên

- Rốt cục có thể nghe Bệ Hạ giảng đạo!

- Ha ha ha, trách không được ta luôn cảm thấy cơ hội thành Thánh muốn tới.

- Quá tốt rồi, lần này ta nhất định phải thành Thánh!

- Bệ Hạ có phải lại mạnh lên hay không?

- Nói nhảm! Bệ Hạ mỗi ngày đều đang mạnh lên!

Nghe bọn họ cười đùa, Tần Quân cũng không nhịn được nở nụ cười, lần này giảng đạo có lẽ có thể làm cho Thiên Đế Thạch Điện tăng thêm mấy tên Thánh Nhân

Quách Gia lặng yên không lên tiếng, ánh mắt lại một mực dò xét tất cả mọi người ở trong phòng, trong lòng chấn động.

- Bọn gia hỏa này chẳng lẽ đều là yêu ma quỷ quái? Cảm giác thật áp bách!

Quách Gia bỗng nhiên khẩn trương lên, hắn bắt đầu lo lắng an toàn của mình

------oOo------

Chương 1737: Thiên Đế trở v (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đế trở về!

Tin tức này như quả boom nổ tung Thiên Đế Đại thế giới.

Hơn mấy trăm ngàn năm qua đi, trong Thiên Đế Đại thế giới đã sinh ra vô số sinh linh mới, Thiên Đế thì bị bọn hắn xem như Thần Minh tín ngưỡng

- Thiên Đế trở về rồi?

- Thiên Đế muốn giảng đạo?

- Các ngươi đang nói đùa sao, không phải truyền thuyết nói Thiên Đế cùng Vận Mệnh đang giao chiến sao?

- Khẳng định là Thiên Đế chiến thắng Vận Mệnh!

- Chậc chậc, ta cũng muốn đi nghe giảng đạo, truyền thuyết cường giả hạng nhất đương thời đều từng nghe qua Thiên Đế giảng đạo.

Trong Thiên Đế Đại thế giới, toàn bộ sinh linh phấn chấn

Đại khái sau một ngày

Tần Quân cùng Quách Gia từ trong Thiên Đế Thạch Điện đi ra, giờ phút này mặt mũi Quách Gia tràn đầy nụ cười phấn khởi, tay trái không ngừng vung vẩy quạt giấy

Trải qua Tần Quân dùng pháp lực thể hồ quán đỉnh, trong vòng một đêm, Quách Gia từ phàm nhân biến thành tu sĩ Kim Đan Cảnh, nhưng ở thời kỳ Hỗn Độn vẫn như cũ là con kiến hôi

- Ta cảm giác mình có thể bay!

Quách Gia phấn chấn nói, nghe mà Tần Quân mắt trợn trắng

Ngoài điện, Bách Lý Thủ Ước chờ đợi, hôm nay hắn nhìn lên khoảng hơn ba mươi tuổi, không còn giảo hoạt như trước kia, khí chất trở nên trầm ổn

- Thủ Ước, hắn sẽ ở nơi này, an bài cho tốt, đối đãi hắn như đệ tử của trẫm.

Tần Quân nhìn Bách Lý Thủ Ước phân phó nói, trí mưu của Quách Gia ngày sau có tác dụng lớn, hắn không muốn nhìn thấy Quách Gia bị khi phụ mà thất vọng đau khổ

Bách Lý Thủ Ước theo Tần Quân mấy trăm vạn năm, biết rõ tính nết của Tần Quân, thế là đối với Quách Gia lau mắt mà nhìn

- Gia hỏa này đến cùng có lai lịch gì? Vậy mà được Bệ Hạ ưu ái như thế!

Bách Lý Thủ Ước hiếu kỳ nghĩ, sinh linh đi theo bên người Tần Quân cơ hồ đều là kỳ tài ngút trời, duy chỉ có hắn là dựa vào trung thành cùng nhạy bén có địa vị hôm nay, cho nên hắn một mực nơm nớp lo sợ, không dám thất lễ

- Được rồi, vị đại nhân này đi theo ta.

Bách Lý Thủ Ước trước xoay người hành lễ với Tần Quân, lại nhìn Quách Gia cười nói

Quách Gia gật đầu, theo Bách Lý Thủ Ước rời đi

Thiên Đế Thạch Điện ngoại trừ Hi Linh, không người có thể ở lại, thời điểm Tần Quân rời đi, quy củ cũng không có đánh vỡ

Đợi bọn hắn rời đi, Tần Quân chậm rãi bay lên

Như là Trích Tiên, hắn đi tới trên đỉnh tháp của Thiên Đế Thạch Điện, quan sát non sông vạn dặm, tâm cảnh của hắn dần dần bình tĩnh

- Hôm nay trẫm vì chúng sinh giảng đạo, người hữu tâm đều có thể tới nghe!

Tần Quân mở miệng nói, âm thanh vang vọng toàn bộ Thiên Đế Đại thế giới, lập tức gây nên sóng to gió lớn

Hưu! Hưu! Hưu

Một thân ảnh mạnh mẽ bay tới, rơi ở dưới Thiên Đế Thạch Điện, có Cơ Hạo Dạ, Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Thập Nhị Thánh Tướng, ngay sau đó Thiên Đế Thư Viện Tần Cung Thiên cũng chạy đến, hắn mặt mũi tràn đầy kích động nhìn Tần Quân, hư không triều bái, dập đầu liên tiếp năm cái, có thể thấy được hắn kích động

Càng ngày càng nhiều Bán Thánh, Hiển Thánh tề tụ đến, thành trì chung quanh Thiên Đế Thạch Điện càng oanh động, các sinh linh nhao nhao nhảy lên mái hiên, ngước nhìn Tần Quân

Không đến nửa nén hương, sinh linh đến đây nghe giảng vượt qua 200 ngàn, số lượng còn đang nhanh chóng tăng nhiều

Tần Quân xếp bằng ở trên đỉnh tháp, sắc mặt bình tĩnh nhìn bầu trời, không biết suy nghĩ cái gì

Một số sinh linh lặng lẽ sử dụng pháp thuật vẽ tình cảnh này lại, cung cấp hậu thế kính ngưỡng

- Oa! Cái kia chính là Thiên Đế sao!

Cơ Càn Khôn dẫn một đám thiếu niên thiếu nữ chạy ở trong hẻm nhỏ, nhìn Tần Quân ở phía trước cao cao tại thượng, trên mặt bọn họ không khỏi ước mơ cùng kích động

Hoắc Khứ Bệnh hừ nói:

- Thấy được chưa! Ta không có nói láo!

Cơ Càn Khôn cười hắc hắc nói:

- Thiên Đế giảng đạo, chúng ta không thể bỏ qua!

Thiếu niên thiếu nữ còn lại đều rất phấn chấn, lai lịch của bọn hắn cũng không nhỏ, cơ hồ đều đến từ gia tộc Hỗn Độn sinh linh, đời đời đi theo Thiên Đế

Sinh linh ở dọc đường cũng không dám ngăn cản bọn hắn, mặc cho bọn hắn chen tới chen lui

------oOo------

Chương 1738: Thiên Đế trở v (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi Linh tư thái đoan trang chậm rãi đi ra Thiên Đế Thạch Điện, đi vào trong một đình viện, nàng đi đến trước bàn đá ngồi xuống, từ nơi này ngẩng đầu nhìn lại, dễ dàng nhìn thấy Tần Quân

Nhìn thân ảnh tuyệt đại phong hoa của Tần Quân, ánh mắt nàng ôn nhu cùng si mê, thì thào nói:

- Đã lâu không có loại cảm giác này.

Nàng thường thường sẽ hoài niệm hình ảnh lúc trước ngây thơ vô tri, nghe Tần Quân giảng đạo

Khi đó các sinh linh không có ngươi lừa ta gạt, đều vì tu luyện mà nỗ lực, bình tĩnh mà mỹ hảo

Thời gian tiếp tục trôi qua

Lại qua một canh giờ

Vượt qua ngàn vạn sinh linh tụ tập đến, đứng ở khắp nơi trên núi, nhao nhao ngồi xuống, chờ đợi Tần Quân giảng đạo

Theo tên tuổi của Tần Quân ở thời kỳ Hỗn Độn truyền ra, sinh linh mỗi một thời đại sinh ra đều nghe truyền thuyết của hắn lớn lên, khiến cho giá trị danh khí của hắn đã đột phá 100 ngàn ức

Sở dĩ không bằng hậu thế, chủ yếu vẫn là tổng thể số lượng sinh linh quá ít

Nội vũ trụ chủng tộc vô số, những chủng tộc kia động một tí là ngàn vạn, thậm chí hơn trăm tỉ, còn có vô số Ngoại vũ trụ, số lượng sinh linh không

phải thời kỳ Hỗn Độn có thể so sánh

- Trẫm bắt đầu giảng đạo, các ngươi có thể ngộ bao nhiêu, toàn bằng tạo hóa!

Tần Quân xếp bằng ở trên đỉnh tháp, bỗng nhiên mở mắt nói:

- Linh khí, đến!

Toàn bộ sinh linh chỉ cảm thấy não hải sắp vỡ, lập tức tỉnh táo lại, nhao nhao nhìn về phía Tần Quân

Linh khí cuồn cuộn từ bốn phương tám hướng tụ tập đến, hình thành cuồng phong, để cây cối khắp núi dao động, như hải dương màu xanh lục phát động sóng biển

- Đại Đạo hiển hóa, Hỗn Độn xuất thế, linh khí chỉ thiên, lấy chu thiên chi tượng thu nạp.

Tần Quân bắt đầu giảng đạo, trước từ dễ hiểu nhất bắt đầu giảng, dẫn dắt chúng sinh tiến vào trạng thái

Hắn hôm nay lĩnh ngộ cực lớn, cho dù giảng đạo cho cường giả mới vào Thánh Nhân cảnh cũng không thành vấn đề

Một bên giảng đạo, hắn một bên ở trong lòng phân phó nói:

- Hệ thống, tiếp tục triệu hoán!

Nhất tâm lưỡng dụng đối với hắn mà nói, cũng không phải việc khó, thuận tiện lại triệu hoán hai tên Thần Ma, để cho bọn họ tới nghe đạo, tăng cường tu vi

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, biểu thị lại một vị Thần Ma sắp giáng lâm

Quách Gia không đáng tin cậy, để Tần Quân do dự có nên lại triệu hoán một tên mưu sĩ hay không

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Phan Kim Liên, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tần Quân đầu đầy khói xanh, cái quỷ gì?

Triệu hoán được Phan Kim Liên có tác dụng cọng lông a!

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định, cùng lúc đó, ngàn vạn sinh linh đã tiến vào trạng thái, bắt đầu nghe tu luyện, vô số linh khí nổi lên bốn phía, đều là sinh linh trên Nhập Thánh cảnh tu luyện

Cùng lúc đó, một chỗ khác của vũ trụ

Trong Ma tộc Đại thế giới, một nơi giống như Đấu Thú Tràng to lớn.

Thương Xá Khôi ngồi ở trong tiểu lâu hưởng thụ các ma nữ phục thị, xem hai hung thú khủng bố ở phía dưới chém giết, mặt mũi hắn tràn đầy vẻ say mê

Toàn bộ Đấu Thú Tràng cũng chỉ có bọn hắn, không có khán giả, khiến cho tiếng gào thét của đám hung thú không ngừng quanh quẩn, để người tê cả da đầu

- Thiếu chủ! Không xong! Thiên Đế về đến rồi!

Một lão giả thân rắn trống rỗng xuất hiện, hoảng sợ nói, làm Thương Xá Khôi tức giận, nhưng hắn còn chưa trút giận liền giật mình tỉnh lại

- Cái gì? Thiên Đế?

Thương Xá Khôi đẩy ra ma nữ ở hai bên, đứng dậy trầm giọng hỏi

Sau khi Ma Cảnh Thương bế quan, hắn liền bắt đầu hưởng thụ, không có chút dã tâm nào như cha mình, bây giờ nghe Thiên Đế trở về, hắn kém chút dọa tiểu trong quần

Hắn còn nhớ rõ năm đó Ma Cảnh Thương ở trước mặt Thiên Đế kinh sợ.

------oOo------

Chương 1739: Câu Trần! Quản Trọng! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tin tức là thật! Thiên Đế đã ở Thiên Đế Đại thế giới bắt đầu giảng đạo, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sau lần giảng đạo này, Thiên Đế Đại thế giới sẽ nhiều mấy vị Thánh Nhân.

Lão giả thận trọng trả lời, những năm gần đây, Huyết Phệ Ma Thần tộc thường thường xâm chiếm Thiên Đế Đại thế giới, sợ là sẽ dẫn tới hạo kiếp cho Ma tộc.

Thiên Đế chính là tồn tại chí cao vô thượng, cho dù là Ma Tổ đối mặt Thiên Đế, cũng phải quy quy củ củ, không dám làm càn

Thương Xá Khôi ngồi ở trên giường, thất hồn lạc phách, trong mắt khó ẩn dấu vẻ sợ hãi

- Hắn làm sao sẽ trở về, cái này xong đời.

Thương Xá Khôi lẩm bẩm, hắn khắc sâu nhớ kỹ trước khi Ma Cảnh Thương bế quan nói

- Thế gian này, ngươi có thể đắc tội toàn bộ sinh linh, duy chỉ có Thiên Đế không thể gây, nếu không Bổn Tọa cũng cứu không được ngươi!

Câu nói này lần nữa quanh quẩn trong đầu, để Thương Xá Khôi lạnh khắp cả người

Các ma nữ ở chung quanh che miệng, hai mặt nhìn nhau, đều có chút kinh hoảng, các nàng là biết ngày bình thường Thương Xá Khôi nói xấu Thiên Đế không ít, nếu bị Thiên Đế biết được, đây tuyệt đối là phiền phức ngập trời

Thương Xá Khôi cắn răng nói:

- Cha còn bao lâu nữa xuất quan?

Lão giả ngẩn người, bất đắc dĩ nói:

- Ta làm sao biết được?

Thân là con trai của Ma Cảnh Thương cũng không biết, bọn hắn những thuộc hạ này càng không có khả năng

Đáy lòng của hắn tràn đầy xem thường Thương Xá Khôi, chỉ biết vui đùa phế phẩm, nghĩ tới Ma Cảnh Thương là thiên kiêu bực nào, chưa thành Thánh đã bắt đầu thành lập Ma tộc, bây giờ xưng bá vũ trụ, nhìn lại Huyết Phệ Ma Thần cùng Thương Xá Khôi, một cái như quái vật giết chóc, một cái phế vật, thật là khiến người ta thổn thức

- Kêu Bại Thiên cùng Thái Sơ đến!

Thương Xá Khôi hữu khí vô lực nói, Thương Bại Thiên cùng Thương Thái Sơ chính là hai đứa con trai của hắn, rất được hắn sủng ái

- Vâng!

Lão giả thân rắn chắp tay nói, ngay sau đó liền tan biến khỏi nơi này

Thương Xá Khôi cũng không có lòng thưởng nhạc, để các ma nữ lui ra

- Ma tộc mệnh số.

Trong mắt Thương Xá Khôi tràn đầy vẻ sầu lo, hắn bỗng nhiên nghĩ đến chuyện nào đó, sắc mặt càng khó coi

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Câu Trần Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Ngay thời điểm Tần Quân giảng đạo, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân không khỏi nhướng mày

Câu Trần Đại Đế!

Một trong Đạo Giáo Tứ Ngự!

Cùng Ngọc Hoàng Đại Đế, Tử Vi Đại Đế, Hậu Thổ Nương Nương tịnh xưng Tứ Ngự, địa vị tương đương, đều là chưởng khống Chúng Thần

Ngoại trừ Tứ Ngự, còn có Lục Ngự, nhiều thêm Trường Sinh Đại Đế, Thanh Hoa Đại Đế

- Triệu hoán! Không khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, Câu Trần Đại Đế làm một trong Tứ Ngự, khẳng định cực mạnh, tiềm lực cũng khó mà lường được

Nếu sống đến thời kỳ Nội vũ trụ, nhất định địa vị còn cao hơn Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ!

- Câu Trần Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Một trong Tứ Ngự! Một trong Lục Ngự! Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế! Tây Phương Thái Cực Thiên Hoàng Đại Đế!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Hoàng Thiên Đại Pháp!

- Thần thông: Diễn Hóa Chiến Binh! Sát Khí Tây Lai! Đại Lãng Đào Sa! Sát Giáp Binh!

- Pháp bảo: Vạn Thần Đồ! Sát Tiêu kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Chiến tranh Đế uy (thân ở trong chiến tranh, lực chiến đấu tăng cường, biên độ tăng cường theo quy mô chiến tranh mà tăng lớn)!

- Độ trung thành: 83 (max trị số 00)!

Cảm giác rất trâu!

Truyền thuyết Câu Trần Đại Đế ở trong Tứ Ngự xếp thứ ba, chưởng khống sự tình nhân gian chinh chiến, ở trong thần thoại Đạo Giáo địa vị cực cao, gần với Tam Thanh

Trong thần thoại khác, tên tuổi của Câu Trần Đại Đế khả năng không lớn, mọi người chỉ biết Ngọc Hoàng Đại Đế, thật tình không biết Thiên Đình ngoại trừ Ngọc Hoàng Đại Đế, còn có ba vị Đại Đế, chưởng quản một phương!

------oOo------

Chương 1740: Câu Trần! Quản Trọng! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì Phong Thần Diễn Nghĩa, cho nên thịnh truyền Lôi Chấn Tử là Câu Trần Đại Đế, nhưng trên thực tế Lôi Chấn Tử chỉ thu được hai chữ Câu Trần mà thôi, thuộc về Thần chi của Câu Trần Đại Đế, mà Câu Trần Đại Đế là Vũ Thần trong thần thoại Đạo Giáo

Tần Quân nhìn bảng thuộc tính của Câu Trần Đại Đế, hài lòng cười một tiếng, hắn rất chờ mong Câu Trần Đại Đế ở thế giới này sẽ tách ra hào quang như thế nào

- Chỉ định triệu hoán Quản Trọng mạnh nhất phiên bản Thần Thoại! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thần thoại truyền thuyết phiên bản quá nhiều, sinh ra Thời Không cân bằng càng nhiều vô số kể, cho nên hắn muốn đầu cơ trục lợi, vạn nhất Quản Trọng ở thời không nào đó tu vi thông thiên thì sao?

Quản Trọng là ai?

Đây là mưu sĩ nổi danh trong lịch sử Hoa Hạ, không chỉ am hiểu chiến tranh, còn am hiểu chính trị, được Tề Hoàn Công yêu thích, ngắn ngủi mấy năm liền để Tề Quốc trở thành đứng đầu trong Xuân Thu Ngũ Bá!

Quản Bảo chi giao trứ danh, đúng là truyền lại từ hắn

Ở hậu thế vô số người xưng tán hắn, ngay cả Khổng Tử cũng tán thưởng:

- Vô Quản Trọng, ngô kỳ bị phát tả nhẫm hĩ.

Ý tứ là không có Quản Trọng, hiện tại bọn hắn còn như người Nguyên Thuỷ, tóc tai bù xù.

Đương nhiên, tên tuổi của Quản Trọng ở đời sau càng nhiều đến từ Gia Cát Lượng, tên này thường thường so sánh mình với Quản Trọng Nhạc Nghị, hấp dẫn lực chú ý của các hùng chủ

Sở dĩ triệu hoán Quản Trọng, là bởi vì Quách Gia quá không đáng tin cậy, Tần Quân cần chiêu nạp thêm một tên mưu sĩ, huống hồ Quản Trọng càng toàn năng hơn Quách Gia

Hắn có một loại dự cảm, cách hắn trở về thời điểm ban đầu đã càng ngày càng gần

Hắn nhất định phải nhanh chóng bố cục, bằng vào thực lực là không đủ, còn có trí mưu

Pháp lực của đám người Xa Bỉ Thi, Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công, Khổng Tử, lại thêm Quách Gia, Quản Trọng, Thiên Đế nhất mạch mới có thể vĩnh sinh bất hủ

Vô số năm sau, Tần Quân hi vọng bọn họ ở một nơi nào đó đợi chờ mình trở về!

- Điều ra bảng thuộc tính của Quản Trọng!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Quản Trọng trong truyền thuyết, hắn ngưỡng mộ đã lâu

Vô luận là bài danh mưu sĩ phiên bản lịch sử nào, Quản Trọng đều ở trước mười

- Quản Trọng, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Nhân tộc mưu sĩ!

- Công pháp: Thiên Diễn công!

- Tu vi: Địa Tiên cảnh tầng ba!

- Độ trung thành: 92 (max trị số 00).

Cao nhất mới Địa Tiên cảnh tầng ba sao?

Xem ra Quản Trọng không có mệnh Tu Tiên.

Vậy liền để trẫm mang ngươi đi đỉnh phong trước nay chưa có!

Tần Quân tự tin nghĩ, sau đó toàn tâm toàn ý giảng đạo

Hai cơ hội triệu hoán Thần Ma cùng một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma đều đã sử dụng hết, nhưng thu hoạch cũng không tệ, không để cho hắn thất vọng

Quách Gia, Câu Trần Đại Đế, Quản Trọng!

Có bọn hắn liên thủ, liền có thể thành lập được một đại thế lực!

Cùng lúc đó.

Quách Gia ở trong thành lắc lư, chúng sinh đều đang nghe Tần Quân giảng đạo, nhưng hắn tạm thời không hứng thú, hắn càng hiếu kỳ phong thổ ở nơi này

Cùng nhau đi tới, trên đường phố khắp nơi đều là thân ảnh các sinh linh tĩnh tọa, linh khí hình thành khí trụ vô số kể, nhấc lên đại phong để Quách Gia rất sảng khoái

Lúc này, hắn chợt phát hiện phía trước có một sinh linh hóa hình đang đi dạo, để hắn cảm thấy hiếu kỳ, lúc này đi đến

- Vị huynh đài này, ngươi tên là gì? Vì sao không nghe giảng?

Quách Gia giả bộ chính khí lẫm nhiên hỏi, phảng phất như người mù quáng truy sùng Thiên Đế

Nghe vậy, sinh linh hóa hình kia quay đầu nhìn về phía Quách Gia, hắn mặc quần áo do da thú màu nâu chế thành, mặt dơ bẩn, như là khất cái

- Ta gọi Huyền Đương, ngươi có chuyện gì không?

Hắn trầm giọng hỏi, âm thanh trung khí mười phần, lại thêm thân hình khôi ngô, để Quách Gia dừng bước lại

Quách Gia bỗng nhiên nghĩ tới sinh linh ở chỗ này đều quá cường đại, một tiểu hài tử cũng có thể bóp chết hắn, hắn không thể làm loạn a.

------oOo------

Chương 1741: Đại Đế thành Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Huyền Đương? Tên phi phàm, nghĩ đến ngày sau thành tựu của huynh đài không thấp, sao không cùng ta kết bạn một phen?

Quách Gia trong nháy mắt trở mặt, cười chắp tay nói:

- Tại hạ Quách Gia, chữ Phụng Hiếu!

Mới đến, kết gia chút bằng hữu là không sai

Huống chi Quách Gia mặt ngoài cà lơ phất phơ, kì thực tâm lý thông thấu, sớm đã xác định mục tiêu

- Quách Gia chữ Phụng Hiếu? Vì cái gì tên của ngươi dài như vậy?

Huyền Đương phát giác được Quách Gia không có địch ý, vò đầu nghi hoặc hỏi

Hắn còn là lần đầu tiên nghe được cái tên mới lạ như thế

- Ách, ta gọi Quách Gia, chữ Phụng Hiếu mà thôi.

Quách Gia bất đắc dĩ giải thích, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, cái thế giới này không có tên chữ.

Nghĩ xong, hắn phe phẩy quạt giấy cười nói:

- Huyền Đương huynh đệ, ngày sau gọi ta Quách Gia là được, vì sao ngươi không nghe đạo, cái này là cơ hội ngàn năm một thuở a.

Huyền Đương lần đầu gặp được sinh linh nhiệt tình như vậy, ngại ngùng nói:

- Hiện tại Thiên Đế giảng quá đơn giản, ta đang muốn tìm một nơi thích hợp, lại nghe đạo pháp phía sau của Thiên Đế.

Quách Gia giật mình, tâm lý lại hiếu kỳ tu vi của Huyền Đương cao bao nhiêu

Trải qua một đêm thể hồ quán đỉnh, tu vi của hắn tăng lên, đồng thời cũng biết đẳng cấp tu luyện

Luyện khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Hóa Hư, Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Kim Tiên!

Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên!

Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên, Đại La Thủy Tiên!

Nhập Thánh!

Hiển Thánh!

Thánh Nhân cảnh!

Nếu ở phàm trần, hắn tự tin có thể lẫn phong sinh thuỷ khởi

Nhưng ở thế giới Thần Ma san sát này, hắn hiểu được dựa vào trí mưu là còn thiếu rất nhiều, nơi này thờ phụng cường giả vi tôn, hắn muốn thẳng tới mây xanh, không thể chỉ dựa vào Tần Quân ưu ái, còn cần mình lôi kéo cường giả

Huyền Đương nhìn không đơn giản, đúng là mục tiêu thứ nhất của hắn!

- Sao không đi chỗ ta! Cách Thiên Đế Thạch Điện rất gần!

Quách Gia mời, ở dưới Bách Lý Thủ Ước an bài, vị trí của hắn cách Thiên Đế Thạch Điện rất gần, là khu vực thuộc về không phải địa vị cao thượng không được vào.

Huyền Đương nghe xong, trong lòng hiếu kỳ thân phận của Quách Gia

Sinh linh có thể ở lại trong thành này đều không đơn giản, càng đi vào trong, bối cảnh càng mạnh.

- Tu vi của người này yếu ớt như thế, không phải là ẩn giấu tu vi thật sự chứ?

Huyền Đương âm thầm nghĩ, liền không dám khinh thị Quách Gia

Cứ như vậy, Quách Gia mang Huyền Đương đi tới lầu các của mình

Nếu Huyền Đương biết Quách Gia mới ở mấy canh giờ trước thu hoạch được chỗ ở, khẳng định sẽ thổ huyết

Thời gian xoay chuyển, trăm năm vội vàng đi qua

Tin tức liên quan tới Thiên Đế trở về đã triệt để oanh động toàn bộ vũ trụ, làm cho vô số sinh linh tuôn về phía Thiên Đế Đại thế giới, để Thiên Đế Đại thế giới như bị chen bể, Tần Quân tận lực cất cao giọng, khiến cho tinh không ở chung quanh Thiên Đế Đại thế giới cũng có thể nghe được thanh âm của hắn

Hắn cũng không sợ bồi dưỡng địch nhân, giảng đạo lợi nhiều hơn hại, có thể nuôi dưỡng được địch nhân, nhưng càng nhiều hơn chính là sinh linh đối với hắn sinh ra lòng cảm kích

Bây giờ, sinh linh nghe Tần Quân giảng đạo đã đột phá 100 triệu, có thể nói là rầm rộ trước nay chưa có, để thế lực khắp nơi rung chuyển bất an, vô số thủ lĩnh âm thầm kêu khổ

Lần này sau khi giảng đạo, bọn hắn coi như muốn tìm Thiên Đế phiền phức, sợ là thủ hạ cũng sẽ xuất hiện thanh âm phản đối

Thời gian tiếp tục chuyển dời, rất nhiều Hiền Thánh, Bán Thánh cũng ngồi không yên, nhao nhao đến nghe

Giữa không trung, hai bóng người tập hợp cùng một chỗ, chính là Nguyên Sơ cùng Viêm Tuyên

Nguyên Sơ mặc áo vàng, Thần uy cuồn cuộn, hai đầu lông mày lãnh ngạo uyển như Thần linh, Viêm Tuyên mặc Hỏa Hồng áo bào, đầu đội Huyết Ngọc quan, dáng người khôi ngô, hiển thị rõ bá khí.

- Sư huynh, đã lâu không gặp.

------oOo------

Chương 1742: Đại Đế thành Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viêm Tuyên cười nói, âm thanh hùng hậu, hỏa khí phun ra, biến ảo mây khói

Nguyên Sơ nhẹ nhàng gật đầu, cảm thán nói:

- Đúng là đã lâu không gặp.

Sư huynh đệ bọn hắn được Tần Quân an bài xuất thế, còn âm thầm phân phó tận lực ít về Thiên Đế Thạch Điện, để ngoại giới cho rằng bọn họ đã thoát ly Thiên Đế Thạch Điện.

Bọn hắn không hiểu vô số Tần Quân an bài như thế, nhưng vẫn trung thực làm theo

Bây giờ vì thành Thánh, bọn hắn không nhịn được trở về

Nguyên Sơ đã là Đại Đế uy chấn bát phương, Viêm Tuyên thì được xưng là Đế Quân, hùng chưởng một phương Đại thế giới

Tên tuổi của Ly Võ càng lớn, Ma Tôn được Ma Tổ Ma Cảnh Thương tin cậy nhất

- Đi thôi, chúng ta so xem ai thành Thánh trước!

Viêm Tuyên nhếch miệng cười nói, hôm nay toàn thân hắn tràn ngập khí thế của bá chủ, cho dù nở nụ cười, cũng cho người cảm giác áp bách cực mạnh

Nguyên Sơ cười rộ lên, khóe miệng tựa hồ không để thương sinh vào mắt, nói:

- Khẳng định là ta!

Cho dù không dựa vào nghe đạo, hắn cũng có lòng tin đột phá Thánh Nhân cảnh, chỉ là muốn càng nhanh hơn một chút, thuận tiện bái kiến sư tôn

Mặc dù đã đi ra hồi lâu, nhưng Thiên Đế Thạch Điện mới là nhà duy nhất trong lòng của hắn

Hai cường giả tuyệt thế quay người bay về phía Thiên Đế Đại thế giới.

Một bên khác

Tù Mệnh Đế Tôn cũng bay về phía Thiên Đế Đại thế giới, hiện tại hắn còn chưa thu hoạch được danh xưng Đế Tôn, nơm nớp lo sợ tu luyện, khí vận không nhỏ, dựa vào cơ duyên cũng đạt tới Nhập Thánh cảnh, tuy vẫn như cũ không tính đến cường giả hạng nhất

- Thanh âm của Thiên Đế.

Tù Mệnh nhìn sâu trong tinh không, lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt

Hôm nay hắn càng sùng bái Tần Quân, dám cùng Vận Mệnh chiến đấu, hiện tại toàn thân trở ra, vừa về liền giảng đạo, rất rõ ràng Vận Mệnh đã bại ở trong tay Tần Quân

Mặc dù hiện tại bốc lên rất nhiều Đại Đế, nhưng hắn vẫn như cũ chỉ nhận Thiên Đế

Chữ Đế, ở trong lòng hắn cao thượng vô thượng

Sớm muộn có một ngày, hắn cũng phải trở thành Đế giả giống như Thiên

Đế!

- Lần này, ta nhất định phải để Thiên Đế thu ta làm đồ đệ!

Tù Mệnh nắm chặt song quyền, trong lòng phấn chấn nghĩ

Chuyến đi này, lại là Thần Thoại thành tựu Đế Tôn danh chấn vạn cổ!

Thời gian xoay chuyển, lại qua ba ngàn năm

Tần Quân đang giảng đạo như trước, ba ngàn năm cơ hồ mỗi một ngày đều có sinh linh đột phá, nhưng còn chưa có Thánh Nhân xuất hiện

Câu Trần Đại Đế cùng Quản Trọng cũng ở ba ngàn năm trước đuổi tới, hiện tại bọn hắn cũng trở thành kẻ nghe đạo, thiên phú của Câu Trần Đại Đế siêu quần, vậy mà trực tiếp đột phá tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, Quản Trọng càng thế như chẻ tre, từ Địa Tiên cảnh tầng ba tăng vọt đến Thái Ất Huyền Tiên cảnh trung kỳ

Đồng thời, độ trung thành của bọn hắn cũng có chút đề cao, đều đã bước qua 95 điểm

Quách Gia mới đầu cà lơ phất phơ, nhưng nhìn thấy Huyền Đương nỗ lực nghe giảng, hắn cũng đi theo nghe đạo, thiên phú tu luyện của tên này vậy mà không kém, đạt đến Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, lúc trước Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung cũng chỉ có ngần ấy tu vi

Đây hết thảy đều bị Tần Quân nhìn ở trong mắt, tâm lý cảm giác rất vui mừng

Oanh...

Đúng lúc này, thiên ngoại bỗng nhiên bạo phát một cỗ khí tức khủng bố, Thánh uy lớn lao lan tràn ở trong tinh không, quét sạch Thiên Đế Đại thế giới, kinh đến vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lại

- Ai thành Thánh rồi?

Một tên Bán Thánh cả kinh nói, người tu vi cao thâm nhao nhao dùng thần thức tìm kiếm, đều hít sâu một hơi

Nguyên Sơ Đại Đế thành Thánh!

Ở trên một viên Tinh Thần, linh khí hội tụ mà đến, hình thành vòi rồng vô cùng to lớn, cực kỳ tráng lệ, rung động nhãn cầu

Tần Quân nheo mắt lại, trong lòng cảm thán nói:

- Không hổ là đại đệ tử của trẫm, thiên phú lợi hại như vậy!

Nguyên Sơ Đại Đế thành Thánh sớm ở trong dự liệu của hắn, ở trong thần thoại, Nguyên Sơ Đại Đế là không kém gì Tù Mệnh Đế Tôn.

Đại Tần thiên đình ở đâu a!

Chẳng biết tại sao, cảm giác trong cơ thể có đồ vật gì đang xoay tròn, giữa mi tâm còn có một cỗ năng lượng kỳ dị đang cuộn trào, cảm giác mi tâm muốn nổ bể ra, không phải là…

------oOo------

Chương 1743: Năm Thánh xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Sơ lẳng lặng xếp bằng ở trên sao trời, mặt ngoài viên sao trời này như Mặt Trăng, không có thực vật, không có nước

Lôi Vân cuồn cuộn tụ tập đến, hắn chính là lấy lực chứng đạo, cần Độ Kiếp, Thánh Kiếp sao mà khủng bố

Nguyên Sơ chậm rãi mở mắt, ánh mắt nhìn lên Lôi Vân, hắn không sợ hãi chút nào, trong mắt tràn đầy tự tin

Hắn biết mình sẽ trở thành Thánh!

Cho nên khi ngày này đến, tim của hắn rất bình tĩnh, như một cái đầm bình thản

- Sư tôn, ta thành công!

Nguyên Sơ chậm rãi nhìn về phía Thiên Đế Đại thế giới, trong miệng thì thào

Cùng lúc đó, Tần Quân cũng không có ngừng giảng đạo, phảng phất như không phát giác được Nguyên Sơ thành Thánh

- Không hổ là người mạnh nhất dưới Thánh Nhân, quả nhiên dẫn đầu thành Thánh!

- Nguyên Sơ Đại Đế thành Thánh, vẫn là dựa vào Thiên Đế a!

- Thiên Đế công đức vô lượng, dẫn dắt chúng sinh tu luyện, hiện tại lại dẫn dắt Thánh Nhân thời đại giáng lâm sao?

- Hô... Nguyên Sơ Đại Đế thành Thánh, ta cảm giác muốn đột phá Đại La Thủy Tiên!

- Từ nay về sau, ta chỉ thờ phụng Thiên Đế!

Vô số sinh linh sôi trào lên, tiếng kinh hô vang lên ở trong Thiên Đế Đại thế giới

Trong đình viện.

Quách Gia hiếu kỳ nhìn về phía chân trời, thì thào nói:

- Như thế nào là Thánh Nhân?

Bốn phương tám hướng tất cả đều là tiếng nghị luận, hắn nghe được nhiều nhất đúng là hai chữ Thánh Nhân

Huyền Đương nhắm mắt lại, nhẹ nói:

- Bất Tử Bất Diệt, pháp lực vô cùng, đây là Thánh Nhân!

Quách Gia nghe xong, tâm lý không khỏi chấn động

Bất Tử Bất Diệt!

Hắn phảng phất như ngộ đến cái gì, sờ lên cằm bắt đầu suy tư

Bên ngoài thành trì, trong rừng cây

Một nam tử áo lam ngồi dưới tàng cây, nhìn lên bầu trời, không biết đang suy nghĩ gì

Mặc dù khuôn mặt của hắn không tuấn lãng, nhưng vô cùng bình tĩnh, phảng phất như vô luận gặp được cái gì, cũng sẽ mây trôi nước chảy

Người này chính là Quản Trọng, Mưu Sĩ đỉnh cấp nổi tiếng lịch sử Hoa Hạ

- Thánh Nhân, có ý tứ, thế giới này so với kiếp trước nước càng sâu!

Quản Trọng lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy tinh quang

Có một loại người, bất luận ở đâu, tầm mắt đều đặt ở toàn bộ thế giới

Quách Gia là loại người này, Quản Trọng cũng như vậy

Chỉ là mắt thấy Nguyên Sơ thành Thánh, cũng đủ để cho bọn hắn bành trướng

Không chỉ Quản Trọng, Câu Trần Đại Đế ở ngoài trăm dặm cũng đang tự hỏi Thánh Nhân

Trên đỉnh núi, Câu Trần Đại Đế thân mặc hắc bào, bên trong là áo trắng, tóc dài bị mũ rộng vành che khuất, hắn ngồi ở trên một tảng đá lớn, khí tức Hiển Thánh hiển lộ không bỏ sót, để các sinh linh không dám tới gần

- Thánh Nhân.

Câu Trần Đại Đế lẩm bẩm, hắn bỗng nhiên càng cảm thấy hứng thú với Tần Quân

Vị Thiên Đế này xác thực không đơn giản, chỉ giảng đạo liền có thể giúp người thành Thánh, đơn giản chưa từng nghe thấy

Sau đó một đoạn thời gian, tin tức Nguyên Sơ thành Thánh như gió lốc

quét ngang vũ trụ

Làm người mạnh nhất dưới Thánh Nhân, đại đệ tử của Thiên Đế, Nguyên Sơ không ngoài suy đoán vượt qua Thánh Kiếp

Tin tức này đối Ma tộc tạo thành trùng kích cực lớn, thời điểm Ma Tổ bế quan, Ma tộc không có Thánh Nhân một mình đảm đương một phía

Trong lúc nhất thời, vũ trụ phong vân dũng động

Năm ngàn năm lại cấp tốc đi qua

Tần Quân rốt cục kết thúc giảng đạo, ngoại trừ Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Hi Linh, Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công liên tiếp thành Thánh

Một lần giảng đạo, thành tựu năm Thánh Nhân, tất cả đều có quan hệ với Thiên Đế!

Vô số sinh linh kinh hô thời đại Thánh Nhân tiến đến!

So sánh với Thiên Đế Thạch Điện, Ma tộc bỗng nhiên trở nên thế yếu

- Giảng đạo kết thúc, chúng sinh tán đi đi!

Tần Quân chậm rãi đứng dậy nói, nhìn vô số sinh linh ở chung quanh Thiên Đế Thạch Điện, biểu lộ của hắn bình tĩnh, giảng đạo gần 10 ngàn đối với hắn mà nói, phảng phất như chưa từng xảy ra

Nói xong, hắn liền biến mất

------oOo------

Chương 1744: Năm Thánh xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng sinh còn chưa kịp mở mắt, vội vàng triều bái Thiên Đế Thạch Điện nói:

- Đa tạ Thiên Đế Bệ Hạ!

Oanh...

Lúc này, một cỗ Đại Đạo công đức không có gì sánh kịp xông mở mây mù, rơi vào trong Thiên Đế Thạch Điện, xuyên thấu bức tường, rơi vào trên người Tần Quân

Trong chốc lát, tu vi của Tần Quân bắt đầu tăng vọt

Một cỗ uy áp khủng bố vượt lên trên chúng sinh bỗng nhiên bạo phát, ức vạn sinh linh cả kinh sợ hãi

Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Hoắc Khứ Bệnh, Hi Linh, Đông Vương Công vừa thành Thánh cũng biến sắc

Bọn hắn mới Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, ở dưới cỗ khí thế này, vẫn cảm thấy sợ hãi như cũ

- Bệ Hạ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hoắc Khứ Bệnh híp mắt nghĩ, thân là con Hồng Hoang Sư thứ nhất chuyển thế, hắn thiên phú dị bẩm, bây giờ siêu việt Xa Bỉ Thi, Cự Linh Thần dẫn đầu thành Thánh, có thể thấy được hắn cường đại

Phóng tầm mắt nhìn thiên hạ, Hoắc Khứ Bệnh chỉ tâm phục khẩu phục Tần Quân, cho dù là Ma Cảnh Thương, cũng không bị hắn để vào mắt

Nguyên Sơ cùng Viêm Tuyên càng nắm chặt nắm đấm, vừa bọn hắn thành lập được kiêu ngạo trong nháy mắt tan thành mây khói

So sánh với sư tôn, bọn hắn vẫn quá non

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá Thánh Nhân cảnh viên mãn!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, tuy cái này không phải lần đầu tiên giảng đạo, nhưng Tần Quân nhất cử tạo ra năm Thánh Nhân, có thể nói là thúc đẩy Đại Đạo Diễn Hóa cực lớn

Đại Đạo công đức to lớn để Tần Quân nhất cử đột phá Thánh Nhân cảnh

viên mãn, hơn nữa còn chưa dừng lại!

Linh khí mênh mông thổi đến Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân không ngừng cổ động

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Đại Đạo công đức mới tán đi, cuối cùng hắn vẫn dừng bước ở Thánh Nhân cảnh viên mãn

- Cũng không tệ lắm! Cách Thiên Đạo Chí Thánh cảnh càng ngày càng gần!

Tần Quân cười một tiếng, Thiên Đạo Chí Thánh phóng tới Nội vũ trụ, cũng là cường giả hạng nhất

Bên ngoài Thiên Đế Thạch Điện, toàn thành đều đang nghị luận Đại Đạo công đức

Các sinh linh cũng lần lượt đứng dậy, cũng có càng nhiều sinh linh còn thể ngộ tại nguyên chỗ

Trọn vẹn qua năm năm, Thiên Đế Đại thế giới mới khôi phục lại bình tĩnh

Sau khi Nguyên Sơ cùng Viêm Tuyên bái kiến Tần Quân liền rời đi, bọn hắn thành Thánh, mang ý nghĩa Ma tộc nhiều hai kình địch

Một ngày này, trong Thiên Đế Thạch Điện, Tần Quân để Bách Lý Thủ Ước gọi Quách Gia, Quản Trọng, Câu Trần Đại Đế tới

Quách Gia một mực ở trong đình viện cùng Huyền Đương tu luyện, còn chưa thấy Quản Trọng cùng Câu Trần Đại Đế

- Tại hạ tên Quách Gia, không biết hai vị huynh đài tên gọi là gì?

Quách Gia hiếu kỳ hỏi, giờ phút này tu vi của hắn đã đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh hậu kỳ, tương đương Quản Trọng.

Câu Trần Đại Đế càng kỳ quái hơn, tu luyện đạt tới Hiển Thánh cảnh viên mãn, vô cùng mạnh mẽ

- Tại hạ Quản Trọng.

Quản Trọng chắp tay

Câu Trần Đại Đế nhìn Quách Gia một chút, nhẹ giọng nói:

- Câu Trần!

Quản Trọng!

Câu Trần!

Quách Gia run lên, trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, nói:

- Ngươi là thủ hạ của Tề Hoàn Công Quản Trọng? Ngươi là Tứ Ngự Câu Trần Đại Đế?

Móa.

Phía trước gặp được Khổng Tử, Hoắc Khứ Bệnh, hiện tại lại gặp được Quản Trọng cùng Câu Trần

Nhịp tim của Quách Gia nhanh chóng nhảy lên, nhất là Quản Trọng, đây chính là tiền bối của đám mưu thần bọn hắn

- Phải, ngươi biết ta?

Quản Trọng cổ quái hỏi, đây chính là chuyện kiếp trước của hắn, Quách Gia làm sao biết được?

Câu Trần Đại Đế thì không hiểu thấu nhìn về phía Quách Gia, gia hỏa này có phải có bệnh hay không?

- Quả nhiên là Quản Trọng.

Quách Gia không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, nguyên bản hắn còn muốn dựa vào trí mưu thượng vị, hiện tại xuất hiện Quản Trọng, hắn cảm thấy áp lực

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, hắn

vừa xuất hiện, ba người vội vàng quỳ xuống hành lễ

- Tham kiến Bệ Hạ!

------oOo------

Chương 1745: Vì Nhân tộc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm thấy các ngươi tiềm lực phi phàm, đáng giá trẫm bồi dưỡng, cho nên gọi các ngươi đến!

Tần Quân nhìn ba người Quách Gia cười nói, nói xong, tay phải hắn vung lên, ba chùm sáng từ tay áo bay ra

Chính là ba thanh Hỗn Độn Linh bảo!

Tặng cho Câu Trần Đại Đế là một thanh kiếm, Quách Gia cùng Quản Trọng là hai Pháp Y phòng ngự.

Ba người ngạc nhiên tiếp nhận pháp bảo, vội vàng khấu tạ nói:

- Đa tạ Bệ Hạ!

Bọn hắn cũng không có dối trá từ chối, bởi vì bọn hắn biết Thiên Đế pháp bảo vô số, nếu bọn hắn ra vẻ khiêm tốn, ngược lại sẽ rơi tầm thường

Đồng thời, trong lòng bọn họ tràn đầy cảm kích, vừa bái nhập Tần Quân, liền đạt được thưởng thức như thế, nói rõ Tần Quân là thật nhìn trúng tiềm lực của bọn hắn

- Đứng lên đi, ngày sau, Quách Gia, Quản Trọng đi theo Bách Lý Thủ Ước, hiểu rõ Thiên Đế Thạch Điện, Câu Trần thì nỗ lực tu luyện, trẫm hi vọng ngươi sớm ngày thành Thánh, tư nguyên cần thiết, trẫm sẽ tận lực thỏa mãn ngươi.

Tần Quân cười khẽ nói, một câu liền phân hóa tốt con đường phát triển của đám người Quách Gia, cũng là con đường chính xác nhất của bọn hắn

Quách Gia cùng Quản Trọng đối với lực lượng cá nhân không quá coi trọng, Câu Trần Đại Đế thì lại khác, Đạo Giáo Vũ Thần làm sao có thể không thèm để ý tu vi của mình

- Đa tạ Bệ Hạ!

Ba người lần nữa nói, dù là Quản Trọng một mực giữ vững bình tĩnh cũng không khỏi kích động lên

Đối với mưu sĩ mà nói, gặp được chủ công tín nhiệm mình là may mắn nhất

Hắn vừa tới, Tần Quân liền để hắn đi theo Bách Lý Thủ Ước hiểu rõ Thiên Đế Thạch Điện, không thể nghi ngờ là tín nhiệm lớn nhất

Ai chẳng biết Bách Lý Thủ Ước rất được Thiên Đế hậu ái, tương đương với quản gia của Thiên Đế Thạch Điện

- Tốt, các ngươi đi xuống đi, đừng để trẫm thất vọng.

Tần Quân cười nói, hôm nay khí chất của hắn trầm ổn, Hoàng uy to lớn, mỗi tiếng nói cử động đều để người khẩn trương

Nhớ ngày đó, hắn còn phải nghĩ biện pháp nịnh nọt Thần Ma, hiện tại là Thần Ma đối với hắn muôn vàn nịnh nọt, xưa nay so sánh, ngay cả chính hắn cũng có loại cảm giác cảnh còn người mất

Nhìn bóng lưng của ba người bọn họ rời đi, trong miệng hắn thì thào nói:

- Hi vọng vô số năm sau, các ngươi còn có thể phụng trẫm là đế.

Lại một lát sau, hắn nhẹ giọng nói:

- Thủ Ước.

Thoại âm rơi xuống, Bách Lý Thủ Ước vội vàng từ cửa đại điện chạy vào

- Tham kiến Bệ Hạ!

Bách Lý Thủ Ước cung kính quỳ ở trước mặt Tần Quân, cái trán kề sát mặt đất

Cho dù địa vị hôm nay viễn siêu lúc trước, hắn đối mặt Tần Quân vẫn như cũ tất cung tất kính

- Sự tình Mệnh thành điều tra như thế nào rồi?

Tần Quân hỏi, lúc trước trở về ngày đầu tiên hắn liền hỏi thăm Mệnh thành

Từ khi hắn cùng Vận Mệnh đi thiên ngoại chiến đấu, Mệnh thành liền thần bí biến mất, bởi vì Hỗn Độn đại địa đương thời bởi vì nó mà phân liệt, không có sinh linh dám tới gần, cho nên cũng không có sinh linh biết được hướng đi của Mệnh thành

Bách Lý Thủ Ước nghe xong, lập tức xấu hổ nói:

- Tạm thời không rõ ràng, bất quá ta ngược lại thăm dò được gần đây có Yêu Tộc ẩn hiện, cái gọi là Yêu Tộc, là chủng tộc chim bay thú chạy hội tụ vào một chỗ, nghe nói Yêu Tộc có Yêu Đế, thủ hạ có một thành trì siêu việt Hỗn Độn Linh bảo, có lẽ cái kia chính là Mệnh thành.

Yêu Tộc Yêu Đế?

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, xem ra Tô Đế lại xuất hiện

Lần trước sau khi đại chiến, Cực Đế trốn vào trong vũ trụ, Tô Đế không thấy tăm hơi, xem ra gia hỏa này là đi tu luyện, gần đây xuất quan liền bắt đầu thành lập Yêu Tộc

Đại Đạo chủ giác kế tiếp đã xuất hiện, ý nghĩa thời gian Tần Quân trở về càng tiếp cận

- Ừm, đi xuống đi, mật thiết chú ý Yêu Tộc, không thể làm khó dễ bọn hắn.

Tần Quân phất tay nói, hắn ngoại trừ bố cục, nhiệm vụ lớn nhất đúng là tu luyện

Về phần tranh đoạt vị trí bá chủ vũ trụ, hắn căn bản không có hứng thú

Bởi vì đến đằng sau, vũ trụ sao mà nhiều, hiện tại tranh nhất thời, ngược lại có khả năng để bọn thủ hạ của hắn vẫn lạc

Đợi sau khi hắn rời đi, các Thần Ma có thể đối kháng Đại Đạo sao?

Mấu chốt nhất là tâm!

Trong tuế nguyệt dài dằng dặc, bọn thủ hạ của hắn không có khả năng từ trước đến nay như một, nhân tố hắn cần cân nhắc thật sự là rất nhiều, rời xa tranh chấp là lựa chọn tốt nhất

- Vâng!

Bách Lý Thủ Ước đứng dậy rời đi, không dám quấy nhiễu Tần Quân tu luyện

Yêu Tộc Đại thế giới

------oOo------

Chương 1746: Vì Nhân tộc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây là Đại thế giới lúc đầu của Yêu Tộc, bên trong bị sinh linh Yêu Tộc chiếm cứ, Ma tộc không được đi vào, chủng tộc Hỗn Độn sinh linh còn lại cũng không thể tùy ý tới

Trong một sơn cốc, Tô Đế ngồi ở trên cành cây, trong tay vuốt vuốt một khối linh thạch màu tím, tản ra từng sợi Tử khí

Trong sơn cốc bò lổm ngổm rất nhiều cự thú, dữ tợn khủng bố, lúc ngủ tiếng lẩm bẩm như lôi đình vạn quân

- Bệ Hạ, Ma tộc lại phái đại quân xâm phạm!

Một con cự mãng bốc ra khỏi đỉnh sơn cốc, chỉ là mắt rắn liền lớn như phòng ốc, người khoác vảy đen, vô cùng dữ tợn

Tô Đế nghe xong, trong mắt lóe lên một vòng hàn mang, hừ nói:

- Ma tộc quả nhiên là muốn chết, xem ra trẫm không thể không diệt trừ Ma tộc a!

Sau khi đại chiến với Tần Quân, hắn bế quan trăm vạn năm, sau khi tu vi đột phá liền xuất quan

Bởi vì các loại nguyên nhân, thành lập Yêu Tộc, tự xưng Yêu Đế

- Xem ra ta cần phải đích thân đi Ma tộc một chuyến!

Tô Đế chậm rãi đứng dậy, một cỗ khí tức kinh khủng tuyệt luân tiết lộ ra ngoài, để đám cự thú đang say ngủ trong sơn cốc đều bừng tỉnh

Yêu Đế xuất thế, vũ trụ lại xuất hiện phong vân!

Sau ba ngày, Tần Quân ngẫu nhiên dùng thần thức quét toàn thành, phát hiện Quách Gia quen biết một bằng hữu tên là Huyền Đương

Khi nghe Quách Gia luôn mồm hô hào Huyền Đương, Tần Quân sửng sốt

Không nghĩ tới Huyền Đương đã xuất thế.

- Này chưa chắc sẽ không phải một cơ hội.

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị

Hắn là biết rõ tương lai a

Chẳng mấy chốc Ma tộc sẽ vẫn lạc, tiếp xuống Yêu Tộc cũng sẽ bị Nhân tộc mà Huyền Đương sáng tạo thay thế

Nếu để cho Quách Gia cùng Nhân tộc đáp lên quan hệ, tỷ lệ sống tiếp sẽ càng lớn

Nghĩ xong, thân hình hắn thoắt một cái, đi vào trong đình viện của Quách Gia

Giờ phút này Quách Gia cùng Huyền Đương ngồi ở cạnh hồ nhỏ uống rượu nói chuyện phiếm, nói chuyện đều là các loại tin đồn trong vũ trụ

- Ma tộc quá tàn bạo, sớm muộn sẽ bị chủng tộc khác thay thế!

- Ta cũng cho rằng như vậy, tuy Thiên Đế một mực không có ý đồ tranh bá, ngươi cho là người nào sẽ xưng bá vũ trụ?

- Có thể là Cực Viêm Ma Thần tộc hoặc Nho Giáo a.

- Vậy cũng không nhất định.

Hai người đàm tiếu, hoàn toàn không có phát giác được Tần Quân đứng ở sau lưng

Tần Quân cười nói:

- Trẫm cảm thấy ngày sau vũ trụ sẽ là Nhân tộc xưng bá!

Lời vừa nói ra, Quách Gia cùng Huyền Đương đột nhiên nhảy dựng lên

- Tham kiến Bệ Hạ!

Quách Gia vội vàng quỳ xuống, Huyền Đương cúi đầu, không dám cùng Tần Quân đối mặt

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân sẽ xuất hiện

- Không cần đa lễ, tiếp tục đề tài mới vừa rồi đi!

Tần Quân cười khẽ nói, không nghĩ tới Nhân tộc Chi Tổ tương lai non nớt như thế

So sánh với Huyền Đương phân thân, bản tôn của Huyền Đương càng có sinh khí

Đề tài mới vừa rồi?

Quách Gia đứng dậy, cùng Huyền Đương liếc nhau

- Nhân tộc là cái gì? Huyền Đương nghi hoặc hỏi, chữ nhân này nghe rất cổ quái, nhưng để hắn có loại phấn khởi không tên

Quách Gia có được trí nhớ kiếp trước, cho nên biết nhân là gì.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến thế giới này vẫn chưa có người nào tồn tại, trừ hắn cùng Quản Trọng, không có người thứ ba

- Người, chính là Tiên Thiên Đạo thể, dưới Đại Đạo, chính là chủng tộc thích hợp tu luyện nhất.

Tần Quân cười nói, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Huyền Đương, hi vọng Huyền Đương có thể nghĩ đến cái gì

Bây giờ Huyền Đương mới Đại La Thủy Tiên, cách sáng lập Nhân tộc, đoán chừng còn có một đoạn thời gian rất dài

------oOo------

Chương 1747: Ma tộc hạo kiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nếu Nhân tộc xuất hiện, xác thực có thể xưng bá vũ trụ, tuy nơi này không có Nữ Oa!

Quách Gia buông tay cười nói, tâm lý thì hiểu kỳ thân phận của Tần Quân, vậy mà biết được Nhân tộc

Chẳng lẽ kiếp trước của Tần Quân có liên quan tới hắn?

Trước kia Khổng Tử cũng coi như người, nhưng sau khi thành Thánh, chúng sinh đều xưng là Khổng Thánh Nhân, đã coi như thoát khỏi phạm trù Nhân tộc

Tần Quân nở nụ cười, chỗ nào cần Nữ Oa, Huyền Đương ở bên cạnh ngươi chính là Nữ Oa phiên bản nam nhân a.

- Có lẽ tương lai sẽ xuất hiện Nhân tộc?

Tần Quân cười tủm tỉm nói, trong nháy mắt Quách Gia để ý tới, vô ý thức nhìn về phía Huyền Đương

Hắn phát hiện sau khi Tần Quân xuất hiện, liền nhìn chằm chằm vào Huyền Đương, chẳng lẽ Huyền Đương cùng Tần Quân nói tới Nhân tộc có quan hệ?

Huyền Đương hiếu kỳ, ngẩng đầu hỏi:

- Nhân tộc thật lợi hại như vậy?

Vì sao trước kia hắn chưa nghe nói qua?

Hắn sinh ra mấy trăm vạn năm, đều chưa từng nghe qua chữ nhân này

- Ngày sau ngươi sẽ biết.

Tần Quân cười nói, chợt nói sang chuyện khác:

- Ngươi gọi Huyền Đương?

Huyền Đương còn chưa kịp phản ứng, vô ý thức nói:

- Phải.

Khoảng cách gần như vậy cùng Thiên Đế giao lưu, hiện tại Huyền Đương còn choáng váng.

Bên cạnh Quách Gia xem như hiểu được, sở dĩ Tần Quân tới nơi này, hoàn toàn là vì Huyền Đương

- Xem ra vị huynh đệ này của ta rất khó lường.

Quách Gia âm thầm nghĩ, đồng thời suy nghĩ Huyền Đương cùng Nhân tộc có quan hệ gì?

- Tư chất của ngươi không tệ, về sau liền ở Thiên Đế Đại thế giới tu luyện đi, cùng Quách Gia ở chung một chỗ.

Tần Quân thả lỏng hai tay ở sau lưng, quay người nhìn về phía tiểu hồ thanh tịnh, cười nói.

Nếu Quách Gia ôm vào Huyền Đương, cho dù Tần Quân rời đi, cũng có thể sống thật tốt

Đám người Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công không có khả năng toàn tâm toàn ý bảo hộ Quách Gia, phỏng chừng bọn hắn đều xem thường Quách Gia

Nếu Quách Gia cùng Quản Trọng dùng năng lực của mình trợ giúp Nhân tộc quật khởi, ngày sau khí vận quấn thân, liền có thể Bất Tử Bất Diệt

Trong lúc nhất thời, trong đầu Tần Quân hiện lên ngàn vạn suy nghĩ

Hắn định trói buộc Quách Gia cùng Huyền Đương chung một chỗ, nếu hai người hảo hữu, tiếp đó, hắn liền phải nghĩ biện pháp để bọn hắn quan hệ tốt hơn

Cứ như vậy, Tần Quân bắt đầu cùng Quách Gia, Huyền Đương nói chuyện trời đất

Hắn từ Hỗn Độn sơ khai bắt đầu nói, hy vọng có thể cho Huyền Đương cơ hội muốn sáng lập Nhân tộc

Hắn không có khả năng trực tiếp để Huyền Đương sáng lập Nhân tộc, như vậy có thể sẽ quấy nhiễu tương lai

Cùng lúc đó…

Ma tộc Đại thế giới.

Trong vũ trụ, có hàng trăm Đại thế giới thuộc về Ma tộc chưởng khống, mà Ma tộc Đại thế giới chính là trung tâm quyền lực của Ma tộc, Ma Cảnh Thương cũng ở Ma tộc Đại thế giới bế quan, Ma Tổ oai, để Ma tộc Đại thế giới trở thành Đại thế giới nguy hiểm nhất trong vũ trụ

- Ma tộc tạp chủng! Chịu chết đi!

Tiếng quát lạnh của Tô Đế vang triệt tinh không, ngay sau đó một viên hỏa

cầu khổng lồ tựa như mặt trời rơi xuống Ma tộc Đại thế giới

Đường kính vượt qua nghìn vạn dặm, mang theo diệt thế oai

Oanh một tiếng!

Mây mù mặt ngoài của Ma tộc Đại thế giới bị phá tan, khiến cho sinh linh ở trong Đại thế giới chỉ cảm thấy thiên khung bị đánh vỡ, một giây sau, nhiệt độ cao khủng bố thiêu đốt đại địa.

Hỏa cầu khổng lồ rơi xuống đất, hết thảy phát sinh quá nhanh, để các cường giả Ma tộc không kịp phản ứng, đại địa vỡ nát, sóng lửa lấy xu thế tịch quyển thiên hạ lan tràn, từng tòa sơn phong bị phá hủy, từng Giang Hà bị sấy khô

- Người nào dám làm càn!

Một tiếng hét phẫn nộ vang lên, chỉ thấy một sinh linh mặt mũi tràn đầy bộ lông màu đỏ bay ra, hắn mặc trọng giáp màu đen, phía sau treo áo choàng máu màu đen, chính là Ly Võ Ma Tôn

Tâm tình của Ly Võ Ma Tôn vốn không thoải mái, Nguyên Sơ cùng Viêm Tuyên đều đã thành Thánh, để hắn cảm giác mình bị bỏ xa, bây giờ lại có người dám tập kích Ma tộc Đại thế giới, lửa giận của hắn triệt để bị nhen nhóm

Nhưng vừa bay ra ngoài, nét mặt của hắn liền ngưng đọng

- Cỗ khí tức này…

------oOo------

Chương 1748: Ma tộc hạo kiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly Võ Ma Tôn động dung, da đầu không khỏi run lên

Khí tức của Tô Đế mạnh đến để hắn sợ hãi, hắn còn là lần đầu tiên đối mặt

khí thế như vậy, trong lòng tràn đầy sợ hãi

Còn chưa chờ hắn bay ra Ma tộc Đại thế giới, lại một viên hỏa cầu vô cùng to lớn giáng lâm, đường kính so với lúc trước còn muốn dài hai ngàn vạn dặm, nhiệt độ cao khó có thể tưởng tượng để đại địa biến thành biển lửa

Ly Võ Ma Tôn cắn răng, lúc này biến thành Lục Tí thân, pháp lực cuồn cuộn từ trong lòng bàn tay gào thét mà ra, muốn tiếp được viên hỏa cầu khổng lồ kia

- Ma Cảnh Thương! Cút ra đây nhận lấy cái chết!

Tiếng gầm gừ của Tô Đế vang vọng tinh không, rung động toàn bộ sinh linh trong Ma tộc Đại thế giới

Có người dám khiêu chiến Ma Tổ?

Ầm ầm...

Đại địa lay động kịch liệt, từng vết nứt lấy viên hỏa cầu rơi xuống đất kia làm trung tâm, kéo dài tới bốn phương tám hướng, sóng lửa theo kẽ đất toát ra, tựa như phong bạo dưới lòng đất, hủy thiên diệt thế

Pháp lực của Ly Võ Ma Tôn cũng đụng vào một viên hỏa cầu khổng lồ, đáng tiếc tốn công vô ích, thậm chí không để cho viên hỏa cầu kia chậm lại tốc độ

Lần lượt từng bóng người từ mỗi phương hướng tụ tập đến, bọn hắn còn không kịp xuất thủ, hỏa cầu liền rơi xuống, phai mờ hết thảy

Ác mộng của Ma tộc giáng lâm.

Trong Thiên Đế Thạch Điện, Tần Quân đang ở trong tẩm cung của Hi Linh, cùng nàng đối ẩm trò chuyện

Bây giờ Hi Linh đã thành Thánh, ở trong vũ trụ địa vị tăng vọt, tên Nữ Đế danh phù kỳ thực

Vô luận nàng ở bên ngoài cường thế như thế nào, đối mặt Tần Quân đều ôn nhu thẹn thùng, tương phản cực lớn

- Thánh Nhân cảnh chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, viên mãn, lại hướng lên là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh.

Tần Quân lung lay chén rượu cười nói, nghe mà đôi mắt đẹp của Hi Linh nháy nháy, cực kỳ rung động lòng người

- Thiên Đạo Chí Thánh? Thiên Đạo là cái gì?

Hi Linh hiếu kỳ hỏi.

Thiên Đạo còn chưa xuất hiện, nơi này vẫn như cũ là thời kỳ Hỗn Độn

Tần Quân ngẩn người, nếu như hiện tại không có Thiên Đạo, cảnh giới tu luyện lại nên tính như thế nào?

Đang lúc hắn muốn giải thích, bỗng nhiên nhíu mày, Hi Linh cũng như thế

Hai người phảng phất như cảm ứng được cái gì, đều nhắm mắt, thần thức tán đi, phút chốc đến sâu trong vũ trụ

Rất nhanh, sắc mặt của bọn hắn liền thay đổi.

- Tô Đế!

Tần Quân nhẹ giọng ni nói, không nghĩ tới tên này vậy mà tìm tới Ma tộc

Hi Linh thì bị khí tức của Tô Đế chấn kinh, nàng hỏi:

- Tu vi cảnh giới của gia hỏa này đến cùng cao bao nhiêu?

- Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Tần Quân trả lời, không nghĩ tới tốc độ tu luyện của Tô Đế khủng bố như thế

Tiếp tục như vậy nữa, Tần Quân chẳng phải là muốn bị hắn siêu việt?

Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Hi Linh hít vào một hơi, nàng chợt nhớ tới đại chiến trước đây thật lâu, Tô Đế giống như chính là một cái trong số đó, bị Tần Quân bức lui

- Bệ Hạ, hắn có thể uy hiếp được ngươi hay không?

Hi Linh mở mắt hỏi .

Nàng quan tâm nhất vẫn là an nguy của Tần Quân.

Đối với cái này, Tần Quân mỉm cười nói:

- Cho dù hắn là Thánh Nhân cảnh viên mãn, cũng không phải đối thủ của trẫm!

Hi Linh nghe xong, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vẻ sùng bái

Từ khi nàng có trí nhớ, Tần Quân là tồn tại lợi hại nhất, hoàn toàn như trước đây, cũng là trụ cột lớn nhất của nàng.

- Ma tộc hạo kiếp bắt đầu, Yêu Tộc muốn quật khởi sao?

Tần Quân lẩm bẩm, lấy tu vi của Tô Đế, Ma Cảnh Thương có thể đỡ nổi?

- Yêu Tộc quật khởi?

Hi Linh nhíu mày, nàng cũng nghe Bách Lý Thủ Ước nói qua Yêu Tộc, chủng tộc này có thể ở dưới Ma tộc vây bắt, một mực tồn tại, không đơn giản.

------oOo------

Chương 1749: Trảm Ma trợ Yêu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Yêu tộc chính là bá chủ mới sau Ma tộc, đây là Đại Đạo mệnh số, không thể nghịch.

Tần Quân khoan thai nói, phảng phất như nói một việc nhỏ.

Bá chủ mới?

Hi Linh sững sờ, bởi vì trước mắt tên tuổi của Yêu tộc không lớn, thậm chí thua xa đại bộ phận chủng tộc Hỗn Độn sinh linh, càng không thể so sánh với Cực Viêm Ma Thần tộc, Huyết Phệ Ma Thần tộc, Hoắc gia…

Chớ nói chi là Nho Giáo cùng Ma tộc.

Tiểu chủng tộc như vậy có thể thay thế Ma tộc?

Nhưng nghĩ đến tu vi của Tô Đế là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, nàng lại thoải mái.

Nếu Tần Quân không xuất thủ, Tô Đế chắc là vũ trụ đệ nhất.

- Hắn đến cùng có lai lịch gì?

Hi Linh hiếu kỳ hỏi, có thể tu luyện tới cảnh giới như thế, hẳn là đã sớm kinh thiên động địa, vì sao điệu thấp như vậy?

Tần Quân nhíu mày, không có trả lời.

Cho tới bây giờ, hắn cũng không biết Tô Đế đến cùng là Thần Thánh phương nào

Nói là Yêu Đế, nhưng lúc Hỗn Độn sơ khai, Tô Đế liền quá cường đại, nếu không có Tần Quân tồn tại, đoán chừng chỉ có Cực Đế mới có thể tranh tài, nếu chân tướng này lưu truyền đến hậu thế, khẳng định hù dọa vô số người

- Bản thể của gia hỏa này đến cùng là cái gì? Hỗn Độn sinh linh?

Tần Quân lòng tràn đầy nghi hoặc, ở trong lòng hỏi thăm hệ thống, phải chăng từng xem thấu qua Tô Đế.

- Lúc trước hệ thống không có dò xét, huống hồ khí vận của Tô Đế hoàn toàn không kém Ma Cảnh Thương, thuộc về vị Đại Đạo chủ giác kế tiếp, hệ thống không thể tùy tiện dò xét.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân càng thêm hiếu kỳ bản thể của Tô Đế là cái gì

Cùng lúc đó, Ma tộc hạo kiếp còn đang tiếp tục.

Tất cả Ma Tôn chung vào một chỗ đều không địch lại Tô Đế, cuối cùng kinh động Ma Cảnh Thương đang bế quan

Ma Tổ xuất thế, sát khí ngập trời quét sạch toàn bộ vũ trụ.

- Muốn chết!

Trong tiếng gầm gừ của Ma Cảnh Thương tràn đầy lửa giận.

Đang bế quan, lại có người dám tấn công Ma tộc Đại thế giới, thời khắc này Ma tộc Đại thế giới đã chia năm xẻ bảy, hóa thành vô số phi đảo, thiên thạch, ngày xưa phồn hoa như mây khói tiêu tán

Trong cuồng phong sóng lửa, Tô Đế áo trắng phần phật, khuôn mặt lạnh lùng, phảng phất như người hủy diệt Ma tộc Đại thế giới không phải hắn.

- Ta ngược lại muốn xem xem đến cùng ai muốn chết!

Tô Đế cười lạnh nói, trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt

Hỗn Độn vũ trụ, ngoại trừ Cực Đế cùng Thiên Đế, ai cũng không bị hắn để vào mắt

Oanh một tiếng...

Một chùm sáng màu đen chạy nhanh đến, rõ ràng là Ma Cảnh Thương, khí tức cực mạnh, làm cho cả vũ trụ vặn vẹo

Rất rõ ràng, lần này bế quan để Ma Cảnh Thương có đại thu hoạch

Ma khí quấn quanh thân thể, Ma Cảnh Thương chỉ lộ ra diện mục dữ tợn, hai mắt tràn ngập tơ máu, sát khí vô tận muốn xé nát Tô Đế

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều sinh linh Ma tộc phiêu phù ở trong vũ trụ đều kinh hỉ

Ly Võ Ma Tôn nằm ở trên một khối thiên thạch, máu me khắp người, không thể động đậy, khi thấy Ma Cảnh Thương đánh tới Tô Đế, hắn lại không có kinh hỉ

- Vì sao gia hỏa này như thế mạnh.

Mặt mũi Ly Võ Ma Tôn tràn đầy hoảng sợ, Tô Đế cường đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, hắn thấy, cho dù là Ma Cảnh Thương cũng không địch lại Tô Đế

Minh...

Nương theo tiếng tê minh thê lương vang lên, ánh lửa chiếu sáng Ly Võ Ma Tôn, chỉ thấy một Hỏa Nha khủng bố giương cánh tám ngàn vạn dặm hiện lên ở trên đỉnh đầu Tô Đế, liệt diễm cuồn cuộn, muốn thiêu tẫn chư thiên vũ trụ

Ma Cảnh Thương lấy ra một thanh Hắc Đao, Ma khí như trường hồng thuận thân đao bắn ra

Đại chiến diệt thế trong nháy mắt bạo phát

Vô số Đại thế giới bị chấn động, tin tức Yêu Đế đại chiến Ma Tổ như ôn dịch lan tràn ra vũ trụ

Khiến cho các sinh linh đều đang hỏi thăm, Yêu Đế là ai?

- Ma tộc Đại thế giới đã hủy? Là thật hay giả?

- Chẳng lẽ vị Yêu Đế này cũng là Thánh Nhân!

------oOo------

Chương 1750: Trảm Ma trợ Yêu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là một trong hai Thánh Nhân lúc trước cùng Thiên Đế đại chiến!

- Yêu tộc Yêu Đế? Là Yêu tộc gần đây mới nổi sao?

- Yêu Đế dám xưng đế, quả nhiên lợi hại!

Chiến báo liên quan tới Tô Đế cùng Ma Tổ đại chiến liên tiếp truyền ra

Ma Tổ lại bị Tô Đế áp chế!

Tất cả Đại thế giới xôn xao, Yêu tộc thì phấn chấn, bắt đầu hô to tên Tô ở trong tinh không Đế

Cũng làm cho chúng sinh biết được, Yêu tộc Yêu Đế là Tô Đế!

Đại chiến cũng không có nhanh kết thúc, tuy Ma Cảnh Thương không làm gì được Tô Đế, nhưng Tô Đế cũng không cách nào trong khoảng thời gian ngắn tru sát Ma Cảnh Thương

Tần Quân ở trong Thiên Đế Thạch Điện quan chiến ba ngày, liền chuẩn bị bắt đầu tu luyện

Tu vi của Ma Cảnh Thương vậy mà đạt đến Thánh Nhân cảnh trung kỳ, vượt quá Tần Quân dự kiến, nương theo Bản Mệnh Pháp Bảo của hắn, miễn cưỡng cùng Tô Đế chiến đấu, nhưng bị thua là chuyện sớm hay muộn

Kết quả thất bại rất tàn nhẫn!

Không phải là cá nhân sinh tử tồn vong, còn có toàn bộ chủng tộc ở phía sau

Nếu như Tần Quân không đoán sai, Ma tộc tận thế sắp xảy ra

Thời gian Ma tộc thống trị ở trong lịch sử ghi chép, có thể nói rất ngắn, còn lâu mới có thể so sánh với Yêu tộc, Nhân tộc

Bây giờ, Ma tộc đã thống trị thời kỳ Hỗn Độn hơn một trăm vạn năm, xem chừng nên kết thúc

Tần Quân vừa nghĩ, vừa nhắm mắt bắt đầu tu luyện

Hiện tại mục tiêu của hắn là trùng kích Thiên Đạo Chí Thánh!

Hạ Thần Võ chí ít cũng là Đại Đạo Chí Tôn, muốn chiến thắng hắn, sao mà khó, lưu cho hắn thời gian đã không nhiều lắm

Phía ngoài, trong thành trì, sinh linh lui tới cũng đang thảo luận Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương đại chiến

Nếu Ma Cảnh Thương bị Tô Đế tru sát, thời đại Ma tộc cũng sẽ kết thúc

Trong Ma tộc chỉ có Ma Cảnh Thương là Thánh Nhân

Hiện nay, Nguyên Sơ Đại Đế cùng Viêm Tuyên Đế Quân đều thành Thánh, bọn hắn cũng không giống như Thiên Đế, rời xa hỗn loạn, đều là người mang dã tâm, nếu Ma Cảnh Thương vẫn lạc, bọn hắn khẳng định sẽ bỏ đá xuống giếng.

Thời gian nhất chuyển .

Trăm năm qua đi .

Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương còn ở trong vũ trụ chiến đấu, tinh không ở chung quanh bọn họ bị liệt diễm, Ma khí tràn ngập, Tinh Thần Thiên Thạch đều đã không thấy tăm hơi

Ma Cảnh Thương máu me khắp người, bị Tô Đế đè đánh

Tô Đế một mực nhắm mắt lại, cầm Ma Cảnh Thương luyện chiêu, làm Ma Cảnh Thương lòng nóng như lửa đốt

- Gia hỏa này vậy mà ở trong chiến đấu mạnh lên, không có khả năng, Bổn Tọa là Đại Đạo khí vận chi chủ a!

Ma Cảnh Thương cắn răng nghĩ, thời điểm hắn thành Thánh liền hiểu sứ mạng cùng lai lịch của mình

Hắn chính là Đại Đạo chủ giác, tương đương với con trai của Đại Đạo, trợ giúp Đại Đạo thống lĩnh chúng sinh, Diễn Hóa thế giới, sao sẽ xuất hiện tồn tại thiên phú còn mạnh hơn hắn?

Thiên Đế thì cũng thôi, hiện tại lại nhiều một vị Tô Đế!

Ma Cảnh Thương kém chút phát cuồng, hắn không cam tâm!

Quanh thân Tô Đế lượn vòng mấy chục Hỏa Nha, giảo tán Ma khí của Ma Cảnh Thương, khiến cho Ma Cảnh Thương không thể tới gần

- Trảm Ma trợ Yêu ta là đế!

Tô Đế đột nhiên mở mắt, hai đạo tinh quang từ trong mắt của hắn toát ra, khí thế cả người bắt đầu tăng vọt

Ma Cảnh Thương dọa đến vội vàng lui nhanh, đáng tiếc Tô Đế không cho hắn cơ hội thở dốc, lần nữa đánh tới

Trong lòng bàn tay phải liệt diễm quấn quanh, hóa thành một viên hỏa cầu, trong chớp mắt liền trở nên vĩ ngạn như Thái Sơn, Tô Đế cười lạnh phất tay đập tới

Để Ma Cảnh Thương sống lâu trăm năm, hắn đã đủ nhân từ!

Ma Cảnh Thương giận dữ vung đao, Ma khí tung hoành, quét ngang bát phương, đáng tiếc thân ảnh của Tô Đế giao thoa, nhẹ nhõm tránh thoát, đi đến trước mặt hắn

- Thời đại Ma tộc dừng ở đây!

Tô Đế bay tới đỉnh đầu của Ma Cảnh Thương, nhìn xuống hắn, âm thanh lạnh lùng.

Ma tộc tàn bạo, nên bị thay thế!

------oOo------

Chương 1751: Đại Đạo khí vận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn diệt Ma tộc?

Ma Cảnh Thương tức giận mà cười, hắn còn chưa có chết!

Ngay sau đó, hắn điều động pháp lực trong cơ thể, khí thế tăng cao, phảng phất như muốn cùng Tô Đế đồng quy vu tận, toàn thân tản ra khí tức đáng sợ nguy hiểm

Ma Cảnh Thương hiểu mình không cách nào chiến thắng Tô Đế, giờ phút này hắn dự định liều mạng

- Ma tộc chính là Đại Đạo ứng vận mà sinh! Há có thể hủy ở trong tay ngươi!

Ma Cảnh Thương gầm nhẹ, lần trước ba Thánh đại chiến, hắn liền biết Tô Đế cường đại, nhưng hắn không e ngại

Có lẽ những người này xuất sinh sớm hơn hắn, nhưng Ma tộc chính là chủng tộc xưng bá thứ nhất của thời kỳ Hỗn Độn!

Tuyệt không thể đến đây là kết thúc!

Oanh một tiếng!

Một cột sáng từ phía trên đánh xuống, xông phá biển lửa cuồn cuộn, gắn vào trên người Ma Cảnh Thương.

Trong chốc lát, Tô Đế biến sắc.

Không chỉ hắn, Thánh Nhân khác ở trong vũ trụ cũng như thế.

Trong Nho Giáo Đại thế giới

Khổng Tử cùng Chuẩn Đề đồng thời bay ra đám mây, bọn hắn đứng sóng vai, ngước nhìn sâu trong tinh không, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè

- Đó là khí tức gì.

Khổng Tử trầm giọng hỏi, lúc trước bọn hắn một mực quan chiến, mắt thấy Ma Cảnh Thương muốn thua, nhưng Ma Cảnh Thương lại dẫn động

một cỗ khí tức thần bí mà cường đại, viễn siêu Thánh Nhân

Chuẩn Đề trầm ngâm nói:

- Chẳng lẽ là Đại Đạo lực?

Cột sáng giáng lâm ở trên người Ma Cảnh Thương rất giống Đại Đạo công đức, khó tránh khỏi để bọn hắn miên man bất định

Đại Đạo lực?

Chân mày của Khổng Tử nhíu chặt hơn .

Cùng lúc đó, ở một bên khác, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân cũng bay ra Đại thế giới của mình, đi vào trong vũ trụ, nhìn ra xa Ma Cảnh Thương cùng Tô Đế đại chiến

Mặt mũi bọn hắn tràn đầy vẻ khó tin, rõ ràng là bị Ma Cảnh Thương liều chết đánh cược một lần hù sợ.

Thiên Đế Đại thế giới, Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công lơ lửng ở trên đám mây, hai người đều thổn thức không thôi

- Đường đường Ma Tổ lại bị bức đến tình cảnh như thế.

Đông Vương Công cảm thán nói, hắn sớm nhất đi theo Tần Quân, tương đương với chứng kiến Ma Cảnh Thương quật khởi xưng bá, hiện tại hồi tưởng lại, thời gian trôi qua thật nhanh

Hoắc Khứ Bệnh hừ nói:

- Ma Cảnh Thương gieo gió gặt bão, sớm muộn sẽ có một ngày như thế, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy.

Dựa theo suy đoán của bọn hắn, Ma tộc hẳn là còn có thể xưng bá mấy trăm vạn năm

Không nghĩ tới, hoành không xuất thế một vị Yêu Tộc Thánh Nhân!

Lúc vậy trong Thiên Đế Thạch Điện.

Tần Quân đứng ở trên đỉnh, lẳng lặng nhìn bầu trời, trong miệng thì thào nói:

- Không nghĩ tới tiểu tử này còn có thể thôi động Đại Đạo lực, không đơn giản.

Thiên phú của Ma Cảnh Thương không thể nghi ngờ, thậm chí còn cao hơn ba đồ đệ của hắn

Vừa nghĩ tới Ma Cảnh Thương liền phải bỏ mạng, hắn còn có chút không bỏ

Dù sao hắn là nhìn Ma Cảnh Thương lớn lên

Lúc này, Hi Linh xuất hiện ở bên cạnh hắn, nhẹ giọng nói:

- Bệ Hạ, Ma Cảnh Thương vận dụng lực lượng gì vậy?

Tuy nghi hoặc, nhưng nàng có loại cảm giác, Ma Cảnh Thương xong!

Nàng chỉ hiếu kỳ, Ma Cảnh Thương vận dụng lực lượng gì, vậy mà có thể làm cho khí thế tăng vọt

- Đại Đạo khí vận, hắn hao tổn Đại Đạo khí vận của mình, cho dù sống sót, không có khí vận, sau này hắn cũng vô cùng gian nan.

Tần Quân thở dài nói, Ma Cảnh Thương đã bức mình đến tuyệt lộ

Cùng lúc đó, thân thể của Ma Cảnh Thương tăng vọt, Ma khí cuồn cuộn quấn quanh thân thể, cấp tốc vượt qua trăm vạn trượng, còn chưa dừng lại

Tô Đế thấy sững sờ, nghi hoặc nói:

------oOo------

Chương 1752: Đại Đạo khí vận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không phải là đốt khí vận của mình sao?

Cho dù Ma Cảnh Thương đột nhiên mạnh lên, hắn cũng không hoảng hốt

Nghĩ xong, Tô Đế giang hai cánh tay, vô số Hỏa Nha từ trong tay áo bay ra, tứ ngược về phía Ma Cảnh Thương, đồng thời hình thể không ngừng biến lớn, Hỏa Nha bay ở phía trước nhất trong chớp mắt giương cánh đạt tới ngàn trượng, còn đang không ngừng bành trướng

- Từ nay về sau, vùng vũ trụ này, Tô Đế ta vi tôn!

Tô Đế nhẹ giọng nói, thanh âm của hắn rất thấp, không phải nói cho Ma Cảnh Thương nghe, mà là trình bày một sự thực.

Vô số Hỏa Nha tựa như biển lửa đụng vào Ma Cảnh Thương, cấp tốc bao phủ hắn, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, phương xa rất nhiều sinh linh nhìn trợn mắt hốc mồm

Cái này là lực lượng bực nào?

Thánh Nhân thật sự cường đại như thế sao?

Những sinh linh kia thân thể run rẩy, tâm lý hoảng sợ nghĩ.

Oanh!

Toàn thân Ma Cảnh Thương chấn động, Hỏa Nha ở quanh thân đều bị đánh xơ xác, Hắc Đao trong tay bị Ma khí ngưng tụ, hình thành một thanh cự đao hai trăm vạn trượng, một đao có thể trảm Nhật Nguyệt Tinh Thần

- Bổn Tọa muốn ngươi chết!

Ma Cảnh Thương nhìn chằm chằm Tô Đế gào thét nói, âm thanh vang vọng toàn bộ vũ trụ

Ở dưới Đại Đạo lực quán chú, tu vi của hắn tạm thời đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, thậm chí siêu việt Tô Đế

Hắn cùng Tô Đế nước giếng không phạm nước sông, Tô Đế lại muốn đồ sát Ma tộc, khiến cho Ma Cảnh Thương rất nghẹn khuất, cho dù thân tử

đạo tiêu, cũng phải cùng Tô Đế ngọc thạch câu phần.

Một đao vung trảm đi, cường quang tóe hiện, giống như chùm sáng đầu tiên của Hỗn Độn sơ khai, chiếu sáng cả vũ trụ

Hai tay Tô Đế đẩy ra, liệt diễm hóa thành Hỏa Long phù diêu bay lên, liên miên mấy chục tỉ dặm, cuồng phong tứ ngược về phía sâu trong tinh không

Oanh...

Ma Cảnh Thương một đao chém chết Hỏa Long, cất bước, hắn liền tới trước mặt Tô Đế, Ma khí hóa thành vô số trường tiễn, bao phủ về phía Tô Đế.

Tô Đế không dám khinh thường, cấp tốc né tránh

Hắn thầm nghĩ:

- Tu vi của gia hỏa này vậy mà có thể tăng lên nhiều như vậy, khí vận của hắn đến cùng có bao nhiêu?

Làm Đại Đạo chủ giác thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai, khí vận của Ma Cảnh Thương tuyệt đối là chúng sinh khó có thể tưởng tượng, thuộc về ngủ một giấc cũng có thể đột phá, tản bộ liền có thể nhặt được Tiên Thiên Chí Bảo.

Thông tục một chút, là vận khí tốt đến bạo rạp.

Nếu không phải Ma Cảnh Thương bỏ mặc Ma tộc làm nhiều việc ác, Ma Cảnh Thương tất sẽ trở thành người mạnh nhất dưới Đại Đạo

Đáng tiếc, hắn đến nay cũng không cho là mình có lỗi

Tay phải của Tô Đế lập tức đánh ra, liệt diễm hóa thành một con Hỏa Nha ba chân giương cánh trăm vạn trượng, cản ở trước mặt hắn, cản lại tất cả mưa tên Ma khí của Ma Cảnh Thương

Nhưng không bao lâu, Hỏa Nha ba chân liền bị oanh thành cái sàng, tùy thời có thể chôn vùi

- Không tốt!

Sắc mặt của Tô Đế kịch biến, lúc này, thân ảnh vĩ ngạn của Ma Cảnh Thương cấp tốc vây quanh ở phía sau hắn, một đao rơi xuống, ở trong mắt Tô Đế, phảng phất như toàn bộ vũ trụ bị chém thành hai nửa

Loại tốc độ này, Thánh Nhân bình thường căn bản không kịp ngăn cản!

Nhưng Tô Đế cuối cùng không phải Thánh Nhân phổ thông, trong chớp mắt hóa thành ức vạn tàn ảnh, bao bọc vây quanh Ma Cảnh Thương, mỗi phương hướng đều là thân ảnh của Tô Đế

Con kiến nếu nhiều, cũng có thể ăn voi!

Mỗi một vị Tô Đế nâng tay phải lên, ngưng tụ ra một viên hỏa cầu, hỏa cầu cấp tốc biến lớn

Ức vạn hỏa cầu ở trong tinh không, như nhiều đốm lửa bắt đầu biến lớn, trong chớp mắt, toàn bộ vũ trụ phảng phất như bị vô số mặt trời chiếm cứ, sáng chói hùng vĩ, rung động nhân tâm

Ma Cảnh Thương đã lâm vào điên cuồng, căn bản không sợ

Nhưng các sinh linh ở phương xa lại há to mồm, đều hít vào khí lạnh

- Ti... loại tràng diện chiến đấu này...

- Tô Đế thật là khủng khiếp, sợ là trừ Ma Tổ cùng Thiên Đế, hắn mạnh nhất!

- Tại sao ta cảm giác Tô Đế có thể tranh phong với Thiên Đế nhỉ?

- Ma Tổ tựa hồ hết biện pháp!

- Chẳng lẽ Ma Tổ thật phải bỏ mạng?

- Tại sao ta cảm giác khí thế của hắn rất mạnh, ngược lại là Tô Đế đang phiền toái!

------oOo------

Chương 1753: Thiên Đế tham chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có ý tứ, Ma Cảnh Thương đã ôm lòng muốn chết.

Tần Quân lẩm bẩm, cứ theo đà này, Tô Đế khả năng cũng phải trả cái giá nặng nề

Hi Linh ở bên cạnh thấy mà hoa dung thất sắc, cùng là Thánh Nhân, đối mặt uy áp chiến đấu của Ma Cảnh Thương cùng Tô Đế, linh hồn của nàng cũng không khỏi run rẩy lên.

Không chỉ nàng, tất cả sinh linh đều có thể cảm nhận được uy áp của hai vị tuyệt thế đại năng

Yêu Tộc càng phấn chấn không thôi.

Tô Đế đây là muốn lấy sức một mình phá vỡ Ma tộc?

Trên một tòa lầu các, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ đang ngửa mặt nhìn lên bầu trời, Cơ Càn Khôn đứng ở bên cạnh

- Thái gia gia, Tô Đế thật lợi hại như vậy sao?

Cơ Càn Khôn hiếu kỳ hỏi, bây giờ Cơ Càn Khôn đã trưởng thành, phong thần tuấn dật, chính là đệ nhất thiên tài của Cực Viêm Ma Thần tộc, rất được Cơ Hạo Dạ yêu thích

Cơ Hạo Dạ nhẹ giọng nói:

- Xác thực lợi hại, hắn là cường giả đã từng cùng sư tôn chiến đấu qua.

Cùng Thiên Đế chiến đấu qua?

Con mắt của Cơ Càn Khôn lập tức tỏa ánh sáng, truy hỏi:

- Vậy Tô Đế cùng Thiên Đế ai mạnh hơn?

Lời vừa nói ra, Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên quay đầu, trừng hắn một cái, dọa đến toàn thân hắn khẽ run rẩy

- Nhớ kỹ! Sư tôn của Thái Gia Gia ngươi là mạnh nhất!

Cơ Hạo Dạ trầm giọng nói, dọa đến Cơ Càn Khôn xấu hổ vò đầu

Gia huấn thứ nhất của Cực Viêm Ma Thần tộc là, không được chống lại Thiên Đế Bệ Hạ!

Bản thân Cơ Càn Khôn cũng rất sùng bái Thiên Đế, chỉ là Tô Đế biểu hiện quá cường thế, nhịn không được sinh ra hiếu kỳ

Một bên khác.

Quách Gia cùng Huyền Đương cũng ở trong đình viện đàm luận trận chiến này, Huyền Đương cảm thán nói:

- Không thành Thánh, cuối cùng chỉ là con kiến hôi.

Cho dù không nhìn thấy Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương chiến đấu, nhưng uy áp chiến đấu lại để bọn hắn rõ ràng cảm nhận được

Vô thượng oai, chúng sinh run rẩy.

Quách Gia cũng bị chấn động, ở trước mặt lực lượng như vậy, bất luận mưu kế gì đều là trò đùa

Hắn đột nhiên cảm giác được mình nên nỗ lực tu luyện, nếu không ngày sau làm sao quát tháo phong vân?

Địch nhân ở ngoài ức vạn dặm cũng có thể đánh chết hắn.

- Ma tộc vẫn lạc, Thiên Đế Thạch Điện chúng ta liền có thể thừa cơ.

Quách Gia bỗng nhiên cười rộ lên, nghe mà Huyền Đương sững sờ.

Cùng lúc đó.

Ma Cảnh Thương bị vô số hỏa cầu bao phủ, liên tiếp nổ tung, biển lửa lan tràn tinh không, các sinh linh cấp tốc chạy trốn, nhưng đại bộ phận vẫn không kịp, không thể đào thoát tai ách, chết ở trong biển lửa vô tận.

Trên mặt Tô Đế bị ánh lửa chiếu rọi, lộ ra càng lạnh lùng, trong mắt tựa như hai Hỏa Nha ba chân vỗ cánh.

Ma Cảnh Thương ở trong biển lửa giãy dụa, cự đao đong đưa, nhấc lên gió lốc diệt thế, quét sạch về phía sâu trong vũ trụ

Tô Đế nâng tay phải lên, vô số tàn ảnh chui vào trong cơ thể hắn, chợt song chưởng của hắn sát nhập, như đẩy đao đâm thẳng ra

Một đạo tàn ảnh thẳng tắp lao ra, trong chớp mắt, kéo dài tới mấy tỷ dặm, phá tan biển lửa, như trường tiễn xuyên thủng thân thể vĩ ngạn của Ma Cảnh Thương

Oanh...

Thân thể của Ma Cảnh Thương bỗng nhiên nổ tung, Ma khí như sóng triều khuếch tán, muốn lấp đầy vũ trụ tinh không.

Sắc mặt của Tô Đế vừa hòa hoãn, Ma Cảnh Thương bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, hình thể khôi phục như thường, tay trái cầm đao, một đao đâm xuyên lưng Tô Đế, máu tươi vẩy ra.

- Cái này làm sao có thể.

Tô Đế trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được .

Phía sau Ma Cảnh Thương diện mục dữ tợn, trong mắt hận ý gần như thực chất, để cho người ta sợ hãi .

- Cho dù Bổn Tọa chết! Cũng phải xé nát ngươi!

Ma Cảnh Thương tức giận gào thét nói, đang khi nói chuyện, tay trái uốn éo, Hắc Đao chuyển động, Tô Đế cả kinh cấp tốc thối lui, nhưng phần lưng vẫn bị vẽ ra một vết thương thật dài, máu tươi nhuộm đỏ áo trắng, vô cùng thê mỹ .

------oOo------

Chương 1754: Thiên Đế tham chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế bị đau, lúc này quay người đánh tới Ma Cảnh Thương.

- Tạp chủng! Muốn xé nát ta, chỉ bằng ngươi?

Tô Đế mỉa mai nói, sát khí đằng đằng, bị Ma Cảnh Thương làm bị thương, khiến cho hắn triệt để tức giận.

Hai Thánh Nhân tuyệt thế lần nữa va chạm, song phương giận chiến mà lên, thân hình giao thoa, nhanh đến để Hiển Thánh cũng hoa mắt .

Không gian không ngừng vỡ nát, lôi điện ngang dọc, chính là Đại Đạo Lôi.

Vô luận là Tô Đế, hay Ma Cảnh Thương, hiện tại đều có thực lực chống lại Thánh Nhân cảnh viên mãn, đối với vũ trụ trước mắt mà nói, lực lượng của bọn hắn quá cường đại, dẫn đến Không Gian pháp tắc bắt đầu hỗn loạn.

Song phương đều lâm vào thịnh nộ, nhất là Ma Cảnh Thương, hoàn toàn Ma hóa, không chỉ muốn hủy diệt Tô Đế, còn muốn phá hủy hết thảy!

Hắn đã không có thể sống sót, vậy liền để toàn bộ vũ trụ chôn cùng!

Tất cả Đại thế giới cũng có thể cảm giác được uy áp đang không ngừng đề cao, để các sinh linh không khỏi sợ hãi.

- Bọn hắn muốn làm gì?

Hi Linh nhíu mày hỏi, cho dù ở Thiên Đế Thạch Điện, nàng cũng có thể quan trắc đến Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương chiến đấu

Tần Quân sờ lên cằm suy tư, hắn cũng không phải đang suy nghĩ trận đại chiến này, mà là cân nhắc kết cục của Ma Cảnh Thương.

Hắn cùng Ma Cảnh Thương tính toán ra, kỳ thực không phải địch nhân, nếu không có hắn cho phép, Ma Cảnh Thương làm sao có thể chỉ huy Ma tộc thống nhất Hỗn Độn đại địa.

- Nếu gia hỏa này cứ như vậy vẫn lạc, thật sự là có chút đáng tiếc.

Tần Quân do dự, Ma tộc có thể diệt, nhưng Ma Cảnh Thương không thể chết.

So với Huyết Phệ Ma Thần, tội nghiệt của Ma Cảnh Thương không lớn.

Ngoại trừ Cực Đế cùng Tô Đế, nhóm sinh linh đầu tiên thời kỳ Hỗn Độn đều bị hắn coi là hài tử, Ma Cảnh Thương lại bị hắn thường thường chú ý, hắn biết rất nhiều ưu điểm không muốn người biết của Ma Cảnh Thương.

- Thôi được rồi!

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, để Hi Linh ở bên cạnh đi theo.

- Bệ Hạ, ngài sao vậy?

Hi Linh hỏi

Tần Quân nhìn nàng cười nói:

- Trẫm muốn cứu Ma Cảnh Thương.

Nghe vậy, Hi Linh trừng to mắt hỏi:

- Vì sao? Ma Cảnh Thương không chết, Ma tộc không ngã a!

- Coi như Ma Cảnh Thương vẫn lạc, muốn triệt để diệt tuyệt Ma tộc, sao có thể dễ dàng, huống chi trẫm cũng không phải muốn tiêu diệt Ma tộc.

Tần Quân cười khẽ nói, thoại âm rơi xuống, hắn liền biến mất khỏi tại chỗ.

Hi Linh hóa đá, cứ thế đứng ở trên đỉnh cung điện.

Bệ Hạ muốn cứu Ma Cảnh Thương?

Oanh! Oanh! Oanh!

Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương đánh đến khó phân cao thấp, Ma Cảnh Thương càng biến thành Ma thể, sau lưng mọc lên hai cánh, da thịt ngăm đen, chỗ khớp nối mọc ra cốt thứ, hai mắt đỏ bừng, tóc còn dài hơn nhục thân.

Thời khắc này thân phận Ma Tổ của Ma Cảnh Thương hiển lộ rõ ràng.

Trạng thái của Tô Đế có chút cải biến, hai mắt đốt liệt diễm, tóc dài hóa thành hỏa diễm chập chờn, toàn thân tản ra bá khí ngoài ta còn ai.

Bọn hắn không có chú ý tới, phương xa có một bóng người đang đến gần, rõ ràng là Tần Quân.

Chân đạp Đạp Tiêu Tử Khí Ngoa, thân mang Vô Cực Hồng Mông bào, tay cầm Hồng Mông Đế Kiếm, Tần Quân dạo bước mà đến, Ma khí cùng liệt diễm không thể gần hắn.

Sự xuất hiện của hắn bị các sinh linh bắt được.

- Thiên Đế đến rồi!

Một tên Bán Thánh hô to nói, thị lực của Bán Thánh sao mà nhạy cảm, để các sinh linh còn lại không có phát hiện Tần Quân lập tức xôn xao

Thiên Đế tham chiến!

- Hai người điên, là muốn hủy vũ trụ này sao?

Tần Quân nhẹ hừ một tiếng, tuy Ma Cảnh Thương cùng Tô Đế đều có thực lực chiến Thánh Nhân cảnh viên mãn, nhưng hắn không sợ.

Hắn là Thánh Nhân cảnh viên mãn!

Thậm chí có lòng tin khiêu chiến Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

------oOo------

Chương 1755: Ma Tổ vẫn lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương lần nữa va chạm, lực phản chấn cường đại làm bọn hắn thối lui, ánh mắt nhìn lẫn nhau đều tràn đầy sát ý

- Bổn Tọa một tay thành lập Ma tộc, xưng bá thời kỳ Hỗn Độn, có thể nào bị ngươi diệt đi!

Ma Cảnh Thương điên cuồng gào thét, một bụng lửa giận căn bản diệt không xong

Tô Đế cười khẩy nói:

- Chút thành tựu ấy của ngươi tính là gì!

Nói xong, tay phải hắn thành trảo, vung về phía Ma Cảnh Thương, sóng lửa hiện lên hình trảo quét tới, mỗi một cái dài tới mấy chục triệu dặm, cho dù là ở trong tinh không, cũng rung động nhãn cầu

Ma Cảnh Thương cấp tốc vung ra mấy trăm đao, cơ hồ ở trong nửa cái hô hấp hoàn thành, đao khí ngang dọc, xé nát hết thảy!

Hai đạo Thần thông va chạm, sóng lửa cuồn cuộn, càn quét hết thảy

Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân bị thổi bay phất phới, khoảng cách Tô Đế cùng Ma Cảnh Thương càng ngày càng gần

Lúc này, Tô Đế bỗng nhiên phát giác được hắn đến, quay đầu nhìn lại, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè

Đối phó Ma Cảnh Thương đã đủ hắn cố hết sức, nếu lại đối đầu Tần Quân, vậy nhưng liền phiền toái

Ma Cảnh Thương đã giết đến tức giận, căn bản không để ý những thứ này, tiếp tục hướng đánh tới Tô Đế

Chém ra một đao, Hỗn Độn như muốn phá diệt, vô số hư vô hắc ám xuất hiện

Tô Đế trực tiếp ném ra ngoài một viên hỏa cầu còn to lớn hơn mặt trời, trong nháy mắt đụng vào Ma Cảnh Thương, chấn Ma Cảnh Thương bay vào sâu trong vũ trụ

- Ngươi tới làm gì?

Tô Đế thừa cơ nhìn về phía Tần Quân hỏi, trong lòng của hắn nhấc lên sóng to gió lớn, bởi vì hắn y nguyên nhìn không thấu tu vi của Tần Quân

Tần Quân chắp hai tay sau lưng, nhẹ giọng cười nói:

- Ma tộc có thể diệt, nhưng không cần giết Ma Cảnh Thương!

Nghe vậy, Tô Đế không khỏi nhíu mày, truy hỏi:

- Vì sao?

Trụ cột lớn nhất của Ma tộc là Ma Cảnh Thương, Ma Cảnh Thương không chết, Ma tộc sao có thể diệt?

- Nguyên nhân liền không nói cho ngươi, trẫm có thể hứa hẹn, từ nay về sau, Ma tộc sẽ không chưởng khống vũ trụ, đồng thời trẫm không quấy nhiễu Yêu Tộc các ngươi quật khởi.

Tần Quân cười mỉm nói, để Tô Đế nhíu mày.

Hắn xác thực muốn để Yêu Tộc xưng bá Hỗn Độn, Tần Quân là núi cao hắn quấn không ra, hiện tại Tần Quân hứa hẹn để Yêu Tộc quật khởi, hắn sao có thể không động tâm?

Nếu cự tuyệt, Ma tộc khả năng diệt không xong, Yêu Tộc muốn quật khởi càng khó, bởi vì bọn hắn phải đối mặt Thiên Đế

Thánh Nhân thủ hạ của Thiên Đế cũng có mấy vị!

Là thế lực siêu nhiên khủng bố hơn Ma tộc vô số lần.

Lúc này, Ma Cảnh Thương gầm thét đánh tới, hắn đã triệt để nhập Ma, không giết Tô Đế, khó mà tự kềm chế

Gặp này, Tần Quân nâng tay phải lên, ngón trỏ nhô ra

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Uy áp khủng bố trong nháy mắt bạo phát, để sắc mặt của Tô Đế kịch biến, chỉ thấy một đạo liệt diễm từ ngón trỏ của Tần Quân bắn ra, vượt ngang mấy ngàn vạn dặm, xuyên thủng lồng ngực của Ma Cảnh Thương, máu tươi vẩy ra, nhục thân của Ma Cảnh Thương cứng ngắc xuống, ngay sau đó như bóng da thoát hơi, khô quắt xuống.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân cộng thêm Liệt Diễm đại đạo, Thánh Nhân không thể đỡ!

Một chỉ liền chặt đứt Đại Đạo lực của Ma Cảnh Thương, để nó bất tỉnh.

Tô Đế nắm chặt song quyền, tâm lý lật lên sóng biển ngập trời

Ma Cảnh Thương bị hắn coi là kình địch vậy mà ở trước mặt Tần Quân, không chịu được một kích như thế?

Tần Quân phong khinh vân đạm hút Ma Cảnh Thương tới, Ma Cảnh Thương bất tỉnh tê liệt ngã xuống ở trên tay Tần Quân, phảng phất như chết rồi.

Một màn này để các cường giả ở phương xa kinh hô liên tục.

- Thiên Đế thật mạnh!

- Một chiêu diệt sát Ma Tổ? Ta hoa mắt sao?

- Ma Tổ cứ thế mà chết đi?

- Ti… Đệ nhất kiêu hùng cứ như vậy vẫn lạc?

- Thiên Đế quả nhiên lợi hại, như thế xem ra, Tô Đế cũng không phải đối thủ của hắn.

Các sinh linh liên tục kinh nghị, Ly Võ Ma Tôn càng há to mồm, nửa ngày không bình tĩnh nổi.

Lúc trước hắn còn tưởng rằng Ma Cảnh Thương cùng Tô Đế đã đạt tới độ cao của Tần Quân, hiện tại Tần Quân vừa ra tay, liền bỏ dở trận đại chiến cái thế này, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

------oOo------

Chương 1756: Ma Tổ vẫn lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sư tôn rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Toàn thân Ly Võ Ma Tôn run rẩy, trong mắt tràn đầy vẻ chấn kinh.

Cùng lúc đó, Tần Quân một tay nắm lấy Ma Cảnh Thương, nhìn Tô Đế cười nói:

- Từ nay về sau, Ma tộc bị Yêu Tộc ngươi thay thế, ngươi tùy tiện phát triển, về phần Ma Cảnh Thương, ngươi không thể nói tin tức hắn còn chưa chết, mặt khác, Ly Võ Ma Tôn là đệ tử của trẫm, hi vọng ngươi đừng làm khó hắn.

Tô Đế ngẩn người, hít sâu một hơi hỏi:

- Vì sao ngươi muốn làm như vậy?

Tần Quân cao thâm mạt trắc, hắn còn khó có thể lý giải được.

Có được có một không hai Hỗn Độn vũ trụ thực lực, nhưng Tần Quân lại không tranh bá, ngược lại cười nhìn thủy triều lên xuống, tựa hồ vô dục vô cầu

- Ánh mắt của trẫm không ở nơi này, nói đến thế thôi, trước chúc mừng ngươi, Hỗn Độn chi chủ tương lai.

Tần Quân cười nói, nói xong, liền mang theo Ma Cảnh Thương biến mất

tại nguyên chỗ.

Đại chiến kết thúc, trong tinh không vẫn nổi lơ lửng biển lửa cùng Ma khí.

Tô Đế lơ lửng tại nguyên chỗ, thật lâu chưa chịu rời đi .

Cứ như vậy, Đệ nhất Ma Tổ vẫn lạc .

Sau đó mấy ngày, toàn vũ trụ đều điên truyền, Thiên Đế cùng Tô Đế liên thủ diệt trừ Ma Tổ.

Cũng có truyền ngôn nói, là Thiên Đế cứu Tô Đế, lấy sức một mình diệt sát Ma Tổ, các loại thuyết pháp truyền đi rất nhiều.

Tô Đế nhất chiến thành danh, càng ngày càng nhiều sinh linh gia nhập Yêu Tộc.

Địa vị của Ma tộc thì rớt xuống ngàn trượng, trở thành tồn tại người người kêu đánh.

Thời đại mới liền triển khai.

Thiên Đế Thạch Điện, trong Địa Đế Cung.

Ma Cảnh Thương chậm rãi tỉnh táo lại, giờ phút này hắn gầy như que củi, tóc hoa râm, da thịt khô quắt, tràn đầy nếp gấp, như lão giả sắp xuống mồ.

- Đây là nơi nào.

Ma Cảnh Thương mê mang thì thào nói, hắn chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt, toàn thân đau nhức như tê liệt.

- Ngươi đã tỉnh.

Một thanh âm quen thuộc truyền vào trong tai hắn, hắn chật vật ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tần Quân ngồi trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, lạnh lùng nhìn hắn, Hi Linh Nữ Đế uy chấn vũ trụ đứng ở bên cạnh, lãnh diễm vô song.

Oanh!

Ma Cảnh Thương chỉ cảm thấy não hải sắp vỡ, ký ức giống như nước thủy triều xông tới.

Thật lâu sau, hắn mới lấy lại tinh thần, cắn răng hỏi:

- Ngươi muốn làm cái gì?

Hắn nhớ tới hình ảnh lúc trước, lúc cùng Tô Đế chiến đấu, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện, một chỉ để hắn mất đi lực chiến đấu.

Hiện tại hắn còn sống, nói rõ Tô Đế không làm gì được Tần Quân.

Hắn chỉ là nghĩ không thông, vì sao Tần Quân muốn cứu hắn.

- Lúc ngươi xuất hiện ở trên đời, tự xưng là Ma, trẫm liền chăm chú nhìn ngươi.

Tần Quân khoan thai nói, nghe mà đồng tử của Ma Cảnh Thương phóng đại

Trong lòng của hắn ngũ vị tạp trần, có loại cảm giác nói không ra lời

Từ trước kia đến bây giờ, Tần Quân tựa hồ luôn luôn lấy thân phận trưởng giả đối mặt hắn, cho dù lúc trước nhục nhã hắn, cũng chỉ nói hắn vài câu, cải biến tính tình của hắn

Hi Linh hơi bĩu môi, ánh mắt nhìn về phía Ma Cảnh Thương tràn đầy chán ghét

Ngay cả nàng cũng không rõ ràng vì cái gì, nghe được Tần Quân nói, nàng vậy mà sinh ra một tia địch ý với Ma Cảnh Thương

- Ma tộc mệnh số đã hết, Đại Đạo khí vận của ngươi cũng hao hết sạch, sau này Ma tộc không còn tồn tại.

Tần Quân lạnh nhạt nói, Ma Cảnh Thương muốn nói lại thôi, cuối cùng thở dài một tiếng.

Nhìn lại quá khứ, hắn mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

Hắn chợt nhớ tới Tần Quân từng nói qua một câu, lưu truyền toàn bộ vũ trụ.

- Đại Đạo vô tình, chính là công bằng đối với chúng sinh.

Đại Đạo vì công bằng, sẽ không thiên vị bất kỳ chủng tộc nào.

Ma tộc tàn nhẫn, cuối cùng bị Đại Đạo vứt bỏ.

------oOo------

Chương 1757: Hỗn Độn Chí Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi muốn xử trí ta như thế nào?

Ma Cảnh Thương đắng chát hỏi, từ Hỗn Độn chi chủ biến thành Ttù nhân, tư vị trong đó chỉ có chính hắn hiểu .

Hiện tại ở trong cơ thể hắn không có một chút xíu pháp lực, như dê đợi làm thịt.

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nói:

- Hiện tại toàn bộ vũ trụ đều cho rằng ngươi đã vẫn lạc.

Ma Cảnh Thương cười khổ, nếu không có Tần Quân xuất thủ, hắn cũng không sống nổi, nhiều nhất cùng Tô Đế đồng quy vu tận.

Tô Đế thật sự là quá mạnh.

Hi Linh hừ lạnh nói:

- Vì sao phải cứu hắn?

Trong Thiên Đế Thạch Điện, chỉ có vài người biết được Ma Cảnh Thương còn sống, đều là thân tín của Tần Quân, tỷ như Hi Linh, Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công.

Bây giờ Hoắc Khứ Bệnh cùng Đông Vương Công đã max trị số độ trung thành, Xa Bỉ Thi cũng đạt tới 99, đều đáng tin cậy.

Tần Quân cười nói:

- Trẫm không muốn hắn chết mà thôi.

Câu trả lời này để Hi Linh càng thêm ghen ghét, để toàn thân Ma Cảnh Thương run rẩy, tâm thần rung mạnh, các loại tâm tình trong nháy mắt xông lên đầu.

Hắn bắt đầu khống chế không nổi, khóc lớn lên.

Giờ phút này hắn không có chút phong phạm Ma Tổ, tự mình khóc, phảng phất như muốn phát tiết ra tất cả nghẹn khuất cùng áp lực ở những năm gần đây.

Đổi lại những người khác, hắn có thể sẽ không như vậy, nhưng đối mặt Tần Quân, hắn khắc chế không được mình.

Như là mặt đối cha mẹ của mình.

Ma Cảnh Thương không có cha mẹ, toàn bộ thời kỳ Hỗn Độn, sinh linh có tư cách trở thành trưởng bối của hắn chỉ có một vị, chính là Thiên Đế trước mắt.

Tần Quân không có quấy rầy hắn, để hắn thỏa thích phát tiết.

Chỉ có quên đi tất cả, mới có thể bắt đầu lại từ đầu.

Kỳ thực hắn lựa chọn cứu Ma Cảnh Thương, không chỉ xem trọng thiên phú của Ma Cảnh Thương, càng quan trọng hơn là Ma Cảnh Thương tôn kính hắn.

Hoắc Khứ Bệnh giết vào Ma tộc, Ma Cảnh Thương bế quan làm sao có thể không phát hiện được?

Nhưng Ma Cảnh Thương phảng phất như không phát giác, đổi lại lúc khác, Tần Quân có khả năng cho là hắn kiêng kị mình, nhưng ở thời khắc

Tần Quân cùng Vận Mệnh đại chiến, loại thái độ này liền đáng quý.

Huống chi, đệ tử Ly Võ Ma Tôn của Tần Quân ở trong Ma tộc địa vị gần với Ma Cảnh Thương, chúng sinh đều cho rằng Ma Cảnh Thương ngốc, nhưng Ma Cảnh Thương khăng khăng như thế.

Đủ loại nguyên nhân, để Tần Quân rất khó chán ghét Ma Cảnh Thương.

Ma Cảnh Thương vẫn muốn siêu việt Tần Quân, loại ý chí chiến đấu này sớm đã không phải cừu hận, chỉ là thiên tính, muốn trở thành mạnh nhất.

- Hừ, nữ nhi tư thái, không biết xấu hổ.

Hi Linh nhẹ giọng hừ lạnh, có loại cảm giác như ăn dấm.

Tần Quân nhẹ nhàng vỗ vỗ mu bàn tay của nàng, để thái độ của nàng tốt hơn một chút.

Thật lâu sau…

Ma Cảnh Thương không còn thút thít, quỳ trên mặt đất, cái trán kề sát đất, không biết suy nghĩ cái gì.

- Ngày sau bái trẫm vi sư!

Tần Quân đánh vỡ yên lặng, lời vừa nói ra, Ma Cảnh Thương đột nhiên ngẩng đầu, Hi Linh hoa dung thất sắc.

- Bệ Hạ, không thể a!

Hi Linh vội vàng khuyên đạo, dã tâm của Ma Cảnh Thương quá lớn, không thể nhận.

Ma Cảnh Thương mừng rỡ không thôi, mình không chết, còn có thể trở thành đệ tử của Thiên Đế?

Tần Quân cười nói:

- Trẫm từ trước tới giờ không sẽ nhìn nhầm người.

Tương lai Ma tộc sẽ còn ngóc đầu lại, thu phục Ma Cảnh Thương, ngày sau tất có tác dụng lớn.

Ma Cảnh Thương vội vàng dập đầu, mang theo tiếng khóc nức nở nói:

- Đa tạ sư tôn ân không giết!

Hi Linh bĩu môi, nhưng không tiếp tục khuyên nữa.

Đến tận đây, Ma Cảnh Thương trở thành đồ đệ thứ năm của Tần Quân, năm vị đồ đệ ở thời kỳ Hỗn Độn, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần, Ma Tổ Ma Cảnh Thương!

Thời đại thuộc về Ma Tổ, kết thúc.

------oOo------

Chương 1758: Hỗn Độn Chí Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Không đến ngàn năm, Ma tộc triệt để hủy diệt, một chút sinh linh Ma tộc chạy trốn thành công, tỷ như con trai của Ma Cảnh Thương Thương Xá Khôi, Huyết Phệ Ma Thần, Ly Võ Ma Tôn bởi vì là đồ đệ của Thiên Đế, không có cường giả dám làm khó hắn, Bách Tộc quật khởi, trong đó Yêu Tộc lớn nhất

Nương theo tên tuổi chiến thắng Ma Tổ, Tô Đế trở thành Đại Năng gần với Thiên Đế nhất ở thời kỳ Hỗn Độn, Khổng Thánh Nhân, Chuẩn Đề, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Hi Linh Nữ Đế, chiến quân Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công cũng không bằng hắn.

Lại qua năm ngàn năm, Ly Võ Ma Tôn thành Thánh, để toàn bộ sinh linh sợ hãi, cũng may Ly Võ Ma Tôn không có tiếp tục nâng lên đại kỳ của Ma tộc, mà lựa chọn về Thiên Đế Thạch Điện tu luyện, khiến cho phong ba rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Vạn năm sau, Viêm Tuyên Đế Quân khiêu chiến Tô Đế, thảm tao bại trận, Yêu Tộc Đại Đế nhất thời danh tiếng vô lượng.

Một trăm ngàn năm sau, chiến quân Hoắc Khứ Bệnh khiêu chiến Tô Đế, vẫn thảm bại, cũng may không cần lo lắng cho tính mạng.

Năm mươi vạn năm sau, Yêu Tộc thống nhất vũ trụ .

Thời đại thuộc về Yêu Tộc bắt đầu.

Yêu Tộc cường đại, không giống Ma tộc tàn khốc nô dịch chúng sinh, Tô Đế thúc giục Yêu Tộc nỗ lực tu luyện, hòa bình giáng lâm vũ trụ.

Trong lúc nhất thời, vũ trụ nhấc lên cuồng triều tu luyện.

Thời gian phi tốc trôi qua.

Càng ngày càng nhiều cường giả bắt đầu hiện lên, Vạn Tộc để bản thân mạnh lên đồng thời khó tránh khỏi sẽ có ma sát.

Tên tuổi của Huyền Đương, Quách Gia, Câu Trần Đại Đế, Quản Trọng, Cụ Lưu Tôn cũng bắt đầu truyền ra.

Nhất là Quản Trọng cùng Quách Gia, Quách Gia được Huyền Đương bảo hộ, Quản Trọng được Câu Trần Đại Đế bảo hộ, ở dưới Tần Quân phân, bọn hắn xuất thế, phụ tá hai chủng tộc mới quật khởi.

Theo thứ tự là Long Tộc, Phượng Tộc.

Quách Gia phụ tá Long Tộc, Quản Trọng phụ tá Phượng Tộc, lại trong thời gian cực ngắn, khiến cho hai tộc cấp tốc lớn mạnh, trở thành chủng tộc xếp hạng mười vị trí đầu của thời kỳ Hỗn Độn, sử dụng thời gian, không đến 100 ngàn năm, kinh động toàn vũ trụ.

Hai vị cường giả tu vi không cao nhưng trí mưu thông thiên, bị chúng sinh ca tụng là Hỗn Độn song kiệt.

Cũng làm cho Vạn Tộc hiểu, tầm quan trọng của mưu sĩ.

Rất nhiều chuyện, không phải dựa vào thực lực cường đại là có thể làm được .

Năm trăm triệu năm vội vàng mà đi .

Trong vũ trụ Thánh Nhân đã vượt qua trăm vị, Hiển Thánh không còn là cường giả đỉnh cấp.

Một ngày này, vũ trụ bỗng nhiên sinh ra dị biến.

Giữa không trung hiện lên vô số linh khí, tất cả Đại thế giới bắt đầu mở rộng, tinh không cũng bắt đầu sinh ra các loại Tinh Cầu, còn có rất nhiều bảo bối từ trong bóng tối hư vô toát ra.

Trong Thiên Đế Thạch Điện.

Tần Quân bỗng nhiên mở mắt, trong mắt lóe lên một vòng tinh quang .

- Thiên Đạo hiện!

Hắn trầm giọng phun ra ba chữ, bây giờ hắn đã siêu việt Thánh Nhân cảnh.

Nhưng không phải Thiên Đạo Chí Thánh .

Mà là một cảnh giới khác loại, Tần Quân mệnh danh là Hỗn Độn Chí Thánh cảnh .

Trước mắt, tu vi của hắn đạt tới Hỗn Độn Chí Thánh cảnh trung kỳ, dựa theo hắn đánh giá, Thiên Đạo Chí Thánh cũng có thể bị hắn quét ngang.

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, cùng Thiên Đạo cân bằng, đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh, siêu việt Thiên Đạo, áp đảo Thiên Đạo.

Mà Hỗn Độn Chí Thánh cảnh khác biệt, cùng Thiên Đạo không hề quan hệ .

Ở một mức độ nào đó, càng mạnh hơn Thiên Đạo Chí Thánh.

Hiện tại Thiên Đạo xuất hiện, nói cách khác, Tần Quân chính là Hỗn Độn Chí Thánh duy nhất, chí ít ở vũ trụ này là như vậy.

Có lẽ còn có Tô Đế, nhưng Tần Quân không dám khẳng định, Tô Đế không biết thu được bảo bối gì, để Tần Quân không thể nhìn trộm hắn .

Nói không chừng, Tô Đế đã thành tựu Hỗn Độn Chí Thánh, nhưng Tần Quân dám khẳng định, tu vi của Tô Đế không bằng hắn .

- Từ hôm nay, Thiên mệnh lớn nhất.

Tần Quân lẩm bẩm, trong lòng tràn đầy cảm khái .

Năm trăm triệu năm thời gian, quả nhiên dài dằng dặc.

Từ nay về sau, tu luyện càng thêm khó khăn .

Mạnh như Cơ Bất Bại, dùng mấy trăm triệu năm thời gian, ngay cả Thánh Nhân cảnh hậu kỳ cũng không có đạt tới .

- Không biết khi nào trẫm có thể trở về.

Tần Quân cảm thán nói, hắn chờ ngày trở về, đã đợi rất lâu.

------oOo------

Chương 1759: Còn sống đợi ngươi đến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đạo diễn hóa, tất cả Thánh Nhân đều có thể cảm giác được, trong lúc nhất thời Hỗn Độn vũ trụ phong vân lan tràn.

Tần Quân cảm ứng được sau khi Thiên Đạo xuất hiện, không tiếp tục tu luyện nữa, mà đi ra tẩm cung của mình.

Từ nơi sâu xa, hắn có loại cảm giác đại kiếp sắp tới.

Truyền thuyết sau khi thời kỳ Hỗn Độn kết thúc, Hỗn Độn sinh linh gần như diệt tuyệt, chỉ có một chút Hỗn Độn sinh linh sống sót, trong đó bao quát Cực Viêm Ma Thần tộc.

Mà cho đến trước mắt, chủng tộc Hỗn Độn sinh linh vượt qua ngàn chi, nếu lại phát triển tiếp như thế, ngày sau tất cả đều là chủng tộc cái thế, làm sao mai danh ẩn tích.

- Chẳng lẽ sau đó sẽ phát sinh cái gì?

Tần Quân lẩm bẩm, hắn rất ngạc nhiên, cũng vì bọn thủ hạ của mình mà lo lắng.

Hi vọng đại kiếp phát sinh ở trước khi hắn trở về, như vậy hắn có thể bảo hộ thân tín của mình.

Rất nhanh, hắn đi tới trước của tẩm cung của Hi Linh.

Trải qua hơn ức năm, Thiên Đế Thạch Điện vẫn quạnh quẽ như vậy, ngoại trừ Hi Linh, không có người nào có thể tự do xuất nhập Thiên Đế Thạch Điện .

Đi tới trước cửa sổ, đưa mắt nhìn lại, hắn nhìn thấy Hi Linh xếp bằng ở trên giường, lẳng lặng tu luyện .

Dung nhan tuyệt mỹ, dáng người linh lung tinh tế, tựa như tạo vật hoàn mỹ nhất của trời xanh.

Theo thời gian trôi qua, mỗi lần Tần Quân thấy nàng, tâm lý liền không khỏi đau nhức.

Hắn có thể nào nhìn không thấu tâm ý của Hi Linh đối với mình, nhưng nghĩ đến mình trở lại lúc đầu, hắn không dám hứa hẹn cho Hi Linh thân phận .

Vô số kỷ nguyên chờ đợi, tuyệt đối là tàn khốc.

Nhưng thời gian dài như vậy, làm bạn hắn lâu nhất chính là nàng .

Mỗi một lần Tần Quân kết thúc tu luyện, vô luận Hi Linh đang làm gì, đều sẽ trước tiên tìm đến Tần Quân, cùng hắn nói chuyện phiếm, làm bạn hắn vượt qua năm tháng dài đằng đẵng .

- Nếu trẫm rời đi, ngươi nên làm gì bây giờ?

Trong lòng Tần Quân thở dài, trước đây thật lâu, hắn không muốn chậm trễ Hi Linh, thậm chí để Hi Linh ra ngoài lịch luyện, để cho nàng độc lập, không còn ỷ lại hắn.

Đáng tiếc Hi Linh đối mặt bất luận sinh linh gì cũng lạnh như băng, duy chỉ có đối mặt hắn, như là tiểu nữ tử, ôn nhu quan tâm.

Thời gian lâu dài, Tần Quân cũng không nghĩ đưa Hi Linh ra ngoài nữa, bởi vì hắn đã không nỡ .

Hi Linh tựa hồ cảm giác được cái gì, lông mi khẽ run, chậm rãi mở mắt .

Vừa nhìn thấy Tần Quân ở ngoài cửa sổ nhìn mình, nàng lập tức nở rộ nụ cười, tựa như tuyệt đại phương hoa, sáng chói thế giới trong mắt Tần Quân.

- Bệ Hạ, còn không tiến vào?

Hi Linh nhỏ giọng cười nói, bây giờ tu vi của nàng đã đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, thậm chí siêu việt đám người Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công, tuy có thiên phú, nhưng càng nhiều hơn chính là Tần Quân thiên vị.

Tần Quân hi vọng sau khi mình rời đi, nàng có thể có sức tự vệ.

Nghe vậy, Tần Quân mỉm cười, đi vào trong tẩm cung, ngồi ở bên giường, nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Hi Linh.

- Không có quấy rầy ngươi tu luyện chứ?

Tần Quân cười hỏi, ngữ khí vô cùng ôn hòa, tựa như mặt đối thê tử của mình.

Hi Linh ngoẹo đầu, thản nhiên cười nói:

- Làm sao có thể, tu vi của Bệ Hạ thật là càng ngày càng cao, ta cũng không có phát giác được ngươi xuất hiện.

- Thiên Đạo xuất hiện, tiếp xuống có khả năng nghênh đón đại kiếp.

Tần Quân chuyển di lực chú ý nói, đối với tu vi của mình, hắn không muốn lộ quá nhiều, hắn muốn cho Hi Linh một ảo giác, ngày sau vô luận gặp được khó khăn gì, Tần Quân đều là mạnh nhất, vĩnh viễn là chỗ dựa của nàng.

Thiên Đạo?

Đại kiếp?

Hi Linh ngẩn người, ngày bình thường, nàng thường thường nghe Tần Quân nói tương lai phát triển, liên quan tới Thiên Đạo cùng Vận Mệnh là nhiều nhất.

- Đại kiếp gì?

Hi Linh hiếu kỳ hỏi, không có chút lo lắng nào .

Phóng tầm mắt nhìn toàn bộ vũ trụ, ai có thể là đối thủ của Thiên Đế?

Huống chi, trong Thiên Đế Thạch Điện có nhiều Thánh Nhân như vậy.

Người mạnh nhất là chiến quân Hoắc Khứ Bệnh, cho dù từng thua Tô Đế, bây giờ cũng là cường giả song song với Nguyên Sơ Đại Đế.

Còn có Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn, Câu Trần Đại Đế, Thập Nhị Thánh Tướng, Cơ Hạo Dạ, Ly Võ Ma Tôn, Ma Cảnh Thương, Huyền Đương… vượt qua 20 Thánh Nhân.

------oOo------

Chương 1760: Còn sống đợi ngươi đến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại thêm Nho Giáo có bốn vị Thánh Nhân, thủ hạ của Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân cũng có một Thánh Nhân, cho dù là Yêu Tộc dám đối địch Tần Quân, Tần Quân nói một câu liền có thể để cho hắn tan tành mây khói, Tô Đế cũng ngăn cản không được .

Đáng nhắc tới chính là, Nho Giáo ở dưới Khổng Tử chỉ huy đã trở thành vũ trụ đệ nhất Đại Giáo .

Chuẩn Đề ở dưới Tần Quân cho phép, cũng một mình khai sáng Phật Giáo, Cổ Phật ở hậu thế chính là truyền thừa từ hắn .

Tô Đế một mực bế quan tu luyện, Yêu Tộc cũng không ngang ngược, hòa bình mấy trăm triệu năm, rốt cục muốn nghênh đón đại kiếp sao?

- Trẫm cũng không rõ ràng, chỉ là lo lắng cho các ngươi.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, hắn thường thường hỏi thăm hệ thống, khi nào trở về.

Hệ thống mỗi lần đều trả lời, sắp rồi!

Hai chữ này để Tần Quân càng bất an .

Quả thật, thời điểm ban đầu có rất nhiều người hắn không cách nào dứt bỏ.

Nhưng ở chỗ này, cũng giống như vậy .

Thậm chí càng đậm .

Hơn năm trăm triệu năm ở chung, Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Hạo Dạ, Thập Nhị Thánh Tướng… đều bị hắn nhìn lớn lên, cùng tương lai Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn không có chênh lệch.

Vừa nghĩ tới tách rời vô số năm, hắn liền lo lắng trùng điệp, lo lắng thay bọn hắn.

Nhất là giai nhân trước mắt.

- Vì sao lo lắng?

Hi Linh nghi hoặc nói, bây giờ Thiên Đế Thạch Điện sao mà cường đại, cần phải sợ sao?

Chẳng biết tại sao, nàng đột nhiên bất an, vô ý thức bắt lấy cánh tay của

Tần Quân.

- Sẽ có một ngày trẫm rời đi các ngươi.

Tần Quân thăm thẳm nói, hắn dù sao cũng phải rời đi, chỉ là không muốn rời đi quá vội vàng.

Hi Linh nghe xong, toàn thân run lên, nắm lấy tay Tần Quân càng thêm dùng lực, nàng cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Mang ta đi được không, vô luận ngươi đi đâu, ta đều muốn theo.

Từ khi nàng có ý thức bắt đầu, thế giới cũng chỉ có Tần Quân .

Đám sinh linh Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, ở trong lòng nàng đều kém xa Tần Quân.

Nàng không dám tưởng tượng Tần Quân rời đi, cuộc sống của nàng sẽ kinh khủng bực nào .

Giờ khắc này, nàng cảm giác toàn bộ thế giới u ám .

Tần Quân nhìn chằm chằm con mắt của nàng, thở dài nói:

- Trẫm cũng muốn, nhưng trẫm làm không được.

Hi Linh chỉ cảm thấy não hải như sét đánh ngang tai, cả người choáng váng, trong đôi mắt đẹp rung động lòng người lệ quang tràn mi.

Tần Quân nắm lấy bờ vai của nàng, trầm giọng nói:

- Nhớ kỹ, vô luận như thế nào, ngươi cũng phải sống sót, cuối cùng sẽ có một ngày, trẫm sẽ lấy thân phận Tần Thiên Đế xuất hiện, khi đó lại đến tìm trẫm, từ đó, ngươi và trẫm sẽ không còn xa cách nữa.

Tần Thiên Đế!

Nước mắt của Hi Linh không cầm được tràn ra, nàng thương tâm gần chết, con mắt đỏ bừng, mang theo tiếng khóc hỏi:

- Nhất định phải rời đi sao?

- Bởi vì cũng có một đám người không thể rời bỏ đang chờ đợi trẫm, như là các ngươi.

Tần Quân thở dài.

Hắn cũng muốn tu luyện đến vô số năm sau, lại trở lại thời điểm ban đầu, như vậy đối với đám người Hi Linh mà nói, hắn tương đương với bế quan một đoạn thời gian.

Nhưng dựa theo thần thoại truyền thuyết phỏng đoán, hắn sẽ ở sau khi Yêu Tộc thống nhất một đoạn thời gian liền biến mất, từ đó Tô Đế trên đời vô song, vô địch vũ trụ .

- Ta chờ ngươi, vô luận đợi bao lâu, cho dù Hỗn Độn phá diệt, vũ trụ tách rời, ta cũng nhất định còn sống đợi ngươi đến.

Hi Linh bỗng nhiên bắt lấy tay của Tần Quân, hứa hẹn.

Nhưng mà, nàng không rõ thời gian nàng chờ đợi, là một đoạn thời gian hiện tại nàng không cách nào tưởng tượng.

Nhìn ánh mắt của nàng, Tần Quân quặn đau, thế là ở trong lòng hỏi:

- Hệ thống, trẫm có thể khống chế thời gian trở về không?

------oOo------

Chương 1761: Trẫm gọi Tần Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không cách nào phán định, hệ thống đã trợ giúp ký chủ tăng cường chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân, nhưng muốn khống chế Vận Mệnh Chi Luân tùy tâm sở dục xuyên việt, vẫn rất xa xôi, hệ thống không thể nào đoán trước tương lai của ký chủ.

Hệ thống trả lời, ngữ khí có chút phiền muộn

Hệ thống vô cùng cường đại đi qua vô số năm, cũng không có triệt để phân tích Vận Mệnh Chi Luân, bởi vì bản thân Vận Mệnh cao thâm khó lường.

Sau khi Tần Quân nghe, tâm tình càng thêm sa sút .

Ly biệt luôn luôn đả thương người .

Nhất là đã biết trước mà không cách nào tránh né ly biệt, là thương tâm nhất.

Mặc dù hắn mạnh nhất thời kỳ Hỗn Độn lại như thế nào?

Hi Linh bỗng nhiên tựa đầu ở trên vai hắn, nhẹ giọng hỏi:

- Đây chính là nguyên nhân Bệ Hạ một mực không chịu chính diện tiếp nhận ta sao?

Tần Quân rất tốt với nàng, thậm chí có thể nói là tốt nhất .

Không chỉ người bên ngoài cho rằng bọn họ trời đất tạo nên, ngay cả nàng cũng nghĩ như vậy, nhưng Tần Quân chưa bao giờ chân chính cho nàng thân phận.

Trước kia nàng âm thầm thương tâm, hiện tại rốt cuộc hiểu hết thảy .

Tâm lý hoảng sợ tương lai, nhưng cũng có một tia an ủi .

Bệ Hạ là thật để ý nàng .

- Trẫm chỉ là không muốn bọn ngươi đợi, tuế nguyệt so với ngươi tưởng tượng còn đáng sợ hơn, nó sẽ ma diệt hết thảy, thậm chí là tình cảm của ngươi.

Tần Quân nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực, nhẹ nói .

Để Hi Linh chờ đợi, thật sự là quá tàn khốc, đây chính là nguyên nhân hắn không dám cưới Hi Linh.

Lúc đầu, hắn chỉ là nhất thời hưng khởi, không có thu Hi Linh làm đồ đệ,

không nghĩ tới biến khéo thành vụng, làm trễ nải nàng cả đời .

- Ta chỉ biết tuế nguyệt sẽ để cho ta càng yêu ngươi.

Hi Linh trả lời, nàng không còn thút thít, chỉ là hai hàng thanh lệ một mực chảy dài .

Tần Quân nắm lấy bờ vai của nàng, đưa nàng đỡ dậy, chính diện bốn mắt nhìn nhau .

- Trẫm nói cho ngươi một bí mật, ngươi muốn biết không?

Tần Quân mỉm cười nói, hắn còn là lần đầu tiên nhìn Hi Linh khóc thương tâm như thế, tâm lý tràn đầy áy náy.

Hi Linh dụi dụi con mắt, hỏi:

- Bí mật gì?

- Trẫm gọi Tần Quân, đến từ Trái Đất.

Tần Quân trả lời, nói rất chân thành .

Câu nói này, hắn vẫn là lần đầu nói cho người khác.

Trước kia người khác coi hắn là Tam hoàng tử của Huyền Đương đại thế giới Càn Nguyệt vương quốc, đằng sau người khác cho rằng hắn là Cực Viêm Ma Thần Cơ Vĩnh Sinh, lại sau này, người khác chỉ biết hắn gọi Tần Thiên Đế .

Mà ở thời kỳ Hỗn Độn, chúng sinh chỉ biết hắn là Thiên Đế .

- Tần Quân? Ta nhớ kỹ, cái tên này thật dễ nghe.

Hi Linh nín khóc mỉm cười, biết được tên của Tần Quân, nàng rất hưng phấn, bởi vì đây là bí mật chỉ có nàng biết.

- Trái Đất lại là cái gì?

Trái Đất .

Ánh mắt của Tần Quân trở nên mông lung, mấy trăm triệu năm thời gian trong chớp mắt, cho dù hắn khôi phục Chủ Hồn kiếp trước, vẫn như cũ coi mình là người Địa Cầu .

Viên Tinh Cầu màu xanh kia một mực là trắc ẩn ở trong đáy lòng của hắn.

- Đó là một viên Tinh Cầu nhỏ bé, sinh linh bên trong đều không có tu luyện.

Tần Quân lâm vào trong nhớ lại .

Hắn bắt đầu nói sự tình Trái Đất cho Hi Linh, nghe mà Hi Linh cực kỳ nhập thần .

Trong cung, ánh đèn chập chờn, Tần Quân ôm Hi Linh, vừa nói vừa cười, hình ảnh duy mỹ hài hòa, như một đôi vợ chồng trẻ.

Yêu Đế cung.

Tô Đế đứng trên đỉnh núi, chung quanh tất cả đều là biển mây, phóng tầm mắt nhìn tới, có vô số đỉnh núi toát ra, mặt trời lặn hoàng hôn, tráng lệ rộng rãi.

- Đại Đạo thoái ẩn, Thiên Đạo xuất thế, trong này tất có đại kiếp.

Tô Đế nhíu mày thì thào nói, Yêu Tộc ở dưới sự hướng dẫn của hắn, đã xưng bá vũ trụ, hòa bình thật vất vả giáng lâm, lại nổi lên phong vân biến hóa, để hắn âm thầm tức giận .

Chẳng lẽ hòa bình không phải Đại Đạo muốn?

Một khi Thiên Đạo xuất hiện, chắc chắn ngự trị ở trên hắn, làm cho hắn rất khó chịu .

- Có Bản Đế ở đây, không cần Thiên?

Tô Đế trầm giọng nói, âm thanh vang vọng toàn bộ Đại thế giới, sóng âm cuồn cuộn, biển mây chấn động.

Cả kinh vô số sinh linh xôn xao .

------oOo------

Chương 1762: Trẫm gọi Tần Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Yêu Đế Bệ Hạ làm sao vậy?

- Thiên? Thiên là cái gì?

- Chẳng lẽ có cường địch xâm lấn?

- Tô Đế nói chuyện với ai?

- Thiên? Chẳng lẽ là Thiên Đạo mà Thiên Đế từng nói qua?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, không chỉ Tô Đế, Thánh Nhân khác trong vũ trụ cũng bị Thiên Đạo quấy nhiễu.

Rất nhanh, tin tức liên quan tới Thiên Đạo xuất thế cấp tốc truyền ra .

Trước kia Thiên Đế nhiều lần giảng đạo, đề cập qua Thiên Đạo .

Nghe nói Đại Đạo sinh sôi 3000 quy tắc, về sau tấn thăng, để Thiên Đạo đại diện nó, chưởng khống chư thiên vũ trụ .

Mới đầu, chúng sinh nghĩ đây chẳng qua là Thiên Đế giả tưởng, không nghĩ tới Thiên Đạo thật xuất hiện .

Trong lúc nhất thời, các loại thuyết pháp ở trong vũ trụ lưu truyền ra.

Có âm thanh nói thịnh thế sắp đến, cũng có âm thanh nói Thiên Đạo ra, đại kiếp đến!

Vũ trụ đang rung chuyển, lại qua một triệu năm .

Thiên Đạo rốt cục thành lập, một ngày này, chúng sinh bỗng nhiên lòng có

cảm ngộ .

Một loại cảm giác nói không ra lời nổi lên ở trong lòng, để bọn hắn hiểu, từ nay về sau, Thiên Đạo lớn nhất .

- Đinh! Kiểm trắc đến Vận Mệnh Chi Luân dị động, ký chủ sắp bị Vận Mệnh Chi Luân dịch chuyển, hệ thống đang vì ký chủ chống cự Vận Mệnh Chi Luân, ký chủ nhiều nhất có thể dừng lại một tháng thời gian!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn cả kinh mở to mắt .

Còn một tháng nữa liền phải trở về?

Hắn cắn răng hỏi:

- Thật không còn cách nào khác sao?

Ban đầu, hắn ước gì trở về.

Mấy trăm triệu đi qua, hắn không nỡ trở về.

- Không có cách nào, có lẽ có một ngày, tu vi của ký chủ càng mạnh, có thể triệt để chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân.

Hệ thống trả lời .

Hệ thống cũng vô cùng hiếu kỳ Vận Mệnh Chi Luân, tuy Vận Mệnh Chi Luân là Đại Đạo dùng để ngăn được Vận Mệnh, nhưng lại có chút khác biệt .

Tần Quân hít sâu một hơi .

Một tháng!

Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, hắn đột nhiên cảm giác một tháng là ngắn ngủi như vậy .

Nghĩ xong, hắn đứng dậy đi vào chính điện, Chí Tôn Cửu Long Ỷ trong nháy mắt xuất hiện ở dưới người hắn, để hắn ngồi xuống .

Hắn lật tay lấy ra Vận Mệnh Chi Luân, như Hoàng Kim La Bàn lơ lửng ở trên lòng bàn tay .

- Vận Mệnh, ngươi có biết Vận Mệnh Chi Luân không?

Tần Quân trầm giọng hỏi .

Trải qua hơn trăm triệu năm trấn áp, Vận Mệnh phân thân đã hoàn toàn thần phục Tần Quân, theo Tần Quân đột phá Hỗn Độn Chí Thánh cảnh, khiến cho Tần Quân tiến tới chưởng khống Vận Mệnh.

Bây giờ hắn chỉ cần phân phó một tiếng, liền có thể để Vận Mệnh chưởng khống mệnh số của bất luận sinh linh gì.

Bao quát Thánh Nhân!

Nói không khoa trương, toàn bộ vũ trụ, ngoại trừ Tô Đế, hắn muốn ai chết, người đó liền phải chết!

Tô Đế cực kỳ đặc thù, Vận Mệnh từng nói Tô Đế là dị loại, về phần nguyên nhân, nó cũng nói không nên lời.

- Vận Mệnh Chi Luân? Đồ vật trong cơ thể ngươi quả nhiên là Vận Mệnh Chi Luân!

Vận Mệnh phân thân thở dài nói, ngữ khí dừng một chút, tựa hồ tổ chức lời nói, tiếp tục nói:

- Vận Mệnh Chi Luân là tồn tại khắc chế Vận Mệnh, lai lịch bí ẩn, ta cũng nói không chính xác, nhưng biết được nó tồn tại, nó có thể Xuyên Toa Thời Không, không bị pháp tắc khống chế.

- Trẫm làm sao có thể triệt để chưởng khống Vận Mệnh Chi Luân?

Tần Quân tiếp tục hỏi .

- Triệt để? Chờ ngươi siêu việt Đại Đạo rồi nói sau!

Vận Mệnh phân thân xem thường nói, nghe mà Tần Quân muốn diệt nó .

Gia hỏa này bị trấn áp lâu như vậy, linh trí ngược lại càng thêm sinh động .

Tần Quân trầm ngâm, trong lòng hỏi:

- Trẫm có thể mang theo Vận Mệnh phân thân trở về không?

U Vương ở trong Huyền Hỏa kính đi theo hắn xuyên toa, khiến cho hắn từng mưu toan muốn thu nhập thủ hạ vào, cùng nhau Xuyên Toa Thời Không .

Nhưng hệ thống nói, muốn đi theo ký chủ xuyên việt, chỉ có thần hồn hoặc nguyên thần .

Nói cách khác, phải để thủ hạ của Tần Quân thoát ly nhục thân, được không bằng mất.

------oOo------

Chương 1763: Khí vận của Nhân tộc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có thể, Vận Mệnh phân thân này tương đương với chìa khoá ký chủ chưởng khống Vận Mệnh, nó đã độc lập với Vận Mệnh, như là Khí Linh, mà bản thân Vận Mệnh lại không có linh trí.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân nheo mắt lại.

Hắn rất ngạc nhiên, vô số năm sau, Vận Mệnh phân thân còn có thể ảnh hưởng đến Vận Mệnh hay không.

Tần Quân lật tay thu hồi Vận Mệnh Chi Luân, hắn bắt đầu suy tư, làm bố cục sau cùng.

Suy nghĩ một lát, hắn mở miệng nói:

- Thủ Ước!

Vừa dứt lời, Bách Lý Thủ Ước cấp tốc từ cửa lớn của Thạch Điện chạy vào .

Bách Lý Thủ Ước ở rất gần Thiên Đế Thạch Điện, mỗi lần Tần Quân mở miệng, hắn sẽ nhanh chóng chạy tới, từ trước tới giờ không chậm trễ, đây cũng là nguyên nhân Tần Quân tin cậy hắn.

Bây giờ tu vi của tên này đã đạt tới Bán Thánh, tuy thiên phú không được tốt lắm, nhưng bởi vì công lao lớn, Tần Quân thường thường thưởng hắn đan dược, thiên tài địa bảo .

- Bệ Hạ, có gì phân phó?

Bách Lý Thủ Ước quỳ xuống đất dập đầu, hỏi.

- Gọi Huyền Đương tới.

Tần Quân cười .

Con ngươi của Bách Lý Thủ Ước đảo một vòng nói:

- Vâng!

Nói xong, hắn liền đứng dậy rời đi, đi rất nhanh .

Tần Quân nhìn qua bóng lưng của hắn, biểu lộ hơi cổ quái, chẳng biết tại sao, hắn càng phát giác Bách Lý Thủ Ước cùng cường giả bí ẩn bức bách hắn đến thời kỳ Hỗn Độn có quan hệ .

Trong vũ trụ của Bách Lý gia, cất giấu một Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên trở lên.

Âm thanh kia, Tần Quân đến nay không có quên.

Theo Bách Lý Thủ Ước dần dần cường đại, âm thanh vậy mà cùng thanh âm thần bí kia càng lúc càng giống .

- Bách Lý gia thậm đời sau của Chí Tôn Vô Địch, đều là Nhân tộc, như thế nào cùng hắn có quan hệ?

Tần Quân nghi ngờ suy tư, không phải là mình cả nghĩ quá rồi chứ?

Rất nhanh, Huyền Đương đi đến .

Hắn cấp tốc đi vào trước mặt Tần Quân quỳ xuống hành lễ, ở dưới Tần Quân trợ giúp, hắn thành tựu Thánh Nhân cảnh, sớm khăng khăng một mực với Tần Quân.

- Bệ Hạ, chiếu ta tới, là cần làm chuyện gì?

Huyền Đương ngẩng đầu hỏi.

Tần Quân cười nói:

- Từng nhớ trẫm cùng ngươi giảng qua sự tình Nhân tộc không?

Huyền Đương ngẩn người, lúc này trả lời:

- Nhớ.

Từ khi Tần Quân cùng hắn nói qua người, hắn vẫn suy tư, lại thêm Quách Gia luôn nhắc lên Nhân tộc, để hắn một mực để Nhân tộc ở trong lòng.

- Trẫm hi vọng một ngày nào đó ngươi có thể sáng tạo ra Nhân tộc!

Tần Quân thẳng thắn .

Thời gian cấp bách, hắn nhất định phải bàn giao hậu sự .

Nhân tộc chính là một quân cờ lớn nhất của hắn.

Dứt lời, hắn lật tay trái ra, xuất hiện một Hoàng Kim La Bàn lớn bằng ngón cái, chính là Vận Mệnh Chi Luân phiên bản thu nhỏ.

Vật này cũng là Vận Mệnh Chi Luân.

Chính là Tần Quân lợi dùng pháp lực từ trên Vận Mệnh Chi Luân mài ra một khối nhỏ, đồng dạng ẩn chứa Thời Gian, Không Gian pháp tắc.

Hắn muốn tặng cho Huyền Đương khối Vận Mệnh Chi Luân này.

Ngày sau Huyền Đương dung hợp khối Vận Mệnh Chi Luân này, khí vận Nhân tộc rơi vào trên người hắn, cũng sẽ rơi vào Vận Mệnh Chi Luân, tiến tới truyền lại lên người Tần Quân .

Đây chính là nhân quả!

- Vật này tên là Vận Mệnh Chi Luân, có khả năng Xuyên Toa Thời Không, tặng cho ngươi, đừng để trẫm thất vọng!

Tần Quân trầm giọng nói, tính cách của Huyền Đương trầm ổn, thậm chí có thể nói là chất phác, nếu không có Quách Gia, hắn thật đúng là sợ tên này nửa đường vẫn lạc .

Xuyên Toa Thời Không?

Huyền Đương há to mồm, hắn chưa từng nghe nói qua có pháp bảo như thế tồn tại .

Tần Quân tiện tay quăng ra, khối Vận Mệnh Chi Luân này liền rơi vào trong tay hắn.

Huyền Đương thận trọng bưng lấy khối nhỏ Vận Mệnh Chi Luân, trong mắt tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng .

- Sử dụng như thế nào, đợi ngươi dùng tinh huyết luyện hóa liền hiểu, đi xuống đi.

------oOo------

Chương 1764: Khí vận của Nhân tộc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay nói, cách làm như thế, không chỉ có thể để hắn cùng khí vận của Nhân tộc triệt để liên hệ với nhau, còn có thể để Vận Mệnh Chi Luân truyền thừa tiếp .

Các đời người thừa kế Vận Mệnh Chi Luân cơ hồ đều là nhân tài kiệt xuất

của Nhân tộc, tỷ như Huyền Đương, Trưởng Tham Thương, Bạch Đế, Cơ Vĩnh Sinh… trải qua vô số năm giao thế, sớm đã cùng Nhân tộc không thể tách rời.

Huyền Đương khấu tạ, sau đó rời đi .

Nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, Tần Quân nheo mắt lại, hi vọng hắn làm như vậy, không có thay đổi lịch sử .

Sau đó hắn biến mất tại nguyên chỗ .

Một chỗ khác trong vũ trụ xa xôi.

Trong phòng tu luyện của Nguyên Sơ Đại Đế, ánh nến chập chờn, ở trước mặt hắn có một cái ao, bên trong toàn là linh khí hóa thành Lam Thuỷ, thanh tịnh thấy đáy .

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở trước người hắn.

Nguyên Sơ Đại Đế tu vi đã đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ cũng không có chú ý tới sự xuất hiện của hắn, vẫn đang nhắm mắt tu luyện .

- Nguyên Sơ.

Tần Quân nhẹ giọng nói, Nguyên Sơ Đại Đế cả kinh mở mắt, khi hắn thấy là Tần Quân đến, liền vội vàng đứng lên quỳ xuống .

- Tham kiến sư tôn!

Trong lòng Nguyên Sơ Đại Đế nghi ngờ, vì sao Tần Quân đột nhiên tới chơi, trước đó cũng không có thông tri hắn .

- Nguyên Sơ, trẫm phải đi.

Tần Quân nhẹ giọng nói, mắt ánh nhìn chằm chằm lấy đại đồ đệ của mình .

Nguyên Sơ Đại Đế nghe xong, như bị sét đánh, cứ thế quỳ tại nguyên chỗ, run giọng hỏi:

- Sư tôn, ngài lời này là có ý gì?

Tuy hắn đã độc lập, tự lập môn phái, nhưng trong lòng hắn, Thiên Đế Thạch Điện mới là nhà của hắn.

- Sau một tháng, trẫm sắp rời đi vũ trụ này, vô số năm sau mới xuất hiện.

Tần Quân giải thích nói, liên quan tới hắn rời đi, nên nói cho người nào, hắn một mực rất do dự.

Ba vị đồ đệ độc lập mấy trăm triệu năm, lại trải qua vô số năm, trời mới biết lòng của bọn hắn có thể biến hay không.

- Đi chỗ nào? Ta cùng sư tôn đi!

Nguyên Sơ Đại Đế kích động nói, hắn nghe được ngữ khí của Tần Quân không giống với thường ngày, lần này rời đi rất có thể là xa nhau, hắn phản ứng đầu tiên chính là muốn đi theo.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Trẫm chỉ có thể đi một mình, không thể mang các ngươi.

Sau đó hắn tiếp tục bàn giao hậu sự .

Làm đại đệ tử của hắn, Nguyên Sơ Đại Đế có nghĩa vụ trợ giúp sư đệ còn lại cùng Thiên Đế Thạch Điện.

Mặc dù tính cách của Nguyên Sơ Đại Đế đạm mạc, nhưng đối mặt Tần Quân, luôn không dám thất lễ .

Đại khái qua một nén nhang thời gian, sau khi Tần Quân nói xong, Nguyên Sơ Đại Đế cũng chưa có lấy lại tinh thần.

Ngữ khí của Tần Quân rõ ràng là tư thế không trở lại.

Hắn quen thuộc Tần Quân, một mực lấy Tần Quân làm mục tiêu, hiện tại Tần Quân muốn ly khai, hắn bỗng nhiên thất hồn lạc phách, cả người phảng phất như đã mất đi mục tiêu .

- Có một ngày, khi một vị Tần Thiên Đế xuất hiện, đó chính là lúc trẫm trở

về.

Tần Quân thoải mái cười nói, hắn lại không phải đi chịu chết, chỉ là ở vô số năm sau đợi mấy người bọn hắn .

Nguyên Sơ Đại Đế lặp lại nói:

- Tần Thiên Đế.

Hắn nhớ kỹ cái tên này.

Tần Thiên Đế cùng Thiên Đế có quan hệ gì?

- Sau hai mươi ngày, đến Thiên Đế Thạch Điện, ngươi Nhị sư đệ kêu lên!

Tần Quân vứt xuống câu nói này liền biến mất khỏi tại chỗ .

Sau đó, hắn muốn đi tìm đối thủ lớn nhất của hắn ở thời kỳ Hỗn Độn, Tô Đế!

Hắn phải đi, toàn bộ Thiên Đế Thạch Điện đều không nhất định có thể chống đỡ Tô Đế .

Chúng sinh đều cho rằng Tô Đế quy củ như thế, cũng là bởi vì Thiên Đế tồn tại .

Yêu Đế cung .

Một cây cổ thụ cao trăm trượng, sừng sững ở trong sáng không chói tinh, chung quanh thành cung vờn quanh, ngăn cách toàn bộ thế giới, Tô Đế ngồi ở trên cành cây, trong tay cầm một đóa hoa hồng, lẳng lặng nhìn tinh không, ánh mắt mê ly, không biết suy nghĩ cái gì.

- Ngươi đã đến.

Tô Đế nhẹ nhàng mở miệng, thoại âm rơi xuống, Tần Quân liền xuất hiện ở trên cành cây, tự mình ngồi xuống, cười nói:

- Đường đường Yêu Đế vậy mà có nhã trí như thế.

------oOo------

Chương 1765: Thiên Đế trường tồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không sánh bằng Thiên Đế, có thời gian tới bái phỏng.

Tô Đế lắc đầu cười nói, hắn cùng Tần Quân giao lưu không nhiều, nhưng lại có loại ăn ý khó tả.

Bọn hắn từng có một lần giao phong, Tô Đế bị chấn nhiếp rút đi, sau lần kia, khiến cho Tô Đế ở trong mắt chúng sinh thấp hơn Tần Quân một bậc .

Tuy theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều sinh linh đã quên trận chiến kia, khiến cho Tô Đế dần dần cùng Thiên Đế nổi danh .

Lại thêm Tô Đế chưởng khống Yêu Tộc, khiến cho vũ trụ nghênh đón hòa bình, uy vọng của hắn cực cao .

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi:

- Ngươi có biết vì sao trẫm tìm ngươi không?

Tô Đế thưởng thức hoa hồng trong tay, cười nói:

- Đoán chừng không phải chuyện tốt.

- Trẫm muốn cùng ngươi chiến một trận, đánh bại ngươi, nhưng ngươi siêu việt Thánh Nhân sao?

Tần Quân thu liễm nụ cười, hắn phát hiện mình vậy mà nhìn không thấu tu vi của Tô Đế, cũng không phải tu vi của Tô Đế siêu việt hắn, mà là có loại pháp bảo mạnh mẽ nào đó ngăn cách thần thức của Tần Quân.

Sắp rời đi, hắn nhất định phải cảnh cáo Tô Đế, để tránh Tô Đế tìm Thiên Đế Thạch Điện phiền phức .

Siêu việt Thánh Nhân?

Tô Đế khẽ nhíu mày, hắn chậm rãi đứng dậy, nhìn Tần Quân nói:

- Ngươi đã siêu việt Thánh Nhân?

Tần Quân đứng dậy theo, cười nói:

- Trẫm mệnh danh cảnh giới này là Hỗn Độn Chí Thánh, ngày sau Thiên Đạo xuất hiện, còn muốn đột phá, chỉ có thể là Thiên Đạo Chí Thánh.

Tô Đế cái hiểu cái không, trong miệng lặp lại đọc lấy bốn chữ Hỗn Độn Chí Thánh.

Nhìn hắn phảng phất như lâm vào trạng thái đốn ngộ, Tần Quân liền hiểu .

Tô Đế còn chưa siêu việt Thánh Nhân cảnh .

Trước mắt hắn chỉ là Thánh Nhân cảnh viên mãn, còn đang vì cảnh giới càng cao hơn mà mê mang .

- Trẫm giúp ngươi đột phá Hỗn Độn Chí Thánh, nhưng trẫm hi vọng ngươi đáp ứng một sự kiện.

Tần Quân mở miệng nói, lời vừa nói ra, Tô Đế đột nhiên ngẩng đầu .

Hỗn Độn Chí Thánh cùng Thiên Đạo Chí Thánh chênh lệch, Tô Đế chỉ là nghe Tần Quân nói liền hiểu

Ngày sau Thiên Đạo Chí Thánh khẳng định cùng Thiên Đạo dính nhân quả, hắn tự nhiên muốn trở thành Hỗn Độn Chí Thánh.

Hơn nữa dựa theo Tần Quân nói, ngày sau sẽ không còn Hỗn Độn Chí Thánh!

- Sự tình gì?

Tô Đế trầm giọng hỏi .

Đối với cảnh giới càng cao hơn, hắn thật sự là không có đầu mối .

Tần Quân khác biệt, người mang Liệt Diễm đại đạo, đừng nói Hỗn Độn Chí Thánh, ngay cả phương pháp tu luyện Đại Đạo Chí Tôn cũng có, chỉ cần Tần Quân đạt tới cảnh giới kia, liền sẽ có phương pháp tu luyện cảnh giới tiếp theo.

- Trẫm sắp rời đi, truy tìm cảnh giới càng cao hơn, vũ trụ này đã dung không được trẫm, nhưng trẫm hi vọng ngươi có thể đối xử tử tế sinh linh có liên quan tới trẫm, nếu bọn họ gặp được phiền phức, ngươi có thể xuất thủ tương trợ.

Tần Quân cười.

Nhân phẩm của Tô Đế, hắn nguyện ý tin tưởng .

Lúc trước hắn nhỏ yếu, Tô Đế gặp phải hắn, cũng không có ra tay giết hắn, không phải bàn cãi .

Huống chi ở thời kỳ Tô Đế chúa tể Hỗn Độn, là có tiếng nhân đức .

Tô Đế có chút ngoài ý muốn, kinh ngạc hỏi:

- Ngươi tin được ta?

Tần Quân rơi ở trước người hắn, thân hình hai người chênh lệch không lớn, Tần Quân bởi vì Vô Cực Hồng Mông bào lộ ra càng có uy nghiêm .

Đối mặt Tô Đế, Tần Quân cười nói:

- Trẫm vô địch quá lâu, muốn một tên đối thủ, mà ngươi, các phương diện đều rất phù hợp.

Lời vừa nói ra, tâm thần của Tô Đế rung mạnh, khẽ nhếch miệng, sau cùng cũng không nói gì, chỉ trầm mặc nhìn Tần Quân .

Thật lâu sau, Tô Đế mở miệng, trịnh trọng nói:

- Nếu như ngươi tin được ta, ta liền đáp ứng!

------oOo------

Chương 1766: Thiên Đế trường tồn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn quá muốn mạnh lên, huống hồ Tần Quân nói để trong lòng của hắn ngũ vị tạp trần .

Hắn có thể cảm giác được trên người Tần Quân có một loại khí chất, khí chất vô địch mà tịch mịch

Tần Quân tiến về vị diện vũ trụ cao hơn, để hắn khó có thể tưởng tượng được hùng tâm của đối phương .

Từ khi hắn chưởng khống Hỗn Độn vũ trụ, Tần Quân rất ít xuất thế, một mực ở trong Thiên Đế Thạch Điện tu luyện, ý chí tu luyện của đối phương để hắn cũng bội phục.

Sau đó Tần Quân bắt đầu vì Tô Đế giảng giải phương pháp đột phá Hỗn Độn Chí Thánh.

Tô Đế nghe rất chân thành, hai người ngồi ở trên cành cây, như là bạn thân nói chuyện với nhau

Qua một canh giờ, Tần Quân mới nói xong

Tô Đế cảm thán nói:

- Thì ra là thế thì ra là thế.

Tần Quân thì chậm rãi đứng dậy, nhìn tinh không, nói:

- Tô Đế, ngươi cảm thấy tu luyện cuối cùng là cái gì?

Tô Đế ngẩn người, có chút theo không kịp tư duy của Tần Quân, nói:

- Cũng là bởi vì không biết, cho nên mới một mực truy tìm.

Tần Quân nghe nở nụ cười, gia hỏa này nói chuyện thật thú vị.

Sau đó hắn biến mất tại nguyên chỗ, lưu lại dư âm lượn lờ.

- Tô Đế, đừng cô phụ trẫm tín nhiệm, hi vọng lần tiếp theo gặp nhau, ngươi có thể cùng trẫm địch nổi.

- Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn!

Dưới tinh không, thanh âm của Tần Quân đã lâu không dứt .

Tô Đế đứng ở trên cành cây, lẩm bẩm:

- Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn, quả nhiên là cuồng vọng, luôn có một ngày, ta sẽ áp đảo ngươi, Thiên Đế!

Tô Đế cùng Thiên Đế gặp mặt cũng không có lưu truyền, nhưng các chủng tộc, tông môn, thế gia đều chú ý tới, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Khổng Thánh Nhân, Chuẩn Đề, Thập Nhị Thánh Tướng, Cơ Hạo Dạ, Hoắc Khứ Bệnh… các cường giả đỉnh cấp nhao nhao trở lại Thiên Đế Thạch Điện.

Trong Thiên Đế Đại thế giới càng vô cùng lo lắng .

Vô số sinh linh đều cảm giác được bầu không khí không thích hợp, hơn nữa sự tình xuất hiện ở Thiên Đế Thạch Điện, khó tránh khỏi để chúng sinh phỏng đoán .

Một tháng vội vàng đi qua .

Trong Thiên Đế Thạch Điện, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, bên cạnh đứng Hi Linh cùng Bách Lý Thủ Ước

Phía dưới là Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn, chiến quân Hoắc Khứ Bệnh, Thiên Đế Thư Viện viện trưởng Tần Cung Thiên, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ, Đông Vương Công, Chuẩn Đề, Khổng Thánh Nhân, Thập Nhị Thánh Tướng, Xa Bỉ Thi, Cụ Lưu Tôn, Huyền Đương, Quách Gia, Câu Trần Đại Đế, Quản Trọng…

Tất cả đều là thân tín của Tần Quân, thực lực kém cỏi nhất cũng là Bán Thánh!

Bọn hắn tất cả đều nhìn về phía Tần Quân, bầu không khí trong điện yên lặng

Bách Lý Thủ Ước càng cắn răng hé miệng, nước mắt rưng rưng, hốc mắt hồng nhuận.

Con mắt của Hi Linh Nữ Đế cũng có chút hồng nhuận, nàng là người sớm nhất biết được Tần Quân rời đi, cho nên sớm liền nỗ lực tiếp nhận .

- Làm sao cả đám đều vẻ mặt cầu xin như vậy?

Tần Quân đánh vỡ yên lặng, cười hỏi, đối với hắn mà nói, chỉ là trong nháy mắt mà thôi, nhưng đối với tất cả mọi người mà nói, cái kia chính là thương hải tang điền, vũ trụ tách rời, kỷ nguyên đổi mới.

- Bệ Hạ, không rời đi không được sao?

Khổng Tử hỏi.

Hắn đã tới Thiên Đế Thạch Điện nửa tháng, đạt được Tần Quân chỉ điểm rất nhiều, thậm chí bao gồm phương pháp siêu việt Thánh Nhân cảnh.

Tần Quân khoát tay nói:

- Trẫm là vì trở nên mạnh hơn, các ngươi không cần bi thương, đừng để trẫm thất vọng.

- Vâng!

Mọi người cùng kêu lên nói, bọn hắn cơ hồ chiếm nửa giang sơn thời kỳ Hỗn Độn trừ Yêu Tộc, khí thế như hồng

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, nhìn tất cả mọi người ở phía dưới, ánh mắt tràn đầy thâm ý

Bọn hắn, là Tần Quân tốn hao vô số tâm huyết bồi dưỡng ra được, cảm tình tự nhiên không cần nhiều lời

- Lần này sau khi trẫm rời đi, Thiên Đế Thạch Điện do Hi Linh chưởng khống, các ngươi phát triển, trẫm sẽ không ước thúc, chỉ là lần tiếp theo

gặp nhau, trẫm muốn nhìn xem ai còn nguyện ý đi theo trẫm!

- Tương lai trong thời gian nào đó, khi Tần Thiên Đế xuất hiện, là lúc trẫm giáng lâm, chúng sinh nhất định phải thần phục!

Thanh âm của Tần Quân tràn đầy uy nghiêm, phảng phất như toàn bộ vũ trụ, đều là vật trong lòng bàn tay của hắn, nghe mà mọi người nhiệt huyết sôi trào.

------oOo------

Chương 1767: Trở về (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Vận Mệnh Chi Luân sắp thôi động!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, như là cảnh báo, để sắc mặt của Tần Quân trở nên không tự nhiên.

Hắn quét nhìn phía dưới, ánh mắt đảo qua tất cả mọi người, ánh mắt phức tạp, làm lòng của mọi người phát run .

- Nhớ kỹ, nhất định phải còn sống, còn sống đợi đến ngày trẫm xuất hiện!

Ngữ khí của Tần Quân trầm trọng nói, vô số kỷ nguyên có thể còn sống sót bao nhiêu?

- Chúng ta nhất định còn sống đợi Bệ Hạ đến!

Mọi người cùng kêu lên nói, Hoắc Khứ Bệnh cùng Thập Nhị Thánh Tướng càng quỳ xuống đất không dậy nổi .

Cơ Hạo Dạ cắn răng nắm chặt nắm đấm, trong lòng tràn ngập không cam lòng .

Bọn hắn cũng không dám tưởng tượng sau khi Tần Quân rời đi, Thiên Đế Thạch Điện nên làm cái gì .

Tần Quân chính là trụ cột của bọn hắn, Tần Quân rời đi, ngày sau bọn hắn không có khả năng lại một mực bảo trì tâm linh yên ổn .

Chuẩn Đề nhìn Tần Quân, ánh mắt lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì .

Quách Gia phe phẩy quạt nói:

- Bệ hạ yên tâm, đợi Bệ Hạ trở về, Phụng Hiếu tới, sẽ cho ngài một Thiên Đế Thạch Điện cường đại hơn!

Mặc dù Quản Trọng không có nói chuyện, đứng ở bên cạnh Quách Gia, ánh mắt tràn đầy kiên định, phảng phất như hạ quyết tâm gì đó.

Tần Quân khẽ gật đầu, quay đầu nhìn về phía Hi Linh nói:

- Nhà của chúng ta, giao cho ngươi.

Hốc mắt của Hi Linh ướt át, tay trái bưng lấy miệng nhỏ nhắn, cố nén không khóc ra thành tiếng.

Bịch!

Bách Lý Thủ Ước ở một bên khác bỗng nhiên quỳ xuống, không ngừng dập đầu, cũng không nói chuyện, chỉ hung hăng dập đầu, chấn động đến Thiên Đế Thạch Điện rung động, cái trán hắn va chạm sàn nhà, rất nhanh liền máu tươi tung tóe, đỏ đến kinh dị.

- Các vị, gặp lại!

Tần Quân cảm nhận được Vận Mệnh Chi Luân trong cơ thể bắt đầu điên cuồng chuyển động, Thời Không lực chung quanh đang chấn động, thoải mái cười nói.

Mọi người vội vàng quỳ xuống, cùng kêu lên nói:

- Cung tiễn Thiên Đế Bệ Hạ!

Hốc mắt bọn hắn đều đỏ bừng, mạnh như Nguyên Sơ Đại Đế, cũng không cách nào liềm nén được .

Tần Quân rời đi, đại biểu cho một thời đại vẫn lạc.

Thiên Đạo đã ra, thời kỳ Hỗn Độn đi qua, mà Thiên Đế chính là nhân vật mang tính tiêu chí nhất của thời kỳ Hỗn Độn.

- Đại Đạo 3000, luân hồi vô tận, chỉ có trẫm trường tồn, các ngươi nỗ lực truy tìm bước chân của trẫm đi!

- Vô Song đại chiến, chính là thời điểm trẫm tái hiện vũ trụ!

Nương theo thoại âm của Tần Quân rơi xuống, thân hình của hắn bắt đầu vặn vẹo, ngay sau đó liền biến mất không thấy gì nữa .

Khí tức hoàn toàn không có, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua .

Thập Nhị Thánh Tướng nhịn không được khóc lớn lên, Cơ Hạo Dạ càng tê tâm liệt phế gầm hét, kinh động toàn bộ Thiên Đế Đại thế giới.

Chúng sinh nghi hoặc, lại không biết Thiên Đế đã rời đi.

Ngoài thành .

Tù Mệnh Đế Tôn đi tới trước cửa thành, hôm nay thân hình hắn thẳng tắp, mặc hắc bào cùng mũ rộng vành, như hiệp khách cao ngạo, nghe được tiếng gầm gừ của Cơ Hạo Dạ, hắn không khỏi dừng bước lại .

- Chuyện gì xảy ra?

Tù Mệnh Đế Tôn lẩm bẩm, mũ rộng vành che khuất mặt, để sinh linh chung quanh không thấy được khuôn mặt của hắn.

Lần trước giảng đạo, Tần Quân sáng tạo ra rất nhiều Thánh Nhân, khiến cho hắn không mặt mũi tìm nơi nương tựa.

Lần này, hắn thành tựu Bán Thánh, có tư cách truy đuổi Thánh Nhân, chuyên tới để bái sư.

Thật tình không biết, sư phụ hắn muốn bái đã biến mất .

Một chỗ khác của Vũ trụ.

Tô Đế lơ lửng trong tinh không, phía sau ức vạn sao trời hình thành họa quyển sáng chói, ánh mắt của hắn ngóng nhìn Thiên Đế Đại thế giới .

------oOo------

Chương 1768: Trở về (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế, từ nay về sau, ngươi chính là đối thủ duy nhất của Bản Đế, lần tiếp theo, Bản Đế chắc chắn áp đảo ngươi!

Tô Đế lẩm bẩm, khắp khuôn mặt lạnh lùng là tự tin cùng vẻ chờ mong.

Bởi vì Tần Quân, hiện tại hắn cũng muốn đi nhìn vị diện cao hơn.

…

Trong vũ trụ Bách Lý gia.

Trên đảo, một cái lỗ đen bỗng nhiên xuất hiện, ngay sau đó Tần Quân liền từ bên trong nhảy ra, thân hình hạ xuống, rơi vào trong rừng cây, hắn bình ổn rơi xuống đất, nện đến dưới mặt đất hãm sâu.

Vô Cực Hồng Mông bào tung bay theo gió, cúi đầu, hắn lật tay lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm .

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt anh tuấn, tử diễm đồ nhảy lên, tròng mắt có lãnh ý dày đặc .

- Trẫm lại trở về.

Hắn có thể cảm giác được khí tức của Hậu Nghệ, còn có khí tức thần bí trước kia bức bách hắn Thời Không Xuyên Việt, cực kỳ cường đại.

Mùi vị linh khí quen thuộc, không có mênh mông cùng nặng nề như thời kỳ Hỗn Độn, để hắn có loại cảm giác phảng phất như cách một thế hệ .

Nhìn như chỉ mới qua mấy giây, kì thực hắn đã sống hơn năm trăm triệu năm.

Sau đó hắn muốn đi cứu Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ, đối mặt cường giả bí ẩn siêu việt Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên kia.

Hắn không sợ hãi chút nào, cũng không phải hắn có thể chiến thắng, mà là hắn đã nhận ra thân phận chân thật của cường giả bí ẩn này.

- Bách Lý Thủ Ước! Qua đây cho trẫm!

Tần Quân đột nhiên giận quát một tiếng, âm thanh uy chấn đại đảo, để rừng cây bốn phía điên cuồng run rẩy .

- A? Ngươi vậy mà ở chỗ này!

Thanh âm thần bí bắt đi Hậu Nghệ cùng Dương Tiễn vang lên lần nữa, lúc trước hắn còn buồn bực, Tần Quân làm sao đột nhiên biến mất?

- Chờ một chút, ngươi là…

Thanh âm thần bí trở nên run rẩy, tràn đầy khó có thể tin cùng sợ hãi lẫn vui mừng

Hắn chính là thủ hạ của Tần Quân ở thời kỳ Hỗn Độn, Bách Lý Thủ Ước!

Ngay cả Tần Quân cũng không nghĩ tới, Bách Lý Thủ Ước vậy mà ở trong hang ổ của Bách Lý gia, cái này khiến hắn không khỏi miên man bất định.

Một giây sau, cuồng phong diệt thế từ trung ương đảo cuốn tới, từng cây từng cây đại thụ bay lên, bay về phía sâu trong vũ trụ, biến mất không thấy gì nữa

Hưu...

Một đạo hắc ảnh cấp tốc đánh tới, đứng ở trước mặt Tần Quân, cuồng phong thổi tóc dài của Tần Quân loạn vũ, hắn định thần nhìn lại, chỉ thấy trước mặt là một đạo hắc ảnh, hai tay của hắn ném một cái, Hậu Nghệ cùng Dương Tiễn liền bị hắn ném qua một bên, ngã trên mặt đất, thân thể hơi co rúm, không cách nào đứng dậy, rõ ràng là bị cấm chế.

- Bệ Hạ chạy mau.

Dương Tiễn cắn răng nói, nói vô cùng gian nan, trong mắt tràn ngập tơ máu bởi vì phẫn nộ cùng sợ hãi mà sinh ra.

Tu vi của người này quá cường đại, ngay cả hắn cũng đánh không lại, huống chi Tần Quân.

Hậu Nghệ cũng khẩn trương không thôi, ánh mắt nhìn chòng chọc vào hắc ảnh trước mắt

Hắc ảnh nhìn Tần Quân, thân hình không ngừng vặn vẹo, một giây sau, hắn vậy mà bịch một tiếng, quỳ gối ở trước mặt Tần Quân

- Thiên Đế Bệ Hạ.

Thanh âm của hắn lại mang theo tiếng khóc, Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ cả kinh trừng to mắt, đầu óc không xoay chuyển được.

Đây là có chuyện gì?

Khuôn mặt của Tần Quân lạnh lùng, nhìn đối phương nói:

- Hiện ra bản thể!

Lúc trước tên này vậy mà không nhận ra hắn, để trong lòng của hắn tức giận

Đi qua thời kỳ Hỗn Độn tu luyện, Tần Quân ở trong mắt đám người Dương Tiễn, phảng phất như biến thành người khác

Giơ tay nhấc chân, tràn đầy uy áp vô thượng, phảng phất như toàn bộ vũ trụ, toàn bộ sinh linh không thể làm tức giận hắn

Hậu Nghệ là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ nhìn không thấu tu vi của Tần Quân, Dương Tiễn là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên thì nghẹn họng nhìn trân trối, mặt mũi như thấy quỷ.

Mới một hồi, tu vi của Bệ Hạ làm sao bay vọt?

Hắc khí tiêu tán, Bách Lý Thủ Ước hiện ra bản tôn, tóc trắng xoá, thân hình có chút còng, người mặc một bộ Hắc Bào cũ nát, khuôn mặt phảng phất như hơn bốn mươi tuổi, hai mắt đục ngầu tràn đầy nước mắt kích động, để Tần Quân nhíu mày, so sánh với Bách Lý Thủ Ước ở thời kỳ Hỗn Độn, trở nên già nua hơn rất nhiều

------oOo------

Chương 1769: Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật là Bệ Hạ, ta thật chờ được Bệ Hạ.

Bách Lý Thủ Ước kích động đến không ngừng dập đầu, như lúc Tần Quân rời đi, chỉ là nơi này không phải Thiên Đế Thạch Điện, trán của hắn vô cùng cứng rắn, ngược lại làm mặt đất rách tả tơi.

Nhìn bộ dáng của hắn, Tần Quân không khỏi cảm giác lòng chua xót

Đối với Bách Lý Thủ Ước mà nói, có thể là vô số năm tuế nguyệt

Nhưng đối với Tần Quân mà nói, chỉ là trong một giây lát, cho nên nhìn thấy Bách Lý Thủ Ước biến hóa, trùng kích cực lớn

- Lúc trước ngươi không nhận ra trẫm tới sao?

Tần Quân tức giận hỏi, oán khí lớn hơn nữa nhìn thấy Bách Lý Thủ Ước nước mắt tuôn đầy mặt, cũng tiêu tan.

Bách Lý Thủ Ước nằm rạp trên mặt đất, khóc ô ô nói:

- Ta biết sai, Bệ Hạ, ta rốt cục đợi được ngài.

Lúc trước tuy Tần Quân có tu vi Hiển Thánh cảnh, Bách Lý Thủ Ước căn bản chưa từng gặp qua Tần Quân ở thời kỳ Hiển Thánh cảnh, mỗi đột phá một cảnh giới khí tức đều sẽ có cải biến, huống chi Tần Quân còn chưa truyền thừa Liệt Diễm đại đạo.

Hiện tại Tần Quân từ thời kỳ Hỗn Độn trở về, khí tức cùng trong trí nhớ của Bách Lý Thủ Ước giống như đúc, để hắn rất nhanh liền nhận ra được.

Đương nhiên, mấu chốt nhất vẫn là Tần Quân gọi ra tên của hắn

Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ há to miệng, nửa ngày cũng không cách nào khép kín

Đại Năng cường đại này vậy mà quỳ bái Tần Quân, còn xưng Bệ Hạ?

Trước một khắc, bọn hắn vẫn còn ở trong nguy cơ sinh tử, sau một giây, địch nhân liền thần phục Tần Quân?

Trước sau đảo ngược quá lớn, dù là Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ siêu việt Thánh Nhân, cũng không khỏi nằm trên mặt đất, đầu óc trống rỗng

Tần Quân thở dài một tiếng, đỡ Bách Lý Thủ Ước dậy

Hắn nhìn ra được Bách Lý Thủ Ước kích động không phải làm ra vẻ, là tình cảm chân thật bộc lộ

- Vì sao ngươi ở chỗ này?

Tần Quân hỏi, tâm lý cảm động không thôi

Thời kỳ Hỗn Độn đến bây giờ cũng không phải mấy chục tỷ năm đơn giản như vậy, chỉ có Bách Lý Thủ Ước biết mình đợi bao lâu.

- Bởi vì nơi này là địa điểm cũ của Thiên Đế Thạch Điện, ta sợ Bệ Hạ trở về không nhìn thấy Thiên Đế Thạch Điện, cho là chúng ta từ bỏ ngài, cho nên ta một mực chờ đợi ở chỗ này.

Bách Lý Thủ Ước dụi mắt, âm thanh vẫn run rẩy, có thể thấy được hắn kích động như thế nào.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, hắn cũng sắp chết lặng, tâm lý một mực kiên thủ hứa hẹn lúc trước, trong đó chua xót, chỉ có chính hắn hiểu

Tần Quân nghe xong, tâm thần chấn động, tâm tình khó tả xông lên đầu,

để con mắt của hắn mỏi nhừ

Hắn nghĩ tới rất nhiều, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới Bách Lý Thủ Ước lại là người một mực chờ hắn

- Trẫm nhìn lầm.

Trong lòng Tần Quân cảm thán, ánh mắt nhìn về phía Bách Lý Thủ Ước trở nên nhu hòa, hắn tiếp tục hỏi:

- Những người khác đâu?

Nghe vậy, sắc mặt của Bách Lý Thủ Ước biến hóa, trong mắt lóe lên phẫn nộ, cừu hận, không cam lòng, bất đắc dĩ, thống khổ… hắn thở dài nói:

- Nói rất dài dòng, Bệ Hạ, chúng ta tìm một nơi, từ từ nói a.

Nói xong, hắn vung tay phải lên, Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ liền mất đi trói buộc, lúc này nhảy dựng lên

Tần Quân gật đầu nói:

- Ngươi dẫn đường đi!

Hắn không chỉ hiếu kỳ thân tín trước kia ở đâu, còn hiếu kì quan hệ giữa Bách Lý Thủ Ước cùng Bách Lý gia

Chẳng lẽ Bách Lý gia không phải Nhân tộc?

Nghĩ đến đây, biểu lộ của hắn có chút cổ quái, hắn là diệt trừ người Bách Lý gia, mặc dù không có chém tận giết tuyệt, nhưng tương đương với chém các đời sau của Bách Lý Thủ Ước

- Bệ Hạ, cái này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Dương Tiễn truyền âm hỏi, sự tình thật sự quá quỷ dị, đến bây giờ, hắn cũng còn không nghĩ thông suốt

Nếu như Bách Lý Thủ Ước vốn là thủ hạ của Tần Quân, vì sao lúc trước không có nhận ra?

Huống hồ, hắn không phải người mạnh nhất dưới tay Tần Quân sao?

Làm sao đột nhiên lại nhảy ra một tồn tại mạnh hơn?

Dương Tiễn đã phiền muộn lại vui mừng, có thể nói ngũ vị tạp trần

- Chờ một chút sẽ nói cho các ngươi biết.

Tần Quân hồi âm nói, hắn bày cục mấy trăm triệu năm, không biết bây giờ có thể có bao nhiêu thu hoạch

Trận đại kiếp diệt tuyệt Hỗn Độn sinh linh kia đến cùng là cái gì?

Thiên Đế Thạch Điện có bao nhiêu người sống sót?

------oOo------

Chương 1770: Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn hắn lại ở đâu?

Rất nhiều nghi hoặc hiện lên ở trong lòng Tần Quân, nhưng tâm tính của hắn sớm đã trầm ổn, mặt không đổi sắc

- Đinh! Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn giác tỉnh thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân

Tần Quân ngạc nhiên, nhớ tới trước khi xuyên việt để Cửu Linh Nguyên Thánh cùng Hình Thiên cực hạn giác tỉnh

- Điều ra bảng thuộc tính của Cửu Linh Nguyên Thánh!

Hắn ngược lại muốn xem xem Cửu Linh Nguyên Thánh cực hạn giác tỉnh mạnh bao nhiêu

Tôn Ngộ Không cũng không có đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, Như Lai cũng bất quá Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, nghĩ đến tu vi của Cửu Linh Nguyên Thánh hẳn là ở giữa hai bên

Một giây sau, bảng thuộc tính của Cửu Linh Nguyên Thánh liền hiện ra:

- Cửu Linh Nguyên Thánh, đến từ Tây Du Ký.

- Thân phận: Cửu Đầu Sư Tử!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Cửu Linh Thánh Pháp!

- Thần thông: Thôn Phệ tinh không! Cửu Linh Chiến Hồn! Lục Giới gầm thét!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh sơ kỳ!

Đối với cực hạn giác tỉnh mà nói, đã không tệ.

Ngày sau còn có thể thông qua Đại Đạo Truyền Thừa mạnh thêm.

Tính toán ra, hắn bây giờ còn có bốn lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa.

- Cũng không biết sau khi Hình Thiên cực hạn thức tỉnh mạnh bao nhiêu.

Tần Quân âm thầm chờ mong, Thần Thoại Chiến Thần, khẳng định rất xâu!

Lúc này, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, ngay sau đó Cửu Linh Nguyên Thánh từ đó bước ra

Bách Lý Thủ Ước cả kinh cấp tốc quay người, tay trái tìm tòi, Cửu Linh Nguyên Thánh liền không bị khống chế bay về phía hắn, bị hắn nắm cổ

- Dừng tay! Hắn là ái tướng của trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói, tâm lý bất đắc dĩ.

Nếu Cửu Linh Nguyên Thánh bị tên này bóp chết, hắn sẽ buồn bực chết

Bách Lý Thủ Ước ngẩn người, sau đó buông tay, Cửu Linh Nguyên Thánh bị siết đến đỏ bừng cả khuôn mặt, lúc này lui nhanh, kiêng kỵ nhìn Bách Lý Thủ Ước

Đáng thương Cửu Linh Nguyên Thánh, mới ra đến liền bị Bách Lý Thủ Ước trừng trị, tu vi bay vọt kinh hỉ không còn sót lại chút gì

- Bệ Hạ vì sao lại có thủ hạ yếu như thế?

Bách Lý Thủ Ước nói thầm một tiếng, kém chút để Cửu Linh Nguyên Thánh thổ huyết

Hậu Nghệ cùng Dương Tiễn liếc nhau, đều nhìn ra chấn kinh trong mắt đối phương

Bọn hắn bỗng nhiên nghĩ đến Tần Quân có thể là Viễn Cổ Thiên Đế, chẳng lẽ trước kia Tần Quân có một nhóm lớn thủ hạ cường giả?

Tần Quân trừng mắt liếc hắn một cái, nói:

- Xem ra ngươi không chỉ tu vì tăng, lá gan cũng lớn a?

Bách Lý Thủ Ước bị dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng quỳ xuống thỉnh tội

Không có chút tư thái Đại Đạo Chí Tôn nào

Trong lòng hắn, Tần Quân là mạnh nhất, cho dù hiện tại tu vi của Tần Quân ngay cả Đại Đạo Chí Tôn cũng không có đạt tới, nhưng hắn vẫn mù quáng thờ phụng Tần Quân, đã trở thành chấp niệm

- Đứng lên đi!

Tần Quân phất tay nói, vừa nghĩ tới Bách Lý Thủ Ước chờ đợi, hắn liền khó mà bày sắc mặt với Bách Lý Thủ Ước

Sau đó hắn trấn an Cửu Linh Nguyên Thánh vài câu, một nhóm năm người tiếp tục đi tới

Cuối cùng, bọn hắn đi vào một nhà gỗ.

Trong phòng đơn sơ, chỉ có một cái giường gỗ, cùng một cái bàn bốn ghế dựa

Bách Lý Thủ Ước từ hậu viện đào ra hai vò rượu, đi vào nhà, cười nói:

- Bệ Hạ, ta rốt cục có thể lấy rượu này ra, đã nhưỡng mấy chục tỷ năm a.

- Phốc...

Dương Tiễn đang uống trà, nghe xong lời này, trực tiếp phun nước trà ra.

------oOo------

Chương 1771: Hỗn Độn Thần Chủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mấy chục tỷ năm? Ngươi đang nói đùa?

Hậu Nghệ nhịn không được chửi đậu đen rau muống, mấy chục tỷ năm, ngẫm lại cũng để người tê cả da đầu

Tần Quân cũng không nhịn được khóe miệng co giật, rượu này vừa vào miệng, có thể ngay cả Thiên Đạo Chí Thánh cũng ô hô ai tai hay không?

Cửu Linh Nguyên Thánh cũng kinh ngạc nhìn về phía Bách Lý Thủ Ước, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng, hiển nhiên lúc trước tiểu ma sát để hắn vẫn khó chịu như cũ

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc, một bên rót rượu cho Tần Quân, một bên cười nói:

- Rượu này là ta dựa theo phương pháp Bệ Hạ truyền thụ cho ủ thành, ẩn

chứa vô số loại thiên tài địa bảo, thời gian cụ thể, có chừng hơn năm mươi tỷ năm.

Hơn năm mươi tỷ năm.

Ba vị Thần Ma dọa đến toàn thân lắc một cái, mí mắt của Tần Quân cũng nhảy theo.

Xem ra hắn rời Hỗn Độn vũ trụ thời gian dài dằng dặc, nói không chừng quá ngàn ức năm.

Thiên Đế Đại thế giới cũng đã hủy, nói rõ Bách Lý Thủ Ước tuyệt không phải là ở sau khi hắn rời đi liền cất rượu, mà là cách một đoạn thời gian rất dài, đợi mảnh đại địa này an định, mới bắt đầu cất rượu, đương nhiên, cũng không bài trừ hắn dời hầm rượu

Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Cửu Linh Nguyên Thánh thì khiếp sợ nhìn về phía Tần Quân

Dựa theo Bách Lý Thủ Ước nói, Tần Quân chẳng phải là chí ít sống hơn năm mươi tỷ năm?

Bọn hắn không khỏi hít vào khí lạnh, tay bưng bát rượu cũng run rẩy

Tần Quân mặt không đổi sắc, hắn đã từng ở trên chúng sinh, tồn tại gần với Đại Đạo, khí chất thuế biến, để ba người Dương Tiễn hoàn toàn nhìn không thấu suy nghĩ trong lòng của hắn

- Trẫm nếm thử.

Tần Quân bưng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, hắn tin tưởng Bách Lý Thủ Ước sẽ không hại hắn

Nếu thật muốn hại hắn, không cần độc tửu?

Rượu vào cổ họng, Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể sắp vỡ, sảng khoái khó mà kể ra từ cổ họng nối thẳng lòng bàn chân, linh khí ở trong cơ thể nổ tung, chảy qua gân cốt bách hải

Trong chốc lát, Tần Quân cảm giác tu vi của mình tăng một chút

Nên biết hiện tại hắn là Hỗn Độn Chí Thánh trung kỳ, muốn tiến thêm một bước, sao mà khó.

Một ngụm rượu vậy mà có thể làm cho hắn tăng tu vi?

Ba người Dương Tiễn bị hắn trong lúc lơ đãng tiết ra khí tức hù sợ, khi nào Bệ Hạ trở nên mạnh như thế?

Lúc trước không phải mới Hiển Thánh cảnh sao?

Cái trán của Hậu Nghệ cùng Cửu Linh Nguyên Thánh đều tràn ra mồ hôi lạnh, Dương Tiễn lại có chút kích động

Bọn hắn không khỏi mơ màng, chẳng lẽ trước kia Tần Quân đều là giả heo ăn thịt hổ?

- Ta có thể uống một ngụm không?

Hậu Nghệ nuốt một ngụm nước bọt hỏi

Bách Lý Thủ Ước trừng mắt liếc hắn một cái nói:

- Thiên Đạo Chí Thánh nho nhỏ cũng xứng uống? Ngay cả chính ta cũng không bỏ uống được!

Hậu Nghệ phiền muộn, Thiên Đạo Chí Thánh không chịu được như thế sao?

- Ngươi bây giờ là Đại Đạo Chí Tôn cảnh tầng mấy?

Tần Quân lung lay chén rượu hỏi

Đại Đạo Chí Tôn!

Thần sắc của Hậu Nghệ cùng Cửu Linh Nguyên Thánh biến đổi, khẩn trương nhìn về phía Bách Lý Thủ Ước.

- Lục Trọng Thiên.

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc

Ti...

Ba vị Thần Ma dọa đến sắp nứt cả tim gan, bao quát Dương Tiễn ở bên trong

Dương Tiễn cũng bất quá mới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên, so sánh với Bách Lý Thủ Ước Lục Trọng Thiên, có bao nhiêu chênh lệch, khó có thể tưởng tượng

- Không tệ, ngược lại là vượt qua trẫm chờ mong với ngươi.

Tần Quân tán thưởng nói, vừa trở về liền thu hoạch một Đại Đạo Chí Tôn, đơn giản không thể lại thoải mái!

- Hắc hắc, ta tính không được cái gì, Đại Đế, Nữ Đế, Đế Quân mới lợi hại, đã sớm siêu việt Đại Đạo Chí Tôn.

------oOo------

Chương 1772: Hỗn Độn Thần Chủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Thủ Ước vò đầu cười nói, nghe mà Dương Tiễn kém chút bóp nát chén rượu trong tay

Siêu việt Đại Đạo Chí Tôn đến cùng lợi hại như thế nào?

Hậu Nghệ cùng Cửu Linh Nguyên Thánh triệt để chấn kinh, hóa đá tại chỗ.

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Bọn hắn có khỏe không?

Nghe Bách Lý Thủ Ước nói, Nguyên Sơ, Viêm Tuyên, Hi Linh đều vô sự, có thể mạnh hơn hắn, đã nói lên còn sống.

- Bọn hắn đều ở cuối Cổ Thánh Đế Đạo, Chiến Quân, Thập Nhị Thánh Tướng, Khổng Thánh Nhân… đều ở bên đó.

Bách Lý Thủ Ước trả lời, chợt trên mặt lộ ra một vòng bi thương nói:

- Chuẩn Đề đại nhân vẫn lạc, chuẩn xác mà nói là nhục thân hủy đi, chỉ còn lại có tàn hồn bị trấn áp ở trong hư không vô tận.

Lời vừa ra, Tần Quân động dung, Dương Tiễn, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hậu Nghệ thì ngẩn người.

Chuẩn Đề vẫn lạc?

Chuẩn Đề cũng ở vũ trụ này?

- Chuyện gì xảy ra? Nói rõ ràng!

Tần Quân trầm giọng hỏi

Hắn nguyên lai tưởng rằng Chuẩn Đề sẽ phản bội, bây giờ nghe Bách Lý Thủ Ước nói, Chuẩn Đề không chỉ không có phản bội hắn, ngược lại bởi vì chiến mà rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục.

- Bệ Hạ nói đại kiếp xác thực phát sinh, Hỗn Độn phá diệt, vũ trụ tách rời, Thiên Đạo đương lập, Hỗn Độn sinh linh chết thì chết, trốn thì trốn, Chuẩn Đề đại nhân vì thủ hộ Thiên Đế Thạch Điện, bảo hộ chúng ta thoát đi, hi sinh mình, tàn hồn bị trấn áp ở trong hư không vô tận, không có người biết đến cùng là chỗ nào, dựa theo tên kia nói, không người có thể cứu Chuẩn Đề.

Bách Lý Thủ Ước cắn răng nói, trong mắt tràn đầy vẻ cừu hận.

Ba người Dương Tiễn nghe mà nuốt nước miếng, chẳng lẽ đây là bí mật Viễn Cổ?

- Tên kia là ai?

Tần Quân nhíu mày hỏi, trong lòng tóe hiện sát cơ.

- Hắn tên là Hỗn Độn Thần Chủ, tự xưng phụng Đại Đạo chi ý, mở ra thời đại mới, để Hỗn Độn Phá Toái, thực lực vô cùng cường đại, đám người Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn, Ma Cảnh Thương… lúc ấy hơn mười vị Thiên Đạo Chí Thánh cũng không làm gì được hắn.

Trong mắt Bách Lý Thủ Ước lóe lên một chút sợ hãi.

Khi đó, Hỗn Độn Thần Chủ mạnh đến mức rối tinh rối mù, trời mới biết hiện tại hắn lại khủng bố đến mức nào.

- Hỗn Độn Thần Chủ?

Tần Quân nhíu mày, cái tên này hắn ngược lại là ở trong một số truyền thuyết cổ tịch thấy qua, ghi chép còn ít ỏi hơn Nguyên Sơ Đại Đế, chỉ nói hắn đại biểu Đại Đạo, không nghĩ tới thật tồn tại

- Chẳng lẽ Tô Đế cũng không phải đối thủ của hắn?

Tần Quân nghi hoặc hỏi.

Nếu như Tô Đế không phải đối thủ của Hỗn Độn Thần Chủ, hắn liền phải lần nữa xem kỹ Tô Đế.

Chỉ cần mạnh nhất, mới xứng là đối thủ của hắn!

- Lúc ấy Tô Đế đã rời đi, truy đuổi bước chân của ngài.

Bách Lý Thủ Ước lắc đầu nói, nhắc lên Tô Đế, hắn cũng thổn thức không thôi

Nếu Tô Đế còn, có lẽ Hỗn Độn sẽ không phá diệt .

Bởi vì hắn là tồn tại tiếp cận Tần Quân nhất.

- Nói tiếp!

Tần Quân trầm giọng nói, không nghĩ tới cái gọi là đại kiếp, là Hỗn Độn Thần Chủ

Có thể lấy sức một mình phá vỡ toàn bộ Hỗn Độn vũ trụ, có thể thấy được thực lực của hắn cường đại

- Hỗn Độn Thần Chủ trấn áp Chuẩn Đề ở trong hư không vô tận, bắt đầu trảm bổ vũ trụ, chém Hỗn Độn vũ trụ thành vô số tiểu vũ trụ, về sau, hắn không tiếp tục đồ sát sinh linh nữa, mà tan biến ở sâu trong tinh không, không còn xuất hiện, trải qua năm tháng dài đằng đẵng, tiểu vũ trụ cũng biến thành vô số Ngoại vũ trụ.

- Từ đó về sau, sinh linh mới không còn ẩn núp, bắt đầu ở các vũ trụ phồn diễn sinh sống, hòa bình lần nữa giáng lâm, bởi vì Nội vũ trụ phá nát không chịu nổi, không thích hợp mỏi mòn chờ đợi, lại thêm Hỗn Độn Thần Chủ có khả năng trở lại, đám người Đại Đế liền di chuyển tới Cổ Đế Thánh Đạo, vì chờ đợi ngươi trở về, các tộc đều lưu đệ tử, cùng ta chờ đợi ở đây.

- Huyền Đương cũng ở trong một tiểu vũ trụ thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, về sau sáng lập Nhân tộc, Nhân tộc ở dưới Quách Gia, Quản Trọng, Câu Trần Đại Đế trợ giúp, cấp tốc lớn mạnh, bắt đầu cùng Yêu Tộc tranh đoạt vị trí Thiên Đạo chủ giác.

Bách Lý Thủ Ước thao thao bất tuyệt giảng thuật, nghe mà đám người Dương Tiễn cũng bị sa vào

Nguyên lai đây hết thảy đều có bàn tay của bệ hạ!

- Huyền Đương sáng lập Nhân tộc xong, liền vào Cổ Thánh Đế Đạo, truy cầu cảnh giới mạnh hơn, lưu lại một phân thân, Cơ Hạo Dạ cũng như thế, tằng tôn tử của hắn Cơ Càn Khôn cùng một đám đệ tử Cực Viêm Ma Thần tộc lưu lại, ở Nội vũ trụ cùng Ngoại vũ trụ xung quanh phồn diễn sinh sống.

------oOo------

Chương 1773: Hỗn Độn Viễn Cổ, Thiên Đạo Trung Cổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hoang Thần trong Bát Hoang là ai?

Tần Quân hỏi, Hoang Thần biết hắn, nhưng hắn ở thời kỳ Hỗn Độn lại chưa thấy qua Hoang Thần

Có lẽ Hoang Thần là một đệ tử trẻ tuổi nào đó của Cực Viêm Ma Thần tộc, cùng hiện tại tưởng như hai người

Nhưng Cực Viêm Ma Thần tộc ở lúc ấy đã lớn mạnh, đệ tử sao mà nhiều, Tần Quân có thể nào nhớ kỹ tất cả

- Hoang Thần, không phải là con trai của Cơ Càn Khôn sao, trước kia không phải Bệ Hạ đã gặp qua hắn sao?

Bách Lý Thủ Ước nháy mắt nói, Cơ Càn Khôn là không tầm thường, tồn tại có tư cách siêu việt Cơ Hạo Dạ trong Cực Viêm Ma Thần tộc, thiên phú mạnh, thậm chí đẩy Cực Viêm Ma Thần tộc tới vị trí chủng tộc mạnh nhất

Con trai của Cơ Càn Khôn?

Tần Quân giật mình, tiểu tử Cơ Càn Khôn này so với Thái Gia Gia Cơ Hạo Dạ của hắn phong lưu hơn nhiều, con cái hơn trăm, rất được Tần Quân yêu thích

Trong cùng thế hệ, ngoại trừ Hoắc Tầm Đế, không có người nào có thể là đối thủ của hắn

- Tu vi của Hoang Thần như thế nào?

Tần Quân hỏi, nếu như là con trai của Cơ Càn Khôn, thiên phú so với Bách Lý Thủ Ước cũng không kém

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên, tiểu tử này không biết gặp cái gì, hoang phế tu hành, ở trong Bát Hoang ngơ ngơ ngác ngác.

Bách Lý Thủ Ước lắc đầu nói, một mặt đáng tiếc

Cơ Càn Khôn phong thái cỡ nào, cường giả phong vân sau khi Thiên Đạo vũ trụ thành lập, nhưng hậu đại chết thì chết, thương thì thương, không có một cái nào kết cục tốt

Tam Trọng Thiên mà thôi?

Khóe miệng Dương Tiễn co giật, Hậu Nghệ cùng Cửu Linh Nguyên Thánh cảm giác lòng đau nhức

Nghe Bách Lý Thủ Ước nói chuyện, bọn hắn liền cảm giác mình là con kiến hôi

- Bách Lý gia là đời sau của ngươi?

Tần Quân tiếp tục hỏi, Cực Viêm Ma Thần tộc xem ra tao ngộ đại kiếp, nếu Cơ Hạo Dạ cùng Cơ Càn Khôn còn sống, đó chính là đại hạnh

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói:

- Cũng không phải, đây là gia tộc của đồ đệ ta, mấy chục tỉ năm trước, ta thu một tên đệ tử, gọi Chí Tôn Vô Địch, tiểu tử này người mang Chí Tôn Bá Thể cùng Chí Tôn pháp nhãn, quét ngang vùng vũ trụ này, ngay cả Hoang tiểu tử cũng không phải đối thủ.

Hoang tiểu tử hẳn là chỉ Hoang Thần

Nhưng Chí Tôn Vô Địch lại là đồ đệ của Bách Lý Thủ Ước

Đám người Dương Tiễn không khỏi há mồm, truyền thuyết của Chí Tôn Vô Địch ở Nội vũ trụ là lưu truyền rộng rãi

Tần Quân cũng ngẩn người, không nghĩ tới Chí Tôn Vô Địch trong truyền thuyết lại là đồ đệ của Bách Lý Thủ Ước

- Sau khi Chí Tôn Vô Địch này trưởng thành, vậy mà muốn thí sư, may mà ta giả chết, che giấu được, chờ hắn đi Cổ Thánh Đế Đạo, ta lại xuất thế, đoạt gia tộc của hắn, lừa gạt hậu đại đổi họ Bách Lý, phụng ta làm tổ.

Bách Lý Thủ Ước đắc ý cười nói, không có phẫn nộ khi đồ đệ trở mặt thành thù chút nào

Bốn người Tần Quân nghe được mà khóe miệng co giật

Không nghĩ tới, đường đường Bách Lý gia lại là một âm mưu, đám người

Bách Lý Hồng Cương lấy Bách Lý gia làm ngạo, nếu biết được họ Bách Lý là một âm mưu kinh thiên, không biết dưới cửu tuyền có thể yên nghỉ hay không

- Thì ra là thế, trẫm diệt Bách Lý gia, còn tưởng rằng có lỗi với ngươi.

Tần Quân gật đầu nói

Bách Lý Thủ Ước nghe xong, sắc mặt kịch biến, ngữ khí âm lãnh hỏi:

- Bệ Hạ, những gia hỏa kia gây khó dễ cho ngài?

------oOo------

Chương 1774: Hỗn Độn Viễn Cổ, Thiên Đạo Trung Cổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí tức khủng bố để đám người Dương Tiễn khẩn trương không thôi

- Chênh lệch lớn như vậy sao.

Dương Tiễn cắn răng, trong lòng tràn ngập không cam lòng

Thật vất vả trở thành tồn tại mạnh nhất dưới tay Tần Quân, Nội vũ trụ vô địch thủ, hiện tại lại toát ra một Bách Lý Thủ Ước, hắn có thể nào cam tâm?

- Không có việc gì, đều đã qua.

Tần Quân lắc đầu cười nói.

Sau đó hắn lại hỏi thăm đại sự phát sinh sau khi hắn rời đi

Sau khi Thiên Đế rời đi, Tô Đế độc tôn Hỗn Độn vũ trụ, lâu dài bế quan tu luyện, vũ trụ lấy Nguyên Sơ Đại Đế, Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh, Hi Linh Nữ Đế, Viêm Tuyên Đế Quân… là cường giả đỉnh cấp, cường giả khắp nơi hoành không xuất thế, nghênh đón thịnh thế trước nay chưa từng có

Đại khái qua năm ngàn vạn năm, Tô Đế đột phá, đi vào sâu trong vũ trụ, biến mất không thấy gì nữa

Bách Lý Thủ Ước, Quách Gia không quen nhìn Tô Đế, thế là rải lời đồn, nói Tô Đế khiêu chiến Đại Đạo thất bại, thân tử đạo tiêu, dẫn đến Yêu Tộc đại loạn

Lại qua mấy trăm triệu năm, Hỗn Độn vũ trụ bắt đầu nghênh đón thời đại của Thiên Đạo Chí Thánh

Hỗn Độn Thần Chủ hoành không xuất thế, tuyên bố phá diệt Hỗn Độn, khai sáng Đại Thiên thế giới, bắt đầu đồ sát Hỗn Độn sinh linh, Hỗn Độn sinh linh gần như bị giết tuyệt, trong Thiên Đế Thạch Điện có không ít chủng tộc Hỗn Độn sinh linh, dẫn đến Hỗn Độn Thần Chủ cùng Thiên Đế Thạch Điện khai chiến

Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh, Đông Vương Công, Xa Bỉ Thi, Câu Trần Đại Đế, Huyền Đương, Cơ Hạo Dạ, Tần Cung Thiên, Ma Cảnh Thương, Thập Nhị Thánh Tướng… tất cả đều bị Hỗn Độn Thần Chủ đánh bại, Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Chuẩn Đề, Khổng Thánh Nhân chạy đến trợ giúp, cuối cùng Chuẩn Đề vận dụng bí thuật Thần thông, lấy Phật Giáo nguyện lực tạm thời tăng thực lực lên, đáng tiếc vẫn không phải đối thủ của Hỗn Độn Thần Chủ

Tất cả mọi người dựa vào Thiên Đế Thạch Điện đào tẩu, Hỗn Độn Thần Chủ không cách nào phá mở Thiên Đế Thạch Điện phòng ngự, cuối cùng từ bỏ, bắt đầu phá diệt Hỗn Độn vũ trụ

Đại khái dùng mấy trăm vạn năm thời gian, Hỗn Độn phá diệt, vũ trụ tách rời, Thiên Đạo triệt để thành hình

Bởi vì vũ trụ tách rời, Yêu Tộc thống trị trở nên không vững chắc, các tộc cùng nổi lên, sau khi Thiên Đạo thành lập, sinh ra rất nhiều sinh linh hoàn toàn mới, được hậu thế gọi là Tiên Thiên sinh linh, có lẽ thiên phú của bọn hắn không bằng Hỗn Độn sinh linh, nhất là lực chiến đấu cùng giai, nhưng bọn hắn cực kỳ phù hợp Thiên Đạo, tốc độ tu hành càng nhanh, Yêu Tộc tìm đúng cơ hội, bắt đầu mở rộng

Long Phượng hai tộc lần nữa quật khởi, ngao khiếu vũ trụ tinh không

Mấy chục tỷ năm sau, các cường giả của Thiên Đế Thạch Điện nhao nhao đột phá Đại Đạo Chí Tôn, truy tìm bước chân của Thiên Đế, khai sáng Cổ Thánh Đế Đạo

Sau khi Huyền Đương thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, sáng lập Nhân tộc, lưu lại phân thân, lại thêm Hỗn Độn song kiệt Quách Gia, Quản Trọng lãnh đạo, nghịch tập vạn tộc, cường thế xưng bá

Hai tộc Nhân Yêu đại chiến trên trăm ức năm, Nhân tộc bằng vào Tiên Thiên Đạo thể, tu luyện tiến triển cực nhanh, chấn kinh Đại Thiên vũ trụ

Đến tận đây, thời đại Nhân tộc tiến đến

Sau khi Hỗn Độn song kiệt rời đi, Nhân tộc lần nữa trở nên gian nan, cũng may Nhân tộc là Thiên Đạo chủ giác, khí vận vô song, từng vị Đại Đế chấn thước cổ kim liên tiếp xuất thế, chỉ huy Nhân tộc chinh chiến vũ trụ tinh không càng xa xôi, muốn ngọn lửa Nhân tộc truyền khắp tất cả vũ trụ

Về sau, một thiên tài Nhân tộc luyện ra thể chất vô thượng, tự xưng Chí Tôn Bá Thể, đánh giết cường giả vũ trụ khắp nơi, uy chấn tinh không, tên là Hạ Thần Võ

Sau khi Hạ Thần Võ công thành danh toại, tiến về Cổ Thánh Đế Đạo tìm kiếm cảnh giới mạnh hơn, Hạ gia thành Nhân tộc Đại Đế thế gia, lại qua hơn 20 tỷ năm, một tên đệ tử Hạ gia cùng Ngoại Tộc tư thông, sinh hạ một đứa con, tên là Chí Tôn Vô Địch, kẻ này không chỉ người mang Chí Tôn Bá Thể, còn sinh ra một loại huyết mạch Thần Thông cực mạnh, gọi Chí Tôn pháp nhãn!

Mới đầu Chí Tôn Vô Địch bị Hạ gia truy sát, như Bách Lý gia hậu thế, không dung huyết mạch tiết lộ ra ngoài, ngẫu nhiên bái Bách Lý Thủ Ước làm sư, bắt đầu nhất phi trùng thiên

Từ đó, thời đại Thượng Cổ rời đi, nghênh đón thời đại Trung Cổ

Nói đến chỗ này, Bách Lý Thủ Ước nhịn không được oán hận nói:

- Nếu không phải ta, tiểu tử kia sớm bị ngũ mã phanh thây, lần sau gặp nhau, Bệ Hạ, ngài nhất định phải giúp ta xuất khí a!

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Ngươi bây giờ cũng không phải đối thủ của Chí Tôn Vô Địch?

Chí Tôn Vô Địch nói không chừng cũng tới tham gia Vô Song đại chiến lần này, trước kia cũng có Vô Song đại chiến, nhưng không người đánh bại Hạ Thần Võ, Hạ Thần Võ vẫn như cũ là Chí Tôn Bá Thể mạnh nhất

Chẳng phải nói Hạ Thần Võ mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch?

------oOo------

Chương 1775: Cực hạn Hình Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Thủ Ước đã Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên, nếu Chí Tôn Vô Địch mạnh hơn hắn, sẽ khủng bố như thế nào?

Hạ Thần Võ lại mạnh ra sao?

Chẳng lẽ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn?

Tần Quân vừa nghĩ như thế, lập tức nhức đầu, hắn mới Hỗn Độn Chí Thánh cảnh trung kỳ, ngay cả Đại Đạo Chí Tôn cũng không bằng, làm sao đánh đồng với những biến thái này?

- Không rõ ràng, trước kia Chí Tôn Vô Địch hạ độc mưu hại ta mới thành công, hiện tại xem chừng cũng là Đại Đạo Chí Tôn cảnh thất bát trọng, thiên phú chiến đấu của hắn cực cao, trong cùng cảnh giới, ta cũng không thắng được hắn, huống chi cảnh giới cao hơn ta.

Bách Lý Thủ Ước phiền muộn nói, bị đồ đệ siêu việt, còn bị đồ đệ mưu hại, càng nghĩ tâm hắn càng băng hàn.

Tần Quân giật mình, dọa hắn nhảy một cái, hắn kém chút coi Chí Tôn Vô Địch siêu việt Đại Đạo Chí Tôn

Hắn nhịn không được quát lớn nói:

- Nhìn xem ngươi, bị đồ đệ của mình siêu việt!

Lời mới vừa nói ra, hắn đã cảm thấy không thích hợp, mình giống như cũng bị đồ đệ siêu việt a.

Bách Lý Thủ Ước lúng túng vò đầu nói:

- Hiện tại Bệ Hạ trở về, chúng ta lại sẽ áp đảo chư thiên!

Vừa nghĩ tới huy hoàng trước kia, hắn thật hưng phấn đến run rẩy

Mấy người Dương Tiễn đưa mắt nhìn nhau, xem ra Tần Quân thật là Viễn Cổ Thiên Đế

Bọn hắn rất ngạc nhiên, Tần Quân đến cùng lợi hại bao nhiêu

Tần Quân gật đầu, tiếp tục để Bách Lý Thủ Ước giảng các đại sự kiện ở Trung Cổ

Trung Cổ đến nay đã có bốn năm trăm ức năm, có thể thấy được thời kỳ Hỗn Độn xa xôi bao nhiêu

Đang lắng nghe, hắn cũng điều ra bảng thuộc tính của Hoắc Khứ Bệnh xem xét

- Hoắc Khứ Bệnh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: con sư tử thứ nhất giữa thiên địa!

- Tu vi: Không biết!

- Công pháp: Không biết!

- Thần thông: Không biết!

- Pháp bảo: Không biết!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tất cả đều là không biết

Khóe miệng hắn không khỏi co giật, cũng may độ trung thành của Hoắc Khứ Bệnh là max trị số

Chợt hắn lại xem xét bảng thuộc tính của Cụ Lưu Tôn, Xa Bỉ Thi, Đông Vương Công, Quách Gia, Câu Trần Đại Đế, Quản Trọng, Khổng Tử, Chuẩn Đề, ngoại trừ Chuẩn Đề là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, còn lại tất cả đều thuần một sắc không biết, tất cả Thần Ma độ trung thành đều 60 trở lên, để hắn rất vui mừng, dù sao đi qua vô số năm, không uổng phí hắn trước kia vun trồng

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... cứu vãn Chuẩn Đề! Nhiệm vụ tường trình: Chuẩn Đề vì bảo vệ Thiên Đế Thạch Điện, bị Hỗn Độn Thần Chủ trấn áp ở trong vô tận hư không, nếu ký chủ cứu được Chuẩn Đề, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội hệ thống ân huệ, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân cảm khái vạn phần

Bao nhiêu năm không có phát động nhiệm vụ chính tuyến rồi?

Tại thời kỳ Hỗn Độn, hắn cơ hồ vô địch, phát động không được nhiệm vụ, chỉ có Vận Mệnh để hắn phát động nhiệm vụ

Cho dù không có nhiệm vụ, hắn cũng sẽ đi cứu Chuẩn Đề, chỉ là vô tận hư không đang ở đâu?

- Ngày sau đi theo trẫm đi!

Đợi Bách Lý Thủ Ước kể xong, Tần Quân phân phó

Một Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên, ở hiện tại tuyệt đối quét ngang một phương, Nội vũ trụ càng là vô địch thủ

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói:

- Đó là tự nhiên.

Hắn rất ngạc nhiên vì sao tu vi của Tần Quân thấp như thế, nhưng hắn thông minh không có hỏi thăm, hắn thấy, Tần Quân khẳng định là tao ngộ biến cố cực lớn

Cho dù tu vi giảm xuống, vẫn như cũ là Thiên Đế Bệ Hạ, chí cao vô thượng

Bốn người Dương Tiễn đến bây giờ đều chưa có lấy lại tinh thần

Nghe Tần Quân cùng Bách Lý Thủ Ước nói, tựa hồ dưới tay Tần Quân còn có thật nhiều thủ hạ càng biến thái, thậm chí siêu việt Đại Đạo Chí Tôn

Tần Quân tiếp tục uống rượu, không thể không nói, Linh Tửu mấy chục tỷ năm xác thực bá đạo, đoán chừng Nội vũ trụ duy nhất chỉ có một nhà

Bách Lý Thủ Ước nhìn Tần Quân uống vui vẻ, lại đi lấy thêm ba bình, làm bốn người Dương Tiễn thèm nhỏ giãi.

- Các ngươi cũng uống đi!

Tần Quân cười nói, nghe mà Bách Lý Thủ Ước thịt đau

Hắn cắn răng nghiến lợi nhìn bốn người Dương Tiễn, khiến cho bốn người Dương Tiễn chỉ dám uống một chén

------oOo------

Chương 1776: Cực hạn Hình Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ôn chuyện vài giờ, đám người Tần Quân liền rời đi

- Nơi này rất không tệ, trẫm vốn muốn xem nơi này như đại bản doanh của Đại Tần thiên đình!

Tần Quân nhìn qua vũ trụ ầm ầm sóng dậy cười nói, kể từ hôm nay, vũ trụ

này đổi tên là Thiên Đế vũ trụ

Trách không được lúc trước hắn thưởng thức nơi đây như vậy, nguyên lai đây chính là nhà của hắn ở Viễn Cổ thời kỳ

- Đại Tần thiên đình? Đó là cái gì?

Bách Lý Thủ Ước hiếu kỳ hỏi, nghe tựa hồ vô cùng ghê gớm

- Chính là thế lực trẫm sáng tạo, trẫm muốn thống trị chư thiên vũ trụ, áp đảo Đại Đạo.

Tần Quân cười nói, trong ánh mắt tràn đầy tự tin

Bách Lý Thủ Ước kinh hỉ, trước kia bọn hắn luôn lo lắng suông, Hỗn Độn vũ trụ đối với Thiên Đế mà nói, hoàn toàn là dễ như trở bàn tay, nhưng Thiên Đế không cần, tựa hồ đối với quyền lực không có hứng thú, để cho nhóm thủ hạ có thể nói là tiếc hận không thôi

Không nghĩ tới lần nữa gặp phải Tần Quân, Tần Quân lại sinh ra dã tâm như thế

- Bệ Hạ rốt cục nghĩ thông suốt?

Bách Lý Thủ Ước xoa tay cười

- Không phải nghĩ thông suốt, thời kỳ Hỗn Độn, trẫm vô địch vũ trụ, đối với vũ trụ mới sinh không có hứng thú, bồi dưỡng các ngươi, chính là vì hiện tại!

Tần Quân khoát tay cười nói, một đoàn người đứng trên đỉnh núi, nhìn tinh không sáng chói, hào tình vạn trượng

- Nhị Lang nhất định vì hùng tâm của Bệ Hạ ném đầu lâu, vẩy nhiệt huyết! Trở thành thương sắc bén nhất của Bệ Hạ!

Dương Tiễn thần thái sáng láng nói, uống rượu của Bách Lý Thủ Ước, pháp lực của hắn bành trướng, hận không thể tìm người thống thống khoái khoái chiến một trận

Bách Lý Thủ Ước trợn trắng mắt, tức giận nói:

- Liền ngươi? Thương sắc bén nhất của Bệ Hạ là Chiến Quân đại nhân, một đầu ngón tay liền có thể đè chết ngươi!

Chiến Quân?

Dương Tiễn ngẩn người, giận tím mặt, lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, liền muốn cùng Bách Lý Thủ Ước chiến một trận.

Tần Quân vội vàng ngăn cản, trầm giọng nói:

- Các ngươi muốn làm gì? Khi trẫm là không khí sao?

Bách Lý Thủ Ước dọa đến vội vàng quỳ xuống, dập đầu hô không dám.

Hắn khoa trương như thế, khiến cho Dương Tiễn cũng không tiện đứng, quỳ theo.

- Đinh! Hình Thiên cực hạn giác tỉnh thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, dời đi lực chú ý của Tần Quân

Hình Thiên rốt cục cực hạn giác tỉnh thành công!

Hắn rất ngạc nhiên, Thần Thoại Chiến Thần cực hạn là cao bao nhiêu

- Điều ra bảng thuộc tính của Hình Thiên.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đồng thời để Bách Lý Thủ Ước cùng Dương Tiễn đứng dậy

Một màn sáng hơi mờ xuất hiện ở trước mắt, để hắn trong nháy mắt không thể dời đi

- Hình Thiên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Chiến Thần! Đại Vu!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên!

- Công pháp: Vu Thần quyết! Lấy lực chứng đạo!

- Pháp bảo: Kiền Thích!

- Thần thông: Đại Vu Chi Thân! Bất Khuất Chiến Hồn!

- Thuộc tính đặc thù: Chiến Thần ngạo cốt (thụ thương càng nghiêm trọng, chiến lực càng mạnh, nguyên thần bất diệt, chiến đấu không thôi)!

- Độ trung thành: 92 (max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên!

Ti...

Móa!

Hình Thiên chỉ dựa vào cực hạn giác tỉnh liền đuổi kịp Dương Tiễn?

Dương Tiễn trải qua cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa mới đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên.

Nếu truyền cho Hình Thiên Đại Đạo chiến đấu

Tần Quân không dám tưởng tượng, Hình Thiên mạnh đến mức có chút quá phận a!

------oOo------

Chương 1777: Đỉnh phong chi chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không hổ là Đại Vu mạnh nhất, thiên phú đúng là trâu bò.

Còn mạnh hơn Như Lai cực hạn giác tỉnh.

Xem ra cũng không phải ở trong thần thoại càng mạnh, cực hạn giác tỉnh sẽ càng mạnh, còn phải xem thời gian tu luyện của bọn họ.

Tần Quân mừng rỡ nghĩ, ngay sau đó trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, Hình Thiên cấp tốc bước ra, khí tức khủng bố làm cho cả đại đảo rung động.

Bách Lý Thủ Ước cấp tốc xuất thủ về phía Hình Thiên, Hình Thiên chỉ cảm thấy một cỗ kình phong đập vào mặt, vô ý thức huy động Kiền Thích.

Đáng tiếc, hắn cùng Bách Lý Thủ Ước cảnh giới chênh lệch Ngũ Trọng Thiên, thực lực càng là ngày đêm khác biệt, trong chớp mắt liền bị Bách Lý Thủ Ước đập đến sâu trong tinh không, không thấy tăm hơi .

Tần Quân trừng to mắt, tâm muốn giết Bách Lý Thủ Ước cũng có

Bốn vị Thần Ma đồng dạng trợn mắt hốc mồm, nhất là Cửu Linh Nguyên Thánh, âm thầm may mắn, may mắn hắn chỉ là bị bóp cổ

Tần Quân một bàn tay đập vào trên ót Bách Lý Thủ Ước, nói:

- Ngươi làm gì? Lại ra tay với thủ hạ của trẫm?

- Ách.

Bách Lý Thủ Ước một mặt mộng bức, khí tức Đại Đạo Chí Tôn của Hình Thiên để hắn vô ý thức tưởng rằng địch nhân, không nghĩ tới lại là thủ hạ của Tần Quân

Lúc này, một cỗ khí thế khủng bố muốn phá tan vũ trụ từ sâu trong tinh không bạo phát, nương theo một tiếng gầm gừ chấn động không gian vang lên, cuồng phong gào thét, tốc độ của Hình Thiên nhanh đến để con mắt của Tần Quân theo không kịp

- Chết...

Hình Thiên giơ cao búa, muốn một phủ chém giết Bách Lý Thủ Ước

Hậu Nghệ cùng Cửu Linh Nguyên Thánh bị khí thế của hắn ép tới bịch hai tiếng, co quắp ngã xuống đất

- Dừng tay!

Tần Quân vội vàng nói, nhức đầu không thôi, mặc dù Hình Thiên cực hạn thức tỉnh tu vi bay vọt, nhưng so sánh với Bách Lý Thủ Ước, chênh lệch cực lớn, hắn không muốn nhìn thấy hai vị thủ hạ đánh nhau

Hình Thiên nghe xong, đành phải dừng tay, búa cách cái trán của Bách Lý Thủ Ước không tới nửa mét

Bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt hai người đều tràn ngập sát cơ

Khuôn mặt Hình Thiên dữ tợn, hai mắt đục ngầu của Bách Lý Thủ Ước lóe ra hàn mang

Vô số năm đi qua, Bách Lý Thủ Ước không còn là chó săn của Thiên Đế năm đó, đã là Đại Đạo Chí Tôn, nếu không phải Tần Quân ở bên cạnh, hắn sẽ một chưởng đánh chết Hình Thiên

- Đi thôi, về Lâm Thánh Tiên vực!

Tần Quân trầm giọng nói, Thiên Đế oai, không cho phản bác

Hình Thiên tức giận nữa, cũng chỉ có thể ẩn nhẫn, hừ lạnh một tiếng, thu hồi Kiền Thích

Bách Lý Thủ Ước thì hấp tấp đi tới bên cạnh Tần Quân, cười hắc hắc không ngừng, cùng lúc trước tưởng như hai người

Đám người Dương Tiễn đưa mắt nhìn nhau, bọn hắn đều rất ngạc nhiên Bách Lý Thủ Ước đến cùng là Thần Thánh phương nào, Tần Quân đối với hắn, lại có ân đức như thế nào?

Cứ như vậy, một đoàn người cấp tốc bay khỏi đại đảo, rời Thiên Đế vũ trụ

Nhìn thấy đám người Tần Quân bay ra Thiên Đế vũ trụ, thám tử ở chung quanh nhao nhao dùng thần thức xâm nhập Thiên Đế vũ trụ, phát hiện các cường giả của Bách Lý gia gần như chết hết, sinh linh còn sống tu vi đều không cao

- Ti... Bách Lý gia bị diệt?

- Thật hay giả?

- Tần Thiên Đế quá tuyệt!

- Đây chính là Bách Lý gia a, cho dù không có Bách Lý Hồng Cương, cũng là bá chủ vũ trụ a!

- Vô Song đại chiến sắp đến, vậy mà xảy ra chuyện như vậy.

- Đợi Vô Song đại chiến mở ra, ai dám thương Tần Thiên Đế? Ngoại trừ Đại Đế Hạ Thần Võ, ai không e ngại Tần Thiên Đế?

Đám thám tử kinh hô liên tục, vừa trao đổi, bọn hắn vừa nhao nhao truyền tin tức đi

Lúc trước Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc đã chấn động Nội vũ trụ, nguyên lai tưởng rằng ở trước khi Vô Song đại chiến bắt đầu, Tần Thiên Đế sẽ an phận

Không nghĩ tới hắn vậy mà trực tiếp xóa Bách Lý gia!

Tin tức cấp tốc truyền ra, thế lực khắp nơi chấn động, tin tức căn bản ép không được, sau đó mấy ngày, oanh động toàn bộ Nội vũ trụ

Trong Chí Tôn Thần Đảo

Hơn mười vị Điện Chủ đang đàm luận trù bị Vô Song đại chiến, lúc này, Mạc Nhược Hà bỗng nhiên nhíu mày

- A.

Hắn tranh thủ dùng thần thức quét về phía sâu trong vũ trụ, một giây sau, sắc mặt của hắn kịch biến, đứng lên.

- Làm sao có thể.

------oOo------

Chương 1778: Đỉnh phong chi chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân thể Mạc Nhược Hà run rẩy, trong lời nói tràn đầy khó có thể tin

Các điện chủ khác nổi lên nghi ngờ, hai mặt nhìn nhau

Thất Điện chủ Vũ Hàn hỏi:

- Thế nào?

Có rất ít sự tình có thể làm cho Mạc Nhược Hà động dung như thế, huống chi giờ phút này bọn hắn còn đang nghị luận Vô Song đại chiến

Sắc mặt của Mạc Nhược Hà âm trầm, cắn răng nói:

- Bách Lý gia bị Tần Thiên Đế đồ diệt!

Lời vừa nói ra, toàn bộ đại điện như có sóng to gió lớn

- Cái gì? Bách Lý gia bị Tần Thiên Đế đồ diệt? Tần Thiên Đế bá đạo tàn nhẫn như thế?

Một tên nữ Điện Chủ kinh thanh nói, Bách Lý gia so với Chí Tôn Thần Điện bọn hắn cũng không yếu hơn nửa phần

Tần Thiên Đế có thể đồ diệt Bách Lý gia, liền có thể đồ diệt Chí Tôn Thần Điện, bọn hắn có thể nào không sợ?

Các Điện Chủ nhao nhao triển khai thần thức, thần thức của Thiên Đạo Chí Thánh sao mà cường đại, có thể triển vọng đến Bách Lý gia vũ trụ

Không bao lâu, bọn hắn đều trầm mặc xuống, bầu không khí vô cùng ngưng trọng

Duy chỉ có Vũ Hàn trong mắt lóe lên vui mừng, bởi vì hắn đã cùng Tần Thiên Đế kết giao, nhìn thấy Tần Thiên Đế đồ diệt Bách Lý gia, hắn ngược lại cảm thấy mình ôm đến một chỗ dựa vững chắc.

- Hi vọng Vô Song đại chiến có thể áp chế nhuệ khí của Tần Thiên Đế.

Mạc Nhược Hà thở dài nói, hắn biết Tần Thiên Đế là Vô Song Sát Tinh, lần này Vô Song đại chiến mấu chốt, lại thêm Hạ Thần Võ trở về, cho nên hắn cho rằng Tần Thiên Đế chỉ có thể sống mấy tháng.

Vô Song đại chiến, Tần Thiên Đế hẳn phải chết!

Mỗi một lần Vô Song đại chiến, có bao nhiêu Chí Tôn Bá Thể vẫn lạc?

Tàn khốc đến cực điểm!

Lần này Vô Song đại chiến, phàm là thể tu giả đều có thể tham dự, có thể nói là đại chiến trước nay chưa có, máu chảy thành sông tuyệt không đủ để hình dung

Vừa nghĩ tới thân ảnh của Hạ Thần Võ, hắn liền không khỏi rùng mình

- Cũng không biết vị đại nhân kia có thể trở về hay không.

Mạc Nhược Hà không khỏi mơ màng, trong lòng hắn nghĩ đại nhân vật chính là một vị tu luyện Chí Tôn Bá thể sắp tới cực hạn.

Chí Tôn Vô Địch!

Trước đây thật lâu, hắn từng gặp phong thái của Chí Tôn Vô Địch, cuồng ngạo bực nào, như là Tần Thiên Đế hiện tại, dẫn xuất Vô Song đại chiến, đáng tiếc bại ở trong tay Hạ Thần Võ, hiện tại hắn lại mạnh cỡ nào?

Tái chiến Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch lại có thể chiến thắng hay không?

Mạc Nhược Hà cho rằng Chí Tôn Vô Địch đối chiến Hạ Thần Võ, sẽ là quyết chiến đỉnh phong tái nhập sử sách.

Về phần Tần Thiên Đế, nhất định phải chết.

Cho dù Tần Thiên Đế có Nhậm Ngã Tiếu che chở.

Bát Hoang.

Hoang Thần đứng ở trên đỉnh núi, nhìn Thái Sơ Ma Tổ cùng Cơ Bất Bại ở phía dưới

Hắn không ngừng gật đầu, cười nói:

- Gia hỏa này càng ngày càng lợi hại, ngày sau nói không chừng có thể đuổi kịp bước chân của cha.

Cơ Càn Khôn là kiêu ngạo lớn nhất của hắn, mỗi lần nhớ tới cha hắn Cơ Càn Khôn, hắn liền không khỏi áy náy, dù sao Cơ Càn Khôn đối với hắn ký thác kỳ vọng, đáng tiếc phát sinh sự kiện kia, để hắn không còn ý chí chiến đấu

Cơ Bất Bại đã tiến vào hình thái hoàn toàn của Cực Viêm Ma Thần, Thái Sơ Ma Tổ vẫn như cũ làm bồi luyện, chỉ có thể phòng ngự, không dám đả thương Cơ Bất Bại

Lúc này, đám người Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, Hoang Thần cả kinh vô ý thức quay người đá tới

Bộp một tiếng!

Bách Lý Thủ Ước nắm lấy cổ chân của hắn, mắng nói:

- Hoang tiểu tử, ngươi ngay cả ta cũng dám đánh?

Hoang Thần ngẩn người, ánh mắt rơi vào đám người Tần Quân ở sau lưng Bách Lý Thủ Ước, biểu lộ kinh ngạc

- Sao ngài lại tới đây?

Hoang Thần kinh ngạc hỏi, ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân, tim của hắn đột nhiên cuồng loạn lên

Thời khắc này khí chất của Tần Quân cùng lúc trước là ngày đêm khác biệt, để hắn không khỏi nghĩ tới Thiên Đế ở Viễn Cổ thời kỳ, ký ức mơ hồ mà xa xưa lần nữa thức tỉnh

------oOo------

Chương 1779: Thương Thái Sơ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta đợi được Bệ Hạ, tự nhiên nên xuất thế!

Bách Lý Thủ Ước hừ lạnh nói, mấy người bọn hắn đợi Tần Quân đâu chỉ trăm tỷ năm, cảm giác lại xuất thế lần nữa khó mà diễn tả bằng lời

Có loại mỹ diệu như lại thấy ánh mặt trời

Hoang Thần nhìn chằm chằm Tần Quân, nửa ngày cũng không có lấy lại tinh thần

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Như thế nào? Lần thứ nhất nhìn thấy trẫm?

Ngữ khí đạm mạc, lại cho người ta một loại cảm giác áp bách vô thượng, phảng phất như hắn là người mạnh nhất trên chúng sinh

Hoang Thần trừng to mắt, lúc này quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ!

Lúc trước hắn suy đoán Tần Quân chính là Thiên Đế, bởi vì hai người cơ hồ giống như đúc

Nhưng cử chỉ hành vi, tu vi của Tần Quân đều không giống Thiên Đế, cho nên trong lòng của hắn ôm một tia chần chờ

Bây giờ thấy khí chất của Tần Quân cùng Bách Lý Thủ Ước, hắn có thể vững tin, Tần Quân chính là Thiên Đế có một không hai thời kỳ Hỗn Độn, vị Thánh Nhân thứ nhất của Thiên Địa, chúng sinh chi sư.

Nhìn thấy Hoang Thần quỳ xuống, Dương Tiễn cùng Hậu Nghệ không khỏi hít sâu một hơi, bọn hắn không hiểu vì sao thái độ của Hoang Thần có chuyển biến lớn như thế

- Đứng lên đi, đa tạ ngươi trong khoảng thời gian này chiếu cố.

Tần Quân gật đầu nói, hắn nói mình vừa khôi phục ký ức, để tránh liên lụy quá nhiều phiền phức

Hoang Thần kích động đứng dậy, từ nhỏ đến lớn, hắn chỉ sùng bái Thiên Đế, cho đến Thiên Đế biến mất, hắn mới bắt đầu sùng bái cha của mình Co Càn Khôn

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến trước kia Thiên Đế lưu lại lời nói.

- Trong tương lai ở một thời đại nào đó, khi Tần Thiên Đế xuất hiện, trẫm sẽ giáng lâm, chúng sinh nhất định phải thần phục!

- Vô Song đại chiến, chính là thời điểm trẫm tái hiện vũ trụ!

Bởi vì những lời này, bọn hắn một mực chờ đợi Vô Song đại chiến cùng Tần Thiên Đế xuất hiện

Vô Song đại chiến từ sau khi Hạ Thần Võ xuất hiện, đã triển khai nhiều lần, bọn hắn đều không có đợi đến Thiên Đế, càng không có tin tức của Tần Thiên Đế

Cho đến hôm nay, Tần Thiên Đế xuất hiện, Vô Song đại chiến lần nữa mở ra

- Thiên Đế Bệ Hạ quả nhiên không lừa chúng ta!

Hoang Thần kích động khó nhịn, nếu cha hắn biết mà nói, khẳng định sẽ cao hứng đến phát điên

Hắn nghe cha hắn đề cập tới nhiều nhất đúng là Thiên Đế

- Phụ thân của trẫm tu luyện như thế nào rồi?

Tần Quân cười hỏi .

Trải qua thời kỳ Hỗn Độn mấy trăm triệu năm, tâm tình của hắn sớm đã thuế biến, Hoang Thần để hắn tôn kính, là một chuyện rất khó, nhưng Cơ

Bất Bại không giống, dù sao cũng có quan hệ cha con

Không nghĩ tới tổ tông là đồ đệ của mình

Tần Quân dở khóc dở cười, lúc trước không có nghĩ nhiều như vậy, hiện tại càng nghĩ càng quái dị

Sau khi Cơ Bất Bại biết chân tướng sẽ nghĩ như thế nào?

Cơ Hạo Dạ lại sẽ nghĩ như thế nào?

- Thiên phú huyết mạch của Bất Bại rất mạnh, ngày sau thành tựu Đại Đạo Chí Tôn không là vấn đề.

Hoang Thần trả lời, kém chút không biết nên xưng hô Cơ Bất Bại như thế nào

Tần Quân gật đầu, huyết mạch của Cực Viêm Ma Thần tộc cường đại hắn rõ ràng nhất, nhục thân mạnh có thể nói là sản phẩm hoàn mỹ nhất của Đại Đạo

Nhìn Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ giao thoa ngang dọc, ngươi tới ta đi, khí thế cuồng bạo, đụng nát từng ngọn núi cao, toàn bộ Bát Hoang đều bị khí thế của bọn hắn chấn đến lay động

Tần Quân nhận ra, Thái Sơ Ma Tổ chính là hậu nhân của Ma Cảnh Thương, chuẩn xác mà nói là cháu trai, con trai của Thương Xá Khôi, không nghĩ tới lại chỉ có tu vi Thiên Đạo Chí Thánh, ngay cả Đại Đạo Chí Tôn cũng không có đạt tới

- Trước kia gia hỏa này đắc tội Hạ Thần Võ, dẫn đến hắn tu vi tẫn tán, phải tu luyện lại từ đầu, huyết mạch kém xa trước, tốc độ tu hành cũng hạ xuống trên diện rộng.

Bách Lý Thủ Ước tấm tắc nói

Thái Sơ Ma Tổ, tên thật là Thương Thái Sơ, chính là cháu trai của Ma Cảnh Thương, tương đương với đồ tôn của Tần Quân

So với huynh trưởng Thương Bại Thiên, Thái Sơ Ma Tổ có thể nói là cực

kỳ nhỏ yếu

Cho dù bọn hắn cùng xuất thân, nhưng thiên phú lại ngày đêm khác biệt, để cho người ta thổn thức

Hoang Thần gật đầu nói:

- Thái Sơ bản tính nhát gan, ngày sau thành tựu tối đa chỉ là Đại Đạo Chí Tôn.

------oOo------

Chương 1780: Thương Thái Sơ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cẩn thận tính toán ra, bối phận của Thái Sơ Ma Tổ còn cao hơn hắn, nhưng tu vi cùng địa vị bây giờ không bằng Hoang Thần, nếu để cho Ma Cảnh Thương biết được, đoán chừng sẽ tự tay đâm cháu trai của mình

Tần Quân chắp hai tay sau lưng, nhìn thân ảnh của Thái Sơ Ma Tổ cùng Cơ Bất Bại

Hiện tại hắn có thể nhẹ nhõm đánh bại Thái Sơ Ma Tổ, chớ nói chi là Cơ Bất Bại, nhưng nhìn thấy Cơ Bất Bại tiến bộ, hắn vẫn rất cao hứng

- Trẫm muốn để Đại Tần thiên đình tiến vào Nội vũ trụ, Bát Hoang chính là thông đạo.

Tần Quân nhẹ giọng phân phó nói, hắn tham gia Vô Song đại chiến, hắn muốn để Đại Tần thiên đình nhìn thấy, hắn là làm sao đạp vào bảo tọa mạnh nhất

Vô Song đại chiến là ván cầu của Đại Tần thiên đình, một khi kết thúc, Đại Tần thiên đình sẽ phát động tiến công toàn bộ Nội vũ trụ!

Hoang Thần ngẩn người, vội vàng chắp tay nói:

- Vâng!

Bách Lý Thủ Ước nghe mà hưng phấn không thôi, ngao ngao nói:

- Rốt cục đợi đến một ngày này!

Thời khắc này Tần Quân thể hiện ra dã tâm bá khí trước kia chưa từng nhìn thấy, để hắn làm sao có thể không hưng phấn?

Hắn muốn chứng minh cho những người kia, hắn chờ đợi không buồn cười!

- Tốt, chúng ta đi, về Huyền Đương vũ trụ trước!

Tần Quân khoát tay nói, cũng không đi quấy rầy Cơ Bất Bại

Mọi người gật đầu, Bách Lý Thủ Ước thì đối với Đại Tần thiên đình tràn đầy hứng thú

Một đoàn người cấp tốc biến mất

Thái Sơ Ma Tổ đang chiến đấu vô ý thức nhìn về phía Hoang Thần, trong miệng thì thào nói:

- Vừa rồi cỗ khí tức kia…

Sâu trong tinh không

Một vệt cầu vồng chạy nhanh đến, chính là một nam tử ngự không phi hành

Thân hình người này thẳng tắp, giống như một thiết tháp, trên người mặc tố bào, phía sau in một nắm đấm màu trắng, tóc dài trắng đen xen kẽ phiêu động, khuôn mặt lạnh lùng, dưới hai hàng lông mày tựa như đao phong, là một đôi mắt vô cùng sắc bén

Phi Kiếm dưới chân tựa như bạch cốt chế thành, dài đến hai trượng, kiếm khí dài hơn mười dặm

Tên của hắn, vĩnh cửu khắc vào trong lịch sử Nhân tộc

Đại Đế, Hạ Thần Võ!

Trong Nhân tộc Đại Đế, có lẽ Hạ Thần Võ không phải vị mạnh nhất, nhưng tên tuổi ở Nội vũ trụ lại không ai bằng

Cũng bởi vì hắn, Chí Tôn Bá Thể mới trở thành thể chất mạnh nhất Nội vũ trụ!

- Rất lâu chưa có trở về.

Hạ Thần Võ lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy hoài niệm

Lần trước trở về, là ở trăm triệu năm trước, đáng tiếc khi đó Mạc Nhược Hà không có cho hắn kinh hỉ

Vô Song đại chiến là hắn sáng lập, vì chiến ra Chí Tôn Bá Thể mạnh nhất, tuy chiến đấu tàn khốc, nhưng mục đích chủ yếu là thúc giục đời sau

Lúc này, phía trước xuất hiện nổ tung

Hạ Thần Võ nheo mắt lại, nhẹ giọng nói:

- Yêu Tộc.

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, phía trước có vài chục vạn Đại Yêu cùng mấy chục ngàn tu sĩ Nhân tộc chiến đấu, phạm vi trăm vạn dặm tinh không, tất cả đều là máu tươi trôi nổi, rất thảm liệt

Hạ Thần Võ ghét nhất đúng là Yêu Tộc

Lúc trước, nhân yêu hai tộc tranh đấu sao mà ác liệt, song phương xung khắc như nước với lửa, huyết cừu sớm đã chảy vào trong xương tủy

Ánh mắt của hắn ngưng tụ, mấy chục vạn Yêu tộc ở phía trước trong nháy mắt hóa thành tro bụi, trong đó bao quát Đại Yêu Bán Thánh, Hiển Thánh cảnh

Tu sĩ Nhân tộc còn sống sót trợn tròn mắt, nửa ngày không bình tĩnh nổi

- Chuyện gì xảy ra?

- Cẩn thận! Có thể là quỷ kế của Yêu Tộc!

- Không thích hợp, khí tức của bọn hắn đều biến mất?

- Chẳng lẽ bọn hắn chết rồi? Hay là ta hoa mắt?

- Không thể nào! Tất cả đều là pháp thuật, mọi người phải cẩn thận!

Mấy chục ngàn tu sĩ khẩn trương không thôi, Hạ Thần Võ ở nơi rất xa khóe miệng hơi giương lên

------oOo------

Chương 1781: Đại Tần phấn chấn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Đương vũ trụ

Tin tức Tần Thiên Đế trở về rất nhanh liền quét sạch Tần tiên giới, Tần Quân vừa về liền tuyên bố ba canh giờ sau sẽ mở triều hội

Giờ phút này, hắn đi vào tẩm cung của Lâm Ngọc Kỳ

- Lâm gia đã không lo, Bách Lý gia đã bị trẫm diệt.

Tần Quân nhẹ nhẹ vỗ về mái tóc của Lâm Ngọc Kỳ cười nói, tuy hắn và Lâm Ngọc Kỳ không có quá nhiều cơ sở cảm tình, duyên từ lôi đài chọn rể, nhưng nếu như đã trở thành Phi Tử của hắn, hắn tự nhiên sẽ đối đãi thật tốt

Lâm Ngọc Kỳ khẽ tựa vào ngực hắn, không có kinh hỉ, mà bình tĩnh cười nói:

- Thiếp sớm đã đoán được, Bệ Hạ không gì làm không được.

Tần Quân mỉm cười, nàng này ưu điểm lớn nhất không phải dung mạo, mà là tính tình ôn nhu như nước

Lại đợi trong chốc lát, hắn liền rời đi, mấy người Đắc Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, tiểu Ly, Vọng Tuyết còn đang chờ hắn đây này.

Hắn đầu tiên là đi tìm Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết, dù sao hai nữ đang mang thai, cần quan tâm nhiều hơn

Về sau lại đi tẩm cung của Chúc Nghiên Khanh, tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử, Bạch Trạch… cuối cùng đi vào tẩm cung của Đắc Kỷ

Cũng không phải hắn coi nhẹ Đắc Kỷ, hoàn toàn tương phản, hắn coi trọng Đắc Kỷ nhất

- Bệ Hạ, lần này đi Nội vũ trụ như thế nào?

Đắc Kỷ một bên châm trà cho Tần Quân, một bên quan tâm hỏi

Các nàng ở chỗ này an dưỡng, Tần Quân lại ở bên ngoài chinh chiến, nàng sao có thể an tâm?

Tần Quân cười nói:

- Tự nhiên hết thảy thuận lợi.

Mấy trăm triệu năm sau gặp lại Đắc Kỷ, để trong lòng của hắn chảy xuôi dòng nước ấm

Thời Không Xuyên Toa nghe rất lợi hại, nếu hơi có sai lệch, hắn rất có thể vĩnh viễn không gặp được giai nhân trước mắt

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, Đắc Kỷ nghi hoặc hỏi:

- Bệ Hạ làm sao vậy?

Lúc này, nàng ngạc nhiên phát hiện mình vậy mà nhìn không thấu tu vi của Tần Quân

Nên biết nàng sớm đã cực hạn giác tỉnh thành Thánh, trước khi Tần Quân rời đi chỉ là Hiển Thánh

- Không có gì, tiếp đó, cùng trẫm đi Nội vũ trụ a!

Tần Quân cười nói, Hạ Thần Võ cố nhiên cường đại, nhưng hắn không sợ

Đắc Kỷ lập tức kinh hỉ hỏi:

- Thật?

- Đúng vậy, tiếp xuống sẽ có Vô Song đại chiến, cái gọi là Vô Song đại chiến…

Tần Quân bắt đầu giảng thuật lai lịch của Vô Song đại chiến cùng Hạ Thần Võ, Hỗn Độn chi hành để hắn càng thêm tự tin cùng trầm ổn

Đắc Kỷ nghe mà trợn to đôi mắt đẹp, tiến độ của Tần Quân viễn siêu tưởng tượng của nàng

Vừa xưng bá Huyền Đương vũ trụ không bao lâu, liền muốn khiêu chiến Thần Thoại của Nhân tộc?

Cứ theo đà này, Nội vũ trụ sẽ bị Tần Quân dùng thời gian bao nhiêu thu phục?

Nàng không dám tưởng tượng

- Nếu Hạ Thần Võ là Nhân tộc Đại Đế, sống vô số năm, Bệ Hạ thật sự có lòng tin thắng hắn sao?

Đắc Kỷ lo lắng hỏi

Hạ Thần Võ không giống với những địch nhân khác ở dĩ vãng, dựa theo Tần Quân nói, Hạ Thần Võ hẳn là tồn tại kinh khủng áp đảo Thiên Đạo, thậm chí chỉ huy Nhân tộc thống nhất chư thiên vũ trụ, mạnh đến mức khó mà đánh giá

Nếu để cho Tần Quân cùng Hạ Thần Võ th như nhau, Hạ Thần Võ khẳng định không phải đối thủ

Nhưng hiện tại bọn hắn tuổi tác có chênh lệch cách xa, Tần Quân muốn

dựa vào mình chiến thắng Hạ Thần Võ, sao mà khó?

Gần như là chuyện không thể nào

Ngay cả nàng cũng cho rằng như vậy, chớ nói chi là sinh linh ở Nội vũ trụ

Tại Nội vũ trụ, Hạ Thần Võ là đại danh từ vô địch

- Trẫm khi nào bại qua?

Tần Quân cười nói, trong đôi mắt tràn đầy tự tin

Trong mắt hắn, Hạ Thần Võ chỉ là một tên vãn bối!

Khi hắn quát tháo thời kỳ Hỗn Độn, tổ tông của Hạ Thần Võ còn chưa có đi ra!

Đắc Kỷ nhất thời không biết nên khuyên như thế nào, chỉ có thể tin tưởng Tần Quân, nam nhân của nàng, đỉnh thiên lập địa, khi nào sợ qua, khuyên là không thể nào khuyên

Quân Chính điện, hơn ngàn Văn Võ Đại Thần tề tụ, Thần Tiên bày trận, tất cả đều ngước nhìn Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ

Thân là Hỗn Độn Chí Bảo, Chí Tôn Cửu Long Ỷ để uy nghiêm của Tần Quân càng tăng lên, để quần thần phía dưới không dám nhìn thẳng

- Lần này trẫm trở về, là muốn chỉ huy Đại Tần thiên đình tiến vào Nội vũ trụ, cái gọi là Nội vũ trụ, chính là vũ trụ vị diện cao hơn, nắm trong tay vô số Ngoại vũ trụ như chúng ta!

Tần Quân mở miệng nói, lời vừa nói ra, lập tức gây nên oanh động

- Kế hoạch này không có khả năng lập tức làm được, tiếp xuống một đoạn thời gian, trẫm sẽ chọn lựa nhân viên cùng quân đội đi theo trẫm tiến về Nội vũ trụ!

Tần Quân nói tiếp nói, nói xong cũng ra hiệu Lưu Bá Ôn nói chuyện

Thời gian hắn rời đi đối với Huyền Đương vũ trụ mà nói, tuy không dài,

nhưng hắn cũng muốn nghe xem tình huống phát triển của Huyền Đương vũ trụ như thế nào.

Quần Thần Thần Tiên đều kích động khó nhịn, đều đang thấp giọng giao lưu, bọn hắn đều muốn đi Nội vũ trụ nhìn xem, nhưng cũng có chút lo lắng

Đại Tần thiên đình vừa thống nhất Huyền Đương vũ trụ, liền chinh chiến Vị Diện cao hơn, sợ là có chút chỉ vì cái trước mắt

Triều hội một mực kéo dài ba canh giờ mới kết thúc

- Quan Vũ, Ngưu Ma Vương, Thái Bạch Kim Tinh lưu lại!

- Bãi Triều!

Tần Quân nói xong, quần thần nhất tề quỳ xuống

Hắn còn có bốn lần cực hạn giác tỉnh, Quan Vũ cùng Thái Bạch Kim Tinh chính là nhóm Thần Ma theo hắn sớm nhất, hắn tự nhiên phải dìu dắt

Về phần Ngưu Ma Vương, Tần Quân là muốn xem bọn hắn sau khi cực hạn thức tỉnh mạnh bao nhiêu

Lần cực hạn giác tỉnh tiếp theo, hắn sẽ cho Bạch Trạch

Bạch Trạch chính là một trong mười Đại Yêu Thần, lại là nhất phẩm quan văn của Đại Tần thiên đình, hiện tại càng là Phi Tử của Tần Quân, Tần Quân tự nhiên phải đề bạt tu vi của nàng

Sau khi trở thành Thiên Phi, Bạch Trạch đã lui khỏi vị trí hậu cung, ngày bình thường mặc dù không lên triều, nhưng quyền lực cùng chức vị lúc đầu vẫn còn đó

Sau khi quần thần tán đi, Quan Vũ, Ngưu Ma Vương cùng Thái Bạch Kim Tinh đều nghi ngờ nhìn Tần Quân

- Quan Nhị Gia, ngươi là đại tướng sớm nhất trợ giúp trẫm xoay người, trẫm còn nhớ rõ phong thái ngươi trảm đại tướng địch quốc.

Tần Quân nhìn Quan Vũ cười nói, thiên phú của Quan Vũ, Tần Quân dự

định trước cải biến huyết mạch của hắn, lại để cho hắn cực hạn giác tỉnh

Quan Vũ xấu hổ nói:

- Bệ Hạ, kia chỉ là tiểu đả tiểu nháo, ngài không thể lại giễu cợt ta, nhị gia không dám xưng.

Trong lòng hắn vẫn rất cảm động, vô luận Tần Quân leo cao bao nhiêu, đều không có quên hắn

- Ngưu Ma Vương, tuy ngươi cùng trẫm đã từng là địch nhân, nhưng trẫm hi vọng ngày sau ngươi có thể vì Đại Tần thiên đình ra sức.

Tần Quân nhìn về phía Ngưu Ma Vương, tràn ngập thâm ý

Dứt bỏ một thế này không nói, hắn vẫn rất ưa thích Ngưu Ma Vương trong thần thoại, cường đại mà phong lưu

Đương nhiên, nguyên nhân càng nhiều vẫn là Hồng Hài Nhi

Công lao của Hồng Hài Nhi quá lớn, nếu không cho Ngưu Ma Vương cực hạn giác tỉnh, vẫn phải có sắp xếp khác

- Thuộc hạ nhất định vì Đại Tần thiên đình cúc cung tận tụy!

Ngưu Ma Vương vội vàng quỳ xuống, hứa hẹn

Bây giờ Đại Tần thiên đình đã mạnh đến để hắn khó có thể tưởng tượng, hắn đương nhiên sẽ không lại có dị tâm

- Thái Bạch Kim Tinh, trẫm cũng nên để ngươi mạnh lên.

Tần Quân chuyển hướng Thái Bạch Kim Tinh, cười nói.

Công lao của Thái Bạch Kim Tinh tự nhiên không cần nhiều lời, so với Quan Vũ, Hồng Hài Nhi đều không thấp

- Đa tạ Bệ Hạ.

Thái Bạch Kim Tinh quỳ tạ nói, tâm tình của hắn vẫn còn bình tĩnh, hắn ở

Đại Tần thiên đình địa vị còn cao hơn Thái Thượng Lão Quân, đối với tu vi tự nhiên không có khao khát quá lớn

- Để Ngưu Ma Vương cùng Thái Bạch Kim Tinh cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, một lỗ đen xuất hiện ở trên đỉnh đầu

Ngưu Ma Vương cùng Thái Bạch Kim Tinh sớm đã nghe nói qua Thần thông của Tần Quân, đều không phản kháng, bị hút vào trong lỗ đen

Sau đó Tần Quân nhìn về phía Quan Vũ, ánh mắt trở nên ý vị sâu xa

------oOo------

Chương 1782: Chí Tôn Quan Vũ

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây là Chí Tôn Thủy Tinh Đan, giúp ngươi thành tựu Chí Tôn Bá Thể!

Tần Quân nhìn Quan Vũ cười nói, trong tay là một cái bình nhỏ, bên trong chứa chính là Chí Tôn Thủy Tinh Đan

Mới đầu, hắn còn tưởng rằng Chí Tôn Thủy Tinh Đan là đan dược tính duy nhất, hắn đổi lấy liền không còn nữa

Không nghĩ tới ở thời kỳ Hỗn Độn chờ đợi mấy trăm triệu năm, Chí Tôn Thủy Tinh Đan xuất hiện lần nữa, hơn nữa giá cả tăng lên gấp đôi

Dựa theo hệ thống nói, chính là đặc điểm sau khi Hệ Thống thăng cấp, bảo bối trước kia đều sẽ xuất hiện lần nữa, chỉ bất quá mỗi một lần đổi lấy, giá cả đều tăng gấp đôi

------oOo------

Chương 1783: Đại Tần phấn chấn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giá cả viên Chí Tôn Thủy Tinh Đan thứ ba gần như muốn ba ngàn tỷ danh khí, thành công trèo lên đỉnh bảo bối sang quý nhất trong Thần Thoại Thương Thành, hố cha đến cực điểm

- Chí Tôn Bá Thể?

Quan Vũ nghi hoặc hỏi, nếu hắn đi qua Nội vũ trụ, liền biết Chí Tôn Bá Thể ngưu bức như thế nào

- Tìm một địa phương an tĩnh dùng, trở thành Chí Tôn Bá Thể, trẫm sẽ còn tiếp tục giúp ngươi mạnh lên!

Ánh mắt của Tần Quân sáng rực nói, hắn đang nếm thử một loại khả năng

Mấy trăm triệu năm thời gian, hệ thống cũng dần dần tăng cường, các hạng công năng đều ưu thế hóa hơn trước kia, có thể lấy thuộc tính Thần Ma sau khi cải tạo huyết mạch làm khuôn mẫu cơ sở.

Cực hạn giác tỉnh là công năng mô phỏng Thần Ma một mực tu luyện tới cực hạn, Quan Vũ có được Chí Tôn Bá Thể, sau khi cực hạn thức tỉnh sẽ mạnh bao nhiêu?

Nhìn xem Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch!

Có lẽ bọn hắn dựa vào không chỉ là Chí Tôn Bá Thể, nhưng Chí Tôn Bá Thể làm thể chất mạnh nhất, tuyệt đối khủng bố!

Ở Tần Quân xem ra, Chí Tôn Bá Thể đơn thuần, còn mạch hơn Chí Tôn pháp nhãn

Lúc này, hắn không khỏi tiếc hận thay cho Dương Tiễn, nếu để cho Dương Tiễn có được Chí Tôn pháp nhãn hiện tại cực hạn giác tỉnh, khẳng định càng mạnh

Tuy không có cơ hội làm lại, ngày sau Tần Quân còn sẽ nghĩ biện pháp trợ giúp Dương Tiễn mạnh lên

- Vâng!

Hai tay Quan Vũ run run tiếp nhận bình nhỏ bay tới, hắn là nghe qua không ít truyền ngôn

Vì sao Dương Tiễn có thể một mực đảm nhiệm Đại Tần thiên đình đệ nhất Thần tướng?

Vì sao Tôn Ngộ Không luôn có thể ngăn cơn sóng dữ?

Vì sao Bồ Đề Tổ Sư luôn cao cao tại thượng?

Tất cả đều là Tần Quân đề bạt!

Hiện tại rốt cục đến lượt hắn, hắn sao có thể không kích động?

Sau đó hắn mang theo tâm thấp thỏm rời đi

- Chờ mong ngươi có thể lại hiện ra phong mang của Vũ Thánh.

Tần Quân lẩm bẩm, thoại âm rơi xuống, tính cả Chí Tôn Cửu Long Ỷ, cùng nhau biến mất ở trong đại điện

Về sau, Tần Quân tự nhiên là đi tìm Bạch Trạch, để nàng cực hạn giác tỉnh

Cùng lúc đó, trở về Tần Thiên Đế tin tức cũng truyền khắp Huyền Đương vũ trụ

Tuy Huyền Đương vũ trụ đã bị Đại Tần thiên đình thống trị, nhưng vẫn có không ít thế lực không cam lòng, muốn nghịch tập, phá vỡ Đại Tần thiên đình thống trị

Sau đó trong hai ngày thời gian, Thái Bạch Kim Tinh, Ngưu Ma Vương, Bạch Trạch lần lượt trở về

- Thái Bạch Kim Tinh, đến từ Tây Du Ký.

- Chủng tộc: Thần Tộc!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Tiên Thiên Thánh Kinh!

- Thần thông: Mê Hoặc Thần Âm! Kim Tinh hộ thể!

- Pháp bảo: Trừ tà phất trần!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Ngay cả Thánh Nhân cảnh cũng không có đạt tới, để Tần Quân đau lòng không thôi

Ngưu Ma Vương cũng không tệ

- Ngưu Ma Vương, đến từ Tây Du Ký!

- Danh xưng: Bình Thiên Đại Thánh!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Đại Lực Ngưu Ma công!

- Pháp bảo: Hỗn Thiết Côn!

- Thần thông: Pháp Thiên Tượng Địa! Địa Sát 72 Biến!

- Tọa kỵ: Bích Thuỷ Kim Tình Thú!

- Độ trung thành: 94 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, thiên phú cùng Viên Hồng không sai biệt lắm

Tần Quân không thể không lần nữa đồng tình Dương Tiễn, tuy Dương Tiễn ở trong Phong Thần Diễn Nghĩa rực rỡ hào quang, nhưng đến thời kỳ Tây Du, tu vi cơ hồ không có tăng, thậm chí có chút cảm giác rút lui

Huyết mạch Nhân tộc cùng Thần Tộc giao gung, ngược lại hạn chế Dương Tiễn

Bạch Trạch thì lợi hại

- Bạch Trạch, Yêu Thánh.

- Chủng tộc: Thần Thú!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Vạn Linh Thông Pháp!

- Thần thông: Ngộ thiên hạ!

- Thuộc tính đặc thù: Gặp dữ hóa lành (vì đó chủ gia tăng khí vận)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ!

Sánh vai Hậu Nghệ, siêu việt Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư!

Không hổ là một trong mười Đại Yêu Thần, càng là Thần Thú nổi tiếng Thượng Cổ!

Nếu lại lựa chọn Đại Đạo thích hợp, nói không chừng có thể siêu việt Đại Đạo Chí Tôn!

Tâm tình của Tần Quân thư sướng, đợi ở trong hậu hoa viên, nhìn tiểu Lăng Mệnh cùng Tỳ Bà chơi đùa

- Hệ thống, dùng hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, trẫm muốn xem trước một chút là Đại Đạo gì.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, về phần Quan Vũ, đã bắt đầu bế quan, khí tức không ngừng tăng vọt, đã để rất nhiều sinh linh chú ý tới, cũng may Tần Quân để Dương Tiễn hỗ trợ trông coi, không có sinh linh nào đánh nhiễu Quan Vũ

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để Tần Quân không khỏi lay động chén rượu, rượu này chính là Linh Tửu của Bách Lý Thủ Ước, rượu ngon mấy chục tỷ năm, Thánh Nhân cũng không thể dễ dàng uống

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Kim Cương Đại Đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Băng Thủy Đại Đạo!

Kim Cương?

Băng Thủy?

Tần Quân im lặng, tên cực kỳ tục khí, để hắn che mặt

Băng Thủy Đại Đạo để hắn vô ý thức liên tưởng đến Cộng Công

Tuy Cộng Công bái nhập dưới tay hắn, nhưng còn không có thành lập công lao, thậm chí ngay cả phong mang cũng không có triển lộ, nếu đề bạt hắn, chỉ sợ Thần Ma còn lại sẽ thấy không công bằng

Về phần Kim Cương Đại Đạo?

Rõ ràng thích hợp với thể tu, Tổ Vu, Hình Thiên, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng đều có thể áp dụng

Hắn cũng không vội để Thần Ma truyền thừa, dù sao Đại Đạo Truyền Thừa rơi vào trên thân thần ma, một hai ngày là có thể hoàn thành

Vì Vô Song đại chiến, hắn nhất định phải thận trọng cân nhắc

Sâu trong tinh không, trên một đảo lớn tràn đầy sơn phong, Lôi Vân cuồn cuộn, Thánh uy khủng bố quét sạch bốn phương tám hướng

Chỉ thấy trong đảo, Dương Bắc Minh hư không ngồi xếp bằng, lôi điện điên cuồng rơi ở trên người hắn, nhưng không đả thương được hắn mảy may

Đã trải qua một đoạn thời gian bế quan, hắn rốt cục thành công đột phá Thánh Nhân cảnh!

Huyền Đương vũ trụ đã hồi lâu không có sinh ra Thánh Nhân, Thánh Kiếp oai tán đi toàn bộ vũ trụ

Kinh động vô số sinh linh

- Đây là khí tức gì?

- Tựa như là từ chỗ Dương Bắc Minh bế quan truyền đến!

- Dương Bắc Minh muốn thành Thánh?

- Kiếm Thần rốt cục muốn thành Thánh!

- Ức vạn Kiếm Hà độ tinh không, vũ trụ không một Dương Bắc Minh, hắn lại tái hiện nhuệ khí của Kiếm Thần sao?

Sinh linh tới gần đại đảo vô cùng hưng phấn, có thể tận mắt nhìn thấy Dương Bắc Minh thành Thánh, đời này không tiếc

Thiên Lôi liên tiếp đánh xuống, đánh cho đại đảo chia năm xẻ bảy

Dương Bắc Minh đột nhiên mở hai mắt ra, tuy áo bào là Pháp Y, nhưng vẫn bị Thánh Kiếp Thiên Lôi chém nát, lộ ra thân thể cường tráng

- Ta, Dương Bắc Minh rốt cục thành Thánh!

Trong mắt Dương Bắc Minh thiêu đốt lên lửa nóng hừng hực, lúc trước cùng Đại Tần thiên đình chiến một trận làm cho hắn rất khó chịu, bị Tần Tiên Lục Thần bức lui, để hắn cảm thấy mặt mũi tổn thất, lại thêm đồ đệ huyết hải thâm cừu, trong lòng hắn tràn đầy oán phẫn

Lần này thành Thánh, để hào hùng của hắn lần nữa trở về

Hắn vô địch lại về rồi!

- Khổng Tuyên, các ngươi chờ đấy!

Dương Bắc Minh lẩm bẩm, phảng phất như đã thấy Tần Tiên Lục Thần quỳ trước mặt hắn

Thật tình không biết, Huyền Đương vũ trụ đã long trời lở đất

------oOo------

Chương 1784: Nhân Vương Đỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tin tức Dương Bắc Minh thành Thánh như gió xoáy, quét sạch toàn bộ Huyền Đương vũ trụ

Sau khi tên này thành Thánh, chuyện thứ nhất chính là đánh tới Đại Tần thiên đình, tốc độ của Thánh Nhân sao mà nhanh, khi tin tức còn chưa truyền đến Đại Tần thiên đình, hắn liền tới Tần tiên giới

- Khổng Tuyên! Cút ra đây!

Dương Bắc Minh tức giận nói, trước khi thành Thánh, chiến lực đỉnh tiêm của cả Đại Tần thiên đình liên hợp mới có thể đánh lui hắn, hiện tại hắn thành Thánh, không cần e ngại?

Nhưng mà, Tần tiên giới hoàn toàn tĩnh mịch, cũng không có bối rối như hắn tưởng tượng

Một lát sau, trong Tần tiên giới vang lên tiếng nghị luận

- Tìm Khổng Tuyên?

- A? Đây không phải Dương Bắc Minh sao?

- Gia hỏa này ngốc sao? Hiện tại còn dám tới tìm Đại Tần thiên đình chúng ta phiền phức?

- Chậc chậc, trong lúc tên này bế quan phát sinh quá nhiều chuyện, hắn còn không hiểu rõ Đại Tần thiên đình hiện tại cường đại như thế nào.

- Có trò hay để nhìn.

Sắc mặt hắn lập tức trầm xuống, thần thức vô ý thức quét tới Tần tiên giới

Ngay sau đó biểu lộ kịch biến, bởi vì hắn phát hiện trong Tần tiên giới có thật nhiều khí tức hắn không cách nào xem thấu, để hắn rùng mình

- Đây là có chuyện gì?

Sắc mặt của Dương Bắc Minh âm trầm tới cực điểm, phảng phất như giọt nước

Lúc này, hắn chú ý tới một phi đảo ở cạnh Tần tiên giới, Lôi Vân đột nhiên tập hợp, có người đột phá

Khí tức tăng vọt để hắn là Thánh Nhân cũng không khỏi sợ hãi

Lúc này hắn bay về phía đó.

- Chẳng lẽ Đại Tần thiên đình có người đột phá?

Dương Bắc Minh nghĩ như vậy, giờ phút này hắn cũng không dám tùy tiện tiến vào Tần tiên giới, dự định trước ở chung quanh nhìn xem tình huống

Rất nhanh, hắn liền đến chỗ Quan Vũ bế quan, nhìn qua Lôi Vân bao trùm mấy trăm vạn dặm, hắn không khỏi nhíu mày

Khí tức của Quan Vũ để hắn cảm giác được lạ lẫm, rõ ràng tu vi thấp đến đáng thương, nhưng khí tức huyết mạch lại lộ ra mênh mông bá đạo, tựa như một Thái Cổ Cự Long đang ấp trứng

- Nếu người này trưởng thành, tất hậu hoạn vô cùng!

Ánh mắt của Dương Bắc Minh lấp lóe, sinh lòng sát ý, muốn diệt Quan Vũ

Hắn trực tiếp lấy ra Tuyên Cổ Thần Kiếm, chuẩn bị phá hủy phi đảo

- Ngươi muốn làm gì?

Thanh âm của Dương Tiễn bỗng nhiên truyền đến, cự kỳ khủng bố

Dương Bắc Minh nghe vậy, chỉ cảm thấy khắp cả người băng lạnh, hoảng sợ không nói được từ trong lòng toát ra

- Chuyện gì xảy ra.

Tâm thần của Dương Bắc Minh rung mạnh, cảm giác như thế, rõ ràng tu vi của đối phương viễn siêu hắn

Nhưng hắn là Thánh Nhân, tồn tại tu luyện tới đỉnh phong, vì sao lại có tồn tại mạnh hơn hắn?

Thật tình không biết, Thánh Nhân cũng không phải điểm cuối cùng của tu luyện, tầm mắt của hắn vẫn quá nhỏ

Không có mơ tưởng, hắn quay người chuẩn bị bỏ chạy, đáng tiếc Dương Tiễn cấp tốc xuất hiện ở trước mặt, một quyền rơi vào trên bụng của hắn, lực lượng khó có thể tưởng tượng để thân thể Dương Bắc Minh cong lên, máu tươi không cầm được từ trong miệng phun ra

Dương Tiễn mặt lạnh như sương, không để cho Dương Bắc Minh bay ra ngoài, danh tiếng Kiếm Thần lớn biết bao, trước kia hắn muốn khiêu chiến Dương Bắc Minh, không nghĩ tới hôm nay đụng phải, đáng tiếc Dương Bắc Minh đã còn lâu mới là đối thủ của hắn

Sau đó hắn mang theo Dương Bắc Minh bay trở về chỗ phi đảo của Quan Vũ

Một bên khác, trong ngự hoa viên của Thiên Đế phong, Tần Quân lộ ra mỉm cười

- Kiếm Thần không gì hơn cái này.

Tần Quân híp mắt cười nói, trước kia Dương Bắc Minh đối với Đại Tần thiên đình bọn hắn mà nói, cường đại như là ác mộng, bây giờ chỉ là một con giun dế, có thể nhẹ nhõm bóp chết

Lực chú ý của hắn vẫn là ở trên người Quan Vũ

Chí Tôn Thủy Tinh Đan sẽ không để cho tu vi của Quan Vũ tăng quá nhiều, Tần Quân chỉ hy vọng có thể cực lớn đề cao thiên phú huyết mạch của Quan Vũ, chân chính đầu to là ở cực hạn giác tỉnh

Một khi Quan Vũ thành Chí Tôn Bá Thể, hắn liền về Nội vũ trụ

Liên quan tới danh ngạch Thần Ma tiến về Nội vũ trụ, hắn cũng quyết định

xong rồi

Bạch Trạch tọa trấn Huyền Đương vũ trụ, tu vi Thiên Đạo Chí Thánh đủ để trấn áp toàn bộ vũ trụ

Đúng lúc này, âm thanh của Bách Lý Thủ Ước truyền vào trong tai hắn:

------oOo------

Chương 1785: Nhân Vương Đỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ, Huyền Đương phân thân tới.

Tần Quân gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Các ngươi lên đây đi!

Sau đó hắn nhìn tiểu Lăng Mệnh đang chơi đùa với Tỳ Bà, phân phó nói:

- Tỳ Bà, dẫn hài tử đi chơi đi.

- Vâng!

Tỳ Bà tuân mệnh, ôm tiểu Lăng Mệnh đi

Đợi sau khi bọn hắn rời đi, Huyền Đương cùng Bách Lý Thủ Ước xuất hiện ở trước Thạch Đình, hai người quỳ xuống

- Thuộc hạ tham kiến Bệ Hạ!

Huyền Đương kích động nói, Bách Lý Thủ Ước đã nói cho hắn biết nguyên do, Tần Quân khôi phục ký ức

Không hổ là Thiên Đế Bệ Hạ!

Vừa khôi phục ký ức, tu vi cảnh giới liền bay vọt hai Đại cảnh giới!

Trong lòng Huyền Đương bội phục, từ xưa đến nay, cũng chỉ có Thiên Đế lợi hại như thế

Lần trước gặp nhau, Tần Quân ngay cả Thánh Nhân cảnh cũng không có đạt tới, bây giờ lại siêu việt Thánh Nhân cảnh

Đợi một thời gian, Thiên Đế tất khôi phục huy hoàng ở thời kỳ Hỗn Độn!

- Đứng lên đi, trẫm chiếu ngươi đến, là muốn hỏi thăm sự tình Vận Mệnh Chi Luân.

Tần Quân cười nói, lúc trước hắn giao cho Huyền Đương Vận Mệnh Chi Luân, đúng là muốn đạt được khí vận của Nhân tộc, nhưng bây giờ, sau khi hắn trở về lại không có cảm giác được khí vận của Nhân tộc rơi ở trên người hắn

Huyền Đương không dám giấu diếm nói:

- Vận Mệnh Chi Luân đã bị ta truyền thừa tiếp, thời đại cung phụng Nhân tộc.

Nếu không có Tần Quân, hắn có thể nào có hôm nay?

Ý nghĩ sáng lập Nhân tộc, vẫn là Tần Quân giao phó hắn

Đến nay, hắn cũng không thể tưởng tượng ánh mắt của Tần Quân siêu tuyệt bao nhiêu

- Vận Mệnh Chi Luân không có gánh chịu Nhân tộc khí vận?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Huyền Đương ngẩn người, trong nháy mắt để ý tới ý tứ của Tần Quân

Tần Quân là nhìn trúng Nhân tộc khí vận

Nhân tộc có thể có hôm nay, cũng không phải công lao của riêng Huyền Đương, phương pháp tu luyện của Tần Quân được bọn hắn truyền cho Nhân tộc, lại thêm Hỗn Độn song kiệt trợ giúp, mới có thể quật khởi, đây hết thảy đều là Tần Quân an bài, Huyền Đương hắn bất quá là chiếm tiện

nghi

Đổi một người chấp hành, cũng không phải là không được

- Ta lợi dùng Vận Mệnh Chi Luân sáng tạo ra một kiện Pháp Bảo khí vận, tên là Nhân Vương Đỉnh, vì để cho Nhân tộc truyền thừa tiếp, Nhân Vương Đỉnh phân liệt, để Quách Gia phân vào tay các Nhân tộc Đại Đế, nếu tập hợp đủ Nhân Vương Đỉnh, giao cho Bệ Hạ, Nhân tộc khí vận liền rơi vào trên người Bệ Hạ!

Huyền Đương thành thật trả lời, làm như vậy không chỉ có lợi cho Tần Quân, còn lợi cho Nhân tộc

Thiên Đế sao mà cường đại, cùng Thiên Đế khí vận tướng liên, Nhân tộc mới có thể Vạn Cổ Trường Thanh, vĩnh sinh bất hủ

- Nhân Vương Đỉnh?

Tần Quân nhíu mày

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... thu hồi Nhân Vương Đỉnh! Nhiệm vụ tường trình: Nhân tộc số mệnh chi bảo Nhân Vương Đỉnh phân liệt, nếu ký chủ thu hồi trọng tố Nhân Vương Đỉnh, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội hệ thống ân huệ, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại

- Nhân Vương Đỉnh chia làm bao nhiêu khối?

Tần Quân tiếp tục hỏi

Có thể phát động nhiệm vụ, đã nói lên khó khăn

Xem ra mấy vị Nhân tộc Đại Đế kia sẽ không dễ dàng giao ra mảnh vỡ của Nhân Vương Đỉnh

- Cái này…

Huyền Đương lúng túng, bản tôn sáng lập Nhân tộc liền rời đi, lưu hắn lại Huyền Đương vũ trụ, đối với phía sau an bài, hắn hiểu không nhiều

- Hết thảy có sáu khối, phân ở trong tay sáu vị Nhân tộc Đại Đế, bọn hắn hẳn là đều ở Cổ Thánh Đế Đạo, chính là nhóm người mạnh nhất, thiên phú thậm chí siêu việt Huyền Đương, chỉ cần cho bọn hắn thời gian, chưa hẳn không thể siêu việt Huyền Đương.

Bách Lý Thủ Ước nói, ánh mắt lấp lóe, hắn cũng cảm thấy khó giải quyết.

------oOo------

Chương 1786: Vũ Thánh vô song (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sáu vị Đại Đế đứng ở đỉnh phong Nhân tộc?

Thiên phú siêu việt Huyền Đương?

Tần Quân im lặng, ngươi ở trước mặt Huyền Đương nói như vậy, thật được sao?

Huyền Đương cũng không chú ý, ngược lại cảm thán nói:

- Nhân tộc thật như Bệ Hạ nói, chính là Tiên Thiên Đạo thể.

Bị chủng tộc mình sáng tạo siêu việt, cũng không phải là sự tình đáng xấu hổ gì.

Huống hồ đây chẳng qua là khả năng, hiện tại còn không siêu việt nha.

- Bệ Hạ, chờ chúng ta tìm được đám người Nữ Đế, thu hồi lại Nhân Vương Đỉnh, tuyệt đối dễ như trở bàn tay!

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói, đối với những đồ đệ, thân tín kia của Tần Quân, hắn là tràn đầy tự tin

Huyền Đương không phủ nhận gật đầu, năm đó ở dưới tay Tần Quân, ấn

thực lực bài danh, hắn ngay cả mười vị trí đầu cũng không vào được, có thể thấy được Thiên Đế Thạch Điện mạnh cỡ nào

- Ừm, việc này trước để ở một bên, tiếp xuống trẫm sẽ tham gia Vô Song đại chiến, khiêu chiến Hạ Thần Võ, Huyền Đương vũ trụ vẫn cần ngươi tiếp tục che chở.

Tần Quân phân phó Huyền Đương nói, có Huyền Đương, Bạch Trạch cộng thêm chúng Thần Ma, Huyền Đương vũ trụ hẳn là không lo

Hạ Thần Võ?

Huyền Đương ngẩn người, tuy hắn không hề rời Huyền Đương vũ trụ, nhưng Hạ Thần Võ đã từng tới qua nơi này, đối với người này, hắn ký ức khắc sâu

Trước kia hắn liền khẳng định Hạ Thần Võ thành tựu sẽ bất phàm, về sau quả nhiên thành Nhân tộc Đại Đế, lưu danh thanh sử

Chỉ là không nghĩ tới, Tần Quân lại muốn khiêu chiến Hạ Thần Võ

- Vô Song đại chiến không phải Chí Tôn Bá Thể mới có thể tham gia sao?

Huyền Đương nghi hoặc hỏi.

Tần Quân mỉm cười, lúc này mở ra Chí Tôn Bá Thể, cả người biến thành tinh thạch chi thể, hàn ý trùng thiên

Chí Tôn Bá Thể cộng thêm Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, Tần Quân cũng không dám tưởng tượng mạnh bao nhiêu

Còn có Đấu Đạo chữ Bí, trạng thái giận oán trời a.

Tần Quân đang đi một con đường biến thái trước nay chưa có.

Bách Lý Thủ Ước cùng Huyền Đương trừng to mắt, kinh ngạc không thôi

- Bệ Hạ ngài làm sao có Chí Tôn Bá Thể?

Huyền Đương run giọng nói, Chí Tôn Bá Thể có thể nói là thể chất mạnh

nhất của Nhân tộc, cho dù là bản tôn của hắn cũng ao ước

Tần Quân nhẹ như mây gió cười nói:

- Thể chất này không tệ, nên trẫm nghiên cứu một phen.

Huyền Đương cùng Bách Lý Thủ Ước hít sâu một hơi, Chí Tôn Bá Thể cũng có thể nghiên cứu thành công?

Cho tới nay, người có được Chí Tôn Bá Thể, huyết mạch tổ tiên đều có thể ngược dòng tìm hiểu đến Hạ Thần Võ, bao quát Chí Tôn Vô Địch.

Tần Quân vậy mà có thể dựa vào nghiên cứu luyện thành?

Quả nhiên, Thiên Đế to lớn nhất, không phải bọn hắn có thể hiểu

- Được rồi, các ngươi đi xuống đi.

Tần Quân phất tay nói, lần này nói chuyện với nhau tuy ngắn ngủi, nhưng là hắn chính thức lấy thân phận Thiên Đế gặp Huyền Đương, ý nghĩa phi phàm

Rời đi lúc, Huyền Đương vẫn còn trong hoảng hốt

Thiên Đế rời đi mấy trăm tỷ năm rốt cục trở về, hơn nữa còn muốn tham dự Vô Song đại chiến!

Mỗi một giới Vô Song đại chiến, đều sẽ có thuộc hạ cũ của Thiên Đế đến quan sát, chờ đợi Thiên Đế trở về, nhưng một lần lại một lần thất vọng, Đại Năng tới càng ngày càng ít, lần này Vô Song đại chiến, lại có ai sẽ đến?

Huyền Đương tâm lý hưng phấn không thôi, hắn muốn cho bản tôn trở về nhất

Sau đó mấy ngày, Tần Quân đều bồi các phi tử cùng tiểu Lăng Mệnh, mà mấy người Lưu Bá Ôn, Hình Thiên… đều đang điều động quân đội mạnh mẽ, theo Tần Quân về Nội vũ trụ

Đại khái qua mười ngày

Quan Vũ rốt cục thành công đột phá, tu vi bay vọt đến Đại La Kim Tiên

Dương Tiễn còn mang Dương Bắc Minh về, giờ phút này ba người ở trong Quân Chính điện gặp mặt Tần Quân

- Nhị Lang, đi xuống trước đi!

Tần Quân nhìn chằm chằm Dương Bắc Minh, chậm rãi mở miệng

Dương Tiễn ôm quyền hành lễ, lúc này đứng dậy rời đi

Bây giờ tu vi của Tần Quân siêu việt Thánh Nhân cảnh, tuyệt không phải Dương Bắc Minh có thể địch, huống hồ giờ phút này Dương Bắc Minh còn trọng thương

Sau khi Dương Tiễn rời đi, Tần Quân nhìn Quan Vũ cười nói:

- Chí Tôn Bá Thể cảm giác như thế nào?

Thân hình của Quan Vũ so với lúc trước cao hơn, khôi ngô thiết tháp, người mặc Thanh Long bào, đầu đội Ngọc Quan màu xanh biếc, so với trong Tam Quốc Diễn Nghĩa hắn càng thêm Thần võ, đôi mắt phượng lóe ra hàn mang, khí phách Vũ Thánh hiển lộ rõ ràng.

------oOo------

Chương 1787: Vũ Thánh vô song (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Bắc Minh co quắp ngã trên mặt đất, gân cốt toàn thân vỡ vụn, đan điền bị Dương Tiễn phong ấn, giờ phút này hắn còn nhỏ yếu hơn phàm nhân

- Rất mạnh, đa tạ tái tạo chi ân của Bệ Hạ!

Quan Vũ trầm giọng đáp lại, trong giọng nói khó nén kích động

Hắn rốt cục có được tư cách chiến đấu mạnh nhất!

- Hệ thống! Để Quan Vũ cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân một bên ở trong lòng phân phó, nhìn Quan Vũ ở một bên tràn ngập mê hoặc nói:

- Còn chưa đủ! Trẫm muốn để ngươi càng mạnh! Trở thành đại đao mạnh nhất trong tay trẫm!

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện lỗ đen, Quan Vũ xem xét, lập tức hưng phấn lên

Còn chưa chờ mở miệng, hấp lực khủng bố trong lỗ đen kéo hắn đi vào

Dương Bắc Minh thấy há to mồm, hắn đã cảm giác không thấy khí tức của Quan Vũ

Lúc này, ánh mắt của Tần Quân rơi ở trên người hắn, nhẹ giọng nói:

- Dương Bắc Minh, cái này tựa hồ là ngươi lần thứ nhất cùng trẫm chính thức gặp mặt a!

Ánh mắt buông xuống, nhìn Dương Bắc Minh, để hắn cảm giác vô tận phẫn nộ cùng khuất nhục

- Muốn chém giết muốn róc thịt thống khoái một chút đi!

Dương Bắc Minh cắn răng nói, hắn hiểu được mình hết cách xoay chuyển, lười nhác đánh pháo miệng, không bằng chết cho thoải mái.

- Ngươi thật muốn chết?

Tần Quân giống như cười mà không phải cười hỏi.

Hắn cùng Dương Bắc Minh không có cừu hận trực tiếp, lúc trước Dương Bắc Minh tập kích Đại Tần thiên đình, cũng là đường đường chính chính đến, không có đánh lén

Nếu không lấy thực lực của hắn, tuyệt đối có thể trọng thương Đại Tần

thiên đình

- Ngươi có ý tứ gì?

Dương Bắc Minh cắn răng hỏi, thật vất vả thành Thánh, hắn tự nhiên không muốn chết

Nụ cười của Tần Quân càng có thâm ý, tiếp xuống một phen, để Dương Bắc Minh trừng to mắt

Tin tức Dương Bắc Minh thành Thánh, Dương Bắc Minh bị bắt liên tiếp oanh động Huyền Đương vũ trụ, để người nghe nghẹn họng nhìn trân trối, cảm thấy buồn cười

- Kiếm Thần vừa thành Thánh liền bị bắt?

- Quá khổ cực, Dương Bắc Minh bế quan bế choáng váng a.

- Đã từng có bao nhiêu sinh linh vì vũ trụ không một Dương Bắc Minh mà điên cuồng?

- Đây chính là thời đại mới, Thánh Nhân cũng không thể muốn làm gì thì làm!

- Không bằng gia nhập Đại Tần thiên đình, cầu được phương pháp thành Thánh!

Sinh linh trong 3000 Đại thế giới đều đang nghị luận việc này, những Tiên Tôn kia càng thấy may mắn, may mắn không đối nghịch Đại Tần thiên đình

Nhưng rất nhanh bọn hắn phát hiện, Đại Tần thiên đình lại chiêu binh mãi mã, chung quanh Tần tiên giới thường thường có quân đội đang thao luyện

Trong lúc nhất thời, thế lực khắp nơi bắt đầu phỏng đoán, lời đồn đại rất nhiều

- Đinh! Quan Vũ cực hạn giác tỉnh thành công!

Trong Thiên Đế Cung, Tần Quân đang phê duyệt trắc trở chợt nghe thanh

âm hệ thống nhắc nhở, để hắn thả quyển trục trong tay xuống

- Điều ra bảng thuộc tính!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Quan Vũ a, tuyệt đối không nên để trẫm thất vọng!

Chí Tôn Bá Thể cực hạn giác tỉnh, nếu quá yếu, sẽ để cho hắn xem thường Hạ Thần Võ!

- Quan Vũ (Quan Thánh đế), đến từ Đạo Giáo truyền thuyết.

- Chủng tộc: Nhân tộc!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

- Công pháp: Võ đạo Thánh khí! Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Phá Tà Phượng Nhãn! Chí Tôn Bá Thể! Trảm Quỷ Thần đao!

- Tọa kỵ: Xích Thố Thần mã!

- Thuộc tính đặc thù: Vũ Thánh vô song (trong cùng cảnh giới, đơn đấu vô địch)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

Tần Quân trừng to mắt, hô hấp lập tức dồn dập lên

Quan Nhị Gia đây là muốn nghịch thiên?

------oOo------

Chương 1788: Đại Tần Vũ Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ Thánh vô song!

Cùng cảnh giới, đơn đấu vô địch?

Cái thuộc tính đặc thù này quả thực là choáng rồi!

- Nếu trẫm và Quan Vũ cùng cảnh giới, hắn có thể thắng trẫm?

Trong lòng Tần Quân hỏi

Đơn đấu vô địch thật sự là quá dọa người.

Để Tần Quân không khỏi nhớ lại Diễn Nghĩa truyền thuyết Quan Vũ trảm Hoa Hùng, qua năm quan chém sáu tướng, cơ hồ đều là miểu sát

- Ách, ký chủ thuộc về khác loại, không thể tính trong đó.

Hệ thống bất đắc dĩ nói:

- Dưới tuyệt đại bộ phận tình huống, Quan Vũ là tồn tại vô địch cùng cảnh giới.

Ngay thời điểm Tần Quân vì Quan Vũ cảm thấy kích động, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một cái lỗ đen, ngay sau đó thân thể của Quan Vũ chậm rãi bước ra, khí tức Đại Đạo Chí Tôn để Tần Quân cũng không khỏi nín thở ngưng thần

Hưu!

Bách Lý Thủ Ước bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng nhìn về phía Quan Vũ

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

Bách Lý Thủ Ước cơ hồ là từng chữ nói, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi

Hai ngày trước, Quan Vũ là Đại La Kim Tiên, lúc ấy luyện thành Chí Tôn Bá Thể liền đã để hắn giật mình

Cái này con mẹ nó mới hai ngày liền đuổi theo hắn?

Hắn là tu luyện mấy trăm tỷ năm a!

Bách Lý Thủ Ước kém chút sụp đổ, toàn thân run rẩy, hai mắt tràn ngập tơ máu

Lúc này, Dương Tiễn cũng xuất hiện ở trong điện, khiếp sợ nhìn Quan Vũ, mặt mũi như thấy quỷ

Chỉ có đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh, mới có thể cảm nhận được khí tức của Quan Vũ khủng bố

Bịch một tiếng!

Quan Vũ đột nhiên quỳ xuống, chấn động đến cả Thiên Đế phong dao động, Tần tiên giới vì đó chấn động, để vô số sinh linh giật mình kêu lên

- Chuyện gì xảy ra?

- Chấn động?

- Tiên Giới ở đâu ra chấn động? Ngươi là heo sao?

- Là trong Đại Tần Thiên thành truyền đến!

- Đoán chừng là một vị Thần Tướng nào đó đột phá!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, mặc dù hiếu kỳ, nhưng bọn hắn đều không kinh hoảng

Trở thành con dân của Đại Tần thiên đình, bọn hắn đã không lại sợ hãi thế lực khác, mạnh như Dương Bắc Minh đột kích, cũng vài phút là quỳ

- Mạt tướng dùng thân thể huyết nhục này thề, vĩnh viễn vì Thiên Đế Bệ Hạ xông pha khói lửa, vô luận là ai dám vi phạm ý chí của Bệ Hạ, Quan Vũ nhất định trảm đầu lâu của chúng, diệt tan thần phách, dương danh Đế uy!

Quan Vũ trầm giọng nói, giọng nói như chuông đồng, vang vọng toàn bộ Huyền Đương vũ trụ, để 3000 Đại thế giới vì đó vỡ tổ

Quan Vũ là ai?

Khẩu khí thật cuồng!

Hắn nói Thiên Đế Bệ Hạ, không phải là chỉ Tần Thiên Đế sao?

Trong lúc nhất thời, vũ trụ phong khởi vân dũng, Quan Vũ bằng vào một câu, trong nháy mắt dương danh lập vạn

Trong Tần tiên giới, Hình Thiên, Cửu Linh Nguyên Thánh, La Sĩ Tín, Bồ Đề Tổ Sư, Như Lai, Hiên Viên, Doanh Chính, Ngọc Đế… các Thần Ma đều cực kỳ e sợ

Chỉ là nghe âm thanh của Quan Vũ, liền để linh hồn của bọn hắn run rẩy, khó có thể tưởng tượng Quan Vũ bây giờ trở nên mạnh bao nhiêu

- Quan Vũ.

Đắc Kỷ đang bồi Lâm Ngọc Kỳ nói chuyện trời đất cũng kinh hãi, nàng hiểu khẳng định là Tần Quân đề bạt Quan Vũ

Dù sao Quan Vũ từng để cho Tần Quân xoay người, Tần Quân trọng tình trọng nghĩa, làm sao sẽ quên hắn

Chỉ là nàng rất ngạc nhiên, Quan Vũ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Ngay cả nàng là Thánh Nhân cũng không thể ngăn cản uy áp

- Quan Vũ? Tựa như là một tên chiến tướng của Đại Tần thiên đình!

- Nghe nói đã từng cứu Thiên Đế Bệ Hạ, nhưng tu vi không quá cao.

------oOo------

Chương 1789: Đại Tần Vũ Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không cao? Nghe thanh âm này, nói hắn siêu việt Thánh Nhân, ta cũng tin tưởng.

- Quan Vũ là ai?

- Thanh âm này…

Trong Tần tiên giới càng oanh động lên, vô số sinh linh từ trong phòng đi ra, muốn nhìn Quan Vũ vì sao phát ra lời thề này.

Bách Lý Thủ Ước nhìn Quan Vũ mặt mũi tràn đầy kiên nghị, không khỏi hồi tưởng lại thời kỳ Hỗn Độn ở Thiên Đế Thạch Điện, lúc ấy đám người Đại Đế, Chiến Quân đã từng tuyên thệ như thế

Dương Tiễn nắm chặt song quyền, ánh mắt vô cùng phức tạp, Quan Vũ vậy mà trong thời gian ngắn như vậy siêu việt hắn, để trong lòng của hắn tràn đầy không cam lòng

Tần Quân đi tới trước mặt Quan Vũ, lật tay lấy ra một thanh đại đao dài hai trượng, đao nhận rộng chừng nửa mét, Đao bối quấn quanh một đầu Thanh Long, dữ tợn uy vũ, một cỗ sát khí ngất trời bạo phát ra, xuyên thấu Thiên Đế Cung, trực trùng vân tiêu

- Đây là Thanh Long Hỗn Độn đao, chính là Hỗn Độn Chí Bảo, tặng cho ngươi, không cần cô phụ kỳ vọng của trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói, Thanh Long Hỗn Độn đao này giá trị 20 ngàn 4000 ức giá trị danh khí, có thể nói là bỏ hết cả tiền vốn, lại thêm Chí Tôn Thủy Tinh Đan, hắn ở trên người Quan Vũ bỏ ra hơn bốn vạn ức danh khí!

Ở thời kỳ Hỗn Độn lâu như vậy, giá trị danh khí đến nay cũng còn có mười mấy ức

Vì bồi dưỡng Quan Vũ, bốn trăm triệu giá trị danh khí lại đáng là gì?

Đồng thời, hắn âm thầm suy nghĩ có nên đổi lấy một viên Chí Tôn Thủy Tinh Đan hay không

Chí Tôn Thủy Tinh Đan nguyên bản giá tiền là chín trăm bảy mươi tỷ danh khí, cái thứ hai gấp bội, đạt tới một ngàn tám trăm tỷ, hiện tại viên

thứ ba càng kỳ quái hơn, trực tiếp bão tố đến hai vạn chín ngàn ức danh khí, treo cao ở trên vô số bảo bối của Thần Thoại Thương Thành

Gần ba ngàn tỷ giá trị danh khí tái tạo một tên Đại Đạo Chí Tôn, cũng còn có thể, không lỗ vốn a

Chỉ là hiện tại hắn không có cực hạn giác tỉnh, lần sau suy nghĩ thêm

Quan Vũ vừa nhìn thấy Thanh Long Hỗn Độn đao, con mắt trong nháy mắt chuyển không rời, tinh quang thoáng hiện

Không chỉ hắn, ánh mắt của Dương Tiễn cùng Bách Lý Thủ Ước cũng nóng rực nhìn qua Thanh Long Hỗn Độn đao

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo!

Tần Quân tiện tay ném đi, Thanh Long Hỗn Độn đao liền rơi vào trong tay Quan Vũ, tay trái cầm đao, Quan Vũ hào tình vạn trượng, chậm rãi đứng dậy, thân thể vĩ ngạn phảng phất như có thể chống lên thiên khung

- Dương Tiễn, nói cho Lưu Bá Ôn, trẫm chuẩn bị mang binh tiến về Bát Hoang!

Tần Quân cảm xúc bành trướng, nhìn Dương Tiễn phân phó

Ba Đại Đạo Chí Tôn, thì sợ gì Vô Song đại chiến?

Cho dù Hạ Thần Võ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn lại như thế nào?

Quan Vũ còn có Đại Đạo Truyền Thừa!

Vài phút là để Hạ Thần Võ quỳ xuống đất gọi cha!

Đương nhiên, Tần Quân sẽ nghĩ biện pháp để mình chiến thắng Hạ Thần Võ

Vô Song đại chiến, hắn nhất định phải thắng

Hơn nữa phải thắng xinh đẹp

Ngày đó, Đại Tần thiên đình không chỉ bắt đầu điều binh, Tần Thiên Đế còn chiêu cáo vũ trụ, phong Quan Vũ vlàĐại Tần Vũ Thần, đứng hàng nhất phẩm Thần Tướng

Tin tức này vừa truyền ra, lại thêm Quan Vũ lúc trước vang vọng vũ trụ, vô số sinh linh bắt đầu hiếu kỳ thân phận của Quan Vũ

Trong lúc nhất thời, các loại truyền thuyết liên quan tới Đại Tần Vũ Thần bị khai quật ra, càng truyền càng không hợp thói thường

Huyền Đương đại thế giới.

Ở giữa dãy núi, một mảnh cự hồ lẳng lặng chảy xuống, hiện ra ba quang, mặt trời lặn chiếu trên mặt hồ, ánh đỏ dào dạt.

Huyền Đương ngồi ở bên hồ thả câu, mũ rộng vành rủ xuống, phảng phất như nhập định

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, trên khuôn mặt già nua lộ ra một tia chấn kinh, thì thào nói:

- Đây là khí tức của Đại Đạo Chí Tôn.

Lúc bản tôn rời đi đã đột phá Đại Đạo Chí Tôn cảnh, cho nên hắn biết khí tức của Đại Đạo Chí Tôn là như thế nào

- Lại là Tần tiên giới, Thiên Đế quả nhiên Thần thông quảng đại.

Huyền Đương cảm thán nói, Thiên Đế mất tích bí ẩn mấy trăm tỷ năm, rõ ràng là một âm mưu kinh thiên

Lật tay tạo ra Đại Đạo Chí Tôn, hắn cũng không thể tưởng tượng

Đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm ứng được cái gì, sắc mặt kịch biến, đứng bật lên

- Ta ở đây!

Huyền Đương kích động nói, phảng phất như trước mặt đứng người trọng yếu nhất của hắn, nhưng mà trước mặt hắn là cự hồ mênh mông

- Huyền Đương đại thế giới không lo nhưng có một việc, ta cần phải bẩm báo!

------oOo------

Chương 1790: Các Đế Hoàng chấn kinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế Bệ Hạ trở về.

Huyền Đương thận trọng nói, hắn hiểu được tin tức này sẽ đối với bản tôn của hắn tạo thành chấn động bao lớn

Không sai, giờ phút này hắn đang cùng bản tôn của mình giao lưu

Mỗi qua một đoạn thời gian, bản tôn đều sẽ dùng tâm linh liên hệ hắn, bảo đảm Huyền Đương đại thế giới không lo

- Cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa!

Thanh âm của bản tôn đột nhiên vang lên, vang vọng dãy núi, có thể thấy được tâm tình của hắn có bao nhiêu kích động

Huyền Đương không dám giấu diếm, một năm một mười nói quá trình gặp Tần Quân một lần, nghe tới chỗ Bách Lý Thủ Ước đã tìm được Tần Quân, bản tôn càng thêm kích động

- Thiên Đế Bệ Hạ thật trở về rồi sao?

- Đáng giận, hiện tại ta ở trong Hỗn Độn thâm uyên, tạm thời không cách nào thoát thân.

Bản tôn tựa hồ lâm vào táo bạo, vì trấn an hắn, Huyền Đương vội vàng nói:

- Ngươi có thể yên tâm, Bệ Hạ thần thông quảng đại, mấy ngày liền tạo ra một Đại Đạo Chí Tôn, hắn không có việc gì.

Nghe vậy, bản tôn lâm vào trong trầm mặc

Tựa hồ hồi tưởng lại quá khứ, đoạn ký ức phủ bụi đã lâu kia.

Thật lâu, âm thanh của bản tôn lại vang lên:

- Nếu như Bệ Hạ gặp phiền phức, tùy thời cho ta biết, ta sẽ mau chóng từ trong Hỗn Độn thâm uyên chạy đến.

- Được.

Tuy Huyền Đương không rõ Hỗn Độn Thâm Uyên là địa phương nào, nhưng có thể vây khốn bản tôn, khẳng định cực kỳ nguy hiểm

Chặt đứt liên hệ với bản tôn, Huyền Đương tiếp tục thả câu, ánh mắt tràn đầy hướng tới

- Bọn hắn đều sẽ trở về.

Hai ngày sau, Tần Quân chỉ huy một nhóm lớn Thần Ma, quân đội rời đi, hắn mang đi Thần Ma có Đế Giang, Hiên Viên, Đế Tuấn, Đế Giang, Thần Nông, Lục Áp đạo nhân, Huyền Đô, Chúc Cửu Âm, Lý Bạch, Bát Tiên, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Triệu Vân, Đường Tam Tạng, Sa Ngộ Tịnh, Trư Bát Giới, Thái Ất chân nhân… trọn vẹn vượt qua 50 Thần Ma

Lần tiếp theo về Huyền Đương vũ trụ, đoán chừng phải có một đoạn thời gian, Tần Quân mang theo nhiều Thần Ma như vậy, đúng vậy muốn rèn luyện bọn hắn, đồng thời có thể kịp thời dùng tới

Đi theo Tần Quân có mười chi quân đoàn, số lượng tổng cộng đạt tới ngàn vạn, trùng trùng điệp điệp đi vào điểm truyền tống

Phục Hi đóng ở điểm truyền tống, những binh lính khác ở trên tinh cầu nhìn thấy Tần Quân mang binh đến, nhao nhao quỳ xuống hành lễ

- Khởi động trận pháp truyền tống, tiến vào Bát Hoang!

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, phân phó nói, thân là Hỗn Độn Chí Bảo, Chí Tôn Cửu Long Ỷ có thể theo tâm ý của Tần Quân phi

hành, tốc độ cực nhanh, Thánh Nhân cũng không cách nào đuổi kịp

Phục Hi ngẩn người, nhìn về phía Quan Vũ, Dương Tiễn, Bách Lý Thủ Ước ở sau lưng Tần Quân, lại nhìn các Thần Ma ở phía sau.

- Bệ Hạ, nhiều người như vậy tiến vào Bát Hoang, chỉ sợ không thỏa đáng a?

Phục Hi thận trọng hỏi, Bát Hoang cực kỳ hung hiểm, mang theo quân đội đi vào, khó tránh khỏi sẽ có tổn thất

- Không có việc gì, không cần lo lắng.

Tần Quân cười khẽ nói, Bát Hoang là của địa bàn Hoang Thần, có Hoang Thần ở đó, không cần lo lắng

Ở hậu phương còn có bốn cỗ kiệu, bên trong ngồi Đắc Kỷ, Lâm Ngọc Kỳ, tiểu Ly cùng Hắc Điệp Tiên Tử

Đắc Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử, tiểu Ly đều muốn tận mắt nhìn thấy Tần Quân tham gia Vô Song đại chiến, mà Lâm Ngọc Kỳ nhà ở Nội vũ trụ, tự nhiên muốn trở về

Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết mang thai, không tiện đi ra

Chúc Nghiên Khanh thì phải bồi tiểu Lăng Mệnh

Phục Hi muốn nói lại thôi, lúc này, Bách Lý Thủ Ước hừ lạnh nói:

- Dám chống lại mệnh lệnh của bệ hạ?

Trong chốc lát, Phục Hi chỉ cảm thấy sát ý vô tận đập vào mặt, để hắn mồ hôi lạnh lâm ly, thân thể không khỏi run rẩy lên

Giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm ứng được khí tức tử vong

- Ngươi làm gì đó?

Tần Quân liếc qua Bách Lý Thủ Ước, dọa đến Bách Lý Thủ Ước vội vàng thu hồi sát khí, vò đầu cười không ngừng

Hắn không quen nhìn Phục Hi như vậy, ban đầu ở Thiên Đế Thạch Điện, mệnh lệnh của Tần Quân, bọn hắn đều là phục tùng vô điều kiện

Nghi vấn Thiên Đế, là nghi vấn tín ngưỡng của hắn!

Phục Hi chưa tỉnh hồn, Thần Nông cùng Hiên Viên vội vàng đỡ lấy hắn né qua một bên

------oOo------

Chương 1791: Các Đế Hoàng chấn kinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này…

Quan Vũ vuốt râu nghĩ đến, mắt phượng híp thành khe hở, liếc xéo lấy Bách Lý Thủ Ước

Nếu có thể, hắn thật muốn cùng Bách Lý Thủ Ước đánh một trận

Về phần Dương Tiễn, cảnh giới yếu hơn hắn, để hắn tạm thời không có hứng thú

Nếu Dương Tiễn biết được ý nghĩ trong nội tâm của hắn, khẳng định sẽ bạo tẩu

- Xem ra lão đầu bên cạnh Bệ Hạ không đơn giản a.

Doanh Chính thấp giọng cười nói, đứng ở bên cạnh hắn là Bạch Khởi, Lý Tư, tuy hiện tại bọn hắn trung với Tần Quân, nhưng không trở ngại giao tình giữa bọn hắn

- Bên cạnh bệ hạ luôn toát ra cường giả mới, sớm đã không thấy kinh ngạc.

Đế Tuấn cười khẽ nói, bên cạnh đi theo Đông Hoàng Thái Nhất, Anh Chiêu, Lục Kim Ô, cùng bọn người Doanh Chính cách nhau không xa

Nhìn qua Thượng Cổ Thiên Đế kiếp trước, Doanh Chính hơi bĩu môi, tâm lý không biết đang suy nghĩ cái gì, hắn cũng không chỉ là Doanh Chính, còn là Tổ Long, cùng Đế Tuấn đều từng làm Hồng Hoang bá chủ, vụng trộm tự nhiên không ai phục ai

- Hừ!

Đông Hoàng Thái Nhất hai tay khoanh ở trước ngực trước, hừ lạnh.

Nếu không phải tu vi không được, hắn đã sớm muốn khiêu chiến Tổ Long

- Đi theo Bệ Hạ, ta nên làm sao xuất đầu?

Ngọc Đế lắc đầu đắng chát nói, hắn đã không còn là Ngọc Hoàng Đại Đế vạn vật kính ngưỡng

Không có cách a, dưới tay Tần Quân có quá nhiều người thân phận kiếp trước cao hơn Ngọc Đế, thuộc hạ cũ của để Ngọc Đế cũng không dám cùng hắn đi quá gần

Tại Đại Tần thiên đình, có thể lục đục với nhau, nhưng có một chuyện nhất định phải ghi nhớ, cái kia chính là Bệ Hạ lớn nhất

Ở trước mặt Tần Quân, ai cũng không thể đùa nghịch thủ đoạn

Không bao lâu, Tần Quân mang phi tử cùng các Thần tướng dẫn đầu tiến vào Bát Hoang

Trong sơn động, Hoang Thần, Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ đều chờ đợi lấy

Nhìn thấy Tần Quân xuất hiện, Hoang Thần cùng Thái Sơ Ma Tổ vội vàng quỳ xuống, làm Cơ Bất Bại sững sờ

Quan Vũ cùng Dương Tiễn đứng sóng vai, thần võ bất phàm, khí tức của bọn hắn để biểu lộ của Cơ Bất Bại trong nháy mắt ngưng kết

- Thật mạnh.

Cơ Bất Bại nắm chặt song quyền, hắn nhận biết Dương Tiễn, không nghĩ tới đã siêu việt hắn

Về phần Quan Vũ, hắn căn bản không có ấn tượng, trước kia ở Đại Tần thiên đình, Quan Vũ căn bản không vào pháp nhãn của hắn

Thái Sơ Ma Tổ nhìn thấy Bách Lý Thủ Ước, cả người bắt đầu run lẩy bẩy.

- Hắn thật là Thiên Đế.

Thái Sơ Ma Tổ lòng tràn đầy hoảng sợ, kém chút dọa ngất đi

Hắn là biết gia gia của mình, Ma tộc Thuỷ Tổ chính là đồ đệ của Thiên Đế

Hắn trước kia kém chút khi sư diệt tổ?

Nghĩ đến đây, hắn chỉ muốn ngất đi.

- Nơi này linh khí thật nồng đậm!

Tiểu Ly hưng phấn nói, không có chút khí chất Thiên Phi nào, cả người vẫn hoạt bát như cũ, nếu không có Đắc Kỷ lôi kéo nàng, nàng có khả năng trực tiếp chạy ra sơn động

- Trẫm mang theo ngàn vạn quân đội, đừng để đồ vật trong Bát Hoang làm bị thương bọn hắn.

Tần Quân nhìn Hoang Thần phân phó, Hoang Thần vội vàng nói:

- Vâng!

Rất nhanh, hắn đứng dậy, trong nháy mắt liếc nhìn Quan Vũ

Thủ hạ sau lưng Tần Quân, duy chỉ có Quan Vũ bị hắn chú ý nhất

Không có cách, khí phách của Quan Vũ thật sự là quá mạnh, chỉ đứng ở nơi đó, liền cho người ta một loại bá khí vô địch, ngay cả Dương Tiễn ở trước mặt hắn, khí thế cũng yếu một bậc

- Con trai, ngươi thật là…

Cơ Bất Bại nhịn không được hỏi, ánh mắt vô cùng phức tạp

Con độc nhất của mình lại là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế, mấu chốt nhất là hắn nghe Hoang Thần nói, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần chính là tứ đồ đệ của Thiên Đế .

Hắn kém chút sụp đổ.

------oOo------

Chương 1792: Khen thưởng dung hợp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, chúng ta tùy tiện luận thân phận a.

Tần Quân cười khẽ nói, nghiêm khắc mà nói, Cơ Bất Bại chỉ là cha của hắn kiếp trước, đổi lại Đại Năng khác, có khả năng sẽ chặt đứt ràng buộc, không liên quan tới nhau

Nhưng Tần Quân cũng không bài xích quan hệ của hắn cùng Cơ Bất Bại, lúc trước đối kháng Thánh Môn, Cơ Bất Bại là giúp đại ân

Còn có ở trong Thời Không tuyệt địa, nếu không có Cơ Bất Bại, khả năng lành ít dữ nhiều

Sau khi Cơ Bất Bại nghe cũng trầm mặc, không biết nên tiếp nhận hiện thực này như thế nào

Tần Quân biết được hắn cần phải tỉnh táo một đoạn thời gian, thế là quay đầu cười nói:

- Đi thôi, đưa ra không gian cho người phía sau.

Nói xong, hắn liền cất bước đi ra, mọi người theo sát phía sau

Rất nhanh, bọn hắn liền đi ra sơn động, đi vào sơn cốc ở trong dãy núi, vô cùng trống trải

- Linh khí thật nồng nặc.

Mặt mũi Doanh Chính tràn đầy mê muội cười nói, hắn tu vi Bán Thánh, ở Đại Tần thiên đình đã biến thành Nhị Lưu võ tướng, trong lòng của hắn một mực kìm nén lửa giận, lần này, hắn rốt cục đợi đến cơ hội, đi vào vũ trụ mạnh hơn, bằng vào thiên phú của hắn, hắn tin tưởng mình sẽ trở nên mạnh hơn, cuối cùng có một ngày, siêu việt Dương Tiễn, siêu việt Quan Vũ

Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi, tâm tình của hắn so với Doanh Chính càng hưng phấn

Tần Quân chịu dẫn hắn đến, nói rõ hắn có cơ hội tăng lên

Hắn cũng không muốn một mực trở thành kẻ yếu

Cho dù siêu việt không được Tần Quân, hắn cũng muốn làm thủ hạ mạnh nhất dưới tay Tần Quân

- Đây chính là Nội vũ trụ sao?

Quan Vũ nhắm mắt lại, thần thức quét tới toàn bộ Nội vũ trụ, Đại Đạo Chí Tôn có thể nhẹ nhõm nhìn vũ trụ tinh không.

Rất nhanh, hắn liền nhíu mày.

- Tên kia là ai, làm sao có thể.

Quan Vũ cắn răng thì thào nói, để Dương Tiễn ở bên cạnh nghi hoặc hỏi:

- Thế nào?

- Có một tồn tại cực mạnh, thậm chí cường đại hơn Bách Lý Thủ Ước nhiều.

Nghe vậy, Dương Tiễn biến sắc, chẳng phải là nói cảnh giới của đối phương trên Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên?

- Đó chính là Hạ Thần Võ, hắn đã tới.

Bách Lý Thủ Ước đi vào bên cạnh bọn hắn, cảm khái.

Năm tháng dài đằng đẵng, Hạ Thần Võ là tồn tại cho hắn ấn tượng sâu nhất.

Lúc trước sở dĩ thu Chí Tôn Vô Địch làm đồ đệ, đúng vậy từ trên người Chí Tôn Vô Địch thấy được cái bóng của Hạ Thần Võ

Đáng tiếc Chí Tôn Vô Địch lỗi lạc kém xa Hạ Thần Võ, lại làm ra sự tình thí sư!

Hạ Thần Võ!

Quan Vũ híp mắt, sắc mặt Dương Tiễn âm trầm, hiển nhiên bọn hắn đều không có dự liệu được Hạ Thần Võ khủng bố như thế

- Hạ Thần Võ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn sao?

Lúc này, Tần Quân đi tới bên cạnh bọn hắn hỏi, ngữ khí bình tĩnh, thậm chí có chút thâm ý, phảng phất như không để Hạ Thần Võ vào mắt

Bách Lý Thủ Ước trầm ngâm nói:

- Bản tôn khẳng định siêu việt Đại Đạo Chí Tôn, nhưng có phải bản tôn đến đây hay không, liền không nhất định.

- Chẳng lẽ còn có thể là phân thân?

Tần Quân nhíu mày

Tuy suy nghĩ kỹ một chút cũng đúng, Hạ Thần Võ là Nhân tộc Đại Đế, cũng không thể tự mình cùng hậu bối giao chiến

Cách Vô Song đại chiến còn có ba bốn tháng, tiếp tục như vậy nữa, Tần Quân gần như không có khả năng có lực lượng vượt qua Đại Đạo Chí Tôn

- Nếu như không phải là bản tôn, thì tốt nhất rồi.

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói, căn cứ quan sát của hắn, chỉ có hai lần

Vô Song đại chiến, Hạ Thần Võ tự mình tham dự, một là Vô Song đại chiến lần thứ nhất, hai là lần có Chí Tôn Vô Địch.

Thiên phú của Chí Tôn Vô Địch quá nghịch thiên, khiến cho Hạ Thần Võ tự mình xuất động

Nhưng vừa nghĩ tới thiên phú, hắn ngẩn người

Thiên phú của Tần Quân so với Chí Tôn Vô Địch, có thể nói chỉ mạnh không yếu, Hạ Thần Võ không có khả năng nhìn không ra

Nếu như thế, Tần Quân đối mặt là bản tôn của Hạ Thần Võ

------oOo------

Chương 1793: Khen thưởng dung hợp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cho dù là bản tôn, trẫm cũng không sợ.

Tần Quân khoát tay cười nói, ánh mắt của hắn cho tới bây giờ không phải là Hạ Thần Võ

Nhìn Tần Quân hăng hái, Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói:

- Đó là tự nhiên, Hạ Thần Võ tính là thứ gì, ngay cả xách giày cho Bệ Hạ cũng không xứng.

Chờ các đồ đệ của Tần Quân trở về, dọa cũng có thể hù chết Hạ Thần Võ!

Đối với hắn lấy lòng, Tần Quân chỉ cười ha ha, cũng không để ý, bởi vì hắn đã thói quen tên này vỗ mông ngựa

Qua năm canh giờ, quân đội của Đại Tần thiên đình mới truyền đưa tới toàn bộ

- Đi thôi, bay về phía Lâm Thánh Tiên vực trước!

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, vung tay áo phân phó, rất có khí thế chỉ điểm giang sơn

- Vâng!

Các Thần tướng cùng kêu lên nói, sau đó Tần Quân nhìn Hoang Thần cười nói:

- Cha của trẫm liền giao cho ngươi, Thái Sơ, cùng trẫm đi!

Thái Sơ Ma Tổ cười khổ bay vọt lên, Hoang Thần thì chắp tay với Tần Quân nói:

- Chúc Bệ Hạ kỳ khai đắc thắng, lấy vô song lại hiển lộ Thiên uy!

- Con trai, nhất định phải thắng Hạ Thần Võ!

Cơ Bất Bại huy quyền nói, hắn không thể tiếp nhận quan hệ mâu thuẫn giữa hắn cùng Tần Quân, nhưng những sự tình này đều không trọng yếu, trọng yếu là Tần Quân an toàn

Tần Quân phất phất tay, tiêu sái rời đi

Ngàn vạn đại quân, trùng trùng điệp điệp bay ra Bát Hoang

Ở dưới ba Đại Đạo Chí Tôn trợ giúp, tốc độ phi hành của ngàn vạn đại quân cực nhanh, không đến nửa ngày, liền đến phụ cận Lâm gia Tiên Sơn

Nhìn thấy ngàn vạn đại quân, Lâm Xuyên cùng một đám cao tầng Lâm gia có thể nói là bị dọa sợ

Cũng may bọn người Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá kịp thời nhận ra thân phận của Tần Quân

Tin tức liên quan tới Tần Thiên Đế mang quân nhập Lâm gia Tiên Sơn cũng cấp tốc truyền ra, vô số sinh linh đều cho rằng Tần Thiên Đế quá mức tự phụ

- Còn điều động quân đoàn, Vô Song đại chiến đúng là tử kỳ của hắn!

- Ta dám đánh cược, Tần Thiên Đế tuyệt đối không dám tham gia Vô Song đại chiến!

- Không nhất định, ta thế nào cảm giác chỗ dựa phía sau Tần Thiên Đế đúng là Hạ Thần Võ a?

- Quý Long Uyên đã tuyên bố muốn giết Tần Thiên Đế!

- Ba vị Thánh Quân cũng có mục đích như thế!

Cả vũ trụ đang thảo luận Vô Song đại chiến, so với Tần Thiên Đế, bọn hắn càng chờ mong phong thái của Hạ Thần Võ

Sau đó một đoạn thời gian, Tần Quân bắt đầu tu luyện, còn sót lại một cơ hội nghe đạo cũng dùng, tiến vào là Tiếp Dẫn đạo tràng, tu vi Hỗn Độn Chí Thánh dọa Tiếp Dẫn sợ gần chết

Tần Quân không để ý đến Tiếp Dẫn, tự mình bắt đầu tu luyện, ở trong Thần Thoại đạo trường vượt qua hơn một vạn năm, đáng tiếc tu vi chỉ tăng trưởng một chút xíu

Hắn rời đi Thần Thoại đạo tràng, trở lại trong phòng

- Hệ thống, dung hợp năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, bốn cơ hội truyền thừa kỹ năng, một lần Thần Ma đỉnh phong!

Lòng tràn đầy bực bội, Tần Quân phân phó nói, tốt nhất cho trẫm tới một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa hoặc là tử trung giác tỉnh!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên dung hợp năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, bốn cơ hội truyền thừa kỹ năng, một lần Thần Ma đỉnh phong!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân ngẩn người, nhanh như vậy?

Lại là một lần cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân nhếch miệng lên, ở trong lòng phân phó nói:

- Hệ thống, đổi lấy cho trẫm một viên Chí Tôn Thủy Tinh Đan!

Tăng thêm lần này, hắn đã đổi ba viên Chí Tôn Thủy Tinh Đan, viên Chí Tôn Thủy Tinh Đan thứ tư ít nhất cũng có sáu ngàn tỷ giá trị danh khí, giá cả ở trong Thần Thoại Thương Thành có thể nói là nhất kỵ tuyệt trần

Hắn dự định lại bồi dưỡng một tên Chí Tôn Bá Thể, cùng hắn tham gia Vô Song đại chiến!

- Nếu trẫm đánh không thắng ngươi, vậy thì quần ẩu!

Tần Quân hừ lạnh nói, Vô Song đại chiến, không dung thất bại!

Muốn nhìn ai thành tựu Chí Tôn Bá Thể?

------oOo------

Chương 1794: Thương Khung Yêu Đế nhập chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay cầm Chí Tôn Thủy Tinh Đan, Tần Quân bắt đầu rối rắm.

- Thần Ma đã sử dụng tới cực hạn giác tỉnh còn có thể tái sử dụng sao?

Hắn ở trong lòng hỏi.

Hắn muốn cho Dương Tiễn lại cực hạn giác tỉnh, Chí Tôn pháp nhãn thêm Chí Tôn Bá Thể, không phải là phiên bản của Chí Tôn Vô Địch sao?

Đánh cho Hạ Thần Võ quỳ xuống đất gọi gia gia!

- Không thể, có lẽ hệ thống lại tăng cấp liền có thể.

Hệ thống cấp tốc trả lời

Tần Quân cũng không thất vọng, hắn cũng chỉ suy nghĩ một chút mà thôi.

Nên đưa cho ai đây?

Cho Thần Ma có thiên phú, vậy thì lãng phí, tỷ như Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Doanh Chính… bọn hắn trực tiếp cực hạn giác tỉnh cũng có thể đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh, đáng tiếc không dễ chưởng khống

Cho dù Thần Ma tử trung đỉnh phong, cũng có thể sẽ bành trướng

Nơi này tử trung chỉ nhằm vào trạng thái đỉnh phong, cực hạn giác tỉnh cũng không phải đỉnh phong kiếp trước

- Hệ thống, Thần Ma trong Thần Ma phó bản đi ra sau khi cực hạn thức tỉnh có thể như Quan Vũ không?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, đối với Thần Ma đến từ Thần Ma phó bản, hắn vẫn luôn không coi trọng, càng ưu ái Thần Ma được triệu hoán tới

- Vô luận là triệu hoán, hay Thần Ma phó bản, bản chất của bọn hắn, hưởng thụ công năng của hệ thống là bình đẳng.

Hệ thống trả lời để hắn rất hài lòng

Cực hạn giác tỉnh tạm thời không thể lặp lại sử dụng, vậy liền giao Chí Tôn Thủy Tinh Đan cho người thiên phú bình thường, tốt nhất là có công

Tần Quân đầu tiên nghĩ đến Pháp Hải, Trần Khánh Chi, Hàn Tín, Triệu Vân, Bạch Khởi, Sa Ngộ Tịnh, Trương Giác… Thần Ma giai đoạn trước từng buông tha hào quang.

Càng nghĩ, trong lòng của hắn liền có nhân tuyển thích hợp

- Liền tuyển ngươi, gan góc phi thường Thường Sơn Triệu Tử Long!

Khóe miệng của Tần Quân bay lên, lúc này truyền âm cho Triệu Vân, bây giờ Triệu Vân cũng chỉ huy đội ngũ ngàn người, nếu không phải tu vi không đủ, mang ngàn vạn người hắn cũng dám

Không bao lâu, Triệu Vân mặc ngân giáp đi vào trước mặt Tần Quân

- Tử Long, còn nhớ rõ ngươi và trẫm cùng một chỗ tham gia Quan Thiên

đại hội không?

Tần Quân mỉm cười hỏi, thoáng chớp mắt, hắn không còn là Tần Thánh Đế, mà là Tần Thiên Đế

Triệu Vân ngẩn người, không nghĩ tới Tần Quân vậy mà tìm hắn đến ôn chuyện

Hắn lắc đầu cười nói:

- Lúc trước mạt tướng không có bảo vệ tốt Bệ Hạ, là mạt tướng vô năng.

Ngày bình thường, hắn liều mạng tu luyện, ở trong quân doanh của Đại Tần thiên đình, thái độ tu luyện điên cuồng của hắn là tiếng tăm lừng lẫy

- Lần này bồi trẫm tham gia Vô Song đại chiến đi!

Tần Quân đi thẳng vào vấn đề.

Triệu Vân ngẩn người, xấu hổ nói:

- Mạt tướng có thể sao?

Đây cũng không phải là Quan Thiên đại hội, sinh linh tham gia Vô Song đại chiến cơ hồ đều là Thánh Nhân, hắn đi làm khôi hài sao?

Tùy tiện phun một hơi, cũng có thể làm cho hắn tan tành mây khói.

- Viên thuốc này thưởng ngươi, đây chính là nguyên nhân Quan Vũ có thể trở thành Đại Tần Vũ Thần!

Ngữ khí của Tần Quân tràn ngập mê hoặc, lời vừa nói, Triệu Vân lập tức tim đập thình thịch

Nhưng Triệu Vân không có lập tức nhận thuốc, mà thận trọng hỏi:

- Sẽ có trả giá hay không?

Tần Quân ngẩn người, ngược lại không có tức giận, mà nở nụ cười.

Tốt một cái Triệu Tử Long!

- Yên tâm đi, thuốc này chỉ có thể thay đổi thể chất của ngươi, muốn trở nên mạnh hơn, tiếp xuống trẫm sẽ vì ngươi thể hồ quán đỉnh, hoàn toàn không có trả giá, trẫm sẽ hại ngươi sao?

Tần Quân lắc đầu cười nói, đang khi nói chuyện liền ném Chí Tôn Thủy Tinh Đan cho Triệu Vân

------oOo------

Chương 1795: Thương Khung Yêu Đế nhập chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Vân dọa đến vội vàng tiếp bình, đây chính là chí bảo, nếu nát, cái kia phải là sai lầm bao lớn?

- Đi xuống đi, sớm ngày đột phá, luyện thành Chí Tôn Bá Thể!

Tần Quân phất tay nói, nghe mà Triệu Vân trừng to mắt

Chí Tôn Bá Thể!

Lai lịch Vô Song đại chiến đã ở trong quân đội Đại Tần thiên đình lưu truyền, làm đến bọn hắn hiểu rõ Chí Tôn Bá Thể khủng bố, cho dù là Triệu Vân, đã từng âm thầm hướng tới

Không nghĩ tới cơ hội thành tựu Chí Tôn Bá Thể ở trước mặt bọn hắn, tâm Triệu Vân khó mà khắc chế kích động lên

Giấu cảm giác hưng phấn trong lòng, sau khi Triệu Vân rời đi trực tiếp tìm địa phương bế quan, Tần Quân để Quan Vũ thủ hộ, dù sao bọn hắn quan hệ tốt nhất, Quan Vũ dùng qua Chí Tôn Thủy Tinh Đan, có lẽ có thể giúp Triệu Vân

Triệu Vân đạt được Tần Quân ban thưởng cũng ở trong Đại Tần quân đội lưu truyền, không có người nghĩ đến Triệu Vân sẽ nhận được đãi ngộ như Quan Vũ

Đại khái qua mười ngày, Triệu Vân thành tựu Chí Tôn Bá Thể, hù Bách Lý Thủ Ước gần chết

- Chí Tôn Bá Thể thật có thể dựa vào đan dược luyện thành?

Bách Lý Thủ Ước ngồi ở trên cành cây cảm thán nói, hắn rảnh đến không có việc gì, liền thích ngồi ở chỗ cao, cúi xem Lâm gia Tiên Sơn

Lần nữa đi vào trong phòng Tần Quân, Triệu Vân cao thêm một chút, tuy không khôi ngô bằng Quan Vũ, nhưng vẫn anh tuấn uy vũ bất phàm, tựa như một cây trường thương đứng ở trước mặt Tần Quân

- Tiếp xuống trẫm sẽ giúp ngươi mạnh lên, đừng để trẫm thất vọng!

Tần Quân như có thâm ý nói, Triệu Vân quỳ trước mặt hắn, trầm giọng nói:

- Tử Long quyết không cô phụ Bệ Hạ kỳ vọng!

Sau khi thành tựu Chí Tôn Bá Thể, ngạo cốt đảm phách của Triệu Vân bay vọt, hắn tin tưởng vững chắc mình có thể không kém gì Quan Vũ

- Để Triệu Vân cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó

Quan Vũ, Dương Tiễn, Triệu Vân, ba Đại Đạo Chí Tôn cùng hắn tham gia Vô Song đại chiến!

Không chỉ như thế, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hình Thiên, Viên Hồng thân thể thành Thánh cũng có thể tham gia Vô Song đại chiến

Lần này Vô Song đại chiến không giống dĩ vãng, thể tu đều có thể tham dự

Rất nhanh, Triệu Vân liền bị hệ thống hút vào lỗ đen

Tần Quân thì điều ra Thần Thoại Thương Thành, bắt đầu vì Triệu Vân chọn lựa pháp bảo mạnh mẽ

Kiếp trước, trong lịch sử võ tướng, hắn thích nhất đúng là Triệu Vân, yêu thích thậm chí vượt qua Lý Nguyên Bá, Quan Vũ

Trên cánh đồng hoang, tọa lạc quần thể cung điện, nơi đây chính là trung tâm quyền lực của Yêu Tộc, cũng là vị trí của Hoàng Phủ gia.

Tuy bây giờ Yêu Tộc suy sụp, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, ở trong Nội vũ trụ vẫn như cũ là một quái vật khổng lồ

Nhất là Thương Khung Yêu Đế, thực lực sắp xếp trước năm vị trí đầu trong Nội vũ trụ!

Trong đình viện, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ngồi ở trước bàn đá uống rượu, hoa rơi bay múa, hoàn cảnh vô cùng duy mỹ

Từ lần trước Tần Thiên Đế đại chiến Bách Lý Hồng Cương, tâm tình của Hoàng Phủ Lãm Nguyệt vẫn rất vui mừng, bởi vì Tần Thiên Đế đáp ứng giúp hắn tìm kiếm Tô Đế, nếu thành công, hắn chẳng phải tương đương với Chúa Cứu Thế của Yêu Tộc?

Mỗi lần nghĩ đến đây, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt liền hưng phấn không thôi

Lúc này, một thiếu nữ lách mình đi vào phía sau hắn, mái tóc dài màu xanh da trời tung bay theo gió, dáng người khéo léo đẹp đẽ, trên đầu còn có hai cái thú tai lông xù, khuôn mặt vô cùng tinh xảo, mặc áo bào hắc hồng, xinh xắn đáng yêu

Nàng đột nhiên vỗ vai phải của Hoàng Phủ Lãm Nguyệt một cái, giả bộ hung thú, gầm hét lên

- Rống...

Nàng nhìn như đáng yêu, âm thanh lại như Hùng Sư uy vũ, để cho người ta đinh tai nhức óc

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt lại đã thành thói quen, tức giận nói:

- Tâm Tâm, ngươi có mệt hay không? Trò hề này chơi mấy ngàn năm rồi!

Thiếu nữ này chính là tiểu muội của Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, Hoàng Phủ

Lưu Tâm

Tuổi gần hơn bảy nghìn tuổi, tu vi đã đạt tới Hiển Thánh cảnh trung kỳ, thiên phú yêu nghiệt

Đối với Yêu Tộc mà nói, hơn bảy nghìn tuổi chỉ mới thành niên

- Hì hì, ngươi biết không, Thương Khung Yêu Đế cũng tham gia Vô Song đại chiến!

Hoàng Phủ Lưu Tâm ngồi ở bên cạnh Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, hai tay nâng quai hàm, vui cười nói

Nghe vậy, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt trừng to mắt, chén rượu trong tay vô ý ngã rơi xuống đất

------oOo------

Chương 1796: Long Đảm Thần uy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm sao có thể! Thương Khung Yêu Đế là lãnh tụ của Yêu Tộc chúng ta, làm sao tham gia Vô Song đại chiến? Cũng không thể nói lung tung!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt trừng mắt nhìn Hoàng Phủ Lưu Tâm, chợt nhìn, người không biết còn cho rằng bọn họ là tỷ muội, chủ yếu vì Hoàng Phủ Lãm Nguyệt quá mức ôn nhu, khí tức nam nhi dương cương có chút mờ nhạt

Đối mặt bạch nhãn, Hoàng Phủ Lưu Tâm bĩu môi nói:

- Ngươi không tin thì thôi, vừa hạ đạt tin tức, nghe nói mục tiêu của Thương Khung Yêu Đế là Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ!

Nói đến đây, trong mắt nàng tràn đầy dị sắc.

Hai tộc Đại Đế tranh chấp, ai mạnh hơn?

Khách quan mà nói, Thương Khung Yêu Đế không bằng Hạ Thần Võ, chí ít tên tuổi cùng công tích đều kém xa Hạ Thần Võ

Cho dù nàng thân ở Yêu Tộc, cũng thường thường nghe nói truyền thuyết của Hạ Thần Võ, ở Yêu Tộc, Hạ Thần Võ đúng là tồn tại

như diệt thế Đại Ma Vương

- Vì sao Thương Khung Yêu Đế như thế.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt lập tức kích động lên, nhưng lại sợ bị người hữu tâm nghe được, thấp giọng nói:

- Hồ đồ!

Nếu Thương Khung Yêu Đế thua Hạ Thần Võ, sĩ khí của Yêu Tộc tuyệt đối giảm mạnh, thậm chí ở trong một đoạn thời gian rất dài bị Nhân tộc trào phúng.

Yêu Đế mạnh nhất đương đại không bằng Nhân tộc Đại Đế, ngẫm lại cũng cảm thấy châm chọc

Hoàng Phủ Lưu Tâm cầm lấy quả cây, một bên ăn, một bên cười nói:

- Ai biết được, bất quá ta cảm thấy Thương Khung Yêu Đế có gan, Yêu Đế còn lại không dám làm như thế a.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt là một vị thiên tư mạnh nhất trong Yêu Tộc Thái Tử, ngày sau tất thành tựu Yêu Đế

Hoàng Phủ Lưu Tâm liền khoa trương hơn, đệ nhất thiên tài toàn bộ Yêu Tộc, bởi vì thiên phú yêu nghiệt, khiến cho các Yêu Đế không dám thả nàng ra ngoài

Thân phận của bọn hắn đủ để đàm luận những sự tình này, đổi lại yêu quái khác, sau lưng cũng không dám nói.

- Kia là thận trọng!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt bất đắc dĩ thở dài nói, bình tĩnh mà xem xét, hắn

cũng không cho rằng Thương Khung Yêu Đế có thể thắng Hạ Thần Võ

- Đúng rồi, Tần Thiên Đế đến cùng là người như thế nào?

Hoàng Phủ Lưu Tâm nói sang chuyện khác, tên tuổi Tần Thiên Đế đã truyền vào trong Yêu tộc, bởi vì hắn diệt Bách Lý gia

Bách Lý gia đã từng bá đạo như thế nào, thậm chí để các Yêu Đế hận đến nghiến răng nghiến lợi

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ kính nể nói:

- Lai lịch của Tần Thiên Đế so với tất cả cường giả hiện nay đều lớn hơn, bao quát Hạ Thần Võ, rửa mắt mà đợi đi, hắn sắp sáng tạo thời đại mới.

Từ nhỏ đến lớn, hắn thích xem nhất là cổ tịch Thượng Cổ kỳ chí, thích nhất đúng là thời đại thời song đế tranh phong ở kỳ Hỗn Độn, hắn biết được Thiên Đế là chúng sinh chi sư, nếu Tần Quân thật là Thiên Đế, nói rõ vũ trụ sẽ long trời lỡ đất

Hoàng Phủ Lưu Tâm nhìn thấy huynh trưởng của mình lộ ra thần sắc như thế, không khỏi càng cảm thấy hứng thú với Tần Thiên Đế

- Ngươi có tham gia Vô Song đại chiến không? Có thể mang ta đi không?

Hoàng Phủ Lưu Tâm nháy mắt to linh động, hỏi thăm.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt không chút nghĩ ngợi, trực tiếp từ chối:

- Ta sẽ không mang ngươi!

…

- Đinh! Triệu Vân cực hạn giác tỉnh thành công!

Trong đình viện, Tần Quân đang uống Linh Tửu, thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang hắn

- Điều ra bảng thuộc tính của Triệu Vân!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đối với Triệu Vân, hắn là chờ mong không thôi

Lại một Chí Tôn Bá Thể cực hạn giác tỉnh!

- Triệu Vân, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Thường Thắng Tướng Quân!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên!

- Công pháp: Chiến Pháp!

- Thần thông: Trường Thương như rồng! Quyền Bá Hoàn Vũ! Bất động Thần uy! Phá diệt cực thương!

------oOo------

Chương 1797: Long Đảm Thần uy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Pháp bảo: Ngân Long thương!

- Thuộc tính đặc thù: Long Đảm Thần uy (địch càng nhiều người, đảm phách càng mạnh, chiến lực tùy theo gia tăng, vĩnh viễn không sợ chết)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên!

Vậy mà còn cao hơn Quan Vũ một cảnh giới, trực tiếp sánh vai Bách Lý Thủ Ước!

Tần Quân mừng rỡ không thôi, thì thào nói:

- Tốt một cái Triệu Tử Long!

Đây cũng không phải là lần thứ nhất hắn khích lệ Triệu Vân như thế, có

thể thấy được Triệu Vân cho hắn kinh hỉ lớn bao nhiêu

Ở kiếp trước là có nhất Lữ nhị Triệu tam Điển Vi tứ Quan ngũ Mã!

Triệu Vân, có thể dùng anh hùng trứ danh

Lịch sử chân thực không nói, Triệu Vân trong Diễn Nghĩa xâm nhập nhân tâm, đơn kỵ cứu chủ, bảy vào bảy ra có thể nói là đẩy hình tượng của hắn tới cực điểm, đời sau còn có không ít miếu thờ Triệu Vân

Rất nhiều người yêu thích Triệu Vân càng nâng Triệu Vân lên trời, thậm chí cho rằng Triệu Vân có thể cùng Lữ Bố chiến một trận, chỉ là hai người chưa giao thủ qua

Trong các loại bài danh, Triệu Vân đều hơi cao hơn Quan Vũ, đương nhiên, ở Tần Quân xem ra, một bộ phận nguyên nhân rất lớn là đến từ Triệu Vân đẹp trai.

Thời đại phàm nhân, trong vạn đại quân đơn thương độc mã, giết vào giết ra, không ai có thể ngăn cản!

Đây chính là Thường Sơn Triệu Tử Long!

Rất nhanh, trên đỉnh đầu hắn hiển hiện một lỗ đen, Triệu Vân từ đó chậm rãi bước ra, một thân Ngân Giáp hiện ra thần quang, khuôn mặt anh tuấn mà kiên nghị như sắt thép đúc, hai mắt sắc bén, bất luận tà ma gì ở trước mặt hắn đều tan tành mây khói, Phượng Sí trên mũ giáp không ngừng lay động, hình tượng Ngân Giáp Thần kinh diễm nhãn cầu

Triệu Vân quỳ ở trước mặt Tần Quân, cái trán trùng điệp rơi vào nền đá

Cái dập đầu này cũng không có lộ ra hắn khiêm tốn, ngược lại cho người ta một loại cảm giác bá khí

- Đa tạ Bệ Hạ, giao phó Tử Long pháp lực vô thượng, Vô Song đại chiến, Tử Long chắc chắn vì Bệ Hạ trảm hết tất cả, lấy đầu trên cổ Hạ Thần Võ!

Thanh âm của Triệu Vân giống như Hồng Chung, quanh quẩn ở trên Lâm gia tiên sơn, cả kinh rất nhiều sinh linh xôn xao

Tử Long là ai?

Cũng dám xuất khẩu cuồng ngôn, muốn trảm thủ Hạ Thần Võ?

Quan Vũ, Dương Tiễn, Bách Lý Thủ Ước cũng không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

- Gia hỏa này vậy mà siêu việt ta!

Dương Tiễn một quyền nện vỡ nát bàn đá trước mặt, khắp khuôn mặt là vẻ không cam lòng

Một bên khác, Quan Vũ đứng ở bên vách núi, vuốt râu nhìn đình viện đối diện, hắn phảng phất như có thể nhìn thấy một con ngân long ngửa đầu gào thét

- Tử Long, ngươi quả nhiên bất phàm.

Quan Vũ híp mắt phượng, lẩm bẩm, tâm tình của hắn càng thêm phức tạp, Triệu Vân là hắn từ trong phó bảng mang ra, đã từng là thuộc hạ của hắn, bây giờ siêu việt hắn, để hắn vui mừng, đồng thời lại có chút xấu hổ

Bách Lý Thủ Ước cũng khiếp sợ, ngồi ở trên cành cây, toàn bộ thân hình cương cứng lên, mồm há cực lớn, nửa ngày không thể khép lại

Mấy ngày trước ngay cả Đại La Cảnh cũng không có đạt tới, hiện tại tu vi trực tiếp đuổi kịp hắn?

Làm sao có thể.

Toàn thân Bách Lý Thủ Ước run rẩy, trong lòng sợ hãi nghĩ:

- Xem ra Bệ Hạ cũng không có nhìn từ bề ngoài yếu như vậy.

Cũng đúng, Bệ Hạ ở vô số năm trước liền siêu việt Thánh Nhân, truy cầu cảnh giới càng cao hơn, hiện tại làm sao giống như lúc trước?

Rất rõ ràng, Tần Quân mạnh lên, chỉ là tu vi bởi vì một ít nguyên nhân giảm xuống

Nhưng Tần Quân có thể để cho tu vi của thủ hạ bay vọt, nói không chừng có thể khôi phục trạng thái đỉnh phong!

Nghĩ đến đây, Bách Lý Thủ Ước kích động lên

Tại trước mặt Tần Quân, hắn không coi trọng tu vi của mình, hắn vẫn luôn minh xác định vị mình, cái kia chính là vì Tần Quân hiệu lực, truyền lời thay, mà không phải chiến trường chém giết

Trong đình viện, Tần Quân nhìn Triệu Vân quỳ xuống đất, tay trái cao cao nâng lên, một cây Ngân Thương dài hai trượng xuất hiện trong tay hắn

- Ngâm...

Tiếng long ngâm nổ vang, vang vọng trong tinh không, để vô số sinh linh cảm nhận được uy thế lớn lao

------oOo------

Chương 1798: Vô Song quy tắc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thương này tên là Chí Cao Long Hồn thương, chính là do vô số Long Hồn đúc thành Hỗn Độn Chí Bảo, trẫm hi vọng ngươi dựa vào cây thương này vì trẫm giết hết tất cả địch nhân!

Tần Quân giơ cao ngân thương, trầm giọng nói, cường quang tóe hiện, chiếu sáng cả Lâm gia Tiên Sơn, giống như mặt trời sơ lâm

Triệu Vân ngẩng đầu, mắt sáng như đuốc, âm vang hữu lực nói:

- Tử Long tuân mệnh!

Tiếp nhận Chí Cao Long Hồn thương, Triệu Vân chậm rãi đứng dậy, nhất thương chỉ lên trời đâm tới, trong chốc lát, pháp lực cuồn cuộn gào thét ra, thổi đến áo bào Tần Quân phần phật

Trong Lâm gia Tiên Sơn cùng tinh không chung quanh, tất cả Tinh Cầu

bắt đầu lay động kịch liệt, linh khí bao phủ ở trên Lâm gia tiên sơn bị giảo tán, tựa như vòng xoáy, sóng gió quét sạch mấy ngàn vạn dặm, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, cuồng phong gào thét tinh không, để vô số sinh linh đưa tay che mắt.

- Tử Long đến cùng là ai?

- Là Triệu Vân tướng quân của Đại Tần thiên đình!

- Nguyên lai là hắn! Gần đây giống như nghe nói hắn đạt được Bệ Hạ ban thưởng?

- Khí thế thật khủng bố, còn mạnh hơn Quan Tướng quân lúc trước!

- Cái tên điên này quả nhiên nhất phi trùng thiên!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, các tướng sĩ của Đại Tần thiên đình càng hoan hô lên

Ở trong quân doanh Đại Tần thiên đình, danh dự của Triệu Vân vô cùng tốt, làm người bằng phẳng, ngày bình thường vì điên cuồng tu luyện, rất ít cùng người phát sinh mâu thuẫn, từ Thần Tướng, cho tới binh sĩ phổ thông, hắn đều có thể bình đẳng đối đãi, để cho người ta bội phục

- Người này, ta đánh không lại.

Bách Lý Thủ Ước cảm thán nói, mặc dù Triệu Vân cùng hắn cảnh giới tương đương, nhưng khí thế mạnh để hắn không khỏi liên tưởng đến Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh

Mấu chốt nhất là Tần Quân ban thưởng Triệu Vân một thanh Hỗn Độn Chí Bảo

Hắn đã có thể dự đoán được, sau Vô Song đại chiến, Quan Vũ cùng Triệu Vân danh chấn Nội vũ trụ, hai Đại thần tướng của Thiên Đế thế tất khiêu chiến Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ!

- Phấn khích thời kỳ Hỗn Độn lại tới sao?

Trong mắt Bách Lý Thủ Ước tràn ngập chờ mong, hắn biết Tần Quân

không cam chịu ở dưới người

Cứ như vậy, Đại Tần thiên đình lại tăng một tên Đại Đạo Chí Tôn

Triệu Vân quật khởi chỉ đưa tới Lâm Thánh Tiên vực oanh động, cũng không có nổi sóng ở trong Nội vũ trụ

Mấy ngày sau, Yêu Tộc Hoàng Phủ gia cường thế tuyên bố, Thương Khung Yêu Đế muốn đích thân tham dự Vô Song đại chiến, khiến cho toàn bộ Nội vũ trụ vỡ tổ

Vô số sinh linh đều đang kinh ngạc thốt lên

- Thương Khung Yêu Đế cũng muốn tham chiến?

- Nghe nói các Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện đều muốn tham chiến, chẳng phải nói có thể nhìn thấy Mạc Nhược Hà đại chiến Thương Khung Yêu Đế?

- Đây chính là sức ảnh hưởng của Hạ Thần Võ, Đại Năng đỉnh cấp cũng muốn khiêu chiến hắn!

- Chậc chậc, tiếp tục như vậy, các vạn cổ yêu nghiệt còn chơi thế nào?

- Cho dù không cách nào khiêu chiến Hạ Thần Võ, nhưng đây cũng là cơ hội thành danh tốt a, các vạn cổ yêu nghiệt vì nâng lên địa vị của mình, như thế nào bỏ lỡ?

Trong lúc nhất thời, Nội vũ trụ phong khởi vân dũng, đầu mâu dư luận chỉ hướng Thương Khung Yêu Đế

Tu sĩ Nhân tộc đều cảm thấy Thương Khung Yêu Đế choáng váng, cũng dám khiêu chiến Hạ Thần Võ

Chủng tộc còn lại thì cảm thấy bội phục đảm phách của Thương Khung Yêu Đế, đứng ở trên vị trí lãnh tụ chủng tộc, cũng chỉ có Thương Khung Yêu Đế dám tùy tâm sở dục

Chí Tôn Thần đảo.

Trong một cung điện sáng ngời, Hạ Thần Võ ngồi ở trên vị trí chủ tọa, phía dưới hai bên trái phải tất cả đều là Điện Chủ, bọn hắn khẩn trương nhìn Hạ Thần Võ, tư thái khiêm cung, cho dù là Vũ Hàn, giờ phút này cũng không dám làm càn

Ở trong Chí Tôn Thần Điện, hoặc là nói Nhân tộc trong toàn bộ Nội vũ trụ, đều không người nào dám lãnh đạm ở trước mặt Hạ Thần Võ

Hạ Thần Võ tay trái chống cằm, ánh mắt tản mạn, như đang nghỉ ngơi

Nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà hít sâu một hơi nói:

- Liên quan tới Vô Song đại chiến, ngài còn có ý kiến gì không?

------oOo------

Chương 1799: Vô Song quy tắc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, cánh cửa Vô Song đại chiến thiết lập ở Thánh Nhân cảnh, quy tắc cải thành một đối một, song song chém giết, tử vong hoặc từ bỏ coi như kết thúc, mãi cho đến chỉ còn lại một người, cùng Bản Đế chiến đấu.

Hạ Thần Võ nhẹ giọng nói, lời vừa nói, rachúng điện chủ đều biến sắc

Đơn đấu, đại thế lực sẽ rất khó một tay che trời.

- Vì công bằng, liền không thiết lập những khuôn sáo kia, toàn bằng bản lĩnh thật sự, những điện chủ các ngươi, nếu có thân nhân chết, cũng không thể ở trong Vô Song đại chiến phát tác.

Hạ Thần Võ chậm rãi nói, nghe mà đám Điện Chủ lúng túng không thôi

Làm ban tổ chức Vô Song đại chiến, bọn hắn khó tránh khỏi có chút dị tâm, muốn nhờ ưu thế sân nhà, xử lý một số địch nhân

Tỉ mỉ nghĩ lại, cũng đúng, Hạ Thần Võ là Nhân tộc Đại Đế, trong mắt hắn, Chí Tôn Thần Điện không sẽ nhận được quá nhiều ân sủng

- Hiện tại liền bắt đầu báo danh đi, đến lúc đó ngẫu nhiên tuyển danh ngạch đối chiến, do Bản Đế đến chọn lựa!

Hạ Thần Võ nói để đám sắc mặt Điện Chủ càng thêm không tự nhiên, trong lòng đều thầm mắng, giận mà không dám nói gì

Mạc Nhược Hà ngược lại không có ý khác, hắn nhịn không được hỏi:

- Đại Đế, Chí Tôn Vô Địch có trở về hay không?

Lời vừa nói ra, tất cả Điện Chủ đều ngẩng đầu

Chí Tôn Vô Địch là một thiên kiêu lưu danh vạn cổ

Vẫn là tổ tông cộng đồng của Chí Tôn Thần Điện bọn hắn và Bách Lý gia

Biểu lộ của Hạ Thần Võ vẫn như cũ, nói:

- Có thể sẽ trở về.

Trước kia Chí Tôn Vô Địch bị hắn đánh bại, cho nên hắn đối với Chí Tôn Vô Địch hứng thú không cao, người hắn để ý nhất chính là Tần Quân, đương nhiên, đám Điện Chủ cũng không biết

Theo bọn hắn nghĩ, sau Vô Song đại chiến, sẽ không còn Tần Thiên Đế

- Đúng rồi, Yêu Tộc có thể tham gia không?

Mạc Nhược Hà tiếp tục hỏi, Thương Khung Yêu Đế tham chiến ở bên ngoài truyền hỏa nhiệt như vậy, nếu bọn hắn cự tuyệt, mọi người sẽ đối đãi Chí Tôn Thần Điện như thế nào?

Yêu Tộc?

Trong mắt Hạ Thần Võ lóe lên hàn ý, trong chốc lát, dù là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Mạc Nhược Hà cũng không khỏi sợ hãi

- Có thể!

Hạ Thần Võ trả lời, hai chữ ngắn gọn lại để bọn hắn cảm nhận được sát ý thấu xương, để bọn hắn không khỏi vì Thương Khung Yêu Đế mặc niệm

Sau đó một đoạn thời gian, Nội vũ trụ ngược lại là gió êm sóng lặng, các cường giả Thể Tu đều khắc khổ tu luyện, chuẩn bị Vô Song đại chiến

Phàm là thế lực nhất lưu trở lên đều trù bị Vô Song đại chiến, cho dù môn hạ không có thể tu, bọn hắn cũng phải nghĩ biện pháp nhờ người ngoài

Vô Song đại chiến có Hạ Thần Võ, phân lượng tự nhiên không giống bình thường, chính là đại chiến để các cường giả lấy tên tuổi cùng địa vị

Càng ngày càng nhiều cường giả bế quan đã lâu hoặc biến mất nhao nhao xuất thế, tuyên bố tham gia Vô Song đại chiến

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Vì tu luyện, Tần Quân cố ý trở lại Thời Không tuyệt địa, nương theo tu vi Hỗn Độn Chí Thánh, Trấn Thủ giả cũng không làm gì được hắn

Hắn vốn định lại mang thủ hạ đi, nhưng Thời Không tuyệt địa lại kém chút sụp đổ, cũng may hệ thống kịp thời nhắc nhở hắn, nếu không Thời Không tuyệt địa liền triệt để biến mất

Thế giới hiện thực đã qua một tháng, Tần Quân thì ở trong Thời Không tuyệt địa chờ đợi mấy chục ức năm

Thành công đột phá Hỗn Độn Chí Thánh cảnh hậu kỳ!

Hỗn Độn Chí Thánh cảnh không thuộc về hệ thống tu luyện bình thường, nhưng tiếp xuống là muốn đột phá Đại Đạo Chí Tôn cảnh, về phần trực tiếp đột phá đến tầng mấy, hắn cũng không rõ ràng

Trải qua thăm dò, Tần Quân đã có thể cùng Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên Dương Tiễn giao thủ, đương nhiên, Dương Tiễn không có sử dụng bản lĩnh chân chính, Tần Quân cũng không có xuất toàn lực

Nói tóm lại, Tần Quân đã có được lực lượng địch nổi Đại Đạo Chí Tôn cảnh, để Dương Tiễn, Quan Vũ, Triệu Vân, Hình Thiên kinh ngạc không thôi, duy chỉ có Bách Lý Thủ Ước là bộ dáng đương nhiên

------oOo------

Chương 1800: Chí Tôn Vô Địch trở về (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đắc Kỷ tỷ tỷ, sao Tần Quân ca ca vẫn chưa trở lại?

Trong đình viện, tiểu Ly dùng ngón tay vòng quanh mái tóc, nhàm chán hỏi.

Cho đến ngày nay, nàng vẫn thích xưng Tần Quân là Tần Quân ca ca, không thích gọi Bệ Hạ, bảo gọi Tần Quân ca ca êm tai hơn.

Đắc Kỷ đang dùng thần thức xem quyển trục, quyển trục này chính là Bách Lý Thủ Ước chế thành, ghi chép sau khi Tần Quân rời đi, vũ trụ phát sinh đại sự kiện, Tần Quân cố ý để hắn làm nhiều mấy bản, cho thân tín của mình nhìn xem

- Sắp rồi, tiểu Ly ngoan, Bệ Hạ phải vì Vô Song đại chiến làm chuẩn bị.

Con mắt của Đắc Kỷ cũng không nháy một chút, trả lời, giờ phút này lòng nàng đắm chìm ở trong Sử Thi ầm ầm sóng dậy của vũ trụ

Tiểu Ly chu môi, còn ra vẻ người lớn thở dài một tiếng

- Nội vũ trụ! Bản tôn lại về rồi!

Đúng lúc này, một âm thanh vô cùng bá đạo ở trong Nội vũ trụ nổ vang, dù là Đắc Kỷ cùng tiểu Ly cũng bị chấn động đến ù tai

Tiếng cuồng tiếu ở trong Nội vũ trụ vang vọng thật lâu, gây nên vô số xôn xao

Bách Lý Thủ Ước ở trên một ngọn núi sắc mặt kịch biến, lúc này buông vò rượu trong tay xuống, chậm rãi đứng dậy, diện mục dữ tợn, trong mắt lóe ra sát ý cừu hận

- Chí Tôn Vô Địch!

Bách Lý Thủ Ước cơ hồ là cắn chặt hàm răng, phun ra bốn chữ này

Đời này của hắn, người hận nhất đúng là Chí Tôn Vô Địch, thậm chí cừu hận còn mạnh hơn Hỗn Độn Thần Chủ

Một bên khác, Dương Tiễn, Quan Vũ, Triệu Vân, Hình Thiên tập hợp một chỗ, thực lực còn ở đó, để bọn hắn khó tránh khỏi sẽ đi gần, nghe được âm thanh của Chí Tôn Vô Địch, sắc mặt bọn hắn kịch biến

- Chí ít Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên trở lên!

Triệu Vân trầm giọng nói, trong mắt tràn đầy chiến ý

Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên ngồi ở trên bàn đá, trên mặt bọn họ cũng không khỏi lộ ra vẻ cuồng nhiệt

Lần này Vô Song đại chiến, bọn hắn không chỉ phải bảo hộ Tần Quân làm mục tiêu, cũng phải chứng minh mình, khiêu chiến Thần Thoại!

Nếu Vô Song đại chiến không có Hạ Thần Võ, tuyệt đối không cách nào gây nên oanh động lớn như vậy, huống chi hiện tại lại thêm một Chí Tôn Vô Địch

Ngay thời điểm chúng sinh kinh ngạc là ai đang nói chuyện, âm thanh của Chí Tôn Vô Địch vang lên lần nữa

- Mấy chục tỷ năm qua đi, các ngươi còn nhớ kỹ Chí Tôn Vô Địch ta sao? Không nhớ rõ cũng được, Vô Song đại chiến, các ngươi liền nhìn bản tôn chiến thắng Hạ Thần Võ đi!

Âm thanh cuồng vọng, rung động linh hồn của các sinh linh.

Trong chốc lát, toàn bộ Nội vũ trụ, vô số Tiên vực oanh động.

- Chí Tôn Vô Địch? Thật hay giả?

- Ông trời ơi! Chí Tôn Vô Địch vậy mà về rồi!

- Chí Tôn Vô Địch cũng là một Đại Đế a, nhân vật loá mắt thời kỳ trung

cổ!

- Cái này có trò hay để nhìn, Chí Tôn Vô Địch đại chiến Hạ Thần Võ, hai vị Nhân tộc Đại Đế chiến đấu tuyệt đối có thể tái nhập sử sách!

- Chí Tôn Vô Địch trở về phát hiện Bách Lý gia bị diệt, sẽ làm sao?

- Tần Thiên Đế xong!

Nội vũ trụ nghị luận đề tài trong nháy mắt bị Chí Tôn Vô Địch chiếm lĩnh, đồng thời không ít sinh linh nâng lên Tần Thiên Đế

Chí Tôn Vô Địch là tổ tông của Chí Tôn Thần Điện cùng Bách Lý gia, hiện tại Chí Tôn Thần Điện vì Hạ Thần Võ xum xoe, Bách Lý gia bị Tần Thiên Đế diệt, nếu Chí Tôn Vô Địch biết được, như thế nào không nổi giận?

Thậm chí có âm thanh nói, xem ra Tần Thiên Đế là không cách nào tham gia Vô Song đại chiến

Bởi vì hắn rất có thể bị Chí Tôn Vô Địch lật tay diệt đi .

Trong Lâm Thánh Tiên vực cũng có thanh âm như vậy, khiến cho bầu không khí của Đại Tần thiên đình ngưng trọng lên

Sau đó mấy ngày, Chí Tôn Vô Địch phảng phất như biến mất, cho Lâm Thánh Tiên vực có cảm giác đè nén

Mà Tần Quân còn ở trong Thời Không tuyệt địa tu luyện, muốn đột phá Hỗn Độn Chí Thánh cảnh viên mãn!

------oOo------

Chương 1801: Chí Tôn Vô Địch trở về (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu vi đạt tới cảnh giới như Tần Quân, chỉ dựa vào khắc khổ tu luyện, cơ hồ không có khả năng tiến bộ, nhưng Tần Quân khác biệt, người mang

Liệt Diễm đại đạo, sẽ ít đi rất nhiều đường quanh co

Mười ngày trôi qua.

Một ngày này, Lâm Thánh Tiên vực bị một cỗ uy áp kinh khủng quét sạch.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Lâm gia Tiên Sơn đồng thời bạo phát bốn cỗ khí thế trùng thiên, triệt tiêu uy áp khủng bố

- A? Bốn Đại Đạo Chí Tôn!

Thanh âm của Chí Tôn Vô Địch bỗng nhiên vang lên, để sinh linh trong Lâm Thánh Tiên vực xôn xao

- Kẻ xấu phương nào, dám quấy nhiễu Đại Tần thiên đình!

Dương Tiễn hét to, tựa như Thiên Đạo Lôi Âm, rung động sinh linh

- Hừ? Kẻ xấu?

Âm thanh của Chí Tôn Vô Địch lạnh xuống, ngay sau đó cuồng phong từ sâu trong tinh không tứ ngược về phía Lâm gia Tiên Sơn.

Dương Tiễn, Triệu Vân, Quan Vũ, Hình Thiên cơ hồ là đồng thời xuất hiện ở trong tinh không trước Lâm gia Tiên Sơn, lấy nhục thân bảo hộ Lâm gia Tiên Sơn

Cuồng phong bị lực lượng vô hình đỡ được, hình thành một tường phong hùng vĩ cao mấy trăm vạn trượng, để vô số sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, tiếng hít vào khí lạnh, sợ hãi đây là cái lực lượng gì?

Rất nhanh, thân ảnh của Chí Tôn Vô Địch xuất hiện, tựa như ánh sáng Thái Dương ở sâu trong tinh không sáng lên

Mang diệu thế cường quang, dạo bước mà đến, chỉ thấy hắn người mặc áo bào kim diễm, uy vũ bá khí, thân thể cao tới gần một trượng, tóc trắng buộc ở sau lưng, đôi mắt như Thuỷ tinh, chính là Chí Tôn pháp nhãn

Đây là Chí Tôn Vô Địch, tồn tại chói mắt nhất thời kỳ trung cổ!

Một đời của Chí Tôn Vô Địch có thể nói truyền kỳ, nổi tiếng Nhân tộc ở Nội vũ trụ

Con riêng không được Hạ gia thừa nhận, từ nhỏ bị đuổi giết, sau được Đại Năng thần bí thu làm đồ đệ, về sau giác tỉnh Chí Tôn pháp nhãn cùng Chí Tôn Bá Thể, quật khởi mạnh mẽ, dẫn phát Vô Song đại chiến, mặc dù bại ở trong tay Hạ Thần Võ, nhưng đạt được Hạ Thần Võ tán thành, từ đó Hạ gia không được khó xử hắn.

Đằng sau Hạ gia dần dần lui ẩn, có người nói là Chí Tôn Vô Địch diệt trừ bọn họ, cũng có người nói Hạ gia đi Vị Diện vũ trụ cao hơn

Đến tận đây, Chí Tôn Vô Địch trở thành bá chủ của Nội vũ trụ, ức vạn chủng tộc tất cả đều thần phục hắn, cho đến thời kỳ mạt trung cổ, Chí Tôn Vô Địch tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, lưu lại một đoạn truyền thuyết tuyệt xướng

Tuy sau Chí Tôn Vô Địch cũng xuất hiện rất nhiều thiên kiêu, thậm chí là Đại Đế, nhưng không có người nào càng truyền kỳ, hoặc bá đạo hơn Chí Tôn Vô Địch

Bởi vì Chí Tôn Vô Địch hoành ép một thời đại, Nội vũ trụ không người có thể địch, mà bây giờ, không có người nào dám nói mình là vô địch

Mạc Nhược Hà không được, Thương Khung Yêu Đế cũng không dám, Chu Hư Vọng càng không đủ tư cách.

- Thật mạnh!

Hình Thiên tay cầm Kiền Thích, sắc mặt âm trầm như muốn chảy nước

Cho dù cách nhau cực xa, bọn hắn cũng có thể cảm giác được bá khí của Chí Tôn Vô Địch

Phảng phất ở trong mắt Chí Tôn Vô Địch, chỉ có mình.

Triệu Vân lấy ra Chí Cao Long Hồn thương, Quan Vũ lấy ra Thanh Long Hỗn Độn đao, Dương Tiễn lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, ba Thần

Tướng đều tiến vào trạng thái lâm chiến

Trên một đỉnh núi, Bách Lý Thủ Ước ẩn nấp khí tức của mình, nhìn qua vị trí của Chí Tôn Vô Địch, hắn nghiến răng nghiến lợi

- Xú tiểu tử! Vi sư nhất định phải phế bỏ ngươi!

Bách Lý Thủ Ước cắn răng nói, trong mắt hận ý gần như muốn ngưng thực

- Tần Thiên Đế đâu? Gọi hắn cút ra đây nhận lấy cái chết!

Chí Tôn Vô Địch lạnh giọng nói, âm thanh vang vọng tinh không, chấn động mấy chục Tiên vực chung quanh, gây nên gợn sóng kinh thiên

Bốn Đại Đạo Chí Tôn trước mắt rõ ràng không bị hắn để vào mắt

- Làm càn!

Quan Vũ hét giận dữ một tiếng, lúc này nâng cao Thanh Long Hỗn Độn đao chém về phía Chí Tôn Vô Địch

Trong chốc lát, đao quang rét lạnh vũ trụ tinh không, vô số sinh linh chỉ cảm thấy đao khí đập vào mặt, bộ mặt đau nhức.

------oOo------

Chương 1802: Phá Diệt Cực Thương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đao khí nhấc lên sóng gió để vô số Tinh Cầu như hạt bụi trong cuồng phong, không ngừng đung đưa, tùy thời có thể bị quét đi

Đối mặt đao khí đủ để phá diệt Hỗn Độn kia, Chí Tôn Vô Địch mặt không đổi sắc, thậm chí lộ ra nụ cười khinh miệt

Chỉ thấy hắn nâng lên nắm tay phải, tựa như kéo cung xạ tiễn.

Băng...

Không gian vặn vẹo, hoành cách mấy ngàn vạn dặm, Quan Vũ chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không có thể ngang hàng đánh tới, ngay sau đó hắn miệng phun huyết tiễn, thân thể bay ra ngoài, nện vào Lâm gia Tiên Sơn, tan biến ở sâu trong tinh không, sống chết không rõ

Một màn này để vô số sinh linh bị hù sợ.

Quan Vũ là Vũ Thần của Đại Tần thiên đình a, vậy mà ở trước mặt Chí Tôn Vô Địch không chịu được một kích?

Triệu Vân, Dương Tiễn cùng Hình Thiên đều giật nảy mình, Thần Ma còn lại càng nghẹn họng nhìn trân trối

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên cũng không phải đối thủ của hắn?

Tôn Ngộ Không dẫn theo Hỗn Độn Tử Kim Bổng cắn răng nói, bên cạnh Lý Nguyên Bá, Chúc Dung, Nam Cực Tiên Ông… đều tê cả da đầu

Chí Tôn Vô Địch trong truyền thuyết lại lợi hại như thế.

Tu vi của Triệu Vân không có công bố, cho nên theo bọn hắn nghĩ Quan Vũ đã là sức chiến đấu cao nhất.

Chí Tôn Vô Địch cười lạnh nói:

- Tần Thiên Đế đâu, dám làm không dám chịu sao? Còn không mau cút ra!

Hai mắt bắn ra hồng quang khiếp người, phía sau cường quang ức vạn trượng, khiến cho hắn phảng phất như là Thần chi đại biểu quang minh, để linh hồn chúng sinh rung động.

- Đây chính là Chí Tôn Vô Địch sao, thật mạnh.

- Xong, Tần Thiên Đế khẳng định đã chạy trốn!

- Chí Tôn Vô Địch mạnh như thế, Đại Tần thiên đình xong!

- Chí Tôn Vô Địch rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Quả nhiên, Chí Tôn Vô Địch muốn tìm Tần Thiên Đế tính sổ sách!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, ở phụ cận Lâm gia Tiên Sơn cũng không chỉ là sinh linh của Đại Tần thiên đình, còn có không ít không có gia nhập thế lực cùng thám tử của thế lực khắp nơi

Vô Song đại chiến sắp tới, Tần Thiên Đế rất được chú ý.

Đáng tiếc Chí Tôn Vô Địch sớm tới tìm Tần Thiên Đế, Tần Thiên Đế nhất định không có cơ hội tham gia Vô Song đại chiến

- Thực lực thế này…

Doanh Chính nhìn thân ảnh của Chí Tôn Vô Địch, song quyền nắm chặt, Chí Tôn Vô Địch bày ra thực lực đã vượt qua suy nghĩ của hắn, rất khó tưởng tượng, tu luyện vậy mà có thể đạt tới loại độ cao này.

Chí Tôn Vô Địch, người cũng như tên, chỉ lơ lửng ở phương xa, liền cho người ta một khí thế vô địch

Mạnh như Thiên Cổ Nhất Đế Doanh Chính cũng không khỏi tâm thấy sợ hãi

Đế Tuấn, Ngọc Đế, Đông Hoàng Thái Nhất, Hiên Viên, Thần Nông, Đế Giang, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng… các Hồng Hoang bá chủ giờ phút này đều trầm mặc nhìn Chí Tôn Vô Địch

- Gia hỏa này chí ít đạt đến Đại Đạo Chí Tôn cảnh Cửu Trọng Thiên trở lên!

Bách Lý Thủ Ước cảm thán nói, tuy hận Chí Tôn Vô Địch, nhưng không thể không nói, thiên phú của Chí Tôn Vô Địch xác thực nghịch thiên

Không hổ là người có tư cách trở thành Đại Đế.

Đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh, không có cơ duyên nghịch thiên, muốn đột phá một tiểu cảnh giới, không phải thời gian có thể chồng chất thành công

Trong lúc nhất thời, toàn bộ tinh không lâm vào trong tĩnh mịch, uy áp của

Chí Tôn Vô Địch để hô hấp của chúng sinh dồn dập, nhịp tim đập như Chiến Cổ

- Chỉ bằng ngươi cũng xứng để Bệ Hạ hiện thân?

Ngay ở trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Triệu Vân đứng ra, tiếng hét phẫn nộ của hắn tựa như Chúa Cứu Thế, để khí thế của Đại Tần thiên đình đột nhiên bạo tăng

Một tay giơ Chí Cao Long Hồn thương, dáng người của Triệu Vân như thần, ngạo nghễ mà đừng

Cho dù mắt thấy Chí Tôn Vô Địch nhẹ nhõm đánh bại Quan Vũ, hắn cũng không sợ

------oOo------

Chương 1803: Phá Diệt Cực Thương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt chuyển hướng Triệu Vân, Chí Tôn Vô Địch híp mắt, cười lạnh nói:

- Ngươi thì tính là cái gì?

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Triệu Tử Long!

Triệu Vân đáp lại nói, trong tay Chí Cao Long Hồn thương cũng bắt đầu chiến minh, phảng phất như có vô số Cự Long giấu ở trên mũi thương, pháp lực hình thành ngọn lửa màu bạc theo mũi thương trồi lên.

Mũi thương đang thiêu đốt!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Chí Tôn Vô Địch lửa giận! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ tiêu diệt hậu đại của Chí Tôn Vô Địch, dẫn đến Chí Tôn Vô Địch nổi giận, nếu ký chủ đánh bại Chí Tôn Vô Địch, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội truyền thừa kỹ

năng, hai cơ hội Thần Ma đỉnh phong, hai lần Thần Ma phó bản!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... trảm Đại Đế! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Bách Lý Thủ Ước cừu hận Chí Tôn Vô Địch đạt đến đỉnh điểm, lại thêm Chí Tôn Vô Địch muốn giết ký chủ, nếu ký chủ kích giết Chí Tôn Vô Địch, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, ba cơ hội Hiền Năng!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, cả kinh hắn mở mắt ra.

Vì sao đột nhiên phát động hai nhiệm vụ?

Cũng đều bởi vì Chí Tôn Vô Địch!

Chẳng lẽ…

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, giờ phút này hắn ngồi xếp bằng ở trên ức vạn đống cốt, xa xa Trấn Thủ giả bị dọa đến vội vàng nhảy dựng lên, hoảng sợ nhìn hắn.

Nơi này là chỗ sâu nhất của Thời Không tuyệt địa, thời gian gần như đình trệ.

Lúc trước Cơ Bất Bại cũng không dám tới nơi này tu luyện, nhưng Tần Quân dám, bởi vì thực lực của hắn đủ để áp chế toàn bộ Thời Không tuyệt địa.

Không có mơ tưởng, Tần Quân biến mất tại nguyên chỗ, rời đi Thời Không tuyệt địa, chạy về Nội vũ trụ Lâm Thánh Tiên vực.

- Sát Thần này cuối cùng đã đi.

Trấn Thủ giả lau mồ hôi lạnh trên trán, trên diện mục dữ tợn treo vẻ may mắn như trở về từ cõi chết

Thời Không tuyệt địa bài xích Cực Viêm Ma Thần, nhưng thực lực của Tần Quân quá mạnh, để Thời Không tuyệt địa không làm gì được

- Chủ nhân, ta có lỗi với ngươi.

Trấn Thủ giả bịch một tiếng, quỳ trên mặt đất, ngữ khí tràn đầy áy náy cùng tuyệt vọng

- Ngươi thật không sợ chết!

Chí Tôn Vô Địch nhìn Triệu Vân hỏi, ngữ khí âm lãnh, trong mắt hắn, Triệu Vân vô cùng ngu xuẩn, tự cho là tu vi đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên liền có thể chống lại hắn?

- Mệnh của Triệu Tử Long là Thiên Đế Bệ Hạ cho, tu vi của Triệu Tử Long cũng là Thiên Đế Bệ Hạ ban cho, muốn tổn thương Bệ Hạ nhà ta, trước bước qua thi thể ta đã!

Triệu Vân hào khí vượt mây, từng Ngân Long quay quanh thân thể của hắn, đều dài đến mấy chục vạn trượng, hình ảnh cực kỳ rung động nhãn cầu.

Thoại âm rơi xuống, hai tay Triệu Vân nắm Chí Cao Long Hồn thương, nghĩa không quay lại phóng về phía Chí Tôn Vô Địch

Tựa như một chùm sáng, ngang qua vũ trụ tinh không.

Vô số sinh linh đều bị đảm phách của Triệu Vân dọa sợ, đối mặt Chí Tôn Vô Địch cường thế vô song, cốt khí của Triệu Vân để cho người ta bội phục

- Hừ! Ngu xuẩn!

Chí Tôn Vô Địch hừ lạnh một tiếng, nắm tay phải lần nữa oanh ra

Hắn chính là Chí Tôn Bá Thể, không cần pháp bảo, nhục thân tức pháp bảo!

Lực quyền khủng bố, để không gian phía trước cấp tốc vặn vẹo, thề phải giảo nhục thân của Triệu Vân thành thịt nát

Nhưng lúc này, thân hình của Triệu Vân bỗng nhiên biến mất.

Một giây sau, hắn vậy mà xuất hiện ở sau lưng Chí Tôn Vô Địch, thân thể nghiêng nghiêng, tay trái giơ cao Chí Cao Long Hồn thương, muốn đâm xuyên đầu lâu của Chí Tôn Vô Địch

- Phá Diệt Cực Thương!

Nương theo tiếng hét to của Triệu Vân vang lên, Chí Cao Long Hồn thương hóa thành một quang mâu ngân sắc, cấp tốc xuyên thủng lồng ngực của Chí Tôn Vô Địch, ngân quang loá mắt, Chí Tôn Vô Địch ngẩn người, tựa hồ không nghĩ tới Triệu Vân có thể thương tổn được hắn

Dương Tiễn, Hình Thiên trừng to mắt, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình đều nín thở ngưng thần, ngước nhìn trận Chí Tôn đại chiến kia.

------oOo------

Chương 1804: Đại Đế nhúng tay (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phanh...

Thừa dịp Chí Cao Long Hồn thương đâm xuyên lồng ngực của Chí Tôn Vô Địch, Triệu Vân giẫm lên lưng Chí Tôn Vô Địch một cước, nhưng Chí Tôn Vô Địch lại hóa thành khói trắng tiêu tán

Đồng tử của Triệu Vân phóng đại, rõ ràng có chút không kịp chuẩn bị

Còn chưa chờ phản ứng lại, Chí Tôn Vô Địch xuất hiện ở trên đỉnh đầu của hắn, một đôi Chí Tôn pháp nhãn lóe ra lãnh mang kỳ dị

- Tốc độ cũng không tệ! Nhưng ngươi hoàn toàn không phải đối thủ của bản tôn!

Chí Tôn Vô Địch khinh miệt cười nói, Chí Tôn pháp nhãn ẩn chứa bản mệnh Thần thông, mà hắn là tồn tại Chí Tôn pháp nhãn thứ nhất, ẩn chứa Thần thông không chỉ một loại, lại thêm Chí Tôn Bá Thể, lực chiến đấu của hắn tuyệt không phải tương đương cảnh giới, thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu.

Nhìn chung một đời của Chí Tôn Vô Địch, tuyệt đối là truyền kỳ, thậm chí có thể dùng Chủ Giác tiểu thuyết để hình dung, từ trong nghịch cảnh quật khởi, lại xưng bá một thời đại

Ở trong mắt Chí Tôn Vô Địch, Tần Thiên Đế chỉ là một con giun dế, tuy thực lực của bọn thủ hạ không tệ lắm, nhưng con kiến hôi chung quy là con kiến hôi

Một quyền đập xuống, Triệu Vân cấp tốc múa Chí Cao Long Hồn thương nghênh tiếp.

Oanh một tiếng, Triệu Vân ngã bay xuống, tan biến ở trong tinh không.

Nhưng một giây sau, Triệu Vân đánh tới lần nữa!

Không chỉ Triệu Vân, Quan Vũ cũng từ một phương hướng khác trở về, Thanh Long Pháp Tướng chiếm cứ nhục thể của hắn, Triệu Vân thì là Ngân Long vòng quanh người, hai vị Thần Tướng phảng phất như Long Tổ, khí thế như hồng

- A? Các ngươi đều là Chí Tôn Bá Thể, không phải là đời sau của bản tôn sao?

Chí Tôn Vô Địch kinh nghi nói, nhưng một giây sau, lông mày của hắn nhíu chặt.

Người có được Chí Tôn Bá Thể không chỉ là đời sau của hắn, còn có thể là người Hạ gia.

Vừa nghĩ tới Hạ gia, trong mắt của hắn bắn ra sát ý khiếp người.

Quan Vũ cùng Triệu Vân sẽ không nghĩ nhiều như vậy, nhao nhao đánh tới, trong chớp mắt liền đến trước người Chí Tôn Vô Địch

Trường thương đại đao từ phương hướng khác nhau công tới, Chí Tôn Vô Địch không sợ hãi chút nào, bằng vào đôi tay không đón lấy

Chí Tôn Bá Thể có thể nói là thể chất cứng rắn nhất trong vũ trụ, lực lượng cũng cực kì khủng bố, công thủ đều là đỉnh cấp, đúc thành tên tuổi thể chất

mạnh nhất.

Trường thương của Triệu Vân như rồng, tốc độ của thương đã bước vào Hóa Cảnh, phát lên ức vạn thương khí

Quan Vũ thì Đại Khai Đại Hợp, vung vẩy Thanh Long Hỗn Độn đao, đao khí ngang dọc tứ ngược trong tinh không, đáng tiếc không đả thương được Chí Tôn Vô Địch

Chí Tôn Vô Địch không có xuất thủ, dựa vào nhục thân cùng pháp lực, mặc cho Quan Vũ cùng Triệu Vân công kích như thế nào, mí mắt hắn cũng không nhảy một chút

- Các ngươi chỉ có chút bản lãnh này sao?

Chí Tôn Vô Địch xem thường nói, vừa dứt lời, một chùm sáng màu đen phóng tới, đường kính đạt tới mười trượng, Chí Tôn Vô Địch cả kinh vô ý thức né tránh, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Tiễn giơ cao Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao đánh tới.

Chí Tôn pháp nhãn!

Trong nháy mắt Chí Tôn Vô Địch nhận ra con mắt thứ ba giữa mi tâm Dương Tiễn, ánh mắt của hắn trong nháy mắt đỏ lên

Đầu tiên là Chí Tôn Bá Thể, lại là Chí Tôn pháp nhãn!

Chí Tôn Vô Địch không phải người ngu, trong chốc lát liền liên tưởng đến rất nhiều, sát cơ càng tăng lên.

Giờ phút này, toàn thân Dương Tiễn quấn quanh lấy bạch khí quỷ dị, tức giận xông tới

Hắn cũng không phải Chí Tôn bình thường, mà là Đại Đạo Chí Tôn người mang Đại Đạo chiến đấu, thực lực tuyệt không phải Nhị Trọng Thiên có thể cân nhắc

Không chỉ Dương Tiễn, Hình Thiên cũng động, khí tức khủng bố chấn đến toàn bộ Lâm gia Tiên Sơn lay động kịch liệt

Bốn Đại Đạo Chí Tôn bắt đầu vây công Chí Tôn Vô Địch, năm bóng người ở trong tinh không nhanh chóng toán loạn, như lưu tinh tại cao tốc phi hành, mạnh như Thánh Nhân, cũng không cách nào bắt được thân ảnh của bọn hắn

- Thật mạnh.

Hậu Nghệ mồ hôi lạnh lâm ly, hắn là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, đối mặt khí tức của đám người Chí Tôn Vô Địch cũng cảm giác hoảng sợ

Nếu không phải Đại Đạo Chí Tôn chưởng khống lực lượng cực kỳ tinh chuẩn, Nội vũ trụ sẽ hủy diệt

Chí Tôn Vô Địch là Nhân tộc Đại Đế, tuy tính tình cao ngạo, nhưng quyết không làm được sự tình hủy diệt Nội vũ trụ.

Bốn người Triệu Vân thì càng không nói, phía dưới có các tướng sĩ của Đại Tần thiên đình, bọn hắn tự nhiên không thể phá diệt vũ trụ

Nhưng cho dù bọn hắn thu liễm lực lượng cùng khí tức, nhưng không gian chung quanh vẫn không chịu nổi bọn hắn chiến đấu, bắt đầu xé rách, tựa như từng con rết to lớn mà dữ tợn liên tiếp xuất hiện, còn đang nhanh chóng lớn mạnh

------oOo------

Chương 1805: Đại Đế nhúng tay (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không nghĩ tới Đại Tần thiên đình có nhiều cường giả như vậy!

- Đây chính là Chí Tôn Vô Địch a, lại bị các Thần tướng của Tần Thiên Đế kiềm chế.

- Tiếp tục như vậy nữa, vũ trụ sẽ phá diệt.

- Làm sao bây giờ, chúng ta còn muốn quan chiến sao?

- Đây chính là Nhân tộc Đại Đế thời kỳ trung cổ a, quá mạnh!

Các sinh linh thấy mà nhiệt huyết dâng trào, tuy thấy không rõ Đại Đạo Chí Tôn chiến đấu, nhưng thanh thế cùng khí tức đủ để cho huyết mạch bọn hắn sôi sục

Bách Lý Thủ Ước đứng ở trên cây cao, sắc mặt vô cùng khó coi.

Hắn nhìn ra được Chí Tôn Vô Địch không có sử dụng bản lĩnh chân chính, mà là đang quan sát Quan Vũ, Triệu Vân cùng Dương Tiễn

Đồng thời, hắn có thể cảm giác được sát khí của Chí Tôn Vô Địch đang tăng cường.

- May mắn Bệ Hạ không có ở đây.

Trong lòng Bách Lý Thủ Ước cầu nguyện, Thiên Đế Bệ Hạ ngàn vạn lần không nên trở về ở thời điểm này

Đúng lúc này, một cỗ uy áp cường đại từ trên trời giáng xuống

- Dừng tay!

Giống như ức vạn lôi đình oanh minh, chúng sinh đều bị chấn động đến điên đảo tâm thần

Đám người Chí Tôn Vô Địch đang giao chiến vội vàng bắn ra, đều đề phòng nhìn lại

Phía trên tinh không không có một ai, chỉ có vô số thiên thạch cuốn lên, liên miên mấy ngàn vạn dặm

- Các ngươi muốn chiến, cũng nên đợi đến Vô Song đại chiến!

Thanh âm này chính là của Hạ Thần Võ, chúng sinh chưa từng nghe qua âm thanh của Hạ Thần Võ, nhưng từ lời nói cũng có thể đoán được

Người dám ở lúc mấu chốt này nhảy ra, ngoại trừ Hạ Thần Võ, ai còn dám?

Sắc mặt của Chí Tôn Vô Địch trong nháy mắt âm trầm, hắn cắn răng nói:

- Bản tôn làm việc, có liên quan gì tới ngươi?

Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn cùng Hình Thiên đều rung động nhìn qua, tuy khí tức của Hạ Thần Võ cùng Chí Tôn Vô Địch, để bọn hắn nhìn không thấu, nhưng bọn hắn có một loại cảm giác, chính là Hạ Thần Võ mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch

- Chí Tôn Vô Địch, ngươi chỉ có chút khí lượng ấy?

Thanh âm của Hạ Thần Võ vô cùng lạnh lùng, so sánh với nhau, Chí Tôn Vô Địch lộ ra không đủ trầm ổn, hắn cuồng ngạo cũng bị áp chế một chút

- Ngươi không phải muốn chiến thắng ta sao? Sao không ở Vô Song đại chiến đường đường chính chính chiến thắng ta? Nếu ngươi có thể, ta sẽ không ngăn cản ngươi!

Nghe vậy, Chí Tôn Vô Địch nắm chặt song quyền, hắn nỗ lực bình phục tâm tình

Ánh mắt quét về phía bốn người Triệu Vân, ném một câu liền rời đi:

- Lại để cho các ngươi sống một đoạn thời gian!

So với Bách Lý gia, hắn càng để ý danh tiếng

Hắn nhất định phải đường đường chính chính đánh bại Hạ Thần Võ, chứng minh cho thế nhân, Chí Tôn Vô Địch hắn mạnh hơn Hạ Thần Võ!

Hắn mới là Chí Tôn Bá Thể mạnh nhất!

Cứ như vậy, Chí Tôn Vô Địch biến mất không thấy gì nữa, âm thanh của Hạ Thần Võ cũng không vang lên nữa, tinh không khôi phục yên tĩnh

Bốn người Triệu Vân cúi đầu, bọn hắn không có may mắn khi sống sót sau tai nạn, trong lồng ngực của bọn họ tràn đầy lửa giận

- Chí Tôn Vô Địch, ở Vô Song đại chiến, ta tất chiến thắng ngươi!

Dương Tiễn nắm chặt song quyền, trầm giọng quát.

Triệu Vân không nói một lời, quay người bay trở về, hiện tại hắn chỉ muốn mạnh lên, lần sau tái chiến Chí Tôn Vô Địch, nhất định phải rửa nhục

Quan Vũ lắc đầu, Hình Thiên cũng không có nhiều lời, trận chiến này nếu không có Hạ Thần Võ nhúng tay, chỉ sợ dữ nhiều lành ít, trong lòng bọn họ có thể nào dễ chịu?

------oOo------

Chương 1806: Kim Cương Lý Nguyên Bá (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi Chí Tôn Vô Địch rời đi, tin tức cũng đi theo truyền ra, dẫn bạo toàn bộ Nội vũ trụ

- Tần Thiên Đế rốt cục chịu ngục!

- Ha ha ha, Đại Đế uy vũ a!

- Chí Tôn Vô Địch, không hổ là hào kiệt của Nhân tộc ta, hoành ép Tần Thiên Đế, để Tần Thiên Đế không dám lộ đầu!

- Tần Thiên Đế không gì hơn cái này, hắn diệt Bách Lý gia, sống không được bao lâu.

- Chí Tôn Vô Địch lại muốn khiêu chiến Hạ Thần Võ sao? Lần này, Chí Tôn Vô Địch mạnh hơn, không biết có thể chiến thắng Hạ Thần Võ hay không.

Mỗi Tiên vực đều bắt đầu nghị luận việc này, Tần Thiên Đế không ai bì nổi bị Chí Tôn Vô Địch ép tới không dám xuất đầu, khiến cho sinh linh cừu hận Tần Thiên Đế sảng khoái không thôi, những sinh linh xem trọng Tần Thiên Đế cũng không nhịn được thất vọng

Sau khi diệt Bách Lý gia, khiến cho Tần Thiên Đế ở Nội vũ trụ có một nhóm Tín Ngưỡng giả rất lớn, thậm chí cho rằng hắn có thể siêu việt Hạ

Thần Võ

Bây giờ Chí Tôn Vô Địch để mắt tới Tần Thiên Đế, Tần Thiên Đế còn có thể đi bao lâu?

Đợi Chí Tôn Vô Địch rời đi, không bao lâu, Tần Quân vừa gấp trở về, Lâm gia Tiên Sơn đã lâm vào trong tĩnh mịch

Trong đình viện, Tần Quân ngồi ở trước bàn đá, Đắc Kỷ, tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử, Lâm Ngọc Kỳ đứng ở phía sau hắn, mà ở trước mặt hắn là Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên, Bách Lý Thủ Ước, còn có một đám Thần Ma trên Thánh Nhân cảnh.

Sắc mặt mỗi người đều vô cùng khó coi, bầu không khí cực kỳ kiềm chế

- Chí Tôn Vô Địch.

Tần Quân chậm rãi phun ra bốn chữ này, ngữ khí vô cùng băng hàn, để mọi người như rơi vào hầm băng

Tôn Ngộ Không nhe răng vò đầu, mắng nói:

- Bệ Hạ, thù này chúng ta không thể nhịn a!

Bị Chí Tôn Vô Địch đến bặt nạt, nếu không có Hạ Thần Võ can thiệp, hậu quả khó mà lường được

Mấu chốt nhất là Tần Quân bế quan tu luyện, bị ngoại giới cho rằng nhu nhược, những thủ hạ bọn hắn có thể chịu được sao?

- Vô Song đại chiến, mạt tướng nhất định trảm thủ cấp của Chí Tôn Vô Địch!

Triệu Vân quỳ xuống, ôm quyền trầm giọng nói, vừa đạt được Tần Quân khen thưởng liền bị Chí Tôn Vô Địch giẫm đạp, để trong lòng hắn xấu hổ

Đám người Dương Tiễn, Quan Vũ thì sắc mặt vô cùng khó coi, cũng không biết nên nói cái gì

Dù sao Chí Tôn Vô Địch xác thực quá mạnh, mạnh đến tất cả mọi người

bọn hắn cùng tiến lên cũng không làm gì được

- Hệ thống, trong Thần Ma thích hợp Kim Cương Đại Đạo nhất là ai?

Trong lòng Tần Quân hỏi, lúc đầu hắn không muốn quá sớm sử dụng Đại Đạo Truyền Thừa, mà muốn ở Vô Song đại chiến, cho Hạ Thần Võ kinh hỉ không tưởng tượng được, đáng tiếc Chí Tôn Vô Địch cắt ngang kế hoạch của hắn

- Phàm là Thần Ma nhục thân chí cường đều có thể, tỷ như Tổ Vu, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá… đặc biệt nhắc nhở, Đại Đạo Truyền Thừa không thể lặp lại sử dụng.

Hệ thống cấp tốc trả lời, cũng không có cho Tần Quân đáp án tinh chuẩn

Thần Ma khác biệt tiến hành Đại Đạo Truyền Thừa, hiệu quả là không giống nhau

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt quét về phía tất cả Thần Ma ở đây.

- Nguyên Bá!

Tần Quân trầm giọng nói, Lý Nguyên Bá ở trong đám người ngẩn ngơ, Thần Ma còn lại đều kinh ngạc nhìn về phía hắn

Lý Nguyên Bá chỉ có tu vi Thánh Nhân cảnh trung kỳ, ở trong bọn họ, cũng không tính đột xuất

Nhưng luận công cực khổ, Lý Nguyên Bá ở Đại Tần thiên đình đủ sắp xếp mười vị trí đầu

Bao nhiêu lần đại chiến, đều có thân ảnh của Lý Nguyên Bá

- Bệ Hạ, có gì phân phó?

Lý Nguyên Bá vò đầu hỏi, tâm lý không khỏi nghĩ, Bệ Hạ cũng không phải là muốn để hắn đi đánh Chí Tôn Vô Địch chứ?

Tuy hắn hiếu chiến, nhưng hắn biết mình cùng Chí Tôn Vô Địch chênh lệch xa bao nhiêu

- Trẫm để ngươi mạnh lên!

Tần Quân nhìn chằm chằm Lý Nguyên Bá nói, lời vừa nói ra, tất cả mọi người động dung

- Để Lý Nguyên Bá tiến hành Kim Cương Đại Đạo Truyền Thừa!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Chí Tôn Vô Địch khiêu khích để hắn thực sự tức giận

------oOo------

Chương 1807: Kim Cương Lý Nguyên Bá (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở thời kỳ Hỗn Độn chờ đợi lâu như vậy, tính tình của hắn đã thật tốt, nhưng vẫn bị Chí Tôn Vô Địch chọc giận

Lý Nguyên Bá kinh hỉ, lúc này tử diễm đồ văn ở giữa mi tâm Tần Quân bỗng nhiên phát ra một cỗ hấp lực cường đại.

Chúng Thần Ma đều hô hấp dồn dập, ai không muốn mạnh lên?

Sở dĩ chọn lựa Lý Nguyên Bá, là bởi vì thiên phú của Tổ Vu quá mạnh, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa có thể sẽ thoát ly Tần Quân chưởng khống

Về phần Tôn Ngộ Không, hắn luôn cảm thấy Kim Cương Đại Đạo không thích hợp đối phương.

Triệu Vân, Quan Vũ vừa thu hoạch được ban thưởng, không thể lại thiên vị.

Hình Thiên càng không có khả năng cho Đại Đạo Truyền Thừa, chỉ cực hạn giác tỉnh đã mạnh như vậy, lại Đại Đạo Truyền Thừa sẽ như thế nào?

- Băng Thủy Đại Đạo nên dùng sao?

Tần Quân do dự, các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, bắt đầu thấp giọng thảo luận, Lý Nguyên Bá sẽ trở nên mạnh cỡ nào?

Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Bồ Đề Tổ Sư có thể nói là bốn người Tần Quân sủng ái nhất, công lao cũng lớn, các Thần Ma không dám không phục

- Xem ra Bệ Hạ thật là Viễn Cổ Thiên Đế.

Hắc Điệp Tiên Tử cảm khái nói, Tần Quân kiếp trước Cơ Vĩnh Sinh là sư phụ nàng, không nghĩ tới Tần Quân còn ẩn giấu thân phận kiếp trước lợi hại hơn.

Trong mắt Đắc Kỷ tràn đầy vẻ tự hào, bởi vì đây là nam nhân của nàng!

Tiểu Ly ngược lại không có bao nhiêu khái niệm, Tần Quân vĩnh viễn là Tần Quân ca ca của nàng, mặc kệ là Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế, hay Thiên Đế chuyển thế

Lâm Ngọc Kỳ cũng không có nghĩ quá nhiều, trong lòng nàng, Tần Quân là tồn tại lợi hại nhất, Chí Tôn Vô Địch, Hạ Thần Võ sớm muộn cũng sẽ bại ở trước mặt hắn

- Tất cả đi xuống tu luyện a, phàm là thể tu, đến lúc đó đều có thể tham gia Vô Song đại chiến!

Tần Quân phân phó nói, Viên Hồng, Tôn Ngộ Không, Hậu Nghệ, Lý Nguyên Bá, Hình Thiên, Cửu Linh Nguyên Thánh, Triệu Vân, Quan Vũ, Ngưu Ma Vương, Dương Tiễn đều có thể tham gia Vô Song đại chiến, Thần Ma còn lại thì bị cánh cửa Thánh Nhân cảnh ngăn trở, hoặc là không phải Thể Tu

- Vâng!

Chúng Thần Ma cùng kêu lên, tuy bọn hắn cũng muốn như Lý Nguyên Bá, được Tần Quân đề bạt tu vi, nhưng biết loại Thần thông này tiêu hao rất nhiều, không dám yêu cầu xa vời

Đợi sau khi bọn hắn rời đi, Đắc Kỷ nhịn không được hỏi:

- Bệ Hạ, Vô Song đại chiến, ngươi xác định còn muốn tham gia sao?

Ba vị Thiên Phi khác cũng lo lắng nhìn về phía Tần Quân

Đối với cái này, Tần Quân tự tin cười một tiếng:

- Các ngươi cho rằng trẫm rất yếu sao?

Hiện tại hắn là Hỗn Độn Chí Thánh cảnh hậu kỳ, nhưng không phải Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hậu kỳ, đây là một cảnh giới hoàn toàn mới, hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào, ngay cả chính hắn cũng không rõ ràng, bởi vì hắn còn không có gặp được đối thủ có thể cùng hắn chiến thoải mái.

Đắc Kỷ chợt nhớ tới, Tần Quân đã siêu việt nàng, thế là nhịn không được hỏi:

- Hiện tại Bệ Hạ mạnh bao nhiêu?

- Mạnh cỡ nào?

Nụ cười của Tần Quân càng thêm xán lạn, tự tin nói:

- Hạ Thần Võ sẽ đổ ở dưới chân trẫm!

Đám người Đắc Kỷ ngẩn người, chỉ có thể lựa chọn tin tưởng

Một ngày sau.

Tần Quân một mình đi vào trên đỉnh núi, hắn nỗ lực thôi động Vận Mệnh Chi Luân, muốn điều khiển Vận Mệnh Chi Luân lại Xuyên Việt Thời Không.

Đáng tiếc, vô luận hắn quán thâu pháp lực như thế nào, Vận Mệnh Chi Luân cũng không nhúc nhích

- Cái này là vì sao?

Trong lòng Tần Quân nghi hoặc hỏi, Vận Mệnh Chi Luân phảng phất như là tử vật

- Ký chủ vừa xuyên việt, trong thời gian ngắn là không cách nào lại xuyên việt.

Hệ thống trả lời, nếu Vận Mệnh Chi Luân có thể một mực liên tiếp xuyên việt, thì biến thái đến đâu?

Tần Quân nghĩ nghĩ, đành phải từ bỏ, nhiều nhất còn có hai tháng, hắn sẽ tiến về Chí Tôn Thần đảo, báo danh tham gia Vô Song đại chiến, thời gian rất gấp bách.

- Đinh! Lý Nguyên Bá thành công truyền thừa Kim Cương Đại Đạo! Phải chăng phóng thích?

------oOo------

Chương 1808: Thập Trọng Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Lý Nguyên Bá!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn cũng rất tò mò sau khi Lý Nguyên Bá Đại Đạo Truyền Thừa có thể trở nên mạnh bao nhiêu

Ngay sau đó, bảng thuộc tính của Lý Nguyên Bá liền hiện lên ở trước mặt hắn

- Lý Nguyên Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Kim Sí Đại Bằng Điểu!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên!

- Công pháp: Kim Bằng Thần Biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Trời long đất lở! Che khuất bầu trời! Âm Dương Nhị khí! Chí cao nhất kích!

- Pháp bảo: Ma Lôi Song Chùy! Càn Khôn Xích!

- Thuộc tính đặc thù: Kim Bằng bạo lệ (một khi gặp được nguy hiểm, rất có khả năng bạo tẩu, lúc bạo tẩu, chiến lực sẽ đề cao)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên!

Tần Quân nháy nháy mắt, còn có Thập Trọng Thiên?

Hắn vẫn cho rằng Đại Đạo Chí Tôn cảnh là Cửu Trọng Thiên, dù sao chín là cực hạn.

Dương Tiễn Đại Đạo Truyền Thừa chỉ là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên, không nghĩ tới Lý Nguyên Bá trực tiếp đạt tới Thập Trọng Thiên

- Chẳng lẽ độ phù hợp của Lý Nguyên Bá cùng Kim Cương Đại Đạo cao hơn Dương Tiễn cùng Đại Đạo chiến đấu?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, dù sao chênh lệch có chút lớn

Tuy Dương Tiễn cùng Lý Nguyên Bá mới đầu thiên phú chênh lệch vốn là lớn

- Đúng vậy, còn có một nguyên nhân, Đại Đạo Truyền Thừa cũng không phải là Thần Ma lĩnh ngộ Đại Đạo cực hạn, có thể mạnh bao nhiêu, ngoại trừ xem thiên phú, còn phải dựa vào cường độ của hệ thống, hệ thống có thể mạnh bao nhiêu, còn có quan hệ tới thực lực của ký chủ cùng độ hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, lần này Đại Đạo Truyền Thừa, hệ thống mạnh hơn trước không chỉ gấp đôi.

Hệ thống trả lời, khoảng cách lần trước Đại Đạo Truyền Thừa, hệ thống là cách mấy trăm triệu năm

Tần Quân giật mình, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên không biết có thể thắng Chí Tôn Vô Địch hay không?

Xem chừng cũng không kém nhiều lắm.

Nếu như Chí Tôn Vô Địch viễn siêu Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên, thậm chí siêu việt Đại Đạo Chí Tôn cảnh, bọn người Triệu Vân còn có thể sống?

- Phóng thích đi!

Tần Quân phân phó nói, vừa dứt lời, Lý Nguyên Bá liền từ giữa mi tâm của hắn bay ra

Thời khắc này Lý Nguyên Bá vẫn như Bệnh Quỷ, gầy gò yếu ớt, làn da ngăm đen, ai có thể nghĩ đến tu vi của hắn đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên?

Sau khi hạ xuống, Lý Nguyên Bá quỳ xuống đất, trầm giọng nói:

- Đa tạ Bệ Hạ!

Mặt mũi hắn tràn đầy kích động, thành tựu Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên, hắn hiểu được điều này có ý vị gì

Thời đại vô địch thuộc về hắn lại tới!

- Rất tốt, không để cho trẫm thất vọng!

Tần Quân vỗ bả vai của Lý Nguyên Bá cười nói, trong mắt tràn đầy nóng rực.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn thấy Lý Nguyên Bá rong ruổi Vô Song đại chiến.

- Bệ hạ yên tâm, Vô Song đại chiến, ta tất lấy đầu chó của Chí Tôn Vô Địch!

Lý Nguyên Bá tự tin nói, chỉ cần Chí Tôn Vô Địch không vượt qua Đại Đạo Chí Tôn, đối phương liền không có đường sống!

Lúc này, Tần Quân lật tay lấy ra một đôi Cự Chùy, đường kính đạt tới nửa trượng, còn lớn hơn thân thể của Lý Nguyên Bá, vô cùng khoa trương, trên Kim Chùy điêu khắc rất nhiều đồ văn Thượng Cổ Kỳ Thú

- Đây là Vạn Thú Thần Chuy, Hỗn Độn Chí Bảo, ngày sau liền về ngươi, Càn Khôn Xích của ngươi cũng nên trả lại cho Nhiên Đăng.

Tần Quân mỉm cười.

Từ khi Nhiên Đăng cho Lý Nguyên Bá mượn Càn Khôn Xích, tên này liền không có ý tứ muốn trả lại, để Nhiên Đăng âm thầm kêu khổ

Tiếp nhận Vạn Thú Thần Chuy, khí thế của Lý Nguyên Bá đạt đến đỉnh phong, hắn hận không thể thét dài một tiếng, nhưng bị Tần Quân kịp thời ngăn lại.

- Trước Vô Song đại chiến, ngươi không được hiển lộ bản lĩnh, nhớ kỹ chưa!

------oOo------

Chương 1809: Thập Trọng Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trầm giọng.

Hắn muốn cho Chí Tôn Vô Địch một niềm vui bất ngờ!

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc, lập tức ngầm hiểu.

Nhìn qua Vạn Thú Thần Chuy, Tần Quân âm thầm đau lòng, bảo bối này bỏ ra hắn 204.000 ức danh khí, khiến cho giá trị danh khí của hắn đã rơi đến một tỷ.

Thời kỳ Hỗn Độn mấy trăm triệu năm tích lũy liền xài hết, để hắn không khỏi cảm thán, cái đồ chơi này như là tiền, vĩnh viễn ngại ít.

Đón lấy một đoạn thời gian, Lâm Thánh Tiên vực lâm vào trong bình tĩnh

Vũ trụ cũng như thế, tin tức liên quan tới Lý Nguyên Bá thành tựu Đại Đạo Chí Tôn cũng không có truyền đi

Mặc dù bọn người Dương Tiễn hiếu kỳ, nhưng tu vi cảnh giới chênh lệch, để bọn hắn không cách nào xem thấu Lý Nguyên Bá, mà Lý Nguyên Bá không có khắp nơi đắc ý, ngược lại tìm chỗ tu luyện, rất ít xuất hiện

Cứ như vậy, hai tháng vội vàng trôi qua.

Tần Quân mang theo Bách Lý Thủ Ước, Đắc Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử, tiểu Ly, Lâm Ngọc Kỳ, Dương Tiễn, Quan Vũ, Triệu Vân, Hình Thiên, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hậu Nghệ, Ngưu Ma Vương, Cộng Công, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Đế Giang, La Sĩ Tín, Lục Áp đạo nhân, Hiên Viên, Thần Nông, Ngọc Đế… trọn vẹn vượt qua ba mươi người, cùng nhau rời Lâm Thánh Tiên vực.

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân không có thư giãn, tiếp tục luyện công.

Đắc Kỷ tứ nữ thì ngồi chung một cỗ kiệu, đoàn người trùng trùng điệp điệp bay về phía Chí Tôn Thần đảo.

Chí Tôn Thần Điện ở bên kia tinh không, cho dù là Thánh Nhân, cũng không cách nào phút chốc đuổi tới.

- Nếu chúng ta cũng có tu vi Thánh Nhân cảnh, liền có thể tham gia Vô Song đại chiến rồi.

Mặt mũi Chúc Dung tràn đầy đáng tiếc nói với Cộng Công

Hắn nghĩ Tần Quân là dẫn bọn hắn đi mở mang hiểu biết, đồng thời bảo vệ tốt các Thiên Phi

Cộng Công gật đầu, mỉm cười nói:

- Cố gắng tu luyện, sẽ có cơ hội.

Trong thần thoại, bọn hắn xung khắc như nước với lửa, trên thực tế, quan hệ bọn hắn lại rất tốt

Một bên khác, Đế Tuấn thì nhìn Đông Hoàng Thái Nhất thấp giọng phân phó nói:

- Lần này Vô Song đại chiến, ngươi phải biểu hiện tốt một chút, nói không chừng Bệ Hạ sẽ đề bạt ngươi.

Lấy hắn hiểu rõ Tần Quân, tuyệt đối sẽ không bạc đãi thủ hạ.

Đông Hoàng Thái Nhất gật đầu, hít sâu một hơi, hôm nay hắn đã bày rõ thái độ của mình

Được làm vua thua làm giặc, không có quá nhiều cừu hận có thể nói

Huống hồ ở dưới tay Tần Quân, hắn chưa từng có bị bạc đãi qua

Doanh Chính tu vi đạt tới Bán Thánh cũng rất muốn tham gia Vô Song đại chiến, đáng tiếc tu vi không đủ

Tần Quân nhìn rõ ràng thần sắc của bọn hắn, khóe miệng không khỏi lộ ra nụ cười thần bí khó lường

- Nguyên Bá, bây giờ ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tôn Ngộ Không thì quấn lấy Lý Nguyên Bá hỏi, bên cạnh còn đi theo Viên Hồng, La Sĩ Tín, bốn vị hồ bằng cẩu hữu, cả đời không phân ly

Lý Nguyên Bá lắc đầu nói:

- Bệ Hạ không cho phép ta nói, đến lúc đó nhìn biểu hiện của ta đi!

Lần này, vô luận ba người Tôn Ngộ Không truy vấn như thế nào, hắn cũng không nói, tức giận đến Tôn Ngộ Không hỉ mũi trừng mắt

Đường đi tuy xa, nhưng có pháp lực vô thượng của Đại Đạo Chí Tôn, không bao lâu, bọn hắn liền đến Chí Tôn Thần đảo

Mà cách Vô Song đại chiến chính thức bắt đầu, còn có một đoạn thời gian

- Hệ thống, dung hợp bốn cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ba lần Thần Ma phó bản, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, từ khi cực hạn giác tỉnh xuất hiện, hắn

rất ít sử dụng cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ngay cả Thần Ma phó bản cũng một mực lấy ra dung hợp, ngược lại là cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên bị hắn lúc nhàm chán dùng không ít, hiện tại nhớ tới liền hối hận

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên dung hợp bốn cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ba lần Thần Ma phó bản, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để Tần Quân âm thầm chờ mong.

Tốt nhất lại là một lần cực hạn giác tỉnh!

Còn có cơ hội tử trung giác tỉnh một mực chưa xuất hiện qua kia.

------oOo------

Chương 1810: Hoàng Kim Cự Tháp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Vũ trụ vô tận, Chí Tôn Thần đảo lẳng lặng lơ lửng ở giữa không trung.

Vô số Linh chu từ bốn phương tám hướng bay tới, như ức vạn sao trời.

Trên Chí Tôn Thần đảo có một Hoàng Kim Cự Tháp vĩ ngạn, cao tới mấy trăm vạn trượng, chiếm diện tích không biết bao nhiêu dặm, ở trước mặt nó, quần thể cung điện chung quanh lộ ra thấp bé như vậy

Hoàng Kim Cự Tháp này chính là pháp bảo của Hạ Thần Võ, cũng là chiến trường của Vô Song đại chiến lần này

Đệ tử Chí Tôn Thần Điện ở trên Chí Tôn Thần đảo bận bịu, hôm nay Chí Tôn Thần đảo vô cùng huyên náo, sinh linh dám đến Chí Tôn Thần đảo, tu vi ít nhất cũng là Hiển Thánh cảnh, hoặc là con cháu của đại thế lực.

Sinh linh tu vi yếu thì ở Tinh Cầu chung quanh Chí Tôn Thần đảo, Vô Song đại chiến trước nay chưa có hấp dẫn toàn bộ vũ trụ chú ý, cho dù không cách nào tiến vào hiện trường, bọn hắn cũng muốn trước tiên đạt

được chiến báo, thuận tiện mắt thấy nhân vật sáng chói vũ trụ

- Đó là Trương Hưng Vân trong Cửu Thánh Quân sao?

- Vạn cổ yêu nghiệt! Lại một vạn cổ yêu nghiệt!

- Khi nào Quý Long Uyên xuất hiện? Hắn công bố muốn chém Tần Thiên Đế, ta chính là vì thế mà đến.

- Tòa tháp này đến cùng là cái gì? Hỗn Độn Linh bảo?

- Hạ Thần Võ đâu? Chẳng lẽ ở trong Hoàng Kim Cự Tháp?

Trong tinh không, tràn đầy đủ loại tiếng nghị luận, từ khi Vô Song đại chiến bắt đầu báo danh, cơ hồ liền không có yên tĩnh xuống.

Hưu...

Một tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy Quý Long Uyên người mặc Long Văn Kim Y, hai tay thả lỏng phía sau, như thiên tiên bay tới, khí thế cường đại, uy phong lẫm liệt

Thân là vạn cổ yêu nghiệt tên tuổi lớn nhất, thậm chí có thể nói là người mạnh nhất trong vạn cổ yêu nghiệt đương đại, Quý Long Uyên giơ tay nhấc chân đều tản ra ngạo khí ngoài ta còn ai

Sự xuất hiện của hắn, rất nhanh liền đưa tới tinh không chung quanh oanh động

Có lẽ tiêu điểm Vô Song đại chiến ở chỗ Hạ Thần Võ cùng Chí Tôn Vô Địch, nhưng sức hấp dẫn của Quý Long Uyên cũng không nhỏ, thậm chí không kém Tần Thiên Đế

Quy tắc của Vô Song đại chiến là đơn đấu, ở trong mắt chúng sinh, Tần Thiên Đế không có thực lực, chỉ là hoàn khố đệ tử dựa vào thủ hạ

Quý Long Uyên nhắm mắt làm ngơ, trực tiếp bay vào Chí Tôn Thần Đảo.

Lần này, hắn cũng không phải đến đánh đấm giả bộ (*cho có khí thế) hay vì Vô Song đại chiến khen thưởng, hắn muốn khiêu chiến truyền kỳ!

Sau đó một đoạn thời gian, từng cường giả hoặc tông môn nổi tiếng vũ trụ liên tiếp xuất hiện

Không biết qua bao lâu.

Đại Tần thiên đình rốt cục chạy đến, một đoàn người trùng trùng điệp điệp bay đi, mục tiêu chính là Chí Tôn Thần đảo

- Đó là pháp bảo gì?

Đông Hoàng Thái Nhất nhìn qua Hoàng Kim Cự Tháp, nhịn không được lên tiếng hỏi.

Hắn cảm giác Hoàng Kim Cự Tháp còn mạnh hơn Hỗn Độn Chung của hắn, đáng tiếc không có người trả lời, bởi vì các Thần Ma cũng bị Hoàng Kim Cự Tháp rung động.

Tần Quân cũng nheo mắt lại, tháp này tuyệt đối siêu việt Hỗn Độn Linh bảo, rất có thể là Hỗn Độn Chí Bảo, nói không chừng còn mạnh hơn, bởi vì cách thật xa, cũng có thể cảm nhận được uy áp chí cao giống như Đại Đạo

Trên đường tới, hắn đã thăm dò được không ít tin tức, tháp này chính là pháp bảo của Hạ Thần Võ, cũng là sân bãi tổ chức Vô Song đại chiến

- Khí tức của Chí Tôn Vô Địch, còn có một khí tức cực mạnh ta nhìn không thấu.

Triệu Vân trầm giọng nói, không nghĩ tới Chí Tôn Vô Địch đã sớm đi vào Chí Tôn Thần đảo

Lấy gút mắc của Chí Tôn Vô Địch cùng Hạ Thần Võ, hắn còn tưởng rằng Chí Tôn Vô Địch sẽ ở sau cùng xuất hiện

- Đó hẳn là Hạ Thần Võ!

Quan Vũ vuốt râu nói, mắt phượng híp lại, hàn mang như tinh thần lấp lóe.

Hạ Thần Võ!

Uy vọng còn cao hơn Chí Tôn Vô Địch!

Mạnh như Chí Tôn Vô Địch ở trước mặt Hạ Thần Võ, cũng chỉ là một vãn bối

Mà chuyến này của Tần Quân, mục tiêu lớn nhất đúng là Hạ Thần Võ!

Tuy chỉ có một người có thể khiêu chiến Hạ Thần Võ, cuối cùng đối mặt Tần Quân, những Thần Tướng như bọn hắn cũng chỉ có thể từ bỏ

- Lên đi, đi báo danh trước!

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, phất tay cười.

------oOo------

Chương 1811: Hoàng Kim Cự Tháp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Vô Song đại chiến sau đó, hắn không có e ngại, chỉ có chờ mong.

Vô luận là Chí Tôn Vô Địch, hay Hạ Thần Võ, hắn đều muốn chiến!

- Vâng!

Chư tướng cùng kêu lên nói, phàm là Thần Ma có tư cách tham gia Vô Song đại chiến đều cảm xúc bành trướng.

Duy chỉ có Bách Lý Thủ Ước có chút câu thúc, hắn lo lắng bị Chí Tôn Vô Địch phát hiện.

Cũng không phải sợ Chí Tôn Vô Địch, hắn là muốn ở lúc Tần Quân chèn ép Chí Tôn Vô Địch, lại nhảy ra tức chết Chí Tôn Vô Địch.

Cứ như vậy, một đoàn người không có chút che giấu nào bay về phía Chí Tôn Thần đảo.

Rất nhanh liền có sinh linh nhận ra Tần Quân.

- Tần Thiên Đế đến rồi!

- Dương Tiễn là vị nào?

- Chậc chậc, ta muốn biết lần trước cùng Chí Tôn Vô Địch giao thủ là người nào.

- Tần Thiên Đế thật đúng là dám đến, ta nếu là hắn, đã sớm chạy nạn!

- Ta cược Tần Thiên Đế không sống tới ngày Vô Song đại chiến!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đều không coi trọng Tần Quân, phảng phất như nhìn người chết.

Không bao lâu, đám người Tần Quân liền bay vào Chí Tôn Thần Đảo.

Nhập gia tùy tục, bọn hắn rơi xuống vách đá, phía trước người đông nghìn nghịt, khắp nơi là thân ảnh sinh linh, có đang luyện công, có bày quầy bán hàng, cũng có nói chuyện phiếm, vô cùng ồn ào.

Phía trước là từng cung điện rộng rãi, chỉ có thế lực nhất lưu cùng siêu thế lực nhất lưu mới có thể tiến vào ở lại, dù sao Chí Tôn Thần đảo chỉ lớn như vậy.

Đám người Tần Quân hạ xuống, vô số ánh mắt nhìn qua, các loại ánh mắt đều có, đổi lại người bình thường, căn bản gánh không được áp lực.

- Đi thôi!

Tần Quân thu hồi Chí Tôn Cửu Long Ỷ, vung tay áo cười.

Diệt Bách Lý gia, bọn hắn tự nhiên được cho là siêu thế lực nhất lưu, có thể nào ở chỗ này cùng kiến hôi làm bạn?

- Nhìn cái gì! Cẩn thận Lão Tử một búa làm chết các ngươi!

Lý Nguyên Bá ồn ào nói, lấy được tự nhiên là nước bọt phô thiên cái địa.

Ngay thời điểm Lý Nguyên Bá chuẩn bị xuất thủ, ánh mắt của Tần Quân để hắn an tĩnh lại.

- Ta phải nhẫn.

Lý Nguyên Bá lẩm bẩm, Vô Song đại chiến đối mặt Chí Tôn Vô Địch, mới là thời điểm hắn hiện ra thực lực!

Trong lòng chúng Thần Ma cũng kìm nén một ngọn lửa, những tạp chủng này quả nhiên là mắt chó coi thường người khác

Tần Quân mặt không biểu tình, đợi hắn khiêu chiến Hạ Thần Võ, sẽ đánh mặt những cẩu vật này!

Vừa tiến lên không đến trăm mét, một tên đệ tử của Chí Tôn Thần Điện liền bay tới.

- Ngài là Tần Thiên Đế?

Mặc dù tướng mạo tên đệ tử này không xuất chúng, nhưng lại có tu vi Thánh Nhân, đối mặt Tần Quân, không kiêu ngạo không tự ti.

Tần Quân gật đầu, đệ tử kia ôm quyền nói:

- Nhất Điện Chủ đã vì các ngươi chuẩn bị cung điện, xin mời đi theo ta.

Hắn không có giống như những sinh linh khác, bỏ đá xuống giếng với đám người Tần Quân, để sắc mặt mọi người hòa hoãn

Cứ như vậy, đám người Tần Quân ở dưới sự hướng dẫn của hắn, bay vào trong khu cung điện

Trong Chí Tôn Thần Đảo, không có thực vật, chỉ có dãy núi trụi lủi, cung điện phân tán, khí tức thê lương tràn ngập, cho dù là Hoàng Kim Cự Tháp cũng không cách nào xua tan.

Cách Hoàng Kim Cự Tháp càng gần, đám người Tần Quân càng có thể cảm nhận được uy áp, trực diện linh hồn, để cho người ta dễ dàng tâm sinh kính sợ.

- Vô Song đại chiến, đi nơi nào báo danh?

Tần Quân hỏi, phóng tầm mắt nhìn tới, cung điện quay chung quanh Hoàng Kim Cự Tháp hàng ngàn hàng vạn, hội tụ khí tức sinh linh, căn bản không phân rõ địa điểm báo danh.

------oOo------

Chương 1812: Cực Lôi đại đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta có thể báo danh giúp các ngươi.

Đệ tử của Chí Tôn Thần Điện trả lời, mặt mũi tràn đầy mỉm cười, lộ ra rất có lễ phép

Mạc Nhược Hà đã phân phó, phải đối xử tử tế với Tần Quân, cho dù hắn thấy, Tần Quân chết chắc, nhưng vạn sự đều có biến số, hắn không muốn làm mất lòng Tần Quân

Không thể không nói, Mạc Nhược Hà có thể một mực chiếm lấy bảo tọa Chí Tôn Thần Điện Nhất Điện Chủ cũng không phải là vận khí

Mọi thứ lưu một đường, là xử thế chi đạo của Mạc Nhược Hà

Nhưng nguyên nhân chính vì như thế, hắn không đủ quả quyết, ở trên uy vọng một mực bị Bách Lý Hồng Cương áp chế, bất quá sống tới cuối là hắn, mà không phải Bách Lý Hồng Cương

Tần Quân gật đầu, đối với Chí Tôn Thần Điện nhiều một tia tán thành

Chí Tôn Thần Điện còn chưa đắc tội qua hắn, tuy có quan hệ với Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch, nhưng khi đó lúc giao đấu với Bách Lý gia, Vũ Hàn còn mang theo đệ tử của Chí Tôn Thần Điện đến đây trợ giúp, Tần Quân đương nhiên sẽ không quơ đũa cả nắm với Chí Tôn Vô Địch

Không bao lâu, ở dưới đệ tử của Chí Tôn Thần Điện chỉ dẫn, bọn hắn đi tới trước cổng chính của một cung điện giữa lưng núi, cung điện này kim

bích huy hoàng, cao tới gần mười trượng, đại khí bàng bạc, còn cao quý hơn Hoàng Cung ở phàm trần

- Các ngươi ở trong lúc Vô Song đại chiến liền ở nơi này, người muốn ghi danh tham gia Vô Song đại chiến, hiện tại nói cho ta biết tên, ta đi đăng ký, sau đó sẽ phát Vô Song bài cho các ngươi, lệnh bài này chính là tiêu chí tham gia Vô Song đại chiến cùng lĩnh thưởng.

Đệ tử của Chí Tôn Thần Điện quay người nhìn đám người Tần Quân nói, nói xong lại lấy ra một quyển trục

Ngoại trừ Tần Quân, trong Thần Ma có Triệu Vân, Quan Vũ, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Viên Hồng, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Ngưu Ma Vương tham chiến, toàn bộ chung vào một chỗ, Đại Tần thiên đình xuất động gần mười vị

Khi đệ tử của Chí Tôn Thần Điện đăng ký xong, hắn liền rời đi:

- Nếu có chuyện gì, cứ việc phân phó nha hoàn trong điện, các nàng có biện pháp liên hệ ta.

Người tham chiến Vô Song đại chiến quá nhiều, hắn không chỉ chiêu đãi đám người Tần Quân, còn có quý khách đang chờ hắn

Hạ Thần Võ có thể không nhìn tất cả thế lực ở Nội vũ trụ, nhưng Chí Tôn Thần Điện làm không được

- Trong khoảng thời gian này, ngươi đừng có chạy lung tung!

Đi vào cung điện, Tần Quân nhìn tiểu Ly căn dặn nói, trong mọi người, hắn không yên lòng nhất là nha đầu này

Nghe vậy, tiểu Ly thè lưỡi, nhu thuận gật đầu.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Tần Thiên Đế đã tiến vào Chí Tôn Thần đảo cấp tốc truyền ra

Trong đình viện, Tần Quân ngồi ở bên cạnh bàn đá, lẳng lặng nhìn tinh không

Tòa cung điện này có gần trăm gian phòng nhỏ, đầy đủ mỗi một vị Thần Ma ở lại

Cách Vô Song đại chiến bắt đầu đã không còn nhiều thời gian, lại tu luyện là vu sự vô bổ, hiện tại tất cả mọi người điều dưỡng trạng thái, Thần Ma không có tham chiến kìm nén không được hiếu kỳ, nhao nhao ra ngoài đi dạo, khiến cho cung điện vô cùng an tĩnh

- Có nên cho Cộng Công Đại Đạo Truyền Thừa hay không?

Giờ phút này, Tần Quân đang xoắn xuýt, nếu Tổ Vu được Đại Đạo Truyền Thừa, chín phần mười sẽ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn, huống chi Tổ Vu đều tâm cao khí ngạo, trong thực chất lệ khí cực nặng, một khi tu vi bay vọt, có thể sinh dị tâm hay không?

Nên biết độ trung thành của Cộng Công không có đạt tới max trị số, Tần Quân cùng hắn không có quá nhiều cơ hội lôi kéo tình cảm, hắn cũng không tin mình có thể dựa vào dăm ba câu buộc lại Cộng Công

- Hệ thống, nếu là trước Đại Đạo Truyền Thừa, lại cực hạn giác tỉnh, sẽ như thế nào?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, sau Đại Đạo Truyền Thừa, thiên phú khẳng định sẽ tăng cao, lại cực hạn giác tỉnh, chẳng phải là có thể giết khắp tứ phương?

- Nhìn tình huống cụ thể, hệ thống có thể cho Thần Ma tu vi cũng là có hạn, nếu vượt qua giới hạn, có thể sẽ tạo ra hậu quả không thể nào đoán trước, cho nên, ký chủ nhất định phải mạnh lên, một mực chinh chiến vị diện vũ trụ, để hệ thống đi theo mạnh lên, đề cao cực hạn của hệ thống.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân mê hoặc.

Hậu quả không thể đoán được lại là cái gì?

Hệ thống sụp đổ?

Hay các Thần Ma đều trốn sahc5?

- Xem ra không thể dễ dàng tăng cường Thần Ma a.

Tần Quân nghĩ như vậy, nếu để cho Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn cực hạn giác tỉnh, thế tất sẽ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn, đến cùng có thể mạnh bao nhiêu, hắn không dám tưởng tượng, nếu lại Đại Đạo Truyền Thừa, hệ thống sẽ không chịu nổi.

- Bắt đầu Đại Đạo Truyền Thừa đi!

------oOo------

Chương 1813: Cực Lôi đại đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân xoắn xuýt trong chốc lát, ở trong lòng phân phó.

Trên đường tới, hắn dùng bốn cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ba lần Thần Ma phó bản, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên dung hợp thành một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa

Đổi lại trước kia, hắn khẳng định mừng rỡ như điên, nhưng bây giờ hắn lại có chút tiếc nuối

Khi nào mới có thể có một cơ hội tử trung giác tỉnh?

Hắn sẽ cho Đế Tuấn dùng ngay!

Cái gì Hạ Thần Võ, Tù Mệnh Đế Tôn, hết thảy đều phải quỳ xuống!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra Cực Lôi đại đạo!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để ánh mắt hắn sáng lên.

Cực Lôi đại đạo!

Trong nháy mắt hắn liên tưởng đến Lôi Chấn Tử cùng Lôi Chi Tổ Vu

Cường Lương.

Lôi Chấn Tử cực hạn giác tỉnh, đoán chừng không mạnh hơn Dương Tiễn bao nhiêu, Tần Quân đã từng ban cho hắn Cực Lôi Chí Tinh, tuy cải biến thiên phú của hắn, nhưng so với Cường Lương, vẫn có chênh lệch rất lớn

Cường Lương không giống những Tổ Vu khác, chính là Tổ Vu thứ nhất mà Tần Quân triệu hoán, công lao vô số, Tần Quân tin tưởng cho dù hắn mạnh lên, cũng có thể trung với hắn.

- Cường Lương, tới.

Tần Quân truyền âm cho Cường Lương, vì Đại Đạo Truyền Thừa, hắn cố ý mang theo mười mấy Thần Ma tới, vì chính là tùy thời dùng người.

- Thật náo nhiệt a!

Hoàng Phủ Lưu Tâm lanh lợi nói, chung quanh là vô số sinh linh trưng bày quầy hàng, ở sau lưng nàng, đi theo Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cùng mấy tên thiên tài Hoàng Phủ gia

Thân là Yêu tộc, Thể Tu chính là kiến thức cơ bản, bọn hắn tự nhiên có tư cách tham gia Vô Song đại chiến

Ở phía sau bọn họ đi theo một tên hắc y nhân, đầu đội mũ rộng vành, vải đen che khuất khuôn mặt, cả người giống như quỷ mị

- Ngươi chậm một chút.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhức đầu nói, đang khi nói chuyện, vô ý thức liếc nhìn hắc y nhân ở phía sau

Tên hắc y nhân này chính là Thương Khung Yêu Đế, người mạnh nhất Yêu tộc đương thời

Thương Khung Yêu Đế dò xét bốn phía, không biết đang tìm kiếm cái gì

- Ơ! Đây không phải Lãm Nguyệt Hiền Đệ sao!

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ truyền đến, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt

nghe xong, không khỏi nhíu chặt lông mày, còn chưa quay người liền đoán được thân phận của đối phương

Chỉ thấy một nam tử mặc đại bào da gấu, ở dưới một đám tu sĩ chen chúc đi tới, tướng mạo hắn thô kệch, lông mày rậm, trừng mắt đủ dọa khóc tiểu hài tử

- Hắn không phải Huyền Thánh phong Mã Diệp sao?

Có người nhận ra thân phận đối phương, lập tức đưa tới bạo động không nhỏ

Huyền Thánh phong, chính là một trong năm Đại bá chủ vị trí đầu, bởi vì quá mức điệu thấp, khiến người ta cảm thấy nó không xứng so với Bách Lý gia, Chí Tôn Thần Điện…

Dù vậy, tên tuổi của Huyền Thánh phong cũng cực lớn, tuy tông môn điệu thấp, nhưng môn hạ không ít thiên kiêu không biết điều, trong đó có Mã Diệp.

Một vạn cổ yêu nghiệt, mấy chục vạn năm đã đột phá Thánh Nhân cảnh hậu kỳ .

- Có chuyện gì sao?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt mặt không thay đổi hỏi, Hoàng Phủ Lưu Tâm ở bên cạnh nháy đôi mắt đẹp linh động, tò mò nhìn Mã Diệp

Mã Diệp cũng nhìn thấy Hoàng Phủ Lưu Tâm, trong mắt bắn ra dị sắc

- Tiểu nữu thật xinh xắn!

Mã Diệp nhếch miệng cười một tiếng, trong lòng sinh ra dục vọng chiếm hữu.

------oOo------

Chương 1814: Đại Đạo Đế Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi đang nhìn cái gì!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt trầm giọng nói, ngữ khí vô cùng băng lãnh

Hoàng Phủ Lưu Tâm là muội muội thân sinh của hắn, hắn tự nhiên không thể để cho người đánh chủ ý tới Hoàng Phủ Lưu Tâm

Sau lưng, thiên tài của Hoàng Phủ gia còn lại biểu lộ cũng trở nên bất thiện, bọn hắn đều có tu vi Thánh Nhân cảnh, đều là tới tham gia Vô Song đại chiến

Mã Diệp cười hắc hắc nói:

- Ai bảo dáng dấp nàng đẹp như thế làm chi, chẳng lẽ là muội muội của ngươi?

Con ngươi của hắn đảo một vòng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ là...

Còn chưa nói xong, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt tựa như quỷ mị xuất hiện ở trước mặt hắn, sát khí trùng thiên, toàn bộ sinh linh ở chung quanh cả kinh nhao nhao quay đầu.

- Im miệng!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt lạnh lùng như băng, sát ý trong giọng nói để mặt của Mã Diệp cũng đen lại

Hai người đều là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, tự nhiên ai cũng không sợ ai

- Xem ra thật là nàng!

Mã Diệp trêu tức nói, lúc trước hắn liền nghe nói Hoàng Phủ gia sinh ra một yêu nghiệt, không đến 5000 tuổi liền thành Hiển Thánh, có thể nói tiền vô cổ nhân, lúc ấy ở Nội vũ trụ còn gây nên oanh động không nhỏ

Nếu không phải Thương Khung Yêu Đế bảo hộ thật tốt, Hoàng Phủ Lưu Tâm sớm đã bị thế lực khắp nơi ám sát

Thời gian lâu dài, chúng sinh cũng đang hoài nghi Hoàng Phủ Lưu Tâm có thật tồn tại hay không

5000 tuổi thành tựu Hiển Thánh cảnh, hoàn toàn là thiên phương dạ đàm.

Trong chốc lát, Mã Diệp nghĩ đến rất nhiều, nếu bắt Hoàng Phủ Lưu Tâm về, Huyền Thánh phong khẳng định sẽ kinh hỉ, sau đó trọng thưởng hắn

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Mã Diệp nhìn về phía Hoàng Phủ Lưu Tâm càng thêm nóng rực

- Cẩn thận ta móc mắt ngươi!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cố nén phẫn nộ, thấp giọng quát.

Nếu không phải nhìn ở chỗ này là địa bàn của Chí Tôn Thần Điện, hắn thật muốn xé nát Mã Diệp

- Chỉ bằng ngươi? Một túi da đàn bà, còn muốn giết ta?

Mã Diệp phảng phất như nghe được chuyện buồn cười nhất trong vũ trụ, cười đến không ngậm miệng được.

- Cút!

Đúng lúc này, Thương Khung Yêu Đế bỗng nhiên lên tiếng, Mã Diệp chỉ cảm thấy trong đầu như có ức vạn lôi đình oanh minh, ý thức lâm vào ngây ngô, thân thể run rẩy, lại bịch một chút, ngồi bệch xuống đất

Một màn này để sinh linh chung quanh nhìn ngốc.

Đây chính là vạn cổ yêu nghiệt của Huyền Thánh phong, lại bị một tiếng quát hù ngã?

Vô số sinh linh nhìn về phía Thương Khung Yêu Đế, đáng tiếc, thần trí của bọn hắn không cách nào đảo qua mũ rộng vành của Thương Khung Yêu Đế, không nhìn thấy mặt mũi của hắn

- Đi thôi!

Thương Khung Yêu Đế nhẹ giọng nói, đang khi nói chuyện, dẫn đầu đi đến một phương hướng.

- Thật lợi hại!

Hoàng Phủ Lưu Tâm tràn đầy sùng bái nhìn bóng lưng của Thương Khung Yêu Đế, không hổ là lãnh tụ của Yêu Tộc bọn hắn

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt bất đắc dĩ cười một tiếng, không nghĩ tới vẫn là để Thương Khung Yêu Đế xuất thủ

Hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Mã Diệp, quyết định sau khi Vô Song đại chiến kết thúc, tất lấy mạng chó của người này

Chuyện này rất nhanh liền truyền ra, nhưng không có gây nên oanh động quá lớn

Cường giả đều có tính tình của mình, nhất là thể tu, Chí Tôn Thần đảo tụ tập vô số cường giả thể tu, làm sao có thể bình an vô sự?

Cơ hồ mỗi một ngày đều có ma sát, nhưng bởi vì Vô Song đại chiến sắp đến, đều còn nể mặt nhau, sợ làm trò hề cho thiên hạ, càng sợ làm tức giận Nhân tộc Đại Đế

Hai ngày sau.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cộng Công, Chúc Dung, Hình Thiên, Hậu Nghệ cùng một chỗ tìm tới Tần Quân, Đế Giang cắn răng bẩm báo nói:

- Bệ Hạ, Cường Lương mất tích, chúng ta tìm không được.

Thập Nhị Tổ Vu như thân huynh đệ, thiếu một vị, Đế Giang làm đại ca có thể nào không nóng nảy?

Tần Quân đang uống rượu ở trong đình viện nghe xong, mặt lộ vẻ mỉm cười:

- Yên tâm đi, chẳng mấy chốc hắn sẽ xuất hiện.

Nghe vậy, bọn người Đế Giang ngẩn người, trong nháy mắt liền nghĩ tới điều gì

Chẳng lẽ Bệ Hạ ban cho Cường Lương cơ duyên?

Để Cường Lương mạnh lên?

Đắc Kỷ đang đấm vai cho Tần Quân cũng nghĩ đến điểm này, lộ ra vẻ tò mò

Cường Lương sẽ trở nên mạnh cỡ nào?

- Các ngươi đi xuống trước đi, đoán chừng hôm nay Cường Lương sẽ xuất hiện.

------oOo------

Chương 1815: Đại Đạo Đế Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân phất tay.

Cường Lương cùng Lý Nguyên Bá, chính là đại sát khí của hắn, không thể sớm lộ ra tu vi.

Mấy người Đế Giang người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng chỉ có thể rời đi .

Tâm tình của bọn hắn có thể nói là rất phức tạp, đạt được Tần Quân ban thưởng Thần thông, tu vi đều bay vọt, Đế Giang thân là đại ca, tâm tình ngũ vị tạp trần, hắn đã bị hậu bối siêu việt, hiện tại lại bị cùng thế hệ siêu việt sao?

Hiện tại Tổ Vu không bằng Đại Vu, làm bọn hắn ở trong tiểu đoàn thể Vu Tộc quan hệ rất vi diệu.

- Bệ Hạ, Cường Lương sẽ trở nên mạnh cỡ nào?

Đắc Kỷ hiếu kỳ hỏi

Nàng cuối cùng hiểu vì sao Tần Quân không có sợ hãi, đoán chừng cùng Thần thông của Tần Quân có quan hệ

- Đằng sau ngươi sẽ biết.

Tần Quân giả vờ thần bí, lắc đầu cười.

Vô Song đại chiến, hắn muốn để Đại Tần thiên đình triệt để đứng ngạo nghễ ở trên Nội vũ trụ

Chí Tôn Vô Địch, Hạ Thần Võ, Thương Khung Yêu Đế, Mạc Nhược Hà, hết thảy đều phải quỳ rạp xuống ở trước mặt Đại Tần Thần Tướng

Đắc Kỷ trợn trắng mắt, nhưng không có lại truy vấn.

Đại khái qua bốn canh giờ .

Đắc Kỷ rời đi, chỉ còn lại có Tần Quân ở trong đình viện.

- Đinh! Cường Lương thành công truyền thừa Cực Lôi đại đạo! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở rốt cục vang lên, hắn phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Cường Lương!

Nếu yếu hơn Lý Nguyên Bá, trẫm sẽ xem thường ngươi, Cường Lương!

- Cường Lương, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Lôi Chi Tổ Vu!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo! Cực Lôi Thần pháp!

- Thần thông: Diệt Thế Lôi Ngục! Ức Vạn Thần lôi biến! Tổ Vu Chân Thân! Lôi phá Hỗn Độn! Diệt Đế Thần quyền!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Cực Lôi đại đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Bàn Cổ ý chí (vĩnh không khuất phục, cho đến chiến tử, một khi mở ra, chiến lực sẽ dâng lên!).

- Độ trung thành: 87 (max trị số 100)!

Móa!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

Trực tiếp lên cảnh giới mới!

Nguyên lai trên Đại Đạo Chí Tôn, chính là Đại Đạo Đế Tôn!

Chẳng lẽ Tù Mệnh Đế Tôn cũng là Đại Đạo Đế Tôn cảnh?

Tần Quân phấn chấn không thôi, hồi lâu không có nhiệt huyết sôi trào qua như thế

Cảnh giới như thế, có thể đánh nổ Hạ Thần Võ hay không?

Dù sao đánh nổ Chí Tôn Vô Địch là không nói chơi!

- Độ trung thành còn có 87, rất không tệ, trẫm không nhìn lầm ngươi!

Tần Quân hài lòng cười một tiếng, sau đó để hệ thống thả Cường Lương ra.

Một giây sau, Cường Lương từ giữa mi tâm bay ra, rơi ở trước mặt hắn, hai đầu gối quỳ trên mặt đất, không nói gì, chỉ trực tiếp dập đầu.

- Đa tạ ân tái tạo của Bệ Hạ!

Thanh âm của Cường Lương mang theo một tiếng khóc, không phải bi thương, mà là kinh hỉ

Hôm nay hắn đã siêu việt Phụ Thần, đây chính là sự tình trước kia hắn không dám nghĩ

- Đứng lên đi, ngươi còn là lần đầu tiên thần phục trẫm sao? Còn nói loại lời này!

Tần Quân hừ nói, phảng phất như rất tức giận, đương nhiên, hắn không có khả năng sinh khí, Cường Lương cũng nghe được

- Bệ Hạ chỉ cần một câu, ta lập tức xách đầu của Chí Tôn Vô Địch tới gặp ngài!

Cường Lương trầm giọng nói, trong Tổ Vu, hắn cùng Tần Quân ở chung thời gian lâu nhất, biết rõ Tần Quân lợi hại, cũng không có ý phản bội Tần Quân

Hắn có loại dự cảm, hiện tại hắn cũng không phải là cực hạn

Chỉ cần đi theo Tần Quân, còn có thể càng mạnh!

- Tiếp đó, ngươi lặng lẽ đi báo danh tham gia Vô Song đại chiến, giấu diếm tu vi, bao quát đám người Đế Giang!

Tần Quân mỉm cười phân phó nói, kể từ đó, Băng Thủy Đại Đạo có thể không vội dùng, chờ Cộng Công lập công lao lớn lại dùng.

------oOo------

Chương 1816: Vô Song đại chiến bắt đầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mạt tướng tuân mệnh!

Cường Lương trầm giọng nói, so với Tần Quân, hắn còn muốn hưng phấn

Tu vi bay vọt, nếu không đại triển quyền cước, sao xứng đáng ân uy mênh mông của Tần Quân?

- Ngươi cần pháp bảo không?

Tần Quân dìu Cường Lương đứng lên, cười hỏi, làm người mạnh nhất dưới tay mình, nếu không có pháp bảo vừa tay, chẳng phải là làm trò cười?

Nhưng Cường Lương thích hợp pháp bảo gì, hắn thật đúng là có chút nghĩ không thông.

- Đa tạ hảo ý của Bệ Hạ, Tổ Vu không cần pháp bảo, nhục thân tức pháp bảo!

Cường Lương tự tin cười nói, Tổ Vu chiến thiên chiến địa, khi nào dùng qua pháp bảo?

Một đôi nhục quyền, đủ để oanh bạo Chí Tôn Vô Địch, để đối phương hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!

Tần Quân nghe được cười theo, đây mới là Tổ Vu cuồng ngạo trong lòng của hắn

- Rất tốt, tiếp xuống chờ đợi Vô Song đại chiến bắt đầu đi!

Tần Quân nở nụ cười xán lạn, nhưng trong lòng không có buông lỏng

Cường Lương lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể bảo đảm tính mạng hắn.

Hắn muốn đích thân chiến thắng Hạ Thần Võ, sao mà khó?

Vô luận như thế nào, hai nhiệm vụ liên quan tới Vô Song đại chiến, hắn đều sẽ không buông tha!

Tin tức Cường Lương đột phá ở trong cung điện của Tần Quân truyền ra, nhưng ngoại giới không biết, các sinh linh vẫn cho rằng Tần Quân chết chắc như cũ

Từ khi Cường Lương đột phá, Lý Nguyên Bá luôn đến bên cạnh Cường Lương đi dạo, hắn không có lộ ra tu vi của mình, Cường Lương cũng không có, cho nên bọn hắn gặp nhau cực kỳ quỷ dị

Lý Nguyên Bá không biết Cường Lương đã xem thấu tu vi của hắn, hắn

giả bộ cao thâm mạt trắc, Cường Lương là thật cao thâm mạt trắc

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Chí Tôn Thần đảo càng ngày càng náo nhiệt, Đắc Kỷ tứ nữ thường thường ra ngoài du lịch, có bọn người Dương Tiễn bảo hộ, cũng không có phát sinh khó khăn trắc trở quá lớn

Cách Vô Song đại chiến càng gần, Thánh Nhân tham chiến cũng càng nhiều, theo Dương Tiễn nghe nói, Thánh Nhân Thể Tu tham gia Vô Song đại chiến đã hơn vạn

Số lượng này thả ở Hồng Hoang kiếp trước, là để cho người ta khó có thể tin

Nhưng ở Nội vũ trụ, 10 ngàn Thánh Nhân không phải cực hạn

Hơn nữa, đây chỉ là Thể Tu.

Khoảng cách Vô Song đại chiến mở ra còn có năm ngày, bầu không khí ở Chí Tôn Thần đảo đã ngưng trọng tới cực điểm, không còn ồn ào như thường ngày

- Bệ Hạ, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cầu kiến.

Viên Hồng đến nội viện, nhìn Tần Quân nói.

Tần Quân đang luyện công mở to mắt, trầm ngâm nói:

- Để hắn vào đi!

Lần trước, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt thỉnh cầu hắn hỗ trợ tìm kiếm Tô Đế, cũng thuyết phục Tô Đế trở về.

Lần này, hắn lại muốn làm gì?

Đối với Hoàng Phủ gia, Tần Quân vẫn không để trong mắt, nhất là đi qua thời kỳ Hỗn Độn, đối với Yêu Tộc bây giờ, hắn càng không để vào mắt

Rất nhanh, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cùng Hoàng Phủ Lưu Tâm ở dưới

Viên Hồng chỉ huy đi đến.

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt xoay người chắp tay cười nói, lúc này, hắn chú ý tới mình vậy mà nhìn không thấu tu vi của Tần Quân

Hoàng Phủ Lưu Tâm ở sau lưng cũng đang đánh giá Tần Quân, đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, không nghĩ tới Tần Thiên Đế trong truyền thuyết trẻ tuổi anh tuấn như vậy.

- Có chuyện gì sao?

Tần Quân cũng không thèm nhìn bọn hắn, tự mình rót rượu hỏi.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt mỉm cười nói:

- Là như vậy, Hoàng Phủ gia Thương Khung Yêu Đế chúng ta cũng muốn tham gia Vô Song đại chiến, Hạ Thần Võ có tiếng thống hận Yêu Tộc, cho nên Hoàng Phủ gia tương đương với đứng ở mặt đối lập Hạ Thần Võ cùng Chí Tôn Vô Địch, chúng ta muốn cùng ngài kết minh.

Trong quá trình Vô Song đại chiến, có khả năng bảo trì công bằng.

Nhưng sau đó liền không nhất định.

Một khi Thương Khung Yêu Đế bại lộ thân phận, bọn hắn sẽ rất khó rời đi.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, giống như cười mà không phải cười nói:

------oOo------

Chương 1817: Vô Song đại chiến bắt đầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Những sinh linh khác đều cho rằng trẫm hẳn phải chết không nghi ngờ, ngươi còn tìm trẫm kết minh?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt lắc đầu cười nói:

- Chỉ là Hạ Thần Võ, có thể nào vượt qua Thiên Đế?

Từ khi xác nhận thân phận của Tần Quân, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt liền khăng khăng một mực tin tưởng Tần Quân, dù sao Tần Quân từng là nhân vật cùng Tô Đế tranh phong, Hạ Thần Võ ở trước mặt hắn, chỉ là một vãn bối

- Được thôi, trong lúc Vô Song đại chiến, trẫm sẽ bảo hộ các ngươi.

Tần Quân vung tay áo nói, chỉ cần giải quyết Hạ Thần Võ cùng Chí Tôn Vô Địch, toàn bộ Nội vũ trụ đều không bị hắn để vào mắt

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt kinh hỉ, ôm quyền nói:

- Đa tạ Thiên Đế Bệ Hạ, vậy chúng ta không quấy rầy Thiên Đế Bệ Hạ nữa.

- Ừ.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhắm đôi mắt lại.

Hiện tại hắn chỉ nghĩ Vô Song đại chiến, tự nhiên không muốn cùng Hoàng Phủ Lãm Nguyệt lãng phí thời gian, thuận miệng đồng ý là xong

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt mang theo Hoàng Phủ Lưu Tâm rời đi, đi ra cung điện, Hoàng Phủ Lưu Tâm nhịn không được hiếu kỳ hỏi:

- Hắn cũng muốn tham chiến sao?

Tuy toàn thân Tần Quân đều là khí phách Đế Hoàng, nhưng còn quá trẻ, nếu tham gia Vô Song đại chiến, rất có thể bị Chí Tôn Vô Địch tàn sát

- Đúng vậy.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cười khẽ nói, đạt được Tần Quân hứa hẹn, để tâm tình của hắn thư sướng, trận Vô Song đại chiến này mang cho hắn áp lực giảm mạnh

Thương Khung Yêu Đế chỉ lo tham chiến, nhưng hắn không thể.

Dù sao hắn chính là Yêu Tộc Thái Tử, rất sớm trước kia liền bắt đầu quản lý toàn bộ Yêu Tộc .

- Lá gan của hắn thật lớn.

Hoàng Phủ Lưu Tâm chu môi nói, rõ ràng không coi trọng Tần Quân .

Nhưng Tần Quân cho nàng ấn tượng thật sâu, nàng không muốn nhìn thấy hắn chết ở trong Vô Song đại chiến.

- Hắn cũng không chỉ là gan lớn.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt như có thâm ý nói .

Năm ngày trôi qua rất nhanh .

Vô Song đại chiến sắp bắt đầu .

Một ngày này, đám người Tần Quân rời cung điện, mọi người ở dưới đệ tử của Chí Tôn Thần Điện hướng dẫn bay về phía Hoàng Kim Cự Tháp

Tháp này tên là Trấn Thế Thần Tháp, phẩm giai cao bao nhiêu, ngoại trừ Hạ Thần Võ, không người biết được

Tần Quân lười biếng ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nghe đệ tử của Chí Tôn Thần Điện giới thiệu quy tắc của Vô Song đại chiến

Sau khi Vô Song đại chiến bắt đầu, Hạ Thần Võ ngẫu nhiên tuyển định, sinh linh được đọc tên, sẽ vào trận đại chiến, hoặc là tử vong, hoặc đầu hàng, không có quy tắc khác

Nghe rất nhẹ nhàng, nhưng thời điểm chiến đấu, thay đổi trong nháy mắt, có chút mất tập trung sẽ mất mạng, không kịp đầu hàng

Một đường trùng trùng điệp điệp, lấy Trấn Thế Thần Tháp làm trung tâm, bốn phương tám hướng toàn là thân ảnh sinh linh, như bầy ong bay về phía Trấn Thế Thần Tháp.

Trấn Thế Thần Tháp vô cùng vĩ ngạn, mặt ngoài có vài chục vạn cửa, có thể cung cấp sinh linh ra vào

Tần Quân có thể cảm giác được khí tức của sinh linh ở chung quanh đều rất mạnh, tuyệt đại bộ phận đều là Thánh Nhân cảnh, thậm chí không thiếu Thiên Đạo Chí Thánh

- Thiên Đế, rốt cục gặp được ngài.

Hoắc Trấn Dư ở trong Cửu Thánh Quân bỗng nhiên lại gần, chắp tay cười.

Lúc trước Tần Quân giúp hắn đoạt được Thương Võ châu, ân tình này, hắn một mực nhớ kỹ

- Ngươi nên cầu nguyện đừng đụng phải trẫm ở trong Vô Song đại chiến.

Tần Quân cười khẽ.

Hoắc Trấn Dư xấu hổ cười một tiếng, chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy Tần Quân phảng phất như biến thành người khác, cỗ uy áp Đế Hoàng kia mạnh hơn trước gấp trăm ngàn lần, để hắn ở trước mặt Tần Quân cũng không khỏi cảm thấy câu thúc, không dám nói đùa

- Hừ, người sắp chết, còn dám cuồng vọng.

Lúc này, nơi xa truyền đến tiếng hừ lạnh, các Thần Ma quay đầu nhìn lại, kẻ nói chuyện chính là Quý Long Uyên.

Tên này còn ghi hận Tần Quân quấy nhiễu hắn tranh đoạt Thương Võ châu .

- Ngươi muốn chết sao?

Dương Tiễn nhìn chằm chằm Quý Long Uyên lạnh giọng nói, trong chốc lát, Quý Long Uyên chỉ cảm thấy sát khí vô tận đánh tới, tựa như sóng to gió lớn, muốn bao phủ hắn.

------oOo------

Chương 1818: Oanh động xuất hiện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật mạnh.

Quý Long Uyên nhìn Dương Tiễn, sắc mặt vô cùng khó coi, trong tay áo song quyền nắm chặt, thân thể không tự chủ được run rẩy lên

Hắn không muốn thừa nhận, hắn bị sát khí của Dương Tiễn dọa sợ hãi

- Gia hỏa này thật đáng ghét.

Tiểu Ly nói thầm một câu, ai dám trào phúng Tần Quân ca ca của nàng, nàng liền chán ghét kẻ đó.

- Bệ Hạ, chỉ cần ngài nói một câu, hiện tại ta liền để hắn biến mất!

Cường Lương truyền âm hỏi, đôi mắt nhìn chằm chằm Quý Long Uyên, đối đãi vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất đương đại này, như nhìn con kiến hôi

Không chỉ hắn, Triệu Vân, Quan Vũ, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Bách Lý Thủ Ước,… ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Quý Long Uyên, ngoại nhân trải nghiệm không đến tâm tình của Quý Long Uyên vào giờ khắc này, hắn chưa bao giờ lâm vào trong sợ hãi như thế

Chỉ thấy mồ hôi lạnh của Quý Long Uyên rơi như mưa, biên độ thân thể run rẩy, cho dù là phàm nhân cũng có thể thấy rõ ràng

Hoắc Trấn Dư âm thầm tắc lưỡi, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Quý Long Uyên bị sợ đến như vậy

- Đám người Đại Tần thiên đình này chọc không được.

Trong lòng Hoắc Trấn Dư may mắn, may mắn lúc trước không vạch mặt với Tần Quân, còn thành lập quan hệ tốt đẹp, bằng không hắn có khả năng còn bi kịch hơn Quý Long Uyên

- Đi thôi!

Tần Quân không để cho Cường Lương hiện tại liền giết chết Quý Long Uyên, hắn muốn ở Vô Song đại chiến, ở trước mặt toàn vũ trụ, chà đạp Quý Long Uyên

Hắn muốn để chúng sinh hiểu, Thiên Đế không thể nhục!

Từ đầu đến cuối, hắn không nhìn Quý Long Uyên một cái, cho dù Quý Long Uyên là vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất đương đại

Nhưng hắn thấy, Quý Long Uyên cùng các đồ đệ của hắn kém xa vạn dặm

Mấy trăm triệu năm luyện thành Thánh Nhân cảnh viên mãn, nghe rất ngưu, nhưng đây là căn cứ vào vô số tư nguyên, đặt ở Viễn Cổ, Quý Long Uyên có thể sống đến Thánh Nhân cảnh hay không cũng là vấn đề

Tại thời kỳ Hỗn Độn, bất kỳ vật gì đều cần mình đi tranh, mà không phải tông môn bố thí.

Các đồ đệ cùng thân tín của hắn cũng như thế, Thiên Đế Thạch Điện là nhà của bọn hắn, nhưng bọn hắn đều có nhiệm vụ của riêng mình.

- Quả nhiên danh bất hư truyền.

Đệ tử của Chí Tôn Thần Điện dẫn đường âm thầm kinh hãi, không khỏi cảm thán ánh mắt của Nhất Điện Chủ quả nhiên độc đáo

Nếu hắn dám bất kính với đám người Tần Quân, chỉ sợ đã chết sớm.

- Chậc chậc, Quý Long Uyên bị dọa cho sợ rồi?

- Nói nhảm, các Thần tướng dưới tay Tần Thiên Đế là có thể cùng Chí Tôn Vô Địch đối bính.

- Quý Long Uyên chỗ nào cũng tốt, chỉ là quá quá ngạo, không khống chế nổi mình.

- Nếu Quý Long Uyên đơn đấu Tần Thiên Đế còn tốt, dám chính diện khiêu khích Tần Thiên Đế cùng thủ hạ của hắn, quả thực là ngu xuẩn.

- Mất mặt a, còn vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, người đến đều là cường giả, không ai phục ai, nhìn thấy Quý Long Uyên bị dọa phá can đảm, tự nhiên không ngại trào phúng

Tiến vào Trấn Thế Thần Tháp, thu vào tầm mắt của Tần Quân là từng dãy ghế, hình vòng tròn vờn quanh, trung gian trống rỗng, dưới đáy chính là đất trống đường kính đạt tới gần mười vạn mét, chắc hẳn phía dưới đúng là chiến trường của Vô Song đại chiến

Vô số sinh linh phi hành trong Trấn Thế Thần Tháp, tìm kiếm chỗ quan chiến.

Ngẩng đầu nhìn lại, căn bản không biết có bao nhiêu tầng lầu, mà ở đỉnh, có một lầu các do Bạch Ngọc khảm nạm thành, giờ phút này, Mạc Nhược Hà cùng mười mấy tên Điện Chủ đang ở bên trong thương nghị

- Thật là náo nhiệt.

Tôn Ngộ Không lẩm bẩm nói, tháp này có thể chứa mấy trăm vạn sinh linh, thậm chí hơn ngàn vạn, thân là Tề Thiên Đại Thánh hắn có thể nào không hưng phấn?

Còn lại các Thần tướng muốn tham chiến cũng trở nên hưng phấn.

Sau cùng, Tần Quân lựa chọn tầng cao nhất, từ nơi này nhìn xuống, tựa như Vô Tận Thâm Uyên, tiếng ồn ào quanh quẩn ở trong Trấn Thế Thần Tháp, tràn ngập màng nhĩ

Tần Quân vẫn ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, yên lặng chờ Vô Song đại chiến bắt đầu

Các Thần Ma đều vây quanh, nhìn xuống dưới.

- Tần Quân ca ca, ngươi khẩn trương không?

Tiểu Ly lại gần, cười đùa hỏi.

------oOo------

Chương 1819: Oanh động xuất hiện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần này Vô Song đại chiến có thể nói là thịnh thế chưa bao giờ có ở Nội vũ trụ, công thành danh toại chính là ở đây.

Nếu bị bại thê thảm, thế tất bị toàn vũ trụ chế giễu .

- Trẫm khẩn trương qua sao?

Tần Quân tức giận cười nói, ban đầu ở thời kỳ Hỗn Độn, chúng sinh phụng hắn vi sư, sao mà hùng vĩ, Vô Song đại chiến so sánh với khi đó, vẫn là kém một chút .

Đương nhiên, chủ yếu là các sinh linh còn chưa toàn bộ tiến vào tháp .

Tiểu Ly cười hì hì một tiếng, sau đó giúp Tần Quân đấm vai.

Tần Quân cùng nàng nói chuyện phiếm, vừa lấy ra Vô Song bài.

Vô Song bài chính là một lệnh bài Thanh Đồng lớn chừng bàn tay, phong cách cổ xưa không có gì lạ, bên trên khắc 10003, chính là số thứ tự của Tần Quân ở Vô Song đại chiến.

Cho đến này, sinh linh báo danh tham gia Vô Song đại chiến đã vượt qua 30 ngàn, có thể thấy được Nội vũ trụ cường đại.

- Cửu Thánh Quân Triệu Hàn Dao đến rồi!

- Đó là Yêu Tộc Hoàng Phủ gia Hoàng Phủ Lãm Nguyệt!

- Quý Long Uyên cũng tới!

- Chậc chậc, Nhân Tổ Tông Đường Thái Cổ Cự Long cũng muốn tham chiến sao?

- Không biết ai có thể chiến đến sau cùng, khiêu chiến Hạ Thần Võ, là Mạc Nhược Hà hay Chí Tôn Vô Địch?

Trong Trấn Thế Thần Tháp, vang lên tiếng kinh hô liên tiếp, từng cường giả cực kỳ nổi tiếng bắt đầu vào tháp, khiến cho ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân bắt đầu giảm bớt

- Đó là Thương Khung Yêu Đế sao? Thật mạnh!

Quan Vũ nhìn chằm chằm hắc y nhân ở sau lưng Hoàng Phủ Lãm Nguyệt hỏi, chợt phun ra tu vi của Thương Khung Yêu Đế:

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên!

Sắc mặt của Dương Tiễn cùng Hình Thiên lập tức không tự nhiên, Thần Ma còn lại càng xôn xao.

- Đại Đạo Chí Tôn.

Đế Tuấn cười khổ nói, những Hiển Thánh, Bán Thánh bọn hắn thật chỉ có thể là người xem.

Tần Quân nhếch miệng lên, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên mà thôi, Thương Khung Yêu Đế nhất định không thành được chủ giác ở Vô Song đại chiến

Không bao lâu, trong tháp lần nữa oanh động, hơn nữa thanh thế so với trước đó còn lớn.

Chí Tôn Vô Địch!

Chỉ thấy Chí Tôn Vô Địch mặt mũi tràn đầy lạnh lùng từ đáy tháp bay lên, áo bào phần phật, trong phạm vi trăm mét, không người dám tới gần

Không cách nào hình dung uy áp tứ ngược toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp, để chúng sinh cúng bái

Danh vọng của Chí Tôn Vô Địch có lẽ không bằng Hạ Thần Võ, nhưng ở trong Nội vũ trụ, hắn là Đại Đế, tồn tại chói mắt nhất thời kỳ trung cổ.

Ở dưới mấy chục vạn ánh mắt nhìn soi mói, Chí Tôn Vô Địch cấp tốc bay lên, lướt qua đám người Tần Quân, đi vào lầu các Bạch Ngọc, dọa đến

sinh linh ở nơi này nhao nhao tránh ra.

Đây chính là Chí Tôn Vô Địch, vô luận ở đâu, đều muốn đứng ở chỗ cao nhất

Hắn nhìn xuống dưới, ánh mắt liếc nhìn Tần Quân, nhẹ hừ một tiếng.

Đáng tiếc Tần Quân không có nhìn hắn, phảng phất như coi hắn không tồn tại

Lúc này, hắn bỗng nhiên nhíu mày, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Lý Nguyên Bá, trong lòng nhấc lên sóng biển ức vạn trượng

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên!

Dưới tay Tần Thiên Đế lại có loại tồn tại này!

Về phần Cường Lương, cảnh giới viễn siêu hắn, để hắn không có chú ý tới.

Đại khái qua một nén nhang thời gian, sinh linh trong Trấn Thế Thần Tháp vượt qua trăm vạn, đại bộ phận đều là đến quan chiến, nhất là đệ tử đại thế lực nhiều nhất.

Chí Tôn Thần Điện không có bài xích, bọn hắn cũng muốn lợi dụng Vô Song đại chiến tạo thế cho Chí Tôn Thần Điện

Đương kim vũ trụ, ngoại trừ Chí Tôn Thần Điện, ai còn có tư cách khởi đầu việc quan trọng như thế?

Nhân Tổ Tông Đường, Cổ Ma thần điện không có chỗ dựa như Hạ Thần Võ.

------oOo------

Chương 1820: Thần Tướng ra sân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian lại qua hai canh giờ, mỗi một tầng lầu trong Trấn Thế Thần Tháp đều có thân ảnh của sinh linh, tất cả mọi người đang đợi Vô Song đại chiến bắt đầu

Chí Tôn Vô Địch độc bá một tầng lầu, không người dám tới gần hắn, giờ phút này, hắn dựa vào vách tường, hai tay khoanh trước ngực, nhắm mắt dưỡng thần, từ ngón tay không ngừng nhảy của hắn có thể thấy được hắn không kiên nhẫn

Đến lúc này, đã không có sinh linh vào tháp, tựa hồ nên tới đều tới, chỉ thiếu Hạ Thần Võ.

- Hạ Thần Võ là cố ý tạo áp lực?

Bách Lý Thủ Ước bực bội nói, Vô Song đại chiến còn chưa bắt đầu, Hạ Thần Võ quá cần ăn đòn!

Tần Quân tựa ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, phảng phất như nghỉ ngơi, chưa từng mở mắt.

Các Thần Ma cũng đợi không được kiên nhẫn, nhưng chỉ có thể nhẫn nhịn, dù sao Hạ Thần Võ còn chưa xuất hiện, bọn hắn cũng không thể tìm Chí Tôn Thần Điện nổi giận, lần này chủ đạo Vô Song đại chiến là bị Hạ Thần Võ chưởng khống

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Hạ Thần Võ rốt cục hiện thân.

Thân thể vĩ ngạn mặc lam bào, phía sau quyền ảnh màu trắng theo gió lay động, sinh động như thật, mái tóc trắng đen xen kẽ loạn vũ, khuôn mặt lạnh lùng, chỗ ánh mắt chiếu tới, không người dám đối mặt

Tĩnh!

Tiếng ồn ào trong toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp im bặt mà dừng, mấy trăm vạn ánh mắt đều dừng lại ở trên người Hạ Thần Võ

Tốc độ phi hành của Hạ Thần Võ không tính nhanh, bay về phía lầu các cao nhất.

Lấy Mạc Nhược Hà cầm đầu hơn mười vị Điện Chủ nhao nhao quỳ xuống,

chờ đợi Hạ Thần Võ đến.

- Hắn là Hạ Thần Võ sao.

Tần Quân híp mắt, đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy Hạ Thần Võ.

So với Chí Tôn Vô Địch, Hạ Thần Võ ít đi một phần cuồng ngạo, nhiều hơn một phần Thần tính, cho dù không có tiết lộ một tia khí tức, lại đủ để chấn nhiếp mấy chục ngàn Thánh Nhân

Chí Tôn Vô Địch cũng chăm chú nhìn Hạ Thần Võ, hô hấp không khỏi dồn dập lên

Hắn không khỏi liên tưởng đến Vô Song đại chiến trước đây thật lâu, khi đó hắn khiêu chiến Hạ Thần Võ, thua rối tinh rối mù

- Lần này, bản tôn nhất định phải chiến thắng ngươi!

Trong mắt Chí Tôn Vô Địch tràn đầy vẻ điên cuồng, hắn từ Cổ Thánh Đế Đạo chạy về, vì chính là rửa nhục!

Hạ Thần Võ không có nhìn hắn, phảng phất như hắn cùng những sinh linh khác, không xứng Hạ Thần Võ nhìn thẳng

- Hạ Thần Võ.

Thương Khung Yêu Đế thì thào một câu, mũ rộng vành che lấp mặt mũi của hắn, để cho người ta không nhìn thấy nét mặt.

Giờ phút này trong lòng của hắn cực không bình tĩnh, chỉ nhìn Hạ Thần Võ một chút, hắn liền biết mình không địch lại.

Cái này còn chơi thế nào?

Một bên khác, Quý Long Uyên ngước nhìn thân ảnh của Hạ Thần Võ, ánh mắt nóng rực, cảm khái nói:

- Tu sĩ chúng ta nên như vậy!

Từ khi hắn sinh ra, Hạ Thần Võ đúng là tín ngưỡng của hắn, bây giờ có cơ

hội tận mắt nhìn thấy Thần Thoại, hắn có thể nào không hưng phấn?

Mấy trăm vạn sinh linh nín thở ngưng thần nhìn Hạ Thần Võ bay tới lầu các Bạch Ngọc, khí tràng mạnh, rung động nhân tâm

Sau khi Hạ Thần Võ ngồi xuống, Mạc Nhược Hà vội vàng nhắc nhở nói:

- Đại Đế, có thể bắt đầu.

Đang khi nói chuyện, hắn đưa cho Hạ Thần Võ một kim kính, trong gương nổi lơ lửng nhiều vô số thứ tự.

Hạ Thần Võ mở miệng nói:

- Vô Song đại chiến, các ngươi đều hiểu quy tắc cùng ý nghĩa a?

Thanh âm của hắn quanh quẩn toàn bộ trong Trấn Thế Thần Tháp, để mấy trăm vạn sinh linh phấn chấn

- Sớm liền hiểu!

- Đại Đế, bắt đầu đi!

- Không hổ là Nhân tộc Đại Đế, khí khái lăng vân, chúng ta khó mà nhìn theo bóng lưng!

- Không biết ai sẽ thu hoạch được tư cách khiêu chiến Hạ Thần Võ.

- Nhanh bắt đầu đi! Bổn Tọa đã sớm đợi không được!

Tiếng ồn ào muốn tung thiên, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình cũng đi theo nhiệt huyết sôi trào lên

------oOo------

Chương 1821: Thần Tướng ra sân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không lấy ra Hỗn Độn Tử Kim Bổng, hưng phấn nói:

- Tốt nhất cái thứ nhất rút được là ta!

Một gậy của hắn, dưới Thiên Đạo Chí Thánh, không người có thể khiêng.

Hạ Thần Võ cũng không nói nhảm, ném kim kính lên không trung, ý chí để nó không ngã, ngón trỏ tay phải điểm một chút, một hàng con số chiếm cứ toàn bộ mặt kính, không chỉ hắn, bên cạnh còn có trưởng lão của Chí Tôn Thần Điện cũng cầm kim kính tương tự, bọn hắn phụ trách đăng ký người thắng trận.

- 107!

Thanh âm hùng hậu âm vang lên, trong tháp nháy mắt an tĩnh lại, ngay sau đó một bóng người nhảy ra, rơi vào dưới đáy.

Người này lưng hùm vai gấu, mặt mũi tràn đầy vết bẩn, hung thần ác sát, tu vi Thánh Nhân cảnh trung kỳ không chút kiêng kỵ bày ra

Sự xuất hiện của hắn đưa tới oanh động không nhỏ, hiển nhiên có tên tuổi nhất định

- 749!

Hạ Thần Võ lần nữa tuyển ra một số thứ tự, ra sân chính là Mã Diệp lúc trước tìm Hoàng Phủ Lãm Nguyệt phiền phức

Mặt mũi Mã Diệp tràn đầy nụ cười xấu xa rơi xuống đất, nhìn chằm chằm đối thủ.

Lúc này, biên giới đáy tháp dâng lên một màn sáng hơi mờ, vừa vặn từ dưới nhất dâng lên, khí thế trùng thiên, trong chớp mắt thăng đến đỉnh chóp, ngăn cách mấy trăm vạn sinh linh cùng sân bãi chiến đấu

- Trận pháp này, Đại Đạo Chí Tôn cũng không thể phá.

Mặt mũi Bách Lý Thủ Ước tràn đầy ngưng trọng nói, không nghĩ tới Hạ Thần Võ đã mạnh đến cấp độ hắn khó có thể tưởng tượng, quả nhiên là hậu sinh khả úy.

Trong lòng mọi người ngưng tụ, lời ấy không phải ám chỉ Hạ Thần Võ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn?

Tần Quân tay trái chống cằm, buồn bực ngán ngẩm quan chiến.

Nếu Vô Song đại chiến một mực theo quy tắc đơn đấu, đoán chừng cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể kết thúc

- Bắt đầu đi.

Thanh âm Hạ Thần Võ nhẹ nhàng truyền ra, Mã Diệp nghe xong, lúc này cười lạnh xuất thủ

Tu vi của hắn đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, cảnh giới siêu việt Đại Hồ tử, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt huy quyền mà đến

- Không tốt!

Đại Hồ tử thầm kêu không ổn, vô ý thức nâng lên hai tay ngăn cản.

Oanh một tiếng!

Hắn bị Mã Diệp đánh bay ra ngoài, đâm vào màn sáng, lục phủ ngũ tạng bị chấn động đến thụ thương, còn chưa chờ hắn lấy lại tinh thần, Mã Diệp quét ngang, khí thế cuồng dã, rất có khí thế Băng Sơn Đoạn Hải.

Đại Hồ tử rơi xuống, hiểm hiểm tránh thoát một cước.

Mã Diệp thừa thắng xông lên, cấp tốc đến phía sau hắn, song quyền như trọng pháo oanh ra, rắn rắn chắc chắc nện ở lưng Đại Hồ tử

- Phốc...

Đại Hồ tử thổ huyết bay ra ngoài, để không ít sinh linh lắc đầu.

Mã Diệp là vạn cổ yêu nghiệt, lực chiến đấu có thể so với Thánh Nhân cảnh viên mãn, trận chiến đấu này hoàn toàn không cùng một đẳng cấp, chắc hẳn chẳng mấy chốc sẽ kết thúc

Tần Quân nhắm mắt dưỡng thần, đối với Mã Diệp, không có chút hứng thú nào.

- Gia hỏa này vẫn rất mạnh a.

Hoàng Phủ Lưu Tâm nhìn Mã Diệp ra vẻ ta đây, bĩu môi nói.

- Hừ, liền hắn? Nếu để cho vi huynh gặp được, ngươi nhìn vi huynh xé nát hắn như thế nào!

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt mỉa mai cười một tiếng, đối với Mã Diệp, hắn xác thực không để vào mắt

Vạn cổ yêu nghiệt nhiều như vậy, không phải ai cũng có thể trở thành Quý Long Uyên

Chiến đấu không đến nửa nén hương, Đại Hồ tử liền nhận thua, Mã Diệp còn muốn tiếp tục, đáng tiếc bị Mạc Nhược Hà ngăn cản.

Một màn này ngược lại để tuyệt đại bộ phận người tham chiến âm thầm buông lỏng, bọn hắn cũng sợ địch nhân không nhìn quy tắc tiến hành giết chóc.

- Số 10.010!

Hạ Thần Võ tuyên bố người ra sân kế tiếp, thoại âm rơi xuống, Viên Hồng mang theo Hỗn Độn Linh bảo Trấn Hải Tây Phương Côn nhảy xuống.

Trấn Thế Thần Tháp lập tức oanh động lên.

Không nghĩ tới Vô Song đại chiến vừa bắt đầu, đầu tiên là vạn cổ yêu nghiệt, lại là Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, điệu bộ này để người huyết mạch sôi sục.

------oOo------

Chương 1822: Tần Thiên Đế chiến Quý Long Uyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viên Hồng người mặc hắc thiết trọng giáp đứng ngạo nghễ ở trong sân, hưởng thụ lấy mấy trăm vạn ánh mắt nhìn chăm chú

Đến Nội vũ trụ, hắn còn chưa xông ra uy danh của mình, hôm nay, hắn muốn dương danh lập vạn, phát dương Thần uy của Đại Tần thiên đình

- Số 23021!

Nương theo thanh âm của Hạ Thần Võ vang lên, lại một tu sĩ Nhân tộc đăng tràng.

Người tới là đệ tử của Chí Tôn Thần Điện, mặc võ bào mang tính tiêu chí của Chí Tôn Thần Điện, vừa vào sân liền gây nên oanh động không nhỏ

- Đệ tử của Chí Tôn Thần Điện, có thể tham chiến đã nói lên có được Chí Tôn Bá Thể!

- Nhanh như vậy liền có thể nhìn thấy Chí Tôn Bá Thể biểu hiện.

- Con khỉ này cũng không đơn giản, tu vi đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, Tần Thiên Đế đến cùng là từ đâu tìm được như vậy nhiều cường giả vô danh như vậy?

- Có trò hay để nhìn!

- Khí huyết của con khỉ này thật mạnh!

Tiếng nghị luận tràn ngập toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp, cùng lúc đó, tin tức Mã Diệp chiến thắng cấp tốc bị một số sinh linh sử dụng pháp thuật truyền đi, dẫn tới tinh không chung quanh Chí Tôn Thần đảo cũng oanh động lên

Sinh linh ngưỡng mộ Huyền Thánh phong càng kích động không thôi.

- Tại hạ Thôi Hạo Nguyệt, không biết tôn tính đại danh của các hạ?

Tên đệ tử kia của Chí Tôn Thần Điện ôm quyền hỏi, tuy tướng mạo bình thường, nhưng khí thế toàn thân trầm ổn, uyển như sơn nhạc sừng sững

Hắn cũng là một vạn cổ yêu nghiệt, ở trong Chí Tôn Thần Điện cũng có

thể xếp hàng đầu.

- Đại Tần thiên đình, Viên Hồng!

Viên Hồng một tay nâng Trấn Hải Tây Phương Côn, côn nhọn trực chỉ Thôi Hạo Nguyệt

Tu vi của Thôi Hạo Nguyệt cũng là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, khiến cho trận chiến này trở nên khó bề phân biệt, chí ít sẽ không giống trận trước, hiện lên tình huống nghiêng về một bên.

Truyền thuyết Chí Tôn Bá Thể có thể vượt cấp chiến đấu lưu truyền rộng rãi, tuy Viên Hồng lẳng lặng vô danh, nhưng khí thế cực mạnh, không thể khinh thường

Hai người báo họ tên xong liền không nói thêm lời, liền ra tay chiến đấu

Chân phải của Viên Hồng giẫm một cái, thanh âm oanh lôi quanh quẩn ở trong Trấn Thế Thần Tháp

Ngay sau đó, hắn giơ cao Trấn Hải Tây Phương Côn, đi tới trên đỉnh đầu Thôi Hạo Nguyệt, một côn nện xuống, rất có bá khí nện tan núi sông

Ánh mắt của Thôi Hạo Nguyệt ngưng tụ, nắm tay phải từ bên hông oanh ra, lực lượng toàn thân gào thét.

Đương...

Quyền côn tấn công, sóng gió cuồng bạo bị màn sáng đỡ được, nhưng đại bộ phận người quan chiến vẫn bị lực lượng của Viên Hồng cùng Thôi Hạo Nguyệt chấn nhiếp.

Đổi lại là bọn hắn, có thể tiếp được sao?

Chỉ thấy toàn thân Thôi Hạo Nguyệt biến thành tinh thạch, mở ra Chí Tôn Bá Thể, võ bào bị chống phồng lên, phảng phất như lúc nào cũng có thể bạo liệt

- Hừ!

Viên Hồng hừ lạnh một tiếng, thân hình đảo ngược, chân trái mang theo vĩ lực ức vạn quân rơi xuống

Lần này, Thôi Hạo Nguyệt không có đón đỡ, hơi lắc người liền né tránh

Hắn cấp tốc lật ra năm cái bổ nhào, thân hình bỗng dưng biến mất, một giây sau, xuất hiện ở sau lưng Viên Hồng, nắm tay phải giơ cao, thân thể nghiêng nghiêng, mặt mũi tràn đầy cương nghị

- Hổ Báo Thần Quyền!

Tiếng quát khẽ của Thôi Hạo Nguyệt vang vọng trong tháp, một giây sau, Viên Hồng hóa thành một vệt kim quang, nhẹ nhõm né tránh

Viên Hồng tinh thông Bát Cửu Huyền Công, cũng chính là Địa Sát 72 Biến, trong cùng giai, làm sao bị địch nhân toàn lực đánh trúng

Hai thân thể đại thành bắt đầu kịch đấu, tốc độ đều nhanh đến làm cho người hoa mắt

Thôi Hạo Nguyệt toàn bằng một đôi nhục quyền cùng Viên Hồng đại chiến, quyền quyền đến thịt, bản thân Viên Hồng là thân thể thành Thánh, có thể gánh vác lực quyền của Chí Tôn Bá Thể, mà Trấn Hải Tây Phương Côn của hắn rơi vào trên người Thôi Hạo Nguyệt, đồng dạng không có hiệu quả

Trong lúc nhất thời, trong màn sáng tất cả đều là thân ảnh của Thôi Hạo Nguyệt cùng Viên Hồng giao thoa, hai người thỉnh thoảng bay lên, tàn ảnh liên tục

- Cũng không biết Viên Hồng có thể chiến thắng hay không.

Hắc Điệp Tiên Tử khẩn trương, thấp giọng nói.

Tần Quân cười nói:

- Nhất định có thể thắng.

- Vì cái gì?

Hắc Điệp Tiên Tử nghi hoặc hỏi.

------oOo------

Chương 1823: Tần Thiên Đế chiến Quý Long Uyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bởi vì hắn là Thần Tướng của trẫm!

Tần Quân tự tin trả lời, bản thân Viên Hồng là vì chiến mà sinh, so với Tôn Ngộ Không, là không kém chút nào, cho dù đối phương là Chí Tôn Bá Thể, chỉ cần cảnh giới không siêu việt hắn, tuyệt đối sẽ không thua.

Hắc Điệp Tiên Tử im lặng.

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cùng La Sĩ Tín cũng vì Viên Hồng hò hét trợ uy, nhiệt huyết dâng trào

Oanh một tiếng!

Thôi Hạo Nguyệt một quyền đánh Viên Hồng từ không trung mấy vạn trượng rơi xuống, chấn động đến Trấn Thế Thần Tháp nhẹ nhàng lay động

Sau đó Viên Hồng lần nữa bay ra, giờ phút này lông khỉ của hắn tựa hồ dài mấy phần, tung bay theo gió, tựa như liệt diễm màu trắng quấn thân, uy vũ dữ tợn.

Lần này, khí thế của hắn mạnh hơn, tựa như từ một yêu quái hóa thành Hồng Hoang Hung Thú

Đồng tử của Thôi Hạo Nguyệt hơi co lại, còn chưa kịp phản ứng, Viên Hồng như mũi tên đánh tới, đụng đầu vào bụng của hắn

Thắng lợi thiên bình bắt đầu nghiêng về phía Viên Hồng.

Mấy trăm vạn sinh linh kinh hô liên tục, đủ nghiện mắt.

- Thủ hạ Viên Hồng của Tần Thiên Đế thật mạnh!

- Thôi Hạo Nguyệt là vạn cổ yêu nghiệt, lại thêm Chí Tôn Bá Thể, vậy mà không làm gì được Viên Hồng.

- Mã Diệp so với Thôi Hạo Nguyệt, có thể nói là kém xa, cũng không thể áp chế Viên Hồng.

- Mới trận thứ hai liền hỏa bạo như vậy?

- Mẹ nó, trước mặt người tham chiến mạnh như vậy, ta cũng không có ý tứ ra sân.

Nương theo tiếng hoan hô vang lên, Viên Hồng bắt đầu hành hung Thôi Hạo Nguyệt, đánh cho Thôi Hạo Nguyệt không hề có lực hoàn thủ

Sau trận chiến này, tên Viên Hồng thế tất lưu truyền vũ trụ tinh không

Dù sao cùng hắn đối chiến chính là một vạn cổ yêu nghiệt .

Lại qua một chén trà thời gian, Thôi Hạo Nguyệt cuối cùng đánh không lại Viên Hồng, máu me khắp người, lựa chọn nhận thua

Mạc Nhược Hà đã từng phân phó, thật sự đánh không lại liền nhận thua, trọng yếu nhất chính là sống sót.

Trong tiếng hoan hô kinh thiên, Viên Hồng trở lại bên cạnh Tần Quân, trên hắc thiết trọng giáp tràn đầy máu tươi, vô cùng thê lương, đương nhiên, đại bộ phận đều là máu của Thôi Hạo Nguyệt

Tần Quân không nói gì, Thần Ma còn lại nhao nhao chúc mừng Viên Hồng

Ngay cả Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng thấy vui lòng phục tùng, con khỉ này xác thực lợi hại

Sau đó mấy chục cuộc chiến đấu đều không có đặc sắc như Viên Hồng cùng Thôi Hạo Nguyệt, hoặc là nghiêng về một bên, hoặc tu vi song phương không đủ mạnh, viễn trình thả pháp thuật, không có lực trùng kích thị giác

Các sinh linh bắt đầu hoài niệm Viên Hồng cùng Thôi Hạo Nguyệt chiến đấu

Cùng lúc đó, tên của Viên Hồng cũng lưu truyền ra Chí Tôn Thần đảo.

- 7483!

Hạ Thần Võ lần nữa chọn lựa thí sinh tham gia Vô Song đại chiến, thoại âm rơi xuống, Quý Long Uyên thả người nhảy vào giữa sân

Mấy trăm vạn sinh linh oanh động lên, rốt cục lại xuất hiện nhân vật hung ác.

Không cần nghĩ liền biết, Quý Long Uyên sẽ nghiền ép địch nhân

- 10003!

Trong Trấn Thế Thần Tháp yên lặng lại, mấy trăm vạn sinh linh nhìn quanh khắp nơi, muốn nhìn một chút là thằng xui xẻo nào đụng phải Quý Long Uyên.

Lúc này, Tần Quân đáp lấy Chí Tôn Cửu Long Ỷ bay về phía dưới mặt đất .

Oanh!

Trấn Thế Thần Tháp vỡ tổ, các sinh linh hô hấp dồn dập .

Tần Thiên Đế chiến Quý Long Uyên?

Hai người lúc trước ma sát là bị không ít sinh linh nhìn ở trong mắt, lại thêm trước kia Quý Long Uyên tuyên bố giết Tần Thiên Đế, không nghĩ tới bọn hắn nhanh như vậy liền đụng phải.

- Chậc chậc, Tần Thiên Đế thật là không may, nhanh như vậy liền đụng phải Quý Long Uyên.

- Quý Long Uyên cười, nghĩ đến hắn đang tự hỏi làm sao ngược sát Tần Thiên Đế a.

- Các ngươi đoán Tần Thiên Đế có cơ hội nhận thua không?

- Tần Thiên Đế này còn có thể dựa vào ai?

- Quý Long Uyên có thể rửa nhục!

------oOo------

Chương 1824: Vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, tốt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chí Tôn Vô Địch một mực nhắm mắt cũng mở to mắt, Tần Quân đã lên bảng danh sách hắn tất sát, hắn ngược lại muốn xem xem Tần Quân có thể có biểu hiện như thế nào

- Xong, vận khí của Tần Thiên Đế quá xui xẻo.

Hoàng Phủ Lưu Tâm khẽ che cái miệng nhỏ nhắn nói, bởi vì Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, khiến cho nàng với Tần Quân cũng có một tia hảo cảm, cho nên nhìn thấy đối thủ của Tần Quân là Quý Long Uyên, không khỏi vì hắn cảm thấy tiếc hận

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ngược lại không có lo lắng, vẫn tràn ngập lòng tin với Tần Quân, cười nói:

- Chờ xem, Quý Long Uyên danh xưng vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất đương đại sẽ thua ở dưới chân Tần Thiên Đế, giúp hắn uy danh lan xa.

Lời vừa nói ra, Hoàng Phủ Lưu Tâm ngẩn người, thiên tài Yêu Tộc còn lại cũng nghi hoặc

Tần Thiên Đế lợi hại như vậy?

Thương Khung Yêu Đế nhìn Tần Quân, không biết đang suy nghĩ cái gì, không nói một lời

Đứng đầu Cửu Thánh Quân, Triệu Hàn Dao nhìn chằm chằm phía dưới, cảm khái nói:

- Số mệnh của Tần Thiên Đế thật không tốt.

Dưới quy tắc của Vô Song đại chiến, mới đầu liền đụng phải Quý Long Uyên, hắn thậm chí hoài nghi là Hạ Thần Võ cố ý.

- Ở trước mặt Quý Long Uyên, Tần Thiên Đế chắc chắn rơi vào địa ngục.

Mã Diệp dựa vào lan can, cười khẽ nói, ngôn ngữ tràn đầy trào phúng.

Gần đây Tần Thiên Đế làm không ít chuyện kinh thiên động địa, thanh danh vang vọng Nội vũ trụ.

Bởi vì cái gọi là tường đổ mọi người đẩy.

- Hắn đúng là Tần Thiên Đế sao?

Một thanh niên gầy yếu nhìn qua Tần Quân hiếu kỳ hỏi, hắn mặc áo bào rộng rãi, nhìn như yếu đuối, kì thực uy danh của hắn rất nổi, chính là Nhân Tổ Tông Đường Thái Cổ Cự Long, tên là Hồng Đạp Thiên, phóng tầm mắt nhìn cả Nhân Tổ tông đường, ngoại trừ vị lão tổ kia, không có người có thể làm địch thủ của hắn, cho dù là Chu Hư Vọng, cũng phải khách khách khí khí với hắn.

Nhân Tổ Tông Đường làm việc khiêm tốn, cũng là tín ngưỡng của Nhân tộc ở Nội vũ trụ, cho dù là Bách Lý gia cũng sẽ không làm khó dễ bọn hắn, mà Hồng Đạp Thiên chính là Thượng Cổ Long Tộc lưu lại một Thái Cổ Cự Long, đời đời Thủ Hộ Nhân tộc, rất được Nhân tộc kính ngưỡng

- Đúng vậy, Bách Lý gia đúng vậy bị hắn diệt.

Một tu sĩ trả lời, ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân không có trào phúng, ngược lại có chút sùng bái

Tần Thiên Đế hoành không xuất thế, không phải toàn bộ sinh linh đều phỉ nhổ hắn, ngược lại có không ít sinh linh ngưỡng mộ.

- Tần Thiên Đế… Thiên Đế.

Hồng Đạp Thiên sờ lên cằm lẩm bẩm, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Trong Bạch Ngọc các, Hạ Thần Võ cũng nhìn chằm chằm Tần Quân, khóe miệng hơi giương lên, hắn lại cười.

Đám Điện Chủ đều không có chú ý tới, tất cả đều hứng thú nhìn Tần Quân.

Tần Quân mặc Vô Cực Hồng Mông bào, không phải Đại Đạo Chí Tôn không thể khám phá tu vi của hắn, huống hồ cảnh giới của hắn là Hỗn Độn Chí Thánh, cho dù là Mạc Nhược Hà cũng không cách nào nhìn thấu, như một đoàn mê vụ

Rơi vào trong mắt Quý Long Uyên, Tần Quân rõ ràng là bị pháp bảo che đậy tu vi, nhưng hắn không lo lắng chút nào

- Tần Thiên Đế, ngươi muốn chết ở trên ghế của ngươi sao?

Quý Long Uyên giễu cợt nói, lời vừa nói ra, rất nhiều sinh linh đều cười rộ lên.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn xuống Quý Long Uyên, đây là tư thế muốn chiến đấu sao?

Ai chiến đấu sẽ ngồi ở trên ghế?

Cho dù Chí Tôn Cửu Long Ỷ cực kỳ bất phàm.

Tần Quân không có trả lời Quý Long Uyên, mà lạnh lùng nhìn hắn, trong mắt tựa hồ còn mang theo một tia thương hại, phảng phất như Quý Long Uyên là kẻ đáng thương .

Quý Long Uyên bị ánh mắt của hắn chọc tức, không khỏi hồi tưởng lại lúc trước bị Dương Tiễn đe dọa.

- Đi chết đi!

Quý Long Uyên gào thét một tiếng, chân phải dậm chân mà ra, huy chưởng chụp về phía Tần Quân, muốn một chưởng kết thúc chiến đấu.

Oanh...

Chí Tôn Cửu Long Ỷ bắn ra cường quang, trực tiếp chấn Quý Long Uyên bay ra ngoài, đâm vào trên màn sáng, kém chút thổ huyết

Mấy trăm vạn sinh linh thấy nghẹn họng nhìn trân trối.

Nội dung cốt truyện tiết tấu không đúng!

Tần Thiên Đế không phải bị miểu sát sao?

- Vô sỉ a! Dựa vào Phòng Ngự Pháp Bảo chí cường!

- Ngươi là heo sao, ngươi không dùng pháp bảo sao?

- Cái ghế kia rất cường đại!

- Xem ra chiến cục cũng không có như chúng ta nghĩ.

- Quý Long Uyên không được a, Tần Thiên Đế uy vũ!

Trong Trấn Thế Thần Tháp xôn xao, mấy trăm vạn sinh linh chia hai phe, một mặt trào phúng Quý Long Uyên, một mặt giận mắng Tần Quân vô sỉ.

------oOo------

Chương 1825: Vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, tốt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tổng thể mà nói, tiếng mắng Tần Quân càng nhiều.

Quý Long Uyên quỳ một gối ở trước màn sáng, ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, nghiến răng nghiến lợi.

Trách không được Tần Quân không có sợ hãi, nguyên lai là có pháp bảo mạnh mẽ bảo hộ

Quý Long Uyên phẫn nộ khó nhịn, hận không thể để Tần Quân thiên đao vạn quả

- Ngươi cũng chỉ có thể dựa vào pháp bảo?

Quý Long Uyên trầm giọng nói, để Tần Quân lộ ra nụ cười trào phúng

Loại vấn đề ngu xuẩn này vậy mà xuất từ miệng vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất?

Đây là bị hai chữ mạnh nhất che đậy võ đạo chi tâm!

Oanh một tiếng!

Quý Long Uyên bước nhanh về phía Tần Quân, một bước trăm mét, không đến nửa cái hô hấp liền đến đến trước mặt Tần Quân

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ nói:

- Cút!

Âm thanh như Hỗn Độn phá diệt nổ tung, chấn động đến Quý Long Uyên thổ huyết bay ngược, tuyệt đại bộ phận sinh linh cũng bị chấn động đến ù tai, đinh tai nhức óc

Quý Long Uyên lần nữa nện ở trên màn sáng, máu tươi không cầm được từ trong miệng phun ra, máu vẩy mặt đất, thân thể nặng nề rơi xuống đất

Tĩnh!

Toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Chỉ dựa vào tiếng hét liền trọng thương Quý Long Uyên?

- Ti... Tần Thiên Đế rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Ông trời ơi.! Chúng ta đánh giá thấp Tần Thiên Đế!

- Ai nói Tần Thiên Đế yếu?

- Ta đã nói rồi, nếu như Tần Thiên Đế thật yếu, làm sao có thể thu phục nhiều cường giả như vậy? Để bọn hắn cam tâm tình nguyện đi theo?

- Quá kinh khủng, đây chính là Quý Long Uyên a!

Mấy trăm vạn sinh linh sôi trào lên, tiếng thét chói tai, tiếng gầm gừ không dứt.

Các Thần Ma của Đại Tần thiên đình càng kích động khó nhịn, hô to Bệ Hạ vô địch

Đắc Kỷ tứ nữ thấy khẽ che cái miệng nhỏ nhắn, các nàng cũng không nghĩ tới Tần Quân lợi hại như thế

- Bệ Hạ.

Đắc Kỷ phảng phất như lần thứ nhất nhận biết Tần Quân, trong đôi mắt đẹp tràn đầy kinh ngạc

Hoàng Phủ Lưu Tâm nhìn trợn mắt hốc mồm, một đám Yêu Tộc thiên tài ở bên cạnh cũng hóa đá, duy chỉ có Hoàng Phủ Lãm Nguyệt là cười ha hả.

- Tiểu tử này…

Chí Tôn Vô Địch nhíu mày, trong mắt hắn, Tần Quân tựa như Thiên Đạo Chí Thánh, nhưng cũng không phải, quả thực cổ quái

- A?

Mạc Nhược Hà kinh nghi một tiếng, tu vi của Tần Quân hắn cũng xem không hiểu

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân nhìn xuống Quý Long Uyên, nhẹ giọng hỏi:

- Loài bò sát, ngươi không được sao?

Một câu khinh miệt cực độ, làm nhục Quý Long Uyên.

Quý Long Uyên nỗ lực đứng lên, Thánh Cốt toàn thân không biết đứt gãy bao nhiêu, đau nhức kịch liệt.

- Làm sao có thể, vì cái gì hắn mạnh như thế.

Trong lòng Quý Long Uyên nhấc lên sóng biển ngập trời, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn cảm thấy khí tức tử vong

Chỉ dựa vào một tiếng quát lớn liền thiếu chút nữa để hắn chết?

Hắn lại tự phụ cũng hiểu được, Tần Quân không phải kẻ yếu, tu vi còn vượt xa bọn hắn

Trong lúc nhất thời, tâm tự ngạo của Quý Long Uyên bị giẫm đạp nát, cả người phảng phất như mất hồn.

- Không được, tái chiến tiếp ta sẽ chết.

Quý Long Uyên lòng tràn đầy hoảng sợ, chuẩn bị nhận thua.

Oanh...

Một đạo liệt diễm bỗng nhiên phóng tới, bao phủ hắn, rơi vào trên màn sáng, có thể rung chuyển màn sáng pháp trận, nổi lên một đạo ba đào.

Trấn Thế Thần Tháp lần nữa yên lặng lại, mấy trăm vạn sinh linh há to mồm, nửa ngày không nói một lời

------oOo------

Chương 1826: Đại Tần thiên đình nổi danh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm...

Liệt diễm chấn động đến màn sáng pháp trận không ngừng lay động, thậm chí dẫn đến toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp rung động kịch liệt

Tất cả ánh mắt rơi vào trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân biểu lộ đạm mạc, ngón trỏ tay phải hư không chỉ về phía Quý Long Uyên, toàn thân tản ra uy áp vô thượng, thời kỳ Hỗn Độn, chúng sinh chi sư phảng phất như

lần nữa trở về

Một chỉ diệt sát Quý Long Uyên!

Quý Long Uyên ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có, thần thức của mấy trăm vạn sinh linh đều đã không cách nào cảm ứng được khí tức của Quý Long Uyên

Tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối, bao quát các Thần Ma của Đại Tần thiên đình, cũng không nghĩ tới Tần Quân sẽ lợi hại như thế

Nguyên lai tưởng rằng Quý Long Uyên ngược sát Tần Quân, không nghĩ tới chiến đấu vượt quá dự liệu của bọn hắn, Tần Quân nhẹ nhõm diệt Quý Long Uyên

Vạn cổ yêu nghiệt mạnh nhất, vẫn lạc như vậy.

Trấn Thế Thần Tháp lâm vào trong yên tĩnh.

- Đó là Thần thông gì?

Nhân Tổ Tông Đường Hồng Đạp Thiên nhíu mày thì thào nói, không có người vì hắn giải đáp, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ chưa có người biết.

Ở chỗ cao, Chí Tôn Vô Địch chấn kinh, trong lòng tràn đầy nghi hoặc

- Hắn làm sao lại biết Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ? Không có khả năng.

Chí Tôn Vô Địch cũng biết Thần thông này, lúc trước vì học được Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, hắn là hao tốn vô số tinh lực

Đương đại, người tinh thông Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, không đủ năm ngón tay, Thần thông này có thể nói là khắc tinh của Vận Mệnh, nhất chỉ phá mệnh số, hai chỉ cải tạo hóa

Cái này, Chí Tôn Vô Địch không thể không lần nữa xem kỹ Tần Quân

- Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, có ý tứ.

Trong Bạch Ngọc các, Hạ Thần Võ hứng thú lẩm bẩm.

Một đám điện chủ hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng không nghĩ tới Tần Thiên Đế nhẹ nhõm liền đánh chết Quý Long Uyên như thế

Tương đương với chém chết đương kim đệ nhất thiên tài của Nội vũ trụ

Trước đó Bách Lý Hồng Cương chính là Nội vũ trụ đệ nhất cường giả, cũng vẫn lạc ở trong tay Tần Quân

Tỉ mỉ nghĩ lại, Nội vũ trụ đã bị Tần Thiên Đế cải biến.

- Thật lợi hại.

Hoàng Phủ Lưu Tâm mở ra cái miệng nhỏ nhắn, đủ nhét vào một quả trứng gà

Bên cạnh Hoàng Phủ Lãm Nguyệt thấy vô cùng phấn chấn, huy quyền hò hét tên Tần Thiên Đế

Mã Diệp lúc trước trào phúng Tần Thiên Đế, giờ phút này đã im miệng, sắc mặt vô cùng khó coi, Quý Long Uyên là mục tiêu hắn truy đuổi, càng không hề có lực hoàn thủ bị diệt sát, vậy hắn cùng Tần Thiên Đế chênh lệch lại có bao nhiêu?

Cửu Thánh Quân đứng đầu, Triệu Hàn Dao nhìn qua Tần Quân, cảm khái nói:

- Chân Long hiển uy.

Trận chiến này xinh đẹp đến cực điểm, Tần Thiên Đế dùng tư thái cường thế tuyệt đối đánh vỡ tin đồn của ngoại giới đối với hắn

Hắn cũng không phải chỉ dựa vào thủ hạ, thực lực của bản thân hắn cũng cực kỳ cường đại

Chí ít, Triệu Hàn Dao cũng kém xa.

Hắn đối mặt Quý Long Uyên cũng khó mà chiến thắng, huống chi là Tần Thiên Đế?

Hưởng thụ lấy mấy trăm vạn ánh mắt nhìn chăm chú, Tần Quân chậm rãi thu hồi tay trái

Liệt diễm tiêu tán, lại không còn thân ảnh của Quý Long Uyên, thậm chí ngay cả một sợi vải cũng không có còn lại

Tần Quân ngồi trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, thảnh thơi bay trở về, từ khi hắn ra trận đến rời sân, toàn bộ quá trình đều mây trôi nước chảy, phảng phất như không phải đến tham chiến, mà là đến tham quan.

- Bệ Hạ quá lợi hại!

Tôn Ngộ Không hưng phấn nhìn Tần Quân nói, tiểu Ly càng là mặt mũi tràn đầy sùng bái

Doanh Chính, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất… đều ở vào trong rung động, bọn hắn cũng không nghĩ tới Tần Quân lợi hại như thế

Có thể so với Thiên Đạo Chí Thánh, trong nháy mắt liền bị hắn diệt sát

Tần Quân mỉm cười, tâm tình cũng không có quá kích động, phảng phất như chỉ làm một chuyện nhỏ

- 24032.

Hạ Thần Võ bắt đầu tuyên bố sinh linh kế tiếp ra sân, chính là một thiên tài Yêu Tộc, Hổ Đầu Nhân Thân, bắp thịt cả người như kiên thạch, xem xét cũng không phải là lương thiện

- 10013!

Nương theo thoại âm của Hạ Thần Võ rơi xuống, Ngưu Ma Vương chậm rãi đứng dậy

Khải Giáp màu đen hiển thị rõ dữ tợn, áo choàng như liệt diễm phiêu động, hai Ngưu Giác xông thẳng tới chân trời, khắp khuôn mặt trâu là vẻ phấn khởi

Hắn rốt cục có cơ hội đại triển thân thủ.

- Cha, ta ủng hộ ngươi!

------oOo------

Chương 1827: Đại Tần thiên đình nổi danh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Hài Nhi dao động cánh tay nói, hết sức kích động, dù sao cũng là cha hắn tham chiến a.

Tần Quân mỉm cười, cũng đang chờ mong Ngưu Ma Vương biểu hiện

Sau khi Ngưu Ma Vương cực hạn thức tỉnh, tu vi đạt tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, đối phương bất quá Thánh Nhân cảnh trung kỳ, tuyệt không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương

Tần Quân muốn nhìn Ngưu Ma Vương nhất chiến thành danh như thế nào

Oanh một tiếng!

Thân thể giống như núi nhỏ của Ngưu Ma Vương trực tiếp rơi vào giữa sân, chấn động đến mặt đất rung động

- Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế tọa hạ Ngưu Ma Vương, cho ngươi thời gian ba cái hô hấp nhận thua!

Ngưu Ma Vương nhếch miệng cuồng tiếu nói, thân là đại ca kết bái của Tôn Ngộ Không, hắn khẳng định rất ngông cuồng, nếu không có thể nào để Tôn Ngộ Không cam bái hạ phong?

Lời vừa nói ra, mấy trăm vạn sinh linh xôn xao.

Lại là Đại Tần thiên đình!

Đại Tần thiên đình đến cùng là tồn tại phương nào?

Hổ Đầu Đại Yêu bị Ngưu Ma Vương nói làm tức giận đến không kềm được, gào thét nói:

- Mẹ ngươi chứ!

Đang khi nói chuyện, hắn cất bước vọt tới Ngưu Ma Vương

Thấy cảnh này, nụ cười của Ngưu Ma Vương càng đậm, thân thể nghiêng, hai chân dịch chuyển, nắm tay phải từ sau lưng đánh ra

Khí thế bàng bạc, rất có ý cảnh quyền phá chư thiên vũ trụ!

Đại Lực Ngưu Ma quyền!

Hổ Đầu Đại Yêu chỉ cảm thấy thế giới trước mắt sụp đổ, còn chưa kịp phản ứng, liền bị quyền phong của Ngưu Ma Vương chấn vỡ, huyết nhục vẩy ra, hình ảnh tàn nhẫn huyết tinh, không dung nhìn thẳng.

Miểu sát!

Lại miểu sát!

Nên biết đây chính là Thánh Nhân cảnh, mặc dù kém một tiểu cảnh giới, cũng rất khó đánh giết đối phương, chớ nói chi là miểu sát

Các sinh linh đều bị hù dọa, gia hỏa dưới tay Tần Thiên Đế, làm sao một cái so một cái hung ác?

Viên Hồng còn cho đối phương có cơ hội đầu hàng, đến Ngưu Ma Vương, trực tiếp miểu sát?

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nở nụ cười khổ, các thiên tài Yêu Tộc ở bên người đều lòng đầy căm phẫn, để hắn vô ý thức nhìn về phía Thương Khung Yêu Đế

Hi vọng việc này không nên chọc giận Thương Khung Yêu Đế.

Khí tức của Thương Khung Yêu Đế bình thản, để cho người ta không biết hắn đang suy nghĩ gì.

Cứ như vậy, Ngưu Ma Vương hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang bay trở về bên người Tần Quân

- Rất không tệ.

Tần Quân khó được tán dương Ngưu Ma Vương một câu, nghe mà Ngưu Ma Vương mặt mày hớn hở

Đạt được Tần Quân thưởng thức, mới có cơ hội tăng thêm một bước

Hạ Thần Võ thật không có kinh ngạc, bình tĩnh tiếp tục tuyên bố người tham chiến

Sau đó mười mấy trận đều không có Thần Tướng của Đại Tần thiên đình tham chiến

Trong đó ngược lại có một trận chiến làm cho người chú mục, một phương tham chiến là Chí Tôn Thần Điện Thất Điện chủ Vũ Hàn, chênh lệch về cảnh giới để trận chiến đấu này không chút huyền niệm, nhưng thân phận cùng tên tuổi của Vũ Hàn đủ để cho trận chiến này say sưa.

Đám Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện cũng tham chiến, đây không phải là tin tức tốt.

Có thể trở thành Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ, không có chỗ nào mà không phải là người Chí Tôn Bá Thể đại thành

Cứ như vậy, ngày thứ nhất trôi qua, hết thảy có 48 cuộc chiến đấu

Người tham chiến đều là Thánh Nhân, không cần nghỉ ngơi, Vô Song đại chiến tiếp tục kéo dài.

Ngày thứ hai, Hình Thiên tham chiến, đối thủ là một tên Thiên Đạo Chí Thánh, tên tuổi cực lớn, đáng tiếc không bằng một búa của Hình Thiên

Lúc Hình Thiên ra sân, đồng dạng tuyên bố mình là tọa hạ của Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế, khiến cho tên tuổi của Đại Tần thiên đình bắt đầu truyền ra vũ trụ

Vô Song đại chiến vừa mới bắt đầu, Tần Thiên Đế liền đoạt được thủ khôi của dư luận, tiếp theo là Đại Tần thiên đình

- Quý Long Uyên thật đã chết rồi sao?

- Đại Tần thiên đình đến cùng là Thần Thánh phương nào?

- Đều là lời đồn a, Quý Long Uyên làm sao có thể chết?

- Chậc chậc, sợ là sư tôn của Quý Long Uyên sẽ bạo tẩu.

- Ai nói Tần Thiên Đế nhỏ yếu?

------oOo------

Chương 1828: Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bang...

Trường kiếm sắc bén, xé rách không khí, tựa như một mũi tên kề sát mặt đất đánh tới

Khuôn mặt của Cửu Linh Nguyên Thánh lạnh lùng, tay áo phải vung lên, trực tiếp thu nhập trường kiếm vào trong tay áo

Một nam tử áo lam cách hắn mấy ngàn thước sắc mặt kịch biến, phảng phất như thấy quỷ.

Mấy trăm vạn sinh linh như vỡ tổ sôi trào lên, lại một vị Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, biểu hiện cực kỳ cường thế

- Thật lợi hại, Cửu Linh Nguyên Thánh có đại gia chi phong, tuy không cuồng bạo bằng các Thần Tướng khác của Đại Tần thiên đình, nhưng tương tự vô cùng lợi hại.

- Tên này đã đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh!

- Cửu Linh Nguyên Thánh phải nổi danh.

- Đáng thương Vương Hạn, Thánh Nhân cảnh viên mãn vốn nên kiên trì

thật lâu, không nghĩ tới ở vòng thứ nhất liền thất bại.

- Gia hỏa Vương Hạn này cũng coi như Thể Tu? Toàn bộ hành trình dùng kiếm!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, không giống với mới đầu, tuyệt đại bộ phận sinh linh đều đang giễu cợt Tần Thiên Đế cùng các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, hiện tại cơ hồ toàn bộ sinh linh đều đang chờ mong đám người Tần Thiên Đế biểu hiện

Nam tử áo lam tên là Vương Hạn nhìn qua Cửu Linh Nguyên Thánh, nghiến răng nghiến lợi

Hắn thi triển các loại pháp thuật, lại không làm gì được Cửu Linh Nguyên Thánh, để niềm tin của hắn bị đả kích nghiêm trọng

Tâm lý có một thanh âm nói cho hắn biết, nên nhận thua

Nhưng hắn vì Vô Song đại chiến chuẩn bị lâu như vậy, vừa mới bắt đầu liền nhận thua?

Ngày sau còn có mặt mũi nào xông xáo Nội vũ trụ?

Ngay thời điểm hắn do dự, Cửu Linh Nguyên Thánh cất bước đi tới hắn, thân hình thoáng một cái, liền tới trước mặt Vương Hạn

Sắc mặt của Vương Hạn khó coi, hai tay bóp pháp quyết, từng thanh từng thanh bảo kiếm từ phía sau lưng nổi lên, kiếm quang soi sáng cả Thần Tháp, muốn giảo sát Cửu Linh Nguyên Thánh

Đúng lúc này, đầu của Cửu Linh Nguyên Thánh bỗng nhiên biến lớn, hóa thành sư tử có thể so với núi cao, âm thanh Sư Hống rung động Trấn Thế Thần Tháp, nuốt Vương Hạn vào.

Tĩnh!

Mấy trăm vạn sinh linh trừng to mắt, đây là ăn sống Vương Hạn rồi?

Chỉ thấy đầu của Cửu Linh Nguyên Thánh biến thành nguyên trạng, hắn liếm liếm đầu lưỡi, thần sắc thỏa mãn, để rất nhiều sinh linh lạnh giá

Cứ như vậy, Cửu Linh Nguyên Thánh cường thế đạt được thắng lợi

Hạ Thần Võ mặt không đổi sắc tiếp tục chọn lựa số thứ tự, Vô Song đại chiến cấp tốc bị Đại Tần thiên đình chiếm đoạt danh tiếng

Trong Bạch Ngọc các, đám Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện dùng thần thức trao đổi

- Không được, tiếp tục như vậy nữa, danh tiếng của Tần Thiên Đế liền càng lúc càng lớn.

- Đáng tiếc chúng ta không cách nào chưởng khống Vô Song đại chiến.

- Tiếp xuống các ngươi cũng phải chiến xinh đẹp, tráng cử thanh danh cho Chí Tôn Thần Điện.

- Đại Đế nhìn lấy, chúng ta ra tay quá ác, có thể để tâm hắn sinh chán ghét hay không?

- Chờ người Đại Tần thiên đình gặp được Chí Tôn Vô Địch, cỗ này uy phong liền sẽ bị bóp tắt!

Mạc Nhược Hà không có cùng bọn hắn giao lưu, biểu lộ thậm chí có chút xấu hổ, thầm mắng:

- Một đám ngu xuẩn!

Chẳng lẽ bọn hắn coi là có thể giấu diếm được pháp nhãn của Đại Đế?

- Đủ rồi!

Mạc Nhược Hà nhịn không được dùng thần thức cắt ngang bọn hắn, dọa đến các vị Điện Chủ không còn dám dùng thần thức giao lưu

Vũ Hàn đứng ở nơi hẻo lánh, trên mặt lộ ra vẻ trào phúng

Toàn bộ Chí Tôn Thần Điện, hắn chỉ phục Mạc Nhược Hà, Điện Chủ còn lại đều là phế phẩm, chỉ có tu vi, lại không có não.

Lúc này, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ra sân, đối thủ là một tên Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, cùng hắn tu vi tương đương, hai người chiến đến lực lượng ngang nhau, trong lúc nhất thời, khó phân cao thấp .

Đại khái chiến một nén nhang thời gian, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt bắt đầu làm thật, khí tức tăng vọt, lực lượng thân thể lật ra gấp bội, nghiền ép đối phương, đưa tới oanh động không nhỏ

- Tiểu tử này cũng không tệ lắm.

Dương Tiễn tán dương nói, Thần Ma còn lại cũng gật đầu

------oOo------

Chương 1829: Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhìn như đàn bà, nhưng phong cách chiến đấu lại cực kỳ hung mãnh

Tần Quân thì nhắm mắt lại, bắt đầu nghỉ ngơi

Hắn đã chiến đấu một trận, vòng thứ nhất đã không có sự tình của hắn, đối với chiến đấu cảnh giới thấp hơn hắn, hắn không có hứng thú

Cuối cùng, đối thủ của Hoàng Phủ Lãm Nguyệt nhận thua, chiến đấu kết thúc

Sau đó mấy ngày, Triệu Vân, Quan Vũ, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không liên tiếp đăng tràng

Thuần một sắc miểu sát, để đối thủ tan tành mây khói

Trước khi tham gia Vô Song chiến, bọn hắn nghe rất nhiều âm thanh trào phúng, nội tâm đều kìm nén một ngọn lửa, đương nhiên sẽ không khách khí

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nội vũ trụ đều lưu truyền chiến tích các Thần

Tướng của Đại Tần thiên đình

Ngày thứ bảy, Chí Tôn Vô Địch đăng tràng, để bầu không khí của Vô Song đại chiến tới đỉnh cao, cùng đối chiến chính là một tên Thiên Đạo Chí Thánh đến từ Nhân Tổ Tông Đường

Toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp, mấy trăm vạn sinh linh đều hô to Chí Tôn Vô Địch, thanh thế to lớn, có thể so với lúc trước Tần Quân diệt sát Quý Long Uyên.

Đối mặt uy áp của Chí Tôn Vô Địch, tên Thiên Đạo Chí Thánh kia run lẩy bẩy, căn bản không dám ra tay

- Nhận thua đi.

Chí Tôn Vô Địch nhẹ giọng nói, ở Nội vũ trụ, hắn được vinh dự Nhân tộc Đại Đế, đã từng thống lĩnh qua Nhân tộc ở Nội vũ trụ, hắn tự nhiên không thể giống đám người Tần Quân đi giết hậu bối

- Ta nhận thua.

Nhân Tổ Tông Đường Thiên Đạo Chí Thánh bịch một tiếng, quỳ rạp xuống đất, nói xong câu đó, phảng phất như đã mất đi toàn bộ khí lực

Không chiến mà bại, trong tháp không có hư thanh, ngược lại là tiếng hoan hô kinh thiên

Chí Tôn Vô Địch có một loại khí chất đặc thù, chỉ cần hắn xuất hiện, liền có thể khiến người ta phấn chấn, cho dù không có xuất thủ, bằng vào khí thế cũng làm người ta huyết mạch sôi sục.

- Hừ!

Nghe âm thanh của Chí Tôn Vô Địch, Quan Vũ hừ lạnh một tiếng, rõ ràng rất khó chịu

Ánh mắt của Triệu Vân, Dương Tiễn, Hình Thiên đều tràn đầy chiến ý

Bách Lý Thủ Ước trốn ở sau Chí Tôn Cửu Long Ỷ, không để cho Chí Tôn Vô Địch phát hiện

- Tiểu tử này càng ngày càng lợi hại.

Bách Lý Thủ Ước thò đầu ra, cảm khái nói, trong lòng có thể nói là ngũ vị tạp trần, có cừu hận, cũng có kiêu ngạo

Đương nhiên, nếu Tần Quân có thể giết chết Chí Tôn Vô Địch, hắn vẫn rất cao hứng

Nghịch tử có thể nào lưu tính mạng hắn?

Tần Quân nhìn về phía Chí Tôn Vô Địch, ánh mắt ngược lại rất bình tĩnh, bởi vì Chí Tôn Vô Địch đã không bị hắn để vào mắt

Trong mắt của hắn chỉ có Hạ Thần Võ.

Chiến đấu tiếp tục, sau đó có một tên cường giả đưa tới oanh động

Bạch Vô Sinh đến từ Cổ Ma thần điện, đồng thời cũng là Cổ Ma thần điện Điện Chủ.

- Ti... sao hắn lại tới đây?

- Trước đó tại sao không có nghe nói Bạch Vô Sinh muốn tới?

- Nghe nói đệ tử Cổ Ma thần điện đều rất mạnh, không biết là thật hay giả.

- Điện Chủ cũng tới, ngươi còn hiếu kỳ đệ tử?

- Có ý tứ, nghe nói Bạch Vô Sinh sớm đã siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh.

Các sinh linh bắt đầu đàm luận Bạch Vô Sinh, ở Nội vũ trụ, Bạch Vô Sinh cũng là nhân vật truyền kỳ, nghe nói từng là bạn thân của Chu Hư Vọng, tuy bởi vì tu luyện lộ tuyến khác biệt, cuối cùng trở mặt thành thù

Toàn thân Bạch Vô Sinh tản ra tử khí, mặc tang phục màu trắng, mặt như huyết sắc, tóc hoa râm hơi có vẻ lộn xộn, hai mắt tia máu vằn vện vô cùng bức người, chợt nhìn, tựa như lệ quỷ, cực kỳ không hợp Cổ Ma thần điện Điện Chủ trong truyền thuyết

Đối thủ của hắn là một Thượng Cổ kỳ chủng, giờ phút này dọa đến run chân, đại khí cũng không dám thở

Mắt thấy Bạch Vô Sinh đưa tay, Thượng Cổ kỳ chủng vội vàng nói:

- Ta nhận thua!

Không có người chế giễu hắn, đối mặt Bạch Vô Sinh, Thánh Nhân khác cũng sẽ đầu hàng.

Cổ Ma thần điện chính là bắt chước hệ thống tu luyện của Viễn Cổ Ma tộc, Bạch Vô Sinh càng lấy sát chứng đạo, giẫm lên từng đống thi cốt thành tựu uy danh hôm nay.

------oOo------

Chương 1830: Thanh thế vô song (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tiếng ồn ào, Bạch Vô Sinh biến mất tại nguyên chỗ, như lúc ra sân, Thần không biết quỷ không hay

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên.

Quan Vũ nhẹ nói, để chúng Thần Ma nhao nhao động dung.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại cũng đúng, Cổ Ma thần điện cũng là thế lực cấp độ bá chủ, nếu Điện Chủ không có tu vi Đại Đạo Chí Tôn cảnh, có thể nào đúc thành uy danh như thế

Ngoại trừ Huyền Thánh phong, thủ lĩnh thế lực cấp độ bá chủ khác, Tần Quân đều đã gặp

Chẳng qua hiện nay Đại Đạo Chí Tôn không còn là tồn tại cao không thể chạm ở trong mắt Tần Quân

Vô Song đại chiến tiếp tục tiến hành.

Từng cường giả Thể Tu giao chiến, khiến cho dưới đáy Trấn Thế Thần Tháp bị các loại máu tươi nhiễm đỏ, dưới tình huống bất đắc dĩ, Mạc Nhược Hà thi triển pháp thuật, thanh tẩy phía dưới một lần

Lại qua nửa ngày, Hậu Nghệ ra trận.

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế tọa hạ Hậu Nghệ!

Dứt lời, không đợi đối thủ mở miệng, Hậu Nghệ một tiễn định càn khôn, bắn đối thủ tan tành mây khói

Cả cuộc chiến đấu không tới một tức, để tuyệt đại đa số sinh linh thậm chí không kịp phản ứng.

Phất tay áo, Hậu Nghệ nhẹ nhàng bay trở về.

- 8732.

- 4694.

Hạ Thần Võ tiếp tục chọn lựa Vô Song đại chiến, Hậu Nghệ biểu hiện kinh diễm đến đâu, rơi vào trong mắt hắn, cũng như trò đùa.

Sau đó là một trận Thánh Nhân đại chiến.

Tu vi của song phương đều ở Thánh Nhân cảnh trung kỳ, khó phân thắng bại.

Đổi lại trước kia, Tần Quân có thể sẽ thấy hưng phấn, nhưng bây giờ chỉ cảm thấy nhàm chán đến cực điểm

Dù vậy, đại đa số người quan chiến trong Trấn Thế Thần Tháp vẫn thấy phấn chấn, tiếng hoan hô liên tiếp

Sau năm canh giờ…

Cường Lương bị Hạ Thần Võ chọn trúng, ngược lại để các Thần Ma mong đợi.

Bọn hắn đều biết Cường Lương được Tần Quân đề cao tu vi, nhưng mạnh

bao nhiêu, không người có thể biết.

Cường Lương rơi vào dưới đáy, thướng mạo khôi ngô để cho rất nhiều sinh linh ánh mắt sáng lên

Tốt một Đại Hán!

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế tọa hạ Cường Lương!

Như Thần Tướng của Đại Tần thiên đình lúc trước, Cường Lương tự báo tính danh, lấy Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế tọa hạ làm tiền đề, để mấy trăm vạn sinh linh trong Trấn Thế Thần Tháp phấn chấn

Chuyện cho tới bây giờ, người quan chiến cũng bắt đầu chờ mong Đại Tần thiên đình biểu hiện

Vận khí của Cường Lương rất tốt, đối thủ là một Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, cánh cửa thấp nhất của Vô Song đại chiến là Thánh Nhân cảnh, cho nên Thánh Nhân cảnh sơ kỳ đúng là chiến lực tầng dưới chót của Vô Song đại chiến

- Lại là Đại Tần thiên đình!

- Cường Lương là ai? Lại là cường giả vô danh.

- Trong Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, tên tuổi càng thấp, càng lợi hại.

- Nhìn những người kia của Đại Tần thiên đình biểu lộ liền biết gia hỏa này không phải lương thiện.

- Mau nhìn, ngay cả Tần Thiên Đế cũng mở mắt.

Các sinh linh kinh hô liên tục, Tần Quân cơ hồ toàn bộ hành trình nhắm mắt, rất ít mở mắt, chỉ có gặp được siêu cường đối chiến mới có thể mở mắt

Thần Ma còn lại của Đại Tần thiên đình cũng đang ngẩng đầu đối đãi, rõ ràng Cường Lương bất phàm

- Tại hạ…

Thánh Nhân cùng Cường Lương đối chiến vừa muốn mở miệng, Cường Lương liền đến trước mặt hắn, để hắn cảm giác trời phảng phất như đột nhiên tối lại, còn không kịp chuẩn bị, hai đạo tật lôi từ trong mắt Cường Lương lóe ra, hóa thành ngàn vạn lôi xà, oanh một tiếng, oanh hắn thành tro bụi

Mấy trăm vạn sinh linh ngẩn người, chợt bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên

Trải qua các Thần Ma lúc trước biểu hiện, các sinh linh đối với Cường Lương biểu hiện, cũng không có đạt tới cấp độ khiếp sợ, tâm lý đã sớm chuẩn bị

------oOo------

Chương 1831: Thanh thế vô song (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Hồ Lâm lão tổ cơn giận! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ đánh giết đồ đệ Quý Long Uyên của Hồ Lâm lão tổ, chọc giận Hồ Lâm lão tổ, thề muốn trả thù ký chủ, nếu ký chủ đánh giết Hồ Lâm lão tổ, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân ngẩn người.

Hồ Lâm lão tổ?

Sư phụ của Quý Long Uyên?

Hắn cười, Quý Long Uyên quả nhiên có sư phụ, có thể phát động nhiệm vụ đã nói lên có thể đối với hắn sinh ra uy hiếp.

- Nhiệm vụ càng nhiều càng tốt.

Khóe miệng của Tần Quân bay lên, lần nữa nhắm mắt lại.

Chiến đấu kế tiếp lại trở nên không thú vị.

Thời gian cũng cấp tốc trôi qua .

Dương Tiễn cũng không ngoài dự tính thông qua vòng thứ nhất, cực kỳ cường thế .

Theo tất cả cường giả của Đại Tần thiên đình đều kết thúc chiến đấu, trung tâm dư luận của Vô Song đại chiến cũng bắt đầu chuyển di .

Vòng thứ nhất của Vô Song đại chiến người tham chiến quá nhiều, đạt tới năm chữ số, không phải một sớm một chiều có thể kết thúc .

Sau đó trong một đoạn thời gian, đám người Thương Khung Yêu Đế, Hồng Đạp Thiên, Hoắc Trấn Dư liên tiếp ra sân, đều nhẹ nhõm thông qua vòng thứ nhất

Trong đó Cổ Ma thần điện biểu hiện rất cường thế, đã có hơn 20 cường giả thông qua vòng thứ nhất, theo sát phía sau là Chí Tôn Thần Điện, không thẹn với uy danh Chí Tôn Bá Thể

Lại sau này, thế lực có số người thông quan nhiều nhất là Đại Tần thiên đình, Nhân Tổ Tông Đường cùng Huyền Thánh phong cũng không bằng Đại Tần thiên đình.

Từ đầu đến cuối, Hạ Thần Võ ngoại trừ báo số thứ tự, cơ hồ không có phát biểu, cao lạnh tiến hành tới cùng.

Chỉ chớp mắt, nửa tháng cấp tốc đi qua .

Vô Song đại chiến vẫn chưa kết thúc vòng thứ nhất.

Trong khoảng thời gian này, Tần Quân một mực tu luyện, nhiệt độ của Vô Song đại chiến không có hạ xuống .

Mỗi một ngày, đều có liên tục không ngừng sinh linh tiến vào Trấn Thế Thần Tháp quan chiến, bây giờ số lượng sinh linh trong tháp đã đột phá

1500 vạn .

Ngoại trừ Thể Tu, sinh linh còn lại cũng tới quan chiến, bao quát Nhân Tổ Tông Đường Chu Hư Vọng, còn có Cổ Phật giới, Tô Đế Tông...

Chuyện cho tới bây giờ, Vô Song đại chiến gần như hấp dẫn hơn phân nửa cường giả của Nội vũ trụ tới, chỉ là số lượng Thánh Nhân đã đột phá 100 ngàn, ngày bình thường tuyệt đối không gặp được nhiều Thánh Nhân như vậy

Theo Tần Quân đánh giết Quý Long Uyên cùng các Thần tướng biểu hiện, giá trị danh khí của Tần Quân mỗi ngày đều tăng vọt

Bây giờ giá trị danh khí đã đạt tới 25 vạn ức, hắn có thể thỏa thích tiêu xài

Nghĩ đến chờ Vô Song đại chiến kết thúc, danh khí của hắn sẽ trèo lên độ cao trước đó chưa từng có

Bởi vậy có thể thấy được, số lượng sinh linh ở Nội vũ trụ lớn đến để cho người ta khó có thể tưởng tượng, Tần Quân ở thời kỳ Hỗn Độn đợi mấy trăm triệu năm cũng không bằng giá trị danh khí một tháng này

Đương nhiên, một bộ phận nguyên nhân rất lớn là Tần Quân không nhập thế

- 28221.

Hạ Thần Võ nói, thoại âm rơi xuống, một tên Thiên Đạo Chí Thánh ra trận, lập tức gây nên một mảnh xôn xao

Lại là cường giả của Cổ Ma thần điện!

Mặc dù đại bộ phận sinh linh của Cổ Ma thần điện đều là Nhân tộc, nhưng bởi vì tu luyện Ma Công, bộ phận thân thể sẽ ma hóa, lộ ra người không ra người quỷ không ra quỷ, rất ghê người

Tên Thiên Đạo Chí Thánh này hình người, vô cùng cường tráng, bên ngoài thân trải rộng vảy đen, cự kỳ khủng bố, miệng nhếch lên, hiển thị rõ kiêu ngạo ngông cuồng

- Ai xui xẻo như vậy, gặp phải Dương Lạc ta?

Hắn lạnh giọng cười nói, để rất nhiều sinh linh chán ghét.

Vô luận là thời kỳ nào, Ma tộc đều để chúng sinh ghét bỏ .

- Số một!

Hạ Thần Võ mở miệng lần nữa, ngay sau đó, Mạc Nhược Hà chậm rãi đứng dậy, từ trong Bạch Ngọc các bay ra.

Oanh!

Toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp sôi trào, biểu lộ của Dương Lạc trong nháy mắt trở nên đặc sắc.

------oOo------

Chương 1832: Yên tĩnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Nhược Hà như lông hồng, phiêu nhiên rơi xuống đất, không có chút tiếng vang

Mặt hắn không thay đổi nhìn Dương Lạc nói:

- Là ta xui xẻo, gặp phải Dương Lạc ngươi.

Nghe vậy, Dương Lạc càng thêm xấu hổ, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Hơn một ngàn năm trăm vạn sinh linh càng cười rộ lên.

Dương Lạc thân là Thiên Đạo Chí Thánh, tuy mạnh, nhưng so với Mạc Nhược Hà vẫn có chênh lệch rất xa.

Cho dù Mạc Nhược Hà biểu hiện bình thường, vẫn như trước là truyền kỳ của Nhân tộc.

- Dương Lạc lúng túng a? Lại càn rỡ?

- Ta nghiêm trọng hoài nghi Đại Đế là cố ý chọn trúng hắn!

- Ta cũng cảm thấy như vậy, cười chết ta rồi.

- Dương Lạc sẽ chết như thế nào?

- Mạc điện chủ, đánh nổ hắn!

Ngàn vạn tiếng cười nhạo hội tụ vào một chỗ, hùng vĩ bực nào, cho dù là Thiên Đạo Chí Thánh, cũng rất khó giữ vững bình tĩnh

Sắc mặt của Dương Lạc lúc trắng lúc xanh, đối mặt Mạc Nhược Hà, hắn thật sự là không có dũng khí xuất thủ.

- Nhanh để cho ta xui xẻo đi.

Mạc Nhược Hà đạm mạc nói, rất rõ ràng, hắn cũng không quen nhìn Dương Lạc ngông cuồng.

Dương Lạc cắn răng nói:

- Ta nhận thua!

Một trận chiến đấu nguyên bản hỏa bạo cứ như vậy hí kịch kết thúc, ở trong tiếng người huyên náo, Dương Lạc xấu hổ rời sân, Mạc Nhược Hà thì trở lại trong Bạch Ngọc các.

Khí thế của Chí Tôn Thần Điện lập tức siêu việt Cổ Ma thần điện.

Tần Quân từ đầu đến cuối không có mở mắt, Mạc Nhược Hà cũng không đáng cho hắn mở mắt

Hắn khí định thần nhàn, ngược lại để rất nhiều sinh linh một mực chú ý đến, trong tiếng hoan hô, Tần Quân đóng chặt đôi mắt lộ ra khác loại như vậy, để cho người ta không khỏi khâm phục

Nguyên bản cũng có một người nhắm mắt như Tần Quân, cái kia chính là

Chí Tôn Vô Địch, sớm ở hơn nửa tháng trước, hắn liền rời đi, không thấy tăm hơi.

Thời gian tiếp tục trôi qua .

Sau đó tuy có Đại Năng ra sân, nhưng đều không có cường giả đáng giá lưu lại ấn tượng cho Tần Quân

Nhật Nguyệt luân chuyển, tinh không sáng chói vĩnh hằng bất diệt.

Một tháng như ánh chiều qua khe cửa, nháy mắt liền qua.

Trong hai tháng Vô Song đại chiến, để rất nhiều cường giả dương danh lập vạn, cũng có rất nhiều cường giả bị kéo xuống thần đàn, Trấn Thế Thần Tháp nhìn như phồn hoa vui mừng, lại giấu thi cốt của rất nhiều nhân vật phong vân, máu tươi vĩnh chìm lòng đất

Tính đến trước mắt, vòng thứ nhất của Vô Song đại chiến mới qua một nửa.

Còn đánh xuống như vậy, Vô Song đại chiến sẽ tiếp tục mấy năm, thậm chí trên mười năm.

Các sinh linh ở Nội vũ trụ ngược lại tập mãi thành thói quen, đối với bọn hắn mà nói, thời gian tính không là cái gì

Tần Quân lại cảm thấy như vậy sẽ lãng phí thời gian, hắn muốn rời đi, đi Thời Không tuyệt địa tu hành một phen, nhưng lại cảm thấy không ổn, cũng không thể mang theo tất cả mọi người cùng nhau tiến vào, hắn ly khai, Chí Tôn Vô Địch hoặc những địch nhân khác hạ thủ với những người khác thì làm sao bây giờ?

Rơi vào đường cùng, Tần Quân chỉ có thể từ Thần Thoại Thương Thành không ngừng đổi lấy đan dược, làm bản thân mạnh lên

Nhìn thấy Tần Quân không ngừng dùng đan dược tu luyện, các sinh linh đều lắc đầu thở dài.

- Lâm thời mài đao?

- Chậc chậc, ở chỗ này dùng đan dược, cũng không sợ bạo thể mà chết?

- Tần Thiên Đế đã đủ mạnh, lại còn tu luyện, để cho người ta xấu hổ a!

- Dù sao Tần Thiên Đế muốn đối mặt chính là Chí Tôn Vô Địch.

- Chí Tôn Vô Địch là có hi vọng khiêu chiến Đại Đế nhất, Tần Thiên Đế khẳng định không phải là đối thủ của hắn.

Một bộ phận sinh linh thảo luận chiến đấu phía dưới, một bộ phận thì đang thảo luận Tần Quân

Ngay cả Chu Hư Vọng cùng Mạc Nhược Hà cũng nhìn qua Tần Quân, ánh mắt ý vị sâu xa

Tần Quân nhắm mắt làm ngơ, mình dùng đan dược tu luyện, hận không thể ngay tại chỗ bế quan, tần suất hắn dùng đan dược cũng càng ngày càng cao

Mới đầu một ngày hai viên, đến một ngày năm viên, lại đến một ngày mười viên, thậm chí mấy chục viên, để ngàn vạn sinh linh vì đó tắc lưỡi

------oOo------

Chương 1833: Yên tĩnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây là không muốn sống nữa sao?

- Thì ra là Cực Viêm Ma Thần!

Hồng Đạp Thiên nhìn Tần Quân lẩm bẩm, lời vừa nói ra, tu sĩ bên người nhao nhao động dung

Cực Viêm Ma Thần!

Hỗn Độn sinh linh mạnh nhất trong truyền thuyết?

Nhục thân của Cực Viêm Ma Thần có thể nói là cường hóa vô song, Chí Tôn Bá Thể cũng không nhất định có thể so sánh.

- Cực Viêm Ma Thần?

Vũ Hàn nhíu mày, ngay cả Hoàng Phủ Lãm Nguyệt cũng nhíu mày

Bọn hắn đều cho rằng Tần Quân hẳn là cùng Thiên Đế có quan hệ, tại sao lại là Cực Viêm Ma Thần?

Rất nhanh, tin tức liên quan tới Tần Thiên Đế là Cực Viêm Ma Thần cấp tốc truyền ra ở trong Trấn Thế Thần Tháp, như là gió xoáy, để gần hai ngàn vạn sinh linh động dung

Không bao lâu, tin tức liền truyền đi toàn bộ vũ trụ tinh không

Một ngày này, một lão giả bỗng nhiên tiến vào Trấn Thế Thần Tháp, lập tức gây nên xôn xao

- Hồ Lâm lão tổ! Sao hắn lại tới đây?

- Nhất định là vì Quý Long Uyên báo thù!

- Hồ Lâm lão tổ là ai?

- Đây chính là một nhân vật hung ác, sống thật lâu, nghe nói thời kỳ của Chí Tôn Vô Địch liền có hắn.

- Lợi hại như vậy sao? Trước kia làm sao chưa nghe nói qua?

Các sinh linh truyền miệng, khiến cho lai lịch của Hồ Lâm lão tổ cấp tốc khuếch tán

Các Thần Ma của Đại Tần thiên đình nghe xong Hồ Lâm lão tổ chính là sư tôn của Quý Long Uyên, lập tức cảnh giác lên

Chỉ thấy Hồ Lâm lão tổ đằng đằng sát khí ngước nhìn vị trí của Tần Quân, hắn mặc hắc bào, thân hình cao lớn, hai mắt hẹp dài nhìn chòng chọc vào Tần Quân, phảng phất như muốn thiên đao vạn quả đối phương.

Khuôn mặt hắn nhìn phảng phất như bốn mươi năm mươi tuổi, nếp nhăn ở khóe mắt để hắn nhìn càng thêm âm lãnh

- Tần Thiên Đế.

Hồ Lâm lão tổ nói nhỏ một tiếng, dọa đến các sinh linh ở bên cạnh lui nhanh, cùng hắn bảo trì khoảng cách trăm mét

Giờ phút này hắn đứng ở tầng thứ hai, ánh mắt xuyên qua khoảng cách dài dằng dặc, chăm chú nhìn Tần Quân

Đáng tiếc Tần Quân đang tu luyện, căn bản không có bận tâm đến hắn

- Gia hỏa này tu vi cao bao nhiêu?

Tôn Ngộ Không nhìn Quan Vũ hiếu kỳ hỏi, sắc mặt Quan Vũ nghiêm túc, lắc đầu, biểu thị mình nhìn không thấu.

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Bát Trọng Thiên!

Lý Nguyên Bá lạnh lùng mở miệng nói, để chúng Thần Ma mí mắt cuồng loạn

Đồng thời bọn hắn đều sợ hãi nhìn về phía Lý Nguyên Bá, tiểu tử này có thể xem thấu tu vi của Hồ Lâm lão tổ, rất rõ ràng, tu vi của hắn cao hơn

Lúc này, Tần Quân chậm rãi mở hai mắt ra, thiểm điện màu tím từ trong mắt hiện lên, cao thâm mạt trắc

- Tần Quân ca ca, có một lão gia hỏa lợi hại giống như muốn tìm ngươi phiền phức!

Tiểu Ly vội mở miệng nói, một mặt lo lắng, Hồ Lâm lão tổ vừa xuất hiện liền gây nên gợn sóng lớn như thế, lại thêm chung quanh truyền đến âm thanh, nàng khó tránh khỏi sẽ lo lắng

Tần Quân nhìn xuống dưới, ánh mắt rất nhanh liền cùng Hồ Lâm lão tổ va chạm

Bốn mắt nhìn nhau, hai người đều có thể nhìn ra sát ý trong mắt đối

phương

Hồ Lâm lão tổ miệng nhúc nhích, tựa hồ muốn nói, Tần Quân xem hiểu, hắn đang nói:

- Tiểu súc sinh, lão phu tất sát ngươi!

Tần Quân cũng như vậy, Hồ Lâm lão tổ xem xét khẩu hình của hắn, kém chút tức giận đến sôi lên.

- Lão ba trùng, ít ồn ào đi!

Hắc bào của Hồ Lâm lão tổ bắt đầu cổ động, phảng phất như muốn xuất thủ.

Hơn một nghìn vạn sinh linh nín thở ngưng thần, uy áp của Hồ Lâm lão tổ thật sự quá mạnh, để chúng sinh sợ hãi.

Lúc này, Hạ Thần Võ mở mắt, ánh mắt nhìn về phía Hồ Lâm lão tổ, để cả người Hồ Lâm lão tổ băng lạnh, như bóng da xì hơi, khí thế trong nháy mắt uể oải xuống.

- Lão ba trùng, đừng nóng vội, đợi trẫm chiến thắng Hạ Thần Võ xong, sẽ đến giết ngươi!

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, lời vừa nói ra, toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp yên lặng lại.

------oOo------

Chương 1834: Thần uy của Triệu Vân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh!

Gần hai ngàn vạn sinh linh lặng ngắt như tờ, ngay cả hai vị Thánh Nhân đang tỷ đấu cũng dừng lại, tất cả đều ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, trong tháp cây kim rơi cũng nghe tiếng

Biểu lộ của Hạ Thần Võ cũng biến thành không được tự nhiên, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân băng lãnh đến cực điểm

Thân là Nhân tộc Đại Đế, kiêu ngạo lớn nhất của Hạ Thần Võ có lẽ không phải thực lực bản thân, mà là không cho người khác miệt thị mình, nhất là khi mình ở trước mặt hậu thế.

Gánh lấy tất cả ánh mắt, Tần Quân ngang nhiên không sợ, thậm chí bình thản ung dung, nhìn chằm chằm Hồ Lâm lão tổ

Hạ Thần Võ nhìn hắn, hắn nhìn Hồ Lâm lão tổ, Hồ Lâm lão tổ nhìn xuống đất, hình ảnh có chút quỷ dị

Thật lâu sau, Tần Quân nhắm mắt, đánh vỡ không khí xấu hổ

Tuy Hạ Thần Võ không nói một lời, nhưng khí tràng của hắn tứ ngược toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp, để các sinh linh không dám thở mạnh một cái

Hai vị Thánh Nhân nhìn lẫn nhau, chợt rất có ăn ý phóng tới đối phương

Chiến đấu tiếp tục.

Việc nhỏ xen giữa này lại để gần hai ngàn vạn sinh linh sâu sắc cảm nhận được Tần Thiên Đế cuồng.

Ngay cả Nhân tộc Đại Đế Hạ Thần Võ cũng không để vào mắt

- Tiểu tử kia tu vi đến cùng cao bao nhiêu?

Nhân Tổ Tông Đường lãnh tụ Chu Hư Vọng nhìn Tần Quân, hiếu kỳ thì thào nói, Hồng Đạp Thiên ở bên cạnh lắc đầu nói:

- Nhìn không thấu!

Hỗn Độn Chí Thánh là khí tức bọn hắn chưa bao giờ cảm thụ qua, cho nên làm lẫn lộn nhận biết của bọn hắn

- Tần Thiên Đế thật là khí phách!

Hoàng Phủ Lưu Tâm nháy đôi mắt đẹp ngước nhìn Tần Quân, trong mắt phảng phất như đang lóe lên chấm nhỏ

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt gật đầu, Tần Thiên Đế cuồng vọng như thế mới xứng với thân phận Thiên Đế, xem chúng sinh là kiến hôi

Thương Khung Yêu Đế ở sau lưng nắm chặt song quyền, tựa hồ nội tâm nhận lấy chấn động cực lớn

- Hạ Thần Võ thật mạnh.

Triệu Vân híp mắt, trầm giọng nói, trong mắt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt

Quả nhiên như truyền ngôn, Hạ Thần Võ càng mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch!

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn khiêu chiến Hạ Thần Võ!

Nhưng nghĩ tới Hạ Thần Võ sẽ bị Tần Quân tự mình khiêu chiến, hắn cũng chỉ có thể kềm chế nội tâm kích động.

Quan Vũ, Hình Thiên, Dương Tiễn, Cường Lương cũng đều nhìn về phía Hạ Thần Võ, chiến ý lộ rõ trên mặt

- Phóng tầm mắt nhìn cả Nhân tộc, Hạ Thần Võ ở trong Nhân tộc Đại Đế đủ sắp xếp mười vị trí đầu.

Bách Lý Thủ Ước cười nói, đối với Hạ Thần Võ, hắn tràn đầy thưởng thức, dù sao hắn mắt thấy Hạ Thần Võ trưởng thành

Thậm chí có thể nói, hắn mắt thấy cả Nhân tộc phát triển

- Chỉ có thể sắp xếp mười vị trí đầu?

Lý Nguyên Bá ngạc nhiên, Thần Ma còn lại cũng như thế

Xem ra Nhân tộc so với bọn hắn trong tưởng tượng thế mạnh hơn, tỉ mỉ nghĩ lại cũng đúng, cũng không chỉ Nội vũ trụ có Nhân tộc

Nhắm mắt lại Tần Quân cũng nghe được câu này, bất quá hắn thật không có kinh ngạc

Bởi vì hắn còn có nhiệm vụ tập hợp Nhân Vương Đỉnh, Nhân Vương Đỉnh bị sáu vị Đại Đế của Nhân tộc chia cắt, chắc hẳn sáu vị kia càng mạnh hơn Hạ Thần Võ

Hồ Lâm lão tổ cũng an phận, chỉ là ánh mắt thời khắc đều nhìn chằm chằm Tần Quân

Quý Long Uyên là đệ tử được hắn yêu thích nhất, bị hắn ký thác kỳ vọng, hi vọng một ngày nào có thể nuôi dưỡng được một vị Đại Đế.

Nhân tộc chục tỷ năm chưa ra một Đại Đế, các tộc vũ trụ thậm chí nhận định Nhân tộc đã đi hướng suy sụp, như Ma tộc, Yêu Tộc năm đó.

Vô Song đại chiến sau đó, không còn có phát sinh biến cố

Chiến đấu một trận tiếp một trận, nhưng ở bên ngoài, Hồ Lâm lão tổ, Hạ Thần Võ cùng Tần Thiên Đế đối bính đã bị truyền bay đầy trời

Lại qua ba tháng.

Vô Song đại chiến vòng thứ nhất cuối cùng kết thúc.

Hết thảy có hơn một vạn năm ngàn vị cường giả lưu lại .

Mạc Nhược Hà nhịn không được nhìn Hạ Thần Võ hỏi:

- Đại Đế, nếu còn một đối một, chỉ sợ có chút không ổn.

Hạ Thần Võ liếc mắt nhìn hắn nói:

- Có gì không thể, vừa vặn để bọn hắn có cơ hội nghỉ ngơi.

Nếu hỗn chiến, đối với Thánh Nhân đơn độc hành động mà nói, có thể nói là cực kỳ bất lợi, hơn nữa sau khi chiến đấu bị thương, còn chưa khỏi hẳn liền tiến hành vòng tiếp, sẽ khiến cho người sau cùng thắng được vết thương chồng chất, không cách nào làm cho Hạ Thần Võ chiến đến tận hứng

Mạc Nhược Hà xấu hổ cười một tiếng, không còn dám nhiều lời

------oOo------

Chương 1835: Thần uy của Triệu Vân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạ Thần Võ vừa muốn tuyển chọn số thứ tự, ánh mắt liếc nhìn một vòng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

- Tiếp tục Vô Song đại chiến, tiếp xuống mười người hỗn chiến!

Hạ Thần Võ tuyên bố nói, lời vừa nói ra, Mạc Nhược Hà ngẩn người, Điện Chủ còn lại cuồng hỉ

Hơn hai ngàn vạn sinh linh ở trong Trấn Thế Thần Tháp lập tức vỡ tổ.

Mười người hỗn chiến, so với vòng thứ nhất càng thêm đặc sắc.

Tần Quân đang tu luyện cũng không nhịn được mở mắt, ngay vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn cảm nhận được ánh mắt của Hạ Thần Võ

Chẳng lẽ Hạ Thần Võ là bởi vì hắn, mới cải biến quy tắc?

- Số 8!

- Số 120!

- Số 5722!

- Số 8600!

- Số 950!

- Số 1003!

…

Hạ Thần Võ một hơi niệm mười số thứ tự, ngữ khí tràn ngập cảm giác áp bách, để toàn bộ sinh linh oanh động lên

Lần lượt từng bóng người lướt vào màn sáng pháp trận, trong đó bao quát Triệu Vân.

Đương...

Triệu Vân vung Chí Cao Long Hồn thương nói:

- Toàn bộ các ngươi cùng tiến lên, đừng lãng phí thời gian!

Oanh!

Trấn Thế Thần Tháp lần nữa oanh động, đối với Triệu Vân, bọn hắn có thể nói là ký ức khắc sâu.

Từng giận đấu Chí Tôn Vô Địch, vòng thứ nhất Vô Song đại chiến cũng biểu hiện chói mắt, miểu sát đối thủ, Thần uy cuồn cuộn.

Hiện tại xuất khẩu cuồng ngôn, muốn đánh chín, cuồng đến cực hạn!

- Ngươi quá phách lối!

- Lên! Đánh chết hắn!

- Thần Tướng của Đại Tần thiên đình thật sự coi mình thiên hạ vô địch sao?

- Chúng ta cùng tiến lên!

Ba vị Thiên Đạo Chí Thánh, sáu vị Thánh Nhân cùng kêu lên nói, từ phương hướng khác nhau đánh tới, muốn dùng cường thế tuyệt đối nghiền sát Triệu Vân

Triệu Vân mỉm cười, một tay giơ lên Chí Cao Long Hồn thương, trong chốc lát, ức vạn tiếng long ngâm nổ vang, Trấn Thế Thần Tháp cũng không cách nào ngăn trở Long Ngâm tề bào, sinh linh ở bên ngoài tinh không cũng bị giật nảy mình

Phảng phất trong Trấn Thế Thần Tháp nhốt một Long Tộc.

Trong chốc lát, thương khí tràn ngập toàn bộ màn sáng, chín sinh linh vô ý thức nhắm mắt lại, thần thức nhô ra liền bị cắt thương, dọa đến vội vàng thu hồi, giác quan mất hết

Ở trong mắt hơn hai ngàn vạn sinh linh, trong màn sáng pháp trận lóe ra vô số thương khí, như một cầu vồng quay trở về, tốc độ nhanh đến để cho người ta hoa mắt

Triệu Vân một tay giơ cao Chí Cao Long Hồn thương, tư thế oai hùng rung động nhân tâm, khắc sâu vào trong đầu toàn bộ sinh linh

Tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tiếp, để người tê cả da đầu

Không đến mười cái hô hấp, thương khí tiêu tán.

Chung quanh Triệu Vân, huyết nhục khắp nơi trên đất, tất cả đối thủ đều nhục thân bị diệt, chỉ còn lại có nguyên thần ở trên không trung run lẩy bẩy, hoảng sợ nhìn hắn.

- Ta thắng.

Triệu Vân chậm rãi buông Chí Cao Long Hồn thương xuống, nhẹ nói, lại vang vọng bên tai toàn bộ sinh linh

Không người dám có ý kiến.

Thực lực của hắn quá mức rung động .

Dù là Hạ Thần Võ cũng không nhịn được nhìn về phía hắn, thì thào nói:

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên!

Mạc Nhược Hà nghe xong, thân thể run rẩy lên .

Tu vi của người này vậy mà viễn siêu hắn?

Chí Tôn Vô Địch chẳng biết lúc nào xuất hiện, cũng nhìn xuống Triệu

Vân, trong mắt lóe lên sát ý.

Chu Hư Vọng, Hồng Đạp Thiên thấy mồ hôi lạnh lâm ly, ngay cả Bạch Vô Sinh ở trong góc cũng nhíu mày.

Bọn hắn đều bị thực lực của Triệu Vân hù sợ, không khỏi mơ màng, nếu mình đối đầu Triệu Vân, có thể thắng sao?

------oOo------

Chương 1836: Lý Nguyên Bá chiến Chí Tôn Vô Địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- 32!

- 999!

- 3203!

- 20930!

Hạ Thần Võ tiếp tục đọc, các sinh linh bị Triệu Vân rung động, nhưng hắn không có

Lúc này, một bóng người trống rỗng xuất hiện ở dưới đáy, để bầu không khí trong tháp lần nữa đẩy hướng cao trào

Chí Tôn Vô Địch!

Trận thứ hai, Chí Tôn Vô Địch liền đăng tràng!

- Hừ! Rốt cục đụng tới hắn!

Lý Nguyên Bá hừ lạnh thả người nhảy ra, theo sát phía sau còn có Ngưu Ma Vương.

Đại Tần thiên đình lập tức xuất động hai Thần Tướng, để bầu không khí cang thêm nhiệt liệt, tiếng hoan hô muốn lật tung Trấn Thế Thần Tháp

Ngoại trừ Chí Tôn Vô Địch cùng hai vị Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, còn có vạn cổ yêu nghiệt Mã Diệp

Mặt khác ba tên Thiên Đạo Chí Thánh, thêm ba tên Thánh Nhân

Mười người tham chiến tất cả đều tiến vào giữa sân.

Chín người tham chiến, bao quát Lý Nguyên Bá ở bên trong, đều nhìn về phía Chí Tôn Vô Địch

Tiếng hò hét của hơn hai ngàn vạn sinh linh sao mà rung động nhân tâm, ngay cả Lý Nguyên Bá cũng không nhịn được huyết mạch sôi sục, không ngừng thở mạnh, nụ cười trên mặt dữ tợn như vậy

Ngưu Ma Vương lắc lắc cổ, cười hắc hắc nói:

- Chúng ta đánh trước ai?

Thực lực của Lý Nguyên Bá, mặc dù hắn không rõ ràng, nhưng khẳng định rất mạnh, cho nên hắn cũng không có quá e ngại

- Ngươi tùy tiện chơi, giao Chí Tôn Vô Địch cho ta!

Lý Nguyên Bá cười lấy ra Vạn Thú Thần Chuy, hai cái chùy cực kỳ khoa trương xuất hiện trong tay hắn, so với người hắn còn lớn hơn

Nói xong, Lý Nguyên Bá dẫn theo Vạn Thú Thần Chuy đi về phía Chí Tôn Vô Địch

Còn lại bảy người tham chiến cũng không dám động đậy, đối mặt Chí Tôn Vô Địch, bọn hắn sợ, thật vất vả liều đến bây giờ, bọn hắn không muốn kết thúc.

- Đáng giận, toàn là bảng Tử thần.

Mã Diệp kém chút khóc, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhìn thấy Lý Nguyên Bá đi đến Chí Tôn Vô Địch, hắn chỉ có thể tìm cơ hội

Nhưng bệnh quỷ này thật có thể đối phó Chí Tôn Vô Địch?

Cho dù bệnh quỷ này ở vòng thứ nhất biểu hiện rất cường thế.

- Ngươi rất mạnh!

Chí Tôn Vô Địch mở miệng nói, lời vừa nói ra, toàn trường kinh động.

Đây là Chí Tôn Vô Địch lần thứ nhất khen người!

Chẳng lẽ vị Thần Tướng của Đại Tần thiên đình bề ngoài xấu xí này rất cường đại?

- Ít nói lời vô ích! Ngươi muốn giết Bệ Hạ nhà ta! Hôm nay Nguyên Bá gia gia liền đánh chết ngươi!

Lý Nguyên Bá hưng phấn cười một tiếng, lúc này thả người nhảy lên.

Tu vi Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên, hắn thả người nhảy lên, lực trùng kích sao mà mạnh, chỉ là nhấc lên phong áp liền để đám người Ngưu Ma Vương, Mã Diệp vội vàng lui nhanh

Lý Nguyên Bá một chùy nện xuống, hơn hai ngàn vạn sinh linh cách màn sáng pháp trận cũng cảm giác diện mục đau nhức.

Chí Tôn Vô Địch nhấc quyền đập tới.

Băng...

Quyền chùy tấn công, tiếng va chạm đinh tai nhức óc, như tiếng nổ mạnh lúc phá diệt, rung động linh hồn chúng sinh

Chí Tôn Vô Địch bị Lý Nguyên Bá nện đến hai đầu gối uốn lượn, mặt đất dưới chân vậy mà ẩn ẩn xuất hiện vết rách, một màn này để Hạ Thần Võ cũng nhíu mày

Trấn Thế Thần Tháp là tồn tại siêu việt Hỗn Độn Chí Bảo, lại bị Lý Nguyên Bá dùng man lực nện nứt!

Chí Tôn Vô Địch nhíu mày, không nghĩ tới Lý Nguyên Bá lợi hại như thế

Bản thân Lý Nguyên Bá là Kim Sí Đại Bằng Điểu, cho dù không bằng Chí Tôn Bá Thể, nhưng ở dưới Kim Cương Đại Đạo gia trì, lực lượng thân thể điên cuồng phát ra, cho dù là Chí Tôn Vô Địch cũng không thể chống cự.

Đám người Ngưu Ma Vương, Mã Diệp nhìn trợn mắt hốc mồm.

Nam nhân bị nện đến hai đầu gối uốn lượn kia là Chí Tôn Vô Địch?

- Gia hỏa này…

Ngưu Ma Vương nuốt nước miếng, phía trên, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình càng kích động khó nhịn.

------oOo------

Chương 1837: Lý Nguyên Bá chiến Chí Tôn Vô Địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật lợi hại!

Tôn Ngộ Không nghẹn họng nhìn trân trối, vô ý thức cảm thán.

La Sĩ Tín cùng Viên Hồng cũng thấy hóa đá, tiểu tử ngốc này mạnh đến quá phận a!

Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên cùng Bách Lý Thủ Ước cũng không thể khắc chế tâm tình của mình.

- Làm sao có thể.

Bách Lý Thủ Ước khó có thể tin, hai tay chống lấy lan can, con mắt muốn rơi xuống.

Trước kia Lý Nguyên Bá mới Thánh Nhân cảnh trung kỳ, mấy tháng thời gian, đã có năng lực ép Chí Tôn Vô Địch?

Tần Quân thì mỉm cười, như thế xem ra, Chí Tôn Vô Địch cũng không phải Đại Đạo Đế Tôn.

Lúc này, Lý Nguyên Bá huy động Tả Chùy, muốn nện Chí Tôn Vô Địch thành bánh thịt

Đáng tiếc Chí Tôn Vô Địch cấp tốc biến thành Chí Tôn Bá Thể, Chí Tôn Bá Thể của hắn không tầm thường, tuy là tinh thạch thân, nhưng mặt ngoài lưu động tử kim sắc, càng thêm thần tuấn, hào quang diệu nhân

- Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả!

Tần Quân híp mắt nói, hắn liếc mắt liền nhìn ra Đạo Quả của Chí Tôn Vô Địch giống như hắn, chính là Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả

Bách Lý Thủ Ước gật đầu nói:

- Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả chính là Đạo Quả nhất phẩm, ngay cả trong đồ đệ của Bệ Hạ, cũng chỉ có Nguyên Sơ Đại Đế có.

Sau lưng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Ngọc Đế, Hiên Viên đều là ánh mắt lấp lóe.

Bọn hắn cũng là Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả, đáng tiếc lộ ra không được uy phong.

- Lăn...

Chí Tôn Vô Địch gào thét nói, rất có khí thế ngoài ta còn ai, hai tay chấn động, pháp lực bàng bạc trực tiếp hất bay Lý Nguyên Bá

Ngay sau đó, đôi mắt hắn biến thành Chí Tôn pháp nhãn, bắn ra hai chùm sáng màu vàng óng, Lý Nguyên Bá cả kinh vội vàng né tránh

Nhưng một vị Thiên Đạo Chí Thánh ở phía sau lại không kịp né tránh, trong nháy mắt bị bắn thành tro bụi

Màn sáng pháp trận bị xuyên thủng, cũng may Trấn Thế Thần Tháp đủ cứng rắn, không có bị bắn phá

Hơn hai ngàn vạn sinh linh im miệng, khẩn trương nhìn qua Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch

- Hắn gọi Lý Nguyên Bá sao? Thật mạnh!

- Gia hỏa này nhìn có vẻ bệnh, không nghĩ tới cường thế như vậy!

- Hôm nay tên Lý Nguyên Bá danh chấn chư thiên vũ trụ!

- Có thể đối đầu Chí Tôn Vô Địch, cho dù bại cũng đáng kính nể!

- Thần Tướng của Tần Thiên Đế lại lợi hại như thế, trách không được diệt Bách Lý gia.

- Bách Lý Hồng Cương bị chết không oan.

Tiếng nghị luận hội tụ vào một chỗ, tựa như Thiên Lôi cuồn cuộn, đáng thương Bách Lý Hồng Cương lần nữa nằm cũng trúng đạn.

Lúc này, Chí Tôn Vô Địch cùng Lý Nguyên Bá bắt đầu ác chiến

Hai người không có thi triển pháp thuật hoa lệ, toàn bộ nhờ lực lượng thân thể đối bính, Song Chùy của Lý Nguyên Bá như gió, Vạn Thú Thần Chuy như hai cái vạc lớn, hổ hổ sinh phong.

Chí Tôn Vô Địch bị kích phát ý chí chiến đấu, cũng không còn thôi động Chí Tôn pháp nhãn, dựa vào Chí Tôn Bá Thể cùng Lý Nguyên Bá cứng đối cứng

Vạn Thú Thần Chuy nện ở trên người Chí Tôn Vô Địch, bắn ra tiếng oanh minh như kim loại, nhưng căn bản không đả thương được Chí Tôn Vô Địch

Nên biết Vạn Thú Thần Chuy là Hỗn Độn Chí Bảo!

Tần Quân khẽ nhíu mày, không nghĩ tới nhục thân của Chí Tôn Vô Địch lợi hại như thế

Bên cạnh Bách Lý Thủ Ước há to mồm, một mực chưa khép lại.

Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Hồng Đạp Thiên, Bạch Vô Sinh, Hồ Lâm lão tổ… các cường giả uy chấn Nội vũ trụ không khỏi mồ hôi lạnh lâm ly.

Đổi lại là bọn hắn, căn bản không chịu nổi lực lượng của Lý Nguyên Bá.

Đây mới thật sự là Vô Song đại chiến!

Thể Tu giận đấu!

- Uống...

Hai tay Lý Nguyên Bá nắm Cự Chùy, mang theo uy thế chém đứt Hồng Mông bá đạo nện xuống.

Chân phải Chí Tôn Vô Địch sát mặt đất mở ra, bày ra tư thế Mã Bộ, song quyền từ bên hông oanh lên, áo bào phần phật, lưu quang tử kim sắc cuồn cuộn, cực kỳ loá mắt

Đông...

Song Chùy cùng song quyền đập trúng, các sinh linh trong nháy mắt ù tai.

------oOo------

Chương 1838: Đại Đế muốn thu đồ đệ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sóng gió giống như đao nhận bay tới bốn phương tám hướng, thân hình của Chí Tôn Vô Địch cùng Lý Nguyên Bá cầm cự được, như hai khối ngoan thạch, lẫn nhau cản tay.

Uy áp cuồng bạo để hơn hai ngàn vạn sinh linh nín thở ngưng thần, hai mắt không dám nháy một cái.

- Gia hỏa này thật cứng rắn!

Lý Nguyên Bá cắn răng mắng, hai tay không ngừng tăng lực, muốn ép Chí Tôn Vô Địch ngã xuống đất, đáng tiếc căn bản không làm được

Chí Tôn Vô Địch lạnh lùng như băng, sau khi tiến vào Chí Tôn Bá Thể,

nét mặt của hắn cơ hồ ngưng kết, như một Thần tượng, duy chỉ có Chí Tôn pháp nhãn không ngừng lập loè, tựa như sát ý muốn tràn mi mà ra

- Tu vi của Chí Tôn Vô Địch cao bao nhiêu?

Tần Quân lạnh nhạt hỏi, chúng Thần Ma hai mặt nhìn nhau, ai cũng không biết nên trả lời như thế nào

Bởi vì bọn hắn căn bản nhìn không thấu.

Cường Lương nói:

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên!

Lời vừa nói ra, các Thần Ma đều trừng to mắt, hít vào khí lạnh.

Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên bị dọa đến sắc mặt kịch biến.

Bách Lý Thủ Ước nuốt một ngụm nước bọt, lúc trước hắn còn tưởng rằng Chí Tôn Vô Địch là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Cửu Trọng Thiên, lại không nghĩ tới còn đánh giá thấp tu vi của Chí Tôn Vô Địch .

Bọn hắn khó hiểu nhất chính là vì sao Cường Lương có thể xem thấu Chí Tôn Vô Địch?

Chẳng lẽ hắn so với Chí Tôn Vô Địch càng mạnh?

Lại nhìn thấy trên mặt Tần Quân lộ ra nụ cười khinh thường, bọn hắn không khỏi nghĩ càng nhiều.

Phanh...

Chí Tôn Vô Địch một cước đạp Lý Nguyên Bá bay ra ngoài, nhưng Lý Nguyên Bá cấp tốc rơi vào trên màn sáng, lực lượng cường đại ép tới màn sáng pháp trận bắt đầu vặn vẹo biến hình, phảng phất như lúc nào cũng có thể phá nát.

Lý Nguyên Bá nhếch miệng cười một tiếng, chiến càng phấn khởi, lần nữa nhảy ra, thân như mũi tên, Phá Toái hư không.

Chí Tôn Vô Địch cũng phóng về phía hắn, hai người ở trên không trung giận chiến, quyền chùy tấn công, tiếng gầm cuồn cuộn, để cho người ta đinh tai nhức óc

Ngưu Ma Vương, Mã Diệp cùng với sáu người tham chiến khác ở nơi hẻo lánh run lẩy bẩy, bọn hắn cũng không dám giao chiến, hết sức chăm chú nhìn Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch, sợ hai quái vật kia vọt tới bọn hắn, đến lúc đó liền bi kịch

- Thật mạnh, Lý Nguyên Bá đến cùng là Thần Thánh phương nào?

- Tần Thiên Đế khẳng định không phải người của Nội vũ trụ, nếu không vì sao lại có thủ hạ mạnh mẽ như vậy?

- Chí Tôn Vô Địch gặp được phiền toái.

- Vậy mà có thể cùng Chí Tôn Vô Địch chiến đến khó phân thắng bại, đây chính là ỷ vào lớn nhất của Tần Thiên Đế sao?

- Ngay cả Đại Đế cũng đang chăm chú quan chiến!

Hơn hai ngàn vạn sinh linh hưng phấn châu đầu ghé tai, trận chiến này có thể nói chiến đấu mạnh nhất của Vô Song đại chiến, vô luận là ai, đều thấy nhiệt huyết sôi trào

Bọn hắn đều cho rằng Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch va chạm quá sớm, bằng không bọn hắn có thể đào thải rất nhiều người tham chiến.

- Chỉ bằng ngươi! Cũng dám cùng Bản Đế tranh nhau phát sáng!

Chí Tôn Vô Địch bỗng nhiên gào thét một tiếng, khí thế tăng vọt, toàn thân tản ra lưu quang tử kim sắc, lại biến thành hỏa diễm, cháy hừng hực.

Lý Nguyên Bá thấy cảnh này, liền thét dài một tiếng, bên ngoài thân tràn ra vũ mao kim sắc, phía sau sinh ra hai cánh chim, giương cánh bay lượn, Kim Bằng Yêu Hóa!

Tựa như hai đạo lưu tinh, ở trên không trung va chạm, tia lửa vô số.

Uy áp chấn động đến màn sáng pháp trận điên cuồng uốn éo, tựa như vòi rồng tứ ngược trong Trấn Thế Thần Tháp

Tóc dài của Tần Quân cũng bị thổi tung bay động, con mắt chăm chú nhìn Chí Tôn Vô Địch cùng Lý Nguyên Bá chiến đấu.

Để hắn may mắn chính là hắn có thể thấy rõ quỹ tích chiến đấu của Chí Tôn Vô Địch cùng Lý Nguyên Bá

Hắn có thể nhìn thấy tốc độ chiến lực đỉnh tiêm của Đại Đạo Chí Tôn cảnh!

Không thể tưởng tượng nổi!

Hỗn Độn Chí Thánh rốt cuộc mạnh cỡ nào, không người biết được, ngay cả Tần Quân cũng không biết, hắn nhưng không có toàn lực liều chết đấu qua.

Có lẽ Tô Đế biết, nhưng Tô Đế sớm đã không thấy tăm hơi.

Đúng lúc này, Tần Quân chợt phát hiện một bóng người, trong hành lang ở dưới đáy, bộ dáng phong thần tuấn dật, một mặt bất cần đời, chính là Nhậm Ngã Tiếu!

------oOo------

Chương 1839: Đại Đế muốn thu đồ đệ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sao hắn lại tới đây?

Tần Quân nhíu mày, đối với Nhậm Ngã Tiếu, trong lòng hắn một mực có đề phòng

Nhìn chung hắn lãnh hội qua vô số nhân vật phong vân, nhưng nhìn không thấu Nhậm Ngã Tiếu

Bất quá Nhậm Ngã Tiếu đã từng giúp hắn, còn giúp hắn hàng phục Thái

Sơ Ma Tổ, đối với hắn cũng coi như có ân

Tuy mỗi lần nghĩ đến Nhậm Ngã Tiếu chính là Thần Ma của hệ thống, hắn liền có chút khó chịu

Trong Thần Ma, duy chỉ có Nhậm Ngã Tiếu để hắn không làm gì được.

Cho dù đến ngày nay, hắn cũng đoán không ra tu vi của Nhậm Ngã Tiếu, người này đoán chừng mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch, nhưng nếu so sánh với Hạ Thần Võ, ai mạnh hơn?

Nhậm Ngã Tiếu ở trong đám người cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, ngẩng đầu nhìn hắn cười xán lạn, để hắn rất im lặng

- Tên kia là ai?

Bách Lý Thủ Ước hiếu kỳ hỏi, hắn một mực chú ý đến biểu lộ của Tần Quân, cho nên cũng bắt được Nhậm Ngã Tiếu tồn tại

- Hắn gọi Nhậm Ngã Tiếu, rất mạnh.

Tần Quân hời hợt trả lời, khiến cho ánh mắt của các Thần Ma đều nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu.

- Lại là hắn.

Dương Tiễn khóa chặt mày kiếm, hắn phát hiện cho dù tu vi của mình bay vọt, Nhậm Ngã Tiếu ở trong thần trí của hắn vẫn thâm bất khả trắc

- Tu vi của người này ta vậy mà nhìn không thấu.

Cường Lương bỗng nhiên nói, sau Đại Đạo Truyền Thừa, hắn liền luyện ra nguyên thần, đánh vỡ huyết mạch Tổ Vu trói buộc

Lời vừa nói ra, mọi người đều hoảng hốt.

Cường Lương có thể xem thấu tu vi của Chí Tôn Vô Địch, lại nhìn không thấu Nhậm Ngã Tiếu

Điều này nói rõ cái gì?

Nhậm Ngã Tiếu mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch!

Lúc này, Lý Nguyên Bá một chùy nện ở trên lưng Chí Tôn Vô Địch, cơ hồ là dốc sức mà làm, kém chút nện Chí Tôn Vô Địch thổ huyết

Rơi xuống đất nện đến mặt đất vỡ vụn, thân thể của Chí Tôn Vô Địch hơi nghiêng, tay trái mở ra, chống đất, sắc mặt vô cùng âm trầm

Trên bầu trời, Lý Nguyên Bá vỗ cánh kiêu ngạo cười, phảng phất như chế giễu Chí Tôn Vô Địch nhỏ yếu, tức giận đến ngọn lửa màu tím trên người Chí Tôn Vô Địch càng thêm mãnh liệt, Trấn Thế Thần Tháp bắt đầu rung động kịch liệt, để các sinh linh khẩn trương lên

Sau đó Chí Tôn Vô Địch muốn làm gì?

Oanh một tiếng!

Chí Tôn Vô Địch bạo ngược mà lên, trong chớp mắt liền đến trước người Lý Nguyên Bá, một quyền vung ra, nện ở trên bụng Lý Nguyên Bá, lực lượng cường đại để hai mắt Lý Nguyên Bá nổi đom đóm, nước bọt mang theo tơ máu bay ra.

Muốn quyết ra thắng bại?

Hơn hai ngàn vạn sinh linh lập tức kích động, bởi vì từ nhỏ tín ngưỡng, làm bọn hắn đều đứng ở bên Chí Tôn Vô Địch, hi vọng truyền kỳ vĩnh hằng.

Nhưng mà, một giây sau Lý Nguyên Bá bỗng nhiên đình trệ ở trên không trung, kém chút liền muốn đụng đỉnh chóp của màn sáng pháp trận.

- Có ý tứ, người mang Đại Đạo?

Nhậm Ngã Tiếu hứng thú cười nói, phảng phất như xem thấu Lý Nguyên Bá

Có thể lấy tu vi Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên khiêu chiến Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, Lý Nguyên Bá mạnh mẽ không thể nghi ngờ, dù sao hắn đối mặt là Chí Tôn Vô Địch có thể vượt cấp chiến

đấu, thiên kiêu đã từng hoành phách một thời đại

Không chỉ hắn, Hạ Thần Võ cũng bị Lý Nguyên Bá kinh diễm.

- Kẻ này thiên tư xuất chúng, có thể thu đồ đệ.

Hạ Thần Võ mỉm cười nói, nghe mà các vị Điện Chủ kinh hãi.

Nếu Thần Tướng của Tần Thiên Đế thật bị Hạ Thần Võ thu làm đồ đệ, ngày sau bọn hắn còn thế nào chống lại Tần Thiên Đế?

- Đại Đế, hắn là…

Một tên Điện Chủ nhịn không được khuyên nói, còn chưa nói xong, ánh mắt của Hạ Thần Võ liếc qua, để hắn kém chút ngạt thở, không còn dám nhiều lời.

Lúc này, bọn hắn mới nhớ tới, Hạ Thần Võ cũng không phải là chỗ dựa của Chí Tôn Thần Điện bọn hắn, chỉ là tìm bọn hắn hỗ trợ tổ chức Vô Song đại chiến mà thôi.

------oOo------

Chương 1840: Như thế nào là Chí Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân tộc Đại Đế, vĩnh viễn lấy cả Nhân tộc làm con dân, mà không phải một phái một hệ.

Như Hạ Thần Võ thật tính toán thế lực ân oán, năm đó cũng sẽ không để Chí Tôn Vô Địch sống sót.

Hạ Thần Võ thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhìn Lý Nguyên Bá nói:

- Người này có lẽ không thành được Đại Đế, nhưng nếu lực lượng có thể được Nhân tộc sử dụng, Nhân tộc càng hưng thịnh.

Từ sau hắn, Nội vũ trụ đã rất ít ra tồn tại có thể nâng đại kỳ của cả Nhân

tộc.

Trước Chí Tôn Vô Địch ngược lại có mấy vị, đáng tiếc đều là tu luyện cuồng, không có cống hiến quá lớn đối với Nhân tộc.

Đám Điện Chủ lòng đầy căm phẫn, khi nào Nhân tộc cần Yêu Tộc trợ giúp?

Trong mắt bọn hắn, Lý Nguyên Bá là yêu!

Chỉ có Hạ Thần Võ cảnh giới cao hơn có thể thấy rõ thân phận chân chính của Lý Nguyên Bá.

Kim Sí Đại Bằng Điểu cũng không phải yêu, mà chính là Thần Thú, lấy rồng làm thức ăn.

Oanh...

Lý Nguyên Bá ném Hữu Chùy ra, Chí Tôn Vô Địch cấp tốc tránh thoát, Cự Chùy nện tới, để Trấn Thế Thần Tháp lay động kịch liệt, người quan chiến vô cùng hãi hùng khiếp vía, sợ Pháp trận ngăn không được hai vị Cuồng Nhân chiến đấu

Một khi màn sáng pháp trận vỡ tan, khẳng định sẽ tai họa người vô tội.

Chí Tôn Vô Địch tựa hồ chiến đỏ mắt, bắt đầu sử dụng Chí Tôn pháp nhãn, các loại thế công tầng tầng lớp lớp, đổi lại những sinh linh khác, đã sớm thân tử đạo tiêu

Lý Nguyên Bá khác biệt, Chí Tôn Vô Địch biểu hiện càng thêm cường thế, hắn càng hưng phấn, cho dù bị Chí Tôn Vô Địch nghiền ép

- Quá mạnh không thể là địch.

Thân thể Hồ Lâm lão tổ run rẩy, trong lòng tràn đầy hoảng sợ

Nhưng hắn không có lập tức rời đi, mối thù giết đồ, không đội trời chung!

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện Lý Nguyên Bá bị Chí Tôn Vô Địch chém giết, đến lúc đó Tần Thiên Đế liền không dựa vào được ai.

- Kẻ này không phải là hậu duệ của Hỗn Độn sinh linh chứ?

Hồng Đạp Thiên nhìn chằm chằm Lý Nguyên Bá lẩm bẩm, có thể dựa vào nhục thân cùng Chí Tôn Vô Địch cứng đối cứng, huyết mạch tuyệt đối khủng bố, để hắn là Thái Cổ Cự Long cũng không nhịn được chấn kinh hiếu kỳ.

Sắc mặt của Chu Hư Vọng càng thêm khó coi, nếu Nhân Tổ Tông Đường chi chủ như hắn ra trận, đoán chừng kiên trì không đến bây giờ.

Hiện tại, hắn càng thêm hiếu kỳ thân phận của Tần Quân.

Có Hoang Thần che chở, còn có thủ hạ mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

- Lý Nguyên Bá có thể thắng sao?

Hoàng Phủ Lưu Tâm nhịn không được nhìn Hoàng Phủ Lãm Nguyệt hỏi, không biết từ khi nào, nàng liền có ấn tượng tốt đối với đám người Tần Quân, bắt đầu hy vọng bọn hắn chiến thắng.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt kiên định gật đầu nói:

- Tần Thiên Đế tất thắng.

Nếu Thiên Đế thua Hạ Thần Võ còn dễ nói, dù sao Hạ Thần Võ là Nhân tộc Đại Đế đúng nghĩa, nhưng tên tuổi của Chí Tôn Vô Địch cao hơn thực lực, Thiên Đế có thể nào thua hắn?

Ngày bình thường Hoàng Phủ Lãm Nguyệt thích xem các loại Thần Thoại cổ tịch, đọc qua thần thoại cổ tịch của Chí Tôn Vô Địch.

Truyền thuyết Chí Tôn Vô Địch có thể đi đến hôm nay, là dựa vào một sư phụ thần bí, nhưng cụ thể là ai, không người biết được, sau khi Chí Tôn Vô Địch đứng ở đỉnh phong của Nội vũ trụ, vẫn không nói sư tôn của mình, cái này ý vị sâu xa.

Phanh...

Lý Nguyên Bá một cước đánh tới Chí Tôn Vô Địch, bởi vì Chí Tôn Vô Địch va chạm lực lượng thật sự quá mạnh, dẫn đến chân của hắn lui mấy bước, mới đứng vững thân hình

Chí Tôn Vô Địch rơi xuống đất, thân thể sát mặt đất trượt đến biên giới sân bãi.

Thân thể hắn chập trùng, không ngừng thở gấp, diện mục dữ tợn khó giấu vẻ điên cuồng.

Hắn đã hồi lâu không có chiến tận hứng như vậy.

- Rất tốt, giết ngươi, Bản Đế sẽ có cảm giác thành công!

Chí Tôn Vô Địch lau đi máu tươi ở khóe miệng, cười lạnh nói, so sánh với nhau, Lý Nguyên Bá càng thêm thê thảm, cánh trái bẻ gãy, máu me khắp người, nhưng khí tức của hắn không có yếu bớt, ngược lại càng thêm không ai bì nổi .

Thời khắc này Lý Nguyên Bá đã quên đi tất cả, trong đầu chỉ có một ý nghĩ.

Cái kia chính là chiến thắng Chí Tôn Vô Địch, thậm chí xé nát .

------oOo------

Chương 1841: Như thế nào là Chí Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người đối mặt cười một tiếng, lần nữa va chạm vào nhau .

Lần này, tốc độ của bọn hắn càng nhanh, âm thanh bạo tạc không dứt bên tai, hai người từ dưới đáy, chiến đến đỉnh chóp, thân hình giao thoa, để đầu của hơn hai ngàn vạn sinh linh lĩnh vặn vẹo theo, tựa như sóng biển cuồn cuộn, hình ảnh cực kỳ hùng vĩ .

- Tiếp tục như vậy, Nguyên Bá có thể thắng sao?

Quan Vũ nhíu mày hỏi, hắn thấy, Chí Tôn Vô Địch càng cường thế, trái lại Lý Nguyên Bá, tuy vẫn rất ngông cuồng, chỉ là trạng thái rõ ràng có chút phong ma.

Kim Bằng bạo lệ!

Đây là thuộc tính đặc thù của Lý Nguyên Bá, như Tôn Ngộ Không, rất có thể bạo tẩu.

Khác biệt chính là, Lý Nguyên Bá tiến vào trạng thái Kim Bằng bạo lệ, trong mắt chỉ có địch nhân, Tôn Ngộ Không thì muốn giết chết toàn bộ sinh linh mình nhìn thấy.

- Mặc kệ có thể thắng hay không, chiến hậu, Chí Tôn Vô Địch đừng nghĩ bảo trì bình yên vô sự.

Cường Lương trả lời, để chúng Thần Ma cảm thấy hắn cao thâm mạt trắc, tựa hồ Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch đều không để tâm tình của hắn ba động.

Chiến đấu tiếp tục, Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch phảng phất như liều chết, chiêu chiêu trí mạng, vô luận bị thương nghiêm trọng như thế nào, đều không có ảnh hưởng đến tốc độ của bọn hắn

Càng lúc càng nhanh!

Ngươi một chùy ta một quyền, để hơn hai ngàn vạn sinh linh huyết mạch sôi sục, hô hấp dồn dập.

Đây mới thật sự là Thể Tu đại chiến!

Cường đại đến cực điểm, không có Pháp Thuật Thần Thông rực rỡ, lại càng thêm rung động nhân tâm

Đám người Ngưu Ma Vương, Mã Diệp một mực tránh né, Vạn Thú Thần Chuy thỉnh thoảng rơi đập xuống hoàn toàn là tai ách, để bọn hắn ở trong sợ hãi cực độ lăn lộn.

- Vì cái gì ta xui xẻo như vậy?

Mã Diệp run rẩy, mồ hôi lạnh to như hạt đậu, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm phía trên, không dám thư giãn.

- Nếu gia hỏa này gia nhập Cổ Ma thần điện ta.

Cổ Ma thần điện Điện Chủ Bạch Vô Sinh trong mắt phát sáng, nhìn chằm chằm Lý Nguyên Bá, đây là lần thứ nhất hắn lộ ra thần sắc như thế

Có lẽ Lý Nguyên Bá mạnh hơn hắn, nhưng không thể ngăn cản dã vọng của hắn sinh sôi

Sau đó mấy canh giờ, Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch không có thở dốc một lát, để người sợ hãi thán phục

Tốc độ của hai người bắt đầu chậm lại, chiến đấu cường độ cao để hai vị Đại Đạo Chí Tôn tiêu hao rất nhiều

- Xem ra chẳng mấy chốc sẽ phân ra thắng bại.

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, khiến cho ánh mắt của mọi người rơi ở trên người hắn.

Hắn có thể dự đoán trận chiến đấu này?

Bách Lý Thủ Ước nhìn qua Tần Quân, không khỏi hoảng hốt.

Hắn phảng phất như về tới thời kỳ Hỗn Độn, ngước nhìn Thiên Đế vượt lên trên chúng sinh kia.

Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch chênh lệch hai cảnh giới, nếu như muốn chiến thắng, vẫn là khó như lên trời.

Đổi lại những người khác, Lý Nguyên Bá có thể thắng .

Nhưng Chí Tôn Vô Địch là tồn tại mấy chục tỷ năm mới ra một vị.

Nếu không phải Lý Nguyên Bá truyền thừa Kim Cương Đại Đạo, sao có thể kiên trì đến bây giờ .

Chí Tôn Bá Thể của Chí Tôn Vô Địch sớm đã tiến vào một cảnh giới khác

loại, không giống với Đại Thành cảnh của Hạ Thần Võ.

- Tiểu tử! Một quyền này để ngươi lãnh hội như thế nào là Chí Tôn! Như thế nào là vô địch!

Chí Tôn Vô Địch kiêu ngạo cười nói, cho dù trên mặt che kín máu tươi, vẫn không có khiến người ta cảm thấy hắn chán nản

Hắn vẫn như cũ là hắn, tuyệt đại phong hoa, Thần Thoại Nhân tộc!

Thoại âm rơi xuống, hắn nhìn Lý Nguyên Bá xách chùy vọt tới mình, chậm rãi nâng quyền

Toàn thân thiêu đốt lên ngọn lửa màu tím càng thêm cuồng bạo, một cỗ khí thế bá đạo tuyệt luân bạo phát, đám người Ngưu Ma Vương cả kinh bị dọa đến sắp nứt cả tim gan.

Hắn muốn làm gì?

Lý Nguyên Bá lâm vào Kim Bằng bạo lệ đã mất lý trí, dẫn theo Song Chùy to lớn bước nhanh vọt tới.

------oOo------

Chương 1842: Lòng dạ của Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân híp mắt, khí thế của Chí Tôn Vô Địch để hắn cũng trở nên khiếp sợ.

Một quyền này sợ là có thể phá diệt màn sáng pháp trận!

Lý Nguyên Bá có thể gánh vác được sao?

Trong lòng các Thần Ma càng run sợ, khí thế của Chí Tôn Vô Địch đạt tới đỉnh phong trước nay chưa có, rõ ràng là dự định nhất kích tất sát Lý Nguyên Bá.

Đám người Ngưu Ma Vương, Mã Diệp ở trong màn sáng pháp trận kém chút dọa ngất đi, cho dù nấm đấm của Chí Tôn Vô Địch không phải nhằm vào hắn, cũng để bọn hắn sợ hãi.

Oanh một tiếng!

Nắm tay phải của Chí Tôn Vô Địch mang theo khí thế hủy diệt hết thảy bá đạo oanh ra, càn quét bát phương, diệt sát hết thảy địch nhân phía trước.

Ngọn lửa màu vàng óng hóa thành nấm đấm to lớn đập đến Lý Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá vô ý thức nâng Song Chùy lên, phẫn nộ vung nện, trong chớp mắt liền bị Cự Quyền bao phủ.

Trong chốc lát, biển lửa tử kim sắc tràn ngập toàn bộ màn sáng pháp trận.

Lúc này Ngưu Ma Vương hiển lộ ra bản thể, co quắp ở trên mặt đất, người tham chiến còn lại cũng thi triển thủ đoạn phòng ngự, đáng tiếc bọn hắn không có lực phòng ngự như Ngưu Ma Vương

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng oanh minh hội tụ vào một chỗ, hơn hai ngàn vạn sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, biểu lộ ở dưới ánh lửa chiếu rọi không ngừng sáng tối chập chờn.

Con mắt của Hạ Thần Võ nhìn chằm chằm, hắn để ý tự nhiên không phải Chí Tôn Vô Địch, mà là Lý Nguyên Bá

Đối với Chí Tôn Vô Địch, hắn vẫn không quá xem trọng.

Người này có lẽ thiên phú yêu nghiệt, thả đến thời kỳ Hỗn Độn, cũng có thể thành tựu đệ nhất Đại Năng, nhưng hắn quá mức kiêu căng, không coi ai ra gì, không cách nào đảm nhiệm Đại Đế vị.

Lý Nguyên Bá khác biệt, thuần túy thiên tài chiến đấu, nếu bồi dưỡng, có lẽ có thể trở thành đệ nhất Chiến Thần của Nhân tộc

Chỉ là muốn từ trong tay Tần Thiên Đế đoạt được Lý Nguyên Bá, sợ là rất khó

Hạ Thần Võ mơ hồ đoán được thân phận của Tần Quân, nếu là thật sự, vậy hắn càng phải lấy được.

Màn sáng pháp trận bắt đầu tan rã, chiếu cái xu thế này, chẳng mấy chốc sẽ bị biển lửa tử kim sắc đốt diệt

Tay trái của Hạ Thần Võ nâng lên, hư không nhất chỉ, màn sáng pháp trận lại càng thêm ngưng thực, không còn lắc lư.

Đại Đế thần thông, Quỷ Thần khó dò!

Một màn này để các sinh linh cúng bái, đơn giản xuất thủ liền đã chứng minh thực lực của hắn.

Mạnh hơn Chí Tôn Vô Địch .

Chí Tôn Vô Địch có thể hủy diệt hết thảy, Hạ Thần Võ có thể hóa mục nát thành thần kỳ.

Ánh mắt của Cường Lương gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Thần Võ, chiến ý cuồn cuộn, hận không thể lập tức khiêu chiến Hạ Thần Võ

Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên cùng Bách Lý Thủ Ước đều chăm chú nhìn phía dưới, bọn hắn tạm thời không dám nghĩ Hạ Thần Võ, chỉ muốn quần ẩu Chí Tôn Vô Địch.

Thật lâu sau.

Biển lửa tiêu tán, một thân ảnh nhỏ gầy mà bất khuất ở trong sóng lửa sừng sững, chính là Lý Nguyên Bá.

Hai tay của hắn nắm lấy chuôi chùy, đầu búa rủ xuống, huyết nhục cháy đen, máu tươi như nước chảy ra, chỗ khớp nối có thể nhìn thấy bạch cốt âm u.

Hai mắt hắn vô thần, ánh mắt nhìn về phía Chí Tôn Vô Địch.

Vạn Thú Thần Chuy lượn lờ lấy khói cháy, máu chảy trên đất, như anh hùng bi tráng ca im ắng vang lên.

Ngưu Ma Vương ở nơi hẻo lánh, chỉ còn lại có một cái đầu, thân bò chỉ còn lại có bạch cốt, cự kỳ khủng bố.

Mã Diệp đã không thấy tăm hơi, tan tành mây khói.

Ngoại trừ Thiên Đạo Chí Thánh, Thánh Nhân còn lại đã chết hết.

Bọn hắn đều hoảng sợ mà tuyệt vọng nhìn về phía Chí Tôn Vô Địch, liên tiếp run giọng nói:

- Ta nhận thua.

Ba vị Thiên Đạo Chí Thánh bị Hạ Thần Võ đưa ra lôi đài.

Ngưu Ma Vương lâm vào thiên nhân giao chiến, muốn nhận thua, nhưng trong thực chất có một cỗ huyết tính để hắn kiên trì.

Dù sao con của hắn cùng Bệ Hạ còn ở phía trên nhìn.

Tình nguyện chiến tử, cũng không muốn nhận thua.

Cộc! Cộc! Cạch.

Tiếng bước chân của Chí Tôn Vô Địch truyền đến, tuy áo bào của hắn dính lấy huyết nhục, nhưng không tổn hại.

Trên mặt vết máu loang lổ, dạo bước mà đi, lưng vẫn thẳng tắp như cũ, một đôi Chí Tôn pháp nhãn lộ ra nụ cười khinh miệt

Hắn vẫn như cũ là người đứng cuối cùng!

- Dám cùng Bản Đế đấu, xuống Địa ngục hối hận đi!

Chí Tôn Vô Địch cười gằn đi về phía Lý Nguyên Bá.

Tuy chiến thắng Lý Nguyên Bá, nhưng hắn cũng bị thương nặng, từ đi lại cùng hô hấp cũng có thể thấy được

------oOo------

Chương 1843: Lòng dạ của Đại Đế (2)

- Vẫn là Chí Tôn Vô Địch càng hơn một bậc!

- Lý Nguyên Bá phải chết sao?

- Kẻ này không nên chết, đáng tiếc đụng phải Chí Tôn Vô Địch.

- Vì sao ta có chút thưởng thức Lý Nguyên Bá?

- Thần Tướng của Đại Tần thiên đình đều có mị lực của mình, trận chiến này để cho ta đối với Đại Tần thiên đình đổi mới cách nhìn.

Hơn hai ngàn vạn sinh linh bắt đầu thảo luận, đại bộ phận sinh linh đều tiếc hận.

Trước đó, bọn hắn đều cảm thấy Tần Thiên Đế cùng bọn thủ hạ của hắn quá mức càn rỡ, nhưng trận chiến này để bọn hắn bỗng nhiên lý giải vì sao các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình cuồng.

Có người, cuồng là bản tính, là ý chí chiến đấu!

Hai tay của Tần Quân nắm chắc lan can của Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhưng sắc mặt bình tĩnh như trước.

- Dừng tay!

Tôn Ngộ Không giận dữ nói, rất muốn xông vào, nhưng hắn hiểu được mình không cách nào phá trận

Các Thần Ma nhao nhao nổi giận, bọn hắn đều rất thưởng thức Lý Nguyên Bá, tự nhiên không muốn hắn chết ở chỗ này.

- Thật rắm thối.

Trong đám người, Nhậm Ngã Tiếu bĩu môi khinh thường nói, người hắn nói là Chí Tôn Vô Địch

Lấy cảnh giới thắng, còn không biết xấu hổ phách lối như thế!

Đổi lại là hắn, hắn thật muốn một tay bóp chết Chí Tôn Vô Địch.

Trấn Thế Thần Tháp bắt đầu yên tĩnh, không ít Thánh Nhân thậm chí nhắm mắt, không muốn xem Lý Nguyên Bá vẫn lạc.

Lúc này, một thanh âm phảng phất như từ trên chín tầng trời truyền đến:

- Trận chiến này dừng ở đây, Chí Tôn Vô Địch chiến thắng!

Nói xong, Lý Nguyên Bá cùng Ngưu Ma Vương đồng thời biến mất ở trong Pháp trận, rơi vào bên cạnh Tần Quân.

Chí Tôn Vô Địch ngẩn người, lập tức giận tím mặt, gào thét nói:

- Ngươi phá hư quy tắc?

Giống như Hùng Sư nổi giận, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ xuất thủ với Hạ Thần Võ

Hạ Thần Võ liếc mắt nhìn hắn nói:

- Lòng dạ Đại Đế ở đâu?

Lời vừa nói, trong tháp oanh động

Hơn hai ngàn vạn sinh linh sôi trào lên, mới đầu bọn hắn còn rất sùng bái Chí Tôn Vô Địch, nhưng Chí Tôn Vô Địch quá mức cường thế, thậm chí hùng hổ dọa người, để người quan chiến khó tránh khỏi sinh ra tâm tình dị dạng

Lý Nguyên Bá giận chiến mà mất đi ý thức, đáng giá khâm phục, không nên chết.

Sắc mặt của Chí Tôn Vô Địch khó coi, hai tay nắm thành quyền, móng tay hãm sâu trong thịt, có thể thấy được phẫn nộ của hắn

Nhưng Đại Đế là mục tiêu hắn một mực theo đuổi, cũng không muốn bị hậu nhân lên án.

Sắc mặt hắn âm tình biến ảo, cuối cùng thở dài một tiếng, buông ra song quyền, chậm rãi phi thân lên, chuẩn bị rời sân.

- Cho bọn hắn ăn vào.

Tần Quân xuất ra hai viên thuốc, phân phó nói, Bách Lý Thủ Ước vội vàng tiếp thuốc.

Giờ phút này biểu lộ của Tần Quân rất bình tĩnh, bình tĩnh đến để các Thần Ma cảm giác được kiềm chế, như là bình an trước bão táp

Ánh mắt của Tần Quân nhìn chằm chằm Chí Tôn Vô Địch, không có kêu gào giống lúc trước, chỉ không lời nhìn qua hắn.

Lúc Chí Tôn Vô Địch bay qua Tần Quân, cúi đầu nhìn về phía Tần Quân.

Chẳng biết tại sao, tâm lý của Chí Tôn Vô Địch cảm thấy bất an.

Hắn chưa bao giờ thấy qua ánh mắt như thế, bình tĩnh mà đáng sợ, phảng phất như đã tuyên án hắn tử hình

- Hừ!

Chí Tôn Vô Địch hừ lạnh một tiếng, lần tiếp theo, hắn nhất định phải lấy thế lôi đình chém giết Tần Quân.

Một màn này bị các sinh linh nhìn thấy, bọn hắn không khỏi mong đợi, Tần Thiên Đế cùng Chí Tôn Vô Địch tiếp xuống sẽ đối bính như thế nào?

Hạ Thần Võ tiếp tục tuyên bố mười người tham chiến.

Đại chiến tiếp tục

Nhưng Tần Quân nhìn chằm chằm Chí Tôn Vô Địch, để Chí Tôn Vô Địch rất khó chịu

- Tiểu tử này thật khiến cho người ta buồn nôn!

Chí Tôn Vô Địch âm thầm nghĩ, nếu không có cân nhắc đến đây là Vô Song đại chiến, hắn thật muốn trực tiếp bóp chết Tần Quân.

------oOo------

Chương 1844: Long khí sôi trào (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó mười người hỗn chiến đặc sắc kém xa Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch chiến đấu, khiến cho hơn hai ngàn vạn sinh linh còn dư vị chiến đấu lúc trước

Bởi vì Lý Nguyên Bá cùng Ngưu Ma Vương trọng thương, sắc mặt của Tần Quân một mực bình tĩnh như nước, thậm chí không có biến hóa qua, đại bộ phận thời điểm ánh mắt đều nhìn chằm chằm Chí Tôn Vô Địch, phảng phất như muốn thay vì Lý Nguyên Bá báo thù

Bầu không khí trong Trấn Thế Thần Tháp không nhiệt liệt bằng lúc trước, toàn bộ sinh linh đều có thể cảm nhận được một tia sát khí quỷ dị

Đến từ Tần Thiên Đế!

Lúc này, đại bộ phận sinh linh mới ý thức tới Tần Thiên Đế tuyệt không phải yếu như bề ngoài.

Trước đó Tần Thiên Đế cường thế trấn sát Quý Long Uyên, để chúng sinh cho rằng hắn có tu vi Thiên Đạo Chí Thánh, nhưng bây giờ, bọn hắn đột nhiên cảm giác được Tần Thiên Đế không chỉ Thiên Đạo Chí Thánh đơn giản như vậy.

Đại khái qua hai canh giờ, cuộc hỗn chiến này mới kết thúc

Sau đó Hình Thiên ra sân, đối thủ không có một vị là Đại Đạo Chí Tôn, không ngoài suy đoán chiến thắng.

Một tháng vội vàng đi qua.

Quan Vũ, Cường Lương, Dương Tiễn đều thuận lợi tấn cấp, các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình không có va chạm lẫn nhau.

Một ngày này.

- 10003.

Hạ Thần Võ tuyên bố, thoại âm rơi xuống, Chí Tôn Cửu Long Ỷ của Tần Quân bay vào trong Pháp trận.

Các sinh linh lập tức oanh động, lại gặp Tần Thiên Đế ra sân!

Cùng Tần Quân đối chiến có bốn vị Thiên Đạo Chí Thánh, năm vị Thánh Nhân, người tu vi thấp nhất cũng có Thánh Nhân cảnh trung kỳ, chắc là một trận long tranh hổ đấu

- Rốt cục đợi đến Tần Thiên Đế xuất thủ!

- Chậc chậc, các ngươi đoán Tần Thiên Đế có thể thắng sao? Trận hỗn chiến này chất lượng quá cao!

- Hẳn là có thể, ta cảm giác Tần Thiên Đế đối đầu Chí Tôn Vô Địch cũng không có vấn đề.

- Thổi a, Tần Thiên Đế có khả năng rất mạnh, nhưng tuyệt không phải đối thủ của Chí Tôn Vô Địch, ngay cả Lý Nguyên Bá mạnh như vậy, còn không phải đổ ở trong tay Chí Tôn Vô Địch.

- Xem trận chiến này Tần Thiên Đế biểu hiện như thế nào đi!

Nương theo tiếng ồn ào, Tần Quân bị chín người tham chiến vây quanh.

Trong bọn họ, tên tuổi của Tần Quân thịnh nhất, bọn hắn tự nhiên đều muốn giẫm lên Tần Quân dương danh lập vạn.

Tần Quân lười biếng ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, không nhìn chín đối thủ, giờ phút này ánh mắt của hắn buông xuống, tựa hồ đang suy nghĩ tâm sự gì

- Hừ!

Một tên Ma Tu đến từ Cổ Ma thần điện hừ lạnh một tiếng, xuất thủ trước, hai tay thành trảo, như Liệp Ưng đánh tới Tần Quân

Ngâm...

Tiếng long ngâm nổ vang, một Đế Viêm Long khí bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bạo phát, đâm đến Ma Tu thổ huyết bay ngược

Trong chốc lát, Ma Tu chỉ cảm giác mình bị một tòa Tiên Sơn đụng vào, vô cùng nặng nề, mặc dù có tu vi Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ cũng khó có thể chịu đựng, gân cốt đứt từng khúc, đâm vào trên màn sáng, dọa đến tám người tham chiến khác trừng to mắt.

Tần Quân không cho bọn hắn cơ hội phản ứng, từng Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể bắn ra, gào thét trường ngâm, rung động mỗi một người tham chiến

Hàng ngàn Đế Viêm Long khí tứ ngược, để tám người tham chiến ôm đầu chạy trốn.

Chiến đấu cũng không có kịch liệt như đại bộ phận sinh linh nghĩ, ngược lại nghiêng về một bên.

Nhiệt độ của Đế Viêm Long khí cực cao, còn có lực ăn mòn, tốc độ cũng nhanh, để người tham chiến còn lại kém chút dọa đến hồn bay phách tán

Tần Quân chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía người tham chiến bị Đế Viêm Long khí truy sát, sắc mặt vẫn rất bình tĩnh

Từ khi Lý Nguyên Bá bị Chí Tôn Vô Địch đánh bại, hắn lòng tràn đầy tức giận tiến nhập một loại trạng thái đốn ngộ ly kỳ

Liệt Diễm đại đạo!

Sau khi truyền thừa Liệt Diễm đại đạo, hắn đi lên một con đường thông hướng chí cường, nhưng trên đường gian nguy vô số.

------oOo------

Chương 1845: Long khí sôi trào (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới phẫn nộ cực hạn, Tần Quân liên tưởng đến quá trình chiến đấu của Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch, Đấu Đạo chữ Bí lặng yên thôi động, cùng Liệt Diễm đại đạo kết hợp, tiến tới liên động Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả

- Liệt diễm đạo, trẫm nói đốt trời, trời phải cháy, trẫm nói chư thiên vũ trụ có thể đốt, chư thiên vũ trụ liền phải cháy!

Trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân lẩm bẩm, đồng thời từng người từng người người tham chiến bị Đế Viêm Long khí đánh trúng, phát ra tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng

Chỉ thấy liệt diễm của Đế Viêm long khí càng mãnh liệt, ánh lửa ở trong màn sáng pháp trận lập loè

Liệt diễm từ biên giới chiến trường dấy lên, càng ngày càng nghiêm trọng, rất có xu thế đốt cả bảo tháp

Cùng lúc đó, pháp lực của Tần Quân bắt đầu tăng vọt.

- Đây là….

- Cỗ pháp lực này, làm sao có thể? Hắn vậy mà lợi hại như thế!

- Đây chính là bản lĩnh của Tần Thiên Đế?

- Không thích hợp, khí tức của hắn thật quỷ dị, không giống như Thiên Đạo Chí Thánh, cùng chúng ta hoàn toàn khác biệt a!

- Lực áp bách thật mạnh, hắn tựa như là đốn ngộ.

Hơn hai ngàn vạn sinh linh phấn chấn, phảng phất như thấy được chuyện không thể tin được.

Sắc mặt của Chí Tôn Vô Địch trong nháy mắt trở nên âm trầm, cắn răng nói:

- Cỗ khí tức này?

Đại Đạo Chí Tôn, chính là Chí Tôn trong Đại Đạo, như trước đang ở trong

Đại Đạo tìm tòi

Mà Liệt Diễm đại đạo chính là chỉ người thừa kế trở thành Đại Đạo, thậm chí siêu việt Đại Đạo, cho dù là Chí Tôn Vô Địch cũng không thu được Đại Đạo Truyền Thừa.

Lúc trước hắn cùng Lý Nguyên Bá chiến đấu, cũng cảm nhận được khí tức này, cho nên hắn mới chờ hồi lâu, mục đích là lĩnh hội đạo của Lý Nguyên Bá, đáng tiếc tốn công vô ích.

Hiện tại ở trên người Tần Quân cũng xuất hiện khí tức kia, hắn làm sao có thể không chấn kinh?

Trong Bạch Ngọc các, Hạ Thần Võ nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia chấn kinh, nhưng hắn lại nghĩ tới điều gì, giật mình cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy thâm ý

- Bệ Hạ đốn ngộ!

Tôn Ngộ Không ngạc nhiên nói, làm thiên tài chiến đấu, hắn không phải là không có ở trong chiến đấu đột phá

Chúng Thần Ma hít sâu một hơi, trong Vô Song đại chiến còn có thể đột phá?

Không phải bởi vì chấp niệm Tần Quân nóng lòng khiêu chiến Hạ Thần Võ chứ?

- Chẳng lẽ cái này là tự tin của ngươi?

Trong đôi mắt đẹp của Đắc Kỷ tràn đầy dị sắc, nàng phảng phất như đã thấy hình ảnh Tần Quân chiến thắng Chí Tôn Vô Địch, chiến thắng Hạ Thần Võ

Oanh...

Lúc trước vị Ma Tu thứ nhất xuất thủ bị Đế Viêm Long khí đuổi kịp, còn không kịp kêu thảm, liền hóa thành tro tàn

Nguyên thần phi độn, chuẩn bị thoát đi, lúc này, mấy Đế Viêm Long khí

đánh tới lần nữa, nguyên thần của Thiên Đạo Chí Thánh này ngay cả một giây cũng không chịu đựng được, liền biến thành khói xanh lượn lờ

Người tham chiến còn lại cũng liên tiếp bị Đế Viêm Long khí đốt diệt, thành cái xác không hồn, hồn phi phách tán

Ngược lại là có một Thiên Đạo Chí Thánh, sớm hô nhận thua, vừa vặn được Hạ Thần Võ chuyển ra ngoài, trốn qua tử kiếp.

Dựa vào đốn ngộ, tu vi của Tần Quân liên tục tăng lên, khí thế như hồng, uy chấn ngàn vạn sinh linh

Hắn ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, ngón trỏ tay phải chỉ hướng Chí Tôn Vô Địch, phía dưới tất cả đều là liệt diễm, hóa thành cự hải, như từng yêu ma ở trong tháp chập chờn, sóng lửa cao tới mấy vạn trượng, ngồi ở trong đó, Tần Quân như liệt diễm Quân Vương, chí cao vô thượng, liệt diễm ở chung quanh tất cả đều là con dân của hắn

- Chí Tôn Vô Địch, có dám chiến một trận không!

Tần Quân cười nhẹ hỏi, giờ phút này tu vi của hắn tăng vọt tốc độ còn chưa đình trệ, Đấu Đạo chữ Bí, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả đều không có dừng lại, Liệt Diễm đại đạo trong lúc vô hình quấn quanh người hắn, khiến cho Đế uy của hắn vô cùng cường thịnh, ngay cả Vận Mệnh Chi Luân cũng đi theo chuyển động

Đốn ngộ vẫn chưa kết thúc, nhưng hắn có thể nhất tâm nhị dụng, khiêu chiến Chí Tôn Vô Địch!

Hắn vừa dứt lời, trong Trấn Thế Thần Tháp liền bắn ra reo hò giống như biển động.

------oOo------

Chương 1846: Chí Tôn Vô Địch chiến Tần Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tần Thiên Đế quả nhiên là Tần Thiên Đế! Cũng dám trực tiếp khiêu

chiến Chí Tôn Vô Địch!

- Tuy quy tắc như thế, nhưng ta vẫn hi vọng Chí Tôn Vô Địch ứng chiến!

- Người khác e sợ cho gặp được Chí Tôn Vô Địch, Tần Thiên Đế lại muốn chủ động khiêu chiến!

- Quy tắc của Vô Song đại chiến ở đây, Đại Đế có thể đồng ý không?

- Tần Thiên Đế thật ngông cuồng, Chí Tôn Vô Địch nhất định phải ứng chiến a!

Cho đến ngày nay, số lượng sinh linh trong Trấn Thế Thần Tháp đã tiếp cận 30 triệu, hơn nữa không phải phàm linh, tu vi kém cỏi nhất cũng là Nhập Thánh.

Tuyệt đại đa số sinh linh tu vi đều ở trên Hiển Thánh cảnh, Nhập Thánh cũng dựa vào phía sau

Bọn hắn đều đang reo hò để Chí Tôn Vô Địch ứng chiến, thanh thế to lớn, đã siêu việt lúc trước Chí Tôn Vô Địch chiến Lý Nguyên Bá

Người tham chiến vô cùng ao ước, bọn hắn cũng muốn mình có thể có danh vọng như vậy, Chí Tôn Vô Địch là truyền kỳ, Tần Thiên Đế chính là người phong mang thịnh nhất, hai người va chạm, đúng là Thần Thoại đối bính!

Đúng là Sử Thi thất truyền!

Đối mặt Tần Quân cường thế tuyên chiến, Chí Tôn Vô Địch phẫn nộ khó nhịn, hắn nắm chặt song quyền, trầm giọng hừ nói:

- Ngươi thì tính là cái gì? Có tư cách gì trực tiếp khiêu chiến Bản Đế?

Không phải ai cũng có thể khiêu chiến Chí Tôn Vô Địch hắn!

- Sợ cứ việc nói thẳng, nơi này có một vị Nhân tộc Đại Đế, một vị Thiên Đế, ngươi tính là Đế gì?

Tần Quân khinh miệt cười nói, để các sinh linh hô hấp dồn dập

Đây là muốn cùng Chí Tôn Vô Địch không chết không thôi a!

Ánh mắt của Chí Tôn Vô Địch trở nên lạnh lùng, sát ý như hai bó đuốc bắn ra, vô cùng doạ người

Sinh linh ở Nội vũ trụ đều cho rằng hắn là Đại Đế, mà ở địa phương mạnh hơn, tiền bối Nhân tộc lại không thừa nhận, cho nên Đế Vị một mực là một cây gai trong lòng hắn

- Nếu Đại Đế cho phép, hiện tại Bản Đế liền giết ngươi!

Chí Tôn Vô Địch hừ lạnh.

Các sinh linh nhao nhao nhìn về phía Bạch Ngọc các, cao giọng la lên, hi vọng Đại Đế cho phép Tần Thiên Đế khiêu chiến Chí Tôn Vô Địch

Trong trận doanh Nhân Tổ Tông Đường, Chu Hư Vọng đứng ở lan can, ngước nhìn Chí Tôn Vô Địch, cảm thán nói:

- Trận chiến này sợ là tránh không được.

Lúc hắn mới sinh ra, chính là thời đại Chí Tôn Vô Địch độc bá vũ trụ, biết rõ bản tính của Chí Tôn Vô Địch

Bị Tần Thiên Đế khiêu khích như thế, Chí Tôn Vô Địch sẽ không từ bỏ ý đồ

Hồng Đạp Thiên ở bên cạnh hiếu kỳ mà hỏi:

- Tần Thiên Đế rất giống người nào đó trong truyền thuyết, ngươi cảm thấy sao?

Chu Hư Vọng ngẩn người, các tu sĩ khác không nhịn được nghi hoặc.

Người nào đó trong truyền thuyết?

Chỉ thấy Hồng Đạp Thiên miệng há ra, lại không nói gì.

Sắc mặt của Chu Hư Vọng lại kịch biến, mặt lộ vẻ không thể tin được

- Làm sao có thể, đây chính là truyền thuyết, hắn thật sự tồn tại?

Chu Hư Vọng lắc đầu nói, cho rằng Hồng Đạp Thiên đang nói giỡn.

Chỉ có đứng ở Nhân tộc đỉnh phong mới có thể tiếp xúc đến truyền thuyết kia

Mạc Nhược Hà cùng hơn mười vị Điện Chủ đều vô ý thức nhìn về phía Hạ Thần Võ, gần 30 triệu sinh linh thỉnh cầu, để bọn hắn không thể không thận trọng cân nhắc

Hạ Thần Võ mặt không biểu tình, ánh mắt một mực nhìn xuống Tần Quân ở phía dưới

Về phần Chí Tôn Vô Địch, hắn hiểu rõ, cho nên không thèm đếm xỉa đến

- Còn chờ cái gì! Để Chí Tôn lão cẩu lăn xuống đi!

Tôn Ngộ Không huy quyền ồn ào nói, hắn dẫn đầu, Thần Ma còn lại nhao nhao lên tiếng trào phúng Chí Tôn Vô Địch

Thương thế của Lý Nguyên Bá cùng Ngưu Ma Vương tốt hơn nhiều cũng đang gầm thét, hiện tại bọn hắn chỉ muốn nhìn thấy Tần Quân giúp bọn hắn báo thù rửa hận

------oOo------

Chương 1847: Chí Tôn Vô Địch chiến Tần Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị bọn hắn trào phúng, Chí Tôn Vô Địch nhắm mắt, nghiến răng nghiến lợi, trán nổi gân xanh, rõ ràng cực kỳ giận dữ.

Hắn chưa từng bị qua trào phúng như thế?

Bách Lý Thủ Ước trốn ở sau thạch trụ lắc đầu, ngày chết của nghiệt đồ này rốt cục muốn tới

- Không luật không thành sách.

Hạ Thần Võ bỗng nhiên mở miệng nói, để Trấn Thế Thần Tháp yên lặng lại.

Đại Đế không cho phép quy tắc bị phá hư?

- Nhưng mọi thứ đều có ngoại lệ, các ngươi đánh đi!

Hạ Thần Võ nói để toàn bộ sinh linh phấn chấn, trong tháp lần nữa vỡ tổ

Các sinh linh vì cường giả mình thưởng thức mà hò hét, tiếng hò hét của Chí Tôn Vô Địch lấy ưu thế áp đảo vượt qua Tần Quân

Tuy lúc trước có không ít sinh linh phản cảm Chí Tôn Vô Địch cường thế, nhưng so với Chí Tôn Vô Địch, bọn hắn càng phản cảm Tần Thiên Đế phách lối

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ vẫn còn ở trong trạng thái đốn ngộ, tu vi điên cuồng tăng cao, hắn nghe được Hạ Thần Võ nói liền cười, càng cười càng lớn tiếng

- Tới đi! Loài bò sát!

Tần Quân cất tiếng cười to, toàn bộ chiến trường bị biển lửa chiếm cứ, tựa như từng Hỏa Long cuồn cuộn

Màn sáng pháp trận càng thêm trong suốt, giờ phút này sinh linh có thể nhập trận

Ánh lửa ngập trời, Chí Tôn Vô Địch bước vào trong màn sáng, từ trên nhìn xuống Tần Quân, khóe miệng tràn ngập sát khí, Chí Tôn pháp nhãn hiển hiện, hàn quang đang lưu động

Hắn không nói nhảm, trực tiếp nâng tay phải lên, vỗ xuống, nhìn tựa hồ không dùng lực, trong chốc lát, hỏa quyền tử kim sắc bỗng dưng ngưng tụ thành, như núi lớn

Tần Quân không có từ trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ đứng dậy, vẫn lười biếng

nằm dựa vào, biển lửa chung quanh trong nháy mắt tuôn ra mấy ngàn Hỏa Long, phù diêu mà lên, tiếng long ngâm hội tụ vào một chỗ, rung động Thiên Địa

Bầy rồng cuồng mãnh cấp tốc cùng hỏa cầu tử kim sắc va chạm, nổ tung rung động

Long khí bị va nát, từng sóng lửa dọc theo biên giới hỏa quyền lay động bay đi, thổi áo bào của Chí Tôn Vô Địch rung động, khuôn mặt hắn lạnh lùng, nhìn chằm chằm Tần Quân, trong mắt lóe lên một tia chấn kinh

- Hỏa diễm này thật nóng.

Đáy lòng của Chí Tôn Vô Địch nhấc lên sóng biển ngập trời, mặc dù hắn là Thể Tu, nhưng cũng tinh thông Thần Thông Hỏa Hệ, trong cùng giai, có rất ít cường giả có thể gánh vác được hỏa diễm của hắn

Nhưng bây giờ, liệt diễm của Tần Quân còn mạnh hơn hắn!

Nếu không phải tu vi của hắn cao hơn Tần Quân, sợ rằng sẽ trong nháy mắt bị Đế Viêm Long khí thiêu đến tan tành mây khói

Cảm thụ được khí tức của Tần Quân không ngừng tăng vọt, sát tâm của Chí Tôn Vô Địch càng sâu

- Kẻ này nhất định phải trừ!

Nghĩ xong, Chí Tôn Vô Địch cúi người lao xuống, tựa như một mũi tên nhọn, va nát hỏa cầu tử kim sắc, đánh xuyên biển lửa cuồn cuộn, thế không thể đỡ đánh tới Tần Quân

Một màn này để gần 30 triệu sinh linh hô hấp dồn dập

Chí Tôn Vô Địch là muốn một kích miểu sát Tần Thiên Đế?

Lúc này, Tần Quân nâng tay phải lên, ngón trỏ nhô ra, liệt diễm gào thét, tựa như một Hồng Hoang Cự Thú đang tức giận cuồng hống.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Chí Tôn Vô Địch huy quyền nện xuống, cùng liệt diễm va chạm, trong chốc lát, phong áp chấn động đến màn sáng pháp trận nổi lên sóng gió kịch liệt

Biển lửa cuồn cuộn, ánh lửa chiếu sáng khuôn mặt Tần Quân vô cùng lạnh lùng, phảng phất như kim loại sáng bóng

Ngước nhìn Chí Tôn Vô Địch, hắn không sợ hãi chút nào, cho dù Chí Tôn Vô Địch đè ép tia sáng liệt diễm đánh tới

- Xem ra trẫm cùng Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên chênh lệch cũng không lớn!

Tần Quân mỉm cười, cùng lúc đó, hắn bắt đầu điều động pháp lực bành trướng trong cơ thể, để tia sáng liệt diễm đột nhiên lớn mạnh

Khuôn mặt của Chí Tôn Vô Địch có chút động, hắn có thể cảm giác được tia sáng liệt diễm này ẩn chứa một loại lực lượng thần bí, vậy mà để quả đấm của hắn nhói nhói

Quả đấm của hắn cứng đến bao nhiêu?

- Xem ra hắn ở Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ tạo nghệ cực cao.

Ánh mắt của Chí Tôn Vô Địch lấp lóe, hắn có chút không hiểu, hắn cũng tinh thông Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, nhưng không giống Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân

Làm cho hắn bực bội nhất chính là hắn cũng nói không nên lời chỗ nào không giống nhau.

------oOo------

Chương 1848: Thiên Đế lộ ra Thần uy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, chính là khắc tinh của mệnh số.

Mặc dù Chí Tôn Vô Địch biết, nhưng không có Vận Mệnh Chi Luân, có thể nào so sánh với Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân?

Nếu là cùng cảnh giới, Chí Tôn Vô Địch cùng Tần Quân đối chiến Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, Chí Tôn Vô Địch không có phần thắng chút nào

Nhưng bây giờ, tu vi của Chí Tôn Vô Địch cao hơn Tần Quân, còn có thể áp chế

Cố nén nội tâm kiêng kị, Chí Tôn Vô Địch thêm lực lượng, đánh xơ xác tia sáng liệt diễm, một quyền đánh tới Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ

Một quyền này, hoành ép hết thảy, chấn mây liệt phong.

Trong chớp mắt, hắn liền đến trên đỉnh đầu Tần Quân, nếu quyền này đập trúng, Tần Quân hẳn phải chết .

Trấn Thế Thần Tháp yên lặng lại, tất cả đều chăm chú nhìn phía dưới .

Tuyệt thế chiến, chính thức triển khai .

Tần Quân cười lạnh một tiếng, Chí Tôn Cửu Long Ỷ mang theo hắn cấp tốc xê dịch .

Chí Tôn Cửu Long Ỷ là Hỗn Độn Chí Bảo, không chỉ có phòng ngự cường đại, còn có năng lực thuấn di.

Lại thêm Vô Cực Hồng Mông bào, hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo phòng ngự cùng thể chất biến thái của bản thân hắn, đủ để cùng Chí Tôn Vô Địch chống lại.

- Cái ghế kia.

Đồng tử của Chí Tôn Vô Địch co rụt lại, trong nháy mắt đánh giá ra phẩm giai của Chí Tôn Cửu Long Ỷ

Bởi vì áo bào của hắn cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng loại bảo bối này có thể có một kiện cũng không tệ, Tần Quân lại có hai kiện

Chí Tôn Vô Địch càng muốn giết Tần Quân hơn, sát nhân đoạt bảo, chẳng phải sung sướng?

Chí Tôn Cửu Long Ỷ nâng Tần Quân vừa hiện thân, Chí Tôn Vô Địch đi theo thuấn di đến trên đỉnh đầu hắn, giơ cao nấm đấm rơi xuống, trong điện quang hỏa thạch, Chí Tôn Cửu Long Ỷ cùng Vô Cực Hồng Mông bào đồng thời bắn ra cường quang, chống cự nấm đấm của Chí Tôn Vô Địch

Oanh...

Nấm đấm của Chí Tôn Vô Địch bị lồng ánh sáng của hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo phòng ngự đỡ được, màn sáng pháp trận bị chấn động đến chập chờn, một số tầng lầu biên giới thì bị màn sáng pháp trận đè ép đến phá nát, đá vụn bay tứ tung

Cách lồng ánh sáng phòng ngự, Tần Quân cùng Chí Tôn Vô Địch bốn mắt nhìn nhau, biểu lộ của hai người đều trở nên dữ tợn băng hàn, thề muốn chém giết lẫn nhau

- Ti... Tần Thiên Đế vậy mà thật có thể chống lại Chí Tôn Vô Địch!

- Gian lận a! Hoàn toàn là dựa vào pháp bảo!

- Ngươi cho rằng phẩm giai Pháp Y của Chí Tôn Vô Địch sẽ thấp?

- Lúc trước Chí Tôn Vô Địch cùng Lý Nguyên Bá chiến đấu liền bị thương nặng, nếu không một quyền đủ đánh chết Tần Thiên Đế!

- Tư thái của Tần Thiên Đế vẫn cao ngạo như vậy, ghê gớm, có thể thấy được hắn cuồng là nguồn gốc từ trong thực chất.

Các sinh linh kích động khó nhịn, phảng phất như lần nữa trở lại thời điểm Lý Nguyên Bá cùng Chí Tôn Vô Địch chiến đấu, huyết dịch sôi trào

Đúng lúc này, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ bỗng nhiên biến thành tinh thạch thể, Chí Tôn Vô Địch cả kinh trừng to mắt

Chí Tôn Bá Thể!

Tần Quân tiếp tục mở ra Đấu Đạo chữ Bí, khí thế điên cuồng phát ra,

chiến lực lật gấp ba!

- Đây là bí thuật gì.

Chí Tôn Vô Địch chỉ cảm thấy Tần Quân từ con rùa biến thành cá mập, chỉ thấy nụ cười của Tần Quân càng dữ tợn.

Trạng thái oán giận!

Huyết khí thiêu đốt, chiến lực của Tần Quân lần nữa bay vọt, đồng thời Cực Đạo Viêm Hỏa bắt đầu tràn ra thân thể, quấn quanh thân, khiến cho thân thể của hắn cháy lên Viêm Hỏa

Giờ phút này hắn vẫn chưa kết thúc trạng thái đốn ngộ, mượn nhờ Đấu Đạo chữ Bí, trạng thái giận oán, Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, khí thế của hắn đạt tới cực thịnh, thậm chí không kém Chí Tôn Vô Địch

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, hắn tựa như liệt diễm Thần Đế, chưởng khống hết thảy

Đối mặt Chí Tôn Vô Địch, phía sau hiện ra năm Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn, cao tốc xoay tròn, đụng vào Chí Tôn Vô Địch

Chí Tôn Vô Địch bị chấn bay ra ngoài, kém chút liền bị Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn xoắn nát

Một màn này để tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình phấn chấn không thôi

- Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn!

------oOo------

Chương 1849: Thiên Đế lộ ra Thần uy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Điệp Tiên Tử kích động khó nhịn, đây chính là Thần thông đắc ý của Cơ Vĩnh Sinh, rốt cục ở Nội vũ trụ toả sáng.

Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Vũ Hàn, Bạch Vô Sinh, Hồng Đạp Thiên… đều nhìn trợn mắt hốc mồm, khí thế của Tần Thiên Đế đã đạt tới cấp độ để bọn hắn sợ hãi

Đổi lại bọn hắn, bọn hắn có thể ở trước mặt Tần Quân đứng vững gót chân sao?

Nhậm Ngã Tiếu ở trong đám người cũng nở nụ cười, sờ lên cằm thì thào nói:

- Thật là biến thái, thể chất của hắn tuyệt không phải Chí Tôn Bá Thể đơn giản như vậy, gia hỏa tự xưng vô địch kia xui xẻo.

Cùng lúc đó, trong một tầng của Trấn Thế Thần Tháp, bay vào hai bóng người, một nữ tử mặc lụa trắng cùng một lão phụ nhân.

- Nơi này là Vô Song đại chiến, hôm nay để ngươi được thêm kiến thức!

Lão phụ nhân cười nói, mặt mũi nhăn nheo rúc vào một chỗ, có chút buồn cười.

Mà nữ tử lụa trắng rõ ràng là Nam Tố tiên tử từng cùng Tần Quân xông Tù Mệnh ngục, dáng người thướt tha, tóc đen nằm ở phía sau, da thịt trắng nõn, hai tay đặt ở bên eo, dạo bước mà đi, tư thái ưu mỹ.

Đáng tiếc các sinh linh phía trước đều đang reo hò, không có chú ý tới một vị tuyệt thế giai nhân đến

- Theo sát vi sư, nơi này cường giả quá nhiều, cẩn thận bị bắt đi.

Lão phụ nhân căn dặn nói, chống quải trượng đi ở phía trước, rất nhanh, các nàng liền đến đằng sau đám người

Lúc này, sóng lửa cuồn cuộn từ dưới đáy phóng lên tận trời, cho dù cách màn sáng pháp trận, các nàng cũng có thể cảm nhận được nóng rực

Chỉ thấy Tần Quân đáp lấy Chí Tôn Cửu Long Ỷ bay lên, trong tay nắm Hồng Mông Đế Kiếm, mấy ngàn Đế Viêm Long khí ở phía sau hắn chập chờn, hình ảnh tràn đầy lực rung động, chiếm cứ phạm vi hơn mười dặm

chiến trường

- Đó là…

Nam Tố tiên tử ngẩn người, chẳng biết tại sao, nàng cảm thấy cường giả tựa như liệt diễm Thần Đế kia có chút nhìn quen mắt

- Quá mạnh! Chí Tôn Vô Địch vậy mà không làm gì được Tần Thiên Đế!

- Vì sao ta cảm giác Tần Thiên Đế mới thật sự là Đại Đế? Cái tư thái này quá bá khí!

- Từ đầu đến cuối, Tần Thiên Đế đều không hề rời Long Ỷ a!

- Trách không được hắn cuồng như vậy!

- Chí Tôn Vô Địch nổi giận!

Bốn phương tám hướng truyền đến tiếng hò hét của các sinh linh, để toàn thân Nam Tố tiên tử run rẩy, đôi mắt đẹp trừng lớn.

Tần Thiên Đế?

Không có khả năng!

Hắn không phải ở Nội vũ trụ sao?

Nàng nguyên bản cũng muốn tiến vào Thánh Môn, nhưng trên đường bị lão phụ nhân phát hiện, thu làm đồ đệ, mang đến Nội vũ trụ, còn không kịp hiểu rõ Nội vũ trụ, liền bị lão phụ nhân truyền công, gần đây vừa kết thúc bế quan, bị lão phụ nhân vội vàng mang đến tham quan Vô Song đại chiến

Nghe được cái tên Tần Thiên Đế này, phản ứng đầu tiên của nàng là không tin

Tần Quân không có chú ý tới Nam Tố tiên tử đến, giờ phút này trong mắt hắn chỉ có Chí Tôn Vô Địch

- Hôm nay trẫm liền để ngươi chết ở nơi này!

Tần Quân trầm giọng nói, tiến vào trạng thái Cực Viêm Ma Thần, thanh âm của hắn có thay đổi, trầm thấp mà tràn ngập bá khí, âm thanh quanh quẩn ở trong Trấn Thế Thần Tháp, thật lâu không dứt

Thoại âm rơi xuống, hắn huy kiếm chém tới, kiếm khí đãng Thần Tháp, để chúng sinh cúng bái

Cùng lúc đó, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cùng Đế Viêm Long khí cũng đi theo phù diêu mà lên, đánh cho Chí Tôn Vô Địch không kịp trở tay

- Vì sao tu vi của hắn còn tại đề cao? Không có khả năng.

Trong lòng Chí Tôn Vô Địch kinh sợ, hắn chưa bao giờ gặp phải biến thái như thế

Một bên chiến đấu, một bên đốn ngộ đề cao tu vi?

Mấu chốt nhất là Tần Quân vận dụng mấy bí thuật, chiến lực siêu việt cực hạn của bản thân, vì sao không bạo thể mà chết?

Hắn không nghĩ ra, thậm chí có chút phát điên.

Đáng tiếc, Tần Quân không sẽ giải thích, các loại Thần thông không ngừng thi triển .

Đại Chu Thiên chưởng, Trảm Thiên Thần thông, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ…

------oOo------

Chương 1850: 3000 Đại Đạo cũng có thể đốt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chí Tôn Vô Địch ở trong sóng lửa cuồn cuộn bốc lên, xê dịch, hắn không ngừng thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, đáng tiếc đánh không lại Hỏa thế quá lớn

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân không cần động thủ, Long

khí cùng các loại Thần thông không ngừng thi triển, đánh về phía Chí Tôn Vô Địch

Nhất là Đế Viêm Long khí cùng Cực Đạo Viêm Hỏa, ở dưới Liệt Diễm đại đạo gia trì dưới, đốt cháy không gian dưới đáy Pháp trận, làm cho Chí Tôn Vô Địch không dám rơi xuống đất

Cho dù hắn là Chí Tôn Bá Thể, cũng không dám cùng Cực Đạo Viêm Hỏa cứng đối cứng, dù sao Liệt Diễm đại đạo, chính là cực hạn của liệt diễm, không gì không thiêu cháy

Từng tia Đế Viêm Long khí thét dài truy giết Chí Tôn Vô Địch, liên tục không ngừng từ trong biển lửa toát ra, nếu không phải thực lực của Chí Tôn Vô Địch mạnh mẽ, đổi lại Đại Đạo Chí Tôn khác, có khả năng rất nhanh liền thua trận

- Bệ Hạ thật là quá mạnh, nếu như ta tới đối kháng, có thể kiên trì một nén nhang thời gian sao?

Dương Tiễn cảm thán nói, mặt mũi tràn đầy vẻ khâm phục.

Không nghĩ tới Tần Quân giấu sâu như vậy.

Tỉ mỉ nghĩ lại, cũng chẳng có gì lạ, Tần Quân có thể để tu vi của bọn hắn bay vọt, thực lực bản thân khẳng định cao đến quá đáng .

Cho nên đối phó Chí Tôn Vô Địch mới có thể nhẹ nhõm như thế, tư thái vĩ ngạn .

- Cho dù là ta, cũng không địch lại Bệ Hạ.

Quan Vũ vuốt râu lắc đầu cười nói, năm đó Tần Quân chỉ là Trúc Cơ cảnh, vẫn là hoàng tử chán nản, bây giờ lắc mình biến hoá, trở thành Thiên Đế quyền nghiêng vũ trụ, quả nhiên là thương hải tang điền

Thần Ma còn lại cũng mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn Tần Quân, lúc trước lo lắng tất cả đều biến thành kích động

Nhân vật truyền kỳ Chí Tôn Vô Địch ở trước mặt bệ hạ, cũng không gì hơn cái này

Đắc Kỷ, tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử, Lâm Ngọc Kỳ cũng hưng phấn, đây chính là Chí Tôn Vô Địch, lại bị bệ hạ của các nàng đè đánh

- Làm sao có thể, thật mạnh.

Sư tôn của Nam Tố tiên tử toàn thân run rẩy, mặc dù tu vi của nàng mới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, nhưng cũng là sinh linh sinh trưởng ở Nội vũ trụ, biết rõ Chí Tôn Vô Địch đại biểu cho cái gì

Vị Tần Thiên Đế hoành không xuất thế kia, vậy mà có thể chống lại?

Nàng không khỏi có loại cảm giác nằm mộng.

Nhưng màn sáng pháp trận truyền đến nhiệt độ cao khủng bố để cho nàng hiểu, đây không phải mộng

- Sư tôn, vị Tần Thiên Đế kia là Tần Thiên Đế đến từ Huyền Đương vũ trụ sao?

Nam Tố tiên tử đứng ở bên cạnh lão phụ nhân hỏi, ánh mắt nhìn chằm chằm vào màn sáng pháp trận, trong mắt dị sắc liên tục

- Huyền Đương vũ trụ? Không biết, giống như Thánh Môn là bị Tần Thiên Đế diệt, mà Huyền Đương vũ trụ bị Thánh Môn chưởng khống.

Lão phụ nhân vô ý thức lắc đầu, nhưng còn chưa có nói xong, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng nói.

Lúc trước sở dĩ không nói cho Nam Tố tiên tử biết Thánh Môn bị diệt, là lo lắng Huyền Đương vũ trụ xảy ra chuyện, nhiễu loạn tâm cảnh của Nam Tố tiên tử

Hiện tại, Nam Tố tiên tử đã đoán được, nàng liền trung thực cáo tri.

Nam Tố tiên tử nghe xong, đôi mắt đẹp trừng lớn, Tần Thiên Đế diệt Thánh Môn?

Tần Thiên Đế này khẳng định chính là Tần Thiên Đế nàng nhận biết, thiên hạ không có khả năng có sự tình trùng hợp như vậy.

Chỉ là khi nào Tần Thiên Đế trở nên mạnh như thế?

Nam Tố tiên tử hoảng hốt, thậm chí cho là mình bế quan vô số năm.

Cùng lúc đó, khí thế của Tần Quân đột nhiên tăng lên tới một cao độ mới, linh hồn của gần 30 triệu sinh linh cũng vì đó run lên

Hỗn Độn Chí Thánh cảnh viên mãn!

Tuyên cổ vô song!

Tu vi tăng vọt, có tư thế vượt qua Hỗn Độn Chí Thánh!

Một khi đốn ngộ, Vũ Hóa Thành Tiên, bạch nhật phi thăng!

Chí Tôn Vô Địch nghiến răng nghiến lợi, chung quanh tiếng kinh hô đều truyền vào trong tai hắn, như kim châm tụ thành mưa to, đâm vào trái tim của hắn, khó chịu đến cực điểm

Đã bao nhiêu năm, hắn đã thật lâu không có cảm nhận được loại khuất nhục này.

Nghĩ xong, Chí Tôn Vô Địch nổi giận nện xuống một quyền, bá đạo tuyệt luân, phong áp cuồng bạo để màn sáng pháp trận biến hình, một bộ phận ép tới từng tầng lầu nát ra, các sinh linh bị dọa đến vội vàng lui lại, như là thủy triều.

------oOo------

Chương 1851: 3000 Đại Đạo cũng có thể đốt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỏa quyền tử kim sắc lần nữa ngưng tụ, tựa như một cự nhạc, muốn nện phá toàn bộ chiến trường

Tần Quân cười lạnh một tiếng, tiến vào trạng thái Cực Viêm Ma Thần, cười rộ lên vô cùng ghê người, nói:

- Phá!

Thoại âm rơi xuống, một hỏa chưởng không kém hỏa quyền tử kim sắc bay ra, cấp tốc lớn mạnh

Chính là Đại Chu Thiên chưởng!

Đại Chu Thiên Na Nhật Chưởng!

Đây chính là tạo nghệ mới của Tần Quân, không cần phất tay, liền có thể bỗng dưng thi triển Đại Chu Thiên chưởng, tùy tâm sở dục.

Quyền chưởng tấn công, tiếng oanh minh để tinh không phía ngoài Trấn Thế Thần Tháp cũng có thể nghe được, phảng phất như Trấn Thế Thần Tháp sắp nổ tung.

- Hiện tại là ai đang chiến đấu?

- Chí Tôn Vô Địch cùng Tần Thiên Đế!

- Làm sao có thể? Tần Thiên Đế không có bị miểu sát?

- Không có, nghe nói Chí Tôn Vô Địch bị Tần Thiên Đế đè đánh!

- Ngươi đang nói đùa sao? Ngoại trừ Hạ Thần Võ Đại Đế, ai có thể đè đánh Chí Tôn Vô Địch?

Trong tinh không các sinh linh hưng phấn hiếu kỳ, rất nhanh trong Trấn Thế Thần Tháp truyền ra chiến báo, liền nhấc lên kinh đào hải lãng

Đại Năng trong thần thoại lại bị đè đánh!

Cùng lúc đó, Đại Chu Thiên chưởng cùng hỏa quyền tử kim sắc tiêu tán, Tần Quân chỉ cảm thấy pháp lực bàng bạc của Chí Tôn Vô Địch tuôn ra nhập trong cơ thể, sảng khoái tinh thần.

Chí Tôn Vô Địch thì hoảng hốt, vì sao Tần Quân có thể hút đi pháp lực của hắn?

Đây là Thần thông gì?

Tần Quân cũng sẽ không vì hắn giải đáp, Đại Chu Thiên chưởng bay ra, Chí Tôn Vô Địch cả kinh vội vàng né tránh, Hỏa Chưởng đụng lên màn sáng, chấn động đến màn sáng vặn vẹo biến hình, tùy thời có thể phá nát

Hơn mười vị Điện Chủ trong Bạch Ngọc các đã hóa đá, nguyên bản bọn hắn còn tưởng rằng Tần Thiên Đế sẽ vẫn lạc ở Vô Song đại chiến, hiện tại xem ra, ngoại trừ Đại Đế, ai có thể trấn áp được Tần Thiên Đế?

Mạc Nhược Hà càng là mồ hôi lạnh lâm ly, Tần Thiên Đế bày ra thực lực thật sự quá dọa người, lại thêm các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, còn có vị Nhậm Ngã Tiếu thần bí kia, Tần Thiên Đế đến cùng nắm giữ thế lực ra sao?

Vũ Hàn thì hưng phấn không thôi, dù sao hắn ở lúc Bách Lý Hồng Cương vẫn lạc liền cùng Tần Quân kéo chút quan hệ, tương đương với sớm ôm lấy bắp đùi

Hắn đối với Chí Tôn Thần Điện không có cảm giác quy túc quá lớn, nếu Tần Thiên Đế mời hắn tiến vào Đại Tần thiên đình, hắn sẽ nghĩa vô phản cố bội phản Chí Tôn Thần Điện

Hành tẩu chục tỷ năm, hắn chỉ thờ phụng một câu…

Cây rời đất sẽ chết, người chuyển vẫn có thể sống.

Sắc mặt của Hạ Thần Võ bình tĩnh, tựa hồ thực lực của Tần Thiên Đế cùng Chí Tôn Vô Địch đối với hắn không có uy hiếp, nhưng cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện song quyền của hắn đã nắm chặt

Bất quá không người nào dám một mực nhìn hắn.

- Chẳng lẽ hắn thật có quan hệ với Thiên Đế trong truyền thuyết?

Hạ Thần Võ thầm nghĩ, Thiên Đế là tồn tại chí cao vô thượng, vị Thánh Nhân thứ nhất lúc Hỗn Độn sơ khai.

Từ sau khi Thiên Đế biến mất, không người còn dám xưng Thiên Đế, bởi vì một khi dùng danh hào này, không được bao lâu sẽ mất tích bí ẩn,

phảng phất như là một loại nguyền rủa.

Mà Tần Thiên Đế còn dám lấy tên Thiên Đế, rõ ràng không sợ hãi.

Không phải là hậu nhân của Thiên Đế chứ?

Hạ Thần Võ làm sao cũng không thể liên tưởng Tần Quân cùng Thiên Đế lại với nhau, nếu như Thiên Đế còn sống, sẽ mạnh như thế nào?

- Thiên có thể đốt, Nhật Nguyệt Tinh Thần có thể đốt, 3000 Đại Đạo cũng có thể đốt!

Tần Quân bỗng nhiên nói một mình, hù dọa ngàn vạn dinh linh.

Thật ngông cuồng!

Ngay cả 3000 Đại Đạo cũng muốn thiêu hủy?

Các sinh linh cảm thấy Tần Thiên Đế đã bành trướng tới cực điểm, duy ngã độc tôn.

------oOo------

Chương 1852: Thiên Đế Thần thông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Buồn cười! Còn muốn đốt 3000 Đại Đạo!

Chí Tôn Vô Địch mỉa mai cười một tiếng, hai chùm sáng màu đen từ trong đôi mắt bắn ra, kích tán từng Đại Chu Thiên chưởng, thậm chí ngay cả mặt đất cũng bị đánh trúng vỡ ra, đá vụn bay tứ tung

Chí Tôn Cửu Long Ỷ tự động né tránh công kích, không cần Tần Quân điều khiển

Cực Đạo Viêm Hỏa cháy hừng hực, Hỏa thế càng ngày càng cao, đã cao tới mấy chục vạn trượng, để Chí Tôn Vô Địch càng bay càng cao

Sinh linh cách gần màn sáng thì bị nướng đến đầu đầy mồ hôi, hô hấp dồn dập, sợ bị Cực Đạo Viêm Hỏa của Tần Quân đốt khô

Tần Quân ngước nhìn Chí Tôn Vô Địch, trong mắt bắn ra hai đạo tinh quang sáng chói, giữa mi tâm nhảy ra một đoàn hỏa diễm màu tím, như tinh linh, cực kỳ sống động

Đạt tới Hỗn Độn Chí Thánh cảnh viên mãn, cả người Tần Quân lâm vào cảm giác huyền ảo khó giải thích, một đạo liệt diễm như trường long quay quanh người hắn, chiếm cứ phạm vi hơn mười dặm, thậm chí ngay cả màn sáng pháp trận dưới đáy cũng bị chạm đến.

Khí tức còn điên cuồng tăng cao.

Lần này đốn ngộ hoàn toàn là một Đại Tạo Hóa, ngay cả Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả cùng Vận Mệnh Chi Luân trong cơ thể hắn cũng đi theo chuyển động

Chí Tôn Vô Địch cũng phát giác được Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả của hắn, trong lòng càng thêm kinh hãi

- Thiên phú tu luyện của kẻ này giống như ta?

Chí Tôn Vô Địch khó có thể tin, hắn có thể cảm giác được thể chất của Tần Quân còn biến thái hơn Chí Tôn Bá Thể, lại thêm ba Hỗn Độn Chí Bảo cùng các loại Thần thông khủng bố, đã san bằng tu vi chênh lệch

Mấu chốt nhất là tu vi của Tần Quân đang lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng vọt, tiếp tục như vậy nữa, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ!

Tần Quân sẽ không quản nhiều như vậy, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, uy vũ bá khí, vô số Long khí như núi lửa bạo phát từ trong biển lửa phù diêu ra, hình ảnh vô cùng hùng vĩ

Khí thế bàng bạc, rất có áp lực phá tan Hỗn Độn tinh không!

Tiếng oanh minh không dứt lọt vào tai, dẫn đến các sinh linh đều không có nửa khắc thư giãn, nhìn chòng chọc vào trong trận.

Bọn hắn có loại cảm giác, sinh tử của hai cường giả tuyệt thế có thể sẽ

trong nháy mắt hiện ra

Đến cùng là Chí Tôn Vô Địch vẫn bảo trì Thần Thoại, hay Tần Thiên Đế diệt Đại Đế?

- Liệt diễm đạo, lấy Đạo Quả làm hỏa chủng, đốt gân xương, luyện thần hải.

Tần Quân nói một mình, lúc nói chuyện, các loại Thần thông tự động thi triển.

Đại Chu Thiên chưởng, Đế Viêm Long khí, Cực Đạo Viêm Hỏa, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ…

Thế công hung mãnh, phá vỡ nhận biết của người quan chiến.

Đổi lại là bọn hắn, đoán chừng một cái hô hấp cũng không kiên trì được

Mạnh như Chí Tôn Vô Địch cũng chỉ có thể ngăn cản, Pháp Y cháy đen, trên mặt vết máu loang lổ

Chí Tôn Bá Thể cứng rắn ở lúc này hiển lộ rõ ràng, vô luận bị bao nhiêu Đế Viêm Long khí, Thần thông oanh trúng, Chí Tôn Vô Địch cũng không có rơi xuống, vẫn sinh long hoạt hổ

- Quá mạnh.

- Không nghĩ tới Chí Tôn Vô Địch ở trước mặt Tần Thiên Đế không có lực phản kháng chút nào!

- Khí tức của Tần Thiên Đế còn mạnh lên!

- Hắn thật là đốn ngộ? Hay vốn lợi hại như vậy?

- Quá bá khí, phong thái bực này mới là tu sĩ chúng ta truy tìm!

Các sinh linh kinh hô liên tục, kêu to thống khoái

Bọn hắn chưa bao giờ thấy qua chiến đấu như thế, mặc dù có Pháp trận cản trở, cảm giác kinh động tâm phách cũng không cách nào tán đi

Rất khó tưởng tượng, nếu không có Pháp trận, bọn hắn chiến đấu sẽ là tràng cảnh diệt thế như thế nào

Để bọn hắn khiếp sợ nhất là Tần Quân biểu hiện, cho dù thân ở phía dưới, khí tức bễ nghễ thiên hạ cũng nghiền ép Chí Tôn Vô Địch

Phảng phất như so sánh với Chí Tôn Vô Địch, hắn mới là Đại Đế!

Không đúng, là Thiên Đế càng vĩ đại.

- Hiện tại ngươi còn dám nói hắn không phải hắn sao?

Hồng Đạp Thiên cảm thán nói, Chu Hư Vọng khẽ nhếch miệng, muốn nói lại thôi, đầu óc như đay rối

Nếu như Tần Quân thật là nhân vật trong truyền thuyết kia, vì sao phải xuất hiện ở đây?

Khi toàn bộ sinh linh chấn kinh Tần Quân biểu hiện, duy chỉ có một người, vô cùng tuyệt vọng.

------oOo------

Chương 1853: Thiên Đế Thần thông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính là Hồ Lâm lão tổ.

Hắn hận không thể rời đi lập tức, Tần Quân cường thế xa xa không phải hắn có thể địch

Nhưng hắn lại ôm một tia ảo tưởng, vạn nhất Tần Thiên Đế bị Chí Tôn Vô Địch giết thì sao?

Cho dù Chí Tôn Vô Địch không được, Hạ Thần Võ nhất định có thể giết Tần Thiên Đế!

- Bệ Hạ! Chơi chết hắn!

Tôn Ngộ Không giơ cao nắm đấm, hò hét nói, âm thanh ở trong ngàn vạn tiếng ồn ào càng vang dội

Bách Lý Thủ Ước cũng từ sau thạch trụ đi ra, đi tới lan can, nhìn qua Chí Tôn Vô Địch thê thảm, sắc mặt hắn phức tạp, thở dài một tiếng nói:

- Nghiệt đồ, chết ở trong tay Bệ Hạ, cũng coi như vinh quang sau cùng của ngươi!

Chí Tôn Vô Địch là đồ đệ hắn tự hào nhất, đã từng tưởng tượng sẽ giới thiệu Chí Tôn Vô Địch cho Thiên Đế, nhưng chưa chờ được Thiên Đế tới, Chí Tôn Vô Địch liền muốn giết hắn.

Hồi tưởng lại, quả nhiên là để hắn thổn thức.

Trong Bạch Ngọc các, Hạ Thần Võ bỗng nhiên thoáng nhìn qua Bách Lý Thủ Ước, thần sắc đại biến

- Hắn làm sao ở chỗ này? Còn cùng Thần Tướng của Đại Tần thiên đình ở chung một chỗ.

Hạ Thần Võ kinh hãi, cho dù kiến thức đến thực lực chân chính của Tần Quân, hắn cũng chưa từng lộ ra thần sắc như thế

Hắn biết thân phận của Bách Lý Thủ Ước, lại liên tưởng đến lúc trước suy đoán, hắn chau mày.

Chẳng lẽ Tần Thiên Đế thật là người kia?

- Thú vị, thú vị.

Nhậm Ngã Tiếu lơ lửng ở giữa không trung, nhìn xuống Tần Quân ở phía dưới, vẻ mặt tươi cười.

Các sinh linh dưới chân hắn đều không có chú ý tới hắn ở trên đỉnh đầu, nếu không nhất định sẽ liều mạng với hắn

- Lần trước nhìn thấy tiểu tử này, còn yếu đến đáng thương, hiện tại đã có

thể ngang dọc Đại Đạo Chí Tôn cảnh, không hổ là chủ nhân của hệ thống.

Nhậm Ngã Tiếu cảm khái nói, hắn một mực âm thầm tìm hiểu động tĩnh của Tần Quân, chú ý đối phương trưởng thành, biết rõ tốc độ tiến bộ của tiểu tử này khoa trương bao nhiêu

Lúc này, khí tức của Tần Quân lần nữa kéo lên một độ cao mới.

Một ký ức to lớn hiển hiện ở trong đầu hắn, đến từ Liệt Diễm đại đạo.

Ký ức này gánh chịu cảnh giới sau Hỗn Độn Chí Thánh.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh!

Không giống Thiên Đạo Chí Thánh, sau khi đột phá chỉ có thể là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên, mà sau khi Hỗn Độn Chí Thánh đột phá, có thể trực tiếp siêu việt Nhất Trọng Thiên, có thể có mấy trọng, toàn bằng tu vi cùng tạo hóa của cá nhân.

Muốn đột phá, sao mà khó?

Theo trạng thái đốn ngộ của hắn dần dần biến mất, muốn lại đột phá, không biết phải bao lâu.

Hắn cũng không cảm thấy đáng tiếc, đã rất thỏa mãn

Lần này đốn ngộ có thể ngộ nhưng không thể cầu, một là Liệt Diễm đại đạo làm cơ sở, hai là kiến thức đến Đại Đạo Chí Tôn đỉnh phong chiến đấu, ba là phẫn nộ cực hạn cần phát tiết

Trạng thái đốn ngộ thối lui, ý thức chiến đấu trở về, toàn tâm chiến đấu.

Nhìn chằm chằm Chí Tôn Vô Địch, Tần Quân nhếch miệng lên, hắn hóa thành Cực Viêm Ma Thần diện mục sao mà dữ tợn, cười lạnh để người tê cả da đầu.

- Chí Tôn Vô Địch, trước khi chết, ngươi có cái gì muốn nói không?

Cánh tay trái của Tần Quân gối lên lan can, tay phải nắm lấy Hồng Mông Đế Kiếm, tư thái hơi có vẻ lười biếng, lại tản ra uy áp vô tận

Phảng phất như vũ trụ này không một người có thể đối địch với hắn.

Chí Tôn Vô Địch nghe xong, càng thêm tức giận, gào thét nói:

- Muốn giết Bản Đế, ngươi còn quá non!

Ngay sau đó, hắn đột nhiên cúi người phóng đi, tựa như muốn cùng Tần Quân ngọc đá cùng nát.

- Không biết tự lượng sức mình!

Tần Quân khinh thường cười một tiếng, lúc này nhấc kiếm, chỉ Chí Tôn Vô Địch ở phía xa, khinh miệt cười nói:

- Trẫm vừa vặn lĩnh ngộ một loại Thần thông mới!

------oOo------

Chương 1854: Trảm Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần thông mới?

Tất cả sinh linh quan chiến nghe xong, toàn thân lập tức chấn động, nâng lên tinh thần.

Chí Tôn Vô Địch đang tránh né Đế Viêm Long khí, Cực Đạo Viêm Hỏa, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn nghe xong, lúc này cắn răng, pháp lực bảo vệ nhục thân, xông vào biển lửa

Thấy cảnh này, Hồng Mông Đế Kiếm trong tay Tần Quân đột nhiên lắc một cái, ngay sau đó hắn buông tay phải ra, để Hồng Mông Đế Kiếm trôi nổi trên đỉnh đầu

Từng Đế Viêm Long khí điên cuồng tràn vào Hồng Mông Đế Kiếm, trong chốc lát, Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh bao bọc, hóa thành một cự kiếm dài đến trăm trượng.

Tiếng long ngâm từ trong kiếm không ngừng truyền ra, phảng phất như có bầy rồng sắp từ trên kiếm nhận xông ra

Chí Tôn Vô Địch cấp tốc xông qua liệt diễm cự kiếm, đến trước mặt Tần Quân, nắm tay phải ngang ngược vung ra, chấn vỡ không gian, quyền phong đánh xơ xác biển lửa

- Hoắc...

Tần Quân trừng mắt, Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc từ trong miệng mũi phun ra, rơi vào trên người Chí Tôn Vô Địch, nhiệt độ cao cực hạn thiêu đến Chí Tôn Vô Địch kêu thảm một tiếng, vội vàng thối lui, bay lên mấy chục vạn trượng, có thể thấy được hắn hoảng sợ.

Lúc này, liệt diễm cự kiếm bỗng nhiên động .

Hào quang màu tím sáng chói, tựa như Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả trong Đạo Quả Tinh Thần Hải.

- Kiếm này, tên là Thiên Đế Thần Phạt!

Thanh âm của Tần Quân vang vọng toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp, giống như thanh âm của Đại Đạo Hiển Thánh, trang trọng hạo nhiên .

Thoại âm rơi xuống, Hồng Mông Đế Kiếm biến thành liệt diễm cự kiếm mang theo vô cùng khí thế từ dưới đi lên.

Cuồng phong gào thét, Nam Tố tiên tử cùng sinh linh chung quanh đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt đi theo Thiên Đế Thần Phạt.

Gần 30 triệu sinh linh cấp tốc ngẩng đầu, hình ảnh hùng vĩ như thế nào?

Một màn kế tiếp sẽ vĩnh viễn khắc sâu ở trong lòng của bọn hắn

Chỉ thấy Thiên Đế Thần Phạt bắn ra cường quang loá mắt, cấp tốc thu nhỏ, hóa thành một tia hỏa tuyến, xuyên qua nhục thân của Chí Tôn Vô Địch, toàn bộ quá trình, Chí Tôn Vô Địch còn không kịp phản ứng

- Cái này…

Chí Tôn Vô Địch nghẹn họng nhìn trân trối, toàn thân cứng ngắc, không thể động đậy, tuyệt vọng cấp tốc chiếm cứ tâm linh của hắn.

Một giây sau, nhục thể của hắn bỗng nhiên nổ tung, không có huyết nhục bay tứ tung, trực tiếp hóa thành tro bụi, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng không đào thoát, thân tử đạo tiêu, phai mờ nhân thế

Tĩnh!

Trấn Thế Thần Tháp trong nháy mắt yên tĩnh, toàn bộ sinh linh đều há to mồm, ngay cả Hạ Thần Võ cũng không nhịn được động dung.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Chí Tôn Vô Địch lửa giận! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội Thần Ma đỉnh phong, hai lần Thần Ma phó bản!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... trảm Đại Đế! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, ba cơ hội Hiền Năng!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, biểu thị hệ thống khen thưởng phong phú.

Biển lửa chưa tán, uy áp vẫn còn.

Toàn bộ sinh linh nhìn Tần Quân ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nửa ngày không có lấy lại tinh thần.

Đại Đế Chí Tôn Vô Địch liền vẫn lạc như vậy?

Bọn hắn hoảng hốt, giống như thân ở trong mộng.

- Thiên Đế Thần Phạt là Thần thông gì.

Thân thể của Chu Hư Vọng run rẩy, vừa rồi Thiên Đế Thần Phạt bắn ra cường quang, tốc độ nhanh đến để hắn không kịp phản ứng, nếu hắn đối mặt Thiên Đế Thần Phạt, hắn không dám tưởng tượng kết quả của mình .

Bên cạnh Hồng Đạp Thiên cũng hóa đá tại nguyên chỗ, miệng làm sao cũng không cách nào khép kín, biểu lộ phảng phất như thấy quỷ

Hồ Lâm lão tổ càng dọa đến co quắp ngã xuống đất, đũng quần thấm ướt, mùi vị khác thường tràn ra.

Sinh linh ở chung quanh đều không có bận tâm đến hắn, bởi vì bọn hắn cũng đều ở vào trong rung động.

Thiên Đế Thần Phạt, vạn vật kinh hãi .

Thật lâu, tiếng ồn ào chấn thiên vang lên, Trấn Thế Thần Tháp căn bản không cách nào ngăn cách .

- Chí Tôn Vô Địch chết rồi?

- Ông trời ơi! Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Tần Thiên Đế, tốt một cái Thiên Đế Thần Phạt!

- Từ nay về sau, Tần Thiên Đế chính là mục tiêu ta truy đuổi! Quá đẹp rồi!

------oOo------

Chương 1855: Trảm Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật là khí phách, Thiên Đế Thần Phạt, ai có thể đỡ nổi? Một kiếm lập loè, Thần quỷ câu diệt a!

- Thân nương của ta! Ta đột nhiên không ghét Tần Thiên Đế nữa!

Gần 30 triệu sinh linh khàn giọng kêu gào, Chí Tôn Vô Địch chết thành tựu uy danh của Tần Thiên Đế.

Những cái kia chán ghét Tần Quân sinh linh trong nháy mắt vì đó khuynh đảo .

Cả cuộc chiến đấu không có như bọn hắn nghĩ, Chí Tôn Vô Địch không có nghiền ép Tần Thiên Đế, càng không có cùng Tần Thiên Đế chiến đến khó phân thắng bại, toàn bộ hành trình bị áp chế .

- Bệ Hạ uy vũ!

Lý Nguyên Bá dắt cuống họng điên cuồng gào thét, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Trọng Thiên, giọng của hắn không người có thể so sánh .

Các Thần Ma còn lại cũng gào thét theo, vì Tần Quân hò hét, vì Đại Tần thiên đình trợ uy .

- Tần Quân ca ca quá lợi hại!

Tiểu Ly kích động ôm lấy Đắc Kỷ, mặt mũi tràn đầy vẻ kích động

Trên Bạch Ngọc các, Mạc Nhược Hà, Vũ Hàn… vẫn chưa tỉnh hồn, bọn hắn vừa vặn ở trên đỉnh đầu của Chí Tôn Vô Địch, bị Thiên Đế Thần Phạt đối diện, vừa rồi uy áp kia để bọn hắn phảng phất như đã trải qua một lần tử vong

- Tần Thiên Đế.

Mạc Nhược Hà bắt đầu một lần nữa xem kỹ Tần Quân, hắn ngạc nhiên phát hiện cho dù không có Nhậm Ngã Tiếu bảo hộ, hắn cũng không gây thương tổn được cho Tần Quân

Hạ Thần Võ vẫn ngồi ở trên bảo tọa, chỉ là ánh mắt hơi có vẻ ngưng trọng, hiển nhiên Tần Quân sáng tạo Thiên Đế Thần Phạt để hắn kiêng kị

- Thần thông không tệ!

Nhậm Ngã Tiếu sờ lên cằm gật đầu, vẻ mặt tán thưởng, chợt hắn biến mất tại nguyên chỗ, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua

Gần 30 triệu sinh linh bị Tần Quân biểu hiện bá đạo chinh phục, bắt đầu hò hét tên Tần Thiên Đế .

Cường giả vi tôn, chính là pháp tắc cơ bản.

Tần Quân biểu hiện đáng được bọn hắn kính sợ .

Hiện tại lại nhớ tới Bách Lý gia, bọn hắn lại giật mình, nguyên lai cho dù không có thủ hạ, Tần Thiên Đế cũng có thể ở trong nháy mắt để Bách Lý gia tan tành mây khói .

Đây là mệnh số!

- Quá mạnh, nhân vật bực này, chúng ta cả đời khó mà với tới.

Lão phụ nhân cảm thán nói, lời này tự nhiên là nói cho Nam Tố tiên tử nghe .

Giờ phút này Nam Tố tiên tử vẫn ở trong rung động, nàng không thể tin được Tần Thiên Đế này là Tần Thiên Đế nàng đã từng nhận biết

Chênh lệch thật là quá lớn a?

- Trẫm thắng.

Trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân giải trừ trạng thái giận oán, Đấu Đạo chữ Bí, Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, Cực Đạo Viêm Hỏa tiêu tán, Vô Cực Hồng Mông bào tung bay theo gió, lần nữa biến thành bộ dáng anh tuấn, chí cao vô thượng, bễ nghễ thiên hạ

Nụ cười nhàn nhạt, phảng phất như nói một việc nhỏ.

Hắn càng bình tĩnh, càng để các sinh linh cảm thấy rung động .

Vừa rồi hắn là chém giết một Đại Đế a!

Thần Thoại Nhân tộc!

Hạ Thần Võ đưa tay, màn sáng pháp trận trở nên trong suốt, ở trong tiếng hoan hô kinh thiên, Chí Tôn Cửu Long Ỷ bay lên, nâng Tần Quân bay trở về vị trí của Đại Tần thiên đình

Phía dưới biển lửa cũng bắt đầu lui tán, mặt đất bừa bộn hiện ra, mấp mô, như bị oanh nổ.

Trận chiến này sẽ tái nhập sử sách, vạn cổ lưu danh .

Cùng lúc đó, tin tức cấp tốc truyền đi .

Người nghe không ai không kinh hô, Chí Tôn Vô Địch làm sao có thể chết?

Hơn nữa còn chết ở trong tay Tần Thiên Đế, nghe nói còn không hề có lực hoàn thủ?

Đây quả thực là làm trò cười cho thiên hạ, ai mà tin?

- Trẫm nói qua, trẫm có thể thắng?

Trở lại trong hành lang, Tần Quân nhìn Đắc Kỷ cười nói, không kiêu không gấp, phảng phất như giết không phải Đại Đế, mà là gà chó.

------oOo------

Chương 1856: Chiến Quân đến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Đắc Kỷ lộ nụ cười, cực kỳ kiều mị, như là U Lan, che miệng cười nói:

- Khi nào thần thiếp nghi vấn qua Bệ Hạ?

Tần Quân cười ha ha một tiếng, Chí Tôn Cửu Long Ỷ trở lại chỗ cũ, chúng Thần Ma nhao nhao vây quanh chúc mừng

- Thần thông của Bệ Hạ quá mạnh!

- Chí Tôn Vô Địch bị chết không oan!

- Làm tốt lắm! Bệ Hạ uy vũ, không nghĩ tới Bệ Hạ lợi hại như thế!

- Ta nhìn tên tuổi Đại Tần thiên đình đệ nhất cường giả hẳn là thuộc về Bệ

Hạ.

Các Thần Ma mồm năm miệng mười nói, tất cả đều vô cùng phấn khởi.

Bọn hắn chưa bao giờ vì Tần Quân kích động qua như thế, vừa rồi Tần Quân biểu hiện thật sự là quá rung động

Tần Quân khoát tay nói:

- Cái này không tính là gì, Hạ Thần Võ mới là mục tiêu của trẫm.

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn lên trên.

Trong Bạch Ngọc các, thân ảnh của Hạ Thần Võ lộ ra vĩ ngạn như vậy, vẫn thần võ như vậy, phảng phất như Chí Tôn Vô Địch chết đối với hắn không có bất kỳ ảnh hưởng gì

Vô Song đại chiến tiếp tục, lại có mười người tham chiến ra trận, nhưng các sinh linh đều không có chú ý, như trước đang nhiệt liệt thảo luận Tần Quân cường đại.

Chết cũng không phải một cường giả vô danh, mà là một truyền thuyết!

Nhìn qua thân ảnh của Tần Quân, mấy người Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Bạch Vô Sinh, Hồng Đạp Thiên không ai không kính sợ

Vừa rồi trận chiến kia, Tần Quân cường thế chứng minh mình

Hắn cũng không phải hoàn khố dựa vào thủ hạ, mà là một kiêu hùng thực lực khủng bố tuyệt luân

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, trảm giết Chí Tôn Vô Địch, để hắn thu hoạch được ba cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma

Đồng thời còn có một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh!

Tử trung giác tỉnh!

Đây mới là công năng mạnh nhất của hệ thống hiện nay!

Tần Quân sớm đã có nhân tuyển, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Doanh Chính, La Sĩ Tín đều có thể!

Vô luận là ai, sau khi tử trung thức tỉnh thế tất siêu việt Đại Đạo Chí Tôn

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, phía dưới hỗn chiến cũng đi theo bắt đầu, tuy người mạnh nhất là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, nhưng gần 30 triệu sinh linh lại thấy có chút không thú vị

Không có so sánh, liền không có chênh lệch

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Dương Ngọc Hoàn, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định nói, có lẽ Dương Ngọc Hoàn là tuyệt sắc, nhưng một nữ nhân béo, hắn thưởng thức không nổi.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được…

Tần Quân mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, lại liên tục hai lần triệu hoán được gân gà?

Một bên khác, Hồ Lâm lão tổ bị dọa đến bài tiết không kiềm chế thận trọng nhìn qua Tần Quân, giờ phút này hắn rất do dự, đến cùng có nên trốn hay không?

Hắn lo lắng mình vừa rời đi Trấn Thế Thần Tháp, Tần Thiên Đế liền truy sát tới, nếu…

Nghĩ đến đây, Hồ Lâm lão tổ giật mình.

Sống càng lâu, càng sợ chết.

Hơn nữa hắn lòng dạ biết rõ, đối mặt Tần Thiên Đế, hẳn phải chết không nghi ngờ, loại có thể biết trước tử vong đến này áp lực càng lớn, để hắn đứng ngồi không yên

Bây giờ, hắn chỉ có thể đợi ở trong Trấn Thế Thần Tháp, để Hạ Thần Võ che chở hắn

Tinh Hà sáng chói ở trong vũ trụ hình thành từng bông hoa tráng lệ, để cho người ta dễ dàng mất tích trong đó

Ầm ầm...

Một chiếc Linh chu dài đến trăm vạn trượng đang trùng trùng điệp điệp lái tới, toàn thân ngân sắc, nhìn từ đằng xa, tựa như một cái răng nanh to lớn

Cờ hiệu trên Linh chu không ngừng phiêu động, bên trên in một bóng người, thân ảnh này ngồi xếp bằng, không nhìn thấy khuôn mặt cụ thể, tản mát ra một cỗ khí tức thương hoang

Ở trước boong tàu Linh chu, đứng vững vàng một thân ảnh tựa như Thần chi, vạt áo phần phật, trên người mặc Bảo Giáp, long vai thiết ngực, tóc đen phất phới, cuồng dã không bị trói buộc, hình ảnh chuyển tới chính mặt, liền sẽ phát hiện người này chính là Hoắc Khứ Bệnh

So sánh với thời kỳ Hỗn Độn, Hoắc Khứ Bệnh càng lộ vẻ trầm ổn, khí chất càng thuế biến, thần thái trong đôi mắt, phảng phất như thiên hạ vô địch, ngoài ta còn ai.

------oOo------

Chương 1857: Chiến Quân đến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ, hi vọng lần này, ta có thể nhìn thấy ngươi.

Hoắc Khứ Bệnh lẩm bẩm, mỗi một giới Vô Song đại chiến, hắn đều sẽ trở về, vô luận có chuyện quan trọng cỡ nào, hắn đều sẽ buông xuống

Chỉ vì ước định ban đầu.

Lúc này, một tên tu sĩ áo đen đến phía sau hắn, chắp tay nói:

- Quân Chủ, phía trước là trung tâm vũ trụ, chúng ta có dừng lại không?

Trung tâm vũ trụ đối với bọn hắn mà nói quá yếu, nếu Linh chu lái vào trung tâm vũ trụ, sợ là trung tâm vũ trụ sẽ bạo động

Hoắc Khứ Bệnh đưa tay nói:

- Dừng lại đi, Bản Quân tự mình tiến về.

Thoại âm rơi xuống, hắn liền biến mất ở boong tàu

Tu sĩ áo đen nói thầm:

- Quân Chủ quả nhiên là quyết chí thề không đổi, lại vượt qua chư thiên vũ trụ đến xem Vô Song đại chiến, cần gì chứ, lúc nào mới có thể chết tâm?

Thiên Đế biến mất vô số năm, ở những thủ hạ bọn họ xem ra, là không thể nào trở lại

Lúc trước Thiên Đế lưu lại đã sớm thất ước, Chiến Quân địa phương nào đều tốt, chỉ là quá xem trọng cam kết

Nghĩ xong, hắn lắc đầu cười một tiếng, quay người rời đi.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Kế Mông, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở lần nữa vang vọng não hải của Tần Quân, trải qua hai lần triệu hoán lần nữa, lần này hắn chỉ có thể nhận.

Tuy Kế Mông cũng không tệ lắm, một trong thượng cổ Thần thú, thậm chí có danh xưng Vũ Thần, ở trong thượng cổ Thần thú tên tuổi không thấp.

Đồng thời, hắn còn là một trong Hồng Hoang Thập Đại Yêu Thần, địa vị như Bạch Trạch, Anh Chiêu.

- Khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, còn có ba lần triệu hoán, cho nên hắn cũng không thất vọng

- Kế Mông, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Yêu Thần! Thượng cổ Thần thú!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Thần Vũ đại pháp!

- Thần thông: Kế Mông Bản Tướng! Sương mù khắp thương sinh! Bá chấn đại địa!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh viên mãn, cũng không tệ lắm, nói rõ thiên phú ở trong thần thoại tính trung thượng, chí ít mạnh hơn Ngưu Ma Vương nhiều

- Tiếp tục triệu hoán!

Tần Quân một bên quan chiến, một bên nghĩ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Lỗ Ban, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tần Quân im lặng, loại công tượng như Lỗ Ban triệu hoán ra có tác dụng quái gì!

- Triệu hoán lần nữa!

Ngay thời điểm Tần Quân triệu hoán, một bóng người từ trong cửa lớn của Trấn Thế Thần Tháp dạo bước đi vào.

Chính là Hoắc Khứ Bệnh .

Hắn chắp hai tay sau lưng, lúc đi uy vũ bá khí, không còn như thời kỳ Hỗn Độn, thiếu niên khí khái hào hùng, giờ phút này toàn thân hắn tản ra uy áp của thượng vị giả

Vừa mới tiến vào, hắn liền nghe đến tiếng hoan hô chấn thiên.

- Vẫn là Tần Thiên Đế cùng Chí Tôn Vô Địch chiến đấu đặc sắc!

- Xong, hiện tại lực chú ý của ta toàn đều đặt ở trên người Tần Thiên Đế.

- Sau ngày hôm nay, Tần Thiên Đế thế tất là cường giả mạnh nhất Nội vũ trụ!

- Tần Thiên Đế lúc nào tái chiến a?

Nghe những âm thanh này, bước chân của Hoắc Khứ Bệnh dừng lại, trên mặt anh tuấn mà tang thương lộ ra vẻ kích động.

Tần Thiên Đế!

Hắn đã chờ vô số luân hồi, rốt cục đợi đến cái tên này xuất hiện!

Hắn tranh thủ nhìn xung quanh, muốn ở trong gần 30 triệu sinh linh tìm kiếm được thân ảnh của Tần Quân.

------oOo------

Chương 1858: Thành Cát Tư Hãn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Những tên kia làm sao còn chưa tới?

Bách Lý Thủ Ước nói thầm, biểu lộ có chút khó chịu.

Theo từng lần Vô Song đại chiến mở ra, cường giả Thiên Đế Thạch Điện

tới càng ngày càng ít, để tâm lý của Bách Lý Thủ Ước không thoải mái.

Lần này Vô Song đại chiến đã tiến hành hơn phân nửa, vẫn chưa có người nào đến, cái này khiến hắn rất nổi nóng.

Tần Quân mặt không biểu tình nói:

- Không có việc gì, kiên nhẫn chờ đợi a.

Mấy trăm tỷ năm đi qua, ai còn có thể chờ hắn?

Có thể nhớ hắn cũng không tệ rồi!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, có chút hiếu kỳ Bách Lý Thủ Ước nói tới là ai.

Lúc này, phía dưới hỗn chiến đã tiến vào khâu cuối cùng, một tên Điện Chủ đến từ Chí Tôn Thần Điện nghiền ép toàn trường

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Thành Cát Tư Hãn, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thành Cát Tư Hãn?

Tần Quân nheo mắt lại, nhìn chung lịch sử Hoa Hạ, Đế Hoàng có thành tựu cùng tên tuổi vượt qua Thành Cát Tư Hãn cũng không nhiều, Thành Cát Tư Hãn thống trị, là lãnh địa lớn nhất của Hoa Hạ, thậm chí ngay cả Châu Âu cũng bị hắn đánh xuyên qua, tuy bởi vì thân phận chủng tộc, khiến cho Thành Cát Tư Hãn bị tranh luận

Nhưng thân là phàm nhân hắn cũng có thể có thành tựu hùng vĩ như vậy, sợ là bối cảnh bất phàm, chẳng lẽ lại là vị Đại Năng nào đó chuyển thế?

- Triệu hoán Thành Cát Tư Hãn đi!

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Thành Cát Tư Hãn.

- Thành Cát Tư Hãn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: con sói thứ nhất giữa thiên địa! Thánh Vũ Hoàng Đế!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lang Khiếu Thần Pháp!

- Thần thông: Ngao khiếu chư thiên! Trảo áp Tinh Hà! Lang Tổ bản thể!

- Pháp bảo: Xạ Điêu Thần Cung!

- Độ trung thành: 81 (max trị số 100)!

Con sói thứ nhất giữa thiên địa?

Tần Quân cười, thì ra là thế, cái thân phận này xác thực rất cao.

Bất quá bây giờ hắn đã có được Tổ Long Doanh Chính, Kỳ Lân Chi Tổ La Sĩ Tín, Hổ Tổ Dương Tái Hưng, Sư Tổ Hoắc Khứ Bệnh, hiện tại lại nhiều một Lang Tổ Thành Cát Tư Hãn, đằng sau sẽ xuất hiện tổ gì khác hay không?

Nếu như thế, vậy thì không dứt a.

Nếu thật sự như thế, cũng có thể, chí ít thiên phú của những Thuỷ Tổ này cường đại, ngày sau có thể có tác dụng lớn.

- Tiếp tục triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, triệu hoán được Thành Cát Tư Hãn cùng Kế Mông, thu hoạch cũng không tệ lắm, hy vọng có thể triệu hoán được Thần Ma mạnh hơn

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên lách mình đi vào Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chúng Thần Ma cả kinh nhao nhao quay đầu.

Bách Lý Thủ Ước giật nảy mình, bởi vì đối phương vừa vặn xuất hiện ở trước mặt hắn, nhưng một giây sau, ánh mắt hắn trừng lớn, kích động đến âm thanh run rẩy:

- Chiến Quân đại nhân.

Ánh mắt của chúng Thần Ma đều rơi vào trên người Hoắc Khứ Bệnh, thần sắc đại biến, bao quát Cường Lương, Lý Nguyên Bá…

Bọn hắn đều nhìn không thấu tu vi của Hoắc Khứ Bệnh

Tần Quân cũng liếc mắt nhìn đi, phát hiện là Hoắc Khứ Bệnh, mí mắt hắn hơi lắc một cái, nhưng biểu lộ lại vô cùng bình tĩnh, so sánh với người khác, như hạc giữa bầy gà

- Mạt tướng Hoắc Khứ Bệnh khấu kiến Thiên Đế Bệ Hạ!

Bịch một tiếng, chỉ thấy Hoắc Khứ Bệnh quỳ gối ở trước Chí Tôn Cửu Long Ỷ, bởi vì kích động, thanh âm của hắn có chút nghẹn ngào, đầu đập lên sàn nhà, dẫn đến toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp chấn động

Bá...

Vô số đôi mắt quăng tới, ngay cả Hạ Thần Võ cũng nhìn, một giây sau, Hạ Thần Võ đứng bật lên

- Đó là…

Hạ Thần Võ trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin, một màn này để rất nhiều sinh linh kinh ngạc, đến cùng là chuyện gì để Đại Đế lần đầu lộ ra thần sắc như thế?

Đám người Mạc Nhược Hà, Vũ Hàn đều quay đầu nhìn về phía Tần Quân, khi bọn hắn nhìn thấy Hoắc Khứ Bệnh, đồng tử không khỏi phóng đại.

Trên người Hoắc Khứ Bệnh có một loại khí chất, cho dù không có tiết lộ khí tức, vẫn như cũ cho người ta một loại lực trùng kích thị giác cực mạnh, phảng phất như người này gánh chịu chư thiên vũ trụ, để cho người ta không khỏi tâm sinh kính sợ

------oOo------

Chương 1859: Thành Cát Tư Hãn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đắc Kỷ, tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử cùng Liễu Nhược Lai hai mặt nhìn nhau, lại một tên cường giả bí ẩn tìm Bệ Hạ nương tựa?

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín, Lữ Bố, Triệu Vân, Quan Vũ có được thân phận võ tướng phàm trần đều là tâm thần rung mạnh.

Hoắc Khứ Bệnh?

Phong Lang Cư Tư Quan Quân Hầu Hoắc Khứ Bệnh?

Vì sao hắn mạnh như thế?

Tần Quân quay đầu nhìn Hoắc Khứ Bệnh nói:

- Đứng lên đi, không nghĩ tới chỉ có ngươi tới đón trẫm.

Ngữ khí của hắn thổn thức, vô số năm sau lại lần nữa trùng phùng, để hắn không khỏi cảm thán, mình thật có ánh mắt!

Ở thời kỳ Hỗn Độn, hắn ở trên người Hoắc Khứ Bệnh chồng chất tư nguyên không kém hơn đồ đệ của mình.

Thân thể Hoắc Khứ Bệnh run rẩy, chậm rãi đứng dậy, ngẩng đầu lộ ra hốc mắt hồng nhuận phơn phớt, ngoại trừ Bách Lý Thủ Ước, không ai có thể lý giải tâm tình của hắn

Chờ đợi mấy trăm tỷ năm, rốt cục đợi đến Tần Quân xuất hiện, tháng năm dài đằng đẵng, chấp niệm thâm nhập cốt tủy.

- Bệ Hạ, bọn hắn không có quên ngài, chỉ là trên người đều có chuyện khẩn yếu.

Hoắc Khứ Bệnh hít sâu một hơi nói, nhìn qua Tần Quân, hắn không khỏi hoảng hốt.

Cùng Thiên Đế trong trí nhớ của hắn giống như đúc, vô số năm đi qua, thương hải tang điền, bọn hắn đều đã hoàn toàn thay đổi, mà Tần Quân vẫn như trong trí nhớ, loại cảm giác này để hắn càng thêm kích động

Tần Quân gật đầu, cười nói:

- Ngươi mạnh lên, không có để trẫm thất vọng.

Hoắc Khứ Bệnh vò đầu cười một tiếng, nghi hoặc nói:

- Tu vi của Bệ Hạ?

Mặc dù hắn không có đạt tới Hỗn Độn Chí Thánh, nhưng có thể cảm giác được Tần Quân không mạnh.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Trẫm trùng tu.

Hoắc Khứ Bệnh giật mình, chắp tay nói:

- Mặc dù mạt tướng không biết Bệ Hạ đã trải qua cái gì, nhưng mạt tướng không có ở bên cạnh bệ hạ thủ hộ, trong lòng hổ thẹn, từ nay về sau, Bệ Hạ sẽ do mạt tướng thủ hộ!

Âm vang hữu lực, phảng phất như tuyên thệ với toàn nộ vũ trụ.

Mọi người nghe được trong lòng run lên, Bệ Hạ lại trùng tu?

Có thể thu phục cường giả như Hoắc Khứ Bệnh, trước kia Tần Quân mạnh như thế nào?

Bốn nữ Đắc Kỷ cũng chấn kinh, các nàng khó có thể tưởng tượng trước kia Tần Quân có thân phận ra sao?

- Hắc hắc, Chiến Quân đại nhân, vì sao Nữ Đế không tới?

Bách Lý Thủ Ước xoa xoa tay, cười hỏi, dĩ vãng mỗi một lần Vô Song đại chiến Hi Linh Nữ Đế đều có mặt, nhưng lần này không có đến, để hắn rất ngạc nhiên.

Hơn nữa hắn thấy, Tần Quân muốn gặp nhất hẳn là Hi Linh Nữ Đế.

Hoắc Khứ Bệnh trả lời:

- Nàng bế quan tu luyện, đoán chừng muốn đột phá, lần này Vô Song đại chiến mở ra quá đột ngột, những người khác còn không có đạt được tin báo.

Nếu không phải Tần Quân luyện thành Chí Tôn Bá Thể, Hạ Thần Võ làm sao tổ chức Vô Song đại chiến, bộ hạ cũ ở Thiên Đế Thạch Điện bây giờ đều không có tụ tập cùng một chỗ, cho nên tin tức không có truyền ra.

Tần Quân buông lỏng, trên mặt lộ ra nụ cười nói:

- Ngươi bây giờ đạt tới cảnh giới nào?

Vô Song đại chiến còn đang tiếp tục, nhưng Tần Quân cùng Hoắc Khứ Bệnh đã trở thành tiêu điểm của rất nhiều sinh linh, bọn hắn đều hiếu kỳ lai lịch của Hoắc Khứ Bệnh

- Vô Cực cảnh.

Hoắc Khứ Bệnh nhẹ giọng nói, nghe mà chúng Thần Ma động dung

Vô Cực cảnh?

Đó là cái gì cảnh?

Chẳng lẽ siêu việt Đại Đạo Chí Tôn cảnh?

Đáy lòng Cường Lương nhấc lên sóng biển ngập trời, trên Đại Đạo Đế Tôn cảnh là Vô Cực cảnh?

Mặc dù không có giao thủ, nhưng hắn có thể cảm giác được mình tuyệt không phải đối thủ của Hoắc Khứ Bệnh

Tâm Tần Quân cuồng loạn, không nghĩ tới Hoắc Khứ Bệnh thật siêu việt Đại Đạo Đế Tôn, như vậy các đồ đệ của hắn lại mạnh cỡ nào?

------oOo------

Chương 1860: Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vô Cực cảnh.

Tần Quân suy nghĩ, hắn rất ngạc nhiên, Vô Cực cảnh có phải cảnh giới tiếp theo của Đại Đạo Đế Tôn hay không, hay cách một số cảnh giới.

Hắn không khỏi cảm khái, tu luyện chi lộ, quả nhiên là mênh mông vô bờ.

Luyện Khí cảnh, Trúc Cơ cảnh, Kim Đan Cảnh, Thuế Phàm Cảnh, Hóa Hư Cảnh, Địa Tiên cảnh, Thiên Tiên Cảnh, Chân Tiên cảnh, Kim Tiên cảnh

Thái Ất Kim Tiên cảnh, Thái Ất Tán Tiên cảnh, Thái Ất Huyền Tiên cảnh

Đại La Kim Tiên cảnh, Đại La Chí Tiên cảnh, Đại La Thủy Tiên cảnh

Nhập Thánh cảnh, Hiển Thánh cảnh, Thánh Nhân cảnh

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, Đại Đạo Chí Tôn cảnh, Đại Đạo Đế Tôn cảnh!

Hiện tại lại toát ra một Vô Cực cảnh, để Tần Quân cảm khái vạn phần, thân là ký chủ của Thần Thoại Hệ Thống, hắn rốt cuộc phải đi bao xa, mới có thể đến điểm cuối cùng?

- Vô Cực cảnh là cảng giới gì?

Bách Lý Thủ Ước hiếu kỳ hỏi, hắn là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên, ở Nội vũ trụ có thể nói là tung hoành vô địch, nhưng nếu phóng tới Cổ Thánh Đế Đạo, căn bản tính không được cái gì

Hoắc Khứ Bệnh mỉm cười nói:

- Biết được quá nhiều, đối với ngươi không có chỗ tốt.

Lúc này, Hạ Thần Võ bỗng nhiên đi tới sau lưng Hoắc Khứ Bệnh, ôm quyền nói:

- Chiến Quân đại nhân.

Hạ Thần Võ cũng đến từ Cổ Thánh Đế Đạo, Hoắc Khứ Bệnh đối với hắn mà nói, có thể nói là tồn tại ngưỡng vọng không kịp

Nhân tộc Thuỷ Tổ Huyền Đương, Hỗn Độn song kiệt cũng không bằng Chiến Quân.

Hoắc Khứ Bệnh ở Cổ Thánh Đế Đạo là nhân vật quát tháo phong vân, sao lại tới đây?

Còn lễ bái Tần Quân.

Hạ Thần Võ tâm cuồng loạn không ngừng, như Chiến Cổ thùng thùng vang động, trong đầu bắt đầu suy nghĩ lung tung

Chiến Quân từ thời kỳ Hỗn Độn đến bây giờ, chỉ quỳ một người.

Chúng sinh chi sư, Thiên Đế!

Tần Thiên Đế… Thiên Đế.

Bộ mặt của Hạ Thần Võ co rúm, đều không dám nhìn Tần Quân nữa.

Hoắc Khứ Bệnh liếc mắt nhìn hắn, lười nhác trả lời, quay đầu nói với Tần Quân:

- Bệ Hạ, chúng ta đi thôi, đi Thiên Đế Thạch Điện!

Vừa nghĩ tới mình mang Bệ Hạ về, hắn liền khó khắc chế tâm tình kích động của mình

Chỉ có Bệ Hạ, mới có thể để bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện tụ tập chung một chỗ, lại sáng tạo huy hoàng!

- Chờ một đoạn thời gian đi!

Tần Quân lắc đầu, nói đùa, hắn còn chưa thu phục Nội vũ trụ, có thể nào rời đi?

Hoắc Khứ Bệnh ngẩn người hỏi:

- Bệ Hạ đang chờ cái gì?

Sau lưng Hạ Thần Võ lúng túng không thôi, cứ thế đứng tại nguyên chỗ, không biết nên trở về hay tiếp tục ân cần thăm hỏi Hoắc Khứ Bệnh

Một màn này để mấy trăm vạn sinh linh xôn xao, dẫn đến càng ngày càng nhiều sinh linh ngẩng đầu nhìn lại, thậm chí không để mắt đến Vô Song đại chiến ở phía dưới

- Ông trời ơi. Đại Đế vậy mà giống như hạ nhân?

- Người kia là ai, vì sao để Đại Đế cung kính như thế?

- Lúc trước người này dập đầu cho Tần Thiên Đế.

- Không thể nào, Tần Thiên Đế đến cùng có thân phận gì?

- Tại sao lại như vậy? Hắn vẫn là Đại Đế trong nội tâm của ta sao? Ở bên cạnh Tần Thiên Đế giống như nô tài.

Các sinh linh đều dụi mắt của mình, không dám tin vào hai mắt.

Hạ Thần Võ vậy mà ở bên cạnh Tần Thiên Đế, cẩn thận từng li từng tí?

Vô Song đại chiến còn có thể tiếp tục?

Để bọn hắn hiếu kỳ nhất chính là thân phận của Hoắc Khứ Bệnh, vì sao hắn vừa xuất hiện, Hạ Thần Võ thật giống như biến thành người khác?

- Trẫm tham gia Vô Song đại chiến, tranh đoạt tên tuổi Chí Tôn Bá Thể mạnh nhất.

Tần Quân cười nhạt nói, nghe mà mặt mũi Hoắc Khứ Bệnh tràn đầy cổ quái.

Chí Tôn Bá Thể?

Bệ Hạ cũng là Chí Tôn Bá Thể?

Từ khi Hạ Thần Võ tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, Chí Tôn Bá Thể liền bắt đầu dương danh, đương nhiên, trong mắt hắn, Chí Tôn Bá Thể chỉ là hơi có danh tiếng mà thôi.

------oOo------

Chương 1861: Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ xong, Hoắc Khứ Bệnh quay đầu liếc nhìn Hạ Thần Võ nói:

- Ngươi dám cùng Bệ Hạ chiến đấu?

Trong chốc lát, cả người Hạ Thần Võ băng lạnh, biểu lộ kịch biến.

Hắn có thể cảm giác được chỉ cần một cái ý niệm trong đầu Hoắc Khứ Bệnh, hắn sẽ chết không có chỗ chôn

- Đây chính là thực lực của Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh sao.

Trong lòng Hạ Thần Võ tràn đầy sợ hãi, giờ khắc này, hắn hối hận không thôi, sớm biết liền không vì Tần Quân trở về.

- Không dám.

Hạ Thần Võ xấu hổ nói, Hoắc Khứ Bệnh không chỉ mạnh hơn hắn, còn có ân với Nhân tộc, hắn không dám vô lễ

Mạnh như Nhân tộc Lục Đế cũng không dám thất lễ với Hoắc Khứ Bệnh

- Đừng uy hiếp hắn, trẫm đến đánh với hắn một trận, chỉ là chiến đấu đơn thuần.

Tần Quân cắt ngang bọn hắn, Hạ Thần Võ cùng hắn không có cừu hận, lúc trước Chí Tôn Vô Địch đột kích, nếu không có Hạ Thần Võ, hậu quả khó mà lường được, cho nên Tần Quân chỉ muốn đánh bại Hạ Thần Võ, mà không phải đánh giết.

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu, chỉ là ánh mắt nhìn Hạ Thần Võ, hình như có ý cảnh cáo

Hạ Thần Võ tê cả da đầu, vội vàng cúi đầu.

Tần Quân đột nhiên cảm giác phán chán, nguyên bản Hạ Thần Võ cho hắn áp lực thực lớn, nhưng Hoắc Khứ Bệnh vừa xuất hiện, loại áp lực này liền không còn sót lại chút gì.

Để hắn cao hứng đồng thời bất đắc dĩ .

Vô địch thật là tịch mịch .

- Ngươi trở về đi.

Tần Quân nhìn Hạ Thần Võ nói, ánh mắt nhìn về phía Hạ Thần Võ trở nên đạm mạc, như đối đãi một phàm linh.

Biết thân phận chân thật của Tần Quân, tâm thần của Hạ Thần Võ bất an, lúc này trở lại Bạch Ngọc các

Nguyên lai tưởng rằng Tần Quân chỉ là người thừa kế của Thiên Đế, hoặc là hậu nhân, Hạ Thần Võ mới muốn cùng Tần Quân tranh một chuyến, kết quả Tần Quân lại là Thiên Đế!

Còn chơi như thế nào?

Trở lại bảo tọa, Hạ Thần Võ không nhìn mấy người Mạc Nhược Hà ánh mắt khác thường, nhíu mày rơi vào trầm tư

- Tiếp tục quan chiến đi!

Tần Quân phân phó nói, để Hoắc Khứ Bệnh chỉ có thể kềm chế nội tâm kích động, hít sâu điều chỉnh tâm tình.

Hoắc Khứ Bệnh đến, khiến cho chúng Thần Ma bất an.

- Vô Cực cảnh đến cùng là cái gì?

Doanh Chính nhíu mày nhìn bóng lưng của Hoắc Khứ Bệnh, tuy hắn ngay

cả Thánh Nhân cảnh cũng không có, nhưng không trở ngại dã tâm của hắn phát sinh

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, La Sĩ Tín… các loại bá chủ cũng mơ màng.

- Hệ thống, tiếp tục triệu hoán đi!

Trong lòng Tần Quân tiếp tục phân phó nói, hắn còn có một cơ hội triệu hoán Thần Ma cùng một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân chợt phát hiện Hồ Lâm lão tổ biến mất không thấy gì nữa.

Nguyên lai, Hồ Lâm lão tổ nhìn thấy thái độ của Hạ Thần Võ đối với Hoắc Khứ Bệnh, dọa đến vội vàng tìm cơ hội đào tẩu.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, hạ lệnh nói:

- Nguyên Bá, bắt Hồ Lâm lão tổ trở lại, chỉ cần lưu một hơi là được!

- Vâng!

Lý Nguyên Bá ôm quyền tiếp lệnh, lúc này biến mất tại nguyên chỗ

Hắn còn nhớ rõ khí tức của Hồ Lâm lão tổ, rất nhanh liền có thể bắt được.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Đa Bảo đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân không khỏi suy tư

Đa Bảo đạo nhân ngược lại là kẻ hung hãn a.

Thân là Đại đệ tử của Thông Thiên giáo chủ, rất được Thông Thiên giáo chủ tin cậy, từng huy kiếm chặt lão tử, tuy kết cục thê thảm, để vô số

người hậu thế tiếc hận.

Đến cùng muốn triệu hoán Đa Bảo đạo nhân hay không?

Ngay thời điểm Tần Quân do dự, Lý Nguyên Bá xuất hiện lần nữa, trong tay dẫn theo Hồ Lâm lão tổ máu me khắp người

Hắn rời đi một lát, liền bắt được Hồ Lâm lão tổ, có thể thấy được thực lực song phương chênh lệch bao nhiêu

Hồ Lâm lão tổ dù sao cũng là Đại Đạo Chí Tôn, đáng tiếc đối mặt Lý Nguyên Bá, một búa cũng gánh không được, kém chút ngay cả nguyên thần cũng bị đánh tan.

------oOo------

Chương 1862: Thiên Đế chi đồ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây cũng không phải lần thứ nhất triệu hoán được Đa Bảo đạo nhân, có thể thấy được tên này rất muốn ra.

- Triệu hoán hắn đi, khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cho nên khôi phục trí nhớ kiếp trước, là vì cho tên này khôn ra, đừng có lại xuất thủ với Thái Thượng Lão Quân.

Rất nhanh, hệ thống liền điều ra bảng thuộc tính của Đa Bảo đạo nhân.

- Đa Bảo đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: đệ tử Tiệt Giáo!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thông Thiên chi pháp!

- Thần thông: Hoàng Lương Nhất Mộng! Hồn bay phách dương! Núi lửa

canh hải! Im tiếng nặc ảnh!

- Pháp bảo: Pháp Ấn sách! Khuê Ô cảnh! Mạnh Lang Thư! Phù Dư kiếm! Bát phương hồng đao!

- Độ trung thành: 86 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh sơ kỳ, vẫn được!

Cũng không biết có phải đỉnh phong của Đa Bảo đạo nhân hay không

Tần Quân bắt đầu suy nghĩ, truyền thuyết Hồng Quân Đạo Tổ ở trên Phân Bảo Nhai phân bảo cho đồ đệ, còn lại ngàn món pháp bảo ở phía dưới tất cả đều về Đa Bảo đạo nhân, đến tận đây, mới có tên Đa Bảo

Mà ở trong Phong Thần đại chiến, Đa Bảo đạo nhân sửng sốt một kiện pháp bảo của mình cũng không có lấy ra.

Chỉ dựa vào Trảm Tiên Kiếm của sư tôn, tuy đạo hạnh cá nhân cực cao, bị Quảng Thành Tử dùng Phiên Thiên Ấn nện cũng chỉ ngã nhào một cái, lông tóc không hư hại

- Chỉ còn lại một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.

Tần Quân bắt đầu do dự, nên triệu hoán ai đây?

Khẳng định phải là ngưu nhân a!

Ít nhất là Tổ Vu.

- Hiện tại còn không thể chỉ định triệu hoán Thánh Nhân sao?

Trong lòng Tần Quân hỏi, nếu triệu hoán Thánh Nhân ra, lại cực hạn giác tỉnh, hoặc Đại Đạo Truyền Thừa, nói không chừng ngay cả Cổ Thánh Đế Đạo đều có thể đánh xuyên.

- Không thể.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân đành phải coi như thôi.

Dù sao Thánh Nhân đối với hắn mà nói, cũng không còn là nhu cầu tối cao

- Trẫm suy nghĩ xem nên triệu hoán ai.

Tần Quân sờ lên cằm, lâm vào trầm tư.

Thủ hạ bên người thì chuyển dời lực chú ý đến Vô Song đại chiến phía dưới.

Lại là một tên Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện rong ruổi chiến trường, Chí Tôn Bá Thể oai phát huy vô cùng tinh tế, mặc dù không bằng Tần Quân, Lý Nguyên Bá, Chí Tôn Vô Địch, nhưng ở trên biểu hiện cũng rất mạnh, đối thủ cùng trận, không người có thể ngạnh kháng quả đấm của hắn

- Đây không phải là Chí Tôn Thần Điện Nhị Điện Chủ Hoa Dạ Tiêu sao?

- Thật mạnh! Sợ là siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh!

- Không nghĩ tới Hoa Dạ Tiêu lợi hại như thế, trước kia cũng không hiển sơn lộ thủy.

- Nói nhảm, có thể lên làm Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ, thực lực có thể yếu đi nơi nào?

- Xem ra trận chiến đấu này, Hoa Dạ Tiêu thắng.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, Hạ Thần Võ đã về vị trí, bọn hắn cũng không có khả năng một mực suy đoán, chiến đấu đặc sắc có thể cho bọn hắn học được rất nhiều

Hoắc Khứ Bệnh hừ lạnh nói:

- Thật không có ý nghĩa.

Bách Lý Thủ Ước bĩu môi, Chiến Quân vẫn là cao ngạo trước sau như một

Tần Quân nhìn phía dưới nói:

- Hiện tại tu vi của trẫm không cao, cần chiến đấu với cường giả cảnh giới

viễn siêu trẫm, để nhanh chóng tăng trưởng tu vi.

Ngữ khí bình thản, lại làm cho các Thần Ma âm thầm khâm phục.

Bọn họ đều tìm đối thủ lực lượng ngang nhau, Tần Quân thì tìm cảnh giới viễn siêu mình, chênh lệch này…

- Thì ra là thế, là mạt tướng nhỏ hẹp.

Hoắc Khứ Bệnh hổ thẹn nói, cho dù biết Tần Quân trùng tu, độ trung thành của hắn vẫn không giảm xuống, vẫn như cũ là max trị số 100.

Năm đó, là Tần Quân cho hắn hết thảy, hắn tự nhiên không thể phản bội.

------oOo------

Chương 1863: Thiên Đế chi đồ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hơn nữa hắn tin tưởng không được bao lâu, Tần Quân liền có thể siêu vượt bọn họ, trở lại bảo tọa đỉnh phong

Tại thời kỳ Hỗn Độn, chỉ có Tô Đế có thể miễn cưỡng đuổi kịp bước chân của Tần Quân, mà những thuộc hạ bọn hắn, đều theo không kịp

- Đúng rồi, các đồ đệ của trẫm, hiện tại bọn hắn mạnh bao nhiêu?

Tần Quân nói sang chuyện khác, cười hỏi.

Các đồ đệ?

Chúng Thần Ma đều cả kinh, Bệ Hạ còn có đồ đệ?

Hoắc Khứ Bệnh trả lời:

- Bọn hắn thiên phú mạnh hơn mạt tướng, hiện tại đạt tới độ cao mạt tướng không cách nào với tới.

Nói cách khác, ngay cả hắn cũng không biết.

Hoa...

Các đồ đệ của Bệ Hạ còn mạnh hơn Hoắc Khứ Bệnh?

Các Thần Ma nuốt nước miếng, Bách Lý Thủ Ước ngược lại là rất bình tĩnh.

Nguyên Sơ Đại Đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân, Cơ Hạo Dạ, Ma Cảnh Thương, đều là tồn tại đỉnh tiêm trong Hỗn Độn sinh linh, Ma Cảnh Thương càng là vị Đại Đạo chủ giác thứ nhất, thiên phú của bọn hắn so với Hoắc Khứ Bệnh mạnh đâu chỉ một chút?

Còn có Hi Linh Nữ Đế cũng thế, lúc trước Hỗn Độn lần thứ nhất giảng đạo, nàng thể hiện ra thiên phú chỉ kém Nguyên Sơ Đại Đế

- Một bầy kiến hôi, căn bản không biết Bệ Hạ trước kia có bao nhiêu lợi hại.

Bách Lý Thủ Ước liếc nhìn Thần Ma một vòng, âm thầm trào phúng.

Bởi vì thành viên của Thiên Đế Thạch Điện quá mạnh, khiến cho hắn đối với Đại Tần thiên đình làm sao cũng chướng mắt

Cường Lương, Lý Nguyên Bá, Triệu Vân, Quan Vũ còn được, còn lại đều khó coi.

- Không hổ là đồ đệ của trẫm.

Tần Quân vui mừng cười một tiếng, cũng không biết các đồ nhi của hắn hiện tại trôi qua như thế nào.

Áp đảo trên chúng sinh, đoán chừng rất tịch mịch.

Đại khái qua nửa canh giờ, phía dưới kết thúc hỗn chiến, Hoa Dạ Tiêu không phụ sự mong đợi của mọi người, nhẹ nhõm chiến thắng, lông tóc không hư hại.

Hạ Thần Võ tiếp tục tuyên bố số thứ tự .

Quan Vũ được tuyển chọn, chiến đấu không có tiến hành quá lâu, không đến một nén nhang thời gian, Quan Vũ chiến thắng.

Sau đó mười mấy ngày, Dương Tiễn, Hình Thiên, Cường Lương liên tiếp chiến thắng, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng, Cửu Linh Nguyên Thánh lại thảm tao đào thải, nhất là Tôn Ngộ Không, còn muốn tử chiến, nhưng bị Tần Quân kịp thời ngăn cản.

Còn thừa lại Hậu Nghệ!

Trong đoạn thời gian này, Thành Cát Tư Hãn, Đa Bảo đạo nhân, Kế Mông đều đã tìm tới quỳ bái, Kế Mông đi theo Đế Tuấn, Đa Bảo đạo nhân cũng tìm tới đám người Triệu Công Minh, Thành Cát Tư Hãn ngược lại bị cô lập, tuy mặt mũi tên này tràn đầy nụ cười thật thà, cho người ta một loại cảm giác cả người lẫn vật vô hại.

- Loài bò sát, bây giờ ngươi còn muốn giết trẫm không?

Tần Quân liếc qua Hồ Lâm lão tổ nằm ở bên cạnh hỏi .

Hồ Lâm lão tổ cùng Quý Long Uyên phách lối, vừa đến đã muốn giết Tần Quân, Tần Quân tự nhiên không thể để cho hắn nhẹ nhõm chết đi

Về phần Quý Long Uyên, càng là gieo gió gặt bão, trước khi Vô Song đại chiến bắt đầu, liền cả ngày hô to muốn chém giết Tần Quân, bị chết đáng đời!

Hồ Lâm lão tổ như một bãi thịt nhão nằm rạp trên mặt đất, không thể động đậy, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng, hắn run giọng nói:

- Ta sai rồi, ta không dám nữa.

Các Thần Ma ở chung quanh đối với hắn đều không có thương hại, lúc trước tên này quá mức phách lối!

Tần Quân lắc đầu bật cười, ngón trỏ tay phải chỉ về phía Hồ Lâm lão tổ, Cực Đạo Viêm Hỏa bay ra, cấp tốc bao bọc, trong chớp mắt, Hồ Lâm lão tổ liền tan thành mây khói

Thời khắc này Hồ Lâm lão tổ không có tí xíu pháp lực, có thể nào gánh vác Cực Đạo Viêm Hỏa mà ngay cả Chí Tôn Vô Địch cũng không dám ngạnh kháng?

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Hồ Lâm lão tổ cơn giận! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để Tần Quân híp mắt nở nụ cười

Hiện tại hắn tích lũy hai lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh còn có một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Sảng khoái!

- Đế Tuấn!

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng.

Đế Tuấn ở sau lưng ngẩn người, lúc này đi vào trước mặt Tần Quân, ôm quyền hỏi:

- Bệ Hạ, có gì phân phó?

------oOo------

Chương 1864: Cực hạn Đế Tuấn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Muốn mạnh lên không?

Tần Quân nhìn phía dưới, nhẹ giọng hỏi, lời vừa nói ra, hô hấp của Đế Tuấn lập tức dồn dập.

Chúng Thần Ma càng mở to hai mắt.

Bệ Hạ muốn đề bạt Đế Tuấn?

Đông Hoàng Thái Nhất, Kế Mông, Anh Chiêu, Thương Dương kích động lên, bây giờ Vu Tộc triệt để nghiền ép Yêu Tộc Thần Ma bọn hắn, ngày bình thường bọn hắn bị không ít khi phụ a.

Đế Tuấn quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Thuộc hạ muốn mạnh lên! Muốn vì Bệ Hạ xông pha khói lửa, giết hết ức vạn địch nhân!

Hắn rốt cục đợi đến một ngày này.

Trong đám người, Đế Giang nắm chặt nắm đấm, hắn so với Đế Tuấn càng sớm thần phục Tần Quân, không nghĩ tới để Đế Tuấn cái sau vượt cái trước.

- Để Đế Tuấn tử trung giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thiên phú của Đế Tuấn quá cao, chỉ có tử trung giác tỉnh mới yên tâm, cực hạn giác tỉnh phổ thông có thể sẽ để tên này phản bội.

Hắn cũng rất muốn biết, Thần Ma thiên phú đỉnh tiêm sau khi cực hạn thức tỉnh, sẽ mạnh bao nhiêu?

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh đầu hắn trống rỗng xuất hiện một lỗ đen, hút Đế Tuấn vào trong đó.

Các Thần Ma như chuyện thường ngày ở huyện, sớm thành thói quen, ngược lại là Thành Cát Tư Hãn, Kế Mông, Đa Bảo đạo nhân thì trừng to mắt

- Đó là cái gì? Đa Bảo đạo nhân thấp giọng hỏi, chẳng biết tại sao, cái hắc động kia để hắn rùng mình.

Triệu Công Minh cười nói:

- Đó là Thần thông của Bệ Hạ.

Hắn âm thầm thở dài, khi nào có thể tới hắn a?

Trước kia hắn có thể sẽ lòng đầy căm phẫn, nhưng hiện tại không được, không có cách, dưới tay Tần Quân cường giả quá nhiều

Giống Đế Tuấn, ở kiếp trước là Thiên Đế đời thứ nhất, lãnh tụ đỉnh phong của Yêu Tộc, phần tư lịch này liền để hắn chịu phục

Hắn vô ý thức liếc nhìn phía trái, trên mặt đắng chát càng thêm nồng đậm

Doanh Chính, Hiên Viên, Thần Nông, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, La Sĩ Tín, Dương Tái Hưng, Ngọc Đế, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô, Lục Áp đạo nhân, La Hầu chuyển thế Lữ Bố… một đám cường nhân đều đầy mắt chờ mong nhìn Tần Quân, hắn lập tức cảm giác áp lực như núi lớn.

- Đế Tuấn? Cái tên này giống như ở nơi nào nghe nói qua a.

Hoắc Khứ Bệnh âm thầm nói, vô số năm đi qua, đối với trí nhớ của kiếp trước, hắn sớm đã mơ hồ.

Thần sắc của Bách Lý Thủ Ước kích động, chẳng lẽ Đế Tuấn kia rất không bình thường?

Tần Quân không nói thêm gì nữa, để sắc mặt các Thần Ma tối sầm lại.

Còn có hai lần cực hạn giác tỉnh nên đưa cho ai đây?

Tần Quân rất xoắn xuýt, nhưng bởi vì lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, cho ai cũng có thể.

- Được rồi, trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Nguyền Rủa Đại Đạo!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân,

để hắn ngẩn người.

Nguyền Rủa Đại Đạo?

Còn có loại Đại Đạo này?

Hắn lập tức khó khăn, trong Thần Ma có ai thích hợp Nguyền Rủa Đại Đạo?

- Những công pháp ma tu này chẳng lẽ truyền từ Thượng Cổ Ma tộc?

Hoắc Khứ Bệnh hiếu kỳ hỏi, lần trước Vô Song đại chiến, Cổ Ma thần điện còn không phải thế lực cấp độ bá chủ

Bách Lý Thủ Ước gật đầu nói:

- Đúng vậy, Thượng Cổ Ma tộc còn có dư nghiệt, du đãng ở chung quanh trung tâm vũ trụ.

Cái gọi là trung tâm vũ trụ, chính là Nội vũ trụ.

Nội vũ trụ có thật nhiều danh xưng, đều đại biểu cho trung tâm của chư thiên vũ trụ

Có lẽ nó không phải mạnh nhất, nhưng là điểm xuất phát của Hỗn Độn

- Tên Ma Cảnh Thương kia phỏng chừng đều siêu việt Vô Cực cảnh.

Hoắc Khứ Bệnh cảm khái nói, luận thiên phú, Nguyên Sơ Đại Đế cũng không bằng Ma Cảnh Thương, thời kỳ Hỗn Độn, cũng chỉ có Tần Quân, Tô Đế, Cực Đế có thể áp chế Ma Cảnh Thương

Siêu việt Vô Cực cảnh?

Chúng Thần Ma âm thầm kinh hãi, phảng phất như phàm nhân nghe Thần Tiên trò chuyện.

Tần Quân thì nhìn về phía Hoắc Khứ Bệnh, ở trong lòng hiếu kỳ hỏi:

- Trẫm nếu để cho Hoắc Khứ Bệnh cực hạn giác tỉnh sẽ như thế nào?

Bây giờ Hoắc Khứ Bệnh trải qua vô số năm, thiên phú huyết mạch sớm đã cải biến, nếu lại cực hạn giác tỉnh…

- Hệ thống sẽ sụp đổ.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân xấu hổ.

------oOo------

Chương 1865: Cực hạn Đế Tuấn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy không biết hệ thống sụp đổ sẽ như thế nào, nhưng Tần Quân sẽ không bức mình đến nguy hiểm không biết.

Huống chi, hiện tại chưa xuất hiện địch nhân mạnh hơn Hoắc Khứ Bệnh

Nghĩ xong, lực chú ý của Tần Quân chuyển dời đến Vô Song đại chiến.

Vô Song đại chiến còn có một đoạn thời gian, hắn cũng không vội sử dụng cực hạn giác tỉnh cùng Đại Đạo Truyền Thừa, dù sao Nội vũ trụ đã không người có thể uy hiếp được hắn.

Một bên khác, trong Bạch Ngọc các.

Hạ Thần Võ nhìn như khôi phục trạng thái cao lạnh, nhưng ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía đám người Tần Quân.

Không có cách, thân phận của Hoắc Khứ Bệnh thật sự là quá cao, để hắn khó mà giữ vững bình tĩnh

Trọng yếu nhất chính là Thiên Đế!

Nếu như Tần Quân thật là Thiên Đế, kết hợp với những truyền thuyết kia, hắn càng nghĩ càng kinh hãi

Thậm chí có loại xúc động bỏ chạy.

Hắn không lo lắng Hoắc Khứ Bệnh sẽ nguy hại Nhân tộc, bởi vì công lao của Hoắc Khứ Bệnh đối với Nhân tộc kỳ thực còn lớn hơn hắn, chỉ bất quá không muốn người biết

Đúng lúc này, Hoắc Khứ Bệnh biến sắc, ném một câu liền biến mất tại nguyên chỗ:

- Bệ Hạ, mạt tướng rời đi trước một hồi!

Tần Quân nhíu mày, sự tình gì có thể làm cho Hoắc Khứ Bệnh hốt hoảng như vậy?

- Bệ hạ yên tâm, Chiến Quân đại nhân là tồn tại rất lợi hại, không có việc gì.

Bách Lý Thủ Ước trấn an nói, mặc dù hắn một mực đợi ở Nội vũ trụ, nhưng cũng có biện pháp hiểu rõ tin tức trong Cổ Thánh Đế Đạo

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, cho dù Hoắc Khứ Bệnh không phải người mạnh nhất, cũng là tầng thứ đỉnh tiêm

Vô Song đại chiến tiếp tục.

Nhân Tổ Tông Đường Hồng Đạp Thiên xuất chiến, hoành ép toàn trường, Thái Cổ Cự Long lực, không người có thể làm địch thủ

Hai ngày vội vàng đi qua, Hoắc Khứ Bệnh vẫn chưa trở về.

- Đinh! Đế Tuấn cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, lúc này Tần Quân để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Đế Tuấn.

- Đế Tuấn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Đế! Yêu Đế!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh thất trọng thiên!

- Công pháp: Kim Ô Thần Điển!

- Thần thông: Thái Dương Thần lâm! Chích Thủ Già Thiên! Thâu Thiên Hoán Nhật! Ngao khiếu Vạn Yêu!

- Pháp bảo: Yêu Đế cờ! Hà Đồ Lạc Thư!

- Thuộc tính đặc thù: Yêu Đế Thần uy (trời sinh Yêu Đế, đối với yêu cảnh giới thấp hơn mình có uy áp tuyệt đối thống trị)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh thất trọng thiên!

Móa!

Trực tiếp siêu việt Cường Lương được Đại Đạo Truyền Thừa?

Quá ngưu!

Trong nháy mắt Tần Quân hưng phấn lên, không hổ là Đế Tuấn, thiên phú đúng là không tầm thường

Nếu lại Đại Đạo Truyền Thừa, có phải có thể nhất cử siêu việt Hoắc Khứ Bệnh hay không?

Bất quá hắn không dám cho Đế Tuấn Đại Đạo Truyền Thừa, liền chỉ có thể tưởng tượng

Rất nhanh, trên đỉnh đầu hắn hiện ra lỗ đen, Đế Tuấn từ đó bước ra, uy phong lẫm liệt, may mắn khí tức không có tiết lộ ra, nếu không tiêu điểm của toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp sẽ rơi ở trên người hắn.

Cộc!

Đế Tuấn rơi xuống đất, hai đầu gối quỳ xuống, triều bái Tần Quân nói:

- Đa tạ ân tái tạo của Bệ Hạ!

Các Thần Ma nhao nhao dùng thần thức quét tới, cho dù Cường Lương ở

bên trong, cũng nhìn không thấu tu vi của Đế Tuấn

- Đứng lên đi, ngươi không để cho trẫm thất vọng.

Tần Quân mỉm cười nói, Bách Lý Thủ Ước gắt gao nhìn chằm chằm Đế Tuấn, đáy lòng nhấc lên sóng biển ngập trời

Vô số năm tu luyện không bằng bệ hạ đề bạt?

Tâm tình của hắn lập tức ngũ vị tạp trần, rất khó bình phục.

Đế Tuấn chậm rãi đứng dậy, cảm nhận được ánh mắt của Cường Lương, sắc mặt hắn bình tĩnh, thầm nghĩ:

- Nguyên lai hắn đã mạnh như thế.

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

May mắn trước đó, bọn hắn không có làm bậy với Cường Lương.

------oOo------

Chương 1866: Cổ Thánh Đao Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này…

Cường Lương nắm chặt song quyền, chênh lệch ba tiểu cảnh giới làm cho hắn cảm giác mình không phải đối thủ của Đế Tuấn

Hai vị Đại Đạo Đế Tôn bốn mắt nhìn nhau, hình như có tia lửa đang lóe lên

Các Thần Ma cũng có thể cảm giác được cảm giác áp bách sắc bén của bọn hắn, hãi hùng khiếp vía, linh hồn run rẩy.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, Đế Tuấn cùng Cường Lương cả kinh, vội vàng xoay người hành lễ với Tần Quân

- Nhớ kỹ, các ngươi đều là Thần Tướng của Đại Tần thiên đình!

Tần Quân nhất định phải gõ một chút, miễn cho bọn hắn nội đấu.

Hai Đại Đạo Đế Tôn đánh nhau, sợ là ngay cả Nội vũ trụ cũng sẽ trong nháy mắt phá nát

- Vâng!

Đế Tuấn cùng Cường Lương đồng thời ôm quyền nói, về phần tâm lý nghĩ như thế nào, Tần Quân liền không biết được.

Trong Bạch Ngọc các, chân mày của Hạ Thần Võ nhíu chặt, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Đế Tuấn.

- Tên kia có vẻ giống như biến thành người khác?

Hạ Thần Võ nghi hoặc nghĩ, lúc trước Đế Tuấn bị hút vào lỗ đen, hắn là thấy nhất thanh nhị sở, làm sao vừa ra liền trở nên thâm bất khả trắc?

Đây chính là Thần thông của Thiên Đế?

Cao thâm mạt trắc.

Lúc trước Hạ Thần Võ ở trước mặt Hoắc Khứ Bệnh kinh sợ tuy đưa tới oanh động cực lớn, nhưng không có bị các sinh linh một mực đàm luận

Dù sao Hoắc Khứ Bệnh không có tham chiến.

Vô Song đại chiến sắp đặt, sau khi vòng thứ hai kết thúc, chỉ có hơn một ngàn sinh linh, tiếp xuống tất cả người tham chiến chắc chắn sẽ không giữ lại thực lực

- Thánh Nhân đã trở thành chiến lực tầng dưới chót.

- Hiện tại ta muốn nhìn Tần Thiên Đế đại chiến Hạ Thần Võ!

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chiến thắng Vô Song đại chiến chính là Tần Thiên Đế, hắn khiêu chiến Hạ Thần Võ.

- Hồng Đạp Thiên, Mạc Nhược Hà… cũng rất mạnh a!

- Tu vi của ngươi quá thấp, xem không hiểu!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, càng về phía sau, chiến đấu càng đặc sắc, cho dù quan chiến, cũng có thể lĩnh ngộ được rất nhiều

Đại khái qua hai canh giờ.

Hoắc Khứ Bệnh bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân thân, sắc mặt vô cùng âm trầm, nhưng khí tức vẫn bình thản như cũ

- Chiến Quân đại nhân, xảy ra chuyện gì?

Bách Lý Thủ Ước vội hỏi, đến tu vi như Hoắc Khứ Bệnh, còn có chuyện gì có thể đáng cho hắn rời đi hai ngày?

Hoắc Khứ Bệnh lắc đầu, sau đó truyền âm nói với Tần Quân:

- Lúc trước thủ hạ của mạt tướng truyền đến tin tức, Cổ Thánh Đế Đạo xảy ra chuyện, cho nên mới rời đi hai ngày.

Cổ Thánh Đế Đạo xảy ra chuyện?

Tần Quân nhíu mày, hỏi:

- Có chuyện gì?

- Cổ Thánh Đế Đạo kết nối lấy tất cả vị diện vũ trụ, mênh mông vô bờ, mạnh như Nguyên Sơ, cũng không dám nói tung hoành vô địch, còn có tồn tại cường đại của vũ trụ còn lại, gần đây Huyền Đương gặp nạn ở Hỗn Độn Thâm Uyên, mới ra liền tao ngộ một thế lực tập kích, hiện tại Cơ Càn Khôn đã tiến về trợ giúp, Bệ Hạ không cần lo lắng.

Hoắc Khứ Bệnh tiếp tục dùng Truyền Âm Thuật trả lời.

- Đồng thời, mạt tướng cũng truyền tin tức Bệ Hạ trở về, đến lúc đó bọn

hắn sẽ tới đón Bệ Hạ.

Nói đến chỗ này, Hoắc Khứ Bệnh lập tức phấn khởi.

Một khi thành viên của Thiên Đế Thạch Điện đều liên hệ với nhau, tuyệt đối sẽ hình thành một cỗ thế lực khủng bố quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo!

- Hiện tại Cơ Càn Khôn có tu vi gì?

Tần Quân hiếu kỳ, Huyền Đương từng nói qua, thiên phú của Cơ Càn Khôn cực kỳ xuất chúng

Thậm chí không kém Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ!

- Hắn đã đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, còn mạnh hơn con trai của mạt tướng Hoắc Tầm Đế.

Hoắc Khứ Bệnh mỉm cười nói.

Hoắc Tầm Đế là kiêu ngạo lớn nhất của hắn, mà Cơ Càn Khôn cùng Hoắc Tầm Đế là huynh đệ thân thiết, hai người thường thường bị đánh đồng.

------oOo------

Chương 1867: Cổ Thánh Đao Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên hỏi:

- Ngươi không phải Vô Cực cảnh sao? Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh lại là cái gì?

- Vô Cực cảnh có tam đại cảnh, Hỗn Nguyên Siêu Thánh chính là đệ nhất cảnh, cái gọi là Siêu Thánh, không phải siêu việt Thánh Nhân, mà là Vô Cực Thánh khí, có được Vô Cực Thánh khí sẽ có được tư cách thông hướng Vô Cực cảnh.

Hoắc Khứ Bệnh giải thích, để Tần Quân giật mình.

Vô Cực tam đại cảnh!

Vô Cực Thánh khí?

Chẳng lẽ cái đồ chơi này có quan hệ tới Hồng Mông Tử khí trong hồng hoang?

Tần Quân bắt đầu mơ màng, ở trong Hồng Hoang Thần Thoại, thành Thánh cần Hồng Mông Tử khí, Hồng Quân Đạo Tổ từng cho mỗi một vị đệ tử một đạo Hồng Mông Tử khí, còn có một người, tên là Hồng Vân lão tổ cũng nhận được Hồng Mông Tử khí, đáng tiếc Thiên Đạo không đủ Thánh vị, cuối cùng bị Côn Bằng cạo chết.

Hắn lại không có ý tứ hỏi quá nhiều, ân, vấn đề mặt mũi của Thiên Đế a.

Ngay thời điểm hai người dùng Truyền Âm Thuật giao lưu, Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh ra sân, dẫn tới Trấn Thế Thần Tháp gần 30 triệu sinh linh sôi trào lên.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Bạch Vô Sinh tự nhiên không ngoài dự tính chiến thắng, cống hiến một trận chiến đấu đặc sắc tuyệt luân, bởi vì cường giả tới chiến đấu, có sáu Thiên Đạo Chí Thánh, tất cả đều không làm gì được hắn

Tần Quân nhàm chán bắt đầu tiếp tục triệu hoán Thần Ma, chém giết Hồ Lâm lão tổ để hắn lại đạt được một cơ hội triệu hoán Thần Ma

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Khuê Mộc Lang, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Một trong Nhị Thập Bát Tinh Tú… Khuê Mộc Lang?

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân chỉ do dự chốc lát, Tinh Túc có thể mạnh bao nhiêu?

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân nhắm mắt bắt đầu nghỉ ngơi.

Đạt tới Hỗn Độn Chí Thánh cảnh viên mãn, hắn cũng không còn liều mạng tu luyện, bởi vì muốn lại tiến bộ, dựa vào đan dược là không thể thực hiện được

Hỗn Độn Chí Thánh, không bị Thiên Đạo ảnh hưởng, không dính Thiên Đạo nhân quả, cho dù Tần Quân đột phá, cũng không có Thiên Kiếp.

- Hừ! Ngươi quả nhiên đi vào trung tâm vũ trụ!

Đúng lúc này, một cỗ uy áp Hạo Nhiên Chí Thượng bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, tiếng ồn ào của toàn bộ Trấn Thế Thần Tháp im bặt mà dừng

Gần 30 triệu sinh linh hô hấp dồn dập, tu vi yếu càng co quắp ngã xuống đất.

Sắc mặt của Hạ Thần Võ đại biến, ánh mắt hoảng sợ.

Hoắc Khứ Bệnh chau mày, thấp giọng mắng:

- Gia hỏa này làm sao đuổi tới!

- Ai?

Tần Quân hỏi, cỗ uy áp này ngay cả hắn cũng không đủ sức phản kháng, nếu không có Vô Cực Hồng Mông bào cùng Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chỉ sợ thân thể của hắn cũng muốn run rẩy theo.

Các Thần Ma Hiển Thánh cảnh bị ép tới hai chân uốn lượn, kém chút quỳ xuống, Thần Ma còn lại đều sợ hãi ngẩng đầu nhìn lại, thần thức xuyên qua Trấn Thế Thần Tháp, quét tới chủ nhân của cỗ uy áp này

- Lệ Cầu Địch, một tên kiêu hùng đến từ Cổ Thánh Đế Đạo, một mực muốn xưng bá Cổ Thánh Đế Đạo, mạt tướng từng giết con trai hắn yêu nhất, cho nên hắn một mực ghi hận, không nghĩ tới hắn vậy mà truy sát

đến nơi đây.

Hoắc Khứ Bệnh bất đắc dĩ nói, chợt ôm quyền nói với Tần Quân:

- Bệ Hạ tạm chờ đợi, mạt tướng đi đánh lui hắn!

Nói xong, hắn liền biến mất khỏi tại chỗ

Lệ Cầu Địch?

Tần Quân nhíu mày, hắn chú ý tới Hoắc Khứ Bệnh dùng từ, đánh lui!

Nói cách khác Hoắc Khứ Bệnh không có cách nào đánh giết Lệ Cầu Địch, nói rõ song phương thực lực sai biệt không lớn.

- Lệ Cầu Địch?

Bách Lý Thủ Ước lẩm bẩm, chợt hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, hít sâu một hơi.

- Chẳng lẽ là Cổ Thánh Đao Quân siêu việt Đại Đế?

Cổ Thánh Đao Quân?

Trong lòng các Thần Ma run lên, cái tên này nghe xong liền biết bất phàm.

Giờ phút này Hạ Thần Võ đầu đầy mồ hôi, hai tay nắm lan can, miệng nói nhỏ:

- Cổ Thánh Đao Quân Lệ Cầu Địch, sao hắn lại tới đây.

------oOo------

Chương 1868: Chung cực đại hỗn chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uy áp của Lệ Cầu Địch rất nhanh liền biến mất, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua, trong Trấn Thế Thần Tháp, các sinh linh thì lòng còn sợ

hãi.

- Vừa rồi âm thanh kia là ai? Uy áp thật mạnh!

- Đúng vậy! So với Chí Tôn Vô Địch lúc trước trở về còn mạnh hơn!

- Lòng ta giờ phút này còn đang cuồng loạn, quá cường đại, sẽ là ai?

- Nội vũ trụ tuyệt đối không có loại tồn tại này, không phải là đến từ Cổ Thánh Đế Đạo chứ?

- Cổ Thánh Đế Đạo? Cổ Thánh Đế Đạo trong truyền thuyết thông hướng vị diện cao hơn?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, phía dưới mười người tham chiến đồng dạng chưa tỉnh hồn, hai mặt nhìn nhau.

Hạ Thần Võ hít sâu một hơi, Chiến Quân cùng Cổ Thánh Đao Quân đều giáng lâm Nội vũ trụ, chẳng lẽ đều bởi vì Tần Quân?

Sau khi Hoắc Khứ Bệnh rời đi, các Thần Ma thì bắt đầu lo lắng

Cổ Thánh Đao Quân nghe liền rất lợi hại, hơn nữa còn để Hoắc Khứ Bệnh rời đi, có thể thấy được thực lực mạnh đến mức rối tinh rối mù, thậm chí có thể là cường giả Vô Cực cảnh trong miệng Hoắc Khứ Bệnh

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Chu Du, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Chu Du?

Tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu Chu Du?

Tần Quân nhíu mày, có Gia Cát Lượng, còn cần Chu Du sao?

Bởi vì câu ký sinh du hà sinh lượng (*trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng), khiến cho vô số người hậu thế cho rằng Chu Du không bằng Gia Cát Lượng, nhưng nếu nghiêm túc hiểu rõ Chu Du, liền sẽ phát hiện Chu Du không thua Gia Cát Lượng.

Nhưng mà…

So với Chu Du, Tần Quân càng ưa thích Gia Cát Lượng.

- Triệu hoán lần nữa!

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, cùng lúc đó, Vô Song đại chiến lần nữa bắt đầu

Tuy uy áp của Lệ Cầu Địch như ác mộng, nhưng trời sập xuống có người cao gánh a.

Hạ Thần Võ thấy Hoắc Khứ Bệnh đi giải quyết, cho nên liền không lo lắng, các sinh linh nhìn thấy hắn mây trôi nước chảy, cũng rất mau ném việc này ra sau ót

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Kinh Kha, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, để Tần Quân kinh ngạc.

Kinh Kha?

Một thích khách có làm được cái gì?

Tần Quân im lặng, lúc này phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Kinh Kha.

Kinh Kha ám sát Tần vương, thiên cổ lưu danh, cũng không biết Doanh Chính nhìn thấy hắn, sẽ có cảm tưởng thế nào?

Tại thời kỳ phàm nhân, võ lực của Kinh Kha cũng không bằng Doanh Chính, hoàn toàn là gân gà.

- Kinh Kha, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Nhân tộc thích khách!

- Tu vi: Trúc Cơ cảnh tầng sáu!

- Công pháp: Nam khí pháp!

- Độ trung thành: 87 (max trị số 100)!

Trúc… Trúc Cơ cảnh!

Lại một cái Quách Gia?

Tần Quân ngạc nhiên, tên này đến Trấn Thế Thần Tháp, sợ là mới vừa vào tháp liền sẽ bị đánh chết

Đúng lúc này, một bóng người trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh hắn, ánh mắt các Thần Ma đồng loạt quét tới, chính là một thanh niên trang phục hiệp khách, thân hình gầy gò, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, rất tuấn lãng, chỉ bất quá bị khí tức của các Thần Ma dọa đến cứ thế đứng tại nguyên chỗ, kém chút ngu dại.

- Là ngươi!

Doanh Chính bỗng nhiên lên tiếng, biểu lộ có chút kinh ngạc.

Lúc này Tần Quân vung tay áo, để Kinh Kha lập tức dễ dàng hơn, lưng áo bị mồ hôi thấm ướt.

- Các ngươi…

Kinh Kha chỉ là phàm nhân, nhìn thấy các Thần Ma, bị dọa đến chân mềm nhũn, nhất là Tổ Vu cùng Yêu, từng cái dữ tợn khủng bố, còn có Tần Vương Doanh Chính hắn căm ghét cùng cực

- Tốt, ngày sau Kinh Kha đi theo trẫm, làm thị vệ a.

Tần Quân bình tĩnh nói, nghe mà các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, một tên Trúc Cơ cảnh cũng xứng làm thị vệ của Bệ Hạ?

------oOo------

Chương 1869: Chung cực đại hỗn chiến (2)

Nếu như đã triệu hoán, như vậy Tần Quân cũng chỉ có thể nhận, thiên phú huyết mạch không được, có thể dựa vào Thần Thoại Thương Thành cải biến.

Hệ thống Thần Ma có thể bị hệ thống trong khoảng thời gian ngắn tăng cao tu vi, điểm này là ưu thế mà thủ hạ khác không cách nào so sánh, cho nên mỗi một vị Thần Ma đều là tiềm lực to lớn.

Chúng Thần Ma chỉ có thể kềm chế nghi hoặc, Tần Quân thì bắt đầu xem Thần Thoại Thương Thành, tìm kiếm bảo bối có thể trợ giúp Kinh Kha cải biến thiên phú

Trúc Cơ cảnh, Kinh Kha muốn lập công cũng khó khăn.

Sau đó một đoạn thời gian, Vô Song đại chiến không có bị đánh gãy .

Mà ở biên giới Nội vũ trụ, tinh không dần dần phá nát, như gợn sóng từ bóng đêm vô tận đánh tới, tịch liêu im ắng.

Thời gian xoay chuyển, một tháng cấp tốc trôi qua .

Vô Song đại chiến vòng thứ hai, cuối cùng kết thúc.

Nửa đường có một ít người tham chiến bởi vì các loại nguyên nhân lui chiến, khiến cho người tham chiến còn lại không đủ 1200.

- Vòng thứ ba, toàn bộ cùng tiến lên, người tham chiến đứng ở sau cùng thu hoạch được tư cách khiêu chiến ta, sau khi đại chiến kết thúc, người thắng trận sẽ có được một năm thời gian nghỉ ngơi, để hắn điều chỉnh trạng thái, cùng ta tác chiến!

Hạ Thần Võ tuyên bố nói, làm cho cả Trấn Thế Thần Tháp vỡ tổ, hơn ba nghìn vạn sinh linh sôi trào lên.

Hơn một ngàn vị đại năng hỗn chiến?

Đây là muốn lật trời?

- Như vậy, ưu thế của Cổ Ma thần điện rất lớn a! Bọn hắn có số người chiến thắng nhiều nhất.

- Vậy cũng không nhất định! Tần Thiên Đế ưu thế lớn nhất, hắn là nhân vật cường thế trấn giết Chí Tôn Vô Địch!

- Đám Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện cũng rất mạnh, có trò hay để nhìn!

- Đây mới là trọng đầu hí a, thật chờ mong!

- Ta dám đánh cược, Chí Tôn Thần Điện tuyệt đối có thể thắng, hoàn toàn là âm thầm thao tác!

Hơn ba nghìn vạn sinh linh hưng phấn thảo luận, âm thanh sao mà ồn ào náo động, đinh tai nhức óc

Kinh Kha nghe mà âm thầm tắc lưỡi, nơi này đến cùng là địa phương nào?

Tại sao hắn lại xuất hiện ở đây?

- Kể từ đó, chúng ta thắng chắc!

Hình Thiên cười nói, từ khi Hoắc Khứ Bệnh xuất hiện, bọn hắn thậm chí ngay cả Hạ Thần Võ cũng không để vào mắt

Tần Quân mặt lộ vẻ mỉm cười, quy tắc này không tệ.

Sở dĩ Hạ Thần Võ lâm thời cải biến quy tắc, đoán chừng nguyên nhân chủ yếu là Hoắc Khứ Bệnh đến

- Đại chiến ở năm ngày sau bắt đầu, các vị chuẩn bị sẵn sàng!

Hạ Thần Võ trầm giọng nói, nói xong liền biến mất tại nguyên chỗ, chẳng biết đi đâu.

Nhưng các sinh linh không có tán đi, sợ bị người khác chiếm vị trí

- Hai lần cực hạn giác tỉnh, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, Băng

Thủy Đại Đạo, Nguyền Rủa Đại Đạo.

Chí Tôn Cửu Long Ỷ chuyển đến phía sau, ánh mắt của Tần Quân quét về phía tất cả Thần Ma, trở nên ý vị sâu xa.

Các Thần Ma không dám đối mặt, nhao nhao cúi đầu xuống.

Bọn hắn tựa hồ đoán được cái gì, trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ kích động.

- Tần Quân ca ca, tiếp xuống chúng ta vẫn ở nơi này sao?

Tiểu Ly ngáp hỏi, đi qua hai vòng Vô Song đại chiến, nàng đã nhận định Tần Quân sẽ chiến thắng, cho nên không có quá chờ mong.

- Ừm, chờ một chút.

Tần Quân xoa mái tóc của nàng cười nói, Hạ Thần Võ vậy mà dời một năm để người thắng trận điều chỉnh trạng thái, không khác tự tìm đường chết.

Thời gian một năm, đầy đủ tu vi của Tần Quân bay lên.

Sau đó hai ngày, đám người Tần Quân nghỉ ngơi tại chỗ, đại bộ phận sinh linh trong Trấn Thế Thần Tháp cũng không rời đi, những sinh linh sắp tham gia vòng thứ ba Vô Song đại chiến đều rất khẩn trương, đối thủ bọn hắn lo lắng nhất đúng là Đại Tần thiên đình.

Tần Thiên Đế biểu hiện, gần như vô giải.

Một ngày này, Hoắc Khứ Bệnh rốt cục trở về, khóe miệng mang theo một vệt máu, sắc mặt có chút trắng bệch, khí tức hỗn loạn, để các Thần Ma hãi hùng khiếp vía.

- Giải quyết xong rồi?

Tần Quân hỏi, có thể làm cho Hoắc Khứ Bệnh thụ thương, xem ra Cổ Thánh Đao Quân không đơn giản.

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu nói:

- Mạt tướng cùng hắn ở trong khe hẹp vũ trụ chiến đấu, hắn cũng bị mạt tướng trọng thương, tạm thời sẽ không đến trung tâm vũ trụ nữa.

------oOo------

Chương 1870: Tô Đế Nhập Ma (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi cũng thụ thương, còn tốt đó chứ?

Tần Quân gật đầu hỏi, mặc dù không có mắt thấy quá trình chiến đấu, nhưng đoán chừng cực kỳ hung hiểm.

Cường giả Vô Cực cảnh chiến đấu, muốn quan chiến, khó như đăng thiên, bởi vì cái giá phải trả là chết.

Nếu Đại Đạo Chí Tôn toàn lực bạo phát, dưới tình huống không có người ngăn cản liền có thể hủy diệt Nội vũ trụ, chớ nói chi là Đại Đạo Đế Tôn, về phần Vô Cực cảnh khủng bố, Tần Quân tạm thời không tưởng tượng nổi

- Không có việc gì, không đáng lo ngại.

Hoắc Khứ Bệnh thoải mái cười nói, đường đường Chiến Quân như thế nào dễ dàng trọng thương?

Hắn trở về cũng làm cho các Thần Ma trong lòng đại định, vị Lệ Cầu Địch thần bí rốt cục thối lui, lúc trước uy áp kia như là ác mộng, thật lâu khó có thể xua tan

Biết được Hoắc Khứ Bệnh không việc gì, bên Đại Tần thiên đình lần nữa lâm vào bình tĩnh

Thần Ma ngồi xếp bằng trên mặt đất, tự mình tu luyện, kiến thức đến Vô Song đại chiến, lòng cường giả của bọn họ cháy hừng hực, thật lâu khó mà bình phục

- Đúng rồi, ngươi có biết Tù Mệnh Đế Tôn không?

Tần Quân bỗng nhiên nhìn Hoắc Khứ Bệnh hỏi, Tù Mệnh Đế Tôn là cường giả đến từ Cổ Thánh Đế Đạo mà hắn tiếp xúc qua sớm nhất, Huyền Đương vũ trụ càng lưu truyền rất nhiều truyền thuyết liên quan tới Tù Mệnh Đế Tôn

- Tù Mệnh Đế Tôn? Bệ Hạ cũng biết hắn?

Trên mặt Hoắc Khứ Bệnh lộ ra vẻ ngoài ý muốn nói:

- Tu vi của Tù Mệnh Đế Tôn cũng cũng không tệ lắm, chính là người nổi bật trong Đại Đạo Đế Tôn, năm đó cũng muốn bái Bệ Hạ vi sư, đáng tiếc bỏ lỡ cơ duyên, cho đến ngày nay, mỗi lần hắn nhắc lên Bệ Hạ ngài đều tràn đầy tiếc nuối, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, hắn có lẽ tính không được nhất lưu, nhưng cũng có thể xưng bá một khu vực.

Đại Đạo Đế Tôn đỉnh phong?

Tần Quân nở nụ cười, nếu như trước kia, hắn có thể sẽ rất khiếp sợ, Tù Mệnh Đế Tôn xác thực lợi hại.

Nhưng bây giờ, nghe nói Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Càn Khôn đều đã đi vào Vô Cực cảnh, các đồ đệ của hắn càng mạnh, Đại Đạo Đế Tôn liền không vào mắt

- Tù Mệnh Đế Tôn nói Cổ Thánh Đế Đạo có người che chở trẫm, là các ngươi?

Tần Quân tiếp tục hỏi, các Thần Ma ở phía sau như phàm nhân đang nghe Thần Tiên trò chuyện, một bộ bảo bảo hiếu kỳ.

Hoắc Khứ Bệnh nhíu mày, lắc đầu nói:

- Chúng ta vẫn luôn không biết Bệ Hạ đã trở về, hừ, xem ra tiểu tử kia vụng trộm có âm mưu, chờ trở lại Cổ Thánh Đế Đạo, mạt tướng sẽ đích thân tìm hắn!

Đáng thương Tù Mệnh Đế Tôn cứ như vậy đắc tội Chiến Quân, nếu hắn biết được, khẳng định sẽ thổ huyết

Tần Quân gật đầu, xem ra Tù Mệnh Đế Tôn không có đoán được thân phận chân thật của hắn.

Trước kia cùng Tù Mệnh Đế Tôn giao lưu, hắn còn rất non nớt, khí chất, tu vi đều cùng thời kỳ Hỗn Độn tưởng như hai người, cho dù khuôn mặt giống, Tù Mệnh Đế Tôn cũng sẽ không nghĩ tới hắn là Thiên Đế

- Cực Đế có ở Cổ Thánh Đế Đạo không?

Tần Quân lại nghĩ tới một người, nói lên Cực Đế, cùng hắn ân oán rất sâu, hắn tự nhiên quan tâm.

- Cực Đế.

Hoắc Khứ Bệnh nở nụ cười khổ nói:

- Cực Đế sớm đã trèo lên đỉnh Cổ Thánh Đế Đạo, chúng ta tiếp xúc không đến độ cao của hắn.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, truyền thuyết của Cực Đế như Thiên Đế ở thời kỳ Hỗn Độn, cao cao tại thượng, không thể vượt qua

Tần Quân ngẩn người, không nghĩ tới Cực Đế lăn lộn tốt như vậy

Cực Đế là sinh linh sớm nhất rời Hỗn Độn vũ trụ, nói không chừng còn mạnh hơn Tô Đế, có thành tựu như vậy cũng là hợp tình hợp lý

- Đúng rồi, Bệ Hạ, ngài từng gặp Tô Đế?

Hoắc Khứ Bệnh tựa hồ nghĩ tới điều gì, liền vội hỏi, một bộ vội vàng.

- Gặp qua, vì sao hỏi như thế?

Tần Quân nghi hoặc nói, chẳng lẽ xảy ra đại sự gì?

- Cách xa hắn một chút, hiện tại hắn rất nguy hiểm.

Hoắc Khứ Bệnh hít sâu một hơi, lời nói thấm thía, trong mắt lại hiện lên một tia phức tạp.

------oOo------

Chương 1871: Tô Đế Nhập Ma (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lỗ tai Chúng Thần Ma dựng lên, Tô Đế là ai?

Chỉ có số ít Thần Ma gặp qua Tô Đế, hiện đang hồi tưởng lại, tâm lý đều bốc lên hơi lạnh .

- Vì sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

- Tô Đế từng khiêu chiến Đại Đạo, lâm vào Ma Chướng, tìm bệ hạ khắp nơi, muốn chiến thắng Bệ Hạ, ban đầu ở Cổ Thánh Đế Đạo, phàm là cường giả đạt tới Vô Cực cảnh, cơ hồ đều bị hắn giẫm qua, đúng nghĩa Yêu Đế vô địch.

Hoắc Khứ Bệnh cảm thán nói, Tô Đế tuyệt đại phong hoa để hắn tâm trí hướng về, đáng tiếc người này mạnh hơn, cũng đã thành ma.

Nhìn chung lịch sử, ngoại trừ Thiên Đế, người nào có thể ép Tô Đế?

Chân chính trên ý nghĩa, Yêu Tộc là chủng tộc thứ nhất thống lĩnh chư thiên vũ trụ, lúc ấy Ma tộc thống trị chỉ là Hỗn Độn Đại Lục mà thôi, chư thiên vũ trụ sinh ra, Ma tộc liền tan rã.

Khiêu chiến Đại Đạo lâm vào Ma Chướng?

Tần Quân nhíu mày, trách không được lúc trước ở trong Bát Hoang gặp được Tô Đế, luôn cảm thấy Tô Đế là lạ, âm khí bức người.

- Đại Đạo thật tồn tại?

Tần Quân lâm vào trong trầm tư, trước kia hắn còn tưởng rằng Đại Đạo chỉ là quy tắc chung, như thế xem ra, nó như Vận Mệnh, cũng có thể sinh ra tư duy độc lập

Hắn không tiếp tục hỏi thăm nữa, hỏi nhiều cũng không có ý nghĩa, việc cấp bách là sớm ngày mạnh lên, lần nữa cùng Cực Đế, Tô Đế đấu một trận.

Sau đó Tần Quân nhắm mắt, Hoắc Khứ Bệnh cũng bắt đầu trị thương.

Chúng Thần Ma đều lộ ra thần sắc hướng tới, Tần Quân cùng Hoắc Khứ Bệnh đàm luận đồ vật cách bọn họ xa không thể chạm.

Bách Lý Thủ Ước ở nơi hẻo lánh hưng phấn nắm tay, hắn phảng phất như đã thấy tràng cảnh thời kỳ Hỗn Độn tam đế tranh phong

- Đều là những người nào a.

Kinh Kha ngồi ở bên cạch Chí Tôn Cửu Long Ỷ run lẩy bẩy, chỉ có Chí Tôn Cửu Long Ỷ có thể bảo hộ hắn, nếu không rời đi Chí Tôn Cửu Long Ỷ năm bước, uy áp trong Trấn Thế Thần Tháp liền có thể để hắn chết bất đắc kỳ tử

Sau đó ba ngày gió êm sóng lặng, rất nhanh liền đi qua.

Năm ngày kỳ hạn vừa đến, Hạ Thần Võ xuất hiện ở trong Bạch Ngọc các

Tám tên Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ thu hoạch được tiến vào vòng thứ ba cấp tốc tiến vào trong Pháp trận, đám cường giả nổi danh Nội vũ trụ như Mạc Nhược Hà, Hoa Dạ Tiêu, Vũ Hàn vừa vào sân, liền để hơn ba nghìn vạn sinh linh phấn chấn, nhao nhao đứng dậy

Tám vị Điện Chủ áo bào phần phật, mang theo khí thế siêu cường rơi xuống đất, đỉnh thiên lập địa, hai đầu lông mày tràn đầy vẻ tự tin

- Trận hỗn chiến sau cùng chuẩn bị bắt đầu, các ngươi có thể ra trận!

Hạ Thần Võ đứng ở trước bảo tọa, trầm giọng phân phó nói, bên cạnh hơn mười vị Điện Chủ nhìn phía dưới, ghi chép bài danh của Vô Song đại chiến

Có Đại Đế tọa trấn, không có người nào dám đục nước béo cò ra trận.

- Giúp trẫm chiếu cố hắn.

Tần Quân nhìn Bách Lý Thủ Ước phân phó một tiếng, nói xong liền lái Chí Tôn Cửu Long Ỷ bay lên, hắn chỉ chính là Kinh Kha.

Triệu Vân, Quan Vũ, Dương Tiễn, Cường Lương, Hình Thiên, Hậu Nghệ đi theo bay lên, theo Tần Quân ra trận, bọn hắn ra trận, bầu không khí trong Trấn Thế Thần Tháp được đẩy tới cực điểm, để sinh linh phía ngoài giật nảy mình

- Ủng hộ Thiên Đế a!

- Nhìn khí thế kia, so với đám Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện còn mạnh hơn nhiều!

- Nếu như Tần Thiên Đế không thể thắng, khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong!

- Chí Tôn Vô Địch cũng không phải đối thủ của Tần Thiên Đế, Đại Năng còn lại lấy cái gì so?

- Tần Thiên Đế tất thắng, còn có lo lắng gì?

Vượt qua ngàn vạn sinh linh vì Tần Quân hò hét gào thét, sau Vô Song đại chiến, giá trị danh khí của Tần Quân có thể nói tăng vọt, nhất là theo tin tức hắn cùng Chí Tôn Vô Địch đại chiến truyền ra, giá trị danh khí bây giờ tăng vọt đến năm mươi vạn ức, vô cùng kinh khủng

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân lười biếng dựa vào gia hỏaế, tay trái chống cằm, phảng phất như nghỉ ngơi

Hắn quả thật có chút không quan tâm, trận chiến này, hắn không ra tay liền có thể thắng lợi.

------oOo------

Chương 1872: Hỗn Độn song kiệt tới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi hạ xuống, Tần Quân, Quan Vũ, Triệu Vân, Cường Lương, Dương Tiễn, Hậu Nghệ, Hình Thiên cùng tám vị Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ ngóng nhìn, hai mắt nhìn nhau, các Thần Ma nhao nhao bạo phát khí thế của mình, bọn người Mạc Nhược Hà cả kinh bước chân tê liệt, nhao nhao lui lại

Một màn này để hơn ba nghìn vạn sinh linh càng thêm hưng phấn, nhất là những sinh linh cúng bái Tần Quân các, đều khàn cả giọng hò hét tên Tần Thiên Đế

- Chí Tôn Thần Điện không được a, thế lực cấp độ bá chủ không gì hơn cái này!

- Nhân tộc truyền kỳ Mạc Nhược Hà sắc mặt cũng thay đổi.

- Vô Song đại chiến xem như Tần Thiên Đế đẩy hướng đỉnh phong.

- Các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình khí thế đều thật mạnh a, để ta tim đập loạn.

Nương theo tiếng hoan hô chấn thiên, những người tham chiến của Cổ Ma thần điện cũng đi theo ra trận, sau đó là Nhân Tổ Tông Đường, Huyền Thánh phong cùng với người tham chiến khác

Gần 1200 vị cường giả, tu vi yếu nhất cũng có Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, khi bọn hắn liên tiếp bạo phát khí thế, màn sáng pháp trận cũng bắt đầu nổi lên sóng gió

Hạ Thần Võ thi pháp, tăng cường màn sáng pháp trận, khiến cho màn sáng pháp trận càng thêm ngưng thực, không còn ba động.

Rất nhanh, tất cả người tham chiến đều rơi vào dưới đáy, không khí tràn ngập mùi thuốc súng, bọn hắn đều đề phòng quét mắt nhìn chung quanh

Mạnh như Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Bạch Vô Sinh, Hồng Đạp Thiên, Thương Khung Yêu Đế cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Ủng hộ Yêu Đế a!

Hoàng Phủ Lưu Tâm đặt hai tay ở trước miệng, làm hình loa, âm thanh hô

to.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt ở bên cạnh cũng vì Thương Khung Yêu Đế hò hét, hắn ở vòng thứ hai tao ngộ Thiên Đạo Chí Thánh, thảm bại kết thúc, hiện tại Yêu Tộc chỉ có thể ký thác hi vọng ở trên người Thương Khung Yêu Đế

- Sư tôn, Tần Thiên Đế có thể thắng lợi sao?

Nam Tố tiên tử nhìn lão phụ nhân hỏi, tuy kiến thức Tần Quân trấn giết Chí Tôn Vô Địch, nhưng tu vi của nàng quá yếu, đối với sự tình trên Thánh Nhân nhìn không thấu

Lão phụ nhân trầm ngâm nói:

- Rất khó nói, bởi vì Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Bạch Vô Sinh, Thương Khung Yêu Đế đều tham chiến, bọn hắn có thể sẽ liên thủ nhằm vào Tần Thiên Đế.

Lúc này, trong một cửa lớn của Trấn Thế Thần Tháp đi tới hai bóng người.

- Nha, thật là náo nhiệt.

Nói chuyện chính là một nam tử, người mặc lam y, tay cầm quạt giấy, da thịt trắng nõn, bên miệng mang theo râu ria, tóc cũng có mấy sợi hoa râm.

Chính là Quách Gia!

Đi theo bên cạnh hắn là Quản Trọng, so với Quách Gia, khí phái của Quản Trọng trầm hơn ổn, tay cầm một thanh thước trắng, áo trắng vươn người, giống như Du Hiệp thi nhân.

Hỗn Độn song kiệt!

Hai người dạo bước đi vào đằng sau biển người, không cần dùng mắt thường, thần thức quét qua, liền có thể thu tất cả tràng cảnh ở trong Trấn Thế Thần Tháp vào mắt

- Quách Gia cùng Quản Trọng tới.

Hoắc Khứ Bệnh đứng dậy cười nói, lời vừa nói ra, Kinh Kha, Doanh Chính, Lý Nguyên Bá, Thành Cát Tư Hãn, Lữ Bố, Dương Tái Hưng, La Sĩ Tín… các Thần Ma có thân phận phàm người đều trừng to mắt

Quách Gia có lẽ chỉ có một số nhỏ Thần Ma biết được, nhưng Quản Trọng đối với bọn hắn mà nói là như sấm bên tai

Mấu chốt nhất là Hoắc Khứ Bệnh vì bọn hắn đứng dậy!

Điều này nói rõ cái gì?

Quan hệ bọn hắn rất tốt, người tụ theo bầy, nói không chừng tu vi chênh lệch cũng không lớn.

- Hỗn Độn song kiệt đến rồi!

Ánh mắt của Bách Lý Thủ Ước sáng lên, ngoại trừ Tần Quân, hắn bội phục nhất đúng là Hỗn Độn song kiệt, Long Phượng Nhân tam tộc có thể quật khởi, bọn hắn có công lao không thể coi thường

Tu vi yếu nhỏ, nhưng mưu lược thông thiên, lấy vũ trụ làm bàn cờ bác dịch, chưa từng bại trận.

Bây giờ, tu vi của bọn hắn bay vọt, đã trở thành Thần Thoại Đại Năng danh phù kỳ thực.

Cho đến ngày nay, chư thiên vũ trụ đều lưu truyền truyền thuyết của Hỗn Độn song kiệt, chỉ bất quá ở Nội vũ trụ cùng Ngoại vũ trụ, chỉ nghe Hỗn Độn song kiệt, không nghe thấy tên Quách Gia Quản Trọng

Cùng lúc đó, lực chú ý của Quách Gia cùng Quản Trọng thì thả đến Vô Song đại chiến phía dưới

- Còn đang chờ cái gì? Đã sợ hãi, vậy các ngươi cùng lên đi, ai có thể giết trẫm!

------oOo------

Chương 1873: Hỗn Độn song kiệt tới (2)

Tiếng cười khinh cuồng của Tần Quân vang vọng Trấn Thế Thần Tháp, để tiếng hò hét lần nữa cao thêm, dù là Nhập Thánh cũng không khỏi tê cả da đầu.

Hơn một ngàn người tham chiến sắc mặt kịch biến, biểu lộ khó coi giống như ăn phải con ruồi, Tần Thiên Đế hoàn toàn là nhục nhã bọn hắn!

Có thể chịu sao?

- Hừ! Lên!

Chu Hư Vọng trầm giọng nói, tuy tự biết không phải đối thủ của Tần Thiên Đế, nhưng hắn cũng muốn thử một chút, thân là lãnh tụ của Nhân Tổ Tông Đường, có thể nào không chiến mà nhận thua.

Hắn cùng Hồng Đạp Thiên phóng về phía đám người Tần Quân, người tham chiến còn lại nhìn thấy có người dẫn đầu, nhao nhao đạp chân nổ bắn lên

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong mắt người đang quan chiến, hơn một ngàn người tham chiến cơ hồ là đồng thời vọt lên, đánh tới đám người Tần Quân, bốn phương tám hướng, để bọn hắn không chỗ có thể trốn.

- Đến tốt!

Triệu Vân cất tiếng cười to, hào khí vượt mây, Chí Cao Long Hồn thương phát ra âm thanh Long ngâm đinh tai nhức óc

Quan Vũ lấy ra Thanh Long Hỗn Độn đao, mắt phượng nheo lại, khí thế trở nên cực kỳ đáng sợ, sát cơ ngang dọc trong màn sáng pháp trận

Dương Tiễn mở ra Chí Tôn pháp nhãn, ngay sau đó, ba người đồng thời mở ra Chí Tôn Bá Thể, biến thành tinh thạch thân, cường quang loá mắt, tựa như hỏa diễm màu trắng quấn quanh thân

Hình Thiên không cam lòng yếu thế, biến thành Đại Vu Chi Thân, Cường Lương thì bắn ra ức vạn lôi điện, sáng chói đến cực điểm

Hậu Nghệ biến thành Đại Vu Chi Thân, kéo ra Bảo Cung, bọn hắn vây quanh Tần Quân, đối chiến phương hướng khác nhau

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Oanh...

Nổ tung đột nhiên sinh ra, hơn một ngàn người tham chiến bay tới tất cả đều vén bay ra ngoài, hình ảnh vô cùng hùng vĩ

- Chết...

Cường Lương gào thét nói, tiếng như Hỗn Độn Thần Lôi, rung động linh hồn

Dư âm lượn lờ, ức vạn lôi xà trải rộng ra, từng người tham chiến bị đánh cho tan tành mây khói

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên sao mà mạnh, quét ngang toàn bộ chiến trường.

- Đại Đạo Đế Tôn!

Hạ Thần Võ lập tức không bình tĩnh, tuy đoán được Cường Lương rất mạnh, nhưng không nghĩ tới người này đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn!

Nhưng vừa nghĩ tới Tần Quân, hắn lại thoải mái.

Thủ hạ của Thiên Đế, cho dù toát ra cường giả Vô Cực cảnh, hắn cũng không kinh ngạc

Triệu Vân Long hồn quấn thân, thả người vọt lên, đánh về phía Cổ Ma thần điện Điện Chủ Bạch Vô Sinh

Trong lòng Bạch Vô Sinh run sợ, lúc này vỗ tay mà đi, đáng tiếc tốc độ của hắn sao vượt qua Triệu Vân, trực tiếp bị Triệu Vân đâm xuyên lồng ngực, máu tươi vẩy ra, chính là Chí Tôn chi huyết, thiêu đốt mặt đất

Hậu Nghệ bắn ra một tiễn, tựa như Hỗn Độn sơ khai, làm cho một đám

người tham chiến vội vàng né tránh

Quan Vũ một tay giơ cao Thanh Long Hỗn Độn đao, chém về phía Mạc Nhược Hà, đao khí hóa thành Thanh Long, ngao khiếu mà ra, nghiền ép đến mặt đất vỡ vụn, thế không thể đỡ

Thân là truyền kỳ của Nhân tộc, Mạc Nhược Hà không phải ăn chay, thân hình trở nên khôi ngô, Chí Tôn Bá Thể đại thành, toàn thân trong suốt

Dương Tiễn cùng Hình Thiên cũng từng người tự chiến, đại khai đại hợp.

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân cười nhẹ, cùng chiến trường không hợp nhau, phảng phất như xem kịch.

- Thật là Bệ Hạ!

Ánh mắt Quách Gia sáng lên, kích động không thôi.

Quản Trọng ở bên cạnh cũng hô hấp dồn dập, gương mặt tuấn tú kia bọn hắn mong đợi vô số năm, rốt cục nhìn thấy, để bọn hắn có loại cảm giác giật mình như mộng

Trong thoáng chốc, bọn hắn tựa hồ về tới Thiên Đế Thạch Điện, nghe Tần Quân giảng đạo, Thánh pháp vô biên.

- A? Đó là…

Trong Bạch Ngọc các, Hạ Thần Võ thoáng nhìn Quách Gia cùng Quản Trọng, bọn hắn bởi vì kích động, tiết lộ khí tức, để Hạ Thần Võ bắt được.

------oOo------

Chương 1874: Hoành phách một thời đại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hỗn Độn song kiệt!

Hạ Thần Võ kinh ngạc nói, biểu lộ khó có thể tin.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, tên tuổi của Hỗn Độn song kiệt còn lớn hơn Chiến Quân, bởi vì nhân mạch của bọn hắn cực lớn, cho dù tu vi không bằng Hoắc Khứ Bệnh, chỉ cần đăng cao nhất hô, Hoắc Khứ Bệnh cũng phải chết.

Chẳng lẽ lại bởi vì Thiên Đế?

Cái trán của Hạ Thần Võ bắt đầu tràn ra mồ hôi, sắc mặt không tự nhiên.

Nhưng hắn chỉ có thể cố giả bộ trấn định, lúc mới tới Cổ Thánh Đế Đạo, Quản Trọng còn từng giúp hắn, nghĩ đến hẳn sẽ không trực tiếp ra tay với hắn a.

Bất quá nội tâm hắn lại khó mà bình tĩnh.

Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt đều tới, vị cường giả đến kế tiếp sẽ là ai?

Hạ Thần Võ không khỏi hồi tưởng truyền thuyết của Thiên Đế, nghĩ đến những cường giả tuyệt thế cùng Thiên Đế có liên quan kia, da đầu của hắn bắt đầu run lên.

Cùng lúc đó, phía dưới chiến đấu cực kỳ kịch liệt.

Ngoại trừ Tần Quân, tất cả người tham chiến đều kịch chiến, hơn một ngàn người tham chiến đối chiến sáu vị Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, Cường Lương, Hậu Nghệ, Dương Tiễn, Hình Thiên, Triệu Vân, Quan Vũ đều biểu hiện cực kỳ cường thế, nhất là Cường Lương, mỗi một lần xuất thủ, vô luận là ai ở trước mặt hắn, nhất định hồn phi phách tán.

Tiếp theo là Triệu Vân, Long Hồn tứ ngược, Bạch Vô Sinh đã bị hắn trọng thương, chiến lực đại tổn.

Thương Khung Yêu Đế cùng Dương Tiễn bắt đầu triền đấu, Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Hồng Đạp Thiên tìm tới Quan Vũ, để Quan Vũ trong lúc nhất thời cũng không cách nào thủ thắng

Hậu Nghệ ở bên cạnh Tần Quân, không ngừng bắn tên, Đại Đạo Chí Tôn còn tốt, Thiên Đạo Chí Thánh cùng các Thánh Nhân rất khó ngăn cản, chỉ

có thể né tránh.

- Phí công giãy dụa.

Tần Quân khinh thường nói, chỉ là Cường Lương, cũng đủ để oanh sát tất cả người tham chiến trước mắt, nếu không phải hắn căn dặn Cường Lương lưu thủ, chiến đấu đã kết thúc

Dã tâm của hắn rất lớn, đã coi Nội vũ trụ là vật trong lòng bàn tay, nơi này bao gồm đại bộ phận cường giả của Nội vũ trụ

Nếu oanh sát hầu như không còn, tổn thất là Đại Tần thiên đình.

- Người kia lại là Đại Đạo Đế Tôn, làm sao cảm giác hắn rất giống Xa Bỉ Thi?

Quách Gia kinh nghi nói, trong màn sáng pháp trận, Cường Lương thể hiện ra khí thế cường đại, rung động nhãn cầu mỗi một người tham chiến.

Quản Trọng suy đoán nói:

- Không phải là đời sau của Xa Bỉ Thi chứ?

Xa Bỉ Thi, chính là bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện, cường giả xếp hạng mười vị trí đầu.

Lúc trước trong Thiên Đế Thạch Điện tụ tập vô số Hỗn Độn sinh linh, Tiên Thiên sinh linh, bây giờ còn sống ở Cổ Thánh Đế Đạo liền có hơn ngàn vị, thực lực đều rất mạnh, xếp ở mười vị trí đầu, cơ hồ là đứng ở đỉnh phong của Cổ Thánh Đế Đạo.

- Chẳng lẽ Xa Bỉ Thi cùng Bệ Hạ có lui tới?

Quách Gia nhíu mày, mắng nhẹ nói:

- Gia hỏa này giấu diếm chúng ta?

- Hẳn không phải, Xa Bỉ Thi cũng không phải người có thể giấu tâm sự.

Quản Trọng lắc đầu

Hắn suy nghĩ một lát, chợt cười nói:

- Mưu lược của Bệ Hạ, chúng ta có thể nào suy đoán?

Quách Gia nghe xong, cười theo, cũng không còn xoắn xuýt việc này

- Ta nhận thua!

Vũ Hàn cao giọng nói, giờ phút này hắn bị Hậu Nghệ bắn nổ một cánh tay, vô cùng thê thảm

Vừa dứt lời, hắn liền biến mất tại nguyên chỗ.

Cái này khiến Điện Chủ còn lại thầm mắng, sắc mặt của Mạc Nhược Hà cũng khó nhìn, quá ném mặt của Chí Tôn Thần Điện.

Triệu Vân thả người vọt lên, trường thương trong tay có khí phách đâm rách giang sơn, điên đảo Tinh Hà.

Mạc Nhược Hà thấy cảnh này, tay phải đập ra, trong chốc lát, vô số Địa Thứ tựa như ngọn núi khổng lồ vọt lên, đáng tiếc căn bản ngăn không được Triệu Vân

Chí Cao Long Hồn thương như hàn mang, chợt phá trời cao, mang theo tiếng xé gió đánh tới.

Thật nhanh!

Mạc Nhược Hà kinh hãi, vội vàng huy quyền đập tới.

Đối với Chí Tôn Bá Thể mà nói, phòng ngự mạnh nhất đúng là nhục thân

Phốc...

------oOo------

Chương 1875: Hoành phách một thời đại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chí Cao Long Hồn thương trực tiếp đánh nát cánh tay phải của Mạc Nhược Hà, huyết nhục văng tung tóe, còn bí mật mang theo xương cốt.

Nhưng Mạc Nhược Hà sửng sốt không có hừ một tiếng, cắn răng nghiến lợi nhìn Triệu Vân, giống như Hùng Sư bị éo vào đường cùng, muốn giãy dụa.

- Nhận thua đi!

Triệu Vân từ trên nhìn xuống nói, tâm hắn thông tuệ, hiểu ý tứ của Tần Quân.

Nếu không, hắn có thể miểu sát Mạc Nhược Hà!

Mạc Nhược Hà không nói gì, chuẩn bị kích phát huyết tính, muốn tái chiến.

Lúc này, âm thanh của Hạ Thần Võ vang lên ở hắn bên tai:

- Nhận thua đi!

Đương kim Nội vũ trụ, chỉ có Mạc Nhược Hà có tư cách thành Nhân tộc lĩnh tụ, Hạ Thần Võ rất thưởng thức hắn, bình thường mặc dù không biểu hiện, nhưng trong lúc nguy cấp, cũng không muốn nhìn thấy Mạc Nhược Hà chết.

Mạc Nhược Hà nghe xong, toàn thân mềm nhũn, ai thán nói:

- Thôi, ta nhận thua.

Hắn vừa lui chiến, toàn trường phấn chấn.

Trong chiến trường, ngoại trừ Tần Thiên Đế, chính là danh khí của hắn cao nhất, không nghĩ tới nhanh như vậy liền nhận thua.

Nhưng các sinh linh nhìn ra được Mạc Nhược Hà hoàn toàn không phải đối thủ của Triệu Vân, tái chiến tiếp, cũng là tổn thất của Nhân tộc

Một bên khác, Thái Cổ Cự Long Hồng Đạp Thiên bắt đầu Long Hóa, thân trên là Long, hạ thân vẫn như cũ làm người, nhưng dáng người biến đến vô cùng khôi ngô

Đáng tiếc đối thủ của hắn là Quan Vũ, mặc hắn biến hóa đủ kiểu, cũng đánh không lại một đao của Quan Vũ

- Ngươi quá yếu!

Quan Vũ thét dài một tiếng, một tay giơ cao Thanh Long Hỗn Độn đao phách xuống, trực tiếp trảm Hồng Đạp Thiên thành hai nửa, Long Huyết rải đầy trăm mét.

Các Thần Ma đều biểu hiện cường thế, cho dù đối mặt hơn một ngàn vị đại năng, cũng có thể thành thạo.

Nguyên nhân trọng yếu nhất tự nhiên là Cường Lương.

Cường Lương truyền thừa Cực Lôi đại đạo, mỗi lần thả Lôi, tất có mười mấy vị cường giả tan tành mây khói, dọa đến càng ngày càng nhiều người tham chiến nhận thua

- Cái này hoàn toàn là nghiền ép a!

- Căn bản không có lo lắng, Tần Thiên Đế còn không có xuất thủ!

- Không nghĩ tới Vô Song đại chiến ngược lại đúc thành uy danh của Đại Tần thiên đình, quá kinh diễm!

- Ta có dự cảm, Tần Thiên Đế sẽ thành tân bá chủ của Nội vũ trụ!

- Nói nhảm, Đại Đế hắn cũng dám trảm, vũ trụ hiện tại, còn ai có tư cách cùng hắn tranh phong?

Nhìn từng cường giả tiếng tăm lừng lẫy nhận thua, các sinh linh tâm tình phấn khởi, khó mà tự kềm chế.

- Không nghĩ tới a không nghĩ tới, Tần Thiên Đế đúng là khí vận chi tử.

Lão phụ nhân cảm thán nói, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

Ngay cả Chí Tôn Vô Địch, cũng đã vẫn lạc ở trong tay Tần Thiên Đế.

- Khí Vận chi tử?

Nam Tố tiên tử nghi hoặc hỏi.

- Cái gọi là Khí Vận chi tử, là yêu nghiệt có thể Chúa tể một thời đại, Chí Tôn Vô Địch, Hạ Thần Võ cũng thế, Mạc Nhược Hà không được, bởi vì hắn không có vô địch một thời đại, hiện tại Tần Thiên Đế đã thể hiện ra vô địch chi tướng, được cho là Khí Vận chi tử.

Lão phụ nhân giải thích nói, có thể chứng kiến một thời đại mới, nàng có thể nào giữ vững bình tĩnh?

Ánh mắt của Nam Tố tiên tử phức tạp, ban đầu ở Huyền Đương vũ trụ, Tần Quân liền quát tháo phong vân, không nghĩ tới ở Nội vũ trụ phong thái càng sâu, nàng khó có thể tưởng tượng trong khoảng thời gian này Tần Quân đến cùng xảy ra chuyện gì

Trước kia chỉ có thể dựa vào thủ hạ, hiện tại đã có thể dựa vào tu vi của mình.

Nàng thậm chí hoài nghi, vị Tần Thiên Đế này sẽ không phải là bị tuyệt thế đại năng nào giả mạo chứ?

Nhưng một số Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, nàng đã từng thấy qua, không sai được!

Đều mạnh đến mức rối tinh rối mù.

- Xem ra trận chiến này chẳng mấy chốc sẽ kết thúc.

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói, hắn đối với Vô Song đại chiến không có hứng thú, hắn chỉ muốn nhanh chạm mặt với Tần Quân

Tháng năm dài đằng đẵng, hắn làm rất nhiều vĩ nghiệp, luôn muốn theo Tần Quân tranh công, đáng tiếc một mực không có cơ hội.

------oOo------

Chương 1876: Hí kịch kết thúc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tu vi của Bệ Hạ rút lui, khẳng định là xảy ra đại sự gì, ngươi không thể hỏi thăm.

Quản Trọng nhìn Quách Gia căn dặn nói, Quách Gia này hành vi phóng túng, nói dễ nghe là thoải mái, nói khó nghe là có chút tự phụ, không biết nói chuyện.

Nếu không có trí mưu nghịch thiên, đoán chừng đã sớm chết thảm ở ven đường.

Quách Gia nhún vai cười nói:

- Ngươi cho ta ngốc sao?

Hắn cũng không lo lắng tu vi của Tần Quân hạ xuống, bởi vì bọn hắn đều đã trưởng thành.

Năm đó Tần Quân che chở bảo vệ bọn họ, cho bọn hắn hết thảy, hiện tại nên đến bọn hắn bảo hộ Tần Quân!

Quản Trọng lắc đầu cười một tiếng, năm tháng dài đằng đẵng, hắn cùng Quách Gia sống nương tựa lẫn nhau, lẫn nhau xem là tri kỷ, càng nhiều thời điểm, hắn đảm nhiệm thân phận huynh trưởng, cuối cùng sẽ nhắc nhở Quách Gia, Quách Gia cũng sẽ tiếp nhận ý kiến.

- Đúng rồi, tại sao ta cảm giác hai người kia nhìn thật quen mắt.

Quách Gia chỉ Triệu Vân, Quan Vũ nói, trong trí nhớ kiếp trước có Quan Vũ cùng Triệu Vân a.

Tuế nguyệt dài dằng dặc, hắn sớm đã quên mọi thứ trước kia, dù sao ở kiếp trước, hắn cùng Triệu Vân, Quan Vũ quan hệ bình thường, cho nên chỉ có một ấn tượng đại khái

Nếu hắn thành Thánh lại gặp Quan Vũ, Triệu Vân, đoán chừng sẽ quên không được

- Hai Đại Đạo Chí Tôn, có thể là Bệ Hạ mới bồi dưỡng.

Quản Trọng suy đoán nói, thân là chúng sinh chi sư, năng lực bồi dưỡng cường giả của Tần Quân để bọn hắn bội phục nhất, bởi vì bọn hắn cũng là Tần Quân bồi dưỡng ra được.

Mỗi lần tưởng tượng năm đó Tần Quân nói, bọn hắn không khỏi nhiệt huyết sôi trào, hiện nay, Cổ Thánh Đế Đạo, chư thiên vũ trụ khắp nơi đều là cường giả Tần Quân bồi dưỡng, nếu hội tụ vào một chỗ, cái kia là cảnh tượng như thế nào?

Một bên khác, Kinh Kha đứng ở bên cạnh Bách Lý Thủ Ước, nhìn qua Tần Quân ở phía dưới, ánh mắt nóng rực, trong lòng ao ước.

- Tư thái như vậy…

Mặc cho cường giả chung quanh đại chiến liên tục, Tần Quân ngồi một mình trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, cười xem hết thảy, phảng phất như mọi chuyện không có quan hệ gì tới hắn

Tư thái của Tần Quân khắc sâu vào trong lòng Kinh Kha, nếu bây giờ Tần Quân nhìn bảng thuộc tính của hắn, sẽ phát hiện hắn độ trung thành đã bão tố đến 98, cách max trị số tử trung vô cùng tiếp cận.

- Trẫm đếm mười tiếng, nếu như ai không nhận thua, tất cả đều chết!

Tựa hồ đợi không được kiên nhẫn, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, âm thanh vượt qua tiếng hò hét đinh tai nhức óc, hơn ba nghìn vạn sinh linh cũng không bằng hắn.

Nghe vậy, trong màn sáng pháp trận còn lại những người tham chiến kia kinh hãi, bọn hắn cũng có thể cảm giác được sát khí đến từ Tần Thiên Đế

- Mười!

Tần Quân bắt đầu đếm ngược, Cường Lương gào thét nói:

- Tất cả đều quỳ xuống cho ta!

Áp lực của Đại Đạo Đế Tôn trong nháy mắt bạo phát, mạnh như Chu Hư Vọng, Bạch Vô Sinh, Thương Khung Yêu Đế cũng quỳ trên mặt đất

Cảnh giới càng về sau, chênh lệch càng lớn.

Đại Đạo Đế Tôn có thể nhẹ nhõm trấn áp Đại Đạo Chí Tôn .

- Hắn….

Chu Hư Vọng há to mồm, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin .

Hắn chưa bao giờ cảm thụ qua uy áp của Đại Đạo Đế Tôn, màn sáng pháp trận chung quanh cũng bắt đầu uốn éo .

Trấn Thế Thần Tháp cũng ngăn cản không được uy áp của Cường Lương, sinh linh bên ngoài chỉ cảm thấy Thái Sơn rơi trên người mình, người tu vi yếu trực tiếp bị ép tới nằm sấp ngã xuống đất

Tuyệt đối cường thế!

- Thật mạnh.

Nam Tố tiên tử quỳ một gối xuống, các sinh linh ở phía trước cũng như thế, khó có thể chịu đựng uy áp của Cường Lương

- Chín!

Tần Quân tiếp tục đếm ngược, rốt cục có một ít sinh linh chịu không nổi hoảng sợ, hô to nhận thua.

Hạ Thần Võ ở trong Bạch Ngọc các mặt không biểu tình, người nhận thua tất cả đều được dời ra

Một trận Vô Song đại chiến cuối cùng diễn biến thành hí kịch, chệch hướng dự tính ban đầu của Hạ Thần Võ, nhưng cũng không có cách, người của Đại Tần thiên đình xác thực quá mạnh, lại hạ thấp đi cũng không có ý nghĩa.

Huống chi, hắn cũng không dám mở miệng quấy nhiễu.

Bởi vì Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt đều tới, mỗi một vị đều có thể dễ dàng bóp chết hắn.

- Tám!

- Bảy!

- Sáu!

- Năm!

------oOo------

Chương 1877: Hí kịch kết thúc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân không có cố ý trì hoãn, hoàn toàn là đang học đếm, cảm giác cực kỳ áp bách, hoàn toàn là vận tốc của sinh tử, dọa đến càng ngày càng nhiều người tham chiến hô to nhận thua

Những người tham chiến này đều là hoành phách một phương, giờ phút này đều ngửa đầu, khàn cả giọng hô nhận thua, hình ảnh hùng vĩ như thế nào, xâm nhập nhân tâm.

Một màn này trong tương lai thật lâu, đều bị sinh linh nói say sưa, trở thành một màn Sử Thi thất truyền trong dòng sông lịch sử

- May mắn ta trước thời gian nhận thua, nếu không...

Trong Bạch Ngọc các, Vũ Hàn phun ra một ngụm trọc khí, cười đến rất xán lạn.

Có lẽ lưu đến đằng sau có thể thu được Vô Song đại chiến khen thưởng, nhưng trước tiên cần phải sống sót, cái giá sống sót là khuất nhục.

Khi Tần Quân đếm tới ba, trong màn sáng pháp trận chỉ còn lại không tới

100 sinh linh.

- Không hổ là Bệ Hạ, cách làm thật đặc biệt.

Quách Gia cười nói, lấy phương thức như vậy đạt được thắng lợi, quả thực là bá tuyệt.

Cường Lương còn khàn giọng gào thét, giống như Thiên Lôi cuồn cuộn.

- Thôi!

Thương Khung Yêu Đế thở dài một tiếng, từ đầu đến cuối, hắn không có lấy xuống mũ rộng vành.

Hắn có thể chết, nhưng Yêu Tộc không thể không có hắn.

- Ta nhận thua!

Lời vừa nói ra, tiếng hò hét trong Trấn Thế Thần Tháp lần nữa đẩy tới độ cao mới, người người vì Tần Thiên Đế mà điên cuồng.

Tuy kết thúc như vậy rất hoang đường, nhưng cũng rất đặc sắc, để người khắc sâu ấn tượng

Khi Tần Quân đếm tới một, trong màn sáng pháp trận đã không còn người tham chiến.

Chỉ có Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, vây quanh ở chung quanh Tần Quân

Lúc này, Triệu Vân bỗng nhiên quay người, hư không quỳ xuống với Tần Quân, ôm quyền nói:

- Mạt tướng nhận thua!

Quan Vũ, Dương Tiễn, Hình Thiên, Hậu Nghệ cũng quay người quỳ xuống.

- Mạt tướng nhận thua!

Bọn hắn tận lực vận đủ pháp lực hò hét, để Trấn Thế Thần Tháp yên lặng lại.

Thoại âm rơi xuống, bọn hắn liền biến mất.

Giữa sân chỉ còn lại có Cường Lương cùng Tần Quân.

Hơn ba nghìn vạn sinh linh hô hấp đều trở nên dồn dập.

Cường Lương biểu hiện có thể nói là cực kỳ đột xuất, làm cho ngàn người tham chiến nhận thua, hiện tại hắn sẽ làm thế nào?

- Nếu ta là Cường Lương, tuyệt đối sẽ lựa chọn chiến đấu!

- Đúng vậy, nếu chiến thắng Tần Thiên Đế, Cường Lương liền phù diêu mà lên, xưng bá Nội vũ trụ!

- Nếu chiến thắng Đại Đế, Cường Lương chưa hẳn không thể trở thành tồn tại Đại Đế!

- Thời khắc thế này, rất khó cam đoan trung tâm a?

- Chậc chậc, xem ra Cường Lương là không muốn nhận thua a!

Hơn ba nghìn vạn sinh linh rơi trên người mình, biểu lộ của Cường Lương bình tĩnh, nhưng trong lòng lại dao động mãnh liệt.

Hắn hiểu được ý nghĩa khiêu chiến Hạ Thần Võ ở đâu.

Bên kia, Hoắc Khứ Bệnh nhíu mày, trong ánh mắt hiện lên một tia sát ý.

Các Thần Ma cũng khẩn trương lên, chẳng lẽ Cường Lương không muốn nhận thua?

- Con chó này xem ra không ngoan a.

Quách Gia giống như cười mà không phải cười nói, phe phẩy quạt, nhưng lại có sát khí khiến người ta cảm thấy sắc bén.

Bọn hắn đối với Tần Quân là tuyệt đối trung tâm, trong mắt dung không

được một hạt cát.

Đúng lúc này, Cường Lương quay người, ngóng nhìn Hạ Thần Võ, một màn này để các sinh linh trừng to mắt.

Cường Lương là muốn khiêu chiến Hạ Thần Võ?

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Tần Thiên Đế tọa hạ! Cường Lương! Vĩnh viễn đều là như vậy!

Cường Lương nhìn chằm chằm Hạ Thần Võ gào thét nói, nói xong, hắn quay người về phía Tần Quân quỳ xuống, nặng nề dập đầu.

Trọn vẹn dập đầu ba cái, Cường Lương thả người vọt lên, bay khỏi màn sáng pháp trận.

Trấn Thế Thần Tháp lâm vào trong yên tĩnh, các sinh linh ở vào trong rung động khó tả, tâm thần yên tĩnh.

------oOo------

Chương 1878: Ngục Đạo Thần Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yên tĩnh, trong Trấn Thế Thần Tháp chỉ còn lại có tiếng thở dốc liên tiếp.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ lộ ra mỉm cười, Cường Lương có thể bảo trì bản tâm, rất không tệ, không uổng công hắn một phen vun trồng

- Móa! Nhận thua liền nhận thua! Còn chơi cái này!

- Ta xem như phục, tên này tìm cơ hội lấy niềm vui của Thiên Đế a?

- Cường Lương rất không tệ, đổi lại là các ngươi, có thể từ bỏ vinh diệu?

- Kém một bước liền có thể khiêu chiến Đại Đế!

- Nói thật giống như Cường Lương, đánh thắng được Tần Thiên Đế sao, hắn nhận thua, nói rõ hắn không bằng Tần Thiên Đế!

Các sinh linh bắt đầu tranh cãi, Cường Lương không có lập tức nhận thua, đoạn thời gian do dự này để rất nhiều sinh linh đối với hắn sinh ra chờ mong, đáng tiếc tên này lại nhận thua, để một số sinh linh khó chịu Tần Thiên Đế nhao nhao giận mắng lên

Trở lại vị trí của Đại Tần thiên đình, Cường Lương thu được các Thần Ma reo hò.

Tôn Ngộ Không cười mắng nói:

- Đại ngốc cái, ta còn tưởng rằng ngươi muốn làm phản!

Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín đi theo gật đầu, khí tức của Cường Lương quá mạnh, nếu làm phản, vậy nhưng liền phiền toái.

- Hừ, Vu Tộc ta từ trước tới giờ không phản bội!

Chúc Dung Tính khí hỏa bạo hừ lạnh nói, phảng phất như Tôn Ngộ Không đang chất vấn hắn.

Cường Lương cười hắc hắc nói:

- Ta chính là muốn kích thích những khán giả kia cùng Hạ Thần Võ một chút.

Hắn có thể cảm giác được Hạ Thần Võ cùng cảnh giới của hắn chênh lệch không lớn, nếu hắn lựa chọn khiêu chiến Hạ Thần Võ, đoán chừng Hạ Thần Võ sẽ lo lắng

Tần Quân có thể chiến thắng Chí Tôn Vô Địch, nhưng cách Hạ Thần Võ vẫn rất xa xôi

Từ khi thua Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch liều mạng tu luyện, hắn đang mạnh, nhưng Hạ Thần Võ cũng đang mạnh

Trong tiếng ồn ào, Hạ Thần Võ chậm rãi đứng dậy, nhìn xuống phía dưới nói:

- Ta tuyên bố, Tần Thiên Đế thu hoạch được thắng lợi của Vô Song đại chiến! Một năm sau, hắn ở chỗ này khiêu chiến ta!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Vô Song đại chiến! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một cơ hội nghe đạo, tám cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Lại hoàn thành một nhiệm vụ chính tuyến!

Tích lũy ba lần cực hạn giác tỉnh, tăng thêm Băng Thủy Đại Đạo, Nguyền Rủa Đại Đạo, cũng tích lũy ba lần Đại Đạo Truyền Thừa!

Sau Vô Song đại chiến, Tần Quân lần nữa cường hóa Đại Tần thiên đình, xưng bá Nội vũ trụ.

- Uy vũ! Tần Thiên Đế đại chiến Hạ Thần Võ Đại Đế!

- Tần Thiên Đế tất thắng!

- Một năm a, Tần Thiên Đế thật có thể đánh bại Hạ Thần Võ sao?

- Chí Tôn Vô Địch cũng chết, Hạ Thần Võ còn xa sao?

- Ta vậy mà cũng hi vọng Tần Thiên Đế chiến thắng.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, Hạ Thần Võ biến mất tại nguyên chỗ, đại biểu cho Vô Song đại chiến tạm thời kết thúc, một năm sau, Vô Song đại chiến chân chính mới bắt đầu

Vô song, đại biểu cho mạnh nhất!

Trận chiến này nhất định phải có một người chiến thắng.

Màn sáng pháp trận đi theo biến mất, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình nhao nhao ra trận, bay về phía Tần Quân.

- Tần Quân ca ca! Ngươi thật lợi hại!

Tiểu Ly ở trên không trung khoát tay nói, cực kỳ mừng rỡ.

Hoắc Khứ Bệnh cùng Bách Lý Thủ Ước đi vào trước người Quách Gia, Quản Trọng, Bách Lý Thủ Ước kích động nói:

- Hai vị đại nhân, các ngươi rốt cuộc đã đến!

Quản Trọng cùng Quách Gia gật đầu, bọn hắn không khỏi sụt sịt, Bách Lý Thủ Ước không tiếc từ bỏ tiền đồ, lưu ở chỗ này chờ đợi Tần Quân, trước kia bọn hắn cho rằng ngu xuẩn, hiện tại là cảm thán.

Chờ đợi vô số năm, ngày sau Tần Quân khẳng định sẽ báo đáp hắn.

- Không nghĩ tới là các ngươi tới trước.

Hoắc Khứ Bệnh cảm thán nói, Hỗn Độn song kiệt là tồn tại bị thế lực khắp nơi xum xoe, ngày bình thường bận tối mày tối mặt, không nghĩ tới lại dẫn đầu đuổi tới.

Quách Gia cười nói:

------oOo------

Chương 1879: Ngục Đạo Thần Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hiện tại đám người Nguyên Sơ, Ma Cảnh Thương đều là Chúa tể, tin tức còn chưa truyền đến trong tai bọn hắn, Hi Linh Nữ Đế còn đang bế quan, Thiên Đế Thư Viện quá mức nghiêm mật, tin tức còn xét duyệt, nhóm Thánh tướng đều lịch luyện, gia hỏa còn lại cũng không biết có đạt được tin tức không.

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu, vô số năm đi qua, bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện không còn thân cận như vậy, có thậm chí trở mặt thành thù .

Muốn đoàn tụ Thiên Đế Thạch Điện, chỉ có Thiên Đế trở về.

- Đi thôi, đi bái kiến Bệ Hạ!

Quản Trọng lắc đầu cười nói, bọn hắn vẫn luôn muốn đoàn tụ Thiên Đế Thạch Điện, lại quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo, đáng tiếc mặc dù bọn hắn trí mưu nghịch thiên cũng không được.

Thiên Đế Thạch Điện không có Thiên Đế, vĩnh viễn không tính Thiên Đế Thạch Điện .

Lúc này bốn người thả người vọt lên, bay tới trước.

Các sinh linh đều không có lập tức rời đi, vẫn ở trong hưng phấn, lời đàm luận đại bộ phận đều là một năm về sau song đế chiến .

- Bái kiến Bệ Hạ!

Quách Gia cùng Quản Trọng đi vào trước mặt Tần Quân, dập đầu bái lễ.

Nếu không có Tần Quân, bọn hắn sớm đã chết ở trong bụng hung thú.

Tần Quân cho bọn hắn hết thảy, đến nay, độ trung thành của bọn hắn vẫn là max trị số.

Trải qua vô số năm, phụ tá qua rất nhiều hùng chủ, hồi tưởng lại, cũng không bằng Tần Quân đối đãi bọn hắn chân thành, tín nhiệm bọn họ .

Các Thần Ma trừng to mắt, lại tới hai cường giả bí ẩn?

- Quách Gia.

Quan Vũ kinh ngạc, Triệu Vân cũng trừng to mắt .

Tần Quân mỉm cười nói:

- Đứng lên đi, vô số năm sau, các ngươi còn có thể gặp trẫm, rất không tệ.

Hắn nguyên lai tưởng rằng mưu thần tâm dễ dàng cải biến nhất, Quách Gia cùng Quản Trọng dùng hành động thực tế đánh mặt.

Chỉ bất quá Tần Quân bị đánh thật cao hứng.

- Bệ Hạ trở về, Thiên Đế Thạch Điện chắc chắn đoàn tụ!

Quản Trọng đứng dậy cười nói, dù sao ở chỗ này, không người hiểu Thiên Đế Thạch Điện đại biểu cho cái gì .

- Ừm, đổi chỗ khác nói chuyện đi!

Tần Quân gật đầu nói, chợt mang theo mọi người bay khỏi Trấn Thế Thần Tháp .

Các sinh linh ai cũng không dám ngăn trở, nhao nhao nhìn qua Đại Tần thiên đình trùng trùng điệp điệp, ánh mắt của bọn hắn đều tràn ngập kính sợ

Rất nhanh, đám người Tần Quân bay khỏi Trấn Thế Thần Tháp.

- Đám người Nguyên Sơ, Ly Võ, Viêm Tuyên, Cơ Hạo Dạ, Ma Cảnh Thương đâu?

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ hỏi, Hi Linh đang bế quan, hắn biết được, chỉ bất quá những đồ đệ kia của hắn ngay cả Hoắc Khứ Bệnh cũng không biết hành tung

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói:

- Hiện tại các đồ đệ của Bệ Hạ đều có tiền đồ, chúng ta muốn gặp cũng khó khăn, muốn truyền tin tức cho bọn hắn, càng khó.

- Ồ? Thật sao?

Tần Quân híp mắt nói, lời này của Quách Gia có ý vị sâu xa a.

Quản Trọng trừng Quách Gia một chút, nói:

- Bệ hạ yên tâm, đám người Nguyên Sơ đại đế chưa từng quên Bệ Hạ, mấy lần trước Vô Song đại chiến đều đến, chỉ là hai lần gần đây, bọn hắn không tiếp tục đến, vội vàng tu luyện, dù sao bọn hắn cũng có địch nhân cùng đại nghiệp của mình.

Đắc Kỷ, tiểu Ly, Hắc Điệp Tiên Tử, Lâm Ngọc Kỳ, Tôn Ngộ Không,

Doanh Chính… tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, bọn hắn đều rất ngạc nhiên với các đồ đệ thần bí của Tần Quân

Nghe Quách Gia, Quản Trọng, Hoắc Khứ Bệnh cùng Bách Lý Thủ Ước nói, các đồ đệ của Tần Quân ở Cổ Thánh Đế Đạo đều là tồn tại siêu nhiên

- Đúng vậy, Bệ Hạ, ta biết Nguyên Sơ đại đế cùng Ngục Đạo Thần Đế có thù, hai phe thế lực xung khắc như nước với lửa, đồ đệ còn lại của Bệ Hạ cũng như thế, muốn thoát thân đến Nội vũ trụ cũng không dễ dàng, huống chi, bọn hắn còn chưa nhận được tin tức.

Bách Lý Thủ Ước đi theo lên tiếng nói, sợ Tần Quân tức giận.

- Ngục Đạo Thần Đế rất lợi hại sao?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, đạm mạc hỏi.

- Ngục Đạo Thần Đế thực lực cực mạnh, Nguyên Sơ đại đế cũng không làm gì được, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, đủ ở mười vị trí đầu.

Quản Trọng trả lời

------oOo------

Chương 1880: Ma Tổ đột kích (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lợi hại như vậy sao? Xem ra Nguyên Sơ gặp phải phiền toái.

Tần Quân suy nghĩ nói, Ngục Đạo Thần Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo xếp hạng mười vị trí đầu tuyệt không phải Tù Mệnh Đế Tôn có thể so sánh.

Dựa theo Quản Trọng, Bách Lý Thủ Ước nói, Nguyên Sơ đoán chừng cũng là tồn tại xếp hạng mười vị trí đầu trong Cổ Thánh Đế Đạo, mặc dù có chênh lệch, cũng sẽ không quá lớn

- Tần Quân ca ca, Nguyên Sơ đến cùng là ai? Còn có những đồ đệ kia của

ngươi, là thu lúc nào?

Tiểu Ly nháy mắt hỏi, Đắc Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử cùng Lâm Ngọc Kỳ cũng là thần sắc như thế, tràn ngập tò mò

Các nàng đã biết Tần Quân chính là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế, nhưng đến cùng là vị Thiên Đế nào, các nàng liền không biết được.

Trong truyền thuyết thần thoại Thiên Đế quá nhiều, mặc dù đại bộ phận đều là bịa đặt, nhưng hậu nhân không cách nào phân biệt

- Nguyên Sơ là trẫm ở lúc Hỗn Độn sơ khai thu.

Tần Quân cười khẽ nói, để mọi người ngẩn người, chợt đều hít vào khí lạnh.

Hỗn Độn sơ khai?

Lúc Hỗn Độn sơ khai thu đệ tử sống đến bây giờ, sẽ mạnh như thế nào?

Các Thần Ma không dám tưởng tượng, chỉ cảm thấy Tần Quân trở nên càng thêm thâm bất khả trắc, như là mê vụ quấn thân.

Một đoàn người rất nhanh rời xa Trấn Thế Thần Tháp, Tần Quân dự định trực tiếp về Lâm Thánh Tiên vực, thời gian một năm, đầy đủ Đại Tần thiên đình làm rất nhiều chuyện.

Không có bay bao lâu, Hạ Thần Võ bỗng nhiên xuất hiện ở phía trước, ngăn bọn hắn lại.

- Ngươi muốn làm gì?

Hoắc Khứ Bệnh lạnh giọng hỏi, phảng phất như chỉ cần Hạ Thần Võ dám nhúc nhích, hắn liền để Hạ Thần Võ siêu độ.

Hạ Thần Võ vội mở miệng nói:

- Ta không có ác ý, tới đây là muốn hỏi một sự kiện.

- Chuyện gì?

Quản Trọng theo dõi hắn hỏi, Quách Gia cũng giống như cười mà không phải cười nhìn hắn, để hắn rùng mình.

- Xin hỏi ngài là Thiên Đế? Chúng sinh chi sư?

Hạ Thần Võ nhìn về phía Tần Quân ôm quyền hỏi, vấn đề này đối với hắn mà nói, có ý nghĩa cực lớn

Tần Quân bình tĩnh nhìn hắn nói:

- Phải thì thế nào, không phải thì sao?

Hạ Thần Võ hít sâu một hơi nói:

- Ta sở dĩ công khai tổ chức Vô Song đại chiến, vì chính là thôi động Nhân tộc ở Nội vũ trụ tu luyện, lần này Vô Song đại chiến, ta có thể thua ngài, chỉ hi vọng ngài có thể đối xử tử tế với Nội vũ trụ.

Hắn hiểu được mình nếu thua Vô Song đại chiến, ý nghĩa về sau Nhân tộc ở Nội vũ trụ không còn tín ngưỡng hắn, Nội vũ trụ lấy Tần Quân cầm đầu.

Tần Quân cười lạnh một tiếng hỏi:

- Ngươi là có ý gì? Cho rằng trẫm không bằng ngươi, để cho ngươi nhường?

Lời vừa nói ra, Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng cùng Cường Lương đều nhìn chăm chú về phía Hạ Thần Võ, để hắn mồ hôi lạnh như mưa.

- Không phải.

Hạ Thần Võ cắn răng nói, nhưng hắn nhìn ra được tuy cảnh giới của Tần Quân cổ quái, nhưng không phải rất mạnh.

- Trẫm sẽ đường đường chính chính đánh bại ngươi, nếu ngươi chiến thắng trẫm, thủ hạ của trẫm cũng sẽ không làm khó ngươi, về phần Nội vũ trụ, trẫm từ trước tới giờ không áp bách con dân, ngươi cùng trẫm chiến, không cần liên luỵ quá nhiều, coi như vì hai chữ vô song.

Tần Quân trịnh trọng nói, tuy hắn muốn hoàn thành nhiệm vụ, nhưng cũng muốn kiểm nghiệm thực lực chân thật của mình.

Hiện tại có lẽ hắn không cách nào chiến thắng Hạ Thần Võ, nhưng một năm sau, vậy thì không nhất định

Hạ Thần Võ ngẩn người, mặt lộ vẻ ngoài ý muốn.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Tần Quân sẽ thống khoái đáp ứng, dù sao giữa bọn hắn thực lực sai biệt còn rất lớn

- Bệ Hạ nhà ta ở thời kỳ Hỗn Độn là tồn tại mạnh nhất, ngươi cho rằng ngươi có thực lực thắng?

Quách Gia khinh miệt cười nói, bệ hạ của bọn hắn cũng không thể khiến người khác xem thường.

Hoắc Khứ Bệnh đi theo hừ lạnh nói:

- Hạ Thần Võ, đừng quá đề cao mình.

Nếu không phải Hạ Thần Võ là Đại Đế kiệt xuất của Nhân tộc, bọn hắn đã sớm diệt sát Hạ Thần Võ, há có thể dung hắn ồn ào đến bây giờ.

Hạ Thần Võ cười khổ một tiếng, chợt chắp tay hành lễ thối lui .

------oOo------

Chương 1881: Ma Tổ đột kích (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt đều là Tổ Tông Nhân tộc, nếu không có bọn hắn, liền không có Nhân tộc, Hạ Thần Võ ở trước mặt bọn hắn, không dám bất kính.

Sau khi Hạ Thần Võ rời đi, đội ngũ tiếp tục đi tới .

- Trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, về phần cực hạn giác tỉnh cùng triệu hoán Thần Ma, trở lại Lâm Thánh Tiên vực lại suy nghĩ thêm.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Hắn đã có Băng Thủy Đại Đạo cùng Nguyền Rủa Đại Đạo, hi vọng rút đến một Đại Đạo không phải quá tệ.

Đến cái Không Gian đại đạo, Thời Gian Đại Đạo được không?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Thổ Đại Đạo!

Thổ Đại Đạo?

Phốc!

Tên tuổi của Đại Đạo Truyền Thừa làm sao càng ngày càng tục?

Tần Quân im lặng, tuy Thổ Đại Đạo ngược lại là dùng tốt.

Đại bộ phận Thần Ma đều biết thuật độn thổ, kỳ thực cho ai cũng có thể, so với Đại Đạo còn lại, Tần Quân cảm thấy Đại Đạo này đoán chừng thuộc về trung hạ lưu.

Cứ như vậy, đám người Tần Quân tan biến ở sâu trong tinh không, tốc độ cao nhất chạy tới Lâm gia Tiên Sơn

Liên quan tới tin tức Tần Thiên Đế thu hoạch được tư cách khiêu chiến Hạ Thần Võ, như cuồng phong gào thét bát phương

Vô số Tiên vực sau khi lấy được tin tức này, trực tiếp vỡ tổ.

- Tần Thiên Đế thật thắng?

- Chẳng lẽ còn có giả? Hạ Thần Võ tự mình nói!

- Không nghĩ tới Vô Song đại chiến, người cười đến cuối cùng là Tần Thiên Đế.

- Tần Thiên Đế đại chiến Hạ Thần Võ, đây là thời đại mới giao thế?

- Đám người Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Bạch Vô Sinh đã cúi đầu trước Tần Thiên Đế!

Đủ loại lời đồn đại ở trong tinh không điên truyền, khiến cho danh tiếng của Tần Thiên Đế lần nữa đẩy hướng đỉnh phong, chắc hẳn trải qua thời gian lắng đọng, Tần Thiên Đế không còn là yêu nghiệt hoành không xuất thế, mà là một cự phách hàng thật giá thật.

Tin tức truyền đến Lâm Thánh Tiên vực, khiến cho toàn vực phấn chấn.

Bây giờ Lâm Thánh Tiên vực cơ hồ là muốn đổi tên thành Đại Tần thiên đình, các sinh linh ở trong Tiên vực cũng coi Tần Thiên Đế là lãnh tụ, Tần Thiên Đế càng phong quang, bọn họ càng có mặt mũi.

Biên giới Vũ trụ, trong bóng đêm vô tận.

Bay ra một đạo Ma ảnh, dữ tợn khủng bố, còn có từng chiếc từng chiếc Linh chu, sát khí bức người, bay ở phía trước nhất rõ ràng là Thương Bại Thiên từ trong Tù Mệnh ngục chạy đến.

Cả người quấn quanh Ma khí, Thương Bại Thiên lộ ra một gương mặt không có chút huyết sắc nào, hai mắt đỏ bừng, tham lam hút lấy linh khí trong Nội vũ trụ.

- Trung tâm vũ trụ, ta lại về đến rồi!

Thương Bại Thiên cười lạnh nói, hắn chính là một trong Viễn Cổ Ma Tổ, muốn dẫn dắt Ma tộc trọng chưởng chư thiên vũ trụ, làm sao bại vào trong tay Tù Mệnh Đế Tôn, bị trấn áp vô số năm.

Sau lưng Ma Ảnh càng ngày càng nhiều, lít nha lít nhít, đen nghịt vô tận, để người tê cả da đầu.

Phía trước là tinh không sáng chói, Thương Bại Thiên hưng phấn khó nhịn

Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên phóng tới một chùm ánh sáng, khí thế như hồng, như muốn chiếu sáng cả tinh không

- Đó là…

Thương Bại Thiên lập tức nhíu chặt lông mày, một giây sau nét mặt của hắn trở nên kinh dị.

Cỗ khí tức này …

Viễn siêu Đại Đạo Chí Tôn!

Còn chưa chờ hắn phản ứng, cực quang liền tới trước mặt hắn, trong cường quang, một tên nam tử lạnh lùng đang theo dõi hắn, song phương cách xa nhau một mét, Thương Bại Thiên chỉ cảm thấy sát khí vô cùng vô tận bao phủ mình, máu của hắn cũng trở nên ngưng kết

- Cháu của Ma Cảnh Thương?

Nam tử thần bí hỏi, một thân Ngân Giáp, Thần Thánh mà uy vũ, cao tới năm trượng, khí thế mạnh, không gian chung quanh ba động kịch liệt

Phía sau vô số Ma Ảnh dọa đến nhao nhao dừng lại, không dám nhúc nhích.

- Ngươi… làm sao có thể, làm sao ngươi còn sống!

Thương Bại Thiên cắn răng hỏi, lời mới vừa nói một nửa, nét mặt của hắn liền trở nên kinh dị.

------oOo------

Chương 1882: Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì cái gì ta còn sống, không cần ngươi xen vào, ngươi nhất định phải thần phục ta!

Nam tử Ngân Giáp trầm giọng nói, ngọc diện như quan, đồng tử hiện lên màu trắng, quỷ dị vô cùng, như Thiên Thần lạnh lùng vô tình.

Sắc mặt của Thương Bại Thiên âm trầm, hắn vừa xông ra Tù Mệnh ngục, sao nguyện ở dưới người?

- Nằm mộng, nếu cha ta cùng bá phụ biết ngươi dám động thủ với ta, ngươi liền xong rồi!

Thương Bại Thiên cắn răng nói, cha của hắn chính là Thương Xá Khôi, con trai của Ma Cảnh Thương, bá phụ chính là Huyết Phệ Ma Thần, Hỗn Độn sinh linh có thể so với Cực Viêm Ma Thần.

Ngân Giáp nam tử nở nụ cười, chỉ là cười vô cùng băng lãnh, để Thương Bại Thiên không khỏi lui lại

- Thương Xá Khôi chết sớm, về phần Huyết Phệ Ma Thần đã trở thành chó săn của Ngục Đạo Thần Đế, bọn hắn cũng không giúp được ngươi, hiện nay, ngươi chỉ có thể dựa vào ta, trong trung tâm vũ trụ có Chiến Quân, Hỗn Độn song kiệt, lần này ngươi tiến về, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Ngân Giáp nam tử trầm giọng nói, hắn nói để Thương Bại Thiên trừng to mắt.

Chiến Quân!

Hỗn Độn song kiệt!

Làm sao có thể?

Thương Bại Thiên kém chút dọa tiểu trong quần, những Đại Năng này không ở Cổ Thánh Đế Đạo tranh phong sao, tại sao lại đi vào Nội vũ trụ?

- Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, hoặc là thần phục ta, hoặc là chết đi, ta chấp chưởng Ma tộc!

Ngân Giáp nam tử trầm giọng nói.

- Ba!

- Hai!

- Chờ một chút! Ta thần phục ngươi! Đừng giết ta!

Thương Bại Thiên vội vàng nói, trong lòng càng thêm thống hận Tù Mệnh Đế Tôn, nếu không bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp vô số năm, hắn tuyệt đối mạnh hơn hiện tại vạn lần.

Ngân Giáp nam tử rốt cục lộ ra nụ cười, cự kỳ khủng bố.

- Đi theo ta, trung tâm vũ trụ sớm muộn gì cũng về ngươi!

Lâm gia Tiên Sơn, đám người Tần Quân vừa trở về, cả Tiên Sơn vui mừng, toàn vực thiết yến.

Các Thần Ma nâng cốc ngôn hoan, Tần Quân để Dương Tiễn đi đón càng nhiều Thần Ma tới, Thiên Phi còn lại cũng đi theo, Đại Tần thiên đình cũng không chỉ là Thần Ma, càng nhiều đại thần còn ở Huyền Đương vũ trụ sinh trưởng.

Một ngày này, Tần Quân gọi La Sĩ Tín, Triệu Công Minh, Thái Thượng Lão Quân tới.

Ba người ở trong Đại Tần thiên đình công lao đều cực kì cao, Tần Quân định dùng cực hạn giác tỉnh ban thưởng bọn hắn.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Ba vị Thần Ma quỳ xuống hành lễ, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy kích động.

Bọn hắn không ngốc, tự nhiên hiểu Tần Quân gọi bọn họ tới làm gì.

Cho dù là Thái Thượng Lão Quân tu Thái Thượng vô tình, trong mắt cũng lóe ra vẻ hưng phấn, nhìn từng Thần Ma bay lên, mà hắn chỉ có thể trông coi Huyền Đương vũ trụ, trong lòng của hắn khó tránh khỏi có chút cô đơn.

La Sĩ Tín chính là Kỳ Lân Chi Tổ, thiên phú không thể nghi ngờ, Thái Thượng Lão Quân càng là phân thân của Tam Thanh, Triệu Công Minh có lẽ kém một chút, nhưng hắn là có thể đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh

Loại vật thiên phú này, bình thường không nhìn thấy, nhưng có lúc một khi đột hiển, người với người chênh lệch là cực lớn

- Xem ra các ngươi đã đoán được, trẫm sẽ dùng Thần thông giúp đỡ bọn ngươi mạnh lên, tự giải quyết cho tốt!

Tần Quân lười nói nhảm, độ trung thành của ba vị Thần Ma đều là max trị số, không cần phí miệng lưỡi.

- Để La Sĩ Tín, Triệu Công Minh, Thái Thượng Lão Quân cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, đỉnh đầu xuất hiện một cái lỗ đen, cấp tốc hút ba người La Sĩ Tín vào trong đó.

Đối với ba người có thể đề cao bao nhiêu, hắn cũng không phải rất chờ mong

Cho dù cực hạn giác tỉnh, bọn hắn vẫn như cũ không cách nào tiếp xúc đến chiến lực mạnh nhất của Đại Tần thiên đình

Bởi vì Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng trở về.

Hỗn Độn song kiệt đều là cường giả Vô Cực cảnh, chỉ bất quá kém xa Hoắc Khứ Bệnh.

- Thủ Ước, mang Kinh Kha đến.

Tần Quân mở miệng nói, ngay sau đó, bên ngoài đình viện truyền đến âm thanh của Bách Lý Thủ Ước:

- Vâng!

Kinh Kha chỉ có tu vi Trúc Cơ cảnh, Tần Quân phải bồi dưỡng hắn, nếu không quá xấu hổ.

------oOo------

Chương 1883: Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách (2)

Hiện tại giá trị danh khí của hắn như trước đang bão táp, vì Kinh Kha cải biến thể chất, cũng không phải việc khó.

Rất nhanh, Kinh Kha liền được Bách Lý Thủ Ước mang đến, sau đó Bách Lý Thủ Ước liền rời đi

Kinh Kha gầy yếu quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Tuy hắn cúng bái Tần Quân, nhưng không biết vì sao Tần Quân tìm hắn, tâm thần bất định bất an.

- Đây là Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách, ngươi ăn vào, biến thành Hỗn Độn U Linh, không chỉ tu vi bay vọt, ngày sau sẽ thành đệ nhất thích khách của chư thiên vũ trụ.

Tần Quân lấy ra một bình thuỷ tinh trong suốt, trong bình chứa một khối lam ngọc, lớn như ngón trỏ

Hỗn Độn U Linh cũng là Hỗn Độn sinh linh, không hình không bóng, cực kỳ thần bí, Tần Quân ở thời điểm Hỗn Độn sơ khai từng gặp, không nghĩ tới trong Thần Thoại Thương Thành xuất hiện Hỗn Độn U Linh Tinh Phách, giá trị một ngàn sáu trăm tỷ danh khí, có thể thấy được huyết mạch của Hỗn Độn sinh linh đắt đỏ bao nhiêu

Kinh Kha ngẩn người, Hỗn Độn U Linh?

Nghe làm sao tà dị như vậy?

Hắn theo bản năng kháng cự, cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Trở thành Hỗn Độn U Linh, ta vẫn là ta sao?

U linh, không phải là quỷ sao?

Tần Quân xem thấu khiếp đảm của hắn, ở Phàm Giới, hắn là tuyệt đại thích khách dám ám sát Tần vương, nhưng ở chỗ này, hắn chỉ là con kiến hôi nhỏ yếu không chịu nổi

- Trở thành Hỗn Độn U Linh, ngươi vẫn là ngươi, ngươi chỉ có con đường này, Trúc Cơ cảnh ở chỗ này căn bản sống không được, bên ngoài tùy tiện một hài đồng tu vi cũng cao hơn ngươi, nếu gặp được hài tử bướng bỉnh, một quyền liền có thể đánh chết ngươi, ngươi tin hay không? Ở chỗ này, ngươi chính là dị loại! Dị loại nhỏ yếu!

Tần Quân trầm giọng nói, đây chính là cơ hội bao nhiêu người tha thiết ước mơ, tên này vậy mà sợ hãi.

Kinh Kha trầm mặc, những ngày này, hắn có thể nói vô cùng xấu hổ.

Nếu không phải Tần Quân, hắn sớm đã bị vứt bỏ đến trong tinh không, chết không có chỗ chôn

Rời Tần Quân, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không rời Tần Quân, các Thần Ma lại xa lánh hắn, có thể nói là khó chịu đến cực điểm

- Nếu trẫm muốn hại ngươi, ngươi căn bản không có cơ hội phản kháng.

Tần Quân bưng chén rượu lên, cười khẽ.

Hắn thật ra là muốn trọng điểm vun trồng Kinh Kha .

Nguyền Rủa Đại Đạo quá mức tà môn, nếu để cho một tên thích khách, tuyệt đối là khủng bố .

Mà Đại Tần thiên đình vừa vặn thiếu thích khách.

Ngày sau, Tần Quân nói một câu, Kinh Kha xuất mã, cách vô số Tinh Hà, lấy thủ cấp của lãnh tụ địch nhân, ngẫm lại cũng đắc ý.

Thích khách có được năng lực nguyền rủa sẽ đáng sợ như thế nào?

Kinh Kha hít sâu một hơi, chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt gầy gò lộ ra vẻ kiên nghị .

Hắn cũng có một trái tim không cam lòng bình thường, hiểu cơ hội ngàn năm một thuở đang ở trước mắt, bỏ lỡ liền không còn.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Kinh Kha trầm giọng nói, nói xong, đứng dậy nhặt lên bình nhỏ.

- Sau khi trở về, trực tiếp dùng, trẫm sẽ để cho Thủ Ước bảo hộ ngươi.

Tần Quân khoát tay nói, Hỗn Độn U Linh lại truyền thừa Nguyền Rủa Đại Đạo, Kinh Kha nói không chừng có thể giết vào năm vị trí đầu của Đại Tần thiên đình.

Dù sao Hỗn Độn U Linh chính là Hỗn Độn sinh linh, thiên phú vượt xa La Sĩ Tín cùng Thái Thượng Lão Quân.

- Vâng!

Kinh Kha ôm quyền hành lễ, chợt quay người rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Tần Quân sờ lên cằm bắt đầu suy tư.

Có nên khởi đầu một tổ chức Ám Sát hay không?

Một đám tuyệt thế thích khách ẩn vào trong bóng tối?

Đáng tiếc Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách thứ hai cần giá trị danh khí vượt qua ba trăm triệu, cho dù hắn xài hết của cải, cũng kéo không ra mấy vị thích khách Hỗn Độn U Linh.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân tiếp tục phân phó nói, hoàn thành nhiệm vụ Vô Song đại chiến, để hắn thu được hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, trước kia hắn còn có một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma không có sử dụng, dự định hôm nay dùng hết.

------oOo------

Chương 1884: Hai hài tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Đại Vũ, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Ngũ Đế rốt cục lại xuất hiện một vị!

Truyền thuyết Đại Vũ Trị Thuỷ là Thiên Cổ lưu truyền, Như Ý Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không cũng tới từ Đại Vũ, Định Hải Thần Châm

Thậm chí có truyền thuyết nói, Tôn Ngộ Không là con trai của Đại Vũ chuyển thế, nếu không có thể nào khu động Định Hải Thần Châm?

- Triệu hoán! Khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân trực tiếp tuyên bố nói, nếu Tam Hoàng Ngũ Đế tề tụ, cũng có thể đạt thành thành tựu tâm lý

Ngày sau Đại Tần thiên đình càng ngày càng mạnh, Tần Quân không có khả năng chưởng khống mỗi một vũ trụ, sớm muộn phải phân đất phong hầu.

Tam Hoàng Ngũ Đế đều là khí vận Đế Hoàng, ngày sau nhất định có thể có tác dụng không nhỏ.

- Điều ra bảng thuộc tính của Đại Vũ.

Kỳ thực Tần Quân đã đoán được tu vi của Đại Vũ đại khái ở đâu.

- Đại Vũ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: một trong Ngũ Đế!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Nhân Hoàng pháp!

- Thần thông: Trấn Định Uông Hải! Hoàng uy cuồn cuộn! Kỳ Thiên Thần Thuật! Vũ Hoàng quyền!

- Pháp bảo: Vũ Hoàng đỉnh!

- Thuộc tính đặc thù: Vũ Hoàng Thần uy (đối địch có Hoàng uy áp bách, đối nội có khí vận tăng thêm)!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh viên mãn!

Tạm được!

- Tiếp tục triệu hoán!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, triệu hoán được Đại Vũ, xem ra hôm nay vận khí không tệ

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tảo Bả Tinh, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tảo Bả Tinh.

Tần Quân im lặng, còn cho là vận khí của mình sẽ rất tốt.

Triệu hoán được Tảo Bả Tinh thật là xúi quẩy, tuy Tảo Bả Tinh thích hợp Nguyền Rủa Đại Đạo, hoặc là nói thích hợp Vận Rủi Đại Đạo

Tần Quân đã quyết định giao Nguyền Rủa Đại Đạo cho Kinh Kha, thì sẽ không lại thay đổi chú ý, nếu không liền lãng phí Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách

Thích khách có được Nguyền Rủa Đại Đạo càng thêm huyễn khốc.

- Triệu hoán lần nữa!

Ngay thời điểm Tần Quân bề bộn triệu hoán, hắn bỗng nhiên cảm giác được cái gì, đứng bật dậy

Ở trong thần trí của hắn, một đám Thần Ma đến từ Huyền Đương vũ trụ đang trùng trùng điệp điệp bay tới Lâm gia Tiên Sơn, cầm đầu là Dương Tiễn.

Trong đó còn bao gồm Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, các nàng đều mang một hài đồng, tiểu Lăng Mệnh vừa nói vừa cười, mà hài tử trong ngực Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết còn ở trong tã lót.

- Quả nhiên ra đời.

Ngữ khí của Tần Quân có chút phức tạp, lúc Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết sinh hài tử, hắn không có làm bạn, có chút tự trách.

Tuy thân là Thiên Đế, ngày sau những hài tử khác xuất sinh, chỉ sợ hắn cũng rất khó bồi ở bên cạnh.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Từ Phúc, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Ngay thời điểm Tần Quân kích động, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên.

Từ Phúc.

Gia hỏa Đảo Quốc Nhân Tổ hư hư thực thực trong truyền thuyết?

Từ Phúc bị Tần Thuỷ Hoàng phái đi tìm thuốc trường sinh bất lão, kết quả một đi không trở lại, vùng đất hắn đi, phần lớn người đều nói là Đông Doanh, cũng chính là Đảo Quốc hậu thế.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định nói, tay phải vung lên, Chúc Nghiên Khanh, Tần Lăng Mệnh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết cùng hai hài tử mới ra đời liền bị hắn dời đến

Bởi vì cảm giác là pháp lực của Tần Quân, Dương Tiễn không có ngăn cản

Tam nữ xuất hiện ở trước mặt Tần Quân ngẩn người, còn chưa kịp phản ứng, tiểu Lăng Mệnh dẫn đầu nhào vào trong ngực Tần Quân

- Phụ hoàng.

------oOo------

Chương 1885: Hai hài tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Lăng Mệnh cọ lấy lồng ngực của Tần Quân, rõ ràng cực kỳ cao hứng.

Lúc này Ttam nữ cũng lấy lại tinh thần, Du Phượng Hoàng ôm hài tử, hờn dỗi nói:

- Nguyên lai Bệ Hạ còn nhớ chúng ta.

Câu nói này chỉ là tiểu nữ nhi đang làm nũng, nàng đã biết được Tần Quân thu hoạch được thắng lợi Vô Song đại chiến, trong ánh mắt tràn đầy kiêu ngạo.

- Tham kiến Bệ Hạ.

Vọng Tuyết nhu thuận hành lễ, hài tử trong ngực đưa tay oa oa kêu to, tựa như đồ sứ, vô cùng đáng yêu

Chúc Nghiên Khanh cũng đi theo hành lễ, cười nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ thu hoạch được thắng lợi Vô Song đại chiến.

- Đều ngồi xuống nói chuyện a.

Ánh mắt của Tần Quân một mực nhìn hai hài tử, để tiểu Lăng Mệnh ở trong ngực rất ghen ghét

Ngồi xuống trò chuyện một chút, Tần Quân mới hiểu, Du Phượng Hoàng sinh là con trai, Vọng Tuyết sinh nữ nhi.

- Tiểu tử này liền gọi Tần Thiên Võ.

Tần Quân chỉ hài tử trong ngực Du Phượng Hoàng cười nói, Tần Thiên Võ là tên con trai thứ hai của hắn.

- Nàng, gọi Tần Tuyết.

Tần Quân nhìn hài tử trong ngực nháy mắt ra hiệu nói, Tần Tuyết từ nhỏ đã nhìn ra được là mỹ nhân bại hoại, vô cùng đáng yêu, để cho người ta rất muốn chơi đùa với nàng.

- Đa tạ Bệ Hạ ban tên.

Du Phượng Hoàng cùng Vọng Tuyết cùng cười nói, hai vị mẫu thân đều rất cao hứng, hài tử xuất sinh có một đoạn thời gian, nhưng không có Tần Quân, các nàng cũng không dám lấy tên, rốt cục chờ đến giờ phút này, trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc.

Tần Quân nhìn lấy ba hài tử của mình, tuy trên mặt mỉm cười, nhưng trong lòng có chút lo âu

Hi vọng ngày sau chúng đều có thể tương thân tương ái, nhưng trong hoàng thất, khó tránh khỏi sẽ có tranh đấu, điểm này, hắn trải nghiệm sâu nhất.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Võ Tắc Thiên, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên.

Biểu lộ của Tần Quân trong nháy mắt đặc sắc.

Chí Tôn Thần đảo.

Hạ Thần Võ huyền lập trong tinh không, tay trái hư không kéo một phát, Trấn Thế Thần Tháp vĩ ngạn hút vào trong tay áo.

Hơn mười vị Điện Chủ của Chí Tôn Thần Điện an tĩnh trôi nổi ở phía sau hắn, biểu lộ của mỗi người đều có chút âm trầm.

Vô Song đại chiến, Chí Tôn Thần Điện bọn hắn phát ra nhiều khen thưởng như vậy, nhưng danh tiếng lại quét rác, tâm tình tự nhiên không tốt

Chỉ sợ cũng chỉ có Vũ Hàn tâm tình nhẹ nhõm.

- Nghỉ ngơi dưỡng sức đi, sau này địa vị của Chí Tôn Thần Điện các ngươi có thể sẽ lọt vào trùng kích, ta cũng bất lực.

Hạ Thần Võ quay người căn dặn nói, nghe vậy đám Điện Chủ tâm lý càng thêm chua xót.

- Được rồi, ta…

Hạ Thần Võ chuẩn bị rời đi, đúng lúc này, một đạo khí tức truyền đến, để hắn trong nháy mắt nhíu chặt lông mày.

- Hạ Thần Võ, có dám đến đánh với ta một trận không!

Một âm thanh trung khí mười phần truyền vào trong tai của bọn hắn, chính là Ngân Giáp nam tử lúc trước thu phục Thương Bại Thiên, ngữ khí tràn ngập khinh miệt, phảng phất như xem Hạ Thần Võ là đá kê chân.

Đám Điện Chủ sắc mặt kịch biến, thanh âm này vậy mà để bọn hắn kinh sợ.

Cho dù là Mạc Nhược Hà, trong mắt cũng lộ vẻ sợ hãi.

Vì sao Nội vũ trụ cất giấu nhiều tồn tại kinh khủng hắn không biết được như vậy?

- Hừ!

Hạ Thần Võ hừ lạnh một tiếng, liền biến mất khỏi tại chỗ, không thấy tăm hơi, có lẽ theo tiếng mà đi, muốn giáo huấn chủ nhân thanh âm vừa rồi

- Đại sự không ổn, tại sao ta cảm giác Nội vũ trụ sắp đổi trời?

Một tên Điện Chủ nhỏ giọng thầm thì nói, Vũ Hàn tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, nói:

- Cái gì gọi là giống như? Thời tiết đã thay đổi!

Kiến thức đến thực lực của Tần Quân, tim của hắn triệt để dựa về phía Tần Quân, chỉ cần Tần Quân nói một câu, hắn lúc nào cũng có thể phản chiến

Mạc Nhược Hà nhíu mày, hắn cẩn thận hồi tưởng khí tức vừa rồi, luôn cảm thấy có chút quen thuộc.

Giống như ở đâu nhìn thấy qua.

Đúng lúc này, một đạo Ma ảnh cấp tốc lướt đến, chính là Thương Bại Thiên.

Thời khắc này Thương Bại Thiên hung uy cuồn cuộn, so với vừa mới tiến vào Nội vũ trụ còn mạnh hơn!

------oOo------

Chương 1886: Phượng Tổ Cú Mang (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đại Đạo Đế Tôn, có ý tứ.

Trong đình viện, Quách Gia lung lay chén trà, nhẹ giọng cười.

Quản Trọng, Hoắc Khứ Bệnh ngồi ở bên cạnh, bọn hắn đều không có về Cổ Thánh Đế Đạo, mà dự định đi theo Tần Quân, ngày sau cùng một chỗ về Cổ Thánh Đế Đạo.

- Giống như là Ma, nhưng lại có chút không giống.

Hoắc Khứ Bệnh sờ lên cằm trầm ngâm nói, cho dù ở một chỗ khác của vũ trụ, bọn hắn cũng có thể bắt được chiến đấu ở Chí Tôn Thần Điện

- Thương Bại Thiên cũng có mặt, hắn vậy mà từ trong Tù Mệnh ngục chạy ra, còn thần phục một tên Đại Đạo Đế Tôn, xác thực có ý tứ. Quản Trọng bấm ngón tay thôi toán, nụ cười trên mặt càng nồng đậm, giống như đã đoán được thân phận của Ngân Giáp nam tử

- Xem ra bọn hắn có ý đồ với trung tâm vũ trụ.

Quách Gia suy đoán nói, trong mắt lóe lên hàn mang.

Bệ Hạ muốn trung tâm vũ trụ, bọn hắn liền phải giúp chủ nhân đoạt .

Vô luận ai ngăn cản, đều phải chết!

- Trước nhìn hắn chơi như thế nào, tốt nhất đảo loạn trung tâm vũ trụ, như vậy bệ hạ của chúng ta mới danh chính ngôn thuận.

Quản Trọng cười khẽ nói, hoàn toàn không có để Thương Bại Thiên cùng Ngân Giáp nam tử vào mắt.

Quách Gia cùng Hoắc Khứ Bệnh nghe xong, đều nở nụ cười, cười đến ý vị sâu xa .

Cùng lúc đó, Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên đi vào Lâm gia Tiên Sơn, bây giờ Lâm gia Tiên Sơn đề phòng sâm nghiêm, không phải ai muốn vào cũng có thể.

- Không có Thiên Đế Bệ Hạ truyền chiếu, ai cũng không thể vào núi!

Một tên đệ tử Lâm gia kiêu căng nói, đứng ở trên thềm đá, nhìn xuống Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên, đệ tử Lâm gia còn lại ánh mắt đều rơi vào trên người Võ Tắc Thiên

Võ Tắc Thiên tựa như thiếu nữ đậu khấu, thanh thuần thướt tha, trong đôi mắt, hình như có thẹn thùng, lại có vũ mị.

Đại Vũ ở bên cạnh thì hoàn toàn là hình tượng thô Hhán tử, khôi ngô bá khí, đáng tiếc tu vi chỉ có Nhập Thánh cảnh viên mãn, đệ tử Lâm gia căn bản không sợ

Đổi lại trước kia, bọn hắn có thể sẽ kính Đại Vũ làm khách quý, nhưng bây giờ, cho dù là Thánh Nhân đến, bọn hắn cũng không để vào mắt

- Chúng ta là tìm tới Bệ Hạ, làm phiền các ngươi bẩm báo một chút.

Đại Vũ chắp tay nói, không kiêu ngạo không tự ti.

Các đệ tử Lâm gia lập tức nở nụ cười, mỗi ngày đều có hàng ngàn hàng vạn tu sĩ muốn bái Tần Thiên Đế, ngươi muốn gặp là gặp?

Đôi mắt đẹp của Võ Tắc Thiên ngóng nhìn cao phong phía trước, nàng có thể cảm giác được một cỗ khí tức áp bách tụ tập ở phía trên, nàng chưa bao giờ cảm nhận được nhiều khí tức cường giả như vậy, cho dù kiếp trước chỉ huy Phượng Tộc đại chiến Hồng Hoang, cũng chưa từng có cảm thụ như thế

Hưng phấn, sợ hãi, mê mang.

- Để bọn hắn lên.

Đúng lúc này, trên núi truyền đến thanh âm của Tần Quân, đạm mạc mà cực kỳ Hoàng uy, để cho người ta không dám phản bác.

Đệ tử Lâm gia vội vàng quỳ xuống hành lễ, đồng thời ra hiệu Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên đi lên.

Trên ngọn núi, trong đình viện Thiên Đế.

Tần Quân nhìn bọn người Chúc Nghiên Khanh cười nói:

- Các ngươi trước tìm chỗ ở đi, trẫm còn có việc.

Ba vị Thiên Phi cũng không có ý kiến, ôm hài tử của mình rời đi.

Tần Quân thì bưng chén rượu lên bắt đầu suy tư, hắn đã sử dụng hết cơ hội triệu hoán

Chỉ định triệu hoán một vị Tổ Vu, chính là Mộc Chi Tổ Vu, Cú Mang.

Cú Mang không chỉ là Tổ Vu, còn là Mộc Thần trong Thần Thoại, cũng bị người cho rằng là Thanh Đế, chưởng quản thiên hạ cây cối sinh trưởng, truyền thuyết vùng đất mặt trời mọc chính là Phù Tang Thần Thụ, thụ này về Cú Mang quản.

Bảng thuộc tính của Cú Mang là:

- Cú Mang, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Mộc Chi Tổ Vu!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Vạn vật mới sinh! Sâm La Vạn Tượng! Tổ Vu Chân Thân! Địa Mộc chi trận!

- Độ trung thành: 90 (max trị số 100)!

Khoảng cách tập hợp đủ Thập Nhị Tổ Vu càng ngày càng gần, Tần Quân vẫn muốn kiến thức Thập Nhị Đô Thiên Sát Thần đại trận, nếu các Tổ Vu đều cực hạn giác tỉnh, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa lại thi triển trận này, ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân, sợ là ngay cả Bàn Cổ bản tôn đều phải quỳ xuống kêu ba ba

------oOo------

Chương 1887: Phượng Tổ Cú Mang (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trừ cái đó ra, thân phận của Võ Tắc Thiên để Tần Quân càng thêm chờ mong, thiên phú tuyệt đối đủ để sắp xếp mười vị trí đầu trong thần thoại.

- Võ Tắc Thiên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên cổ Nữ Hoàng! Phượng Tổ!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Đại Phượng trọng sinh!

- Thần thông: Niết bàn trọng sinh! Thiêu tẫn thương sinh! Phượng hành chư thiên! Phi Dực Thái Dương! Phượng Tổ hoảng sợ!

- Pháp bảo: Nguyên Phượng vũ!

- Thuộc tính đặc thù: đứng đầu điểu cầm (uy áp điểu cầm tu vi thấp hơn mình)!

- Độ trung thành: 79 (max trị số 100)!

Phượng Tổ!

Chính là nhân vật cùng Tổ Long, Kỳ Lân Chi Tổ tranh bá!

Trong Hồng Hoang tiểu thuyết, được xưng là Nguyên Phượng, mà trong thần thoại, không có Nguyên Phượng tồn tại, Nguyên Phượng chỉ là niên hào của một vị Hán Đế nào đó

Thân là Phượng Tổ, thiên phú của Võ Tắc Thiên tuyệt đối rất mạnh.

Nhưng so với huyết mạch Hỗn Độn sinh linh ở nơi này, đoán chừng yếu hơn rất nhiều.

Không bao lâu, Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên ở dưới Bách Lý Thủ Ước chỉ dẫn, đến trong tiểu viện.

Nhìn thấy Tần Quân, tâm thần của bọn hắn chấn động, Tần Quân so với bọn hắn tưởng tượng còn muốn trẻ tuổi tiêu sái, nhưng Hoàng uy trên người vượt qua tưởng tượng, để bọn hắn vội vàng quỳ xuống .

- Muốn đầu nhập vào trẫm?

Tần Quân cười hỏi, Đại Vũ còn tốt, có thể đi theo Tam Hoàng, nhưng Võ Tắc Thiên phải cẩn thận một chút, dã tâm của nàng này khẳng định không nhỏ, nhất định phải áp chế.

- Vâng!

Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên cố nén kích động nói.

Trên đường tới, bọn hắn đã nghe qua quá nhiều truyền thuyết liên quan tới Tần Thiên Đế

Sau Vô Song đại chiến, Tần Thiên Đế đã bị Nội vũ trụ nâng đến trên trời, dù sao hắn đơn đả độc đấu, chém giết Đại Đế Chí Tôn Vô Địch

- Trẫm trước để cho các ngươi…

Tần Quân bắt đầu an bài Đại Vũ cùng Võ Tắc Thiên, hắn cũng không có trọng dụng hai vị Thần Ma, mà định thả bọn hắn đến trung tầng, trước cùng Đại Tần thiên đình dung hợp.

Một bên khác.

Chí Tôn Thần đảo bỗng nhiên nổ tung, vô số đá vụn lao về phía sâu trong vũ trụ.

Mạc Nhược Hà biến thành Chí Tôn Bá Thể lạnh như băng thần, trôi nổi ở giữa không trung, từng viên đá vụn bay tới bị khí tức của hắn chấn thành tro bụi

Không chỉ hắn, Điện Chủ còn lại cũng nhao nhao biến thành Chí Tôn Bá Thể, phía trước bọn họ là Thương Bại Thiên hóa thành hình thái Tổ Ma, còn có vô số Ma Ảnh

Thời khắc này đầu Thương Bại Thiên mọc sừng, bên ngoài thân bao trùm lấy vô số vảy màu đen, áo choàng huyết sắc rung động, Ma khí như Hắc Long quay quanh người hắn

Vừa phá ra Tù Mệnh ngục, hắn cũng là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên, nhưng gần đây Ngân Giáp nam tử trợ giúp, tu vi đột phá tới Tứ Trọng Thiên, khiến cho tâm tính của hắn bành trướng, muốn đại khai sát giới.

Hưu! Hưu! Hưu.

Lần lượt từng bóng người từ mỗi phương hướng chạy nhanh đến, chính là các đệ tử của Chí Tôn Thần Điện.

Còn có thật nhiều sinh linh chưa từng rời đi.

- Đó là…

- Ma? Làm sao có thể! Làm sao sẽ có nhiều ma như thế?

- Chẳng lẽ truyền thuyết là có thật, Ma tộc không có diệt tuyệt, một mực chờ đợi cơ hội ngóc đầu trở lại?

- Thật là đáng sợ! Vị Ma Đầu kia có phải Thương Bại Thiên trong truyền thuyết hay không? Thương Bại Thiên bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp?

- Chí Tôn Thần Điện phiền toái!

Các sinh linh hãi hùng khiếp vía nghị luận, trong rất nhiều cổ tịch đều có chân dung của Thương Bại Thiên, tuy có khoảng cách, nhưng nhìn bề ngoài, rất dễ dàng để cho người ta miên man bất định.

- Ngươi đến cùng muốn làm gì!

Mạc Nhược Hà trầm giọng hỏi, mở ra Chí Tôn Bá Thể, hắn không còn là lão đầu gầy yếu, mà là một cự nhân khôi ngô.

------oOo------

Chương 1888: Chí Tôn chiến, Vận Mệnh hiện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta tự nhiên là muốn đoạt lại đồ vật nguyên bản thuộc về Ma tộc chúng ta!

Thương Bại Thiên nhếch miệng cười nói, đang khi nói chuyện, hắn nâng tay phải lên, bỗng dưng quất ra một thanh Hắc Đao lóng lánh huyết quang, thân đao bị Long Trảo bao trùm, dữ tợn khủng bố

Long Tộc được trời ưu ái, đã từng kém một chút thu hoạch được vị trí vũ trụ bá chủ, đáng tiếc bởi vì năng lực sinh sôi không được, bị Nhân tộc siêu việt.

Mà Long toàn thân là bảo, thường thường bị cường giả ngược sát, luyện thành pháp bảo.

Đao này cũng như thế!

Thương Bại Thiên không nói nhảm nữa, nhấc đao chém tới, uy áp của Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên sao mà khủng bố, chấn động vô số

Tiên vực, cho người ta một loại cảm giác như chư thiên vũ trụ sắp phá diệt.

Mạc Nhược Hà nổi giận gầm lên một tiếng, nắm tay phải toàn lực oanh ra, đánh tan Ma khí cuồn cuộn, lan tràn mấy tỷ dặm, rả rích không dứt

Các điện chủ còn lại nhao nhao xuất thủ với Thương Bại Thiên, về phần Thương Bại Thiên mang tới đại quân Ma tộc đại bộ phận đều là binh tôm tướng cua, chỉ cần diệt trừ Thương Bại Thiên, đại quân Ma tộc không đáng để lo.

Đại chiến trong nháy mắt bạo phát .

Mạc Nhược Hà xung phong đi đầu, cùng Thương Bại Thiên cận thân kịch đấu, hai vị Đại Đạo Chí Tôn tốc độ sao mà nhanh, ở trong phạm vi mấy chục tỉ dặm xê dịch, từng Ma đầu, tu sĩ bị uy áp chấn động đến thịt nát xương tan, hồn phi phách tán

Đương...

Nấm đấm của Mạc Nhược Hà cùng Hắc Đao của Thương Bại Thiên va chạm, ánh lửa như Hạo Nhật lập loè, quang mang chiếu vào sâu trong vũ trụ

Từng viên sao trời bị chấn động đến vỡ nát, ngoại trừ Hoa Dạ Tiêu, các điện chủ còn lại đều bị dọa đến vội vàng lui nhanh

Đại Đạo Chí Tôn chiến đấu, cũng không phải Thiên Đạo Chí Thánh, Thánh Nhân có thể tham dự

Theo Mạc Nhược Hà, Hoa Dạ Tiêu cùng Thương Bại Thiên chiến đến điên cuồng, tinh không bắt đầu phá nát, như là pha lê, vô cùng quỷ dị, vô số vết nứt màu đen như con rết lan tràn đi

Các sinh linh ở phương xa quan chiến bị dọa đến vội vàng chạy trốn, không dám chờ lâu.

Tiếng oanh minh chiến đấu càn quét về phía toàn bộ Nội vũ trụ.

Rất nhanh, tin tức Ma tộc xâm lấn điên truyền ở trong Nội vũ trụ, dẫn tới

mỗi Tiên vực, vô số thế lực chấn động.

Ma tộc, đối với sinh linh hiện nay mà nói, là tồn tại ở trong truyền thuyết, không nghĩ tới Vô Song đại chiến vừa kết thúc, liền phát sinh đại sự như thế.

- Đại Đế Hạ Thần Võ đâu?

- Nếu Chí Tôn Thần Điện ngã xuống, chúng ta cũng sẽ gặp nạn.

- Hạ Thần Võ bị cường giả bí ẩn hấp dẫn đi, không biết có thể còn sống trở về hay không.

- Ta vẫn còn trong rung động khi Tần Thiên Đế chiến thắng, tại sao lại phát sinh đại sự?

- Thương Bại Thiên? Đây không phải là Ma Đầu trong thần thoại bị Tù Mệnh Đế Tôn trấn áp sao?

Phàm là sinh linh nghe nói tin tức này không ai không sợ, Ma tộc khủng bố truyền ngôn quá nhiều, nếu như thật phát sinh ở trên người bọn hắn, ai không sợ?

- Đinh! Triệu Công Minh cực hạn giác tỉnh thành công!

Tần Quân đang làm bạn bên nhi nữ bị thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang, hắn phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh cực hạn giác tỉnh, đoán chừng cũng là một Thiên Đạo Chí Thánh.

- Triệu Công Minh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tiệt Giáo Môn Nhân! Tài Thần!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: La Phù Đại Pháp!

- Thần thông: Bích Hải khắp thế! Tung quang vạn dặm! Càn Khôn Na Dụng! Di Sơn Đảo Hải!

- Pháp bảo: 24 viên Định Hải Châu! La Phù Tiên!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, vẫn được, tương đương Như Lai, Bồ Đề Tổ Sư.

------oOo------

Chương 1889: Chí Tôn chiến, Vận Mệnh hiện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở trong Nội vũ trụ, Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ tuyệt đối tính là cường giả hạng nhất

Rất nhanh, Triệu Công Minh liền xuất hiện, một phen kích động cảm tạ, Tần Quân liền để hắn thối lui, nếu như Triệu Công Minh còn muốn mạnh thêm, liền phải biểu hiện nhiều, lập công nhiều

Tiểu Lăng Mệnh đứng ở bên cạnh Tần Quân, gật gù đắc ý hỏi:

- Phụ hoàng, khí tức của hắn thật mạnh, là cảnh giới gì?

Đừng nhìn tiểu tử này tuổi nhỏ, cũng đã bắt đầu tiếp xúc tu luyện, tuy Chúc Nghiên Khanh không để cho hắn tu luyện, nhưng ngày bình thường hắn không ít vụn trộm.

Tần Quân vuốt vuốt tóc của con, nói:

- Về sau con sẽ biết.

Cơ Bất Bại phong ấn huyết mạch của Tần Lăng Mệnh, hiện tại tiểu Lăng Mệnh thiên phú dị bẩm, chấn kinh Đại Tần thiên đình, ngày sau sẽ tao ngộ bình cảnh to lớn, từ đó không còn là tuyệt thế thiên tài, ngẫm lại cũng có

chút không đành lòng.

Tần Quân có thể giải trừ phong ấn của Cơ Bất Bại, nhưng hắn không muốn, bởi vì hắn cho rằng Cơ Bất Bại nói rất có đạo lý

Ngày sau, hắn sẽ đưa con cái của mình về Huyền Đương vũ trụ, một là ma luyện tâm tính, hai là ẩn tàng bảo hộ.

Ngay thời điểm hắn suy tư, sâu trong tinh không bỗng nhiên truyền đến một làn sóng xung kích, lấy Ma khí làm hình, tựa như sóng đen, từng viên Tinh Cầu cùng Tiên Sơn bị nó phá hủy

Mắt thấy sắp đụng vào Lâm gia Tiên Sơn, một cự thủ kim sắc bỗng nhiên xuất hiện ở trên Lâm gia tiên sơn, giống như Thái Sơn Áp Đỉnh, một chưởng đập tan Ma khí trùng kích.

Cuồng phong gào thét, các sinh linh kinh hãi tê cả da đầu, bởi vì phía trước còn có Ma khí liên tiếp không ngừng

Ba vị Đại Đạo Chí Tôn chiến đấu thật sự là đáng sợ, nhất là Thương Bại Thiên, không lo lắng sẽ hủy diệt Nội vũ trụ chút nào

Bị trấn áp vô số năm, Thương Bại Thiên đầy ngập lửa giận, chỉ muốn hủy diệt hết thảy, xé nát tất cả địch nhân

- Tiểu gia hỏa Thương Bại Thiên này quả nhiên là điên rồi!

Quách Gia nhẹ mắng, Thương Bại Thiên dù sao cũng là cháu trai của Ma Cảnh Thương, tương đương với hậu bối của bọn hắn, thật muốn chống lại, bọn hắn cũng sẽ lưu Thương Bại Thiên một mạng.

Thương Bại Thiên dù sao cũng được cho là tằng tôn của Tần Quân.

- Nhất định phải ngăn cản.

Hoắc Khứ Bệnh trầm giọng nói, còn đánh như vậy, Nội vũ trụ không phá nát không thể.

Vũ trụ phá nát, cần mấy chục ức năm, thậm chí mấy chục tỷ năm mới có thể tự chủ khôi phục

- Đừng hoảng hốt, lại có người tới.

Quản Trọng bấm ngón tay thôi toán nói, trên mặt lộ ra vẻ ngoài ý muốn, hắn trầm ngâm nói:

- Gia hỏa này là ai? Khí tức cao thâm mạt trắc, ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

Đang khi nói chuyện, tay phải hắn vung lên, một màn ánh sáng tựa như mặt nước xuất hiện, trong tấm hình một bóng người qua lại trong vũ trụ, rút ngắn khoảng cách xem xét, người này rõ ràng là Bạch Đế.

Đầu đầy tóc dài cuồng dã, mặc áo da thú, trên cánh tay bắp thịt như rễ cây rắn chắc, mày rậm mặt chữ điền, giữa mi tâm nhiều một đồ văn tựa như Loan Nguyệt màu trắng, trong đôi mắt để lộ ra phong mang bá đạo mà lạnh lùng

Trong nháy mắt Hoắc Khứ Bệnh trừng to mắt, vỗ bàn, bàn đá vỡ nát, Quản Trọng cùng Quách Gia cả kinh nhìn về phía hắn.

- Thế nào? Quách Gia nghi hoặc hỏi, chẳng lẽ người này rất lợi hại?

Có thể làm cho Chiến Quân động dung như này, tuyệt không phải hạng người bình thường.

- Hắn là Vận Mệnh, đã từng cùng Bệ Hạ chiến đấu, dẫn đến Hỗn Độn đại địa phá toái.

Hoắc Khứ Bệnh nỗ lực bình phục tâm tình, ký ức ẩn tàng ở chỗ sâu trong óc nổi lên, năm đó hắn còn chưa thành Thánh, đối mặt Tần Quân cùng Bạch Đế chiến đấu, chỉ có thể như con kiến hôi run lẩy bẩy

Không chỉ hắn, năm đó toàn bộ sinh linh đều như thế, mạnh như Ma Cảnh Thương cũng không dám ló đầu

Vận Mệnh!

Quách Gia cùng Quản Trọng giật mình kêu lên, bọn hắn đã từng nghe nói qua truyền thuyết Thiên Đế đại chiến Vận Mệnh, hai chữ Vận Mệnh vốn là

cảm giác huyền ảo khó giải thích, bản tôn Vận Mệnh lại khủng bố như thế nào?

- Việc này nhất định phải bẩm báo Bệ Hạ!

Hoắc Khứ Bệnh nói một câu liền biến mất tại nguyên chỗ

Đương kim thiên hạ, ngoại trừ Tần Quân, còn có ai có thể trực diện Vận Mệnh?

------oOo------

Chương 1890: Ta chính là Bạch Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vận Mệnh?

Tần Quân nhíu mày, có chút không rõ ý tứ của Hoắc Khứ Bệnh.

Hoắc Khứ Bệnh gấp giọng nói:

- Là Vận Mệnh năm đó phá nát Hỗn Độn đại địa, hắn lại tới, đang chạy đến Nội vũ trụ.

Khí tức của Bạch Đế vô cùng quỷ dị, phảng phất như không có tu vi, để Hoắc Khứ Bệnh không dám khinh thường

- Làm sao có thể, hắn đã bị trẫm hàng phục!

Tần Quân lắc đầu nói, Vận Mệnh phân thân này đến nay còn ở trong Vận Mệnh Chi Luân, chịu đựng cô độc vô tận

Chờ chút!

Chẳng lẽ là…

Tần Quân trong nháy mắt liên tưởng đến Bạch Đế, năm đó bộ dáng của Vận Mệnh phân thân hoàn toàn tương tự Bạch Đế, chẳng lẽ Hoắc Khứ

Bệnh nhận lầm?

Tuy là Hỗn Độn Chí Thánh, thần thức của Tần Quân còn không có biện pháp phút chốc rời đi Nội vũ trụ, càng không cách nào bắt được khí tức của Bạch Đế

Hắn trầm giọng nói:

- Ngươi đi xuống trước, quan sát kỳ biến.

Hoắc Khứ Bệnh ngẩn người, chợt ôm quyền xoay người, tan biến khỏi nơi này.

Lúc này Tần Quân nhắm mắt lại, tâm thần xâm nhập trong Vận Mệnh Chi Luân, giờ khắc này ở trong không gian hư vô của Vận Mệnh Chi Luân, Vận Mệnh phân thân ngồi xếp bằng, như ngồi xuống tu luyện

Toàn thân hắn đen nhánh, như là một cái bóng.

- Sao ngươi lại tới đây? Muốn thả ta ra ngoài sao?

Vận Mệnh phân thân mở to mắt, ngạc nhiên hỏi.

Tần Quân tức giận nói:

- Nhìn ngươi biểu hiện, trẫm hỏi ngươi, ngươi bây giờ còn có thể cùng Vận Mệnh liên hệ không?

Vận Mệnh phân thân lập tức uể oải, chợt bắt đầu cảm ứng Vận Mệnh, một giây sau, hắn đột nhiên đứng dậy, kinh ngạc nói:

- Làm sao có thể, Vận Mệnh sao sẽ cường đại như thế?

Từ khi bị Tần Quân trấn áp, hắn một mực tu luyện, thật tình không biết ngoại giới đã qua vô số năm, từ Hỗn Độn đến bây giờ, không có người biết đến cùng đi qua bao lâu, bởi vì thời kỳ Hỗn Độn, bất kể năm tháng, chỉ có Tần Quân mới có khái niệm thời gian.

Bây giờ Vận Mệnh mạnh đến để Vận Mệnh phân thân sợ hãi, vừa cảm nhận được liền vội vàng thu hồi ý thức, sợ quấy nhiễu đến Vận Mệnh.

- Ngươi còn có thể khống chế Vận Mệnh sao?

Tần Quân trầm giọng hỏi, chẳng lẽ Hoắc Khứ Bệnh nhìn thấy người thật là Vận Mệnh, mà không phải Bạch Đế?

Vận Mệnh phân thân do dự nói:

- Nó vẫn không có ý thức, chỉ cần ta không vi phạm quy tắc Vận Mệnh, hắn là có thể dần dần dung hợp, thậm chí thay thế.

- Phải bao lâu?

- Ừm không biết, chờ ta mạnh hơn nó là được.

- …

Tần Quân bỗng nhiên rất muốn chụp chết gia hỏa này, chẳng phải là Vận Mệnh phân thân này đã phế đi?

Tựa hồ cảm nhận được Tần Quân phẫn nộ, Vận Mệnh phân thân vội vàng nói:

- Cho dù ta không cách nào cùng Vận Mệnh dung hợp, nhưng ta có thể ảnh hưởng đến Vận Mệnh, có thể trợ giúp ngài!

Bị cầm tù lâu như vậy, hắn xem như sợ, không dám đắc tội Tần Quân.

- Bên ngoài bây giờ xuất hiện một gia hỏa cùng ngươi giống nhau như đúc, ngươi thấy thế nào?

Tần Quân hỏi, nếu như là Bạch Đế, cái kia chính là sự tình vui vẻ.

Bạch Đế là sư tôn của hắn kiếp trước, thậm chí có thể nói là cha hắn, nếu không có Bạch Đế, liền không có hắn hiện tại.

Trong lòng hắn, địa vị của Bạch Đế còn cao hơn Cơ Bất Bại.

Cơ Bất Bại sinh ra hắn bảo vệ hắn, cho hắn huyết mạch.

Bạch Đế nuôi hắn dạy hắn, cho hắn tạo hóa vô thượng.

- Có thể là Vận Mệnh hiển hóa phân thân a, vừa rồi ta tiếp thu lấy không ít tin tức, bên ngoài bây giờ vũ trụ vô số, Vận Mệnh khẳng định sẽ phân hóa vô số Vận Mệnh phân thân, đến chưởng khống quy tắc các vũ trụ, mà Vận Mệnh chi tử cũng có thể như ta, sinh ra ý thức, trở thành Vận Mệnh phân thân, Tướng do Tâm sinh, lấy mặt mũi của chúng ta.

Vận Mệnh phân thân suy đoán.

Tần Quân nghe xong, đột nhiên cảm giác được mình coi thường Vận Mệnh.

------oOo------

Chương 1891: Ta chính là Bạch Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chẳng lẽ Đại Đạo cũng như thế, cũng đang không ngừng cường đại, phân hóa Đại Đạo phân thân khác biệt?

Hắn càng nghĩ càng đau đầu, lúc này ý thức rời khỏi Vận Mệnh Chi Luân

- Uy! Khi nào để cho ta ra ngoài!

Vận Mệnh phân thân kêu to, hắn chính là sản phẩm dưới cơ duyên xảo hợp, mới đầu ý thức tỉnh tỉnh mê mê, chỉ phụ trách vì Vận Mệnh Quy Tắc làm việc, nhưng bị Tần Quân ràng buộc, thậm chí bóc ra Vận Mệnh, ở trong tháng năm dài đằng đẵng, ý thức đã tiến hóa thành sinh linh, sinh linh độc nhất vô nhị

Đáng tiếc, vô luận hắn kêu to như thế nào, Tần Quân cũng không để ý đến.

Oanh...

Thương Bại Thiên một đao chém bay Mạc Nhược Hà, lực lượng cường đại chấn động đến Mạc Nhược Hà đụng nát không gian, xuyên qua Thời Không Loạn Lưu, đến một chỗ khác của vũ trụ, vượt ngang mấy ngàn Tiên

vực

Hoa Dạ Tiêu máu me đầy mặt rống giận đánh tới Thương Bại Thiên, giờ phút này, tinh không trong phạm vi trăm tỉ dặm đã phá nát, hóa thành hắc ám hư vô, giống như Hỗn Độn.

Chiến trường của Chí Tôn Thần Điện cùng đại quân Ma tộc đã mở rộng vô hạn, càng ngày càng nhiều thế lực đến đây trợ giúp, cơ hồ đều là thế lực phụ thuộc Chí Tôn Thần Điện

Đúng lúc này, Bạch Đế bỗng nhiên lướt đến, cả người vòng quanh ngọn lửa màu xanh quỷ dị, khiến cho hắn tựa như một Mãnh Thú hóa hình, bay thẳng tới Thương Bại Thiên

Thương Bại Thiên như cảm ứng được cái gì, vô ý thức quay đầu nhìn lại, Bạch Đế đã đến phía sau hắn.

Hai người cách xa nhau không đến một mét, bốn mắt nhìn nhau, trong chốc lát, thời gian phảng phất như chậm lại, Thương Bại Thiên trừng to mắt.

Giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy một cảm giác sợ hãi chưa bao giờ có chạy lên não, thân là Đại Đạo Chí Tôn, vậy mà nhục thân không thể động đậy

- Cút!

Bạch Đế theo dõi hắn, trầm giọng gào thét nói, âm thanh vô cùng khủng bố, Ma khí quanh thân Thương Bại Thiên đều bị đánh xơ xác

Phốc...

Thương Bại Thiên thổ huyết bay ngược, hóa thành lưu tinh, tan biến ở sâu trong tinh không

Rất nhanh, hắn liền bay khỏi Nội vũ trụ, tiến vào trong tinh không không biết

Hoa Dạ Tiêu thấy sắp nứt cả tim gan, trong mắt trải rộng tơ máu, trong lòng sợ hãi, đây là ai a?

Bằng vào một tiếng quát lớn liền đánh lui Thương Bại Thiên?

Hắn không dám tưởng tượng cảnh giới của Bạch Đế khủng bố đến mức nào, chỉ có thể thận trọng nhìn Bạch Đế

Bạch Đế liếc mắt nhìn hắn, để hắn trong nháy mắt khắp cả người băng lạnh, như rơi vào hầm băng, ngay cả linh hồn cũng bị đông cứng.

- Huyền Đương vũ trụ ở nơi nào!

Bạch Đế trầm giọng hỏi, ở trước mặt hắn, Hoa Dạ Tiêu tu vi Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên như cừu non, đại khí cũng không dám thở mạnh.

- Ngươi muốn làm gì.

Hoa Dạ Tiêu run giọng hỏi, lúc này, Mạc Nhược Hà gấp trở về, giờ phút này áo bào hắn phá nát, máu me khắp người, vô cùng chật vật.

Vừa nhìn thấy Bạch Đế, hắn vội vàng dừng lại.

Thân thể hắn run rẩy, cắn răng hỏi:

- Ngươi là ai?

Trên người Bạch Đế có một loại khí tức đáng sợ khó tả, để bọn hắn nhìn một chút cũng cảm giác được hoảng sợ, là sợ hãi không cách nào khống chế

- Ta là ai không trọng yếu, nói cho ta biết, Huyền Đương vũ trụ ở nơi nào!

Bạch Đế liếc xéo Mạc Nhược Hà hỏi.

Oanh...

Một cỗ khí thế bỗng nhiên cuốn tới, Mạc Nhược Hà cùng Hoa Dạ Tiêu cả kinh vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Ngân Giáp nam tử thu phục Thương Bại Thiên mang theo Thánh quang vô biên bay tới, tựa như quang mang trong bóng đêm vô tận, Thần

Thánh vĩ ngạn

- Ngươi là ai, vì sao ngăn đại nghiệp của ta!

Ngân Giáp nam tử trầm giọng nói, thần thức quét về phía Bạch Đế, khiến cho mí mắt hắn cuồng loạn lên.

Hắn vậy mà nhìn không thấu tu vi của Bạch Đế.

Nên biết hắn nhưng là Đại Đạo Đế Tôn!

- Ta chính là Bạch Đế, ngươi là Ma?

Bạch Đế nhìn chằm chằm Ngân Giáp nam tử, ngữ khí tràn ngập sát ý, phảng phất như là Ma liền sẽ bị hắn diệt sát .

Ngân Giáp nam tử bị ánh mắt của hắn nhìn đạo tâm cuồng loạn, vội vàng vận chuyển pháp lực, ổn định khí huyết, hắn cắn răng trả lời:

- Ngươi đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

------oOo------

Chương 1892: Cha con gặp nhau (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Thánh Đế Đạo?

Trong lòng Mạc Nhược Hà cùng Hoa Dạ Tiêu cuồng loạn, chẳng lẽ Bạch Đế cùng Ngân Giáp nam tử đều đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

Lúc bọn hắn tuổi còn trẻ đã từng đi qua Cổ Thánh Đế Đạo, nhưng đều vội vàng trở ra, bởi vì ở nơi đó, nguy cơ bốn phía, trở lại Nội vũ trụ, hắn còn có thể sừng sững ở trên chúng sinh, chênh lệch to lớn, bất kỳ người nào cũng sẽ chọn như vậy.

Hạ Thần Võ, Chí Tôn Vô Địch là cường giả thuộc về đến Cổ Thánh Đế Đạo cũng có thể lăn lộn, mê luyến nơi đó tranh đấu, chưa có trở về.

Bạch Đế lạnh lùng nhìn qua Ngân Giáp nam tử, sát khí càng khủng bố, để sắc mặt của Ngân Giáp nam tử không tự nhiên, vô ý thức lui lại.

Hắn ở trong lòng giận mắng, Bạch Đế đến cùng là ai?

Thật vất vả tìm đúng cơ hội xâm lấn trung tâm vũ trụ, kết quả gặp được một cường giả bí ẩn viễn siêu Đại Đạo Đế Tôn, để hắn làm sao không bối rối?

Mấu chốt nhất chính là, hắn không biết Bạch Đế.

- Cút!

Bạch Đế nhìn chằm chằm Ngân Giáp nam tử trầm giọng nói, lần nữa nói chữ này, nhưng Ngân Giáp nam tử không phải Thương Bại Thiên, không có bị chấn đến thổ huyết bay ngược.

- Hừ!

Ngân Giáp nam tử nghiến răng nghiến lợi, cuối cùng vẫn lựa chọn rời đi

Cái tên Bạch Đế này, hắn xem như nhớ kỹ, ngày sau hắn sẽ còn ngóc đầu trở lại, mang đến chiến lực mạnh hơn

Đợi sau khi hắn biến mất, đại quân Ma tộc ở phương xa cũng bắt đầu thoát đi, nguy cơ của Nội vũ trụ tựa hồ dừng ở đây

Bạch Đế chậm rãi quay người, nhìn về phía Mạc Nhược Hà cùng Hoa Dạ Tiêu, ánh mắt xem kỹ nói:

- Nơi này là Nội vũ trụ? Vì sao khác biệt dĩ vãng?

Mạc Nhược Hà cẩn thận từng li từng tí nói:

- Có ý tứ gì? Nội vũ trụ từ xưa đến nay đều không có thay đổi.

- Không đúng, nơi này bị lực lượng nào đó ngăn cách, nguyên bản Nội vũ trụ có thể kết nối Huyền Đương vũ trụ.

Bạch Đế trầm giọng nói, ẩn ẩn có chút phát điên.

Mạc Nhược Hà cùng Hoa Dạ Tiêu liếc nhau, đều có chút không hiểu thấu.

- Trước kia cửa vào Huyền Đương vũ trụ bị Thánh Môn chưởng khống, nhưng Thánh Môn bị Tần Thiên Đế phá hủy, Huyền Đương vũ trụ đã cùng Nội vũ trụ ngăn cách, chỉ có thể dựa vào Cổ Thánh Đế Đạo, đi qua đường đi vô tận, tìm kiếm Huyền Đương vũ trụ.

Hoa Dạ Tiêu chần chờ nói, sợ chọc giận Bạch Đế .

Huyền Đương vũ trụ chính là vùng đất Nhân tộc khởi nguyên, rất nhiều cường giả Viễn Cổ Nhân tộc đều nhớ Huyền Đương vũ trụ.

Trách không được Bạch Đế sẽ trợ giúp bọn hắn, nguyên lai là tiền bối Nhân tộc

Nghĩ đến đây, Hoa Dạ Tiêu cùng Mạc Nhược Hà lập tức nhẹ nhõm, chỉ bất quá khuôn mặt của Bạch Đế lại vô cùng khó coi.

- Lại phải đi Cổ Thánh Đế Đạo.

Bạch Đế đỏ ngầu cả mắt, ngọn lửa màu xanh trên người càng thêm cuồng mãnh, phảng phất như lúc nào cũng có thể đốt cháy toàn bộ tinh không

Trong lòng Mạc Nhược Hà bất an, vội vàng nói:

- Ngoại trừ Cổ Thánh Đế Đạo, trong Bát Hoang cũng có trận pháp truyền tống thông hướng các Ngoại vũ trụ.

Hắn có chút không hiểu, thân là Đại Đạo Chí Tôn, hắn cũng có thể nhẹ nhõm tiến về Huyền Đương vũ trụ, vì sao biểu hiện của Bạch Đế phát điên như thế, tựa hồ không biết làm sao tiến về Huyền Đương vũ trụ

Nghe vậy, Bạch Đế đột nhiên ngẩng đầu, nhìn chòng chọc vào hắn nói:

- Ngươi nói là thật?

- Đúng vậy, tiền bối, ta có thể mang ngài đi.

Mạc Nhược Hà ôm quyền.

Sau khi Hạ Thần Võ bị Ngân Giáp nam tử dẫn đi, chẳng biết đi đâu, Mạc Nhược Hà lo lắng Ngân Giáp nam tử lần nữa đánh tới, cho nên muốn lôi kéo Bạch Đế

- Nhanh lên!

Trong mắt Bạch Đế bắn ra tinh mang, không kịp chờ đợi nói.

Mạc Nhược Hà vội vàng gật đầu, lúc này mang theo Bạch Đế bay về phía Bát Hoang.

Cùng lúc đó, Lâm gia Tiên Sơn.

- Chiến đấu kết thúc?

Quách Gia nghi hoặc nói, còn tưởng rằng đại chiến sẽ quét sạch toàn bộ Nội vũ trụ.

- Bọn hắn đang bay tới chỗ con trai của Cơ Càn Khôn.

Quản Trọng nhẹ giọng nói, đối với Hoang Thần, bọn hắn đều rất quen thuộc, thậm chí có thể nói Hoang Thần là bọn hắn nhìn lớn lên, đáng tiếc tên này đọa lạc, tu vi đình trệ ở Đại Đạo Chí Tôn cảnh, mỗi lần nói tới, Cơ Càn Khôn đều nổi trận lôi đình

- Ta đi bẩm báo Bệ Hạ, các ngươi đi trước.

Hoắc Khứ Bệnh đứng dậy nói, khí tức của Bạch Đế quá mức kinh người, để bọn hắn quả thực không yên lòng, sợ Hoang Thần gặp bất trắc

- Tốt!

------oOo------

Chương 1893: Cha con gặp nhau (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quách Gia cùng Quản Trọng vội vàng đáp ứng, đứng dậy theo.

Bát Hoang.

Hoang Thần ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, nhìn xuống hai bóng người trong mây mù phía trước, Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ

Trải qua hơn nửa năm, Thái Sơ Ma Tổ vẫn là bồi luyện của Cơ Bất Bại, khổ không thể tả.

Hoang Thần nhìn Cơ Bất Bại, ánh mắt hoảng hốt, thì thào cảm thán nói:

- Năm đó, ta đã từng hào hoa phong nhã như thế.

Ngay sau đó trong mắt hắn lóe lên vẻ thống khổ, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài nặng nề.

Rất nhanh, hắn bỗng nhiên cảm giác được cái gì, đứng bật dậy, quay đầu nhìn xa xa, nơi đó sương mù che trời, giống như Hỗn Độn.

- Mạc Nhược Hà, còn có một cỗ khí tức là…

Hắn nhíu mày lẩm bẩm, lúc này, Quách Gia cùng Quản Trọng như thuấn di xuất hiện ở bên cạnh hắn, cả kinh hắn sắc mặt kịch biến, vội vàng quỳ xuống một chân.

- Bái kiến hai vị đại nhân.

Hoang Thần mặt mũi tràn đầy chấn kinh, Hỗn Độn song kiệt vậy mà tới, không phải là đến tìm bệ hạ chứ?

Quách Gia trầm giọng nói:

- Có một cường giả siêu việt Đại Đạo Đế Tôn đang bay tới nơi này.

Siêu việt Đại Đạo Đế Tôn!

Hoang Thần kém chút dọa tiểu trong quần, bất quá hắn không có bối rối, bởi vì có Hỗn Độn song kiệt, hắn vẫn rất an toàn.

Hưu! Hưu!

Lúc này, Mạc Nhược Hà cùng Bạch Đế cấp tốc xuyên qua sương mù cuồn cuộn, bay tới bọn hắn.

Tốc độ của bọn hắn sao mà nhanh, trong chớp mắt liền đến trước mặt ba người Hoang Thần

Mạc Nhược Hà nhìn thấy Quách Gia cùng Quản Trọng, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ, đây không phải người của Đại Tần thiên đình sao?

Hắn ở Vô Song đại chiến gặp qua, nhưng cũng không biết thân phận hai người Quách Gia, cho dù trước kia từng đi qua Cổ Thánh Đế Đạo

- Trận pháp truyền tống thông hướng Huyền Đương vũ trụ ở đâu!

Bạch Đế trầm giọng hỏi, khí thế nổ tung, Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ ở phương xa đang chiến đấu cũng dọa đến vội vàng dừng lại.

- Vì sao ngươi muốn đi Huyền Đương vũ trụ?

Quách Gia hỏi, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Khoảng cách gần đối mặt Bạch Đế, hắn có thể cảm nhận được cảm giác áp bách khó tả.

- Liên quan gì tới ngươi, mau nói!

Bạch Đế trầm giọng nói, rất không kiên nhẫn.

Hoang Thần nhìn chằm chằm Bạch Đế, trong mắt tràn đầy nghi hoặc hỏi:

- Chúng ta có phải đã gặp qua không?

Cộc! Cộc!

Tần Quân cùng Hoắc Khứ Bệnh bỗng nhiên rơi xuống đất, đứng ở bên cạnh ba người Hoang Thần.

Ánh mắt của Bạch Đế rơi vào Tần Quân, một giây sau, con mắt lập tức

trừng lớn, thân thể run rẩy.

- Vĩnh Sinh? Sao ngươi lại ở chỗ này?

Bạch Đế kinh ngạc hỏi, hắn còn tưởng rằng Tần Quân còn ở Huyền Đương vũ trụ xông xáo, sao lại đi vào Nội vũ trụ?

Hắn nhìn kỹ, ngạc nhiên phát hiện tu vi của Tần Quân đã siêu việt Thiên Đạo Chí Thánh.

Làm sao có thể!

- Thật là ngươi sao?

Hô hấp của Tần Quân cũng dồn dập lên, Bạch Đế có thể nhận ra hắn, nói rõ không phải là Vận Mệnh phân thân gì.

Cha con gặp nhau, bầu không khí nguyên bản căng cứng trong nháy mắt hóa giải.

Bạch Đế cấp tốc đi vào trước mặt Tần Quân, Hoắc Khứ Bệnh cất bước cản lại, hai người tranh phong tương đối, khí thế Vô Cực cảnh để Mạc Nhược Hà, Hoang Thần lạnh mình.

- Không có việc gì, hắn sẽ không tổn thương trẫm.

Tần Quân cười nói, con mắt lại có chút ướt át, tuy hắn trên thực tế đã sống mấy trăm triệu năm, nhưng lần nữa nhìn thấy Bạch Đế, tâm tình khó nói lên lời.

So với lúc trước gặp được Cơ Bất Bại, còn kích động hơn.

Hoắc Khứ Bệnh nghe xong, đành phải tránh ra.

Bạch Đế bắt lấy bả vai của Tần Quân, không ngừng dò xét, đôi mắt hổ cũng không nhịn được tràn ra nước mắt vui sướng.

------oOo------

Chương 1894: Sở Điệu Thánh tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vi sư rốt cuộc tìm được ngươi!

Bạch Đế cảm khái vạn phần, tuy hắn cùng Tần Quân là sư đồ, nhưng tình cảm lại như cha con.

Lúc trước Cực Viêm Ma Thần tộc bị Thánh Môn tiêu diệt, Cơ Bất Bại đưa Cơ Vĩnh Sinh ra, tự mình huyết chiến, ngộ nhập Thời Không tuyệt địa, Cơ Vĩnh Sinh vẫn là ấu nhi bay xuống đến Huyền Đương đại thế giới, nếu không có Bạch Đế thu dưỡng, chỉ sợ Cơ Vĩnh Sinh đã bị Yêu Thú nuốt.

Tần Quân hỏi:

- Tìm ta? Có ý tứ gì?

Năm đó ở Huyền Đương đại thế giới, Thánh Đình khu trục Yêu Tộc, Bạch Đế mất tích bí ẩn, sau đó Cơ Vĩnh Sinh mới đảm đương lên chức vị Thánh Đình Chiến Thần, chỉ huy Thánh Đình thống nhất Huyền Đương đại thế giới.

Đến nay, Tần Quân cũng không rõ Bạch Đế vì sao mất tích, ngay cả một câu đều không có để lại.

Bạch Đế cười nói:

- Lần này đến Huyền Đương vũ trụ, vi sư đúng là tới tìm ngươi, ngươi đã ở đây, vi sư liền không đi Huyền Đương vũ trụ nữa.

Mạc Nhược Hà mắt trợn tròn, Bạch Đế lại là sư phụ của Tần Thiên Đế!

Trách không được Tần Thiên Đế lợi hại như thế, sư tôn càng là quá cường đại.

Giờ phút này hắn vô cùng xấu hổ, không biết nên rời khỏi hay không.

- Ngươi nói rõ một chút, vì sao muốn tìm ta?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, Hoắc Khứ Bệnh, Quản Trọng, Quách Gia, Hoang Thần cũng tò mò nhìn Bạch Đế.

Gia hỏa này là sư tôn của Thiên Đế?

Không có khả năng!

Thiên Đế không phải vị Thánh Nhân thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai sao, hẳn là sư tôn một thế này?

Bọn hắn đều nghĩ Tần Quân chuyển thế trọng tu, một thế này lần nữa bái sư, cũng là có khả năng.

- Huyền Đương vũ trụ sắp nghênh đón đại kiếp, bên trong hết thảy sẽ không tồn tại, vi sư là tới cứu ngươi!

Bạch Đế hít sâu một hơi, tràn ngập thâm ý nói.

Đại kiếp?

Tần Quân nghe càng mơ hồ, tức giận nói:

- Ngươi cái lão già kia, có thể đừng quanh co lòng vòng hay không!

Đây chính là phương thức chung đụng của hắn cùng Bạch Đế, song phương ở trong lời nói đều không tôn trọng đối phương, nhưng tâm lý đều có lẫn nhau, điểm này rất giống Cơ Bất Bại, có thể là di truyền.

Bạch Đế cười hắc hắc nói:

- Dù sao có người để mắt tới Huyền Đương vũ trụ, ngay cả ta cũng không ngăn cản được.

- Bất kể là ai, cũng không thể nguy hại Huyền Đương vũ trụ, bởi vì nơi đó có Đại Tần thiên đình.

Tần Quân hừ lạnh nói, nguyên lai là có Đại Năng để mắt tới Huyền Đương vũ trụ.

Hắn không sợ nhất đúng là tranh đấu!

Cùng nhau đi tới, bao nhiêu thiên kiêu, tuyệt đại kiêu hùng đổ vào dưới chân hắn?

- Xú tiểu tử, lần này không đồng dạng, đối phương là tồn tại quát tháo phong vân ở Cổ Thánh Đế Đạo, chúng ta không thể là địch!

Bạch Đế nhịn không được cho Tần Quân cái tát, để ánh mắt của Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng băng lãnh, như có sát khí tràn ra.

Bạch Đế quay đầu nhìn về phía bọn hắn, kinh nghi nói:

- Ba vị cường giả Vô Cực cảnh, các ngươi cùng đồ nhi ta là quan hệ như thế nào?

Tần Quân bị vỗ một cái, cũng không tức giận, dù sao không đau không ngứa, Bạch Đế cũng là trưởng bối của hắn, tự nhiên không thể phát tác.

- Bọn họ đều là thủ hạ của trẫm.

Tần Quân vung tay áo nói, nhìn thần sắc của đám người Hoắc Khứ Bệnh, có thể thấy được tu vi của Bạch Đế không đơn giản, nếu không lấy tính cách của Quách Gia, khẳng định đã ra tay.

Hắn tiếp tục trầm ngâm nói:

- Nói đi, đến cùng là ai, Cổ Đại Năng ở Thánh Đế Đạo trẫm cũng không sợ.

Cổ Thánh Đế Đạo sớm muộn sẽ bị hắn chinh phục, huống chi Cổ Thánh Đế Đạo còn có thật nhiều thủ hạ của hắn, hắn có lý do gì e ngại?

Vô Cực cảnh?

Mạc Nhược Hà nghe mà cảm thấy rất ngờ vực, cái gì gọi là Vô Cực cảnh?

Bạch Đế bất đắc dĩ nói:

- Ngươi không biết người kia đáng sợ a, mà ta lại có rất nhiều hạn chế, gặp gỡ hắn rất phiền phức.

- Hừ, Cổ Thánh Đế Đạo còn không có ai có thể để Bệ Hạ tránh né!

Quách Gia nhịn không được hừ nói, hắn không quen nhìn Bạch Đế đánh giá thấp Tần Quân.

------oOo------

Chương 1895: Sở Điệu Thánh tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nên biết các đồ đệ của Thiên Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo đều là tồn tại đỉnh tiêm, đồng dạng quát tháo phong vân.

- Các ngươi cũng đến từ Cổ Thánh Đế Đạo?

Bạch Đế nhìn chằm chằm đám người Quách Gia hỏi, nhất là Hoắc Khứ Bệnh, khí tức của đối phương để Bạch Đế lặng yên nắm chặt song quyền.

Rất mạnh!

Đây là Bạch Đế dò xét Hoắc Khứ Bệnh cảm thụ, xem chừng đã siêu việt Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, tiến vào Vô Cực cảnh đệ nhị tầng.

- Vị này chính là Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh, ngươi nói chúng ta đến từ chỗ nào?

Quách Gia đong đưa cây quạt, cười khẽ nói, đang khi nói chuyện ánh mắt còn liếc nhìn Hoắc Khứ Bệnh.

Chiến Quân!

Bạch Đế lập tức nhíu chặt lông mày, ở Cổ Thánh Đế Đạo, cái danh hiệu Chiến Quân này là rất vang dội.

Mạc Nhược Hà dọa đến kém chút ngất đi, trách không được Hạ Thần Võ ở trước mặt Hoắc Khứ Bệnh cung kính như thế, thì ra người này là Chiến Quân.

- Vậy các ngươi là…

Bạch Đế tiếp tục hỏi

- Hai chúng ta có một danh xưng… Hỗn Độn song kiệt.

Quách Gia nhún vai cười nói, để Tần Quân im lặng, tên này xem ra tinh thông trang bức a.

Hỗn Độn song kiệt!

Mạc Nhược Hà dọa đến khí huyết nghịch chuyển, không cầm được miệng phun huyết tiễn, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Bạch Đế cũng sửng sốt, tên tuổi của Hỗn Độn song kiệt còn lớn hơn Chiến Quân, có lẽ tu vi không bằng, nhưng bọn hắn nắm giữ thế lực tuyệt đối khủng bố, đại bộ phận thế lực ở Cổ Thánh Đế Đạo đều giao hảo với bọn hắn

Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt đều là thủ hạ của đồ đệ hắn?

Đầu óc của Bạch Đế có chút quá tải, lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói:

- Ta hiện tại không còn là Cơ Vĩnh Sinh, mà là Tần Thiên Đế, sau khi ngươi đi, Thánh Đình gặp nạn, ta cũng vẫn lạc, chuyển thế trọng tu thành Tần Quân kiếp này.

Không chỉ Bạch Đế nghe mà hoảng hốt, ba người Hoắc Khứ Bệnh cũng thế, Thiên Đế không chỉ chuyển thế một lần?

- Những cái này đều không trọng yếu, nói đi, là ai muốn ra tay với Huyền Đương vũ trụ!

Tần Quân khoát tay nói, giải thích càng nhiều càng phiền phức.

Bạch Đế nhìn Tần Quân thật sâu, phun ra một danh hiệu:

- Sở Điệu Thánh tổ!

Sở Điệu Thánh tổ!

Mạc Nhược Hà đang lau khóe miệng lại bị hù dọa, dù sao hắn đã từng xông qua Cổ Thánh Đế Đạo, đối với một vài đại nhân vật cũng biết đến.

Sở Điệu Thánh tổ là tồn tại còn muốn cường đại hơn Chiến Quân.

Bị loại tồn tại này để mắt tới, đừng nói Huyền Đương vũ trụ, Nội vũ trụ của bọn họ cũng sẽ hủy diệt.

- Thì ra là thế, trách không được hắn muốn đối phó Huyền Đương vũ trụ.

Quách Gia giật mình.

Tần Quân nghi hoặc quay đầu, chỉ nghe Quản Trọng giải thích nói:

- Gần đây Huyền Đương bị Sở Điệu Thánh tổ kiềm chế, bằng không hắn đã đến đây bái kiến Bệ Hạ.

- Cái gì? Huyền Đương cũng là thủ hạ của ngươi?

Bạch Đế triệt để không bình tĩnh, thực lực của Huyền Đương so với Hoắc Khứ Bệnh cũng không kém bao nhiêu, mấu chốt nhất chính là, Huyền Đương chính là Nhân tộc Chi Tổ.

Năm đó tạo người, Huyền Đương lấy được công đức sao mà to lớn.

Tần Quân bình tĩnh gật đầu, tâm lý sảng khoái, biết trẫm hiện tại lợi hại a?

Mạc Nhược Hà nhìn thấy hắn gật đầu, kém chút hôn mê, hắn bỗng nhiên nghĩ mà sợ, may mắn Chí Tôn Thần Điện không có đắc tội Tần Thiên Đế, nếu không khả năng đã đi theo gót Bách Lý gia.

Lúc này, Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ thận trọng bay tới.

Vừa nhìn thấy Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng, Thái Sơ Ma Tổ liền trừng to mắt, toàn thân run rẩy, hô hấp dồn dập, trong lòng cuồng hống nói:

- Thật chính là bọn hắn.

Hắn tên là Thương Thái Sơ, chính là huynh đệ của Thương Bại Thiên, cháu trai của Ma Cảnh Thương, sống vô số năm, một mực ẩn núp ở trong Bát Hoang, từng nghe nói vô số nhân vật phong vân, trong đó có Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt

- Con trai, hắn là ai?

Cơ Bất Bại hỏi

Lời vừa nói ra, Bạch Đế, Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng đồng loạt nhìn về phía hắn, để cả người hắn cứng ngắc, ngừng trên không trung.

------oOo------

Chương 1896: Tà Vận chi pháp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi muốn làm gì, lão tử gọi con của mình, *** gì tới các ngươi!

Cơ Bất Bại bị khí thế của đám người Bạch Đế dọa đến khí huyết ngưng kết, nhưng hắn vẫn cố giả bộ trấn định trầm giọng nói.

Hoang Thần cùng Thái Sơ Ma Tổ im lặng, theo bọn hắn nghĩ, Cơ Bất Bại đúng vậy nhặt được lợi ích to lớn, mới thu hoạch được thân phận cha của Thiên Đế, tương đương với cơ duyên nghịch thiên.

- Hắn là cha của trẫm kiếp trước, huyết mạch Cực Viêm Ma Thần của trẫm là hắn ban tặng.

Tần Quân đưa tay ra hiệu ba người Hoắc Khứ Bệnh không được vô lễ, nhưng ánh mắt của Bạch Đế vẫn sáng rực nhìn Cơ Bất Bại

Cơ Bất Bại bị hắn nhìn mà lưng phát lạnh, nhưng chẳng biết tại sao, hắn bản năng chán ghét Bạch Đế, thế là lấy hết dũng khí cùng Bạch Đế hung tợn đối mặt.

Tần Quân nhìn Cơ Bất Bại giới thiệu nói:

- Hắn là Bạch Đế, nếu không có hắn thu dưỡng, ta kiếp trước căn bản không trưởng thành nổi.

Cơ Bất Bại nghe xong, lập tức xấu hổ, thân làm cha, không có bảo vệ tốt con trai, vốn là sai lầm.

Hiện tại cùng dưỡng phụ kiêm sư phụ của Tần Quân gặp nhau, tâm tư có thể nói là phức tạp, đã có cảm tạ, cũng có không cam lòng, càng có chút ghen ghét.

- Cực Viêm Ma Thần.

Ba người Hoắc Khứ Bệnh bắt đầu dò xét Cơ Bất Bại, thần thức quét qua, liền phát hiện thiên phú của Cơ Bất Bại rất không tệ, là nhân tài có thể dạy dổ.

Lúc này, Tần Quân nhìn Bạch Đế hỏi ý kiến:

- Ngươi bây giờ mạnh bao nhiêu?

- Ta chính là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, chỉ kém nửa bước liền thành Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Bạch Đế mỉm cười nói, nói xong, hắn trực tiếp vung tay áo, cuốn Mạc Nhược Hà đi, đưa đối phương về Chí Tôn Thần Điện.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Chẳng lẽ đây chính là cảnh giới thứ hai của Vô Cực cảnh?

Tần Quân nhịn không được hỏi:

- Ngươi không phải Nhập Thánh sao, hơn mấy trăm ngàn năm thời gian liền cao như vậy?

Con mẹ nó còn trâu bò hơn trẫm?

Quách Gia, Quản Trọng xem kĩ lấy Bạch Đế, tu vi như thế, đặt ở Cổ

Thánh Đế Đạo cũng là nhân vật số một, vì sao bọn hắn chưa từng nghe qua Bạch Đế?

Cơ Bất Bại mơ hồ, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh là gì, như thế nào là Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Hoang Thần cùng Thái Sơ Ma Tổ thì mặt mũi như thấy quỷ nhìn Bạch Đế, tu vi của tên này làm sao khủng bố như thế?

- Hừ, chỉ là lừa gạt ngươi một chút mà thôi, lúc ở Huyền Đương đại thế giới, ta cũng đã là Đại Đạo Đế Tôn, chỉ bất quá ẩn giấu tu vi, ta nói là Nhập Thánh, chỉ là vì cho ngươi một mục tiêu.

Bạch Đế hừ lạnh nói, để Tần Quân trừng to mắt.

Tần Quân lần thứ nhất gặp được Bạch Đế, hắn liền đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn?

- Ngươi mạnh như vậy, vì sao không trực tiếp thống nhất Huyền Đương đại thế giới?

Tần Quân hỏi, ngữ khí có chút bất thiện.

Năm đó Thánh Đình vì Nhân tộc, chết bao nhiêu chiến sĩ.

Nếu những chiến sĩ đã chết kia biết Bạch Đế phất tay cũng có thể diệt Yêu Tộc, sẽ có cảm tưởng gì?

- Ta không thể hiển lộ tu vi, nguyên nhân trong đó ta tạm thời không thể nói, về phần sáng lập Thánh Đình, cái kia chỉ là vì tìm thân phận mới, mượn Vận Mệnh Chi Luân, thành Đế Hoàng một phương của Nhân tộc, số mệnh cùng Nhân tộc tương liên.

Bạch Đế bình tĩnh nói.

Nhìn qua mặt mũi của hắn, Tần Quân đột nhiên cảm giác được có chút lạ lẫm.

Bạch Đế trong ấn tượng của hắn lòng mang lê dân bách tính, vì thiên hạ thương sinh suy nghĩ, hiện tại phát hiện nguyên lai đều là tính kế?

- Ta vì Thánh Đình nuôi dưỡng ngươi, đầy đủ, ngày sau ta có thể làm bạn ngươi một đoạn thời gian, giúp ngươi trưởng thành!

Bạch Đế cười hắc hắc.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... tìm kiếm Bạch Đế! Thu hoạch được một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần rút thưởng ngẫu nhiên, một cơ hội truyền thừa kỹ năng, một lần Thần Ma đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, đáng tiếc không có để Tần Quân cao hứng trở lại.

------oOo------

Chương 1897: Tà Vận chi pháp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Quản Trọng lên tiếng hỏi:

- Vì sao ngươi có thể biết Sở Điệu Thánh tổ muốn nguy hại Huyền Đương vũ trụ? Là tin đồn, hay ngươi cùng Sở Điệu Thánh tổ có quan hệ?

Sở Điệu Thánh tổ cũng không phải loại lương thiện, Quản Trọng cùng Quách Gia đều không thích.

Bạch Đế nhún vai hỏi:

- Có trọng yếu sao?

- Làm sao không trọng yếu? Sở Điệu Thánh tổ lấy chục tỷ sinh linh làm tế tự, tu luyện Tà Vận chi pháp, Đại Đạo bất dung, Ma Đầu như thế nếu có liên quan tới ngươi, Bệ Hạ liền phải cẩn thận.

Quách Gia giống như cười mà không phải cười nói.

Mặc dù cường giả vi tôn, nhưng lật tay ngược sát chục tỷ sinh linh, này là

việc ác, đại đạo quy tắc không dung, vi phạm đạo đức của Nhân tộc.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, Sở Điệu Thánh tổ để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, cũng là bởi vì trận tế tự kia, khiến cho hắn đi tới mặt đối lập với Huyền Đương, bởi vì trong trận tế tự kia, đại bộ phận đều là Nhân tộc.

- Tà Vận chi pháp gì?

Tần Quân nhíu mày hỏi, Sở Điệu Thánh tổ tâm ngoan thủ lạt như thế, nếu để mắt tới Huyền Đương vũ trụ, sợ là có đại phiền toái.

- Tà Vận chi pháp, lại công pháp tu luyện khí vận tà đạo, phương pháp này vô cùng âm độc, một khi tu luyện, lấy thôn phệ khí vận của sinh linh làm pháp, đi đến con đường nghịch phản Đại Đạo, hơi chút vô ý, thân tử đạo tiêu, không thể siêu sinh.

Quản Trọng giải thích.

- Ừm, tại Cổ Thánh Đế Đạo, có thật nhiều sinh linh tu luyện Tà Vận chi pháp, Sở Điệu Thánh tổ là người nổi bật, nếu khí vận bị hút hết, tu vi của các sinh linh sẽ rút lui, gánh không được Đại Đạo uy áp ở Cổ Thánh Đế Đạo, bạo thể mà chết, trước khi chết vô cùng thống khổ.

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu nói, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Bạch Đế.

Nếu như Sở Điệu Thánh tổ thật muốn đối phó Huyền Đương vũ trụ, tin tức như thế nào để lộ?

Tần Quân nghe mà chau mày, ánh mắt nhìn về phía Bạch Đế, hi vọng hắn có thể giải thích.

Đối mặt ánh mắt của mọi người, Bạch Đế thu liễm nụ cười trên mặt, khí tức cả người trở nên quỷ dị, dọa đến Thái Sơ Ma Tổ run lẩy bẩy.

Hoắc Khứ Bệnh trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, khí thế bạo phát, áp chế Bạch Đế.

Biết được tu vi của Bạch Đế, Hoắc Khứ Bệnh triệt để không sợ.

Bạch Đế chính là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh đỉnh phong, mà Hoắc

Khứ Bệnh là Vô Cực Chí Cao Đại Đế hàng thật giá thật.

Lúc trước Bạch Đế bị một tầng năng lượng kỳ dị che lấp tu vi, khiến cho Hoắc Khứ Bệnh nhìn không thấu, cho nên mới cẩn thận.

- Sở Điệu Thánh tổ đối với ta có ân, tin tức này là hắn nói cho ta biết.

Bạch Đế bình tĩnh nói, ngọn lửa màu xanh bắt đầu quấn quanh thân thể của hắn, toàn bộ Bát Hoang bắt đầu dao động.

Tần Quân nheo mắt lại, Sở Điệu Thánh tổ cùng Huyền Đương có thù, thì tương đương với cùng hắn có thù, mấu chốt nhất là Sở Điệu Thánh tổ còn muốn hủy diệt Huyền Đương vũ trụ, sớm muộn có một ngày, Tần Quân sẽ cùng Sở Điệu Thánh tổ đối đầu.

Hiện tại Bạch Đế lại là người của Sở Điệu Thánh tổ, cái này khiến hắn rất khó chịu.

- Ngươi thật nguyện ý vứt bỏ Huyền Đương vũ trụ?

Biểu lộ của Tần Quân trở nên bình tĩnh, ánh mắt đạm mạc, lần nữa khôi phục tư thái vốn có của Tần Thiên Đế

Bạch Đế nhìn qua hắn, không khỏi cảm thán nói:

- Ngươi xác thực trưởng thành, nhưng vẫn nghe ta khuyên một lời, Sở Điệu Thánh tổ rất mạnh, cho dù Chiến Quân, Huyền Đương, Hỗn Độn song kiệt chung vào một chỗ cũng không làm gì được Sở Điệu Thánh tổ. Ngươi tốt nhất phủi sạch quan hệ với Huyền Đương.

Hoắc Khứ Bệnh hừ lạnh một tiếng, Quách Gia cùng Quản Trọng lộ ra giễu cợt.

- Tại Cổ Thánh Đế Đạo, Sở Điệu Thánh tổ còn không thể một tay che trời!

Quản Trọng nhẹ giọng nói.

Cơ Bất Bại nghe mà mơ hồ, nhưng hiểu rõ một chút, Bạch Đế tựa hồ trở thành địch nhân của bọn hắn.

- Hừ! Con trai ta sợ qua ai?

Hắn đi theo hừ nói, thua người không thua trận, hắn không quen nhìn Bạch Đế cao cao tại thượng.

- Các ngươi không rõ Sở Điệu Thánh tổ cường đại.

Bạch Đế trầm ngâm nói, ngữ khí có chút bất đắc dĩ, rõ ràng hắn rất đau đầu, một mặt là Sở Điệu Thánh tổ, một mặt là đệ tử của mình.

------oOo------

Chương 1898: Hai Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sở Điệu Thánh tổ mạnh hơn Ngục Đạo Thần Đế không?

Tần Quân hừ lạnh nói, Sở Điệu Thánh tổ sợ là rót thuốc mê cho Bạch Đế, để hắn tôn sùng như thế.

Sẽ có một ngày, hắn muốn đánh bạo Sở Điệu Thánh tổ, để Bạch Đế nhìn xem, cái gì mới gọi là mạnh chân chính!

- Ngục Đạo Thần Đế? Xem ra ngươi biết không ít!

Bạch Đế kinh ngạc .

- Ngục Đạo Thần Đế chính là Đại Đế xếp hạng mười vị trí đầu ở Cổ Thánh Đế Đạo, xác thực mạnh hơn Sở Điệu Thánh tổ, bọn họ đều là tồn tại các ngươi không cách nào chống lại.

Bạch Đế bất đắc dĩ nói, hắn xem như đã hiểu, Tần Quân đối với Sở Điệu Thánh tổ tràn đầy khinh thường, thậm chí có ý đồ đối kháng.

Nếu như Tần Quân thật cùng Sở Điệu Thánh tổ đối đầu, hắn cũng sẽ hết toàn lực bảo vệ Tần Quân, nếu không cách nào hoà giải, hắn cũng sẽ không chút do dự làm ra lựa chọn.

Tháng năm dài đằng đẵng, duy chỉ có đoạn thời gian ở Huyền Đương đại thế giới là để hắn hoài niệm, để hắn tìm được ý nghĩa.

Đây cũng là nguyên nhân hắn không để ý vạn hiểm trở về tìm Tần Quân.

- Thôi, ta về trước đi khuyên can Sở Điệu Thánh tổ.

Bạch Đế nhìn Tần Quân, thở dài nói, như phụ thân đối mặt con trai quật cường, bất lực mà không đành lòng.

Nói xong, hắn liền biến mất khỏi tại chỗ.

Mọi người ngẩn người, lại đi rồi?

- Bệ Hạ, người này nhất định phải đề phòng.

Hoắc Khứ Bệnh nhìn Tần Quân nhắc nhở nói, Bạch Đế tùy thời có thể thành tựu Vô Cực Chí Cao Đại Đế, hắn biết rõ Vô Cực Chí Cao Đại Đế có bao nhiêu lợi hại, một ý niệm, Nội vũ trụ cùng vô số Ngoại vũ trụ đều sẽ tan tành mây khói.

Tần Quân lắc đầu bật cười nói:

- Yên tâm đi, hắn sẽ không tổn thương trẫm.

Tuy Bạch Đế cùng hình tượng ở trong lòng hắn trở nên không giống, nhưng hắn có thể cảm nhận được tình cảm của Bạch Đế đối với hắn chưa từng cải biến qua.

Cơ Bất Bại thừa cơ châm ngòi nói:

- Con trai, ngươi vẫn là cách xa hắn một chút, Sở Điệu Thánh tổ rõ ràng không phải đồ tốt, ngưu tầm ngưu mã tầm mã, người dùng bầy phân a!

Tần Quân trợn trắng mắt, vừa rồi thời điểm Bạch Đế còn, tại sao ngươi không nói?

- Đi thôi, về Lâm gia Tiên Sơn!

Tần Quân vung tay áo nói, nói xong, liền mang theo Hoắc Khứ Bệnh,

Quách Gia, Quản Trọng rời đi.

Trên đỉnh núi, chỉ còn lại có Hoang Thần, Cơ Bất Bại cùng Thái Sơ Ma Tổ.

Thái Sơ Ma Tổ cảm thán nói:

- Xem ra Nội vũ trụ cũng không còn là chỗ an bình.

Bởi vì thân phận cháu trai của Ma Cảnh Thương, hắn căn bản không dám rời đi, đừng nói Nội vũ trụ, ngay cả Bát Hoang cũng không dám, chỉ cần vừa đi ra ngoài, bao nhiêu Chính Nghĩa Chi Sĩ dung không được hắn sống.

Hiện tại, Đại Năng của Cổ Thánh Đế Đạo đã đẩy chiến hỏa về phía Nội vũ trụ.

- Không liên quan sự tình của chúng ta.

Hoang Thần nhẹ giọng.

Dù sao có Thiên Đế gánh lấy.

Cơ Bất Bại hít sâu một hơi nói:

- Ma Tổ, chúng ta tiếp tục đánh đi! Lão tử muốn trở nên mạnh hơn!

Thái Sơ Ma Tổ nghe xong, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, buồn nôn đến cực điểm.

Trở lại Lâm gia Tiên Sơn, đám người Tần Quân phảng phất như không có gặp được Bạch Đế, riêng phần mình bận rộn.

Chuẩn xác mà nói, Tần Quân tiếp tục làm bạn hài tử, ba người Hoắc Khứ Bệnh không có việc gì uống rượu trò chuyện.

- Đinh! La Sĩ Tín cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân không khỏi dừng lại, buông Tần Tuyết xuống, ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của La Sĩ Tín!

- La Sĩ Tín, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Kỳ Lân Chi Tổ!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

- Công pháp: Khí Thôn Sơn Hà! Tiên Thiên thổ nạp pháp!

------oOo------

Chương 1899: Hai Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần thông: Kỳ Lân Hỏa Diễm! Kỳ Lân Chân Thân! Phá Thiên Thần Thương! Nộ Chấn thiên địa!

- Pháp bảo: Kỳ Lân Bá Vương Thương!

- Thuộc tính đặc thù: Trừ Tà Cát Tường (có thể bảo hộ người bên cạnh không bị yêu ma xâm hại, đồng thời có thể mang đến tường vận cho chủ nhân)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Tuy không bằng Đế Tuấn, nhưng treo lên đánh mấy người Bồ Đề Tổ Sư, Triệu Công Minh.

Không hổ là Kỳ Lân Chi Tổ, nếu như lại Đại Đạo Truyền Thừa, đột phá Vô Cực Chí Cao Đại Đế, sợ cũng không phải là việc khó.

Thái Thượng Lão Quân còn chưa cực hạn giác tỉnh thành công, chẳng phải ý nghĩa càng mạnh hơn La Sĩ Tín?

Xem ra Đại Tần thiên đình muốn nhiều ra hai vị Đại Đạo Đế Tôn!

Tăng thêm Cường Lương, Đế Tuấn, hết thảy có bốn vị Đại Đạo Đế Tôn, đủ để trấn áp Nội vũ trụ, tiếp xuống một đoạn thời gian, Tần Quân dự định quét ngang Nội vũ trụ, đợi chiến thắng Hạ Thần Võ, hắn liền tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, thu thập Nhân Vương Đỉnh, trọng chưởng Thiên Đế Thạch Điện.

Rất nhanh, La Sĩ Tín từ trong lỗ đen bay ra, Tần Quân đổi một thanh Hỗn Độn Chí Bảo cho hắn, công lao của La Sĩ Tín ở Đại Tần thiên đình có thể sắp xếp mười vị trí đầu, lại thêm thiên phú xuất chúng, Tần Quân tự nhiên sẽ bồi dưỡng.

Hắn đổi lấy là một thanh thương, tên Hỗn Độn Sát Thần Thương, giá trị 22000 ức danh khí.

Sau khi được bảo, La Sĩ Tín vô cùng cảm kích, thề muốn vì Đại Tần thiên đình lập công lao.

Sau khi hắn rời đi, không đến một nén nhang thời gian, Thái Thượng Lão Quân cũng cực hạn giác tỉnh thành công.

- Thái Thượng Lão Quân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Đạo Giáo Thuỷ Tổ! Thái Thượng Đạo Tổ!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

- Công pháp: Thái Thượng Đạo pháp! Đạo Đức Kinh!

- Thần thông: Tụ Trung Càn Khôn! Thái Thượng chi pháp! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Ngàn vạn hư vô!

- Pháp bảo: Bát Quái Lô! Kim Cương Trác!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên, cao hơn Kỳ Lân Chi Tổ hai tiểu cấp.

Rất khó tưởng tượng, bản tôn Lão Tử cực hạn giác tỉnh, sẽ khủng bố như

thế nào?

Sau khi Thái Thượng Lão Quân xuất hiện, Tần Quân cũng không có cho hắn Hỗn Độn Chí Bảo, dù sao Thái Thượng Lão Quân không phải Thần Tướng, cho Hỗn Độn Chí Bảo, cũng không có đất dụng võ.

Để Thái Thượng Lão Quân trấn thủ Đại Tần thiên đình, Tần Quân cũng yên tâm.

Một bên khác, trong đình viện của đám người Hoắc Khứ Bệnh.

- Hai Đại Đạo Đế Tôn, Bệ Hạ vẫn là chúng sinh chi sư a.

Quản Trọng cảm thán nói, cho dù là bọn hắn, cũng không cách nào ở trong mấy ngày tạo ra hai vị Đại Đạo Đế Tôn, có thể thấy được tuy tu vi của Tần Quân hạ xuống, nhưng Thần thông vẫn như cũ là bọn hắn không cách nào phỏng đoán.

Quách Gia gật đầu, cười nói:

- Nói không chừng Bệ Hạ cũng có thể giúp chúng ta tăng cao tu vi.

Lời vừa nói ra, ánh mắt của Hoắc Khứ Bệnh sáng lên.

Đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế, tu vi của hắn liền đình trệ, không cách nào tiến thêm một bước, nếu Tần Quân có thể giúp hắn đề cao tu vi, hắn có thể nào không động tâm?

- Thiên Đế vĩnh viễn là Thiên Đế, đừng quên câu nói kia, luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế vĩnh hằng.

Quản Trọng cười khẽ nói, trong mắt tràn đầy dị sắc:

- Bệ Hạ đã sớm dẫn trước chúng ta, hắn trải qua, là chúng ta không cách nào tưởng tượng, có lẽ hắn cũng không có tu vi thấp như bề ngoài.

Hỗn Độn Chí Thánh cảnh Tần Quân, khí tức cũng khác Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo Chí Tôn, rất quỷ dị, bọn hắn chưa bao giờ cảm thụ qua.

Quách Gia cùng Hoắc Khứ Bệnh gật đầu, bọn hắn chưa bao giờ khinh thị

Tần Quân, cho dù tu vi đạt tới Vô Cực cảnh, bọn hắn đối mặt Tần Quân, luôn có loại cảm giác bị nhìn xuyên

- Khí tức của tiểu gia hỏa Kinh Kha kia làm sao lại chuyển biến thành Hỗn Độn U Linh?

Hoắc Khứ Bệnh kinh nghi một tiếng, Quách Gia cùng Quản Trọng nhao nhao quay đầu nhìn lại.

Ở trong một Tiên Đảo, Kinh Kha đang bế quan đột phá, Bách Lý Thủ Ước phụ trách bảo hộ.

- Thật là Hỗn Độn U Linh, chủng tộc này không phải đã bị Hỗn Độn Thần Chủ diệt tuyệt sao?

Quách Gia kinh nghi.

Hỗn Độn U Linh thần bí khó lường, lực chiến đấu cực mạnh, ở thời kỳ Hỗn Độn như là truyền thuyết.

------oOo------

Chương 1900: Thiên Đế vũ trụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại khái qua mười bốn ngày, Kinh Kha mới hoàn toàn biến thành Hỗn Độn U Linh, tu vi càng từ Trúc Cơ cảnh bay vọt tới Địa Tiên Cảnh, đặt ở phàm trần, như là một bước đăng thiên, nhưng ở Nội vũ trụ, vẫn như cũ như loài bò sát nhỏ yếu.

Ngày đó, Bách Lý Thủ Ước đưa Kinh Kha đến trước mặt Tần Quân.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Kinh Kha quỳ xuống hành lễ, thần tình kích động, thân thể một mực run rẩy.

Trở thành Hỗn Độn U Linh, bề ngoài của hắn không có thay đổi, nhưng

khí tức gần như hư vô, như một sợi khói xanh.

- Trẫm không có lừa gạt ngươi chứ!

Tần Quân cười nói, trở thành Hỗn Độn U Linh, thiên phú của Kinh Kha trực tiếp xâm nhập trước ba của Đại Tần thiên đình.

Cho dù là Kỳ Lân Chi Tổ cũng không sánh bằng.

Kỳ Lân Chi Tổ ở Hồng Hoang chỉ có thể coi là Tiên Thiên sinh linh, mà Hỗn Độn U Linh là Hỗn Độn sinh linh, ở trong thần thoại, chỉ có Hồng Quân, Bàn Cổ được cho là Hỗn Độn sinh linh, còn có vị Dương Mi đạo nhân không biết phải chăng tồn tại kia.

- Là thuộc hạ lòng dạ nhỏ hẹp, mong Bệ Hạ thứ tội!

Kinh Kha xấu hổ nói, nhưng trong mắt tràn đầy vẻ phấn khởi.

Hắn biết rõ tiềm lực của mình bây giờ, ngày sau thành Thánh cũng không phải việc khó!

Hỗn Độn U Linh không hình không bóng, thậm chí cỗ năng lực xê dịch không gian, chư thiên vũ trụ, tới lui tự nhiên, đương nhiên, hắn tu vi thấp, còn làm không được khoa trương như vậy

- Tiếp xuống trẫm tiếp tục để ngươi mạnh lên, có muốn không?

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nói, dung hợp Hỗn Độn U Linh Chi Tinh Phách, độ trung thành của Kinh Kha đã đạt tới max trị số.

Chỉ bất quá sau khi Đại Đạo Truyền Thừa, độ trung thành còn có thể bất biến hay không, vậy thì không biết được.

Kinh Kha nghe xong, đột nhiên ngẩng đầu, kinh hỉ nói:

- Muốn! Đa tạ Bệ Hạ!

Hắn kích động đến sắp rơi lệ, Tần Quân đối với hắn quá tốt, để hắn không biết nên hồi báo như thế nào.

- Để Kinh Kha truyền thừa Nguyền Rủa Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, tử diễm đồ văn giữa mi tâm bắn ra cường quang, trực tiếp hút Kinh Kha vào.

Hắn rất chờ mong Kinh Kha có thể mạnh lên.

Huyết mạch Hỗn Độn U Linh còn mạnh hơn Chí Tôn Bá Thể.

Chí Tôn Bá Thể đối mặt Hỗn Độn U Linh, tuyệt đối sẽ thảm bại, nhục thân của Hỗn Độn U Linh có thể hóa thành vô hình, không nhìn công kích vật lý.

Sau đó, Tần Quân để Bách Lý Thủ Ước gọi Văn Quan Võ Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình tới, đồng thời còn có Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Quản Trọng.

Đại khái một nén nhang thời gian, đình viện liền bị Thần Ma của Đại Tần thiên đình chiếm cứ.

- Trẫm tìm các ngươi tới, chỉ vì một sự tình.

Tần Quân chậm rãi nói, các Thần Ma đều tò mò nhìn hắn, chờ đợi phân phó.

- Trẫm muốn để Đại Tần thiên đình xưng bá Nội vũ trụ.

Lời vừa nói ra, các Thần Ma lập tức kích động lên.

Tần Quân tham gia Vô Song đại chiến, bọn hắn liền chờ mong một ngày này.

- Tốt! Ta hiện tại liền chiêu binh mãi mã!

- Lấy thanh thế của Bệ Hạ, lên cao nhất hô, Nội vũ trụ bao nhiêu hào kiệt đến đây thần phục?

- Có thể!

- Ta đồng ý, hiện tại Bệ Hạ đã không sợ bất kỳ kẻ nào!

- Ha ha ha, rốt cục đợi đến ngày này!

Các Thần Ma hưng phấn không thôi, mồm năm miệng mười nói.

Lưu Bá Ôn nhìn thoáng qua Quách Gia cùng Quản Trọng, chắp tay nói với Tần Quân:

- Nếu như Bệ Hạ muốn xưng bá Nội vũ trụ, cần tìm một tiểu thế giới hoặc tiểu vũ trụ.

- Trẫm đã tìm được, ngay ở vũ trụ của Bách Lý gia, đã đổi tên thành Thiên Đế vũ trụ.

Tần Quân cười nói, để các Thần Ma càng thêm kích động.

Bệ Hạ quả nhiên là mưu tính sâu xa.

- Hôm nay liền lên đường tiến về Thiên Đế vũ trụ, liên quan tới sự tình xưng bá Nội vũ trụ, Bá Ôn phụ trách sách lược, chỉ cần bẩm báo cho trẫm là được!

------oOo------

Chương 1901: Thiên Đế vũ trụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đứng dậy nói, có nhiều Đại Đạo Chí Tôn, Đại Đạo Đế Tôn như vậy, Nội vũ trụ đối với hắn mà nói, đúng vậy vật trong túi, sao cần hắn tự mình hao tâm tổn trí?

Về phần không sử dụng Quách Gia cùng Quản Trọng, là bởi vì Nội vũ trụ quá nhỏ, không xứng bọn hắn xuất thủ.

Ngày đó, Tần Quân mang theo Đại Tần thiên đình trùng trùng điệp điệp bay ra Lâm gia Tiên Sơn.

Quách Gia thì tiến về Bát Hoang, thiết lập trận pháp truyền tống, thuận

tiện câu thông Huyền Đương vũ trụ cùng Thiên Đế vũ trụ.

Lâm gia gia chủ Lâm Xuyên cũng muốn di chuyển, nhưng bị Tần Quân cự tuyệt, hứa hẹn không người nào dám thương tổn Lâm gia, Lâm Xuyên mới coi như thôi.

Vừa bay ra Lâm Thánh Tiên vực, Tần Quân trước mang theo vợ con cùng đám người Hoắc Khứ Bệnh, Dương Tiễn tiến về Thiên Đế vũ trụ, không bao lâu, Hoắc Khứ Bệnh từ Thiên Đế vũ trụ trở về, vung tay lên, tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình đều bị cuốn vào Thiên Đế vũ trụ.

Từ Lâm Thánh Tiên vực đến Thiên Đế vũ trụ, rất dài, cho dù là Thánh Nhân, cũng phải cần một khoảng thời gian, mà Đại Tần thiên đình chỉ tốn nửa nén hương thời gian.

Tiến vào Thiên Đế vũ trụ, Đắc Kỷ, Hắc Điệp Tiên Tử, Chúc Nghiên Khanh… đều đang đánh giá tinh không, Quản Trọng tán thưởng nói:

- Vũ trụ này rất ổn định, không dễ dàng bị phá hư.

- Các ngươi có biện pháp che giấu Huyền Đương vũ trụ không?

Tần Quân hỏi, Sở Điệu Thánh tổ đã để mắt tới Huyền Đương vũ trụ, nếu Tần Quân tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, có thể nào yên tâm?

Quản Trọng gật đầu cười nói:

- Cũng không phải việc khó.

Để hắn trực tiếp dời toàn bộ sinh linh ở Huyền Đương vũ trụ qua, cũng không là vấn đề.

Hoắc Khứ Bệnh thì đề nghị nói:

- Sao không để hai vũ trụ dung hợp lại với nhau?

Dung hợp vũ trụ?

Tần Quân nhướng mày, xem ra hắn còn đánh giá thấp cường giả Vô Cực lợi hại.

Nên biết Huyền Đương vũ trụ thì tương đương với Hồng Hoang, Ngân Hà Hệ ở hậu thế phóng tới Huyền Đương vũ trụ, cũng chỉ là một góc nhỏ.

- Nếu như ngươi có thể làm được, vậy không thể tốt hơn.

Tần Quân gật đầu cười nói, các Thần Ma ở sau lưng nghe mà hai mặt nhìn nhau, hai vũ trụ dung hợp?

Bách Lý Thủ Ước cười hắc hắc nói:

- Bệ Hạ, ta đi tạo cung điện trước.

Nói xong, hắn liền biến mất tại nguyên chỗ

Tần Quân thì mang theo Đại Tần thiên đình dạo bước ở giữa không trung, Thiên Đế vũ trụ cực lớn, so với Huyền Đương vũ trụ, không biết to hơn bao nhiêu lần, bên trong cư trú vô số sinh linh, tu vi đều không cường đại, nguyên lai là nô lệ thuộc về Bách Lý gia

Liên quan tới tin tức Đại Tần thiên đình dời chỗ ở đã truyền ra Nội vũ trụ, tin tức truyền cực nhanh, ngày kế tiếp, Đại Tần thiên đình liền chiêu cáo vũ trụ, tuyên bố Đại Tần thiên đình chiêu binh.

Tin tức này vừa truyền ra, lập tức dẫn bạo toàn bộ Nội vũ trụ.

- Đại Tần thiên đình chiêu binh?

- Dã tâm của Tần Thiên Đế thật lớn!

- Bão táp sắp xảy ra, hiện tại Nội vũ trụ ai có thể đỡ được Tần Thiên Đế?

- Đại Đế mất tích, Nội vũ trụ thật muốn rơi vào tay Tần Thiên Đế.

- Yên tâm đi, trong vòng một năm, Tần Thiên Đế không dám làm loạn!

Vô số Tiên vực, thế lực nghe nói tin tức này cũng bắt đầu rung chuyển.

Thậm chí có một ít thế lực trực tiếp quy thuận Đại Tần thiên đình, phái sứ giả bái phỏng Thiên Đế vũ trụ.

Trong Thiên Đế vũ trụ.

Tần Quân nhìn qua Tiên Sơn vĩ ngạn ở phía trước, ánh mắt lộ ra nhớ lại, ở trên núi có một cung điện nguy nga, hoàn toàn là dựa theo Thiên Đế Thạch Điện chế tạo, đại khí bàng bạc, mênh mông khí phái rung động nhân tâm.

Bách Lý Thủ Ước xua tan Thần Ma khác, chỉ lưu lại Tần Quân cùng các vợ con.

- Phụ hoàng, tòa cung điện này còn cao hơn Thiên Đế Cung a!

Tiểu Lăng Mệnh hưng phấn nói, vòng quanh Tần Quân không ngừng xoay nhanh.

Tần Quân bắt hắn lại, cười nói:

- Đi thôi, vào xem.

Cũng không biết Thiên Đế Thạch Điện chân chính bây giờ như thế nào, Hi Linh lại như thế nào.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Sở Điệu Thánh tổ chú ý! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Bạch Đế thỉnh cầu Sở Điệu Thánh tổ không nguy hại Huyền Đương vũ trụ, dẫn đến Sở Điệu Thánh tổ chú ý tới ký chủ, tiếp xuống Sở Điệu Thánh tổ phái người tới bắt ký chủ, nếu ký chủ diệt trừ nanh vuốt Sở Điệu Thánh tổ phái tới, thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, năm cơi hội ngẫu nhiên triệu hoán!

------oOo------

Chương 1902: Cơ Càn Khôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nanh vuốt của Sở Điệu Thánh tổ?

Tần Quân nheo mắt lại, xem ra vị Sở Điệu Thánh tổ này quả nhiên là dụng

ý khó lường, muốn bắt hắn, áp chế Bạch Đế?

- Hừ! Phái thủ hạ của ngươi đến, hoàn toàn là đưa kinh nghiệm cho trẫm a!

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, cũng không để việc này ở trong lòng.

Hắn cũng không tin thủ hạ của Sở Điệu Thánh tổ có thể mạnh qua Hoắc Khứ Bệnh.

Sau đó hắn liền mang theo mọi người bay vào trong cung điện, cung điện này chỉ bọn hắn mới có thể ra vào, như Thiên Đế Thạch Điện năm đó, Bách Lý Thủ Ước trấn thủ ở phụ cận.

Một ngày cấp tốc đi qua.

- Đinh! Kinh Kha Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Tần Quân đang tu luyện ở trên giường bị thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang, lúc này mở to mắt, một giây sau liền xê dịch ra cung điện, đi vào trong tinh không.

Hưu!

Bách Lý Thủ Ước trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, hỏi ý kiến:

- Bệ Hạ, có chuyện gì sao?

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Kinh Kha!

Hắn ngược lại muốn xem Hỗn Độn U Linh Đại Đạo Truyền Thừa sẽ mạnh bao nhiêu, có thể siêu việt Đại Đạo Đế Tôn hay không?

- Kinh Kha, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Nhân tộc thích khách! Hỗn Độn U Linh!

- Tu vi: Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ!

- Công pháp: Nam khí pháp! Thần U công!

- Thần thông: Không hình không bóng! Chư thiên tùy tâm! Vạn Pháp Quy Hải! Thần U phân thân! Thôn phệ hồn phách!

- Thuộc tính đặc thù: Hắc ám tất sát (giấu ở trong bóng tối, cho địch nhân nhất kích tất sát, có thể vượt một tiểu cảnh giới miểu sát địch nhân)!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ!

Nếu lại cực hạn giác tỉnh, sợ là sẽ siêu việt Vô Cực cảnh?

Cái gì Ngục Đạo Thần Đế, Sở Điệu Thánh tổ đều phải quỳ xuống gọi gia gia!

Tần Quân hưng phấn khó nhịn, lúc này để hệ thống phóng xuất Kinh Kha ra, ngay sau đó Kinh Kha liền từ giữa mi tâm hắn bay ra.

Bây giờ Kinh Kha người mặc Cẩm Y U Tử sắc, đầu đội góc quan kỳ dị, khắp khuôn mặt là Tử Văn quỷ dị, đôi mắt thâm thúy, phảng phất như thoát thai hoán cốt, khí chất siêu nhiên, tựa hồ cùng vũ trụ hòa làm một thể.

- Ngươi…

Bách Lý Thủ Ước trừng to mắt, hắn hoàn toàn nhìn không thấu Kinh Kha.

Trước đây hai ngày, Kinh Kha bất quá chỉ là loài bò sát, hiện tại đã mạnh đến để hắn theo không kịp?

Kinh Kha liếc mắt nhìn hắn, sau đó nhìn Tần Quân hư không quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Đa tạ Bệ Hạ ban ơn, Kinh Kha vĩnh viễn sẽ không quên!

Trung thành, chính là tín ngưỡng của thích khách!

Tần Quân để hắn nhất phi trùng thiên, Kinh Kha như thế nào lại phản bội, chỉ có đầy bầu nhiệt huyết, muốn vì Tần Quân lập công.

- Rất tốt! Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ, không có cô phụ trẫm kỳ vọng!

Tần Quân cười nói, để đồng tử của Kinh Kha co rụt lại, Bệ Hạ vậy mà xem thấu tu vi của hắn.

Bên cạnh Bách Lý Thủ Ước kém chút hù chết, tiểu tử này đã đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh?

- Cần pháp bảo không?

Tần Quân hỏi, Hỗn Độn Chí Bảo sợ là không xứng với Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh.

Kinh Kha lắc đầu cười một tiếng, tay trái nâng lên, ngón trỏ dựng đứng, kiếm khí toát ra, hóa thành dao găm màu tím.

- Ta tức pháp bảo.

Kinh Kha một bên nói, một bên lật tay, dao găm màu tím xoắn nát không gian, vô thanh vô tức.

Thật lợi hại!

Tần Quân lần nữa cảm nhận được Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh lợi hại, hắn cười nói:

- Thủ Ước, an bài cho hắn chỗ ở, trẫm qua một đoạn thời gian ngắn sẽ an bài nhiệm vụ cho Kinh Kha, chớ tiết lộ tu vi của hắn.

- Vâng!

Hai người chắp tay nói, sau đó quay người bay đi.

Nhìn qua bóng lưng của Kinh Kha, trên mặt Tần Quân lộ ra một nụ cười quỷ dị, thì thào nói:

- Sở Điệu Thánh tổ, chuẩn bị nghênh đón bất an đi!

------oOo------

Chương 1903: Cơ Càn Khôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó, hắn trở lại trong tẩm cung.

Một bên khác, Quản Trọng cùng Hoắc Khứ Bệnh đứng ở trên nóc nhà, nhìn ra xa tinh không, thần sắc của hai người đều vô cùng ngưng trọng.

- Vô Cực cảnh?

Quản Trọng nhẹ giọng hỏi.

- Ừm, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ.

Hoắc Khứ Bệnh gật đầu nói, trong mắt viết đầy kinh hãi.

Trước hai ngày, Tần Quân lật tay tạo ra hai Đại Đạo Đế Tôn, hiện tại lại tạo ra một Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh.

Tần Quân ở trong lòng bọn họ lập tức cao lớn, giờ khắc này, bọn hắn phảng phất như trở lại thời kỳ Hỗn Độn, ngưỡng vọng Thiên Đế.

- Thiên Đế oai, khó có thể tưởng tượng.

Quản Trọng cảm thán nói, may mắn bọn hắn không có làm phản, nếu không hối tiếc không kịp.

- Xem ra ngày sau chúng ta thật có khả năng được Bệ Hạ đề cao tu vi.

Hoắc Khứ Bệnh cười nói, trong lòng cực kỳ mong đợi.

Hắn ở Cổ Thánh Đế Đạo tuy được người kính ngưỡng, nhưng khoảng cách đỉnh tiêm lại có một khoảng cách.

Tin tức liên quan tới Kinh Kha đột phá trừ bọn họ biết được, cũng không có truyền ra.

Trong tinh không không biết, hào quang bảy màu lưu chuyển, bên trong có vô số điểm sáng, hình thành một đại đạo, không biết cuối cùng, không biết rộng bao nhiêu, ở trong sao trời cũng lộ ra bản thân, thân lâm kỳ cảnh, có thể cảm nhận được nó sáng chói cùng to lớn.

Một thân ảnh anh tuấn uy vũ dậm chân mà đến, người mặc chiến giáp kim sắc, áo choàng hồng sắc không ngừng chập chờn, tóc dài phiêu tán, khuôn mặt tuấn lãng, hai đầu lông mày tản ra ngạo khí bễ nghễ thiên hạ

Hắn chính là con của Cơ Hạo Dạ, Cơ Càn Khôn!

Thiên phú của Cơ Càn Khôn thậm chí siêu việt Cơ Hạo Dạ, chính là nhân vật đại biểu của Cực Viêm Ma Thần tộc bây giờ

Đồng thời hắn cũng là cha của Hoang Thần.

So sánh với Hoang Thần, hắn hào hoa phong nhã, không có chút già nua.

Cơ Càn Khôn đi nhìn như rất chậm, kì thực mỗi một bước đều vượt qua một vũ trụ.

Đây là thời không trường lộ, ánh sáng chung quanh đều đại biểu cho một vũ trụ, mà địa phương hắn muốn đi là Nội vũ trụ.

- Cũng không biết Thiên Đế Bệ Hạ còn nhớ ta không?

Khắp khuôn mặt Cơ Càn Khôn là vẻ chờ mong, Cơ Hạo Dạ còn đang bế quan, sau khi nhận được tin tức, hắn liền khởi hành chạy đến Nội vũ trụ.

Người hắn sùng bái nhất đúng là Thiên Đế, khi còn bé, Thiên Đế cũng rất thương yêu hắn, cho nên trong lòng hắn, địa vị của Thiên Đế không thua Thái Gia Gia Cơ Hạo Dạ.

Lúc này, phía trước bay tới một bóng người, rõ ràng là Ngân Giáp nam tử lúc trước hàng phục Thương Bại Thiên.

Ngân Giáp nam tử vừa nhìn thấy Cơ Càn Khôn, kém chút dọa đến hồn phi

phách tán, vội vàng xoay người.

- Dừng lại!

Cơ Càn Khôn nói, tựa như lôi đình ở bên tai Ngân Giáp nam tử vang lên, kém chút chấn vỡ đầu hắn.

Ngân Giáp nam tử thận trọng quay đầu, xấu hổ nói:

- Không biết tiền bối gọi ta có chuyện gì?

- Ngươi là từ trung tâm vũ trụ tới?

Cơ Càn Khôn mặt lạnh hỏi.

- A? Không phải.

Ngân Giáp nam tử vội vàng phủ nhận.

Hắn đã đoán được nguyên nhân Cơ Càn Khôn xuất hiện, chín phần mười là đi tìm Thiên Đế.

Mỗi một giới Vô Song đại chiến, đều có không ít Đại Năng ở Cổ Thánh Đế Đạo tiến về trung tâm vũ trụ, hắn không biết nguyên nhân, nhưng hắn đối với trung tâm vũ trụ có dã tâm, cho nên vô ý thức phủ nhận.

- Cẩu vật, ngươi đang gạt ta sao?

Cơ Càn Khôn híp mắt, lạnh giọng hỏi, sát khí vô tận bao phủ Ngân Giáp nam tử.

Băng...

Ngân Giáp nam tử trực tiếp bạo thể, máu vẩy thời không trường lộ, vô cùng thê thảm, chỉ lưu một đạo Nguyên thần run lẩy bẩy.

- Tiền bối ta thật không có lừa ngươi.

Ngân Giáp nam tử sắp khóc, tâm lý tuyệt vọng, vì sao không may như thế, vậy mà gặp được sát tinh này.

Cơ Càn Khôn ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, là có tiếng cuồng, không thèm nói đạo lý.

- Thật sao? Vậy ngươi cút đi!

Cơ Càn Khôn hừ lạnh nói, đang khi nói chuyện liền đi qua bên cạnh Ngân Giáp nam tử, đi đến xa xa.

Ngân Giáp nam tử thật khóc, cái này tính là chuyện gì?

------oOo------

Chương 1904: Vũ trụ dung hợp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong bóng tối hư vô, Hoắc Khứ Bệnh đứng ngạo nghễ, cả người tản ra cường quang loá mắt, nhìn xuống phía dưới, giống như Sáng Thế Thần.

Phía dưới có vô số ánh sáng, như là vũ trụ Tinh Hà, lít nha lít nhít, căn bản không cách nào đếm rõ

Thời khắc này Hoắc Khứ Bệnh là trạng thái nguyên thần, đến Vô Cực cảnh, nguyên thần không còn là nguyên thần, hắn ký thác ở trên chư thiên vũ trụ, nhìn xuống Nội vũ trụ cùng vô số Ngoại vũ trụ ở chung quanh, mảnh không gian này đã siêu việt các sinh linh nhận biết, chỉ có vượt qua Đại Đạo Chí Tôn cảnh, mới hiểu nơi này tồn tại.

Hoắc Khứ Bệnh duỗi hai tay, ngón trỏ nhô ra, hư không nhất chỉ, ngay sau đó hai điểm sáng bay tới hắn.

- Thiên Đế vũ trụ, Huyền Đương vũ trụ.

Hoắc Khứ Bệnh lẩm bẩm, hai tay đột nhiên đập cùng một chỗ, hai điểm sáng đánh tới lẫn nhau, hợp thành một thể.

Mà các sinh linh ở trong Thiên Đế vũ trụ, Huyền Đương vũ trụ đều không có cảm nhận được vũ trụ va chạm.

Vũ trụ có quy tắc của nó, bên trong thăng bằng, cùng không gian bên ngoài vũ trụ có cách ly, chỉ cần vũ trụ bất diệt, bên trong gió êm sóng lặng.

Hoắc Khứ Bệnh mỉm cười, tay trái bấm pháp quyết, ngón trỏ bắn ra một đạo cường quang, bao trùm hai điểm sáng dính liền nhau, để chúng nó triệt để dung hợp.

Toàn bộ quá trình rất nhanh, còn nhanh hơn thời gian uống trà.

Đây cũng là Vô Cực Chí Cao Đại Đế oai, trong lúc lật tay, dung hợp hai vũ trụ.

Sau đó Hoắc Khứ Bệnh biến mất, trở lại trong Thiên Đế vũ trụ .

Trong một viên tinh cầu màu xanh lục dày đặc, Tần Quân bồi bạn với ba hài tử, tiểu Lăng Mệnh trêu cợt lấy tiểu Thiên Võ, tiểu Tuyết Nhi thì ở trên đùi Tần Quân cười đùa vỗ tay, hình ảnh vui vẻ hòa thuận, Tần Quân cũng cười rất vui vẻ .

Từ khi hắn xưng Đế, đã rất ít có thể hưởng thụ được thời gian người một nhà đoàn tụ.

Thậm chí có thể nói, ngoại trừ kiếp trước ở Trái Đất hơn hai mươi năm, hắn có rất ít thời điểm ấm áp như thế này.

- Cũng không biết nàng và hài tử qua như thế nào.

Tần Quân không khỏi tưởng niệm, Liễu Nhược Lai bị Vận Mệnh chọn trúng, cưỡng chế bóc ra tình cảm, trước khi đi đã mang thai, đến nay, hắn cũng không biết Liễu Nhược Lai người ở chỗ nào.

Trước kia Huyền Đương đại thế giới liền truyền tin tức đến, nói Liễu Nhược Lai đã xuất hiện, nhưng về sau lại mất tích bí ẩn.

Hắn vốn muốn dựa vào Vận Mệnh phân thân đến giúp đỡ Liễu Nhược Lai, đáng tiếc vô số năm sau, Vận Mệnh mạnh hơn, Vận Mệnh phân thân cũng sợ hãi.

Nếu gặp lại, Tần Quân chắc chắn đoạt lại Liễu Nhược Lai cùng con của

hắn.

Lúc này, Hoắc Khứ Bệnh bỗng nhiên xuất hiện ở trong Thạch Đình, nhìn Tần Quân quỳ bái, trầm giọng nói:

- Bệ Hạ, Thiên Đế vũ trụ đã cùng Huyền Đương vũ trụ dung hợp.

Tần Quân nghe xong, quay đầu nhìn về phía hắn hỏi:

- Nhanh như vậy?

- Vâng!

Hoắc Khứ Bệnh cười nói, ở trước mặt Bệ Hạ đại triển thân thủ, hắn vẫn rất cao hứng.

Tần Quân nở nụ cười, hắn bỗng nhiên rất ngạc nhiên đối với hai chữ Vô Cực, vô thanh vô tức dung hợp hai vũ trụ, cường giả Vô Cực cảnh rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Khứ Bệnh, ngươi cảm thấy trong ba hài tử của trẫm, ai tư chất cao hơn?

Tần Quân cười hỏi, lời vừa nói ra, đồng tử của Hoắc Khứ Bệnh phóng đại, cúi đầu nói:

- Mạt tướng nhìn không thấu.

Ở trong Thời Không tuyệt địa, Tần Lăng Mệnh từng giảng thuật qua một số tương lai.

Nhưng Tần Quân không muốn dựa theo tương lai làm việc, hắn không thèm để ý Quá Khứ Vị Lai, chỉ tranh sớm chiều.

- Đứa nhỏ Thiên Võ này, ngươi nguyện ý thu đồ đệ không?

Tần Quân tiếp tục hỏi, tiểu Lăng Mệnh đã bái Bồ Đề Tổ Sư làm sư, tự nhiên không thể lại đổi bái những cường giả khác.

Hắn ban tên cho Thiên Võ, là muốn tiểu Thiên Võ đi lộ tuyến cường giả, mà không phải Đế Vương.

Hoắc Khứ Bệnh ngẩn người, lúc này nói:

- Tự nhiên nguyện ý!

Trở thành sư tôn của con trai Thiên Đế, địa vị của hắn khẳng định sẽ bay vọt lần nữa.

Hắn có loại dự cảm, ngày sau Đại Tần thiên đình, Vô Cực Chí Cao Đại Đế cũng tính không được nhất lưu, Tần Quân nhìn như là giúp con của mình, thật ra là đề bạt hắn.

Các đồ đệ của Tần Quân đều mạnh hơn xa hắn, tùy tiện một vị đều có thể dạy bảo Tần Thiên Võ.

------oOo------

Chương 1905: Vũ trụ dung hợp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đợi tiểu gia hỏa này đầy năm tuổi, liền giao cho ngươi chỉ dạy.

Tần Quân cười nói, có một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế làm sư phụ, ngày sau Tần Thiên Võ tiền đồ vô lượng.

Hoắc Khứ Bệnh cười theo, ánh mắt nhìn về phía tiểu Thiên Võ trở nên nhu hòa .

Vô số năm qua, hắn thu không ít đồ đệ, nhưng hắn có dự cảm, vị con trai Thiên Đế này chính là đệ tử hắn đắc ý nhất.

Sau đó, Hoắc Khứ Bệnh rời đi, tiếp xuống sinh linh của Huyền Đương vũ trụ phát hiện Thiên Đế vũ trụ, thế tất sẽ kinh hãi.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, lần này cơ hội triệu hoán Thần Ma chính là nhiệm vụ tìm kiếm Bạch Đế đoạt được, hắn sớm giữ lại hệ thống

khen thưởng, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tào Duệ, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, tốc độ triệu hoán có phần nhanh, đáng tiếc triệu hoán nhân vật không được như ý.

Tào Duệ, cháu của Tào Tháo.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Phong Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Phong Bá, lại xưng Phi Liêm, Thần Quái trong Thượng Cổ Thần đạo, nghe nói là sư đệ của Xi Vưu.

Phi Liêm, là một trong mười Đại Yêu Thần, trừ Côn Bằng, thuộc về thủ hạ của Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, một trong các yêu quái mạnh nhất.

- Ừm, liền triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Tần Quân cấp tốc quyết định, thân là một trong mười Đại Yêu Thần, thiên phú của Phong Bá không thể nghi ngờ.

Hiện tại chỉ cần hắn triệu hoán Thần Ma có tiềm lực là được, nếu không cho dù triệu hoán Bàn Cổ, cũng không thể trở thành chiến lực mạnh nhất của Đại Tần thiên đình

Rất nhanh, bảng thuộc tính của Phong Bá xuất hiện ở trước mắt hắn.

- Phong Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Phi Liêm!

- Tu vi: Nhập Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Phong Nham Chi pháp!

- Thần thông: Bát Phong triều bái! Ngũ Vận từ chưởng! Pháp Thiên Tượng Địa! Hô ép đại địa!

- Pháp bảo: Phong thương!

- Độ trung thành: 84 (max trị số 100)!

Nhập Thánh cảnh hậu kỳ, vẫn được, cũng không biết phải chăng đã là đỉnh phong.

Lực chú ý của Tần Quân lần nữa phóng tới trên người ba hài tử, mấy ngày nữa, hắn phải bắt đầu toàn tâm tu luyện, trong khoảng thời gian này, hắn chuyên môn bồi con của mình, không để ý tới sự tình khác.

Biên giới Nội vũ trụ.

Một đạo hào quang bảy màu bay tới, rút ngắn khoảng cách xem xét, chính là Khổng Tuyên, anh minh thần võ, nhìn qua tinh không phía trước, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ kích động.

- Khí tức thật bàng bạc, chẳng lẽ nơi này chính là Vị Diện vũ trụ cao hơn?

Khổng Tuyên kích động nói, hắn từ cửa vào Huyền Đương vũ trụ Cổ Thánh Đế Đạo chạy đến, trải qua ngàn hiểm, rốt cục nhìn thấy vũ trụ mới.

Linh khí ở Nội vũ trụ xa không phải Huyền Đương vũ trụ có thể so sánh, để toàn thân hắn thoải mái.

Lúc này, hướng tây bắc bay tới một bóng người, chính là Cơ Càn Khôn.

- Uy! Tiểu điểu, tư chất của ngươi không tệ, đi theo ta!

Cơ Càn Khôn nhìn qua Khổng Tuyên, hứng thú cười nói, hắn không có lập tức tiến về Thiên Đế vũ trụ, mà đi dạo ở biên giới Nội vũ trụ, mục đích chỉ

có chính hắn biết được.

Khổng Tuyên nhíu mày, thần thức quét về phía Cơ Càn Khôn, một giây sau, sắc mặt hắn kịch biến, vội vàng thu hồi thần thức, con mắt, miệng mũi đều tràn ra máu tươi.

Vô Cực sinh linh há là Hiển Thánh có thể dò xét?

------oOo------

Chương 1906: Đại Tần U Linh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi quá yếu, nếu không phải nhìn ngươi tư chất không tệ, ngươi ngay cả mặt ta cũng không thấy.

Cơ Càn Khôn nhẹ giọng cười nói, ở Cổ Thánh Đế Đạo, bao nhiêu sinh linh muốn thần phục mà chèn phá đầu, con chim nhỏ này lại không biết cơ duyên đã đến, thật thú vị.

Khổng Tuyên xoa xoa máu trên mặt, mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ nhìn qua Cơ Càn Khôn.

Hắn chưa bao giờ gặp phải người mạnh như thế, tâm thần kinh hãi.

Hắn cắn răng hỏi:

- Ngươi là Thánh Nhân?

- Thánh Nhân? Xách giày cho ta cũng không xứng!

Cơ Càn Khôn kiêu căng nói, hắn là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Khổng Tuyên nghe xong, tâm lý nhấc lên sóng biển ngập trời, siêu việt Thánh Nhân?

Ở trong lòng hắn không khỏi cân nhắc, hắn hiểu được đây là một cơ duyên, nhưng hắn tâm cao khí ngạo, không muốn ở dưới người.

Nhưng chỉ dựa vào chính hắn, rất khó thành tựu Thánh Nhân, chớ nói chi là siêu việt Thánh Nhân.

Khổng Tuyên vẫn luôn có một tâm vấn đỉnh mạnh nhất, giờ phút này không khỏi bàng hoàng.

- Ngươi từ Cổ Thánh Đế Đạo đến, có biết Cổ Thánh Đế Đạo dài bao nhiêu? Liên tiếp bao nhiêu vũ trụ không?

Cơ Càn Khôn hừ lạnh nói, tựa hồ hơi không kiên nhẫn, tiếp tục nói:

- Đối với Hiển Thánh mà nói, phía trước là địa ngục, ngươi khẳng định muốn dựa vào mình đi xuống? Lại sau này, Thánh Nhân cũng là con kiến hôi!

Nghe vậy, Khổng Tuyên trừng to mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Thánh Nhân vạn kiếp bất tử, lại sẽ trở thành con kiến hôi?

Khổng Tuyên không phải loại người cổ hủ, lúc này xoay người hành lễ, nói:

- Đa tạ tiền bối thu lưu!

Vô duyên vô cớ nhảy ra một cường giả bí ẩn thu lưu mình, đổi lại những người khác có thể sẽ đề phòng đủ kiểu, nhưng Khổng Tuyên khác biệt, hắn biết rõ thiên phú của mình lợi hại bao nhiêu, đại nhân vật động tâm ở dĩ vãng cũng đã gặp qua.

- Rất tốt, cố gắng biểu hiện, ngày sau nói không chừng ta sẽ còn thu ngươi làm đồ đệ!

Cơ Càn Khôn hài lòng cười nói, nói xong, vung tay áo cuốn Khổng Tuyên đi

Khổng Tuyên hoảng hốt, ngạc nhiên phát hiện mình thân ở trong cường quang, không phân biệt được tinh không phía ngoài

- Tiền bối, chúng ta muốn đi đâu?

Khổng Tuyên thận trọng hỏi.

- Trước thăm dò một phen, gần đây khí tức ở biên giới trung tâm vũ trụ có chút không đúng, sau đó ngươi ta đi gặp Thiên Đế Bệ Hạ.

Cơ Càn Khôn nhẹ giọng nói, tuy hắn cuồng, nhưng tâm tư thông thấu, vừa tới liền đã nhận ra khí tức âm mưu.

Lại thêm hắn gần đây ở Cổ Thánh Đế Đạo nghe nói một số lời đồn đại, hắn cảm thấy nhất định phải đề phòng.

Nghĩ xong, hắn lật tay lấy ra một cẩm nang, từ đó cầm ra một hạt đậu ngân sắc, vẩy ra ngoài.

- Thiên Đế Bệ Hạ?

Khổng Tuyên nghi hoặc hỏi.

Nghe được hai chữ Thiên Đế, hắn vô ý thức liên tưởng đến Tần Quân.

Lúc trước ở Huyền Đương vũ trụ nghe được tên Tần Thiên Đế, hắn không nghĩ tới là Tần Quân, hiện tại đi vào Nội vũ trụ, nghe được tên Thiên Đế, hắn cũng không có nghĩ về phía Tần Quân.

Vị tiền bối trước mắt này ngay cả Thánh Nhân cũng không để vào mắt, sao có thể bái nhập dưới trướng của Tần Quân?

Tần Quân đoán chừng còn vội vàng thống nhất Huyền Đương vũ trụ a.

- Đó là chúng sinh chi sư, ngươi cái con chim nhỏ này làm sao biết được.

Cơ Càn Khôn hừ lạnh nói, nhấc lên Tần Quân, trong lời nói của hắn liền tràn đầy kính ngưỡng.

Chúng sinh chi sư!

Thần sắc của Khổng Tuyên chấn động, đối với Thiên Đế mà Cơ Càn Khôn nói càng thêm hiếu kỳ.

Trong Thiên Đế vũ trụ.

Từ khi hai vũ trụ dung hợp, linh khí của Thiên Đế vũ trụ cũng bắt đầu trút về phía Huyền Đương vũ trụ, dẫn đến vô số sinh linh xôn xao.

Ngày đó, Đại Tần thiên đình hạ chiếu, tuyên bố hai vũ trụ dung hợp, để 3000 Đại thế giới trong Huyền Đương vũ trụ sợ hãi thán phục.

- Tần Thiên Đế quá lợi hại!

- Dung hợp vũ trụ, tu vi như thế nào mới có thể làm được?

------oOo------

Chương 1907: Đại Tần U Linh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đại Tần thiên đình đã mạnh như vậy sao?

- Giả a, vũ trụ cũng có thể dung hợp?

- Đại Tần thiên đình đây là chơi chuyện gì?

3000 Đại thế giới vỡ tổ, phong bạo từ đó xốc lên.

Cùng lúc đó, trong một viên tinh cầu màu xám, một đám người mặc áo đen đứng ở trước mặt Tần Quân, phía sau Tần Quân đứng Bách Lý Thủ Ước cùng Kinh Kha.

Tần Quân đánh giá mười lăm tên Thánh Nhân trước mắt, khẽ gật đầu.

Thanh thế của Đại Tần thiên đình như mặt trời giữa trưa, mỗi ngày đều có rất nhiều cường giả đến đây thần phục, Tần Quân cố ý tuyển ra mười lăm vị Thánh Nhân, hắn có Thần Hóa Trận Đạo chữ Bí, chỉ cần tu vi không siêu việt hắn hai Đại cảnh giới, đều có thể bị hắn nhìn trộm tâm lý hoạt động.

Tuyển ra người chân chính nguyện ý vì hắn hiệu lực, rất đơn giản.

- Các ngươi có biết trẫm tìm các ngươi tới, cần làm chuyện gì không?

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi, tâm lý không khỏi cảm khái vạn phần, hắn không khỏi hồi tưởng lại ở thời kỳ Hỗn Độn sáng lập Thập Nhị Thánh Tướng, cũng không biết Thập Nhị Thánh Tướng phải chăng đều khoẻ mạnh.

- Hiểu, trở thành thích khách của Đại Tần thiên đình!

Một Lang Đầu Nhân Thân hóa hình Thánh Yêu trả lời, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy sốt ruột.

Ở trong Nội vũ trụ, yêu quái thành Thánh cũng không nhiều.

Yêu này cùng Hoàng Phủ gia không hợp nhau, lại sùng bái Tần Quân, cho nên liền tìm tới bái.

Còn lại 14 vị Thánh Nhân đi theo lên tiếng, một bộ khẳng khái chịu chết.

Tần Quân hài lòng cười một tiếng nói:

- Gọi thích khách không dễ nghe, ngày sau các ngươi đều là Đại Tần U Linh, đi theo Kinh Kha, ẩn vào trong bóng tối, vì trẫm trừ địch, vì Đại Tần thiên đình lập công!

Đại Tần U Linh!

Ánh mắt Kinh Kha sáng lên, trở thành Hỗn Độn U Linh, hắn đối với hai chữ u linh liền tràn đầy cảm tình.

- Hắn rất mạnh sao? Dựa vào cái gì để cho chúng ta nghe hắn?

Một tên Thánh Nhân nhịn không được trào phúng nói, có thể làm cho Tần Thiên Đế tự mình tiếp đãi, nói rõ Đại Tần U Linh ý nghĩa bất phàm, ngày sau có thể là trọng khí của Thiên Đình, bọn hắn ai không muốn làm lãnh tụ?

Lời vừa nói ra, Thánh Nhân còn lại đều nhìn về Kinh Kha, ánh mắt tràn đầy nghi vấn.

- Hừ!

Kinh Kha hừ lạnh một tiếng, khí thế bỗng nhiên phát ra, nhằm vào mười lăm vị Thánh Nhân.

Trong chốc lát, mười lăm vị Thánh Nhân trực tiếp co quắp ngã xuống đất, ép tới mặt đất vỡ vụn, các Thánh Nhân kém chút dọa đến hồn phi phách tán.

Thân là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, khí thế của Kinh Kha đủ để oanh bạo toàn bộ Nội vũ trụ, tuy là một tia, cũng đầy đủ dọa sợ mười lăm vị Thánh Nhân.

Tần Quân cùng Bách Lý Thủ Ước không có cảm nhận được, nhưng nhìn thấy biểu tình của đám Thánh Nhân, trong lòng bọn họ cũng không nhịn được sợ hãi thán phục.

Vô Cực oai, khủng bố như vậy .

Kinh Kha rất nhanh liền thu lại khí thế, dù sao những Thánh Nhân này chính là thành viên tổ chức đầu tiên của hắn, cũng không thể hù chết nha.

- Các ngươi còn có ý kiến gì không?

Tần Quân hỏi.

Mười lăm vị Thánh Nhân nằm rạp trên mặt đất, nhao nhao lắc đầu, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi

- Tiếp xuống giao cho ngươi.

Tần Quân nhìn Kinh Kha phân phó nói, nói xong mang theo Bách Lý Thủ Ước rời đi.

Kinh Kha nhìn qua mười lăm vị Thánh Nhân, lộ ra nụ cười làm người ta run rẩy cả linh hồn nói:

- Tiếp đó, ngươi các sẽ lãnh hội Đại Tần U Linh khủng bố, nhớ kỹ phần khủng bố này, ngày sau các ngươi mang nó cho địch nhân của các ngươi!

Nghe vậy, sắc mặt của mười lăm vị Thánh Nhân kịch biến.

Trong tinh không u ám, một ngọn núi khổng lồ cao ngàn vạn trượng trôi nổi ở trên linh vụ cuồn cuộn, phía trên tọa lạc cung điện nguy nga, kim bích huy hoàng, phía sau hào quang thăng thiên, khí thế bàng bạc

Trong điện, Bạch Đế ngạo nghễ mà đừng, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy phía trước là hơn vạn thềm đá, đỉnh chóp thềm đá có một bóng người ngồi, cao cao tại thượng.

Toàn bộ đại điện vô cùng trống trải, chỉ có hai người bọn họ .

- Ngươi vì sao lại dự định rời đi?

Nhân ảnh ở phía trên mở miệng nói, rút ngắn khoảng cách xem xét, người này mặc Hắc Bào, trên áo bào khắc Thần Thú đồ văn, giống như hổ giống như gấu, ngồi bệ vệ, tựa như Chúa Tể vô thượng, khuôn mặt hắn thần võ, mày hồ cùng tóc dài đều là màu đỏ thẫm, giống như yêu ma.

Người này chính là Sở Điệu Thánh tổ uy chấn Cổ Thánh Đế Đạo.

------oOo------

Chương 1908: Trái tim của Bạch Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt Sở Điệu Thánh Tổ, Bạch Đế không có một chút xíu kính sợ, nhếch miệng cười nói:

- Tự nhiên là tới tìm đồ nhi của ta.

Sở Điệu Thánh Tổ nhìn hắn, khẽ nhíu mày nói:

- Vì sao phải đi tìm hắn, chẳng lẽ Bổn Tọa đối với ngươi không tốt?

Bạch Đế khoát tay cười nói:

- Nếu không phải ngươi, ta có thể nào thành tựu Vô Cực cảnh, nếu không có ngươi, ta sao có được thân tự do hôm nay, chỉ bất quá ta thua thiệt đồ nhi của ta quá nhiều, muốn làm bạn hắn một đoạn thời gian, chỉ dạy cho hắn.

Thành tựu Vô Cực cảnh, hắn đầu tiên nghĩ đến đúng là Tần Quân, hắn muốn dạy Tần Quân như thế nào luyện thành Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh.

Sở Điệu Thánh Tổ đưa tay, chỉ Bạch Đế phía xa, tức giận nói:

- Ngươi cũng biết Bổn Tọa tốt với ngươi, vì sao còn muốn ly khai?

Bạch Đế sắp thành tựu Vô Cực Chí Cao Đại Đế, lúc này rời đi, Sở Điệu Thánh Tổ làm sao không đau lòng?

Hắn ở trên người Bạch Đế đưa lên bao nhiêu tư nguyên, có thể nào uổng phí?

- Ta sẽ còn trở lại, ngươi yên tâm.

Bạch Đế vung tay áo nói, nhìn như cười đùa tí tửng, kì thực vô cùng kiên quyết.

- Ngươi thật biết vị đồ nhi Tần Thiên Đế kia của mình?

Sở Điệu Thánh Tổ hỏi ngược lại.

Bạch Đế ngẩn người hỏi:

- Ngươi có ý tứ gì?

- Học trò cưng của ngươi giết Chí Tôn Vô Địch!

Sở Điệu Thánh Tổ híp mắt hỏi, lời vừa nói ra, sắc mặt của Bạch Đế kịch biến.

Lúc trước hắn một mực bế quan, biết được Sở Điệu Thánh Tổ muốn ra tay với Huyền Đương vũ trụ, liền vô cùng lo lắng rời đi, nào biết được Chí Tôn Vô Địch chết.

Chí Tôn Vô Địch là thiên tài Nhân tộc có thể so với Hạ Thần Võ, vừa vào Cổ Thánh Đế Đạo, liền đạt được rất nhiều thế lực vung cành oliu, không giống Hạ Thần Võ lựa chọn Nhân tộc Lục Đế, Chí Tôn Vô Địch thì lựa chọn một vị Vô Cực Đại Năng nào đó, từ đó phong sinh thuỷ khởi, thậm chí bị người cho rằng, đợi một thời gian, có thể thành tựu Vô Cực Chí Cao Đại Đế, trở thành Đại Đế siêu nhiên Cổ Thánh Đế Đạo.

Đại Đạo Đế Tôn liền có thể trở thành Đại Đế, ngang dọc Cổ Thánh Đế Đạo, nhưng ở phương xa Cổ Thánh Đế Đạo, Đại Đạo Đế Tôn căn bản tính không được cái gì.

- Hắn giết Chí Tôn Vô Địch?

Sắc mặt của Bạch Đế vô cùng khó coi, hắn là biết sau lưng Chí Tôn Vô Địch đứng ai.

Phiền phức lớn rồi!

Sở Điệu Thánh Tổ Tay hơi khom người, nhìn Bạch Đế nói:

- Ngoại giới không biết Chí Tôn Vô Địch đến cùng đầu phục ai, nhưng Bổn Tọa biết, đã từng nói qua cho ngươi, ngươi cảm thấy nên làm cái gì?

Bạch Đế nắm chặt song quyền, cắn răng nói:

- Cho dù đối phương là Viêm Tuyên Đế Quân, ta cũng phải thủ hộ đồ nhi của ta!

- Viêm Tuyên Đế Quân là tồn tại như thế nào, không cần Bổn Tọa nói nhiều, Bổn Tọa cũng không dám cùng hắn vạch mặt, thê tử của Chí Tôn Vô Địch chính là đồ tôn của Viêm Tuyên Đế Quân, việc này không có mấy người biết được, nhưng lấy tính cách bao che khuyết điểm của Viêm Tuyên Đế Quân, đồ nhi của ngươi có thể sống sao?

Sở Điệu Thánh Tổ thở dài nói, một bộ bất lực.

Sắc mặt của Bạch Đế âm trầm, không nói một lời.

Sở Điệu Thánh Tổ tràn ngập thâm ý nói:

- Đồ đệ mà thôi, như ống tay áo, cần gì lo lắng như thế, ngươi có ân với hắn, ngươi cũng không thua thiệt hắn.

Đại điện lâm vào tĩnh mịch.

Bạch Đế thở dài một hơi nói:

- Hắn là người trọng yếu nhất của ta, ta không thể nhìn hắn chết!

Nói xong, Bạch Đế quay người chuẩn bị rời đi.

- Ngươi quên thân phận của mình rồi sao? Tuy ngươi là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, nhưng nhiều nhất phát huy thực lực của Đế Tôn!

Sở Điệu Thánh Tổ trầm giọng nói, ngữ khí chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Bạch Đế cũng không quay đầu lại, đi đến cửa lớn của cung điện, nói một câu:

- Nếu hắn chết, ta sống tạm cũng không có ý nghĩa.

Bóng lưng của hắn kiên nghị, không chút do dự.

Sở Điệu Thánh Tổ nhíu mày, hơi cắn răng, trong mắt tràn đầy âm sắc.

Thiên Đế Cung.

- Càn Khôn khấu kiến Bệ Hạ!

Cơ Càn Khôn kích động quỳ xuống, đầu rạp xuống đất lễ bái Tần Quân ở trên vương tọa.

------oOo------

Chương 1909: Trái tim của Bạch Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Thủ Ước, Quách Gia, Quản Trọng, Hoắc Khứ Bệnh, Đế Tuấn, Cường Lương đứng ở hai bên, giờ phút này, ánh mắt của Tần Quân lại rơi vào Khổng Tuyên ở sau lưng Cơ Càn Khôn.

Không nghĩ tới Khổng Tước Đại Minh vương lại bị Cơ Càn Khôn thu phục.

Giờ phút này, Khổng Tuyên há to mồm, cả người như bị sét đánh, cứng ngắc tại nguyên chỗ, hiển nhiên như thế nào cũng không nghĩ đến Thiên Đế mà Cơ Càn Khôn sùng bái đến cực điểm đúng là Tần Quân.

Trong lòng của hắn bị xấu hổ, chấn kinh, không cam lòng, xấu hổ xen lẫn, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Nhất là Cường Lương đang dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn, để hắn hận không thể quay đầu rời đi.

- Càn Khôn, ngươi đúng là lớn rồi.

Ánh mắt của Tần Quân rơi vào trên người Cơ Càn Khôn, cảm thán không thôi.

Năm đó lúc hắn rời đi, mặc dù Cơ Càn Khôn đã lớn, nhưng làm người hành vi phóng túng, không đáng trọng dụng, bây giờ Cơ Càn Khôn phong thần tuấn dật, trong lúc giơ tay nhấc chân đều là khí phái của cường giả tuyệt thế, để hắn sâu sắc cảm nhận được như thế nào thương hải tang điền.

Cơ Càn Khôn cười hắc hắc nói:

- Bệ Hạ như mấy trăm tỷ năm trước, thanh xuân vĩnh trú a.

Mấy trăm tỷ năm!

Khổng Tuyên đột nhiên run lên, hoài nghi lỗ tai của mình nghe lầm.

Giờ khắc này, hắn bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

- Vì sao Thái Gia Gia của ngươi không tới?

Hoắc Khứ Bệnh hỏi, trong lời nói có chút không vui.

Cơ Càn Khôn vò đầu cười nói:

- Thái Gia Gia đang luyện công, những con cháu như chúng ta sao dám quấy rầy? Vừa nhận được tin tức, ta liền vội vàng tới, xin Bệ Hạ chớ trách!

Trong lòng hắn nghi ngờ, vì sao Bệ Hạ nhìn yếu như vậy?

Khẳng định là cố ý biểu hiện!

Cơ Càn Khôn nghĩ như vậy, Thiên Đế mạnh, tuyệt không phải cường giả Vô Cực cảnh có thể mơ màng.

- Bây giờ Hạo Dạ như thế nào?

Tần Quân hỏi, hắn ngược lại không nghi ngờ Cơ Hạo Dạ trung tâm.

- Thái Gia Gia mạnh khỏe, nhưng luôn tưởng niệm Bệ Hạ, vì chờ đợi sống qua ngày, chỉ có thể bế quan, thậm chí ngay cả Cực Viêm Ma Thần tộc cũng mặc kệ.

Cơ Càn Khôn trả lời, khắp khuôn mặt là thổn thức.

Vô số năm đi qua, không chỉ có hắn, Cơ Hạo Dạ cũng sắp muốn từ bỏ.

Bởi vì lo lắng Tần Quân, Cơ Hạo Dạ hậm hực không vui, rất ít xuất quan, khiến cho Cực Viêm Ma Thần tộc chỉ có thể dựa vào Cơ Càn Khôn một mình đảm đương một phía.

- Ừm, trẫm chẳng mấy chốc sẽ đi Cổ Thánh Đế Đạo.

Tần Quân gật đầu nói, Nội vũ trụ nhất định phải thống nhất, hắn mới có thể an tâm rời đi.

Cơ Càn Khôn cười hắc hắc nói:

- Đợi Bệ Hạ trở về, Thiên Đế Thạch Điện đoàn tụ, sẽ quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo!

Vừa nghĩ tới Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn, Hi Linh Nữ Đế, Viêm

Tuyên Đế Quân… hắn liền cảm xúc bành trướng.

Những Đại Năng này nếu tụ họp lại, Cổ Thánh Đế Đạo ai có thể địch nổi?

Tần Quân mỉm cười, ánh mắt nhìn về phía Khổng Tuyên nói:

- Khổng Tuyên, không biết trẫm sao?

Lời vừa nói ra, Khổng Tuyên càng thêm xấu hổ, cúi đầu, không dám đối mặt Tần Quân.

Cơ Càn Khôn thì ngẩn người, Tần Quân nhận biết Khổng Tuyên?

- Khổng Tuyên? Hắn là huynh trưởng của Lý Nguyên Bá?

Đế Tuấn hiếu kỳ hỏi, thần sắc ý vị sâu xa, lộ ra nụ cười quỷ dị.

Bây giờ Lý Nguyên Bá đã là Đại Đạo Chí Tôn, vị huynh trưởng này làm sao yếu như thế?

Hắn là biết quá khứ của Khổng Tuyên cùng Đại Tần thiên đình.

Tên này sợ là ruột đã hối hận xanh a.

- Ừm, Khổng Tuyên đối với Đại Tần thiên đình có công, trẫm đã sớm muốn chiêu nạp hắn vào Đại Tần thiên đình.

Tần Quân gật đầu cười nói, mây trôi nước chảy, không còn khao khát như trước kia.

Hiện tại Khổng Tuyên gia nhập Đại Tần thiên đình, cũng không thể coi là cái gì.

Bất quá tiềm lực của hắn để Tần Quân động tâm, ngày sau có thể vun trồng một phen.

- Con chim nhỏ này có thể vì Bệ Hạ kiến công? Bệ Hạ nhận lầm người a?

Cơ Càn Khôn kinh ngạc hỏi, nghe mà Khổng Tuyên kém chút thổ huyết.

------oOo------

Chương 1910: Đại Đạo Đắc Kỷ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiểu điểu?

Tần Quân biểu lộ cổ quái, kém chút cười phun, từ xưa đến nay, sợ cũng chỉ có Cơ Càn Khôn xưng hô Khổng Tuyên như vậy.

Mấu chốt là Khổng Tuyên còn không dám bạo phát, chỉ có thể ẩn nhẫn.

Cường Lương cùng Đế Tuấn lại nhịn không được bật cười, bọn người Quách Gia cũng như thế.

- Ngươi nha ngươi nha, vẫn là như vậy!

Hoắc Khứ Bệnh bất đắc dĩ nói, trong lời nói lại tràn đầy yêu chiều.

Cơ Càn Khôn giống như Hoắc Tầm Đế, Cơ Hạo Dạ và hắn quan hệ cũng rất tốt, hai thế gia quan hệ trường tồn đến nay, đã là giai thoại.

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói:

- Càn Khôn so với Thái Gia Gia của hắn thì thú vị hơn nhiều.

Ngay cả Quản Trọng cũng lắc đầu bật cười, trong điện duy chỉ có Khổng Tuyên hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

- Hắc hắc, Chiến Quân đại nhân, đại hôn của Tầm Đế sắp tới, ngươi không tham gia sao, bằng không hắn sẽ tiếc nuối cả đời.

Cơ Càn Khôn nhìn Hoắc Khứ Bệnh cười nói, nghe vậy, sắc mặt của Hoắc Khứ Bệnh trong nháy mắt lạnh xuống.

Chỉ nghe hắn trầm giọng nói:

- Nếu như hắn cưới Yêu Nữ kia, ta liền không nhận hắn!

Yêu Nữ?

Tần Quân nhíu mày, tựa hồ ngửi được khí tức cẩu huyết.

Cơ Càn Khôn cười hắc hắc, không nói thêm lời, hắn phụ trách truyền lời là được, nói quá nhiều ngược lại không hay.

- Các ngươi tạm thời trước ở lại đây đi.

Tần Quân mở miệng nói, tiếp xuống thu phục Khổng Tuyên, chắc hẳn không phải việc khó.

Không cần hắn động thủ, để Lý Nguyên Bá cùng Cơ Càn Khôn đi làm liền tốt.

Nếu Khổng Tuyên là Đại Đạo Truyền Thừa thêm cực hạn giác tỉnh, trở thành Vô Cực Chí Cao Đại Đế tuyệt không phải việc khó.

- Bệ Hạ, ta muốn nói suy nghĩ của mình…

Cơ Càn Khôn bỗng nhiên nói, nháy mắt ra hiệu, rõ ràng là muốn trong âm thầm nói chuyện với nhau.

Tần Quân gật đầu, để Bách Lý Thủ Ước dẫn Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên ngơ ngơ ngác ngác như cái xác không hồn đi theo Bách Lý Thủ Ước, giờ phút này lòng hắn tràn đầy rung động, bỗng nhiên nghĩ đến Lý Nguyên Bá.

- Hiện tại không biết Nguyên Bá như thế nào.

Khổng Tuyên nghĩ đến loại khả năng nào đó, đã kinh hỉ cũng xấu hổ.

Đợi bọn hắn rời đi, Tần Quân nói:

- Nói đi, bọn hắn đều đáng tin cậy.

Hắn nói là Đế Tuấn cùng Cường Lương, độ trung thành của hai người đều là max trị số, không cần lo lắng.

Cơ Càn Khôn trầm giọng nói:

- Là như vậy, sau khi ta đi vào trung tâm vũ trụ, ở biên giới phát hiện khí tức tà vận.

Khí tức tà vận?

Sở Điệu Thánh Tổ?

Tần Quân trong nháy mắt nghĩ đến vị đại năng này, dù sao lúc trước đã phát động nhiệm vụ.

- Sở Điệu Thánh Tổ tới?

Hoắc Khứ Bệnh nhíu mày hỏi, Sở Điệu Thánh Tổ rất mạnh, tất cả mọi người bọn hắn chung vào một chỗ cũng đánh không lại.

Trong thành viên Thiên Đế Thạch Điện, tồn tại mạnh hơn Hoắc Khứ Bệnh chỗ nào cũng có, tỷ như Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân, Ma Cảnh Thương, Hi Linh Nữ Đế, Khổng Khâu, Xa Bỉ Thi, Đông Vương Công… tùy tiện một vị đều không sợ Sở Điệu Thánh Tổ.

Trừ cái này ra, mấy người Cụ Lưu Tôn, Tần Cung Thiên cũng không kém, còn có thật nhiều Hỗn Độn sinh linh từng tín ngưỡng Thiên Đế đều đã trưởng thành cự phách ở Cổ Thánh Đế Đạo.

Chỉ là trước mắt, những cường giả kia còn chưa trở về, nếu Sở Điệu Thánh Tổ thừa dịp này xuất thủ, sợ là tin dữ giáng lâm.

- Hẳn là vậy, hắn không phải cùng Huyền Đương không hợp nhau sao?

Cơ Càn Khôn nhún vai nói, con ngươi hắn đảo một vòng, cười nói:

- Những người chúng ta không đối phó được Sở Điệu Thánh Tổ, Bệ Hạ, gọi các đồ đệ của ngài trở về đi!

Quách Gia trừng mắt liếc hắn một cái nói:

- Bệ Hạ vừa trở về, nào biết đám người Nguyên Sơ ở đâu, còn không phải

đợi sao.

Cơ Càn Khôn tỉ mỉ nghĩ lại, cũng đúng, thế là nhức đầu.

Sở Điệu Thánh Tổ là nhân vật hung ác a.

- Hừ! Quản hắn Sở Điệu Thánh Tổ hay Ngục Đạo Thần Đế, chúng ta sẽ liều chết bảo hộ Bệ Hạ!

Đế Tuấn hừ lạnh

------oOo------

Chương 1911: Đại Đạo Đắc Kỷ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cường Lương hiếm thấy cùng hắn bảo trì ý kiến thống nhất, gầm nhẹ nói:

- Ta sẽ xé nát Sở Điệu Thánh Tổ!

Hai Thần Tướng đều đã là Đại Đạo Đế Tôn, khí thế kinh khủng cỡ nào.

Nhưng những người còn lại đều là cường giả Vô Cực cảnh, không bị ảnh hưởng.

- Chỉ bằng các ngươi?

Cơ Càn Khôn khinh thường cười nói, hắn cũng không dám cùng Sở Điệu Thánh Tổ là địch, hai vị Đế Tôn cũng dám xuất khẩu cuồng ngôn.

Tần Quân khoát tay nói:

- Thuận theo tự nhiên đi, Sở Điệu Thánh Tổ có thể tự mình đến đây, như vậy Huyền Đương cũng có thể, cho nên không cần lo lắng.

Lời vừa nói ra, Cơ Càn Khôn bừng tỉnh đại ngộ, như trút được gánh nặng nói:

- Là ta kiến giải vụng về.

Chỉ cần không phải Sở Điệu Thánh Tổ tới, hắn còn có gì phải sợ?

- Dù vậy, vẫn phải đề phòng nhiều hơn, hiện tại thuộc hạ liền truyền tin cho bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện.

Quản Trọng ôm quyền nói, thủ hạ của Sở Điệu Thánh Tổ cũng không phải đồ bỏ đi

Tần Quân gật đầu, ánh mắt trở nên lạnh lùng.

Ngày đó, ban đêm.

Tần Quân đi vào trong tẩm cung của Đắc Kỷ, sau một phen điên loan đảo phượng, hai người nằm ở trên giường, hưởng thụ lấy dư hương.

- Trẫm để ngươi lại mạnh thêm, như thế nào?

Tần Quân ôm Đắc Kỷ hỏi, hắn định truyền Băng Thủy Đại Đạo cho Đắc Kỷ.

Cộng Công công lao quá thấp, không giống Kinh Kha độc lai độc vãng, nếu để cho hắn Đại Đạo Truyền Thừa, sẽ chọc đến Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ thậm chí Thần Ma còn lại tâm lý không công bằng.

Hơn nữa coi như cho, Cộng Công cũng không siêu việt được Đại Đạo Đế Tôn.

Cho Đắc Kỷ, có lẽ không tính thích hợp, nhưng ít ra có thể gia tăng thực lực hậu cung, nếu Đại Tần thiên đình gặp tập kích, các nàng cũng có thể có sức tự vệ.

Đắc Kỷ ngẩn người hỏi:

- Chẳng lẽ hiện tại còn không yên ổn?

Nội vũ trụ đã không có người có thể ngăn cản Đại Tần thiên đình, nàng còn tưởng rằng tiếp xuống có thể qua một đoạn thời gian sống yên ổn

- Thái bình, vì phòng ngừa vạn nhất mà thôi.

Tần Quân nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nàng, mỉm cười.

Chúng nữ nhân của hắn cũng phải bồi dưỡng, nếu không thực lực quá yếu, lúc cường địch đột tập, uy áp liền có thể đánh chết các nàng.

- Hệ thống, để Đắc Kỷ truyền thừa Băng Thủy Đại Đạo.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Đại Đạo Truyền Thừa đã không phải là nhiệm vụ ban thưởng khó lấy được.

Hắn có dự cảm, theo Sở Điệu Thánh Tổ để mắt tới hắn, chắc hẳn nhiệm vụ sẽ phát động đến tấp nập, Đại Đạo Truyền Thừa cùng cực hạn giác tỉnh, nói không chừng còn có tử trung giác tỉnh.

Ngẫm lại liền đắc ý.

Ngay sau đó, tử diễm đồ văn giữa mi tâm hắn bắn ra cường quang, hút Đắc Kỷ vào trong đó.

Trong tẩm cung chỉ còn lại có Tần Quân, hắn không có lựa chọn ngủ, mà xoay người ngồi dậy, bắt đầu ngồi xếp bằng luyện công.

Một bên khác, Lý Nguyên Bá từ Huyền Đương vũ trụ gấp trở về, cùng Khổng Tuyên gặp nhau.

Hai huynh đệ ở trong một lầu các, giờ phút này sắc mặt Khổng Tuyên phức tạp nhìn Lý Nguyên Bá, hỏi:

- Vì sao các ngươi sẽ ở chỗ này?

Lý Nguyên Bá kích động khó nhịn, cũng không trải qua suy nghĩ, trực tiếp trả lời:

- Ta đi theo Bệ Hạ, tiêu diệt Thánh Môn, thông qua Thánh Môn đi vào Nội vũ trụ, hiện tại Hoắc Khứ Bệnh đã dung hợp Huyền Đương vũ trụ cùng Nội vũ trụ, không phân khác biệt.

- Cái gì? Dung hợp?

Khổng Tuyên như bị sét đánh, cứ thế tại nguyên chỗ.

Hắn trải qua gian nan hiểm trở, lại về tới nguyên điểm?

Lý Nguyên Bá gật đầu, cười nói:

- Đúng vậy, không thể tưởng tượng nổi a? Ta cũng không thể tin được, Hoắc Khứ Bệnh thật sự là quá lợi hại, không hổ là Vô Cực Chí Cao Đại Đế!

- Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Khổng Tuyên lấy lại tinh thần, nghi ngờ hỏi.

Lý Nguyên Bá giải thích nói:

- Đó là Vô Cực Đệ Nhị Cảnh, a, huynh trưởng có khả năng không biết, trên Thánh Nhân cảnh là Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo Chí Tôn, Đại Đạo Đế Tôn, về sau mới là Vô Cực cảnh.

Nghe vậy, Khổng Tuyên lần nữa hóa đá, thân thể run rẩy lên, cắn răng hỏi:

- Ngươi bây giờ là cảnh giới gì?

------oOo------

Chương 1912: Công Tây Độc Nha (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đại Đạo Chí Tôn cảnh thập trọng thiên.

Lý Nguyên Bá phảng phất như hài tử khoe khoang với cha mẹ mình, nói không giữ lại chút nào.

Đại Đạo Chí Tôn!

Khổng Tuyên há to mồm, tựa như sét đánh ngang tai, ở trong đầu hắn

bỗng nhiên vang lên, để hắn nửa ngày không bình tĩnh nổi.

Lý Nguyên Bá tâm tư đơn giản, không có đa tưởng, lôi kéo Khổng Tuyên, cười nói:

- Huynh trưởng, cùng ta chung một chỗ hiệu lực cho Bệ Hạ đi, Bệ Hạ có thể để ngươi siêu việt ta a, nếu không ngươi tốn hao bao nhiêu thời gian mới có thể thành Thánh, chớ nói chi là Thiên Đạo Chí Thánh, những Thiên Đạo Chí Thánh kia đều đã sống mấy chục triệu năm, thậm chí trên trăm trăm triệu năm a.

Khổng Tuyên càng nghe càng xấu hổ, nhưng tim của hắn không kiềm hãm được cuồng loạn lên.

Ai không muốn nhanh chóng mạnh lên?

Hắn không ngốc, nếu như Lý Nguyên Bá nói là thật, hắn muốn đạt tới cảnh giới như Lý Nguyên Bá, sợ là phải chục tỷ năm, thậm chí càng lâu, nói không chừng đời này vô vọng.

Thánh Nhân, Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo Chí Tôn, Đại Đạo Đế Tôn.

Những cảnh giới này nghe liền để hắn theo không kịp, chớ nói chi là siêu việt.

- Chẳng lẽ Tần Thiên Đế thật có năng lực này?

Khổng Tuyên bàng hoàng, nhưng Lý Nguyên Bá sẽ không lừa hắn, điểm này hắn rõ ràng nhất.

- Huynh trưởng! Đừng sầu lo, bây giờ Thánh Nhân ở Đại Tần thiên đình rất nhiều, ngay cả ta là Đại Đạo Chí Tôn cũng không dám nói vô địch, chúng ta vẫn luôn đánh giá thấp Bệ Hạ, Bệ Hạ chính là Viễn Cổ Thiên Đế chuyển thế, chúng sinh chi sư, vị Thánh Nhân thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai!

Lý Nguyên Bá nói tới Tần Quân, thao thao bất tuyệt, tự tự châu ngọc.

Khổng Tuyên càng nghe càng kinh hãi, cảm giác thế giới quan bị phá vỡ.

Đại Tần thiên đình đã khủng bố như thế sao?

Hắn bỗng nhiên động tâm, lại liên tưởng đến lần thứ nhất nhìn thấy Tần Quân, trong minh minh cảm giác lần nữa hiển hiện.

Chẳng lẽ Tần Quân thật là Đại Đạo chỉ dẫn cơ duyên cho hắn?

- Thế nhưng ta cự tuyệt qua Bệ Hạ, sao có thể lại thần phục?

Khổng Tuyên cười khổ nói, hắn tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, vì chính là đạp về mạnh hơn, hiện tại cơ duyên mạnh hơn đang ở trước mắt, nếu như hắn lại buông tha, đáng đời cả đời làm kẻ yếu.

Lý Nguyên Bá khoát tay, cười ha hả nói:

- Khí độ của Bệ Hạ há sẽ nhỏ hẹp như thế? Huynh trưởng a, ngươi thật sự là không hiểu rõ Bệ Hạ, Đại Tần thiên đình có bao nhiêu Thần Tướng đã từng cùng Bệ Hạ là địch, hiện tại còn không phải vì Bệ Hạ tận tâm tận lực, hết thảy đều bởi vì Bệ Hạ rộng lượng, huống chi Bệ Hạ thường thường nhắc tới huynh trưởng, nói thần uy của Khổng Tuyên, nếu có thể vì Đại Tần thiên đình lập công, không thể tốt hơn.

Cùng Tần Quân ở lâu, tên này cũng biết nói nhảm rồi.

Nửa câu nói sau, Tần Quân không có nói qua, cũng rất ít nhắc lên Khổng Tuyên a.

Khổng Tuyên nghe xong, hổ thẹn không thôi, độ trung thành với Tần Quân cũng bắt đầu dâng lên, chỉ tiếc giờ phút này Tần Quân không có chú ý hắn.

- Tốt, mấy ngày nữa, ngươi dẫn ta đi gặp Bệ Hạ.

Khổng Tuyên trầm giọng nói, bị Lý Nguyên Bá siêu việt, kích thích hắn thật sâu.

Lý Nguyên Bá vỗ ngực, cam đoan nói:

- Không có vấn đề!

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn thấy Khổng Tuyên mạnh lên, hai huynh đệ liên thủ, cộng đồng ngăn địch, ngẫm lại liền để hắn hưng phấn

Một ngày sau.

- Đinh! Đắc Kỷ Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở làm Tần Quân đang tu luyện tỉnh lại, hắn lộ ra vẻ chờ mong, phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Đắc Kỷ!

Ngay sau đó bảng thuộc tính của Đắc Kỷ liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Đắc Kỷ, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Cửu Vĩ Bạch Hồ!

- Tu vi: Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

- Công pháp: Thiên Hồ Đại Pháp, yêu mị tâm thuật.

- Thần thông: Cửu Vĩ Hồ Chân Thân! Băng Phong vũ trụ! Thủy yêm thương sinh! Băng chi cực kiếm!

------oOo------

Chương 1913: Công Tây Độc Nha (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đại Đạo Truyền Thừa: Băng Thủy Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

Cũng không tệ lắm!

Cho dù không bằng Lý Nguyên Bá.

Tần Quân không khỏi cảm thán, thiên phú quả nhiên là tiên thiên quyết định, Hình Thiên cực hạn giác tỉnh liền có thể Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên, Đắc Kỷ cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa cũng không có thể triệt để hất ra Hình Thiên.

Thành tựu Đại Đạo Chí Tôn Tứ Trọng Thiên, tương đương với sừng sững ở đỉnh phong của Nội vũ trụ, rất tốt,

- Phóng thích.

Trong lòng Tần Quân nói, ngay sau đó Đắc Kỷ liền từ giữa mi tâm của hắn bay ra.

Vẫn là cung trang ung dung đoan trang, toàn thân tản ra tuyệt đại phong thái mị hoặc thương sinh, không thẹn cho vẻ đẹp họa quốc ương dân

Đắc Kỷ quay người, cười quyến rũ điên đảo chúng sinh rơi vào trong ngực Tần Quân, trong miệng hương thơm nhẹ nhàng thổi ở trên cổ hắn, để hắn không khỏi cảm thấy kích thích.

- Thiếp thân đã thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, không biết Bệ Hạ có hài lòng hay không?

Đắc Kỷ mị nhãn như tơ, nhẹ giọng hỏi, trong mắt tất cả đều là yêu thương.

Nàng là biết cảnh giới của Chí Tôn Vô Địch, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, vẫn chết ở trong tay Tần Quân, không có lực phản kháng chút nào, cho nên nàng cũng không có kiêu căng.

- Hài lòng, Thánh Hậu của trẫm chưa bao giờ để trẫm thất vọng qua.

Tần Quân cười nói, ôm Đắc Kỷ bắt đầu hưởng thụ tình ý mang tới ấm áp.

Một bên khác, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Bạch Trạch… bắt đầu trù bị kế hoạch chinh phục Nội vũ trụ, mỗi ngày đều có liên tục không ngừng sinh linh đi vào Thiên Đế vũ trụ, muốn thần phục Tần Thiên Đế.

Chí Tôn Thần Điện, Cổ Ma thần điện, Huyền Thánh phong đều trầm mặc, Yêu Tộc Hoàng Phủ gia không dám lỗ mãng, toàn bộ Nội vũ trụ đối mặt Đại Tần thiên đình cường thế chiêu binh, không có ai dám ngăn trở.

Đại bộ phận thế lực đều đang đợi kỳ hạn một năm, bọn hắn chỉ có thể đặt hi vọng ở Hạ Thần Võ cùng Tần Thiên Đế đại chiến.

Đáng nhắc tới chính là, từ khi Ngân Giáp nam tử hấp dẫn Hạ Thần Võ rời đi, Hạ Thần Võ liền không có tin tức, phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian.

Chỉ chớp mắt, năm ngày vội vàng đi qua.

Đại Tần thiên đình lần nữa nghênh đón nguy cơ.

Ở biên giới Nội vũ trụ, một đám sinh linh lơ lửng trong bóng đêm, mỗi một vị đều tản ra hào quang chói sáng.

- Phía trước là trung tâm vũ trụ, chúng ta hành động như thế nào?

Một tên sinh linh mọc ra sừng xanh hỏi, ánh mắt nhìn Tinh Hà ở phía trước.

Khí tức của hắn vô cùng cường đại, viễn siêu Thánh Nhân.

Cầm đầu là một nữ tử, hoặc nói là sinh linh nữ hình, thân mặc Khải Giáp màu đen, trên giáp tràn đầy gai nhọn, mái tóc bạc trắng nằm ở sau đầu, khuôn mặt xấu xí, mọc ra bốn con mắt, răng nanh độc miệng, để cho người ta buồn nôn.

Tu vi của nàng là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, tên là Công Tây Độc Nha, là một trong mấy thân tín của Sở Điệu Thánh Tổ

- Đầu tiên chờ chút đã, trong trung tâm vũ trụ có Chiến Quân.

Công Tây Độc Nha trầm giọng nói, bốn con mắt chớp động, sát khí bức người .

- Sợ cái gì! Chiến Quân có thể địch qua ngài sao?

- Đúng! Chúng ta hết thảy có 23 Đại Đạo Chí Tôn, ba Đại Đạo Đế Tôn, đủ để hủy diệt Chiến Quân cùng Hỗn Độn song kiệt!

- Không thể, Hỗn Độn song kiệt giết không được.

- Đúng vậy! Chiến Quân có thể giết, nhưng Hỗn Độn song kiệt không thể giết.

Các sinh linh bắt đầu tranh luận, có thể khiêu chiến Chiến Quân, để bọn hắn rất hưng phấn.

Công Tây Độc Nha cười lạnh nói:

- Nếu chúng ta tiếp tục tiến lên, Hoắc Khứ Bệnh khẳng định đánh tới, mục tiêu của chúng ta không phải Hoắc Khứ Bệnh, mà là Tần Thiên Đế!

- Các ngươi trước chờ lấy, ta đi bắt Tần Thiên Đế!

Chúng sinh linh nghe xong, nhao nhao gật đầu, bọn hắn nói rất cuồng vọng, nhưng trong lòng lại vô cùng e dè Hoắc Khứ Bệnh.

Một giây sau, Công Tây Độc Nha hóa thành khói đen, tiêu tán tại nguyên chỗ, vô thanh vô tức.

------oOo------

Chương 1914: Thiên Đế cùng con rối (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Công Tây Độc Nha ác niệm! Nhiệm vụ tường trình: Sở Điệu Thánh Tổ điều động Vô Cực Chí Cao Đại Đế Công Tây Độc Nha bắt lấy ký chủ, nếu ký chủ đánh lui Công Tây Độc Nha thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn sửng sốt .

Công Tây Độc Nha?

Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Vị Sở Điệu Thánh Tổ này quả nhiên là cẩn thận, còn chưa chạm mặt liền phái thủ hạ mạnh như thế đến bắt hắn.

Tần Quân nheo mắt lại, Hoắc Khứ Bệnh cũng là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, không biết có thể đối mặt Công Tây Độc Nha thần bí này hay không.

- Bệ Hạ, Bệ Hạ!

Lý Nguyên Bá nhìn thấy Tần Quân xuất thần, không khỏi khoát tay gọi.

Khổng Tuyên đứng ở sau lưng Lý Nguyên Bá vô cùng xấu hổ, còn tưởng rằng Tần Quân không muốn thu hắn.

- Há, vừa rồi trẫm nghĩ sự tình khác, Khổng Tuyên nguyện ý vì trẫm hiệu lực, trẫm như thế nào cự tuyệt?

Tần Quân lấy lại tinh thần, nhìn Lý Nguyên Bá cùng Khổng Tuyên cười nói.

Đang khi nói chuyện, hắn nhìn về phía Khổng Tuyên, bắt đầu vẽ bánh nướng nói:

- Khổng Tuyên, ngươi mới đến, cần thành lập công lao, đi theo Nguyên Bá thống nhất Nội vũ trụ, chờ công lao đủ, trẫm đề bạt tu vi của ngươi, Đại Đạo Đế Tôn cũng không phải là mộng.

Khổng Tuyên nghe xong, lúc này kinh hỉ, vội vàng quỳ tạ:

- Đa tạ Bệ Hạ, đa tạ Bệ Hạ.

Hồi tưởng lại đủ loại ở quá khứ, hắn hổ thẹn không thôi.

Tần Quân chưa bao giờ bất kính với hắn, ngược lại là hắn đánh giá thấp Tần Quân, hiện tại hắn muốn thần phục, Tần Quân một lời đáp ứng, còn hứa hẹn giúp hắn mạnh lên.

Lòng dạ bực này, hắn bình sinh ít thấy.

Nếu Tần Quân xem xét bảng thuộc tính của hắn, sẽ phát hiện độ trung thành của hắn đã đạt tới 70, có thể nói là bay vọt.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... chinh phục Khổng Tuyên! Thu hoạch được một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, khen thưởng từng để cho hắn động tâm, bây giờ trở nên không đáng giá nhắc tới.

- Các ngươi đi xuống trước đi, thao luyện Kim Bằng Thần Quân thật tốt, muốn thu phục Nội vũ trụ, chiến tranh là tránh không khỏi.

Tần Quân vung tay áo nói, hiện tại tâm trí của hắn bị Công Tây Độc Nha chiếm cứ, trong đầu nghĩ là làm sao phòng bị Công Tây Độc Nha.

Lý Nguyên Bá cùng Khổng Tuyên hành lễ rời đi, lưu lại Tần Quân một người trong điện suy tư.

Không bao lâu, Kinh Kha bỗng nhiên xuất hiện ở trong điện.

- Bệ Hạ, ta cảm thấy sát ý, chuyên tới để bảo hộ ngài.

Kinh Kha cung kính nói, bây giờ đã là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, hắn ở trước mặt Tần Quân cũng không dám sĩ diện chút nào.

- Ừm, trẫm cũng đã nhận ra, Sở Điệu Thánh Tổ phái tới một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, lời vừa nói ra, con mắt của Kinh Kha trừng lớn.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Hắn không khỏi hít sâu một hơi, chợt bội phục Tần Quân sát đất.

Không nghĩ tới động tĩnh của địch nhân đã bị Bệ Hạ chưởng khống.

Lại liên tưởng đến Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Càn Khôn, Hỗn Độn song kiệt, hắn lại dễ dàng hơn.

Vô luận là ai, dám đến Đại Tần thiên đình, hẳn phải chết không nghi ngờ.

- Ơ! Không nghĩ tới tiểu oa oa ngươi đã biết ta đến rồi!

Đúng lúc này, tiếng cười lạnh của Công Tây Độc Nha bỗng nhiên quanh quẩn ở trong điện, ngay sau đó khói đen tràn ngập, tốc độ cực nhanh, Tần Quân cũng không kịp chớp mắt.

Cơ hồ là cùng thời khắc đó, Công Tây Độc Nha hiện thân, bốn con mắt kinh dị gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, sát khí vô biên bao phủ Tần Quân

- Tiểu oa oa, đi theo ta đi!

Công Tây Độc Nha không ngừng cười lạnh, cấp tốc đến trước mặt Tần Quân, cuốn Tần Quân đi.

Toàn bộ quá trình, Kinh Kha còn chưa phản ứng, Công Tây Độc Nha đã biến mất không thấy gì nữa, sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi, thầm kêu không ổn.

Lúc này, Hoắc Khứ Bệnh hiện thân ở trong điện, phát hiện Tần Quân đã không còn, hắn giận tím mặt.

Hỗn Độn song kiệt liên tiếp xuất hiện, Cơ Càn Khôn cũng đi theo hiện thân, khi bọn hắn ngửi được tà vận chi khí ở trong điện, sắc mặt không khỏi âm trầm.

------oOo------

Chương 1915: Thiên Đế cùng con rối (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ bị bắt đi! Đối phương là Vô Cực Chí Cao Đại Đế!

Kinh Kha vội vàng nói, giờ phút này lòng hắn tràn đầy nổi giận, hận chết Công Tây Độc Nha.

Hết thảy phát sinh quá nhanh, cảnh giới chênh lệch để Kinh Kha hoàn toàn không kịp ngăn cản.

- Vô Cực Chí Cao Đại Đế? Dưới tay Sở Điệu Thánh Tổ, Vô Cực Chí Cao Đại Đế có thể đếm được trên đầu ngón tay, đối phương bắt đi Bệ Hạ, nói rõ Bệ Hạ tạm thời an toàn, chúng ta trước đừng hoảng hốt.

Quản Trọng trầm giọng nói.

Mới vừa cùng Tần Quân gặp mặt, liền bị địch nhân bắt đi, những thủ hạ bọn hắn xấu hổ khó nhịn, nhưng Quản Trọng hiểu, càng đến lúc này, càng không thể loạn.

- Phong tỏa tin tức này, Đại Tần thiên đình không thể loạn!

Quách Gia trầm giọng nói, vừa nghĩ tới Tần Quân có khả năng ngoài ý muốn, hắn cơ hồ điên cuồng, trong mắt tràn đầy sát ý.

- Nếu như Sở Điệu Thánh Tổ dám làm tổn thương Bệ Hạ, ta chắc chắn phát động toàn bộ nhân mạch, nhổ tận gốc Sở gia, để Sở Điệu Thánh Tổ muốn sống không được! Muốn chết không xong!

Quách Gia luôn luôn khinh bạc diện mục dữ tợn, vô cùng đáng sợ.

- Liền nói Bệ Hạ đang bế quan, chúng ta trước đi tìm.

Hoắc Khứ Bệnh phân phó nói, tốc độ của Vô Cực Chí Cao Đại Đế sao mà nhanh, trong chớp mắt, khả năng đã bay vọt mấy ngàn vũ trụ, Cổ Thánh Đế Đạo mênh mông, bọn hắn đi chỗ nào tìm?

- Vâng!

Mọi người cùng kêu lên nói, thoại âm rơi xuống, liền đồng thời biến mất tại nguyên chỗ.

Trong Hắc Ám vũ trụ, một đám sinh linh hình thù kỳ quái dữ tợn vây

quanh Tần Quân, sau lưng Tần Quân là Công Tây Độc Nha, bọn hắn thân ở trong chùm sáng, tốc độ cao phi hành.

- Gia hỏa này đúng là người Bệ Hạ muốn bắt?

- Tuy cảnh giới cổ quái, nhưng rất yếu a, tối đa là Đại Đạo Chí Tôn.

- Đại Đạo Chí Tôn yếu sao? Ở trung tâm vũ trụ đầy đủ phiên vân phúc vũ!

- Chậc chậc, cũng không biết vì sao Bệ Hạ muốn bắt hắn!

Các sinh linh nhìn chằm chằm Tần Quân, mồm năm miệng mười nghị luận.

Tần Quân mặt không biểu tình, không hốt hoảng chút nào, Công Tây Độc Nha đã không giết hắn, hắn như thế nào e ngại?

- Tiểu tử, ngươi không sợ sao?

Công Tây Độc Nha cười híp mắt hỏi, đáng tiếc nàng cười rộ lên vô cùng xấu xí.

Có thể từ trong tay Chiến Quân cướp đi Tần Quân, nàng rất có cảm giác thành công.

Nếu chính diện đối quyết, cho dù nàng mạnh hơn Hoắc Khứ Bệnh, cũng rất khó thành công, huống chi còn có Hỗn Độn song kiệt

- Trẫm chính là Thiên Đế, vì sao phải sợ?

Tần Quân khinh miệt cười.

Hiện tại không giết trẫm, ngày sau tất để ngươi hối hận!

Công Tây Độc Nha lắc đầu cười một tiếng:

- Thiên Đế? Đây chẳng qua là truyền thuyết, đám người Hoắc Khứ Bệnh là muốn lấy ngươi làm con rối, tái tạo huy hoàng của Thiên Đế Thạch Điện a?

- Nếu không phải Thánh Tổ muốn ngươi sống, ngươi đã chết.

Truyền thuyết Thiên Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo bắt nguồn xa xưa, sinh linh của Thiên Đế Thạch Điện đều đã trở thành từng Đại Năng.

Nhưng bọn hắn lẫn nhau rất khó thống nhất, không ai phục ai.

Ngoại trừ Thiên Đế, đoán chừng không ai có thể để Thiên Đế Thạch Điện đoàn tụ.

Công Tây Độc Nha cũng không tin Tần Quân là Thiên Đế, Thiên Đế sẽ yếu như vậy?

Nếu Tần Quân thật là Thiên Đế, nàng đã chết.

Sinh linh còn lại cũng cười rộ lên, chế giễu Tần Quân ngu muội, thật nghĩ mình là Thiên Đế

Tần Quân khoan thai tự đắc, ngồi xếp bằng, hắn biết mình trốn không thoát, nên nhập gia tùy tục.

Hắn tin tưởng đám người Hoắc Khứ Bệnh sẽ không từ bỏ ý đồ.

- Vì sao tiểu tử này không biết kính sợ như thế?

Công Tây Độc Nha nhíu mày, bốn con mắt nhìn chằm chằm Tần Quân, phảng phất như nhìn con mồi.

Mặc dù trong lòng nàng bất an, nhưng không có biện pháp, nàng nhất định phải đưa Tần Quân đến trước mặt Sở Điệu Thánh Tổ, trời sụp xuống có Sở Điệu Thánh Tổ gánh lấy!

------oOo------

Chương 1916: Đấu Chiến Đại Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có nên triệu hoán hay không.

Tần Quân bắt đầu do dự.

Hiện tại nếu hắn chỉ định triệu hoán Thần Ma, sợ cũng là triệu hoán ra đồ ăn.

Không bằng dung hợp hệ thống khen thưởng nhìn một lần xem.

- Hệ thống, dung hợp năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên cùng năm cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, chỉ là cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên liền đã vượt qua mười lần, nhưng hắn có triệu chứng thích mạnh, nhất định phải dùng hệ thống khen thưởng khác biệt trong lòng mới thoải mái.

Gần đây nhiệm vụ liên tiếp hoàn thành, ngoại trừ triệu hoán Thần Ma, cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa, hệ thống khen thưởng khác đều bị hắn giữ lại, cho dù sử dụng, cũng không thay đổi được cái gì, không bằng giữ lại.

- Đinh! Bắt đầu dung hợp năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên cùng năm cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân nheo mắt lại, bắt đầu chờ đợi.

Tâm tình của hắn coi như nhẹ nhõm, từ khi phát động nhiệm vụ cùng thái độ của Công Tây Độc Nha đến xem, Sở Điệu Thánh Tổ sẽ không giết hắn, hoặc là giữ lại kiềm chế Huyền Đương, hoặc là áp chế Bạch Đế.

Vô luận là loại nào, Tần Quân tạm thời đều không có việc gì, chỉ cần hắn không phách lối.

Thời gian kéo càng lâu, đối với hắn càng có lợi.

- Các ngươi nghe nói Nhậm Ngã Tiếu không, gần nhất Cổ Thánh Đế Đạo thường thường lưu truyền truyền thuyết của Nhậm Ngã Tiếu, thanh danh rất thịnh.

Lúc này, một sinh linh mở miệng nói, đoán chừng là ngại quá nhàm chán,

muốn tìm đề tài giết thời gian.

Nhậm Ngã Tiếu?

Tần Quân ngẩn người, tên này chạy đến Cổ Thánh Đế Đạo?

- Nghe nói qua, nghe nói tu vi của người này cao thâm mạt trắc, ngay cả Đại Đế cũng không làm gì được hắn.

- Nhậm Ngã Tiếu đến cùng là lai lịch gì? Trước kia làm sao chưa nghe nói qua? Nhưng trước đó vài ngày hắn chém giết một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế, kinh động Cổ Thánh Đế Đạo.

- Cổ Thánh Đế Đạo lớn biết bao, còn nhiều Khổ Tu Chi Sĩ.

- Nhậm Ngã Tiếu thật sự đẹp trai như vậy sao?

Các sinh linh càng trò chuyện càng nhiệt tình, nghe mà Tần Quân im lặng.

Hắn thậm chí hoài nghi tin tức là Nhậm Ngã Tiếu thả ra, tên này không khỏi quá trang điểm đi?

- Nhậm Ngã Tiếu có khả năng là một con hát, chớ suy nghĩ quá nhiều, người này phách lối không được quá lâu.

Công Tây Độc Nha lắc đầu.

Nàng ngược lại cười nói:

- So với Nhậm Ngã Tiếu, các ngươi hẳn là chú ý hôn sự của Hoắc Tầm Đế, nghe nói Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần có thể xuất quan.

Hoắc Tầm Đế!

Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần!

Ánh mắt của các sinh linh đều sáng lên, Cực Viêm Ma Thần tộc cùng Hoắc gia quan hệ vô cùng tốt, tuy bọn hắn cùng Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh là địch, nhưng đều ngưỡng mộ phong thái của Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ, đây chính là tồn tại Sở Điệu Thánh Tổ cũng không bằng.

- Hoắc Khứ Bệnh có thể tìm Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần hỗ trợ hay không?

Một sinh linh thận trọng hỏi.

Hoắc Tầm Đế chính là con trai của Hoắc Khứ Bệnh, có thể nghênh đón Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần tham gia tiệc cưới, có thể thấy được song phương quan hệ thâm hậu.

- Tuy Cơ Hạo Dạ không sợ trời không sợ đất, nhưng không thể vì Hoắc Khứ Bệnh, cùng Thánh Tổ chúng ta vạch mặt, huống chi chúng ta bắt đi Thiên Đế khôi lỗi, Hoắc Khứ Bệnh dám nói sao?

Công Tây Độc Nha cười nhạo.

Dưới cái nhìn của nàng, Hoắc Khứ Bệnh bảo hộ Tần Quân, rõ ràng có bí mật không thể cho ai biết.

Vô số năm đi qua, bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện đều đã là kiêu hùng các phương, ai sẽ thần phục lẫn nhau?

- Trẫm thật là Thiên Đế.

Tần Quân chen vào nói, hắn nói rất chân thành, để các sinh linh im lặng.

Công Tây Độc Nha mỉa mai cười một tiếng, ngu ngốc nhập hí quá sâu, Đại Đạo cũng không cách nào cứu hắn.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ dùng năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên cùng năm cơ hội truyền thừa kỹ năng dung hợp thành một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

------oOo------

Chương 1917: Đấu Chiến Đại Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, để Tần Quân không khỏi nheo mắt lại.

Cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Quả nhiên, họa phúc song hành a!

- Rút ra Đại Đạo đi!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút đến Đấu Chiến Đại Đạo!

Đấu Chiến Đại Đạo?

Tần Quân ngẩn người, ở trong lòng hỏi:

- Đấu Chiến Đại Đạo cùng Đại Đạo chiến đấu có khác nhau sao?

- Đương nhiên là có, Đại Đạo chiến đấu là thuần túy chiến đấu, Đấu Chiến Đại Đạo mấu chốt ở chỗ Đấu tự, một khi mở ra, ý chí chiến đấu không ngừng, chiến đấu không kiệt, nếu như nói Đại Đạo chiến đấu dựa vào bản năng, như vậy Đấu Chiến Đại Đạo là nhìn ý chí chiến đấu.

Hệ thống giải thích .

Nói thật giống như có đạo lý, làm sao cảm giác là Đại Đạo Truyền Thừa cho Tôn Ngộ Không nhỉ?

Tần Quân im lặng, Tôn Ngộ Không lại không ở bên cạnh hắn, rất khó để hắn Đại Đạo Truyền Thừa.

- Xem trước một chút có đồ vật thích hợp cải tạo huyết mạch của Tôn Ngộ Không hay không.

Tần Quân ấn mở Thần Thoại Thương Thành, dù sao đám người Công Tây Độc Nha xem không đến hệ thống tồn tại.

Tôn Ngộ Không cực hạn giác tỉnh cũng bất quá mới Thánh Nhân cảnh viên mãn, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa rất khó độc lĩnh phong tao, làm

Thần Ma hắn thích nhất, sao có thể tụt lại phía sau?

Công Tây Độc Nha liếc qua Tần Quân, phát hiện tiểu tử này lấy tay khoa tay ở hư không, vui buồn thất thường.

- Vì sao Thánh Tổ muốn bắt hắn? Chẳng lẽ cũng để mắt tới Thiên Đế Thạch Điện?

Công Tây Độc Nha không nghĩ ra, nhưng nàng không phải phàm nhân, sống vô số năm, còn là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, dự cảm cực mạnh.

Chẳng biết tại sao, càng xem Tần Quân, trong lòng của nàng càng bất an, phảng phất như bắt được một thùng Hỏa Dược đủ để phá vỡ Cổ Thánh Đế Đạo, bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ.

Cổ Thánh Đế Đạo, vĩ ngạn vô biên, lơ lửng vô số sao trời.

Linh khí dồi dào đến như Tiên Vụ tràn ngập, không giống những vũ trụ khác, nơi này phảng phất như là Tiên Cảnh chân chính, Thần Thú lui tới phi hành đều vô cùng to lớn, có Giao Long ngàn dài vạn trượng, có Bạch Điêu cánh như treo thiên, còn có cự xà to lớn hùng vĩ, đều là từng tinh không Cự Thú, ngao du Tinh Đạo.

Ở Cổ Thánh Đế Đạo, có rất nhiều Tinh Đạo như thế này, liên tiếp lấy Cổ Thánh Đế Đạo, mà hai bên Tinh Đạo, thông hướng vô số vị diện vũ trụ không biết.

Một viên sao trời màu đen bỗng nhiên bắn ra liệt diễm huyết sắc khủng bố, đường kính khí trụ có thể so với sao trời, khí trùng tinh vũ, kéo dài không ngừng, khí thế bàng bạc, có thể phá chư thiên Vị Diện.

Hưu! Hưu! Hưu

Từng Hỏa Nhân khủng bố tuyệt luân bay tới, đều là Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, bên ngoài thân như dung nham phun trào.

- Sơ Đại tộc trưởng xuất quan!

- Khí thế thật là khủng bố, Sơ Đại tộc trưởng rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Nghe nói trước đây thật lâu, Sơ Đại tộc trưởng liền siêu việt chí cao Đại Đế, cảnh giới bây giờ không ai biết.

- Đời này nếu có thể đạt tới một phần mười thành tựu của Sơ Đại tộc trưởng, chết cũng không tiếc.

Các Cực Viêm Ma Thần nghị luận ầm ĩ, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, Cực Viêm Ma Thần tộc là Tinh Đạo cự bá, mà Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần càng là truyền thuyết.

Rất nhanh, trong khí trụ liệt diễm bay ra một thân ảnh bá khí, thân cao hai trượng, trên người khoác áo lông màu đen, tóc đen loạn vũ, trên mặt trải rộng kinh lạc tơ máu, Cực Viêm Ma Thần dữ tợn, phát huy vô cùng tinh tế.

Chính là Cơ Hạo Dạ!

So sánh với thời kỳ Hỗn Độn, bây giờ Cơ Hạo Dạ đã triệt để trưởng thành, toàn thân tản ra khí thế ngạo nghễ có ta vô địch

Trong đôi mắt, phảng phất như bao gồm toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo.

- Hô...

Cơ Hạo Dạ thở ra một ngụm trọc khí, liên miên mấy ngàn vạn ức dặm, vô số sao trời tan thành mây khói, không có tiếng nổ mạnh, trong im lặng cho người ta cảm giác kinh hãi cực hạn

- Sơ Đại tộc trưởng, tộc trưởng truyền lưu lại tin tức, Thiên Đế đã hiện thân ở Vô Song đại chiến lần này.

Một tên Cực Viêm Ma Thần cấp tốc bay tới, ôm quyền nói, vừa dứt lời, toàn bộ Tinh Đạo bỗng nhiên yên tĩnh, sao trời cũng không tiếp tục chuyển động, vô cùng quỷ dị.

------oOo------

Chương 1918: Công Tây Độc Nha đối chiến Bạch Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế? Lời ấy thật chứ?

Sắc mặt của Cơ Hạo Dạ kịch biến, trầm giọng nói, để tên Cực Viêm Ma Thần này kém chút hồn phi phách tán.

Hắn thận trọng trả lời:

- Không dám lừa gạt Sơ Đại tộc trưởng, tộc trưởng, Chiến Quân, Hỗn Độn song kiệt đều đã tiến về trung tâm vũ trụ, đồng thời bọn hắn còn truyền tin cho bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện còn lại cấp tốc diện thánh.

Nói đến sự tình này, trong mắt tên Cực Viêm Ma Thần kia tràn đầy vẻ kinh hãi, có thể làm cho Cơ Hạo Dạ động dung như thế, đương thời ngoại trừ Thiên Đế, còn có ai?

- Tốt! Tốt! Tốt!

Cơ Hạo Dạ nói một hơi ba chữ tốt, kích động đến toàn thân run rẩy lên.

Trong đầu không khỏi hiện ra tràng cảnh Tần Quân ở trong tay Huyết Phệ Ma Thần cứu hắn, đó là ngày Cực Viêm Ma Thần đản sinh, cũng là điểm xuất phát để hắn chân chính trưởng thành

Hốc mắt dần dần hồng nhuận phơn phớt, nước mắt hiển hiện, để các Cực Viêm Ma Thần nghẹn họng nhìn trân trối.

Sơ Đại tộc trưởng khóc?

Bọn hắn không dám tưởng tượng mình nhìn đến một màn này, bởi vì là Sơ Đại tộc trưởng, bọn hắn lại không dám biểu hiện chấn kinh ra ngoài, nhao nhao hợp miệng, cố nén.

Lúc này, Cơ Hạo Dạ biến mất tại nguyên chỗ, một câu cũng không có lưu.

Các Cực Viêm Ma Thần hai mặt nhìn nhau, đều nhìn ra không thể tưởng tượng nổi trong mắt đối phương.

- Thiên Đế thật xuất hiện sao?

- Trời sắp đổi, chưa bao giờ nhìn thấy Sơ Đại tộc trưởng kích động như

thế, ngay cả tộc trưởng cũng tiến về trung tâm vũ trụ.

- Xuỵt, tộc trưởng đã phân phó, việc này không thể ngoại truyền!

- Thiên Đế đến cùng là người như thế nào? Thật chờ mong a!

- Đây chính là chúng sinh chi sư, ngay cả Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn đều là đệ tử, há là ngươi ta có thể nghĩ tới?

Thiên Đế vũ trụ.

Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Đế Tuấn, Cường Lương, Kinh Kha tề tụ, sắc mặt mỗi người đều khó coi.

- Căn bản tìm không thấy, đối phương khẳng định mang Bệ Hạ đến hang ổ của Sở điệu lão cẩu!

Cơ Càn Khôn nghiến răng nghiến lợi nói, vừa nhìn thấy Bệ Hạ, Bệ Hạ liền bị người bắt đi, hơn nữa là ở dưới mí mắt của bọn hắn, bọn hắn làm sao có thể không phát điên?

- Vậy thì đánh tới Sở gia!

Quách Gia trầm giọng nói:

- Không thể lại kéo dài, càng kéo dài Bệ Hạ càng nguy hiểm!

- Như vậy đi, ta lưu lại trấn Nội vũ trụ, các ngươi đi cứu Bệ Hạ.

Quản Trọng đề nghị nói, hắn chính là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, tọa trấn Nội vũ trụ đầy đủ, cho dù là Hạ Thần Võ, cũng không làm gì được hắn.

Mọi người gật đầu, lúc này, Cơ Càn Khôn biến sắc, bờ môi vội vàng nhúc nhích, tựa hồ truyền âm cho ai đó, một giây sau thân thể hắn rung động kịch liệt, sắc mặt trắng bệch, lộ ra vẻ cười khổ.

- Thế nào?

Hoắc Khứ Bệnh nhíu mày hỏi.

- Vừa rồi Thái Gia Gia truyền âm, biết được Bệ Hạ bị người của Sở Điệu Thánh Tổ bắt đi, giận tím mặt, kém chút đánh chết ta.

Cơ Càn Khôn cười khổ nói, vội vàng xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Hắn ở trong lòng thầm than, Thái Gia Gia lại mạnh thêm!

- Cơ Hạo Dạ xuất quan, như vậy chúng ta có thể yên tâm.

Hoắc Khứ Bệnh lắc đầu nói, lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Quách Gia cùng Quản Trọng cũng nở nụ cười.

Đế Tuấn, Cường Lương cùng Kinh Kha thì mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, Cường Lương vội hỏi:

- Người gọi Cơ Hạo Dạ kia rất mạnh sao?

- Nói nhảm! Thái Gia Gia của ta chính là tồn tại đỉnh tiêm ở Cổ Thánh Đế Đạo, Sở Điệu Thánh Tổ muốn gặp hắn một lần cũng khó khăn!

Cơ Càn Khôn đắc ý nói, phảng phất như nói mình.

Lời vừa nói ra, ba người Đế Tuấn cuồng hỉ, đều thì thào nói:

- Bệ Hạ được cứu rồi.

Trong Tinh Đạo vô tận, một vệt ánh sáng nhanh chóng phi hành, chính là bọn người Tần Quân, Công Tây Độc Nha.

------oOo------

Chương 1919: Công Tây Độc Nha đối chiến Bạch Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sắp đến rồi.

Công Tây Độc Nha nhẹ giọng nói.

Tần Quân nháy nháy mắt, nhanh như vậy?

Hắn làm sao cảm giác mới không đến một canh giờ, tốc độ của Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Sau đó hắn bắt đầu dò xét Tinh Đạo chung quanh, linh khí bàng bạc tràn ngập hơn phân nửa vũ trụ, như Tiên Vụ cuồn cuộn, vô cùng tráng lệ.

Vô số sao trời như các hạt vừng lóng lánh, so với Nội vũ trụ, tầm mắt nơi này càng khoáng đạt, có một loại khí tức mênh mông khó mà diễn tả bằng lời

Rất nhanh, bọn hắn bay ra Tinh Đạo, đi vào trong Hắc Ám vũ trụ, phía trước ở chỗ rất xa có một ngọn núi khổng lồ, tản ra hào quang trùng thiên, phảng phất như quang mang trong bóng tối

- Phía trước là Sở Tổ Thánh phong, ngươi sống hay chết, lập tức liền có định luận.

Công Tây Độc Nha liếc xéo Tần Quân, khinh miệt nói, phảng phất như đã thấy Tần Quân quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Tần Quân thở dài một tiếng, buông tay nói:

- Cần gì chứ?

Công Tây Độc Nha thờ ơ, sinh linh còn lại thì cười rộ lên, trào phúng Tần Quân rốt cục biết sợ hãi.

Đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một bóng người màu xanh, rõ ràng là Bạch Đế.

Cả người vòng quanh ngọn lửa màu xanh, thời khắc này ánh mắt của Bạch Đế tàn nhẫn, nổi giận, tóc của hắn tung bay, bắp thịt cả người theo hô hấp phập phồng, như hung thú phẫn nộ.

Công Tây Độc Nha vừa thấy được hắn, vội vàng dừng lại, đạm mạc hỏi:

- Ngươi có chuyện gì không?

Nàng còn không biết quan hệ của Tần Quân cùng Bạch Đế, lúc Sở Điệu Thánh Tổ hạ đạt nhiệm vụ, không nói một chữ, chỉ nói muốn sống bắt Tần Quân.

- Vì sao bắt hắn!

Bạch Đế nhìn chòng chọc vào Công Tây Độc Nha, trầm giọng hỏi, diện mục ngữ khí tựa hồ hận không thể ăn nàng.

Công Tây Độc Nha nhíu mày, bốn con mắt lộ ra sát ý, lạnh giọng nói:

- Mệnh lệnh của Thánh Tổ, ngươi muốn làm gì?

Nàng vẫn luôn không phục Bạch Đế, dựa vào cái gì Sở Điệu Thánh Tổ tin dùng đối phương như vậy?

Tu vi của Bạch Đế cũng không như nàng, hiệu suất làm việc cũng không cao bằng nàng.

- Buông hắn ra!

Bạch Đế gầm thét nói, làm cho cả Hắc Ám vũ trụ nổi sóng.

Nhìn Bạch Đế thịnh nộ, trong lòng Tần Quân không khỏi cảm động, xem ra sự tình Sở Điệu Thánh Tổ bắt hắn, Bạch Đế xác thực không biết được.

- Sư phụ, ta không sao.

Tần Quân nhìn Bạch Đế cười nói, hắn biết tu vi của Bạch Đế, chưa đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế, cùng Công Tây Độc Nha đối bính, hậu quả khó mà lường được.

Bạch Đế đưa mắt nhìn Tần Quân nói:

- Đồ nhi yên tâm, có vi sư ở đây, tuyệt sẽ không để ngươi xảy ra chuyện!

Đang khi nói chuyện, ngọn lửa màu xanh trên người hắn tăng vọt, phóng lên tận trời, trong nháy mắt vượt qua ngàn vạn trượng, còn đang cất cao,

khí thế của hắn càng làm cho nhóm thủ hạ của Công Tây Độc Nha trong lòng run sợ.

- Ngươi muốn ngỗ nghịch Thánh Tổ sao?

Công Tây Độc Nha giận không kềm được, nguyên lai Tần Quân là đồ đệ của Bạch Đế.

Trong nháy mắt nàng nghĩ rõ ràng, Sở Điệu Thánh Tổ cũng không tin Tần Quân là Thiên Đế, sở dĩ bắt Tần Quân, vì chính là uy hiếp Bạch Đế.

Nghĩ đến đây, nàng lập tức nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười trêu tức.

- Ngươi muốn cứu hắn? Có thể! Có bản lĩnh từ trong tay ta đoạt tới!

Công Tây Độc Nha chế giễu nói, đang khi nói chuyện, hắc khí quỷ dị từ trong tay áo của nàng bay ra, lan tràn mấy ức dặm tinh không, bao bọc vây quanh Bạch Đế.

Đại chiến hết sức căng thẳng, khí thế của hai cường giả Vô Cực cảnh để các thủ hạ của Công Tây Độc Nha run lẩy bẩy, ngay cả hô hấp của Tần Quân cũng dồn dập lên.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một âm thanh tràn ngập uy áp không thể nghi ngờ vang lên, để Công Tây Độc Nha thu lại khí thế, nhìn phương xa chắp tay nói:

- Bái kiến Thánh Tổ, thuộc hạ không phụ sứ mệnh, đã bắt được Tần Thiên Đế.

Bạch Đế thì trực tiếp phóng về phía Tần Quân, Công Tây Độc Nha muốn ngăn cản, lúc này, một cỗ khí tức khóa chặt nàng, để cho nàng không thể động đậy, trừng to mắt .

Vì sao Thánh Tổ muốn ngăn cản nàng?

------oOo------

Chương 1920: Thả Bệ Hạ của ta ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đồ nhi, ngươi không sao chứ?

Bạch Đế đi tới bên cạnh Tần Quân, quan tâm hỏi, trong mắt tràn đầy vội vàng.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Ta không sao, ngươi nhìn ta, không phải thật tốt sao?

Lúc này, khí tức khóa chặt Công Tây Độc Nha biến mất, dọa đến nàng mồ hôi lạnh lâm ly, vội vàng quỳ xuống, còn tưởng rằng làm sai sự tình gì, chọc giận Sở Điệu Thánh Tổ.

- Tất cả các ngươi vào đi!

Đúng lúc này, âm thanh của Sở Điệu Thánh Tổ lần nữa truyền đến, ngay sau đó một cỗ hấp lực khủng bố khó tả truyền đến, trực tiếp hút bọn hắn vào trong cung điện

Dù là Công Tây Độc Nha cùng Bạch Đế cũng không cách nào phản kháng, có thể thấy tu vi của bọn họ cùng Sở Điệu Thánh Tổ chênh lệch bao nhiêu

Một giây sau, Tần Quân mở mắt, phát hiện mình ở trong một cung điện rộng lớn vĩ ngạn, thạch trụ chung quanh không biết cao bao nhiêu, đứng bên cạnh là Công Tây Độc Nha cùng Bạch Đế, về phần thủ hạ của Công Tây Độc Nha thì không có tư cách tiến vào Sở Tổ Thánh phong.

Ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía trước, phía trước là hơn vạn thềm đá, như bạch thạch, từng bước đăng thiên, ở đỉnh chóp thềm đá ngồi một bóng người, phảng phất như chưởng khống Thần minh tối cao chư thiên Vạn Giới, nhìn xuống bọn hắn.

Chính là Sở Điệu Thánh Tổ!

Ánh mắt của Tần Quân cùng hắn chạm vào nhau, trong chốc lát, phảng phất như toàn bộ trong điện chỉ còn lại có hai người bọn họ.

- A?

Sở Điệu Thánh Tổ hơi kinh ngạc, Tần Quân vậy mà có thể thản nhiên mặt đối mình, không sợ hãi chút nào

Thật tình không biết, thiên hạ này, tất cả cường giả đều bị Tần Quân coi là hậu bối, có gì phải sợ?

- Thánh Tổ! Vì sao muốn bắt ái đồ của ta?

Bạch Đế dẫn đầu đánh vỡ yên lặng, tức giận hỏi.

Nghe vậy, Sở Điệu Thánh Tổ nhíu mày, giống như có chút không vui, về phần Công Tây Độc Nha, nàng nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy, không dám ngẩng đầu, một Vô Cực Chí Cao Đại Đế ở trước mặt Sở Điệu Thánh Tổ, không dám thở mạnh một cái

- Bổn Tọa không có thương hại hắn.

Sở Điệu Thánh Tổ đạm mạc trả lời, hắn cùng Bạch Đế quen biết bao nhiêu năm, vì đó đầu nhập vào bao nhiêu tư nguyên?

Gia hỏa này vậy mà vì đồ nhi chống đối hắn!

- Ngươi bắt hắn là muốn làm cái gì? Giao dịch với Viêm Tuyên Đế Quân?

Bạch Đế cắn răng hỏi

Viêm Tuyên Đế Quân?

Tần Quân ngẩn người, biểu lộ trở nên cổ quái.

- Cũng không phải, Bổn Tọa chỉ là bảo vệ hắn, Bổn Tọa cùng Huyền Đương đại chiến là không thể tránh né, chẳng lẽ ngươi muốn hắn lưu ở Huyền Đương vũ trụ, gặp tai ương vô tội?

Sở Điệu Thánh Tổ trả lời, có thể nói là giọt nước không lọt.

Bạch Đế không phải người ngu, nếu thật là vì bảo hộ Tần Quân, sao không

nói trước với hắn một tiếng?

Hắn mới cùng Sở Điệu Thánh Tổ nói chuyện, vừa chuẩn bị rời đi, kết quả Tần Quân liền bị Công Tây Độc Nha chộp tới, may mắn hắn đi muộn một bước, nếu không khả năng liền không gặp được Tần Quân.

Giờ khắc này, Bạch Đế có loại cảm giác bị trêu đùa.

Nhìn Bạch Đế trầm mặc, sắc mặt âm trầm không nói, Sở Điệu Thánh Tổ mặt không đổi sắc, tiếp tục nói:

- Ngươi và hắn tiếp tục chờ đợi ở đây đi, trong khoảng thời gian này không được rời đi Sở gia vũ trụ.

- Ngươi muốn cầm tù hắn?

Bạch Đế cắn răng hỏi, rất có tư thế cùng Sở Điệu Thánh Tổ liều mạng.

Công Tây Độc Nha quỳ trên mặt đất hãi hùng khiếp vía, Bạch Đế đây là thế nào?

Dám khiêu chiến Sở Điệu Thánh Tổ, điên rồi sao?

- Ngươi nhất định phải cho rằng như vậy sao?

Sở Điệu Thánh Tổ nhíu mày, vẻ không vui đã hiện lên mặt.

Bạch Đế không sợ hãi chút nào, cùng đối phương tương đối, bầu không khí của đại điện trở nên ngưng trọng, tràn ngập mùi thuốc súng.

- Được rồi, không rời đi liền không rời đi, ngươi cũng đừng hối hận.

Tần Quân mở miệng cười nói, hắn xem như đã nhìn ra, Sở Điệu Thánh Tổ rất để ý Bạch Đế, chỉ cần Sở Điệu Thánh Tổ muốn giữ lại Bạch Đế, liền không thể giết hắn.

- Hối hận?

Sở Điệu Thánh Tổ nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt phảng phất như xem thấu Tần Quân.

Tần Quân cười không nói, không nói thêm lời.

Chờ các ái tướng của trẫm đánh tới, đến lúc đó ngươi quỳ cầu trẫm cũng vô dụng!

- Chúng ta đi!

------oOo------

Chương 1921: Thả Bệ Hạ của ta ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Đế kéo Tần Quân, quay người rời đi.

- Dừng lại!

Sở Điệu Thánh Tổ đột nhiên đứng dậy nói, tựa như huyền lôi chấn thiên, uy áp đại điện.

Công Tây Độc Nha dọa đến cái trán gắt gao dán sát mặt đất .

Bạch Đế quay người hỏi:

- Ngươi lại có chuyện gì?

- Ngươi lời nói mới rồi là có ý gì?

Sở Điệu Thánh Tổ nhìn chòng chọc vào Tần Quân hỏi, cao cao tại thượng, hắn phảng phất như xem kỹ một tiểu ba trùng.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên cảm giác được khí huyết bắt đầu thiêu đốt, một cảm giác khó tả xông lên đầu

Đây là …

Loại cảm giác này như lúc Cơ Bất Bại đến huyết mạch cộng minh, chỉ bất quá đối phương mạnh hơn xa Cơ Bất Bại.

Thậm chí mạnh đến vượt qua Tần Quân nhận biết .

Chẳng lẽ là …

Tần Quân tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra nụ cười trêu tức, nhìn qua Sở Điệu Thánh Tổ cuồng ngạo nói:

- Ngươi biết trẫm là ai chăng!

Giờ khắc này, hắn lần nữa khôi phục tư thái Thiên Đế, miệt thị Sở Điệu Thánh Tổ cao cao tại thượng.

- Đồ nhi.

Bạch Đế ngẩn người, lập tức gấp, hắn là biết Sở Điệu Thánh Tổ mạnh bao nhiêu, chớ nhìn hắn phẫn nộ, nhưng cũng không dám triệt để làm Sở Điệu Thánh Tổ tức giận, trọng yếu nhất chính là để Tần Quân bình an vô sự.

- Ngươi là ai?

Ánh mắt của Sở Điệu Thánh Tổ lộ ra sát cơ, trong lòng bất an không tên, bắt đầu có xúc động muốn giết Tần Quân

Nhưng hắn lại không muốn mất đi Bạch Đế, thế là lâm vào thiên nhân giao chiến.

- Trẫm chính là Thiên Đế! Vượt lên trên chúng sinh!

Tần Quân cười lạnh nói, đang khi nói chuyện, Chí Tôn Cửu Long Ỷ xuất hiện ở sau lưng hắn, hắn trực tiếp ngồi xuống, Chí Tôn Cửu Long Ỷ nâng hắn bay lên, bay tới không trung còn cao hơn chỗ ngồi của Sở Điệu Thánh Tổ

Bạch Đế há to mồm, tiểu tử này điên rồi sao?

Công Tây Độc Nha lặng lẽ quay đầu, nhìn thấy tư thái của Tần Quân, giật mình kêu lên, thằng ranh con này không sợ chết sao?

Sở Điệu Thánh Tổ cười, cho dù không giết tiểu tử này, cũng phải cho hắn

một bài học!

Đúng lúc này, một cỗ sát khí kinh khủng tuyệt luân từ ngoài điện truyền đến, quét sạch toàn bộ Sở gia vũ trụ

- Sở Điệu Thánh Tổ! Thả Bệ Hạ của ta ra! Nếu không ta nhất định giết cả nhà Sở gia các ngươi, để cho các ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh!

Tiếng hét phẫn nộ của Cơ Hạo Dạ truyền đến, Bạch Đế cùng Công Tây Độc Nha bị chấn động đến đầu váng mắt hoa.

Sắc mặt của Sở Điệu Thánh Tổ đại biến, phảng phất như thấy quỷ, trong lòng kêu sợ hãi:

- Như thế nào là hắn! Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ!

Cơ Hạo Dạ là siêu cấp cường giả từ thời kỳ Hỗn Độn liền ngang dọc, Cực Viêm Ma Thần tộc càng mạnh hơn Sở gia bọn hắn mấy chục lần.

Vì sao hắn đột nhiên đánh tới?

Bệ Hạ của Cơ Hạo Dạ?

Sở Điệu Thánh Tổ suy nghĩ như công tắc, trong nháy mắt đưa mắt nhìn sang Tần Quân, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được.

Chỉ thấy Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn xuống hắn, trên mặt thần sắc ý vị sâu xa, dường như trào phúng.

Chẳng lẽ …

Sở Điệu Thánh Tổ nghĩ tới điều gì, toàn thân run rẩy lên .

Oanh...

Lúc này, ngoài điện truyền đến một tiếng vang thật lớn, liệt diễm cuồn cuộn theo đại môn của cung điện tràn vào.

Cơ Hạo Dạ lấy pháp lực vô thượng phá các tầng pháp trận, giết thẳng vào trong điện.

Bạch Đế còn chưa lấy lại tinh thần, Cơ Hạo Dạ liền xông vào, để Sở Điệu Thánh Tổ ở trên vương tọa sắc mặt vô cùng khó coi, không dám hành động thiếu suy nghĩ

Sở Điệu Thánh Tổ sống đến nay, tư duy sao mà nhạy cảm, hắn hiểu được hiện tại nếu bắt Tần Quân, liền thật xong.

Cơ Hạo Dạ dừng lại, nhìn qua Tần Quân trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, kích động khó nhịn, lúc này quỳ xuống, liều mạng dập đầu, mang theo thanh âm nghẹn ngào nói:

- Đồ nhi tham kiến Bệ Hạ! Đồ nhi rốt cục đợi được Bệ Hạ rồi.

Sở Điệu Thánh Tổ, Bạch Đế, Công Tây Độc Nha trong nháy mắt trợn tròn, trợn mắt hốc mồm.

------oOo------

Chương 1922: Cơ Hạo Dạ chiến Sở Điệu Thánh Tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Thiên Đế Thạch Điện, ngoại trừ đồ đệ của Tần Quân ra, đều xưng Tần Quân là Bệ Hạ, trước kia Cơ Hạo Dạ xưng Tần Quân là Bệ Hạ, sau mới chuyển thành đồ đệ của Tần Quân, mới đầu hắn còn sẽ thử gọi sư tôn, nhưng không lâu lắm, vẫn không nhịn được gọi Bệ Hạ.

Trong lòng hắn, xưng Tần Quân là Bệ Hạ, càng thấy cung kính hơn.

Nhìn qua bóng lưng trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Cơ Hạo Dạ kích động khó nhịn .

Chí Tôn Cửu Long Ỷ chậm rãi quay lại, Tần Quân cũng đi theo quay người, khuôn mặt kia cùng trong trí nhớ giống nhau như đúc đập vào mắt, Cơ Hạo Dạ càng thêm kích động, phấn khởi đến huyết dịch khắp người đang sôi trào.

- Đồ nhi, đã lâu không gặp.

Tần Quân cười khẽ nói, câu nói này lại để hắn cùng Cơ Hạo Dạ thổn thức không thôi, cảm khái vạn phần.

Hắn nói rất lâu là Sở Điệu Thánh Tổ, Bạch Đế cũng không thể nào hiểu được.

Cơ Hạo Dạ quỳ trên mặt đất, vui đến phát khóc nói:

- Vô luận bao nhiêu kỷ nguyên, đồ nhi cũng nguyện một mực chờ đợi Bệ Hạ trở về!

- Chẳng lẽ hắn thật là… không có khả năng.

Toàn thân Sở Điệu Thánh Tổ run rẩy, phảng phất như bị định trụ, không dám hành động thiếu suy nghĩ .

Thiên Đế, đây không phải là truyền thuyết hư vô phiêu miểu sao?

Thật tồn tại?

Bạch Đế cùng Công Tây Độc Nha cũng ở vào trong hoảng hốt, bọn hắn cũng đã được nghe nói truyền thuyết của Thiên Đế, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới là thật.

Nhất là Bạch Đế, đồ nhi của mình lại là chúng sinh chi sư, hắn sao có thể bình tĩnh?

Hắn hoàn toàn không nghĩ ra, về phần Vận Mệnh Chi Luân, căn bản không cách nào dẫn người xuyên việt mấy trăm tỷ năm, bởi vì Bạch Đế từng thử qua.

Đáng tiếc, hắn không biết Tần Quân ngoại trừ Vận Mệnh Chi Luân, còn có Thần Thoại Hệ Thống.

- Ngươi đến rất đúng lúc, gia hỏa này muốn cầm tù trẫm.

Tần Quân liếc xéo Sở Điệu Thánh Tổ, giống như cười mà không phải cười nói.

Lời vừa nói ra, Sở Điệu Thánh Tổ kém chút dọa đến hồn phi phách tán, tuy cảnh giới của hắn cùng Cơ Hạo Dạ chênh lệch không xa, nhưng chiến lực lại ngày đêm khác biệt

Cực Viêm Ma Thần có danh xưng Hỗn Độn sinh linh mạnh nhất, năng lực chiến đấu ở trong cùng giai không có địch thủ, thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu.

Ánh mắt của Cơ Hạo Dạ chuyển hướng Sở Điệu Thánh Tổ, chỉ một ánh mắt, liền dọa đến Sở Điệu Thánh Tổ lui lại một bước, vội vàng giải thích nói:

- Bổn Tọa không có ý tứ cầm tù hắn, là bởi vì Bổn Tọa cùng…

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến truyền thuyết của Huyền Đương cùng Thiên Đế, lại ngây người…

Huyền Đương tựa hồ cũng là thủ hạ của Thiên Đế a.

Còn có Hoắc Khứ Bệnh, Hỗn Độn song kiệt…

Nghĩ đến đây, Sở Điệu Thánh Tổ bỗng nhiên có loại muốn đi chết, thậm chí không dám cùng Tần Quân đối mặt.

Hắn rốt cuộc hiểu vì sao Tần Quân có thể không có sợ hãi.

- Ngươi dám giam giữ Bệ Hạ sư tôn của ta.

Cơ Hạo Dạ giận tím mặt, khí tức bạo lệ làm cho cả cung điện rung động kịch liệt, thậm chí ngay cả Sở gia vũ trụ cũng vặn vẹo

Công Tây Độc Nha dọa đến vội vàng nhảy dựng lên, hoảng sợ nhìn qua Cơ Hạo Dạ.

Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần khủng bố, nàng là từ nhỏ nghe đến lớn, để cho khắp cả người nàng băng lạnh, không biết làm sao.

- Đều là hiểu lầm.

Sắc mặt của Sở Điệu Thánh Tổ vô cùng khó xử, giờ khắc này, hắn hối hận

phát điên, vì sao đi chọc sát thần Tần Quân này chứ.

Hắn còn chưa có nói xong, Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên lướt qua bậc thang, đến đến trước mặt hắn, tay trái như lôi đình nhô ra, cấp tốc bắt mặt hắn lại, mạnh mẽ đè ép xuống

Oanh...

Vương tọa đột nhiên vỡ nát, hơn vạn thềm đá trong nháy mắt vỡ vụn, từ bên ngoài nhìn, toàn bộ ngọn núi khổng lồ bắt đầu vỡ ra, ngay cả Linh Vụ ở chung quanh cũng bắt đầu cuồn cuộn, có thể thấy được lực lượng của Cơ Hạo Dạ lớn bao nhiêu

Đá vụn vẩy ra, tóc dài của Cơ Hạo Dạ như liệt diễm chập chờn, khuôn mặt hắn dữ tợn, nhìn xuống Sở Điệu Thánh Tổ nói:

- Sư tôn của ta, há là ngươi có thể làm khó dễ?

Sở Điệu Thánh Tổ chật vật không chịu nổi, thân thể hiện lên tư thái té ngã, giờ phút này hắn giận mà không dám nói gì .

Hắn hiểu được nếu mình phản kháng, hậu quả khó mà lường được.

Ầm!

Cơ Hạo Dạ nắm lấy đầu Sở Điệu Thánh Tổ, hất lên, Sở Điệu Thánh Tổ như quả bóng bị ném bay ra ngoài, từ bên cạnh Tần Quân bay qua, hắn cấp tốc bổ nhào ở trên không trung, rơi trên mặt đất, áo bào phần phật, sắc mặt vô cùng âm trầm.

Công Tây Độc Nha nhìn ngây người, không nghĩ tới Sở Điệu Thánh Tổ ở trước mặt Cơ Hạo Dạ không chịu được một kích như thế

Bạch Đế cũng như vậy, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần trong truyền thuyết lại lợi hại như vậy?

Cơ Hạo Dạ đứng ở trên bậc thang, liệt diễm lượn lờ, có xu thế dần dần chuyển biến thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, hắn chậm rãi quay người, nhìn xuống Sở Điệu Thánh Tổ, nói:

- Quỳ xuống! Xin lỗi Bệ Hạ của ta!

Khí thế khủng bố siêu việt Vô Cực Chí Cao Đại Đế đột nhiên bạo phát, ngoại trừ Tần Quân không có cảm nhận được, Bạch Đế cùng Công Tây Độc Nha trực tiếp co quắp ngã xuống đất, toàn bộ ngọn núi khổng lồ nổ tung, Tần Quân chỉ cảm thấy cường quang xuất hiện, vô ý thức nhắm mắt, lúc lại mở mắt, cung điện đã không thấy, Hắc Ám vũ trụ hiện lên ở trước mắt, chung quanh tất cả đều là đá vụn cùng cuồng phong.

Ánh mắt nhìn qua, vũ trụ giãy dụa kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ phá diệt.

Huyền Lôi giao thoa, tràng cảnh càng thêm kinh dị.

Tần Quân có thể nghe được nơi xa có tiếng kêu sợ hãi, đến từ sinh linh của Sở gia.

- Chuyện gì xảy ra? Có cường địch xâm lấn?

- Sở Tổ Thánh phong nát?

- Ti... đó là khí tức gì?

- Đây là khí tức của Cực Viêm Ma Thần! Ông trời ơi! Làm sao có thể mạnh như thế?

- Chẳng lẽ là Cơ Càn Khôn? Không có khả năng, hắn không có mạnh như vậy, chẳng lẽ là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần? Ti...

Cơ Hạo Dạ cách Tần Quân không đến trăm mét, cả người vòng quanh liệt diễm, như là vòi rồng, phóng lên tận trời, không biết cao bao nhiêu, ánh lửa chiếu rọi ở trên người Tần Quân, cho dù Cơ Hạo Dạ cố ý không để uy áp chạm đến Tần Quân, nhưng Tần Quân vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được hắn cường đại

- Hiện tại tiểu tử này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tần Quân híp mắt nghĩ, Cơ Hạo Dạ như thế, Nguyên Sơ đại đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn lại như thế nào?

Ma Cảnh Thương thiên phú mạnh nhất lại nghịch thiên ra sao?

Phương xa, Sở Điệu Thánh Tổ nắm chặt song quyền, cắn răng nghiến lợi nhìn Cơ Hạo Dạ, hắn không có trốn, một khi hắn chạy trốn, toàn bộ Sở gia sẽ đứng trước tai hoạ ngập đầu.

- Thiên Đế! Ta cũng chưa từng thương tổn ngươi, ngươi thật muốn bức ta vào tử lộ sao?

Sở Điệu Thánh Tổ nhìn về phía Tần Quân nói, trong lời nói tràn đầy bi phẫn.

Sau khi biết thân phận của Tần Quân, hắn cũng không dám tự xưng Bổn Tọa nữa.

Hắn kiêng kị Tần Quân còn viễn siêu Cơ Hạo Dạ, thậm chí nghĩ Tần Quân che giấu thực lực.

Trong truyền thuyết Thiên Đế ở thời kỳ Hỗn Độn là tồn tại mạnh nhất, ngay cả Tô Đế cũng không bằng. Hiện tại sẽ mạnh như thế nào?

Hắn không dám tưởng tượng.

Nghĩ đến đây, Sở Điệu Thánh Tổ sợ không thôi, nếu lúc trước hắn xuất thủ với Tần Quân, sợ rằng sẽ chết vô cùng thê thảm.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, liếc xéo lấy Sở Điệu Thánh Tổ, nhiều hứng thú nói:

- Là ngươi mang trẫm tới nơi này, chẳng lẽ ngươi không có biểu thị gì sao?

Sở Điệu Thánh Tổ tuyệt không phải người lương thiện, nếu Cơ Hạo Dạ không xuất hiện, hậu quả khó mà lường được.

Cơ Hạo Dạ hư không dạo bước đi về phía Sở Điệu Thánh Tổ, khí thế trên người càng ngày càng mạnh, phương xa Hắc Ám vũ trụ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sụp đổ, hắc ám như Băng Sơn hòa tan, lộ ra màn ánh sáng bảy màu, vô cùng quỷ dị.

Sở gia vũ trụ ở dưới Sở Điệu Thánh Tổ trợ giúp, kiên cố hơn vũ trụ bình

thường, đáng tiếc vẫn đánh không lại uy áp của Cơ Hạo Dạ.

- Đồ nhi, đừng giết hắn.

Bạch Đế cắn răng nhìn Tần Quân nói, Sở Điệu Thánh Tổ đối với hắn có ân, hắn tự nhiên không thể nhìn Sở Điệu Thánh Tổ chết.

Nghe vậy, Cơ Hạo Dạ đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, trong mắt sát quang thiểm hiện, làm Bạch Đế vô ý thức nhắm mắt.

- Ngươi đang kêu ai!

Cơ Hạo Dạ nổi giận gầm gừ để pháp lực trong cơ thể Bạch Đế hỗn loạn, kém chút thất khiếu chảy máu.

Tần Quân là sư tôn của hắn, một con kiến hôi ngay cả Vô Cực Chí Cao Đại Đế còn chưa tới, cũng dám thu sư tôn của hắn làm đồ đệ?

Đây không phải cưỡi ở trên đầu hắn sao.

------oOo------

Chương 1923: Cơ Hạo Dạ chiến Sở Điệu Thánh Tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Đế bị sát khí của hắn dọa đến toàn thân cứng ngắc, muốn mở miệng, nhưng căn bản không cách nào làm được.

Thanh âm của Tần Quân bay tới nói:

- Không nên làm khó hắn.

Cơ Hạo Dạ chỉ phải thu hồi sát khí, nhưng tâm tình vẫn không cách nào bình tĩnh, Cực Viêm Ma Thần vốn là chủng tộc dễ dàng nổi giận, huống chi hắn vừa gặp được Tần Quân, liền thấy Tần Quân bị ức hiếp, lửa giận trong lòng căn bản không cách nào giội tắt.

Sau đó hắn nhìn về phía Sở Điệu Thánh Tổ, không giết Sở Điệu Thánh Tổ,

tâm hắn khó có thể bình an.

Đổi lại trước kia, hắn có thể sẽ kiêng kị các loại nhân tố, nhưng vì Tần Quân, phiền phức lớn hơn nữa hắn cũng không sợ.

Cực Viêm Ma Thần tộc vốn cũng bởi vì quá lớn mạnh, mà bị thế lực khắp nơi kiêng kị, nếu như hắn giết Sở Điệu Thánh Tổ, có thể sẽ dẫn tới thế lực khác liên thủ áp chế.

Vô luận là ở đâu, đều có thăng bằng.

Nhất là tu vi đạt tới độ cao như bọn hắn, vô luận ai chết, đều sẽ dẫn tới chấn động cực lớn.

Cảm nhận được sát khí của Cơ Hạo Dạ, Sở Điệu Thánh Tổ cắn răng, nếu liều chết chiến một trận, hắn chưa chắc sẽ chết ở trong tay Cơ Hạo Dạ, nhưng hắn không dám chiến đấu.

Lúc này đã không lo được mặt mũi .

Nghĩ xong, hắn lách mình đi tới trước mặt Công Tây Độc Nha, nhìn Công Tây Độc Nha mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

- Thánh Tổ.

Công Tây Độc Nha há mồm, còn chưa nói xong, Sở Điệu Thánh Tổ đột nhiên há mồm, nuốt Công Tây Độc Nha vào trong miệng.

Một màn này để Bạch Đế nhíu mày, Tần Quân cùng Cơ Hạo Dạ ngược lại là thờ ơ.

Cổ họng của Sở Điệu Thánh Tổ giật giật, sau đó phun ra một ngụm trọc khí.

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế cứ như vậy bị hắn thôn phệ, nguyên nhân chủ yếu nhất là Công Tây Độc Nha đối với hắn không có chút phòng bị nào.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Sở Điệu Thánh Tổ chú ý! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một

lần Thần Ma đỉnh phong, năm cơi hội ngẫu nhiên triệu hoán!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Công Tây Độc Nha ác tâm! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Hai thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, đầu tiên là đánh giết nanh vuốt Sở Điệu Thánh Tổ phái tới, cũng chính là Công Tây Độc Nha, nhiệm vụ thứ hai là đánh lui Công Tây Độc Nha.

Hiện tại Công Tây Độc Nha là bởi vì Tần Quân mà chết, tương đương với Tần Quân hoàn thành nhiệm vụ.

Liên tục hoàn thành hai nhiệm vụ, Tần Quân lại mặt không biểu tình, nhìn qua Sở Điệu Thánh Tổ.

- Người bắt lấy ngài đã bị ta đánh chết, nàng ở trên đường nếu như có đắc tội, cũng lấy cái chết tạ tội, mong Thiên Đế bỏ qua việc này.

Sở Điệu Thánh Tổ hít sâu một hơi, nhìn Tần Quân ôm quyền nói.

Tần Quân nghe mà thú vị, gia hỏa này ngược lại là có thể nhịn, tổn thất một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế, sợ là đau lòng đến cực điểm .

- Đồ nhi, bỏ qua cho hắn lần này đi, chỉ lần này.

Bạch Đế thở dài nói, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân vô cùng phức tạp .

Giờ phút này tâm tình của hắn, giống như Cơ Bất Bại lúc trước.

Đều có loại hoang đường không nói được.

Đồ nhi hắn nhìn lấy lớn lên lại là Thiên Đế .

Trách không được Tần Quân từ nhỏ đã thành thục hơn hài tử cùng tuổi, thì ra là thế .

Bạch Đế càng nghĩ, sắc mặt càng đắng chát.

Tần Quân nhíu mày, có chút do dự, giữ lại Sở Điệu Thánh Tổ, có thể sẽ là một mối họa lớn .

Cơ Hạo Dạ tức giận nói:

- Dựa vào cái gì tha cho hắn? Chẳng lẽ ngươi muốn theo hắn chôn cùng?

Đối với Sở Điệu Thánh Tổ, trước kia hắn liền không quen nhìn .

Tà Vận chi pháp của Sở Điệu Thánh Tổ, nói đơn giản là cướp bóc khí vận của người khác tăng cường mình, nói nặng chính là tà đạo ma pháp, thiên đạo bất dung.

Sắc mặt của Bạch Đế khó coi, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân, hình như có năn nỉ.

Tần Quân thấy đau đầu, khoát tay nói:

- Thôi, nếu như có lần sau, ngay cả Sở gia cũng cùng nhau diệt.

Lần này có thể giết Sở Điệu Thánh Tổ, lần tiếp theo tự nhiên càng thoải mái hơn.

Giữ lại Sở Điệu Thánh Tổ, nói không chừng còn có thể phát động nhiệm vụ, hoặc là tác dụng khác.

Nghe vậy, Sở Điệu Thánh Tổ thở dài một hơi, ôm quyền nói:

- Đa tạ Thiên Đế đại lượng, mong Thiên Đế bỏ qua chuyện cũ.

Sở Điệu Thánh Tổ có thể bò cho tới cấp độ bây giờ, cũng không phải dựa vào thiên phú tu luyện.

Cho dù ở vào thời khắc nhục nhã như vậy, hắn cũng vì tương lai cân nhắc .

Tần Quân đã cùng Bạch Đế có quan hệ, hắn sao không tìm hiểu nguồn gốc, ôm lấy đùi của Tần Quân?

Thiên Đế đại biểu cho cái gì, hắn là biết đến .

- Thiên Đế Bệ Hạ, không bằng lưu lại làm khách một đoạn thời gian, để cho ta tận tình địa chủ, vô luận ngài cần gì, cứ mở miệng.

Sở Điệu Thánh Tổ trịnh trọng nói, phảng phất như trước đó hết thảy đều chưa từng xảy ra.

Cơ Hạo Dạ hừ lạnh nói:

- Ngươi muốn đùa nghịch hoa chiêu gì nữa?

Sở Điệu Thánh Tổ vội vàng khoát tay nói:

- Ta sao dám giở trò, nói thật, ta đối với Thiên Đế Bệ Hạ là hướng tới không thôi, lần này, là thật không biết thân phận của Thiên Đế Bệ Hạ, sở dĩ mời ngài đến, chỉ là muốn để ngài rời xa vòng chiến, cử động lần này cũng là vì hắn.

Đang khi nói chuyện, hắn chỉ hướng Bạch Đế.

Hắn hiểu được nếu như mình muốn giữ lại Tần Quân, liền phải dựa vào Bạch Đế.

Tần Quân lộ ra nụ cười khó mà phỏng đoán nói:

- Có thể, ngươi an bài đi!

Cơ Hạo Dạ đã trở về, đồ đệ còn lại đoán chừng không được bao lâu.

Đồng thời hắn có thể tăng lên thực lực của các Thần Ma.

- Hệ thống, hiện tại đã xuất hiện cường giả Vô Cực cảnh, trẫm nếu để cho Thần Ma tăng lên đến Vô Cực cảnh, hệ thống sẽ sụp đổ sao?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn đầu tiên nghĩ đến chính là Tôn Ngộ Không, Đấu Chiến Đại Đạo không thể giữ lại!

- Sẽ không, hệ thống mỗi thời mỗi khắc đều tăng cường, theo đám người Cơ Hạo Dạ, Cơ Càn Khôn thần phục, khí vận của ký chủ cũng đi theo tăng vọt, hệ thống khống chế Đại Đạo nơi này cũng càng ngày càng mạnh.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân thở dài một hơi.

Thần Thoại Hệ Thống vẫn rất ra sức!

Nghĩ xong, Tần Quân bỗng nhiên không muốn lưu lại, thế là cười nói:

- Qua ít ngày, trẫm lại đến làm khách, Hạo Dạ, mang trẫm về Nội vũ trụ!

Sở Điệu Thánh Tổ ngẩn người, muốn nói lại thôi, muốn giữ lại, nhưng nhìn Sở gia vũ trụ tàn phá không chịu nổi, hắn lại không mở miệng được.

- Nội vũ trụ là chỗ nào?

Cơ Hạo Dạ nghi hoặc hỏi .

- Là trung tâm vũ trụ!

Tần Quân tức giận nói, hắn đã không kịp chờ đợi muốn tạo ra cường giả, đợi lần sau trở về, hắn muốn quét sạch Cổ Thánh Đế Đạo.

Cơ Hạo Dạ giật mình, lúc này vung tay áo, mang theo Tần Quân biến mất tại nguyên chỗ.

Về phần Bạch Đế, Tần Quân cũng không có cưỡng cầu, hắn nhìn ra được Bạch Đế cùng Sở Điệu Thánh Tổ quan hệ không tầm thường.

- Hắn thật là đồ đệ của ngươi?

Sở Điệu Thánh Tổ quay đầu nhìn về phía Bạch Đế, ngữ khí phức tạp hỏi.

Sắc mặt Bạch Đế âm tình biến ảo, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài nặng nề.

- Thôi, trước giúp Bổn Tọa chữa trị vũ trụ đi!

Sở Điệu Thánh Tổ bất đắc dĩ nói, tâm lý lại là tính toán làm sao cùng Tần Quân bấu víu quan hệ.

Tổn thất một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế, đổi được cơ hội tới gần Thiên

Đế, hắn cũng không cảm thấy thua thiệt.

------oOo------

Chương 1924: Hỗn Độn Thần Viên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vẻn vẹn không đến một nén nhang thời gian, Tần Quân liền được Cơ Hạo Dạ đưa đến trước mặt đám người Hoắc Khứ Bệnh, Quản Trọng, mọi người thấy Tần Quân lông tóc không hư hại, đều là thở dài một hơi.

- Thái Gia Gia, ngươi quá lợi hại! Nhanh như vậy liền cướp Bệ Hạ về!

Cơ Càn Khôn hưng phấn nói, mặt mũi tràn đầy vẻ sùng bái

Hoắc Khứ Bệnh, Cường Lương, Quản Trọng, Đế Tuấn… thì vây quanh Tần Quân, nhao nhao lên tiếng hỏi thăm, sợ Tần Quân thụ thương.

- Trẫm không có việc gì, lông tóc không hư hại, tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế bắt trẫm đi kia đã chết.

Tần Quân cười khẽ nói, tư thái nhẹ nhõm tự nhiên phảng phất như không phải bị trói đi, mà là đi du ngoạn một phen.

Lời vừa nói ra, mọi người không khỏi nhìn về phía Cơ Hạo Dạ.

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế cứ thế mà chết đi?

Nhất là Kinh Kha, lúc trước Công Tây Độc Nha cho hắn cảm giác kinh dị đến nay còn rõ mồn một trước mắt, cường giả khủng bố như vậy chết rồi?

Đối mặt ánh mắt của mọi người, Cơ Hạo Dạ lắc đầu nói:

- Không phải ta giết, là Sở Điệu Thánh Tổ ăn nàng.

Nghe vậy, mọi người càng thêm kinh hãi .

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế bị ăn?

Còn bị Sở Điệu Thánh Tổ ăn?

Cơ Hạo Dạ không chịu nổi ánh mắt của bọn hắn, thế là đơn giản nói một lần, nghe mà mọi người trợn mắt hốc mồm.

- Hạo Dạ huynh, bây giờ ngươi mạnh bao nhiêu?

Quách Gia nhịn không được hỏi, có thể đè Sở Điệu Thánh Tổ đánh, cho dù Sở Điệu Thánh Tổ bởi vì kiêng kị Tần Quân mà không xuất thủ, cũng đủ để thấy Cơ Hạo Dạ mạnh đến mức rối tinh rối mù.

- Giữ bí mật.

Cơ Hạo Dạ hừ nói, nghe mà Quách Gia trợn trắng mắt.

Lúc này, Tần Quân hỏi:

- Hạo Dạ, tiếp xuống trẫm muốn đợi ở chỗ này một thời gian, ngươi thì sao?

Hắn đã không kịp chờ đợi, muốn để Tôn Ngộ Không mạnh lên.

Tuy bình an vượt qua nguy cơ lần này, nhưng có thể nói là vô cùng mạo hiểm, nếu như Cơ Hạo Dạ không có kịp thời xuất quan, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

- Ta về trước đi bàn giao một phen, sau đó liền trở lại làm bạn với sư tôn.

Cơ Hạo Dạ vò đầu cười nói, chỉ có ở trước mặt Tần Quân, hắn sẽ lộ ra thần sắc ngại ngùng, để Cơ Càn Khôn nghẹn họng nhìn trân trối.

Tần Quân gật đầu, chợt xua tan mọi người.

Từ đầu đến cuối, việc này cũng không có ở trong Đại Tần thiên đình vén lên sóng gió, bởi vì trừ bọn họ, không người biết được.

Một lúc lâu sau, Tần Quân ở một viên tinh cầu bên cạnh Thiên Đế Cung gọi Tôn Ngộ Không tới.

- Bệ Hạ, có chuyện gì không?

Tôn Ngộ Không hiếu kỳ hỏi, Tần Quân đơn độc chiếu gặp hắn, chẳng lẽ có chuyện tốt?

- Trẫm muốn cho ngươi mạnh lên!

Tần Quân đi thẳng vào vấn đề nói, thời gian một năm chẳng mấy chốc sẽ qua, Nội vũ trụ bị thống nhất thời gian cũng không được bao lâu, hắn phải nắm chắc thời gian, tăng cường Đại Tần thiên đình.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không lập tức kích động lên, liền vội hỏi:

- Thật sao?

- Huyết mạch của bản thân ngươi cần cải biến, có bằng lòng hay không?

Tần Quân cười hỏi, tuy Tôn Ngộ Không đã thành Thánh, gân cốt thuế biến, nhưng bản chất huyết mạch vẫn không có cải biến, so với Hỗn Độn sinh linh, chênh lệch không chỉ một chút.

Tôn Ngộ Không xuất thân Thạch Hầu, không có cha mẹ, sẽ không để ý huyết mạch, lúc này gật đầu nói:

- Ta nguyện ý!

Bây giờ, hắn ở trong Đại Tần thiên đình biến thành Tam Lưu Thần Tướng, tâm lý đã sớm không phục.

Tần Quân lật tay lấy ra một bình nhỏ trong suốt, trong bình chứa chất lỏng màu tím, lại đang vặn vẹo, vô cùng quỷ dị, hắn cười nói:

- Đây là tinh huyết của Hỗn Độn Thần Viên, có thể trợ giúp ngươi trở thành Hỗn Độn Thần Viên!

Hỗn Độn Thần Viên, kỳ thực có một cái tên khác, đó chính là Ly Võ Ma Tôn.

Đây là tinh huyết của Ly Võ Ma Tôn, cũng không biết trong Thần Thoại Thương Thành tại sao lại có vật này.

Lúc trước khi Tần Quân giảng đạo, Ly Võ Ma Tôn chưa hóa hình chính là Ma Viên ba đầu sáu tay, thậm chí có thể nói là Viên Tổ ở vũ trụ này.

Đợi Tôn Ngộ Không mạnh lên, Ly Võ Ma Tôn gặp được hắn, khẳng định sẽ kinh ngạc đến ngây người.

- Khí huyết thật cường đại.

Tôn Ngộ Không vừa nhìn thấy tinh huyết của Hỗn Độn Thần Viên, con mắt liền không dời được.

------oOo------

Chương 1925: Hỗn Độn Thần Viên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phản ứng bản năng để hắn muốn nuốt tinh huyết này, loại cảm giác này vô cùng kỳ diệu.

- Xuống dưới dùng đi, chờ ngươi trở thành Hỗn Độn Thần Viên, lại đến tìm trẫm, nhớ lấy, không được kinh động vũ trụ.

Tần Quân căn dặn.

Trở thành Hỗn Độn Thần Viên, Tôn Ngộ Không lại tiến hành Đại Đạo Truyền Thừa, tương đương với con trai của Ly Võ Ma Tôn tiến hành Đại Đạo Truyền Thừa.

Bởi vì chỉ là tinh huyết, sau khi Tôn Ngộ Không thuế biến, so với Ly Võ Ma Tôn vẫn có khoảng cách.

Như Tổ Vu cùng Bàn Cổ chênh lệch vậy.

- Không có vấn đề, ta tuyệt đối sẽ không để Bệ Hạ thất vọng!

Tôn Ngộ Không hưng phấn trả lời.

Tề Thiên Đại Thánh muốn quật khởi lần nữa.

Trở lại Thiên Đế Cung.

Tần Quân ngồi xếp bằng ở trên giường, trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Hiện tại hắn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa.

Còn lại hệ thống khen thưởng còn có một đống lớn, chí ít có thể vì Đại Tần thiên đình lại thêm một vị Đế Tôn.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân thì đang suy tư, nên để ai cực hạn giác tỉnh đây?

Đế Giang, Phục Hi, Lục Áp đạo nhân, Huyền Đô, Thái Ất chân nhân, Nhiên Đăng… công lao đều có thể, hơn nữa tiềm lực không tệ.

Nhất là Đế Giang cùng Phục Hi, thiên phú tuyệt đối là nhất lưu.

Càng nghĩ, Tần Quân quyết định để Phục Hi cực hạn giác tỉnh trước, nếu Đế Giang cực hạn giác tỉnh, tăng thêm Cường Lương, Vu Yêu hai tộc thăng bằng lần nữa nghiêng về một phía.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Vân Trung Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Vân Trung Tử, sư phụ của Lôi Chấn Tử, pháp lực không kém gì Côn Lôn thập nhị tiên.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không do dự quá lâu, tốt nhất có thể triệu hoán được hàng ngũ Tổ Vu, Côn Bằng a.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Trong Hắc Ám vũ trụ, Sở Điệu Thánh Tổ lơ lửng giữa không trung, hai tay nhô ra, dùng pháp lực vô thượng chữa trị Sở gia vũ trụ, bên cạnh còn lơ lửng Bạch Đế, hai người trầm mặc không nói, riêng phần mình nghĩ tâm sự riêng.

Bầu không khí ngột ngạt, không biết qua bao lâu.

- Xem ra ngươi chỉ là một quân cờ.

Sở Điệu Thánh Tổ dẫn đầu đánh vỡ yên lặng, mở miệng cười.

Bạch Đế liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Ngươi hẳn là càng muốn trở thành quân cờ của Thiên Đế hơn a!

Sở Điệu Thánh Tổ bị nói đến ngạc nhiên, ngay sau đó lộ ra cười khổ, nói:

- Không nghĩ tới Thiên Đế thật trở về, sớm biết như thế, Bổn Tọa sẽ không phái Công Tây Độc Nha xuống tay với hắn.

Tổn thất một tên Vô Cực Chí Cao Đại Đế, hắn vô cùng đau lòng, nhưng lại nghẹn khuất cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Bạch Đế thở dài nói:

- Ta cũng nhìn lầm.

Trách không được trước đó đám người Tần Quân không có sợ hãi, vừa nghĩ tới đối thoại khi đó, trên mặt hắn liền nóng bỏng.

- Việc này không được lộ ra ngoài.

Sở Điệu Thánh Tổ bỗng nhiên cao thâm mạt trắc cười nói, nghe mà Bạch Đế nghi hoặc, buồn bực nói:

- Ngươi có ý tứ gì? Lời này không phải hẳn là ta nói sao?

- Tà đạo Thập Đế yến sắp bắt đầu, nếu việc này truyền ra, tất nhiên sẽ gây nên phong ba cực lớn.

Sở Điệu Thánh Tổ trả lời, ánh mắt lấp lóe, rõ ràng đang tính kế.

Tên này tâm tính sâu xa, không có tính báo thù rửa nhục, mà nghĩ đến làm sao trèo lên cành cây cao Thiên Đế.

Bạch Đế giật mình, nguyên lai gia hỏa này là lo lắng Tà Đạo Đại Đế để mắt tới Tần Quân.

Thiên Đế truyền ngôn quá nhiều, đếm cũng đếm không xuể, một khi Thiên Đế trở về, Cổ Thánh Đế Đạo bố cục thế tất sẽ cải biến.

- Hiện tại xem ra, Viêm Tuyên Đế Quân coi như tìm đồ đệ ngươi báo thù, cũng là uổng công.

Sở Điệu Thánh Tổ lắc đầu cảm thán nói, người lúc trước còn bị hắn xem là kiến hôi, trong nháy mắt lại để hắn ngưỡng vọng.

------oOo------

Chương 1926: Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viêm Tuyên Đế Quân!

Cái tên này ở Cổ Thánh Đế Đạo có thể nói như sấm bên tai, bất quá bây giờ có rất ít người biết Viêm Tuyên Đế Quân chính là đồ đệ của Thiên Đế, trong lịch sử tuế nguyệt dài dằng dặc, rất nhiều truyền thuyết đều đã bị ma diệt.

Bạch Đế bất đắc dĩ nói:

- Đừng nói Viêm Tuyên Đế Quân, đoán chừng Nguyên Sơ đại đế tìm hắn gây sự, đều phải phá một lớp da.

Thiên Đế từng là người mạnh nhất Hỗn Độn, đã từng áp đảo Viêm Tuyên Đế Quân, Nguyên Sơ đại đế, nếu lại gặp nhau, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì.

- Xem ra tiếp xuống đại hôn của Hoắc Tầm Đế, Bổn Tọa phải có chỗ biểu thị.

Sở Điệu Thánh Tổ cười nói, tu luyện Tà Vận chi pháp vô số năm, hắn cũng gặp phải bình cảnh, không phải khí vận của Vô Cực Chí Cao Đại Đế trở lên, căn bản không cách nào làm cho tu vi của hắn tăng trưởng.

Truyền thuyết Thiên Đế chính là chúng sinh chi sư, có lẽ có thể chỉ dẫn hắn mạnh lên.

Bạch Đế liếc mắt nhìn hắn thật sâu, không tiếp tục nhiều lời .

Giờ phút này hắn vẫn ở vào trong rung động Tần Quân là Thiên Đế, tâm tình vô cùng phức tạp .

Cùng lúc đó, Sở gia vũ trụ cũng dần dần khôi phục bình thường, việc này bị Sở Điệu Thánh Tổ hạ lệnh phong tỏa, không ai được truyền ra ngoài.

Một là Thiên Đế ảnh hưởng quá lớn, hai là sau khi truyền đi, trên mặt Sở Điệu Thánh Tổ hắn không ánh sáng .

Nhưng mà, tin tức rất khó giấu kín.

Ở bên ngoài Sở gia vũ trụ, một người tựa như tiểu Thái Dương nhẹ nhàng trôi nổi, thân thể như núi, cao tới mười trượng, áo giáp màu vàng trên người vô cùng hùng vĩ, tay cầm trường thương, mũi thương lóe ra hàn mang, lập loè vũ trụ, trên mũ giáp khảm nạm lấy Thú Đầu, giống như sư lại có Long giác, đôi mắt sinh động như thật, phảng phất như sống.

- Cỗ khí tức này là khí tức của Cực Viêm Ma Thần.

Nam tử kim giáp nhíu mày thì thào nói, đôi mắt không có đồng tử, vô cùng lạnh lùng.

Nhìn qua hắc ám vặn vẹo phía trước, hắn bắt đầu suy tư.

- Cần bẩm báo việc này cho Ngục Đạo Thần Đế, để tránh Sở Điệu Thánh Tổ vụng trộm trù tính cái gì.

Nam tử kim giáp nói nhỏ một tiếng, liền biến mất ở chỗ cũ, không thấy tung tích, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tần Nghiễm Vương, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Khóe miệng của Tần Quân co giật, lúc trước hắn triệu hoán được Vân Trung Tử, Lý Thế Dân, đều bị hắn cự tuyệt triệu hoán, lần thứ ba triệu hoán được Tần Nghiễm Vương, hắn đã không có cơ hội triệu hoán lần nữa.

Tần Nghiễm Vương so với Vân Trung Tử, là phải kém hơn một chút.

- Điều ra bảng thuộc tính của Tần Nghiễm Vương!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Tần Nghiễm Vương, một trong Thập Điện Diêm Vương, chuyên quản nhân gian sinh tử, tiếp đãi siêu độ, ở dân gian có tín ngưỡng rất cao.

- Tần Nghiễm Vương, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Diêm Vương!

- Tu vi: Đại La Chí Tiên cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Hoàng Tuyền độ pháp!

- Thần thông: Phán tử chắc sinh! Âm dương xuyên toa!

- Pháp bảo: Nghiễm Vương thư!

- Độ trung thành: 83 (max trị số 100)!

Đây là tu vi của Diêm La Vương?

Tần Quân xấu hổ, Đại La Chí Tiên đối với Đại Tần thiên đình bây giờ mà nói, hoàn toàn là phàm nhân.

- Tiếp tục triệu hoán!

Tần Quân cũng không thất lạc, hắn còn có một cơ hội triệu hoán Thần Ma

cùng một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Hắn một bên triệu hoán, một bên ấn mở Thần Thoại Thương Thành.

Bây giờ giá trị danh khí của hắn đã đạt tới 60 vạn ức, sao mà to lớn, có thể tạo nên rất nhiều cường giả.

Tinh huyết sinh linh mạnh mẽ rất khó để người thay đổi huyết mạch, nhưng Thần Thoại Hệ Thống có thể cải tạo tinh huyết, có thể trực tiếp cải biến huyết mạch người sử dụng, vô cùng bá đạo.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Trương Lương, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Trương Lương, Trương Tử Phòng!

Mưu thần nổi tiếng lịch sử, thiên cổ lưu danh .

Đáng tiếc, Tần Quân tạm thời không cần mưu sĩ .

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân cấp tốc quyết định nói, ánh mắt thì xem Thần Thoại Thương Thành rực rỡ muôn màu.

Mỗi một ngày, trong Thần Thoại Thương Thành sẽ tăng thêm bảo bối mới, không chỉ có đến từ Thần Thoại thế giới, còn đến từ vũ trụ còn lại, bao quát vũ trụ Đại Đạo này.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma lần nữa!

------oOo------

Chương 1927: Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại .

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn!

Chủ nhân cuối cùng Cửu Linh Nguyên Thánh, lại xưng Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế, chính là một trong Lục Ngự.

Ở trong thần thoại Đạo Giáo, địa vị rất cao, ở dân gian cũng lưu truyền rất nhiều truyền thuyết.

- Liền triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Tần Quân phân phó nói, chợt để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

- Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế! Thanh Huyền Thượng Đế! Thái Ất Thiên Tôn!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Thái Ất Thanh Huyền pháp!

- Thần thông: Độ cứu chúng sinh! Siêu sinh thoát tử! Đại Pháp che thiên! Vung thước đuổi tà ma!

- Pháp bảo: Cửu Sắc Liên Hoa tòa! Thanh Huyền dương chi!

- Độ trung thành: 87 (max trị số 100)!

Bảng thuộc tính rất hoa lệ, nhưng nếu để cho Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn phát hiện tọa kỵ của mình đã là Thiên Đạo Chí Thánh, sẽ nghĩ như thế nào?

- Chỉ định triệu hoán Côn Bằng trạng thái đỉnh phong, khôi phục trí nhớ

kiếp trước!

Tần Quân tại tiếp tục phân phó nói, sử dụng hết cơ hội triệu hoán.

Côn Bằng!

Bắc Minh có cá, gọi là Côn, Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm. Hóa mà làm chim, tên là Bằng, Đại Bằng dương cánh, không biết mấy ngàn dặm, giận mà bay, cánh như đám mây che trời!

Tần Quân đã sớm muốn triệu hoán gia hỏa này, thiên phú của hắn tuyệt đối là đỉnh tiêm của Yêu Tộc, gần với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

Bảng thuộc tính của Côn Bằng đi theo xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Côn Bằng, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Yêu Sư! Thượng cổ Thần thú!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh viên mãn!

- Công pháp: Côn Bằng Biến!

- Thần thông: Côn Bằng Chân Thân! Thần giương chi dực! Yêu Vương gầm thét!

- Pháp bảo: Yêu Sư phiến!

- Độ trung thành: 79 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh viên mãn, không hổ là Côn Bằng!

Nếu lại cực hạn giác tỉnh, sẽ là một Đại Đạo Đế Tôn!

Lại Đại Đạo Truyền Thừa mà nói…

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân phấn chấn nói, nhất cổ tác khí, hảo vận liên miên!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút được Kiếm chi đại đạo!

Kiếm chi đại đạo!

Trong mắt Tần Quân bắn ra tinh quang, hô hấp có chút gấp rút.

Kiếm chính là Bách Binh quân tử, Kiếm chi đại đạo mạnh như thế nào, chỉ là ngẫm lại cũng để người hưng phấn.

Dưới tay hắn có thật nhiều người đều có thể truyền thừa Kiếm chi đại đạo, tỷ như Lý Bạch, Kiếm Chủ, Lữ Đồng Tân, Trương Tam Phong, Chung Quỳ, Xi Vưu…

Ngay cả hắn cũng có thể!

Nhưng muốn xứng với Kiếm chi đại đạo, phải tuyển Kiếm Khách thuần túy.

Hắn đầu tiên liên tưởng đến Lý Bạch cùng Kiếm Chủ, Lý Bạch chính là Thần Ma, tu vi có thể bay vọt, Kiếm Chủ lại không được.

Lý Bạch người mang trái tim Viễn Cổ Kiếm Tôn giá trị 5000 ức danh khí, trước kia Tần Quân còn cho rằng rất có lực, giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm giác được trái tim của Viễn Cổ Kiếm Tôn không đủ.

Chí ít không xứng với Kiếm chi đại đạo.

- Lý Thái Bạch a Lý Thái Bạch, cơ duyên của ngươi đến.

Tần Quân lật xem Thần Thoại Thương Thành, lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Cảm giác thành tựu khi sáng tạo cường giả, phần lớn người là trải nghiệm không đến.

------oOo------

Chương 1928: Đại Đạo Hỗn Độn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó mấy ngày, Tần Quân không có lập tức để Lý Bạch Đại Đạo Truyền Thừa, mà trước hết để cho Phục Hi cực hạn giác tỉnh.

Phục Hi rốt cục đợi đến cất nhắc, có thể nói là nước mắt tuôn đầy mặt.

Hắn ở Đại Tần thiên đình công lao lớn biết bao, đáng tiếc địa vị một mực hạ xuống, bởi vì tu vi không ngừng bị siêu việt .

Bây giờ, Thánh Nhân ở Đại Tần thiên đình căn bản tính không được cái gì .

Có quyền lực tối đa nhất là chưởng khống một Ngoại vũ trụ .

Không đến hai ngày, Phục Hi liền cực hạn giác tỉnh thành công .

- Phục Hi, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ích Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thượng Đế! Thượng Cổ Thiên Hoàng! Nhân Vương! Nhân Hoàng!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

- Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công!

- Thần thông: Nghịch thiên đoán mệnh! Chấp chưởng khí vận! Diễn Họa Thiên địa! Thiên Hoàng lực! Bát Quái chấn thiên! Thời gian chậm lại! Tùy tâm hành!

- Pháp bảo: Phượng Hoàng Cầm! Thanh Thệ Thảo!

- Thuộc tính đặc thù: Nhân tộc khí vận (có thể tăng trưởng Nhân tộc khí vận của thủ hạ ký chủ)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Mới cực hạn giác tỉnh liền lợi hại như thế, ngày sau lại Đại Đạo Truyền Thừa, không phải tạc nồi?

Tần Quân hài lòng cười một tiếng, đợi sau khi Phục Hi ra ngoài, hắn liền hạ lệnh đổi Phục Hi đi nơi khác, chỉ huy năm ngàn vạn quân đoàn, chinh chiến Nội vũ trụ.

Không chỉ có Phục Hi, bây giờ Đại Tần thiên đình đã phái ra hơn 20 vị Thần Tướng chinh chiến Nội vũ trụ, càng ngày càng nhiều Tiên vực bắt đầu đầu hàng, mạnh như Cổ Ma thần điện, cũng không đủ sức phản kháng.

Đại khái qua hai mươi ngày, Tôn Ngộ Không rốt cục dung hợp Hỗn Độn Thần Viên tinh huyết, trở thành Hỗn Độn Thần Viên hàng thật giá thật.

Đồng thời, hắn cách Thiên Đạo Chí Thánh cảnh càng ngày càng gần, chỉ kém một bước.

- Bệ Hạ, ta thành công!

Tôn Ngộ Không hưng phấn đến Thiên Đế Cung, chờ mong Tần Quân trợ giúp hắn tu vi bay vọt.

Trong điện, ngoại trừ Tần Quân, còn có Quách Gia, Quản Trọng, Hoắc Khứ Bệnh, Lưu Bá Ôn cùng Quan Vũ, bọn hắn đang thương nghị kế hoạch sau khi Nội vũ trụ thống nhất.

Tiến quân Cổ Thánh Đế Đạo, đã đính ở trên bảng kế hoạch, thân là Thiên Đế, Tần Quân cũng không có khả năng một mực ở Nội vũ trụ

- Ừm, Ngộ Không trước an tĩnh một đoạn thời gian, trẫm lo lắng đạo tâm của ngươi bất ổn, ngươi hiểu chưa?

Tần Quân đưa tay cười.

Mọi người kinh ngạc nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nhất là Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia cùng Quản Trọng.

Bọn hắn đột nhiên phát hiện Tôn Ngộ Không lại có chút giống Ly Võ Ma Tôn, nhất là khí tức.

Tôn Ngộ Không lập tức đứng thẳng nhắm mắt lại, vò đầu bứt tai, rõ ràng không kịp chờ đợi, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Tần Quân, hắn lại đành phải kềm chế hưng phấn.

- Trong vòng một năm, trẫm sẽ để ngươi mạnh lên, mục tiêu của ngươi là Cổ Thánh Đế Đạo, tâm nhất định phải ổn, ngươi còn nhớ được thời điểm ngươi thành Thánh không?

Tần Quân như có thâm ý hỏi.

Tôn Ngộ Không nghe xong, lập tức lúng túng, lúc thành Thánh nhập Ma là thời điểm hắn khó xử nhất, đến nay trong Đại Tần thiên đình vẫn lưu truyền đoạn truyền thuyết kia, các Thần tướng cũng thường thường cầm việc này tới trêu chọc hắn

Cuối cùng, Tôn Ngộ Không vẫn lui ra, một năm mà thôi, thoáng qua tức thì, hắn chỉ có thể tự an ủi mình như thế.

- Bệ Hạ, Ngộ Không hắn…

Quan Vũ nghi hoặc hỏi.

Tần Quân cười khẽ nói:

- Ngộ Không đối với Đại Tần thiên đình trung trinh bất nhị, nhiều lần ngăn cơn sóng dữ, trẫm không thể vắng vẻ!

Quan Vũ giật mình, nguyên lai Bệ Hạ lại muốn đề bạt Tôn Ngộ Không.

Những người còn lại mặc dù hiếu kỳ, nhưng không dám hỏi nhiều.

- Đợi trẫm chiến thắng Hạ Thần Võ, liền mang theo Đại Tần thiên đình tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, trong khoảng thời gian này, Nội vũ trụ nhất định phải thống nhất.

Tần Quân trở lại đề tài lúc đầu, phân phó .

------oOo------

Chương 1929: Đại Đạo Hỗn Độn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nội vũ trụ lớn biết bao, đối với thế lực khác mà nói, nếu muốn thu phục, không có hơn mười năm là không thể.

Nhưng đối với Đại Tần thiên đình mà nói, một năm kỳ hạn, cũng không phải là không có khả năng.

- Bệ Hạ, tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, nhất định phải chuẩn bị thêm một chút, Cổ Thánh Đế Đạo kết nối lấy vô số vị diện vũ trụ, bao quát đến từ Hỗn Độn Đại Đạo vũ trụ còn lại.

Quách Gia nhắc nhở.

Hỗn Độn Đại Đạo còn lại!

Một phương Đại Đạo thai nghén một phương Hỗn Độn, lại diễn hóa chư thiên vũ trụ.

Nghe vậy, Tần Quân híp mắt, điểm này hắn sớm đã biết.

Nếu không Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân đã sớm thống trị Cổ Thánh Đế Đạo, mạnh như Nguyên Sơ đại đế, cũng chỉ có thể xếp vào mười vị trí đầu, có thể thấy được Cổ Thánh Đế Đạo xa không phải đơn giản như hắn nghĩ.

- Có bao nhiêu Đại Đạo Vị Diện?

Tần Quân hỏi

- Không biết, có thật nhiều Đại Đế, lão tổ đến từ Đại Đạo khác biệt, tỷ như Ngục Đạo Thần Đế cùng Nguyên Sơ tranh phong, hắn là Đại Đạo chủ giác của một phương Đại Đạo Vị Diện, giống như Ma Cảnh Thương.

Quách Gia lắc đầu nói, Cổ Thánh Đế Đạo nước rất sâu, sâu đến Hỗn Độn song kiệt cũng nhìn không thấu.

Tần Quân gật đầu nói:

- Trước khi Đại Tần thiên đình tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, các ngươi liền nghĩ biện pháp sưu tập tin tức của Cổ Thánh Đế Đạo, đừng cho trẫm thất vọng.

- Vâng!

Quách Gia cùng Quản Trọng ôm quyền nói, hai người hưng phấn không thôi, bọn hắn chờ vô số năm, rốt cục đợi đến cơ hội có thể vì Thiên Đế tự mình mưu đồ quyền sách, ở thời kỳ Hỗn Độn, bọn hắn vì Long Phượng Nhân tam tộc mưu sách, nhưng cũng không tính là vì Tần Quân

Sau đó, Tần Quân lại bàn giao một chút kế hoạch, liền để mọi người rời đi.

Ngày đó, hắn liền tiến về Thời Không tuyệt địa tu luyện.

Lần này, hắn thề phải siêu việt Hỗn Độn Chí Thánh cảnh.

Vô Tận tinh không, ức vạn sao trời hội tụ thành vô số tuyệt đại họa quyển.

Thông Thiên giáo chủ Ngự Kiếm phi hành, chắp hai tay sau lưng, nhìn qua vũ trụ phía trước, mặt hắn lộ vẻ vẻ chờ mong, lẩm bẩm:

- Cũng không biết phía trước là nơi nào.

Hắn giống như Khổng Tuyên, tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, nhưng Cổ Thánh Đế Đạo khó phân biệt phương hướng, trong khoảng thời gian này, hắn đi qua không ít vũ trụ, nhưng đều là hạ cấp vũ trụ, thậm chí đại bộ phận không bằng Huyền Đương vũ trụ.

Lại phi hành trong chốc lát, hắn cảm nhận được linh khí bàng bạc, để thần sắc hắn chấn động.

- Đây là…

Thông Thiên giáo chủ hưng phấn khó nhịn, lúc này gia tốc.

Ở phía trước, sương mù tràn ngập, lôi điện xen lẫn, mơ hồ có thể nhìn thấy một lục địa vô cùng to lớn, tản ra khí tức mênh mông vô tận.

Chính là Bát Hoang!

Thông Thiên giáo chủ không biết Bát Hoang, bạn tốt của hắn Thần Hoàng là hiểu rõ, đáng tiếc Thần Hoàng chưa từng giảng thuật qua Bát Hoang.

Cho dù cảm nhận được trong Bát Hoang có vô số khí tức cường đại, nhưng Thông Thiên giáo chủ không có e ngại .

Trái tim cường giả của hắn thường nhân khó có thể so.

Hưu một tiếng!

Thông Thiên giáo chủ dùng tốc độ cao nhất bay vào Bát Hoang, hắn không biết phía trước là cơ duyên, hay là tai ách, nhưng ánh mắt kiên định, chưa bao giờ dao động.

Một bên khác, Tần Quân bay vào chỗ sâu nhất của Thời Không tuyệt địa.

Nơi này thời gian trôi qua tốc độ vô cùng khủng bố, bên ngoài qua một ngày, bên trong là vạn ngày.

Xếp bằng ở trên núi xương, toàn thân Tần Quân quấn quanh lấy liệt diễm .

Hắn muốn đột phá, chỉ có thể dựa theo Liệt Diễm đại đạo tu hành.

Nơi xa, Trấn Thủ giả quỳ trên mặt đất, run lẩy bẩy, so sánh với trước kia bá đạo thần uy, hôm nay hắn như phàm nhân nhìn Thần tiên, chỉ có thể quỳ bái.

Linh khí bắt đầu chen chúc đến, Tần Quân một bên tu luyện, một bên suy tư, làm sao chưởng khống Thời Không tuyệt địa?

Cho dù bây giờ hắn có thể địch nổi Đại Đạo Chí Tôn, nhưng vẫn không cách nào triệt để chưởng khống Thời Không tuyệt địa, có một tầng pháp tắc thần bí bao vây lấy Thời Không tuyệt địa, để hắn không làm gì được.

Hắn không để cho đám người Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Càn Khôn đến giúp đỡ, bởi vì nơi đây bị hắn coi là bí mật.

------oOo------

Chương 1930: Thời Gian đại đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Rốt cuộc là thứ gì?

Tần Quân lẩm bẩm, theo linh khí bàng bạc nhập thể, hắn càng có thể cảm nhận được cỗ pháp tắc thần bí kia.

Hắn có một loại dự cảm, nếu có thể chưởng khống loại pháp tắc này, chính là một phen đại tạo hóa.

Dù sao hắn đã an bài tốt hết thảy, tiếp đó, hắn nghiêm túc thể ngộ, vì cầu đột phá, cũng vì chưởng khống Thời Không tuyệt địa.

Liệt Diễm đại đạo bắt đầu vận chuyển, toàn bộ Thời Không tuyệt địa bắt đầu rung động.

Hung vật các tầng đều khàn giọng gào thét, đinh tai nhức óc, một số sinh linh ngộ nhập Thời Không tuyệt địa kém chút hù chết.

Thường cách một đoạn thời gian, đều sẽ có sinh linh ngộ nhập Thời Không tuyệt địa, nhưng trong Thời Không tuyệt địa có vô số Hung Vật, không có người nào sống sót giống Cơ Bất Bại, thậm chí thành Thánh.

Cứ như vậy, Tần Quân bắt đầu ngày qua ngày tu luyện.

Ngoại giới thời gian cũng đi theo trôi qua, Đại Tần thiên đình thể hiện ra xu thế quét ngang, quét hết bát phương, độc bá Nội vũ trụ.

- Xong! Nội vũ trụ thật muốn bị Đại Tần thiên đình chiếm đoạt!

- Thời đại tiến triển quá nhanh đi?

- Tần Thiên Đế tương lai thế tất trở thành Đại Đế!

- Hắn đã là Đại Đế, Chí Tôn Vô Địch cũng chết ở trong tay hắn.

- Đại Đế? Hắn là Thiên Đế, Đại Đế xứng với hắn?

Tất cả Tiên vực đều đang đàm luận Tần Thiên Đế, theo từng đại thế lực thần phục, khiến cho uy vọng của Đại Tần thiên đình cũng càng ngày càng cao.

Đại khái qua một tháng, Chí Tôn Thần Điện hàng phục Đại Tần thiên đình, kinh động toàn bộ Nội vũ trụ.

Sau đó mấy ngày, Yêu Tộc Hoàng Phủ gia cũng cúi đầu trước Đại Tần thiên đình.

Một ngày này, trong tiểu vũ trụ của Cổ Ma thần điện, Lý Nguyên Bá cưỡng ép xé mở một lỗ hổng không gian, mang theo Khổng Tuyên, Võ Tắc Thiên cùng vô số tướng sĩ của Đại Tần thiên đình xâm nhập.

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Lý Nguyên Bá, Cổ Ma thần điện Bạch Vô Sinh còn không mau đầu hàng!

Lý Nguyên Bá tức giận rít gào nói, chấn động Cổ Ma vũ trụ.

Phía sau hắn, Võ Tắc Thiên cảm khái nói:

- Con ta uy vũ.

Võ Tắc Thiên chính là Phượng Tổ chuyển thế, chính là mẫu thân của Kim Sí Đại Bằng Điểu cùng Khổng Tước, kiếp này các nàng đã nhận nhau.

Khổng Tuyên gật đầu, trong mắt cũng tràn đầy nóng rực .

Hắn đã biết được, Lý Nguyên Bá có thể có ngày nay, không phải tự mình nỗ lực tu luyện, mà chính là Thần thông vô thượng của Bệ Hạ

Rất nhanh, Bạch Vô Sinh bay tới, nhìn qua Lý Nguyên Bá khí thế cường thịnh, hắn cắn răng nói:

- Lý Nguyên Bá! Đại Tần thiên đình các ngươi thực bá đạo như thế?

- Người thuận Thiên Đế có thể sống, người nghịch Thiên Đế chết, chỉ có

hai con đường!

Lý Nguyên Bá nhếch miệng cười nói, lấy ra Vạn Thú Thần Chuy, chuẩn bị đánh chết Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên Bạch Vô Sinh .

Cảm nhận được sát khí khủng bố của hắn, Bạch Vô Sinh cắn răng nói:

- Đáng giận.

Trước khi Tần Thiên Đế xuất thế, cho dù là Bách Lý Hồng Cương cũng không dám áp bách hắn như thế, ngắn ngủi một năm thời gian, hắn liền từ chúa tể một phương lưu lạc thành con mồi tuyệt lộ, để hắn khó mà tiếp nhận

Oanh...

Lý Nguyên Bá bỗng nhiên giết tới trước mặt Bạch Vô Sinh, giơ cao Vạn Thú Thần Chuy, tuy hai người là Đại Đạo Chí Tôn, nhưng chênh lệch cảnh giới quá nhiều, đối mặt Lý Nguyên Bá, Bạch Vô Sinh không có lực phản kháng chút nào.

- Ta thần phục! Ta đại biểu Cổ Ma thần điện thần phục!

Bạch Vô Sinh vội vàng nói, kém chút bị dọa đến can đảm bạo liệt, Vạn Thú Thần Chuy ở trên đỉnh đầu như lưỡi hái tử thần, để hắn sợ hãi

Đến tận đây, Cổ Ma thần điện cũng thần phục Đại Tần thiên đình.

Tràng cảnh như thế, ở các ngõ ngách của Nội vũ trụ đều đang phát sinh, Đại Tần thiên đình chia ra trên ngàn tuyến, khí thôn toàn vũ trụ.

Chỉ chớp mắt, ba tháng vội vàng đi qua.

Trong Thời Không tuyệt địa, Tần Quân cũng vượt qua mấy trăm vạn năm.

Một ngày này, hắn rốt cục nghênh đón thời cơ đột phá.

Ở thời điểm Vô Song đại chiến, hắn liền thu hoạch được đốn ngộ, đáng tiếc dừng bước ở Hỗn Độn Chí Thánh cảnh viên mãn.

------oOo------

Chương 1931: Thời Gian đại đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Liệt Diễm Đại Đạo, quả nhiên lợi hại.

Tần Quân mở mắt, cảm khái nói, khí thế liên tiếp đề cao, linh khí tụ đến hình thành luồng khí xoáy mấy ức dặm, vô số bạch cốt đi theo tung bay, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

Trấn Thủ giả nằm rạp trên mặt đất, hai tay lâm vào trong bùn, hắn nhìn qua phương hướng Tần Quân, mặt mũi tràn đầy sợ hãi nói:

- Đây là cái gì…

Khí tức của Tần Quân để linh hồn của hắn run rẩy, hắn không thể tưởng tượng Tần Quân đang đi tới loại cảnh giới nào.

Một đạo liệt diễm từ trong cơ thể Tần Quân chui ra, lấy Long khí làm hình, ngao khiếu mà ra, tựa như Long Tộc cuồng hoan, vô số Long Ngâm hội tụ vào một chỗ, rung động Thời Không tuyệt địa

Hỗn Độn Chí Thánh, độc lập với cảnh giới Thiên Đạo, như là Thiên Đạo Chí Thánh, bước kế tiếp chính thức bước vào Đại Đạo.

Đại Đạo như là hoàng thất, Thiên Đạo chính là Châu Phủ địa phương, tu luyện giả từ nha phủ địa phương tiến vào hoàng thất, có thể nói là một bước đăng thiên

Thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, áp đảo Thiên Đạo.

Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả bắt đầu điên cuồng vận chuyển, liên đới lấy Vận Mệnh Chi Luân cũng như thế

Vận Mệnh phân thân đang ở trong Vận Mệnh Chi Luân cả kinh nói:

- Chuyện gì xảy ra? Vì sao chung quanh lại có khí tức của Thời Gian chi

đạo?

Thời Không tuyệt địa bắt đầu sụp đổ, đại địa không ngừng vỡ ra, giống như mạt thế đột kích.

Giờ phút này, tinh không tương liên giữa Huyền Đương vũ trụ cùng Thời Không tuyệt địa bắt đầu ba động, Huyền Lôi xen lẫn, như Long Xà chập chờn

Thời Không tuyệt địa cũng khó có thể chịu đựng pháp lực của Tần Quân!

- Đinh! Bắt được Thời Gian đại đạo!

- Đinh! Bắt đầu hàng phục Thời Gian đại đạo, truyền vào trong cơ thể ký chủ!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn cả kinh trừng to mắt.

Thời Gian đại đạo!

Nguyên lai trong Thời Không tuyệt địa có Thời Gian đại đạo.

Hắn vẫn cho là trong Thời Không tuyệt địa cất giấu Thời Gian cùng Không Gian pháp tắc, không nghĩ tới là Đại Đạo.

Đại Đạo và pháp tắc, có lúc nói đến cùng nhau, nhưng ở trên việc tu luyện, song phương ngày đêm khác biệt .

Đại Đạo chế định pháp tắc, pháp tắc kiềm chế Thiên Đạo, vạn sự vạn vật hình thành định số, Nhân Quả Luân Hồi coi đây là cơ sở .

- Vì sao trong Thời Không tuyệt địa có Thời Gian đại đạo?

Tần Quân không nghĩ ra, Thời Gian đại đạo có thể làm cho cường giả Vô Cực cảnh cũng chạy theo như vịt, nếu như giấu ở trong Thời Không tuyệt địa, Huyền Đương vũ trụ chẳng phải đã sớm loạn rồi?

Mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng Tần Quân không có hoảng hốt, chuyên tâm đột phá.

Người mang Liệt Diễm đại đạo, hắn tiến hành tu hành, cơ hồ không có trở ngại, một đường thông thuận.

Oanh một tiếng!

Không Gian bích chướng của Thời Không tuyệt địa bị đánh phá, các tầng linh khí điên cuồng tràn vào tầng sâu nhất, chui vào trong cơ thể Tần Quân.

Từ tầm mắt của Trấn Thủ giả nhìn lại, toàn bộ thiên không đã biến thành vòng xoáy, cho người ta một loại cảm giác thiên khung sắp sụp đổ.

Linh khí giống như trường long, lấy Tần Quân làm trung tâm, ở trên không trung điên cuồng vặn vẹo, nghiền nát vô số bạch cốt

Đại khái qua nửa nén hương thời gian, Tần Quân đột phá!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên!

Thiên Địa cuối cùng hiện lên từng đóa sen vàng, như núi lửa bạo phát, muốn bao phủ đại địa, phóng tầm mắt nhìn tới, tất cả đều là kim sắc

Tu vi của Tần Quân tăng trưởng tốc độ lại càng lúc càng nhanh.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Tu vi thế như chẻ tre, không ngừng đột phá tiểu cảnh giới.

Giờ phút này, Tần Quân đã bị liệt diễm bao bọc, không thấy thân ảnh, chỉ có thể trong lúc mơ hồ nhìn thấy bóng dáng.

Thiên khung tràn ra hào quang bảy màu, chiếu rọi ở trên người Tần Quân, không có xua tan liệt diễm, ngược lại làm liệt diễm càng hung mãnh hơn.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên!

Trong Thời Không tuyệt địa, toàn bộ sinh linh nằm sấp trên mặt đất, khàn giọng gào thét, giống như nghênh đón Thiên Địa chi chủ.

------oOo------

Chương 1932: Chư thiên vũ trụ cúng bái (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầy đất Kim Liên, hào quang phổ chiếu, chúng sinh cúng bái, các loại dị tượng liên tiếp phát sinh

Nên biết Thời Không tuyệt địa cũng không phải phàm trần, sinh linh ở nơi này đều rất mạnh, hung lệ, nhưng vẫn gánh không được uy áp của Tần Quân

Sau khi đột phá Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tam Trọng Thiên, tu vi của Tần Quân tăng trưởng vẫn hát vang tiến mạnh.

Không bao lâu, hắn lần nữa đột phá .

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

Hỗn Độn Chí Thánh là cảnh giới Tần Quân sáng tạo, nhưng hắn cuối cùng cũng phải đi vào hàng ngũ Đại Đạo, thành tựu Đại Đạo Chí Tôn, nhưng khác biệt chính là, sau khi Thiên Đạo Chí Thánh đột phá chỉ có thể là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên, mà Hỗn Độn Chí Thánh đột phá, không chỉ là một tầng.

Cái này tương đương với một đường tắt, một đường tắt cực ít người có thể đi, cùng thiên phú, cơ duyên đều không thể tách rời.

Oanh!

Tần Quân lần nữa đột phá, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Ngũ Trọng Thiên!

Phía dưới, đại địa triệt để phá nát, hóa thành vô số đá vụn, toàn bộ Thời Không tuyệt địa biến thành một vùng vũ trụ tăm tối, đá vụn như vòi rồng quay quanh quanh người hắn, phạm vi trăm ức dặm không gian vô cùng hỗn loạn, như vũ trụ lúc Hỗn Độn sơ khai

Trấn Thủ giả cùng vô số sinh linh đều bị sóng gió cuốn bay, như lá khô

cùng hạt bụi tung bay trong bão táp, đung đưa không ngừng, căn bản khống chế không nổi mình

Lôi điện bắt đầu tập trung ở trên người Tần Quân, tiếng oanh minh không dứt lọt vào tai.

Rất nhanh, Tần Quân bắt đầu nhắm mắt.

Nương theo hệ thống rót Thời Gian đại đạo vào trong cơ thể hắn, khiến cho hắn cảm nhận được rất nhiều đồ vật trước kia chưa từng cảm nhận được, khó nói lên lời, không cách nào nói

Liệt Diễm đại đạo cộng thêm Thời Gian đại đạo, cơ duyên như vậy, cho dù là Đại Đạo chủ giác cũng không nhất định có thể có được.

Toàn bộ Thời Không tuyệt địa bị uy áp của Tần Quân bao phủ, mỗi một tầng Không Gian bích chướng đều sụp đổ

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Lục Trọng Thiên!

Khí thế của Tần Quân lần nữa trèo lên độ cao mới, so với trước khi đột phá, mạnh đâu chỉ gấp trăm lần

- Liệt diễm thời gian.

Tần Quân lẩm bẩm, hắn có thể cảm giác được Thời Gian đại đạo chân thực tồn tại, lấy một loại hình thức mà Thánh Nhân cũng khó có thể lý giải được tồn tại chiếm cứ quanh người hắn.

- Hắn đến cùng là ai.

Trấn Thủ giả ngước nhìn Tần Quân, thân thể run rẩy, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ tan tành mây khói.

Tần Quân ngồi xếp bằng trên hư không, như Thần minh thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai, pháp tắc quấn thân, liệt diễm cuồn cuộn, thiên khung hư vô ở trên đỉnh đầu đã biến thành luồng khí xoáy liệt diễm, tựa như Hồng Mông hung thú miệng to như chậu máu, cực kỳ tráng quan

Oanh!

Khí thế của Tần Quân lần nữa tăng lên, Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thất Trọng Thiên!

Trực tiếp vượt qua Thất Trọng Thiên, có thể nói là tiền vô cổ nhân!

Thiên Đế vũ trụ.

Hoắc Khứ Bệnh đứng ở bên vách núi, ngước nhìn sâu trong tinh không, trong mắt kinh hãi.

- Là khí tức của Bệ Hạ, tu vi của hắn là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên Nhị Trọng Thiên Tam Trọng Thiên…

Biểu lộ của Hoắc Khứ Bệnh càng khoa trương, nghẹn họng nhìn trân trối, hắn chưa bao giờ thấy qua có người đột phá tấn mãnh như thế

Lúc này, Quách Gia, Quản Trọng cùng Cơ Càn Khôn xuất hiện ở bên cạnh hắn, ba người đều mặt lộ vẻ rung động, khó có thể lý giải được

- Bệ Hạ quả nhiên là Bệ Hạ, chúng ta khó mà phỏng đoán.

Cơ Càn Khôn cảm thán nói, năm đó hắn từ Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên leo đến Thất Trọng Thiên, dùng bao nhiêu thời gian?

Nhìn lại Tần Quân.

Nhẹ nhõm giống như uống nước.

- Tuy Bệ Hạ trùng tu, nhưng nắm giữ lực lượng là chúng ta không thể tưởng tượng, xem ra Cổ Thánh Đế Đạo sớm muộn sẽ bị Bệ Hạ thống trị.

Quách Gia hưng phấn nói, phảng phất như là mình đột phá.

Bốn vị cường giả Vô Cực cảnh bắt đầu chú ý khí tức của Tần Quân, bọn hắn không có dò thần thức vào Thời Không tuyệt địa, bởi vì đó là bất kính đối với Thiên Đế

Cùng lúc đó, sinh linh của toàn bộ Thiên Đế vũ trụ đều có thể cảm nhận được uy thế lớn lao, dưới Thánh Nhân, đều nằm sấp trên mặt đất, tâm sinh

kính sợ

Cỗ uy áp này còn đang khuếch tán.

------oOo------

Chương 1933: Chư thiên vũ trụ cúng bái (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ Thiên Đế vũ trụ, Ngoại vũ trụ còn lại cũng có thể cảm nhận được, thậm chí bắt đầu truyền về phía Nội vũ trụ

Mỗi một vị Đại Đạo Chí Tôn sinh ra, đều sẽ khiến vô số sinh linh vì đó linh hồn kính sợ

Giống Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng… cũng giống như vậy, bởi vậy chế tạo vô số truyền thuyết, lưu truyền rộng rãi

Theo cỗ khí tức này khuếch tán, các chiến trường ở Nội vũ trụ cũng ngừng lại.

- Là ai đột phá? Cỗ khí tức này là của Bệ Hạ?

Phục Hi đứng ở trước cổng chính của lầu các, trong tay bưng chén rượu, phía dưới là vô số binh lính, bọn hắn đang đứng ở trong một phi chu to lớn.

Cảm nhận được khí tức của Tần Quân, Phục Hi không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Hắn còn cho là mình hiện tại lợi hại hơn Tần Quân, nhưng bây giờ cảm nhận được khí tức của Tần Quân, hắn đột nhiên cảm giác mình không phải là đối thủ.

Cỗ khí tức này rõ ràng chỉ là Đại Đạo Chí Tôn, lại làm cho hắn là Đại Đạo Đế Tôn cảm thấy hoảng sợ

Không chỉ hắn, Cường Lương, Đế Tuấn, Triệu Vân, Quan Vũ, La Sĩ Tín

… cũng đang vì đó sợ hãi thán phục.

Khổng Tuyên đi theo Lý Nguyên Bá, giờ phút này phủ phục ở trên Linh chu, run lẩy bẩy.

- Nguyên lai Bệ Hạ mạnh như thế.

Khổng Tuyên hai tay chống đất, nỗ lực bình phục tâm tình.

Võ Tắc Thiên ở sau lưng cũng như thế, ngoại trừ Lý Nguyên Bá, bọn hắn đều quỳ trên mặt đất, triều bái về phía Thời Không tuyệt địa.

Bát Hoang…

Thông Thiên giáo chủ ngồi ở trong hẻm núi, Tru Tiên Tứ Kiếm xoay quanh quanh thân, kiếm nhận còn đang rỉ máu, nơi xa còn có một bộ thi thể khổng lồ, máu me đầm đìa.

- Cái này là Thần Thánh phương nào đột phá?

Thông Thiên giáo chủ tim đập nhanh hơn, ngẩng đầu nhìn thiên khung sương mù cuồn cuộn thì thào.

Khí tức Đại Đạo Chí Tôn để hắn tâm trí về phía, khi nào hắn mới có thể đạt tới độ cao như vậy?

Ở một chỗ khác, Hoang Thần, Cơ Bất Bại, Thái Sơ Ma Tổ đứng trên đỉnh núi, ba người trầm mặc không nói, trong mắt tràn đầy rung động.

Thật lâu, Cơ Bất Bại mới lấy lại tinh thần hỏi:

- Thật là tiểu tử kia?

Lúc trước trợ giúp Tần Quân đánh Thánh Môn, Tần Quân yếu như thế nào?

Ngắn ngủi một năm, đã siêu việt Hoang Thần?

- Tuyệt đối không sai! Thật mạnh!

Sắc mặt của Hoang Thần nghiêm túc gật đầu, hắn nắm chặt song quyền, không biết suy nghĩ cái gì.

Thái Sơ Ma Tổ không ngừng nuốt nước miếng, mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

Mỗi lần hồi tưởng lại lúc trước muốn giết Tần Quân, hắn liền không rét mà run, trong lòng nghĩ mà sợ .

Chư thiên vũ trụ, vô số Tiên vực, chủng tộc, tông môn đều vì Tần Quân đột phá mà cảm thấy rung động .

Giờ khắc này, nhất định biến thành Thần Thoại .

Oanh...

Tần Quân ngồi xếp bằng trong biển lửa, thân thể đột nhiên lắc một cái, khí tức lần nữa bay vọt.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Bát Trọng Thiên!

Đột phá vẫn chưa đình chỉ, tử diễm đồ văn giữa mi tâm của Tần Quân bắt đầu nhảy lên, trong chớp mắt liền cao tới mấy trăm trượng, còn lớn hơn cả người hắn.

Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả bắt đầu thuế biến, tựa như Tinh thần màu tím, mặt ngoài bắt đầu khắc ấn ra hình liệt diễm, Vận Mệnh Chi Luân ở bên cạnh lại bắt đầu cùng Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả dung hợp.

Lúc này, bên ngoài thân Tần Quân bắt đầu dị biến, hóa thành tinh thạch thể, chính là Chí Tôn Bá Thể

Liệt Diễm đại đạo khiến cho Chí Tôn Bá Thể của hắn từ Băng Tinh sắc chuyển biến làm xích hồng sắc, tóc dài điên cuồng lay động, cũng đi theo hóa thành hỏa diễm

Hắn chậm rãi nâng hai tay lên, lòng bàn tay đối diện nhau, pháp lực gào thét mà ra.

- Còn có thể mạnh hơn!

Tần Quân nhắm chặt hai mắt, trầm giọng nói, thoại âm rơi xuống, tu vi của hắn lần nữa tăng lên.

------oOo------

Chương 1934: Thiên Đế Thần thể (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chí Tôn Bá Thể hoàn toàn mới!

Thậm chí có thể nói, Tần Quân dung hợp Liệt Diễm đại đạo đã siêu việt Chí Tôn Bá Thể!

Tần Quân mở to mắt, tinh quang như lửa, ngang qua nghìn vạn dặm.

- Từ nay về sau, trẫm mệnh danh loại thể chất này là Thiên Đế Thần thể!

Tần Quân lẩm bẩm, phảng phất như nói một việc nhỏ, trong chốc lát, một cột sáng giảo tán mây mù cuồn cuộn, rơi ở trên người hắn.

Rõ ràng là Đại Đạo công đức!

Khai sáng thể chất mới, bình thường sẽ không nhận được Đại Đạo công đức, nhưng thể chất của Tần Quân dung hợp Đại Đạo, còn mở ra đường tắt tu luyện mới, đủ có thể đạt được Đại Đạo công đức, hơn nữa còn là công đức không kém lần thứ nhất giảng đạo.

Đại Đạo bây giờ so sánh với Đại Đạo lúc Hỗn Độn sơ khai, không thể so sánh nổi.

Đại Đạo công đức gia thân, tu vi của Tần Quân lần nữa bay vọt.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh thập trọng thiên!

Đây cũng không phải cực hạn!

Hắn còn có thể càng mạnh!

Giữa song chưởng của Tần Quân ngưng tụ ra một viên hỏa cầu, rót vào Liệt Diễm đại đạo Cực Đạo Viêm Hỏa, tựa như một viên tiểu Thái Dương, mặt ngoài sinh ra nổ tung liên tiếp, ẩn chứa năng lượng để không gian chung quanh ba động không ngừng.

- Thời Gian chi đạo, Đại Đạo Chi Cơ, nhân quả bắt đầu, con đường luân hồi, vạn vật sinh tử.

Tần Quân lẩm bẩm, cả người lâm vào một loại trạng thái huyền ảo khó giải thích.

Hắn lại dung hợp Thời Gian đại đạo!

Ở dưới Đại Đạo công đức trợ giúp, tốc độ hắn lĩnh ngộ Thời Gian đại đạo càng lúc càng nhanh.

Thời Gian đại đạo, chính là tồn tại bá đạo hơn Liệt Diễm đại đạo rất nhiều, bởi vì sự xuất hiện của nó, khiến cho Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả của Tần Quân bắt đầu thu nạp Vận Mệnh Chi Luân.

Đợi Đạo Quả cùng Vận Mệnh Chi Luân dung hợp thành công, hắn chính là Vận Mệnh Chi Luân, tương đương với bản thân hắn cũng sẽ có được năng lực Xuyên Toa Thời Không.

Oanh!

Ức vạn lôi điện bỗng nhiên oanh đến, ở chung quanh cột sáng công đức lập loè, hủy diệt Thời Không tuyệt địa, từng Hung Vật bị oanh đến hồn phi phách tán, không còn sót lại chút gì.

Đại Đạo Chí Tôn cảnh thập nhất trọng thiên!

Tần Quân lần nữa đột phá, trên cảnh giới siêu việt Lý Nguyên Bá, đánh tới cảnh giới của Chí Tôn Vô Địch

Mặc dù Chí Tôn Vô Địch thiên phú dị bẩm, nhưng so sánh với Tần Quân, căn bản tính không được cái gì.

Huyết mạch là thiên phú, cơ duyên cùng nỗ lực mới là nhân tố cuối cùng

quyết định thành tựu.

Rất nhanh, Vận Mệnh Chi Luân triệt để cùng Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả dung hợp

Thời khắc này Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả lóng lánh kim sắc, mặt ngoài có đường vân liệt diễm, so với lúc trước, càng thêm bá khí, hiển thị rõ Cửu Ngũ Chí Tôn cao quý bá đạo.

Đi qua thuế biến, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả của Tần Quân đã siêu việt Đạo Quả nhất phẩm!

Đạo Quả hoàn toàn mới, từ xưa đến nay, chỉ có duy nhất!

Trên thực tế, sau khi tu vi thành Thánh, tu sĩ không còn chú trọng Đạo Quả nữa, thậm chí vứt bỏ Đạo Quả, trọng điểm tu hành rơi vào Thánh Cốt cùng nguyên thần, có diệu ý hóa phức tạp thành đơn giản.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ dung hợp Thời Gian đại đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, Tần Quân chỉ cảm thấy trong đầu tràn vào vô số ký ức, huyền ảo phức tạp, mạnh như Đại Đạo Chí Tôn cảnh thập nhất trọng thiên cũng thiếu chút nổ ngất đi.

Cùng lúc đó, Đại Đạo công đức vẫn chưa tán đi.

Pháp lực bành trướng, tựa như hồng thủy vỡ đê, xu thế tăng vọt đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên!

Trong Cổ Thánh Đế Đạo mênh mông, Hạ Thần Võ qua lại trong Tinh Đạo, hắn bỗng nhiên dừng lại, trừng to mắt, khó có thể tin thì thào nói:

- Cỗ khí tức này là…

- Làm sao có thể! Hắn làm sao đột nhiên mạnh đến tình trạng như thế?

Hạ Thần Võ kinh ngạc không thôi, các Chí Tôn Bá Thể đều có liên hệ, Chí Tôn Bá Thể của Tần Quân tấn cấp thành Thiên Đế Thần thể, hắn cảm thấy

cảm giác áp bách mãnh liệt, đến từ sâu trong linh hồn, loại cảm giác này để hắn khó nói lên lời

Khoảng cách cùng Tần Quân đại chiến, còn có hơn nửa năm, hắn nguyên bản rất có lòng tin, nhưng bây giờ bỗng nhiên bàng hoàng

- Thiên Đế, hắn là Thiên Đế.

Hạ Thần Võ cười khổ nói, dùng cái này tự an ủi mình.

Tốc độ đột phá của Tần Quân thật sự là không thể tưởng tượng, để hắn khó mà tiếp nhận, nhưng nếu quy đến thân phận Thiên Đế, hết thảy không có khả năng đều sẽ trở nên có khả năng, thậm chí bình thường.

Lúc này, phía trước bay tới một đạo hắc ảnh, giống như ngọn lửa, cấp tốc đến trước mặt Hạ Thần Võ.

------oOo------

Chương 1935: Thiên Đế Thần thể (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạ Thần Võ nhíu mày, ôm quyền nói:

- Tù Mệnh Đế Tôn tìm ta có việc gì?

Hắn cùng Tù Mệnh Đế Tôn đều là Đại Đạo Đế Tôn cảnh, tự nhiên lấy cùng thế hệ ở chung, không cần cung kính, cũng không thể cao ngạo.

- Ngươi hiểu rõ Tần Thiên Đế?

Tù Mệnh Đế Tôn hỏi, giờ phút này hắn là một đoàn hắc ảnh, không cách nào biết được diện mục thật của hắn.

Nếu tên của hắn truyền đến Nội vũ trụ cùng vô số Ngoại vũ trụ, đều sẽ khiến gợn sóng to lớn.

Hắn cùng Thương Bại Thiên đại chiến vĩnh viễn lưu truyền sử xanh, sớm

đã trở thành Thần Thoại tuyệt xướng, ảnh hưởng hậu bối của mỗi một thời đại

- Ngươi hỏi cái này làm gì?

Hạ Thần Võ đề phòng hỏi.

Hắn cũng không ngốc, nếu lộ ra thân phận của Tần Thiên Đế, hắn sẽ nghênh đón lửa giận của Thiên Đế, còn sẽ làm Chiến Quân, Hỗn Độn song kiệt tức giận.

- Ta một mực chú ý hắn.

Tù Mệnh Đế Tôn trả lời.

Hắn lựa chọn Thiên Mệnh Đại Đế làm người thừa kế, ngẫu nhiên phát hiện Tần Quân, một mực lưu ý lấy.

Hạ Thần Võ nhìn hắn thật sâu, nói một câu liền rời đi:

- Ngươi từ bỏ đi, hiện tại hắn đã không kém hơn ta, cẩn thận dẫn lửa thiêu thân!

Nghe vậy, Tù Mệnh Đế Tôn lâm vào trong trầm mặc.

- Tần Thiên Đế đến cùng là ai.

Tù Mệnh Đế Tôn lẩm bẩm, chợt cũng tan biến tại chỗ cũ.

Nội vũ trụ.

- Bệ Hạ đây là muốn đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh đỉnh phong?

Cơ Càn Khôn nghẹn họng nhìn trân trối, nhìn Tần Quân từ Đại Đạo Chí Tôn cảnh Nhất Trọng Thiên một đường tăng vọt đến Thập Nhị Trọng Thiên, so với chính hắn đột phá còn kích thích.

Không có người trả lời hắn, bởi vì Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia cùng Quản Trọng cũng ở vào trong kinh ngạc

Lúc này, Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên xuất hiện ở trên vách núi, mặt mũi hắn tràn đầy kinh ngạc, hỏi:

- Bệ Hạ đột phá?

- Không sai, Bệ Hạ đã liên tục đột phá Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên.

Quách Gia gật đầu nói, nói lời này, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy cổ quái.

Từ xưa đến nay, vẫn là lần đầu.

Cơ Hạo Dạ giật mình, khoát tay nói:

- Bệ Hạ không phải trùng tu sao, có cái gì ly kỳ? Coi như hắn trực tiếp siêu việt Vô Cực Chí Cao Đại Đế, ta cũng không cảm thấy kỳ quái.

Mọi người nghe xong, cũng cảm thấy có đạo lý.

Thời kỳ Hỗn Độn, Tần Quân liền tiến về hỗn độn tìm kiếm con đường mạnh hơn, trời mới biết thời kỳ đỉnh phong hắn khủng bố đến mức nào.

- Chuyện của ngươi an bài xong rồi?

Hoắc Khứ Bệnh quay người nhìn Cơ Hạo Dạ hỏi thăm.

Hoắc Khứ Bệnh cũng định mang theo Hoắc gia bái nhập Đại Tần thiên đình, nếu có thể kéo Cực Viêm Ma Thần tộc vào, Đại Tần thiên đình tiến quân Cổ Thánh Đế Đạo hi vọng càng lớn hơn.

- Một số việc vặt mà thôi, thuận tiện đi bái phỏng mấy vị sư huynh đệ khác, đáng tiếc, một cái cũng không nhìn thấy, chỉ có thể lưu lại lời nhắn.

Cơ Hạo Dạ bất đắc dĩ nói, thậm chí có chút tức giận.

Sư tôn trở về, nên oanh oanh liệt liệt!

- Bọn hắn bận rộn như vậy sao? Nữ Đế đâu?

Quách Gia bĩu môi hỏi.

- Nguyên Sơ sư huynh ra ngoài, Ly Võ sư huynh cùng Viêm Tuyên sư huynh lại đấu khí xem ai đột phá trước, đều đang bế quan, sau khi Nữ Đế phong ấn Thiên Đế Thạch Điện, cũng rất ít xuất hiện, căn bản tìm không thấy.

Cơ Hạo Dạ buông tay.

Cơ Càn Khôn cười xấu xa nói:

- Nếu Nữ Đế biết Bệ Hạ đã trở về, khẳng định vội vã chạy đến a.

------oOo------

Chương 1936: Thập Tam Trọng Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thì ra là thế, bọn hắn đừng ruồng bỏ Bệ Hạ liền tốt.

Quản Trọng gật đầu nói, đệ tử của Thiên Đế đều mạnh đến đáng sợ, nếu phản bội Tần Quân, cái kia chính là tai hoạ ngập đầu.

Cơ Hạo Dạ nghe xong, lập tức trừng mắt nói:

- Chúng ta làm sao ruồng bỏ sư tôn?

Quách Gia phe phẩy quạt, tràn ngập thâm ý nói:

- Thật sao, thủ hạ của Viêm Tuyên Đế Quân Chí Tôn Vô Địch là hạng người thí sư, sư phụ của hắn là Bách Lý Thủ Ước, kém chút thân tử đạo tiêu.

Nghe vậy, Cơ Hạo Dạ nhíu chặt lông mày, khí tức cả người trở nên cực kỳ khủng bố.

Cơ Càn Khôn vội vàng mở miệng nói:

- Cực Viêm Ma Thần tộc chúng ta vĩnh viễn đi theo Thiên Đế Bệ Hạ!

Hắn chính là đương đại gia chủ của Cực Viêm Ma Thần tộc, vẫn luôn có dã tâm.

Hơn nữa trung thành với Tần Quân, hắn không chút do dự nguyện ý gia nhập Đại Tần thiên đình, cho nên giờ phút này đối mặt Quách Gia thăm dò, hắn liền tỏ thái độ, cũng là tỏ thái độ với Tần Quân

Cực Viêm Ma Thần tộc có lẽ rất mạnh, nhưng ở Cổ Thánh Đế Đạo rất xấu hổ, các thế lực cấp độ bá chủ đều nhìn chằm chằm, sợ bọn họ tiếp tục lớn mạnh.

Đi theo Tần Quân, Cực Viêm Ma Thần tộc sẽ xông ra vòng vây.

- Đúng rồi, Câu Trần Đại Đế gần đây tựa như muốn phát động chiến tranh, Tà Đạo Thập Đế yến không yên ổn, chúng ta có thể nhân cơ hội này lôi kéo hắn về.

Cơ Hạo Dạ chợt nhớ tới cái gì, mở miệng nói.

Câu Trần Đại Đế, ở Cổ Thánh Đế Đạo để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Còn kinh khủng hơn Sở Điệu Thánh Tổ.

Mỗi lần hắn xuất hiện đều sẽ gây ra chiến tranh, sinh linh chết ở dưới chân hắn đã không thể lấy vạn ức đến tính toán.

- Gia hỏa này sợ là thật muốn tẩu hỏa nhập ma.

Quản Trọng nhíu mày nói, Câu Trần Đại Đế đã từng là một thành viên của Thiên Đế Thạch Điện, cùng hắn quan hệ tốt nhất, hai người từng trợ giúp Phượng Tộc quật khởi, bất quá về sau mỗi người đi một ngả

- Còn có Khổng Khâu, Xa Bỉ Thi, Đông Vương Công, Cụ Lưu Tôn, hiện tại bọn hắn đều là cấp bậc tổ sư, nếu gia nhập Đại Tần thiên đình, chúng ta sẽ thành đệ nhất thế lực của Cổ Thánh Đế Đạo!

Quách Gia hưng phấn nói, phảng phất như thấy được tràng cảnh đứng ở

đỉnh phong của Cổ Thánh Đế Đạo

- Trừ cái đó ra, chúng ta còn phải cẩn thận những tên kia, nếu bọn hắn biết được Bệ Hạ trở về, khẳng định sẽ ra tay, đến lúc đó liền phiền toái.

Cơ Hạo Dạ nhắc nhở nói, nâng lên những người kia, trong mắt của hắn cũng không nhịn được hiện lên vẻ kiêng dè.

Mọi người gật đầu, đi theo lâm vào trầm tư.

- A? Bệ Hạ lại đột phá!

Đúng lúc này, Cơ Càn Khôn bỗng nhiên nói, để lực chú ý của những người khác cũng chuyển về phía Tần Quân

Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên!

Khí thế của Tần Quân đạt đến đỉnh phong, giờ phút này hắn đã khôi phục ý thức, biểu lộ có chút kinh ngạc.

- Nguyên lai Đại Đạo Chí Tôn cảnh có Thập Tam Trọng Thiên!

Tần Quân lẩm bẩm, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn còn là lần đầu tiên nghe nói Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên.

Có cảnh giới như thế, hay là hắn đặc thù?

Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm thể ngộ cảnh giới cùng Đại Đạo.

Mà lúc này, Đại Đạo công đức bắt đầu tán đi, khí tức của Tần Quân tăng lên cũng giảm xuống, liên tiếp đột phá Thập Tam Trọng Thiên, hắn đã rất thỏa mãn.

Nên biết hắn là có thể vượt cấp chiến đấu.

Khiêu chiến Hạ Thần Võ, đã không còn là mộng tưởng.

Thời Không tuyệt địa cũng dần dần ổn định lại, nhưng thời không chỗ sâu nhất đã hóa thành vũ trụ hư vô.

Thật lâu…

Tần Quân lần nữa mở mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí, trong hư không chậm rãi đứng dậy.

Nhìn qua vũ trụ hư vô, hắn thì thào nói:

------oOo------

Chương 1937: Thập Tam Trọng Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Từ nay về sau, Thời Không tuyệt địa về trẫm chưởng khống!

Tay phải hắn vung lên, Đạo Đạo hiển hiện, không gian sụp đổ lần nữa ngưng tụ, Ác Oán chi khí cùng linh khí từ bốn phương cuồn cuộn đến, hình thành thiên khung.

Hóa mục nát thành thần kỳ!

Sở dĩ Thời Không tuyệt địa tồn tại, nguyên lai là bởi vì Thời Gian đại đạo.

Thời Gian đại đạo này một mực trưởng thành, đã từng có người phát hiện qua, đó chính là Tù Mệnh Đế Tôn, nhưng tu vi của Tù Mệnh Đế Tôn không đủ, nhìn không thấu, hắn vì ẩn tàng nơi đây, cố ý lập nên Tù Mệnh ngục, nghe nhìn lẫn lộn.

Đáng tiếc, thứ trọng yếu nhất của Thời Không tuyệt địa đã rơi vào trong tay Tần Quân.

Nếu Tù Mệnh Đế Tôn biết được trong Thời Không tuyệt địa cất giấu Thời Gian đại đạo, tuyệt đối sẽ điên cuồng.

Không đến nửa chén trà thời gian, Thời Không tuyệt địa khôi phục như lúc ban đầu.

Đây cũng là Đại Đạo Chí Tôn cường đại .

Lật tay, tái tạo vũ trụ.

Tần Quân rời khỏi trạng thái Thiên Đế Thần thể, Vô Cực Hồng Mông bào khoác thân, Chí Tôn Cửu Long Ỷ xuất hiện, hắn nhẹ nhàng ngồi xuống, lần nữa khôi phục tư thái của Thiên Đế

So sánh với trước khi đột phá, diện mạo của hắn không có biến hoá quá lớn, nhưng khí chất lại xảy ra thay đổi ngất trời, như Yến Tước biến thành Cự Bằng, Kim Ngư hóa Giao Long

Hắn nhìn về phía Trấn Thủ giả phương xa máu me khắp người, tay phải vung lên, Trấn Thủ giả liền không bị khống chế bay tới.

- Ngươi….

Trấn Thủ giả lơ lửng ở trước mặt Tần Quân, thân thể không ngừng run rẩy, hiển nhiên cực kỳ hoảng sợ.

- Thần phục trẫm, hoặc là chết.

Tần Quân đạm mạc nhìn hắn nói, hôm nay hắn ngay cả Đại Đạo Đế Tôn cũng không để vào mắt, huống chi là Trấn Thủ giả chỉ có tu vi Thánh Nhân cảnh?

Trấn Thủ giả cắn răng, vô ý thức muốn phản kháng, nhưng vừa nhìn thấy con mắt của Tần Quân, toàn thân hắn khẽ run rẩy.

- Ta nguyện ý thần phục!

Hắn vội vàng nói, hắn chính là sinh linh dựng dục ở trong Thời Không tuyệt địa, chỉ phụng Thời Gian đại đạo, bây giờ Thời Gian đại đạo đã cùng Tần Quân dung hợp, hắn chỉ có thể thần phục.

- Từ nay về sau, ngươi liền gọi Tần Nô!

Tần Quân nói xong liền biến mất, lưu lại Trấn Thủ giả ngây người tại nguyên chỗ.

Huyền Đương vũ trụ .

Tần Quân trống rỗng xuất hiện trong tinh không, tay trái nắm vào trong hư không, một tia sáng biến hóa, bị hắn bắt vào trong tay.

Ánh sáng này chính là Thời Không tuyệt địa co lại.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... chưởng khống Thời Không tuyệt địa! Thu hoạch được một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội triệu hoán Thần Ma quân đoàn, hai cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, hai cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, đến tận đây, Thời Không tuyệt địa rơi vào trong tay Tần Quân, về Đại Tần thiên đình chưởng khống.

Tần Quân có thời gian Đại Đạo, chiến lực không chỉ gấp bội, còn có thể khống chế hết thảy trong Thời Không tuyệt địa.

Hiện tại hắn có thể cho một phương vũ trụ thời gian tạm hoãn, thậm chí chế tạo vũ trụ như Thời Không tuyệt địa, tuy cần hao phí rất nhiều Tâm Lực .

Trong chiến đấu, nếu sử dụng Thời Gian Đại Đạo, địch nhân chậm hơn hắn vô số lần!

- Lần này đột phá thu hoạch thật to lớn.

Tần Quân nắm Thời Không tuyệt địa, lẩm bẩm, khắp khuôn mặt là vẻ tự tin.

Dựa vào Thời Gian đại đạo, hắn có thể làm cho Đại Tần thiên đình trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc cường đại lên, ngày sau tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, hắn càng có thực lực đối mặt hết thảy.

Nghĩ xong, Tần Quân không còn lưu thêm, thuấn di đến Thiên Đế Cung.

- Khứ Bệnh, Hạo Dạ, Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Thủ Ước, các

ngươi tới!

Ngồi ở trên thềm ngọc, Tần Quân truyền âm phân phó, hắn đã cảm ứng được khí tức của Cơ Hạo Dạ.

Vô cùng cường đại, là tồn tại Đại Đạo Đế Tôn cũng không cách nào với tới.

Rất nhanh, mọi người trống rỗng xuất hiện ở trong điện, quỳ xuống hành lễ, nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ tu vi tiến nhanh!

- Ừm, không cần đa lễ, đều đứng lên đi!

Tần Quân mỉm cười, người mang Liệt Diễm đại đạo cùng Thời Gian đại đạo, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn sẽ siêu việt Cơ Hạo Dạ, siêu việt hết thảy.

------oOo------

Chương 1938: Đại Tần đệ nhất kiếm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lần này sau khi đột phá, trẫm sẽ không bế quan nữa, toàn tâm củng cố Đại Tần thiên đình, các ngươi cũng riêng phần mình về Cổ Thánh Đế Đạo, vì trẫm bố cục.

Tần Quân nhìn đám người Quách Gia, Hoắc Khứ Bệnh cười nói, hôm nay hắn đã có sức tự vệ, không cần nhiều cường giả Vô Cực cảnh bảo hộ như vậy.

Mọi người gật đầu, Cơ Hạo Dạ hiếu kỳ hỏi:

- Hiện tại Bệ Hạ là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên hay Đại Đạo Đế Tôn cảnh nhất trọng Thiên? Làm sao cảm giác khí tức của ngài ở giữa hai bên?

Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Bách Lý Thủ Ước đều tò mò nhìn Tần Quân.

Tần Quân hơi nhướng mày, như thế xem ra Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên cũng không phải là cảnh giới tu luyện chính thống, chẳng lẽ như Hỗn Độn Chí Thánh, xem như hắn sáng tạo?

- Thủ đoạn nhỏ mà thôi, không đáng nhắc đến.

Tần Quân khoát tay nói, bảo trì thần bí đối với thượng vị giả mà nói, là cần thiết.

Mọi người nghe xong, càng thêm kính sợ Tần Quân, Thiên Đế đúng là Thiên Đế, cho dù trùng tu, vẫn như cũ để bọn hắn nhìn không thấu.

Cơ Hạo Dạ hưng phấn nói:

- Sư tôn, nếu như ngài giáng lâm Cổ Thánh Đế Đạo, chúng ta nhất định phải làm một đại yến oanh động.

Sư tôn của hắn, lúc rời đi chúng sinh tề bái, lúc trở về cũng phải chư thiên Thánh Tổ nghênh đón.

Hoắc Khứ Bệnh nhíu mày nói:

- Như vậy không tốt đâu, trước khi chúng ta đủ mạnh, không thể hành sự lỗ mãng.

- Ta nói chính là đợi Đại Tần thiên đình tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, cũng chính là lúc chúng ta đều mang thế lực nhập vào Đại Tần thiên đình.

Cơ Hạo Dạ mắt trợn trắng nói, hắn lại không ngốc, hiện tại tổ chức đại yến, tuyệt đối là tìm phiền toái cho mình.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Những sự tình này ngày sau hãy nói, việc cấp bách là chuẩn bị trước khi tiến về Cổ Thánh Đế Đạo.

Sau đó hắn mình kế hoạch đại khái giảng thuật một lần, để mỗi người bọn

họ về Cổ Thánh Đế Đạo, một năm sau trở lại.

Lấy năng lực của Hoắc Khứ Bệnh, Quách Gia, Cơ Càn Khôn, Cơ Hạo Dạ, Quản Trọng, đặt ở Nội vũ trụ, hoàn toàn là kiếm sắc bén giấu ở trong hộp.

Rất nhanh, mọi người lần lượt rời đi.

- Đúng rồi, Bệ Hạ, nếu gặp phải Thập Nhị Thánh Tướng, phải cẩn thận một chút.

Quách Gia đang muốn ly khai, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu nhắc nhở.

- Bọn hắn có dị tâm?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, năm đó Thập Nhị Thánh Tướng cơ hồ đại biểu hắn hành tẩu ở thời kỳ Hỗn Độn, hắn đầu nhập vào không ít tư nguyên cùng tâm lực, nếu dám phản bội hắn, hắn cũng sẽ không dễ dàng buông tha.

- Chẳng lẽ…

Quách Gia lắc đầu nói:

- Bọn hắn từng muốn quyền khống chế Thiên Đế Thạch Điện, bị Nữ Đế cự tuyệt, lúc ấy còn rước lấy Nguyên Sơ đại đế xuất thủ, mới bức lui bọn hắn.

Lời vừa nói ra, ánh mắt của Tần Quân trong nháy mắt băng lãnh xuống, nhiệt độ trong điện càng kịch liệt hạ xuống.

Thiên Đế Thạch Điện là hắn lưu cho Hi Linh, nhóm Thánh tướng cũng dám nhúng chàm, quả nhiên là chán sống.

- Trẫm đã biết.

Tần Quân gật đầu nói, Quách Gia quay người rời đi, biến mất ở trong điện.

Đại điện trong nháy mắt yên lặng lại.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, bắt đầu trầm tư.

Hai ngày sau, Tần Quân mang theo Lý Bạch đi vào một hư vô vũ trụ, vũ trụ này chính là hắn lâm thời sáng tạo, trong này chỉ có một đại lục liên miên mấy ức dặm, không có thực vật, hoang vu đìu hiu.

Đương...

Tần Quân lật tay lấy ra một Cổ Đồng Cự Đỉnh cao tới ba trượng, trong đỉnh dung nham phun trào, nhiệt khí bàng bạc.

Lý Bạch thấy trừng to mắt, đứng ở bên cạnh Cự Đỉnh, nhiệt độ cao để mặt mũi hắn cảm giác đau nhức, nếu rơi vào trong đó, nhất định trong nháy mắt thịt nát xương tan.

- Nếu như ngươi muốn trở thành Kiếm Khách mạnh nhất, cái này là cơ duyên, chế tạo bản thân ngươi thành một Thần kiếm, một thanh Thần Kiếm có thể không ngừng trưởng thành.

Tần Quân mê hoặc nói, đỉnh này và dược tài ẩn chứa hao tốn hắn gần sáu trăm triệu giá trị danh khí.

Có thể rèn đúc sinh linh thành Thần Binh vô thượng, đối với Kiếm Khách mà nói, tuyệt đối là thể chất tốt nhất.

Nhục thân tức kiếm!

Bên trong ẩn chứa dược tài đủ chế tạo Lý Bạch thành thiên phú có thể so với Hỗn Độn sinh linh.

Vạn vật có linh, kiếm cũng có thể có linh.

Lý Bạch nuốt một ngụm nước bọt, hỏi:

------oOo------

Chương 1939: Đại Tần đệ nhất kiếm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ ta trở thành một thanh kiếm, coi như người sao?

Làm người niềm vui thú quá nhiều, hắn cũng không muốn dứt bỏ.

- Người chính là Tiên Thiên Đạo thể, sau khi ngươi thành Thần kiếm có thể hóa hình, vẫn như cũ là người, mà thiên phú của ngươi sẽ cải biến long trời lở đất, trẫm thậm chí có thể đề bạt ngươi đến độ cao Đại Tần thiên đình đệ nhất kiếm khách, thậm chí là đệ nhất cường giả!

Tần Quân trợn trắng mắt, đây chính là vận may lớn, tên này còn do dự.

Lý Bạch nghe xong, con mắt trừng lớn, nhịp tim đập bắt đầu tăng tốc .

Ai không muốn trở thành mạnh nhất?

Chớ nhìn hắn hứng thú lớn nhất là thơ cùng rượu, hắn cũng có một trái tim Kiếm Khách.

- Thế nhưng có thể đổi một phương thức dễ dàng một chút hay không?

Sắc mặt Lý Bạch âm tình biến ảo, lộ ra biểu lộ so với khóc còn khó coi hơn.

Nhiệt độ trong đỉnh này thật sự là quá dọa người.

Cho dù là Nhập Thánh rơi vào trong đó, cũng phải thân tử đạo tiêu.

- Trẫm sẽ hại ngươi sao?

Tần Quân tức giận nói, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, tiếp tục nói:

- Trong Đại Tần thiên đình có bao nhiêu người khát vọng cơ hội như vậy? Ngươi xem một chút Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không,… có ai có di chứng không tốt không?

Lý Bạch nghe xong, không khỏi hổ thẹn.

Thiên Đế có thể trợ giúp thủ hạ đề cao tu vi, cải biến tạo hóa, đây cũng không phải bí mật, thường thường bị bọn hắn âm thầm thảo luận, đều ảo

tưởng, khi nào đến lượt mình.

Hiện tại cơ hội tới, trở thành Đại Tần thiên đình đệ nhất kiếm khách!

Nghĩ xong, Lý Bạch hít sâu một hơi, thả người nhảy lên.

Ngừng trên không trung, hắn lật tay lấy ra một bầu rượu, ngửa đầu rít gào:

- Trăng sáng bao lấu có, nâng chén hỏi trời xanh…

Sơ cuồng phóng khoáng, rất có khí phách ngoài ta còn ai.

Nói xong, hắn giơ cao bầu rượu, uống một hơi cạn sạch, lại tiện tay hất lên, thả người vào đỉnh, tốc độ so với bầu rượu rơi xuống đất còn nhanh.

Nhào hô...

Rơi vào Cự Đỉnh, Lý Bạch phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian, không còn âm thanh nữa

Tần Quân mỉm cười, tay trái bắn ra, Cực Đạo Viêm Hỏa bay ra, thiêu đốt Cổ Đồng Cự Đỉnh

- Lý Bạch, đừng để trẫm thất vọng!

Tần Quân lẩm bẩm, Lý Bạch là một trong các Thần Ma sớm nhất thần phục hắn, hắn dự định bồi dưỡng thành kiếm sắc bén nhất.

Trảm hết tất cả địch nhân!

Sau đó một tháng thời gian, Cự Đỉnh đều lặng yên không một tiếng động, Tần Quân cũng không có tự mình trông coi, mà điên cuồng thu nạp linh khí, rót vào tiểu vũ trụ này.

Tiểu vũ trụ gnày iấu ở trong mắt Tần Quân, ngoại nhân đều không cách nào phát hiện.

Cùng lúc đó, hơn phân nửa Nội vũ trụ đã bị Đại Tần thiên đình chinh phục, hàng trăm hàng ngàn Tiên vực đều tung bay lấy Thiên Đế kỳ của Đại Tần thiên đình, rộng rãi bá khí.

Còn lại Tiên vực phía dưới cũng đã vô lực, nhao nhao chủ động quy hàng.

Ngắn ngủi mấy tháng, Nội vũ trụ liền bị thống nhất, có thể nói là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Một ngày này, Tần Quân gọi Tôn Ngộ Không đến tiểu vũ trụ trong mắt.

- Bệ Hạ, đó là cái gì?

Tôn Ngộ Không chỉ Cổ Đồng Cự Đỉnh ở xa xa, hiếu kỳ hỏi.

- Đó là Lý Bạch, đợi hắn xuất thế, thế tất siêu việt Đế Tôn.

Tần Quân cười khẽ nói, nghe mà Tôn Ngộ Không hít vào khí lạnh.

Siêu việt Đại Đạo Đế Tôn?

Tôn Ngộ Không khó có thể tin, ngay cả thư sinh mềm yếu như Lý Bạch cũng có thể siêu việt Đại Đạo Chí Tôn?

- Chuẩn bị xong chưa, trẫm để ngươi mạnh lên, lại ở mấy tháng sau mới thả ngươi đi ra, nói cách khác lần sau ngươi đi ra, ngươi sẽ xuất hiện ở Cổ Thánh Đế Đạo.

Tần Quân nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không hỏi.

Lý Bạch truyền thừa Kiếm chi đại đạo!

Tôn Ngộ Không truyền thừa Đấu Chiến Đại Đạo!

Bọn hắn chính là hai đại sát khí để Tần Quân tiến về Cổ Thánh Đế Đạo!

------oOo------

Chương 1940: Đấu Chiến Tề Thiên Đại Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sớm liền chuẩn bị xong!

Tôn Ngộ Không kích động nói, hiện tại hắn đã là Hỗn Độn Thần Viên, lực lượng thân thể so với lúc trước cường đại không chỉ gấp mười lần

Hắn rất chờ mong, Bệ Hạ còn có thể để hắn mạnh lên như thế nào?

- Hệ thống, để Tôn Ngộ Không truyền thừa Đấu Chiến Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, giữa mi tâm hắn xuất hiện một cái lỗ đen, cấp tốc hút Tôn Ngộ Không vào trong đó.

Thiên Địa lần nữa yên lặng lại.

Tần Quân quay người nhìn về phía Cổ Đồng Cự Đỉnh phương xa, sừng sững ở trên cánh đồng hoang, ánh lửa cuồn cuộn, chiếu rọi thương khung mờ tối.

Hắn có thể cảm giác được khí tức của Lý Bạch đang mạnh lên, tuy đối với hắn mà nói, hơi không đủ, nhưng đặt ở Huyền Đương vũ trụ, nhất định có thể nhấc lên sóng to gió lớn.

- Sắp rồi.

Tần Quân thì thào nói, liền biến mất khỏi tại chỗ, rời đi tiểu vũ trụ.

Liên quan tới Lý Bạch biến mất, cũng không có gây nên chú ý, cho dù là Thái Bạch Kim Tinh, cũng vội vàng chức vụ, rất ít cùng đồ nhi của mình liên hệ.

Ngày bình thường Tần Quân ngoại trừ làm bạn với con của mình ra, chính là xử lý sự vụ, không có tu luyện.

Hắn bây giờ cách Đại Đạo Đế Tôn chỉ cần một bước, lại dựa vào thu nạp linh khí tu luyện là vô dụng.

Chỉ cần thời cơ thành thục, hắn tự nhiên sẽ đột phá .

Hai ngày sau .

Tần Quân đang chơi đùa với hài tử chợt nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở.

- Đinh! Tôn Ngộ Không Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Tần Quân hít sâu một hơi, không có lập tức phóng thích Tôn Ngộ Không, mà ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Tôn Ngộ Không!

Hắn ngược lại muốn xem xem Tôn Ngộ Không sau khi truyền thừa Đấu Chiến Đại Đạo sẽ mạnh bao nhiêu!

- Tôn Ngộ Không, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Thần Viên! Linh Minh Thạch Hầu! Tề Thiên Đại Thánh! Đấu Chiến Thắng Phật!

- Tu vi: Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Hỏa Nhãn Kim Tinh! Kim Cương Bất Tử Thân! Cân Đẩu Vân! Nộ Trấn Chư Thiên!

- Pháp bảo: Hỗn Độn Tử Kim Bổng! Kim Cô Bổng!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Đấu Chiến Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù một: Tề Thiên Đại Thánh (gia tăng cảm giác áp bách đối địch, càng chiến càng mạnh)!

- Thuộc tính đặc thù hai: Ma Tâm Thắng Phật (bởi vì trong thực chất lệ khí quá nặng, dễ dàng thành ma, mất lý trí, vô cùng có khả năng sinh ra ý thức phân liệt)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

Khủng bố như vậy!

Trái tim của Tần Quân bắt đầu cuồng loạn, từ Thánh Nhân nhảy đến Vô Cực Chí Cao Đại Đế, từ xưa đến nay, ai có thể làm được?

- Tôn Ngộ Không có thể mạnh như vậy, là bởi vì cùng Đấu Chiến Đại Đạo vô cùng phù hợp, lại thêm huyết mạch bản thân, đến nay hệ thống đều không cách nào truyền thừa toàn bộ uy năng Đại Đạo cho Thần Ma, cho nên Tôn Ngộ Không còn có thể lại biến mạnh, chỉ bất quá phải dựa vào bản thân.

Thanh âm hệ thống bỗng nhiên vang lên, trong thanh âm cũng có một tia phấn chấn.

Đây chính là Thần Thoại Hệ Thống, không giờ khắc nào không mạnh lên.

Chờ có một ngày, Tần Quân để Hoắc Khứ Bệnh, Câu Trần Đại Đế cực hạn giác tỉnh, toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo cũng phải chấn ba phần!

- Phụ hoàng, ngươi đang cười cái gì?

Tần Tuyết đi tới trước mặt Tần Quân, nghiêng cái đầu nhỏ hỏi, khuôn mặt nhỏ tràn ngập vẻ tò mò, đỏ bừng, như là quả táo.

Tần Quân sờ đầu của nàng, cười nói:

- Phụ hoàng đang cười Tuyết Nhi thật ngoan.

Có Tôn Ngộ Không, cả người hắn thoải mái rất nhiều.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn, lấy lực chiến đấu thực tế của Tôn Ngộ Không, khiêu chiến vượt cấp Vô Cực Đệ Tam Cảnh, tuyệt không phải việc khó.

Nghĩ đến đây, Tần Quân cảm xúc bành trướng, hận không thể lập tức giết vào Cổ Thánh Đế Đạo.

Nhưng hắn hiểu được, không thể nóng vội!

------oOo------

Chương 1941: Đấu Chiến Tề Thiên Đại Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cũng để Tần Tuyết đi tìm các ca ca chơi đùa.

Nhiệm vụ chưởng khống Thời Không tuyệt địa để hắn thu được một cơ hội triệu hoán Thần Ma cùng một lần cực hạn giác tỉnh, về phần những phần thưởng khác, bao quát triệu hoán Thần Ma quân đoàn, đều không bị hắn coi trọng

Hiện tại, Thần Ma dưới tay hắn đã đủ nhiều, hắn thậm chí chẳng muốn để Thần Ma tiến vào phó bản mang ra Thần Ma còn lại.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Linh Bảo Đại Pháp Sư, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Linh Bảo Đại Pháp Sư?

Thái điểu!

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Trong tinh không vô tận, Sở Điệu Thánh Tổ lơ lửng giữa không trung, phía sau là vô số sinh linh, lít nha lít nhít, chiếm cứ phạm vi mấy ngàn vạn dặm không gian, sinh linh các tộc đều có, tu sĩ chiếm đa số.

Mà ở trước Sở Điệu Thánh Tổ, là đại quân tu sĩ Nhân tộc, số lượng càng nhiều hơn một phương Sở gia.

Ở phía trước lơ lửng một bóng người, người mặc Thanh Đồng thiết giáp,

hai tay chống lấy chuôi kiếm, tóc dài xám trắng lộn xộn tung bay, trên mặt cương nghị, ánh mắt sắc bén, ở hư không xa xôi nhìn về phía Sở Điệu Thánh Tổ.

Người này chính là Huyền Đương bản tôn!

Binh lực của song phương đều vượt qua trăm triệu, nhất là một phương Nhân tộc, là mấy lần Sở gia, người yếu nhất cũng có tu vi Đại La.

- Huyền Đương, Bổn Tọa không đấu với ngươi, làm gì khẩn trương như vậy?

Sở Điệu Thánh Tổ bất đắc dĩ nói, hắn cũng đã truyền tin cho Huyền Đương, hi vọng cầu hoà, nhưng tên này không tin, còn dẫn đại quân đến đây khai chiến.

Huyền Đương mặt lạnh, lạnh giọng nói:

- Ngươi dám bắt Bệ Hạ của ta, Bệ Hạ tha thứ ngươi, nhưng ta còn không tha cho ngươi nha!

Cơ Hạo Dạ đã truyền tin cho bọn hắn, những bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện khi biết được Tần Quân bị Sở Điệu Thánh Tổ bắt, lửa giận của hắn liền không cách nào khắc chế.

Lần này, hắn muốn cùng Sở Điệu Thánh Tổ quyết nhất tử chiến!

Hắn muốn dẫn theo đầu lâu của Sở Điệu Thánh Tổ, đi bái kiến Thiên Đế Bệ Hạ!

- Bệ Hạ nhà ngươi cũng đã tha thứ Bổn Tọa, ngươi còn muốn liều chết?

Sở Điệu Thánh Tổ nhức đầu không thôi, trước kia tại sao không có phát hiện Huyền Đương điên cuồng như vậy?

Cho dù Huyền Đương muốn khai chiến, hắn cũng không thể đánh a.

Bởi vì hắn còn muốn trèo lên cành cây cao Thiên Đế, có thể nào cùng Huyền Đương phát sinh tranh chấp?

Nghĩ xong, Sở Điệu Thánh Tổ cắn răng, tay trái nhô ra, như thiểm điện móc hai mắt của mình xuống, máu tươi phiêu tán rơi rụng, một màn này để đại quân Nhân tộc ở đối diện xôn xao.

- Sở Điệu Thánh Tổ điên rồi?

- Ác như vậy?

- Móc con mắt tính là gì, Thánh Tổ từ bỏ mặt mũi?

- Xem ra Sở Điệu Thánh Tổ sợ!

- Nói nhảm! Ở trước mặt Nhân Tổ, hắn tính là gì?

Mấy trăm triệu âm thanh trào phúng hội tụ vào một chỗ, uyển như lôi đình đột kích, khiến cho đại quân Sở gia hoảng loạn.

Huyền Đương nhíu mày, không rõ Sở Điệu Thánh Tổ là ý gì.

Chẳng lẽ là sợ Thiên Đế Bệ Hạ?

Nhưng phân thân nói qua, Thiên Đế Bệ Hạ bây giờ đang trùng tu, tu vi không quá mạnh.

Hai mắt mất đi, máu tươi chảy ở trên mặt, Sở Điệu Thánh Tổ nhẹ như mây gió cười nói:

- Là Bổn Tọa có mắt không tròng, móc hai mắt để bày tỏ áy náy, như thế nào?

Hai người tranh phong vô số năm, đây là lần thứ nhất Sở Điệu Thánh Tổ nhận thua.

- Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Huyền Đương trầm giọng hỏi.

- Bổn Tọa không muốn cùng Bệ Hạ của ngươi là địch.

Sở Điệu Thánh Tổ trả lời, hắn tận lực không có đề cập hai chữ Thiên Đế,

cũng là muốn đè xuống tin tức này.

- Ồ? Bệ Hạ của Huyền Đương là ai?

Đúng lúc này, một âm thanh hơi có vẻ âm lãnh vang lên trong tinh không, Sở Điệu Thánh Tổ cùng Huyền Đương cả kinh đồng thời động dung.

Chỉ thấy trong tinh không giữa hai người, bỗng nhiên xuất hiện một tia sáng, cấp tốc kéo thành lỗ hổng, miệng ánh sáng này đủ thôn phệ mấy trăm hành tinh, vô cùng to lớn.

------oOo------

Chương 1942: Hỗn Độn chi chủ! Hồng Mông chi chủ! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Độc Cô Thiên Tông!

Huyền Đương cắn răng phun ra cái tên này, lập tức làm cho cả tinh không vỡ tổ.

Đại quân song phương cũng vì đó xôn xao.

- Độc Cô Thiên Tông? Một trong Tà Đạo Thập Đế Độc Cô Thiên Tông?

- Độc Cô gia chủ sao lại tới đây?

- Trong Tà Đạo Thập Đế, Độc Cô Thiên Tông là tồn tại sắp xếp trước ba a!

- Độc Cô Thiên Tông, đây chính là tồn tại từng cùng Ngục Đạo Thần Đế chiến đấu qua!

- Xong, Độc Cô gia cũng muốn tham chiến sao?

Sinh linh hai bên đều đang kinh ngạc nghị luận, đại bộ phận đều rất sợ hãi.

Sở Điệu Thánh Tổ xác thực nổi danh, để cho người ta nghe tin đã sợ mất

mật, nhưng cũng hạn chế khu vực, Cổ Thánh Đế Đạo sao mà to lớn, so sánh với Độc Cô Thiên Tông, Sở Điệu Thánh Tổ kém một đoạn thật lớn

Không chỉ tên tuổi, thực lực cũng như thế.

Sở Điệu Thánh Tổ từng thua qua Độc Cô Thiên Tông nhiều lần, thậm chí có một lần suýt nữa mất mạng.

Chỉ thấy quang môn càng lúc càng lớn, từ đó hiện ra một thần ảnh, cao tới mấy trăm triệu trượng, tựa như màn sáng hình chiếu, toàn thân tản ra khí tức để chúng sinh cúng bái.

Hắn chính là Độc Cô Thiên Tông!

Một cường giả cái thế hoành phách Cổ Thánh Đế Đạo, ức vạn chủng tộc thần phục dưới chân.

Mặc dù ở Cổ Thánh Đế Đạo, nhân vật thiên kiêu như cá diếc sang sông, nhưng Đại Năng ở trên tên tuổi có thể sánh vai Độc Cô Thiên Tông cũng không nhiều.

- Ngươi đến làm gì?

Sở Điệu Thánh Tổ cắn răng hỏi, cho dù mất đi hai mắt, vẫn có thể tưởng tượng đến dáng vẻ phẫn nộ của hắn.

Trong lòng hắn, người chán ghét nhất đúng là Độc Cô Thiên Tông!

Thậm chí ngay cả Huyền Đương cũng phải đứng sang bên cạnh.

Từ khi hắn quật khởi nhiều kỷ nguyên như vậy đến nay, Độc Cô Thiên Tông như là bóng ma của hắn, vung đi không được, vô luận hắn thu hoạch được thành tựu như thế nào, thế nhân đều sẽ nói Sở Điệu Thánh Tổ hắn bất quá là bại tướng dưới tay Độc Cô Thiên Tông, tuy xác thực như thế, nhưng hắn có thể nào chịu phục?

- Các ngươi gióng trống khua chiêng như thế, vì sao Bản Tông không đến?

Độc Cô Thiên Tông trả lời, hình thái thần ảnh để cho người ta thấy không rõ diện mục thật của hắn.

Đối mặt hắn, Sở Điệu Thánh Tổ cùng Huyền Đương đều vô ý thức quay người, như có tư thế liên thủ ngăn địch.

- Bản Tông ngẫm lại, Huyền Đương ngươi chỉ nhận một vị Bệ Hạ, đó chính là Thiên Đế của Đại Đạo Vị Diện các ngươi a?

Độc Cô Thiên Tông hứng thú phân tích nói, lời vừa nói ra, sắc mặt của Huyền Đương âm trầm, thần sắc của Sở Điệu Thánh Tổ cũng biến thành khó coi.

Bây giờ Thiên Đế ở thế yếu, nếu Độc Cô Thiên Tông xuất thủ, hậu quả khó có thể tưởng tượng.

Nghe vậy, đại quân hai bên đều rối loạn lên.

Truyền thuyết Thiên Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo lưu truyền rộng rãi, tại Cổ Thánh Đế Đạo, người dám xưng Thiên Đế, đều sẽ vô duyên vô cớ vẫn lạc, khiến cho tên Thiên Đế như là kiêng kỵ, chỉ có thể ngôn truyền, không thể ôm ở trên thân.

- Thú vị, Thiên Đế trở về, Bản Tông ngược lại muốn kiến thức một phen.

Độc Cô Thiên Tông tự mình nói, nghe mà sắc mặt của Huyền Đương cùng Sở Điệu Thánh Tổ vô cùng khó coi.

- Nhưng cái kia là sự tình về sau, hiện tại...

- Các ngươi đều đi chết đi!

Thanh âm của Độc Cô Thiên Tông đột nhiên cất cao, sát khí như trời đông giá rét, quét ngang toàn bộ tinh không.

Biểu lộ của Huyền Đương cùng Sở Điệu Thánh Tổ trở nên kinh dị.

…

Hai tháng sau.

Toàn bộ Nội vũ trụ đều quy về Đại Tần thiên đình, từ nay về sau, Nội vũ

trụ nghênh đón thời đại Đại Tần.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh xưng... Thiên Đạo chi chủ! Thu hoạch được hai lần cực hạn giác tỉnh, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung đỉnh phong, một lần Thần Ma phó bản, một cơ hội nghe đạo, một lần triệu hoán Thần Ma quân đoàn, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, ba cơ hội Hiền Năng, cũng phát động nhiệm vụ danh xưng Hỗn Độn chi chủ!

Khi tin tức còn chưa truyền về Thiên Đế vũ trụ, Tần Quân liền đạt được hệ thống nhắc nhở.

------oOo------

Chương 1943: Hỗn Độn chi chủ! Hồng Mông chi chủ! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đạo chi chủ!

Toàn bộ Nội vũ trụ cộng thêm vô số Ngoại vũ trụ vào hết Đại Tần thiên đình, ngày sau, Nội vũ trụ Tần Quân định đoạt, tương đương với Thiên Đạo chi chủ!

- Đinh! Phát động danh xưng nhiệm vụ... Hỗn Độn chi chủ! Nhiệm vụ tường trình: nếu ký chủ chưởng khống khu vực Hỗn Độn của Cổ Thánh Đế Đạo, sẽ thành Hỗn Độn chi chủ, thu hoạch được hai cơ hội tử trung giác tỉnh, hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần Thần Ma đỉnh phong, hai cơ hội hệ thống ân huệ, mười lần rút thưởng ngẫu nhiên, tám cơ hội truyền thừa kỹ năng, sẽ phát động danh xưng nhiệm vụ Hồng Mông chi chủ!

Lúc này, lại một thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân cả kinh há to mồm.

Hỗn Độn chi chủ, khu vực Hỗn Độn ở Cổ Thánh Đế Đạo?

Hồng Mông chi chủ lại là cái gì?

Chẳng lẽ Đại Đạo không có cuối cùng?

Tần Quân bỗng nhiên đau lá gan, tâm tính thiện lương mệt mỏi.

Hắn chậm rãi đứng dậy, bồi hồi ở trước Chí Tôn Cửu Long Ỷ, toàn bộ Thiên Đế Cung chỉ có một mình hắn.

Nếu thuộc hạ nhìn thấy, khẳng định sẽ buồn bực, Bệ Hạ đã xưng bá Nội vũ trụ, vì sao còn mê mang như thế?

- Thôi, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi! Càng đông càng vui!

Tần Quân bất đắc dĩ nói, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần chỉ định triệu hoán Thần Ma cộng thêm hai lần cực hạn giác tỉnh, quả nhiên là bội thu.

Đáng nhắc tới chính là, hai tháng trước hắn triệu hoán được Thiên Ngô.

- Thiên Ngô, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Phong Chi Tổ Vu! Thuỷ Thần! Thượng cổ Thần thú!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Phong mang đại địa! Tổ Vu Chân Thân! Phong Thuỷ quang câu!

- Độ trung thành: 91 (max trị số 100)!

Thiên Ngô, một trong Thập Nhị Tổ Vu, ở trong thần thoại chính là Thuỷ Thần.

Sơn Hải Kinh, Hải ngoại đông kinh viết:

- Triêu Dương cốc, có thần tên Thiên Ngô, là Thuỷ Bá kỳ vi thú. Mặt người Bát Thủ Bát Túc Bát Vĩ, đều là xanh vàng.

Có lẽ là bởi vì Cộng Công tồn tại, khiến cho Thiên Ngô ở trong Hồng Hoang Thần Thoại, chỉ có thể coi là Phong Chi Tổ Vu.

Hiện nay, Thập Nhị Tổ Vu đã sắp được Tần Quân tập hợp, phân biệt có Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cộng Công, Cường Lương, Xa Bỉ Thi, Cú Mang, Thiên Ngô, Hậu Thổ, còn kém ba vị!

Bất quá bây giờ thực lực Tổ Vu so le không đều, coi như tập hợp, cũng rất khó cùng nhau hiện ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tào Tháo, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tào Tháo?

Thật xúi quẩy!

Tần Quân đang vui, kết quả triệu hoán được một vị gian hùng, đến từ thần thoại truyền thuyết, nói rõ có bối cảnh Đại Năng chuyển thế

Đúng lúc này, Lưu Bá Ôn kích động chạy vào trong điện, trong tay cầm một quyển trục, một bên chạy một bên run giọng nói:

- Bệ Hạ! Đại Tần thiên đình thống nhất Nội vũ trụ!

Hai năm trước, bọn hắn mới thống nhất Huyền Đương vũ trụ, bây giờ lại thống nhất Nội vũ trụ.

Cho dù thân là đứng đầu quan văn của Đại Tần thiên đình, Lưu Bá Ôn cũng khó có thể khắc chế kích động của mình.

Hắn thường xuyên cảm thấy mình nằm mộng.

- Trẫm đã biết, ngươi nha ngươi, hoảng hoảng trương trương làm gì!

Tần Quân ngồi xuống, giả bộ trách cứ nói, nghe mà Lưu Bá Ôn hổ thẹn quỳ xuống.

- Để Thần Tướng Thiên Quan chuẩn bị sẵn sàng, một tháng sau tổ chức Phong Thần đại điển!

Tần Quân vung tay áo cười nói, hắn đã đứng ở đỉnh phong của Nội vũ trụ, tự nhiên muốn để các Văn Võ Thần tướng của Đại Tần thiên đình phong quang một chút.

Lần này Phong Thần đại điển chủ yếu là tuyên truyền tên tuổi của đám văn võ đại thần, chiêu cáo toàn vũ trụ!

------oOo------

Chương 1944: Thanh Liên Trường Ca (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngoại trừ Phong Thần đại điển, đám người Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, Thương Khung Yêu Đế… Bệ Hạ muốn gặp không?

Lưu Bá Ôn ngẩng đầu hỏi, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, trận Phong Thần đại điển này tuyệt đối vĩnh hằng bất hủ, vạn cổ lưu danh, làm quan văn đứng đầu của Đại Tần thiên đình, hắn tự nhiên là tồn tại không thể bỏ qua.

Nam nhi tại thế, công danh làm đầu!

- Vì sao muốn gặp? Bọn hắn xứng sao?

Tần Quân nhẹ hừ một tiếng, Lưu Bá Ôn trong nháy mắt để ý tới.

Đại Tần thiên đình cũng không phải cùng bọn hắn giảng hòa, mà là cưỡng ép bức bách.

Thực lực của Tần Quân càng áp đảo những kiêu hùng này, không đáng gặp những bại tướng dưới tay kia.

- Thần lập tức xuống dưới phân phó.

Lưu Bá Ôn không nói thêm lời, lúc này rời đi.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, Tần Quân lộ ra nụ cười.

- Triệu hoán Tào Tháo đi, khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính của hắn.

Tần Quân ở trong lòng phân phó.

Bởi vì Tam Quốc Diễn Nghĩa, khiến cho Tào Tháo bị hậu thế mắng là gian hùng, gian thần.

Nhất là câu thà ta phụ người trong thiên hạ, cũng không để người trong thiên hạ phụ ta, khiến cho Tào Tháo bị đẩy tới đỉnh điểm của dư luận lịch sử.

Mặc dù Tào Tháo có thật nhiều chỗ để cho người ta lên án, nhưng Tần Quân vẫn rất thưởng thức hắn.

Hắn thấy, thời kỳ tam quốc, người chân chính quát tháo phong vân chính là Tào Tháo, lúc người khác nội đấu, Tào Tháo thống nhất Bắc phương, sáng lập Truân Điền Chế, trấn an bách tính, công lớn hơn tội.

Đồng thời Tào Tháo vẫn là thi nhân nổi tiếng, gần như toàn năng.

- Tào Tháo, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Sát giao!

- Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Phiên Vân Phúc Vũ! Sát giao Chân Thân!

- Độ trung thành: 82(max trị số 100)!

Sát giao là thứ đồ gì?

Tần Quân ngạc nhiên, có thể có tu vi Đại La Kim Tiên cảnh, xem ra con giao này không tệ.

Bất quá hắn cũng không coi trọng tu vi của Tào Tháo, mà là tài năng của Tào Tháo.

Thịnh thế là năng thần, loạn thế thành kiêu hùng!

Đây là nhãn hiệu lớn nhất ở trên thân Tào Tháo, cũng hình dung vô cùng thỏa đáng.

Tần Quân cũng không sợ Tào Tháo có dị tâm, Tào Tháo lại có quyền mưu, so với Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Ngọc Đế, Đế Giang, Tam Hoàng đều kém xa.

Ngay cả Tổ Long Doanh Chính cũng cuộn lại ở dưới tay hắn!

- Cơ hội chỉ định triệu hoán trước hết giữ lại, ngày sau lại sử dụng.

Tần Quân sờ lên cằm nghĩ, hiện tại thủ hạ của hắn Thần Ma san sát, dùng cũng dùng không đến, làm gì lại thêm Thần Ma đến ăn không ngồi chờ?

Bất quá hiện tại hắn có ba lần cực hạn giác tỉnh, có thể châm chước một phen.

Cứ như vậy, lại qua mười ngày.

Lý Bạch rốt cục kết thúc thuế biến.

Cảm ứng được ba động trong tiểu vũ trụ, Tần Quân thuấn di đến bên cạnh Cổ Đồng Cự Đỉnh.

Chỉ thấy Cổ Đồng Cự Đỉnh đã bị nướng đến nóng đỏ, không ngừng run rẩy, mặt đất vỡ ra, tựa như mạng nhện, kéo dài tới bốn phương tám hướng, hoàn toàn không dừng được, phảng phất muốn chấn vỡ toàn bộ đại lục.

- Không tệ, tu vi lại đạt tới Nhập Thánh cảnh hậu kỳ!

Tần Quân tán thưởng một tiếng, hắn rất ngạc nhiên sau khi Lý Bạch trở thành Thần Kiếm, thiên phú sẽ mạnh bao nhiêu.

Thần Kiếm cộng thêm Kiếm chi đại đạo, tuyệt đối là phù hợp nhất!

Còn phù hợp Tôn Ngộ Không phối Đấu Chiến Đại Đạo!

------oOo------

Chương 1945: Thanh Liên Trường Ca (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm…

Cổ Đồng Cự Đỉnh rung động càng kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung

Tần Quân đứng ở bên cạnh, cuồng phong thổi áo bào của hắn bay phất phới, đóm lửa bay tới trên mặt, nhưng hắn thờ ơ, mắt ánh chăm chú nhìn chằm chằm Cổ Đồng Cự Đỉnh.

Rất nhanh, một đạo hàn quang từ trong Cổ Đồng Cự Đỉnh xông ra, bay thẳng thiên khung, như muốn xông phá tiểu vũ trụ.

- Ha ha ha! Loại cảm giác này quá sung sướng!

Tiếng cười hưng phấn mà cuồng ngạo của Lý Bạch vang vọng chân trời, trong tiếng nói, còn mang ngàn vạn trường kiếm tấn công, làm lòng người rét lạnh.

Tần Quân định thần nhìn lại, chỉ thấy trên không cao vạn trượng, một thanh Quang Kiếm xoay tròn, dần dần hóa thành nhân hình, chính là Lý Bạch.

Áo trắng nhẹ nhàng, khí phái Kiếm Khách phát huy vô cùng tinh tế.

Lý Bạch nâng tay phải lên, trong lòng bàn tay hiện ra một thanh tiểu kiếm dài mười tấc, phong cách cổ xưa không có gì lạ, như là Trường Kiếm trong nhân gian.

- Kiếm này tên là Thanh Liên Trường Ca, Lý Bạch tức kiếm, Lý Bạch tức Thanh Liên Trường Ca!

Lý Bạch hăng hái cười nói, mệnh danh cho kiếm.

Thanh Liên Trường Ca, nhất định nổi tiếng chư thiên vũ trụ!

Ngay sau đó, Lý Bạch rơi đến trước mặt Tần Quân, quỳ xuống hành lễ nói:

- Đa tạ ân đức của Bệ Hạ!

- Đứng lên đi, ngươi không để cho trẫm thất vọng.

Tần Quân cười nói, trong mắt tràn đầy vui mừng.

Hắn tạm thời không có ý định để Lý Bạch Đại Đạo Truyền Thừa, mà là muốn đợi Phong Thần đại điển, sau khi đại chiến Hạ Thần Võ lại để Lý Bạch truyền thừa.

Sau khi hệ thống thăng cấp khẳng định mạnh hơn, đến lúc đó Lý Bạch cũng có thể càng mạnh.

- Bệ Hạ, khi nào để cho ta tiếp tục mạnh lên!

Lý Bạch không kịp chờ đợi hỏi, hắn là biết Tần Quân có thể khiến người ta trong thời gian ngắn tu vi bay vọt.

Tuy nhiên hắn hiện ở thiên phú cải biến, nhưng tu vi không có thực chất tính đột phá.

- Nhanh thôi, ngươi đừng vội, chuẩn bị sẵn sàng, trong khoảng thời gian này, Đại Tần thiên đình Tàng Kinh Các tùy ngươi xuất nhập, nỗ lực học tập Thần thông, chẳng mấy chốc trẫm sẽ đi Cổ Thánh Đế Đạo, sau đó ngươi phải đối mặt với địch nhân mà trước mắt ngươi không cách nào tưởng tượng.

Ngữ trọng của Tần Quân ngưng trọng nói.

Nghe vậy, Lý Bạch thu liễm nụ cười, trịnh trọng nói:

- Thái Bạch làm bạn Bệ Hạ đã vài năm, từ một Vương Quốc đến Tiên Giới, từ Huyền Đương vũ trụ đến Nội vũ trụ, Thái Bạch đã rất lâu không có thể giúp Bệ Hạ giết địch, sau này, Thái Bạch nguyện vì Bệ Hạ làm kiếm tiên phong!

- Bệ Hạ muốn giết ai, Thái Bạch liền trảm kẻ đó!

Âm vang hữu lực, khí phách, hắn không chỉ hướng Tần Quân tuyên thệ, cũng là tuyên thệ với Thanh Liên Trường Ca .

Nhìn Lý Bạch mặt mũi tràn đầy kiên định, Tần Quân không khỏi hoảng hốt, tràng cảnh cùng nhau xông xáo Tiềm Long Hội Vũ hiện lên, có lẽ đối với Thần Ma mà nói chỉ là mấy năm ngắn ngủi, nhưng đối với hắn mà nói, đã là thương hải tang điền.

Nhiều năm qua đi, người đứng bên cạnh hắn vẫn còn, đây là sự tình hắn kiêu ngạo nhất.

- Tốt! Quân thần chúng ta, cùng một chỗ cười đến cuối cùng, đi Cổ Thánh Đế Đạo uống rượu ngôn hoan!

Tần Quân dìu Lý Bạch đứng lên cười nói, vỗ bờ vai của hắn nói ra một phen cuồng ngôn.

- Khi đó, ta muốn vì Bệ Hạ tìm được rượu ngon nhất!

Một tháng thời gian vội vàng mà đi.

Đại Tần thiên đình Phong Thần đại điển chính thức bắt đầu, phàm là nhân vật có mặt mũi ở trong Nội vũ trụ đều đến đây thần phục, chỉ là vạn cổ yêu nghiệt, liền vượt qua trăm vị, các Tiên Vực chi chủ cũng đến, nếu không… trảm.

Trong Thiên Đế vũ trụ, lâm thời chế tạo ra một đàn tế, hình tròn, đường kính hơn 10 tỷ dặm, còn lớn hơn sao trời .

Trong tế đàn đứng đầy sinh linh, vô số kể, vô cùng hùng vĩ.

Binh sĩ của Đại Tần thiên đình đứng ở biên giới tế đàn, số lượng binh lính quá trăm triệu, tất cả đều dáng người thẳng tắp, như từng Thiết Tháp, anh minh thần võ.

Ở phía chính bắc tế đàn, có trăm vạn bậc thang bằng bạch ngọc, dài đến vạn dặm, trên thềm đá, không có người nào.

Ở đỉnh chóp thềm đá, một Cự Đỉnh cao vạn trượng đứng ngạo nghễ, cắm hương cao như núi, khói trắng lượn lờ, Chúc Long, Trọng Minh Điểu, Cùng Kỳ quay quanh, tê minh liên tục, âm thanh vang vọng toàn bộ Thiên Đế vũ trụ.

Dương Tiễn, La Sĩ Tín, Đế Tuấn, Đế Giang, Triệu Vân, Quan Vũ, Chúc Cửu Âm, Chúc Dung, Cường Lương, Trấn Nguyên Tử, Bồ Đề Tổ Sư, Huyền Đô, Nam Cực Tiên Ông, Thái Bạch Kim Tinh, Thái Thượng Lão Quân, Lý Bạch, Doanh Chính, Ngọc Hoàng Đại Đế, Hiên Viên, Thần Nông, Phục Hi, Hậu Thổ Nương Nương… các Thần Ma đều ở trước thềm đá.

------oOo------

Chương 1946: Thiên Đế vĩnh thùy bất hủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây chính là Đại Tần thiên đình sao? Khí phách khó có thể tưởng tượng.

- Nhìn thấy không, những người ở phía trước đều là Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, khí thế cường đại a.

- Đó là Dương Tiễn sao?

- Lý Nguyên Bá ở nơi đó! Chậc chậc, không nghĩ tới dáng dấp hắn gầy yếu như thế!

- Tần Thiên Đế ở đâu?

- Đại Tần oai, Nội vũ trụ thật muốn đổi tên!

Vô số sinh linh trên tế đài châu đầu ghé tai, bọn hắn cũng không dám lớn tiếng ồn ào, nhưng âm thanh hội tụ vào một chỗ, vẫn như cũ có loại khí thế thiên băng, phàm nhân ở chỗ này, sẽ bị chấn đến điên đảo tâm thần, thất khiếu chảy máu

Thần Tướng Tiên Quan vượt qua vạn nhân, đứng ở phía trước, lẫn nhau đàm tiếu, trên mặt mỗi một vị đều treo nụ cười phấn khởi.

Trăm vạn thềm đá ở trước mặt bọn hắn, như một con đường đăng thiên, Cự Đỉnh phía trên, giống như cùng Thiên Đạo liên hệ.

Giờ khắc này, chúng sinh đều đang đợi!

Đắc Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Bạch Trạch, Hắc Điệp Tiên Tử, Vọng Tuyết, Lâm Ngọc Kỳ ở dưới một đám cung nữ đồng hành, dạo bước mà đến, giờ phút này Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết cũng an phận nắm tay mẹ của mình.

- Tham kiến Thánh Hậu nương nương!

Tất cả Thần Tướng Tiên Quan nhất tề nhìn chúng nữ Đắc Kỷ quỳ xuống, âm thanh phóng khoáng, rung động nhân tâm

Mấy trăm triệu sinh linh ở trên tế đài cũng đi theo quỳ xuống, vì Đắc Kỷ hò hét, thê tử của Thiên Đế, tự nhiên là Mẫu Nghi Thiên Hạ, dưới một người trên vạn người!

Lúc này, Quách Gia, Quản Trọng, Cơ Càn Khôn, Cơ Hạo Dạ, Hoắc Khứ Bệnh cùng Huyền Đương trống rỗng xuất hiện ở trên tế đài, không người phát giác được bọn hắn.

Thời khắc này sắc mặt của Huyền Đương trắng bệch, rõ ràng cùng Độc Cô Thiên Tông chiến một trận, thụ thương cực kỳ nghiêm trọng.

- Đuổi kịp a!

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói, nhìn qua biển người mênh mông, trên mặt hắn tràn đầy vẻ chờ mong.

- Bệ Hạ.

Huyền Đương kích động đến toàn thân run rẩy, trong mắt thậm chí mang theo lệ quang, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy Tần Quân trống rỗng xuất hiện ở dưới trăm vạn thềm đá, ngóng nhìn Cự Đỉnh phía trên.

Oanh!

Thần Tướng Tiên Quan đều quỳ xuống, đầu gói trịch địa âm thanh tựa như Chiến Cổ, rung động nhân tâm .

Hơn trăm triệu binh lính Đại Tần đứng ở biên giới tế đàn quỳ theo, triều bái Tần Quân .

Thấy cảnh này, mấy trăm triệu sinh linh vội vàng quỳ xuống.

Trong đó bao quát Mạc Nhược Hà, Hoa Dạ Tiêu, Vũ Hàn, Chu Hư Vọng, Hồng Đạp Thiên, Bạch Vô Sinh, Thương Khung Yêu Đế, Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, Triệu Hàn Dao… các nhân vật uy chấn Nội vũ trụ.

Bọn hắn tất cả đều quỳ bái Tần Quân, đầu rạp xuống đất .

Bởi vì bọn hắn hiểu, giờ phút này phàm là người dám bất kính, nhất định máu tươi tế đàn.

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ! Bệ Hạ trường tồn vạn cổ! Vĩnh thùy bất hủ!

Dương Tiễn cao giọng rít gào nói, âm thanh xuyên việt chư thiên vũ trụ, vang vọng bên tai vô số sinh linh .

Giờ khắc này, toàn bộ Nội vũ trụ, vô số sinh linh ở Ngoại vũ trụ đều có thể nghe được.

Trong Đại thế giới của Thiên Đế vũ trụ, một đám đệ tử đang ở trong sơn cốc luyện kiếm, đều nhịp, nhưng lại bị âm thanh hét to của Dương Tiễn dọa đến tất cả đều co quắp ngã xuống đất.

Một người trong đó, chính là từng cùng Tần Quân có kết giao Thường Thiến Thiến .

Nàng dốc lòng truy tìm bước chân của Tần Quân, lại không biết Tần Quân đã leo đến độ cao như thế nào.

- Thiên Đế Bệ Hạ?

Thân thể Thường Thiến Thiến run rẩy, hoa dung thất sắc, muốn đứng lên, đáng tiếc gánh không được Đại Đạo Chí Tôn uy áp.

Dưới Thánh Nhân, không khỏi co quắp ngã xuống đất.

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ! Bệ Hạ trường tồn vạn cổ! Vĩnh thùy bất hủ!

Thần Tướng Tiên Quan cùng 100 triệu binh lính cùng kêu lên gào thét, âm thanh liên tiếp vang vọng toàn bộ Thiên Đế vũ trụ, các phương Đại thế giới bắt đầu lay động, biển hồ cuồn cuộn, từng ngọn núi lửa bạo phát.

------oOo------

Chương 1947: Thiên Đế vĩnh thùy bất hủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn giới băng động, chúng sinh quỳ phục.

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ! Bệ Hạ trường tồn vạn cổ! Vĩnh thùy bất hủ!

Tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình khàn cả giọng hô hào, một lần tiếp một lần, rung động nhân tâm.

Đắc Kỷ chúng nữ cũng quỳ bái Tần Quân, hành lễ chú mục .

Ba tiểu hài tử nhìn lấy bóng lưng của phụ hoàng mình, mắt nhỏ trừng to lớn, một màn này khắc thật sâu vào trong lòng bọn họ, không bao giờ ma diệt.

Không chỉ bọn hắn, mấy trăm triệu sinh linh cũng bị chấn động đến tim đập loạn, nhìn qua bóng lưng của Tần Quân phía trước, chỉ thấy từng đầu Long khí tràn ra, quấn quanh người hắn tê minh, lại thêm trăm vạn thềm đá làm nổi bật, một màn này như các Thần tướng của Đại Tần kêu.

Vĩnh thùy bất hủ!

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ! Bệ Hạ trường tồn vạn cổ! Vĩnh thùy bất hủ!

Mấy trăm triệu sinh linh gánh không được Đại Tần Thiên Hồn, đi theo quát lên, bị uy thế của Tần Thiên Đế triệt để phấn chấn

- Thiên Đế đương thời, Chí Tôn Vô Địch, Hạ Thần Võ kém xa.

Hoàng Phủ Lãm Nguyệt hai tay chống đất, cảm khái không thôi, chung quanh yêu quái còn lại cũng đỏ mặt hò hét, đây là hình ảnh trước kia hắn hoàn toàn không nghĩ tới

Thương Khung Yêu Đế vẫn mang theo mũ rộng vành, thấy không rõ khuôn mặt, nhưng có thể nhìn ra được thân thể hắn đang run rẩy

Toàn bộ tế đàn, toàn bộ sinh linh đều đang reo hò Thiên Đế vĩnh thùy bất hủ, âm thanh vang vọng toàn bộ Thiên Đế vũ trụ, thậm chí không ít khu vực của Nội vũ trụ cũng có thể nghe được

Mạnh như Mạc Nhược Hà, Chu Hư Vọng, giờ phút này cũng nghẹn họng nhìn trân trối, bọn hắn không thể tưởng tượng, vì sao lực ngưng tụ của Đại Tần thiên đình lớn như thế?

- Thần uy của Bệ Hạ, từ xưa đến nay, ai có thể so sánh?

Tào Tháo mặc quan phục Đại Tần quỳ gối ở sau lưng Gia Cát Lượng, thấp giọng lẩm bẩm nói, trên mặt thô cuồng tràn đầy ước mơ.

Đáng tiếc, thanh âm của hắn hoàn toàn bị tiếng hò hét che giấu.

- Bệ Hạ vẫn là Bệ Hạ, phần bá khí này, một mực không thay đổi!

Quách Gia quỳ trên mặt đất, không còn phe phẩy quạt, hưng phấn khó nhịn.

Cơ Hạo Dạ, Cơ Càn Khôn, Hoắc Khứ Bệnh, Quản Trọng, Huyền Đương cũng như thế, bọn hắn phảng phất như về tới thời kỳ Hỗn Độn, nghe Thiên Đế giảng đạo.

Lúc này…

Tần Quân bắt đầu cất bước đi lên thềm đá, trăm vạn bậc thang bằng bạch ngọc, mênh mông vô bờ, Cự Đỉnh phía trên phảng phất như thiên đỉnh, Chúc Long rít gào, Trọng Minh ngâm, Cùng Kỳ gầm hình thành Sử Thi tấu nhạc, phụ trợ Thiên Đế bước lên đỉnh cao.

Hắn đi rất chậm, một bước một bước, vô thanh vô tức, lại như Chiến Chùy, nện ở trong lòng mỗi một vị sinh linh.

Long khí quấn quanh, tranh nhau tê minh, mà con mắt của Tần Quân chăm chú nhìn chằm chằm Cự Đỉnh ở phía trên.

Đó là Đại Tần Thiên Đỉnh, tụ tập khí vận của Đại Tần thiên đình, như dòng sông lịch sử cuồn cuộn, liên miên bất tuyệt

- Bệ Hạ trường tồn vạn cổ! Vĩnh thùy bất hủ!

Mấy trăm triệu sinh linh ngước nhìn Tần Quân đạp thềm đá, kêu gào, từng cái kêu mặt đỏ tía tai, vẫn không cảm thấy khó chịu

Nhất là các tướng sĩ của Đại Tần thiên đình, trên mặt phảng phất như có thể vì Tần Quân chịu chết

- Nam nhân bực này…

Hoàng Phủ Lưu Tâm ở bên cạnh Hoàng Phủ Lãm Nguyệt, trong mắt dị sắc liên tục, kiến thức đến khí phái của Tần Quân, nàng đột nhiên cảm giác được những nam yêu trong tộc theo đuổi nàng là ngây thơ như vậy

Không chỉ nàng, giờ khắc này, tất cả nữ tử trong biển người mênh mông đều bị bá khí của Tần Quân chinh phục

Vạn Giới vũ trụ, ai có thể cùng Tần Thiên Đế tranh phong?

- Thiên Đế danh phù kỳ thực.

Tổ Long Doanh Chính quỳ rạp trên đất, ngước đầu nhìn về phía Tần Quân, phát ra cảm khái trung thành nhất của hắn.

Trận Phong Thần đại điển này sẽ khắc sâu vào sử sách.

Tần Quân nhìn như đi rất chậm, một bước một bước, nhưng trong chớp mắt, hắn đã đi mấy trăm cấp, vô cùng huyền ảo.

Thiên Đế trèo lên đỉnh, quả nhiên là vĩnh thùy bất hủ!

------oOo------

Chương 1948: Hắn là cha ngươi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngâm...

Đế Viêm Long khí gào thét liên tục, tiếng gào có một không hai Thiên Đế vũ trụ, để linh hồn của chúng sinh đều run rẩy.

Vô Cực Hồng Mông Bào hóa thành Thiên Đế Kim Trang, bá khí lẫm liệt, Đế Vương quan theo bước chân của Tần Quân mà lay động, từng chuỗi Ngọc Châu lay động, không cách nào ngăn cản ánh mắt của Tần Quân

Ở trong tiếng hò hét đinh tai nhức óc của mấy trăm triệu sinh linh, Tần Quân từng bước một đi đến đỉnh phong.

Tất cả ánh mắt đều tập trung ở trên người hắn.

Ầm ầm...

Lôi Vân đột nhiên tập hợp, Lôi này chính là Thiên Đạo Lôi, bây giờ Đại Tần thiên đình thống nhất Nội vũ trụ, rất nhiều Thần Tướng siêu việt Thiên Đạo, khiến cho Thiên Đạo không thể không thần phục.

Chúc Long, Trọng Minh Điểu và Cùng Kỳ giao thoa phi hành, quay quanh Cự Đỉnh, hình thể bọn chúng bắt đầu biến lớn, tựa như cự nhạc, nguy nga vĩ ngạn.

Cũng không lâu lắm, Tần Quân đi vào đỉnh chóp, đứng ở trước Cự Đỉnh.

Ánh mắt của hắn ngưng tụ, thân hình trong nháy mắt cất cao, đạt tới mấy vạn trượng, đứng ngạo nghễ ở trên tế đàn, Cự Đỉnh ở trước mặt hắn, cũng lộ ra thấp bé .

Hắn chậm rãi quay người, cúi nhìn mấy trăm triệu sinh linh phía dưới, cả vũ trụ cất vào đáy mắt .

Vô số ánh mắt ngưỡng vọng Tần Quân, biểu lộ sùng bái.

- Hôm nay, là Đại Tần thiên đình Phong Thần đại điển! Trẫm chính là Thiên Đế, sắc phong thần, chúng sinh nhất định phải kính trọng!

Tần Quân chậm rãi mở miệng, Đại Tần Thiên Đỉnh tụ tập Thiên Đạo khí vận, nhưng hắn là Thiên Đế, sẽ không quỳ hành lễ, bởi vì Thiên Đạo cũng phải thần phục ở dưới chân hắn.

Hắn vừa nói, toàn bộ tế đàn trong nháy mắt an tĩnh lại, toàn bộ sinh linh im miệng, hưng phấn nhìn hắn, chờ đợi hắn .

Nhất là Thần Tướng Tiên Quan của Đại Tần thiên đình, kích động khó nhịn, bởi vì hôm nay là thời điểm bọn hắn phong quang.

- Phong Thần đại điển.

Mạc Nhược Hà thì thào nói, khắp khuôn mặt là nụ cười đắng chát.

Thần tiên là nói với phàm nhân, không nghĩ tới bọn hắn cũng có một ngày tôn kính Thần Tiên, nhất là đối với những bá chủ kiêu hùng như bọn hắn, cực kỳ đả kích tự tin.

Chu Hư Vọng tính khí hỏa bạo, giờ phút này sắc mặt âm trầm tới cực điểm, hắn rất muốn nhảy ra ngăn cản Tần Quân, nhưng uy áp mênh mông kia để hắn không dám nhúc nhích

- Dương Tiễn! Trẫm phong ngươi làm Nhị Lang Đại thần tướng, đứng hàng Thần Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình!

Tần Quân bắt đầu Phong Thần, cái thứ nhất điểm tên chính là Dương Tiễn, Dương Tiễn xếp ở vị trí thứ nhất, không ai có ý kiến.

Vì để cho Phong Thần đại điển có ý nghĩa, hắn tận lực đề cao âm thanh, truyền khắp tất cả vũ trụ.

Trong chốc lát, sinh linh ở các vũ trụ đều bị thanh âm của hắn chấn động đến tâm thần run rẩy dữ dội.

- Phong Thần đại điển! Quả nhiên là Phong Thần a!

- Dương Tiễn a, cái tên này thật muốn vượt lên trên chúng sinh.

- Chẳng lẽ không ai có thể lật đổ Đại Tần thiên đình sao?

- Tần Thiên Đế uy vũ! Nghe mà ta nhiệt huyết sôi trào, muốn gia nhập Đại Tần thiên đình!

- Hôm nay, nhất định vạn cổ lưu truyền!

Các sinh linh đều đang nghị luận, hưng phấn khó nhịn, càng ngày càng nhiều sinh linh bắt đầu thờ phụng Đại Tần thiên đình.

Sau khi Đại Tần thiên đình chưởng khống Tiên vực của bọn hắn, cũng không có thống trị tàn bạo, ngược lại khai phóng vực quy, để bọn hắn càng thêm tự do, các sinh linh tầng dưới chót cũng mặc kệ ai làm bá chủ vũ trụ, có thể để bọn hắn trôi qua càng tốt hơn, bọn hắn liền tin kẻ đó.

Ở biên giới Nội vũ trụ, có hai bóng người đang phi hành.

Rõ ràng là Liễu Nhược Lai cùng nữ nhi của nàng Nhược Tâm.

Hai mẹ con đã đi tới Nội vũ trụ vài ngày, các nàng đang tìm kiếm nơi đặt chân, lúc này bị thanh âm của Tần Quân làm giật nảy mình .

- Thanh âm này, làm sao có thể.

Tiếu dung lãnh diễm của Liễu Nhược Lai trong nháy mắt biến sắc, giống như gặp quỷ.

Nhược Tâm nghiêng cái đầu nhỏ, ngậm lấy ngón tay hỏi:

- Mẹ, đây là âm thanh của ai? Là Thần Tiên sao?

Đáng tiếc, mẹ của nàng không có trả lời, bởi vì mẹ của nàng đang đứng ở trong khiếp sợ to lớn.

- Lý Nguyên Bá! Trẫm phong ngươi làm Kim Bằng Đại thần tướng, đứng hàng Thần Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình!

- Quan Vũ! Trẫm phong ngươi làm Thanh Long Đại Võ Thánh, đứng hàng Thần Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình!

------oOo------

Chương 1949: Hắn là cha ngươi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cường Lương! Trẫm phong ngươi làm Lôi Tổ Đại thần tướng, đứng hàng Thần Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình!

- Lưu Bá Ôn! Trẫm phong ngươi làm Đại Tần Thánh Công, đứng hàng Tiên Quan nhất phẩm của Đại Tần thiên đình!

Tần Quân bắt đầu liên tiếp Phong Thần, mỗi một câu đều vang vọng các vũ trụ, khiến cho các Thần Tướng Tiên Quan nhao nhao dương danh.

Bát Hoang…

Thông Thiên giáo chủ đứng dưới tàng cây, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, miệng há lớn, nửa ngày không thể khép lại.

Thật lâu, hắn mới nói một mình:

- Làm sao có thể là những cái tên này.

Cường Lương, Đế Tuấn, Đế Giang, Trấn Nguyên Tử, Phục Hi, Thái Thượng Lão Quân, Thái Bạch Kim Tinh, Huyền Đô, Quảng Thành Tử, Nam Cực Tiên Ông, Lục Áp đạo nhân… từng cái tên hắn kiếp trước nghe nhiều nên thuộc vậy mà xuất hiện, thậm chí còn có đệ tử của hắn, Tam Tiêu Nương Nương, Triệu Công Minh… để hắn vô cùng kinh ngạc

Trước khi đến Cổ Thánh Đế Đạo, hắn liền triệt để khôi phục trí nhớ kiếp trước, đáng tiếc vẫn như cũ không có tác dụng gì.

Thánh Nhân ở chỗ này, lật không được sóng gió bao lớn.

- Vị Thiên Đế này đến cùng là ai?

Thông Thiên giáo chủ lâm vào trầm tư, hắn đột nhiên cảm giác được trong Đại Tần thiên đình có một phen cơ duyên của hắn.

Một bên khác, Liễu Nhược Lai cúi đầu, trầm mặc không nói.

Nghe được tên của đám người Lý Nguyên Bá, nàng liền vững tin vị Thiên Đế này đúng là Tần Quân

Nàng không rõ, vì sao Tần Quân có thể trước nàng một bước đến Vị Diện vũ trụ cao hơn, nàng là dùng tốc độ cao nhất đi đường, nàng vừa tới, Tần Quân liền chinh phục Nội vũ trụ?

Đột nhiên, nàng hoài nghi mình như ở trong mộng.

Bởi vì Đại Tần thiên đình phát triển, tốc độ đã không thể dùng kỳ tích để hình dung.

- Mẹ, ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Làm sao không để ý tới ta?

Nhược Tâm lung lay cánh tay của Liễu Nhược Lai nũng nịu hỏi, chu môi, bộ dáng làm người thương yêu.

Liễu Nhược Lai giật mình tỉnh lại, biểu lộ vô cùng phức tạp, u nhiên nói:

- Nhược Tâm, con muốn biết vị Thiên Đế này là ai chăng?

- Muốn a, mẹ nhận biết?

Nhược Tâm lập tức kinh hỉ hỏi, nàng tuổi còn nhỏ, không hiểu thị thị phi phi, nhưng nghe thanh âm của Tần Quân đã cảm thấy hắn rất lợi hại.

- Hắn là cha của con.

Liễu Nhược Lai u nhiên nói.

- A?

Nhược Tâm nghe xong, hai tay nâng quai hàm, cái miệng nhỏ nhắn trương đến cực lớn.

Trọn vẹn nửa canh giờ, Tần Quân mới dừng lại.

Mỗi một vị Thần Ma đều Phong Thần, còn có Thần Tướng Tiên Quan của Đại Tần thiên đình còn lại, tổng số hơn vạn, uy chấn vũ trụ.

Đứng ngạo nghễ ở trước Đại Tần Thiên Đỉnh, Tần Quân như Sáng Thế Cự Thần, nói:

- Đỉnh này tên là Đại Tần Thiên Đỉnh, ngày sau trấn áp khí vận của Đại Tần thiên đình, vì chúng sinh tạo phúc, sau này Vực Chủ các ngươi trở về, đều phải chế tạo đỉnh này!

Các Tiên vực chi chủ nhao nhao nhìn về phía Đại Tần Thiên Đỉnh, nhớ kỹ chi tiết của đỉnh này.

- Bệ Hạ không giảm uy phong năm đó a!

Huyền Đương cảm khái nói, bọn người Quách Gia gật đầu, biểu thị đồng ý.

- Tên kia đã sợ choáng váng.

Cơ Càn Khôn chỉ sau lưng, trêu tức cười nói, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Hạ Thần Võ đứng ở biên giới tế đàn, biểu lộ vô cùng phức tạp.

Hạ Thần Võ đến đã có một đoạn thời gian, mắt thấy Tần Quân Phong Thần, trong lòng có thể nói là ngũ vị tạp trần .

Hắn là Đại Đế cũng không có uy phong như vậy qua .

- Nghe nói hắn muốn cùng Bệ Hạ giao đấu?

Huyền Đương nhíu mày hỏi, Hạ Thần Võ chính là hậu bối của hắn, là Nhân tộc Đại Đế hắn bồi dưỡng, không nghĩ tới vậy mà dám đánh chủ ý tới Tần Quân.

------oOo------

Chương 1950: Duy trẫm Độc Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, Vô Song đại chiến quy tắc như thế, Hạ Thần Võ cũng không tệ lắm, không có làm ra sự tình bậy bạ, ngược lại là Chí Tôn Vô Địch không đề cập tới cũng được, dù sao súc sinh kia đã chết.

Quách Gia gật đầu nói, phàm là người bất lợi với Tần Quân, hắn đều chán ghét.

Nhớ tới thời kỳ Hỗn Độn, hắn cơ hồ có thể nói là sinh linh yếu nhất, nhưng Tần Quân đối với hắn hậu ái, trợ giúp hắn một bước lên mây, ban cho hắn hết thảy, phần ân tình này sớm đã thâm nhập cốt tủy, để hắn cả đời khó quên.

- Thật sao?

Huyền Đương như có thâm ý nhìn về phía Hạ Thần Võ, cảm nhận được ánh mắt của hắn, Hạ Thần Võ giật mình tỉnh lại, vội vàng hướng hắn ôm quyền hành lễ

Ầm ầm...

Cuồng phong đột nhiên tập đến, sấm sét vang dội, ba Thần Thú ở trên không Đại Tần Thiên Đỉnh ngao khiếu không ngừng

Tần Quân đứng ở trên trăm vạn thềm đá có thể cảm giác được khí vận của Nội vũ trụ đang tụ tập đến hắn, từ nay về sau, hắn là Thiên Đạo chi chủ, Cửu Ngũ Chí Tôn chân chính!

Mấy ngàn Đế Viêm Long khí quấn quanh thân thể của Tần Quân, uy vũ bá khí, khí thế Thiên Đế phát huy vô cùng tinh tế, xâm nhập nhân tâm

- Tần Quân ca ca thật đẹp trai!

Tiểu Ly mặt mũi tràn đầy sùng bái nhìn Tần Quân, như tiểu hài tử kích động.

Hôm nay Phong Thần, chắc chắn vĩnh tồn trong lòng ức vạn sinh linh.

Sau này hồi lâu, đều khó mà quên!

Nhìn xuống chúng sinh phía dưới quỳ bái mình, trên mặt Tần Quân chậm rãi lộ ra nụ cười, tuy rất nhạt, nhưng tràn đầy ngạo khí bễ nghễ thiên hạ, hắn nâng tay phải lên, ngón trỏ nhô ra.

Hưu...

Một Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ bắn ra, tia sáng liệt diễm lấy khí tức khó mà ngăn cản phóng tới Lôi Vân cuồn cuộn hình thành thiên khung, bắn phá, oanh ra một cái lỗ to lớn, như lỗ đen, sóng gió vô tận chui vào trong đó, vô cùng hùng vĩ.

Nhất chỉ phá thiên!

Cái thiên này, còn là Thiên Đạo!

Mấy trăm triệu sinh linh quỳ rạp dưới đất, ngước nhìn hình ảnh trước mắt, vẻ chấn động hiện rõ, khó mà tiêu tán.

- Từ nay về sau, chúng sinh các ngươi đều lấy trẫm vi tôn! Duy trẫm Độc Tôn!

Tần Quân ngạo nghễ cười nói, Long bào phần phật, giống như tiếng sấm rung động, tiếng cười của hắn vang vọng chư thiên vũ trụ, uy bá vô số sinh linh

Liễu Nhược Lai ở biên giới Nội vũ trụ nghe được câu này, biểu lộ càng thêm phức tạp.

Nhược Tâm ngược lại rất hưng phấn, đong đưa cánh tay của Liễu Nhược Lai, không ngừng nói:

- Mẹ! Cha thật lợi hại a!

Bát Hoang…

Thông Thiên giáo chủ cũng bị câu nói này chấn nhiếp, nhìn về phía chân trời, hắn thì thào nói:

- Đến cùng là một vị anh hùng như thế nào mới có thể có bá khí như thế?

Giờ khắc này, hắn đối với Thiên Đế cũng sinh ra hiếu kỳ cùng sùng kính.

Trong Thiên Đế vũ trụ, trên tế đàn, mấy trăm triệu sinh linh đều bị lời nói của Tần Quân trấn trụ, cứ thế tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn Tần Quân ngửa đầu cười dài kia.

- Thiên Đế Độc Tôn!

Dương Tiễn bỗng nhiên cao giọng nói, âm thanh cực kỳ kích động, dẫn tới Thần Tướng còn lại nhao nhao hò hét theo.

- Thiên Đế Độc Tôn!

Một trăm triệu binh lính Đại Tần cũng bắt đầu hò hét, bọn hắn điên cuồng vung binh khí trong tay, hình thành thanh âm phá vỡ sơn hà, như là tiếng trống ở chiến trường

Toàn bộ Thiên Đế vũ trụ quanh quẩn tiếng hò hét Thiên Đế Độc Tôn, cái này là tràng cảnh hùng vĩ bực nào

Hưởng thụ lấy các tướng sĩ Đại Tần hò hét, Tần Quân chậm rãi nâng lên hai tay, giống như ôm lấy chư thiên vũ trụ, tư thái này để tất cả tướng sĩ của Đại Tần thiên đình càng thêm hưng phấn, rống đến khàn cả giọng, dọa đến những có kiêu hùng dị tâm ở trong tế đàn đều run sợ.

Đại Tần thiên đình cường thịnh như vậy, bọn hắn lấy cái gì lật trời?

Ở trong tiếng hò hét chấn thiên, Tần Quân vung tay áo quay người, biến mất ở trước mắt chúng sinh.

Đến tận đây, Phong Thần đại điển kết thúc .

Mà lần Phong Thần này tạo thành ảnh hưởng mới bắt đầu!

Các sinh linh trên tế đài đều không có lập tức đứng dậy, mà quỳ trên mặt đất, hoảng hốt, trong thời gian ngắn không cách nào từ trong kính sợ cùng khiếp sợ tỉnh táo lại.

Thiên Đế Cung.

Đám người Huyền Đương, Cơ Hạo Dạ gặp mặt Tần Quân, trừ những bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện như bọn họ ra, không có những người khác.

Hạ Thần Võ thì được Bách Lý Thủ Ước an bài ở lại, mấy ngày nữa lại tiếp tục Vô Song đại chiến.

------oOo------

Chương 1951: Duy trẫm Độc Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bây giờ cái thịnh thế này may mắn mà có ngươi.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn Huyền Đương cười ói.

Nếu không có Huyền Đương, sao sẽ có Nhân tộc, vì sao lại có hôm nay?

Huyền Đương hổ thẹn nói:

- Sáng tạo Nhân tộc, vẫn là Bệ Hạ bày mưu đặt kế, ta không dám đảm đương vinh hạnh đặc biệt này.

- Trẫm nói ngươi có thể gánh, ngươi liền có thể gánh.

Tần Quân lắc đầu bật cười, gặp lại Huyền Đương, hắn vẫn rất vui mừng.

Từ thời kỳ Hỗn Độn đến bây giờ, là một đoạn dài dằng dặc đến để cho người ta tuyệt vọng.

Huyền Đương đối với hắn vẫn kính sợ như cũ, có thể thấy được đối phương trung tâm.

- Bệ Hạ, Độc Cô Thiên Tông đánh Huyền Đương bị thương nặng, thù này chúng ta phải ghi lại a!

Hoắc Khứ Bệnh ôm quyền nói, biểu lộ hận đến nghiến răng.

Độc Cô Thiên Tông?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Hắn là ai?

- Đến từ Độc Cô gia ở Đại Đạo Vị Diện khác, vô cùng cường đại, Độc Cô Thiên Tông đồng thời cũng là Tà Đạo Thập Đế của Cổ Thánh Đế Đạo, thực lực của hắn sắp xếp trước ba, Sở Điệu Thánh Tổ ở trước mặt hắn cũng không đủ nhìn.

Quản Trọng giới thiệu nói, biểu lộ có chút ngưng trọng.

- Tà Đạo Thập Đế?

Tần Quân thì thào.

- Tà Đạo Thập Đế chính là mười Đại Đế Tà Phái trong Cổ Thánh Đế Đạo, tất cả đều siêu việt Vô Cực Chí Cao Đại Đế, Sở Điệu Thánh Tổ là một cái trong số đó, đúng rồi, Câu Trần Đại Đế cũng là một trong Tà Đạo Thập Đế.

Quách Gia cười nói, biểu lộ so với Quản Trọng, hắn tựa hồ không lo lắng chút nào.

Cơ Hạo Dạ trừng mắt liếc hắn một cái nói:

- Hừ, ngươi còn cười, nếu không phải ngươi, Độc Cô Thiên Tông có thể trưởng thành đến ngày nay?

Nói lên Độc Cô Thiên Tông, có thể dùng huy hoàng, như Chí Tôn Vô Địch ở Nội vũ trụ.

Độc Cô Thiên Tông có hôm nay, quấn không ra Quách Gia.

Hỗn Độn song kiệt trợ giúp qua vô số Đại Đế, hào kiệt, Độc Cô Thiên Tông là một cái trong số đó .

Nếu không có Quách Gia, Độc Cô Thiên Tông đã chết ở trong đồng tộc nội đấu, như thế nào ngồi lên vị trí gia chủ.

- Hắn có thể là nể tình mặt mũi Quách Gia, mới buông tha ta, nếu không ta giống như Sở Điệu Thánh Tổ, chỉ còn nguyên thần.

Huyền Đương cười khổ nói, hắn cũng siêu việt Vô Cực Chí Cao Đại Đế, đáng tiếc ở trước mặt Độc Cô Thiên Tông, không có lực phản kháng chút nào.

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói:

- Có ta ở đây, hắn tuyệt không có khả năng thương tổn Bệ Hạ!

Hắn nói rất chắc chắn, có thể thấy được hắn cùng Độc Cô Thiên Tông quan hệ sâu bao nhiêu.

- Nhưng thù này chẳng lẽ bỏ qua sao?

Hoắc Khứ Bệnh tức giận hỏi, hắn không ưa tà đạo, đối với Độc Cô Thiên Tông không có hảo cảm.

Quách Gia bất đắc dĩ, không nói thêm lời.

- Ừm, ngày sau trẫm sẽ tìm Độc Cô Thiên Tông đòi một lời giải thích, dám đả thương người của trẫm, đều phải trả giá đắt!

Tần Quân gật đầu nói, ở đây không có người cảm thấy hắn cuồng ngôn, không khỏi vì Độc Cô Thiên Tông mặc niệm.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... đánh bại Độc Cô Thiên Tông! Nhiệm vụ tường trình: nếu ký chủ trợ giúp Huyền Đương ra mặt, đánh bại Độc Cô Thiên Tông, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội hệ thống ân huệ, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, nhưng không có để tâm cảnh của Tần Quân sinh ra gợn sóng.

- Sau Vô Cực Chí Cao Đại Đế là cái gì? Trẫm đối với cảnh giới nơi này không rõ ràng lắm.

Tần Quân đột nhiên hỏi.

Vấn đề này, hắn nhẫn nhịn thật lâu.

Vô Cực phân tam cảnh, một là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, hai là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, ba là cái gì?

------oOo------

Chương 1952: Song đế kéo thù (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vô Cực Đệ Tam Cảnh, chính là Vô Cực Đại Chúa Tể!

Cơ Hạo Dạ trả lời, bọn hắn còn tưởng rằng Tần Quân có ý tứ là không biết cảnh giới tu luyện ở Cổ Thánh Đế Đạo, dù sao ở thời kỳ Hỗn Độn, Tần Quân rời đi, không ai biết hắn đi nơi nào.

Như Cực Đế lúc trước, rời đi Hỗn Độn, lúc trở về quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo, không người có thể làm địch thủ.

Bọn hắn tin tưởng, đợi Tần Quân khôi phục đỉnh phong, thế tất đánh nổ Cổ Thánh Đế Đạo, tiếu ngạo đến cuối cùng.

Vô Cực Đại Chúa Tể!

Tần Quân yên lặng ghi lại cảnh giới này, cũng không biết Cổ Thánh Đế Đạo có bao nhiêu Vô Cực Đại Chúa Tể.

- Bệ Hạ, Hạ Thần Võ đã đợi chờ, tùy thời có thể cùng ngài chiến một trận, chiến đấu xong, khi nào chúng ta tiến về Cổ Thánh Đế Đạo?

Quách Gia hỏi.

Nội vũ trụ đối với bọn hắn mà nói, là thôn làng trong núi nhỏ, đợi ở chỗ

này thật sự là nhàm chán.

Tần Quân trầm ngâm nói:

- Nhiều nhất một năm, trẫm liền tiến về Cổ Thánh Đế Đạo.

Hắn vốn muốn ở Nội vũ trụ trước hưởng thụ vài trăm triệu năm, nhưng hắn không muốn dừng lại.

Một khi dừng lại, liền dễ dàng thư giãn.

Hơn nữa còn có rất nhiều chuyện chờ hắn đi làm.

- Độc Cô Thiên Tông đã được tin tức Bệ Hạ xuất thế, chỉ sợ Đại Năng còn lại cũng sẽ biết, Bệ Hạ cần phải cẩn thận.

Quản Trọng nhìn Tần Quân nhắc nhở .

Tần Quân nghi hoặc nói:

- Chẳng lẽ Cổ Thánh Đế Đạo có người nhằm vào trẫm?

Thập Nhị Thánh Tướng có khả năng làm phản, nhưng thuộc hạ cũ còn lại hẳn sẽ không, lại thêm Cổ Thánh Đế Đạo chính là vùng đất mỗi Đại Đạo Vị Diện hội tụ, vì sao lại có người cùng hắn khó xử?

Cơ Càn Khôn buông tay nói:

- Bệ Hạ, ngài là không biết, Cực Đế cùng Tô Đế đều nhận ngài là mạnh nhất, hai chữ mạnh nhất kéo cừu hận bao nhiêu, ngài hẳn là hiểu a.

- …

Tần Quân im lặng, là Cực Đế cùng Tô Đế chụp mũ?

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói:

- Đúng vậy, Cổ Thánh Đế Đạo là lưu truyền truyền thuyết Thiên Đế, khiến cho đám người Độc Cô Thiên Tông, Ngục Đạo Thần Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn… tất cả đều nhớ Bệ Hạ, muốn cùng Bệ Hạ

chiến một trận.

Nghe hắn nói ra một chuỗi danh hào, Tần Quân cũng cảm giác đau đầu.

Những người này nghe tên liền rất lợi hại a.

- Đến Cổ Thánh Đế Đạo, Bệ Hạ phải tham gia tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế, tiểu tử này đoán chừng không dễ chịu a.

Quách Gia nói sang chuyện khác cười nói, ngữ khí ý vị sâu xa.

- Hừ!

Hoắc Khứ Bệnh hừ lạnh một tiếng, cực kỳ không vui, nếu không phải Tần Quân ở đây, hắn có khả năng liền muốn bạo phát.

Tần Quân hiếu kỳ hỏi:

- Thế nào?

- Hoắc Tầm Đế thích một Công Chúa của Yêu Tộc cự phách, đối phương là bá chủ một phương Đại Đạo Vị Diện, rất phản cảm với Hoắc Tầm Đế, tiệc cưới này không được người xem trọng, những trưởng bối chúng ta vốn định vì hắn đi trấn bãi, nếu có Bệ Hạ, Hoắc Tầm Đế hẳn càng có niềm tin.

Quản Trọng đi theo cười nói, cảm thấy việc này có chút thú vị.

- Trấn bãi cái gì? Để hắn tự sanh tự diệt đi!

Hoắc Khứ Bệnh tức giận nói, hắn bởi vì chuyện này, kém chút cùng Hoắc Tầm Đế đoạn tuyệt quan hệ cha con.

Tần Quân cười, việc này quả nhiên giống như hắn phỏng đoán, cẩu huyết.

- Không có vấn đề, đến lúc đó, trẫm sẽ tới, lại đi tìm sáu vị Đại Đế của Nhân tộc thu thập Nhân Vương Đỉnh!

Tần Quân vung tay áo nói, Hoắc Tầm Đế cũng coi là hắn nhìn lớn lên, tương đương với một vãn bối, sao có thể để cho Yêu Tộc ức hiếp?

Mọi người gật đầu, thần sắc đều nhẹ nhõm.

------oOo------

Chương 1953: Song đế kéo thù (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi kiến thức Phong Thần đại điển, lòng tin của bọn hắn liền tăng gấp bội, tin tưởng Tần Quân có thể chỉ huy bọn hắn trèo lên đỉnh phong của Cổ Thánh đế đạo.

Sau ba ngày.

Tin tức Vô Song đại chiến sớm bắt đầu cấp tốc truyền ra Nội vũ trụ, trận chiến này ở sau mười ngày cử hành, bởi vì Tần Quân cùng Hạ Thần Võ đều cực mạnh, cho nên không thể để cho các sinh linh quan chiến.

Nhưng một khi tin tức truyền ra, vẫn gây nên sóng gió to lớn.

Đã từng là đệ nhất cường giả của Nội vũ trụ, đối chiến Thiên Đế thống nhất Nội vũ trụ bây giờ, ai mạnh?

- Hạ Thần Võ đại chiến Tần Thiên Đế, ta cảm thấy Tần Thiên Đế sẽ thắng!

- Không thể nào, tuy Tần Thiên Đế lợi hại, nhưng có thể vượt qua Nhân tộc Đại Đế sao?

- Đại Tần thiên đình dám thả tin tức đã nói lên Tần Thiên Đế thắng chắc! Mặc kệ hắn sử dụng loại thủ đoạn nào.

- Thật muốn đi quan chiến, đáng tiếc tu vi của ta quá yếu, sẽ bị uy áp chiến đấu đánh chết.

- Không thể xem trận chiến này, thật là tiếc nuối.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nội vũ trụ đều đang đàm luận việc này, vô số đổ phường bắt đầu giao dịch, tuy Tần Quân thống nhất Nội vũ trụ, nhưng càng nhiều sinh linh vẫn cho rằng Hạ Thần Võ là không thể chiến thắng.

Một ngày này, Tần Quân gọi Đế Giang, Hao Thiên Khuyển tới.

Hắn đầu tiên cho Đế Giang sử dụng cực hạn giác tỉnh, tiếp theo cho Hao Thiên Khuyển một cây bạch cốt.

Đế Giang chính là một trong Tần Tiên Lục Thần, công lao rất lớn, đề bạt hắn, không có người nói xấu, huống hồ thiên phú của hắn tuyệt đối là số một số hai trong Thập Nhị Tổ Vu, so với Đế Tuấn, khó phân cao thấp.

- Đây là Hỗn Độn sơ khai, Lang Tổ Thánh Cốt, trải qua trẫm cải tạo, đã có thể cho ngươi dung hợp, hoàn toàn thay đổi thiên phú.

Tần Quân nhìn Hao Thiên Khuyển cười nói, Hao Thiên Khuyển chính là Thần Ma thứ hai hắn triệu hoán, ở giai đoạn trước giúp đỡ hắn vô cùng lớn, nhưng những năm này Tần Quân không có trên diện rộng giúp nó đề cao tu vi

Hắn vốn là muốn để Hao Thiên Khuyển an dưỡng sinh tức, ở Đại Tần thiên đình sống an nhàn, ít chiến đấu.

Nhưng Hao Thiên Khuyển không chịu cô đơn.

- Đa tạ Bệ Hạ thành toàn!

Hao Thiên Khuyển vô cùng kích động, ngậm Lang Tổ Thánh Cốt rời đi, một bộ không kịp chờ đợi.

Lang Tổ này Lang Tổ không phải trong thần thoại Hoa Hạ, chính là Lang Tổ ở phương Đại Đạo Vị Diện này, thân phận so với Thành Cát Tư Hãn Lang Tổ càng mạnh.

Hiện tại hắn có ba lần cực hạn giác tỉnh, định dùng hai lần, phân biệt cho Hao Thiên Khuyển cùng Đế Giang.

Còn thừa một lần, giữ lại bảo mệnh.

Thông qua giao lưu với đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, hắn phát hiện mình đánh giá thấp Cổ Thánh Đế Đạo.

Chỉ dựa vào Tôn Ngộ Không cùng Lý Bạch, muốn ngang dọc Cổ Thánh Đế Đạo, vẫn là nói chuyện viển vông .

Đi qua Phong Thần đại điển, hệ thống lại tăng cường không ít, nhưng hắn còn đang chờ .

Chờ hắn chiến thắng Hạ Thần Võ, Hệ Thống thăng cấp lại để Lý Bạch Đại Đạo Truyền Thừa, đến lúc đó nói không chừng Lý Bạch có thể siêu việt Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Nghĩ như vậy, Tần Quân liền phấn chấn.

Một ngày này, Tần Quân cùng Hạ Thần Võ rời Nội vũ trụ, đi vào khu vực Hỗn Độn.

Cái gọi là khu vực Hỗn Độn, là ở giữa vũ trụ, hắc ám hư vô, như là Hỗn Độn, lúc trước Hỗn Độn phá diệt, hóa thành chư thiên vũ trụ, nhưng vẫn có một bộ phận khu vực rất lớn bảo lưu lấy cảnh tượng lúc Hỗn Độn

Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Hoắc Khứ Bệnh… không có đến đây quan chiến, bọn hắn ở Thiên Đế vũ trụ liền có thể dùng thần thức quan chiến

Sở dĩ không để cho bọn họ tới, Tần Quân là lo lắng Hạ Thần Võ có áp lực, không dám xuất toàn lực.

Cùng Hạ Thần Võ chiến một trận, hắn có thể kiểm nghiệm thực lực trước mắt

Tuy cảnh giới là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên, nhưng thực lực của hắn tuyệt không chỉ Đại Đạo Chí Tôn

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn Hạ Thần Võ ở bên ngoài vạn dặm, cười hỏi:

- Chuẩn bị xong chưa?

Ngắn ngủi một năm, tư thái địa vị của hắn cùng Hạ Thần Võ liền phong thủy luân chuyển.

Dĩ vãng Hạ Thần Võ đều lấy tư thái nhìn xuống nhìn hắn, bây giờ ở trước

mặt Tần Quân, trở nên bó tay bó chân

Đối mặt ánh mắt của Tần Quân, Hạ Thần Võ hít sâu một hơi nói:

- Vậy ta liền không khách khí!

------oOo------

Chương 1954: Tà Đạo Câu Trần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện u ám, từng chiếc từng chiếc nến thanh lam, cực kỳ kinh dị.

- Ừm? Là Cơ Hạo Dạ cùng Bách Lý Thủ Ước truyền tin?

Trên cao, một thân ảnh khôi ngô ngồi trên bảo tọa bạch cốt, hai bên dựng thẳng vô số thanh trường kiếm, như là Địa Thứ.

Người này máu me đầy đầu, mặc giáp sắt màu đen nặng nề, Hung Giáp tựa như một Ác Thú, diện mục dữ tợn, mơ hồ có thanh âm thú hống

Hắn hơi cúi đầu, tóc trên trán có chút lộn xộn, che khuất nửa gương mặt, chậm rãi ngẩng đầu, trên má phải lộ ra một vết sẹo hẹp dài, dữ tợn khủng bố.

Chính là Câu Trần Đại Đế!

So sánh với thời kỳ Hỗn Độn, khí chất của hắn tưởng như hai người, giống như một Ma Thần.

Hắn xác thực đã rơi vào Tà Ma chi đạo, một trong Tà Đạo Thập Đế.

Quỳ ở dưới chính là một sinh linh thân trên là người, hạ thân là xà, mặc áo đỏ, mang theo mặt nạ, nhìn thân hình, tựa hồ là nữ lưu.

- Đúng vậy, thư của bọn hắn đã truyền đến một đoạn thời gian, nhưng Đại Đế ngài đang bế quan, cho nên liền không có quấy nhiễu.

Xà Yêu thận trọng trả lời, sát khí của Câu Trần Đại Đế để cho trong lòng nàng run sợ, tê cả da đầu.

- Ừm, đi xuống đi!

Câu Trần Đại Đế nắm hai quyển trục phân phó nói, hắn rất ít cùng bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện liên hệ, nguyên nhân chủ yếu là thân phận của hắn bây giờ

Tà Đạo Đại Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo tuy uy phong, nhưng bị xa lánh, danh tiếng càng khó nghe.

Hắn rất ngạc nhiên, vì sao Cơ Hạo Dạ cùng Bách Lý Thủ Ước đồng thời truyền tin cho hắn, không phải là xảy ra đại sự gì chứ?

Nghĩ xong, hắn dùng thần thức quét qua.

Một giây sau, hắn đứng bật lên, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được, thân thể không kiềm hãm được run rẩy lên.

- Thiên Đế Bệ Hạ trở về rồi? Làm sao có thể, đã lâu như vậy hắn còn sống?

Câu Trần Đại Đế phảng phất như bị hóa điên thì thào nói, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Giờ phút này, trong lòng của hắn tràn đầy xấu hổ, thậm chí vô cùng xấu hổ.

Hắn bóp nát quyển trục, nhìn lấy hai tay mình, nghiến răng nghiến lợi.

Nếu như Thiên Đế Bệ Hạ thật trở về, bộ dáng này của hắn nên làm sao gặp mặt Thiên Đế Bệ Hạ?

- Không có khả năng, nếu Thiên Đế Bệ Hạ thật trở về, vì sao không đến Cổ Thánh Đế Đạo?

Câu Trần Đại Đế bỗng nhiên hất đầu, chờ đợi vô số năm, Vô Song đại chiến cũng cử hành rất nhiều lần, nhưng đều không có đợi đến Thiên Đế, hắn đã sớm mất đi hi vọng, cho rằng Thiên Đế Bệ Hạ đã quên bọn hắn,

hoặc là vẫn lạc.

- Nhưng nếu Bệ Hạ thật trở về, ta nên gặp mặt hắn như thế nào?

Câu Trần Đại Đế triệt để loạn, ngồi ở trên bạch cốt bảo tọa, suy nghĩ lâm vào trong nhớ lại.

…

Oanh...

Hư vô vũ trụ bị một đạo liệt diễm đánh nát, giống như trong bóng tối đột nhiên chợt hiện hào quang bảy màu

Hạ Thần Võ cao tốc bay ngược, đánh vỡ từng tầng từng tầng Không Gian bích chướng, trong Thời Không Loạn Lưu, Tần Quân theo đuổi không bỏ.

Thời khắc này Tần Quân thôi động Đấu Đạo chữ Bí, Thiên Đế Thần thể, trạng thái giận oán, giống như một Hỏa Nhân, bá khí khinh người, trong tay Hồng Mông Đế Kiếm càng bắn ra ánh lửa sáng chói, dài đến mấy trăm vạn trượng, tựa như một đạo hỏa tuyến quét ngang mà đến

Tiến vào Thiên Đế Thần thể, Tần Quân để cho người ta thấy không rõ diện mục chân thật, cũng không cách nào phân rõ thương thế của hắn, trái lại Hạ Thần Võ, tinh thạch thân thể đã xuất hiện vết rách, khắp khuôn mặt là vết máu.

- Thể chất của hắn làm sao còn mạnh hơn Chí Tôn Bá Thể?

Hạ Thần Võ cắn răng nghĩ, trong mắt tràn ngập không cam lòng.

Tuy kính sợ thân phận của Tần Quân, nhưng hiện tại Tần Quân chỉ có tu vi Đại Đạo Chí Tôn cảnh, lại có thể vượt cấp áp chế hắn, cái này khiến tự tin của hắn bị đả kích .

Nên biết hắn là Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

Đặt ở Cổ Thánh Đế Đạo, cũng có thể rong ruổi một phương!

Đáng tiếc, Tần Quân sẽ không quản nhiều như vậy, cấp tốc cướp đến trước

mặt hắn, hàng vạn Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể hắn gào thét mà ra, rơi ở trên người, đánh cho hắn bay ngược tốc độ càng nhanh

Binh...

Hạ Thần Võ lần nữa đánh vỡ một tầng Không Gian bích chướng, rơi vào trong thời không Tinh Đạo

------oOo------

Chương 1955: Tà Đạo Câu Trần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Tinh Đạo bảy màu, sao trời vô cùng nhỏ bé, Tinh Đạo này còn có một cái tên khác, đó chính là Cổ Thánh Đế Đạo

Tần Quân đi theo chui vào Cổ Thánh Đế Đạo, giờ phút này toàn bộ lực chú ý của hắn đều đặt ở trên người Hạ Thần Võ, không có bận tâm đến Tinh Đạo.

- Xem ra chiến lực chân thực của trẫm hẳn là ở Đại Đạo Đế Tôn cảnh lục thất trọng thiên!

Tần Quân âm thầm nghĩ, hắn đã sớm biết cảnh giới của Hạ Thần Võ, dù sao dưới tay hắn là có không ít tồn tại siêu việt Hạ Thần Võ

Đáp án này cũng không có để hắn hưng phấn.

Cho dù chiến thắng Hạ Thần Võ, cũng rất khó vì hắn mang đến cảm giác thành tựu, dù sao trước khác nay khác.

Lúc này, Hạ Thần Võ đột nhiên xé nát hàng vạn Đế Viêm Long khí, thân hình cất cao, đạt tới trăm vạn trượng, tay phải mang theo bá lực quét sạch chư thiên vũ trụ đánh ra.

- Ừm?

Tần Quân động dung, bởi vì một chưởng này cho hắn cảm giác rợn cả tóc

gáy.

Chưởng phong vô hình, lúc đến trước mặt Tần Quân, bỗng nhiên tóe hiện

Đây là một cự chưởng lớn vô biên, pháp lực màu trắng ngưng tụ thành, như là Vân Chưởng, còn lớn hơn mặt trời, ở trước mặt nó, Tần Quân cao trăm vạn trượng lộ ra nhỏ bé như vậy, như một khối đá ở dưới chân núi Thái Sơn.

Trong nháy mắt Tần Quân bị Vân Chưởng bao phủ, cự chưởng đi theo phá tán, hóa thành mây mù mênh mông

Trong Thiên Đế vũ trụ, trên một viên tinh cầu hoang vu.

Cơ Hạo Dạ, Cơ Càn Khôn, Huyền Đương, Hoắc Khứ Bệnh, Quản Trọng, Quách Gia, Đế Tuấn, Cường Lương, Kinh Kha, Đế Giang các Thần Tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình đều tụ tập ở đây.

Trên đỉnh đầu Huyền Đương hiện lên một quang cầu, bên trên biểu hiện ra tình cảnh Tần Quân cùng Hạ Thần Võ chiến đấu, để trong lòng mọi người run sợ

- Bệ Hạ gặp nguy hiểm?

Đế Giang thấy khẩn trương không thôi, vội hỏi, ra hiệu đám người Cơ Hạo Dạ tùy thời chuẩn bị xuất thủ

Sau khi cực hạn thức tỉnh, tu vi của Đế Giang cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất

- Đế Giang, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Vu! Không Gian Thần!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thất Trọng Thiên!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Tổ Vu Chân Thân! Không Gian áo nghĩa! Vỡ vụn tinh không!

- Thuộc tính đặc thù: Tổ Vu thủ bá (lúc chiến đấu sát khí ép địch, mỗi nhiều một vị Tổ Vu bên người, sát khí càng mạnh)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thất Trọng Thiên, giống như Đế Tuấn.

Đây vẫn chỉ là cực hạn giác tỉnh!

Hắn đột phá để đám người Cơ Hạo Dạ, Hoắc Khứ Bệnh đối với Tần Quân càng thêm hiếu kỳ, Bệ Hạ đến cùng là dùng Thần thông gì trợ thủ hạ tăng cao tu vi?

Tu vi tăng lên thật sự là quá nhiều!

Nếu không có thực lực cường đại là làm không được!

- Không có việc gì, khí tức của Bệ Hạ vẫn còn.

Quách Gia lắc đầu.

Chỉ là Hạ Thần Võ sao có thể làm gì được bệ hạ của hắn?

- Chờ một chút, có chút không đúng!

Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên nhíu mày nói, Huyền Đương cũng như thế.

Hai người bọn họ đều siêu việt Vô Cực Chí Cao Đại Đế, còn mạnh hơn Hoắc Khứ Bệnh, có thể phát giác được sự tình mà những người khác không phát hiện.

Thoại âm rơi xuống, hai người đồng thời biến mất tại nguyên chỗ.

- Chuyện gì xảy ra?

Cường Lương gấp giọng hỏi, hắn là Đại Đạo Đế Tôn cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Quách Gia, Quản Trọng, Hoắc Khứ Bệnh cùng Cơ Càn Khôn đều không

có trả lời, Kinh Kha ngược lại nhíu mày, hắn người mang Nguyền Rủa Đại Đạo, năng lực dự cảm cực mạnh.

------oOo------

Chương 1956: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hô...

Hạ Thần Võ thở dài một hơi, ánh mắt nhìn chòng chọc vào biển mây bàng bạc phía trước, trong mắt ngưng trọng không có chút nào yếu bớt

Chỉ dựa vào quyền này liền muốn chiến thắng Tần Thiên Đế, đó là không có khả năng!

Hắn có thể cảm giác được khí tức của Tần Quân, cực kỳ cường đại, cho hắn một loại cảm giác không thể chiến thắng

- Cứ theo đà này, ta tất thua không thể nghi ngờ!

Sắc mặt của Hạ Thần Võ âm trầm, hai tay mở ra, Trấn Thế Thần Tháp bỗng nhiên từ trên đỉnh đầu hắn bay ra.

Hắn chỉ có thể dùng chí bảo của mình, đổi lấy hy vọng thắng lợi.

Tuy kiêng kị bối cảnh của Tần Quân, nhưng hắn cũng có sự kiêu ngạo của mình, nếu như cảnh giới của Tần Quân cao hơn hắn còn tốt, thua cũng không sao, nhưng hắn không thể chịu đựng mình bị người cảnh giới thấp hơn mình đánh bại.

Cái này là ranh giới cuối cùng!

Nếu không có phòng tuyến cuối cùng, hắn còn sống cũng như cái xác không hồn!

Có thể thắng hắn, nhưng nhất định phải đường đường chính chính thắng

hắn!

Để hắn thua tâm phục khẩu phục!

Oanh một tiếng!

Tần Quân bỗng nhiên dẫn theo Hồng Mông Đế Kiếm từ trong mây mù cuồn cuộn giết ra, sát khí như hồng, tựa hồ bị chọc giận, khí thế so với lúc trước còn kinh khủng hơn.

Hạ Thần Võ động dung, bị ánh mắt của Tần Quân hù sợ.

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở giữa bọn hắn, áo choàng màu đen không ngừng chập chờn, thân thể như trụ, khí thế sắc bén, tựa như đến từ Cửu U vũ trụ

Tần Quân vừa thấy người này xuất hiện, vội vàng dừng lại, Hạ Thần Võ càng trừng to mắt, nghẹn họng nhìn trân trối.

- Làm sao có thể, sao hắn lại tới đây.

Toàn thân Hạ Thần Võ run rẩy, tay chân cứng ngắc, phảng phất như gặp được nhân vật đáng sợ nhất trên đời.

Người tới là một nam tử, tóc đen rối tung, thân mặc áo bào màu đen, lồng ngực in hai chữ Độc Cô, chính là Cổ Văn Tự, có một cỗ khí tức mênh mông, coi khuôn mặt, tựa như ba mươi tuổi, bên miệng có râu ria nhàn nhạt, khóe miệng giương lên phảng phất như mỗi Đại Đạo Vị Diện đều không để vào mắt.

Chính là Độc Cô Thiên Tông!

Thân là Độc Cô gia gia chủ, Tà Đế của Cổ Thánh Đế Đạo, hai tay của Độc Cô Thiên Tông khoanh ở trước ngực, miệt thị Hạ Thần Võ cùng Tần Quân.

Hưu!

Cơ Hạo Dạ cùng Huyền Đương đồng thời xuất hiện ở trước người Tần Quân, ngay sau đó, Quách Gia, Quản Trọng, Cơ Càn Khôn, Kinh Kha

cũng thuấn di xuất hiện, đối với cường giả Vô Cực cảnh mà nói, vượt qua vũ trụ, chỉ là sự tình tùy tâm sở dục

- Độc Cô Thiên Tông! Ngươi muốn làm gì!

Cơ Hạo Dạ trầm giọng hỏi, sắc mặt của Huyền Đương càng khó coi, hắn mới bị Độc Cô Thiên Tông đánh bại không lâu, không nghĩ tới lại gặp được gia hỏa này.

Trận đại chiến kia, đại quân Nhân tộc cùng đại quân Sở gia cơ hồ bị tiêu diệt, chỉ có hắn cùng Sở Điệu Thánh Tổ sống sót, có thể thấy được khốc liệt đến mức nào.

Chỉ là cuộc chiến đấu đó, Độc Cô Thiên Tông liền giết mấy trăm triệu sinh linh, tác phong của Tà Đạo Đại Đế làm cho người giận sôi

Tần Quân đánh giá Độc Cô Thiên Tông, hoàn toàn nhìn không thấu tu vi của hắn, cho Tần Quân cảm giác còn kinh khủng hơn Cơ Hạo Dạ

- Ơ! Đây không phải Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần sao, ngươi cũng làm tay sai cho Thiên Đế rồi?

Độc Cô Thiên Tông liếc qua Cơ Hạo Dạ, trêu tức hỏi.

Sau đó hắn nhìn về phía Quách Gia, nụ cười khinh miệt hơi thu liễm, hừ nói:

- Quách Gia, đã lâu không gặp!

Ngữ khí có chút oán trách, cùng hình tượng có chút không hợp, để cho người ta rớt cằm.

Sắc mặt của Cơ Hạo Dạ khó coi, không có trả lời, đối mặt Độc Cô Thiên Tông, hắn không có niềm tin tuyệt đối, cho nên không muốn triệt để chọc tức Độc Cô Thiên Tông.

- Xác thực đã lâu không gặp, ngươi trước tiên lui đi, đợi lát nữa chúng ta lại ôn chuyện.

Quách Gia nháy mắt ra hiệu cười nói, người dám cùng Độc Cô Thiên Tông

đùa giỡn, trừ hắn ra, đều đã chết.

- Chờ một chút trò chuyện tiếp, ta đối với Thiên Đế cảm thấy rất hứng thú.

Độc Cô Thiên Tông khoát tay nói, đang khi nói chuyện, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân, tràn đầy nóng rực.

Tần Quân bị ánh mắt của hắn nhìn không thoải mái, hừ lạnh một tiếng, biểu thị không vui.

Quách Gia vội vàng nói:

------oOo------

Chương 1957: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Xú gia hỏa, chẳng lẽ ngươi quên ta từng đã nói sao?

Độc Cô Thiên Tông mạnh bao nhiêu, hắn là biết đến.

Hắn từng phụ tá Độc Cô Thiên Tông đoạt được vị trí gia chủ, tên này thiên phú không kém hơn Nguyên Sơ đại đế, ngày sau nói không chừng có thể xưng bá Cổ Thánh Đế Đạo, nếu hiện tại hắn xuất thủ với Tần Quân, vậy thì phiền toái

- Yên tâm, ta sẽ không tổn thương hắn, chỉ mời hắn đi Độc Cô gia làm khách!

Độc Cô Thiên Tông khoát tay nói, những người khác đều không để vào mắt, có thể thấy được hắn tự phụ bao nhiêu

Hạ Thần Võ cắn răng, đối mặt Độc Cô Thiên Tông, hắn cũng không dám mở miệng nói, nếu không nhất định thân tử đạo tiêu

- Làm khách! Cút đi!

Cơ Hạo Dạ rốt cục khắc chế không được lửa giận của mình, cấp tốc đến trước mặt Độc Cô Thiên Tông, hai người mặt đối mặt, tranh phong tương đối, chóp mũi cách xa nhau không đến mười centimet.

Trong chốc lát, liệt diễm từ trong cơ thể tuôn ra, Cơ Hạo Dạ có tư thế biến thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân

Khóe miệng của Độc Cô Thiên Tông càng giương lên, miệt thị nhìn Cơ Hạo Dạ nói:

- Ngươi muốn cùng ta đấu? Tuy Đại Đạo Vị Diện của các ngươi lợi hại, nhưng ngươi tính là cái gì?

Không phải hắn tự phụ, trong Đại Đạo Vị Diện của hắn, hắn chính là đệ nhất cường giả!

Trong Tà Đạo Thập Đế, hắn cũng là sắp xếp trước ba, thứ tự của Sở Điệu Thánh Tổ cùng Câu Trần Đại Đế đều thấp hơn hắn.

- Vậy ngươi để ta nhìn ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Cơ Hạo Dạ không cam lòng yếu thế nói, hai tuyệt thế đại năng đồng thời bộc phát ra khí thế khủng bố, đám người Tần Quân cả kinh nhao nhao lui lại, Hạ Thần Võ cũng như thế

Tinh Đạo bảy màu cũng bắt đầu ba động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

- Lực lượng Cực Viêm Ma Thần!

Huyền Đương nắm chặt song quyền, khắp khuôn mặt là mồ hôi lạnh, hắn cùng Cơ Hạo Dạ đều đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể, nhưng thực lực lại ngày đêm khác biệt.

Cực Viêm Ma Thần, là chủng tộc trời sinh chiến đấu!

Quách Gia che mặt, tính khí của Cơ Hạo Dạ cùng Độc Cô Thiên Tông đều hỏa bạo, hai gia hỏa này gặp nhau, có thể nói là sao hỏa đụng phải trái đất, cản đều ngăn không được

- Đi thôi, đi khu vực Hỗn Độn chiến đấu đi!

Độc Cô Thiên Tông hừ lạnh nói, ánh mắt lặng lẽ xẹt qua Quách Gia.

- Chính hợp ý ta!

Cơ Hạo Dạ cười lạnh nói, hắn ngược lại muốn xem xem Độc Cô Thiên Tông trong truyền thuyết rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Thoại âm rơi xuống, hai người đồng thời biến mất tại nguyên chỗ.

Tinh Đạo lần nữa yên lặng lại.

- Thái Gia Gia không có sao chứ?

Cơ Càn Khôn lo lắng nói, tên tuổi của Độc Cô Thiên Tông thật sự là quá lớn, để hắn nhịn không được lo lắng.

Huyền Đương chần chờ nói:

- Tuy Cơ Hạo Dạ mạnh hơn ta, nhưng Độc Cô Thiên Tông chỉ sợ càng mạnh.

Quách Gia lắc đầu nói:

- Yên tâm đi, hắn sẽ không hạ sát thủ.

Lúc này, Tần Quân nhìn về phía Hạ Thần Võ nói:

- Tiếp tục đi!

Đánh bại Hạ Thần Võ hoàn thành một Sử Thi nhiệm vụ, Sử Thi nhiệm vụ đối với hệ thống mà nói, là rất trọng yếu, có thể xúc tiến hệ thống mạnh lên.

Đối thủ có thể phát động Sử Thi nhiệm vụ, đều là người có được đại khí vận.

Hạ Thần Võ có thể nói là Nhân loại mạnh nhất đương đại, khí vận mạnh, thậm chí là rất nhiều cường giả Vô Cực cảnh cũng không thể so được

Đối mặt Tần Quân khiêu chiến, Hạ Thần Võ cười khổ nói:

- Thôi, ta nhận thua.

- Đinh! Hoàn thành Sử Thi nhiệm vụ... Vô Song Bá Thể! Thu hoạch được hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, hai lần cực hạn giác tỉnh, hai lần chỉ định triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội tử trung đỉnh phong, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang vọng não hải của Tần Quân, để hắn ngẩn người.

------oOo------

Chương 1958: Tề Thiên Đại Thánh đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bởi vì ký chủ hoàn thành Sử Thi nhiệm vụ, hệ thống bắt đầu thăng cấp, trong lúc thăng cấp, công năng của hệ thống không thể bị sử dụng!

Lại một thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân thở dài một hơi.

Thần Thoại Hệ Thống quả nhiên thăng cấp!

Hệ thống phát động nhiệm vụ, một khi hoàn thành, có thể tăng cường hệ thống chưởng khống vũ trụ, lại thêm Tần Quân thống nhất Nội vũ trụ, hệ thống đã sớm nên thăng cấp

Quan trọng nhất là, lại không thăng cấp, liền theo không kịp bước chân của Tần Quân!

Tần Quân nhìn qua Hạ Thần Võ, chậm rãi giải trừ Đấu Đạo chữ Bí, trạng thái Nộ Oán, Thiên Đế Thần thể, phủ thêm Vô Cực Hồng Mông bào, khôi phục bộ dáng nhẹ như mây gió, cười nói:

- Ngươi rất không tệ, vì trẫm hiệu lực đi!

Trực tiếp ném cành oliu!

Hạ Thần Võ làm người quang minh lỗi lạc, thậm chí còn giúp hắn ngăn cản qua Chí Tôn Vô Địch, Tần Quân rất thưởng thức hắn, hy vọng có thể thu nhập dưới trướng.

Nghe vậy, Hạ Thần Võ ngẩn người, có chút hoài nghi mình nghe lầm.

Thiên Đế muốn thu phục hắn?

- Thất thần làm gì? Có thể được Bệ Hạ tự mình mời, ngươi còn không vui?

Huyền Đương trừng mắt liếc hắn một cái.

Thiên phú của Hạ Thần Võ để hắn từng kinh diễm, nếu quy về Bệ Hạ, tương đương với cường đại phe mình.

- Đúng đấy, cái gì gọi là đại cơ duyên? Đây chính là!

Quách Gia lườm Hạ Thần Võ một chút, cười ngạo mạn.

Thiên phú của Hạ Thần Võ có lẽ có thể nhìn, nhưng chỉ là tiềm lực, tạm thời không vào pháp nhãn.

Dù sao hắn phụ tá qua rất nhiều tồn tại càng yêu nghiệt hơn Hạ Thần Võ.

Hạ Thần Võ hít sâu một hơi, nói:

- Có thể cho ta thời gian suy nghĩ không?

Hắn thừa nhận mình rất động tâm, nhưng lại bước không qua đạo khảm trong lòng.

Hắn độc lai độc vãng đã quen, vẫn luôn phản cảm trở thành người dưới người.

- Còn do dự?

Cơ Càn Khôn hừ lạnh một tiếng, ngữ khí không vui nói:

- Không biết điều!

Nghe vậy, Hạ Thần Võ lúng túng không thôi, nhưng hắn xác thực không muốn để cho mình hối hận.

- Không có vấn đề, chỉ cần ngươi muốn vì trẫm hiệu lực, Đại Tần thiên đình tùy thời hoan nghênh ngươi, trẫm sẽ để cho ngươi trở nên càng mạnh!

Tần Quân khoát tay cười nói, hắn có lòng tin, Hạ Thần Võ sớm muộn gì cũng sẽ thần phục.

Hạ Thần Võ cảm kích ôm quyền hành lễ, trong lòng đối với Tần Quân hảo cảm tăng nhiều.

Không có lấy thế đè người, có thể thấy được Tần Quân chính là quân chủ tài đức sáng suốt.

- Tình huống của Hạo Dạ như thế nào?

Tần Quân nhìn Huyền Đương hỏi, đối phương chính là Độc Cô Thiên Tông, Cơ Hạo Dạ sợ là dữ nhiều lành ít.

Nếu như Cơ Hạo Dạ mạnh hơn Độc Cô Thiên Tông, vừa thấy mặt liền sẽ trực tiếp khai chiến, như là lúc đối mặt Sở Điệu Thánh Tổ.

- Bọn hắn còn đang chiến đấu, tạm thời chưa phân cao thấp!

Sắc mặt của Huyền Đương âm trầm trả lời, có thể thấy được tình hình chiến đấu không thể lạc quan .

Tần Quân nheo mắt lại, trong mắt lóe lên hàn mang.

Độc Cô Thiên Tông tổn thương Huyền Đương, hiện tại lại muốn bắt hắn, trong lòng hắn đã là người chết.

Đợi Hệ Thống thăng cấp thành công, hắn nhất định phải để Độc Cô Thiên Tông đẹp mắt!

Cho dù là hảo hữu của Quách Gia, cũng phải chết!

- Đi trợ giúp Hạo Dạ!

Tần Quân trầm giọng phân phó nói, nghe vậy, Huyền Đương cùng Hoắc Khứ Bệnh ứng thanh gật đầu.

- Phóng thích Tôn Ngộ Không!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn không cách nào sử dụng công năng của hệ thống, nhưng phóng thích Tôn Ngộ Không hẳn là có thể chứ?

Vừa dứt lời, giữa mi tâm của hắn bay ra một bóng người, kim giáp uy vũ bất phàm, áo choàng hồng sắc điên cuồng chập chờn, đỉnh đầu hai căn Phượng Sí phảng phất như Giao Long vặn vẹo, chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Khí thế Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn đột nhiên bạo phát!

Cổ Đế Thánh Đạo vì đó run rẩy!

Huyền Đương, Hoắc Khứ Bệnh đang muốn rời đi còn tưởng rằng có cường địch xuất hiện, kết quả xem xét là Tôn Ngộ Không.

- Cái này...

Quách Gia, Quản Trọng, Kinh Kha nghẹn họng trân trối nhìn qua Tôn Ngộ Không, Cơ Càn Khôn tưởng rằng cường địch, còn chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

------oOo------

Chương 1959: Tề Thiên Đại Thánh đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là ngươi, cảnh giới của ngươi… Vô Cực Chí Cao Đại Đế! Làm sao có thể!

Hoắc Khứ Bệnh kinh ngạc nói, hắn có ấn tượng với Tôn Ngộ Không, con khỉ này không phải Thánh Nhân sao?

Làm sao đột nhiên biến thành Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

Hơn nữa khí tức còn mạnh hơn hắn!

Tôn Ngộ Không lắc lắc cổ, phát ra tiếng cười quái dị mang tính tiêu chí, quay người nhìn Tần Quân cười nói:

- Bệ Hạ, hiện tại ta đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn cảnh, ngài hài lòng không?

Ánh mắt của mọi người đồng loạt nhìn về phía Tần Quân, chẳng lẽ lại là Tần Quân làm?

Hạ Thần Võ há to mồm, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Bát Hầu này đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn?

Hắn không nghe lầm?

- Hài lòng, trẫm cần ngươi đi trợ giúp đồ đệ của trẫm, cùng bọn hắn một chỗ đi!

Tần Quân chỉ Huyền Đương cùng Hoắc Khứ Bệnh nói, nghe vậy, Tôn Ngộ Không móc ra Hỗn Độn Tử Kim Bổng, khặc khặc cười nói:

- Bệ Hạ chờ một chút, ta tất lấy đầu chó của địch nhân đến!

Kế thừa Đấu Chiến Đại Đạo, thực lực của hắn cũng không chỉ Vô Cực Chí Cao Đại Đế đơn giản như vậy!

Huyền Đương cùng Hoắc Khứ Bệnh nuốt một ngụm nước bọt, lúc này mang theo Tôn Ngộ Không đằng đằng sát khí rời đi, trợ giúp Cơ Hạo Dạ.

Đợi sau khi bọn hắn rời đi, Cơ Càn Khôn nhịn không được hỏi:

- Bệ Hạ, ngài thật có Thần thông giúp người đề bạt tu vi?

Hắn ở Đại Tần thiên đình chờ đợi một đoạn thời gian, đã nghe qua không ít truyền thuyết, trước kia cũng đã gặp Tôn Ngộ Không, chỉ là ấn tượng không sâu, vừa rồi nghĩ một hồi mới nhớ ra.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, tức giận nói:

- Ngươi coi trẫm nhiều năm như vậy đều đang chơi sao?

Lời vừa nói ra, Cơ Càn Khôn lúng túng vò đầu, trong mắt tràn đầy nóng rực.

Hắn cũng muốn mạnh lên!

Mọi người cảm xúc chập trùng, riêng phần mình bắt đầu mơ màng, Tinh Đạo lâm vào trong yên tĩnh.

Hạ Thần Võ nắm chặt song quyền, lâm vào trong thiên nhân giao chiến, Tôn Ngộ Không siêu việt hắn, thậm chí còn xa xa vứt bỏ hắn, để hắn không cách nào lại giữ vững bình tĩnh

Để chính hắn tu luyện, hắn cũng không có niềm tin tuyệt đối tu luyện tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế, nhưng đi theo Tần Quân, hi vọng liền sẽ trở thành sự thật, hơn nữa cũng không phải là tháng năm dài đằng đẵng, hắn làm sao có thể không động tâm?

Đại khái đi qua nửa canh giờ…

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Tôn Ngộ Không, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Hoắc Khứ Bệnh thuấn di xuất hiện ở trước mặt đám người Tần Quân.

Trên người bốn người đều có chút vết máu, duy chỉ có Tôn Ngộ Không khiêng Hỗn Độn Tử Kim Bổng hắc hắc cười không ngừng, cười đến làm lòng người rét lạnh.

Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương cùng Hoắc Khứ Bệnh trầm mặc, sắc mặt rất khó coi.

- Như thế nào?

Cơ Càn Khôn vội hỏi, nhìn thấy Cơ Hạo Dạ không việc gì, hắn liền yên tâm.

Mọi người cũng đều khẩn trương nhìn chung quanh, sợ Độc Cô Thiên Tông giết ra.

- Độc Cô Thiên Tông chạy trốn, còn gãy mất hai tay.

Cơ Hạo Dạ hít sâu một hơi, cảm thán .

Lời vừa nói ra, mọi người không khỏi trừng to mắt, hít vào khí lạnh.

Tần Quân cũng hơi kinh ngạc, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

Chẳng lẽ Đấu Chiến Đại Đạo lợi hại như thế?

Đại Đạo Thần Thông, cao thâm mạt trắc!

- Gia hỏa này quá độc ác.

Hoắc Khứ Bệnh nhìn về phía Tôn Ngộ Không, lắc đầu nói, hắn khó mà quên vừa rồi thấy .

Lực lượng của Tôn Ngộ Không siêu việt cảnh giới, mạnh đến Vô Cực Đại Chúa Tể cũng gánh không được .

Lại thêm Huyền Đương, Cơ Hạo Dạ cùng Hoắc Khứ Bệnh tương trợ, Độc Cô Thiên Tông ôm hận trốn đi.

- Ngươi chiến thắng Độc Cô Thiên Tông?

Quách Gia kinh ngạc hỏi, mặt mũi tràn đầy không thể tin được, đây là lần thứ nhất hắn thất thố như vậy.

Đây chính là Độc Cô Thiên Tông a!

Tôn Ngộ Không trong khoảng thời gian ngắn tu vi bay vọt, hắn là ngay cả

Vô Cực Chí Cao Đại Đế phổ thông cũng đánh không lại mới đúng, có thể nào vượt cấp đánh bại Độc Cô Thiên Tông?

- Không, chỉ là đánh nổ hai cánh tay của hắn, nếu thật đơn đả độc đấu, thắng bại khó liệu.

Tôn Ngộ Không lắc đầu nói, tuy hắn tự phụ, nhưng không tự đại.

------oOo------

Chương 1960: Ngục Đạo Thần Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, chỉ là Độc Cô Thiên Tông cũng dám bắt trẫm, không biết sống chết, lần sau gặp được, hắn muốn chạy trốn cũng trốn không thoát!

Tần Quân đạm mạc gật đầu, phảng phất như hết thảy đều ở trong dự liệu.

Trong lòng mọi người cúng bái, Thiên Đế đúng là Thiên Đế, mạnh như Độc Cô Thiên Tông cũng không để vào mắt.

- Bệ Hạ, gia hỏa Độc Cô Thiên Tông kia xác thực lợi hại, hơn nữa là gia chủ một thế lực, chúng ta vẫn là cẩn thận một chút.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai cười nói, hắn lo lắng Tần Quân thật sự cho rằng hắn có thể đánh thắng Độc Cô Thiên Tông .

Hắn có thể đánh nổ hai tay của Độc Cô Thiên Tông, là bởi vì cảnh giới mang cho Độc Cô Thiên Tông ảo giác.

Còn có hai vị Vô Cực Đại Chúa Tể cùng một vị Vô Cực Chí Cao Đại Đế tương trợ, nếu không đơn đấu, hậu quả khó mà lường được .

Khóe miệng của Tần Quân bay lên, ngạo nghễ nói:

- Ngươi cho rằng thủ hạ của trẫm không có người còn mạnh hơn ngươi đúng không?

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, trong nháy mắt liền để ý tới.

Lúc trước, mỗi một lần hắn mạnh lên, không bao lâu liền có người siêu việt hắn, hiện tại có lẽ hắn còn rất hài lòng, đoán chừng qua một thời gian ngắn, hắn lại bị quăng ra hàng ngũ nhất lưu của Đại Tần thiên đình

- Đúng đấy, các sư huynh của ta đều không kém Độc Cô Thiên Tông!

Cơ Hạo Dạ hừ nói, vừa nghĩ tới Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân, Ma Cảnh Thương đứng thành một hàng, hình ảnh quá đẹp, để hắn không thể tưởng tượng.

Nếu bốn vị này liên thủ, cái gì Ngục Đạo Thần Đế, Tà Đạo Thập Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế cũng phải bị trấn áp!

Trừ cái đó ra, còn có mấy cường giả cái thế như Khổng Khâu, Xa Bỉ Thi, Đông Vương Công, bọn hắn ở chỗ càng sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, nếu trở về, Thiên Đế Thạch Điện áp đảo Cổ Thánh Đế Đạo.

Đây cũng là nguyên nhân rất nhiều Đại Đế, Thánh Tổ kiêng kị, thèm nhỏ dãi Thiên Đế.

Bọn hắn xem trọng không phải bản thân Tần Quân, mà là cỗ thế lực Thiên Đế Thạch Điện này.

- Về Thiên Đế vũ trụ đi!

Tần Quân hăng hái, vung tay áo cười.

Sau đó liền yên lặng chờ Hệ Thống thăng cấp thành công.

- Thiên Đế Bệ Hạ, mang ta đi đi!

Lúc này, Hạ Thần Võ bỗng nhiên xoay người cúi đầu nói, hắn đã quyết định muốn vì Tần Quân hiệu lực.

- Tốt! Đi theo trẫm, ngươi sẽ không hối hận!

Tần Quân phóng khoáng cười nói, rất có tư thế đánh xuyên qua Cổ Thánh

Đế Đạo!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Độc Cô Thiên Tông mối hận! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ cướp đi Quách Gia, lại thêm bọn người Tôn Ngộ Không kích thương Độc Cô Thiên Tông, khiến cho Độc Cô Thiên Tông sinh ra sát ý với ký chủ, nếu ký chủ đánh giết, thu hoạch được một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm lần Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân ác hàn.

Cướp đi Quách Gia?

Chẳng lẽ Quách Gia cùng Độc Cô Thiên Tông là Brokeback Mountain?

Tần Quân một bên ác thú vị mơ màng, một bên rời đi Cổ Thánh Đế Đạo, bay trở về Thiên Đế vũ trụ.

Trong Cổ Thánh Đế Đạo, hào quang bảy màu lưu động, vô cùng sáng chói.

- Đáng giận, Thiên Đế, ta tất sát ngươi!

Độc Cô Thiên Tông một bên phi hành, một bên thấp giọng gầm thét, hai tay mất đi, vai máu me đầm đìa, lộ ra cực kỳ thê thảm.

Hắn đã mấy chục tỷ năm không có nhận qua khuất nhục như thế, lửa giận trong lòng căn bản áp chế không nổi .

Mấu chốt nhất là, tin tức hắn đào tẩu khẳng định sẽ truyền vào trong tai Quách Gia, để hắn cảm giác thật mất mặt, thậm chí không mặt mũi nhìn Quách Gia .

- Tiếp xuống Tà Đạo Thập Đế yến, ta nhất định phải thống nhất Tà Đạo Thập Đế!

Trong mắt Độc Cô Thiên Tông lóe lên vẻ tàn nhẫn.

Tà Đạo Thập Đế chính là danh xưng của chúng sinh ở Cổ Thánh Đế Đạo,

mười đế bọn hắn quan hệ cũng không tính chặt chẽ, thậm chí lẫn nhau còn có cừu hận.

Lần này Tà Đạo Thập Đế yến, vì chính là để Tà Đạo Thập Đế liên minh.

Mười đế liên minh, tuyệt đối sẽ hình thành một thế lực cường đại nhất Cổ Thánh Đế Đạo!

Lúc này, phía trước xuất hiện một cường quang, cấp tốc biến lớn, rõ ràng là tới gần hắn.

------oOo------

Chương 1961: Ngục Đạo Thần Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cỗ khí tức này...

Độc Cô Thiên Tông nhíu mày, dừng lại, trầm giọng nói:

- Ngục Đạo Thần Đế! Vì sao ngươi tới nơi này?

Người đến đúng là Ngục Đạo Thần Đế, tồn tại siêu nhiên cùng Nguyên Sơ đại đế tranh phong!

Cổ Thánh Đế Đạo sao mà xa xôi, Ngục Đạo Thần Đế cách nơi này rất xa, không nên đến đây.

- Bản Đế đương nhiên là tới tìm ngươi!

Cường quang dừng lại, một thanh âm mênh mông từ trong đó truyền ra, không mang theo cảm tình mảy may.

Nghe vậy, Độc Cô Thiên Tông nhíu mày, tuy Ngục Đạo Thần Đế tính không được chính phái, nhưng không phải Tà Đạo Đại Đế, tìm hắn hẳn không có chuyện tốt

- Sự tình liên quan tới Thiên Đế trở về, Bản Đế cũng đã nghe thấy, nhìn hình dạng của ngươi, hẳn là đã ăn chút khổ sở.

Ngục Đạo Thần Đế khoan thai nói, nghe mà sắc mặt của Độc Cô Thiên Tông băng lãnh, sát cơ tóe hiện.

Độc Cô Thiên Tông người cũng như tên, vô cùng cao ngạo, trong lòng ngoại trừ Quách Gia, ai cũng xem thường, bao quát Ngục Đạo Thần Đế trước mắt, bây giờ bị Ngục Đạo Thần Đế ở trước mặt bóc vết sẹo, lửa giận bắt đầu cháy hừng hực, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

- Ngươi muốn chết sao?

Độc Cô Thiên Tông cắn răng nói, hắn cùng Ngục Đạo Thần Đế chưa bao giờ giao thủ qua, địa bàn hai người tranh phong cũng cách nhau xa xôi, trước kia ngược lại là gặp qua mấy lần, đáng tiếc không có lý do gì chiến đấu.

- Độc Cô Thiên Tông, ngươi biết ngươi đang nói chuyện với ai không?

Ngữ khí của Ngục Đạo Thần Đế cũng lạnh xuống, hắn tự nhận thái độ coi như không tệ, thật không nghĩ đến tính khí của Độc Cô Thiên Tông kiên cường như thế.

- Hừ! Ngươi ngay cả Nguyên Sơ đại đế cũng không làm gì được, còn muốn nhúng chàm Thiên Đế?

Độc Cô Thiên Tông cười, mặt mũi tràn đầy trào phúng.

Hắn đầy mình oán giận không chỗ phát tiết, vừa lúc bị Ngục Đạo Thần Đế đụng vào họng súng.

Đang khi nói chuyện, trong hai vai của hắn mọc ra mầm thịt, cấp tốc lớn mạnh, hóa thành hai cánh tay bắp thịt rắn chắc.

Oanh!

Ngục Đạo Thần Đế biến thành cường quang đột nhiên bạo phát, pháp lực khủng bố quét sạch toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo.

Hai tuyệt thế Đại Đế một lời không hợp, trực tiếp khai chiến!

Vô Song đại chiến, Hạ Thần Võ bại vào tay Tần Thiên Đế, cũng quy hàng Đại Tần thiên đình!

Tin tức này như Boom tấn hoành không xuất thế, chấn động toàn bộ Nội vũ trụ.

Khi toàn bộ sinh linh còn đang chờ mong Hạ Thần Võ cùng Tần Thiên Đế ai mạnh hơn, Hạ Thần Võ liền bị Tần Thiên Đế thu phục, người nghe ai không kinh ngạc?

- Làm sao có thể? Tin tức giả a!

- Đại Đế làm sao có thể khuất phục Tần Thiên Đế?

- Là thật! Đại Tần thiên đình đã thả tin tức, ban thưởng Hạ Thần Võ vị trí Thần Tướng tam phẩm!

- Tần Thiên Đế đây là muốn lật trời? Chém giết Đại Đế Chí Tôn Vô Địch, lại thu phục Đại Đế Hạ Thần Võ?

- Ta không tin! Kéo lông con bê!

Tất cả Tiên vực đều nhấc lên phong bạo to lớn, phàm là địa phương có sinh linh, đều đang nghị luận việc này

Tin tức như gió xoáy, cũng truyền về phía mỗi Ngoại vũ trụ.

Phong Thần đại điển vừa kết thúc không đến một tháng, lại phát sinh đại sự như thế, khiến cho tên Tần Thiên Đế đẩy tới đỉnh phong, nhất định vạn cổ lưu truyền

Khoảng cách Độc Cô Thiên Tông bại trốn đã qua ba ngày, Hạ Thần Võ gia nhập Đại Tần thiên đình, khiến cho Thần Tướng Tiên Quan không ai không khiếp sợ.

Đồng thời, hệ thống vẫn chưa thăng cấp thành công.

Giờ phút này, Tần Quân đang ôm tiểu Tuyết Nhi, dạo bước ở trong tinh

không.

Tiểu Lăng Mệnh cùng tiểu Thiên Võ đi theo ở phía sau, ở dưới pháp lực của Tần Quân bảo vệ, bọn hắn có thể phi hành.

- Chờ một chút! Khí tức này là...

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, biến sắc, biến mất tại nguyên chỗ, ba hài tử cũng đi theo biến mất.

------oOo------

Chương 1962: Câu Trần Đại Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên một viên tinh cầu màu đất, Liễu Nhược Lai cùng Nhược Tâm đứng ở bờ sông, chung quanh cỏ thơm um tùm, còn có từng cây từng cây đại thụ, như binh sĩ đóng giữ biên cương, kiên cường, ngật đứng không ngã

- Mẹ, ngươi đang làm gì?

Nhược Tâm ngoẹo đầu, ngậm lấy ngón tay hiếu kỳ hỏi, nàng có thể cảm nhận được mẹ của mình hiện tại rất hung, cảm giác không nói được, bởi vì nàng không cảm thụ được khí tức của người khác

Liễu Nhược Lai không có trả lời nàng, ánh mắt lẳng lặng nhìn về phía chân trời, tựa như con rối không có cảm tình.

Rất nhanh, Tần Quân mang theo ba hài tử đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh các nàng, Nhược Tâm giật nảy mình, vội vàng trốn đến sau lưng Liễu Nhược Lai

- Đã lâu không gặp.

Tần Quân trước tiên mở miệng nói, ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm Liễu Nhược Lai.

Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

Không hổ là Vận Mệnh chi tử, tu vi tăng trưởng xác thực rất nhanh.

Đáng tiếc so với Tần Quân chênh lệch quá lớn, trung gian cách Thánh Nhân cảnh, Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, Đại Đạo Chí Tôn cảnh

Liễu Nhược Lai chậm rãi quay người, nhìn về phía Tần Quân, u nhiên nói:

- Ta quyết định giao Nhược Tâm cho ngươi, đi theo ngươi, nàng an toàn hơn, lấy được tư nguyên cũng nhiều hơn.

Nói lời này, trong nội tâm nàng có chút chập trùng không tên.

Từ khi bị Vận Mệnh bóc ra tình cảm, nàng mặt đối nữ nhi của mình cũng bình thản như nước, rất ít động dung.

Nhưng gặp được Tần Quân, tâm cảnh bình tĩnh như nước của nàng lại nổi sóng.

- Mẹ, ngươi nói cái gì a?

Nhược Tâm lập tức luống cuống, nắm tay của Liễu Nhược Lai thật chặt không thả.

Từ khi nàng xuất sinh, bên người chỉ có mẹ, một đường xông xáo Cổ Thánh Đế Đạo, nàng cũng không có cùng người thứ hai đánh qua giao tiếp, nếu rời Liễu Nhược Lai, nàng cũng không biết nên làm gì, hoảng sợ khó có thể tưởng tượng như thủy triều đánh tới nàng, bao phủ tâm linh của nàng.

- Nhược Tâm đừng sợ, phụ hoàng ở chỗ này, mau tới đây, bọn hắn là huynh đệ tỉ muội của con.

Tần Quân nhìn Nhược Tâm cười nói, vô cùng dịu dàng, Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết ở bên người đều tò mò nhìn Nhược Tâm.

Phụ hoàng?

Nhược Tâm vẫn điềm đạm đáng yêu nhìn đám người Tần Quân, chỉ là ánh

mắt nhìn về phía ba hài tử Tần Lăng Mệnh, trở nên có chút hiếu kỳ.

- Con của ngươi thật nhiều.

Liễu Nhược Lai chậm rãi nói, để cho người ta phân biệt không ra tình cảm của nàng ba động.

- Ngươi cũng ở lại đây đi, Vận Mệnh đã ở trong tay trẫm!

Tần Quân lật tay, phóng xuất Vận Mệnh phân thân, một đoàn hắc ảnh hình người xuất hiện ở bên cạnh hắn, Liễu Nhược Lai trong nháy mắt trừng to mắt

- A? Ngươi thả ta đi ra rồi?

Vận Mệnh phân thân ngạc nhiên nói, vừa dứt lời, hắn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Liễu Nhược Lai.

- Khí tức Vận Mệnh! Ngươi là ai?

Vận Mệnh phân thân tức giận hỏi, trước kia hắn là Thánh Nhân cảnh, trải qua hơn ức năm, càng thành tựu Thiên Đạo Chí Thánh, dưới sự phẫn nộ, khí thế dọa đến Liễu Nhược Lai sắc mặt trắng bệch.

- Im miệng!

Tần Quân trầm giọng nói, trong chốc lát, Vận Mệnh phân thân chỉ cảm thấy linh hồn bị xoắn nát, đau đến cực hạn, tê âm thanh hét thảm lên.

Liễu Nhược Lai lộ ra vẻ khó tin hỏi:

- Hắn là…

- Một phân thân của Vận Mệnh, đã khuất phục trẫm, mà bản thân Vận Mệnh, sớm muộn cũng sẽ rơi vào trong tay trẫm, ngươi tội gì theo Vận Mệnh?

Tần Quân nhẹ giọng nói, phảng phất như nói một việc nhỏ.

Liễu Nhược Lai nghe mà tâm thần chấn động, Vận Mệnh ở trong lòng

nàng chí cao vô thượng, cho dù là Vận Mệnh phân thân, cũng là tồn tại nàng ngưỡng vọng, bây giờ nghe Tần Quân nói vậy mà đã thu phục được một Vận Mệnh phân thân, nàng giống như thân ở trong mộng

Nhược Tâm khẩn trương không thôi, ánh mắt không ngừng nhìn cha mẹ mình.

- Đi thôi!

Tần Quân tâm thần khẽ động, lần nữa hút Vận Mệnh phân thân vào trong Vận Mệnh Chi Luân, chợt vung tay áo, Liễu Nhược Lai cùng bốn hài tử tất cả đều bị cuốn đi

Thật vất vả gặp được Liễu Nhược Lai, Tần Quân làm sao có thể để cho nàng rời đi?

Cổ Thánh Đế Đạo, trong Tinh Đạo bảy màu.

------oOo------

Chương 1963: Câu Trần Đại Đế đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số đá vụn nổi lơ lửng, phóng tầm mắt nhìn tới, thời không bích chướng ở biên giới Tinh Đạo tràn đầy lỗ rách, vô cùng quỷ dị

Độc Cô Thiên Tông lơ lửng giữa không trung, không ngừng thở dốc, đầu tóc rối bời, trong mắt tràn đầy không cam lòng cùng lửa giận.

- Độc Cô Thiên Tông, nhớ kỹ Bản Đế nói, cùng Bản Đế liên thủ, Bản Đế sẽ để cho Độc Cô gia các ngươi trèo lên đỉnh phong mạnh hơn!

Trong Tinh Đạo phiêu tán âm thanh của Ngục Đạo Thần Đế .

Thoại âm rơi xuống, Độc Cô Thiên Tông phù một tiếng, nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc lập tức uể oải .

- Đáng giận.

Độc Cô Thiên Tông nắm chặt song quyền, tâm tình chìm vào đáy cốc, khuất nhục vô tận để hắn kém chút nổ tung.

Đầu tiên là bị đám người Tôn Ngộ Không đánh nổ hai tay, khuất nhục thoát đi, lại bị Ngục Đạo Thần Đế giáo dục một chầu, tâm tình của hắn triệt để sụp đổ.

Khí tức của Ngục Đạo Thần Đế biến mất, rõ ràng đã đi xa .

Độc Cô Thiên Tông hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục tâm tình, nếu hai cuộc chiến đấu này truyền ra, hắn còn lăn lộn thế nào?

Một lát sau, Độc Cô Thiên Tông chuẩn bị rời đi, bay về phía chỗ sâu trong Tinh Đạo.

Đúng lúc này, một cỗ khí thế bá đạo tuyệt luân từ tiền phương cuốn tới, kinh động đến Tinh Đạo bảy màu chấn động.

- Độc Cô Thiên Tông! Ngươi đi trung tâm vũ trụ!

Âm thanh rõ ràng là của Câu Trần Đại Đế, ngữ khí hùng hổ dọa người, sát khí ngang dọc.

Độc Cô Thiên Tông trừng to mắt, tâm tính lần nữa sập.

Mẹ nó!

Còn có hết hay không?

- Câu Trần Đại Đế! Ngươi có ý tứ gì!

Độc Cô Thiên Tông cắn răng hỏi, trong khoảng thời gian ngắn, hắn tuần tự cùng Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần, Huyền Đương, Hoắc Khứ Bệnh, Ngục Đạo Thần Đế giao thủ, chẳng lẽ lại muốn cùng Câu Trần Đại Đế chiến đấu?

Hắn đã bị thương rất nghiêm trọng, đối mặt Câu Trần Đại Đế, không thể lạc quan.

Nhưng hắn không nghĩ quá nhiều, nội tâm chỉ có lửa giận vô tận.

- Không cho phép ngươi đi trung tâm vũ trụ, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Thoại âm rơi xuống, Câu Trần Đại Đế bỗng nhiên xuất hiện ở trong Tinh Đạo, cùng Độc Cô Thiên Tông cách xa nhau mấy tỷ dặm.

Quanh người hắn lượn vòng lấy mấy chục thanh Huyết Kiếm, vù vù xé gió, sát khí trùng thiên.

Độc Cô Thiên Tông là người cuồng ngạo bực nào, Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần cùng Ngục Đạo Thần Đế, hắn cũng dám chống đối, giận mà đại chiến, như thế nào e ngại Câu Trần Đại Đế ở trong Tà Đạo Thập Đế bài danh còn thấp hơn mình?

- Ta muốn đi chỗ nào, làm cái gì, ngươi quản được sao?

Độc Cô Thiên Tông lạnh giọng nói, mặc dù hắn trọng thương, cũng không thể để Câu Trần Đại Đế khuất nhục mình!

- Vậy ngươi đi chết đi!

Câu Trần Đại Đế quát lớn nói, bởi vì rơi vào tà đạo, hắn đối với Tần Quân lòng mang hổ thẹn, quyết định trong bóng tối bảo hộ Tần Quân, cho dù đối phương là Độc Cô Thiên Tông, hắn cũng nguyện ý liều chết chiến một trận!

Hai Tà Đạo Đại Đế trực tiếp va chạm.

Đáng thương Độc Cô Thiên Tông còn chưa liệu thương, lại bị một người điên quấn lên.

Thiên Đế vũ trụ.

Tần Quân nắm tay Nhược Tâm, du tẩu ở trong Đại Tần Thiên thành, hắn thay đổi một thân y phục mộc mạc, khí chất hoàn toàn khác biệt Tần Thiên Đế, để cho người ta không nhận ra.

Nhược Tâm mở to ánh mắt linh động, hiếu kỳ mà hưng phấn nhìn đường phố náo nhiệt chung quanh.

Nàng còn là lần đầu tiên đến chợ.

Đi theo Liễu Nhược Lai, nàng cơ hồ chưa có tới địa phương náo nhiệt như thế, đều ở trong vũ trụ ngao du.

- Nhược Tâm, con muốn cái gì, phụ hoàng đều mua cho con, không cần ngại.

Tần Quân cười khẽ nói, Nhược Tâm hoàn mỹ kế thừa ưu điểm của hắn cùng Liễu Nhược Lai, vô cùng đáng yêu, so với tiểu Tuyết Nhi chỉ có hơn chứ không kém.

- Ân.

Nhược Tâm trùng điệp gật đầu.

- Đinh! Thần Thoại Hệ Thống thăng cấp thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên.

------oOo------

Chương 1964: Viêm Tuyên Đế Quân đại chiến Độc Cô Thiên Tông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rốt cục thăng cấp!

Tần Quân rất chờ mong, sau khi Hệ Thống thăng cấp lại sẽ có chức năng mới nào.

Nghĩ xong, hắn đã không còn hứng thú đi dạo phố nữa, nhưng đây là lần thứ nhất hắn bồi Đại nữ nhi, có thể nào nói không giữ lời?

- Phụ hoàng, có phải ngươi là người lợi hại nhất toàn vũ trụ hay không?

Lúc này, Nhược Tâm quay đầu nhìn Tần Quân hỏi, mặt mũi tràn đầy vẻ ước ao.

Tần Quân ngẩn người, cười nói:

- Đương nhiên!

Có lẽ chiến lực cá nhân không phải, nhưng hắn tuyệt đối là người quyền thế lớn nhất trong Vị Diện này.

- Có phải về sau liền không ai dám khi dễ ta hay không?

Nhược Tâm lanh lợi hỏi, lộ ra vẻ rất vui sướng.

- Đó là đương nhiên! Ai dám khi dễ Nhược Tâm của trẫm, trẫm nhất định phải cho hắn đẹp mặt!

Tần Quân không chút do dự trả lời.

Con trai nghèo nuôi, nữ nhi giàu nuôi!

- Hì hì.

Nhược Tâm càng cao hứng hơn, mới đầu đối mặt Tần Quân khẩn trương không còn sót lại chút gì.

Hai cha con nắm tay nhau, dạo bước ở trong đám người, như cha và con gái phàm nhân, ấm áp mà duy mỹ

- Hệ thống, làm sao không gợi ý chức năng mới sau khi thăng cấp?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

Tốt nhất xuất hiện công năng siêu việt Đại Đạo Truyền Thừa!

Nhưng còn có thể có công năng mạnh hơn Đại Đạo Truyền Thừa sao?

Dù sao Tần Quân nghĩ không ra a.

- Đinh! Sau khi Hệ Thống thăng cấp, hủy bỏ Thần Ma đỉnh phong, tử trung đỉnh phong, cực hạn giác tỉnh, tử trung giác tỉnh cần thời gian giảm xóc, trong vòng mười giây liền có thể hoàn thành!

- Đinh! Khai phóng chức năng mới... Thần Ma Chinh Triệu! Ký chủ có thể thu phục sinh linh không phải Thần Ma, ngày sau cùng Thần Ma hưởng thụ các loại công năng của Thần Thoại Hệ Thống! Công năng cần thông qua nhiệm vụ hoặc dung hợp hệ thống khen thưởng thu hoạch được!

- Đinh! Khai phóng chức năng mới... Hồng Mông Độ Kiếp! Công năng này chỉ cần ký chủ tiếp xúc đến Hồng Mông mới có thể hiểu rõ!

Liên tục ba thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để hô hấp của Tần Quân dồn dập.

Cực hạn giác tỉnh cần thời gian chỉ mười giây!

Ngày sau đối địch, thấy tình thế không ổn liền để Thần Ma cực hạn giác tỉnh, treo lên đánh toàn trường!

Trước Đại Đạo Truyền Thừa, lại cực hạn giác tỉnh, tỷ như Cường Lương, Kinh Kha, Lý Bạch.

Thần Ma Chinh Triệu, cường giả biến thành Thần Ma, nếu để cho Nguyên Sơ đại đế, Ma Cảnh Thương cực hạn giác tỉnh sẽ cường đại như thế nào?

Hồng Mông Độ Kiếp lại là cái gì?

Nghe tên liền rất lợi hại, đoán chừng siêu việt Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân lập tức nhiệt huyết dâng trào, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chút, chẳng lẽ Hoa Hạ Thần Thoại từng bị chủ nhân đời trước của hệ thống chinh phục qua, tất cả đều bị Chinh Triệu thành Thần Ma?

- Hệ thống, ngươi bây giờ có thể tiếp nhận cực hạn là cảnh giới gì?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

Trước kia để Hoắc Khứ Bệnh cực hạn giác tỉnh, hệ thống sẽ sụp đổ, hiện tại thế nào?

- Cho đến trước mắt, hệ thống cực hạn đã tăng cường đến Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn, đến tiếp sau sẽ một mực tăng cường.

Hệ thống cấp tốc trả lời, so với trước kia, không còn lạnh như băng, tựa hồ có thêm tình cảm.

Như là Khí Linh của pháp bảo.

Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

Tần Quân càng thêm hưng phấn, cái gì Tà Đạo Thập Đế, Độc Cô Thiên Tông, hết thảy chuẩn bị quỳ đi!

- Trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa, hai lần Đại Đạo Truyền Thừa đều dùng!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn còn có một lần Thổ Đại Đạo chưa sử dụng, tiếp xuống nên dùng.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Thương chi đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Phong Huyền đại đạo!

Hệ thống cấp tốc rút ra Đại Đạo Truyền Thừa, cơ hồ không có đình trệ, nghe mà Tần Quân nheo mắt lại.

Thương chi đại đạo!

Phong Huyền đại đạo!

------oOo------

Chương 1965: Viêm Tuyên Đế Quân đại chiến Độc Cô Thiên Tông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Trong Cổ Thánh Đế Đạo, Độc Cô Thiên Tông cùng Câu Trần Đại Đế lần nữa bắn ra, kém chút đánh vỡ Tinh Đạo bảy màu thời không bích chướng, thời khắc này Độc Cô Thiên Tông như huyết nhân, vô cùng thê lương.

Câu Trần Đại Đế tuy thụ một chút thương thế, nhưng so với Độc Cô Thiên Tông, lại tính không được cái gì, quanh thân uốn lượn lấy mấy chục thanh Huyết Kiếm, đều có độ cao ngàn vạn trượng, hung uy ngập trời.

- Câu Trần! Ngươi thật muốn cùng ta liều chết?

Trong miệng Độc Cô Thiên Tông ngậm máu, giận mắng, tâm lý có thể nói là vừa tức vừa giận.

Tên này đến cùng phát điên cái gì?

- Trừ khi ngươi không còn đánh chủ ý trúng tâm vũ trụ!

Câu Trần Đại Đế lạnh giọng nói, lần này hắn là muốn ở trung tâm vũ trụ dò xét một phen, bảo đảm Tần Quân có phải thật trở về hay không.

Mà Độc Cô Thiên Tông lại xuất hiện, khí tức còn không thích hợp, rõ ràng là vừa chiến đấu qua.

Câu Trần Đại Đế là người thế nào?

Trong nháy mắt liền liên tưởng đến rất nhiều, tức giận khó mà khắc chế, trực tiếp muốn giáo huấn Độc Cô Thiên Tông.

- Chẳng lẽ ngươi cùng Thiên Đế có quan hệ?

Độc Cô Thiên Tông tỉnh táo lại, cắn răng hỏi.

Đám người Cơ Hạo Dạ là bởi vì Thiên Đế, ra tay với hắn.

Ngục Đạo Thần Đế cũng vậy.

Chẳng lẽ ngay cả Câu Trần Đại Đế cũng bởi vì Thiên Đế?

Giờ khắc này, tất cả cừu hận của Độc Cô Thiên Tông đều chuyển dời đến trên người Tần Quân.

- Ngươi đến cùng biết cái gì?

Sắc mặt của Câu Trần Đại Đế trong nháy mắt lạnh xuống.

Đúng lúc này, một cỗ uy áp vô thượng cuốn tới, làm cho cả Tinh Đạo bảy màu như mãng long uốn éo, hình ảnh vô cùng hùng vĩ.

- Cỗ khí tức này, chẳng lẽ là…

Sắc mặt của Câu Trần Đại Đế kịch biến, Độc Cô Thiên Tông tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt trở nên tái nhợt.

- Viêm Tuyên Đế Quân!

Câu Trần Đại Đế cắn răng phun ra cái tên này, từ khi rơi vào tà đạo, hắn cùng Viêm Tuyên Đế Quân liền không hòa hợp, mặc dù không có biến thành cừu hận, nhưng Viêm Tuyên Đế Quân rất xem thường hắn.

Nghĩ xong, hắn quay người chuẩn bị rời đi.

- Câu Trần! Ngươi chuẩn bị đi đâu?

Một âm thanh truyền đến, để cho người ta có loại cảm giác thái sơn sập trước mắt.

- Hừ! Ngươi quản ta, ngươi trước trừng trị hắn, hắn vừa tìm bệ hạ phiền phức đó!

Câu Trần Đại Đế nói một câu liền xé rách không gian rời đi.

Độc Cô Thiên Tông nghe mà nghẹn họng nhìn trân trối, hoảng sợ cùng bất an cấp tốc lan tràn trong lòng của hắn.

Hắn không do dự, vội vàng xé mở không gian đào tẩu.

- Cẩu vật! Còn muốn trốn!

Thanh âm của Viêm Tuyên Đế Quân tràn đầy nổi giận, để đoạn Tinh Đạo bảy màu này trong nháy mắt sụp đổ, phá nát thành vô số ánh sáng.

Sắc mặt của Độc Cô Thiên Tông khó coi tới cực điểm, nghe được tiếng quát của Viêm Tuyên Đế Quân, hắn không khỏi tê cả da đầu.

Hắn ở trong lòng cuồng hống:

- Vì sao ta xui xẻo như vậy! Đại đạo bất công a!

…

Thiên Đế vũ trụ, trong một viên Tinh Cầu hoang vu, Đại Tần u linh đang tu luyện, riêng phần mình ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, linh khí tụ tập về phía bọn hắn, hình thành một vòi rồng vô cùng hùng vĩ.

Giờ phút này, Kinh Kha ở dưới một gốc đại thụ, hai tay bóp lấy pháp quyết, miệng không ngừng mở ra, phát ra âm thanh tối nghĩa khó hiểu

Hắn đang phát động Nguyền Rủa Đại Đạo của mình.

Nguyền rủa Độc Cô Thiên Tông!

Tuy bởi vì song phương chênh lệch quá lớn, hắn không cách nào rủa chết Độc Cô Thiên Tông, chỉ có thể tăng thêm một số vận rủi cho hắn.

Thật lâu, hắn mở to mắt, thở dài một hơi, ai thán nói:

- Đáng tiếc, tu vi không đủ, không cách nào rủa chết lão chó già kia.

Dù sao hắn chỉ là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ, Độc Cô Thiên Tông là Vô Cực Đại Chúa Tể, nếu có thể rủa chết Độc Cô Thiên Tông, Nguyền Rủa Đại Đạo chẳng phải là đứng hàng đệ nhất trong Tam Thiên Đại Đạo?

Hắn chỉ có thể hết sức nguyền rủa Độc Cô Thiên Tông, về phần Độc Cô Thiên Tông có thể gặp được vận rủi gì, hắn không cách nào xác định, bởi vì cách nhau thật sự là quá xa.

Thật tình không biết, giờ phút này Độc Cô Thiên Tông đã sắp bị quần ẩu

đến chết.

Hết thảy đều là trùng hợp, Câu Trần Đại Đế cùng Viêm Tuyên Đế Quân vừa vặn muốn đến tìm Tần Quân, Ngục Đạo Thần Đế cũng là như thế, nhưng bởi vì Nguyền Rủa Đại Đạo của hắn, khiến cho trùng hợp đều đụng vào Độc Cô Thiên Tông, điểm này, ngay cả bản thân hắn cũng không biết.

------oOo------

Chương 1966: Viêm Quân cung gia nhập Đại Tần thiên đình (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại nguyền rủa trong chốc lát, Kinh Kha mới đứng dậy, liên tục nguyền rủa nhiều ngày, để hắn cũng có chút mệt mỏi.

Nhưng trong lòng của hắn vẫn không cảm thấy hả giận, ai bảo hôm đó Độc Cô Thiên Tông quá phách lối.

Độc Cô Thiên Tông làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, mình xui xẻo như vậy, là bởi vì một tên Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh không đáng chú ý.

Kinh Kha lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa, lực chú ý chuyển dời đến Đại Tần U Linh.

Đây là bí mật quân đội, ngoại trừ Tần Quân cùng Bách Lý Thủ Ước, không người biết được.

Ngày sau sẽ thành quân đội thích khách để chư thiên vũ trụ nghe tin đã sợ mất mật!

Một bên khác.

Tần Quân ở Thiên Đế Cung chiếu gặp Lý Bạch, Thổ Hành Tôn, Hoàng Phong Đại Vương .

- Lý Bạch, chuẩn bị xong chưa?

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn xuống ba vị Thần Ma

quỳ ở phía dưới cười.

Lý Bạch truyền thừa Kiếm chi Đại Đạo, là làm cho hắn mong đợi nhất.

Bây giờ thiên phú của Lý Bạch không kém gì Hỗn Độn sinh linh, lại thêm phù hợp Kiếm chi Đại Đạo, hy vọng có thể siêu việt Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh.

- Mạt tướng tùy thời chờ lệnh!

Lý Bạch tự tin cười nói, gần đây trong tàng kinh các của Đại Tần thiên đình, hắn học được rất nhiều, đồng thời cũng sáng tạo ra rất nhiều Thần Thông cường đại .

Thân là Thanh Liên Trường Ca Thần Kiếm, lực lĩnh ngộ của hắn đã đạt tới cấp độ thường nhân khó có thể tưởng tượng.

- Tốt!

Tần Quân hài lòng cười một tiếng, lúc này ở trong lòng phân phó nói:

- Để Lý Bạch truyền thừa Kiếm chi Đại Đạo!

Đáng tiếc, thời gian Đại Đạo Truyền Thừa không có rút ngắn, bằng không hắn thật muốn tại chỗ kiến thức Lý Bạch lợi hại bao nhiêu.

Rất nhanh, Lý Bạch liền bị hệ thống hút vào mi tâm.

Một màn này để Thổ Hành Tôn cùng Hoàng Phong Đại Vương hưng phấn không thôi, đây chính là thần thông vô thượng của Bệ Hạ trong truyền thuyết?

Thổ Hành Tôn cùng Hoàng Phong Đại Vương đều là Thần Ma ở Huyền Đương đại thế giới liền bồi bạn hắn, nhất là Hoàng Phong Đại Vương, từng ngăn cơn sóng dữ, đánh lui Bình Thiên Yêu Tôn Ngưu Ma Vương lúc ấy không ai bì nổi.

- Trẫm muốn để cho các ngươi mạnh lên, nhưng trước phải cải biến huyết mạch của các ngươi, có bằng lòng hay không?

Tần Quân nhìn Thổ Hành Tôn cùng Hoàng Phong Đại Vương cười nói, nghe mà hai vị Thần Ma đã kích động lại cảm động.

Nguyên lai Bệ Hạ không có quên bọn hắn.

Hôm nay bọn hắn ở trong Đại Tần thiên đình, ngay cả Ngũ Phẩm Thần Tướng cũng khó mà lăn lộn đến, đương nhiên, bọn hắn hưởng thụ bổng lộc nhiều hơn xa trước kia.

- Thuộc hạ nguyện ý!

Hai người cơ hồ là trăm miệng một lời, không chút do dự.

Tần Quân hài lòng gật đầu, chợt lấy ra hai loại bảo bối, theo thứ tự là Thổ Linh Thần Phách cùng Phong Linh Thần Phách

Thổ Linh cùng Phong Linh đều là Hỗn Độn sinh linh, tuy ở thời kỳ Hỗn Độn không quá xuất chúng, nhưng cũng là Hỗn Độn sinh linh thực sự, chỉ là không biết bây giờ còn sống hay không.

Hai Thần Phách đều giá trị hai ức danh khí, có thể so với Hỗn Độn Chí Bảo.

- Cầm xuống đi, trực tiếp dùng, sau khi dung hợp lại đến tìm trẫm.

Tần Quân ban thưởng xong hai kiện chí bảo, liền phất tay phân phó bọn hắn xuống dưới.

Đợi bọn hắn rời đi, Tần Quân thì bắt đầu suy nghĩ Thương chi Đại Đạo nên đưa cho ai đây?

Triệu Vân?

Dương Tái Hưng?

Còn có bốn lần cực hạn giác tỉnh, Hao Thiên Khuyển chiếm một lần, còn lại ba lần nên đưa cho ai đâu?

Đúng lúc này, Bách Lý Thủ Ước kích động chạy vào nói:

- Bệ Hạ! Viêm Tuyên Đế Quân đến rồi!

Nghe vậy, con mắt của Tần Quân trừng lớn, chợt khôi phục thái độ bình thường nói:

- Để hắn vào đi!

Đây là vị đồ đệ thứ hai đến gặp mặt hắn.

------oOo------

Chương 1967: Viêm Quân cung gia nhập Đại Tần thiên đình (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy trăm tỷ năm trôi qua, không biết Viêm Tuyên Đế Quân bây giờ là hạng phong thái gì?

Cũng không lâu lắm, Viêm Tuyên Đế Quân long hành hổ bộ đi tới, một thân Hỏa Hồng đại bào, vô cùng bá khí, đầu đầy liệt diễm, khuôn mặt thần uy, cho người ta một loại cảm giác áp bách không uy từ giận, thân cao tới hai trượng, hắn tận lực thu liễm khí tức, nếu không toàn bộ Thiên Đế Cung ở trong nháy mắt hắn bước vào, đã hóa thành tro bụi

- Đệ tử Viêm Tuyên bái kiến sư tôn!

Viêm Tuyên Đế Quân kích động đi vào dưới thềm đá, quỳ xuống đất dập đầu, trọn vẹn dập đầu mười cái mới dừng lại.

Trong các đồ đệ của Tần Quân, tính khí của Viêm Tuyên hỏa bạo nhất, thân là Nhị đệ tử, ngoại trừ Tần Quân, chỉ phục Nguyên Sơ.

- Đứng lên đi, lâu như vậy không thấy, có nhớ vi sư không?

Tần Quân cười mỉm nói, nhìn biểu hiện của Viêm Tuyên Đế Quân, liền biết gia hỏa này đối với hắn vẫn cung kính như cũ.

Bây giờ Viêm Tuyên Đế Quân đã đứng ở chỗ cực cao, còn có thể khấu đầu mười cái, nếu truyền đi, không ai tin tưởng.

- Đương nhiên nhớ! Ta vừa xuất quan liền nghe được tin tức ngài trở về, liền trực tiếp chạy tới, sợ sư tôn trách tội.

Viêm Tuyên Đế Quân vò đầu cười nói, hắn ở Cổ Thánh Đế Đạo uy vọng nhưng không kém hơn Độc Cô Thiên Tông, có rất ít chuyện có thể làm cho hắn vội vàng như thế.

Hắn chợt phát hiện tu vi của Tần Quân không thích hợp, làm sao mới Đại Đạo Chí Tôn cảnh?

Tựa hồ nhìn ra nghi hoặc trong mắt hắn, Tần Quân lạnh nhạt nói:

- Tao ngộ đại kiếp, chuyển thế trọng tu, vi sư nói qua, thời điểm Vô Song đại chiến vi sư sẽ xuất hiện.

Đại kiếp?

Chuyển thế trọng tu?

Viêm Tuyên Đế Quân hít sâu một hơi, hắn thấy, Tần Quân khẳng định siêu việt Vô Cực cảnh, đến cùng là đại kiếp như thế nào có thể làm cho Tần Quân chuyển thế trọng tu?

Hắn không dám tưởng tượng, nhưng không có ý khác.

Lấy năng lực của Tần Quân, rất nhanh liền có thể lần nữa áp đảo hắn.

Trong lòng hắn, Tần Quân tuyệt đối là nhân vật lợi hại nhất, ngay cả Cực Đế cùng Tô Đế cũng không bằng.

- Sư tôn quả nhiên cao thâm mạt trắc, mấy trăm tỷ chở cũng có thể tính toán ra.

Viêm Tuyên Đế Quân cảm khái nói, mấy lần Vô Song đại chiến trước, hắn có đến, đáng tiếc đều không gặp được Tần Quân, còn tưởng rằng Tần Quân thất ước, không nghĩ tới lần này, Tần Quân thật xuất hiện

- Sư tôn, ngài nhất định phải trọng chưởng Thiên Đế Thạch Điện a, chỉ huy chúng ta áp đảo Cổ Thánh Đế Đạo!

Viêm Tuyên Đế Quân kích động nói, ở trước mặt Tần Quân, hắn phảng phất như lần nữa trở lại Nhị đệ tử ngây thơ vô tri, vạn sự lấy Tần Quân làm chủ.

Mấy trăm tỷ năm, những sư huynh đệ bọn hắn đều tự phát triển, nhưng Cổ Thánh Đế Đạo tụ tập cường giả cùng thế lực của mỗi Đại Đạo Vị Diện, bọn hắn chỉ có thể ngang dọc một phương.

Thời gian càng lâu, Viêm Tuyên Đế Quân tâm lý càng bất lực.

Chớ nhìn hiện tại hắn nở mày nở mặt, xông ra uy danh hiển hách, nhưng muốn tiến thêm một bước, khó đến để hắn bất lực .

- Đây là tự nhiên, vi sư sẽ thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo, hiện tại sáng lập Đại Tần thiên đình, ngươi có nguyện gia nhập không?

Tần Quân giống như cười mà không phải cười hỏi, hắn ngược lại muốn xem xem Viêm Tuyên Đế Quân lựa chọn như thế nào.

Viêm Tuyên Đế Quân không chút nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời:

- Không có vấn đề, kể từ hôm nay, Viêm Quân cung đầu nhập Đại Tần thiên đình!

Bách Lý Thủ Ước ở bên cạnh lập tức kích động lên, nói:

- Có Đế Quân gia nhập, chúng ta sợ gì Độc Cô Thiên Tông!

- Độc Cô Thiên Tông? Lúc trước ta thu thập hắn, đáng tiếc tên này thần thông quảng đại, nguyên thần xuất khiếu chạy trốn.

Viêm Tuyên Đế Quân lườm Bách Lý Thủ Ước một chút, hời hợt nói.

Hắn vận khí rất tốt, vừa vặn đụng phải Độc Cô Thiên Tông bản thân bị trọng thương, nếu không hai người thật đánh nhau, sinh tử khó liệu.

Lời vừa nói ra, Bách Lý Thủ Ước mừng rỡ không thôi.

Tần Quân có chút ngoài ý muốn, hiếu kỳ hỏi:

- Ngươi lợi hại hơn Độc Cô Thiên Tông?

Tôn Ngộ Không, Huyền Đương, Cơ Hạo Dạ, Hoắc Khứ Bệnh liên thủ, mới có thể miễn cưỡng đánh nổ Độc Cô Thiên Tông hai tay, Viêm Tuyên Đế Quân có thể làm cho Độc Cô Thiên Tông nguyên thần xuất khiếu?

- Hắn đang bị thương thật nặng, trước kia chúng ta không có đánh qua, nhưng tu vi của hắn đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể trung kỳ, rất mạnh, không thể khinh thường.

Viêm Tuyên Đế Quân trả lời, cũng không tự phụ, không có bị nhặt nhạnh chỗ tốt mang tới thắng lợi choáng váng đầu óc.

------oOo------

Chương 1968: Nhất minh động Đế Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Độc Cô Thiên Tông, Tần Quân đã không để vào mắt

Dưới tay hắn cường giả như mây, đối kháng Độc Cô Thiên Tông dư xài, nhưng muốn đối mặt quái vật khổng lồ như Độc Cô gia, vẫn phải nỗ lực

- Vi sư còn phải chờ mấy tháng, lại tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, trước đi tham gia tiệc cưới của Tầm Đế, ngươi thì sao?

Tần Quân hỏi, Viêm Tuyên Đế Quân trực tiếp quy hàng để hắn rất cảm động, không uổng phí hắn vun trồng.

Viêm Tuyên Đế Quân trầm ngâm một hồi nói:

- Đồ nhi về Viêm Quân cung trước, quản lý một phen, lại đến làm bạn sư tôn, như thế nào?

- Không cần, ngươi ở Viêm Quân cung chờ vi sư là được.

Tần Quân khoát tay nói, Viêm Tuyên Đế Quân khẳng định có địch nhân

mình cần ứng đối, nếu hắn rời đi, Viêm Quân cung thế tất trống rỗng, nếu bị địch nhân thừa lúc vắng mà vào, vậy liền được không bù mất

Viêm Tuyên Đế Quân nghe xong, ngẩn người, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Sư tôn, hiện tại tu vi của ngài còn thấp, để đồ nhi đến thủ hộ ngài a?

Ngay cả Độc Cô Thiên Tông cũng dám tìm Tần Quân phiền phức, Viêm Tuyên Đế Quân kìm nén một cỗ lửa giận, đồng thời không yên lòng Tần Quân

Bách Lý Thủ Ước gật đầu như gà mổ thóc, nói:

- Bệ Hạ, để Đế Quân ở lại đây đi.

Tần Quân trừng mắt liếc hắn một cái, tức giận nói:

- Mục tiêu của trẫm là toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, nếu để cho Viêm Tuyên đi theo, vậy Viêm Quân cung của hắn thì sao? Huống chi, tuy tu vi của trẫm không bằng lúc trước, nhưng lưu lại chuẩn bị ở sau cũng không ít, đồng thời trẫm còn có thể sáng tạo cường giả!

Bách Lý Thủ Ước xấu hổ cười một tiếng, Viêm Tuyên Đế Quân còn tưởng rằng Tần Quân ngượng nghịu mặt mũi, thế là ôm quyền nói:

- Sư tôn yên tâm, ta lưu lại một đoạn thời gian không có ảnh hưởng quá lớn.

- Không có việc gì, dưới tay trẫm có Hạo Dạ, Huyền Đương, Càn Khôn, còn có mấy cường giả Vô Cực cảnh ngươi chưa quen biết, trẫm để ngươi trở về, cũng không phải để ngươi chờ đợi.

Tần Quân lộ ra nụ cười cao thâm mạt trắc, chợt bắt đầu bàn giao Viêm Tuyên Đế Quân một số an bài.

Viêm Tuyên Đế Quân cùng Bách Lý Thủ Ước càng nghe càng kinh hãi, đều lộ ra nụ cười hưng phấn.

Đợi sau khi Tần Quân nói xong, Viêm Tuyên Đế Quân vỗ ngực cam đoan nói:

- Sư tôn yên tâm, đồ nhi nhất định không cho sư tôn thất vọng!

Không hổ là sư tôn!

Mặc dù trọng tu, nhưng dã vọng so với thời kỳ Hỗn Độn mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!

Viêm Tuyên Đế Quân hưng phấn khó nhịn, hắn chậm rãi đứng dậy, chuẩn bị rời đi, lúc này, hắn chợt nhớ tới cái gì, mở miệng nói:

- Sư tôn, liên quan tới Nữ Đế, có một chuyện đồ nhi nhất định phải nói.

Hi Linh Nữ Đế?

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Chuyện gì?

Liên quan tới Hi Linh, hắn có ngàn vạn suy đoán, đối với vị giai nhân này, trong lòng có áy náy vô tận.

- Nàng bị một vị Đại Năng cái thế ở Cổ Thánh Đế Đạo để mắt tới, người kia tên Ngạo Thần Quân, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, đủ sắp xếp mười vị trí đầu, hắn làm người cao ngạo, vẫn muốn đạt được Nữ Đế tâm, cho nên không có làm loạn, gần đây Nữ Đế bế quan, Ngạo Thần Quân an phận ở trong hang ổ của mình, nếu Nữ Đế xuất quan, hắn khẳng định có hành động.

Viêm Tuyên Đế Quân nói, nhắc lên Ngạo Thần Quân, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ kiêng dè.

Ngạo Thần Quân!

Bách Lý Thủ Ước vẻ mặt mê mang, hắn đối với Cổ Thánh Đế Đạo hiểu quá ít, còn không có biện pháp tiếp xúc đến mười vị trí đầu của Cổ Thánh Đế Đạo.

- Dám đoạt nữ nhân của trẫm, hắn không có kết cục tốt!

Tần Quân đạm mạc nói, nghe vậy, Viêm Tuyên Đế Quân cười hắc hắc, nói:

- Đồ nhi đã sớm không quen nhìn hắn, đến lúc đó đồ nhi xung phong!

- Không có vấn đề, ngươi đi về trước đi!

Tần Quân cười gật đầu, cái tên Ngạo Thần Quân này ngược lại bị hắn ghi lại.

Ngày sau đụng phải, tuyệt đối phải giáo huấn một phen!

Nếu như phẩm hạnh đoan chính, như vậy liền bỏ qua, nếu thủ đoạn tàn nhẫn đê tiện, vậy đừng trách hắn không khách khí!

Cứ như vậy, Viêm Tuyên Đế Quân rời đi, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Hai ngày vội vàng đi qua.

Một ngày này.

- Đinh! Lý Bạch Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

------oOo------

Chương 1969: Nhất minh động Đế Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong ngự thư phòng, Tần Quân thả bút trong tay, trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Lý Bạch!

- Lý Bạch, đến từ dân gian truyền thuyết.

- Chủng tộc: Thanh Liên Trường Ca Thần Kiếm!

- Tu vi: Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ!

- Công pháp: Thanh Liên Ngự khí quyết!

- Thần thông: Thanh Liên Thần Kiếm! Sát Nhân Kiếm! Thơ Đạo Đại Pháp! Tru Thánh Vô Cực Kiếm trận!

- Pháp bảo: Thanh Liên Trường Ca!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Kiếm chi Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ!

Hô hấp của Tần Quân dồn dập, quá lợi hại!

Nếu Độc Cô Thiên Tông dám đến, Lý Bạch chẳng phải có thể một kiếm trảm thủ?

- Lý Bạch mạnh hơn Tôn Ngộ Không nhiều như vậy?

Tần Quân nhịn không được hỏi.

- Lý Bạch thân hóa Thần kiếm, thiên phú đã siêu việt đại bộ phận Hỗn Độn sinh linh, mà Tôn Ngộ Không tuy kế thừa Hỗn Độn Thần Viên huyết mạch, nhưng so với Hỗn Độn Thần Viên chân chính vẫn có khoảng cách, huống chi, bọn hắn Đại Đạo Truyền Thừa độ phù hợp cũng có khoảng cách, trọng yếu nhất là hệ thống tăng cường, nếu không lúc ấy Tôn Ngộ Không không chỉ Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

Hệ thống giải thích.

Tần Quân mỉm cười, không hổ là Thần Kiếm mà hắn tốn hao sáu ngàn tỷ giá trị danh khí bồi dưỡng ra được, đúng là trâu!

Người mang Kiếm chi Đại Đạo, thực lực của Lý Bạch rất có thể không chỉ Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ.

- Phóng thích đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Lý Bạch làm tùy tùng của hắn khẳng định không tệ, ngẫu nhiên ngâm thơ, có một phen nhã thú đặc biệt.

Thoại âm rơi xuống, Lý Bạch liền từ giữa mi tâm của hắn bay ra, bạch y tung bay, tóc dài phiêu dật.

Nhìn kỹ, Tần Quân phát hiện Lý Bạch tóc đen hơi hoa râm, không hiện tang thương, ngược lại nhiều hơn mấy phần khí chất siêu nhiên.

Từ nay về sau, Thanh Liên Kiếm Tiên liền muốn cất cánh!

- Tham kiến Bệ Hạ!

Lý Bạch quay người, nhìn Tần Quân quỳ xuống triều bái, khắp khuôn mặt là nụ cười tự tin.

Hôm nay hắn đã đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Đại Tần thiên đình, tất cả mọi người bị hắn xem là kiến hôi, đương nhiên, ngoại trừ Tần Quân.

Tuy hắn cuồng, nhưng hiểu rõ một chút, Tần Quân có thể sáng tạo hắn, cũng có thể diệt hắn.

Huống chi Tần Quân đối với hắn ân trọng như núi, hắn cũng thề dùng thân này hiệu lực, hắn hận không thể lập tức uống rượu trảm địch.

- Đứng lên đi, tiếp xuống một đoạn thời gian, ngươi ẩn tàng tu vi của mình, ngươi hiểu không?

Tần Quân cười tủm tỉm.

Cổ Thánh Đế Đạo, sớm muộn sẽ bị hắn đánh xuyên qua!

Lý Bạch cười hắc hắc nói:

- Thuộc hạ hiểu, không lên tiếng thì thôi, nhất minh thì động Đế Đạo!

Quân thần cười một tiếng, phóng khoáng sơ cuồng.

Sau đó một đoạn thời gian, Đại Tần thiên đình bắt đầu củng cố thống trị ở Nội vũ trụ, các Thần tướng cũng đang liều mạng tu luyện, bởi vì bọn hắn đều đã biết mục tiêu của Bệ Hạ không chỉ ở đây.

Đại khái qua một tháng.

Thu hoạch được Lang Tổ huyết mạch Hao Thiên Khuyển cực hạn giác tỉnh thành công.

- Hao Thiên Khuyển, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Chủng tộc: Thiên Cẩu! Hỗn Độn Lang Tổ!

- Tu vi: Đại Đạo Đế Tôn cảnh Lục Trọng Thiên!

- Công pháp: Thiên cẩu nuốt mặt trời, thần khứu truy tung thuật, Khuyển Vương hiệu lệnh pháp!

- Thần thông: Lang Tổ Chân Thân! Lang Khiếu Tinh khung! Chân đạp thời không!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Lục Trọng Thiên, đã đuổi kịp Đế Tuấn cùng Đế Giang, tuy thu hoạch được Lang Tổ huyết mạch, nhưng độ tinh khiết huyết mạch không đạt tới trăm phần trăm, huống hồ, Lang Tổ ở thời kỳ Hỗn Độn thuộc về cấp độ trung bình.

------oOo------

Chương 1970: Trời không tuyệt đường người (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đa tạ Bệ Hạ đề bạt!

Hao Thiên Khuyển nằm rạp trên mặt đất, quỳ tạ Tần Quân.

Tần Quân hừ nói:

- Ngươi làm cái gì vậy? Tình cảm với trẫm lạnh nhạt rồi?

Là Thần Ma thứ hai hắn triệu hoán, Tần Quân vẫn luôn quan tâm, ở trong Đại Tần thiên đình, Hao Thiên Khuyển hưởng thụ bổng lộc cũng xếp ở mười vị trí đầu, cùng Quan Hàm chức vị hoàn toàn không hợp, nhưng không người nào dám có ý kiến.

Hao Thiên Khuyển cười hắc hắc, nó vẫn là bộ dáng Hắc Cẩu, nhưng so với trước kia, càng thêm thần tuấn, lông tóc trên người dài ra, như liệt diễm màu đen.

- Tiếp xuống ngươi muốn đi quân đoàn hoặc nhận chức vị gì?

Tần Quân cười hỏi, trước kia Hao Thiên Khuyển nâng đỡ hắn, bây giờ hắn liền muốn nâng đỡ Hao Thiên Khuyển.

- Ta muốn về bên người Chân Quân, cùng hắn kề vai chiến đấu.

Hao Thiên Khuyển nghĩ một hồi, cúi đầu nói.

Trước đó bởi vì tu vi quá yếu, Dương Tiễn cũng không tiện mang nó theo, để tâm lý nó rất khó chịu, nó không có oán hận Dương Tiễn, bởi vì Dương Tiễn cũng là vì tốt cho nó

- Không có vấn đề, trẫm sẽ hạ chỉ, để người trở thành phó thủ cho Dương Tiễn, đứng hàng Nhị Phẩm Thần Tướng!

Tần Quân cười nói, Hao Thiên Khuyển không muốn hóa hình, nguyên nhân đoán chừng không thể rời bỏ Dương Tiễn, vì không phá hư quan hệ của nó cùng Dương Tiễn, hắn không có bởi vì thực lực mà để địa vị của Hao Thiên Khuyển cao hơn Dương Tiễn

Sau khi tiếp chỉ, Hao Thiên Khuyển cắn quyển trục thiên chỉ, hấp tấp rời đi.

Tần Quân lắc đầu bật cười, còn lại ba lần cực hạn giác tỉnh nên đề bạt ai đây?

Còn có Thương chi Đại Đạo.

- Chỉ định triệu hoán Nhục Thu, Hấp Tư, Huyền Minh trạng thái đỉnh phong!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, ba lần chỉ định triệu hoán Thần Ma tất cả đều bị hắn sử dụng.

Đến tận đây, Thập Nhị Tổ Vu tập hợp.

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Cộng Công, Hậu Thổ, Cú Mang, Chúc Dung, Cường Lương, Xa Bỉ Thi, Thiên Ngô, Hấp Tư, Nhục Thu, Huyền Minh!

Sau đó hắn điều ra ba vị bảng thuộc tính Thần Ma.

- Nhục Thu, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Kim Chi Tổ Vu! Thu Thần!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Thu Sương đại địa! Tổ Vu Chân Thân! Chưởng khống không trung!

- Độ trung thành: 89 (max trị số 100)!

Chấp nhận, tên tuổi tên này, thuộc về nhỏ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

- Hấp Tư, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Điện Chi Tổ Vu!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Điện Xà đi nhanh! Tổ Vu Chân Thân! Điện khắp đại địa!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Đồng dạng là thái điểu trong Thập Nhị Tổ Vu, lười nhác nhìn nhiều.

- Huyền Minh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Vũ Chi Tổ Vu! Vũ Thần!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Kỳ Thiên Vũ! Tổ Vu Chân Thân! Vu Tộc Vũ!

- Độ trung thành: 86 (max trị số 100)!

Huyền Minh, một trong hai nữ nhân trong Thập Nhị Tổ Vu, tên tuổi còn được.

Thiên phú của Tổ Vu, ở trong Hồng Hoang Thần Thoại tuyệt đối tính là thượng thừa.

Tần Quân hài lòng đóng bảng thuộc tính Thần Ma, thì thào nói:

- Đáng tiếc, Thập Nhị Tổ Vu đã không phải là cùng một cấp độ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đoán chừng phải thật lâu mới có thể nhìn thấy.

Lam thiên vô biên, biển mây liên miên, vô số Tiên Đảo lơ lửng trong mây mù, như ẩn như hiện.

------oOo------

Chương 1971: Trời không tuyệt đường người (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hướng xuống nhìn lại, không nhìn thấy lục địa, không nhìn thấy hải dương, phảng phất như không hề có đáy, nhìn lên, thiên cao như vậy, nhìn giống như đưa tay có thể chạm, kì thực vĩnh viễn không bao giờ có thể tới

cuối cùng.

Trong đó một tòa Tiên Đảo, vô cùng rộng lớn, sao trời cũng không thể so sánh, bên trên cung điện san sát, lầu các khắp nơi, còn có dãy núi chập trùng.

Giờ phút này, một nam tử đang đứng ở trên lầu các, nhìn non sông tráng lệ phía dưới, hắn mặc Hôi Bào, thân thể thẳng tắp, coi bóng lưng, còn tưởng rằng là Hoắc Khứ Bệnh.

Hắn chính là con trai của Hoắc Khứ Bệnh, Hoắc Tầm Đế!

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh hàng thật giá thật, cách Vô Cực Chí Cao Đại Đế chỉ thiếu chút nữa.

Nhìn phía dưới, mảnh Thiên Địa thuộc về hắn này, trong mắt hắn lộ ra vẻ mờ mịt.

- Tầm Đế, ngươi đang suy nghĩ gì?

Lúc này, sau lưng truyền đến một giọng nữ, linh động mà có chút vũ mị.

Hoắc Tầm Đế hơi cúi đầu nói:

- Không có suy nghĩ gì.

Chỉ gặp một nữ tử cung trang chậm rãi đi ra, mỹ mạo cũng coi như xuất chúng, chỉ là con mắt như mắt rắn, để cho người ta không dám đối mặt.

Nàng chậm rãi đi tới sau lưng Hoắc Tầm Đế, ôm lấy eo của hắn, nhẹ giọng nói:

- Đừng có áp lực, thực sự không được, chúng ta cao chạy xa bay, đi một chỗ chỉ có chúng ta.

Hoắc Tầm Đế cười khổ, vô luận đến đâu, luôn có thời điểm không bình yên a.

- Đúng rồi, cha ngươi thật không tới sao?

Nữ tử cung trang ngẩng đầu hỏi.

Nếu Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh đến, lực lượng của bọn hắn sẽ đủ một chút.

Có lẽ Hoắc Khứ Bệnh ở Cổ Thánh Đế Đạo tính không được quát tháo phong vân, nhưng hắn dù sao cũng là cha của Hoắc Tầm Đế

Nghe vậy, nụ cười đắng chát trên mặt Hoắc Tầm Đế càng sâu, hắn làm sao không muốn lấy được cha chúc phúc?

- Vô luận như thế nào, lần này ta cũng sẽ không trốn tránh.

Hoắc Tầm Đế kiên định nói, để ánh mắt của nữ tử cung trang mê ly lên

Nàng thưởng thức nhất đúng là cốt khí cứng cỏi trên người Hoắc Tầm Đế, mặt ngoài ấm như tịnh thuỷ, kì thực tâm như Bàn Thạch.

Lúc này, một vệt sáng bỗng nhiên bay tới, chính là truyền tin pháp thuật, vượt qua Thời Không Loạn Lưu, chỉ có lúc tiếp cận tin chủ mới có thể hiện thân.

Hoắc Tầm Đế nắm vào trong hư không một cái, bắt bỏ vào trong lòng bàn tay

- Là tin chúc mừng của người nào?

Hoắc Tầm Đế lẩm bẩm, hắn quảng giao hảo hữu, nhưng đại bộ phận hảo hữu chỉ là chúc phúc, không có trợ giúp hắn đối kháng Yêu Tộc.

Yêu Tộc của nữ tử cung trang này, thống nhất Đại Đạo Vị Diện, mà nàng lại là Yêu Tộc Công chúa, hôn sự của nàng đã ở Đại Đạo Vị Diện kia nhấc lên sóng to gió lớn, cho rằng nàng làm nhục vinh diệu của Yêu Tộc.

Một giây sau, toàn thân Hoắc Tầm Đế run rẩy lên.

Nữ tử cung trang nghi hoặc hỏi:

- Tầm Đế, thế nào?

Hoắc Tầm Đế bóp tán chùm sáng trong tay, mở to mắt, mừng rỡ như điên, song quyền nắm chặt, hướng không trung huy quyền, cùng bình thường ổn trọng tưởng như hai người

- Quá tuyệt vời! Quả nhiên trời không tuyệt đường người!

Hoắc Tầm Đế cố nén hưng phấn, thấp giọng gào thét nói, khí thế cả người biến thành lợi kiếm, kiếm khí trùng thiên.

- Đến cùng thế nào? Cha ngươi đáp ứng tới?

Nữ tử cung trang nghi hoặc nói, nàng rất ít nhìn thấy Hoắc Tầm Đế thất thố như vậy.

- Không chỉ hắn, còn có một vị đại nhân vật, Xảo Nhi, chúng ta không cần lại sợ rồi!

Hoắc Tầm Đế thở dài một hơi, nhìn về phía chân trời, thần sắc tràn đầy tự tin.

Nữ tử cung trang được xưng là Xảo Nhi càng thêm hiếu kỳ, nắm lấy tay của hắn hỏi:

- Đến cùng là ai a?

Có thể làm cho Hoắc Tầm Đế tin tưởng như vậy, sẽ là Thần Thánh phương nào?

- Thiên cơ bất khả lộ, người này nhìn ta lớn lên, hắn là vô địch, có hắn ở đây, coi như Yêu Tộc các ngươi quy mô tiến công thế giới của chúng ta, chúng ta cũng không cần e ngại!

Hoắc Tầm Đế cười nói, phảng phất như nghĩ tới điều gì, con mắt trở nên ướt át, nhưng hắn khống chế lại tâm tình rất tốt, không để cho nước mắt rơi xuống

Xảo Nhi bĩu môi nói:

- Vô địch? Phụ hoàng ta rất mạnh!

- Hắc? Ngươi bây giờ còn giúp phụ hoàng ngươi?

Hoắc Tầm Đế trừng nàng một chút, giả bộ giận.

------oOo------

Chương 1972: Tiêu Yêu Thiên Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hì hì, nào có, phụ hoàng ta xác thực mạnh a!

Xảo Nhi che miệng cười nói, đối với người Hoắc Tầm Đế nói tới, nàng càng cảm thấy hứng thú.

Nàng chưa từng nghe Hoắc Tầm Đế tôn sùng qua một người như thế.

- Đó là ngươi nhãn giới thấp!

Hoắc Tầm Đế trừng Xảo Nhi một chút, hừ nói.

Hắn vĩnh viễn quên không được tràng cảnh lần thứ nhất nhìn thấy Tần Quân, khi đó Thiên Đế đã danh vang thời kỳ Hỗn Độn, cùng Vận Mệnh đại chiến trở về, trên người mang theo quang mang ức vạn trượng

- Hừ, nhãn giới của ta thấp, vậy ngươi ngược lại nói a!

Xảo Nhi không phục, bắt đầu bóp cánh tay của Hoắc Tầm Đế

Đáng tiếc vô luận nàng bóp như thế nào, Hoắc Tầm Đế cũng ngậm miệng không nói, chỉ nói nàng cứ yên tâm

Thiên Đế trở về!

Hoắc Tầm Đế bỗng nhiên rất chờ mong, không còn e ngại.

Hắn có dự cảm, đại hôn của hắn sẽ oanh động toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, hơn nữa không phải lấy trò cười thể hiện.

Thời gian xoay chuyển, ba tháng vội vàng đi qua .

Nội vũ trụ không có phong ba quá lớn, sau khi bị Đại Tần thiên đình thống nhất, Nội vũ trụ bình yên hơn rất nhiều, cảnh tượng như vậy ngược lại để càng ngày càng nhiều sinh linh bắt đầu thừa nhận Đại Tần thiên đình.

Chúng sinh không ngốc, mặc dù có thế lực kích động dư luận, nhưng bọn hắn có thể thấy rõ tình huống chung quanh mình.

Bọn hắn gặp áp bách ít hơn trước kia, hưởng thụ được tư nguyên nhiều hơn trước kia, cái này còn không tốt sao?

Ngày xưa, năm thế lực bá chủ hoàn toàn là bóc lột chúng sinh, bây giờ Đại Tần thiên đình thống nhất, mở ra rất nhiều tư nguyên, cũng quản thúc rất nhiều khu vực hỗn loạn, tuy có không ít tiếng mắng chửi, cho rằng Đại Tần thiên đình ước thúc tự do của bọn hắn, nhưng càng nhiều sinh linh thì đang hoan hô .

Vô luận ở đâu, kẻ yếu vĩnh viễn nhiều hơn cường giả.

Một ngày này, Tần Quân ở trong tẩm cung của Liễu Nhược Lai.

Nhược Tâm nằm ở trên giường ngủ trưa, Tần Quân cùng Liễu Nhược Lai ngồi đối diện trước bàn nhỏ.

Tần Quân châm trà cho nàng, cười nói:

- Làm sao? Ở không quen?

Liễu Nhược Lai mặt không biểu tình nói:

- Ngươi giam giữ ta, ta sao có thể quen?

Bởi vì tu vi chênh lệch quá lớn, nàng căn bản không cách nào phá mở cấm chế toà tẩm cung này.

Tần Quân khoan thai cười nói:

- Trẫm nói, đừng đuổi theo Vận Mệnh, sớm muộn có một ngày, trẫm sẽ chộp Vận Mệnh tới tặng cho ngươi.

Hắn cùng Liễu Nhược Lai còn có một nhiệm vụ giao đấu, bất quá hắn đã không để ý, dù sao khen thưởng cũng không nhiều.

Liễu Nhược Lai cũng không tức giận, tình cảm của nàng bị bóc ra, thậm chí không có phẫn nộ, không cam lòng, rất có cảm giác Thái Thượng vô tình.

Đến đâu thì hay đến đó.

Không tranh không đoạt, chẳng quan tâm, không nghe không nói.

Nhìn trạng thái của Liễu Nhược Lai như thế, Tần Quân khẽ nhíu mày, hắn từng để Lý Bạch thử đi bắt Vận Mệnh, đáng tiếc Vận Mệnh phiêu miểu, Lý Bạch không chỗ có thể tìm ra.

Muốn cho Liễu Nhược Lai cảm tình, nhưng không thần thông có thể làm được.

Vô Cực là quá trình siêu việt Đại Đạo, chỉ có vượt qua Vô Cực, mới có thể chân chính áp đảo Đại Đạo.

Sau khi siêu việt Vô Cực, bản thân các cường giả chính là một phương Đại Đạo, có thể sáng tạo chư thiên vũ trụ, diễn hóa ngàn vạn quy tắc của mình

Dựa theo Lý Bạch nói, Vô Cực cảnh diệu dụng không chỉ ở trên thực lực, còn có lý giải đối với Đại Đạo quy tắc.

Trước kia Tần Quân nghĩ Đại Đạo liền cao hơn Thiên Đạo một cấp, thực thì không phải vậy, chúng sinh mạnh, Đại Đạo cũng như thế, vĩnh viễn không có điểm dừng.

- Bồi tiếp Nhược Tâm thật tốt, ngươi cũng có thể tu luyện, chỉ là không thể xuất cung.

Tần Quân thổi chén trà nói.

Nếu thả Liễu Nhược Lai, trời mới biết nha đầu này sẽ chạy đến nơi đâu.

Nghe Nhược Tâm nói, trên đường đi, Liễu Nhược Lai tao ngộ rất nhiều

cuộc chiến đấu, lúc trước ở Cổ Thánh Đế Đạo còn tốt, sinh linh đều rất nhỏ yếu, lại hướng trước, hậu quả khó mà lường được

Liễu Nhược Lai nhẹ nhàng gật đầu, dù sao cũng trốn không thoát, dừng lại tu luyện cũng không tệ.

Hiện tại ở trong lòng nàng có một mục tiêu, cái kia chính là siêu việt Tần Quân.

------oOo------

Chương 1973: Tiêu Yêu Thiên Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại đợi trong chốc lát, Tần Quân mới đứng dậy rời đi.

Đi đến cửa lớn tẩm cung, hắn bỗng nhiên dừng bước lại, quay người nhìn Liễu Nhược Lai, hỏi:

- Nhìn thấy trẫm, trong lòng của ngươi từng có ba động không?

Liễu Nhược Lai ngẩn người, chậm rãi đặt chén trà xuống, đưa lưng về phía Tần Quân, không có trả lời.

Nhìn qua bóng lưng của nàng, Tần Quân thoải mái cười một tiếng, quay người rời đi.

Sau đó, hắn buông xuống nhi nữ tình trường, chuẩn bị tiến về Cổ Thánh Đế Đạo.

Cổ Thánh Đế Đạo cường giả như mây, hơn nữa dài dằng dặc, không thích hợp mang theo đại quân tiến về, đến lúc đó, hắn giống như dĩ vãng, mang theo mấy vị thủ hạ tiến về.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Đại khái đi qua bốn tháng .

Tần Quân mang theo Lý Bạch, Triệu Vân, Tôn Ngộ Không, Cơ Hạo Dạ, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Huyền Đương, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, Thần Ma còn lại tọa trấn Đại Tần thiên đình .

Mạnh nhất có Hoắc Khứ Bệnh, Vô Cực Chí Cao Đại Đế, độ trung thành max trị số, là không thể nào làm ra bất kỳ sự tình nguy hại gì tới Tần Quân

Có Tần Quân, hắn rất yên tâm con của mình sẽ không xảy ra chuyện, nên chủ động gánh chịu trách nhiệm thủ hộ Đại Tần thiên đình

Còn có Kinh Kha, Cường Lương, Hao Thiên Khuyển, Lý Nguyên Bá… tọa trấn, chỉ cần không có cường địch, Đại Tần thiên đình không lo

Trong hào quang, mọi người ngồi xếp bằng, do Cơ Hạo Dạ điều khiển phi hành, dẫn bọn hắn tiến về Hoắc gia thế giới.

- Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi biết trẫm mang ngươi tới ý nghĩa là gì không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, Đông Hoàng Thái Nhất tuyệt đối là hàng ngũ thiên phú đỉnh tiêm trong thần thoại, ngoại trừ Thánh Nhân, ai có thể hơn được?

Hơn nữa Đông Hoàng Thái Nhất đi theo Đế Tuấn rất lâu, độ trung thành cũng đã đạt tới 90, ngày sau có thể trọng dụng.

Đông Hoàng Thái Nhất mở mắt, ngẩn người, mới trả lời:

- Bệ Hạ muốn đề bạt ta?

Đi qua thời gian lâu như vậy, oán hận của hắn với Tần Quân đã trôi qua, chỉ còn lại có sùng bái .

Hắn là nhìn lấy Tần Quân từ Huyền Đương đại thế giới xông Ngoại vũ trụ, lại giết tới Nội vũ trụ, thống nhất chư thiên vũ trụ!

Mỗi lần nhớ lại, hắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không rõ Tần Quân là làm được bằng cách nào

Mấu chốt nhất chính là, bây giờ tu vi của Tần Quân đã bỏ xa hắn!

- Nhìn ngươi biểu hiện.

Tần Quân mỉm cười, không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, Chúc Cửu Âm cũng kích động lên.

Trong mọi người, tu vi của hắn nhược tiểu nhất, hơn nữa chênh lệch cực lớn, thật sự là có chút xấu hổ.

- Bệ Hạ, thân gia của Hoắc Tầm Đế chính là bá chủ một phương Đại Đạo Vị Diện, nhạc phụ của hắn là Vô Cực Đại Chúa Tể hàng thật giá thật, chúng ta phải cẩn thận.

Quản Trọng nhắc nhở.

Vô Cực Đại Chúa Tể, đó là tồn tại bọn họ ngưỡng vọng!

Cơ Hạo Dạ gật đầu nói:

- Nghe nói Tiêu Yêu Thiên Tôn rất mạnh, nói không chừng là Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ.

Tu vi của hắn chỉ có Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ, khoảng cách trung kỳ kém một cước, cho nên không nhìn thấu tu vi cảnh giới của Lý Bạch

Cảnh giới càng đi về phía sau, nhân tố thiên phú quyết định càng ngày càng nhỏ, ngược lại là cơ duyên cùng ngộ tính quan trọng hơn

- Tiêu Yêu Thiên Tôn, trẫm ngược lại muốn xem xem hắn dám áp bách Tầm Đế như thế nào!

Tần Quân cười khinh miệt.

Lý Bạch chính là Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ, còn người mang Kiếm chi Đại Đạo, tuyệt đối có thể cùng Tiêu Yêu Thiên Tôn chiến một trận!

Huống chi hắn còn có hậu thủ.

Hoàng Phong Đại Vương cùng Thổ Hành Tôn tiếp nhận Đại Đạo Truyền

Thừa, còn chưa bị hắn thả ra.

Triệu Vân còn có Thương chi Đại Đạo chờ đợi truyền thừa.

Đồng thời, hắn còn có ba lần cực hạn giác tỉnh không có sử dụng!

Ép, hắn để Quách Gia cực hạn giác tỉnh!

Bây giờ Quách Gia đã là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, lại cực hạn thức tỉnh, đánh nổ Vô Cực cảnh!

------oOo------

Chương 1974: Hỗn Độn Thổ Linh cùng Hỗn Độn Phong Linh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tiến về Hoắc gia thế giới cần bao lâu?

Tần Quân nhẹ giọng hỏi, đã qua nửa chén trà nhỏ thời gian, cho dù là Vô Cực Đại Chúa Tể cũng không thể phút chốc đuổi tới, có thể thấy được Hoắc gia thế giới cách Nội vũ trụ có bao xa.

Đoán chừng coi như Thánh Nhân, muốn dựa vào mình đi tới Hoắc gia thế giới, đoán chừng phải cần vô số năm ánh sáng.

- Chờ một lát nữa là đến.

Cơ Hạo Dạ cười trả lời, bọn hắn đã qua lại Cổ Thánh Đế Đạo, chỉ là bị pháp lực của hắn bao bọc, thấy không rõ tình huống chung quanh

Tần Quân không chuyện gì làm, thế là ấn mở Thần Thoại Thương Thành.

Bây giờ Thần Thoại Thương Thành, ẩn chứa bảo bối đã vượt qua trăm vạn, nhất là sau khi Phong Thần đại điển cùng Sử Thi nhiệm vụ kết thúc, Thần Thoại Thương Thành thay đổi nghiêng trời lệch đất, tăng lên rất nhiều bảo bối

Mục tiêu của Tần Quân đúng là mỗi một vị Thần Ma đều biến thành Hỗn Độn sinh linh!

Hắn đã từng hào ngôn muốn để toàn dân Đại Tần thiên đình đều là Thánh, lúc ấy không ai tin, hiện tại đã không phải hy vọng xa vời

Đáng nhắc tới chính là Thổ Hành Tôn cùng Hoàng Phong Đại Vương đã kết thúc Đại Đạo Truyền Thừa.

- Thổ Hành Tôn, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Thân phận: Hỗn Độn Thổ Linh!

- Tu vi: Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ!

- Công pháp: Phi Vân Thần công!

- Pháp bảo: Khổn Tiên Thằng!

- Thần thông: Độn Địa Thần Thuật!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Thổ Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Sau khi ùng Thổ Linh Thần Phách, Thổ Hành Tôn đã tấn cấp Hỗn Độn sinh linh, lại thêm Thổ Đại Đạo, Đại Đạo Truyền Thừa có thể nói là vô cùng phù hợp, trực tiếp giết tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ!

Nếu không có Hỗn Độn Thổ Linh ở trong Hỗn Độn sinh linh thiên phú không tính xuất chúng, nói không chừng Thổ Hành Tôn sẽ càng mạnh.

- Hoàng Phong Đại Vương, đến từ Tây Du Ký!

- Chủng tộc: Hoàng Mao Ly Thử! Hỗn Độn Phong Linh!

- Tu vi: Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ!

- Công pháp: Thử Tướng Thần Công!

- Thần thông: Tam Muội Thần Phong!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Phong Huyền Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ!

So với Thổ Hành Tôn mạnh hơn hai tiểu cảnh giới!

Có thể thấy được Hoàng Phong Đại Vương sau khi dùng Phong Linh Thần Phách thiên phú mạnh hơn, Hỗn Độn Phong Linh cùng Hỗn Độn Thổ Linh vẫn có một ít chênh lệch

Quan trọng nhất là, bọn hắn đều chưa cực hạn giác tỉnh!

Nếu lại cực hạn giác tỉnh, vô luận là ai, đều có thể đánh nổ Cổ Thánh Đế Đạo!

Chỉ bất quá đại giới là Thần Thoại Hệ Thống sụp đổ, sau khi sụp đổ có thể cực hạn giác tỉnh thành công hay không vẫn là ẩn số.

Ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía Triệu Vân, hắn định truyền Thương chi Đại Đạo cho Triệu Vân.

Nhưng hiện tại xem ra, Chí Tôn Bá Thể kỳ thực cũng không mạnh thế nào, thậm chí không bằng Đế Tuấn, Đế Giang, dù sao Hạ Thần Võ mạnh nhất cũng mới Đại Đạo Đế Tôn.

- Vẫn phải suy nghĩ một phen.

Tần Quân sờ lên cằm suy tư, hắn rất ưa thích Triệu Tử Long, lúc trước sau khi cực hạn thức tỉnh không có đưa đến tác dụng ngăn cơn sóng dữ, lần này, hắn phải nỗ lực bồi dưỡng một phen.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Cơ Hạo Dạ mang bọn hắn xuyên việt Cổ Thánh Đế Đạo thời không bích chướng, đi vào một tinh không sáng chói, tốc độ phi hành cũng đi theo giảm bớt.

- Nơi này chính là Hoắc gia vũ trụ, thực lực chỉnh thể so với trung tâm vũ trụ muốn kém một chút, nhưng cường giả Hoắc gia nhiều, chiến lực cao đoan mạnh hơn trung tâm vũ trụ rất nhiều.

Quách Gia phe phẩy quạt cười nói, hiển nhiên không phải lần đầu tiên đến Hoắc gia vũ trụ

Tần Quân hiếu kỳ hỏi:

- Vì sao trung tâm vũ trụ phát triển được không mạnh?

Nội vũ trụ đã từng là Hỗn Độn khởi nguyên, điểm xuất phát của Đại Đạo Vị Diện

------oOo------

Chương 1975: Hỗn Độn Thổ Linh cùng Hỗn Độn Phong Linh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Hạo Dạ cười nói:

- Lúc trước Hỗn Độn Thần Chủ đại náo, trung tâm vũ trụ liền không người nào dám lưu lại, lại thêm nó ở trong Nhân tộc, nếu những thế lực lớn khác quy mô xâm lấn, khẳng định sẽ kinh động cả Nhân tộc, nên Nội vũ trụ bình yên vô sự.

- Ồ? Về sau Hỗn Độn Thần Chủ không có lại xuất hiện qua?

Tần Quân nhướng mày hỏi, hắn còn băn khoăn Chuẩn Đề, đáng tiếc không ai biết Chuẩn Đề bị trấn áp tại nơi nào.

- Đúng vậy, cũng là bởi vì chưa từng xuất hiện, toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo một mực lưu truyền truyền thuyết của Hỗn Độn Đại Kiếp.

Quách Gia gật đầu.

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Triệu Vân, Tôn Ngộ Không, Lý Bạch đều nghe được hiếu kỳ .

- Hỗn Độn Thần Chủ rất lợi hại phải sao? So với Độc Cô Thiên Tông thì như thế nào?

Tôn Ngộ Không nhịn không được hỏi .

- Độc Cô Thiên Tông? Sao so sánh được Hỗn Độn Thần Chủ? Một cái trên trời, một cái dưới đất.

Cơ Hạo Dạ cười nhạo.

Quách Gia bất đắc dĩ lắc đầu, đổi lại những người khác, hắn khẳng định chửi ầm lên, Độc Cô Thiên Tông tốt xấu cũng là bạn tốt của hắn, có thể nào ở trước mặt hắn chửi bới như thế?

Nhưng Độc Cô Thiên Tông đắc tội Bệ Hạ, hắn cũng chỉ có thể thử chặt đứt phần tình bằng hữu này.

- Nghe nói không chỉ Đại Đạo Vị Diện chúng ta tao ngộ qua Hỗn Độn Thần Chủ đồ sát, Đại Đạo Vị Diện còn lại cũng từng tao ngộ qua.

Quản Trọng bỗng nhiên nói, Huyền Đương cùng Cơ Càn Khôn không khỏi gật đầu, rõ ràng nghe nói qua câu nói này, khiến cho Tần Quân suy nghĩ sâu xa.

Hỗn Độn Thần Chủ đến cùng là Thần Thánh phương nào?

Đại Đạo ý chí?

Ngay thời điểm Tần Quân suy tư, Cơ Hạo Dạ mang bọn hắn bay vào Hoắc gia thế giới.

- Người nào!

Một tiếng hét to vang lên, lúc này, Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên dừng lại, dù sao bọn hắn là tới làm khách, mà không phải tấn công

Theo phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại, chỉ thấy phía trước lơ

lửng một nam tử mặc Cổ Đồng khải giáp, hai tay nắm một cây đại đao, thân cao trăm trượng, như một ngọn núi, cản ở phía trước bọn họ.

- Vô Cực Chí Cao Đại Đế trung kỳ!

Tôn Ngộ Không híp mắt nói, nghe mà Triệu Vân, Đế Tuấn, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Đông Hoàng Thái Nhất run sợ.

Vừa rời Đại Tần thiên đình, tùy tiện liền gặp được một Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

- Hoắc Không, ngươi không biết ta sao?

Cơ Hạo Dạ hai tay khoanh trước ngực, hừ lạnh hỏi.

Nghe vậy, nam tử khải giáp được xưng là Hoắc Không ngẩn người, lúc này hư không quỳ xuống, ôm quyền nói:

- Tham kiến Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần đại nhân, là tiểu nhân hồ đồ.

Tới gần tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế, toàn bộ Hoắc gia thế giới nghiêm phòng chờ đợi, lại thêm hắn đã hồi lâu chưa từng gặp qua Cơ Hạo Dạ, khó tránh khỏi sai lầm.

- Tránh ra một bên!

Cơ Hạo Dạ khoát tay nói, rõ ràng có chút khó chịu.

Hoắc Không nghe xong, xấu hổ cười một tiếng, vội vàng tránh qua.

Cứ như vậy, đám người Tần Quân cấp tốc bay về phía Tiên Đảo của Hoắc Tầm Đế.

- Quái tai, khí tức của những người kia.

Hoắc Không nhíu mày nhìn về phía đám người Tần Quân bay đi, chẳng lẽ cái này là cứu tinh của gia chủ?

Gần đây Hoắc Tầm Đế phảng phất như biến thành người khác, quét qua vẻ lo lắng, trên mặt thường xuyên treo nụ cười, để người Hoắc gia đoán

không được.

Hoắc Khứ Bệnh chỉ có một con trai, trước kia Hoắc Tầm Đế từng lấy vợ sinh con, nhưng hắn vì Xảo Nhi, không tiếc chọc giận Tiêu Yêu Thiên Tôn, khiến cho từ trên xuống dưới Hoắc gia đều có âm thanh bất mãn, nhưng không người nào dám bạo phát ra

Trải qua vô số năm truyền thừa, Hoắc gia đã có lực ngưng tụ gia tộc cường đại, điểm này cùng Hoắc Khứ Bệnh có liên quan thoát không ra.

Lúc này, Hoắc gia thế giới, ở trên đảo gia chủ, Hoắc Tầm Đế đang nghênh tiếp khách đến thăm

Trong hành lang, Hoắc Tầm Đế ngồi ở trên thủ tọa, Xảo Nhi đứng bên cạnh, hai bên là đệ tử Hoắc gia, sau lưng đứng đầy khách mời

- Hoắc gia chủ, đối với đề nghị của chúng ta, ngươi suy tính như thế nào?

Kẻ nói chuyện là một nam tử trung niên xấu xí, bên miệng còn có một nốt ruồi lớn màu đen, cười rộ lên vô cùng bỉ ổi.

Hoắc Tầm Đế mặt không biểu tình nói:

- Ta cự tuyệt, Hoắc gia chính là cha ta một tay thành lập, sao có thể gia nhập các ngươi? Cho dù lãnh tụ của các ngươi là Bắc Trụ Đại Đạo Tôn!

------oOo------

Chương 1976: Ngươi không biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sao (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hoắc gia chủ, sao ngươi không biết thời thế?

Nam tử trung niên giả bộ tức giận nói, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, đáng tiếc miệng của hắn để cho người ta buồn nôn

Các đệ tử Hoắc gia hai mặt nhìn nhau, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn đây chính là tồn tại siêu nhiên, đứng hàng mười vị trí đầu của Cổ Thánh Đế Đạo, Bắc

Trụ Đạo Tông hoành phách mấy Đại Đạo Vị Diện.

Hoắc Tầm Đế lắc đầu nói:

- Ta tự có phương pháp ứng đối, không làm phiền ngươi.

Hắn mặt ngoài hữu lễ, tâm lý lại tràn đầy khinh miệt.

Nếu như Bắc Trụ Đại Đạo Tôn thật coi trọng bọn hắn, sẽ không phái một vị Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh tới làm thuyết khách.

- Tiêu Yêu Thiên Tôn là Đại Năng cường thế bực nào, ngoại trừ Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, ai có thể giúp ngươi?

Nam tử trung niên tiếp tục du thuyết, tựa hồ không đạt mục đích thề không bỏ qua.

Xảo Nhi tức giận nói:

- Theo Bắc Trụ Đại Đạo Tôn các ngươi, còn không bằng theo phụ hoàng ta nha?

Tiêu Yêu Thiên Tôn chỉ là không muốn nàng gả ra Yêu Tộc, nếu Hoắc Tầm Đế nguyện ý trở thành Yêu quái, hôn sự này liền không thành vấn đề.

Nhưng nếu như vậy tương đương để Hoắc Tầm Đế mất đi tôn nghiêm, nàng không muốn nhìn thấy.

Nghe vậy, nam tử trung niên còn không nói chuyện, Hoắc Tầm Đế liền không nhịn được nhíu mày, chỉ là không nói gì thêm.

- Trong mắt Tiêu Yêu Thiên Tôn dung không được hạt cát, lần này tự mình đến đây, Hoắc gia khó thoát kiếp nạn, Hoắc gia chủ, ngươi xác định ngươi nghĩ kỹ rồi?

Nam tử trung niên không nhìn Xảo Nhi, nhìn chằm chằm Hoắc Tầm Đế hỏi.

Trong mắt hắn, Xảo Nhi là không thể đắc tội.

Mà Hoắc Tầm Đế liền khác biệt, nếu không có bối cảnh, ai sẽ coi trọng Hoắc Tầm Đế?

Có lẽ Hoắc Tầm Đế ở Cổ Thánh đế đạo có chút danh khí, nhưng nhập không được pháp nhãn của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn

- Ý ta đã quyết, không cần nhiều lời!

Hoắc Tầm Đế tựa hồ bị chọc tức, khoát tay nói, tuy trung niên này là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, nhưng cảnh giới tương đương hắn, hắn cũng không sợ

Trừ khi là Bắc Trụ Đại Đạo Tôn tự mình đến đây.

- Hừ!

Nam tử trung niên bỗng nhiên vỗ bàn, chỉ Hoắc Tầm Đế, hùng hổ dọa người nói:

- Hoắc Tầm Đế! Ngươi không cần rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!

Sắc mặt của Hoắc Tầm Đế âm trầm xuống, một cỗ khí thế bành trướng đột nhiên bạo phát, chấn động đến cả vũ lâu run rẩy kịch liệt.

- Lớn mật!

Một nam tử áo đen ở bên cạnh trung niên quát lớn nói, khí thế của Vô Cực Chí Cao Đại Đế trong nháy mắt bạo phát, ép tới Hoắc Tầm Đế vội vàng đứng lên, cái ghế dưới thân bạo vỡ ra

Vô Cực Chí Cao Đại Đế!

Sắc mặt của Hoắc Tầm Đế đại biến, sau khi Hoắc Khứ Bệnh rời đi, Hoắc gia chỉ có một vị Vô Cực Chí Cao Đại Đế, đó chính là Hoắc Không, nhưng giờ phút này Hoắc Không ở bên ngoài.

- Hôm nay, Hoắc gia các ngươi nhất định phải quy hàng Bắc Trụ Đạo Tông!

Nam tử trung niên trầm giọng nói, mặt mũi tràn đầy ngoan sắc, cuối cùng xé mở mặt nạ dối trá.

Ỷ vào uy thế của Vô Cực Chí Cao Đại Đế, hắn tự cho là có thể muốn làm gì thì làm!

Sắc mặt của Hoắc Tầm Đế khó coi, nghiến răng nghiến lợi, tâm lý thầm mắng:

- Sao Hoắc Không còn chưa tới?

Đổi lại thường ngày, Hoắc Không hẳn là phút chốc đuổi tới.

- Trẫm ngược lại muốn xem xem đến cùng là ai rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!

Đúng lúc này, một tiếng cười khinh cuồng không bị trói buộc từ ngoài cửa vang lên.

Chỉ thấy Tần Quân mang theo mọi người dạo bước đi tới, tất cả mọi người đồng loạt nhìn lại.

Hoắc Tầm Đế lập tức trừng to mắt, bịch một tiếng liền quỳ trên mặt đất, run giọng nói.

- Tham kiến Bệ Hạ.

Một màn này để Xảo Nhi, nam tử trung niên cùng các đệ tử Hoắc gia trợn tròn mắt.

Hoắc Tầm Đế là hạng người cao ngạo bực nào?

Ngay cả Bắc Trụ Đại Đạo Tôn cũng không muốn thần phục, vậy mà quỳ xuống?

Mọi người lần nữa nhìn về phía đám người Tần Quân, cơ hồ đều tập trung ở trên người Tần Quân.

Người mặc Vô Cực Hồng Mông bào, Tần Quân dạo bước đi đến trước mặt Hoắc Tầm Đế, không nhìn ánh mắt dị dạng ở bốn phía, cười nói:

- Đứng lên đi.

------oOo------

Chương 1977: Ngươi không biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng…

Xảo Nhi thấy tim đập nhanh hơn, những đại nhân vật này làm sao đều tới?

Mấu chốt nhất là bọn hắn đều đi theo người trẻ tuổi này.

- Bệ Hạ ta rốt cục lần nữa nhìn thấy ngài.

Thân thể Hoắc Tầm Đế run rẩy, vậy mà vui đến phát khóc, ở trước mặt Tần Quân như là hài tử, để Xảo Nhi cùng đệ tử Hoắc gia hóa đá

- Ngươi là ai?

Nam tử trung niên cố nén phẫn nộ, trầm giọng hỏi.

Hắn chưa từng gặp qua bọn người Cơ Hạo Dạ, dù sao Bắc Trụ Đạo Tông cách nơi đây vô cùng xa xôi, trước kia hắn cũng không có tới.

Phanh...

Tần Quân còn chưa trả lời, Tôn Ngộ Không bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh nam tử trung niên, một tay phiến lên mặt, lực lớn khủng bố trực tiếp đập bạo nhục thân, máu tươi phun trào.

Sau lưng một loạt đệ tử Hoắc gia bị máu tươi tung tóe, cả đám đều ngây ra như phỗng, cứ thế tại nguyên chỗ

- Ngươi...

Nam tử áo đen bị hù sợ, khí tức của Tôn Ngộ Không để hắn sợ hãi.

Dù sao Tôn Ngộ Không là tồn tại có thể cùng Độc Cô Thiên Tông giao thủ, cảnh giới càng đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn, tuyệt không phải hắn có thể chống đỡ.

Chỉ là khí tức cũng đủ để dọa hắn run chân.

- Quỳ xuống!

Tôn Ngộ Không lườm nam tử áo đen một chút, tức giận mắng, ánh mắt hung ác, dọa đến nam tử áo đen quỳ xuống.

Kỳ thực hắn cũng muốn trốn, nhưng tâm lý có một thanh âm nói cho hắn biết, không thể trốn!

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế bị dọa đến quỳ xuống, tất cả đệ tử Hoắc gia đều trợn tròn mắt.

Xảo Nhi khẽ che cái miệng nhỏ nhắn, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Hoắc Tầm Đế thì hưng phấn khó nhịn, không hổ là Thiên Đế, quả nhiên là ai cũng dám giết!

Tần Quân ngồi ở trên vị trí gia chủ, phảng phất như ở Đại Tần thiên đình nói:

- Tầm Đế, ngươi để trẫm có chút thất vọng a, lại bị a miêu a cẩu ức hiếp.

Nghe vậy, Hoắc Tầm Đế lập tức hổ thẹn.

Nguyên thần của nam tử trung niên tung bay ở trong hành lang, nghe được Tần Quân nói kém chút thổ huyết.

Hắn cũng không ngốc, hiểu lúc này đã trốn không thoát.

- Ngươi đến cùng là ai? Ta là người của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, ngươi không thể giết ta!

Nam tử trung niên trầm giọng hỏi, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn ở Cổ Thánh Đế Đạo, không ai không biết không người không hiểu, hy vọng có thể chấn

nhiếp đám người này.

Nhưng mà, Tần Quân căn bản không để ý tới hắn.

- Đây chính là thê tử của ngươi?

Tần Quân liếc qua Xảo Nhi, nhìn Hoắc Tầm Đế hỏi.

Hoắc Tầm Đế vội vàng lôi kéo Xảo Nhi quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, cười rạng rỡ nói:

- Đúng vậy, Bệ Hạ, nàng gọi Xảo Nhi.

Tần Quân lật tay lấy ra một Ngọc Trâm, đưa cho Xảo Nhi nói:

- Coi như quà ra mắt.

- Đây là Hỗn Độn Chí Bảo!

Xảo Nhi ngạc nhiên nói, tuy ở Cổ Thánh Đế Đạo, Hỗn Độn Chí Bảo không tính truyền thuyết, nhưng đại bộ phận sinh linh rất khó thu hoạch được, trước kia nàng ở trong Yêu Tộc đã từng có Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng sau khi rời đi về sau, người không có đồng nào, chớ nói chi là pháp bảo mạnh mẽ.

- Bệ Hạ, cái này…

Hoắc Tầm Đế lập tức khó xử, Tần Quân vừa đến đã giúp hắn giải quyết phiền phức, có thể nào lại thu lễ?

Tần Quân không có nói tiếp, mà nhìn về phía nguyên thần của nam tử trung niên, nói:

- Hoắc gia có trẫm bảo đảm, ngươi là lựa chọn lăn, hay chết ở chỗ này?

Bá đạo tuyệt luân!

Các đệ tử Hoắc gia nhao nhao giật mình tỉnh lại, tất cả đều sùng bái nhìn Tần Quân.

Nam tử trung niên cùng nam tử áo đen lúc trước còn uy phong lẫm lẫm, một cái nhục thân bạo chết, một cái quỳ trên mặt đất, hình ảnh cho bọn hắn trùng kích cực lớn.

Tôn Ngộ Không cười quái dị, để nam tử trung niên không dám nhúc nhích.

- Ngươi không biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sao?

Nam tử trung niên cắn răng hỏi, nếu hắn trở về như vậy, sẽ không có cách nào bàn giao a.

------oOo------

Chương 1978: Độc Cô Thiên Tông gặp Tô Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vậy ngươi biết trẫm là ai không?

Tần Quân lạnh lùng nhìn nam tử trung niên hỏi, đám người Tôn Ngộ Không, Cơ Hạo Dạ, Triệu Vân cũng nhìn hắn, để nguyên thần của hắn như ánh nến trong đêm tối chập chờn, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị gió thổi diệt.

- Ngươi là ai?

Nam tử trung niên thận trọng hỏi

- Trẫm chính là gia gia của Nam Trụ Đại Đạo tôn!

Tần Quân hừ lạnh nói.

Nam Trụ Đại Đạo tôn?

Trong hành lang nháy mắt yên lặng lại, nam tử trung niên cũng sửng sốt, cố gắng nghĩ Nam Trụ Đại Đạo tôn là ai.

Rất nhanh, sắc mặt của nam tử trung niên tái xanh, cho dù là trạng thái nguyên thần, cũng có thể nhìn thấy sắc mặt của hắn.

- Ngươi đùa bỡn ta!

Nam tử trung niên sắp giận điên lên, hắn còn chưa bao giờ gặp phải tình cảnh như thế.

- Ngươi không phục?

Tần Quân lắc lắc cổ hỏi.

- Đương nhiên.

Nam tử trung niên còn chưa có nói xong, một đoàn liệt diễm cấp tốc bao trùm nguyên thần của hắn, để hắn phát ra tiếng kêu thảm, bị đốt thành tro bụi, liệt diễm này chính là tới từ Cơ Hạo Dạ.

Một Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cứ như vậy vẫn lạc.

Nam tử áo đen quỳ trên mặt đất kém chút dọa khóc, hai tay của hắn chống đất, tê cả da đầu, không dám ngẩng đầu .

Đáy lòng của hắn tràn đầy hoảng sợ, đồng thời cũng đang nghi ngờ Tần Quân đến cùng là ai?

Xảo Nhi cùng một đám đệ tử Hoắc gia rung động, lặng ngắt như tờ, tâm tình lớn hơn nữa cũng không dám phát tiết ra ngoài

Hoắc Tầm Đế thì kích động khó nhịn, thân thể một mực run rẩy, làm sao cũng không khắc chế được

Cơ Càn Khôn ôm lấy cổ của hắn cười nói:

- Thế nào, ta mời Bệ Hạ đến, đủ tràng diện a?

- Thôi đi, là mời ngươi sao?

Hoắc Tầm Đế trợn trắng mắt, hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, còn kém mặc chung một cái quần, cho nên lẫn nhau hiểu rõ đối phương

Tần Quân nhìn nam tử áo đen nói:

- Cút đi, nói cho Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, không được lại đến quấy rầy Hoắc gia! Nếu không lần sau chết sẽ là Vô Cực Đại Chúa Tể!

Lời vừa nói ra, nam tử áo đen chỉ cảm thấy một cỗ hàn phong thấu xương đánh tới, dọa đến hắn vội vàng đứng lên rời đi.

Năm chữ Vô Cực Đại Chúa Tể cũng đủ để hù chết hắn.

Hắn là không còn dám dừng lại, trong chớp mắt, liền đã bay ra Hoắc gia vũ trụ, tốc độ cao nhất đào vong, sợ Tần Quân đổi ý.

- Tốt, để các đệ tử đi xuống đi!

Tần Quân khoát tay nói, Hoắc Tầm Đế lệnh các đệ tử Hoắc gia tán đi, đồng thời tay phải hắn vung lên, huyết nhục trong đại đường đều biến mất không thấy gì nữa, ngay cả mùi máu tươi cũng không còn sót lại chút gì

Sau đó, Tần Quân bắt đầu hỏi thăm tình huống Hoắc gia.

Có lẽ trước kia Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh liền rời Hoắc gia, một mình xông xáo, tìm kiếm cơ duyên

Bởi vì thiên phú cùng khí vận hạn chế, tu vi của hắn dừng bước ở Vô Cực Chí Cao Đại Đế

Hoắc gia ở dưới Hoắc Tầm Đế chỉ huy, cũng coi như gió êm sóng lặng, cho đến khi hắn gặp được Xảo Nhi

Tình yêu tới đột nhiên, luôn ở thời điểm người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Mặc dù đã tam thê tứ thiếp, Hoắc Tầm Đế vẫn bị phong thái của Xảo Nhi hấp dẫn, hai người cấp tốc rơi vào lửa tình, củi khô lửa bốc, một chút tức đốt, từ đó tư định chung thân

Thân là Hoắc gia gia chủ, Hoắc Tầm Đế từ nhỏ ngậm lấy chìa khóa vàng lớn lên, như thế nào tham sống sợ chết?

Vừa chuẩn bị tổ chức tiệc cưới, đồng thời cũng là muốn chứng minh mình cho Tiêu Yêu Thiên Tôn

Nói đến chỗ này, trên mặt Hoắc Tầm Đế lộ ra nụ cười đắng chát, nói:

- Trong khoảng thời gian này áp lực xác thực rất lớn, nhưng đã có Bệ Hạ, ta liền không sợ.

Trong lòng hắn, Tần Quân không chỉ là Bệ Hạ, còn là trưởng bối của hắn

Huống chi từ đường Hoắc gia đời đời phụng dưỡng bài vị của Thiên Đế, Hoắc Khứ Bệnh cũng đã nói, một khi Thiên Đế trở về, Hoắc gia liền phải quy về dưới trướng Thiên Đế, vì Thiên Đế hiệu lực

Làm gia chủ hơn trăm tỷ năm, hắn cũng mệt mỏi, không muốn lại một mình chèo chống

- Ừm, yên tâm đi, có trẫm ở đây, hôn sự này của các ngươi không ai dám phản đối!

Tần Quân lung lay chén trà, mây trôi nước chảy nói, nghe mà Xảo Nhi âm thầm nghi hoặc, ánh mắt vô ý thức nhìn đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương.

------oOo------

Chương 1979: Độc Cô Thiên Tông gặp Tô Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chẳng lẽ đám người này có thể chống lại phụ hoàng nàng?

Khoảng cách tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế bắt đầu, còn một tháng thời gian nữa, Tần Quân cũng không có ý định rời đi, mà ở chỗ này, để tránh Tiêu Yêu Thiên Tôn sớm bắt đi Xảo Nhi

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới gia chủ quỳ bái cường giả bí ẩn ở Hoắc gia thế giới truyền ra

- Cái gì? Gia chủ chỉ quỳ Chiến Quân, như thế nào quỳ người khác?

- Là thật, nghe nói Bắc Trụ Đại Đạo Tôn phái tới một tên cường giả Vô Cực cảnh thu phục Hoắc gia chúng ta bị giết chết!

- Chết một tên cường giả Vô Cực cảnh? Tại sao không có động tĩnh?

- Nói như vậy, Hoắc gia chúng ta có núi dựa?

- Ta đường đường nam nhi Hoắc gia, há có thể dựa vào ngoại tộc?

Trong lúc nhất thời, Hoắc gia thế giới chúng thuyết phân vân, một số trưởng lão càng nhao nhao tìm tới Hoắc Tầm Đế.

Trên vách núi, Hoắc Tầm Đế cùng Hoắc Không đứng sóng vai.

- Thiếu chủ, vị đại nhân kia đến cùng là ai?

Hoắc Không hiếu kỳ hỏi, hắn đã từng là đối thủ của Hoắc Khứ Bệnh, bị Hoắc Khứ Bệnh đánh bại, từ đó thủ hộ Hoắc gia, thời gian thấm thoắt, hắn nhìn thấy từng đời người Hoắc gia sinh ra, khiến cho hắn đã triệt để dung nhập Hoắc gia, đối với Hoắc gia, hắn có thể nói là hết sức quan tâm

- Hắn là Chủ Công của gia phụ.

Trong tay Hoắc Tầm Đế vuốt ve một vật nhỏ, nhìn biển mây ầm ầm sóng dậy phía trước, nhẹ giọng cười.

Hoắc Không nghe xong, lập tức trừng to mắt, ấp a ấp úng nói:

- Chẳng lẽ là…

Trách không được Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Cơ Càn Khôn, Hỗn Độn song kiệt đều vây quanh vị trẻ tuổi kia!

Nguyên lai là Thiên Đế trong truyền thuyết!

- Xuỵt! Việc này không thể ngoại truyền!

Hoắc Tầm Đế cắt ngang hắn.

Hoắc Không gật đầu, nỗ lực bình phục tâm tình.

Thiên Đế truyền ngôn quá nhiều, thân là tướng quân của Hoắc gia, hắn cũng nghe vô số lần .

Truyền thuyết Cực Đế cùng Tô Đế ngang dọc Cổ Thánh Đế Đạo vô địch thủ đã từng bại ở trong tay Thiên Đế.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, Thiên Đế đúng là Thần Thoại!

- Nếu thật là hắn, gia chủ, ngươi liền cứ yên tâm đi!

Hoắc Không kinh hỉ.

Hoắc Tầm Đế gật đầu mỉm cười, hắn nói sang chuyện khác:

- Không thúc, ta cảm thấy ta nên truyền vị.

- Vì sao nói như vậy?

Hoắc Không nghi hoặc hỏi.

- Ta để Bệ Hạ thất vọng, chung quy là thực lực của ta không đủ, ta muốn sau khi thành hôn, ra ngoài xông xáo.

Hoắc Tầm Đế bình tĩnh nói, nhưng Hoắc Không có thể cảm nhận được nội tâm của hắn dao động mãnh liệt

- Đi thôi, Hoắc gia có ta!

Hoắc Không cười nói, hai chủ tớ nhìn phía trước, phảng phất như kể rõ chuyện cũ của nhân sinh

Trong Cổ Thánh Đế Đạo, Độc Cô Thiên Tông xuyên qua, giờ phút này thương thế của hắn tựa hồ khỏi hẳn, lần nữa khôi phục thành bộ dáng cao ngạo như lúc đầu, khí thế bễ nghễ thương sinh

Hắn đang tiến đến Hoắc gia vũ trụ.

- Lần này, ta tuyệt đối sẽ để ngươi trả giá đắt!

Khuôn mặt của Độc Cô Thiên Tông lạnh lùng như băng, lạnh giọng lẩm bẩm.

Trong khoảng thời gian này, hắn trở lại Độc Cô gia tĩnh dưỡng một phen, mang theo Trấn Gia chí bảo đến đây.

Bởi vì hắn hiểu rõ đến Tiêu Yêu Thiên Tôn muốn bức bách Hoắc gia, mà Hoắc gia chi chủ Hoắc Khứ Bệnh chính là thủ hạ của Thiên Đế, nghĩ đến tiệc cưới lần này, Thiên Đế tất nhiên sẽ tham dự

Đến lúc đó, nếu hắn cùng Tiêu Yêu Thiên Tôn liên thủ, Thiên Đế hẳn phải chết không nghi ngờ!

Độc Cô Thiên Tông phảng phất như đã thấy hình ảnh Tần Quân thân tử đạo tiêu, trên mặt lộ ra nụ cười dày đặc

Lúc này, hắn bỗng nhiên nhíu mày, thuận ánh mắt của hắn nhìn lại, chỉ thấy phía trước có một thân ảnh màu trắng, đang dạo bước mà đến

Rút ngắn khoảng cách xem xét, người này bạch y như tuyết, tóc dài đen bóng, trên mặt anh tuấn tràn đầy vết máu, chính là Tô Đế, so sánh với thời kỳ Hỗn Độn, khí tức của hắn càng lạnh lùng, đôi mắt trống rỗng, phảng phất như cái xác không hồn

- Tô… Tô Đế.

Độc Cô Thiên Tông trừng to mắt, kém chút dọa đến hồn phi phách tán

------oOo------

Chương 1980: Thái Thương Ngân Long (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm sao lại gặp được tên sát tinh này.

Độc Cô Thiên Tông bị dọa đến xương cốt toàn thân run lên, không có một tia khí phái của Vô Cực Đại Chúa Tể

Đối mặt Tô Đế, hắn như dê con trước Ác Hổ, run lẩy bẩy, lòng tràn đầy hoảng sợ

Nhìn qua Tô Đế tới gần mình, dọa đến hắn quay người, bay về phía một phương hướng khác, sợ bị Tô Đế tìm tới

Vừa mới chuyển thân, một cánh tay rét lạnh đè chặt mặt của hắn, để hắn không thể động đậy

Hắn không có giãy dụa, thân thể cứng ngắc, một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân bốc lên, bay thẳng Thiên Linh Cái

Bởi vì cái tay này chính là của Tô Đế!

Tay trái của Tô Đế nắm lấy mặt hắn, mặt không biểu tình, như bắt lấy con mồi, bởi vì hoảng sợ, Độc Cô Thiên Tông không dám phản kháng

Bầu không khí trở nên quỷ dị.

Độc Cô Thiên Tông không dám thở mạnh, xuyên thấu qua khe hở, hắn có thể nhìn thấy khuôn mặt tràn ngập tử khí, khiến cho trái tim của hắn cuồng loạn, căn bản không dừng được

- Ngài muốn làm gì.

Độc Cô Thiên Tông cố nén tuyệt vọng, run giọng hỏi.

Tô Đế lạnh lùng nhìn qua hắn, nói:

- Ta từ trong ý thức của ngươi phát hiện thân ảnh Thiên Đế, ngươi muốn tìm Thiên Đế báo thù?

Nghe vậy, Độc Cô Thiên Tông trừng to mắt, Tô Đế có thể nhìn trộm ý thức của hắn?

Hai người mới chạm mặt bao lâu?

Hắn là Vô Cực Đại Chúa Tể a!

- Nói.

Tô Đế nhẹ giọng nói, lại giống như vô số lưỡi dao đâm vào trong lòng Độc Cô Thiên Tông, để khắp cả người hắn băng lạnh, linh hồn có loại đau đớn bị xoắn nát

- Ta sai, ta không tìm Thiên Đế nữa.

Độc Cô Thiên Tông kém chút khóc, vội vàng trả lời

Hắn chợt nhớ tới truyền thuyết nào đó, Tô Đế cùng Thiên Đế quan hệ không tầm thường, nếu không Tô Đế cũng sẽ không xem Thiên Đế như đối thủ vĩnh thế của mình

Giờ khắc này, hắn đột nhiên có giác ngộ.

Từ khi hắn gặp Thiên Đế, tựa hồ vận khí liền không tốt, liên tục tao ngộ cường giả khác nhau truy sát, cũng may hắn thần thông quảng đại, đổi lại những người khác, đã sớm thân tử đạo tiêu

- Hừ!

Tô Đế hừ lạnh một tiếng, tay trái đột nhiên dùng lực, bóp nát đầu lâu của Độc Cô Thiên Tông, nhục thân đi theo rớt xuống.

Một Vô Cực Đại Chúa Tể ở trong tay hắn không hề có lực hoàn thủ.

Đương nhiên, bị nổ đầu là không thể giết chết Độc Cô Thiên Tông.

Tô Đế nhìn nhục thể của hắn, lạnh giọng nói:

- Ngươi có thể tiếp tục tìm Thiên Đế báo thù, nhưng quyết không thể giết hắn!

Thoại âm rơi xuống, Tô Đế liền biến mất tại nguyên chỗ, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua

Nhục thân của Độc Cô Thiên Tông đột nhiên dừng lại, không còn hạ xuống, thân thể bắt đầu vặn vẹo, rất nhanh liền mọc ra đầu, sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, trong đôi mắt viết đầy hoảng sợ.

- Đây chính là thực lực của Tô Đế sao.

Độc Cô Thiên Tông nuốt một ngụm nước bọt, hắn không khỏi nghĩ đến một cường giả vô địch khác.

Đó chính là Cực Đế!

Năm đó Cực Đế khiêu chiến Cổ Thánh Đế Đạo, từ đầu đánh tới đuôi, không người địch nổi, khi đó hắn còn chưa quật khởi, không vào pháp nhãn của Cực Đế

Khi đó, Tô Đế là cường giả duy nhất không có bị Cực Đế đánh bại, đương nhiên, hai người đến cùng ai mạnh, không có người biết

Nhưng bọn hắn đều nói Thiên Đế mạnh nhất.

Độc Cô Thiên Tông lập tức rối rắm, đến cùng có nên tìm Tần Quân báo thù hay không?

Nếu như vậy bỏ qua, hắn không cam lòng.

Nhưng vừa nghĩ tới Tô Đế, hắn liền không nhịn được run rẩy.

- Tên kia đến cùng có nhập Ma hay không?

Độc Cô Thiên Tông nghi hoặc nghĩ, thế nhân đều nói Tô Đế lâm vào ma chướng, biến thành Ma đầu giết chóc, không có tư duy, nhưng vừa rồi giao thủ, hắn có thể cảm giác được Tô Đế có ý đồ rõ ràng, hoàn toàn không có tư thế nhập Ma

------oOo------

Chương 1981: Thái Thương Ngân Long (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ xong, Độc Cô Thiên Tông cắn răng, tiếp tục bay về phía Hoắc gia vũ trụ.

Cho dù không thể giết Tần Quân, hắn cũng phải để Tần Quân trả giá đắt

Hoắc gia thế giới, ở trên đảo gia chủ.

Tần Quân gọi Triệu Vân vào trong phòng, chuẩn bị ban cho Triệu Vân cơ duyên mới

- Đây là Thái Thương Ngân Long Cốt, lúc còn sống là một Hỗn Độn sinh linh đỉnh tiêm, ngươi dung hợp xương này, sẽ biến thành Thái Thương Ngân Long.

Tần Quân lấy ra một Ngân Cốt dài đến hai trượng, nhẹ giọng cười nói, xương này giá trị năm ngàn tỷ danh khí, bởi vì lúc Thái Thương Ngân Long còn sống tu vi đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể, ở Cổ Thánh Đế Đạo cũng có tên tuổi rất lớn

Giá trị năm ngàn tỷ danh khí, có thể thấy được xương này bất phàm

So với Thổ Linh Thần Phách, Phong Linh Thần Phách, Lang Tổ tinh huyết còn đắt đỏ hơn, có thể thấy được lốm đốm

Thái Thương Ngân Long đến từ Đại Đạo Vị Diện khác, thân phận tương đương với Long Tổ.

Triệu Vân nghe xong, tim lập tức đập thình thịch, hắn là biết Hỗn Độn sinh linh đại biểu cho cái gì, chỉ là hắn có chút do dự

- Bệ Hạ, ta đã là Chí Tôn Bá Thể, lại biến thành Thái Thương Ngân Long, ta vẫn là ta sao?

Triệu Vân lo lắng.

Hắn tín ngưỡng cường giả chi đạo là dựa vào mình cước đạp thực địa, ngày sau Triệu Tử Long, coi như người sao?

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nhớ kỹ, túi da không có nghĩa là ngươi, chỉ cần tâm của ngươi thủy chung như một, ngươi vĩnh viễn là Thường Sơn Triệu Tử Long.

Bây giờ nhục thân của Tần Quân thay đổi bao nhiêu lần huyết mạch?

Chẳng lẽ hắn đã không phải là hắn?

Tu luyện chi đạo, bản thân là Tiến Hóa chi đạo, nhục thân tiến hóa, hồn phách thuế biến!

Nghe vậy, Triệu Vân hít sâu một hơi, tay phải vung lên, thu Thái Thương Ngân Long Cốt vào trong nhẫn chứa đồ, ôm quyền nói:

- Là mạt tướng nhỏ hẹp, mạt tướng nhất định không phụ Bệ Hạ hi vọng!

Nói xong, hắn liền quay người chuẩn bị rời đi, dung hợp Thái Thương Ngân Long Cốt!

- Chờ ngươi biến thành Thái Thương Ngân Long, trẫm sẽ để cho ngươi mạnh lên, miễn đi trăm tỷ năm tuế nguyệt!

Tần Quân mở miệng lần nói, lời vừa nói ra, toàn thân Triệu Vân run lên, quay người quỳ xuống, nhìn Tần Quân trùng điệp dập đầu

Nếu không phải Tần Quân hậu ái, hiện tại hắn chỉ có thể ở Huyền Đương đại thế giới làm một tên Tướng Quân phổ thông, có thể nào lãnh hội phong cảnh tráng lệ ở Cổ Thánh Đế Đạo?

Trọn vẹn dập đầu ba cái, Triệu Vân mới đứng dậy rời đi.

Đợi hắn đóng cửa phòng, trên mặt Tần Quân lộ ra mỉm cười.

- Thái Thương Ngân Long, Vô Cực Đại Chúa Tể, nếu lại truyền thừa Thương chi Đại Đạo, chậc chậc, nói không chừng còn lợi hại hơn Lý Bạch.

Tần Quân rất chờ mong với Triệu Vân, Thái Thương Ngân Long Cốt này chính là tồn tại bài danh năm vị trí đầu ở trong Thần Thoại Thương Thành, hao phí một cơ hội hệ thống ân huệ của hắn

Thái Thương Ngân Long đối với Tổ Long Doanh Chính, sẽ không tạo thành huyết mạch áp chế chứ?

Tần Quân ác thú vị nghĩ, sau khi Doanh Chính tiến vào Đại Tần thiên đình, biểu hiện rất quy củ, ngày sau tìm cơ hội đề bạt một chút, để phong thái Tổ Long triển khai ở Cổ Thánh Đế Đạo

Chỉ chớp mắt, thời gian trôi qua rất nhanh.

Khoảng cách tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế càng ngày càng gần, Hoắc gia thế giới cũng biến thành náo nhiệt lên, mỗi ngày đều có quý khách giá lâm.

Tuy chỉ có một số nhỏ khách mời là ôm thái độ chúc phúc, đại bộ phận khách mời đều là đến xem trò vui

Tiêu Yêu Thiên Tôn là cường giả đỉnh cấp ở Cổ Thánh Đế Đạo, vô số sinh linh vì đó hướng tới

- Nhân tộc Đại Đế Cổ Hi Bạch giá lâm!

Thanh âm của Hoắc Không vang vọng toàn bộ Hoắc gia vũ trụ, mỗi khi có cường giả nổi tiếng đến, hắn đều sẽ thông báo toàn vũ trụ, thứ nhất là cho cường giả mặt mũi, hai là tăng khí thế của Hoắc gia

Oanh!

Sinh linh trong Hoắc gia thế giới lập tức vỡ tổ.

Tên tuổi của Cổ Hi Bạch cũng không thấp, ở trong Nhân tộc Đại Đế bài danh cực cao

Ngoại trừ Đại Đạo Vị Diện của Tần Quân có Nhân tộc, Đại Đạo Vị Diện còn lại cũng có.

Các Nhân tộc đều đã kết thành liên minh, mặt ngoài đồng khí liên chi, vụng trộm lại minh tranh ám đấu.

Mà Cổ Hi Bạch chính là Nhân tộc Đại Đế dưới trướng Huyền Đương, cũng là một trong Lục Đế có mảnh vỡ Nhân Vương Đỉnh.

------oOo------

Chương 1982: Nhân Vương Đỉnh chi tranh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Hi Bạch, người cũng như tên, khí phái nho nhã, một thân thanh sam tung bay theo gió, hư không dạo bước, đạp trên biển mây đi tới đảo gia chủ, bên người đi theo mười mấy tên tu sĩ Nhân tộc

Mặc dù khuôn mặt của hắn tính không được tuấn lãng, nhưng ngũ quan góc cạnh rõ ràng, trong mắt tinh mang lấp lóe, để cho người ta liếc hắn một cái liền rất khó quên

Rất nhanh, hắn mang theo các tu sĩ đến trước gia chủ đảo, Hoắc Tầm Đế cùng một đám trưởng lão Hoắc gia đi tới bên vách núi nghênh đón

- Hi Bạch, đã lâu không gặp.

Hoắc Tầm Đế chắp tay cười nói, hắn là nhìn lấy Huyền Đương sáng lập Nhân tộc, cho nên Huyền Đương Nhân tộc đều là hậu bối của hắn

Mặc dù tuổi tác của Cổ Hi Bạch không bằng hắn, nhưng tu vi lại vượt xa hắn, làm một nhóm Nhân tộc sớm nhất, thiên phú của Cổ Hi Bạch cực cao, bây giờ đã đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ

Sáu vị Đại Đế của Huyền Đương Nhân tộc đều có thiên phú dị bẩm, có hi vọng siêu việt Nhân Tổ Huyền Đương

Bởi vì Hoắc gia từng giúp Huyền Đương Nhân tộc vượt qua khoảng thời gian gian nan nhất, cho nên Nhân tộc Lục Đế cùng Hoắc gia quan hệ đều rất không tệ, lần này Cổ Hi Bạch đến đây cũng là muốn tương trợ Hoắc Tầm Đế

- Xác thực đã lâu không gặp, có chục tỷ năm a?

Cổ Hi Bạch lộ ra mỉm cười, ôm quyền hành lễ.

Thời điểm bọn họ tuổi nhỏ, Hoắc Tầm Đế cùng Cơ Càn Khôn thường thường mang bọn hắn đi chơi, cảm tình là từ khi đó bắt đầu bồi dưỡng

- Ừm, gần đây lại đột phá sao?

Hoắc Tầm Đế đánh giá Cổ Hi Bạch, nhiều hứng thú hỏi.

Chỉ là trong lòng của hắn có chút phức tạp, bây giờ giật mình bừng tỉnh mới phát hiện mình lạc hậu rất nhiều.

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh nhìn như có thể uy phong một phương, nhưng tính không được tự do chân chính

- Không, lại hướng lên quá khó khăn.

Cổ Hi Bạch lắc đầu cười khổ nói, sở dĩ Nhân tộc Lục Đế bọn hắn có thể mạnh như vậy, nguyên nhân lớn nhất vẫn là dựa vào Nhân Vương Đỉnh tụ tập Nhân tộc khí vận, bằng không hiện tại hắn miễn cưỡng mới đột phá Vô Cực Chí Cao Đại Đế sơ kỳ

Hoắc Tầm Đế nhún vai cười một tiếng, chợt mang theo bọn người Cổ Hi Bạch tiến vào gia chủ đảo

Cổ Hi Bạch gia nhập khiến cho các đệ tử Hoắc gia càng thêm phấn chấn

Những khách mời đến xem trò vui cũng xôn xao, không nghĩ tới Hoắc Tầm Đế có thể được Nhân tộc Lục Đế trợ giúp

- Đúng rồi, Huyền Đương tiền bối cũng ở trong đảo, ngươi muốn gặp không?

Hoắc Tầm Đế cười hỏi, có Tần Quân ở đây, hắn đã không có áp lực chút nào, Cổ Hi Bạch đến chỉ có thể coi là dệt hoa trên gấm, hắn cũng không có biểu hiện quá kích động

Huyền Đương?

Cổ Hi Bạch dừng bước lại hỏi:

- Nhân Tổ cũng tới?

Vừa nghĩ tới quan hệ của Hoắc Khứ Bệnh cùng Huyền Đương, hắn lập tức giật mình.

Huyền Đương ngày bình thường dạo chơi khắp nơi, rất ít cùng Nhân tộc Lục Đế bọn hắn liên hệ, cho nên hắn cũng không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp được Huyền Đương

- Đi thôi, dẫn ngươi đi nhìn một chút.

Hoắc Tầm Đế cười khẽ nói, về phần Tần Quân, hắn không có đề cập.

Cấp độ như Cổ Hi Bạch, còn chưa có tư cách tiếp xúc Thiên Đế.

Một bên khác, trong phòng tu luyện của Tần Quân, đang chờ Triệu Vân dung hợp Thái Thương Ngân Long Cốt xong.

Đám người Lý Bạch cũng ở trong đình viện, không có ra ngoài, còn có mấy ngày, tiệc cưới liền bắt đầu, bọn hắn đều chờ đợi thời điểm một tiếng hót lên làm kinh người

Nếu đánh bại Tiêu Yêu Thiên Tôn, bọn hắn liền phát hỏa!

Cùng lúc đó, Độc Cô Thiên Tông đã đi tới biên giới Hoắc gia vũ trụ, hắn không có lập tức tiến vào, mà lơ lửng ở trong tinh không, sắc mặt âm tình biến ảo

Hắn rất muốn giết vào, nhưng lý trí nói cho hắn biết, một khi tiến vào Hoắc gia vũ trụ, nghênh đón hắn có thể là nguy cơ trước đó chưa từng có

- Đầu tiên chờ chút đã.

Độc Cô Thiên Tông thở dài một tiếng, bay về phía một viên tinh cầu ở bên cạnh.

Hắn tính toán đợi Tiêu Yêu Thiên Tôn đến, lại xem tình huống quyết định hành động

Trong đình viện, Huyền Đương cùng Cổ Hi Bạch ngồi đối diện ở trước bàn đá, hai người trò chuyện tình huống Nhân tộc chốc lát, mới bắt đầu tiến vào chính đề

- Nhân Vương Đỉnh vẫn tốt chứ?

Huyền Đương hỏi.

------oOo------

Chương 1983: Nhân Vương Đỉnh chi tranh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân tộc là theo Tần Quân bày mưu đặt kế sáng lập, Nhân tộc có thể sống sót, cũng là dựa vào thủ hạ của Tần Quân bảo hộ, cho nên Nhân Vương Đỉnh phải về Tần Quân

Cổ Hi Bạch ngẩn người, gật đầu nói:

- Tự nhiên tốt, vì sao Nhân Tổ hỏi như thế?

- Các ngươi nên giao ra Nhân Vương Đỉnh a.

Huyền Đương thu liễm nụ cười nói.

Nhân Vương Đỉnh chính là hắn ban cho Lục Đế, tự nhiên có tư cách thu hồi lại, cho nên hắn không chút khách khí.

Cổ Hi Bạch như bị sét đánh, há to mồm, thân thể cứng ngắc ở đó, hắn cắn răng hỏi:

- Chẳng lẽ chúng ta làm không tốt? Chỗ nào để ngài không hài lòng?

- Không có bất mãn gì, chỉ là chủ nhân chân chính của Nhân Vương Đỉnh trở về, ta muốn vật quy nguyên chủ mà thôi.

Huyền Đương vừa uống rượu, vừa giải thích.

Nếu như thật muốn để Tần Quân tự mình đi lấy, vậy hắn còn không biết xấu hổ ở dưới tay Tần Quân lăn lộn?

Cổ Hi Bạch nghe xong, sắc mặt lập tức khó coi.

Lục Đế bọn hắn tu luyện toàn bộ nhờ Nhân Vương Đỉnh, nếu như giao ra

Nhân Vương Đỉnh, ngày sau bọn hắn còn tiến bộ thế nào?

Mấu chốt nhất là Nhân Vương Đỉnh tụ tập Nhân tộc khí vận, giao ra Nhân Vương Đỉnh, tương đương với giao ra cả Nhân tộc, bọn hắn làm sao nguyện ý?

- Đối phương là ai?

Cổ Hi Bạch trầm giọng hỏi, trong lòng đối với Huyền Đương cũng sinh ra bất mãn.

Tuy Huyền Đương là Nhân Tổ, nhưng Nhân tộc cơ hồ là dựa vào Nhân tộc Lục Đế bọn họ mới đi đến hôm nay, trước đó không lâu, Huyền Đương còn để mấy trăm triệu tu sĩ Nhân tộc chết không có chỗ chôn, Lục Đế một mực ẩn nhẫn.

Hiện tại Huyền Đương muốn bọn hắn giao ra Nhân Vương Đỉnh, dựa vào cái gì?

- Làm sao? Ngươi không nguyện ý?

Huyền Đương đặt chén rượu xuống hỏi, sắc mặt có chút bất thiện .

Trong mắt hắn, mệnh của Lục Đế là hắn cho, Lục Đế có hết thảy cũng là hắn cho, hắn có quyền lực chưởng khống Nhân tộc!

- Đây chính là Nhân tộc khí vận, ngươi hồ đồ rồi sao? Cái gì gọi là chủ nhân chân chính của Nhân Vương Đỉnh, chẳng lẽ ngươi không có sáng tạo chúng ta, sáng lập Nhân tộc là một người hoàn toàn khác?

Cổ Hi Bạch đứng dậy, giận dữ mắng mỏ.

Cùng Sở Điệu Thánh Tổ tranh đấu, làm bọn hắn đã sớm bất mãn với Huyền Đương, trước kia Cổ Hi Bạch thường thường khuyên nhủ Đại Đế còn lại, nên khoan dung Huyền Đương hơn, nhưng bây giờ hắn hoàn toàn nhịn không được.

Binh...

Chén rượu bị hắn ném nát trên mặt đất, khí thế Vô Cực Chí Cao Đại Đế

bành trướng chấn động đến toàn bộ gia chủ đảo đều rung động.

Huyền Đương mặt không biểu tình, ngẩng đầu lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Ngươi muốn tạo phản?

Hoắc Tầm Đế cùng Hoắc Không vội vàng xuất hiện ở trong đình viện, Hoắc Tầm Đế hỏi:

- Chuyện gì vậy?

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Huyền Đương sẽ cùng Cổ Hi Bạch trở mặt, mới đầu còn tưởng rằng là khách mời còn lại.

- Các ngươi lui ra, đây là chuyện của ta cùng hắn!

Huyền Đương trầm giọng nói, khí tức Vô Cực Đại Chúa Tể trong nháy mắt giảo tán khí thế của Cổ Hi Bạch

Hoắc Tầm Đế cùng Hoắc Không liếc nhau, đều nhìn ra sợ hãi cùng nghi hoặc trong mắt đối phương, bọn hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Huyền Đương nổi giận với Nhân tộc Đại Đế

Nhưng hai người vẫn rời đi, một là bọn hắn chộn rộn không được, hai là không tiện tham dự, Cổ Hi Bạch tương đương với con trai của Huyền Đương, đây là việc nhà.

- Nhân Vương Đỉnh, ngươi nhất định phải giao, nếu không ta phế bỏ các ngươi!

Huyền Đương trầm giọng nói, tu vi của hắn kinh khủng bực nào, dù Cổ Hi Bạch là Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ cũng không nhịn được hãi hùng khiếp vía

Nhưng Nhân Vương Đỉnh là phòng tuyến cuối cùng của Cổ Hi Bạch, không thể nhượng bộ!

- Hoặc là giết ta, hoặc là ngươi đừng nghĩ lấy được Nhân Vương Đỉnh!

Cổ Hi Bạch cũng rất kiên cường, đối mặt tổ tông nổi giận, cũng không

khiếp đảm

Huyền Đương tức giận đến hỉ mũi trừng mắt, hận không thể một chưởng vỗ chết Cổ Hi Bạch, nhưng Cổ Hi Bạch là một trong Nhân tộc Lục Đế, đối với Nhân tộc có công lao không thể coi nhẹ, hắn làm sao hạ thủ được?

------oOo------

Chương 1984: Thiên Tôn giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Xem ra ngươi thiếu giáo huấn a!

Huyền Đương hừ lạnh một tiếng, tay trái cấp tốc rơi vào trên vai Cổ Hi Bạch, mang theo Cổ Hi Bạch biến mất tại nguyên chỗ

Hoắc gia thế giới không chịu nổi bọn hắn chiến đấu, phải dời địa điểm chiến đấu a.

Khách mời có thể tới tham gia tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế đều rất mạnh, thần thức đủ để bao trùm toàn bộ Hoắc gia thế giới, một khi có gió thổi cỏ lay, bọn hắn đều có thể lập tức phát giác được, đối với Huyền Đương cùng Cổ Hi Bạch tranh đấu, để bọn hắn đều rất nghi hoặc

- Cổ Hi Bạch cùng Huyền Đương trở mặt rồi?

- Chậc chậc, Huyền Đương cũng tới, trước đó ta vậy mà không có phát hiện.

- Cái này có trò hay để nhìn, Huyền Đương cùng Cổ Hi Bạch tương trợ Hoắc Tầm Đế dẫn đầu náo loạn, đoán chừng Hoắc Tầm Đế muốn khóc.

- Không thích hợp, bọn hắn không có lý do gì trở mặt a?

- Chẳng lẽ có âm mưu?

Các tân khách riêng phần mình trao đổi, khiến cho Hoắc gia thế giới mạch nước ngầm phun trào

Trong phòng, tuy Tần Quân chú ý tới khí tức của Huyền Đương, nhưng không có để ở trong lòng, chỉ cần Tiêu Yêu Thiên Tôn không đến, không ai có thể làm gì được Huyền Đương

Giờ phút này hắn đang lật xem Thần Thoại Thương Thành, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất như thế nào mạnh lên, hắn một mực cân nhắc

Tuy thiên phú của bọn hắn ở trong thần thoại được cho đỉnh tiêm, nhưng ở chỗ này, lại không so được Hỗn Độn sinh linh

- Cái này không được, Tam Túc Kim Ô có thể nào biến thành hổ?

Tần Quân lẩm bẩm, tay trái không ngừng huy động trên không trung, nếu có người khác ở đây, còn tưởng rằng hắn có bệnh

Hắn bây giờ còn có ba lần cực hạn giác tỉnh, phải sử dụng thật tốt a.

Sau đó mấy ngày, Huyền Đương cùng Cổ Hi Bạch đều chưa trở về, cho đến một ngày trước tiệc cưới, hai người rốt cục về trong đình viện

Thời khắc này sắc mặt của Cổ Hi Bạch trắng bệch, vừa rơi xuống đất, hắn buông mình ngã xuống, cả người thất hồn lạc phách, cùng lúc trước tưởng như hai người.

- Pháp lực của ta.

Cổ Hi Bạch buồn bã lẩm bẩm, hắn toàn thân bất lực, cảm giác không thấy pháp lực mảy may, như là phế nhân

Huyền Đương nhìn hắn, lạnh lùng nói:

- Ta phong ấn pháp lực của ngươi, trừ khi có Vô Cực Đại Chúa Tể hỗ trợ, nếu không ngươi vĩnh viễn như thế, ngay cả phàm nhân cũng không bằng.

Nghe vậy, sắc mặt của Cổ Hi Bạch càng thêm thảm đạm, ngay cả khí lực đứng lên cũng không có

Nhìn thấy hắn như vậy, trong lòng Huyền Đương cũng có chút đau nhức,

Cổ Hi Bạch tương đương với con của hắn, giữa hai người là có thân tình tồn tại, nhưng hắn không có biểu hiện ra ngoài

Hắn làm như vậy cũng là vì tốt cho Cổ Hi Bạch, nếu để cho Tần Quân tự mình đi lấy Nhân Vương Đỉnh, lấy tính cách của đám người Cơ Hạo Dạ, không xé nát Lục Đế là không thể

- Ngươi suy nghĩ thật kỹ, sau tiệc cưới, ngươi sẽ hiểu ý tứ của ta.

Huyền Đương nói một câu liền rời đi, tiệc cưới này chính là Thiên Đế hàng lâm Cổ Thánh Đế Đạo, điểm xuất phát cho thời đại mới, chờ sau khi tiệc cưới kết thúc, Cổ Hi Bạch cũng không dám lại phản kháng

Nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, trong mắt Cổ Hi Bạch lộ ra oán hận.

Hắn cần cù chăm chỉ vì Nhân tộc làm nhiều chuyện như vậy, cuối cùng lại rơi vào kết quả này.

Hắn không phục!

Hắn không cam tâm!

Một ngày trôi qua rất nhanh, tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế cũng sắp bắt đầu

Toàn bộ Hoắc gia thế giới giăng đèn kết hoa, không khí vui mừng tràn ngập, chỉ là đệ tử Hoắc gia trấn thủ ở các nơi đều trận địa sẵn sàng đón quân địch, cảnh giác nhìn chung quanh

Lấy gia chủ đảo làm trung tâm, trong phạm vi mười triệu dặm, đều ngồi đầy khách mời, nâng cốc ngôn hoan, trong đó không thiếu cường giả Vô Cực cảnh

Sinh linh dám đến xem trò vui, tu vi thấp nhất cũng có Đại Đạo Đế Tôn cảnh

Đại Đạo Chí Tôn cũng không dám dính vào vũng nước đục này.

Đám người Tần Quân thì ngồi ở trong gia chủ đảo, cùng các trưởng lão ngồi chung một chỗ, hưởng thụ lấy ánh mắt kính sợ mà tò mò ở chung quanh

- Đó là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần Cơ Hạo Dạ sao?

- Còn có Huyền Đương cùng Cơ Càn Khôn!

- Hai người kia là ai? Làm sao cảm giác có chút quen mắt?

- Hỗn Độn song kiệt ngươi cũng không nhận ra? Làm sao lăn lộn a?

- Người cùng gia chủ đối ẩm kia là ai? Vậy mà không đứng dậy.

------oOo------

Chương 1985: Thiên Tôn giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoắc gia trưởng lão, các đệ tử trực hệ nghị luận ầm ĩ, đại đa số lực chú ý đều rơi vào trên người Tần Quân

Chỉ thấy Hoắc Tầm Đế xoay người đứng ở trước mặt Tần Quân, biểu hiện cực kỳ cung kính, bên cạnh còn đi theo Xảo Nhi, đầu đội Phượng Quan, đỏ khăn che mặt, thân hình thướt tha, do thị nữ đỡ lấy

- Ngươi cứ yên tâm thành hôn, hết thảy có trẫm.

Tần Quân cười nói, Lý Bạch ở sau lưng thi hứng đại phát, bắt đầu tự mình ngâm thơ, làm Quách Gia, Quản Trọng không ngừng khen hay.

- Đa tạ Bệ Hạ.

Hoắc Tầm Đế cười gật đầu, từ khi Tần Quân tới, hắn căn bản không tiếp tục lo lắng cái gì.

Sau đó, hắn mang theo Xảo Nhi đi đến các trưởng lão khác.

Tôn Ngộ Không tiến đến trước mặt Tần Quân hỏi:

- Bệ Hạ, sao Tử Long không tới? Tại sao ta cảm giác hắn lại đột phá? Trên

người có Long khí?

Triệu Vân ở dưới biển mây, dung hợp Thái Thương Ngân Long Cốt, Tần Quân đã thông báo Hoắc Tầm Đế, không được để cho người quấy rầy Triệu Vân

- Đừng để ý tới hắn, quan tâm chính ngươi đi, phía sau hắn sẽ siêu việt ngươi.

Tần Quân cười tủm tỉm nói, nghe mà sắc mặt Tôn Ngộ Không trong nháy mắt khổ xuống.

Quả nhiên!

Vị trí Thần Tướng mạnh nhất Đại Tần thiên đình không ai có thể thời gian dài chiếm lấy.

Bọn người Đế Tuấn, Đế Giang nghe mà âm thầm hiếu kỳ, Triệu Vân sẽ trở nên mạnh cỡ nào?

- Đến, chúng ta cũng tới uống một chén!

Đế Giang nâng chén nhìn Đế Tuấn cười nói, kiếp trước hai người có huyết hải thâm cừu, nhưng kiếp này đã tiêu trừ cừu hận, đương nhiên, bọn hắn cũng không thế nào quá thân cận

Đế Tuấn nghe xong, lộ ra nụ cười, cùng Đế Giang ăn uống linh đình

Chúc Cửu Âm cùng Đông Hoàng Thái Nhất liếc nhau, hai người đồng thời hừ lạnh một tiếng, riêng phần mình quay đầu sang chỗ khác

- Hôm nay, là ngày Hoắc gia gia chủ của chúng ta cưới vợ!

Đúng lúc này, âm thanh của Hoắc Không vang vọng toàn bộ Hoắc gia vũ trụ, ngoại trừ sinh linh trong Hoắc gia thế giới, vô số sinh linh ở thiên ngoại cũng có thể nghe thấy

Thân là Hoắc gia đại tướng quân, Hoắc Không có tư cách chủ trì tiệc cưới.

- Gia chủ thiên phú dị bẩm, chính là Đế Đạo anh kiệt.

Hoắc Không bắt đầu thổi phồng Hoắc Tầm Đế, tuy đại bộ phận quý khách đều khịt mũi coi thường

Sống mấy trăm tỷ năm, cũng mới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, tính là anh kiệt gì?

- Anh kiệt? Ở trong mắt bản tôn, hắn chỉ là một con chó!

Một âm thanh bá đạo đến cực điểm bỗng nhiên vang lên, trong nháy mắt vượt trên âm thanh của Hoắc Không, uy áp khủng bố khó mà hình dung từ trên trời giáng xuống, để toàn bộ sinh linh hô hấp dồn dập

- Đến rồi!

Cơ Hạo Dạ nheo mắt lại nói, đang khi nói chuyện còn buông chén rượu xuống.

Quách Gia buông quạt giấy hỏi:

- Tiêu Yêu Thiên Tôn?

- Vô Cực Đại Chúa Tể, còn mạnh hơn ta, hẳn là hắn!

Cơ Hạo Dạ trầm giọng nói, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía Tần Quân

Hắn còn là lần đầu tiên gặp được Tiêu Yêu Thiên Tôn, khí tức này vượt qua tưởng tượng của hắn, so với Độc Cô Thiên Tông, chỉ mạnh không yếu

Chỉ dựa vào hắn, Huyền Đương cùng Tôn Ngộ Không, thật có thể ngăn trở Tiêu Yêu Thiên Tôn?

Nhưng mà, sắc mặt của Tần Quân bình tĩnh, tiếp tục cùng Lý Bạch uống rượu, phảng phất như không có để Tiêu Yêu Thiên Tôn vào mắt

Giờ phút này, Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi đứng ở bên ngoài thềm đá, dưới mấy ngàn thềm đá là vô số đệ tử tinh anh Hoắc gia, có vài chục vạn người, bọn hắn đều đứng dậy, khẩn trương nhìn lên bầu trời

- Phụ hoàng tới.

Xảo Nhi nắm chặt tay Hoắc Tầm Đế, thấp giọng nói.

Hoắc Tầm Đế hít sâu một hơi:

- Thiên Tôn đến đây, là muốn chúc phúc chúng ta sao?

------oOo------

Chương 1986: Chiến Tiêu Yêu Thiên Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chúc phúc? Ngươi cũng xứng cưới nữ nhi của bản tôn?

Thanh âm của Tiêu Yêu Thiên Tôn vang lên, ngay sau đó thiên không phía đông bỗng nhiên bị xé mở, nối ngang hai bên đông tây, tựa như lỗ hổng màu đen, không biết dài bao nhiêu dặm, bên trong lộ ra một đôi mắt tinh hồng, ở trước mặt nó, thế gian Vạn Linh đều lộ ra vô cùng nhỏ bé

Trong Hoắc gia thế gia, toàn bộ sinh linh xôn xao, những khách mời kia càng là nhao nhao đứng dậy

- Tiêu Yêu Thiên Tôn!

- Thật là hắn, hắn vậy mà thật đến rồi!

- Xem ra chuyến đi này của chúng ta không tệ, Tiêu Yêu Thiên Tôn rất ít xuất thế, lần này Hoắc gia phiền phức lớn rồi!

- Hoắc Tầm Đế có Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương hỗ trợ, cái này có trò hay để nhìn!

- Chiến Quân tới rồi sao? Nhưng coi như tới, cũng hoàn toàn không phải đối thủ của Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, cũng không coi trọng Hoắc Tầm Đế

Đối mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn nhục nhã, Hoắc Tầm Đế cũng không tức

giận, nói:

- Nếu Thiên Tôn bất mãn, ngày sau hãy nói.

Ngày sau hãy nói?

Tần Quân đang uống rượu trực tiếp phun ra, kém chút cười đến đau hông.

- Bệ Hạ, ngài đang cười cái gì?

Quách Gia nghi hoặc hỏi.

- Khụ khụ, không có gì.

Tần Quân đoan chính thần sắc, nghiêm túc trở lại.

Cùng lúc đó, Hoắc Tầm Đế cường thế cũng làm cho các tân khách lắc đầu, tên này quả nhiên là điên rồi, lại không cho Tiêu Yêu Thiên Tôn mặt mũi

- Chết ở trong tay bản tôn, xem như Hoắc gia ngươi tích đức!

Thanh âm của Tiêu Yêu Thiên Tôn vang lên lần nữa, đang khi nói chuyện, một cự thủ khủng bố màu đen từ chân trời duỗi ra, muốn ép về phía Hoắc Tầm Đế

Xảo Nhi xốc lên khăn cô dâu, ngăn ở trước mặt Hoắc Tầm Đế, cao giọng nói:

- Phụ hoàng! Ngươi thật muốn bức nữ nhi vào tử lộ sao?

- Hừ! Cho dù ngươi chết, bản tôn cũng có thể để phục sinh ngươi, cút ngay, nếu không bản tôn ngay cả ngươi cũng chụp chết!

Tiêu Yêu Thiên Tôn bá khí nói, ngay cả nữ nhi cũng dám giết, để người nghe không khỏi sợ hãi than Thiên Tôn bá khí.

Tần Quân cũng nghe mà im lặng, có cha như vậy, cũng thật xui xẻo, tử vong cũng không giải thoát được

- Hừ! Có trẫm ở đây! Ai dám ồn ào!

Thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên vang vọng toàn bộ Hoắc gia thế giới, ngay sau đó Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương đồng thời xuất hiện ở trên đỉnh đầu của Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi, khí thế Vô Cực Đại Chúa Tể đột nhiên bạo phát, giảo tán cự thủ màu đen, hóa thành khói đen lượn lờ

Thấy cảnh này, hai mắt màu đỏ tươi ở chân trời đột nhiên nheo lại, sát cơ ngang dọc toàn bộ thế giới, để toàn bộ sinh linh cảm giác như lọt vào Thâm Uyên, hàn phong lạnh xương

- Người nào núp trong bóng tối!

Tiêu Yêu Thiên Tôn trầm giọng nói, trong lời nói phẫn nộ mặc cho ai đều có thể nghe ra

- Thiên Tôn? Hỏi nhiều như vậy, ngươi làm sao không tự mình đến trước mặt trẫm tìm tòi hư thực!

Tần Quân cười nhạo nói, để vô số sinh linh xôn xao.

Đến cùng là ai?

Đối mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn, còn dám lớn lối như vậy?

Xảo Nhi cũng không nhịn được che miệng, nhìn Hoắc Tầm Đế hỏi:

- Như vậy thật được không?

Nếu chọc giận phụ hoàng nàng, toàn bộ Hoắc gia vũ trụ sẽ phải chôn cùng

Hoắc Tầm Đế cười khẩy, nói:

- Ngươi chờ xem, phụ hoàng phách lối của ngươi là như thế nào quỳ gối ở trước mặt bệ hạ!

Tiêu Yêu Thiên Tôn mạnh hơn lại như thế nào!

Ở trong tâm lý của Hoắc Tầm Đế, Tần Quân vô địch.

- Chỉ bằng hai vị Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ, cũng dám chống lại bản tôn?

Xem ra ngươi đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả!

------oOo------

Chương 1987: Chiến Tiêu Yêu Thiên Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Yêu Thiên Tôn khịt mũi coi thường nói, hoàn toàn không có để Cơ Hạo Dạ cùng Huyền Đương vào mắt.

Cơ Hạo Dạ cách Vô Cực Đại Chúa Tể trung kỳ chỉ thiếu chút nữa, nhưng chiến lực lại có thể chống lại Vô Cực Đại Chúa Tể trung kỳ, đối mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn cuồng vọng, hắn lập tức nổi giận, lúc này biến thành Cực Viêm Ma Thần Chân Thân, dậm chân mà đi

Cực Viêm Ma Thần liệt diễm thiêu đốt toàn bộ thiên khung, lửa sáng lóng lánh chiếu trên mặt mỗi một vị sinh linh, như ngưỡng vọng Thần Minh

Huyền Đương không cam lòng yếu thế, cũng đánh tới Tiêu Yêu Thiên Tôn

- Hừ! Không cần Thiên Tôn xuất thủ!

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên, vô cùng âm độc, để cho người ta lưng bốc lên hơi lạnh

Chỉ thấy một Đại Yêu khủng bố cao tới trăm vạn trượng từ trong mây bay lên, hình người, hai cánh như dơi, giương cánh mấy trăm vạn dặm, phát động biển mây cuồn cuộn, hình thành vô số trường long cuồn cuộn, hắn mọc ra một gương mặt tựa như Ác Ma, bên ngoài thân đen kịt, mọc ra hai cái sừng dê, tay trái đánh tới, móng vuốt bén nhọn xé nát hàn phong.

Uy áp khủng bố quét sạch toàn bộ thế giới, vô số Phù Đảo như lá khô phiêu động, lầu các sụp đổ, cung điện đánh rách tả tơi

Cơ Hạo Dạ một quyền đập tới, hỏa diễm cuồn cuộn hình thành đao nhận, rơi vào trên người Ác Ma Đại Yêu, thân hình của hai người đồng thời nhoáng một cái.

- Thật mạnh!

Bọn hắn đồng thời kinh hãi, lúc này, Huyền Đương bay vọt đến, một chưởng nện xuống, chỉ thấy quang chưởng to lớn mấy trăm vạn trượng đè xuống, rất có khí thế điên đảo càn khôn, đánh chìm đại địa

Đại chiến hết sức căng thẳng!

- Là tọa hạ đệ nhất cường giả Táng Yêu vương của Tiêu Yêu Thiên Tôn!

Có người cả kinh nói, hiển nhiên Táng Yêu vương ở Cổ Thánh Đế Đạo cũng rất nổi danh.

Trong đường, Lý Bạch bưng chén rượu, cười hỏi:

- Bệ Hạ, cần ta xuất thủ không?

Lời vừa nói ra, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Tôn Ngộ Không, Đế Tuấn, Đế Giang, Đông Hoàng Thái Nhất, Chúc Cửu Âm nhao nhao quay đầu nhìn về phía hắn, biểu lộ kinh ngạc

Lý Bạch một mực áp chế khí tức cảnh giới, khiến cho hắn nhìn chỉ là một tên Hiển Thánh, căn bản không có tư cách tham chiến

Nhưng lúc này, bọn hắn sẽ không cho là Lý Bạch uống say.

Chẳng lẽ Lý Bạch lại mạnh lên rồi?

- Đừng vội!

Tần Quân lắc đầu cười nói, nếu là trận chiến đầu tiên đến Cổ Thánh Đế Đạo, vậy sẽ phải đánh cho xinh đẹp!

Cùng lúc đó, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương bắt đầu bao vây Táng Yêu vương

Ba Vô Cực Đại Chúa Tể đụng vào nhau, kinh khủng cỡ nào, dẫn đến Hoắc gia thế giới bắt đầu phá thành mảnh nhỏ, Thời Không Liệt Phùng như con rết màu đen tách rời thiên khung

Ánh mắt của Cơ Hạo Dạ ngưng tụ, đột nhiên đâm vào bụng Táng Yêu

vương, lực lượng cường đại đụng đến Táng Yêu vương rơi vào Thời Không Loạn Lưu, chuyển di chiến trường, Huyền Đương theo sát phía sau

Sau khi bọn hắn rời đi, Hoắc gia thế giới ổn định lại.

Nhưng mà, con mắt của Tiêu Yêu Thiên Tôn còn nhìn chằm chằm Hoắc gia thế giới

- Thiên Tôn ngược lại muốn xem xem tên chó chết ngươi còn có thể dựa vào ai!

Tiêu Yêu Thiên Tôn trêu tức cười nói, thoại âm rơi xuống, hai mắt màu đỏ tươi biến mất, một bóng người xuất hiện ở chân trời, chính là Tiêu Yêu Thiên Tôn

Đại bào màu đen tung bay theo gió, thân thể khôi ngô phảng phất như ẩn chứa lực lượng vô tận, khí thế bức người, ép tới hư không vặn vẹo biến hình, mái tóc loạn vũ, không cách nào che dấu hai mắt như sát khí màu đỏ tươi

Thân là bá chủ một Đại Đạo Vị Diện, Tiêu Yêu Thiên Tôn phát ra khí thế cao cao tại thượng, không người nào dám tới đối mặt

Cho dù là Hoắc Tầm Đế, cũng không nhịn được cúi đầu.

- Gia hỏa này thực lực không tệ!

Lý Bạch nheo mắt lại, nhẹ giọng nói, mọi người hoảng hốt, lực áp bách bực này ở trong miệng Lý Bạch chỉ là không tệ?

- Lý tiểu tử, bây giờ ngươi rốt cục mạnh đến mức nào?

Tôn Ngộ Không nhịn không được hỏi, một bộ không dằn nổi.

- Không thể nói.

Lý Bạch lung lay chén rượu, thảnh thơi cười.

- Lý Bạch, ra tay đi!

Tần Quân phân phó nói, Tiêu Yêu Thiên Tôn đã hiện thân, Lý Bạch cũng nên xuất thủ

Hắn sẽ không trước phái Thổ Hành Tôn, Hoàng Phong Đại Vương đưa đồ ăn, trực tiếp để Lý Bạch đánh bại Tiêu Yêu Thiên Tôn, càng có lực uy hiếp!

------oOo------

Chương 1988: Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Binh...

Lý Bạch quẳng chén rượu xuống đất, dạo bước đi ra cửa lớn, tiêu sái nói:

- Bệ Hạ chờ một chút, thuộc hạ đi lấy đầu người trên cổ Tiêu Yêu Thiên Tôn!

Dậm chân như lưu tinh, ba bước liền tan biến ở trong tầm mắt đám người Tần Quân.

- Khí tức của gia hỏa này…

Cơ Càn Khôn đứng bật dậy, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, Quách Gia cùng Quản Trọng liếc nhau, đều nhìn ra vẻ không thể tin được trong mắt đối phương

Tuy Bệ Hạ trùng tu, nhưng năng lực sáng tạo cường giả không khỏi quá đáng sợ a?

Ánh mắt của các Thần Ma cũng đều nóng rực nhìn chằm chằm Tần Quân, hi vọng Tần Quân có thể đề bạt bọn hắn, để bọn hắn cũng có một ngày ra vẻ ta đây.

Một bên khác…

Tiêu Yêu Thiên Tôn hư không dạo bước đi đến, dọa đến khách mời ở

chung quanh gia chủ đảo nhao nhao bay lên, rời xa gia chủ đảo, để tránh tai họa giáng lâm

Mấy chục vạn đệ tử dưới Hoắc Tầm Đế cũng hoảng loạn lên, nhưng đều không có trốn, vẫn đứng ở đó.

Xảo Nhi nhìn Tiêu Yêu Thiên Tôn, khẽ cắn môi, trong đôi mắt toát ra vẻ không cam lòng

Trận chiến đấu này vô luận thắng thua, trong nội tâm nàng cũng sẽ không dễ chịu

- Tầm Đế, mau rời đi!

Cách đó không xa, Cổ Hi Bạch bị phong ấn pháp lực nói, hắn không muốn nhìn thấy Hoắc Tầm Đế bị Tiêu Yêu Thiên Tôn chụp chết

Huyền Đương cùng Cơ Hạo Dạ đều đã bị kiềm chế rời đi, Hoắc Tầm Đế đối mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn, tuyệt đối là một con đường chết

Nhưng mà, Hoắc Tầm Đế không để ý đến hắn, bình tĩnh như trước nhìn Tiêu Yêu Thiên Tôn, tay trái nhẹ nhàng nắm chặt tay Xảo Nhi, khiến cho Xảo Nhi quay đầu nhìn về phía hắn, nhìn qua gò má của hắn, lòng của nàng không khỏi an định lại.

- Lần này, bản tôn ngược lại muốn xem xem còn ai có thể ngăn cản bản tôn giết ngươi!

Tiêu Yêu Thiên Tôn lạnh giọng nói, hắn bế quan lâu dài, không nghĩ tới vừa xuất quan liền nghe nói nữ nhi của mình gả vào Đại Đạo Vị Diện khác, còn là Nhân tộc.

Hoắc gia đại bộ phận đều là người, tuy Chiến Quân Hoắc Khứ Bệnh chính là Sư Tổ, nhưng từ khi Nhân tộc sáng lập, liền tuyên bố Hoắc gia quy về Nhân tộc, mà hai tộc nhân yêu vô luận là ở Đại Đạo Vị Diện nào đều thế bất lưỡng lập, Tiêu Yêu Thiên Tôn cùng với những Yêu Tộc lãnh khác tụ, chán ghét Nhân tộc, tự nhiên khó chịu

Lần này, hắn mang theo thủ hạ giết tới Hoắc gia vũ trụ, chính là muốn giết Hoắc Tầm Đế, lại diệt Hoắc gia

Uy áp mênh mông, Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng không có vội vã xuất thủ, hắn muốn để Hoắc Tầm Đế tuyệt vọng, lại đi chết, dùng cái này cảnh cáo Nhân tộc ở Cổ Thánh Đế Đạo, đừng muốn đánh chủ ý nữ nhi của hắn.

- Còn có ai? Kiếm của ta còn không có ra khỏi vỏ đâu!

Đúng lúc này, tiếng cười khẽ của Lý Bạch vang vọng toàn bộ Hoắc gia thế giới, gây nên sóng to gió lớn.

- Là ai?

- Hoắc Tầm Đế đến cùng mời bao nhiêu cường giả?

- Chiến Quân giao thiệp rộng, Hoắc gia khó diệt.

- Có người dám đối kháng chính diện Tiêu Yêu Thiên Tôn?

- Ta ngược lại muốn xem xem là ai cuồng vọng như thế!

Các tân khách nghị luận ầm ĩ, như vô số sao trời treo lơ lửng, đứng xa nhìn trận chiến này

Chỉ thấy từng đoá từng đoá Thanh Liên từ trong đảo gia chủ bay ra, hình thành một đại đạo màu xanh, tráng lệ rộng rãi, mỗi một đóa đường kính đều đạt tới ngàn trượng, xoay tròn lấy, mùi thơm khắp nơi

Lý Bạch dậm chân mà đến, tay phải dựa vào sau thắt lưng, tay trái tự nhiên rủ xuống, phóng khoáng ngông ngênh, mỗi đạp một bước, khí thế của hắn liền đề cao gấp đôi, khiến cho mọi ánh mắt ở giữa thiên địa đều rơi vào người hắn

- Hắn là…

Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi ngây ngẩn cả người, lúc trước bọn hắn gặp qua Lý Bạch, nhưng đều không có để ở trong lòng, không nghĩ tới Lý Bạch đúng là một tên cường giả

Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng dừng lại, nhìn chằm chằm Lý Bạch, thần sắc trở nên ngưng trọng

Lý Bạch mang đến cho hắn cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, loại cảm giác này rất kỳ diệu, để hắn không dám xem thường

- Cùng nhau say, chén chớ ngừng, ngươi quấy rầy ta uống rượu, ngươi muốn chết như thế nào?

Lý Bạch đi đến trên một đóa thanh liên sau cùng, nhìn Tiêu Yêu Thiên Tôn nhẹ giọng cười nói, âm thanh lại quanh quẩn thiên khung, dư âm lượn lờ.

Hưu!

Ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa khép lại, kiếm khí màu xanh gào thét mà ra, ngưng tụ thành Thanh Liên Trường Ca

Lấy chỉ làm kiếm, hắn chính là Thanh Liên Trường Ca Thần Kiếm!

Tiêu Yêu Thiên Tôn híp mắt, trong mắt tóe hiện sát cơ, hắn trầm giọng hỏi:

------oOo------

Chương 1989: Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi là người phương nào?

Kiếm khí của Lý Bạch sắc bén đến cực điểm, hắn chưa bao giờ thấy qua kiếm khí mạnh như thế

- Ta, chính là Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch.

Lý Bạch bễ nghễ Tiêu Yêu Thiên Tôn, tư thái sơ cuồng xâm nhập trong lòng vô số sinh linh

Oanh!

Hoắc gia thế giới vỡ tổ, toàn bộ sinh linh hô hấp dồn dập.

Thiên Đế tọa hạ Thanh Liên Kiếm Tiên?

Tên Lý Bạch bọn hắn chưa nghe nói qua, nhưng Thiên Đế có thể nói là như sấm bên tai.

- Thiên Đế? Chẳng lẽ là Thiên Đế Thạch Điện chi chủ trong truyền thuyết?

- Hẳn là vậy, nếu không ai có thể hàng phục người mạnh như thế?

- Là Thiên Đế được Cực Đế cùng Tô Đế tôn sùng?

- Thế gian còn có Thiên Đế khác sao?

Mỗi một vị khách mời đều đang kinh ngạc thốt lên, phảng phất như gặp được đại sự kiện không thể tưởng tượng nổi.

Thiên Đế trong truyền thuyết vậy mà hiện thế!

Nhân tộc Đại Đế Cổ Hi Bạch như bị sét đánh, hắn rốt cuộc hiểu Huyền Đương nói tới chủ nhân chân chính của Nhân Vương Đỉnh là ai.

Thiên Đế!

Truyền thuyết, dưới trướng Thiên Đế cường giả vô số, ngay cả Huyền Đương cũng là một cái trong số đó, sở dĩ Nhân tộc sáng lập, cũng là sách lược của Thiên Đế.

Trước kia Cổ Hi Bạch cho rằng Thiên Đế chỉ là bịa đặt, truyền thuyết là hư giả, không nghĩ tới là thật.

Trách không được Huyền Đương cứng rắn muốn hắn giao ra Nhân Vương Đỉnh như thế, nguyên lai là Thiên Đế.

Cổ Hi Bạch nở nụ cười khổ, thủ hạ của Thiên Đế chỉ là Cơ Hạo Dạ, bọn hắn cũng không ngăn cản được, chớ nói chi là vị Thanh Liên Kiếm Tiên trước mắt này

- Thiên Đế?

Xảo Nhi kinh hô một tiếng, khó có thể tin nhìn về phía Hoắc Tầm Đế.

Hoắc Tầm Đế cười đắc ý:

- Cái này ngươi còn hoài nghi Bệ Hạ sao?

Nghe vậy, Xảo Nhi há to mồm, nửa ngày không ngậm miệng được.

Phàm là sinh linh ở Cổ Thánh Đế Đạo, ai chẳng biết Thiên Đế truyền thuyết?

- Thiên Đế.

Tiêu Yêu Thiên Tôn nhíu mày, hiển nhiên cũng bị cái tên này chấn nhiếp, tuy hắn cuồng vọng, nhưng cũng không dám khẳng định mình vô địch Cổ Thánh Đế Đạo

- Sợ sao? Quỳ xuống hô to ba tiếng Thiên Đế Bệ Hạ tha mạng, ta liền tha cho ngươi một mạng.

Lý Bạch đưa tay, kiếm chỉ Tiêu Yêu Thiên Tôn cười nói, hoàn toàn không cho Tiêu Yêu Thiên Tôn mặt mũi

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Tiêu Yêu Thiên Tôn trong nháy mắt khó coi, hừ lạnh nói:

- Thiên Đế lại như thế nào? Bản tôn trước hết giết ngươi, lại giết hắn!

Nói xong, hắn đột nhiên nâng hai tay lên, Yêu khí bàng bạc hóa thành một con Cự Hổ, ở trên đỉnh đầu hắn gào thét, cao tới ngàn vạn trượng, toàn thân đen nhánh, ngửa thiên rít gào, muốn thôn phệ Hoắc gia thế giới

Ngay sau đó, Hắc Hổ đột nhiên nhào về phía Lý Bạch, chỉ một móng vuốt đối với Lý Bạch mà nói, cũng như là Thái Sơn cự nhạc

Lý Bạch khinh miệt cười lạnh, kiếm khí màu xanh quấn quanh thân, tay trái nâng lên, Thanh Liên Trường Ca chém ra

Oanh...

Cự Hổ ngàn vạn trượng trong nháy mắt bị trảm thành hai nửa, phốc một tiếng, cánh tay phải của Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng bị chém rụng, máu tươi vẩy ra, Tiêu Yêu Thiên Tôn động dung, hai mắt trợn tròn, lộ ra thần sắc không thể tin được

Tĩnh!

Hoắc gia thế giới yên lặng lại, toàn bộ sinh linh đều nghẹn họng trân trối nhìn qua Lý Bạch.

Hắc Hổ cao vạn trượng uy thế hạng gì, bị hắn một kiếm chặt đứt, giống như Thương Thiên bị trảm làm hai nửa, kiếm khí sắc bén Thiên Địa bát phương.

Máu tươi của Tiêu Yêu Thiên Tôn vẩy ở trên không trung, cánh tay xoay tròn, rơi vào trong mây, không thấy tăm hơi.

------oOo------

Chương 1990: Đạo Binh sơ hiển (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm phá thần thông của Tiêu Yêu Thiên Tôn, còn trảm cánh tay phải của hắn!

Lý Bạch quả nhiên là không lên tiếng thì thôi, vừa lên tiếng chấn hoàn vũ, để vô số sinh linh hít vào khí lạnh, tê cả da đầu

Cự Hổ cao vạn trượng không cách nào gào thét, hóa thành yêu khí màu đen, quét sạch Hoắc gia thế giới, để biển mây đi theo cuồn cuộn, tựa như bão táp tiến đến, ngay cả trời cũng bị Yêu khí của Tiêu Yêu Thiên Tôn che tối lại.

Thanh Liên bay múa, giảo tán yêu khí màu đen, hiển thị rõ Thần tính.

Lý Bạch bị kiếm khí quấn quanh, giờ phút này tên Thanh Liên Kiếm Tiên phát huy vô cùng tinh tế, khắc sâu vào trong lòng toàn bộ ở đây sinh linh,

vĩnh cửu không cách nào ma diệt.

- Làm sao có thể.

Xảo Nhi hoa dung thất sắc, phụ hoàng ở trong lòng nàng gần như vô địch, kết quả vừa đối mặt liền bị thủ hạ của Thiên Đế chém xuống cánh tay phải?

Giờ khắc này, nàng cảm giác thế giới quan bị phá vỡ .

Hoắc Tầm Đế cũng há to mồm, hoàn toàn không nghĩ tới Lý Bạch mạnh như thế.

Cổ Hi Bạch đã triệt để ngốc.

Trong đường, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Tôn Ngộ Không… cùng một đám trưởng lão Hoắc gia tất cả đều đứng dậy, toàn thân run rẩy, đều bị biểu hiện của Lý Bạch làm rung động.

Tần Quân mặt mỉm cười, giống như có lẽ đã dự liệu được kết quả này.

Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ Lý Bạch, có thể nói là vô địch ở Vô Cực cảnh, dù sao hắn người mang Kiếm chi Đại Đạo, bản thể lại là Thần Kiếm kinh thiên động địa, lực chiến đấu khó có thể tưởng tượng

Dựa theo Lý Bạch nói, hắn đã đến gần Đại Đạo vô hạn.

- Ngươi dám đả thương bản tôn!

Tiêu Yêu Thiên Tôn nổi giận gào thét nói, Yêu khí điên cuồng từ trong cơ thể tràn ra, ngay sau đó giữa thiên địa tràn ngập Yêu khí bỗng nhiên đình trệ, rất nhanh lại bắt đầu chia cắt co vào, hóa thành vô số lưỡi dao màu đen, tất cả đều bắn về phía Lý Bạch

Phóng tầm mắt nhìn tới, dưới thiên khung, tất cả đều là lưỡi dao màu đen, thậm chí che đậy thân ảnh của Lý Bạch, căn bản vô số

Các sinh linh thấy mà sợ, đối lại bọn hắn, đoán chừng sẽ bị trận thế này dọa tiểu trong quần

- Chết...

Tiếng rống giận dữ của Tiêu Yêu Thiên Tôn rung động linh hồn chúng sinh, thoại âm rơi xuống, vô số lưỡi dao màu đen xé rách không gian, đâm về Lý Bạch, cuồng phong vang lên, quấy tán biển mây vô biên

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Lý Bạch khinh thường cười nói, kiếm khí màu xanh hóa thành từng thanh từng thanh Thanh Liên Trường Ca đánh tới, liên tục không ngừng, trong khoảnh khắc dễ dàng phá tan lưỡi dao vô tận của Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Oanh! Oanh! Oanh

Nổ tung vang lên, tràn ngập thiên không, phảng phất như toàn bộ không trung bạo tạc, uy áp vô thượng để sinh linh dưới Đại Đạo Chí Tôn cảnh đều nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy

Kiếm khí cùng Yêu khí giao thoa ngang dọc, thanh mang thoáng hiện.

Chỉ thấy Lý Bạch hóa thành Thanh Liên Trường Ca, xuyên phá biển mây, thẳng hướng Tiêu Yêu Thiên Tôn

Tiêu Yêu Thiên Tôn kinh sợ, lúc này quay người bay ra Hoắc gia thế giới

Tuy hắn luôn miệng nói muốn giết nữ nhi, nhưng trên thực tế lại không xuống tay được, đề phòng chiến đấu ngộ thương đến nữ nhi, hắn muốn dẫn Lý Bạch đi hư không vô tận, buông tay đại chiến

Hai Vô Cực Đại Chúa Tể qua trong giây lát liền xông phá không gian, tan biến ở trong hư vô.

Bên ngoài Hoắc gia vũ trụ, trong tinh thần, Độc Cô Thiên Tông ngồi xếp bằng trên mặt đất thân thể run rẩy, mồ hôi lạnh như mưa.

- Bọn hắn ít nhất là Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ.

- Làm sao có thể, thủ hạ Thiên Đế lại còn có tồn tại mạnh như thế, hơn nữa còn là hạng người vô danh.

- Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch.

Trong lòng Độc Cô Thiên Tông hoảng sợ, may mắn hắn không có lỗ mãng giết vào Hoắc gia vũ trụ

Cứ như vậy, Tiêu Yêu Thiên Tôn chỉ sợ không làm gì được Lý Bạch.

Kiếm khí của Lý Bạch thật sự là quá mạnh, để Độc Cô Thiên Tông không khỏi liên tưởng đến một vị khác lấy kiếm thành đạo.

- Thanh Liên Kiếm Tiên cùng Đọa Thiên Kiếm Đế, ai mạnh hơn?

Độc Cô Thiên Tông bỗng nhiên rất muốn nhìn thấy hai vị kiếm đạo nhập thần đại chiến một trận, rất nhanh, hắn liền ném ý nghĩ này sau ót

Hắn vẫn phải tính toán làm sao báo thù Tần Quân.

Hắn tâm cao khí ngạo, sao có thể chịu được khuất nhục lúc trước?

------oOo------

Chương 1991: Đạo Binh sơ hiển (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chờ một chút! Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương bị Táng Yêu Vương dẫn đi, Thanh Liên Kiếm Tiên bị Tiêu Yêu Thiên Tôn dẫn đi, bên người Thiên Đế hẳn chỉ còn lại có con khỉ kia khó đối phó.

Độc Cô Thiên Tông tim đập thình thịch, nhưng lý trí nói cho hắn biết, hiện tại quyết không thể ra tay

Oanh...

Lúc này, sâu trong vũ trụ bỗng nhiên cuốn tới một làn sóng xung kích màu xanh, ức vạn Tinh Cầu bị xông nát, sắc mặt của Độc Cô Thiên Tông biến hóa, đứng dậy, một giây sau, Tinh Cầu của hắn liền biến thành tro bụi

Chỉ thấy Lý Bạch truy sát Tiêu Yêu Thiên Tôn bức tới hắn.

- Sao bọn hắn lại đánh tới nơi này?

Độc Cô Thiên Tông thầm mắng một tiếng, lúc này Thuấn Thân rời đi, không dám hiện thân.

Tiêu Yêu Thiên Tôn không hổ là Đại Đạo Vị Diện chi chủ một phương, thần thông vạn biến, Yêu khí cực kỳ có lực ăn mòn, thậm chí có thể cùng chống lại kiếm khí Thanh Liên Trường Ca của Lý Bạch

- Yêu tung ánh sáng!

Tiêu Yêu Thiên Tôn bỗng nhiên hét lớn một tiếng, toàn thân bắn ra cường quang sáng chói, lập loè toàn bộ vũ trụ.

Lý Bạch vô ý thức nhắm mắt, nhưng Thanh Liên Trường Ca lại không có dừng lại, vô số kiếm khí hội tụ thành hồng lưu, xé rách cường quang, đột tập đến trước mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn, xuyên thủng bộ ngực của hắn

- Đáng giận.

Tiêu Yêu Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, thế công của Lý Bạch quá tấn mãnh, để hắn cũng chống đỡ không được

Rõ ràng bọn họ đều là Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ vì sao Lý Bạch mạnh hơn hắn?

Nên biết Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng là tồn tại vô địch trong cùng cảnh giới.

Hưu!

Tiêu Yêu Thiên Tôn bỗng nhiên cảm giác phần gáy băng lãnh, vô ý thức quay đầu, dư quang thoáng nhìn Lý Bạch đã đi vào phía sau hắn, Thanh Liên Trường Ca đang muốn chém về phía gáy của hắn.

Trong điện quang hỏa thạch, ánh mắt của Tiêu Yêu Thiên Tôn ngưng tụ, Lý Bạch chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, một giây sau, hắn ngạc nhiên phát hiện mình bị xê dịch đến một vùng vũ trụ khác, bên người không thấy Tiêu Yêu Thiên Tôn, thậm chí ngay cả Yêu khí cũng không có.

- Đây là Không Gian Đại Đạo?

Lý Bạch kinh ngạc nói, hắn tinh thông Kiếm chi Đại Đạo, đối với khí tức của Đại Đạo vô cùng quen thuộc.

Như thế nào cũng không nghĩ đến, Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng biết Đại Đạo Thần Thông.

Đáng tiếc chỉ là biết mà thôi!

Mà không phải là tinh thông!

Nếu không chỉ dựa vào không gian đè ép, liền có thể để Lý Bạch không thể làm gì.

Nghĩ xong, Lý Bạch biến mất tại nguyên chỗ, xuyên việt mấy vũ trụ, trong chớp mắt đi vào trước mặt Tiêu Yêu Thiên Tôn.

- Tên này thật khó dây dưa.

Tiêu Yêu Thiên Tôn cắn chặt răng, phất tay lấy ra một thanh trường đao

Đao này còn muốn to lớn hơn cả người hắn, đao văn như vảy rồng, Yêu khí quấn quanh, không gian chung quanh lấy tần suất mắt trần có thể thấy dao động.

Lý Bạch trừng mắt, vội vàng lui nhanh.

- Đó là cái gì?

Lý Bạch kinh ngạc hỏi, đao của Tiêu Yêu Thiên Tôn để hắn cảm thấy một loại cảm giác kinh dị không tên.

Nắm trường đao vảy rồng, mặt mũi của Tiêu Yêu Thiên Tôn tràn đầy mồ hôi lạnh, lộ ra nụ cười quỷ dị mà dữ tợn, nói:

- Sợ sao?

- Đạo Binh! Không nghĩ tới Thiên Tôn mang theo Đạo Binh đến chỗ của ta, lại không thông báo trước một tiếng!

Đúng lúc này, một thanh âm già nua bỗng nhiên vang lên, phảng phất như đến từ vạn cổ Man Hoang, ngữ khí lạnh lùng, để cho người ta như rơi vào hầm băng

Nghe vậy, Lý Bạch nheo mắt lại, Thanh Liên Trường Ca quang mang mạnh hơn, sắc mặt của Tiêu Yêu Thiên Tôn thì hơi đổi

Hoắc gia vũ trụ là ở vào khu vực lãnh địa của một vị cái thế Đại Năng, hai vị Vô Cực Đại Chúa Tể đại chiến, như thế nào không kinh động hắn?

- Đế Huyền Minh, không nghĩ tới ngươi còn sống!

Tiêu Yêu Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, mồ hôi lạnh như hạt đậu, tay trái không ngừng run rẩy, tựa hồ khống chế không nổi trường đao trong tay.

------oOo------

Chương 1992: Thái Thương Ngân Long hiện thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Huyền Minh!

Ánh mắt Lý Bạch ngưng tụ, rõ ràng nghe nói qua cái tên này.

Hắn đi vào Hoắc gia thế giới đã có một đoạn thời gian, đối với cái tên Đế Huyền Minh này, sớm có nghe thấy.

Hoắc gia vũ trụ chính là một góc của Đại Đạo Vị Diện này, chủ nhân của Đại Đạo Vị Diện này chính là Đế Huyền Minh.

Liên quan tới Đế Huyền Minh có rất nhiều truyền thuyết, bởi vì Đế Huyền Minh tồn tại, rất nhiều thế gia có huyết hải thâm cừu đều sẽ trốn tới Đại Đạo Vị Diện này, bởi vì ở chỗ này, không cho phép phát sinh đại chiến.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Hoắc Tầm Đế dám mở tiệc cưới.

Tuy Đế Huyền Minh đã rất lâu chưa từng xuất hiện, thậm chí có người nói Đế Huyền Minh rời đi hoặc Tọa Hóa.

Thọ mệnh của Đế Huyền Minh rất lâu, còn lớn tuổi hơn rất nhiều Đại Đạo Vị Diện.

Không có người biết Đế Huyền Minh sống bao lâu, cũng không có người biết Đế Huyền Minh rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Thiên Tôn đã biết nơi này là địa bàn của ta, Thiên Tôn còn dám lỗ mãng?

Thanh âm già nua của Đế Huyền Minh vang lên lần nữa, thoại âm rơi xuống, một bóng người xuất hiện ở giữa Lý Bạch cùng Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Chỉ thấy Đế Huyền Minh ngồi xếp bằng, người mặc Hôi Bào rộng thùng thình, tóc trắng như cỏ khô lộn xộn phiêu động, trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn, hai mắt nhắm nghiền, không có chút khí tức nào, giống như tử thi.

Vừa nhìn thấy Đế Huyền Minh, Tiêu Yêu Thiên Tôn liền lộ ra một tia giễu cợt, nói:

- Đế Huyền Minh, nếu ngươi tránh ra, bản tôn chỉ giết hắn, không phá hư vũ trụ.

Tay cầm Đạo Binh, Tiêu Yêu Thiên Tôn có tuyệt đối nắm chắc tru sát Lý Bạch, tuy sau đó hắn sẽ bỏ ra cái giá thảm trọng, không có mấy trăm triệu năm tĩnh dưỡng, khó khôi phục trạng thái toàn thịnh

- Nhường? Xem ra Thiên Tôn là lấn ta hồ đồ.

Đế Huyền Minh không có há mồm, nhưng âm thanh lại vang vọng bên tai Lý Bạch cùng Tiêu Yêu Thiên Tôn

- Nếu ngươi không nhường, bản tôn ngay cả ngươi cũng giết!

Tiêu Yêu Thiên Tôn lạnh giọng nói, hồng quang trong mắt càng ghê người, nắm Đạo Binh càng lâu, hắn trở nên càng tự phụ

Mới đầu còn kiêng kị Đế Huyền Minh, chờ một lúc liền dám giết Đế Huyền Minh

- Đế Huyền Minh thật sao? Tránh ra đi, tên này đã nhập ma chướng, để ta chấm dứt hắn, miễn cho vũ trụ của ngươi nghênh đón hạo kiếp!

Lý Bạch mở miệng nói, trong lời nói không sợ hãi chút nào.

Kiếm khí ông một tiếng từ trong cơ thể hắn tóe hiện, Thanh Liên Trường Ca hiển hiện ra, bao trùm hắn, cao tới ngàn vạn trượng, thanh quang lóng lánh vũ trụ, khiến cho Đế Huyền Minh cũng không khỏi mở mắt nhìn về phía hắn.

- Kiếm khí thật cường đại!

Đế Huyền Minh chăm chú nhìn Lý Bạch, muốn hồi ức ra thân phận của Lý Bạch, Cổ Thánh Đế Đạo Vô Cực Đại Chúa Tể, hắn đều có chỗ nghe thấy, đáng tiếc Lý Bạch là lần đầu tiên tới Cổ Thánh Đế Đạo.

- Muốn chết!

Tiêu Yêu Thiên Tôn bị Lý Bạch nói tức điên, lúc này dẫn theo Đạo Binh vọt tới Lý Bạch, Đạo Binh trường đao rung động kịch liệt, phảng phất như có đồ vật gì muốn phá Đao mà ra.

Trong chớp mắt, hắn liền lướt qua bên cạnh Đế Huyền Minh.

Hai mắt đục ngầu của Đế Huyền Minh quét qua khuôn mặt dữ tợn của hắn, không khỏi than nhẹ một tiếng

- Đến tốt! Để ngươi mở mang kiến thức một chút, như thế nào là Thanh Liên Trường Ca!

Lý Bạch cuồng ngạo cười nói, nhục thân Hóa Kiếm, phù diêu mà lên, ở trong vũ trụ xẹt qua một đường vòng cung hoàn mỹ, lại dùng tốc độ khó mà tin nổi thẳng hướng Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Con mắt của Tiêu Yêu Thiên Tôn trừng lớn, bị tốc độ của Lý Bạch dọa giật mình kêu lên, hắn vội vàng thôi động Không Gian Thần Thông, muốn dời Lý Bạch đi.

Phốc...

Lý Bạch biến thành Thanh Liên Trường Ca xuyên thủng nhục thân của Tiêu Yêu Thiên Tôn, một giây sau liền dừng lại, nhưng đã cách Tiêu Yêu Thiên Tôn mấy trăm tỷ dặm.

Thanh quang tán đi, thân hình Lý Bạch thẳng tắp, tay trái Hóa Kiếm, ngạo nghễ mà đừng.

Tiêu Yêu Thiên Tôn giơ cao Đạo Binh, thân thể cứng ngắc, giữa mi tâm xuất hiện một huyết điểm, bộ dáng nghẹn họng nhìn trân trối.

- Đây là thần thông gì? Ngay cả Không Gian Thần Thông cũng không cách nào ước thúc hắn.

Đế Huyền Minh khiếp sợ nhìn qua Lý Bạch, không nghĩ tới Lý Bạch lợi hại như thế.

Trường kiếm của Lý Bạch lắc một cái, Tiêu Yêu Thiên Tôn liền bạo thể mà chết, huyết nhục văng tung tóe, một Vô Cực Đại Chúa Tể cứ như vậy thân vẫn, tuy Thần Phách vẫn còn.

Nguyên thần lơ lửng ở trong tinh không, vẫn như cũ nắm Đạo Binh trường đao, Tiêu Yêu Thiên Tôn quay người, kiêng kị mà sợ hãi nhìn qua Lý Bạch, cắn răng nói:

- Đây là kiếm gì?

------oOo------

Chương 1993: Thái Thương Ngân Long hiện thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thanh Liên Trường Ca.

Lý Bạch đưa lưng về phía hắn, kiêu căng nói.

Thanh Liên Trường Ca chính là hắn, Đạo Binh lại như thế nào, có thể ngăn cản tốc độ của hắn?

Cái gọi là Đạo Binh, chính là Thần binh ẩn chứa Đại Đạo ý chí, tương đương với nắm giữ một hạng Đại Đạo Thần Thông, mà Thanh Liên Trường Ca của hắn kế thừa Kiếm chi Đại Đạo, từ một ý nghĩa nào đó mà nói, cũng tương đương với Đạo Binh, hơn nữa càng dễ dàng khống chế hơn Tiêu Yêu Thiên Tôn Đạo Binh.

Nghĩ xong, Lý Bạch chậm rãi quay người, nhìn qua Tiêu Yêu Thiên Tôn, cười lạnh nói:

- Trước khi chết, ngươi còn có lời gì muốn nói?

Lý Bạch tinh thông Kiếm chi Đại Đạo, thực lực chân thật cũng không chỉ Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ!

Sắc mặt của Tiêu Yêu Thiên Tôn âm trầm khó coi, muốn nói lại thôi.

Hắn xác thực sợ, nhưng cũng ngượng mặt cầu xin tha thứ, huống hồ cầu xin tha thứ cũng vô dụng

- Các ngươi thật muốn lưỡng bại câu thương sao?

Đế Huyền Minh mở miệng nói, trong tinh không chậm rãi đứng dậy, khí tức vô cùng to lớn, để ánh mắt của Lý Bạch không khỏi nhìn về phía hắn.

- Nếu như ngươi lại nhúng tay, mới là không dứt.

Lý Bạch nhẹ hừ một tiếng, đang khi nói chuyện liền dạo bước đi về phía Tiêu Yêu Thiên Tôn, dưới chân sinh Thanh Liên, mỗi một bước đều mấy trăm dặm, thế không thể đỡ tới gần Tiêu Yêu Thiên Tôn

Thấy cảnh này, sắc mặt của Tiêu Yêu Thiên Tôn âm tình biến ảo, mặc dù có ngàn vạn thần thông, nhưng ở trước mặt kiếm của Lý Bạch, đều là phí công

Hắn cúi đầu nhìn về phía trường đao Đạo Binh trong tay, tựa hồ hạ quyết định gì, lúc này nguyên thần nhảy vào trong thân đao.

Hoắc gia thế giới.

Tôn Ngộ Không ở bên cạnh Tần Quân bồi hồi, không dằn nổi hỏi:

- Bệ Hạ, Lý Bạch có thể đối phó Tiêu Yêu Thiên Tôn sao?

Lúc trước Lý Bạch một kiếm chém cánh tay của Tiêu Yêu Thiên Tôn, nhưng bây giờ chậm chạp chưa về, hắn lo lắng Lý Bạch trúng Tiêu Yêu Thiên Tôn mai phục

Tần Quân khoát tay nói:

- An tâm chớ vội, Lý Bạch tất thắng.

Cơ Càn Khôn nhịn không được hỏi:

- Bệ Hạ, Lý Bạch Đến cùng là cảnh giới gì?

Nghe vậy, những người khác cũng đều nhìn về phía Tần Quân, vô cùng hiếu kỳ

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Trong Vô Cực cảnh, không ai có thể chiến thắng hắn!

Tuy có hiềm nghi khoác lác, nhưng mọi người nghe được đều trừng to mắt, Lý Bạch lợi hại như thế?

- Ngâm...

Đúng lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng long ngâm đinh tai nhức óc, trong thanh âm hiển thị rõ bá khí cùng mênh mông, phảng phất như đến từ tuyên cổ Hồng Hoang

Thái Thương Ngân Long!

Triệu Vân dung hợp thành công, khí tức Đại Đạo Chí Tôn vô cùng cường thế.

Ở trong cảm giác của Tần Quân, cảnh giới của Triệu Vân lại đề cao, đã đạt

tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thất Trọng Thiên, còn đang đột phá

- Đây là Thái Thương Ngân Long?

Cơ Càn Khôn kinh ngạc nói, Quách Gia cùng Quản Trọng cũng trừng to mắt

Các trưởng lão Hoắc gia nghe xong, đều xôn xao.

- Thái Thương Ngân Long? Đây không phải là chủng tộc cường đại đã diệt tuyệt sao?

- Thiên Đế thủ hạ có Thái Thương Ngân Long? Đây chính là Hỗn Độn sinh linh cực mạnh a!

- Người kia đang đột phá?

- Long uy thật cường đại, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, cũng rất khó tìm ra Long Tộc địch nổi Thái Thương Ngân Long!

Nghe các trưởng lão Hoắc gia nghị luận, các Thần Ma càng thêm hâm mộ Triệu Vân.

Huyết mạch mạnh như thế, tuyệt đối là Bệ Hạ ban cho Triệu Vân!

------oOo------

Chương 1994: Kiếm Tiên mạnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đợi Triệu Vân truyền thừa Thương chi Đại Đạo, lại chính là một cường giả địch nổi Tiêu Yêu Thiên Tôn, thậm chí càng mạnh!

Tần Quân hài lòng nở nụ cười, đối mặt ánh mắt nóng bỏng của các Thần Ma khác, hắn nhắm mắt làm ngơ

Không bao lâu, Triệu Vân lách mình xuất hiện ở trong hành lang, thân hình cất cao đến hơn hai mét, áo giáp màu bạc trên người trở nên thần dị,

lưu quang loá mắt.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Triệu Vân quỳ xuống một chân, ôm quyền hành lễ.

Ánh mắt của tất cả mọi người rơi ở trên người hắn, sau khi trở thành Thái Thương Ngân Long, trên trán của hắn mọc ra một đôi Long Giác, khuôn mặt càng thêm tuấn lãng, để một số nữ trưởng lão Hoắc gia không dời mắt nổi.

- Rất tốt, không để cho trẫm thất vọng.

Tần Quân cười nói, chỉ dung hợp Thái Thương Ngân Long Cốt đã đột phá đến Đại Đạo Chí Tôn cảnh Bát Trọng Thiên, tương đương với người khác mấy chục trăm triệu năm khổ tu.

- Hệ thống, để Triệu Vân truyền thừa Thương chi Đại Đạo!

Tần Quân phân phó nói, vừa nhìn Triệu Vân nói:

- Chớ phản kháng, trẫm để ngươi tiếp tục mạnh lên.

Triệu Vân ngẩn người, một giây sau liền bị Tần Quân hút vào giữa mi tâm.

Một màn này để đám người Hoắc gia nghẹn họng nhìn trân trối, khó có thể lý giải được.

Bây giờ Tần Quân đã không quan tâm bị người phát hiện, có Lý Bạch cùng Triệu Vân, phóng tầm mắt nhìn Cổ Thánh Đế Đạo, hắn còn phải e ngại ai?

- Thần thông sao?

Quản Trọng nhìn chằm chằm Tần Quân, thì thào một câu.

Thần thông có thể khiến người ta tăng cường tu vi, hơn nữa còn là tăng cường trên diện rộng, hắn chưa từng nghe thấy.

- Tiếp tục uống rượu, chờ đợi kết quả đi!

Tần Quân bưng chén rượu lên, khoan thai cười nói.

Thái Thương Ngân Long giá trị năm ngàn tỷ danh khí, có thể nói là huyết mạch Hỗn Độn sinh linh mạnh nhất cho đến trước mắt, lại thêm Chí Tôn Bá Thể, Triệu Vân mạnh bao nhiêu, trong lòng Tần Quân đã bắt đầu mơ màng.

Đại khái đi qua nửa canh giờ

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Tiêu Yêu Thiên Tôn cơn giận! Nhiệm vụ tường trình: Tiêu Yêu Thiên Tôn không địch lại Lý Bạch, dựa vào Đạo Binh đào tẩu, đồng thời thề phải rửa nhục, lần tiếp theo chỉ huy Yêu Tộc dưới trướng, quét sạch Hoắc gia vũ trụ! Nếu ký chủ đánh bại đại quan Yêu Tộc, thu hoạch được một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội truyền thừa kỹ năng, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Tiêu Yêu Thiên Tôn chạy trốn?

Đạo Binh lại là đồ chơi gì?

Một giây sau, Lý Bạch xuất hiện ở trước mặt mọi người, lúng túng vò đầu, trên áo trắng có vết máu điểm điểm.

- Tình huống như thế nào?

Cơ Càn Khôn liền vội hỏi.

- Để hắn chạy trốn, bất quá nhục thân hủy diệt, nguyên thần bị thương nặng, không có chục tỷ năm, khó về đỉnh phong.

Lý Bạch thở dài nói, đây chính là trận chiến đầu tiên sau khi hắn đi vào Cổ Thánh Đế Đạo, vậy mà không có đánh giết địch nhân, để hắn có chút khổ sở.

Nghe vậy, toàn bộ hiện trường yên lặng lại, tất cả mọi người như bị sét

đánh, sững sờ nhìn qua hắn.

Rất nhanh, Cơ Hạo Dạ cùng Huyền Đương xuất hiện ở sau lưng Lý Bạch, Cơ Hạo Dạ nhếch miệng cười nói:

- Đại Yêu kia đã bị chúng ta chém giết!

Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi vừa đi tới nghe vậy, đều dừng bước lại.

Nhất là Xảo Nhi, cả người hóa đá.

Táng Yêu Vương vẫn lạc, phụ hoàng nàng chỉ còn lại có nguyên thần, Đại Đạo Vị Diện các nàng tương đương với trọng thương, để cho nàng làm sao không chấn kinh, thậm chí có loại cảm giác nằm mộng.

- Ừm, tới ngồi xuống nghỉ ngơi.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, hắn bình tĩnh để cho người ta cảm thấy cao thâm mạt trắc.

Đường đường Tiêu Yêu Thiên Tôn, tựa hồ không bị hắn để vào mắt.

- Còn đứng ngây đó làm gì? Không thành thân nữa?

Cơ Hạo Dạ quay đầu trừng Hoắc Tầm Đế một chút, tức giận nói, lúc này Hoắc Tầm Đế giật mình tỉnh lại, vội vàng nắm tay Xảo Nhi quay người rời đi, tiếp tục thành thân.

Trên đường đi, Xảo Nhi đều là bị hắn dắt đi, cả người ngốc trệ, phảng phất như mất hồn.

- Phụ hoàng ta bại, phụ hoàng ta bại.

------oOo------

Chương 1995: Kiếm Tiên mạnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong miệng nàng một mực lẩm bẩm, tuy nàng chán ghét phụ hoàng của mình, nhưng từ nhỏ đến lớn, phụ hoàng nàng đều là cây dù bảo vệ nàng, là tồn tại cường đại nhất trong nội tâm nàng

Hiện tại Tiêu Yêu Thiên Tôn thảm bại, nàng không khỏi cảm giác được thất lạc, thậm chí ngay cả thành thân vui sướng cũng phai nhạt mấy phần

Tin tức liên quan tới Tiêu Yêu Thiên Tôn bị thua, Táng Yêu Vương chết thảm như gió xoáy quét sạch toàn bộ Hoắc gia thế giới.

Khách mời không ai không khiếp sợ, nhao nhao sử dụng pháp thuật truyền tin tức đi

- Tiêu Yêu Thiên Tôn thật bại?

- Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch, cái tên này muốn nổi danh Cổ Thánh Đế Đạo!

- Chiến đấu mới thời gian bao lâu, nói rõ Lý Bạch mạnh hơn xa Tiêu Yêu Thiên Tôn!

- Thiên Đế quả nhiên lợi hại, tùy tiện một tên thủ hạ cũng mạnh như thế!

- Đây là một tín hiệu, Thiên Đế hướng toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo biểu thị, hắn đến rồi!

Cùng lúc đó, Hoắc Không tiếp tục chủ trì tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi, bầu không khí so với lúc trước càng thêm náo nhiệt, bởi vì không có Tiêu Yêu Thiên Tôn mang tới áp lực.

Ngay lúc tiệc cưới tiến hành, Đế Huyền Minh bỗng nhiên xuất hiện ở trong hành lang, Xuất Thần Nhập Quỷ, không có chút khí tức ba động nào

Lý Bạch liếc mắt nhìn hắn nói:

- Sao ngươi lại tới đây?

Đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Quách Gia nhao nhao quay đầu nhìn lại, vừa nhìn thấy Đế Huyền Minh, lòng của bọn hắn không khỏi lắc một cái, bởi vì bọn hắn nhìn không thấu tu vi của Đế Huyền Minh

- Ngươi chính là Thiên Đế?

Đế Huyền Minh nhìn chằm chằm bóng lưng của Tần Quân hỏi, trong mắt đục ngầu lộ ra vẻ nghi hoặc cùng tò mò

Tần Quân không có trả lời, cũng không có quay người.

- Ngươi muốn làm gì?

Cơ Hạo Dạ ngăn ở sau lưng Tần Quân, trầm giọng hỏi.

Quách Gia phe phẩy quạt, nhiều hứng thú nói:

- Đế Huyền Minh trong truyền thuyết, thì ra là bộ dáng như thế.

Quản Trọng cũng đang đánh giá Đế Huyền Minh, tên tuổi của Đế Huyền Minh có lẽ không bằng Độc Cô Thiên Tông, Tiêu Yêu Thiên Tôn, nhưng ở Cổ Thánh Đế Đạo xông xáo lâu, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ nghe được cái tên này.

Không cùng người tranh đấu, nhưng được công nhận cường giả đứng đầu, không có sinh linh biết hắn mạnh như thế nào.

- Ta không có ác ý, chỉ là nghe nói Thiên Đế xuất hiện, muốn đến kết thiện duyên.

Đế Huyền Minh lắc đầu nói, không có chút ác ý nào, như một lão giả cao tuổi, không có tính mục đích, chỉ muốn cùng người tán gẫu

- Tới ngồi xuống đi!

Tần Quân cũng không quay đầu lại nói, hiện tại tuy thế lực của hắn mạnh, nhưng không đáng làm khó dễ với mọi người.

Đế Huyền Minh ở dưới ánh mắt cảnh giác của bọn người Cơ Hạo Dạ, đi tới bên cạnh Tần Quân ngồi xuống.

- Thủ hạ này của ngươi rất mạnh, chỉ sợ ngay cả ta cũng không phải đối thủ.

Đế Huyền Minh phối hợp bưng chén rượu lên nói, người hắn nói dĩ nhiên là chỉ Lý Bạch.

Tần Quân mỉm cười:

- Hắn còn không phải thủ hạ mạnh nhất của trẫm.

Nghe vậy, đồng tử của Đế Huyền Minh phóng đại, nhưng tâm tình rất nhanh liền bình tĩnh, không có thất thố.

- Vì sao tới nơi này, chỉ đơn thuần là trợ giúp Hoắc gia sao?

Đế Huyền Minh hỏi, con mắt nhìn chằm chằm Tần Quân.

Hắn không thèm để ý Tiêu Yêu Thiên Tôn, chỉ để ý Đại Đạo Vị Diện của mình.

Tần Quân không có trả lời, mà lung lay chén rượu, cười nói:

- Trước nhìn đôi giai nhân thành thân đi!

Đế Huyền Minh nhíu mày, chậm rãi đặt chén rượu xuống.

Bên ngoài Hoắc gia vũ trụ, Độc Cô Thiên Tông lơ lửng trong tinh không, sắc mặt vô cùng khó coi.

- Vì sao thủ hạ của Thiên Đế lại có người mạnh như thế, chẳng lẽ đạt đến Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn?

Độc Cô Thiên Tông lâm vào trong hoảng sợ, hắn còn làm sao tìm Tần Quân báo thù?

Kiếm khí của Lý Bạch như là ác mộng, ở trong đầu hắn quanh quẩn, chỉ là ngẫm lại cũng nổi da gà.

------oOo------

Chương 1996: Hồng Mông Dung Đạo (1)

Độc Cô Thiên Tông càng nghĩ càng sợ hãi, thậm chí muốn nửa đường bỏ cuộc.

Nhưng hắn hiểu rõ một chút, hắn đã đắc tội Tần Quân, nếu từ bỏ cơ hội này, ngày sau Tần Quân tìm hắn gây sự, hắn lại có thể thế nào ngăn cản?

Có thể lăn lộn đến tình trạng như hắn, đều có thể ẩn nhẫn, nhưng có một chút, là có thù tất báo!

Đây là điểm giống nhau của tuyệt đại bộ phận cường giả.

Như châm ngôn của Hoa Hạ, quân tử báo thù mười năm không muộn.

- Không được, ta không thể bỏ qua cơ hội lần này, hắn dù sao cũng là Thiên Đế!

Độc Cô Thiên Tông cắn răng nghĩ, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến Ngục Đạo Thần Đế, chợt biến mất tại nguyên chỗ.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Thiên Đế Hàng Lâm Cổ Thánh Đế Đạo cùng Tiêu Yêu Thiên Tôn bị thương nặng cấp tốc truyền ra, một cỗ phong bạo trước nay chưa có sắp quét sạch toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo

Rất nhanh, hai ngày thời gian trôi qua.

Tiệc cưới của Hoắc Tầm Đế cùng Xảo Nhi cũng kết thúc mỹ mãn, các tân khách mang theo cảm giác hưng phấn rời đi

Đế Huyền Minh cũng rời đi, Tần Quân biểu đạt ra mình đối với phương Đại Đạo Vị Diện này không có hứng thú, Đế Huyền Minh liền an tâm.

Thân là Thiên Đế được Cực Đế, Tô Đế cộng đồng tôn sùng, Đế Huyền Minh tin tưởng hắn sẽ không lật lọng.

- Đinh! Triệu Vân Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Tần Quân ngồi xếp bằng tu luyện ở trong phòng bỗng nhiên bị thanh âm hệ thống nhắc nhở bừng tỉnh, hắn mở to mắt, hít sâu một hơi.

Giờ khắc này, hắn lại có loại cảm giác khẩn trương.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Triệu Vân.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cả người ngồi thẳng, hắn ngược lại muốn xem xem Triệu Vân có thể siêu việt Lý Bạch hay không.

- Triệu Vân, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Thường Thắng Tướng Quân! Thái Thương Ngân Long!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Chiến Pháp!

- Thần thông: Trường thương như rồng! Quyền Bá Hoàn Vũ! Ngã Khiếu giận dữ! Bất động Thần uy! Phá Diệt Cực Thương!

- Pháp bảo: Chí Cao Long Hồn thương!

- Thuộc tính đặc thù: Long Đảm Thần uy (địch càng nhiều người, đảm phách càng mạnh, chiến lực tùy theo gia tăng, vĩnh không sợ chết)!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Thương chi Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

Móa!

Tần Quân dẫn đầu nhìn về phía tu vi cảnh giới của Triệu Vân, trực tiếp giật mình kêu lên.

Triệu Vân vậy mà trực tiếp đổi mới cảnh giới!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh!

- Sau Vô Cực Đại Chúa Tể là Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

Tần Quân vội vàng hỏi, cảnh giới phân chia hiển hiện ở trong đầu hắn.

Thánh Nhân cảnh, Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, Đại Đạo Chí Tôn cảnh, Đại Đạo Đế Tôn cảnh, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Vô Cực Chí Cao Đại Đế, Vô Cực Đại Chúa Tể!

Lại sau là Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

- Không sai, Hồng Mông Dung Đạo cảnh kỳ thực là trở thành Đại Đạo, bây giờ Triệu Vân đã trở thành Đại Đạo, Thương chi Đại Đạo!

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân nhiệt huyết dâng trào, nhanh như vậy dưới tay hắn liền xuất hiện một tên cường giả Đại Đạo cấp?

- Cực hạn của ngươi không phải Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn sao?

- Cái kia là lúc trước, đã qua thời gian bao lâu? Hệ thống mỗi ngày đều tăng cường, huống chi ký chủ mới đánh bại Tiêu Yêu Thiên Tôn, Táng Yêu Vương có được đại khí vận, dẫn đến hệ thống tăng lên rất nhiều!

Tần Quân giật mình, ngay sau đó hắn lộ ra nụ cười quỷ dị.

Một cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, hiện tại hắn còn cần sợ ai?

Đánh nổ Cổ Thánh Đế Đạo không nói chơi!

Cái gì Độc Cô Thiên Tông, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Ngục Đạo Thần Đế, Ngạo Thần Quân, tới một cái đập một cái, đến một đôi giẫm một đôi!

Đã biết Cổ Thánh Đế Đạo, lấy Vô Cực Đại Chúa Tể vi tôn, về phần Cổ Thánh Đế Đạo càng sâu, vậy thì không biết được, bọn người Xa Bỉ Thi, Khổng Khâu ngay ở chỗ càng sâu.

------oOo------

Chương 1997: Hồng Mông Dung Đạo (2)

- Phóng thích Triệu Vân!

Tần Quân phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem Triệu Vân sau khi thành tựu Hồng Mông Dung Đạo cảnh, có biến hóa như thế nào.

Thoại âm rơi xuống, giữa mi tâm hắn bay ra một thân ảnh màu bạc trắng, chính là Triệu Vân.

Cộc!

Triệu Vân vững vàng rơi xuống đất, đưa lưng về phía Tần Quân, áo giáp màu bạc chiếm cứ một đầu Thái Thương Ngân Long, mái tóc màu đen lại hóa thành tóc bạc, hai Long Giác chỉ lên trời, lưng rộng cho người ta một loại cảm giác vĩ ngạn, không gian quanh thân lay động, hiện ra hào quang bảy màu, như thời không Tinh Đạo.

Đại Đạo!

Giờ khắc này, nhịp tim của Tần Quân bắt đầu tăng tốc, chẳng biết tại sao, nhìn qua bóng lưng của Triệu Vân, hắn vô ý thức liên nghĩ đến cái từ này.

Khí chất của Triệu Vân có một loại đạm mạc siêu nhiên Thiên Đạo Chí Thượng, lúc trước hắn thành tựu Hỗn Độn Chí Thánh, từng cảm ngộ đến loại khí tức này, khó nói lên lời, không cách nào bắt, trực diện linh hồn của hắn, để hắn nổi lòng tôn kính

Ngân Giáp lắc lư ở giữa phát ra thanh âm thanh thúy, Triệu Vân quay người, nhìn Tần Quân một chân quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Đa tạ Bệ Hạ ban cho mạt tướng cơ duyên thành đạo!

Thành tựu Thương chi Đại Đạo, hắn đã có thể một mình sáng tạo Đại Đạo Vị Diện, sinh sôi các loại quy tắc.

Tần Quân hắn nâng lên, cười nói:

- Ngươi quả nhiên không có để trẫm thất vọng, rất không tệ!

Lúc này, Triệu Vân trở thành người mạnh nhất Đại Tần thiên đình danh phù kỳ thực, không người có thể rung chuyển!

Triệu Vân tự tin cười nói:

- Hiện tại, ta có thể hào ngôn cử thế vô địch, ngày sau Bệ Hạ làm việc, không cần cố kỵ, bất cứ địch nhân nào ở trước mặt Tử Long, đều không chịu nổi một kích!

Đây không phải tự phụ, là tự tin!

Tần Quân cười theo, tâm lý thoải mái.

- Bệ Hạ trước chờ đã, Tử Long đi chiếu cố phương Đại Đạo này!

Triệu Vân vứt xuống câu nói này liền biến mất tại nguyên chỗ.

Chiếu cố Đại Đạo?

Tần Quân ngẩn người, chợt lắc đầu cười một tiếng, trở lại trước giường ngồi xuống, ấn mở Thần Thoại Thương Thành, hắn muốn lại bồi dưỡng một tên Hồng Mông Dung Đạo cảnh, vô địch quán triệt đến cùng

Vô tận hư không, không có sao trời, không ánh sáng, chỉ có hắc ám.

Một tòa thành to lớn nổi lơ lửng, do vật liệu đá màu xanh xây thành, thành môn cao ngàn vạn trượng, bên trên khắc vô số đồ văn, vô cùng huyền ảo

Trong tòa thành này, ánh lửa chập chờn, chiếu rọi mỗi thạch trụ.

Đế Huyền Minh xếp bằng ở trên tảng đá lớn, bỗng nhiên mở mắt, ngay sau đó lại đứng lên.

- Đây là khí tức của Đại Đạo.

- Chờ một chút, làm sao có hai cỗ khí tức Đại Đạo khác biệt?

Đế Huyền Minh kinh ngạc, đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể đều có thể cảm nhận được Đại Đạo tồn tại.

Đại Đạo đều là vô tình, tồn tại không có ý thức, nếu có, tất là sinh linh tu luyện thành.

Thân là người mạnh nhất Đại Đạo Vị Diện này, hắn cũng là người thừa kế phương Đại Đạo này, dựa vào Đại Đạo Truyền Thừa, mới có thành tựu ngày hôm nay, chỉ bất quá muốn thay thế Đại Đạo, vẫn dài đằng đẵng.

Ở trong cảm thụ của hắn, hai cỗ khí tức Đại Đạo tựa hồ va chạm.

Ầm ầm...

Tòa thành lay động kịch liệt, phảng phất như tùy thời muốn sụp đổ

Đế Huyền Minh khẩn trương không thôi, hai tay nắm chắc thành quyền, đổ mồ hôi trán

Ở một vùng vũ trụ khác.

Trong một Tinh Cầu trải rộng núi lửa dung nham, một nam tử hắc bào ngồi xếp bằng, hắc khí cuồn cuộn quấn quanh thân thể của hắn, bao trùm hơn phân nửa Tinh Cầu, vô cùng quỷ dị

Hắn bỗng nhiên mở to mắt, thì thào nói:

- Đây là Đại Đạo mới?

- Có ý tứ, cái hướng kia là Đại Đạo Vị Diện do Đế Huyền Minh thống lĩnh?

Nam tử hắc bào lẩm bẩm, hắc khí phiêu động, lộ ra khuôn mặt lạnh lùng xích hồng sắc, không có tóc, ánh mắt âm u, tựa hồ ẩn hàm sát ý.

- Cũng không biết qua bao lâu, Nữ Đế phải chăng xuất quan?

Nam tử hắc bào bỗng nhiên nói sang chuyện khác, lẩm bẩm, hắn ở đây dốc lòng tu luyện, quên đi thời gian, nếu không phải sinh ra Đại Đạo mới, hắn có khả năng sẽ còn tu luyện thật lâu.

------oOo------

Chương 1998: Song đế gặp mặt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại khái qua mười canh giờ, Triệu Vân trở lại trước mặt Tần Quân.

- Giải quyết?

Tần Quân hỏi, hắn đối với Đại Đạo rất ngạc nhiên, Triệu Vân tân tấn Đại Đạo cùng phương Đại Đạo này, ai lợi hại?

Triệu Vân gật đầu nói:

- Giải quyết, Đại Đạo này không biết hình thành bao nhiêu năm, bản chất thực lực của nó cũng siêu việt ta, cũng may nó không có ý thức, đã tiếp nhận ta tồn tại, sau này ta xuất nhập phương Đại Đạo Vị Diện này sẽ không nhận bài xích.

- Còn mạnh hơn ngươi?

Tần Quân hơi nghi hoặc một chút.

- Là như vậy, Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ, tương đương với Đại Đạo hình thành sơ kỳ, nhưng Đại Đạo 3000, đều sẽ không ngừng trưởng thành, phương Đại Đạo này thực lực ta xem chừng đã đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ.

Triệu Vân thành thật trả lời.

Tần Quân giật mình, xem ra giữa Đại Đạo cũng có khoảng cách, hơn nữa còn rất lớn

- Dứt bỏ những Đại Đạo kia, ngươi còn có thể cảm giác được Hồng Mông Dung Đạo cảnh còn lại có ở đây không?

Tần Quân tiếp tục hỏi, trong phòng cũng chỉ có hai người bọn họ, cũng không lo lắng cảnh giới của Triệu Vân truyền ra

Triệu Vân nhắm mắt, một giây sau, sắc mặt kịch biến.

- Phạm vi gần trăm Đại Đạo Vị Diện, chỉ có một vị, ta nhìn không thấu, hắn giống như phát giác được ta, đang nhìn ta.

Biểu lộ của Triệu Vân vô cùng khó coi, nghe mà Tần Quân trừng to mắt.

Còn có một vị cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh khác?

- Thiên Đế, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy đã có một tên thủ hạ Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Lúc này, một thanh âm quen thuộc vang lên bên tai Tần Quân cùng Triệu Vân.

Tô Đế!

Tần Quân lập tức nhíu chặt lông mày, nguyên lai người Triệu Vân nói tới là Tô Đế.

Nghe giọng điệu của Tô Đế, nơi nào có dáng vẻ nhập Ma?

Còn khiêu chiến Đại Đạo thất bại?

Chẳng lẽ hắn khiêu chiến là Đại Đạo cổ xưa nhất?

- Bệ Hạ, ngài biết hắn?

Triệu Vân hỏi.

- Ừm, hắn là Tô Đế.

Tần Quân nhẹ giọng nói, cái tên này vừa ra, Triệu Vân động dung.

Nguyên lai là Tô Đế.

Tần Quân bỗng nhiên lại dễ dàng hơn, nếu như là Tô Đế, như vậy còn ở trong hắn dự liệu, chỉ sợ ngoại trừ Tô Đế, còn có người mạnh hơn Triệu Vân, hiện tại xem ra, là hắn quá lo lắng.

- Tô Đế, xem ra ngươi lăn lộn không tệ lắm, cũng trở thành Đại Đạo.

Tần Quân bĩu môi nói, quá khứ Tô Đế ở trước mặt hắn, như là hài đồng, đáng tiếc mấy trăm tỷ năm sau, Tô Đế cao cao tại thượng, để trong lòng của hắn có chút cảm giác khó chịu

Nhưng đối mặt Tô Đế, hắn lại không có sợ hãi, khẩn trương chút nào, cho dù đối phương mạnh hơn xa hắn, còn coi hắn là đối thủ.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, nhìn như là địch, kì thực sẽ không chân chính thương tổn đối phương.

- Vẫn được, lúc đầu ngươi cũng như vậy a.

Thanh âm của Tô Đế vang lên lần nữa, nghe mà Triệu Vân nhìn về phía Tần Quân, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái.

Trong lòng hắn, Tần Quân viễn siêu Hồng Mông Dung Đạo cảnh, nếu không có thể nào lật tay để hắn đến Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ?

- Muốn đi qua uống một chén không?

Tần Quân cười hỏi, Tô Đế đã phát hiện hắn, hắn liền thoải mái mời Tô Đế, từ biệt vô số năm, hắn bỗng nhiên có chút hoài niệm năm đó cùng Tô Đế trên tàng cây hiệp đàm.

- Được!

Thoại âm rơi xuống, Tô Đế liền xuất hiện ở trong phòng, đứng ở bên cạnh Tần Quân.

Qua trong giây lát liền vượt qua không biết bao nhiêu Đại Đạo Vị Diện.

Khuôn mặt Tô Đế lạnh lùng, còn dính vết máu, phảng phất như vừa trải qua chiến đấu, vô cùng ghê người, khiến cho Triệu Vân cảnh giác theo dõi hắn.

- Ngươi không thể rửa mặt sao?

Tần Quân tức giận nói, một bộ quỷ dị, muốn hù dọa ai?

Tô Đế nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Đây không phải có thể rửa đi.

Nghe vậy, Tần Quân nhướng mày, ngữ khí này rõ ràng có cố sự a!

- Đi thôi, đi uống một chén!

Tần Quân đứng dậy nói, hắn không có hỏi Tô Đế, nhưng đã nhìn hiểu một chút, Tô Đế căn bản không có nhập Ma.

Quả nhiên, lời đồn đại không đáng tin cậy!

------oOo------

Chương 1999: Song đế gặp mặt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, ba người tuần tự đi ra khỏi cửa phòng .

Tô Đế xuất hiện không có gây nên chấn động, bởi vì trong Hoắc gia thế giới, có rất ít người gặp được Tô Đế .

Ngược lại là Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Quách Gia, Quản Trọng, Hoắc Tầm Đế, Hoắc Không, Cơ Càn Khôn thì giật mình kêu lên .

- Móa, đó là Tô Đế sao?

Cơ Càn Khôn thấp giọng nhìn Hoắc Tầm Đế hỏi, hai người đứng ở trên đỉnh vũ lâu, nhìn xuống ba người Tần Quân

Sắc mặt của Hoắc Tầm Đế nghiêm túc nói:

- Có lẽ vậy, khí tức hoàn toàn nhìn không thấu.

Cùng lúc đó, đám người Cơ Hạo Dạ nhao nhao xuất hiện ở phía trước Tần Quân, khẩn trương nhìn Tô Đế.

- Các ngươi chơi cái gì?

Tần Quân nhướng mày hỏi, Cơ Hạo Dạ chỉ Tô Đế nói:

- Sư tôn hắn…

- Xuống dưới đi! Việc này không được truyền đi!

Tần Quân nghiêm nghị nói, dọa đến Cơ Hạo Dạ khẽ run rẩy, mọi người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng đều lựa chọn rời đi

Sau đó, Tần Quân vừa đi năm bước, Lý Bạch lại xuất hiện, hắn nhìn chằm chằm Tô Đế, tay trái ngưng tụ ra Thanh Liên Trường Ca.

- Ngươi làm gì đó?

Cái trán của Tần Quân bạo gân, bất đắc dĩ.

Lý Bạch nhìn chằm chằm Tô Đế nói:

- Hắn sát khí rất nặng, không phải người lương thiện.

- Hắn là hảo hữu của trẫm, ngươi lui ra đi!

Tần Quân tức giận hừ lạnh nói, Lý Bạch nghe xong, ngẩn người, xấu hổ cười một tiếng, chợt cũng rời đi.

Tô Đế mở miệng nói:

- Bọn thủ hạ của ngươi ngược lại rất trung tâm, cho dù sợ ta, cũng dám ra đây bảo hộ ngươi.

- Đúng thế, ánh mắt trẫm nhìn người luôn chuẩn như vậy, như lúc trước tìm ngươi hỗ trợ.

Tần Quân nhếch miệng lên, cười tự đắc.

Trong mắt Tô Đế lóe lên dị sắc, không nói một lời, không biết đang suy nghĩ gì.

Rất nhanh, ba người tới trong thạch đình ở biên giới gia chủ đảo, nơi này có thể quan sát biển mây tráng lệ, sau khi đại chiến kết thúc, Hoắc Không liền chữa trị Hoắc gia thế giới, phảng phất như không có trải qua đại chiến

Triệu Vân rót rượu cho Tần Quân, Tô Đế, hắn cũng muốn nghe xem hai vị Đại Đế truyền kỳ này muốn nói gì.

- Truyền ngôn ngươi khiêu chiến Đại Đạo thất bại, còn nhập Ma?

Tần Quân lung lay bát rượu, hỏi.

Tô Đế bưng chén lên, uống một hơi cạn sạch nói:

- Ngoại trừ ngươi, ta còn chưa bại qua ai.

Hắn nói rất bình thản, nhưng lộ ra tự tin để Triệu Vân cũng động dung.

Tần Quân cười một tiếng nói:

- Nếu bây giờ ngươi khiêu chiến trẫm, ngươi tất thắng.

- Ta chờ ngươi mạnh lên.

Tô Đế nhẹ giọng trả lời, ánh mắt nhìn chằm chằm lấy chén rượu trong tay, tựa hồ lâm vào nhớ lại.

- Đúng rồi, ngươi gặp được Cực Đế sao, truyền ngôn hắn ngang dọc Cổ Thánh Đế Đạo vô địch thủ, các ngươi liền không có chiến đấu qua sao?

Tần Quân tiếp tục hỏi, trong đương thời, cũng chỉ có hắn có thể hỏi Tô Đế nhiều vấn đề như vậy.

- Không, lúc hắn khiêu chiến Cổ Thánh Đế Đạo, ta không có ở Cổ Thánh Đế Đạo, đợi ta trở về, hắn đã tiến về chỗ càng sâu.

Tô Đế lắc đầu nói, trong lời nói để lộ ra một tia tiếc nuối.

Trong lòng hắn, ngoại trừ Thiên Đế, cũng chỉ có Cực Đế có thể cùng hắn tranh phong

Đương nhiên, cũng chỉ là có thể.

- Hừ! Hoắc gia dám giết người của Bổn Tọa, hôm nay bản tọa liền đến lấy cái công đạo!

Đúng lúc này, một tiếng quát lạnh vang triệt toàn bộ Hoắc gia thế giới.

Tô Đế thờ ơ, Triệu Vân nheo mắt lại, thấp giọng nói:

- Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn?

- Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn?

Tần Quân ngẩn người, trong đầu trong nháy mắt liên tưởng đến một cái tên, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn.

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn là mười cường giả đứng đầu được Cổ Thánh Đế Đạo công nhận, một tháng trước hắn phái sứ giả tới chết ở đây, lần này hẳn là tới tìm thù.

------oOo------

Chương 2000: Đại Đạo Tôn vẫn lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, gia hỏa này vẫn vô tri như vậy.

Tô Đế nhẹ giọng nói, tựa hồ trước kia gặp qua Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, ngữ khí mang theo ý vị khinh thường.

Triệu Vân hừ lạnh một tiếng, nói:

- Khiêu lương tiểu sửu, để hắn có đi không có về!

Tần Quân cũng không lo lắng, đừng nói Tô Đế ở đây, Triệu Vân cũng có thể chụp chết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Lý Bạch cũng có thể cùng chống lại Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn.

Trong lúc bất tri bất giác, Vô Cực Đại Chúa Tể ở trong mắt hắn, cũng thành kẻ như giun dế

Hưu! Hưu! Hưu.

Đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Tôn Ngộ Không, Cơ Càn Khôn, Hoắc Không liên tiếp lên không, nhìn qua chân trời vặn vẹo, trong mắt bọn họ tràn đầy vẻ kiêng dè.

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn phát ra khí thế để bọn hắn sợ hãi.

Các đệ tử Hoắc gia cùng những khách mời còn chưa rời đi tất cả đều xôn xao, nghị luận ầm ĩ.

- Thanh âm này là của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn?

- Tuyệt đối là hắn, trong đương thời, cường giả có khí thế như vậy có thể đếm được trên đầu ngón tay.

- Vượt qua Tiêu Yêu Thiên Tôn, không nghĩ tới Hoắc gia lại nghênh đón Bắc Trụ Đại Đạo Tôn còn mạnh hơn.

- Có Thiên Đế ở đây, Hoắc gia sợ gì Bắc Trụ Đại Đạo Tôn?

- Vậy cũng không nhất định, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn còn mạnh hơn Tiêu Yêu Thiên Tôn!

Nương theo tiếng ồn ào kinh thiên, chân trời nổi lên hào quang bảy màu, tựa như có đồ vật gì muốn xông ra Không Gian bích chướng xông tới.

- Cẩn thận, tu vi của gia hỏa này vượt qua Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ!

Lý Bạch xuất hiện trước đám người Cơ Hạo Dạ, trầm giọng nói.

Lời vừa nói ra, đám người Cơ Hạo Dạ, Tôn Ngộ Không đều tê cả da đầu.

Chỉ là Vô Cực Đại Chúa Tể trung kỳ Độc Cô Thiên Tông cũng để bọn hắn không làm gì được, huống chi là siêu việt Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ Bắc Trụ Đại Đạo Tôn?

Rất nhanh, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn hiện thân, người mặc áo lam, khuôn mặt khoảng bốn mươi tuổi, thể trạng rất cứng rắn, tóc dài xõa ở sau đầu, đôi mắt hiện lên màu tím sậm, lông mày như hai lưỡi đao nhíu chặt, mặt mũi tràn đầy sát khí!

Khi hắn biết được sứ giả mình phái đi Hoắc gia bị giết, tại chỗ liền giận không kềm được, tuy sứ giả kia ở Bắc Trụ Đạo Tông địa vị nhỏ bé, nhưng dầu gì cũng đại biểu Bắc Trụ Đạo Tông

Tự mình đến đây, cũng là bởi vì hắn nghe nói Hoắc gia được Thiên Đế che chở.

Liên quan tới Thiên Đế, hắn cũng đã được nghe nói rất nhiều truyền thuyết, nhưng không kính sợ.

- Thiên Đế ở đâu, còn không mau cút ra!

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn hừ lạnh nói, trước khi đến, hắn thu tập được rất nhiều tin tức, trước mắt thủ hạ mạnh nhất của Thiên Đế đúng là Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch, tiếp theo là Cơ Hạo Dạ.

Đây cũng là nguyên nhân hắn dám đến!

Giẫm Thiên Đế thượng vị, thế tất cường tráng uy danh của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn.

- Bắc trụ lão cẩu! Đừng hung hăng ngang ngược!

Cơ Hạo Dạ cắn răng nói, đang khi nói chuyện liền phóng về phía Bắc Trụ Đại Đạo Tôn.

Lúc này, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ, để Cơ Hạo Dạ vồ hụt.

Một giây sau, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn xuất hiện ở trước Thạch Đình, quỳ gối ở bên cạnh Tô Đế, mà tay trái của Tô Đế thì đang án lấy đầu của hắn, để hắn không thể động đậy.

- Cái này…

Trong lòng Bắc Trụ Đại Đạo Tôn nổi lên sóng to gió lớn, muốn đứng dậy, nhưng cảm giác thân thể bị một cỗ lực lượng kinh khủng không cách nào phản kháng đè ép, ở trước mặt cỗ lực lượng này, trong lòng của hắn tràn đầy cảm giác bất lực cùng kinh dị.

Triệu Vân mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ nhìn Tô Đế, hắn cũng không có thấy rõ Tô Đế xuất thủ như thế nào.

Tần Quân mặt không biểu tình, tâm lý lại cảm khái vạn phần.

Đây chính là một cường giả Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn a, lại như con chó quỳ gối ở trước mặt Tô Đế.

Tô Đế nhẹ nhàng vuốt ve đầu của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, như sờ sủng vật, dọa đến Bắc Trụ Đại Đạo Tôn run lẩy bẩy.

Cơ Hạo Dạ quay đầu nhìn lại, đám người Tôn Ngộ Không, Lý Bạch cũng như thế, liếc mắt liền thấy Tô Đế đang nắm lấy đầu của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, bọn hắn đều trừng to mắt, một màn này cho bọn hắn rung động cực hạn

Lúc trước Bắc Trụ Đại Đạo Tôn còn một bộ vô địch trong chớp mắt liền quỳ phục?

Nhìn biểu lộ của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, rõ ràng không phải tự nguyện.

Lúc này, một màn ánh sáng bỗng nhiên bao bọc Thạch Đình, khiến cho các sinh linh không cách nào mắt thấy tình huống bên trong.

- Bắc Trụ Đại Đạo Tôn đâu?

- Giống như bị người bắt.

- Làm sao có thể! Đây chính là Bắc Trụ Đại Đạo Tôn!

------oOo------

Chương 2001: Đại Đạo Tôn vẫn lạc (2)

- Nhìn kỳ biến đi, ta cảm thấy Hoắc gia muốn xong đời!

- Thiên Đế quyết đấu Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, có trò hay để nhìn, may mắn ta không rời đi quá sớm!

Các tân khách hưng phấn khó nhịn, vô luận là Thiên Đế, hay Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, đều là truyền thuyết bọn hắn ngưỡng vọng.

Trong Thạch Đình.

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn bị hoảng sợ cùng tuyệt vọng chiếm cứ tâm lý, hắn chưa bao giờ gặp phải tình cảnh như thế, toàn thân không thể động đậy, thần hồn không thể ly thể, như con rối.

Mấu chốt nhất là, hắn không cách nào nhìn thấy bộ dáng của Tô Đế, nhưng lại cảm thấy khí tức có chút quen thuộc, quen thuộc đến làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Chẳng lẽ là…

Không có khả năng .

Hắn đã nhập Ma .

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn càng nghĩ càng hãi hùng khiếp vía, trên trán tràn ra mồ hôi lạnh to như hạt đậu

- Ngươi không phải muốn tìm trẫm lấy công đạo sao?

Tần Quân cười khẽ nói, đang khi nói chuyện, trực tiếp cầm rượu trong tay giội lên mặt Bắc Trụ Đại Đạo Tôn

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn bị giội ướt sũng, nhưng tâm lý không có phẫn nộ, chỉ có hoảng sợ vô tận.

Hắn run giọng nói:

- Bổn Tọa… ta sai rồi.

- Sai rồi?

Tô Đế mở miệng nói, âm thanh vừa ra, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn dọa đến toàn thân giật mình, cúi đầu, con mắt toát ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng

- Tại sao là ngươi, vì sao ngươi….

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn dọa đến run rẩy, ngay cả đầu lưỡi cũng vuốt không thẳng.

- Dập đầu đi!

Tô Đế lạnh lùng nói, chậm rãi thu hồi tay trái, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, vừa nhìn thấy khuôn mặt của Tô Đế, dọa đến kém chút hồn phách bạo tán.

Thật là Tô Đế!

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn không cần suy nghĩ, vội dập đầu cho Tô Đế, lực đạo nặng nề, đập đến toàn bộ gia chủ đảo rung động kịch liệt.

- Còn có Thiên Đế.

Tô Đế bưng chén lên, uống một ngụm, nói tiếp nói, dư quang cũng không có nhìn Bắc Trụ Đại Đạo Tôn một chút.

Nghe vậy, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn vội vàng xoay người nhìn Tần Quân dập đầu, không chút do dự, để cho người ta không cách nào liên hệ hắn cùng Bắc Trụ Đạo Tông chi chủ lại với nhau.

- Ừm, ngươi có thể đi chết rồi.

Tô Đế để chén rượu xuống, thản nhiên nói, lời vừa nói ra, dọa đến Bắc Trụ Đại Đạo Tôn vội ngẩng đầu, muốn mở miệng cầu xin tha thứ.

Lúc này, một con hỏa điểu từ trong đôi mắt của Tô Đế bay ra, cấp tốc chui vào giữa mi tâm của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn.

- Ách.

Thân thể của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn cứng ngắc, vẻ mặt sợ hãi ngưng kết xuống.

Ngay sau đó, toàn thân hắn dấy lên liệt diễm, không đến hai cái hô hấp liền bị đốt thành tro bụi, theo gió phiêu tán.

Tần Quân khẽ nhíu mày, hai tay của Triệu Vân nắm chắc thành quyền, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh.

Một Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn cứ thế chết đi.

Bị chết không có lực phản kháng chút nào, chết vô thanh vô tức .

Tô Đế bưng chén lên, nhìn Triệu Vân, ra hiệu hắn rót rượu.

Triệu Vân giật mình tỉnh lại, vội vàng rót rượu, tay cũng đang run rẩy .

Tần Quân chống cằm, nhiều hứng thú nhìn Tô Đế hỏi:

- Bản thể của ngươi là cái gì? Hỏa Điểu ban nãy là Tam Túc Kim Ô sao?

Tô Đế lườm Tần Quân một chút, nói:

- Ngươi thật muốn biết?

- Không muốn vậy trẫm hỏi ngươi làm gì?

Tần Quân trợn trắng mắt.

Hai người cũng không có để Bắc Trụ Đại Đạo Tôn vào mắt, phảng phất như chết không phải Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, mà là một con côn trùng.

------oOo------

Chương 2002: Tô Đế muốn chiến Nhậm Ngã Tiếu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi đoán.

Tô Đế lộ ra nụ cười, chỉ là hắn cười rộ lên, cho người ta một loại cảm giác kinh dị, vết máu trên mặt phảng phất như vặn vẹo

Tần Quân nghe mà im lặng, nếu trẫm đoán được, còn phải hỏi?

Triệu Vân nhịn không được mở miệng hỏi:

- Ngài đã siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

Một chữ ngài, đủ để thấy hắn kính sợ Tô Đế.

Hắn xem như nhìn ra, Bệ Hạ cùng Tô Đế cũng không phải địch nhân, mà là đối thủ cùng chung chí hướng, không dung người khác thương tổn lẫn nhau, chỉ có thể để mình đánh bại đối phương

- Vấn đề này không có ý nghĩa, chờ ngươi siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh, ta sẽ càng mạnh.

Tô Đế lườm Triệu Vân một chút, hững hờ nói, nghe mà Triệu Vân xấu hổ cười một tiếng.

- Thái Thương Ngân Long, thể chất có chút đặc thù, tiền đồ vô lượng.

Tô Đế thu hồi ánh mắt, đánh giá Triệu Vân như thế.

- Không dám nhận.

Triệu Vân vội vàng trả lời, nhưng trong lòng thì càng thêm cảm kích Tần Quân

Hắn nhìn ra được tính cách của Tô Đế cao lạnh, không giống như là người biết dối trá nịnh nọt, Tô Đế nói rất rõ ràng là thật tâm thật ý

- Đúng rồi, Yêu Tộc hậu bối Hoàng Phủ gia của ngươi hi vọng ngươi có thể trọng chưởng Yêu Tộc.

Tần Quân nói, hắn không có quên Hoàng Phủ Lãm Nguyệt phát động nhiệm vụ tìm kiếm Tô Đế.

Nhiệm vụ này phải nói phục Tô Đế trọng chưởng Yêu Tộc ở Nội vũ trụ mới tính thành công, độ khó to lớn.

Bởi vì đối với Tô Đế bây giờ mà nói, Yêu Tộc ở Nội vũ trụ đoán chừng hoàn toàn nhập không được pháp nhãn của hắn.

- Hoàng Phủ gia tính là thứ gì?

Tô Đế lắc đầu nói, không ra Tần Quân sở liệu, tên này một chút hứng thú cũng không có.

Hắn để chén rượu xuống, chậm rãi đứng dậy, nhìn chằm chằm Tần Quân nói:

- Rượu đã uống xong, còn giúp ngươi giết một con chó, ta cũng nên đi, gần đây Cổ Thánh Đế Đạo xuất hiện một gia hỏa thực lực không tệ, gọi Nhậm Ngã Tiếu, ngươi hẳn chạm mặt qua hắn, vô luận ngươi đi đến chỗ nào, hắn đều ở phụ cận.

Phốc...

Tần Quân phun rượu ra ngoài, Nhậm Ngã Tiếu?

Cho đến tận này, Thần Ma duy nhất không bị hắn thu hồi lại, vậy mà đưa tới Tô Đế chú ý.

Thực lực của Nhậm Ngã Tiếu cao thâm mạt trắc, Tô Đế cũng như thế, nếu hai người va chạm, ai mạnh hơn?

- Ngươi nhanh mạnh lên đi!

Vứt xuống câu nói này, Tô Đế liền biến mất không thấy gì nữa, màn sáng bao vây lấy Thạch Đình cũng hóa thành hoa lửa phiêu tán, vô số thần thức đều tràn vào, đáng tiếc Bắc Trụ Đại Đạo Tôn đã vẫn lạc, ngay cả một góc áo cũng không có để lại.

Triệu Vân nhịn không được hỏi:

- Bệ Hạ, Nhậm Ngã Tiếu là ai?

Tần Quân thu hồi suy nghĩ, lắc đầu cười nói:

- Một tồn tại rất mạnh, ngoại trừ Tô Đế, ngươi thật cảm giác không thấy tồn tại thứ hai còn mạnh hơn ngươi?

Triệu Vân gật đầu nói:

- Đúng vậy, trừ khi hắn ở bên ngoài phạm vi cảm giác của ta.

Tam Thiên Đại Đạo, mỗi một Đại Đạo Vị Diện đều vô cùng rộng, ẩn chứa vô số vũ trụ, cho dù là cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, cũng không cách nào hiểu rõ toàn bộ Đại Đạo Vị Diện, huống hồ Đại Đạo ở giữa bất tương dung.

Như thế nói đến, Nhậm Ngã Tiếu không bằng Triệu Vân?

Trong đầu Tần Quân không khỏi hiển hiện thân ảnh Nhậm Ngã Tiếu, hắn luôn cảm thấy Nhậm Ngã Tiếu rất mạnh, cho dù bây giờ hắn đã đạt tới Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên, vẫn nghĩ không ra Nhậm Ngã Tiếu rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Hệ thống, tư liệu của Nhậm Ngã Tiếu có thể công bố không?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn rất ngạc nhiên Nhậm Ngã Tiếu đến cùng lai lịch ra sao, tự nguyện gia nhập Thần Thoại Hệ Thống, đủ để thấy Nhậm Ngã Tiếu nghịch thiên bao nhiêu.

Nếu như Nhậm Ngã Tiếu mạnh hơn Triệu Vân, đã sớm để hệ thống hỏng mất.

- Tạm thời không thể công bố, đây là hạch tâm cơ mật của hệ thống, mặt khác, Nhậm Ngã Tiếu là được triệu hoán, hơn nữa không có hiệu lực cho ký chủ, bởi vì lúc ấy hệ thống không cách nào ước thúc Nhậm Ngã Tiếu, từ đầu đến cuối, hắn không có hiện ra thực lực chân chính, cho nên không để cho hệ thống sụp đổ, nói cách khác, hệ thống không có sụp đổ không có nghĩa là thực lực của Nhậm Ngã Tiếu yếu.

- Hệ thống nói tới sụp đổ, là chỉ cưỡng ép cho Thần Ma siêu việt lực lượng cực hạn trước mắt của hệ thống.

Hệ thống trả lời, Tần Quân nghe được không khỏi nheo mắt lại.

Hắn đối với Nhậm Ngã Tiếu hứng thú càng lớn.

Lại nhìn Nhậm Ngã Tiếu như thế nào đối mặt Tô Đế cường thế vô địch.

------oOo------

Chương 2003: Tô Đế muốn chiến Nhậm Ngã Tiếu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, đám người Cơ Hạo Dạ, Tôn Ngộ Không, Lý Bạch nhao nhao bay tới, bao bọc vây quanh Thạch Đình.

- Bệ Hạ, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn đâu?

Tôn Ngộ Không khẩn trương hỏi, lúc trước khí tức của Bắc Trụ Đại Đạo Tôn thật sự quá dọa người, lúc này lại đột nhiên biến mất, bọn hắn không thể không khẩn trương

- Chết rồi.

Tần Quân hời hợt trả lời, mọi người nghe được hít sâu một hơi.

Bọn hắn sẽ không nghi vấn Tần Quân nói.

Chỉ là lúc này mới bao lâu?

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn là siêu cấp bá chủ chưởng khống mấy Đại Đạo Vị Diện, quyền thế còn muốn lớn hơn Độc Cô Thiên Tông, Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Bọn hắn bỗng nhiên liên tưởng đến Tô Đế, ngạc nhiên phát hiện Tô Đế cũng không thấy tăm hơi.

Chẳng lẽ giết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn chính là Tô Đế?

Tuy Bắc Trụ Đại Đạo Tôn mạnh, nhưng so với Tô Đế mà nói, chênh lệch vẫn còn rất lớn.

- Chuẩn bị một chút, tiếp xuống nên đi tìm Nhân tộc Lục Đế.

Tần Quân đứng dậy nói, hiện tại hắn không kịp chờ đợi muốn trở nên mạnh hơn.

Đạt được Nhân Vương Đỉnh, tụ tập Nhân tộc khí vận, tu vi của hắn thế tất tăng vọt.

Huyền Đương vội vàng nói:

- Cổ Hi Bạch đã quyết định trả lại mảnh vỡ Nhân Vương Đỉnh cho Bệ Hạ, còn sẽ đi khuyên Đại Đế còn lại.

Cổ Hi Bạch?

Tần Quân gật đầu, khoát tay nói:

- Tán đi đi!

Mọi người gật đầu

Ngày đó, tin tức liên quan tới Bắc Trụ Đại Đạo Tôn tập kích Hoắc gia cấp tốc truyền ra, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn cùng Thiên Đế đủ để hấp dẫn vô số ánh mắt, tuy rất nhanh lại có tin tức nói Bắc Trụ Đại Đạo Tôn mất tích, Thiên Đế bình yên vô sự, khiến cho cả sự tình khó bề phân biệt

Hai ngày sau, đám người Tần Quân rời Hoắc gia thế giới.

Hoắc Tầm Đế, Xảo Nhi, Hoắc Không nhìn phương hướng bọn hắn rời đi, thật lâu không nói.

- Cổ Thánh Đế Đạo sẽ vì Thiên Đế mà thời tiết thay đổi.

Hoắc Không cảm thán nói, hắn cũng được biết Bắc Trụ Đại Đạo Tôn đã vẫn lạc.

Tần Quân mới đến hơn một tháng, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Táng Yêu Vương,

Bắc Trụ Đại Đạo Tôn lần lượt bại trận, hai người sau thậm chí vẫn lạc, hắn không dám tưởng tượng, Cổ Thánh Đế Đạo còn có ai dám chống lại Tần Quân?

Xảo Nhi gật đầu nói:

- May mắn Hoắc gia đối với Thiên Đế một mực trung thành tuyệt đối.

Nếu Hoắc gia phản bội Thiên Đế, bây giờ chết cũng không phải là Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, mà là bọn hắn.

Hoắc Tầm Đế cười nói:

- Hoắc gia vốn là Thiên Đế Bệ Hạ tạo, sao sẽ phản bội?

Vô luận là Hoắc Khứ Bệnh hay hắn, từ xưa đến nay, đều chưa từng thay lòng đổi dạ qua.

Qua lại Tinh Đạo bảy màu, Tần Quân nhìn Cổ Hi Bạch.

- Hắn hình như không thích hợp a?

Tần Quân nhìn Huyền Đương hỏi, sắc mặt của Cổ Hi Bạch trắng bệch, hai chân đang run rẩy, rõ ràng không giống như bởi vì sợ, mà là thụ thương.

Huyền Đương trả lời:

- Ta phong ấn tu vi của hắn.

Nghe vậy, mặt mũi mọi người tràn đầy cổ quái, Cổ Hi Bạch tương đương với con trai của Huyền Đương, tên này thật đúng là hạ thủ được

Cổ Hi Bạch cười khổ, thậm chí không dám cùng Tần Quân đối mặt

Vị trước mắt này chính là chúng sinh chi sư trong truyền thuyết, hắn không dám bất kính.

- Giải trừ phong ấn đi, hắn đã đáp ứng giao ra Nhân Vương Đỉnh, không cần làm khó hắn.

Tần Quân khoát tay cười nói, hắn nhìn ra được Huyền Đương khó xử, chỉ muốn lấy được Nhân Vương Đỉnh, những thủ đoạn nhỏ kia hắn cũng lười quan tâm.

Cổ Hi Bạch nghe xong, lập tức kinh hỉ, lúc này quỳ bái Tần Quân, kích động đến nói năng lộn xộn:

- Đa tạ Thiên Đế Bệ Hạ.

------oOo------

Chương 2004: Đọa Thiên Kiếm Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Đương giúp Cổ Hi Bạch giải trừ phong ấn, khí tức của Cổ Hi Bạch không ngừng tăng vọt, cho đến khôi phục lại Vô Cực Chí Cao Đại Đế, để đám người Cơ Càn Khôn, Quách Gia âm thầm kinh hãi.

- Đại Đạo Vị Diện của chúng ta được xưng là Thiên Đế Vị Diện, cũng chính là lấy Bệ Hạ làm tên, lấy Nhân tộc vi tôn, Nhân tộc chúng ta lấy Huyền Đương làm tên, xưng là Huyền Đương Nhân tộc, Huyền Đương Nhân tộc đã bước ra Thiên Đế Vị Diện, là một trong các đại tộc ở Cổ Thánh Đế Đạo, tác dụng của Lục Đế không thể bỏ qua.

Quản Trọng bắt đầu vì Tần Quân giảng giải tình huống của Huyền Đương Nhân tộc, nói đến cũng làm cho Huyền Đương xấu hổ, so với Huyền Đương, Quản Trọng cùng Quách Gia còn hiểu rõ Nhân tộc hơn.

- Nhân Vương Đỉnh đại biểu cho quyền chưởng khống Huyền Đương Nhân tộc, Ngũ Đế khác đoán chừng không muốn giao ra, nhưng nếu cân nhắc tình thế, bọn hắn không thể không giao.

Quách Gia khoan thai cười.

Cổ Hi Bạch bất đắc dĩ cười, hắn đối với Ngũ Đế khác là vô cùng quen thuộc, biết được bọn hắn khẳng định không muốn giao, đến lúc đó lại là một phen tranh chấp,

Hắn nhất định phải nhắc nhở Ngũ Đế khác.

Đừng nói Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch, chỉ là Cơ Hạo Dạ cùng Huyền Đương, bọn hắn đều không cách nào chống lại.

- Ngũ Đế ở một phương Đại Đạo Vị Diện khác, nơi này hỗn loạn không chịu nổi, đã trở thành bàn cờ cho các chủng tộc bác dịch.

Quản Trọng nói tiếp.

- Đáng nhắc tới chính là, Thiên Đế Vị Diện đã trở thành cấm địa, từng có đại thế lực mưu toan công chiếm Thiên Đế Vị Diện, nhưng bị cường giả bí ẩn đánh bại, cho nên đại bộ phận cường giả của Huyền Đương Nhân tộc đều an tâm rút lui Thiên Đế Vị Diện, trắng trợn xâm lược vị diện khác.

Quách Gia nói.

Hai người ngươi một lời ta một câu, để Tần Quân hiểu rõ tình huống đại khái của Huyền Đương Nhân tộc

- Ừm, nếu để cho Huyền Đương Nhân tộc quy về Đại Tần thiên đình, trẫm sẽ để bọn hắn càng mạnh.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, nghe vậy, Huyền Đương không chỉ không hoảng hốt, ngược lại có chút kinh hỉ.

Có Tần Quân lãnh đạo Nhân tộc, Nhân tộc chẳng phải là muốn bay lên?

Cổ Hi Bạch cũng như thế, từ khi kiến thức uy phong của Lý Bạch, hắn đối với Tần Quân có thể nói là sùng bái đến cực điểm.

Thân là Nhân tộc Đại Đế, hắn rõ ràng tình huống hiện tại của Huyền Đương Nhân tộc, bên trong an ổn, bên ngoài lại gây thù hằn vô số

Đại khái phi hành một chén trà thời gian, Cơ Hạo Dạ thao túng chùm sáng chui vào một Tinh Đạo bảy màu.

Trong khoảng thời gian này, Tần Quân một mực chú ý Thần Thoại Thương Thành

Bởi vì giá trị danh khí của hắn đang lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng vọt!

Trước đó, Cổ Thánh Đế Đạo lưu truyền tên Thiên Đế không bị hệ thống đưa vào giá trị danh khí, nhưng bây giờ, Tần Quân lấy thân phận Thiên Đế lần nữa dương danh, liên tục giẫm Tiêu Yêu Thiên Tôn, Táng Yêu Vương, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, mang đến tên tuổi khó có thể tưởng tượng.

Nơi này không phải Ngoại vũ trụ, không phải Nội vũ trụ.

Mà là Cổ Thánh Đế Đạo!

Vô số Đại Đạo Vị Diện hội tụ vào một chỗ, tổng số sinh linh cho dù là Đại Đạo Chí Tôn đều khó mà đánh giá.

Bây giờ, giá trị danh khí của Tần Quân đã đột phá 80 vạn ức!

Đây là một con số rất kinh khủng, hơn nữa còn chỉ là bắt đầu, theo thời gian trôi qua, Hoắc gia thế giới phát sinh đại sự sẽ tiếp tục lên men, để danh khí của hắn triệt để cất cánh

Nói ngắn gọn, Tần Quân ở trong Thần Thoại Thương Thành thấy cái gì, đều có thể tùy ý đổi lấy, đã không cần lo lắng giá trị danh khí không đủ

Giờ phút này, hắn đang vì Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang cùng Chúc Cửu Âm lựa chọn bảo bối cải biến huyết mạch.

Bảo bối thích hợp Đế Tuấn liền nhất định thích hợp Đông Hoàng Thái Nhất, bảo bối thích hợp Đế Giang đồng dạng thích hợp Chúc Cửu Âm, nhưng trình độ phù hợp không bằng hai huynh đệ Kim Ô, bởi vì Đế Giang đại biểu Không Gian pháp tắc, Chúc Cửu Âm chính là Thời Gian pháp tắc

Hai đôi huynh đệ, thiên phú khó phân cao thấp.

- Kim Ô mà nói cần lựa chọn bảo bối Hỏa thuộc tính.

Tần Quân một bên nghĩ, một bên đọc qua Thần Thoại Thương Thành

Cùng lúc đó, bọn hắn tiến nhập một vũ trụ, trong tinh không lan tràn khói lửa cùng mùi máu tanh, phóng tầm mắt nhìn tới, rất nhiều sao trời đều phá

nát không chịu nổi, phảng phất như vừa trải qua chiến tranh

Hưu...

------oOo------

Chương 2005: Đọa Thiên Kiếm Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, phía trước bỗng nhiên đánh tới một đạo kiếm khí, dài tới mấy triệu dặm, giống như ánh sáng ban ngày, chiếu sáng vũ trụ

Ánh mắt của Lý Bạch ngưng tụ, lúc này đưa tay bắn ra một Thanh Liên kiếm khí, triệt tiêu, trăm vạn sao trời bị kiếm khí chạm vào hình thành sóng xung kích xoắn nát, cuồn cuộn hùng vĩ.

Cơ Hạo Dạ vội vàng dừng lại, mọi người nhìn về phía trước, còn tưởng rằng có người muốn tập kích bọn họ.

- Phía trước có chiến đấu.

Lý Bạch mở miệng nói, trên mặt hắn lộ ra một tia hiếu kỳ, vừa rồi kiếm khí kia rất mạnh, thân là Kiếm Khách, đối với những Kiếm Khách khác là rất mẫn cảm.

- Đừng quản nhiều như vậy, tiếp tục đi tới, sớm ngày đuổi tới chỗ Ngũ Đế!

Tần Quân hừ nói, không quan tâm đối phương là ai, dám cản hắn, đều phải diệt.

Cơ Hạo Dạ nghe xong, chỉ có thể tiếp tục đi tới .

Mọi người hóa thành một đạo cực quang, lướt qua tinh không.

Cùng lúc đó, phía trước không biết bao xa đang phát sinh đại chiến, vô số sinh linh mạnh mẽ phóng về phía một bóng người, như bầy ong, lít nha lít nhít, mấy tỷ dặm tinh không nổi lơ lửng rất nhiều huyết nhục tàn chi

Kiếm khí ngang dọc, từng bầy sinh linh giết đến tan tành mây khói.

Nhìn kỹ lại, có thể nhìn thấy bóng người kia hơi có vẻ gầy gò, nhưng trong chiến tranh lại khiến người ta cảm thấy cực kỳ vĩ ngạn, phảng phất như Chiến Thần vô địch, vô luận là ai, đều không cách nào rung chuyển hắn

- Đọa Thiên Kiếm Đế.

Quách Gia híp mắt, phun ra một cái tên.

Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Cổ Hi Bạch, Cơ Càn Khôn đều động dung, rất rõ ràng bọn hắn đều nghe nói qua cái tên này

- Kiếm Đế mạnh nhất trong truyền thuyết sao?

Cơ Càn Khôn nuốt một ngụm nước bọt, không nghĩ tới lại gặp được một ngoan nhân.

Hắn vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, làm sao cảm giác sau khi cùng Tần Quân gặp mặt, gặp phải nhân vật một cái so một cái khủng bố?

Lúc trước, Độc Cô Thiên Tông, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Táng Yêu Vương, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Đọa Thiên Kiếm Đế đối với hắn mà nói, đều là tồn tại khó mà nhìn theo bóng lưng

Cơ Hạo Dạ thận trọng thao túng chùm sáng bay qua chiến trường, Tần Quân cúi đầu nhìn lại, thấy rõ ràng diện mạo của Đọa Thiên Kiếm Đế

Thân mặc võ bào màu đen, hai tay cầm kiếm, gương mặt như đao tước, có bốn sừng, không có tóc, sau ót in Hắc Văn quỷ dị, hai mắt lạnh lùng, khí chất cả người như tên của hắn

Đọa Thiên!

Cho người ta một loại hắc ám tà khí cực hạn.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của đám người Tần Quân, hắn ngẩng đầu nhìn lại.

Chuẩn xác mà nói, hắn đang nhìn Lý Bạch.

Đây là trực giác của Kiếm Khách, hắn trước tiên liền nhìn về phía Lý Bạch, những người khác không bị hắn để vào mắt, về phần Triệu Vân, trong mắt hắn giống như đám người Tần Quân, Vô Cực Đại Chúa Tể cùng Hồng Mông Dung Đạo cảnh chênh lệch giống như tiên phàm, hắn căn bản nhìn không thấu

- Có ý tứ.

Lý Bạch nói nhỏ một câu, những người khác cũng đều nhìn về hắn.

Hai vị Kiếm Khách tuyệt thế nếu chiến đấu một trận, sẽ kinh động tâm phách như thế nào?

Nhưng mà, Đọa Thiên Kiếm Đế không có xông lên, mà tiếp tục cùng đám địch nhân chiến đấu.

Rất nhanh, đám người Tần Quân liền tan biến ở sâu trong tinh không.

- Kiếm ý thật cường đại, chẳng lẽlà Thanh Liên Kiếm Tiên gần nhất thanh danh vang dội?

Đọa Thiên Kiếm Đế lẩm bẩm, có kiếm khí hộ thể, những địch nhân kia khẽ dựa gần hắn liền tan tành mây khói

- Nếu như hắn đúng là Thanh Liên Kiếm Tiên, như vậy Thiên Đế cũng ở trong đó?

Đọa Thiên Kiếm Đế phảng phất như nghĩ đến cái gì, lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

------oOo------

Chương 2006: Uy hiếp Ngũ đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngẫu nhiên gặp Đọa Thiên Kiếm Đế chỉ là khúc nhạc dạo, rất nhanh liền bị mọi người xem nhẹ, dù sao bọn hắn không có ân oán với Đọa Thiên

Kiếm Đế.

Không bao lâu, bọn hắn liền đến vũ trụ của Nhân tộc, Huyền Đương cùng Cổ Hi Bạch bộc phát ra khí tức, khiến cho trên đường đi không có cường giả Nhân tộc ngăn cản

Phía trước sao trời vô cùng dày đặc, như là bầy vẫn thạch, còn có vô số đại lục pha tạp trong đó.

Trên đường Phi hành, Tần Quân nhìn thấy trên những sao trời cùng đại lục kia tọa lạc thành trì lít nha lít nhít, hắn có thể cảm giác được rất nhiều khí tức cường hoành, có thể thấy được Huyền Đương Nhân tộc cường đại, nhất là những Nhân tộc xông ra Thiên Đế Vị Diện, đều trải qua máu tươi tẩy lễ

Tần Quân đã cảm thấy không ít khí tức Đại Đạo Chí Tôn, trách không được Chí Tôn Vô Địch tuy ở Nội vũ trụ được xưng là Đại Đế, nhưng ở Cổ Thánh Đế Đạo không có thu hoạch được danh xưng Đại Đế.

Chỉ là ở Nhân tộc, Đại Đạo Chí Tôn cũng tính không được cái gì, cho dù Chí Tôn Vô Địch là Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, không nói khoa trương, là tồn tại vô địch ở Đại Đạo Chí Tôn

Khí tức của Đại Đạo Đế Tôn rất ít, thậm chí có thể nói là lông phượng sừng lân.

Đừng nhìn Tần Quân không để sinh linh Vô Cực cảnh vào mắt, nhưng ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, cho dù là Vô Cực đệ nhất cảnh Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cũng được cho là cường giả hoành hành một phương

- Phía trước là Lục Đế thành, Ngũ Đế đều ở trong đó.

Cổ Hi Bạch mở miệng nói, hắn đã có thể cảm giác được khí tức của các Đại Đế còn lại.

- Ngươi đi thương lượng trước một phen, thời gian đừng quá dài, chờ chúng ta đến, nhất định phải ra nghênh tiếp!

Huyền Đương phân phó nói, ngữ khí có chút không tốt, Cổ Hi Bạch vội vàng gật đầu, nhìn Tần Quân thi lễ liền biến mất, thuấn di tiến về Lục Đế

thành

Đối với Vô Cực Chí Cao Đại Đế mà nói, chỉ một giây cũng đầy đủ thương lượng rất nhiều chuyện.

- Nếu bọn họ không muốn giao ra Nhân Vương Đỉnh, Huyền Đương, ngươi biết nên làm như thế nào a?

Quách Gia cười híp mắt nhìn chằm chằm Huyền Đương hỏi.

Hắn cùng Huyền Đương quan hệ rất tốt, cho nên không kiêng kỵ

Huyền Đương trầm ngâm nói:

- Ta sẽ đích thân xuất thủ.

Tuy Lục Đế đối với Huyền Đương Nhân tộc có công lao to lớn, nhưng so với Tần Quân mà nói, căn bản không đáng giá được nhắc tới

Nếu không có Tần Quân, nào có Huyền Đương Nhân tộc?

Tần Quân không có chen vào, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chống cằm lật xem Thần Thoại Thương Thành.

Mới qua thời gian ngắn như vậy, danh khí của hắn đã tăng tới 85 vạn ức, dựa theo hắn tính toán đột phá trăm vạn ức danh khí cũng chỉ cần một ngày

- Không hổ là Cổ Thánh Đế Đạo, loại tốc độ tăng này trước đó chưa từng có, tư vị thật thoải mái.

Trong lòng Tần Quân cảm thán, chợt hắn liền chọn được bảo bối để Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn tăng cường huyết mạch.

Sơ Thái Dương Tinh, viên mặt trời thứ nhất đến từ Hỗn Độn sơ khai, ẩn chứa năng lượng hỏa diễm vô thượng, có thể đề cao sinh linh Hỏa thuộc tính, giá trị năm ngàn tỷ danh khí

Năm ngàn tỷ giá trị danh khí, đã không kém Thái Thương Ngân Long Cốt.

Đổi lấy viên Sơ Thái Dương Tinh thứ nhất, viên Sơ Thái Dương Tinh thứ hai lại muốn 100 ngàn ức giá trị danh khí.

Tần Quân đau lòng, vì vậy tiếp tục đọc qua Thần Thoại Thương Thành, muốn tìm ra bảo bối tương tự Sơ Thái Dương Tinh.

Cùng lúc đó, bọn hắn cấp tốc đi vào Lục Đế thành.

- Tham kiến Huyền Đương Thuỷ Tổ!

Trên tường thành hàng 100 ngàn Nhân tộc chiến sĩ nhất tề quỳ xuống, triều bái Huyền Đương, từng cái trung khí mười phần, âm thanh hội tụ vào một chỗ, như lôi đình đột nhiên tập kích.

Huyền Đương không có trả lời, mang theo đám người Tần Quân cấp tốc bay vào trong thành.

Ở trong tâm lý Nhân tộc tướng sĩ, địa vị của Huyền Đương không kém hơn Lục Đế.

Lục Đế thành vô cùng to lớn, còn lớn hơn Huyền Đương đại thế giới, bên trong dãy núi chập trùng, lầu cao san sát, còn có vô số hồ nước, thậm chí có thể xưng là hải dương

Trong thành, tọa lạc lấy Đại Đế cung, chính là trung tâm quyền lực của Lục Đế thành, lúc Lục Đế thương nghị đại sự, đều là ở Đại Đế cung, mà bọn hắn cũng có phủ đệ riêng phần mình.

Một đường thông suốt, rất nhanh, bọn hắn liền bay tới trên Đại Đế cung, nhìn xuống Đại Đế cung bao la hùng vĩ.

Tần Quân cười nói:

- Thật khí phái.

Câu nói này là chân tâm thực ý, trên không trung cũng có thể cảm giác được khí thế bàng bạc của Đại Đế cung, trong lúc vô hình phảng phất như có đồ vật gì đang gầm thét, rung động linh hồn.

------oOo------

Chương 2007: Uy hiếp Ngũ đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Đế cung có hơn vạn cấp thềm đá, bên trên thạch trụ cao tới mấy trăm vạn trượng, như Thần thủ hộ Đại Đế cung.

Rất nhanh, Cổ Hi Bạch mang theo Ngũ Đế khác đi ra cửa lớn Đại Đế cung.

Ngũ Đế ăn mặc khác biệt, nhưng khí thế đều rất mạnh, không có chỗ nào mà không phải là Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Đi ở trước nhất chính là một nam nhân mặt mũi tràn đầy râu ria xồm xoàm, mặc hắc bạch đại bào, hai đầu lông mày toát ra bá khí, cặp mắt kia như trời sinh Đế Hoàng, Hoàng uy to lớn, miệt thị thương sinh

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ.

Nam nhân râu ria xồm xoàm chắp tay nói, ngữ khí không kiêu ngạo không tự ti, đối mặt đám người Tần Quân cao cao tại thượng, hắn tựa hồ không sợ hãi chút nào.

Huyền Đương nhíu mày nói:

- Sư Ngụy, quỳ xuống.

Sư Ngụy, chính là đứng đầu Nhân tộc Lục Đế, Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn, tu vi bực này đủ để đứng ngạo nghễ ở Nhân tộc.

Nghe vậy, biểu lộ của Sư Ngụy bình tĩnh, chậm rãi quỳ xuống nói:

- Tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ.

Cổ Hi Bạch quỳ theo, Tứ Đế còn lại cũng như thế, cung nghênh Tần Quân.

Tần Quân lạnh lùng nhìn bọn hắn, không có mở miệng, hắn nhìn ra được Ngũ Đế tâm có bất mãn, nhất là Sư Ngụy.

- Giao ra Nhân Vương Đỉnh đi.

Sắc mặt của Huyền Đương cũng có chút không dễ nhìn, có cảm giác mất mặt ở trước mặt Tần Quân.

Lời vừa nói ra, ngoại trừ Cổ Hi Bạch, Sư Ngụy, Tứ Đế còn lại đều động dung.

- Thiên Đế Bệ Hạ chính là chúng sinh chi sư, vì sao ham muốn Nhân Vương Đỉnh của Nhân tộc ta?

Sư Ngụy trầm giọng hỏi, trên mặt lộ ra bất khuất.

Nhân tộc tôn kính Thiên Đế, Lục Đế bọn hắn cũng giống như vậy, nhưng như thế nào cũng không nghĩ đến Thiên Đế vừa xuất hiện liền muốn tước đoạt Nhân Vương đỉnh của bọn họ, lý do còn buồn cười như vậy.

Quả thật, Thiên Đế có ân với Nhân tộc, nhưng Nhân tộc cũng không thể làm tai sai hồi báo a?

- Ngươi đang nói cái gì?

Huyền Đương giận tím mặt, gầm thét.

Đám người Cơ Hạo Dạ, Tôn Ngộ Không sắc mặt âm trầm xuống, Lý Bạch càng gắt gao nhìn chằm chằm Sư Ngụy, trong mắt hiện ra Thanh Liên Kiếm quang, rất có tư thế tùy thời xuất thủ.

- Ngươi đang ép hỏi trẫm?

Tần Quân ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ điều chỉnh một tư thế, nhẹ giọng hỏi, như là ngủ gật, thái độ lười nhác.

- Không dám.

Sư Ngụy cúi đầu trả lời, nhưng hoàn toàn không có ý tứ giao ra Nhân Vương Đỉnh.

- Lý Bạch.

Tần Quân lấy tay chống cằm, lười biếng gọi.

Nghe vậy, Lý Bạch trực tiếp bộc phát ra kiếm ý ngập trời, kinh động Lục Đế thành, dẫn đến vô số Nhân tộc tu sĩ bay lên không, còn tưởng rằng đại địch tiến đến.

- Ngươi… súc sinh!

Huyền Đương giận không kiềm được, thả người nhảy xuống, muốn thu thập Sư Ngụy

Lúc này, một thân ảnh mạnh mẽ ngăn ở trước người Sư Ngụy, đưa tay mà lên, cùng Huyền Đương đối chưởng.

Oanh!

Song chưởng tấn công, sóng gió mãnh liệt quét sạch bốn phương tám hướng, chấn động toàn bộ Đại Đế cung, mấy người Cổ Hi Bạch cả kinh không khỏi lui lại.

- Trách không được không có sợ hãi, nguyên lai có ngoại viện.

Tần Quân nhẹ giọng lẩm bẩm, trên mặt lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

- Thuỷ Tổ, ngươi bây giờ tựa như một con chó của Thiên Đế a.

Sư Ngụy nhìn chằm chằm Huyền Đương, hờ hững nói.

------oOo------

Chương 2008: Minh Trùng tộc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con chó?

Huyền Đương càng thêm tức giận, nhưng sự chú ý của hắn tập trung ở trên người vị cường giả bí ẩn trước mắt này, trong mắt lộ ra vẻ kiêng dè

Người này bị khí vụ màu tím quấn quanh, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy hình dáng thân thể, như là thiếu niên, bề ngoài chỉ khoảng một mét hai, nhưng đối mặt Huyền Đương, khí thế của hắn không thua chút nào

- Ngươi là ai?

Huyền Đương trầm giọng hỏi, Sư Ngụy lại có chỗ dựa, chẳng lẽ sớm đã tư thông thế lực khác?

- Ta là ai không trọng yếu, nhưng ngươi không xứng làm lĩnh tụ Nhân tộc.

Người thần bí cười lạnh nói, trong lời nói tràn đầy khinh miệt, hoàn toàn không có để Huyền Đương vào mắt

Sư Ngụy chậm rãi đứng dậy, nhìn chằm chằm Huyền Đương nói:

- Thuỷ Tổ, Nhân tộc nên tự lập.

- Tự lập? Nếu tự lập, cần tìm trợ thủ?

Tôn Ngộ Không chế nhạo nói, tất cả mọi người không có kinh hoảng, có Lý Bạch ở đây, thì sợ gì người thần bí này?

Sư Ngụy không nhìn Tôn Ngộ Không trào phúng nói:

- Hắn không phải trợ thủ, Thuỷ Tổ, Thiên Đế, các ngươi rời đi đi, ta coi như chưa từng xảy ra việc này.

Đám người Cổ Hi Bạch đều kinh ngạc nhìn về phía Sư Ngụy cùng người thần bí, hiển nhiên bọn hắn căn bản không biết người thần bí tồn tại.

- Sư Ngụy, ngươi đang làm gì?

Cổ Hi Bạch vội vàng nói, khắp khuôn mặt là vẻ phẫn nộ.

Sư Ngụy cũng dám mời cường giả ngay cả bọn họ cũng không biết được tới đối phó Huyền Đương cùng Thiên Đế, hành vi như là khi sư diệt tổ

Tứ Đế còn lại sắc mặt âm trầm, nhưng đều không nói gì, tuy bọn hắn sợ

hãi người thần bí xuất hiện, nhưng càng không nguyện ý giao ra Nhân Vương Đỉnh.

Mất đi Nhân tộc khí vận, sau này con đường tu luyện của bọn hắn sẽ liên tục khó khăn

- Huyền Đương, lui ra.

Tần Quân mở miệng nói, Triệu Vân ở bên cạnh Chí Tôn Cửu Long Ỷ lộ ra vẻ khinh thường, liếc mắt nhìn tu vi của người thần bí một cái liền biết.

Huyền Đương nghe xong, đành phải cắn răng thối lui.

- Lúc này mới đúng, Thiên Đế, bây giờ đã không phải là Hỗn Độn sơ khai, ngươi chỉ là Đại Đạo Chí Tôn, lật không nổi sóng gió gì.

Sư Ngụy nhẹ nói, biểu lộ bình tĩnh, ngữ khí đạm mạc, nghe mà Huyền Đương nghiến răng nghiến lợi.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Sư Ngụy khinh thường! Nhiệm vụ tường trình: Sư Ngụy sinh ra tâm tình khinh thường đối với ký chủ, nếu ký chủ diệt hắn cùng trợ thủ của hắn, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đột nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân lộ ra cười lạnh.

Khen thưởng thật ít, có thể thấy được Sư Ngụy cùng người thần bí yếu bao nhiêu.

- Lý Bạch, giết hai người bọn hắn đi.

Tần Quân nhìn hai người Sư Ngụy nói, nghe vậy, Huyền Đương nhắm mắt mặc niệm.

- Xong.

Cổ Hi Bạch thì thào nói, Tứ Đế ở bên cạnh đều không có nghe được ý tứ của hắn, khẩn trương quan chiến.

Tin tức liên quan tới tiệc cưới ở Hoắc gia còn không có truyền tới nơi này, một là thời gian quá ngắn, hai là vũ trụ này quá hỗn loạn, chiến loạn liên tục, tin tức ngoại giới rất khó kịp thời truyền vào.

Vừa rồi Cổ Hi Bạch chỉ đề cập thân phận của Thiên Đế, nguyên lai tưởng rằng đủ chấn nhiếp bọn hắn, đáng tiếc không có

Nhất là sau khi Sư Ngụy xem thấu tu vi của Tần Quân, càng cho rằng Thiên Đế chỉ là trò cười mà thôi

- Vô tri chính là tội chết của các ngươi.

Lý Bạch ở trên cao nhìn xuống, miệt thị nhìn Sư Ngụy cùng người thần bí, giống như đang nhìn người chết.

- Ngươi đánh giá cao mình đi.

Người thần bí hừ lạnh nói, rất khó chịu ánh mắt của Lý Bạch, bởi vì loại ánh mắt này bình thường là hắn nhìn người khác.

Oanh một tiếng.

Lý Bạch bỗng nhiên rơi đến sau lưng người thần bí, ở trước mặt Sư Ngụy, mặt đất bị ép vỡ vụn, vô số đá vụn tung bay, Thanh Liên Trường Ca thuận đầu ngón tay ngưng tụ.

------oOo------

Chương 2009: Minh Trùng tộc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian gần như đình trệ, Lý Bạch đưa tay, Thanh Liên Trường Ca cấp tốc đâm xuyên thân thể thần bí người, khí vụ màu tím phiêu tán, con mắt của Sư Ngụy chậm rãi trợn to.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Ở trong mắt đám người Cổ Hi Bạch, phảng phất như trong nháy mắt, Lý

Bạch liền đến sau lưng người thần bí, một kiếm đâm xuyên

Người thần bí bỗng nhiên tiêu tán, như là khói bụi, không có thực thể.

Sư Ngụy vô ý thức thối lui, Lý Bạch vừa ra tay liền để hắn hiểu được mình không phải là đối thủ của Lý Bạch, nếu cách gần, trong chớp mắt, Lý Bạch liền có thể chém giết hắn .

- A? Thần thông của gia hỏa này có chút quen thuộc.

Quách Gia kinh nghi một tiếng, Quản Trọng cũng nhíu chặt lông mày, lâm vào suy tư.

Người thần bí lần nữa hiện thân, đi vào đỉnh đầu của Lý Bạch, quay người một tay chặt bổ về phía Lý Bạch, liệt diễm màu tím trong nháy mắt quấn tay cánh tay của hắn, ẩn chứa uy lực vô tận, đáng tiếc tốc độ của Lý Bạch càng nhanh, dễ như trở bàn tay tránh qua công kích của hắn.

- Hừ!

Ánh mắt của Lý Bạch lạnh lùng, một kiếm đánh xuống, nhanh đến cực hạn, trực tiếp trảm người thần bí thành hai nửa, máu tươi vẩy ra, lần này, người thần bí không kịp thi triển thần thông xê dịch.

Nhưng mà, thế công của Lý Bạch còn chưa kết thúc, vô số kiếm khí từ trong cơ thể hắn bạo phát, giảo hai nửa thân thể của người thần bí thành thịt nát, tính cả toàn bộ Đại Đế cung cũng vì đó vỡ nát.

Đám người Sư Ngụy, Cổ Hi Bạch nhao nhao thối lui, nhưng vẫn bị kiếm khí giảo thương, đều là thiếu tay gãy chân, máu me khắp người

Bụi đất cuồn cuộn lấy Đại Đế cung làm trung tâm, quét sạch về phía bốn phương tám hướng, như sương mù bàng bạc, che khuất bầu trời

- Ti... đó là cái gì?

- Kiếm khí thật khủng khiếp, chẳng lẽ là Đọa Thiên Kiếm Đế đột kích?

- Không có khả năng, Đọa Thiên Kiếm Đế đang chiến đấu, nào có ở không mà đến tập kích chúng ta?

- Lại có người dám nháo sự ở Lục Đế nội thành!

- Quá mạnh, nếu ta tới gần, nhất định thịt nát xương tan a.

Trên không Lục Đế thành lơ lửng các tu sĩ hoảng sợ nghị luận, tu sĩ cách gần đó đã thấy thân ảnh đám người Tần Quân, nhưng không dám tới gần

Lý Bạch phát ra uy áp đủ để cho bọn hắn nhìn mà phát khiếp.

Hưu...

Một đạo Nguyên thần từ trong bụi đất cuồn cuộn bay ra, chính là người thần bí mà Sư Ngụy mời tới, giờ phút này hắn bại lộ bộ mặt thật, đây là lão giả, gầy trơ cả xương, dáng người thấp bé, đầu đầy tóc khô, bên ngoài thân hiện lên màu tím, con mắt cực lớn, vô cùng quỷ dị.

- Đó là Minh Trùng tộc?

Quách Gia nhíu mày nói, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, tiếp tục nói:

- Trách không được cảm thấy thần thông của hắn nhìn quen mắt.

- Minh Trùng tộc là cái gì?

Tôn Ngộ Không hiếu kỳ hỏi, không chỉ hắn, Thần Ma còn lại cũng chưa từng nghe qua chủng tộc này.

Quản Trọng trả lời:

- Đó là một chủng tộc mạnh mẽ đến từ chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, từng quét sạch qua Cổ Thánh Đế Đạo, huyết tẩy mấy chục Đại Đạo Vị Diện, nhưng bị một Thánh Tôn đánh lui, từ nay về sau, Minh Trùng tộc trở thành công địch của Cổ Thánh Đế Đạo, trăm tỷ năm qua, Cổ Thánh Đế Đạo đã rất ít có thể nhìn thấy bóng dáng của Minh Trùng tộc.

Huyết tẩy mấy chục Đại Đạo Vị Diện?

Mọi người nghe mà tê cả da đầu, cái kia cần thực lực cỡ nào?

Tần Quân hiếu kỳ nói:

- Thánh Tôn? Là ai?

- Không có người biết tên của hắn, đều gọi hắn là Thánh Tôn, vô cùng thần bí, sau khi đánh lui Minh Trùng tộc, hắn liền tiến về chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo, không còn có trở về qua.

Quản Trọng lắc đầu.

Cùng lúc đó, cường giả Minh Trùng tộc quay đầu nhìn về phía Lý Bạch, lạnh giọng nói:

- Ngươi chờ đó cho ta, ngươi hủy nhục thân của ta, thù này không đội trời chung!

- Muốn chạy trốn?

Lý Bạch cười trào phúng nói, lúc này hóa thành Thanh Liên Trường Ca, xé rách bụi đất cuồn cuộn, xẹt qua trời cao, dưới tình huống tất cả mọi người không kịp phản ứng… trừ Triệu Vân, một kiếm đâm xuyên nguyên thần của cường giả Minh Trùng tộc, kiếm khí giảo thành vô số ánh sáng.

Hồn phi phách tán!

------oOo------

Chương 2010: Đại Đế lời thề (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cái này…

Sư Ngụy bị dọa đến toàn thân run rẩy, hai tay nâng lên, mặt lộ vẻ sợ hãi, hắn thậm chí không thể tin được hình ảnh mình nhìn thấy.

Vị cường giả Minh Trùng tộc này là bạn chí thân của hắn, mạnh đến Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh hậu kỳ, cho dù thương thế không có khỏi hẳn, cũng không nên bị miểu sát.

Đại Đế cung lớn như vậy đã hóa thành phế tích, bụi đất không ngừng bay lên, như muốn xốc lên thiên không

Lý Bạch quay người nhìn về phía Sư Ngụy, khắp khuôn mặt là trào phúng, cười lạnh hỏi:

- Bây giờ nhìn, ai là chó?

Sư Ngụy dọa đến quay đầu bỏ chạy, xé rách không gian, biến mất không thấy gì nữa.

- Muốn chạy trốn, nằm mộng đi!

Lý Bạch đưa tay, hư không kéo một phát, một giây sau, Sư Ngụy đụng nát không gian, bị kéo về trong tay Lý Bạch

Vô Cực Đại Chúa Tể cùng Vô Cực Chí Cao Đại Đế chênh lệch lớn biết bao, như là một trời một vực, Sư Ngụy căn bản không chống cự được.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Sư Ngụy hoảng sợ hỏi, đến bây giờ hắn cũng không thể tiếp nhận cường giả Minh Trùng tộc chết thảm.

Lý Bạch trực tiếp cắt đứt cổ của hắn, để hắn không cách nào nói chuyện, sau đó mang theo hắn bay về phía Tần Quân.

Đám người Cổ Hi Bạch nhìn trợn mắt hốc mồm, nửa ngày cũng không bình tĩnh nổi.

Tu sĩ Nhân tộc ở ngoài xa càng sôi trào lên.

- Làm sao có thể, Sư Ngụy Đại Đế lại bị bắt?

- Hơn nữa không hề có lực hoàn thủ.

- Người kia đến cùng là ai? Không khỏi quá cường đại đi.

- Chờ một chút, các ngươi nhìn kỹ, còn có Huyền Đương Thuỷ Tổ, chẳng

lẽ là Thuỷ Tổ cùng các Đại Đế sinh ra mâu thuẫn?

- Không nên, Thuỷ Tổ làm sao có thể xuất thủ với các Đại Đế.

Nhìn thấy Sư Ngụy bị bắt, tu sĩ Nhân tộc lập tức hoảng hốt, cũng may Huyền Đương đi theo Tần Quân, bọn hắn không hề làm loạn.

- Bệ Hạ, ngài có gì muốn hỏi không?

Lý Bạch dẫn theo Sư Ngụy, cười híp mắt hỏi, vừa nãy hắn nghe được đám người Tần Quân đối thoại, biết được Minh Trùng tộc không đơn giản.

Chờ hỏi xong tình báo của Minh Trùng tộc, lại giết Sư Ngụy cũng không muộn.

Tần Quân gật đầu, nhìn chằm chằm Sư Ngụy, hỏi:

- Ngươi có biết gia hỏa ban nãy đến từ Minh Trùng tộc không?

Minh Trùng tộc!

Sắc mặt của Sư Ngụy trong nháy mắt âm trầm, cắn răng dùng ổ bụng phát ra tiếng nói:

- Minh Trùng tộc lại như thế nào, hắn đối đãi ta chân thành, như thân huynh đệ.

- Ngươi hồ đồ!

Huyền Đương tức giận đến hỉ mũi trừng mắt, hận không thể một chưởng vỗ chết nghiệt tử này.

Năm đó, Minh Trùng tộc tạo sát nghiệt bao lớn, Sư Ngụy lại còn dám làm bạn.

Sư Ngụy ngoẹo đầu, ánh mắt ôm hận, trừng mắt nhìn Huyền Đương, nói:

- Đến cùng là ai hồ đồ? Ngươi không phải đắc tội Sở Điệu Thánh Tổ, dẫn đến bao nhiêu nam nhi của Nhân tộc táng thân? Mà ngươi thì sao? Một câu cũng không nói, mỗi một lần đều muốn chúng ta thay ngươi chùi đít,

ngươi uổng làm Nhân tổ!

Huyền Đương bị mắng đến thân thể không ngừng phát run, nhưng không biết phản bác như thế nào.

- Ngươi cấu kết Minh Trùng tộc, nếu truyền ra, đẩy Nhân tộc vào chỗ vạn kiếp bất phục, ngươi có từng nghĩ tới cái hậu quả này không?

Tần Quân cười lạnh hỏi, khiến cho sắc mặt của Sư Ngụy tái nhợt.

Đây cũng là nguyên nhân lớn nhất hắn một mực không có giới thiệu cường giả Minh Trùng tộc cho Ngũ Đế còn lại

Năm đó, hắn ngẫu nhiên gặp cường giả Minh Trùng tộc trọng thương, không đành lòng đối phương thống khổ, nên cứu giúp, hai người mới kết thiện duyên, trong mấy chục tỷ chở, cường giả Minh Trùng tộc ở trong bóng tối không biết giúp hắn bao nhiêu chuyện, cũng khiến cho hắn thành đứng đầu Nhân tộc Lục Đế, quan hệ của hai người đã siêu việt hữu nghị, như là thân nhân

Trong lòng hắn, cường giả Minh Trùng tộc sẽ không phản bội, là đáng giá hắn phó thác phía sau lưng.

Hai người từng tưởng tượng qua vô số mỹ hảo, đáng tiếc ở hôm nay phá diệt

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, như dã thú đi đến đường cùng, miệng không cách nào mở ra, nhưng nguyên thần trong cơ thể gào thét nói:

- Thiên Đế! Ngươi có bản lĩnh thì giết ta! Nếu không đời ta sẽ không tha thứ ngươi!

------oOo------

Chương 2011: Đại Đế lời thề (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn tận lực nói to, khiến cho tên Thiên Đế cấp tốc vang vọng toàn bộ Lục

Đế thành, gây nên vô số xôn xao.

Thiên Đế?

Chẳng lẽ là chúng sinh chi sư trong truyền thuyết?

Tần Quân biểu lộ bất biến, mỉm cười nói:

- Ngươi chiếm lấy đồ vật của trẫm, trẫm vốn không muốn buông tha ngươi.

Đã mất đi Nhân Vương Đỉnh, tu vi của Lục Đế sẽ không rút lui, chỉ là rất khó lại tinh tiến.

Nhưng Nhân Vương Đỉnh vốn thuộc về Tần Quân, để Lục Đế hưởng thụ mấy trăm tỷ năm, cũng nên trả lại!

Nếu luận công đức đối với Nhân tộc, Tần Quân tuyệt đối là lớn nhất.

Nhân tộc có thể trưởng thành đến nay, cũng không chỉ dựa vào Lục Đế, nếu không có Thiên Đế Thạch Điện trợ giúp, sớm đã bị diệt tộc.

Huống chi Nhân Tổ Huyền Đương cũng thuộc về Thiên Đế Thạch Điện, mấy hậu bối cũng dám lật trời?

- Giết ta, Nhân tộc sẽ không tín ngưỡng ngươi nữa!

Sư Ngụy bỗng nhiên thấp giọng uy hiếp nói, cho dù có Nhân Vương Đỉnh, nếu như Nhân tộc không phục Tần Quân, thì có ích lợi gì?

- Ngươi nghĩ mình quá trọng yếu rồi!

Tần Quân phất tay nói:

- Nếu ngươi nói rõ ràng ngươi cùng Minh Trùng tộc lui tới, trẫm sẽ xem xét để ngươi chết dễ chịu một chút.

Lý Bạch giơ cao Sư Ngụy lên, kiếm khí nhập trong cơ thể Sư Ngụy, để thần hồn của hắn cũng bắt đầu quặn đau, phát ra tiếng kêu thảm thiết .

Huyền Đương thở dài một tiếng, không còn đi xem Sư Ngụy.

Dĩ vãng, ở trong ấn tượng của hắn, Sư Ngụy chỉ là tính cách lãnh đạm, không nghĩ tới Sư Ngụy là xem thường hắn.

Cổ Hi Bạch cũng thở dài, nhìn Tứ Đế ở sau lưng khuyên bảo nói:

- Bày rõ ràng địa vị của mình, mới là sinh tồn chi đạo, người không thể quên cội nguồn.

Trong lòng Tứ Đế run lên, đều trịnh trọng gật đầu, trong đầu không khỏi nhớ lại lúc bọn hắn thành Nhân tộc Lục Đế từng nhìn Thiên Đế thạch tượng phát ra lời thề

- Hôm nay chúng ta thành Nhân tộc Đại Đế, thống lĩnh Nhân tộc, vĩnh thế không được quên ân đức của Thiên Đế, không được cô phụ Thiên Đế chờ đợi, nhất định chỉ huy Nhân tộc đi vô thượng đỉnh phong, lấy thịnh thế nghênh đón Thiên Đế trở về.

Khi đó bọn hắn quỳ gối ở trước Thiên Đế thạch tượng, nhìn Thiên Đế, nhìn Huyền Đương thề.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, bọn hắn đều đã quên đi sơ tâm.

- Ta nói ta nói…

Sư Ngụy chịu không được thống khổ, vội vàng dùng ổ bụng phát ra tiếng.

Lý Bạch thu hồi kiếm khí, Sư Ngụy bắt đầu một năm một mười giảng thuật mình cùng cường giả Minh Trùng tộc gặp nhau.

Tên cường giả Minh Trùng tộc thân tử đạo tiêu kia tên là Sở Minh Thần, một trong các cường giả lưu lại của Minh Trùng tộc, bản thân bị trọng thương, hắn phong ấn mình, trải qua hơn chục tỷ năm mới bị Sư Ngụy phát hiện

Đạt được Sư Ngụy trợ giúp, Sở Minh Thần cảm động đến rơi nước mắt, nguyện trợ giúp Sư Ngụy

Sư Ngụy đạt được Sở Minh Thần trợ giúp, cũng không tiện từ chối, thế là

thu thập thiên tài địa bảo giúp Sở Minh Thần dưỡng thương

- Ngươi không có nghĩ qua vì sao hắn muốn giúp ngươi sao? Vẻn vẹn chỉ vì ân cứu mạng?

Quách Gia cười lạnh hỏi, Minh Trùng tộc sao mà xảo trá, hắn cũng không tin Sở Minh Thần thật là báo ân.

- Không có khả năng! Hắn căn bản không có dị tâm!

Sư Ngụy quả quyết nói, tín nhiệm Sở Minh Thần tới cực điểm.

Đúng lúc này, trên không Lục Đế thành bỗng nhiên xé mở một lỗ hổng màu đen, dài đến mấy ức dặm, lần lượt từng bóng người từ bên trong bay ra .

Sư Ngụy xem xét, lập tức nghẹn họng nhìn trân trối, mặt mũi tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Đám người Tần Quân đi theo quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số Ải Nhân cổ quái đánh tới Lục Đế thành, da thịt bọn hắn đều là màu tím hoặc màu đen, thấp bé gầy yếu, con mắt cực lớn, vô cùng dữ tợn.

Rõ ràng là sinh linh Minh Trùng tộc!

Phóng tầm mắt nhìn tới, lít nha lít nhít, căn bản vô số.

Minh Trùng tộc quy mô xâm lấn!

Giờ khắc này, Sư Ngụy như bị sét đánh, hắn cũng không ngốc, thấy cảnh này trong nháy mắt liền hiểu mình bị Sở Minh Thần lừa gạt, thế gian nào có sự tình trùng hợp như vậy?

Sở Minh Thần vừa chết, tộc nhân của hắn liền quy mô xuất hiện?

------oOo------

Chương 2012: Sở Minh Hoàng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tốc độ đánh mặt không khỏi quá nhanh đi?

Tần Quân im lặng nhìn đại quân của Minh Trùng tộc đánh tới, Sư Ngụy vừa lời thề son sắt cam đoan, chân tướng liền đánh mặt của hắn

Quá thảm rồi.

Lý Bạch trừng mắt nhìn Sư Ngụy, tức giận nói:

- Ngươi nói tiếp a, không có khả năng như thế nào!

Sư Ngụy tức giận đến thổ huyết, bởi vì cổ bị cắt đứt, máu tươi không cầm được từ trong miệng tuôn ra, giống như Điếu Tử Quỷ, thân thể lung lay trong gió.

Cơ Hạo Dạ mắng nói:

- Cái này phiền phức lớn rồi.

Hắn có thể cảm giác được trong đại quân Minh Trùng tộc có không ít khí tức mạnh mẽ, thậm chí có để hắn rùng mình.

Vô Cực Đại Chúa Tể!

Còn không chỉ một!

Tu sĩ Nhân tộc ở Lục Đế thành cũng giật mình kêu lên, rất nhanh liền có người nhận ra thân phận của địch nhân

- Đó là Minh Trùng tộc? Ông trời ơi.

- Minh Trùng tộc? Ngươi đang nói đùa?

- Đúng là Minh Trùng tộc, cùng cổ tịch ghi lại Đồ Họa giống như đúc!

- Hơi thở thật khủng bố, chuẩn bị tác chiến!

- Mẹ nó, hôm nay chẳng lẽ là ngày Nhân tộc ta tai ách?

Tu sĩ Nhân tộc tức giận mắng, nhao nhao cầm ra pháp bảo của mình chuẩn bị chiến đấu.

- Là ai chém giết đại tướng Minh Trùng tộc ta!

Đúng lúc này, một tiếng hét phẫn nộ vang lên, uy áp Vô Cực Đại Chúa Tể quét sạch toàn bộ vũ trụ.

Sắc mặt đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Tôn Ngộ Không kịch biến, dù là Lý Bạch cũng không nhịn được nheo mắt lại.

- Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

Lý Bạch chậm rãi phun ra một câu, để mọi người lâm vào điểm đóng băng.

Đây chính là tồn tại có thể so với Bắc Trụ Đại Đạo Tôn!

Nhưng hiện tại Tô Đế không có ở bên cạnh bọn họ, làm sao có thể đánh giết đối phương?

Còn có vô số đại quân Minh Trùng tộc, Nhân tộc ở trước mặt bọn hắn, là nhỏ yếu như vậy.

- Nhân tộc chuẩn bị chiến đấu!

Cổ Hi Bạch cao giọng nói, âm thanh quanh quẩn ở trên không Lục Đế thành, như là Chiến Cổ, khiến cho bầu không khí khẩn trương tới cực điểm

Đúng lúc này, đại quân Minh Trùng tộc bỗng nhiên dừng lại, lơ lửng ở trên không Lục Đế thành, từng cái diện mục dữ tợn, cười lạnh nhìn xuống Nhân tộc, có thân mặc áo giáp, có hất lên da thú, hiển thị rõ sát khí dã man

Rất nhanh, cường giả Vô Cực Chí Cao Đại Đế cảnh của Minh Trùng tộc giáng lâm, chừng 25 vị.

Lại một lát sau, năm cường giả Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh của Minh Trùng tộc giáng lâm, bọn hắn như núi cao, khí thế như hồng, nhiễu loạn bụi đất cuồn cuộn

Cầm đầu là một sinh linh Minh Trùng tộc bên ngoài thân đen nhánh, người mặc Khải Giáp nặng nề, đầu đội vương miện như sừng trâu, không có hai mắt, hốc mắt trống không, ngược lại càng thêm kinh dị.

Hắn chính là Minh Trùng Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn.

Minh Trùng là một loại sinh linh thần bí, lấy Vạn Tộc làm thức ăn, rất giống Huyết Phệ Ma Thần, nhưng bọn hắn có thể khống chế mình muốn ăn, sẽ không mất lý trí

- Ta chính là Sở Minh Hoàng, là ai giết đại tướng của Minh Trùng tộc ta!

Minh Trùng trầm giọng hỏi, trực tiếp nói ra tên của mình.

Sở Minh Hoàng!

Quách Gia, Quản Trọng đều động dung, sắc mặt của Quản Trọng nghiêm túc, nói:

- Lại là hắn, vì sao hắn không chết?

Năm đó Minh Trùng tộc huyết tẩy Cổ Thánh Đế Đạo, Sở Minh Hoàng là một trong mấy người dẫn đầu, chính là ác mộng của vô số chủng tộc

- Hừ!

Triệu Vân nhẹ hừ một tiếng, hoàn toàn không có để Sở Minh Hoàng vào mắt.

------oOo------

Chương 2013: Sở Minh Hoàng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng Lý Bạch lại không dám xem thường, bởi vì hắn cảm giác Sở Minh Hoàng còn mạnh hơn Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, luồng sát khí này mạnh đến đáng sợ.

- Gọi cọng lông a!

Tôn Ngộ Không khó chịu ồn ào nói, khiến cho ánh mắt của Sở Minh Hoàng rơi ở trên người hắn, dọa đến hắn lông khỉ dựng đứng

- Hiện tại, ngươi còn có lời gì muốn nói?

Tần Quân không nhìn đại quân Minh Trùng tộc, nhìn Sư Ngụy hỏi.

Hắn muốn để Sư Ngụy chết rõ ràng!

Tâm tình của Sư Ngụy vào giờ khắc này có thể nói ngũ vị tạp trần, có xấu hổ, có không cam lòng, có phẫn nộ, cũng có khó có thể tin

Hắn không thể tiếp nhận chân tướng mình bị Sở Minh Thần phản bội, càng không cách nào đối mặt Huyền Đương, Tần Quân cùng cả Nhân tộc.

Nếu không có gặp được Tần Quân, hắn tiếp tục tín nhiệm Sở Minh Thần, hắn không dám tưởng tượng hậu quả sẽ như thế nào, Nhân tộc sẽ được cái kết quả gì.

- Ta thẹn với Nhân tộc!

Nguyên thần của Sư Ngụy gào thét, nói xong, hắn liền tự bạo nguyên thần, dọa đến Lý Bạch tranh thủ ném hắn về phía đại quân Minh Trùng tộc.

Oanh...

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế tự bạo sao mà khủng bố, không gian phá toái, vô số Minh Trùng bị tạc hủy, vô cùng kinh khủng, Sở Minh Hoàng phất tay, nổ tung cấp tốc áp súc, hóa thành một điểm tinh quang, phai mờ ở trong không trung.

Phất tay, liền dập tắt Vô Cực Chí Cao Đại Đế tự bạo, để cho người ta sợ hãi.

Dưới tình huống bình thường, Sư Ngụy tự bạo có thể nổ nát hơn phân nửa vũ trụ, dù sao nơi này cũng không phải vũ trụ phổ thông, không gian cực kỳ ổn định

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Sư Ngụy khinh thường! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân, hoàn thành nhiệm vụ này vụ nhanh chóng, có thể thấy được đối với Tần Quân mà nói có bao nhiêu nhẹ nhõm, trách không được khen thưởng ít như vậy.

- Hẳn là ngươi a!

Sở Minh Hoàng nhìn chằm chằm Lý Bạch, lạnh giọng hỏi, sát khí vô biên áp bách về phía Lý Bạch, phảng phất như trời sập xuống, ép tới thân hình Lý Bạch khẽ run lên.

Sở Minh Hoàng chung quy là Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn, tồn tại tiếp cận Đại Đạo nhất, nhìn như chỉ có một tầng nhỏ chênh lệch, nhưng thực tế chênh lệch cực lớn, nếu không phải Lý Bạch tinh thông Kiếm chi Đại Đạo, có khả năng căn bản gánh không được sát khí của đối phương.

- Muốn tìm ta báo thù? Đến a!

Tay trái của Lý Bạch vung ra Thanh Liên Trường Ca, một bộ cuồng vọng, khiêu khích Sở Minh Hoàng.

Lời vừa nói ra, sát khí của Sở Minh Hoàng càng sâu, đại chiến tùy thời sẽ triển khai.

- Gia hỏa này điên rồi sao?

- Ta xem là vậy, thật sự coi mình vô địch.

- Minh Hoàng, để cho chúng ta giết hắn đi!

- Không cần Minh Hoàng xuất thủ, chúng ta liền có thể chém giết hắn!

Bốn vị Vô Cực Đại Chúa Tể ở bên cạnh Sở Minh Hoàng nhao nhao lên tiếng trào phúng, muốn biểu hiện ở trước mặt Sở Minh Hoàng.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Minh Trùng tộc âm mưu bắt đầu! Nhiệm vụ tường trình: Ký chủ phát hiện tung tích của Minh Trùng

tộc, nếu tiêu diệt đại quân Minh Trùng tộc, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba lần Thần Ma phó bản, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, nghe mà Tần Quân hơi nhướng mày.

Minh Trùng tộc âm mưu bắt đầu?

Xem ra âm mưu của Minh Trùng tộc rất lớn nha, đây là tiết tấu còn có nhiệm vụ đến tiếp sau.

- Tử Long.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, lời vừa nói ra, tất cả mọi người đưa mắt nhìn sang Triệu Vân, bao quát Lý Bạch.

Bây giờ Triệu Vân, bọn hắn đều nhìn không thấu, làm trong lòng bọn họ một mực ngạc nhiên Triệu Vân rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng mỗi lần hỏi thăm Triệu Vân, hắn đều cười lắc đầu, không có trả lời.

- Có mạt tướng!

Triệu Vân cười ôm quyền nói, một mặt nhẹ như mây gió, xem ngàn vạn đại quân Minh Trùng tộc như không.

- Diệt đám côn trùng này cho trẫm, một người sống cũng cũng không thể lưu.

Tần Quân nhìn Sở Minh Hoàng nhẹ giọng phân phó nói, cho dù cách nhau xa xôi, đám người Sở Minh Hoàng cũng có thể nghe được.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế của Minh Trùng tộc đều cười rộ lên, cho rằng Tần Quân là kẻ ngu.

Sở Minh Hoàng thì gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Vân, đáng tiếc hắn không có tròng mắt, để cho người ta không cách nào phỏng đoán thần sắc của hắn.

------oOo------

Chương 2014: Đi chết đi, hiệp sĩ bàn phím! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tuân lệnh.

Triệu Vân gật đầu nói, nói xong cũng ngẩng đầu nhìn về phía đại quân Minh Trùng tộc, một mảnh đen kịt, bao trùm thiên không, cho các tu sĩ ở nội thành áp lực vô tận

- Ngươi là ai?

Sở Minh Hoàng nhìn chằm chằm Triệu Vân hỏi, tuy nhìn không thấu tu vi của Triệu Vân, nhưng có thể cảm giác được Triệu Vân rất mạnh.

Triệu Vân không có trả lời hắn, mà ánh mắt liếc nhìn toàn bộ đại quân Minh Trùng tộc, phảng phất như kiểm kê nhân số.

- Minh Hoàng, nhanh hạ lệnh đi, để đại quân diệt bọn hắn, lại thay thế Nhân tộc.

Một tên Vô Cực Đại Chúa Tể nhịn không được nhìn Sở Minh Hoàng nói, thay thế Nhân tộc là một trong các kế hoạch của Minh Trùng tộc bọn hắn.

Trăm tỷ năm trước, Nhân tộc ở mỗi Đại Đạo Vị Diện đều không có địa vị như bây giờ, sau khi Minh Trùng tộc bị Thánh Tôn đánh lui, một mực kế hoạch ngóc đầu trở lại, thế là để mắt tới Nhân tộc

- Đúng rồi! Minh Hoàng còn chờ cái gì!

- Những con kiến hôi này quá phách lối!

- Chúng ta đến báo thù cho Sở Minh Thần tướng quân!

- Nếu như Nhân tộc đã phát hiện Sở minh Thần đại tướng quân, chúng ta không cần thiết đợi thêm đợi, trước hết để cho Thủy chi đại quân xé loài bò sát phía dưới đã!

Các Vô Cực Chí Cao Đại Đế của Minh Trùng tộc bắt đầu kêu gào, chỉ cần Sở Minh Hoàng ra lệnh một tiếng, bọn hắn sẽ chen chúc xuống, diệt đi đám người Tần Quân

- Thủy chi đại quân? Giống như hiệp sĩ bàn phím a.

Tần Quân bĩu môi, khinh thường.

- Hiệp sĩ bàn phím? Đó là cái gì?

Cơ Càn Khôn nghi hoặc hỏi.

- Ta biết, Bệ Hạ nói qua, là kẻ yếu chỉ biết chửi bới, miệt thị người khác.

Tôn Ngộ Không mở miệng cười nói, đồng thời tâm lý vô cùng hiếu kỳ thực lực của Triệu Vân

Thực lực chỉnh thể của Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc vẫn là rất mạnh, nhưng ở trong mắt Tần Quân như hiệp sĩ bàn phím, khó có thể tưởng tượng nhãn giới của Tần Quân đã đạt tới độ cao như thế nào

Tự tin của hắn chín phần mười đến từ Triệu Vân.

- Hiệp sĩ bàn phím? Có ý tứ.

Cơ Càn Khôn nghe được thú vị, không khỏi nở nụ cười.

Cùng lúc đó, Triệu Vân chậm rãi bay lên, hắn cũng không vội xuất thủ, dù sao Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc ở trong mắt hắn, căn bản không đáng giá được nhắc tới

- Ngươi rất mạnh, sao không đầu nhập vào ta, ta chính là lãnh tụ Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc, nếu như ngươi nương tựa ta, ta tuyệt không để ngươi hối hận!

Sở Minh Hoàng nhìn Triệu Vân ném ra cành oliu, bởi vì nhìn không thấu Triệu Vân, khiến cho hắn không dám mạo hiểm khai chiến

Triệu Vân nghe xong, cười lạnh, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường

- Đi chết đi, các hiệp sĩ bàn phím!

Triệu Vân quát một tiếng, nghe mà Tần Quân kém chút phun nước miếng, tiểu tử này vậy mà nghe được hắn nói chuyện.

Thoại âm rơi xuống, hai tay Triệu Vân nâng lên, ngân quang tóe hiện, chiếu sáng cả Lục Đế thành, uy áp không có gì sánh kịp bỗng nhiên bạo phát, để tất cả sinh linh Minh Trùng tộc kể cả Sở Minh Hoàng ở bên trong không thể động đậy

- Đây là lực lượng gì.

Sở Minh Hoàng hoảng sợ nói, hắn chưa bao giờ gặp phải tình hình như thế, thân là Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn hắn, đã thật lâu không có cảm nhận được tình cảnh thân bất do kỷ.

Ngay sau đó, hai tay Triệu Vân bỗng nhiên giao nhau vung vẩy, vù vù xé gió.

Oanh! Oanh! Oanh.

Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc trong nháy mắt nổ tung, liên tiếp, từ hai bên bắt đầu, hướng trung gian tập trung, tựa như pháo hoa, để tất cả tu sĩ ở trong Lục Đế thành trợn mắt hốc mồm

Mạnh như Sở Minh Hoàng, cũng ở trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Uy áp vô thượng chấn động đến Lục Đế thành lay động kịch liệt, như đại địa chấn diệt thế, nhưng không có người nào sợ hãi, tất cả đều ngước cổ, nhìn Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc bị tiêu diệt

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Minh Trùng tộc âm mưu bắt đầu! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba lần Thần Ma phó bản, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ tóc dài phất phới, cường quang ở trên mặt hắn lập loè, gương mặt tuấn lãng được chiếu sáng, như là Thần minh.

------oOo------

Chương 2015: Đi chết đi, hiệp sĩ bàn phím! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một chiêu diệt đi năm Vô Cực Đại Chúa Tể, hơn hai mươi Vô Cực Chí Cao Đại Đế, còn có ngàn vạn sinh linh Minh Trùng tộc!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh oai, khủng bố tuyệt luân!

Lý Bạch, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Tôn Ngộ Không, Cơ Càn Khôn, Quách Gia, Quản Trọng, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Giang, Chúc Cửu Âm… không khỏi há to mồm, thân thể phát run, nửa ngày chưa có lấy lại tinh thần.

Nhất là Lý Bạch, hắn tự tin vô cùng, đối mặt Sở Minh Hoàng cũng cảm thấy kiêng kị, nhưng không nghĩ tới Triệu Vân vừa ra tay, Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc trong nháy mắt tan tành mây khói, loại rung động này để linh hồn của hắn run rẩy

Đám người Cổ Hi Bạch càng hóa đá, tê liệt ngã xuống ở trong phế tích, biểu lộ cực kỳ khoa trương, tròng mắt muốn trừng ra ngoài

Phương xa, Đọa Thiên Kiếm Đế đang ở trung tâm chiến trường, bỗng nhiên dừng lại, kiếm khí hộ thể, để địch nhân ở chung quanh không cách nào nhích lại gần mình

- Cỗ khí tức này là Đại Đạo, Đại Đạo thật bén nhọn.

Biểu lộ của Đọa Thiên Kiếm Đế ngưng trọng, hắn bỗng nhiên nghĩ đến trước đó không lâu cảm nhận được Đại Đạo mới, chẳng lẽ đúng là Đại Đạo này?

Khí tức của Đại Đạo thật sự là quá mạnh, cho dù hắn cảm thấy hứng thú, cũng không dám tùy tiện tới gần.

- Đó chính là lãnh địa của Huyền Đương Nhân tộc, thật đáng thương.

Đọa Thiên Kiếm Đế lắc đầu, chợt thu hồi lực chú ý, tiếp tục chiến đấu.

Địch nhân thật sự là quá nhiều, phảng phất như liên tục không ngừng, giết cũng giết không hết.

Lục Đế thành.

Hoàn toàn tĩnh mịch, vô số tu sĩ lơ lửng giữa không trung, run rẩy, không một người nói chuyện .

Trên bầu trời mây mù nổ tung còn chưa tan đi, không có huyết nhục rơi xuống, tất cả Minh Trùng tộc tan tành mây khói, ngay cả một tế bào cũng không có để lại.

Triệu Vân thu tay, bay trở về trước người Tần Quân, ôm quyền cười nói:

- Bệ Hạ, các hiệp sĩ bàn phím chết hết.

Tần Quân bị chọc cười, Triệu Vân ngày bình thường xem như nghiêm túc, rất ít nói đùa giống như vậy

Xem ra sau khi thành đạo, tính cách của Triệu Vân cũng phát sinh cải biến.

- Huyền Đương, còn không an bài trẫm ở lại!

Tần Quân nhìn Huyền Đương vẫn ở vào trong rung động phân phó nói, tiếp xuống một đoạn thời gian, hắn sẽ dung hợp Nhân Vương Đỉnh, trợ giúp tu vi của mình bay lên.

Thoại âm rơi xuống, Huyền Đương giật mình tỉnh lại, lúc này phất tay, tái tạo Đại Đế cung.

Rất nhanh, phế tích đoàn tụ thành Đại Đế cung, đối với Vô Cực Đại Chúa Tể mà nói, đây chỉ là thủ đoạn nhỏ.

Đợi đám người Tần Quân vào cung, Lục Đế thành sôi trào.

- Ti... ta nằm mộng sao? Vừa rồi phát sinh hết thảy là thật sao?

- Người kia là ai, thật là khủng khiếp!

- Khí tức của đại quân Minh Trùng tộc lợi hại như thế nào, lại bị người phất tay diệt đi?

- Chẳng phải nói người kia có được lực lượng tiêu diệt Nhân tộc?

- Nghĩ gì thế, loại người này quyết không thể cùng Nhân tộc là địch!

Các tu sĩ hưng phấn châu đầu ghé tai, nhớ kỹ thân ảnh khuôn mặt của Triệu Vân vào đầu, nếu không có bọn người Triệu Vân, sợ rằng đại quân Minh Trùng tộc sẽ ra tay với Nhân tộc bọn hắn.

Một trận nguy cơ diệt tộc cứ như vậy đi qua, gió êm sóng lặng.

Sư Ngụy Đại Đế chết cũng dần dần bị người quên lãng .

Có Huyền Đương chỉ huy đám người Tần Quân, các tu sĩ đương nhiên sẽ không xem đám người Tần Quân là địch nhân .

Trong lúc nhất thời, các tu sĩ bắt đầu thi triển pháp thuật miêu tả ra hình ảnh Triệu Vân diệt Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc, truyền ra Lục Đế thành.

Tiến vào Đại Đế cung, Tần Quân đi ở trước nhất.

- Bệ Hạ, mấy người bọn hắn xử lý như thế nào?

Quách Gia nhìn Tần Quân hỏi, chỉ tự nhiên là Tứ Đế khác

- Giao ra Nhân Vương Đỉnh là được, không cần khó xử, vẫn như cũ là Nhân tộc Đại Đế.

Tần Quân cũng không quay đầu lại nói, nghe mà đám người Cổ Hi Bạch ngạc nhiên ngẩng đầu, quét qua tinh thần suy sụp.

------oOo------

Chương 2016: Hảo Vận Đại Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Đương mang theo Ngũ Đế đi lấy Nhân Vương Đỉnh, trong quá trình chờ đợi, Tần Quân cũng không có nhàn rỗi, trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu Đại Đạo Truyền Thừa, sử dụng hai cơ hội!

Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc tập kích, hoàn toàn là đưa khen thưởng.

Để tâm tình của hắn có phần thoải mái!

Mặt khác, cơ hội cực hạn giác tỉnh của hắn cũng đạt tới bốn lần, nhưng bởi vì Triệu Vân đủ để quét ngang hết thảy, cho nên hắn cũng không vội sử dụng.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Tốt nhất là Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo, vừa vặn để Đế Giang cùng Chúc Cửu Âm truyền thừa.

Liệt Diễm Đại Đạo thích hợp Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đã bị Tần Quân sử dụng, cũng không biết phải chăng còn có Đại Đạo Hỏa thuộc tính còn lại.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Hảo Vận Đại Đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Thiết Cát Đại Đạo!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, khiến cho Tần Quân sửng sốt.

Hảo Vận Đại Đạo?

Còn có loại Đại Đạo này?

Không phải là Đại Đạo tăng trưởng khí vận chứ?

Thiết Cát Đại Đạo lại là cái gì?

Nghe thật tục a!

Trong lòng Tần Quân âm thầm đậu đen rau muống, hi vọng hệ thống có thể cho hắn một lời giải thích.

- Hảo Vận Đại Đạo, tên như ý nghĩa, có thể để người thừa kế vận khí tốt đến cực hạn, đi đến chỗ nào cũng có thể nhặt được bảo, người đối nghịch hắn sẽ lọt vào vận rủi, mà Thiết Cát Đại Đạo thì tương tự Không Gian Đại Đạo, có thể tiến hành Không Gian Thiết Cát, thậm chí cắt chém thần thông.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân lý giải.

Hảo Vận Đại Đạo rõ ràng là vì trẫm mà sinh a, về phần Thiết Cát Đại Đạo có thể thưởng cho Đế Giang có Không Gian Thần Thông

Ngay thời điểm Tần Quân suy tư, đám người Cổ Hi Bạch mang mảnh vỡ Nhân Vương Đỉnh tới.

Nhân Vương Đỉnh màu vàng xanh nhạt, bên trên khắc thân ảnh tiền bối của Nhân tộc, còn có Đồ Họa Tần Quân vì chúng sinh giảng đạo, có bốn cái chân, giờ phút này bốn chân tách rời, đỉnh thể cũng phân vỡ thành hai mảnh, tất cả đều rơi vào trong tay Cổ Hi Bạch, nhìn có chút bỏ đi.

- Thiên Đế Bệ Hạ, đây chính là Nhân Vương Đỉnh, hiện tại giao cho ngài.

Cổ Hi Bạch cung kính nói, nếu không có Tần Quân, Nhân tộc có khả năng bởi vì Sư Ngụy Đại Đế mà bị Minh Trùng tộc thôn phệ, ngẫm lại cũng đáng sợ.

Tứ Đế còn lại đều lưu luyến không rời nhìn mảnh vỡ Nhân Vương Đỉnh trong tay hắn.

- Ừ.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, tay phải khẽ vẫy, mảnh vỡ Nhân Vương Đỉnh liền bay tới trước mặt hắn.

Triệu Vân mở miệng nói:

- Chúng ta xin được cáo lui trước!

Hắn mới mở miệng, đám người Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương cũng không tiện lưu lại, nhao nhao hành lễ thối lui .

Trong Đại điện, rất nhanh cũng chỉ còn lại có Tần Quân.

Tần Quân bắt đầu dùng pháp lực ngưng tụ Nhân Vương Đỉnh, tụ tập Huyền Đương Nhân tộc khí vận, nếu rót vào trong cơ thể hắn, tu vi của hắn thế tất tăng vọt.

Đại khái qua thời gian một chén trà, Tần Quân mới ngưng tụ Nhân Vương Đỉnh thành hình thái hoàn chỉnh, lạc ấn của Lục Đế trong Nhân Vương Đỉnh đã bị Huyền Đương xóa đi, tương đương với vật vô chủ.

- Trước truyền thừa Hảo Vận Đại Đạo.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thu Nhân Vương Đỉnh vào trong Thần Thoại không gian

Kế thừa Hảo Vận Đại Đạo, hắn để Nhân Vương Đỉnh nhận chủ, nói không chừng có thu hoạch ngoài ý muốn.

- Đinh! Bắt đầu truyền thừa Hảo Vận Đại Đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, tăng thêm Hảo Vận Đại Đạo, Tần Quân liền người mang ba Đại Đạo.

Liệt diễm!

Thời gian!

Hảo vận!

Hắn đang đi một con đường vô địch trước nay chưa có.

Ầm ầm...

Toàn bộ Đại Đế cung run rẩy kịch liệt, Triệu Vân cùng Lý Bạch canh giữ ở trước cổng chính cung điện, về phần những người khác thì bị Ngũ Đế an

bài, tạm thời lưu ở Lục Đế thành

- Khí tức của Đại Đạo.

------oOo------

Chương 2017: Hảo Vận Đại Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Vân lẩm bẩm, nghe mà Lý Bạch động dung.

Lý Bạch nhịn không được hỏi:

- Ngươi đã thành đạo?

Triệu Vân mỉm cười, không trả lời, nhưng nụ cười của hắn đã để Lý Bạch có đáp án

- Bệ Hạ quả nhiên là thần thông quảng đại, đi theo hắn, chúng ta đều không cần tu luyện.

Lý Bạch lắc đầu cười nói, trong lời nói tràn đầy kính nể cùng cảm kích với Tần Quân

- Đúng vậy, bây giờ mặc dù tu vi của Bệ Hạ chỉ là Đại Đạo Chí Tôn, nhưng có thể đùa bỡn Đại Đạo ở trong lòng bàn tay, nói ra đoán chừng không ai tin.

Triệu Vân cảm khái vạn phần, Lý Bạch nghe mà không ngừng gật đầu

Đồng thời, Triệu Vân cũng hiếu kỳ, hiện tại Tần Quân bày ra Đại Đạo, đến cùng là Đại Đạo phương nào?

Làm sao cảm giác khí tức có chút quái dị?

Tin tức Sư Ngụy Đại Đế cấu kết Minh Trùng tộc cấp tốc truyền khắp vũ trụ hỗn loạn, đồng thời tin tức liên quan tới Thiên Đế hàng lâm cũng như Boom tấn, chấn động toàn bộ vũ trụ.

- Sư Ngụy Đại Đế thật can đảm a, ngay cả Minh Trùng tộc cũng dám cấu kết!

- Thủ hạ của Thiên Đế lợi hại như vậy? Phất tay diệt đi đại quân Minh Trùng tộc?

- Thiên Đế? Chẳng lẽ là người mạnh nhất mà Cực Đế, Tô Đế tôn sùng?

- Vùng vũ trụ này càng hỗn loạn a.

- Đọa Thiên Kiếm Đế tới, Thiên Đế cũng tới, mưa gió nổi lên a!

Trong Hỗn Loạn vũ trụ, các tộc đều đang kinh ngạc nghị luận.

Theo thời gian trôi qua, chiến đấu ở tiệc cưới Hoắc gia cũng truyền vào Hỗn Loạn vũ trụ, khiến cho tên tuổi của Thiên Đế tăng vọt, nhất thời danh tiếng vô lượng.

Trên một ngôi sao băng.

Đọa Thiên Kiếm Đế ngồi xếp bằng, chậm rãi mở mắt ra, lẩm bẩm:

- Thiên Đế? Có ý tứ, chẳng lẽ khí tức Đại Đạo kia chính là Thiên Đế?

Tu vi hắn cao thâm, thần thức quét qua, liền có thể thu nhập hơn phân nửa âm thanh của Hỗn Loạn vũ trụ vào trong đầu, ngồi ở chỗ này liền có thể thu thập tình báo.

Đối với Thiên Đế, hắn hiểu rõ không ít, thậm chí từng ngưỡng mộ qua, cho nên trong lòng chỉ có cảm thán, không có ác niệm.

Nghĩ xong, hắn nhắm mắt lại, tiếp tục minh tưởng tu luyện

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh nhất trọng Thiên!

Đại Đế cung lay động kịch liệt, nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, tu vi của hắn đột nhiên tăng vọt

Từ Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên bay vọt Chí Đại Đế Tôn cảnh nhất trọng thiên!

Từ khi hắn truyền thừa Hảo Vận Đại Đạo, đã qua bảy ngày.

Khiến cho rất nhiều cường giả Trong Lục Đế thành nghị luận ầm ĩ, nhất là sinh linh đạt tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh, không ai không đang kinh ngạc thán

Lôi Vân cuồn cuộn chiếm cứ mà đến, Đại Đạo chi kiếp giáng lâm.

Uy thế tương đương với cường giả Đại Đạo Đế Tôn cảnh thập trọng thiên Độ Kiếp, Đại Đạo oai khủng bố để bầu không khí trong Lục Đế thành vô cùng kiềm chế.

Hưu...

Một bóng người từ sâu trong vũ trụ bay tới, phát hiện Lôi Vân trên Lục Đế thành, hắn vội vàng dừng lại.

- A? Có người Độ Kiếp, cỗ khí tức này...

Cường quang tiêu tán, kẻ nói chuyện là một tên nam tử, người mặc áo xám cũ nát, khuôn mặt xấu xí, bẩn thỉu, trên mặt thậm chí còn có vết máu, buồn nôn đến cực điểm

- Là con rùa kia Độ Kiếp?

Nam tử lôi thôi lầm bầm một câu, vừa dứt lời, trên Lục Đế thành có Huyền Lôi đánh xuống, mắt thấy liền muốn rơi vào trên Đại Đế cung, bỗng nhiên thay đổi, nhanh như điện chớp đánh tới nam tử lôi thôi.

Ầm ầm...

Nam tử lôi thôi giật mình kêu lên, vội vàng né tránh, cùng Huyền Lôi gặp thoáng qua.

- Đây là cái tình huống gì?

- Đại Đạo choáng váng?

Nam tử lôi thôi giận mắng, ngay sau đó, lại có mấy đạo Huyền Lôi đánh xuống, còn chưa bổ tới Đại Đế cung liền quay đầu đánh tới hắn.

Một màn này vô cùng quỷ dị, khiến cho rất nhiều tu sĩ trong Lục Đế thành nhao nhao dùng thần thức quét tới

Khi thấy Huyền Lôi bổ nam tử lôi thôi, các tu sĩ đều là sắc mặt quái dị, có chút im lặng.

Người này có được thể chất hấp dẫn Lôi Kiếp?

------oOo------

Chương 2018: Ngàn vạn Thánh Nhân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh!

Một đạo Huyền Lôi đánh xuống, mang theo băng thế oai, bổ về phía Đại Đế cung, lúc sắp bổ trúng Đại Đế cung, các Huyền Lôi lại chuyển hướng, bổ về phía nam tử lôi thôi, hình ảnh rất quỷ dị, khiến cho Triệu Vân cùng Lý Bạch ở trước cổng chính cũng dở khóc dở cười.

- Bệ Hạ còn có thể điều khiển Lôi Kiếp?

Lý Bạch hiếu kỳ hỏi, đồng thời tâm lý mặc niệm vì nam tử lôi thôi kia.

Triệu Vân lắc đầu bật cười nói:

- Khả năng của Bệ Hạ, há là chúng ta có thể đoán?

Cùng lúc đó, nam tử lôi thôi né tránh khắp nơi, tránh né Huyền Lôi, trong lòng vô cùng bi phẫn .

- Tằng Ngạo Hoàng ta chưa từng chịu đựng nhục nhã như vậy?

Nam tử lôi thôi nắm chặt song quyền, tức giận mắng, trong lồng ngực lửa

giận cơ hồ muốn thủng ngực mà ra.

Nghĩ xong, hắn đột nhiên bộc phát ra khí thế của mình.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

Tay trái trống rỗng xuất hiện một thanh trường kiếm kim sắc, nổi giận chém Lôi Vân ở trên Lục Đế thành.

Lôi Kiếp của Đại Đạo Đế Tôn, hắn cũng không sợ!

Kiếm khí màu vàng óng hóa thành vô số mãnh hổ, ở trong tinh không lao nhanh, tiếng gầm gừ để tu sĩ trong Lục Đế thành đinh tai nhức óc, rất nhanh, liền đụng vào Lôi Vân, càng va nát Lôi Kiếp

Lục Đế thành bỗng nhiên bị một màn sáng bao trùm, khiến cho Lục Đế thành không nhận uy áp tàn phá, sóng gió ở mặt ngoài màn sáng nhấp nhô, như hàng ngàn hàng vạn Cự Long dán ở trên màn sáng, giãy dụa vặn vẹo.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Nhị Trọng Thiên!

Đại Đế cung, thanh âm hệ thống nhắc nhở lần nữa vang vọng ở trong đầu Tần Quân.

Giờ phút này, hắn ngồi xếp bằng trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, hóa thành Thiên Đế Thần thể, Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh thân, Liệt Diễm Đại Đạo cùng Thời Gian Đại Đạo xen lẫn, ngoại giới đi qua bảy ngày, kì thực hắn ở trong cung đã vượt qua 70 ngày.

Bây giờ hệ thống càng ngày càng mạnh, truyền thừa Hảo Vận Đại Đạo với tu vi của Tần Quân tăng phúc cũng viễn siêu lúc trước, để hắn hận không thể thét dài một tiếng.

Loại cảm giác này, giống như Thần tiên!

Lại qua một hồi.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tam Trọng Thiên!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, tu vi của Tần Quân tăng lên cũng bắt đầu chậm lại.

Hảo Vận Đại Đạo truyền thừa thành công.

Từ nơi sâu xa, Tần Quân cảm giác khí vận của mình tựa hồ tăng vọt, tâm tình rất mỹ diệu, luôn cảm giác có chuyện tốt sắp phát sinh.

- Chẳng lẽ đây chính là Hảo Vận Đại Đạo?

Tần Quân đắc ý nghĩ, đợi Đại Đạo Truyền Thừa triệt để kết thúc, mới lấy ra Nhân Vương Đỉnh

Dù sao bên ngoài có nhiều thủ hạ như vậy, hắn dự định nhất cổ tác khí dung hợp Nhân Vương Đỉnh, chưởng khống Nhân tộc khí vận

Tay nhấc Nhân Vương Đỉnh, Tần Quân bắt đầu rót pháp lực vào trong đó.

Một bên khác, Lôi Kiếp rốt cục tán đi.

Tằng Ngạo Hoàng tức giận nhìn Đại Đế cung, nhưng hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì hắn đã biết được Nhân tộc có Thiên Đế tọa trấn

- Chẳng lẽ là Thiên Đế cố ý làm khó dễ ta?

Tằng Ngạo Hoàng bỗng nhiên sợ hãi, chẳng lẽ vừa rồi người Độ Kiếp cùng Thiên Đế có quan hệ?

Trong truyền thuyết Thiên Đế không khỏi quá keo kiệt đi?

Tằng Ngạo Hoàng lập tức tức giận bất bình, trong lòng chửi rủa Tần Quân.

Phốc...

Tằng Ngạo Hoàng bỗng nhiên bị một đạo đao khí chặt đứt, máu tươi vẩy trong tinh không, nửa người trên của hắn cứng ngắc, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được, vô ý thức nhìn lại.

Chỉ thấy từng chiếc từng chiếc Linh chu to lớn lái tới, phía trước nhất trên

một chiếc Cổ Đồng Linh chu, đứng một nam tử ăn mặc hoa lệ, mặt như Nữ Tướng, dáng người thẳng tắp, áo dài Ngân Lam sắc hơi phiêu động, trên đầu mọc ra hai cái sừng dài, như là cỏ lau, lại tự mình vặn vẹo, phảng phất như vật sống.

Tuy thân hình giống như người, nhưng coi diện mạo, rõ ràng không phải người, khí tức cũng cao thâm mạt trắc, tùy ý một kích liền có thể chém ngang lưng Tằng Ngạo Hoàng

Nên biết Tằng Ngạo Hoàng là Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

Nói rõ nam tử sừng dài kia đã đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh.

- Khiêu lương tiểu sửu cũng dám chặn đường!

Nam tử hừ lạnh nói, hoàn toàn không có để Tằng Ngạo Hoàng vào mắt

Tằng Ngạo Hoàng xem xét mặt mũi của đối phương, kém chút dọa đến hồn phi phách tán, kêu sợ hãi nói:

- Thiên Thống Đại Đế! Như thế nào là hắn.

Còn chưa dứt lời, hắn liền biến mất ở chỗ cũ, liều mạng chạy trốn, sợ bị Thiên Thống Đại Đế chém giết.

Cùng lúc đó, các tu sĩ ở trong Lục Đế thành cũng chú ý tới Thiên Thống Đại Đế đến.

------oOo------

Chương 2019: Ngàn vạn Thánh Nhân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó là Thiên Thống Đại Đế? Hắn mang nhiều thủ hạ như vậy đến, là muốn tập kích Nhân tộc chúng ta sao?

- Thiên Thống Đại Đế cũng tới, như vậy Thiên Nguyên Đại Đế đâu?

- Thiên Nguyên Thiên Thống như hình với bóng, mọi người cẩn thận!

- Thiên Thống Đại Đế là Vô Cực Đại Chúa Tể, cũng may có Thiên Đế, nếu không chúng ta tất vong!

- Biết Thiên Đế ở đây, Thiên Thống Đại Đế còn dám tới chịu chết?

Các tu sĩ không chỉ không hoảng hốt, ngược lại trêu tức trào phúng.

Nếu như là trước kia, Thiên Thống Đại Đế đối với bọn hắn mà nói, là tồn tại cao cao tại thượng, Huyền Đương Nhân tộc ngoại trừ Huyền Đương, thì không có Vô Cực Đại Chúa Tể.

Nhưng bây giờ, Thiên Đế tọa trấn Đại Đế cung, các tu sĩ căn bản không sợ Thiên Thống Đại Đế.

Cổ Hi Bạch từ trong phủ đệ bay ra, đến trước Lục Đế thành, cao giọng hỏi:

- Thiên Thống Đại Đế, ngươi tới là có ý gì?

Tứ Đế khác cũng bay tới bên cạnh hắn, giằng co với Thiên Thống Đại Đế

Đứng ở trên đầu thuyền, Thiên Thống Đại Đế lộ ra nụ cười để cho người ta khó mà phỏng đoán, nói:

- Nghe nói Huyền Đương Nhân tộc các ngươi nghênh đón một đại nhân vật, ta cố ý tới bái phỏng.

Bái phỏng?

Bái phỏng cần mang đại quân?

Trong lòng Cổ Hi Bạch trào phúng, so với Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc, quân đội của Thiên Thống Đại Đế quá yếu, ngay cả hắn cũng có chút xem thường

- Cút đi!

Thanh âm của Cơ Hạo Dạ bỗng nhiên từ trong Lục Đế thành truyền ra, vô cùng bá khí

Nghe vậy, Thiên Thống Đại Đế không chút tức giận, cười hỏi:

- Là Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần?

Lời vừa nói ra, Lục Đế thành cùng phi đảo ở chung quanh lập tức vỡ tổ

Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần cũng ở trong thành?

Chẳng lẽ là đi theo Thiên Đế?

Bọn hắn chỉ biết Thiên Đế hàng lâm, lại chưa từng thấy qua Cơ Hạo Dạ, cho nên không biết bên cạnh Tần Quân có Cơ Hạo Dạ

- Biết liền tốt, đừng tìm chết!

Cơ Hạo Dạ hừ nói, không cho Thiên Thống Đại Đế mặt mũi chút nào.

Thiên Thống Đại Đế lắc đầu bật cười:

- Trong truyền thuyết Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần quả nhiên tính khí hỏa bạo, xem ra tính xấu của Cực Viêm Ma Thần tộc truyền lại từ ngươi.

Oanh!

Cơ Hạo Dạ đột nhiên bộc phát ra khí thế của mình, uy chấn vũ trụ.

Thiên Thống Đại Đế híp mắt nói:

- Ta thật không phải đến tìm phiền toái, ta muốn tìm nơi nương tựa Thiên Đế Bệ Hạ!

Đám người Cổ Hi Bạch kinh ngạc, vô số tu sĩ cũng nghe đến sửng sốt.

Đầu nhập vào Thiên Đế Bệ Hạ?

Đường đường Thiên Thống Đại Đế cần tìm nơi nương tựa?

Thiên Thống Đại Đế nói tiếp:

- Đại quân đằng sau ta, chính là lễ vật.

Mấy chục chiếc Linh chu, mỗi một chiếc dài tới trăm vạn dặm, sinh linh bên trong khí tức cường đại, toàn bộ chung vào một chỗ, số lượng binh lính vượt quá trăm triệu, tu vi kém cỏi nhất cũng đạt tới Hiển Thánh cảnh, vượt qua ngàn vạn Thánh Nhân.

Đây tuyệt đối là thế lực không cách nào tưởng tượng ở Ngoại vũ trụ

Đủ để quét ngang toàn bộ Huyền Đương Nhân tộc.

Vốn cho rằng Thiên Thống Đại Đế là muốn tập kích Lục Đế thành, không nghĩ tới là tìm Thiên Đế Bệ Hạ nương tựa.

Ngũ Đế tim đập nhanh hơn, nhưng tâm lý càng nhiều hơn chính là đề phòng

- Thật?

Cơ Hạo Dạ chần chờ nói, nếu như Thiên Thống Đại Đế thật mang quân đầu nhập vào Tần Quân, đây tuyệt đối là một trợ lực.

Lúc này, Lý Bạch bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Thiên Thống Đại Đế, Thiên Thống Đại Đế cả kinh lui lại ba bước.

- Thật nhanh!

Thiên Thống Đại Đế âm thầm kinh hãi, mặt ngoài lại cố giả bộ trấn định.

------oOo------

Chương 2020: Nguyên Thuỷ Thiên Tôn xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi là tìm tới thần phục Bệ Hạ?

Lý Bạch tay trái ngưng tụ ra Thanh Liên Trường Ca, kiếm chỉ Thiên Thống Đại Đế, lạnh giọng hỏi.

Hai Vô Cực Đại Chúa Tể đứng chung một chỗ, không gian đều đang vặn vẹo, Linh chu ở dưới chân rung động kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ phá thành mảnh nhỏ.

Các sinh linh ở trên Linh chu đều khẩn trương nhìn bọn hắn, sợ Lý Bạch xuất thủ.

Đối mặt Thanh Liên Trường Ca, Thiên Thống Đại Đế cảm giác cái cổ rét lạnh, sát khí để linh hồn của hắn nhói nhói

Người này, tuyệt không thể cùng là địch!

Thiên Thống Đại Đế âm thầm nghĩ, trên mặt lại lộ ra mỉm cười, không hoảng không loạn nói:

- Tự nhiên, nói đến ta cùng Thiên Đế Bệ Hạ vốn là có duyên, ta có thể sinh ra linh trí, toàn bộ nhờ Thiên Đế Bệ Hạ giảng đạo.

Lý Bạch nghe xong, nhíu mày.

Bọn hắn từng nghe Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương nói qua, trước đây thật lâu, Hỗn Độn sơ khai, vũ trụ chưa phân hóa, Thiên Đế giảng đạo, vì chúng sinh dẫn dắt tu luyện, thậm chí trợ giúp rất nhiều cường giả hiện nay khai trí, chẳng lẽ Thiên Thống Đại Đế cũng là một cái trong số đó

- Năm đó, ta ở trong chúng sinh không đáng chú ý, nhìn qua Thiên Đế Bệ Hạ thu Nguyên Sơ đại đế, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân làm đồ đệ, hình ảnh kia đến nay còn rõ mồn một trước mắt.

Thiên Thống Đại Đế cảm thán nói, sau khi Hỗn Độn phá diệt, hắn cùng Thiên Nguyên Đại Đế mới rời khỏi Thiên Đế Vị Diện, tiến về Đại Đạo Vị Diện còn lại tìm kiếm cơ duyên, không chỉ hắn, lúc ấy rất nhiều sinh linh chỉ muốn tu luyện cũng như thế, không muốn tham dự chủng tộc tranh bá

Lý Bạch chậm rãi thu hồi Thanh Liên Trường Ca, trầm ngâm nói:

- Các ngươi trước chờ đợi ở đây, Bệ Hạ đang bế quan, đợi hắn đi ra sẽ quyết định.

Thiên Thống Đại Đế mỉm cười nói:

- Không có vấn đề.

Trong lòng của hắn thì hiếu kỳ cảnh giới của Lý Bạch.

- Chẳng lẽ hắn là Thanh Liên Kiếm Tiên Lý Bạch đánh bại Tiêu Yêu Thiên Tôn?

Đối mặt ánh mắt nóng bỏng của Thiên Thống Đại Đế, Lý Bạch hừ lạnh một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ, trở lại trước cửa chính của Đại Đế cung chờ đợi.

Triệu Vân cười nói:

- Bệ Hạ đúng là Bệ Hạ, vừa tới liền đạt được một đại thế lực tìm nơi nương tựa.

Ở trong cảm nhận của hắn, tu vi của Thiên Thống Đại Đế đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh trung kỳ, thủ hạ còn có một tên Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ, mười mấy vị Vô Cực Chí Cao Đại Đế, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh càng vượt qua trăm vị, chớ nói chi là Đại Đạo Đế Tôn.

- Bệ Hạ là Thiên Đế, tự nhiên khí vận kéo dài.

Lý Bạch đi theo cười nói, bọn hắn cũng không có để Thiên Thống Đại Đế vào mắt.

Nhất là có Triệu Vân ở đây!

Lại đến năm cái Thiên Thống Đại Đế, cũng không dám lật trời!

Oanh!

Đại Đế cung bỗng nhiên dao động, khí tức của Tần Quân lần nữa tăng vọt.

Khí vận của Huyền Đương Nhân tộc bắt đầu tụ tập mà đến Đại Đế cung, không hình không bóng, nhưng từ nơi sâu xa, tất cả tu sĩ Nhân tộc đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Đại Đế cung, khuôn mặt sùng kính, phảng phất như nhìn thần duy nhất minh trong lòng bọn họ.

Tần Quân thành công dung hợp Nhân Vương Đỉnh, đang tiếp thu khí vận của Huyền Đương Nhân tộc

Ở dưới Hảo Vận Đại Đạo gia trì, linh khí vũ trụ điên cuồng vọt tới, trợ giúp hắn đột phá.

Một màn này để vô số tu sĩ động dung, ngay cả Thiên Thống Đại Đế cũng ngẩn người, kinh nghi nói:

- Đây là…

Trong Tinh Đạo bảy màu.

Tằng Ngạo Hoàng chỉ còn lại có nửa người trên nhanh chóng phi hành, hắn nghiến răng nghiến lợi, diện mục xấu xí trở nên dữ tợn, trong đôi mắt tràn đầy lửa giận.

- Thiên Thống Đại Đế Thiên Đế, các ngươi chờ đó cho ta, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để cho các ngươi hối hận!

Tằng Ngạo Hoàng cắn răng giận mắng, nhất là Thiên Thống Đại Đế, hắn cực hận, một lời không hợp liền trảm nhục thân của hắn, quá không để hắn vào trong mắt

Oanh...

Một đạo Huyền Lôi trống rỗng xuất hiện, đúng lúc rơi ở trên người hắn, chém hắn vào Thời Không Loạn Lưu, vô cùng thê thảm.

- Ta hận!

- Vì cái gì!

Tiếng gầm gừ của Tằng Ngạo Hoàng vang vọng thật lâu, Lôi này kém chút để hắn tuyệt vọng

Vận khí của hắn vì sao kém như vậy?

------oOo------

Chương 2021: Nguyên Thuỷ Thiên Tôn xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hay là Đại Đạo nhìn hắn không thuận mắt?

Sau năm ngày.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, trong Đại Đế cung, hai tay Tần Quân xoay tròn, trong lòng bàn tay, nổi lơ lửng Nhân Vương Đỉnh, cường quang chiếu sáng khuôn mặt của hắn

Tu vi lần nữa đột phá, để hắn hưng phấn không thôi.

Ngắn ngủi nửa tháng thời gian, hắn liền từ Đại Đạo Chí Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên bay vọt tới Chí Đại Đế Tôn cảnh Tứ Trọng Thiên, nói ra ai mà tin?

Như thế nào là bật hack?

Đây chính là!

Tâm tình của Tần Quân sảng khoái, Nhân Vương Đỉnh cũng triệt để cùng hắn dung hợp.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... thu hồi Nhân Vương Đỉnh! Nhiệm vụ tường trình: Nhân tộc số mệnh chi bảo Nhân Vương Đỉnh phân liệt, nếu ký chủ thu hồi cùng trọng tố Nhân Vương Đỉnh, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội hệ thống ân huệ, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, khen thưởng phong phú, để Tần Quân cười đến nhếch môi.

Hắn đã tích lũy năm lần cực hạn giác tỉnh, bốn cơ hội triệu hoán Thần Ma, còn có một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, những phần thưởng khác số lượng cộng lại đã vượt qua 40, hắn dự định giữ lại tiến hành dung hợp khen thưởng

Chậm rãi thu hồi Nhân Vương Đỉnh, Tần Quân cười nói:

- Trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa đi!

Thiết Cát Đại Đạo có thể lưu cho Đế Giang, lấy thiên phú và tu vi của Đế Giang, đột phá Vô Cực Đại Chúa Tể không khó.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Hảo Vận Đại Đạo, xin ban cho trẫm hảo vận!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Mê Hoặc Đại Đạo!

Mê Hoặc Đại Đạo

Cái này có ý tứ.

Khóe miệng của Tần Quân giật một cái, bỗng nhiên nghĩ đến một vị Thần Ma nào đó, nên đề bạt hắn.

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Trong lòng Tần Quân tiếp tục phân phó, hắn dự định sử dụng bốn cơ hội triệu hoán Thần Ma.

- Tất cả triệu tập tiến đến!

Tần Quân nhìn cửa lớn nói, ngoài cửa Lý Bạch truyền âm triệu tập đám người Cơ Hạo Dạ, Tôn Ngộ Không.

Năm lần cực hạn giác tỉnh cũng nên sử dụng.

- Trước phóng thích Hoàng Phong cùng Thổ Hành Tôn!

Trong lòng Tần Quân nói, thoại âm rơi xuống, Thổ Hành Tôn cùng Hoàng

Phong Đại Vương liền từ giữa mi tâm hắn bay ra.

Hai Thần Ma đầu tiên là ngẩn người, vội vàng quỳ bái Tần Quân.

- Đa tạ Bệ Hạ ban ơn!

Hai người hưng phấn nói, hiện tại tu vi của bọn hắn bay vọt, rốt cục có thể nâng lên đại kỳ của Đại Tần thiên đình.

Lúc này, Triệu Vân, Lý Bạch, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Tôn Ngộ Không… liên tiếp bước vào trong điện.

Hai vị Thần Ma nhất tề quay đầu, đều há to mồm.

- Cái này….

Hoàng Phong Đại Vương há to mồm, đã là Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ, hắn đối mặt Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, lại cảm giác được cảnh giác, Lý Bạch cùng Triệu Vân càng làm cho hắn nhìn không thấu.

Thổ Hành Tôn cũng như thế, hắn chính là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, nhưng cảm nhận được khí tức của Tôn Ngộ Không, đột nhiên cảm giác được mình còn rất yếu.

Bọn hắn hoài nghi mình có phải mất trí nhớ hay không.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Mọi người đi tới bên cạnh Hoàng Phong Đại Vương, Thổ Hành Tôn, nhất tề quỳ xuống hành lễ, đồng thời cũng rất tò mò hai người bọn hắn tại sao lại ở chỗ này?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để nụ cười của Tần Quân càng sâu

Hồng Hoang Thánh Nhân, rốt cục triệu hoán được một vị!

Thông Thiên giáo chủ còn chưa thần phục hắn, nhưng hắn đã phân phó dưới, Hoang Thần nhìn chằm chằm Thông Thiên giáo chủ, tên này đã là vật trong lòng bàn tay Tần Quân.

------oOo------

Chương 2022: Tà Đạo Cuồng Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Khôi phục trí nhớ kiếp trước, liền triệu hoán hắn!

Tần Quân cấp tốc quyết định nói, Hồng Hoang Thánh Nhân tuyệt đối là tồn tại thiên phú đỉnh tiêm trong thần thoại Hoa Hạ.

Cần gì do dự nữa?

- Bệ Hạ, bên ngoài có một gia hỏa gọi Thiên Thống Đại Đế mang theo đại quân đến đây tìm nơi nương tựa, tự xưng từng nghe qua ngài giảng đạo.

Lý Bạch ngẩng đầu nói, Thiên Thống Đại Đế tới đã có một đoạn thời gian, một mực rất an phận, làm bọn hắn bắt đầu tin Thiên Thống Đại Đế nói.

- Ồ? Thiên Thống Đại Đế?

Tần Quân nheo mắt lại, lúc trước sinh linh nghe hắn giảng đạo sao mà nhiều, Thiên Thống là vị nào, hắn xác thực không nhớ rõ.

- Trước để cho hắn tới đi!

Tần Quân khoát tay nói, cùng lúc đó ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Nguyên Thuỷ Thiên Tôn.

- Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: một trong Tam Thanh! Thanh Huyền Tổ Khí Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn Diệu Vô Thượng Đế! Xiển Giáo Tổ Sư!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Vạn Thừa chi pháp! Trảm Tam Thi chi pháp! Khai Thiên Tích Địa!

- Thần thông: Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Không Sư vô thượng! Đạo Pháp Vô Thuỷ! Độ chúng sinh! Nguyên khí chi cực! Tụ Trung Càn Khôn! Đại Pháp vô lượng! Nguyên Thuỷ quang!

- Pháp bảo: Hóa Huyết thần hạp! Tam Bảo Ngọc Như Ý! Bàn Cổ Phiên! Tam Thuỷ thần bình!

- Thuộc tính đặc thù: Tam Thanh Tổ Sư (nếu khai tông lập phái, gia tăng khí vận của chủ công)!

- Độ trung thành: 81 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

Rất không tệ, không hổ là Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, sư phụ của Côn Lôn thập nhị tiên, Tổ Sư Gia Gia của Dương Tiễn.

Đáng tiếc, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn ở Cổ Thánh Đế Đạo rất khó có tác dụng, ở trong Đại Tần thiên đình cũng phải ngồi một đoạn thời gian ghẻ lạnh.

- Đế Giang, tới.

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, để Đế Giang cùng người khác ngẩn người.

Giấu nghi hoặc trong lòng, Đế Giang đi đến trước mặt Tần Quân, xoay người hỏi:

- Bệ Hạ, có gì phân phó?

- Trẫm muốn cho ngươi mạnh lên, có bằng lòng hay không?

Tần Quân cười tủm tỉm nói, nghe vậy, hô hấp của Đế Giang lập tức dồn dập, mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

- Ta nguyện ý!

Đế Giang khấu tạ Tần Quân, hắn chờ cơ hội này đã chờ lâu lắm rồi.

Tôn Ngộ Không, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Chúc Cửu Âm nghe xong, cũng đều phấn khởi, ánh mắt nóng rực nhìn Tần Quân

Đáng tiếc, Tần Quân giả bộ không nhìn thấy, ở trong lòng phân phó nói:

- Để Đế Giang truyền thừa Thiết Cát Đại Đạo!

Thiên phú của Đế Giang ở trong thần thoại tuyệt đối là đỉnh tiêm, chỉ là không biết có tương đương với Hỗn Độn sinh linh ở nơi này không, có lẽ chênh lệch sẽ không quá lớn.

Bây giờ Đế Giang đã là Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thất Trọng Thiên, sau khi truyền thừa Thiết Cát Đại Đạo, cũng không biết có thể có tu vi như thế nào.

Ngay sau đó, Đế Giang liền bị hút vào giữa mi tâm Tần Quân, tiến hành Đại Đạo Truyền Thừa

- Năm lần cực hạn giác tỉnh cùng một cơ hội tử trung giác tỉnh, có nên dùng hay không?

Tần Quân liếc nhìn Thần Ma còn lại, do dự.

Cực hạn giác tỉnh chỉ cần không tới mười giây liền có thể hoàn thành, ở lúc nguy nan, có thể cho địch nhân thống kích trở tay không kịp, ngăn cơn sóng dữ.

Nghĩ xong, Tần Quân quyết định trước giữ lại cơ hội giác tỉnh, ngày sau hãy nói.

- Xuống dưới chuẩn bị, từ nay Nhân tộc đưa về dưới cờ Đại Tần thiên đình, mục tiêu thứ nhất của trẫm, là thống nhất Vị Diện hỗn loạn này!

Tần Quân khoát tay nói, ra hiệu mọi người lui xuống.

Ánh mắt của Quách Gia cùng Quản Trọng sáng lên, chiến tranh mưu đồ là chuyện bọn họ am hiểu nhất, rốt cục có đất dụng võ cho bọn hắn

- Tử Long, mang Thiên Thống Đại Đế kia vào.

Tần Quân chợt nhớ tới cái gì, gọi Triệu Vân nói.

Có Triệu Vân ở đây, Thiên Thống Đại Đế tuyệt đối không đả thương được hắn.

------oOo------

Chương 2023: Tà Đạo Cuồng Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vâng!

Triệu Vân gật đầu nói, lúc này đi tìm Thiên Thống Đại Đế.

Trong thành bảo thần bí, Tằng Ngạo Hoàng bay vào trong đại điện.

Hắn thút thít nói:

- Gia gia, có người hại ta!

Chỉ còn nửa người trên, còn bị thời không lôi đánh đến da tróc thịt bong, nhìn thấy mà giật mình, để cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

Hắn ở trong lòng không ngừng chửi mắng Thiên Thống Đại Đế, Đại Đạo, Thiên Đế, phát tiết phẫn nộ của mình.

Oanh...

Lúc này, một cỗ pháp lực từ tiền phương đánh tới, trực tiếp oanh ở trên người hắn, để hắn thổ huyết bay ngược, đụng lên cột đá ở bên cạnh, chấn động đến toàn bộ tòa thành lắc lư

- Ồn ào! Còn thể thống gì!

Một tiếng hét già nua phẫn nộ vang lên, chấn động đến Tằng Ngạo Hoàng đầu váng mắt hoa

Tằng Ngạo Hoàng kém chút khóc, hắn bị thiên đại ủy khuất, trở về tìm gia gia hỗ trợ, không nghĩ tới gia gia còn đánh hắn.

- Gia gia, ta sắp chết rồi.

Tằng Ngạo Hoàng nằm rạp trên mặt đất, như lệ quỷ từ Địa Ngục bò ra, khóc gọi.

Thoại âm rơi xuống, trước mặt hắn bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh cao lớn, ở trong cung điện mờ tối, để cho người ta thấy không rõ khuôn mặt

- Ngươi thế nào?

Âm thanh lãnh đạm, phảng phất như không có xem Tằng Ngạo Hoàng như cháu của mình.

- Ta bị Thiên Thống Đại Đế trọng thương, hắn một lời không hợp liền muốn giết ta!

Tằng Ngạo Hoàng mang theo tiếng khóc nức nở nói, cùng lúc trước hắn tưởng như hai người, lôi thôi chật vật, rất khó tưởng tượng hắn đúng là một Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Gia gia của hắn chính là Tăng Thị đế tộc sơ đại tộc trưởng, đồng thời cũng là đứng đầu Tà Đạo Thập Đế.

Tằng Cuồng Đế!

Tà Đạo Đại Đế chính là vạn cổ truyền kỳ, từng cùng Ngục Đạo Thần Đế đánh nhau quật khởi, sau đó sáng lập Tăng Thị đế tộc, độc bá một phương, hiện nay đứng đầu Tà Đạo Đại Đế, mà Ngục Đạo Thần Đế cũng sẽ không tiếp tục cùng hắn gút mắc, mà cùng Nguyên Sơ đại đế tranh phong.

Vô luận là Tằng Cuồng Đế, hay Ngục Đạo Thần Đế, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo này, đủ sắp xếp năm vị trí đầu, đương nhiên, khả năng có người mạnh hơn ẩn ở trong hỗn độn.

- Thiên Thống Đại Đế? Tiểu tử này tính khí rất cứng nha, chẳng lẽ ngươi không có báo ra thân phận?

Tằng Cuồng Đế nhìn Tằng Ngạo Hoàng hỏi, trong bóng tối, đôi mắt như lôi đình lập loè, dọa đến Tằng Ngạo Hoàng không dám đối mặt

- Ta nói, nhưng Thiên Thống Đại Đế coi nhẹ, còn nhục nhã ngài, hắn cùng Thiên Đế cấu kết, không còn cố kỵ.

Tằng Ngạo Hoàng thận trọng trả lời, tâm lý thì thoải mái.

Thiên Thống Đại Đế, Thiên Đế, các ngươi chờ chết đi!

Nếu Tần Quân biết được hắn, khẳng định dở khóc dở cười, trẫm con mẹ nó còn chưa thấy ngươi a.

- Hừ!

Tằng Cuồng Đế hừ lạnh một tiếng, mặc dù có chút không tin cháu trai, nhưng Thiên Thống Đại Đế tổn thương Tằng Ngạo Hoàng là sự thật, nếu không báo thù, mặt mũi hắn đặt chỗ nào?

- Thiên Đế, ta ngược lại muốn xem xem phải chăng lợi hại như trong truyền thuyết!

Tằng Cuồng Đế lạnh giọng nói, liếc mắt nhìn Tằng Ngạo Hoàng, lập tức giận không chỗ phát tiết.

- Đồ bỏ đi!

Tằng Cuồng Đế hừ nói, một cước đạp bay Tằng Ngạo Hoàng ra ngoài, đau đến Tằng Ngạo Hoàng kêu rên liên hồi.

Tằng Ngạo Hoàng tâm lý khổ sở, vì cái gì ai cũng muốn thương tổn hắn?

Hắn không phục!

Đại Đạo bất công!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Tà Đạo Cuồng Đế chú ý! Nhiệm vụ tường trình: đứng đầu Tà Đạo Thập Đế Tằng Cuồng Đế để mắt tới ký chủ, mang quân đánh tới, nếu ký chủ đánh bại Tằng Cuồng Đế, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Tần Quân đang gặp mặt Thiên Thống Đại Đế bị thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang, hắn không khỏi ngẩn người.

Tà Đạo Thập Đế Tằng Cuồng Đế?

Tại sao lại để mắt tới hắn?

Có bệnh sao?

Ánh mắt của Tần Quân băng lãnh xuống, đã đưa đến nhiệm vụ, vậy cũng đừng nghĩ còn sống rời đi!

------oOo------

Chương 2024: Ngạo Thần Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế Bệ Hạ, ngài đang suy nghĩ gì? Là không tin ta sao?

Thiên Thống Đại Đế phát hiện Tần Quân đang ngẩn người, không khỏi lên tiếng hỏi, thái độ cũng coi như tôn kính.

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân ngẩng đầu, nhìn xuống hắn nói:

- Vì sao tìm tới trẫm, chỉ sợ ngươi không chỉ vì báo ân a.

Báo ân cần mang đại quân sao?

Tuyệt đối có việc.

Thiên Thống Đại Đế lộ ra vẻ mỉm cười, ôm quyền nói:

- Quả nhiên lừa không được Thiên Đế Bệ Hạ.

Tuy tu vi của Tần Quân mới Đại Đạo Đế Tôn cảnh, nhưng Thiên Thống Đại Đế ở trước mặt hắn, luôn có loại cảm giác bị nhìn xuyên, loại cảm giác này để hắn càng thêm kính sợ Tần Quân

- Nếu như thật mà nói, vậy ngươi đừng nghĩ rời đi!

Triệu Vân nhìn chằm chằm Thiên Thống Đại Đế nói, chỉ cần Thiên Thống Đại Đế biểu hiện ra một chút dị thường, hắn sẽ lấy Lôi Đình Chi Thế tiêu diệt.

Thiên Thống Đại Đế âm thầm kinh hãi, tên này là ai?

Vì sao khí tức còn mạnh hơn Thanh Liên Kiếm Tiên?

Chẳng lẽ là vị cường giả bí ẩn phất tay diệt đi đại quân Minh Trùng tộc kia?

Liên quan tới đại chiến Minh Trùng tộc đã truyền ra, trong Nhân tộc cất giấu không ít thám tử của thế lực chủng tộc khác, tin tức căn bản không ép xuống nổi.

Một khi tin tức truyền ra, khiến cho các tộc đều hiếu kỳ Thiên Đế cùng thủ hạ.

- Là như vậy, huynh trưởng Thiên Nguyên của ta bị bắt, ta hi vọng Bệ Hạ có thể cứu hắn, nếu cứu hắn ra, huynh đệ chúng ta vì Bệ Hạ làm trâu làm ngựa.

Thiên Thống Đại Đế ôm quyền thỉnh cầu nói, nâng lên Thiên Nguyên Đại Đế, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ lo lắng.

- Bị ai bắt?

Tần Quân tùy ý hỏi, tâm lý phân phó nói:

- Tiếp tục triệu hoán Thần Ma!

Còn có ba cơ hội triệu hoán Thần Ma, hắn không có ý định giữ lại.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, hiện tại Tần Quân đã không coi trọng thiên phú, chỉ cần là Thần Ma hắn ưa thích đều có thể.

- Là Ngạo Thần Quân, thực lực của Ngạo Thần Quân ở Cổ Thánh Đế Đạo có thể sắp xếp trước ba, nếu Bệ Hạ không giúp ta, thế gian liền không ai có thể giúp ta.

Thiên Thống Đại Đế cười khổ nói, cái tên Ngạo Thần Quân này sinh linh bình thường không biết được, phàm là sinh linh siêu việt Đại Đạo Chí Tôn đều nghe qua .

Tồn tại vô cùng cường đại!

Thậm chí có lời đồn nói Ngạo Thần Quân từng chiếm được Hỗn Độn Thần Chủ truyền thừa, thâm bất khả trắc.

Tần Quân nghe xong, lập tức nheo mắt lại.

Lại là Ngạo Thần Quân!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... đánh bại Ngạo Thần Quân! Nhiệm vụ tường trình: Nếu ký chủ đánh bại Ngạo Thần Quân, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, cho dù không có, Tần Quân cũng sẽ giẫm Ngạo Thần Quân.

Tên này dám nhớ thương Hi Linh!

Tần Quân đã sớm ghi lại tên của hắn, lên bảng danh sách hắn tất giẫm.

- Ừm, trẫm đáp ứng, ngươi liền đợi nhìn Ngạo Thần Quân cầu xin tha thứ đi!

Tần Quân gật đầu nói, sắc mặt bình tĩnh, để Thiên Thống Đại Đế kinh hỉ, lúc này quỳ xuống khấu tạ.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tảo Bả Tinh, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Lại là con hàng này.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định, chợt hắn nhìn về phía Thiên Thống Đại Đế nói:

- Đi xuống trước đi, đằng sau trẫm sẽ an bài ngươi làm việc.

Thiên Thống Đại Đế tuân mệnh, đứng dậy rời đi.

Triệu Vân cũng như thế, không có quấy rầy Tần Quân.

Trong tinh không.

Một trung niên đạo nhân giẫm lên Tiên Vân chạy như bay, chính là Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, hắn mặc không trương dương, người khoác đạo bào màu xanh da trời, hai đầu lông mày để lộ ra khí chất trầm ổn, đôi mắt thâm thúy, giống như ẩn chứa Thiên Đạo chân lý, khí tức bình thản, như là mây khói.

- Thật nhiều khí tức cường đại.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn lẩm bẩm, tâm lý có chút khẩn trương, loại cảm giác này hắn rất ít có.

------oOo------

Chương 2025: Ngạo Thần Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở kiếp trước, chỉ có trong Phong Thần đại chiến đối chiến Thông Thiên

giáo chủ thường có qua tâm tình như thế, nhưng không có cường liệt như hiện tại.

Khí tức cường đại ở phương xa để hắn sợ hãi.

Kia rốt cuộc là tồn tại như thế nào?

So với Thánh Nhân cảnh cường đại hơn vô số lần.

Rất nhanh, Lục Đế thành xuất hiện ở trong mắt hắn, vô số khí tức cường đại để hắn tê cả da đầu.

Nhưng trong lòng của hắn có một thanh âm nói cho hắn biết, phía trước có cơ duyên của hắn, nếu như bỏ lỡ, hắn sẽ hối hận cả đời.

Hưu!

Lúc này, một bóng người trống rỗng xuất hiện ở phía trước hắn, dọa đến hắn vội vàng dừng lại.

- Đế Tuấn!

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn giật mình kêu lên, làm cho hắn sợ hãi nhất chính là khí tức của Đế Tuấn, khẽ dựa gần liền để hắn có loại cảm giác nguy cơ bạo thể.

Đế Tuấn giống như cười mà không phải cười nhìn Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, trên người Thái Dương Chân Hỏa cháy hừng hực, để hắn tựa như một viên mặt trời, chỉ nghe hắn nhẹ giọng nói:

- Nguyên Thuỷ, đã lâu không gặp.

Kiếp trước Tam Thanh cao cao tại thượng, đối mặt bọn hắn, Đế Tuấn cũng không thể không cúi đầu, kiếp này, bọn hắn trao đổi nhân vật, loại cảm giác này để tâm lý của Đế Tuấn rất thoải mái.

- Ngươi muốn làm gì?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn cắn răng hỏi, hắn không tin Đế Tuấn là tìm hắn ôn chuyện.

Vu Yêu hai tộc đại chiến, song phương đồng quy vu tận, cùng nhau kết thúc, Nhân tộc thừa cơ quật khởi, ở trong đó có các Thánh Nhân tính kế, cho nên lần nữa đối mặt Đế Tuấn, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn khó tránh khỏi có chút chột dạ.

Nhìn qua Nguyên Thuỷ Thiên Tôn lo lắng hãi hùng, Đế Tuấn bỗng nhiên lại cảm thấy không thú vị.

Hôm nay hắn đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thất Trọng Thiên, Thánh Nhân ở trong mắt hắn, như là loài bò sát tiện tay có thể bóp chết, ân oán trước kia giờ phút này như mây khói qua lại, trở nên không trọng yếu như vậy.

Cừu hận, trong khoảnh khắc tán đi.

Giờ khắc này, Đế Tuấn có chút hiểu được.

- Ngươi muốn đi đâu?

Đế Tuấn mở miệng hỏi, Thái Dương Chân Hỏa ở trên người cũng thu nhập trong cơ thể, khí thế hạ xuống.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn đề phòng nhìn hắn, chần chờ nói:

- Ta muốn đi thành trì phía trước.

- Vì sao?

Đế Tuấn theo dõi hắn hỏi.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn xuất hiện để trong lòng của hắn có chút hoài nghi, lại thêm Nguyên Thuỷ Thiên Tôn tới gần Lục Đế thành, chẳng lẽ cùng Thiên Đế Bệ Hạ có quan hệ?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn do dự, lúc này thanh âm của Tần Quân truyền đến:

- Đế Tuấn, không nên làm khó hắn, mang hắn vào thành, thu xếp tốt.

Đế Tuấn ngẩn người, bất đắc dĩ cười một tiếng, quả là thế

Mà Nguyên Thuỷ Thiên Tôn vẫn còn trong kinh ngạc, còn chưa kịp phản ứng, Đế Tuấn vung tay áo cuốn một cái, liền đưa hắn vào trong Lục Đế thành

- Đinh! Đế Giang Đại Đạo truyền thừa Thiết Cát Đại Đạo thành công! Phải chăng phóng thích?

Đại Đế cung, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên.

Không đến một ngày, Đế Giang liền Đại Đạo Truyền Thừa thành công, không thể không nói, hệ thống thật là càng ngày càng ưu hóa.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Đế Giang.

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, hắn ngược lại muốn xem xem Tổ Vu Chi Thủ dưới tình huống không thay đổi huyết mạch, Đại Đạo Truyền Thừa có thể có thành tựu ra sao.

- Đế Giang, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Vu! Không Gian Thần!

- Tu vi: Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Tổ Vu Chân Thân! Không Gian áo nghĩa! Vỡ vụn tinh không!

- Thuộc tính đặc thù: Tổ Vu thủ bá (lúc chiến đấu sát khí ép địch, bên người mỗi nhiều một vị Tổ Vu, sát khí càng mạnh)!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Thiết Cát Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

Trực tiếp giết tới vị trí thứ hai của Đại Tần thiên đình!

Khoảng cách Hồng Mông Dung Đạo cảnh, chỉ thiếu chút nữa!

------oOo------

Chương 2026: Thiên Đế ở đâu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Phóng thích đi!

Tần Quân nhẹ nhàng thở dài, muốn tái tạo một tên cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, xem ra cũng không phải đơn giản như vậy.

Thoại âm rơi xuống, Đế Giang liền từ giữa mi tâm hắn bay ra.

Thân thể so với lúc trước càng thêm khôi ngô, bắp thịt toàn thân phồng lên, lực lượng bạo tạc có thể khiến người ta dùng mắt thường cảm nhận được, tóc dài cuồng dã theo hắn quay đầu hơi đong đưa, tựa như liệt diễm.

Đế Giang quay người, quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, cố nén kích động nói:

- Đa tạ Bệ Hạ thành toàn!

Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

Đây là độ cao lúc trước hắn hoàn toàn không dám tưởng tượng, thực lực này đặt ở Cổ Thánh Đế Đạo, cũng tính đỉnh tiêm, hắn làm sao có thể không hưng phấn?

- Sau khi dung hợp Thiết Cát Đại Đạo, cảm giác như thế nào?

Tần Quân cười hỏi, một câu liền kiến tạo mình thành Đại Đạo chi chủ, để Đế Giang hiểu rõ

- Rất tốt, Thiết Cát Đại Đạo rất thích hợp không gian thần thông của ta, ta có tự tin, trong Vô Cực cảnh, không người là đối thủ của ta!

Đế Giang vỗ ngực cười nói, nhục thân không có gì sánh kịp, cộng thêm Thiết Cát Đại Đạo, tim của hắn lại bành trướng!

Tần Quân thu liễm nụ cười, nghiêm mặt hỏi:

- Ngươi có thể vì Lục Đế thành cùng Thiên Đế vũ trụ cắt ra một Thời Không thông đạo hay không?

Thiết Cát Đại Đạo, vừa cắt không gian, vừa cắt ngàn vạn thần thông, nếu có thể để Huyền Đương Nhân tộc cùng Nội vũ trụ tương liên, vậy thì không thể tốt hơn.

Tần Quân tùy thời có thể đi trở về nhìn xem, còn có thể điều động Thần Ma chinh chiến.

Đế Giang trầm ngâm, do dự nói:

- Hẳn là có thể, nhưng nơi này cách Nội vũ trụ quá xa xôi, cho dù đả thông, điều động đại quân cũng cần thời gian rất lâu.

- Không có việc gì, ngươi đả thông trước, trẫm tự có cách khác.

Tần Quân cười nói, nghe vậy, Đế Giang đành phải lĩnh mệnh.

Đợi Đế Giang lui ra, Tần Quân điều ra bảng thuộc tính của ba vị Thần Ma, suy nghĩ sâu xa

- Sư Đà Vương, đến từ Tây Du Ký!

- Thân phận: Di Sơn Đại Thánh!

- Tu vi: Thái Ất Huyền Tiên cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Sư Đà công!

- Thần thông: Đại Thánh thân! Phiên vân phúc vũ! Rống động nhật nguyệt!

- Độ trung thành: 93 (max trị số 100)!

Một trong mấy anh em kết nghĩa của Tôn Ngộ Không, tồn tại diễn viên quần chúng, Tần Quân cũng không có ý định trọng điểm bồi dưỡng.

- Tiết Nhân Quý, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: con Ưng thứ nhất giữa thiên địa!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thiên Ưng Đại Pháp!

- Thần thông: Ưng tổ thân! Tam Tiễn Định Thiên địa! Chấn khiếu âm! Vô kiên chi trảo!

- Pháp bảo: Thần Ưng kích!

- Độ trung thành: 95 (max trị số 100)!

Tiết Nhân Quý, Đường Triều Danh Tướng, cũng là một trong các Hoa Hạ Môn Thần, Tần Quân rất ưa thích hắn.

Lại thêm thân phận Ưng tổ, đáng giá bồi dưỡng.

- Tinh Vệ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

Thân phận: Thần Điểu! Nữ Oa!

- Tu vi: Đại La Kim Tiên cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Thần Nông Tiên Thiên Công!

- Thần thông: Tinh Vệ Điểu Chân Thân! Hóa Hình chi thuật! Băng Tuyết tập tục!

- Thuộc tính đặc thù: Tinh Vệ lấp biển (một khi nhận định chuyện nào đó, sẽ kiên trì bền bỉ, cho đến chết hoặc là hoàn thành)!

- Độ trung thành: 97 (max trị số 100)!

Con gái của Thần Nông, cố sự Tinh Vệ lấp biển, để nhiều đời nhi nữ Hoa Hạ ưu thương.

------oOo------

Chương 2027: Thiên Đế ở đâu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoại trừ Sư Đà Vương, hai vị Thần Ma khác đều không tệ lắm, chí ít Tần Quân thấy thuận mắt.

Không giống với Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, ba vị Thần Ma vừa xuất hiện, Tần Quân liền phân phó Lý Bạch mang tới, dù sao tu vi của bọn hắn yếu nhỏ, nếu tự mình chạy đến, đoán chừng phải chết ở trên đường

- Trước vì Tiết Nhân Quý, Tinh Vệ chọn lựa bảo bối có thể cải biến huyết mạch, về phần Sư Đà Vương, để hắn ở dưới trướng Tôn Ngộ Không ăn không ngồi chờ đi!

Tần Quân lẩm bẩm, Sư Đà Vương là hắn lần thứ ba triệu hoán ra, cũng không phải là ước nguyện của hắn, cho nên hắn đối với tên này hoàn toàn không có cảm giác.

Cổ Thánh Đế Đạo, trong Tinh Đạo bảy màu.

Một Thạch Điện to lớn nổi lơ lửng, rõ ràng là Thiên Đế Thạch Điện.

Thiên Đế Thạch Điện bị tầng một lưu quang màu trắng bao bọc, vô cùng huyễn lệ, chung quanh lơ lửng rất nhiều ánh sáng, khiến cho người nhìn càng thêm mộng ảo.

Một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trước Thiên Đế Thạch Điện, thân mặc hắc bào, da thịt hiện lên màu đỏ, không có tóc, thần sắc vô cùng lạnh lùng, quanh thân quấn quanh lấy hắc khí quỷ dị, tựa như một yêu ma.

Hắn chính là Ngạo Thần Quân uy chấn Cổ Thánh Đế Đạo!

Danh xưng người thừa kế Hỗn Độn Thần Chủ, ngày sau sẽ trở thành Hỗn

Độn Thần Chủ chân chính.

- Nữ Đế, nếu như đã xuất quan, vì sao không thấy ta?

Ngạo Thần Quân mở miệng hỏi, trên mặt lộ ra nụ cười, chỉ là cười rộ lên càng thêm đáng sợ

Cổ Thánh Đế Đạo im ắng, Hi Linh Nữ Đế cũng không trả lời hắn.

- Ta đợi ngươi vô số năm, sắp về chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo, ta hi vọng ngươi có thể gả cho ta, cùng ta đi tới chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo, ta dẫn ngươi gặp Vị Diện rộng lớn hơn!

Ngạo Thần Quân nói tiếp, hắn người cũng như tên, vô cùng tự phụ, tự nhận thực lực ngang dọc đoạn Cổ Thánh Đế Đạo này, nếu Tô Đế vẫn còn, hắn thậm chí cảm thấy mình không thua Tô Đế.

Về phần Cực Đế, đó là một quái vật không thể dùng lẽ thường suy luận!

- Ngươi từ bỏ đi, ngươi ta vô duyên.

Trong Thiên Đế Thạch Điện truyền ra một âm thanh lành lạnh, âm thanh êm tai, nhưng cho người ta một loại uy nghiêm không thể tới gần, như là nữ thần cao quý nhất

- Vô duyên? Ta là tồn tại cường đại nhất nơi này, ngươi ta ông trời tác hợp, như thế nào vô duyên?

Ngạo Thần Quân bị chọc giận, trầm giọng nói, chấn động đến Tinh Đạo bảy màu vặn vẹo.

Hi Linh Nữ Đế không có trả lời, nhưng thái độ trầm mặc làm cho hắn càng thêm nổi nóng.

- Ta đã thành Đạo, gả cho ta, là vinh diệu vô thượng của ngươi!

- Ý ta đã quyết, đằng sau ta sẽ tìm thời gian, tuyên cáo Cổ Thánh Đế Đạo, đường đường chính chính cưới ngươi, ta ngược lại muốn xem xem, chư thiên vũ trụ, ai có thể ngăn cản ta cưới ngươi!

Ngạo Thần Quân bá đạo tuyên bố nói, lúc trước đối với Hi Linh Nữ Đế vừa thấy đã yêu, căn cứ tôn trọng tình cảm chân thành, hắn một mực không có ép buộc Hi Linh Nữ Đế, nhưng bây giờ hắn sắp rời đi, hắn không muốn lưu lại tiếc nuối.

- Ngươi sẽ phải hối hận.

Thanh âm của Hi Linh Nữ Đế từ trong Thiên Đế Thạch Điện bay ra, tâm tình không có biến hóa, vẫn không mang theo tình cảm mảy may.

- Hối hận? Ai có thể để cho ta hối hận?

Ngạo Thần Quân lộ ra nụ cười khinh miệt, phảng phất như chư thiên vũ trụ duy hắn độc tôn.

- Ngươi cố gắng hưởng thụ thời gian tự do sau cùng đi!

Vứt xuống câu nói này, Ngạo Thần Quân liền biến mất không thấy gì nữa.

Tinh Đạo bảy màu khôi phục lại bình tĩnh, trong Thiên Đế Thạch Điện truyền ra một tiếng thở dài thăm thẳm.

- Thiên Đế ở đâu!

Trong Hỗn Loạn Vị Diện, một tiếng rống giận dữ bỗng nhiên vang vọng các phương vũ trụ, các tộc kinh động, bao quát Huyền Đương Nhân tộc ở bên trong.

Tần Quân đang tu luyện ở trong Đại Đế cung bị giật nảy mình, mở mắt mắng nói:

- Là ai muốn chết?

- Ta chính là Tằng Cuồng Đế, Thiên Đế, Thiên Thống Đại Đế, các ngươi còn không ra!

Thanh âm của Tằng Cuồng Đế vang lên lần nữa, lúc này Tần Quân mới chợt hiểu.

Nguyên lai là đứng đầu Tà Đạo Thập Đế.

Tên này chạy đi đầu thai sao?

Cùng lúc đó, các tộc oanh động, tất cả đều sợ hãi.

- Tằng Cuồng Đế! Sao hắn lại tới đây?

- Tà Đạo Đại Đế! Còn là Tằng Cuồng Đế, đại sự không ổn a!

- Tằng Cuồng Đế khiêu khích Thiên Đế?

- Tuy Thiên Đế truyền thuyết đã lâu, nhưng Tằng Cuồng Đế không phải ăn chay, ngoại trừ Cực Đế, cơ hồ chưa từng bại trận!

- Thiên Thống Đại Đế? Không phải là Thiên Thống Đại Đế chọc sát thần này chứ?

------oOo------

Chương 2028: Đế Giang đại chiến Tằng Cuồng Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tằng Cuồng Đế bá đạo tuyên bố mình đến, hù dọa vô số mưa gió, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo đã biết, hắn tuyệt đối là yêu ma lớn nhất

Đương nhiên, đây là dưới tình huống bài trừ Minh Trùng tộc cùng Tô Đế

- Là ai ồn ào vô lễ, muốn chết sao?

Tiếng gầm gừ của Đế Giang đi theo vang lên, chấn động vũ trụ, so với Tằng Cuồng Đế, càng cường thế hơn

Các tộc yên tĩnh, đều đang đợi tiếp xuống bạo phát đại chiến

Cùng lúc đó, một bóng người xé mở không gian, xuất hiện ở trước Lục Đế thành, Huyết Văn Tử Bào phiêu động, tóc trắng cuồng vũ, sát khí trùng thiên, trên mặt tràn đầy nếp gấp, sát khí đằng đằng, chính là Tằng Cuồng Đế

Không gian chung quanh ba động kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ phá nát, đôi mắt hung ác gắt gao nhìn chằm chằm Lục Đế thành, lúc này, không gian phía sau hắn bỗng nhiên tuôn ra từng sinh linh dữ tợn, như ác quỷ đến từ địa ngục

Tằng Cuồng Đế, lấy cuồng cùng bá đạo nổi tiếng, trong mắt dung không được một hạt cát, ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, có rất ít sinh linh dám chọc hắn, cho dù là kình địch của hắn Ngục Đạo Thần Đế hiện tại cũng tận lực tránh cho cùng hắn phát sinh mâu thuẫn

- Thiên Thống Đại Đế! Thiên Đế! Cút ra đây!

Tằng Cuồng Đế tức giận gào thét, phảng phất như Thiên Đế, Thiên Thống Đại Đế giết cả nhà hắn.

Đại quân của Tăng Thị đế tộc liên tục không ngừng lao ra, không bao lâu, số lượng đã đột phá trăm vạn, hoành phách tinh không, trùng trùng điệp điệp, tất cả đều gắt gao nhìn chằm chằm Lục Đế thành, chỉ cần Tằng Cuồng Đế ra lệnh một tiếng, liền sẽ san bằng Lục Đế thành.

- Muốn chết!

Thanh âm của Đế Giang truyền đến, một giây sau, không gian trước mặt Tằng Cuồng Đế bỗng nhiên bị cắt chém thành vô số khối nhỏ hắc ám , hư vô xuất hiện, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một bóng người sắp xông ra.

Tằng Cuồng Đế động dung, song chưởng vội vàng đẩy ra, huyết khí cuồn cuộn hóa thành cự trảo, như núi lớn che ở trước người hắn

Lúc này, Đế Giang cường thế đụng nát không gian, một quyền đánh vào cự trảo, như con kiến hôi đụng vào Thái Sơn, va nát, hình ảnh lực rung động cực kỳ to lớn

- Ngươi là ai?

Tằng Cuồng Đế mặt mũi tràn đầy đề phòng nhìn Đế Giang hỏi, hắn có thể cảm giác được Đế Giang không yếu hơn mình, chí ít ở trên khí tức là như thế

Chẳng lẽ người này cũng đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh viên mãn?

Đế Giang mặt lạnh nói:

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ, Tổ Vu Đế Giang!

Thoại âm rơi xuống, Đế Giang đột nhiên bắn vọt, giết tới trước mặt Tằng Cuồng Đế, tay trái lấy Đao Thế nhô ra, muốn xuyên thủng lồng ngực của Tằng Cuồng Đế

Nhưng Tằng Cuồng Đế cũng là một Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn, hơn nữa không phải mới vào!

Đối mặt Đế Giang công kích, Tằng Cuồng Đế cũng không né tránh, khẽ quát một tiếng, bên ngoài thân trở nên đen tím, cổ tay của Đế Giang chặt vào lồng ngực hắn, cuồng phong xoắn nát mấy chục ngàn sinh linh của Tăng Thị đế tộc ở phía sau hắn

- Ừm?

Đế Giang biến sắc, chỉ thấy tay phải của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến tím, từ đầu ngón tay lan tràn đến cánh tay, dọa đến hắn vội vàng thối lui

Trong mắt Tằng Cuồng Đế lóe ra sát ý khiếp người, nói:

- Đế Giang sao? Rất tốt, ngươi xứng làm đối thủ của ta!

Một giây sau, hắn đột tập đến trước mặt Đế Giang, dùng bả vai đâm vào trên người Đế Giang, đụng vào trong Thời Không Loạn Lưu, dời đi chiến trận

Cùng lúc đó, đại quân của Tăng Thị đế tộc cũng lấy lại tinh thần.

- Giết! Diệt Huyền Đương Nhân tộc!

Một sinh linh Lang Đầu Nhân Thân cao trăm trượng giơ cao Cự Chùy, gào thét nói, âm thanh tràn ngập bạo lệ, trong nháy mắt nhóm lửa sát ý của đại quân Tăng Thị đế tộc

Bọn hắn chính là binh sĩ của Tăng Thị đế tộc, ở Cổ Thánh Đế Đạo đánh đâu thắng đó, chưa từng sợ qua?

Dám chọc Tăng Thị đế tộc bọn hắn, hắn phải chết không nghi ngờ!

- Giết...

Hơn ngàn vạn sinh linh cùng kêu lên rít gào, đồng thời như cá diếc sang sông phóng tới Lục Đế thành.

Nhân tộc Ngũ Đế nhao nhao bay lên, các tu sĩ trong Lục Đế thành cũng như thế, Nhân tộc có khả năng không phải chủng tộc mạnh nhất, nhưng từ trước tới giờ không sợ chiến.

------oOo------

Chương 2029: Đế Giang đại chiến Tằng Cuồng Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ăn Lão Tôn ta một gậy!

Lúc này, Tôn Ngộ Không từ trong thành lộn nhào nhảy ra, giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng, giận nện mà đi, kim bổng biến lớn, dọa đến một số cường giả Vô Cực cảnh nhao nhao né tránh, nhưng sinh linh còn lại liền không có hảo vận như vậy, trực tiếp bị nện bạo nhục thân, huyết vụ phiêu tán trong tinh không

Tôn Ngộ Không cường thế làm đại quân song phương giật nảy mình.

- Muốn chết...

Sinh linh Lang Đầu Nhân Thân giận mắng, hắn chính là Vô Cực Đại Chúa Tể, khí thế cực mạnh, khiến cho thân hình của Tôn Ngộ Không đình trệ xuống.

Lúc này, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương liên tiếp từ bên cạnh Tôn Ngộ Không lướt qua, đánh về phía sinh linh Lang Đầu Nhân Thân

Thổ Hành Tôn thì từ dưới thân Tôn Ngộ Không hiện lên, đại chiến hết sức căng thẳng.

Đại quân song phương như hai cỗ hồng lưu trong tinh không đụng vào, nổ tung hội tụ vào một chỗ, sáng chói vũ trụ, cho dù Lục Đế thành to lớn ở trước mặt, cũng lộ ra nhỏ bé.

- Thật mạnh.

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn nhìn qua đại chiến, không khỏi nuốt nước miếng, hắn cảm giác nếu mình tham chiến, tuyệt đối sẽ trở thành pháo hôi.

Phía sau hắn Tinh Vệ, Sư Đà Vương, Tiết Nhân Quý cũng nhìn trợn mắt hốc mồm.

Tinh Vệ một thân áo váy làm lam, lộ ra tinh linh đáng yêu, như thiếu nữ mới lớn, Sư Đà Vương thì xem xét liền biết là yêu quái, không có hoàn toàn hóa hình, mà Tiết Nhân Quý khí vũ hiên ngang, trong lúc giơ tay nhấc chân tản ra khí chất trầm ổn, khuôn mặt tính không được tuấn lãng, nhưng rất có mị lực nam tính, dáng người cao ngất, không hổ là đại tướng nổi tiếng Đường triều, cũng là Ưng tổ.

- Ta chỉ là Hiển Thánh cảnh...

Tiết Nhân Quý cười khổ, trong mắt tràn đầy ao ước.

Hắn cũng muốn tham chiến, nổi danh Cổ Thánh Đế Đạo, đáng tiếc tu vi còn thiếu rất nhiều.

Trước Đại Đế cung.

Lý Bạch cùng Triệu Vân đứng đó, thần sắc hai người đều rất nhẹ nhàng.

- Ngoại trừ Tằng Cuồng Đế, còn có ba Vô Cực Đại Chúa Tể, cũng may đều là sơ kỳ, không đáng để lo.

Triệu Vân nhẹ giọng nói, nếu hắn xuất thủ, có thể làm cho đại quân của Tăng Thị đế tộc trong nháy mắt tan tành mây khói

Nhưng Tần Quân không cho phép hắn xuất thủ, bởi vì đây là cơ hội để Đại

Tần thiên đình cùng Huyền Đương Nhân tộc dung hợp.

Đồng thời cũng không thể để Huyền Đương Nhân tộc tạo thành thói quen ỷ lại Thiên Đế

Lý Bạch cũng muốn tham chiến, đối chiến Tằng Cuồng Đế, nhưng Tần Quân cũng không cho phép, lấy mỹ danh là để Đế Giang đại triển quyền cước.

Ầm ầm...

Sóng lửa kinh khủng bỗng nhiên từ trong chiến trường quét ngang đến, chung quanh từng tòa Phù Đảo, sao trời hóa thành tro bụi.

Lý Bạch phất tay, kiếm khí Thanh Liên Trường Ca bao bọc Lục Đế thành, chống cự hết thảy công kích.

Lúc này, Quách Gia bỗng nhiên xuất hiện nói:

- Bệ Hạ, ta có việc gấp muốn nói!

Có Lý Bạch cùng Triệu Vân ở đây, hắn tự nhiên không thể tùy tiện xông vào.

- Vào đi.

Cung nội truyền đến thanh âm của Tần Quân, vô cùng bình tĩnh, phảng phất như không bị đại chiến ảnh hưởng

Một bên khác, giữa kẽ hở vũ trụ, trong hư vô vô tận, Đế Giang cùng Tằng Cuồng Đế như hai Sao Chổi điên cuồng va chạm

Đế Giang chính là Tổ Vu, phương thức chiến đấu đại bộ phận dựa vào lực lượng thân thể, Tằng Cuồng Đế cũng là Thể Tu, nhưng hắn là pháp thể song kiêm, lúc sáp lá cà, các loại Pháp Thuật Thần Thông hạ bút thành văn, đáng tiếc Đế Giang tinh thông cắt chém thần thông, cắt nát tất cả pháp thuật.

- Phanh...

Đế Giang một quyền nện ở trên bụng Tằng Cuồng Đế, lực lượng cường đại chấn động đến Tằng Cuồng Đế nghiến răng nghiến lợi, hắn đột nhiên trừng mắt, phun ra liệt diễm màu tím cuồn cuộn, hóa thành biển lửa, bao phủ Đế Giang, liên miên mấy chục tỉ dặm, phảng phất như muốn tràn ngập hư vô hắc ám.

Oanh một tiếng!

Biển lửa màu tím bỗng nhiên bị giảo tán, thân hình Đế Giang cấp tốc cất cao, trong chớp mắt liền cao hơn ngàn vạn trượng.

------oOo------

Chương 2030: Nữ Đế nguy hiểm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn qua hình thể cất cao của Đế Giang, rất nhanh liền đạt tới ức trượng, Tằng Cuồng Đế mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, hắn giờ phút này ở trước mặt Đế Giang, so với tế bào trong thân thể còn muốn nhỏ bé, nhưng hắn vẫn không sợ.

- Loại dáng người này... Thật giống vị kia...

Tằng Cuồng Đế lẩm bẩm, trong mắt lóe lên vẻ tôn kính.

Nghĩ xong, hắn đột nhiên há mồm gào thét, hình thể lấy tốc độ cực kỳ khoa trương bành trướng, rất nhanh liền phóng qua eo Đế Giang.

Thấy cảnh này, Đế Giang vỗ xuống một chưởng, muốn đánh nổ đầu của Tằng Cuồng Đế, Tằng Cuồng Đế vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị vỗ trúng vai.

Đỉnh lấy lực lượng khủng bố của Đế Giang, Tằng Cuồng Đế tiếp tục cất cao, chỉ thấy hắn cười lạnh nói:

- Lực lượng của ngươi còn chưa đủ mạnh!

Đang khi nói chuyện, toàn thân hắn chấn động, đẩy lui Đế Giang.

Đế Giang tức giận, Tổ Vu lấy lực lượng trứ danh, nhất là trong cùng cảnh giới, hắn không cho phép lực lượng của mình bại bởi địch nhân.

Một giây sau, hắn biến thành Tổ Vu Chân Thân, đôi mắt đỏ như Đan Hỏa, hạ thân to lớn, mọc ra sáu tay, sau lưng có bốn cánh, nửa người trên như người, bắp thịt rắn chắc, giống như rễ cây của Sáng Thế Thần thụ, hùng vĩ đến cực điểm, tóc dài cuồng vũ ở trong không trung, như vô số trường long phát động ức vạn phong vân.

Tằng Cuồng Đế giật mình kêu lên, bởi vì hắn cảm giác được sau khi Đế Giang biến thân, khí thế phóng đại, ở cảnh giới này, chiến lực còn có thể gấp bội, là tình huống rất ít thấy.

Đế Giang cũng mặc kệ hắn kinh hãi, thi triển Không Gian Thần Thông, thuấn di đến phía sau hắn, song quyền mang theo lực lượng hủy diệt chư thiên vũ trụ vung ra, rơi vào trên lưng Tằng Cuồng Đế, đánh cho Tằng Cuồng Đế phun máu, nếu vẩy vào trên Tinh Thần, chính là uông dương huyết hải.

Hai cự nhân vĩ ngạn bắt đầu ở trong hư vô Hỗn Độn kịch đấu, ở chỗ này, không có Tinh Thần, không có vật chất cùng sinh linh khác, bọn hắn có thể càn rỡ chiến đấu, không hề cố kỵ.

Sáu chân của Đế Giang như gió, giẫm ở trên người Tằng Cuồng Đế, dẫm đến hắn trở tay không kịp, khó mà hoàn thủ.

- Dám tìm Bệ Hạ nhà ta phiền phức, hôm nay liền trấn giết ở nơi này!

Đế Giang tức giận nói, nhe răng cười, phảng phất như đã ăn chắc Tằng Cuồng Đế.

Tằng Cuồng Đế tức giận đến cực điểm, người muốn giết hắn sao mà nhiều, nhưng không có người nào có thể thành công, Đế Giang bất quá là thủ hạ của Thiên Đế, có thể nào tru sát hắn?

- Chỉ bằng ngươi! Ngươi quá đề cao mình!

Toàn thân Tằng Cuồng Đế chấn động, vô số liệt diễm màu tím từ trong cơ thể hắn bạo phát, lật tung Đế Giang ra ngoài.

Từng thanh trường đao màu tím lơ lửng ở trên đỉnh đầu, mỗi một thanh đều siêu việt một trăm triệu trượng, khủng bố tuyệt luân, mũi đao trực chỉ Đế Giang, muốn chém thành muôn mảnh.

Không gian trước người Đế Giang điên cuồng uốn éo, như mặt hồ trong bão táp, nổi lên vô số gợn sóng.

Thiết Cát Đại Đạo, trận địa sẵn sàng đón quân địch!

- Giết...

Thiên Thống Đại Đế cao giọng nói, mang một trăm triệu đại quân của mình giết vào chiến trường.

Tằng Cuồng Đế nói muốn tìm hắn tính sổ sách, hắn tự nhiên không thể ngồi hưởng thụ Tần Quân bảo hộ, nếu như vậy, sau này hắn còn có mặt lăn lộn ở dưới trướng của Tần Quân?

Trọng yếu nhất là, hắn còn phải dựa vào Tần Quân đi cứu Thiên Nguyên Đại Đế.

Hô hô...

Lúc này, một bão cát kinh khủng từ trong Lục Đế thành gẩy ra, tứ ngược ức vạn dặm tinh không, quét ngang chiến trường, để tuyệt đại bộ phận sinh linh của Tăng Thị đế tộc không thể thấy vật.

Chính là Tam Muội Thần Phong của Hoàng Phong Đại Vương!

Vô số Tinh Cầu, Phù Đảo bị gió cát che giấu, Đại vũ trụ giờ phút này cũng lộ ra chật hẹp.

Đại Đế cung.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhắm mắt tu luyện hỏi:

- Chuyện gì để ngươi vội vã như thế?

Sắc mặt của Quách Gia âm trầm nói:

- Vừa rồi Thiên Đế Thạch Điện truyền tin đến, nói Nữ Đế đã xuất quan, nhưng Ngạo Thần Quân bởi vì muốn rời khỏi Cổ Thánh Đế Đạo, cưỡng ép phong ấn Thiên Đế Thạch Điện, để Nữ Đế không thể xuất quan, cũng tuyên bố sau đó ở trước mặt vô số thế lực của Cổ Thánh Đế Đạo cưới Nữ Đế!

Nữ Đế chính là người yêu của Thiên Đế, đây chính là sự tình bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện đều biết, Ngạo Thần Quân Như làm như vậy, chẳng khác gì nhục nhã tất cả mọi người bọn hắn.

Nghe vậy, Tần Quân đột nhiên mở mắt, trầm giọng hỏi:

------oOo------

Chương 2031: Nữ Đế nguy hiểm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tình huống của Hi Linh như thế nào?

- Tạm thời không lo, tuy Ngạo Thần Quân cuồng, nhưng có nguyên tắc, không có thương hại Nữ Đế, Nữ Đế ở trong thư nói, nếu Bệ Hạ không có thực lực Đại Đạo, quyết không thể cùng Ngạo Thần Quân tranh đấu.

Quách Gia thở dài nói.

Thực lực Đại Đạo, đoán chừng là tồn tại siêu việt Vô Cực cảnh, cái này là độ cao Quách Gia không cách nào tưởng tượng.

Nghe vậy, sắc mặt của Tần Quân khôi phục lại bình tĩnh nói:

- Ngạo Thần Quân, xem ra trẫm không phải giết ngươi không thể a!

Triệu Vân liền có được thực lực Đại Đạo!

Hắn còn có năm lần cực hạn giác tỉnh chưa sử dụng, hắn có lòng tin tuyệt đối chùy bạo Ngạo Thần Quân.

- Bệ Hạ, ở trước khi Ngạo Thần Quân cưới Nữ Đế, chúng ta có thể chuẩn bị một phen.

Quách Gia thận trọng nói, ý tứ của hắn rất rõ ràng, là để Tần Quân tỉnh táo trước.

Nếu Ngạo Thần Quân không từ thủ đoạn, đã sớm ra tay với Hi Linh Nữ Đế, nhưng hắn không làm, bởi vì hắn để ý nhất đúng là mặt mũi.

Hắn tin tưởng vững chắc mình là mạnh nhất, chí cao vô thượng, không cho phép mình có bất kỳ chỗ bẩn.

- Ừm, ngươi có biết Thiên Đế Thạch Điện ở đâu không?

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi, trong lòng sát cơ tăng vọt.

- Không biết... Cổ Thánh Đế Đạo vô cùng xa xôi, Nữ Đế là sử dụng pháp thuật truyền tin, ta không thể truy tung ngọn nguồn, nhưng Ngạo Thần Quân sớm muộn sẽ công bố địa điểm, hắn dự định mời tất cả bá chủ ở Cổ Thánh Đế Đạo, trong đó bao quát Nguyên Sơ Đại Đế, Viêm Tuyên Đế quân, Ngục Đạo Thần Đế, Tà Đạo Thập Đế…

Quách Gia xấu hổ nói, tâm lý có chút hổ thẹn.

Sau khi Tần Quân trở về, hắn còn chưa từng chân chính vì Tần Quân hiệu lực qua.

- Ừm, ngươi đi xuống trước đi, lực chú ý của ngươi trước đặt ở thống nhất phiến Hỗn Loạn Vị Diện này.

Tần Quân gật đầu nói, nghe vậy, Quách Gia đành phải thối lui.

Đợi sau khi hắn rời đi, Tần Quân lại để cho Triệu Vân đến.

- Ngươi giúp trẫm tìm kiếm một người, cái này là đồ đạc của nàng, căn cứ khí tức này tìm kiếm.

Tần Quân lật tay lấy ra một cây Ngọc Trâm, cái này là lễ vật năm đó hắn cho Hi Linh Nữ Đế, Hi Linh đeo mấy trăm triệu năm, trước khi hắn rời đi, nàng đưa cho hắn làm kỷ niệm.

Triệu Vân sửng sốt, thần thức quét qua Ngọc Trâm, lại nhắm mắt tìm kiếm.

Rất nhanh, hắn mở mắt nói:

- Không được, ở trong phạm vi cảm giác của ta, không có khí tức này, Bệ Hạ, ngươi xác định khí tức của đối phương chưa từng biến qua?

Tần Quân nghe xong, cảm thấy có lý, mấy trăm tỷ năm, Hi Linh Nữ Đế khẳng định sớm đã thuế biến.

- Vậy ngươi có thể cảm nhận được khí tức một sinh linh Hồng Mông Đạo Cảnh khác không, trẫm nghe nói Ngạo Thần Quân đã thành Đạo.

Tần Quân tiếp tục hỏi, hiện tại hắn rất muốn cứu Hi Linh Nữ Đế ra.

Triệu Vân lắc đầu nói:

- Không, Tô Đế đã biến mất ở trong cảm giác của ta, đạt tới cảnh giới của chúng ta, đều có thể thu liễm khí tức, đoán chừng trước đó Tô Đế là cố ý hiển lộ.

Nghe vậy, Tần Quân càng nhức cả trứng.

Hắn chỉ có thể coi như thôi, chờ đợi Ngạo Thần Quân tuyên bố cưới Hi Linh Nữ Đế.

- Đã như vậy, trẫm liền ở trước mặt toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, để ngươi vẫn lạc!

Tần Quân lẩm bẩm, sát ý trong lời nói để Triệu Vân biến sắc.

- Bệ hạ yên tâm, Tử Long nhất định trảm giết Ngạo Thần Quân!

Triệu Vân ôm quyền trầm giọng nói, Ngạo Thần Quân dám để mắt tới người của Tần Quân, nhất định bị hắn công kích giết chết.

------oOo------

Chương 2032: Đế Tộc Kiếm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngâm...

Cơ Hạo Dạ huy chưởng, Liệt Diễm hóa thành Hỏa Long, rít gào mà ra, ngang qua mấy ức dặm, ven đường thiêu chết vô số sinh linh Tăng Thị đế tộc.

Huyền Đương độc đấu tên Vô Cực Đại Chúa Tể Lang Đầu Nhân Thân kia, Tôn Ngộ Không cùng Thổ Hành Tôn đối chiến một vị Vô Cực Đại Chúa Tể khác, còn có Hoàng Phong Đại Vương, cũng đơn đấu một Vô Cực Đại Chúa Tể.

Tình hình chiến đấu vô cùng kịch liệt, Tăng Thị đế tộc độc đấu đại quân của Thiên Thống Đại Đế cùng Huyền Đương Nhân tộc, lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Ngàn vạn binh lính, không có chỗ nào mà không phải Thánh Nhân cảnh cùng với tồn tại trở lên, lại thêm vô số năm chinh chiến chém giết, lẫn nhau cực kỳ ăn ý.

- Tử Long, kết thúc chiến đấu!

Trong Đại Đế cung, Tần Quân mặt không thay đổi nói.

An nguy của Thiên Đế Thạch Điện đã nhiễu loạn tâm cảnh của hắn, phía ngoài ồn ào để tâm tình của hắn càng thêm bực bội.

- Tuân mệnh!

Triệu Vân ôm quyền nói, đang khi nói chuyện, nâng tay phải lên, hơi chiêu một cái.

Oanh! Oanh! Oanh...

Giữa không trung, sinh linh của Tăng Thị đế tộc liên tiếp bạo thể mà chết, ngay cả nguyên thần cũng không có may mắn thoát khỏi.

- Cái này là...

Vô Cực Đại Chúa Tể Lang Đầu Nhân Thân hoảng sợ nói, còn chưa có nói xong, hắn cũng đi theo bạo thể mà chết, hồn phi phách tán.

Hình ảnh vô cùng hùng vĩ, Huyền Đương Nhân tộc cùng binh lính của Thiên Thống Đại Đế đều bị văng đến toàn thân đẫm máu.

Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Hoàng Phong Đại Vương, Tôn Ngộ Không, Thổ Hành Tôn, Cổ Hi trắng… đều dừng lại, kinh ngạc nhìn một màn này, lưng bốc lên hơi lạnh, hoàn toàn không rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

- Chẳng lẽ là Tử Long xuất thủ?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc hỏi, hắn mới mở miệng, đám người liền liên tưởng đến hình ảnh Triệu Vân diệt Thủy chi đại quân của Minh Trùng tộc, hai tay vung lên, ức vạn địch nhân đều nổ tung ở trước mắt bọn hắn, để bọn hắn rõ mồn một trước mắt.

Không đến mười tức, ngàn vạn sinh linh của Tăng Thị đế tộc, tất cả đều chết bất đắc kỳ tử, không có một vị có thể tế ra nguyên thần chạy trốn.

Một màn này cũng để Thiên Thống đại quân, Nhân tộc đại quân dọa sợ, ngay cả các tu sĩ trong Lục Đế thành cũng trợn mắt hốc mồm.

- Xảy ra chuyện gì?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn kinh ngạc nói, mỗi một sinh linh của Tăng Thị đế tộc đều để hắn kiêng kị, số lượng ngàn vạn, hắn không thể tưởng tượng đến cùng là tồn tại như thế nào có thể làm cho đại quân khủng bố như thế phai mờ.

Tiết Nhân Quý, Tinh Vệ, Sư Đà Vương càng hóa đá, mặt mũi tràn đầy vẻ chấn động.

Trước cửa chính của Đại Đế cung, Lý Bạch hít sâu một hơi, xua tan kiếm khí uốn lượn ở chung quanh Lục Đế thành, ai thán nói:

- Ta khi nào có thể thành Đạo?

Mới qua bao lâu, hắn liền bắt đầu khát vọng lực lượng mạnh hơn.

Nguyên lai tưởng rằng hắn có thể ngang dọc Cổ Thánh Đế Đạo, đáng tiếc sau khi Triệu Vân mạnh lên, hắn đột nhiên cảm giác được mình vẫn yếu như vậy.

Ngày sau Bệ Hạ khẳng định sẽ còn tạo ra tồn tại lợi hại hơn Triệu Vân.

- Thành Đạo… ai!

Lý Bạch lắc đầu cười khổ, ánh mắt ngóng nhìn sâu trong tinh không, quan vọng Đế Giang cùng Tằng Cuồng Đế chiến đấu.

- Đế Tộc Kiếm! Chịu chết đi!

Hai tay Tằng Cuồng Đế thẳng tắp, chấp tay hành lễ, trước đầu ngón tay lơ lửng một thanh trường kiếm lượn lờ lấy ức vạn lôi đình, dài đến mấy trăm triệu trượng, kiếm quang chiếu rọi thời không hắc ám.

Một kiếm này, uy thế ngập trời, phảng phất như có thể mở ra Hỗn Độn, phá diệt Thiên Đạo.

Không do dự, Tằng Cuồng Đế trực tiếp điều khiển Đế Tộc Kiếm đánh tới.

Kiếm này cũng là một kiện Đạo Binh, ẩn chứa Đại Đạo lực, uy chấn vũ trụ.

Đối mặt Đế Tộc Kiếm, Đế Giang không hốt hoảng chút nào, Đạo Binh lại như thế nào?

------oOo------

Chương 2033: Đế Tộc Kiếm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bản thân hắn liền có được Đại Đạo lực, Đại Đạo của hắn chính là Thiết Cát Đại Đạo, cắt nát chư thiên Vạn Pháp, quản nó là Đạo Binh gì!

Mắt thấy Đế Tộc Kiếm muốn giết tới trước mặt, tay phải của Đế Giang đánh ra, trong chốc lát, Đế Tộc Kiếm bỗng nhiên đình trệ, Không Gian chung quanh xuất hiện vô số ngân tuyến, nhìn kỹ, đúng là Không Gian bị cắt nát, ở trong không gian phá nát, Đế Tộc Kiếm rung động kịch liệt.

Phạm vi ức vạn dặm Không Gian sinh ra ngân tuyến lít nha lít nhít, chỉ thấy trong khe hở không gian lưu động lấy ngân quang quỷ dị, phảng phất như một mảnh thời không ngân sắc khác.

- Làm sao có thể!

Sắc mặt của Tằng Cuồng Đế kịch biến, Đế Tộc Kiếm chính là át chủ bài cường đại nhất của Tăng Thị đế tộc bọn hắn, vậy mà không thể thương tới Đế Giang.

Đây chính là Đạo Binh ẩn chứa Đại Đạo lực!

Chẳng lẽ thần thông của Đế Giang chính là Đại Đạo Thần Thông?

Vừa nghĩ như thế, Tằng Cuồng Đế trừng to mắt, mặt mũi như thấy quỷ.

Biểu lộ của Đế Giang lạnh lùng như băng, trong mắt lộ ra vẻ ngạo nhiên nói:

- Tằng Cuồng Đế! Chết ở dưới tay ta, là vinh diệu của ngươi!

Oanh...

Không gian trước mặt Đế Giang đột nhiên bạo liệt, như mảnh kiếng bể nổ tung, mà Đế Tộc Kiếm cũng rơi vào thời không thần bí, chẳng biết đi đâu.

Còn không chờ Tằng Cuồng Đế kịp phản ứng, Đế Giang liền giết tới trước mặt, lấy tay làm đao, mang theo Thiết Cát Đại Đạo đâm xuyên lồng ngực của Tằng Cuồng Đế, Vô Cực Thánh Cốt đứt gãy, máu tươi vẩy ra, biểu lộ của Tằng Cuồng Đế trong nháy mắt ngưng kết xuống.

Hắn hoàn toàn không thể tin được Đạo Binh của mình bị Đế Giang khắc chế.

- Muốn thắng ta, ngươi còn kém xa lắm!

Tằng Cuồng Đế hét giận dữ nói, liệt diễm màu tím bao trùm toàn thân, như Liệt Diễm bốc lên.

Ác chiến vẫn đang kéo dài.

Thời gian thoáng qua mười ngày.

Đế Giang còn chưa trở về, nhưng tin tức ngàn vạn đại quân của Tăng Thị đế tộc toàn diệt cấp tốc truyền ra, trong đó còn có ba Vô Cực Đại Chúa Tể vẫn lạc, chấn động toàn bộ Hỗn Loạn Vị Diện, cũng cấp tốc truyền về phía Đại Đạo Vị Diện còn lại.

Tin tức thạch phá thiên kinh, từ sau khi Thiên Đế hàng lâm Cổ Thánh Đế Đạo, từng cường giả tiếng tăm lừng lẫy tìm tới cửa, tất cả đều bại trận.

Mạnh như Tiêu Yêu Thiên Tôn, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Sở Minh Hoàng cũng như thế, trong đó Bắc Trụ Đại Đạo Tôn sống chết không rõ, hiện tại Tằng Cuồng Đế cũng đánh chủ ý tới Thiên Đế, chưa từng thoát thân, khiến cho tên Thiên Đế bị đẩy tới đỉnh điểm.

- Thiên Đế thật mạnh, đây là tư thế muốn quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo?

- Trách không được Cực Đế, Tô Đế đều nói Thiên Đế mạnh nhất.

- Không phải nói Thiên Đế mới Đại Đạo Đế Tôn sao? Vì sao thủ hạ của hắn mạnh như vậy?

- Ngươi không biết sao, thịnh truyền Thiên Đế trùng tu!

- Đương kim Cổ Thánh Đế Đạo, ai có thể cùng Thiên Đế tranh phong? Ngục Đạo Thần Đế? Nguyên Sơ Đại Đế? Hay Ngạo Thần Quân cao cao tại thượng?

- Cảm giác Tằng Cuồng Đế phải quỳ a, Tà Đạo Thập Đế yến có thể thiếu hắn hay không?

Mỗi Đại Đạo Vị Diện đều nhấc lên dư luận phong bạo, khiến cho giá trị danh khí của Tần Quân tăng vọt.

Ngắn ngủi mười ngày, giá trị danh khí của Tần Quân liền tăng vọt đến 400 vạn ức, khiến cho tâm tình của hắn bắt đầu chuyển biến tốt đẹp.

Một ngày này, Tần Quân gọi Tiết Nhân Quý cùng Nguyên Thuỷ Thiên Tôn tới.

- Đây là Hỗn Độn Nguyên Ưng Dực, nếu dung hợp, ngươi sẽ thành Hỗn Độn Nguyên Ưng, thiên phú bay vọt, có bằng lòng hay không?

Tần Quân lật tay lấy ra một đôi cánh thanh sắc, nhìn Tiết Nhân Quý hỏi.

Đối với vị Thần Tướng này, hắn là rất ưa thích, Hỗn Độn Nguyên Ưng ở trong Hỗn Độn sinh linh, thuộc về thượng đẳng, cánh này càng là tốn hao năm ngàn ba trăm tỷ giá trị danh khí.

Tiết Nhân Quý ngẩn người, tuy mới đến, đi theo Triệu Vân, nhưng hắn nghe qua rất nhiều truyền thuyết liên quan tới Tần Quân, trong đó bao quát trợ giúp thủ hạ cải biến huyết mạch, để đối phương phá kén trọng sinh.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Tiết Nhân Quý vội vàng quỳ xuống, cố nén kinh hỉ cùng cảm động nói, không nghĩ tới vừa thần phục Tần Quân, còn chưa hiệu lực liền đạt được ban thưởng như thế, trong lòng kích động, độ trung thành của hắn trực tiếp nhảy đến max trị số.

Mười ngày trước đại chiến, cho hắn kích thích thật sự quá lớn, tu vi Hiển Thánh ở chỗ này, thật không bằng chó.

------oOo------

Chương 2034: Đăng Tiên đài (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nguyên Thuỷ, đây là Hỗn Độn Thần Tinh, có thể tăng mạnh thần hồn, tặng cho ngươi.

Tần Quân nhìn về phía Nguyên Thuỷ Thiên Tôn ở bên cạnh Tiết Nhân Quý cười nói, mắt thấy Tiết Nhân Quý đạt được Hỗn Độn Nguyên Ưng Dực, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn có thể nói là không ngừng hâm mộ

Hiện tại đến lượt hắn, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn cũng không để ý hình tượng kích động lên.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn quỳ tạ, Tần Quân tiện tay quăng ra, Hỗn Độn Thần Tinh liền bay tới trước mặt Nguyên Thuỷ Thiên Tôn

Toàn thân Hỗn Độn Thần Tinh lưu động ngũ sắc, như môt cây chủy thủ, huyễn lệ loá mắt, giá trị bốn ngàn chín trăm tỷ danh khí, còn đắt hơn Hỗn Độn Chí Bảo, có thể thấy được Tần Quân coi trọng Nguyên Thuỷ Thiên Tôn như thế nào.

- Đi xuống đi, ngày sau đừng để trẫm thất vọng.

Tần Quân phất tay nói, vì giẫm Ngạo Thần Quân, hắn quyết định đại lượng đề bạt thủ hạ, dù sao giá trị danh khí của hắn đầy đủ hắn tùy ý tiêu xài

Năm lần cực hạn giác tỉnh, tốt nhất tạo ra năm vị cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh!

Nghe vậy, Tiết Nhân Quý cùng Nguyên Thuỷ Thiên Tôn mới thối lui, không dám quấy nhiễu Tần Quân

Sau khi bọn hắn rời đi, Tần Quân nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Yên lặng chờ Đế Giang trở về .

Đại khái đi qua năm canh giờ.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Tà Đạo Cuồng Đế chú ý! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, ba cơ hội truyền thừa kỹ năng, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó ngoài cung

truyền đến âm thanh của Đế Giang.

- Mạt tướng để Bệ Hạ thất vọng, Tằng Cuồng Đế trọng thương đào tẩu, mạt tướng không thể lấy tính mệnh của đối phương, xin Bệ Hạ trách phạt!

Trước cửa chính của Đại Đế cung, Đế Giang quỳ trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hổ thẹn, trên người máu tươi còn chưa khô

Lý Bạch cùng Triệu Vân cũng đã thối lui, dù sao bọn hắn ở đâu đều như thế, có thể phút chốc chạy đến trợ giúp

- Đứng lên đi, có thể đánh bại Tằng Cuồng Đế, ngươi đã rất xuất sắc!

Tiếng cười khẽ của Tần Quân từ trong cung truyền ra, để Đế Giang thở dài một hơi.

Tằng Cuồng Đế kiêu ngạo như vậy, hắn còn tưởng rằng Tần Quân tất sát Tằng Cuồng Đế.

- Nghỉ ngơi thật tốt, tiếp xuống sẽ đối mặt một vị cường địch.

Tần Quân trấn an một câu, đối mặt Ngạo Thần Quân, đoán chừng không cần đến Đế Giang.

Nhưng nhân vật như Ngạo Thần Quân, dưới tay làm sao không có Vô Cực Đại Chúa Tể?

- Vâng!

Đế Giang đứng dậy rời đi, đồng thời tâm lý rất ngạc nhiên, Tần Quân nói tới cường địch là ai?

Có hắn, Lý Bạch cùng Triệu Vân, Cổ Thánh Đế Đạo còn cần kiêng kị ai?

Sau đó một đoạn thời gian, Lục Đế thành khôi phục lại bình tĩnh, Thiên Thống đại quân cùng Huyền Đương Nhân tộc cũng bắt đầu ở chung hòa thuận, ở dưới Quách Gia cùng Quản Trọng trù tính, chuẩn bị khai chiến toàn bộ Hỗn Loạn Vị Diện

Tin tức liên quan tới Đế Giang đánh bại Tằng Cuồng Đế cũng lan truyền

nhanh chóng.

- Đế Giang là ai? Tại sao dưới tay Thiên Đế lại toát ra một siêu cấp cường giả?

- Làm sao có thể? Một cường giả vô danh cũng có thể đánh bại đứng đầu Tà Đạo Thập Đế?

- Tằng Cuồng Đế yếu như vậy!

- Thiên Đế chi thế, quả nhiên là không ai có thể ngăn cản.

- Kế tiếp là ai? Ngục Đạo Thần Đế? Hay Nguyên Sơ đại đế?

Tằng Cuồng Đế cuối cùng vẫn trở thành đá kê chân của Thiên Đế, để giá trị danh khí của Tần Quân tăng vọt, cấp tốc đột phá 6 triệu ức!

Vũ trụ bao la, Viêm Quân cung lơ lửng ở trong tinh hà sáng chói, cung điện huy hoàng, từng tầng từng tầng điệp gia, như là Bảo Tháp, cao tới mấy trăm vạn trượng

Viêm Tuyên Đế Quân đứng ở đỉnh chóp của Viêm Quân cung, mặt mũi tràn đầy cảm khái.

------oOo------

Chương 2035: Đăng Tiên đài (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sư tôn đúng là sư tôn, cho dù trùng tu, cũng không ai có thể ngăn cản.

Viêm Tuyên Đế Quân thở dài nói, trách không được lúc trước Tần Quân không cho hắn lưu lại, thật là không cần hắn

Độc Cô Thiên Tông, Tiêu Yêu Thiên Tôn còn tốt, hắn có lòng tin ngăn cản, nhưng Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Tằng Cuồng Đế đều là tồn tại hắn không cách nào địch nổi

Còn có Thiên Thống Đại Đế kia, lại cũng tìm Tần Quân nương tựa.

- Đế Giang, Lý Bạch.

- Sớm biết như thế, năm đó, ta nên theo bọn hắn, tiến về chỗ càng sâu xông xáo, đáng tiếc hiện tại theo không kịp bước chân của sư tôn.

Trên mặt Viêm Tuyên Đế Quân lộ ra hối hận, hiện tại hắn hoàn toàn không thể giúp Tần Quân, cái này khiến hắn rất bất đắc dĩ.

Lúc trước, con đường từ Cổ Thánh Đế Đạo thông hướng chỗ càng sâu bị phát hiện, hắn, Nguyên Sơ đại đế, Câu Trần Đại Đế, Quách Gia, Quản Trọng, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương, Hi Linh Nữ Đế đều lựa chọn lưu lại, chờ đợi Tần Quân, mà người còn lại thì tiến về chỗ càng sâu mạo hiểm

Từ biệt vô số năm, cũng không biết tình huống của bọn hắn như thế nào

Hối hận đã không kịp, Viêm Tuyên Đế Quân thu liễm tâm tình, thả người bay về phía sâu trong vũ trụ

Ngạo Thần Quân sắp mạnh cưới Hi Linh Nữ Đế, hắn không thể ngồi chờ, phải đi gọi Nguyên Sơ đại đế tỉnh lại

Sau khi Tằng Cuồng Đế bại trận, sẽ không tìm Thiên Đế phiền phức, có tin tức nói, Tằng Cuồng Đế tru sát cháu trai Tằng Ngạo Hoàng bất thành khí, ngay cả thần hồn cũng không có để lại một tia

Ngoại giới coi là Tằng Cuồng Đế trút giận, thế là dùng ngòi bút làm vũ khí, tuyên bố Tà Đạo Đại Đế tội ác tày trời!

Trong lúc nhất thời, Tăng Thị đế tộc bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió, tuy tà đạo không quan tâm, nhưng Tằng Cuồng Đế giết cháu, có nhục danh vọng của Tăng Thị đế tộc, khiến cho rất nhiều tu sĩ tà đạo không dám tùy tiện thần phục Tăng Thị đế tộc

Ngay cả cháu ruột cũng dám giết, huống chi là thủ hạ?

Đại khái qua nửa tháng, tin tức Ngạo Thần Quân muốn cưới Hi Linh Nữ Đế như là Boom tấn, oanh động toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, khiến cho Tăng Thị đế tộc cùng Tằng Cuồng Đế bị chúng sinh ném qua sau ót

- Ngạo Thần Quân cưới Hi Linh Nữ Đế? Tên này rốt cục kiềm chế không được sao?

- Đáng hận! Nữ Đế là đệ nhất mỹ nhân của Cổ Thánh Đế Đạo, nếu ta tu vi cao, nhất định từ trong tay Ngạo Thần Quân cướp tới.

- Nữ Đế xong, Ngạo Thần Quân gần như tồn tại bất bại a!

- Truyền thuyết Ngạo Thần Quân có thể chống lại Cực Đế, Tô Đế, cũng không biết thực hư?

- Hừ, Ngạo Thần Quân làm người tự phụ, hắn nói, ngươi có thể tin?

Mỗi Đại Đạo Vị Diện cũng bắt đầu nhiệt nghị việc này, đối với Ngạo Thần Quân, đại bộ phận sinh linh có thể nói là ước ao ghen tị

Hi Linh Nữ Đế một mực là nữ thần của vô số sinh linh, đáng tiếc bản thân thực lực cường đại, không có người nào có thể được nàng

Tuy Ngạo Thần Quân mạnh, nhưng làm người quá kiêu ngạo, không muốn sử dụng thủ đoạn hạ lưu, một mực truy cầu Hi Linh Nữ Đế, dẫn đến Hi Linh Nữ Đế lâu dài bế quan, loại quan hệ này giằng co đến bây giờ

Hiện tại thái độ của Ngạo Thần Quân khác thường, cường thế tuyên bố muốn cưới Hi Linh Nữ Đế, rõ ràng là khúc nhạc dạo khi mưa gió nổi lên

Thậm chí có sinh linh suy đoán, cử động lần này của Ngạo Thần Quân là vì dẫn xuất Đại Năng phía sau Hi Linh Nữ Đế, nếu không sao cần như thế?

Một bên khác, tin tức cấp tốc truyền đến Lục Đế thành.

- Có biết Thiên Đế Thạch Điện ở đâu chưa?

Tần Quân trầm giọng hỏi, phía dưới đứng Quách Gia, Quản Trọng, Cơ Hạo Dạ, Tôn Ngộ Không, Huyền Đương…

Quách Gia cười khổ nói:

- Tạm thời không biết, Ngạo Thần Quân chỉ nói muốn ở Đăng Tiên đài

cưới Hi Linh Nữ Đế, bất luận sinh linh nào cũng có thể tiến đến quan vọng.

- Đăng Tiên đài?

Tần Quân nhíu mày, rõ ràng chưa nghe nói qua cái tên này.

- Cái gọi là Đăng Tiên đài, là một bậc thang của Cổ Thánh Đế Đạo, tồn tại đã lâu, truyền thuyết là Hỗn Độn Thần Chủ sáng tạo.

Quách Gia trả lời, hắn từng đi qua Đăng Tiên đài, đối với nơi đó ký ức vẫn còn mới mẻ.

- Bệ Hạ, chúng ta đi Đăng Tiên đài chờ đợi, nếu Ngạo Thần Quân dám xuất hiện, Tử Long dẫn đầu tru sát hắn!

Triệu Vân ôm quyền xin đi giết giặc, Ngạo Thần Quân cuồng vọng như vậy, thật sự là để bọn hắn khó chịu.

------oOo------

Chương 2036: Thần Chủ sử giả (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quách Gia, ngươi mang theo Triệu Vân đi trước, nếu gặp được Thiên Đế Thạch Điện, trước cứu ra, nếu không có gặp được, liền trở về.

Tần Quân trầm ngâm nói, hắn hy vọng có thể sớm để Hi Linh Nữ Đế ở vào trong an toàn

Nghe vậy, Quách Gia cùng Triệu Vân đều lĩnh mệnh, rất nhanh liền rời đi.

Những người còn lại thì nhìn Tần Quân, chờ đợi phân phó.

- Quản Trọng, Huyền Đương, Hạo Dạ, nhiệm vụ của các ngươi vẫn như cũ là chinh chiến mảnh hỗn độn vũ trụ này, Lý Bạch tùy thời trợ giúp!

- Những người còn lại yên lặng chờ an bài!

Tần Quân trầm giọng nói, khiến cho bầu không khí có chút ngưng trọng

- Vâng!

Mọi người cùng kêu lên nói, bọn hắn cũng có chút khẩn trương, rất ít nhìn thấy Tần Quân nghiêm túc như thế, lúc này, Đế Giang bước nhanh đi tới

- Bệ Hạ, người của Đại Tần thiên đình tới!

Đế Giang đi tới bên cạnh Tôn Ngộ Không, một chân quỳ xuống, ôm quyền nói

Trong đoạn thời gian này, hắn dùng Thiết Cát Đại Đạo, ở dưới Triệu Vân trợ giúp, đả thông Thời Không thông đạo tiến về Thiên Đế vũ trụ, Tần Quân để hắn trở về mang một chút Thần Ma tới

Theo thứ tự là Bạch Khởi, Trương Giác, Doanh Chính, Khổng Tuyên, Na Tra, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử, Lý Tồn Hiếu, Lữ Bố, Thân Công Báo, Kinh Kha… tổng cộng 20 vị Thần Ma.

Đợi hắn quân lâm Đăng Tiên đài, tất để Ngạo Thần Quân không chỗ có thể trốn!

- Ừm, để bọn hắn vào, các ngươi xuống dưới!

Tần Quân phất tay nói, hắn đã vì các Thần Ma đổi lấy dễ bảo bối biến huyết mạch, bỏ ra hơn một trăm vạn ức giá trị danh khí, nhưng hắn không đau lòng

Hiện tại, đối với hắn mà nói, có cần hệ thống ân huệ hay không cũng không quan hệ, toàn bộ Thần Thoại Thương Thành, hắn muốn đổi cái gì đều có thể, không cần cố kỵ giá cả.

Đám người Đế Giang nhao nhao rời đi.

Bọn hắn đều hiểu Tần Quân muốn làm gì, cũng không hâm mộ, sớm muộn sẽ đến lượt bọn hắn

Cũng không lâu lắm, 20 vị Thần Ma đi đến, nhìn qua Tần Quân trên Chí

Tôn Cửu Long Ỷ, bọn hắn đã cảm giác quen thuộc lại xa lạ

Bệ Hạ lại mạnh lên!

- Tham kiến Bệ Hạ! Bệ Hạ vĩnh thế trường tồn!

Các Thần Ma nhất tề quỳ xuống hành lễ, thần sắc đều có chút hưng phấn, bọn hắn cũng biết mình được Tần Quân gọi đến ý vị như thế nào

- Rốt cục đợi đến thời điểm ta xoay người!

Doanh Chính quỳ trong đám người, phấn khởi đến thân thể run rẩy

Trừ hắn ra, La Hầu chuyển thế Lữ Bố cũng nhiệt huyết sôi trào, chăm chú nhìn chằm chằm Tần Quân, chờ đợi tin tốt

- Bạch Khởi, ngươi chính là Sát Thần của Đại Tần thiên đình, ở giai đoạn trước của Đại Tần thiên đình, công lao to lớn, đây là Minh Hoàng chi cốt, có thể trợ ngươi lột xác thành Minh Hoàng.

Tần Quân lấy ra một cây xương ống màu tím cười nói, Minh Hoàng trong miệng hắn chính là Minh Trùng tộc Sở Minh Hoàng, sau khi Sở Minh Hoàng chết, trong Thần Thoại Hệ Thống liền đổi mới ra huyết mạch của hắn, có thể nói là Thiên Ý

Thiên phú của Sở Minh Hoàng không tồi, Kỳ Cốt giá trị bốn ngàn tám trăm tỷ danh khí, thiên phú tuyệt đối sánh ngang Hỗn Độn sinh linh, thậm chí không phải Hỗn Độn sinh linh bình thường

Bạch Khởi nghe xong, lập tức kinh hỉ, vội vàng nhận xương

- Na Tra!

Tần Quân tiếp tục niệm nói, dự định phong thưởng từng cái.

Hắn muốn để 20 vị Thần Ma này tất cả đều lột xác thành Hỗn Độn sinh linh, lại cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa, không dám tưởng tượng.

Cực hạn giác tỉnh chỉ cần mười giây!

Hiện tại hắn có sáu lần cực hạn giác tỉnh, còn có một cơ hội tử trung giác tỉnh, đến lúc đó nhất định để Ngạo Thần Quân đau khổ.

Trọn vẹn nửa canh giờ, Tần Quân phong thưởng xong, xua tan Thần Ma, hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Đại Đạo Truyền Thừa này chính là đánh bại Tằng Cuồng Đế được hệ thống ban thưởng

Hy vọng có thể rút đến Đại Đạo không tệ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo!

------oOo------

Chương 2037: Thần Chủ sử giả (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút được Sát Phạt Đại Đạo!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, lần này Đại Đạo Truyền Thừa so với hắn tưởng tượng còn nhanh

Sát Phạt Đại Đạo!

Trong mắt Tần Quân tinh quang thoáng hiển, lập tức nở nụ cười.

Sau ba ngày, Quách Gia cùng Triệu Vân trở về, nói không có phát hiện Thiên Đế Thạch Điện ở Đăng Tiên đài, ngay cả Ngạo Thần Quân cũng không có phát hiện, Tần Quân đành phải coi như thôi, an tâm chờ đợi Ngạo Thần Quân xuất hiện.

Lại qua mười hai ngày.

Hai mươi vị Thần Ma cơ hồ đều dung hợp bảo bối Tần Quân ban tặng, Tần Quân gọi Trương Giác cùng Bạch Khởi đến.

- Trẫm muốn để cho các ngươi mạnh lên, chuẩn bị xong chưa?

Tần Quân trầm giọng nói, cao cao tại thượng, nhìn xuống Bạch Khởi cùng Trương Giác.

Trương Giác đã từng giúp hắn thuyết phục một chi quân đội, khi đó đối với Tần Quân trợ giúp cực lớn, đáng giá ban thưởng Mê Hoặc Đại Đạo.

Bạch Khởi, lại càng không cần phải nói, Hoa Hạ Sát Thần, lại thêm Minh Hoàng huyết mạch cực kỳ khát máu, vừa vặn phù hợp Sát Phạt Đại Đạo

- Thần chuẩn bị xong!

- Mạt tướng chuẩn bị xong!

Trương Giác cùng Bạch Khởi cùng kêu lên nói, hai người đều hưng phấn khó nhịn, bọn hắn ở trong 20 vị Thần Ma âm thầm trao đổi qua, đều đang suy đoán ai sẽ được Tần Quân đề bạt trước, như thế nào cũng không nghĩ đến là bọn hắn

Doanh Chính, Khổng Tuyên, Lữ Bố… đều mạnh hơn xa bọn hắn, theo lý mà nói, bọn hắn hẳn là xếp tới cuối cùng

Cho nên bọn hắn vô cùng cảm kích Tần Quân, hận không thể vì đó ném đầu lâu, vẩy nhiệt huyết

- Để Trương Giác truyền thừa Mê Hoặc Đại Đạo, để Bạch Khởi truyền thừa Sát Phạt Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Trương Giác, Bạch Khởi đã thuế biến, thiên phú không kém gì Triệu Vân, Lý Bạch, hy vọng có thể đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Thoại âm rơi xuống, Trương Giác cùng Bạch Khởi liền bị hắn hút vào giữa mi tâm, biến mất không thấy gì nữa

Cung điện lớn như vậy, lần nữa yên tĩnh.

Trong Tinh Đạo bảy màu, Ngạo Thần Quân phi hành, đi theo phía sau ba

bóng người, đều là người mặc trường bào màu tử kim, đầu đội mũ áo, che đậy khuôn mặt, khí tức đều rất thần bí.

- Các ngươi làm gì đi theo ta, ta đã nói, đợi ta thành hôn xong, liền đi tiếp thu Hỗn Độn Thần Chủ truyền thừa!

Ngạo Thần Quân bực bội nói, hắn rất chán ghét loại cảm giác bị giám thị này.

Ba người sau lưng chính là Thần Chủ sử giả, cố ý đến hộ tống, để hắn rất khó chịu, bởi vì thực lực của ba người này đều không kém gì hắn, nếu liên thủ, hắn chắc chắn thất bại.

- Thần Chủ tính tới ngươi sẽ có đại nạn, chúng ta nhất định phải thủ hộ ngươi!

Một tên Thần Chủ sử giả mở miệng nói, nghe mà Ngạo Thần Quân hừ lạnh một tiếng.

Đại nạn?

Phóng tầm mắt nhìn Cổ Thánh Đế Đạo, ai có thể uy hiếp hắn?

Thần Chủ quả nhiên là già, trách không được vội vã truyền vị cho hắn.

Ngạo Thần Quân trào phúng, hắn chính là một vị đệ tử của Hỗn Độn Thần Chủ, cũng là người dự tuyển Hỗn Độn Thần Chủ đời tiếp theo, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ thành Hỗn Độn Thần Chủ, trở thành một trong các Đại Đạo Chấp Hành giả, áp đảo chúng sinh, ở trên Đại Đạo

Bốn người cấp tốc tan biến ở trong Tinh Đạo bảy màu.

Độc Cô Vị Diện.

Tần Quân, Quách Gia, Triệu Vân bỗng nhiên xuất hiện trong tinh không, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, do Triệu Vân dùng pháp lực dẫn bọn hắn phi hành

- Nơi này chính là Độc Cô Vị Diện, Độc Cô Thiên Tông hẳn là ở chỗ này liệu thương.

Quách Gia nói, biểu lộ có chút phức tạp.

Tần Quân khăng khăng muốn giết Độc Cô Thiên Tông, hắn cũng có thể hiểu được, hơn nữa muốn hắn ở giữa Tần Quân cùng Độc Cô Thiên Tông lựa chọn, hắn không chút do dự lựa chọn Tần Quân

Lần này đến đây, hắn là muốn nhìn Độc Cô Thiên Tông một lần cuối.

Dù sao bọn hắn từng là bạn thân, cùng nhau cười nhìn phong vân, đồng sinh cộng tử qua.

- Đi thôi!

Tần Quân mặt không thay đổi nói, bởi vì Ngạo Thần Quân, tâm tình của hắn rất kém cỏi, cho nên muốn hoàn thành nhiệm vụ, bồi dưỡng nhiều một chút cường giả

Độc Cô Thiên Tông phát động hai nhiệm vụ, một là đánh bại, một là đánh giết.

------oOo------

Chương 2038: Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vâng!

Triệu Vân lên tiếng, tay phải vung lên, mang theo Tần Quân cùng Quách Gia biến mất tại nguyên chỗ

Thân là cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, hắn có thể trong phút chốc bắt được khí tức của Độc Cô Thiên Tông, mang theo hai người Tần Quân cấp tốc đi tới trước mặt Độc Cô Thiên Tông

Giờ phút này, Độc Cô Thiên Tông đang ở trên một đỉnh núi luyện công, cả hành tinh trừ hắn ra, không có những sinh linh khác, thậm chí ngay cả thực vật, nguồn nước cũng không có, đại địa là đỏ thẫm, bị Liệt Nhật thiêu đốt.

Hưu!

Độc Cô Thiên Tông nghe được một tiếng vang, vô ý thức mở mắt, cả kinh đến hắn vội vàng đứng lên

- Tại sao là các ngươi?

Độc Cô Thiên Tông kinh ngạc nói, có chút không kịp chuẩn bị

Hắn đề phòng dò xét chung quanh, phát hiện Tần Quân chỉ dẫn theo Quách Gia cùng Triệu Vân.

Nhưng ba người Tần Quân xuất hiện để hắn không có phát giác, nói rõ có Đại Năng cực mạnh hộ tống ba người Tần Quân

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Triệu Vân, biểu lộ trở nên kinh dị, bởi vì hắn hoàn toàn nhìn không nhìn thấu Triệu Vân, loại cảm giác thâm bất khả trắc này để hắn rùng mình

- Đinh! Trương Giác Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, Tần Quân trực tiếp ở trong lòng nói:

- Trước điều ra bảng thuộc tính của hắn!

- Trương Giác, đến từ dân gian truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn U Quế!

- Tu vi: Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Thái Bình Kinh!

- Thần thông: U Quế thanh âm! Sát na phương hoa! Lá đao loạn từ!

- Pháp bảo: Trừ tà hoàng phù!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Mê Hoặc Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Cổ hoặc nhân tâm chi khí!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ!

Cũng không tệ lắm, Hỗn Độn U Quế chính là một gốc Quế Thụ ở thời kỳ Hỗn Độn, vô cùng hung tàn, phàm là sinh linh đi ngang qua đều là con mồi của nó, xem ra thiên phú không kém gì Lý Bạch Thanh Liên Trường Ca.

Tần Quân càng mong đợi là Bạch Khởi, Sát Phạt Đại Đạo nghe liền lợi hại hơn Mê Hoặc Đại Đạo a.

- Các ngươi muốn làm gì?

Độc Cô Thiên Tông cắn răng hỏi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kiêng dè.

Tần Quân dám dẫn người tìm tới cửa, tuyệt không phải chuyện tốt

Trong khoảng thời gian này, hắn nghe qua không ít truyền ngôn, ngay cả Bắc Trụ Đại Đạo Tôn, Tằng Cuồng Đế cũng không làm gì được Tần Quân, hắn cũng sẽ không lại cuồng vọng tự tin

- Trẫm muốn giết ngươi.

Tần Quân nhìn chằm chằm Độc Cô Thiên Tông, nhẹ nói, đang khi nói chuyện, còn uốn éo bả vai, phảng phất như vừa tỉnh ngủ

Hắn nói thật nhẹ nhàng, nhưng lại để Độc Cô Thiên Tông mồ hôi lạnh lâm ly.

- Thiên Đế giữa chúng ta chỉ sợ có hiểu lầm.

Độc Cô Thiên Tông cắn răng nói, song quyền nắm chặt, trong lòng tràn đầy khuất nhục

Cho tới bây giờ đều là hắn uy hiếp người khác, từ khi hắn gặp được Tần Quân, liền liên tiếp bị người uy hiếp tính mệnh, hiện tại thì bị Tần Quân

tìm tới gia môn, quả thực là vô cùng nhục nhã

- Không có hiểu lầm, trước khi chết, ngươi có cái gì muốn nói không?

Triệu Vân mở miệng nói, sát cơ khóa chặt Độc Cô Thiên Tông, để Độc Cô Thiên Tông khắp cả người băng lạnh, giờ khắc này, tim của hắn lâm vào trong tuyệt vọng

Hắn có thể cảm giác được, nếu mình dám trốn, tuyệt đối sẽ trong nháy mắt thân tử đạo tiêu

Cái loại cảm giác sợ hãi này như triều sóng bao phủ tim của hắn.

Hắn vô ý thức nhìn về phía Quách Gia, trong ánh mắt tràn đầy khó có thể tin.

Chẳng lẽ Quách Gia không để ý tới tình cũ của bọn hắn?

Đối mặt ánh mắt của hắn, Quách Gia sâu kín thở dài một tiếng nói:

- Thiên Tông, ngươi phạm vào sai lầm không thể tha thứ.

Hắn cùng Độc Cô Thiên Tông qua một đoạn thời gian rất dài, coi trọng nhất đúng là bá khí cùng dã tâm của Độc Cô Thiên Tông, nhưng lo lắng nhất cũng là Độc Cô Thiên Tông tự phụ

Thiên Đạo luân hồi, Độc Cô Thiên Tông thành ở trên tự phụ, bại cũng ở trên tự phụ.

- Chẳng lẽ ngươi muốn trợ giúp hắn giết ta?

------oOo------

Chương 2039: Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Độc Cô Thiên Tông cắn răng, diện mục dữ tợn, một bộ đau lòng nhức óc.

Quách Gia biểu lộ bình tĩnh nói:

- Ta đã nói qua, không được tìm bệ hạ phiền phức, nếu có một ngày để cho ta ở trong các ngươi làm ra lựa chọn, ta sẽ không chút do dự lựa chọn Bệ Hạ, chẳng lẽ ngươi quên rồi sao?

Độc Cô Thiên Tông tức giận đến thổ huyết, ở dưới sát cơ của Triệu Vân khóa chặt, hắn không thể động đậy, cái cằm bị máu tươi nhiễm đỏ, cả người trở nên thê lương

- Ngươi nói qua, nhưng ta chưa bao giờ nghĩ tới ngươi nói là thật.

Độc Cô Thiên Tông cười thảm nói, ánh mắt của Quách Gia chếch đi, không đành lòng đối mặt

Tần Quân mặt không thay đổi ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, tuy muốn giết Độc Cô Thiên Tông, nhưng hắn không sốt ruột, để Độc Cô Thiên Tông giao phó xong hết thảy cũng tốt.

Xem như kính hắn anh hùng cả đời.

- Ngươi từng nói qua giúp ta bình định vị diện vũ trụ, ngươi từng nói qua muốn giúp ta ngồi lên vị trí Độc Cô gia chủ, ngươi từng nói qua muốn cùng ta dắt tay đứng ở đỉnh phong, cúi xem hết thảy.

Độc Cô Thiên Tông nhìn chằm chằm Quách Gia bắt đầu chất vấn, càng nói càng kích động:

- Vì sao ngươi chỉ hoàn thành hai cái trước, cái cuối cùng đâu?

Quách Gia trầm mặc, không có trả lời.

- Quách Phụng Hiếu, ngươi thiếu nợ ta không chỉ là hứa hẹn!

Nói xong câu đó, Độc Cô Thiên Tông quay đầu nhìn về phía Triệu Vân, nói:

- Giết ta đi!

Trước khi chết, hắn liếc qua Quách Gia, đáng tiếc Quách Gia không có

nhìn hắn.

- Tốt!

Triệu Vân gật đầu, tay trái nhấn một cái, Độc Cô Thiên Tông liền hóa thành tro bụi, chỉ để lại một vũng máu ở trên đất, Liệt Nhật chiếu rọi, khiến cho bãi máu này rất nhanh liền khô cạn

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... đánh bại Độc Cô Thiên Tông! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội hệ thống ân huệ, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Độc Cô Thiên Tông mối hận! Thu hoạch được một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm lần Thần Ma phó bản!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, đại biểu cho Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc.

Đến tận đây, Tần Quân tích lũy tám lần cực hạn giác tỉnh, ba cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Ngạo Thần Quân quỳ định!

Đến sau cùng, Tần Quân bỗng nhiên có chút thưởng thức Độc Cô Thiên Tông, chí ít hắn chết lỗi lạc, mà không phải như chó cầu xin

- Phụng Hiếu, ngươi có sao không?

Tần Quân hỏi.

Nghe vậy, Quách Gia liền vội vàng xoay người, thoải mái cười nói:

- Sinh tử không gì hơn cái này, ta sớm đã coi nhẹ, đại nghiệp của Bệ Hạ mới là trọng yếu nhất.

Nếu không gặp Tần Quân, hắn có lẽ sẽ vì Độc Cô Thiên Tông máu chảy đầu rơi, thế nhưng nếu không có Tần Quân, hắn cũng không đụng được

Độc Cô Thiên Tông

Hết thảy đều là mệnh số.

- Đi thôi, Độc Cô gia ngày sau lại đến thu!

Tần Quân nhìn Triệu Vân nói, không có Độc Cô Thiên Tông, Độc Cô Vị Diện thế tất sẽ lâm vào trong náo động.

Triệu Vân gật đầu, lúc này phất tay, lấy pháp lực vô thượng mang Tần Quân về Lục Đế thành.

Trở lại Lục Đế thành, Tần Quân một mình đợi ở trong Đại Đế cung, chuẩn bị tu luyện.

- Đinh! Bạch Khởi Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Đến rồi!

Tần Quân hít sâu một hơi nói:

- Trước điều ra bảng thuộc tính của hắn nhìn xem!

- Bạch Khởi, Sát Thần!

- Chủng tộc: Minh Trùng Hoàng tộc!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Sát Thần quyết!

- Thần thông: Khát máu chi trảo! Huyết khí ngang dọc! Minh Hoàng đạo mộng!

- Pháp khí: Nhân Đồ kích!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Sát Phạt Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Sát Thần minh thế (quân đội sát khí gấp bội)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

------oOo------

Chương 2040: Hắc ám Ma Tổ Lữ Bố (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trước tiên phóng xuất Trương Giác, về phần Bạch Khởi, thì giữ lại làm sát thủ.

- Hi vọng ngươi xứng đáng Mê Hoặc Đại Đạo của mình.

Tần Quân nhìn chằm chằm Trương Giác, ngữ trọng tâm trường nói, hắn từng nghĩ tới dùng Mê Hoặc Đại Đạo cho Thân Công Báo, nhưng càng nghĩ, cuối cùng quyết định cho Trương Giác.

Chỉ vì Trương Giác tư lịch già hơn.

Trương Giác quỳ phục ở trước mặt Tần Quân, âm vang hữu lực nói:

- Bệ hạ yên tâm, thần tuyệt không cô phụ Bệ Hạ hi vọng.

Nhảy lên trở thành Vô Cực Đại Chúa Tể hậu kỳ, kỳ ngộ như thế lớn bao nhiêu, chính hắn hồi tưởng lại cũng có chút không dám tin tưởng

Nhưng hắn không có bành trướng, Tần Quân có thể sáng tạo hắn, tự nhiên cũng có thể tiêu diệt hắn

Hắn là người thông minh, hiểu nói lại nhiều lời cảm kích, không bằng làm ra một phen công tích.

- Đi xuống đi!

Tần Quân phất tay nói, đồng thời ở trong lòng phân phó nói:

- Dùng cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Vâng!

Trương Giác đứng dậy rời đi, ưỡn ngực ngẩng đầu, một bộ hùng dũng oai vệ, tư thái khí phách hiên ngang.

Lần này ra ngoài, hắn không còn là con kiến hôi, mà đứng ở đỉnh phong của Cổ Thánh Đế Đạo, hắn có thể nào không hưng phấn?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Hắc Ám Đại Đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại.

Hắc Ám Đại Đạo là có ý gì?

Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc!

Tin tức này thạch phá thiên kinh, chấn động vô số vũ trụ.

Tin tức tự nhiên là từ Lục Đế thành truyền ra, cái này là cơ hội lừa giá trị danh khí, Tần Quân như thế nào bỏ lỡ?

Mới đầu, các sinh linh ở Cổ Thánh Đế Đạo còn không tin, nhưng Độc Cô Thiên Tông một mực không xuất hiện, khiến cho tin tức ngồi vững.

Dù sao Tiêu Yêu Thiên Tôn, Tằng Cuồng Đế Đô mạnh hơn Độc Cô Thiên Tông cũng không phải là đối thủ của Thiên Đế

- Chẳng lẽ Độc Cô Thiên Tông thật vẫn lạc?

- Đúng a, Bắc Trụ Đại Đạo Tôn cũng đã biến mất, chẳng lẽ…

- Quá kinh khủng, Thiên Đế vừa ra, Cổ Thánh Đế Đạo ai dám tranh phong?

- Đáng tiếc Ngạo Thần Quân không có cùng Thiên Đế đối đầu, nếu không liền có trò hay để nhìn.

- Nếu Cực Đế trở về, thật là tốt biết bao!

Mỗi Đại Đạo Vị Diện đều đang nghị luận việc này, khiến cho tin tức cấp tốc nóng lên, rất nhanh liền cùng tin tức Ngạo Thần Quân cưới Hi Linh Nữ Đế địa vị ngang nhau

Lại thêm Sở Điệu Thánh Tổ, Tà Đạo Thập Đế đã có ba người bại ở trong tay Tần Quân.

Một ngày này, Tần Quân gọi Lữ Bố vào cung.

Đại điện yên tĩnh, Tần Quân nhìn Lữ Bố quỳ bái ở phía dưới, im lặng không nói.

Hắn đổi cho Lữ Bố Ma Tổ chi huyết, Ma Tổ này cũng không phải Ma Cảnh Thương, mà là Ma Tổ ở Đại Đạo Vị Diện khác, thiên phú tuyệt đối là tồn tại đỉnh tiêm trong Hỗn Độn sinh linh

Lữ Bố vốn là La Hầu chuyển thế, La Hầu cũng có được danh xưng Ma Tổ.

- Phụng Tiên, trẫm có thể tín nhiệm ngươi không?

Tần Quân chậm rãi mở miệng hỏi, nếu để cho Lữ Bố truyền thừa Hắc Ám Đại Đạo, thế tất sẽ trở thành tồn tại mạnh nhất dưới tay hắn.

Hắn vì cải biến huyết mạch của Lữ Bố, liền xài gần bảy ngàn tỷ giá trị danh khí, có thể thấy được bây giờ thiên phú của Lữ Bố khủng bố đến mức nào.

Mà Hắc Ám Đại Đạo, tên như ý nghĩa, sau khi truyền thừa, hóa thân thành hắc ám, cụ thể mạnh bao nhiêu, Tần Quân không biết được, nhưng hệ thống đánh giá Hắc Ám Đại Đạo không thấp.

Lữ Bố ngẩn người, ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, bốn mắt nhìn nhau, hắn lập tức thấp thỏm bất an, vội vàng cúi đầu, trầm giọng nói:

------oOo------

Chương 2041: Hắc ám Ma Tổ Lữ Bố (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mạt tướng bái nhập Bệ Hạ, một mực nơm nớp lo sợ, dù chưa lập qua đại công, nhưng Bệ Hạ hậu ái mạt tướng, mạt tướng một mực ghi nhớ trong lòng.

Mặc dù độ trung thành của hắn không có max trị số, nhưng cũng ở 95 trở lên, có thể thấy được hắn là chân tâm thực ý

- Trẫm dự định đề bạt ngươi, ngươi có biết cảnh giới tu luyện không?

Tần Quân hững hờ nói.

- Luyện khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Thuế Phàm, Hóa Hư, Địa Tiên, thiên tiên, Chân Tiên, Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Huyền Tiên, Đại La Kim Tiên, Đại La Chí Tiên, Đại La Thủy Tiên, Nhập Thánh, Hiển Thánh, Thánh Nhân, Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo Chí Tôn, Đại Đạo Đế Tôn, mạt tướng chỉ biết nhiều như vậy.

Lữ Bố thành thành thật thật trả lời.

- Trên Đại Đạo Đế Tôn, chính là Vô Cực cảnh, Vô Cực cảnh chia làm tam cảnh, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Vô Cực Chí Cao Đại Đế, Vô Cực Đại Chúa Tể!

Tần Quân bá khí cười nói, phảng phất như Vô Cực Đại Chúa Tể cũng không bị hắn để vào mắt.

Lữ Bố nghe mà nhiệt huyết dâng trào, ánh mắt nóng rực nhìn Tần Quân.

- Ngươi biết trẫm muốn ngươi tăng cường đến cảnh giới gì không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, nghe vậy, Lữ Bố lần nữa sửng sốt, thận trọng hỏi:

- Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh?

Hắn tu vi yếu nhỏ, không có tiếp xúc đến bọn người Tôn Ngộ Không, Lý Bạch, đối với Vô Cực cảnh có thể nói là hoàn toàn không biết gì cả, sau khi đi vào Lục Đế thành, mới nghe nói qua một chút tin tức.

- Trẫm muốn để ngươi siêu việt Vô Cực cảnh! Chuẩn bị xong chưa?

Tần Quân mạnh mẽ đứng dậy, ngữ điệu đề cao, dọa Lữ Bố nhảy một cái, càng làm cho huyết mạch của Lữ Bố sôi sục.

Siêu việt Vô Cực cảnh!

Cái kia là độ cao như thế nào?

- Mạt tướng chuẩn bị xong!

Lữ Bố ôm quyền nói, thân thể khôi ngô không ngừng run rẩy.

- Để Lữ Bố truyền thừa Hắc Ám Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Lữ Bố liền bị hắn hút vào giữa mi tâm.

Để Lữ Bố truyền thừa Hắc Ám Đại Đạo, rất có thể trở thành tồn tại mạnh nhất dưới tay hắn, lấy Lữ Bố Tam Tính Gia Nô, La Hầu Ma Tổ tàn nhẫn, rất có thể sẽ phát sinh tình huống không tốt, nhưng Tần Quân không thèm để ý.

Bởi vì hắn còn có hậu thủ!

- Trẫm đến xem mấy ngày nay có xuất hiện bảo bối tăng cường tu vi của trẫm không.

Tần Quân lẩm bẩm, đang khi nói chuyện điều ra Thần Thoại Thương Thành, bắt đầu quan sát.

Trong bóng đêm vô tận, lơ lửng vô số xác trùng to lớn, cự kỳ khủng bố, rút ngắn khoảng cách xem xét, những xác trùng này thật ra là Linh chu, to lớn vô biên, sao trời ở chung quanh ở xung quanh lộ ra nhỏ bé như hạt bụi

Trong Linh chu chạm rỗng, dán lít nha lít nhít cung điện, để cho người ta hoa mắt, nếu đảo ngược lại, tựa như mặt ngoài của đại lục, vô cùng thần kỳ

Nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện nơi này đúng là sào huyệt của Minh Trùng tộc.

Rất nhiều sinh linh Minh Trùng tộc ở trong cung điện bay tới bay lui, như là bầy ong, để người xem tê cả da đầu

Ở đỉnh chóp Linh chu, có một lầu các đột xuất, bên trong trống trải, đứng mười mấy sinh linh Minh Trùng tộc tản ra khí tức cường đại

Trong đó một tên cao tới mười trượng ngồi ở trên Thạch Tọa, người mặc áo lục, đầu đội vương miện màu đen, làn da màu tím, khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt như Tích Dịch nhìn chằm chằm phía trước, không biết đang suy nghĩ cái gì

Hắn ngồi ở chỗ đó, tuy không nói một lời, nhưng khí thế lại áp đảo mười mấy tên cường giả Minh Trùng tộc khác.

Hắn chính là một lãnh tụ của Minh Trùng tộc, địa vị còn cao hơn Sở Minh Hoàng.

- Hồi bẩm Tôn giả, Thủy chi đại quân đến nay không có tin tức truyền đến, chắc sợ đã gặp bất trắc.

Một nữ sinh linh Minh Trùng tộc quay đầu nói, khuôn mặt nàng xấu xí, mái tóc màu tím, nhìn kỹ lại là từng tiểu Xà, vô cùng buồn nôn

Mà khí tức của nàng vậy mà đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh viên mãn.

- Ừm, đại quân còn lại thì sao?

Minh Trùng tộc Tôn giả đạm mạc hỏi, Thủy chi đại quân bị tiêu diệt không có gây nên tâm cảnh của hắn ba động, có thể thấy được Minh Trùng tộc đưa lên bao nhiêu đại quân chui vào Cổ Thánh Đế Đạo

- Đại quân còn lại còn ẩn núp, tin tức đứt quãng, chắc hẳn Cổ Thánh Đế Đạo phát sinh đại sự, làm bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tử Xà nữ nhân trả lời, chau mày, khuôn mặt nhìn càng thêm kinh dị.

------oOo------

Chương 2042: Nguyên Sơ đại đế giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tôn giả, gần đây đám Hỗn Độn Thần Chủ rục rịch, sợ là có dị động.

Một tên Vô Cực Đại Chúa Tể khác quay người nhìn Tôn giả Minh Trùng tộc nói, ngữ khí có chút ngưng trọng.

Hỗn Độn Thần Chủ!

Tôn giả Minh Trùng tộc nghe xong, lập tức nheo mắt lại nói:

- Khỏi cần quản bọn họ, bọn hắn bất quá là con rối, kế hoạch của chúng ta như thường lệ, chỉ cần thống trị Cổ Thánh Đế Đạo, Minh Trùng tộc mới có thể vĩnh hằng.

Nghe vậy, hai vị Vô Cực Đại Chúa Tể đều gật đầu, lần nữa xoay người, đưa lưng về phía Tôn giả Minh Trùng tộc.

Sau đó bọn hắn nhắm mắt lại, cường giả Minh Trùng tộc còn lại cũng như thế, tựa hồ dùng thần thức bắt cái gì

Lầu các lần nữa lâm vào yên tĩnh, thậm chí ngay cả tiếng hít thở cũng không có.

- Đinh! Lữ Bố Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bừng tỉnh Tần Quân đang tu luyện, hắn mở to mắt, thở dài một hơi.

- Trước điều ra bảng thuộc tính nhìn xem!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đối với Lữ Bố, hắn ký thác rất nhiều kỳ vọng.

Nhất định phải siêu việt Triệu Vân!

- Lữ Bố, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ám Thiên Ma Tổ! La Hầu chuyển thế!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Đại Thiên Ma Thần Công!

- Thần thông: Ma Tổ trảm!

- Pháp bảo: Phương Thiên Họa Kích!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Hắc Ám Đại Đạo!

- Độ trung thành: 81 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

Trong nháy mắt đưa thân thành Đại Tần thiên đình đệ nhất cường giả!

Lữ Bố xem như triệt để đứng lên, tạm thời vô địch ở Đại Tần!

Độ trung thành 81 vẫn được, tuy có hạ xuống, nhưng so với Tần Quân dự liệu thì cao hơn

Hắn nguyên bản dự định, nếu độ trung thành của Lữ Bố quá thấp, liền không thả ra, giam hắn vài ức năm, cũng may Lữ Bố không để cho hắn thất vọng

Ám Thiên Ma Tổ, đúng là huyết mạch mới của Lữ Bố, hao tốn Tần Quân gần bảy ngàn tỷ giá trị danh khí

Đại bộ phận Đại Đạo Vị Diện Đại Đạo chủ giác thứ nhất đều là Ma Tổ, tuy cơ hồ đều chết hết, chỉ có số ít còn sống sót, giống như Ma Cảnh Thương, ẩn ra ngoài tầm mắt chúng sinh

Ám Thiên Ma Tổ là thuộc về một trong các Ma Tổ vẫn lạc

- Rất tốt, hiện tại dưới tay trẫm đã có ba Đại Đạo cường giả.

Tần Quân cười đến thần thái phi dương, vạn sự sẵn sàng, chỉ đợi Ngạo Thần Quân giáng lâm Đăng Tiên đài chờ chết!

Sở dĩ chuẩn bị sáng tạo nhiều vị cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, là bởi vì hắn nghe nói Ngạo Thần Quân cùng Hỗn Độn Thần Chủ có quan hệ

Tần Quân không muốn ngoài ý muốn nổi lên, cho nên lần này hắn ngay cả Hỗn Độn Thần Chủ cũng cân nhắc.

Một tháng sau.

Thời gian Ngạo Thần Quân cưới Hi Linh Nữ Đế đến.

Trong Tinh Đạo bảy màu, Đăng Tiên đài lẳng lặng lơ lửng, Đăng Tiên đài này cao tới trăm vạn trượng, chính là một thạch trụ to lớn, toàn thân như Bạch Thuỷ Tinh, cầu thang vờn quanh mà lên, mênh mông mà bất hủ.

Lấy Đăng Tiên đài làm trung tâm, càng ngày càng nhiều sinh linh xé mở không gian, tiến vào Tinh Đạo bảy màu.

- Xem ra chúng ta không phải tới chậm nhất.

Sở Điệu Thánh Tổ vặn eo bẻ cổ cười nói, từ khi biết được Độc Cô Thiên Tông vẫn lạc, hắn sảng khoái tinh thần, trên mặt thường xuyên treo nụ cười

Đi theo phía sau hắn mười mấy tên sinh linh đều là con nối dõi cùng thân tín của hắn, tất cả đều khẩn trương mà hiếu kỳ nhìn chung quanh

Hắn đến lại đưa tới bạo động không nhỏ.

Dù sao hắn chính là một trong Tà Đạo Thập Đế, tuy bài danh dựa vào sau

Muốn trở thành Tà Đạo Thập Đế, không chỉ tu vi cao thâm, còn phải có thủ đoạn tàn nhẫn, Nghiệp Lực cuồn cuộn, có lẽ có Đại Chúa Tể mạnh hơn Sở Điệu Thánh Tổ, nhưng Đại Chúa Tể tàn nhẫn hơn Sở Điệu Thánh Tổ lại không nhiều

------oOo------

Chương 2043: Nguyên Sơ đại đế giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Sở Điệu Thánh Tổ cảm giác được không ít ánh mắt mạnh mẽ, hắn thả mắt nhìn đi, nụ cười lập tức thu liễm

Chỉ thấy Câu Trần Đại Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân, Đọa Thiên Kiếm Đế… các cường giả tiếng tăm lừng lẫy đều đang ngó chừng hắn, để hắn thầm mắng .

Hắn quả thực không nghĩ tới sức hấp dẫn của Ngạo Thần Quân lớn như thế.

- Đó là….

Ánh mắt của Sở Điệu Thánh Tổ bỗng nhiên dừng lại ở một bóng người phương xa, người kia mặc Hắc Bào, lười biếng ngồi ở trên ghế do xương sọ chế thành, áo bào khắc lấy đường vân màu tím kỳ dị, khiến cho khí chất của hắn vô cùng tà ác.

Chính là Ngục Đạo Thần Đế trong truyền thuyết.

Ngục Đạo Thần Đế lấy người làm dung mạo, khuôn mặt lạnh lùng, tóc dài chia làm hai loại nhan sắc, một nửa đen một nửa trắng, nhìn tựa như Tà Đạo Đại Đế, nhưng hắn không phải.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo, Ngục Đạo Thần Đế tuyệt đối là một truyền kỳ, vừa chính vừa tà, để cho người ta suy nghĩ không thấu

Ngoại trừ Ngục Đạo Thần Đế, Tằng Cuồng Đế cũng tới, sau khi bị Đế Giang trọng thương, sắc mặt của hắn tái nhợt, đồng dạng ngồi ở trên một cái ghế, dưới mặt ghế là một đám mây đen, gánh chịu hơn mười sinh linh Tăng Thị đế tộc

Cảm nhận được ánh mắt của Sở Điệu Thánh Tổ, Tằng Cuồng Đế hừ lạnh một tiếng, biểu đạt ra mình không vui

Sở Điệu Thánh Tổ vội vàng thu hồi ánh mắt, Tằng Cuồng Đế là đứng đầu

Tà Đạo Thập Đế, hắn không thể trêu vào

- Đồ nhi ta sẽ đến không?

Bạch Đế ở sau lưng Sở Điệu Thánh Tổ bỗng nhiên mở miệng hỏi, ánh mắt của hắn tìm kiếm khắp nơi, đáng tiếc không có nhìn thấy bất luận một vị nào của Đại Tần thiên đình.

Nghe vậy, Sở Điệu Thánh Tổ ngẩn người nói:

- Không rõ ràng, hẳn là sẽ không, Ngạo Thần Quân tự nhận mạnh nhất, nếu gặp được Thiên Đế, chín phần mười sẽ phát sinh xung đột, Thiên Đế cũng như thế, lại không hạ thấp thân phận đến tham gia hôn sự của người khác.

Bạch Đế tưởng tượng, đúng là lý này.

Hiện tại hắn cũng không có cách nào đối mặt Tần Quân, không có cách, Tần Quân thân là Thiên Đế, hắn căn bản không che được, không kéo chân sau của Tần Quân đã tính không tệ.

Thời gian tiếp tục chuyển dời, càng ngày càng nhiều sinh linh xuất hiện, Đăng Tiên đài dần dần làm thành một vòng.

Hoắc Tầm Đế, Xảo Nhi cùng một đám đệ tử Hoắc gia cũng chạy đến.

- Tầm Đế, chúng ta đừng áp sát quá gần, nếu như đúng như lời ngươi nói, Thiên Đế cùng Ngạo Thần Quân thế tất chiến một trận, hùng chủ còn lại cũng sẽ nhằm vào Thiên Đế.

Xảo Nhi vội vàng kéo Hoắc Tầm Đế, khuyên.

Lấy tu vi của bọn hắn, đợi ở chỗ này, rất dễ dàng chết không có chỗ chôn

Hoắc Tầm Đế biểu lộ kiên nghị nói:

- Chính bởi vì như vậy, ta mới nhất định phải đến, cho dù chết, cũng phải bảo vệ Bệ Hạ!

Nếu không phải Tần Quân, hắn đã chết ở trong tay Tiêu Yêu Thiên Tôn.

Huống hồ, Tần Quân là nhìn hắn lớn lên, hắn không thể chịu đựng Tần Quân gặp được nguy hiểm.

Lúc này, ánh mắt của Tiêu Yêu Thiên Tôn ném qua, chỉ là ánh mắt có chút phức tạp, cũng không có bay tới gặp Xảo Nhi

Oanh...

Một khí tức khủng bố mênh mông bỗng nhiên giáng lâm, tứ vô kỵ đạn, để vô số cường giả động dung.

- Cỗ khí tức này là…

Sắc mặt của Tiêu Yêu Thiên Tôn biến hóa, lẩm bẩm.

Ngục Đạo Thần Đế một mực nhắm mắt nghỉ ngơi bỗng nhiên mở mắt, chau mày.

Đọa Thiên Kiếm Đế cũng mở to mắt, trong mắt có kiếm ý sắc bén.

Ngàn vạn sinh linh nhất tề ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng người trống rỗng xuất hiện ở trên không Đăng Tiên đài

Viêm Tuyên Đế Quân lập tức kích động lên, thấp giọng nói:

- Đại sư huynh!

Người đến chính là Nguyên Sơ đại đế.

Nguyên Sơ đại đế đứng ngạo nghễ ở trên không Đăng Tiên đài, Đế Bào kim sắc lóe ra tia sáng chói mắt, gương mặt tuấn lãng treo thần sắc băng lãnh, khí thế như Hạo Nhật, không nhìn tất cả cường giả ở đây, hình như có sát ý.

- Thật là hắn! Hắn vậy mà xuất quan!

- Nguyên Sơ đại đế chưa bại một lần, ngay cả Ngục Đạo Thần Đế cũng chưa từng đánh bại hắn.

- Hắn đây là ý gì? Muốn nện hôn sự của Ngạo Thần Quân?

- Truyền thuyết Nguyên Sơ đại đế cùng Hi Linh Nữ Đế quan hệ không tầm thường, lần này là muốn cướp cô dâu?

- Nguyên Sơ đại đế là muốn khiêu chiến Ngạo Thần Quân?

------oOo------

Chương 2044: Tứ Đế đối Ngạo Thần Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này lại có đột phá?

Ngục Đạo Thần Đế nhìn chằm chằm Nguyên Sơ đại đế, như lâm đại địch, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè.

Hắn cùng Nguyên Sơ đại đế tranh chấp mấy chục tỷ năm, ai cũng giết không được ai, nhưng nếu Nguyên Sơ đại đế lại đột phá, cục diện bế tắc này có thể sẽ hoàn toàn thay đổi

Viêm Tuyên Đế Quân kích động khó nhịn, phảng phất như mình là Nguyên Sơ đại đế

Nguyên Sơ đại đế là hắn mời đi ra, hắn biết Nguyên Sơ đại đế đã đột phá, mạnh đến mức khó có thể tưởng tượng

Nguyên Sơ đại đế chậm rãi rơi xuống, không nhìn tiếng nghị luận chung quanh, rơi vào trên Đăng Tiên đài, cử động lần này hù dọa sóng to gió lớn

Đây chính là địa phương Ngạo Thần Quân thành hôn, Nguyên Sơ đại đế cử động quả thực là khiêu khích Ngạo Thần Quân, chà đạp mặt mũi của Ngạo Thần Quân.

- Nguyên Sơ đại đế điên rồi sao?

- Tuy Nguyên Sơ đại đế cường đại, nhưng có thể là đối thủ của Ngạo Thần Quân sao?

- Xem ra Nguyên Sơ đại đế cùng Hi Linh Nữ Đế quan hệ thật không đơn giản.

- Chờ một chút Ngạo Thần Quân đi ra, tràng diện tuyệt đối kình bạo!

- Nguyên Sơ đại đế muốn đối quyết Ngạo Thần Quân?

Thế lực khắp nơi đều châu đầu ghé tai, sợ hãi thán phục Nguyên Sơ đại đế cuồng vọng.

Sở Điệu Thánh Tổ nhìn Nguyên Sơ đại đế, lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ truyền thuyết kia là thật.

Nếu là thật…

Như vậy hắn cũng tới?

Nghĩ đến đây, tâm của Sở Điệu Thánh Tổ bắt đầu cuồng loạn.

Ở trước đây thật lâu, thịnh truyền Thiên Đế Thạch Điện chính là Thiên Đế sáng tạo, sau giao cho Hi Linh Nữ Đế, trong đó Nguyên Sơ đại đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Cơ Hạo Dạ… đều là thủ hạ của Thiên Đế.

Tuy lời đồn rất nhanh liền bị xóa đi, sau khi Thiên Đế trở về, những cường giả kia không có lập tức thần phục Thiên Đế, khiến cho những người biết chuyện đều quên lời đồn.

Nhưng bây giờ nhìn cử động của Nguyên Sơ đại đế, Sở Điệu Thánh Tổ không khỏi nghĩ tới những lời đồn kia.

Hai tay Câu Trần Đại Đế chống lấy trường kiếm, ánh mắt phức tạp, nhìn qua Nguyên Sơ đại đế, tay của hắn đang run rẩy, không ai có thể lý giải tâm tình của hắn

Rơi vào trên Đăng Tiên đài, Nguyên Sơ đại đế không cần phải nhiều lời nữa, ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ là muốn chờ đợi Ngạo Thần Quân xuất hiện.

Sau đó, từng Đại Đế, lão tổ xuất hiện, Tà Đạo Thập Đế cơ hồ đều tới, ngoại trừ Độc Cô Thiên Tông chết đi

Thời gian tiếp tục di chuyển, mỗi một vị cường giả mới đến nhìn thấy Nguyên Sơ đại đế ở trên Đăng Tiên đài đều giật mình kêu lên, sát ý của Nguyên Sơ đại đế như có như không, nhưng sinh linh dám tới nơi này đều không phải là kẻ yếu, rất dễ dàng cảm giác được sát ý của Nguyên Sơ đại đế

Không biết đi qua bao lâu.

Một cỗ Thần uy khó mà hình dung bỗng nhiên giáng lâm, những bá chủ đang ngồi kia nhao nhao mở mắt đứng dậy

Đến rồi!

Dù là Sở Điệu Thánh Tổ cũng không nhịn được hô hấp dồn dập, đối với sinh linh tầng dưới chót mà nói, Ngạo Thần Quân có lẽ không nổi danh, nhưng đối với bọn hắn mà nói, Ngạo Thần Quân là tồn tại chí cao vô thượng

Cổ Thánh Đế Đạo dưới tình huống không có Tô Đế, Cực Đế, Ngạo Thần Quân đúng là tồn tại vô địch, tuy Nguyên Sơ đại đế, Ngục Đạo Thần Đế chưa từng cùng hắn giao thủ, nhưng ở trong mắt các bá chủ, không có người có thể làm địch thủ của Ngạo Thần Quân

Đơn giản là khí thế của Ngạo Thần Quân quá mạnh

Chỉ thấy không gian phía trước Đăng Tiên đài giãy dụa kịch liệt, vòng xoáy đường kính đạt tới trăm vạn dặm, ngay sau đó, một thân ảnh màu đen dạo bước đi ra.

Chính là Ngạo Thần Quân!

Hắn vừa ra liền nhìn thấy Nguyên Sơ đại đế, vẫn như trước mặt không đổi sắc, toàn thân trên dưới lộ ra khí thế bá đạo duy ngã độc tôn

Toàn bộ sinh linh đều nín thở ngưng thần, chờ đợi đại chiến sắp phát sinh.

- Ngươi là chán sống sao?

Ngạo Thần Quân nhìn Nguyên Sơ đại đế hỏi, âm thanh lãnh đạm, không có chút ba động nào, vang vọng bên tai toàn bộ sinh linh, để cho người ta không dám ngỗ nghịch hắn.

Nghe vậy, Nguyên Sơ đại đế chậm rãi đứng dậy, con mắt mở ra, phảng phất như hai viên mặt trời, bắn ra tinh quang sáng chói, đối mặt Ngạo Thần Quân Thần, hắn không sợ chút nào

- Trong mắt của ta, là ngươi chán sống a!

Nguyên Sơ đại đế ngẩng đầu, cùng Ngạo Thần Quân tranh phong tương đối

Bầu không khí vô cùng ngưng trọng, tràn ngập mùi thuốc súng, ngay cả Tinh Đạo bảy màu cũng đình trệ xuống.

------oOo------

Chương 2045: Tứ Đế đối Ngạo Thần Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hưu!

Lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên cạnh Nguyên Sơ đại đế, chính là Viêm Tuyên Đế Quân, hắn trầm giọng nói:

- Đại sư huynh, chúng ta cùng một chỗ giết con chó này đi!

Nguyên Sơ Đạo Tôn lộ ra mỉm cười nói:

- Được!

Sư huynh đệ cười đến vô cùng tự tin, phảng phất như đã đánh giết Ngạo Thần Quân.

Một màn này để các sinh linh nhất tề nuốt nước miếng, Nguyên Sơ đại đế điên rồi, Viêm Tuyên Đế Quân vậy mà cũng điên theo

- Đây chính là Ngạo Thần Quân.

Tiêu Yêu Thiên Tôn lẩm bẩm, trên trán tràn đầy mồ hôi to như hạt đậu, vô luận là Ngạo Thần Quân, hay Nguyên Sơ đại đế, khí tức cao thâm mạt trắc, để hắn không cách nào xem thấu.

Hưu!

Lại một bóng người xuất hiện ở trên Đăng Tiên đài, để mấy ngàn vạn sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối

Sở Điệu Thánh Tổ, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Tằng Cuồng Đế, Ngục Đạo Thần Đế… đều biến sắc, bởi vì thân ảnh trên Đăng Tiên đài chính là Câu Trần Đại Đế.

Mặc dù Câu Trần Đại Đế là một trong Tà Đạo Thập Đế, nhưng tu vi chỉ là Vô Cực Đại Chúa Tể sơ kỳ, đi lên hoàn toàn là muốn chết!

- Câu Trần Đại Đế choáng váng sao?

- Chẳng lẽ là Nghiệp Lực thâm hậu, tẩu hỏa nhập ma?

- Ba người điên! Vì một nữ nhân đáng giá không?

- Ngạo Thần Quân nổi giận, đây không phải đánh mặt sao?

- Hi Linh Nữ Đế đâu? Tại sao không có xuất hiện?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, các vị bá chủ càng mang theo thủ hạ lui lại, cùng Đăng Tiên đài kéo dài khoảng cách

Ngạo Thần Quân nheo mắt lại, hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ có người dám ngỗ nghịch hắn, hơn nữa kéo đến tận ba vị

- Sao ngươi lại tới đây?

Viêm Tuyên Đế Quân liếc qua Câu Trần Đại Đế, hừ lạnh.

Câu Trần Đại Đế mặt không biểu tình, nói:

- Sự tình của Bệ Hạ, ta có thể không đến?

Giữa bọn hắn có lẽ không hợp nhau, nhưng việc quan hệ đến Thiên Đế Thạch Điện, bọn hắn tự nhiên cùng chung mối thù

Bỗng nhiên, lại một bóng người xuất hiện ở trên Đăng Tiên đài, người đến thân mặc áo giáp, áo choàng bay múa, sát khí trùng thiên, đồng dạng là Vô Cực Đại Chúa Tể.

Sự xuất hiện của hắn để Sở Điệu Thánh Tổ nhíu mày, thì thào nói:

- Lăng Vân Tà Tôn làm sao cũng tới?

Người đến chính là một trong Tà Đạo Thập Đế, Lăng Vân Tà Tôn, từng là đứng đầu Thập Nhị Thánh Tướng của Thiên Đế Thạch Điện

- Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ ngồi như vậy!

Viêm Tuyên Đế Quân lần nữa hừ lạnh nói, rõ ràng cũng khó chịu với Lăng Vân Tà Tôn

Lăng Vân Tà Tôn thở dài nói:

- Ta không quản được thủ hạ, nhưng không thể không bảo hộ Nữ Đế.

Thập Nhị Thánh Tướng đã phá thành mảnh nhỏ, lúc trước bọn hắn muốn chưởng khống Thiên Đế Thạch Điện, bị Nguyên Sơ đại đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Ly Võ Ma Tôn đánh tan, cuối cùng chia năm xẻ bảy

Bốn Đại Đế tiếng tăm lừng lẫy đứng ở trên Đăng Tiên đài giằng co với Ngạo Thần Quân, hình ảnh chấn động không gì sánh nổi.

- Thú vị.

Trong sinh linh mênh mông, khí tức của Nhậm Ngã Tiếu yếu ớt, như là phàm nhân, hai tay của hắn khoanh trước ngực, một mặt xem trò vui.

Lúc này, Ngạo Thần Quân cười, cười vô cùng cuồng ngạo, lạnh lùng

- Chỉ bằng bốn người các ngươi, cũng muốn ngăn cản ta?

Ngạo Thần Quân khinh miệt cười nói, khí thế bạo phát, chuẩn bị tru sát bốn người Nguyên Sơ đại đế

Nguyên Sơ đại đế đồng dạng không cam lòng yếu thế, hai người đều đã thành đạo, khí thế va chạm, không gian của Cổ Thánh Đế Đạo giãy dụa kịch liệt, sắc mặt của Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân đại biến, bị ép tới đột nhiên một chân quỳ xuống, căn bản gánh không được uy áp của hai cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

------oOo------

Chương 2046: Nhậm Ngã Tiếu đối Ngạo Thần Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi cho rằng ngươi đã thành Đạo liền có thể là đối thủ của ta?

Ngạo Thần Quân nhìn Nguyên Sơ đại đế, miệt thị cười nói, như nhìn một côn trùng có thể tùy thời giết chết.

Thành đạo?

Hai chữ này để các Đại Đế ở chung quanh không khỏi trừng to mắt, nghẹn họng trân trối nhìn về phía Nguyên Sơ đại đế.

Ngục Đạo Thần Đế song tay nắm chặt bạch cốt bảo tọa, chau mày, trong lòng tràn ngập sự không cam lòng.

Quả nhiên, Nguyên Sơ đại đế thật đột phá!

Lại hướng lên một bước, đúng là tồn tại như Đại Đạo, cùng hắn triệt để hất ra khoảng cách.

Hiện tại, Ngục Đạo Thần Đế chỉ có thể cầu nguyện Nguyên Sơ đại đế chết ở trong tay Ngạo Thần Quân.

- Có phải hay không, chiến một trận liền biết!

Nguyên Sơ đại đế hừ lạnh một tiếng, lúc này thả người vọt lên, vọt tới Ngạo Thần Quân

Ngạo Thần Quân như thiểm điện nâng tay phải lên, hai ngón điểm ra, hai đạo liệt diễm quang pháo bỗng nhiên bắn ra, đường kính đạt tới vạn mét, trong nháy mắt đụng vào Nguyên Sơ đại đế, ở Cổ Thánh Đế Đạo hình thành một hỏa cầu khổng lồ hình bầu dục, to lớn cường thế, uy áp vô thượng để toàn bộ sinh linh run rẩy

Trong liệt diễm, Nguyên Sơ đại đế lợi dùng pháp lực bảo hộ nhục thân, ánh mắt hắn ngưng tụ, thân thể xoay tròn, hóa thành vòi rồng giảo tán hỏa cầu khổng lồ, qua trong giây lát liền đến trước mặt Ngạo Thần Quân

Thời gian phảng phất như đứng im, hai người giằng co trên không trung, khuôn mặt cách xa nhau không đến mười centimet, bốn mắt nhìn nhau, trong mắt lẫn nhau đều là sát ý thấu xương

Oanh...

Hai người va chạm, cường quang tóe hiện, chiếu rọi toàn bộ Tinh Đạo bảy màu, mạnh như Vô Cực Đại Chúa Tể cũng không cách nào thấy vật, thần thức nhô ra, đều cảm giác linh hồn nhói nhói.

Ngạo Thần Quân cùng Nguyên Sơ đại đế bắt đầu ác chiến, hai người không có thi triển thần thông phá hư phạm vi lớn, nhưng đều không có lưu lực, ở trong Tinh Đạo bảy màu điên cuồng giao chiến, thân hình xê dịch, tốc độ nhanh đến con mắt của các sinh linh căn bản theo không kịp

Cuồng phong gào thét Tinh Đạo bảy màu, để mấy ngàn vạn sinh linh đều không ngừng đung đưa

- Thật nhanh!

Bạch Đế ngẩng đầu, kêu sợ hãi nói, Ngạo Thần Quân cùng Nguyên Sơ đại đế từ trên đầu của hắn lướt qua, hắn rõ ràng cảm nhận được khí tức tử vong, nếu gần chút nữa, nhục thân của hắn sẽ nổ tung

Viêm Tuyên Đế Quân, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn đứng ở trên Đăng Tiên đài, đã khẩn trương lại xấu hổ

Bọn hắn rất muốn giúp, nhưng hoàn toàn theo không kịp tốc độ của Nguyên Sơ đại đế cùng Ngạo Thần Quân

Một đao liệt diễm đao chém ngang đến, quét hết vô số ánh sáng, dọa đến các phương bá chủ dùng pháp lực dịch chuyển bọn thủ hạ của mình

Phịch một tiếng!

Nguyên Sơ đại đế bỗng nhiên bay ngược về phía Đăng Tiên đài, tốc độ khủng khiếp, như một mũi tên nhọn, nện nổ Đăng Tiên đài, tan biến ở cuối Tinh Đạo bảy màu

Ngạo Thần Quân vung tay áo hừ lạnh, phảng phất như đánh lui một con chó

Lúc này, Nguyên Sơ đại đế bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, đỉnh đầu lơ lửng ba Thập Tự Giá, Thần Thánh mà vĩ ngạn, cao tới ngàn trượng, Nguyên Sơ đại đế tay trái vỗ xuống, ba Thập Tự Giá đè tới, như Trảm Thủ Đại Đao, đánh tới đầu của Ngạo Thần Quân

Ngạo Thần Quân cũng không quay người, một cái cự thủ màu đen bỗng nhiên từ sau lưng của hắn toát ra, cấp tốc lớn mạnh, vỗ tới một chưởng.

Ầm ầm...

Nổ tung chấn vũ trụ, sóng lửa cuồn cuộn càn quét bốn phương tám hướng, toàn bộ Tinh Đạo bảy màu bắt đầu giãy dụa kịch liệt, không gian phảng phất như muốn sụp đổ, hoảng sợ khó mà hình dung nổi lên trong lòng mỗi một vị sinh linh

Quá mạnh!

Vô luận là Nguyên Sơ đại đế, hay Ngạo Thần Quân, đều quá cường đại.

- Trời ạ, bọn hắn đến cùng là cảnh giới gì?

- Nguyên Sơ đại đế vậy mà có thể cùng Ngạo Thần Quân đánh, các ngươi mau nhìn sắc mặt của Ngục Đạo Thần Đế!

- Quá mạnh, trách không được Nguyên Sơ đại đế dám đến quấy nhiễu Ngạo Thần Quân thành thân!

- Ngạo Thần Quân có phiền toái!

- Nguyên Sơ đại đế quá bá khí, không hổ là nam nhân ta sùng bái!

Các sinh linh hưng phấn khó nhịn, có thể kiến thức đến hai tuyệt đại cường giả đại chiến, đối với bọn hắn mà nói tuyệt đối là đại thu hoạch

------oOo------

Chương 2047: Nhậm Ngã Tiếu đối Ngạo Thần Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt diễm như sóng biển, một đợt nối một đợt, quét sạch Tinh Đạo bảy màu, mà Ngạo Thần Quân cùng Nguyên Sơ đại đế cũng xê dịch chiến đấu khắp nơi, thậm chí có không ít sinh linh bị bọn hắn đâm đến hồn phi phách tán, tràng diện vô cùng hỗn loạn

Đúng lúc này, Ngạo Thần Quân cùng Nguyên Sơ đại đế một bên di động với tốc độ cao, một bên chiến đấu, mắt thấy liền muốn đụng vào một người, không ít sinh linh không khỏi vì người kia mặc niệm.

Người kia chính là Nhậm Ngã Tiếu.

- Ngừng...

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên đưa tay, trái tay nắm lấy chân Nguyên Sơ đại đế, tay trái kéo lấy vai Ngạo Thần Quân, để cho hai người dừng lại, chiến đấu im bặt mà dừng

Một màn này để Sở Điệu Thánh Tổ, Ngục Đạo Thần Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Tằng Cuồng Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Câu Trần Đại Đế… đều trừng to mắt

- Ngươi là ai?

Ngạo Thần Quân trầm giọng hỏi, hắn muốn chấn khai Nhậm Ngã Tiếu, lại phát hiện mình căn bản không cách nào rung chuyển Nhậm Ngã Tiếu

Nguyên Sơ đại đế cũng bị hù dọa, kiêng kỵ nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

- Ta là ai không trọng yếu, các ngươi muốn đánh, vì sao không đợi vị Nữ Đế kia đi ra trước, lại công bằng đánh một trận?

Nhậm Ngã Tiếu nhướng mày cười nói, trên mặt tuấn tú mang nụ cười bất cần đời

Nói xong, hai tay của hắn ném đi, ném Ngạo Thần Quân cùng Nguyên Sơ đại đế ra

Mấy ngàn vạn ánh mắt nhất tề rơi ở trên người hắn, không khỏi đan xen chấn kinh, hiếu kỳ, tâm tình không thể tưởng tượng nổi

Ngạo Thần Quân nhìn chòng chọc vào Nhậm Ngã Tiếu, như lâm đại địch.

Nguyên Sơ đại đế cũng như thế, nhưng không tiếp tục xuất thủ.

- Làm sao? Ngươi sợ thu lại không được nữ nhân ngươi muốn cưới?

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Ngạo Thần Quân lạnh lùng chế giễu nói, nghe mà sát ý trong mắt Ngạo Thần Quân gần như muốn ngưng thật chất, như ánh sáng bó đuốc

Ngạo Thần Quân tâm cao khí ngạo, chỗ nào có thể chịu được Nhậm Ngã Tiếu khiêu khích?

- Hôm nay ngươi cũng phải chết!

Ngạo Thần Quân nhìn chằm chằm Nhậm Ngã Tiếu, gằn từng chữ nói, đang khi nói chuyện, hắn nâng tay phải lên, hư không kéo một phát, không gian bên cạnh bỗng nhiên xé mở một lỗ hổng lớn, ngay sau đó Thiên Đế Thạch Điện vĩ ngạn từ bên trong bay ra

Tất cả ánh mắt tụ tập ở trên Thiên Đế Thạch Điện, muốn tìm ra thân ảnh của Nữ Đế, đáng tiếc đại môn của Thiên Đế Thạch Điện đóng chặt, không thấy thân ảnh của Nữ Đế

- Nàng ngay ở chỗ này, các ngươi giành được sao?

Ngạo Thần Quân bễ nghễ Nguyên Sơ đại đế cùng Nhậm Ngã Tiếu, lạnh giọng nói.

Tuy Nhậm Ngã Tiếu thâm bất khả trắc, nhưng hắn cũng không e ngại, dù sao hắn còn chưa động bản lĩnh thật.

- Hôm nay, ta ngược lại muốn xem xem, ai dám ngăn cản ta cưới Nữ Đế!

Ngạo Thần Quân liếc nhìn toàn bộ Tinh Đạo bảy màu, bá đạo nói:

- Ai dám không theo! Đi lên tìm cái chết!

Khí thế Hồng Mông Dung Đạo cảnh hoàn toàn bạo phát, uy chấn Cổ Thánh Đế Đạo, thậm chí ngay cả Đại Đạo Vị Diện chung quanh cũng run lẩy bẩy

Không người dám tới đối mặt.

- Nữ nhân của trẫm, ngươi cũng dám cưới?

Đúng lúc này, tiếng hét giận dữ của Tần Quân vang lên, ngay sau đó trên không Thiên Đế Thạch Điện bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ đen, Tần Quân ngồi trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chậm rãi giáng lâm, chung quanh đi theo Triệu Vân, Cơ Hạo Dạ, Quản Trọng, Quách Gia, Hoàng Phong Đại Vương, Tôn Ngộ Không, Thổ Hành Tôn, Doanh Chính, Đế Giang, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất… mấy chục bóng người, tất cả đều lạnh lùng nhìn Ngạo Thần Quân, như nhìn người chết.

Sự xuất hiện của bọn hắn lập tức gây nên sóng to gió lớn.

Đồng tử của Ngạo Thần Quân phóng đại, vô ý thức đưa tay, muốn hút Thiên Đế Thạch Điện qua, nhưng lúc này, Triệu Vân đột nhiên rơi ở trên đỉnh Thiên Đế Thạch Điện, ép tới Thiên Đế Thạch Điện không thể động đậy.

Coong!

Triệu Vân lấy ra Chí Cao Long Hồn thương, cắm trên Thiên Đế Thạch Điện, như là Chiến Thần, gào thét nói:

- Đại Tần thiên đình Thiên Đế tọa hạ, Triệu Vân ở đây, nghiệt súc còn không mau quỳ xuống nhận lầm!

------oOo------

Chương 2048: Triệu Vân chiến Ngạo Thần Quân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đế tọa hạ Triệu Vân!

Toàn bộ sinh linh đều trừng to mắt, Tinh Đạo bảy màu càng yên lặng lại, bầu không khí vô cùng ngưng trọng.

Triệu Vân lớn lối như thế, quả thực là đắc tội chết Ngạo Thần Quân.

Ngục Đạo Thần Đế nheo mắt lại, thầm nghĩ:

- Thiên Đế quả nhiên tới, xem ra truyền ngôn là thật!

Đọa Thiên Kiếm Đế cũng nhìn chằm chằm đám người Tần Quân, trong lòng có chút giật mình, ban đầu ở Hỗn Loạn Vị Diện gặp phải đám người kia quả nhiên là đoàn người Thiên Đế.

Ngạo Thần Quân nhìn chòng chọc vào Triệu Vân, nắm chặt song quyền, cái trán đều là gân xanh, lại là một cường giả thành Đạo, Cổ Thánh Đế Đạo lúc nào có ba cường giả thành Đạo?

Giờ khắc này, hắn không tên có loại cảm giác bị trêu đùa, nộ khí khó mà ngăn chặn.

Lúc này, chúng sinh kịp phản ứng, lập tức xôn xao.

- Thiên Đế đến rồi!

- Triệu Vân? Không phải là cường giả bí ẩn tiêu diệt đại quân Minh Trùng

Tộc kia sao?

- Rất có thể, trừ hắn ra, Thanh Liên Kiếm Tiên không phải đối thủ của Ngạo Thần Quân.

- Chúng ta còn muốn tiếp tục chờ đợi sao? Đợi tiếp nữa sẽ chết a.

- Nữ Đế là nữ nhân của Thiên Đế?

Lúc trước Tần Quân tuyên bố Hi Linh nữ đế là nữ nhân của hắn, câu nói này có thể nói là trực tiếp vạch mặt hắn cùng Ngạo Thần Quân, không chết không thôi.

- Ngươi chính là Thiên Đế trong truyền thuyết?

Ngạo Thần Quân nhìn chằm chằm Tần Quân hỏi, gần đây Cổ Thánh Đế Đạo điên truyền các loại tin tức của Thiên Đế, mới đầu hắn cũng không có để ý, dù sao hắn sắp rời đi Cổ Thánh Đế Đạo, mà tu vi của Thiên Đế nghe nói chỉ có Đại Đạo Đế Tôn cảnh, hắn căn bản không có để ở trong lòng.

Không nghĩ tới ở ngày hắn thành thân, Thiên Đế cũng dám dẫn người đến ngăn cản!

Còn tuyên dương Hi Linh nữ đế là nữ nhân của hắn!

Đơn giản không thể nhịn!

Sát khí của Ngạo Thần Quân điên cuồng tràn ra, để không gian chung quanh kịch liệt ba động, uy thế khủng bố có thể so với Đại Đạo để Tinh Đạo bảy màu im bặt mà dừng.

Tần Quân từ trên nhìn xuống Ngạo Thần Quân, nói:

- Ngươi mưu toan mạnh cưới nữ nhân của trẫm, ngươi nên chuộc tội như thế nào?

Chuộc tội?

Ngạo Thần Quân cười, cười vô cùng âm lãnh, tay trái mở ra, một thanh trường mâu khảm Đạo Văn kim sắc xuất hiện ở trong tay hắn, ẩn chứa

Hủy Diệt lực.

Lại là Đạo Binh!

So với Đế Tộc Kiếm của Tằng Cuồng Đế, trường đao của Tiêu Yêu Thiên Tôn còn mạnh hơn, sát khí kinh động ngàn vạn sinh linh.

- Ngươi sẽ chết rất thảm!

Ngạo Thần Quân nhìn chằm chằm Tần Quân, gằn từng chữ nói, để Tinh Đạo bảy màu rét lạnh như đông.

- Muốn chết!

Triệu Vân phóng tới Ngạo Thần Quân, đại chiến hết sức căng thẳng.

Nguyên Sơ Đại Đế thì đến trước mặt Tần Quân, một chân quỳ xuống, kích động nói:

- Tham kiến sư tôn!

Hắn có thể cảm giác được Triệu Vân cực mạnh, cho nên tạm thời không cần trợ giúp, hắn trước phải hành lễ với Tần Quân.

- Rất tốt, không để cho vi sư thất vọng, đứng lên đi!

Trên mặt Tần Quân lộ ra mỉm cười, vui mừng nói.

Lúc này, Câu Trần Đại Đế, Viêm Tuyên đế quân, Lăng Vân Tà Tôn cũng đi theo xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, quỳ xuống đất hành lễ.

Câu Trần Đại Đế cùng Lăng Vân Tà Tôn vô cùng hổ thẹn, cúi đầu, không dám cùng Tần Quân đối mặt.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, nhưng không nói gì thêm.

Thiên Đế Thạch Điện bỗng nhiên rung động, chỉ thấy cửa lớn ầm vang mở rộng, một thân ảnh tuyệt đại chậm rãi từ đó bước ra, hấp dẫn ánh mắt không ít sinh linh, nhưng càng nhiều sinh linh đặt lực chú ý ở trên Triệu Vân cùng Ngạo Thần Quân chiến đấu.

Triệu Vân người mang Thương Đại Đạo mới đầu liền áp chế Ngạo Thần Quân, biểu hiện còn mạnh hơn Nguyên Sơ Đại Đế.

------oOo------

Chương 2049: Triệu Vân chiến Ngạo Thần Quân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thương Ngân Long cộng thêm Chí Tôn Bá Thể, khiến cho Triệu Vân ở cận chiến hoàn toàn nghiền ép Ngạo Thần Quân, làm cho Ngạo Thần Quân không thể không nghĩ trăm phương ngàn kế cùng Triệu Vân kéo dài khoảng cách.

Hai người ở trong Tinh Đạo bảy màu chiến đấu, gần như muốn xông phá Tinh Đạo bảy màu, nhưng nơi này không phải Đại Đạo Vị Diện, chính là Cổ Thánh Đế Đạo, không gian cực kỳ ổn định.

Tần Quân đưa mắt nhìn đi, chỉ thấy một thân ảnh tuyệt thế động tâm hồn chậm rãi từ phía dưới bay lên, bay tới đỉnh Thiên Đế Thạch Điện, tiến vào tầm mắt của Tần Quân.

Chính là Hi Linh nữ đế.

Nàng mặc cung trang màu bạc, đoan trang Thần Thánh, khuynh quốc khuynh thành, đôi mắt đẹp lóe ra lệ quang, mái tóc tùy ý rối tung ở trên vai, như Ngân Hà tịnh lệ, toàn thân trên dưới tản ra khí chất siêu thoát ra khỏi trần thế, giống như Sáng Thế nữ thần, cao cao tại thượng, không thể khinh nhờn.

So sánh với mấy trăm tỷ năm trước, nàng trở nên càng thêm trầm ổn, cũng càng đẹp.

- Đã lâu không gặp.

Tần Quân nhìn chằm chằm Hi Linh nữ đế nhẹ nói, đối với hắn mà nói, trải qua thời gian có lẽ không hề dài, nhưng đối với Hi Linh nữ đế mà nói, là thương hải tang điền.

- Bệ Hạ.

Nước mắt trong mắt Hi Linh nữ đế tràn mi mà ra, rốt cuộc không thể ức chế tâm tình của mình, bay về phía Tần Quân, nhào vào trong ngực của hắn.

Một màn này để rất nhiều sinh linh mắt trợn tròn, đầu không đủ dùng.

Nữ Đế vậy mà nhào vào trong ngực Thiên Đế?

Ngạo Thần Quân đang cùng Triệu Vân chiến đấu thấy đỏ ngầu cả mắt, lúc này hét giận dữ một tiếng, để mấy ngàn vạn sinh linh điên đảo tâm thần.

- Ta muốn giết ngươi!

Ngạo Thần Quân lâm vào trong điên cuồng, điều động pháp lực, phá tan Triệu Vân, thế không thể đỡ đánh về phía Tần Quân.

- Lăn...

Nguyên Sơ Đại Đế cấp tốc ngăn ở trước Thiên Đế Thạch Điện, muốn ngăn cản Ngạo Thần Quân, song chưởng đánh ra, vô số Quang Cầu kim sắc từ trong lòng bàn tay hắn bay ra, tựa như mưa lớn xông ngang, đỡ được Ngạo Thần Quân.

- Bệ Hạ, chúng ta trước né tránh đi!

Hi Linh nữ đế gấp giọng nói, trên mặt tuyệt mỹ tràn đầy vẻ lo lắng, tu vi của Ngạo Thần Quân mạnh bực nào, giờ phút này đã điên cuồng, đối với Tần Quân cực kỳ bất lợi.

Tần Quân khẽ vuốt nước mắt trên mặt nàng, cười nói:

- Có trẫm ở đây, từ nay về sau, ngươi không cần lại lo lắng bất cứ chuyện gì.

Nói xong, hắn không đợi Hi Linh nữ đế tiếp tục thuyết phục, mở miệng nói:

- Đông Hoàng Thái Nhất!

Nghe vậy, Đông Hoàng Thái Nhất ở sau lưng Chí Tôn Cửu Long Ỷ lập tức kích động lên, thuấn di đi vào trước mặt Tần Quân, chắp tay hét lên:

- Có mạt tướng!

- Trẫm cần ngươi đối kháng Ngạo Thần Quân!

Tần Quân nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất trầm giọng nói, đồng thời ở trong lòng phân phó nói:

- Để Đông Hoàng Thái Nhất tử trung giác tỉnh!

Ngay sau đó, đầu hắn đỉnh xuất hiện một lỗ đen, trong chớp mắt liền hút Đông Hoàng Thái Nhất vào trong đó.

Các Thần Ma cũng đi theo hưng phấn lên, kế tiếp có thể đến lượt bọn hắn hay không?

Đông Hoàng Thái Nhất dùng Sơ Thái Dương tinh, thiên phú thuế biến, rất khó tưởng tượng sau khi cực hạn thức tỉnh sẽ trở nên mạnh cỡ nào.

- Ngươi cho rằng ngươi có thể ngăn cản ta?

Ngạo Thần Quân gầm thét nói, Hỗn Độn khí quỷ dị từ trong cơ thể hắn tràn ra, hóa thành khải giáp ngưng thực, bám vào bên ngoài thân.

Mượn nhờ Hỗn Độn khí, hắn va nát vô số Quang Cầu kim sắc, giết tới trước mặt Nguyên Sơ Đại Đế, trường mâu đâm ra, lại trực tiếp đâm xuyên lồng ngực của Nguyên Sơ Đại Đế, khiến cho biểu lộ của Nguyên Sơ Đại Đế ngưng kết.

Đúng lúc này, Triệu Vân xuất hiện ở bên cạnh Ngạo Thần Quân, đùi phải hóa thành Thái Thương Ngân Long quất đối phương bay ra ngoài.

Toàn bộ quá trình để mấy ngàn vạn sinh linh hoa mắt, tất cả đều lui nhanh, khoảng cách Đăng Tiên đài vượt qua trăm ức dặm, sợ gặp tai bay vạ gió.

Ngạo Thần Quân bay ra ngoài cách xa mấy tỉ dặm, cấp tốc ổn định thân

hình, nhìn qua Triệu Vân cùng Nguyên Sơ Đại Đế, hắn cực hận, nhưng muốn đột phá Triệu Vân cùng Nguyên Sơ Đại Đế, bằng vào hắn, căn bản không thể nào làm được.

- Các ngươi còn không mau đi ra!

Hắn thấp giọng gào thét nói, giống như yêu ma nổi điên.

Lúc này, trong đầu Tần Quân cũng vang lên thanh âm hệ thống nhắc nhở:

- Đinh! Đông Hoàng Thái Nhất tử trung giác tỉnh thành công!

------oOo------

Chương 2050: Sát Thần Bạch Khởi! Đông Hoàng Thái Nhất! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điều ra bảng thuộc tính của Đông Hoàng Thái Nhất!

Tần Quân lập tức ở trong lòng phân phó nói, vừa dứt lời, Đông Hoàng Thái Nhất liền từ giữa mi tâm hắn bay ra.

Sự xuất hiện của hắn trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt mọi người chung quanh, dù là huynh trưởng của hắn Đế Tuấn cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

Chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất ăn mặc chưa biến, vẫn mặc Kim Bào bá khí, cả người vòng quanh Thái Dương Chân Hỏa, phát ra uy áp cho dù là Vô Cực Đại Chúa Tể cũng cảm giác tâm thần run rẩy.

- Gia hỏa này.

Doanh Chính trừng to mắt, Đông Hoàng Thái Nhất mới biến mất mậy hơi thở?

Khí tức vậy mà cải biến long trời lở đất, nếu không có những cường giả khác, hắn cảm giác mình lúc nào cũng có thể sẽ bạo thể mà chết, hơn nữa

còn sẽ hồn phi phách tán!

Cảnh giới chênh lệch quá xa!

Tôn Ngộ Không, Na Tra, Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Lôi Chấn Tử, Khổng Tuyên, Lý Tồn Hiếu, Lục Áp Đạo Nhân… hơn mười vị Thần Ma đều nghẹn họng trân trối nhìn qua Đông Hoàng Thái Nhất, Tôn Ngộ Không càng cắn răng nói:

- Gia hỏa này cũng nhất phi trùng thiên!

Bị Bệ Hạ đề bạt, trong nháy mắt Ngư Dược Long Môn, thế không thể đỡ!

Đông Hoàng Thái Nhất đưa lưng về phía Tần Quân, cuồng ngạo cười nói:

- Bệ Hạ chờ lấy! Nếu Ngạo Thần Quân không chết, ta tự vẫn ở trước mặt ngài!

Thoại âm rơi xuống, hắn liền hư không dậm chân đi về phía Ngạo Thần Quân.

Triệu Vân, Nguyên Sơ Đại Đế cùng nhau quay đầu nhìn về phía hắn, ánh mắt tràn ngập chấn kinh, ở trong cảm giác của bọn hắn, Đông Hoàng Thái Nhất mạnh đến để hắn run sợ.

- Loài bò sát này làm sao đột nhiên thành Đạo?

Ngạo Thần Quân không thể bảo trì bình tĩnh, kém chút dọa sợ, bởi vì Đông Hoàng Thái Nhất để hắn có loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Ngục Đạo Thần Đế, Sở Điệu Thánh Tổ, Tằng Cuồng Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế… đều run rẩy, sợ hãi nhìn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đây chính là Thiên Đế sao?

Dưới tay vậy mà có nhiều cường giả khủng bố như vậy!

Tùy tiện một vị đều có thể phá vỡ Cổ Thánh Đế Đạo!

Lúc này, bên cạnh Ngạo Thần Quân xuất hiện ba Không Gian Liệt Phùng,

ngay sau đó ba vị Thần Chủ sứ giả chậm rãi bước ra, bọn hắn vừa xuất hiện, Ngạo Thần Quân lập tức an tâm.

- A? Ba cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, tu vi tên kia siêu việt trung kỳ?

- Làm sao có thể?

- Chuyện gì xảy ra?

Ba vị Thần Chủ sứ giả giật mình kêu lên, Cổ Thánh Đế Đạo có tồn tại mạnh như vậy?

Ngạo Thần Quân nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất hỏi:

- Ngươi là ai?

- Ta chính là Đại Tần Thiên Đình Thiên Đế tọa hạ, Đông Hoàng Thái Nhất. Nếu ta là ngươi, hiện tại liền quỳ xuống chờ chết!

Đông Hoàng Thái Nhất ngửa đầu, khinh miệt nhìn Ngạo Thần Quân nói, sắp dùng lỗ mũi xem người, cao ngạo đến cực điểm.

Đông Hoàng Thái Nhất!

Trong mắt Ngạo Thần Quân lóe lên vẻ mờ mịt, mấy ngàn vạn sinh linh cũng đang ngạc nhiên nghi ngờ, Đông Hoàng Thái Nhất là ai?

Nhậm Ngã Tiếu trốn ở nơi hẻo lánh, hư không ngồi xếp bằng, hai tay ôm ở trước ngực, nhiều hứng thú thì thào nói:

- Đông Hoàng Thái Nhất? Có ý tứ, tiểu tử này càng ngày càng lợi hại.

Cùng lúc đó, Tần Quân bị bảng thuộc tính của Đông Hoàng Thái Nhất hù sợ.

- Đông Hoàng Thái Nhất, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Sơ Thái Dương Kim Ô! Yêu Hoàng!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Kim Ô Thần Điển!

- Thần thông: Thái Dương Thần lâm! Lật úp Hoàn Vũ! Nhất Thủ Già Thiên! Thâu Thiên Hoán Nhật! Ngao Khiếu Vạn Yêu!

- Pháp bảo: Hỗn Độn Chung!

- Thuộc tính đặc thù: Yêu Hoàng Thần uy (trời sinh Yêu Đế, đối với yêu cảnh giới thấp hơn mình có uy áp tuyệt đối)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ?

Mới đầu, Tần Quân còn tưởng rằng Đông Hoàng Thái Nhất nhiều nhất đến Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn, hoặc là có thể so với Đại Đạo.

- Đông Hoàng Thái Nhất không có trải qua Đại Đạo Truyền Thừa cũng có thể thành tựu Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ hỏi, hắn vẫn cho là cần lĩnh ngộ Đại Đạo mới có thể thành tựu Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

------oOo------

Chương 2051: Sát Thần Bạch Khởi! Đông Hoàng Thái Nhất! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tự nhiên có thể, Đại Đạo Truyền Thừa tương đương với đường tắt, nhưng sinh linh có thể dựa vào tu luyện đột phá tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, bản thân thần thông chính là Đại Đạo Thần Thông, ký chủ đừng tự mình đoán bừa, Hồng Mông Dung Đạo cảnh không gọi Đại Đạo Cảnh.

Hệ thống cấp tốc trả lời, nghe mà Tần Quân giật mình.

Nguyên lai Đại Đạo Truyền Thừa là ý tứ như vậy.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Đại Đạo chữ Bí, truyền thuyết tập hợp đủ Đại Đạo chữ Bí sẽ đạt được Đại Đạo Thần Thông, chẳng lẽ chính là Đại Đạo Truyền Thừa, nhảy lên trở thành cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

- Thật mạnh.

Hi Linh nữ đế nằm ở trong ngực Tần Quân, kinh ngạc nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, bên cạnh Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn, Viêm Tuyên đế quân đã ngốc rơi.

Quách Gia cảm thán nói:

- Bệ Hạ thần thông, càng thêm cường đại, quả nhiên là để cho ta hoa mắt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn run lẩy bẩy, Đông Hoàng Thái Nhất đã từng bị hắn coi là con kiến hôi vậy mà lợi hại như thế?

Sợ là Đạo Tổ Hồng Quân, Bàn Cổ tại thế, cũng phải run rẩy.

- Lên!

Ngạo Thần Quân gầm nhẹ một tiếng, cũng không cần giải thích với ba vị Thần Chủ sứ giả, trước tru sát Đông Hoàng Thái Nhất lại nói.

Bốn cường giả Đại Đạo cấp tốc thẳng hướng Đông Hoàng Thái Nhất.

Thái Dương Chân Hỏa cháy hừng hực, dâng lên nghìn vạn dặm cao, như muốn xông đến Tinh Đạo bảy màu.

- Ha ha ha! Lũ sâu kiến! Hết thảy tới hưởng thụ ác mộng đi!

Đông Hoàng Thái Nhất giang hai cánh tay cười điên cuồng, hắn vì đại sát tứ phương đã nhịn thật lâu, từ khi gia nhập Đại Tần Thiên Đình, hắn liền không còn có hiện ra phong thái.

Bây giờ Tần Quân ban thưởng hắn cơ duyên, để máu tươi trong cơ thể hắn đều đang thiêu đốt, sôi trào khó thở!

Bốn cường giả Đại Đạo trong chớp mắt liền giết tới trước mặt, cùng nhau huy chưởng, hai tay của Đông Hoàng Thái Nhất vung ra, nhưng vẫn bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng mà…

Hắn vẻn vẹn lui lại trăm mét!

Đối với cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh mà nói, trăm mét tương đương với không có nhúc nhích!

Triệu Vân cùng Nguyên Sơ Đại Đế trừng to mắt, tên này không khỏi quá mạnh đi?

- Để Bạch Khởi ra!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, giữa mi tâm bay ra một bóng người.

Chính là Bạch Khởi!

Sau khi truyền thừa Sát Phạt Đại Đạo, sát khí của Bạch Khởi khủng bố đến cực điểm, căn bản không thể ức chế, khiến cho các thủ hạ của Tần Quân đồng loạt nhìn về phía hắn.

Là ai?

- Bạch Khởi.

Doanh Chính lần nữa trừng to mắt, miệng không thể khép lại.

Bóng lưng của Bạch Khởi vĩ ngạn, người mặc Huyết Sắc Chiến Giáp, tóc trắng loạn vũ, luồng sát khí này đã hóa thành thực chất, xoay quanh người hắn, tựa như huyết sắc.

Lại là một cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh!

Triệu Vân, Nguyên Sơ Đại Đế, Đông Hoàng Thái Nhất, Ngạo Thần Quân cùng ba vị Thần Chủ sứ giả cùng nhau quay đầu.

- Na Tra!

Tần Quân bỗng nhiên điểm tướng, nghe vậy, Hi Linh nữ đế trong ngực hắn vô ý thức ngẩng đầu, Na Tra ở phía sau Chí Tôn Cửu Long Ỷ ngẩn người, ngạc nhiên thuấn di đến trước mặt Tần Quân.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Na Tra một chân quỳ xuống, ôm quyền run giọng nói.

Hắn rốt cục lại có cơ hội đại hiển Thần uy!

- Để Na Tra cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân cũng không nói nhảm, ở trong lòng trực tiếp phân phó nói.

Dù sao cực hạn giác tỉnh nhiều, trẫm con mẹ nó liền muốn dùng lãng phí!

Na Tra bị Tần Quân ban thưởng qua, tốn hao sáu trăm triệu giá trị danh khí, thiên phú huyết mạch sớm đã đạt tới Hỗn Độn sinh linh, nếu cực hạn giác tỉnh, nói không chừng lại có thể thành tựu một cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Na Tra còn chưa kịp phản ứng, liền bị hút vào trong lỗ đen trên đỉnh đầu Tần Quân.

Các Thần Ma càng thêm kích động, Bệ Hạ đây là muốn trắng trợn đề bạt thủ hạ?

- Bạch Khởi, không cho phép bọn hắn trốn một cái!

Tần Quân nhìn Bạch Khởi phân phó nói, ngữ khí đạm mạc, nhưng như trọng chùy, chấn nhiếp ngàn vạn sinh linh.

- Mạt tướng tuân mệnh!

Bạch Khởi trầm giọng hét lên, hai mắt trong nháy mắt huyết hồng, hóa thành Sát Thần vô thượng.

------oOo------

Chương 2052: Sơ Thái Dương Thần lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Khởi xoay tay phải lại, huyết khí ngưng tụ thành một thanh trường kiếm, chỉ có Kiếm Hình, không cách nào nhận ra kiếm mạo cụ thể, hắn mỗi bước ra một bước, sát khí đề cao gấp đôi

Ánh mắt toàn bộ sinh linh đều tụ tập ở trên người hắn, vô luận là Vô Cực Đại Chúa Tể, hay Đại Đạo Chí Tôn, đều thấy mắt trợn tròn.

Đây là ai?

Khí thế con mẹ nó quá cường đại!

- Thiên Đế bùng nổ a! Vậy mà phái ra nhiều cường giả như vậy!

- Trước kia ta còn tưởng rằng Thiên Đế là trò cười, hiện tại xem ra, chúng ta mới là trò cười.

- Trách không được Tô Đế, Cực Đế đều nói Thiên Đế mạnh nhất!

- Đẹp trai phát nổ a, ôm Nữ Đế chà đạp Ngạo Thần Quân?

- Ngạo Thần Quân xong, muốn lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục!

Các sinh linh hưng phấn khó nhịn, cho dù cách trăm ức dặm, cũng có thể cảm nhận được Đông Hoàng Thái Nhất bá khí cùng sát khí của Bạch Khởi

Đông Hoàng Thái Nhất quay đầu nhìn về phía Bạch Khởi, bĩu môi nói:

- Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ, cũng dám chậm trễ ta giết địch?

Hắn quay người, tay trái giơ cao, Thái Dương Chân Hỏa cấp tốc tụ tập, trong chớp mắt, một viên mặt trời khủng bố ngưng tụ, đường kính lấy tốc độ nghẹn họng nhìn trân trối khuếch trương

- Lũ sâu kiến, các ngươi đến chết trong tay ta a!

Đông Hoàng Thái Nhất hừ lạnh nói, đã xem bốn người Ngạo Thần Quân như người chết, tức giận đến Ngạo Thần Quân cùng ba vị Thần Chủ sử giả gầm như sấm, nhưng có Triệu Vân, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi, bọn hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân:

- Đinh! Na Tra cực hạn giác tỉnh thành công!

Tần Quân ở trong lòng phân phó:

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Ngay sau đó, bảng thuộc tính của Na Tra liền bắn ra ngoài:

- Na Tra, Uy Linh Hiển Hách Đại Tướng Quân.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Ngọc Liên!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thái Ất Liên Hoa Kinh!

- Pháp bảo: Phong Hỏa Luân, Càn Khôn Quyển, Hỗn Thiên Lăng, Phược Yêu Tác, Tử Diễm Xà Nha Thương!

- Thần thông: Ba đầu sáu tay! Ngọc Liên thân! Phương Hoa chư thiên! Thần Liên chi thủ!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

Thủ hạ của Tần Quân, cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh thứ sáu, phía trước theo thứ tự là Bạch Khởi, Đông Hoàng Thái Nhất, Triệu Vân, Nguyên Sơ đại đế, Lữ Bố!

Trên đỉnh đầu hắn lần nữa toát ra lỗ đen, Na Tra ba đầu sáu tay cấp tốc bay ra, bên ngoài thân lóe ra Ngọc sắc, tinh xảo đặc sắc, nhìn cực kỳ xinh đẹp

Khí tức có thể so với Đại Đạo bạo phát, lần nữa hấp dẫn tất cả ánh mắt.

- Cái này…

Hi Linh Nữ Đế che lại cái miệng nhỏ nhắn, đôi mắt đẹp trừng lớn, những người khác ở chung quanh nhất tề nuốt nước miếng

Lại là một cường giả khủng bố!

- Na Tra, Bạch Khởi, Tử Long, Nguyên Sơ, vây quanh bọn hắn cho trẫm, để Thái Nhất đánh bọn hắn!

Tần Quân một tay ôm Hi Linh Nữ Đế, một tay chống cằm, bá khí khinh người phân phó nói, âm thanh vang vọng toàn bộ Tinh Đạo bảy màu

- Tuân mệnh!

Na Tra bay ra ngoài, Triệu Vân, Bạch Khởi, Nguyên Sơ đại đế nghe xong, phân biệt vây quanh.

Ngạo Thần Quân đầu đầy mồ hôi, ba vị Thần Chủ sử giả cũng như thế, bọn hắn lâm vào trong tuyệt cảnh .

- Na Tra, Đông Hoàng Thái Nhất.

Thân thể Câu Trần Đại Đế run rẩy, trí nhớ kiếp trước bắt đầu khôi phục, phủ bụi mấy trăm tỷ năm, rốt cục lần nữa mở ra.

Viêm Tuyên Đế Quân hưng phấn khó nhịn, Thần Ma còn lại cũng giống như thế.

Ngạo Thần Quân lại như thế nào?

Còn không phải đổ ở dưới chân Thiên Đế!

Lăng Vân Tà Tôn phức tạp nhìn qua một màn như Sử Thi này, phảng phất như về tới thời kỳ Hỗn Độn, thời đại Thiên Đế độc tôn, bây giờ Tần Quân càng thêm bá khí, chỉ cần vung tay lên, cường giả tầng tầng lớp lớp toát ra .

Na Tra, Triệu Vân, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi bay tới tứ phương, vây quanh bốn người Ngạo Thần Quân.

Giờ phút này, mặt trời trong tay Đông Hoàng Thái Nhất đã bành trướng đến mấy ức dặm, vô cùng khoa trương, ẩn chứa lực lượng đủ để hủy diệt một phương Đại Đạo Vị Diện!

------oOo------

Chương 2053: Sơ Thái Dương Thần lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Dương Chân Hỏa của hắn đã phát sinh thuế biến, chính là Sơ Thái Dương Chân Hỏa, có thể đốt Đại Đạo!

Cái này tương đương với Đông Hoàng Thái Nhất một mình sáng tạo Đại Đạo, Sơ Thái Dương chi đạo!

So với Liệt Diễm Đại Đạo của Tần Quân, còn mạnh hơn!

- Run rẩy đi! Bốn con bò sát!

Đông Hoàng Thái Nhất cười nói, trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, một trận chiến này hắn muốn trọng đoạt uy danh của Yêu Hoàng!

Đám người Triệu Vân trấn thủ tứ phương cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh, bởi vì mặt trời trong tay Đông Hoàng Thái Nhất thật sự là quá kinh khủng.

- Tồn Hiếu!

Lúc này, Tần Quân lần nữa điểm tướng, nghe mà Hi Linh Nữ Đế ở trong ngực thân thể lắc một cái.

Tần Quân thật sự là quá điên cuồng, hoàn toàn lật đổ nàng nhận biết .

Các Thần Ma lập tức kích động lên, đồng thời cũng đang lo lắng Tần Quân phải chăng có thể chịu đựng nhiều lần thi triển thần thông vô thượng như

vậy hay không.

Lý Tồn Hiếu cấp tốc đi vào trước mặt Tần Quân, một chân quỳ xuống, nói:

- Có mạt tướng!

- Để Lý Tồn Hiếu cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Lý Tồn Hiếu đáng giá hắn tín nhiệm, giống như Na Tra, sau khi cực hạn thức tỉnh vẫn như cũ là độ trung thành max trị số

Lý Tồn Hiếu được hắn trọng điểm cải tạo huyết mạch, sau khi cực hạn thức tỉnh, so với Na Tra chỉ mạnh không yếu!

Thoại âm rơi xuống, Lý Tồn Hiếu liền bị hút vào trong lỗ đen trên đỉnh đầu Tần Quân

Một màn này cũng bị bốn người Ngạo Thần Quân nhìn ở trong mắt, để bọn hắn hãi hùng khiếp vía, tuyệt vọng ở trong lòng sôi trào

- Người điên người điên.

Một tên Thần Chủ sử giả thân thể run rẩy, thì thào nói, bọn hắn khó có thể tưởng tượng, vì sao dưới tay Tần Quân có nhiều cường giả như vậy?

Trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất run lên, lúc này ném mặt trời ra ngoài.

Thần thông này chính là Thái Dương Thần lâm tiến giai, Sơ Thái Dương Thần lâm!

Sơ Thái Dương kinh khủng rung động mấy ngàn vạn sinh linh, ánh lửa để bọn hắn nghẹn họng nhìn trân trối, Thiên Đế Thạch Điện, Đăng Tiên đài lay động kịch liệt.

- Liều mạng!

Ngạo Thần Quân khàn cả giọng gầm thét nói, lúc này vận đủ pháp lực, ném mâu đâm tới.

Giờ phút này hắn đã không lo được Hi Linh Nữ Đế nằm ở trong ngực Tần Quân

Ba vị Thần Chủ sử giả đi theo thôi động thần thông, lực khiêng Sơ Thái Dương Thần lâm.

Oanh một tiếng...

Bốn đạo pháp lực đụng vào Sơ Thái Dương, không gian phá toái, tùy theo Hỗn Độn cũng phá diệt, căn bản gánh không được Sơ Thái Dương Thần uy.

Bốn người Ngạo Thần Quân cắn răng, ra sức ngăn cản, đáng tiếc căn bản không cách nào rung chuyển Sơ Thái Dương.

- Lũ sâu kiến! Sợ hãi đi! Tuyệt vọng đi!

Đông Hoàng Thái Nhất một tay đỉnh lấy Sơ Thái Dương, điên cuồng cười nói, thoải mái trước nay chưa có để hắn tùy ý chà đạp tự tôn của bốn người Ngạo Thần Quân, hắn biểu hiện ra cường thế rung động toàn bộ sinh linh

- Đinh! Lý Tồn Hiếu cực hạn giác tỉnh thành công!

Cùng lúc đó, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa.

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Tần Quân không chút do dự quyết định.

- Lý Tồn Hiếu, đến từ Dã Sử truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Ngũ Thải Thạch Thiết!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Thạch Thiết Luyện thể pháp!

- Pháp bảo: Vũ Vương giáo!

- Thần thông: Thạch Thiết thân! Vô địch hồn! Ngũ Thải diệt sạch!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

Hỗn Độn Ngũ Thải Thạch Thiết ở trong Thần Thoại Thương Thành giá trị sáu ngàn tám trăm tỷ danh khí, lần thứ hai đổi lấy, là 13 ngàn tỷ giá trị danh khí!

Vật siêu giá trị!

Rất nhanh, Lý Tồn Hiếu từ trên đỉnh đầu Tần Quân bay ra.

Sự xuất hiện của hắn, để đám người Ngạo Thần Quân đang đối kháng với Sơ Thái Dương Thần lâm kém chút dọa đến hình thần câu diệt,

------oOo------

Chương 2054: Hỗn Độn lực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Tồn Hiếu như một tòa thiết tháp đứng ở trước mặt Tần Quân, đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, khí thế so sánh với lúc trước, chênh lệch quả thực là một cái trên trời một cái dưới đất.

- Gia nhập đám người Tử Long, vây quanh bốn con chó kia! Trốn đi một cái, trẫm bắt các ngươi hỏi tội!

Tần Quân phân phó nói, hắn không chỉ muốn đánh bại Ngạo Thần Quân, còn muốn ở trước mặt toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, nhục nhã hắn, để hắn sống không bằng chết!

Nghe vậy, Lý Tồn Hiếu trầm giọng nói:

- Tuân mệnh!

Đang khi nói chuyện, cấp tốc đi vào ở giữa Triệu Vân, Bạch Khởi, bao vây bốn người Ngạo Thần Quân.

Đám người Ngạo Thần Quân thấy nghiến răng nghiến lợi, nhưng bọn hắn còn phải nghĩ biện pháp phá vỡ Sơ Thái Dương Thần lâm trước mắt

Sơ Thái Dương hùng vĩ còn đang không ngừng bành trướng, bên trong ẩn chứa Sơ Thái Dương Chân Hỏa một khi nổ tung, đủ để hủy diệt vô số vũ trụ, thậm chí có thể đoạn Cổ Thánh Đế Đạo này.

Những sinh linh cách trăm ức dặm kia không khỏi mồ hôi lạnh lâm ly, tê cả da đầu.

Lại là một cường giả bí ẩn không thua gì Ngạo Thần Quân!

- Đây là mặt trời gì, cỗ hỏa diễm này...

Ngục Đạo Thần Đế ngồi ở trên bảo tọa bạch cốt, thân thể kéo căng, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Sơ Thái Dương Thần lâm

Loại cảm giác nóng rực này, hắn chưa bao giờ trải nghiệm qua, rất khó tưởng tượng đám người Ngạo Thần Quân chống lại sẽ dày vò như thế nào?

- Sắp gánh không được sao?

Đông Hoàng Thái Nhất khinh miệt hỏi, đám người Ngạo Thần Quân không dám tránh, một khi né, thời điểm đang tránh sẽ tao ngộ đám người Triệu Vân tập sát, rất dễ dàng một kích mất mạng, bọn hắn không dám đánh cược.

Nghe Đông Hoàng Thái Nhất nói, Ngạo Thần Quân cảm thấy nhục nhã trước nay chưa có, hắn phảng phất như đã thấy Hi Linh Nữ Đế mặt mũi tràn đầy trào phúng nhìn hắn, cái này khiến hắn gần như sụp đổ

Lúc này, tay phải của Đông Hoàng Thái Nhất đi theo nâng lên, Sơ Thái Dương Chân Hỏa cấp tốc ngưng tụ, lại là một Sơ Thái Dương Thần lâm

Một màn này để Tần Quân có chút cảm khái.

Năm đó lúc đánh Đông Hoàng Thái Nhất, một chiêu này có thể nói là để Đại Tần thiên đình thúc thủ vô sách, bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất quy về hắn sử dụng, loại cảm giác này vô cùng mỹ diệu

Ngạo Thần Quân nhìn thấy thủ thế của Đông Hoàng Thái Nhất, kém chút dọa tiểu trong quần

Lúc này điều động Hỗn Độn chi khí trong cơ thể, ngưng tụ thành Hỗn Độn Thần Khải, đây là thần thông của Hỗn Độn Thần Chủ, không chỉ có tăng cường chiến lực, còn có thể phòng ngự ức vạn thần thông

Ba vị Thần Chủ sử giả thì liều mạng vận chuyển pháp lực, cảnh giới của bọn hắn đều ở Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, đáng tiếc đối mặt Đông Hoàng Thái Nhất, sửng sốt bị ép tới gắt gao.

Đông Hoàng Thái Nhất cấp tốc ném Sơ Thái Dương Thần lâm ra ngoài, trong chớp mắt, viên Sơ Thái Dương này bỗng nhiên biến mất, lại một lần nữa xuất hiện, đã đi vào sau lưng đám người Ngạo Thần Quân, muốn giáp công bọn hắn.

- Làm sao có thể?

Ngạo Thần Quân giật mình kêu lên, đáng tiếc còn chưa chờ hắn làm ra phản ứng, Sơ Thái Dương ở phía sau liền đập đến

Hai viên Sơ Thái Dương to lớn đến cực điểm va chạm, kinh khủng cỡ nào, trong chớp mắt, thân ảnh đám người Ngạo Thần Quân liền bị dìm ngập.

- Thật mạnh.

Bạch Khởi nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất, lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng

Triệu Vân, Na Tra, Lý Tồn Hiếu cũng như thế.

Nguyên Sơ đại đế thì thấy hãi hùng khiếp vía, hắn đã biết được tình huống của Tần Quân, rõ ràng đang trùng tu, vì sao dưới tay có nhiều cường giả như vậy?

Quách Gia, Quản Trọng thì thấy nhíu mày, bọn hắn đều là Thần Ma, gặp đến cảnh này, không khỏi nhớ lại trí nhớ của kiếp trước, để bọn hắn đối với Tần Quân càng thêm kính sợ

- Bệ Hạ, những người này đều là ngài bồi dưỡng?

Hi Linh Nữ Đế nhịn không được ngẩng đầu hỏi, mặt của nàng cách Tần Quân rất gần, Tần Quân hơi cúi đầu, liền có thể hôn nàng.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Trẫm có thể nuôi dưỡng các ngươi, tự nhiên cũng sẽ bồi dưỡng những người khác, quên sao, trẫm nói qua, lần sau gặp nhau, trẫm sẽ mang các ngươi đi đỉnh phong trước nay chưa có!

------oOo------

Chương 2055: Hỗn Độn lực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn qua Tần Quân hăng hái, bễ nghễ thương sinh, ánh mắt của Hi Linh Nữ Đế mê ly, tràn đầy yêu thương cùng sùng bái, không cần phải nhiều lời nữa, đầu tựa vào trên lồng ngực của Tần Quân, cười xem trận chiến đấu này.

Đối với Ngạo Thần Quân, nàng cũng không đồng tình.

Tuy Ngạo Thần Quân không có thương hại qua nàng, nhưng nếu Tần Quân không xuất hiện, nàng phải thành thê tử của hắn, cho nên nàng đối Ngạo Thần Quân chỉ có chán ghét

Từ xưa đến nay, trong nội tâm nàng chỉ có một người.

Hai Sơ Thái Dương va chạm, hóa thành một viên Sơ Thái Dương càng lớn, Sơ Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn hóa thành sóng lửa vô tận quét sạch bốn phương tám hướng, muốn hủy diệt hết thảy, thiêu tẫn Tinh Đạo bảy màu

Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Bạch Khởi, Nguyên Sơ đại đế thôi động pháp lực, đỡ được sóng lửa, hình thành một khu cách ly đường kính mấy tỷ dặm

Ở trong Sơ Thái Dương Chân Hỏa, đám người Ngạo Thần Quân nhận lấy thống khổ vô tận, thậm chí phát ra tiếng kêu thảm thiết, để cho người ta nghe mà sợ hãi

Đông Hoàng Thái Nhất không có thu tay lại, ngược lại cười điên cuồng hơn

Hắn thích nhất nhìn địch nhân thống khổ, ánh lửa chiếu vào trên mặt hắn, dữ tợn, hung ác hoàn toàn rọi sáng ra, như diệt thế yêu ma trong truyền thuyết, hưởng thụ lấy giết chóc cùng hủy diệt

- Đáng giận, ta là Hỗn Độn Thần Chủ đời tiếp theo, sao có thể chịu được khuất nhục như thế.

Ngạo Thần Quân bị thiêu đến không thành hình người, đôi mắt bắn ra hung quang khiếp người, cho dù là ở trong Sơ Thái Dương Chân Hỏa, vẫn như cũ chói mắt

Nghĩ xong, hắn đột nhiên giơ lên Đạo Binh trường mâu trong tay, trực tiếp đâm vào trong cơ thể mình.

Oanh...

Một tiếng oanh minh kinh khủng vang lên, sóng gió cuồng bạo giảo tán Sơ Thái Dương Chân Hỏa, chúng sinh mới nhìn rõ tình cảnh của đám người Ngạo Thần Quân, đều tê cả da đầu, hãi hùng khiếp vía

Chỉ thấy ngoại trừ Ngạo Thần Quân, ba vị Thần Chủ sử giả chỉ còn lại có hài cốt, ngay cả xương cốt cũng bị thiêu cháy đen

Hỗn Độn Thần Khải của Ngạo Thần Quân cũng bị thiêu tàn phá, khói đen lượn lờ.

Giờ phút này Đạo Binh trường mâu đâm xuyên bộ ngực của hắn, Hỗn Độn chi khí vô tận từ vết thương tràn ra, hóa thành mây mù cuồn cuộn, mà khí tức của hắn cũng càng thêm kinh dị

- Có ý tứ, Hỗn Độn lực?

Nhậm Ngã Tiếu nhếch miệng nở nụ cười, nhưng thần sắc vẫn nhẹ nhõm

như cũ.

Hắn bỗng nhiên cảm giác được một đôi mắt, liếc mắt nhìn đi, chỉ thấy Tần Quân đang nhìn hắn

Thấy cảnh này, hắn nhìn Tần Quân xán lạn cười một tiếng, thậm chí còn ngoắc ngoắc.

Khóe miệng Tần Quân co giật, tên này thật chẳng lẽ một mực đi theo hắn?

Lúc trước hắn đã sớm tới, chỉ bất quá đang chờ đợi Hi Linh Nữ Đế xuất hiện, nhưng Nguyên Sơ đại đế quá hỏa bạo, để hắn có chút đau đầu.

Cũng may Nhậm Ngã Tiếu kịp thời xuất hiện, chọc giận Ngạo Thần Quân, để đối phương thả ra Thiên Đế Thạch Điện.

- Hừ, còn bình tĩnh như vậy?

Trong lòng Tần Quân hơi khó chịu, tuy Nhậm Ngã Tiếu có ân với hắn, nhưng hắn luôn có chút không quen nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

- Hắc Bạch Vô Thường!

Tần Quân lại bắt đầu điểm tướng, một lần là hai người.

Hưu! Hưu!

Hắc Bạch Vô Thường đồng thời xuất hiện ở trước mặt hắn, quỳ xuống một chân, hai người đều rất kích động, không dám cùng Tần Quân đối mặt.

- Để Hắc Bạch Vô Thường cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, bây giờ Hắc Bạch Vô Thường cũng đã lột xác thành Hỗn Độn sinh linh, thiên phú không kém gì Na Tra, nếu như cực hạn giác tỉnh, thế tất lại là hai cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một cái lỗ đen, hút Hắc Bạch Vô Thường vào trong đó.

Một màn này bị vô số sinh linh nhìn thấy, trong lòng đều cuồng loạn.

Thiên Đế lại sắp thả ra hai cường giả khủng bố?

------oOo------

Chương 2056: Giao ra Nữ Đế, chuyện cũ sẽ bỏ qua (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc Bạch Vô Thường trực tiếp tiêu hết hai lần cực hạn giác tỉnh của Tần Quân, nhưng hắn không đau lòng.

Hắn vì Hắc Bạch Vô Thường đổi Thần Phách Hỗn Độn Hắc Linh cùng Hỗn Độn Bạch Linh, hai cái này cùng loại với Hỗn Độn U Linh của Kinh Kha, đều đến từ Đại Đạo Vị Diện khác, có tác dụng dị khúc đồng công.

Tiêu hao giá trị danh khí còn nhiều hơn Hỗn Độn U Linh, thậm chí cao hơn Hỗn Độn Ngọc Liên một chút.

- Trẫm cũng không tin, không thể để cho ngươi chấn kinh!

Tần Quân liếc xéo lấy Nhậm Ngã Tiếu, trong lòng hừ lạnh.

Chợt đưa mắt nhìn sang chiến trường, Ngạo Thần Quân bị Hỗn Độn chi khí quấn quanh càng cường đại, hai mắt hắn hung tợn nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, hận không thể thịt nát xương tan.

Giờ phút này, hận ý của hắn đối với Đông Hoàng Thái Nhất đã siêu việt với Tần Quân.

Dù sao tu vi của Tần Quân là Đại Đạo Đế Tôn, nếu không có những cường giả này, hắn có thể một tay bóp chết.

- Ta muốn để ngươi hối hận!

Ngạo Thần Quân nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất, cắn răng gằn từng chữ nói, phảng phất như nguyền rủa.

Đối với cái này, Đông Hoàng Thái Nhất khịt mũi coi thường, nâng tay phải lên, dựng thẳng ra ngón giữa, nói:

- Loài bò sát, nói nhiều như vậy, ngươi cảm thấy ngươi có thể sống sao?

Cái thủ thế này, là học theo Tần Quân, hắn cảm thấy rất bá khí.

Ngạo Thần Quân tức giận đến không kềm được, Hỗn Độn chi khí trở nên cuồng bạo

Ba vị Thần Chủ sử giả hóa thành xương càng vô cùng khẩn trương, trong đó một vị Thần Chủ sử giả cao giọng nói:

- Chúng ta chính là thủ hạ của Hỗn Độn Thần Chủ, Thiên Đế, ngươi khẳng định muốn cùng Hỗn Độn Thần Chủ trở mặt sao?

Lời vừa nói ra, nhấc lên sóng to gió lớn!

- Hỗn Độn Thần Chủ?

- Nguyên lai truyền ngôn là thật! Ngạo Thần Quân thật là người thừa kế của Hỗn Độn Thần Chủ!

- Cái này phiền phức lớn rồi, mỗi một Đại Đạo Vị Diện cơ hồ đều tao ngộ qua Hỗn Độn Thần Chủ tàn sát đẫm máu, lưu lại Hỗn Độn sinh linh ít càng thêm ít.

- Chẳng lẽ Viễn Cổ ác mộng lại tái hiện?

- Thiên Đế đá trúng thiết bản.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, ánh mắt đều nhìn về phía Tần Quân, đối mặt Hỗn Độn Thần Chủ, Thiên Đế nên lựa chọn như thế nào?

Ở trong lòng chúng sinh của Cổ Thánh Đế Đạo, Hỗn Độn Thần Chủ cơ hồ là vô địch, cho dù là Cực Đế, Tô Đế trong truyền thuyết đoán chừng cũng không phải đối thủ của Hỗn Độn Thần Chủ

Mấy ngàn vạn ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân, chờ đợi thái độ của hắn.

Sở Điệu Thánh Tổ thở dài một tiếng, nói:

- Ngạo Thần Quân có Hỗn Độn Thần Chủ làm chỗ dựa, ai có thể làm gì hắn?

Bạch Đế nhíu mày, con mắt chăm chú nhìn Tần Quân, hắn tin tưởng đồ nhi của mình sẽ không làm sai lựa chọn

Tằng Cuồng Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn đều trêu tức nhìn Tần Quân, nhìn thấy Tần Quân đá trúng thiết bản, trong lòng bọn họ thoải mái lật trời.

- Đinh! Hắc Bạch Vô Thường cực hạn giác tỉnh thành công!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn nói:

- Thái Nhất, lui ra.

Thoại âm rơi xuống, mấy ngàn vạn sinh linh nhất tề nuốt nước miếng.

Thiên Đế sợ rồi?

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày, nhưng bởi vì tử trung với Tần Quân, hắn chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, bay trở về Thiên Đế Thạch Điện.

Các Thần Chủ sử giả thì thở dài một hơi, chỉ sợ Tần Quân cùng bọn hắn ngọc đá cùng nát.

Ngạo Thần Quân không nói một lời, nhìn chòng chọc vào Tần Quân, sát ý trong mắt vô luận là ai cũng có thể nhìn thấy.

Lúc này, hai bóng người từ trong lỗ đen trên đỉnh đầu Tần Quân bay ra, chính là Hắc Bạch Vô Thường.

Giống như hai Quỷ Ảnh, rơi vào trước mặt Tần Quân, cự kỳ khủng bố, tự mang hàn phong, để cho lưng người ta phát lạnh

- Điều ra bảng thuộc tính của Hắc Bạch Vô Thường!

Tần Quân cấp tốc ở trong lòng phân phó nói, khí tức của Hắc Bạch Vô Thường quá cường đại, rõ ràng cũng đã tiến vào Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

- Hắc Bạch Vô Thường, đến từ dân gian truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Hắc Linh! Hỗn Độn Bạch Linh!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

------oOo------

Chương 2057: Giao ra Nữ Đế, chuyện cũ sẽ bỏ qua (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Công pháp: Hắc bạch Ngự Quỷ pháp!

- Thần thông: Âm Dương Độn pháp! Hiệu lệnh quỷ sai! Đoạt Mệnh tác hồn!

- Pháp bảo: Đoạt Mệnh lưỡi hái! Tác hồn liên! Định Hồn tỏa!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

Trong lòng Tần Quân vui vẻ, đến tận đây, dưới tay hắn có chín cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, theo thứ tự là Đông Hoàng Thái Nhất, Triệu Vân, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Lữ Bố, Hắc Bạch Vô Thường.

- Giao ra Nữ Đế, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!

Lúc này, Ngạo Thần Quân mở miệng nói, hắn nỗ lực thu liễm sát ý của mình.

Lời vừa nói ra, Hi Linh Nữ Đế nhíu mày, các Thần Ma ở chung quanh cũng đều nổi giận.

Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên quay đầu, muốn tru sát Ngạo Thần Quân.

- Tử Long, Nguyên Sơ, Tồn Hiếu, Na Tra, Hắc Bạch Vô Thường, Bạch Khởi, ngược chết hắn cho trẫm!

Tần Quân bỗng nhiên phân phó nói, sắc mặt lạnh lùng, mà câu nói này trong nháy mắt để mấy ngàn vạn sinh linh trừng to mắt.

Ngược chết Ngạo Thần Quân?

Ngạo Thần Quân cùng ba vị Thần Chủ sử giả cũng sửng sốt.

- Tuân lệnh!

Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế, Na Tra, Bạch Khởi, Hắc Bạch Vô Thường cùng kêu lên nói, âm thanh chấn động toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo.

Đông Hoàng Thái Nhất lộ ra nụ cười, Bệ Hạ vẫn là Bệ Hạ kia, vĩnh viễn không e ngại.

Oanh một tiếng!

Bảy cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh từ phương hướng khác nhau đánh tới đám người Ngạo Thần Quân, đại chiến hết sức căng thẳng.

Ba vị Thần Chủ sử giả vô ý thức muốn chạy trốn, nhưng lúc này, Hắc Bạch Vô Thường ném ra xích sắt, cuốn lấy bọn hắn, ngay sau đó, Bạch Khởi giết tới trước mặt, trong tay vung ra sát phạt cự kiếm, huyết khí ăn mòn mấy ngàn vạn trượng, làm cho ba vị Thần Chủ sử giả vội vàng thôi động pháp lực ngăn cản

Tuy chỉ còn lại có hài cốt, nhưng bọn hắn vẫn có pháp lực, vẫn rất cường thế.

Lý Tồn Hiếu từ dưới phóng lên, một quyền đánh trúng cằm Ngạo Thần Quân, đánh cho Ngạo Thần Quân ngửa đầu thổ huyết.

- Dám uy hiếp Bệ Hạ, để ngươi không thể siêu sinh!

Na Tra ba đầu sáu tay bay đến đỉnh đầu của Ngạo Thần Quân, trường thương kích xuống, đâm xuyên đầu lâu của Ngạo Thần Quân, trường thương nhập thể, để Ngạo Thần Quân cũng không cách nào kêu thảm

Vô số quang cầu như mưa to đánh tới, chính là Nguyên Sơ đại đế đang thi triển thần thông, trong nháy mắt bao phủ Ngạo Thần Quân.

Một bên khác, Bạch Khởi cùng Triệu Vân bạo ngược ba vị Thần Chủ sử giả, ở dưới xích sắt của Hắc Bạch Vô Thường trói buộc, ba vị Thần Chủ sử giả căn bản không cách nào phòng ngự.

Toàn bộ chiến đấu hiện lên tình thế nghiêng về một bên.

- Ti... Thiên Đế quá bá đạo!

- Ngạo Thần Quân xong!

- Ngu xuẩn, nếu không phải Ngạo Thần Quân chọc giận Thiên Đế, nói không chừng đã ngưng chiến.

- Thật mạnh.

- Nhanh lui lại!

Các sinh linh một bên kinh nghị, một bên giống như nước thủy triều lui nhanh, cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh chiến đấu, phát ra kình phong cũng để bọn hắn không chịu đựng nổi

Sắc mặt của Tằng Cuồng Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn vô cùng khó coi, đáy mắt khó mà che giấu sợ hãi.

Nếu Tần Quân hạ lệnh giết bọn hắn, bọn hắn có thể trốn đi chỗ nào?

Nhậm Ngã Tiếu thấy tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nói một mình:

- Quần ẩu? Ta thích!

Tần Quân một mực chú ý thần sắc của hắn, nhìn thấy tên này lại cười, hắn

bỗng nhiên lại muốn cho Thần Ma cực hạn giác tỉnh.

Trước mắt, hắn còn có bốn lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội tử trung giác tỉnh!

Mấu chốt nhất là, hắn còn có một nắm lớn hệ thống khen thưởng có thể dung hợp.

Một trận chiến này, Ngạo Thần Quân nhất định vẫn lạc.

Oanh! Oanh! Oanh.

Na Tra, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế tốc độ nhanh đến cực hạn, mạnh như Vô Cực Đại Chúa Tể cũng thấy không rõ thân ảnh của bọn hắn, chỉ có thể nhìn thấy Ngạo Thần Quân như đống cát bị hành hung, thân thể dần dần tách rời, máu tươi, toái cột vẩy ra, vô cùng thê thảm.

------oOo------

Chương 2058: Thần Chủ giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm...

Tinh Đạo bảy màu điên cuồng vặn vẹo, như bụng Cự Long, mà Cự Long này đang nhận lấy đau đớn khó có thể tưởng tượng, liều mạng giãy dụa.

Mấy ngàn vạn sinh linh vây xem đã lui ra 500 ức dặm, vẫn đang không ngừng lui lại.

Bạch Khởi, Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Nguyên Sơ đại đế, Hắc Bạch Vô Thường đều bị Ngạo Thần Quân phách lối chọc giận, chiến đấu hoàn toàn không nương tay, mặc dù Ngạo Thần Quân có Hỗn Độn Thần Khải bảo hộ, giờ phút này cũng bị đánh cho Thần Khải phá nát.

Ba vị Thần Chủ sử giả chỉ còn lại có xương cháy càng thê thảm hơn, bị xích sắt của Hắc Bạch Vô Thường trói chặt, không ngừng va chạm nhau, còn phải gặp Triệu Vân, Bạch Khởi tàn phá.

Phạm vi mấy chục tỉ dặm, như bị lưỡi dao kình phong tràn ngập, từng điểm sáng đại biểu cho Tinh Thần vũ trụ bị giảo tán

Đông Hoàng Thái Nhất lơ lửng ở trước Thiên Đế Thạch Điện, dùng pháp lực bản thân bảo hộ đám người Tần Quân.

Toàn bộ chiến trường trở nên trống trải, chỉ có Nhậm Ngã Tiếu ngồi xếp bằng trong tinh không, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

- Tên kia là ai?

Đông Hoàng Thái Nhất chú ý tới Nhậm Ngã Tiếu, lông mày không khỏi nhăn lại.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Nhậm Ngã Tiếu không khỏi quay đầu, bốn mắt nhìn nhau, Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày.

Lánh lánh lánh...

Đoạt Mệnh liên của Hắc Bạch Vô Thường lắc lư, phát ra tiếng vang thanh thúy, lúc này, Hắc Vô Thường bỗng nhiên kéo một Thần Chủ sử giả đến trước mặt.

- Ngươi muốn làm gì?

Tên Thần Chủ sử giả này hoảng sợ nói, liều mạng giãy dụa, đáng tiếc tốn công vô ích.

Bọn hắn cũng không dám nguyên thần xuất khiếu, một khi nguyên thần ly thể, chiến lực hạ xuống trên diện rộng, đối thủ là cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, nếu nguyên thần xuất khiếu, hẳn phải chết không nghi ngờ

- Khặc khặc khặc ta muốn ăn ngươi!

Hắc Vô Thường phun lưỡi dài, dữ tợn cười nói, vừa dứt lời, lưỡi dài duỗi ra, như Mãng Long quấn quanh Thần Chủ sử giả này.

Ngay sau đó, lưỡi dài thu lại, hắn liền nuốt Thần Chủ sử giả vào trong

bụng.

Một bên khác, Bạch Vô Thường cũng như thế, nuốt vào một Thần Chủ sử giả, để nguyên thần của đối phương cũng không kịp bỏ chạy

Chỉ còn lại tên Hỗn Độn Thần Chủ kia nhận lấy Triệu Vân cùng Bạch Khởi tàn phá, thống khổ không chịu nổi, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng cùng hoảng sợ, nhất là nhìn thấy hai đồng bạn bị nuốt, linh hồn của hắn cũng không khỏi run rẩy

- Xong...

Thần Chủ sử giả từ bỏ chống lại, chuẩn bị nhận lấy cái chết.

Bạch Khởi đâm tới một kiếm, Triệu Vân giơ thương từ phía sau đánh tới.

Bang bang!

Thần Chủ sử giả bị thương kiếm trước sau đâm xuyên, toái cốt bay loạn, pháp lực màu bạc cùng pháp lực màu đỏ ngòm đồng thời nổ tung, đánh cho thịt nát xương tan, liên đới lấy thần hồn cũng đi theo bạo diệt.

Đến tận đây, ba Thần Chủ sử giả vẫn lạc, Ngạo Thần Quân bị Na Tra, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế bạo ngược, căn bản không cách nào chú ý đến ba vị Thần Chủ sử giả, ngay cả bọn hắn vẫn lạc cũng không biết

Trong Tinh Đạo bảy màu, mấy ngàn vạn sinh linh trầm mặc, tất cả đều nghẹn họng trân trối nhìn hỗn chiến phía trước

Bạch Khởi, Triệu Vân, Hắc Bạch Vô Thường cũng gia nhập hàng ngũ bao vây Ngạo Thần Quân, các loại thần thông, bạo kích tiếp liền thi triển, để Ngạo Thần Quân dần dần mất đi ý thức.

- Ta phải chết sao.

Ngạo Thần Quân máu me khắp người chết lặng nghĩ, giờ phút này hắn đã cảm giác không thấy thống khổ, trong lòng vô cùng chờ mong nhanh chết đi.

Bảy cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh vây ngược hắn, hắn căn bản

không có sức hoàn thủ.

Phạm vi trăm ức dặm không gian bị xé mở vô số vết nứt, đổi lại Đại Đạo Vị Diện còn lại, căn bản gánh không được khí tức của bọn hắn, sẽ trong nháy mắt sụp đổ.

- Hỗn Độn Thần Chủ còn không ra sao?

Tần Quân thì thào nói, nghe mà Hi Linh Nữ Đế ở trong ngực trừng to mắt.

Hỗn Độn Thần Chủ?

Tần Quân đang đợi Hỗn Độn Thần Chủ?

Nàng vội hỏi:

- Bệ Hạ, ngài đây là ý gì?

Hỗn Độn Thần Chủ sao mà đáng sợ, Tần Quân vậy mà muốn gặp.

- Ngạo Thần Quân hoàn toàn không phải uy hiếp, trẫm là muốn ép Hỗn Độn Thần Chủ đi ra, sổ sách năm đó cũng nên tính rồi, Chuẩn Đề cũng nên cứu ra.

Tần Quân vuốt mái tóc của nàng, cười nói, phảng phất như ngay cả Hỗn Độn Thần Chủ cũng không bị hắn để vào mắt.

------oOo------

Chương 2059: Thần Chủ giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên cạnh Quách Gia, Quản Trọng, Huyền Đương, Cơ Hạo Dạ, Viêm Tuyên Đế Quân, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn nghe xong, không khỏi hai mặt nhìn nhau, bọn hắn đều nhìn ra lo lắng trong mắt đối phương.

Tuy bọn hắn đều đang trưởng thành, nhưng Hỗn Độn Thần Chủ cũng sẽ trưởng thành, hơn nữa đại biểu cho Đại Đạo ý chí, tốc độ phát triển không

phải bọn hắn có thể bằng.

- Bệ Hạ có chắc chắn hay không?

Hi Linh Nữ Đế hỏi, quay đầu nhìn về phía bọn người Đông Hoàng Thái Nhất, những người này quá cường đại, có lẽ thật có thể chống đỡ Hỗn Độn Thần Chủ.

- Đó là tự nhiên.

Tần Quân gật đầu.

Hắn thấy, Hỗn Độn Thần Chủ hẳn cũng là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, sẽ không vượt qua quá nhiều, nếu không còn tính là Đại Đạo ý chí gì?

Hoàn toàn có thể áp đảo chư thiên Đại Đạo.

Oanh một tiếng!

Nhục thân của Ngạo Thần Quân bị đánh nổ, nguyên thần thoát ra, muốn muốn chạy trốn, nhưng bị xích sắt của Hắc Bạch Vô Thường trói lấy, không thể động đậy

- Đáng giận.

Ngạo Thần Quân thấp giọng mắng, khắp khuôn mặt là vẻ tuyệt vọng.

Hắn cuối cùng là phải vẫn lạc.

Đúng lúc này, thời không bích chướng trên Tinh Đạo bảy màu hiện nổi sóng, liên miên mấy trăm tỷ dặm, Tinh Đạo cũng bắt đầu hướng tới ổn định

Một cỗ khí tức to lớn bỗng nhiên giáng lâm, đám người Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu cả kinh nhao nhao dừng lại.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng ngẩng đầu, nhíu mày, như lâm đại địch.

- Cỗ khí tức này…

Đông Hoàng Thái Nhất lẩm bẩm, Sơ Thái Dương Chân Hỏa cấp tốc lượn lờ quanh người.

Ngay cả Nhậm Ngã Tiếu xếp bằng ở xa xa cũng nheo mắt lại.

- Thả hắn ra!

Một âm thanh lạnh lùng vô tình vang lên, để chúng sinh không kiềm hãm được dâng lên cúng bái.

Hỗn Độn Thần Chủ!

Giờ khắc này, trong lòng toàn bộ sinh linh đều có minh ngộ.

Ngục Đạo Thần Đế, Tằng Cuồng Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Sở Điệu Thánh Tổ… đều biến sắc.

Bọn hắn nhớ lại đã từng bị Hỗn Độn Thần Chủ chi phối.

Tần Quân thì sờ lên cằm suy tư, nhìn khí tức của Hỗn Độn Thần Chủ, rõ ràng không đơn giản.

Sau đó nên đề bạt ai đi chiến Hỗn Độn Thần Chủ đây?

- Giết hắn đi!

Tần Quân mở miệng phân phó nói, để mấy ngàn vạn sinh linh kém chút dọa phá can đảm.

Hỗn Độn Thần Chủ tới, Thiên Đế còn muốn giết Ngạo Thần Quân?

Thoại âm rơi xuống, Hắc Bạch Vô Thường đồng thời kéo xích sắt, giảo tán hồn phách của Ngạo Thần Quân, triệt để thân tử đạo tiêu.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... đánh bại Ngạo Thần Quân! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, một tuyệt đại cường giả

như vậy vẫn lạc.

Toàn bộ Tinh Đạo bảy màu đều yên lặng lại.

Đám người Triệu Vân, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu nhao nhao trở lại trước Thiên Đế Thạch Điện, bảo hộ Tần Quân, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

- Ngươi biết ngươi đang làm gì không?

Thanh âm của Hỗn Độn Thần Chủ vang lên lần nữa, so với lúc trước, càng có uy nghiêm, mặc dù không có tức giận rõ ràng, nhưng lại để cho người ta kinh hồn động phách.

Càng như thế, càng nói rõ Hỗn Độn Thần Chủ đã phẫn nộ.

Thiên Đế xem như cùng Hỗn Độn Thần Chủ triệt để biến thành cừu địch.

- Trẫm giết một con chó, còn muốn giết ngươi, đừng giấu đầu lộ đuôi, cút ra đây!

Tần Quân nghiêm nghị nói, âm thanh vang vọng Tinh Đạo bảy màu, đẩy bầu không khí tới điểm đóng băng.

------oOo------

Chương 2060: Đại Tần bách chiến bách thắng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Để Hỗn Độn Thần Chủ cút ra đây, còn muốn giết hắn!

Thiên Đế cuồng, để Tinh Đạo bảy màu lâm vào trong yên lặng, mấy ngàn vạn sinh linh khẩn trương đến nín thở ngưng thần, ánh mắt thả ở trên không gian gợn sóng vô biên.

Hỗn Độn Thần Chủ trong truyền thuyết đại biểu Đại Đạo ý chí muốn giáng lâm.

- Điên rồi điên rồi.

Ngục Đạo Thần Đế nhìn chằm chằm phía trên, lẩm bẩm, không có người chú ý tới thân thể của hắn đang run rẩy.

Năm đó, hắn còn chưa trở thành người mạnh nhất của Đại Đạo Vị Diện, Hỗn Độn Thần Chủ huyết tẩy phương Đại Đạo Vị Diện kia, tràng cảnh khi đó thảm liệt, đến nay như là ác mộng, mỗi lần hồi tưởng lại đều để hắn tê cả da đầu.

- Rất tốt, đã ngươi muốn giết ta, vậy thì tới đi!

Thanh âm của Hỗn Độn Thần Chủ vang lên lần nữa, ngay sau đó, một đạo quang trụ Thần Thánh từ trong không gian gợn sóng bắn ra, mang theo khí thế Khai Thiên Tích Địa, rơi đến trước mặt Thiên Đế Thạch Điện.

Đường kính đạt tới vạn dặm, khí thế bàng bạc, để chúng sinh cúng bái.

Trên mặt Tần Quân nở nụ cười trào phúng, Hi Linh Nữ Đế ở trong ngực mặc dù có chút khẩn trương, nhưng biểu lộ bình tĩnh.

- Lại là cỗ khí tức này, vẫn thâm bất khả trắc như cũ.

Quản Trọng nhìn chằm chằm phía trước, cảm khái nói, nhưng lần này cùng lần trước khác biệt, bọn hắn không còn sợ hãi, bởi vì có Tần Quân.

Lăng Vân Tà Tôn lặng lẽ liếc xéo Tần Quân, nhìn thấy Tần Quân mang theo cười lạnh trào phúng, hắn không khỏi kích động lên.

Bệ Hạ hoàn toàn không sợ Hỗn Độn Thần Chủ!

Trong cột sáng Thần Thánh, một bóng người như ẩn như hiện, như Hỗn Độn Thần Minh, mạnh như Vô Cực Đại Chúa Tể cũng tâm sinh kính sợ, các cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh kiêng dè không thôi.

Đông Hoàng Thái Nhất thiêu đốt lên Sơ Thái Dương Chân Hỏa nheo mắt lại, bắt đầu đề cao khí tức của mình, không dung Hỗn Độn Thần Chủ chiếm thượng phong.

Rất nhanh, Hỗn Độn Thần Chủ liền từ trong cột sáng Thần Thánh bước ra.

Hắn cao tới mười trượng, bên ngoài thân phảng phất như bám vào một tầng khải giáp, bắp thịt trên người vô cùng khoa trương, không có lông tóc, trên đầu mọc ra năm cái sừng, chợt nhìn, như là một vương miện,

Hỗn Độn Thần Chủ, như tên Thần Chủ, toàn thân lộ ra một cỗ khí thế phách tuyệt Tam Thiên Đại Đạo, tròng mắt màu đen lạnh lùng đến cực điểm, hai tay tự nhiên rủ xuống, một thanh Hắc Ám mâu dài năm mươi trượng trống rỗng xuất hiện trong tay hắn, chợt nhìn, có phần giống Đạo Binh trường mâu của Ngạo Thần Quân.

Hắn vừa hiện thân, bầu không khí trong Tinh Đạo bảy màu càng thêm ngưng trọng, một cỗ sát khí khó mà hình dung tứ ngược toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo.

Giờ khắc này, không chỉ Tinh Đạo bảy màu, Đại Đạo Vị Diện còn lại cũng có thể cảm nhận được sát khí của Hỗn Độn Thần Chủ

Hắn phảng phất như hóa thân của vô địch, đối mặt chín cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, biểu lộ vẫn lạnh lùng như cũ, cũng không có bởi vì lúc trước Tần Quân nói mà trở nên diện mục dữ tợn.

- Dám mạo phạm ta, phán các ngươi hình thần câu diệt.

Hỗn Độn Thần Chủ giơ Hắc Mâu lên nói, mũi thương sắc bén, lóe ra hàn mang .

Mấy ngàn vạn sinh linh vây xem không dám thở mạnh một cái.

Đọa Thiên Kiếm Đế nắm chặt song quyền, cắn răng thì thào nói:

- Cỗ khí tức này…

Ở trước mặt Hỗn Độn Thần Chủ, trong lòng của hắn căn bản đề không nổi một tia phản kháng, phảng phất như Hỗn Độn Thần Chủ để hắn quỳ xuống, hắn tuyệt đối không dám đứng.

Loại cảm giác này đối với ý chí chiến đấu của các cường giả tạo thành tàn phá cực lớn

Ngục Đạo Thần Đế, Sở Điệu Thánh Tổ, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Bạch Đế…

giờ khắc này tất cả cường giả đều trầm mặc, hoảng sợ nhìn Hỗn Độn Thần Chủ.

- Còn đứng ngây đó làm gì!

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, âm thanh tràn ngập phẫn nộ, cực kỳ kích động, cuồng ngạo nói:

- Tử Long! Thái Nhất! Tồn Hiếu! Bạch Khởi! Na Tra! Nguyên Sơ! Hắc Bạch Vô Thường!

- Giết hắn cho trẫm!

Nương theo thoại âm của hắn rơi xuống, tám cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh của Đại Tần thiên đình đều bộc phát ra khí thế của mình, tựa như thế giới bị phá vỡ.

------oOo------

Chương 2061: Đại Tần bách chiến bách thắng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Tinh Đạo bảy màu trực tiếp nổ tung, Thời Không Loạn Lưu cũng bị giảo tán, hư vô vô tận hiển hiện ra.

- Đại Tần thiên đình bách chiến bách thắng!

Triệu Vân giơ cao Chí Cao Long Hồn thương gào thét nói, khàn cả giọng, phá vỡ màng nhĩ của mấy ngàn vạn sinh linh, để câu nói này vĩnh tồn ở trong lòng chúng sinh

Nói xong, hắn liền dẫn đầu lao tới Hỗn Độn Thần Chủ.

Na Tra, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Hắc Bạch Vô Thường theo sát phía sau.

- Hỗn Độn Thần Chủ tính là gì! Con kiến hôi chung quy là con kiến hôi!

Đông Hoàng Thái Nhất cuồng ngạo cười nói, hai tay nâng lên, một bên ngưng tụ Sơ Thái Dương Thần lâm, một bên phóng tới Hỗn Độn Thần Chủ.

Ầm! Ầm! Phanh

Triệu Vân, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Na Tra Cận Thân công kích Hỗn Độn Thần Chủ, Hắc Bạch Vô Thường dứt bỏ xích sắt, phong tỏa không gian trong vòng phương viên trăm dặm.

Hỗn Độn Thần Chủ giơ cao Hắc Mâu, Hỗn Độn Thần lực hình thành một tầng ánh sáng, đỡ được công kích của bốn cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất bỗng nhiên đến trước mặt Hỗn Độn Thần Chủ, hai tay cùng lúc đẩy về phía trước.

Hai viên Sơ Thái Dương đường kính đạt tới trăm mét trực tiếp đụng vào Hỗn Độn Thần Chủ, Sơ Thái Dương tuy nhỏ, nhưng ẩn chứa lực lượng mạnh hơn lúc trước đối phó bọn người Ngạo Thần Quân, chỉ cần nổ tung, vô số vũ trụ cũng sẽ cùng theo phai mờ

- Chỉ bằng ngươi còn dám xưng ta là con kiến hôi?

Hỗn Độn Thần Chủ hờ hững nói, Hắc Mâu vung lên, giảo tán hai viên Sơ Thái Dương, sóng lửa kinh khủng trực tiếp phá nát xích sắt của Hắc Bạch Vô Thường, quét ngang mỗi cái phương hướng, trong chớp mắt, quét sạch mấy chục tỉ dặm.

- Không tốt!

Ngục Đạo Thần Đế vội vàng đưa tay, dùng pháp lực ngăn cản Sơ Thái Dương Chân Hỏa, nhưng mà, một giây sau, tính cả sinh linh ở sau lưng cùng một chỗ bị biển lửa bao phủ, sống chết không rõ.

Tinh Đạo bảy màu hùng vĩ gãy mất một đoạn, mà một đoạn này chính là chỗ Hỗn Độn Thần Chủ cùng đám người Đông Hoàng Thái Nhất, Triệu Vân chiến đấu.

Phanh...

Tay phải của Hỗn Độn Thần Chủ nâng lên, một đạo thần lực màu đen bắn ra, nhanh đến cực hạn, để Đông Hoàng Thái Nhất căn bản không kịp né tránh, liền bị oanh trúng, bay rớt ra ngoài, trong khoảnh khắc tan biến ở sâu trong tinh không

Nhưng không đến nửa cái hô hấp, Đông Hoàng Thái Nhất lần nữa giết trở lại.

- Ngâm...

Triệu Vân ngửa đầu thét dài, trên cổ tràn đầy huyết quản, pháp lực màu bạc như vòi rồng bao trùm hắn, lập loè Tinh Đạo bảy màu, chợt hắn đột nhiên hóa thành Thái Thương Ngân Long, ngao khiếu vọt tới Hỗn Độn Thần Chủ

Thái Thương Ngân Long, toàn thân hất lên vảy rồng ngân sắc, thân thể dài đến trăm ức dặm, bất luận sinh linh gì ở trước mặt nó, đều sẽ cảm giác được bản thân nhỏ bé.

Các Thần Ma ở sau lưng Tần Quân thấy nghẹn họng nhìn trân trối, ngay cả Hi Linh Nữ Đế cũng bị hù dọa.

- Tử Long thật uy vũ.

Tôn Ngộ Không thấy nuốt nước miếng, nhưng hắn còn chưa có nói xong, Hỗn Độn Thần Chủ ném ra Hắc Mâu, đâm vào đầu của Thái Thương Ngân Long, lực lượng cường đại chấn Thái Thương Ngân Long trở về, như một cọng lông mi đụng bay một Cự Kình, hình ảnh so với hình dung như vậy còn muốn hùng vĩ vô số lần.

Bạch Khởi sát khí sôi trào, diện mục dữ tợn đến sau lưng Hỗn Độn Thần Chủ, Na Tra ba đầu sáu tay thì ở phía trước hấp dẫn lực chú ý của Hỗn Độn Thần Chủ.

- Các ngươi quá yếu!

Hỗn Độn Thần Chủ hét lớn một tiếng, Hỗn Độn Thần lực vô biên trực tiếp chấn Bạch Khởi cùng Na Tra bay ra ngoài, hoàn toàn không cùng một

đẳng cấp.

- Chớ có càn rỡ!

Lý Tồn Hiếu hét phẫn nộ từ bên trên truyền đến, ngay sau đó một thanh hắc kiếm dài đến tỷ dặm rơi xuống, kiếm này chính là pháp lực ngưng tụ thành, uy thế doạ người.

Oanh một tiếng!

Đầu của Hỗn Độn Thần Chủ bị hắc kiếm to lớn đánh trúng, thân thể lại không có bị rung chuyển, không gian phá toái, hắc ám thôn phệ hết thảy.

- Phóng thích Lữ Bố!

Tần Quân nhìn chằm chằm chiến trường, trong lòng trầm giọng nói.

------oOo------

Chương 2062: Đại Tần Thần uy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phóng thích Lữ Bố!

Nương theo thoại âm của Tần Quân rơi xuống, một thân ảnh màu đen cuồng mãnh từ giữa mi tâm hắn bay ra, khiến cho Hi Linh Nữ Đế ở trong ngực Tần Quân đột nhiên ngẩng đầu

Lữ Bố hóa thành Ám Thiên Ma Tổ, khí tức vô cùng tà ác, nhất là hắn còn người mang Hắc Ám Đại Đạo, để Hi Linh Nữ Đế rùng mình.

Bên cạnh Viêm Tuyên Đế Quân, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn giật mình kêu lên

Áo choàng màu đen cuồng vũ ở không trung, Lữ Bố tay cầm Phương Thiên Họa Kích, đưa lưng về phía đám người Tần Quân, ánh mắt trước tiên rơi ở trên chiến đấu phía trước, Hỗn Độn Thần Chủ tư thái cuồng bá vô địch để hắn nhăn mày lại.

- Phụng Tiên! Giết tên kia cho trẫm!

Tần Quân trầm giọng hạ lệnh, ánh mắt của các Thần Ma đều rơi vào trên người Lữ Bố.

Thật mạnh.

Doanh Chính, Tôn Ngộ Không, Đế Giang, Đế Tuấn, Chúc Cửu Âm, Tiết Nhân Quý, Lôi Chấn Tử… đều hãi hùng khiếp vía

Ở trong cảm giác của bọn hắn, Lữ Bố so với Đông Hoàng Thái Nhất không kém chút nào.

- Tuân mệnh!

Lữ Bố ứng thanh nói, nói xong, thả người nhảy lên, hóa thân thành bóng đêm vô tận quét sạch chiến trường.

- Lại một tên Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ?

Nhậm Ngã Tiếu ngẩng đầu nhìn lại, biểu lộ mang theo vẻ kinh ngạc.

Tần Quân chú ý tới thần sắc của hắn biến hóa, tâm lý mừng thầm, rốt cục động dung đi!

- Nghiệt Súc! Đừng muốn ngông cuồng!

Tiếng gầm gừ của Lữ Bố vang vọng Tinh Đạo bảy màu, tuy chấn kinh khí tức của Hỗn Độn Thần Chủ, nhưng hắn không kịp hỏi nhiều, Tần Quân để hắn chiến, hắn liền chiến!

Hắc Ám Đại Đạo rót vào Phương Thiên Họa Kích cấp tốc biến thành Đạo Binh, Lữ Bố hóa thành một trường hồng màu đen xuyên toa tinh không, cấp tốc đụng vào Hỗn Độn Thần Chủ.

Bang...

Phương Thiên Họa Kích cùng Hắc Mâu va chạm, đóm lửa vô số, bốn mắt nhìn nhau, đôi mắt của Hỗn Độn Thần Chủ vẫn lạnh lùng như cũ, cũng

không có bởi vì Lữ Bố xuất hiện mà sinh ra biến hóa.

Oanh...

Thân thể của Hỗn Độn Thần Chủ đột nhiên bộc phát ra cường quang, chấn Lữ Bố bay ra ngoài, nhưng Lữ Bố cũng không có giống đám người Đông Hoàng Thái Nhất, bị oanh ra khoảng cách rất lớn, vẻn vẹn ngàn mét, hắn liền ổn định thân hình.

- Rất tốt!

Lữ Bố vỗ vỗ lồng ngực, diện mục trở nên hung ác, trong đôi mắt sát ý như đuốc.

Triệu Vân biến thành Thái Thương Ngân Long lần nữa đánh tới, Bạch Khởi, Na Tra, Lý Tồn Hiếu từ phương hướng khác nhau lao đến, Hỗn Độn Thần Chủ bị vây quanh, không chỗ có thể trốn, nhưng hắn không có ý tứ chạy trốn.

- Linh Hồn Phược Đạo!

Hắc Vô Thường cao giọng nói, đỉnh đầu của Hỗn Độn Thần Chủ bỗng nhiên xuất hiện một lỗ đen, ngay sau đó vô số xích sắt như mưa to tầm tã rơi xuống, Bạch Vô Thường không có nhàn rỗi, lưỡi hái không ngừng vung vẩy, đao khí tứ ngược, phong tỏa không gian trong vòng nghìn dặm

Nguyên Sơ đại đế thấy hãi hùng khiếp vía, nhiệt huyết của hắn cũng bị nhen lửa, thầm nghĩ:

- Những người này quá mạnh!

Vừa nghĩ, hắn vừa giang hai cánh tay, phía sau dâng lên năm Thập Tự Giá kim sắc, khí thế khinh người.

- Lăn...

Hỗn Độn Thần Chủ một tay huy động Hắc Mâu, gào thét nói, âm thanh truyền khắp trên trăm Đại Đạo Vị Diện, chấn nhiếp sinh linh chư thiên.

Oanh! Oanh! Oanh

Từng Hỗn Độn chi khí từ trong cơ thể hắn bạo phát, như mũi tên cuồng xông về các phương hướng khác nhau, đánh tan công kích của mọi người.

Mặc dù bị chín cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh vây công, Hỗn Độn Thần Chủ vẫn biểu hiện được vô cùng cường thế.

- Mau lui lại!

Sở Điệu Thánh Tổ một bên nói, một bên bay về phía sau, chiến đấu liên lụy phạm vi càng lúc càng rộng, làm bọn hắn không thể không lui lại.

- Đồ nhi.

Bạch Đế lo lắng nhìn qua Tần Quân, nhưng lấy tu vi của hắn, căn bản không giúp được Tần Quân, lưu lại ngược lại sẽ liên lụy.

Đông Hoàng Thái Nhất cùng Lữ Bố đồng thời giết tới trước người Hỗn Độn Thần Chủ, hai người đều đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ, có thể đối cứng Hỗn Độn chi khí, hai người liên thủ, đánh cho Hỗn Độn Thần Chủ bắt đầu lui lại.

Sơ Thái Dương Chân Hỏa hóa thành hàng ngàn hàng vạn Hỏa Long quấn quanh Hỗn Độn Thần Chủ, Lữ Bố càng cường thế, hai tay huy động Phương Thiên Họa Kích, Hắc Ám Đại Đạo khiến cho toàn thân hắn trở nên Ám Hắc, thôn phệ lấy Hỗn Độn chi khí.

------oOo------

Chương 2063: Đại Tần Thần uy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Gia hỏa này quá mạnh.

Na Tra lau đi máu tươi ở khóe miệng, lần nữa giết tới, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi, Hắc Bạch Vô Thường cũng như thế, đáng tiếc, bọn hắn vừa lên liền bị Hỗn Độn Thần Chủ đánh bay, nhưng rất kiên nhẫn, làm cho Hỗn Độn Thần Chủ không thể làm gì.

Chín cường giả Đại Tần đại chiến Hỗn Độn Thần Chủ, chiến đấu cũng không có nghiêng về một phía như chúng sinh tưởng tượng.

Những sinh linh một bên lui lại một bên ngắm nhìn kia, tất cả đều há to mồm, con mắt nổi lên, khó có thể tưởng tượng mình chứng kiến hết thảy.

- Đại Tần thiên đình thật mạnh.

- Đây chính là thủ hạ của Thiên Đế à, thật là khủng khiếp, đây là muốn nghịch tập Hỗn Độn Thần Chủ?

- Không có khả năng! Khí thế của Hỗn Độn Thần Chủ vẫn như cũ là mạnh nhất.

- Đáng tiếc, chúng ta theo không kịp tốc độ bọn hắn chiến đấu, không cách nào phân biệt ai chiếm thượng phong.

- Thiên Đế quá bá khí, ngồi xem chiến đấu, Cổ Thánh Đế Đạo ai có thể so sánh?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, bởi vì quá mức chấn kinh, bọn hắn thậm chí quên bận tâm lãnh tụ của mình, điên cuồng khen ngợi Thiên Đế .

Cũng không trách bọn hắn, bởi vì tất cả bá chủ Đại Đế cũng như thế.

So với Thiên Đế, bọn hắn càng chán ghét Hỗn Độn Thần Chủ .

Cơ hồ tất cả Đại Đạo Vị Diện đều có huyết hải thâm cừu với Hỗn Độn Thần Chủ, nhìn thấy các Thần Tướng của Đại Tần thiên đình áp chế Hỗn Độn Thần Chủ, bọn hắn không kiềm hãm được kích động lên.

Phốc...

Na Tra bị Hỗn Độn Thần Chủ xé mở một cánh tay, máu tươi vẩy ra, đau đến Na Tra tiếng kêu thảm thiết.

Đông Hoàng Thái Nhất huy quyền đập tới, Sơ Thái Dương Chân Hỏa hóa thành sóng lửa ngăn cách Na Tra cùng Hỗn Độn Thần Chủ, lúc này, Lữ Bố giơ cao Phương Thiên Họa Kích vung xuống

- Đương...

Hắc Mâu cùng Phương Thiên Họa Kích tấn công, sinh sinh âm thanh va chạm đinh tai nhức óc, trăm tỉ dặm tinh không nổi sóng.

Lữ Bố cắn răng, dùng hết toàn lực, muốn đánh gãy Hắc Mâu, nhưng mà Hỗn Độn Thần Chủ phong khinh vân đạm, tay trái đẩy ra, liền chấn hắn bay ra ngoài.

Tinh Đạo bảy màu cắt đứt càng lúc càng lớn, đã dài đến trăm tỉ dặm, còn đang không ngừng khuếch trương, linh khí chui ra hư vô phía ngoài, khiến cho Tinh Đạo bảy màu cuồng phong tứ ngược.

Hi Linh Nữ Đế thao túng Thiên Đế Thạch Điện lui lại, tránh đi phong ba chiến đấu.

- Tình huống không thể lạc quan.

Viêm Tuyên Đế Quân cắn răng nói, hận không thểể mình tham chiến, đáng tiếc thực lực hoàn toàn không đủ tư cách.

Tần Quân hơi nhướng mày nói:

- Khổng Tuyên!

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người trên Thiên Đế Thạch Điện bị hù dọa, toàn bộ nhìn về phía Tần Quân.

Đây là còn muốn đề bạt cường giả?

Khổng Tuyên lách mình đến trước mặt Tần Quân, cố nén kinh hỉ, run giọng nói:

- Có mạt tướng!

Hắn chờ cơ hội này, đã đợi rất lâu!

- Còn nhớ rõ thời điểm đại chiến Dương Bắc Minh không?

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi, đồng thời ở trong lòng phân phó nói:

- Để Khổng Tuyên cực hạn giác tỉnh!

Khổng Tuyên tính cách cao ngạo, sẽ không làm ra sự tình ruồng bỏ Chủ Công.

Khổng Tuyên ngẩn người, trong đầu hiện lên Tần Tiên Lục Thần đại chiến Dương Bắc Minh, còn chưa chờ hắn kịp phản ứng, liền bị lỗ đen trên đỉnh đầu Tần Quân hút vào trong đó.

- Bệ Hạ.

Hi Linh Nữ Đế nhìn Tần Quân, nhẹ giọng gọi.

Tần Quân cúi đầu nhìn nàng nhoẻn miệng cười, ấm nhẹ nhàng nói:

- Đừng sợ, trẫm còn muốn đường đường chính chính cưới ngươi.

Hi Linh Nữ Đế nghe xong, tâm đều hóa lỏng, trên mặt tuyệt mỹ lãnh diễm toát ra nụ cười hạnh phúc.

------oOo------

Chương 2064: Ngũ Sắc Thần Quang lộ ra bá uy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hỗn Độn quy nhất!

Hỗn Độn Thần Chủ giơ cao Hắc Mâu, nghiêm nghị thét dài, ngay sau đó Hắc Mâu bắn ra Hỗn Độn chi khí như sóng triều, đám người Triệu Vân cả kinh nhao nhao thối lui, nhưng vẫn vây quanh Hỗn Độn Thần Chủ

Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn hình thành sương mù che trời, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, bao phủ mấy trăm tỷ dặm

Các sinh linh ở phương xa đang quan chiến cũng đều hoảng sợ ngẩng đầu, nhìn qua Hỗn Độn sương mù, linh hồn của bọn hắn không ngừng run rẩy

- Đó là cái gì?

Na Tra trừng mắt nhìn đi, chỉ thấy bên ngoài Tinh Đạo bảy màu, vô số ánh sáng từ trong bóng tối hư vô bay tới, tụ tập tới Hắc Mâu của Hỗn Độn Thần Chủ

- Quản nó là cái gì, giết hắn là được!

Tay trái của Đông Hoàng Thái Nhất nhắm ngay Hỗn Độn Thần Chủ, lần nữa bắn ra một viên Sơ Thái Dương, cấp tốc bành trướng, lấy khí thế kích vỡ vạn vật đánh tới.

Nhưng lúc sắp đụng vào Hỗn Độn Thần Chủ, Sơ Thái Dương bỗng nhiên bị Hỗn Độn chi khí ăn mòn, cấp tốc tiêu tán.

Một màn này để Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày.

Hắc Bạch Vô Thường liên tiếp ném ra xích sắt, đáng tiếc vẫn bị Hỗn Độn chi khí ăn mòn.

- Ta đi thử một chút!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng nói, nói xong cũng nghĩa vô phản cố phóng tới Hỗn Độn Thần Chủ.

Hắn chính là Hỗn Độn Ngũ Thải Thạch Thiết, lực phòng ngự cực mạnh, nhục thân đúng là kiêu ngạo lớn nhất của hắn

- Đinh! Khổng Tuyên cực hạn giác tỉnh thành công!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, Tần Quân hơi híp mắt lại.

Hắn ở trên người Khổng Tuyên, đồng dạng hao tốn không ít giá trị danh khí, ngoại trừ tăng cường huyết mạch của Khổng Tuyên ra, tính cả Ngũ Sắc thần quang cũng đi theo tăng phúc, các loại bảo bối chung vào một chỗ, tiêu hao Tần Quân gần chín ngàn tỷ giá trị danh khí

Dốc hết vốn liếng như vậy, là bởi vì Tần Quân rất thưởng thức Khổng

Tuyên.

Khổng Tuyên từng hai lần ở trong lúc nguy nan ngăn cơn sóng dữ, hi vọng lần này cũng có thể làm được.

- Điều ra bảng thuộc tính của Khổng Tuyên!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, lúc này, Lý Tồn Hiếu truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Chỉ thấy hắn bị Hỗn Độn chi khí quấn quanh, khải giáp bị ăn mòn, da thịt cũng bị ăn mòn đến máu me đầm đìa, nhìn vô cùng thê thảm.

- Ngươi dám!

Lữ Bố nổi giận gầm lên một tiếng, giơ lên Phương Thiên Họa Kích, mạnh mẽ ném mạnh, chấn đến không gian rung động.

Hưu...

Phương Thiên Họa Kích vạch phá tinh không, xuyên qua Hỗn Độn sương mù, đâm vào lồng ngực của Hỗn Độn Thần Chủ, chấn đến thân thể của Hỗn Độn Thần Chủ run lên, Hỗn Độn chi khí ở chung quanh cũng đi theo tản ra, Lý Tồn Hiếu tìm đúng cơ hội, vội vàng đào thoát.

Lúc này, trên đỉnh đầu Tần Quân hiện ra lỗ đen, ngay sau đó một đạo ngũ thải hà quang bay ra, hóa thành nhân hình, đứng ngạo nghễ ở trên Thiên Đế Thạch Điện

Chính là Khổng Tuyên, Khổng Tước Đại Minh vương!

- Khổng Tuyên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Khổng Tước Đại Minh vương! Con Khổng Tước thứ nhất giữa thiên địa!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn!

- Công pháp: Cầm Hoàng Thánh Pháp! Hóa Vô Minh Vương Công!

- Thần thông: Ngũ Sắc thần quang! Nội Y sát tiễn! Quán Thông Tinh Hà! Ức Điểu Đông Lai!

- Độ trung thành: 85 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn!

Trong nháy mắt đưa thân thành người mạnh nhất Đại Tần thiên đình, đáng thương Tử Long, còn chưa ngồi nóng đít liền bị thay nhau siêu việt.

Sau lưng Khổng Tuyên, nổi lên ngũ thải quang mang, Thần Thánh vô song, tất cả ánh mắt trên Thiên Đế Thạch Điện đều rơi ở trên người hắn

Tên này cũng thay đổi mạnh.

Khí tức như Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố, cao thâm mạt trắc

- Khổng Tuyên, lên đi, đừng để trẫm thất vọng.

Tần Quân phân phó nói, lại thêm một Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn Khổng Tuyên, trẫm cũng không tin Hỗn Độn Thần Chủ còn có thể gánh!

Nếu như Hỗn Độn Thần Chủ siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh, đám người Triệu Vân, Nguyên Sơ đại đế sớm liền ngoẻo rồi.

- Bệ Hạ, chờ ta diệt hắn.

Khổng Tuyên nói một câu, liền dậm chân đi đến Hỗn Độn Thần Chủ.

Khí thế vô thượng bạo phát, trong nháy mắt hấp dẫn tất cả ánh mắt trong Tinh Đạo bảy màu

------oOo------

Chương 2065: Ngũ Sắc Thần Quang lộ ra bá uy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí thế của hắn vậy mà như Hỗn Độn Thần Chủ, Nhậm Ngã Tiếu cũng quay đầu ngoài ý muốn nhìn về phía Khổng Tuyên, sờ lên cằm, không biết đang suy tư điều gì.

- Không nghĩ tới sao?

Tần Quân liếc xéo hắn, khóe miệng cong lên vẻ khinh miệt

Nhậm Ngã Tiếu không có chú ý tới ánh mắt của hắn, ngoẹo đầu suy nghĩ sâu xa, tựa hồ có chút địa phương không hiểu.

Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi, Hắc Bạch Vô Thường, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố… nhất tề quay đầu, ngay cả ánh mắt của Hỗn Độn Thần Chủ cũng nhìn về phía Khổng Tuyên.

- Gia hỏa này…

Đông Hoàng Thái Nhất gắt gao nhìn chằm chằm Khổng Tuyên, không khỏi nhớ lại trước kia ở Huyền Đương đại thế giới, khi đó Khổng Tuyên như hiện tại, không ai bì nổi, nghiền ép chư địch.

Không cần nghĩ, hắn cũng biết, khẳng định là Tần Quân tăng cường tu vi của Khổng Tuyên

Khổng Tuyên mặt như sương lạnh, sát khí như đuốc, nhìn thẳng Hỗn Độn Thần Chủ.

Lúc trước hắn quan chiến một hồi lâu, khẩn trương đến cực điểm, hiện tại hắn có thực lực chiến thắng Hỗn Độn Thần Chủ, trong lòng của hắn có thể nói là ý chí chiến đấu sục sôi

- Ngươi đến cùng là ai?

Hỗn Độn Thần Chủ nhìn chằm chằm Tần Quân hỏi, lúc trước Khổng Tuyên vô cùng nhỏ yếu, làm sao qua một lúc lại đột nhiên đạt tới cảnh giới có thể so với hắn?

Đối mặt hắn chất vấn, Tần Quân kiêu căng cười một tiếng nói:

- Người chết là không cần biết quá nhiều.

Hưu...

Khổng Tuyên thuấn di đến trước mặt Hỗn Độn Thần Chủ, cuồng phong tiếp cận, phá tán Hỗn Độn chi khí ở trên đỉnh đầu Hỗn Độn Thần Chủ

Ánh mắt của Hỗn Độn Thần Chủ ngưng tụ, tay cầm Hắc Mâu muốn xuyên thủng Khổng Tuyên

Bá...

Ngũ Sắc thần quang bỗng nhiên từ phía sau Khổng Tuyên bắn ra, trực tiếp quét đi Hắc Mâu, Hỗn Độn Thần Chủ cả kinh lui nhanh mấy trăm dặm, kinh ngạc nhìn về phía Khổng Tuyên.

Không biết là căn nguyên của sợ hãi .

Khổng Tuyên vừa xuất hiện liền cướp đi Hắc Mâu, dọa hắn nhảy một cái.

Đám người Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố cũng thấy con mắt đăm đăm.

- Ngũ Sắc thần quang.

Na Tra lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ kính sợ.

Ngũ Sắc thần quang của Khổng Tuyên ở Đại Tần thiên đình có thể nói là truyền kỳ, Tần Tiên Lục Thần thành danh, Ngũ Sắc thần quang hiển lộ tài năng.

- Sợ?

Khổng Tuyên miệt thị Hỗn Độn Thần Chủ, hỏi.

Hỗn Độn Thần Chủ cũng là Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn, nhưng trong cùng cảnh giới, Khổng Tuyên còn chưa bao giờ thua ai nha.

- Cái kia chính là Ngũ Sắc thần quang sao.

Lữ Bố nhíu mày, đời trước của hắn chính là La Hầu, đối với Phượng Tổ ngược lại là rất quen thuộc, nhưng không được chứng kiến Ngũ Sắc thần

quang thời kỳ đỉnh phong

- Hệ thống, bắt đầu Đại Đạo Truyền Thừa đi!

Tần Quân một bên quan chiến, một bên phân phó.

Nhìn Hỗn Độn Thần Chủ biểu hiện, trận chiến này đã ổn.

Trừ khi còn có người mạnh hơn xuất hiện!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút đến Phân Thân Đại Đạo!

Phân Thân Đại Đạo?

Tần Quân ngẩn người, phân thân có thể tính Đại Đạo?

Lúc này, Hỗn Độn Thần Chủ phảng phất như bị chọc giận, hai tay nâng lên, sau lưng Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn hóa thành vô số trường mâu, cực giống Hắc Mâu bị Ngũ Sắc thần quang quét đi

Hai tay vung lên, trường mâu như hồng lưu thẳng hướng Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên mặt không đổi sắc, không lùi mà tiến tới, Ngũ Sắc thần quang tóe hiện, thậm chí ngay cả thân hình của hắn cũng bị dìm ngập, trường mâu hồng lưu bay vào Ngũ Sắc thần quang, liền biến mất không thấy gì nữa.

Hỗn Độn Thần Chủ thấy mà thân thể run rẩy, Ngũ Sắc thần quang có thể thu đi Đạo Binh, thần thông của hắn, có thể ngay cả hắn cũng lấy đi hay không?

Loại hoảng sợ này không cách nào ức chế từ trong lòng của hắn toát ra.

- Ngũ Sắc thần quang không phải chỉ có thể thu pháp bảo sao?

Tôn Ngộ Không nói thầm một tiếng, không chỉ hắn, Thần Ma còn lại, bao quát Tần Quân cũng đang nghi ngờ.

------oOo------

Chương 2066: Nhậm Ngã Tiếu chiến Hỗn Độn Thần Chủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hệ thống, chẳng lẽ Ngũ Sắc thần quang của Khổng Tuyên đã sinh ra biến chất?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, có thể xoát Đạo Binh, lại có thể xoát thần thông, quả thực là bá đạo.

- Ngũ Sắc thần quang chỉ là tăng cường, sở dĩ có thể thu thần thông, là bởi vì Khổng Tuyên lĩnh ngộ ra Hóa Vô Minh Vương Công, lấy Ngũ Sắc thần quang làm môi giới, thần thông của địch nhân đều hóa thành hư vô.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân nhướng mày .

Hóa Vô Minh Vương Công?

Thần thông hóa thành hư vô, nghe rất ghê gớm.

Cùng lúc đó, Hỗn Độn Thần Chủ thi triển các thần thông, đáng tiếc Ngũ Sắc thần quang lóe lên, liền tất cả đều bị quét đi, vô cùng quỷ dị.

Hỗn Độn Thần Chủ không ngừng lùi lại, cắn răng hỏi:

- Ngươi đến cùng là ai?

Hắn chưa bao giờ gặp phải đối thủ đáng sợ như vậy, hoàn toàn dò xét không đến ngọn nguồn của đối phương.

Trọng yếu nhất là, rõ ràng bọn hắn ở vào cùng một cảnh giới.

Hắn là Đại Đạo ý chí a!

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Thiên Đế tọa hạ, Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên ngạo nghễ nói, âm thanh vang vọng bên tai toàn bộ sinh linh

Khiến cho các sinh linh ở phương xa chính đang quan chiến bị chấn động đến đầu óc choáng váng, đợi bọn hắn tỉnh táo lại, nhao nhao chấn kinh.

- Khổng Tuyên? Dưới tay Thiên Đế đến cùng còn có bao nhiêu cường giả?

- Nghe nói Thiên Đế từng tiến về Vị Diện cao hơn xông xáo, bây giờ xem ra là thật.

- Hỗn Độn Thần Chủ bị người đơn đấu áp chế?

- Khổng Tuyên? Người này quá mạnh, trong Cổ Thánh Đế Đạo, ai có thể tranh tài?

- Từ nay về sau, người mạnh nhất Cổ Thánh Đế Đạo chính là Khổng Tuyên!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, tên Khổng Tuyên xem như khắc vào trong lòng bọn họ thật sâu

Thân ảnh cao ngạo đối mặt Hỗn Độn Thần Chủ, trong tương lai một đoạn thời gian rất dài, không cách nào bị bọn hắn xóa đi.

- Đáng giận.

Hỗn Độn Thần Chủ nghiến răng nghiến lợi, lại không còn tư thái nhẹ như mây gió lúc trước.

Lạnh lùng tan mất, hắn cho chúng sinh cảm giác áp bách cũng như thủy triều thối lui, càng ngày càng yếu, dần dần bị khí thế của Khổng Tuyên áp chế

- Ngươi còn có chiêu gì không?

Khổng Tuyên giơ cằm, khinh miệt nhìn Hỗn Độn Thần Chủ hỏi, cho dù thân hình không to lớn bằng Hỗn Độn Thần Chủ, nhưng ở trước mặt hắn, Hỗn Độn Thần Chủ là yếu ớt như vậy.

Hắn không chỉ đánh giết Hỗn Độn Thần Chủ, còn muốn cho Hỗn Độn Thần Chủ tuyệt vọng trước.

Hỗn Độn Thần Chủ bỗng nhiên phất tay, Hỗn Độn chi khí ở sau lưng hóa thành từng bóng người, tất cả đều là bộ dáng của Hỗn Độn Thần Chủ, như là phân thân, trong chớp mắt liền đạt tới 100 ngàn, lít nha lít nhít, tất cả đều tản ra khí tức cực mạnh.

- A? Chẳng lẽ đây chính là Phân Thân Đại Đạo?

Tần Quân tấm tắc lấy làm kỳ lạ, chẳng lẽ vận khí của hắn tốt như vậy, rút được Đại Đạo Thần Thông của Hỗn Độn Thần Chủ?

- Không ai có thể vi phạm Hỗn Độn Thần Chủ Thẩm Phán!

Hỗn Độn Thần Chủ khàn giọng gào thét nói, tay phải vung lên, 100 ngàn Hỗn Độn phân thân tất cả đều dũng mãnh lao tới Khổng Tuyên

Mỗi một vị khí thế đều không kém Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ, để Triệu Vân, Bạch Khởi, Nguyên Sơ đại đế… động dung.

Tinh Đạo bảy màu dần dần bị phá tan, khiến cho Tinh Đạo bảy màu đứt gãy dần dần mở rộng.

Sắc mặt của Khổng Tuyên băng lãnh, lúc này đánh tới phía trước.

Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố, Hắc Bạch Vô Thường, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế đi theo Khổng Tuyên đánh tới

Na Tra lần nữa biến ra ba đầu sáu tay, giẫm lên Phong Hỏa Luân đánh tới, Triệu Vân thì hóa thành Thái Thương Ngân Long, ngao khiếu tinh không.

Đại chiến hết sức căng thẳng, để các sinh linh tê cả da đầu.

Một Hỗn Độn Thần Chủ đã đủ đáng sợ, 100 ngàn là khái niệm gì?

Chỉ là khí thế hội tụ vào một chỗ, liền để sinh linh dưới Đại Đạo Chí Tôn cảnh bạo thể mà chết

------oOo------

Chương 2067: Nhậm Ngã Tiếu chiến Hỗn Độn Thần Chủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Giác, Cơ Hạo Dạ, Huyền Đương… đám Vô Cực Đại Chúa Tể dùng pháp lực bảo hộ Thiên Đế Thạch Điện, khỏi bị khí thế của đám người Hỗn Độn Thần Chủ áp bách.

Tràng diện hùng vĩ, khiêu chiến cực hạn của mắt thường.

Khổng Tuyên xông pha chiến đấu, dẫn đầu giết vào trong đại quân 100 ngàn Hỗn Độn Thần Chủ, Ngũ Sắc thần quang hộ thể, thân hình hắn cực nhanh, Hỗn Độn Thần Chủ phân thân đều theo không kịp tốc độ của hắn, thậm chí không cách nào làm bị thương hắn.

Ầm! Ầm! Phanh

mỗi một quyền mỗi một cước của Khổng Tuyên đều có thể đánh bay một Hỗn Độn Thần Chủ phân thân, những phân thân này nhìn như rất mạnh, nhưng không bằng bản tôn, nếu là 100 ngàn Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn cường giả, Khổng Tuyên căn bản ngăn không được

Cả người Đông Hoàng Thái Nhất vòng quanh Sơ Thái Dương Chân Hỏa, ngang ngược vô kỵ, giết vào trong đại quân Hỗn Độn Thần Chủ, không ai có thể ngăn cản.

Lữ Bố cũng như thế, tay cầm Phương Thiên Họa Kích, đại khai đại hợp, mạnh đến cực hạn

Hùng vĩ nhất chính là Triệu Vân, thân hóa Thái Thương Ngân Long, trực tiếp kềm chế đại bộ phận lực chú ý của Hỗn Độn Thần Chủ, thân thể to lớn vô biên, như muốn chiếm cứ Tinh Đạo bảy màu

Hưu!

Lúc này, bản tôn của Hỗn Độn Thần Chủ bỗng nhiên xuất hiện ở trước Thiên Đế Thạch Điện, một màn này để tất cả mọi người trên Thiên Đế Thạch Điện hoảng sợ.

Trong bọn họ không ai có thể đối kháng Hỗn Độn Thần Chủ, bao quát Tần

Quân.

- Thiên Đế đúng không, đi chết đi…

Hỗn Độn Thần Chủ diện mục dữ tợn gầm thét nói, nhưng còn chưa có nói xong, bộp một tiếng, hắn bị người một tay đập bay, đánh vỡ Không Gian bích chướng của Tinh Đạo bảy màu, rơi vào trong bóng đêm vô tận.

- Ách.

Các Thần Ma nhìn trợn mắt hốc mồm, chỉ thấy Nhậm Ngã Tiếu lơ lửng ở trước Thiên Đế Thạch Điện, lung lay tay phải của mình, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh thường.

Tần Quân nheo mắt lại, hắn đã sớm đoán được Nhậm Ngã Tiếu sẽ ra tay, chỉ là không nghĩ tới người này mạnh như thế, mạnh như Hỗn Độn Thần Chủ, cũng bị hắn một bàn tay đập bay.

- Thật mạnh.

Trương Giác nhíu mày, mặt mũi tràn đầy vẻ kiêng dè, thậm chí không dám hành động thiếu suy nghĩ .

- Ngươi có phải yêu trẫm rồi hay không?

Tần Quân trêu tức hỏi, dựa theo Tô Đế nói, Nhậm Ngã Tiếu một mực theo dõi hắn, âm thầm bảo hộ hắn, hắn không tin đối phương vô duyên vô cớ trợ giúp.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu cười nói:

- Ngươi không thể chết ở chỗ này.

Hắn không có rời đi, mà rơi ở trên đỉnh Thiên Đế Thạch Điện, tùy ý ngồi xuống, rõ ràng là muốn bảo vệ đám người Tần Quân.

Hỗn Độn Thần Chủ bay trở về, nhưng ánh mắt nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu tràn ngập không cam lòng cùng e ngại.

- Gia hỏa này là ai?

Hỗn Độn Thần Chủ kém chút mất lý trí, làm sao trong Cổ Thánh Đế Đạo có nhiều tồn tại mạnh hơn hắn như vậy?

Hoàn toàn không hợp lý!

- Lăn, còn dám tới gần, ta bóp chết ngươi!

Nhậm Ngã Tiếu hừ lạnh một tiếng, âm thanh rất nhẹ, chỉ có Hỗn Độn Thần Chủ có thể nghe được, dọa đến hắn quay đầu bỏ chạy

Cùng lúc đó, bọn người Khổng Tuyên, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố bị đại quân Hỗn Độn Thần Chủ vây công, chiến đấu tiến vào giằng co.

Hóa Vô Minh Vương Công của Khổng Tuyên có thể hóa giải thần thông, nhưng không cách nào trực tiếp xóa đi nhục thân của địch nhân, một khi lâm vào hỗn chiến, liền có vẻ hơi bị động.

Trái lại Đông Hoàng Thái Nhất cùng Lữ Bố, đại sát tứ phương không ai bằng.

Đông Hoàng Thái Nhất có Sơ Thái Dương Chân Hỏa hộ thân, Lữ Bố càng đáng sợ, hóa thành hắc ám, xuất quỷ nhập thần, từng Hỗn Độn Thần Chủ phân thân hình thần câu diệt

- Tô Đế có đi tìm ngươi không?

Lúc này, Tần Quân nhìn Nhậm Ngã Tiếu hỏi, hai chữ Tô Đế hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Nhậm Ngã Tiếu đưa lưng về phía Tần Quân, cười khẽ nói:

- Đã tìm, xem ra ngươi biết rất nhiều nha.

- Ồ? Các ngươi ai thắng ai thua?

Tần Quân tiếp tục hỏi, hắn rất muốn biết Nhậm Ngã Tiếu cùng Tô Đế ai mạnh hơn?

Làm Thần Ma thần bí nhất trong Thần Thoại Hệ Thống, cũng là Thần Ma

duy nhất tự nguyện nhập hệ thống, Tần Quân rất ngạc nhiên, Nhậm Ngã Tiếu rốt cuộc mạnh cỡ nào?

------oOo------

Chương 2068: Hồng Mông Đại Tự Tại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn rất mạnh.

Hai tay Nhậm Ngã Tiếu chống lấy mặt đá, nhìn về chiến đấu phương xa, trả lời.

Tần Quân khẽ nhíu mày, đây là lần đầu tiên hắn nghe Nhậm Ngã Tiếu nói người khác rất mạnh, ở trong ấn tượng của hắn, Nhậm Ngã Tiếu vô cùng tự phụ, phảng phất như bất luận cường địch nào ở trước mặt hắn, đều không chịu nổi một kích, loại tư thái tiêu dao này, không ai có thể so sánh.

- Ngươi thua hắn rồi?

Tần Quân hỏi, như thế tính ra, hắn phải lần nữa đánh giá thực lực của Tô Đế.

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai cười một tiếng, không tiếp tục trả lời.

Tần Quân nghe xong, tâm lý nhấc lên sóng biển ngập trời, Tô Đế rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hắn không tiếp tục truy vấn, lại hỏi tiếp liền liên quan đến thực lực của Nhậm Ngã Tiếu, Nhậm Ngã Tiếu khẳng định không trả lời.

- Ngâm...

Thái Thương Ngân Long gầm thét, chỉ thấy trên người hắn bò đầy Hỗn Độn Thần Chủ phân thân, tựa như bầy kiến ăn voi, đau đến Triệu Vân khàn giọng gào thét.

Bên cạnh, Sơ Thái Dương Chân Hỏa bạo phát, bao phủ từng Hỗn Độn

Thần Chủ phân thân, ánh lửa chiếu rọi toàn bộ sinh linh.

- Cứ theo đà này, chiến cục đã định.

- Đại Tần thiên đình của Thiên Đế sau trận chiến này, Cổ Thánh Đế Đạo phải đổi trời.

- Lấy Thiên Đế biểu hiện ra bá khí, thế tất chiếm đoạt Cổ Thánh Đế Đạo, ngày sau chúng ta đều phải nhìn sắc mặt của Đại Tần thiên đình.

- Hỗn Độn Thần Chủ rốt cục phải thua!

- Vừa rồi người một tay đập bay Hỗn Độn Thần Chủ, là Nhậm Ngã Tiếu?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, các phương bá chủ lại lâm vào trong trầm mặc.

Bọn hắn nhìn càng thêm xa, bọn hắn đều có dã tâm, đều không muốn ở dưới người, cho nên đối với kết cục này, bọn hắn chỉ cảm thấy tâm lý hoảng hốt.

- Thiên Đế, ngươi đến cùng là tồn tại như thế nào.

Đọa Thiên Kiếm Đế ngắm nhìn Thiên Đế Thạch Điện, lẩm bẩm, lúc trước hắn căn bản không có để Thiên Đế vào mắt, cho rằng đây chẳng qua là lời đồn tạo nên hư giả, nhưng bây giờ, hắn đối với Thiên Đế có thể nói là tâm phục khẩu phục

Dù sao để hắn đối phó Hỗn Độn Thần Chủ, đoán chừng không cần một hiệp liền vẫn lạc.

Bá...

Ngũ Sắc thần quang như hồng lưu, quét sạch ức vạn dặm chiến trường, thần thông của tất cả Hỗn Độn Thần Chủ đều bị quét đi

- Làm tốt lắm!

Na Tra hét lớn một tiếng, ném ra Càn Khôn Quyển, đụng nát từng Hỗn Độn Thần Chủ.

Chiến đấu đến tận đây, 100 ngàn phân thân của Hỗn Độn Thần Chủ chỉ còn lại không đến một nửa, hắc ám từ biên giới chiến trường cuốn tới, muốn bao phủ mấy chục ngàn phân thân của Hỗn Độn Thần Chủ

- Đáng giận, tiếp tục như vậy nữa chắc chắn thất bại.

Hỗn Độn Thần Chủ lơ lửng ở biên giới, cắn răng thì thào nói, Thiên Đế có Nhậm Ngã Tiếu bảo hộ, hắn không động được, mấy người Khổng Tuyên cũng quá cường đại, nếu cứng đối cứng, thua chỉ có thể là hắn

Nghĩ xong, hai tay của hắn đột nhiên chắp tay trước ngực, trong ánh mắt tóe hiện ra bảy màu, chợt lóe lên.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Thần Chủ Vân điện cơn giận! Nhiệm vụ tường trình: Ký chủ chà đạp kiêu ngạo của Hỗn Độn Thần Chủ, làm cho Hỗn Độn Thần Chủ liên hệ Thần Chủ Vân điện, nếu ký chủ đánh bại Thần Chủ Vân điện, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, khiến cho hắn nhíu mày.

Thần Chủ Vân điện?

Tần Quân không nghĩ tới phía sau Hỗn Độn Thần Chủ còn có thế lực, hắn thấy, chỗ dựa của Hỗn Độn Thần Chủ là Đại Đạo.

- Thần Chủ Vân điện.

Tần Quân lẩm bẩm, lâm vào trầm tư, trong lòng hỏi:

- Sau khi chiến thắng Hỗn Độn Thần Chủ, hệ thống cực hạn đạt tới cao bao nhiêu? Có thể siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh hay không?

- Có thể!

Hệ thống cấp tốc trả lời, âm vang hữu lực, để tâm Tần Quân lập tức đại định.

Vẫn là Thần Thoại Hệ Thống đáng tin!

Sau đó Tần Quân mở miệng nói:

- Doanh Chính!

Lời vừa nói ra, Doanh Chính ngẩn người, sau đó kích động lên, Thuấn Thân đi tới trước mặt Tần Quân quỳ xuống, âm thanh run rẩy:

- Có mạt tướng!

------oOo------

Chương 2069: Hồng Mông Đại Tự Tại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Để Doanh Chính tử trung giác tỉnh!

Tần Quân trực tiếp ở trong lòng phân phó nói, Doanh Chính chính là Thiên Cổ Nhất Đế, còn là Tổ Long chuyển thế, Tần Quân không yên lòng, chỉ có thể sử dụng tử trung giác tỉnh.

Thoại âm rơi xuống, Doanh Chính liền bị hút vào mi tâm của hắn.

Doanh Chính chính là Đế Hoàng hắn thích nhất, Tổ Long cũng là Thần Ma hắn thưởng thức, hắn thấy, thiên phú của Tổ Long tuyệt đối là đỉnh cấp trong Thần Thoại, nếu Hồng Quân không thành Thánh, đoán chừng không so được.

Hắn ở trên người Doanh Chính tốn hao giá trị danh khí không thua Khổng Tuyên.

Đầu tiên là vì Tổ Long huyết mạch dung nhập năng lực thôn phệ giống như Huyết Phệ Ma Thần, để hắn có thể dựa vào chiếm đoạt Long Tộc, đến tăng cường huyết mạch, hắn sẽ thành Long hoàn toàn mới mạnh nhất, siêu việt Thái Thương Ngân Long.

- Lại tới?

Nhậm Ngã Tiếu nói thầm một tiếng, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị, bởi vì đưa lưng về phía Tần Quân, cho nên Tần Quân không có phát giác được.

- Hết thảy đi chết đi...

Bạch Khởi hét giận dữ lấy, Sát Phạt Đại Đạo dung nhập nhục thân, khiến cho hắn hóa thân thành Cuồng Ma giết chóc, hoành hành ở trong chiến trường

Sát Phạt Đại Đạo hóa thành vô số cổ máy chiến tranh, hình thành vòi rồng khủng bố, cuốn đi từng phân thân của Hỗn Độn Thần Chủ.

Mười giây đồng hồ đi qua rất nhanh.

- Đinh! Doanh Chính tử trung giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, Tần Quân phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Thiên Cổ Nhất Đế!

Bá chủ đời thứ nhất Hồng Hoang!

Hắn ngược lại muốn xem xem có thể đạt tới cảnh giới nào!

- Doanh Chính, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Long! Tần Thuỷ Hoàng!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Đại Đế Kinh!

- Thần thông: Tổ Long Chân Thân! Thần Long Bãi Vĩ! Khí Thôn Tinh Hà! Vạn Tượng na di! Từ chết mà sinh!

- Pháp bảo: Tổ Long Kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Thiên Cổ Nhất Đế (Hoàng uy kích phát, chấn nhiếp địch nhân)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh!

Tần Quân trừng to mắt, rốt cục đổi mới cảnh giới.

Không hổ là Doanh Chính, không có uổng phí hắn bỏ ra nhiều giá trị danh khí như vậy.

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, tuyệt đối miểu sát Hỗn Độn Thần Chủ!

Ngay thời điểm hắn kích động, đỉnh đầu xuất hiện lỗ đen, ngay sau đó Doanh Chính người mặc Hoàng Bào chậm rãi bước ra, rơi ở trước mặt mọi người.

Nhậm Ngã Tiếu tựa hồ cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên đứng dậy, quay đầu nhìn về phía Doanh Chính.

Ánh mắt Doanh Chính cũng rơi ở trên người hắn, bốn mắt nhìn nhau, hai người cách xa nhau không đến hai mươi mét, đây là một khoảng cách rất nguy hiểm

- Hồng Mông Đại Tự Tại, không nghĩ tới Thần Thoại Hệ Thống ở trong tay hắn tiến hóa nhanh như vậy.

Nhậm Ngã Tiếu mặt không biểu tình, nhưng trong lòng thì kinh ngạc không thôi.

Ánh mắt của các Thần Ma cũng rơi vào trên người Doanh Chính, không giống Khổng Tuyên, Đông Hoàng Thái Nhất, khí tức của Doanh Chính cực kỳ yếu ớt, gần như không có, phảng phất như một hình chiếu, càng như thế, càng để mọi người kinh hãi

- Tiểu tử này hiện tại đạt đến cảnh giới nào?

Tôn Ngộ Không nói thầm một tiếng, trong mắt tràn đầy vẻ tò mò.

Đại chiến tiến hành, biến thành khán giả, trong lòng của hắn rất nghẹn khuất, nhưng không có cách a, thực lực hoàn toàn theo không kịp.

- Doanh Chính.

Tần Quân mở miệng nói, dù sao Doanh Chính là tử trung, cho nên hắn hoàn toàn không sợ

Nghe vậy, Doanh Chính quay người, nhìn Tần Quân một chân quỳ xuống nói:

- Tham kiến Bệ Hạ.

------oOo------

Chương 2070: Vô Tận Hư Không Ngục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đi bắt bản tôn của Hỗn Độn Thần Chủ cho trẫm.

Tần Quân nhìn xuống Doanh Chính quỳ bái mình phân phó nói, cho dù Doanh Chính đã đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, nhưng vẫn như cũ là Thần Tử của hắn.

Hắn không bởi vì tu vi của Doanh Chính bay vọt, mà thay đổi tư thái.

- Tuân mệnh!

Trên mặt Doanh Chính lộ ra nụ cười tự tin, ngắn ngủi mười giây, liền để hắn thoát thai hoán cốt, hắn cần cơ hội biểu hiện.

Từ Thánh Nhân cảnh bay vọt đến Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, ở giữa vượt qua Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, Đại Đạo Chí Tôn cảnh, Đại Đạo Đế Tôn cảnh, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cảnh, Vô Cực Chí Cao Đại Đế cảnh, Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh, Hồng Mông Dung Đạo cảnh, đây cơ hồ là chuyện không thể nào!

Nếu truyền đi, đoán chừng ngay cả các đại năng ở chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo cũng bị phá vỡ thế giới quan .

Sau đó Doanh Chính biến mất tại nguyên chỗ.

Hỗn Độn Thần Chủ đang liên hệ Thần Chủ Vân Điện bỗng nhiên cảm giác phía sau truyền đến một làn gió, vô ý thức quay đầu nhìn lại, dư quang liếc đi, kém chút dọa đến hắn hồn phi phách tán.

Chỉ thấy Doanh Chính đứng ở phía sau, miệt thị hắn.

- Ngươi…

Hỗn Độn Thần Chủ còn không kịp phun ra chữ thứ hai, Doanh Chính vung tay áo cuốn một cái, Hỗn Độn Thần Chủ cao tới mười trượng bị lực lượng khủng bố thu nhỏ, cuốn vào trong tay hắn.

Hô hô...

Ống tay áo cổ động, phát ra tiếng vang, Hỗn Độn Thần Chủ cứ như vậy bị trấn áp, không có lực phản kháng chút nào.

Nhìn về phía mấy chục ngàn phân thân Hỗn Độn Thần Chủ trong chiến trường, khóe miệng Doanh Chính bay lên, tràn đầy vẻ khinh thường, cảnh giới khiến cho tâm tính của hắn bành trướng.

Long Hổ, rất khó mắt nhìn thẳng côn trùng.

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Doanh Chính nâng tay trái lên, nắm vào trong hư không một cái, mấy chục ngàn Hỗn Độn Thần Chủ phân thân trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Triệu Vân, Khổng Tuyên, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Nguyên Sơ đại đế, Bạch Khởi, Hắc Bạch Vô Thường đều sửng sốt, đồng loạt nhìn về phía Doanh Chính, thần sắc như thấy quỷ.

Hỗn Độn Thần Chủ phân thân đều có được thực lực Hồng Mông Dung Đạo cảnh, lại bị Doanh Chính nhẹ nhõm phai mờ.

Như vậy Doanh Chính mạnh bao nhiêu?

- Tu vi của gia hỏa này…

Cái trán của Đông Hoàng Thái Nhất đổ mồ hôi lạnh, hắn hoàn toàn nhìn không thấu Doanh Chính.

Ánh mắt của Khổng Tuyên, Lữ Bố cũng nhìn chòng chọc vào Doanh Chính, bọn hắn ở trên vị trí mạnh nhất Đại Tần thiên đình thời gian quá ngắn, ngắn đến để bọn hắn kinh ngạc.

Doanh Chính nhìn bọn hắn cười khẩy, quay người, vượt qua trăm tỉ dặm tinh không, đi vào trên Thiên Đế Thạch Điện, dạo bước đi qua bên cạnh Nhậm Ngã Tiếu

- Hi vọng ngươi không nên đùa nghịch quỷ kế.

Doanh Chính bỗng nhiên dừng lại, nhẹ giọng nói, truyền âm chi thuật, chỉ có hắn cùng Nhậm Ngã Tiếu có thể nghe được.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu bật cười, cũng không trả lời.

Sau đó Doanh Chính đi vào trước mặt Tần Quân, tay phải vung lên, Hỗn Độn Thần Chủ liền xuất hiện ở bên cạnh, bịch một tiếng, hai đầu gối quỳ xuống, thân thể cao lớn run rẩy, muốn đứng lên, nhưng căn bản làm không được.

Viêm Tuyên Đế Quân, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn… giật nảy mình, vội vàng khẩn trương ngăn ở trước mặt Tần Quân.

- Làm sao có thể.

Hỗn Độn Thần Chủ cúi đầu, hai mắt trừng lớn, mạch máu toàn thân nổi lên, trong lòng bị tuyệt vọng, hoảng sợ, không cam lòng lấp đầy.

- Bệ Hạ, tùy tiện thẩm vấn hắn a.

Doanh Chính hăng hái cười nói, khiến cho mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Lúc trước Hỗn Độn Thần Chủ còn không ai bì nổi, ở trước mặt Khổng Tuyên lộ ra bại thế, kết quả Doanh Chính bị Tần Quân đề bạt tu vi, lại trực tiếp bắt được Hỗn Độn Thần Chủ, tình thế chuyển biến nhanh chóng, để bọn hắn trở tay không kịp

Tần Quân gật đầu, nhìn chằm chằm Hỗn Độn Thần Chủ hỏi:

- Năm đó ngươi trấn áp thủ hạ của trẫm ở nơi nào?

Đang khi nói chuyện, hắn nâng lên tay phải, hiện ra hư ảnh của Chuẩn Đề.

Thấy cảnh này, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Khổng Tuyên, Tôn Ngộ Không… đều trừng to mắt.

Bọn họ cùng Chuẩn Đề đều có ân oán tan không ra, không nghĩ tới Chuẩn Đề cũng thần phục Tần Quân, còn sớm hơn bọn hắn

Hỗn Độn Thần Chủ vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, lộ ra vẻ mờ mịt, cắn răng nói:

- Ta chưa từng gặp qua hắn!

- Ngươi nói bậy! Năm đó không phải ngươi huyết tẩy Thiên Đế Vị Diện chúng ta sao?

------oOo------

Chương 2071: Vô Tận Hư Không Ngục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi Linh Nữ Đế nghiêm nghị nói, nếu không phải Hỗn Độn Thần Chủ tàn sát đẫm máu, bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện như thế nào lại tách rời?

Hỗn Độn Thần Chủ cắn răng nói:

- Muốn chém giết muốn róc thịt, tùy ý ngươi, chớ có nhiều lời!

- Xem ra ngươi rất có cốt khí!

Trong mắt Doanh Chính lóe lên một sợi lam mang, một giây sau, toàn thân Hỗn Độn Thần Chủ co lại, ngửa đầu hét thảm lên.

- A a a a a...

Tiếng kêu thảm thiết của Hỗn Độn Thần Chủ vang vọng Tinh Đạo bảy màu, để sinh linh ở phương xa tê cả da đầu, sợ hãi run rẩy.

Triệu Vân, Đông Hoàng Thái Nhất… cũng trở lại Thiên Đế Thạch Điện, vây quanh ở sau lưng Hỗn Độn Thần Chủ, lạnh lùng nhìn hắn thống khổ

Nếu thực lực của bọn họ không đủ, giờ phút này sợ là đã bị Hỗn Độn Thần Chủ giết chết, nếu thương hại địch nhân, vậy bọn hắn rất khó sống đến hôm nay

Tần Quân vỗ vỗ Hi Linh Nữ Đế, Hi Linh Nữ Đế đứng dậy, cực kỳ hiểu chuyện

Thân thể hắn nghiêng về phía trước, khuỷu tay phải chống trên đầu gối, nhìn chằm chằm Hỗn Độn Thần Chủ, cười nói:

- Nói, hay không nói?

- Ta không nói!

- A a a a...

- Ta nói! Ta nói!

Hỗn Độn Thần Chủ vừa quật cường một chút, đau đớn càng kinh khủng đánh tới, loại cảm giác này khó mà hình dung, như linh hồn bị kim đâm, dùng lửa đốt, thậm chí là xoắn nát

Hết thảy tra tấn đều đến từ Doanh Chính, khiến cho hắn đối với Doanh Chính sinh ra hoảng sợ lớn lao.

Doanh Chính hừ lạnh một tiếng, Hỗn Độn Thần Chủ liền không thống khổ nữa, tê liệt ngã xuống ở trước mặt Tần Quân, há mồm thở dốc, tứ chi còn run rẩy, rất là thê thảm.

- Hỗn Độn Thần Chủ đi Đại Đạo Vị Diện các ngươi chấp hành nhiệm vụ không phải ta, nhưng chúng ta đều ưa thích trấn áp tàn hồn của con mồi ở trong Vô Tận Hư Không Ngục, thủ hạ của ngươi hẳn là ở nơi đó.

Hỗn Độn Thần Chủ run giọng nói, phảng phất như muốn khóc.

Vô Tận Hư Không Ngục?

Tần Quân nhíu mày, những người khác cũng mê mang, hiển nhiên chưa nghe nói qua.

- Vô Tận Hư Không Ngục ở đâu?

Tần Quân trầm giọng hỏi

- Ta không thể nói, thật không thể nói, van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi.

Mặt Hỗn Độn Thần Chủ dán trên đất, vô cùng ủy khuất nói, âm thanh nghẹn ngào.

Rất hiển nhiên, nếu nói ra, hắn sẽ lọt vào trả thù, sống không bằng chết.

Tần Quân nhíu mày, đúng lúc này, một thanh âm truyền đến:

- Ta biết Vô Tận Hư Không Ngục ở đâu!

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người nhất tề quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy tinh không trước Thiên Đế Thạch Điện bỗng nhiên bị một đôi tay xé mở, ngay sau đó Tô Đế bước ra, vẫn như cũ mặt lạnh, vết máu loang lổ,

Nhậm Ngã Tiếu nheo mắt lại, con mắt nhìn chằm chằm Tô Đế.

Tô Đế cũng nhìn về phía hắn, trong chốc lát, một loại cảm giác kinh dị khó có thể tưởng tượng phun lên trong lòng mọi người, bao quát Tần Quân.

Hai người đối mặt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ xuất thủ.

- Quả nhiên lại gặp được ngươi, tái chiến một trận đi!

Tô Đế nhìn chằm chằm Nhậm Ngã Tiếu, lạnh giọng nói, ngữ khí hoàn toàn như trước đây, không có một tia sinh khí.

Nhậm Ngã Tiếu giơ cằm, tóc trắng trên trán hơi phiêu động, lộ ra phóng khoáng ngông ngênh nói:

- Quên đi, lại đánh cũng không có ý nghĩa, nói đi, Vô Tận Hư Không Ngục ở đâu?

- Hừ, nhu nhược.

Tô Đế hừ lạnh một tiếng, chợt nhìn về phía Tần Quân nói:

- Vô Tận Hư Không Ngục ở chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo, ven đường tràn ngập các loại Đại Đạo nguy hiểm, muốn đi vào Vô Tận Hư Không Ngục, các ngươi phải đối mặt Thần Chủ Vân Điện, ở nơi đó, thực lực của người này là hạng chót.

Đang khi nói chuyện, hắn còn chỉ chỉ Hỗn Độn Thần Chủ nói.

------oOo------

Chương 2072: Tô Đế đại chiến Đại Tần thiên đình (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo?

Trong mắt Tần Quân lóe lên dị sắc, quả nhiên là trong Vị Diện mạnh hơn.

Bất quá hắn cũng không vội tiến đến cứu Chuẩn Đề, dù sao bị trấn áp lâu như vậy, lại chờ một đoạn thời gian cũng không có gì.

Trước mắt nhiệm vụ là, thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo!

- Ngươi là ai, làm sao ngươi biết?

Hỗn Độn Thần Chủ quay đầu run giọng hỏi, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Vô Tận Hư Không Ngục chính là cấm chế của Thần Chủ Vân Điện, sinh linh biết đến cũng không nhiều, huống chi hắn chưa từng thấy qua Tô Đế, nhưng lại cảm thấy giống như đã từng quen biết, phảng phất như ở chỗ nào gặp qua.

Tô Đế căn bản không nhìn hắn, ngược lại nhìn về phía Doanh Chính, nhẹ giọng nói:

- Hồng Mông Đại Tự Tại, có ý tứ.

Doanh Chính nghe xong, không khỏi lộ ra thần sắc đề phòng, có thể xem thấu tu vi của hắn, nói rõ đối phương so với hắn chỉ mạnh không yếu

Đông Hoàng Thái Nhất khó chịu, hừ lạnh một tiếng, muốn gây nên Tô Đế chú ý, đáng tiếc thất bại.

Lữ Bố cũng nhìn chằm chằm Tô Đế, ánh mắt lấp lóe, không biết đang suy nghĩ gì.

- Đã như vậy, giết hắn a.

Tần Quân lạnh lùng phân phó nói, nghe vậy, Hỗn Độn Thần Chủ không chỉ có không có sợ hãi, ngược lại biểu lộ ra nụ cười giải thoát.

- Tốt.

Doanh Chính gật đầu, đi tới trước mặt Hỗn Độn Thần Chủ, chậm rãi nâng tay phải lên, chuẩn bị một chưởng vỗ chết Hỗn Độn Thần Chủ.

- Nếu có kiếp sau, không còn là Thần Chủ.

Hỗn Độn Thần Chủ gian nan nghiêng đầu đi, nhìn qua Tinh Đạo bảy màu phương xa lẩm bẩm, rõ ràng có cố sự.

Đáng tiếc, chuyện xưa của hắn không cách nào truyền xuống, chỉ có thể theo hắn vẫn lạc mà bị lãng quên, lưu lại chỉ có uy danh của Thiên Đế.

Doanh Chính một chưởng rơi xuống, đập vào trên đầu Hỗn Độn Thần Chủ, ngay sau đó, Hỗn Độn Thần Chủ hóa thành tro bụi, theo gió thổi qua,

tan biến ở trong tinh không.

Đệ nhất Hỗn Độn Thần Chủ, cứ như vậy vẫn lạc.

Lúc này, Tô Đế bỗng nhiên mở miệng nói:

- Bọn thủ hạ của ngươi nhìn thực lực không tệ, không bằng tới chiến một trận a.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người khẩn trương lên.

- Ngươi muốn làm gì?

Viêm Tuyên Đế Quân trầm giọng hỏi, vị trước mắt này đã nhập Ma, thực lực mạnh mẽ, còn một mực lấy Tần Quân làm mục tiêu, một khi khai chiến, tuyệt không phải chạm đến là thôi đơn giản như vậy

Tần Quân cũng khẽ nhíu mày, tuy Doanh Chính đã đột phá Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, nhưng nhìn tư thế, đoán chừng vẫn không phải đối thủ của Tô Đế

- Nếu như các ngươi có thể thắng ta, ta mang các ngươi đi Vô Tận Hư Không Ngục, không người có thể ngăn.

Tô Đế đạm mạc nói, phảng phất như Thần Chủ Vân Điện ở trong mắt hắn, không đáng giá được nhắc tới.

Chúng Thần Ma nổi giận, loại khiêu khích này có thể chịu?

- Ăn gia gia ngươi một gậy!

Tôn Ngộ Không tính khí hỏa bạo thả người vọt lên, một gậy đập tới, muốn nện Tô Đế thành bánh thịt.

Ngay thời điểm Hỗn Độn Tử Kim Bổng sắp đập trúng Tô Đế, thân hình của Tôn Ngộ Không bỗng nhiên đình trệ, chỉ thấy ánh mắt hắn nổi lên, phù một tiếng, miệng phun máu tươi, thân hình như tiễn ngã bay ra ngoài, tan biến ở sâu trong tinh không

Hoa...

Các Thần Ma nhao nhao vây quanh Tô Đế, chuẩn bị chiến đấu.

Nhậm Ngã Tiếu lặng yên lui lại, ánh mắt nhìn về phía Tô Đế, lại có một tia trào phúng.

- Bệ Hạ, hạ lệnh đi!

Cả người Đông Hoàng Thái Nhất vòng quanh Sơ Thái Dương Chân Hỏa, trầm giọng nói.

Hiển nhiên, hắn nhịn không được Tô Đế cao ngạo.

Triệu Vân, Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Nguyên Sơ đại đế, Na Tra, Hắc Bạch Vô Thường… các loại cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh cũng làm ra tư thế chiến đấu.

Tần Quân nhìn chằm chằm Tô Đế, Tô Đế cũng nhìn qua hắn.

- Lên đi.

Tần Quân mở miệng, còn chưa dứt lời, bọn thủ hạ của hắn nhao nhao xông đi lên.

------oOo------

Chương 2073: Tô Đế đại chiến Đại Tần thiên đình (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn họ cùng Tô Đế cách xa nhau bản cũng chỉ có mấy mét, oanh một tiếng, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ Bố, Lý Tồn Hiếu liền đụng vào Tô Đế, đáng tiếc bị tầng một màn sáng liệt diễm đỡ được.

- Đến tốt!

Tô Đế áo trắng phần phật, khuôn mặt tuấn tú kinh khủng lộ ra cười lạnh

Sau đó thân hình hắn run lên, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Lữ

Bố, Lý Tồn Hiếu đồng thời bị đánh bay ra ngoài, tốc độ nhanh đến cực hạn, nhấc lên diệt thế cuồng phong.

Đinh...

Hắc Bạch Vô Thường đồng thời ném ra xích sắt, muốn cuốn lấy Tô Đế, đáng tiếc Tô Đế nhẹ nhõm tránh né, một giây sau, hắn xuất hiện ở bên ngoài mấy chục tỉ dặm.

- Các ngươi tất cả đều cùng lên đi!

Tô Đế giang hai cánh tay, lửa nóng hừng hực từ bên ngoài thân hắn tràn ra, bám vào trên áo trắng, khí thế cả người đột nhiên biến đổi

Giờ khắc này, hắn trong nháy mắt hóa thân thành Đế Vương vô thượng, Yêu khí hoành ép tinh không.

Để các sinh linh ở phương xa tê cả da đầu.

- Đó là Tô Đế?

- Ti... Tô Đế sao lại tới đây?

- Tô Đế một mực coi Thiên Đế là đối thủ, giờ phút này không đến, chờ đến khi nào?

- Thật mạnh, xem ra Tô Đế còn mạnh hơn Hỗn Độn Thần Chủ!

- Lại sắp đại chiến?

Các sinh linh thấy đã hưng phấn vừa khẩn trương, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Đế, sợ bỏ lỡ cái gì.

Ngục Đạo Thần Đế, Tằng Cuồng Đế, Đọa Thiên Kiếm Đế… mặt lộ vẻ không thể tin được.

Nhìn dáng vẻ của Tô Đế, rõ ràng không có nhập Ma!

Lời đồn gạt ta!

Trong lòng bọn họ đều cảm giác hoang đường, để bọn hắn khiếp sợ nhất là Tô Đế mạnh đến để bọn hắn không cách nào lường được.

- Ngâm...

Triệu Vân hóa thân thành Thái Thương Ngân Long, gào thét đánh tới, Long khu sáng chói, vô cùng thần uy, không gian đều bị đè ép đến vặn vẹo.

Thân hình khổng lồ cho người ta một loại khí thế bá đạo không thể ngăn cản, cho dù là Tô Đế ở trước mặt, cũng lộ ra nhỏ bé, nhưng mà Tô Đế không hề nhíu mày một lần

Tay trái của Tô Đế chộp tới, liệt diễm tuôn ra, hóa thành một đại thủ liệt diễm, cấp tốc bắt lấy Long Giác của Thái Thương Ngân Long, sinh sinh cản lại, không cách nào tránh thoát.

Hưu! Hưu! Hưu.

Bạch Khởi, Lý Tồn Hiếu, Na Tra, Nguyên Sơ đại đế cấp tốc đánh tới, khóe miệng Tô Đế bay lên, thao túng liệt diễm đại thủ huy động Thái Thương Ngân Long, lấy Thái Thương Ngân Long dài mấy trăm triệu trượng làm roi, quét ngang mà đi

Tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, bọn người Bạch Khởi liên tiếp bị rút trúng, Thái Thương Ngân Long càng lâm vào choáng váng.

Một màn này cực kỳ hùng vĩ, để toàn bộ sinh linh trầm mặc, nghẹn họng trân trối nhìn qua chiến đấu.

Như một con kiến huy động Thái Sơn, khiêu chiến thị giác cực hạn.

- Gia hỏa này đến cùng đạt đến cảnh giới nào?

Hai tay Tần Quân nắm chặt lan can của Chí Tôn Cửu Long Ỷ, mày kiếm nhíu chặt.

Hi Linh Nữ Đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn, Cơ Hạo Dạ, Quách Gia, Quản Trọng, Huyền Đương… sắc mặt khó coi, từ khi bọn hắn nhận biết Tô Đế, ngoại trừ Thiên Đế cùng Cực Đế,

không ai bằng Tô Đế, thậm chí không cách nào làm cho hắn thụ thương

Nhậm Ngã Tiếu lần nữa ngồi xuống, cười xem đại chiến.

Ầm ầm...

Một viên Sơ Thái Dương đường kính đạt tới ba trăm triệu dặm như lưu tinh đập tới, lực lượng kinh khủng để Tinh Đạo bảy màu tiếp tục phá nát, rất có khí thế hủy diệt toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo.

Tô Đế ném Thái Thương Ngân Long đến phía dưới, quay người, cười lạnh nói:

- Kim Ô huyết mạch của ngươi quá yếu!

Đang khi nói chuyện, trong mắt hắn bay ra một Tam Túc Kim Ô, tê minh vang vọng tinh không, giương cánh vạn dặm, đáng tiếc so sánh với Sơ Thái Dương, như là hạt bụi

Nhưng mà, Tam Túc Kim Ô đụng vào Sơ Thái Dương, càng hút nó vào trong miệng, không còn sót lại chút gì.

Đông Hoàng Thái Nhất chạy nhanh đến há to mồm, phảng phất như mình nằm mộng

Lúc này, Tam Túc Kim Ô vỗ cánh mà đến, trong khoảnh khắc liền đến trước mặt hắn, giờ khắc này, khí tức tử vong đập vào mặt.

- Đây là…

Đông Hoàng Thái Nhất ngây ra như phỗng, thân thể cứng ngắc, không kịp né tránh.

------oOo------

Chương 2074: Đại Tự Tại oai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Tam Túc Kim Ô hóa thành biển lửa, bao phủ Đông Hoàng Thái Nhất, Hỏa thế hùng vĩ, phá nát tinh không.

Trên Thiên Đế Thạch Điện, Đế Tuấn thấy khẩn trương cắn răng, hận không thể đi trợ giúp Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng thực lực của hắn quá yếu, nếu áp sát quá gần, còn không có đụng phải Tô Đế, đoán chừng sẽ hồn phi phách tán, hình thần câu diệt.

- Ngươi đừng quá phách lối!

Tiếng gầm gừ của Lữ Bố vang vọng toàn bộ tinh không, giơ cao Phương Thiên Họa Kích đánh tới, như một hắc quang từ chỗ rất xa bỗng nhiên đến trước mặt Tô Đế.

Thân hình Tô Đế run lên, lại nhẹ nhõm tránh thoát Phương Thiên Họa Kích, Lữ Bố sát qua sau lưng của hắn.

Trong chốc lát, Lữ Bố vô ý thức liếc mắt nhìn đi, vừa hay nhìn thấy khóe mắt của Tô Đế quét nhìn

Chỉ một cái đối mặt, Lữ Bố trừng to mắt, hoảng sợ khó mà diễn tả bằng lời bao phủ ý chí chiến đấu của hắn.

Oanh!

Như Tôn Ngộ Không lúc trước, Lữ Bố còn chưa đụng phải Tô Đế, liền bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp đập tới đám sinh linh cách xa mấy ngàn vạn dặm

Bởi vì tốc độ quá nhanh, các sinh linh quan chiến không kịp né tránh liền bị Lữ Bố đụng vào, như bị đụng thành vụn cát, tiếng kêu thảm thiết không dứt lọt vào tai

Tại chỗ liền có hơn ngàn tên sinh linh bị đâm chết, mấy chục vạn sinh linh nhận lấy trình độ thương thế khác biệt

- Mau lui lại!

Tằng Cuồng Đế kinh thanh nói, Tô Đế rõ ràng mạnh hơn Hỗn Độn Thần Chủ, tiếp tục như vậy nữa, bọn hắn sợ sẽ tao ngộ vạ lây

Liệt diễm trên người Tô Đế cao tới mấy chục vạn trượng, thân ở trong liệt diễm, hắn ngạo nghễ mà đừng, tư thái vô địch hiển lộ không bỏ sót, mặc cho các Thần Ma cận thân, sửng sốt không cách nào đụng phải hắn.

Hình ảnh vô cùng hùng vĩ, các Thần Ma từ phương hướng khác nhau đánh tới, lại lấy tốc độ nhanh hơn bay trở về, nhanh đến để các sinh linh không cách nào nắm bắt.

Cho dù thi triển thần thông, cũng không làm gì được Tô Đế.

Giờ khắc này, Tô Đế thể hiện ra bá khí ngoài ta còn ai.

Khổng Tuyên vung tay phải lên, Ngũ Sắc thần quang như hồng lưu quét sạch, hắn muốn cuốn đi ngọn lửa trên người Tô Đế, đáng tiếc Ngũ Sắc thần quang tiếp xúc hỏa diễm của Tô Đế, trong nháy mắt liền biến mất

- Phốc...

Sắc mặt của Khổng Tuyên trắng nhợt, tao ngộ phản phệ, nhịn không được phun máu, khí tức cả người trong nháy mắt uể oải, nhìn về phía Tô Đế tràn đầy vẻ không thể tin được.

Hắn nhưng là Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn, lại lọt vào phản phệ, hắn không thể tưởng tượng mình cùng Tô Đế chênh lệch bao nhiêu.

- Phiền phức lớn rồi.

Viêm Tuyên Đế Quân cắn răng thì thào nói, nhìn điệu bộ này, toàn bộ bọn hắn chung vào một chỗ cũng không phải là đối thủ của Tô Đế

Tần Quân bình tĩnh quan chiến, hắn ngược lại không tức giận, mượn cơ hội này cũng có thể đại khái lý giải thực lực của Tô Đế

Hắn nguyên lai tưởng rằng thực lực của Tô Đế siêu việt Vô Cực cảnh, nhiều lắm là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, hiện tại xem ra, xa xa không chỉ như vậy

Còn thân phận của Tô Đế, Tam Túc Kim Ô thần bí đến cùng đến từ phương nào?

Tuy không ít Đại Đạo Vị Diện đều có tung tích của Tam Túc Kim Ô, nhưng đại bộ phận đều đã diệt tuyệt, trên Vô Cực cảnh, hắn còn chưa từng gặp được Tam Túc Kim Ô còn lại.

- Ngâm...

Đúng lúc này, tiếng long ngâm liên tiếp vang lên, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên Thiên Đế Thạch Điện xuất hiện bầy rồng, Thanh Long, Bạch Long, Hắc Long, Kim Long đều có, lít nha lít nhít, hội tụ vào một chỗ, rộng chừng mấy tỷ dặm, ngao khiếu mà qua, vô cùng hùng vĩ.

Mọi người thấy mà nhất tề nuốt nước miếng, phóng tầm mắt nhìn tới, nói ít cũng có trăm vạn trường long.

Doanh Chính đứng ngạo nghễ ở trên bầy rồng, nhìn xuống Tô Đế phía trước.

Tô Đế cười khẩy, căn bản không để Doanh Chính vào mắt.

Doanh Chính bắt được thần sắc ở trong mắt hắn, không khỏi tức giận, hai tay đột nhiên nâng lên.

Ngâm...

Trăm vạn trường long cùng kêu lên tê minh, kinh thiên địa khiếp quỷ thần!

Mắt thường có thể thấy Tinh Đạo bảy màu trực tiếp bạo tán, không gian phía trước bầy rồng phá toái, hư vô hắc ám từ bát phương thôn phệ đến

Phương xa mấy ngàn vạn sinh linh bị chấn động đến não hải nổ tung, dưới Vô Cực cảnh đều bạo thể mà chết, nguyên thần phá tán, sinh linh còn lại bị cuồng phong cuốn vào chỗ sâu trong Tinh Đạo, biến mất không thấy gì nữa.

Vừa hô diệt ngàn vạn sinh linh!

Tổ Long nổi giận, thây nằm ngàn vạn!

Dù là đám người Tần Quân ở hậu phương cũng bị chấn động đến ù tai, bọn người Viêm Tuyên Đế Quân, Quách Gia càng sợ hãi nhìn về phía trăm vạn bầy rồng.

------oOo------

Chương 2075: Đại Tự Tại oai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt diễm trên người Tô Đế bị Âm Ba của bầy rồng chấn động đến không ngừng chập chờn, phảng phất như ánh nến trong cuồng phong, lúc nào cũng có thể sẽ phai mờ, bọn người Triệu Vân, Lý Tồn Hiếu nhao nhao lui tán, chưa tỉnh hồn nhìn qua Doanh Chính.

Hồng Mông Đại Tự Tại oai!

Cường giả bình thường khó mà chống lại!

Tô Đế nheo mắt, nụ cười càng lạnh lùng nghiêm nghị, nói:

- Tuy mới vào Hồng Mông Đại Tự Tại, nhưng biểu hiện của ngươi cũng không tệ lắm!

Một câu để sắc mặt của Doanh Chính đại biến, Tần Quân nhíu mày.

Như thế nghe ra, Tô Đế viễn siêu Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ.

Bầy rồng rít gào vẫn chưa kết thúc, Tô Đế lại đón Âm Ba kinh thiên động địa bắt đầu lao về phía Doanh Chính

Tuy liệt diễm trên người điên cuồng chập chờn, nhưng đang không ngừng tăng vọt, càng ngày càng mãnh liệt, như muốn thiêu đốt chư thiên vũ trụ.

Doanh Chính nhìn mà sắc mặt khó coi, đỉnh đầu bỗng nhiên xuất hiện hơn vạn Long Ảnh màu đen, hóa thành mũi tên thẳng hướng Tô Đế, cùng lúc đó, hai tay phân nhánh hiện hai cái lỗ đen, vô số Long Cốt gào thét mà ra

Hồng Mông Đại Tự Tại!

Các loại thần thông, tùy tâm mà động, thậm chí có thể đồng thời thi triển, lấy xu thế đánh tan Hỗn Độn, nghiền ép địch nhân

Từ chỗ Tô Đế nhìn lại, phía trước tất cả đều là Long Ảnh, Long Cốt, phô thiên cái địa, căn bản không có góc độ tránh né.

Nhưng Tô Đế không có dừng lại, thậm chí không có chậm lại tốc độ, không sợ hãi chút nào.

Gào thét...

Long Ảnh Long Cốt ở trong bầy rồng chấn rít gào, tốc độ siêu việt hết thảy, trực tiếp xuyên qua Tô Đế.

Tô Đế phảng phất như hư ảnh, dạo bước ở trong Long Ảnh Long Cốt, ngay cả hỏa diễm trên người cũng như thế, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Doanh Chính thấy mà cái trán tràn ra mồ hôi lạnh, lẩm bẩm:

- Không Gian Thần Thông? Không đúng.

Lúc này, Tô Đế bắt đầu tăng thêm tốc độ

Một bước tám trăm triệu dặm, mấy bước liền giết tới trước mặt trăm vạn bầy rồng

Doanh Chính dọa đến lui lại hai bước, lúc này, một tay đè lại bờ vai của hắn, để hắn không lui về sau nữa, hắn vô ý thức muốn quay đầu, một bóng người từ bên cạnh hắn đi qua.

Chính là Nhậm Ngã Tiếu!

Tóc đen phất phới, mấy sợi tóc trắng trên trán tựa như U Minh Bạch Hỏa, bên mặt tuấn dật hoàn toàn như trước đây treo nụ cười tự tin.

Nhậm Ngã Tiếu buông tay, cùng Doanh Chính gặp thoáng qua, nhìn chằm chằm Tô Đế, cười nói:

- Xem ra vẫn là cho ta xuất thủ.

Doanh Chính không có thẹn quá hoá giận, trong lòng sợ hãi, khi nào Nhậm Ngã Tiếu đi vào sau lưng của hắn?

Hắn vậy mà hoàn toàn không có phát giác được.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ nheo mắt lại, Nhậm Ngã Tiếu lại muốn cùng Tô Đế đại chiến?

- Hệ thống, trước mắt cực hạn là bao nhiêu?

Trong lòng Tần Quân hỏi, cái này còn là lần đầu tiên, sau khi liên tục xoát cảnh giới mới, Thần Ma vẫn như cũ bị áp chế.

Hơn nữa ép tới một chút tính khí cũng không có!

- Không sai biệt lắm chỉ tương đương Doanh Chính.

Hệ thống cấp tốc trả lời, cũng có chút bất đắc dĩ, tốc độ lên cấp của nó đã rất nhanh, nhưng vẫn còn có chút theo không kịp bước chân của Tần Quân.

- Thần Ma Chinh Triệu cần phải hao phí bao lâu thời gian?

Tần Quân tiếp tục hỏi, nếu để cho Nguyên Sơ đại đế cực hạn giác tỉnh, chẳng phải là có thể đánh nổ Tô Đế?

- Chí ít hai ngày!

Hệ thống trả lời để Tần Quân lần nữa nhíu mày.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu đi tới trên mũi Long, lại vượt một bước liền sẽ rớt xuống, nhìn qua Tô Đế, hắn híp mắt nói:

- Còn muốn tiếp tục đánh?

------oOo------

Chương 2076: Đông Hoàng Thái Nhất Đại Tự Tại (1)

- Ngươi rốt cục lựa chọn xuất thủ sao?

Tô Đế ỷ vào Hỏa thế ngàn vạn trượng, lạnh lùng nhìn Nhậm Ngã Tiếu, trong lời nói tràn ngập sát khí.

Hai người cách xa nhau vạn mét, tranh phong tương đối, tinh không ở sau lưng Nhậm Ngã Tiếu đều nổi lên hào quang màu xanh da trời, tựa như vô số điện lưu đi nhanh trong tinh không.

- Ngươi nhuệ khí quá đáng, ta không thể không ra tay.

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai cười nói, nhưng khí thế không thua Tô Đế chút nào.

Một phương Đại Tần thiên đình, tất cả mọi người khẩn trương lên, hiện tại bọn hắn chỉ có thể dựa vào Nhậm Ngã Tiếu

Tô Đế nheo mắt lại, trong đôi mắt như có hai Tam Túc Kim Ô tê minh, phát tiết chiến ý của mình

Nhậm Ngã Tiếu thu liễm nụ cười, nhìn thẳng hắn, biểu lộ lạnh lùng xuống, lại cho người ta một loại cảm giác áp bách không giận tự uy, cho dù là đối mặt Tô Đế

- Cần rút lui hay không?

Quách Gia một bên lau mồ hôi lạnh trên trán, một bên nhìn về phía Tần Quân thận trọng hỏi.

Tần Quân không có trả lời, bình tĩnh nhìn phía trước.

Hắn ngược lại muốn xem xem hai người này đến cùng ai mạnh hơn.

Là Nhậm Ngã Tiếu mạnh thần bí khó lường, hay Tô Đế bá đạo vô song càng hơn một bậc?

Oanh...

Lúc này, Tô Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu đồng thời bộc phát ra tiếng oanh minh, chỉ thấy trong mắt của hai người cơ hồ là trong cùng một lúc, bắn ra một đạo tàn ảnh, như hai hồng lưu va chạm.

Tàn ảnh của bọn hắn thấy không rõ bộ mặt thật sự, chỉ có thể nhìn thấy thân hình, giống như bản tôn, tàn ảnh của Tô Đế hiện lên hỏa sắc, tàn ảnh của Nhậm Ngã Tiếu hiện lên màu xanh da trời.

Ngắn ngủi một giây, vượt qua 100 triệu tàn ảnh va chạm, lẫn nhau giao phong, qua trong giây lát cùng nhau bạo diệt.

Tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình nhìn trợn mắt hốc mồm, con mắt theo không kịp bất luận một đạo tàn ảnh gì, bao quát Doanh Chính ở bên trong.

Liên tục không ngừng có tàn ảnh từ trong song phương mắt bay ra, ở trong không gian vạn mét va chạm, nhìn như chạm vào nhau tức bạo, kì thực trong khoảnh khắc đó, lẫn nhau so tài mấy chục ngàn hiệp.

Ánh lửa cùng lam quang phân tinh không thành hai nửa, hùng vĩ vô biên

Tô Đế mặt như băng sương, Nhậm Ngã Tiếu cũng mặt không biểu tình, giờ khắc này, hai người như Thiên Thần vô tình, muốn giết chết đối phương

- Đây là cảnh giới gì.

Tần Quân hiếu kỳ không thôi, hắn hoàn toàn không cách nào phân biệt ai chiếm cứ thượng phong, chỉ cảm thấy phía trước lam quang loá mắt, mơ hồ có ánh lửa lấp lóe.

- Quá mạnh.

Lữ Bố thấy mồ hôi lạnh lâm ly, thân thể Ma Thần không ngừng run rẩy.

Triệu Vân, Hắc Bạch Vô Thường, Na Tra, Bạch Khởi… cũng giống như thế, miệng há to hồi lâu không cách nào khép lại

Mỗi một giây, đều có hơn trăm triệu tàn ảnh đụng vào, tre già măng mọc,

mạnh như Hồng Mông Đại Tự Tại cũng không cách nào xem thấu

Kỳ lạ nhất là tinh không không có phá nát, ngoại trừ nổi lên ánh lửa cùng lam quang, thì gió êm sóng lặng.

Ngược lại là không gian giữa hai người không ngừng phá nát trọng sinh, mơ hồ có Đại Đạo Pháp Tắc cuồn cuộn.

Thân hình hai người như thiết tháp, không động đậy, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm đối phương .

- Nếu ta bước vào trong đó…

Doanh Chính không ngừng nuốt nước miếng, hắn cách Nhậm Ngã Tiếu gần nhất, khí tức kinh khủng kia hắn trải nghiệm sâu nhất, không cách nào nói nên lời

Duy nhất dám khẳng định là, nếu như hắn bước vào, nhất định thân tử đạo tiêu

Tiếng oanh minh không dứt lọt vào tai.

Trong tinh không, ngoại trừ một phương Đại Tần thiên đình, đã không thấy những sinh linh khác, trận đại chiến khoáng thế này, con kiến hôi nhất định không có tư cách nhìn trộm

Đại khái đi qua mấy phút đồng hồ, Nhậm Ngã Tiếu lui lại nửa bước.

Thân hình Tô Đế run lên, nhíu mày.

Đồng tử của hai người đồng thời phóng đại, chợt nhắm mắt, tàn ảnh của song phương như ở sau cùng va chạm, hóa thành vô số tia lửa cùng lam quang tiêu tán trong tinh không.

Đại chiến kết thúc

Đã phân cao thấp.

Tô Đế chậm rãi mở mắt, Nhậm Ngã Tiếu cũng như thế.

Hai người nhìn lẫn nhau, ai cũng không có mở miệng .

Tinh không yên tĩnh đáng sợ, người của Đại Tần thiên đình đều nín thở ngưng thần, trong lòng thấp thỏm .

Đến cùng người nào thắng?

Lúc này, Tô Đế nhìn về phía Tần Quân nói:

------oOo------

Chương 2077: Đông Hoàng Thái Nhất Đại Tự Tại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thủ hạ của ngươi không có người nào có thể chiến thắng ta, ta chờ ngươi cường đại, trước khi đi, ban thưởng thủ hạ ngươi một phen cơ duyên.

Nói xong, tay phải hắn vung lên, một đám lửa bay xuống dưới, hỏa diễm này hiện lên màu cam, bên trong lại kim sắc, cấp tốc bay về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Giờ phút này Đông Hoàng Thái Nhất vẫn còn trong biển lửa, sinh tử chưa biết.

Hỏa diễm cấp tốc chui vào trong biển lửa.

Cơ duyên?

Tần Quân hơi nhướng mày, các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, người khẩn trương nhất không ai qua được Đế Tuấn, dù sao Đông Hoàng Thái Nhất là em trai hắn.

Tô Đế đưa mắt nhìn Nhậm Ngã Tiếu nói:

- Không quá sảng khoái, lần sau đổi Vị Diện càng cao cấp hơn tái chiến!

Trên mặt Nhậm Ngã Tiếu lần nữa lộ ra nụ cười bất cần đời, buông tay nói:

- Lần tiếp theo, ngươi sẽ phải hối hận!

Khóe môi của Tô Đế vểnh lên, vết máu trên mặt khiến cho hắn nhìn vô cùng dữ tợn, như là yêu ma khát máu

Không cần phải nhiều lời nữa, Tô Đế quay người, biến mất không thấy gì nữa

Trong tinh không, đã không còn Yêu khí cường đại vô địch như vậy nữa.

- Các ngươi người nào thắng?

Tần Quân nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu hỏi, âm thanh truyền khắp tinh không, nhìn như tùy ý hỏi, tâm lý lại rất hiếu kỳ.

Ban nãy chiến đấu, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy, mặc dù không có thấy rõ, nhưng cảm giác khí thế bàng bạc, cả đời khó gặp.

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai cười một tiếng, nói:

- Tiểu tử, ngươi quá yếu, đi với ta một chuyến, để ngươi mạnh lên.

Đi?

Tần Quân vô ý thức nhíu mày, tuy từ khi Nhậm Ngã Tiếu xuất thế, chưa bao giờ mưu hại hắn, thậm chí hai lần cứu hắn ở trong nước lửa, nhưng trong lòng hắn một mực có đề phòng.

Lúc này, biển lửa phía dưới bỗng nhiên truyền đến tiếng gầm gừ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Một cỗ khí tức quân lâm chư thiên vũ trụ bay lên, trấn áp tinh không.

- Gia hỏa này vận khí tốt, đạt được cơ duyên của tiểu tử kia, sắp thành tựu Đại Tự Tại.

Nhậm Ngã Tiếu nhẹ nói, nhưng để tất cả mọi người nghe được.

Phía sau hắn toàn thân Doanh Chính run lên, Đông Hoàng Thái Nhất thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại rồi?

Ý vị này, bảo tọa đệ nhất ở Đại Tần thiên đình của hắn sắp lọt vào trùng kích.

Trong lòng Tần Quân kinh hỉ, thầm nghĩ:

- Tô Đế a Tô Đế, ngươi thật có ý tứ, là bởi vì trẫm, hay bởi vì Đông Hoàng Thái Nhất có huyết mạch Tam Túc Kim Ô?

- Như thế nào là Hồng Mông Đại Tự Tại?

Tôn Ngộ Không máu me khắp người vò đầu hỏi, hỏi nghi ngờ trong lòng mọi người

- Trên Vô Cực cảnh là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, lại hướng lên là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh.

Tần Quân trả lời, hắn nói rất bình tĩnh, lại để các Thần Ma hít sâu một hơi.

Nhất là bọn người Cơ Hạo Dạ, Lý Bạch, Hoàng Phong Đại Vương, trong lòng càng bất lực, chênh lệch cảnh giới quá lớn, bọn hắn lại biến thành tồn tại Nhị Tam lưu ở Đại Tần thiên đình.

Biển lửa phía dưới bắt đầu cuồn cuộn, mơ hồ có thể thấy được một Tam Túc Kim Ô to lớn sắp xuất th.

- Điều ra bảng thuộc tính của Đông Hoàng Thái Nhất!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn rất lo lắng độ trung thành của Đông Hoàng Thái Nhất có thể dao động hay không.

- Đông Hoàng Thái Nhất, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Sơ Thái Dương Kim Ô! Yêu Hoàng!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Kim Ô Thần Điển!

- Thần thông: Thái Dương Thần lâm! Lật úp Hoàn Vũ! Chích Thủ Già

Thiên! Thâu Thiên Hoán Nhật! Ngao Khiếu Vạn Yêu!

- Pháp bảo: Hỗn Độn Chung!

- Thuộc tính đặc thù: Yêu Hoàng Thần uy (trời sinh Yêu Đế, đối với yêu cảnh giới thấp hơn mình có uy áp thống trị tuyệt đối)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

------oOo------

Chương 2078: Thần Chủ Vân Điện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Độ trung thành của Đông Hoàng Thái Nhất vẫn như cũ là max trị số, khiến cho Tần Quân thở dài một hơi

Bất quá, hắn rất ngạc nhiên thủ đoạn của Tô Đế, tùy tiện ra tay liền trợ Đông Hoàng Thái Nhất thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh?

Loại thủ đoạn này đã có thể so với Thần Thoại Hệ Thống!

- Tên kia…

Tần Quân nhìn qua phương hướng Tô Đế rời đi lâm vào trầm tư, phía dưới Đông Hoàng Thái Nhất biến thành Tam Túc Kim Ô, tê minh không nghỉ, vô cùng chói tai.

- Nghĩ được chưa? Có theo ta đi không?

Nhậm Ngã Tiếu quay người nhìn về phía Tần Quân hỏi, trên mặt mang nụ cười khó mà phỏng đoán, tựa như đang nhạo báng Tần Quân có dám theo hắn đi hay không.

Tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình khẩn trương, vội vàng kêu lên nói:

- Bệ Hạ, đừng nghe hắn!

Tuy Nhậm Ngã Tiếu chặn được Tô Đế không ai bì nổi, nhưng cuối cùng không phải người của Đại Tần thiên đình, nhân tâm khó lường, huống chi còn là một cường giả tuyệt thế.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Trẫm có thể đi cùng ngươi, nhưng phải thu xếp tốt Đại Tần thiên đình lại rời đi.

Nhìn thấy Tô Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu chiến đấu, hắn thừa nhận mình nhận được kích thích, không cam tâm thực lực như thế.

Nhớ năm đó, Tô Đế xa không phải đối thủ của hắn, trên cảnh giới còn lạc hậu hơn hắn, bây giờ Phong Thuỷ Luân Lưu Chuyển, vô luận là ai đều sẽ cảm giác đến khó chịu

- Tốt.

Nhậm Ngã Tiếu sảng khoái đáp ứng, không có cưỡng cầu Tần Quân lập tức cùng hắn rời đi

Đại khái đi qua một nén nhang, khí tức của Đông Hoàng Thái Nhất rốt cục ổn định lại, đạt tới Hồng Mông Cảnh, lại đột phá liền không có gây nên Lôi Kiếp, bởi vì Đại Đạo cũng không làm gì được cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, chớ nói chi là Hồng Mông Đại Tự Tại.

- Tham kiến Bệ Hạ, ta đã thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại!

Đông Hoàng Thái Nhất đi vào trước mặt Tần Quân, kích động quỳ xuống, những người khác ánh mắt phức tạp nhìn hắn

Nhất là Doanh Chính, trong ánh mắt thậm chí mang theo một tia địch ý, thật vất vả biến thành mạnh nhất Đại Tần thiên đình, không nghĩ tới Đông Hoàng Thái Nhất nhanh như vậy đã đuổi theo.

- Ừm, ngày sau tiếp tục cố gắng tu luyện, nếu không chẳng mấy chốc sẽ bị những người khác siêu việt.

Tần Quân cười nói, để thân thể Đông Hoàng Thái Nhất run lên

Sau đó, Tần Quân quét một vòng Tinh Đạo bảy màu tàn phá không chịu nổi, nói:

- Đi thôi, về Lục Đế thành.

Trận chiến này nhất định danh chấn Cổ Thánh Đế Đạo.

Ngạo Thần Quân, Hỗn Độn Thần Chủ lần lượt vẫn lạc ở trong tay Đại Tần thiên đình, thậm chí còn có Tô Đế xuất thế.

Đợi trận chiến này truyền ra, giá trị danh khí của hắn chắc chắn lần nữa bay vọt.

Trong đại điện thần bí, tia sáng tối tăm, thạch trụ ở giữa sương mù tràn ngập, như Tiên Cảnh trong bóng tối.

Theo phương hướng thạch trụ sắp xếp nhìn lại, phía trước có một đài cao, bốn phía cầu thang, bên trên đứng mấy trăm bóng người, tất cả đều không hiển lộ bộ mặt thật sự, lấy hư ảnh xuất hiện, như là ánh nến.

- Chết một vị Hỗn Độn Thần Chủ, tin tức từ Cổ Thánh Đế Đạo.

Một thanh âm vang lên, không phân rõ đến cùng là ai đang nói chuyện.

- Cổ Thánh Đế Đạo? Chỗ này mạnh nhất chỉ là Dung Đạo cảnh, vì sao có thể làm cho một Hỗn Độn Thần Chủ vẫn lạc?

- Xem ra Cổ Thánh Đế Đạo phát sinh biến động chúng ta không biết.

- Cổ Thánh Đế Đạo chính là nơi phát ra của Nho Giáo, nói không chừng cất giấu một ít lão quái vật.

- Làm sao bây giờ? Muốn Cổ Thánh Đế Đạo lần nữa tẩy bài không?

Mấy trăm đạo hư ảnh bắt đầu giao lưu, từ ngữ khí của bọn hắn nghe ra được, Cổ Thánh Đế Đạo ở trong mắt bọn hắn, là nơi chật hẹp nhỏ bé

Bọn hắn chính là Hỗn Độn Thần Chủ!

Điện này tên là Thần Chủ Vân Điện!

- Đầu tiên chờ chút đã, để cho người đi tra rõ ràng tình huống lại nói, gần đây tên kia rục rịch, chúng ta phải cẩn thận.

Lại một thanh âm vang lên, hắn nói để các Hỗn Độn Thần Chủ trầm mặc xuống.

Bầu không khí trở nên ngột ngạt, hình như có sát khí phun trào.

Năm ngày vội vàng đi qua.

Ngắn ngủi năm ngày, toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo vỡ tổ, vô số vũ trụ sôi trào.

- Ti... Thiên Đế suất lĩnh Đại Tần thiên đình mạnh như thế?

- Ngạo Thần Quân vẫn lạc? Còn có Hỗn Độn Thần Chủ?

- Khổng Tuyên, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Bạch Khởi, những người này đến cùng là từ đâu xuất hiện?

------oOo------

Chương 2079: Thần Chủ Vân Điện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tô Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu đại chiến, thật hay giả, ta còn tưởng rằng Nhậm Ngã Tiếu là con hát, không nghĩ tới có được thực lực chống lại Tô Đế.

- Trời ạ, sau cùng lại là Thiên Đế ôm Nữ Đế về.

Nương theo truyền ngôn triển khai, giá trị danh khí của Tần Quân bắt đầu tăng vọt, mỗi ngày tăng trưởng một triệu ức giá trị danh khí, để Tần Quân cười đến không ngậm miệng được

Hắn đã đáp ứng Nhậm Ngã Tiếu, cùng hắn đi tu luyện, cho nên trước khi

đi, điên cuồng đổi lấy bảo bối trong Thần Thoại Thương Thành, muốn vì tất cả thủ hạ Thần Ma cải biến huyết mạch.

Doanh Chính cùng Đông Hoàng Thái Nhất đều là tử trung, có bọn họ, Tần Quân căn bản không cần lo lắng Đại Tần thiên đình sẽ loạn

Cho dù hai người dã tâm bừng bừng, nhưng ở dưới hệ thống áp chế, cũng cam tâm tình nguyện phục tùng Tần Quân vô điều kiện, không cách nào sinh ra nửa điểm ý nghĩ xấu.

Giờ phút này, Tần Quân đang ở trong Thiên Đế Thạch Điện.

Biểu lộ của hắn cổ quái, nhìn lên bảng thuộc tính trước mắt.

- Khổng Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Túng Thánh! Khổng Thánh Nhân! Chí Thánh! Muôn đời chi sư! Nho Giáo Thuỷ Tổ!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Xuân Thu Chu Dịch!

- Thần thông: Họa Bút Thành Giang Hà! Chỉ điểm phương tù! Trích Tinh Na Nguyệt! Chí Thánh chi khí! Điểm Thạch Thành tinh! Tru Tà thanh âm!

- Pháp bảo: Xuân Thu Bút!

- Thuộc tính đặc thù: Thánh Hiền oai (yêu ma không được đến gần, người tu vi yếu tâm sinh kính sợ)!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Nương theo đại chiến kết thúc, tin tức tràn ra, khí vận của Tần Quân cũng tăng vọt, khiến cho hệ thống bắt đầu phi tốc mạnh lên, hắn bây giờ có thể nhìn thấy tu vi của Khổng Tử

Hắn nguyên lai tưởng rằng Khổng Tử nhiều nhất đến Hồng Mông Dung

Đạo cảnh, vậy mà đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, đơn giản không thể tưởng tượng nổi

Sau đó hắn lại điều ra bảng thuộc tính của Cụ Lưu Tôn.

- Cụ Lưu Tôn, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Thân phận: một trong Côn Lôn thập nhị tiên!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Phi Vân Thần công! Thổ Hành Đại Đạo!

- Pháp bảo: Mặc Nhưỡng Ngoa! Bát phương phiến!

- Thần thông: Độn Địa Thần Thuật! Chỉ Địa Thành Cương!

- Độ trung thành: 89 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ!

Tên này cũng không tệ!

- Hệ thống, tin tức trong bảng thuộc tính là chân thực sao?

Tần Quân nhịn không được ở trong lòng hỏi, chẳng lẽ ở chỗ sâu Cổ Thánh Đế Đạo, cơ duyên cùng linh khí càng nhiều?

- Tu vi cùng độ trung thành là thật, những số liệu khác cùng số liệu ban đầu chênh lệch không lớn, dù sao ký chủ chưa có tiếp xúc qua bọn hắn, bọn hắn cách ký chủ quá mức xa xôi, hệ thống không cách nào hoàn toàn tra rõ ràng.

Hệ thống trả lời.

Tần Quân kinh hỉ, tu vi là lớn nhất, tin tức khác hắn lười nhác để ý .

Không nghĩ tới những Thần Ma tiến về chỗ càng sâu đều lợi hại như thế.

- Điều ra bảng thuộc tính của Xa Bỉ Thi!

Tần Quân tiếp tục phân phó nói, thân là Tổ Vu, thiên phú của Xa Bỉ Thi ở thời kỳ Hỗn Độn tuyệt đối là số một số hai.

- Xa Bỉ Thi, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Khí Tổ Vu!

- Tu vi: Không biết!

- Công pháp: Không biết!

- Thần thông: Không biết!

- Độ trung thành: 95 (max trị số 100)!

Vẫn như cũ là không biết!

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ tu vi của Xa Bỉ Thi chí ít ở Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trở lên!

------oOo------

Chương 2080: Long tranh đế đấu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điều ra bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu nhìn xem.

Tần Quân lần nữa phân phó, Nhậm Ngã Tiếu có thể cùng Tô Đế chống lại, tuy nhìn tư thế cũng không có chiếm thượng phong, nhưng chắc hẳn hai người chênh lệch không lớn.

Có thể thông qua Nhậm Ngã Tiếu, đến suy đoán tu vi của Tô Đế.

Đáng tiếc, khi bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện, Tần Quân liền thất vọng.

Bởi vì vẫn như cũ toàn bộ là không biết, nhất là độ trung thành số không, cực kỳ chướng mắt, vẻ mặt Nhậm Ngã Tiếu vui cười phảng phất như xuất hiện ở trước mắt hắn, để hắn nhịn không được hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, hắn lại xem xét bảng thuộc tính của Đông Vương Công.

- Đông Vương Công, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Đông Hoa Đế Quân, Phù Tang Đại Đế!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Đông Dương Đại Pháp!

- Thần thông: Ngự Thần Tiên thuật! Pháp Y Càn Khôn! Thủ Chưởng Thiên Địa! Chí Cao Thần chưởng!

- Pháp bảo: Tiên Thủ kiếm!

- Độ trung thành: 97 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ!

Lợi hại!

Thật cho trẫm tăng thể diện!

Tần Quân cười, còn lại phía dưới Câu Trần Đại Đế, Quách Gia, Quản Trọng, hắn đã sớm biết tu vi .

Sau đó, hắn tiếp tục điều ra Thần Thoại Thương Thành.

Cho dù những này ngày hắn đã tốn hao hơn hai trăm vạn ức giá trị danh khí, giá trị danh khí vẫn có hơn bảy triệu ức, còn lấy tốc độ khoa trương tăng mạnh

Cùng lúc đó, các nơi hẻo lánh của Lục Đế thành đang kiến thiết trận pháp truyền tống, chính là Tần Quân từ trong Thần Thoại Thương Thành đổi lấy, mỗi một tòa đều giá trị 100 ngàn ức giá trị danh khí, là gần đây mới đổi mới ra, lại thêm các Thần Ma Hồng Mông Dung Đạo cảnh trợ giúp, có

thể cấp tốc cùng Thiên Đế vũ trụ thành lập Không Gian thông đạo.

Đoán chừng không được bao lâu, Đại Tần thiên đình liền có thể triệt để tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo.

Đại Tần thiên đình cũng bắt đầu tăng cường quân bị, mỗi ngày đều có cường giả uy chấn một phương gia nhập .

Trong đó Thiên Thống đại quân cũng bị Triệu Vân chưởng khống, vì một cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh hiệu lực, Thiên Thống Đại Đế đương nhiên sẽ không có lời oán giận

Đáng nhắc tới chính là, Ngạo Thần Quân vẫn lạc, Tần Quân để Doanh Chính tìm kiếm hành tung của Thiên Nguyên Đại Đế, nhưng rà quét toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, đều không có tìm được, thế là phỏng đoán có hai kết quả

Một là Thiên Nguyên Đại Đế đã vẫn lạc, hai là bị Ngạo Thần Quân mang về Vị Diện càng sâu

Vô luận là một loại nào, Thiên Thống Đại Đế cũng chỉ có thể chờ đợi, không còn cách nào khác.

Hai tháng sau, Thiên Đế vũ trụ cùng Lục Đế thành triệt để kết nối, đồng thời Huyền Đương Nhân tộc nhập vào Đại Tần thiên đình, toàn bộ Hỗn Loạn Vị Diện cũng bị Đại Tần thiên đình thống nhất, thực lực sai biệt quá lớn, một mình Triệu Vân đủ để chinh phục cả vị diện

Trong đó, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn, Nguyên Sơ đại đế, Viêm Tuyên Đế Quân riêng phần mình mang thế lực gia nhập Đại Tần thiên đình, cường thế tuyên cáo Cổ Thánh Đế Đạo.

Đại Tần thiên đình cũng thuận thế trở thành tồn tại cường thế nhất Cổ Thánh Đế Đạo, thế lực khắp nơi vì đó hoảng sợ.

Một ngày này, Tần Quân đi vào tẩm cung của Hi Linh Nữ Đế, Đắc Kỷ, Du Phượng Hoàng, Bạch Trạch… cũng vào Thiên Đế Thạch Điện, là Hi Linh Nữ Đế chủ động mời, dù sao trung tâm quyền lực của Đại Tần thiên đình đã chuyển dời đến Lục Đế thành.

- Bệ Hạ, ngài đã tới.

Hi Linh Nữ Đế đang ở trên giường ngọc tu luyện mở hai mắt ra, mặt tươi cười.

Trong chúng nữ, mỹ mạo khí chất của nàng tuyệt đối là thứ nhất, dù sao sống mấy trăm tỷ năm, phong thái tuyệt không phải đám người Đắc Kỷ có thể sánh được.

Nói là diễm tuyệt chúng sinh tuyệt không phải quá.

Không ai có thể ngăn trở mị lực của Hi Linh Nữ Đế, nhưng bởi vì thân phận của nàng, các sinh linh cũng chỉ có thể cảm thán, không dám suy nghĩ nhiều.

- Trẫm có thể để ngươi mạnh lên, có bằng lòng hay không?

Tần Quân đi vào trước mặt nàng, vuốt ve mái tóc của nàng hỏi.

Một tháng trước, hắn đã nạp Hi Linh Nữ Đế làm Thiên Phi, để vô số sinh linh xôn xao, ngay cả Hi Linh Nữ Đế cũng không làm được Chính Cung, Chính Cung sẽ tuyệt đại phong hoa bao nhiêu?

Hi Linh Nữ Đế ngẩn người, nàng đến Đại Tần thiên đình đã có một đoạn thời gian, tự nhiên nghe nói qua không ít truyền thuyết, huống chi lúc cùng Hỗn Độn Thần Chủ đại chiến, nàng cũng tận mắt nhìn thấy qua thần thông thần bí của Tần Quân, trong thời gian ngắn để cho người ta tu vi bay vọt, hơn nữa không phải đề cao ngắn ngủi, mà là vĩnh cửu!

- Đương nhiên nguyện ý.

Hi Linh Nữ Đế thản nhiên cười nói, nàng cũng có một viên trái tim cường giả, tự nhiên không chịu cô đơn.

------oOo------

Chương 2081: Long tranh đế đấu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên bản Tần Quân muốn trước đề bạt Bách Lý Thủ Ước, nhưng Bách Lý Thủ Ước không phải nhân viên chiến đấu, hiện tại vẫn như cũ sung làm Thiếp Thân Thị Vệ của Tần Quân

Hắn sắp rời đi, muốn lưu hậu thủ, nhất định phải là người thân nhất.

- Hệ thống, sử dụng Thần Ma Chinh Triệu.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Hi Linh Nữ Đế liền bị hút vào mi tâm của hắn.

Tu vi của Hi Linh Nữ Đế là Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh hậu kỳ, nếu như cực hạn giác tỉnh, trời mới biết có thể mạnh bao nhiêu.

Trong tẩm cung an tĩnh lại, Tần Quân không có lập tức rời đi, mà ngồi ở trên giường ngọc, một mình xuất thần.

- Đinh! Tiểu Ly cực hạn giác tỉnh thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, khiến cho Tần Quân lấy lại tinh thần.

Không chỉ tiểu Ly, ngay cả Đắc Kỷ cũng như thế, Tần Quân vì bọn nàng tốn hao vượt qua 100 ngàn ức giá trị danh khí, không chút keo kiệt, thiên phú của các nàng đã đạt tới ngay cả Tần Quân cũng khó mà đánh giá.

Nhưng Đắc Kỷ đã cực hạn giác tỉnh qua, còn Đại Đạo Truyền Thừa.

Chỉ có thể đợi thêm cơ duyên.

- Điều ra bảng thuộc tính của tiểu Ly.

Tần Quân vội vàng ở trong lòng phân phó nói, hắn cho tiểu Ly mục tiêu là, ít nhất cũng phải đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, nếu không lãng phí nhiều giá trị danh khí như vậy.

- Long Nữ, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Đại Đạo Thiên long!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Chân Long Thần Pháp!

- Thần thông: Chân Long Chi Thân! Long Tức! Hô Phong Hoán Vũ!

- Pháp bảo: Đại Đạo long tiên!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

Cũng không tệ lắm, chí ít ở Đại Tần thiên đình có thể sắp xếp năm vị trí đầu.

Lúc này, tiểu Ly cấp tốc từ lỗ đen trên đỉnh đầu hắn bay ra, một thân cung trang màu xanh trắng, tóc dài như tuyết, phiêu tán trên không trung, dáng người khéo léo đẹp đẽ, động tâm hồn người.

Sau khi rơi xuống đất, tiểu Ly ngẩn người, dò xét chung quanh, sau đó đột nhiên quay người, hai tay thẳng tắp, phảng phất như gà mái nhỏ nói:

- Tốt a! Tần Quân ca ca! Ngươi ăn vụng Hi Linh tỷ tỷ!

- Phốc...

Tần Quân kém chút sặc nước bọt, cô nàng này luôn luôn thanh kỳ như vậy.

Người khác vừa ra, đều là trước kinh hỉ tu vi của mình, nha đầu này lại nhìn hoàn cảnh, còn ăn dấm chua.

- Tới!

Tần Quân cố ý bày sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, nhìn tiểu Ly ngoắc, hôm nay nhất định phải giáo huấn nàng thật tốt.

- Ta không tới, Tần Quân ca ca khẳng định lại muốn ăn ta!

Tiểu Ly chu môi nói, một bộ xem thấu Tần Quân, biểu lộ ngạo kiều.

Lúc này, Tần Quân lách mình đi tới trước mặt nàng, đưa nàng ôm chặt lấy.

Cho dù đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ, tiểu Ly cũng không có né tránh, nữ nhi tâm là đáng yêu như vậy.

- Hừ, để ngươi dám chống lại trẫm!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, ôm lấy tiểu Ly đi đến ngọc giường.

Sau đó là một phen Long tranh đế đấu, Đại Đạo Giao Dung, không quan hệ tu vi, chỉ bắt nguồn từ yêu.

Một bên khác.

Ngoài Lục Đế thành, trong tinh không, bay tới hai bóng người.

Một người trong đó rõ ràng là Thiên Mệnh Đại Đế ở Huyền Đương đại thế giới từng cùng Tần Quân tranh phong, một người khác lượn lờ lấy hắc khí, không cách nào phân biệt khuôn mặt.

------oOo------

Chương 2082: Cực lạc tu luyện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sư tôn, thật muốn bái hắn thật sao?

Sắc mặt của Thiên Mệnh Đại Đế âm trầm, cắn răng hỏi.

Hắn đã từng nhìn xuống Tần Quân, lúc này mới bao nhiêu năm, Tần Quân đã đạt tới độ cao hắn khó mà với tới, ngay cả sư tôn của hắn cũng muốn thần phục Tần Quân, để hắn vô cùng xấu hổ, thậm chí có thể nói nhục nhã.

- Ngươi chớ suy nghĩ quá nhiều, hẳn là sẽ không phải tiểu tử kia, Thiên Đế từ Hỗn Độn sơ khai đã có, là chúng sinh chi sư, ngươi cảm thấy có thể là tiểu tử kia?

Thân ảnh màu đen thở dài nói, hắn đã từng vô số lần muốn bái Tần Quân

làm sư, nhưng luôn trời đất xui khiến bỏ lỡ.

Thiên Mệnh Đại Đế nghe xong, chỉ có thể nỗ lực bình phục tâm tình.

Truyền ngôn Thiên Đế trùng tu, tu vi chỉ có Đại Đạo Đế Tôn cảnh, nhưng cảnh giới này cũng không phải Tần Thiên Đế có thể dùng không đến mười năm liền đạt tới.

Cho nên trong lòng của hắn rất mâu thuẫn, không thể tin được Thiên Đế đúng là Tần Thiên Đế, nhưng lại không dám xác định, dù sao các cường giả thủ hạ của Thiên Đế hắn đều từng nghe nói qua.

- Nhớ kỹ, đối mặt Thiên Đế, không được thất lễ!

Tù Mệnh Đế Tôn quay đầu căn dặn nói, cách Lục Đế thành càng ngày càng gần, hắc khí quanh người hắn tán đi, lộ ra bộ mặt thật sự, thân mặc hắc bào, khuôn mặt lạnh lùng, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

Mấy trăm tỷ năm chấp nhất, rốt cục muốn thực hiện.

Rất nhanh, bọn hắn liền tới trước cửa Lục Đế thành, bây giờ lưu lượng người ở Lục Đế thành cực lớn, bọn hắn không thể không xếp hàng, bởi vì trên tường thành có Vô Cực Chí Cao Đại Đế trấn thủ, nếu bọn họ làm loạn, sẽ bị trấn sát.

Thiên Mệnh Đại Đế đi theo sau lưng Tù Mệnh Đế Tôn, vô cùng khẩn trương, sinh linh chung quanh đều vô cùng cường đại, đoán chừng ngáp một cái cũng có thể phun chết hắn, hắn sao có thể bảo trì trấn định?

- Không nghĩ tới Lục Đế thành náo nhiệt như vậy.

- Nói nhảm, hiện tại ai không muốn gia nhập Đại Tần thiên đình?

- Đương kim Cổ Thánh Đế Đạo, ai có thể chiến thắng Khổng Tuyên? Ngoại trừ Tô Đế!

- Đừng nói Tô Đế, chỉ là Đại Tần thiên đình Triệu Vân cũng để thế lực khắp nơi không thể làm gì.

- Không thấy được Ngục Đạo Thần Đế cũng bế quan sao? Cổ Thánh Đế

Đạo sớm muộn sẽ rơi vào trong tay Thiên Đế.

Nghe các sinh linh ở chung quanh nghị luận, Tù Mệnh Đế Tôn hít sâu một hơi.

Có lẽ hắn ở Nội vũ trụ truyền thuyết vô số, nhưng ở Cổ Thánh Đế Đạo, tên tuổi cũng không tính cao, dù sao hắn chỉ có tu vi Đại Đạo Đế Tôn cảnh, ngay cả cường giả tam lưu cũng tính không được

- Lần này, ta nhất định phải gia nhập dưới trướng của ngài!

Tù Mệnh Đế Tôn nắm chặt song quyền, trong lòng phấn chấn nghĩ.

Đáng tiếc, hắn chỉ là Đại Đạo Đế Tôn cảnh, muốn gặp mặt Tần Quân, gần như không có khả năng

Bất quá tâm tính của hắn sớm đã bày ngay ngắn, cho dù gia nhập tầng dưới chót của quân đội Đại Tần thiên đình, hắn cũng phải từ từ leo đến trước mặt Thiên Đế.

Cái này gần như đã trở thành chấp niệm của hắn.

Hai ngày cấp tốc đi qua.

Hi Linh Nữ Đế rốt cục biến thành Thần Ma, Tần Quân không có phóng xuất nàng, mà trực tiếp tiến hành cực hạn giác tỉnh.

Từ khi đánh bại Hỗn Độn Thần Chủ, hệ thống lại ưu hóa công năng.

Tỷ như Đại Đạo Truyền Thừa, cũng chỉ cần mười giây.

Thời gian ưu hóa vừa vặn ở vào thời gian tiểu Ly cực hạn giác tỉnh, cho nên dẫn đến tiểu Ly trọn vẹn qua một canh giờ mới cực hạn giác tỉnh thành công.

Mười giây thời gian cấp tốc đi qua.

- Đinh! Hi Linh Nữ Đế cực hạn giác tỉnh thành công!

Hệ thống nhắc nhở đúng giờ vang lên, ngay sau đó trên đỉnh đầu hắn hiển

hiện một lỗ đen, Hi Linh Nữ Đế cấp tốc từ đó bước ra.

- Điều ra bảng thuộc tính của nàng!

Tần Quân cố nén hưng phấn, ở trong lòng nói.

Đây chính là lần thứ nhất hắn Thần Ma Chinh Triệu, mà Hi Linh Nữ Đế thiên phú cực mạnh, lúc trước giảng đạo, chỉ thua Nguyên Sơ đại đế

- Hi Linh Nữ Đế, đến từ Thiên Đế Vị Diện!

- Thân phận: Thiên Thụy Bạch Thú!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Thiên Đế Tiên Thiên Công! Thiên Thụy Linh Pháp!

------oOo------

Chương 2083: Cực lạc tu luyện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thần thông: Thiên Thuỵ Thần Tướng! Thủ Chưởng Tinh khung! Đại Tự Tại Hóa Thiên Thủ! Chư Thiên Thần Đao! Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn!

- Pháp bảo: Thiên Thuỵ Như Ý!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

Trong nháy mắt đưa thân vào trước ba của Đại Tần thiên đình!

Tần Quân coi như hài lòng, dù sao đạt tới Hồng Mông Cảnh, rất khó lại trèo lên, Khổng Tử tiến về chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, cũng bất quá mới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ.

Hi Linh Nữ Đế quay người, sặc sỡ loá mắt, tuy khí tức hóa không, nhưng

một cái nhăn mày một nụ cười, đều đẹp đến để Tần Quân tim đập nhanh hơn.

- Cái mùi vị này, xem ra Bệ Hạ ở chỗ của ta khoái hoạt a.

Hi Linh Nữ Đế giống như cười mà không phải cười nói, câu nói đầu tiên liền để Tần Quân lúng túng.

Cùng tiểu Ly ân ái, hắn cũng không hề rời tẩm cung của Hi Linh Nữ Đế, mà chờ đợi Hi Linh Nữ Đế trở về.

Nhìn thấy Tần Quân cười, Hi Linh Nữ Đế dạo bước đi vào trước người hắn, ghé vào lỗ tai hắn, miệng phun hương thơm, nhẹ giọng nói:

- Bệ Hạ, ta đã thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại, nguyện cùng ta song tu không, có thể tăng tốc độ ngài trùng tu.

Hương khí bay vào trên cổ, để toàn thân Tần Quân tê dại.

Còn chưa chờ hắn phản ứng, Hi Linh Nữ Đế dẫn đầu dạng chân ở trên người hắn, hai tay ôm lấy cổ, mị nhãn như tơ, ẩn chứa tình ý vô tận, như muốn hòa tan Tần Quân.

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt, sau khi Hi Linh Nữ Đế thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại, mị lực quả thực là muốn phá trần.

Trẫm chịu không được a!

Hi Linh Nữ Đế đột nhiên kéo đầu Tần Quân vào trong lồng ngực của mình, xúc cảm vô cùng hùng vĩ để Tần Quân trong nháy mắt hoa mắt thần mê, hỏa diễm trong cơ thể cũng bị nhen lửa.

Lại là một trận Đại Đạo Giao Dung chiến.

Một tháng sau, Tần Quân đi ra tẩm cung của Hi Linh Nữ Đế, sảng khoái tinh thần, long hành hổ bộ, vô cùng xuân phong đắc ý

Giờ phút này tu vi của hắn đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Bát Trọng Thiên!

Không thể không nói, Hồng Mông Đại Tự Tại diệu pháp vô song, Tần Quân ở trong cực lạc trầm luân một tháng, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nếu không phải Hi Linh Nữ Đế sợ hắn không chịu đựng nổi, đoán chừng còn có thể tái chiến vài năm.

Loại sảng khoái này khó mà diễn tả bằng lời, Tần Quân chưa bao giờ thể nghiệm qua, đi ở trong hành lang Thiên Đế Thạch Điện, hắn vẫn vô cùng dư vị.

Sau đó, hắn chuẩn bị cùng Nhậm Ngã Tiếu rời đi.

Nhậm Ngã Tiếu đã nói muốn trợ giúp hắn mạnh lên, khẳng định sẽ không lừa hắn, nếu không lấy thực lực của Nhậm Ngã Tiếu, nếu muốn bắt Tần Quân, trong Đại Tần thiên đình, không ai có thể ngăn cản.

Sau đó hai ngày, Tần Quân an bài tốt hết thảy, lại tìm tới Nhậm Ngã Tiếu.

Gần đây Nhậm Ngã Tiếu một mực ở trong Lục Đế thành, ăn chơi lêu lổng, vui đến quên cả trời đất, tựa như một hiệp khách phóng đãng không bị trói buộc

- Rốt cục chịu đi rồi?

Giờ phút này, Nhậm Ngã Tiếu đang ở trong một khách sạn uống rượu, nhìn thấy Tần Quân, không khỏi thâm ý nói một câu

Tần Quân mang theo mũ rộng vành, những sinh linh khác ở trong khách sạn không cách nào nhận ra hắn.

Hắn tự mình ngồi vào trước mặt Nhậm Ngã Tiếu, nói:

- Đại Tần thiên đình quá lớn, nhiều chuyện.

- Thật sao?

Trong mắt Nhậm Ngã Tiếu tràn đầy vẻ trêu tức, phảng phất như có thể nhìn trộm tâm linh của Tần Quân, để trên mặt hắn nóng bỏng, cũng may có mũ rộng vành che mặt.

Sau đó Nhậm Ngã Tiếu uống rượu một hơi cạn sạch, đứng dậy vung tay

áo, liền cuốn Tần Quân đi.

- A! Khách quan! Chưa trả tiền!

Tiểu nhị vội vàng chạy ra khách sạn, đáng tiếc đã tìm không được thân ảnh của Nhậm Ngã Tiếu cùng Tần Quân, thậm chí ngay cả khí tức cũng bắt không đến.

Một bên khác, Tần Quân cùng Nhậm Ngã Tiếu qua lại Thời Không thông đạo.

Tần Quân có thể cảm giác được có một cỗ lực lượng vô cùng cường đại bao trùm mình, để cho mình không cách nào tránh thoát, cũng không bị Thời Không Loạn Lưu ảnh hưởng.

- Chúng ta muốn đi đâu đây?

Tần Quân hỏi.

------oOo------

Chương 2084: Vạn Đạo Sát Lộ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi người mang hai loại Đại Đạo, lại chưa thành Hồng Mông Dung Đạo cảnh, lần này ta mang ngươi rời đi, là trợ giúp ngươi triệt để dung hợp hai loại Đại Đạo.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn phía trước, trả lời.

Dung hợp Đại Đạo?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, vội vàng truy hỏi:

- Nếu dung hợp, trẫm có thể trực tiếp đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh?

Nhậm Ngã Tiếu nghe xong, trợn trắng mắt nói:

- Nhìn tạo hóa của ngươi đi, cho dù cảnh giới đi lên, nhưng pháp lực của ngươi cũng cần tích lũy, nào có cơ duyên một bước lên trời.

Tần Quân giật mình, tốc độ đột phá của hắn đã rất nhanh, dựa theo thời gian hiện thực, hắn vẫn chưa tới ba mươi tuổi.

Không đến ba mươi tuổi Đại Đạo Đế Tôn!

Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả!

- Đúng rồi, ngươi cùng Tô Đế đến cùng ai mạnh, lần trước tựa hồ ngươi bị thua.

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, hắn nghe Doanh Chính nói qua, cùng Tô Đế đối bính, Nhậm Ngã Tiếu lui về sau nửa bước.

Nửa bước nghe râu ria, kì thực đã có thể nói rõ vấn đề.

Nhưng Tô Đế cũng không tiếp tục chiến đấu, mà thối lui, khiến cho kết quả khó bề phân biệt

Nhậm Ngã Tiếu thu liễm nụ cười, nói:

- Lấy thực lực trước mắt mà nói, hắn mạnh hơn, ngươi hẳn là may mắn, hắn đối với ngươi không có tâm mưu hại, nếu không toàn bộ Đại Tần thiên đình cộng lại cũng không đủ hắn giết.

Tô Đế thật mạnh hơn Nhậm Ngã Tiếu?

Tần Quân nhíu mày, về phần Nhậm Ngã Tiếu nói hai chữ trước mắt, thì bị hắn trực tiếp xem nhẹ, rất có thể là vì vãn hồi mặt mũi của mình.

Hai người rất nhanh bay vào trong Tinh Đạo bảy màu, tốc độ cực nhanh

Cổ Thánh Đế Đạo rất lớn, tuy Đại Tần thiên đình đã tru sát Hỗn Độn Thần Chủ, nhưng hiểu rõ Cổ Thánh Đế Đạo cũng không hoàn toàn, nghe nói Cổ Thánh Đế Đạo kết nối lấy mấy trăm Đại Đạo Vị Diện, vũ trụ giống như Nội vũ trụ có vô số, tương đương với vô số Hồng Hoang.

Mênh mông tinh không, vũ trụ vô biên.

Tần Quân bỗng nhiên muốn tới Địa Cầu, hắn đi qua không ít Đại Đạo Vị Diện, lẫn nhau đều có chút tương tự, tỷ như Đại Đạo chủ giác thứ nhất đều là Ma tộc, tiếp theo là Yêu Tộc, Nhân tộc, trình tự đại bộ phận đều như thế, có loại cảm giác vũ trụ cân bằng, nhưng cho đến trước mắt, đều không có gặp được Tinh Cầu khoa học kỹ thuật, chớ nói chi là Trái Đất.

Có lẽ ở một góc nào đó của Cổ Thánh Đế Đạo, viên Tinh Cầu mỹ lệ kia đang lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi bị chư thiên Vị Diện phát hiện, chờ đợi thời điểm Tiềm Long Xuất Uyên

Đại khái phi hành nửa canh giờ, điểm sáng trong Tinh Đạo bảy màu càng ngày càng ít, quang mang của Tinh Đạo bảy màu cũng đang yếu bớt, hắc ám dần dần thôn phệ Tinh Đạo.

Trên đường đi, bọn hắn gặp được không ít sinh linh, thực lực so le không đều, thậm chí không thiếu Vô Cực Đại Chúa Tể tồn tại, cơ hồ đều là liếc nhau liền vội vàng sát qua, không có can thiệp lẫn nhau

Nhậm Ngã Tiếu không có phi hành hết tốc lực, dụng ý để Tần Quân không cách nào phỏng đoán.

- Từ nơi này trở lại Đại Tần thiên đình, chính ngươi cần 100 triệu năm.

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên quay đầu cười nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Hắn là Đại Đạo Đế Tôn, cũng cần 100 triệu năm?

- Cổ Thánh Đế Đạo nhìn như là chỗ vô số Vị Diện kết nối, thực ra không phải, Tinh Đạo giống như vậy có vô số, rắc rối phức tạp, không cách nào dùng mắt thường phân biệt, chúng ta đã đổi mấy chục Tinh Đạo, ngươi có phát giác được không?

Nhậm Ngã Tiếu nói tiếp, nghe mà Tần Quân càng thêm chấn kinh

Hắn còn cho là bọn họ ở trong một Tinh Đạo phi hành, không nghĩ tới trong lúc bất tri bất giác, bọn hắn đã xuyên qua mấy chục Tinh Đạo, đơn giản không thể tưởng tượng

- Sắp đến rồi!

Nhậm Ngã Tiếu thần bí nói:

- Sau khi xuất thế, ta liền du tẩu tinh không, vì ngươi tìm kiếm vùng đất thối luyện thích hợp, tiếp xuống một đoạn thời gian, cũng không biết như thế nào, hi vọng ngươi chuẩn bị sẵn sàng!

------oOo------

Chương 2085: Vạn Đạo Sát Lộ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vùng đất Tthối luyện?

Tần Quân tự tin cười một tiếng nói:

- Tuy trẫm một mực dựa vào thủ hạ, nhưng lực chiến đấu của trẫm cũng không phải Đại Đạo Đế Tôn có thể địch.

Lúc này, hai người phảng phất như đi vào cuối cùng của Tinh Đạo, cấp tốc chui vào trong bóng tối, giác quan của Tần Quân bỗng nhiên mất đi hiệu lực, ngay cả thần thức cũng không cách nào nhô ra.

Đại khái đi qua mười cái hô hấp thời gian.

Cường quang từ tiền phương tóe hiện, vô cùng chướng mắt, dù là Tần Quân cũng bị ánh sáng chiếu nheo mắt lại.

Đợi hắn thích ứng tia sáng, thu vào tầm mắt hắn giống như Hỗn Độn vũ trụ, Hỗn Độn chi khí tràn ngập trong tinh không, vô biên vô hạn, không có sao trời, thậm chí ngay cả thiên thạch cũng không có

- Nơi này thuộc về Hỗn Độn lĩnh vực, Sát Lục Đại Đạo làm quy tắc, sinh linh ở chỗ này không có cảm tình, chỉ biết giết chóc, tiếp đó, một khi tiến vào bên trong, địa phương ngươi phải đi không thể sử dụng pháp lực, ngươi chỉ có thể dựa vào nhục thân cùng Đại Đạo sống sót.

- Cái chỗ kia liền ở phía trước, tên là Vạn Đạo Sát Lộ! Toàn bộ đại lục có 10 ngàn cấm chế cường đại, cách trở sinh linh lui tới, ngươi từ tầng ngoài cùng bắt đầu xuất phát, giết tới tận cùng bên trong, lấy được Sát Lục Bảo Châu, bên trong ẩn chứa Thần lực lý giải Đại Đạo quy tắc, trợ giúp ngươi dung hợp hai Đại Đạo trong cơ thể.

Nhậm Ngã Tiếu giới thiệu nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Mười ngàn cấm chế?

- Nói giúp trẫm mạnh lên, ngươi chỉ dẫn đường?

Tần Quân hồ nghi hỏi.

Nhậm Ngã Tiếu trợn trắng mắt nói:

- Tự nhiên không phải, đây chỉ là bước đầu tiên!

Lúc này, trong sương mù dày đặc cuồn cuộn phía trước xuất hiện quái vật khổng lồ, nhìn kỹ lại, đó là một đại lục vô biên vô tận, còn bao la hơn Lục Đế thành, phảng phất như phân vũ trụ thành hai nửa.

- Lên đi!

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên đập Tần Quân một chưởng, lực lượng cường đại đánh hắn bay về phía Vạn Đạo Sát Lộ

Xuyên qua Hỗn Độn chi khí hình thành sương mù, Tần Quân khống chế không nổi thân hình, rất nhanh liền ngã vào biên giới của Vạn Đạo Sát Lộ, kém chút ngã gục, cũng may hắn kịp thời ổn định thân hình.

- Trẫm…

Tần Quân vô ý thức quay người chuẩn bị chửi ầm lên, nhưng mà phía sau đã không còn là vũ trụ bóng đêm vô tận, mà là sơn mạch liên tiếp, ở trong sương mù dày đặc, tựa như vô số cự thú phủ phục ngủ gật, cực kỳ đáng sợ.

Đỉnh đầu lơ lửng một mặt trăng hồng sắc, lúc trước rõ ràng không có.

Chẳng lẽ là hiệu quả của cấm chế?

Tần Quân nhíu chặt chân mày, lúc này, âm thanh của Nhậm Ngã Tiếu vang lên lần nữa:

- Đúng rồi, tuyệt đối không nên nhân từ, ở chỗ này, giết chết địch nhân, có thể thu hoạch được pháp lực của địch nhân, đợi ngươi đi ra Vạn Đạo Sát Lộ, pháp lực sẽ toàn bộ phóng ra.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... đi ra Vạn Đạo Sát Lộ! Nhiệm vụ tường trình: Ký chủ rơi vào Vạn Đạo Sát Lộ, nếu thành công còn sống rời đi Vạn Đạo Sát Lộ, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân tức giận tán đi, thay vào đó là kinh hỉ.

Giết địch còn được pháp lực của địch nhân?

Loại quy tắc này quá bá đạo!

Tần Quân bỗng nhiên mong đợi đối với Vạn Đạo Sát Lộ, hắn không có lập tức hành động, mà ngồi xếp bằng trên mặt đất, trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Hắn có ba cơ hội triệu hoán Thần Ma có thể sử dụng, đồng thời còn có thật nhiều hệ thống khen thưởng khác, một khi dung hợp, xuất hiện cơ hội triệu hoán là khẳng định!

Hắn ngược lại không phải là muốn để Thần Ma bảo hộ hắn, mà là muốn thuận thế bồi dưỡng cường giả.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Nữ Oa, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

------oOo------

Chương 2086: Tồn tại không phải người (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ Oa?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, đây chính là Nhân tộc chi mẫu trong thần thoại, hắn đối với Nữ Oa cũng tràn ngập tôn kính, thực lực của nàng ở trong thần thoại tuyệt đối là đỉnh tiêm.

- Triệu hoán Nữ Oa, khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, tốt nhất là tu vi Thánh Nhân cảnh.

Rất nhanh, bảng thuộc tính của Nữ Oa liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Nữ Oa, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Oa Hoàng! Sáng Thế nữ thần! Đại Địa Chi Mẫu!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Trảm Tam Thi chi pháp! Đại Địa thần kinh!

- Thần thông: Nữ Oa Chân Thân! Hồng Mạn Sơn Hà! Địa Hoàng 70 biến! Đại Pháp vô lượng!

- Pháp bảo: Sơn Hà Xã Tắc Đồ! Hồng Tú Cầu! Kim Hồ Lô! Tam Sinh Thạch! Thiên Quyền trượng! Luyện Yêu Hồ! Ngũ Thải Thạch! Đại Địa kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Đại Địa Chi Mẫu (ở trên thổ địa Nhân tộc, lực chiến đấu theo nhân khẩu tăng nhiều mà tăng cường)!

- Độ trung thành: 77 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh sơ kỳ, cũng tạm được!

Lúc này, bên cạnh xuất hiện một lỗ đen, ngay sau đó một thân ảnh Thần

Thánh bước ra.

Chính là Nữ Oa, váy xoè trắng như tuyết, hai tay hộ nắm, đặt ở trước bụng dưới, tóc dài như thác nước màu đen rơi xuống, khí chất vô cùng thánh khiết, còn chưa thấy khuôn mặt, liền có thể cảm nhận được khí chất của nữ thần.

Thần Thánh tinh khiết, siêu thoát khỏi trần thế.

Tuy khí chất của Hi Linh Nữ Đế càng thánh khiết, nhưng gặp được Tần Quân, nhiều một tia vũ mị, mà Nữ Oa ngoại trừ thánh khiết, không có xen lẫn khí chất còn lại.

Nữ Oa nhìn về phía Tần Quân, trên mặt tinh xảo không tì vết vô cùng bình tĩnh, ánh mắt cũng như thế, như là U Thuỷ, không trương dương không nội liễm.

Nhìn qua Tần Quân, nàng hơi hành lễ nói:

- Ta tên Nữ Oa, chuyên tới để phụ tá Bệ Hạ.

Ở trong trí nhớ hệ thống an bài, nàng là ngộ nhập Vạn Đạo Sát Lộ, linh cảm vừa hiển, phát giác được mình cùng Tần Quân hữu duyên.

Hiện đang đánh giá Tần Quân, nàng đột nhiên cảm giác được giống như ở đâu gặp qua.

Tần Quân từng tiến vào Thần Thoại đạo tràng của nàng, nhưng đối với Nữ Oa mà nói, đã qua vô số năm, sớm không nhớ ra được Tần Quân.

- Miễn lễ, trước chờ đợi ở đây một hồi.

Tần Quân gật đầu, cũng không có bởi vì nhìn thấy Nữ Oa mà kích động hoặc khẩn trương, ánh mắt đạm mạc, như đối đãi một con dân của mình

Đôi mi thanh tú của Nữ Oa nhíu một cái, gật đầu trầm mặc.

Tần Quân bắt đầu tiếp tục triệu hoán Thần Ma, lúc này, hắn phát hiện pháp lực trong cơ thể mình phảng phất như biến mất, ngay cả Đạo Quả cũng không bị khống chế.

Đổi lại những sinh linh khác, đoán chừng cũng chỉ có thể dựa vào nhục thân chiến đấu.

Cũng may Tần Quân người mang Đại Đạo, Nhậm Ngã Tiếu cho là hắn chỉ có hai Đại Đạo.

Thực tế không phải vậy, hắn ngoại trừ Liệt Diễm Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, còn có Hảo Vận Đại Đạo.

Mặt khác, hắn còn muốn dung nhập Phân Thân Đại Đạo ở trên người mình.

Lúc trước đại chiến Hỗn Độn Thần Chủ, Hỗn Độn Thần Chủ 100 ngàn phân thân cơ hồ đều có thực lực Hồng Mông Dung Đạo cảnh, cường thế đến quá phận, để hắn trông mà thèm

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Trình Giảo Kim, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên.

Đến từ dân gian truyền thuyết?

Đoán chừng là thái điểu!

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân cấp tốc kịp phản ứng, trong lòng quyết định.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma lần nữa!

Rống...

------oOo------

Chương 2087: Tồn tại không phải người (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tiếng gầm gừ rung động Cửu Tiêu bỗng nhiên từ phương xa truyền đến, nhấc lên sương mù cuồn cuộn gào thét mà đến.

Nữ Oa biến sắc, khẽ cắn hàm răng nói:

- Cỗ khí thế này…

Nàng vô ý thức điều động pháp lực trong cơ thể, ngạc nhiên phát hiện pháp lực hoàn toàn không có, cả người nhất thời thất kinh.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, cười khẽ nói:

- Tốt một cái súc sinh, lại có tu vi Thánh Nhân cảnh hậu kỳ.

Thánh Nhân cảnh hậu kỳ!

Thân hình Nữ Oa khẽ run, nàng vô ý thức lấy ra Hồng Tú Cầu, chuẩn bị tác chiến.

Chỉ thấy dưới ánh trăng, trên dãy núi hiện ra một thân ảnh to lớn, nó nhô ra cự trảo đặt ở trên đỉnh núi, ép tới sơn thể lay động, đá vụn bay loạn, coi diện mạo, tựa như một Cự Viên, ít cũng cao ngàn trượng.

Đại địa bắt đầu lay động kịch liệt, trên dãy núi phương xa xuất hiện một hồng lưu màu đen, cấp tốc đánh về phía Tần Quân cùng Nữ Oa, ở dưới đêm tối lờ mờ, lộ ra vô cùng kinh dị

Tần Quân tập trung nhìn vào, chỉ thấy một đám sinh linh tựa như lợn rừng màu đen từ trên núi cuồn cuộn mà tới, mỗi một con đều lớn như voi, miệng lòi bốn cái răng nanh, trên sống lưng có một loạt lông tóc tựa như Cương Châm, cả bầy chạy đến, khí thế như nước sông vỡ đê.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Quy Linh Thánh Mẫu, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Lại là nữ tiên?

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân không chút do dự quyết định, cùng lúc đó, Thú Triều cách bọn

họ càng ngày càng gần.

Nữ Oa gấp giọng nói:

- Bệ Hạ, chúng ta mau chạy đi!

Mỗi một cái đều có khí thế Hiển Thánh cảnh, lại thêm hung thú thần bí phía sau núi, bọn hắn đợi tiếp nữa, sẽ cực kỳ nguy hiểm.

- Không có việc gì!

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, tay trái chậm rãi nâng lên, oanh một tiếng, ánh lửa chiếu sáng bầu trời đêm, gió lớn thổi ào ào.

Nữ Oa trừng to mắt, chỉ thấy một Hỏa Long từ trong lòng bàn tay Tần Quân xông ra, càng lúc càng lớn, tựa như một sơn mạch xông ngang đi, lấy xu thế quét ngang Bát Hoang, bao phủ từng hung thú, tiếng gào thét vang vọng dưới bầu trời đêm

Hắn là Đại Đạo Đế Tôn cảnh Bát Trọng Thiên, liệt diễm pháp tắc vừa khởi động, Thánh Nhân căn bản ngăn không được, trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Hỏa Long kề sát mặt đất nghiền ép đi, đánh nát núi cao phương xa, hung thú thần bí Thánh Nhân cảnh hậu kỳ kia còn chưa hiện hình, liền bị Hỏa Long thôn phệ, hình thần câu diệt, không còn tồn tại.

Những hung thú không có bị Hỏa Long liên lụy dọa đến quay người chạy trốn, không còn dám chạy về phía hai người Tần Quân.

Tần Quân chậm rãi thu tay lại, Vô Cực Hồng Mông bào cổ động cũng dần dần dừng lại.

Nữ Oa ở bên cạnh nhìn trợn mắt hốc mồm, Tần Quân vậy mà mạnh như thế?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Nhiễm Mẫn, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, để Tần Quân sửng sốt.

Nhiễm Mẫn…

Lần thứ ba triệu hoán Thần Ma, hắn đã không có cơ hội triệu hoán lần nữa

Đối với vị Vũ Điệu Thiên Vương trong truyền thuyết này, Tần Quân một mực duy trì thái độ hoài nghi, dù sao tranh luận về đối phương thật sự quá lớn, có người nói hắn cứu vớt Hoa Hạ Hán Tộc, cũng có người nói hắn là Ác Ma nhân gian, kém chút hủy Hoa Hạ, chúng thuyết phân vân, ở kiếp trước, Tần Quân thường thường nhìn thấy trên internet có nhóm lớn hiệp sĩ bàn phím vì đó chém giết.

Nhiễm Mẫn ở trong ghi chép, tuyệt đối không phải là người.

Tư Trì Thông Giám từng nói:

- Nhiễm Mẫn ngồi tuấn mã, ngày đi nghìn dặm, tay trái cầm Song Nhận Mâu, tay phải chấp câu kích, lấy kích Yến binh, trảm thủ hơn 300.

Trong lịch sử, ghi chép có thể một trận chiến giết trăm người cũng rất ít người, trong đó có Nhiễm Mẫn, ngoài ra còn có Hạng Vũ, Dương Tái Hưng, tỷ như hàng ngũ Triệu Vân, Lữ Bố đều có vẻ khoa trương đáng nghi, chỉ bất quá tên tuổi đều viễn siêu Nhiễm Mẫn.

- Khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đến từ dân gian truyền thuyết, đoán chừng tu vi không cao.

- Bệ Hạ, thế nào?

Nữ Oa nhíu mày hỏi, nhìn thấy Tần Quân xuất thần, còn tưởng rằng lại có nguy cơ giáng lâm.

Vừa dứt lời, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, chính là một nam tử khôi ngô, lưng hùm vai gấu, đầu đầy tóc đen tạp nhạp, bắp thịt khoa trương, cực kỳ có lực trùng kích thị giác.

------oOo------

Chương 2088: Thương Bá Huyền Hổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhiễm Mẫn, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Vũ Điệu Thiên Vương!

- Tu vi: Luyện Khí cảnh tầng năm!

- Công pháp: Không!

- Thần thông: Không!

- Pháp bảo: Không!

- Độ trung thành: 89 (max trị số 100)!

Luyện Khí cảnh tầng năm?

Tần Quân thấy mà muốn gọi điện thoại cho hắn, thật lợi hại a.

Xác thực lợi hại, so với Quách Gia lúc trước nửa bước Luyện Khí cảnh thì mạnh hơn nhiều.

Tần Quân nổi gân xanh, cái tu vi này đặt ở phàm trần, có thể vô địch cả đời, nhưng ở chỗ này, ngay cả hạt cát cũng không dời nổi.

- Ách… tham kiến Bệ Hạ.

Nhiễm Mẫn vội vàng nhìn Tần Quân một chân quỳ xuống, thân thể không ngừng run rẩy, chẳng biết tại sao, hắn cảm giác không khí nơi này vô cùng nặng nề, thân thể của hắn phảng phất như tùy thời tan ra thành từng mảnh.

Tần Quân thở dài một tiếng, ánh mắt ngưng tụ, hút Nhiễm Mẫn vào trong mắt.

Hắn người mang Thời Gian Đại Đạo, trong mắt tự thành một tiểu vũ trụ, hắn dự định bỏ Nhiễm Mẫn vào, cải tạo huyết mạch, tăng cường tu vi

Nữ Oa thấy mà đồng tử phóng đại, âm thầm kinh hãi.

Tần Quân không nói gì, nhắm mắt không cần phải nhiều lời nữa.

Một lát sau, trong mắt của hắn bay ra một bóng người, chính là Nhiễm Mẫn.

Thời khắc này tu vi của Nhiễm Mẫn đã bay vọt, đạt tới Hiển Thánh cảnh.

Nhìn như chỉ mới qua trong chốc lát, nhưng Nhiễm Mẫn ở trong mắt hắn đi qua vài vạn năm, nương theo thiên phú cường đại, cấp tốc tu luyện tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ.

Tần Quân không thể không may mắn, may mắn trước kia hắn rót vào không ít linh khí, nếu không liền lúng túng.

- Nhiễm Mẫn, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Thương Bá Huyền Hổ! Vũ Điệu Thiên Vương!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Huyền Hổ Chân Thân! Thương Bá Thiết Thủ!

- Pháp bảo: Không!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Thương Bá Huyền Hổ chính là một loại Hỗn Độn sinh linh cường đại, tinh cốt của nó giá trị sáu ngàn tỷ danh khí, ở dưới tình huống không dựa vào thiên tài địa bảo hoặc cơ duyên còn lại tương trợ, Nhiễm Mẫn ở trong vài vạn năm tu luyện tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ, đủ để thấy thiên phú khủng bố đến mức nào.

- Cái này…

Nữ Oa động dung, không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Lúc trước Nhiễm Mẫn còn yếu đến đáng thương, làm sao mất một lúc liền đạt tới Hiển Thánh cảnh hậu kỳ?

Nàng nắm mộng sao?

Nhiễm Mẫn vô cùng kích động, quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, run giọng nói:

- Đa tạ ân tái tạo của Bệ Hạ!

Vài vạn năm khổ tu, để hắn hiểu được rất nhiều chuyện, trong khoảng thời gian này, Tần Quân cũng phổ cập cho hắn tình cảnh hiện tại, cho nên hắn vô cùng cảm kích Tần Quân, chỉ kém một chút liền max trị số độ trung thành

- Không cần đa lễ, đi thôi, nên lên đường, sớm ngày xâm nhập tầng sâu nhất của Vạn Đạo Sát Lộ!

Tần Quân khoát tay nói, nói xong quay người, cất bước tiến lên.

Vừa rồi lúc chờ đợi Nhiễm Mẫn đi ra, Nhậm Ngã Tiếu truyền âm nhắc nhở hắn, đi theo Huyết Nguyệt, liền có thể thông hướng sâu nhất tầng .

Nữ Oa nghe xong, liếc xéo Nhiễm Mẫn một chút, kiềm chế lại kinh nghi, đuổi theo bước chân của Tần Quân

Nhiễm Mẫn thì không nghĩ quá nhiều, hắn nhẫn nhịn vài vạn năm, rốt cục có cơ hội đại triển quyền cước, giờ phút này nhiệt huyết sôi trào, phấn khởi không thôi.

Thương Bá Huyền Hổ thích sát lục, Vạn Đạo Sát Lộ đối với hắn mà nói, đúng là Thiên Đường

Ba người đi không nhanh không chậm, tan biến ở trong bóng đêm mịt mờ.

Bên ngoài Vạn Đạo Sát Lộ, trong Hắc Ám vũ trụ, bay tới một đám thân ảnh

Cầm đầu là một trung niên, mặc áo bào xám, khí chất nho nhã, trong tay

nắm một ngọc bổng, phía sau đi theo mười mấy sinh linh, chủng tộc khác biệt, đều hóa thành nhân hình, không phân rõ bản thể, có nam có nữ, giờ phút này đều khẩn trương nhìn phía trước

------oOo------

Chương 2089: Thương Bá Huyền Hổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó chính là Vạn Đạo Sát Lộ sao?

- Sát khí kinh khủng kia cách xa như vậy cũng có thể cảm nhận được.

- Cuối cùng đã tới, ta tu luyện mấy chục triệu năm, cửa này nhất định phải gắng gượng qua!

- Tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ, chúng ta nhất định phải đoàn kết nhất trí!

- Nghe nói Nho Giáo, Hồng Mông Ma Giáo cũng đã phái đệ tử tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ thí luyện, cũng không biết Thiên Đế Thư Viện chúng ta có đụng phải hay không.

Hơn mười người nghị luận, có phấn khởi, có lo sợ bất an.

Trung niên quay đầu nói:

- Tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ, các ngươi chỉ có thể dựa vào mình, đừng ném mặt mũi của Thiên Đế Thư Viện, Tần Cung Thiên viện trưởng là rất coi trọng các ngươi.

- Vâng!

Hơn mười người cùng kêu lên nói, trong bọn họ tu vi kém cỏi nhất cũng có Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, thậm chí không thiếu Đại Đạo Đế Tôn cảnh, thực lực phân chia cực lớn.

- Thu trưởng lão, nếu chúng ta gặp được đệ tử Nho Giáo, nên làm cái gì?

Một tên nam tử bỗng nhiên mở miệng hỏi, mặt mũi tràn đầy ngạo ý, phảng phất như đã xông qua Vạn Đạo Sát Lộ.

Thu trưởng lão trầm ngâm nói:

- Nếu có mâu thuẫn, giết, nếu không có mâu thuẫn, tận lực không nên gây thù hằn.

Trong giọng nói mang theo một tia tàn nhẫn, để mười mấy tên đệ tử Thiên Đế Thư Viện lộ ra nét mừng.

Trong Vạn Đạo Sát Lộ lấy giết chóc làm chủ, bọn hắn liền sợ Thư Viện trách tội bọn hắn

Tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ, ai cũng không cách nào cam đoan hết thảy, nếu bởi vì đồng minh hữu nghị mà trong chiến đấu do dự, đây chính là nguy cơ tử vong

- Tốt, tất cả các ngươi đều đi vào đi!

Thu trưởng lão trầm giọng nói, nói xong, vung mạnh tay áo, hơn mười đệ tử tất cả đều cuốn vào trong Vạn Đạo Sát Lộ

Trong vũ trụ hắc ám, chỉ còn lại có hắn.

Ngóng nhìn về phía đại lục vô biên phía trước, hắn lẩm bẩm nói:

- Lần này lại có thể sống mấy người đi ra?

Mỗi một lần, hắn dẫn đội đến đây xông Vạn Đạo Sát Lộ, mang theo đệ tử đều là mười không còn một.

Nghĩ xong, hắn thăm thẳm thở dài một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ.

Oanh...

Nhiễm Mẫn dán bãi cỏ rút lui, một đường nhấc lên hai hàng rãnh sâu hoắm, trọn vẹn lui một ngàn mét mới dừng lại

Hai cánh tay hắn hóa thành sắt thép, nhe răng hấp khí, đôi mắt hổ gắt gao

nhìn qua phía trước, chỉ thấy giữa sườn núi đứng một nam yêu thân người đuôi hổ, mặt mũi tràn đầy khinh thường nhìn hắn.

- Chỉ là Hiển Thánh cảnh cũng dám chiến đấu với ta?

Nam yêu đuôi hổ khinh miệt nói, khí thế Bán Thánh chấn động đến cục đá dưới chân rung động.

Sau đó hắn đưa mắt nhìn sang một bên khác, chỉ thấy Tần Quân cùng Nữ Oa đứng ở dưới một thân cây, tự mình trò chuyện, không nhìn bọn hắn chiến đấu.

- Nữ nhân thật đẹp.

Con ngươi của nam yêu đuôi hổ tỏa ánh sáng, tham lam nhìn chằm chằm Nữ Oa, hận không thể ăn Nữ Oa.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Nữ Oa hơi nhíu mày, trên mặt lộ ra vẻ chán ghét, nhìn Tần Quân hỏi:

- Ta có thể giết hắn không?

- Để Nhiễm Mẫn đi, Thánh Nhân giao cho ngươi, địch nhân mạnh hơn giao cho trẫm.

Tần Quân khoát tay nói, an bài như vậy mới có thể để cho bọn hắn đều có thể dần dần mạnh lên.

Dù sao giết địch có thể đạt được pháp lực của địch nhân, tuy phải xông đến tầng sâu nhất mới có thể thu được.

Nữ Oa đành phải coi như thôi, đúng lúc này, Nhiễm Mẫn bật lên, giơ cao cánh tay, mang theo thế thái sơn áp đỉnh đập tới.

Nam yêu đuôi hổ hừ lạnh một tiếng, Hồ Vĩ phía sau đột nhiên biến lớn, như là lợi roi rút đi, nhưng lần này cũng không có quất bay Nhiễm Mẫn, chỉ thấy Nhiễm Mẫn ôm cái đuôi của hắn thật chặt, sau đó há miệng táp tới.

- Ngươi dám!

Nam yêu đuôi hổ lập tức nổi giận, lúc này co đuôi, móng phải từ bên hông nhô ra, muốn tiến hành nhất kích tất sát Nhiễm Mẫn.

Oanh...

Lúc này, một Thanh Đồng Cự Chuy đánh tới, đâm vào trên thân nam yêu đuôi hổ, nện đến hắn thổ huyết bay ra ngoài, cái đuôi buông lỏng, Nhiễm Mẫn cũng chạy ra tìm đường sống.

- Hồng Mông Ma Giáo ở đây, các ngươi còn không quỳ xuống nhận lấy cái chết!

Một tiếng cười bá đạo cuồng ngạo vang lên, vang vọng dưới màn đêm, kinh dị khủng bố.

------oOo------

Chương 2090: Hồng Mông Ma Giáo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Ma Giáo?

Đó là đồ chơi gì?

Biểu lộ của Tần Quân cổ quái, quay người nhìn lại, chỉ gặp ở bên ngoài mấy ngàn thước, trên một ngọn núi đứng một thân ảnh khủng bố cao năm trượng, hắn ở trần, da thịt hiện lên màu mực, phía dưới mặc da thú chế thành quần cũ nát, trong miệng mọc ra hai răng nanh, tóc dài kết thành từng bím tóc, còn dính lấy máu tươi, khí thế như Hồng Hoang Hung Thú

Dưới đêm tối, trong sương mù dày đặc, thân ảnh của hắn để cho trong lòng người ta run sợ, tê cả da đầu.

Nam yêu đuôi hổ bị Thanh Đồng Cự Chuy nện ở trên vách núi đá hai mắt trừng lên, hoảng sợ nói:

- Làm sao có thể, sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo tại sao lại xuất hiện ở

đây?

Nhiễm Mẫn may mắn chạy trốn rơi vào ngoài mấy chục thước, quay người đề phòng nhìn Ma đồ ở phương xa.

- Sợ rồi sao?

Ma đồ nhếch miệng cười nói, đôi mắt ở trong sương mù dày đặc, bắn ra sát ý tinh hồng.

Oanh một tiếng, hắn nhảy lên thật cao, cấp tốc rơi vào giữa Nhiễm Mẫn cùng nam yêu đuôi hổ, ngạo nghễ mà đừng, tay phải khẽ vẫy, Thanh Đồng Cự Chuy đè ép nam yêu đuôi hổ liền bay trở về trong tay hắn.

- Thánh Nhân cảnh viên mãn.

Tần Quân nhìn chằm chằm Ma đồ thì thào nói, Nữ Oa nghe xong, trong lòng nổi sóng, nhưng nàng không có kinh hoảng

Lúc trước hung thú Thánh Nhân cảnh cũng bị Tần Quân lật tay diệt sát, Thánh Nhân cảnh viên mãn đoán chừng cũng không địch lại Tần Quân

- Ta ăn trước ai đây.

Ma đồ hung ác liếc nhìn nam yêu đuôi hổ, Nhiễm Mẫn, Tần Quân, Nữ Oa, như lựa chọn mỹ thực.

Sau đó ánh mắt của hắn rơi vào trên người Tần Quân, nói:

- Tiểu tử ngươi da mịn thịt mềm, trước ăn ngươi a!

Hoắc...

Lúc này, một đạo hỏa quang từ trên trời giáng xuống, giống như một hỏa tuyến thẳng tắp rơi xuống, nhanh như luồng ánh sáng thứ nhất khi Hỗn Độn sơ khai, chiếu rọi màn đêm, rơi vào trên người Ma đồ, trong nháy mắt đánh sập hắn, cả ngọn núi bị tạc mở, nam yêu đuôi hổ cùng Nhiễm Mẫn cũng bị đánh bay.

- Thiên Hỏa, làm sao có thể.

Nam yêu đuôi hổ trừng to mắt, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Thiên Hỏa, chính là một loại Thiên Tai ở Vạn Đạo Sát Lộ, sẽ rất ít rơi xuống, thương tổn cực lớn, nếu bất hạnh bị oanh trúng, mạnh như Thánh Nhân, cũng rất có thể hóa thành tro bụi.

Nhiễm Mẫn lăn trên mặt đất mấy chục vòng mới đứng vững thân ảnh, hắn ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, vừa rồi Thiên Hỏa giáng lâm, hắn rùng mình, kém chút cho là mình phải bỏ mạng

Tần Quân cười lạnh một tiếng, nâng tay phải lên nhắm ngay Ma đồ, Liệt Diễm Đại Đạo hóa thành Hỏa Long, xông ra lòng bàn tay, Ma đồ còn chưa chết thấu bị diệt sát

Nam yêu đuôi hổ thấy nghẹn họng nhìn trân trối, hoàn toàn không thể tin được một màn mình thấy.

Lúc trước Tần Quân còn bị hắn xem là kiến hôi vậy mà mạnh như thế?

Dọa đến hắn vội vàng đứng dậy, chuẩn bị thoát đi.

- Ngươi muốn đi chỗ nào?

Thanh âm của Tần Quân vang vọng bên tai hắn, hắn ngẩng đầu nhìn lên, kém chút dọa đến hồn phi phách tán, chỉ thấy Tần Quân đứng ở trước mặt hắn, mặt không thay đổi nhìn hắn.

- Ngươi…

Còn chưa chờ hắn nói một câu đầy đủ, Tần Quân giẫm ở trên mặt hắn, huyết thuỷ bay tứ tung, đạp bay đến trước người Nhiễm Mẫn.

Một cước này trực tiếp đạp nát Thánh Cốt toàn thân của nam yêu đuôi hổ, như một bãi thịt nát nằm trên mặt đất.

Nhiễm Mẫn giật nảy mình, trừng to mắt, ánh mắt hết nhìn nam yêu đuôi hổ lại nhìn Tần Quân.

Hắn không ngốc, rất nhanh liền hiểu ý tứ của Tần Quân, nâng lên nắm tay

phải đập tới nam yêu đuôi hổ, một quyền này dùng hết khí lực, đủ để diệt sát nam yêu đuôi hổ

Nữ Oa thì nhìn chằm chằm Tần Quân, tâm lý không ngừng suy đoán thực lực chân chính của Tần Quân

Thánh Nhân cảnh viên mãn ở trước mặt hắn vẫn như cũ không chịu được một kích như thế, rất khó tưởng tượng, Tần Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào.

- Đi thôi!

Nhìn thấy Nhiễm Mẫn giải quyết nam yêu đuôi hổ, Tần Quân mở miệng.

------oOo------

Chương 2091: Hồng Mông Ma Giáo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ là tầng ngoài cùng liền vô cùng bao la, Vạn Đạo Sát Lộ hết thảy có vạn tầng, một mực giết tới cuối cùng, không biết phải dùng bao lâu thời gian

Hiện tại Đại Tần thiên đình có ba cường giả Hồng Mông Đại Tự Tại, hắn cũng không lo lắng sẽ xảy ra chuyện, cho nên tâm tình của hắn coi như nhẹ nhõm.

Một nhóm ba người tiếp tục đi tới, mỗi lần gặp được sinh linh, chỉ cần thực lực sai biệt không nhiều, đối phương đều sẽ trực tiếp đánh giết đến, vô cùng hung tàn, hoàn toàn không giảng đạo lý, cuối cùng đều biến thành vong hồn trong tay đám người Tần Quân.

Ngắn ngủi hai canh giờ, sinh linh chết ở trong tay bọn họ vượt qua 500.

Trong đó có 100 Thánh Nhân cảnh.

Cho tới bây giờ, bọn hắn còn chưa gặp được Thiên Đạo Chí Thánh.

Nghĩ đến, ở tầng ngoài cùng lấy Hiển Thánh cảnh, Nhập Thánh cảnh là

chủ lưu, đạt tới Thánh Nhân cảnh liền có thể xông xáo chỗ càng sâu.

Sở dĩ có nhiều Thánh Nhân lưu lại như vậy, đoán chừng chính là vì cướp bóc pháp lực.

- Thật sự sảng khoái!

Nhiễm Mẫn khiêng một cây thiết thương, cười hắc hắc nói, trên mặt còn lưu lại máu tươi của địch nhân.

Thương này chính là Hỗn Độn Linh bảo mà Tần Quân vì hắn đổi lấy, vô cùng nặng nề, tên là Minh Vũ thiết thương.

- Cố mà giữ đi, đây mới là tầng ngoài cùng của Vạn Đạo Sát Lộ, lại đi vào mấy tầng, các ngươi bước đi sẽ liên tục khó khăn.

Tần Quân đi ở phía trước, khoan thai nói.

Nhậm Ngã Tiếu không có khả năng ném hắn tới một địa phương hắn có thể nhẹ nhõm xông qua được, tầng ngoài liền xuất hiện Thánh Nhân, tầng sâu nhất sẽ khủng bố như thế nào?

Hắn không thể tưởng tượng, huống hồ trong nhiệm vụ ban thưởng có Hồng Mông Độ Kiếp, nói rõ nhiệm vụ này không đơn giản.

Hồng Mông Độ Kiếp là lần trước lúc hệ thống thăng cấp phát động công năng, đến nay không có giải thích qua, cho nên Tần Quân đối với nó rất chờ mong.

Đại khái qua năm canh giờ.

Ba người phóng qua đỉnh núi, dừng bước lại, Nhiễm Mẫn nhìn phía trước, cảm thán nói:

- Thật hùng vĩ!

Phía sau bọn họ là dãy núi liên miên, mà phía trước là một thảo nguyên rộng lớn vô biên, trong đêm tối, trên thảo nguyên đứng vô số sinh linh, các chủng tộc đều có, từ đỉnh núi nhìn lại, lít nha lít nhít, đếm cũng đếm không xuể, ít cũng có trăm vạn.

Tần Quân cùng Nữ Oa cũng đang quan sát phía trước, ánh mắt của bọn hắn rơi vào trên người ba cự nhân ở cuối thảo nguyên.

Đám cự nhân cao tới vạn trượng, đều là hình người, vô cùng khôi ngô, như núi cao biến thành, trong tay mỗi một vị đều nắm Lang Nha Bổng khổng lồ, ở trước mặt bọn hắn huyết nhục thành sông, vô cùng thê thảm

- Tới đi, giết chúng ta, các ngươi liền có thể tiến vào tầng tiếp theo!

Cự nhân đứng ở chính giữa giơ cao Lang Nha Bổng gầm thét, mây mù lượn lờ quanh người hắn, khiến cho hắn giống như Sáng Thế cự thần, Thần uy không thể địch.

Trăm vạn sinh linh vô cùng khẩn trương, đại bộ phận sinh linh trên người đều mang thương thế, hiển nhiên vì tới đây, bọn hắn đã trải qua chém giết tàn khốc

- Làm sao bây giờ, ba cự nhân này quá mạnh!

- Thực lực của bọn hắn ít nhất cũng là Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, tầng ngoài cùng cũng khủng bố như thế sao?

- Nói nhảm, Vạn Đạo Sát Lộ cũng không phải cực lạc Thánh Thổ!

- Mọi người cùng nhau xông lên!

- Nếu đơn đấu, không ai có thể thông qua!

Các sinh linh ủng hộ lẫn nhau, cho dù giữa bọn hắn có huyết hải thâm cừu, giờ phút này cũng không thể không buông xuống

Thật vất vả tụ tập nhiều sinh linh như vậy, không thể bỏ qua thời cơ.

Rất nhanh, liền có một Thánh Nhân cảnh trung kỳ gào thét dẫn đầu chạy đi, sinh linh còn lại cũng theo sát phía sau, tựa như sóng biển đánh tới ba cự nhân

Đại chiến bạo phát!

- Chúng ta cũng đi xuống đi!

Tần Quân mở miệng nói, nói xong, liền dẫn đầu dạo bước đi xuống, ánh mắt lạnh lùng, ẩn hàm sát ý.

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa theo ở phía sau, hai người rất khẩn trương, bởi vì khí thế của ba cự nhân kia thật sự là quá mạnh, cho bọn hắn một loại rung động cử thế vô địch

------oOo------

Chương 2092: Liệt Diễm yêu ma (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chết đi cho ta!

Đại Hán khôi ngô chạy trước tiên một bên gào thét, một bên thân hình cất cao, cấp tốc nhảy vọt lên vạn trượng, thân thể không kém ba cự nhân.

Sau lưng không ít sinh linh bắt đầu biến thân, ý đồ thu nhỏ chênh lệch ở trên nhục thân.

Nhưng càng nhiều sinh linh lựa chọn lợi dụng sơ hở, muốn thừa dịp các cường giả cùng ba cự nhân chiến đấu, lặng lẽ qua cửa.

Đương...

Một cự nhân huy động Lang Nha Bổng nện ở trên người Đại Hán khôi ngô, nện đến Đại Hán khôi ngô bay ra ngoài

- Thật nhanh.

Đại Hán khôi ngô mặt mũi tràn đầy dữ tợn, dữ tợn đến cực điểm, các sinh linh ở sau lưng cũng giống như nước thủy triều xông tới, đáng tiếc ba cự nhân liền đỡ được tất cả.

Hỗn chiến hết sức căng thẳng.

Ba cự nhân đại khai đại hợp, tứ vô kỵ đạn, mỗi lần Lang Nha Bổng huy động, liền có thể làm cho hơn mười sinh linh chết thảm, biến thành thịt nhão

Tần Quân mang theo Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn đi trên thảo nguyên, nhìn qua hỗn chiến phía trước, Tần Quân hơi cúi đầu, nhếch miệng.

- Các ngươi lui ra phía sau.

Tần Quân nhẹ giọng nói, Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn ngẩn người, vô ý thức lui lại.

- Bệ Hạ, ngài muốn làm gì?

Nhiễm Mẫn thận trọng hỏi, phía trước khí thế hỗn chiến quá mạnh, để hắn không dám tùy tiện hành động, chỉ có thể đi theo Tần Quân

- Giết.

Tần Quân nhẹ nhàng phun ra một chữ, nói xong, nâng tay phải lên, từng Hỏa Long từ trong lòng hắn bàn tay bay ra, cấp tốc biến lớn.

Ngâm...

Tiếng long ngâm vang vọng thảo nguyên, vô số sinh linh quay đầu, ánh lửa chiếu ở trên mặt bọn họ, dọa bọn hắn kêu to một tiếng, còn không kịp tránh né, Hỏa Long liền nhấn chìm bọn họ, để bọn hắn trong nháy mắt hồn phi phách tán.

Trọn vẹn 20 Hỏa Long, rộng chừng mấy vạn mét, như sóng biển quét ngang, những nơi đi qua, phàm là sinh linh bị dìm ngập, tất cả đều thân tử đạo tiêu.

Đại Đạo Đế Tôn oai, đánh đâu thắng đó!

Các cường giả đang cùng ba cự nhân chiến đấu vừa quay đầu, liền bị Hỏa Long đụng vào, bao quát ba cự nhân ở bên trong

Liệt Diễm Đại Đạo chính là hỏa diễm mạnh nhất vũ trụ, đoán chừng cũng chỉ có Sơ Thái Dương Chân Hỏa có thể so sánh, bởi vì nó đã đạt tới cấp

bậc Đại Đạo, cho dù là cường giả cùng cảnh giới cũng ngăn không được.

Trăm vạn sinh linh cộng thêm ba cự nhân thủ quan, tất cả đều vẫn lạc!

Thảo nguyên dấy lên lửa lớn rừng rực, khói đen tràn ngập, bốc lên lượn lờ, hóa thành nhân gian luyện ngục

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn há to mồm, thân thể run rẩy, hiển nhiên không thể tin được tràng cảnh mình thấy

Một chiêu diệt trăm vạn sinh linh, trong đó Thánh Nhân, nói ít cũng có mấy chục ngàn, toàn bộ ngã xuống

Tần Quân thu tay lại, cất bước tiếp tục đi tới.

Cùng lúc đó, trên một ngọn núi khác, hơn mười đệ tử Thiên Đế Thư Viện cũng đều nhìn trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn tĩnh mịch, không biết nói cái gì.

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa vội vàng đuổi theo Tần Quân, đi đến biển lửa

Ở cuối thảo nguyên có một màn sáng, phảng phất như ngăn cách Thiên Địa làm hai nửa, như ẩn như hiện, tựa hồ đúng là cấm chế thông hướng cửa ải tiếp theo.

- Quá mạnh.

- Chẳng lẽ người kia là Đại Đạo Chí Tôn?

- Không chỉ như vậy, Đại Đạo Đế Tôn cũng có thể!

- Là kỳ tài thế lực phương nào?

- Chúng ta phải cẩn thận một chút, đây mới là tầng ngoài cùng mà thôi.

Các sinh linh của Thiên Đế Thư Viện nghị luận ầm ĩ, cho dù bên trong có đệ tử Đại Đạo Đế Tôn cảnh cũng kiêng kỵ nhìn Tần Quân.

Một nữ tử thầm nói:

- Tên kia làm sao giống Thiên Đế thần tượng ở trong thư viện như vậy?

Đáng tiếc, không có ai để ý nàng.

------oOo------

Chương 2093: Liệt Diễm yêu ma (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Thiên Đế Thư Viện, Thiên Đế thần tượng chí cao vô thượng, cho dù là viện trưởng cũng phải quỳ bái, đối với bọn hắn mà nói, là truyền thuyết cùng tín ngưỡng, không phải là tồn tại chân thực, càng không có khả năng cùng bọn hắn tham gia Vạn Đạo Sát Lộ.

Một bên khác, ba người Tần Quân bước vào trong màn sáng.

Hào quang lóa mắt, rất nhanh, bọn hắn đi ra màn sáng, đi vào cửa thứ hai.

Vẫn như cũ là đêm khuya núi rừng, tịch liêu khủng bố, phảng phất như có vô số yêu ma quỷ quái ẩn núp, chờ đợi con mồi.

Cùng lúc đó, trên thảo nguyên cửa thứ nhất, ba cự nhân vĩ ngạn xuất hiện lần nữa, tiếp tục ngửa đầu gào thét, về phần trăm vạn sinh linh, lại không cách nào lại phục sinh

Nghênh đón ba cự nhân chính là hơn mười vị đệ tử của Thiên Đế Thư Viện, chúng nó nhất định bi kịch.

- Tăng thêm tốc độ đi!

Tần Quân trầm giọng nói, nói xong lấy ra Chí Tôn Cửu Long Ỷ, ngồi ở phía trên, bay về phía Huyết Nguyệt, Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa ngẩn người, vội vàng đuổi theo.

Đi qua cửa thứ nhất, Tần Quân hiếu kỳ đối với Vạn Đạo Sát Lộ cũng đã tán đi

Sau đó, hắn phải giết chóc, phàm là ven đường gặp phải sinh linh, đều sẽ

không bỏ qua

Sinh linh vào Vạn Đạo Sát Lộ cũng khẳng định đều ôm ý nghĩ này, nhân từ ở chỗ này chỉ có thể là vướng víu

Cứ như vậy, không đến nửa canh giờ

Ba người Tần Quân tới trước người thủ quan, vẻn vẹn một tức liền kết thúc chiến đấu.

Không chỉ người thủ quan, còn có vài chục kẻ đáng thương, tất cả đều mất mạng, pháp lực bị ba người Tần Quân cướp bóc.

Ba người Tần Quân thế như chẻ tre, trong vòng một ngày ngắn ngủi, liên phá mười quan!

Địch nhân trên Thánh Nhân cảnh, đều là Tần Quân xuất thủ, Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn đối phó sinh linh dưới Thánh Nhân cảnh, đều rất nhẹ nhàng, một đường thế không thể đỡ

Cùng lúc đó, ba người Tần Quân ở mười quan trước cũng lưu lại uy danh.

- Ngươi nghe nói không? Có ba người quét ngang mười cửa đầu!

- Đúng, phàm là sinh linh bị bọn hắn đụng vào không có một cái còn sống!

- Đến cùng là ai, lại cường thế như vậy?

- Xem tư thế của bọn hắn, rõ ràng là đại thế lực phái đến rèn luyện, chúng ta vẫn là từ từ đến a.

- Các ngươi đoán, bọn hắn có thể xông đến cửa bao nhiêu?

Sở dĩ tên tuổi có thể truyền ra, là Tần Quân cố ý gây nên.

Một số người đứng xem bị hắn không nhìn, mục đích chính là nâng tên tuổi, tăng trưởng giá trị danh khí.

Sau bảy ngày.

Ba người Tần Quân tới cửa thứ chín mươi chín!

Tu vi người thủ quan đã đạt tới Thánh Nhân cảnh viên mãn, năm Thánh Nhân cảnh viên mãn đứng trên đỉnh núi, quan sát sơn lâm chập trùng bất bình, khắp núi đều là thi thể, ở dưới đêm tối, vô cùng kinh dị khủng bố

- Bọn bò sát.

Một người thủ quan mở miệng nói chuyện, còn chưa nói hết lời, Tần Quân ngồi Chí Tôn Cửu Long Ỷ cấp tốc bay tới trước mặt chúng nó, tay phải vung lên, liệt diễm xoay tròn bay ra, trong nháy mắt đốt chúng nó thành tro bụi, không còn sót lại chút gì.

Lần nữa thông quan!

Tần Quân cảm thán, quả nhiên là nhẹ nhõm vui sướng.

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn đã chết lặng, cấp tốc chạy tới, cùng Tần Quân chui vào màn sáng, tiến vào tầng thứ một trăm.

Hưu...

Bọn hắn vừa biến mất, một bóng người liền từ phía chân trời bay tới, chính là một thanh niên, chân đạp mộc trượng, mặc áo bào tím, tóc trắng buộc ở sau đầu, trên gương mặt thanh tú mày kiếm nhíu chặt, trong mắt tràn đầy vẻ kinh nghi

- Ngọn lửa thật bá đạo, không phải là không thể dùng pháp lực sao?

Thanh niên áo bào tím lẩm bẩm, bởi vì không thể sử dụng pháp lực, đại bộ phận sinh linh đều chỉ có thể chạy, hoặc là dựa vào pháp bảo.

Nhưng pháp bảo có thể tự chủ phi hành, không dựa vào pháp lực phẩm giai cũng rất cao, rất khó thu hoạch được

- Chẳng lẽ hắn là Liệt Diễm yêu ma gần đây thịnh truyền?

Thanh niên áo bào tím lâm vào trầm tư, bởi vì Tần Quân diệt sát rất nhiều sinh linh, cơ hồ đều là miểu sát, bị các sinh linh ca tụng là Liệt Diễm yêu ma.

Lúc này, năm người thủ quan lần nữa phục sinh, nhìn thanh niên áo bào tím gào thét, kéo suy nghĩ của hắn về hiện thực.

------oOo------

Chương 2094: Thành tựu Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Hắc Ám vũ trụ, hai bóng người dạo bước hành tẩu.

Một người trong đó thân hình giống như người, lại mọc ra bộ dáng Viên Hầu, người khoác giáp sắt màu đen, lông tóc hiện lên huyết sắc, trong mắt tràn đầy bạo lệ.

Chính là Ly Võ Ma Tôn!

Đi ở trước Ly Võ Ma Tôn là một nam tử mặc trường bào, thân cao hai trượng, đỉnh đầu mọc ra hai cây sừng dài nửa trượng, tóc xanh theo lưng rơi xuống, khuôn mặt thâm độc, không giống người lương thiện

- Phía trước chính là Vạn Đạo Sát Lộ, ngươi có thể tự hành tiến vào.

Nam tử dừng lại, quay đầu nhìn Ly Võ Ma Tôn nói.

Ly Võ Ma Tôn nhẹ nhàng gật đầu, tiếp tục đi đến đại lục vô biên, ở dưới Hỗn Độn chi khí che đậy, đại lục Vạn Đạo Sát Lộ lộ ra như Luyện Ngục, cực kỳ đáng sợ.

- Nhớ kỹ, sau khi đi vào, phải liều mạng giết địch, ở chỗ sâu nhất cướp đi tất cả Sát Lục Bảo Châu!

Trường bào nam tử căn dặn nói, sợ Ly Võ Ma Tôn không tận lực, nói tiếp:

- Muốn gia nhập Hồng Mông Ma Giáo, đây là cơ hội của ngươi!

Nghe vậy, Ly Võ Ma Tôn cũng không quay đầu lại nói:

- Ta sẽ làm được.

Nói xong, hắn liền hóa thành hắc quang, nhảy vào trong Vạn Đạo Sát Lộ, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn qua bóng lưng của hắn, nam tử trường bào khịt mũi coi thường, khinh miệt nói:

- Nếu không xem ở mặt mũi Ma Cảnh Thương, Giáo Chủ sẽ giao cơ hội này cho ngươi?

Đối với Ly Võ Ma Tôn cao ngạo, hắn có thể nói là cực kỳ khó chịu.

Nhưng Ly Võ Ma Tôn chính là người Giáo Chủ nhìn trúng, hắn không thể không vẻ mặt vui cười đón lấy, chỉ dám ở phía sau nhục mạ

- Lý Hàn Thủy! Ngươi vậy mà cũng tới!

Lúc này, một thanh âm truyền đến, nam tử trường bào quay đầu nhìn lại, chính là Thiên Đế Thư Viện Thu trưởng lão, mặt mũi tràn đầy lãnh ý nhìn hắn, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ xuất thủ

Lý Hàn Thủy nhún vai cười nói:

- Thu Thần, ngươi cũng ở đây a, xem ra lần này lại có không ít đệ tử của Thiên Đế Thư Viện đi tìm cái chết.

Thu Thần nghe xong, trong mắt hiện ra sát ý nói:

- Tự sau khi thành Hồng Mông Đại Tự Tại, còn chưa cùng ngươi đọ sức qua, tới đi!

Đang khi nói chuyện, ức vạn trượng kiếm quang từ sau lưng của hắn dâng lên, chiếu sáng Hắc Ám vũ trụ.

Lý Hàn Thủy cười khẩy nói:

- Trước kia ngươi không phải đối thủ của ta, hiện tại cũng không phải!

Hai cường giả tuyệt thế tranh phong tương đối, sát ý ngưng thực, xuất hiện

ở quanh thân bọn họ.

…

Cửa thứ 1386.

Ba người Tần Quân nghỉ ngơi ở trên đỉnh núi, Huyết Nguyệt giữa trời, ánh sánh mặt trăng lạnh lùng vẩy ở trên người bọn hắn.

So sánh với lúc mới vừa gia nhập Vạn Đạo Sát Lộ, khí chất của bọn hắn đều sản sinh biến hóa.

Nhiễm Mẫn như một hung thú, ngồi ở bên cạnh đống lửa, tản ra sát khí trùng thiên, ngay cả Nữ Oa vô cùng thánh khiết cũng đổi lại áo đen, trên mặt mang băng sương, lúc đầu váy xoè màu trắng dính quá nhiều máu tươi, bị nàng thay đổi.

Tần Quân càng như vậy, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, sát khí bức người.

Bọn hắn tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ đã ba tháng, Tần Quân cũng không nhớ ra được mình rốt cuộc giết bao nhiêu sinh linh, đã sắp muốn chết lặng.

Đạt tới cửa thứ 1000, thực lực của người thủ quan liền đến Đại Đạo Chí Tôn cảnh, Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa đi rất gian nan, chỉ có thể dựa vào Tần Quân che chở, sinh linh ở chỗ này, cơ hồ đều là Thiên Đạo Chí Thánh cảnh hoặc mạnh hơn, không có kẻ yếu bọn hắn có thể đánh chết

- Hệ thống, truyền thừa cho trẫm Phân Thân Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn không để cho Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa cực hạn giác tỉnh, dù sao bọn hắn ở chung thời gian quá ngắn, không có đồng sinh cộng tử qua, không cách nào cam đoan sau khi hai người tu vi bay vọt vẫn sẽ không phản bội.

- Đinh! Bắt đầu vì ký chủ truyền thừa Phân Thân Đại Đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân cấp tốc lâm vào trạng thái đốn ngộ, cảnh giới lại trực tiếp tăng vọt.

------oOo------

Chương 2095: Thành tựu Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Cửu Trọng Thiên!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh thập trọng thiên!

Bởi vì pháp lực bị hạn chế, hắn chỉ là khí thế cùng lực lượng thân thể bắt đầu tăng vọt, nhấc lên cuồng phong trực tiếp chấn Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa xuống đỉnh núi đi

- Chuyện gì xảy ra?

Nhiễm Mẫn ngẩng đầu kinh ngạc nói, Nữ Oa không có trả lời hắn, bởi vì nàng cũng phát mộng.

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thập Nhất Trọng Thiên!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên!

Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thập Tam Trọng Thiên!

Ngắn ngủi ba cái hô hấp thời gian, Tần Quân liền đạt tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh đỉnh điểm, hơn nữa là cảnh giới thuộc về hắn

Sinh linh bình thường tối đa là Đại Đạo Đế Tôn cảnh Thập Nhị Trọng Thiên, sau đó thành tựu Vô Cực cảnh.

Cuồng phong gào thét sơn lâm, từng đại thụ điên cuồng chập chờn, tựa như Quần Ma loạn vũ, để người tê cả da đầu.

Uy áp kinh khủng tứ ngược Thiên Địa, ép tới Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn nằm rạp trên mặt đất.

Đã trải qua nhiều giết chóc như vậy, Tần Quân cảm thấy mình nên đột phá, nếu không lệ khí trong nội tâm khó nhịn

Rất nhanh, hắn liền đột phá Đại Đạo Đế Tôn cảnh, đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Đạo Quả biến thành Hỗn Nguyên Đạo Quả, pháp lực vô cùng vô tận, không bị Đại Đạo khống chế, đương nhiên, nếu đắc tội Đại Đạo, vẫn là phải chết, chỉ là tương đương với nhảy ra phạm vi quản hạt của Đại Đạo

Bởi vì pháp lực bị áp chế, hắn cảm giác không thấy pháp lực tăng vọt, nhưng có thể cảm nhận được lực lượng thân thể bão táp.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cảnh trung kỳ!

Tần Quân từ từ mở mắt, thở ra một ngụm trọc khí, chính là sát ý, lệ khí hỗn tạp thành

Bây giờ hệ thống có thể làm cho Tần Quân ở trong thời gian rất nhanh hoàn thành Đại Đạo Truyền Thừa.

Tiến vào Vạn Đạo Sát Lộ, Tần Quân một mực sử dụng Đại Đạo Thần Thông giết địch, khiến cho hắn đối với Đại Đạo thu nạp càng ngày càng cao, Phân Thân Đại Đạo lại để hắn nhất cử đột phá Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ.

Quả thực là bật hack a!

- Phân Thân Đại Đạo thật là thần thông bá đạo!

Trong mắt Tần Quân lóe lên một sợi tinh mang, khóe miệng không tự chủ nhếch lên.

Phân Thân Đại Đạo, tên như ý nghĩa, chính là Đại Đạo có thể chế tạo phân thân, nhưng phân thân Đại Đạo của hắn không giống thần thông phân thân còn lại

Phân thân của hắn, thực lực đồng đẳng với bản tôn của hắn!

Hiện tại hắn nhiều nhất đồng thời phân ra 1000 Đại Đạo phân thân, chỉ có

thể duy trì nửa nén hương thời gian, số lượng Đại Đạo phân thân càng ít, duy trì thời gian càng dài, tiêu hao không phải pháp lực, mà là tinh thần lực, nếu hồn phách kiệt sức, pháp lực cũng sẽ khô héo theo.

Thần thông này lại là một sát khí!

Không kém gì Hảo Vận Đại Đạo a!

Lúc này, Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa thận trọng đi tới, nhìn qua Tần Quân, bọn hắn hãi hùng khiếp vía, luôn cảm giác Tần Quân phảng phất như biến thành người khác .

- Không cần khẩn trương, trẫm chỉ là đột phá.

Tần Quân nhẹ giọng nói, ở trong Vạn Đạo Sát Lộ giết quá nhiều sinh linh, dẫn đến hắn trong lúc giơ tay nhấc chân tản ra sát ý lớn lao, cho dù hắn tận lực thu liễm, cũng áp chế không nổi.

Đột phá?

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn kinh hãi, trong lòng bọn họ Tần Quân đã mạnh đến đáng sợ, lại còn đột phá?

- A? Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Một tiếng kinh ngạc khó tin bỗng nhiên truyền đến, ba người Tần Quân ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phương hướng âm thanh truyền tới bay tới vô số Huyết Sắc Biển Bức, ở trong màn đêm, như cá diếc sang sông, thanh thế to lớn, để người tê cả da đầu.

Tần Quân híp mắt nhìn qua, chỉ thấy trên bầy Biển Bức đứng một bóng người, chính là một nữ tử, người mặc váy dài huyết sắc, phía sau mọc ra một đôi cánh dơi dài mười trượng.

Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Tần Quân trong nháy mắt đoán ra tu vi của đối phương, chỉ cần không có siêu việt Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, hắn liền không sợ.

Bốn loại Đại Đạo hòa vào một thân, hắn thậm chí có lòng tin vượt cấp

chiến đấu.

------oOo------

Chương 2096: Ma Tôn hung tàn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khuôn mặt Huyết Y nữ tử tái nhợt, tuy tính không xinh đẹp, nhưng bởi vì thần sắc lạnh lùng, cho người ta một loại cảm giác kinh diễm khác, Biển Bức phía sau hai cánh vỗ động, hàn phong lạnh thấu xương

Nàng nhìn xuống Tần Quân hỏi:

- Ngươi tên là gì, đến từ đại phái nào?

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn vô cùng khẩn trương, thậm chí không dám đối mặt, uy áp của Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh thật sự là quá mạnh, để hô hấp của bọn hắn gấp rút, chỉ cảm thấy thân gánh cự nhạc trăm vạn trượng, hai chân lâm vào trong bùn đất

Tần Quân nhìn nàng nói:

- Trẫm chính là Thiên Đế, đến từ Đại Tần thiên đình, ngươi thì sao?

- Thiên Đế?

Huyết Y nữ tử lộ ra thần sắc cổ quái, lẩm bẩm:

- Đại Tần thiên đình lại là thế lực phương nào? Không phải là thế lực phụ thuộc Thiên Đế Thư Viện chứ?

Tần Quân nhíu mày, nàng này thật không có lễ phép.

Huyết Y nữ tử lấy lại tinh thần nói:

- Ta tên là Tiếu Minh Nguyệt, xem ngươi đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, muốn đến kết bạn.

Đang khi nói chuyện, bầy Huyết Bức dưới chân nàng tản ra, nàng phiêu nhiên bay về phía Tần Quân.

Kết bạn?

Tần Quân nhíu mày, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ yên lặng chờ Tiếu Minh Nguyệt bay tới.

- Tuy Vạn Đạo Sát Lộ cực kỳ hung hiểm, nhưng sớm đã biến thành bàn cờ của các phương đại thế lực, cửa khẩu phía sau càng như vậy, nếu như ngươi ta liên thủ, càng có phần thắng.

Tiếu Minh Nguyệt một bên tới gần Tần Quân, một bên nói, ngữ khí không có chút rung động nào, không kiêu ngạo không tự ti, phảng phất như không có chút âm mưu.

Hai người cách xa nhau càng ngày càng gần, sắc mặt của Tần Quân bình tĩnh.

Ngay thời điểm hai người cách xa nhau không đến mười mét, Tiếu Minh Nguyệt đột nhiên động, cấp tốc phóng tới Tần Quân, tay trái hóa đao, muốn chấm dứt Tần Quân

Lúc này, thời gian bỗng nhiên chậm chạp, động tác của Tiếu Minh Nguyệt ở trong mắt Tần Quân trở nên trăm ngàn chỗ hở, ánh mắt hắn ngưng tụ, biến ra bốn Đại Đạo phân thân, vây quanh Tiếu Minh Nguyệt

Tính cả bản tôn ở bên trong, năm Tần Quân đồng thời há mồm phun ra liệt diễm, bao phủ Tiếu Minh Nguyệt

Liệt Diễm Đại Đạo!

Mạnh như Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cảnh trung kỳ Tiếu Minh Nguyệt, ở trong nháy mắt hóa thành tro bụi, bốn Đại Đạo phân thân đi theo biến mất.

Thời Gian Đại Đạo giải trừ.

Ở Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn xem ra, Tiếu Minh Nguyệt đột nhiên tự đốt, sau đó hồn phi phách tán, mà Tần Quân không có chút động đậy nào.

- Cái này...

Nhiễm Mẫn kinh ngạc há to mồm, Nữ Oa cũng giật mình kêu lên, như là phàm nhân gặp phải quỷ

Tiếu Minh Nguyệt ra sân khí thế quá mạnh, để bọn hắn đều không thể tin được tên này sẽ tự thiêu.

Bọn hắn khẩn trương nhìn chung quanh, còn tưởng rằng Tiếu Minh Nguyệt lại đùa nghịch quỷ kế.

Lúc này, bầy Huyết Bức của Tiếu Minh Nguyệt bắt đầu tán đi, tiếng kêu to vang vọng sơn lâm, để người tê cả da đầu.

- Đừng tìm nữa, nàng đã chết.

Tần Quân mở miệng nói, kéo ánh mắt của Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn trở về.

Nhiễm Mẫn nuốt một ngụm nước bọt, nói:

- Bệ Hạ, là ngài giết? Vì sao muốn giết nàng?

- Dung mạo của nàng quá xấu.

Tần Quân bình tĩnh nói.

Nhậm Ngã Tiếu từng nhắc nhở qua, ở Vạn Đạo Sát Lộ không thể nhân từ, Tiếu Minh Nguyệt lai lịch không rõ, muốn cùng hắn kết giao, rõ ràng lòng có quỷ kế.

Nếu như Tần Quân buông lỏng đề phòng, nói không chừng thực bị nàng giết.

Quá xấu?

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa im lặng, nhưng trong lòng bọn họ lại thở dài một hơi.

Tiếu Minh Nguyệt thấy thế nào, cũng không giống như là người tốt, bọn

hắn cũng sợ Tần Quân dễ tin nàng.

- Được rồi, đi thôi, tiếp tục vượt quan!

------oOo------

Chương 2097: Ma Tôn hung tàn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân vung tay áo nói, trận chiến này để hắn rõ ràng cảm giác được mình vận dụng Đại Đạo càng thêm thuận buồm xuôi gió, có lẽ là bởi vì Phân Thân Đại Đạo, tăng cường độ phù hợp của các Đại Đạo

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa gật đầu, bởi vì Tiếu Minh Nguyệt chết, làm bọn hắn luôn cảm thấy phụ cận không an toàn, vẫn là rời đi thì tốt hơn

Các tầng ở Vạn Đạo Sát Lộ đều như thế, hoàn cảnh âm trầm, là nơi mai phục tuyệt hảo, rất nhiều người thí luyện đến chết cũng không có thấy rõ chân diện mục của địch nhân

Sau ba canh giờ.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Huyết Bức tộc tức giận! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ đánh giết Huyết Bức tộc Công Chúa Tiếu Minh Nguyệt, chọc giận Huyết Bức tộc, Huyết Bức Tộc Tướng phái cường giả đến giết chết ký chủ, nếu ký chủ đánh lui Huyết Bức tộc, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, giờ phút này bọn hắn đang xông xáo ở cửa thứ 1390.

Huyết Bức tộc?

Tần Quân nhíu mày, thầm kêu không ổn, không phải là đám Huyết Bức kia mật báo chứ?

- Bệ Hạ, bọn hắn giết tới!

Nhiễm Mẫn kêu sợ hãi nói, nhìn thấy Tần Quân phân thần, hắn kém chút dọa tiểu trong quần

Chỉ gặp trong hoang nguyên, một đám cường giả Thiên Đạo Chí Thánh cảnh đang cất bước đánh tới, tất cả đều hóa thành nhân hình, nhưng thông qua khí tức, có thể phân rõ đại bộ phận đều không phải người

Tần Quân lấy lại tinh thần, ánh mắt ngưng tụ, Thời Gian Đại Đạo thôi động, hành động của toàn bộ sinh linh trong mắt hắn đều trở nên chậm chạp.

Hắn nhấc chưởng vỗ tới, Liệt Diễm Đại Đạo hóa thành hỏa chưởng che trời vỗ xuống, bao trùm vạn dặm, vô số sơn lâm bị đánh chìm, hơn mười vị Thiên Đạo Chí Thánh đánh tới bọn hắn cũng bị dìm ngập, thịt nát xương tan, chết không có chỗ chôn.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, giải trừ Thời Gian Đại Đạo, thanh thế to lớn, kém chút chấn ngã Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn.

Nhìn qua biển lửa phía trước, cùng Hoang Nguyên hóa thành phế tích, cái trán của Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa đổ mồ hôi lạnh, lần nữa bị Tần Quân cường đại rung động.

- Đi thôi!

Tần Quân thu liễm tâm tình nói.

Xem ra hắn muốn rời khỏi Vạn Đạo Sát Lộ không có đơn giản như vậy, nói không chừng Huyết Bức Tộc Hội sẽ mai phục ở bên ngoài.

Thật đến lúc đó, hắn có thể đề bạt Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa, huống chi còn có Nhậm Ngã Tiếu.

Vạn Đạo Sát Lộ, cửa thứ 896.

Ly Võ Ma Tôn dạo bước ở trong từng đống thi cốt, máu tươi nhuộm đại

địa thành huyết sắc, thiết giáp trên người hắn còn chảy máu của địch nhân.

Ánh mắt hắn băng lãnh, đi về phía Huyết Nguyệt.

Hắn dựa theo Lý Hàn Thủy yêu cầu, giết sạch toàn bộ sinh linh ở mỗi một cửa.

Thân là Ma Tôn, hắn đối với giết chóc không có kiêng kỵ, nương tựa theo thực lực cường đại, không có sinh linh có thể phản kháng.

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới tầng ngoài xuất hiện Ma Tôn khủng bố như ôn dịch lan tràn truyền ra, khiến cho sinh linh ở phía sau cùng phía trước sợ hãi không thôi.

- Đồ sát sinh linh một giới? Thật hay giả?

- Là thật, có người dùng pháp bảo mắt thấy hết thảy.

- Người kia đến cùng là ai?

- Tựa như là Ly Võ Ma Tôn gần nhất thanh danh vang dội, là Ly Võ Ma Tôn được tiến cử vào Hồng Mông Ma Giáo.

- Quả nhiên, người trong Hồng Mông Ma Giáo, không có một cái nào là lương thiện.

Sinh linh trong các cửa kết đội nghị luận, càng đi về phía sau, người kết minh càng ngày càng nhiều

Một khi vào Vạn Đạo Sát Lộ, ngoại trừ xông đến cửa thứ 10 ngàn, liền không còn lối ra, cho nên đại bộ phận sinh linh ở trong Vạn Đạo Sát Lộ đã đợi vô số năm.

Ba người Tần Quân không có nghe được tin tức của Ly Võ Ma Tôn, bởi vì bọn hắn căn bản không cùng những sinh linh khác giao lưu, phàm là sinh linh bị bọn hắn đụng phải, đều bị bọn hắn giết.

Chỉ chớp mắt.

Hai tháng trôi qua.

Ba người Tần Quân giết tới cửa thứ 2824.

Nữ Oa ở dưới Tần Quân trợ giúp, đột phá tới Thánh Nhân cảnh hậu kỳ, Nhiễm Mẫn càng trực tiếp thành Thánh.

Vạn Đạo Sát Lộ lấy Sát Lục Đại Đạo làm quy tắc, đột phá không có Lôi Kiếp, cho dù không có thu nạp Thiên Địa linh khí hóa pháp lực, sát khí tăng trưởng cũng có thể trợ giúp tu vi đột phá.

- Ta chính là đệ tử của Nho Giáo Khổng Tử… Phương Linh Thăng, nếu như các ngươi đầu hàng ta, ta mang các ngươi xông qua vạn quan!

Ba người Tần Quân ở dưới tàng cây nghỉ ngơi chợt nghe một thanh âm, âm thanh này như Hồng Lôi, vang vọng toàn giới.

------oOo------

Chương 2098: Đừng lãng phí thời gian (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ tử Nho Giáo Khổng Tử, Phương Linh Thăng?

Tần Quân mặt lộ vẻ cổ quái, Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn cũng sửng sốt.

Khổng Tử ở kiếp trước có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh, cao cao tại thượng, Nữ Oa Nương Nương từng chú ý qua, Đế Hoàng phàm trần Nhiễm Mẫn càng xem qua không ít Sách Thánh Hiền của Khổng Tử

- Khổng Tử là trùng tên sao.

Nhiễm Mẫn nói thầm, hắn không khỏi nhìn về phía Nữ Oa, Nữ Oa Nương Nương kiếp trước cũng xuất hiện ở trước mắt hắn, lại xuất hiện Khổng Tử, cũng chẳng có gì lạ

Tần Quân lần nữa chợp mắt, Nho Giáo có thể đi bao xa, hắn không rõ ràng, hắn chỉ biết độ trung thành của Khổng Tử đối với hắn coi như không tệ.

Về phần Phương Linh Thăng, thì bị hắn xem nhẹ.

Nếu như Phương Linh Thăng thật có năng lực xông qua vạn quan, thì sẽ không lôi kéo những sinh linh khác.

Hắn sở dĩ lôi kéo sinh linh tụ tập cùng một chỗ, đoán chừng là muốn tìm pháo hôi.

Những sinh linh khác tuy cũng hiểu đạo lý này, nhưng đối với những sinh linh không cách nào vượt quan mà nói, không thể nghi ngờ là hi vọng cuối cùng

Đại khái nghỉ ngơi nửa canh giờ, ba người Tần Quân tiếp tục khởi hành tiến lên.

Tại Vạn Đạo Sát Lộ, không cách nào thi triển pháp lực, thế lực liền trở thành mấu chốt, Tần Quân còn tốt, nhưng đối với Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn mà nói, lặn lội đường xa cộng thêm không ngừng chiến đấu, khẳng định có chút không chịu đựng nổi.

Đại khái tiến lên nửa canh giờ, một đường chém giết hơn mười sinh linh, bọn hắn rốt cục đi vào cửa khẩu.

Nơi này tụ tập mấy chục ngàn sinh linh, khí thế đều rất mạnh.

Càng về sau, sinh linh càng ít, thực lực cũng càng ngày càng mạnh

Người thủ quan chính là một sinh linh người mặc áo giáp màu vàng óng, phảng phất như u linh, nhìn không thấy nhục thân, chỉ có thể thấy kim giáp, hai tay cầm kiếm, kiếm này dài đến ba trượng, kiếm nhận rộng như súng ống

Người thủ quan lơ lửng giữa không trung, tản ra cường quang loá mắt, trong đêm tối, giống như một viên Kim Thái Dương.

- Giết ta! Các ngươi liền có thể đi vào cửa ải tiếp theo!

Người thủ quan hai tay giơ kiếm, gào thét nói, tựa như ức vạn lôi đình vang vọng, uy áp Đại Đạo Chí Tôn tứ ngược toàn bộ Thiên Địa.

Mấy chục ngàn sinh linh không hề bị lay động, toàn đều nhìn một tên bạch y nam tử ở phía trước nhất

Nam tử khí chất nho nhã, tướng mạo anh tuấn, nhưng hai lông mày lại lộ ra ngạo khí, phảng phất như khắp thiên hạ hắn mạnh nhất, cho dù hết sức che dấu, nhưng vẫn có thể khiến người ta cảm nhận được

Hắn chính là Phương Linh Thăng, đệ tử Nho Giáo Khổng Tử.

Hắn nhìn qua mấy chục ngàn sinh linh nói:

- Cái này là cơ hội cuối cùng của các ngươi, nếu muốn theo ta, ta mang các ngươi xâm nhập cửa ải tiếp theo, trái lại, các ngươi phải dựa vào mình.

Phương Linh Thăng rất biết làm người, hắn cũng không có nói muốn giết sinh linh không gia nhập, khiến cho các sinh linh khẩn trương tiêu giảm mấy phần.

- Đến cùng có nên gia nhập hắn hay không?

- Vào a, tín dụng của Nho Giáo còn rất không tệ.

- Khổng Tử chính là Thánh Hiền, phẩm tính của đệ tử khẳng định không kém.

- Nơi này chính là Vạn Đạo Sát Lộ, nơi nào có nhân từ!

- Vẫn là cẩn thận một chút.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đã có một nửa sinh linh lựa chọn gia nhập đội ngũ của Phương Linh Thăng.

Nụ cười trên mặt Phương Linh Thăng càng ngày càng xán lạn, chưởng khống nhiều sinh linh như vậy, hắn thế tất có thể đi được càng xa

Lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới trên sườn núi đi tới một đám người, lông mày không khỏi nhíu chặt

- Người Thiên Đế Thư Viện.

Phương Linh Thăng lẩm bẩm, ngữ khí có chút bực bội.

Ở trước đây thật lâu, Thiên Đế Thư Viện cùng Nho Giáo là quan hệ minh hữu, nghe nói thủy tổ của hai phe đều từng hiệu lực qua một vị Thiên Đế thần bí, nhưng theo nhiều đời đệ tử trưởng thành, khái niệm của song phương khác biệt, khó tránh khỏi sinh ra ma sát, nếu không có Khổng Tử cùng Tần Cung Thiên áp chế, song phương liên minh đã sớm xé nát.

- Phương Linh Thăng, ngươi quá dối trá!

------oOo------

Chương 2099: Đừng lãng phí thời gian (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, một tu sĩ dẫn đầu Thiên Đế Thư Viện lên tiếng cười nói, hắn toàn thân áo đen, thẳng tắp như phong, mặc dù không tuấn lãng bằng Phương Linh Thăng, nhưng ngũ quan dương cương, cho người ta một loại khí phách lỗi lạc

Sự xuất hiện của hắn, đưa tới oanh động không nhỏ.

- Thiên Đế Thư Viện Hiên Viên Vô Cực!

- Hiên Viên Vô Cực là ai?

- Thiên tài đỉnh cấp của Thiên Đế Thư Viện, nghe nói trước kia liền đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

- Hắn làm sao tới Vạn Đạo Sát Lộ? Chẳng lẽ là vì bảo hộ đệ tử Thiên Đế Thư Viện còn lại?

Lực chú ý của các sinh linh tất cả đều bị Hiên Viên Vô Cực hấp dẫn.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện có nhiều như vậy, có thể thấy được Hiên Viên Vô Cực cường thế.

Một bên khác, Tần Quân cũng chú ý tới Hiên Viên Vô Cực, thầm nghĩ:

- Gia hỏa này thật mạnh, đến từ Thiên Đế Thư Viện? Xem ra Tần Cung Thiên phát triển không tệ.

Tần Cung Thiên chính là Hỗn Độn sinh linh năm đó nghe Tần Quân giảng đạo hóa hình, Tần Quân để hắn mở Thiên Đế Thư Viện, trong đó Hoắc Tầm Đế, Cơ Càn Khôn đã từng là đệ tử Thiên Đế Thư Viện.

Tần Quân đối với đệ tử Thiên Đế Thư Viện có ấn tượng, ở mấy cửa trước gặp được, bởi vì cách nhau quá xa, hắn lười diệt sát, nhưng trước đó chưa từng nhìn thấy Hiên Viên Vô Cực.

- Hiên Viên Vô Cực, ngươi đừng nhiều chuyện!

Phương Linh Thăng trầm giọng nói, trong mắt sinh ra sát ý, hiển nhiên hai người không hợp nhau.

Mấy chục ngàn sinh linh vội vàng tránh ra, để Phương Linh Thăng cùng Hiên Viên Vô Cực giằng co.

Các đệ tử Thiên Đế Thư Viện đi theo sau lưng Hiên Viên Vô Cực cũng đều khinh miệt nhìn Phương Linh Thăng, Phương Linh Thăng rất khó chịu loại ánh mắt này, hừ lạnh nói:

- Các ngươi cút sang một bên!

Hiên Viên Vô Cực ngậm một cây cỏ dại, hừ nói:

- Dựa vào cái gì? Nên lăn chính là ngươi, đừng cản trở chúng ta xông cửa!

- Phế phẩm đúng là phế phẩm! Chỉ biết giật dây người khác làm bia đỡ đạn cho mình.

Hiên Viên Vô Cực nói tràn đầy khiêu khích, hoàn toàn không sợ Phương Linh Thăng .

Không giống với đệ tử Thiên Đế Thư Viện còn lại, Hiên Viên Vô Cực tới nơi này đã mấy trăm ngàn năm, Tần Cung Thiên phân phó hắn ở trong Vạn Đạo Sát Lộ trợ giúp tân đệ tử, đây cũng là một trong những nguyên

nhân Thiên Đế Thư Viện dám phái đệ tử Thiên Đạo Chí Thánh cảnh vượt quan.

Phương Linh Thăng nghe xong, sắc mặt vô cùng khó coi, nhưng lại không dám bạo phát.

Đúng lúc này, ba người Tần Quân dạo bước đi tới, nhìn như đi rất chậm, nhưng một bước trăm mét, đi vào chân núi nói:

- Chuẩn bị kỹ càng nhận lấy cái chết chưa!

Lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh nhất tề quay đầu nhìn về phía hắn.

- Là hắn.

Một nữ đệ tử của Thiên Đế Thư Viện kinh ngạc nói, từ mấy cửa đầu, bọn hắn liền đụng qua Tần Quân, Tần Quân một đường lưu lại truyền thuyết, Liệt Diễm yêu ma là để bọn hắn ký ức vẫn còn mới mẻ

Hiên Viên Vô Cực híp mắt nhìn đi, lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân, tâm tình hắn liền nhẹ nhõm.

Chỉ là Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ, không đủ gây sợ

Phương Linh Thăng cũng xem thấu tu vi của Tần Quân, cho nên nghe được Tần Quân nói, lúc này tức giận, lửa giận đối với Hiên Viên Vô Cực chuyển dời đến trên người Tần Quân, nói:

- Ngươi muốn chết?

Trong mấy chục ngàn sinh linh, không thiếu tồn tại Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, cho nên đều cổ quái nhìn Tần Quân, tiểu tử này điên rồi sao?

- Toàn bộ cùng lên đi, đừng lãng phí thời gian!

Tần Quân ngoắc nói, tuy Phương Linh Thăng cùng Hiên Viên Vô Cực rất mạnh, nhưng cũng không có cho hắn cảm giác không thể chiến thắng

Người mang bốn loại Đại Đạo, ngay cả Vô Cực Chí Cao Đại Đế, hắn cũng không để vào mắt.

Nhưng bởi vì Nho Giáo cùng Thiên Đế Thư Viện đều là hắn bày mưu đặt kế khai sáng, cho nên bọn người Phương Linh Thăng cùng Hiên Viên Vô Cực, hắn sẽ không giết, chỉ giết người qua đường còn lại

Mấy chục ngàn sinh linh xôn xao, hiển nhiên không có ở trong Vạn Đạo Sát Lộ gặp qua gia hỏa lớn lối như thế.

------oOo------

Chương 2100: Cực hạn Nhiễm Mẫn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tên này ngốc hả, mới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh cảnh, liền muốn giết toàn bộ chúng ta?

- Đúng đấy, còn mang theo hai Thánh Nhân!

- Nữ nhân kia thuộc về ta!

- Lăn, ta cũng coi trọng!

Mấy chục ngàn sinh linh bắt đầu trào phúng Tần Quân, đừng nói Hiên Viên Vô Cực cùng Phương Linh Thăng, ở trong bọn họ, cũng có Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, căn bản không để Tần Quân vào mắt.

Tần Quân cười lạnh một tiếng, lúc này biến ra 500 Đại Đạo phân thân, Thời Gian Đại Đạo đồng thời thôi động, giữa thiên địa hết thảy sự vật động tác đều trở nên chậm chạp

Bản tôn vung tay lên, 500 Đại Đạo phân thân như Hổ Lang giết vào bầy dê, Liệt Diễm Đại Đạo hóa thành từng Hỏa Long tứ ngược mấy chục ngàn sinh linh

Hiên Viên Vô Cực cùng Phương Linh Thăng chỉ cảm thấy, Tần Quân đột nhiên hiện ra phân thân, tốc độ nhanh đến cực hạn, để ánh mắt của bọn hắn căn bản theo không kịp.

Từng sinh linh không kịp kêu thảm liền bị đốt thành tro bụi, ở dưới Thời Gian Đại Đạo gia trì, tốc độ của Tần Quân phân thân nhanh như lôi, không phải Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh không thể phản ứng, cho dù có thể phản ứng, cũng không kịp chống cự

Mấy chục ngàn sinh linh trong chớp mắt liền bị biển lửa bao phủ, ngoại trừ Phương Linh Thăng cùng đệ tử Thiên Đế Thư Viện, không một may mắn thoát khỏi

Một khi bị liệt diễm của Tần Quân quấn quanh, liền không có hy vọng còn sống, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng trốn không thoát

Tần Quân phất tay, 500 Đại Đạo phân thân tất cả đều tan nhập trong cơ thể, toàn bộ quá trình không đến năm cái hô hấp thời gian, để Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn ở sau lưng khóe miệng co giật

Mười mấy tên đệ tử của Thiên Đế Thư Viện thì mắt trợn tròn, liệt diễm cuồn cuộn, ánh lửa rọi sáng biểu lộ rung động của bọn hắn, ngay cả Hiên Viên Vô Cực cùng Phương Linh Thăng cũng bị hù dọa

Dưới tình huống pháp lực bị phong ấn, bọn hắn không thể làm đến trong thời gian ngắn ngủi như thế diệt sát mấy chục ngàn sinh linh, dù sao trong đó bao quát Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh

- Chẳng lẽ gia hỏa này có thể sử dụng pháp lực?

Phương Linh Thăng kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, Hỏa thế lớn như thế, không phải Pháp Thuật Thần Thông, là cái gì?

Hiên Viên Vô Cực cũng gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, muốn xem thấu hắn.

- Đi thôi!

Tần Quân mang theo Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa tiếp tục đi tới, đánh tới người thủ quan.

Phương Linh Thăng nhịn không được hỏi:

- Chờ một chút! Ngươi là ai?

- Trẫm chính là Đại Tần thiên đình Thiên Đế.

Tần Quân cũng không quay đầu lại trả lời, hai chữ Thiên Đế để Phương Linh Thăng cùng đệ tử Thiên Đế Thư Viện như bị sét đánh

Nho Giáo cùng Thiên Đế Thư Viện đều thờ phụng Thiên Đế, cái sau càng lấy Thiên Đế làm tên

- Làm sao có thể là Thiên Đế?

- Đáng giận! Người này cũng dám tự xưng Thiên Đế!

- Đây là đang nhục nhã chúng ta sao?

- Hắn xác thực thật mạnh.

- Vị Liệt Diễm yêu ma này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hơn mười đệ tử của Thiên Đế Thư Viện nghị luận ầm ĩ, cũng không có liên hệ Tần Quân cùng Thiên Đế trong truyền thuyết lại với nhau

Đây chính là người ngay cả viện trưởng của bọn hắn cũng sùng kính, làm sao có thể xuất hiện ở Vạn Đạo Sát Lộ?

Hiên Viên Vô Cực cùng Phương Linh Thăng nhìn Tần Quân đi tới người thủ quan, cơ hồ là trong chớp mắt, người thủ quan liền bị Tần Quân một quyền đánh nát, mảnh vỡ kim sắc vẩy ra các phương, vô cùng hùng vĩ

Phương Linh Thăng trầm mặc, không dám dễ dàng xuất thủ với Tần Quân

Rất nhanh, ba người Tần Quân chui vào màn sáng, tiến vào cửa ải tiếp theo

Đợi sau khi bọn hắn rời đi, người thủ quan phục sinh ở không trung, ngửa đầu gào thét, uy chấn đêm tối

Sắc mặt của Phương Linh Thăng âm trầm, không để ý đến Hiên Viên Vô Cực, mà nhằm về phía người thủ quan, chuẩn bị tiến vào cửa ải tiếp theo

Hiên Viên Vô Cực ở nguyên chỗ suy nghĩ sâu xa, cố gắng nghĩ xem phải chăng nghe qua Đại Tần thiên đình.

Một trận chiến này cho các đệ tử của Thiên Đế Thư Viện rung động cực lớn, làm bọn hắn hai mặt nhìn nhau, chờ đợi Hiên Viên Vô Cực lấy lại tinh thần.

Thời gian một năm vội vàng đi qua.

Cửa thứ 5723.

------oOo------

Chương 2101: Cực hạn Nhiễm Mẫn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhiễm Mẫn máu me khắp người đứng ở trên một thi thể há mồm thở dốc, thời gian một năm, tu vi của hắn đã tăng cường đến Thánh Nhân cảnh trung kỳ.

Cách đó không xa Nữ Oa đứng ở bên cạnh Tần Quân càng đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh

Sở dĩ có thể đột phá tấn mãnh như thế, là nhờ có Tần Quân ban tặng thiên tài địa bảo, dược lực to lớn tăng thêm không ngừng chiến đấu, làm đến tu vi của bọn hắn một mực tăng trưởng

- Thánh Nhân cảnh trung kỳ chiến Thiên Đạo Chí Thánh, xác thực hơi miễn cưỡng.

Tần Quân lẩm bẩm nói, nếu không có hắn kịp thời xuất thủ, Nhiễm Mẫn có khả năng đã vẫn lạc

Nữ Oa nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Hắn biểu hiện đã rất không tệ.

Cùng nhau xông hơn năm ngàn quan, trải qua vô số giết chóc, nàng cùng

Tần Quân, Nhiễm Mẫn quan hệ cũng càng thân cận, chí ít có thể tùy ý đàm tiếu, không giống như trước có cảm giác khoảng cách

Ở trong Vạn Đạo Sát Lộ chờ đợi một năm, Nữ Oa cũng vứt bỏ cao ngạo kiếp trước, tâm tính như đã từng cầu đạo

Dù sao trong Vạn Đạo Sát Lộ, Thiên Đạo Chí Thánh căn bản tính không được cái gì.

- Đi thôi, nên vượt ải!

Tần Quân vỗ tay nói, đạt tới 5000, thực lực người thủ quan đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn.

Rất khó tưởng tượng người thủ quan ở cửa 6000 sẽ khủng bố đến mức nào

Một năm xông 5000 cửa, đã là tốc độ cực nhanh, bởi vì đại bộ phận sinh linh còn sống rời đi Vạn Đạo Sát Lộ đều ở nơi này vô số năm, dài nhất thậm chí đạt tới trăm tỷ năm.

Nhiễm Mẫn xoa xoa máu tươi trên mặt, cười hắc hắc, vội vàng đuổi theo Tần Quân

Sau khi bọn họ rời đi không lâu, Hiên Viên Vô Cực mang theo hơn mười đệ tử đuổi tới, nhìn qua thi cốt khắp núi, còn có những đám lửa chưa tắt kia, bọn hắn không khỏi trầm mặc

Đi theo sau lưng Tần Quân, bọn hắn cơ hồ không có thu hoạch gì.

Thời gian một năm, làm bọn hắn chết lặng, thậm chí ngay cả Hiên Viên Vô Cực cũng không dám nói mình có thể chiến thắng Tần Quân

Lại qua năm ngày, Phương Linh Thăng cũng đi ngang qua nơi đây, thi cốt khắp núi còn chưa triệt để hủ hóa, trong không khí còn tràn ngập mùi khét.

- Lại là tên kia.

Phương Linh Thăng siết nắm tay, mặt mũi tràn đầy hàn sương.

Bởi vì Tần Quân đi ở phía trước, khiến cho hắn muốn lại lôi kéo sinh linh

cũng không được, bởi vì đại bộ phận sinh linh mỗi một cửa đều đã chết, lưu lại đều là con kiến hôi, căn bản không giúp được hắn

Lúc này, một cỗ hàn phong từ phía sau đánh tới, hắn cả kinh quay đầu nhìn lại.

Phốc...

Một móng vuốt xuyên thủng bộ ngực hắn, máu tươi tung tóe, hắn trừng to mắt, hoảng sợ nhìn Ma Ảnh trước mắt.

Chính là Ly Võ Ma Tôn.

Ánh mắt hung lệ gắt gao nhìn chằm chằm Phương Linh Thăng, phảng phất như cùng hắn có thâm cừu đại hận.

- Vĩnh viễn không được phớt lờ.

Ly Võ Ma Tôn nhẹ giọng nói, chợt xé nát Phương Linh Thăng, ngay cả nguyên thần cũng không buông tha

Một Vô Cực Chí Cao Đại Đế vẫn lạc, chết vô cùng thê thảm

Áo choàng bay múa, Ly Võ Ma Tôn cao ngạo đi về phía Huyết Nguyệt, đánh giết Phương Linh Thăng, tựa hồ không cách nào mang đến cho hắn một chút xíu cảm giác thành tựu.

Thời gian lại qua hai năm.

Ba người Tần Quân tới cửa thứ 8532, tiến qua 6000, tốc độ của bọn hắn liền chậm lại.

Bởi vì sinh linh nơi này càng ngày càng mạnh, Tần Quân không cách nào chiến đấu không ngừng, dù sao thế lực của hắn cũng có cực hạn.

- Nhiễm Mẫn, muốn mạnh lên không?

Bên cạnh đống lửa, Tần Quân nhìn Nhiễm Mẫn hỏi.

Theo lâu như vậy, độ trung thành của Nhiễm Mẫn cũng đạt tới max trị số,

trải qua nhiều chiến đấu, triệt để chưởng khống năng lực Thương Bá Huyền Hổ.

Nhiễm Mẫn không chút nghĩ ngợi trả lời:

- Đương nhiên muốn!

------oOo------

Chương 2102: Ma Tôn đột kích (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm có thể để ngươi cấp tốc mạnh lên vô số lần, có bằng lòng hay không?

Tần Quân tràn ngập dụ hoặc nói, đạt đến cửa khẩu trước mắt, thực lực của Nhiễm Mẫn thật sự là hơi chút vô dụng

Dù sao hắn bây giờ còn có hai lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội tử trung giác tỉnh!

- Tự nhiên nguyện ý!

Nhiễm Mẫn dư vị, xem ra Tần Quân không phải đùa hắn.

Chẳng lẽ lại là tiểu vũ trụ thời gian chậm lại vô số lần kia?

Nghĩ đến đây, Nhiễm Mẫn có chút phát khổ, đối với loại người táo bạo như hắn mà nói, ở một chỗ vài vạn năm, thậm chí càng lâu, kia còn khó chịu hơn lăng trì xử tử

- Để Nhiễm Mẫn cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Nhiễm Mẫn có được huyết mạch Thương Bá Huyền Hổ, nếu như cực hạn giác tỉnh, sẽ đạt tới độ cao như thế nào?

Trong hơn ba năm, hắn ban thưởng cho Nhiễm Mẫn không ít thiên tài địa

bảo có thể tăng cường huyết mạch

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một lỗ đen, cấp tốc hút Nhiễm Mẫn vào trong đó.

Nữ Oa ngẩn người hỏi:

- Bệ Hạ, xảy ra chuyện gì?

- Trẫm để hắn mạnh lên, nhưng thần thông này cực kỳ tiêu hao tâm lực, lần sau lại để cho ngươi mạnh lên.

Tần Quân nhìn nàng ôn hòa cười nói, độ trung thành của Nữ Oa cũng đã đạt tới 95 trở lên, sớm muộn sẽ để cho nàng cực hạn giác tỉnh.

Nữ Oa nghe xong, không khỏi mong đợi.

Mười giây trôi qua rất nhanh.

- Đinh! Nhiễm Mẫn cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Nhiễm Mẫn!

- Nhiễm Mẫn, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Thương Bá Huyền Hổ! Vũ Điệu Thiên Vương!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Huyền Hổ Chân Thân! Thương Bá Thiết Thủ!

- Pháp bảo: Minh Vũ thiết thương!

- Độ trung thành: 98 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

Rất cường thế!

Tần Quân nhíu mày, tuy tu vi của Khổng Tử là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, nhưng căn cứ hắn trên đường đi nghe thấy, địa vị của Nho Giáo tựa hồ rất cao, đủ để chứng minh, Hồng Mông Đại Tự Tại ở chỗ sâu Cổ Thánh Đế Đạo cũng là nhóm nhất lưu.

Tuy độ trung thành giảm xuống hai điểm, nhưng không có gì to tát

Lúc này, trên đỉnh đầu hắn lần nữa hiển hiện lỗ đen quen thuộc, ngay sau đó, Nhiễm Mẫn chậm rãi bước ra.

Quần áo dính đầy máu tươi hơi cổ động, thân hình vẫn khôi ngô như hung thú, khí tức của hắn càng thêm cuồng bạo, cho người ta một loại bá khí ngoài ta còn ai.

Cạch một tiếng!

Nhiễm Mẫn rơi vào trước mặt hai người Tần Quân, cố nén kích động, nhìn Tần Quân quỳ xuống nói:

- Đa tạ ân tái tạo của Bệ Hạ!

Đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, hắn liền biết trước kia mình yếu bao nhiêu.

Bởi vậy, hắn vậy trung tâm đối với Tần Quân cũng không có yếu quá nhiều, Tần Quân ở trong lòng hắn ngược lại trở nên càng cao thâm khó lường hơn

Lật tay tạo nên một cường giả Hồng Mông Đại Tự Tại, rất khó tưởng tượng thủ đoạn của Tần Quân cao bao nhiêu

- Rất không tệ!

Tần Quân hài lòng cười một tiếng.

Nữ Oa thì hỏi:

- Ngươi bây giờ đạt đến cảnh giới gì?

- Hồng Mông Đại Tự Tại.

Nhiễm Mẫn cười hắc hắc nói, nghe mà Nữ Oa mê mang

Cái gì gọi là Hồng Mông Đại Tự Tại?

Sau đó Nhiễm Mẫn giải thích một phen, sau khi hiểu, Nữ Oa động dung, khó có thể tin nhìn về phía Tần Quân.

- Đừng nhìn trẫm như vậy, lần tiếp theo trẫm sẽ giúp ngươi.

Tần Quân khoát tay.

------oOo------

Chương 2103: Ma Tôn đột kích (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn nhìn về phía Nhiễm Mẫn hỏi:

- Ngươi có thể thôi động pháp lực sao?

Hắn cũng phải biết Vạn Đạo Sát Lộ có thể trấn áp pháp lực cực hạn tới đâu.

- Có thể, ta có thể cảm giác được Sát Lục Đại Đạo bài xích ta, một khi ta thể hiện ra lực lượng siêu việt Đại Đạo, liền sẽ bị đuổi ra ngoài.

Nhiễm Mẫn gật đầu nói, Tần Quân nghe mà mỉm cười.

Xem ra thực lực ở Sát Lục Đại Đạo không có vượt xa Hồng Mông Đại Tự Tại, cũng chỉ có thể sử dụng lực lượng không cao hơn Hồng Mông Dung Đạo cảnh, Nhiễm Mẫn đủ để quét ngang đến cửa cuối cùng a.

Đại khái nghỉ ngơi một nén nhang thời gian, ba người tiếp tục đi tới.

Sau khi thực lực của Nhiễm Mẫn bay vọt, khiến cho đội ngũ tiến lên tốc độ biến nhanh

Vạn Đạo Sát Lộ, cửa thứ 8516!

- Đừng giết chúng ta, chúng ta là người của Kim Diêu thần giáo.

Một nam tử chỉ còn lại có nửa người trên giãy dụa ở trên mặt đất, vừa hoảng sợ kêu, trong mắt vằn vện tia máu, cực kỳ hoảng sợ, mồ hôi lạnh lâm ly

Trên sườn núi, còn nằm mấy chục cỗ thi cốt, không một bộ hoàn chỉnh, máu tươi nhiễm bãi cỏ, ở dưới màn đêm, càng thêm dày đặc đáng sợ

Đứng ở trước mặt nam tử chính là Ly Võ Ma Tôn.

So sánh với hai năm trước, trạng thái của Ly Võ Ma Tôn rõ ràng không thích hợp, sát khí nồng đậm, hóa thành huyết phong quay quanh thân

Hai con mắt của hắn đã nhuộm thành đỏ như máu, chấn động tâm hồn

- Mặc kệ ngươi đến từ môn phái nào, gặp được ta, là vận khí của ngươi không được.

Ly Võ Ma Tôn nhìn xuống hắn, nhẹ giọng nói, nói xong, một cước đạp xuống, cả toà núi nhỏ ầm vang sụp đổ, bụi đất bay lên, giống như sương mù che giấu Thiên Địa

Ly Võ Ma Tôn dạo bước đi ra, lông khỉ toàn thân như liệt diễm phiêu động, khí thế bạo lệ, mỗi đạp một bước đều chấn động đến mặt đất vỡ ra

- Ma đồ phương nào dám trắng trợn đồ sát đệ tử Kim Diêu thần giáo ta!

Đúng lúc này, một âm thanh hét to vang vọng đất trời, cây cối giống như nước thủy triều lay động

Ly Võ Ma Tôn thì thào nói:

- Ta không phải nhằm vào Kim Diêu thần giáo các ngươi, mà là toàn bộ sinh linh.

Một cái bóng mờ bay tới, ngăn ở trước Ly Võ Ma Tôn, nhìn hắn nói:

- Là ngươi?

- Cút!

Ly Võ Ma Tôn sát khí lẫm nhiên, lạnh giọng quát.

Hư ảnh chính là một lão nhân, tuy cao tuổi, nhưng xương cốt cứng rắn, hai lông mày như Loan Đao, vô cùng bá đạo

- Tiểu tử, ngươi là đang tìm cái chết!

Lão giả trầm giọng nói, trong mắt tràn đầy lửa giận, sinh linh dám dùng thái độ như thế đối đãi hắn, đều đã chết.

- Ngươi cũng không phải bản tôn, còn dám ngăn ta!

Ly Võ Ma Tôn giận quát một tiếng, nắm tay phải cách không đánh tới, đánh tan hư ảnh.

Sơn lâm rung động, lửa giận của Ma Tôn khủng bố tuyệt luân

Sau khi diệt hư ảnh, Ly Võ Ma Tôn tiếp tục đi tới, tuân theo tác phong dĩ vãng, giết sạch tất cả sinh linh lại vượt quan, về phầnnii vượt quan sau đó, hắn lười để ý

Hắn giết sinh linh không ít hơn Tần Quân, ẩn ẩn có tư thế điên cuồng

Lại qua năm năm.

Ba người Tần Quân rốt cục đi tới cửa thứ 9987, cách 10 ngàn càng ngày càng gần.

Ba người bọn họ đi ở trên cánh đồng hoang, sau lưng cách đó không xa là bọn người Hiên Viên Vô Cực.

Sớm ở ba năm trước, bọn hắn liền gặp nhau, Tần Quân ngầm thừa nhận bọn hắn đi theo, dù sao cũng là đệ tử Thiên Đế Thư Viện, tương đương với

vãn bối của hắn.

- Mọi người theo sát, nơi này rất nguy hiểm!

- Ban nãy là Vô Cực Chí Cao Đại Đế a, lại bị người kia một thương đập chết!

- Xuỵt, nhỏ giọng một chút, người ta ngầm đồng ý chúng ta đi theo, đã có ân với chúng ta.

- Đúng vậy, nếu không lấy thực lực của chúng ta căn bản đi không đến nơi đây.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện nghị luận ầm ĩ, đi đến nơi đây, bọn hắn chỉ còn lại có hơn hai mươi người, có thể thấy được Vạn Đạo Sát Lộ tàn khốc như thế nào.

Trong đó có một bộ phận người lựa chọn lưu ở cửa khẩu trước, muốn thông qua chiến đấu tăng cường thực lực của mình

Đáng tiếc, những đệ tử kia không biết đằng sau có một Sát Thần đang đồ quan.

- Chờ một chút, Bệ Hạ, có một cỗ sát khí kinh người đang đánh tới chúng ta!

Nhiễm Mẫn bỗng nhiên mở miệng nói, Tần Quân cùng Nữ Oa vội vàng dừng lại, ba người quay đầu nhìn, chỉ thấy xa xa thổi tới cuồng phong huyết tinh, ngoài mấy chục dặm, có một bóng người đang bước nhanh phóng tới đám người Tần Quân.

Chính là Ly Võ Ma Tôn!

------oOo------

Chương 2104: Huyết Bức tộc cùng Kim Diêu thần giáo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi đều đi chết đi!

Tiếng gầm gừ của Ly Võ Ma Tôn vang vọng dưới màn đêm, đệ tử Thiên Đế Thư Viện cả kinh nổi da gà, Hiên Viên Vô Cực kinh hãi, bởi vì sát khí của Ly Võ Ma Tôn thật sự là quá kinh khủng, thậm chí đạt tới cấp độ để hắn sợ hãi

Trong chớp mắt, Ly Võ Ma Tôn phóng qua mười mấy ngọn núi, đi vào trên cánh đồng hoang, thế không thể đỡ phóng tới mọi người

Nhiễm Mẫn cấp tốc lách mình đến cuối cùng, tay trái nâng lên.

Bộp một tiếng!

Hắn bắt lấy cổ tay của Ly Võ Ma Tôn, lực lượng cường đại để Ly Võ Ma Tôn không thể động đậy.

Sát khí kinh thiên, cũng may Nhiễm Mẫn đỡ được, nếu không chỉ dựa vào sát khí cũng đủ để đánh chết mọi người.

- Lăn...

Nhiễm Mẫn gào thét một tiếng, cánh tay phải dùng lực, đẩy lui Ly Võ Ma Tôn.

Nếu không phải Sát Lục Đại Đạo hạn chế hắn, không được sử dụng lực lượng siêu việt Vô Cực Đại Chúa Tể, một quyền của hắn liền có thể đánh nổ Ly Võ Ma Tôn

Lúc này, Tần Quân thấy rõ chân diện mục của Ly Võ Ma Tôn, lập tức động dung.

- Là hắn!

Biểu lộ của Tần Quân cổ quái, vội vàng nói:

- Ly Võ!

Lời vừa nói ra, Ly Võ Ma Tôn như bị sét đánh, thân thể cứng ngắc, vô ý thức nhìn chỗ âm thanh truyền tới

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện vội vàng tránh ra, để Ly Võ Ma Tôn có thể nhìn thấy Tần Quân

- Sư tôn.

Huyết sắc trong mắt Ly Võ Ma Tôn rút đi, thân thể run rẩy, há to mồm, không dám tin vào hai mắt của mình.

Sư tôn?

Mọi người thất kinh, yêu ma này lại là đồ đệ của Tần Quân?

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa cũng kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

- Còn không mau cút tới!

Tần Quân tức giận nói, gặp lại Ly Võ Ma Tôn, hắn vẫn rất cao hứng.

Viêm Tuyên Đế Quân từng nói, Ly Võ Ma Tôn cũng lưu ở Cổ Thánh Đế Đạo, nhưng mấy chục ức năm gần đây phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian, biến mất không thấy gì nữa, nguyên lai là tới nơi này

Nghe vậy, Ly Võ Ma Tôn vội vàng đi tới trước mặt Tần Quân, nhưng Nhiễm Mẫn ngăn hắn, khiến cho hắn không cách nào đi tới chỗ Tần Quân

Hắn cũng không nóng giận, quỳ trên mặt đất, nhìn Tần Quân dập đầu.

Đệ nhất Ma Tôn, không để ý mặt mũi dập đầu.

Hiên Viên Vô Cực nhìn chằm chằm Ly Võ Ma Tôn, luôn cảm thấy giống như đã gặp qua hắn ở nơi nào.

- Chờ một chút, chẳng lẽ là lúc trước đi theo bên cạnh Ma Cảnh Thương.

Hiên Viên Vô Cực phảng phất như nghĩ đến cái gì, lộ ra vẻ sợ hãi

Ma Cảnh Thương là Đại Ma đầu cái thế, ngay cả viện trưởng Tần Cung Thiên của bọn hắn cũng không phải đối thủ, đồng thời cũng là đại nhân vật của Hồng Mông Ma Giáo, quyền thế ngập trời

Chẳng lẽ Tần Quân là người của Hồng Mông Ma giáo?

Nghĩ đến đây, thân thể hắn lắc một cái.

Hồng Mông Ma Giáo dã tâm bừng bừng, muốn thống trị tất cả vị diện vũ trụ, chỉ chiêu nạp Ma Tu, vô cùng hung tàn

Thiên Đế Thư Viện thuộc về chính phái, đối với Ma Giáo khịt mũi coi thường, thậm chí là thù địch

Hắn bỗng nhiên cảm thấy bất an, Tần Quân để bọn hắn đi theo, chẳng lẽ có âm mưu?

Nghĩ đến đây, hắn bắt đầu lui lại, đồng thời dùng ánh mắt ra hiệu sư đệ sư muội lui lại.

- Sư tôn, rốt cục đợi đến ngài xuất hiện, ta còn tưởng rằng ngài….

Ly Võ Ma Tôn kích động đến không cách nào khống chế tâm tình, để Nhiễm Mẫn mặt mũi tràn đầy quái dị.

Nữ Oa âm thầm kinh ngạc, khí thế của Ly Võ Ma Tôn quá mạnh, đúng là đồ đệ của Tần Quân, vậy Tần Quân đến cùng là Thần Thánh phương nào?

Cùng ở chung tám năm, nàng ngạc nhiên phát hiện mình đối với Tần Quân vẫn hoàn toàn không biết gì cả

- Mau dậy đi, việc này nói rất dài dòng, vì sao ngươi ở chỗ này?

------oOo------

Chương 2105: Huyết Bức tộc cùng Kim Diêu thần giáo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tự mình nâng Ly Võ Ma Tôn đứng dậy, đối với các đồ đệ của mình, hắn rất tín nhiệm

Hắn nhìn đám người Ly Võ Ma Tôn, Nguyên Sơ đại đế hóa hình, tin tưởng bọn họ tuyệt đối sẽ không phản bội

Ly Võ Ma Tôn nỗ lực bình phục tâm tình, nói:

- Ma Cảnh Thương mang ta gia nhập Hồng Mông Ma Giáo, đây là nhiệm vụ Hồng Mông Ma Giáo giao cho ta, muốn ta huyết tẩy Vạn Đạo Sát Lộ.

Câu nói này sát khí tràn trề, nhưng ở trước mặt Tần Quân, hắn cực kỳ gắng sức kiềm chế sát khí của mình, sợ chọc giận Tần Quân

Đồng thời, hắn âm thầm ngạc nhiên, vì sao sư tôn chỉ có tu vi Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh trung kỳ?

Hắn cũng không có nghi vấn, bây giờ, sinh linh biết sư tôn hắn ít càng thêm ít, không có khả năng có người giả trang Tần Quân đến lừa gạt hắn, huống chi Nhiễm Mẫn cực kỳ cường đại, nếu là người khác giả trang, sao có thể hàng phục người mạnh như thế?

Sau đó Tần Quân bắt đầu cùng hắn ôn chuyện, sau khi nói chuyện với nhau, không khỏi cảm khái vạn phần

Mấy tỉ năm trước, Ly Võ Ma Tôn chỉ cảm thấy đợi không được Tần Quân, liền lặng lẽ tiến về chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo, trọn vẹn bỏ ra hai tỷ năm, mới gặp được Ma Cảnh Thương

Tốt xấu hắn cũng là sư huynh của Ma Cảnh Thương, thời kỳ Hỗn Độn, càng là tồn tại Ma Cảnh Thương tín nhiệm nhất, cho nên Ma Cảnh Thương liền dẫn hắn gia nhập Hồng Mông Ma Giáo

Không thể không cảm thán, tạo hóa trêu người.

Mấy trăm tỷ năm trước Ma Cảnh Thương liền tiến về chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, Vị Diện cao hơn, bằng vào thiên phú mạnh mẽ, bây giờ để Ly Võ Ma Tôn ngưỡng vọng.

- Thời điểm trẫm không có ở đây, khổ các ngươi.

Tần Quân vỗ bả vai Ly Võ Ma Tôn, thở dài.

Ly Võ Ma Tôn lắc đầu, nói sang chuyện khác hỏi:

- Sư tôn, tu vi của ngài…

- Gặp được đại kiếp, đang trùng tu.

Tần Quân hời hợt trả lời.

Để bọn người Hiên Viên Vô Cực ở cách đó không xa âm thầm kinh hãi, Tần Quân vậy mà lại trùng tu?

Gia hỏa này ở thời kỳ đỉnh phong đến cùng khủng bố đến mức nào?

- Đi thôi, vừa đi vừa nói, sớm chút rời đi địa phương quỷ quái này.

Tần Quân ngoắc nói, ở trong Vạn Đạo Sát Lộ tám năm, hắn đã không kịp chờ đợi muốn rời khỏi nơi này.

- Vâng!

Ly Võ Ma Tôn đáp ứng nói, gặp phải Tần Quân, chính là kinh hỉ lớn nhất của hắn, cửa khẩu còn lại, có huyết tẩy hay không đều không quan hệ

Nhiễm Mẫn thì đối với Ly Võ Ma Tôn trong lòng một mực còn có cảnh giác, thời khắc đề phòng, một nhóm bốn người tiếp tục đi đến Huyết Nguyệt

Bọn người Hiên Viên Vô Cực thì do dự.

Lúc này, phía tây bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm gừ chấn thiên, dọa đến toàn thân bọn hắn run rẩy, vội vàng theo sau

Chuyện cho tới bây giờ, bọn hắn ngoại trừ đi theo Tần Quân, đã mất đường lui khác, ở lại cửa này, hẳn phải chết không thể nghi ngờ

Hắc Ám vũ trụ, biên giới Vạn Đạo Sát Lộ đại lục, chục tỷ Huyết Bức xoay quanh, thanh âm vỗ cánh hội tụ vào một chỗ, vô cùng ồn ào.

Ở trong Huyết Bức, lơ lửng một cung điện âm u, vô cùng to lớn, đỉnh chóp bò lổm ngổm một pho tượng Biển Bức khổng lồ, răng nanh bén nhọn,

phảng phất như có thể nuốt vào một viên tinh cầu

Hồng Mông Ma Giáo Lý Hàn Thủy ở chỗ rất xa, ngồi trên ngọc bàn, hắn chau mày, lòng tràn đầy nghi hoặc

- Vì sao Huyết Bức tộc đến nơi đây?

Trong mắt Lý Hàn Thủy tràn đầy vẻ kiêng dè, Huyết Bức tộc chính là chủng tộc cực kì khủng bố, cho dù là Hồng Mông Ma Giáo, cũng không dám dễ dàng trêu chọc.

Không chỉ hắn, một bên vũ trụ khác, Thiên Đế Thư Viện Thu Đạo Thần cũng đang nghi ngờ

Hai người trải qua một phen đại chiến, khó phân cao thấp, liền ngưng chiến rời xa đối phương, nhưng Huyết Bức tộc đến, phá vỡ vũ trụ bình an

Lúc này, một tiếng chuông reo quỷ dị dao động triệt tinh không, kinh động chục tỷ Huyết Bức

Lý Hàn Thủy cùng Thu Đạo Thần nhất tề quay đầu nhìn lại, chỉ gặp sâu trong bóng tối sáng lên một vệt kim quang, vô cùng sáng chói

- Đây là Kim Diêu thần giáo, sao bọn hắn lại tới đây.

Lý Hàn Thủy lập tức không bình tĩnh, Kim Diêu thần giáo cùng Hồng Mông Ma Giáo chính là tử đối đầu, hắn tự nhiên không cách nào bảo trì bình tĩnh

Thu Đạo Thần cũng nhíu chặt lông mày, nhận ra thế lực kia.

Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo.

------oOo------

Chương 2106: Cửa thứ một vạn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì sao Kim Diêu thần giáo tới nơi đây?

Trong chục tỷ Huyết Bức, truyền ra một giọng nói âm lạnh, như một cỗ hàn phong, từ Hỗn Độn sơ khai mới tới, rét lạnh triệt vũ trụ

Sâu trong vũ trụ, kim quang càng thêm loá mắt, rất nhanh liền truyền đến một âm thanh già nua mà không mất đi trung khí:

- Huyết Bức tộc ngươi lại vì sao ở đây?

- Hừ! Vì báo thù!

Trong đám Huyết Bức vang lên âm thanh lần nữa.

- Ta cũng vậy!

Lão giả thần bí của Kim Diêu thần giáo trả lời.

Lý Hàn Thủy cùng Thu Đạo Thần nghe mà mồ hôi lạnh lâm ly, hai quái vật khổng lồ đều đến báo thù, trong Vạn Đạo Sát Lộ đến cùng cất giấu quái vật gì?

- Tên kia sẽ không phải đá trúng thiết bản chứ.

Lý Hàn Thủy hơi hồi hộp một chút, trong đầu hiện lên mặt mũi dữ tợn điên cuồng của Ly Võ Ma Tôn

Thu Đạo Thần cũng lo lắng thay cho các đệ tử Thiên Đế Thư Viện.

Vạn Đạo Sát Lộ, cửa thứ 9999!

Đoàn người Tần Quân dạo bước ở trong hoang mạc, vẫn như cũ là đêm tối, sương mù tràn ngập, che đậy Huyết Nguyệt, để cho người ta khó mà phân biệt phương hướng

- Tu vi người thủ quan cửa này đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh viên mãn.

Ly Võ Ma Tôn nhíu mày nói, tu vi của hắn cũng không gì hơn cái này, khiến cho hắn không khỏi lo lắng cửa ải cuối cùng.

Tần Quân ngược lại không thèm để ý, cửa ải cuối cùng để Nhiễm Mẫn thi triển toàn lực cũng không có việc gì, dù sao cũng sắp đi ra ngoài

Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn!

Toàn thân Hiên Viên Vô Cực run lên, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Hắn ở trong Vạn Đạo Sát Lộ chờ đợi không biết bao nhiêu năm, còn chưa đến cửa này bao giờ.

- Dừng lại!

Đúng lúc này, một âm thanh bá đạo bỗng nhiên vang lên, chấn động đến sương mù bắt đầu cuồn cuộn, trong hoang mạc bay lên bão cát, tựa như yêu ma đột kích.

- Ừm?

Tần Quân dừng bước lại, khí thế của đối phương rất mạnh, trên đường đi hắn gặp quá nhiều Vô Cực Chí Cao Đại Đế, đều chết ở trong tay hắn, có thể suy đoán ra tu vi của đối phương hẳn là Vô Cực Đại Chúa Tể.

Nhiễm Mẫn mặt không biểu tình, Ly Võ Ma Tôn khẽ nhíu mày, những người còn lại thì khẩn trương lên, như lâm đại địch.

- Ta chính là siêu thoát sứ giả Chu Triều, Khai Thiên Tích Địa, đảo ngược thời gian, điên đảo nhân quả, đâu đâu cũng có, không gì không biết.

Thanh âm bá đạo bắt đầu ngạo nghễ nói, âm thanh vang vọng đất trời, nhưng không có hiện thân, không người có thể tìm ra hắn.

Lúc này, Nhiễm Mẫn oanh ra một quyền, thanh âm cuồng bạo nổ vang, đinh tai nhức óc

Trước hoang mạc, bên ngoài mấy chục dặm, không gian phá toái, một cái bóng mờ bị quyền phong xô ra, còn chưa triệt để hiện thân, liền hóa thành khói xanh tiêu tán, hình thần câu diệt.

- Nhỏ yếu còn nói nhiều.

Tần Quân lắc đầu, tiếp tục đi tới.

Trong Vạn Đạo Sát Lộ ẩn núp rất nhiều cường giả, có thật nhiều sinh linh bởi vì giết chóc quá nhiều, tẩu hỏa nhập ma, mất đi lý trí, cho nên hắn không thấy lạ.

Đại khái qua nửa canh giờ, một đoàn người rốt cục đi tới trước mặt người thủ quan.

Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn này cao tới trăm trượng, chỉ có nửa người trên, như nham thạch màu đen xây thành, bốn tay vung vẩy, không ngừng gào thét.

Nhìn người thủ quan khí thế khinh người kia, Nhiễm Mẫn dậm chân tiến lên, chuẩn bị giải quyết nó.

- Để ta tới!

Ly Võ Ma Tôn nói một câu, liền lướt qua bên cạnh Nhiễm Mẫn.

Tần Quân không nói gì, hắn ở trong Vạn Đạo Sát Lộ giết sinh linh đã đủ nhiều, chờ sau khi kết thúc, chắc hẳn pháp lực sẽ tăng vọt tới cực điểm, đột phá cũng không nói chơi.

Một ít sinh linh sau cùng liền giao cho Ly Võ Ma Tôn, cũng không có gì đáng ngại.

Ly Võ Ma Tôn cả đời, phần lớn thời gian đều đang chiến đấu, thậm chí còn nhiều hơn thời gian tu luyện, trong cùng giai, trừ khi gặp được loại quái vật như Tần Quân, nếu không không có khả năng thua

------oOo------

Chương 2107: Cửa thứ một vạn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đấu chỉ kéo dài nửa phút, Ly Võ Ma Tôn dùng tư thái mạnh mẽ

tuyệt đối tháo người thủ quan thành tám khối, ngược sát qua cửa.

- Làm sao cảm giác trạng thái của tiểu tử này có chút không đúng.

Tần Quân nhíu mày, chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy Ly Võ Ma Tôn có loại tư thế điên cuồng, một mực liều mạng áp chế sát ý, một khi bắt đầu chiến đấu, sát khí khiếp người liền khắc chế không được

Xem ra tiểu tử này cần gõ một chút.

Đi Ma đạo rất dễ dàng mất tích bản tâm, cũng không biết Ma Cảnh Thương hiện tại như thế nào.

Cứ như vậy, một đoàn người tiến vào màn sáng, chuẩn bị xông xáo cửa cuối cùng.

Cửa ải cuối cùng của Vạn Đạo Sát Lộ, cũng là một cửa thần bí nhất.

Cho dù người vượt quan thành công, sau đó cũng không truyền đi quá trình ở nơi này.

Hiên Viên Vô Cực cũng là lần đầu tiên tới cửa thứ một vạn, hắn ở trong Vạn Đạo Sát Lộ rất lâu, lần này kiến thức đến lực chiến đấu của Tần Quân, hắn đột nhiên muốn đi ra ngoài.

Cửa thứ một vạn.

Thiên Địa hoang vu, đỉnh đầu treo lấy ức vạn sao trời, không có sơn lâm hồ nước, chỉ có hoang mạc vô biên, trông không đến cuối cùng.

Vừa mở mắt, Tần Quân liền đá một cỗ hài cốt, chính là xương cốt tu sĩ, chỉ có đầu lâu cùng xương sống lưng, trên trán còn có một cái động lớn, thật giống như bị răng nanh cắn thủng

- Khí tức nơi này không thích hợp!

Nhiễm Mẫn bỗng nhiên nhíu mày nói, Ly Võ Ma Tôn cũng nhíu mày, Huyết Mao bắt đầu phiêu động.

Tần Quân cũng cảm giác được bầu không khí ở cửa ải cuối cùng không

thích hợp, phảng phất như có đồ vật gì rình mò bọn hắn, lúc trước Chu Triều còn có thể bị Nhiễm Mẫn cấp tốc phát hiện, nhưng lần này, ánh mắt Nhiễm Mẫn chuyển động, hiển nhiên đang tìm kiếm

Nhiễm Mẫn là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, dù chỉ có thể sử dụng lực lượng Vô Cực Đại Chúa Tể, nhưng giác quan không có áp chế.

- Là ngươi?

Đúng lúc này, một âm thanh lạnh lùng bỗng nhiên vang lên, mọi người thất kinh.

Tần Quân rùng mình, đột nhiên cảm giác được thanh âm này rất quen thuộc.

Luôn cảm thấy ở đâu nghe qua.

Đúng lúc này, một bóng người từ sâu trong tinh không giáng lâm, giống như Thần Minh.

Mọi người phát giác được cái gì, nhất tề ngẩng đầu nhìn lại, bao quát Tần Quân ở bên trong

- Gia hỏa này không thích hợp.

Nhiễm Mẫn trừng mắt nói, tồn tại có thể làm cho Hồng Mông Đại Tự Tại động dung, khẳng định không kém.

Tần Quân cũng trừng mắt, chỉ bất quá biểu lộ của hắn càng thêm kinh ngạc.

Người kia chính là Cực Đế!

Mặc đại bào màu đen, uy phong lẫm liệt, thân hình như một cây trường thương, mặt không biểu tình, hai mắt đen nhánh, khóe miệng cong xuống, cho người ta một loại khí thế bá đạo nhìn hằm hằm thương sinh

- Hắn là…

Ly Võ Ma Tôn cũng giật nảy mình, mấy trăm tỷ năm trước, thời kỳ Hỗn

Độn sơ khai, tam đế đại chiến xuất hiện ở trong đầu, rõ mồn một trước mắt, để toàn thân hắn run rẩy lên.

Cực Đế, đây chính là tồn tại vô cùng huy hoàng.

Quét ngang qua Cổ Thánh Đế Đạo, là tồn tại sớm nhất của Thiên Đế Vị Diện tiến vào Hồng Mông, còn sớm hơn Tần Quân.

Người thủ quan ở cửa ải cuối cùng của Vạn Đạo Sát Lộ là Cực Đế?

Tần Quân không cách nào bảo trì bình tĩnh, Tô Đế cũng mạnh đến đáng sợ, huống chi là Cực Đế?

- Xong.

Ly Võ Ma Tôn lẩm bẩm, cả người thất hồn lạc phách.

Nhiễm Mẫn kiêng kỵ nhìn Cực Đế, đám người Nữ Oa, Hiên Viên Vô Cực càng sợ hãi.

Khí thế của Cực Đế thật sự là quá mạnh, để trong lòng bọn họ sinh không nổi chống cự mảy may, hai đầu gối run rẩy, thậm chí có loại xúc động quỳ bái.

Cực Đế nhìn xuống đại địa, chuẩn xác mà nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Tần Quân

Tần Quân ngưỡng vọng hắn, bốn mắt nhìn nhau, ký ức phủ bụi đã lâu từ trong đầu cấp tốc hiển hiện .

- Đã lâu không gặp.

Cực Đế mở miệng nói, âm thanh vẫn như lúc trước, không mang theo nửa điểm tình cảm.

------oOo------

Chương 2108: Vũ Điệu Thiên Vương đại chiến Cực Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì sao ngươi ở chỗ này?

Tần Quân nhìn Cực Đế hỏi, lấy tu vi của Cực Đế, hẳn là sẽ không bị vây ở Vạn Đạo Sát Lộ mới đúng.

Cực Đế mặt không biểu tình nói:

- Vạn Đạo Sát Lộ, chính là ta sáng tạo!

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh.

Vạn Đạo Sát Lộ không phải Sát Lục Đại Đạo sáng tạo sao?

Sao lại biến thành hắn?

Chờ chút!

Mọi người tựa hồ nghĩ tới điều gì, miệng há lớn, Hiên Viên Vô Cực kinh thanh nói:

- Ngươi là Sát Lục Đại Đạo?

Cực Đế không để ý đến hắn, mà nhìn Tần Quân chăm chú, trầm giọng nói:

- Vì sao ngươi yếu như thế?

Tất cả mọi người đưa mắt nhìn Tần Quân, mà khóe miệng của Tần Quân thì co giật, cái trán bạo gân xanh.

Ngươi con mẹ nó cần trực tiếp như vậy sao?

Tần Quân im lặng, không biết nên trả lời như thế nào.

- Làm càn!

Nhiễm Mẫn gầm thét nói, Cực Đế đã là Sát Lục Đại Đạo, vậy hắn cũng không cần áp chế tu vi.

Khí thế của Hồng Mông Đại Tự Tại đột nhiên bạo phát, đánh gãy hoang mạc, cát đá chui vào vô số khe, trong lúc dao động, bọn người Hiên Viên Vô Cực ngã trái ngã phải, sợ mất mật, hoảng sợ nhìn về phía Nhiễm Mẫn.

- Thật mạnh.

Ly Võ Ma Tôn cũng bị thực lực chân thật của Nhiễm Mẫn hù sợ, vừa nghĩ tới lúc trước mình âm thầm cùng Nhiễm Mẫn phân cao thấp, hắn liền hoảng sợ

- Thế nào, ngươi muốn ngăn trẫm sao?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, tuy hắn rất thưởng thức Cực Đế, nhưng Cực Đế như dám ngăn trở hắn, hắn cũng sẽ không khách khí.

Thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, hắn có thể bóp chết Cực Đế, nhưng không, chỉ vì nhân quả của Đại Chu Thiên chưởng, Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn.

Lần này, hắn sẽ không thu tay lại.

- Ỷ vào hắn, ngươi là đánh không lại ta.

Cực Đế đứng ngạo nghễ dưới tinh không, âm thanh chắc chắn, không thể nghi ngờ.

Nhiễm Mẫn chỗ nào nhịn được, lúc này bắn ra, như là tật lôi, cấp tốc giết tới trước mặt Cực Đế

Hai cường giả cái thế tranh phong tương đối, khí thế vặn vẹo tinh không

Hai tay Nhiễm Mẫn biến thành sắt, song quyền đồng thời oanh ra, Cực Đế mặt không đổi sắc, hai tay nâng lên, nhẹ nhõm tiếp được nắm đấm, không gian phía sau phá vỡ ra, liên miên mấy ức dặm.

Bọn người Hiên Viên Vô Cực nhìn trợn mắt hốc mồm, trong mắt bọn hắn, phảng phất như tinh không bị chấn nát, cực kỳ rung động nhãn cầu.

- Hừ!

Cực Đế hừ lạnh một tiếng, thuấn di đến phía sau Nhiễm Mẫn, tay phải vỗ

nhè nhẹ lên ót Nhiễm Mẫn, trong chốc lát, Nhiễm Mẫn chỉ cảm thấy não hải sắp vỡ, ý thức lâm vào trong hôn mê ngắn ngủi

Oanh...

Nhiễm Mẫn tựa như Khai Thiên Thần Phủ đánh xuống, nện hoang mạc thành hai nửa, bão cát khắp trời, rất có vĩ thế che vũ trụ

Tần Quân, Ly Võ Ma Tôn, Nữ Oa, Hiên Viên Vô Cực… đều bị chấn bay ra ngoài, như là hạt bụi, tung bay đến cuối cùng hoang mạc

Cũng may cửa ải cuối cùng Thiên Địa vô cùng bao la, bằng không nếu bọn hắn đâm vào cấm chế, sẽ trong nháy mắt thịt nát xương tan, thành cái xác không hồn.

- Đáng giận!

Nhiễm Mẫn tức giận quát vang vọng đất trời, hắn cấp tốc từ lòng đất bay ra, thẳng hướng Cực Đế

Hai người như Sao Chổi va chạm, trong tinh không cao tốc vọt đi, phạm vi trăm ức dặm không gian thành chiến trường của bọn họ.

Chín Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn hiện lên ở quanh thân Cực Đế, để Nhiễm Mẫn không cách nào công phá phòng ngự của hắn, đồng thời, Cực Đế huy động Đại Chu Thiên chưởng, hấp thu pháp lực cùng lực lượng của Nhiễm Mẫn.

- Đây là thần thông gì.

Trong điện quang hỏa thạch, trong lòng Nhiễm Mẫn chấn động, sợ hãi đến cực điểm.

------oOo------

Chương 2109: Vũ Điệu Thiên Vương đại chiến Cực Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng lúc đó, ở một bên khác của hoang mạc, năm hư ảnh đang núp ở đằng sau một tảng đá lớn run lẩy bẩy, bọn hắn chính là người thủ quan của cửa ải cuối cùng, tu vi đều là Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn cảnh, giờ phút này đối mặt khí thế của Cực Đế cùng Nhiễm Mẫn, cũng chỉ có thể trốn tránh, không dám xuất đầu.

Nhiễm Mẫn nâng tay phải lên, một cái Thiết Hổ ngưng tụ ở trên lòng bàn tay, ngửa đầu điên cuồng gào thét, uy chấn vũ trụ, chính là Thương Bá Huyền Hổ, bá khí khinh người

Thương Bá Huyền Hổ cấp tốc bành trướng, tăng đến ức trượng, còn lớn hơn sao trời, gào thét tinh không, để đệ tử Thiên Đế Thư Viện sắp nứt cả tim gan, cái này nếu rơi xuống, bọn hắn đều phải chết

Trong bão cát, áo bào của Tần Quân phần phật, ngước nhìn trận đại chiến khoáng thế kia, trong lòng suy đoán:

- Xem ra Cực Đế chí ít đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại, thậm chí có khả năng càng mạnh.

Tô Đế có thể nhẹ nhõm đánh bại Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ Doanh Chính, có thể từ đó suy đoán thực lực của Cực Đế

Cực Đế đối mặt Nhiễm Mẫn tuy chiếm thượng phong, nhưng không hề hoàn toàn áp chế, xem ra Cực Đế thua xa Tô Đế.

- Rống...

Thương Bá Huyền Hổ rống giận phóng tới Cực Đế, ở trước mặt nó, Cực Đế sao mà nhỏ bé, nhỏ đến có thể bỏ qua không tính

Cực Đế vung tay phải lên, chín cái Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn bay ra ngoài, chồng lên nhau, cấp tốc mở rộng, trong nháy mắt, lại bao lấy Thương Bá Huyền Hổ

Nhiễm Mẫn thấy nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt ngưng tụ, Thương Bá Huyền Hổ nổ tung, hóa thành biển lửa, chiếm cứ hơn phân nửa tinh không

Bên ngoài Vạn Đạo Sát Lộ.

Trong cung điện Huyết Bức, đột nhiên bay ra một bóng người, hắn mặc cẩm bào huyết sắc hoa lệ, đầu đội hồng quan, chính là một nữ tử, khuôn mặt diễm lệ, khí tức âm lãnh.

Nàng chính là một tên trưởng lão của Huyết Bức tộc, tên Huyết Bức Nữ Quân, thực lực thâm bất khả trắc

- Chuyện gì xảy ra? Cỗ khí tức này là Hồng Mông Đại Tự Tại.

Huyết Bức Nữ Quân nhíu chặt lông mày, lẩm bẩm.

Cách đó không xa, trong kim quang, bước ra một bóng người, chính là một lão giả, mặc Hôi Bào mộc mạc, tóc bạc đồng nhan, nhưng thân hình cao lớn, chính là một vị Thần Vương của Kim Quang Thần giáo, tên là Thanh Cương Ngự, thực lực không kém Huyết Bức Nữ Quân

Hắn đồng dạng cảm nhận được khí tức chiến đấu của Cực Đế cùng Nhiễm Mẫn, nên bay ra ngoài xem

Không chỉ bọn hắn, Hồng Mông Ma Giáo Lý Hàn Thủy cùng Thiên Đế Thư Viện Thu Đạo Thần cũng bị sợ

Vạn Đạo Sát Lộ có rất ít chấn động như vậy.

Bốn Đại Năng đồng thời nghĩ đến một loại khả năng.

Sát Lục Đại Đạo thức tỉnh!

- Cái này phiền toái.

Lý Hàn Thủy nắm chặt song quyền, nếu Ly Võ Ma Tôn chết ở trong Vạn Đạo Sát Lộ, hắn nên bàn giao với Ma Cảnh Thương như thế nào?

Thu Đạo Thần thở dài một tiếng, tâm lý ngược lại không có chấn động quá lớn, chết sống có số, chỉ trách những hài tử này vận khí không tốt

Oanh...

Nhiễm Mẫn lần nữa bị Cực Đế kích rơi xuống, cùng Cực Đế trong khoảng thời gian ngắn giao thủ mấy ngàn vạn hiệp, dẫn đến hắn máu me khắp

người, vô cùng thê thảm

Tần Quân nhíu mày, cứ theo đà này, Nhiễm Mẫn chắc chắn thất bại.

Nghĩ xong, hắn quay đầu nhìn Nữ Oa nói:

- Có muốn mạnh như Nhiễm Mẫn không?

Hắn còn có một lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội tử trung giác tỉnh, chính là át chủ bài của hắn.

Nữ Oa ngẩn người, lúc này hiểu cơ hội của mình tới, nói:

- Muốn!

- Để Nữ Oa cực hạn giác tỉnh!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cùng Nữ Oa ở chung tám năm, hắn cũng không muốn sử dụng tử trung giác tỉnh với nàng, hắn tin được Nữ Oa

Thoại âm rơi xuống, trên đỉnh đầu hắn lần nữa hiển hiện lỗ đen.

Nữ Oa kinh hỉ, không có chống cự, cấp tốc bị hút vào trong hắc động.

- Trẫm cũng không tin, không giải quyết được ngươi!

Tần Quân nhìn qua Cực Đế cao cao tại thượng, hừ lạnh nói.

Hắn tại trên người Nữ Oa tốn hao giá trị danh khí là vượt qua Nhiễm Mẫn, so với Nhiễm Mẫn, hắn càng coi trọng Nữ Oa.

------oOo------

Chương 2110: Sơn Hà Xã Tắc Đồ hiển uy (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười giây đi qua rất nhanh, Nhiễm Mẫn cùng Cực Đế lại chiến mấy trăm vạn hiệp, nhanh đến ngay cả con mắt của Vô Cực Đại Chúa Tể cũng theo

không kịp.

- Đinh! Nữ Oa cực hạn giác tỉnh thành công!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân lập tức ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Nữ Oa!

Rất nhanh, bảng thuộc tính của Nữ Oa xuất hiện ở trước mắt hắn

- Nữ Oa, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Oa Hoàng! Hỗn Độn Thiên Xà! Sáng Thế nữ thần! Đại Địa Chi Mẫu!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Trảm Tam Thi chi pháp! Đại Địa thần kinh!

- Thần thông: Nữ Oa Chân Thân! Hồng Mạn Sơn Hà! Địa Hoàng 70 biến. Đại Pháp vô lượng thủ!

- Pháp bảo: Sơn Hà Xã Tắc Đồ! Hồng Tú Cầu! Kim Hồ Lô! Tam Sinh Thạch! Thiên Quyền trượng! Luyện Yêu Hồ! Ngũ Thải Thạch! Đại Địa kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Đại Địa Chi Mẫu (ở trên thổ địa của Nhân tộc, lực chiến đấu theo nhân khẩu tăng nhiều mà tăng cường)!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Tần Quân lập tức kinh hỉ, không hổ là nữ thần hắn hao phí vượt qua một tỷ giá trị danh khí.

Lại thêm thiên phú vốn có, nhất phi trùng thiên, trở thành Thần Ma mạnh nhất của Đại Tần thiên đình!

Hỗn Độn Thiên Xà chính là huyết mạch mạnh mẽ số một số hai của một phương Đại Đạo Vị Diện, chỉ là tinh huyết liền giá trị bảy ngàn tỷ danh khí

Rất nhanh, Nữ Oa từ lỗ đen trên đỉnh đầu hắn bay ra.

Khí tức so sánh với lúc trước, tựa hồ không có biến hóa, khuôn mặt cũng như thế.

Biến mất mười giây, không có người chú ý tới, cho dù là lực chú ý của Ly Võ Ma Tôn, cũng đặt ở trong đại chiến của Nhiễm Mẫn cùng Cực Đế

- Có lòng tin chiến thắng hắn không?

Tần Quân chỉ Cực Đế, nhìn Nữ Oa hỏi, bão cát thổi loạn mái tóc dài của hắn, che đậy hơn nửa gương mặt,

Nữ Oa thì phảng phất như không nhận bão cát ảnh hưởng, ngay cả tóc cũng không có loạn vũ, chỉ thấy nàng mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Ta hết sức.

Thoại âm rơi xuống, nàng quay người vung tay áo, tung bay mà lên, bay về phía tinh không, vô cùng phiêu dật, không mang theo một chút bụi bặm

Một màn này để Tần Quân hoảng hốt.

Trong miệng hắn thì thào nói:

- Nữ Oa Bổ Thiên.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy hình ảnh Nữ Oa tung bay mà lên, hắn liền nghĩ đến điển tịch này

Trong truyền thuyết Nữ Oa Nương Nương có phong thái như thế.

- Sư tôn, nàng muốn chết sao?

Ly Võ Ma Tôn quay đầu lại hỏi, Nữ Oa chỉ là Thiên Đạo Chí Thánh, cũng dám xen vào loại chiến đấu này?

Lời mới vừa ra khỏi miệng, hắn ngạc nhiên phát hiện mình vậy mà nhìn không thấu tu vi của Nữ Oa

Khoảng cách Cực Đế, Nhiễm Mẫn càng ngày càng gần, Nữ Oa không bị ảnh hưởng, nhìn uy áp của hai cường giả như không.

Hưu! Hưu! Hưu.

Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cao tốc xoay tròn, đâm vào trên hai tay Nhiễm Mẫn, bắn ra ức vạn hỏa tinh, bay về mỗi cái phương hướng của vũ trụ

Nhiễm Mẫn bị lực lượng cường đại của Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn chấn đến lui nhanh, hai tay hóa thành Thương Bá Thiết Thủ xuất hiện từng vết máu, tình thế không ổn

Lúc này, hắn bỗng nhiên thoáng nhìn Nữ Oa bay lên, kêu sợ hãi nói:

- Ngươi làm gì! Mau rời đi!

Tầng thứ chiến đấu này sao là Nữ Oa có thể chộn rộn?

Nữ Oa không để ý đến hắn, thân hình bỗng nhiên tăng tốc, hóa thành vô số tàn ảnh, hợp thành một đường thẳng tắp, bay thẳng tới Cực Đế.

Ánh mắt của Cực Đế ngưng tụ, phất tay, chín Đại Đạo Sinh Thiên luân chuyển hướng đánh tới.

Nữ Oa mở ra tay trái, lấy Sơn Hà Xã Tắc Đồ, đồ này toàn thân bạch ngân, thêu lên sơn hà tráng lệ, sau khi cực hạn thức tỉnh, bảo vật này đi theo nàng tấn cấp thành Đạo Binh, dù sao bảo vật này đi theo nàng vô số năm, sớm đã cùng linh hồn nàng dung hợp lại.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ triển khai, hư ảnh sơn hà vô biên hiện hình ra, ngân quang chiếu sáng tinh không, cho dù bão cát che trời, mọi người cũng có thể nhìn thấy

Thần Thánh mà không thể xâm nhiễm!

Chín Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn kim quang lẫm liệt bị hút vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, ngay sau đó, oanh một tiếng, sơn hà hư ảnh bị tạc tán, lực phản

chấn cường đại để Nữ Oa hơi nhíu mày.

- Sao gia hỏa này cường đại như thế.

Nữ Oa âm thầm kinh hãi, nhưng Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cũng không có bay ra ngoài, mà bị Sơn Hà Xã Tắc Đồ hòa tan.

------oOo------

Chương 2111: Sơn Hà Xã Tắc Đồ hiển uy (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Đế cũng nhíu mày, ánh mắt nhìn chằm chằm Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không biết suy nghĩ cái gì.

- Ta không cùng nữ lưu chiến đấu.

Cực Đế lạnh lùng nói, chậm rãi thu tay lại, về phần Nhiễm Mẫn, thì bị hắn không nhìn.

Nhiễm Mẫn nghiến răng nghiến lợi, muốn xông lại, lúc này, thanh âm của Tần Quân lên:

- Cực Đế, ngươi đến cùng muốn làm gì?

Cực Đế!

Hiên Viên Vô Cực cùng sư đệ sư muội của hắn trừng to mắt, một bộ hoài nghi mình nghe lầm.

Cực Đế nhìn về phía Tần Quân, nói:

- Chỉ là kiểm nghiệm thủ hạ của ngươi như thế nào thôi, nữ nhân này cũng không tệ lắm.

Nhiễm Mẫn bị không để ý tới nổi giận, Vũ Điệu Thiên Vương chưa từng chịu đựng vũ nhục như thế?

Nhưng Cực Đế quá mạnh, hắn chỉ có thể ẩn nhẫn

- Lão tử sẽ có một ngày siêu việt ngươi!

Trong mắt Nhiễm Mẫn dấy lên liệt hỏa hừng hực, khóe miệng bị hắn cắn nát, máu tươi tràn ra.

- Sau đó thì sao? Sau khi đạt được kết quả, ngươi cao hứng không?

Tần Quân lạnh lùng nói, tâm tình rất khó chịu.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Cực Đế trầm ngâm, thăm thẳm nói:

- Thôi, ta để cho các ngươi thông quan.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người sửng sốt.

Cực Đế hung hăng như vậy, vậy mà để bọn hắn thông quan?

Ánh mắt bọn hắn đều chuyển di về phía Tần Quân, bọn hắn không ngốc, tự nhiên nhìn ra được, Tần Quân cùng Cực Đế quan hệ không tầm thường

- Hắn đến cùng là ai.

Hiên Viên Vô Cực nhìn chằm chằm Tần Quân, trong lòng bỗng nhiên nhảy ra một suy đoán to gan.

Hắn nhớ tới Tần Quân từng tự xưng Thiên Đế.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện còn lại cũng như thế, hai mặt nhìn nhau, đều nhìn ra vẻ khó tin trong mắt đối phương

- Trùng tu, Ly Võ Ma Tôn là đồ đệ của hắn, Cực Đế vì hắn mà cho đi.

Một nữ đệ tử nói thầm, dừng một chút, tiếp tục nói:

- Chẳng lẽ hắn thật là Thiên Đế trong truyền thuyết?

Nếu thật là Thiên Đế, như vậy hết thảy đều giải thích được, vì sao Tần Quân sẽ dễ dàng tha thứ bọn hắn đi theo .

Bởi vì Thiên Đế Thư Viện là hắn sáng tạo!

Nghĩ đến đây, bọn hắn lập tức kích động lên, ngay cả Hiên Viên Vô Cực cũng hô hấp dồn dập, ánh mắt nóng rực nhìn Tần Quân

Mỗi một vị đệ tử Thiên Đế Thư Viện, đều nghe truyền thuyết của Thiên Đế lớn lên

- Xuống đi, trẫm muốn hàn huyên với ngươi!

Tần Quân trầm giọng nói, âm thanh vang vọng tinh không, để đám người Hiên Viên Vô Cực phấn khởi không thôi.

Không hổ là Thiên Đế, đối mặt Cực Đế, cũng cường thế như vậy.

Nghe vậy, Cực Đế thuấn di đến trước mặt Tần Quân, tốc độ rất nhanh, để Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn kinh hãi, lúc này trở lại bên cạnh Tần Quân, ngăn trở Cực Đế.

Ba Đại Năng đột nhiên giáng lâm, gạt ra bão cát, vô cùng hùng vĩ.

Tần Quân hừ nói:

- Không có việc gì, hắn sẽ không tổn thương trẫm.

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn liếc nhau, vẫn như cũ không dám xem thường.

Cực Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, nói:

- Ngươi gặp cái gì, vì sao tu vi nhỏ yếu như vậy?

Hắn không tin, năm tháng dài dằng dặc đi qua, Tần Quân mới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh.

Tuyệt đối là gặp tai nạn hắn không cách nào tưởng tượng.

Hành tẩu vô số Vị Diện, luận thiên phú, trong lòng của hắn chỉ phục Tần Quân.

- Ngươi trước nói cho trẫm, chẳng lẽ ngươi đúng là Sát Lục Đại Đạo?

Tần Quân nhìn chằm chằm con mắt đen nhánh của Cực Đế hỏi, vô số năm đi qua, Cực Đế biến hóa rất lớn, nhưng hắn vẫn trong nháy mắt nhận ra.

Đôi mắt này, vẫn cô tịch như vậy.

------oOo------

Chương 2112: Thông quan thành công (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sát Lục Đại Đạo chính là ta sáng tạo, bởi vì quá yếu, ta cố ý sáng tạo Vạn Đạo Sát Lộ, để nó cấp tốc trưởng thành.

Cực Đế thành thật trả lời:

- Chỉ bất quá ta không phải bản tôn, bản tôn sáng tạo ra nhiều Đại Đạo, ta chỉ là một cái trong số đó.

Không phải bản tôn?

Mọi người thất kinh, nói cách khác Cực Đế có bao nhiêu phân thân có thể so với Sát Lục Đại Đạo?

Vậy bản tôn của hắn lại mạnh cỡ nào?

Tần Quân cũng bị hù dọa, nhưng sắc mặt bình tĩnh, không có hiển lộ nội tâm chấn động.

- Bản tôn của ngươi ở đâu?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, về phần thực lực của bản tôn đối phương, hắn không có hỏi thăm, hỏi cũng không tiện.

- Không rõ ràng, bản tôn mỗi chục tỷ năm sẽ trở về một lần, lần tiếp theo trở về đoán chừng còn phải chờ 33 ức năm a. Cực Đế do dự nói, tựa hồ là đang tính thời gian

Trong lòng Tần Quân thở dài, xem ra Cực Đế cùng Tô Đế, thật là mạnh đến không bờ bến.

- Trẫm bởi vì một số nguyên nhân, đang trùng tu, nhưng chẳng mấy chốc trẫm sẽ đuổi kịp ngươi.

Tần Quân bắt đầu trả lời vấn đề của Cực Đế, nghe mà Cực Đế nheo mắt lại.

Đến cùng là nguyên nhân như thế nào, có thể làm cho Thiên Đế trùng tu?

Trong lòng Cực Đế nghi ngờ, đám người Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Hiên Viên Vô Cực cũng như thế.

- Tiếp xuống ngươi muốn rời khỏi sao?

Cực Đế hỏi.

- Ồ? Ngươi muốn giữ trẫm lại?

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi.

- Ta thấy trong cơ thể ngươi cất giấu nhiều loại Đại Đạo, không bằng ngươi ta luận đạo một phen?

Cực Đế gật đầu nói, tên này còn lạnh hơn Tô Đế, vô luận nói cái gì, đều không có nụ cười.

Luận đạo?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, không chút do dự đáp ứng:

- Được!

Luận đạo, lẫn nhau đều có thể cảm ngộ đến rất nhiều thứ, huống chi đối tượng là Cực Đế.

- Bắt đầu đi!

Cực Đế gật đầu, hoàn toàn không dây dưa dài dòng.

Tần Quân thả người vọt lên, bay tới trong tinh không, dưới thân xuất hiện Chí Tôn Cửu Long Ỷ, kéo lấy hắn.

Pháp lực bị hạn chế, hắn chỉ có thể dựa vào Chí Tôn Cửu Long Ỷ bay lên.

Cực Đế bay tới độ cao tương đương hắn, trước tiên mở miệng:

- Sát Lục Đại Đạo, lấy giết vào đạo, sát tâm sát ý, Hỗn Nguyên Nhập Cảnh, đạo pháp vì giết, tụ Thiên Địa linh khí làm nguyên, nhập chúng sinh hồn…

Thanh âm của hắn cực kỳ có ma lực, mở miệng chữ thứ nhất liền để Tần Quân hoảng hốt.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện càng điên đảo tâm thần, ngã trên mặt đất, trong miệng lặp lại lời của Cực Đế, nhưng đều là hai ba câu, không cách nào niệm theo, chênh lệch cảnh giới quá lớn, không có bị đánh chết đã là Cực Đế nhân từ.

Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Ly Võ Ma Tôn bắt đầu nghiêm túc lắng nghe, đây chính là đại cơ duyên ức vạn năm khó gặp, cho dù Nhiễm Mẫn đối với Cực Đế tràn ngập phẫn hận cũng không muốn bỏ qua.

Sát Lục Đại Đạo, nhìn như cùng Sát Phạt Đại Đạo chỉ kém một chữ, kì thực chênh lệch rất lớn, sát phạt không chỉ có giết, còn chỉ chinh chiến, mà giết chóc là giết thuần túy

Hoang mạc có trận trận thanh âm giết chóc, bão cát tịch thiên, rất có khí thế phô thiên cái địa

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, không có ngày tháng, trên hoang mạc vang vọng lấy âm thanh hùng vĩ của Cực Đế

Trong khoảng thời gian này, có mấy cường giả xâm nhập cửa ải cuối cùng, vừa đến đã bị âm thanh của Cực Đế hấp dẫn, ở trong hoảng hốt bị người thủ quan tập sát, ô hô ai tai

Đại khái qua năm ngày, đến lượt Tần Quân giảng đạo.

Người mang Liệt Diễm Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Hảo Vận Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, tuy tu vi của Tần Quân không cao, nhưng lý giải đối với Đại Đạo, là tuyệt đại đa số sinh linh vỗ mông ngựa cũng theo không kịp

Song phương luận đạo, lẫn nhau đều có thu hoạch, Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn cũng như thế, Ly Võ Ma Tôn thì kém một chút

Về phần bọn người Hiên Viên Vô Cực, đã nghe đến ý thức hoảng hốt, lâm vào trong ngượng ngùng vô biên, không cách nào tự kềm chế

------oOo------

Chương 2113: Thông quan thành công (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết đi qua bao lâu.

Dường như một cái chớp mắt, lại như sông cạn đá mòn.

Tần Quân cùng Cực Đế kết thúc luận đạo, nhìn về phía nhau, Cực Đế lộ ra cảm thán nói:

- Thiên Đế, ngươi đến cùng nắm trong tay bao nhiêu Đại Đạo?

Hắn ở lúc Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, chỉ chạm tới đuôi chân của Đại Đạo, cùng Tần Quân hoàn toàn không thể sánh bằng, cho dù Tần Quân trùng tu, cũng làm cho hắn chưa từng nghe thấy

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn cũng khâm phục nhìn Tần Quân, tuy bọn hắn là Hồng Mông Đại Tự Tại, nhưng chỉ có một Đại Đạo, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ ra, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh làm sao chưởng khống mấy cái Đại Đạo?

Chẳng lẽ Tần Quân là con trai của Đại Đạo?

Không…

Gọi hắn là Hồng Mông chi tử cũng không đủ!

- Bí mật, hiện tại tin tưởng trẫm chẳng mấy chốc sẽ đuổi kịp ngươi chưa?

Tần Quân tự đắc, hắn không lo lắng Cực Đế sẽ chém giết hắn.

Đây là một loại tín nhiệm khó mà diễn tả bằng lời.

Như hắn cùng Tô Đế, ba người ở giữa không có cừu hận, chỉ có cạnh tranh, hi vọng thông qua lẫn nhau kích thích mình trưởng thành, đương nhiên sẽ không giết nhau

- Chờ ngươi, đến lúc đó tìm được Tô Đế, lại chiến một trận.

Trên mặt Cực Đế rốt cục lộ ra nụ cười.

Ly Võ Ma Tôn thấy hoảng hốt, phảng phất như trở lại thời điểm Hỗn Độn sơ khai, chúng sinh ngưỡng vọng tam đế đại chiến, khi đó Tần Quân huy hoàng vĩnh viễn khắc ở trong lòng hắn

- Tốt, trẫm nên rời đi.

Tần Quân khoát tay nói, hắn ở trong Vạn Đạo Sát Lộ chờ đợi gần chín năm, không biết Cổ Thánh Đế Đạo đi qua bao lâu, hiện tại lòng chỉ muốn về.

Cực Đế gật đầu nói:

- Vạn Đạo Sát Lộ thông quan khen thưởng là Sát Lục Bảo Châu, có muốn không?

- Đương nhiên muốn, trẫm có thể cầm bao nhiêu?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, Nhậm Ngã Tiếu để hắn tới mục đích lớn nhất đúng là Sát Lục Bảo Châu, hắn không có quên.

- Muốn bao nhiêu đều được.

Cực Đế gật đầu nói, tựa hồ cũng không thèm để ý Sát Lục Bảo Châu, rất

hào phóng.

Nghe vậy, ánh mắt của Tần Quân trở nên hơi tham lam, như nhìn bảo khố nhìn Cực Đế.

Thời gian đại khái qua ba canh giờ.

Bọn người Hiên Viên Vô Cực lần lượt tỉnh lại, bọn hắn ngơ ngơ ngác ngác, từ dưới đất bò dậy, nhìn chung quanh, mặt mũi tất cả đều tràn đầy mê mang, thẳng đến trông thấy thân ảnh của Tần Quân, ký ức vừa rồi mới khôi phục

- Tốt, chuẩn bị đi thôi.

Tần Quân cười nói, những đệ tử này tương lai đều vì Đại Tần thiên đình hiệu lực, hắn tự nhiên không thể nào quên.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện vội vàng đứng lên, tới gần đám người Tần Quân, mặt của bọn hắn đều đỏ bừng, rất không có ý tứ.

Nhất là Hiên Viên Vô Cực, cúi đầu không dám nhìn Tần Quân.

Đối với bọn hắn mà nói, Thiên Đế chính là truyền thuyết từ nhỏ nghe đến lớn, là tín ngưỡng của bọn họ, là Thuỷ Tổ, ở trước mặt Thuỷ Tổ mất mặt, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào

- Đáng giận.

Hiên Viên Vô Cực cực kỳ hối hận, đây chính là cơ duyên trước nay chưa từng có, vậy mà bị hắn bỏ lỡ, không nói Thiên Đế, Cực Đế càng mạnh hơn xa viện trưởng của bọn hắn, hắn chưa từng nghe người đề cập qua Cực Đế giảng đạo.

Khả năng này là một lần duy nhất.

Thật sự là đáng tiếc.

- Đi thôi!

Cực Đế vung tay áo nói, ngay sau đó trước mắt mọi người tối đen, hai

chân cảm giác treo lơ lửng giữa trời, có loại cảm giác mất trọng lượng, may là kéo dài không lâu

Một giây sau, Tần Quân mở mắt xem xét, phát hiện mình thân ở trên một hoang đảo, đỉnh đầu là Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn, phương xa là Hắc Ám vũ trụ.

Oanh!

Hắn còn không kịp quan sát tỉ mỉ tràng cảnh chung quanh, pháp lực trong cơ thể bỗng nhiên bạo phát, như đại dương mênh mông vỡ đê, đã xảy ra là không thể ngăn cản, tu vi liên tiếp đề cao.

Những người còn lại cũng như thế, pháp lực khôi phục, bắt đầu tăng cường trình độ khác biệt, duy chỉ có Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa là không, lúc cực hạn giác tỉnh, pháp lực của bọn hắn đã trở về.

------oOo------

Chương 2114: Ma Vũ Đại Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ Hạ lại đột phá, ngươi đoán hắn có thể đột phá đến cỡ nào?

Nhiễm Mẫn cảm khái nói, Tần Quân càng mạnh, đối với bọn hắn càng có lợi, hắn còn muốn chờ ngày sau lại được Tần Quân đề bạt tu vi

Nữ Oa nhìn chằm chằm Tần Quân, trầm ngâm nói:

- Đột phá Vô Cực Chí Cao Đại Đế là không có vấn đề.

Ở trong Vạn Đạo Sát Lộ, Tần Quân giết địch vô số, trong đó không thiếu Vô Cực Chí Cao Đại Đế, pháp lực của những địch nhân kia hội tụ vào một chỗ là to lớn như thế nào?

Oanh!

Khí tức của Tần Quân đột nhiên tăng lên tới một độ cao mới, tu vi đột phá

tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh hậu kỳ!

Pháp lực tăng vọt tốc độ không giảm trái lại còn tăng, vô cùng khoa trương, chấn động đến mặt đất dưới chân vỡ ra.

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện cũng đột phá, nhưng bọn hắn giết địch số lượng tầng tầng lớp lớp, rất nhanh liền có Thiên Đạo Chí Thánh tu vi đình chỉ tăng trưởng, trong đó Hiên Viên Vô Cực tăng trưởng tốc độ nhanh nhất, thậm chí không kém gì Tần Quân.

Hiên Viên Vô Cực ở trong Vạn Đạo Sát Lộ vô số năm, giết chết địch, ngay cả chính hắn cũng không nhớ rõ.

Giờ phút này, Tần Quân cảm xúc bành trướng, ở trong Vạn Đạo Sát Lộ chín năm, cuối cùng hết khổ.

- Trẫm muốn nhất cử đột phá đến đỉnh phong!

Tần Quân nhắm mắt, bắt đầu dư vị lúc trước Cực Đế giảng đạo, không bao lâu, hắn liền lâm vào trạng thái đốn ngộ.

Hỗn Độn chi khí điên cuồng tràn vào trong cơ thể hắn.

Có rất ít sinh linh có thể hấp thu Hỗn Độn chi khí, nhưng Tần Quân khác biệt, từng là Hỗn Độn Chí Thánh, có thể hấp thu Hỗn Độn chi khí.

- Bệ Hạ đốn ngộ.

Nhiễm Mẫn trừng to mắt, hơn nữa còn không phải đốn ngộ bình thường, hắn có thể cảm giác được trên người Tần Quân nhiều một sợi khí tức tựa như Cực Đế.

Sát Lục Đại Đạo!

Hắn vậy mà cảm ngộ Sát Lục Đại Đạo!

Nữ Oa cũng trừng lớn đôi mắt đẹp, không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Nơi xa, Cực Đế nhìn Tần Quân, ánh mắt đen nhánh hình như có ánh sáng ẩn hiện, trong lòng của hắn thở dài nói:

- Thiên Đế, ngươi đến cùng là Thần Thánh phương nào, vì sao ta vẫn luôn không cách nào hiểu thấu đáo mệnh số của ngươi, trước kia như thế, hiện tại cũng như thế.

Hắn cùng Tần Quân chênh lệch cảnh giới cách xa, lại không cách nào nhìn thấu mệnh số của Tần Quân, cái này khiến hắn rất bất lực

Phảng phất về tới thời điểm Hỗn Độn sơ khai, mình kém xa Tần Quân

Oanh!

Tần Quân lần nữa đột phá, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh viên mãn!

Cuồng phong quay quanh thân, giống như vòi rồng, quấy Hỗn Độn chi khí ở phía trên

Cùng lúc đó, trong vũ trụ ngoài Vạn Đạo Sát Lộ.

Huyết Bức Nữ Quân cùng Kim Diêu thần giáo Thanh Cương Ngự đứng sóng vai, nhìn qua Vạn Đạo Sát Lộ, ánh mắt bọn hắn ngưng trọng

- Sát Lục Đại Đạo thật mạnh!

Thanh Cương Ngự cắn răng nói, trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn, lộ ra vẻ phẫn nộ.

Ly Võ Ma Tôn trắng trợn tàn sát sinh linh, giết sạch toàn bộ đệ tử Kim Diêu thần giáo hắn phái đi Vạn Đạo Sát Lộ, chọc giận hắn, nhưng Sát Lục Đại Đạo quá mạnh, để hắn tiến thối lưỡng nan.

- Chờ một chút, chờ Sát Lục Đại Đạo ngủ say, chúng ta lại đi vào.

Huyết Bức Nữ Quân trầm giọng nói, Tần Quân giết Huyết Bức tộc Công Chúa, các Huyết Bức truyền khuôn mặt của Tần Quân cho nàng, khiến cho trong đầu nàng đều là gương mặt của Tần Quân

Giờ phút này, Tần Quân cảm ngộ Sát Lục Đại Đạo, bọn hắn còn tưởng rằng là Sát Lục Đại Đạo rục rịch

- Nếu như một mực giằng co, ngươi cùng ta liên thủ, cùng nhau giết vào Vạn Đạo Sát Lộ, như thế nào?

Thanh Cương Ngự quay đầu nhìn về phía Huyết Bức Nữ Quân hỏi.

Lần này đệ tử vào Vạn Đạo Sát Lộ là một nhóm hắn coi trọng nhất, Kim Diêu thần giáo rất chú ý bọn hắn, kết quả toàn quân bị diệt, để hắn không còn mặt mũi bàn giao với Kim Diêu thần giáo

- Không được!

Huyết Bức Nữ Quân quả quyết cự tuyệt, nàng nghiêm mặt nói:

------oOo------

Chương 2115: Ma Vũ Đại Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chẳng lẽ ngươi quên truyền thuyết của Vạn Đạo Sát Lộ sao?

- Có lẽ chúng ta liên thủ có thể đối phó Sát Lục Đại Đạo, nhưng Thần Tướng minh thì sao?

Nghe vậy, Thanh Cương Ngự biến sắc, phảng phất như Thần Tướng minh là một tồn tại rất đáng sợ

- Vị kia của Thần Tướng minh, là tồn tại ngay cả giáo chủ của các ngươi cũng nhức đầu.

Huyết Bức Nữ Quân nhìn chằm chằm Thanh Cương Ngự nói, tuy nàng muốn báo thù cho hậu nhân, nhưng không ngốc, dạng này sẽ dẫn tới tai nạn ngập trời cho Huyết Bức tộc

- Đừng nói vị kia, đám gia hỏa trong Thần Tướng minh đều là người điên, nếu bị bọn hắn để mắt tới, cho dù là Kim Diêu thần giáo cũng rất khó bảo trụ ngươi!

Sắc mặt của Thanh Cương Ngự khó coi, không nói cái gì nữa.

Oanh...

Trên hoang đảo, Tần Quân rốt cục bước vào Vô Cực Chí Cao Đại Đế!

Khí thế bàng bạc, để những đệ tử Thiên Đế Thư Viện kia sùng bái không thôi, ngoại trừ Hiên Viên Vô Cực cùng Ly Võ Ma Tôn còn tăng lên, người còn lại cũng đã đình chỉ

Ly Võ Ma Tôn đang tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, sáng tạo Đại Đạo thuộc về mình, có Cực Đế, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn ở đây, khí thế của hắn không đả thương được đám người Tần Quân.

- Ta vì gì là giết? Là ma? Hay là điên?

Ly Võ Ma Tôn lẩm bẩm, quanh thân xoay quanh Ma khí như một Hắc Long gào thét, cao tới mấy ngàn vạn trượng, giảo tán Hỗn Độn chi khí hình thành biển mây.

Lúc này, tu vi của Hiên Viên Vô Cực không còn tăng trưởng, mà hắn cũng thuận lợi đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn, cách Vô Cực Đại Chúa Tể chỉ thiếu chút nữa, hắn chậm rãi mở mắt, liền nhìn thấy Tần Quân đốn ngộ.

- Không hổ là Thiên Đế, quá biến thái!

Hiên Viên Vô Cực âm thầm nghĩ, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy sốt ruột.

Không hổ là tín ngưỡng của Thiên Đế Thư Viện bọn hắn!

- Phá cho trẫm!

Tần Quân trầm giọng nói, tử diễm đồ văn giữa mi tâm lần nữa nhảy lên, Đế Viêm Long khí điên cuồng xông ra thân thể, xông lên Vân Tiêu, biến mất không thấy gì nữa, chiếu sáng Hắc Ám vũ trụ.

Vô Cực Chí Cao Đại Đế!

Hắn rốt cục đạt tới cảnh giới này, cái gọi là Vô Cực Chí Cao Đại Đế, so

với Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh mạnh gấp trăm lần, Chí Cao Đại Đế đủ để thống lĩnh một phương, vạn cổ trường tồn

Đồng thời, hắn còn lĩnh ngộ Sát Lục Đại Đạo!

Nếu như lĩnh ngộ thành công, hắn chưởng khống năm Đại Đạo!

Một khi dung hợp, pháp lực lại đề thăng, này không phải mộng!

- Long khí?

Trong Hắc Ám vũ trụ, Thiên Đế Thư Viện Thu Đạo Thần nhìn thấy từng Đế Viêm Long khí xuất hiện ở trên Vạn Đạo Sát Lộ, phiên vân phúc hải, vô cùng hùng vĩ.

Đạt tới độ cao như bọn hắn, rất ít trông thấy Long khí, bởi vì tác dụng của Long khí không lớn

Một bên khác, sắc mặt của Lý Hàn Thủy phức tạp, bởi vì hắn cảm thấy khí tức của Ly Võ Ma Tôn

Hắn không hy vọng Ly Võ Ma Tôn chết, nhưng cũng không hy vọng Ly Võ Ma Tôn đột phá.

- Mấy năm liền đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Trong mắt Lý Hàn Thủy tràn đầy vẻ ghen ghét, thật tình không biết, Ly Võ Ma Tôn có thể có đột phá như thế, chính là nghe Tần Quân cùng Cực Đế luận đạo, bằng không hắn muốn đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh, còn cần một đoạn đường rất dài.

Hai sư đồ Tần Quân đột phá vẫn còn tiếp tục!

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Tần Quân cường thế đột phá tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế trung kỳ, khí thế cường thịnh.

Lại qua một canh giờ.

Tần Quân đột phá Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ, pháp lực tăng vọt đột nhiên giảm bớt, còn muốn đột phá đã là chuyện không thể nào

Mà hắn nhắm mắt lại, trong miệng lẩm bẩm lúc Cực Đế giảng đạo.

Từng tia từng tia huyết khí từ trong lòng bàn tay bay ra, một màn này để Cực Đế trừng to mắt, kinh ngạc nghĩ:

- Chẳng lẽ… không có khả năng.

- Ta! Chính là Ma Vũ Đại Đạo!

Đúng lúc này, Ly Võ Ma Tôn bỗng nhiên ngửa đầu thét dài nói, ngay sau đó, hóa thành một đạo hồng quang thả người vọt lên, tan biến ở trong biển mây.

------oOo------

Chương 2116: Bất Bại Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma Vũ Đại Đạo?

Nữ Oa, Nhiễm Mẫn, Hiên Viên Vô Cực đều kinh hãi, đó là Đại Đạo gì?

Cực Đế nheo mắt lại, ngước nhìn biển mây trên hoang đảo, thì thào nói:

- Tốt một cái Ma Vũ Đại Đạo! Không hổ là đệ tử của Thiên Đế!

Phía ngoài cường giả các giáo cũng nghe được rõ rõ ràng ràng.

Sắc mặt của Hồng Mông Ma Giáo Lý Hàn Thủy vô cùng khó coi, không nghĩ tới thật để Ly Võ Ma Tôn thành đạo, hắn cắn răng thì thào nói:

- Ma Vũ Đại Đạo. đây chính là nguyên nhân Ma Cảnh Thương coi trọng ngươi?

Lúc này, hắn chợt phát hiện Kim Diêu thần giáo Thanh Cương Ngự tới gần Ly Võ Ma Tôn ở trên Vạn Đạo Sát Lộ, để sắc mặt hắn đại biến.

- Hắn muốn làm gì?

Lý Hàn Thủy nhíu mày nghĩ, tên tuổi của Thanh Cương Ngự rất lớn, trước kia hắn liền nghe nói qua, chính là một vị Thần Vương của Kim Diêu thần giáo, làm người bá đạo, nếu đắc tội, quyết không bỏ qua.

Giờ phút này, Ly Võ Ma Tôn lơ lửng ở trong biển mây, sáng tạo Ma Vũ Đại Đạo, cũng không có chú ý tới Thanh Cương Ngự tới gần.

- Ma Vũ Đại Đạo, không phải ma giết chóc, mà là ma chiến đấu!

- Đây chính là đạo của ta, ma đạo không ngừng chiến đấu!

Ly Võ Ma Tôn lâm vào trạng thái huyền ảo khó giải thích, hai mắt nhắm nghiền, Ma khí không ngừng từ trong cơ thể hắn gào thét bay ra, như sóng biển, phát động biển mây.

Thanh Cương Ngự đi vào biên giới Vạn Đạo Sát Lộ, hắn không dám xâm nhập Vạn Đạo Sát Lộ, thế là đưa tay vồ về phía Ly Võ Ma Tôn.

Oanh...

Ma khí quanh thân Ly Võ Ma Tôn bị đập tan, thân thể không bị khống chế bay về phía Thanh Cương Ngự .

Thanh Cương Ngự nhếch miệng cười lạnh, mặt mũi tràn đầy sát ý, hận không thể chém Ly Võ Ma Tôn thành muôn mảnh

- Dừng tay!

Lý Hàn Thủy rốt cục nhịn không được, hét lớn một tiếng, lúc này xuất hiện ở trước Thanh Cương Ngự, cản Ly Võ Ma Tôn lại.

Tuy hắn chán ghét Ly Võ Ma Tôn, nhưng không thể để cho người ta sát hại Ly Võ Ma Tôn.

So với Thanh Cương Ngự, hắn càng sợ đối mặt Ma Cảnh Thương

- Ngươi là ai! Cút!

Thanh Cương Ngự trầm giọng nói, không cho Lý Hàn Thủy mặt mũi chút nào, giống như một Hồng Hoang mãnh thú bạo tẩu

- Hắn chính là đệ tử được Hồng Mông Ma Giáo Ma Cảnh Thương đại nhân xem trọng, ngươi khẳng định muốn thương tổn hắn?

Lý Hàn Thủy kiên trì nói, hắn chính là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, mà Thanh Cương Ngự là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, nhìn như chỉ kém một tiểu cảnh giới, kì thực ngày đêm khác biệt.

Hồng Mông Ma Giáo Ma Cảnh Thương.

Sắc mặt của Thanh Cương Ngự biến hóa, phương xa Huyết Bức Nữ Quân ý vị thâm trường nở nụ cười, vũ mị đến cực điểm.

- Như vậy thì thế nào!

Thanh Cương Ngự đột nhiên phát tác, tay trái vỗ về phía Lý Hàn Thủy, trong chốc lát, một cự nhạc mấy trăm triệu trượng đụng nát không gian xuất hiện, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, Lý Hàn Thủy không kịp né tránh, đành phải dùng cánh tay đi ngăn.

Oanh...

Lý Hàn Thủy bị cự nhạc đụng vào, Ma khí bạo phát, đá vụn bay tứ tung, hắn muốn cự nhạc đánh nát, đáng tiếc tốn công vô ích, bị cự nhạc nghiền ép đụng bay

Thanh Cương Ngự tóc trắng phất phới, phẫn nộ gào thét:

- Tiểu tạp chủng Ma Giáo! Dám giết đệ tử Thần Giáo ta! Hôm nay liền để ngươi hình thần câu diệt!

Hắn cấp tốc đến trước người Ly Võ Ma Tôn, giơ cao tay phải lên, hóa thành đao chặt, muốn chấm dứt Ly Võ Ma Tôn

Lúc này, bên cạnh Ly Võ Ma Tôn bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, đưa lưng về phía Ly Võ Ma Tôn, chính là Cực Đế.

Cực Đế lạnh lùng, hai mắt đen nhánh không mang theo cảm tình, ánh mắt

lườm Thanh Cương Ngự một chút, chỉ như vậy, Thanh Cương Ngự cả kinh trong nháy mắt lui nhanh, trọn vẹn thối lui mấy tỷ dặm mới dừng lại.

- Hô hô…

Thanh Cương Ngự từng ngụm từng ngụm thở dốc, chưa tỉnh hồn, hắn cố nén tê cả da đầu, ngẩng đầu nhìn lại, ngóng nhìn Cực Đế

- Làm sao có thể, thế nào lại là hắn.

------oOo------

Chương 2117: Bất Bại Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Cương Ngự Nhịp tim đập như tiếng sấm, mồ hôi lạnh như mưa rơi xuống.

Huyết Bức Nữ Quân cũng trừng to mắt, Thu Đạo Thần cùng Lý Hàn Thủy càng dọa đến run lẩy bẩy, thậm chí hận không thể quay đầu rời đi

Cực Đế!

Đối với bọn hắn mà nói, có thể nói là ác mộng!

Sớm ở mấy trăm tỷ năm trước, Cực Đế hoành không xuất thế, đánh bại vô số cường giả, được công nhận là Bất Bại Đại Đế.

Bất Bại Đại Đế chính là một danh xưng, trong lịch sử, chỉ có chút ít mấy vị thu hoạch được vinh hạnh đặc biệt này.

Cực Đế lơ lửng ở bên cạnh Ly Võ Ma Tôn, mặt không biểu tình, mà Ly Võ Ma Tôn cũng chính thức đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh, khí thế liên tiếp cao thăng, để sắc mặt của Thanh Cương Ngự vô cùng khó coi.

- Gia hỏa này lại còn không chịu từ bỏ?

Huyết Bức Nữ Quân lườm Thanh Cương Ngự một chút, âm thầm nghi

hoặc, tuy Thanh Cương Ngự tính khí hỏa bạo, nhưng cũng không ngốc, đối mặt Cực Đế, hắn không có phần thắng, cừu hận lớn hơn nữa cũng nên buông xuống

Thật tình không biết, lần này trong các đệ tử Kim Diêu thần giáo mà Ly Võ Ma tôn chém giết, có một vị chính là con riêng cccThanh Cương Ngự, đương nhiên, liên quan tới điểm này, Thanh Cương Ngự là sẽ không nói, nếu không Thần Vương chi vị khó giữ được

- Tốt một cái Ma Vũ Đại Đạo, trong Tam Thiên Đại Đạo sắp xếp Top 100!

Cực Đế tán dương một tiếng, nếu không có cân nhắc đến Ly Võ Ma Tôn chính là đồ đệ của Tần Quân, hắn đoán chừng đã muốn thu Ly Võ Ma Tôn làm đồ đệ.

Đại Đạo Top 100?

Thanh Cương Ngự, Lý Hàn Thủy, Huyết Bức Nữ Quân, Thu Đạo Thần hít sâu một hơi.

Tam Thiên Đại Đạo cũng không chỉ 3000, chỉ là gọi chung mà thôi, Đại Đạo vô số, có thể xếp Top 100, đều là hạng người nghịch thiên

Đại Đạo của gia hỏa này có thể xếp Top 100?

Sát ý trong mắt Thanh Cương Ngự càng tăng lên, đáng tiếc Cực Đế ở đây, hắn chỉ có thể ẩn nhẫn.

Đúng lúc này, đám người Tần Quân từ trong biển mây bay ra, đáp lấy Sơn Hà Xã Tắc Đồ, bao quát đám người Hiên Viên Vô Cực ở bên trong

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... đi ra Vạn Đạo Sát Lộ! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một lần tử trung giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, Tần Quân cũng không có bởi vì khen thưởng mà kích động

Mặt mũi hắn tràn đầy lãnh ý, nhìn Thanh Cương Ngự nói:

- Ngươi muốn giết đồ nhi của trẫm?

Nhiễm Mẫn, Nữ Oa đều nhìn về phía Thanh Cương Ngự, trong ánh mắt sát ý không chút che giấu.

- Là hắn!

Trong nháy mắt Huyết Bức Nữ Quân nhận ra Tần Quân, chính là người giết hậu bối của nàng

- Ngươi là ai?

Thanh Cương Ngự cố nén phẫn nộ, nhìn Tần Quân bức hỏi, người này tự xưng sư phụ của Ly Võ Ma Tôn, chẳng lẽ cũng là người của Hồng Mông Ma Giáo?

- Trẫm chính là Thiên Đế!

Tần Quân hừ nói, khiến cho bốn người Thanh Cương Ngự trợn tròn mắt.

Thiên Đế?

Thu Đạo Thần phản ứng lớn nhất, Thiên Đế đối với bọn hắn mà nói, ý nghĩa sâu nặng, hắn phản ứng đầu tiên là không tin, nhưng nhìn thấy bọn người Hiên Viên Vô Cực, tim của hắn đập bắt đầu tăng tốc

- Thiên Đế? Thiên Đế chỉ có tu vi Vô Cực Chí Cao Đại Đế? Trò cười?

Thanh Cương Ngự xùy cười rộ lên, câu nói này cũng như một bồn nước lạnh dội xuống, giội tắt nội tâm kích động của Thu Đạo Thần

Truyền thuyết Thiên Đế chính là tồn tại ngay cả Cực Đế cũng không địch nổi, làm sao có thể là tu vi Vô Cực Chí Cao Đại Đế?

- Ngươi muốn chết sao?

Tần Quân nhìn chằm chằm Thanh Cương Ngự cười tủm tỉm hỏi, chỉ là nụ cười của hắn vô cùng băng lãnh

Lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, cực kỳ đột nhiên, ngay cả Nữ Oa cũng không kịp phản ứng, chính là Nhậm Ngã Tiếu.

- Làm sao? Gặp được phiền toái?

Nhậm Ngã Tiếu nhướng mày hỏi, ánh mắt liếc nhìn Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa, trong lòng bừng tỉnh, trách không được tiểu tử này ở trong thời gian ngắn ngủi như thế liền giết ra Vạn Đạo Sát Lộ.

------oOo------

Chương 2118: Nhậm Ngã Tiếu đấu Cực Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, giúp trẫm giết hắn.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu nói, đang khi nói chuyện, đưa tay chỉ Thanh Cương Ngự.

Thanh Cương Ngự lửa giận khó nhịn, nhưng lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao Cực Đế ở đây, vạn nhất chọc giận Bất Bại Đại Đế, vậy coi như xong đời.

Cực Đế cũng quay đầu nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu, nhíu mày.

- Được.

Nhậm Ngã Tiếu lườm Thanh Cương Ngự một chút, lại nhìn Tần Quân gật đầu, nói xong, hắn liền bước về phía Thanh Cương Ngự.

Lúc đi ngang qua Cực Đế, Ly Võ Ma Tôn, hắn tận lực quay đầu cười cười, để trong mắt Cực Đế lấp lóe hàn mang, Ly Võ Ma Tôn thì âm thầm kinh hãi, bởi vì hắn hoàn toàn nhìn không thấu Nhậm Ngã Tiếu

- Ngươi muốn làm gì! Ta là người của Kim Diêu thần giáo, ngươi khẳng định muốn cùng ta tử đấu?

Thanh Cương Ngự trầm giọng nói, khí tức của Nhậm Ngã Tiếu yếu ớt, rõ

ràng không phải người lương thiện, phàm nhân là không thể nào tới đây a.

- Kim Diêu thần giáo tính là thứ gì?

- Gia gia ngươi là Đại Tần thiên đình, có bản lĩnh để cho Thần Giáo các ngươi tìm Đại Tần thiên đình báo thù!

Nhậm Ngã Tiếu cười nhạo nói, nghe mà khóe miệng của Tần Quân co giật.

Tên này thật cần ăn đòn!

Thực biết kéo cừu hận!

- Đại Tần thiên đình?

Thanh Cương Ngự nhíu mày, cái tên này làm sao lạ lẫm như thế?

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên giết tới trước mặt hắn, hắn cả kinh vô ý thức muốn lui lại, nhưng Nhậm Ngã Tiếu đưa tay bóp cổ của hắn, để hắn không cách nào lui .

Thanh Cương Ngự dù sao cũng là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, lúc này hai tay huy động.

Oanh! Oanh!

Tiếng oanh minh đinh tai nhức óc vang lên, chỉ thấy hai tòa cự nhạc đồng thời đụng nát không gian xuất hiện, thế không thể đỡ, muốn đụng Nhậm Ngã Tiếu thành thịt vụn

Nhậm Ngã Tiếu cười khẩy, hai tay nâng lên, lấy tay không ngăn lại hai tòa cự nhạc, để Thanh Cương Ngự trừng to mắt.

- Làm sao có thể, ngươi đến cùng là ai?

Thanh Cương Ngự hoảng sợ nói, vô ý thức bắt đầu lui lại.

Hắn dời ra cự nhạc cũng không phải núi cao phổ thông, bên trong ẩn chứa năng lượng vô tận, nếu nổ tung có thể dễ dàng diệt đi mấy Đại Đạo Vị

Diện, nhưng bị Nhậm Ngã Tiếu đỡ được, hai cự nhạc liền không bị hắn khống chế

- Ta là gia gia của ngươi!

Nhậm Ngã Tiếu nhếch miệng cười một tiếng, thân hình vọt mạnh về phía Thanh Cương Ngự

Phanh...

Nhậm Ngã Tiếu vỗ ra một chưởng, trực tiếp đập nát đầu của Thanh Cương Ngự, tựa như đập dưa hấu, hình ảnh chấn động không gì sánh nổi, để Huyết Bức Nữ Quân, Lý Hàn Thủy, Thu Đạo Thần trợn mắt hốc mồm.

Đây chính là một Hồng Mông Đại Tự Tại!

Lại bị đập nổ đầu?

Đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, cho dù không phải Thể Tu, nhục thân cũng cứng đến cực điểm, tu sĩ cùng giai rất khó phá hủy nhục thân.

Hưu...

Nguyên thần của Thanh Cương Ngự thoát ly nhục thân, xé rách không gian thoát đi Hắc Ám vũ trụ.

- Muốn chạy?

Nhậm Ngã Tiếu mỉa mai cười một tiếng, lúc này biến mất tại nguyên chỗ.

Hắc Ám vũ trụ yên lặng lại.

Sắc mặt của Huyết Bức Nữ Quân âm tình biến ảo, đang do dự có nên thối lui hay không.

Lý Hàn Thủy cùng Thu Đạo Thần thì chưa có lấy lại tinh thần, đây chính là Thanh Cương Ngự a!

Vậy mà như chó, chạy trốn!

- Thiên Đế, người kia là thủ hạ của ngươi?

Cực Đế quay đầu về phía Tần Quân hỏi, ngữ khí có chút chần chờ.

Hắn rất ít có khi như vậy, nói rõ Nhậm Ngã Tiếu để cho hắn ấn tượng khắc sâu.

Ly Võ Ma Tôn, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn cũng đều nhìn về phía Tần Quân, trong ánh mắt có chút chờ mong, nếu như Nhậm Ngã Tiếu thật là thủ hạ của Tần Quân, vậy thì không thể tốt hơn, dù sao thực lực của Nhậm Ngã Tiếu khủng bố, loại người này tốt nhất không thể là địch nhân

Từ thái độ của Nhậm Ngã Tiếu đến xem, tuyệt không phải cừu địch của Tần Quân, quan hệ đoán chừng còn rất thân mật.

- Ừm, hắn là chó săn của trẫm.

Tần Quân giả bộ như cao thâm mạt trắc nói, nếu Nhậm Ngã Tiếu nghe được, không thổ huyết là không thể.

- Thì ra là thế.

------oOo------

Chương 2119: Nhậm Ngã Tiếu đấu Cực Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Đế gật đầu, một bộ giật mình, hắn còn tưởng rằng Nhậm Ngã Tiếu là Tần Quân bồi dưỡng ra được.

Thiên Đế chính là chúng sinh chi sư, đối với cái này, hắn chưa bao giờ nghi vấn qua, Đại Chu Thiên chưởng cùng Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn của hắn đúng là đạt được Tần Quân dẫn dắt, mới có thể đại thành

Ân tình này, hắn một mực ghi nhớ ở trong lòng.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, mây trôi nước chảy, phảng phất như không có trải qua chiến đấu, thư giãn thích ý.

- Chết rồi?

Tần Quân hỏi, ngữ khí tùy ý, tựa hồ đối với thực lực của Nhậm Ngã Tiếu là hoàn toàn tín nhiệm

Ngay cả Tô Đế cũng không cách nào nhẹ nhõm đánh bại Nhậm Ngã Tiếu, đối phó Thanh Cương Ngự, tuyệt không nói chơi .

- Ta xuất thủ, ai không chết?

Nhậm Ngã Tiếu hai tay khoanh ở trước ngực, kiêu căng cười nói, lỗ mũi sắp chỉ lên trời

Cuồng vọng như thế vào trong tai mọi người, không khỏi nhiệt huyết sôi trào, một Hồng Mông Đại Tự Tại nói giết liền giết, quá cường đại.

- Thanh Cương Ngự chết rồi?

Huyết Bức Nữ Quân kém chút dọa đến tiểu trong quần, nàng cùng Thanh Cương Ngự thực lực sai biệt không lớn, nói cách khác Nhậm Ngã Tiếu có thể nhẹ nhõm cạo chết nàng.

- Chẳng lẽ hắn thật là Thiên Đế?

Ánh mắt của Thu Đạo Thần nóng rực, hận không thể nhào về phía Tần Quân, chỉ có Thiên Đế trong truyền thuyết mới có thể chưởng khống người mạnh như thế.

- Ngươi xác thực rất mạnh, ngươi ta chiến một trận a.

Cực Đế nhìn chằm chằm Nhậm Ngã Tiếu nói, chiến ý mười phần, hận không thể lập tức xuất thủ.

Mọi người sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới Cực Đế muốn chiến Nhậm Ngã Tiếu, tuy Nhậm Ngã Tiếu rất mạnh, nhưng Cực Đế là Bất Bại Đại Đế a.

Hai chữ bất bại, đủ để chứng minh hết thảy.

Tần Quân lập tức nhức đầu, trước kia Tô Đế cũng như thế, xem ra Nhậm Ngã Tiếu là loại rất biết kéo cừu hận a, ai nhìn thấy cũng muốn giẫm.

- Ngươi? Ta không cùng phân thân chiến đấu, có vũ nhục thân phận cao quý của ta.

Nhậm Ngã Tiếu mỉa mai nói, không che giấu xem thường chút nào, khiến cho bầu không khí trong nháy mắt tràn ngập mùi thuốc súng

Cực Đế nheo mắt lại, bỗng nhiên cướp đến trước mặt Nhậm Ngã Tiếu, hai người cách xa nhau không đến mười centimet, ánh mắt đối mặt, không ai phục ai.

Mọi người thấy đến khẩn trương, nếu bọn hắn đánh nhau, cái kia chính là tai nạn

- Chiến, hay là không chiến!

Cực Đế bá khí lạnh lùng, áo bào bay phất phới, trong lúc vô hình, cho người ta cảm giác áp bách cực mạnh

Tần Quân không có mở miệng ngăn cản, ý chí chiến đấu của cường giả không cho người khác xen vào

- Một tay đánh chết ngươi!

Nhậm Ngã Tiếu khinh miệt nói, thoại âm rơi xuống, hắn đột nhiên nâng tay phải lên, bắt lấy đầu vai của Cực Đế, ngang ngược xé rách không gian, cùng Cực Đế tan biến ở trong bóng đêm vô tận

Bọn hắn chiến đấu, cũng không phải đám người Tần Quân có thể đứng ngoài quan sát, lúc trước cùng Tô Đế giao chiến cũng như thế, một khi khí tức tiết lộ, có thể đánh chết vô số sinh linh.

Đợi bọn hắn biến mất, Hắc Ám vũ trụ lần nữa yên lặng lại.

- Bệ Hạ, bọn hắn ai mạnh hơn?

Nhiễm Mẫn hiếu kỳ hỏi.

- Nếu như Cực Đế là bản tôn thì có khả năng thắng, nhưng hắn không phải.

Tần Quân lắc đầu nói, dù sao Nhậm Ngã Tiếu là tồn tại có thể chống lại Tô Đế

Đám người Hiên Viên Vô Cực hít vào khí lạnh, Nhậm Ngã Tiếu mạnh như vậy?

- Chậc chậc, bọn hắn vậy mà vứt ngươi xuống.

Lúc này, âm thanh của Huyết Bức Nữ Quân truyền đến, dẫn tới đám người Tần Quân quay đầu nhìn lại.

- Ngươi là ai?

Tần Quân đạm mạc hỏi, bà nương này dáng dấp rất tao, nhưng sát ý cũng không phải đùa giỡn, tuyệt đối không có hảo ý.

- Bản cung chính là Huyết Bức Nữ Quân.

Huyết Bức Nữ Quân dạo bước đi tới, một bước vạn dặm, dáng người vặn vẹo, tràn ngập sức mê hoặc, còn liếm láp môi, chỉ là ánh mắt vô cùng âm lãnh.

Huyết Bức Nữ Quân?

Huyết Bức tộc?

Tần Quân giật mình, nguyên lai là dã quái đưa nhiệm vụ ban thưởng.

- Tiếu Minh Nguyệt đúng không? Nữ nhân kia muốn giết trẫm, gieo gió gặt bão, ngươi muốn bước theo gót của nàng?

Tần Quân trêu tức cười hỏi, hoàn toàn không để Huyết Bức Nữ Quân vào mắt.

------oOo------

Chương 2120: Không Gian Đại Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếu Minh Nguyệt bị giết?

Lý Hàn Thủy, Thu Đạo Thần cả kinh, toàn thân lắc một cái, trách không được Huyết Bức Nữ Quân sẽ hưng sư động chúng như vậy.

Ai chẳng biết Tiếu Minh Nguyệt là hậu bối Huyết Bức Nữ Quân yêu nhất, ở trong Huyết Bức tộc bị nâng làm hòn ngọc quý trên tay.

- Cái này ngay cả Minh Trùng tộc cũng bị bọn hắn đắc tội.

Lý Hàn Thủy lẩm bẩm, Huyết Bức tộc cùng Minh Trùng tộc có quan hệ thông gia, lần này xông xáo xong Vạn Đạo Sát Lộ, Tiếu Minh Nguyệt liền sẽ gả cho Minh Trùng tộc, không nghĩ tới vậy mà chết thảm ở trong Vạn Đạo Sát Lộ.

Huyết Bức Nữ Quân nghe xong, giận tím mặt, chục tỷ Huyết Bức cấp tốc bay tới, giống như một hồng lưu huyết sắc to lớn, tứ ngược ở trong tinh không

Huyết Bức đại quân vọt mạnh đến, muốn bao phủ đám người Tần Quân.

- Làm càn!

Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, trống rỗng xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, Sơn Hà Xã Tắc Đồ từ trong tay áo bay ra, cấp tốc mở rộng, trải rộng ra, liên miên mấy ức dặm, trực tiếp cuốn chục tỷ Huyết Bức vào trong đó.

Hình ảnh vô cùng hùng vĩ, để đệ tử Thiên Đế Thư Viện nuốt nước miếng.

- Đạo Binh thật cường đại! Nàng này chí ít cũng là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Lý Hàn Thủy hoảng sợ nghĩ, trên trán chảy ra mồ hôi lạnh.

Hắn bất quá là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, ở đây, Thu Đạo Thần là có thể đối phó hắn, vô luận là Nữ Oa, hay Huyết Bức Nữ Quân

đều mạnh hơn hắn.

- Ly Võ! Còn không mau tới!

Lý Hàn Thủy cắn răng nói, hận không thể lập tức mang theo Ly Võ Ma Tôn rời đi.

Ly Võ Ma Tôn mặt không biểu tình, không có trả lời.

Sư tôn ở đây, hắn về Hồng Mông Ma Giáo làm gì?

Tần Quân thì không nhìn Lý Hàn Thủy, ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa, giờ phút này, sắc mặt của Huyết Bức Nữ Quân vô cùng âm lãnh, chục tỷ Huyết Bức vậy mà bị cuốn đi.

Vì đề phòng Nhậm Ngã Tiếu, Cực Đế trở về, nàng không có nhiều do dự, nâng hai tay lên, trong tay áo bay ra vô số Huyết Bức, đồng thời, thân hình nàng như tiễn, xuyên toa không gian, một thân Huyết Y để cho người ta không cách nào phân biệt ra thân ảnh.

Nữ Oa mặt không đổi sắc, hai tay biến ảo thủ thế, một Cự Xà màu trắng ngưng tụ xuất hiện ở trên đỉnh đầu nàng, không có dữ tợn âm độc của loài rắn, ngược lại có loại khí chất thánh khiết.

Chính là Hỗn Độn Thiên Xà!

Hỗn Độn Thiên Xà cất cao đến năm ngàn vạn trượng, ngửa đầu rít gào, thanh âm tê minh để sinh linh điên đảo tâm thần, dù là Tần Quân, cũng khó mà tránh khỏi.

Huyết Bức đại quân rất nhanh liền đụng vào Hỗn Độn Thiên Xà, biển mây bốc lên, Huyết Bức đụng vào Hỗn Độn Thiên Xà liền biến thành huyết khí, phiêu tán ra.

Trong điện quang hỏa thạch, Huyết Bức Nữ Quân giết tới trước mặt Nữ Oa, hóa thành mười phân thân, từ phương hướng khác nhau giơ vuốt đến, như muốn xé nát Nữ Oa.

Nhưng Nữ Oa cũng không phải nhược nữ, vô luận kiếp trước kiếp này, Nữ Oa đều trải qua huyết chiến tẩy lễ, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong

phú, đối mặt Huyết Bức Nữ Quân khí thế hung hung, nàng mặt không đổi sắc, trong mắt lấp lóe một đạo thanh quang.

Đương...

Một cái Cự Thuẫn màu xanh xuất hiện ở trước mặt Nữ Oa, sinh sinh đỡ được Huyết Bức Nữ Quân, ngay sau đó bắt đầu bành trướng, trực tiếp đánh Huyết Bức Nữ Quân bay ra ngoài.

Lúc này, Nhiễm Mẫn xuất hiện ở sau lưng Huyết Bức Nữ Quân, giơ cao Minh Vũ thiết thương, một thương đâm tới, đáng tiếc Huyết Bức Nữ Quân cấp tốc né tránh, ngược lại từ trên đỉnh đầu hắn phóng qua, quấn đến phía sau hắn.

Thiên phú chiến đấu của Nhiễm Mẫn cực mạnh, cho dù cảnh giới có khoảng cách, nhưng không có bị Huyết Bức Nữ Quân miểu sát, hai tay hóa thành sắt, phía sau xông ra một Thương Bá Huyền Hổ, đối diện đụng vào Huyết Bức Nữ Quân

Huyết Bức Nữ Quân cười lạnh, song trảo vung vẩy, xé nát Thương Bá Huyền Hổ

Nhiễm Mẫn quay người, huy động Thiết Tí, tấn mãnh công kích, nhưng đều bị Huyết Bức Nữ Quân phá chiêu, chiếm không được thượng phong.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, thường nhân còn không kịp mở mắt, Nhiễm Mẫn cùng Huyết Bức Nữ Quân đã chiến vô số hiệp.

Nữ Oa không có khoanh tay đứng nhìn, tay cầm Sơn Hà Xã Tắc Đồ đến đây trợ giúp.

Đại chiến bạo phát, uy áp hiển hách, làm cho đám người Tần Quân không thể không rời xa.

- Trước rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, dù sao hắn không cách nào tham chiến, không bằng sử dụng hệ thống khen thưởng giết thời gian.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút được Không Gian Đại Đạo!

------oOo------

Chương 2121: Không Gian Đại Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, nghe mà Tần Quân nheo mắt lại

Không Gian Đại Đạo!

Cực kỳ bá đạo!

Tam Thiên Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo tuyệt đối là tồn tại sắp xếp mười vị trí đầu, trước kia, Tần Quân thậm chí nghĩ Không Gian Đại Đạo có thể sắp xếp trước ba, thẳng đến gặp được Hảo Vận Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo mới cải biến quan điểm.

- Đế Giang a Đế Giang, cơ duyên của ngươi đến!

Tần Quân nhếch miệng, đầu tiên nghĩ đến Đế Giang.

Đế Giang chính là Tổ Vu Chi Thủ, đồng thời cũng là Không Gian Tổ Vu, Không Gian Đại Đạo thích hợp hắn nhất.

Oanh...

Lúc này, Huyết Bức Nữ Quân bị đánh bay ra ngoài trăm ức dặm, hai tay bẻ gãy, vô cùng thê lương.

Nhìn như chỉ mới qua mấy giây, nhưng đối với Hồng Mông Đại Tự Tại mà nói, đã giao chiến ngàn vạn hiệp, Huyết Bức Nữ Quân vẫn không địch lại Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn liên thủ.

- Đáng giận.

Huyết Bức Nữ Quân liếm liếm máu tươi ở khóe miệng, mị nhan dữ tợn, trong mắt cực kỳ hận ý.

- Tiểu Trùng Tử! Dám thừa dịp ta không có mặt, giết người ta bảo đảm?

Đúng lúc này, một thanh âm từ sau lưng Huyết Bức Nữ Quân truyền đến, Huyết Bức Nữ Quân cả kinh động dung, hoảng sợ như biển động.

Chính là Nhậm Ngã Tiếu!

Huyết Bức Nữ Quân không quay đầu lại, trực tiếp xông về phía trước, muốn cùng Nhậm Ngã Tiếu kéo dài khoảng cách

Một cánh tay bỗng nhiên kéo lấy tóc của Huyết Bức Nữ Quân, kéo nàng trở về, chính là Nhậm Ngã Tiếu

Sắc mặt của Nhậm Ngã Tiếu băng lãnh, không có một chút ý tứ thương hương tiếc ngọc, tay trái kéo tóc Huyết Bức Nữ Quân, tay phải lượn lờ lấy một quang cầu do pháp lực ngưng tụ thành, đập tới lưng của Huyết Bức Nữ Quân.

Quang cầu chui vào lưng Huyết Bức Nữ Quân, nàng cả kinh hét thảm lên:

- Ngươi muốn…

Oanh!

Huyết Bức Nữ Quân còn chưa nói xong, liền bạo thể mà chết, ngay cả huyết nhục cũng không có, nhục thân cùng nguyên thần bị tạc thành vô số ánh sáng, tiêu tán ở trên không trung.

Chiến đấu trong nháy mắt kết thúc!

Nữ Oa cùng Nhiễm Mẫn cứ thế tại nguyên chỗ, kiêng kỵ nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

Nhậm Ngã Tiếu có thể nhẹ nhõm chém giết Huyết Bức Nữ Quân, chẳng phải cũng có thể đồng dạng dễ dàng giết chết bọn hắn?

Lý Hàn Thủy dọa đến thân thể run rẩy, ánh mắt nhìn Nhậm Ngã Tiếu, tràn

đầy vẻ không dám tin.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Huyết Bức tộc tức giận! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, sáu cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân.

Huyết Bức Nữ Quân vẫn lạc, chục tỷ Huyết Bức bị cuốn vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nhiệm vụ thuận lý thành chương hoàn thành.

Hắc Ám vũ trụ lần nữa gió êm sóng lặng.

Cực Đế lách mình xuất hiện đến bên cạnh Tần Quân, áo bào phá nát, có chút chật vật, nhưng khí tức bình ổn, rõ ràng không có bị thương nặng.

- Có sao không?

Tần Quân liếc mắt hỏi, dù sao Cực Đế đưa hắn nhiều Sát Lục Bảo Châu như vậy, nên quan tâm tài chủ một chút a.

Nhìn hình tượng của Cực Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu, thắng bại không cần nói cũng biết, dù sao Cực Đế chỉ là phân thân, không phải bản tôn

- Không có việc gì, thủ hạ này của ngươi xác thực lợi hại.

Cực Đế lắc đầu nói, hắn cũng rất lỗi lạc, thua chính là thua.

Nhậm Ngã Tiếu bay tới, không có tiếp tục chế nhạo Cực Đế, mà nói:

- Đi thôi, Sát Lục Bảo Châu đã đến tay, nên tiến về một chỗ khác.

------oOo------

Chương 2122: Thôn Phệ Đại Đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đi chỗ nào?

Tần Quân hỏi, vừa trải qua Vạn Đạo Sát Lộ, hắn muốn về Đại Tần thiên đình nhìn xem, gần chín năm không có mặt, không biết Đại Tần thiên đình có gặp nguy hiểm hay không, Thần Chủ Vân Điện có tới tập sát hay không.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời:

- Mượn nhờ Sát Lục bảo châu, triệt để dung hợp Đại Đạo của ngươi.

Trong mắt của hắn lộ ra sốt ruột, phảng phất như chế tạo hàng mỹ nghệ của mình.

- Ừ.

Tần Quân gật đầu, chợt quay người, nhìn đám người Hiên Viên Vô Cực nói:

- Trở về đi.

Đang khi nói chuyện, hắn phất tay, trong tay áo bay ra mấy chục hạt châu màu đỏ ngòm, lớn như ngón cái, bên trong huyết khí phun trào, phảng phất như tự thành một giới.

Sát Lục bảo châu!

Đệ tử Thiên Đế Thư Viện hô hấp dồn dập, trước khi đến, bọn hắn từng ở trong Thiên Đế thư viện gặp qua Sát Lục bảo châu, đây chính là chí bảo, Tần Quân vậy mà đưa bọn hắn mỗi người một viên!

- Thiên Đế Bệ Hạ.

Hiên Viên Vô Cực kích động đến nói năng lộn xộn, đệ tử khác cũng như thế.

Tần Quân khoát tay cười một tiếng, ra hiệu bọn hắn rời đi.

Lúc này, Thu Đạo Thần bay tới, thận trọng hỏi:

- Ngài thật là Thiên Đế? Thiên Đế sáng tạo Thiên Đế Thư Viện?

Thu Đạo Thần cũng không phải đệ tử Thiên Đế Thư Viện sinh trưởng ở địa phương, chỉ là Tần Cung Thiên đối với hắn có ân, mới gia nhập thư viện báo ân, đi qua vô số năm, hắn cũng triệt để dung nhập Thiên Đế Thư Viện, cùng Hoắc gia Hoắc Không trải qua tương tự.

- Tần Cung Thiên có khỏe không?

Tần Quân cười hỏi, trong đầu hiện ra thân ảnh cao tuổi mà cung kính của Tần Cung Thiên

Vô số năm đi qua, gia hỏa này ngược lại để Thiên Đế Thư Viện phát triển không tệ.

Nghe vậy, Thu Đạo Thần càng thêm kích động, Tần Quân hỏi tương đương với ngầm thừa nhận mình là Thiên Đế, hắn có thể nào không kích động?

Hắn hư không quỳ xuống, ôm quyền nói:

- Viện trưởng thường xuyên nhắc tới Bệ Hạ, nói Bệ Hạ cuối cùng cũng có một ngày trở về, Thư Viện vĩnh viễn chờ đợi Bệ Hạ trở về.

Trước kia, hắn nghĩ Tần Quân đã sớm chết, Tần Cung Thiên một mực nói chuyện viển vông, không nghĩ tới Thiên Đế thật trở về.

Cái đánh mặt này để hắn rất hưng phấn.

- Mang bọn nhỏ trở về đi.

Tần Quân phất tay nói, về phần Thiên Đế Thư Viện, sau này hắn sẽ tiến về, nhưng không phải hiện tại.

Thu Đạo Thần không dám nói nhảm, vội vàng đứng lên mang theo các đệ tử rời đi.

Một đoàn người rời đi, bọn hắn đứng ở trên đám mây nhìn Tần Quân càng ngày càng xa, đều cảm khái vạn phần.

- Đây chính là phong thái của Thiên Đế, chỉ cần một câu, địch nhân mạnh hơn cũng sẽ vẫn lạc.

- May mắn lúc trước ta không có khiêu chiến hắn.

- Thiên Đế chi ân, chúng ta không thể nào quên!

- Thiên Đế hàng lâm, thế tất lại là một Bất Bại Đại Đế!

Các đệ tử nghị luận ầm ĩ, nghe mà Thu Đạo Thần cảm xúc chập trùng

Thiên Đế trở về, Thiên Đế Thư Viện bọn hắn tương đương với có một quái vật khổng lồ làm chỗ dựa.

Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo cũng không được Tần Quân để vào mắt, tư thái cao ngạo lúc trước xâm nhập trong lòng hắn, để hắn không tên có loại cảm giác vinh diệu.

Một bên khác, Hồng Mông Ma Giáo Lý Hàn Thủy lâm vào tình cảnh lúng túng, không biết nên lựa chọn như thế nào.

- Ly Võ, vì sao ngươi không đến? Chúng ta nên trở về Hồng Mông Ma Giáo!

Lý Hàn Thủy kiên trì nói, sợ Nhậm Ngã Tiếu giết tới trước mặt.

Nghe vậy, Ly Võ Ma Tôn hừ lạnh một tiếng, rõ ràng không có ý tứ trở về.

Tần Quân thì mở miệng nói:

- Trở về đi, thuận tiện giúp trẫm tìm Ma Cảnh Thương, xem hiện tại hắn phải chăng còn nhận trẫm.

Hồng Mông Ma Giáo thế lớn, Lý Hàn Thủy chỉ là một tiểu đầu mục trong đó, phái Ly Võ Ma Tôn trở về, còn có thể dò thăm không ít tình báo.

Ly Võ Ma Tôn nghe xong, đành phải thật có lỗi nói:

- Cẩn tuân sư mệnh!

Nói xong, hắn liền gọn gàng mà linh hoạt bay về phía Lý Hàn Thủy, để Lý Hàn Thủy thở dài một hơi.

Hai người nhanh chóng rời đi, tan biến ở trong Hắc Ám vũ trụ.

------oOo------

Chương 2123: Thôn Phệ Đại Đạo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có thể trước mang trẫm về Đại Tần thiên đình một chuyến không?

Tần Quân nhìn Nhậm Ngã Tiếu hỏi, Nhậm Ngã Tiếu nghe xong, nhíu mày, rất không tình nguyện nói:

- Chẳng lẽ Đại Tần thiên đình có thể rời bỏ ngươi?

- Là trẫm không yên lòng.

Bị ánh mắt của Tần Quân nhìn chằm chằm, Nhậm Ngã Tiếu bị nhìn đến sắc mặt không tự nhiên, thở dài nói:

- Được rồi!

Sau đó hắn phất tay, lợi dùng pháp lực cuốn ba người Tần Quân đi.

Trong Hắc Ám vũ trụ, chỉ còn lại có Cực Đế.

- Thiên Đế, nguyên lai ngươi chính là Đại Đạo sinh cơ, bất quá ta sẽ không chịu thua, ta sẽ không bại ngươi nữa, ta mới là mạnh nhất!

Cực Đế lẩm bẩm, song quyền nắm chặt, từ xưa đến nay, hắn chỉ mê muội một sự tình.

Cái kia chính là lực lượng!

Lực lượng chí cao vô thượng!

Trong Tinh Đạo bảy màu.

- Rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đánh giết Huyết Bức Nữ Quân, lại để cho hắn thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, tâm tình sảng khoái.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Thôn Phệ Đại Đạo!

Thôn Phệ Đại Đạo?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, nghe rất lợi hại a.

- Như thế nào là Thôn Phệ Đại Đạo?

Hắn ở trong lòng hỏi.

- Thôn phệ hết thảy, bao quát thôn phệ Đại Đạo yếu hơn mình, biến hoá để cho bản thân sử dụng!

Hệ thống trả lời giản lược tóm tắt, nghe mà Tần Quân tim đập thình thịch.

Có thể Thôn Phệ Đại Đạo biến hoá để cho bản thân sử dụng?

Lại có Đại Đạo bá đạo như vậy?

Một cái Thôn Phệ Đại Đạo đủ để địch quá nhiều Đại Đạo

Tần Quân cũng muốn truyền nhận cho mình, nhưng hắn người mang Đại Đạo đã đủ nhiều, hơn nữa vừa nhắc tới Thôn Phệ Đại Đạo, hắn liền liên tưởng đến Huyết Phệ Ma Thần cùng Hỗn Độn Ma Thai.

Được rồi, trước giữ lại.

Còn có Không Gian Đại Đạo, ngày sau lại dùng.

Hệ thống không ngừng mạnh lên, đoán chừng rất nhanh liền có thể để

Thần Ma hai lần Đại Đạo Truyền Thừa.

- Đúng rồi, hệ thống, như thế nào là Hồng Mông Độ Kiếp?

Tần Quân tiếp tục hỏi, Hồng Mông Độ Kiếp là công năng thần bí nhất trước mắt, hắn ôm lấy chờ mong cực lớn

- Trước Hỗn Độn, chính là Hồng Mông, đều nói sau Hỗn Độn mới sinh ra sinh linh, thực ra không phải vậy, thời điểm Hồng Mông, cũng có sinh linh, Hồng Mông Độ Kiếp đúng là trợ giúp Thần Ma trở thành Hồng Mông sinh linh, Hồng Mông sinh linh đều là ở trong Hồng Mông thai nghén vô số năm mới xuất sinh, xuất sinh liền vô cùng cường đại, sau bị Hồng Mông quy tắc diệt trừ, lại sinh ra Hỗn Độn sinh linh quy tắc kỹ lưỡng hơn.

- Hồng Mông Độ Kiếp đúng vậy để Thần Ma như Hồng Mông, một lần nữa thai nghén, đồng thời rút ngắn thời gian thai nghén, nhiều nhất một ngày, liền có thể Độ Kiếp thành công, trở thành Hồng Mông sinh linh.

- Trở thành Hồng Mông sinh linh, Thần Ma sẽ bảo trì đặc tính vốn có, nói cách khác sau khi Hồng Mông Độ Kiếp mạnh yếu, cùng thiên phú trước khi Độ Kiếp tương quan mật thiết, mặt khác, sau khi Thần Ma Hồng Mông Độ Kiếp, độ trung thành cũng không cách nào biết trước.

Hệ thống giải thích cặn kẽ nói, để Tần Quân giật mình.

Hồng Mông sinh linh!

Hỗn Độn sinh linh cũng lợi hại như thế, Hồng Mông sinh linh lại lợi hại bao nhiêu?

- Trẫm có thể thi triển Hồng Mông Độ Kiếp với mình không?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

Nếu trẫm trở thành Hồng Mông sinh linh, chẳng phải là muốn vô địch?

- Ký chủ khác biệt Thần Ma, Thần Thoại Hệ Thống không ngừng mạnh lên, chính là vì để ký chủ thành sinh linh mạnh nhất, cho nên tạm thời không cách nào giống như Thần Ma trong khoảng thời gian ngắn trở thành Hồng Mông sinh linh.

Hệ thống bất đắc dĩ trả lời, nghe mà Tần Quân nhướng mày.

Chẳng lẽ thiên phú của trẫm viễn siêu Thần Ma còn lại?

Hắn không có hỏi, bởi vì hỏi cũng không có ý nghĩa, hắn bắt đầu suy tư nên cho ai sử dụng Hồng Mông Độ Kiếp.

Hắn đầu tiên nghĩ đến chính là Dương Tiễn

Các loại chức năng mới đều là để Dương Tiễn nếm thử, lại thêm Dương Tiễn trung nghĩa, hắn cũng không lo lắng sẽ phản bội.

------oOo------

Chương 2124: Xa Hoàng! Đông Đế! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Huyết Bức tộc mối thù! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Huyết Bức Nữ Quân chết thảm, chọc giận Huyết Bức tộc, Huyết Bức tộc muốn tuyên bố Lệnh Truy Nã truy sát ký chủ, nếu ký chủ bị tiêu diệt Huyết Bức tộc hoặc để Huyết Bức tộc huỷ bỏ Lệnh Truy Nã, thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Kim Diêu thần giáo cơn giận! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Thanh Cương Ngự chết thảm, Kim Diêu thần giáo để mắt tới Đại Tần thiên đình, chắc chắn huyết tẩy Đại Tần thiên đình, nếu ký chủ tiêu diệt Kim Diêu thần giáo hoặc để Kim Diêu thần giáo từ bỏ cừu hận, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân đang suy nghĩ đề bạt vị Thần Ma nào ngẩn người.

Không nghĩ tới tin tức truyền đi nhanh như vậy, Huyết Bức tộc cùng Kim

Diêu thần giáo lại đã để mắt tới hắn

Lấy tu vi của Huyết Bức Nữ Quân cùng Thanh Cương Ngự, nếu muốn truyền tin, quả thật có thể ở dưới tình huống thần không biết quỷ không hay

Đương nhiên, cũng có thể là Lý Hàn Thủy hoặc Thu Đạo Thần cố ý lộ ra tin tức.

Vô luận là loại nào, Tần Quân đều không thèm để ý, dù sao đều là dã quái đưa khen thưởng

Hiện tại hắn không kịp chờ đợi muốn trở về thí nghiệm Hồng Mông Độ Kiếp có bao nhiêu lợi hại một chút

- Còn bao lâu?

- Có thể nhanh hơn hay không?

- Khí lực dùng hết chưa?

Tần Quân hung hăng thúc giục, nghe mà Nhậm Ngã Tiếu cái trán bạo gân, rất muốn một tay chụp chết hắn.

Nhiễm Mẫn cùng Nữ Oa nghe mà bật cười, Nhậm Ngã Tiếu cường thế cao ngạo tựa hồ chỉ có ở trước mặt Tần Quân, mới như thế thúc thủ vô sách

- Đòi mạng sao! Đừng kêu nữa! Sắp đến rồi!

Nhậm Ngã Tiếu hừ nói, nói xong nhắm mắt lại, phong bế thính giác, không thèm để ý Tần Quân.

Dưới tinh không sáng chói.

Từng tòa sơn phong như Địa Thứ san sát, ức vạn lôi đình oanh minh, phảng phất như muốn Hủy Thiên Diệt Địa

Nơi này là một mảnh đại lục hoang vu, sơn phong vô số, các loại Yêu thú hung ác hoành hành, khắp nơi đều đang chiến đấu, tiếng gào thét không dứt lọt vào tai, khủng bố kinh dị

Ở trung tâm Đại Lục, trên một chỗ đất trống, quỳ ba bóng người.

Ba người mặc áo giáp màu bạc, hai nam một nữ, dáng người cường tráng, quỳ xuống một gối, biểu lộ nghiêm túc, tựa hồ chờ đợi ai đó.

Khí tức của bọn hắn vô cùng đáng sợ, khiến cho trong phạm vi mười triệu dặm, không có một Ác Thú dám tới gần.

Không bao lâu, một lão giả bỗng nhiên xuất hiện ở phía trước bọn hắn, chậm rãi quay người, tuy thân hình thấp bé, nhưng khí chất tàn nhẫn, nhất là trên mặt chỉ có một con mắt, con mắt còn lại bị một vết sẹo tựa như con rết che đậy, Hôi Bào phong cách cổ xưa không có gì lạ, nhưng phía sau in ba chữ to.

Thần Tướng minh!

- Tham kiến vương thủ!

Ba người áo giáp bạc trầm giọng nói, âm thanh chấn động đến đại địa rung động.

Lão giả tên là Vương Bá Thiên, thủ chính là một danh xưng địa vị của Thần Tướng minh

Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm ba người nói:

- Lý Thanh, Hoa Thánh Hải, Kiều Thiên Minh, các ngươi gia nhập Thần Tướng minh bao lâu rồi?

Nghe vậy, Lý Thanh quỳ ở giữa trả lời:

- Bẩm báo vương thủ, đã có 783 ức năm!

Hoa Thánh Hải cùng Kiều Thiên Minh đều ngẩng đầu nhìn về phía Vương Bá Thiên, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt

- Thiên Đế trở về, ta phái ba người các ngươi đi tiếp đãi, có bằng lòng hay không!

Vương Bá Thiên trầm giọng phân phó nói, ngữ khí không cho phản bác.

Thiên Đế?

Toàn thân ba người run lên, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Lý Thanh vội vàng trả lời:

- Chúng ta nguyện ý!

Vương Bá Thiên hài lòng gật đầu, tràn ngập thâm ý nói:

- Xa Hoàng chưa trở về, Đông Đế tính tới Huyết Bức tộc, Minh Trùng tộc, Kim Diêu thần giáo đều để mắt tới Thiên Đế, hắn dự định tự mình tiến về tam đại thế lực, nhiệm vụ của các ngươi, là giải quyết tiểu lâu la tìm Thiên Đế phiền phức.

- Nếu thất bại, ta sẽ để cho các ngươi sống không bằng chết! Vô luận các ngươi chạy trốn tới Vị Diện nào, Đông Đế cũng có thể tìm đến, các ngươi hiểu chưa!

Lý Thanh, Hoa Thánh Hải, Kiều Thiên Minh cũng không có bị hù dọa, ngược lại lộ ra vẻ hưng phấn.

- Chúng ta quyết không phụ vương thủ kỳ vọng!

Ba người cùng kêu lên nói, âm vang hữu lực, tràn đầy tự tin

Dù sao tu vi của bọn hắn đều đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

------oOo------

Chương 2125: Xa Hoàng! Đông Đế! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đi thôi!

Vương Bá Thiên khoát tay.

Thoại âm rơi xuống, ba người liền biến mất khỏi tại chỗ.

Vương Bá Thiên nhìn qua tinh không, thì thào nói:

- Thiên Đế trở về, Thần Tướng minh nên rút kiếm.

Hỗn Loạn Vị Diện, hiện tại cũng xưng Đại Tần Vị Diện.

Từ khi bị Đại Tần thiên đình chinh phục, Hỗn Loạn Vị Diện liền có tên mới.

Lục Đế thành cũng trở thành thành trì tiếng tăm lừng lẫy Cổ Thánh Đế Đạo, mỗi ngày đều có liên tục không ngừng sinh linh tới bái phỏng, chiêm ngưỡng uy phong của Đại Tần thiên đình, cũng mưu toan muốn gặp Thiên Đế một lần.

- Thật là khí phái!

Cơ Bất Bại phi hành ở trên Lục Đế thành, cảm khái.

Đồng hành còn có Hoang Thần, Thái Sơ Ma Tổ, Thông Thiên giáo chủ cùng Triệu Vân.

Ở trong Lục Đế thành, sinh linh là cấm chế phi hành, nhưng Cơ Bất Bại chính là cha của Tần Quân, tự nhiên có đặc quyền, hơn nữa còn là Triệu Vân tự mình hộ tống.

Thông Thiên giáo chủ cúi xem thành trì rộng rãi phía dưới, trong lòng cũng tràn đầy chấn kinh, hắn có thể cảm giác được phía dưới có vô số khí tức cường đại hơn hắn, để hắn khẩn trương không thôi.

Cổ Thánh Đế Đạo quả nhiên như truyền ngôn, Thánh Nhân nhiều như chó.

Hắn đối với Tần Thiên Đế, cũng càng thêm kính sợ.

- Bệ Hạ ra ngoài tu luyện, còn chưa trở về, trong khoảng thời gian này, ta sẽ an bài các ngươi ở lại trước, có chuyện gì, phân phó hạ nhân, tu vi của bọn hắn đều là Thánh Nhân cảnh, có thể cấp tốc cho ta biết.

Triệu Vân quay đầu cười nói, không có giá đỡ của cường giả Đại Đạo.

Ngay cả hạ nhân cũng là Thánh Nhân?

Bốn người âm thầm tắc lưỡi, đối với Đại Tần thiên đình phát triển, bọn hắn hiển nhiên là đánh giá thấp.

- Con trai ta lúc trước mạnh bao nhiêu?

Cơ Bất Bại hỏi.

- Không rõ ràng, trước đó Bệ Hạ liền đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn cảnh Bát Trọng Thiên.

Triệu Vân lắc đầu cười.

Hoang Thần cùng Thái Sơ Ma Tổ kém chút sặc nước bọt chết, Thông Thiên giáo chủ thì mặt mũi tràn đầy mê mang.

Đại Đạo Đế Tôn là cảnh giới gì?

- Tiểu tử này…

Cơ Bất Bại run rẩy.

Sinh ra con trai như vậy, hắn vốn nên cảm thấy vinh hạnh, nhưng càng nhiều hơn chính là xấu hổ

Con trai đã siêu việt hơn xa hắn.

- Thông Thiên, Thái Thượng Lão Quân cùng Nguyên Thuỷ Thiên Tôn cũng ở trong thành, ngươi có thể tìm bọn hắn ôn chuyện.

Triệu Vân tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhìn Thông Thiên giáo chủ cười nói, thái độ rất hòa thuận.

Đừng nhìn hiện tại bọn người Thông Thiên giáo chủ rất yếu, ngày sau nếu biểu hiện tốt, nói không chừng sẽ siêu việt hắn.

Dù sao Bệ Hạ không gì làm không được a.

Thái Thượng Lão Quân?

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn?

Thông Thiên giáo chủ giật mình kêu lên, nhưng hắn không có biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể cố nén khiếp sợ trong lòng, nhẹ nhàng gật đầu.

Hưu! Hưu!

Lúc này, phía trước bay tới hai bóng người nhỏ bé, tốc độ cực nhanh.

- Thiên Võ! Ngươi mau tới truy ta a!

Một âm thanh thiếu niên hơi non nớt truyền đến, dẫn tới mọi người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy hai thiếu niên mặc áo vàng truy đuổi ở trên không trung, cấp tốc bay tới bọn hắn.

- Bọn hắn là hai con trai của Bệ Hạ, Lăng Mệnh thiên tử cùng Thiên Võ thiên tử.

Triệu Vân cười giới thiệu, ở phàm trần, thiên tử chính là Cửu Ngũ Chí Tôn, tượng trưng cho con trai của trời, mà Tần Quân là Thiên Đế, đặc biệt thụ phong con hắn là thiên tử.

------oOo------

Chương 2126: Đại Tần chí cao (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hai cháu trai của ta?

Cơ Bất Bại kinh ngạc nói, ánh mắt dẫn đầu rơi ở trên người Tần Lăng Mệnh bay ở phía trước

Bây giờ Tần Lăng Mệnh đã cao tới một mét năm, khuôn mặt anh tuấn, rất

có mấy phần phong thái của Tần Quân, trên mặt mang nụ cười tự tin

Phía sau Tần Thiên Võ nhìn càng nhỏ hơn, mặc dù không tuấn lãng bằng Tần Lăng Mệnh, nhưng cũng rất thanh tú, thể cốt càng cường tráng hơn, đuổi sát huynh trưởng không thả.

Nhìn qua Tần Lăng Mệnh, Cơ Bất Bại cảm khái vạn phần, không khỏi hồi tưởng lại ở trong Thời Không tuyệt địa cùng Tần Lăng Mệnh đến từ tương lai chung đụng.

- Tiếp đó, hi vọng ngươi không nên trách gia gia.

Cơ Bất Bại có chút không đành lòng, dù sao hắn phong ấn Cực Viêm Ma Thần huyết mạch của Tần Lăng Mệnh, đợi Tần Lăng Mệnh đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh, liền không có tiến triển nữa.

Năm gần mười tuổi Tần Lăng Mệnh đã có tu vi Thái Ất Tán Tiên cảnh hậu kỳ, Tần Thiên Võ cũng đạt tới Thái Ất Tán Tiên cảnh sơ kỳ.

Loại thiên phú này rất đáng sợ!

Bọn hắn thai nghén không đến một năm liền xuất sinh, Na Tra thai nghén ba năm xuất sinh, ở cùng tuổi xa xa không so được Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ.

Về phần những yêu nghiệt vừa ra đời liền Đại La Kim Tiên kia, thời gian bọn hắn dựng dục giao cho Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ, đoán chừng ngay cả Thánh Nhân cảnh cũng có thể siêu việt

Hai huynh đệ rất nhanh liền lướt qua bên cạnh bọn họ, không có dừng lại, có thể thấy được rất ham chơi

Triệu Vân lắc đầu bật cười, rõ ràng rất ưa thích hai vị thiên tử này.

Hoang Thần thấy trong lòng cảm khái, Bệ Hạ cũng có con nối dõi, có thể thấy được Bệ Hạ cải biến to lớn.

Ở thời kỳ Hỗn Độn, Hi Linh Nữ Đế ái mộ Tần Quân thời gian dài như vậy, Tần Quân cũng không động tâm, thậm chí để bọn hắn coi là Tần Quân không hiểu tình yêu.

- Ngày sau hai tiểu gia hỏa này nhất định kinh thiên động địa.

Hoang Thần quay đầu nhìn về phía Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ đi xa, thì thào nói.

Thái Sơ Ma Tổ nghe vậy, cũng không nhịn được gật đầu.

Trong lòng hắn, Tần Quân là tồn tại mạnh nhất trên đời, sinh hài tử lại kém cũng không kém đi đến nơi nào.

Thông Thiên giáo chủ đối với Thiên Đế chỉ có khái niệm mơ hồ, cho nên không có quá để ý.

Một đoàn người tiếp tục phi hành, biến mất ở xa xa.

Hưu...

Sâu trong vũ trụ lướt đến một tia sáng, rút ngắn khoảng cách xem xét, Tần Quân, Nhậm Ngã Tiếu, Nhiễm Mẫn, Nữ Oa đều ở trong đó.

- Rốt cục về rồi!

Tần Quân nhìn Lục Đế thành ở phía trước thì thào nói, hắn đã có thể cảm nhận được khí tức của Đại Tần thiên đình, xem ra sau khi hắn rời đi, Đại Tần thiên đình không có gặp được phiền phức.

Nhậm Ngã Tiếu hừ nói:

- Chỉ cho ngươi một tháng thời gian, một tháng sau, chúng ta nhất định phải rời đi.

Hắn không thèm để ý Đại Tần thiên đình, chỉ muốn để Tần Quân sớm ngày dung hợp Đại Đạo.

Tần Quân gật đầu, một tháng đủ để cho hắn an bài rất nhiều chuyện, thậm chí để Đại Tần thiên đình mạnh hơn một chút

Rất nhanh, bọn hắn liền vào Đại Tần thiên đình, tốc độ cực nhanh, để tướng sĩ thủ thành đều không có bắt được

Ngày đó, tin tức liên quan tới Thiên Đế trở về cấp tốc truyền ra, dẫn tới toàn thành chấn động.

Tần Quân trực tiếp ở trong Thiên Đế Cung chiếu gặp Tiên Quan Thần Tướng, chuẩn bị mở Đại Tần Triều hội.

Không đến một nén nhang thời gian, Tiên Quan Thần Tướng Ngũ Phẩm trở lên toàn bộ tụ tập ở trong Thiên Đế Cung.

Tần Quân ngồi ở trên Thiên Đế bảo tọa, quan sát mấy chục ngàn quần Thần phía dưới, Bạch Trạch, Thái Bạch Kim Tinh, Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn, Thân Công Báo, Trương Giác ở hàng đầu Tiên Quan, Triệu Vân, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Bạch Khởi, Lữ Bố, Dương Tiễn… ở hàng đầu Thần Tướng

Đại điện dài đến vạn mét, tất cả mọi người quỳ trên mặt đất, lễ bái Tần Quân.

Bách Lý Thủ Ước đứng ở bên cạnh Tần Quân, cao giọng nói:

------oOo------

Chương 2127: Đại Tần chí cao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế Bệ Hạ chí cao vô thượng! Vĩnh tồn bất hủ!

- Thiên Đế Bệ Hạ chí cao vô thượng! Vĩnh tồn bất hủ!

Mấy chục ngàn Đại Tần Tiên Thần cùng kêu lên hò hét, âm thanh hội tụ vào một chỗ, vang vọng Lục Đế thành, vang vọng Đại Tần Vị Diện, để vô số vũ trụ trở nên khiếp sợ

Tần Quân mặt không biểu tình, hưởng thụ hò hét rung động nhân tâm kia.

Trọn vẹn để bọn hắn hô mười mấy lần, hắn mới đưa tay, trong đại điện nháy mắt yên lặng lại, tất cả mọi người ngẩng đầu cuồng nhiệt nhìn hắn

- Bệ Hạ đã đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ.

Lữ Bố thấp giọng nói, trong giọng nói tràn đầy kinh ngạc, phía trước Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất cũng âm thầm chấn kinh.

Nhưng vừa nghĩ tới Tần Quân có thể ở trong mấy hô hấp để bọn hắn bay vọt đến Đại Đạo cảnh, bọn hắn liền thoải mái

Bệ Hạ không thể dùng lẽ thường đến suy luận.

- Trong khoảng thời gian trẫm rời đi này, Đại Tần thiên đình phát triển như thế nào?

Tần Quân nhẹ giọng hỏi, âm thanh lại truyền vào trong tai mỗi một người.

Bạch Trạch bước ra một bước, chắp tay thở dài nói:

- Trước mắt Đại Tần thiên đình đã chưởng khống năm Đại Đạo Vị Diện, dưới trợ giúp của chúng ta, Câu Trần Đại Đế, Lăng Vân Tà Tôn ở trong Tà Đạo Thập Đế Yến lực áp quần hùng, trở thành tà đạo song đế, cải biến bố cục của tà đạo.

Mặc dù là Thiên Phi, nhưng năng lực của Bạch Trạch là rõ như ban ngày, đối với nàng tham dự triều chính, không người dám có ý kiến

Trước mắt, số lượng quân đội của Đại Tần thiên đình đã qua trăm tỷ, Thánh Nhân đạt tới chục tỷ, số lượng Đại Đạo Chí Tôn đạt tới năm ngàn vạn, Đại Đạo Đế Tôn hơn trăm vạn.

Những chữ số này đủ để chứng minh Đại Tần thiên đình mạnh mẽ.

Từ khi diệt đi Ngạo Thần Quân, Hỗn Độn Thần Chủ, tên Thiên Đế uy chấn Cổ Thánh Đế Đạo, mỗi ngày đều có cường giả tìm tới bái phỏng, ngắn ngủi chín năm, đã cấp tốc trở thành thế lực mạnh nhất Cổ Thánh Đế Đạo, không người có thể so sánh.

Đáng nhắc tới chính là, Sở Điệu Thánh Tổ muốn đầu nhập vào Đại Tần thiên đình, nhưng một mực bị cự tuyệt, tên này cũng chưa từ bỏ ý định, hàng năm đều tới bái phỏng một lần.

Qua một nén nhang thời gian, Bạch Trạch đại khái kể xong, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, trong đôi mắt đẹp tràn đầy hâm mộ.

Nàng không có nhìn nhầm, thậm chí đánh giá thấp Tần Quân.

Thả ở trước kia, nàng tuyệt đối không dám tưởng tượng có thể nắm giữ năm Đại Đạo Vị Diện, Thánh Nhân cũng chỉ là binh sĩ phổ thông.

Tần Quân khẽ gật đầu, ra hiệu Bạch Trạch lui, sau đó Lưu Bá Ôn đi ra, bắt đầu nói tình huống Đại Tần thiên đình tài phú tư nguyên tăng trưởng

Binh lực muốn cường thịnh, tư nguyên của Đại Tần thiên đình cũng phải đuổi theo, nếu không nuôi không nổi nhiều lính như vậy.

Năm Đại Đạo Vị Diện, đủ để khai phát ra số lượng tư nguyên không cách nào đoán chừng, trong đó bao quát linh thạch, thiên tài địa bảo…

Lưu Bá Ôn nói xong, Trương Giác lại tiến lên, giảng tố mình lôi kéo đến cường giả cùng thế lực

Đợi Tiên Quan nhất phẩm kể xong, lại là các Thần tướng nhất phẩm báo cáo tình huống quân đội của Đại Tần

Trên đại điện, không người có cảm giác mệt mỏi, ngược lại đều rất hưng phấn, các Tiên quan Thần tướng nhất phẩm báo cáo để bọn hắn kiêu ngạo, nhiệt huyết sôi trào

Thời gian trôi qua hai canh giờ.

- Bệ Hạ, gần đây Ma tộc rục rịch, mạt tướng nghe nói, Sơ Thủy Đại Đạo ma tổ muốn liên kết tất cả Đại Đạo Vị Diện để Ma tộc ngóc đầu trở lại.

Triệu Vân ra khỏi hàng nói, khiến cho bầu không khí của đại điện biến đổi

- Sơ Thủy Đại Đạo ma tổ?

Tần Quân khẽ nhíu mày.

3000 Đại Đạo, mạnh nhất chính là Sơ Đại Đạo, không có người biết Sơ

Đại Đạo Vị Diện ở đâu, càng không rõ ràng thực lực của nó.

Mỗi một Đại Đạo Vị Diện đều có Ma Tổ, Ma Cảnh Thương chính là Thiên Đế Vị Diện Ma Tổ.

Lữ Bố cũng nhíu chặt lông mày, hắn cũng là Ma Tổ, mặc dù là Ma Tổ trong thần thoại Hoa Hạ, nhưng hắn là Ma sự thật, trên dưới Đại Tần thiên đình ai cũng biết.

------oOo------

Chương 2128: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỗi một Vị Diện trước khi sinh ra, đều là Hỗn Độn, thời gian Thiên Đế Vị Diện sinh ra cũng coi như gần phía trước, nhưng so sánh với Sơ Thuỷ vị diện, không khác con cháu ở trước mặt tổ tông.

Cực Đế cùng Tô Đế đều đến từ Thiên Đế Vị Diện, bây giờ bọn hắn đạt tới độ cao siêu nhiên, rất khó tưởng tượng cường giả đứng đầu của Sơ Thuỷ vị diện khủng bố đến mức nào

- Tra được vị Ma Tổ kia hạ lạc không?

Tần Quân hỏi, đi qua Vạn Đạo Sát Lộ, hắn đối với Đại Đạo Vị Diện cũng không phải rất coi trọng.

Sơ Đại Đạo mạnh hơn, có thể hơn được thế lực trong Hồng Mông sao?

- Không, chỉ biết vị Ma Tổ kia tên là Cửu Cung Vô Thượng, nghe nói Ngục Đạo Thần Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn, Đọa Thiên Kiếm Đế đều từng được Cửu Cung Vô Thượng mời, về phần có đồng ý hay không, mạt tướng không biết.

Triệu Vân trả lời.

Cửu Cung Vô Thượng!

Tiên Quan Thần Tướng hai mặt nhìn nhau, châu đầu ghé tai, không có người bối rối, dù sao Đại Tần thiên đình bây giờ cường thế vô song

Tần Quân ghi lại cái tên này, hắn cũng không có để ở trong lòng.

Hắn ngay cả Hồng Mông Ma Giáo còn không sợ, còn sợ Ma tộc ở Đại Đạo Vị Diện liên hợp?

Sau đó, Thần Tướng còn lại cũng bắt đầu thay nhau báo cáo các sự kiện có khả năng uy hiếp Đại Tần thiên đình, Cổ Thánh Đế Đạo quá lớn, muốn toàn bộ chú ý, không thể nghi ngờ là nói chuyện viển vông, nhưng lại không thể hoàn toàn xem nhẹ, nói không chừng chỗ nào liền quật khởi một thế lực cường đại.

Triều hội tiến hành mười canh giờ vừa kết thúc.

Tần Quân lưu Dương Tiễn lại, những người khác tất cả đều rút lui, bao quát Bách Lý Thủ Ước cùng Bạch Trạch.

Đợi đại điện chỉ còn lại có bọn hắn, Dương Tiễn nghi hoặc hỏi:

- Không biết Bệ Hạ lưu Nhị Lang lại, là cần làm chuyện gì?

- Muốn mạnh lên không?

Tần Quân nhướng mày cười nói, Dương Tiễn ngẩn người, kích động lên.

Hắn chờ giờ khắc này đã rất lâu!

- Nhị Lang nguyện ý!

Dương Tiễn vội vàng quỳ xuống, trong ánh mắt tràn ngập sốt ruột.

Nụ cười của Tần Quân càng tăng lên, phảng phất như nhìn một bảo bối.

Trên một viên tinh cầu màu đỏ, Đọa Thiên Kiếm Đế ngồi xếp bằng trong nham tương, phảng phất như tu luyện, áo bào không có bị thiêu hủy.

Lúc này, Ma khí như bão cát từ bốn phương tám hướng tụ tập đến, bao phủ đại địa, vây quanh miệng núi lửa, khủng bố dày đặc, vô số Ma khí ở trong

dung nham lóe lên.

Đọa Thiên Kiếm Đế chậm rãi mở mắt, trong mắt lóe lên một tia hàn mang, hắn mở miệng nói:

- Cửu Cung Vô Thượng, ngươi thật muốn bức ta?

- Ngươi muốn mạnh lên không? Chỉ cần thần phục Bổn Tọa, Bổn Tọa để ngươi siêu việt Đại Đạo!

Một âm thanh vô cùng tà ác vang lên, để người tê cả da đầu.

Siêu việt Đại Đạo?

Đọa Thiên Kiếm Đế nhíu mày, hắn ở Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh vô số năm, một mực không có tiến thêm một bước, cho nên nghe được Cửu Cung nói, khó tránh khỏi chần chờ một lát.

- Ngươi chỉ là một trong các quân cờ của Bổn Tọa, nếu không phải Bổn Tọa ở Hồng Mông, ngươi căn bản không có cơ hội phản kháng.

Thanh âm của Cửu Cung Vô Thượng vang lên lần nữa, nghe mà Đọa Thiên Kiếm Đế động dung, không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Hồng Mông?

- Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Đọa Thiên Kiếm Đế cắn răng hỏi.

Chỗ sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo chính là Hồng Mông, hắn từng có ý đồ xông xáo qua, nhưng suýt nữa mất mạng, cho nên đối với Hồng Mông, hắn tràn ngập tò mò cùng hoảng sợ.

- Bổn Tọa muốn thống nhất tất cả Đại Đạo Vị Diện, muốn áp đảo ở trên Hồng Mông!

Cửu Cung Vô Thượng bá khí nói, khí thế duy ngã độc tôn để tâm thần của Đọa Thiên Kiếm Đế rung mạnh

Đọa Thiên Kiếm Đế rốt cuộc hiểu mình có đại phiền toái, vô luận cự tuyệt hay tiếp nhận, hắn đều sẽ không có kết cục tốt.

- Đáng giận.

Đọa Thiên Kiếm Đế cắn răng, lâm vào trong thiên nhân giao chiến.

…

- Đinh! Dương Tiễn Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở tại vang lên ở trong đầu Tần Quân, giờ phút này hắn đang bồi bạn Nhược Tâm, Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết chơi đùa.

Bây giờ Nhược Tâm cùng Tần Tuyết đã trưởng thành tiểu mỹ nhân, có phong vận của mẫu thân các nàng.

------oOo------

Chương 2129: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên phú mạnh nhất là Nhược Tâm, trên người nàng có một tia Vận Mệnh lực, trời sinh mà đến, Doanh Chính phỏng đoán, nha đầu này sau khi lớn lên nói không chừng có thể giác tỉnh Vận Mệnh Đại Đạo, tiềm lực vô hạn.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Dương Tiễn nhìn xem!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, cách hắn trở về đã qua mười lăm ngày, vì để cho Dương Tiễn mạnh hơn, hắn trong khoảng thời gian này cố ý lại tăng cường huyết mạch của Dương Tiễn, thậm chí vì đó đổi lấy một Chí Tôn Thủy Tinh Đan, để đối phương biến vì Chí Tôn Bá Thể

Rất nhanh, bảng thuộc tính xuất của Dương Tiễn hiện ở trước mắt hắn.

- Dương Tiễn, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân phù hộ vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Bát Cửu Huyền Công! Kim Đan Đại Đạo!

- Bản mệnh thần thông: Chí Tôn pháp nhãn! Chí Tôn Bá Thể!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Sơn băng địa liệt! Chỉ Địa Vi Cương! Túng Địa kim quang! Phá Tà Thiên Nhãn!

- Pháp bảo: Chiến Thần Tam Tiêm Đao! Trảm Ma Kiếm! Khai Sơn Phủ! Phược Yêu Tác! Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao!

- Thuộc tính đặc thù: Chiến Thần Minh Nộ (trong chiến đấu một khi bị chọc giận, chiến lực vì phẫn nộ mà tăng lên)!

- Đại Đạo: Đại Đạo chiến đấu!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ!

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, lại xoát cảnh giới mới!

Hồng Mông cảnh, tuần tự là Dung Đạo, Đại Tự Tại, Thái Nguyên Thủy Tổ?

Còn là trung kỳ!

Cảnh giới này có thể treo lên đánh Nhậm Ngã Tiếu, chống lại Tô Đế, Cực Đế hay không?

Tần Quân tim đập nhanh hơn, hận không thể hôn Dương Tiễn hai cái.

- Đinh! Bởi vì Dương Tiễn siêu việt cực hạn của hệ thống trước mắt, nếu

như phóng thích, tạo thành hậu quả khó mà đoán chừng!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, để nụ cười của Tần Quân ngưng kết.

Tim của hắn giống như từ Thiên Đường rơi vào địa ngục, cả người đều choáng váng.

Cái này con mẹ nó còn chơi như thế nào?

Thật vất vả sáng tạo ra cường giả cảnh giới mới, vậy mà không thể dùng?

Tần Quân run rẩy, có loại xúc động muốn hủy diệt hệ thống.

Hắn không ngừng hít sâu, để cho tâm tình của mình bình tĩnh.

- Phụ hoàng, ngài sao vậy?

Nhược Tâm đi tới, nhu thuận hỏi, không giống với Liễu Nhược Lai ban đầu hoạt bát, nàng càng giống Liễu Nhược Lai kiếp trước, ôn nhu như nước, điềm tĩnh đoan trang.

Tần Quân từ ghế đá đứng lên, vuốt vuốt đầu của nàng, cười nói:

- Không có việc gì, phụ hoàng có việc, ngươi trước cùng các em chơi đùa, chờ phụ hoàng giải quyết xong, trở lại cùng các ngươi, có được hay không?

- Được, phụ hoàng đi đi, không cần lo lắng chúng ta.

Nhược Tâm chắp hai tay ở sau lưng, cười xán lạn.

Tần Quân ấm áp, có tiểu Thái Dương này ở đây, tâm tình lại hỏng bét cũng có thể trở nên mỹ lệ.

Sau đó, hắn biến mất tại nguyên chỗ, trở lại Thiên Đế Thạch Điện.

- Hệ thống, bây giờ nên làm gì, chẳng lẽ phải đợi đến cực hạn của ngươi siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ mới có thể phóng thích?

Trong lòng Tần Quân hỏi, nếu thật như thế, cái kia phải chờ tới khi nào?

- Đúng! Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân tâm chìm vào đáy cốc.

- Không có những biện pháp khác?

Tần Quân cắn răng hỏi

- Có! Cái kia chính là ký chủ không ngừng chiến thắng người có đại khí vận, hoặc khuếch trương phạm vi thế lực, tăng tốc hệ thống tăng cường.

Hệ thống trả lời

- Vậy cho đến trước mắt, cực hạn của hệ thống ở đâu?

- Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ.

-…

------oOo------

Chương 2130: Đại Tần nguy cơ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đã thật lâu không có khó chịu như vậy, trong tay nắm một vương bài miểu sát hết thảy, lại không thể dùng.

Chẳng lẽ chỉ có nhổ tận gốc Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc, Minh Trùng tộc, Hồng Mông Ma Giáo, hệ thống mới có thể cường đại đến siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ?

Tần Quân càng nghĩ càng bực bội, nghĩ xong, hắn lại biến mất ở trong Thiên Đế Thạch Điện.

Xuất hiện lần nữa, hắn đi vào một gian khách sạn trong Lục Đế thành.

Nhậm Ngã Tiếu như trước đây trầm mê ở trong rượu, tên này mỗi ngày

đều sẽ đổi một gian khách sạn, từ trước tới giờ không giao tiền thưởng, khiến cho khách sạn trong Lục Đế thành lòng người bàng hoàng

- Ngươi tới làm gì?

Nhậm Ngã Tiếu nằm tựa ở trên cột gỗ, nhắm mắt lại, lay động bát rượu, gương mặt ửng đỏ, một bộ rất say mê.

Đạt tới cảnh giới như hắn, là không thể nào say, chỉ là giả vờ thôi.

Tần Quân mang theo mũ rộng vành ngồi ở bên cạnh hắn, trầm giọng hỏi:

- Ngươi có đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hay không?

Phốc...

Nhậm Ngã Tiếu trực tiếp phun rượu ra ngoài, phun ra một bàn, hắn đột nhiên quay đầu trừng mắt nhìn Tần Quân hỏi:

- Ngươi làm sao biết cảnh giới này?

- Ừm hừ, ngươi nói cho trẫm, ngươi có thể địch nổi cường giả Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ hay không?

Tần Quân không trả lời mà hỏi lại, hắn muốn mượn Nhậm Ngã Tiếu đến dự đoán cảnh giới của Cực Đế cùng Tô Đế.

Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày, nhìn Tần Quân thật sâu, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ nói:

- Có thể a.

Có thể?

Như thế không nhất định?

Tần Quân bật cười, tên này cũng có thời điểm chột dạ?

- Ừm, xem ra ngươi cũng không phải rất mạnh.

Tần Quân bắt đầu rót rượu cho mình, nói nhẹ nhàng để Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày.

Nhậm Ngã Tiếu không quay đầu lại, một mực nhìn qua bầu trời ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ gì, hai đầu lông mày vậy mà toát ra một vòng ưu sầu nhàn nhạt

Tần Quân uống một hơi cạn sạch, sau đó đứng dậy rời đi.

Thâm ý nhìn Nhậm Ngã Tiếu một chút, ngược lại để tâm tình của hắn chuyển biến tốt đẹp

Đợi sau khi hắn rời đi, Nhậm Ngã Tiếu chậm rãi quay đầu, nhìn qua bát rượu Tần Quân uống sạch, thì thào nói:

- Số mệnh của Đại Đạo sinh cơ càng ngày càng gần, ngươi đã tiếp xúc đến Hồng Mông, thời gian sống yên ổn không dài, mà ta lại có thể bảo hộ ngươi bao lâu?

Tinh Đạo bảy màu.

Một vệt kim quang từ chỗ sâu ngang dọc đến, nhanh như sấm, trong chớp mắt lướt đi mấy chục ngàn triệu dặm

Trên kim quang, đứng đấy lít nha lít nhít sinh linh, ít cũng có năm trăm triệu, chủng tộc nào cũng có, tất cả đều châu đầu ghé tai

- Nhiệm vụ lần này đến cùng là cái gì?

- Thần Giáo đã thật lâu không có huy động nhân lực như vậy.

- Các ngươi không biết? Thần Giáo phái đệ tử vào Vạn Đạo Sát Lộ đều bị giết, ngay cả Thanh Cương Ngự Thần Vương cũng vẫn lạc, người xuất thủ chính là Đại Tần thiên đình Thiên Đế.

- Thiên Đế? Không phải là Thiên Đế mà Thiên Đế Thư Viện tín ngưỡng chứ? Vẫn là tự phong Thiên Đế?

- Không rõ ràng, nghe nói là vị Thiên Đế được Cực Đế tôn sùng kia.

Các sinh linh của Kim Diêu thần giáo nghị luận ầm ĩ, đứng ở phía trước nhất có ba tồn tại cường đại.

Cầm đầu là một cự nhân cao tới trăm trượng, người khoác thiết giáp xích diễm, trái tay nắm lấy một thanh đại đao, áo choàng bay múa, trên đầu mọc ra một cái sừng như Loan Đao, bay thẳng Tinh Đạo bảy màu.

Hắn tên là Liệt La Thịnh, Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, cũng là một vị Thần Vương của Kim Diêu thần giáo, địa vị cao hơn Thanh Cương Ngự nhiều.

Đứng ở bên cạnh hắn là hai Thần Vương, tu vi đồng dạng đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn.

Ba Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, tuyệt đối là tồn tại vô địch.

- Thiên Đế, hừ, ta ngược lại muốn xem xem có phải Thiên Đế mà Cực Đế bội phục hay không!

Liệt La Thịnh trầm giọng nói, lông mày tựa như hai đạo hỏa chủng vặn vẹo, phối hợp đôi mắt cuồng bá, Thần uy cuồn cuộn.

- Chọc giận Kim Diêu thần giáo chúng ta, quản hắn là Thiên Đế hay Địa Đế, đều phải chết!

------oOo------

Chương 2131: Đại Tần nguy cơ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nghe nói Huyết Bức tộc cũng phái quân đến, đến lúc đó chúng ta còn phải cẩn thận Huyết Bức tộc.

Bên cạnh hai vị Thần Vương đi theo lên tiếng nói, đối với Tần Quân, bọn hắn không lo lắng chút nào.

Căn cứ tình báo của bọn hắn, ra tay giết Thanh Cương Ngự chính là một

người khác, Thiên Đế chỉ có tu vi Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Liệt La Thịnh không thèm để ý chút nào nói:

- Huyết Bức tộc chỉ là chút loài bò sát, không đủ gây sợ!

Chỉ cần địch nhân không vượt qua Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, hắn tự tin vô địch.

- Không xong! Bệ Hạ, có quân địch đánh tới, người dẫn đầu khí tức siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh!

Hi Linh Nữ Đế bỗng nhiên đi vào trong tẩm cung Tần Quân, gấp giọng nói.

Giờ phút này Tần Quân đang đọc qua Thần Thoại Thương Thành, nghe xong lời này hỏi:

- Ở đâu?

- Bọn hắn còn ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, chẳng mấy chốc sẽ đánh tới!

Hi Linh Nữ Đế trả lời, trên tiếu dung tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Tần Quân gật đầu, lúc này truyền âm cho Triệu Vân, Bạch Khởi, Doanh Chính, Nguyên Sơ đại đế, Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn, Hắc Bạch Vô Thường, Na Tra, Lý Tồn Hiếu:

- Cường địch đột kích, cùng trẫm giết địch!

Nói xong, hắn liền biến mất khỏi tại chỗ.

Một giây sau đi vào trong Tinh Đạo bảy màu, Hi Linh Nữ Đế đi theo bên cạnh hắn, ngay sau đó Triệu Vân, Bạch Khởi, Nữ Oa… liên tiếp xuất hiện.

- Khí tức thật mạnh.

Doanh Chính nhíu mày nói, Nữ Oa mạnh nhất cũng nhíu đôi mi thanh tú, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía cuối cùng của Tinh Đạo bảy màu

Rất nhanh, một vệt kim quang chạy nhanh đến, chính là đại quân của Kim Diêu thần giáo, khí thế to lớn, để Tinh Đạo bảy màu vặn vẹo, phảng phất như lúc nào cũng có thể nổ tung.

- Thiên Đế tiểu nhi! Chuẩn bị chịu chết đi!

Tiếng gầm gừ của Liệt La Thịnh vang vọng Cổ Thánh Đế Đạo, tất cả sinh linh của Đại Đạo Vị Diện đều có thể nghe được.

Sắc mặt của Tần Quân băng lãnh, sát ý từ trong lòng bay lên.

- Cảnh giới của đối phương siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Nữ Oa cắn răng nói, lời vừa nói ra, mọi người không khỏi động dung.

Đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh cũng không nhiều, chớ nói chi là siêu việt hậu kỳ.

Lúc này, một đầu Cổ Thánh Đế Đạo khác bay tới vô số Huyết Bức, tràn ngập Tinh Đạo bảy màu, tựa như hồng lưu huyết sắc đánh tới, thế không thể đỡ, có thể phá hủy hết thảy.

- Chậc chậc, Liệt La Thịnh, không nghĩ tới Kim Diêu thần giáo phái ngươi đến, bất quá, đầu người Thiên Đế quy ta!

Một âm lạnh vui cười truyền đến, tựa như tới từ địa ngục, sát khí bức người.

Huyết Bức tộc cũng đuổi tới!

Sắc mặt của Tần Quân khó coi, hắn không ngốc, khẳng định có một phương sớm đến, cố ý chờ một phương khác giá lâm, cùng một chỗ diệt sát hắn.

Hai phe đại quân lao đến, muốn bao phủ đám người Tần Quân

- Tình huống không ổn a.

Nhiễm Mẫn lấy ra Minh Vũ thiết thương, khẩn trương thì thào nói, lần này so với bọn hắn mới ra Vạn Đạo Sát Lộ càng nghiêm trọng

Tần Quân mặt không biểu tình, không biết trong lòng của hắn đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở bên cạnh hắn, nhìn qua hai quân, hắn khẽ gắt một cái, mắng nói:

- Không nghĩ tới tới nhanh như vậy! Tần tiểu tử, lần này ngươi phiền phức lớn rồi!

- Ngươi không đối phó được bọn hắn?

Tần Quân hỏi.

- Âm thầm còn có địch nhân.

Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày trả lời, để mọi người giật nảy mình.

Chỉ là Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc liền mạnh đến đáng sợ, âm thầm lại còn có địch nhân?

Tần Quân nghe mà sắc mặt càng thêm khó coi, lúc này nhìn Triệu Vân truyền âm phân phó một câu, Triệu Vân gật đầu, biến mất tại nguyên chỗ.

------oOo------

Chương 2132: Thịnh nộ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Địch nhân âm thầm mạnh bao nhiêu?

Tần Quân trầm giọng hỏi, nếu ép trẫm, dù hệ thống sụp đổ cũng sẽ thả Dương Tiễn ra, đập tan hết thảy!

- Siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh!

Nhậm Ngã Tiếu trầm giọng trả lời, để tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Rất nhanh, đại quân của Kim Diêu thần giáo đứng ở cách đám người Tần Quân ngoài vạn dặm, mấy trăm triệu đại quân hội tụ vào một chỗ, khí tức vô cùng khủng bố, dù Tần Quân đạt tới Vô Cực Chí Cao Đại Đế hậu kỳ cũng có loại cảm giác thân thể muốn bị đè sập

Huyết Bức tộc đại quân cũng đứng ở ngoài vạn dặm, vượt qua vạn ức Huyết Bức phe phẩy cánh, âm thanh chói tai, đinh tai nhức óc, mỗi một Huyết Bức đều vô cùng dữ tợn, đáng sợ đến cực điểm

Trên bầy Huyết Bức đứng lần lượt từng bóng người, cự kỳ khủng bố, đứng ở phía trước nhất chính là một thân ảnh tựa như thiếu niên, thân cao không đến một mét năm, thân thể yếu đuối, tóc còn dài hơn người, khuôn mặt dữ tợn, mắt huyết hồng, phảng phất như máu tươi lúc nào cũng có thể sẽ từ trong mắt chảy ra, khóe miệng giương lên càng kiệt ngao bất thuần

- Ta tưởng là ai, nguyên lai là ngươi, Mầm Bức, ngươi muốn chết sao? Dám cùng ta đoạt con mồi?

Liệt La Thịnh nhếch miệng cười nói, ánh mắt vô cùng tàn nhẫn, để cho người ta không dám đối mặt.

Thiếu niên tên là Mầm Bức không sợ hãi chút nào, mắng nói:

- Ngươi thật sự coi mình thiên hạ vô địch, nếu như nhiệm vụ dễ làm như vậy, vì sao Kim Diêu thần giáo không chỉ phái một mình ngươi?

Nghe vậy, Liệt La Thịnh hừ nói:

- Đó là Thần Giáo phái tới hầu hạ ta!

Tên này không để ý cảm thụ của hai vị Thần Vương chút nào, để Mầm Bức không biết nên mắng hắn như thế nào nữa.

Quả nhiên là gỗ mục không điêu khắc được.

Mầm Bức đưa ánh mắt về phía đám người Tần Quân nói:

- Ai là Thiên Đế?

- Hắn cũng siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ.

Nữ Oa nhẹ nói, bốn cường giả siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, nếu như Nhậm Ngã Tiếu không địch lại, vậy bọn hắn chết chắc.

Mọi người khẩn trương, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này, Khổng Tuyên nói:

- Ngươi phối hỏi Bệ Hạ của chúng ta?

Khổng Tuyên cao ngạo tận xương nhịn không được địch nhân khiêu khích, mặc dù cảnh giới có khoảng cách, hắn cũng không sợ.

Đối phương chỉ cao hơn hắn một cảnh giới, hắn có gì phải sợ?

Kiếp trước, hắn chỉ là Hiển Thánh cảnh, liền dám xoát Thánh Nhân cảnh Chuẩn Đề, có thể thấy được hắn cuồng.

- Ngươi là ai?

Mầm Bức nheo mắt lại, sát ý ngang dọc vạn dặm, dưới chân vô số Huyết Bức đi theo tê minh, tạo thành cho người ta cảm giác sợ hãi cực lớn

- Tên của ta há là cẩu vật như ngươi có thể hỏi?

Khổng Tuyên mỉa mai nói, vô luận cái gì hắn cũng không nhận thua, cho dù là khẩu chiến

Mọi người âm thầm vì hắn lau mồ hôi, Tần Quân không có ngăn cản, có Nhậm Ngã Tiếu ở bên cạnh, về phần địch nhân âm thầm, chờ bọn hắn xuất hiện lại nói.

Cẩu vật?

Trong mắt Mầm Bức sát cơ phóng đại, lúc này cướp thân mà đi, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đến trước mặt Khổng Tuyên, chuẩn bị giết chết đối phương.

Đúng lúc này, Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên lách mình đi vào trước mặt Mầm Bức, một tay đánh ra.

Ở trong mắt Mầm Bức, hoàn toàn là uy áp thiên băng địa liệt đập vào mặt, còn không kịp tránh né, liền bị Nhậm Ngã Tiếu một tay vỗ bay ra ngoài.

Máu tươi phiêu tán Tinh Đạo bảy màu, một màn này để đại quân Huyết Bức tộc cùng đại quân Kim Diêu thần giáo trừng to mắt.

Cho dù là Liệt La Thịnh vô cùng cuồng ngạo cũng mắt trợn tròn.

Tuy hắn tự tin mạnh hơn Mầm Bức , nhưng làm không được vừa ra tay liền đánh Mầm Bức bị thương

Vô số ánh mắt rơi vào trên người Nhậm Ngã Tiếu, hắn đứng ngạo nghễ ở trước mặt Tần Quân, hừ nói:

- Có Nhậm Ngã Tiếu ta ở đây, ai dám động Thiên Đế?

------oOo------

Chương 2133: Thịnh nộ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm thanh vang vọng Tinh Đạo bảy màu, bá khí tuyệt luân.

Doanh Chính, Khổng Tuyên, Đông Hoàng Thái Nhất, Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Bạch Khởi, Lữ Bố, Nguyên Sơ đại đế… cuồng nhiệt nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

Đây cũng không phải là lần thứ nhất bọn hắn bị Nhậm Ngã Tiếu kinh diễm hù sợ.

Tựa hồ vô luận xuất hiện địch nhân mạnh cỡ nào, Nhậm Ngã Tiếu đều có thể ngăn cản, mạnh như Tô Đế cũng không làm gì được Nhậm Ngã Tiếu, chí ít theo bọn hắn nghĩ là như thế.

- Gia hỏa này làm sao cảm giác có điểm giống…

Hi Linh Nữ Đế nhìn qua Nhậm Ngã Tiếu, khẽ nhíu mày.

Trên mặt Tần Quân hiện ra vẻ tươi cười, Nhậm Ngã Tiếu vẫn rất mạnh, chí ít sinh linh Hồng Mông Đại Tự Tại ở trước mặt hắn không chịu nổi một kích.

- Nhậm Ngã Tiếu?

Liệt La Thịnh nhíu mày, đọc lấy tên Nhậm Ngã Tiếu, cố gắng nghĩ lại mình phải chăng từng nghe qua cái tên này

- Gia hỏa này rất mạnh, chúng ta phải cẩn thận.

Một vị Thần Vương khác của Kim Diêu thần giáo trầm giọng nói, nhắc nhở Liệt La Thịnh không được khinh địch

Cùng lúc đó, Triệu Vân mang theo Lý Bạch, Kinh Kha, Hoàng Phong Đại Vương, Thổ Hành Tôn đi vào sau lưng Tần Quân

- Trẫm ở chỗ này, các ngươi có bản lĩnh tới giết trẫm a!

Tần Quân cao giọng cười nói, không kiêng nể gì cả, miệt thị Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc.

Mầm Bức trọn vẹn lui mấy chục tỉ dặm mới dừng lại, miệng đầy máu tươi, lúc này lâm vào trong nổi giận, gầm thét đánh tới Nhậm Ngã Tiếu lần nữa

- Ta muốn ngươi chết!

Ngay ở trước mặt nhiều sinh linh như vậy, Nhậm Ngã Tiếu đánh lén thương hắn, triệt để chọc giận hắn!

- Không biết tự lượng sức mình!

Nhậm Ngã Tiếu xùy cười một tiếng, hóa thành cực quang phóng tới Mầm Bức.

Tốc độ của hắn càng nhanh, trực tiếp giết vào trong vô số Huyết Bức, nổ tung liên tiếp nổ vang, vô số Huyết Bức trong nháy mắt hóa thành tro bụi, vô cùng hùng vĩ

- Ngươi dám!

Mầm Bức càng thêm tức giận, lúc này, Nhậm Ngã Tiếu như thuấn di giết tới trước mặt hắn, cánh tay phải như đao, đâm xuyên bộ ngực của hắn, trái tim bị Nhậm Ngã Tiếu cầm ra, máu tươi tung bay.

Hình ảnh phảng phất như dừng lại!

Nhậm Ngã Tiếu lần nữa hiện ra tư thái vô địch.

Toàn bộ quá trình không đến một giây, đám người Tần Quân còn chưa lấy lại tinh thần, lúc này, Liệt La Thịnh bỗng nhiên đến trên đỉnh đầu Tần Quân.

Thân thể trăm trượng sao mà to lớn, giống như núi lửa ép về phía Tần Quân, tay trái giơ cao đại đao, muốn một đao trảm giết đám người Tần Quân.

Nữ Oa phản ứng cực nhanh, cấp tốc tế ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ, cùng đại đao của Liệt La Thịnh va chạm.

Oanh...

Lực lượng khó có thể tưởng tượng chấn Sơn Hà Xã Tắc Đồ lay động kịch liệt, Nữ Oa phù một tiếng phun ra máu tươi

Sinh linh dưới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh bộ bị chấn động đến đầu váng mắt hoa, Vô Cực cảnh Tần Quân, Lý Bạch, Thổ Hành Tôn, Kinh Kha, Hoàng Phong Đại Vương thì bị chấn động đến thất khiếu chảy máu, cực kỳ thê lương.

- Ngươi cái bà nương này dám ngăn ta?

Liệt La Thịnh trầm giọng mắng, một chút cũng không có thương hương tiếc ngọc.

Nhậm Ngã Tiếu bắt lấy nhục thân của Mầm Bức, đột nhiên quay đầu, khi hắn nhìn thấy Tần Quân thất khiếu chảy máu, ánh mắt của hắn trừng lớn, một cỗ uy áp khủng bố trước nay chưa có bạo phát, Tinh Đạo bảy màu trực tiếp bạo tán, hóa thành vô số tinh điểm.

Liệt La Thịnh cảm giác sát cơ cực hạn, vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu

- Loài bò sát! Ta muốn để ngươi hóa thành muôn mảnh!

Khuôn mặt tuấn tú của Nhậm Ngã Tiếu hiếm thấy trở nên dữ tợn, dẫn theo Huyết Bức giết tới, dọa đến Liệt La Thịnh vội vàng thối lui.

Không có Liệt La Thịnh áp chế, thân thể Nữ Oa buông lỏng, Sơn Hà Xã Tắc Đồ vẫn gắn ở trên đầu mọi người, không ngừng rung động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ vỡ vụn, mà nàng thì co quắp ngã xuống đất, sắc mặt trắng bệch.

Tuy chỉ kém một tiểu cảnh giới, nhưng lực lượng của Liệt La Thịnh thật sự là quá cường đại, chấn động đến trong cơ thể nàng trọng thương.

------oOo------

Chương 2134: Thái Nguyên Thủy Tổ giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy chục ngàn ức Huyết Bức Tề cùng nổ nổ, huyết nhục như mưa to trút nước, Nhậm Ngã Tiếu dẫn theo Mầm Bức đánh tới Liệt La Thịnh, cấp tốc phóng qua đỉnh đầu đám người Tần Quân.

Hắn phẫn nộ đến cực điểm, bỗng nhiên ném Mầm Bức về phía Liệt La Thịnh, Mầm Bức gầy yếu giờ phút này biến thành đạn pháo lực phá hoại cường đại vô biên.

Liệt La Thịnh bị sát khí của Nhậm Ngã Tiếu dọa đến thần hồn kinh động, vội vàng chạy trốn.

Kim quang ngang dọc tinh đạo bảy màu lại bị Mầm Bức nện tán, phía trên mấy trăm triệu đại quân Kim Diêu thần giáo không kịp trốn tránh, trực tiếp bị đánh chết, nhục thân của Mầm Bức không chịu nổi áp lực, bạo thể mà chết, ngay cả nguyên thần cũng không kịp phi độn ly thể, bạo tán như mây khói.

- Gia hỏa này.

Liệt La Thịnh sắp nứt cả tim gan, nhảy vào trong Thời Không Loạn Lưu, tan biến ở trong tầm mắt đám người Tần Quân, trong chớp mắt lướt qua mấy Đại Đạo Vị Diện.

Một đoạn tinh đạo bảy màu này bị Nhậm Ngã Tiếu oanh bạo, hóa thành hư vô vô tận, hắn chỉ có thể trốn vào trong Hỗn Độn.

- Ngươi trốn được không!

Nhậm Ngã Tiếu nổi giận vang vọng bên tai hắn, chấn động đến hắn phun máu, vô ý thức quay đầu nhìn lại, Nhậm Ngã Tiếu đã đi vào phía sau, giơ cao nắm tay phải, mang theo lực lượng thế không thể đỡ đập tới.

Một quyền này, hủy diệt Hỗn Độn, phá diệt Vị Diện!

Liệt La Thịnh trừng to mắt, hoảng sợ vô tận bao phủ tâm linh của hắn, tay trái huy động đại đao, vô ý thức chống cự.

Oanh…

Một quyền của Nhậm Ngã Tiếu rơi xuống, Liệt La Thịnh cao trăm trượng trong nháy mắt nổ tung, ngay cả đại đao trong tay hắn cũng gãy, xoay tròn bay về phía sâu trong bóng tối.

Hưu!

Nguyên thần của Liệt La Thịnh cấp tốc bay ra, tên này ngược lại lợi hại hơn Mầm Bức, còn có cơ hội lần nữa đào thoát.

Đáng tiếc, hắn bị Nhậm Ngã Tiếu giận dữ để mắt tới, vừa bay ra ngoài một cái hô hấp, đối diện đụng vào một bàn tay, chính là tay của Nhậm Ngã Tiếu, tóm chặt lấy, dùng lực nắm chặt.

Nguyên thần của Hồng Mông Đại Tự Tại như khí cầu nổ tung, phai mờ ở trong bóng đêm vô tận.

Một bên khác, bọn người Tần Quân ở dưới Sơn Hà Xã Tắc Đồ bảo vệ, bình yên vô sự.

- Bệ Hạ, ngài không có sao chứ?

Hi Linh Nữ Đế đỡ lấy Tần Quân, khẩn trương hỏi.

Tần Quân xoa xoa máu trên mặt, cắn răng nói:

- Không có việc gì!

Hắn chính là Thiên Đế Thần thể, lại tu luyện Bất Diệt Thánh Thân, nhục thân cực mạnh, thất khiếu chảy máu chỉ là chút thương nhỏ mà thôi.

Tinh đạo bảy màu đã hóa thành huyết nhục, tinh quang tung bay Hắc Ám Tinh Không, tàn chi của mấy chục ngàn ức Huyết Bức cùng mấy trăm triệu sinh linh Kim Diêu thần giáo lít nha lít nhít, chỗ ánh mắt chiếu tới, không ai không tê cả da đầu.

Hai vị Thần Vương của Kim Diêu thần giáo lơ lửng giữa không trung, không ngừng thở, đều chưa tỉnh hồn, vừa rồi khí thế của Nhậm Ngã Tiếu thật sự là quá mạnh, cho dù bọn hắn là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, cũng thiếu chút nữa bị hù chết.

- Tiếp xuống nên làm cái gì?

Trong đó một vị Thần Vương cắn răng hỏi, đồng thời nhìn chung quanh, sợ Nhậm Ngã Tiếu đột nhiên giết trở lại.

Một vị Thần Vương khác nhìn về phía Tần Quân, đang muốn mở miệng, ba đạo khí thế cường đại bỗng nhiên từ trong bóng tối truyền đến.

- Ta chính là Thần Tướng minh Lý Thanh! Người nào dám tổn thương Thiên Đế!

- Ta chính là Thần Tướng minh Hoa Thánh Hải! Người nào dám tổn thương Thiên Đế!

- Ta chính là Thần Tướng minh Kiều Thiên Minh! Người nào dám tổn thương Thiên Đế!

Ba tiếng hét phẫn nộ truyền đến, quét sạch Tinh Không, để Vị Diện ở phụ

cận Đại Tần vị diện rung động kịch liệt.

Nữ Oa cắn răng nói:

- Lại là ba cường giả Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ.

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Mọi người nhất thời kinh hỉ, ba người Lý Thanh rõ ràng là đến giúp bọn hắn, thực lực càng mạnh, tự nhiên càng tốt.

- Thần Tướng minh?

Tần Quân nhíu mày, hắn ở Vạn Đạo Sát Lộ từng nghe thế lực này, nghe nói thành viên của Thần Tướng minh cũng không nhiều, nhưng mỗi một vị đều cực mạnh, ở trong Hồng Mông uy danh lan xa.

Hai vị Thần Vương nghe xong Thần Tướng minh tới, kém chút dọa tiểu trong quần, quay người chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng mà, bọn hắn quay người lại liền nhìn thấy tử vong.

Chỉ thấy Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, song quyền oanh ra, không có Thần thông rực rỡ, chỉ hai quyền, liền oanh bọn hắn hình thần câu diệt, hóa thành khói xanh lượn lờ.

Khuôn mặt của Nhậm Ngã Tiếu lạnh lùng, trong mắt tràn đầy sát ý khó mà ức chế, dọa đến đám người Lý Thanh vừa mới chạy tới vội vàng dừng lại.

------oOo------

Chương 2135: Thái Nguyên Thủy Tổ giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật mạnh.

Kiều Thiên Minh trừng to mắt, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Lý Thanh cùng Hoa Thánh Hải cũng cứ thế tại nguyên chỗ, hai Thần Vương lại bị người tiện tay oanh sát, dọa đến bọn hắn không dám tiến lên.

Tần Quân lộ ra mỉm cười, không hổ là nam nhân tự nguyện nhập Thần Thoại Hệ Thống, vẫn vô cùng cường đại, nghĩ đến Liệt La Thịnh đã chết.

Nhìn thấy Nhậm Ngã Tiếu vì mình điên cuồng như vậy, trong lòng hắn vẫn có loại cảm động khó mà miêu tả.

Cẩn thận hồi tưởng lại, cùng nhau đi tới, Nhậm Ngã Tiếu nhiều lần cứu hắn, nhưng hắn chưa bao giờ báo đáp qua Nhậm Ngã Tiếu, ngược lại thường thường trêu chọc Nhậm Ngã Tiếu.

- Xem ra trẫm phải báo đáp hắn một lần.

Tần Quân âm thầm nghĩ, nhưng Nhậm Ngã Tiếu cũng không có bay trở về.

Chỉ thấy hắn bỗng nhiên phất tay, trong tinh không tràn ngập vô số huyết nhục tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, ngay sau đó hắn gầm thét nói:

- Bọn chuột nhắt nhát gan! Còn không mau cút đi ra!

Âm thanh như lôi đình, quanh quẩn không ngừng, cả kinh những người khác nhao nhao đề phòng.

Còn có địch nhân!

- Sự tình không ổn a, hai Thần Vương kia tu vi còn cao hơn chúng ta cũng bị miểu sát, núp trong bóng tối là ai?

Hoa Thánh Hải thầm nói, Lý Thanh cùng Kiều Thiên Minh không có trả lời, nhưng trong mắt cũng lộ ra nghi hoặc.

- Thật là cường đại, liên tục trảm ba Thần Vương của Thần Giáo ta!

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, để mọi người rùng mình/

Đại Năng của Kim Diêu thần giáo?

Sắc mặt của Tần Quân càng thêm khó coi, Kim Diêu thần giáo đây là muốn tất sát?

Công khai phái đại quân, vụng trộm còn phái Đại Năng, đơn giản không cho hắn đường sống.

- Thái Nguyên Thủy Tổ? Còn có một cái đâu!

Sắc mặt của Nhậm Ngã Tiếu như băng sương, tiếp tục nói, bốn chữ Thái Nguyên Thủy Tổ để sắc mặt ba người Lý Thanh kịch biến, Tần Quân cũng không nhịn được động dung.

- A? Chu Mạnh Lang cũng không phát hiện được ta đến, ngươi làm sao biết?

Lại một thanh âm già nua vang lên, để Đại Năng của Kim Diêu thần giáo chấn kinh:

- Từ Thị lão tổ! Ngươi làm sao ở đây?

- Tự nhiên là diệt sát Thiên Đế.

Từ Thị lão tổ trả lời.

- Hừ, Thiên Đế là của Kim Diêu thần giáo chúng ta, ngươi đừng nhúng tay!

Kim Diêu thần giáo Chu Mạnh Lang hừ lạnh.

Hai Thái Nguyên Thủy Tổ không coi ai ra gì tranh chấp, phảng phất Tần Quân là thịt cá trên thớt, mặc cho bọn hắn giết.

Nhậm Ngã Tiếu phẫn nộ khó nhịn, gân xanh trên trán không ngừng nhảy lên, áo bào cổ động, khí thế liên tiếp đề cao.

Nhìn nét mặt của hắn, Tần Quân nghĩ lầm hắn đánh không lại hai Thái Nguyên Thủy Tổ.

- Hệ thống! Phóng thích Dương Tiễn!

Tần Quân ở trong lòng trầm giọng nói, Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc cưỡi đến trên đầu hắn, hắn có thể nào ngồi chờ chết?

Kim Diêu thần giáo!

Huyết Bức tộc!

Trẫm tất lật úp các ngươi!

- Đinh! Nhắc nhở chủ ký sinh, làm như vậy sẽ vì hệ thống mang đến hậu quả khó mà đoán chừng!

- Trẫm mặc kệ! Trẫm muốn bọn hắn chết!

Khuôn mặt Tần Quân dữ tợn, không có người chú ý tới nét mặt của hắn, đều thả lực chú ý ở chung quanh, sợ Chu Mạnh Lang cùng Từ Thị lão tổ đột nhiên giết ra.

Lúc này, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trên Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hắn thân mặc hắc bào, tóc trắng phất phới, khuôn mặt lạnh lùng, như miệt thị con kiến hôi nhìn đám người Tần Quân.

Chính là Kim Diêu thần giáo Chu Mạnh Lang !

Hắn chính là Kim Diêu thần giáo Đại thần vương, địa vị cao thượng.

------oOo------

Chương 2136: Nhị Lang cái thế vô song (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Kẻ đáng thương.

Chu Mạnh Lang nhẹ nói, đang khi nói chuyện, hắn đột nhiên nhấc chân, muốn giẫm nát Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Phanh...

Nhậm Ngã Tiếu như một mũi tên phóng tới, một cước đạp bay, bởi vì xuất thủ quá vội vàng, khí tức không có khống chế, Sơn Hà Xã Tắc Đồ ở phía dưới vẫn bị đánh gãy, hóa thành hai nửa cấp tốc thu nhỏ, bay vào trong cơ thể Nữ Oa

Lúc này, một bóng người màu đỏ ngòm xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, chính là một lão giả huyết bào, khuôn mặt ác độc xấu xí, như Biển Bức chi tướng, không cần đoán cũng biết, người này chính là Huyết Bức tộc Từ Thị lão tổ.

Từ Thị lão tổ cười lạnh lấy tay chụp vào Tần Quân, hết thảy phát sinh quá nhanh, mạnh như Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh Hi Linh Nữ Đế cũng không kịp xuất thủ.

Đối mặt nguy cảnh như thế, Tần Quân mặt không đổi sắc, biểu lộ lạnh lùng.

Chỉ thấy tử diễm giữa mi tâm hắn hóa thành lỗ đen, một thanh Tam Tiêm Đao bay ra, trực tiếp đâm xuyên thủ chưởng của Từ Thị lão tổ, đau đớn khó có thể tưởng tượng để Từ Thị lão tổ nhíu mày

Ngay sau đó, Dương Tiễn như lưu tinh từ trong lỗ đen lướt đi, hóa thành bản thể, Ngân Giáp lập lòe, thần uy cuồn cuộn, Nhị Lang Chân quân mặt lạnh như sắt, trong mắt sát cơ hóa thành ánh sáng, Chí Tôn pháp nhãn mở ra, kim quang bắn mạnh, lập loè đến Từ Thị lão tổ vô ý thức nhắm mắt.

- Ngươi…

Nhậm Ngã Tiếu vô ý thức cúi đầu, còn chưa nói xong liền nhìn thấy Dương Tiễn hoành không xuất thế, để hắn sửng sốt

Hắn gặp qua Dương Tiễn, chính là thân tín của Tần Quân.

Chỉ là tu vi của Dương Tiễn…

Dương Tiễn nắm lấy Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, dùng lực xoắn một phát, cánh tay của Từ Thị lão tổ bị đánh nát, xương gãy bay tứ tung, một đao thẳng đâm, đâm xuyên lồng ngực của Từ Thị lão tổ.

- Dám đả thương Bệ Hạ ta! Ta muốn để ngươi muốn sống không được!

Muốn chết không xong!

Dương Tiễn đao nâng Từ Thị lão tổ, bá khí lẫm nhiên quát.

Doanh Chính, Triệu Vân, Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên… không khỏi trừng to mắt, mừng rỡ không thôi.

Nhìn điệu bộ này, Dương Tiễn rõ ràng là được Bệ Hạ đề bạt tu vi, hiện tại muốn ngăn cơn sóng dữ!

- Đó là…

Chu Mạnh Lang bị Nhậm Ngã Tiếu đạp bay ra ngoài con mắt nhìn chằm chằm Dương Tiễn, trong ánh mắt lộ ra vẻ khó tin.

Lý Thanh, Hoa Thánh Hải, Kiều Thiên Minh càng hóa đá, miệng há đến cực lớn, không cách nào khép lại.

- Ngươi là ai.

Từ Thị lão tổ tay phải nắm Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, cắn răng hỏi, giờ phút này nhìn hắn càng thêm tà ác xấu xí, phảng phất như Địa Ngục ác trùng.

- Ta chính là Đại Tần thiên đình Thiên Đế tọa hạ! Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn!

Dương Tiễn đứng ngạo nghễ, ngữ khí bễ nghễ thiên hạ, miệt thị Từ Thị lão tổ.

Từ Thị lão tổ bị tiếng quát của Dương Tiễn chấn động đến điên đảo tâm thần, kém chút bạo thể mà chết

Dương Tiễn chính là Đại Đạo chiến đấu, lại thêm sau khi cường hóa Chí Tôn Bá Thể cùng Chí Tôn pháp nhãn, vượt cấp chiến đấu cũng không nói chơi, huống chi Từ Thị lão tổ bất quá là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ.

Thái Nguyên Thủy Tổ, cho dù là ở Hồng Mông cũng là một phương cự phách

Theo lý mà nói, Cổ Thánh Đế Đạo là không thể nào xuất hiện Hồng Mông Đại Tự Tại, chớ nói chi là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, cho nên lần này Từ Thị lão tổ đến đây, căn bản không nghĩ tới nhiệm vụ sẽ thất bại.

- Ngươi…

Từ Thị lão tổ nghiến răng nghiến lợi, lúc này thân thể hóa thành vô số Huyết Bức bay ra, những Huyết Bức này giương cánh trăm trượng, cực kỳ hung tàn.

Dương Tiễn cười lạnh:

- Muốn chạy trốn?

Chí Tôn pháp nhãn đột nhiên bắn ra vô số kim quang, những kim quang này đuổi theo Huyết Bức đánh tới, tốc độ càng nhanh, Từ Thị lão tổ biến thành Huyết Bức liên tiếp bị bắn giết.

Huyết Bức bay tán loạn, cấp tốc bay ra mấy trăm tỷ dặm, tan biến ở sâu trong vũ trụ, đáng tiếc vẫn chạy không khỏi Chí Tôn pháp nhãn truy sát

Nổ tung liên tiếp, tựa như pháo hoa trong vũ trụ, cực kỳ hùng vĩ.

Mọi người lấy lại tinh thần, đều hưng phấn không thôi.

- Dương Tiễn làm tốt lắm!

- Thật mạnh!

- Cái nguy cơ này muốn giải trừ!

- Lão đầu kia đã chết rồi sao?

------oOo------

Chương 2137: Nhị Lang cái thế vô song (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các Thần Ma nghị luận ầm ĩ, Hi Linh Nữ Đế vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, trên mặt tươi cười, nhưng phát hiện Tần Quân không có cười.

- Bệ Hạ, sao vậy?

Hi Linh Nữ Đế khẩn trương hỏi, còn tưởng rằng Tần Quân bị thương.

- Không có việc gì.

Tần Quân trả lời, nhưng hắn nắm chặt song quyền.

Hắn đang chờ đợi hậu quả khi phóng thích Dương Tiễn.

Sau khi phóng ra Dương Tiễn, hệ thống hoàn toàn tĩnh mịch, vô luận Tần Quân hỏi thăm như thế nào, nó đều không trả lời, khiến cho Dương Tiễn mang tới kinh hỉ giống như nước thủy triều thối lui.

- Ngươi có thể trốn đi nơi nào?

Dương Tiễn cầm đao đứng ngạo nghễ, tự phụ nói, nói xong, hắn nâng tay phải lên nắm vào trong hư không một cái.

Chỉ thấy không gian phía trước lấy mắt trần có thể thấy đè ép, vô số Huyết Bức đều đụng trở về.

Huyết Bức cấp tốc tụ tập, lần nữa hóa thành Từ Thị lão tổ, cánh tay phải lại cũng khỏi hẳn, phảng phất như chưa từng bị thương.

Từ Thị lão tổ nhìn chằm chằm, ánh mắt vô cùng ngoan độc, hắn cắn răng nói:

- Thiên Đế nhất định phải chết! Nếu như ngươi dám ngăn trở! Hồng Mông lại lớn, cũng không chỗ ngươi dung thân!

- Dung thân?

Dương Tiễn nghe mà nở nụ cười, cuồng ngạo nói:

- Chỗ có Bệ Hạ, chính là chỗ ta dung thân!

Nói xong, hắn cấp tốc nâng đao chém tới, trong chốc lát, ức vạn đao khí từ bốn phương tám hướng tập sát đến Từ Thị lão tổ, không gian bị xé nứt thành từng khe hở, lôi điện giao minh

Đám người Tần Quân đứng ở sau lưng Dương Tiễn, thần kỳ không có cảm giác đến bất kỳ cảm giác áp bách

Từ Thị lão tổ đương nhiên sẽ không bị dễ dàng chém giết, hai tay vừa nhấc, huyết khí từ phía sau vọt lên, cùng vô số đao khí va chạm, không gian nổ tung, tứ ngược Hỗn Độn.

Cùng lúc đó, Chu Mạnh Lang tìm đúng cơ hội, lần nữa đánh về phía Tần Quân.

Đáng tiếc lần này, Nhậm Ngã Tiếu sớm có đề phòng, cấp tốc cản ở trước mặt hắn.

- Lăn...

Nhậm Ngã Tiếu một chưởng oanh ra, chưởng phong vô hình đụng vào Chu Mạnh Lang, Chu Mạnh Lang hoảng hốt, cảm giác pháp lực của mình lại bị hút đi.

- Thật coi ta sợ ngươi sao!

Chu Mạnh Lang cuồng hống một tiếng, xé mở bề ngoài lạnh lùng, không gian ở trên đỉnh đầu bị xé mở một lỗ hổng, dài tới mấy tỉ dặm, ngay sau đó một móng vuốt hồng sắc từ đó nhô ra, không có lông tóc, như bị nướng cháy, sau khi nó xuất hiện, khe hở màu đen lại lộ ra nhỏ hẹp, có thể thấy được trảo này to lớn bao nhiêu.

Hồng trảo ép về phía Nhậm Ngã Tiếu, ở phía dưới, Nhậm Ngã Tiếu cùng đám người Tần Quân nhỏ bé đến thậm chí như cát bụi.

Nhậm Ngã Tiếu cũng không hoảng loạn, ngẩng đầu nhìn, hai đạo ánh sáng bắn ra, như ánh nắng vạch phá hắc ám, đâm xuyên hồng trảo khủng bố.

- Ngao...

Một tiếng gào thét thống khổ vang lên, nhưng không đinh tai nhức óc,

phảng phất như đến từ bên ngoài vũ trụ, thanh âm yếu ớt.

Chẳng lẽ trảo này có linh?

Mọi người khẩn trương nghĩ, nếu như trảo này là móng vuốt của sinh linh nào đó, vậy nó bao lớn?

- Đinh! Bởi vì ký chủ thả ra lực lượng siêu việt cực hạn của hệ thống trước mắt, hệ thống sinh ra hỗn loạn, ở sau đó một đoạn thời gian, hệ thống bình phục hỗn loạn, mà trong khoảng thời gian này, hệ thống sẽ ngủ say!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân nhíu mày.

- Phải ngủ say bao lâu?

Tần Quân vội vàng hỏi.

- Mấy tháng nhiều nhất một năm.

Thanh âm của hệ thống càng ngày càng nhỏ, cuối cùng tan biến ở trong đầu Tần Quân.

Tần Quân thở dài một hơi, may mắn thời gian không dài, nếu không làm sao đối mặt Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc?

Chỉ là hệ thống hỗn loạn sẽ sinh ra hậu quả như thế nào?

Sẽ không phải lại chạy ra một số Thần Ma chứ?

------oOo------

Chương 2138: Mạnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn thấy Từ Thị lão tổ ương ngạnh, đành phải nâng thương đánh tới, dù sao Chu Mạnh Lang có Nhậm Ngã Tiếu kiềm chế, đám người Tần Quân tạm thời không việc gì

Lấy cảm giác của Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, nếu có địch nhân tới gần Tần Quân, Dương Tiễn có thể trong nháy mắt làm ra phản ứng, hắn tin tưởng tốc độ của mình, trừ khi địch nhân vượt qua hắn hai tiểu cảnh giới, bằng không hắn có thể kịp thời ngăn lại .

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ đã vô cùng thưa thớt, chớ nói chi là tồn tại siêu việt hắn, nơi này là Cổ Thánh Đế Đạo, cũng không phải Hồng Mông

Từ Thị lão tổ nhìn thấy Dương Tiễn đánh tới, kém chút dọa đến hồn phi phách tán, Dương Tiễn người mang Đại Đạo chiến đấu một khi chiến đấu, khí thế khủng bố tuyệt luân, cho dù là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ cũng bị dọa đến thất kinh

Nhiệm vụ trọng yếu đến đâu, cũng không trọng yếu bằng tính mạng!

Từ Thị lão tổ không còn dám khinh thường, xoay người bỏ chạy, nếu Thái Nguyên Thủy Tổ dùng ốc độ cao nhất đào vong, tốc độ kia nhanh đến các sinh linh khó có thể tưởng tượng, ngắn ngủi một cái hô hấp, liền lướt qua trên trăm Đại Đạo Vị Diện, biến mất không thấy gì nữa.

Dương Tiễn cũng không có truy, mà xoay người lại đến bên cạnh Tần Quân.

- Bệ Hạ, Nhị Lang lo lắng an nguy của ngài, không dám truy địch.

Dương Tiễn ôm quyền hổ thẹn nói, hôm nay địch nhân hoàn toàn khác biệt trước kia, quá mức cường đại, hơi chút vô ý, liền dễ dàng ủ thành đại họa

Tần Quân mặt không biểu tình nói:

- Để hắn sống lâu một hồi!

Hắn đã thật lâu không có phẫn nộ như vậy, Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc đã lên danh sách phải giết của hắn.

Dương Tiễn gật đầu, quay đầu nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu cùng Chu Mạnh Lang.

Độc đấu Chu Mạnh Lang, Nhậm Ngã Tiếu biểu hiện rất cường thế, không

kém Dương Tiễn chút nào, Chu Mạnh Lang bị Nhậm Ngã Tiếu hành hung, muốn đào thoát, đáng tiếc căn bản không cách nào rời đi Nhậm Ngã Tiếu trăm mét.

Song chưởng của Nhậm Ngã Tiếu phảng phất như xúc tu, để Chu Mạnh Lang mỗi lần vừa muốn chạy trốn, liền bị lực lượng vô hình lôi kéo trở về

Mới đi qua một hồi, Chu Mạnh Lang máu me khắp người, so sánh với lúc trước ngạo nghễ, tưởng như hai người.

- Nếu không xé nát ngươi, ta liền không gọi Nhậm Ngã Tiếu!

Nhậm Ngã Tiếu đỏ hồng mắt gầm nhẹ nói, tay phải hút lấy Chu Mạnh Lang, tay phải liên tiếp đập vào trên người Chu Mạnh Lang, Chu Mạnh Lang chỉ cảm thấy pháp lực điên cuồng trôi qua, tiếp tục như vậy nữa, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

- Đáng giận, gia hỏa này đến cùng là Thần Thánh phương nào, vì sao cường đại như thế.

Chu Mạnh Lang ở trong lòng không ngừng cuồng hống, hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng rống, bởi vì hắn căn bản không nói được lời, thế công của Nhậm Ngã Tiếu thật sự là quá hung mãnh, hắn không bị khống chế kêu thảm, sống không bằng chết.

Từ chỗ đám người Tần Quân nhìn lại, phía trước tất cả đều là tàn ảnh của Nhậm Ngã Tiếu, lít nha lít nhít, bao phủ Chu Mạnh Lang, chỉ có thể nghe được tiếng kêu thảm thiết của Chu Mạnh Lang

Máu tươi không ngừng vẩy ra, yêu diễm mà thê lương.

Một Thái Nguyên Thủy Tổ hoành ép tinh không bị đánh đến không hề có lực hoàn thủ, nếu truyền đến chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, tất nhiên kinh động Hồng Mông.

- Nhâm tiền bối thật mạnh.

Biểu lộ của Dương Tiễn ngưng trọng nói, đối với Nhậm Ngã Tiếu, hắn một mực rất kính trọng, dù sao Nhậm Ngã Tiếu nhiều lần cứu Tần Quân cùng Đại Tần thiên đình.

Thần Ma còn lại cũng đầy vẻ khâm phục, đồng thời hiếu kỳ quan hệ gữa Nhậm Ngã Tiếu cùng Tần Quân

Nhìn thấy Tần Quân thụ thương, Nhậm Ngã Tiếu điên cuồng, rõ ràng quan hệ không tầm thường, trong mắt bọn hắn, Nhậm Ngã Tiếu phóng khoáng ngông ngênh, vô luận thân ở loại nguy cảnh gì, trên mặt đều treo tà tiếu nhẹ như mây gió

Tần Quân nhìn chằm chằm Nhậm Ngã Tiếu cùng Chu Mạnh Lang chiến đấu, không biết đang suy nghĩ gì, ánh mắt bình tĩnh đến đáng sợ

Oanh...

Lúc này, Chu Mạnh Lang bỗng nhiên tự bạo, bức lui Nhậm Ngã Tiếu, vô số tàn ảnh đi theo tiêu tán.

Ngay sau đó, nguyên thần của Chu Mạnh Lang đỉnh lấy đầu lâu còn sót lại cấp tốc bỏ chạy, xé rách không gian, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhậm Ngã Tiếu nheo mắt lại, thân hình thoắt một cái, bỗng dưng biến mất.

Cổ Thánh Đế Đạo dần dần khôi phục bình tĩnh.

Ba người Thần Tướng minh Lý Thanh nghẹn họng nhìn trân trối, vẫn như cũ chưa có lấy lại tinh thần.

Biết được càng nhiều, sợ hãi cũng càng nhiều.

Bọn hắn là biết Từ Thị lão tổ cùng Chu Mạnh Lang đại biểu cho cái gì, lại bị Dương Tiễn cùng Nhậm Ngã Tiếu nhẹ nhõm đánh tan

Nhất là Chu Mạnh Lang, chính là Kim Diêu thần giáo Đại thần vương, lại bị bức phải tự bạo, trước đó, bọn hắn cũng không dám tưởng tượng

------oOo------

Chương 2139: Mạnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi Linh Nữ Đế bắt lấy cánh tay Tần Quân, nhẹ giọng hỏi:

- Bệ Hạ bớt giận, ngày sau lại tìm bọn hắn tính sổ sách.

Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc hiện ra thực lực quá kinh khủng, nàng nhịn không được lo lắng Tần Quân ngày sau an nguy

Tần Quân hít sâu một hơi nói:

- Trẫm không có việc gì, các ngươi có khỏe không?

Trừ hắn ra, thủ hạ Vô Cực cảnh còn lại cũng tao ngộ nội thương trình độ khác biệt, may mắn ý thức của bọn họ đều còn rõ ràng.

- Chúng thần không có việc gì.

Mọi người trả lời, chỉ là trên mặt vẫn treo vẻ chưa tỉnh hồn.

Đông Hoàng Thái Nhất oán hận nói:

- Đáng giận, đều tại chúng ta quá yếu.

Đại Tần thiên đình ở Cổ Thánh Đế Đạo cường thế như thế nào, lại bị hai thế lực đến từ chỗ càng sâu làm cho Thiên Đế thụ thương, đối với bọn hắn mà nói, tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất .

Trong mắt Doanh Chính lóe ra hàn mang, cắn răng nói:

- Thù này không đội trời chung, chúng ta nhất định phải nhớ kỹ, ngày sau giết tới chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo!

Lữ Bố, Bạch Khởi, Na Tra, Lý Tồn Hiếu, Hắc Bạch Vô Thường… cũng như thế.

Từ khi Đại Tần thiên đình quật khởi, Tần Quân chưa từng thụ thương?

Hơn nữa là ở trước mặt nhiều người như vậy.

- Các ngươi cố gắng tu luyện, ngày sau trẫm sẽ đề bạt tu vi của các ngươi, đến lúc đó, Đại Tần thiên đình tiến vào chỗ sâu của Cổ Thánh Đế Đạo, trước trảm Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc!

Tần Quân trầm giọng phân phó nói, mọi người gật đầu, trận chiến này không chỉ đánh lòng tự tin của bọn hắn, ngược lại để cho đấu chí của bọn họ nâng cao.

Nguyên Sơ đại đế cũng nghe mà nhiệt huyết sôi trào, nắm chặt song quyền.

So sánh với mấy trăm tỷ năm trước, Tần Quân trở nên mạnh hơn, càng có dã tâm, rất hợp khẩu vị của hắn.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên xuất hiện ở ngoài trăm thước, tay phải mang theo đầu lâu máu me đầm đìa của Chu Mạnh Lang, hư không dạo bước mà đến, sát khí trên người vẫn chưa tiêu tán, để các Thần Ma âm thầm kinh hãi.

Tần Quân thấy cảnh này, trên mặt rốt cục tách ra nụ cười, không biết bắt đầu từ khi nào, hắn đối với Nhậm Ngã Tiếu đã sinh ra một loại tín nhiệm, chỉ cần Nhậm Ngã Tiếu xuất thủ, liền không có địch nhân giải quyết không được.

- Tên kia đã bị ta giết, vĩnh viễn không có ngày luân hồi.

Nhậm Ngã Tiếu đi đến trước mặt Tần Quân, hai người cách xa nhau nửa mét, đứng đối mặt nhau, cho dù sát khí của hắn Gghê người, Tần Quân vẫn cười đến xán lạn.

Tần Quân vỗ vỗ bả vai của Nhậm Ngã Tiếu, cười nói:

- Khổ cực, trẫm sẽ công chiếu Đại Tần thiên đình, vì ngươi phong thưởng.

Mọi người không có ý kiến, cho dù là Dương Tiễn cũng gật đầu, tất cả đều kính nể nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu nói:

- Tính không được cái gì, nhưng tiếp đó, ngươi phải tranh thủ thời gian theo ta đi, ta phải nhanh một chút giúp ngươi mạnh lên, hai chi thế lực kia sẽ không bỏ qua, lần tiếp theo phái cường giả tới khẳng định càng mạnh.

Càng mạnh!

Mọi người nghe mà trong lòng run lên.

Lúc này, Lý Thanh, Hoa Thánh Hải, Kiều Thiên Minh bay tới, đều rất khẩn trương, cẩn thận từng li từng tí, thậm chí không dám nhìn Nhậm Ngã Tiếu cùng Dương Tiễn.

- Chúng ta chính là Thần Tướng của Thần Tướng minh, được Vương thủ phái tới trợ giúp Thiên Đế.

Lý Thanh cung kính ôm quyền hành lễ, nói ra thật xấu hổ, bọn hắn cơ hồ không có xuất lực.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Vì sao Thần Tướng minh muốn trợ giúp trẫm?

------oOo------

Chương 2140: Dung hợp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cụ thể vì sao chúng ta cũng không rõ ràng, Xa Hoàng cùng Đông Đế của Thần Tướng minh chúng ta rất quan tâm ngài, những thuộc hạ chúng ta chỉ phụ trách hành sự.

Lý Thanh cung kính trả lời, tuy tu vi của Tần Quân rất thấp kém, nhưng hắn không dám khinh thị.

Không nói trước thực lực của Dương Tiễn cùng Nhậm Ngã Tiếu thâm bất khả trắc, nếu bọn hắn dám đắc tội Tần Quân, Xa Hoàng cùng Đông Đế đều không tha cho bọn hắn.

Xa Hoàng?

Đông Đế?

Tần Quân vô ý thức liên tưởng đến Xa Bỉ Thi cùng Đông Vương Công.

Không chỉ hắn, Nguyên Sơ đại đế cùng Hi Linh Nữ Đế cũng không nhịn được liếc nhau, nhìn ra sự nghi hoặc trong mắt đối phương.

- Xa Hoàng là Xa Bỉ Thi? Đông Đế phải chăng nguyên danh là Đông Vương Công?

Tần Quân híp mắt hỏi, lời vừa nói ra, các Thần Ma giật nảy cả mình.

Xa Bỉ Thi chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Đông Vương Công càng là Thượng Cổ Nam Tiên Chi Thủ, bọn hắn ở kiếp trước từng có nghe thấy.

Nghe vậy, Lý Thanh xấu hổ nói:

- Chúng ta không có tư cách biết được tên của hai vị minh chủ.

Đồng thời trong lòng của hắn rất ngạc nhiên, Tần Quân cùng Xa Hoàng, Đông Đế đến cùng là quan hệ như thế nào?

- Ừm, ba vị trước tới Đại Tần thiên đình làm khách a.

Tần Quân gật đầu nói, hắn tạm thời không có tâm tư hỏi kỹ.

Nhậm Ngã Tiếu nhắc nhở nói:

- Chúng ta nhất định phải nhanh lên, không thể chậm trễ thời gian nữa.

Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc khí thế hung hung, cùng Đại Tần thiên đình đã biến thành quan hệ không chết không thôi, lần tiếp theo xâm lấn tuyệt đối càng tăng mạnh hơn, bọn hắn nhất định phải dốc hết toàn lực mạnh lên.

- Ừm, ngày mai trẫm liền đi theo ngươi!

Tần Quân gật đầu nói, hắn không thể trực tiếp đi thẳng một mạch, cần an bài một phen.

Cứ như vậy, mọi người trở lại Lục Đế thành.

Tin tức Đại Tần thiên đình bị thế lực thần bí tập kích cấp tốc truyền ra ở Cổ Thánh Đế Đạo, dù sao đại chiến thanh thế để mấy trăm Đại Đạo Vị Diện cũng có thể cảm nhận được, cũng may Đại Tần thiên đình không có tổn thất một binh một tốt, lời đồn đại cũng không có chửi bới Đại Tần thiên đình.

Hôm sau trời vừa sáng, Tần Quân theo Nhậm Ngã Tiếu rời đi, không có mang những người khác.

Dù sao hệ thống đang rơi vào trạng thái ngủ say, mang theo Thần Ma cũng vô dụng, ngược lại sẽ liên lụy.

- Chúng ta muốn đi đâu đây?

Tần Quân hỏi.

Hắn lo lắng lại cần phải hao phí rất nhiều thời gian, Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc cường đại như thế nào, khẳng định không được bao lâu liền ngóc đầu trở lại.

- Tiếp xuống ta muốn giúp ngươi dung hợp Đại Đạo, nhưng rất dễ dàng tiết lộ khí tức, dẫn tới cường giả nhìn trộm, cho nên chúng ta phải đi một vũ trụ không người quấy rầy, ngươi không cần lo lắng, mấy tháng thời gian, ngươi liền có thể trở về.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời, lần này Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc gần như toàn quân bị diệt, không có khả năng lập tức liền phái binh đánh tới lần nữa, cho nên đây chính là cơ hội bọn họ quật khởi tốt.

Thời gian kéo càng lâu, đối bọn hắn càng bất lợi

Tần Quân gật đầu, tiếp tục hỏi:

- Trẫm có thể đề cao đến mạnh cỡ nào?

- Thành Đạo!

Nhậm Ngã Tiếu âm vang trả lời, một câu liền để Tần Quân nhiệt huyết sôi trào.

Chỉ mang Tần Quân, lại thêm tu vi của Tần Quân so với trước kia mạnh không chỉ gấp nghìn lần, cho nên tốc độ của Nhậm Ngã Tiếu rất nhanh.

Đại khái đi qua nửa canh giờ.

Hai người đụng vào Tinh Đạo bảy màu, tiến vào một vũ trụ đen nhánh, vùng vũ trụ này lơ lửng vô số thiên thạch, cũng không hề hoàn toàn thành hình Tinh Cầu, chớ nói chi là khí tức sinh linh.

Hoang vu, tịch liêu.

Đây là bầu không khí Tần Quân cảm giác được đầu tiên, xem ra vùng vũ trụ này hẳn là vừa hình thành không lâu.

- Vùng vũ trụ này trải qua chiến tranh, vũ trụ bạo liệt lần nữa khôi phục, đoán chừng còn phải mấy chục tỷ năm Đại Đạo mới có thể khôi phục, tái tạo quy tắc, ức vạn sinh linh tái hiện.

Nhậm Ngã Tiếu ung dung nói, ngữ khí không có một chút thương hại.

Cá lớn nuốt cá bé, là chuẩn tắc cơ bản của tất cả vũ trụ.

Rất nhanh, hai người rơi vào trên một khối thiên thạch lớn giống như Thái Sơn, mặt đất dưới chân vô cùng bóng loáng, như mặt đồng hồ kim loại, cũng may gập ghềnh, không dễ dàng trượt chân.

- Lấy ra Sát Lục bảo châu của ngươi.

------oOo------

Chương 2141: Dung hợp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhậm Ngã Tiếu phân phó.

Tần Quân phất tay, từng khỏa Sát Lục bảo châu từ trong tay áo hắn bay ra, cấp tốc lơ lửng ở quanh người hắn, Nhậm Ngã Tiếu thấy trừng to mắt.

Vượt qua 100 ngàn Sát Lục bảo châu nổi lơ lửng, tựa như 100 ngàn sao trời hồng sắc, sáng chói tráng lệ, huyết quang chiếu rọi ở trên thân Tần Quân, khiến cho hắn quang mang vạn trượng.

- Vì sao ngươi có nhiều Sát Lục bảo châu như vậy?

Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày hỏi, hắn nguyên lai tưởng rằng Tần Quân có thể có 100 viên là tốt rồi.

Hẳn là Tần Quân cùng Cực Đế quan hệ còn tốt hơn hắn tưởng tượng?

Tần Quân đắc ý cười nói:

- Sát Lục Đại Đạo lấy tất cả Sát Lục bảo châu tặng cho trẫm.

Không thể không nói, Cực Đế đối với hắn rất khẳng khái.

Có lẽ là vì trả ân tình ở thời kỳ Hỗn Độn.

Nhậm Ngã Tiếu hít sâu một hơi nói:

- Rất tốt! Nếu như vậy, thời gian dung hợp càng ngắn hơn!

- Chuẩn bị xong chưa?

Đối mặt Nhậm Ngã Tiếu mang theo ánh mắt cuồng nhiệt, Tần Quân nói:

- Chuẩn bị xong.

Nhậm Ngã Tiếu cũng không nói nhảm nữa, tay phải vung lên, 100 ngàn Sát Lục bảo châu cấp tốc chui vào giữa mi tâm Tần Quân, chấn động đến áo bào của Tần Quân phiêu động.

Trong chốc lát, toàn bộ vũ trụ hoang vu, tất cả Vẫn Tinh phiêu động đều đình trệ xuống.

Ý thức của Tần Quân cũng lâm vào trong hoảng hốt, ở khắc cuối cùng, hắn mơ hồ nghe được một câu:

- Hiện ra cường đại vốn có của ngươi đi! Ngươi mới là mạnh nhất!

Một đại lục huyết sắc giống như cái tổ, cư trú vô số Huyết Bức, nơi này chính là đại bản doanh của Huyết Bức tộc.

Ở trên Huyết Bức đại lục, lượn vòng lấy Huyết Bức đại quân tựa như bão cát, che khuất bầu trời, cho người ta một loại cảm giác kinh dị.

Đại Lục Trung Ương, một cung điện cao đến không cách nào nhìn ra đứng vững, phía trước là vách núi, thác nước bàng bạc bay thẳng xuống dưới, hơi nước khắp trời, phía dưới là đại dương mênh mông, trông không đến cuối cùng.

- Cái gì! Ngươi bại?

Trong cung điện bỗng nhiên truyền ra một âm thanh chấn nộ, trên bầu trời vô số Huyết Bức cả kinh tản ra.

Bên trong đại điện, đứng thẳng từng thạch tượng cao trăm vạn trượng, uy nghiêm dữ tợn.

Từ Thị lão tổ quỳ trên mặt đất, cái trán dính sát mặt đất, thân thể run rẩy, không dám ngẩng đầu.

Thái Nguyên Thủy Tổ run lẩy bẩy, đây chính là hình ảnh chúng sinh khó có thể tưởng tượng.

Ở phía trước hắn, trên đài cao đứng một thân ảnh vĩ ngạn, cao chừng vạn trượng, từ trên nhìn xuống hắn, cường quang rơi ở trên người hắn, không cách nào chính diện nhìn thấy bộ mặt thật sự.

- Thủ hạ của Thiên Đế có hai Thái Nguyên Thủy Tổ, hơn nữa cảnh giới cao hơn ta, Kim Diêu thần giáo Đại thần vương đã vẫn lạc, ta có thể còn sống sót, đúng là may mắn.

Từ Thị lão tổ rung động giải thích nói, hồi tưởng lại Dương Tiễn, hắn liền

không khỏi hoảng sợ.

Khí thế của Chiến Đấu đại đạo thật sự là quá mạnh.

- Phế vật!

Thân ảnh vĩ ngạn giận quát một tiếng, kém chút chấn Từ Thị lão tổ bay ra ngoài.

Từ Thị lão tổ khổ sở, nhưng không dám giải thích, nói quá nhiều, càng dễ dàng chọc giận Huyết Bức tộc lão tổ.

- Báo… bẩm báo lão tổ, Thần Tướng minh Đông Đế đến!

Đúng lúc này, một Huyết Bức bay vào, đồng thời trong miệng truyền ra lời nói.

Thần Tướng minh Đông Đế!

Từ Thị lão tổ đột nhiên ngẩng đầu, khuôn mặt không thể tin được.

Huyết Bức tộc lão tổ trầm giọng hỏi:

- Hắn tới làm cái gì? Mang theo bao nhiêu người?

- Mười người.

Huyết Bức báo tin trả lời, để Huyết Bức tộc lão tổ trầm mặc.

Cường giả trong Thần Tướng minh đều là tồn tại rong ruổi một phương, Đông Đế dám tới nơi này, mang Thần Tướng khẳng định rất mạnh.

------oOo------

Chương 2142: Đông Đế cường thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Để bọn hắn vào!

Huyết Bức tộc lão tổ trầm giọng nói, rõ ràng đối với Đông Đế không quá hữu hảo.

- Không cần, Bản Đế tự mình tiến đến!

Đúng lúc này, một thanh âm bá khí truyền vào, ngay sau đó cửa lớn đi vào mười một bóng người, khí thế như rồng, cho dù ở trước cổng chính lộ ra vô cùng thấp bé, nhưng khí thế cuồng mãnh, để cho người ta vô ý thức đưa ánh mắt nhìn về phía bọn hắn

Đi ở trước nhất chính là một nam tử mặc áo vàng, dáng người ngạo nghễ, nửa bên mặt trái mang theo mặt nạ kim sắc, tóc dài phiêu tán ở sau lưng, ánh mắt sắc bén.

Chính là Thần Tướng minh Đông Đế!

Mười người sau lưng thần võ bất phàm, ánh mắt giống như ánh sáng Hồng Mông, nhìn chòng chọc vào Huyết Bức tộc lão tổ, ẩn hàm sát ý.

Mấu chốt nhất là, khí tức của bọn hắn đều siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại, để cung điện lay động kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

- Ngươi dám tìm Thiên Đế phiền phức, Huyết Bức tộc là muốn bị tiêu diệt sao?

Đông Đế nhìn Huyết Bức tộc lão tổ, lạnh lùng nói.

- Hồ Vương, giết hắn.

Nương theo câu nói này vừa dứt, bên cạnh Đông Đế bỗng nhiên lướt qua một bóng người, cấp tốc đánh tới Từ Thị lão tổ, hai người cách xa nhau không đến mười vạn mét, khoảng cách này đối với Thái Nguyên Thủy Tổ mà nói, rất gần.

Từ Thị lão tổ vô ý thức đứng dậy, liền bị nam tử tên là Hồ Vương xách cổ, giơ lên cao cao.

Hồ Vương mặt mũi tràn đầy râu ria xồm xoàm, lưng hùm vai gấu, trên

người mặc quần áo màu đen, phác hoạ ra đường cong bắp thịt, cực kỳ có cảm giác áp bách.

- Lớn mật!

Lúc này, Huyết Bức tộc lão tổ tức giận nói, chấn động đến thân hình Hồ Vương run rẩy

Đông Đế mang theo chín vị Thần Tướng tiếp tục đi tới, không vội không chậm, thanh âm túc sát quanh quẩn ở trong đại điện, Từ Thị lão tổ bị bóp lấy cổ khẩn trương không thôi, hoảng sợ nhìn Hồ Vương.

- Nếu như các ngươi không buông bỏ truy sát với Thiên Đế, hôm nay chúng ta liền đại náo Huyết Bức tộc!

Đông Đế bá đạo tuyên bố, hoàn toàn không cho Huyết Bức tộc lão tổ mặt mũi.

Ầm ầm...

Cung điện lay động đến càng ngày càng lợi hại, Huyết Bức tộc lão tổ chậm rãi từ đài cao bay xuống, khí thế không ngừng đề cao, Hồ Vương nhíu mày quay đầu.

Đông Đế lộ ra nửa gương mặt không hề động dung, tựa hồ không có coi Huyết Bức tộc lão tổ là vấn đề.

…

Trong vũ trụ hoang vu, một cột sáng lóng lánh, phảng phất như trung tâm vũ trụ

Dưới đáy cột sáng chính là một viên sao băng, Nhậm Ngã Tiếu ngồi dưới đất, nhìn Tần Quân ở trong cột ánh sáng, ánh mắt tràn đầy chờ mong.

- Hắn bây giờ liền có nhiều Đại Đạo như vậy?

Nhậm Ngã Tiếu nói thầm, ngữ khí tràn ngập ngạc nhiên .

Thời Gian Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, Liệt Diễm Đại Đạo, Hảo Vận Đại

Đạo còn có Sát Lục Đại Đạo chưa thành hình, giờ phút này đang ở trong cơ thể Tần Quân điên cuồng dung hợp.

Sát Lục Đại Đạo có thể tăng tốc sinh linh lý giải Đại Đạo, đồng thời cũng có năng lực dung hợp Đại Đạo.

Đây cũng là nguyên nhân Vạn Đạo Sát Lộ hấp dẫn vô số sinh linh.

Cùng lúc đó, ý thức của Tần Quân lâm vào trong vũ trụ mênh mông, lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là thời không điện lưu huyễn lệ, thân ở trong đó, Tần Quân trông không đến cuối cùng .

- Nơi này là nơi nào.

Tần Quân nhìn chung quanh, mê mang nghĩ.

Đúng lúc này, một Hỏa Long bỗng nhiên gào thét lao đến, dọa đến hắn vội vàng tránh né.

Tích...

Một đạo lôi điện mang theo cường quang từ trên trời giáng xuống, kém chút bổ trúng Tần Quân, để Tần Quân lo lắng.

- Chuyện gì xảy ra.

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt, hoàn toàn không rõ tình cảnh của mình.

Một giây sau, bốn phương tám hướng bỗng nhiên truyền đến tiếng la giết, dọa đến hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trong thời không điện lưu có một đạo quang ảnh chạy tới hắn, chợt nhìn, thân hình rất giống hắn.

- Chẳng lẽ là Phân Thân Đại Đạo?

------oOo------

Chương 2143: Đông Đế cường thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân rốt cục minh ngộ, nhưng trong lòng hắn vẫn rất nghi hoặc, vì sao Đại Đạo của hắn đều hiện hình ở trước mắt, mà hắn thân ở địa phương lại là nơi nào?

Rất nhanh, vô số quang ảnh bao bọc vây quanh hắn, một vòng lại một vòng, trông không đến cuối cùng, rất khó tính ra đến cùng có bao nhiêu phân thân

Tất cả đều theo dõi hắn, ánh mắt lạnh lùng, dù là bản thân Tần Quân cũng bị nhìn tê cả da đầu, cẩn thận phòng bị.

- Trẫm chính là Tần Thánh Đế!

- Trẫm chính là Tần Thiên Đế!

- Trẫm chính là Thiên Đế!

- Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn!

Các phân thân bỗng nhiên mở miệng, nói lời cũng khác nhau, âm thanh hội tụ vào một chỗ, kém chút chấn ngất Tần Quân.

Hỏa Long từ bên chân hắn quấn quanh lên, còn có điện quang quanh quẩn, chính là Liệt Diễm Đại Đạo cùng Thời Gian Đại Đạo.

Bên ngoài thân Tần Quân nổi lên một tầng quang trạch, vô cùng ấm áp, nếu như hắn không có đoán sai, đây là Hảo Vận Đại Đạo

Ngoại giới, trong vũ trụ hoang vu, Hỗn Độn chi khí điên cuồng vọt về phía Tần Quân.

- Nhanh như vậy liền bắt đầu dung hợp?

Nhậm Ngã Tiếu bị dọa sợ, hắn chậm rãi đứng dậy, nhìn Tần Quân ở trong cột ánh sáng như là Thần Minh, ánh mắt càng nóng rực lên.

Hai mắt của hắn lại có chút ướt át, để cho người ta khó có thể lý giải được.

Hắn nâng tay phải lên, hư không chỉ về phía Tần Quân, trong miệng nỉ non nói:

- Ngươi đã nói, ngươi muốn ngồi lên Chí Cao Thần Tọa, ta đến thành toàn ngươi.

- Thiên Đế!

Oanh...

Pháp lực bành trướng từ trong lòng bàn tay Nhậm Ngã Tiếu tuôn ra, cấp tốc đụng vào trong cột sáng, tinh thạch ở dưới chân trực tiếp sụp đổ, hóa thành vô số đá vụn, tan biến ở trong bóng tối

Trong cột ánh sáng, Tần Quân đột nhiên ngẩng đầu, tử diễm giữa mi tâm điên cuồng toán loạn, khí tức của hắn bắt đầu tăng vọt.

Không đến mười cái hô hấp, trực tiếp đột phá Vô Cực Chí Cao Đại Đế viên mãn!

Liệt Diễm Đại Đạo hóa thành Đế Viêm Long khí quấn quanh người hắn, lôi điện đan dệt, vô số quang ảnh từ trong cơ thể bay ra, chính là phân thân của hắn, trọng điệp ở trên đầu, vẫn như cũ tắm rửa ở trong cột ánh sáng

Thần sắc của Nhậm Ngã Tiếu lạnh lùng, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào Tần Quân ở cột ánh sáng.

Thể hồ quán đỉnh!

Hắn truyền pháp lực của mình cho Tần Quân!

Vũ trụ hắc ám nổi lên ba động mà mắt trần có thể thấy, vô cùng quỷ dị.

Sau một ngày…

Tần Quân đột phá tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh sơ kỳ, khí tức cường đại không chỉ gấp vạn lần.

Vô Cực Đại Chúa Tể, có thể chúa tể hết thảy, không chỉ là vị diện vũ trụ, còn có mệnh số của mình, Vận Mệnh Đại Đạo, Luân Hồi Đại Đạo cũng

không được nhúng chàm với hắn, nhục thân nguyên thần có thể Xuyên Việt Thời Không, có thể xuyên toa thời gian càng dài, gặp lực phản phệ càng khủng bố hơn, nhiều nhất vạn năm, hơn nữa còn không thể thay đổi thời không, nếu không tao ngộ Vận Mệnh lực giảo sát.

Một khi cải biến lịch sử, liền sẽ chế tạo Thời Không song song, đồng thời tìm không thấy thời không trở về nguyên lai, mất tích ở trong hỗn loạn, không cách nào tự kềm chế.

Tuyệt đại bộ phận Vô Cực Đại Chúa Tể đều sẽ xem nhẹ loại năng lực này.

Vận Mệnh Chi Luân của Tần Quân thì lại khác, vô luận đi thời gian điểm nào, vô luận cải biến bao nhiêu, đều có thể mang Tần Quân về, loại năng lực này nếu truyền đi, Vận Mệnh Chi Luân tuyệt đối sẽ lọt vào vô số cường giả tranh đoạt.

Cùng lúc đó, khí tức của Tần Quân còn đang không ngừng điên cuồng tăng cao.

Tốc độ tăng càng lúc càng nhanh!

Trên đầu Nhậm Ngã Tiếu nhiều mấy sợi tóc trắng, nhưng con mắt chưa từng khép lại, một lần cũng không có.

Sau năm ngày…

Tần Quân đột phá tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh trung kỳ, vô cùng cường thế, đỉnh đầu vô số phân thân càng thêm ngưng thực.

Sau mười lăm ngày…

Tần Quân đột phá tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh hậu kỳ, tóc của Nhậm Ngã Tiếu đã bạc trắng một nửa, so với dĩ vãng tiêu sái, giờ phút này càng nhiều hơn chính là tang thương.

Nhậm Ngã Tiếu nâng tay phải lên, pháp lực từ trong lòng bàn tay trái gào thét mà ra, rơi vào trong cơ thể Tần Quân, trợ giúp tu vi của Tần Quân bay vọt.

------oOo------

Chương 2144: Thiên Đế thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm...

Tần Quân ở trong cột sáng bạo phát pháp lực, tựa như một đợt lại một đợt sóng biển quét sạch mà đi, gợi lên tóc trắng cùng áo bào của Nhậm Ngã Tiếu.

Khoảng cách Tần Quân đột phá tới Vô Cực Đại Chúa Tể cảnh hậu kỳ, đã qua một tháng.

Trên mặt Nhậm Ngã Tiếu chậm rãi bò lên nếp nhăn, khí thế kém xa dĩ vãng, dĩ vãng hắn cười bễ nghễ thiên hạ, vô địch chư thiên, ngoại trừ Tần Quân, không ai có thể vào pháp nhãn của hắn.

- Thời Gian Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, Liệt Diễm Đại Đạo còn có một cái là cái gì?

Chân mày cuối cùng Nhậm Ngã Tiếu nhíu chặt, lẩm bẩm, trong đôi mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Mặc dù sinh cơ tiêu tán, hắn cũng không có thu tay lại.

Lúc này, Tần Quân ở trong cột sáng, bên ngoài thân hóa thành tinh thạch sắc, chính là Chí Tôn Bá Thể sau khi cường hóa thành Thiên Đế Thần thể!

Bất Diệt Thánh thân pháp của Tần Quân cũng bắt đầu đột phá.

Trước kia hắn một mực kẹt ở tầng thứ sáu lấy lực chứng đạo, hiện tại rốt cục đột phá tới tầng thứ bảy Hỗn Độn Thần Ma!

Đang đột phá tới tầng thứ tám Đại Đạo Chi Thân!

Thời gian tiếp tục trôi qua, tu vi của Tần Quân không ngừng tăng cường, thế không thể đỡ, phóng về phía Đại Đạo, vũ trụ hoang vu chịu không được uy áp của Tần Quân, không ngừng sụp đổ, vô số tinh thạch hóa thành

tro bụi

Lưng của Nhậm Ngã Tiếu dần dần cong lại, trông có vẻ già nua, nhưng ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân vẫn kiên định như cũ.

- Thật lâu không có cảm thấy bất lực như thế.

Nhậm Ngã Tiếu nhếch miệng lên, nhẹ giọng nỉ non nói, ngữ khí thoải mái, không có nửa điểm hối hận.

Lúc này, sâu trong vũ trụ bỗng nhiên đạp đến một bóng người, bạch y như tuyết, bộ pháp như chỉ xích thiên nhai.

Đồng tử của Nhậm Ngã Tiếu co rụt lại, vội vàng liếc mắt nhìn đi, ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, kinh thanh hỏi:

- Vì sao ngươi phát hiện nơi đây?

Người đến chính là Tô Đế.

So với trước kia, máu trên mặt Tô Đế ít một chút, nhưng cả người vẫn không có sinh khí.

Tô Đế vừa đi đến, mặt không biểu tình nói:

- Ngươi có thể nói cho ta biết, vì sao ngươi muốn làm như vậy không?

Thời khắc này pháp lực của Nhậm Ngã Tiếu tán đi hơn phân nửa, tuyệt không phải đối thủ của Tô Đế, tâm tình khó tránh khỏi nặng nề.

Nhưng vừa nghĩ tới quan hệ của Tô Đế cùng Tần Quân, hắn tươi cười nói:

- Ngươi không hy vọng ta làm như vậy?

Tô Đế đến đến bên cạnh Nhậm Ngã Tiếu, hai người cách xa nhau không đến năm mét, khoảng cách này đủ để cho Tô Đế lật tay đánh giết Nhậm Ngã Tiếu.

Vô cùng nguy hiểm.

Nhưng Tô Đế không có xuất thủ, hắn nhìn Nhậm Ngã Tiếu nói:

- Trước kia chúng ta gặp qua, đúng không?

Nhậm Ngã Tiếu vặn vẹo uốn éo cái cổ cứng ngắc, hắn như lão thái lọm khọm cười rộ lên, đã mất khí phái không bị trói buộc, nhưng vẫn nhẹ nhõm tùy ý, hắn nhìn về phía Tần Quân nói:

- Có trọng yếu sao?

Tô Đế nhìn hắn, hắn nhìn Tần Quân, pháp lực hồng lưu cùng cột sáng trên người Tần Quân chiếu rọi thần sắc của bọn hắn

- Ngươi đến cùng là ai?

Tô Đế trầm giọng hỏi, áo trắng phần phật, diện mục có chút dữ tợn.

- Tiên Đế phong, long lãm chi.

Nhậm Ngã Tiếu ngoẹo đầu, nhìn hắn cười.

Lời vừa nói ra, Tô Đế trừng to mắt, ánh mắt tan rã, như bị sét đánh.

- Ngươi đi đi, chúc ngươi sớm ngày siêu thoát gông xiềng.

Nhậm Ngã Tiếu quay đầu, ánh mắt một lần nữa đặt ở trên người Tần Quân.

Tô Đế chậm rãi lấy lại tinh thần, ngữ khí phức tạp nói:

- Ngươi không lưu lại cho mình đường lui sao?

- Đường lui? Ta cả đời hành sự tùy tâm sở dục, cần gì đường lui?

Nhậm Ngã Tiếu cười khẽ.

Tô Đế nhìn hắn thật sâu, tay phải chợt vung lên, rót vào trong cơ thể Nhậm Ngã Tiếu một đạo pháp lực.

- Coi như ta báo ân đi, đạo pháp lực này có thể ở sau đó duy trì ngươi một

ngày sinh cơ, đừng lưu tiếc nuối.

Vứt xuống câu nói này, Tô Đế liền biến mất không thấy gì nữa, phảng phất như chưa từng xuất hiện.

------oOo------

Chương 2145: Thiên Đế thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu bật cười, nói một mình:

- Vẫn là bị tiểu tử này phát hiện, hắn so với trước kia, thật khác biệt.

Nói xong, hắn thêm pháp lực, trợ giúp Tần Quân thành đạo.

Nếu Tần Quân thành Đạo, rất khó tưởng tượng sẽ mạnh bao nhiêu, dù sao hắn người mang bốn loại Đại Đạo, còn có các loại Thần Thông công pháp cường đại đến cực điểm.

Lại qua một tháng.

Cột sáng đột nhiên co vào, tan biến ở trong cơ thể Tần Quân, ngay cả vô số phân thân ở trên đỉnh đầu hắn cũng đi theo biến mất.

Hắn rốt cục thành Đạo!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

Từ Vô Cực Chí Cao Đại Đế bay vọt đến Hồng Mông Dung Đạo cảnh, phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, đều là cơ duyên hiếm thấy.

- Đinh! Bởi vì ký chủ đột phá tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, hệ thống sớm thức tỉnh!

- Đinh! Thời điểm hệ thống hỗn loạn, có Thần Ma không biết thu hoạch được lực lượng cực hạn của hệ thống đào thoát!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, giờ phút này toàn thân hắn tản ra quang trạch thần diệu, hoàn mỹ không một tì vết.

Mà Nhậm Ngã Tiếu thì nhíu mày, thân hình còng xuống, ngay cả hai tay cũng đã là da bọc xương, tóc hoa râm bay múa, đã từng cao ngạo không còn sót lại chút gì.

Lúc này, hắn bỗng nhiên đưa tay sờ lên mặt, da thịt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến đổi, thân hình cũng dần dần thẳng tắp, tóc trắng mênh mang đi theo biến thành đen.

Không đến ba cái hô hấp…

Hắn lại khôi phục thành hình tượng phóng đãng không bị trói buộc nguyên lai, hai đầu lông mày vẫn lộ ra ngạo ý duy ngã độc tôn.

Hắn nhìn lấy hai tay của mình, khóe miệng bay lên, hăng hái, thì thào nói:

- Tiểu tử kia cho pháp lực cũng không tệ lắm.

Lúc này, Tần Quân mở mắt, hai đạo kim quang tràn mi mà ra, từ bên tai Nhậm Ngã Tiếu lướt qua, đánh rơi một sợi tóc đen của hắn

Bây giờ Tần Quân triệt để trở thành cường giả Đại Đạo cấp!

Phóng tầm mắt nhìn Đại Tần thiên đình, hắn cũng có lòng tin chiến lực sắp xếp mười vị trí đầu.

- Lực lượng thật cường đại.

Tần Quân dò xét thân thể của mình, trầm mê trong lực lượng cường đại trước nay chưa có

Hắn có thể cảm giác được bốn loại Đại Đạo của mình đã thông hiểu đạo lí, vận dụng thoải mái hơn trước kia

Phân Thân Đại Đạo của hắn cực hạn đạt tới trăm vạn, thực lực tương đương bản tôn

Đại Đạo này tuyệt đối là bá đạo!

Một triệu Tần Quân, đừng nói cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, cho dù là Hồng Mông Đại Tự Tại, Tần Quân cũng không sợ.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu, cố nén kích động, hỏi:

- Vì sao ngươi truyền pháp lực cho ta?

Giờ phút này, hắn không tiếp tục tự xưng trẫm.

Nhậm Ngã Tiếu khoát tay nói:

- Nào có nhiều vì cái gì như vậy? Dù sao sẽ không hại ngươi!

Trong lòng của hắn âm thầm thở dài, Đại Đạo của Tần Quân đều rất mạnh, đại bộ phận pháp lực của hắn đều tiêu vào dung hợp Đại Đạo, nếu không tu vi của Tần Quân càng mạnh.

Tần Quân bay tới trước mặt hắn, ôm lấy cổ của hắn, nháy mắt ra hiệu cười nói:

- Nói! Ngươi có phải có ý nghĩ xấu với ta hay không?

Vừa đột phá hắn còn không có biện pháp tự nhiên khống chế lực lượng, dẫn đến Nhậm Ngã Tiếu khẽ nhíu mày.

Tần Quân không có chú ý tới điểm này, dù sao Nhậm Ngã Tiếu rất mạnh, lực lượng của Hồng Mông Dung Đạo cảnh sao thương tổn đến hắn?

- Đi thôi, về Lục Đế thành, ta muốn uống rượu.

Nhậm Ngã Tiếu vỗ vỗ tay của hắn, tức giận nói.

Tần Quân đương nhiên không có ý kiến, hiện tại hắn không kịp chờ đợi trở về, từ biệt mấy tháng, hi vọng Đại Tần thiên đình bình yên vô sự.

Tu vi bay vọt nhiều như vậy, trong lòng của hắn đã kích động vừa nghi ngờ, nhưng Nhậm Ngã Tiếu không chịu nói tình hình thực tế, hắn cũng không hỏi tới nữa.

- Nếu như hắn có thể trở thành người của Đại Tần thiên đình, thật là tốt biết bao?

Tần Quân âm thầm nghĩ, Nhậm Ngã Tiếu khẳng khái giúp hắn, khẳng định có mục tiêu không thể cho ai biết, nhưng hắn tin tưởng đối phương sẽ không có âm mưu.

Nhậm Ngã Tiếu dễ dàng để hắn thành Đạo, Tần Quân đột nhiên cảm giác được mình đánh giá thấp Nhậm Ngã Tiếu.

Cường giả như thế này nhất định phải kéo vào Đại Tần thiên đình!

------oOo------

Chương 2146: Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Tần Vị Diện, Lục Đế thành.

Tần Quân cùng Nhậm Ngã Tiếu lơ lửng giữa không trung, nhìn qua Lục Đế thành vẫn to lớn như cũ, trên mặt Tần Quân tươi cười, thần thức hắn quét qua, liền phát hiện Đại Tần thiên đình bình yên vô sự, xem ra trong khoảng thời gian này Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc đều không có tập kích lần nữa.

- Ta trước đi xử lý sự vụ, xong lại bồi ngươi uống rượu.

Tần Quân nhìn Nhậm Ngã Tiếu nói, sau khi thành Đạo, hệ thống thức tỉnh, nên để Đại Tần thiên đình bay lên!

Nhậm Ngã Tiếu khoát tay, ra hiệu Tần Quân tự nhiên.

Đãi sau khi hắn rời đi, Nhậm Ngã Tiếu bay về phía một góc của Lục Đế thành.

Rất nhanh, hắn đi vào một khách sạn, chỉ có hai tầng, lầu một vẻn vẹn bày bốn cái bàn, dù vậy cũng không có ngồi đầy.

Vùng này thuộc về vùng đất vắng vẻ nhất của Lục Đế thành, sinh linh lui tới cũng không nhiều.

- Tiểu nhị, cho ta rượu ngon nhất!

Nhậm Ngã Tiếu dạo bước vào cửa hàng, tìm cái bàn ở nơi hẻo lánh ngồi xuống, phong độ nhẹ nhàng hấp dẫn ba khách nhân ở trong khách sạn chú ý.

Tăng thêm Nhậm Ngã Tiếu, khách sạn này hết thảy có bốn vị khách nhân, có thể nói là vô cùng khó coi.

- Tại sao lại là ngươi!

Điếm tiểu nhị vừa nhìn thấy Nhậm Ngã Tiếu, lập tức muốn khóc.

Nhậm Ngã Tiếu đến chỗ bọn hắn nhiều lần, mỗi lần đều không trả tiền, bọn hắn lợi nhuận vốn không cao, cho nên mỗi lần bị Nhậm Ngã Tiếu uống Bá Vương rượu đều chảy máu trong tim.

Nhưng bọn hắn đánh không lại Nhậm Ngã Tiếu.

Cho dù bẩm báo Tiên Binh, cũng vô dụng, bởi vì Nhậm Ngã Tiếu trượt quá nhanh.

- Hôm nay, ta là lần cuối cùng đến uống rượu, lựa chọn khách sạn của các ngươi, là vinh hạnh của các ngươi.

Nhậm Ngã Tiếu hừ lạnh nói, lật tay ném ra một khối linh thạch, chính là một khối linh thạch cấp bảy, để điếm tiểu nhị cùng chưởng quỹ trợn cả mắt lên.

Trên mặt đầy mỡ của chưởng quỹ lộ ra nụ cười như cúc hoa, vội vàng hô nói:

- Còn không mau lấy rượu tốt nhất ra!

- Vâng.

Tiểu nhị vội vàng lấy lại tinh thần, xoay người đi lấy rượu.

Nhậm Ngã Tiếu thì nhìn qua bầu trời bên ngoài, yên lặng xuất thần.

Rất nhanh, tiểu nhị bưng một bầu rượu đi tới, một bên xốc lên, một bên ngượng ngập nói:

- Khách quan, đây là rượu ngươi thích nhất.

Nhậm Ngã Tiếu tới nhiều lần, bọn hắn hận thấu xương, tự nhiên cũng nhớ kỹ rượu Nhậm Ngã Tiếu ưa thích.

Ba vị khách nhân ở bên cạnh không nhìn Nhậm Ngã Tiếu nữa, một mình dùng bữa uống rượu, đều có tâm sự riêng, bầu không khí ngột ngạt.

- Ừm, không tệ, mùi vị rất mỹ vị, may mắn cửa hàng các ngươi không có sinh ý gì, nếu không chà đạp mỹ tửu, dù sao vật hiếm thì quý.

Nhậm Ngã Tiếu lung lay bát rượu, tự đắc cười nói.

Tiểu nhị ở bên cạnh đang lau chùi cười khổ nói:

- Đa tạ khách quan tán thưởng, bất quá chúng ta càng hy vọng khách nhân nhiều một chút.

Nhìn bên mặt hoàn mỹ của Nhậm Ngã Tiếu, hắn đột nhiên cảm giác được có chút kỳ quái, đứng dậy hỏi:

- Khách quan, làm sao cảm giác ngươi có tâm sự?

- Không ngại cùng chúng ta nói một chút, khách nhân tới nơi này đều có quá khứ không cách nào kể ra, nói ở chỗ này, không cần lo lắng truyền đi, tất cả mọi người bèo nước gặp nhau.

Nhậm Ngã Tiếu liếc mắt nhìn hắn, cười nói:

- Tâm sự của ta, ngươi tốt nhất đừng biết, nếu không sẽ chết.

Chữ chết vừa ra, nhiệt độ của toàn bộ khách sạn xuống tới điểm đóng băng.

Ba vị khách nhân lại thờ ơ, không có ngẩng đầu.

Toàn thân tiểu nhị run lên, cười lớn nói:

- Tốt a, nếu như khách quan muốn nói, ta tùy thời nghe, vào lỗ tai phải, ra lỗ tai trái.

Nhậm Ngã Tiếu không để ý đến hắn, một mình uống rượu.

Ba bình rượu qua đi, đã có một vị khách nhân rời đi, trên mặt đất lưu lại một vết máu tựa như hoa mai, hiển nhiên bị thương.

Nhậm Ngã Tiếu không có nhìn hắn, mà nhìn tiểu nhị ngồi ở bên cạnh ngủ gật, hỏi:

- Ngươi biết ta là ai không?

Tiểu nhị vuốt mắt, mơ mơ màng màng nói:

- Ngươi là ai?

Nghe vậy, trên mặt Nhậm Ngã Tiếu tươi cười, phảng phất như nghe được sự tình gì vui vẻ.

------oOo------

Chương 2147: Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Khách quan, là tình thương? Hay oán thù?

Chưởng quỹ ở trước quầy tính sổ hỏi, cũng không ngẩng đầu lên, rõ ràng không có sinh ý, lại không biết tính là gì.

- Đều không có, chỉ là muốn đi, chợt phát hiện mình ở trên đời này cái gì cũng không có lưu lại, ngay cả tên cũng không có.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu bật cười, nói rất cô đơn, ngữ khí lại thoải mái.

- Chúng sinh không phải đều như thế sao, lại có danh vọng, cũng sớm muộn sẽ bị dòng sông lịch sử bao phủ, chỉ bất quá sớm hay trễ mà thôi, khách quan không cần chú ý, như Thanh Liên Kiếm Tiên nói, nhân sinh đắc ý cần vui cười, chớ cho kim tôn đối không nguyệt.

Chưởng quỹ ung dung nói, cùng bộ dáng tham tiền trước mắt, tưởng như hai người.

- Nói hay lắm.

Nhậm Ngã Tiếu bưng chén lên, uống chén rượu cuối cùng.

Bát rượu rơi xuống bàn, hắn đứng dậy, nhìn lên bầu trời, cười nói:

- Ba bầu rượu ngon ấm tâm, Hồng Mông chưa mở Nhậm Ngã Tiếu.

- Một thế này, ta đi qua.

Thoại âm rơi xuống, Nhậm Ngã Tiếu cấp tốc già đi, tóc trắng xoá, thân ảnh còng xuống, để tiểu nhị há to mồm.

Chưởng quỹ cũng đi theo ngẩng đầu, nhưng không có giật mình, ngược lại lại lộ ra vẻ sở ngộ.

Gió từ cửa lớn thổi tới, thổi Nhậm Ngã Tiếu thành tro bụi, theo gió phiêu tán, phai mờ nhân thế.

- Hắn hắn hắn thế nào?

Tiểu nhị run rẩy hỏi, hai chân như nhũn ra, đứng lên cũng không nổi, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh.

- Hừ, ngươi quản nhiều như vậy làm gì, lau bàn đi!

Chưởng quỹ trừng mắt liếc hắn một cái, tức giận nói.

Khách sạn lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

…

Thiên Đế Cung.

- Bệ Hạ ngài thành Đạo?

Dương Tiễn trừng to mắt, ngạc nhiên hỏi, trừ hắn ra, Hi Linh Nữ Đế, Triệu Vân, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Lưu Bá Ôn, Bạch Trạch… cũng có mặt.

Ngồi trên Thiên Đế bảo tọa, Tần Quân gật đầu cười nói:

- Đúng vậy, trẫm có thể thành Đạo, may mắn mà có Nhậm Ngã Tiếu.

Nhậm Ngã Tiếu?

Mọi người ngẩn người, chợt lại thoải mái, Nhậm Ngã Tiếu ở trong lòng bọn họ cơ hồ là vô địch, trợ giúp Tần Quân trong khoảng thời gian ngắn thành Đạo, cũng không phải là thiên phương dạ đàm

- Bá Ôn, truyền chiếu Đại Tần thiên đình, phong Nhậm Ngã Tiếu thành Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn, ngày sau gặp hắn, hành lễ Thần Tướng nhất phẩm.

Tần Quân nhìn Lưu Bá Ôn cười nói, Nhậm Ngã Tiếu còn chưa đáp ứng nhập Đại Tần thiên đình, trước phong danh xưng, ngày sau sẽ chậm chậm lôi kéo.

Thời gian lâu dài, Nhậm Ngã Tiếu muốn không vào Đại Tần thiên đình cũng không được.

- Vâng!

Lưu Bá Ôn lĩnh mệnh, kích động khó nhịn, Tần Quân thành Đạo, đối Đại Tần thiên đình ý nghĩa trọng đại.

- Đinh! Hệ Thống thăng cấp thành công!

- Đinh! Từ giờ trở đi, tất cả công năng hệ thống đều có thể ở trong vòng mười giây hoàn thành!

- Đinh! Khai phóng công năng hệ thống khen thưởng chỉ định dung hợp, có thể dùng hai mươi lần hệ thống khen thưởng chỉ định dung hợp thành một lần bất luận khen thưởng gì chủ ký muốn!

- Đinh! Khai phóng chức năng mới… Thần Ma phục sinh! Thần Ma chết đi có thể dùng khen thưởng này phục sinh, nên khen thưởng chỉ có thể từ trong nhiệm vụ thu hoạch được!

Hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên liên tiếp vang lên, để Tần Quân ngẩn người.

Hệ thống làm sao thăng cấp?

Hơn nữa còn có chức năng mới, Thần Ma phục sinh, nếu như hắn biến toàn bộ thân tín của mình thành Thần Ma, chẳng phải là hệ thống không hủy, liền có thể một mực phục sinh?

Tần Quân âm thầm kinh hỉ, vội vàng hỏi:

- Tại sao lại thăng cấp?

- Bởi vì Nhậm Ngã Tiếu rót vào quá nhiều pháp lực, trợ giúp Hệ Thống thăng cấp.

Hệ thống cấp tốc trả lời, để Tần Quân giật mình.

Trong lòng của hắn càng thêm cảm kích Nhậm Ngã Tiếu, ân nhất này định phải hồi báo.

- Tốt, các ngươi đi xuống đi, qua một đoạn thời gian, trẫm sẽ hạ lệnh, trước thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo!

Tần Quân khoát tay nói, ra hiệu mọi người có thể rời đi.

Hắn tính toán đợi một lát đi tìm Nhậm Ngã Tiếu uống rượu, lôi kéo quan hệ một chút.

------oOo------

Chương 2148: Thôn Phệ Thao Thiết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đợi mọi người rời đi, Tần Quân tiếp tục ở trong lòng hỏi:

- Lúc trước Thần Ma chạy ra hệ thống là ai?

Vị Thần Ma kia thu được lực lượng cực hạn của hệ thống, xem chừng có tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ a.

Chờ chút!

Hiện tại Hệ Thống thăng cấp, đối phương có thể càng mạnh hay không?

- Lúc trước hệ thống xuất hiện hỗn loạn, đã xóa đi tin tức của hắn, không cách nào điều tra rõ đến cùng là ai, ngày sau ký chủ gặp được liền biết, đặc biệt nhắc nhở, trước mắt hệ thống cực hạn đã đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ!

Hệ thống trả lời, để Tần Quân giật mình, quả nhiên là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ.

Đáng thương Dương Tiễn, nhanh như vậy liền bị siêu việt.

Tần Quân không có để tên Thần Ma kia ở trong lòng, mà phân phó nói:

- Ngoại trừ triệu hoán Thần Ma, cực hạn giác tỉnh, tử trung giác tỉnh, tất cả hệ thống khen thưởng chỉ định dung hợp thành hai lần Hồng Mông Độ Kiếp, còn lại dung hợp thành Đại Đạo Truyền Thừa!

Mười lần hệ thống khen thưởng chỉ có thể ngẫu nhiên dung hợp, mà hai mươi lần có thể chỉ định dung hợp.

Hệ thống càng ngày càng mạnh!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, đồng thời còn lại bốn cơ hội tử trung giác tỉnh, hai lần cực hạn giác tỉnh, ba cơ hội triệu hoán Thần Ma,

năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên rất nhanh, để Tần Quân tươi cười.

Kim Diêu thần giáo!

Huyết Bức tộc!

Trẫm muốn để cho các ngươi hối hận!

Tần Quân cười càng lạnh lùng, chợt đứng dậy, chuẩn bị đi bồi Nhậm Ngã Tiếu uống rượu.

Đáng tiếc, Nhậm Ngã Tiếu đã hình thần câu diệt, không còn tồn tại.

Ngày đó, Tần Quân ở Lục Đế thành tìm vài vòng, đều không có tìm được Nhậm Ngã Tiếu.

Hắn còn tưởng rằng Nhậm Ngã Tiếu không chịu ngồi yên, đi địa phương khác du ngoạn, cũng không có để ở trong lòng.

Cùng lúc đó, Đại Tần thiên đình chiêu cáo Cổ Thánh Đế Đạo, phong Nhậm Ngã Tiếu thành Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn, gây nên vô số xôn xao

Tên tuổi của Nhậm Ngã Tiếu đã rất lớn, nghe nói hắn có thể chống đỡ Tô Đế, bằng vào điểm này, đủ để cho hắn thanh danh lan xa, chỉ bất quá sinh linh mắt thấy Nhậm Ngã Tiếu cùng Tô Đế chiến đấu ít càng thêm ít, đại bộ phận sinh linh đều không tin.

Ngày thứ hai, Tần Quân công bố Thời Không tuyệt địa, phàm là người có công đối với Đại Tần thiên đình, đều có thể vào Thời Không tuyệt địa tu luyện

Ở Cổ Thánh Đế Đạo, Thời Không tuyệt địa đã không tính trân bảo hiếm thấy.

Mỗi đại thế lực cơ hồ đều có mật địa hoặc pháp trận để thời gian chậm lại, sẽ không vì Thời Không tuyệt địa mà chọc giận Đại Tần thiên đình.

Đêm đó, Tần Quân gọi Thao Thiết đến bên người.

Rất sớm trước kia, hắn liền triệu hoán được Thao Thiết, ngoại trừ Thao Thiết, còn có Cùng Kỳ, Trọng Minh Điểu.

Thao Thiết trải qua hắn cải tạo huyết mạch, tựa như một Sư Hổ màu đen, cao tới một trượng, uy vũ bất phàm, cùng Cùng Kỳ có chút tương tự, khí tức vẫn hung ác, linh trí cũng nhận được thuế biến, có thể miệng nói tiếng người.

- Thao Thiết, trẫm để ngươi thành Đạo, có bằng lòng không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, bây giờ hệ thống cường đại như thế nào, Đại Đạo Truyền Thừa có thể trực tiếp thành.

Thao Thiết nằm sấp trên mặt đất nói:

- Ta nguyện ý.

Tần Quân cũng không nói nhảm, trực tiếp để Thao Thiết truyền thừa Thôn Phệ Đại Đạo.

Thao Thiết vốn lấy ăn nhiều nổi tiếng, thích hợp Thôn Phệ Đại Đạo nhất, lại thêm nó đã bị Tần Quân cường hóa thành Hỗn Độn sinh linh, sau khi Đại Đạo Truyền Thừa, thực lực khó mà đánh giá.

Rất nhanh, Thao Thiết liền bị hắn hút vào giữa mi tâm.

- Dùng hai lần Đại Đạo Truyền Thừa.

Tần Quân tiếp tục phân phó nói, về phần hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, lòng hắn đã có nhân tuyển.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Âm Dương Đại Đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Hoàn Bỉ Đại Đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, nhanh đến cực hạn, để Tần

Quân cảm thán sau khi Thần Thoại Hệ Thống thăng cấp dùng thoải mái.

Nhờ có Nhậm Ngã Tiếu, nếu không hệ thống còn chẳng biết lúc nào mới có thể thăng cấp

Âm Dương Đại Đạo cùng Hoàn Bỉ Đại Đạo, nghe rất lợi hại a.

- Hoàn Bỉ Đại Đạo là cái gì?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

- Hoàn Bỉ Đại Đạo, có thể chuyển dời hết thảy công kích của địch nhân đến trên người địch nhân, bao quát Đại Đạo Thần Thông, đương nhiên, tu vi của địch nhân không thể siêu việt hơn xa người thừa kế.

------oOo------

Chương 2149: Thôn Phệ Thao Thiết (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống giải thích nói, nghe mà Tần Quân hít sâu một hơi.

Móa!

Hiện tại làm sao cảm giác, tùy tiện Đại Đạo nào cũng ab1 đạo như vậy?

Đại Đạo Truyền Thừa này cho mình, chẳng phải là đứng đấy để cho địch nhân đánh, cũng có thể chơi chết địch nhân?

Tần Quân tim đập thình thịch, rất muốn truyền thừa cho mình.

- Đinh! Thao Thiết Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, Đại Đạo Truyền Thừa chỉ cần mười giây.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Thao Thiết!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn đối với Thao Thiết kỳ vọng rất cao.

- Thao Thiết, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Một trong Tứ Hung! Thôn Phệ Hung Linh!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ!

- Thần thông: Thôn phệ thương sinh! Trong bụng lỗ đen!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Thôn Phệ Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ!

Ngưu đại phát!

Tần Quân mặt mày hớn hở, đây là tư thế muốn Dung Đạo nhiều như chó, Vô Cực khắp nơi trên đất a?

- Trước không phóng thích, ngày sau lại thống nhất phóng xuất!

Tần Quân bắt đầu trù tính, trong mắt hàn mang bắn ra bốn phía.

Ngày kế tiếp, Tần Quân triệu tập Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ, Tôn Ngộ Không.

Hỗn Thế Tứ Hầu đứng thành một hàng, Thần uy mênh mông.

- Tham kiến Bệ Hạ!

Tứ Hầu nhất tề quỳ xuống đất, trăm miệng một lời nói, phảng phất như Tứ Bào Thai.

Tần Quân gật đầu, ra hiệu bọn hắn đứng dậy, hắn cười hỏi:

- Các ngươi có biết vì sao trẫm tìm các ngươi không?

Tứ Hầu hai mặt nhìn nhau, Tôn Ngộ Không cười hắc hắc nói:

- Bệ Hạ là muốn đề bạt chúng ta a!

Tần Quân không có khả năng không có việc gì gọi bọn hắn tới, tuyệt đối là có đại sự.

Nghe vậy, ánh mắt của Viên Hồng, Vô Chi kỳ, Lục Nhĩ Mi Hầu đều sáng lên, hiện tại tuy tu vi của bọn hắn đề cao rất nhiều, nhưng ở trong Đại Tần thiên đình, căn bản tính không được cái gì, bọn hắn muốn nổi danh Cổ Thánh Đế Đạo, đoán chừng cần vô số năm.

Nhưng đạt được Tần Quân vun trồng, rất nhanh liền có thể đạt tới.

- Ừm, trẫm muốn phong các ngươi làm Đại Tần Tứ Hầu, tổ hợp cái thế, giết khắp hết thảy địch nhân, có bằng lòng hay không?

Tần Quân hỏi, hắn đã không kịp chờ đợi muốn giết tới Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc.

Tứ Hầu lập tức kích động lên, vội vàng nói:

- Nguyện ý! Nguyện ý!

Tôn Ngộ Không đã trải qua cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa, tiếp xuống chỉ có thể dùng Hồng Mông Độ Kiếp mạnh lên.

Viên Hồng còn có thể Đại Đạo Truyền Thừa, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Vô Chi Kỳ còn có cực hạn giác tỉnh.

Nhưng trước đó, hắn phải cường hóa huyết mạch của Tứ Hầu, ít nhất phải siêu việt Thần Ma còn lại.

Đại khái đi qua một canh giờ.

Tứ Hầu rời Thiên Đế Cung, Pháp Hải chờ đợi ở trước Thiên Đế Cung, ở dưới Bách Lý Thủ Ước ra hiệu bước vào trong điện.

Ngoại trừ Pháp Hải, Hắc Bạch Vô Thường, Diêm La Vương, Địa Tàng

Vương, Sa Ngộ Tịnh, Kim Thiền Tử, Cự Linh Thần… cũng xếp hàng chờ đợi.

- Đám người Tôn Ngộ Không rất kích động a.

- Bệ Hạ gần đây ở trên diện rộng đề bạt các Thần tướng!

- Thật hay giả? Truyền thuyết Bệ Hạ thi triển Đại Thần Thông tiêu hao rất nhiều a!

- Là thật, Bệ Hạ đã thành Đạo, có thể so với Đại Đạo, cho nên có thể sử dụng thần thông vô thượng nhiều lần!

- Rốt cục đợi đến ngày này!

------oOo------

Chương 2150: Thực lực của Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian xoay chuyển, một tháng cấp tốc trôi qua.

Đại Tần thiên đình vẫn như cũ gió êm sóng lặng, nhưng Tần Quân dã tâm bừng bừng, điên cuồng chiêu binh mãi mã, để thế lực khắp nơi ở Cổ Thánh Đế Đạo lo sợ bất an.

Một ngày này, Tần Quân tổ chức Đại Tần Triều hội.

Sau khi Tiên Quan Thần Tướng tụ tập, tất cả đều quỳ trên mặt đất, không người nào dám lên tiếng, đại điện yên tĩnh đáng sợ

Theo Tần Quân thành Đạo, Đế uy của hắn mạnh hơn, để quần thần trong điện âm thầm kinh hãi, Bệ Hạ rời đi mấy tháng, lại đến tình trạng như thế!

Tần Quân một tay tựa ở trên đầu gối, quan sát toàn bộ sinh linh phía dưới, mở miệng nói:

- Các ngươi biết trẫm sắp làm gì không?

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía hắn, ánh mắt các Thần tướng đều nóng rực, Tiên Quan thì lộ ra bình tĩnh.

- Bình định Cổ Thánh Đế Đạo, giết vào Hồng Mông!

Bạch Khởi sát khí đằng đằng nói, Sát Thần kiếm không thể giấu ở trong vỏ lâu.

- Chỉ cần Bệ Hạ phân phó, Nhị Lang xung phong đi đầu!

Dương Tiễn ôm quyền nói, khí vũ hiên ngang, dù sao hiện tại hắn là Đại Tần thiên đình đệ nhất đại tướng.

Thái Bạch Kim Tinh bước ra một bước nói:

- Bệ Hạ, bước chân của Đại Tần thiên đình nên chậm lại, từ Huyền Đương đại thế giới đến một bước này, chúng ta mới dùng bao lâu, tuy trước kia không có vấn đề, nhưng bây giờ tốt nhất chậm dần bước chân, dù sao địch nhân càng ngày càng mạnh.

Cũng không phải tất cả mọi người đều ưa thích chinh chiến, Đại Tần thiên đình thật vất vả có thịnh thế như thế, nhiều người thích có thể hòa bình một đoạn thời gian hơn

Những thế lực lớn khác, mấy trăm triệu năm cũng không nhất định gặp được chiến tranh, bách tính trôi qua vô cùng an tâm

Nghe vậy, ánh mắt của Tần Quân liếc nhìn Thái Bạch Kim Tinh, vô cùng sắc lạnh.

Sắc mặt của Thái Bạch Kim Tinh hơi không tự nhiên, nhưng vẫn thản nhiên mà đừng, các Tiên Quan ở sau lưng nhao nhao lên tiếng, làm dịu bầu không khí

- Bệ Hạ, Đại Tần thiên đình chúng ta mạnh như thế, sao không nghỉ ngơi một chút?

- Đúng vậy, cho dù chúng ta không chinh chiến, mỗi ngày cũng có người tìm chúng ta nương tựa, hàng phục Đại Tần!

- Bệ Hạ uy áp Cổ Thánh Đế Đạo, không cần khai chiến nữa, độc hưởng Thánh Tôn, há không tốt hơn sao?

- Bệ Hạ bớt giận, Thái Bạch Tiên Trưởng cũng là vì Đại Tần suy nghĩ, cũng không có ý mạo phạm bệ hạ.

Các Tiên Quan cơ hồ đều đang khuyên Tần Quân không khai chiến, theo bọn hắn nghĩ, không cần thiết, dù sao Cổ Thánh Đế Đạo không có người nào là đối thủ của bọn hắn

- Hừ!

Lúc này, Dương Tiễn hừ lạnh một tiếng, tựa như một trọng chùy nện ở trong lòng mỗi một vị Tiên Quan, dọa đến bọn hắn nhao nhao quay đầu, sợ hãi mà nổi giận nhìn qua Dương Tiễn

- Các ngươi đang can thiệp quyết định của trẫm sao?

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng hỏi, ngữ khí vô cùng nặng nề, tựa như hàn phong lan khắp Thiên Đế Cung

Dọa đến tất cả Tiên Quan nhao nhao quỳ xuống, bao quát Thái Bạch Kim Tinh, cùng kêu lên nói:

- Bệ Hạ bớt giận! Chúng ta không dám!

Đại Tần thiên đình, cho tới bây giờ đều là độc đoán!

Tần Quân, đã là Thiên Mệnh!

Nhất là sau khi giết vào Huyền Đương vũ trụ, Tần Quân càng bá đạo, cho dù là Tướng Thần nhất phẩm cũng chỉ có thể phục tùng

Mấu chốt nhất là, Thần Tướng cơ hồ đều đối với Tần Quân nói gì nghe nấy, bởi vì Thần Tướng đứng ở vị trí cao đều là Tần Quân một tay đề bạt, ân tình vĩnh viễn ở trong lòng

- Đại Tần thiên đình phải làm người xâm nhập! Mà không phải người phòng thủ!

- Trẫm nhất định phải giết vào Hồng Mông!

Tần Quân nói, khuôn mặt có chút dữ tợn, sau cùng gằn từng chữ nói, nói:

- Hơn nữa phải càng nhanh càng tốt!

Thiên Đế oai, không ai dám cãi!

- Chúng ta tuân mệnh!

Các Thần tướng cùng kêu lên nói, âm thanh vang vọng Lục Đế thành, gây nên vô số bạo động

Sau khi bãi triều, Tần Quân ở dưới Bách Lý Thủ Ước, Kinh Kha đồng hành đi ra Thiên Đế Cung

------oOo------

Chương 2151: Thực lực của Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tin tức của Thần Tướng minh có tới chưa?

Tần Quân vừa đi vừa hỏi, ánh nắng rơi xuống, vô cùng ấm áp.

Nguyên bản Lục Đế thành không có thiên không, là Tần Quân để cho người ta sử dụng pháp thuật tạo ra thiên không, viên mặt trời kia chính là Sơ Thái Dương Thần Lâm của Đông Hoàng Thái Nhất biến thành

- Không, sau khi ba vị Thần Tướng kia trở về liền không có tin tức truyền đến, khả năng còn ở trên đường.

Bách Lý Thủ Ước trả lời, ngữ khí có chút do dự, dù sao ba người kia mạnh như vậy, hẳn là đã sớm truyền tin trở về.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Không trở lại cũng không có việc gì, Đại Tần thiên đình không cần dựa vào ai, dựa vào mình cũng có thể!

Nghe ba người Lý Thanh nói, Thần Tướng minh ở trong Hồng Mông chính là một thế lực rất mạnh, mạnh hơn Huyết Bức tộc, Tần Quân còn nghĩ minh chủ của bọn hắn là Xa Bỉ Thi cùng Đông Vương Công, nếu như Xa Bỉ Thi cùng Đông Vương Công biết được hành tung của hắn, hắn là sẽ trở về, dù sao độ trung thành của hai người còn rất cao

Bách Lý Thủ Ước gật đầu, quen tay hay việc vuốt mông ngựa nói:

- Bệ Hạ chính là đại đế mạnh nhất chư thiên vũ trụ, ai dám chọc giận ngài cũng sẽ không có kết cục tốt!

Tần Quân mỉm cười, tiếp tục phân phó nói:

- Kinh Kha, huấn luyện Đại Tần U Linh như thế nào rồi?

- Đã vượt qua vạn người, tu vi yếu nhất cũng có Đại Đạo Đế Tôn cảnh.

Kinh Kha thành thật trả lời, Đại Tần thiên đình đang nhanh chóng trưởng thành, Tần Quân xem trọng Đại Tần U Linh tự nhiên cũng không thể chậm lại

Hưu...

Lúc này, không gian trước người Tần Quân bỗng nhiên xé mở một lỗ đen, ngay sau đó một bóng người từ đó lướt ra, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, cho dù là Kinh Kha, cũng không kịp phản ứng

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, Thời Gian Đại Đạo trong nháy mắt thôi động

Tốc độ của thích khách trở nên chậm chạp, Tần Quân cũng thấy rõ diện mục thật của hắn, rất giống Hỗn Độn Thần Chủ, bên ngoài thân có khải giáp thanh minh sắc, đầu sinh ngũ giác, nhưng còn lâu mới khôi ngô như Hỗn Độn Thần Chủ, trong tay hắn nắm một thanh dao găm tản ra hắc khí, đâm thẳng cổ Tần Quân.

Tu vi siêu việt Hồng Mông Dung Đạo cảnh!

- Hừ!

Tần Quân nâng tay trái lên, ngón trỏ điểm ra, Liệt Diễm Đại Đạo hóa thành Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, tia sáng liệt diễm giết ra

Thích khách cảm giác được nguy cơ rất trí mạng, vội vàng né tránh, vừa quay người lại, Dương Tiễn bỗng nhiên xuất hiện, một tay đập vào trên lưng hắn.

Oanh!

Thích khách nằm sấp xuống đất, khải giáp toàn thân phá nát, máu tươi vẩy ra, mặt đất cứng rắn cũng bị nện ra một cái hố sâu, cung điện ở bên cạnh ầm vang sụp đổ, bụi đất tung bay

Dương Tiễn giẫm ở trên lưng hắn, ép tới hắn không cách nào đào thoát

- Dám chui vào Lục Đế thành, ngươi muốn chết!

Dương Tiễn nhìn xuống thích khách lạnh giọng nói, hiện tại hắn là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, thích khách vừa hiện thân, hắn liền phát giác được.

Bách Lý Thủ Ước cùng Kinh Kha giật nảy mình, đồng thời khiếp sợ nhìn về phía Tần Quân

Vừa rồi Tần Quân tiết ra khí tức để bọn hắn có loại cảm giác sợ hãi

Tần Quân dạo bước đi đến bờ hố, hỏi:

- Hắn là cảnh giới gì?

- Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ.

Dương Tiễn trả lời, đồng thời kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

Chỉ dựa vào Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ liền để thích khách Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ né tránh, chiến lực chân thực của Tần Quân không khỏi quá bất hợp lí a?

Thật tình không biết, Tần Quân truyền thừa bốn loại Đại Đạo, cũng không phải hắn một loại Đại Đạo có thể phỏng đoán.

- Ừ.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, tâm lý lại thoải mái lật trời.

Vừa rồi Dương Tiễn không xuất hiện, hắn cũng có lòng tin đối địch, xem ra hắn đã có được thực lực địch nổi Hồng Mông Đại Tự Tại

Thật tình không biết, nếu như hắn chỉ có một loại Đại Đạo, tiếp nhận pháp lực của Nhậm Ngã Tiếu truyền thừa, đột phá tới Hồng Mông Đại Tự Tại là chuyện rất dễ dàng

- Ngươi là Hỗn Độn Thần Chủ?

Tần Quân nhìn xuống thích khách, lạnh lùng hỏi, hắn còn buồn bực vì sao Thần Chủ Vân Điện không có động tĩnh, nguyên lai là một mực tìm cơ hội

------oOo------

Chương 2152: Âm Dương Hắc Bạch Vô Thường (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thích khách chật vật xoay cổ, nhìn Tần Quân, cắn răng nói.

- Giết ta đi!

Chân của Dương Tiễn để hắn không thể động đậy, thậm chí không cách nào thi triển thần thông, thống khổ khó nhịn, dù vậy, hắn cũng không có tiết lộ thân phận, lựa chọn tử vong.

Đáng tiếc, bộ dáng của hắn như vậy, Tần Quân dùng chân cũng có thể đoán được thân phận.

Còn có khả năng là ngụy trang hay không, Tần Quân không có suy nghĩ nhiều, dù sao hắn ở Hồng Mông đắc tội thế lực có thể đếm được trên đầu

ngón tay, không đáng vu hãm đối phương.

- Ừm, vậy thì giết hắn.

Tần Quân gật đầu nói, hoàn toàn không dài dòng.

Dương Tiễn dùng chân giẫm một cái, pháp lực rung lên, tên thích khách này liền hóa thành tro bụi chôn vùi

Lực lượng của Thái Nguyên Thủy Tổ cũng không phải Hồng Mông Đại Tự Tại có thể tiếp nhận.

- Bệ Hạ, là mạt tướng vô năng, để hắn chui vào nơi này.

Dương Tiễn đi vào trước mặt Tần Quân, hổ thẹn nói, kỳ thật không trách hắn, cường giả Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh thần thông quảng đại, phút chốc đi qua vô số vũ trụ, hắn có thể ở thời điểm thích khách xuất thủ chạy đến, đã là thần tốc.

Tần Quân khoát tay nói.

- Đây là chuyện không có biện pháp, không cần để ở trong lòng.

Lục Đế thành lại không thể thiết lập pháp trận chuyên môn đối địch, dù sao mỗi ngày đều có sinh linh ra ra vào vào, rất khó phòng bị, trăm mật luôn có một hở a.

Đám người không có mỏi mòn chờ đợi, sự tình thích khách của Thần Chủ Vân điện cũng không có truyền ra, Tần Quân thậm chí không có để ở trong lòng

Hai ngày sau, Viên Hồng tìm tới Tần Quân, huyết mạch của hắn đã lột xác thành công

- Hệ thống, để Viên Hồng truyền thừa Hoàn Bỉ Đại Đạo!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Hoàn Bỉ Đại Đạo, lúc đầu hắn muốn lưu cho mình, nhưng nghĩ đến những Thần Ma kia đối với mình có công lao cực lớn, hắn liền không muốn tham nhiều một cơ hội

Viên Hồng, là nhóm Thần Ma đầu tiên, lúc Tần Quân đạp vào vùng đất Vô Chủ, Viên Hồng là cường binh vô địch dưới tay hắn

Chi cường binh này nên một lần nữa hiện ra tư thái vô địch!

Rất nhanh, Viên Hồng liền bị hút vào mi tâm của hắn giữa, biến mất không thấy gì nữa

Theo Hệ Thống thăng cấp, trong hệ thống cũng xuất hiện rất nhiều bảo bối ẩn chứa huyết mạch cường đại

Hắn cho Viên Hồng chính là một loại huyết mạch tên Hắc Ám Ma Viên, không kém Tôn Ngộ Không Hỗn Độn Thần Viên chút nào, đến từ Vị Diện khác biệt, tạm thời không cách nào so sánh, từ giá trị danh khí mà nói, Hắc Ám Ma Viên quý hơn.

Mười giây đồng hồ cấp tốc đi qua.

- Đinh! Viên Hồng Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở, Tần Quân lúc này phân phó nói.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của Viên Hồng!

- Viên Hồng, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa.

- Chủng tộc Hắc Ám Ma Viên! Thông Tí Viên Hầu!

- Tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn!

- Công pháp Cửu Chuyển Luyện Thể Công!

- Pháp bảo Trấn Hải Tây Phương côn!

- Thần thông Bát Cửu Huyền Công! Bất Tử thân!

- Đại Đạo Truyền Thừa Hoàn Bỉ Đại Đạo!

- Độ trung thành 100 (max trị số 100)!

Đại Tự Tại viên mãn!

Rất mạnh, Tần Quân rất hài lòng, tuy đã xuất hiện Thái Nguyên Thủy Tổ, nhưng cũng không ảnh hưởng cách nhìn của hắn đối với Đại Tự Tại cảnh.

Trước không phóng thích, ngày sau lúc chiến tranh mở ra, chấn nhiếp địch nhân!

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Hắc Bạch Vô Thường kết bạn tới bái phỏng Tần Quân, Tần Quân vì bọn họ đổi Âm Dương Tinh Thạch, cường hóa Âm Dương lực.

Lại thêm bản thân bọn hắn là cường giả Hồng Mông Dung Đạo Cảnh, nếu truyền thừa Âm Dương Đại Đạo, trong tay sẽ có hai loại Đại Đạo

Cái này cũng chính là lần thứ nhất Thần Ma có được hai loại Đại Đạo, Tần Quân rất chờ mong bọn hắn có thể mạnh bao nhiêu

- Để bọn hắn truyền thừa Âm Dương Đại Đạo!

Tiếng nói vừa dứt, Hắc Bạch Vô Thường liền hút vào mi tâm của hắn, trong chúng Thần Ma, Hắc Bạch Vô Thường tính hơi đặc biệt, có thể cùng một chỗ Đại Đạo Truyền Thừa, để Tần Quân vui vẻ.

Mười giây sau.

- Đinh! Hắc Bạch Vô Thường Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Không phóng thích, trước nhìn bảng thuộc tính!

Tần Quân quyết định thật nhanh, hi vọng Hắc Bạch Vô Thường có thể siêu việt Dương Tiễn, sau khi siêu việt, chỉ cần không phóng thích, hệ thống sẽ không ngủ say.

- Hắc Bạch Vô Thường, đến từ dân gian truyền thuyết.

- Chủng tộc Hỗn Độn Hắc Linh! Hỗn Độn Bạch Linh!

------oOo------

Chương 2153: Âm Dương Hắc Bạch Vô Thường (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tu vi Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ!

- Công pháp Hắc Bạch Ngự Quỷ Pháp!

- Thần thông Âm Dương Độn pháp! Hiệu lệnh quỷ sai! Đoạt Mệnh tác hồn!

- Đại Đạo Truyền Thừa Âm Dương Đại Đạo!

- Pháp bảo Đoạt Mệnh liêm đao! Tác Hồn liên! Định Hồn tỏa!

- Độ trung thành 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ!

Nổ tung!

Tần Quân kích động đến kém chút nhảy lên, tăng thêm Dương Tiễn, hắn tương đương có được ba Thái Nguyên Thủy Tổ, thì sợ gì Kim Diêu Thần Giáo, Huyết Bức tộc?

Nhưng Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ trung kỳ liền có thể để hệ thống sụp đổ, Hắc Bạch Vô Thường tự nhiên không thể phóng thích

- Trẫm liền buồn bực, nếu siêu việt cực hạn, hẳn là ở trước khi Đại Đạo Truyền Thừa thành công hệ thống liền sụp đổ a?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi.

- Truyền thừa thành công, là trước mô phỏng ra bảng thuộc tính mới nhất của Thần Ma, một khi phóng thích, liền tương đương với rút đi lực lượng của hệ thống, siêu việt cực hạn của hệ thống, giống như là hệ thống kiệt lực ngất xỉu.

Hệ thống giải thích nói, để Tần Quân giật mình.

- Nếu như vượt qua cực hạn của hệ thống quá nhiều, hệ thống không bỏ ra nổi nhiều lực lượng như vậy, nên làm cái gì?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Hệ thống bất đắc dĩ hồi đáp.

- Như vậy không cách nào phóng thích.

Hố cha…

Tần Quân bất đắc dĩ, liền không nói thêm gì nữa.

Hắn còn có hai lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, bốn cơ hội tử trung giác tỉnh, chờ hệ thống càng cường đại, sẽ san bằng Kim Diêu Thần Giáo cùng Huyết Bức tộc.

- Bệ Hạ, Thủ Ước cầu kiến!

Lúc này, ngoài điện truyền đến âm thanh của Bách Lý Thủ Ước.

- Vào đi.

Tần Quân hồi đáp.

Nếu không có đại sự, Bách Lý Thủ Ước là sẽ không quấy rầy Tần Quân, có thể đẩy liền đẩy.

Đợi Bách Lý Thủ Ước nhập điện, hắn quỳ gối trước mặt Tần Quân, giơ cao một quyển trục nói.

- Đây là Thần Tướng minh Lý Thanh truyền về tin tức.

- Mở ra, đọc cho trẫm nghe.

Tần Quân gật đầu nói.

Đối với Bách Lý Thủ Ước, hắn rất tín nhiệm, cho nên hoàn toàn không tránh hiềm nghi

Bách Lý Thủ Ước liền tranh thủ dò thần thức vào trong quyển trục, miệng thì thầm.

- Thần Tướng minh đã khai chiến với Huyết Bức tộc, Đông Đế tự mình chủ đạo, thề báo thù thay Thiên Đế Bệ Hạ, Đông Đế nhắn lại, sẽ mang theo đầu lâu của Huyết Bức tộc lão tổ đến bái kiến Thiên Đế Bệ Hạ.

Niệm xong, Bách Lý Thủ Ước trừng to mắt, nghĩ không ra Thần Tướng Minh sẽ vì Tần Quân mà khai chiến với Huyết Bức tộc.

Tần Quân nhíu mày, Thần Tướng minh đối với hắn như thế, như vậy Đông Đế khẳng định là Đông Vương Công rồi.

Chỉ là…

Đông Vương Công chỉ là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, còn không bằng ba người Lý Thanh, có thể thống lĩnh Thần Tướng minh cường đại như thế?

Còn có Xa Bỉ Thi thuộc tính không biết, hiện tại lại mạnh bao nhiêu?

Cho dù hệ thống cực hạn đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ, vẫn như cũ không cách nào thấy rõ tu vi của Xa Bỉ Thi

Ngay thời điểm Tần Quân nghi hoặc, Dương Tiễn bỗng nhiên xuất hiện trong điện, nửa quỳ xuống, trầm giọng nói.

- Bệ Hạ, có cường địch đột kích, đã tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, đoán chừng không được bao lâu liền có thể giết tới trước Đại Tần Vị Diện.

Cường địch?

Có thể bị Dương Tiễn coi là cường địch, đối phương tuyệt đối không đơn giản.

- Có bao nhiêu Thái Nguyên Thủy Tổ?

Tần Quân hỏi.

- Năm!

Sắc mặt Dương Tiễn âm trầm, rõ ràng cảm giác được khó giải quyết.

Đại Tần Thiên Đình chỉ có hắn là Thái Nguyên Thủy Tổ, trừ khi Nhậm Ngã Tiếu trở về mới có phần thắng, bằng không chắc chắn càng thêm nguy cấp hơn mấy tháng trước.

------oOo------

Chương 2154: Ma Tổ khủng bố (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mang theo Dương Tiễn, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn đi vào Tinh Đạo bảy màu ngoài Đại Tần Thiên Đình.

Trải qua mấy tháng thời gian, Tinh Đạo bảy màu đã dần dần thành hình, nhưng so với trước đại chiến thì ảm đạm hơn rất nhiều

Đám người chờ đợi quân địch đến, sắc mặt đều không quá đẹp mắt, bởi vì bọn hắn đã có thể cảm nhận được cảm giác áp bách.

- Nếu như trẫm lại sử dụng lực lượng siêu việt cực hạn trước mắt của hệ thống, phải chăng lại sẽ để cho ngươi rơi vào trạng thái ngủ say, lại chạy ra một vị Thần Ma?

Trong lòng Tần Quân hỏi, nếu như thật sinh tử quan đầu, hắn vẫn chọn phóng thích Thần Ma

- Đúng!

Hệ thống cấp tốc hồi đáp, khiến cho ánh mắt của Tần Quân càng băng lãnh.

Rất nhanh, cuối Tinh Đạo bảy màu bay tới mấy chục thân ảnh cường đại, dẫn đầu là năm Thái Nguyên Thủy Tổ, cho dù cách nhau xa xôi, cũng có

thể làm người ta kinh ngạc run rẩy

Nhìn kỹ lại, những sinh linh này dáng dấp rất giống Hỗn Độn Thần Chủ, cũng rất giống thích khách lúc trước tập kích Tần Quân

Phảng phất các Hỗn Độn Thần Chủ đến từ cùng một chủng tộc.

Dương Tiễn nheo lại ba con mắt, tùy thời chuẩn bị tác chiến.

- Trong các ngươi, ai là Thiên Đế?

Một tên Hỗn Độn Thần Chủ cầm đầu trầm giọng hô, tiếng như Cự Lôi, vang vọng toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, để mấy trăm Đại Đạo Vị Diện vỡ tổ.

Lại có cường giả khiêu khích Thiên Đế?

- Những Hỗn Độn Thần Chủ các ngươi lại tìm đến chết sao!

Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ hét, hoàn toàn không sợ khai chiến.

Cầu xin địch nhân tha thứ, thường thường đều không có kết cục tốt, sao không chết oanh oanh liệt liệt!

- Lớn mật!

- Giết bọn hắn! Quá hung hăng ngang ngược!

- Biết chúng ta là Hỗn Độn Thần Chủ, còn dám lớn lối như vậy, không thể nhịn!

- Đúng rồi! Hôm nay tất yếu tái tạo uy danh của Hỗn Độn Thần Chủ!

Hơn mười vị Hỗn Độn Thần Chủ lập tức nổi giận, nhao nhao lên tiếng, chỉ đợi Hỗn Độn Thần Chủ dẫn đầu hạ lệnh, bọn hắn sẽ cùng nhau tiến lên.

Hỗn Độn Thần Chủ cầm đầu toàn thân hất lên Khải Giáp màu đen, cao tới trăm trượng, trên đầu mọc chín cái sừng, lóng lánh hàn mang, đôi mắt sắc bén chăm chú nhìn đám người Tần Quân, để bọn hắn cảm giác sát ý thấu xương.

- Thiên Đế, ngươi giết hai vị Hỗn Độn Thần Chủ của chúng ta, cho ngươi hai con đường, một là theo chúng ta đi, hai là chết!

U Hắc Hỗn Độn Thần Chủ nhìn chằm chằm Tần Quân nói, ngữ khí bá đạo, không dung Tần Quân phản bác.

Đi với các ngươi?

Tần Quân cười, kết quả sẽ sống không bằng chết a!

Hắn hít sâu một hơi, chuẩn bị thả Hắc Bạch Vô Thường ra.

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới, thời không bích chướng dấy lên Ma khí, như bị ăn mòn, Ma khí càng ngày càng nhiều, cự kỳ khủng bố, để cho người ta tê cả da đầu.

Không chỉ Tần Quân, Thần Ma còn lại cũng chú ý tới, nhao nhao động dung.

Các Hỗn Độn Thần Chủ chú ý tới thần thái của đám người Tần Quân, vô ý thức nhìn chung quanh, bọn hắn giật mình kêu lên.

- Ma khí, loại Ma khí này là…

U Hắc Hỗn Độn Thần Chủ phảng phất như nghĩ tới nhân vật đáng sợ gì, con mắt trừng lớn, thân thể run nhè nhẹ.

- Thần Chủ Vân điện, chẳng lẽ các ngươi không biết Bổn Tọa coi trọng Cổ Thánh Đế Đạo sao?

Một âm thanh lạnh lùng mà tà ác vang lên, vang vọng bên tai mỗi một sinh linh, như ở bên cạnh bọn hắn nói chuyện, dọa đến đám Hỗn Độn Thần Chủ sợ hãi.

------oOo------

Chương 2155: Ma Tổ khủng bố (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cửu Cung Vô Thượng.

Một tên Hỗn Độn Thần Chủ run giọng nói, phảng phất như gặp phải ác mộng đáng sợ nhất.

Đám người Tần Quân cũng như lâm đại địch, Cửu Cung Vô Thượng ra sân khí thế cao thâm mạt trắc, để đám Hỗn Độn Thần Chủ kinh hoảng như thế, rõ ràng càng mạnh.

- Cửu Cung Vô Thượng Sơ Thủy Ma Tổ?

Tần Quân nhíu chặt lông mày, trước kia Triệu Vân từng đề cập qua Cửu Cung Vô Thượng, chẳng qua lúc đó Tần Quân không có để ở trong lòng.

Hiện tại xem ra, lực lượng của Cửu Cung Vô Thượng rất cường đại, ngay cả đám Hỗn Độn Thần Chủ cũng hoảng sợ như thế, thực lực của hắn kém cỏi nhất cũng là Thái Nguyên Thủy Tổ, thậm chí khả năng mạnh hơn, nếu không có thể nào để năm Thái Nguyên Thủy Tổ kinh hoảng?

Dương Tiễn thấp giọng nói.

- Cửu Cung Vô Thượng này rất mạnh, ta không cách nào bắt được vị trí của hắn, nhưng từ khí tức nhìn lại, là mạnh hơn ta.

Đám người nghe được càng thêm sợ hãi, Dương Tiễn là tồn tại mạnh nhất trong bọn họ, ngay cả hắn cũng tự nhận không bằng, bọn hắn còn có thể làm sao?

Sắc mặt của Tần Quân âm trầm, không có mở miệng.

- Nếu Nhậm Ngã Tiếu ở đây, thì tốt biết bao.

Nhiễm Mẫn nói thầm một tiếng, trong lòng hắn cũng không phải còn có dị tâm, chỉ là không kiềm hãm được cảm thán một tiếng, dù sao Nhậm Ngã Tiếu quá cường đại, ngay cả Sát Lục Đại Đạo cũng không làm gì được Nhậm Ngã Tiếu.

Tần Quân mặt không biểu tình, trong lòng cũng buồn bực, bình thường Nhậm Ngã Tiếu không phải ở phụ cận hắn sao, sao hiện tại không thấy?

- Chúng ta chỉ bắt hắn, tuyệt đối không chia sẻ Cổ Thánh Đế Đạo.

U Hắc Hỗn Độn Thần Chủ cắn răng nói, rõ ràng có ý tứ nhượng bộ.

Ma khí càng ngày càng nhiều, bắt đầu tụ tập về phía bọn hắn, như là quỷ vụ.

- Đã tới, thì đừng đi, Bổn Tọa đang cần pháp lực.

Tiếng cười lạnh của Cửu Cung Vô Thượng truyền đến, tiếng nói vừa dứt, Ma khí đột nhiên đánh tới đám Hỗn Độn Thần Chủ

Đám Hỗn Độn Thần Chủ thấy tình thế không ổn, nhao nhao chạy trốn, đáng tiếc tốc độ của bọn hắn còn lâu mới nhanh bằng Ma khí, Ma khí hóa thành vô số xúc tu quấn quanh bọn hắn, để đám người Tần Quân chảy mồ hôi lạnh

Bọn hắn căn bản không có thấy rõ quỹ tích vận động của Ma khí, thật sự là quá nhanh!

- A a a...

Một tên Hỗn Độn Thần Chủ bỗng nhiên hét thảm, tu vi của hắn yếu nhất, nhưng cũng đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, chỉ thấy thân thể của hắn lấy tốc độ mắt trần có thể thấy cấp tốc khô quắt, không đến ba cái hô hấp, pháp lực của hắn bị rút khô, hóa thành xác ướp, diện mục hoảng sợ, sinh cơ rất nhanh liền gãy mất, ngay cả nguyên thần cũng không có đào thoát.

Một màn này, để đám người Tần Quân tê cả da đầu .

Lúc này, Hỗn Độn Thần Chủ còn lại liên tiếp hét thảm, cấp tốc bị hút khô pháp lực, biến thành xác ướp, hồn phi phách tán, chết không nhắm mắt.

Không bao lâu, hơn mười vị Hỗn Độn Thần Chủ toàn bộ chết thảm, chỉ còn U Hắc Hỗn Độn Thần Chủ, tu vi của hắn mạnh nhất, pháp lực thâm hậu, còn có thể kiên trì.

- Cửu Cung Vô Thượng ngươi chết không yên lành! Cuối cùng sẽ có một ngày bị Hồng Mông diệt trừ!

U Hắc Hỗn Độn Thần Chủ khàn giọng gầm thét, vừa rống xong câu nói này, sinh cơ của hắn liền triệt để bị chém đứt, thân tử đạo tiêu.

Hơn mười vị Hồng Mông Đại Tự Tại, năm Thái Nguyên Thủy Tổ, tất cả đều bị hút khô pháp lực mà chết thảm!

Đám người Tần Quân trầm mặc, trên mặt mỗi người đều toát mồ hôi lạnh.

Thực lực của Cửu Cung Vô Thượng quá kinh khủng, rất có thể siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ.

- Đáng giận, tại sao có thể có tồn tại cường đại như thế?

Tần Quân nắm chặt song quyền, cho dù phóng xuất Hắc Bạch Vô Thường, đoán chừng cũng không địch lại Cửu Cung Vô Thượng

Lúc này, Ma khí quấn quanh lấy đám Hỗn Độn Thần Chủ bắt đầu thu hồi, xác ướp của đám Hỗn Độn Thần Chủ thì rơi xuống dưới, biến mất ở dưới đáy Tinh Đạo

Ma khí điên cuồng tụ tập áp súc, rất nhanh liền biến thành một thân ảnh bá đạo, áo choàng màu đen phiêu động, dài đến mười trượng, chân diện mục của Cửu Cung Vô Thượng cũng ngưng tụ hiện hình .

Thân thể cao tới hai trượng, Hắc Bào phần phật, bên trên in đường vân kim sắc, giống như Long giống như Sư, rất sống động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ lao ra, khuôn mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, bờ môi đỏ chót, tựa như muốn tích huyết, hốc mắt cũng đỏ đến đáng sợ, mái tóc màu tím lay động, giữa mi tâm có Tử Diễm Đồ Văn, rất giống Tần Quân.

------oOo------

Chương 2156: Cửu Cung Vô Thượng muốn chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt của Cửu Cung Vô Thượng quăng tới, trực tiếp rơi vào trên người

Tần Quân, xem nhẹ bọn người Dương Tiễn

Đối mặt ánh mắt của hắn, Tần Quân không có trốn tránh, cùng nhau đối mặt.

Hoắc...

Trong chốc lát, tử diễm đồ văn giữa mi tâm hai người đồng thời nhảy lên, tuy so sánh với nhau, tử diễm của Tần Quân nhỏ hơn nhiều, dù sao thân hình của bọn hắn chênh lệch rất lớn.

Dương Tiễn cấp tốc ngăn ở trước mặt Tần Quân, hung hãn không sợ chết, nói:

- Có ta ở đây, đừng muốn tổn thương Bệ Hạ nhà ta!

Tuy biết không địch lại Cửu Cung Vô Thượng, nhưng hắn nguyện ý chết trước Tần Quân

Đông Hoàng Thái Nhất tử trung cũng đi theo bước ra, Doanh Chính, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn… cũng như thế, bọn hắn hiểu, coi như muốn chạy trốn, cũng trốn không thoát, vậy sao không chết có cốt khí một chút.

Cửu Cung Vô Thượng mặt không biểu tình, mặc dù không có tiết lộ khí thế, nhưng cho đám người Dương Tiễn cảm giác áp bách cực mạnh, lúc trước đám Hỗn Độn Thần Chủ chết thảm rõ mồn một trước mắt, để tiếng lòng của bọn hắn không thể không kéo căng

- Bổn Tọa nói qua muốn đả thương Bệ Hạ của các ngươi sao?

Cửu Cung Vô Thượng mở miệng nói, khuôn mặt kinh dị, nói rất bình thản, nhưng cũng không có để bọn người Dương Tiễn buông lỏng

- Vậy ngươi muốn làm gì?

Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Hắn rất không quen nhìn người khác kiêu căng miệt thị hắn như thế, dù sao hắn cũng là người như vậy.

Cửu Cung Vô Thượng không để ý đến Đông Hoàng Thái Nhất, mà nhìn chằm chằm Tần Quân, nói:

- Hồng Mông chi tử, bái Bổn Tọa làm sư, như thế nào?

Lời vừa nói ra, mọi người đều trừng to mắt.

Hồng Mông chi tử là cái gì?

Hắn lại muốn thu Tần Quân làm đồ đệ!

Tần Quân không có kinh hỉ, ngược lại nhíu chặt lông mày, nói đùa, hắn chính là Thiên Đế, có thể nào bái Ma Tổ làm sư?

- Vì sao ngươi nói trẫm là Hồng Mông chi tử?

Tần Quân hỏi.

Cửu Cung Vô Thượng chỉ chỉ tử diễm giữa mi tâm mình không ngừng nhảy lên nói:

- Đây là dấu ấn của Hồng Mông chi tử, Hồng Mông chi tử chính là được Hồng Mông khí vận mà sinh, trời sinh có được Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả, hơn nữa không phải Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả bình thường, siêu việt phạm trù nhất phẩm, nếu như ngươi bái Bổn Tọa là sư, Bổn Tọa có thể mang ngươi tiến vào độ cao ngươi không tưởng tượng nổi.

Được Hồng Mông khí vận mà sinh!

Các Thần Ma đều khiếp sợ nhìn về phía Tần Quân, trách không được Tần Quân lợi hại như thế, nguyên lai là Hồng Mông chi tử!

Trong lòng Tần Quân cũng hơi kinh ngạc, nguyên lai tử diễm giữa mi tâm hắn lại có lai lịch như vậy, hắn còn tưởng rằng là Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả mang tới dị biến, tỉ mỉ nghĩ lại cũng đúng, Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Hiên Viên đều không có dị biến này.

- Trẫm cự tuyệt.

Tần Quân nhìn chằm chằm Cửu Cung Vô Thượng, mở miệng.

Đây là điểm mấu chốt của hắn, một khi cúi đầu, ngày sau cho dù quật khởi lại như thế nào, Thiên Đế không chỉ là thân phận của hắn, là tín niệm để hắn hành tẩu thế gian, nói đến cổ hủ, nhưng một khi mất đi tín niệm, vậy thì chính là cái xác không hồn

Hắn nỗ lực chinh chiến, nguyên nhân không phải là vì tự do sao?

Mục tiêu của hệ thống không phải là chí cao vô thượng sao?

Về phần người nhà của hắn, coi như hắn bái nhập Cửu Cung Vô Thượng, lại sao có thể bảo chứng an toàn của bọn hắn?

Cùng ngồi chờ chết, không bằng đụng một cái!

Tần Quân càng nghĩ, ánh mắt càng kiên định, tuyệt cảnh giống như vậy lại không phải lần đầu tiên gặp được, nếu hắn muốn sợ, đã sớm sợ chết.

- Ồ? Ngươi dám cự tuyệt Bổn Tọa?

Cửu Cung Vô Thượng nheo mắt lại, nhẹ giọng nói, phảng phất như ở bên cạnh Tần Quân mở miệng, hàn khí nhào vào trên cổ Tần Quân, để trái tim của hắn không khỏi băng giá

Sát khí ngang dọc Tinh Đạo bảy màu, khiến cho bầu không khí vô cùng nghiêm trọng

Đám người Dương Tiễn nhao nhao bày ra tư thế chiến đấu, tùy thời khai chiến, chỉ là trên mặt bọn hắn treo đầy mồ hôi lạnh to như hạt đậu, bán rẻ bọn hắn khẩn trương

Tần Quân nắm chặt song quyền, tùy thời chuẩn bị phóng thích Hắc Bạch Vô Thường

Lúc này, Cửu Cung Vô Thượng bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười, cười vô cùng âm u.

- Ha ha ha ha!

Cửu Cung Vô Thượng càng cười càng lớn tiếng, sát khí đi theo tiêu tán, để

đám người Tần Quân càng căng thẳng hơn.

Tên này sẽ không phải có vấn đề chứ?

Trọn vẹn cười một hồi lâu, Cửu Cung Vô Thượng mới bình tĩnh trở lại, hắn nhìn Tần Quân, trêu tức nói:

- Ngươi không sợ chết sao?

------oOo------

Chương 2157: Cửu Cung Vô Thượng muốn chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sợ chết? Nếu trẫm sợ chết, đã sớm chết.

Tần Quân hừ lạnh.

Hắn có thể đứng chết, không thể quỳ sống.

Cửu Cung Vô Thượng gật đầu nói:

- Ngươi quả nhiên không có gạt ta.

Hả?

Tần Quân lần nữa nhíu mày, lời này là có ý gì?

Cửu Cung Vô Thượng thăm thẳm nói:

- Nhậm Ngã Tiếu đâu, bảo hắn cút ra đây!

Nhậm Ngã Tiếu!

Mọi người thất kinh, tên này nhận biết Nhậm Ngã Tiếu?

- Ngươi tìm hắn làm gì?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, hắn xem như nhìn ra, Cửu Cung Vô Thượng đối với hắn căn bản không có ác ý, thậm chí có thể là chuyên đến giúp hắn

Không phải là Nhậm Ngã Tiếu mời tới cứu binh chứ?

- Đương nhiên là chiến một trận, tên kia bị ngươi ảnh hưởng quá mức tự phụ, thừa dịp hắn còn chưa mạnh, ta muốn trả thù hắn.

Cửu Cung Vô Thượng hừ nói, hắn không tiếp tục tự xưng Bổn Tọa, nhưng mọi người không có chú ý tới điểm này.

Tần Quân càng thêm nghi hoặc, nghe Cửu Cung Vô Thượng nói, rõ ràng trước kia nếm qua thua thiệt ở trong tay Nhậm Ngã Tiếu

Chỉ là vì sao quá khứ của Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cung Vô Thượng có liên quan tới hắn?

Chẳng lẽ trong tương lai nào đó, trẫm sẽ xuyên việt đến thời kỳ còn sớm hơn Hỗn Độn?

Tần Quân lớn gan suy đoán, hắn từng hai lần Xuyên Việt Thời Không, hắn càng nghĩ càng thấy có khả năng.

- Ngươi và trẫm trước kia gặp qua?

Tần Quân nhìn Cửu Cung Vô Thượng hỏi.

Cửu Cung Vô Thượng bẻ bẻ cổ, khoát tay nói:

- Không có gặp qua, ngày sau ngươi sẽ hiểu, dù sao Cổ Thánh Đế Đạo thuộc về ta, ngươi đừng vướng bận, lăn ra ngoài!

Tần Quân nghe mà khóe miệng co giật, mọi người đưa mắt nhìn nhau, đầu óc không xoay chuyển được.

Nguy cơ giải trừ?

- Xem ra Nhậm Ngã Tiếu sợ, không phải nói hắn đi theo ngươi sao?

Cửu Cung Vô Thượng nhìn chung quanh, tức giận hỏi.

Tần Quân im lặng, cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Mặc dù Cửu Cung Vô Thượng không có hại hắn, nhưng ngữ khí làm sao lại không kiên nhẫn như vậy?

- Thôi.

Cửu Cung Vô Thượng thở dài một tiếng, nói một câu, hắn liền biến mất ở chỗ cũ.

- Cho ngươi trăm năm thời gian, mang theo Đại Tần thiên đình của ngươi rút khỏi Cổ Thánh Đế Đạo, nếu không ta sẽ đích thân động thủ đuổi các ngươi ra ngoài!

Tên này cố ý thả đại âm, khiến cho thanh âm của hắn vang vọng toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo

Tất cả Vị Diện trong nháy mắt nghe được, cũng biết Thiên Đế bị uy hiếp.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... đánh bại Cửu Cung Vô Thượng! Nhiệm vụ tường trình: Cửu Cung Vô Thượng uy hiếp ký chủ, cũng muốn ký chủ ở trong vòng trăm năm mang theo Đại Tần thiên đình rời đi, nếu ký chủ ở trong vòng trăm năm đánh bại Cửu Cung Vô Thượng, thu hoạch được một cơ hội Thần Ma phục sinh, một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, khen thưởng vô cùng phong phú, nhưng không có gây nên Tần Quân kinh hỉ

Cửu Cung Vô Thượng quá cường đại, trời mới biết mạnh bao nhiêu

Nhưng trăm năm thời gian, đầy đủ hắn vượt qua!

- Gia hỏa này quá phách lối!

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng nói, thật vất vả đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại, không nghĩ tới lại biến thành kẻ yếu

Tần Quân phất tay nói:

- Không cần để ý hắn, trăm năm thời gian, trẫm sẽ để cho các ngươi siêu việt hắn!

Mọi người nghe xong, con mắt lập tức phát sáng lên.

Một bên khác, Cửu Cung Vô Thượng qua lại trong Thời Không Loạn Lưu, hắn bỗng nhiên nhìn thấy phía trước xuất hiện một thân ảnh màu trắng, tập trung nhìn vào, chính là Tô Đế.

------oOo------

Chương 2158: Thời không dung hợp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là hắn.

Cửu Cung Vô Thượng nheo mắt lại, thì thào nói, rõ ràng nhận biết Tô Đế.

Tô Đế cũng nhìn thấy hắn, tốc độ của hai người không có chậm lại, cấp tốc lao đi

Rất nhanh, bọn hắn liền dừng lại, lẫn nhau cách xa không đến ngàn mét, bốn mắt nhìn nhau, thần sắc của song phương đều vô cùng lạnh lùng

Bây giờ vết máu trên mặt Tô Đế chỉ còn lại có mấy cái, trong đôi mắt tĩnh mịch nhiều hơn một phần dị sắc, khí chất cũng có biến hóa, so với dĩ vãng, càng nhiều hơn một chút bá khí bễ nghễ chúng sinh

- Tô Đế, đã lâu không gặp!

Cửu Cung Vô Thượng cười lạnh, Ma khí từ trong cơ thể tràn ra, rất có tư thế xuất thủ

Tô Đế tiếp tục dạo bước tiến lên, miệt thị lấy Cửu Cung Vô Thượng, nói:

- Không nghĩ tới lại gặp được ngươi, ngươi muốn đi tìm hắn?

Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày nói:

- Hừ, liên quan gì tới ngươi?

- Chuyện của hắn, chính là sự tình của ta!

Tô Đế hừ lạnh một tiếng, trong mắt có Kim Ô tê minh, lửa nóng hừng hực bám vào trên áo trắng của hắn, rất có ý tứ xuất thủ

Cửu Cung Vô Thượng liếm miệng một cái, nhe răng cười nói:

- Vừa vặn! Tìm không thấy Nhậm Ngã Tiếu, tìm ngươi chiến một trận!

- Lần này, ta nhất định thắng ngươi!

Oanh...

Ma khí bành trướng giống như biển gầm bạo phát, để Thời Không Loạn Lưu bạo động, lôi điện giao minh, phảng phất như không gian lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ

Ma khí kinh người, cao tới ức trượng, thổi đến Hắc Bào của Cửu Cung Vô Thượng phần phật, tản mát ra khí thế duy ngã độc tôn.

Tô Đế khịt mũi coi thường nói:

- Chỉ bằng ngươi? Luyện thêm 3000 ức năm đi!

Thoại âm rơi xuống, Tô Đế mang theo vô số tàn ảnh, cấp tốc lướt về phía Cửu Cung Vô Thượng, đại chiến trong nháy mắt bạo phát.

Ma Tổ chiến Yêu Đế, tuyên cổ hiếm thấy!

Cổ Thánh Đế Đạo, sau khi Cửu Cung Vô Thượng rời đi, Đại Đạo Vị Diện không có bình tĩnh trở lại

- Vừa rồi âm thanh kia là ai? Cũng dám khu trục Thiên Đế!

- Lúc trước còn có âm thanh của Hỗn Độn Thần Chủ, Thiên Đế xong!

- Đại Tần thiên đình lớn lối như thế, rốt cục phải xong đời!

- Vì sao phải định trăm năm? Xem ra người kia không có niềm tin tuyệt đối chiến thắng Đại Tần thiên đình.

- Thì như thế nào, mục tiêu của Đại Tần thiên đình sẽ dời đi, chúng ta không cần lại lo lắng.

Vô số sinh linh cũng đang thảo luận Cửu Cung Vô Thượng, sau đó thân phận của Cửu Cung Vô Thượng liền hấp thụ ánh sáng

Nguyên lai uy hiếp Thiên Đế là Sơ Thuỷ vị diện Ma Tổ!

Tên Cửu Cung Vô Thượng cấp tốc thành tồn tại sinh linh đều biết

Đại Tần thiên đình nắm trong tay mấy Đại Đạo Vị Diện cũng lòng người bàng hoàng, bầu không khí của Lục Đế thành cũng không tốt lắm.

Sau khi Tần Quân trở về, không có lập tức tổ chức triều hội, mà tự mình tu luyện, không người dám quấy rầy.

Trong tẩm cung.

- Không có biện pháp để Hệ Thống thăng cấp nhanh hơn?

Trong lòng Tần Quân hỏi, gặp được Cửu Cung Vô Thượng, hắn cảm thấy cảm giác cấp bách

Đại Tần thiên đình vẫn quá yếu!

- Ngoại trừ tranh đoạt khí vận, thu phục lãnh địa ra thì không còn cách nào khác, ký chủ có thể đi khiêu chiến những cường giả có đại khí vận, cũng có thể trợ giúp hệ thống tăng cường.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân chần chờ.

Cường giả ở Cổ Thánh Đế Đạo đã không bị hắn để vào mắt, coi như khiêu chiến thành công, đối với hệ thống bây giờ mà nói, chỉ là hạt cát trong sa

mạc

Chẳng lẽ chỉ có thể đi Hồng Mông sâu trong Cổ Thánh Đế Đạo?

Tần Quân nhíu chặt lông mày, trầm tư suy nghĩ.

Chờ chút!

- Hệ thống, có thể trợ giúp trẫm lần nữa xuyên việt hay không?

Trong lòng Tần Quân hỏi, nếu lại xuyên toa thật lâu, hắn liền có đại lượng thời gian tu luyện, trợ giúp mình mạnh lên

- Tuy Vận Mệnh Chi Luân cùng ký chủ dung hợp, nhưng muốn xuyên qua mấy trăm tỷ năm, thậm chí càng lâu, rất khó, dù sao lúc trước chỉ là ngoài ý muốn.

------oOo------

Chương 2159: Thời không dung hợp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống trả lời, chỉ là âm thanh hơi nghi hoặc một chút.

- Bất quá, còn có một biện pháp!

- Nói!

Tần Quân vội vàng thúc giục, không giống dĩ vãng, lần này hắn là chủ động muốn xuyên qua

- Ký chủ dung hợp Không Gian Đại Đạo, lại thêm Thời Gian Đại Đạo, có thể khống chế thời không, nói không chừng có thể xuyên qua thật lâu!

Hệ thống trả lời, để ánh mắt của Tần Quân sáng lên.

Nếu hắn chưởng khống thời không, Xuyên Việt Thời Không há không phải một bữa ăn sáng?

Nghĩ xong, Tần Quân đứng dậy rời đi, đi tới một tinh cầu hoang vu ngoài Lục Đế thành.

Không có kéo dài, hắn trực tiếp phân phó nói:

- Truyền thừa cho trẫm Không Gian Đại Đạo!

Đế Giang, xin lỗi!

Tần Quân vốn muốn ở thời điểm để Thần Ma nhiều lần Đại Đạo Truyền Thừa, lại truyền cho Đế Giang Không Gian Đại Đạo

Nhưng bây giờ hắn chờ không nổi!

Hiện tại là Cửu Cung Vô Thượng, tiếp xuống sẽ là ai?

Oanh!

Một cỗ ký ức to lớn tràn vào trong đầu Tần Quân, hắn đã dung hợp Liệt Diễm Đại Đạo, Hảo Vận Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, linh hồn còn mạnh hơn Hồng Mông Đại Tự Tại, rất nhanh liền tiến vào trạng thái

Vô số linh khí từ vũ trụ cuốn tới, rót vào trong cơ thể hắn, làm cho cả Tinh Cầu không ngừng rung động, lúc nào cũng có thể sẽ vỡ nát

Phụ cận Lục Đế thành càng nổi lên cuồng phong, dẫn đến vô số sinh linh kinh hoảng, còn tưởng rằng có cường địch đột kích

- Bệ Hạ đột phá, các ngươi chớ hoảng!

Thanh âm của Dương Tiễn bỗng nhiên vang vọng toàn thành, gây nên kinh thiên xôn xao

- Bệ Hạ tại đột phá?

- Nghe nói Thiên Đế đã thành Đạo, siêu việt Đại Chúa Tể, tiếp xuống lại là cảnh giới gì?

- Xem ra Cửu Cung Vô Thượng kích thích Bệ Hạ, Đại Tần thiên đình vô địch!

- Cái gì Sơ Ma Tổ, hết thảy đến quỳ gối trước mặt bệ hạ!

Con dân của Đại Tần thiên đình hưng phấn không thôi, tuy Thiên Đế đối ngoại bá đạo, nhưng đối nội vô cùng nhân từ, Lục Đế thành tuyệt đối là thành trì an toàn nhất tự do nhất, không giới hạn ở Đại Tần thiên đình, phóng tầm mắt nhìn Cổ Thánh Đế Đạo cũng như thế

Một phủ đệ, Tù Mệnh Đế Tôn cùng Thiên Mệnh Đại Đế ngồi ở trong viện, hai người nhìn lên bầu trời, thần sắc phức tạp

Bọn hắn đã biết Thiên Đế đúng là Tần Thiên Đế, sau khi biết chân tướng, bọn hắn không có rời đi, bây giờ ở dưới trướng của Triệu Vân làm việc

Tuy Thiên Mệnh Đại Đế không dám gặp Tần Quân, nhưng không lay chuyển được Tù Mệnh Đế Tôn

- Cửu Cung Vô Thượng hẳn phải chết.

Tù Mệnh Đế Tôn nhẹ giọng nói, dám đối nghịch Tần Quân, là không có kết quả tốt.

Thiên Mệnh Đại Đế thở dài nói:

- Lục Đế thành không an toàn, vì sao chúng ta còn phải ở lại chỗ này, chúng ta ngay cả tư cách gặp Thiên Đế cũng không có.

Bọn hắn từng nhiều lần yêu cầu gặp Tần Quân, nhưng tin tức truyền không lên, thậm chí ngay cả gặp Triệu Vân cũng rất khó.

Thỉnh cầu giống như vậy, thật sự là quá nhiều, rất nhiều cường giả tự cho mình siêu phàm, đáng tiếc đều bị Bách Lý Thủ Ước ngăn cản.

- Ta chờ mấy trăm tỷ năm, lại chờ nhiều một đoạn thời gian, lại như thế nào?

Tù Mệnh Đế Tôn kiên định nói, không bái nhập Tần Quân, hắn thề không bỏ qua

Nghe vậy, Thiên Mệnh Đại Đế đành phải thở dài một tiếng.

Lúc này, một tên hạ nhân chạy vào nói:

- Gia chủ, bên ngoài có một vị tự xưng Kiếm Chủ cầu kiến, nói là quen biết cũ của Thiên Mệnh công tử.

Kiếm Chủ?

Thiên Mệnh Đại Đế hoảng hốt, không khỏi liên tưởng tới tràng cảnh trước kia ở Huyền Đương đại thế giới.

Thiên hạ Cửu Đế.

- Để hắn tiến đến.

Tù Mệnh Đế Tôn gật đầu nói, nói xong, hắn liền đứng dậy rời đi, không quấy rầy đồ đệ ôn chuyện.

Cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều sinh linh tụ tập về phía Tần Quân đột phá, đều muốn mắt thấy thần dung của Thiên Đế, trong đó không thiếu thám tử của các đại thế lực.

Linh khí cuồn cuộn ở trong vũ trụ hình thành phong bạo khổng lồ, cuốn lên vô số tinh thạch, người tu vi yếu càng như hạt bụi bị cuốn đi.

------oOo------

Chương 2160: Hoàng Cừu Thiên! Ma Cảnh Thương! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh

Tần Quân cảm giác trong cơ thể như là vũ trụ, không ngừng nổ tung, không ngừng sáng tạo, Không Gian Đại Đạo đang cùng Đại Đạo còn lại dung hợp, nhưng Thời Gian Đại Đạo tựa hồ rất bài xích Không Gian Đại Đạo, khiến cho trong lúc nhất thời, tiến triển dung hợp bị kẹt lại

- Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Không Gian Đại Đạo cùng Thời Gian Đại Đạo không thể dung hợp?

Tần Quân nghi ngờ nghĩ, Tam Thiên Đại Đạo, Không Gian là vương, thời gian là quân, Quân Vương bất tương dung

- Không Gian Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo ở trong Tam Thiên Đại Đạo đều có thể sắp xếp năm vị trí đầu, mỗi một cái cũng vô cùng cường đại, như ngạn ngữ của Hoa Hạ, một núi không thể chứa hai hổ, ký chủ cần kiên nhẫn dung hợp.

Hệ thống giải thích, trong lời nói lại mang theo vẻ hưng phấn.

Nghe vậy, Tần Quân chỉ có thể tĩnh tâm, nỗ lực dung hợp Không Gian Đại Đạo.

Cùng lúc đó, tu vi của hắn đang chậm rãi tăng trưởng, nhưng muốn đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, đường phải đi còn rất dài

Thời gian cấp tốc trôi qua, lấy chỗ Tần Quân làm trung tâm, phạm vi 500 triệu dặm lại tụ họp càng ngày càng nhiều sinh linh

Bọn hắn không còn dám tiến lên, bởi vì uy áp CỦA Tần Quân quá mức khủng bố, nếu lại tới gần, rất có thể hình thần câu diệt

- Thật mạnh, đây chính là khí tức Đại Đạo cảnh sao?

- Thiên Đế thật đột phá?

- Các ngươi nhìn, không gian đang chấn động.

- Đây là lực lượng gì? Cảm giác như không gian phía trước sống lại.

- Không phải nói Thiên Đế mới Đại Đạo Đế Tôn sao? Sao lại đột nhiên thành Đạo?

Sinh linh nghị luận ầm ĩ, không gian phía trước bị lực lượng thần bí cách trở, làm bọn hắn không cách nào nhìn ra thân ảnh của Tần Quân, nhưng cái này không ảnh hưởng bọn hắn hưng phấn chút nào.

Tần Quân không để ý đến bọn hắn, chuyên tâm dung hợp Không Gian Đại Đạo

Một Hắc Ám vũ trụ thần bí, kim quang giao thoa ngang dọc, mỗi một vệt kim quang cấu thành trường kiều không nhìn thấy cuối, bên trên tọa lạc vô số cung điện, thậm chí là thành trì, vô cùng hùng vĩ

Trong đó trên một kim quang rộng vạn trượng, có ba bóng người dạo bước mà đi.

Chính là một nam hai nữ, nam tử mặc Đế bào màu tím, đỉnh đầu khảm châu quan, khuôn mặt anh tuấn, mang theo cười khẽ bất cần đời, ánh mắt tản mạn, để cho người ta nhìn không thấu trong lòng của hắn suy nghĩ cái gì.

Hai nữ tử phía sau hắn dáng dấp xinh đẹp, khuôn mặt cực kỳ tương tự, như là song bào thai, phân biệt mặc váy xanh, váy đỏ

- Giáo Chủ, Thần Tướng minh khai chiến với Huyết Bức tộc, công bố thay Thiên Đế báo thù, bọn hắn có thể tìm chúng ta gây phiền phức hay không?

Nữ tử Vvy xanh hỏi, ánh mắt nhìn về phía nam tử tràn đầy kính sợ.

Nam tử chính là Kim Diêu thần giáo Giáo Chủ, Hoàng Cừu Thiên.

Ở trong Hồng Mông, chính là một phương cự phách.

Hoàng Cừu Thiên nhìn phía trước nói:

- Thần Tướng minh tính là gì, chỉ có Xa Hoàng có thể vào mắt ta mà thôi!

- Huyết Bức tộc càng là chủng tộc buồn nôn, bị diệt tốt nhất, nhưng Huyết Bức lão tổ bỉ ổi vô sỉ, Thần Tướng minh đoán chừng tạm thời không làm gì được bọn họ.

Ngữ khí của Hoàng Cừu Thiên tựa như cười nói, nhưng ngạo khí tận trong xương tuỷ rất dễ dàng để cho người ta cảm nhận được

Nữ tử váy đỏ che miệng cười nói:

- Giáo Chủ là tồn tại lợi hại nhất trong Hồng Mông, Thần Tướng minh cùng Huyết Bức tộc cộng lại cũng không phải là đối thủ của ngài.

- Ừm, lúc này mới đúng.

Hoàng Cừu Thiên một bộ hưởng thụ gật đầu, sau đó hỏi:

- Thiên Đế, là Thiên Đế mà Cực Đế cùng Tô Đế tôn sùng?

- Đúng!

Thanh y nữ tử gật đầu

- Cực Đế là Bất Bại Đại Đế, thực lực của Tô Đế cũng cao thâm mạt trắc, nếu không có gông xiềng, rất có thể trở thành Bất Bại Đại Đế tiếp theo, tồn tại có thể để bọn hắn tôn sùng hẳn là rất mạnh, đã để Kim Diêu thần giáo chúng ta vẫn lạc bốn Thần vương, có ý tứ.

Hoàng Cừu Thiên lẩm bẩm, ánh mắt lấp lóe, hình như có sát ý, cũng có hiếu kỳ.

- Dám giết Thần Vương của chúng ta, Giáo Chủ, Thiên Đế nhất định phải giết, nếu không Hồng Mông nhìn chúng ta như thế nào?

Thanh y nữ tử khuyên.

- Đúng vậy a! Thiên Đế tính là thứ gì, dám chọc Thần Giáo chúng ta, nhất định phải trừng phạt!

------oOo------

Chương 2161: Hoàng Cừu Thiên! Ma Cảnh Thương! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng y nữ tử đi theo lên tiếng.

Hoàng Cừu Thiên đi ở phía trước, lắc đầu bật cười nói:

- Lần này sau khi giảng đạo kết thúc, ta sẽ đích thân đi Cổ Thánh Đế Đạo một chuyến, ta ngược lại muốn xem xem hắn dựa vào cái gì giết Thần Vương của ta!

Vô luận là ai, dám đụng tới Kim Diêu thần giáo, đều không có kết cục tốt!

Dạ hắc phong cao, trên hoang mạc đứng một quỷ bảo, chung quanh bò lổm ngổm hung thú cao vạn trượng khủng bố, ở dưới đêm tối, không cách nào phân biệt diện mục thật của bọn nó.

Ly Võ Ma Tôn bỗng nhiên xuất hiện ở trước cổng chính của quỷ bảo, không có Lý Hàn Thủy ở bên cạnh.

- Ngươi trở về rồi?

Trong quỷ bảo truyền ra một thanh âm khàn khàn, phảng phất như đến từ cuối cùng trường hà lịch sử, bao hàm tang thương.

- Sư tôn trở về.

Ly Võ Ma Tôn hít sâu một hơi, mở miệng nói.

Thoại âm rơi xuống, oanh một tiếng, cửa lớn của quỷ bảo đột nhiên mở ra, nhấc lên cuồng phong thổi tới Ly Võ Ma Tôn, sau lưng nhấc lên bão cát, ba hung thú cũng bị bừng tỉnh, nhưng không có nổi giận, rất bình tĩnh.

Hô...

Tiếng xé gió truyền đến, trước mặt Ly Võ Ma Tôn trống rỗng xuất hiện một bóng người, cao lớn uy mãnh, khuôn mặt bị khăn trùm che đậy.

- Lời ấy thật chứ?

Ma Cảnh Thương trầm giọng hỏi, âm thanh run rẩy, khó nén vẻ kích động.

Ly Võ Ma Tôn gật đầu nói:

- Đúng vậy, đoạn thời gian trước ngươi đang bế quan, Cổ Thánh Đế Đạo truyền đến tin tức bị thủ hạ của ngươi cản lại, cho nên ta tự mình đến đây

nói cho ngươi.

- Hừ! Những phế vật kia không muốn sống!

Ma Cảnh Thương hừ lạnh một tiếng, chợt khẩn trương hỏi:

- Tình huống của sư tôn như thế nào? Còn nhớ ta không?

- Đương nhiên nhớ!

Ly Võ Ma Tôn bắt đầu giảng thuật tình huống hiện tại của Tần Quân.

Nghe nói Tần Quân trùng tu, tâm tình của Ma Cảnh Thương khó nhịn, thậm chí có chút nghẹn ngào.

- Gần đây Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc đều muốn tìm sư tôn phiền phức, mong ngươi có thể đi hỗ trợ.

Nói xong lời cuối cùng, Ly Võ Ma Tôn nhìn Ma Cảnh Thương xoay người cúi đầu.

- Ngươi nói cái gì đó! Hắn cũng là sư tôn ta, ta tự nhiên nghĩa bất dung từ!

Ma Cảnh Thương trầm giọng nói, sau khi bình phục tâm tình, hắn bá khí nói:

- Có ta ở đây! Ta xem ai dám đả thương sư tôn!

Hắn có thể trở thành người đứng thứ hai của Hồng Mông Ma Giáo, cũng không phải chỉ dựa vào quan hệ .

Ly Võ Ma Tôn gật đầu nói:

- Ngươi bây giờ liền đi đi, ta cũng nên về Hồng Mông Ma Giáo.

- Được!

Ma Cảnh Thương nói xong câu đó, thả người vọt lên, ba hung thú vạn trượng gầm thét bay cao, đều là ba Cự Long có cánh, uy vũ hung mãnh

Nhìn phương hướng bọn hắn rời đi, Ly Võ Ma Tôn thì thào nói:

- Các giáo rục rịch, xem ra Hồng Mông dự ngôn là thật, đại kiếp tiến đến!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Hoàng Cừu Thiên sát ý! Nhiệm vụ tường trình: Kim Diêu thần giáo Giáo Chủ Hoàng Cừu Thiên để mắt tới ký chủ, chẳng mấy chốc sẽ giáng lâm Cổ Thánh Đế Đạo, nếu ký chủ có thể đánh lui Hoàng Cừu Thiên, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, ba lần Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân đang dung hợp Không Gian Đại Đạo đáy lòng trầm xuống.

Quả nhiên!

Lại có Đại Năng để mắt tới hắn, còn là Kim Diêu thần giáo Giáo Chủ!

- Các ngươi tới đi, trẫm sẽ để cho các ngươi đã đi là không về được!

Trong lòng Tần Quân hừ nói, sau đó tiếp tục dung hợp Không Gian Đại Đạo.

------oOo------

Chương 2162: Hồng Mông Ngũ Tử! Lăng Đế! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai ngày sau…

Tần Quân rốt cục dung hợp Không Gian Đại Đạo, linh khí vô cùng vô tận điên cuồng vọt tới hắn, trợ giúp hắn tăng cao tu vi.

Không Gian Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Liệt Diễm Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, Hảo Vận Đại Đạo ở trong cơ thể xen lẫn hòa tan.

Tần Quân lâm vào trạng thái vô cùng kỳ diệu, Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo dung hợp, khiến cho thời không hóa thành vô số

hình ảnh thu nhỏ tiến vào đầu óc hắn

Phảng phất có vô số vị diện thời không xuất hiện ở trước mắt hắn, lấy thời gian phân chia, cùng trong một giây có vô số vị diện, mà thời gian từ xưa đến nay có thể hóa thành dãy số siêu việt cực hạn số học, cho dù là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, Tần Quân cũng thiếu chút thấy choáng váng.

Một Đại Đạo Vị Diện liền có vô số vũ trụ, lại lấy thời gian phân hóa, lượng tin tức to lớn đến cực điểm, Tần Quân chưa bao giờ tiếp thu qua tin tức khổng lồ như thế

Đổi lại cường giả Vô Cực cảnh, đoán chừng sẽ bị đánh chết, linh hồn bạo tán, vĩnh viễn không luân hồi

Tần Quân lâm vào trong hoảng hốt, Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả tự chủ hấp thu linh khí.

Thời gian tiếp tục trôi qua…

Sau mười ngày.

Tần Quân đột phá tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, uy thế lớn lao quét sạch toàn bộ Đại Tần Vị Diện, những sinh linh vây xem kia cả kinh giống như nước thủy triều lui lại.

- Thiên Đế Bệ Hạ đột phá?

- Cỗ uy áp này, ti...

- Mau bỏ đi!

- Khí tức thật khủng bố, ngoại trừ Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, Cổ Thánh Đế Đạo chỉ sợ tìm không ra vị thứ hai mạnh như thế!

Thời không lấy hình thái mắt trần có thể thấy vặn vẹo, các sinh linh còn tưởng rằng pháp lực của Tần Quân quá cường đại, từng cái tâm thần rung mạnh

Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất, Khổng Tuyên, Lữ Bố lơ lửng trong tinh không, nhìn qua Tần Quân, thần sắc bọn hắn đều có chút chấn kinh

- Bệ Hạ lĩnh ngộ Không Gian Đại Đạo? Không đúng! Làm sao còn có cảm giác thời gian?

Khổng Tuyên nhíu mày nói, hắn có thể cảm giác được Tần Quân rất mạnh, thậm chí khả năng còn mạnh hơn hắn

Rõ ràng cảnh giới của hắn cao hơn Tần Quân, lại có cảm giác như vậy, để hắn rất khó chịu, tuy hiệu trung với Tần Quân, nhưng hắn cũng có tự ngạo.

- Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo?

Doanh Chính nhíu mày, lẩm bẩm, hai loại Đại Đạo này đều cực kỳ cường đại, còn chưa từng nghe nói qua có người có thể đồng thời thu hoạch được hai loại Đại Đạo, nhưng hắn ở trên người Tần Quân cảm nhận được hai loại Đại Đạo.

Lúc này…

Tần Quân bỗng nhiên mở mắt, trong mắt tràn ngập lôi điện, khiến cho hắn vô cùng xinh đẹp

Hắn rốt cục sáng tạo ra Thời Không Đại Đạo hoàn toàn mới

Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo dung hợp, chính là Thời Không Đại Đạo!

- Thời Không quả nhiên là thần kỳ.

Tần Quân lẩm bẩm, giờ phút này hắn có thể tùy tâm sở dục Xuyên Việt Thời Không, nhưng muốn xuyên qua đến trước Hỗn Độn, vẫn như cũ là việc khó

Thời Không Xuyên Việt lại bị Vận Mệnh Đại Đạo kiềm chế.

Bây giờ Vận Mệnh Đại Đạo quá cường đại, xa không phải Vận Mệnh phân thân có thể so sánh.

Nghĩ xong, Tần Quân lách mình trở lại Lục Đế thành, chuẩn bị kỹ càng nghiên cứu Vận Mệnh Chi Luân một chút.

Dùng Vận Mệnh Chi Luân Xuyên Toa Thời Không, không bị Vận Mệnh Đại Đạo trừng phạt, nếu không lấy tu vi của Tần Quân, ngăn không được Vận Mệnh Đại Đạo từng bước xâm chiếm

Hắn vừa rời đi, bốn người Doanh Chính cũng tán đi, các sinh linh ở phương xa ngắm nhìn thì thận trọng tụ tập lại.

- Hệ thống, hiện tại trẫm có thể lợi dụng Thời Không Đại Đạo cùng Vận Mệnh Chi Luân xuyên việt không?

Trở lại trong tẩm cung, Tần Quân ngồi ở trên giường hỏi.

Hiện tại hắn không kịp chờ đợi muốn trở nên mạnh hơn, đến lúc đó cái gì Cửu Cung Vô Thượng, Hoàng Cừu Thiên, hắn muốn đích thân thu thập!

- Hệ thống tính toán Xuyên Việt Thời Không thời gian cực hạn một chút.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân hít sâu một hơi.

Hắn từng xuyên việt qua vạn năm trước bố cục, cũng xuyên việt đến thời kỳ Hỗn Độn sơ khai bố cục, đáng tiếc Thiên Ngoại Hữu Thiên, làm sao bố cục cũng không đủ.

- Thiên Đế, đến Tinh Đạo nói chuyện!

Đúng lúc này, âm thanh của Tô Đế bỗng nhiên vang lên ở bên tai Tần Quân.

Tần Quân ngẩn người, sao gia hỏa này lại tới đây?

Hắn không nghĩ quá nhiều, lúc này lách mình rời đi Đại Tần Vị Diện, đi vào trong Tinh Đạo bảy màu.

Tinh Đạo bảy màu vẫn ầm ầm sóng dậy, ánh mắt của Tần Quân rất nhanh liền bắt được Tô Đế, cùng hắn cách xa nhau mấy chục triệu mét

- Ừm? Sao cảm giác hắn không giống như trước kia?

------oOo------

Chương 2163: Hồng Mông Ngũ Tử! Lăng Đế! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày, Tô Đế bỗng dưng xuất hiện ở trước mặt hắn, chỉ thấy trên mặt chỉ còn lại có hai vết máu, khuôn mặt tuấn lãng thanh tú hiển lộ ra, vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng trong mắt nhiều hơn mấy phần thần thái.

- Chẳng lẽ Huyết Văn trên mặt hắn có chỗ đặc thù gì?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, đồng thời cũng rất tò mò vì sao Tô Đế tìm hắn.

Tô Đế đánh giá Tần Quân, gật đầu nói:

- Không hổ là Thiên Đế, lại đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ, trong cơ thể ẩn chứa năm loại Đại Đạo, xác thực lợi hại.

Một chút liền xem thấu Tần Quân, may mắn không phải địch nhân

Tần Quân nhướng mày hỏi:

- Vì sao trẫm cảm giác ngươi có chút không giống?

- Trước kia trúng một loại gông xiềng, ta đã dần dần tránh thoát, chẳng mấy chốc sẽ phá kén trọng sinh!

Tô Đế trả lời, tuy lập lờ nước đôi, nhưng để trong lòng Tần Quân kinh ngạc.

Phá kén trọng sinh?

Đây là muốn đột phá?

Tô Đế đã quá cường đại, lại đột phá, ai có thể đối địch?

- Có phải Cửu Cung Vô Thượng đi tìm ngươi hay không?

Tô Đế nói sang chuyện khác, hỏi, hắn không muốn lãng phí thời gian trên người mình, hắn quan tâm khi nào Tần Quân đuổi kịp hắn hơn.

- Ừm, ngươi biết?

Tần Quân trả lời.

- Xem như quen biết đã lâu, ta đã dạy dỗ hắn một chầu, ngươi an tâm ở Cổ Thánh Đế Đạo phát triển, trăm năm sau, nếu hắn dám khu trục ngươi, ta sẽ để cho hắn hối hận.

Tô Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, bình tĩnh nói, không giống dĩ vãng, trong giọng nói của hắn lại mang theo một tia ngạo khí

Xem ra Huyết Văn thần bí kia không chỉ áp chế tu vi của hắn, còn áp chế tính cách của hắn?

Tần Quân âm thầm phỏng đoán, sau đó hỏi:

- Ngươi tìm đến trẫm, không phải là nói lời này chứ?

Tuy rất cảm động Tô Đế bảo vệ hắn, nhưng hắn lòng tự trọng mạnh, không muốn dựa vào người khác, trừ khi Tô Đế trở thành thủ hạ của hắn.

- Ngươi có biết ngươi là Hồng Mông chi tử không?

Tô Đế không trả lời mà hỏi lại.

- Cửu Cung Vô Thượng đã nói cho trẫm, chẳng lẽ có vấn đề?

Tần Quân nhíu mày, sẽ không phải Hồng Mông chi tử đại biểu cho cái gì chứ?

Tô Đế nhìn Tần Quân thật sâu, ánh mắt kỳ lạ, để Tần Quân đoán không ra, chỉ nghe hắn thản nhiên nói:

- Truyền thuyết, khi năm vị Hồng Mông chi tử xuất hiện ở cùng một thời đại, sẽ nghênh đón Hồng Mông đại kiếp.

Hồng Mông đại kiếp?

Năm vị Hồng Mông chi tử?

Tần Quân nhíu mày, tâm tình của hắn có chút khó chịu, người nào có thể đánh đồng hắn?

- Cuộc sống về sau, sẽ không thái bình, nghe nói rất nhiều lão quái vật bế quan vô số kỷ nguyên cũng tức sắp xuất thế, ngươi phải đề phòng một tên!

- Ai?

- Lăng Đế, về phần nguyên nhân, tạm thời không thể nói cho ngươi.

Lăng Đế?

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, tồn tại một chữ xưng Đế đều rất mạnh, tỷ như Cực Đế, Tô Đế, Thiên Đế.

Hiện tại bốc lên một cái Lăng Đế, Tô Đế còn để hắn đề phòng, có thể thấy được lốm đốm.

- Mặt khác…

Tô Đế tiếp tục mở miệng nói, cố ý kéo dài âm thanh, trên mặt nổi lên nụ cười quỷ dị.

Tần Quân tức giận nói:

- Ngươi đừng thừa nước đục thả câu!

- Đợi ta phá kén trọng sinh, chính là Tô Đế Tông quyển thổ trở về, Thiên Đế, Đại Tần thiên đình của ngươi dám cùng Tô Đế Tông ta bác dịch sao?

Tô Đế nhếch miệng lên, cho dù đang cười, cũng cười vô cùng lãnh ngạo.

------oOo------

Chương 2164: Hai mươi bốn Mộc Quan (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế Tông?

Là tiểu tông môn ở Nội vũ trụ kia?

Tần Quân biểu lộ cổ quái, lúc trước hắn kém chút hủy Tô Đế Tông, khụ khụ, chuyện này hi vọng Tô Đế không biết được.

Tô Đế tựa hồ xem thấu tâm lý của hắn, nhẹ giọng nói:

- Trong Cổ Thánh Đế Đạo có thật nhiều Tô Đế Tông, cũng chỉ là tàn chi mà thôi, Tô Đế Tông chân chính rất mạnh, chí ít không phải Đại Tần thiên đình bây giờ của ngươi có thể so sánh.

Nghe vậy, Tần Quân hơi nheo mắt lại, hừ nói:

- Vậy trẫm rửa mắt mà đợi, lấy Hồng Mông làm bàn cờ, nhìn xem là Tô Đế Tông ngươi mạnh, hay Đại Tần thiên đình ta càng hơn một bậc!

Song đế bốn mắt nhìn nhau, trong mắt đều thiêu đốt lên ý chí chiến đấu, ai cũng không muốn chịu thua.

- Thứ này trả lại cho ngươi!

Tô Đế lật tay nói, chỉ thấy trong tay hắn trống rỗng xuất hiện một hạt châu lớn như nắm đấm, toàn thân màu trắng bạc, cực kỳ xinh đẹp

- Đây là cái gì?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi.

Tô Đế ném cho hắn, quay người rời đi, nói một câu:

- Ngươi chẳng mấy chốc sẽ hiểu, lần sau gặp nhau, hi vọng ngươi có thể càng mạnh.

Theo thoại âm rơi xuống, Tô Đế biến mất không thấy gì nữa, trong Tinh Đạo bảy màu không có để lại một tia khí tức

Nắm hạt châu màu bạc, Tần Quân tung tung, cẩn thận quan sát, luôn cảm thấy này châu và hắn, có loại cảm giác rất thân thiết.

- A? Hạt châu này ẩn chứa một loại lực lượng đặc thù, có chút tương tự Thời Gian Đại Đạo.

Thanh âm hệ thống bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân sửng sốt.

Hắn bỗng nhiên hồi tưởng lại Tô Đế nói, châu này là trả cho hắn.

Chẳng lẽ châu này là hắn giao cho Tô Đế?

Tần Quân suy nghĩ sâu xa, nghĩ như thế, sau này hắn khẳng định lại sẽ xuyên việt, chỉ là vì sao hắn đối với hạt châu này hoàn toàn không có ấn tượng?

Chẳng lẽ là sau khi xuyên việt đạt được?

Tần Quân càng nghĩ càng thấy có khả năng, chợt ở trong lòng hỏi:

- Mượn nhờ châu này, có thể làm cho trẫm xuyên việt đến thời kỳ càng lâu hay không?

- Có thể, châu này ẩn chứa lực lượng vô cùng to lớn!

Hệ thống phấn chấn nói, nghe mà ánh mắt của Tần Quân sáng lên

Hắn thu hạt châu màu bạc vào trong không gian thần thoại, sau đó về Đại Tần Vị Diện, ở trước khi hắn đi, vì phòng ngừa vạn nhất, hắn cần an bài tốt Đại Tần thiên đình, nếu không trở về thời gian không đúng, vậy thì phiền phức lớn rồi.

Trong vũ trụ vô biên, tràn ngập sương mù màu xanh, vùng vũ trụ này không có sao trời, chỉ có một mặt trời, chiếu rọi toàn bộ vũ trụ

Ở trong sương mù, lơ lửng hai mươi bốn cái Mộc Quan, mỗi một bộ dài đến trăm trượng, mặt ngoài mấp mô, phảng phất như trải qua vô số tuế nguyệt.

Hai mươi bốn cái Mộc Quan lẳng lặng nổi lơ lửng, chẳng có mục đích.

Mộc Quan bay ở phía trước nhất bỗng nhiên rung động, phảng phất như có đồ vật gì muốn xông ra, nhưng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh

- Hồng Mông Phán Xuất Tam Thiên Đạo Duy Ngã Chính Hoa Vô Mệnh Sổ.

Một âm thanh tang thương từ trong Mộc Quan truyền ra, như có như không, giống như quỷ mị.

Phía trước bay tới một chiếc Linh chu, dài đến năm vạn mét, bên trên có vài chục vạn sinh linh, rút ngắn khoảng cách nhìn lại, tất cả đều là sinh linh Minh Trùng tộc

Mục tiêu hai mươi bốn cái Mộc Quan bay tới đúng lúc là Linh chu của Minh Trùng tộc

- Phía trước có đồ vật!

Một sinh linh Minh Trùng tộc cao giọng nói, sau đó, chiến sĩ Minh Trùng tộc như châu chấu bay đi.

Khói xanh tràn ngập, bao phủ lấy hai mươi bốn cái Mộc Quan, bầu không khí vô cùng âm u.

Hai ngày về sau, Thiên Đế Cung.

Tần Quân đang muốn kết thúc triều hội, lúc này, một cỗ khí tức cường đại đến cực điểm cuốn tới, mấy chục ngàn Tiên Quan Thần Tướng cả kinh nhao nhao quay người, chỉ thấy trước cổng xuất hiện một Ma ảnh

- Bệ Hạ cẩn thận!

Dương Tiễn trầm giọng nói, lúc này lấy ra Tam Tiêm Đao, chuẩn bị chiến đấu.

Thần Ma còn lại cũng như thế.

- Chờ một chút!

Nguyên Sơ đại đế bỗng nhiên cao giọng quát bảo ngưng lại, trên mặt Tần Quân tươi cười, bởi vì hắn cũng nhận ra người đến.

Đúng là đồ đệ của hắn Ma Cảnh Thương!

------oOo------

Chương 2165: Hai mươi bốn Mộc Quan (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma Cảnh Thương là tồn tại mạnh nhất trong năm vị đồ đệ của hắn, cũng là ở sau cùng thần phục hắn

- Hắn rốt cục trở về.

Quản Trọng nhìn thân ảnh của Ma Cảnh Thương, thì thào nói, Quách Gia ở bên cạnh thì hừ lạnh một tiếng.

Đối với bọn người Ma Cảnh Thương rời đi Cổ Thánh Đế Đạo, tiến về chỗ càng sâu, hắn một mực canh cánh trong lòng, cho rằng những người này là muốn phản bội Thiên Đế

Ma Cảnh Thương bước nhanh đi vào trong điện, ở dưới ánh mắt khẩn trương của các Tiên quan Thần tướng, một đường đi tới trước Thiên Đế đài quỳ xuống

Ma khí tán đi, hiển lộ ra mái đầu bạc trắng, khuôn mặt của Ma Cảnh Thương cùng thời kỳ Hỗn Độn biến hóa không lớn, trên mặt nhiều hơn một phần tang thương, hai mắt ướt át, nhìn Tần Quân kích động khó nhịn.

- Sư tôn, ta rốt cục đợi được ngươi.

Ma Cảnh Thương run giọng nói, nói liền dập đầu cho Tần Quân, chấn động đến toàn bộ Lục Đế thành lay động kịch liệt

Sư tôn!

Các Tiên quan Thần tướng giật nảy cả mình, Dương Tiễn, Doanh Chính,

Nữ Oa… càng trừng to mắt.

Bọn hắn căn bản nhìn không thấu Ma Cảnh Thương, ít nhất là Thái Nguyên Thủy Tổ.

Một Thái Nguyên Thủy Tổ là đệ tử của Tần Quân?

Bạch Trạch che miệng, ánh mắt không ngừng nhìn Tần Quân cùng Ma Cảnh Thương, vô cùng chấn động.

- Đứng lên đi, đã lâu không gặp.

Tần Quân đưa tay nói, nhìn thấy Ma Cảnh Thương thất thố như vậy, hắn cũng không nhịn được sụt sịt.

Hắn nhìn thấy Ma Cảnh Thương xuất thế, nhìn Ma Cảnh Thương xưng bá, đã sớm xem Ma Cảnh Thương như con của mình.

Thời gian thấm thoắt, cảnh còn người mất, nhưng Ma Cảnh Thương kính trọng hắn không có thay đổi

Ma Cảnh Thương ngẩng đầu nói:

- Ta rốt cục đợi được sư tôn, từ nay về sau, tất ở bên cạnh sư tôn, vì sư tôn chém sạch mọi chông gai!

Mấy trăm tỷ năm qua, hắn gia nhập rất nhiều thế lực, đã từng tự sáng tạo qua giáo phái, nhưng đều không có tìm được cảm giác lúc trước đi theo Tần Quân

- Rất tốt! Ngươi không để cho trẫm thất vọng!

Tần Quân cười nói, có Ma Cảnh Thương ở đây, hắn liền càng yên tâm hơn.

- Tốt, các ngươi lui ra đi!

Tần Quân đứng dậy nói, hắn phải cùng Ma Cảnh Thương tâm sự một chút, nghĩ đến Ma Cảnh Thương cũng có rất nhiều lời muốn nói với hắn

- Bãi Triều!

Bách Lý Thủ Ước cao giọng nói, khắp khuôn mặt là nụ cười phấn khởi

Bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện không ngừng trở về, đây là sự tình hắn muốn nhìn thấy nhất.

Đợi tất cả Tiên Quan Thần Tướng đều thối lui, Tần Quân đi xuống bậc thang, đi tới trước mặt Ma Cảnh Thương

- Sư tôn, nghe nói Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc tìm ngài phiền phức? Cần ta đi diệt bọn hắn không?

Ma Cảnh Thương trầm giọng hỏi, trên mặt lộ ra ngoan sắc.

- Một mình ngươi liền có thể tiêu diệt bọn hắn?

Tần Quân nhướng mày hỏi.

- Ta có thể chỉ huy Hồng Mông Ma Giáo khai chiến với bọn hắn.

Ma Cảnh Thương trả lời, ở Hồng Mông trong Ma Giáo, ngoại trừ Giáo Chủ, địa vị hắn tối cao, tự nhiên có thể điều động lực lượng toàn giáo.

- Ngươi mạnh bao nhiêu, phải chăng đạt tới Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh?

Có thể trở thành người cầm quyền thứ hai của Hồng Mông Ma Giáo, thực lực của Ma Cảnh Thương khẳng định không tầm thường.

Hồng Mông Ma Giáo còn lớn hơn Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc, nhưng chiến lực đỉnh tiêm ai mạnh ai yếu, Tần Quân không được biết

- Tự nhiên như thế!

Ma Cảnh Thương ngạo nghễ.

- Ta đã siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh!

Trong lời nói tràn đầy tự tin, nghe mà Tần Quân vui vẻ, nhưng mặt ngoài bất động thanh sắc.

Siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, đó là cảnh giới gì?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ, nhưng không có hỏi thăm, dù sao hắn chuẩn bị xuyên việt, nói không chừng khi trở về liền biết được cảnh giới càng cao hơn.

- Rất tốt, trong khoảng thời gian này, ngươi liền lưu tại Đại Tần thiên đình, giúp trẫm thủ hộ nó, như thế nào?

- Cẩn tuân sư mệnh!

------oOo------

Chương 2166: Thời Không tuyến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tin tức Ma Cảnh Thương trở về cấp tốc truyền ra, cho dù Tần Quân hạ lệnh không được truyền, đáng tiếc tin tức vẫn để lộ, gây ra vô số phong vân.

Từ khi Cổ Thánh Đế Đạo bị phát hiện, hiện ra một nhóm lại một nhóm nhân vật phong vân, trong đó có Ma Cảnh Thương, Ma Cảnh Thương cuồng ngạo hạng gì, ở trước khi Cực Đế trở về, liền quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo, về sau mới đi chỗ càng sâu, không còn tin tức.

Ma Cảnh Thương trở về để Cổ Thánh Đế Đạo chấn động, làm cho các sinh linh khiếp sợ nhất là, Ma Cảnh Thương lại là đồ đệ của Thiên Đế!

- Cái này còn có ai dám trêu chọc Đại Tần thiên đình?

- Ma Cảnh Thương so sánh với Cửu Cung Vô Thượng, ai mạnh hơn?

- Cổ Thánh Đế Đạo phải đổi thiên, nhiều nhân vật trong truyền thuyết trở về như vậy, điềm không may a!

- Xem ra chỉ dựa vào Cửu Cung Vô Thượng, là không thể khu trục Đại Tần thiên đình.

- Không bằng, chúng ta cùng một chỗ nương tựa Đại Tần thiên đình?

Trong vô số vũ trụ đều bị tin tức Ma Cảnh Thương trở về chấn động, nhấc lên sóng to gió lớn.

Một ngày này, Tần Quân ngồi một mình ở trong Thiên Đế Thạch Điện, nhìn qua đại điện trống rỗng, hắn có chút hoảng hốt.

Sau đó, hắn chuẩn bị thử xuyên việt.

- Hệ thống, nếu trẫm xuyên việt, nhất định có thể trở lại thời gian điểm này sao?

Tần Quân hỏi, lần này, hắn muốn thử xuyên việt đến thời không càng xa xưa, trong lòng khó tránh khỏi không nắm chắc.

- Không cách nào cam đoan.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân hít sâu một hơi.

Nếu như không xuyên việt, hắn làm sao đối mặt cường giả đến từ Hồng Mông?

Đợi trẫm xuyên việt về, đánh các ngươi kêu ba ba!

Ánh mắt Tần Quân kiên định, sau đó dung hợp Thời Gian đại đạo cùng Không Gian đại đạo, hóa thành Thời Không Đại Đạo, cấp tốc hút nhục thân hắn vào thời không độc lập.

Cái gọi là thời không độc lập, chính là Tần Quân mệnh danh cho Thời Không Đại Đạo chế tạo ra thời không.

Ở trong thời không độc lập, hắn có thể nhìn thấy tất cả thời không, bao quát Thời Không song song, vô cùng hùng vĩ.

Đây là thế giới thuộc về Thời Không Đại Đạo, cũng chỉ hắn có thể đi vào.

Tần Quân lơ lửng giữa không trung, như trong vũ trụ đen nhánh, nhưng trong vũ trụ tràn ngập vô số ảnh thu nhỏ thời không, rất giống vòng xoáy,

lít nha lít nhít, cực kỳ tráng quan.

- Mỹ lệ đến để cho người ta trầm mê.

Tần Quân nhìn hết thảy trước mắt, híp mắt, thì thào.

Sau đó, hắn bắt đầu thôi động Vận Mệnh Chi Luân, hắn có thể cảm giác được phương hướng thời gian trôi qua, những thời không này lấy một sợi dây sinh ra, Tần Quân xưng là Thời Không tuyến.

Mỗi một điểm Thời Không tuyến sẽ sinh ra vô số Thời Không song song, mà địa phương hắn muốn đi, chính là cuối cùng của Thời Không tuyến.

Vận Mệnh Chi Luân bắt đầu thôi động, toàn thân Tần Quân lập loè lên kim quang, đồng thời hắn bay về phía cuối cùng của Thời Không tuyến.

- Lần này, trẫm muốn đi về điểm xuất phát của hết thảy!

- Trẫm muốn trở thành tồn tại mạnh nhất!

Ánh mắt của Tần Quân kiên định, hóa thành một vệt sáng, lái về phía cuối cùng của Thời Không tuyến.

Vừa bay ra ngoài một hồi, Tần Quân cảm giác có chút choáng váng.

Hắn chưởng khống lấy Thời Gian đại đạo, biết mình đã ở vào một trăm triệu năm trước, đây đã là khoảng cách thời không các sinh linh theo không kịp, Vô Cực Đại Chúa Tể nhiều nhất siêu việt vạn năm sẽ bị Vận Mệnh lực xóa đi.

- Hiện tại hệ thống bắt đầu dung nhập hạt châu mà Tô Đế giao cho ngươi vào trong Vận Mệnh Chi Luân!

Thanh âm hệ thống vang lên, ngay sau đó Tần Quân cảm giác choáng váng liền biến mất.

Hắn cắn răng, tiếp tục cao tốc bay đi.

Trên đường đi, hắn dùng ánh mắt còn lại liếc về thời không dọc đường, trong vòng xoáy thời không sẽ là một số ảnh thu nhỏ, những ảnh thu nhỏ

này đều có quan hệ tới hắn, chí ít hắn nhận ra người trong ảnh thu nhỏ

Hắn nhìn thấy Lưu Trầm Hương Nộ Phách Hoa Sơn, nhìn thấy Na Tra gọt xương trả cha, nhìn thấy Tôn Ngộ Không ở dưới Hoa Quả sơn cầu khẩn Quan Âm, hắn nhìn thấy Dương Tiễn ở trước Đào Sơn thút thít, hắn còn chứng kiến rất nhiều.

- Đó là…

Tần Quân trừng to mắt, hắn thấy được Trái Đất.

Ở trong Thời Không song song nào đó, hắn nhìn thấy cha mẹ của mình, một đôi trung niên nhân phổ thông, trong phòng ôm nhau thút thít, trong tay còn cầm một tấm hình, chính là ảnh chụp của hắn thời trẻ con.

------oOo------

Chương 2167: Thời Không tuyến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy hắn là Chủ Hồn của Cơ Vĩnh Sinh chuyển thế tới Địa Cầu, nhưng hắn xác thực sống qua một thế, không phải mộng.

- Ngày sau có cơ hội, ta sẽ trở về, nhưng ta cũng có con cùng người nhà của ta, ta cần phải bảo vệ bọn hắn, chờ ta, ta sẽ không để cho cha mẹ bi thương quá lâu.

Tần Quân im lặng nghĩ, qua lại vô số thời không, bóng lưng của hắn lộ ra cô tịch như vậy.

Kỳ thực ở sâu trong nội tâm hắn rất tịch mịch, mặc dù có người nhà, có Đại Tần thiên đình lớn như vậy, nhưng hắn có rất nhiều chuyện nghẹn ở trong lòng, không thể kể ra với người khác.

Người hiểu hắn nhất có lẽ không phải Đắc Kỷ, không phải Hi Linh Nữ Đế, mà là Tô Đế.

Loại cảm giác này rất kỳ dị, Tô Đế cô độc có thể khiến người ta cảm thấy,

nhưng hắn có thể dùng quyến cuồng che giấu.

Đây là lần thứ nhất hắn phát hiện Trái Đất, nhưng hắn không thể dừng lại.

Bởi vì Tô Đế cho hắn hạt châu rất có thể chỉ giúp hắn xuyên việt một lần, hắn không kịp do dự.

Nghĩ xong, Tần Quân không còn đi xem ảnh thu nhỏ ở dọc đường, ánh mắt chỉ nhìn phía trước nhất.

Rất nhanh, hắn bay qua một ngàn ức năm trước.

Đầu của hắn lại bắt đầu có chút choáng váng, hắn chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Vận Mệnh Chi Luân bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn bay ra, gắn vào đỉnh đầu hắn, kim quang sáng chói.

- Ông trời ơi… Ngươi đang làm gì?

Vận Mệnh phân thân ở trong Vận Mệnh Chi Luân bỗng nhiên quát to.

Tần Quân không để ý đến hắn, toàn tâm Xuyên Việt Thời Không.

1500 ức năm.

2000 ức năm!

3000 ức năm!

4000 ức năm!

Tầm mắt Tần Quân trở nên mơ hồ, cảm giác trời đất quay cuồng, hắn còn kiên trì, thời không bên cạnh hiện lên cảnh Huyền Đương chỉ huy Nhân Tộc chinh chiến vũ trụ, Nhân Tộc quyết chí tự cường, không sợ gian khổ.

5000 ức năm!

Tần Quân trong lúc mơ hồ nhìn thấy Hỗn Độn Thần Chủ đồ sát Hỗn Độn sinh linh, Nguyên Sơ đại đế, Ma Cảnh Thương, Viêm Tuyên Đế Quân,

Khổng Khâu liên tiếp bại trận.

5500 ức năm!

Bên cạnh Tần Quân lướt qua một cái hình ảnh thời không, Tô Đế đứng ở trên Thương Thiên đại thụ, phía dưới là trăm tỷ Yêu Tộc phủ phục, hắn ngẩng đầu nhìn thiên không, ánh mắt lại tựa như đang nhìn Tần Quân, vô cùng quỷ dị, nhưng Tần Quân đã ý thức không rõ, không có chú ý tới.

6000 ức năm!

7000 ức năm!

- Không được, hệ thống, trẫm sắp không chịu được nữa.

Tần Quân cắn răng nói, Thời Không lực vô cùng khủng bố, mạnh như Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ cũng bắt đầu phun máu, Vô Cực Hồng Mông bào phá vỡ.

- Chủ ký chịu đựng!

Thanh âm hệ thống vang lên, nhưng đối với Tần Quân mà nói, lại cực kỳ mơ hồ.

Tần Quân chỉ cảm thấy thân thể sắp nổ tung, nếu không phải hắn có Thời Gian đại đạo, Không Gian đại đạo, Vận Mệnh Chi Luân cùng Thần Thoại Hệ Thống, sớm đã biến thành tro bụi.

- Không được! Trẫm không thể đổ ở chỗ này!

Tần Quân nỗ lực bảo trì một tia ý chí sau cùng, hắn nhất định phải xuyên việt đến cuối cùng của Thời Không tuyến.

Hắn muốn vì Đại Tần thiên đình bố cục lớn nhất, hắn muốn trở nên mạnh hơn!

Mạnh đến sau này trở về, Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc, Thần Chủ Vân Điện, Cửu Cung Vô Thượng đều không làm gì được hắn!

- Mau dừng lại! Ngươi điên rồi sao!

Tần Nô hoảng sợ nói, dưới tình thế cấp bách, hắn thậm chí dám chửi ầm lên.

- Im miệng! Trẫm chính là Thiên Đế! Trẫm cũng không tin!

Tần Quân đột nhiên cuồng hống nói, hai mắt mở ra, con mắt bắn ra tia máu.

Tử diễm giữa mi tâm điên cuồng loạn động, tầm mắt của hắn đã là huyết sắc, không cách nào thấy vật, nhưng hắn không có dừng lại.

------oOo------

Chương 2168: Trắng xoá vô tận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế tính cọng lông a! Phải chết! Phải chết!

Tần Nô thét lên liên tục, đáng tiếc hắn bị vây ở trong Vận Mệnh Chi Luân, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.

Hai mắt Tần Quân không ngừng tuôn ra máu tươi, mũi miệng cũng bắt đầu đổ máu, Thời Không lực cường đại ép tới lục phủ ngũ tạng của hắn bị tổn thương cực lớn.

Nhất là thần hồn, cảm giác bị kim đâm thống khổ.

Nhưng hắn nhất định phải kiên trì, hắn không có lựa chọn hiện tại liền dừng lại, bởi vì làm như vậy rất dễ dàng đụng vào thời điểm Hỗn Độn sơ khai, hai cái hắn xuất hiện ở cùng một thời không mà nói, thời không sẽ sụp đổ, tạo thành hậu quả không cách nào tưởng tượng.

Hiện tại hắn không phân rõ mình xuyên việt bao lâu, hắn chỉ có thể hết toàn lực, dùng sức bay về phía trước .

8000 ức năm!

9000 ức năm!

- Đáng giận, thật muốn không được.

Tần Quân ở trong kim quang, toàn thân run rẩy, đã không thành hình người

Dọc đường hình ảnh thời không càng ngày càng ít, phía trước là bóng đêm vô tận, hắn còn đang ghé qua

- Không được, trẫm là Thiên Đế, không thể khuất phục.

- Trẫm nhất định phải đạt tới cuối cùng.

Tần Quân chật vật kiên trì, không để cho mình triệt để bất tỉnh.

Thống khổ chưa bao giờ có để nhục thân cùng linh hồn hắn bị dày vò, âm thanh hệ thống hắn đã nghe không được .

- Đây là cái gì, làm sao có thể!

Tần Nô hoảng sợ kêu, một giây sau, thanh âm của hắn im bặt mà dừng .

Phải nói, Tần Quân nghe không đến bất luận âm thanh gì nữa, phảng phất như mất thông, cũng không cảm giác được bất kỳ vật gì, ngay cả thân thể cũng giống như không còn thuộc về hắn .

Hết thảy đều bình tĩnh trở lại.

Tần Quân rốt cục rơi vào trạng thái ngủ say .

Thời gian vô thanh vô tức trôi qua, hoặc là nói, đã không có thời gian .

Hết thảy đều không .

Không biết đi qua bao lâu .

Ý thức của Tần Quân chậm rãi khôi phục, hắn cảm giác thân thể ấm áp, rất dễ chịu

Hắn nỗ lực muốn mở to mắt, nhưng lại làm không được, toàn thân bất lực

Trí nhớ của hắn cũng bắt đầu dần dần tỉnh lại, chờ hắn hoàn toàn thanh tỉnh, mắt của hắn cũng bắt đầu rung động

Từ từ mở mắt, đập vào mắt là một mảnh trắng xoá, hắn vô ý thức dò xét thân thể, phát hiện mình máu me khắp người, lơ lửng trong hư không

- Nơi này là…

Tần Quân bắt đầu dò xét chung quanh, đập vào mắt tất cả đều là màu trắng, không có cuối cùng, không có bất kỳ vật thể gì, chỉ có màu trắng vô tận.

Thậm chí có thể nói, nơi này ngay cả không gian cũng không phải, hắn cảm giác không thấy lực lượng, hai chân đạp, không cách nào mượn lực, nhưng chỉ cần tâm thần khẽ động, hắn muốn đi chỗ nào liền có thể bay tới chỗ đó

Thế nhưng vô luận hắn bay đi nơi nào, ngoại trừ màu trắng, vẫn là màu trắng

Ngay cả khí thể cũng không có, phảng phất như thân ở trong một viên cầu màu trắng, mà viên cầu này vô biên vô hạn, trừ hắn, không còn bất luận vật chất gì khác

- Hệ thống? Nơi này là nơi nào?

Tần Quân mờ mịt hỏi, cái này cùng Hồng Mông hắn tưởng tượng hoàn toàn không giống

- Tạm thời không rõ ràng.

Hệ thống trả lời, trong giọng nói cũng tràn đầy nghi hoặc.

Tần Quân nhíu mày, trước từ trong Thần Thoại Hệ Thống lấy ra đan dược liệu thương, để phòng gặp phải cường địch.

Thời điểm chữa thương, thần thức hắn trải đi mỗi phương hướng, đáng tiếc, cho dù bao trùm phạm vi mấy ngàn vạn ức dặm, vẫn là một mảnh

trắng xóa, không có phát hiện vật chất khác, ngay cả một hạt bụi cũng không có

- Chẳng lẽ ở sau cùng xuất hiện không may?

Tần Quân lo lắng nghĩ, sự vật không biết mới là đáng sợ nhất

Hệ thống không có trả lời hắn, đoán chừng cũng đang tự hỏi

Không biết đi qua bao lâu, thương thế của Tần Quân khôi phục hơn phân nửa, hắn hóa ra 100 ngàn phân thân, cao tốc bay vút về các phương hướng khác nhau.

Phân thân cùng hắn thực lực ngang bằng, một giây liền có thể lướt qua mấy chục Đại Đạo Vị Diện, đáng tiếc, bay không đến cuối cùng

Tần Quân không tin tà, một mực thao túng 100 ngàn phân thân bay về phía trước.

Hắn người mang Thời Gian Đại Đạo, có thể tính toán thời gian cho mình

Qua tới một canh giờ, 100 ngàn phân thân phi hành hết tốc lực vẫn còn chưa đạt tới cuối cùng, hình ảnh truyền về thị giác vẫn là trắng xóa, cũng không có gặp được một sinh linh, phảng phất như nơi này chỉ có Tần Quân.

Một ngày sau, các phân thân vẫn không thu hoạch được gì.

Hai ngày .

Ba ngày .

Năm ngày .

------oOo------

Chương 2169: Trắng xoá vô tận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoảng sợ khó mà hình dung bao phủ nội tâm Tần Quân.

Hắn nhíu mày, nỗ lực bình phục tâm tình .

- Chẳng lẽ nơi này là vùng đất Thời Không lưu đày?

Tâm lý Tần Quân hiện ra một suy nghĩ đáng sợ, truyền thuyết sinh linh cưỡng ép Nghịch Chuyển Thời Không, sẽ bị Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Vận Mệnh Đại Đạo liên hợp lưu đày, vĩnh viễn về không được

- Không đúng!

- Chung quanh tồn tại một loại khí thể thần bí, không hình không bóng, thậm chí để ký chủ cũng không thể nhận ra nó tồn tại.

Hệ thống tựa hồ phát hiện cái gì, ở trong đầu Tần Quân nói.

- Cái khí thể gì?

Tần Quân cả kinh vội vàng đứng lên, không còn ngồi xếp bằng nữa.

Hắn đề phòng nhìn chung quanh, phòng bị đột nhiên tập kích.

- Không rõ ràng, hệ thống có một suy đoán to gan.

Hệ thống chần chờ trả lời, ngữ khí lại có chút run rẩy.

- Cái suy đoán gì? Mau nói!

Tần Quân vội vã không nhịn nổi nói, đợi ở chỗ này, quả thực là sống không bằng chết, thứ gì cũng không có, còn phải một mực nơm nớp lo sợ

- Nơi này là vũ trụ trước Hồng Mông, thậm chí có thể nói, là tồn tại vũ trụ nguyên thuỷ nhất!

Hệ thống trả lời, 100 ngàn phân thân của Tần Quân phi hành khoảng cách, đủ để từ Huyền Đương đại thế giới đuổi tới Hồng Mông, nhưng vẫn chưa đạt được cuối cùng, vẫn chưa gặp được sinh linh cùng vật chất, để nó không khỏi ra kết luận như vậy

Trước Hồng Mông?

Tần Quân cứ thế tại nguyên chỗ, thật lâu khó mà lấy lại tinh thần.

- Nếu như nơi này thật là trước Hồng Mông, không có quy tắc, không có vật chất, càng không có sinh linh, vậy hết thảy nghi hoặc liền giải quyết dễ dàng.

Hệ thống cảm thán nói, không nghĩ tới Tần Quân xuyên việt quá mức như vậy.

- Vậy trẫm còn có thể xuyên việt một lần nữa không?

Tần Quân liền vội hỏi.

Hiện tại ngay cả Hồng Mông cũng chưa từng xuất hiện, hắn chơi như thế nào?

Linh khí cũng không có, hắn tu luyện thế nào?

Đợi ở chỗ này, sớm muộn cũng điên.

- Không thể, ký chủ còn không thể kết nối Thời Không vị diện độc lập?

Hệ thống phủ quyết nói, nghe mà Tần Quân vội vàng ngưng tụ Thời Không Đại Đạo, đáng tiếc không cách nào tiến vào Thời Không vị diện độc lập, muốn xuyên qua, càng là nói chuyện viển vông

- Cái này….

Tần Quân há to mồm, đầu óc có chút không xoay chuyển được.

- Hồng Mông chưa ra, Tam Thiên Đại Đạo tự nhiên cũng không có hiển hiện, Thời Không tuyến càng chưa xuất hiện.

Hệ thống cảm thán.

Lần này xuyên việt ngay cả hệ thống cũng không có dự liệu được.

- Bây giờ nên làm gì?

Tần Quân hít sâu một hơi, hỏi.

- Chờ.

- Chờ cái gì?

- Chờ đến Hồng Mông xuất thế.

-…

Khóe miệng của Tần Quân co giật, trời mới biết khi nào Hồng Mông xuất thế.

Nghĩ xong, tâm thần hắn khẽ động, 100 ngàn phân thân tất cả đều tiêu tán, hóa thành pháp lực.

Tần Quân ngồi xếp bằng, chợt lấy ra Vận Mệnh Chi Luân, còn muốn hỏi Tần Nô, dù sao Tần Nô chính là Vận Mệnh phân thân a.

Tần Nô bị hắn thả ra, vẫn như cũ là bộ dáng Bạch Đế.

- Ngươi cái này…

Tần Nô vô ý thức chỉ Tần Quân chửi ầm lên, còn chưa mắng xong, liền bị tràng cảnh chung quanh dọa sửng sốt.

- Nơi này là?

Tần Nô thận trọng hỏi, trong nháy mắt liền sợ.

- Thế giới trước khi Hồng Mông chưa mở.

Hai tay Tần Quân khoanh ở trước ngực, nhắm mắt lại trả lời.

Tần Nô như bị sét đánh, linh hồn cứng ngắc, biểu lộ kinh ngạc.

------oOo------

Chương 2170: Hồng Mông chưa mở (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Con bà nó! Đây không phải nằm mộng?

Tần Nô hoảng hốt hồi lâu, sau đó nói tục, cái từ này là học theo Tần Quân.

Tần Quân hai tay ôm ngực, một bộ không nhịn được nói:

- Ngươi có thể yên tĩnh một chút hay không?

Cảm giác được sát khí của Tần Quân, Tần Nô vội vàng im miệng

Bây giờ Tần Quân thổi một hơi cũng có thể để hắn tan tành mây khói, lại thêm đây là thời điểm sống còn, hắn nhất định phải chịu thua

Sau khi yên tĩnh, mặt mũi Tần Nô tràn đầy đề phòng nhìn chung quanh, sợ đột nhiên chạy ra ngưu quỷ xà thần gì.

Tần Quân hỏi:

- Ngươi đối với trước Hồng Mông biết bao nhiêu?

- Ừm? Hồng Mông không phải không có kỷ nguyên sao, ta biết Hồng Mông đã là lúc sơ khai.

Tần Nô cẩn thận từng li từng tí trả lời

- Nói cách khác, ngươi hoàn toàn không biết tình huống hiện tại gì cả?

- Ừ.

- Im miệng!

-…

Tâm tình của Tần Quân bực bội, dọa đến toàn thân Tần Nô run rẩy, không dám nói nữa, ánh mắt không ngừng dò xét chung quanh.

- Đừng xem, không có cái gì, chỉ có hai chúng ta, ngay cả một giọt nước cũng không có!

Nghe vậy, Tần Nô há to mồm, lập tức không khẩn trương nữa, to gan bay đi chung quanh.

Tần Quân không để ý đến hắn, nhắm mắt dưỡng thần

Thế giới không có cái gì là trống rỗng, là tịch mịch

Tần Quân người mang Thời Gian Đại Đạo, chỉ có thể tính thời gian cho mình, để cho mình bảo trì thần chí cùng ký ức

Hắn sợ còn chưa chờ đến Hồng Mông xuất thế, liền đã quên quá khứ.

Một ngày .

Một tháng .

Một năm .

Trăm năm .

- Tại sao ngươi không nói chuyện?

Tần Quân hỏi, con mắt không có mở ra.

- Ngươi không phải bảo ta im miệng sao?

- Nhưng ngươi con mẹ nó im trăm năm, không có nín chết sao?

- Ách? Qua một trăm năm rồi?

Tần Nô lúng túng vò đầu, trong nháy mắt liền mở ra máy hát, nói sang chuyện khác hỏi:

- Chúng ta phải đợi bao lâu?

- Trẫm làm sao biết?

Tần Quân trợn trắng mắt

Thật sự là quá nhàm chán!

Tần Quân khó mà chịu đựng, thế là ở trong lòng phân phó nói:

- Hệ thống! Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Hắn nguyên bản lo lắng lúc Hồng Mông khai ích sẽ xuất hiện nguy cơ to lớn, cho nên không có triệu hoán Thần Ma, miễn cho ngoài ý muốn nổi lên .

Nhưng thật sự là không nín được.

Chung quanh tất cả đều là màu trắng, ngoại trừ Tần Nô, không còn sinh linh gì khác, thậm chí ngay cả một tảng đá cũng không có, đổi lại người bình thường, đợi không được một tháng liền điên mất

- Không được! Hiện tại không cách nào triệu hoán Thần Ma, bởi vì nơi này là khởi nguyên của hết thảy bắt đầu, đại bộ phận công năng của hệ thống đều bị phong bế, bởi vì không cách nào dẫn ra Đại Đạo quy tắc lực.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân nhíu mày.

Nguyên lai Thần Thoại Hệ Thống cần dẫn ra Đại Đạo lực, trách không được hấp thu khí vận liền có thể mạnh lên

- Đại Đạo quy tắc lực? Dùng Đại Đạo của trẫm có thể chứ?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Tần Nô nhìn thấy hắn không nói lời nào, chỉ cảm thấy chán, thế là nhắm mắt ngủ.

- Không được, Đại Đạo của ký chủ đã thoát ly vũ trụ bản nguyên, không thể trợ giúp hệ thống.

Hệ thống trả lời.

Vũ trụ bản nguyên?

Tần Quân nhíu mày, chẳng lẽ phải đợi đến Hồng Mông khai ích?

- Nếu như ký chủ nhàm chán, có thể sử dụng Phân Thân Đại Đạo.

Hệ thống đề nghị.

- Phân Thân Đại Đạo đều là trẫm, mình nói chuyện với mình, có ý gì?

Khóe miệng của Tần Quân co giật, nói một mình càng nhàm chán được hay không?

- Hệ thống có thể giúp ký chủ, chỉ cần ký chủ lợi dụng Phân Thân Đại Đạo tạo ra Phân Hồn, hệ thống lại giao phó bọn hắn linh trí hoàn toàn mới, tương đương với sáng tạo ra linh hồn mới, nhưng những hồn phách này đều không phản bội ký chủ, cũng sẽ không truyền thừa ký ức của ký chủ.

- Còn có thể chơi như vậy?

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, lúc này thôi động Phân Thân Đại Đạo, phân ra bảy đạo Phân Hồn.

------oOo------

Chương 2171: Hồng Mông chưa mở (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay sau đó, Tần Quân cảm giác pháp lực trong cơ thể đang cuộn trào.

Đại khái qua năm canh giờ.

Bảy đạo ánh sáng từ giữa mi tâm Tần Quân bay ra, hóa thành bảy đạo Hồn thể, toàn thân tối om, không có mặt mũi, giống như đoàn không khí.

Tần Nô trừng to mắt, kinh ngạc hỏi:

- Đây là cái gì?

- Bọn hắn là Phân Hồn của trẫm, đã sinh ra linh trí hoàn toàn mới, tương đương với sinh linh, về sau ngươi khách khí với bọn nó một chút.

Tần Quân đắc ý cười.

Hắn bỗng nhiên có loại cảm giác sinh con.

Bảy cái tân hồn vây quanh Tần Quân, không ngừng đụng vào hắn, nhưng thực thể của chúng nó, trực tiếp từ trong cơ thể Tần Quân xuyên qua

- Uy, các ngươi biết nói chuyện không?

Tần Quân hỏi, bảy cái tân hồn sinh ra, hắn cũng không còn nhàm chán

Tần Nô cũng tò mò nhìn bảy cái tân hồn, Tần Quân chính là cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh, cho dù là Phân Hồn, cũng không yếu hơn hắn

- Chúng nó như hài nhi vừa ra đời, ký chủ cần phải dạy dỗ chúng nó.

Hệ thống nhắc nhở.

Tần Quân giật mình, giống như dạy hài tử a.

Cứ như vậy, sau khi có tân hồn, Tần Quân cùng Tần Nô không còn nhàm chán, một bên dạy bảo tân hồn, một bên chờ đợi Hồng Mông giáng lâm.

Thời gian cấp tốc đi qua.

Ba năm sau.

Bảy cái tân hồn đã có linh trí như hài đồng mười tuổi, thậm chí có thể mở miệng nói chuyện.

Khiến cho Nguyên Sơ kỳ có sinh khí, cái gọi là Nguyên Sơ kỳ, chính là Tần Quân vì thế giới trước Hồng Mông ban tặng tên.

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười!

Tần Quân ngồi xếp bằng cười nói, như tiên sinh dạy học.

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười!

Bảy cái tân hồn đi theo niệm nói, âm thanh non nớt, nhưng niệm rất rõ ràng

Nhàn đến không có việc gì, Tần Quân cũng bắt đầu thích làm thơ, đoạn văn này là hắn lâm thời nghĩ ra, ngụ ý rất đơn giản, hắn ở trước Đại Đạo, thời kỳ Hồng Mông chưa mở mặc hắn tiếu ngạo

Lúc này, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến Nhậm Ngã Tiếu.

- Cũng không biết tên kia đến cùng chạy đi đâu.

Trong lòng Tần Quân nghĩ như vậy, từ sau khi Hệ Thống thăng cấp, Nhậm Ngã Tiếu liền biến mất không thấy gì nữa.

- Đúng rồi, hệ thống có thể để trẫm nhìn xem bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu hay không, nhìn xem đã rõ hay vẫn là không biết.

Cùng lúc đó, bảy cái tân hồn không ngừng đọc lấy câu thơ mà Tần Quân vừa dạy chúng nó

Ngay cả Tần Nô cũng đọc theo:

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười.

Rất nhanh, bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở trước mắt Tần Quân:

- Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại không biết!

- Thân phận: Không biết!

- Tu vi: Không biết!

- Công pháp: Không biết!

- Thần thông: Không biết!

- Độ trung thành: 0!

- Thần Ma này đã tử vong.

Đã tử vong?

Tần Quân trừng to mắt, thân thể run rẩy lên, bảy cái tân hồn cùng Tần Nô như ca hát, không ngừng đọc lấy câu thơ, không có chú ý tới dị thường của hắn

- Nhậm Ngã Tiếu làm sao tử vong rồi? Không có khả năng!

Tần Quân vội vàng hỏi, trong lòng hắn, Nhậm Ngã Tiếu là cường đại vô địch, cho dù đối mặt Tô Đế, cũng có thể đại triển phong mang, làm sao lại có thể đột nhiên chết rồi?

Không phải bởi vì Nguyên Sơ kỳ không có Nhậm Ngã Tiếu chứ?

- Hắn phân pháp lực cho ký chủ cùng hệ thống, thân tử đạo tiêu.

Hệ thống trả lời.

- Vì sao không nhắc nhở trẫm?

Trong lòng Tần Quân khó mà ngăn chặn phẫn nộ.

Trong đầu không khỏi nhớ lại, ngày đó cùng nhau về Lục Đế thành...

Nói uống rượu với nhau.

Kết quả hắn bởi vì triều hội, mà chậm trễ.

Lại đi tìm Nhậm Ngã Tiếu, đã không thấy tung tích, mới đầu hắn còn tưởng rằng Nhậm Ngã Tiếu đi du ngoạn

- Độ trung thành của Nhậm Ngã Tiếu là không, bị hệ thống coi là phản bội ký chủ, Thần Ma đã phản bội ký chủ không nhận hệ thống giám sát.

Hệ thống trả lời.

Tần Quân tức giận đến lồng ngực chập trùng, trong lòng vô cùng khó chịu, thật lâu không có nghẹn khuất như vậy.

Hắn muốn phát tác, nhưng cũng không biết phát tác với ai, có loại cảm giác thân thể muốn nổ tung, tâm tình khó mà tự điều khiển, cắn răng thì thào nói:

- Hắn thật đã chết rồi sao.

------oOo------

Chương 2172: Vốn là người mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta nói, ngươi liền phải nhận.

Trong đầu nhớ lại lúc Nhậm Ngã Tiếu cùng Tần Quân gặp nhau nói câu nói đầu tiên, Tần Quân càng cảm giác khó chịu

Nhậm Ngã Tiếu giúp hắn rất nhiều, nhưng lại chưa bao giờ tranh công qua.

Tần Quân vẫn cho rằng hắn có mục đích, hoàn toàn không nghĩ tới Nhậm Ngã Tiếu cứ thế chết đi.

- Trẫm còn không có cùng ngươi uống rượu, còn chưa để ngươi trở thành Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, ngươi làm sao lại tử vong?

Tần Quân ngơ ngơ ngác ngác, con mắt có chút đỏ hồng.

Hắn xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Tần Nô cùng mới hồn nhóm, để bọn hắn không thấy mình biểu lộ.

Bọn hắn còn tại đọc lấy:

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười.

Tần Quân lâm vào trong tự trách, trong đầu không ngừng hiện lên khuôn

mặt của Nhậm Ngã Tiếu.

- Không đúng! Còn có cơ hội Thần Ma phục sinh!

- Chỉ cần trẫm đánh bại Cửu Cung Vô Thượng, liền có thể thu được một cơ hội Thần Ma phục sinh!

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức tinh thần phấn chấn.

Hắn chính là Thiên Đế, cũng không thể câu nệ tại áy náy, mà hẳn là nghĩ biện pháp đền bù.

- Cửu Cung Vô Thượng! Đợi trẫm trở về, cái thứ nhất giẫm chính là ngươi!

Tần Quân nắm chặt song quyền nghĩ, trong mắt tràn đầy ý chí chiến đấu, nhưng hắn sẽ không đánh giết Cửu Cung Vô Thượng, dù sao Cửu Cung Vô Thượng giúp hắn tiêu diệt một đám Hỗn Độn Thần Chủ đột kích.

Nghĩ xong, Tần Quân hít sâu một hơi, quay đầu tiếp tục dạy bảo bảy tân hồn.

Bảy hồn này tuy dự tính ban đầu là giúp Tần Quân giải buồn, nhưng hiện tại Tần Quân có dã vọng càng lớn.

Hắn muốn bồi dưỡng thật tốt, để bảy hồn trở thành Thần Thoại đỉnh tiêm của hậu thế.

Nguyên Sơ kỳ, vô cùng buồn tẻ.

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Năm mươi năm sau.

Linh trí của ảy hồn triệt để thành thục.

- Tốt, bắt đầu từ hôm nay, các ngươicó danh tự, tự mình lấy đi!

Tần Quân nhìn qua bảy hồn cười nói, hắn giảng thuật cho bảy hồn vô số cố sự, thậm chí bao gồm sự tích của hắn.

- Chúng ta có thể xưng Đế sao?

Một hồn phách thận trọng hỏi, nghe mà Tần Quân nhíu mày, lá gan thật không nhỏ.

- Có thể!

Tần Quân gật đầu, nói không chừng sẽ ra tồn tại đỉnh đỉnh ở hậu thế đại danh.

Có được Vận Mệnh Chi Luân, hắn không lo lắng sẽ cải biến tương lai, chỉ cần cùng một thời đại không có hai cái hắn, thì sẽ không sinh ra lịch sử hỗn loạn, đây là một năng lực đặc thù của Vận Mệnh Chi Luân, không theo Vận Mệnh khống chế.

- Ta gọi Thái Tố Thiên Quân.

Một hồn phách trước tiên mở miệng.

- Thái Tố? Rất không tệ.

Tần Quân hài lòng gật đầu.

- Ta gọi Âm Dương Nguyên Đế.

Đây là hồn phách lúc trước hỏi có thể xưng Đế hay không.

- Thái Dịch Hỗn Độn.

- Ta muốn gọi Cửu Cực Càn Đế!

- Ta muốn gọi Hồng Mông Đại Đế!

Hồng Mông Đại Đế?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Vì sao muốn lấy Hồng Mông làm tên?

Hắn chưa từng nói qua cố sự Hồng Mông, chỉ ngẫu nhiên đề cập hai chữ này.

Không phải là…

Tần Quân liếc mắt nhìn Tần Nô, dọa đến Tần Nô lắc đầu nói:

- Ta không có nói.

- Ta thích, cảm giác hai chữ này chính là ta.

Hồng Mông Đại Đế ngây thơ trả lời, hiện tại chúng nó vẫn là một đoàn hắc khí, khiến cho nó nói chuyện không có chút lực uy hiếp nào.

- Tốt a.

------oOo------

Chương 2173: Vốn là người mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân giãn lông mày, hi vọng Hồng Mông Đại Đế cùng Hồng Mông phía sau không có quan hệ gì.

- Ta gọi Cửu Cung Thuỷ Đế!

Lại một hồn phách nói.

Cửu Cung?

Tần Quân nhíu mày, trẫm dựa vào, sẽ không phải gia hỏa này có quan hệ tới Cửu Cung Vô Thượng chứ?

- Ta gọi Nhậm Ngã Tiếu!

Hồn phách cuối cùng nói, trong lời nói tràn ngập hưng phấn.

Con mắt của Tần Quân trong nháy mắt trừng lớn, kinh ngạc hỏi:

- Vì sao lấy cái tên này?

- Hồng Mông chưa mở mặc ta cười, đây là lời nói ta quen thuộc nhất, ta thích nhất ba chữ đằng sau, cho nên liền lấy.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời, giờ phút này lòng tràn hắn đầy hoan hỉ, không có chú ý tới Tần Quân dị thường.

Mặt mũi Tần Quân tràn đầy cổ quái, khó nói Nhậm Ngã Tiếu là hắn sáng tạo?

Không đúng!

Nhậm Ngã Tiếu không phải Thần Ma sao?

Chờ chút, Nhậm Ngã Tiếu là tự chủ vào Thần Thoại Hệ Thống.

- Hệ thống, chẳng lẽ hắn chính là Nhậm Ngã Tiếu?

Tần Quân nhịn không được ở trong lòng hỏi.

- Không rõ ràng, nhưng mọi thứ đều có nhân quả, có lẽ là thật.

Hệ thống chần chờ trả lời, hiện tại Tần Quân gặp phải sự tình, đã siêu việt nó nhận biết

Âm Dương Nguyên Đế, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Hồng Mông Đại Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu thì vui sướng lẫn nhau kêu tên đối phương

Đối với bọn hắn mà nói, có thể thu được tên của mình, là thành tựu trước mắt bọn hắn xem như lớn nhất

Tần Quân thì cứ thế ở một bên, lâm vào trong trầm tư.

Dứt bỏ Nhậm Ngã Tiếu không đề cập tới, Âm Dương, Thái Tố, Cửu Cung, Cửu Cực, Thái Dịch, Hỗn Độn, Hồng Mông đều đại biểu cho ý nghĩa trọng đại, cho dù là trong cổ tịch Hoa Hạ cũng có đề cập, lại bị những tiểu tử này dùng làm tên, sợ là thân phận của bọn hắn không đơn giản.

- Trẫm sáng tạo bọn hắn, không phải là muốn Hồng Mông khai ích?

Tần Quân toát ra một ý nghĩ to gan, để chính hắn giật nảy mình.

Nguyên Sơ kỳ, thế giới trắng xóa, thấy thế nào cũng không có xu thế hình thành Hồng Mông.

Hắn đưa ánh mắt nhìn về phía Hồng Mông Đại Đế, mặc dù là một đoàn hắc khí, nhưng hắn phảng phất nhìn thấy một Sử Thi huy hoàng.

Bên cạnh Tần Nô cũng đã háo đá, bởi vì tên của những tân hồn này thật sự là quá dọa người.

Qua một hồi lâu, Tần Quân cùng Tần Nô mới lấy lại tinh thần.

- Ngươi sẽ không phải là Thần linh thứ nhất của Hồng Mông a.

Tần Nô thận trọng hỏi, nghe mà Tần Quân mắt trợn trắng, hừ nói:

- Hồng Mông còn chưa tới đâu!

Hậu thế đối với Hồng Mông đều không hiểu rõ, huống chi là Nguyên Sơ kỳ trước Hồng Mông?

Tần Quân lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía bảy tân hồn, mặc dù là Phân Hồn của hắn, nhưng đã bị hệ thống giao phó linh trí, xem như hồn phách sinh linh hoàn toàn mới, chỉ kém nhục thân

- Nếu như hắn thật là Nhậm Ngã Tiếu, như vậy thực lực của hắn cũng có thể lý giải, từ Hồng Mông chưa mở trưởng thành, nguyên lai hắn không có khoác lác, hắn thật chỉ là tạm thời không địch lại Tô Đế.

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt, bảy người này là tồn tại càng xa xưa hơn Hồng Mông

Nếu bọn họ một mực sống sót, Cửu Cung Vô Thượng, Tô Đế, Cực đế, Lăng Đế, Hoàng Cừu Thiên tính là gì?

Đủ bọn hắn một bàn tay đập chết sao?

- Khó nói hết thảy đều là trẫm sáng tạo, như vậy trẫm đến cùng đến từ phương nào?

Tần Quân lâm vào trong xoắn xuýt vô tận.

Hắn đến cùng là ai?

- Chủ ký có thể hiểu như vậy, ngươi vốn chính là sinh linh thứ nhất của Nguyên Sơ kỳ, sáng tạo ra bảy bọn hắn, sau Hồng Mông khai ích, Hồng Mông phá diệt, Hỗn Độn sơ hiện, mà ngươi bởi vì một ít nguyên nhân biến mất, hồn phách của ngươi một mực truyền thừa tiếp, đi qua vô số luân hồi, trở thành Tần Quân, mà hiện tại Tần Quân lại phản hồi ký ức cho ngươi, tạo thành luân hồi vô giải, trên thực tế, ngươi ở một thế này, ở lúc này liền bị ngươi tính kế, chỉ đợi cảnh giới của ngươi đạt tới vô thượng, hết thảy liền có thể hiểu được.

Hệ thống nói để Tần Quân lâm vào chấn động to lớn.

Thật là như thế?

Trẫm vốn chính là Thiên Đế?

Tần Quân chỉ cảm thấy thế giới quan bị phá vỡ, thật lâu khó lấy lại tinh thần.

Tần Nô nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt càng tràn ngập kính sợ, hắn phảng phất cũng suy nghĩ ra.

- Nếu như trẫm đúng như hệ thống nói, như vậy trẫm hẳn là tồn tại cường đại nhất, tại sao lại biến mất, nhân vật nào có thể nguy hại trẫm?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, nếu như hắn mạnh nhất, không người có thể giết hắn, không có tai kiếp có thể hại hắn.

- Hệ thống không biết được.

------oOo------

Chương 2174: Thủy Nguyên khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Dương Nguyên Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn, Cửu Cung Thuỷ Đế, Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu thu hoạch được tên, trở nên càng thêm hoạt bát, dần dà, Tần Quân cũng cảm giác có chút bực bội.

Giống như ở cùng một đám hùng hài tử, trách trách hô hô…

Tần Nô ngược lại cảm thấy thú vị, dù sao hắn bị Vận Mệnh Chi Luân trấn áp mấy trăm triệu năm, chịu đựng qua tịch mịch tra tấn, hiện tại triệt để biến thành lắm lời.

Thời gian tiếp tục trôi qua .

Vạn năm vội vàng đi qua .

Tần Quân phong bảy hồn là Nguyên Sơ Thất Thần, Thần minh càng xa xưa hơn Hồng Mông, trong khoảng thời gian này, hắn cũng truyền thần thông, công pháp của mình cho bọn hắn, tuy không cách nào tu luyện, nhưng để bọn hắn sớm nhớ kỹ cũng là chuyện tốt .

Vạn năm đi qua, thế giới Nguyên Sơ kỳ vẫn một mảnh trắng xóa, vô cùng buồn tẻ.

Tâm tính của Nguyên Sơ Thất Thần cũng bắt đầu lắng đọng, không còn huyên náo.

Tần Quân thỉnh thoảng sẽ vận chuyển Bất Diệt Thánh thân pháp, bởi vì hệ thống nói chung quanh tồn tại loại khí thể thần bí nào đó, hắn đang thử nghĩ dùng cái này trợ hắn tu luyện

Đáng tiếc, vạn năm qua đi, hắn không ngừng thất bại.

Nhưng hắn không hề từ bỏ, dù sao nhàm chán, dựa vào số lần tu luyện đến tính thời gian, giết thời gian .

- Ký chủ, hệ thống rốt cục phân tích khí thể chung quanh thành công, nếu

như hệ thống không đoán sai, đây là tiền thân của Hồng Mông nguyên khí, đi qua vô số năm, những khí thể này sẽ chuyển biến thành Hồng Mông nguyên khí, từ đó Hồng Mông khai ích, sinh linh hậu thế, Tam Thiên Đại Đạo đều là từ nó diễn hóa.

Âm thanh hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, nghe mà hắn mở to mắt

Tiền thân của Hồng Mông nguyên khí?

Ngưu như vậy?

Tần Quân vội vàng hỏi:

- Sau đó thì sao? Trẫm có thể dựa vào nó tu luyện không?

Hắn cũng không muốn ngồi không.

- Hệ thống có thể trợ giúp ký chủ hấp thu khí này, lại rót vào trong cơ thể ký chủ, trải qua vạn năm thời gian, hệ thống đã kiểm trắc được, khí này vừa vặn đủ ký chủ tu luyện, nếu như ký chủ không có thành Đạo, cưỡng ép rót khí này vào trong cơ thể, ký chủ sẽ bạo thể mà chết.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân âm thầm tắc lưỡi.

Cường giả thành Đạo mới có thể miễn cưỡng tiếp nhận khí này?

Như vậy đến cảnh giới nào mới có thể tự hành hấp thu?

Hồng Mông Đại Tự Tại?

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ?

- Bắt đầu đi!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, hắn đã không kịp chờ đợi muốn tu luyện.

Hắn xuyên việt về, không phải là vì tu luyện sao?

- Ký chủ trước mệnh danh cho khí này a.

Hệ thống đề nghị .

- Ừm, trước Hồng Mông nguyên khí, liền gọi Thủy Nguyên khí đi, căn nguyên của vạn vật vạn đạo!

Trong lòng Tần Quân trầm ngâm.

Thoại âm rơi xuống, một cỗ khí thể to lớn tràn vào trong cơ thể Tần Quân.

Oanh!

Khí thế của Tần Quân nổ tung, Tần Nô ở cách đó không xa vui đùa ầm ĩ, Nguyên Sơ Thất Thần tất cả đều bị vén bay ra ngoài mấy ức dặm.

Bọn hắn kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân.

- Phụ Thần đang làm gì?

- Chuyện gì xảy ra?

- Áp lực thật cường đại, Phụ Thần mạnh lên rồi?

- Không thích hợp, các ngươi nhìn kỹ!

Nguyên Sơ Thất Thần líu ríu nghị luận, Tần Nô càng khó có thể tin nhìn Tần Quân, run giọng nói:

- Bệ Hạ tu luyện.

Tu luyện!

Nguyên Sơ Thất Thần nghe xong, càng thêm hưng phấn, Tần Quân sớm đã vì bọn họ phổ cập khái niệm tu luyện, bọn hắn hướng tới không thôi, nghe nói Tần Quân tu luyện, tự nhiên kích động khó nhịn.

Cùng lúc đó, Tần Quân lâm vào trong sảng khoái cực hạn.

Đã vạn năm!

Hắn nhịn vạn năm!

------oOo------

Chương 2175: Thủy Nguyên khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rốt cục lần nữa hưởng thụ được thoải mái tu luyện!

- Rất tốt, kể từ hôm nay, trẫm muốn toàn tâm tu luyện, đợi trẫm trở về, ai dám cùng trẫm tranh phong?

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, trong lòng hào tình vạn trượng.

Ở trong mắt Nguyên Sơ Thất Thần cùng Tần Nô, quanh người hắn vậy mà xuất hiện gió xoáy, vô cùng quỷ dị, Tần Nô còn tốt, Nguyên Sơ Thất Thần vẫn là lần đầu nhìn thấy gió, vô cùng hưng phấn, vây quanh Tần Nô réo lên không ngừng, nghe mà đầu Tần Nô muốn nổ

Cứ như vậy, Tần Quân bắt đầu tu luyện, không nhìn Nguyên Sơ Thất Thần cùng Tần Nô

Trong quá trình tu luyện, hắn phát hiện Thủy Nguyên khí mạnh hơn Hỗn Độn chi khí gấp trăm lần, khiến cho nhục thân của hắn mỗi ngày đều tăng cường.

Ngàn năm sau!

Tần Quân Bất Diệt Thánh thân đột phá tầng thứ 8… Đại Đạo Chi Thân, đồng thời tu vi đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

Chớ nhìn hắn chỉ đề thăng một tiểu cảnh giới, nhưng chiến lực chân thực lại bay vọt

Không nói khoa trương, để một Hồng Mông Đại Tự Tại ở trước mặt hắn, hắn có thể một quyền đánh cho hình thần câu diệt

Thủy Nguyên khí, quá cường đại!

Lại qua vạn năm!

Tần Quân đột phá Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn, lực lượng thân thể đã đạt tới cấp độ ngay cả hắn cũng khó mà hình dung, hắn có lòng tin bằng vào tốc độ nhục thân cùng lực lượng quét ngang tất cả sinh linh Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh ở hậu thế

Một trăm ngàn năm sau!

Tần Quân cường thế đột phá Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, Bất Diệt Thánh thân càng đột phá tới tầng thứ chín, Hồng Mông Kim Thân!

Lực lượng thân thể của hắn đã đạt tới cực hạn, nếu mở ra Hồng Mông Kim Thân cùng Thiên Đế Thần thể, Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, hắn cũng có lòng tin quét ngang

Thủy Nguyên khí tuyệt đối là tạo hóa cường đại nhất thế gian!

Mà lần cơ duyên này cũng chỉ có hắn có thể hưởng thụ được.

Tại Nguyên Sơ kỳ, hắn chính là thần, thần duy nhất!

Tu vi đột phá, không cần Độ Kiếp, toàn bộ thế giới nhấc lên cuồng phong, để Nguyên Sơ Thất Thần cùng Tần Nô như lá khô, không ngừng đung đưa.

- Loại lực lượng này…

Toàn thân Tần Quân lóng lánh kim quang, màu da hóa thành kim sắc, mơ hồ có tử diễm, khuôn mặt hắn vô cùng tuấn tú lạnh lùng, giống như vô tình, miệt thị Tam Thiên Đại Đạo cùng chúng sinh

Giờ phút này tâm tính của hắn bắt đầu bành trướng.

Vô địch tự tin từ trong thực chất bắt đầu bay lên.

- Đây mới là lực lượng Thiên Đế nên có!

Tần Quân nắm chặt song quyền, cười lạnh nói, đợi hắn trở về, muốn đánh

bạo hết thảy địch nhân, để bọn hắn quỳ gọi cha.

Không đúng!

Bọn hắn không xứng gọi hắn là cha!

Hắn là đứng đầu chúng sinh, trong dòng sông lịch sử, thần sớm nhất, Thiên Đế sớm nhất!

- Ai da, thật cường đại, sợ là đã siêu việt Vận Mệnh Đại Đạo.

Tần Nô nhìn Tần Quân, tắc lưỡi.

- Cái gì là Vận Mệnh Đại Đạo? Thái Tố Thiên Quân hiếu kỳ hỏi, sáu tiểu gia hỏa ở bên cạnh cũng nhìn hắn.

Tần Nô trợn trắng mắt, hừ nói:

- Tiểu hài tử hỏi nhiều như vậy làm gì?

Hiện tại chính là thời điểm nhân sinh của hắn đỉnh phong, có thể đối đãi Thần minh trước Hồng Mông như thế, nếu hắn trở về, có thể thổi bạo da trâu.

Lúc này, Tần Quân quay người, ngóng nhìn Nguyên Sơ Thất Thần, chậm rãi nâng tay phải lên.

Bảy đạo kim quang từ trong lòng bàn tay hắn bay ra, trong nháy mắt đụng vào thân thể Nguyên Sơ Thất Thần.

Đây là pháp lực của hắn, Nguyên Sơ Thất Thần không thể thu nạp Thủy Nguyên khí, tự nhiên không cách nào tu luyện, nhưng Tần Quân có thể quán đỉnh pháp lực của mình vào trong hồn phách của bọn hắn, trợ giúp bọn hắn mạnh lên.

Oanh! Oanh! Oanh

Khí thế của Nguyên Sơ Thất Thần nhao nhao bạo phát, vén bay Tần Nô ra ngoài.

- Con bà nó!! Bệ Hạ bất công a!

Tần Nô thống khổ nói, đáng tiếc Tần Quân không để ý tới hắn.

- Mạnh lên đi, các ngươi là trừ trẫm ra, một nhóm Đại Đế sớm nhất!

Sắc mặt của Tần Quân hờ hững, lẩm bẩm.

Hắn không biết được đến hậu thế, Nguyên Sơ Thất Thần còn sống hay không, nhưng đáy lòng hắn hi vọng bọn họ còn sống.

Trong lòng hắn, Nguyên Sơ Thất Thần là bảy hài tử của hắn, so với Tần Lăng Mệnh, Nhược Tâm… địa vị không kém chút nào.

------oOo------

Chương 2176: Thiên Đế vô địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua đi năm năm, Nguyên Sơ thất thần vừa mới hoàn toàn dung hợp pháp lực mà Tần Quân cho của bọn hắn

Tập thể thành tựu Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Bọn hắn chính là Phân Hồn của Tần Quân, cảnh giới kỳ thực đã có Hồng Mông Dung Đạo cảnh, nhưng vì không có ký ức, cũng không có nhục thân, chỉ có thể từ từ đến, dưới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, đối với bọn hắn mà nói, không có hai chữ đột phá, chỉ cần pháp lực sung túc, hết thảy đều nhẹ nhõm

Bây giờ Tần Quân đã là Hồng Mông Đại Tự Tại, tùy tiện cho bọn hắn một đạo pháp lực, cũng đủ để trợ giúp bọn hắn đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh!

Điểm xuất phát của Nguyên Sơ thất thần, là sinh linh ở thời kỳ Hỗn Độn khó có thể tưởng tượng

Đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, linh hồn của Nguyên Sơ thất

thần cũng bắt đầu hóa thành nhân hình, không còn như trước kia, chỉ là một đoàn hắc khí

Xem khuôn mặt của bọn hắn, chính là sáu nam một nữ.

Ngoại trừ Thái Tố Thiên Quân, tất cả đều là tướng mạo nam nhi.

Ánh mắt của hắn dẫn đầu dừng lại ở trên người Nhậm Ngã Tiếu, khóe miệng co giật, biểu lộ im lặng.

Gia hỏa này vậy mà thật là Nhậm Ngã Tiếu.

Túi da bựa nhân kia, Tần Quân nhìn một cái liền nhận ra, Nhậm Ngã Tiếu có thể nói đẹp trai nhất trong Nguyên Sơ thất thần, Thái Tố Thiên Quân là nữ tử duy nhất, xinh đẹp như hoa, ngũ quan ở trong các nữ tử hắn thấy sắp xếp trước ba, hắn thật không có ý nghĩ, dù sao Thái Tố Thiên Quân tương đương với nữ nhi của hắn.

Hồng Mông Đại Đế nhìn vô cùng bá khí, ngạo khí ở hai đầu lông mày rất giống Tần Quân, tiếp theo là Cửu Cực Càn Đế, chính là hình thể khôi ngô nhất trong Nguyên Sơ thất thần

Thái Dịch Hỗn Độn thể trạng gầy yếu, khuôn mặt lạnh lùng, cho người ta một loại cảm giác lòng dạ rất sâu

Âm Dương Nguyên Đế một nửa người là màu trắng, một nửa màu đen, rất có ý Thái Cực chi diệu, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt như cả người lẫn vật vô hại

Cửu Cung Thuỷ Đế híp mắt, biểu lộ như Tiếu Di Lặc, cùng Tần Quân nhận biết Cửu Cung Vô Thượng rõ ràng không là một người

Trong bảy thần, tu vi cơ hồ giống như đúc, nhưng Hồng Mông Đại Đế vậy mà hơi mạnh hơn một chút, để Tần Quân suy nghĩ sâu xa.

Không phải là bởi vì hai chữ Hồng Mông chứ?

Tần Quân nhìn Hồng Mông Đại Đế thật sâu, luôn cảm thấy đứa nhỏ này tương lai không đơn giản

Hi vọng không giống như Bàn Cổ, vì Khai Thiên Tích Địa mà chết.

- Phụ Thần sao vậy? Chẳng lẽ ta xấu xí?

Hồng Mông Đại Đế vò đầu hỏi.

Ở chung lâu như vậy, thẩm mỹ quan của bọn hắn cũng đi theo Tần Quân thành lập, cho rằng Tần Quân hoàn mỹ, Tần Nô là xấu xí.

- Không, ngươi có một phần mười suất khí của trẫm, đầy đủ kiêu ngạo!

Tần Quân lắc đầu cười nói, mặt mũi tràn đầy từ ái, nghe mà Hồng Mông Đại Đế nhếch miệng cười không ngừng

Tần Nô nghe mà khóe miệng co giật, không khỏi che trán.

- Tốt, các ngươi đi chơi trước đi, trẫm tiếp tục tu luyện!

Tần Quân khoát tay cười nói, tuy đạt đến Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, nhưng hắn cảm thấy chưa đủ.

Còn thiếu rất nhiều!

Thật vất vả đi vào Nguyên Sơ kỳ, không mạnh đến phá trần, làm sao đối mặt con dân Đại Tần?

Nói xong, Tần Quân bay ra ngoài mấy ức dặm, tự mình tu luyện.

Đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Nguyên Sơ thất thần liền siêu việt Tần Nô, năm tháng khổ cực của Tần Nô giáng lâm

Bởi vì không thể thu nạp Thủy Nguyên khí, Nguyên Sơ thất thần chỉ có thể cùng Tần Nô chơi đùa.

Nhưng Tần Nô làm sao gánh vác được bọn hắn xô đẩy, thống khổ không chịu nổi.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Chín mươi vạn năm sau!

Tần Quân đột phá tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, lực lượng thân thể cường đại hơn nghìn lần!

Một ngàn vạn năm sau.

Tần Quân đột phá tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, đừng nói Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, cho dù cảnh giới càng cao hơn, hắn cũng có lòng tin đập nát.

Thủy Nguyên khí, đã để hắn cường đại đến một độ cao khác, cảnh giới trở thành ngụy trang của hắn.

Đồng thời, hắn giúp Nguyên Sơ thất thần tăng lên tới Vô Cực Đại Chúa Tể, Hồng Mông Đại Đế so với sáu người khác, mạnh hơn hai tiểu cảnh giới, chênh lệch bắt đầu kéo ra.

------oOo------

Chương 2177: Thiên Đế vô địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ Nguyên Sơ thất thần, Tần Nô cũng được Tần Quân đề cao đến Vô Cực Chí Cao Đại Đế, đối với Tần Quân xem như triệt để khăng khăng một mực, đáng tiếc vẫn bị Nguyên Sơ thất thần ngược

Nhàn đến nhàm chán, Tần Quân dạy bảo Nguyên Sơ thất thần chiến đấu, hồn phách giao đấu, cũng có thể ma luyện kinh nghiệm chiến đấu

Đáng thương Tần Nô cứ như vậy lâm vào năm tháng làm đống cát vô tận.

Một trăm triệu năm sau.

Tần Quân đột phá tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, càng về sau, tốc độ đột phá của hắn càng chậm, nhưng thực lực của hắn lại long trời lở đất, nếu như gặp lại Cửu Cung Vô Thượng, hắn muốn để đối phương biết lực lượng là gì!

- Vô địch thật là tịch mịch.

Tần Quân mở to mắt, cảm thán nói, Nguyên Sơ kỳ, không có sinh linh, không có Đại Đạo, để hắn càng táo bạo

Thật muốn xuất hiện mấy địch nhân, để hắn ngược a.

Hắn quan sát Tần Nô cùng Nguyên Sơ thất thần trong chốc lát, lần nữa nhắm mắt tu luyện.

Một trăm triệu năm, cũng may hắn có thể tu luyện, nếu không ý chí sẽ bị mài mòn

Nguyên Sơ kỳ không có năm tháng, thời gian trôi qua, Nguyên Sơ thất thần cũng rất ít giao đấu, lẫn nhau cũng biến thành trầm mặc.

Quá mức buồn tẻ, bọn hắn cũng không có khả năng một mực hoạt bát.

Đại khái năm tỷ năm sau.

Hồng Mông Đại Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu giao đấu kết thúc, hắn cảm thán nói:

- Quá nhàm chán, vì sao chỉ có chúng ta?

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai, cười nói:

- Lúc đầu chỉ có Phụ Thần cùng Tần Nô, chúng ta là được sáng tạo ra làm bạn với Phụ Thần.

- Sáng tạo?

Hồng Mông Đại Đế nhíu mày, lâm vào trong trầm tư.

- Ngươi đang suy nghĩ gì đấy?

Nhậm Ngã Tiếu đẩy hắn, hiếu kỳ hỏi.

Trong Nguyên Sơ thất thần, Hồng Mông Đại Đế đã được công nhận người mạnh nhất, tương đương với đại ca, Nhậm Ngã Tiếu luôn thích tìm hắn

chiến đấu, mưu toan siêu việt hắn

- Không có suy nghĩ gì, ngươi đi tìm đám người Cửu Cung bọn hắn chơi đi.

Hồng Mông Đại Đế lắc đầu, nói xong, quay người phi hành vào trong không gian trắng xóa.

Bóng lưng của hắn tràn đầy cô tịch.

Tựa hồ từ giờ khắc này, hắn ẩn ẩn có xu thế thoát ly mọi người.

Tần Quân không có chú ý tới hắn, mà tiếp tục tu luyện, vùng trời này chỉ có bọn hắn, vô luận Hồng Mông Đại Đế đi chỗ nào, đều an toàn.

Năm tháng vô tận như bạch mã qua khe hở, chớp mắt là qua.

Chục tỷ năm sau.

Tần Quân rốt cục đột phá tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ, pháp lực cuồng tăng, lực lượng càng đột phá đến độ cao hoàn toàn mới, cho dù thu liễm khí tức, không gian chung quanh cũng chấn động

Nên biết đây là Nguyên Sơ thế giới, không gian không phải hậu thế có thể so sánh, cho dù là Thái Nguyên Thủy Tổ bạo phát toàn bộ khí thế, cũng không cách nào phá hư Nguyên Sơ không gian, nhưng Tần Quân không tiết lộ khí tức cùng lực lượng liền có thể rung chuyển, rất khó tưởng tượng, hiện tại hắn mạnh bao nhiêu.

Không trang bức mà nói, ngay cả hắn cũng không biết mình mạnh bao nhiêu.

Hắn đã mất đi khái niệm.

Nhưng có một sự tình có thể khẳng định, gặp lại Cửu Cung Vô Thượng, hắn có niềm tin nghiền ép tuyệt đối.

Cho dù hắn không biết được tu vi của Cửu Cung Vô Thượng, nhưng khi đó khí thế của Cửu Cung Vô Thượng để hắn có thể mơ hồ suy đoán, dù sao không có mạnh bằng hắn

- Hệ thống, khi nào trẫm có thể xuyên việt trở về?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn không cách nào thôi động Vận Mệnh Chi Luân, càng không cách nào mở ra Thời Không vị diện độc lập, muốn xuyên qua, chỉ có thể dựa vào Thần Thoại Hệ Thống.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn trở về đập nát hết thảy!

- Không rõ ràng, ký chủ xuyên việt đến cuối cùng của Thời Không tuyến, lâm vào trước Hồng Mông, ngay cả hệ thống cũng không cách nào xác định giờ phút này cách Hồng Mông còn bao lâu, lại càng không biết cách Tam Thiên Đại Đạo xuất thế còn bao lâu.

Hệ thống trả lời, ngữ khí có chút bất đắc dĩ.

------oOo------

Chương 2178: Hồng Mông bắt đầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chẳng lẽ phải chờ sau khi Hỗn Độn xuất hiện mới có thể xuyên qua trở về?

Tần Quân im lặng, cái kia phải chờ tới khi nào?

Một mực tu luyện, hắn lo lắng mình sẽ bị lạc mất tâm trí, ở trong thế giới hư vô này, không có cái gì, tồn tại mạnh hơn cũng sẽ bị bức điên?

- Chẳng lẽ ngày sau trẫm sẽ bị ép điên, mới Chuyển Thế Luân Hồi?

Khóe miệng của Tần Quân co giật, hi vọng không phải như thế, nếu không quá biệt khuất.

Nghĩ xong, Tần Quân chỉ có thể thở dài một tiếng, tâm thần lần nữa đầu nhập trong tu luyện

Hắn không cách nào trở về, vậy thì toàn thân toàn ý tu luyện, ngày sau lại

vô địch trở về, chỉ huy Đại Tần thiên đình đi về phía đỉnh phong

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Tần Quân cũng không còn tính toán thời gian nữa, bởi vì thật sự là quá buồn tẻ.

Nguyên Sơ thất thần cũng biến thành trầm mặc, riêng phần mình một chỗ, ngay cả Tần Nô cũng như thế, mọi người tựa hồ bị loại buồn tẻ này nghẹn điên

Đại khái trăm tỷ năm sau.

Tần Quân đột phá tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ, mà thực lực chân thật của hắn sớm đã siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ.

Hồng Mông Đại Đế đột phá tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ, những người còn lại chỉ là Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ, Tần Nô càng yếu, chỉ có Vô Cực Đại Chúa Tể viên mãn, bọn hắn không cách nào tu luyện, chỉ có thể dựa vào truyền thụ Tần Quân pháp lực

Tần Quân tương đương với kéo lấy một nhà tám miệng ăn tu luyện.

- Cảm giác thật mạnh.

Tần Quân mê muội nhìn hai tay, hắn có thể cảm nhận được lực lượng trong cơ thể sôi trào, không gian chung quanh càng kịch liệt ba động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ phá nát.

Hiện tại hắn rất lo lắng, nếu bởi vì hắn quá mạnh, mà chấn vỡ Nguyên Sơ thế giới, cái kia sẽ như thế nào?

Hắn không dám tưởng tượng.

- Nguyên lai quá mạnh cũng sẽ có lúc phức tạp.

Tần Quân thở dài nói, dù sao chung quanh không ai, hắn lại rắm thối, cũng không có người nghe được

Nói không khoa trương, hiện tại hắn toàn lực một quyền, có thể oanh bạo Nguyên Sơ kỳ, để Hồng Mông không có cơ hội xuất hiện

Chỉ cần một quyền, hậu thế cái gì Cửu Cung Vô Thượng, Hoàng Cừu Thiên, Tô Đế, Cực Đế, Lăng Đế, hết thảy đến biến mất, đương nhiên Đại Tần thiên đình của hắn cũng như thế, cho nên hắn không dám có động tác quá lớn.

Sau đó, hắn vô ý thức mở ra thần thức, nhìn xem tình huống của Nguyên Sơ thất thần.

Cách mỗi vạn năm, hắn đều sẽ làm như thế, hắn lo lắng Nguyên Sơ thất thần sẽ điên mất, dù sao ngay cả hắn cũng khó mà chịu được buồn tẻ.

- Ừm?

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên nhíu mày, biến mất tại nguyên chỗ.

Khoảng cách Tần Quân không biết bao xa, Hồng Mông Đại Đế lơ lửng giữa không trung, hồn thể vậy mà tản ra tử khí quỷ dị

Tần Quân trong nháy mắt đi vào bên cạnh hắn, trầm giọng hỏi:

- Ngươi đang làm gì?

Nghe vậy, Hồng Mông Đại Đế ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh, như hai đầm nước, cho dù nhìn thấy Tần Quân, hắn vẫn thản nhiên như cũ.

- Phụ Thần, ta cảm thấy thiếu rất nhiều đồ vật, ta muốn để nơi này náo nhiệt lên.

Hồng Mông Đại Đế nhẹ giọng nói, Tần Quân có thể cảm giác được Thủy Nguyên khí đang điên cuồng tuôn về phía đối phương, cấp tốc chui vào trong cơ thể.

Tần Quân kinh hãi, hệ thống cũng đã có nói, cường giả Hồng Mông Dung Đạo cảnh không chịu được Thủy Nguyên khí, huống chi Hồng Mông Đại Đế chỉ là Hồn thể.

Oanh...

Một cỗ lực lượng thần bí ngăn cách Tần Quân cùng Hồng Mông Đại Đế, để hắn không khỏi nhíu mày.

- Cái này lại là cái gì?

Tần Quân nỉ non, nếu hắn cưỡng ép xông phá lực lượng thần bí, sợ rằng ngay cả Hồng Mông Đại Đế cũng bị đánh chết.

- Hắn tụ tập Thủy Nguyên khí, ký chủ lui ra đi, hắn có thể là mấu chốt để Hồng Mông khai ích.

Hệ thống suy đoán.

- Vạn sự vạn vật đều có giá trị tồn tại của nó, giá trị của ký chủ là sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, mà giá trị của Hồng Mông Đại Đế là tụ tập Thủy Nguyên khí, Hồng Mông khai ích, Hồng Mông lại sinh sôi quy tắc, quy tắc hóa Đại Đạo, Hỗn Độn tùy theo sinh ra, sau Hỗn Độn, tạo hóa xuất sinh linh, hết thảy đều có nhân quả, ký chủ tốt nhất đừng quấy nhiễu, nếu không hậu thế hết thảy đều cải biến.

Đối mặt hệ thống nhắc nhở, Tần Quân trầm mặc.

Sở dĩ hắn Xuyên Toa Thời Không không có thay đổi lịch sử, ngoại trừ Vận Mệnh Chi Luân, Thời Không Đại Đạo, cũng bởi vì mỗi lần hắn xuyên việt thế giới, cũng chỉ có hắn, không có cái hắn thứ hai.

------oOo------

Chương 2179: Hồng Mông bắt đầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn sẽ như thế nào?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn xem Hồng Mông Đại Đế như con, không muốn nhìn thấy Hồng Mông Đại Đế ngộ hại.

- Không rõ ràng.

Hệ thống trả lời để Tần Quân tâm chìm vào đáy cốc.

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, Hồng Mông Đại Đế thoải mái cười nói:

- Phụ Thần làm gì lo lắng, ta một mực suy nghĩ ý nghĩa tồn tại của mình, bây giờ rốt cục nghĩ rõ ràng, Phụ Thần hẳn nên cao hứng mới đúng.

- Chúng ta được sáng tạo ra, Phụ Thần hẳn là cũng có dụng ý của mình a?

Hồng Mông Đại Đế chờ đợi nhìn Tần Quân.

- Không, chỉ là trẫm nhàm chán.

-…

Nghe được Tần Quân không lưu tình chút nào trả lời, Hồng Mông Đại Đế im lặng, không biết nói cái gì.

Hai người nhìn nhau thật lâu, trầm mặc không nói.

Thủy Nguyên khí nhấc lên cuồng phong, quét ngang ngàn tỷ dặm hư không.

- Hi vọng Phụ Thần không nên quấy rầy ta, để cho ta tìm kiếm ý nghĩa ta tồn tại chân chính.

Hồng Mông Đại Đế hít sâu một hơi nói, ngữ khí kiên định.

Tần Quân nhìn hắn thật sâu nói:

- Không nên hối hận.

Nói xong, Tần Quân biến mất tại nguyên chỗ, hắn không muốn khoảng cách gần nhìn lấy Hồng Mông Đại Đế gặp bất trắc.

Hồng Mông Đại Đế ngẩn người, mỉm cười nói:

- Có Phụ Thần, ta sao sẽ hối hận?

Sau đó hắn nhắm mắt, bắt đầu nghiêm túc tụ tập Thủy Nguyên khí.

Hắn không có hút Thủy Nguyên khí vào trong cơ thể, chỉ tụ tập ở quanh thân, Thủy Nguyên khí vô sắc vô hình không ngừng đè ép, hóa thành khí thể màu tím, tựa như sương mù tím quấn quanh hắn.

Cùng lúc đó, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn, Âm Dương Nguyên Đế, Cửu Cực Càn Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế cũng cảm thấy Thủy Nguyên khí ba động, bọn hắn cấp tốc tụ tập ở chung quanh Tần Nô.

- Chuyện gì xảy ra?

- Cỗ khí tức này tựa như là Hồng Mông.

- Hắn thế nào?

- Tần Nô, ngươi biết xảy ra chuyện gì không?

Đối mặt Nguyên Sơ lục thần truy vấn, Tần Nô kém chút nổ tung, nói:

- Yên tĩnh!

Tuy cảnh giới không bằng Lục Thần, nhưng hắn tốt xấu cũng coi là trưởng bối, có uy tín nhất định, làm bọn hắn lập tức an tĩnh lại

Lúc này, Tần Quân xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, đưa lưng về phía bọn hắn, nhìn về phía vị trí của Hồng Mông Đại Đế, thản nhiên nói:

- Hồng Mông tiến hành đại tạo hoá, các ngươi nhìn rõ ràng, vì sao trẫm thưởng thức nhất hắn!

Đối mặt số mệnh không biết, Hồng Mông Đại Đế còn dám khăng khăng làm, phần đảm lượng này là Lục Thần còn lại không bằng

Nghe vậy, Lục Thần hai mặt nhìn nhau, đều nhìn ra hiếu kỳ cùng không cam lòng trong mắt đối phương.

Thời gian tiếp tục chuyển dời.

Không biết mấy vạn năm sau, phương xa ngưng tụ ra một tử cầu to lớn, cho dù cách rất xa, đám người Tần Quân cũng có thể thấy rõ ràng

Một cỗ uy áp thật lớn tràn ngập, dọa đám người Nguyên Sơ kỳ, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế… run lẩy bẩy.

Tần Quân chậm rãi mở mắt, ánh mắt phức tạp, có chờ đợi, có lo lắng, cũng có kiêu ngạo.

Đến bây giờ, hắn đã vững tin, Hồng Mông Đại Đế đúng là tồn tại Hồng Mông khai ích, chỉ là không biết khai ích như thế nào.

- Nếu như Hồng Mông khai ích, chúng ta sẽ như thế nào?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hiện tại hắn rất muốn xuyên việt về.

Đợi ở chỗ này, thật sự là không thoải mái, bởi vì quá mạnh, tổng lo lắng sẽ hủy diệt hết thảy.

------oOo------

Chương 2180: Hồng Mông hiện, Thiên Đế vô thượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tạm thời không rõ ràng, mời ký chủ kiên nhẫn chờ đợi.

Hệ thống trả lời để Tần Quân không khỏi miên man bất định, ảo tưởng đến rất nhiều loại kết quả.

Nhưng có một sự tình có thể khẳng định.

Sau khi Hồng Mông khai ích, Thủy Nguyên khí khẳng định sẽ giảm bớt, Thủy Nguyên khí cường đại như thế nào, tuyệt không phải Hồng Mông nguyên khí, Hỗn Độn chi khí có thể so sánh.

- Trẫm vẫn là nắm chặt thời gian tu luyện đi!

Trong lòng Tần Quân nghĩ như vậy, chợt hắn nhìn đám người Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế phân phó nói:

- Không nên tới gần Hồng Mông!

Nói xong, hắn liền rời đi

Hắn phải thừa dịp trước Hồng Mông khai ích nỗ lực tu luyện, tận khả năng mạnh lên.

Có lẽ hiện tại hắn rất mạnh, nhưng ở đời sau, hắn đối với Hồng Mông hiểu rõ cũng không nhiều, cũng không biết Cửu Cung Vô Thượng, Hoàng Cừu Thiên ở Hồng Mông đóng vai nhân vật như thế nào, thực lực ở tầng thứ gì.

Cửu Cực Càn Đế, Âm Dương Nguyên Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cung Thuỷ Đế cùng Tần Nô thì nhìn tử cầu ở xa xa, sững sờ xuất thần

Nguyên Sơ lục thần không rõ Hồng Mông Đại Đế đang làm gì, nhưng có một sự tình để bọn hắn tâm thần chấn động.

Cái kia chính là Hồng Mông Đại Đế để Tần Quân dị thường, dĩ vãng bọn hắn muốn gây nên lực chú ý của Tần Quân cũng khó khăn, cho nên trong mắt bọn hắn, Hồng Mông Đại Đế làm một kiện đại sự kinh thiên động địa, mới để cho Tần Quân thất thố như vậy

Bọn hắn không muốn thừa nhận, đó chính là bọn họ có chút ghen ghét.

Một trăm ngàn năm .

Mấy trăm vạn năm .

Mấy ngàn vạn năm .

Mấy chục ức năm .

Thời gian không khô trôi qua, Thủy Nguyên khí tụ tập mà thành Tử cầu đã bành trướng tới cực điểm, những người khác thậm chí có thể cảm giác được khí tức của Hồng Mông Đại Đế

Mạnh đến không hợp thói thường, chí ít để Nguyên Sơ Thần minh khác cảm thấy sợ hãi.

- Hồng Mông đến cùng muốn làm gì.

Nhậm Ngã Tiếu nhíu chặt lông mày, dĩ vãng hắn cùng Hồng Mông Đại Đế quan hệ thân mật nhất, bây giờ lại cảm giác vô cùng lạ lẫm.

Tần Nô xuất hiện ở bên cạnh hắn, nhẹ giọng cười nói:

- Đừng xem, đây là sứ mạng của hắn, ngươi cũng có.

- Ồ? Sứ mệnh của ta là cái gì?

Nhậm Ngã Tiếu quay đầu nghi hoặc hỏi, đáy mắt có vẻ chờ mong.

Sống lâu như vậy, hắn vẫn cho là mình vì Tần Quân mà sống.

- Ta không biết, nhưng về sau ngươi sẽ biết.

Tần Nô vỗ vỗ bờ vai của hắn cười nói, trong lòng cũng thổn thức không thôi.

Một nhóm Thần minh sớm nhất bây giờ còn mê mang, hắn chứng kiến hết thảy bắt đầu, như vậy sứ mạng của hắn lại là cái gì?

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Tử cầu càng lúc càng lớn, rất có tư thế chiếm cứ toàn bộ Nguyên Sơ thế giới

Vạn ức năm sau.

Tần Quân rốt cục đột phá tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ, đồng thời, hắn giúp Nguyên Sơ lục thần đột phá tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ, Tần Nô cũng đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh viên mãn

Về phần Hồng Mông Đại Đế, Tần Quân đánh giá thực lực của hắn đã có thể so với Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn ở hậu thế

Đương nhiên, Hồng Mông Đại Đế ở trước mặt Tần Quân, vẫn không chịu nổi một kích.

Cảnh giới của Tần Quân nhìn như không thế nào cao, nhưng một bàn tay, có thể nhẹ nhõm chụp chết Hồng Mông Đại Đế

Hồng Mông Đại Đế tụ tập Thủy Nguyên khí, đạt được Thủy Nguyên khí ảnh hưởng dần dần mạnh lên, Tần Quân khác biệt, hắn là thôn phệ Thủy Nguyên khí mạnh lên, cả hai không thể đánh đồng

- Ta thấy hết thảy đều hư vô, muốn sáng tạo Hồng Mông, lấy Thủy Nguyên khí hóa vạn vật vạn đạo!

- Dùng danh nghĩa của ta, hóa Hồng Mông!

Một ngày này, âm thanh của Hồng Mông Đại Đế bỗng nhiên vang vọng Nguyên Sơ thế giới, các Thần minh cả kinh mở to mắt.

Ngay cả Tần Quân đang tu luyện cũng bị bừng tỉnh, bây giờ Nguyên Sơ Tử cầu đã đạt tới cấp độ khó có thể tưởng tượng, căn bản không cách nào đánh giá, bên trong thậm chí có thể bao bọc mấy trăm Đại Đạo Vị Diện

Ầm ầm...

Nguyên Sơ thế giới bắt đầu lắc lư kịch liệt, một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng từ Nguyên Sơ Tử cầu càn quét ra.

------oOo------

Chương 2181: Hồng Mông hiện, Thiên Đế vô thượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn muốn làm gì?

Âm Dương Nguyên Đế sợ hãi nói, đang khi nói chuyện, cùng với những Thần minh khác trở lại bên cạnh Tần Quân

Tần Nô cũng tới sau lưng Tần Quân, khuôn mặt hắn kích động, thì thào nói:

- Đây là muốn Hồng Mông khai ích?

Hắn đản sinh ở Hỗn Độn sơ khai, Hồng Mông khai ích là sự tình cách hắn là vô tận xa xưa, thậm chí có Đại Năng nói, Hồng Mông một mực tồn tại, cũng không phải là Thần minh nào đó khai ích.

Hiện tại hắn tận mắt nhìn thấy Hồng Mông Đại Đế mở Hồng Mông, toàn bộ hồn phách kích động khó nhịn.

- Hồng Mông khai ích?

Đôi mi thanh tú của Thái Tố Thiên Quân nhíu chặt, lâm vào trong trầm tư.

Thái Dịch Hỗn Độn cũng đang trầm tư, từ nơi sâu xa, phảng phất như bắt được cái gì, nhưng hắn lại nói không rõ ràng.

Cửu Cực Càn Đế sờ lên cằm, ánh mắt lấp lóe.

Cửu Cung Thuỷ Đế, Âm Dương Nguyên Đế, Nhậm Ngã Tiếu cũng đều có suy nghĩ riêng, Hồng Mông Đại Đế mở Hồng Mông cho bọn hắn trùng kích cực lớn

Nguyên Sơ Tử cầu bắt đầu xông ra một đạo khí sóng tử sắc, quét sạch toàn bộ Nguyên Sơ thế giới, lướt qua đỉnh đầu đám người Tần Quân

Trong lúc mơ hồ, Tần Quân có thể nhìn thấy thân ảnh của Hồng Mông Đại Đế, như ẩn như hiện, bá khí vô song

- Hắn đúng là lớn rồi.

Tần Quân cảm thán một tiếng, không biết nên vui hay nên buồn

Trong Nguyên Sơ Tử cầu ẩn chứa lực lượng vô tận, nếu như nổ tung, Hồng Mông Đại Đế trong nháy mắt liền sẽ hóa thành tro bụi, nhưng hắn không sợ

Bây giờ Tần Quân đã mạnh đến siêu việt Nguyên Sơ thế giới, một bàn tay

xuống dưới, Hồng Mông chỉ là trò cười

Đương nhiên, nếu trở lại hậu thế, vậy thì không nhất định, dù sao Hồng Mông sẽ ở trong những tháng năm dài đằng đẵng không ngừng mạnh lên, không có khả năng dừng bước ở chỗ cũ

Lại qua vài năm.

Oanh một tiếng…

Nguyên Sơ Tử cầu bỗng nhiên nổ tung, Tử khí cuồng bạo hóa thành sóng biển diệt thế quét tới mỗi phương hướng, trong nháy mắt bao phủ đám người Tần Quân

Tần Quân còn tốt, không bị ảnh hưởng, đám người Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế trực tiếp ngất đi, Tần Nô cũng như thế.

Hết thảy phảng phất như đều đình trệ xuống.

Nguyên Sơ thế giới vô biên vô tận bị Tử khí bao phủ, hóa thành hải dương màu tím cuồn cuộn

Tần Quân có thể nhìn thấy Hồn thể ức vạn trượng của Hồng Mông Đại Đế, vĩ ngạn đến cực điểm, Hồn thể của hắn đang run rẩy, rõ ràng thừa nhận thống khổ cực lớn

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Hồng Mông Đại Đế quay đầu nhìn lại, cả kinh trừng to mắt.

- Vì sao Phụ Thần không bị ảnh hưởng, Phụ Thần rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tâm thần của Hồng Mông Đại Đế rung mạnh, hắn còn tưởng rằng qua hơn một trăm ức năm, mình đã siêu việt Tần Quân, hiện tại xem ra, chỉ là buồn cười tự đại.

Hắn nỗ lực bình tĩnh tâm tình, trên mặt tươi cười, thầm nghĩ:

- Không hổ là Phụ Thần, hi vọng còn có cơ hội gặp lại.

Nói xong, hắn nhắm mắt lại, một cỗ gợn sóng từ trong Hồn thể của hắn tản

ra.

Thủy Nguyên khí bắt đầu thuế biến, hóa thành Hồng Mông nguyên khí, đồng thời vô số ánh sáng từ trong Hồn thể của Hồng Mông Đại Đế phân tán.

- A? Đó là…

Tần Quân nheo mắt lại, cử động của Hồng Mông Đại Đế giống như hắn lúc trước Phân Hồn hóa Nguyên Sơ thất thần.

Chẳng lẽ những này là Hồng Mông sinh linh trong truyền thuyết?

Sau đó, Tần Quân nhắm mắt lại, cảm ngộ hết thảy.

Kiến thức đến Hồng Mông khai ích, để hắn lĩnh ngộ được rất nhiều, cảm giác không thể bỏ qua

Thần minh còn lại ở trong hải dương Tử khí trôi nổi, như là tử hồn.

Thiên Đế hóa bảy hồn, Hồng Mông, Thái Tố, Hỗn Độn, Cửu Cung, Cửu Cực, Âm Dương, còn có Nhậm Ngã Tiếu không biết định số.

Hồng Mông đã hiện, sinh linh bắt đầu sinh ra.

Chủng tộc văn minh ầm ầm sóng dậy sắp leo lên vũ đài lịch sử, cho dù sẽ bị hậu thế quên, nhưng vĩnh tồn trong Hồng Mông

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười, từ nay về sau, Thiên Đế chính là danh xưng vô thượng, sau Hồng Mông, nếu có sinh linh dùng tên Thiên Đế, chắc chắn nghênh đón phẫn nộ của ta!

Thanh âm của Hồng Mông Đại Đế vang vọng Nguyên Sơ thế giới, chuẩn xác mà nói, hẳn là Hồng Mông thế giới.

------oOo------

Chương 2182: Thần Thoại trợ giúp Hồng Mông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trước có Thiên Đế sau có Đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười, từ nay về sau, Thiên Đế chính là danh xưng vô thượng, sau Hồng Mông, nếu có sinh linh dùng tên Thiên Đế, chắc chắn nghênh đón phẫn nộ của ta!

Nghe Hồng Mông Đại Đế nói, Tần Quân nhắm mắt ngộ hiểu khóe miệng hơi giương lên.

Coi như tiểu tử này có hiếu tâm, không có quên hắn.

Sau đó, Tần Quân toàn tâm đầu nhập trong đốn ngộ, tắm rửa ở trong hải dương Hồng Mông nguyên khí, nhục thể của hắn cũng đang chậm rãi mạnh lên, Hồng Mông nguyên khí tựa hồ đối với Hồng Mông Kim Thân có trợ giúp rất lớn.

Trong quá trình đốn ngộ, Tần Quân không còn tính toán thời gian

Thiên Đế Vị Diện sinh ra có chừng hơn năm ngàn ức năm, nhưng phóng tầm mắt nhìn Tam Thiên Đại Đạo, cũng không phải là sớm nhất.

Nói cách khác Hỗn Độn bắt đầu xuất hiện, rất có thể có một vạn năm, thậm chí càng lâu, mà quá trình từ Hồng Mông đến Hỗn Độn, trời mới biết dài bao nhiêu

Tần Quân ở Nguyên Sơ thế giới đã chờ đợi hơn một vạn ức năm, nếu không phải hắn một mực mạnh lên, đã sớm quên quá khứ, buồn tẻ vô tận là mệt nhọc nhất, nhưng cũng làm cho tâm tính của hắn triệt để chuyển biến

Hắn hôm nay đã tiếp nhận mình chính là Thần minh sớm nhất, cũng là người mạnh nhất

Đối với những ân oán ở hậu thế cũng thấy nhẹ, trước kia thiên đại địch nhân hiện tại hắn phất tay có thể chụp chết, hắn sao sẽ một mực để ở trong lòng?

Để hắn không thể quên được chính là vợ con, là Đại Tần thiên đình, là Địa Cầu…

Trải qua nhiều như vậy, ký ức đã từng bình thường đối với hắn mà nói, càng thêm trân quý

Năm tháng dài dằng dặc, vô thanh vô tức trôi qua.

Nhậm Ngã Tiếu, Âm Dương Nguyên Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn, Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Tần Nô vẫn ở trong trạng thái mê man, trôi nổi trong hải dương Hồng Mông mênh mông.

Những ánh sáng do Hồng Mông Đại Đế biến thành kia như sao trời tô điểm Hồng Mông Tử Hải, sáng chói loá mắt, mà Hồn thể của Hồng Mông Đại Đế thì dần dần trong suốt, phảng phất như muốn tiêu tán

Thủy Nguyên khí hóa Hồng Mông, là quá trình vô cùng dài.

Hồng Mông Đại Đế chỉ là Chấp Hành giả, còn sáng tạo chính là Thủy Nguyên khí.

- Thủy Nguyên khí lại từ đâu mà đến?

Tần Quân bỗng nhiên mở mắt, lẩm bẩm, ánh mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Đại Đế, suy nghĩ tung bay.

Bởi vì cái gọi là, vạn sự vạn vật đến nơi đến chốn, vũ trụ đến từ Hỗn Độn, Hỗn Độn đến từ Hồng Mông, Hồng Mông đến từ Nguyên Sơ, Nguyên Sơ lại đến từ phương nào?

Mạnh như Tần Quân, cũng không cách nào tiếp tục nghĩ, như là cấm khu của tư duy, một khi chạm đến, liền trống rỗng.

Suy nghĩ hồi lâu, Tần Quân vẫn không có nghĩ thông suốt, dứt khoát liền không nghĩ nhiều nữa, tiếp tục cảm ngộ Thủy Nguyên khí.

- Nếu tiếp tục như thế, Hồng Mông không có cách nào mở ra.

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên.

Tần Quân mở mắt, trong lòng nghi hoặc hỏi:

- Vì sao?

- Thủy Nguyên khí bị ký chủ thôn phệ quá nhiều, ký chủ không có phát hiện những điểm sáng kia không hề biến hóa sao?

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

- Chẳng lẽ trẫm phải trả Thủy Nguyên khí lại?

Tần Quân nhức cả trứng nghĩ.

Thật vất vả tu luyện tới mạnh như thế, chẳng lẽ muốn hi sinh mình, thành toàn Hồng Mông?

Chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân Thiên Đế biến mất?

- Có thể, nhưng cũng có một biện pháp khác.

Hệ thống không để cho Tần Quân thất vọng, luôn có thể tìm ra biện pháp.

- Biện pháp gì?

Tần Quân vội hỏi.

- Hệ thống phân giải, lấy Hệ Thống lực, trợ giúp Hồng Mông khai ích!

- Cái gì?

------oOo------

Chương 2183: Thần Thoại trợ giúp Hồng Mông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân hoài nghi mình nghe lầm, lúc này phủ quyết nói:

- Trẫm sao có thể hi sinh ngươi?

- Ký chủ không cần lo lắng, nếu như Hồng Mông có thể thành hình, ký chủ lần nữa xuyên việt về, hệ thống sẽ như sớm định ra quỹ tích, truyền thừa

đến trên người ký chủ, nếu như ký chủ không có Hồng Mông khai ích, không chỉ thân nhân của ký chủ sẽ biến mất, hệ thống cũng sẽ biến mất, thế gian vẫn như cũ chỉ có ký chủ cùng với những Thần minh khác.

Âm thanh hệ thống hoàn toàn bình tĩnh như trước đây, một chút cũng không có cảm giác khẩn trương vì sắp biến mất

Tần Quân lâm vào trầm tư, hắn cũng sẽ không bướng bỉnh, chỉ là đang nghĩ đạo lý mà hệ thống nói

Chẳng lẽ đây chính là Nhân Quả Luân Hồi?

- Trước khi hệ thống đi, ký chủ có thể còn lại triệu hoán ba lần Thần Ma, xem như quà tặng sau cùng của hệ thống đối với ký chủ.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Hệ thống lần thứ nhất không nghe hiệu lệnh của Tần Quân, tự mình bắt đầu triệu hoán.

Tần Quân nghi hoặc hỏi:

- Vì sao ngươi có thể triệu hoán, không phải công năng bị che giấu sao?

- Tuy bị che đậy, nhưng hệ thống có thể cưỡng ép triệu hoán, chỉ bất quá cái giá cực lớn, hiện tại hệ thống sắp tiêu tán, giá lại lớn cũng tính không được cái gì.

Hệ thống trả lời để Tần Quân im lặng, trong lòng không tên có chút cảm động

Trong lòng hắn, một mực coi hệ thống là thân nhân, hiện tại hệ thống hi sinh mình, hắn không khỏi có chút cảm giác khó chịu.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Vũ Văn Thành Đô, đến từ dân gian truyền thuyết, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Đấu Chiến Thắng Phật, đến từ thần thoại truyền thuyết, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Lục Ngô, đến từ thần thoại truyền thuyết, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Liên tục ba thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, căn bản không cho Tần Quân lựa chọn cơ hội triệu hoán lần nữa.

Vũ Văn Thành Đô, Tùy Đường nhị bá, đến từ dân gian truyền thuyết, mạnh hơn cũng là phàm nhân.

Lục Ngô, trong truyền thuyết Côn Lôn Sơn Sơn Thần, thậm chí có ghi chép nói hắn là đệ nhất thần dưới Thiên Đế.

Sơn Hải Kinh, Tây Sơn Kinh:

- Tây Nam bốn trăm dặm, nói Côn Lôn Chi Khâu, là chỉ dưới Thiên Đế, thần Lục Ngô thân hổ cửu vĩ, mặt người mà Hổ trảo...

Nhưng Đấu Chiến Thắng Phật là có ý gì?

- Lúc trước ký chủ vì cứu vãn Tôn Ngộ Không, hệ thống sáng tạo ra Đấu Chiến Thắng Phật, khi đó Đấu Chiến Thắng Phật liền đã là tồn tại chân thực ở trong hệ thống, dung hợp Đấu Chiến Thắng Phật, Tôn Ngộ Không mạnh lên, quán thông kiếp trước kiếp này, nhưng ý chí của Đấu Chiến Thắng Phật còn ở trong hệ thống, như là Phục Chế Phẩm, hệ thống có thể hiểu thành Tôn Ngộ Không đến từ Thời Không song song, trí nhớ của hắn hạn chế ở trước khi Tôn Ngộ Không dung hợp.

Hệ thống như biết Tần Quân nghĩ gì, thế là giải thích.

Tần Quân giật mình, đây không phải ý nghĩa hắn sẽ có được hai Tôn Ngộ Không?

Nếu từ giờ trở đi bồi dưỡng, Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không trở nên mạnh cỡ nào?

- Ký chủ, hi vọng về sau ngươi có thể sáng tạo ra hệ thống, gặp lại!

Hệ thống nói xong câu nói sau cùng, Tần Quân chỉ cảm thấy thần hồn sắp vỡ, phảng phất như có đồ vật gì rút ra cơ thể, để hắn rất khó chịu.

Hắn không nói gì, giờ phút này nói lại nhiều cũng không có ý nghĩa

Cùng lúc đó, trước người hắn xuất hiện ba bóng người, một nam tử thân mặc áo giáp, hẳn là Vũ Văn Thành Đô, còn có Hầu Yêu mặc kim giáp, cùng một Thần Thú to lớn

Hắn cấp tốc dùng pháp lực bao bọc bọn hắn, để tránh bọn hắn thụ thương, bởi vì ba vị Thần Ma quá yếu.

Lục Ngô mạnh nhất chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh, Vũ Văn Thành Đô chỉ là Luyện Khí cảnh tầng hai, bọn hắn còn ở trong trạng thái mê man

Ầm ầm...

Hồng Mông Tử Hải bỗng nhiên cuồn cuộn, một đạo quang hoa từ giữa mi tâm Tần Quân bay ra, hóa thành hào quang bay về phía Hồng Mông Đại Đế.

Đó chính là Thần Thoại Hệ Thống!

- Đạo ánh sáng này là…

Tần Quân nheo mắt lại, chăm chú nhìn Thần Thoại Hệ Thống biến thành quang hoa.

------oOo------

Chương 2184: Chí Cao Thần Tọa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm sao có loại cảm giác Đại Đạo không đúng, còn cao cấp hơn Đại Đạo.

Tần Quân nhíu mày suy nghĩ, lúc này, hắn mới phát hiện mình vẫn nhìn không thấu Thần Thoại Hệ Thống, cho dù thực lực của hắn viễn siêu Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ.

Thần Thoại Hệ Thống biến thành quang hoa cấp tốc đụng vào Hồng Mông

Đại Đế, Hồn thể phảng phất như muốn tiêu tán, trong chốc lát, toàn bộ Hồng Mông Tử Hải nổi lên tia sáng chói mắt, ngay cả Tần Quân cũng cảm giác ấm áp.

Đề phòng Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô cùng Lục Ngô gặp bất trắc, Tần Quân thu bọn hắn vào vũ trụ độc lập trong mắt mình

- Loại cảm giác này thật thoải mái.

Tần Quân lẩm bẩm, vừa nghĩ, một bên nhắm mắt.

Kiến thức đến Hồng Mông khai ích, hệ thống phân giải, hắn luôn cảm giác có đồ vật gì sắp bị hắn bắt lấy, nhưng chỉ là không bắt được, loại cảm giác này cũng không có để hắn phát điên, ngược lại ổn định lại tâm thần, chậm rãi thể ngộ

Hệ thống phân giải nhập Hồng Mông Tử Hải, những điểm sáng như sao trời kia bắt đầu lớn mạnh

Thủy Nguyên khí phun trào, đang trong quá trình thay đổi thành Hồng Mông nguyên khí nổi lên quang mang bảy màu, hình ảnh vô cùng duy mỹ, hùng vĩ cực hạn.

Không biết đi qua bao lâu, có lẽ là mấy chục vạn năm, có lẽ là mấy chục tỷ năm, lại có lẽ càng lâu.

Thời gian chưa ra, luân hồi chưa hiện.

Vô số ánh sáng bắt đầu co vào, hóa thành từng đoá Liên Hoa màu tím, Liên Hoa nở rộ, hiển lộ ra từng sinh linh, cũng không phải Hồn thể, mà là sinh linh có máu có thịt, như là trẻ con co ro, an tường mà bình tĩnh

Thân ảnh của Hồng Mông Đại Đế cũng tiêu tán, hắn mở mắt nhìn về phía Tần Quân, trong ánh mắt có lưu luyến, có không bỏ.

- Phụ Thần, thật xin lỗi, về sau không thể lại làm bạn bên ngươi.

Hồng Mông Đại Đế nhẹ nhàng thở dài, trước kia luôn cảm thấy quá nhàm chán, Tần Quân lại thường thường tu luyện, không để ý bọn hắn, chuyện cho tới bây giờ, hắn lại cực kỳ hoài niệm

Lấy Thủy Nguyên khí sáng tạo Hồng Mông, trong lúc mơ hồ, hắn thấy được rất nhiều hình ảnh tương lai, giờ phút này trở nên do dự, không biết hành vi của mình là đúng hay sai, nhưng hắn đã không có lựa chọn nào khác.

- Lấy lực lượng sau cùng của ta, hóa thành Chí Cao Thần Tọa!

Hồng Mông Đại Đế bỗng nhiên mở miệng nói, khàn cả giọng, nhưng toàn bộ sinh linh đều ở trong trạng thái mê man, chỉ có Tần Quân có thể nghe thấy, nhưng đối với hắn mà nói, đã đủ.

Thoại âm rơi xuống, Hồn thể còn lại của Hồng Mông Đại Đế hóa thành vô số ánh sáng, cấp tốc ngưng tụ.

Tần Quân trợn mắt nhìn, lúc này huy động tay trái, cách không nắm một Hồn Tinh do Hồng Mông Đại Đế biến thành, thu vào trong mắt

- Trẫm sáng tạo ngươi, không có trẫm cho phép, ai cho phép ngươi chết?

Tần Quân lẩm bẩm, ngữ khí vô cùng bình tĩnh, phảng phất như đối với Hồng Mông Đại Đế vẫn lạc không có chút đau buồn nào.

Lúc này, các Hồn Tinh của Hồng Mông Đại Đế hóa thành một cái ghế vô cùng Thần Thánh, tựa như kim thạch xây thành, chỗ tựa lưng dựng thẳng bảy tòa thần tượng, đúng là Nguyên Sơ thất thần bọn họ, ở trong Hồng Mông tử hải cực kỳ loá mắt.

Chí Cao Thần Tọa!

Chính là bảo vật sau cùng mà Hồng Mông Đại Đế tặng Tần Quân, cũng là kiện pháp bảo thứ nhất của Hồng Mông sơ khai!

Chí Cao Thần Tọa cấp tốc bay về phía Tần Quân, Tần Quân mặt không biểu tình, ngồi vào Chí Cao Thần Tọa, sờ lấy lan can, suy nghĩ lâm vào nhớ lại.

Còn nhớ rõ lúc hắn sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, bảy tiểu gia hỏa vây quanh hắn không ngừng chuyển, khi đó bọn hắn còn không biết nói chuyện, bây giờ đã lớn, Hồng Mông Đại Đế càng khai sáng Hồng Mông

huy hoàng

- Trẫm lấy ngươi làm vinh quang.

Tần Quân nhẹ giọng nói, trên mặt lộ ra mỉm cười .

Hồng Mông Tử Hải mênh mông, hắn ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, là cô độc như vậy, như lúc vừa tới Nguyên Sơ thế giới, như lúc hắn giáng lâm Hỗn Độn sơ khai vì chúng sinh giảng đạo, như hắn hóa thân thành Thánh Đình Chiến Thần độc chiến tiên thần khắp trời, như hắn mới từ Trái Đất xuyên việt đến Huyền Đương đại thế giới.

Xem qua đủ loại, hắn đột nhiên cảm giác trống rỗng như vậy

------oOo------

Chương 2185: Chí Cao Thần Tọa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có người theo hắn từ bắt đầu đi đến sau cùng, bởi vì hắn sinh ra vốn đã cô độc.

Hồng Mông còn khai ích.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa tiếp tục đốn ngộ, nếu như hắn không đoán sai, trong Hồng Mông đang tiêu tán lấy một loại Đại Đạo

Chính là Tạo Hóa Đại Đạo!

Tạo Hóa Đại Đạo rất có thể đến từ Thần Thoại Hệ Thống, bởi vì có Tạo Hóa Đại Đạo, Hồng Mông mới có thể thành công mở ra, vô số Hồng Mông sinh linh mới có thể sinh sôi.

Thần Thoại Hệ Thống chính là Đại Đạo sinh cơ, bởi vì cái gọi là Đại Đạo 3000, có lưu một chút hi vọng sống, Tần Quân vẫn cho rằng sinh cơ là biến số, bây giờ rốt cục hiểu thấu đáo

Đại Đạo sinh cơ là tạo hóa, là vô thượng tạo hóa sáng tạo hết thảy!

Hiện tại, Tần Quân muốn lĩnh ngộ Tạo Hóa Đại Đạo, dung nhập bản thân, ngày sau lại sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống!

Trong Thủy Nguyên khí cũng có Tạo Hóa Đại Đạo, nhưng đó là Tạo Hóa Đại Đạo vừa đản sinh, như mầm non, căn bản không cách nào trợ giúp Thủy Nguyên khí sáng tạo Hồng Mông, cũng may bản thân Thần Thoại Hệ Thống là Tạo Hóa Đại Đạo thành thục

Thời gian tiếp tục trôi qua…

Hồng Mông Tử Hải bắt đầu khuếch tán, hóa thành Hồng Mông Tử khí tràn ngập Nguyên Sơ thế giới, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ thay thế Nguyên Sơ thế giới, trở thành Hồng Mông Đại vũ trụ.

Chí Cao Thần Tọa bắn ra kim quang óng ánh, bao bọc Tần Quân, hóa thành một quả trứng vàng to lớn

Vô số năm sau.

Nhậm Ngã Tiếu, Âm Dương Nguyên Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Tần Nô thức tỉnh, bọn hắn không cách nào tỉnh lại Tần Quân ở trong trứng vàng, thế là vân du tứ xứ, dần dần, nhóm Hồng Mông sinh linh đầu tiên dưới sự giúp đỡ của bọn họ thức tỉnh.

Sau khi Hồng Mông sinh linh tỉnh dậy coi bọn họ là Thần linh, đây là Thần linh đúng nghĩa sinh ra

Cái gọi là Thần linh, chính là tín ngưỡng của chúng sinh

Mượn nhờ Hồng Mông Tử khí, các Hồng Mông Thần linh cùng Hồng Mông sinh linh bắt đầu tu luyện, tu luyện không năm tháng, Hồng Mông bình tĩnh như trước.

Hồng Mông sinh linh càng ngày càng nhiều, Thất Tình Lục Dục cũng bắt đầu sinh ra, nhất là theo thực lực cường đại, lẫn nhau ở giữa mâu thuẫn cũng bắt đầu xuất hiện, đây là một đoạn tháng năm dài đằng đẵng

Hồng Mông Thần linh chuyên tâm tu luyện, không có để ý những chuyện

này, thật tình không biết, họa kiếp sắp tới.

Một ngày này…

Trứng vàng trong Hồng Mông cấm khu bỗng nhiên sinh ra vết nứt, phảng phất như có đồ vật gì sắp phá xác mà ra.

- Tạo Hóa Đại Đạo, thì ra là thế!

Trong trứng vàng truyền ra một thanh âm khàn khàn, không vui không buồn, chính là Tần Quân.

Binh một tiếng!

Trứng vàng triệt để phá nát, Chí Cao Thần Tọa xuất hiện, vẫn kim quang Thần Thánh, tượng trưng cho địa vị cùng quyền lực tối cao của Hồng Mông

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, chậm rãi mở mắt, giữa mi tâm tử diễm tiếp tục nhảy lên, như tinh linh đang nhảy nhót, cực kỳ Thần tính

Đến tận đây, Tần Quân triệt để chưởng khống Tạo Hóa Đại Đạo

Thể nội hết thảy có được sáu loại Đại Đạo, theo thứ tự là Liệt Diễm Đại Đạo, Phân Thân Đại Đạo, Hảo Vận Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo, Tạo Hóa Đại Đạo

- Lấy Tạo Hóa Đại Đạo sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, Không Gian Đại Đạo độc lập thành vô số vũ trụ, để sinh linh vào trong đó, lấy Thời Gian Đại Đạo để thời gian trong Thần Thoại vũ trụ gần như đứng im, tạo thành ý thức tạm dừng, còn có thể dùng cho sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, cực hạn giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa… để thời gian trong hệ thống vô cùng chậm chạp, Hảo Vận Đại Đạo thì hóa thành khí vận của hệ thống, ký chủ càng mạnh, khí vận của hệ thống càng mạnh, triệu hoán Thần Ma càng mạnh, lấy được khen thưởng càng tốt.

Tần Quân ngồi một mình ở trên Chí Cao Thần Tọa, lẩm bẩm…

Sau khi chưởng khống Tạo Hóa Đại Đạo, hắn nghĩ chuyện thứ nhất đúng là sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống!

------oOo------

Chương 2186: Thời đại sinh linh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, chỉ dựa vào sáu loại Đại Đạo là không đủ, còn cần Đại Đạo còn lại, cũng may Hồng Mông bất kể năm tháng, Tần Quân có nhiều thời gian

Ngay thời khắc hắn suy nghĩ, Nguyên Sơ lục thần cùng Tần Nô bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

Bọn hắn nhìn Tần Quân, đều vô cùng kích động

Tất cả đều hư không quỳ xuống, triều bái Tần Quân, đây là lễ tiết Tần Nô dạy bọn họ

- Phụ Thần! Ngươi rốt cục tỉnh!

- Phụ Thần, ngươi có khỏe không?

- Phụ Thần, ngươi là đang bế quan à, vì sao thời gian dài như vậy không để ý chúng ta?

- Quá tốt rồi, rốt cục gặp lại Phụ Thần!

Nguyên Sơ lục thần kích động nói, nói năng lộn xộn, ngay cả Tần Nô cũng rất kích động, trong hốc mắt thậm chí có nước mắt.

Dù sao Tần Quân bế quan quá lâu, lâu đến để bọn hắn coi là Tần Quân sẽ không lại xuất hiện, như là Hồng Mông Đại Đế, đã vẫn lạc.

- Trẫm không có việc gì, các ngươi mạnh lên.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, Nguyên Sơ lục thần đều đã có được nhục thân, không còn là Hồn thể, cảnh giới đều đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ, xem ra trong quá trình hắn đốn ngộ Tạo Hóa Đại Đạo, đã qua thật lâu.

Đoạn năm tháng này dài đằng đẵng, mặc dù tu vi của hắn không có bay vọt, nhưng lĩnh ngộ Tạo Hóa Đại Đạo, các Đại Đạo của hắn càng mạnh

Cho dù tu vi không thể đề cao, nhưng đừng nói Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ, coi như siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, cũng không đủ hắn đập, Thủy Nguyên khí để thực lực của hắn viễn siêu cảnh giới

- Hắc hắc, Phụ Thần, cảnh giới của chúng ta giống như nhau, muốn so tài một chút hay không?

Âm Dương Nguyên Đế nháy mắt cười nói, giống như hài tử ở trước mặt cha mẹ bày ra thành tựu của mình.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, giống như cười mà không phải cười gật đầu, nói:

- Thi triển toàn lực của ngươi, công kích trẫm, nếu như trẫm rời bảo tọa này, liền tặng nó cho ngươi!

Nghe vậy, Âm Dương Nguyên Đế lúng túng, hắn chỉ là nói đùa một chút, nhưng không có thật muốn xuất thủ với Tần Quân.

Nhậm Ngã Tiếu cười nói:

- Làm sao? Ngươi sợ?

Những người khác cũng nhìn về phía hắn, hắn hừ nói:

- Vậy thì thử một chút.

Nói xong, hắn liền phóng về phía Tần Quân, Hồng Mông sơ khai, các sinh linh không có nhiều thần thông huyễn lệ như vậy, sau khi Nguyên Sơ lục thần ngưng tụ thân thể, vô cùng yêu thích dùng lực lượng thân thể chiến đấu

Âm Dương Nguyên Đế cách Tần Quân vốn rất gần, mọi người không kịp nháy mắt, hắn liền xuất hiện ở phía trước Tần Quân, nhấc quyền đánh tới.

Lúc này!

Con mắt của Tần Quân bỗng nhiên ngưng tụ, linh hồn của Âm Dương Nguyên Đế rung mạnh, dọa đến thân thể cứng ngắc, vội vàng lui lại

Một màn này để những người khác ngẩn người, sau đó cười rộ lên.

- Ha ha ha! Âm Dương, ngươi sợ?

- Phụ Thần thật lợi hại, một ánh mắt liền hù được hắn.

- Bệ Hạ uy vũ!

- Đáng đời, để ngươi không biết tự lượng sức mình!

Mọi người không ngại chế giễu Âm Dương Nguyên Đế, Âm Dương Nguyên Đế không để ý đến, thân thể chập trùng, càng không ngừng há mồm thở dốc, hai mắt trừng lớn, trong mắt là vẻ chưa tỉnh hồn.

Vừa rồi cùng Tần Quân đối mặt, hắn cảm thấy sợ hãi trước đó chưa từng có, thân thể bản năng lui lại, loại cảm giác này để hắn hiện tại hồi tưởng lại, vẫn cảm giác khủng bố

Rõ ràng cảnh giới của bọn hắn nhìn không sai biệt lắm, vì sao thực lực lại có loại cảm giác ngày đêm khác biệt?

Âm Dương Nguyên Đế bị dọa sợ, thật lâu khó mà lấy lại tinh thần.

Mọi người không còn cười, tất cả đều nhíu mày, bọn hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Âm Dương Nguyên Đế bị dọa thành cái dạng này, Phụ Thần rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Bệ Hạ, Hồng Mông thật đã chết rồi sao?

Tần Nô đánh vỡ yên lặng, nhìn Tần Quân hỏi, hắn nhìn Nguyên Sơ thất thần lớn lên, sớm đã thành lập thân tình

- Ừm, nhưng trẫm sẽ để cho hắn phục sinh.

Tần Quân gật đầu.

Đợi hắn sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, liền sẽ biến Hồng Mông Đại Đế thành Thần Ma, lúc Hồng Mông Đại Đế hóa thành Chí Cao Thần Tọa, Tần Quân thu lấy bộ phận tàn hồn, chính là vì ngày sau lợi dụng Thần Ma Hệ Thống triệu hoán ra.

------oOo------

Chương 2187: Thời đại sinh linh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không nói khoa trương, Hồng Mông Đại Đế sẽ thành Thần Ma mạnh nhất trong Thần Thoại Hệ Thống!

Ngay cả Nhậm Ngã Tiếu cũng không sánh nổi!

Tần Nô mặt giãn ra vui cười, trong lòng cũng thở dài một hơi.

Nguyên Sơ lục thần cũng như thế, bọn hắn tin tưởng Tần Quân không gì làm không được, dù sao bọn hắn đúng vậy Tần Quân sáng tạo.

- Hiện tại Hồng Mông như thế nào?

Tần Quân hỏi.

- Rất tốt, khắp nơi đều là Hồng Mông sinh linh, đều đang cố gắng tu luyện.

Tần Nô gật đầu .

Thần thức Tần Quân quét tới, toàn bộ Hồng Mông, ngoại trừ Nguyên Sơ lục thần cùng Tần Nô, sinh linh mạnh nhất chỉ là Hồng Mông Dung Đạo cảnh trung kỳ

- Tốt, các ngươi tiếp tục tu luyện đi, chớ bị hậu bối siêu việt.

Tần Quân phất tay.

Hiện tại việc hắn cần phải làm nhất là sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, lại

trở về hậu thế

Nguyên Sơ lục thần ngẩn người, không nghĩ tới Tần Quân muốn đuổi bọn hắn đi.

- Phụ Thần, ngươi lại phải bế quan?

Thái Tố Thiên Quân nhíu mày hỏi, bọn hắn chờ gặp Tần Quân, đã rất lâu rồi.

Tần Quân hiền hòa cười nói:

- Trẫm biết các ngươi bình an vô sự, liền an lòng.

- Tu luyện có trọng yếu như vậy sao.

Cửu Cung Thuỷ Đế nói thầm, bây giờ Hồng Mông còn không có đấu tranh, bọn hắn thấy tu vi không quá nặng, dù sao không có áp lực sinh tồn

Bọn hắn không thể nào hiểu được vì sao Tần Quân si mê tu luyện như thế

- Cuối cùng sẽ có một ngày, các ngươi sẽ rõ.

Tần Quân cười khẽ nói, hiện tại giải thích cho Nguyên Sơ lục thần cũng vô dụng, bọn hắn không có gặp được trắc trở, vô luận nói như thế nào, cũng không có cảm giác cấp bách, không cách nào hiểu tầm quan trọng của lực lượng

Nói xong, Tần Quân đáp lấy Chí Cao Thần Tọa bay về phía chỗ cao nhất của Hồng Mông.

Thân là Thiên Đế, hắn muốn đứng ở chỗ cao nhất!

Nhìn phương hướng hắn rời đi, mọi người đưa mắt nhìn nhau, tất cả đều trầm mặc xuống.

- Tốt, đừng như đưa đám, Bệ Hạ nỗ lực tu luyện, cũng là vì bảo hộ các ngươi, nếu không các ngươi sẽ giống như Hồng Mông thân vẫn, ai tới cứu các ngươi?

Tần Nô phất tay cười nói.

Nguyên Sơ lục thần gật đầu, chỉ có thể coi như thôi.

Nhậm Ngã Tiếu một mực ngửa đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Hồng Mông tiếp tục diễn hóa, Hồng Mông sinh linh cũng càng ngày càng mạnh lớn, một số thiên tài địa bảo, pháp bảo mạnh mẽ cũng theo đó diễn hóa ra, chính là Tạo Hóa Đại Đạo mượn nhờ Thủy Nguyên khí sáng tạo, đều có diệu dụng của mình

Mới đầu Hồng Mông sinh linh còn không biết vận dụng những bảo bối này như thế nào, nhưng theo thời gian lâu dài, bọn hắn học được cách vận dụng, mỗi một Hồng Mông sinh linh đều sinh ra tâm chiếm cứ, tranh đấu rốt cục bạo phát

Đến tận đây, Hồng Mông rốt cục tiến vào thời đại sinh linh.

Có sinh linh liền có đấu tranh, Hồng Mông không còn bình thản như trước kia.

Thần kỳ nhất chính là, sau khi Thủy Nguyên khí hóa thành Hồng Mông Tử khí, tạo hóa hay thay đổi, biên giới cũng khuếch trương, thậm chí không thiếu kỳ tượng tráng cảnh sinh ra

Một bên khác, Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, thả ra Vũ Văn Thành Đô, Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô

Mới đầu ba vị Thần Ma kinh ngạc không thôi, Tần Quân nhìn bọn hắn một cái, liền rót tình cảnh trước mắt cùng lý do vì sao bọn hắn đến vào trong đầu bọn họ, qua trong giây lát, liền để bọn hắn bừng tỉnh đại ngộ

Biết được hiện tại là Hồng Mông sơ khai, ba vị Thần Ma mừng rỡ không thôi, cho rằng đây là cơ duyên nghịch thiên, nhao nhao quỳ bái Tần Quân.

- Bệ Hạ, hiện tại Tề Thiên Đại Thánh như thế nào?

Đấu Chiến Thắng Phật thận trọng hỏi.

Hắn nhớ kỹ có một thế cùng Tề Thiên Đại Thánh dung hợp, mà một thế

kia có Tần Quân.

- Hắn rất tốt, ngươi yên tâm.

Tần Quân trả lời, ánh mắt nhìn về phía Đấu Chiến Thắng Phật tràn đầy thâm ý.

------oOo------

Chương 2188: Chu Ma đại đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Đấu Chiến Thắng Phật, Tần Quân là có kỳ vọng rất lớn, dù sao thiên phú chiến đấu của Tôn Ngộ Không là cực mạnh

Thiên phú tu luyện cùng thiên phú chiến đấu là không đồng dạng, cảnh giới giống nhau, lực chiến đấu của Tôn Ngộ Không tuyệt đối là người nổi bật, chí ít Vũ Văn Thành Đô cùng Lục Ngô vỗ mông ngựa cũng không kịp

- Các ngươi buông lỏng thể xác tinh thần, trẫm giúp các ngươi mạnh lên một chút, tu vi hiện tại của các ngươi ở trong Hồng Mông rất nguy hiểm.

Tần Quân mở miệng nói, hắn đã sớm phát giác được khí tức chiến đấu ở Hồng Mông, hòa bình đã đi xa, tiếp xuống Hồng Mông rất có thể như Ma Yêu hai tộc ở thời kỳ Hỗn Độn tranh bá, khắp nơi là chiến đấu

Nói xong, tay phải hắn nâng lên, rót pháp lực vào trong cơ thể ba vị Thần Ma

Pháp lực của hắn cao thâm bậc nào, đủ để cho ba vị Thần Ma thoát thai hoán cốt, mặc dù so với Hồng Mông sinh linh còn lại kém xa lắm, nhưng chỉ cần đi theo Tần Quân, sớm muộn sẽ tăng cao.

Nhìn qua ba vị Thần Ma bị pháp lực màu vàng bao quanh, Tần Quân hài lòng cười một tiếng, sau đó nhắm mắt, tiếp tục sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống

Hắn định ngộ ra Sát Lục Đại Đạo, Sát Lục Đại Đạo có hủy diệt chi ý, đối

với Thần Thoại Hệ Thống mà nói, cũng có hiệu quả, nếu không vì sao lại có hiệu quả thúc giục?

Đồng thời Sát Lục Đại Đạo sẽ thành lực phòng ngự của Thần Thoại Hệ Thống, trừ hắn ra, ai mưu toan chưởng khống Thần Thoại Hệ Thống, đều lọt vào phản phệ.

Hắn sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống vốn là vì mình.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Hồng Mông đấu tranh càng ngày càng thảm liệt, thời gian dần trôi qua, bắt đầu có Hồng Mông sinh linh vẫn lạc, trước kia tuy đấu tranh, nhưng sẽ không trí mạng, hiện tại Hồng Mông sinh linh đánh đến tức giận, thậm chí vì đạt được bảo vật, không tiếc hết thảy thủ đoạn

Vô luận thời đại nào, luôn sẽ có sinh linh quật khởi, phong hoa tuyệt đại.

Lăng Đế!

Cái tên này là trừ Hồng Mông Thần linh ra, dẫn đầu truyền khắp Hồng Mông.

Thiên phú của Lăng Đế cường đại, đi qua vô số chiến đấu, thể hiện ra tư thái vô địch, thậm chí hấp dẫn các Hồng Mông Thần linh chú ý.

Chữ Đế, chính là kiêu ngạo của các Hồng Mông Thần linh, nhưng không cho phép người khác xưng Đế.

Cửu Cực Càn Đế dẫn đầu tìm tới Lăng Đế, song phương chênh lệch cực lớn, Lăng Đế bị ngược đến không hề có lực hoàn thủ, nhưng cho dù đối mặt nguy cơ tử vong, hắn vẫn muốn xưng Đế.

- Đừng giết hắn.

Ngay thời điểm Cửu Cực Càn Đế chuẩn bị kết thúc Lăng Đế, thanh âm của Tần Quân vang lên.

Cửu Cực Càn Đế mặc Hắc Bào, bào này chính là Hồng Mông Tiên Thiên Pháp Bảo, cường đại đến cực điểm, thân phận Thần linh của hắn hiển lộ rõ

ràng.

Trước mặt hắn hiện lên một bóng người, máu me đầm đìa, tóc tai bù xù, từ khuôn mặt có thể nhìn ra được, đây là nam tử cực kỳ quật cường, mặc da thú cũ nát, chính là da lông của một Hồng Mông sinh linh nào đó

Chính là Lăng Đế!

Lăng Đế hung tợn nhìn chằm chằm Cửu Cực Càn Đế nói:

- Giết ta đi! Nếu không ta vĩnh viễn là đế! Vô song Đại Đế ở trên đời!

Tại Hồng Mông, chỉ cần các sinh linh phát ra âm thanh, đối phương liền có thể phân rõ ý nghĩ, dù sao tu vi bày ở đó.

Cửu Cực Càn Đế nhíu mày, rất muốn bóp chết loài bò sát này, nhưng Phụ Thần để hắn đừng giết Lăng Đế.

Đối với Tần Quân phân phó, Cửu Cực Càn Đế có thể nói là nói gì nghe nấy, thậm chí không có hỏi nhiều .

- Hừ, Thiên Đế để ta buông tha ngươi, ngươi tốt nhất cảm tạ lão nhân gia ông ta đi!

Cửu Cực Càn Đế hừ nói, nói xong liền tan biến tại chỗ cũ.

Thiên Đế?

Lăng Đế ngẩn người, đây là lần đầu tiên hắn nghe được tên Thiên Đế, ngay cả Thần linh cũng kính úy.

- Thiên Đế? Ngươi ở chỗ nào? Ngươi đến cùng là ai?

Lăng Đế máu me đầy mặt ngửa đầu nói, hắn tin tưởng Thiên Đế có thể nghe được thanh âm của hắn.

- Trẫm ở trên Chí Cao Thần Tọa, trẫm sáng tạo ra Hồng Mông, ngươi cho rằng trẫm là ai?

Thanh âm uy nghiêm của Tần Quân từ bên trên truyền đến, nghe mà Lăng

Đế trừng to mắt, hoàn toàn không nghĩ tới địa vị của Tần Quân lớn như thế.

------oOo------

Chương 2189: Chu Ma đại đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước Hồng Mông, là cái gì?

Hắn không thể tưởng tượng.

- Muốn xưng Đế, liền phải có được lực lượng vô cùng bá đạo, ngươi xem một chút ngươi bây giờ, ngươi cảm thấy ngươi xứng với chữ đế sao?

Thanh âm của Tần Quân vang lên lần nữa, rất nghiêm khắc, để Lăng Đế nghiến răng nghiến lợi.

Cùng Cửu Cực Càn Đế chiến một trận, kích thích hắn thật sâu, để hắn không phản bác được, thậm chí có loại cảm giác xấu hổ.

- Ngươi bây giờ cách Đại Đế, còn kém xa lắm, cố gắng tu luyện đi!

Ném câu nói này xong, Tần Quân liền không nói thêm gì nữa.

Lăng Đế hít sâu một hơi, hiểu rất nhiều, nhìn qua phía trên, trong đôi mắt dấy lên ý chí chiến đấu, nói:

- Thiên Đế! Đa tạ ngài cứu ta, lần tiếp theo ta sẽ chứng minh mình, ta xứng với danh xưng Đại Đế!

Tần Quân không có trả lời hắn, cuối cùng, hắn vẫn tự mình rời đi, bóng lưng tràn đầy quật cường.

Hồng Mông đỉnh điểm, có thế giới hoàn toàn trắng bệch, chính là Nguyên Sơ thế giới còn sót lại, cũng là Tần Quân sáng tạo ra.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, trên mặt tươi cười, thì thào nói:

- Lăng Đế, Hồng Mông sinh linh thứ nhất dám xưng Đại Đế, trách không được Tô Đế để trẫm đề phòng ngươi.

Bất quá hắn càng hiếu kỳ lai lịch của Tô Đế, ban đầu ở Hỗn Độn sơ khai gặp được Tô Đế, Tô Đế đã áp đảo Hỗn Độn chúng sinh, lai lịch bí ẩn.

Từ giọng điệu của Tô Đế có thể phỏng đoán, hắn tựa hồ cũng không e ngại Lăng Đế.

Lăng Đế quật cường, Tần Quân rất thưởng thức, mới để cho Cửu Cực Càn Đế dừng tay.

Đương nhiên, chỉ đơn giản là thưởng thức

Bây giờ tâm tính của Tần Quân đã chuyển biến, sẽ không tận lực đi sớm lôi kéo ai, hắn tin tưởng vững chắc mình là mạnh nhất

Sau đó, hắn lại nhìn Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô ở cách đó không xa tu luyện, mới chậm rãi nhắm mắt lại

Bây giờ tu vi của Đấu Chiến Thắng Phật đã đạt tới Đại Đạo Đế Tôn, Vũ Văn Thành Đô đạt tới Đại Đạo Chí Tôn, Lục Ngô đạt tới Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, nhưng chiến đấu lại không làm gì được Đấu Chiến Thắng Phật, có thể thấy được thiên phú chiến đấu của Đấu Chiến Thắng Phật khủng bố đến mức nào.

Tần Quân tiếp tục thể ngộ Sát Lục Đại Đạo.

Đại khái đi qua chục tỷ năm, hắn nương theo Sát Lục bảo châu lưu lại một số khí tức Sát Lục Đại Đạo, sáng tạo ra Sát Lục Đại Đạo chân chính, tu vi lần nữa đề cao.

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn!

Lực chiến đấu càng bay vọt, hắn tin tưởng nếu mình một chưởng vỗ xuống, có thể hủy diệt toàn bộ Hồng Mông.

Chục tỷ năm thời gian, ở dưới Tần Quân trợ giúp, ba vị Thần Ma cũng cường thế đạt tới Vô Cực cảnh, Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô song

song thành tựu Vô Cực Đại Chúa Tể, Vũ Văn Thành Đô kém một chút, nhưng cũng có tu vi Vô Cực Chí Cao Đại Đế.

Cùng lúc đó, Hồng Mông lại ra một sinh linh vô cùng cường thế.

Chu Ma đại đế!

Tự xưng là Ma, như Lăng Đế, đại sát tứ phương, thậm chí còn tàn nhẫn hơn Lăng Đế, phàm là Hồng Mông sinh linh tới chiến đấu hết thảy bị giết

Hồng Mông càng không yên ổn, những Hồng Mông sinh linh nhỏ yếu bắt đầu đoàn kết, chuẩn bị đối kháng Chu Ma đại đế, thậm chí mời Lăng Đế.

Một trận chiến tranh khơi dòng lịch sử sắp bạo phát.

Chúng Thần không có để ý, đều tự mình tu luyện, không có cách, các Hồng Mông sinh linh thiên phú quá mạnh, nếu bọn họ lại tản mạn, rất có thể sẽ bị siêu việt.

Chiến tranh rất nhanh liền bạo phát, Chu Ma đại đế triển lộ tư thái vô địch, vô luận có bao nhiêu Hồng Mông sinh linh vây quét hắn, đều không làm gì được hắn

Từng tràn chiến đấu tất cả đều bị Tần Nô thu vào trong mắt, hắn đứng ở trong Hồng Mông Không Gian, chau mày.

- Chiến tranh nổi lên, phải có mệnh số mới đúng.

- Ta là Vận Mệnh, nay sáng tạo Đại Đạo.

------oOo------

Chương 2190: Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Nô chính là Vận Mệnh phân thân, bản thân tương đương với Vận Mệnh Đại Đạo, xuyên việt vô số năm, trải qua Nguyên Sơ kỳ, Hồng Mông khai ích, nhất là nhìn thấy Hồng Mông Đại Đế chết hóa Hồng Mông, để

hắn dần dần ý thức được giá trị tồn tại của mình, nhưng hắn lại sợ cải biến hết thảy, lọt vào phản phệ

Hiện tại, Hồng Mông chiến tranh bạo phát, Sát Kiếp tiến đến, Tần Nô càng cảm thấy mình nên làm gì.

- Nguyên lai ta không phải phân thân, Vận Mệnh cho tới bây giờ chỉ có một.

Tần Nô lẩm bẩm, đại triệt đại ngộ, lúc này nâng hai tay lên, toàn thân bắn ra tia sáng chói mắt

- Hồng Mông không trật tự, Vận Mệnh mở khơi dòng, từ nay về sau, Hồng Mông sinh linh chịu Vận Mệnh điều khiển, có nhân có quả, mong hòa bình lần nữa giáng lâm!

Thanh âm của Tần Nô vang vọng toàn bộ Hồng Mông, để vô số Hồng Mông sinh linh trừng to mắt.

Tại chỗ rất xa, nổi lơ lửng vô số tàn thi, một thân ảnh Ma khí trùng thiên đứng ngạo nghễ, tóc đen phất phới, thân hình ẩn vào trong Ma khí, chỉ lộ ra đầu, khuôn mặt dữ tợn, trong mắt tràn đầy khát máu.

Chính là Chu Ma đại đế!

- Vận Mệnh? Muốn làm Hồng Mông trật tự? Bản Đế mới thật sự là trật tự!

Chu Ma đại đế cười lạnh nói, đối với Vận Mệnh, khịt mũi coi thường.

Hắn cho rằng mình là tồn tại cường đại nhất Hồng Mông, cho dù là Thần linh, cũng không phải đối thủ của hắn.

Lúc này, phía trước bay tới một bóng người, khí tức cuồn cuộn, rất là cường đại, chính là Lăng Đế

Chu Ma đại đế nhíu mày, bởi vì Lăng Đế để hắn cảm thấy một tia khí tức nguy hiểm, người này rõ ràng mạnh hơn Hồng Mông sinh linh còn lại rất nhiều

- Chẳng lẽ hắn là Lăng Đế?

Chu Ma đại đế nhếch miệng lên, hắn chính muốn khiêu chiến Lăng Đế, không nghĩ tới Lăng Đế đưa tới cửa.

- Chu Ma đại đế! Trong Hồng Mông, Đại Đế chỉ có ta xứng! Ngươi dám dùng danh xưng Đại Đế, hôm nay liền để ngươi chết!

Lăng Đế lạnh giọng nói, hoàn toàn không sợ Chu Ma đại đế, tu vi của hai người đều đã đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, chiến lực chân thực đã địch nổi Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, nhưng cảnh giới trên nữa, bọn hắn rất khó đột phá, bởi vì không có pháp môn tu luyện chính xác.

Không chỉ bọn hắn, Hồng Mông sinh linh còn lại cũng như vậy.

- Hừ!

Chu Ma đại đế hừ lạnh một tiếng, lười nhác cùng Lăng Đế nói nhảm, hai người vượt ngang mấy ngàn vạn dặm đụng vào, cường quang tóe hiện, vô số Hồng Mông Tử khí như trường long điên cuồng vặn vẹo, đại chiến hết sức căng thẳng

Trên Hồng Mông, trong Nguyên Sơ không gian.

Tần Quân nhíu mày, thì thào nói:

- Hắn lại là Vận Mệnh, chờ một chút, chẳng lẽ hắn không phải phân thân?

Hắn nghe được rõ rõ ràng ràng lời nói của Tần Nô.

- Nếu như hắn là Vận Mệnh bản tôn, vì sao giấu diếm tu vi, giấu diếm trẫm?

Tần Quân nghi hoặc nghĩ.

Cẩn thận quan sát đang Tần Nô hóa Vận Mệnh Đại Đạo, cảm nhận được ý chí của Tần Nô đang tiêu tán, Tần Quân rất nhanh liền hiểu.

Vận Mệnh phân thân vốn đến từ Vận Mệnh bản tôn, song phương vốn là một thể, không giống với Tần Quân sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, Vận

Mệnh mới đầu không có linh trí, nhưng phân ra Vận Mệnh phân thân bởi vì gặp được Tần Quân, ngẫu nhiên sinh ra linh trí, một khi có linh, bản thân liền là Vận Mệnh bản tôn.

Chính như mệnh số, Vận Mệnh chung quy là quy tắc, cho dù Tần Nô có linh trí, cuối cùng cũng sẽ trở lại trạng thái không có quy tắc, cái này là mệnh số của hắn

Đối với Tần Nô lựa chọn, Tần Quân không có can thiệp, cho dù ý chí tiêu tán, Tần Nô cũng không tính chết, bởi vì ý chí của hắn sẽ hóa thân thành Vận Mệnh Đại Đạo, biến thành Nhân Quả Luân Hồi

Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, giết chóc quá nhiều, cuối cùng rồi sẽ Nhân Quả Luân Hồi, báo ứng gia thân

Đây cũng là quy tắc Tần Nô muốn, chỉ có như vậy, mới có thể ngăn chặn chiến tranh, để Hồng Mông sinh linh không dám chiến đấu

Đáng tiếc, bất cứ chuyện gì đều có biến số, cho dù là Nhân Quả Luân Hồi

Một bên khác, Nguyên Sơ lục thần cũng nhao nhao cảm ứng được cử động của Tần Nô, bọn hắn tụ tập cùng một chỗ, sóng vai đứng ở trong Hồng Mông.

- Tần Nô cũng tìm được giá trị bản thân?

Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày hỏi.

------oOo------

Chương 2191: Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tâm tình của hắn rất tệ, kế Hồng Mông Đại Đế, Tần Nô cũng rời đi bọn hắn, loại cảm giác này để hắn rất khó chịu

Không chỉ có hắn, Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn, Âm Dương Nguyên Đế cũng như thế

Bọn hắn đối với tương lai tràn đầy mê mang, không biết vị kế tiếp rời đi sẽ là ai.

Cửu Cung Thuỷ Đế bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt biến hóa, nói:

- Phụ Thần sáng tạo chúng ta, đến cùng là vì cái gì?

Nghe vậy, những người khác nhao nhao động dung, ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Sơ thế giới chí cao vô thượng, đều đang suy tư

Cho đến ngày nay, bọn hắn đã không tin Tần Quân đơn thuần là bởi vì nhàm chán, mới sáng tạo bọn hắn

Khẳng định có một phen dụng ý.

Mấy trăm năm sau, Tần Nô triệt để hóa thành Vận Mệnh Đại Đạo, chúng sinh Hồng Mông đều cảm giác được từ nơi sâu xa tựa hồ có đồ vật gì tương liên với bọn hắn, loại cảm giác này rất kỳ diệu, cũng để bọn hắn sợ hãi

- Vận Mệnh luân hồi đã lập, chúng sinh đều là mệnh số, đều có nhân quả, tự giải quyết cho tốt!

- Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn!

Thanh âm của Tần Nô vang lên lần nữa, như là Sử Thi, Hồng Mông huy hoàng, rung động chúng sinh

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa ngẩn người, lắc đầu bật cười, không có nghĩ tới tên này lại truyền câu này cho chúng sinh, xem ra tâm lý của Tần Nô thật sự có hắn.

- Ngươi vĩnh viễn là Tần Nô, đầy tớ của trẫm.

Tần Quân thì thào nói, câu nói này chính là chân tâm thực ý, cũng không phải trào phúng, chí ít Tần Nô đã đi vào trong lòng Tần Quân, lưu lại vị trí của mình

Cùng lúc đó, chúng sinh đều đang thán phục.

Thiên Đế trường tồn?

Thiên Đế là ai?

Lăng Đế cùng Chu Ma đại đế đang chiến đấu cũng dừng lại, hai người toàn thân là máu, vô cùng thê lương, nhưng sát ý vẫn cao.

- Thiên Đế?

Chu Ma đại đế nhíu mày.

Lăng Đế cười lạnh một tiếng nói:

- Thiên Đế chính là Thần minh sớm nhất, không gì làm không được, ngươi ta ở trước mặt hắn, không chịu nổi một kích, ngươi thật sự coi mình vô địch? Ngươi ngay cả ta cũng không cách nào đánh bại!

Không gì làm không được, thần cổ xưa nhất?

Chu Ma đại đế nhíu mày, nhưng đối mặt Lăng Đế khiêu khích, hắn không cách nào dễ dàng tha thứ, lúc này gầm thét thẳng hướng Lăng Đế

Chiến đấu tiếp tục .

Song phương thề muốn chém giết lẫn nhau.

Trăm tỷ năm sau, Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô tất cả đều thành tựu Hồng Mông Dung Đạo cảnh, ở dưới Tần Quân bày mưu đặt kế, nhao nhao xuất thế.

Bây giờ, Hồng Mông sinh linh vẫn không có đột phá Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, Lăng Đế cùng Chu Ma đại đế thường thường chiến đấu, mỗi lần đều không làm gì được đối phương, tình trạng kiệt sức, còn kém chút bị Hồng Mông sinh linh còn lại ngồi thu ngư ông đắc lợi.

Tần Quân vẫn không có siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, chẳng biết tại sao, hắn cảm giác mình gặp loại gông xiềng nào đó, tuy thực lực vững bước tăng lên, nhưng cảnh giới thủy chung không lên

Mà Thần Thoại Hệ Thống đã có hình thức ban đầu, hiện tại hắn muốn dung nhập Thời Gian Đại Đạo, Không Gian Đại Đạo trong đó

Thời Không Đại Đạo lần nữa dung hợp, Tần Quân ngưng tụ cố hóa, đản sinh ra 36 hạt châu ẩn chứa Thời Không lực, lớn như nắm đấm, toàn thân màu trắng bạc

- Chờ một chút, hạt châu này làm sao giống như đã từng quen biết.

Tần Quân bỗng nhiên dừng lại, bởi vì thời gian trôi qua quá lâu, cho dù tu vi hắn cao thâm, cũng phải hồi tưởng một phen.

Rất nhanh, hắn liền nghĩ thông, lúc trước Tô Đế cho hắn hạt châu không phải chính là cái này sao?

------oOo------

Chương 2192: Tạo Hóa Thái Hư Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thú vị, quả nhiên là nhân quả luân hồi.

Tần Quân nhìn 36 viên Thời Không châu lơ lửng trước mặt, cười khẽ.

Nói xong, hắn liền nhắm mắt, Thời Không châu tan nhập trong Thần Thoại Hệ Thống, bây giờ Thần Thoại Hệ Thống vô hình, tồn tại ở trong đầu hắn, chỉ có hắn có thể nhìn thấy

Muốn sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, chính là sự tình dài dằng dặc, cũng may Tần Quân không vội.

Sau khi Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô xuất thế, cũng không cùng một chỗ xông xáo, mà tách ra, riêng phần mình xông xáo

Dẫn đầu xông ra danh tiếng không phải Đấu Chiến Thắng Phật, mà là Vũ Văn Thành Đô

Đấu Chiến Thắng Phật cũng không phải Tề Thiên Đại Thánh, đã hiểu

được thu liễm tâm tính, nhưng Vũ Văn Thành Đô vốn là Hỗn Thế Ma Vương, ở thời kỳ Tùy Đường, nếu không gặp được quái thai Lý Nguyên Bá, hắn thiên hạ vô địch.

Lục Ngô điệu thấp nhất, độc bá một phương, an tâm tu luyện

Sau khi Vận Mệnh thành lập, Hồng Mông giết chóc cũng dần dần giảm bớt, tuy đây chỉ là tạm thời, sớm muộn gì cũng sẽ bắn ngược

Bởi vì Vận Mệnh không có khả năng vĩnh viễn áp chế chúng sinh.

Càng ngày càng nhiều Hồng Mông sinh linh đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, nhưng vẫn không có sinh linh đột phá Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, phảng phất như là cực hạn, giống như Tần Quân không cách nào siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh.

Không biết đi qua bao lâu.

Cửu Cung Thuỷ Đế đang ngồi xếp bằng luyện công bỗng nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang, thì thào nói:

- Hồng Mông nên có giới hạn, nên có phương vị.

- Ta nói, chính là Cửu Cung trật tự!

- Càn Cung, Khảm Cung, Cấn Cung, Chấn Cung, Trung Cung, Tốn Cung, Ly Cung, Khôn Cung, Đoái Cung, chia làm Hồng Mông Cửu Phương.

Cửu Cung Thuỷ Đế lâm vào trạng thái huyền ảo khó giải thích, giờ khắc này, hắn rốt cuộc tìm được giá trị tồn tại của mình

Vì sao hắn không kiềm hãm được lấy cho mình cái tên Cửu Cung, nguyên lai đều là định số.

Thanh âm của hắn tuy rất nhẹ, nhưng lại vang vọng não hải của toàn bộ sinh linh, như tiếng chuông chấn thế, để chúng sinh hoảng hốt.

Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thái Dịch Hỗn Độn, Âm Dương Nguyên Đế trong nháy mắt xuất hiện ở trước Cửu Cung Thuỷ Đế, nhìn Cửu Cung Thuỷ Đế ở trong đốn ngộ, biểu lộ của bọn hắn

vô cùng phức tạp.

- Hắn đột phá?

Âm Dương Nguyên Đế hiếu kỳ hỏi.

- Không đúng, hắn giống như Tần Nô.

Thái Dịch Hỗn Độn nhíu mày nói, lời vừa nói ra, những người còn lại động dung.

Chẳng lẽ Cửu Cung Thuỷ Đế cũng muốn rời khỏi bọn hắn?

Nhậm Ngã Tiếu cắn răng nói:

- Cố gắng tu luyện không được sao? Vì sao nhất định phải lấy bản thân làm đại giá tạo phúc Hồng Mông? Chúng ta là thần, Hồng Mông sinh linh, Nguyên Sơ thất thần!

Hắn rất không hiểu điểm này.

Thái Tố Thiên Quân thở dài nói:

- Có lẽ đây là kết quả của chúng ta.

- Kết quả? Chúng ta có Phụ Thần? Dựa vào cái gì có kết quả?

Cửu Cực Càn Đế hừ nói, đối với cái này khịt mũi coi thường.

Tạo phúc Hồng Mông để làm gì?

Chết liền là chết, ngày sau cũng không có người nhớ kỹ.

Cửu Cung Thuỷ Đế không để ý đến bọn hắn, quanh thân bắn ra tường quang, vô cùng Thần Thánh.

Trong Nguyên Sơ không gian.

Tần Quân mở mắt, khẽ nhíu mày, Hồng Mông Đại Đế vẫn lạc hắn có thể hiểu được, dù sao cũng là vì Hồng Mông khai ích, Tần Nô cũng như thế,

Vận Mệnh luân hồi.

Nhưng vì sao Cửu Cung Thuỷ Đế cũng phải đi theo gót bọn hắn?

Chẳng lẽ Hồng Mông Thần linh còn lại cũng phải như thế?

Tần Quân không muốn nhìn thấy kết quả này, dù sao hắn xem Nguyên Sơ thất thần như con của mình.

Nghĩ xong, Tần Quân đột nhiên phất tay, Nguyên Sơ lục thần liền xuất hiện ở trước mặt hắn

------oOo------

Chương 2193: Tạo Hóa Thái Hư Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Thần kinh ngạc không thôi, ngay cả Cửu Cung Thuỷ Đế đang ngộ đạo cũng giật mình bừng tỉnh, khó có thể tin nhìn Tần Quân

Tu vi của bọn hắn tất cả đều đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn, tương đương Tần Quân, vậy mà ở trước mặt Tần Quân, không có chút sức chống cự nào

Rất khó tưởng tượng bọn họ cùng Tần Quân chênh lệch lớn bao nhiêu

- Các ngươi là heo sao!

Tần Quân trầm giọng nói, chấn động đến Lục Thần đinh tai nhức óc, đầu váng mắt hoa

Heo là cái gì?

Đợi bọn hắn thanh tỉnh, nghi ngờ nghĩ.

- Không có trẫm cho phép, các ngươi không được hi sinh mình!

Tần Quân nhìn chằm chằm Cửu Cung Thuỷ Đế nói, để Cửu Cung Thuỷ Đế

mồ hôi lạnh lâm ly.

- Các ngươi là trẫm sáng tạo, sinh tử của các ngươi phải hỏi qua trẫm, lời của trẫm chính là mệnh của các ngươi!

- Trẫm để cho các ngươi sống, các ngươi nhất định phải thật tốt còn sống!

- Đã nghe chưa?

Thời khắc này Tần Quân lâm vào trong nổi giận, đây là lần thứ nhất Lục Thần nhìn thấy hắn phẫn nộ, dọa đến toàn bộ run lẩy bẩy, không dám ngẩng đầu, trong lòng cực kỳ kinh hoảng

Tại Hồng Mông, bọn họ đều là Thần linh cao cao tại thượng, nhưng ở trước mặt Tần Quân, bọn hắn như là hài tử

Cửu Cung Thuỷ Đế cắn răng, ngẩng đầu nói:

- Thế nhưng Hồng Mông này cần trật tự!

Hắn sống thật lâu, dùng câu nói đùa để nói, chính là chán sống.

Nếu như tạo phúc Hồng Mông, cũng là một đại sự có ý nghĩa.

- Trật tự cần ngươi chết sao?

Tần Quân trừng mắt liếc hắn một cái, để hắn vội vàng cúi đầu, không có cách, uy áp của Tần Quân thật sự là quá mạnh.

- Hôm nay trẫm truyền cho các ngươi phân thân chi pháp, ngày sau tạo phúc Hồng Mông, liền dùng phân thân đi!

Tần Quân bình phục phẫn nộ, chậm rãi nói.

Phân thân chi pháp?

Ánh mắt Nguyên Sơ lục thần sáng lên, bây giờ Hồng Mông chúng sinh không có phương pháp tu luyện, đều bằng bản năng hấp thu Hồng Mông Tử khí mà mạnh lên, tuy Nguyên Sơ lục thần tu luyện Bất Diệt Thánh thân cùng một số thần thông của Tần Quân, nhưng chưa từng học qua phân

thân, cho nên cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

- Hừ!

Tần Quân khó chịu hừ lạnh một tiếng, sau đó chỉ lên trán của bọn hắn mấy lần, truyền phân thân chi pháp cho bọn hắn

Hắn cũng không muốn tân hồn mình sáng tạo, toàn bộ chết sạch.

Nói như vậy, hắn làm Thiên Đế có ý nghĩa gì?

Ngay cả người nhà của mình cũng không bảo vệ được, mạnh nhất thì có ích lợi gì?

Sau đó chục tỷ năm thời gian, Cửu Cung Thuỷ Đế dùng phân thân sáng tạo Cửu Cung quy tắc, trấn định Hồng Mông Cửu Phương, đồng thời cũng siêu việt Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh.

Tần Quân ban thưởng cảnh giới này tên là Tạo Hóa Thái Hư Tôn cảnh.

Tạo Hóa, là chỉ có công lớn đức với Hồng Mông, Thái Hư chỉ vũ trụ sơ khai, Tôn chính là danh xưng Thần vị

Cửu Cung Thuỷ Đế cũng trở thành vị Tạo Hóa Thái Hư Tôn thứ nhất của Hồng Mông.

Vị thứ hai là Cửu Cực Càn Đế, lấy phân thân sáng tạo Cửu Cực trật tự, vạn sự vạn vật, đều phân Cửu Cực, phân hóa cực hạn, để chúng sinh hình thành Kim Tự Tháp, để trật tự có cao thấp, sau khi Cửu Cực lập xuống, Cửu Cực Càn Đế cũng thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn

Vị thứ ba là Thái Tố Thiên Quân, lấy phân thân hóa Thái Tố, Thái Tố chính là vật chất nguyên thuỷ nhất của vũ trụ, Thái Tố hóa Kim Mộc Thuỷ Hỏa Thổ Phong, công đức vô lượng, lập làm Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

Vị thứ tư là Âm Dương Nguyên Đế, lấy phân thân hóa Âm Dương, hết thảy đều chia làm Âm Dương hai mặt, lẫn nhau cản tay, giúp đỡ lẫn nhau, đồng dạng đột phá làm Tạo Hóa Thái Hư Tôn

Trong lúc nhất thời, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên

Quân, Âm Dương Nguyên Đế trở thành Hồng Mông Chúa tể, chí ít ở trong mắt chúng sinh là như thế.

Nhưng cũng có số ít sinh linh biết được, trên Chúa tể còn có một vị Thần minh cao nhất

Đó chính là Thiên Đế.

Ngay cả Vận Mệnh cũng tôn kính Thiên Đế, trường tồn bất hủ.

Cùng lúc đó, Đấu Chiến Thắng Phật xông ra danh tiếng, Đấu Chiến Thắng Phật là người mang phương pháp tu luyện, còn biết vô số thần thông, ở trong Hồng Mông chúng sinh đúng vậy dị loại, rất nhanh liền đuổi kịp đại bộ đội, lại thêm thiên phú chiến đấu biến thái, một đường cuồng chiến, thậm chí cùng Lăng Đế giao thủ, lần thứ nhất thua Lăng Đế, lần thứ hai liền cùng Lăng Đế bất phân thắng bại, chấn động Hồng Mông.

------oOo------

Chương 2194: Thần Thoại sáng lập (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên kim giáp điểm xuyết lấy vết máu, áo choàng hồng sắc như liệt diễm liên miên mấy ức dặm, Tôn Ngộ Không khiêng Kim Cô Bổng dạo bước ở trong Hồng Mông, lông khỉ phiêu động, biểu lộ bình tĩnh, tựa như một Vương giả vô địch hoành hành hư không

Hôm nay tu vi của hắn đã đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, nhưng thực lực lại vô địch Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, Hồng Mông Thần linh không xuất thủ, không người có thể làm gì hắn

Cho dù là Lăng Đế cùng Chu Ma đại đế!

Lúc này, phía trước bay tới một bộ Mộc Quan, tốc độ nhìn như chậm chạp, nhưng cấp tốc lướt qua mấy chục ngàn ức dặm, áo nghĩa rất sâu xa, chẳng mấy chốc sẽ đụng vào Đấu Chiến Thắng Phật

Đấu Chiến Thắng Phật nheo mắt lại, một tay giơ Kim Cô Bổng đâm tới,

Kim Cô Bổng trong nháy mắt biến lớn, oanh một tiếng đâm vào Mộc Quan.

Để Đấu Chiến Thắng Phật kinh ngạc là, Mộc Quan không có bị Kim Cô Bổng đánh nát.

Kim Cô Bổng của hắn bị hắn dùng Hồng Mông Tử khí thối luyện qua, chính là Thần binh siêu cường, cho dù là Hồng Mông sinh linh tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh cũng không nhất định có thể gánh vác trọng lượng khủng bố của nó

- Có ý tứ.

Đấu Chiến Thắng Phật nhẹ nhàng cười một tiếng, lúc này thu bổng, bay về phía Mộc Quan

Rất nhanh, hắn liền tới trước Mộc Quan, mở ra, con mắt lập tức trừng lớn, vì bên trong nằm hai hài nhi

Vừa nhìn thấy Đấu Chiến Thắng Phật, hai hài nhi liền gào khóc lớn lên.

- Hồng Mông sinh linh vừa xuất thế?

Đấu Chiến Thắng Phật nghi ngờ thì thào nói, lực phòng ngự của Mộc Quan này cực mạnh, rất có thể là pháp bảo cùng sinh, nói rõ hai hài nhi lai lịch bất phàm

- A? Khí tức của hài nhi này không thích hợp.

- Đây là Yêu khí?

- Hồng Mông có yêu?

Đấu Chiến Thắng Phật nhìn chằm chằm một hài nhi, ngạc nhiên nói.

Hài nhi bên trái da thịt đỏ thẫm, hài nhi bên phải da thịt trắng nõn, tản ra Yêu khí chính là hài nhi trắng nõn bên phải

Khí tức của Hồng Mông sinh linh đều vô cùng tinh khiết, Ma khí của Chu Ma đại đế cũng thuần túy cường đại hơn Ma hậu thế, nhưng yêu, thủy

chung chưa từng xuất hiện, mà Đấu Chiến Thắng Phật từ lâu không phải yêu, mà là phật.

Tò mò, Đấu Chiến Thắng Phật khép Mộc Quan lại, chuẩn bị mang hai hài nhi đi.

Đúng lúc này, không gian phía trước xé mở, ngay sau đó một cái đại thủ nhô ra, hư không vung lên, hài nhi người mang Yêu khí từ Mộc Quan xuyên ra, bay vào trong tay hắn, ngay sau đó đại thủ thu nhập trong khe không gian biến mất

Hết thảy phát sinh quá nhanh, Đấu Chiến Thắng Phật chỉ kịp nhấc bổng.

- Ban nãy là…

Đấu Chiến Thắng Phật mồ hôi lạnh lâm ly, đối phương cường đại đến cực điểm, nếu ra tay với hắn, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Hồng Mông có tồn tại cường đại như vậy?

Hắn vô ý thức ngẩng đầu, nhìn về phía chỗ chí cao.

Nguyên Sơ thế giới.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, trong ngực ôm hài nhi trắng nõn, còn lấy tay trái đi đùa hắn, hài nhi nguyên bản gào khóc không còn thút thít, lại khanh khách cười không ngừng

- Tiểu gia hỏa, rốt cục để trẫm tìm được ngươi.

Trên mặt Tần Quân lộ ra nụ cười quỷ dị, nhìn về phía hài nhi ánh mắt tràn đầy thâm ý.

Hài nhi này địa vị cực lớn, khi biết được thân phận của hắn, Tần Quân đầu tiên là kinh ngạc, lại chấn kinh, sau cùng biến thành trêu tức.

Hắn nâng tay phải lên, dùng pháp lực phong ấn hài nhi, đưa vào trong Băng Tinh, Băng Tinh này chính là Thủy Nguyên khí biến thành, đối với hài nhi này mà nói, tuyệt đối là một phen đại tạo hoá.

Có được Thủy Nguyên khí, đối phương có thể trở thành Nguyên Sơ Thần

Cảnh giới đồng dạng, dứt bỏ thần thông, Hồng Mông sinh linh tuyệt đối đánh không lại Nguyên Sơ lục thần, đây cũng là chỗ cường đại của Thủy Nguyên khí

Mà trong cơ thể Tần Quân, Thủy Nguyên khí xa xa không phải Nguyên Sơ lục thần cộng lại có thể so sánh, như đại dương mênh mông so với dòng suối nhỏ, ngày đêm khác biệt

Sau đó Tần Quân ném hài nhi ra ngoài, lơ lửng ở phía sau Chí Cao Thần Tọa, mà hắn thì tiếp tục chuyên tâm sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống.

Tuế nguyệt tiếp tục trôi qua.

Hồng Mông tranh đấu càng kịch liệt, theo cảnh giới hạn chế, càng ngày càng nhiều sinh linh đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, khiến cho bảo tọa vô địch của Lăng Đế, Chu Ma đại đế, Đấu Chiến Thắng Phật bị dao động

Lăng Đế, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế ở trên đơn đấu, không ai có thể chiến thắng bọn hắn, bao quát bọn hắn.

Một ngày này, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Nhậm Ngã Tiếu tụ tập cùng nhau.

- Ai, chỉ có hai ta còn chưa thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

Thái Dịch Hỗn Độn đắng chát cười.

Nghe vậy, tâm tình của Nhậm Ngã Tiếu cũng thấp xuống, ảo não nói:

- Vì sao chúng ta không tìm được tác dụng tồn tại của mình?

------oOo------

Chương 2195: Thần Thoại sáng lập (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Dịch Hỗn Độn cũng buồn rầu, tự nhiên không cách nào giải đáp

Đúng lúc này, bên tai Nhậm Ngã Tiếu vang lên một thanh âm:

- Tới gặp trẫm.

Nhậm Ngã Tiếu nghe xong, trừng to mắt, mặt lộ vẻ nghi hoặc

- Thế nào?

Thái Dịch Hỗn Độn hiếu kỳ hỏi.

- Phụ Thần gọi ta lên.

Nhậm Ngã Tiếu chần chờ.

- Chỉ gọi ngươi?

- Ừ.

Thái Dịch Hỗn Độn cũng nhíu mày, tâm lý cảm giác khó chịu.

Nhậm Ngã Tiếu thật không có nghĩ quá nhiều, cùng Thái Dịch Hỗn Độn cáo từ, tiến về Nguyên Sơ thế giới.

Nguyên Sơ thế giới.

Tần Quân toàn thân lóng lánh kim quang, vô cùng Thần Thánh, hắn rốt cục thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

Thực lực vẫn như cũ viễn siêu cảnh giới!

Sở dĩ có thể thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, là bởi vì hắn thành công tạo ra Thần Thoại Hệ Thống!

Xem ra thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, cần sáng tạo sự vật vĩ đại.

Nhậm Ngã Tiếu lách mình đi vào trước mặt Tần Quân quỳ xuống, trầm giọng hỏi:

- Tham kiến Phụ Thần.

- Ừm, trẫm tìm ngươi đến, là muốn bàn giao cho ngươi một nhiệm vụ!

Tần Quân nói, Thần Thoại Hệ Thống vừa sáng lập, muốn cường đại hoàn thiện, còn cần rất nhiều công phu, tỷ như bảo bối, thiên tài địa bảo, Thần Ma… đều cần thu thập.

Những chuyện này, hắn không muốn tự mình đi làm, quá tốn thời gian, dự định giao cho Nhậm Ngã Tiếu, nói không chừng có thể giúp Nhậm Ngã Tiếu thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

- Nhiệm vụ gì?

Nhậm Ngã Tiếu nghi hoặc hỏi, từ khi Tần Quân sáng tạo bọn hắn, vô số năm qua, còn chưa bao giờ phân phó bọn hắn làm cái gì

- Ngươi không phải nghi hoặc giá trị của mình sao, tiếp đi!

Tần Quân cười nói, nói xong, giữa mi tâm bắn ra một đạo cực quang, đụng vào cái trán của Nhậm Ngã Tiếu

Oanh!

Một cỗ ký ức to lớn nổ tung trong não hải của Nhậm Ngã Tiếu, khiến cho hắn lâm vào trong hoảng hốt

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa nghỉ ngơi, chờ đợi hắn tiếp nhận Thần Thoại Hệ Thống, nhìn qua khuôn mặt của Nhậm Ngã Tiếu, nụ cười của hắn càng có thâm ý

Trách không được Nhậm Ngã Tiếu mạnh như vậy, nguyên lai là ký chủ đời thứ nhất của Thần Thoại Hệ Thống

Cũng không lâu lắm…

Nhậm Ngã Tiếu mở mắt, trong mắt đều là vẻ kinh diễm, cảm thán nói:

- Phụ Thần thật là hảo thủ đoạn.

Thần Thoại Hệ Thống là tồn tại hắn trước kia hoàn toàn không tưởng tượng ra được, nếu như thật cường hóa xuống, tuyệt đối vô địch.

- Vì sao Phụ Thần không sử dụng?

Nhậm Ngã Tiếu hỏi, trong quá trình thu thập Thần Ma cho Thần Thoại Hệ Thống, ký chủ cũng có thể thu được không ít chỗ tốt

- Chờ ngươi hoàn thiện Thần Thoại Hệ Thống, ngươi liền thu hoạch được đại tạo hoá, khi đó trả lại cho trẫm, chẳng phải thành toàn song phương?

Tần Quân khoát tay cười.

Nghe vậy, Nhậm Ngã Tiếu cảm động không thôi, nhưng hắn không có quên Thái Dịch Hỗn Độn, thế là hỏi:

- Vậy Thái Dịch thì sao?

- Hắn có mệnh số của hắn, ngươi đừng quá lo lắng, Vận Mệnh của hắn không thua kém Hồng Mông, đừng lo lắng cho hắn.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

------oOo------

Chương 2196: Bao phủ Hồng Mông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thua kém Hồng Mông tạo hóa?

Nhậm Ngã Tiếu ngẩn người, không nghĩ tới mình lo lắng Thái Dịch Hỗn Độn được Tần Quân coi trọng như thế.

Chợt hắn không còn lo lắng cho Thái Dịch Hỗn Độn nữa, mà hỏi:

- Tiếp đó, ta trực tiếp bắt đầu thu thập Thần Ma sao?

- Trước thu thập Hồng Mông bảo bối đi, lấy thực lực của ngươi, Hồng

Mông hẳn không có sinh linh là đối thủ của ngươi.

Tần Quân gật đầu nói, sau khi giao Thần Thoại Hệ Thống cho Nhậm Ngã Tiếu, đoán chừng hắn sắp phải ly khai.

Lúc này, hắn nâng tay phải lên, hài nhi ở phía sau Chí Cao Thần Tọa bay lên, để Nhậm Ngã Tiếu trừng to mắt.

Nơi này làm sao có sinh linh mới?

Chẳng lẽ là Tần Quân sáng tạo?

Nhậm Ngã Tiếu còn cho là mình có thêm một em trai hoặc muội muội.

- Kẻ này quan hệ trọng đại, nếu như có một ngày trẫm rời đi, ngươi nhất định tới nơi này đón hắn, biết không?

Tần Quân trịnh trọng phân phó nói, hài nhi này bị hắn dùng Thủy Nguyên khí phong ấn, ngày sau cũng có tư cách thành tựu Nguyên Sơ Thần, đây là cơ duyên Hồng Mông sinh linh khó mà lấy được.

Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày, hắn bắt lấy trọng điểm lời nói của Tần Quân, rời đi?

- Phụ Thần, ngài muốn đi đâu?

Nhậm Ngã Tiếu trầm giọng hỏi, Hồng Mông Đại Đế cùng Tần Nô đã rời bọn hắn, nếu như Tần Quân rời đi, bọn hắn nên làm cái gì?

Có lẽ bọn hắn đã áp đảo Hồng Mông chúng sinh, nhưng không có Tần Quân, bọn hắn sẽ có loại cảm giác mất đi người đáng tin cậy

- Nếu trẫm rời đi, chỉ là vì mạnh hơn, các ngươi có con đường của các ngươi, trẫm có con đường của trẫm, trẫm sáng tạo các ngươi, tuy dự tính ban đầu là trẫm nhàm chán, nhưng trẫm nhưng không có quy định các ngươi nhất định phải đi con đường gì.

- Ngươi gọi Nhậm Ngã Tiếu, vậy thì nhất định phải cười, vô luận loại tình huống nào, ngươi đều phải cười, hiểu chưa?

Tần Quân căn dặn nói, nhớ tới Nhậm Ngã Tiếu ở hậu thế nỗ lực với mình, trong lòng của hắn có thể nói là ngũ vị tạp trần

Nhậm Ngã Tiếu nghe mà suy nghĩ sâu xa, nỗ lực trải nghiệm ý tứ trong lời nói của Tần Quân

- Được rồi, ngươi đi xuống đi!

Tần Quân phất tay, đưa Nhậm Ngã Tiếu ra ngoài.

Sáng tạo xong Thần Thoại Hệ Thống, toàn thân Tần Quân nhẹ nhõm, hắn cố gắng vô số năm, rốt cục có thể thả lỏng.

Tần Quân vô ý thức ngưng tụ ra Thời Không Đại Đạo, muốn nhìn một chút Thời Không tuyến phải chăng đã đi ra.

Một giây sau, hắn liền tới đến Thời Không Vị Diện độc lập, phía trước là vô số hình ảnh thời không, càng đi nơi xa càng nhiều.

Cửu Cung, Thái Tố, Vận Mệnh, Cửu Cực, Âm Dương Quy Tắc đã thành Đạo, thời gian sớm đã sinh ra.

Nhìn qua phía trước, Tần Quân hít sâu một hơi, hắn rốt cục có thể đi về.

Nhưng trước khi trở về, hắn vẫn phải ở Hồng Mông bố cục một phen.

Vô tận năm tháng, hắn đều dùng thời gian ở trên việc tu luyện, còn chưa chân chính bố cục qua .

Không chỉ Nguyên Sơ lục thần, Hồng Mông cũng phải lôi kéo một phen.

Nghĩ xong, Tần Quân rời đi thời không độc lập.

Trong Hồng Mông.

Tôn Ngộ Không khiêng một thanh Mộc Quan dạo bước hành tẩu, sau lưng nổi lơ lửng vô số thi thể, hiển nhiên vừa trải qua một trận chiến đấu

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn vội vàng hư không quỳ xuống, kích động nói:

- Tham kiến Bệ Hạ!

Nếu không có Tần Quân, sao có hắn hôm nay, nếu như hiện tại có bảng thuộc tính, vậy độ trung thành của hắn tuyệt đối là max trị số.

- Trẫm sắp rời đi, trước khi đi, đặc biệt tới nhìn ngươi một chút.

Tần Quân gật đầu nói, nụ cười trên mặt nghiêm túc không giống bình thường.

Đấu Chiến Thắng Phật ngẩn người hỏi:

- Bệ Hạ muốn đi đâu?

- Trẫm muốn luân hồi một phen, thể nghiệm hết thảy, lại trùng kích tầng thứ cao hơn.

Tần Quân cười nói, lý do này vừa vặn để hậu thế lại gặp nhau dễ nói chuyện.

Luân hồi?

Đấu Chiến Thắng Phật giật mình, kiếp trước cũng có thật nhiều Đại Năng Luân Hồi chuyển thế, thể nghiệm nhân gian muôn màu, hắn cũng có thể hiểu được

- Đứa bé này không có mệnh số, ngày sau nói không chừng sẽ quấy phá Hồng Mông long trời lỡ đất, ngươi phải cố gắng bồi dưỡng, đừng để hắn đi sai đường.

------oOo------

Chương 2197: Bao phủ Hồng Mông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn về phía Mộc Quan sau Đấu Chiến Thắng Phật nói, ngữ khí ý vị thâm trường.

Đấu Chiến Thắng Phật gật đầu nói:

- Ta cũng đã nhìn ra, cho nên muốn mang theo ở bên người, tự mình bồi dưỡng.

- Ừm, nếu gặp vấn đề, tìm các Thần linh hỗ trợ.

Vứt xuống câu nói này, Tần Quân liền biến mất.

Đấu Chiến Thắng Phật cảm khái không thôi, thì thào nói:

- Thiên Đế luân hồi? Có ý tứ, về sau sẽ có bao nhiêu người gặp nạn.

Đắc tội Thiên Đế, là không thể nào có kết quả tốt, nhưng bởi vì Tần Quân luân hồi, thân phận cải biến, khẳng định sẽ cùng rất nhiều sinh linh phát sinh mâu thuẫn.

Một bên khác.

Tần Quân tìm tới Vũ Văn Thành Đô.

Vũ Văn Thành Đô đang tu luyện, chung quanh nổi lơ lửng hàng ngàn hàng vạn bộ thi thể, mùi máu tươi cực kỳ nồng đậm.

Tần Quân xuất hiện ở sau lưng hắn, khẽ nhíu mày, sát tâm của gia hỏa này làm sao nặng như thế?

- Vũ Văn!

Tần Quân mở miệng nói, dọa đến Vũ Văn Thành Đô vội vàng đứng lên, đồng thời lui nhanh, cùng Tần Quân kéo dài khoảng cách.

Đãi hắn thấy rõ là Tần Quân, lúc này hư không quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Tham kiến Bệ Hạ!

- Tu vi không tệ, đã đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ.

Tần Quân gật đầu khen ngợi một câu, Vũ Văn Thành Đô ở trong ba vị

Thần Ma thiên phú thấp nhất, nhưng nương theo cứng cỏi cùng đảm lượng lăn lộn cho tới bây giờ, thật sự là không dễ.

Có người có lẽ thiên phú không được, nhưng chú định phải trở thành cường giả.

Vũ Văn Thành Đô nhếch miệng nở nụ cười, chỉ bất quá cười rất dữ tợn, như một Ma Thần

- Trẫm sắp rời đi, muốn bàn giao ngươi một nhiệm vụ, có bằng lòng hay không?

Tần Quân đi thẳng vào vấn đề, hắn thân là Thiên Đế, không cần quấn nhiều vòng tròn như vậy.

Vũ Văn Thành Đô ngẩn người, lúc này trả lời:

- Nguyện ý!

Tần Quân là Hồng Mông chí cao thần, vì hắn hiệu lực, đây chính là cơ hội bao nhiêu Hồng Mông sinh linh cầu không được

- Trẫm muốn ngươi sáng tạo một thế lực, tên là Nhan Vương Điện.

Tần Quân bắt đầu bố trí, hiện tại nếu Hồng Mông sinh linh có thể sống đến hậu thế, tuyệt đối đều là Đại Năng cái thế

Tuy truyền thuyết Hồng Mông sinh linh gần như chết hết, nghĩ đến đằng sau là gặp được đại kiếp

Vũ Văn Thành Đô cẩn thận nghe, càng nghe càng hưng phấn, lại còn liên quan đến Hồng Mông Thần linh!

Chờ sau khi Tần Quân nói xong, Vũ Văn Thành Đô hít sâu một hơi, nói:

- Đa tạ Bệ Hạ cho ta một cơ hội như vậy!

Nếu như thành công, hắn ngang hàng Hồng Mông Thần linh, hắn làm sao có thể không hưng phấn?

- Đừng để trẫm thất vọng.

Tần Quân cười đến cao thâm mạt trắc, còn chưa dứt lời, hắn liền biến mất

Vũ Văn Thành Đô nắm chặt song quyền, cười lạnh nói:

- Nhan Vương Điện! Rất tốt! Ta nhất định sẽ làm cho cái tên này bao phủ Hồng Mông!

Hồng Mông biên giới, Thái Dịch Hỗn Độn dạo bước mà đi, chau mày, trong miệng không biết lẩm bẩm cái gì.

Hắn bỗng nhiên dừng bước lại, nhìn qua bóng đêm vô tận phía trước, trong mắt tràn đầy vẻ cô đơn.

- Ta đến cùng làm sao mới có thể thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Trên mặt hắn tràn đầy không cam tâm, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Âm Dương Nguyên Đế đều đã thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, Nhậm Ngã Tiếu cũng nhận được Tần Quân chỉ điểm, mà hắn vẫn như cũ không có đầu mối, hắn cũng không muốn bị Thần linh còn lại hất ra.

Tim của hắn lâm vào dày vò trước nay chưa có, cảm giác bất lực để hắn tiếp cận bờ biên giới sụp đổ.

Đúng lúc này, một đạo hồng quang từ sâu trong bóng tối chạy nhanh đến, lấy tốc độ siêu việt hết thảy đụng vào Thái Dịch Hỗn Độn.

Thái Dịch Hỗn Độn là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn cũng không kịp phản ứng, chính giữa mi tâm bị đụng trúng.

Toàn bộ thân thể hắn cứng ngắc, hai mắt không tự chủ khép lại, khí tức giảm mạnh, hóa thành hư vô.

…

------oOo------

Chương 2198: Hồng Mông Hỗn Độn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

(* Bị lệch chương chứ không thiếu.)

Nguyên Sơ không gian.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, nhìn xuống Nguyên Sơ lục thần, mở miệng nói:

- Trẫm sắp rời đi, các ngươi tự giải quyết cho tốt.

Nghe vậy, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế, Âm Dương Nguyên Đế, Thái Dịch Hỗn Độn tất cả đều trầm mặc, không biết nói cái gì

Tần Quân âm thầm thôi động Thời Không Đại Đạo, chuẩn bị tiến vào Thời Không vị diện độc lập, nhưng hắn ngạc nhiên phát hiện mình không cách nào mang đi Chí Cao Thần Tọa.

Đây chính là đồ vật Hồng Mông Đại Đế lưu cho hắn, cũng là kiện pháp bảo thứ nhất của Hồng Mông, hắn không nỡ lưu lại

- Vì sao mang không đi? Chẳng lẽ nó có ý nghĩa đặc thù gì?

Tần Quân nhíu mày, nghĩ xong nhìn Nguyên Sơ lục thần nói:

- Chí Cao Thần Tọa giao cho các ngươi, giúp trẫm bảo vệ tốt, đợi trẫm trở về, hi vọng nó còn.

- Không có vấn đề!

Nhậm Ngã Tiếu dẫn đầu cam đoan nói, Thần minh còn lại đi theo gật đầu, đều không có từ trong tâm tình sa sút đi ra.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên biến mất, khí tức không còn sót lại chút gì, mạnh như Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng không cách nào bắt được, Thời Không vị diện độc lập không giống Thời Không Loạn Lưu hoặc Thời Không thông đạo, nó chỉ có thể để Tần Quân tiến vào.

Nhìn qua Chí Cao Thần Tọa trống rỗng, bọn hắn hoảng hốt.

- Phụ Thần thật rời đi, Hồng Mông đã không có khí tức của hắn.

Thái Tố Thiên Quân thì thào nói, ngữ khí bi thương, Tần Quân rời đi để bọn hắn phảng phất như mất đi người đáng tin cậy

Thái Dịch Hỗn Độn liếc nhìn bọn hắn một chút, nói:

- Được rồi, Phụ Thần đã rời đi, vậy chúng ta nên cố gắng làm bản thân mạnh lên, nghênh đón Phụ Thần trở về!

Trong mắt của hắn mơ hồ lóe ra hồng quang, vô cùng quỷ dị.

Ánh mắt của Cửu Cực Càn Đế rơi vào hài nhi ở phía sau Chí Cao Thần Tọa, hỏi:

- Đó là cái gì?

- Là Phụ Thần lưu lại hài tử, để cho chúng ta bảo vệ tốt hắn thật tốt.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời, hiện tại ở trong lòng hắn tất cả đều là Thần Thoại Hệ Thống, căn bản không chú ý được hài nhi này, thế là hỏi:

- Các ngươi ai nguyện ý thu dưỡng hắn?

Thái Dịch Hỗn Độn lắc đầu nói:

- Ta có chuyện trọng yếu hơn muốn làm.

Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Âm Dương Nguyên Đế đều lắc đầu, ai cũng không muốn phí thời gian ở trên người hài nhi này

Thái Tố Thiên Quân trầm ngâm nói:

- Giao cho ta đi!

Nàng tin tưởng Phụ Thần lưu lại hài nhi này nhất định có đạo lý, hơn nữa nàng cũng không đành lòng hài nhi này không người chiếu cố

Nhậm Ngã Tiếu gật đầu, nói:

- Chúng ta phong ấn Nguyên Sơ không gian đi, Chí Cao Thần Tọa để ở chỗ này, bất luận sinh linh nào cũng không được nhúng chàm.

Chúng Thần gật đầu, không có ý kiến.

Hồng Mông chúng sinh cũng không biết Thiên Đế đại biểu cho quyền lực tối cao đã biến mất

Ở trong tuế nguyệt sau đó, Hồng Mông hiện ra vô số nhân vật thiên kiêu, phong khởi vân dũng

Thẳng đến có một ngày, Thái Dịch Hỗn Độn ở trong Hồng Mông sáng tạo Hỗn Độn, thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, tạo hóa của hắn siêu việt Nguyên Sơ Thần còn lại, gần với Hồng Mông Đại Đế, khiến cho tu vi của hắn áp đảo Chúng Thần

Nhưng mà, dã tâm của Thái Dịch Hỗn Độn cực lớn, không chỉ muốn mở Hỗn Độn, còn muốn để Hỗn Độn thay thế Hồng Mông, hắn lấy danh nghĩa Đại Đạo Thần sáng lập Tam Thiên Đại Đạo, đồng thời khai chiến với toàn bộ Hồng Mông

Đây cũng là lần thứ nhất Hồng Mông Thần linh tham chiến, Chư Thần đều không cách nào may mắn thoát khỏi.

Đồng thời, cái này cũng là Hồng Mông đại kiếp lần đầu tiên!

Năm tháng dài dằng dặc, từng Hồng Mông sinh linh vẫn lạc, như Thiên Đế biến mất.

Trong vũ trụ, sao trời sáng chói.

Thái Tố Thiên Quân mặc áo trắng thánh khiết bỗng nhiên xuất hiện, nhìn Tinh Hà tráng lệ phía trước, nàng nhăn đôi mi thanh tú, trên mặt mang thần sắc lo lắng, làm cho trái tim người ta tổn thức.

Nàng nâng tay phải lên, một hài nhi bị băng phong xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng ai thán nói:

- Hồng Mông đại loạn, ta bản thân khó đảm toàn, nay đưa ngươi vào Thời Không Loạn Lưu, ngươi có thể đi chỗ nào, toàn bằng Phụ Thần phù hộ.

Nói xong, tay phải nàng vung lên, hài nhi liền bay tới đằng trước.

------oOo------

Chương 2199: Hồng Mông Hỗn Độn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hài nhi nguyên bản bị băng phong bỗng nhiên mở mắt, nhìn Thái Tố Thiên Quân nhoẻn miệng cười, cười vô cùng ngây thơ

Thái Tố Thiên Quân ngẩn người, khuôn mặt tuyệt đẹp lộ ra vẻ chợt hiểu, cũng cười theo.

Vô số năm sau, Đại Đạo Vị Diện san sát.

Nhậm Ngã Tiếu ngao du ở trong tinh không, tóc trắng trên trán theo Hỗn Độn chi khí phiêu động, phóng khoáng ngông ngênh, hắn nhắm mắt lại, dùng thần thức quét Đại Đạo Vị Diện gặp phải ở ven đường.

Hắn đang vì Thần Thoại Hệ Thống thu thập Thần Ma.

- Ừm? Đại Đạo Vị Diện này lại có sinh linh dám xưng Thiên Đế?

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên nhíu mày, thần thức tập trung quét về phía Đại Đạo Vị Diện kia, tìm kiếm sinh linh có ý thức của Vị Diện, hiểu rõ phương vị diện này

- Hồng Hoang Bàn Cổ Khai Thiên.

- Long Phượng Kỳ Lân Tam Tộc thế chân vạc, Ma Tổ La Hầu Đạo Tổ Hồng Quân.

- Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất tự xưng Thiên Đế?

- Nữ Oa tạo người Tam Hoàng Ngũ Đế.

- Đại biểu cho trời Ngọc Hoàng Đại Đế.

Tất cả tin tức tràn vào trong đầu Nhậm Ngã Tiếu, để hắn nhíu mày.

Không nghĩ tới trong phương vị diện này có nhiều Thiên Đế như vậy.

Không thể nhịn!

Nhậm Ngã Tiếu mở mắt, trong mắt lóe ra hàn mang, thì thào nói:

- Đã như vậy, tất cả Vị Diện sinh linh trong Thời Không song song toàn bộ trở thành Thần Ma của Thần Thoại Hệ Thống đi!

- Để cho các ngươi vì mạo phạm Thiên Đế mà chuộc tội!

Thoại âm rơi xuống, Nhậm Ngã Tiếu biến mất tại nguyên chỗ, chuẩn bị thu nhập Đại Đạo Vị Diện này vào Thần Thoại Hệ Thống.

Lục Đế thành, Thiên Đế Cung.

Ma Cảnh Thương, Dương Tiễn, Triệu Vân, Lưu Bá Ôn, Doanh Chính… tập hợp một chỗ, trên mặt của mỗi một người đều viết đầy ngưng trọng cùng lo lắng.

- Còn không có tin tức của Bệ Hạ sao?

Dương Tiễn trầm giọng hỏi, ánh mắt nhìn về phía Ma Cảnh Thương, ở trong này, chỉ có Ma Cảnh Thương tu vi siêu việt hắn, cho nên hắn chỉ có thể ký thác hi vọng vào Ma Cảnh Thương.

- Không, gần đây rõ ràng không có Thái Nguyên Thủy Tổ hoặc tồn tại siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ đột tập, sư tôn phảng phất như bỗng dưng biến mất.

Ma Cảnh Thương lắc đầu nói, song quyền nắm chặt, một mực không có buông ra, có thể thấy được nội tâm của hắn sốt ruột/

Đắc Kỷ cùng Hi Linh Nữ Đế đứng sóng vai, nàng cắn răng nhẹ giọng nói:

- Mọi người đừng tự loạn trận cước, cẩn thận tra tìm Lục Đế thành, có lẽ Bệ Hạ ở trong thành, nếu không lấy thần thông của các ngươi, làm sao không phát hiện được Bệ Hạ bị người bắt đi?

Đang khi nói chuyện, nàng không lưu dấu vết liếc nhìn Ma Cảnh Thương một chút.

Tu vi của Ma Cảnh Thương viễn siêu bọn hắn, nếu như hắn bắt Tần Quân đi, mọi người tự nhiên không thể nhận ra.

Trước mắt xem ra, khả năng này lớn nhất, nhưng Đắc Kỷ không có biểu đạt ra, để tránh nội loạn, dù sao tất cả mọi người của Đại Tần thiên đình cộng lại cũng không phải đối thủ của Ma Cảnh Thương.

Đúng lúc này, sắc mặt của Ma Cảnh Thương đại biến, ngạc nhiên nói:

- Khí tức của Bệ Hạ xuất hiện ở trong Thiên Đế Thạch Điện.

Lời vừa nói ra, Đắc Kỷ cùng Hi Linh Nữ Đế đồng thời biến mất không thấy gì nữa.

Người còn lại đưa mắt nhìn nhau.

Dương Tiễn cũng nhíu mày, thì thào nói:

- Chuyện gì xảy ra? Khí tức của Bệ Hạ thay đổi.

Thay đổi?

Lưu Bá Ôn vội vàng hỏi:

- Bệ Hạ thụ thương?

- Không có, Bệ Hạ trở nên thâm bất khả trắc, ta không cách nào xem thấu.

Sắc mặt của Dương Tiễn cổ quái, ngay cả chính hắn cũng không thể tin được.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, đều rất nghi hoặc, không nghĩ ra.

Một bên khác.

Thiên Đế Thạch Điện, trong chính điện.

Tần Quân ngồi ngay ngắn ở trên vương tọa, vô cùng uy nghiêm, nhìn qua đại điện, ánh mắt của hắn phức tạp, thở dài một tiếng:

- Trẫm rốt cục trở về.

------oOo------

Chương 2200: Hệ thống chấn kinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đắc Kỷ cùng Hi Linh Nữ Đế xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, nhìn qua Tần Quân lông tóc không hư hại, các nàng lập tức kích động lên.

- Bệ Hạ, ngài có khỏe không?

- Bệ Hạ, ngài đi đâu?

Đối mặt hai nữ quan tâm, Tần Quân hít sâu một hơi, trí nhớ mơ hồ về các nàng dần dần trở nên rõ ràng, hắn mở ra ký ức phong ấn ở sau trong óc.

Tuế nguyệt quá dài, đề phòng mình quên, hắn phong ấn ký ức trước khi xuyên việt ở chỗ sâu nhất.

Tần Quân lộ ra mỉm cười nói:

- Trẫm không có việc gì, hiện tại qua bao lâu rồi?

Nhìn thần sắc của hai nữ, hắn rõ ràng không có quay về lúc mới rời đi.

- Bệ Hạ biến mất một tháng.

Hi Linh Nữ Đế trả lời, chẳng biết tại sao, nàng luôn cảm thấy Tần Quân thay đổi, có loại cảm giác khoảng cách không nói được.

Không chỉ nàng, Đắc Kỷ cũng như thế.

Lúc trước Tần Quân là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, bây giờ đã là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, lại thêm trải qua vô số năm, làm sao có thể không đổi?

Ngay cả Hồng Mông Thần linh ở trước mặt Tần Quân cũng phải câu nệ, huống chi các nàng?

Một tháng.

Tần Quân buông lỏng, cũng may thời gian không qua quá lâu.

- Các ngươi đi xuống trước đi, trẫm muốn yên tĩnh một chút.

Tần Quân nhìn hai nữ phân phó.

Nghe vậy, hai nữ đồng thời nhíu mày, loại giọng điệu này của Tần Quân làm cho các nàng có loại cảm giác giống như phân phó thuộc hạ, nhưng các nàng không dám nói gì, xoay người hành lễ, sau đó rời đi.

- Hệ thống, vẫn còn chứ?

Trong lòng Tần Quân hỏi, hắn ở trước khi Hỗn Độn khai ích liền rời đi, sẽ không đụng vào mình ở Hỗn Độn sơ khai, mà Thần Thoại Hệ Thống cũng truyền thừa tiếp, ấn đạo lý mà nói, hết thảy đều ở trên quỹ tích vốn có.

- Ký chủ có gì phân phó?

Âm thanh hệ thống đi theo vang lên.

Tần Quân lập tức nở nụ cười, cười nói:

- Hệ thống, trẫm không để cho ngươi thất vọng chứ?

- Thất vọng? Vì sao thất vọng?

Hệ thống nghi hoặc.

Tần Quân ngẩn người, chẳng lẽ hệ thống không có trí nhớ cùng hắn xuyên

việt đến trước Hồng Mông?

Sau đó hắn để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô.

- Thật xin lỗi, ký chủ chưa từng triệu hoán qua ba vị Thần Ma này.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân ngạc nhiên.

Sau đó hắn xem xét hệ thống khen thưởng, phát hiện chỉ thiếu đi ba cơ hội triệu hoán Thần Ma.

- Thì ra là thế.

Tần Quân nở nụ cười, về phần đang cười cái gì, chỉ có chính hắn biết được.

Hắn chậm rãi đứng dậy, dạo bước đi đến cửa lớn.

Rất nhanh, hắn liền đi ra cửa lớn, phía trước là mấy chục ngàn thềm đá, từ nơi này có thể quan sát Lục Đế thành.

- Vẫn là nơi này thuận mắt.

Tần Quân nở nụ cười, không chỉ Lục Đế thành là của hắn, Hồng Mông, Hỗn Độn đều là của hắn.

Sau đó, hắn liền muốn trọng đoạt bảo tọa quyền lực tối cao.

Hắn muốn lần nữa trở thành Thiên Đế chí cao vô thượng!

- Hệ thống, hiện tại cực hạn là bao nhiêu?

Trong lòng Tần Quân hỏi.

- Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh trung kỳ, a, sao đột nhiên đề cao nhiều như vậy?

Hệ thống trả lời, nói đến một nửa, nó bị mình hù sợ.

Hắc Bạch Vô Thường chính là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ, giờ phút này phóng ra, vẫn như cũ sẽ để cho hệ thống sụp đổ.

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, nhếch miệng lên.

- Chờ một chút, hệ thống cực hạn đã đề cao đến Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ!

- Không đúng! Viên mãn!

- Chuyện gì xảy ra, sao hệ thống đang không ngừng tăng cường?

Hệ thống cũng bị giật nảy mình, nó bỗng nhiên ý thức được cái gì, hỏi:

- Ký chủ, hiện tại tu vi mạnh bao nhiêu?

------oOo------

Chương 2201: Hệ thống chấn kinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ.

Tần Quân tự tin trả lời.

Thực lực chân thật của hắn cũng không chỉ Tạo Hóa Thái Hư Tôn

Hệ thống trầm mặc.

Tần Quân thì bắt đầu dùng Thần niệm quét tới Cổ Thánh Đế Đạo, toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo trong nháy mắt thu nhập trong mắt của hắn, hắn có thể cảm giác được tất cả Đại Đạo Vị Diện, còn có thể bắt được Hồng Mông tồn tại, so với trước kia, mạnh gấp trăm lần, như khác nhau một trời một vực.

Hắn còn chứng kiến Cửu Cung Vô Thượng, hắn chỉ nhìn thoáng qua, Cửu Cung Vô Thượng không xứng hắn nhìn nhiều vài lần.

Một bên khác.

Cửu Cung Vô Thượng thân ở trong cung điện Ma tộc bỗng nhiên mở mắt, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ, thầm nghĩ:

- Vừa rồi có người đang nhìn trộm Bổn Tọa? Chẳng lẽ Cổ Thánh Đế Đạo nghênh đón một vị Tạo Hóa đại năng nào đó?

- Hừ! Vô luận là ai, dám cùng Bổn Tọa tranh, Bổn Tọa sẽ để cho ngươi hối hận.

Cửu Cung Vô Thượng tự phụ nghĩ, hắn dám ngóc đầu trở lại, đã sớm dự liệu được loại tình huống này.

Nghĩ xong, Cửu Cung Vô Thượng lần nữa nhắm mắt, tiếp tục tu luyện.

Thần thức thu hồi, Tần Quân bẻ bẻ cổ, thì thào nói:

- Cửu Cung Vô Thượng, cho ngươi thêm mấy ngày đắc ý!

Sau đó, Tần Quân rời đi Thiên Đế Thạch Điện, đi đến Thiên Đế Cung.

Ngày đó, Đại Tần thiên đình khai triều hội.

Các Tiên quan Thần tướng tụ tập ở trên đại điện, tiếng nghị luận không dứt lọt vào tai.

Một bên khác, Tần Quân cùng Bạch Trạch, Bách Lý Thủ Ước, Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh… đi trên hành lang.

- Bệ Hạ, gần đây ngài vẫn là ít xuất hành thì tốt hơn, lần này mất tích, để chúng ta đều dọa sợ.

Bạch Trạch khuyên.

Tần Quân lườm nàng một chút nói:

- Trẫm chỉ là tu luyện, không có bị người cướp đi.

- Địch nhân của ngài nhiều lắm, ta cảm thấy Đại Tần thiên đình nên điệu

thấp một đoạn thời gian.

Bạch Trạch giải thích nói, nàng cũng là suy nghĩ cho Tần Quân.

Tần Quân nghe xong, nở nụ cười nói:

- Đừng nói Cổ Thánh Đế Đạo, Hồng Mông này cũng thuộc về trẫm, vì sao trẫm phải điệu thấp?

Đại thần ở phía sau ngẩn người, đều hai mặt nhìn nhau, có thể nhìn ra lo lắng trong mắt đối phương.

Bọn hắn đều cảm thấy Tần Quân bành trướng.

Đã không phải là Minh Quân trước kia có thể nghe ý kiến của Hiền Thần.

Bất quá bọn hắn cũng có thể hiểu được, dù sao Tần Quân một đường đi quá thuận, tâm tính bành trướng là chuyện rất bình thường

- Bệ Hạ.

Bạch Trạch muốn tiếp tục thuyết phục, nhưng bị Tần Quân đưa tay cắt ngang.

- Tin tưởng trẫm, trẫm đã xưa đâu bằng nay, khi đó ngươi coi trọng trẫm, không phải là coi trọng hùng tâm của trẫm sao?

Tần Quân khoát tay nói, ở Hồng Mông, ai không cho rằng hắn mạnh nhất, ai dám khuyên hắn sợ?

Thái Bạch Kim Tinh thở dài một tiếng, ý vị thâm trường.

Tần Quân giả bộ không có nghe thấy, tiến vào trong đại điện.

Trong điện, tất cả Tiên Quan Thần Tướng vội vàng quỳ xuống, đợi Tần Quân ngồi xuống, Bách Lý Thủ Ước chỉ huy quần Thần hò hét hành lễ.

Sau đó, Tần Quân trước hết nghe các Thần tướng báo cáo, lần nữa củng cố tình hình gần đây của Đại Tần thiên đình.

Sau hai canh giờ, hắn mới mở miệng nói:

- Tiếp đó, Đại Tần thiên đình tiếp tục xuất binh các Đại Đạo Vị Diện còn lại, sớm ngày thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo.

Hiện tại mục tiêu của hắn chỉ có một, để Thần Thoại Hệ Thống vô hạn cường đại, Thần Thoại Hệ Thống chính là Tạo Hóa Đại Đạo sáng tạo, mà hắn thân có Thủy Nguyên khí, cả hai hợp nhất, chính là trợ lực để hắn tiến về mạnh hơn

Về phần chiến tranh mang tới thương vong, Tần Quân lười nhác cân nhắc, cho dù Đại Tần thiên đình không phát phát động chiến tranh, Cổ Thánh Đế Đạo cũng không yên ổn, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng sẽ có thế lực khác để mắt tới Đại Tần thiên đình.

Chiến tranh, là không thể nào vĩnh viễn né tránh.

- Bệ Hạ, Cửu Cung Vô Thượng còn nhìn chằm chằm chúng ta a!

Một tên Tiên Thần Nhị Phẩm lên tiếng nói, biểu lộ lo lắng.

Hiện tại Cửu Cung Vô Thượng hung uy mênh mông, còn uy hiếp Đại Tần thiên đình, nếu Đại Tần thiên đình dám tiếp tục công chiếm Đại Đạo Vị Diện còn lại, Cửu Cung Vô Thượng không có khả năng ngồi nhìn mặc kệ.

Tiên Thần còn lại cũng bắt đầu khuyên can, ngay cả một số Thần Tướng cũng như thế.

Bọn hắn đều rất buồn bực, sao mới một tháng, Tần Quân liền quên đi Cửu Cung Vô Thượng uy hiếp?

Dĩ vãng Tần Quân sẽ không xúc động như thế.

------oOo------

Chương 2202: Thiên Đế khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cửu Cung Vô Thượng chính là Sơ Thủy ma tổ, ngay cả Đọa Thiên Kiếm Đế, Tiêu Yêu Thiên Tôn cũng đã thần phục hắn, ai có thể địch qua hắn?

- Cửu Cung Vô Thượng nhìn chằm chằm chúng ta, chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ, bằng không hắn sẽ xé nát trăm năm ước hẹn.

- Trừ khi Đại Tần thiên đình có một vị Thần Tướng có thể địch nổi Cửu Cung Vô Thượng.

- Hiện tại Đại Tần thiên đình là trung tâm phong bạo của Cổ Thánh Đế Đạo, chúng ta hơi không cẩn thận, liền vạn kiếp bất phục a!

- Cửu Cung Vô Thượng không giống với địch nhân dĩ vãng, hắn quá mạnh!

Trên đại điện, quần thần đều đang khuyên, ngay cả một số Thần Tướng cũng như thế

Cường đại như Dương Tiễn, Doanh Chính, Đông Hoàng Thái Nhất cũng chỉ giữ trầm mặc, lòng của bọn hắn đều hướng về phía Tần Quân, hiểu lúc này nếu lại ủng hộ, chắc chắn đẩy Tần Quân cùng Đại Tần thiên đình hướng chỗ vạn kiếp bất phục

Tần Quân mặt không biểu tình, tất cả âm thanh đều nghe lọt vào trong tai.

Tuy biết Tiên Quan Thần Tướng đều vì Đại Tần thiên đình suy nghĩ, nhưng hắn vẫn còn có chút khó chịu.

Hắn đã không biết có bao nhiêu năm không có bị nghi vấn qua như thế.

Hai ngàn tỉ năm?

Ba ngàn tỷ năm?

Chỉ sợ càng lâu!

Nếu không phải cân nhắc đến quần thần không biết hắn xuyên việt, hắn thật nghĩ một bàn tay chụp chết tất cả.

Về sự tình hắn xuyên việt, hắn chắc chắn sẽ không nói, thậm chí không

bạo lộ ra thực lực cụ thể của mình, Tần Quân thờ phụng một chuẩn tắc, vĩnh viễn không nên dùng hết át chủ bài.

Từ Hồng Mông cho tới bây giờ, hắn không cách nào xác định trôi qua bao nhiêu thời gian, trời mới biết Hồng Mông đã biến thành cái dạng gì

- Các ngươi nói hết chưa?

Tần Quân mở miệng hỏi, ngữ khí vô cùng lạnh lùng.

Trong chốc lát, tất cả mọi người cảm giác uy thế lớn lao đánh tới, dù là Dương Tiễn, Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất… cũng trừng to mắt.

- Thật mạnh, so với Cực Đế lúc trước càng mạnh.

Nhiễm Mẫn nghẹn họng nhìn trân trối, một mặt như thấy quỷ.

Doanh Chính thì mồ hôi lạnh lâm ly, lúc này mới bao lâu, tu vi của Tần Quân liền viễn siêu hắn?

Cùng lúc đó, trong một tòa phủ đệ ở Lục Đế thành, Ma Cảnh Thương đang ngắm hoa bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thiên Đế Cung, trong mắt tràn đầy chấn kinh

- Sao khí tức của sư tôn mạnh như thế?

- Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ.

- Ngắn ngủi một tháng.

Ma Cảnh Thương đứng dậy, hoàn toàn không cách nào giữ vững bình tĩnh, hắn vì đột phá Tạo Hóa Thái Hư Tôn, hao tốn bao nhiêu tâm lực?

Tần Quân ngắn ngủi một tháng liền từ Hồng Mông Dung Đạo cảnh bay vọt đến Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Cho dù Tần Quân trùng tu, vẫn để hắn không thể tưởng tượng

- Xem ra ta vẫn là coi thường sư tôn.

Ma Cảnh Thương cười khổ nói, từ khi hắn đi qua Hồng Mông, thế giới quan mở rộng, đã biết quá nhiều tồn tại, cho nên hắn đối với Tần Quân đã không còn là ỷ lại, càng nhiều hơn chính là ý muốn bảo hộ

Hiện tại tu vi của Tần Quân đuổi kịp hắn, hắn ngoại trừ sợ hãi thán phục, cũng chỉ có thể sợ hãi thán phục

Một bên khác, trong Thiên Đế Cung

Tần Quân thu hồi uy áp, nhưng Thiên Đế oai vẫn để hết thảy mọi người trên điện trong lòng run sợ

- Trẫm muốn thống trị Cổ Thánh Đế Đạo, lời của trẫm các ngươi không nghe?

Tần Quân trầm giọng nói, âm thanh như Hồng Mông nổ tung, chấn động đến tất cả mọi người đầu váng mắt hoa, kém chút nằm sấp ngã xuống đất

Thiên Đế Thần uy!

Chúng sinh sợ hãi!

- Ai còn dám ngỗ nghịch trẫm! Phế thành thứ dân! Muôn đời không thành Thiên Đình Tiên Vị!

Tần Quân gằn từng chữ nói, đây cũng không phải là lần thứ nhất quần thần chống lại ý chí của hắn, trước kia xác thực yếu, hắn có thể hiểu được, hiện tại hắn vô cùng cường đại, cần gì lại sợ Cửu Cung Vô Thượng?

- Bách Lý Thủ Ước!

- Có thần!

------oOo------

Chương 2203: Thiên Đế khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Lý Thủ Ước giật nảy mình, thần sắc lo lắng bất an, hắn rất ít nhìn thấy Tần Quân nổi giận như thế

- Truyền chiếu toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo, khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng, mời Cửu Cung Vô Thượng đến Lục Đế thành, nếu như hắn có thể chiến thắng trẫm, trẫm chắp tay nhường Đại Tần thiên đình!

Tần Quân nhìn chằm chằm quần thần, âm vang hữu lực nói

Lời vừa nói ra, Bách Lý Thủ Ước mồ hôi lạnh chảy ròng, tất cả mọi người xôn xao, đều cho rằng Tần Quân điên rồi

Tuy vừa rồi Tần Quân biểu hiện ra uy áp cực mạnh, nhưng có thể nào lấy toàn bộ Đại Tần thiên đình làm tiền đặt cược?

- Bệ Hạ, ngài phải tỉnh táo a!

Bạch Trạch gấp giọng nói, Tần Quân lườm nàng một chút, không có trả lời.

Thái Bạch Kim Tinh đi theo đứng ra, mang theo tiếng khóc nức nở nói:

- Bệ Hạ nghĩ lại!

- Bệ Hạ…

Quần thần nhao nhao quỳ xuống, chuẩn bị cùng một chỗ khuyên Tần Quân, nhưng còn chưa có nói xong, mỗi người đều cảm giác cổ họng bị lực lượng vô hình khóa lại, không cách nào tiếp tục nói chuyện

Giờ khắc này, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn về phía Tần Quân, phảng phất như nhìn một tên Bạo Quân.

Tần Quân rất khó chịu loại ánh mắt này của bọn hắn, hắn nhất định phải chứng minh mình, Thiên Đế sao cho người nghi vấn?

- Bách Lý Thủ Ước! Đã nghe chưa!

Tần Quân lần nữa trầm giọng nói, dọa đến Bách Lý Thủ Ước khẽ run rẩy, gật đầu nói:

- Tuân lệnh!

Nhìn qua Tần Quân, trong lòng Bạch Trạch u thán, ngắn ngủi một tháng, sao Tần Quân lại thay đổi nhiều như vậy?

Ngày đó, triều hội tán đi, Đại Tần thiên đình liền truyền lệnh ra ngoài, chiêu cáo Cổ Thánh Đế Đạo, Thiên Đế muốn khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng

Tin tức này vừa ra, vô số vũ trụ khiếp sợ

- Thiên Đế điên rồi sao?

- Tuy danh tiếng của Thiên Đế rất lớn, nhưng Cửu Cung Vô Thượng là Ma Tổ của Sơ Thuỷ vị diện a, Thiên Đế Vị Diện so với Sơ Thuỷ vị diện, như hài đồng ở trước mặt người trưởng thành.

- Xong, Đại Tần thiên đình nguy rồi!

- Thiên Đế điên rồi, dù sao bị Cửu Cung Vô Thượng uy hiếp như vậy, trên mặt mũi không qua được.

- Đáng thương Đại Tần thiên đình, sắp bị tiêu diệt.

Cơ hồ toàn bộ sinh linh, nghe được tin tức này đều cho rằng Tần Quân điên rồi, hiện tại Cửu Cung Vô Thượng là người mạnh nhất Cổ Thánh Đế Đạo, thậm chí càng có uy thế hơn Ngạo Thần Quân lúc trước

Mà Đại Đạo Vị Diện ở dưới trướng Đại Tần thiên đình, các sinh linh kêu ca nổi lên bốn phía, thậm chí có gia tộc, chủng tộc bắt đầu thoát ly Đại Tần thiên đình

Trong Lục Đế thành càng là lòng người bàng hoàng, nhưng Đại Tần thiên đình đề phòng sâm nghiêm, trong khoảng thời gian này không cho phép sinh linh ra ngoài, chỉ cho vào thành, đương nhiên, cũng không có sinh linh dám vào thành

Ma Cảnh Thương, Nguyên Sơ đại đế, Quách Gia, Hi Linh Nữ Đế, Quản Trọng, Câu Trần Đại Đế… tề tụ ở trong một đình viện, biểu lộ của mỗi

người đều rất ngưng trọng

- Cửu Cung Vô Thượng rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Quách Gia mở miệng hỏi, ánh mắt nhìn chằm chằm Ma Cảnh Thương

Ở đây chỉ có Ma Cảnh Thương hiểu rõ Cửu Cung Vô Thượng nhiều nhất

Những người khác cũng nhìn về phía Ma Cảnh Thương, Ma Cảnh Thương bưng bát rượu, lông mày một mực nhíu lại

- Cửu Cung Vô Thượng rất mạnh, từ khi ta bước vào Hồng Mông, liền nghe truyền thuyết của hắn, hắn giống như ta, đều là Ma Tổ, nhưng hắn là vị thứ nhất Ma Tổ thời kỳ Hỗn Độn, luận tư lịch, luận thực lực, ta cũng không bằng. Bất quá ta có nắm chắc kiềm chế hắn một đoạn thời gian.

Ma Cảnh Thương trả lời.

Trong lòng hắn, Cửu Cung Vô Thượng còn khó đối phó hơn Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc

Hi Linh Nữ Đế đột nhiên nói:

- Ta tin tưởng Bệ Hạ, từ trước tới giờ Bệ Hạ không đánh trận không có phần thắng.

- Số lần Bệ Hạ mạo hiểm còn ít sao?

Quách Gia cười khổ nói, đổi lại Chủ Công khác điên cuồng như vậy, hắn sẽ trực tiếp rời đi, nhưng Tần Quân đối với hắn mà nói không giống, lại điên cuồng, hắn cũng phải nghĩ biện pháp bảo hộ Tần Quân

- Thực sự không được, ta liền xin Hồng Mông Ma Giáo giáo chủ giúp đỡ.

Ma Cảnh Thương cắn răng nói, hắn cũng không hiểu sau khi Tần Quân biến mất một tháng, vì sao đột nhiên muốn khiêu chiến Cửu Cung Vô Thượng

Bằng vào tu vi Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ liền muốn đánh bại Cửu Cung Vô Thượng, quá vọng động rồi!

------oOo------

Chương 2204: Tín nhiệm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Ma Giáo giáo chủ?

Mọi người nghi hoặc, Ma Cảnh Thương đành phải phổ cập cho bọn hắn như thế nào là Hồng Mông Ma Giáo

Hồng Mông Ma Giáo ở trong Hồng Mông, tuyệt đối được cho là một phương Đại Giáo, khiến cho người nghe tin đã sợ mất mật

Giáo chủ của Hồng Mông ma giáo càng là tồn tại cường đại đến cực điểm, tuy Hồng Mông giáo chủ của ma giáo thân phận thần bí, không có người biết, thường thường hắn vừa ra tay, địch nhân hẳn phải chết, hơn nữa chưa từng hiển lộ qua bộ mặt thật sự ở trước mặt người khác, loại thần bí này khiến cho hắn ở trong mắt chúng sinh càng khủng bố hơn

- Ta cảm thấy không cần thiết, ta tin tưởng Bệ Hạ, vì sao các ngươi không tin?

Hi Linh Nữ Đế lắc đầu nói, nàng nhìn chằm chằm Ma Cảnh Thương, nói:

- Bây giờ Bệ Hạ quyết tuyệt như vậy, nếu như ngươi thật mời Hồng Mông Ma Giáo đến hỗ trợ, Bệ Hạ sẽ nghĩ như thế nào?

- Đại Tần thiên đình cũng không phải ma đạo, có Hồng Mông Ma Giáo tương trợ, danh tiếng của Đại Tần thiên đình sẽ rớt xuống ngàn trượng.

- Đến lúc đó, chúng ta so với Cửu Cung Vô Thượng, có gì khác biệt?

Nhìn qua Hi Linh Nữ Đế mặt mũi tràn đầy kiên định, mọi người suy nghĩ sâu xa

Có lẽ bởi vì địch nhân gần đây đều quá mạnh, Đại Tần thiên đình cơ hồ bị áp chế, làm bọn hắn đều cẩn thận từng li từng tí, cẩn thận hồi tưởng, Tần Quân thật là loại người dễ dàng sụp đổ kia sao?

- Nói đến thế thôi, các vị suy nghĩ thật kỹ.

Hi Linh Nữ Đế ném câu nói sau cùng, liền rời đi.

Dưới cái nhìn của nàng, các tiên thần của Đại Tần thiên đình coi Đại Tần thiên đình quá nặng rồi, thậm chí vượt qua tín nhiệm với Tần Quân, mới đưa đến cục diện khẩn trương bây giờ

Mà nàng khác biệt, Đại Tần thiên đình diệt, nàng cũng không thèm để ý, trong nội tâm nàng chỉ có Tần Quân, dung không được bất kỳ người hoặc sự vật nào khác

- Thôi, chúng ta vẫn tin tưởng Bệ Hạ đi!

Quách Gia cắn răng nói, hồi tưởng lại Tần Quân ở trên Thiên Đế Cung bá đạo, trong lòng của hắn không khỏi toát ra một ý nghĩ to gan

Chẳng lẽ Tần Quân thật đã cường đại đến có thể không nhìn Cửu Cung Vô Thượng?

Nghĩ đến đây, Quách Gia liền không nhịn được tim đập nhanh hơn

Trong Thiên Đế Thạch Điện.

Tần Quân bồi các hài tử của mình chơi đùa, cùng bộ dáng uy nghiêm lúc trước, tưởng như hai người

Đắc Kỷ, Tỳ Bà, tiểu Ly đứng ở một bên, Tỳ Bà cũng ở trong Thiên Đế Thạch Điện, ngày bình thường phần lớn thời gian đều chiếu khán đám người Tần Lăng Mệnh.

- Bọn hắn đều nói Bệ Hạ thay đổi, tại sao ta cảm giác không thay đổi?

Tỳ Bà nhỏ giọng hỏi, tiểu Ly đi theo gật đầu, bưng mâm đựng trái cây, vừa ăn vừa nói:

- Tần Quân ca ca vẫn thương ta như vậy.

Cô nàng này phảng phất như không lớn được, vĩnh viễn là đại hài tử.

Đắc Kỷ nhìn Tần Quân, nhẹ giọng nói:

- Bệ Hạ thay đổi, nhưng không có đổi điên, không chỉ có hắn thay đổi, trên dưới Đại Tần thiên đình ai không thay đổi? Bệ Hạ càng tự tin, Tiên Quan Thần Tướng còn lại chỉ là trở nên không tín nhiệm Bệ Hạ.

- Nói cho cùng, vẫn là Đại Tần thiên đình càng ngày càng mạnh, tâm quyền lực của mọi người một mực bành trướng, không muốn tiếp tục tiến lên, chỉ muốn ở tại nguyên chỗ an hưởng quyền lực.

Nàng nói để Tỳ Bà lâm vào trầm tư.

Cũng không phải tất cả mọi người đều có dã vọng giống như Tần Quân, đối với đại bộ phận Tiên Quan Thần Tướng của Đại Tần thiên đình mà nói, bây giờ Đại Tần thiên đình lấy được đã siêu vượt trước kia bọn họ hi vọng, bọn hắn không còn dám tiến lên, sợ hết thảy trước mắt đều tan thành mây khói

Nhất là đại địch Cửu Cung Vô Thượng ở phía trước, sự lo lắng của bọn họ bị phóng đại vô hạn

- Bệ Hạ thật có thể chiến thắng Cửu Cung Vô Thượng sao?

Tỳ Bà thận trọng hỏi, sợ bị Tần Quân nghe được, thật tình không biết Tần Quân đã nghe được

- Có thể!

Đắc Kỷ không chút do dự trả lời.

Tần Quân đang bồi Tần Thiên Võ chiến đấu nhếch miệng lên, vô luận hắn biến thành cái bộ dáng gì, Đắc Kỷ đều vĩnh viễn tin tưởng hắn, phần nhân tình này để hắn ấm áp

- Phụ hoàng, ngươi đang suy nghĩ gì đấy!

Tần Thiên Võ một bên tiến công một bên nói, hắn không chỉ tu luyện pháp thuật, còn Luyện thể, rốt cục đạt được cơ hội cùng Tần Quân so tài, có thể nói là ý chí chiến đấu rất cao

Tần Quân cười nói:

------oOo------

Chương 2205: Tín nhiệm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi quá yếu, trẫm muốn ngủ.

Tần Thiên Võ nghe xong, lập tức gấp, lúc này tăng lớn lực đạo, điên cuồng tiến công, nhưng hai chân của Tần Quân không động đậy, chỉ dựa vào hai tay liền đỡ được tất cả chiêu thức của Tần Thiên Võ.

Cùng lúc đó…

Cửu Cung Vô Thượng cũng nhận được tin tức.

- Thiên Đế khiêu chiến Bổn Tọa? Hắn điên rồi?

Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày hỏi, Ma đồ quỳ trước mặt hắn không dám ngẩng đầu nhìn thẳng, run giọng trả lời:

- Không rõ ràng, tin tức đã truyền khắp Cổ Thánh đế đạo, Ma Tổ, ngài nhất định phải bóp chết Thiên Đế, nếu không mặt mũi của ngài đặt ở nơi nào?

Đối với cái này, Cửu Cung Vô Thượng thờ ơ, hắn đang hoài nghi Tần Quân có phải lôi kéo đến cường giả hỗ trợ hay không, dù sao một tháng không có khả năng mạnh đến cùng hắn chống lại.

Không phải là Ma Cảnh Thương chứ?

Ánh mắt của Cửu Cung Vô Thượng lấp lóe, chợt nhìn Ma đồ nói:

- Thông báo Cổ Thánh Đế Đạo, sau mười ngày, Bổn Tọa tiến về Lục Đế thành nghênh chiến, để Thiên Đế chuẩn bị kỹ càng giao Đại Tần thiên đình cho Bổn Tọa!

Đây chính là Sơ Thủy ma tổ!

Bá đạo tuyệt luân!

Ma Cảnh Thương lại như thế nào, đồng dạng thân là Ma Tổ, Cửu Cung Vô Thượng chưa bao giờ để Ma Cảnh Thương vào trong mắt.

- Vâng!

Ma đồ hưng phấn rời đi, Cửu Cung Vô Thượng càng uy phong, những thủ hạ bọn hắn càng phong quang

Ngày đó, tin tức liền truyền về Cổ Thánh Đế Đạo, tiếp xuống mười ngày, để vô số vũ trụ chấn động

Cửu Cung Vô Thượng đại chiến Thiên Đế!

Cơ hồ không có người cho rằng Thiên Đế có thể thắng, ai chẳng biết Thiên Đế trùng tu, hiện tại chỉ có thể dựa vào thủ hạ tranh bá?

Cửu Cung Vô Thượng là ai?

Hỗn Độn sơ khai, Đại Đạo Vị Diện Đại Đạo chủ giác thứ nhất, luận tư lịch, Cổ Thánh Đế Đạo đều là vãn bối của hắn, bao quát Thiên Đế ở bên trong.

Cho nên cho dù Cửu Cung Vô Thượng lại làm nhiều chuyện thương thiên hại lý, chúng sinh cũng không cho rằng hắn sẽ bại

Mười ngày trôi qua rất nhanh.

Trên Lục Đế thành, lơ lửng vô số Thần Tướng, các tướng sĩ trận địa sẵn sàng đón quân địch, trên mặt mỗi người đều chảy mồ hôi lạnh

Đắc Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết, tiểu Ly… ngồi ở trên đám mây, ngay cả Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Nhược Tâm, Tần Tuyết cũng có mặt, trận chiến này nếu Tần Quân bại, Đại Tần thiên đình không còn tồn tại, cho nên bọn nhỏ có nhìn hay không đều không ảnh hưởng quá lớn

Nếu Tần Quân thắng, còn có thể làm tấm gương cho bọn nhỏ

- Mẫu Hậu, phụ hoàng có thể thắng sao?

Nhược Tâm nhìn Liễu Nhược Lai hỏi, trên mặt mang vẻ lo lắng.

Liễu Nhược Lai chần chờ, không có trả lời.

Nàng tín ngưỡng Vận Mệnh Đại Đạo, nhưng Cửu Cung Vô Thượng nghe nói áp đảo Vận Mệnh, khiến cho nàng không dám khẳng định, nhưng nàng cũng không muốn để nữ nhi khổ sở, cho nên trầm mặc

- Yên tâm đi, phụ hoàng nhất định có thể thắng.

Tần Tuyết kéo tay của Nhược Tâm, vui cười nói.

Tần Thiên Võ cùng Tần Lăng Mệnh cũng huy quyền, cười như hai tiểu Thái Dương

Trong lòng bọn họ, Tần Quân là tồn tại cường đại nhất

- Tùy thời làm tốt chuẩn bị chiến đấu!

Thái Bạch Kim Tinh nhìn đám người Dương Tiễn, Doanh Chính nói, nếu Tần Quân không thắng được, như vậy Đại Tần thiên đình liền cùng nhau tiến lên, thời khắc sinh tử tồn vong, còn để ý ước định làm gì?

Đám người Dương Tiễn gật đầu, bọn hắn cũng có tính toán như vậy

- Thiên Đế! Bổn Tọa đến rồi!

Thanh âm của Cửu Cung Vô Thượng bỗng nhiên từ sâu trong vũ trụ truyền đến, nói xong hắn còn càn rỡ cười to, trong tiếng cười tràn ngập hưng phấn, phảng phất như đã thấy Tần Quân cầu xin tha thứ.

------oOo------

Chương 2206: Thiên Đế lực lượng (1)

Sơ Thủy ma tổ Cửu Cung Vô Thượng đến rồi!

Toàn bộ Lục Đế thành cùng sao trời, phi đảo chung quanh tất cả đều yên tĩnh như chết, mọi người đều run sợ, mê mang đối với tương lai

Ngay cả tướng sĩ của Đại Tần thiên đình cũng không thể tin được Tần Quân có thể chiến thắng Cửu Cung Vô Thượng

Sâu trong vũ trụ, Ma khí trùng trùng điệp điệp cuốn tới, ở trong Ma khí, vô số Ma đồ gầm thét, Cửu Cung Vô Thượng lơ lửng ở trên đỉnh của tất cả Ma đồ, hai tay tự nhiên rủ xuống, đôi mắt nhìn phía trước, hung quang đại hiển

- Quả nhiên là có Ma Cảnh Thương, xem ra hắn là át chủ bài lớn nhất của ngươi.

Cửu Cung Vô Thượng lẩm bẩm, biểu lộ có chút khinh thường

Sau khi Thiên Đế Luân Hồi, vẫn là quá ngây thơ rồi, thật sự cho rằng Ma Cảnh Thương có thể địch hắn?

Lúc này không giống ngày xưa, bây giờ Hồng Mông xa không phải trước kia có thể so sánh!

Lúc này, trong Lục Đế thành dạo bước đi ra một bóng người, chính là Tần Quân, Vô Cực Hồng Mông bào phiêu động, khuôn mặt hắn đạm mạc, phảng phất như không để Cửu Cung Vô Thượng ở trong lòng

Tại Nguyên Sơ kỳ, hắn liền lợi dụng Thủy Nguyên khí thối luyện Vô Cực Hồng Mông bào, Hồng Mông Đế Kiếm, Chí Tôn Cửu Long Ỷ, khiến cho phẩm cấp của chúng viễn siêu Hỗn Độn Chí Bảo, thậm chí còn mạnh hơn Hồng Mông pháp bảo

Nói không khoa trương, hắn đứng đấy bất động, để Cửu Cung Vô Thượng đánh, cũng không đả thương được hắn một sợi lông!

Cuộc chiến đấu này, kết quả đã được quyết định từ lâu.

Rất nhanh, Cửu Cung Vô Thượng mang theo Ma Quân đi vào trước Lục Đế thành, cách xa nhau nghìn vạn dặm, hắn dừng lại, nhìn về phía Tần Quân cười hỏi:

- Thiên Đế, ngươi phát điên cái gì? Lại vội vã giao Đại Tần thiên đình cho ta như vậy?

Tần Quân thờ ơ nói:

- Tới đi, trẫm nhường ngươi ba chiêu!

Ba chiêu xem như hắn trả ân Cửu Cung Vô Thượng giải vây, sau ba chiêu, hai người không còn ân tình.

Nghe vậy, Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày, toàn bộ sinh linh trong vũ trụ đều xôn xao, Lục Đế thành càng vỡ tổ

- Ba chiêu? Bệ Hạ điên rồi sao?

- Ông trời ơi. Bệ Hạ lại muốn nhường Cửu Cung Vô Thượng ba chiêu, điên thật rồi, đây là muốn chắp tay nhường Đại Tần thiên đình sao?

- Có phải Bệ Hạ tẩu hỏa nhập ma hay không?

- Bệ Hạ đã bỏ đi rồi?

- Hồ nháo! Lúc này còn khoe khoang!

Các sinh linh đều khinh bỉ, tiếng mắng vang trời, nếu giao Đại Tần thiên đình cho Cửu Cung Vô Thượng, ngày sau bọn hắn khẳng định sẽ sinh hoạt trong nước sôi lửa bỏng

Các Thần tướng nhất phẩm của Đại Tần thiên đình cũng bối rối.

- Bệ Hạ đến cùng thế nào?

Đông Hoàng Thái Nhất cắn răng hỏi, mặc dù là tử trung, nhưng hắn cũng không thể nhìn Tần Quân chịu chết a

Thần Tướng còn lại sắc mặt âm trầm, tùy thời chuẩn bị xuất thủ, nghĩ cách cứu viện Tần Quân

Đại quân Ma tộc thì ồn ào cười ha hả, không chút kiêng kỵ trào phúng Tần Quân, Cửu Cung Vô Thượng cũng tỉnh thần lại, ngửa đầu cười to, tiếng cười vang vọng mấy chục Đại Đạo Vị Diện, để sinh linh đinh tai nhức óc

Tần Quân nhẹ hừ một tiếng, trêu tức nhìn Cửu Cung Vô Thượng, như nhìn khiêu lương tiểu sửu.

Cửu Cung Vô Thượng cười một hồi lâu, mới chú ý tới ánh mắt của Tần Quân, để hắn không khỏi thu liễm nụ cười, tâm tình đi theo khó chịu

- Hừ! Đã ngươi muốn chết, vậy ta thành toàn ngươi!

Cửu Cung Vô Thượng nâng tay phải lên, Ma khí cuồn cuộn từ trong lòng bàn tay bay ra, hóa thành một cự kiếm khủng bố, lướt qua tinh không, lấy tốc độ Dương Tiễn, Nữ Oa, Nhiễm Mẫn, Doanh Chính đều không cách nào phản ứng giết tới trước mặt Tần Quân.

Muốn nhất kích tất sát!

Oanh một tiếng!

Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân đột nhiên bắn ra kim quang, đỡ được Ma khí cự kiếm, ngay sau đó chấn động, cự kiếm trong nháy mắt tiêu tán, hóa thành Hắc Vụ vô biên

Hoa...

Một màn này để ức vạn sinh linh xôn xao, nghẹn họng nhìn trân trối

Tần Quân vậy mà chặn lại?

- Cái này sao có thể?

- Ta hoa mắt?

- Không thích hợp! Là áo bào trên người Thiên Đế!

- Đúng! Đó là một pháp bảo!

------oOo------

Chương 2207: Thiên Đế lực lượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhưng pháp bảo như thế nào có thể ngăn cản công kích của Ma Tổ?

Đại quân Ma tộc càng sôi trào, tất cả đều đang kinh ngạc thốt lên, phảng phất như gặp quỷ

Trong lòng bọn họ, Cửu Cung Vô Thượng là vô địch, xuất thủ không miểu sát Tần Quân, liền để bọn hắn không thể tiếp nhận

Các Tiên quan Thần tướng của Đại Tần thiên đình đều mắt trợn tròn, vô cùng yên tĩnh

Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày, hừ nói:

- Thì ra là thế, ngươi cho rằng có pháp bảo liền có thể không sợ hãi?

Dứt lời, Cửu Cung Vô Thượng lách mình đến trước người Tần Quân, tay phải đánh ra, Vô Cực Hồng Mông bào lần nữa bắn ra kim quang, đánh Cửu Cung Vô Thượng bay ra ngoài.

Vũ trụ, yên tĩnh!

Tay phải của Cửu Cung Vô Thượng run rẩy, hai mắt trợn tròn, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được

- Làm sao có thể, đó là pháp bảo gì.

Cửu Cung Vô Thượng bị hù dọa, chỉ cảm thấy trên mặt nóng bỏng, lập tức thẹn quá hoá giận

- Bổn Tọa cũng không tin!

Cửu Cung Vô Thượng giận quát một tiếng, lần nữa giết tới trước mặt Tần Quân, tay trái lấy ra một thanh đại đao tựa như răng nanh, nhất đao trảm đi, không gian chung quanh Tần Quân trong nháy mắt phá nát

Oanh...

Vô Cực Hồng Mông bào lại bắn ra kim quang, ngăn trở đại đao của Cửu Cung Vô Thượng, để nó không cách nào tiến lên mảy may

- Ba chiêu đã qua.

Tần Quân lạnh lùng nhìn chằm chằm Cửu Cung Vô Thượng, Thần uy trong ánh mắt để Cửu Cung Vô Thượng tim đập loạn, một cảm giác để linh hồn hắn run sợ như sóng biển bao phủ tâm linh của hắn

Thoại âm rơi xuống…

Kim quang lui tán, Tần Quân thuấn di xuất hiện ở sau lưng Cửu Cung Vô Thượng, để đao của Cửu Cung Vô Thượng thất bại

Thần uy của Thiên Đế trong khoảnh khắc liền bao phủ Cửu Cung Vô Thượng, để hắn không thể động đậy, khắp cả người băng lạnh

- Cái tên Vô Thượng này, ngươi không xứng dùng, chỉ có trẫm có tư cách xưng vô thượng!

Thanh âm của Tần Quân nổ vang ở bên tai Cửu Cung Vô Thượng, chấn động đến hắn điên đảo tâm thần, lúc này, một tay của Tần Quân vung đến, đập vào trên lưng Cửu Cung Vô Thượng

Băng...

Tựa như đập dưa hấu, nhục thân của Cửu Cung Vô Thượng trực tiếp sụp đổ, máu tươi hóa thành huyết vụ khuếch tán, chỉ để lại một đạo Nguyên thần ở trong lòng bàn tay của Tần Quân, run lẩy bẩy.

Đại quân Ma tộc yên tĩnh, tất cả Ma đồ đều há to mồm, hai mắt trợn lên.

- Ách.

Dương Tiễn nghẹn họng nhìn trân trối, đầu lưỡi sắp phun ra, không chỉ hắn, tất cả Thần Tướng Tiên Quan của Đại Tần thiên đình cũng như thế

Dù là Đắc Kỷ, Hi Linh Nữ Đế, Hắc Điệp Tiên Tử, tiểu Ly một mực tín nhiệm Tần Quân cũng mắt trợn tròn.

Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Nhược Tâm, Tần Tuyết thì không ngừng dụi mắt, sợ mình nhìn lầm.

Một chưởng!

Chỉ dựa vào một chưởng!

Tần Quân liền phế Cửu Cung Vô Thượng, miểu sát chiến thắng!

Cái trán của Ma Cảnh Thương toát ra mồ hôi lạnh, một chưởng ban nãy không ngừng chiếu lại ở trong đầu hắn, nhìn như chậm chạp, trăm ngàn chỗ hở, nhưng hắn có một loại trực giác, nếu như hắn là Cửu Cung Vô Thượng, chỉ sợ ngay cả nguyên thần cũng sẽ phá tán

- Ngươi bại.

Tần Quân nhìn Cửu Cung Vô Thượng ở trong lòng bàn tay, lạnh lùng nói.

Cửu Cung Vô Thượng chỉ còn lại có nguyên thần đã ngốc trệ, thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn Tần Quân

- Đây là lực lượng gì.

Hắn run rẩy, thì thào hỏi.

- Lực lượng của trẫm, Thiên Đế lực, siêu việt Hồng Mông.

Tần Quân nhẹ giọng nói, trong lời nói lộ ra tự ngạo cường đại, phảng phất như miệt thị Hồng Mông.

- Thiên Đế lực.

Cửu Cung Vô Thượng như bị sét đánh, lặp đi lặp lại câu nói này.

Lúc này, Tần Quân nhìn về phía Đại quân Ma tộc ở phương xa, bỗng nhiên vung tay áo, ức vạn Ma đồ trong nháy mắt biến mất, ngay cả Ma khí tràn ngập trong tinh không cũng bị tản ra.

------oOo------

Chương 2208: Thần Thoại phục sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ trụ yên tĩnh, gió lạnh thổi qua.

Trên Lục Đế thành, tất cả mọi người sợ hãi nhìn Tần Quân, thậm chí quên cao hứng

Trận chiến này, Tần Quân chiến thắng, Đại Tần thiên đình vốn nên reo hò, nhưng bởi vì Tần Quân biểu hiện thật sự quá mức kinh hãi, để bọn hắn đến nay còn chưa có lấy lại tinh thần.

- Thật thắng.

Bạch Trạch lẩm bẩm, lặng lẽ hoảng hốt, trong lòng càng lật lên sóng to gió lớn

Văn Thần của Đại Tần thiên đình đang khiếp sợ, đồng thời đều cảm giác trên mặt nóng bỏng, giống như Thái Bạch Kim Tinh, càng là hận tìm không được một cái lỗ để chui vào

Lúc trước bọn hắn nghi vấn Tần Quân, thậm chí tập thể khuyên can Tần Quân, có thể nói là dĩ hạ phạm thượng, khi quân phạm thượng

Nguyên lai tưởng rằng Tần Quân chắc chắn thất bại, phải dựa vào những người khác mới có hi vọng chiến thắng, bọn hắn cũng không có để ý cái tội này, nhưng bây giờ…

Kết quả chiến đấu đi ra.

Cửu Cung Vô Thượng lại bị Tần Quân một tay đập đến nhục thân bạo liệt, để bọn hắn may mắn đồng thời cũng có sợ hãi

Bọn hắn hiểu, tiếp xuống bọn hắn sẽ trở thành trò cười của toàn bộ Đại Tần thiên đình

- Ma Binh của ngươi, trẫm thu, Cổ Thánh Đế Đạo thuộc về trẫm, trong vòng một năm, nếu trẫm còn chứng kiến ngươi ở Cổ Thánh Đế Đạo, cũng đừng trách trẫm không khách khí!

Tần Quân thu chưởng, nhìn xuống Cửu Cung Vô Thượng lạnh giọng nói, có thể nói là phong thủy luân chuyển.

Cửu Cung Vô Thượng bức bách hắn trong vòng trăm năm rời đi, Tần Quân thì buộc hắn một năm.

Loại nhục nhã này để Cửu Cung Vô Thượng hận không thể hồn phi phách tán

Nhưng sống càng lâu, càng không muốn chết.

Cửu Cung Vô Thượng chỉ có thể lựa chọn đào tẩu, thậm chí không dám liếc Tần Quân một cái, nguyên thần cấp tốc trốn vào hư không, biến mất không thấy gì nữa

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... đánh bại Cửu Cung Vô Thượng! Thu hoạch được một cơ hội Thần Ma phục sinh, một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để khóe miệng của hắn giương lên

Trận đại chiến này như chúng sinh suy nghĩ, là một trận miểu sát, nhưng đối tượng miểu sát lại tương phản chúng sinh suy nghĩ

Đợi Cửu Cung Vô Thượng biến mất, Lục Đế thành bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên

- Thiên Đế Bệ Hạ quá mạnh!

- Bệ Hạ thắng! Ta con mẹ nó… miểu sát!

- Ai nói Bệ Hạ điên rồi? Heo sao? Bệ Hạ rõ ràng mạnh như vậy!

- Rốt cuộc hiểu tại sao Bệ Hạ khăng khăng muốn chiến Cửu Cung Vô Thượng! Móa! Quá mạnh!

- Bệ Hạ uy vũ! Ngày sau ai còn dám nói Bệ Hạ yếu, ta liều với hắn!

Tiếng hoan hô để Đại Tần Vị Diện sôi trào, tin tức liên quan tới Thiên Đế miểu sát Cửu Cung Vô Thượng càng nhanh chóng truyền đi

Tần Quân bay trở về Đại Tần thiên đình, Tôn Ngộ Không, Doanh Chính, Dương Tiễn, Triệu Vân, Cường Lương… nhao nhao tụ tập đến, kích động chúc mừng

Đám Tiên Quan cũng bay tới, nhưng đều hổ thẹn cúi đầu xuống, không dám nhìn về phía Tần Quân

- Hiện tại, còn có ai muốn làm trái với ý chí của trẫm?

Tần Quân liếc nhìn một vòng hỏi, âm thanh vô cùng bình tĩnh, phảng phất như nói một việc nhỏ

Càng như thế, đám Tiên Quan áp lực càng lớn, nhao nhao quỳ ở trên hư không, cùng kêu lên nói:

- Chúng Thần hồ đồ! Xin Bệ Hạ thứ tội!

Hơn vạn Tiên Quan Thần Tướng quỳ bái Tần Quân, thỉnh cầu thứ tội, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, để bách tính của Lục Đế thành càng thêm hưng phấn

Mấy trăm triệu bách tính cùng kêu lên hò hét tên Thiên Đế, phụ nhân già trẻ nhao nhao đi ra phòng, đi theo hò hét tên Thiên Đế

- Phụ hoàng! Ngươi thật lợi hại a!

Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết, Nhược Tâm cũng tụ tập đến, tất cả đều sùng bái nhìn Tần Quân

Tần Quân vuốt vuốt đầu của bọn hắn, cười nói:

- Cố gắng tu luyện, ngày sau Đại Tần thiên đình dựa vào các con bảo hộ.

Bạch Trạch bay tới, xoay người hành lễ, hổ thẹn nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ.

Nàng không chỉ là Thiên Phi, còn là Tiên Quan nhất phẩm của Đại Tần thiên đình, sở dĩ quần thần dám cùng một chỗ khuyên can Tần Quân, một bộ phận nguyên nhân rất lớn là bởi vì có nàng đỉnh lấy.

Nhưng mà lần này, Tần Quân đánh mặt tất cả mọi người, cho dù là Bạch Trạch cũng có chút hối hận

------oOo------

Chương 2209: Thần Thoại phục sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không có việc gì, hồi cung thôi.

Tần Quân mỉm cười, phất tay.

Hắn thân là Thiên Đế, đương nhiên sẽ không so đo những việc nhỏ này, hiện tại thực lực của hắn đã hiện ra, nếu như còn có người dám nghi vấn, vậy hắn liền không khách khí nữa

Cứ như vậy, tin tức Cửu Cung Vô Thượng bại trận cấp tốc truyền ra, kinh động vô số Đại Đạo Vị Diện

- Làm sao có thể? Cửu Cung Vô Thượng bại? Còn bị Thiên Đế miểu sát?

- Xác định không có Ma Cảnh Thương xuất thủ?

- Thiên Đế bằng thực lực bản thân đánh bại Cửu Cung Vô Thượng?

- Hoang đường, làm sao có thể?

- Đây chính là Cửu Cung Vô Thượng, Thiên Đế có thể chiến thắng hắn? Kéo con bê đi!

Phàm là vũ trụ nhận được tin tức tất cả đều sôi trào lên, các sinh linh cơ hồ đều không thể tin được chiến báo

Cửu Cung Vô Thượng làm sao có thể thua?

Lục Đế thành.

Tần Quân, Ma Cảnh Thương, Nguyên Sơ đại đế, Viêm Tuyên Đế Quân, Cơ Hạo Dạ, Hi Linh Nữ Đế, Thiết Kình Thiên, Hắc Điệp Tiên Tử ngồi vây quanh ở trong đình viện.

Mọi người ở đây cơ hồ đều xem như đồ đệ của Tần Quân, Hi Linh Nữ Đế cùng Hắc Điệp Tiên Tử càng là Thiên Phi của hắn, giờ phút này tất cả mọi người sùng kính nhìn về phía Tần Quân

- Sư tôn, hiện tại ngài rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Ma Cảnh Thương thận trọng hỏi.

Lúc trước chiến đấu đối với hắn kích thích thật sự là quá lớn.

- Bí mật.

Tần Quân mỉm cười hỏi, chợt nghiêm mặt nói:

- Trẫm có biện pháp để cho các ngươi mạnh lên, Hi Linh đã thử qua, các ngươi nguyện ý không?

Cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, hắn dự định trực tiếp sử dụng.

Mọi người hai mặt tương đối, Nguyên Sơ đại đế đề nghị nói:

- Để Hạo Dạ tới đi, dù sao hắn là người tìm được sư tôn trước nhất.

Thiết Kình Thiên muốn nói lại thôi, hắn là đồ đệ Tần Quân ở Huyền Đương đại thế giới thu, nhưng ở trước mặt đám người Nguyên Sơ đại đế,

căn bản không đáng chú ý

Hắc Điệp Tiên Tử ngược lại còn tốt, không tranh không đoạt, tự mình uống trà.

Tần Quân thu thần sắc của bọn hắn vào trong mắt, thế là cười nói:

- Hạo Dạ cùng Kình Thiên lưu lại, những người khác rời đi trước a.

Nghe vậy, mọi người đứng dậy hành lễ, sau đó cáo lui.

- Hệ thống, thi triển Thần Ma Chinh Triệu đối với Cơ Hạo Dạ!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Cơ Hạo Dạ kích động khó nhịn liền bị hắn hút vào giữa mi tâm, biến mất không thấy gì nữa

Trong đình viện chỉ còn lại có Tần Quân cùng Thiết Kình Thiên

Thiết Kình Thiên lo lắng bất an nhìn Tần Quân, tuy ngày bình thường Tần Quân thường thường tặng hắn thiên tài địa bảo, nhưng hắn vẫn cảm giác Tần Quân cao không thể chạm, song phương chênh lệch quá lớn, khiến cho hắn rất ít quấy rầy Tần Quân

- Kình Thiên, ngươi nguyện ý cải biến huyết mạch không?

Tần Quân cười híp mắt hỏi, duyên phận sư đồ với Thiết Kình Thiên, là hắn lần thứ nhất dùng Vận Mệnh Chi Luân xuyên việt

- Nguyện ý, chỉ cần có thể mạnh lên!

Thiết Kình Thiên gật đầu nói, như gà con mổ thóc.

Tần Quân lật ra thủ chưởng, một hạt châu xuất hiện ở trong tay, giới thiệu nói:

- Đây là Hỗn Độn Hỏa châu, có thể để ngươi biến thành Hỗn Độn Hỏa linh chi thể.

Đối với hắn hôm nay mà nói, mấy chục ngàn ức giá trị danh khí căn bản tính không được cái gì

Nghe vậy, Thiết Kình Thiên kích động không thôi, vội vàng khấu tạ Tần Quân

Tần Quân nâng hắn đứng dậy, để hắn đi xuống dùng.

Đợi Thiết Kình Thiên rời đi, trong lòng Tần Quân phân phó nói:

- Hệ thống, sử dụng cơ hội Thần Ma phục sinh, phục sinh Nhậm Ngã Tiếu!

------oOo------

Chương 2210: Thần bí Chính Hoa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bắt đầu phục sinh Thần Ma Nhậm Ngã Tiếu!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân kiên nhẫn chờ đợi.

Nhậm Ngã Tiếu vì hắn cùng Thần Thoại Hệ Thống hi sinh, hắn tự nhiên muốn phục sinh.

Chỉ là hắn rất ngạc nhiên, vô số năm sau, tu vi của Nhậm Ngã Tiếu chỉ là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh?

Khẳng định không có khả năng!

- Đinh! Cơ Hạo Dạ thành công biến thành Thần Ma, phải chăng phóng thích?

- Trước không phóng thích.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thành công phục sinh Thần Ma Nhậm Ngã Tiếu! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích.

Tần Quân phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Nhậm Ngã Tiếu!

- Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại không biết!

- Thân phận: Thủy Nguyên Thần!

- Tu vi: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Bất Diệt Thánh thân! Thủy Nguyên Thần Công!

- Thần thông: Diệt Tuyệt Thần Đao! Hồng Mông bá chưởng! Uống Phá Hỗn Độn! Chưởng Khống Âm Dương! Càn Khôn Vô Cực chân! Vô Cực Vô Sinh!

- Độ trung thành: 100!

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh hậu kỳ?

Tần Quân chau mày, có chút không vừa ý.

Lúc này, một bóng người xuất hiện ở trước mặt hắn, phong lưu phóng khoáng, áo trắng nhẹ nhàng, chính là Nhậm Ngã Tiếu.

Vẫn như cũ là bộ dáng phóng khoáng ngông ngênh kia, biểu lộ bình tĩnh, tựa hồ không kinh ngạc mình được phục sinh, hắn quan sát hai tay, ngẩng đầu cười nói với Tần Quân:

- Coi như tiểu tử ngươi có lương tâm.

Từ câu nói này liền có thể phỏng đoán, hắn đã sớm biết Thần Thoại Hệ Thống có công năng phục sinh

- Ngươi gọi trẫm là cái gì?

Tần Quân nâng chung trà lên, một bên thổi nhiệt khí, một bên hững hờ hỏi.

- Tiểu tử, thế nào?

Nhậm Ngã Tiếu nhướng mày cười nói, biểu lộ giống như đang gây hấn với trêu tức

- Ừm?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, chỉ như vậy, không có sát khí, không có uy áp, lại để Nhậm Ngã Tiếu sửng sốt.

Cái ánh mắt này.

Nhậm Ngã Tiếu động dung, hai mắt luôn luôn bình tĩnh loé lên dị quang, toàn thân run rẩy.

- Là ngài…

Nhậm Ngã Tiếu nuốt một ngụm nước bọt, run giọng hỏi, có thể thấy được nội tâm của hắn có bao nhiêu kích động

- Không sai, là trẫm, ở trong khoảng thời gian trẫm không có khôi phục ký ức này, ngươi dám xưng trẫm là tiểu tử?

Tần Quân đặt chén rượu xuống, giận dữ hỏi.

Dọa đến Nhậm Ngã Tiếu vội vàng quỳ xuống, hắn không sợ hãi, ngược lại hưng phấn kích động, nói:

- Phụ Thần! Ngài rốt cục về rồi!

Nguyên Sơ thất thần chính là Tần Quân sáng tạo, Nhậm Ngã Tiếu tương đương với Tần Quân, nhưng bởi vì hồn phách độc lập, sớm ở Nguyên Sơ kỳ, bọn hắn liền xưng Tần Quân là Phụ Thần.

- Mau dậy đi, vì sao ngươi yếu như vậy?

Tần Quân tức giận nói, nghe vậy, Nhậm Ngã Tiếu đứng dậy, cười hắc hắc nói:

- Không có cách, ta đang tránh né lực chú ý của Thủy Nguyên Thần còn lại a, đây là phân thân của ta, bản tôn ta bị phong ấn, hồn phách chuyển di ở trên phân thân, để Chư Thần không thể nhận ra, man thiên quá hải, chờ

ta trở về, bản tôn giải phong ấn, thực lực liền sẽ trở về.

Đang khi nói chuyện, hắn không ngừng dò xét Tần Quân, so với lúc Tần Quân biến mất, khí tức vô cùng đáng sợ.

Không hổ là Phụ Thần, vẫn như cũ cao thâm mạt trắc.

- Vì sao phải giấu diếm bọn hắn?

Tần Quân nhíu mày hỏi, xem ra sau khi hắn rời đi, các Thủy Nguyên Thần cũng không hài hòa

Nhậm Ngã Tiếu bắt đầu giải thích, thuận tiện vì Tần Quân giảng thuật sau khi hắn rời đi phát sinh hết thảy, chính là bí mật kinh thiên của Hồng Mông.

Trong Tinh Đạo bảy màu.

------oOo------

Chương 2211: Thần bí Chính Hoa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai mươi bốn cái Mộc Quan lẳng lặng tiến lên, đằng sau nổi lơ lửng mấy trăm triệu thi thể, trùng trùng điệp điệp phi hành, để người tê cả da đầu

Nếu nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện những thi thể này có Minh Trùng tộc, Huyết Bức tộc, Nhân tộc, Ma tộc,… tất cả đều chết thảm, chết không nhắm mắt, hóa thành xác ướp, cực kỳ kinh dị

- Hồng Mông Phán Xuất Tam Thiên Đạo Duy Ngã Chính Hoa Vô Mệnh Sổ.

Thanh âm như có như không mênh mông lần nữa truyền ra, cũng may trong Tinh Đạo bảy màu không có sinh linh đi ngang qua, nếu không sẽ bị hù chết

Thanh âm mênh mông này cách mỗi một nén nhang thời gian, liền sẽ niệm

một lần:

- Hồng Mông Phán Xuất Tam Thiên Đạo Duy Ngã Chính Hoa Vô Mệnh Sổ.

Hai mươi bốn cái Mộc Quan tiếp tục chẳng có mục đích nổi lơ lửng, không biết muốn lái về phương nào.

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy chục tỉ dặm.

Nguyên Thần của Cửu Cung Vô Thượng mang theo Đọa Thiên Kiếm Đế bay tới, thời khắc này mặt mũi của Cửu Cung Vô Thượng tràn đầy phẫn nộ, đáy mắt còn có một tia e ngại mà thường nhân khó bắt được

- Chúng ta rốt cuộc đi chỗ nào?

Đọa Thiên Kiếm Đế hỏi, hắn còn chưa biết được tin tức Cửu Cung Vô Thượng thua Tần Quân, thời điểm đang tu luyện, bị Cửu Cung Vô Thượng đưa đến Tinh Đạo bảy màu.

- Đi Hồng Mông!

Cửu Cung Vô Thượng cũng không quay đầu lại nói, nghe mà Đọa Thiên Kiếm Đế trừng to mắt

- Vì sao đi Hồng Mông?

Thân thể của Đọa Thiên Kiếm Đế run nhè nhẹ, tu vi của hắn đi Hồng Mông, có thể nói là dữ nhiều lành ít

- Đi tìm Thần linh! Thần linh chân chính!

Cửu Cung Vô Thượng cắn răng trả lời, vừa dứt lời, hắn đột nhiên dừng lại.

Đọa Thiên Kiếm Đế giật nảy mình, theo ánh mắt của Cửu Cung Vô Thượng nhìn qua, vừa hay nhìn thấy hai mươi bốn cái Mộc Quan mang theo mấy trăm triệu thi thể bay tới.

- Đó là…

Đọa Thiên Kiếm Đế thấy tê cả da đầu, nơi này đã rời xa Cổ Thánh Đế Đạo mấy trăm Đại Đạo Vị Diện, để hắn khó tránh khỏi hoảng hốt

- Chờ một chút!

Cửu Cung Vô Thượng phảng phất như nghĩ đến sự tình đáng sợ gì, sắc mặt đại biến.

Đọa Thiên Kiếm Đế cẩn thận từng li từng tí hỏi:

- Đến cùng thế nào?

- Làm sao có thể, sao hắn lại xuất thế, không có khả năng.

Cửu Cung Vô Thượng dọa đến tê cả da đầu.

Lúc này, âm thanh mênh mông kia vang lên lần nữa:

- Hồng Mông Phán Xuất Tam Thiên Đạo Duy Ngã Chính Hoa Vô Mệnh Sổ.

Chính Hoa!

Cửu Cung Vô Thượng trừng to mắt, quay người mang theo Đọa Thiên Kiếm Đế đụng vào trên thời không bích chướng, tan biến ở trong bóng đêm vô tận.

Cho dù là Tô Đế, cũng chưa từng để Cửu Cung Vô Thượng hoảng hốt đào tẩu như thế

Hai mươi bốn cái Mộc Quan vẫn không có biến hóa, tiếp tục phi hành

Phía sau mấy trăm triệu xác ướp dù không gào thét, nhưng lại để Tinh Đạo bảy màu vô cùng âm u, phảng phất như có ác quỷ hoành hành

Lục Đế thành, trong đình viện.

- Vì sao Thái Dịch muốn đối nghịch với các ngươi? Hắn muốn độc bá Hồng Mông?

Tần Quân nhíu mày, mặt mũi tràn đầy nghi ngờ hỏi, ở trong ấn tượng của hắn, Thái Dịch Hỗn Độn xem như tồn tại tương đối trung thực đôn hậu trong Nguyên Sơ lục thần, tại sao lại biến hóa lớn như thế?

- Không sai, hắn muốn Hỗn Độn thay thế Hồng Mông, dã tâm quá lớn, Hồng Mông sinh linh gần như bị hắn đồ sát hầu như không còn, cũng may toàn bộ chúng ta liên thủ ngăn hắn, mới hình thành bố cục như bây giờ, Hồng Mông cùng Hỗn Độn đồng thời tồn tại.

Nhậm Ngã Tiếu ngồi ở bên cạnh gật đầu nói.

Nhấc lên Thái Dịch Hỗn Độn, trong mắt của hắn đều là lãnh mang.

- Hồng Mông Thần linh còn lại có khỏe không?

- Còn tốt, đều ở Hồng Mông biên giới bế quan, không có bước vào Hồng Mông.

- Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô, Vũ Văn Thành Đô thì sao?

- Không biết, nhưng bọn hắn không có chết ở trong Hồng Mông đại kiếp.

Sau khi tìm hiểu, Tần Quân thở dài một hơi.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Hỗn Độn lại phức tạp như vậy.

Đến cùng vì sao Thái Dịch Hỗn Độn có dị biến như thế?

Tần Quân luôn cảm thấy phía sau cái này nguyên nhân không đơn giản, từ nơi sâu xa, tựa hồ có đồ vật gì đó thôi động hết thảy.

------oOo------

Chương 2212: Chính Hoa Tà Phật (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngài đã giác tỉnh, vậy ta liền nên trở về giải phong bản tôn, có ngài ở đây, Thái Dịch còn dám phách lối?

Nhậm Ngã Tiếu cười tự tin.

Một khi hắn tìm về bản tôn, ngoại trừ Hồng Mông Thần linh, hắn ai cũng không sợ.

Tần Quân gật đầu nói:

- Ngươi đi đi, thuận tiện giúp trẫm lưu ý Vũ Văn Thành Đô Nhan Vương Điện, còn có Đấu Chiến Thắng Phật cùng Lục Ngô.

Nghe vậy, Nhậm Ngã Tiếu gật đầu, sau đó tự mình rót một chén rượu, uống một hơi cạn sạch, liền biến mất tại nguyên chỗ

Đợi hắn rời đi, Tần Quân thì suy nghĩ sâu xa.

Thông qua Nhậm Ngã Tiếu giới thiệu, Tần Quân hiểu rõ được, trong năm tháng hắn rời đi, Hồng Mông một mực khuếch trương, đột phá Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng dễ dàng hơn trước kia, đương nhiên, vẫn cần sáng tạo đại tạo hoá, tuy yêu cầu giảm hơn rất nhiều.

Bây giờ, Thái Dịch Hỗn Độn chính là tồn tại cường đại nhất trong Hồng Mông Thần linh, nhưng từ khi Hỗn Độn cường đại, hắn liền ẩn cư ở bên ngoài Hồng Mông, cụ thể ở đâu, ngay cả Nhậm Ngã Tiếu cũng không rõ ràng.

Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Âm Dương Nguyên Đế cũng đều phân tán, tình cảnh cụ thể, Nhậm Ngã Tiếu không biết, nhưng nếu có Hồng Mông Thần linh vẫn lạc, bọn hắn đều có thể cảm ứng được

Sinh linh từ thời kỳ Hồng Mông sống đến bây giờ còn rất ít, Lăng Đế chính là một cái trong số đó.

Tần Quân chỉ có thể cầu nguyện Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô còn sống, nếu bọn họ còn sống, tuyệt đối là nhóm Đại Năng cường đại nhất dưới Hồng Mông Thần linh.

- Thi triển Hồng Mông Độ Kiếp với Cơ Hạo Dạ!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, sau khi đánh bại Cửu Cung Vô Thượng, cực hạn của hệ thống lần nữa đề cao.

Mà bây giờ hắn có ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba lần cực hạn giác tỉnh, bốn cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, cùng với một số khen thưởng khác

Trước Hồng Mông Độ Kiếp hoặc Đại Đạo Truyền Thừa, lại cực hạn giác tỉnh, tuyệt đối là phương án để Thần Ma Biến mạnh lên tốt nhất.

- Đinh! Cơ Hạo Dạ bắt đầu Hồng Mông Độ Kiếp!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân kiên nhẫn chờ đợi.

Cơ Hạo Dạ chính là Hỗn Độn sinh linh hàng thật giá thật, thiên phú cực mạnh, nếu không phải vì Tần Quân, không tiến về Hồng Mông, chỉ sợ cũng không kém hơn Ma Cảnh Thương bao nhiêu.

Đương nhiên, Hồng Mông nguy hiểm càng lớn, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì.

Mười giây đồng hồ vội vàng đi qua.

- Đinh! Cơ Hạo Dạ Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân trực tiếp để nó điều ra bảng thuộc tính.

- Cơ Hạo Dạ, đến từ Thiên Đế Vị Diện!

- Thân phận: Sơ Đại Cực Viêm Ma Thần!

- Tu vi: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn!

- Công pháp: Cực Viêm Thôn Thiên công! Bất Diệt Thánh thân! Tiên Thiên thổ nạp pháp!

Thần thông: Cực Viêm Ma Thần Chân Thân! Đại Diệt Thương Thiên

tướng! Liệt diễm Vô Cực! Hiệu lệnh Vạn Diễm! Dục hỏa trọng sinh!

- Pháp bảo: Cực Viêm Thần Thương! Phá Diệt lưỡi hái! Thiên Thần Hoàn!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh viên mãn!

Chỉ cần cơ duyên, lập tức thành Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

Tần Quân rất hài lòng, lúc này thả Cơ Hạo Dạ ra.

Ngoại trừ Cơ Hạo Dạ, Hắc Bạch Vô Thường cùng Viên Hồng, hắn cũng phóng xuất tất cả.

Chuyện cho tới bây giờ, Hắc Bạch Vô Thường cùng Viên Hồng đã không thể trở thành át chủ bài của hắn, lưu ở trong hệ thống cũng vô dụng

Bốn vị Thần Ma đi ra, đều vì tu vi của mình cảm thấy chấn kinh, nhìn Tần Quân bái tạ, sau đó mới rời đi

Đợi bọn hắn rời đi, Tần Quân tiếp tục ở trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Giai Đồng Đại Đạo!

Giai Đồng Đại Đạo?

Đây là cái Đại Đạo gì?

- Cái gọi là Giai Đồng Đại Đạo, chỉ cần đạt được một giọt máu tươi của địch nhân, liền có thể phỏng chế ra công pháp, thần thông của địch nhân, chỉ là cảnh giới tu vi không cách nào phục chế!

Hệ thống giải thích nói, nghe mà ánh mắt của Tần Quân sáng lên.

------oOo------

Chương 2213: Chính Hoa Tà Phật (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngắn ngủi một tháng, tin tức Cửu Cung Vô Thượng bại trận ở Cổ Thánh Đế Đạo mọi người đều biết, Thiên Đế miểu sát Cửu Cung Vô Thượng, tự nhiên cũng thành công trở thành tồn tại cường đại nhất trong lòng chúng sinh

Cùng lúc đó, Đại Tần thiên đình bắt đầu phát động tiến công với các Đại Đạo Vị Diện ở xung quanh, càng ngày càng nhiều Đại Đạo Vị Diện trực tiếp đầu hàng Đại Tần thiên đình, liên tiếp gây nên sóng to gió lớn

Oai thế của Đại Tần thiên đình, là Ngục Đạo Thần Đế, Tằng Cuồng Đế trước kia cũng chưa từng có.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Đại Tần thiên đình sẽ thành tồn tại đầu tiên thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo!

Một ngày này, Tần Quân mang theo một đám Thần Ma trùng trùng điệp điệp đến Tinh Đạo bảy màu, bọn hắn đứng ở trên mây, Thần Ma đồng hành có Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, Viên Hồng, Vô Chi kỳ, Ma Cảnh Thương, Lữ Bố, Lý Nguyên Bá, Bạch Khởi, Tiết Nhân Quý, Nhiễm Mẫn

Mục tiêu của chuyến này là Hồng Mông, Tần Quân muốn thân chinh Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo, Thần Chủ Vân Điện

- Bệ Hạ, ngài rốt cục mang ta theo! Có phải muốn đề bạt ta hay không?

Lý Nguyên Bá đứng ở bên cạnh Chí Tôn Cửu Long Ỷ, xoa tay cười.

Không chỉ có hắn, Thần Ma còn lại cũng rất kích động, lần này chinh chiến Hồng Mông, đối với bọn hắn mà nói, ý nghĩa trọng đại

- Ừm, đến lúc đó các ngươi biểu hiện tốt một chút.

Tần Quân gật đầu nói, những Thần Ma này đều được hắn tăng cường qua

huyết mạch, đến lúc đó chỉ cần cực hạn giác tỉnh, Hồng Mông Độ Kiếp liền có thể.

Chúng Thần Ma đều phấn chấn gật đầu.

Đúng lúc này, Ma Cảnh Thương bỗng nhiên đưa tay, ở Bạch Vân dưới chân dừng lại.

- Làm sao vậy.

Lý Nguyên Bá hỏi, còn chưa nói xong, ánh mắt của hắn liền dừng lại tại phía trước

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước bay tới mấy trăm triệu xác ướp trùng trùng điệp điệp, cự kỳ khủng bố.

- Đó là cái gì?

Tiết Nhân Quý nhíu mày hỏi, cho dù là hắn, cũng không nhịn được tê cả da đầu

Tần Quân thì chú ý tới hai mươi bốn cái Mộc Quan bay ở trước đại quân thây khô, đồng tử hắn phóng đại, mày kiếm hơi nhíu.

- Chẳng lẽ là…

Biểu lộ của Tần Quân cổ quái

- Hồng Mông Phán Xuất Tam Thiên Đạo Duy Ngã Chính Hoa Vô Mệnh Sổ.

Thanh âm vang lên lần nữa, để mọi người càng thêm sợ hãi.

- Mọi người cẩn thận, bên trong có cái gì đó!

Ma Cảnh Thương trầm giọng nói.

Đáy lòng của hắn nhấc lên sóng biển ngập trời, bởi vì hắn không cách nào tra rõ hai mươi bốn cái Mộc Quan này.

- Chính Hoa, chẳng lẽ là…

Ma Cảnh Thương phảng phất như nghĩ đến sự tình đáng sợ gì, sắc mặt đại biến, vội vàng quay đầu nói:

- Sư tôn, chúng ta tốt nhất rời đi a!

- Rời đi làm gì?

Biểu lộ của Tần Quân bình tĩnh, tựa hồ hoàn toàn không e ngại.

- Nếu như ta không đoán sai, trong mộc quan cất giấu một tồn tại còn xa xưa hơn Hỗn Độn, tên của hắn gọi Chính Hoa Tà Phật, mạnh đến đáng sợ, mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ để Hồng Mông, Hỗn Độn tử thương vô số.

Ma Cảnh Thương giải thích nói, trên trán lại bắt đầu chảy ra mồ hôi lạnh

Chính Hoa Tà Phật?

Mọi người nghe xong, trong lòng căng thẳng, nghe thấy tên cũng không phải là người lương thiện

- Không có việc gì.

Tần Quân lắc đầu nói, trên mặt ngược lại lộ ra nụ cười, để Ma Cảnh Thương ngẩn người.

Lúc này, hai mươi bốn cái Mộc Quan bỗng nhiên dừng lại, một bộ Mộc Quan phía trước nhất bắt đầu rung động, rất nhanh, vách quan tài dịch chuyển khỏi, một cái tay xích hồng sắc mò ra

Một màn này, để tim mỗi người nhảy lên đến cuống họng.

Nhưng Tần Quân vẫn mỉm cười.

- Thủy Nguyên khí, ngươi là Hồng Mông Thần linh?

Thanh âm của Chính Hoa Tà Phật truyền đến, âm thanh khàn khàn mênh mông, phảng phất như vô số năm chưa từng mở miệng nói chuyện.

------oOo------

Chương 2214: Lăng Đế xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủy Nguyên khí?

Hồng Mông Thần linh?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, trên mặt đều tràn ngập nghi hoặc.

Ma Cảnh Thương thì sắc mặt đại biến, thì thào nói:

- Hồng Mông Thần linh?

Hắn vô ý thức đưa ánh mắt nhìn về phía Tần Quân, ở đây, chỉ có Tần Quân có thể là Hồng Mông Thần linh

Hắn nghe nói qua Hồng Mông Thần linh, đây chính là tồn tại áp đảo trên Hồng Mông, ngay cả Hỗn Độn cũng là một Hồng Mông Thần linh khai ích.

Tần Quân làm sao có thể là Hồng Mông Thần linh?

- Trẫm không phải Hồng Mông Thần linh.

Tần Quân nhẹ nói, ngữ khí dừng một chút, nói tiếp nói:

- Trẫm là Phụ Thần của Hồng Mông Thần linh.

-…

Ma Cảnh Thương im lặng, Thần Ma còn lại khóe miệng co giật.

Chính Hoa Tà Phật cũng trầm mặc.

Tinh Đạo bảy màu lâm vào trong yên tĩnh quỷ dị.

Tần Quân bất đắc dĩ lắc đầu, hắn nói thật, làm sao có loại cảm giác đang khoác lác nhỉ?

Lúc này, Chính Hoa Tà Phật chậm rãi từ trong Mộc Quan đứng dậy, hắn mặc cà sa cũ nát, khuôn mặt đỏ thẫm, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, một đôi mắt tràn đầy tơ máu, đỉnh đầu không có lông tóc, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Tần Quân.

Thần thức của tất cả mọi người nhìn về phía thân thể hắn, trong nháy mắt cảm giác như bị phỏng, liền tranh thủ thu hồi thần thức lại

Thật mạnh!

Mọi người nhao nhao lấy ra pháp bảo chuẩn bị chiến đấu.

- Mọi người cẩn thận! Trên người gia hỏa này mang theo sát khí!

Nhiễm Mẫn trầm giọng nhắc nhở, mạnh như Hồng Mông Đại Tự Tại ở trước mặt Chính Hoa Tà Phật, cũng không nhịn được cảm giác trong lòng run sợ

Lúc này, ánh mắt của Chính Hoa Tà Phật rơi vào trên người Tôn Ngộ Không, trong mắt nhảy lên tia sáng kỳ dị.

- Thế gian lại có dáng vẻ giống nhau như thế.

Chính Hoa Tà Phật lẩm bẩm, nghe mà nụ cười của Tần Quân càng sâu.

Tôn Ngộ Không bị hắn nhìn sợ nổi da gà, chửi ầm lên nói:

- Nhìn Tôn gia gia của ngươi làm cái gì?

- Tôn? Ngươi gọi Tôn Ngộ Không?

Thân thể Chính Hoa Tà Phật khẽ run lên, thận trọng hỏi.

Tôn Ngộ Không sửng sốt, Thần Ma còn lại cũng như thế.

Lúc này, Chính Hoa Tà Phật chú ý tới Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ, ba khỉ rất giống Tôn Ngộ Không, phảng phất như tam bào thai,

tuy Tôn Ngộ Không tuấn mỹ nhất, Mỹ Hầu Vương cũng không phải đùa giỡn.

- Quái quá thay.

Chính Hoa Tà Phật nhíu mày, để chúng Thần Ma không dám xem thường.

- Sư tôn, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Ma Cảnh Thương đi vào bên cạnh Tần Quân, thấp giọng hỏi.

- Không có việc gì.

Tần Quân cười khẽ nói, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Chính Hoa yêu ma, trong mắt tràn đầy ý cười, giống như nhìn một hậu bối

Chính Hoa Tà Phật tỉnh hồn, một lần nữa nhìn về phía Tần Quân, hỏi:

- Ngươi đến cùng là ai?

- Trẫm là Phụ Thần của Hồng Mông Thần linh.

- Ngươi…

Chính Hoa Tà Phật bị Tần Quân nói làm tức giận đến nhíu mày, rất muốn ra tay, nhưng vừa nhìn thấy Tôn Ngộ Không, hắn lại nhịn.

- Hừ!

Chính Hoa Tà Phật hừ lạnh một tiếng, lần nữa chui vào trong mộc quan

Một giây sau, vách quan tài khép lại, hai mươi bốn cái Mộc Quan mang theo mấy trăm triệu xác ướp tiếp tục tiến lên, tốc độ cực nhanh, cấp tốc lướt qua đám người Tần Quân.

Cuồng phong gào thét, chúng Thần Ma nhìn xuống xác ướp phía dưới, cũng không khỏi nuốt nước miếng

Chính Hoa Tà Phật thật sự là quá mạnh, để bọn hắn hồi tưởng lại cũng không rét mà run

- Ngươi muốn đi đâu đó?

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng hỏi, nếu như Chính Hoa Tà Phật có ý tưởng với Cổ Thánh Đế Đạo, thế tất nguy hiểm cho Đại Tần thiên đình, hắn cũng không thể ngồi nhìn mặc kệ

Cho dù năm đó là hắn lưu Chính Hoa Tà Phật cho Đấu Chiến Thắng Phật, nhưng Chính Hoa Tà Phật cũng không biết nhân quả trong đó.

- Đi đến cuối Cổ Thánh Đế Đạo phục sinh Chu Ma đại đế.

------oOo------

Chương 2215: Lăng Đế xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm của Chính Hoa Tà Phật truyền đến, âm thanh lần nữa trở nên mênh mông, như một cỗ hàn phong

Chu Ma đại đế?

Tần Quân nhướng mày, tiểu tử này cùng Chu Ma đại đế có giao tình?

Ma Cảnh Thương âm thầm nghi hoặc, Chu Ma đại đế là ai?

Hắn cũng không biết, Thần Ma còn lại càng không hiểu ra sao

- Tiếp tục đi tới.

Tần Quân phân phó nói, về phần vì sao Chính Hoa Tà Phật muốn phục sinh Chu Ma đại đế, hắn lười đi nghĩ, bởi vì Chu Ma đại đế căn bản không vào pháp nhãn của hắn.

Hiện tại, hắn chỉ có một mục đích, tiêu diệt Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo, Thần Chủ Vân Điện!

Đợi bọn hắn tan biến ở cuối Tinh Đạo bảy màu…

Trong mộc quan, lần nữa truyền ra thanh âm của Chính Hoa Tà Phật:

- Hắn đến cùng là ai, không phải là Hồng Mông chi tử trong miệng sư tôn chứ?

Không có người trả lời hắn, hắn chỉ có thể lái về phía hư không mờ mịt cuối cùng .

Kim Diêu vũ trụ.

Trên kim quang, trong cung điện.

Kim Diêu thần giáo Giáo Chủ Hoàng Cừu Thiên ngồi ở trên bảo tọa, phía dưới đứng mấy chục ngàn thành viên của Kim Diêu thần giáo

Thanh y nữ tử cùng Hồng y nữ tử đứng ở hai bên Hoàng Cừu Thiên, như thiếp thân nha hoàn.

- Tình hình chiến đấu như thế nào?

Hoàng Cừu Thiên lười biếng tựa ở trên bảo tọa, nhẹ giọng hỏi.

- Hồi bẩm Giáo Chủ, Huyết Bức tộc đã đến đây trợ giúp chúng ta, Thần Tướng minh cũng thuận lợi bị ngăn cản, nhưng nghe nói Đông Đế muốn tìm thế lực khác hỗ trợ, đối với chúng ta mà nói, tình thế vẫn không ổn.

Một tên trưởng lão của Kim Diêu thần giáo trả lời.

- Thiên Đế Thư Viện đã đáp ứng hiệp trợ Thần Tướng minh, dù sao Thiên Đế Thạch Điện chính là Thiên Đế sáng tạo.

- Nho Giáo tựa hồ cũng rục rịch, không thể không đề phòng.

- Nếu bọn họ liên thủ, Thần Giáo chúng ta liền phiền toái.

- Vậy cũng không nhất định, Giáo Chủ Thần Thông cái thế, lại đến mười cái Nho Giáo cũng không được!

Các trưởng lão khác đi theo lên tiếng, trong đó không thiếu tồn tại vuốt

mông ngựa

Hoàng Cừu Thiên thu hết lời của bọn hắn vào trong tai, đợi bọn hắn nói xong, mới hừ nói:

- Thiên Đế Thư Viện, Nho Giáo tính là gì? Chỉ cần Xa Hoàng không quay về, đều là năm bè bảy mảng.

- Lần tiếp theo khai chiến, ta sẽ đích thân tham chiến, tất lấy đầu chó của Đông Đế.

Lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh của Kim Diêu thần giáo đều trở nên hưng phấn.

Trong lòng bọn họ, Hoàng Cừu Thiên vô cùng cường đại, chỉ cần hắn xuất mã, Đông Đế hẳn phải chết!

- Đúng rồi, Giáo Chủ, gần đây Nam Hồng có dị thường, nghe nói Lăng Đế sắp xuất thế.

Lúc này, một tên trưởng lão đứng ra, ôm quyền nói.

Nam Hồng!

Lăng Đế!

Hoàng Cừu Thiên nghe xong, lúc này ngồi thẳng thân thể, trầm giọng hỏi:

- Lăng Đế xuất thế? Tin tức này thật chứ?

- Thuộc hạ không dám nói bậy.

Mấy chục ngàn sinh linh Kim Diêu thần giáo cũng rối loạn lên.

Lăng Đế là một trong các Bất Bại Đại Đế sớm nhất trong truyền thuyết, đối với bọn hắn mà nói, như là Thần Thoại.

Hoàng Cừu Thiên suy nghĩ sâu xa, Lăng Đế xuất thế, cũng không phải điềm tốt.

- Chẳng lẽ Hồng Mông đại kiếp lần nữa giáng lâm?

- Lại hướng phía trước, sẽ tới khu vực Huyết Bức tộc quản lý.

Ma Cảnh Thương đứng ở biên giới đám mây, quay người nhìn Tần Quân nói

Chúng Thần Ma hô hấp dồn dập, đại chiến rốt cục muốn tới, bọn hắn đã hưng phấn lại khẩn trương

Nghe vậy, Tần Quân gật đầu, ánh mắt nhìn tinh không xa xôi, nhìn về phía chỗ rất xa, giờ phút này bọn hắn đã rời Cổ Thánh Đế Đạo, đi vào trong Hồng Mông

Tinh không của Hồng Mông tràn ngập Tử khí, chính là Hồng Mông nguyên khí, lại xưng Hồng Mông Tử khí, nếu như phàm nhân thu hoạch được, có cơ hội thành Thánh.

Phóng tầm mắt nhìn tới, sao trời nhiều vô số, trên mỗi một sao trời đều có sinh khí, rõ ràng có sinh linh ở lại.

- Nơi này chính là Hồng Mông sao.

Bạch Khởi đưa tay chạm đến Hồng Mông nguyên khí thổi qua chung quanh, cảm thán nói.

Đối với bọn hắn mà nói, Hồng Mông là truyền thuyết, trước kia chưa bao giờ nghĩ tới một ngày nào đó có thể tới Hồng Mông một lần.

------oOo------

Chương 2216: Tạo Hóa Tôn Ngộ Không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không bao lâu, đám người Tần Quân liền bay vào lãnh địa của Huyết Bức tộc

Huyết Bức tộc chưởng khống mấy chục vũ trụ, ở trong Hồng Mông lãnh

địa cũng vô cùng bao la, vừa tiến vào liền có thể nhìn thấy chung quanh nổi lơ lửng huyết khí, cự kỳ khủng bố

Chung quanh lơ lửng từng tòa thành, khắp nơi đều là Huyết Bức chiếm cứ, đổi lại thường nhân, căn bản không dám tiến lên

- Thật nhiều khí tức cường đại.

Lữ Bố cắn răng nói, tu vi của hắn chính là Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ, thế nhưng ở chỗ này, hắn cảm giác mình vô cùng nhỏ yếu, phương xa liền có thật nhiều cỗ sát khí cường đại viễn siêu hắn

Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu, Tiết Nhân Quý càng khẩn trương, sợ trong tinh không chung quanh bỗng nhiên giết ra yêu ma

Ngoại trừ Tần Quân, Ma Cảnh Thương bình tĩnh nhất, toàn bộ Huyết Bức tộc, ngoại trừ Huyết Bức tộc lão tổ, hắn ai cũng không sợ

- Dừng lại!

Đúng lúc này, tinh không phía tây bay tới mấy chục vạn Huyết Bức, hóa thành một thân ảnh cao trăm trượng, hắn người mặc áo giáp màu đỏ, hai mắt bắn ra hồng quang, như ánh sáng bó đuốc, tay trái còn nắm lưỡi hái, vô cùng sắc bén

- Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

Ma Cảnh Thương xem thấu tu vi của hắn, nơi này chính là biên cảnh của Huyết Bức tộc, tự nhiên phái Huyết Bức tu vi cao trấn thủ

Thần Ma còn lại âm thầm kinh hãi, vừa tới liền gặp được một Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ?

Nhiễm Mẫn nhíu mày, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Lúc này, Ma Cảnh Thương bỗng nhiên quay người, nhìn về phía Huyết Bức tộc trấn quan nói.

- Ngươi là…

Người Huyết Bức tộc trấn quan vừa nhìn thấy Ma Cảnh Thương lập tức sửng sốt, còn chưa chờ hắn nghĩ rõ ràng, tay trái của Ma Cảnh Thương như thiểm điện nâng lên, một hắc tiễn từ trong tay áo bắn ra, nhanh đến cực hạn, cơ hồ là xé rách không gian, nháy mắt liền đến trước mặt người trấn quan

Còn chưa chờ người trấn quan chống cự, hắc tiễn đâm xuyên, người trấn quan trong nháy mắt hóa thành tro bụi, hồn phi phách tán

Một Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, cứ như vậy bị diệt mất!

Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi, Viên Hồng thấy mà nuốt nước miếng, quá mạnh!

- Tiếp tục đi tới.

Tần Quân mở miệng nói, ánh mắt lạnh lùng, ngay sau đó nói tiếp:

- Một đường giết qua, đừng ẩn tàng khí tức của các ngươi!

Thoại âm rơi xuống, các Thần Ma nhao nhao nổ tung khí tức.

Ma Cảnh Thương cũng như thế, hắn chính là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, khí tức vừa tiết ra, lấy hắn làm trung tâm, trong phạm vi ngàn tỉ dặm nhao nhao bị chấn nát, cường quang tóe hiện, phảng phất như vô số pháo hoa tụ tập trong tinh không, vô cùng hùng vĩ

Đám người Tần Quân đáp lấy bạch vân tiếp tục đi tới, xuyên qua bụi sóng cuồn cuộn, thẳng hướng chỗ trung ương của Huyết Bức Tộc trưởng

- Phương nào dám phạm Huyết Bức tộc ta!

Một âm thanh nổi giận vang lên, uy thế lớn lao từ tiền phương nghiền ép đến, ở trong tầm mắt đám người Tần Quân, một đạo huyết tuyến lướt đến, rất có khí phách chém Hồng Mông tinh không thành hai nửa

Không chỉ phía trước, mỗi phương hướng đều có uy áp cực mạnh đánh tới

Khí tức của Ma Cảnh Thương cường thế như thế nào, trong nháy mắt kinh động toàn bộ Huyết Bức tộc

- Trẫm chính là Thiên Đế! Hôm nay liền muốn tiêu diệt Huyết Bức tộc các ngươi!

Âm thanh bá đạo của Tần Quân bỗng nhiên vang vọng Hồng Mông tinh không, để tất cả sinh linh của Huyết Bức tộc đều nghe được nhất thanh nhị sở

Oanh!

Trong nháy mắt Hồng Mông tinh không sôi trào.

Trước đó không lâu Đông Đế mới mang Thần Tướng đại náo Huyết Bức tộc, hiện tại lại tới một vị Thiên Đế?

- Đáng giận! Thật cho rằng Huyết Bức tộc chúng ta dễ khi dễ?

- Muốn chết! Thiên Đế?

- Ma khí thật cường đại, đến cùng là ai?

- Thiên Đế? Đây không phải là một vị bá chủ ở Cổ Thánh Đế Đạo sao? Chúng ta không giết hắn, hắn còn dám giết tới?

- Hừ! Hôm nay để bọn hắn đã đi là không thể trở về!

Các loại tiếng gầm gừ vang vọng tinh không, vô số Huyết Bức từ mỗi cái phương hướng cuốn tới, ầm ầm sóng dậy, Hồng Mông tinh không trong nháy mắt nhiễm lên huyết sắc

- Chuẩn bị chiến đấu!

------oOo------

Chương 2217: Tạo Hóa Tôn Ngộ Không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhiễm Mẫn vội vàng nói, chúng Thần Ma gật đầu, tùy thời chuẩn bị xuất

thủ.

Hoắc...

Đúng lúc này, một Hỏa Long từ dưới bạch vân chiếm cứ mà lên, cấp tốc bao phủ đám người Tần Quân, ngao rít gào tinh không

Chính là Đế Viêm Long khí của Tần Quân, ở dưới Liệt Diễm Đại Đạo gia trì, vô cùng hùng vĩ, chỉ là mắt rồng liền lớn như Thái Sơn, bốn phương tám hướng tất cả đều là Huyết Bức phô thiên cái địa, muốn bao phủ nó, nhưng khí thế của nó vẫn như hồng, các Thần Ma cực kỳ rung động.

- Tiếp tục đi tới!

Thanh âm của Tần Quân bình tĩnh truyền vào trong tai mỗi người, đám Huyết Bức như mưa to tầm tã đánh tới, như muốn tách ra Đế Viêm Long khí, đáng tiếc đụng đến Đế Viêm Long khí, trong nháy mắt liền bị đốt thành tro bụi

Chúng Thần Ma lần nữa bị lực lượng của Tần Quân rung động, ở trong Đế Viêm long khí, bọn hắn cảm giác không thấy chút nóng rực nào, nhưng nhìn từng Huyết Bức tan tành mây khói, bọn hắn liền hiểu Đế Viêm long khí khủng bố

Không bao lâu, từng cường giả hóa hình của Huyết Bức tộc đánh tới, vô số thần thông tiếp liền thi triển.

- Ngâm...

Đế Viêm Long khí kiệt lực gầm thét, không ai bì nổi, đón đỡ vô số thần thông, liệt diễm không giảm chút nào

Ma Cảnh Thương đứng ở trước bạch vân, tay áo phải không ngừng huy động, mỗi một lần vung tay áo, đều có thể đánh giết một mảng lớn sinh linh Huyết Bức tộc, rất là cường thế.

Thần Ma còn lại thì trở thành khán giả, khẩn trương mà hưng phấn nhìn hết thảy.

- Ngộ Không!

Tần Quân bỗng nhiên mở miệng nói, nghe vậy, Tôn Ngộ Không vội vàng đi vào trước mặt hắn quỳ xuống, biểu lộ kích động, dĩ nhiên hiểu Tần Quân muốn làm gì.

- Để Tôn Ngộ Không Hồng Mông Độ Kiếp!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, huyết mạch của Tôn Ngộ Không đã bị hắn tăng lên tới cực hạn, chí ít Thần Thoại Thương Thành trước mắt, không cách nào lại tăng cường huyết mạch của đối phương.

Thoại âm rơi xuống, Tôn Ngộ Không liền bị Thần Thoại Hệ Thống hút vào mi tâm.

- Lục Nhĩ Mi Hầu! Vô Chi Kỳ!

Tần Quân tiếp tục điểm danh, hai khỉ đi vào trước mặt hắn, hắn trực tiếp lựa chọn để đối phương cực hạn giác tỉnh

Viên Hồng đã kết thúc Đại Đạo Truyền Thừa, tu vi đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, tạm thời không cần tăng lên.

Mười giây đồng hồ đi qua rất nhanh.

- Đinh! Tôn Ngộ Không Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân không chút do dự nói, ngay sau đó bảng thuộc tính của Tôn Ngộ Không xuất hiện ở trước mắt hắn

- Tôn Ngộ Không, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Thần Viên! Linh Minh Thạch Hầu! Tề Thiên Đại Thánh! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Hỏa Nhãn Kim Tinh! Kim Cương Bất Tử Thân! Cân Đẩu Vân! Giận trấn chư thiên!

- Pháp bảo: Hỗn Độn Tử Kim Bổng! Kim Cô Bổng!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Đấu Chiến Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù một: Tề Thiên Đại Thánh (gia tăng cảm giác áp bách đối địch, càng chiến càng mạnh)!

- Thuộc tính đặc thù hai: Ma Tâm Thắng Phật (bởi vì trong thực chất lệ khí quá nặng, dễ dàng thành ma, mất lý trí, vô cùng có khả năng sinh ra ý thức phân liệt)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ!

Còn mạnh hơn Cơ Hạo Dạ!

Ngay thời điểm Tần Quân hài lòng, một thân ảnh kiêu ngạo từ giữa mi tâm hắn bay ra

Chính là Tôn Ngộ Không, hắn cấp tốc xuyên qua Đế Viêm Long khí, kim giáp uy phong lẫm liệt, trên đường phi hành, hắn từ trong tai móc ra Hỗn Độn Tử Kim Bổng, Thần Bổng nhanh chóng biến lớn, hắn một tay thuận thế quét tới, cả động tác nước chảy mây trôi, cực kỳ có tính thưởng thức.

------oOo------

Chương 2218: Đấu Chiến chi khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Kiệt hắc hắc...

Tôn Ngộ Không cười quái dị vung vẩy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, chỗ Thần Bổng đảo qua, vô số Huyết Bức cùng cường giả hóa hình bị nện đến bạo

thể mà chết, ngay cả nguyên thần cũng không kịp trốn.

Tề Thiên Đại Thánh thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

Hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể lực lượng liên tục không ngừng, phảng phất như tùy thời muốn phá thể mà ra, loại cảm giác này để hắn thét dài không thôi.

Hỗn Độn Tử Kim Bổng hóa thành mấy chục ức trượng, ngang qua Hồng Mông tinh không, quét ngang vô kỵ, không ai có thể ngăn cản!

- Làm tốt lắm!

Viên Hồng thét dài một tiếng, lúc này thả người vọt lên, thân là Thông Tí Viên Hầu, mặc dù tu vi hắn không bằng Tôn Ngộ Không, nhưng cũng không nhịn được muốn tham chiến

Hắn dù sao cũng là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn, thậm chí có năng lực vượt cấp chiến đấu Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ, đối phó lâu la của Huyết Bức tộc, tự nhiên không nói chơi

- Thật lợi hại.

Lữ Bố trừng to mắt, nhìn chằm chặp Tôn Ngộ Không.

Thần Ma còn lại cũng như thế, ngay cả Ma Cảnh Thương cũng chăm chú nhìn qua Tôn Ngộ Không, tay nắm chắc thành quyền.

- Làm sao có thể, Tạo Hóa Thái Hư Tôn, hắn còn chưa sáng tạo qua cái gì, làm sao lại thành Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Ma Cảnh Thương chỉ cảm thấy thế giới quan bị phá vỡ, vô ý thức nhìn về phía Tần Quân.

Sư tôn rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Vậy mà lật tay sáng tạo ra một tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn, đây chính là chuyện xưa nay chưa từng có.

Giờ khắc này, Tần Quân ở trong lòng Ma Cảnh Thương lần nữa cao lớn,

thâm bất khả trắc, không gì làm không được

- Đinh! Lục Nhĩ Mi Hầu cực hạn giác tỉnh thành công!

- Đinh! Vô Chi Kỳ cực hạn giác tỉnh thành công!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, ngay sau đó trên đỉnh đầu Tần Quân lần nữa hiển hiện lỗ đen, hai khỉ như tật lôi xông ra, trực tiếp giết vào chiến trường.

- Điều ra bảng thuộc tính của bọn hắn!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, Lục Nhĩ Mi Hầu cùng Vô Chi Kỳ đã trở thành Hỗn Độn sinh linh, lại thêm bây giờ hệ thống cường đại, hi vọng không nên quá yếu!

- Lục Nhĩ Mi Hầu, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Hỗn Thế Tứ Hầu một trong! Hỗn Độn Thần Viên!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn!

- Công pháp: Thiên Địa Lục Hợp nghe! Tiên Thiên Thần công!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Nội Nhãn thần quang! Quang Minh vô lượng! Lục Nhĩ! Lục Cực phân thân!

- Pháp bảo: Đông Hồng Thần Bổng!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Một đại tướng Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn!

- Vô Chi Kỳ, Thượng Cổ Thuỷ Quái!

- Chủng tộc: Xích Khào Mã Hầu! Hỗn Độn Thuỷ Viên!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn!

- Công pháp: Tiên Thiên Ngự Thuỷ Pháp!

- Thần thông: Thần Khống Thuỷ! Âm Dương xuyên toa! Viên Hầu Ma Thân!

- Pháp bảo: Thuỷ Viên Thiết Tiên!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Lại một Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh viên mãn!

Đến tận đây, Hỗn Thế Tứ Hầu tất cả đều thành tựu Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, Tôn Ngộ Không càng là Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

- Ha ha! Để cho chúng ta chiến thống khoái!

- Hừ! Nhìn xem ai giết địch nhiều!

- Các ngươi hơn được Lão Tôn ta sao?

Tứ Hầu ở trong Hồng Mông tinh không không ngừng xê dịch, ba cái Côn Bổng to lớn quơ lên đập xuống, Thuỷ Viên Thiết Tiên của Vô Chi Kỳ cũng kéo dài, phát động cuồng phong diệt thế

------oOo------

Chương 2219: Đấu Chiến chi khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại chiến tiếp tục, Ma Cảnh Thương giá mây tiếp tục phi hành

Nổ tung liên tiếp, huyết thuỷ như mưa to, Hỗn Thế Tứ Hầu tứ ngược vô địch, không có một tên cường giả Huyết Bức tộc có thể ngăn cản bọn hắn

Hồng Mông tinh không lớn như vậy giờ phút này trở nên chật hẹp, pháp bảo của Hỗn Thế Tứ Hầu ở trong tầm mắt mỗi một vị sinh linh, cơ hồ chiếm một nửa

- Dừng tay!

Đúng lúc này, Huyết Bức tộc lão tổ hét to, hắn rốt cục ngồi không yên.

Ức vạn Huyết Bức như cực quang vọt tới, Huyết Bức tộc lão tổ đứng ở trên bầy Huyết Bức, mặc đại bào huyết sắc, đầu đội Huyết Bức vương miện, toàn thân tản ra sát ý cực hạn, hai đầu lông mày tức giận cơ hồ muốn bốc cháy thành lửa.

- Ma Cảnh Thương!

Huyết Bức tộc lão tổ gầm thét nói, ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không, dọa đến tê cả da đầu.

So với Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không bật hết hỏa lực kinh khủng hơn, kim giáp phảng phất như liệt diễm, khiến cho hắn tựa như một ngọn lửa màu vàng, tứ ngược ở trong chiến trường, những nơi đi qua, trở thành giết chóc cuồng hoan

- Lão già kia! Dám chọc sư tôn ta! Hôm nay là ngày Huyết Bức tộc các ngươi diệt tộc!

Ma Cảnh Thương nhìn chằm chằm Huyết Bức tộc lão tổ, nhe răng cười nói, hắn chính là Ma Tổ, đồ diệt một chủng tộc lại đáng là gì?

Huống chi Huyết Bức tộc ở trong Hồng Mông, xú danh dương xa, tuyệt đối xem như một Tà Tộc!

Diệt tộc?

Huyết Bức tộc lão tổ tức giận, Huyết Bức tộc chính là tâm huyết của hắn, nếu bị đồ diệt, hắn không chỉ mất hết mặt mũi, ngay cả tu vi cũng hạ xuống trên diện rộng

Hắn thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, đúng là sáng tạo ra Huyết Bức tộc.

- Chết...

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên quát một tiếng, tất cả Huyết Bức trong Hồng Mông tinh không đều bạo thể, hóa thành huyết vụ vô biên vô tận

Trong khoảnh khắc, vượt qua vạn ức Huyết Bức bị Tôn Ngộ Không đánh chết, trong đó bao quát mấy trăm triệu Huyết Bức tộc hóa hình, toàn bộ Hồng Mông tinh không bị huyết vụ bao phủ

- Ngươi…

Huyết Bức tộc lão tổ kém chút tức ngất đi, vừa muốn giận mắng, kình phong đập vào mặt, chỉ thấy Tôn Ngộ Không giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng nện xuống.

Phanh...

Một gậy nện xuống, Huyết Bức tộc lão tổ vô ý thức nhấc tay ngăn cản, nhưng lại bị đập bay đến dưới đáy tinh không, biến mất không thấy gì nữa.

Tôn Ngộ Không là thiên tài chiến đấu, tuy mới vào Tạo Hóa Thái Hư Tôn, nhưng cũng không phải Huyết Bức tộc lão tổ có thể so sánh.

Chỉ thấy cả người Tôn Ngộ Không vòng quanh bạch khí quỷ dị, khiến cho hắn tựa như Thần Nộ.

Đây là Đấu Chiến chi khí!

Đây cũng là hắn thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn sáng tạo tạo hóa, Đấu Chiến chi khí không chỉ có để cho hắn sử dụng, còn có thể truyền thừa ra ngoài.

Hưu! Hưu! Hưu

Vô số Huyết Mâu từ phía dưới giết lên, tốc độ cực nhanh, mỗi một chiếc Huyết Mâu dài đến vạn mét, bên trên còn có một tên Huyết Bức tộc lão tổ

Mấy chục ngàn phân thân gào thét, hai tay bọn hắn đẩy lên, huyết khí bành trướng, hóa thành mấy chục tỷ Huyết Bức cắn xé về phía Tôn Ngộ Không

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, đột nhiên Hỗn Độn Tử Kim Bổng đâm xuống

Oanh một tiếng!

Chục tỷ Huyết Bức bị đâm bạo, Hồng Mông nguyên khí cũng bị chấn bạo, huyết khí tràn ngập, Huyết Bức tộc lão tổ bị Hỗn Độn Tử Kim Bổng của Tôn Ngộ Không đập xuống

- Thật mạnh!

Ma Cảnh Thương chăm chú nhìn Tôn Ngộ Không, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng dè

Thần Ma còn lại đã nhìn ngốc, Tôn Ngộ Không biểu hiện vượt qua tưởng tượng của bọn hắn

Viên Hồng, Vô Chi Kỳ, Lục Nhĩ Mi Hầu ở trên không trung quan chiến, bởi vì địch nhân còn lại đều bị Tôn Ngộ Không đánh chết, chỉ còn có Huyết Bức tộc lão tổ.

- Không hổ là Ngộ Không của trẫm, các ngươi tốt nhất học tập lấy một chút.

Tần Quân nhìn các Thần Ma cười nói, Tôn Ngộ Không vĩnh viễn sẽ không để cho hắn thất vọng, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn thiên vị Tôn Ngộ Không

- Lão già kia! Tiếp đó, ta muốn để ngươi chết!

Tôn Ngộ Không diện mục dữ tợn, cười lạnh, ngay sau đó buông ra tay trái nắm lấy Hỗn Độn Tử Kim Bổng, thân hình hóa thành một vệt kim quang xuyên qua huyết khí cuồn cuộn, thẳng hướng Huyết Bức tộc lão tổ

Giờ phút này, Huyết Bức tộc lão tổ máu me khắp người, thân hình không ngừng hạ xuống, lực lượng của Tôn Ngộ Không thật sự là quá mạnh, không gian dọc đường đều bị hắn đâm đến vặn vẹo, hắn không cách nào dừng lại.

------oOo------

Chương 2220: Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả (1)

Hưu...

Trong huyết khí mênh mông, Tôn Ngộ Không hóa thành một ngọn lửa màu vàng óng phi hành, tốc độ nhanh đến để Huyết Bức tộc lão tổ luống cuống tay chân

Trong phạm vi mấy chục tỉ dặm, tràn ngập kình phong do Tôn Ngộ Không di động với tốc độ cao, như một lưỡi dao tứ ngược, làm cho Huyết Bức tộc lão tổ không ngừng phóng ra Huyết Bức cùng Phong Nhận đối kháng

Tôn Ngộ Không đột nhiên bổ nhào, tựa như thuấn di đi vào sau lưng Huyết Bức tộc lão tổ, đùi phải như roi sắt rút đi, đánh tới gáy của Huyết Bức tộc lão tổ.

Lực lượng vô cùng cường đại để Huyết Bức tộc lão tổ thổ huyết, thân thể không bị khống chế ngã bay về phía trước, nhanh hơn tốc độ ánh sáng, nhưng mà tốc độ của Tôn Ngộ Không càng nhanh, cấp tốc đến phía trước chờ hắn, lại là một quyền.

Ầm! Ầm! Phanh.

Tốc độ của Tôn Ngộ Không nhanh đến sinh ra mấy chục ngàn tàn ảnh, mà Huyết Bức tộc lão tổ thì tựa như đống cát ở trong đó bay tới bay lui, máu tươi vẩy, vô cùng thê thảm

Ngoại trừ Tần Quân cùng Ma Cảnh Thương có thể thấy rõ, Thần Ma còn lại không cách nào phân biệt ai chiếm được thượng phong, bởi vì thật sự là quá nhanh

May mắn ở chỗ này là Hồng Mông, nếu như là Cổ Thánh Đế Đạo, Đại Đạo Vị Diện cũng bị bọn hắn di động với tốc độ cao đụng nát.

Tôn Ngộ Không giơ cao tay phải lên, Đấu Chiến chi khí như một Bạch Long quấn quanh người hắn, trong lòng bàn tay của hắn trồi lên một răng nanh to lớn, chính là Đấu Chiến chi khí biến thành.

Huyết Bức tộc lão tổ cảm nhận được cảm giác áp bách lớn lao, lúc này

nâng hai tay lên, một Huyết Bức giương cánh 1 tỷ dặm khủng bố từ sau lưng của hắn hiển hiện lên, dữ tợn khủng bố, nhìn xuống Tôn Ngộ Không

Một màn này để các Thần Ma mồ hôi lạnh chảy ròng.

Đổi lại bọn họ đối mặt Huyết Bức tộc lão tổ, căn bản không dám động thủ, uy áp của nó thật sự là quá mạnh, nhưng Tôn Ngộ Không đối mặt địch nhân như vậy, còn có thể trọng thương, để bọn hắn càng thêm sợ hãi

Bát Hầu này đến cùng đạt đến độ cao như thế nào?

- Kiệt hắc hắc! Lão già kia! Hoảng sợ sao?

Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Huyết Bức tộc lão tổ, để hắn tê cả da đầu

Thời khắc này Tôn Ngộ Không ẩn ẩn có xu thế phát động thuộc tính đặc thù Ma Tâm Thắng Phật

Tần Quân đã nhìn ra, nhưng không có ngăn, dù sao hắn cũng muốn diệt hết Huyết Bức tộc, dứt khoát liền để Tôn Ngộ Không không chút kiêng kỵ phát tiết!

- Ta tất sát ngươi!

Huyết Bức tộc lão tổ khàn cả giọng gào thét, Tôn Ngộ Không diệt vạn ức Huyết Bức, để hắn lòng đang rỉ máu

Không do dự, hai cánh tay hắn đột nhiên đẩy về phía trước, Huyết Bức kinh khủng lao xuống Tôn Ngộ Không, che đậy tinh không, rất có khí thế nuốt hết Tôn Ngộ Không.

Lúc này Tôn Ngộ Không ném răng nanh trong tay phải ra ngoài, đây là Đấu Chiến Sát Nha, cấp tốc mở rộng trăm vạn lần, như dao găm sắc bén đánh xuyên Huyết Bức to lớn

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không xê dịch đến trước mặt Huyết Bức tộc lão tổ, trên mặt mang cười lạnh bạo lệ, tàn nhẫn đến cực điểm

Đấm ra một quyền, Đấu Chiến chi khí thôn phệ Huyết Bức tộc lão tổ.

Phốc...

Biểu lộ của Huyết Bức tộc lão tổ trong nháy mắt ngưng kết, chỉ thấy bộ ngực của hắn bị Tôn Ngộ Không đánh xuyên, huyết nhục văng tung tóe

- Ngươi…

Huyết Bức tộc lão tổ hoảng sợ nhìn Tôn Ngộ Không, thân thể run rẩy, mất đi lực chiến đấu.

- Đắc tội Bệ Hạ nhà ta, Hoàng Tuyền cũng không thu ngươi!

Tôn Ngộ Không cười lạnh, hai con ngươi bắn ra hai đạo kim quang, bắn nổ đầu của Huyết Bức tộc lão tổ

Sau đó cánh tay phải của hắn chấn động, nhục thân của Huyết Bức tộc lão tổ liền triệt để hóa thành tro bụi, chỉ còn lại có nguyên thần phiêu động.

Tôn Ngộ Không bắt lấy nguyên thần, chuẩn bị chấm dứt sau cùng.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một thanh âm uy nghiêm bá đạo vang lên, ngay sau đó không gian trước mặt Tôn Ngộ Không bị xé mở, một cái đại thủ cấp tốc nhô ra, lấy tốc độ ngay cả Tôn Ngộ Không cũng không kịp phản ứng cướp đi nguyên thần của Huyết Bức tộc lão tổ

- Muốn chết!

Tôn Ngộ Không nổi giận, cũng dám đoạt con mồi của hắn, tay phải hắn cấp tốc nâng lên, vung về phía trước, Hỗn Độn Tử Kim Bổng giống như Thiên trụ mạnh mẽ đâm tới, cấp tốc đụng vào bàn tay lớn kia, đáng tiếc không có tạo thành tổn thương chút nào

- Ngươi cái con khỉ này! Đủ chưa?

------oOo------

Chương 2221: Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tm thanh uy nghiêm vang lên lần nữa, ẩn hàm vẻ tức giận.

Sau đó đại thủ chậm rãi co lại nhập trong khe không gian, chuẩn bị rời đi.

- Dừng lại! Trẫm cho phép ngươi cứu người sao!

Lúc này, thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên truyền đến, chỉ thấy hắn nâng tay phải lên, nắm vào trong hư không một cái, nguyên thần của Huyết Bức tộc lão tổ liền bị hắn cách không kéo qua, rơi vào trong lòng bàn tay hắn, hóa thành hình thái bỏ túi

Ánh mắt của tất cả mọi người đồng loạt chuyển dời đến trên người Tần Quân, bao quát Tôn Ngộ Không.

- Thủ đoạn thật là bá đạo!

Tôn Ngộ Không âm thầm kinh hãi, hắn thậm chí không có thấy rõ Tần Quân ra tay như thế nào.

Cái đại thủ thần bí kia bỗng nhiên biến mất, ngay sau đó trong khe không gian đi ra một bóng người, hắn mặc hắc thiết trọng giáp, khuôn mặt thô kệch lạnh lùng, tóc đen buộc ở sau đầu, mắt hổ mày rậm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, nói:

- Ngươi là ai?

- Trẫm chính là Thiên Đế, ngươi là ai?

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, nhìn xuống hắn, lạnh giọng hỏi lại.

Nguyên thần của Huyết Bức tộc lão tổ ở trong lòng bàn tay hắn run lẩy bẩy, muốn chạy trốn, nhưng có tầng một bích chướng vô hình vây khốn hắn

- Ta chính là Mã Tuân, thủ hạ của Khánh Đế, tuy Huyết Bức tộc làm nhiều

việc ác, nhưng bọn hắn ở Hồng Mông có vai trò không thể coi thường, có được đại tạo hoá, ngươi không thể giết!

Nam tử trầm giọng nói, đồng thời hắn cố gắng nghĩ ra Thiên Đế là ai.

Rất nhanh, hắn liền nghĩ đến lời đồn đại gần đây.

Sở dĩ Thần Tướng minh cùng Kim Diêu thần giáo khai chiến, giống như cũng là bởi vì một tồn tại tự xưng Thiên Đế, trừ cái đó ra, Thần Chủ Vân Điện cũng có ân oán với Thiên Đế

Chẳng lẽ đúng là người này?

Trên mặt Mã Tuân lộ ra vẻ trào phúng, dám xưng Thiên Đế, kẻ này là không muốn sống.

Thiên Đế ở Hồng Mông là cấm kỵ, ai dám dùng tên này, chắc chắn nghênh đón Hồng Mông Thiên Khiển.

- Khánh Đế là ai?

Tôn Ngộ Không nắm Hỗn Độn Tử Kim Bổng, trầm giọng hỏi.

Hắn có thể cảm giác được Mã Tuân không yếu hơn mình, rất khó tưởng tượng Khánh Đế ở phía sau Mã Tuân lại mạnh cỡ nào.

- Khánh Đế chính là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả.

Mã Tuân trả lời, nhắc lên Khánh Đế, hắn liền không nhịn được giơ cằm, phảng phất như hắn đúng là Khánh Đế

- Thì tính sao? Trẫm liền muốn diệt Huyết Bức Tộc!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, tay trái bóp mạnh, nguyên thần của Huyết Bức tộc lão tổ trong nháy mắt bị phá tán

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Huyết Bức tộc mối thù! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, ba cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân, mỹ diệu dễ nghe.

- Ngươi.

Mã Tuân tức giận, Tần Quân đây là đang đánh mặt hắn, đánh mặt Khánh Đế!

- Làm sao? Không phục?

Tần Quân miệt thị hắn, lạnh giọng hỏi.

Ma Cảnh Thương trong nháy mắt đi vào sau lưng Mã Tuân, cùng Tôn Ngộ Không trước sau vây quanh Mã Tuân, sát khí của Tạo Hóa Thái Hư Tôn khóa chặt đối phương.

Mã Tuân nỗ lực bình phục tâm tình, ngước nhìn Tần Quân nói:

- Huyết Bức tộc trắng trợn giết chóc, chính là vì trợ giúp Hồng Mông phân rõ ràng phế phẩm, ngươi diệt bọn hắn, tương đương với phá hư thăng bằng, tội này, ngươi đảm đương nổi sao?

- Phá hư thăng bằng? Chẳng lẽ Hồng Mông chỉ có một cái Huyết Bức tộc sao? Trẫm không chỉ muốn diệt Huyết Bức tộc, còn muốn hủy Kim Diêu thần giáo, đánh sập Thần Chủ Vân Điện, ngươi không phục mà nói, có thể lên giết trẫm a!

Tần Quân kiêu ngạo cười nói, hoàn toàn không để đối phương vào mắt.

------oOo------

Chương 2222: Thiên Đế bá đạo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi quá cuồng vọng! Cẩn thận rơi vào vạn kiếp bất phục!

Mã Tuân nhìn chằm chằm Tần Quân, gằn từng chữ nói.

Diệt Huyết Bức tộc thì cũng thôi, Tần Quân lại còn muốn diệt Kim Diêu thần giáo, Thần Chủ Vân Điện, quả nhiên là cuồng vọng vô biên.

- Cút.

Tần Quân lạnh lùng phun ra một chữ, để ánh mắt của Mã Tuân ngưng tụ, khí tức dần dần đề cao.

Có rất ít người dám dùng thái độ như thế đối với hắn, huống chi Tần Quân bất quá là hạng người vô danh.

Nếu không có Kim Diêu thần giáo cùng Thần Tướng minh chiến đấu, ai biết hắn?

Bất quá là vô tri tiểu nhi chiếm dụng tên Thiên Đế mà thôi!

Mã Tuân giận mắng, thật tình không biết bị Tần Quân hiểu rõ.

Tần Quân người mang Đại Đạo chữ Bí, có thể nhìn trộm lòng người hoạt động, chỉ cần tu vi của đối phương không cao hơn hắn hai Đại cảnh giới.

Nghe được tiếng mắng của Mã Tuân, khóe miệng của Tần Quân khẽ nhếch, nhưng không có để ở trong lòng

- Làm sao? Còn chưa cút?

Tần Quân tiếp tục hỏi, như một lưỡi dao cắm vào trong lòng Mã Tuân.

Hiện tại nếu hắn trực tiếp rời đi, còn mặt mũi nào tồn tại?

Nhưng lưu lại rất nguy hiểm, Tôn Ngộ Không cùng Ma Cảnh Thương đều rất mạnh, còn có Tần Quân cao thâm mạt trắc

- Hi vọng ngươi không nên hối hận!

Mã Tuân ném câu ngoan thoại, liền rời đi, để cho mình lộ ra thể diện một chút.

- Hừ! Phế phẩm!

Tôn Ngộ Không hừ lạnh nói, hắn còn chờ Mã Tuân cùng bọn hắn liều chết chiến một trận, không nghĩ tới sợ như thế.

Mã Tuân vừa bay ra ngoài nghe được, thân hình run run, kém chút quay đầu cùng Tôn Ngộ Không đại chiến ức vạn hiệp.

Nhưng hắn nhịn!

- Ta sẽ để cho Khánh Đế tới thu thập ngươi!

Trong lòng Mã Tuân mắng, tâm lý cực hận Tần Quân cùng Tôn Ngộ Không.

Tại Nam Hồng Mông, ai không nể mặt hắn?

Tần Quân không những không cho, còn nhục nhã hắn!

Không thể nhịn!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Mã Tuân phẫn nộ! Nhiệm vụ tường trình: Mã Tuân hận ký chủ, thậm chí muốn mời Khánh Đế xuất thủ, nếu như ký chủ đánh giết Mã Tuân, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân.

Tần Quân nghe xong, ánh mắt lập tức lạnh lùng xuống.

Đã phát động nhiệm vụ, vậy thì chớ đi!

Nghĩ xong, trong nháy mắt Tần Quân biến mất tại nguyên chỗ, các Thần Ma cả kinh nhìn chung quanh, muốn tìm được tung tích của Tần Quân

Một bên khác, Mã Tuân đã rời đi mấy chục ngàn ức dặm, trong miệng hắn còn đang không ngừng chửi Tần Quân

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, tay trái nâng lên, bắt lấy cổ của hắn, cản hắn lại.

- Ngươi…

Mã Tuân giận tím mặt, nhưng khi hắn thấy rõ là Tần Quân, tâm lý không tên bốc lên hơi lạnh

Còn chưa chờ hắn mở miệng, tay trái của Tần Quân bỗng nhiên dấy lên Cực Đạo Viêm Hỏa, ẩn chứa Liệt Diễm Đại Đạo, không đến một cái nháy mắt, Mã Tuân liền bị thiêu đến hình thần câu diệt.

Không hề có lực hoàn thủ!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Mã Tuân phẫn nộ! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một lần cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, đây coi như là nhiệm vụ hoàn thành nhanh nhất.

Tần Quân phất ống tay áo, lần nữa trở lại trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ

Ma Cảnh Thương cùng Tôn Ngộ Không bay trở về, cổ quái nhìn qua Tần Quân, Thần Ma còn lại thì không hiểu ra sao

- Bệ Hạ, vừa rồi ngài thả hắn đi, vì sao lại giết hắn?

Tôn Ngộ Không vò đầu hỏi.

Thần Ma còn lại nghe xong, lập tức kinh hãi.

Vừa rồi Tần Quân đi giết Mã Tuân rồi?

Lúc này mới bao nhiêu thời gian?

Khí thế của Mã Tuân mạnh như vậy, thậm chí còn có thể từ trong tay Tôn Ngộ Không cứu Huyết Bức tộc lão tổ, lại chết ở trong tay Tần Quân.

------oOo------

Chương 2223: Thiên Đế bá đạo (2)

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Tần Quân mạnh hơn xa Tôn Ngộ Không!

Ánh mắt các Thần Ma nhìn về phía Tần Quân trở nên càng thêm kính sợ, Nhiễm Mẫn càng cảm khái, mấy tháng trước, Tần Quân còn cần hắn bảo hộ, bây giờ thực lực của hắn triệt để bị Tần Quân bỏ xa.

- Không có gì, đột nhiên không muốn thả hắn đi.

Tần Quân hời hợt trả lời, để các Thần Ma tin phục.

Bệ Hạ đúng là Bệ Hạ, hoàn toàn như trước đây… bá khí.

- Đi thôi, trước vơ vét bảo khố của Huyết Bức tộc một phen, lại đi mục tiêu kế tiếp, Kim Diêu thần giáo!

Tần Quân phân phó nói, Huyết Bức tộc có lẽ còn có sinh linh còn sót lại, nhưng hắn lười để ý

Sau này, Huyết Bức Tộc sẽ vô cùng dày vò, bởi vì Huyết Bức tộc bá đạo, cừu địch quá nhiều, Huyết Bức còn dư lại như chuột chạy qua đường, người người kêu đánh.

Cứ như vậy, một đoàn người bay tới trước.

Huyết Bức tộc chiến đấu tiếng vang cực lớn, để bốn phía rất nhiều sinh linh lợi dụng thần thông hoặc thần thức nhìn xem, khi thấy Huyết Bức tộc gần như bị giết sạch, các sinh linh không khỏi xôn xao

Ngày đó, liền có thật nhiều sinh linh cả gan tiến vào tinh không do Huyết Bức tộc chưởng khống .

- Ti... thật là nhiều huyết khí.

- Huyết Bức tộc làm sao cảm giác bị diệt rồi?

- Cỗ sát khí này thật kinh người!

- Lúc trước các ngươi không nghe thấy à, là Thiên Đế diệt Huyết Bức tộc!

- Thiên Đế? Đó là ai?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Huyết Bức tộc bị Thiên Đế tiêu diệt cấp tốc truyền ra

Một bên khác, đám người Tần Quân đã rời đi Huyết Bức tộc.

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, đồng thời dùng Thần Thoại không gian thanh tẩy bảo bối của Huyết Bức tộc

Trong Huyết Bức tộc có thật nhiều bảo khố, đều bị bọn hắn cướp sạch.

Các loại pháp bảo, thần thông quyển trục, thiên tài địa bảo, nếu mang về Đại Tần thiên đình, thế tất để Đại Tần thiên đình bay vọt lần nữa

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tây Vương Mẫu, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tây Vương Mẫu?

Tần Quân đối với nàng không có cảm giác, triệu hoán ra, đoán chừng chỉ có Đông Vương Công cao hứng.

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tù Ngưu, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tù Ngưu, Hoa Hạ thượng cổ Thần thú, truyền thuyết là Long chi trưởng tử.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân quyết định nói, hiện tại hắn triệu hoán Thần Ma, toàn bằng yêu thích, không nhìn thực lực cùng thiên phú.

Trong Hồng Mông mênh mông, một ngọn núi cao tựa như bàn chân lẳng lặng phi hành

Ở trên đỉnh núi cao, ngồi xếp bằng một bóng người, hắn mặc cẩm bào màu xanh đậm, tóc trắng phơ, còn dài hơn thân thể, rải trên mặt đất, khuôn mặt như ngọc quan, tuấn dật mà băng lãnh, kỳ lạ nhất là, giữa mi tâm hắn mọc ra hai con mắt lớn bằng móng tay

- Hồng Mông Ngũ Tử xuất thế, đại kiếp sắp tới.

Nam tử tóc trắng lẩm bẩm, hai mắt nhỏ giữa mi tâm nhảy lên không ngừng.

- Nhan Vương Điện của ta nên xuất thế.

Nam tử tóc trắng chậm rãi mở mắt, hai ngân quang từ trong mắt bắn ra, không gian phía trước nổi sóng, như mặt hồ bị hòn đá nện qua

Trong không gian gợn sóng bỗng nhiên đi ra một bóng người.

- Đoạn Mặc Hiên, không nghĩ tới ngươi đến rồi!

Người đến mở miệng nói, đây là trung niên mặc võ bào màu trắng, trên võ bào thêu liệt diễm đồ văn, rất sống động.

Nam tử tóc trắng tên là Đoạn Mặc Hiên nhìn hắn, mặt không biểu tình nói:

- Lý Viêm Long, ngươi không đi nghênh đón Lăng Đế, tìm ta làm gì?

- Lăng Đế tự nhiên là phải nghênh tiếp, nhưng nhìn thấy ngươi, ta sao có thể không đến?

Lý Viêm Long nói, trong mắt ẩn hàm địch ý.

------oOo------

Chương 2224: Tiếp Dẫn đạo nhân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm sao? Ngươi muốn giết ta?

Đoạn Mặc Hiên ngồi xếp bằng trên đỉnh núi, nhẹ giọng hỏi, bộ dáng nhẹ như mây gió, rõ ràng không có để Lý Viêm Long vào mắt

Lý Viêm Long híp mắt hỏi:

- Không giết ngươi, chỉ là muốn xác nhận một sự kiện.

- Chuyện gì?

- Chính Hoa Tà Phật đột nhiên xuất thế, phải chăng cùng Nhan Vương Điện các ngươi có quan hệ?

- Ngươi suy nghĩ nhiều.

- Không có khả năng, sư tôn của Chính Hoa Tà Phật cùng Nhan Vương Điện Điện Chủ của các ngươi không phải bạn thân sao?

Đối mặt Lý Viêm Long hùng hổ dọa người, Đoạn Mặc Hiên nhíu mày, chậm rãi đứng dậy, khí tức đi theo tiết ra, như tiểu miêu thành Thương Thiên đại thụ.

Vũ bào của Lý Viêm Long phần phật, cùng Đoạn Mặc Hiên tranh phong tương đối.

Trong phạm vi trăm triệu dặm tinh không đều kịch liệt ba động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung.

- Chính Hoa Tà Phật xuất thế, ta không biết rõ tình hình, nhưng nếu như ngươi dám đánh chủ ý Nhan Vương Điện chúng ta, hôm nay cũng đừng nghĩ rời đi.

Đoạn Mặc Hiên nhìn chằm chằm Lý Viêm Long, gằn từng chữ nói.

- Hừ! Lý Viêm Long hừ lạnh một tiếng, lật tay lấy ra một thanh trường kiếm rộng hai ngón tay, kiếm quang rét lạnh Hồng Mông tinh không.

Đoạn Mặc Hiên mặt không biểu tình nói:

- Xem ra ngươi không muốn đi nghênh đón Lăng Đế xuất thế!

Đang khi nói chuyện, cự nhạc dưới chân bắt đầu rung động kịch liệt.

Lăng Đế!

Lý Viêm Long vừa nghe, sắc mặt đại biến, lồng ngực chập trùng không chừng, tức giận lên mặt, hận không thể chém Đoạn Mặc Hiên thành muôn mảnh.

- Đợi Lăng Đế xuất thế, đại kiếp lấy hắn vi tôn, Nhan Vương Điện các ngươi sẽ chỉ biến thành đá kê chân của hắn!

Lý Viêm Long lạnh giọng nói, nói xong, quay người tiến nhập không gian gợn sóng, biến mất không thấy gì nữa

Đoạn Mặc Hiên ngồi xếp bằng, trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

- Chính Hoa Tà Phật xuất thế quả nhiên là đại kiếp.

- Đại Tranh chi thế tới, so với dĩ vãng còn khốc liệt hơn.

- Ai có thể cười đến cuối cùng?

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tiếp Dẫn đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn ngẩn người.

Không nghĩ tới triệu hoán được Tiếp Dẫn!

Tiếp Dẫn chính là huynh trưởng của Chuẩn Đề, Phật Giáo Giáo Chủ, ở

trong thần thoại, tu vi mạnh hơn Chuẩn Đề.

- Khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, bây giờ cho dù Tiếp Dẫn có dị tâm, Tần Quân cũng không thèm để ý.

Thánh Nhân, quá yếu!

- Tiếp Dẫn đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tây Phương giáo chủ! Thiên Đạo Thánh Nhân! A Di Đà Phật!

- Tu vi: Thánh Nhân cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Tây Phương Cực Lạc! Trảm Tam Thi chi pháp!

- Thần thông: Cực Lạc Thế Giới! Tam Tai Cửu Kiếp! Độ tà pháp chú! Trượng Lục Kim Thân! Giáo Chủ bản tôn! Vạn Lý Miên Chưởng! Chấn Thương Khung Ấn! 3000 Phật Mẫu!

- Pháp bảo: Thập Nhị Phẩm đài sen! Tiếp Dẫn Bảo Tràng! Thanh Liên Bảo Sắc kỳ! Xá Lợi Tử! Đãng Ma xử! Tây Phương niệm châu!

- Độ trung thành: 60 (max trị số 100)!

Thánh Nhân cảnh trung kỳ.

Con thái điểu này, độ trung thành vậy mà mới 60.

Tần Quân hừ nhẹ một tiếng, lúc này, Tiếp Dẫn đạo nhân bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn.

Người mặc cà sa, khuôn mặt hòa ái, như một tên Lão Hòa Thượng phổ thông, thân hình hơi gầy, đây chính là Tiếp Dẫn đạo nhân tiếng tăm lừng lẫy trong thần thoại Hoa Hạ.

Tôn Ngộ Không, Lữ Bố, Bạch Khởi, Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Hoắc Khứ Bệnh… nhao nhao quay đầu.

Trong bọn họ có một nửa Thần Ma lập tức động dung.

- Tiếp Dẫn?

- Ngươi sao ở chỗ này?

- Tây Phương giáo chủ?

- Mọi người cẩn thận!

Các Thần Ma trong nháy mắt vây quanh Tiếp Dẫn, khiến cho Tiếp Dẫn đã xấu hổ, vừa sợ hãi.

------oOo------

Chương 2225: Tiếp Dẫn đạo nhân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liếc nhìn một vòng, hắn phát hiện rất nhiều người quen, nhưng để hắn sợ hãi chính là khí tức những người quen này cường đại đến cực điểm, để hắn cảm giác mình tùy thời sẽ hồn phi phách tán.

- Không được vô lễ, là trẫm chỉ dẫn hắn đến bái kiến.

Tần Quân mở miệng nói, ở trong thần thoại, Tây Phương Giáo đóng vai đều là người giả nhân giả nghĩa, Tôn Ngộ Không, Lục Nhĩ Mi Hầu đều hận đến nghiến răng

Tiếp Dẫn thận trọng đi tới trước mặt Tần Quân, một chân quỳ xuống nói:

- Tại hạ Tiếp Dẫn, chuyên tới để thần phục Thiên Đế Bệ Hạ.

Nói chuyện, đồng thời hắn âm thầm kinh hãi, nơi này đến cùng là nơi nào?

Hắn chú ý tới tinh không chung quanh phiêu tán Hồng Mông Tử khí, cái này ở Hồng Hoang, chính là trân bảo hiếm thấy, đã từng dẫn tới Chuẩn Thánh tranh đoạt.

Oanh...

Đúng lúc này, phía trước truyền đến tiếng oanh minh.

Chỉ thấy hai bóng người chạy nhanh đến, sau lưng đuổi theo mấy ngàn đạo kim quang, tất cả đều khí tức cường đại, yếu nhất cũng có tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh

- Thần Tướng của Thần Tướng minh! Các ngươi không trốn khỏi!

- Giết chết bọn hắn! Hướng Giáo Chủ thỉnh công!

- Muốn chạy trốn? Nằm mộng!

- Mọi người tốc độ nhanh một chút!

Trong mấy ngàn đạo kim quang truyền ra tiếng quát mắng liên tiếp, để Tần Quân mỉm cười.

Quả nhiên là thiên nhai nơi nào không gặp lại!

Sinh linh của Kim Diêu thần giáo cùng hai tên Thần Tướng của Thần Tướng minh?

Các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, Ma Cảnh Thương quay đầu lại hỏi:

- Sư tôn, cần ta xuất thủ không?

- Ừ.

Tần Quân gật đầu, Thần Tướng minh là vì hắn mới cùng Kim Diêu thần giáo khai chiến, tự nhiên phải cứu.

Nghe vậy, Ma Cảnh Thương biến mất ở trên đám mây, hóa thành một đạo Ma khí lao về phía phía trước, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền cùng hai vị Thần Tướng gặp thoáng qua.

Mấy ngàn đạo kim quang cũng không có chú ý tới hắn đánh tới, vẫn tiến lên, rất nhanh liền cùng Ma Cảnh Thương biến thành Ma khí va chạm

Oanh một tiếng!

Ma khí nổ tung, hóa làm một Hắc cầu to lớn, trong nháy mắt thôn phệ mấy ngàn đạo kim quang, mấy ngàn sinh linh của Kim Diêu thần giáo không kịp kêu thảm, liền phai mờ ở giữa không trung, thành cái xác không hồn

Sóng gió cuồng bạo cuốn tới, thổi đến áo cà sa của Tiếp Dẫn không ngừng cổ động, mặt mũi hắn tràn đầy vẻ chấn động

Chỉ là uy áp liền để hắn run lẩy bẩy, hắn là Thánh Nhân a!

Hai cường giả Thần Tướng minh cũng dừng lại, chính là hai nam tử khôi ngô, khuôn mặt có chút giống nhau, bọn hắn nhìn qua Hắc cầu to lớn ở hậu phương, đều sửng sốt.

- Cỗ khí tức này là Ma Cảnh Thương đại nhân?

- Không sai! Là hắn! Đó là thần thông Thôn Phệ Ma Quang mang tính tiêu chí của hắn!

Hai vị Thần Tướng lập tức kích động lên, lúc này, Ma Cảnh Thương trở lại trên bạch vân, hiện ra hình người.

Thấy cảnh này, hai vị Thần Tướng càng thêm kích động, cúi người bay xuống.

- Ma Cảnh Thương đại nhân! Thỉnh cầu ngài trợ giúp Đông Đế!

Trong đó một vị Thần Tướng gấp giọng nói, nghe mà Ma Cảnh Thương nhíu mày

- Đông Đế thế nào?

Ma Cảnh Thương hỏi, đối với Thần Tướng minh, hắn biết một số tình huống, tỷ như Xa Hoàng đúng là Xa Bỉ Thi, bất quá đối với thân phận Đông Đế một mực rất thần bí, ngay cả Xa Hoàng cũng giấu diếm.

- Hoàng Cừu Thiên chỉ huy đại quân vây quét Tinh Cầu mà Thần Tướng minh đóng quân, hai chúng ta là ở dưới các Thần Tướng khác trợ giúp, giết

ra khỏi trùng vây, muốn đi tìm Xa Hoàng trợ giúp.

Một tên Thần Tướng khác vội vàng trả lời, nghe mà Ma Cảnh Thương nhíu mày.

- Hoàng Cừu Thiên, không nghĩ tới hắn nhanh như vậy liền kết thúc bế quan.

Ma Cảnh Thương thì thào.

- Dẫn đường!

Ma Cảnh Thương trầm giọng nói, hai vị Thần Tướng hưng phấn gật đầu, cũng không nói nhảm, lúc này quay người dẫn đường.

Ma Cảnh Thương ở trong Nam Hồng Mông tên tuổi không nhỏ, càng là người cầm quyền thứ hai của Hồng Mông Ma Giáo, cường đại đến cực điểm, nhất định có thể chống lại Hoàng Cừu Thiên

Cứ như vậy, một đoàn người ở dưới hai vị Thần Tướng dẫn đường, cải biến phương hướng tiến lên

- Đông Đế đến cùng có phải Đông Vương Công hay không?

Tần Quân nhìn Ma Cảnh Thương truyền âm hỏi.

Bảng thuộc tính của Đông Vương Công biểu hiện, tu vi chỉ là Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, có thể nào hiệu lệnh một đám Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ?

Mặc dù có Xa Bỉ Thi trợ uy, nhưng trong lời nói của các cường giả Thần Tướng minh đối với Đông Đế tràn đầy kính sợ, khẳng định có nhân tố thực lực.

------oOo------

Chương 2226: Ma Cảnh Thương đại chiến Hoàng Cừu Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không rõ ràng, ta cảm giác rất giống, nhưng khí tức của hắn cùng Đông Vương Công lại có khác biệt rất lớn, chờ chúng ta diệt trừ Kim Diêu thần giáo, sư tôn có thể tự mình hỏi thăm.

Ma Cảnh Thương hồi âm nói, đầu lĩnh của Thần Tướng minh là Xa Bỉ Thi, Xa Bỉ Thi lại là bộ hạ cũ của Tần Quân, nếu như hắn mở miệng, Đông Đế hẳn sẽ thành thật trả lời

Lần này Thần Tướng minh cùng Kim Diêu thần giáo khai chiến, có thể nói là Đông Đế khăng khăng làm, có thể thấy được Đông Đế cũng rất để ý Tần Quân

Tần Quân không còn truyền âm hỏi thăm, thần thức hắn tìm kiếm về phía trước, đã có thể nhìn trộm đến khí tức chiến tranh

Tiếp Dẫn ở bên cạnh không ngừng dò xét Hồng Mông tinh không, ánh mắt ẩn hàm kích động cùng chấn kinh.

Khắp nơi đều là Hồng Mông Tử khí, cũng chính là Hồng Mông nguyên khí!

Đây đối với hắn mà nói, là tràng cảnh kiếp trước không dám nghĩ, trách không được những người này mạnh như thế.

- Cơ duyên! Cơ duyên to lớn!

Tiếp Dẫn tim đập nhanh hơn, như người Địa Cầu xuyên việt qua dị giới kích động

Kiếp trước hắn liền vượt lên trên chúng sinh, đi vào Hồng Mông, cũng có một cỗ tự tin, cho là mình có thể nhất phi trùng thiên

Trong Hồng Mông tinh không cuồn cuộn, kim quang giăng khắp nơi, như phân ra tinh không thành vô số khối

Mỗi một vệt kim quang đứng từng dãy sinh linh, chính là đệ tử của Kim Diêu thần giáo, tất cả đều trêu tức nhìn phía dưới.

Chỉ thấy chỗ sâu trong kim quang, có một viên Tinh Cầu lam sắc, giờ phút này đang bị một lồng ánh sáng màu vàng bảo hộ, viên tinh cầu này rất lớn, nhưng ở dưới vô số đạo kim quang vây quanh, lộ ra rất nhỏ.

Hoàng Cừu Thiên đứng ở cao nhất, ngồi trên ghế báu, hưởng thụ lấy hai thị nữ vò vai đấm chân.

- Đông Đế, Xa Hoàng của các ngươi lúc nào đến?

- Hắn sẽ không phải là sợ rồi chứ?

Hoàng Cừu Thiên nhẹ giọng cười nói, âm thanh lại vang vọng toàn bộ Hồng Mông tinh không.

Trong Tinh Cầu, non xanh nước biếc đã hóa thành phế tích, các Thần tướng tập trung ở trên một mảnh hoang mạc

Tổng cộng có mấy ngàn vị Thần Tướng, người yếu nhất cũng có tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ, hơn 500 Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, ngay cả Vương thủ, Lý Thanh, Hoa Thánh Hải, Kiều Thiên Minh cũng ở trên hoang mạc.

Đông Đế ngồi ở trên một tảng đá lớn, nghe Hoàng Cừu Thiên châm ngòi ly gián, hắn thờ ơ.

Nhưng Thần Tướng còn lại thì nhịn không được.

- Đông Đế, chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, chúng ta liền giết ra ngoài!

- Hoàng Cừu Thiên thật ngông cuồng! Ta nhịn không được!

- Xa Hoàng còn ở Tây Hồng Mông, là không kịp trợ giúp chúng ta!

- Cùng lắm thì chết, Thần Tướng minh chúng ta chưa từng sợ qua?

Nghe những lời nói tức giận kia, Đông Đế mở to mắt, để hắn nhìn cao thâm mạt trắc, không có tí xíu sợ hãi khi bị nhốt

Đông Đế cười nói:

- Chờ một chút, ngay lập tức có Đại Năng đến trợ giúp.

Lời vừa nói ra, các Thần tướng lập tức hưng phấn lên.

Vương thủ cách gần đó hỏi:

- Đông Đế, ngài tính tới cái gì?

- Ừm, Ma Cảnh Thương muốn tới.

Đông Đế bình tĩnh nói, nghe mà các Thần Tướng càng thêm hưng phấn.

Ma Cảnh Thương là ai?

Cự đầu thứ hai của Hồng Mông Ma Giáo!

Tồn tại siêu việt Thái Nguyên Thủy Tổ!

Nếu như hắn đến trợ giúp, cho dù không cách nào ngăn cơn sóng dữ, cũng có thể kiềm chế Hoàng Cừu Thiên

Thiên ngoại…

Hoàng Cừu Thiên bẻ bẻ cổ, nói:

- Cũng chẳng biết lúc nào có thể đợi được Xa Hoàng.

Thanh y nữ tử ở bên cạnh nghi hoặc hỏi:

- Giáo Chủ, ngươi thật muốn chờ Xa Hoàng?

Trước kia Hoàng Cừu Thiên là rất kiêng kị Xa Hoàng, lần này vì cớ gì ý thả đi hai vị Thần Tướng, dẫn dụ Xa Hoàng?

- Chờ đã, lần này, ta muốn nhổ tận gốc Thần Tướng minh, nếu như ta làm được, bọn hắn liền có thể tiếp nhận ta!

Hoàng Cừu Thiên cười nói, nói đến đây, trong mắt của hắn lập loè lên dị sắc nóng rực

------oOo------

Chương 2227: Ma Cảnh Thương đại chiến Hoàng Cừu Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh y nữ tử cùng Hồng y nữ tử liếc nhau, đều nhìn ra sự nghi hoặc trong mắt đối phương

Nhưng các nàng không dám hỏi nhiều, hỏi quá nhiều, càng nguy hiểm.

Thời gian tiếp tục chuyển dời.

Hoàng Cừu Thiên không có chút ý tứ tiến công nào, các đệ tử Kim Diêu thần giáo chỉ có thể kiên trì chờ đợi.

Không biết đi qua bao lâu…

Oanh...

Sâu trong tinh không truyền đến tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, tất cả đệ tử Kim Diêu thần giáo quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai vị Thần Tướng lúc trước đào tẩu lại bay trở về.

Phía sau bọn họ còn đi theo một đám bạch vân, bên trên đứng một nhóm người, khí tức so le không đều, có mạnh có yếu.

- Hoàng Cừu Thiên! Ngươi dám đánh chủ ý tới sư tôn ta, hôm nay ngươi trốn không thoát!

Thanh âm của Ma Cảnh Thương truyền đến, đánh vô số đệ tử Kim Diêu thần giáo rơi xuống hư không.

Hoàng Cừu Thiên đứng bật dậy, chau mày, thì thào nói:

- Ma Cảnh Thương, sao hắn lại tới đây?

- Sư tôn của ngươi là ai?

Hoàng Cừu Thiên mở miệng hỏi.

Ma Cảnh Thương rất mạnh, tuy Hoàng Cừu Thiên có lòng tin chiến thắng hắn, nhưng khẳng định tốn hao cái giá lớn, vạn nhất lúc này Xa Hoàng lại thừa lúc vắng mà vào, hậu quả khó mà lường được.

Đây là hắn không muốn nhìn thấy.

Cho nên hắn vô ý thức muốn hóa giải hiểu lầm.

- Thiên Đế!

Ma Cảnh Thương hóa thành một đoàn Ma khí cực nhanh lướt đến, thế không thể đỡ, muốn xông hủy kim quang giăng khắp nơi.

Thiên Đế?

Hoàng Cừu Thiên tâm tư như điện, cấp tốc kịp phản ứng, lúc này biến mất ở trên ghế báu, ngay sau đó hắn đi vào trước mặt Ma Cảnh Thương, một chưởng vỗ ra.

Ầm ầm...

Ma Cảnh Thương biến thành Ma khí bị một chưởng của Hoàng Cừu Thiên đỡ được, cuồng phong tứ ngược, chung quanh vô số sao trời trong khoảnh khắc liền biến thành tro bụi.

Hai Tạo Hóa Thái Hư Tôn đối bính, ngay cả Hồng Mông Không Gian cũng đang điên cuồng vặn vẹo, lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

Vô số Hồng Mông nguyên khí đi theo cuồn cuộn, như một trường long, tùy ý bay múa, phảng phất như muốn đâm cháy Hồng Mông

Ma khí tán đi, Ma Cảnh Thương hiện hình, cùng Hoàng Cừu Thiên đối chưởng, ai cũng không thua ai.

- Ma Cảnh Thương! Thiên Đế là sư tôn của ngươi?

Hoàng Cừu Thiên trầm giọng hỏi, hắn hoài nghi Ma Cảnh Thương là cố ý

tìm cớ gây sự.

- Bởi vì ta đến từ Cổ Thánh Đế Đạo Thiên Đế Vị Diện!

Ma Cảnh Thương lạnh giọng nói, trong mắt đều là sát ý.

Kim Diêu thần giáo cùng Hồng Mông Ma Giáo vốn là thế bất lưỡng lập, thù mới hận cũ cùng nhau tính, Ma Cảnh Thương sát tâm càng sâu.

Thoại âm rơi xuống, hai mắt Ma Cảnh Thương tóe hiện hung quang, Ma khí như núi lửa bạo phát, mang theo diệt thế oai bao phủ về phía Hoàng Cừu Thiên.

Đại chiến trong nháy mắt bạo phát!

Đám người Tần Quân đi theo mà đến, vừa hay nhìn thấy Ma khí bị kim quang ngăn cản, ngay sau đó, Hoàng Cừu Thiên bay lên, hai tay mở ra, cả người tựa như một viên mặt trời chói mắt, không ai bì nổi đứng ngạo nghễ ở trong tinh không

- Gia hỏa này thực lực không tệ, Ma Cảnh Thương có phiền toái.

Tần Quân nhẹ nói, Tôn Ngộ Không ở bên cạnh khiêng Hỗn Độn Tử Kim Bổng, khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn, hận không thể lập tức tham chiến.

- Ngộ Không, trước tiên diệt lâu la của Kim Diêu thần giáo đi.

Tần Quân phân phó nói, nghe mà hai vị Thần Tướng quay đầu.

Chẳng lẽ Tần Quân chính là Thiên Đế?

Còn chưa chờ bọn hắn suy nghĩ nhiều, Tôn Ngộ Không ngã nhào một cái vượt qua mấy chục tỉ dặm, giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng đập tới vô số kim quang giăng khắp nơi

- Ngươi dám!

Hoàng Cừu Thiên nổi giận, làm sao đột nhiên lại toát ra một Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Hắn vỗ tới một chưởng, một kim sắc cự thủ vô cùng hùng vĩ như thiểm điện bắt về phía Tôn Ngộ Không, ném tới chỗ khác, lực lượng cường đại quăng bay Tôn Ngộ Không, trong nháy mắt không còn hình bóng.

Lúc này, Ma Cảnh Thương đánh tới, tay trái hóa thành Hắc Đao, dài hàng vạn dặm, muốn xuyên thủng Hoàng Cừu Thiên .

------oOo------

Chương 2228: Hai cường giả Tạo Hóa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt Ma Cảnh Thương công kích, Hoàng Cừu Thiên khinh thường cười một tiếng, thân hình hóa thành kim quang, nhẹ nhõm tránh né, ở trong Hồng Mông tinh không phi nhanh mấy trăm vòng, trong chớp mắt giết tới sau lưng Ma Cảnh Thương

Kim quang hóa thành một mũi tên, dài đến trăm trượng, mặc dù không bằng Ma Cảnh Thương, nhưng khí thế kinh khủng hơn

Đúng lúc này, tiếng thét dài của Tôn Ngộ Không truyền đến, ngay sau đó một trận cuồng phong đánh tới, Tôn Ngộ Không giơ cao Hỗn Độn Tử Kim Bổng, muốn nện bạo Hoàng Cừu Thiên

Trong điện quang hỏa thạch, cự tiễn kim sắc bỗng nhiên tiêu tán, để Hỗn Độn Tử Kim Bổng đập không

Cạch...

Hoàng Cừu Thiên đi tới trên một vệt kim quang, diện mục dữ tợn, tay trái bỗng dưng kéo một phát, trước mặt xuất hiện một Không Gian Liệt Phùng, ngay sau đó một thanh trường thương bay ra

Trường thương này dài đến hai trượng, mũi thương liền dài một trượng, quấn quanh lấy hai Kim Long, Thần uy cuồn cuộn, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ sống lại

Uy áp khó mà hình dung theo trường thương kim sắc tản ra, làm cho sinh

linh trong Hồng Mông tinh không đều cảm thấy sợ hãi

Mấy ngàn Thần tướng trong Tinh Cầu càng kích động lên.

- Thật là Ma Cảnh Thương!

- Còn có một vị là ai? Khí tức thật mạnh!

- Đông Đế, nhanh hạ lệnh đi, hiện tại là cơ hội phản công tốt!

- Đúng rồi! Diệt những tôn tử Kim Diêu thần giáo kia!

- Đông Đế! Còn đang chờ cái gì a!

Đối mặt các Thần tướng xin chiến, Đông Đế chậm rãi đứng dậy, ngóng nhìn không trung bị kim quang chia thành vô số khối, cười nói:

- Lên đi.

Oanh! Oanh! Oanh

Từng Thần Tướng như đạn pháo vọt lên, chấn động đến Tinh Cầu rung động kịch liệt, bụi đất như biển động bay lên

Cuồng phong gào thét, Đông Đế ngước nhìn không trung, thì thào nói:

- Vì Bệ Hạ.

- Chiến đấu!

Một tên trưởng lão Kim Diêu thần giáo đứng ở trên kim quang khàn cả giọng gầm thét, thoại âm rơi xuống, tất cả đệ tử Kim Diêu thần giáo thả người lao xuống, tựa như mưa to trút nước, thẳng hướng Thần Tướng minh.

Chiến tranh triệt để bạo phát!

- Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Nhiễm Mẫn, Vô Chi Kỳ, Lữ Bố, lên!

Tần Quân phân phó nói, đợi Tứ Tướng đánh tới, hắn nói:

- Tiết Nhân Quý!

- Có mạt tướng!

Tiết Nhân Quý cấp tốc đi vào trước mặt hắn quỳ xuống, trong mắt đều là chờ mong cùng vẻ kích động.

- Để Tiết Nhân Quý Hồng Mông Độ Kiếp!

Trong lòng Tần Quân phân phó nói, trước Hồng Mông Độ Kiếp, lại cực hạn giác tỉnh mới hoàn mỹ!

Thoại âm rơi xuống, Tiết Nhân Quý liền bị hắn hút vào giữa mi tâm, biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này để Tiếp Dẫn sửng sốt.

- Bạch Khởi!

Tần Quân tiếp tục điểm tướng, ngay sau đó Bạch Khởi liền đến trước người hắn.

- Để Bạch Khởi Hồng Mông Độ Kiếp!

Sát Thần Bạch Khởi, nên lần nữa nở rộ Thần uy!

Mười giây đồng hồ đi qua rất nhanh

- Đinh! Tiết Nhân Quý Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn! Phóng thích!

Tần Quân cấp tốc trả lời, hắn thấy, Tiết Nhân Quý cũng không yếu hơn Tôn Ngộ Không, dù sao hắn ở trên người Tiết Nhân Quý đưa lên giá trị danh khí cũng không ít.

- Tiết Nhân Quý, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: con Ưng thứ nhất giữa thiên địa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ!

- Công pháp: Thiên Ưng Đại Pháp!

- Thần thông: Ưng tổ thân! Tam Tiễn Định Thiên địa! Chấn Khiếu thanh âm! Không kiên chi trảo!

- Pháp bảo: Thần Ưng kích!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ!

Rất mạnh!

Lúc này, Tiết Nhân Quý cấp tốc từ giữa mi tâm Tần Quân bay ra, áo bào trắng phất phới, uy vũ vĩ ngạn.

- Đinh! Bạch Khởi Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa.

- Điều ra bảng thuộc tính! Phóng thích!

- Bạch Khởi, Sát Thần!

------oOo------

Chương 2229: Hai cường giả Tạo Hóa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chủng tộc: Minh Hoàng! Hồng Mông sinh linh.

- Tu vi: Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ!

- Công pháp: Sát Thần quyết!

- Thần thông: Khấp Huyết chi trảo! Huyết khí ngang dọc! Minh Hoàng đạo mộng!

- Pháp khí: Nhân Đồ kích!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Sát Phạt Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Sát Thần minh thế (sát khí của quân đội gấp bội)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ!

Trong nháy mắt trở thành tồn tại cường đại nhất dưới trướng Tần Quân!

Rất nhanh, toàn thân Bạch Khởi quấn quanh lấy huyết khí bay ra mi tâm của Tần Quân, cùng Tiết Nhân Quý đứng sóng vai, hai người liếc nhau, đều nở nụ cười.

- Vận mệnh của các ngươi là cái gì?

Tần Quân hỏi.

Tiếp Dẫn thấy toàn thân run rẩy, Tiết Nhân Quý cùng Bạch Khởi cho dù không có phóng thích khí tức, cũng làm cho hắn sợ hãi, cảm giác lại tới gần một chút, liền hồn phi phách tán

- Ta sáng tạo ra Sát Phạt chi khí, vì thế gian thi hành sát phạt nghiệp.

Bạch Khởi trả lời.

- Ta sáng tạo ra Thiên Ưng Tiễn Pháp, phàm là người luyện tiễn, đều có thể lĩnh ngộ.

Tiết Nhân Quý cười.

Tần Quân gật đầu, trong lòng cảm khái vạn phần, xem ra bây giờ yêu cầu của tạo hóa thấp hơn nhiều trước kia, nhưng cái này cũng nói Hồng Mông

càng mạnh hơn.

- Lên đi, giết Hoàng Cừu Thiên cho trẫm!

Tần Quân phân phó nói, bốn Tạo Hóa Thái Hư Tôn, cần gì hắn xuất thủ?

- Vâng!

Tiết Nhân Quý cùng Bạch Khởi trăm miệng một lời nói, nói xong liền thả người thẳng hướng Hoàng Cừu Thiên.

Lý Nguyên Bá nhịn không được hỏi:

- Bệ Hạ, ta thì sao?

- Đừng nóng vội, đằng sau liền sẽ đến lượt ngươi.

Tần Quân trấn an nói, có câu nói này của hắn, Lý Nguyên Bá lập tức an tâm.

Cùng lúc đó, Hoàng Cừu Thiên lấy một địch hai, giận chiến Tôn Ngộ Không cùng Ma Cảnh Thương, lại không rơi vào thế hạ phong

Trường thương kim sắc trong tay hắn phẩm giai cực cao, mỗi một lần huy động, đều có thể đánh Tôn Ngộ Không cùng Ma Cảnh Thương bay ra ngoài

Hưu...

Đúng lúc này, một mũi tên do pháp lực biến thành phóng tới, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi, Hoàng Cừu Thiên cả kinh vội vàng dùng trường thương ngăn cản.

- Thật là bá đạo!

Hoàng Cừu Thiên bị chấn động đến hổ khẩu đau nhức, hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài ức vạn dặm, Tiết Nhân Quý lấy cánh tay trái làm cung, giương mắt lạnh lẽo nhìn hắn

Lại một Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

Trong lòng Hoàng Cừu Thiên hoảng hốt, Thiên Đế đến cùng từ nơi nào tìm đến nhiều Tạo Hóa Thái Hư Tôn như vậy?

- Ngươi đang nhìn cái gì?

Thanh âm của Bạch Khởi bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, Hoàng Cừu Thiên cả kinh quay người đâm tới.

Bang...

Tia lửa lập loè, Bạch Khởi lấy huyết khí hóa thành cự kiếm, cùng Hoàng Cừu Thiên giao phong.

Lúc này, Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương, Tiết Nhân Quý đồng thời nhảy vọt đến sau lưng Hoàng Cừu Thiên

Bốn Tạo Hóa Thái Hư Tôn giáp công, Hoàng Cừu Thiên chưa bao giờ gặp phải hiểm cảnh như thế, thân thể đột nhiên bắn ra kim quang óng ánh, bao phủ bốn người Tôn Ngộ Không

Ngay cả chiến trường phương xa cũng bị chiếu rọi, vô số đệ tử Kim Diêu thần giáo, cường giả Thần Tướng minh quay đầu.

- Hoàng Cừu Thiên chết chắc a?

Lý Nguyên Bá hỏi, khí thế của bốn người Tôn Ngộ Không cường đại như thế nào, mỗi một vị đều không kém Hoàng Cừu Thiên, hắn thấy, Hoàng Cừu Thiên đã vô lực hồi thiên.

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn xác thực chết chắc.

Tần Quân gật đầu cười,

Cho dù có ngoài ý muốn, hắn cũng chết chắc!

Hôm nay Tần Quân không có ý định buông tha Hoàng Cừu Thiên.

Oanh một tiếng nổ vang rung trời.

Kim quang hóa thành khí tản ra, Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương, Tiết Nhân Quý cùng Bạch Khởi đều bị đẩy lui.

Chỉ thấy trong kim quang, Hoàng Cừu Thiên là không ai bì nổi như vậy.

- Muốn giết ta! Các ngươi còn kém xa lắm!

Tiếng rống giận dữ của Hoàng Cừu Thiên vang vọng Hồng Mông tinh không, để chúng sinh sợ hãi.

Một giây sau, Hoàng Cừu Thiên đột nhiên đâm trường thương kim sắc vào bộ ngực của mình, máu tươi vẩy ra, để bốn người Tôn Ngộ Không, Tiết Nhân Quý sửng sốt.

------oOo------

Chương 2230: Kim Diêu thần giáo diệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn đang làm gì đó?

Tôn Ngộ Không kinh ngạc hỏi, Hoàng Cừu Thiên phảng phất như tự sát, khí tức cấp tốc yếu bớt.

- Quản nhiều như vậy làm gì!

Tiết Nhân Quý hừ nói, đang khi nói chuyện, hai tay hiện lên tư thế kéo cung, cấp tốc bắn ra ba mũi tên.

Đây là Thiên Ưng Tiễn Pháp hắn sáng tạo, gần như trăm phần trăm trúng đích.

Hoàng Cừu Thiên không có tránh né, trực tiếp bị ba mũi tên xuyên thủng nhục thân, hắn thờ ơ, chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt hung ác nhìn Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương, Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi.

- Ta nhớ kỹ khuôn mặt các ngươi! Thù này ngày khác nhất định gấp mười lần hoàn trả!

Hoàng Cừu Thiên gằn từng chữ nói, còn chưa có nói xong, hắn liền đột nhiên bạo thể, hóa thành vô số Kim Tinh, trôi về phía Hồng Mông tinh không.

- Không tốt! Hắn muốn chạy trốn!

Ma Cảnh Thương kêu sợ hãi nói, lúc này xuất thủ, vung tay áo cuốn trở về mấy trăm Kim Tinh.

Tôn Ngộ Không càng thổi ra hơn ngàn phân thân, đi đuổi bắt Hoàng Cừu Thiên.

Tiết Nhân Quý không ngừng Xạ Tiễn, tựa như lưu tinh, tứ ngược mà ra, Bạch Khởi cũng huy kiếm chém tới

Nhưng Hoàng Cừu Thiên biến thành Kim Tinh thật sự là quá nhiều, căn bản giết không hết.

Trên mây, Tần Quân nhíu mày, tâm thần nhất động, một phân thân từ trong cơ thể hắn bay ra, liên tiếp không ngừng, trong chớp mắt liền bay ra mấy ngàn phân thân, để Tiếp Dẫn cùng Lý Nguyên Bá trừng to mắt

Trăm vạn phân thân trong nháy mắt xuất động!

Toàn bộ phân thân tu vi đều giống như bản tôn Tần Quân, giống như diệt tuyệt Hồng Mông, thế không thể đỡ.

Hình ảnh vô cùng hùng vĩ, khiêu chiến lấy thị giác cực hạn của mỗi một vị sinh linh, ngay cả Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương, Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi cũng trợn tròn mắt

Phương xa sinh linh song phương đang tham chiến cũng sửng sốt.

Trăm vạn phân thân của Tần Quân điên cuồng bắt Hoàng Cừu Thiên biến thành vô số Kim Tinh, Hồng Mông tinh không lại to lớn, Hoàng Cừu Thiên cũng đừng hòng đào tẩu

- Thật mạnh.

Lý Thanh trừng to mắt, lần trước Kim Diêu thần giáo cùng Huyết Bức tộc tập kích Đại Tần thiên đình, Tần Quân nhỏ yếu như thế nào, sao hiện tại phảng phất như đổi một người?

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, bỗng nhiên thu tay lại, trăm vạn phân thân tất cả đều trở về.

Một đạo quang ảnh nhập thể, từ bốn phương tám hướng bay tới, hình thành quang cầu to lớn

Tiếp Dẫn gánh không được khí tức bá đạo của Tần Quân, ngồi liệt ở trên đám mây, Lý Nguyên Bá cũng run lẩy bẩy, nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng kêu sợ hãi nói:

- Bệ Hạ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Rất nhanh, trăm vạn phân thân tất cả đều trở về trong cơ thể, Tần Quân mỉm cười.

Hoàng Cừu Thiên biến thành Kim Tinh đều bị tiêu diệt, trừ khi hắn còn có thủ đoạn khác, nếu không đã vẫn lạc.

- Kim Thương kia đã không thấy, có lẽ có chuyện ẩn ở bên trong.

Trong lòng Tần Quân nghĩ, cho dù Hoàng Cừu Thiên chạy trốn, cũng nguyên khí đại thương, không có chục tỷ năm công phu, là không thể nào khôi phục lại đỉnh phong.

Còn lại đệ tử Kim Diêu thần giáo ở phía dưới liền đợi hắn làm thịt a.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Hoàng Cừu Thiên sát ý! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội tử trung giác tỉnh, ba lần Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, vô cùng mỹ diệu.

Hắn cho Tôn Ngộ Không một ánh mắt, Tôn Ngộ Không lập tức hiểu lúc này phóng tới đại quân của Kim Diêu thần giáo

Sau khi Hoàng Cừu Thiên đào tẩu, đại quân Kim Diêu thần giáo sĩ khí giảm lớn, vừa nhìn thấy Tôn Ngộ Không đánh tới, liền nhao nhao đào tẩu.

Không có Hoàng Cừu Thiên, bọn hắn làm sao có thể ngăn cản Tạo Hóa Thái Hư Tôn truy sát?

Không đến một nén nhang thời gian…

Ngàn vạn đệ tử Kim Diêu thần giáo bị Tôn Ngộ Không toàn diệt, chiến tranh đến tận đây chấm dứt.

Các cường giả Thần Tướng minh đều kính sợ nhìn Tôn Ngộ Không, Hầu Vương này thật sự là quá mạnh!

Để bọn hắn kinh diễm nhất chính là Tần Quân, lúc trước trăm vạn phân thân đến nay ở trong đầu của bọn họ.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Kim Diêu thần giáo cơn giận! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Liên tục hoàn thành hai nhiệm vụ, để Tần Quân tươi cười.

------oOo------

Chương 2231: Kim Diêu thần giáo diệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại hắn có năm lần cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội tử trung giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp cùng với khen thưởng khác!

Hồng Mông này ai có thể cản hắn?

- Bệ Hạ, vừa rồi ngài dùng là thần thông gì? Làm sao cảm giác tu vi của những phân thân kia…

Tôn Ngộ Không bay tới, hiếu kỳ hỏi, câu nói kế tiếp hắn không có nói, thật

sự là quá mức kinh thế hãi tục.

Hắn có thể cảm giác được những phân thân kia đều mạnh hơn hắn!

- Thần thông của trẫm, nói ngươi cũng không hiểu.

Tần Quân hừ lạnh.

Phân Thân Đại Đạo thật sự sảng khoái!

Nếu như địch nhân biết Đại Đạo này, sẽ đáng sợ như thế nào?

Tôn Ngộ Không, Tiết Nhân Quý, Ma Cảnh Thương, Bạch Khởi cúng bái không thôi.

Lúc này, đám người Viên Hồng, Lữ Bố bay trở về, mấy ngàn Thần Tướng của Thần Tướng minh vây quanh Đông Đế bay tới.

Ánh mắt của Tần Quân đặt ở trên người Đông Đế, lông mày bỗng nhiên nhíu một cái.

- Chuyện gì xảy ra?

Trong lòng Tần Quân nghi hoặc, hắn liếc mắt liền nhìn ra, Đông Đế không phải Đông Vương Công.

…

Trong tinh không, một đại lục vô biên vô tận lơ lửng.

Giờ phút này đại lục bị vô số sinh linh vây quanh, các tộc đều có, trên mặt mỗi một vị sinh linh đều viết đầy kính sợ.

- Lăng Đế sắp xuất thế!

- Khí tức thật Thần Thánh, đây chính là Bất Bại Đại Đế sao?

- Hồng Mông vô số năm, cường giả có thể thu được danh hiệu Bất Bại Đại Đế sao mà ít, Lăng Đế là Bất Bại Đại Đế sớm nhất, nếu như hắn xuất thế, Hồng Mông ai có thể địch?

- Nếu có thể bái Lăng Đế làm thầy liền tốt.

- Ngươi nằm mộng đi, muốn bái Lăng Đế vi sư? Trước hỏi qua chúng ta đã!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, vô cùng ồn ào.

Sinh linh tới nơi này đều là tín đồ của Lăng Đế, gần đây Nam Hồng Mông lưu truyền tin tức Lăng Đế tức sắp xuất thế, hù dọa vô số phong vân, các sinh linh tự động tới đón tiếp Lăng Đế.

Tại Hồng Mông, ai chưa nghe nói qua truyền thuyết của Lăng Đế?

Hồng Mông sơ khai, Lăng Đế đúng là một vị trong nhóm sinh linh đầu tiên, từng cùng Hồng Mông Ma Tổ trong thần thoại chiến đến khó phân cao thấp.

Lúc này, sâu trong tinh không bay tới một bóng người, chính là Lý Viêm Long.

Hắn đến đưa tới oanh động không nhỏ, ở trong Nam Hồng Mông, tên tuổi của Lý Viêm Long không thua kém Hoàng Cừu Thiên, Huyết Bức tộc lão tổ, thậm chí cao hơn.

Lý Viêm Long nghe nói là Hồng Mông sinh linh có trước cả Đại Đạo, lai lịch rất xưa.

Tuy hiện tại Hồng Mông càng lớn, nhưng sinh linh ra đời ở thời đại này đều tính không được Hồng Mông sinh linh, Hồng Mông sinh linh chính là sinh linh trước Đại Đạo, thiên phú cường đại, nhưng sau khi Hỗn Độn khai ích, đại bộ phận Hồng Mông sinh linh liền diệt tuyệt

Nhìn thấy Lý Viêm Long bay tới, một sinh linh tựa như Lang Nhân mạnh mẽ bay về phía hắn.

Lang Nhân này khoác bộ lông màu đỏ rực, cao tới trăm trượng, hai tay đều nắm một thanh cốt đao, dữ tợn đáng sợ.

- Lý Viêm Long, ngươi rốt cuộc đã đến, ta còn tưởng rằng ngươi không

tới!

Hỏa Hồng Lang Nhân miệng nói tiếng người, cười lạnh nói, cho những sinh linh khác cảm giác áp bách cực lớn

- Nếu không gặp được Nhan Vương Điện Đoạn Mặc Hiên, ta đã sớm tới.

Lý Viêm Long hừ nói, nói tới Đoạn Mặc Hiên, hắn liền nghiến răng nghiến lợi.

Đoạn Mặc Hiên?

Hỏa Hồng Lang Nhân ngẩn người, thấp giọng hỏi:

- Nhan Vương Điện cũng sắp xuất thế?

Truyền thuyết Nhan Vương Điện một mực lưu truyền ở trong Hồng Mông, truyền thuyết Nhan Vương Điện Điện Chủ là một tồn tại kinh khủng không kém hơn Lăng Đế, thậm chí từng cùng Chu Ma đại đế giao hảo.

------oOo------

Chương 2232: Đại Đế trở về (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, rất có thể sắp xuất thế, nghe nói lần này Hồng Mông đại kiếp sẽ sinh ra Hồng Mông Thần linh.

Lý Viêm Long gật đầu nói, nâng lên bốn chữ Hồng Mông Thần linh, trên mặt hắn liền không khỏi hiện ra vẻ mơ ước.

Hồng Mông Thần linh, đây chính là chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

- Xem ra ngày sau Lăng Đế sẽ có đối thủ.

Hỏa Hồng Lang Nhân gật đầu nói, khắp khuôn mặt là vẻ phấn khởi, đại kiếp sắp tới, mới có thể anh hùng xuất hiện lớp lớp.

Lý Viêm Long liếc nhìn biên giới đại lục, nhíu mày hỏi:

- Tiêu Lang, những người khác đâu?

Nghe vậy, Hỏa Hồng Lang Nhân được xưng là Tiêu Lang trả lời:

- Không rõ ràng, khả năng còn ở trên đường.

Bọn họ đều là bộ hạ cũ của Lăng Đế, ẩn núp vô số năm.

Lý Viêm Long nhíu mày, thì thào nói:

- Hi vọng chỉ là ở trên đường làm trễ nải.

Nếu như những người khác phản bội Lăng Đế, vậy hắn cũng sẽ không nhớ tới tình cũ.

- Đi thôi, đoán chừng không cần mấy ngày, Lăng Đế sẽ xuất quan.

Tiêu Lang mở miệng nói, Lý Viêm Long thu suy nghĩ lại hiện thực.

Lý Viêm Long gật đầu, đi theo Tiêu Lang bay về phía đại lục vô biên, cùng lúc đó, vẫn có liên tục không ngừng sinh linh từ tinh không bay tới, có thể thấy được uy vọng của Lăng Đế cao bao nhiêu

…

Biên cảnh tinh không của Kim Diêu thần giáo.

- Ngươi cùng Đông Vương Công là quan hệ như thế nào?

Tần Quân nhìn chằm chằm Đông Đế hỏi.

Đông Đế ăn mặc khí chất rất giống Đông Vương Công, nhưng nhìn kỹ con mắt cùng nửa gương mặt hiển lộ ra, liền sẽ phát hiện khác biệt

Đối mặt Tần Quân nghi hoặc, Đông Đế nhún vai cười nói:

- Ta cùng hắn quan hệ không phải bình thường, về phần đến cùng là quan hệ như thế nào, tạm thời không thể nói, xin Thiên Đế rộng lòng tha thứ.

- Giả Thần giả quỷ.

Tôn Ngộ Không bĩu môi, nhẹ giọng đậu đen rau muống

Một loạt Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh ở sau lưng Đông Đế tức giận, trừng mắt nhìn Tôn Ngộ Không

Trong lòng bọn họ, địa vị của Đông Đế tương đương Xa Hoàng, bọn hắn chỉ nhận hai vị minh chủ, cũng không nhận Thiên Đế gì.

- Xa Hoàng ở đâu?

Tần Quân nói sang chuyện khác.

Tu vi của Đông Đế chỉ là Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ, Đông Vương Công chỉ có Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh trung kỳ, hiển nhiên là hai người.

Chỉ cần xác định Đông Vương Công bình an vô sự, hắn liền lười nhác hỏi nhiều.

- Xa Hoàng ở Tây Hồng Mông, hành tung cụ thể, chúng ta không biết được, chờ Lăng Đế xuất thế, hắn hẳn là sẽ trở về.

Đông Đế trả lời, vừa nhắc tới Lăng Đế, sắc mặt của hắn hơi không tự nhiên.

Tần Quân gật đầu, trước đó hắn từ trong miệng Ma Cảnh Thương biết được, Hồng Mông chia làm bốn khối, Đông Tây Nam Bắc bốn khu vực, Thần Tướng minh, Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc, Thần Chủ Vân Điện đều ở Nam Hồng Mông

Mà Cổ Thánh Đế Đạo kết nối Nam Hồng Mông thuộc về Thần Chủ Vân Điện chưởng khống, Thần Chủ Vân Điện tuân theo Hỗn Độn ý chí, rất ít tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, làm cho cường giả từ Cổ Thánh Đế Đạo đi ra cũng không có ý kiến

- Ừm, vậy từ biệt đi, trẫm còn muốn đi Thần Chủ Vân Điện.

Tần Quân nói, trong lòng của hắn hơi nghi hoặc một chút, Xa Bỉ Thi đã mạnh như thế, vì sao không đi Thần Chủ Vân Điện nghĩ cách cứu viện Chuẩn Đề?

Là bởi vì thành kiến cá nhân, hay có nguyên nhân gì khác?

Hắn không có hỏi thăm, vô luận như thế nào, hắn đều sẽ đi Thần Chủ Vân Điện

- Thần Chủ Vân Điện? Vì sao ngài muốn đi nơi đó?

Đông Đế nhíu mày hỏi, Thần Tướng còn lại cũng vẻ cổ quái.

Tần Quân tuần tự diệt Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo, hiện tại lại đi Thần Chủ Vân Điện, không phải là…

- Diệt nó.

Tần Quân tùy ý nói, phun ra hai chữ này, không có sát khí, nhưng lại làm cho lòng người rụt rè.

Đông Đế cùng chúng Thần tướng động dung, không nghĩ tới Tần Quân thật muốn diệt Thần Chủ Vân Điện.

- Chẳng lẽ đã không chết không thôi?

------oOo------

Chương 2233: Đại Đế trở về (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đông Đế trầm giọng hỏi.

- Ừ.

Thần sắc của Tần Quân đạm mạc, không cho người khuyên can.

Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không, Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi ở bên

cạnh đều mặt lạnh, bốn Tạo Hóa Thái Hư Tôn cho người cảm giác áp bách cực mạnh.

Ngữ khí của Đông Đế mang theo thâm ý nói:

- Ngài cần nghĩ kĩ, phía sau Thần Chủ Vân Điện là Hỗn Độn, Hỗn Độn cũng không phải quy tắc, truyền thuyết Hỗn Độn chính là Hồng Mông Thần linh khai ích, Hồng Mông Thần linh là tồn tại chí cao vô thượng.

- Thì tính sao? Trẫm là Phụ Thần của Hồng Mông Thần linh.

Tần Quân khoát tay.

-…

Đông Đế im lặng, ngay cả khóe miệng của Ma Cảnh Thương cũng giật một cái.

Tần Quân không tôn trọng Hồng Mông Thần linh như thế, ngày sau sợ là có kiếp nạn, nhưng bọn hắn lại không dám vạch trần điểm này

- Được rồi, đi thôi.

Tần Quân nhìn Ma Cảnh Thương phân phó nói, nghe vậy, Đông Đế đành phải hành lễ, sau đó mang theo một chúng Thần tướng rời đi.

Ma Cảnh Thương tâm thần khẽ động, mang theo đám người Tần Quân rời đi.

Nhìn bóng lưng bọn hắn rời đi, Đông Đế thăm thẳm nói:

- Thiên Đế a Thiên Đế, ngươi quả nhiên là Hồng Mông đệ nhất tai tinh, ngay cả thế lực Hỗn Độn cũng dám đánh chủ ý.

Vương thủ ở bên cạnh nhịn không được nói:

- Đông Đế, cử động lần này của Thiên Đế tất sẽ dẫn tới đại họa ngập trời, Thần Tướng minh chúng ta còn muốn bảo đảm bọn hắn sao?

Đông Đế liếc mắt nhìn hắn nói:

- Không phải chúng ta bảo đảm hắn, lần này nếu không có hắn, ngươi ta còn sống sao?

- Nhưng…

Vương thủ muốn phản bác, nhưng bị Đông Đế cắt ngang.

- Nhớ kỹ, ở trước mặt ta còn tốt, nếu như ở trước mặt Xa Hoàng, ngươi dám nói Thiên Đế nửa câu không tốt, ngươi cũng sẽ chết.

Đông Đế lời nói thấm thía.

Vương thủ ngẩn người, đành phải bất đắc dĩ thở dài, Thần Tướng còn lại cũng như có điều suy nghĩ.

- Rống...

Trong Hồng Mông tinh không, một hung thú dài đến ngàn vạn trượng khủng bố gầm thét, thân nó như cự ngạc, trên sống lưng mọc ra vô số Tiêm Thứ, bên ngoài thân đen nhánh, phảng phất như choàng thiết giáp, trong miệng to như chậu máu có vài chục hàng răng nanh.

Phía trước có mấy trăm sinh linh trốn cực nhanh, tu vi yếu nhất cũng có Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

- Mọi người chịu đựng!

- Không được! Hồng Mông Thao Ngạc này quá mạnh! Chúng ta căn bản không vung được!

- Nhất định phải đi! Chẳng lẽ các ngươi nguyện ý chết ở chỗ này?

- Đáng giận a! Tại sao lại gặp được gia hỏa này?

- Kiên trì một hồi nữa, nói không chừng có thể gặp được Đại Năng đi ngang qua.

Các sinh linh một bên liều mạng chạy trốn, một bên động viên lẫn nhau, có thể thấy quan hệ của bọn hắn rất thân cận

Đúng lúc này, bọn hắn nhìn thấy phía trước có một bóng người hoành hành mà qua, định thần nhìn lại, chính là một nam tử khôi ngô ăn mặc áo da thú cũ nát, tóc tai bù xù, dạo bước ở trong tinh không

- Tiền bối! Van cầu ngươi cứu chúng ta!

Sinh linh bay ở phía trước nhất vội vàng nói, âm thanh vội vàng.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, khuôn mặt của nam tử khôi ngô rõ ràng là Cực Đế!

So sánh với phân thân ở Vạn Đạo Sát Lộ, hắn lộ ra vô cùng lôi thôi, nhưng khí tức đáng sợ gấp vạn lần.

Thậm chí so với Hồng Mông Thao Ngạc càng giống hung thú hơn.

Nghe vậy, Cực Đế lườm bọn hắn một chút, lúc này, các sinh linh như từng mũi tên lướt qua hắn, hắn không có ngăn cản, đôi mắt lạnh lùng nhìn Hồng Mông Thao Ngạc

Ở trước mặt Hồng Mông Thao Ngạc, hắn là nhỏ bé bực nào, nhưng thân thể hắn thẳng tắp, như Bất Chu Thần Sơn, không sợ hãi chút nào.

- Cút.

Cực Đế nhẹ giọng phun ra một chữ, một giây sau, Hồng Mông Thao Ngạc chạy nhanh đến trực tiếp bạo liệt, huyết nhục văng tung tóe.

Những sinh linh đang chạy trốn kia nhao nhao dừng lại, tất cả đều lấy thần sắc như thấy quỷ nhìn chằm chằm Cực Đế.

------oOo------

Chương 2234: Mục đích của Cực Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đa tạ tiền bối.

Sinh linh cầm đầu nuốt một ngụm nước bọt, ôm quyền nói, lúc này, Cực Đế quay người nhìn về phía bọn hắn

Đợi bọn hắn thấy rõ ràng khuôn mặt của Cực Đế, rất nhanh liền có sinh linh nhận ra được thân phận

- Là Bất Bại Đại Đế Cực Đế!

- Làm sao có thể là hắn.

- Ti... Cực Đế?

- Đúng là hắn, ta xem qua pho tượng của hắn.

Các sinh linh giật nảy mình, ánh mắt nhìn về phía Cực Đế tràn đầy kính sợ

Cực Đế không nhìn bọn hắn, quay người tiếp tục đi vào chỗ sâu của Hồng Mông, hắn đi không vội không chậm, phảng phất như không có mục tiêu

- Cực Đế, đa tạ ngài, chúng ta có thể báo đáp ngài như thế nào? Cứ việc phân phó!

Sinh linh cầm đầu tiếp tục nói, tâm hắn chuyển động cực nhanh, đây chính là cơ hội tốt trèo lên Cực Đế a.

Nghe vậy, Cực Đế dừng bước lại, để đám sinh linh kia kinh hỉ.

- Lăng Đế phải chăng đã xuất thế?

Cực Đế nửa quay người, lạnh nhạt liếc xéo bọn hắn hỏi.

Lăng Đế?

Các sinh linh sửng sốt, Cực Đế muốn tìm Lăng Đế?

- Không rõ ràng, đoán chừng sắp rồi, gần đây Nam Hồng Mông truyền ngôn rất nhiều.

- Tiền bối tìm Lăng Đế là có đại sự gì? Cần chúng ta làm cái gì?

Sinh linh cầm đầu cười rạng rỡ, ngượng ngập hỏi.

- Ta muốn giết Lăng Đế, các ngươi nguyện ý giúp hắn chuẩn bị quan tài không?

Cực Đế nhìn chằm chằm bọn hắn, gằn từng chữ nói, âm thanh bình tĩnh, nhưng như một cỗ hàn phong thổi vào tâm linh của bọn hắn, để bọn hắn sửng sốt, khắp cả người băng lạnh

- Ha ha ha ha...

Nhìn thấy thần sắc của bọn hắn, Cực Đế quay người ngửa đầu cười dài, bá khí lăng nhiên, trong tiếng cười sơ cuồng để Linh Hồn chúng sinh linh run rẩy

- Ta đã về, Hồng Mông nên ta là tối cao!

Nương theo câu nói này, bước chân của Cực Đế tăng tốc, trong chớp mắt liền tan biến ở cuối tinh không

Sinh linh hai mặt nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ không thể tin được.

Cực Đế muốn giết Lăng Đế?

Đây tuyệt đối là tin tức kinh bạo toàn bộ Hồng Mông Đại!

Chỗ Hồng Mông cùng Hỗn Độn giao giới, Hồng Mông nguyên khí cùng Hỗn Độn chi khí vũ trụ hoá phân thành hai

Đám người Tần Quân cưỡi mây bay đến, vùng này sinh linh cực kì thưa thớt, thậm chí ngay cả Tinh Cầu cũng rất ít, khắp nơi phiêu tán thiên thạch, tinh không tĩnh mịch

- Còn bao lâu nữa?

Tần Quân mở miệng hỏi, hắn đã không kịp chờ đợi muốn diệt trừ Thần Chủ Vân Điện, thuận tiện cứu Chuẩn Đề ra.

Tiếp Dẫn ở bên cạnh cũng mở to mắt, hắn đã nghe Tần Quân nói qua,

Chuẩn Đề bị nhốt ở Thần Chủ Vân Điện, cho nên hắn cũng rất sốt ruột.

Ma Cảnh Thương nhíu mày trả lời:

- Hắn sắp tới rồi, chúng ta cẩn thận một chút.

Nghe vậy, Tần Quân nhếch miệng lên, cười có chút băng lãnh.

Xem ra Thần Chủ Vân Điện đã biết hắn muốn đánh tới, sớm chuẩn bị sẵn sàng a.

Thần thức của hắn quét ra, tinh không căn bản không có tung tích của Thần Chủ Vân Điện, lại thêm lúc trước Thần Chủ Vân Điện đã phái một đội Hỗn Độn Thần Chủ tiến về Cổ Thánh Đế Đạo, hắn đã một lần nữa đánh giá qua thực lực của Đại Tần thiên đình

Huyết Bức tộc cùng Kim Diêu thần giáo diệt vong, tin tức đã truyền ra ở Nam Hồng Mông, Thần Chủ Vân Điện rất có thể đã được tin tức

- Tiếp tục đi tới, trẫm ngược lại muốn xem xem bọn hắn muốn tránh bao lâu!

Tần Quân cười lạnh nói, Ma Cảnh Thương gật đầu, điều khiển mây mù bay tới đằng trước

Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi, Tiết Nhân Quý, Viên Hồng… đều cảnh giác nhìn chung quanh.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua.

Đám người Tần Quân không có gặp được một sinh linh, phảng phất như đi tới tử địa.

Đại khái qua hai canh giờ, phía trước bỗng nhiên bay tới một vệt sáng xanh, như lưu tinh, tốc độ rất nhanh, nhưng ở trong mắt Tạo Hóa Thái Hư Tôn, chậm như rùa bò.

- Dừng lại!

Tiết Nhân Quý cao giọng nói, đối phương rõ ràng là bay tới chỗ bọn hắn.

------oOo------

Chương 2235: Mục đích của Cực Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người tới là một nữ tử, mặc váy trắng cũ nát, da thịt tuyết nộn hiển lộ ra, lại phối hợp khuôn mặt diễm lệ, cho người ta một loại mị hoặc khác

- Các vị tiền bối! Mau cứu ta!

Nữ tử váy trắng mang theo tiếng khóc nức nở nói, hoa dung thất sắc, phảng phất như sau lưng có hung thú gì.

Tần Quân thờ ơ, mọi người cũng như thế.

Bọn hắn cũng không phải Trư Bát Giới hoặc Đường Tăng, ở chỗ này làm sao có thể đột nhiên xuất hiện một cô gái bị thương?

Sự tình ra khác thường tất có yêu dị!

Mắt thấy đám người Tần Quân không có chút ý tứ tương trợ nào, nữ tử váy trắng vẫn bay tới chỗ bọn hắn.

Hưu...

Đúng lúc này, Ma Cảnh Thương bỗng nhiên đưa tay, Ma khí hóa đao, trong nháy mắt xuyên qua nữ tử váy trắng, máu tươi vẩy ra, nét mặt của nàng ngưng kết, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin được.

Ma Cảnh Thương mặt không biểu tình, nói:

- Hồng Phấn Khô Lâu cũng dám ở ra vẻ trước mặt ta!

Một giây sau, nữ tử váy trắng hóa thành huyết vụ tản ra.

Lý Nguyên Bá nuốt nước miếng, nhịn không được hỏi:

- Ngươi không sợ giết lầm?

Ma Cảnh Thương liếc mắt nhìn hắn, hỏi:

- Giết lầm lại như thế nào?

Lý Nguyên Bá bị hỏi đến không biết phản bác như thế nào, hắn chợt nhớ tới Ma Cảnh Thương chính là Ma Tổ, không phải thiện nhân a.

- Đó là một tia Thần Niệm biến thành, không phải sinh linh.

Tần Quân mở miệng nói, nghe mà Lý Nguyên Bá trừng to mắt.

Thần Niệm?

- Hỗn Độn Thần Chủ! Còn chưa cút đi ra!

Tôn Ngộ Không mở miệng thét dài nói, trò xiếc này hắn gặp nhiều, nhất là ở kiếp trước trên đường Tây Du

Thanh âm của hắn quanh quẩn ở trong tinh không, Hồng Mông nguyên khí cùng Hỗn Độn chi khí chấn động

- Thiên Đế, ngươi vẫn là tới.

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên.

Ngay sau đó, không gian chung quanh đám người Tần Quân xé mở từng lỗ hổng, ngay sau đó từng Hỗn Độn Thần Chủ bước ra, chừng hơn vạn Hỗn Độn Thần Chủ, hình thành vòng tròn đường kính đạt tới trăm vạn dặm.

Trên đỉnh đầu Tần Quân, hiện ra một cái lỗ đen thật lớn, bên trong lộ ra một đôi mắt, âm u đáng sợ.

- Không ẩn núp nữa?

Tần Quân giễu cợt nói, những Hỗn Độn Thần Chủ này tu vi kém cỏi nhất cũng đã thành Đạo, thậm chí còn có hai Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

Cặp mắt trên đỉnh đầu hắn mạnh hơn, chí ít Tần Quân nhìn không thấu, đoán chừng cảnh giới đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, dù sao Tần

Quân cảm thấy mình có thể bóp chết hắn.

- Ta thả hắn, Đại Tần thiên đình cùng Thần Chủ Vân Điện chấm dứt ân oán, như thế nào?

Cặp mắt phía trên kia nói, đang khi nói chuyện, một thần hồn xuất hiện ở dưới mắt hắn

Chính là Chuẩn Đề!

Thời khắc này Chuẩn Đề co ro ở trong một quang cầu, phảng phất như ngủ say.

- Chuẩn Đề!

Tiếp Dẫn kêu sợ hãi nói, nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Các Thần Ma đều nhíu mày, không nghĩ tới Thần Chủ Vân Điện sẽ nắm đúng trọng điểm của Tần Quân.

- Ngươi đây là đang uy hiếp trẫm sao?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, đồng thời chậm rãi đứng dậy.

- Không phải uy hiếp, là hiệp thương.

Con mắt thần bí trả lời, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, để phòng Tần Quân đột nhiên làm loạn.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên thôi động Thời Gian Đại Đạo, thời gian gần như đình trệ, ngay sau đó hắn thi triển Không Gian Đại Đạo, thuấn di đến trước mặt Chuẩn Đề, tay phải vồ một cái, thu nhập Chuẩn Đề vào trong tay áo.

Con mắt thần bí kia dù sao cũng là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, dọa đến vội vàng thối lui, phảng phất như không trung bỗng nhiên xê dịch.

- Dám uy hiếp trẫm, ngươi biết sẽ có kết quả gì không?

Tần Quân theo dõi hắn hỏi, ngữ khí sát khí tràn trề.

Bản thân hắn liền tinh thông Sát Lục Đại Đạo, một khi tức giận, sát khí có thể nói tăng gấp bội, làm cho cả Hồng Mông tinh không nổi lên sóng gió, không gian phảng phất như muốn phá nát.

------oOo------

Chương 2236: Hỗn Độn Thần Tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... cứu vãn Chuẩn Đề! Thu hoạch được một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một lần cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội tử trung giác tỉnh, một cơ hội hệ thống ân huệ, năm cơ hội rút thưởng ngẫu nhiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, nhưng cũng không có gây nên hắn vui sướng, hiện tại hắn chỉ muốn tiêu diệt Thần Chủ Vân Điện

- Làm sao có thể, ngươi mang Thời Gian Đại Đạo?

Con mắt thần bí hoảng sợ nói, lời vừa nói ra, ngay cả các Thần Ma cũng trừng to mắt.

Thời Gian Đại Đạo?

Tam Thiên Đại Đạo, Thời Gian Đại Đạo là tồn tại cực mạnh!

Đám Hỗn Độn Thần Chủ càng kinh hoảng, có Thời Gian Đại Đạo, Tần Quân có thể miểu sát bọn hắn, để bọn hắn làm sao có thể không bối rối?

Tần Quân cười khẩy, lười nhác trả lời, lần nữa thôi động Thời Gian Đại Đạo, cấp tốc đánh tới con mắt thần bí.

Ngâm...

Đế Viêm Long khí gào thét mà ra, ở dưới tình huống thời gian gần như đứng im, như thuấn di, giết tới trước con mắt thần bí, trực tiếp đụng vào

trong hắc động, con mắt thần bí cả kinh hợp mắt.

Oanh một tiếng!

Thời Gian Đại Đạo giải trừ, ánh lửa chiếu rọi ở trên mặt toàn bộ sinh linh, dọa đến toàn thân bọn hắn run rẩy

Quá nhanh!

Đổi lại là bọn hắn, cũng không cách nào tránh né Tần Quân công kích

Lỗ đen bị liệt diễm bao bọc, rất nhanh, một sóng xung kích cuồng bạo đánh xơ xác liệt diễm, ngay sau đó một bóng người hiển hiện, vô cùng vĩ ngạn, bì giáp màu xanh đậm bên ngoài thân như là khải giáp, lưu quang phảng phất như quang trạch thần tính, vô cùng loá mắt.

Hai mắt hắn ẩn chứa phẫn nộ, gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, hận không thể chém thành muôn mảnh.

- Rốt cục hiện ra nguyên hình sao?

Tần Quân cười lạnh nói, Đế Viêm Long khí quay quanh thân, Thiên Đế oai bày ra không sót chút gì.

Đám Hỗn Độn Thần Chủ thì cuồng nhiệt nhìn thân ảnh sừng sững vĩ ngạn ở trên chúng sinh kia.

- Thiên Đế, ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!

Thân ảnh vĩ ngạn nhìn chằm chằm Tần Quân, hung ác nói, thân là thủ lĩnh của Thần Chủ Vân Điện, Tôn Hiệu Hỗn Độn Thần Tôn, hắn biết đến rất nhiều sự tình, trong đó bao quát tên Thiên Đế.

Đây là sau khi Hồng Mông khai ích liền có quy định, chúng sinh không được dùng tên Thiên Đế.

Đánh chết hắn, hắn cũng khó có khả năng nghĩ đến Tần Quân là Thiên Đế chân chính.

Bởi vì vô số năm đến nay, hắn đã giết không ít sinh linh tự xưng Thiên Đế, nếu không cân nhắc đến Đại Tần thiên đình giấu giếm rất nhiều cường giả, hắn đã sớm diệt sát Tần Quân

Lúc trước phái mười mấy tên Hỗn Độn Thần Chủ, còn tưởng rằng có thể tiêu diệt Đại Tần thiên đình, dù sao đây chẳng qua là Cổ Thánh Đế Đạo, không nghĩ tới tao ngộ Cửu Cung Vô Thượng xuất thủ.

Về sau, hắn lại được biết Cửu Cung Vô Thượng bị Thiên Đế đánh bại, cho nên lúc trước mới thiết kế, muốn ám toán Tần Quân, đáng tiếc bị nhìn thấu.

Giờ phút này, Hỗn Độn Thần Tôn cũng không lo được nhiều như vậy, hôm nay nhất định phải chém giết Tần Quân, nếu không tin tức truyền đi, Thần Chủ Vân Điện còn có mặt mũi sao?

Nghĩ xong, Hỗn Độn Thần Chủ giơ cao tay phải lên, Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn tụ tập mà đến

Tần Quân nhiều hứng thú nhìn hắn, không có lập tức xuất thủ

Ở thời điểm địch nhân cuồng nhất giết đối phương, mới là vui sướng nhất!

- Bệ Hạ, cẩn thận a!

Tiết Nhân Quý lên tiếng nói, nhưng Tần Quân đưa tay, ra hiệu không cho phép bọn hắn nhúng tay.

Một màn này để Hỗn Độn Thần Chủ còn lại hưng phấn lên.

- Cái ngu ngốc này vậy mà không xuất thủ!

- Quá cuồng vọng!

- Thần thông của Hỗn Độn Thần Tôn ngay cả Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng gánh không được, hắn dựa vào cái gì tự phụ như thế?

- Hắn chết chắc!

- Dám đối nghịch Thần Chủ Vân Điện chúng ta, hẳn phải chết không nghi

ngờ!

Đám Hỗn Độn Thần Chủ bỗng nhiên truyền âm giao lưu, sợ bị Tần Quân nghe được

Phía trên, Hỗn Độn Thần Tôn nhìn thấy Tần Quân không có ý xuất thủ, không khỏi hừ lạnh một tiếng

Hỗn Độn chi khí ở trên lòng bàn tay hắn đã hội tụ thành một viên bụi cầu to lớn, còn đang không ngừng lớn mạnh, uy áp càng ngày càng mạnh, hắn không gian chung quanh nổi lên gợn sóng, vô cùng kiềm chế

------oOo------

Chương 2237: Hỗn Độn Thần Tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Bụi cầu đột nhiên phá vỡ, hóa thành một thanh cự kiếm dài đến trăm trượng, kiếm nhận che kín vô số diện mục sinh linh, phảng phất như gào thét, đang khóc.

- Đi chết đi!

Hỗn Độn Thần Tôn chém xuống một kiếm, kiếm khí ngang dọc, tất cả Hỗn Độn Thần Chủ cả kinh vội vàng lui lại, Ma Cảnh Thương cũng thao túng mây mù xê dịch

Kiếm khí bá đạo, mang theo tốc độ siêu việt hết thảy rơi xuống.

Ngâm...

Đế Viêm Long khí gào thét, hai liệt diễm chi long xông thẳng lên, va chạm với kiếm khí, lại xé nát kiếm khí ngang ngược, đánh tới Hỗn Độn Thần Tôn

Tuy bây giờ Tần Quân chỉ có tu vi Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ, nhưng

thực lực là Tạo Hóa Thái Hư Tôn không thể so được

Hắn là dựa vào Thủy Nguyên khí tu luyện đến Tạo Hóa Thái Hư Tôn, thực lực nhục thân cùng cường độ pháp lực tuyệt không phải sinh linh có thể so sánh, cho dù là Hồng Mông Thần linh cũng không bằng hắn

- Làm sao có thể.

Sắc mặt của Hỗn Độn Thần Tôn đại biến, vội vàng né tránh.

Đế Viêm Long khí cho hắn cảm giác nguy cơ cực mạnh, sống đến hôm nay, cảm giác của hắn rất ít khi sai.

Hắn cấp tốc xê dịch ra ngoài nghìn vạn dặm, nhưng bỗng nhiên cảm giác phần gáy phát lạnh, vô ý thức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tần Quân xuất hiện ở sau lưng hắn, thần sắc vô cùng lạnh lùng, như nhìn người chết.

- Ngươi…

Hỗn Độn Thần Tôn vô ý thức muốn chạy trốn, lúc này, Tần Quân dẫn theo Hồng Mông Đế Kiếm, một kiếm đâm xuyên nhục thể của hắn

Bây giờ Hồng Mông Đế Kiếm sao mà cường đại, thậm chí siêu việt bảo vật Hồng Mông, căn bản không phải Hỗn Độn Thần Tôn có thể gánh vác

- Ngươi ngay cả cơ hội sám hối cũng không có.

Tần Quân hờ hững nói, phải tay run một cái, pháp lực theo Hồng Mông Đế Kiếm tràn ra, chấn nát Hỗn Độn Thần Tôn, ngay cả nguyên thần cũng đi theo bạo liệt

Tiếng oanh minh vang vọng Hồng Mông tinh không, để đám Hỗn Độn Thần Chủ há to mồm

Hỗn Độn Thần Tôn bị miểu sát rồi?

Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không, Viên Hồng… thì thở dài một hơi, Bệ Hạ vẫn cường đại như vậy

Tiếp Dẫn thấy không ngừng nuốt nước miếng, chiến đấu phát sinh quá

nhanh, hắn còn chưa kịp phản ứng, Tần Quân liền tru sát Hỗn Độn Thần Tôn nhìn như vô địch, giờ khắc này, hình tượng của Tần Quân ở trong lòng hắn càng cao hơn lớn

Tần Quân quay đầu nhìn về phía những Hỗn Độn Thần Chủ kia, ánh mắt lấp lóe.

Có nên giết hay không?

Đám Hỗn Độn Thần Chủ chính là Hỗn Độn Chấp Hành giả, giết bọn hắn, ngày sau trật tự Hỗn Độn khẳng định sẽ loạn

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, đám Hỗn Độn Thần Chủ nhao nhao chạy trốn, dù cho là Hỗn Độn Chấp Hành giả, cũng sợ hãi tử vong.

Tần Quân không có truy đuổi, mà trở lại trên mây mù.

- Bệ Hạ, không giết bọn hắn?

Lý Nguyên Bá hỏi.

Tên này vốn hiếu sát, vô cùng tàn bạo, tự nhiên không muốn buông tha đám Hỗn Độn Thần Chủ.

- Không cần, lưu bọn hắn còn hữu dụng.

Tần Quân lắc đầu.

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên, mọi người ngẩn người, ngẩng đầu nhìn theo.

Chỉ thấy Hỗn Độn chi khí không ngừng cuồn cuộn, càng ngày càng hùng vĩ, như bão táp sắp xảy ra.

- Chuyện gì xảy ra? Tôn Ngộ Không nhíu mày hỏi, hắn cảm giác được một cỗ khí tức khó mà hình dung đang nhanh chóng lớn mạnh.

- Hỗn Độn muốn xuất hiện.

Tần Quân nhẹ giọng trả lời.

Lời vừa nói ra, mọi người thất kinh.

Bọn hắn đã nghe nói, Hỗn Độn chính là một vị Hồng Mông Thần linh nào đó mở, chẳng lẽ Hồng Mông Thần linh này muốn xuất hiện?

Thân thể Ma Cảnh Thương run nhè nhẹ, ở trong này, ngoại trừ Tần Quân, hắn đối Hồng Mông Thần linh hiểu rõ càng nhiều, biết rõ Hồng Mông Thần linh đại biểu cho cái gì.

------oOo------

Chương 2238: Chuẩn Đề kích động (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỗn Độn chi khí kịch liệt cuồn cuộn, mơ hồ trong đó, phảng phất như có khuôn mặt đang ngó chừng đám người Tần Quân.

Như là Thần chí cao vô thượng nhìn xuống thương sinh, lạnh lùng mà khinh miệt.

Tần Quân khẽ nhíu mày, khó chịu hừ lạnh một tiếng, gương mặt này hắn rất quen thuộc, bởi vì chính là khuôn mặt của Thái Dịch Hỗn Độn.

Nhìn thấy gương mặt này, hắn liền giận không chỗ phát tiết.

- Thái Dịch! Lăn xuống đây!

Tần Quân âm trầm mắng, những người còn lại trừng to mắt, hai mặt nhìn nhau, có chút nghe không hiểu Tần Quân nói.

Thái Dịch là ai?

Hồng Mông Thần linh khai ích Hỗn Độn kia sao?

Đối mặt lửa giận của Tần Quân, Thái Dịch Hỗn Độn không có hiện thân, trên gương mặt khổng lồ cũng không có động dung, như là huyễn tượng.

Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân nhíu mày, hắn trong nháy mắt hiểu được, gương mặt phía trên kia không phải là Thái Dịch Hỗn Độn

Nhậm Ngã Tiếu từng nói qua, hiện tại Hồng Mông Thần linh sẽ không để cho bản tôn giáng lâm Hồng Mông hoặc Hỗn Độn vũ trụ, nguyên nhân chủ yếu là, bọn hắn đấu tranh lẫn nhau

Hồng Mông cùng Hỗn Độn, ai cũng không làm gì được đối phương.

Thế là Âm Dương Nguyên Đế đề nghị, bọn hắn đều không được hạ giới can thiệp Hồng Mông hoặc Hỗn Độn, để quy tắc của hai loại thế giới tự mình diễn hóa, xem ai có thể thôn phệ ai.

- Hừ! Vậy mà chỉ dùng một tia ý chí tới gặp trẫm!

Tần Quân hừ nói, ngay sau đó ánh mắt của hắn ngưng tụ, ba tia Đế Viêm Long khí quấn lấy nhau xông lên, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tách ra gương mặt khổng lồ kia.

Như không trung vô biên vô tận bị Long khí xé nát!

- Bệ Hạ, kia rốt cuộc là cái gì?

Tôn Ngộ Không hiếu kỳ hỏi, tuy Thái Dịch Hỗn Độn là một tia ý chí biến thành, nhưng uy áp cực mạnh, thậm chí để hắn có loại cảm giác hãi hùng khiếp vía.

- Hỗn Độn ý chí.

Tần Quân trả lời, cũng không có nói thẳng mình là Phụ Thần của Hỗn Độn, bởi vì không có ý nghĩa, nói cũng không ai tin, hơn nữa còn sẽ mang đến phiền toái không cần thiết.

Hỗn Độn ý chí!

Chúng Thần Ma âm thầm kinh hãi, trong lòng Tiếp Dẫn càng cuồng loạn, nơi này đến cùng là địa phương nào?

Ngay cả Hỗn Độn bản nguyên ý chí cũng có thể tiếp xúc?

Giờ khắc này, hắn không khỏi bàng hoàng, đi theo Tần Quân quá nguy hiểm, nhưng rời Tần Quân, hắn ở Hồng Mông rất khó sống sót.

- Trước tìm Thần Chủ Vân Điện ở đâu đã.

Tần Quân phân phó nói, hắn vẫn phải tìm tới Vô Tận Hư Không Ngục, thân nhân của thủ hạ hắn rất có thể bị bắt vào Vô Tận Hư Không Ngục

- Vâng!

Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không, Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi gật đầu, bốn người đồng thời biến mất tại nguyên chỗ, trước đi tìm Thần Chủ Vân Điện

Tần Quân cùng với những Thần Ma khác thì ở trên mây mù chờ đợi.

Hắn quơ quơ ống tay áo, thả tàn hồn của Chuẩn Đề ra.

Chuẩn Đề vẫn co quắp ở trong lồng ánh sáng, yên tĩnh, lúc nào cũng có thể phá diệt.

- Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn lo lắng kêu một tiếng, đáng tiếc không có làm Chuẩn Đề tỉnh lại.

Tần Quân chỉ về phía Chuẩn Đề, một vệt sáng chui vào lồng ánh sáng, rơi vào trên tàn hồn của Chuẩn Đề.

Hắn chính là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, cứu vãn tàn hồn của một Thiên Đạo Chí Thánh cảnh, dễ như trở bàn tay.

Rất nhanh, Hồn thể của Chuẩn Đề dần dần trở nên ngưng thực, hồn phách bắt đầu khôi phục.

Hắn chậm rãi mở mắt, vừa hay nhìn thấy Tần Quân, Lý Nguyên Bá, Tiếp Dẫn, Lục Nhĩ Mi Hầu… ý thức của hắn chậm rãi khôi phục, ký ức dần dần hiển hiện ở trong đầu

- Chuẩn Đề, vi huynh ở đây.

Tiếp Dẫn kích động nói, đáng tiếc Chuẩn Đề không hề bị lay động.

Hồn phách của hắn rời đi lồng ánh sáng, quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, cố nén hưng phấn, ôm quyền hành lễ nói:

- Tham kiến Bệ Hạ!

Hắn biết Tần Quân sẽ đến cứu hắn!

------oOo------

Chương 2239: Chuẩn Đề kích động (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy không biết mình đợi bao lâu, nhưng Tần Quân có thể tới cứu hắn, đã để hắn rất cảm động.

- Ngươi, rất không tệ.

Tần Quân khen ngợi nói, từ Hỗn Độn xuyên việt về, hắn quả thực không nghĩ tới Chuẩn Đề sẽ hi sinh mình, cứu vãn Thiên Đế Thạch Điện

Phá vỡ nhận biết của hắn đối với Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề kích động đến rơi lệ, khóc không thành tiếng, để Tiếp Dẫn trợn mắt hốc mồm.

Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu thần sắc cũng cổ quái, Chuẩn Đề cũng sẽ khóc?

Chuẩn Đề lại không để ý tới hắn, khóc lớn lên, để trong lòng Tần Quân cảm khái vạn phần.

- Được rồi, đứng lên đi, sau này trẫm sẽ giúp ngươi tái tạo nhục thân.

Tần Quân phất tay, một cỗ lực lượng vô hình nâng Chuẩn Đề lên.

Lúc này, Tiết Nhân Quý bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, ôm quyền nói:

- Bệ Hạ, mạt tướng đã phát hiện Thần Chủ Vân Điện, giấu kín ở trong tiểu vũ trụ.

- Rất tốt, mang trẫm tới.

Tần Quân gật đầu, đồng thời truyền âm cho Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương, Bạch Khởi, ra hiệu bọn hắn có thể trở về.

Ở dưới Tiết Nhân Quý chỉ huy, không bao lâu, bọn hắn liền vào trong tiểu vũ trụ của Thần Chủ Vân Điện.

Tiểu vũ trụ này vô cùng tối tăm, thậm chí không có mặt trời, sao trời, ở vùng trung tâm lơ lửng một tòa thành vĩ ngạn, kiến trúc cao nhất trong thành là một Thiết Tháp bạch ngân, trên đỉnh lơ lửng một quang cầu đường kính vạn trượng, chiếu sáng cả tiểu vũ trụ

- Lục soát cho trẫm, lật tung Vô Tận Hư Không Ngục!

Tần Quân trầm giọng phân phó nói, loại sự tình này tự nhiên không cần hắn tự mình xuất thủ.

Các Thần Ma gật đầu.

Tần Quân thì ở trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma.

Hiện tại hắn có hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, trên cơ bản chỉ có hắn trong lúc rảnh rỗi sẽ triệu hoán, xem như giải trí.

Đối với hắn hôm nay mà nói, sức hấp dẫn của Thần Ma mới đã không lớn, bằng không hắn có thể trực tiếp để Thần Ma tiến về Thần Ma phó bản rồi, nhưng không cần thiết.

Muốn Thần Ma có tác dụng, nhất định phải trải qua cực hạn giác tỉnh, tử trung giác tỉnh, Đại Đạo Truyền Thừa hoặc Hồng Mông Độ Kiếp, nếu

không phải cần năm tháng dài đằng đẵng đi tu luyện

Cho dù tu luyện trong Thời Không tuyệt địa, muốn đuổi kịp bước chân của Tần Quân cũng không có khả năng

Huống chi trong quá trình Đại Tần thiên đình chinh chiến, cũng có liên tục không ngừng cường giả bái nhập Đại Tần thiên đình, mặc dù bọn hắn không phải Thần Ma, nhưng cường đại hơn các Thần Ma, bọn hắn cũng sẽ lập công, Tần Quân ngẫu nhiên cũng sẽ từ Thần Thoại Thương Thành đổi lấy bảo bối, ban cho bọn hắn.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tỳ Hưu, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

- Triệu hoán lần nữa!

Đối với loại Thần Thú như Tỳ Hưu, Tần Quân không ưa.

Hắn càng ưa thích hung thú như Thao Thiết, Cùng Kỳ.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên liếc mắt nhìn khu vực biên giới ở tiểu vũ trụ, chỉ gặp nơi đó xuất hiện một Không Gian Liệt Phùng, ngay sau đó một bóng người chậm rãi bước ra.

Người đến toàn thân lóng lánh ngân quang sáng chói, thân hình thẳng tắp, anh tuấn uy vũ, tóc ngắn, khuôn mặt tuấn lãng, hai bên gò má đều có một ngân văn kỳ dị, trên người mặc tuyết sắc áo bào, rõ ràng lai lịch bất phàm.

Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

Tần Quân nhíu mày, làm sao khắp nơi đều có thể gặp được Tạo Hóa Thái Hư Tôn nhỉ?

- Ngươi chính là Thiên Đế diệt Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo?

Người đến mở miệng nói, âm thanh uy nghiêm, như là Thanh Thiên ý chí thẩm phán thương sinh .

- Ngươi là ai?

Tần Quân nhướng mày hỏi.

- Ta chính là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả, Khánh Đế.

Nam tử tuyết bào trả lời.

Khánh Đế, ở Nam Hồng Mông có thể nói là tồn tại siêu nhiên, rất nhiều sinh linh cố gắng cả đời cũng không gặp được hắn một lần.

Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi, Tiết Nhân Quý cấp tốc xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, đứng thành một hàng.

- Khánh Đế, truyền ngôn nói ngươi không phải không nhúng tay ân oán của Hồng Mông sao?

Ma Cảnh Thương trầm giọng hỏi.

------oOo------

Chương 2240: Khánh Đế ước hẹn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Từ Hàng đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Ngay thời điểm Ma Cảnh Thương nói chuyện với Khánh Đế, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa.

Từ Hàng đạo nhân chính là một trong Côn Lôn thập nhị tiên, truyền thuyết là tiền thân của Quan Âm Đại Sĩ, nhưng Tần Quân đã triệu hoán được Quan Âm, đối với hắn cũng không thích.

- Triệu hoán lần nữa!

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Khánh Đế.

Khánh Đế còn mạnh hơn Hoàng Cừu Thiên, Hỗn Độn Thần Tôn, để hắn

thoáng nghiêm túc.

- Ta đương nhiên sẽ không tham dự Hồng Mông ân oán, chỉ là ân oán của các ngươi lớn đến cần diệt tộc sao? Còn có Hỗn Độn Thần Tôn, hắn chính là Trật Tự chi chủ, chẳng lẽ cũng có ân oán với các ngươi?

Ánh mắt của Khánh Đế bình tĩnh, âm thanh uy nghiêm, nhưng nghe không ra phẫn nộ, hoặc tâm tình còn lại

Nghe vậy, Ma Cảnh Thương hừ nói:

- Chúng ta nguyên bản ở Cổ Thánh Đế Đạo, là Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo, Thần Chủ Vân Điện trêu chọc chúng ta, chẳng lẽ chúng ta cần nén giận?

Sắc mặt các Thần Ma cũng khó nhìn, nhao nhao chuẩn bị chiến đấu

Tuy khí tức của Khánh Đế cao thâm mạt trắc, nhưng bọn hắn cũng không sợ

Cùng nhau đi tới, mạnh hơn bọn họ địch người rất rất nhiều, nếu là e ngại, còn có thể có hôm nay?

- Ngươi muốn đến thẩm phán trẫm?

Tần Quân rốt cục mở miệng, ngữ khí mang theo ý trêu tức, ánh mắt ý vị sâu xa, phảng phất như nhìn con mồi.

Khánh Đế nhìn Tần Quân, lắc đầu nói:

- Ta sẽ không vì ba thế lực kia đến thẩm phán ngươi, bọn hắn bị tiêu diệt, là bọn hắn quá yếu.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Ô Vân Tiên, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng khôi phục trí nhớ kiếp trước?

- Khôi phục! Điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng giao lưu với hệ thống, Khánh Đế nhìn hắn không nói gì, còn tưởng rằng hắn không tin, vì vậy tiếp tục nói:

- Ngươi tự xưng Thiên Đế, còn có thể ở Hồng Mông lớn lối như thế, ta rất hiếu kỳ với ngươi, cho nên tự tới tìm ngươi

Ở trong Hồng Mông, sinh linh tự xưng Thiên Đế, đều sẽ ly kỳ vẫn lạc.

Trước đó không lâu trong Hồng Mông, mới có một vị Thiên Đế đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

- Ô Vân Tiên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: một trong Tiệt Giáo Bát Tiên! Kim Tu Ngao Ngư!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Hỗn Nguyên Công!

- Thần thông: Chi chấn vỹ! Hải Lượng chưởng! Thôn Hải Thần Khẩu! Súc Địa Thành Thốn!

- Pháp bảo: Hỗn Nguyên Chuy!

- Độ trung thành: 84 (max trị số 100)!

Hiển Thánh cảnh trung kỳ, không hổ là tồn tại cần Chuẩn Đề xuất thủ hàng phục trong Phong Thần Diễn Nghĩa

Lúc này, Ô Vân Tiên bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, thân mặc đạo bào, khuôn mặt đen kịt, râu dài theo cằm rơi đến ngực

Một màn này để Khánh Đế khẽ nhíu mày, Thần Ma còn lại thì như chuyện thường ngày ở huyện.

Bọn hắn sớm liền biết Tần Quân có được năng lực bỗng dưng gọi người, hơn nữa đại bộ phận đều là nhân vật bọn hắn ở kiếp trước biết được

Bọn hắn thường thường nghị luận, nhưng Tần Quân đối với bọn hắn không tệ, hơn nữa Đại Tần thiên đình cường đại, bọn hắn lại có ý tưởng, cũng không dám chất vấn Tần Quân.

- Hiện tại ngươi đã thấy sư tôn ta, còn muốn nói điều gì?

Ma Cảnh Thương đánh vỡ yên lặng hỏi, hắn đây là đang hạ lệnh trục khách.

Có Khánh Đế ở bên cạnh, bọn hắn làm sao có thể an tâm?

- Lăng Đế sắp xuất thế, đến lúc đó ta sẽ tổ chức yến hội, mời tất cả cường giả có danh vọng trong Nam Hồng Mông, cùng nhau mừng Lăng Đế xuất thế, ngươi có muốn tới không?

Khánh Đế mở miệng nói, vẫn mặt không đổi sắc, để cho người ta khó mà phỏng đoán ý nghĩ trong lòng hắn

------oOo------

Chương 2241: Khánh Đế ước hẹn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yến hội mừng Lăng Đế xuất thế?

Ma Cảnh Thương nhíu mày, các Thần Ma cũng nổi lên nghi ngờ, không rõ Khánh Đế đến cùng đang suy nghĩ gì

Trước đó bọn hắn là giết thủ hạ Tạo Hóa Thái Hư Tôn của Khánh Đế.

Không phải là Hồng Môn Yến chứ?

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Khánh Đế ước hẹn! Nhiệm vụ tường trình: Lăng Đế sắp xuất thế, Khánh Đế đặc biệt mở yến hội, mời tất cả cường giả ở Nam Hồng Mông, nếu ký chủ tham gia yến hội, sẽ thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma phục sinh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, nhiệm vụ chính tuyến, có thể thấy được nhiệm vụ này ý nghĩa bất phàm

- Được, trẫm sẽ đi.

Tần Quân trả lời, để các Thần Ma gấp lên.

Bọn hắn biết yến hội này không phải là vì phát triển thế lực, chỉ là vì báo thù, Lăng Đế xuất thế, hẳn là gió tanh mưa máu, bọn hắn không hy vọng Tần Quân tham dự vũng nước đục kia.

Khánh Đế lộ ra mỉm cười, hắn rất thưởng thức Tần Quân không sợ, cho dù Tần Quân có thể sẽ vận rủi quấn thân.

- Lệnh bài này tặng cho ngươi, một năm sau, đến Lạc Hồng Phong .

Khánh Đế ném về phía Tần Quân một lệnh bài Cổ Đồng, bên trên khắc chữ triện cổ quái, Tần Quân có thể nhận ra này đại biểu chữ Khánh.

Văn tự Hồng Mông, là hắn truyền cho Nguyên Sơ thất thần, bảy thần lại truyền cho chúng sinh

Tần Quân tiếp lệnh, Khánh Đế quay người rời đi, tan biến ở trong khe hở không gian.

- Bệ Hạ, ngài thật muốn đi?

Bạch Khởi trầm giọng hỏi.

Hắn luôn cảm thấy Khánh Đế có âm mưu, đổi lại hắn là Khánh Đế, làm sao có thể mời Tần Quân?

Không cùng Tần Quân rút đao khiêu chiến, đã là nhẫn nại lớn nhất.

- Trẫm không phải là bởi vì hảo ý của hắn mới đi, trẫm cảm thấy hứng thú với Lăng Đế

Tần Quân vuốt vuốt lệnh bài, cười nói, nghe mà Bạch Khởi ngẩn người, có chút không rõ ràng cho lắm

Sau đó một đoạn thời gian, các Thần Ma tiếp tục tìm kiếm Vô Tận Hư Không Ngục, mà Tần Quân thì thu toàn bộ Thần Chủ Vân Điện vào tiểu vũ trụ trong mắt.

Hỗn Độn Thần Tôn khẳng định góp nhặt không ít tài phú, hắn sao có thể buông tha?

Đại khái qua một nén nhang thời gian, Tôn Ngộ Không rốt cuộc tìm được Vô Tận Hư Không Ngục

Vô Tận Hư Không Ngục cũng là vũ trụ độc lập, cửa vào ở trên một khối thiên thạch, chỉ lớn bằng nắm đấm, phiêu tán ở trong tiểu vũ trụ, có thể nói là mò kim đáy biển, đổi lại những sinh linh khác căn bản tìm không thấy

Tôn Ngộ Không trực tiếp xé mở cửa vào, nhìn vào bên trong nói:

- Ta chính là thủ hạ của Thiên Đế Đại Tần thiên đình, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

- Hôm nay diệt Hỗn Độn Thần Tôn, thả các ngươi một con đường sống, còn không mau đi ra!

Thoại âm rơi xuống, trong không gian cửa vào truyền ra một khí tức cực kỳ không ổn định, ngay sau đó từng sinh linh như cá diếc sang sông tranh nhau tuôn ra.

Cửa vào bị xé nứt càng lúc càng lớn.

Có tu sĩ nhân tộc, có Yêu Tộc Yêu Vương, cũng có Ma Tộc cự phách, sinh linh nào cũng có.

Đại bộ phận đều là trạng thái hồn phách, chỉ có số ít sinh linh còn giữ lại nhục thân

- Rống... ta rốt cục ra được rồi!

Đúng lúc này, một tiếng gầm gừ từ trong không gian cửa vào truyền ra, ngay sau đó một cỗ khí tức Tạo Hóa Thái Hư Tôn bạo phát, để Tôn Ngộ Không động dung.

Tần Quân nheo mắt lại, trong Vô Tận Hư Không Ngục còn trấn áp Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Rất nhanh, một cái lợi trảo từ không gian cửa vào nhô ra, đột nhiên xé mở

không gian, thân hình khổng lồ đi theo chui ra ngoài, đây là một hung thú toàn thân đen nhánh khủng bố, trên mặt không có mắt, cái mũi, lỗ tai, càng không có lông, miệng đầy răng nanh, thậm chí còn mang theo vết máu

- Không tốt! Hư Không Ma muốn xuất thế rồi!

- Tề Thiên Đại Thánh, nhanh trấn áp nó! Không thể để cho nó đi ra a!

- Đúng! Vật này chính là Hồng Mông Chí Tà, không thể thả nó đi ra!

- Thiên Đế a, nhanh trấn áp nó!

Những sinh linh trốn ra kia nhao nhao thỉnh cầu Tần Quân cùng Tôn Ngộ Không, tựa hồ Hư Không Ma là tồn tại cực kỳ đáng sợ.

------oOo------

Chương 2242: Bát Đại Chí Tà (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Không Ma?

Tần Quân nhíu mày, đây là cái đồ chơi gì?

Hắn căn bản chưa nghe nói qua, còn Hồng Mông Chí Tà, nghe rất lợi hại a, vì sao trước kia hắn chưa từng nghe nói qua?

Ma Cảnh Thương động dung nói:

- Không tốt! Là Hư Không Ma, một trong Hồng Mông Bát Đại Chí Tà, sư tôn, chúng ta nhất định phải trấn áp nó!

Bát Đại Chí Tà?

Biểu lộ của Tần Quân cổ quái, từ đâu tới danh xưng này?

Nghĩ xong, hắn phân phó nói:

- Ngộ Không, bắt lấy nó.

- Tuân lệnh!

Tôn Ngộ Không đáp lại một câu, lúc này bay về phía Hư Không Ma

Nửa người trên của Hư Không Ma đã hoàn toàn leo ra, hiện lên hình người, tựa như Ác Ma bị đốt cháy khét, nó nỗ lực giãy dụa, muốn kéo nửa người dưới ra, nhưng rất gian nan.

Rõ ràng là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, lại có thể leo ra không gian vết nứt, thật sự là kỳ quái

Tôn Ngộ Không đi vào trước mặt Hư Không Ma, phải tay khẽ vẫy, pháp lực bao bọc Hư Không Ma, một tay kéo nó ra, thu vào lòng bàn tay

Hư Không Ma to lớn như lục địa cấp tốc thu nhỏ, giãy dụa ở trong tay Tôn Ngộ Không

- Tiểu quỷ, chớ có lộn xộn.

Tôn Ngộ Không hừ nói, rõ ràng không có hứng thú với Hư Không Ma

Gia hỏa này toàn thân đen nhánh, dáng dấp lại dữ tợn xấu xí, rất khó yêu thích được.

- Thả ta ra! Ta muốn ăn ngươi!

Hư Không Ma khàn giọng gào thét nói, lâm vào trong bạo tẩu.

Đối với cái này, Tôn Ngộ Không xùy cười một tiếng, tay trái đột nhiên khép lại, dùng lực bóp, tiếng gầm gừ của Hư Không Ma trong nháy mắt biến mất

Một màn này để các sinh linh ánh mắt ngốc trệ, có loại cảm giác như ở trong mộng

Vị Hầu Yêu tự xưng Tề Thiên Đại Thánh kia lại đùa bỡn Hư Không Ma phương pháp trong lòng bàn tay

- Đại Tần thiên đình?

- Thiên Đế là ai? Tề Thiên Đại Thánh là ai? Vì sao trước kia ta chưa nghe nói qua? Chẳng lẽ ta bị trấn áp quá lâu?

- Thật mạnh, đây chính là Hư Không Ma a!

- Ta không có hoa mắt chứ?

- Không phải mộng, chúng ta thật trốn ra được! Tề Thiên Đại Thánh có thể nhẹ nhõm chế phục Hư Không Ma như thế, nghĩ đến các Hỗn Độn Thần Chủ cũng không phải là đối thủ của hắn

Các sinh linh rất nhanh liền giật mình tỉnh lại, bộc phát ra tiếng hoan hô chấn động tiểu vũ trụ

Phóng tầm mắt nhìn tới, các sinh linh lít nha lít nhít, ít nhất cũng có trăm vạn, mấu chốt nhất là, còn có sinh linh theo không gian mà Hư Không Ma xé mở thận trọng leo ra, liên tục không ngừng

Rất khó tưởng tượng, Thần Chủ Vân Điện đến cùng trấn áp bao nhiêu sinh linh.

Cái này đã vi phạm chức trách của Hỗn Độn Thần Chủ.

Hỗn Độn Thần Chủ có thể vì trật tự, tiêu diệt tồn tại quá mức cường đại, nhưng trấn áp hồn phách nhiều sinh linh như vậy, hiển nhiên có bí mật không thể cho ai biết

- Ai là Thiên Nguyên?

Tần Quân mở miệng hỏi, Thiên Thống Đại Đế mang theo mấy trăm triệu đại quân tìm nơi nương tựa hắn, hắn nói qua sẽ giúp Thiên Thống Đại Đế tìm về Thiên Nguyên Đại Đế, hắn không có quên.

Lời vừa nói ra, tiểu vũ trụ lập tức an tĩnh lại.

Các sinh linh ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không có người nào đứng ra

- Ai là Thiên Nguyên?

Tần Quân nhíu mày, hỏi lần nữa.

- Đừng kêu, ta ở chỗ này!

Đúng lúc này, một âm thanh kiêu căng truyền đến, toàn bộ sinh linh theo phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại

Chỉ thấy một chỗ không gian bỗng nhiên xé mở, ngay sau đó một nam tử người mặc trang phục ngân sắc bước ra, bên cạnh sinh ra từng Không Gian Liệt Phùng, từng Hỗn Độn Thần Chủ tay cầm pháp bảo bay ra.

So với lúc trước, số lượng càng nhiều!

Ngắn ngủi hai cái hô hấp, vượt qua 100 ngàn tên Hỗn Độn Thần Chủ xuất hiện, tu vi yếu nhất cũng có Hồng Mông Dung Đạo cảnh.

Tần Quân ngoài ý muốn nhìn về phía tên nam tử kia, hắn là Thiên Nguyên Đại Đế?

Tu vi của Thiên Nguyên Đại Đế không phải tương đương Thiên Thống Đại Đế sao?

Hơn nữa Thiên Nguyên Đại Đế bị Ngạo Thần Quân bắt đi thời gian cũng không dài, chí ít không đến mức để hắn leo đến cấp độ hiệu lệnh Hỗn Độn Thần Chủ

Tần Quân nhìn kỹ lại, phát hiện Thiên Nguyên Đại Đế này chỉ có tu vi Hồng Mông Dung Đạo cảnh, rõ ràng là vừa thành.

------oOo------

Chương 2243: Bát Đại Chí Tà (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân hiếu kỳ, nhưng không có cảm giác được nguy hiểm.

Nói đùa, coi như đến mười triệu Hỗn Độn Thần Chủ, hắn cũng không để vào mắt.

Phân Thân Đại Đạo của hắn, có thể hóa thành trăm vạn phân thân, trăm vạn Tần Quân, thực lực tương đương bản tôn, phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, có mấy thế lực có thể ngăn cản?

- Chậc chậc, không nghĩ tới ngươi có thể tiêu diệt Hỗn Độn Thần Tôn, vì sao ngươi tìm ta, chẳng lẽ ngươi biết ta?

Thiên Nguyên Đại Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, nhiều hứng thú hỏi.

Chưởng khống 100 ngàn Hỗn Độn Thần Chủ, khiến cho lòng tự tin của hắn bạo rạp, bởi vì bên người còn có Tạo Hóa Thái Hư Tôn phụ tá.

Cho dù là Hỗn Độn Thần Tôn, cũng đánh không lại tất cả Hỗn Độn Thần Chủ liên thủ.

- Huynh đệ của ngươi Thiên Thống thỉnh cầu trẫm tới cứu ngươi .

Tần Quân trả lời, thần sắc hờ hững, hắn cũng nhìn ra Thiên Nguyên Đại Đế có địch ý.

- Thiên Thống? Hừ, gia hỏa không quả quyết, ngươi đã là hắn mời tới, vậy ta tha cho ngươi một mạng.

Thiên Nguyên Đại Đế hừ lạnh một tiếng, tựa hồ rất phản cảm với Thiên Thống Đại Đế, nhưng nửa câu nói sau lại bán rẻ quật cường của hắn.

- Thả trẫm?

Tần Quân cười, quả nhiên là không biết trời cao đất rộng.

Tôn Ngộ Không nhe răng nhếch miệng, cười nói:

- Bệ Hạ, để cho ta đánh nổ hắn đi!

Tay phải hắn nắm lấy Hư Không Ma, tay phải khiêng Kim Cô Bổng, một bộ kìm nén không được.

- Đánh nổ ta?

Thiên Nguyên Đại Đế phảng phất như nghe được chuyện cười, 100 ngàn Hỗn Độn Thần Chủ càng bộc phát ra khí thế.

Oanh một tiếng!

Tiểu vũ trụ trực tiếp bị oanh bạo, vô số Hồng Mông nguyên khí, Hỗn Độn chi khí tràn vào, toàn bộ sinh linh lần nữa trở lại Hồng Mông Tinh Không.

Thiên Nguyên Đại Đế cười lạnh nói:

- Các ngươi biết thủ hạ Hỗn Độn Thần Chủ của ta mạnh bao nhiêu sao?

- Bằng một cọng lông của ta không?

Tôn Ngộ Không không cam lòng yếu thế hỏi.

- Ngu muội!

Thiên Nguyên Đại Đế hừ lạnh một tiếng, ngay thời điểm hắn chuẩn bị hạ lệnh đại chiến, một cỗ khí tức vô cùng bàng bạc từ chỗ sâu trong Hồng Mông truyền đến

Tần Quân cũng không nhịn được quay đầu nhìn lại, bởi vì cỗ khí tức này quá mức cường đại.

Ngoại trừ Khánh Đế cao thâm mạt trắc, Tần Quân cảm thấy không người có thể so sánh với đối phương.

Một giây sau, ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ.

Người đến chính là Cực Đế!

Cực Đế mặc hắc bào, trên bào in đường vân quỷ dị, như Mãng Long đang vặn vẹo, tóc tai bù xù, hơi cúi đầu, khiến cho hai mắt nhìn vô cùng sắc bén.

Hắn dạo bước mà đến, một bước ức dặm, mỗi đạp một bước, khí tức cất

cao.

- Là hắn!

Nhiễm Mẫn trừng to mắt, Cực Đế này so sánh với Cực Đế ở trong Vạn Đạo Sát Lộ càng mạnh

Thậm chí để hắn có loại cảm giác ngày đêm khác biệt.

Ánh mắt của Ma Cảnh Thương cũng nhìn về phía Cực Đế, ánh mắt phức tạp.

Ngoại trừ Tần Quân, có hai người để hắn không thể không phục, đó chính là Cực Đế cùng Tô Đế

Đồng dạng từ Thiên Đế Vị Diện đi ra, Cực Đế đã thành tựu Bất Bại Đại Đế, chính là Bất Bại Đại Đế duy nhất của Hồng Mông trong 5000 ức năm qua!

Dù Tô Đế chưa đoạt được vị trí Bất Bại Đại Đế, nhưng tiềm lực vô hạn, bởi vì hắn chưa từng thua qua Cực Đế

- Ngươi là ai?

Thiên Nguyên Đại Đế nhìn chằm chằm Cực Đế, trầm giọng hỏi.

Một Hỗn Độn Thần Chủ tu vi Tạo Hóa Thái Hư Tôn trừng to mắt, phảng phất như phàm nhân gặp quỷ, run giọng nói:

- Bất Bại Đại Đế Cực Đế.

- Cực Đế?

Thiên Nguyên Đại Đế giật mình kêu lên, lúc này vội nói:

- Rút lui!

Nói xong, hắn quay người tiến nhập trong khe không gian, dẫn đầu chạy trốn.

------oOo------

Chương 2244: Thiên Đế chiến Cực Đế! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Nguyên Đại Đế cùng 100 ngàn Hỗn Độn Thần Chủ rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, trốn nhanh như gió, để Tôn Ngộ Không nuốt nước miếng

Thần Ma còn lại thì ánh mắt dừng ở trên thân Cực Đế.

Cực Đế uy phong lẫm lẫm dạo bước đi về phía Tần Quân, sinh linh từ trong Vô Tận Hư Không Ngục trốn thoát vội vàng tránh ra.

Tên Cực Đế, vô luận ở Hồng Mông, hay Cổ Thánh Đế Đạo, đều như sấm bên tai

Hắn là trời sinh chiến đấu cuồng, mỗi đi một chỗ, đều sẽ khiêu chiến tất cả cường giả ở địa phương đó một lần, một đường vô địch đi tới, chưa có thua qua, cho dù thua, rất nhanh lại sẽ khiêu chiến lần nữa, cường thế chiến thắng

Cho nên, tên Cực Đế, để kẻ yếu kính sợ, để cường giả sợ hãi.

Con mắt Cực Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, không có bình thản như phân thân ở Vạn Đạo Sát Lộ, trong lúc giơ tay nhấc chân, tràn đầy bá khí ngoài ta còn ai

Thần sắc của Tần Quân cũng nghiêm túc lên, hắn có thể cảm giác được chiến ý của Cực Đế.

Gia hỏa này không phải đến trợ giúp hắn!

Mà là tới khiêu chiến hắn!

Cường giả với nhau, một ánh mắt đủ để địch qua thiên ngôn vạn ngữ

Tần Quân cùng Cực Đế không cần giao lưu, liền có thể hiểu ý nghĩ lẫn

nhau

- Dừng lại!

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói, đáng tiếc Cực Đế không hề bị lay động, tiếp tục đi tới.

Cái này chọc giận Tôn Ngộ Không, quơ gậy đập tới, Hỗn Độn Tử Kim bổng biến thành dài ngàn mét, quét ngang mà đi

Phanh...

Tiếng va chạm trầm đục vang lên, biểu lộ của Tôn Ngộ Không trong nháy mắt ngưng kết, bởi vì Hỗn Độn Tử Kim bổng bị Cực Đế dùng một ngón tay cản lại

Hỗn Độn Tử Kim bổng của hắn rót vào Đấu Chiến chi khí, nặng bao nhiêu?

Ngay cả chính hắn cũng không dám đánh giá!

Nhưng lại bị Cực Đế dùng ngón tay đỡ được, giờ khắc này, thế giới quan của Tôn Ngộ Không đổ nát

- Hừ!

Cực Đế hừ lạnh một tiếng, tay trái chấn động, lực lượng cường đại đánh bay Hỗn Độn Tử Kim bổng ra ngoài, Tôn Ngộ Không cũng đi theo ngã bay, tan biến ở chỗ sâu trong Hồng Mông, hóa thành chấm nhỏ

Một màn này để toàn bộ sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, thân thể của Tiết Nhân Quý, Ma Cảnh Thương, Bạch Khởi run nhè nhẹ.

Lực chiến đấu của Tôn Ngộ Không, bọn hắn rõ như ban ngày, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ Bạch Khởi cũng không có lòng tin có thể địch.

Tạo Hóa Thái Hư Tôn mạnh như vậy lại bị Cực Đế một chỉ đánh bay?

Tần Quân cũng khẽ nhíu mày, Cực Đế cường đại vượt qua dự liệu của hắn.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Cực Đế tối đa là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, nhưng hiện tại xem ra, hắn vẫn là đánh giá Cực Đế quá thấp.

Hắn rất ngạc nhiên, Cực Đế đến cùng là lai lịch gì, Tô Đế thì cũng thôi đi, Tần Quân biết được lai lịch của Tô Đế.

Nhưng Cực Đế rõ ràng chỉ là sinh linh sau Hỗn Độn sơ khai, vậy mà có thể ngang dọc Hồng Mông.

Quả thực là thiên phú của chủ giác!

- Thiên Đế, lần này, ta nhất định phải thắng ngươi!

Trong mắt Cực Đế chỉ có Tần Quân, sinh linh còn lại đối với hắn mà nói, như không khí.

Thanh âm của hắn vô cùng uy nghiêm, thậm chí càng có cảm giác áp bách hơn Khánh Đế

- Tới đi, trẫm sẽ để cho ngươi hiểu, trẫm vẫn như cũ bách chiến bách thắng!

Tần Quân nhếch miệng lên, kiêu căng nói, Cực Đế bá đạo, hắn cuồng hơn!

Lúc Hỗn Độn sơ khai, hắn có thể chiến thắng Cực Đế, hiện tại cũng có thể!

Nói đùa, hắn là Thần đầu tiên của thế gian!

Hồng Mông chưa mở mặc ta cười, cũng không phải khoác lác!

- Đồ nhi, mang toàn bộ bọn hắn rời đi nơi này!

------oOo------

Chương 2245: Thiên Đế chiến Cực Đế! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân quay đầu nhìn Ma Cảnh Thương phân phó nói, đám người Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi, Lý Nguyên Bá, Viên Hồng muốn nói lại thôi.

Nếu bọn hắn khuyên, chẳng khác nào nghi vấn Tần Quân

Suy bụng ta ra bụng người, nếu bọn họ bị khiêu chiến, bọn hắn cũng không hy vọng bị người khuyên ngăn, cái này là kiêu ngạo của cường giả

Cứ như vậy, Ma Cảnh Thương mang theo các Thần Ma cùng mấy trăm vạn sinh linh rời đi

Nhìn qua thân ảnh của Tần Quân cùng Cực Đế càng ngày càng nhỏ, các Thần Ma lo lắng trùng điệp.

- Đừng lo lắng, Bệ Hạ nhất định có thể thắng

Tôn Ngộ Không ngồi ở trên mây, buồn bực nói, bị Cực Đế bắn bay, ngược lại không để cho hắn thụ thương, chỉ là tâm tình rất phiền muộn

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân giúp hắn báo thù, nhất định phải hung hăng giáo huấn Cực Đế

- Trời ạ, Thiên Đế đến cùng là ai? Dám tranh đấu với Cực Đế?

- Ta nhớ ra rồi, Thiên Đế ở Cổ Thánh Đế Đạo là cường giả duy nhất để Cực Đế tâm phục khẩu phục!

- Thật hay giả, để Cực Đế chịu phục?

- Có thể đối mặt Cực Đế còn tự tin như vậy, Thiên Đế không đơn giản!

- Bất kể như thế nào, Thiên Đế đã cứu chúng ta, chúng ta nhất định phải cầu nguyện hắn có thể thắng lợi

Mấy trăm vạn sinh linh nghị luận ầm ĩ, bọn hắn đến từ các địa phương khác nhau, có Hồng Mông, có Cổ Thánh Đế Đạo, cơ hồ mỗi một vị đều có thân phận, dù sao binh tôm tướng cua là không thể nào bị Hỗn Độn Thần Chủ trấn áp, mà là trực tiếp diệt đi.

Rất nhanh, mảnh Hồng Mông tinh không này chỉ còn lại có hai người Tần

Quân

Hai người đứng đối mặt nhau, cách xa nhau trăm mét, khí thế liên tiếp cất cao

- Ở chỗ này, chúng ta có thể yên tâm chiến đấu, nếu như ngươi lưu thủ, sẽ thất bại rất thảm!

Cực Đế híp mắt nói, hắc bào cổ động, phảng phất như có liệt diễm thiêu đốt ở bên trong

Tần Quân vặn vẹo uốn éo cổ, Đế Viêm Long khí từ thể nội gào thét mà ra, quay quanh người hắn, nhìn Cực Đế khàn giọng gào thét, cử động này là đáp lại của Tần Quân

Oanh...

Cực Đế bỗng nhiên động, sinh ra thanh âm không bạo, trong nháy mắt đi tới trước mặt Tần Quân, dùng vai vọt tới Tần Quân, nhục thể của hắn sao mà cường đại, đổi lại Tạo Hóa Thái Hư Tôn bình thường, cũng sẽ bị hắn đâm đến bạo thể

Nhưng Tần Quân cũng là hung thú hình người, trải qua Thủy Nguyên khí thối luyện, cường độ nhục thể của hắn sớm đã siêu việt tưởng tượng của hắn.

Tần Quân cũng dùng bả vai tới va chạm, tựa như hai Bất Chu Thần Sơn đụng vào nhau, không gian nổi lên từng cơn sóng gợn

Cực Đế hơi nhíu mày, ở bên tai Tần Quân nói:

- Xem ra ta đánh giá thấp ngươi!

Tần Quân cười khẩy, ghé vào lỗ tai hắn khinh miệt cười nói:

- Lực lượng của ngươi chỉ có ngần ấy?

Một giây sau, hai người đồng thời giận chiến, quyền cước của hai người tăng theo cấp số nhân, không có sử dụng pháp thuật, trước bằng nhục thân tiến hành chiến đấu, Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân chính là ngọn

lửa màu trắng, Cực Đế người mặc hắc bào dị văn, như một đen một trắng, ở trong tinh không tiến hành cao tốc chiến đấu

Phạm vi trăm vạn ức dặm tinh không thành chiến trường của bọn họ, không ngừng xê dịch, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn ở đây, cũng không cách nào nhận ra quỹ tích động tác của bọn hắn

Thời gian chậm vô số lần, hai người vẫn rất nhanh, trước mắt khó phân cao thấp, thế lực ngang nhau.

Phanh...

Tần Quân dùng đầu gối đánh tới, Cực Đế phản ứng nhanh nhẹn, song chưởng cấp tốc vỗ xuống, đáng tiếc lực lượng của Tần Quân còn lớn hơn lúc trước, đánh hắn bay ra ngoài

Đạt được cơ hội thở dốc, Tần Quân cấp tốc biến thành Thiên Đế Thần thể, cả người như mạ vàng, vô cùng loá mắt

Cực Đế ổn định thân hình, ánh mắt vô cùng lạnh lùng, không có ngừng nghỉ, quay người đá tới, thân thể xoay tròn, Tần Quân lách mình đi vào phía sau hắn, dùng lồng ngực đón đỡ một cước của hắn

- Cảnh giới của ngươi chỉ có Tạo Hóa Thái Hư Tôn, vì sao nhục thân mạnh như vậy?

Cực Đế dùng chân cùng Tần Quân đấu sức, nhịn không được hỏi.

- Bởi vì trẫm là Thiên Đế! Thiên Đế chí cao vô thượng!

Tần Quân tự ngạo cười một tiếng, lồng ngực ưỡn một cái, lần nữa đánh bay Cực Đế ra ngoài.

Tiến vào Thiên Đế Thần thể, tâm tính của hắn trong nháy mắt bành trướng, phảng phất như Hồng Mông vũ trụ, không có người có thể làm địch thủ của hắn!

------oOo------

Chương 2246: Song đế tranh huy! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảm nhận được khí thế của Tần Quân lần nữa đề cao đến một đỉnh điểm mới, ánh mắt của Cực Đế ngưng tụ, khẽ quát một tiếng, một cỗ khí thể quỷ dị nóng rực từ lỗ chân lông tràn ra, khiến cho toàn thân hắn lượn lờ hơi nóng.

Cực Đế đột nhiên phất tay, một khí nhận dài vạn trượng quét ngang đi.

Vô cùng sắc bén!

Thần binh lại cứng rắn cũng rất khó gánh vác!

Đối mặt khí nhận như thế, thân thể của Tần Quân hiện lên tư thế kéo cung, nắm tay phải mang theo lực lượng oanh ra, dùng lực đánh tan khí nhận

Cực Đế theo sát phía sau, như sao băng đụng vào Tần Quân, bị Tần Quân dùng hai tay đỡ được

Thân thể run nhè nhẹ, Tần Quân nhếch miệng lên, cười nói:

- Rất không tệ nha, nếu như ngươi không sử dụng toàn lực, ngươi chẳng mấy chốc sẽ bại!

Oanh!

Khí thế của Tần Quân đột nhiên cất cao, Đấu Đạo chữ Bí!

Chiến lực lật gấp ba!

Thiên Hạ Vô Song!

Càng chiến càng mạnh!

Hai cánh tay hắn nhếch lên, trực tiếp chấn Cực Đế bay ra ngoài, đắc thế không tha người, hắn thừa thắng xông lên, hàng ngàn hàng vạn Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể rít gào mà ra, liên tiếp rơi vào trên thân Cực Đế

- Ngâm...

Tiếng long ngâm liên tiếp, ở trong tinh không bao la vang vọng thật lâu

Cực Đế ngăn cản, cảm thụ được lực lượng bá đạo của Đế Viêm long khí, hắn nhíu mày, trong mắt lại dấy lên ý chí chiến đấu trước nay chưa có

Tần Quân quả nhiên không để cho hắn thất vọng!

Loại cường đại này, mới xứng hắn đi khiêu chiến!

Cực Đế hét giận dữ một tiếng, khí thế tăng vọt, đối mặt Tần Quân khí thế hung hung, song chưởng hắn đột nhiên khép lại, như trường thương đẩy ra bên ngoài

Rống...

Trong chốc lát, quanh người hắn quấn quanh bạch khí nóng rực hóa thành Ác Giao dữ tợn, xé nát Đế Viêm Long khí của Tần Quân, sau đó hung ác lao về phía Tần Quân

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, thôi động Thời Gian đại đạo, nhẹ nhõm tránh thoát Ác Giao, sau đó thi triển Không Gian đại đạo, đi vào sau lưng Cực Đế, ngón trỏ tay phải điểm tới.

Oanh...

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Một đạo liệt diễm theo ngón trỏ của Tần Quân bắn ra, ánh lửa loá mắt, trong nháy mắt bao phủ Cực Đế

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ có thể nói là thần thông có lực phá hoại trước ba của Tần Quân, bất quá hắn có lưu thủ, hắn cũng không muốn giết Cực Đế

Nhưng chính vì hắn không có thi triển toàn lực, Cực Đế cấp tốc xông ra liệt diễm, song quyền mãnh liệt như rồng, muốn đánh xuyên lồng ngực của Tần Quân

Đáng tiếc, ở dưới Thời Gian đại đạo, động tác của hắn ở trong mắt Tần Quân không phải là nhanh đến cực hạn, tuy rất nhanh, nhưng Tần Quân có thể thong dong tránh thoát

Không thể không nói, thực lực của Cực Đế cường đại, ở dưới tình huống thời gian chậm rãi, tốc độ còn có thể nhanh như vậy, quả thực lợi hại

Nhưng đối thủ của hắn là Tần Quân!

Trước Hồng Mông, vị thần sớm nhất!

Tần Quân đột nhiên thôi động Bất Diệt thánh thân, Hồng Mông Kim Thân!

Trên người kim quang càng thêm sáng chói, thậm chí không cách nào thấy rõ diện mục thật của hắn, tựa như một vệt kim quang

Cực Đế híp mắt, kim quang trên người Tần Quân không chỉ loá mắt, còn có năng lực thiêu đốt, cho dù là hắn, con mắt cũng hơi thấy đau

Phanh...

Tần Quân nện xuống một cước, tốc độ siêu việt lúc trước, quét bay Cực Đế, không có ngừng lại, cúi người truy sát mà đi

Cùng lúc đó, ở chỗ rất xa…

Đám người Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương đứng ở trên mây, dùng thần thức quan chiến, Thần Ma còn lại tu vi yếu chỉ có thể lo lắng nhìn bọn hắn.

- Bệ Hạ thật mạnh

Tiết Nhân Quý nhắm mắt lại, nuốt một ngụm nước bọt, run giọng nói.

Không chỉ bọn hắn, Bạch Khởi, Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương cũng động dung, phảng phất như thấy tràng cảnh đáng sợ gì.

------oOo------

Chương 2247: Song đế tranh huy! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời vừa nói ra, các Thần Ma xôn xao.

Cực Đế cho bọn hắn ấn tượng quá mức bá khí, gần như là hình tượng vô địch, nhưng từ trong miệng Tiết Nhân Quý biết được, Tần Quân tựa hồ chiếm thượng phong

- Đó là tự nhiên! Ở lúc Hỗn Độn sơ khai, Cực Đế cũng không cường đại bằng Bệ Hạ

Chuẩn Đề hừ lạnh nói, hắn còn không biết Tần Quân chuyển thế trọng tu, trong lòng hắn, Tần Quân vẫn như cũ vô địch.

Chung quanh vẫn có mấy trăm vạn sinh linh tụ tập, tuyệt đại bộ phận bọn hắn đều là hồn phách, nếu như rời đi, sẽ rất khó còn sống về nhà, chỉ có thể dựa vào đám người Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không.

- Đã nghe chưa? Thiên Đế chiếm thượng phong!

- Ti... truyền ngôn là thật, Cực Đế thật từng bại ở trong tay Thiên Đế!

- Khí tức thật mạnh, cho dù cách xa xôi như thế, vẫn kinh tâm động phách.

- Cực Đế sẽ bại sao?

- Không thể nào, đây chính là Cực Đế, Bất Bại Đại Đế a .

Các sinh linh châu đầu ghé tai, đại bộ phận sinh linh ngữ khí đều tràn ngập hưng phấn

Trận chiến này tuyệt đối huy hoàng, đủ để ghi vào lịch sử của Hồng Mông!

Cường giả có thể chống lại Bất Bại Đại Đế cũng không nhiều.

Cùng lúc đó, Tần Quân cùng Cực Đế vẫn đang kịch đấu, tuy Tần Quân chiếm thượng phong, nhưng cũng không có tạo thành thương tổn thực chất

cho Cực Đế.

- A a a a...

Cực Đế bỗng nhiên tức giận gào thét, hai tay chấn động, khí thế cường đại vén bay Tần Quân ra ngoài, nhưng Tần Quân bổ nhào một cái, liền ổn định thân hình

Hắc Văn kỳ dị giống như nòng nọc bỗng nhiên bò lên trên gương mặt Cực Đế, diện mục trở nên dữ tợn, khí tức của hắn mạnh hơn mấy lần

Một màn này để Tần Quân nhíu mày.

- Đây là Thần thông gì? Hay là Huyết mạch của hắn?

Trong lòng Tần Quân hiếu kỳ, Cực Đế cường đại đã viễn siêu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, trách không được có thể thành tựu Bất Bại Đại Đế

Vinh hạnh đặc biệt này không có lửa thì sao có khói!

Cực Đế càng mạnh, Tần Quân càng hưng phấn, hắn đã thật lâu không có chiến đấu vui vẻ như thế.

- Vô luận ngươi mạnh lên như thế nào! Trẫm vĩnh viễn mạnh hơn ngươi!

Tần Quân cười dài, tư thái của Thiên Đế không ai bì nổi!

Nghe vậy, trong mắt Cực Đế loé lên hàn mang, vượt ngang vạn mét, đi vào trước mặt Tần Quân, giơ cao hữu quyền của mình, quả đấm của hắn cũng bò đầy Hắc Văn kỳ dị như nòng nọc, rất sống động, tựa như quấn quanh một đoàn liệt diễm màu đen.

Tần Quân không sợ hãi chút nào, cũng một quyền đập tới.

Oanh...

Song quyền tấn công, như vũ trụ bạo tạc, sóng xung kích tứ ngược mà đi, trong chớp mắt, lướt qua ức vạn dặm, những nơi đi qua, sao trời, thiên thạch phá nát, Hồng Mông nguyên khí cuồn cuộn kịch liệt, khiến cho không gian như mặt nước, nhấc lên vô số gợn sóng.

Bốn mắt nhìn nhau, trong mắt hai người đều là tự phụ, đều không cho rằng mình thất bại, cũng không muốn thua!

Ầm! Ầm! Phanh.

Hai người đồng thời bắn ra, ngay sau đó lại triền đấu cùng một chỗ, ngươi huy quyền ta quét chân, chiến đến quên cả trời đất.

Ở trong quá trình chiến đấu, bọn hắn không ngừng xê dịch, phảng phất như muốn biến Hồng Mông tinh không thành chiến trường

Tóc dài loạn vũ, khuôn mặt tuấn tú gần như hoàn mỹ của Tần Quân lạnh lùng như băng, giờ phút này trong lòng hắn không còn tạp niệm gì khác, chỉ có một ý nghĩ…

Chính là đánh bại Cực Đế!

Khuôn mặt Cực Đế thì lộ ra dữ tợn, ý chí chiến đấu cực cao.

Tần Quân vỗ ra một chưởng, Đại Chu Thiên chưởng… Âm Dương!

Thấy cảnh này, Cực Đế không cam lòng yếu thế, cũng huy chưởng mà ra, đồng dạng là Đại Chu Thiên Âm Dương Chưởng!

Song chưởng tấn công, hai người lẫn nhau thôn phệ pháp lực của đối phương, không phân cao thấp, không gian chung quanh hóa thành hắc bạch, phảng phất như Âm Dương hai mặt

Cực Đế lần nữa huy động bàn tay trái, Đại Chu Thiên chưởng… Luân Hồi!

Tần Quân cũng sử dụng Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng, chưởng này chính là chiêu thức mạnh nhất trong Đại Chu Thiên chưởng, có thể phá luân hồi, cũng có thể mở luân hồi!

Không gian chung quanh trong nháy mắt phá diệt, hai người đọa nhập trong luân hồi.

------oOo------

Chương 2248: Chư thiên loạn chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Luân hồi, như Thời Không Loạn Lưu, chung quanh tất cả đều là ảnh thu nhỏ của các vũ trụ, phảng phất như vô số tràng cảnh điện ảnh hiện ra ở chung quanh

Tần Quân cùng Cực Đế căn bản không để ý mình thân ở phương nào, trong mắt bọn họ chỉ có lẫn nhau

Đại Chu Thiên chưởng không ngừng đối kích, càng có Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn liên tiếp đối kháng, đốm lửa tung tóe.

Cực Đế bị Tần Quân đánh lui, tay trái hất lên, Hắc Văn trên tay cấp tốc hóa thành Hắc Đao, dài đến nửa trượng, cùng lòng bàn tay của hắn tương liên

Đao này như khói đen, thấy không rõ đao nhận, nhưng tản ra một cỗ khí tức khủng bố làm cho lòng người rụt rè

Thấy cảnh này, Tần Quân lật tay lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, hai người bắt đầu lấy Thần binh đại chiến

Oanh một tiếng!

Hai người đụng vào một ảnh thu nhỏ, cấp tốc đi vào một phương vũ trụ, bọn hắn khống chế khí tức rất tốt, không có phá hư vũ trụ này, nhưng nếu tới gần phạm vi bọn hắn chiến đấu, nhất định sẽ hóa thành hư vô

Keng! Keng! Bang.

Hồng Mông Đế Kiếm cùng Hắc Đao điên cuồng tấn công, nhanh đến cực hạn, kiếm quang ở trên mặt hai người lập loè.

Rất nhanh, hai người lại đánh vỡ Không Gian vũ trụ, lần nữa giết nhập trong luân hồi, đủ kiểu Thần thông tiếp liền thi triển, người này cũng không thể làm gì được người kia.

Cực Đế càng chiến càng cuồng, tư thái như Phong Ma, điên cuồng vung đao, lại ẩn ẩn có xu thế chiếm thượng phong.

Tần Quân bị thế công cuồng mãnh của hắn làm cho chỉ có thể dùng Hồng Mông Đế Kiếm ngăn cản, nhưng vẫn không có để Cực Đế làm mình bị thương.

Oanh...

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ từ ngón trỏ trái của Tần Quân bắn ra, rơi vào trên Hắc Đao của Cực Đế, bên trong ẩn chứa Liệt Diễm đại đạo, lực lượng cường đại bức lui Cực Đế

Cực Đế sơ sẩy, bị liệt diễm đẩy vào một ảnh thu nhỏ, biến mất không thấy gì nữa.

Tần Quân cấp tốc chui vào trong đó, truy đuổi Cực Đế.

Một giây sau, bọn hắn đi vào một vị diện vũ trụ của Cổ Thánh Đế Đạo

Hai người ở dưới sao trời ngươi truy ta đuổi, Đao Kiếm tấn công, toàn bộ thế giới đều có thể nghe được, gây nên vô số sợ hãi

Cực Đế chém ra một đao, Đao khí dài đến ngàn vạn trượng, Tần Quân cấp tốc né tránh, đại dương ở dưới Đao khí bị trảm thành hai nửa, ngay cả toàn bộ Đại thế giới cũng bị phân làm hai nửa, không ít sinh linh chết oan chết uổng.

Cái này như hai phàm nhân đánh nhau, không cẩn thận giết chết một đám con kiến, nhưng bọn hắn sẽ không để ở trong lòng.

Pháp tắc sinh tồn là tàn khốc như vậy!

thân thể của Tần Quân xoay chuyển, chín cái Đại Đạo Sinh Thiên Luân Bàn xoáy quanh thân, Thần uy cuồn cuộn, như chín tiểu Thái Dương vây quanh một mặt trời lớn

Cực Đế thì như Ma Thần, quanh thân quấn quanh bạch khí nóng rực.

Hai người như hai đạo lưu tinh không ngừng va chạm, vẽ qua bầu trời, phát động vô số rừng cây, hoang mạc bão cát, để các sinh linh sợ hãi

- Kia rốt cuộc là cái gì?

- Đó là thần sao?

- Thật mạnh, cảm giác không thể hít thở .

- Ti... đây là thiên tai?

- Thật nhanh .

Phàm là sinh linh mắt thấy Tần Quân cùng Cực Đế, không ai không kinh hô, nhưng bọn hắn thấy không rõ khuôn mặt cụ thể của hai người, chỉ có thể nhìn thấy hai đạo ánh sáng từ không trung xẹt qua

Rất nhanh, hai người rời đi Đại thế giới này, lần nữa đụng nhập trong luân hồi

Mỗi lần Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng tấn công, bọn hắn liền sẽ chế tạo ra luân hồi, sau đó đụng vào, có thể thấy được Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng khủng bố!

Nội vũ trụ.

Tần Quân cùng Cực Đế bỗng nhiên giết ra, khí tức khủng bố kinh động vô số cường giả.

Hai người cấp tốc lướt qua Bát Hoang, mỗi một giây lướt qua một Tiên Vực, dẫn tới chúng sinh sợ hãi.

- Cái này…

Chí Tôn Thần Điện đệ nhất Điện Chủ Mạc Nhược Hà bay tới tinh không, nhìn qua phương xa, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh to như hạt đậu.

Khí tức của Tần Quân cùng Cực Đế thật sự là quá mạnh, để hắn có loại cảm giác sợ hãi như tận thế hàng lâm

Không chỉ hắn, Nhân Tổ Tông Đường, Cổ Ma thần điện, Hoàng Phủ gia, mấy đại thế lực ở Nội vũ trụ đều vì thế mà chấn động

------oOo------

Chương 2249: Chư thiên loạn chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bây giờ khí tức của Tần Quân so với trước kia, tưởng như hai người, cho dù là Thần Tướng Tiên Quan của Đại Tần thiên đình cũng không có cách nào phân biệt

Hai người lần nữa lấy Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng tấn công, đụng vào một phương luân hồi khác

Liệt Diễm đại đạo hóa thành vô số Đế Viêm Long khí tứ ngược về phía Cực Đế, lần này, Tần Quân không còn bảo lưu lực lượng.

Oanh! Oanh! Oanh.

Đế Viêm Long khí so với lúc trước càng nhanh, đánh cho Cực Đế căn bản không cách nào vung đao, trong miệng thậm chí phun ra máu tươi.

Hắn rốt cục thụ thương!

Cực Đạo Viêm Hỏa cấp tốc quấn quanh nhục thân của Cực Đế, cháy hừng hực, phảng phất như muốn đốt hắn thành tro bụi.

Tần Quân nhíu mày, có chút không đành lòng, nhưng hắn tin tưởng Cực Đế không có khả năng chỉ có chút năng lực ấy.

Lúc này, Cực Đế đột nhiên ngẩng đầu, trong đôi mắt bắn ra hồng quang sáng chói, bốn bóng đen bỗng nhiên từ trong cơ thể hắn phân ra, cấp tốc hóa thành hình dạng của hắn.

Bốn tôn Cực Đế!

Tần Quân nhíu mày, phân thân?

Bốn Cực Đế biểu lộ không đồng nhất, có phẫn nộ, có âm hiểm cười, có ưu sầu, có cuồng tiếu, lại thêm Cực Đế bản tôn, khuôn mặt lạnh lùng, năm người đứng thành một hàng, cực kỳ quỷ dị

- Không đúng! Không phải phân thân bình thường!

Tần Quân âm thầm nghĩ, toàn thân Cực Đế bản tôn bỗng nhiên chấn động, đánh xơ xác Cực Đạo Viêm Hỏa ở trên người

Ngay sau đó, Cực Đế mang theo bốn phân thân lao về phía Tần Quân

Năm vị Cực Đế liên thủ, đánh cho Tần Quân chỉ có thể phòng ngự.

Bọn hắn đồng thời thi triển Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng, đánh nát Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn, rơi vào trên người Tần Quân, hấp thụ pháp lực của Tần Quân.

Luân hồi lại hiện ra, đám người Tần Quân lại đụng vào trong đó.

Huyền Đương đại thế giới.

Tần Quân cùng năm Cực Đế đột nhiên xé rách không gian xuất hiện, năm Cực Đế bao vây Tần Quân, hoàn toàn chiếm thượng phong.

Trên một đỉnh núi, Thường Thiến Thiến ngồi xếp bằng tu luyện, linh khí tụ tập đến, hình thành một luồng khí xoáy, toàn thân nàng áo trắng như Tiên Tử xuất trần, tiên khí mười phần

Oanh...

Cuồng phong bỗng nhiên đánh tới, rừng cây sau lưng nàng liên tiếp nổ tung, cả ngọn núi bắt đầu phá nát, nàng vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy sáu đạo lưu quang từ không trung xẹt qua.

- Đó là cái gì?

Thường Thiến Thiến trừng lớn đôi mắt đẹp, lúc này, một cây đại thụ ở sau lưng đánh tới, nàng cả kinh vội vàng bay lên.

Đợi nàng bay tới thiên không, lần nữa nhìn quanh, đã không thấy sáu đạo lưu quang kia.

- Làm sao đột nhiên có loại cảm giác tim đập nhanh nhỉ?

Thường Thiến Thiến nhíu mày, tự lẩm bẩm, tay phải ấn lên ngực, nàng đột nhiên có loại cảm giác ngột ngạt đến khó hô hấp.

Luôn cảm giác mình phảng phất như bỏ qua cái gì.

Cùng lúc đó…

Tần Quân cùng năm Cực Đế đi vào thiên ngoại, hắn hét giận dữ một tiếng, pháp lực đột nhiên bạo phát, đánh lui Cực Đế cùng bốn phân thân

Con ngươi của hắn trở nên đỏ như máu, tử diễm giữa mi tâm nhảy lên

Sát Lục Đại Đạo!

Khí tức của Tần Quân trở nên hung lệ, bàn tay trái vận đủ pháp lực, vung ra Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng, Cực Đế cùng bốn phân thân lần nữa bị kích nhập trong luân hồi

Ngân Hà Hệ, trong tinh hà sáng chói bỗng nhiên xuất hiện một không gian trùng động.

Ngay sau đó Tần Quân cùng năm Cực Đế đột nhiên bay ra, hai người đã giết đến tức giận.

- Ngươi cho rằng chỉ ngươi biết phân thân?

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, hai tay mở ra, thôi động Phân Thân đại đạo, từng phân thân thực lực hoàn toàn tương tự bản tôn xuất hiện, cấp tốc bay ra.

Trong chớp mắt, 1000 phân thân xuất hiện, vây quanh năm vị Cực Đế

Ngoài ức vạn dặm, một khung máy móc sắt thép nhẹ nhàng trôi nổi, bên trên có camera, vừa vặn quay chụp đến Tần Quân cùng Cực Đế, nó truyền hình ảnh này về Địa Cầu cách mấy chục ngàn năm ánh sáng.

------oOo------

Chương 2250: Lăng Đế xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm để ngươi xem một chút, cái gì gọi là phân thân!

Tần Quân cười ngạo nghễ, tay trái vung lên, một ngàn phân thân từ bốn phương tám hướng bao phủ Cực Đế cùng bốn phân thân của hắn

Phân thân của hắn là có thực lực tương đương bản tôn, một Tần Quân liền để Cực Đế không làm gì được, huống chi là một ngàn vị?

Thắng lợi trong nháy mắt khuynh hướng Tần Quân, năm Cực Đế bị hành hung, căn bản không cách nào phản kích, ở trong tầm mắt của bọn họ, không có bầu trời sao sáng chói, chỉ có thân ảnh Tần Quân lít nha lít nhít

Tất cả bộ vị trên thân thể bọn họ đều tao ngộ công kích mãnh liệt, liên tục thổ huyết, cứ theo đà này, Cực Đế chắc chắn thất bại.

Tần Quân lau đi máu tươi ở khóe miệng, tự phụ cười một tiếng, đây mới là một phần ngàn thực lực của hắn

Bởi vì hắn có thể phân ra trăm vạn phân thân!

Nhìn Cực Đế bị ngược đãi, Tần Quân càn rỡ, lắc đầu cười nói:

- Cho nên tuyệt đối không nên bức trẫm làm thật, hậu quả ngươi không cách nào gánh chịu.

Phân Thân đại đạo là bá đạo như thế!

- A...

Đúng lúc này, trung ương một ngàn phân thân bỗng nhiên truyền ra một tiếng thét chói tai khàn cả giọng, màn ảnh camera của vệ tinh không người lái bị chấn vỡ, ngay cả tấm truyền tín hiệu cũng vỡ nát, thân máy bắt đầu bắn ra điện quang, không cách nào vận hành nữa

Chân không vốn không thể truyền thanh, nhưng Cực Đế siêu việt Tạo Hóa Thái Hư Tôn, thần âm cho dù không có không khí cũng có thể truyền xa, huống chi là Cực Đế.

Tần Quân không có chú ý bộ vệ tinh không người lái kia, thậm chí hắn còn không có ý thức được mình đã đi vào Ngân Hà Hệ.

Đây là một thời không để hắn không cách nào quên!

Ngàn phân thân bỗng nhiên bị chấn bay, chỉ thấy Cực Đế phân thân có khuôn mặt ưu sầu ngửa đầu thét dài, mồm cực lớn, Hỗn Độn chi khí đếm không hết hóa thành lưỡi dao bắn ra, vô cùng cuồng bạo, làm cho Tần Quân phân thân chỉ có thể lui lại.

Đề phòng vũ trụ bị phá hư, các phân thân của Tần Quân liên thủ chế tạo lồng ánh sáng pháp lực, đỡ được những Hỗn Độn Chi Nhận này, dù vậy, bầu trời sao chung quanh cũng xuất hiện vô số Không Gian Liệt Phùng màu đen.

- A?

Ánh mắt của Tần Quân dừng lại ở trên phân thân kia, Cực Đế phân thân tựa hồ cũng có khác biệt

- Đây là Thần thông gì?

Tần Quân nhìn Cực Đế hỏi, hai người chỉ là chiến đấu, không phải tử chiến.

Nghe vậy, Cực Đế bản tôn trả lời nói:

- Ngũ Tướng Thần Cực công, chính là ta sáng tạo .

Ngũ Tướng Thần Cực công!

Tần Quân không thể không cảm thán, Cực Đế thật là thiên tài, vô luận là Đại Chu Thiên chưởng, hay Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn đều là Thần thông không tầm thường, hiện tại lại sáng tạo ra Ngũ Tướng Thần Cực công, quả nhiên là tuyệt thế thiên tài.

- Bọn hắn đại biểu cho tình cảm bất đồng của ta, cũng người mang Thần thông khác biệt, có thể tự hành chiến đấu, thậm chí có thể hấp thu tâm tình của địch nhân, trợ giúp mình mạnh lên

Cực Đế không chút giấu diếm, nói rõ diệu dụng của Ngũ Tướng Thần Cực công.

Mặc dù nói ngắn gọn, nhưng lại nói thấu hạch tâm của Ngũ Tướng Thần Cực công, có thể thấy được thái độ của hắn đối với Tần Quân

Tần Quân giật mình, trách không được lúc hắn chiến đấu, nộ khí khó mà ngăn chặn, ánh mắt của hắn không khỏi nhìn về phía phân thân phẫn nộ, khí tức của tên này xác thực rất mạnh, chí ít mạnh hơn phân thân còn lại

- Phân thân của ngươi?

Cực Đế hiếu kỳ hỏi, hắn đồng dạng sợ hãi thán phục Tần Quân không thôi.

Một ngàn phân thân thực lực tương đương bản tôn?

Cho dù là Cực Đế, ngẫm lại cũng tê cả da đầu, vừa rồi nếu hắn không tập trung pháp lực ở trên phân thân ưu sầu, căn bản không cách nào thoát thân

- Đây là một loại Đại Đạo đặc thù, trẫm cũng không phải chỉ có 1000 phân thân

Tần Quân cười giải thích nói, Đại Đạo ngàn ngàn vạn vạn, ngoại trừ Tam Thiên Đại Đạo ban đầu, còn có vô số Đại Đạo, cho dù là Cực Đế, cũng không dám nói mình biết toàn bộ

Cực Đế ao ước, loại Đại Đạo này tuyệt đối không kém Thời Gian đại đạo, Không Gian đại đạo, mà Sát Lục Đại Đạo của hắn còn lâu mới có thể so sánh.

- Còn muốn đánh nữa không?

Tần Quân nhíu mày hỏi, vừa rồi phân thân ưu sầu bạo phát để Cực Đế tiêu hao rất nhiều, tiếp tục đánh xuống, kết quả cũng sẽ không thay đổi

Cực Đế bại!

Nghe vậy, Cực Đế lắc đầu nói:

- Không cần thiết, lần tiếp theo tái chiến.

Hắn cũng không nhụt chí, ngược lại rất hưng phấn.

------oOo------

Chương 2251: Lăng Đế xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn rốt cục lại có mục tiêu!

Lần tiếp theo chiến đấu, hắn nhất định phải chiến thắng Tần Quân

- Chúng ta cũng không biết đến thời không nào rồi.

Tần Quân lắc đầu cười nói, luân hồi quả nhiên là thần bí khó lường, cùng thời không song song có tác dụng như nhau, tuy thời gian luân hồi chẳng qua là thời gian trước kia.

Chợt, thần thức của Tần Quân quét tới, muốn xem xét tình huống của vùng vũ trụ này .

Một giây sau, thần sắc hắn đại biến.

- Nơi này là…

Tần Quân lập tức kích động lên, trong mắt đều là sợ hãi lẫn vui mừng

- Thế nào?

Cực Đế nghi hoặc hỏi.

Trong mắt hắn, vùng vũ trụ này cơ hồ không có văn minh tu luyện, sinh linh yếu đến đáng thương, hắn không hiểu vì sao Tần Quân động dung.

- Không có gì, ngươi đi về trước đi, trẫm muốn ở đây một hồi .

Tần Quân bình phục tâm tình, mỉm cười.

Nghe vậy, Cực Đế gật đầu, thu nhập bốn phân thân vào trong cơ thể.

Ngay sau đó, hắn mở ra luân hồi, chui vào trong đó, biến mất rời đi.

Tần Quân hít sâu một hơi, thân hình thoắt một cái, biến mất tại nguyên chỗ.

Hồng Mông tinh không.

Tin tức Lăng Đế sắp xuất thế đã vây tụ mấy trăm triệu sinh linh, thậm chí không thiếu Linh chu, Pháp Bảo phi hành.

Lý Viêm Long cùng Tiêu Lang đứng sóng vai, bên người còn đi theo mười mấy tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn, tất cả đều cuồng nhiệt nhìn đại lục phía trước

Lăng Đế sắp xuất thế!

Một cỗ khí tức như có như không từ trong đại lục tràn ra, có loại cảm giác thê lương khó tả, để các sinh linh kích động khó nhịn

Sinh linh tới nơi này cơ hồ đều sùng bái Lăng Đế, đều muốn nhìn phong thái của Lăng Đế, cũng có một bộ phận sinh linh rất lớn muốn thần phục Lăng Đế

Ầm ầm...

Đại lục bỗng nhiên lay động kịch liệt, cỗ khí tức yếu ớt kia bỗng nhiên tăng vọt.

- Đến rồi! Lăng Đế sắp xuất thế!

- Rốt cục sắp xuất thế! Hồng Mông phải đổi trời!

- Lăng Đế xuất thế, phóng tầm mắt nhìn Đông Tây Nam Bắc Hồng Mông,

ai có thể địch?

- Ngay cả Khánh Đế cũng phải vì Lăng Đế tổ chức yến hội, có thể thấy được Lăng Đế mạnh bao nhiêu!

- Bất Bại Đại Đế thứ nhất của Hồng Mông, muốn trở về!

Các sinh linh cuồng nhiệt nhìn đại lục, đám người Lý Viêm Long, Tiêu Lang càng thêm kích động, thậm chí ngay cả hô hấp cũng dồn dập lên

Đúng lúc này, bầu trời sao phương xa bỗng nhiên xé mở một lỗ hổng, ngay sau đó Khánh Đế mang theo một đám bộ hạ đi ra, khí vũ hiên ngang

Giờ phút này, không có sinh linh chú ý tới Khánh Đế đến, ánh mắt đều dừng lại ở trên đại lục vô biên

- Hô...

Một thanh âm bỗng nhiên từ trong đại lục vang lên, phảng phất như có cự nhân vĩ ngạn thở dài, tiếng tim đập của hắn như Chiến Cổ vang vọng bên tai các sinh linh

Lăng Đế!

Trong lòng chúng sinh đều sinh ra dạng minh ngộ này, chỉ thấy đại lục vô biên bắt đầu vỡ ra, bụi đất tung bay, như có quái vật khổng lồ sắp xuất thế.

Oanh một tiếng!

Đại lục bỗng nhiên sụp đổ, nham thạch, cây cối đập tới mỗi cái phương hướng, các sinh linh nhao nhao thi pháp, ngăn cản hỗn loạn

Ánh mắt của Khánh Đế ngưng tụ, thì thào nói:

- Ngươi, rốt cục đi ra

Ánh mắt hắn phức tạp, rõ ràng cùng Lăng Đế có một phen sâu xa mà chúng sinh không biết.

Đám thuộc hạ ở sau lưng khẩn trương không thôi, từ khi bọn hắn xuất thế,

liền nghe truyền thuyết của Lăng Đế trưởng thành, sắp tận mắt nhìn thấy Lăng Đế, bọn hắn có thể nào không khẩn trương?

------oOo------

Chương 2252: Bắc Hồng Mông Nạp Lan Tôn Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại lục vô biên vô tận sụp đổ, hóa thành mưa đá cuồng bạo, một số sinh linh tu vi yếu kém bị đâm đến thổ huyết bay ngược

Khí tức của Lăng Đế càng cường đại, để mấy trăm triệu sinh linh tâm thần run rẩy

Nhưng đại bộ phận sinh linh đều không sợ hãi, ngược lại rất hưng phấn, dạng khí tức cường đại này mới xứng với Lăng Đế

- So với trước kia càng mạnh hơn .

Khánh Đế thăm thẳm nói, bọn thuộc hạ ở sau lưng không có nói tiếp, đều ở trong khiếp sợ

Khí tức của Lăng Đế thật sự là quá mạnh, ở trước mặt cỗ khí tức này, bọn hắn thậm chí không dám sinh ra ý chí chống cự mảy may

Rất nhanh, ánh mắt các sinh linh tập trung ở trên một thân ảnh vĩ ngạn trong bụi đất cuồn cuộn, mặc dù chỉ là bóng dáng, nhưng vẫn có thể để bọn hắn cảm nhận được bá khí không gì sánh kịp

- Lăng Đế!

Lúc này, một sinh linh bỗng nhiên cao giọng hô, như một khối nham thạch nện vào mặt hồ, bắn lên bọt nước, đánh vỡ bình tĩnh

- Lăng Đế! Lăng Đế! Lăng Đế…

Các sinh linh bắt đầu hò hét, mỗi một sinh linh biểu lộ đều viết đầy sùng bái.

Tiếng hò hét hội tụ vào một chỗ, vang vọng Hồng Mông tinh không.

Sắc mặt của Khánh Đế trầm xuống, hắn là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả, còn chưa bao giờ chiếm được đãi ngộ như thế, tâm lý khó tránh khỏi có chút ghen ghét

- Ta ngủ say bao lâu?

Thanh âm của Lăng Đế nhẹ nhàng bay tới, lại trấn áp âm thanh của toàn bộ sinh linh

Không có sinh linh trả lời hắn, bởi vì các sinh linh cũng không biết Lăng Đế ngủ say bao lâu

- Khoảng cách lần trước ngươi thức tỉnh, có chừng 9000 ức năm a.

Lúc này, âm thanh của Khánh Đế bỗng nhiên truyền đến, âm thanh vô cùng đạm mạc, để cho người ta không cách nào phỏng đoán tâm tình trong lòng của hắn

Khi ánh mắt các sinh linh rơi vào trên người Khánh Đế, lập tức xôn xao.

Giờ phút này bọn hắn mới phát hiện Khánh Đế cũng tới, Khánh Đế là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả, tồn tại đã từng đạt được Hồng Mông Thần linh chỉ điểm, hắn đến khiến cho địa vị của Lăng Đế càng thêm cao thượng

So với Lăng Đế, Khánh Đế chỉ có thể coi là vãn bối.

- Lâu như vậy, bây giờ trong Hồng Mông ai mạnh nhất?

Thân ảnh của Lăng Đế vẫn ở trong bụi đất không có bay ra ngoài, nhưng phát ra cảm giác áp bách, không người có thể so sánh.

- Bắc Hồng Mông Nạp Lan Tôn Vương .

Khánh Đế trả lời, nói ra cái tên này, dẫn tới mấy trăm triệu sinh linh lần nữa chấn động

Danh hào Nạp Lan Tôn Vương ở trong Hồng Mông, có thể nói là không ai

không biết không người không hiểu.

Là sinh linh thuộc về Mạt Đại Hồng Mông, bằng vào thiên phú cường đại, một đường tăng lên, chiến thắng vô số cường địch, trèo lên đỉnh Bất Bại Đại Đế, cũng là người mạnh nhất Hồng Mông hiện tại, chí ít mặt ngoài là như thế.

- Nạp Lan Tôn Vương.

Lăng Đế đọc lấy cái tên này, các sinh linh nghe mà hưng phấn.

Lấy cá tính của Lăng Đế, thế tất sẽ đi khiêu chiến Nạp Lan Tôn Vương!

Một trận đại chiến liên quan tới người mạnh nhất Hồng Mông sắp bạo phát!

…

Ngân Hà Hệ, Trái Đất.

Viên Tinh Cầu màu xanh thẳm này ở trong vũ trụ vẫn đẹp như vậy, liên tục không ngừng có Phi Thuyền cùng phi hành khí từ Trái Đất bay vào bay ra, chứng minh thời đại khoa học kỹ thuật phát triển.

Tần Quân dạo bước ở trong vũ trụ, nhìn qua một màn này, lông mày khóa chặt chưa từng thư giãn qua.

- Quả nhiên, thời gian đã qua lâu rồi.

Trong lòng Tần Quân thở dài, coi như hắn từ Trái Đất xuyên việt đến nay, nói ít cũng ba mươi năm.

Hắn một mực lo lắng thời gian ở Trái Đất cùng Huyền Đương đại thế giới không giống nhau.

Bây giờ, hắn trở lại địa cầu, lo âu trong lòng cũng đi theo trở thành sự thật

------oOo------

Chương 2253: Bắc Hồng Mông Nạp Lan Tôn Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhắc tới cũng kỳ quái, trước kia hắn từng có ý đồ ở Cổ Thánh Đế Đạo tìm kiếm tung tích của Trái Đất, nhưng không có tìm kiếm được, không nghĩ tới cùng Cực Đế chiến một trận, lại ở trong luân hồi tìm được

Dựa theo tin tức hắn từ chỗ Ma Cảnh Thương biết được, Cổ Thánh Đế Đạo không chỉ một đầu

Đông Tây Nam Bắc Hồng Mông đều kết nối vô số Cổ Thánh Đế Đạo, mà ở trong Hồng Mông, cũng có Cổ Thánh Đế Đạo, tựa hồ tất cả Cổ Thánh Đế Đạo đều nối liền nhau, không có người biết điểm cuối cùng của Cổ Thánh Đế Đạo, cũng không có người biết địa vị của Cổ Thánh Đế Đạo, nghĩ đến địa cầu ở trong Hồng Mông Cổ Thánh Đế Đạo khác.

Thân hình Tần Quân thoắt một cái, tiến vào trong địa cầu.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... về tới Địa Cầu! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, một cơ hội Thần Ma phó bản!

Qua lại trong đám mây, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân

Đại biểu cho hết thảy trước mắt đều không phải mộng.

Lúc trước Tần Quân đã dùng thần thức hiểu rõ tình hình gần đây của Địa Cầu.

Bây giờ đã là năm 2094!

Hắn xuyên việt là năm 2031, nói cách khác đã qua 63 năm.

Trái Đất đã tiến vào thời đại văn minh liên hành tinh, tuy bước chân còn ở trong Thái Dương Hệ, nhưng phát đạt hơn xa lúc hắn xuyên việt.

Tần Quân cũng không có nản lòng thoái chí, bởi vì hắn cảm giác được cha của mình ở trên Trái Đất còn sống.

Dựa theo thời gian tính toán, cha hắn đã 116 tuổi, xem như trường thọ, mà mẹ của hắn đã không còn tại thế.

Rất nhanh, hắn đi vào trên đường phố của một thành thị, Vô Cực Hồng Mông bào hóa thành áo sơ mi quần dài, trang phục không khác biệt người Địa Cầu

Hai bên đường phố, cao ốc san sát, xe hơi đếm không hết ghé qua ở trên đầu Tần Quân, không có lốp xe, đều đang phi hành

Cao ốc cao vút trong mây, cao nhất có thể đạt tới ngàn mét.

Hắn dạo bước đi thẳng về phía trước, căn cứ thần thức lấy được tin tức, cha hắn đang ngồi trong một công viên, bên cạnh còn có một bé gái đẩy xe lăn.

Cùng lúc đó, trong công viên.

Cỏ xanh thơm ngát, người lui tới đại bộ phận đều là trung lão niên, ở trong công viên có một gốc cây ngàn năm, một bé gái mặc quần trắng đang đẩy một lão nhân tóc trắng xoá, ánh mắt lão nhân đục ngầu, khắp khuôn mặt là da đồi mồi, nghe bé gái sau lưng nói chuyện, trên mặt hắn không khỏi hiện ra nụ cười

- Tằng Gia Gia, ta thi lên đại học, sau đó sẽ đi Tối Cao Học Phủ ở Mặt Trăng, về sau ta sẽ trở thành một Phi Công vũ trụ vĩ đại

Bé gái cười nói, đang khi nói chuyện, nhẹ nhàng vén mái tóc bên tai, lộ ra gương mặt trắng nõn.

Nàng chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi, ăn mặc thanh xuân hoạt bát, chính là bộ dáng của thiếu nữ hoa quý.

Lúc này, Tần Quân xuất hiện ở bên ngoài mười mét.

Vừa nhìn thấy Tần Quân, đồng tử của lão nhân khẽ nhúc nhích, nhưng không có lộ ra biểu lộ dị dạng.

Bé gái cũng chú ý tới Tần Quân, lập tức ngẩn người, bởi vì khuôn mặt của

Tần Quân vô cùng anh tuấn, có thể xưng hoàn mỹ, lại thêm tu vi Tạo Hóa Thái Hư Tôn, cho dù là minh tinh điện ảnh cũng không thể so sánh, để cho nàng hơi thất thần

Tần Quân đi thẳng tới trước mặt lão nhân ngồi xuống, nhìn lão nhân, hắn lộ ra mỉm cười nói:

- Đã lâu không gặp.

Đã lâu không gặp?

Bé gái giật mình bừng tỉnh, vội vàng hỏi:

- Ngươi là ai?

Lão giả nhìn chằm chằm con mắt của Tần Quân, phảng phất như nghĩ tới điều gì, càng kích động, gian nan há mồm, run giọng nói:

- Ngươi… ngươi là …

- Là con, con về thăm ngài.

Tần Quân nắm lấy tay đối phương, nhẹ giọng nói.

- Uy, ngươi đến cùng là ai, thả Tằng Gia Gia của ta ra!

Bé gái vội vàng cảnh cáo nói, nàng ở trong các thân nhân, là chưa từng gặp qua Tần Quân

- Hắn là Tằng Gia Gia của ngươi?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi.

Xem ra sau khi hắn biến mất, cha mẹ lại sinh hài tử, hắn có thể cảm giác được bé gái cùng cha hắn có quan hệ huyết mạch.

------oOo------

Chương 2254: Cả một đời (1)

- Đương nhiên, không phải vậy chẳng lẽ là Tằng Gia Gia của ngươi?

Nữ hài trừng Tần Quân một chút, cảm thấy hắn có bệnh.

- Không, hắn là cha ta.

Tần Quân lắc đầu cười.

- …

Nữ hài trán nổi gân xanh, bỗng nhiên rất muốn đạp Tần Quân một cước.

Lúc này, Lão nhân nâng một cái tay khác lên, cầm tay Tần Quân, kích động nói:

- Tiểu Quân, ngươi trở về.

Tiểu Quân?

Nữ hài ngẩn người, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tằng Gia Gia kích động như thế.

- Thật xin lỗi, là con bất hiếu.

Tần Quân thở dài nói, đối với lão nhân mà nói có lẽ mới mấy chục năm, nhưng đối với hắn mà nói, hắn đã sống vô số năm.

Nhìn thấy cha của mình đã già nua như thế, tuy tâm lý hắn không dễ chịu, nhưng hắn bi ai phát hiện mình ngay cả muốn khóc cũng khóc không được.

Vô số năm ma luyện, để tim của hắn đã cứng như bàn thạch, cảm tình cũng đi theo đạm mạc.

Loại cảm giác này để hắn có loại khó chịu hít thở không thông, hắn chính là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, lại không cách nào khống chế mình cải biến.

Thời gian, vĩnh viễn là đại biểu của vô tình.

Nó vô tình, nó cũng sẽ để vạn sự vạn vật vô tình theo.

Trước khi đến Hồng Mông, hắn ảo tưởng qua vô số tràng cảnh về lại Địa Cầu, nhưng ở Nguyên Sơ kỳ, ảo tưởng của hắn dần dần bị ma diệt.

Trong thực chất của hắn đã sinh ra một loại tịch mịch, một loại tịch mịch hướng tới mạnh nhất.

- Ngươi thật trở về rồi.

Lão nhân run rẩy, chật vật nói, hai mắt đục ngầu trở nên ướt át.

Nữ hài giật nảy mình, nàng tự nhiên không có khả năng tin tưởng Tần Quân là con trai của Tằng Gia Gia mình, bởi vì tuổi của Tần Quân còn rất trẻ, nhìn so với nàng không lớn hơn mấy tuổi.

Cho nên tâm lý nàng cho rằng Tần Quân là lừa đảo.

Tần Quân yên lặng rót pháp lực vào thân thể lão nhân, ngay sau đó da thịt của lão nhân lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trơn bóng đầy đặn, hai mắt cũng dần dần có thần, ở dưới ánh mắt của nữ hài, lưng của lão nhân chậm rãi thẳng tắp.

Nhất là hai tay kia, như bóng da thổi phồng, để nữ hài trừng to mắt.

- Ta đây là…

Lão nhân ngạc nhiên hỏi, âm thanh so với lúc trước, tưởng như hai người, trung khí mười phần.

Tần Quân nói:

- Ngài muốn mẹ phục sinh không?

Hắn có thể báo đáp cha mẹ cũng chỉ có như thế, hắn không có khả năng dừng lại làm bạn bên cha, hắn còn có con đường của mình, hắn đồng thời cũng là một vị cha, có thân nhân không thể dứt bỏ.

- Ngươi… ngươi là Thần tiên?

Nữ hài kinh ngạc hỏi, cảnh tượng trước mắt vượt ra khỏi nàng nhận biết.

Tần Quân nhìn nàng mỉm cười, nói:

- Thần tiên là Thần Tử của ta.

- …

Nữ hài im lặng, cảm giác kích động trong nháy mắt trở nên buồn cười.

- Thần tiên đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Lão nhân hỏi, hắn tên là Tần Quốc Khôn, người Hoa phổ thông, lúc tuổi còn trẻ đã từng ảo tưởng qua Thần Tiên Quỷ Quái, cho nên con trai mang đến cho hắn một cảm giác, để hắn đồng dạng liên tưởng đến Thần tiên

- Năm đó bởi vì một trận ngoài ý muốn, ta rời khỏi nơi này, như trước kia ngài cùng ta giảng những Tiên Hiệp tiểu thuyết kia, ta đi thế giới tu tiên.

Tần Quân cười nói, thời đại của Tần Quốc Khôn, đúng lúc là thời kỳ ineternet tiểu thuyết của Hoa Hạ quật khởi, lúc Tần Quốc Khôn tuổi còn trẻ rất thích xem tiểu thuyết, ở lúc Tần Quân tuổi nhỏ, thường thường đọc truyện cho Tần Quân nghe.

------oOo------

Chương 2255: Cả một đời (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những tiểu thuyết cố sự kia, sau khi Tần Quân lớn lên liền quên, nhớ mang máng mấy cái tên sách, tỷ như trò chơi tuyệt mệnh … là tiểu thuyết Tần Quốc Khôn yêu thích nhất

- Vậy có phải luân hồi thật tồn tại hay không? Mẹ ngươi đã chuyển thế?

Tần Quốc Khôn thận trọng hỏi, cùng thái độ Tần Quân dự đoán hoàn toàn

khác biệt.

Không nghĩ tới cha hắn nghĩ nhiều như vậy.

- Đúng vậy, nhưng cho dù chuyển thế, ta cũng có thể tìm nàng trở về.

Tần Quân gật đầu nói, Ngân Hà Hệ cũng có Âm Gian Luân Hồi, mẹ của hắn đã chuyển thế đến Thời Không song song, hiện tại vừa vặn thành hôn sinh con.

Luân hồi, đúng là tàn nhẫn như vậy, không có chuyện cũ kiếp trước, chỉ có kiếp này.

Tần Quân có thể làm cho mẹ hắn khôi phục trí nhớ kiếp trước, lại mang về.

- Vậy quên đi, mẹ ngươi có thể chuyển thế, ta đã thả lỏng trong lòng, chí ít nàng cũng không có chân chính biến mất, hiện tại nàng cũng có người chiếu cố, không có ta có lẽ còn tốt hơn.

Tần Quốc Khôn cười nói, không có chút bi thương nào, cũng không vui sướng, phảng phất như nói việc nhỏ

Nữ hài nghe mà trầm mặc không nói, mười năm một sự khác nhau, nàng cùng Tằng Gia Gia của nàng không biết cách bao nhiêu đời, nhưng vẫn bị ái tình của Tằng Gia Gia làm rung động.

Tần Quân im lặng không nói, Tần Quốc Khôn nói để hắn có chút hiểu được.

- Ta tuy cả đời bình thường, nhưng cũng coi như đi qua một đời hoàn chỉnh, người đầu bạc tiễn người đầu xanh đã trải qua, sinh ly tử biệt cũng trải qua, hiện tại càng là con cháu cả sảnh đường, ta đã không cầu gì khác.

Tần Quốc Khôn chậm rãi đứng dậy, uốn éo người, cảm giác lực lượng đã lâu để hắn thở dài ra một hơi.

Hắn ngồi ở trên xe lăn mấy chục năm, thật lâu không có đứng lên như vậy.

- Lất nữa ngươi thu hồi lại lực lượng đi, ta cảm thấy ta phải đi, các con

cháu cũng không cần ta, ta cũng không muốn trở thành gánh vác của bọn hắn, một thế này, ta đã không còn lưu luyến

Tần Quốc Khôn nhìn Tần Quân, cười nói, vô cùng thoải mái.

Sống 116 năm, hắn đã hưởng qua ngọt bùi cay đắng, cái gì cũng nghĩ thoáng.

Trước khi chết có thể gặp lại Tần Quân, tâm nguyện đạt thành.

- Tằng Gia Gia, ngươi nói cái gì đó, chúng ta làm sao không cần ngươi?

Nữ hài lập tức gấp, con mắt đỏ hồng.

Tần Quốc Khôn quay người nhìn về phía nữ hài, khuôn mặt đã khôi phục bộ dáng trung niên, để nữ hài sửng sốt

Giờ phút này dáng dấp của Tằng Gia Gia cùng cha nàng thật giống.

- Ngọc nhi, Tằng Gia Gia không phải là người các ngươi cần, không nên đau buồn, ngươi phải học cho giỏi, sớm ngày trở thành Phi Công vũ trụ

Đang khi nói chuyện, Tần Quốc Khôn sờ lên mái tóc của Tằng Tôn Nữ, mặt mũi tràn đầy cảm khái.

Tần Quân trầm mặt nói:

- Ta có thể để ngài trường sinh bất lão, có thể bắt đầu lại từ đầu.

- Trường sinh bất lão có ý nghĩa gì, sau khi mẹ ngươi rời đi, ta nhàm chán chết rồi, muốn chết cũng không xong, các con cháu nỗ lực để cho ta sống, kỳ thực ta cũng không có cách nào.

Tần Quốc Khôn khoát tay nói, nụ cười trên mặt là sáng lạn như vậy

Nữ hài tên Ngọc nhi cũng trầm mặc xuống, những năm gần đây, các nàng nỗ lực trị liệu Tần Quốc Khôn, kéo dài thọ mệnh, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới Tần Quốc Khôn rốt cuộc muốn cái gì.

- Trước khi thu hồi lực lượng này, ngươi có thể mang ta đi nhà cũ của

chúng ta trước kia không?

Tần Quốc Khôn quay đầu, nhìn Tần Quân cười hỏi.

Tần Quân ngẩn người, vung tay áo, ba người bỗng dưng biến mất ở trong công viên

Lại xuất hiện lần nữa, bọn hắn đi vào một cư xá cũ kỹ, lá khô phủ kín, trên bầu trời không có xe hơi bay tới bay lui, ven đường đỗ xe chạy bằng điện, xe đạp, ven đường phía trước còn có một lão phụ nhân ngồi ở trên ghế ngẩn người, không biết nghĩ cái gì.

Từng cảnh tượng ấy để Tần Quốc Khôn ngẩn người, ngạc nhiên hỏi:

- Nơi này là…

- Thời không tám mươi năm trước, nơi ở chúng ta ban đầu đã phá dỡ, ta chỉ có thể mang ngươi tới nơi này, nhớ kỹ, không thể để cho ngươi ở thời không này thấy ngươi, nếu không thời không sẽ hỗn loạn.

Tần Quân giải thích nói, nơi này chính là năm 2014

Ngọc nhi nghe mà trừng to mắt, che lại cái miệng nhỏ nhắn, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được.

Nàng vậy mà Xuyên Toa Thời Không!

------oOo------

Chương 2256: Thủy chung (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chỉ biết đánh bài, chút tiền lương ấy của ngươi còn không đủ chúng ta ăn cơm!

- Nào có, ta chỉ là tùy tiện chơi đùa, lần sau không đánh nữa.

- Hừ, có thể tin ngươi sao? Con trai muốn ăn thịt nướng, lúc nào dẫn con

đi?

- Cuối tuần a.

Phía trước truyền tới tiếng mắng đùa của một đôi vợ chồng trẻ tuổi, Tần Quân phất tay, ba người trở nên vô hình, phàm nhân không cách nào nhìn thấy.

Theo phương hướng âm thanh truyền tới, chỉ thấy một đôi vợ chồng tuổi trẻ tay kéo tay đi tới

Nam tử cực kỳ tương tự Tần Quốc Khôn, chính là Tần Quốc Khôn thời kỳ tuổi trẻ, nữ tử có chút giống Tần Quân, chính là mẹ của hắn.

Hai vợ chồng một bên cãi nhau, vừa đi vào trong hành lang.

Tần Quốc Khôn cảm thán nói:

- Trước kia tuy khổ, nhưng thật tốt đẹp.

Tần Quân không có mở miệng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào khu chung cư phía trước, không biết suy nghĩ cái gì.

- Trước kia, chính sách nơi ở còn không có rõ ràng, không giống vùng này của các ngươi, không cần cân nhắc phòng ở, khi đó chúng ta đều thuê nhà, tiền lương một tháng miễn cưỡng đủ một nhà ba người ăn cơm, chỉ biết cắm đầu làm thuê, không có náo nhiệt như vậy hiện tại, cả nhà tề tụ.

Tần Quốc Khôn bắt đầu cảm thán, nhìn Ngọc nhi giảng giải sinh hoạt của bọn hắn.

Trước kia Ngọc nhi không thể nào tin, không thể nào hiểu được phòng ở sao có thể trở thành áp lực lớn nhất của mọi người, bởi vì ở thời đại của nàng, mỗi người vừa ra đời liền sẽ được quốc gia tặng một căn phòng, bước chân của nhân loại đã đi ra Trái Đất, phần lớn người sẽ không thỏa mãn đợi ở địa cầu

Tần Quân nghe được cũng hơi xúc động, hôm nay hắn là Thiên Đế chí cao vô thượng, cũng sẽ không có phiền não như vậy

Trước kia là đếm lấy thời gian màsống, hiện tại còn sống không hỏi thời gian, truy cầu giấc mộng hư vô phiêu miểu.

- Trước kia ta và bà cố của ngươi rất khổ, nhưng rất ngọt ngào, cho dù khi đó ta không giỏi giang, nhưng không có bỏ ta, người cả đời này, rất khó gặp được bạn đời như vậy, ta không biết nàng có tính toán bỏ ta không, nhưng nàng chưa bao giờ rời đi, cho đến chết

- Đồng cam cộng khổ, một lòng thủy chung, hi vọng kiếp sau không còn ăn chút đau khổ nữa.

Tần Quốc Khôn cười nói, hắn đã 116 tuổi, dù chua xót cũng có thể cười nói, tuy hốc mắt có chút ướt át

Ngọc nhi cái hiểu cái không, lòng nàng tràn đầy lo lắng việc học, đối với tình yêu, tuy có ảo tưởng, nhưng không có trải qua, không hiểu trong lời nói bình thản của ông cố có khắc khổ ghi sâu trong lòng

Tần Quân yên lặng nghe, trong đầu cũng đang nhớ lại cả đời này của mình

Hắn luân hồi nhìn như phức tạp, nhưng ở trong trí nhớ của hắn chỉ có một đầu dây, từ Trái Đất đến Huyền Đương đại thế giới, đến Hỗn Độn, đến Hồng Mông, sau cùng trở về, hắn đã nhìn qua quá nhiều thương hải tang điền, sinh ly tử biệt đối với hắn mà nói, đã rất bình thản

Thật lâu sau, sắc trời chậm rãi tối lại.

Tần Quốc Khôn cũng không còn tự thuật, hắn quay đầu nhìn Tần Quân nói:

- Chúng ta trở về đi.

Trong màn đêm, trên cửa sổ khu chung cư đều sáng đèn, bình thường mà ấm áp.

Tần Quân gật đầu, liếc qua ngôi nhà cũ kia, chợt phất tay

Ba người lần nữa trở lại trong công viên, bọn hắn chỉ rời đi một giây.

- Thu hồi lực lượng này đi.

Tần Quốc Khôn chậm rãi ngồi vào trên xe lăn, rõ ràng đã khôi phục trung niên, nhưng thân thể của hắn còn hơi run rẩy.

- Thật phải như vậy sao? Bắt đầu lại từ đầu rất khó sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

- Quá khứ cho tới bây giờ đều không cách nào quay lại, ngươi có thể bắt đầu lại từ đầu sao?

Tần Quốc Khôn cười hỏi.

Ngọc nhi nghe không rõ, nhưng tâm lý vô cùng khó chịu

Nàng không rõ vì sao Tần Quốc Khôn một lòng muốn chết, đối với tuổi trẻ như nàng nà nói, nàng sợ hãi cái chết.

Ngươi có thể bắt đầu lại từ đầu sao?

------oOo------

Chương 2257: Thủy chung (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt câu nói này, tâm thần của Tần Quân chấn động, từ nơi sâu xa, linh hồn của hắn phảng phất như bị trọng chùy đánh trúng.

Trong chốc lát, hắn bừng tỉnh đại ngộ.

Hắn nhìn như đã trở thành Thiên Đế, tâm như bàn thạch, nhưng hắn tổng không bỏ xuống được quá khứ.

- Tiểu Quân, ngươi có con đường của ngươi, cha mẹ không phải là toàn bộ của ngươi, cũng không thể là toàn bộ của ngươi, dù sao ta cũng có qua cha mẹ.

Tần Quốc Khôn nhìn chằm chằm Tần Quân, hiền hòa cười nói, chỉ là trong

mắt lộ ra một tia không bỏ

Trong một thế này, ngoại trừ mẹ của Tần Quân, Tần Quân chính là người trọng yếu nhất của hắn, hắn áy náy mấy chục năm, rốt cục nhìn thấy Tần Quân bình yên vô sự, còn trở thành Thần Tiên trường sinh bất tử, hắn thật cao hứng, cũng hiểu mình thật nên buông tay

- Chỉ là đáng tiếc, đời sau, ta không cách nào lại làm cha của ngươi, ngươi cũng tuyệt đối đừng cho ta cơ hội, cố gắng sống thật tốt.

Nụ cười của Tần Quốc Khôn khắc sâu vào trong đầu Tần Quân thật sâu, Ngọc nhi lại nhịn không được khóc thành tiếng, vội vàng che miệng.

Tần Quân vung tay phải lên, giọng nói và dáng điệu của Tần Lăng Mệnh, Tần Tuyết Nhi, Tần Thiên Võ, Nhược Tâm bỗng dưng xuất hiện ở trước mặt hắn, như là hình chiếu.

- Gia gia tốt, ta gọi Tần Lăng Mệnh .

- Gia gia tốt, ta gọi Tần Nhược Tâm .

- Gia gia tốt, ta gọi Tần Tuyết Nhi .

- Gia gia tốt, ta gọi Tần Thiên Võ .

Bốn đứa bé nhìn Tần Quốc Khôn cười nói, như là chúc tết.

Tần Quốc Khôn đầu tiên là ngẩn người, sau thoải mái cười to nói:

- Hảo hài tử! Đều là hảo hài tử!

Giờ khắc này, trong mắt của hắn không bỏ cũng tiêu tán.

Bởi vì hắn triệt để buông xuống, Tần Quân đã có hài tử, tin tưởng về sau Tần Quân cũng có thể vì con của mình mà sống thật tốt.

Tần Quân có thể bắt được tâm tình của hắn, không khỏi thở dài, tay phải vung lên, hư ảnh bốn đứa bé tiêu tán, Tần Quốc Khôn cũng cấp tốc già nua, rất nhanh lại biến thành dáng dấp ban đầu, nằm dựa vào ở trên xe lăn, rất khó động đậy, ngay cả hai mắt cũng biến thành đục ngầu, phảng phất

như tùy thời sẽ ngủ say

- Bà nó ơi…

Tần Quốc Khôn chật vật nói, âm thanh vô cùng thấp, nhưng Tần Quân có thể nghe được rõ rõ ràng ràng.

Oanh!

Tử Vi Đế Tinh Đạo Quả cùng Vận Mệnh Chi Luân trong cơ thể Tần Quân điên cuồng vận chuyển, giờ khắc này, hắn rốt cuộc hiểu hết thảy

Hắn lật tay lấy ra một cái Trữ Vật Giới Chỉ, ném cho Ngọc nhi nói:

- Gặp được nguy hiểm không thể kháng cự, nhỏ máu ở trên mặt nhẫn.

- Nhớ kỹ, chiếc nhẫn này tuyệt đối đừng nói, chỉ có thể chính ngươi biết, nếu không hậu hoạn vô cùng.

Nói xong, Tần Quân quay người, chuẩn bị rời đi.

Bước ra năm bước, hắn quay đầu, vừa hay nhìn thấy Tần Quốc Khôn nỗ lực mở mắt nhìn về phía hắn, trong mắt tràn ngập vẻ vui mừng.

Tần Quân quay người, cười một tiếng, hết thảy đều là thoải mái.

- Kiếp sau, ta sẽ để cho ngươi áo cơm không lo, quang mang vạn trượng

Tần Quân nỉ non một câu, hắn chính là Thiên Đế, có thể thao túng Luân Hồi chuyển thế, đã không cách nào cải biến ý chí của Tần Quốc Khôn, vậy hắn sẽ để cho đời sau của Tần Quốc Khôn qua vô cùng hạnh phúc

Nói xong, hắn biến mất tại nguyên chỗ.

Ban đêm ngày đó, Tần Quốc Khôn an tường rời đi, ngoại trừ Ngọc nhi, người nhà còn lại đều nhìn rất thoáng, dù sao Tần Quốc Khôn có thể sống đến hôm nay, đã coi như là trường thọ, chí ít lúc hắn rời đi không có thống khổ

Mười năm sau, Liên Minh Địa Cầu bỗng nhiên tiếp nhận một đoạn tin tức

thần bí, trải qua kỹ thuật chữa trị, bọn hắn đạt được một đoạn ghi hình.

Trong hình ảnh có sáu bóng người bỗng nhiên xuất hiện trong tinh không, một bóng người kim quang diệu nhãn, năm bóng người khác toàn thân quấn quanh lấy hắc khí quỷ dị, như là Thần Minh đang đối kháng với tà ác, đằng sau bóng người vàng óng biến thành 1000 phân thân, vây công năm thân ảnh màu đen, ngay sau đó ghi hình gián đoạn.

Đoạn ghi hình này dẫn tới toàn bộ Liên Minh Địa Cầu chấn động, thời đại hoàn toàn mới cũng theo đó tiến đến.

------oOo------

Chương 2258: Như thế nào vô địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong luân hồi, Tần Quân cũng không có lập tức trở về Hồng Mông, mà bắt đầu đốn ngộ.

Về tới Địa Cầu, hóa giải khúc mắc, hắn phảng phất như bắt được cái gì

Thủy Nguyên khí ẩn chứa Tạo Hóa Đại Đạo, sáng tạo hết thảy, vô số năm đến nay, nhân loại xem như tạo hóa hoàn mỹ nhất

Cái gọi là hoàn mỹ không phải chỉ tu vi hoặc cường đại, mà là đến nơi đến chốn

Như là luân hồi nhân quả, người từ khi sinh đến già chết, chính là hoàn mỹ thủy chung, mà Tu Hành giả là muốn đánh vỡ cái hoàn mỹ này, mới có Tam Tai Cửu Kiếp, các loại thiên số.

Tuy Tần Quốc Khôn là phàm nhân, nhưng hắn giác ngộ lại làm Tần Quân xúc động thật sâu

Thiên Đế hẳn nên tùy tâm sở dục!

Mà không thể bị vạn sự vạn vật ràng buộc, trước kia hắn luôn bị chấp niệm ở quá khứ ràng buộc, trên tâm cảnh dù sao cũng kém một chút

Hiện tại hắn nghĩ thoáng, hiểu hết thảy!

Hắn thành toàn Tần Quốc Khôn chết già, là tôn trọng với từ phụ.

Hắn điều khiển luân hồi, để Tần Quốc Khôn kiếp sau trôi qua hạnh phúc không lo, chính là ý nghĩ của hắn, hắn muốn làm như thế, mà luân hồi lại chỉ có thể mặc cho hắn bài bố

Oanh...

Thủy Nguyên khí trong cơ thể Tần Quân bắt đầu bạo động, điên cuồng tái sinh.

Trong chốc lát, hắn trực tiếp đột phá tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ, Thủy Nguyên khí bắt đầu tăng cường nhục thể của hắn, khiến cho hắn càng mạnh

Bây giờ Tần Quân chỉ dựa vào linh khí hoặc Hồng Mông nguyên khí tu luyện, tu vi căn bản không cách nào tăng trưởng

Mà Thủy Nguyên khí ẩn chứa Tạo Hóa Đại Đạo, có thể tái sinh, tương đương với nhục thể của hắn biến thành tu luyện tràng tuyệt diệu.

Chung quanh nổi lơ lửng các ảnh thu nhỏ thời không, như là hình chiếu, lít nha lít nhít, Tần Quân không hề bị lay động, lẳng lặng thể ngộ hết thảy.

Cũng không lâu lắm.

Hắn lần nữa đột phá, đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, đồng thời hắn còn ngộ được Luân Hồi Đại Đạo.

Tần Quốc Khôn nói mặc dù đơn giản, nhưng lại ẩn chứa vô thượng chí lý của Luân Hồi Đại Đạo

Luân hồi, đúng là thủy chung! (* thủy chung ở đây không phải chỉ tình yêu chung thủy, thủy trong từ nguyên thủy, ý mở đầu, chung là cuối cùng, là ý mở đầu cùng kết thúc.)

Hiểu được thủy chung, lại ngộ được luân hồi.

Tuy Tần Quân là Thiên Đế, hiểu thủy chung, nhưng sẽ không khuất phục thủy chung.

Chúng sinh khả năng đều có thủy chung, nhưng hắn theo đuổi là một con đường không có điểm cuối cùng

Con đường này đã trở thành chấp niệm của hắn, cũng có thể nói là con đường của Thiên Đế.

Tần Quân không có giống nhân vật chính trong các tiểu thuyết, mang theo người nhà, thân bằng hảo hữu ở trên người, sau đó vượt qua sinh hoạt hạnh phúc mỹ mãn, đó là suy nghĩ không thành thục, tiêu chuẩn hạnh phúc của mỗi người không có khả năng hoàn toàn tương tự, bởi vì người rất đặc thù, có Thất Tình Lục Dục

Tần Quân muốn làm chính là điều khiển hết thảy, thậm chí điều khiển Thất Tình Lục Dục của mình

Nghe có chút điên cuồng, nhưng trong lúc bất tri bất giác, hắn đã ngộ được cảnh giới này.

Hắn theo đuổi không chỉ là tên Thiên Đế, mà là Thiên Đế vô địch!

Như thế nào vô địch?

Là không có bất kỳ vật gì có thể đánh bại hắn!

Cảm tình, địch nhân, Vận Mệnh… hết thảy không thể!

Thậm chí ngay cả chính hắn cũng không thể đánh bại mình!

Thật lâu sau…

Hắn chậm rãi mở mắt, tu vi vẫn như cũ dừng bước ở Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, nhưng đã đủ rồi, bởi vì chiến lực chân thực của hắn đã lật ra gấp trăm lần.

Một khi đốn ngộ, thoát thai hoán cốt!

Hiện tại hắn thoải mái hơn, hắn mở ra tay trái, trong lòng bàn tay là linh hồn của Tần Quốc Khôn, hắn thì thào nói:

- Trước kia ngươi ưa thích Tiên Hiệp, ta thành toàn ngươi, để ngươi cả đời không lo, áp đảo chúng sinh, nhưng ngày sau ta sẽ tự chủ trương, ta sẽ để Linh Hồn của mẹ chuyển thế đến chỗ ngươi.

Đang khi nói chuyện, hắn đánh vào linh hồn của Tần Quốc Khôn một đạo pháp lực, sau đó thả vào một thời không Tu Tiên.

Yên lặng nhìn Tần Quốc Khôn chuyển thế, Tần Quân nhếch miệng lên, không còn âm trầm như lúc trước, mà trở nên hăng hái

Điều khiển Thất Tình Lục Dục không phải là vì trở nên lạnh lùng!

Mà là vô luận thân ở loại tình cảnh gì, đều có thể tiếu ngạo!

Mặc ta cười!

- Luân hồi vô tận, chỉ có trẫm trường tồn!

------oOo------

Chương 2259: Như thế nào vô địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chư thiên 3000 đại đạo, ngại gì tiêu dao!

Tần Quân bẻ bẻ cổ, chợt xé mở luân hồi, tiến về Hồng Mông.

Sau này, con đường của hắn còn sớm, ít nhất cũng phải chưởng khống Hồng Mông lần nữa.

Nam Hồng Mông, tin tức liên quan tới Lăng Đế xuất thế truyền ra, dẫn bạo toàn bộ Hồng Mông

Tin tức cấp tốc truyền đến Bắc Hồng Mông, Tây Hồng Mông, Đông Hồng Mông

Vô số sinh linh sôi trào.

- Lăng Đế rốt cục xuất thế!

- Lăng Đế muốn khiêu chiến Nạp Lan Tôn Vương, Khánh Đế nói Nạp Lan Tôn Vương mạnh nhất, Lăng Đế sẽ bỏ qua?

- Ha ha, Cực Đế cũng quay về rồi, nghe nói hắn muốn khiêu chiến Lăng Đế, cái này thú vị, các Bất Bại Đại Đế đều muốn chiến đến cùng một chỗ?

- Nghe nói Minh Trùng tộc bắt được thân ảnh của Chính Hoa Tà Phật, xem ra Hồng Mông tai kiếp thật muốn giáng lâm, Viễn Cổ Đại Năng nhao nhao xuất thế

- Nạp Lan Tôn Vương phiền toái! Lăng Đế là Bất Bại Đại Đế thứ nhất a!

Bốn Đại Hồng Mông đều đang nghị luận việc này, Lăng Đế như một que diêm, trong nháy mắt nhóm lửa toàn bộ Hồng Mông

Cùng lúc đó, trong một tinh không, bọn người Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không đang đợi

Mấy trăm vạn sinh linh đều không có rời đi, lơ lửng ở chung quanh, không có sinh linh dám lớn tiếng ồn ào, nhiều nhất khe khẽ bàn luận

Lúc này, Cực Đế bỗng nhiên xé mở không gian, xuất hiện ở trên bọn hắn

Vừa nhìn thấy Cực Đế xuất hiện, Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi nhao nhao đứng dậy, cảnh giác nhìn hắn.

- Sư tôn ta đâu?

Ma Cảnh Thương cắn răng hỏi, lúc trước hắn chỉ có thể nhìn tới cái đuôi của Cực Đế, hiện tại Cực Đế cường đại để hắn khó mà nhìn theo bóng lưng.

Mấy trăm vạn sinh linh cũng khẩn trương lên.

Thiên Đế cùng Cực Đế đại chiến, kết quả Cực Đế về trước, chẳng lẽ Thiên

Đế bị Cực Đế giết?

Một cảm giác bất an cấp tốc lan tràn, ngay cả các Thần Ma cũng nghĩ đến khả năng này, sắc mặt đều thảm đạm.

- Hắn ở trong luân hồi, rất nhanh liền trở về .

Cực Đế đạm mạc nhìn xuống bọn hắn, trả lời.

Trong luân hồi?

Các Thần Ma lập tức thở dài một hơi, mấy trăm vạn sinh linh cũng như thế, Thiên Đế còn sống, nói rõ Cực Đế không cách nào đánh giết hắn, xem ra Thiên Đế đồng dạng mạnh đến đáng sợ.

- Ngươi cùng Bệ Hạ nhà ta, người nào thắng?

Tôn Ngộ Không nhịn không được hiếu kỳ, hỏi.

Cực Đế mạnh như thế, nếu như Tần Quân có thể chiến thắng hắn, phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, bọn hắn còn cần e ngại ai?

- Thiên Đế thắng .

Cực Đế vứt xuống câu nói này liền biến mất, chiến bại cũng không có để hắn nhụt chí, hiện tại hắn chỉ muốn nỗ lực mạnh lên, tái chiến Tần Quân.

Oanh!

Tinh không lập tức sôi trào, các Thần Ma cùng mấy trăm vạn sinh linh đều phấn chấn.

- Thiên Đế thắng!

- Thiên Đế quá lợi hại, ngay cả Bất Bại Đại Đế đều có thể chiến thắng? Xem ra hắn cũng có thể trở thành Bất Bại Đại Đế!

- Cực Đế lần thứ nhất chịu thua!

- Tin tức này nếu truyền đi, địa vị của Thiên Đế tất nhiên nước lên thì

thuyền lên!

- Từ nay về sau, ta muốn đi theo Thiên Đế!

Các sinh linh hưng phấn thảo luận, thậm chí có rất nhiều sinh linh bắt đầu suy nghĩ, làm sao ôm đùi của Tần Quân

Đại khái đi qua năm canh giờ.

Tần Quân bỗng nhiên xé mở không gian trở về, nhìn qua Tần Quân lông tóc không hư hại, các Thần Ma vội vàng vây tới.

Sau một phen hàn huyên, Tần Quân quyết định trước tiên phản hồi Cổ Thánh Đế Đạo, một năm sau trở lại, tham gia Lăng Đế yến hội.

- Các ngươi dừng lại!

Đúng lúc này, một tiếng quát bá đạo truyền đến, chấn động đến hồn phách của các sinh linh run rẩy.

------oOo------

Chương 2260: Lục Đao thần tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người tới là một nam tử áo bào xanh, đầu dài tai sư, khuôn mặt lạnh lùng, thân cao tám trượng, mọc ra sáu tai, đều nắm một Thanh Đồng Loan Đao

Hắn nhìn hằm hằm đám người Tần Quân, phảng phất như có thù không đội trời chung, dọa đến mấy trăm vạn sinh linh run lẩy bẩy.

- Ngươi là ai?

Tôn Ngộ Không tức giận hỏi, đối phương rõ ràng lai giả bất thiện, nhưng bọn hắn căn bản không biết, cho nên để Tôn Ngộ Không không hiểu thấu đồng thời lại có chút phát điên

Nghe vậy, nam tử kia gầm thét nói:

- Ta chính là bằng hữu của Hỗn Độn Thần Tôn, Lục Đao thần tôn, các ngươi dám giết hắn, còn muốn đi?

Thời điểm Hỗn Độn Thần Tôn vẫn lạc, hắn liền lập tức khởi hành, nhưng vì khoảng cách quá xa, hắn ở Bắc Hồng Mông, hao tốn không ít thời gian mới chạy đến.

Cũng may đám người Tần Quân chưa rời đi!

Lục Đao thần tôn!

Một số sinh linh đến từ Hồng Mông lập tức xôn xao, nhưng cũng không hoảng hốt

Nói đùa, ngay cả Cực Đế cũng không phải đối thủ của Thiên Đế, Lục Đao thần tôn tính là thứ gì?

Trong lúc nhất thời, các sinh linh đều lấy ánh mắt châm biếm nhìn Lục Đao thần tôn, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng trêu tức nhìn hắn.

Lục Đao thần tôn bị loại ánh mắt này của bọn hắn chọc giận dữ, hắn khi nào bị nhiều sinh linh xem thường qua như vậy?

- Một bầy kiến hôi! Coi là giết Hỗn Độn Thần Tôn liền có thể thắng được ta?

Lục Đao thần tôn giận mắng, Lục Tí thôi động pháp lực, chuẩn bị một chiêu diệt sát đám người Tần Quân.

Sắc mặt của Ma Cảnh Thương có chút ngưng trọng nói:

- Sau lưng Lục Đao thần tôn là Nạp Lan Tôn Vương, cho dù sư tôn đánh giết hắn, chỉ sợ cũng sẽ rước lấy phiền toái càng lớn.

Chỉ có sinh linh ở Hồng Mông một đoạn thời gian, mới có thể hiểu Nạp Lan Tôn Vương đáng sợ.

Nạp Lan Tôn Vương ở Bắc Hồng Mông có thể nói là một tay che trời, thậm chí ở toàn bộ Hồng Mông cũng có thế lực rất lớn, Khánh Đế so sánh

với hắn, kém không chỉ một chút.

Hưu...

Đúng lúc này, một đạo liệt diễm tóe hiện, lấy tốc độ ngay cả Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng không kịp phản ứng bao phủ Lục Đao thần tôn

Trong nháy mắt thân vẫn!

Bao quát đám người Ma Cảnh Thương, Tôn Ngộ Không ở bên trong, đều không kịp phản ứng

Tần Quân chậm rãi buông xuống tay trái, hừ lạnh nói:

- Nói thật nhiều.

Thanh âm của hắn vang vọng bên tai toàn bộ sinh linh, kinh đến bọn hắn quay đầu nhìn lại, khi thấy là Tần Quân, không khỏi trừng to mắt.

Đây chính là thực lực chiến thắng Cực Đế sao?

Mạnh như Lục Đao thần tôn, nhất chỉ diệt sát?

- Sư tôn thật mạnh.

Ma Cảnh Thương nuốt nước miếng, giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm giác được cho dù Tần Quân đối đầu Nạp Lan Tôn Vương, cũng sẽ không thua.

Không chỉ hắn, những người khác cũng nghĩ như thế, rõ ràng mới mấy canh giờ qua đi, vì sao cảm giác Tần Quân phảng phất như biến thành người khác, cỗ khí phách kia thật sự là quá bàng bạc, thậm chí còn mạnh hơn Cực Đế một chút.

Trước kia Tần Quân vẫn còn tương đối nội liễm, hiện tại hắn hoàn toàn phóng thích khí chất của mình, nên mạnh thì mạnh!

- Đi thôi!

Tần Quân phất tay nói, lười nhiều lời, mọi người bị khí tràng của hắn hù sợ, cho dù lại hiếu kỳ, cũng không dám mở miệng

Cứ như vậy, một đoàn người trùng trùng điệp điệp bay về phía Cổ Thánh Đế Đạo

Trên đường đi, lúc tới gần Hồng Mông biên giới, lần lượt có sinh linh rời đi, bởi vì đến vùng này, nguy hiểm không có lớn như trước đó, một số sinh linh muốn rời khỏi đương nhiên sẽ không đợi thêm .

Càng nhiều sinh linh thì muốn đi theo Tần Quân, bọn hắn hiểu đây là cơ hội ngàn năm một thuở, bằng không coi như bọn hắn trở về, cũng cần vô số năm mới có thể cường đại lên, nhưng rất có thể mãi mãi không có cơ hội như vậy.

- Nguyên Bá…

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, kêu một tiếng.

Lý Nguyên Bá nên mạnh lên!

Đánh bại Cực Đế, tu vi tăng lên hai tiểu cảnh giới, hệ thống cũng thay đổi mạnh rất nhiều, hiện tại để Lý Nguyên Bá mạnh lên, cũng sẽ càng mạnh

Huyết mạch của Lý Nguyên Bá đã bị hắn tăng đến cực hạn, sau khi Hồng Mông Độ Kiếp đột phá tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn không khó lắm

- Để Lý Nguyên Bá Hồng Mông Độ Kiếp.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ngay sau đó giữa mi tâm xuất hiện lỗ đen, hút Lý Nguyên Bá vào trong đó.

------oOo------

Chương 2261: Lục Đao thần tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười giây đi qua rất nhanh.

- Đinh! Lý Nguyên Bá Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng

phóng thích?

- Phóng thích, điều ra bảng thuộc tính .

Tần Quân cấp tốc đáp lại, kỳ thực hắn đã đại khái đoán được tu vi của Lý Nguyên Bá .

- Lý Nguyên Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết

- Chủng tộc: Kim Sí Đại Bằng Điểu!

- Tu vi: Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ!

- Công pháp: Kim Bằng Thần Biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Kinh Thiên Động Địa! Che khuất bầu trời! Âm Dương Nhị khí! Chí cao nhất kích!

- Pháp bảo: Ma Lôi Song Chùy!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Kim Cương Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Kim Bằng bạo lệ (một khi gặp được nguy hiểm, rất có khả năng bạo tẩu, lúc bạo tẩu, chiến lực sẽ đề cao)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tạo Hóa Thái Hư Tôn trung kỳ, cùng Bạch Khởi không sai biệt lắm.

Vẫn được!

Bây giờ Tạo Hóa Thái Hư Tôn đã không vào mắt của hắn.

Một giây sau, Lý Nguyên Bá bay ra mi tâm của hắn, sau khi tu vi tăng vọt, hắn nhịn không được thét dài một tiếng.

Một màn này để Thần Ma còn lại âm thầm kinh hãi, mà trăm vạn sinh linh còn đi theo thì trợn mắt hốc mồm, mấy hơi thở, Thiên Đế liền để cho thủ hạ tu vi bay vọt?

Những sinh linh vốn muốn rời đi kia lập tức không muốn đi nữa, đi theo Tần Quân, tuyệt đối là cơ duyên to lớn

Lý Nguyên Bá thét dài một tiếng, thỏa thích thể hiện sự hưng phấn của mình.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... người mạnh nhất Bắc Hồng Mông phẫn nộ! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ chém giết Lục Đao thần tôn, dẫn đến Nạp Lan Tôn Vương để mắt tới ký chủ, nếu như ký chủ đánh bại Nạp Lan Tôn Vương hoặc để Nạp Lan Tôn Vương bớt giận, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Thần Ma phục sinh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân nheo mắt lại.

Không nghĩ tới Nạp Lan Tôn Vương nhanh như vậy liền chú ý tới hắn.

Xem ra Nạp Lan Tôn Vương ở trên thân Lục Đao thần tôn động một chút thủ đoạn nhỏ a.

Bất quá, Tần Quân cũng không thèm để ý, khen thưởng ít như thế, xem ra Nạp Lan Tôn Vương cũng bình thường, chí ít uy hiếp không lớn.

Nghĩ xong, Tần Quân nhìn Lý Nguyên Bá hỏi:

- Ngươi sáng tạo ra cái gì?

Nghe vậy, Lý Nguyên Bá thu liễm nụ cười, nhìn Tần Quân trả lời nói:

- Kim Cương Âm Dương, đây là một loại Đại Đạo, một loại Đại Đạo hoàn chỉnh

Rất nhiều sinh linh Hồng Mông Dung Đạo cảnh được vinh dự thành cường giả, chính là Thần thông tấn cấp làm Đại Đạo Thần Thông.

Đại Đạo Thần Thông, có được lực lượng Đại Đạo.

Mà sáng tạo Đại Đạo hoàn chỉnh, liền không chỉ là Thần thông đơn giản như vậy, cái này là một trật tự, một trật tự xuất hiện ở Hồng Mông hoặc là

Hỗn Độn.

- Rất không tệ!

Tần Quân tán thưởng.

Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi, Tiết Nhân Quý cũng không có sáng tạo ra Đại Đạo có thể xưng trật tự.

Đáng quý.

Tiểu tử này bình thường đần độn, không nghĩ tới sức sáng tạo còn rất không tệ

Đối mặt Tần Quân tán dương, Lý Nguyên Bá vò đầu cười ngây ngô.

- Bệ Hạ, khi nào cho ta cơ hội như vậy?

Lữ Bố nhịn không được lên tiếng hỏi, hiện tại tu vi của hắn ngược lại biến thành đếm ngược trong đội ngũ, để hắn rất nghẹn khuất.

- Còn có ta!

Nhiễm Mẫn đi theo nói, thật vất vả có cơ hội mở miệng, hắn đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Chuẩn Đề muốn nói lại thôi, cuối cùng lựa chọn trầm mặc, về phần Tiếp Dẫn, hắn càng không mở miệng được.

------oOo------

Chương 2262: Cửu Cung chí nguyện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật muốn?

Tần Quân mỉm cười, hững hờ.

Hắn còn có một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, nhưng không muốn cho Lữ Bố cùng Nhiễm Mẫn, chí ít tạm thời không muốn

Dù sao cũng phải theo công lao phân phối, đồng thời cũng làm cho hai vị Thần Ma lắng đọng tâm tính một chút

Ngoại trừ cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, hiện tại hắn tích lũy bảy lần cực hạn giác tỉnh, sáu lần tử trung giác tỉnh, còn có một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu cùng với khen thưởng khác

Nhưng hắn tỉ mỉ nghĩ lại, cảm thấy vẫn có thể đề bạt một vị trong bọn hắn một chút

- Thật!

Lữ Bố cố nén kích động nói, như gà con mổ thóc gật đầu.

Nhiễm Mẫn cũng đi theo gật đầu, đều muốn tiếp tục mạnh lên.

- Để Lữ Bố tử trung giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, về phần Nhiễm Mẫn, hắn đã cực hạn giác tỉnh qua, dựa vào Đại Đạo Truyền Thừa, đoán chừng không mạnh hơn bao nhiêu, nhưng cho hắn cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, lại có chút không thích hợp, công lao của Nhiễm Mẫn vẫn quá ít.

Chí ít ở trong Đại Tần thiên đình, có thật nhiều Thần Ma công lao siêu việt hắn.

Lúc này, đỉnh đầu hắn xuất hiện lỗ đen, hút Lữ Bố vào trong đó.

- Bệ Hạ, ta thì sao?

Nhiễm Mẫn lộ ra khát vọng hỏi, Thần Ma còn lại cùng trăm vạn sinh linh đều theo dõi hắn cùng Tần Quân.

Bọn hắn đều hiếu kỳ Lữ Bố sẽ trở nên mạnh cỡ nào.

- Chờ một chút.

Tần Quân nói, để Nhiễm Mẫn lập tức mất mác.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, khóe miệng khẽ cong nói:

- Cho ngươi một năm thời gian, ở trong Hồng Mông xông xáo, một năm sau, chúng ta ở Khánh Đế yến hội gặp nhau, trẫm yêu cầu không cao, chỉ cần ngươi kéo một thế lực có chút danh tiếng là được, cái kia chính là ván cầu để Đại Tần thiên đình tiến vào Hồng Mông, như thế nào?

Thời gian một năm, nhìn như rất ngắn, nhưng đối với Nhiễm Mẫn mà nói tính là gì?

Nhiễm Mẫn là Vũ Điệu Thiên Vương, lúc ở phàm trần đúng là tồn tại bật hack a.

Bản thân hắn liền am hiểu Đế Vương thuật, nếu không có thể nào xưng Đế?

Nhiễm Mẫn nghe xong, lập tức trầm mặc.

Tần Quân nói là Hồng Mông, không phải Cổ Thánh Đế Đạo

- Đinh! Lữ Bố tử trung giác tỉnh thành công, phải chăng phóng thích?

- Phóng thích, điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, không biết Lữ Bố có thể mạnh bao nhiêu.

Dù sao Lữ Bố còn có một thân phận, cái kia chính là La Hầu, cho nên Tần Quân đối với hắn ôm kỳ vọng rất lớn

- Lữ Bố, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ám Thiên Ma Tổ! La Hầu chuyển thế!

- Tu vi: Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn!

- Công pháp: Đại Thiên Ma Thần Công!

- Thần thông: Ma tổ trảm! Đại Ma Ám Thiên! Hắc ám vô tận! Sát Mị Tâm!

- Pháp bảo: Phương Thiên Họa Kích!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Hắc Ám Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn!

Trở thành đệ nhất đại tướng của Đại Tần thiên đình!

Mấu chốt nhất là hắn còn chưa Hồng Mông Độ Kiếp!

Tần Quân rất vui mừng, lúc này, Lữ Bố từ trong lỗ đen bay ra, Ma khí lượn lờ, khí thế kinh người.

Hai mắt của Ma Cảnh Thương lập tức trừng lớn, đồng dạng thân là Ma Tổ, hắn cùng Lữ Bố bình thường không nói nhiều, bầu không khí vi diệu, hiện tại cảm giác được Lữ Bố vô cùng nguy hiểm, trong lòng của hắn khó tránh khỏi có một ít ý nghĩ dị dạng

Hô hố...

------oOo------

Chương 2263: Cửu Cung chí nguyện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áo choàng cuồng vũ, Lữ Bố ngạo nghễ đứng ở trên đám mây, ánh mắt của trăm vạn sinh linh rơi ở trên người hắn, đều chấn kinh.

Thật mạnh!

So với Lục Đao thần tôn, chỉ mạnh không yếu!

Ý niệm đầu tiên trong lòng các sinh linh, cũng là như thế.

- Ta chính là Ma tổ La Hầu Lữ Bố, nay sáng lập Hắc Ma chi khí, nắm giữ Hắc Ma chi khí, sẽ thành Hắc Ma!

Lữ Bố cười vang nói, tuy âm thanh không có truyền khắp Hồng Mông, vẫn để trăm vạn sinh linh ở chung quanh phấn chấn

Hắc Ma chi khí!

Hắc Ma!

Sắc mặt của Ma Cảnh Thương càng thêm âm trầm, hắn đột phá Tạo Hóa Thái Hư Tôn tạo hóa rất giống Lữ Bố, đồng dạng là có thể thông qua vận mệnh của hắn để sinh linh trở thành Ma.

- Bệ Hạ, một năm sau gặp!

Nhiễm Mẫn trầm giọng nói, nói xong, nhìn Tần Quân hành lễ, sau đó xoay người bay về phía chỗ sâu trong Hồng Mông

Hắn cũng không có ghen ghét Lữ Bố, dù sao tư lịch của Lữ Bố già hơn hắn, công lao cũng không ít.

Nhưng Lữ Bố mạnh kích thích hắn, đáy lòng của hắn âm thầm thề, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ của Tần Quân

Nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, cũng không tin Nhiễm Mẫn có thể thành công

Cho dù Nhiễm Mẫn có tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ, nhưng muốn ở Hồng Mông sáng tạo một thế lực có chút danh tiếng, thực lực còn chưa đủ!

- Ai, khi nào chúng ta có thể có tạo hóa như vậy?

Ô Vân Tiên nhẹ giọng cảm thán nói, hắn bị Tần Quân triệu hoán ra, cảm giác tồn tại một mực rất thấp, giống như Tiếp Dẫn, không có cách nào a, tu vi thật sự là quá yếu, tu vi Hiển Thánh cảnh trung kỳ muốn lập công cho Tần Quân, sao mà khó.

Tiếp Dẫn ở bên cạnh trầm mặt, không có nói tiếp, nói đùa, hắn dù sao cũng là Thánh nhân, không giống Ô Vân Tiên a!

Long không cùng rắn ở chung!

Cứ như vậy, một đoàn người tiếp tục đi tới.

Lý Nguyên Bá, Lữ Bố, Tôn Ngộ Không thì bắt đầu giao đấu, một đường đi theo đội ngũ chiến đấu, để trong lòng trăm vạn sinh linh run sợ

Hồng Mông tinh không, Tử khí lưu động.

Cửu Cung Vô Thượng mang theo Đọa Thiên Kiếm Đế phi hành, hai người một đường cẩn thận từng li từng tí.

Bây giờ Cửu Cung Vô Thượng chỉ còn lại có nguyên thần, Đọa Thiên Kiếm Đế chỉ có tu vi Vô Cực Đại Chúa Tể, bọn hắn ở trong Hồng Mông, tương đương với hai con kiến, có thể nào không cẩn thận?

- Còn bao xa nữa?

Đọa Thiên Kiếm Đế nhịn không được hỏi, trên đường đi trong lòng hắn run sợ, mỗi lần có khí tức cường đại lướt qua, hắn cảm giác trái tim đều muốn từ lồng ngực nhảy ra.

Sắc mặt của Cửu Cung Vô Thượng khó coi, trầm giọng nói:

- Sắp rồi! Ngươi gấp Bổn Tọa cũng gấp!

- Kia rốt cuộc là Thần linh như thế nào?

Đọa Thiên Kiếm Đế tiếp tục hỏi, Thần linh có thể làm cho Cửu Cung Vô Thượng tôn sùng như thế, khẳng định vô cùng cường đại

- Hồng Mông Thần linh, hết thảy sáu vị, chính là tồn tại mạnh nhất, trong đó một vị mở ra Hỗn Độn, chúng ta tìm kiếm Thần linh khai sáng Cửu Cung trật tự, vì Hồng Mông Hỗn Độn chế định phương hướng

Cửu Cung Vô Thượng trả lời, lúc nói lời này, trên mặt hắn tràn đầy vẻ mơ ước

- Dựa vào hắn có thể chiến thắng Thiên Đế sao?

Đọa Thiên Kiếm Đế do dự hỏi.

Một đường bay tới, bọn hắn đã nghe nói không ít truyền ngôn liên quan tới Tần Quân.

Diệt Huyết Bức tộc, đạp Kim Diêu thần giáo, tru Hoàng Cừu Thiên!

Không ngừng xoát nhận biết mới cho Đọa Thiên Kiếm Đế đối với Tần Quân.

- Hẳn là có thể a.

Cửu Cung Vô Thượng cũng do dự.

Thân là Sơ Thủy ma tổ, kỳ thực trước kia Cửu Cung Vô Thượng gặp qua Tần Quân, khi đó, hắn là một tên tiểu lâu la ở sau lưng Cửu Cung Thuỷ Đế, hoàn toàn không đáng chú ý, từng có may mắn gặp qua Tần Quân một lần, nhưng hắn không biết Tần Quân sáng tạo ra Hồng Mông Thần linh, hắn còn tưởng rằng Tần Quân cũng là Hồng Mông Thần linh

Thời kỳ Thiên Đế đỉnh phong có lẽ có thể chống đỡ Hồng Mông Thần linh, nhưng sau khi chuyển thế hắn khẳng định không bằng Hồng Mông Thần linh

Sở dĩ trở thành Ma tổ của Sơ Thủy đại đạo, chính là thủ đoạn của Cửu Cung Thuỷ Đế, từ khi Thái Dịch Hỗn Độn muốn sáng tạo Hỗn Độn, Cửu Cung Thuỷ Đế liền phát giác không thích hợp, thế là lặng lẽ để hắn chuyển thế thành Sơ Thủy ma tổ, Ma tổ đáp lấy Đại Đạo khí vận, chính là vị Đại Đạo chủ giác thứ nhất, lại làm lấy sự tình vi phạm Đại Đạo, loại hành vi này chính là từ trên người hắn truyền đến.

Lúc hắn thành tựu Tạo Hóa Thái Hư Tôn, từng lập chí nguyện Ma cùng Đại Đạo vĩnh viễn là địch, sau bị Sơ Đại Đạo chế tài, tu vi tẫn tán.

Cho đến Thái Dịch Hỗn Độn rời Hồng Mông, hắn mới dám đổi lại nguyên họ, họ Cửu Cung.

------oOo------

Chương 2264: Kêu gọi Thần linh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vị Thần linh kia danh hào là gì?

Đọa Thiên Kiếm Đế hiếu kỳ hỏi, trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn

Có thể lý giải tin tức lực lượng tầng cao nhất của Hồng Mông, hắn tự nhiên phấn khởi, phảng phất như mở ra một thế giới mới.

- Cửu Cung Thuỷ Đế!

Cửu Cung Vô Thượng mang theo cảm giác sùng bái nói, như nói tín ngưỡng của mình

Đọa Thiên Kiếm Đế yên lặng ghi lại cái tên này, trong lòng vô hạn tưởng tượng, Thần linh sáng tạo hết thảy Hồng Mông rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Bản thân hắn là Kiếm giả hướng tới mạnh nhất, giờ phút này tâm lý càng dấy lên liệt hỏa hừng hực

Đối với Thiên Đế, hắn không có lòng cừu hận, nếu không có Cửu Cung Vô Thượng bức hiếp, hắn sẽ không theo tới

Nhưng bây giờ, hắn đột nhiên cảm giác được cơ duyên của mình đến rồi.

- Hắc hắc hắc...

Lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng cười cổ quái, Cửu Cung Vô Thượng cùng Đọa Thiên Kiếm Đế cả kinh vội vàng dừng lại, khẩn trương nhìn chung quanh

Chỉ gặp sườn đông bay tới một bóng người màu đỏ to lớn, tựa như thằn lằn hình người, khoác khải giáp bạch cốt, dữ tợn hung ác, như săn bắt nhào về phía Cửu Cung Vô Thượng cùng Đọa Thiên Kiếm Đế

Khí tức của nó đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, nếu như trước kia, Cửu Cung Vô Thượng khẳng định không để ở trong lòng, nhưng bây giờ kém chút dọa đến hồn phi phách tán

- Mau trốn!

Cửu Cung Vô Thượng nói, nói xong, chính mình dẫn đầu bỏ chạy, tuy hắn chỉ còn lại có nguyên thần, nhưng tốc độ cũng không phải Đọa Thiên Kiếm Đế có thể so sánh

Đọa Thiên Kiếm Đế rất nhanh liền bị bỏ lại, thằn lằn mở ra miệng to như chậu máu, một đường đụng nát mấy trăm sao trời, muốn nuốt Đọa Thiên Kiếm Đế vào.

- Xong.

Đọa Thiên Kiếm Đế tuyệt vọng nghĩ, cho dù không quay đầu lại, hắn cũng có thể cảm giác được cỗ sát khí để linh hồn hắn run sợ kia, một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng hắn Thiên Linh Cái

Hưu...

Một đạo kiếm quang lướt đến, giống như luồng cường quang thứ nhất của Hồng Mông sơ khai, soi sáng Đọa Thiên Kiếm Đế

- Rống...

Tiếng gào thét thống khổ của thằn lằn vang lên bên tai Đọa Thiên Kiếm Đế, chấn động đến hắn đầu váng mắt hoa, kém chút hôn mê

- Là ngươi!

Thanh âm ngạc nhiên của Cửu Cung Vô Thượng vang lên, khiến cho Đọa Thiên Kiếm Đế trợn mắt nhìn qua

…

Đoàn người Tần Quân đi vào Cổ Thánh Đế Đạo, chuẩn bị trở về Đại Tần thiên đình.

- Được rồi, các ngươi nên tản đi.

Ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tần Quân mở miệng nói, trăm vạn sinh linh ở phía sau lập tức rối loạn lên

Bọn hắn một đường đi theo đến tận đây, đều hi vọng hiệu lực cho Tần Quân, bị Hỗn Độn Thần Chủ trấn áp vô số năm, để bọn hắn hiểu rất nhiều, nếu không có hậu trường đủ mạnh, ngày sau còn sẽ có tình cảnh như thế

Huống chi Tần Quân là tồn tại ngay cả Cực Đế cũng không cách nào chiến thắng

Cái đùi lớn như thế, một khi bỏ lỡ, cả đời hối hận.

- Thiên Đế Bệ Hạ! Van cầu ngài thu lưu chúng ta đi, chúng ta nhất định vì ngươi cúc cung tận tụy đến chết mới thôi!

Một lão giả cao giọng nói, cho dù chỉ còn hồn phách, hắn cũng dám vì mình tranh thủ cơ hội

- Đúng a! Thiên Đế nhận lấy chúng ta đi!

- Mặc dù bây giờ chúng ta rất chán nản, nhưng ngày sau nhất định có thể vì ngài lập công!

- Đúng đấy, ta có thể mang theo tông tộc gia nhập dưới trướng của Thiên Đế!

- Nếu Thiên Đế chịu thu lưu ta, cái hồn phách này của ta liền về bệ hạ, mặc Bệ Hạ phân công!

Trăm vạn sinh linh nhao nhao lên tiếng, đáng tiếc Tần Quân không hề bị lay động.

Có lẽ sự gia nhập của bọn hắn có thể đưa đến trợ giúp cho Đại Tần thiên đình, nhưng Tần Quân lười nhác hao tổn tốn thời gian cùng tư nguyên ở trên người bọn hắn

Đại Tần thiên đình không phải dựa vào sự gia nhập của bọn hắn mới có thể mạnh lên

- Bệ Hạ nhận lấy bọn hắn a, bọn hắn giống như ta, đều là tù nhân của Thần Chủ Vân Điện, nhưng bọn hắn đều có bản lĩnh cùng lai lịch, Hỗn Độn Thần Chủ từ trước tới giờ không sẽ bắt phế phẩm vào Vô Tận Hư Không Ngục.

------oOo------

Chương 2265: Kêu gọi Thần linh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuẩn Đề nhịn không được mở miệng.

Tần Quân liếc qua, làm sao cảm giác tên này là thiếp vàng lên mặt mình nhỉ?

Bị trấn áp, còn trấn ra quang vinh?

- Được thôi, mang bọn hắn theo.

Tần Quân hừ nói, trợ giúp trăm vạn sinh linh khôi phục nhục thân kỳ thực không khó, giao cho Tạo Hóa Thái Hư Tôn còn lại là được.

Nghe vậy, trăm vạn sinh linh lập tức sôi trào lên, cao giọng reo hò.

Đúng lúc này, cuối Tinh Đạo bảy màu bay đến một trận gió lạnh, thấu xương triệt hồn, mơ hồ còn kèm theo thanh âm quỷ kêu.

Tần Quân nhíu mày nhìn lại, chỉ thấy cuối Tinh Đạo xoắn tới Ma khí bành trướng, hình thành Hắc Vụ vô tận, trong Hắc Vụ nổi lơ lửng mấy trăm triệu xác ướp, phía trước dẫn đường chính là 24 cỗ Mộc Quan

Chính Hoa Tà Phật!

Chẳng lẽ hắn đã phục sinh Chu Ma đại đế?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, Chu Ma đại đế chính là con Ma thứ nhất ở Hồng Mông, cũng là tồn tại cùng Lăng Đế tranh phong, vô số năm sau, trời mới

biết mạnh bao nhiêu

Tuy hắn không e ngại, nhưng luôn cảm thấy có chút kỳ quặc

Vì sao Lăng Đế, Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật liên tiếp xuất hiện?

Hắn ở trong Hồng Mông chờ đợi một đoạn thời gian, hiểu rõ những nhân vật này đều đã trở thành nhân vật thần thoại, toàn bộ ở trong một thời gian đột nhiên xuất thế, tuyệt đối có vấn đề.

Tô Đế từng nói qua, Hồng Mông đại kiếp sắp tới.

Hồng Mông Ngũ Tử sẽ là ai?

Tần Quân suy nghĩ sâu xa, trực giác nói cho hắn biết, đương kim Hồng Mông bố cục có chút không đúng

Mấu chốt nhất là, ngoại trừ Nhậm Ngã Tiếu, hắn ngay cả một Hồng Mông Thần linh cũng không có gặp được, thân là Hồng Mông Thần linh, hẳn là có thể cảm nhận được khí tức của hắn, hắn cùng Huyết Bức tộc lão tổ, Hoàng Cừu Thiên, Hỗn Độn Thần Tôn, Cực Đế chiến đấu, khí tức đã tiết lộ qua

Lại liên tưởng đến Thái Dịch Hỗn Độn dị thường, Tần Quân đột nhiên nghĩ đến, có thể còn có một vị tồn tại kinh khủng khác, chủ đạo hết thảy hay không?

- Không nên a, Nguyên Sơ kỳ, chỉ có trẫm mà thôi.

Tần Quân càng nghĩ càng thấy quỷ dị, trước đó còn chưa phát giác, bây giờ thấy Chính Hoa Tà Phật, Chu Ma đại đế đi Hồng Mông, mới khiến cho hắn đột nhiên cảm thấy không phải trùng hợp

Còn có Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô, bọn hắn ở đâu?

Vì sao trong Hồng Mông không có tin tức của bọn hắn?

Ngay thời điểm Tần Quân suy nghĩ, Chính Hoa Tà Phật mang theo Ma vụ bay tới, cách bọn họ càng ngày càng gần

- 24 quan tài, chẳng lẽ là…

- Không thể nào, đây không phải là Tà Phật trong truyền thuyết sao?

- Lăng Đế xuất thế, Chính Hoa Tà Phật đi ra lại như thế nào?

- Ma khí kia lại là cái gì?

Các sinh linh khẩn trương lên, cũng may Tần Quân ở phía trước bọn họ, bằng không bọn hắn khẳng định hốt hoảng chạy trốn.

- Bệ Hạ cẩn thận…

Lữ Bố trầm giọng nói, hắn có thể cảm giác được khí tức của Chính Hoa Tà Phật thâm bất khả trắc, còn có Ma vụ kia, phảng phất như cất giấu một tuyệt thế Ma Đầu

Cho dù hắn là La Hầu Ma Tổ, cũng cảm giác được tim đập nhanh

Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi, Tôn Ngộ Không, Ma Cảnh Thương cũng khẩn trương lên, bọn hắn đã không phải lần đầu tiên gặp được Chính Hoa Tà Phật, nhưng lần trước còn lâu mới kinh dị bằng lần này, nhất là Chính Hoa Tà Phật mang tới Ma vụ, tựa hồ có thể thôn phệ Hồng Mông Hỗn Độn

- Hồng Mông phán ra 3000 đại đạo, chỉ có Chính Hoa không Vận Mệnh!

Thanh âm của Chính Hoa Tà Phật vang lên lần nữa, để những sinh linh còn có nhục thân kia tê cả da đầu.

Tần Quân bĩu môi, có thể đổi một câu khác hay không?

Nói mà nói lui chỉ một câu như vậy, không ngán sao.

- Thật nhiều hồn phách, Bản Đế có thể ăn no nê!

Lại một thanh âm vang lên, so với Chính Hoa Tà Phật càng thêm âm u, Tần Quân khóe miệng khẽ cong, quả nhiên là Chu Ma đại đế!

Tại Hồng Mông sơ kỳ, tuy hắn chưa gặp Chu Ma đại đế, nhưng một mực

nhìn chăm chú Chu Ma đại đế, cho nên hắn rất quen thuộc âm thanh của Chu Ma đại đế

------oOo------

Chương 2266: Chu Ma đại đế phục sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ăn no nê?

Trăm vạn sinh linh giật mình kêu lên, đồ vật thôn phệ hồn phách tuyệt không phải người lương thiện.

Hơn nữa đối phương còn muốn ăn hết tất cả bọn hắn, phát rồ a.

Cho dù là Ma Cảnh Thương cũng không nhịn được nhíu mày, ma này quá mức hung tàn, đến cùng là Thần thánh phương nào?

Ở trong Hồng Mông, hắn còn là lần đầu tiên gặp được Ma Đầu hung ác như thế, chỉ là Ma khí cường đại, lại có loại cảm giác để linh hồn hắn cúng bái.

Như gặp được Huyết Duyên Thuỷ Tổ!

Chẳng lẽ hắn là…

Trong lòng Ma Cảnh Thương toát ra một suy nghĩ to gan, lập tức động dung, cái trán bắt đầu chảy mồ hôi, hai tay nắm chặt

- Muốn ăn chúng ta?

Tôn Ngộ Không giận cười rộ lên, lấy ra Hỗn Độn Tử Kim bổng chuẩn bị khai chiến

Tiết Nhân Quý, Bạch Khởi cũng như thế, Lữ Bố càng hóa thành Ám Thiên Ma Tổ, khí tức Hắc Ám Đại Đạo tiết ra, để trăm vạn sinh linh run rẩy

- Đi qua bọn hắn, không được thương tổn bọn hắn.

Đúng lúc này, thanh âm của Chính Hoa Tà Phật vang lên, vẫn thê lương như vậy, không có chút tâm tình chập chờn nào

- Vì sao?

Thanh âm của Chu Ma đại đế vang lên lần nữa, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

- Không có vì cái gì, cho ta một chút mặt mũi, không được?

Chính Hoa Tà Phật đáp, đối mặt Chu Ma đại đế, thái độ của hắn hoàn toàn không có một chút thua kém

Tần Quân hiếu kỳ, quan hệ của hai người bọn hắn đến cùng là cái gì?

- Được thôi.

Chu Ma đại đế cũng không tức giận, nói xong lâm vào trong yên tĩnh

Hai mươi bốn cái mộc quan mang theo mấy trăm triệu xác ướp cùng Ma vụ cuồn cuộn bay tới, các sinh linh vô cùng khẩn trương, bởi vì Chính Hoa Tà Phật thỉnh cầu, Tần Quân không có mở miệng, mặc cho bọn hắn đi ngang qua

Khi Ma vụ cùng mấy trăm triệu xác ướp lướt qua bọn hắn, các sinh linh không khỏi run sợ, ngay cả các Thần Ma cũng khẩn trương lên.

Tần Quân nhìn đi, trong lúc mơ hồ có thể nhìn thấy một đôi mắt ở trong ma vụ, cực kỳ khủng bố.

Chắc hẳn cái kia chính là Chu Ma đại đế.

Xem ra sau khi hắn rời Hồng Mông, đã trải qua thời gian dài dằng dặc mới là Hỗn Độn, trong khoảng thời gian này để rất nhiều cường giả Hồng Mông đột phá gông xiềng

Khí tức của Chu Ma đại đế siêu việt Tạo Hóa Thái Hư Tôn, hơn nữa còn vừa phục sinh, rất khó tưởng tượng hắn ở thời kỳ toàn thịnh khủng bố đến mức nào.

Còn có Chính Hoa Tà Phật, tựa hồ cũng siêu việt Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

- Cũng không biết Đấu Chiến Thắng Phật mạnh bao nhiêu .

Tần Quân âm thầm mơ màng, Đấu Chiến Thắng Phật chính là sư tôn của Chính Hoa Tà Phật, khẳng định càng mạnh.

Thiên phú của Đấu Chiến Thắng Phật không cần nhiều lời, rất khó bị đồ đệ của mình siêu việt.

Rất nhanh, Chính Hoa Tà Phật cùng Chu Ma đại đế liền đi xa.

- Hồng Mông chi tử, khuyên ngươi không nên rời đi Hồng Mông.

Đúng lúc này, thanh âm của Chính Hoa Tà Phật bỗng nhiên vang lên ở bên tai Tần Quân

Hồng Mông chi tử?

Tần Quân nhíu mày, hắn cũng không phải Hồng Mông chi tử, toàn bộ Hồng Mông đều là con của hắn biến thành, tự nhiên không thể loạn bối phận

Xem ra là bởi vì Thủy Nguyên khí của hắn để Chính Hoa Tà Phật sinh ra hiểu lầm

Hắn không có để ở trong lòng, tiếp tục đi tới.

Đại khái đi qua năm ngày.

Tin tức liên quan tới Chính Hoa Tà Phật xuất thế lần nữa truyền ra ở trong Hồng Mông, hắn mang theo mấy trăm triệu xác ướp trùng trùng điệp điệp, có thể nào không để cho người chú ý?

Rất nhanh, tin tức liên quan tới Chu Ma đại đế phục sinh cũng cấp tốc truyền ra

Thân là Hồng Mông đệ nhất ma, sức ảnh hưởng của Chu Ma đại đế không kém Lăng Đế chút nào

Tin tức này vừa truyền ra, vô số thế lực Ma tộc ở Hồng Mông vì đó sôi trào nhảy cẫng, thậm chí tuyên bố thỉnh cầu Chu Ma đại đế trọng chấn Ma Tộc

Lăng Đế, Cực Đế, Chính Hoa Tà Phật, Chu Ma đại đế liên tiếp xuất hiện, khiến cho Hồng Mông phong khởi vân dũng.

Một bên khác.

Đám người Tần Quân đã trở lại Đại Tần thiên đình.

------oOo------

Chương 2267: Chu Ma đại đế phục sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn hắn thu được bảo khố của Kim Diêu thần giáo, Huyết Bức tộc, Thần Chủ Vân Điện, tất cả đều đầu nhập quốc khố của Đại Tần thiên đình, có thể làm cho Đại Tần thiên đình cấp tốc lớn mạnh.

Trở về chuyện thứ nhất, Tần Quân để Đại Tần thiên đình toàn diện khai chiến khắp Cổ Thánh Đế Đạo.

Trong lúc nhất thời, Cổ Thánh Đế Đạo sợ hãi.

Lục Đế thành, trên một ngọn núi.

- Hệ thống, để Phục Hi truyền thừa Giai Đồng đại đạo!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, giờ phút này, Phục Hi, Ngọc Đế, Hiên Viên, Xi Vưu, Hàn Tín đứng ở trước mặt hắn.

Thoại âm rơi xuống, Phục Hi liền bị hắn hút vào giữa mi tâm, biến mất không thấy gì nữa.

Một màn này để Ngọc Đế, Hiên Viên, Xi Vưu, Hàn Tín hưng phấn không thôi

- Sử dụng hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, còn lại hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa cũng sử dụng mất.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra đến Binh Cực đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra Đế Hoàng đại đạo!

Liên tục ba thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân nheo mắt lại, lại là hai loại Đại Đạo chưa từng nghe nói qua

- Đinh! Phục Hi Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng cấp tốc phân phó nói, ngay sau đó bảng thuộc tính của Phục Hi liền hiện ra ở trước mắt hắn .

- Phục Hi, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ích Địa Khai Thiên Thái Hạo Hoàng Thượng Đế! Thượng Cổ Thiên Hoàng! Nhân Vương! Nhân Hoàng!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Chu Thiên Bát Quái Công!

- Thần thông: Nghịch thiên đoán mệnh! Chấp chưởng khí vận! Diễn Họa Thiên địa! Thiên Hoàng lực! Bát Quái chấn thiên! Thời gian chậm lại! Tùy Tâm hành!

- Pháp bảo: Phượng Hoàng Cầm! Thanh Thệ thảo!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Giai Đồng đại đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Nhân Tộc khí vận (có thể tăng trưởng Nhân Tộc khí vận của thủ hạ ký chủ)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh sơ kỳ!

Cũng không tệ lắm, lại thêm Giai Đồng đại đạo, ngày sau Phục Hi có thể mô phỏng Đại Đạo Thần Thông của địch nhân, cũng có thể trở thành chiến tướng siêu cường của Đại Tần thiên đình

- Hệ thống, giải thích Binh Cực đại đạo cùng Đế Hoàng đại đạo một chút

Tần Quân ở trong lòng hỏi, lúc này, Phục Hi từ giữa mi tâm hắn bay ra.

Khí tức Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh để đám người Ngọc Đế, Hiên Viên âm thầm kinh hãi

- Binh Cực đại đạo, chính là Đại Đạo thống binh, binh lực càng nhiều, thực lực càng mạnh, đồng thời cho dù một thân một mình, cũng có thể diễn hóa ra quân đội, Đế Hoàng đại đạo, tên như ý nghĩa, Đại Đạo thuộc về Đế Hoàng, sau khi truyền thừa, Đế Hoàng oai bá đạo tuyệt luân

Hệ thống cấp tốc giải thích nói, bốn vị Thần Ma thì vây quanh ở trước mặt Phục Hi, hiếu kỳ hỏi.

Hai loại Đại Đạo rất không tệ.

Lúc này Tần Quân quyết định nói:

- Ngọc Đế, Hàn Tín, tới.

Ngọc Đế gia nhập Đại Tần thiên đình đã rất lâu, từng vì Nhan Vương Điện lập xuống công lao hãn mã, nên đề bạt.

Hàn Tín cũng không phải Tần Quân đơn độc triệu hoán ra, chính là ở Huyền Đương đại thế giới triệu hoán quân đoàn Thần Ma, Hàn Tín là bị hậu nhân Hoa Hạ ca tụng làm Binh Tiên, rất thích hợp Binh Cực đại đạo

Nghe vậy, Ngọc Đế cùng Hàn Tín vội vàng lại gần, mặt mũi tràn đầy vẻ

kích động.

- Để Ngọc Đế truyền thừa Đế Hoàng đại đạo, Hàn Tín truyền thừa Binh Cực đại đạo!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Đế Hoàng đại đạo đối với hắn mà nói, như là gân gà, Thiên Đế không cần gia tăng Hoàng uy, còn không bằng cho thủ hạ, để bọn hắn thực lực bay vọt

Thoại âm rơi xuống, Ngọc Đế cùng Hàn Tín đồng thời bị hắn hút vào giữa mi tâm.

Lúc này, Kinh Kha bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân.

- Bẩm báo Bệ Hạ! Cổ Thánh Đế Đạo truyền ra tin tức Mệnh Thành! Nghe nói thôn phệ toàn bộ sinh linh của một Đại Đạo Vị Diện!

Kinh Kha quỳ xuống, ôm quyền trầm giọng nói, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi.

------oOo------

Chương 2268: Hồng Mông điên, Hỗn Độn đảo (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mệnh Thành?

Thôn phệ sinh linh của một Đại Đạo Vị Diện?

Tần Quân nhíu mày, Nhan Vương Thành của hắn đúng là một Mệnh Thành biến thành, liên quan tới Mệnh Thành, hắn đến nay hiểu cũng không nhiều, cảm giác Mệnh Thành như là một pháp bảo

Nhưng ở Hỗn Độn sơ khai, Vận Mệnh chỉ huy Mệnh Thành, khi đó là vô cùng mạnh mẽ, để lại cho hắn trí nhớ khắc sâu

Hiện tại lại xuất hiện một Mệnh Thành, còn thôn phệ toàn bộ sinh linh của một Đại Đạo Vị Diện, năng lực bá đạo của nó rõ ràng siêu việt Nhan

Vương Thành cùng Mệnh Thành ở Hỗn Độn sơ khai

- Đinh! Ngọc Đế Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Hàn Tín Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang Tần Quân suy nghĩ.

- Phóng thích, cũng điều ra bảng thuộc tính của bọn hắn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, bọn hắn Đại Đạo Truyền Thừa xong, ở Cổ Thánh Đế Đạo đều có thể quét ngang hết thảy địch nhân, ngày sau có thể phái đi chiến trường.

- Ngọc Hoàng Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ngọc Đế! Hạo Thiên Ngọc Hoàng Thượng Đế! Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn! Hỗn Độn kim ngọc!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Hạo Thiên Thánh Pháp!

- Thần thông: Ngọc Hoàng Long khí! Độc Tôn Bát Hoang! Chưởng Phạt Lôi uy! Huyền Chân Tru Ma!

- Pháp bảo: Chí Tôn ấn!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Đế Hoàng đại đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Ngọc Hoàng Thần Phách (áp lực của vô thượng Thần Đế, có thể chấn nhiếp sinh linh vạn tộc)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ cũng không tệ lắm, sở dĩ mạnh như vậy, là bởi vì Ngọc Đế đã lột xác thành Hỗn Độn kim ngọc, đây là Hỗn Độn sinh linh, chính là Tần Quân từ trong Thần Thoại Thương Thành đổi

lấy.

- Hàn Tín, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Binh tiên! Chiến Thần! Chí Tôn Bá thể! Chí Tôn pháp nhãn!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Bất Diệt thánh thân!

- Thần thông: Tử đao! Thiên Cương Tam Thập Lục Biến! Thiên Phương họa kỳ!

- Pháp bảo: Chiến Thần Thương!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Binh Cực đại đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đồng dạng là Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ!

Chí Tôn Bá thể cùng Chí Tôn pháp nhãn của Hàn Tín đều là Tần Quân dùng hệ thống ân huệ đổi lấy, đồng thời còn thưởng hắn một thanh Hỗn Độn Chí Bảo, ngay cả Thần thông, công pháp của hắn cũng là Tần Quân truyền lại, tương đương với nửa đệ tử của Tần Quân

Hai vị Hồng Mông Dung Đạo cảnh hậu kỳ, đủ để trấn định Cổ Thánh Đế Đạo

Bây giờ Đại Tần thiên đình, dựa vào chiến lực cao đoan cũng có thể ở Hồng Mông độc bá một phương.

Hai vị Thần Ma cấp tốc từ giữa mi tâm của hắn bay ra, rơi trên mặt đất, đứng sóng vai, khí thế cường đại, để Kinh Kha âm thầm kinh hãi

- Kinh Kha, mang Ngọc Đế, Phục Hi, Hàn Tín tiến đến, trẫm muốn lấy toà Mệnh Thành kia!

Tần Quân phân phó nói, Phục Hi chính là Hồng Mông Đại Tự Tại, Ngọc Đế cùng Hàn Tín đều là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, bắt lấy Mệnh Thành,

hẳn không thành vấn đề

- Vâng!

Bốn vị Thần Ma cùng kêu lên đáp, nói xong liền ở dưới Kinh Kha chỉ huy rời đi

Lưu lại Xi Vưu đối mặt Tần Quân.

Xi Vưu có thể nói là khẩn trương không thôi, hắn ở trong Đại Tần thiên đình uy vọng không cao, chủ yếu là thực lực không đủ, khó có phát huy.

Nhưng Tần Quân đối với hắn một mực rất tốt, thậm chí lấy ra bảo bối, cải biến huyết mạch thiên phú của hắn, để hắn rất cảm kích

Giống Xi Vưu, Ngọc Đế, đều có dã tâm cực lớn, nhưng Tần Quân quá mạnh, mạnh đến để bọn hắn không dám có nửa điểm dị tâm

- Xi Vưu.

Tần Quân ngẩng đầu gọi, Xi Vưu vội vàng đi vào trước mặt hắn quỳ xuống, ôm quyền nói:

- Có mạt tướng!

------oOo------

Chương 2269: Hồng Mông điên, Hỗn Độn đảo (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

…

Ở một Đại Đạo Vị Diện.

Mỗi vũ trụ hóa thành hắc ám, khắp nơi tràn ngập Hỗn Độn chi khí, vô cùng tĩnh mịch

Trong vũ trụ, lơ lửng một đại thành cao vạn trượng, như là kim loại, lóng

lánh ngân quang, chính là Mệnh Thành thôn phệ toàn bộ Đại Đạo Vị Diện

Trong Mệnh Thành này, lầu các san sát, từ bên ngoài đến bên trong, kiến trúc càng ngày càng cao, chỗ trung ương lơ lửng một cung điện vĩ ngạn, cầu thang phía trước có mấy ngàn bậ, phía trên đứng rất nhiều bóng người, tất cả đều là pho tượng ngân sắc, không thể động đậy

Ở trong thành cũng có rất nhiều pho tượng, nhưng cho người cảm giác phảng phất như là bị cái gì đó định trụ.

Hưu...

Một bóng người bỗng nhiên bay tới, chính là Bạch Đế.

Bạch Đế nhìn Mệnh Thành ngân sắc, trong mắt tràn đầy vẻ nóng rực, phấn khởi không thôi, thân thể một mực run rẩy.

Như thiêu thân lao vào lửa, hắn trực tiếp bay về phía Mệnh Thành ngân sắc, tựa hồ không biết Mệnh Thành ngân sắc này khủng bố.

Rất nhanh, hắn liền bay vào Mệnh Thành ngân sắc, rơi vào trên bậc thang trước cung điện vĩ ngạn.

Lúc này, Kinh Kha, Ngọc Đế, Phục Hi, Hàn Tín xé rách không gian, đi vào trong vùng vũ trụ này.

- Là tòa thành trì kia sao?

Phục Hi hỏi, ánh mắt rơi vào trên Mệnh Thành ngân sắc, chợt phát hiện thân ảnh của Bạch Đế, hắn nhướng mày.

Thần Ma còn lại cũng phát hiện Bạch Đế, bọn hắn hai mặt nhìn nhau, đều hơi nghi hoặc một chút.

- Người kia là ai?

Hàn Tín nghi hoặc hỏi.

- Tựa như là sư phụ kiếp trước của Bệ Hạ.

Kinh Kha chần chờ nói, hắn biết quan hệ của Bạch Đế cùng Tần Quân, Bạch Đế đến nay không có gia nhập Đại Tần thiên đình, vẫn cùng Sở Điệu thánh tổ thông đồng làm bậy.

- Đầu tiên chờ chút đã!

Ngọc Đế mở miệng nói, con mắt nhìn chằm chằm Bạch Đế.

Chỉ thấy Bạch Đế dạo bước đi lên, từng sợi khí thể ngân sắc từ phía dưới tụ tập mà đến.

Bạch Đế phảng phất như không có phát giác được dị thường ở sau lưng, tiếp tục đạp đi.

- Cẩn thận!

Kinh Kha nhịn không được kinh hô nói, dù sao Bạch Đế cùng Tần Quân có quan hệ, nếu như bọn hắn thấy chết không cứu, Tần Quân sẽ nghĩ như thế nào?

Đáng tiếc, Bạch Đế mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi lên, thân thể rung động càng dữ dội

Mắt thấy khí thể ngân sắc sắp cuốn lấy hắn, Kinh Kha vội vàng nhìn Phục Hi nói:

- Mau ra tay!

Phục Hi tâm tư như điện, xuất thủ, pháp lực hóa vì một cái đại thủ, cấp tốc đi vào phía trên Mệnh Thành ngân sắc, muốn bắt Bạch Đế đi.

Oanh một tiếng!

Mệnh Thành ngân sắc bỗng nhiên nổi lên lồng ánh sáng, cản lại pháp lực đại thủ của Phục Hi

Phục Hi động dung, hắn là Hồng Mông Đại Tự Tại, lại bị Mệnh Thành ngăn lại công kích?

Lúc này, khí thể ngân sắc rơi vào trên người Bạch Đế, bắt đầu quấn quanh

hắn, mà Bạch Đế thì phảng phất như không có cảm giác, mang theo nụ cười cuồng nhiệt, tiếp tục đi lên.

- Mọi người cùng nhau xuất thủ!

Ngọc Đế trầm giọng nói, đang khi nói chuyện, tay phải vung lên, pháp lực hóa thành vô số trường kiếm kim sắc, mang theo khí thế to lớn đánh tới, đánh cho lồng ánh sáng của Mệnh Thành ngân sắc nổi lên vô số gợn sóng, đáng tiếc chỉ như thế, không thể phá hư lồng ánh sáng

Hàn Tín đột nhiên ném ra Chiến Thần Thương, toàn lực mà làm, hắn là Chí Tôn Bá thể, còn tu luyện Bất Diệt thánh thân, thành trì phổ thông căn bản ngăn không được lực lượng của hắn

Oanh...

Chiến Thần Thương bị đẩy lùi, để Hàn Tín động dung.

Phục Hi lấy ra Phượng Hoàng Cầm, tiếng đàn vang lên, một lưỡi đao lướt đi, các Thần Ma nhao nhao thi triển toàn lực, muốn công phá lồng ánh sáng của Mệnh Thành ngân sắc

Giờ phút này, Bạch Đế đã bị khí thể ngân sắc bao phủ, chỉ có thể nhìn ra hình người đại khái, nhưng hắn không có dừng bước lại.

- Vô Thuỷ Vô Chung, Mệnh Thành ra, Hồng Mông điên, Hỗn Độn đảo!

Một âm thanh lạnh lùng vô tình bỗng nhiên vang vọng vũ trụ, trong chốc lát, hết thảy đứng im.

Động tác của bốn vị Thần Ma cũng dừng lại, chân phải của Bạch Đế lơ lửng giữa không trung, gợn sóng lồng ánh sáng của Mệnh Thành cũng dừng lại.

------oOo------

Chương 2270: Cửu Cực Càn Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ vũ trụ tĩnh lại, duy chỉ có khí thể ngân sắc trong Mệnh Thành vẫn đang cuộn trào, cấp tốc tràn ngập mỗi đường phố, muốn bổ sung hết thảy trong lồng ánh sáng

Ngọc Đế, Phục Hi, Hàn Tín, Kinh Kha ở trên không trung, còn duy trì tư thế công kích, biểu lộ của bọn hắn cũng ngưng kết, như pho tượng trong Mệnh Thành ngân sắc

Đúng lúc này, không gian phía sau bọn họ bỗng nhiên bị xé mở, chính là Tần Quân.

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, toàn bộ vũ trụ không còn đứng im, bốn vị Thần Ma cũng tiếp tục công kích, hết thảy đều khôi phục như trước, bọn hắn tựa hồ không có phát giác được vừa rồi đứng im

Các Thần Ma thậm chí không có chú ý tới Tần Quân đến, phối hợp tiến công.

- Thời Gian đại đạo, toà Mệnh Thành này đến cùng là xảy ra chuyện gì?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, nếu không phải hắn cũng có Thời Gian đại đạo, có thể nào giải trừ vũ trụ này đứng im?

Thân là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, cho dù cách mấy chục Đại Đạo Vị Diện, hắn cũng có thể chú ý tới tình huống bên này.

Mắt thấy Bạch Đế bị khí thể ngân sắc thôn phệ, hắn xuất thủ, tay trái cách không, Bạch Đế đang gian nan đi tới bỗng nhiên bay lên, cấp tốc bay về phía Tần Quân

Một màn này làm bốn vị Thần Ma cả kinh nhao nhao quay đầu, vừa nhìn thấy là Tần Quân, bọn hắn lập tức thở dài một hơi, tùy theo mà đến là hổ thẹn

Đây là sau khi Tần Quân giúp bọn hắn mạnh lên, giao cho bọn hắn nhiệm vụ thứ nhất, kết quả vẫn cần Tần Quân tự mình xuất thủ

- Các ngươi về trước đi!

Tần Quân trầm giọng phân phó nói, bốn vị Thần Ma nhìn thấy thần sắc của

hắn nghiêm túc, không dám mỏi mòn chờ đợi, vội vàng rút lui.

Lúc này, Bạch Đế bay tới trước mặt Tần Quân, Tần Quân vung tay phải lên, khí thể ngân sắc bao vây lấy hắn lập tức tán đi

Tần Quân nhíu mày chặt hơn, chỉ thấy bên ngoài thân của Bạch Đế máu me đầm đìa, thậm chí có thể nhìn thấy bạch cốt âm u, phảng phất như bị khí thể ngân sắc lột da, nhưng hắn còn cười, vô cùng kinh dị

- Ngươi đến cùng xảy ra chuyện gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, hắn có thể cảm giác được ý thức của Bạch Đế còn tồn tại

Nghe vậy, Bạch Đế cười nói:

- Ngươi không cần phải để ý đến ta, ta rốt cục đợi được nó!

- Nó rốt cuộc là thứ gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi.

Mệnh Thành ngân sắc quá mức quỷ dị, khí thể ngân sắc thần bí kia lại là vật gì?

- Nó là Mệnh Thành mới bắt đầu, Sơ Nguyên điện!

Bạch Đế trả lời, trong lời nói có sùng bái để cho người ta sợ hãi.

Sơ Nguyên điện?

Tần Quân ngẩn người, chẳng lẽ có quan hệ tới Thủy Nguyên khí?

Cái tên Thủy Nguyên khí này vẫn là hắn ban cho, chẳng lẽ Mệnh Thành này chính là một vị Hồng Mông Thần linh nào đó sáng tạo?

Ngay thời điểm hắn suy tư, Bạch Đế quay người cấp tốc rơi vào trong Mệnh Thành ngân sắc, Mệnh Thành bắt đầu lay động kịch liệt

- Đồ nhi chớ hoảng, đây là cơ duyên của ta!

Bạch Đế tựa như huyết nhục khô lâu đứng ở trước cổng chính của cung điện nhìn Tần Quân, hắn nói để Tần Quân im lặng.

Điên rồi sao?

Tần Quân cũng không thể để Bạch Đế đi, vạn nhất xảy ra chuyện thì sao?

Lúc này, Mệnh Thành ngân sắc bỗng nhiên bay lên, Tần Quân xuất thủ chộp tới, lấy vĩ lực vô thượng ngăn chặn, để nó không thể động đậy

- Ngươi đang làm cái gì? Mau buông nó ra!

Bạch Đế khó thở, lúc này hứa hẹn nói:

- Nó sẽ không tổn thương ta!

Tần Quân không có hợp tác, tay trái kéo một phát, muốn kéo Mệnh Thành ngân sắc trở về.

Đúng lúc này, một đạo quang hoa từ trên đỉnh vũ trụ rơi xuống, xuyên qua giữa Tần Quân cùng Mệnh Thành ngân sắc, ngăn chặn pháp lực của Tần Quân, Mệnh Thành ngân sắc đi theo nhảy lên, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Tần Quân giận tím mặt, hét lớn một tiếng:

- Cút ra đây!

Đối mặt Mệnh Thành ngân sắc, hắn cũng không có thi triển toàn lực, không nghĩ tới sẽ có người khác ở trong bóng tối trợ giúp Mệnh Thành ngân sắc, cho nên vừa rồi mới bị đánh gãy.

Vũ trụ phía trên không gian kịch liệt ba động.

- Phụ Thần bớt giận.

Một thanh âm truyền đến, trong giọng nói có vẻ lúng túng.

Tần Quân trong nháy mắt nghe ra thân phận của hắn, Cửu Cực Càn Đế!

------oOo------

Chương 2271: Cửu Cực Càn Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì sao ngươi muốn cản trở trẫm?

Tần Quân trầm giọng hỏi, cũng không có bởi vì trùng phùng Cửu Cực Càn Đế mà hưng phấn.

- Phụ Thần, toà Mệnh Thành kia không đơn giản, nếu như ngươi ép nó ở lại, Cổ Thánh Đế Đạo sẽ nguy hiểm.

Cửu Cực Càn Đế bất đắc dĩ trả lời, nhấc lên Mệnh Thành ngân sắc, ngữ khí của hắn có chút cổ quái, để cho người ta khó mà suy nghĩ

- Chỗ nào không đơn giản?

Tần Quân tức giận hỏi.

Hắn giận nhất là hiện tại Cửu Cực Càn Đế mới ra ngoài, nghe thanh âm, rõ ràng chú ý hắn hồi lâu.

Bởi vì phát hiện Tần Quân, hắn không có chút kinh ngạc nào.

- Hồng Mông Thần linh chúng ta cũng đang điều tra, đoạn thời gian gần đây, chúng ta cùng Hồng Mông liên hệ triệt để ngăn cách, Hồng Mông diễn hóa đã vượt qua khống chế của chúng ta, Phụ Thần phải cẩn thận.

Cửu Cực Càn Đế căn dặn nói, ngữ khí dừng một chút, lại nói:

- Phụ Thần, ngài nhớ kỹ, ai cũng không nên tin.

- Bao quát các ngươi?

Tần Quân híp mắt hỏi.

Hồng Mông diễn hóa đến lợi hại như thế?

Ngay cả Hồng Mông Thần linh cũng không cách nào khống chế, xem ra lần này Hồng Mông đại kiếp không thể coi thường.

- Trừ ta ra, các Hồng Mông Thần linh khác đã không còn như lúc ban đầu, nhất là Thái Dịch Hỗn Độn cùng Cửu Cung Thuỷ Đế, nhất định phải đề phòng.

Cửu Cực Càn Đế trả lời.

Tần Quân bĩu môi, cũng không có để ở trong lòng.

Nguyên Sơ lục thần đều là Phân Hồn của hắn sáng tạo, có thể sẽ nội đấu, nhưng tuyệt đối sẽ không phản bội hắn, dù sao trong linh thể của Hồng Mông thần còn có Thủy Nguyên khí của hắn.

Tần Quân cho tới bây giờ đều sẽ lưu lại thủ đoạn, lúc sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, hắn liền nghĩ qua rất nhiều tình huống.

Tại Nguyên Sơ kỳ, hắn cũng không chỉ là tu luyện.

- Không thể nói thêm nữa, ta đang bị Hồng Mông bài xích, Phụ Thần, ta ở Nguyên Sơ không gian chờ ngươi, vì ngươi canh giữ Chí Cao Thần Tọa

Thanh âm của Cửu Cực Càn Đế càng yếu ớt, Tần Quân lơ lửng ở trong vũ trụ, bắt đầu trầm tư.

Chẳng lẽ phía sau Hồng Mông đại kiếp là bản thân Hồng Mông?

Hoặc là nói, là Hồng Mông Đại Đế?

Tần Quân cũng không có lo lắng quá nhiều, dù sao bên trong Thần Thoại Hệ Thống có một tia hồn phách của Hồng Mông Đại Đế, đã hóa thành Thần Ma, chỉ đợi hắn triệu hoán ra.

Biên giới Hồng Mông tinh không.

Cửu Cung Vô Thượng, Đọa Thiên Kiếm Đế đi theo một bóng người phi hành, bóng người này chính là một nữ tử, mang theo mặt nạ, thân trên cực kỳ mỹ cảm, nhưng nửa người dưới như Tri Chu, phá hư mỹ cảm, ngược lại

lộ ra kinh dị.

- Cửu Cung Linh, ngươi muốn mang bọn ta đi chỗ nào?

Cửu Cung Vô Thượng hỏi, trên mặt hơi không kiên nhẫn.

Từ khi bị Cửu Cung Linh cứu thoát, Cửu Cung Linh mang bọn hắn ở trong Hồng Mông vòng vo mười ngày.

Đọa Thiên Kiếm Đế không có mở miệng, bởi vì hắn mắt thấy Cửu Cung Linh đồ sát thằn lằn, đối với nàng này, trong lòng tràn ngập kính sợ.

Cửu Cung Linh trả lời:

- Ngươi gấp lắm sao?

- Đương nhiên gấp! Ngươi nhìn ta hiện tại thành cái bộ dáng gì!

Cửu Cung Vô Thượng tức giận trả lời.

Hắn bản ý là tìm kiếm vùng đất Cửu Cung Thuỷ Đế lưu lại bí mật, lại phục sinh phân thân của Cửu Cung Thuỷ Đế.

Nhưng Cửu Cung Linh nói cho hắn biết, không thể đi vùng đất bí mật kia, phải đổi một chỗ, nguyên nhân cũng không nói cho hắn, để hắn phát điên, nhưng người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu.

- Ngươi chỉ có thể đi theo ta, chỗ kia đã bị Nhậm Ngã Tiếu chiếm, ngươi khẳng định muốn đi?

Cửu Cung Linh cũng không quay đầu lại hỏi.

Nhậm Ngã Tiếu.

Cửu Cung Vô Thượng trầm mặc, trước đó hắn còn tự tin tràn đầy muốn tìm Nhậm Ngã Tiếu tính sổ sách, nhưng bây giờ.

Vẫn là thôi đi.

- Kiếm khí thật cường đại!

Lúc này, Cửu Cung Linh trầm giọng nói, lúc này dừng lại, Cửu Cung Vô Thượng cùng Đọa Thiên Kiếm Đế cả kinh cũng dừng lại theo.

------oOo------

Chương 2272: Cực Đế muốn chiến Lăng Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nam Hồng Mông ở phương nào!

Một tiếng quát bá đạo như sấm truyền đến, chỉ thấy một nam tử hắc bào bay tới, hắc bào trên người hắn in đồ văn Tam Túc Kim Ô, khuôn mặt trắng bệch, tóc đen lộn xộn, ánh mắt vô cùng lạnh lùng, trên vai khiêng một thanh cự kiếm còn muốn lớn hơn thân thể của hắn, kiếm nhận đen nhánh, có vài chục tơ máu, sát khí trùng thiên

Mạnh!

Lần đầu tiên nhìn thấy hắc bào nam tử, tâm lý của Đọa Thiên Kiếm Đế cùng Cửu Cung Vô Thượng liền trồi lên một ý nghĩ như vậy.

Cửu Cung Linh nheo mắt lại, hỏi:

- Các hạ là ai, kiếm khí thật mạnh, chắc hẳn không phải hạng người vô danh

Hắc bào nam tử cùng Đọa Thiên Kiếm Đế giống nhau là Kiếm Khách, nhưng hắn không có nội liễm lạnh lùng như Kiếm Khách, ngược lại toàn thân tản ra cuồng ý.

- Tên của ta, ngươi không xứng biết?

Hắc bào nam tử hừ lạnh nói, đang khi nói chuyện, giơ kiếm chỉ hướng Cửu Cung Linh, mắng nói:

- Xú bà nương! Mau nói! Nam Hồng Mông ở đâu?

Xú bà nương!

Cửu Cung Linh tức giận đến toàn thân phát run, Cửu Cung Vô Thượng ngẩn người, không khỏi mặc niệm cho hắc bào nam tử, người dám mắng Cửu Cung Linh xấu, không có một cái còn sống.

- Muốn chết!

Cửu Cung Linh gầm thét nói, hai tay đột nhiên nâng lên, hạ thân tràn ra vô số Độc khí, hóa thành từng thanh từng thanh hắc tiễn đánh tới, trên đường phi hành, tất cả hắc tiễn hòa làm một thể, biến đến vô cùng to lớn, đủ để đụng nát Thái Dương Tinh Thần.

Hắc bào nam tử cười khẩy, phải tay run một cái, kiếm nhận bắn ra ức vạn kiếm khí, trong khoảnh khắc xoắn nát hắc tiễn to lớn

Ngay sau đó, thân hình hắn thoắt một cái, đi vào trước người Cửu Cung Linh, cự kiếm rơi ở trên vai nàng, kiếm nhận kề sát cổ, chiến đấu im bặt mà dừng.

- Thật nhanh!

Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày, Đọa Thiên Kiếm Đế còn chưa kịp phản ứng, hết thảy phát sinh quá nhanh

- Ngươi… ngươi đến cùng là ai?

Cửu Cung Linh cắn răng hỏi, trong ánh mắt tràn ngập kinh hãi.

- Đường Khuynh Thiên!

Hắc bào nam tử cười lạnh một tiếng, để Cửu Cung Linh cùng Cửu Cung Vô Thượng mê mang.

Đường Khuynh Thiên?

Sao bọn hắn chưa nghe nói qua cái tên này?

- Mau nói! Nam Hồng Mông ở đâu?

Đường Khuynh Thiên không nhịn được hỏi, nếu không phải cân nhắc cùng Cửu Cung Linh không oán không cừu, hắn rất muốn một kiếm giết nàng

Cái xú bà nương này quá nhiều lời!

- Ở hướng kia.

Cửu Cung Linh chỉ, thần sắc vô cùng khó coi, nàng rất ít bị người uy hiếp như vậy, đổi lại trước kia, nàng khẳng định cùng đối phương không chết không thôi, nhưng nàng cảm giác Đường Khuynh Thiên cùng địch nhân ở dĩ vãng khác biệt, tên này mạnh ngoại hạng, ngay cả nàng cũng không cách nào hoàn toàn nhìn thấu.

Đường Khuynh Thiên khiêng cự kiếm đi theo phương hướng Cửu Cung Linh chỉ, một bước ức dặm, rất nhanh liền tan biến ở trong tầm mắt của bọn họ

- Đường Khuynh Thiên rất nổi danh sao?

Đọa Thiên Kiếm Đế thận trọng hỏi, hắn được xưng Kiếm Đế, tự nhiên mẫn cảm đối với Kiếm giả, so sánh với Đường Khuynh Thiên, hắn cảm giác kiếm của mình như là hài đồng

- Chưa nghe nói qua, có lẽ là một vị Khổ Tu Sĩ, Hồng Mông to lớn, kiểu gì cũng sẽ cất giấu rất nhiều cường giả vô danh

Cửu Cung Vô Thượng lắc đầu nói, Đường Khuynh Thiên xuất hiện để hắn cảm giác nguy cơ càng mạnh

Đại tranh chi thế tới, hắn chỉ còn hồn phách, có thể nào cùng nhiều nhân vật như vậy tranh phong?

- Đi thôi, vẫn là dẫn ngươi đi sớm ngày phục sinh Thần Linh phân thân

Cửu Cung Linh hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục tâm tình, nàng âm thầm ghi lại khuôn mặt của Đường Khuynh Thiên, ngày sau tất báo thù này

Lục Đế thành, Tần Quân trở lại trên ngọn núi.

- Phóng thích Xi Vưu cùng Hiên Viên!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, đang khi nói chuyện, phối hợp đi đến trước bàn đá ngồi xuống, Ngọc Đế, Hàn Tín, Phục Hi, Kinh Kha cách đó không xa nhao nhao đi tới

Giữa mi tâm của hắn bay ra hai bóng người, chính là Xi Vưu cùng Hiên Viên.

Hai vị Thần Ma đã được hắn cực hạn giác tỉnh.

------oOo------

Chương 2273: Cực Đế muốn chiến Lăng Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Xi Vưu, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Võ Chiến Thần! Binh Chủ! Đại Vu! Nhân Tổ! Tuyên Cổ Ma thể!

- Tu vi: Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Đại Hoang Bá thể! Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Ma Thần Chân Thân! Huyết chiến bát phương! Ba đầu sáu tay! Kim Cương Bất Hoại thể!

- Pháp bảo: Binh Chủ kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Binh Chủ bá khí (đối địch vận thế đè người, địch càng nhiều người, khí thế càng mạnh)!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Tuyên Cổ Ma thể, chính là thể chất Thần Thoại Thương Thành mới đổi mới ra, vô cùng cường đại, giá trị 100 ngàn ức danh khí, sau khi cực hạn thức tỉnh vậy mà trực tiếp đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh

Tần Quân bỗng nhiên hiếu kỳ lai lịch của Tuyên Cổ Ma thể.

Ma thể?

Sẽ không phải có quan hệ với Chu Ma đại đế chứ?

- Hiên Viên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Nhân Hoàng! Hoàng Đế! Á Thánh! Lưu Kim Thần thể!

- Tu vi: Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh hậu kỳ!

- Công pháp: Hoàng Đế Nội Kinh!

- Thần thông: Bát phương Vô Cực! Trảm Thiên trừ ma! Tử Vi bá khí! Hoàng Cực chấn thế!

- Pháp bảo: Hiên Viên Kiếm!

- Thuộc tính đặc thù: Nhân Hoàng oai (tụ tập Nhân Tộc khí vận, lực chiến đấu tùy theo tăng cường)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Lưu Kim Thần thể hơi rẻ hơn Tuyên Cổ Ma thể, giá trị hơn bảy vạn ức danh khí, sau khi cực hạn thức tỉnh hiệu quả chênh lệch rất lớn

Tần Quân cảm giác, ngày sau Thần Thoại Hệ Thống sẽ xuất hiện huyết mạch của Hồng Mông sinh linh, thậm chí pháp bảo cấp bậc Hồng Mông

Ngọc Đế, Hàn Tín, Kinh Kha, Phục Hi vốn định thỉnh tội với Tần Quân, nhưng bị Xi Vưu cùng Hiên Viên đột nhiên xuất hiện hù sợ, khí tức thật mạnh!

Nhất là Xi Vưu, để lưng bọn hắn bốc lên hơi lạnh.

- Tất cả đi xuống đi, đi chỗ Lưu Bá Ôn lĩnh mệnh, tấn công Đại Đạo Vị Diện chưa thần phục còn lại!

Tần Quân khoát tay nói, hắn bây giờ chỉ muốn an tĩnh, suy nghĩ thật kỹ lời

nói của Cửu Cực Càn Đế .

Nghe vậy, các Thần Ma đành phải rời đi.

Mệnh Thành Nguyên Sơ, Sơ Nguyên điện, đến cùng là cái gì?

Gió nhẹ thổi qua Thiên Đế Thạch Điện, mang theo mấy mảnh lá cây, ánh nắng ấm áp, chiếu vào trên thân Tần Quân, như đổ thêm tầng một thần quang ở trên người hắn.

Đại khái đi qua nửa canh giờ.

Tần Quân đang muốn đứng dậy rời đi, một con chim từ phương xa bay tới, tốc độ cực nhanh, lướt qua Lục Đế thành, đi vào trước mặt Tần Quân, đại khái chỉ lớn bằng nắm đấm, tựa như hư ảnh một con chim sẻ

- A?

Tần Quân vô ý thức đưa tay chụp vào nó, ngón tay vừa chạm vào, quang điểu trong nháy mắt phá tán, hóa thành vô số ánh sáng, cấp tốc ngưng tụ thành khuôn mặt của Cực Đế

- Sau bảy ngày, ta muốn khiêu chiến Lăng Đế, mong Thiên Đế đến đây quan chiến

Cực Đế mặt không thay đổi nói, nói xong, liền hóa thành vô số ánh sáng.

Khiêu chiến Lăng Đế?

Tần Quân nhíu mày, gia hỏa này thật đúng là điên cuồng, vừa khiêu chiến hắn xong, lại muốn khiêu chiến Lăng Đế?

Lúc này, ánh sáng hóa thành quang điểu rơi vào đầu vai của Tần Quân, truyền ra một tin tức, chỉ cần Tần Quân nguyện ý, chim này sẽ dẫn hắn tìm kiếm Cực Đế

Tần Quân nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định đi xem Cực Đế cùng Lăng Đế đại chiến, tuy Tô Đế bảo hắn cẩn thận Lăng Đế, nhưng hắn cũng hiếu kỳ thực lực của Lăng Đế

Hắn ngược lại muốn xem xem, vô số năm sau, sinh linh đã từng mạnh nhất Hồng Mông sẽ lợi hại bao nhiêu

Ngày đó, hắn phân phó Lưu Bá Ôn, Hi Linh Nữ Đế, Đắc Kỷ vài câu liền rời đi.

Bây giờ Đại Tần thiên đình ở trong Cổ Thánh Đế Đạo, có thể nói là nhất chi độc tú, số lượng Đại Đạo Vị Diện ở dưới trướng đã qua mười ngón, hắn đi một đoạn thời gian, cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

------oOo------

Chương 2274: Tô Đế Tông kiếm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, do Chí Tôn Cửu Long Ỷ nâng hắn phi hành, phía trước còn có quang điểu của Cực Đế dẫn đường

Tốc độ phi hành của hắn tính không được tốc độ cao nhất, nhưng hắn cũng không vội

Dù sao cách Cực Đế cùng Lăng Đế đại chiến còn có bảy ngày

Trên đường phi hành, hắn lật xem Thần Thoại Thương Thành, nhìn xem gần đây có đồ vật mới hay không

Đại khái phi hành bốn canh giờ, quang điểu mang theo Tần Quân rời đi Cổ Thánh Đế Đạo, tiến vào trong Hồng Mông

Lại về Hồng Mông, tâm tình của Tần Quân ngược lại không có gì thay đổi, cũng không có chút lo lắng nào, trước khi đột phá hắn có thể đánh bại Cực Đế, huống chi hiện tại, cho dù là Lăng Đế cũng không bị hắn để vào mắt

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... nhiệm vụ tường trình: Lăng Đế nghe nói ký chủ xuất thế, dấy lên ý chí chiến đấu, muốn đánh bại ký chủ, nếu như ký chủ đánh bại Lăng Đế, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa,

một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn mở to mắt.

Lăng Đế?

Có ý tứ!

Tần Quân vui vẻ, hắn còn đang suy nghĩ Lăng Đế cùng Cực Đế ai sẽ mạnh hơn, không nghĩ tới Lăng Đế liền muốn khiêu chiến hắn.

Chợt, hắn lần nữa nhắm mắt.

Việc nhỏ xen giữa này cũng không có ảnh hưởng đến tâm cảnh của hắn.

Trong tinh không, từng tòa đại lục trôi nổi, như vòi rồng vây quanh một cự tháp ngàn cao vạn trượng, mỗi mấy chục ngàn tầng màu sắc sẽ khác nhau, còn khảm nạm vô số pho tượng kỳ trân dị thú, ở đỉnh cao nhất là một cung điện khổng lồ

Lý Viêm Long, Tiêu Lang cùng hơn mười vị Tạo Hóa Thái Hư Tôn đang đứng ở trên quảng trường trước cung điện, ở phía trước bọn họ, có một bóng người, bả vai khoan hậu, dáng người như phong, mặc áo bào tương đối rộng rãi, bên hông quấn một dải lụa đỏ, tóc dài buộc ở sau đầu, chỉ lưu hai loạn tóc mai ở trên trán phiêu động

Chính là Lăng Đế!

Bất Bại Đại Đế thứ nhất của Hồng Mông!

Hắn cũng là sinh linh trừ Hồng Mông Thần linh, vị thứ nhất dám xưng đế!

Từ hắn bắt đầu, ở trong lòng chúng sinh mới có khái niệm Đại Đế, không phải danh xưng, mà là một loại khí phách

Khí phách cái thế, vượt lên trên chúng sinh, bễ nghễ thiên hạ!

Ngoài ta còn ai, chính là Đại Đế!

Khuôn mặt của Lăng Đế cùng lúc Hồng Mông sơ khai không có quá nhiều biến hóa, nhưng nhiều hơn một phần tang thương, trải qua vô số năm, lòng hắn đã trở nên thành thục.

Ánh mắt của hắn mang theo một tia nhớ lại, mở miệng hỏi:

- Thiên Đế thật trở về rồi sao?

Nhớ ngày đó, hắn bị Cửu Cực Càn Đế nghiền ép, kém chút bị giết, nếu không có Thiên Đế ra mặt, sao có hắn huy hoàng hôm nay?

- Đại Đế, chúng ta hẳn là nên chú ý Cực Đế a?

Lý Viêm Long thận trọng nhắc nhở, Thiên Đế tính là thứ gì, đáng được Lăng Đế chú ý?

Tạo Hóa Thái Hư Tôn còn lại cũng đi theo gật đầu, tuy bọn hắn nghe nói Thiên Đế diệt đi Huyết Bức tộc, Kim Diêu thần giáo, Thần Chủ Vân Điện, nhưng so sánh với Cực Đế, căn bản không đáng giá được nhắc tới

Tin tức liên quan tới Cực Đế bại ở trong tay Thiên Đế, trước mắt còn chưa lưu truyền ở trong Hồng Mông, cho dù truyền ra, cũng không ai tin, bởi vì sinh linh biết kết quả đều là Thiên Đế từ Vô Tận Hư Không Ngục cứu ra

- Cực Đế, nhân tài mới nổi mà thôi .

Lăng Đế lắc đầu cười nói, trong mắt của hắn chỉ có Hồng Mông Thần linh, không còn người khác.

Cho dù hắn ngủ say mấy trăm tỷ năm, hắn cũng không tin mình sẽ bị siêu việt, cùng Cực Đế chiến một trận, vừa vặn tuyên bố cho Hồng Mông hắn trở về

Nghe được Lăng Đế tự tin như vậy, đám người Lý Viêm Long, Tiêu Lang lập tức mặt mày hớn hở.

Bọn hắn sùng bái Lăng Đế nên như vậy!

Không nhìn hết thảy cường địch trên thế gian!

- Lăng Đế ở nơi này?

Đúng lúc này, một tiếng cười bá đạo truyền đến, chỉ thấy sâu trong tinh không, Đường Khuynh Thiên khiêng cự kiếm đi đến, hắc bào phần phật, tự phụ như kiếm ý trùng thiên

- Người nào dám gọi thẳng danh hào Đại Đế!

Lý Viêm Long gầm thét nói, nhưng hắn cũng không có xuất thủ, còn tưởng rằng Đường Khuynh Thiên là tìm tới bái Lăng Đế.

Mỗi ngày đều có rất nhiều cường giả tìm tới bái, bọn hắn đã thành thói quen, chỉ là đối với thái độ của Đường Khuynh Thiên, hắn rất khó chịu

- Ta chính là Tô Đế Tông Đường Khuynh Thiên! Lăng Đế dám đánh với ta một trận không?

------oOo------

Chương 2275: Tô Đế Tông kiếm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường Khuynh Thiên cuồng tiếu nói, tự báo danh hào, hoàn toàn không sợ Lăng Đế.

Tô Đế Tông!

Trong tinh không toàn bộ sinh linh xôn xao, những đại lục quay chung quanh Cự Tháp cũng có thật nhiều sinh linh cư trú, nghe được âm thanh của Đường Khuynh Thiên, nhao nhao bay lên, chuẩn bị chiến đấu.

- Tô Đế Tông?

Lăng Đế hiếu kỳ quay đầu hỏi một câu, hiển nhiên chưa nghe nói qua.

- Tô Đế chính là một vị tuyệt thế thiên kiêu ở sau Cực Đế, có hi vọng trở thành vị k Bất Bại Đại Đế ế tiếp

Một vị Tạo Hóa Thái Hư Tôn trả lời, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc

Thủ hạ của Tô Đế có nhóm cường giả này?

Oanh...

Đường Khuynh Thiên bộc phát ra toàn bộ khí thế, giơ cao cự kiếm nói:

- Lăng Đế! Nếu như ngươi không ra! Ta liền huyết tẩy toàn bộ sinh linh ở nơi này!

Lời vừa nói ra, vô số sinh linh tức giận.

- Gia hỏa này qua cuồng vọng đi!

- Đường Khuynh Thiên tính là thứ gì? Hạng người vô danh mà thôi! Cũng dám cuồng!

- Chúng ta cùng lên đi!

- Đúng rồi! Không cần Đại Đế tự mình xuất thủ? Chúng ta liền có thể trừng trị hắn!

- Kiếm khí của hắn thật mạnh, ta còn chưa bao giờ thấy qua kiếm khí mạnh như thế.

Các sinh linh tức giận mắng, nhao nhao lấy ra pháp bảo, chuẩn bị chiến đấu

Đúng lúc này, Lăng Đế bước ra, xuất hiện ở trước rất nhiều đại lục, ngóng nhìn Đường Khuynh Thiên nói:

- Tới đi!

Ánh mắt của Đường Khuynh Thiên rơi vào trên người Lăng Đế, ánh mắt ngưng tụ, thầm nghĩ:

- Hắn là Lăng Đế sao, quả nhiên danh bất hư truyền.

Mặc dù trong lòng có chút hoảng, nhưng mặt ngoài hắn vẫn cuồng vọng

như cũ

- Tới đi! Lăng Đế! Hôm nay để ngươi biết Tô Đế Tông của chúng ta lợi hại!

Trên mặt Đường Khuynh Thiên tràn ra từng Huyết Văn, nụ cười trở nên dữ tợn, như là ác ma thị huyết.

Đại chiến sắp bạo phát!

…

- Dừng lại!

Tần Quân đang nhắm mắt dưỡng thần lại bị quấy nhiễu, từ Cổ Thánh Đế Đạo bay tới, đã qua hai ngày, luôn có sinh linh không có mắt muốn đánh cướp hắn.

Chủ yếu là Chí Tôn Cửu Long Ỷ vừa nhìn liền không phải là phàm vật, làm cho người ta trông mà thèm

Tần Quân trợn mắt nhìn, chỉ thấy một chiếc Linh chu dài ngàn trượng đang nhanh chóng bay tới hắn, bên trên có hai Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, còn có vài chục Hồng Mông Đại Tự Tại, sinh linh còn lại tu vi cũng vượt qua Dung Đạo, trách không được dám tìm hắn gây sự

Hắn mỉm cười, cũng không hề để ý, lần nữa nhắm mắt.

- A a a...

- A...

- Thứ gì?

Lúc này, trên Linh chu phía trước truyền đến tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, để Tần Quân nhíu mày, lần nữa mở mắt nhìn, chỉ thấy chiếc Linh chu kia đã dừng lại, hắn có thể nhìn thấy từng đợt máu tươi từ trong Linh chu bay tung tóe ra, phảng phất như bên trong đang trình diễn đồ sát

Thần thức quét tới, mới nhìn rõ một thân ảnh huyết nhục mơ hồ ở trên

Linh chu giết chóc sinh linh, hai Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ mạnh nhất đã đầu một nơi thân một nẻo, nguyên thần cũng bị thôn phệ

Tốc độ của hung vật này cực nhanh, mỗi một giây có thể giết mười mấy sinh linh, thủ đoạn vô cùng hung tàn, không có chút thương hại nào.

- Đó là cái gì?

Tần Quân nhíu mày, cái đồ chơi này nhìn liền buồn nôn.

Rất nhanh, sinh linh trong cả Linh chu bị hung vật thần bí đồ sát hầu như không còn, máu tươi nhiễm boong thuyền, mùi máu tươi phiêu tán ra

------oOo------

Chương 2276: Vô hạn trưởng thành (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không có tu vi cảnh giới, nhưng tốc độ cùng lực lượng rõ ràng đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

Tần Quân lẩm bẩm, đối với hung vật máu thịt be bét kia sinh ra hứng thú

Lúc này, hắn nhấc tay khẽ vẫy, cách không hấp hung vật tới.

Hung vật thần bí liều mạng giãy dụa, đáng tiếc ở đâu là đối thủ của Tần Quân, rất nhanh liền bị hút vào trước mặt Tần Quân

Lúc trước Tần Quân còn chưa chú ý tới nó, chắc hẳn thứ này một mực trốn ở trên Linh chu.

- Tê tê tê...

Hung vật nhìn Tần Quân nhe răng nhếch miệng, không có có mắt, cũng không có mũi tai, chỉ có miệng tràn đầy răng nanh, phun như lưỡi dài như rắn, toàn thân huyết nhục lâm ly, buồn nôn đến cực điểm, còn tản ra mũi hôi thối

Tần Quân nhíu mày, đến cùng là thứ gì?

Tác phẩm thất bại của Tạo Vật Chủ?

Trong lòng Tần Quân thầm chửi Hồng Mông Đại Đế, chuẩn bị bóp chết hung vật.

- Chờ một chút!

Đúng lúc này, phương xa truyền đến một thanh âm lo lắng, chỉ thấy một lão giả mặc đạo bào cấp tốc bay tới, tóc trắng đen xen kẽ, thân thể mập mạp, con mắt rất nhỏ, cơ hồ bị thịt che khuất, hắn gấp giọng nói:

- Huynh đài dừng tay a!

Nghe vậy, Tần Quân dừng lại, liếc mắt nhìn qua.

Hung vật vừa nhìn thấy lão giả đạo bào bay tới, giãy dụa càng thêm mãnh liệt, phảng phất như rất e ngại lão giả đạo bào.

- Huynh đài, vật này chính là một trong Hồng Mông Bát Đại Chí Tà Huyết Thị Quỷ Thú, coi như ngươi bóp chết nó, hồn phách của nó cũng có thể đoàn tụ, hơn nữa lần tiếp theo hành tung rất khó tìm kiếm, vì Hồng Mông, ngươi đến giao nó cho ta, ta có thể trấn áp nó.

Đạo bào lão giả nghĩa chính ngôn từ nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Lại là một trong Bát Đại Chí Tà.

Cái đồ chơi này ngược lại lợi hại hơn Hư Không Ma nha.

- Bát Đại Chí Tà yếu như vậy?

Tần Quân cười khẽ nói, tay trái hơi bóp, Huyết Thị Quỷ Thú phát ra tiếng kêu ré chói tai

Đạo bào lão giả thấy mà đau lòng, vội vàng nói:

- Bát Đại Chí Tà trưởng thành là vô hạn, trước kia Huyết Thị Quỷ Thú có thể thôn phệ Tạo Hóa Thái Hư Tôn, sau bị Bất Bại Đại Đế chém giết, mới

trưởng thành lần nữa

Trưởng thành vô hạn?

Sau khi chết còn có thể phục sinh?

Tần Quân nhíu mày, cái thuộc tính này không khỏi mạnh đến quá phận a?

Những lời này, để Tần Quân bắt đầu nhìn thẳng vào Bát Đại Chí Tà, tuy Huyết Thị Quỷ Thú quá mức xấu xí, hắn thật sự là chướng mắt, còn không bá khí bằng Hư Không Ma của Tôn Ngộ Không.

- Ngươi nói lai lịch của Bát Đại Chí Tà cho trẫm, trẫm giao nó cho ngươi.

Tần Quân nói.

Đạo bào lão giả thở dài một hơi, hắn nhìn không thấu tu vi của Tần Quân, cho nên không dám cứng rắn đoạt, cũng may Tần Quân không có nói yêu cầu quá phận

- Bát Đại Chí Tà lai lịch bí ẩn, nghe nói từ lúc Hồng Mông sinh ra chúng nó liền tồn tại, do tham niệm sát tâm của chúng sinh biến thành

- Trước kia Bát Đại Chí Tà không bị chúng sinh chú ý, thẳng đến chúng nó cường đại, huyết tẩy Hồng Mông, mạnh nhất chính là Huyền Ngạ Nộ Thú của Chu Ma đại đế, về sau Chu Ma đại đế cũng không cách nào khống chế nó, đành phải diệt sát, qua mấy chục tỷ năm, Huyền Ngạ Nộ Thú xuất hiện lần nữa, đến tận đây, chúng sinh mới hiểu được chỗ cường đại chân chính của Bát Đại Chí Tà

- Đại bộ phận Chí Tà đều đã bị thế lực khắp nơi trấn áp, mà Huyết Thị Quỷ Thú này gần đây từ chỗ của ta trốn ra, nói thật xấu hổ, cũng may có huynh đài bắt lấy.

Đạo bào lão giả bắt đầu nói một đoạn bí mật của Hồng Mông, để Tần Quân suy tư.

Nguyên lai Bát Đại Chí Tà có lai lịch sâu như vậy

Xem ra cái đồ chơi này xác thực lợi hại, tiềm lực trưởng thành vô hạn, còn

giết không chết

Ngày sau phải bồi dưỡng Hư Không Ma một chút a.

Về phần Huyết Thị Quỷ Thú.

Quá xấu!

Tần Quân ném Huyết Thị Quỷ Thú cho đạo bào lão giả, nói:

- Cầm đi đi!

- Đa tạ huynh đài!

Đạo bào lão giả hớn hở ra mặt, kích động không thôi, liền tranh thủ thu Huyết Thị Quỷ Thú vào trong tay áo, có thể thấy được tu vi của hắn cũng rất mạnh, nếu không có thể nào dễ dàng thu phục Huyết Thị Quỷ Thú như thế?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, tiếp tục đi theo quang điểu tiến lên.

- Xin hỏi danh hào của huynh đài? Ta tên Trần Đạo Đức!

------oOo------

Chương 2277: Vô hạn trưởng thành (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả vội vàng hô nói, thuận tiện tự giới thiệu, hắn cảm thấy Tần Quân rất không tệ, có thể kết giao một phen.

- Thiên Đế.

Tần Quân cũng không quay đầu lại vứt xuống hai chữ, rất nhanh liền tan biến ở trong tinh không.

Thiên Đế?

Trần Đạo Đức ngẩn người, nỗ lực suy tư một lát, lộ ra vẻ chợt hiểu.

- Nguyên lai là hắn.

Đại khái qua ba ngày, quang điểu rốt cục mang theo Tần Quân đi vào trước mặt Cực Đế .

Giờ phút này, Cực Đế ngồi xếp bằng ở trên một ngôi sao tu luyện, viên tinh cầu này không có nước, ngay cả hoa cỏ cây cối cũng không có, chỉ có mặt đất nham thạch trụi lủi, hoang vu tịch liêu

Cảm nhận được Tần Quân tới gần, Cực Đế mở mắt, sau đó đứng dậy, trên mặt tươi cười.

Rất nhanh, quang điểu bay vào trong cơ thể hắn, hóa thành hư vô, Tần Quân cũng từ trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ dựng dậy, Long Ỷ hóa thành một vệt ánh sáng chui vào sau lưng hắn, biến mất không thấy gì nữa

- Thế nào, một người đối mặt Lăng Đế, ngươi sợ sao?

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi, nơi này ngoại trừ Cực Đế, không còn ai khác, hắn còn tưởng rằng Cực Đế chỉ mời hắn.

- Sợ? Ta khi nào sợ qua?

Cực Đế buông tay cười.

- Ta chỉ là muốn để ngươi nhìn ta đánh bại Lăng Đế, đánh bại vị Bất Bại Đại Đế thứ nhất!

Nói đến chỗ này, trong mắt Cực Đế tràn đầy tinh quang, không có chút nhụt chí bị Tần Quân đánh bại nào.

Tần Quân cười cười, cũng không nói gì thêm.

Hắn thấy, Lăng Đế hẳn sẽ không yếu hơn Cực Đế, thiên phú của Lăng Đế hắn là biết, năm đó có thể trở thành đệ nhất cường giả dưới Hồng Mông Thần linh, tuyệt không phải hư danh.

- Còn có một vị, hắn đoán chừng cũng sắp tới .

Cực Đế nói sang chuyện khác, đang khi nói chuyện, tay phải vung lên, một gian tửu quán hiển hiện ra, không xa hoa, thậm chí có chút đơn sơ.

Trong quán có một tên tiểu nhị đang bận rộn, tựa như chân nhân.

- Chúng ta uống rượu chờ đợi a.

Cực Đế nói.

- Không nghĩ tới ngươi cũng thích uống rượu, còn tưởng rằng ngươi ngoại trừ chiến đấu, không có những yêu thích khác.

Tần Quân trêu chọc.

Cực Đế khục khục một tiếng, vẻ xấu hổ chợt lóe lên nói:

- Mỹ tửu phối chiến đấu, càng thú vị .

- Nha, ngươi còn có nhã hứng như thế.

Tần Quân giống như cười mà không phải cười, để Cực Đế hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Hai người tới trong quán một ngồi xuống, tiểu nhị cấp tốc bưng hai bầu rượu lên, cười nói:

- Hai vị khách quan từ từ thưởng thức.

- Đây là Khí Linh?

Tần Quân lung lay bát rượu, hỏi.

- Ừm, trong lúc rảnh rỗi, liền sáng tạo ra hắn cùng tửu quán này.

Cực Đế gật đầu nói, có thể thấy được hắn bình thường thật là rảnh rỗi đến bị khùng.

Hai người vừa uống rượu vừa nói chuyện phiếm, Cực Đế bắt đầu lộ ra kế hoạch của mình cho Tần Quân

Tên này khiêu chiến Lăng Đế xong, còn chuẩn bị đi chiến Khánh Đế, Nạp Lan Tôn Vương.

Đại khái đi qua một canh giờ, lại có một người giáng lâm

Đúng là Tô Đế!

Tô Đế vẫn mặc áo trắng, khuôn mặt trở nên sạch sẽ, khóe miệng mang theo ý cười, so sánh với trước kia lạnh như băng, tưởng như hai người.

- Quả nhiên, Thiên Đế ngươi cũng ở đây.

Tô Đế cười đi vào trong tửu quán.

- Ngươi cũng tới, nhanh ngồi đi.

Tần Quân cười nói, trong lòng cảm khái vạn phần, ba người bọn hắn lần nữa đoàn tụ.

Nói ra, đây coi như là lần thứ nhất bọn hắn tụ rượu, lần trước là ở Hỗn Độn sơ khai, nhưng khi đó sau khi bọn hắn chiến đấu kết thúc liền phân tán, mấy trăm tỷ năm sau lại không có cơ hội như vậy, cho đến hôm nay.

------oOo------

Chương 2278: Đại Diễn Thần chi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi lại mạnh lên!

Tô Đế ngồi ở đối diện Tần Quân, nhìn Cực Đế tán thưởng.

Phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, cũng chỉ có Cực Đế thiên phú có thể sánh vai hắn, về phần Tần Quân, thân phận đặc thù, không tính ở bên trong.

- Ngươi cũng thế, chờ ta chiến xong Lăng Đế, trước chiến ngươi!

Cực Đế nhìn Tô Đế cười nói, thế nhân không biết, hai đế ở trong mấy trăm tỷ năm cũng không ít lần giao chiến, nhưng đều khó khăn phân thắng bại

- Hừ, lần này, ngươi chắc chắn thất bại.

Tô Đế tràn đầy tự tin.

Cực Đế lắc đầu cười một tiếng, thua Tần Quân, hắn chịu phục, nhưng hắn sẽ không thua Tô Đế!

- Trên Tạo Hóa Thái Hư Tôn là cảnh giới gì?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, kỳ thực hắn rất ngạc nhiên tại sao lại có tồn tại trên Tạo Hóa Thái Hư Tôn, không có Thủy Nguyên khí, còn có thể tu luyện lên cao?

- Trên Tạo Hóa Thái Hư Tôn, là Đại Diễn Thần chi, muốn đạt tới cảnh giới này, liền phải để tạo hóa của mình tiến tới diễn hóa, quá trình vô cùng khó.

Tô Đế trả lời.

Cực Đế tự đắc cười một tiếng, rõ ràng hắn cũng là Đại Diễn Thần chi.

Đại Diễn Thần chi!

Tần Quân ở trong lòng mặc niệm cảnh giới này, Hồng Mông phát triển quả nhiên vượt qua trong dự liệu của hắn

Sau đó, hắn không tiếp tục hỏi nhiều, tuy Tô Đế chỉ nói một câu, nhưng đã vạch rọ làm sao thành tựu Đại Diễn Thần chi

- Đúng rồi, Lăng Đế không đơn giản, ngươi phải cẩn thận .

Tô Đế uống một chén rượu, nói sang chuyện khác.

Khóe miệng Cực Đế giương lên, nói:

- Nếu như hắn quá yếu, ta căn bản sẽ không khiêu chiến hắn .

- Trước đó không lâu ta phái người đi khiêu chiến Lăng Đế, nhưng thất bại thảm hại.

Tô Đế lắc đầu cười.

- Đoán chừng là thủ hạ ngươi quá yếu đi!

Tần Quân hừ lạnh.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, dưới tay hắn cũng không ai có thể đối chiến Lăng Đế a.

Xem ra bồi dưỡng Thần Ma, vẫn phải thêm chút sức.

- Hắn là Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn, đáng tiếc bị Lăng Đế một quyền diệt đảm phách, chiến đấu còn chưa bắt đầu liền kết thúc

Tô Đế bất đắc dĩ nói, nhấc lên chuyện này, hắn liền im lặng.

Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn!

Cực Đế cùng Tần Quân đồng thời để chén rượu xuống, một lần nữa xem kỹ Tô Đế.

Tô Đế lại có thủ hạ mạnh như thế?

Đối mặt ánh mắt hai người, Tô Đế đắc ý cười nói:

- Làm sao? Rất kinh ngạc sao?

- Không kinh ngạc, không phải thua Lăng Đế sao? Còn bị bại mất mặt như vậy.

Tần Quân cầm ly rượu lên, vừa nhìn Tô Đế nháy mắt ra hiệu, để nụ cười của Tô Đế cứng đờ.

Tuy rất muốn phản bác Tần Quân, nhưng đúng là sự thật.

Hắn chỉ có thể thầm mắng Đường Khuynh Thiên quá nhu nhược.

Ba người tiếp tục đàm tiếu uống rượu, Tinh Cầu hoang vu, không người quấy rầy bọn hắn

Cùng lúc đó, tin tức liên quan tới Cực Đế muốn khiêu chiến Lăng Đế đã truyền khắp Nam Hồng Mông, thậm chí tin tức truyền đi Bắc Hồng Mông, Tây Hồng Mông, Đông Hồng Mông còn lại, chấn động vô số sinh linh

Không nghĩ tới Lăng Đế vừa xuất thế liền có người khiêu chiến hắn, hơn nữa còn là một Bất Bại Đại Đế

Về phần Đường Khuynh Thiên, bởi vì còn không có chiến đấu liền bị Lăng Đế dọa sợ, chỉ trở thành trò cười, không có truyền đi oanh oanh liệt liệt

Trong đại điện, Khánh Đế ngồi ở trên cao, nhíu mày, trầm giọng hỏi:

- Lời ấy thật chứ?

- Tuyệt không hư ngôn, Cực Đế, Tô Đế cùng Thiên Đế xác thực tụ tập chung một chỗ!

Trên điện, một đạo bạch khí trả lời nói, nó như một đoàn liệt diễm màu trắng lơ lửng, lại có thể miệng nói tiếng người

- Tô Đế vậy mà cũng quay về rồi, xem ra lúc trước Đường Khuynh Thiên xưng đến từ Tô Đế Tông là thật.

Khánh Đế lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Nam Hồng Mông tụ tập nhiều cường giả như vậy, cũng không chuyện tốt

- Chúng ta muốn xuất thủ hay không?

------oOo------

Chương 2279: Đại Diễn Thần chi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch khí hỏi, trong lời nói lộ ra sát ý.

Nghe vậy, Khánh Đế bắt đầu trầm tư, hắn cũng đang do dự.

Tiếp tục như vậy nữa, Nam Hồng Mông thế tất sẽ trở thành vùng đất để các Đại Năng tranh bá, hắn thân là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả có thể nào ngồi nhìn mặc kệ?

Nhưng lấy thực lực của hắn, nếu đắc tội Lăng Đế, Chính Hoa Tà Phật, Chu Ma đại đế, tuyệt đối sẽ rất thảm.

Trong lúc nhất thời, Khánh Đế lâm vào thiên nhân giao chiến.

Thật lâu sau.

Hắn mở miệng nói:

- Trước triệu tập Khánh Thần Thị, chờ hiệu lệnh của ta!

- Vâng!

Bạch khí cấp tốc đáp lại nói, sau đó tiêu tán ở trên điện.

Ánh mắt của Khánh Đế trở nên thâm thúy, không biết suy nghĩ cái gì.

Chỉ chớp mắt, ba ngày lần nữa đi qua.

Tần Quân cùng Tô Đế đi theo Lăng Đế xuất phát, chuẩn bị tiến về Lăng Đế phong.

Lăng Đế phong lấy tháp làm trung tâm, vô số đại lục chiếm cứ, hình thành tráng cảnh, bởi vì nhìn từ đằng xa, cực giống một ngọn núi, cho nên được vinh dự Lăng Đế phong.

Tốc độ của tam đế sao mà nhanh.

Không đến một nén nhang thời gian, bọn hắn liền tới trước Lăng Đế phong

Bọn hắn rơi vào trên một viên sao băng, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Tô Đế ngồi xếp bằng trên mặt đất, mà Cực Đế thì đứng đấy

ngóng nhìn Lăng Đế phong.

Khoảng cách khai chiến, còn thiếu một chút thời gian, hắn muốn ở trước mặt chúng sinh, đường đường chính chính đánh bại Lăng Đế

Chung quanh Lăng Đế phong đã có thật nhiều sinh linh chạy tới, mắt thấy Cực Đế đến, lập tức phấn chấn.

- Cực Đế đến rồi!

- Hai người kia là ai?

- Đây không phải là Tô Đế sao? Ti... sao hắn lại tới đây? Còn cùng Cực Đế chung một chỗ!

- Tô Đế? Là Tô Đế có hi vọng trở thành Bất Bại Đại Đế nhất kia?

- Một vị khác là ai? Thật khí phách, dám ngồi một mình trên long ỷ!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, trong chốc lát, Tần Quân cảm giác được vô số đạo thần thức đảo qua thân thể mình, để hắn âm thầm nhíu mày.

Hắn thờ ơ, ở trong lòng phân phó nói:

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Dù sao chờ đợi cũng nhàm chán, không bằng triệu hoán Thần Ma trợ hứng.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, ngón tay Tần Quân đi theo động đậy, gõ lan can của Chí Tôn Cửu Long Ỷ

Cùng lúc đó, trước cung điện vĩ ngạn của Lăng Đế phong, đám người Lý Viêm Long, Tiêu Lang xuất hiện ở trên quảng trường, số lượng so với trước đó còn nhiều hơn một chút, có thể thấy được lực thu hút của Lăng Đế

- Đại chiến như thế, có thể nào thiếu ta?

Một âm thanh thê lương truyền đến, để Tần Quân mở mắt

Chính Hoa Tà Phật!

Chỉ thấy phương xa bay tới hai mươi bốn cái mộc quan, như 24 đạo lưu tinh, xẹt qua Hồng Mông tinh không.

Bọn chúng đến để vô số sinh linh sôi trào.

Tên tuổi của Chính Hoa Tà Phật cũng không kém Cực Đế, thậm chí cao hơn, mặc dù hắn không phải Bất Bại Đại Đế, nhưng thực lực lại mạnh hơn một số Bất Bại Đại Đế, truyền thuyết liên quan tới hắn lưu truyền rộng rãi ở trong Hồng Mông

Hắn thân là Tà Phật, truyền thuyết của hắn tự nhiên tràn ngập sắc thái khủng bố, có thể cùng Chu Ma đại đế làm bạn, tự nhiên không phải người lương thiện

Tần Quân chú ý tới Chu Ma đại đế không có đi theo, xem ra sự tình có kỳ quặc

Hắn nhớ kỹ sở dĩ Tà Phật phục sinh Chu Ma đại đế, giống như chính là vì đối phó Lăng Đế

Chính Hoa Tà Phật đến, khiến cho Lăng Đế cũng xuất hiện ở trên quảng trường

- Như thế nào là hắn?

Lăng Đế nhíu mày, tự lẩm bẩm, trong lòng suy đoán sư tôn Đấu Chiến Thắng Phật của Chính Hoa Tà Phật có xuất hiện hay không?

Đấu Chiến Thắng Phật là tồn tại cực mạnh a!

Lúc này, ánh mắt hắn ném về phía Cực Đế, kết quả thoáng nhìn Tần Quân, lập tức trừng to mắt.

- Làm sao có thể! Là hắn!

Lăng Đế động dung, thân thể run nhè nhẹ, một màn này bị rất nhiều sinh linh chú ý tới, âm thầm kinh hãi, còn tưởng rằng Lăng Đế bị Cực Đế hù sợ.

Tần Quân cảm nhận được ánh mắt của Lăng Đế, thế là nhìn hắn nhoẻn miệng cười, chỉ là nụ cười rất có thâm ý.

------oOo------

Chương 2280: Cái thế đại chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Lữ Trĩ, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Lữ Trĩ?

Khóe miệng Tần Quân giật một cái, đây không phải nữ nhân của Lưu Bang sao?

Đại Hán vừa lập, Lữ Trĩ tàn sát công thần, vô cùng ngoan độc, trong đó liền bao quát Hàn Tín.

Đám người đi theo Lưu Bang tranh đấu giành thiên hạ kia tựa hồ không ai được chết tử tế, trừ khi tự động thoái ẩn.

- Triệu hoán lần nữa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, cùng lúc đó, Lăng Đế thu hồi ánh mắt.

- Hẳn là hắn, nhưng vì sao chỉ có tu vi Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Trong lòng Lăng Đế nghi hoặc, năm đó được Tần Quân cứu, Tần Quân liền trở thành ân nhân cùng mục tiêu duy nhất trong lòng của hắn

Về sau, hắn tìm Hồng Mông Thần linh, muốn gặp Thiên Đế, đáng tiếc Thiên Đế đã không còn, nhưng bởi vì hắn kiên nhẫn, Hồng Mông Thần linh liền thể hiện ra giọng nói và dáng điệu của Tần Quân cho hắn, để hắn

vĩnh viễn ghi nhớ.

Cho nên vừa gặp Tần Quân, hắn trong nháy mắt liền nhận ra.

Trong lúc nhất thời, Lăng Đế tâm loạn như ma, ánh mắt nhìn chằm chằm Tần Quân

Một màn này rơi ở trong mắt những sinh linh khác, Lăng Đế phảng phất như một mực nhìn Cực Đế, về phần Tần Quân, thì bị bọn hắn xem nhẹ

Vô luận là Cực Đế, hay Tô Đế, danh vọng đều viễn siêu Tần Quân.

- Chậc chậc, gia hỏa này nhìn chằm chằm vào ngươi đó.

Tô Đế nhìn Tần Quân nháy mắt ra hiệu, cười nói, nghe mà Tần Quân im lặng

Giọng điệu này làm sao có điểm gì là lạ?

Cực Đế mặt không biểu tình, lẳng lặng nhìn Lăng Đế phong, chờ đợi thời gian ước chiến đến

Thời gian tiếp tục chuyển dời, càng ngày càng nhiều cường giả tới chung quanh Lăng Đế phong, khi bọn hắn nhìn thấy Cực Đế cùng Lăng Đế tranh phong tương đối, nhao nhao an tĩnh lại, chờ đợi đại chiến mở ra

- Muốn khai chiến sao?

Khánh Đế mang theo một đám thủ hạ chạy đến, nhìn qua Cực Đế, hắn chau mày, bây giờ khí tức của Cực Đế để hắn cảm thấy nguy hiểm rất mạnh, nói rõ Cực Đế sẽ không thua hắn.

Rất nhanh, hắn chú ý tới Tô Đế, Tần Quân, Chính Hoa Tà Phật, lông mày một mực không có giãn ra, những cường giả này tùy tiện một vị, đều có thể càn quét Nam Hồng Mông, hắn làm sao có thể không hoảng?

Đại khái đi qua nửa nén hương thời gian, Trần Đạo Đức từng cùng Tần Quân có duyên gặp mặt một lần cũng tới.

Khi hắn nhìn thấy đội hình ở chung quanh Lăng Đế phong, cũng ngẩn

người.

Nhất là nhìn thấy Tần Quân cùng Tô Đế, Cực Đế ở chung một chỗ, sắc mặt biến hóa, trong lòng may mắn, trước đó may mắn không cùng Tần Quân phát sinh mâu thuẫn, nếu không hậu quả khó mà lường được

- Còn bao lâu?

Tần Quân nhịn không được hỏi, mỗi một giây đều có thần thức quét tới thân thể hắn, làm cho hắn rất khó chịu.

- Sắp rồi!

Cực Đế không quay đầu lại, nhưng cấp tốc cho ra đáp lại.

Tô Đế hai tay chống đất, tư thái tùy ý, cười nói:

- Thiên Đế, ngươi đã đợi không kịp? Nếu không, ngươi ta trước chiến một trận?

- Trẫm không có ý kiến.

Tần Quân cười khẽ.

Lời vừa nói ra, ánh mắt hai người lập tức đụng vào nhau, nụ cười lẫn nhau đều trở nên lạnh lùng

Chơi thì chơi, nếu như thật chiến, bọn hắn ai cũng sẽ không thủ hạ lưu tình, nhất định phải chiến thắng đối phương

- Các ngươi đừng làm rộn! Chờ ta chiến thắng Lăng Đế, ba người chúng ta tái chiến thống khoái!

Cực Đế nhịn không được quay đầu, sợ Tần Quân cùng Tô Đế đấu trước

Đối với cái này, Tần Quân cùng Tô Đế ngẩn người, đồng thời cười ha hả

Một bên khác, Chính Hoa Tà Phật từ trong Mộc Quan leo ra, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tô Đế, trên mặt đỏ thẫm nhíu mày, để người tê cả da đầu

- Tên kia...

Chính Hoa Tà Phật lẩm bẩm, thần sắc có chút không tự nhiên.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Tô Đế liếc mắt nhìn đi, hừ lạnh một tiếng, nhưng lại như Tinh Thần bạo tạc, vang vọng bên tai Chính Hoa Tà Phật, đáng tiếc Chính Hoa Tà Phật thờ ơ, vẫn như cũ chăm chú nhìn Tô Đế

Tô Đế rất khó chịu, muốn đánh gia hỏa này tơi bời.

Tần Quân mỉm cười, trong mắt đầy thâm ý làm người khác không thể nào hiểu được

- Lăng Đế, chuẩn bị xong chưa?

Đúng lúc này, Cực Đế mở miệng hỏi, âm thanh vang vọng tinh không, nhóm lửa tâm tình của toàn bộ sinh linh

Cho tới bây giờ, sinh linh tụ tập ở đây đã vượt qua một tỷ, còn đang không ngừng tăng nhiều

------oOo------

Chương 2281: Cái thế đại chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tùy thời có thể bắt đầu!

Lăng Đế bình tĩnh nói, đang khi nói chuyện, tay phải hắn vung lên

Ngay sau đó phía trước bỗng nhiên xuất hiện một quang cầu to lớn trong suốt, đường kính đạt tới trăm vạn dặm, bên trong không có vật gì, như là Tinh Cầu bị chạm rỗng

- Đây là Hồng Mông Giới cầu, ngươi cùng Bản Đế ở bên trong chiến đấu, sẽ không ảnh hưởng đến Hồng Mông tinh không, có dám đi vào không?

Lăng Đế giới thiệu nói, âm thanh quanh quẩn trong tinh không, vang vọng thật lâu.

Hồng Mông Giới cầu!

Các sinh linh lập tức rối loạn lên, hiển nhiên tên tuổi của cầu này rất lớn

- Hồng Mông Giới cầu? Hồng Mông Chí Bảo trong truyền thuyết a!

- Truyền thuyết cầu này chính là Hồng Mông Thần linh sáng tạo, vì chính là để các cường giả thỏa thích chiến đấu!

- Tựa như là Cửu Cực Càn Đế sáng tạo, vị Thần linh này rất thích chiến đấu.

- Như vậy chúng ta có thể thỏa thích quan chiến!

- Ta rất hiếu kì, Lăng Đế là làm sao đạt được Hồng Mông Giới cầu?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đều cảm giác huyết mạch sôi sục, không cách nào khống chế tâm tình.

Bất Bại Đại Đế sớm nhất chiến Bất Bại Đại Đế trẻ tuổi nhất!

Trận chiến này tuyệt đối có thể đi vào sử sách!

- Có gì không dám?

Cực Đế hét lớn một tiếng, lúc này bay vào Hồng Mông Giới cầu, khiến cho tầng ánh sáng trong suốt nổi lên quang mang.

Lăng Đế cái thế vô số năm, Cực Đế tin tưởng nhân phẩm của hắn.

Huống chi sinh linh quan chiến nhiều như vậy, nếu như Lăng Đế làm trò mờ ám, như vậy tên tuổi của hắn cũng xong.

Thấy cảnh này, Lăng Đế mỉm cười, đi theo bay vào Hồng Mông Giới cầu, hai Bất Bại Đại Đế vào cầu, tinh không trong nháy mắt an tĩnh lại, toàn bộ sinh linh đều đang đợi.

- Có ý tứ.

Mắt Tô Đế sáng lên, ánh mắt không có hảo ý liếc nhìn Tần Quân.

Mặc dù Tần Quân không có nhìn hắn, nhưng có thể cảm nhận được tâm ý của hắn.

Tên này cũng muốn mượn Hồng Mông Giới cầu đánh với hắn một trận.

- Đại Đế có thể thắng a?

Tiêu Lang thận trọng nhìn Lý Viêm Long hỏi, đối mặt Lăng Đế, khí thế của Cực Đế vậy mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, để hắn có chút bận tâm.

- Hừ! Lăng Đế là vô địch!

Lý Viêm Long hừ lạnh.

Cùng lúc đó, Lăng Đế cùng Cực Đế treo lơ lửng ở giữa trời đối lập, cách xa nhau không đến trăm mét, khoảng cách này đối với Đại Diễn Thần chi như bọn hắn mà nói, căn bản tính không được khoảng cách.

- Hậu sinh khả úy .

Lăng Đế nhìn Cực Đế, nói câu nói đầu tiên.

Đối với cái này, Cực Đế thờ ơ, loại lời này chỉ có từ trong miệng Tần Quân nói, hắn mới cảm thấy vinh diệu, từ những trong miệng người khác truyền ra, hắn sẽ chỉ cảm nhận nhục nhã

Từ khi hắn rời Hỗn Độn, thanh âm như vậy nghe không biết bao nhiêu lần, địch nhân đều khinh miệt hắn tuổi trẻ, miệt thị thực lực của hắn

Oanh...

Cực Đế đột nhiên bộc phát ra khí thế, cho dù cách Hồng Mông Giới cầu, các sinh linh cũng có thể cảm nhận được cỗ uy áp trực diện linh hồn kia

Thật mạnh!

Trước nay chưa có!

Tuyệt đại bộ phận sinh linh chưa bao giờ cảm thụ qua uy áp như thế, các sinh linh đều nghẹn họng nhìn trân trối, khí thế của Cực Đế toàn bộ bạo phát, rung động mỗi một vị sinh linh

Cho dù là Chính Hoa Tà Phật, ánh mắt cũng từ trên thân Tô Đế chuyển di, rơi vào trên thân Cực Đế

- Ý chí chiến đấu rất cao a.

Lăng Đế khẽ cười một tiếng, vừa dứt lời, hắn trong nháy mắt đi vào trước mặt Cực Đế, cuồng phong gào thét, cho dù là Thái Nguyên Thủy Tổ đối mặt phong áp này, cũng sẽ trong nháy mắt bạo thể mà chết

Nhưng mà, mí mắt của Cực Đế không có nhảy một chút, lạnh lùng nhìn Lăng Đế.

Bốn phân thân đồng thời từ trong cơ thể hắn tràn ra.

Ngũ Tướng Thần Cực công!

------oOo------

Chương 2282: Ngũ Tướng Thông Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Lăng Đế hóa thành quang mang ở trong Hồng Mông Giới cầu cao tốc vọt đi, đi theo phía sau là năm Cực Đế, tốc độ của Cực Đế không kém hắn chút nào, nhanh đến cực hạn, trong sinh linh quan chiến, chỉ có chút ít mấy người có thể thấy rõ, phần lớn người chỉ có thể nhìn thấy sáu đạo lưu quang.

Chiến đấu triệt để bạo phát!

Lăng Đế cũng sẽ không để cho mình một mực ở vào hạ phong, quay người oanh ra một quyền

Một quyền này phách tuyệt Hồng Mông!

Lực lượng cuồng bạo mà vô hình trực tiếp đánh bay năm vị Cực Đế đuổi sát theo, lực lượng kinh khủng oanh năm vị Cực Đế đến tường ánh sáng của Hồng Mông Giới cầu, dẫn đến vô số sinh linh kinh hô

Bọn hắn còn tưởng rằng Cực Đế sẽ đánh vỡ Hồng Mông Giới cầu

Cực Đế không có bị đánh tan ý chí chiến đấu, cùng bốn phân thân bẻ bẻ cổ, lần nữa lao thẳng về phía Lăng Đế

Cùng lúc đó, toàn thân hắn bò đầy đường vân màu đen quỷ dị, khí tức đi theo đột nhiên biến đổi

- A?

Lăng Đế nhíu mày, tựa hồ thấy đồ vật ghê gớm gì đó.

Cực Đế sẽ không cho hắn thời gian suy nghĩ, mang theo bốn phân thân lấy tư thế cực kỳ tấn mãnh giết tới trước mặt Lăng Đế

Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn cấp tốc từ trong cơ thể Cực Đế bay ra, trọn vẹn chín cái, quấn quanh thân, hắn vỗ ra một chưởng, chín Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn hợp thành một đường, thế không thể đỡ

Hai tay Lăng Đế khoanh tròn, ngay sau đó cường quang tóe hiện, chín cái Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn bị bắn ra.

Hưu! Hưu! Hưu.

Năm Cực Đế từ phương hướng khác nhau bức đến trước mặt Lăng Đế, triển khai cận thân tác chiến.

Lăng Đế làm đệ nhất cường giả trong Hồng Mông sinh linh, nhục thân cường đại đến cực điểm, lúc trước hắn có thể thành tựu Bất Bại Đại Đế, cũng không phải dựa vào pháp thuật nghịch thiên, mà là bằng vào một thân sức mạnh mạnh mẽ

Nhóm Hồng Mông sinh linh đầu tiên đều như thế, lúc đầu tỉnh tỉnh mê mê, đều dựa vào nhục thân chiến đấu

Cứ như vậy, một trận cận chiến đặc sắc tuyệt luân triển khai

Cùng lúc đó, Tần Quân lần thứ hai triệu hoán lần nữa, triệu hoán được Lưu Bang.

- Đầu tiên là Lữ Trĩ, lần thứ hai là Tiêu Hà, hiện tại lại là Lưu Bang? Hôm nay là Hán Sơ độc diễn sao?

Tần Quân ở trong lòng thầm nhủ, nghĩ xong, hắn để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Lưu Bang.

- Lưu Bang, đến từ dân gian truyền thuyết!

- Thân phận: Hán Cao Tổ!

- Công pháp: Đại Phong công!

- Tu vi: Luyện Khí cảnh tầng ba!

- Thần thông: Không!

- Pháp bảo: Trảm Xà Kiếm!

- Độ trung thành: 30 (max trị số 100)!

Độ trung thành 30?

Ha ha!

Rất có đảm lượng!

Tần Quân cười lạnh, lúc này, Lưu Bang xuất hiện ở bên cạnh hắn, một thân bố y, như là nông phu làm ruộng, để cho người ta rất khó liên tưởng hắn cùng Hán Cao Tổ lại với nhau

Lưu Bang vừa ra, sắc mặt trong nháy mắt trở nên đen tím, song tay nắm

lấy cổ, cả người quỳ gối ở trên Vẫn Tinh, phảng phất như muốn ngạt thở mà chết.

Hắn bất quá là phàm nhân, có thể nào sinh tồn ở trong Hồng Mông?

Tần Quân cũng không nhìn hắn, tay phải vung lên, rót vào một đạo pháp lực, để Lưu Bang trong nháy mắt hô hấp thông suốt, lúc này đứng dậy, hoảng sợ nhìn về phía chung quanh

Rất nhanh, Lưu Bang bị chiến đấu ở trong Hồng Mông Giới cầu hấp dẫn

- Đó là…

Lưu Bang há to mồm, như gặp quỷ.

Tô Đế liếc mắt nhìn hắn, chợt tiếp tục nhìn chiến đấu.

Oanh! Oanh! Oanh.

Năm vị Cực Đế thể hiện ra ăn ý phi phàm, cấp tốc chiếm thượng phong, đánh cho Lăng Đế trở tay không kịp, chỉ có thể không ngừng xê dịch

Một màn này, để đám người Lý Viêm Long, Tiêu Lang trợn mắt hốc mồm

Cực Đế vậy mà có thể áp chế Lăng Đế?

Cái này sao có thể?

Sinh linh quan chiến còn lại thì không hiểu được, tất cả đều nín thở ngưng thần, sợ bỏ lỡ bất kỳ một điểm mấu chốt nào

- Lăn...

------oOo------

Chương 2283: Ngũ Tướng Thông Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Đế đột nhiên gào thét một tiếng, hai tay chấn khai, pháp lực bành trướng vén bay năm Cực Đế ra ngoài, nhao nhao nện lên tường ánh sáng.

Bị Cực Đế đè đánh, Lăng Đế sao có thể khoan nhượng?

Hắn là Bất Bại Đại Đế thứ nhất a!

Chỉ thấy song quyền của hắn hóa thành kim sắc, đồng tử đi theo hóa thành kim sắc, sắc bén nhìn chằm chằm bản tôn của Cực Đế

Trong năm Cực Đế, chỉ có bản tôn sử dụng được Đại Đạo Sinh Thiên Luân Hoàn, rất dễ nhận biết.

Khí thế của Lăng Đế bắt đầu liên tiếp cất cao, cảm giác cực kỳ áp bách, dù là Cực Đế, thần sắc cũng không khỏi ngưng trọng

Cực Đế cũng sẽ không bị hù dọa, lúc này mang theo Tứ Tướng phân thân phóng đi, cùng phân thân thôi động pháp lực, chuẩn bị thi triển Đại Chu Thiên chưởng.

- Đại Đế Hám Thế quyền!

Lúc này, thanh âm uy nghiêm của Lăng Đế vang lên, như Hồng Chung gõ vang, kinh tâm động phách.

Nắm tay phải của hắn từ bên hông đánh tới, một cột sáng kim sắc đi theo giết ra, tốc độ khoa trương đến cực điểm, ngay cả Cực Đế cũng không kịp phản ứng, tính cả phân thân cùng một chỗ, trong nháy mắt bị dìm ngập.

- Thật nhanh!

Tô Đế khẽ quát một tiếng, Tần Quân cũng ngồi thẳng thân thể, híp mắt lại.

Ầm ầm...

Cột sáng kim sắc đâm vào tường ánh sáng của Hồng Mông Giới cầu, chấn động đến Hồng Mông Giới cầu rung động kịch liệt, phảng phất như sắp bị xông phá

Kim quang thiểm diệu ở trên mặt hơn một tỉ sinh linh, vô cùng sáng chói,

soi ra biểu lộ rung động của bọn hắn

Lưu Bang càng dọa đến co quắp ngã xuống đất, thân thể run rẩy, miệng đủ để nhét một quả trứng gà

- Đại Đế uy vũ a!

Tiêu Lang cao giọng nói, thậm chí nằm rạp trên mặt đất, triều bái Lăng Đế

Không chỉ hắn, đám người Lý Viêm Long cũng như thế, Lăng Đế là tín ngưỡng của bọn họ!

- Thật cường đại.

Chính Hoa Tà Phật lẩm bẩm, Hồng Mông Giới cầu to lớn cơ hồ bị cột sáng kim sắc của Đại Đế Hám Thế quyền chiếm cứ hơn phân nửa, tựa như mặt trời của Hồng Mông, ánh sáng chiếu khắp tinh không.

Giờ khắc này, toàn bộ sinh linh đều cúng bái.

Đây chính là lực lượng của Lăng Đế!

Lực lượng của Bất Bại Đại Đế!

- Đại Đế đúng là Đại Đế, cách Hồng Mông Giới cầu cũng có thể cảm giác được uy áp.

Trần Đạo Đức cảm khái nói, nếu như hắn ở trong Hồng Mông Giới cầu, đoán chừng đã hồn phi phách tán

Cùng lúc đó, tinh không bay tới một đám thân ảnh, chính là các cường giả của Thần Tướng minh, cầm đầu là Đông Đế, bên cạnh hắn còn đi theo một bóng người, rõ ràng là Cụ Lưu Tôn mà Tần Quân từng ở Hỗn Độn sơ khai triệu hoán.

- Đuổi kịp!

Vương Thủ mở miệng nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Hồng Mông Giới cầu.

Đông Đế cùng Cụ Lưu Tôn cũng như thế.

Tần Quân không có chú ý tới bọn hắn đến, ánh mắt định ở trên Hồng Mông Giới cầu.

- A a a a a a...

Tiếng gầm gừ của Cực Đế bỗng nhiên từ trong Hồng Mông Giới cầu vang lên, tựa như phong bạo, chấn động khắp trời!

Một cỗ khí thế cuồng bạo khó mà hình dung ngay cả Hồng Mông Giới cầu cũng đỡ không nổi, để vô số sinh linh tim bay đến cổ họng

- Đây là…

Tần Quân nhướng mày, hắn có thể cảm giác được khí tức của Cực Đế đang lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng lên.

Đây là muốn đột phá?

Oanh một tiếng!

Cột sáng kim sắc trong Hồng Mông Giới cầu bị đánh tan, thân ảnh như Thần Tiên của Cực Đế hiển hiện ra, toàn thân hóa thành màu đen như sắt thép, áo bào phá nát, lộ ra bắp thịt rắn chắc.

Đồng tử của hắn lạnh lùng, chăm chú nhìn Lăng Đế, để Lăng Đế hơi sững sờ

Lúc này, Tứ Tướng phân thân của Cực Đế đã không còn.

Cánh tay cùng bên hông quấn quanh lấy nhiệt khí màu trắng quỷ dị, nhục thân đen bóng, hình thành một hình tượng có lực trùng kích cực mạnh

- Ngũ Tướng Thần Cực công, đại thành!

- Ngũ Tướng Thông Thần!

Cực Đế nhìn chằm chằm Lăng Đế, chậm rãi nói, âm thanh khàn khàn, ẩn chứa sát ý vô tận, như Cửu U Hàn Phong, thổi vào tâm hải của ức vạn sinh linh.

------oOo------

Chương 2284: Đại kiếp tà số (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngũ Tướng Thông Thần!

Thanh âm khàn khàn của Cực Đế rung động hơn một tỉ sinh linh, trên Lăng Đế Phong, toàn bộ sinh linh đều run rẩy nhìn Cực Đế, phảng phất như nhìn thấy ác mộng

Trong Hồng Mông Giới cầu, Cực Đế nhẹ nhàng trôi nổi, khí thế lại đạt đến đỉnh điểm, hoàn toàn không kém hơn Lăng Đế bật hết hỏa lực, song đế đối mặt, khí thế tranh chấp, ai cũng không nguyện ý thua ai

Đối mặt Cực Đế đột nhiên đốn ngộ, Lăng Đế không hốt hoảng chút nào, chỉ là ánh mắt trở nên nghiêm túc

- Thiên phú của ngươi, trong Hồng Mông, không người có thể so sánh, đáng tiếc ngươi đi lầm đường

Lăng Đế mở miệng nói, nghe mà các sinh linh lơ ngơ.

Đi nhầm đường?

Là chỉ Cực Đế không bằng Lăng Đế hắn?

Tần Quân cùng Tô Đế cũng nhíu mày, Cực Đế tiến vào Ngũ Tướng Thông Thần rõ ràng không thích hợp, tuy rất mạnh, nhưng tưởng như hai người

- Khí tức quỷ dị tựa như ma mà không phải ma, giống như yêu lại không phải yêu, hắn đến cùng có lai lịch gì?

Chính Hoa Tà Phật lẩm bẩm, rơi vào trong trầm tư

Khánh Đế cũng như thế, Cực Đế đột nhiên cho hắn một loại cảm giác đã từng quen biết, phảng phất như trước kia gặp qua, cụ thể thời gian nào, hắn lại nghĩ không ra.

Điểm này rất cổ quái.

Hắn là Đại Diễn Thần chi, ký ức sao có thể mơ hồ?

Một bên khác, Đông Đế bấm đốt ngón tay tính Vận Mệnh của Cực Đế, sắc mặt bỗng nhiên trắng nhợt, phốc oa phun ra một ngụm máu tươi, các Thần tướng cả kinh nhao nhao vây tới.

- Đông Đế, ngài không có sao chứ?

Cụ Lưu Tôn vội hỏi, đồng thời trong lòng hoảng hốt, Đông Đế vậy mà không cách nào thôi toán Cực Đế?

Đông Đế lau máu tươi ở khóe miệng, khí tức cả người uể oải, toàn thân bất lực, cũng may có Cụ Lưu Tôn đỡ lấy, hắn run run rẩy rẩy đưa tay, chỉ Cực Đế, trong miệng ngậm máu nói:

- Đại kiếp tà số, hắn là đại kiếp tà số.

Đại kiếp tà số?

Mọi người giật nảy mình, cảm giác rùng mình, muốn tiếp tục hỏi thăm, nhưng Đông Đế bỗng nhiên nghiêng đầu một cái, đã hôn mê.

Toàn bộ sinh linh đều tập trung lực chú ý vào trong Hồng Mông Giới cầu, không có người chú ý tới bọn hắn

- Ngươi đang sợ?

Cực Đế mở miệng nói, để chúng sinh cảm giác hắn ở bên tai mình nói chuyện

Tuy thần sắc của hắn lạnh lùng, nhưng lại lộ ra cao ngạo, ánh mắt nhìn về phía Lăng Đế thậm chí mang theo miệt thị.

- Sợ hãi? Bản Đế sẽ sợ ngươi?

Lăng Đế mỉa mai cười một tiếng, pháp lực gợi lên áo bào, hắn dạo bước đi về phía Cực Đế, ngữ khí mang theo sát ý nói:

- Lúc đầu chỉ là luận bàn, nhưng bây giờ Bản Đế muốn giết ngươi!

Hắn tận lực nhấn mạnh chữ giết.

Để toàn bộ sinh linh nổi da gà, sát ý của Lăng Đế, ai có thể tiếp nhận?

- Ha ha ha...

Cực Đế cười như điên, chỉ là khuôn mặt đen bóng, cười rộ lên vô cùng ghê người

Hắn cũng đi về phía Lăng Đế, sát khí tràn ngập ở trong Hồng Mông Giới cầu

- Tình huống không ổn, muốn biến thành tử chiến

Tô Đế đứng dậy nói, Tần Quân không có nói tiếp, mày kiếm nhíu chặt, không biết đang suy nghĩ cái gì

Lưu Bang nuốt nước miếng, nơi này đến cùng là nơi nào?

Hắn không khỏi cho mình một tát, hi vọng đây chỉ là mộng, nhưng cảm giác đau rát để hắn càng thêm sợ hãi

Hơn một tỉ sinh linh tất cả đều khẩn trương lên, gắt gao trừng to mắt, nhìn qua Cực Đế cùng Lăng Đế càng ngày càng gần.

Ngay thời điểm hai đế cách xa nhau không đến mười mét, bọn hắn đột nhiên động

Phanh...

Song quyền tấn công, không gian trong Hồng Mông Giới cầu kịch liệt ba động, Lăng Đế nhíu mày, Cực Đế vẫn mặt lạnh như cũ

------oOo------

Chương 2285: Đại kiếp tà số (2)

Song Đế đều có thể cảm nhận được lực lượng của đối phương, không có cho đối phương thời gian suy nghĩ, gần như đồng thời phát động công kích

Lăng Đế quay người dùng Đại Đế Hám Thế quyền, kim quang ngang dọc, nhưng lần này Cực Đế cấp tốc tránh thoát, đi vào phía sau hắn, Đại Chu Thiên chưởng tùy tâm mà động, đáng tiếc cũng không có đụng phải Lăng Đế

Hai Bất Bại Đại Đế cứ như vậy ngươi tới ta đi, một bên công kích, một bên xê dịch, phát lên vô số tàn ảnh

Mỗi một giây, bọn hắn chí ít xê dịch mấy trăm vạn lần, dẫn đến sinh linh quan chiến sinh ra ảo giác, phảng phất như nhìn thấy vô số thân ảnh Cực Đế, Lăng Đế chiếm cứ trong không gian Hồng Mông Giới cầu

Đại Chu Thiên chưởng!

Đại Đế Hám Thế quyền!

Hai loại Thần Thông đủ để phá diệt Hỗn Độn liên tiếp đụng vào nhau, nếu như không phải Hồng Mông Giới cầu ngăn cản, toàn bộ tinh không sẽ bị chúng nó phá hủy

Cực Đế càng chiến càng mạnh, dưới trạng thái Ngũ Tướng Thông Thần, hắn hóa thành một hắc quang, mà song quyền của Lăng Đế thì kim quang sáng chói, như Hồng Mông cùng Hỗn Độn, giận chiến không nghỉ

Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn hóa thành chín răng đao, Lăng Đế luôn có thể nhẹ nhõm tránh né

Trong lúc nhất thời, hai đế khó phân cao thấp.

Cường quang lóe lên, các sinh linh thấy huyết dịch ngưng kết, thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của mình

Cỗ uy áp chiến đấu khó mà hình dung kia để bọn hắn có loại cảm giác không thở nổi

Tần Quân nhìn không chuyển mắt, ở trong mắt hắn, kim quang cùng hắc quang hoà lẫn, có thể thấy được tình hình chiến đấu kịch liệt

- Ngươi đến cùng có lai lịch gì?

Trong lòng Tần Quân tràn đầy nghi hoặc, khí tức của Cực Đế rõ ràng không phải Hỗn Độn sinh linh, cũng không phải Hồng Mông sinh linh

Chính là một loại tồn tại ngay cả hắn cũng không cách nào biết được

Hồi tưởng lại cùng Cực Đế lần đầu gặp mặt, khi đó Cực Đế đã áp đảo Hỗn Độn chúng sinh, nếu không có hắn, ai có thể ngăn cản Cực Đế?

Cực Đế bày ra thiên phú khủng bố tuyệt luân, chỉ là sáng tạo Ngũ Tướng Thần Cực công, cũng đủ để hắn áp đảo hàng ngũ Lăng Đế, Chu Ma đại đế

Đương nhiên, cái kia là lúc sau, trước mắt Cực Đế còn không được

Ngũ Tướng Thần Cực công vừa mới đại thành, Cực Đế còn cần đi một đoạn đường rất dài, nhưng Ngũ Tướng Thông Thần đã vì hắn đặt vững một vô địch con đường

Ngoại trừ Tần Quân, Tô Đế cũng sờ lên cằm suy nghĩ sâu xa.

Lúc này, Đường Khuynh Thiên bỗng nhiên từ cuối tinh không bay tới.

- Tông Chủ!

Đường Khuynh Thiên kinh hỉ nói, vội vàng bay tới bên cạnh Tô Đế.

Tô Đế liếc mắt nhìn hắn, không để ý đến, lực chú ý tập trung ở trong Hồng Mông Giới cầu

Đường Khuynh Thiên nghi hoặc nhìn Tần Quân cùng Lưu Bang một chút, sau đó bay tới bên cạnh Tô Đế, nhìn qua trận đại chiến kia, hắn nuốt một ngụm nước bọt, nói:

- Cái kia chính là Cực Đế ngài thường thường nói? Thật mạnh, vậy mà có thể cùng Lăng Đế chiến đến tương xứng.

- Ngươi cho rằng ai cũng giống ngươi? Nhìn như không sợ trời không sợ đất, kì thực sợ như gà chó?

Tô Đế tức giận trừng mắt liếc hắn một cái.

Đường Khuynh Thiên vò đầu cười, không biết nên phản bác như thế nào

Ầm ầm...

Lại là một cái Đại Đế Hám Thế quyền, cột sáng kim sắc đâm đến Hồng Mông Giới cầu ẩn ẩn biến hình.

Cực Đế dán cột sáng kim sắc, hối hả di động, đến đỉnh đầu Lăng Đế, nhất cước kéo xuống, mang theo vĩ lực phá diệt Hồng Mông, muốn một cước nện bạo Lăng Đế

Hai mắt của Lăng Đế bỗng nhiên sáng lên, thân thể hóa thành tàn ảnh, tiêu tán ra, để Cực Đế vồ hụt.

Sau một khắc, Lăng Đế xuất hiện ở ngoài vạn dặm, tay trái nhấn xuống, Không Gian tê liệt, lôi điện tràn ra, hắn đưa tay vươn vào trong đó, mạnh mẽ nhổ một cái.

Một thanh trường kiếm kim sắc xuất hiện ở trong tay hắn, kiếm này khác kiếm bình thường, càng giống kiếm mâu, kiếm nhận hình nón, dài đến hai trượng, mặt ngoài mấp mô như bị sâu gặm, nhưng vẫn Thần uy cuồn cuộn

Kiếm này vừa ra, tâm lý của chúng sinh không khỏi hoảng sợ.

Mắt Đường Khuynh Thiên sáng lên, phảng phất như nhìn thấy trân bảo, con mắt nhìn chằm chằm kiếm của Lăng Đế

- Kiếm này tên là Bất Bại kiếm, để ngươi chết ở dưới Bất Bại kiếm, cũng không uổng ngươi huy hoàng cả đời!

Lăng Đế lạnh giọng nói, trong mắt đã không có thân ảnh của Cực Đế, chỉ có sát ý thấu xương.

------oOo------

Chương 2286: Trẫm muốn hắn sống (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất Bại kiếm!

Các sinh linh tâm thần rung mạnh, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối, rất nhanh tiếng kinh hô giống như biển động vang lên

- Bất Bại kiếm? Đây chính là chí bảo mười vị trí đầu trong truyền thuyết Hồng Mông sao?

- Đúng vậy, truyền thuyết bảo vật này có thể trấn áp hết thảy, nếu bị nó đâm trúng, hồn phách vĩnh viễn bị trấn ở trong kiếm.

- Quá độc đi, đối phó Cực Đế, cần phải dùng Bất Bại kiếm sao?

- Đúng a, Bất Bại kiếm là dùng để đối phó tà ác, Cực Đế là Bất Bại Đại Đế a!

- Lăng Đế có mất phong độ a!

Các sinh linh đều đứng ở bên Cực Đế, tuy Lăng Đế càng đức cao vọng trọng, nhưng Cực Đế không có làm qua chuyện thương thiên hại lý, hơn nữa còn là Bất Bại Đại Đế trẻ tuổi nhất, cử động lần này của Lăng Đế để hậu bối trái tim băng giá

Tần Quân cũng nghe những âm thanh này vào trong tai, mày kiếm không khỏi nhíu một cái

So với Lăng Đế, hắn càng để ý Cực Đế, nếu như Lăng Đế thật muốn trấn áp Cực Đế, hắn sẽ không chút do dự xuất thủ.

- Thanh kiếm kia không đơn giản, bên trong ẩn chứa một cỗ lực lượng thần bí cực mạnh

Tô Đế nhìn chằm chằm Bất Bại kiếm trong tay Lăng Đế, thì thào.

Đường Khuynh Thiên nghi hoặc, hiếu kỳ hỏi:

- Lực lượng thần bí gì?

- Nói ngươi cũng không hiểu.

- Ngài không nói, làm sao biết ta không hiểu?

- Im miệng!

- Ta…

- Ừm?

- …

Đường Khuynh Thiên ở bên cạnh Tô Đế, biểu lộ vô cùng buồn khổ, ở trước mặt những người khác hắn cuồng ngạo đến cực điểm, nhưng ở trước mặt Tô Đế, lại vô cùng nghe lời, hình thành tương phản rất lớn

Chính Hoa Tà Phật cũng gắt gao nhìn chằm chằm Bất Bại kiếm, hai mươi bốn cái mộc quan thậm chí lui về sau mấy mét, có thể thấy được hắn tràn ngập kiêng kị với Bất Bại kiếm

Trần Đạo Đức vuốt râu, nói lẩm bẩm:

- Đã dùng Bất Bại kiếm, Cực Đế xong!

- Tại sao gia hỏa này có Bất Bại kiếm?

Khánh Đế nắm chặt song quyền, trong lòng gầm thét nói, có Bất Bại kiếm trong tay, hắn không có khả năng khu trục Lăng Đế

Lúc Hỗn Độn chưa mở, Bất Bại kiếm là binh khí của Thần linh, không có Hồng Mông sinh linh có thể ngăn cản

Lăng Đế dùng kiếm chỉ Cực Đế, trầm giọng nói:

- Kính ngươi là Bất Bại Đại Đế, trước khi chết, có cái gì muốn nói không?

Tay cầm Bất Bại kiếm, Lăng Đế cho rằng Cực Đế chết chắc.

Cực Đế đốn ngộ Ngũ Tướng Thông Thần là rất mạnh, đáng tiếc không mạnh đến có thể địch qua Bất Bại kiếm

- Trước khi chết?

Cực Đế cười, cả người tựa như pho tượng hắc thiết, như cốt thép phình lên, hắn lạnh nhạt nhìn Lăng Đế, tay trái hất lên, một thanh trường kiếm màu đen hiển hiện ra, ngoại hình cực giống Bất Bại kiếm.

- Ừm?

Đồng tử của Lăng Đế co rụt lại, còn chưa kịp phản ứng, Cực Đế rút kiếm đánh tới.

Hắn vừa động, giống như muốn đánh vỡ Hồng Mông!

Bang...

Bất Bại kiếm cùng hắc kiếm đụng vào nhau, tia lửa vô số, không gian bốn phía ba động kịch liệt, phảng phất như tùy thời có thể phá diệt

Trong chốc lát, bốn Cực Đế phân thân đồng thời xuất hiện ở chung quanh Lăng Đế, từ phương hướng khác nhau cầm kiếm đâm tới

Khiến cho Lăng Đế hoàn toàn không có khe hở trốn tránh!

Trí mạng!

Ngay trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Bất Bại kiếm bỗng nhiên bắn ra kim quang sáng chói, Lăng Đế giận quát một tiếng, một kiếm vung đi, trực tiếp đánh bay Cực Đế, bốn phân thân của hắn càng như là mây khói tiêu tán

- Hôm nay, ngươi phải chết!

Lăng Đế gầm thét nói, âm thanh rung khắp tinh không, sinh linh dưới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh đều choáng đầu hoa mắt, Lưu Bang càng thổ huyết ngất đi, cũng may có Tần Quân bảo hộ, nếu không đã tại chỗ bạo thể mà chết

Còn chưa dứt lời, tốc độ của hắn siêu việt cực hạn đi vào trước mặt Cực Đế, một kiếm đâm xuyên lồng ngực của Cực Đế, Cực Đế nhìn như vô cùng cứng rắn ở trước mặt Bất Bại kiếm, lại như là giấy.

- Xảy ra chuyện gì?

Cực Đế trừng to mắt, sợ hãi phát hiện mình không cách nào động đậy, trong Bất Bại kiếm ẩn chứa lực lượng cầm cố lại hắn.

Lăng Đế nhìn thẳng ánh mắt của hắn, gằn từng chữ nói:

------oOo------

Chương 2287: Trẫm muốn hắn sống (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hồng Mông không dung ngươi!

Đang khi nói chuyện, Lăng Đế rót pháp lực vào trong Bất Bại kiếm.

- A a a a a...

Cực Đế khàn cả giọng hét thảm lên, để người nghe nổi da gà, rất khó tưởng tượng giờ phút này Cực Đế thừa nhận thống khổ như thế nào

- Đáng tiếc một tuyệt thế thiên tài.

Trần Đạo Đức cảm thán nói, Cực Đế biểu hiện ra thiên phú so với Lăng Đế chỉ có hơn chứ không kém

Nhìn chung Hồng Mông, hắn cũng tìm không ra sinh linh thứ hai thiên phú có thể cùng Cực Đế so sánh

Có lẽ Hồng Mông Thần linh có thể.

Giữa không trung, đại bộ phận sinh linh đều ai thán, Cực Đế rất mạnh, phong hoa tuyệt đại, đáng tiếc đối mặt Lăng Đế

- Thôi…

Khánh Đế thở dài một tiếng, nhắm mắt không có nhìn.

Sau khi Cực Đế vẫn lạc, trong Nam Hồng Mông tồn tại có thể kiềm chế Lăng Đế càng ít.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một âm thanh hét giận dữ vang lên, bá đạo vô song, để linh hồn của toàn bộ sinh linh vì đó rung mạnh

Chỉ thấy Tần Quân lấy tốc độ cực nhanh xâm nhập trong Hồng Mông Giới cầu, trong chớp mắt liền đến bên cạnh Lăng Đế cùng Cực Đế, tay trái nhô ra, chế trụ tay nắm Bất Bại kiếm của Lăng Đế

- Trẫm không cho phép ngươi giết hắn!

Tần Quân trầm giọng nói, lời vừa nói ra, toàn bộ tinh không chấn động.

Người này là ai?

Cũng dám ngăn cản Lăng Đế?

- Tốc độ thật nhanh!

- Hắn là người theo chân Cực Đế, Tô Đế, tựa như là Thiên Đế gần đây thanh danh vang dội?

- Muốn chết a! Hắn tính là thứ gì? Dám cùng đối nghịch với Lăng Đế?

- Muốn cứu Cực Đế, hắn cho rằng hắn là Chu Ma đại đế?

- Vừa rồi tốc độ của hắn đã siêu việt Tạo Hóa Thái Hư Tôn?

Các sinh linh liên tục kinh nghị, không có người xem trọng Tần Quân.

- Ngài muốn làm gì!

Lăng Đế cắn răng nói, trong mắt lóe ra vẻ không thể tin được.

Hắn thấy, Tần Quân chính là Hồng Mông Thần linh, hẳn là sẽ giống như hắn, muốn diệt trừ đại kiếp tà số.

- Trẫm muốn hắn sống.

Tần Quân lườm Lăng Đế một chút, nhẹ nói, tay phải hắn hơi dùng lực, để cánh tay của Lăng Đế run rẩy lên.

Lăng Đế âm thầm kinh hãi, mặt ngoài lại không chịu buông tay, hắn trầm giọng nói:

- Hắn chính là đại kiếp tà số, nếu bỏ mặc trưởng thành, toàn bộ Hồng Mông đều sẽ bởi vì hắn mà bị tiêu diệt, ngươi nhẫn tâm để thương sinh đều tử vong sao?

Từ ngài đến ngươi, có thể thấy được Lăng Đế phẫn nộ.

- Để hắn giết đi! Ta không cần người khác cứu giúp.

Cực Đế cắn răng nói, mặt mũi tràn đầy vẻ thống khổ

Tần Quân nhìn cũng không nhìn hắn, liếc xéo Lăng Đế nói:

- Ngươi nói hắn là tà số hắn liền nhất định là tà số? Cho dù là tà số, thì tính sao?

Chí ít hiện tại Cực Đế không có quá nhiều Nghiệp Lực.

Trái lại Lăng Đế, Khánh Đế, máu trên tay không thể đếm hết được!

Bao quát Tần Quân cũng như thế.

Trong ký ức của hắn, chưa từng có một vị sinh linh như Cực Đế, một tấm lòng son truy cầu mạnh hơn, Cực Đế ngoại trừ tu luyện chính là chiến đấu, sinh linh bị hắn đánh bại rất nhiều đều còn sống, đủ để thấy tâm tính của Cực Đế

Hắn không có quá nhiều tham lam, chỉ muốn mạnh lên.

- Tà số phải chết!

Lăng Đế cắn răng nói, đột nhiên rót pháp lực vào Bất Bại kiếm, kim quang đại hiển, bao phủ thân ảnh của Tần Quân

Cho dù Tần Quân có ân với hắn, cũng không thể ngăn cản hắn giết Cực Đế!

- Hừ!

Trong kim quang truyền ra tiếng hừ lạnh của Tần Quân, ngay sau đó, Lăng Đế bị đánh bay ra ngoài, ngay cả Bất Bại kiếm cũng bay ra thân thể của Cực Đế, xoay tròn bay ra trăm vạn dặm, khảm vào trong tường ánh sáng của Hồng Mông Giới cầu.

------oOo------

Chương 2288: Vô địch Thiên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa...

Hơn một tỉ sinh linh đều trừng to mắt, hít vào khí lạnh, không thể tin được mình thấy một màn này.

Lăng Đế lại bị đánh bay?

Khánh Đế động dung, Chính Hoa Tà Phật ngạc nhiên, Đại Năng còn lại cũng giật nảy mình

Đây chính là Lăng Đế!

- Làm sao có thể!

Tiêu Lang cao giọng nói, phảng phất như phàm nhân thấy quỷ, hơn mười vị Tạo Hóa Thái Hư Tôn ở bên cạnh cũng đang kinh ngạc thốt lên, Lý Viêm Long càng quỳ xuống, ngồi liệt trên mặt đất

Thoát ly Bất Bại kiếm, toàn thân Cực Đế buông lỏng, thở dài ra một hơi.

Lúc trước một khắc ấy, hắn cảm giác linh hồn của mình sắp bị Bất Bại kiếm hấp thu, để hắn chưa tỉnh hồn

Đồng thời hắn âm thầm kinh ngạc thực lực của Tần Quân, Bất Bại kiếm ngay cả hắn cũng thúc thủ vô sách, Tần Quân lại nhẹ nhõm ném đi, rất khó tưởng tượng thực lực của bọn hắn chênh lệch

- Hắn đến cùng là ai?

- Thiên Đế a, trách không được hắn sử dụng tên Thiên Đế, còn có thể bình yên vô sự.

- Thiên Đế? Nguyên lai là hắn!

- Dám phản kháng Lăng Đế, Thiên Đế chết chắc!

- Vừa rồi chỉ là Lăng Đế không có chú ý, nếu đối kháng chính diện, Thiên Đế hẳn phải chết!

Các sinh linh bắt đầu châu đầu ghé tai, cho dù Lăng Đế biểu hiện quá mức bá đạo, bọn hắn vẫn đứng ở bên Lăng Đế

- Ngươi tránh ra, ta có thể đối chiến!

Cực Đế cắn răng nói, vẫn duy trì trạng thái Ngũ Tướng Thông Thần, sát ý trong mắt so với lúc trước càng sâu, hận không thể xé nát Lăng Đế

Tần Quân không để ý đến hắn, vẫn nhìn chằm chằm Lăng Đế nói:

- Trận chiến này tính ngươi thắng, như vậy kết thúc đi!

Nếu không phải dựa vào Bất Bại kiếm, Lăng Đế chưa hẳn có thể chiến thắng Cực Đế

Nhưng pháp bảo cũng là một bộ phận của thực lực, Tần Quân không có nhiều lời, mặc kệ như thế nào, hắn cứu được Cực Đế.

Tương lai còn rất xa, hắn cần bồi dưỡng một số hạt giống tốt.

Vô luận là Tô Đế, hay Cực Đế, đều hợp khẩu vị của hắn.

Lăng Đế run rẩy tay trái, sắc mặt âm trầm nhìn về phía Tần Quân, Bất Bại kiếm cấp tốc bay trở về trong tay hắn, hắn cắn răng nói:

- Không thể thả hắn đi! Hắn chính là đại kiếp tà số, ngày sau thế tất sẽ đi tà đồ, đến lúc đó Hồng Mông Thần linh cũng không làm gì được hắn!

- Thì tính sao, trẫm chỉ biết hiện tại hắn không có đi đến tà đồ .

Tần Quân mặt không biểu tình nói, hắn ghét nhất Vận Mệnh, cho dù tương lai Cực Đế có khả năng thật biến thành tà số, nhưng hiện tại Cực Đế không phải.

Không thể bởi vì tương lai như thế nào, liền mạt sát một người trước mắt.

- Ngươi…

Lăng Đế tức giận đến không biết nói cái gì, lời đã đến mức này, Tần Quân còn tùy hứng

Trong lúc nhất thời, hình tượng vĩ đại của Tần Quân ở trong lòng hắn bắt đầu sụp đổ

Thiên Đế trong lòng của hắn, hẳn là vì Hồng Mông suy nghĩ.

Dù sao Thiên Đế thế là Thần linh sớm nhất của Hồng Mông, thậm chí có khả năng đản sinh ở trước Hồng Mông

- Hắn đúng là tà số! Không thể thả đi!

Đúng lúc này, Chính Hoa Tà Phật bỗng nhiên mở miệng nói, mặc dù hắn là Tà Phật, nhưng uy vọng cực cao, ngay cả hắn cũng nói như thế, chúng sinh bắt đầu lấy ánh mắt khác thường nhìn chăm chú về phía Cực Đế

Chẳng lẽ ngày sau Cực Đế thật sẽ hủy diệt Hồng Mông?

- Gia hỏa này…

Tô Đế nhìn về phía Chính Hoa Tà Phật, chau mày lẩm bẩm.

Đường Khuynh Thiên cũng nhìn về phía Chính Hoa Tà Phật, nhẹ giọng nói:

- Mẹ! Ghét nhất là hòa thượng! Không nghĩ tới Hồng Mông cũng có hòa thượng!

Trong Hồng Mông Giới cầu, Tần Quân liếc mắt nhìn Chính Hoa Tà Phật, tên này rõ ràng là e thiên hạ bất loạn.

Ngươi một cái Tà Phật, có ý tứ mắng người ta là tà số sao?

Tần Quân quay người, đi về phía Cực Đế, không nhìn chúng sinh, chuẩn bị dẫn Cực Đế đi

- Coi như ngươi là Thiên Đế! Cũng không thể cứu hắn!

Lăng Đế gầm thét nói, hắn nhìn ra được cảnh giới của Tần Quân, mới Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, tuy bày ra thực lực cao thâm mạt trắc, nhưng cảnh giới ở đó, hắn cần gì e ngại?

Hắn đã sớm nghe nói Tần Quân vào luân hồi, đây chính là thời điểm Tần Quân yếu nhất

------oOo------

Chương 2289: Vô địch Thiên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ xong, tả quyền của hắn mạnh mẽ oanh ra, kim quang tùy theo tóe hiện.

Đại Đế Hám Thế quyền!

Cột sáng kim sắc ẩn chứa lực lượng hủy diệt hết thảy, trong chớp mắt liền đến trước mặt Tần Quân.

Tần Quân nhấc chỉ đối oanh, trực tiếp dùng Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Liệt diễm cùng cột sáng kim sắc oanh vào nhau, chấn động đến toàn bộ Hồng Mông Giới cầu run rẩy kịch liệt

Tần Quân ở Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ liền có thể chiến thắng Cực Đế, bây giờ đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, chiến lực lật ra gấp trăm lần, làm sao có thể đánh không lại Lăng Đế?

Hai đế điều động pháp lực, giằng co không xong, một màn này để vô số sinh linh hít vào khí lạnh

Thiên Đế có thể cùng Lăng Đế đối kháng chính diện?

- Chỉ bằng ngươi cũng mưu toan muốn phản kháng ý chí của trẫm?

Tiếng cuồng tiếu tràn ngập trào phúng của Tần Quân vang vọng bên tai chúng sinh, ngay sau đó, hắn cấp tốc hóa thành Thiên Đế Thần thể, cánh tay phải đẩy ra.

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ lấy uy thế cực mạnh vượt lên Đại Đế Hám Thế quyền, Lăng Đế cả kinh vội vàng né tránh

Liệt diễm đâm vào Hồng Mông Giới cầu, đâm đến tường ánh sáng ẩn ẩn biến hình

Vô Cực Hồng Mông bào theo gió lất phất, toàn thân lóng lánh kim quang, Tần Quân vô cùng Thần thánh, khí phái của Thần linh cổ xưa nhất phát huy vô cùng tinh tế

Bá đạo!

Vô địch!

Ngoài ta còn ai!

Hắn đứng ở trong Hồng Mông Giới cầu, phảng phất như một đại thụ bất hủ, ngật đứng không ngã, vĩ ngạn đến cực điểm

Hắn quay đầu nhìn về phía Chính Hoa Tà Phật, nói:

- Trẫm muốn Cực Đế sống, ngươi dám có ý kiến?

Nghe vậy, Chính Hoa Tà Phật nhíu mày, không có trả lời

- Bệ Hạ uy vũ!

Cụ Lưu Tôn ngạc nhiên nói, không nghĩ tới Tần Quân đến Hồng Mông vẫn cường thế như vậy!

Lúc trước ở Hỗn Độn sơ khai, Tần Quân liền mạnh vô địch, đi vào Hồng Mông, vẫn như thế, để Cụ Lưu Tôn thân là bộ hạ cũ của Thiên Đế Thạch Điện cảm giác cực kỳ vinh hạnh, nhiệt huyết sôi trào.

Tô Đế cười híp mắt nhìn Tần Quân, Đường Khuynh Thiên ở bên cạnh thì nuốt nước miếng, hiển nhiên không nghĩ tới Tần Quân mạnh như thế.

- Thật mạnh.

Khánh Đế nuốt nước miếng một cái, bọn thuộc hạ ở sau lưng cũng nhìn trợn mắt hốc mồm

- Không có khả năng! Đại Đế làm sao có thể thua hắn!

Lý Viêm Long kích động nói, Lăng Đế là tín ngưỡng của hắn.

Tần Quân quay người nhìn về phía Cực Đế, nói:

- Trẫm muốn ngươi sống, ngươi liền phải sống!

Nghe vậy, Cực Đế trầm mặc, chậm rãi rời khỏi trạng thái Ngũ Tướng Thông Thần, màu da khôi phục, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân vô cùng phức tạp.

- Đáng giận, thật coi ta rất yếu sao!

Lăng Đế cắn răng, diện mục trở nên hung ác, ngay trước mặt nhiều sinh linh như vậy, nếu hắn thua Tần Quân, còn có mặt mũi nào?

Vừa thức tỉnh tên tuổi liền quét rác?

Oanh một tiếng!

Hắn nhấc lên Bất Bại kiếm lao về phía Tần Quân, lần này hắn rất nghiêm túc.

Lúc trước bởi vì coi Tần Quân là ân nhân, tận lực lưu thủ, coi như báo ân!

Cảm nhận được sau lưng truyền đến uy áp, ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, tiếng long ngâm từ trong cơ thể nổ vang, mấy trăm Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể hắn bay ra, tê minh đụng vào Lăng Đế

Nổ tung liên tiếp, tràn ngập toàn bộ Hồng Mông Giới cầu.

Đúng lúc này, Khánh Đế bỗng nhiên tiến vào Hồng Mông Giới cầu, trong mắt chảy ra hai tia sáng màu xanh da trời, hai tay hóa thành trảo bén nhọn, nhìn qua Tần Quân, trên mặt hắn lộ ra không có hảo ý.

Một màn này để chúng sinh xôn xao!

Khánh Đế cũng muốn tham chiến?

- Đại kiếp tà số, Hồng Mông không dung, nếu như ngươi cứu hắn, ai phụ trách cho chúng sinh của Hồng Mông?

Khánh Đế chính nghĩa lẫm nhiên nói, phảng phất như mình là Chúa Cứu Thế của Hồng Mông.

Tần Quân cười khẩy, mặc kệ hắn, lại đến ba tên Khánh Đế lại có làm sao?

------oOo------

Chương 2290: Coi trời bằng vung! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hôm nay nếu như chúng ta thả tà số đi, ngày khác Hồng Mông gặp nạn, các ngươi đều không cách nào sống yên ổn!

Khánh Đế liếc nhìn chúng sinh, cao giọng hô nói, ngữ khí tràn ngập lực kích động, phảng phất như thả Cực Đế đi, toàn bộ sinh linh đều phải chết

Lăng Đế từ trong Đế Viêm long khí thoát thân, hắn nhìn Khánh Đế nghiến răng nghiến lợi, nhưng không có nhiều lời

Hắn biết Khánh Đế làm người, giờ phút này chỉ muốn nhân cơ hội diệt trừ Cực Đế.

Nhưng Cực Đế đúng là đại kiếp tà số, không thể lưu!

Trong lúc nhất thời, các sinh linh rối loạn lên, không biết nên tin hai đế hay không.

- Đại kiếp tà số, chính là ác niệm của Hồng Mông sơ khai sở sinh, như Bát Đại Chí Tà, hắn tương đương với cha của Bát Đại Chí Tà, một khi trưởng thành đến độ cao nhất định, không cách nào khống chế ác niệm của mình, sẽ đồ sát thương sinh!

Chính Hoa Tà Phật đi theo mở miệng nói, khiến cho chúng sinh càng thêm sợ hãi

Cực Đế chính là Bất Bại Đại Đế, nếu như thật đi tà đồ, đây chính là tai hoạ ngập đầu!

- Nguyên lai lai lịch của Cực Đế lớn như thế, trách không được thiên phú mạnh như vậy!

- Cực Đế phải chết, nếu không chúng ta đều có phiền phức!

- Lăng Đế cũng sẽ không lấn gạt chúng ta, hắn không làm được chuyện như vậy.

- Vừa rồi Cực Đế thi triển Ngũ Tướng Thông Thần, tà ác đến cực điểm, xem ra bọn hắn nói là sự thật.

- Đáng tiếc Cực Đế.

Các sinh linh bắt đầu lên án, tin tưởng Lăng Đế, Khánh Đế cùng Chính

Hoa Tà Phật nói.

Các loại âm thanh rơi vào trong tai Cực Đế, nhưng Cực Đế vẫn thờ ơ như cũ

Cực Đế như tên của hắn, một mực tu luyện cực đoan, trong mắt chỉ có mạnh lên, bất chấp mọi sinh linh tồn tại

Tần Quân cười, hơn một tỉ sinh linh tất cả đều là hạng người ngu muội?

Hắn nhìn chưa hẳn, mặc dù bọn hắn đang sợ Cực Đế uy hiếp, nhưng càng nhiều hơn chính là tâm lý tường đổ mọi người đẩy

Hết thảy chỉ vì Cực Đế quá mạnh!

- Hừ, một đám chuột nhắt!

Đường Khuynh Thiên ở bên cạnh Tô Đế khinh thường nói, hắn rất xem thường những sinh linh này, ra vẻ đạo mạo, càng xem thường Lăng Đế cùng Khánh Đế.

Lúc này, Đông Đế chậm rãi thức tỉnh, Cụ Lưu Tôn cùng các Thần tướng đều chú ý Hồng Mông Giới cầu, không có chú ý tới hắn thức tỉnh

Hắn nhìn về phía Cực Đế, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, cắn răng vận đủ pháp lực, hô nói:

- Ta đã thôi toán đến tương lai của hắn, hắn đồ sát Hồng Mông Hỗn Độn, ngay cả Thần linh cũng ngã ở dưới chân hắn!

Lời vừa nói ra, toàn bộ tinh không sôi trào.

Tần Quân kinh ngạc nhìn về phía Đông Đế, ngay cả hắn cũng nói như vậy, chẳng lẽ Cực Đế thật là đại kiếp tà số?

- Nhìn thấy không? Thiên Đế, Đông Đế có năng lực biết trước hết thảy, hắn nói, ngươi cũng nên tin a?

Lăng Đế hít sâu một hơi, nhìn Tần Quân ngữ trọng tâm trường nói.

Hắn nghĩ Tần Quân còn chưa khôi phục ý thức của Hồng Mông Thần linh, cho nên trong lòng không có so đo.

Khánh Đế đi theo gật đầu nói:

- Thiên Đế, bó tay đi, ta biết ngươi với hắn quan hệ không tầm thường, thế nhưng hết thảy đã được quyết định từ lâu

Phương xa, Chính Hoa Tà Phật đứng ở trên Mộc Quan khóe miệng bỗng nhiên giương lên, cười vô cùng âm u, hai mươi ba cỗ Mộc Quan khác rung động, phảng phất như có đồ vật gì sắp phá quan tài mà ra.

Cực Đế trầm mặc, trong mắt mê mang.

Chẳng lẽ hắn thật là đại kiếp tà số?

- Xem như hắn là đại kiếp tà số lại như thế nào?

Tần Quân hét lớn nói, tựa như hồng chung vang vọng tinh không, dọa đến vô số sinh linh run rẩy

Từ khi Hồng Mông sơ khai, lúc Cực Đế còn ngơ ngơ ngác ngác, Tần Quân liền biết hắn, đương nhiên sẽ không để hắn bởi vì nguyên nhân hoang đường kia chết đi.

- Trẫm ở đây, ai dám giết Cực Đế?

- Tới một cái, trẫm giết một cái, đến một đám, trẫm đồ một đám, hoặc là kìm nén, hoặc là toàn bộ cùng tiến lên!

Tần Quân cười giận dữ nói, ở trạng thái Thiên Đế Thần thể hắn cười rộ lên vô cùng tự phụ, thậm chí để các sinh linh có loại cảm giác kinh dị

Thật ngông cuồng!

Cho dù sinh linh lúc trước còn chưa quyết định cũng nổi giận, Tần Quân hoàn toàn là không có để bọn hắn vào mắt, dám để bọn hắn cùng tiến lên

------oOo------

Chương 2291: Coi trời bằng vung! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cực Đế trừng to mắt, ánh mắt nhìn chằm chằm bóng lưng của Tần Quân, trong mắt thần sắc vô cùng phức tạp

- Thiên Đế! Ngươi thực chấp nhất như thế sao?

Khánh Đế cắn răng nói, hắn rất thưởng thức Tần Quân, cũng rất kiêng kị bối cảnh của Tần Quân, nhưng Cực Đế phải chết!

- Ngươi tính là cái gì!

Tần Quân trừng hắn một cái, Thiên Đế nổi giận, Sát Lục Đại Đạo đi theo thôi động, sát khí như bão táp trong nháy mắt bao phủ Khánh Đế, dọa đến sắc mặt của Khánh Đế trắng bệch, toàn thân run rẩy, lập tức không còn dám mở miệng

Ngâm...

Một Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể Tần Quân điên cuồng tứ ngược, ngang ngược vọt tới tường ánh sáng của Hồng Mông Giới cầu, liên tiếp không ngừng, muốn đụng nát Hồng Mông Giới cầu

- Dừng tay!

Lăng Đế giận dữ, hắn thấy Tần Quân là triệt để điên rồi.

Lúc này hắn dẫn theo Bất Bại kiếm đi vào trước mặt Tần Quân, đâm tới một kiếm.

Bang...

Vô Cực Hồng Mông bào ngăn trở Bất Bại kiếm, Bất Bại kiếm là Hồng Mông Thần linh chí bảo, từng dùng Thủy Nguyên khí thôi luyện qua, Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân cũng như thế, lực phòng ngự kinh người, đỡ được Bất Bại kiếm

- Chỉ bằng ngươi? Cũng dám để trẫm dừng tay?

Tần Quân khinh miệt cười nói, ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt Lăng Đế kịch biến, chỉ cảm thấy không gian chung quanh cấp tốc đè ép, đổi lại Tạo Hóa Thái Hư Tôn khác, đoán chừng nhục thân sẽ bị không gian chen bể

Hắn cấp tốc hóa thành một vệt kim quang chạy ra xa.

Không Gian đại đạo!

Khánh Đế trừng to mắt, trong 3000 Sơ Đại Đạo, Không Gian đại đạo đủ để sắp xếp trước ba, Tần Quân lại biết?

Đế Viêm Long khí hóa thành mấy ngàn Cự Long chiếm cứ ở sau lưng Tần Quân, tựa như một Long Ỷ vô cùng to lớn, khiến cho Thiên Đế uy áp của Tần Quân mạnh hơn, mạnh như Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng hãi hùng khiếp vía.

- Cho các ngươi ba cái hô hấp thời gian! Lăn ra ngoài! Nếu không… chết!

Tần Quân trầm giọng nói, bá đạo tuyệt luân!

- Ai da, thật ngưu bức a!

Đường Khuynh Thiên sợ hãi thán phục nói, tác phong của Tần Quân hoàn toàn là mục tiêu hắn muốn, hắn kém chút quỳ lạy Tần Quân

Tô Đế cũng mỉm cười, Thiên Đế này mới là Thiên Đế hắn biết rõ!

Một khi thực lực siêu nhiên, liền coi trời bằng vung!

- Bệ Hạ…

Cụ Lưu Tôn nhìn Tần Quân, đã sùng bái lại khẩn trương, Đông Đế nói cơ hồ không có sai lầm qua, nếu như Cực Đế thật là tà số, như vậy hậu hoạn vô cùng.

- Ba!

Tần Quân bắt đầu đếm ngược, để Lăng Đế cùng Khánh Đế hãi hùng khiếp

vía.

Oanh!

Lúc này, Chính Hoa Tà Phật mang theo hai mươi bốn cái mộc quan giết vào trong Hồng Mông Giới cầu, hắn cao giọng nói:

- Lăng Đế! Khánh Đế! Dũng cảm của các ngươi chỉ có ngần ấy sao?

Hắn đây là muốn tham chiến!

Tần Quân híp mắt lại, không nghĩ tới Chính Hoa Tà Phật cũng muốn nhúng tay.

Khánh Đế Khánh Thần Thị cũng nhao nhao vào cầu, trợ giúp Khánh Đế.

Thấy cảnh này, đám người Lý Viêm Long, Tiêu Lang cũng bay vào trong Hồng Mông Giới cầu, vây quanh Tần Quân cùng Cực Đế

- Mọi người cùng nhau xông lên!

Một tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn quan chiến cao giọng nói, nói xong, hóa thành chùm sáng, dẫn đầu giết vào trong Hồng Mông Giới cầu

Hắn vừa động, càng ngày càng nhiều cường giả bay về phía Hồng Mông Giới cầu, tu vi kém cỏi nhất cũng có Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ!

Nguy cơ trước đó chưa từng có tiến đến!

Tần Quân ngược lại nở nụ cười, cất tiếng cười dài, trong tiếng cười đều là khinh miệt, tóc đen bay múa, giờ phút này hắn cuồng ngạo đến cực hạn.

- Heo chó lại nhiều! Cũng là thức ăn cho rồng!

------oOo------

Chương 2292: Trẫm lửa giận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân triệt để phóng thích ngạo khí trong xương, để chúng sinh tức giận, đồng thời cũng rung động thật sâu.

Càng ngày càng nhiều cường giả tiến vào Hồng Mông Giới cầu, số lượng không ngừng tăng nhiều.

100 vị!

200 vị!

500 vị!

Tần Quân không hoảng chút nào, nụ cười trên mặt ngược lại càng cuồng quyến, Cực Đế hít sâu một hơi, cùng Tần Quân tựa lưng vào nhau, đã như vậy, vậy thì chiến!

Cho dù chết, trước khi chết, hắn cũng phải chiến thống khoái!

Nhìn thấy càng ngày càng nhiều sinh linh gia nhập, Khánh Đế thở dài một hơi, hắn thật đúng là sợ không có trợ giúp, không có cách, Tần Quân biểu hiện thật sự là quá mức cường thế, lúc trước đối mặt Lăng Đế, cơ hồ là ưu thế áp đảo

Chính Hoa Tà Phật bay tới bên trái Tần Quân, cách xa nhau mấy ngàn thước, sau lưng hai mươi ba cỗ Mộc Quan đột nhiên mở ra, nắp quan tài bay ngược, ngay sau đó hai mươi ba thân ảnh đứng lên, khuôn mặt không đồng nhất, tất cả đều ánh mắt trống rỗng, quần áo cũ nát, như là cương thi

Khí thế đều vô cùng cường đại, dẫn tới những sinh linh khác trong Hồng Mông Giới cầu ghé mắt.

- Là Phật La của Chính Hoa Tà Phật!

- Truyền thuyết hai mươi ba Phật La này là cường giả đứng đầu của các thời kỳ Hồng Mông!

- Chính Hoa Tà Phật khẳng định không có lòng tốt.

- Vậy mà cùng Chính Hoa Tà Phật kề vai chiến đấu.

Tâm tình của các cường giả đều vô cùng cổ quái, dưới tình huống bình thường, hẳn là bọn hắn liên thủ đối chiến Chính Hoa Tà Phật, không nghĩ tới lại cùng Chính Hoa Tà Phật liên thủ đối chiến Bất Bại Đại Đế

Chính Hoa Tà Phật đứng ngạo nghễ ở trên Mộc Quan, nói:

- Thiên Đế, từ bỏ đi, Cực Đế, ngươi không bảo vệ được!

Hắn từng nghe sư tôn nhắc qua Thiên Đế, cho nên không muốn đối phó Tần Quân, nhưng Cực Đế phải chết!

Tần Quân không nhìn hắn, trên mặt vẫn treo nụ cười khinh miệt.

Khánh Đế lườm Chính Hoa Tà Phật một chút, tâm lý đề phòng, hắn cũng không tin Chính Hoa Tà Phật là vì Hồng Mông xuất chiến, tuyệt đối có bí mật không muốn người biết

Lúc này, sinh linh tiến vào trong Hồng Mông Giới cầu đã vượt qua ngàn!

Số lượng vẫn đang không ngừng tăng nhiều!

- Thiên Đế! Dám vi phạm Đại Đế! Bọn ngươi chết đi!

Tiêu Lang diện mục dữ tợn nhìn Tần Quân, gào thét nói, phảng phất như đã thấy Tần Quân thân tử đạo tiêu, cười vô cùng tàn nhẫn

Hưu...

Một đạo liệt diễm bỗng nhiên đánh tới, trong nháy mắt bao phủ Tiêu Lang, để hắn hình thần câu diệt!

Một màn này để Lăng Đế tức giận, không có cách, Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ vốn nhanh, lại thêm Không Gian đại đạo cùng Thời Gian đại đạo gia trì, tốc độ sao mà biến thái, ở đây không ai có thể đoán trước.

Lý Viêm Long mồ hôi lạnh lâm ly, bởi vì hắn cách Tiêu Lang gần nhất, vừa rồi trong nháy mắt đó, cảm giác hồn phách muốn bị giảo tán.

Trong khoảnh khắc, trong Hồng Mông Giới cầu an tĩnh lại, các sinh linh trong lòng run sợ, không dám khiêu khích Tần Quân.

Chính Hoa Tà Phật nhíu mày, hiển nhiên đau đầu thực lực của Tần Quân

- Gia hỏa này đến cùng muốn làm gì? Còn đang chờ?

Khánh Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Chẳng lẽ Tần Quân thật mạnh như vậy sao?

Dám không nhìn toàn bộ sinh linh?

Đổi lại là hắn, đã sớm tìm cơ hội đào tẩu.

- Còn phải đợi bao lâu?

Cực Đế truyền âm hỏi ý kiến, hắn có thể cảm giác được Khánh Đế, Chính Hoa Tà Phật rất mạnh, lại thêm những cường giả khác, tiếp tục như vậy nữa, tình huống không ổn.

- Chờ bọn hắn cùng tiến lên, trẫm muốn một lần đánh tan toàn bộ bọn hắn!

Tần Quân trả lời, ngữ khí vô cùng tự phụ.

Cực Đế ngẩn người, chợt lắc đầu cười một tiếng, trong mắt cũng bốc cháy lên ý chí chiến đấu, hắn cùng Thiên Đế liên thủ, thế gian ai có thể địch?

Rất nhanh, số lượng sinh linh trong Hồng Mông Giới cầu đột phá 1500, không cách nào lại tăng trưởng, dù sao Tần Quân cùng Cực Đế quá mạnh, tuyệt đại đa số sinh linh đều không muốn mạo hiểm.

- Chuẩn bị nhận lấy cái chết chưa? Đám heo chó!

Tần Quân cuồng vọng cười nói, một câu liền triệt để nhóm lửa phẫn nộ trong Hồng Mông Giới cầu

Quá phách lối!

------oOo------

Chương 2293: Trẫm lửa giận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật sự là không coi ai ra gì!

Ở đây ai không phải hạng người tiếng tăm lừng lẫy?

- Đã như vậy, vậy thì đánh đi!

Lăng Đế tức giận nói, hắn có thể không giết Tần Quân, nhưng nhất định phải giết Cực Đế.

Oanh! Oanh! Oanh.

Các sinh linh nhao nhao bạo phát khí thế, Hồng Mông Giới cầu kịch liệt ba động, muốn bị no bạo.

Toàn bộ sinh linh cơ hồ là đồng thời thi triển Thần thông, phát động công kích!

Ở trong tầm mắt Tần Quân cùng Cực Đế, tất cả đều là cường quang, đã không cách nào nhìn thấy thân ảnh của các sinh linh

- Ánh sáng đom đóm cũng dám cùng Hạo Nguyệt tranh huy!

Tần Quân khinh thường cười một tiếng, Đế Viêm Long khí điên cuồng nhảy lên, đánh phía bốn phương tám hướng

Nổ tung liên tiếp, bao phủ hết thảy sự vật trong Hồng Mông Giới cầu

Lăng Đế nhấc quyền đánh tới, vô cùng bá đạo, trực tiếp sử dụng Đại Đế Hám Thế quyền!

Khánh Đế huy động song trảo, pháp lực hóa thành Thập Tự xiên, có thể phá nát Sáng Thế Thần Sơn, chui vào trong cường quang, Chính Hoa Tà Phật thì cùng hai mươi ba Phật La cúi người phóng đi.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

Hơn một ngàn năm trăm vị cường giả cũng giống như thế, khí thế hội tụ vào một chỗ, gần như muốn chấn nát trăm vạn dặm không gian!

- Lăn...

Cực Đế hét giận dữ một tiếng, một tay nắm lấy một Phật La giết ra, giờ phút này hắn trực tiếp tiến vào trạng thái Ngũ Tướng Thông Thần

Rõ ràng là Thần thông mới đốn ngộ ra không lâu, hắn lại có thể nhẹ nhàng chưởng khống như thường, có thể thấy được thiên phú mạnh bao nhiêu

Tay phải hắn vừa dùng lực, trực tiếp bóp nát đầu Phật La, lúc này, Chính Hoa Tà Phật cùng với những Phật La khác giống như quỷ mị đánh tới, đối mặt Cực Đế hung mãnh, Chính Hoa Tà Phật vỗ ra một chưởng

Phong Vũ lôi động, Hỗn Độn Huyễn Diệt!

Một chưởng rơi vào trên lồng ngực Cực Đế, sinh ra tiếng vang, Cực Đế bị đánh bay, Chính Hoa Tà Phật cũng bị đẩy ra, thủ chưởng run rẩy, khó có thể tin nhìn về phía Cực Đế

Chỉ có cùng Cực Đế chiến đấu, mới hiểu Ngũ Tướng Thông Thần khủng bố

- Tông Chủ, không đi hỗ trợ sao?

Đường Khuynh Thiên nhìn Tô Đế cười xấu xa nói, hắn là biết quan hệ của Tô Đế cùng Tần Quân, Cực Đế

- Hỗ trợ? Một bầy kiến hôi có thể làm gì bọn hắn?

Tô Đế khịt mũi coi thường, mỉa mai cười nói, nghe mà Đường Khuynh Thiên ngẩn người

Cụ Lưu Tôn khẩn trương nhìn Hồng Mông Giới cầu, hắn rất muốn đi trợ giúp Tần Quân, đáng tiếc thực lực quá yếu

Đúng lúc này, một cỗ khí tức mạnh đến cực hạn bạo phát, hơn một ngàn năm trăm vị cường giả đều bị cuốn bay, đâm vào trên vách ánh sáng.

Chỉ thấy phía trước xuất hiện một vòi rồng liệt diễm, đường kính đạt tới vạn dặm, mạnh như Lăng Đế cùng Khánh Đế cũng thối lui

- Đó là cái gì?

Lý Viêm Long hoảng sợ nói, ánh mắt nhìn thân ảnh vĩ ngạn ở trong vòi rồng liệt diễm.

Chính là Tần Quân!

Giờ phút này khí thế của Tần Quân toàn bộ bạo phát, lần này, hắn không có ý định giữ lại thực lực, uy áp mạnh, để Lăng Đế, Khánh Đế, Chính Hoa Tà Phật động dung

Ngay cả Cực Đế cũng kinh ngạc quay đầu, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân mạnh như thế

- Trẫm muốn để các ngươi cảm nhận lửa giận của trẫm!

Thanh âm của Tần Quân từ trong Cực Đạo Viêm Hỏa truyền ra, rung động tâm thần mỗi một vị sinh linh

Ngay sau đó từng Tần Quân từ trong vòi rồng liệt diễm bay ra, khí thế khủng bố giống như bản tôn của Tần Quân, như đàn châu chấu, cấp tốc giết tới trước mặt mỗi một vị sinh linh.

- Làm sao có thể.

Lăng Đế sợ hãi, còn không kịp suy nghĩ nhiều, một phân thân của Tần Quân giết tới trước người hắn, một quyền oanh đến, nhục quyền tức là Thần thông!

Lăng Đế cả kinh vội vàng thi triển Đại Đế Hám Thế quyền ngăn cản.

Oanh một tiếng, Lăng Đế thổ huyết bay ngược, nện ở trên tường ánh sáng, ngay sau đó Khánh Đế đi theo gót, bị nện đến trên tường ánh sáng, cách hắn mấy ngàn thước.

------oOo------

Chương 2294: Cực hạn miểu sát (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phân thân của Tần Quân vừa ra, trong nháy mắt thay đổi chiến cục, trong khoảnh khắc, chừng 10 ngàn phân thân từ trong vòi rồng liệt diễm giết ra, ngoại trừ Lăng Đế, Khánh Đế, Chính Hoa Tà Phật, sinh linh còn lại tất cả đều bị phân thân của Tần Quân tìm tới cửa.

Không phải một đối một!

Là gần chục đối một a!

Trực tiếp bị miểu sát!

Phân thân của Tần Quân thậm chí không sử dụng thân thể, chỉ dùng quyền cước, xé nát hết thảy cường địch!

Không chút huyền niệm, chí ít đối với Tần Quân mà nói, xác thực như thế, hắn mỗi một vị phân thân đều vô cùng cường đại, trong Hồng Mông Giới cầu, không có một sinh linh có thể ngăn cản

Hơn một tỉ sinh linh ở bên ngoài quan chiến tất cả đều mắt trợn tròn

Toàn bộ Hồng Mông tinh không yên lặng lại

Đám Phật La của Chính Hoa Tà Phật không một may mắn thoát khỏi, tất cả đều bị phân thân của Tần Quân xé nát, không có sức chống cự chút nào

- Không có khả năng .

Khánh Đế dựa vào tường ánh sáng, dọa đến trợn mắt hốc mồm, 10 ngàn phân thân thực lực có thể so với bản tôn?

Chỉ là một Tần Quân, hắn liền không có nắm chắc đối kháng, huống chi là 10 ngàn?

Vòi rồng liệt diễm vẫn vô cùng cuồng bạo, bản tôn của Tần Quân ở trong đó, cúi xem toàn bộ chiến trường

10 ngàn phân thân lơ lửng trên sương mù pháp lực cuồn cuộn, như 10 ngàn Hồng Mông Thần linh, không ai bì nổi, miệt thị thương sinh

Một màn này để Cực Đế nuốt nước miếng

Lần trước Tần Quân cùng hắn chiến đấu, không có bộc phát ra nhiều phân thân như vậy a.

- Hắn đến cùng có thể thi triển ra bao nhiêu phân thân?

Cực Đế nhìn Tần Quân, lâm vào trong trầm tư, càng nghĩ hắn càng cảm thấy Tần Quân thâm bất khả trắc

Lúc này, hơn một tỉ sinh linh ở ngoài Hồng Mông Giới cầu thì bộc phát ra ồn ào rung động tinh không

- 10 ngàn phân thân, vì sao những phân thân này mạnh như vậy?

- Toàn bộ bọn hắn chết rồi? Làm sao có thể?

- Ta hoa mắt sao?

- Chẳng lẽ Thiên Đế là Hồng Mông Thần linh?

- Quá mạnh.

Các sinh linh liên tục kinh hô, bị dọa đến toàn thân run rẩy.

Vừa rồi cơ hồ là trong nháy mắt, hơn một ngàn năm trăm cường giả ở cùng một thời khắc vẫn lạc, ngay cả nguyên thần cũng không kịp đào thoát, hình ảnh thật sự là quá rung động

- Cái này…

Đường Khuynh Thiên nghẹn họng nhìn trân trối, thân thể không ngừng run rẩy

Tô Đế cũng nhíu mày, tuy biết hiện tại Tần Quân rất mạnh, nhưng không nghĩ tới mạnh đến mức không hợp thói thường như thế

Thần Tướng minh cũng sợ ngây người, cho dù Đông Đế có thể biết trước hết thảy cũng hóa đá, không dám tin vào hai mắt của mình

Lưu Bang vừa mới tỉnh lại một mặt mơ hồ, nhưng vừa nhìn thấy 10 ngàn phân thân trong Hồng Mông Giới, cả người từ trên mặt đất nhảy lên

Tần Quân dùng thực lực tuyệt đối chứng minh uy nghiêm của Thiên Đế!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Lăng Đế chiến ý! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, biểu thị Lăng Đế đã mặc cảm.

Vòi rồng liệt diễm bắt đầu tiêu tán, Tần Quân hiển lộ thân ảnh, bễ nghễ Lăng Đế, Chính Hoa Tà Phật, Khánh Đế.

- Các ngươi còn dám giết Cực Đế sao?

Tần Quân cười lạnh hỏi, Lăng Đế đối với hắn không có ác ý, tự nhiên không cần giết, Chính Hoa Tà Phật cùng Khánh Đế cũng như thế, cũng chỉ là nhằm vào Cực Đế, ba người ở trong kế hoạch của Tần Quân, tạm thời còn sống

Đối mặt ánh mắt của Tần Quân, ba sắc mặt người âm trầm, không biết nên nói cái gì.

Tần Quân mạnh để bọn hắn tuyệt vọng, không thể làm gì.

Khánh Đế tâm lý sụp đổ, Tần Quân rõ ràng chỉ là Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, vì sao mạnh đến mức quá phận như thế?

Lăng Đế thì nghĩ Tần Quân đã khôi phục tu vi đỉnh phong, trở thành Hồng Mông Thần linh hàng thật giá thật

Bọn hắn trầm mặc cũng làm cho Hồng Mông tinh không đi theo yên lặng lại

Trước đó, không có sinh linh nghĩ đến phách tuyệt đại chiến lại là Thiên Đế không có danh tiếng gì?

Tần Quân rời khỏi trạng thái Thiên Đế Thần thể, 10 ngàn phân thân đi theo nhập thể, hắn quay người nhìn về phía Cực Đế nói:

- Đáng tiếc, không có cho ngươi cơ hội xuất thủ

Cực Đế cười khổ nói:

- Ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hắn nguyên bản còn muốn đến một trận tam đế chiến, nhưng phân thân của Tần Quân quá mức biến thái, căn bản không thể chơi

Tần Quân bảo trì thần bí, cười nói:

------oOo------

Chương 2295: Cực hạn miểu sát (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không thể nói.

Hai đế không coi ai ra gì đàm tiếu để ba người Lăng Đế nghiến răng nghiến lợi.

- Làm sao bây giờ?

Khánh Đế truyền âm cho Lăng Đế hỏi:

- Thật muốn thả Cực Đế đi sao?

Đại kiếp tà số, bọn hắn là biết đến.

Lúc trước Hỗn Độn vừa lập, đại kiếp tà số từng đồ sát qua rất nhiều Hồng Mông sinh linh, sau bị trấn áp diệt đi, không nghĩ tới hôm nay tái hiện

Hồng Mông

Khánh Đế luôn cảm thấy trong này cất giấu đại bí mật kinh thiên.

- Thì tính sao? Ngươi có thể chiến thắng Thiên Đế?

Lăng Đế nói, tâm tình của hắn cũng vô cùng nặng nề, nhưng không thể làm gì.

Ngoại trừ Hồng Mông Thần linh, ai có thể làm gì Thiên Đế?

Hơn nữa Thiên Đế là Hồng Mông Thần linh sớm nhất, nói không chừng Hồng Mông Thần linh còn lại đều phải cho hắn mặt mũi.

Cực Đế, bọn hắn giết không được!

Chính Hoa Tà Phật gắt gao nhìn chằm chằm Cực Đế, rõ ràng cũng không cam lòng.

Đúng lúc này!

Một đạo lưu quang từ trên không rơi xuống, rơi vào đỉnh Hồng Mông Giới cầu

Binh...

Hồng Mông Giới cầu như pha lê phá nát, hóa thành vô số ánh sáng, Lăng Đế, Khánh Đế sửng sốt, hơn một tỉ sinh linh nhất tề ngẩng đầu nhìn lại

Chỉ thấy ở chỗ rất xa, xuất hiện một thân ảnh vĩ ngạn, chỉ hiển lộ nửa người trên, như hình chiếu, nói ít cũng cao năm trăm triệu trượng, thấy không rõ khuôn mặt, đen kịt, chỉ có đôi mắt, lạnh lùng nhìn xuống chúng sinh.

- Đó là cái gì.

Có sinh linh kinh thanh nói, nhìn qua cự ảnh thần bí kia, trong lòng hơn một tỉ sinh linh đều bốc lên hơi lạnh

So với đối mặt Tần Quân, còn muốn hoảng sợ.

Lăng Đế phảng phất như nhìn thấy đồ vật gì không thể tưởng tượng nổi, sắc mặt kịch biến.

Chính Hoa Tà Phật thì lộ ra nụ cười quỷ dị.

Khánh Đế sợ hãi, vì sao Nam Hồng Mông mà hắn bảo vệ có nhiều cường giả liên tiếp xuất hiện như vậy?

Nơi này cũng không phải Bắc Hồng Mông a!

- Đại kiếp tà số? Có ý tứ!

Một thanh âm vang lên, ngữ khí bình tĩnh, thậm chí không có tình cảm chút nào

Tần Quân ngẩng đầu nhìn lại, nhíu mày.

Hư ảnh này rõ ràng càng mạnh hơn Lăng Đế, Chính Hoa Tà Phật.

- Những tế phẩm này như thế nào?

Chính Hoa Tà Phật cao giọng cười nói, lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh rùng mình.

Câu nói này là có ý gì?

Sinh linh ở đây đều sống vô số năm, tâm tư thông thấu, trong nháy mắt liền có một loại cảm giác bất an xông lên đầu.

- Rất tốt!

Hư ảnh cười nói, trong mắt lộ ra tàn nhẫn.

- Đó là đồ chơi gì?

Đường Khuynh Thiên thận trọng hỏi, Tô Đế không có trả lời hắn, đồng dạng nhíu mày.

Đúng lúc này, một cỗ hấp lực cuồng bạo truyền đến, các sinh linh ở trên

đỉnh Lăng Đế cấp tốc bị hấp lên.

- A a a a...

- Đây là lực lượng gì?

- Đại Đế! Nhanh cứu chúng ta!

- Đáng giận a, ta làm sao khống chế không nổi mình?

- Hắn muốn làm gì?

Các sinh linh lập tức sợ hãi, một số sinh linh tu vi yếu trong nháy mắt bị hút vào trong hư ảnh, sống chết không rõ.

Thấy cảnh này, Lăng Đế thả người vọt lên, nắm tay phải toàn lực oanh ra.

Đại Đế Hám Thế quyền!

Cột sáng kim sắc mang theo uy thế diệt tuyệt hết thảy bay lên, cấp tốc đụng vào hư ảnh, xuyên thủng.

Đáng tiếc, hư ảnh to lớn không có vì vậy huyễn diệt, khí thế vẫn âm u như cũ.

------oOo------

Chương 2296: Thần linh lực lượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó là ai?

Cực Đế ngước cổ, lẩm bẩm hỏi, hắn có thể cảm giác được hư ảnh to lớn truyền đến khí tức áp bách.

Mạnh!

Trước nay chưa có!

Từ khi Cực Đế xông xáo đến nay, đây tuyệt đối là địch nhân mạnh nhất, thậm chí khả năng còn mạnh hơn Tần Quân!

Tần Quân nheo mắt lại, không nghĩ tới trong Hồng Mông lại xuất hiện loại tồn tại này.

Hắn còn tưởng rằng dưới Hồng Mông Thần linh, đám người Lăng Đế xem như đỉnh tiêm.

Hiện tại xem ra, có kỳ quặc.

Cực Đế mạnh hơn, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền đuổi kịp Lăng Đế, hoặc là Lăng Đế gặp được gông xiềng đột phá, hoặc là che giấu thực lực

Cái sau rõ ràng không có khả năng.

Hư ảnh to lớn còn đang điên cuồng hấp xả sinh linh, không nhìn Đại Đế Hám Thế quyền của Lăng Đế

Chính Hoa Tà Phật đáp lấy Mộc Quan bay lên, hắn nhìn Lăng Đế cười nói:

- Lăng Đế, đối thủ của ngươi cũng không phải hắn.

Thoại âm rơi xuống, một đoàn Ma khí đánh tới, như lưu tinh màu đen, tốc độ cực nhanh, Ma Uy cuồn cuộn, tứ ngược toàn bộ tinh không

Kinh đến vô số sinh linh ghé mắt nhìn lại, bao quát Tần Quân ở bên trong.

- Chu Ma đại đế.

Tần Quân nhẹ nói, cái tên này để khuôn mặt của Cực Đế có chút động

Tên tuổi của Chu Ma đại đế so với Lăng Đế chỉ mạnh không yếu, thậm chí được vinh dự thiên địch của Lăng Đế.

Sắc mặt của Lăng Đế đại biến, hoàn toàn không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Chu Ma đại đế, xem ra truyền ngôn là thật.

Chu Ma đại đế thật sống lại!

- A...

Đúng lúc này, tiếng thét chói tai hấp dẫn Tần Quân, chính là Lưu Bang, hắn bay về phía hư ảnh to lớn cực nhanh, cực kỳ bối rối

Tần Quân đưa tay, nắm vào trong hư không một cái, kéo Lưu Bang lại bên cạnh.

Đợi Lưu Bang bình an, hắn còn thét lên, chưa lấy lại tinh thần.

Tần Quân không để ý đến hắn, ánh mắt ngóng nhìn phía trên.

Hiện tại hắn tràn ngập hiếu kỳ đối với hư ảnh to lớn kia, hắn dám khẳng định một điểm, hư ảnh to lớn kia không phải bất luận một vị Hồng Mông sinh linh nào hắn nhận biết, càng không phải Hồng Mông Thần linh

Chẳng lẽ là sau khi rời đi hắn, Hồng Mông sinh linh mới quật khởi?

Lúc này, càng ngày càng nhiều sinh linh bị hư ảnh to lớn thôn phệ, càng nhiều sinh linh bắt đầu chạy trốn, tinh không lâm vào trong hỗn loạn

Tần Quân không có ra tay giúp đỡ, một là không có nghĩa vụ, hai là không có tâm tư

Lúc trước những sinh linh này chế nhạo hắn, Tần Quân lại là Thiên Đế, Hồng Mông là Phân Hồn của hắn mở ra, trong mắt hắn, chúng sinh bình đẳng, cá lớn nuốt cá bé là đối đãi công bình nhất

- Lăng Đế! Ngươi ta tranh đấu còn chưa kết thúc!

Thanh âm của Chu Ma đại đế vang lên, rung động nhân tâm, Ma khí xoay quanh ở chung quanh Lăng Đế

Sắc mặt của Lăng Đế âm trầm, nhưng rất nhanh lộ ra mỉm cười, tay hắn nắm Bất Bại kiếm, cười nói:

- Chu Ma đại đế, tới đi, quyết thắng bại mà chúng ta chưa từng phân ra!

Thoại âm rơi xuống, hắn lao về phía Chu Ma đại đế, tốc độ cực nhanh, hóa thành một vệt kim quang cùng Ma khí của Chu Ma đại đế va chạm

Chiến đấu bạo phát!

Hai vị Đại Đế tranh đấu vô số năm, từ Hồng Mông đến Hỗn Độn, thẳng đến Chu Ma đại đế vẫn lạc, bọn hắn đều không có phân ra cao thấp, thật là tiếc nuối

Nhìn thấy Lăng Đế bị Chu Ma đại đế kiềm chế, sắc mặt của Khánh Đế vô cùng khó coi

Hắn ngay cả Chính Hoa Tà Phật cũng không có lòng tin ứng đối, huống chi cự ảnh khủng bố ở phía trên.

Hắn vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, hiện tại hắn chỉ có thể xin Tần Quân giúp đỡ, nếu không Nam Hồng Mông gặp nạn

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Tần Quân cười khẩy, để hắn nở nụ cười khổ

Xem ra hắn làm mất lòng Tần Quân rồi.

- Đi thôi!

Tần Quân quay người, chuẩn bị mang theo Cực Đế rời đi.

Trời sập xuống có Hồng Mông Thần linh khiêng, hắn lười quản.

Cực Đế gật đầu, thái độ cũng như thế, lúc trước các sinh linh nhục mạ hắn, nhất định muốn hắn chết, trừ khi đầu hắn hư mất, mới đi trợ giúp các sinh linh.

Hư ảnh to lớn không có hành động, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Cực Đế

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Cực Đế quay đầu tới đối mặt, trong chốc lát, đồng tử của Cực Đế tan rã, cả người hoảng hốt một lát, nhưng rất nhanh tỉnh táo lại

- Thì ra là thế.

Cực Đế lẩm bẩm, trong mắt vẫn có vẻ mờ mịt.

- Ngươi đang nhìn cái gì?

------oOo------

Chương 2297: Thần linh lực lượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân quay đầu lại hỏi, dưới hư ảnh to lớn, bọn hắn nhỏ bé như tế bào, Lưu Bang ở bên cạnh bị dọa đến không dám ngẩng đầu

- Không có gì.

Cực Đế trả lời, chợt đi theo Tần Quân bay về phía Tô Đế cùng Đường Khuynh Thiên.

Thần Tướng minh ở dưới Đông Đế chỉ huy cũng bay tới, bọn hắn cũng không dám ở lại tranh đấu với hư ảnh to lớn

- Đọa Lạc, ở phía sau của ngươi nhìn chằm chằm ngươi, một khi ngươi quay đầu, trong mắt của ngươi đúng là Đọa Lạc!

Đúng lúc này, âm thanh của hư ảnh to lớn vang lên lần nữa, không hiểu thấu, để chúng sinh càng thêm sợ hãi.

Những sinh linh bay xa kia vậy mà cũng bị hấp trở về, chỉ có đám người Tần Quân bình an vô sự.

Trong khoảng thời gian ngắn, đã có mấy trăm vạn sinh linh bị thôn phệ, để Hồng Mông tinh không khủng bố như luyện ngục

Cực Đế nghe được câu này, khẽ run lên, nhưng không có quay người.

- Tên kia đến cùng là Thần thánh phương nào?

Đường Khuynh Thiên hiếu kỳ nhìn Tần Quân hỏi, còn tưởng rằng Tần

Quân có thể xem thấu lai lịch của hư ảnh to lớn

- Không rõ ràng, bất quá hắn không có ác ý với chúng ta

Tần Quân lắc đầu nói, nếu như hư ảnh to lớn nhằm vào hắn, hiện tại đã phát động nhiệm vụ.

Hắn nhìn về phía Chính Hoa Tà Phật, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Đồ đệ của Tôn Ngộ Không lại có thủ đoạn như thế, không chỉ phục sinh Chu Ma đại đế, còn kéo tới một cường giả bí ẩn

Hắn đến cùng muốn làm gì?

- Bổn Tọa chính là Đọa Lạc, chỉ huy chúng sinh đi vào trật tự chân chính!

Thanh âm của hư ảnh to lớn vang lên lần nữa, nói xong, còn làm càn cười to, nghe mà Khánh Đế phẫn nộ khó nhịn

Hắn là Nam Hồng Mông Chấp Pháp giả, sao có thể khoan nhượng người khác chế định trật tự?

- Đọa Lạc?

Tô Đế nhẹ giọng nói, đáng tiếc không có đầu mối, chưa nghe nói qua cái tên này.

Tần Quân cũng chưa nghe nói qua, bất quá hắn đối với Đọa Lạc ngược lại là cảm thấy rất hứng thú.

Mưu toan sáng tạo trật tự mới?

Chẳng lẽ muốn đi còn đường của Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn?

Chỉ là tên Đọa Lạc, chắc hẳn cũng chế không ra trật tự tốt bao nhiêu a.

- Đọa Lạc là ác niệm của Hồng Mông Thần linh biến thành.

Đông Đế nhìn hư ảnh to lớn của Đọa Lạc, lẩm bẩm.

Nghe vậy, mọi người đưa mắt nhìn nhau, Tần Quân nheo mắt lại, Hồng Mông Thần linh biến thành?

- Vị Hồng Mông Thần linh nào?

Tần Quân hỏi, xem ra sau khi hắn rời đi, sáu tiểu gia hỏa kia làm thật nhiều sự tình

- Không rõ ràng, lực lượng của Thần linh, ta không thể dự đoán nhiều hơn

Đông Đế lắc đầu nói, lúc ánh mắt nhìn về phía Cực Đế, hắn vô ý thức trốn tránh

Đại kiếp tà số, so với Đọa Lạc, trình độ kinh khủng không kém chút nào.

Cuối cùng sẽ có một ngày, Cực Đế sẽ trở nên cường đại hơn Đọa Lạc, tàn sát chúng sinh!

- Chẳng lẽ hắn đúng là Hồng Mông đại kiếp?

Trong lòng Đông Đế che phủ mây mù, nhưng có Tần Quân bảo hộ Cực Đế, hắn lại không dám nói thêm nữa.

- Đi thôi!

Tần Quân mở miệng nói, tiếp xuống Đọa Lạc leo lên Hồng Mông Vũ Đài, hắn rất chờ mong.

Như vậy hắn mới không tẻ nhạt!

Tô Đế gật đầu, cười nói:

- Đại tranh chi thế, thì ra là thế, bất quá Tô Đế Tông ta thế tất trèo lên đỉnh!

- Không sai! Tô Đế Tông vô địch!

Đường Khuynh Thiên đi theo nói, mặt mũi tràn đầy tự tin.

Tần Quân chẳng thèm ngó tới, nói:

- Ở trước mặt Đại Tần thiên đình, các ngươi còn muốn trèo lên đỉnh?

Tô Đế không có nói tiếp, mặt mũi tràn đầy tự tin, thắng qua thiên ngôn vạn ngữ.

- Đọa Lạc giáng lâm, Hồng Mông chúng sinh chuẩn bị quỳ nghênh đi! Bổn Tọa mang dẫn các ngươi khai sáng trật tự mới!

- Siêu việt Hồng Mông! Siêu việt Hỗn Độn! Trật tự tự do chân chính!

Thanh âm của Đọa Lạc tiếp tục vang lên, vang vọng toàn bộ Hồng Mông, không chỉ Nam Hồng Mông, sinh linh Hồng Mông còn lại cũng có thể nghe được.

------oOo------

Chương 2298: Thành Thần chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật tự kỷ.

Tần Quân im lặng, cũng không biết nên đậu đen rau muống Đọa Lạc như thế nào.

Các sinh linh của Thần Tướng minh thì sợ hãi nghị luận, tuy Đọa Lạc còn chưa hiện bản thể, nhưng biểu hiện ra khí phách đủ để cho bọn hắn lo lắng đối với tương lai

Oanh! Oanh! Oanh

Lăng Đế cùng Chu Ma đại đế còn đang không ngừng chiến đấu, tựa như hai đạo lưu tinh giao thoa va chạm, mới đầu Lăng Đế còn có thể chiếm thượng phong, nhưng dần dần bị Chu Ma đại đế phản chế.

- Xem ra tiểu tử Chu Ma này thu được cơ duyên không nhỏ.

- Chẳng lẽ là bởi vì Đọa Lạc?

Tần Quân âm thầm suy nghĩ, hắn luôn cảm thấy Đọa Lạc cùng Hồng Mông Thần linh không có quan hệ.

Cho dù là ác niệm của Hồng Mông Thần linh biến thành, hắn cũng có thể cảm nhận được, nhưng hắn không có, hoàn toàn xa lạ.

Nhưng cũng đúng, lấy tu vi há của Đông Đế có thể đoán trước đến độ cao kia?

Một đoàn người cấp tốc rời đi.

Nhìn thấy bọn hắn rời đi, Khánh Đế cắn răng, cũng lựa chọn rời đi

Khánh Thần Thị hắn mang tới đều bị Tần Quân giết, một mình hắn đối mặt Chính Hoa Tà Phật còn có Đọa Lạc thần bí khó lường, tuyệt đối là tìm chết

Lưu được núi xanh không lo không có củi đốt!

Khánh Đế rời đi, khiến cho Lăng Đế phong triệt để biến thành ác mộng, ngoại trừ đám người Tần Quân, còn lại đại bộ phận sinh linh không có bay bao xa liền bị hấp trở về, sau đó bị Đọa Lạc thôn phệ

Đọa Lạc!

Còn tà ác hơn Bát Đại Chí Tà!

Trần Đạo Đức nỗ lực giãy dụa, đáng tiếc lực lượng của Đọa Lạc quá mạnh, hấp xả đến hắn cách Đọa Lạc càng ngày càng gần

Dưới lo lắng, hắn bỗng nhiên thả Huyết Thị Quỷ Thú, Huyết Thị Quỷ Thú cấp tốc kéo lấy hắn bay đi.

Năng khiếu của Huyết Thị Quỷ Thú đúng là bỏ chạy, bằng không lúc trước hắn để Tần Quân giao Huyết Thị Quỷ Thú sao cẩn thận từng li từng tí như vậy.

- A? Đây là vật gì?

Thanh âm của Đọa Lạc vang lên lần nữa, chấn động đến màng nhĩ của Trần Đạo Đức xé rách, linh hồn kịch liệt đau nhức, không khỏi phát ra tiếng kêu thảm.

Tên này muốn bi kịch!

Cực Đế cùng Lăng Đế đại chiến có thụ chú ý, nhưng Đọa Lạc phát ra tuyên cáo khiến cho Hồng Mông sôi trào, thậm chí che đậy song Đế chiến

Bốn Đại Hồng Mông cũng đang thảo luận Đọa Lạc là ai.

Rất nhanh, từ Lăng Đế phong truyền ra tin tức, Cực Đế chính là đại kiếp tà số, Thiên Đế bảo đảm Cực Đế, Thiên Đế chiến Lăng Đế.

Các loại tin tức chấn bạo Nam Hồng Mông, Thiên Đế triệt để nổi danh Nam Hồng Mông, tin tức còn truyền đi Hồng Mông còn lại, ngoại trừ Đọa Lạc thần bí, tên Thiên Đế như ngọn lửa lan tràn đồng cỏ, vang dội Hồng Mông.

Tin tức càng truyền càng sôi trào!

Không bao lâu, tin tức liên quan tới Khánh Đế chạy trối chết cũng truyền ra, Nam Hồng Mông triệt để trở thành trung tâm phong bạo, vô số sinh linh sợ hãi

Đại khái sau năm ngày.

Một âm thanh Thần thánh đến cực điểm vang vọng Nam Hồng Mông, Đông Hồng Mông, Bắc Hồng Mông, Tây Hồng Mông.

- Ta chính là Âm Dương Nguyên Đế, một trong Hồng Mông Thần linh, Hồng Mông cùng Hỗn Độn đã hướng tới thăng bằng, nhưng Hồng Mông vẫn đang không ngừng khuếch trương, Thần linh chúng ta muốn tuyển ra Hồng Mông Thần linh mới, nên quyết định mở ra Thành Thần chiến!

- Thần linh chúng ta liên thủ, toàn bộ sinh linh của Hồng Mông, Hỗn Độn thực lực tiến hành bài danh, hết thảy đều có cơ hội, thời gian là 10 ngàn năm, vạn năm sau, sinh linh xếp hàng thứ nhất sẽ thành Hồng Mông Thần linh mới, sừng sững ở trên Hồng Mông Hỗn Độn!

Đây là âm thanh của Hồng Mông Thần linh Âm Dương Nguyên Đế!

Thành Thần chiến!

Vô số sinh linh sôi trào, mạnh như Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng nửa ngày không có lấy lại tinh thần.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên!

Thạch phá thiên kinh!

Trên đời chấn kinh!

Rất nhanh, trong đầu toàn bộ sinh linh xuất hiện một chuỗi dài các cái tên, từ trên hướng xuống, khí tức của danh tự dần dần yếu bớt.

Thái Dịch Trường Sinh!

Nhậm Ngã Tiếu!

Âm Dương Hám Thần!

Cửu Cung Bá Thượng!

Cửu Cực Chí Cao!

Thái Tố Kiếm Quân!

------oOo------

Chương 2299: Thành Thần chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Mệnh Vận!

Đọa Lạc!

Đấu Chiến Thắng Phật!

Vũ Văn Thành Đô!

Nạp Lan Tôn Vương!

Trong cung điện, Tần Quân nhìn lấy các cái tên trong đầu, không còn gì để nói.

Sắp xếp ở phía trước không phải là Hồng Mông Thần linh sao?

Nhưng cái tên còn lại có chút khác biệt, không phải là phân thân chứ?

Tên của hắn xếp ở vị trí mười lăm, Tô Đế thứ 14, cao hơn Cực Đế năm vị trí, Lăng Đế xếp thứ 16, Chu Ma đại đế xếp 17!

Đáng nhắc tới chính là, Xa Hoàng vậy mà xếp ở thứ hai mươi!

Giờ khắc này, không chỉ hắn, Tô Đế, Cực Đế, Đông Đế cũng nhắm mắt xem bài danh trong đầu

- Cái Hồng Mông này sẽ triệt để đãi loạn .

Tần Quân lẩm bẩm, nếu như bài danh này thật xuất hiện ở trong đầu toàn bộ sinh linh, như vậy Hồng Mông chắc chắn nghênh đón gió tanh mưa máu

Vô số cường giả vì tên tuổi của mình khiêu chiến tồn tại càng cao hơn!

Cường giả không có nhập bảng danh sách khẳng định phải không tiếc bất cứ giá nào xông vào, cho nên các sinh linh ở cuối cùng là nguy hiểm nhất

- Bài danh này bị chúng ta gọi là Thành Thần bảng! Chỉ cần đánh bại sinh linh thứ tự cao hơn, thứ tự sẽ thay thế, Thần linh chúng ta một mực nhìn chăm chú các ngươi!

- Vạn năm Thành Thần chiến, hiện tại bắt đầu!

Thanh âm của Âm Dương Nguyên Đế dừng ở đây.

Cùng lúc đó, một vệt quang ảnh rơi đến trước mặt Tần Quân, chính là Âm Dương Nguyên Đế.

- Phụ Thần

Âm Dương Nguyên Đế thận trọng nói, Tần Quân mở mắt, mặt không thay đổi theo dõi hắn, để hắn xấu hổ.

Hắn khục khục một tiếng, vội vàng nói:

- Thời gian của ta không nhiều, chỉ có thể giải thích một lần.

- Sáu vị xếp ở trước Thành Thần bảng chính là phân thân của chúng ta, bản tôn của Nhậm Ngã Tiếu đã bị bức về Nguyên Sơ không gian, chỉ có thể lưu lại một phân thân, những phân thân này sẽ nghiêm ngặt thủ hộ thứ tự, Phụ Thần tốt nhất cũng tham dự, nếu như Phụ Thần cuối cùng là đệ nhất danh, cũng sẽ được chúng ta đề bạt làm Hồng Mông Thần linh

- Hồng Mông Hỗn Độn đang không ngừng diễn hóa, chúng ta cần Thần linh mới đi mở mang, mong Phụ Thần hỗ trợ, giúp chúng ta tuyển ra người mạnh nhất.

Âm Dương Nguyên Đế nói một hơi, thân hình liền trở nên như ẩn như hiện, phảng phất như sắp biến mất.

- Các ngươi đến cùng đang làm cái gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, chẳng lẽ là Hồng Mông Thần linh ở giữa đánh bạc?

- Thủy Nguyên khí, Tạo Hóa Đại Đạo, nó vốn là có ý thức.

Âm Dương Nguyên Đế nói đến chỗ này, bỗng nhiên biến mất, phảng phất như bị một cỗ lực lượng thần bí rút đi.

Tần Quân nhíu mày, trong lòng kinh hãi, Thủy Nguyên khí có ý thức?

Cùng lúc đó, Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo đã náo lật trời.

Phàm là địa phương có sinh linh, đều đang nhiệt nghị.

- Ti... Thái Dịch Trường Sinh là ai?

- Thành Thần chiến! Không khỏi quá kích thích đi! Nguyên lai Hồng Mông Thần linh thật tồn tại?

- Những tên này đến cùng có lai lịch gì?

- Trời ạ, lấy thực lực của ta sắp xếp không tiến một ngàn vị trí đầu?

- Âm Dương Nguyên Đế? Làm sao chưa nghe nói qua? Cái gì Thần linh? Ta là Thần Chủ a!

Trên một đại lục hoang vu, một ngọn núi khổng lồ cao trăm vạn trượng, Cửu Cung Vô Thượng, Cửu Cung Linh cùng Đọa Thiên Kiếm Đế đứng đối mặt nhau, bọn hắn đều nhắm mắt lại, xem xét Thành Thần bảng trong đầu

Oanh một tiếng!

Ngọn núi khổng lồ bỗng nhiên nổ nát vụn, nhấc lên bụi đất cuồn cuộn, thiên băng địa liệt, đám người Cửu Cung Vô Thượng cả kinh vội vàng mở mắt, sau đó quỳ xuống, hô to:

- Tham kiến Thần linh!

- Thần linh không có ở đây, ta chính là Cửu Cung Bá Thượng!

Một âm thanh bá đạo vang vọng tinh không, Cửu Cung Vô Thượng cùng Cửu Cung Linh cả kinh ngẩng đầu, trên mặt hai người tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Cửu Cung Bá Thượng, thứ tư trên Thành Thần bảng!

------oOo------

Chương 2300: Cửu Cung Bá Thượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cung Bá Thượng!

Đối với cái tên này, Cửu Cung Vô Thượng có thể nói là vô cùng quen thuộc, hắn nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt phức tạp, hình như có không cam lòng

Năm đó Hồng Mông sinh linh đi theo bên người Cửu Cung Thuỷ Đế có một nhóm rất lớn, hắn cùng Cửu Cung Bá Thượng cũng không có bởi vì tên tương tự mà tình cảm thâm hậu, ngược lại lẫn nhau nhìn đối phương không vừa mắt

Hắn nhẫn nhục, chuyển thế thành Sơ Thủy ma tổ, thực lực đã sớm bị Cửu Cung Bá Thượng bỏ xa, tâm tình sao có thể không phức tạp?

Đá vụn khắp trời như là núi lửa bạo phát, thật lâu không dứt.

Rất nhanh, Cửu Cung Bá Thượng liền từ trong bụi đất bước ra, hắn cao gần hai mét, bắp thịt như rễ cây, chỉ mặc một cái quần do da thú chế thành, cúi đầu, tóc đen tung bay, bắp thịt cho người ta lực trùng kích không gì sánh kịp, phảng phất như có thể xé bỏ hết thảy

Cửu Cung Linh sùng bái nhìn Cửu Cung Bá Thượng, trong mắt lóe lên dị sắc, như thiếu nữ hoài xuân.

Đọa Thiên Kiếm Đế thì nuốt nước miếng, trong đầu của hắn cũng có Thành Thần bảng, hắn biết Cửu Cung Bá Thượng cường đại.

Có lẽ Thành Thần bảng không phải tuyệt đối, dù sao là lần đầu tiên sắp xếp, nhưng đủ để thấy Cửu Cung Bá Thượng mạnh bao nhiêu, huống chi hậu trường của Cửu Cung Bá Thượng là Hồng Mông Thần linh

Cửu Cung Bá Thượng ngẩng đầu, bay tới trước mặt ba người, dẫn đầu nhìn về phía Cửu Cung Vô Thượng, hừ lạnh nói:

- Ngươi bây giờ lại luân lạc tới loại tình trạng này?

Trong lời nói chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, kém chút để Cửu Cung Vô Thượng nổi điên.

- Ngươi biết cái gì! Ngươi biết ta vì Thần linh bỏ ra bao nhiêu không?

Cửu Cung Vô Thượng bi phẫn mắng, đáng tiếc Cửu Cung Bá Thượng căn bản không để ý tới, hừ lạnh một tiếng để Cửu Cung Vô Thượng cảm giác như một quyền đánh vào trên bông, bất lực.

- Thành Thần chiến đã bắt đầu, ta giúp ngươi khôi phục đỉnh phong đi!

Cửu Cung Bá Thượng bẻ bẻ cổ, nghiêm túc nói.

Cửu Cung Vô Thượng ngẩn người, một bộ hoài nghi mình nghe lầm biểu lộ

Ai cũng có thể giúp hắn, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Cửu Cung Bá Thượng sẽ giúp hắn, bọn hắn là tử đối đầu a

- Lên!

Tay trái của Cửu Cung Bá Thượng khẽ nhấc, Đại Địa dưới chân bỗng nhiên rách tả tơi, thanh thế to lớn, toàn bộ đại lục phảng phất như muốn nổ tung.

- Chẳng lẽ là thật.

Cửu Cung Vô Thượng tim đập thình thịch, kinh hỉ bò lên trên mặc, nếu nếu như hắn khôi phục tu vi, Thành Thần bảng, hắn có lòng tin lên năm mươi vị trí đầu!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... chế bá Thành Thần bảng! Nhiệm vụ tường trình: Thành Thần chiến mở ra, nếu như ký chủ ở trong vạn năm, trèo lên đỉnh Thành Thần bảng đệ nhất danh, không bị đánh bại một lần, thu hoạch được mười cơ hội Thần Ma phục sinh, mười cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, mười cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, mười cơ hội cực hạn giác tỉnh, mười cơ hội triệu hoán Thần Ma, một trăm cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... bất bại Thiên Đế! Nhiệm vụ tường trình: nếu ký chủ ở Thành Thần bảng dần dần hướng lên khiêu chiến, không thất bại một lần, thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, ba cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội hệ thống ân huệ!

Trong cung điện, liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để mắt hắn híp lại

Không nghĩ tới nhiệm vụ Thành Thần chiến ban thưởng phong phú như thế

Nghĩ xong, hắn chậm rãi đứng dậy, đi ra cung điện.

Nơi này chính là vũ trụ độc lập của Thần Tướng minh, Thần Tướng cũng không nhiều, nơi này cư trú vô số chủng tộc, tuy tu vi đều không mạnh, nhưng có thể phục vụ cho Thần Tướng minh, mà Thần Tướng minh thì che chở bảo vệ bọn họ

Tô Đế đã mang theo Đường Khuynh Thiên rời đi, nếu không Tần Quân sẽ tìm hắn chiến một trận, thứ tự vậy mà cao hơn hắn một tên!

Vừa đi ra cung điện, hắn liền nhìn thấy Lưu Bang bồi hồi ở trước cổng chính

- Ngươi ở chỗ này làm gì?

Tần Quân mở miệng hỏi, hắn đang định đi khiêu chiến Thành Thần bảng, sớm ngày trèo lên đỉnh, đến lúc đó chờ đợi những cường giả khác khiêu chiến.

Nghe vậy, Lưu Bang vội vàng quay đầu, đi đến trước mặt Tần Quân, xoa xoa hai tay, cười nói:

- Bệ Hạ, ngài có thể giúp ta mạnh lên hay không?

Tu vi của hắn ở chỗ này, ngay cả hài tử cũng không bằng, để hắn bị đả kích.

Tần Quân như có thâm ý theo dõi hắn, hỏi:

- Ngươi trung thành với trẫm sao?

- Trung thành! Tuyệt đối trung thành!

Lưu Bang không chút do dự trả lời, phảng phất như lời chân thật.

Trung thành cái quỷ!

Rõ ràng độ trung thành chỉ có 35!

Tần Quân im lặng, nhưng mặt ngoài không có động dung, nói:

- Ngươi ở Thần Tướng minh đợi một thời gian ngắn, lắng đọng tâm tính.

Lưu Bang nghe xong, sắc mặt lập tức khổ sáp.

------oOo------

Chương 2301: Cửu Cung Bá Thượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn còn phải đợi bao lâu?

Ở phàm trần làm Hán Cao Tổ lâu năm, hắn tự nhiên không thể chịu đựng, nhưng hắn lại không dám cưỡng cầu, ở Lăng Đế phong, hắn là được chứng kiến Tần Quân cường đại

Nói không khoa trương, Tần Quân nguýt hắn một cái, hắn liền hình thần câu diệt.

- Tự giải quyết cho tốt .

Tần Quân vứt xuống câu nói này, liền biến mất khỏi tại chỗ.

Lưu lại Lưu Bang ở nguyên chỗ sắc mặt âm tình biến ảo.

Cùng lúc đó, Tần Quân đi vào trong cung điện của Đông Đế, ngoại trừ Đông Đế, đám người Cụ Lưu Tôn, Vương Thủ cũng có mặt.

- Thiên Đế Bệ Hạ.

Đông Đế đang cầm một bộ quyển trục, phát giác được Tần Quân xuất

hiện, hắn không khỏi ngẩng đầu cười.

Cụ Lưu Tôn quỳ xuống, dập đầu hành lễ nói:

- Tham kiến Bệ Hạ.

Vô số năm đi qua, lòng trung thành của hắn vẫn không biến.

- Trẫm tới nơi này, là đến cáo biệt, Lưu Bang lưu ở nơi này, mong các ngươi có thể chiếu cố một chút.

Tần Quân đi thẳng vào vấn đề nói, Thành Thần chiến đã bắt đầu, hắn cũng không muốn nhàn rỗi.

Về phần tu luyện, đạt tới độ cao như hắn, chỉ bế quan khổ luyện là vô dụng

Nghe vậy, Cụ Lưu Tôn vội hỏi:

- Bệ Hạ, ngài muốn đi đâu? Mang ta theo a!

Thật vất vả cùng Tần Quân đoàn tụ, hắn tự nhiên không muốn lại tách rời.

- Trẫm sẽ trở lại, ngươi không cần lo lắng.

Tần Quân cười nâng hắn lên, trước mắt hắn ở trên Thành Thần bảng thứ hạng là mười lăm, khoảng cách thứ nhất, vẫn là có một khoảng cách rất dài

Đồng thời, hắn muốn nhìn thực lực của mình phải chăng là đối thủ của Hồng Mông Thần linh phân thân

- Thiên Đế Bệ Hạ, là vì Thành Thần bảng mà rời đi sao?

Đông Đế hỏi, rõ ràng đã tính tới ý đồ của Tần Quân

Tần Quân gật đầu, nói:

- Trẫm lưu lại cũng không có chuyện gì làm, nghĩ đến Cực Đế cùng Tô Đế cũng không dừng lại

Bọn hắn vừa trở về, không tới một ngày, Cực Đế liền lặng lẽ rời đi, chỉ lưu

lại cho Tần Quân một câu.

- Ta sẽ cố gắng đuổi kịp ngươi.

Tên này vẫn quật cường như trước đây.

Đông Đế cười chắp tay nói:

- Chúc Thiên Đế có thể trở thành Hồng Mông Thần linh mới!

Hồng Mông Thần linh?

Khóe miệng của Tần Quân giương lên, mỉm cười, không có nhiều lời, quay người rời đi, bước ra ba bước, liền tan biến ở trong điện

Cổ Thánh Đế Đạo cũng thuộc về khu vực Hỗn Độn, ngày đó âm thanh của Âm Dương Nguyên Đế vang vọng trong đầu tất cả sinh linh ở Cổ Thánh Đế Đạo, bao quát trong Đại Tần thiên đình.

Tại Cổ Thánh Đế Đạo kết nối Nam Hồng Mông đã nhấc lên sóng to gió lớn

Bởi vì trong hai mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng, có ba vị bọn hắn nghe nhiều nên thuộc tên.

- Tô Đế, Thiên Đế, Cực Đế mạnh như thế?

- Hồng Mông Thần linh? Hồng Mông thật tồn tại?

- Thiên Đế, hắn không phải ở Cổ Thánh Đế Đạo sao, không nghĩ tới thực lực của hắn mạnh như thế

- Ngục Đạo thần đế, Nguyên Sơ đại đế ngay cả Thành Thần bảng cũng không có vào?

- Quá khoa trương, trừ mấy vị trên Thành Thần bảng, vì sao còn lại đều chưa nghe nói qua?

------oOo------

Chương 2302: Triều Thiên Phượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo chấn động, Đại Tần thiên đình càng sôi trào

- Thiên Đế Bệ Hạ xếp thứ mười lăm trên Thành Thần bảng!

- Trong Cổ Thánh Đế Đạo, chỉ có Cực Đế, Tô Đế cùng Bệ Hạ tiến vào Thành Thần bảng, hơn nữa bài danh hai mươi vị trí đầu! Quá mạnh!

- Đại Tần thiên đình ta đánh đâu thắng đó, còn ai dám ngăn cản?

- Lữ Bố tướng quân vậy mà xếp thứ 532!

- Nhị Lang Chân quân, Tử Long tướng quân, Tề Thiên Đại Thánh không có nhập bảng? Ta không tin!

- Đại Tần Công Đức Uy Võ Thần Tôn xếp thứ 2? Ta không nhìn lầm a?

Đại Tần thiên đình nắm trong tay mười mấy Đại Đạo Vị Diện đều vì Tần Quân mà cảm thấy vinh diệu, tuy bọn hắn không rõ ràng Hồng Mông ở đâu, nhưng biết Hồng Mông càng cổ lão hơn Hỗn Độn

Dưới tình huống gia nhập bài danh với cường giả Hồng Mông, Tần Quân còn có thể đứng mười vị trí đầu, ai còn dám nói Thiên Đế nhỏ yếu?

Đại Minh Vương phủ.

Lý Nguyên Bá đang cùng Khổng Tuyên uống rượu mặt mũi tràn đầy cổ quái, thì thào nói:

- Vũ Văn Thành Đô? Làm sao có cái tên này?

- Lục Ngô Lữ Bố.

Biểu lộ của Khổng Tuyên cũng cổ quái, Lục Ngô không phải Côn Lôn Sơn Thần Thú kiếp trước sao?

Cùng lúc đó, trong thiên cung.

- Móa! Ai dám dùng tên tuổi Đấu Chiến Thắng Phật của ta?

Tôn Ngộ Không phát điên nói, thậm chí đạp vỡ nát cái bàn ở trước người

Thành Thần bảng vừa ra, ý chí chiến đấu của hắn trong nháy mắt liền cháy hừng hực, đây chính là bài danh cực kỳ phong quang, hắn nhất định phải giết tới!

Mạnh như Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ nay cả vào Thành Thần bảng đều không được, có thể thấy được các cường giả trong Thành Thần bảng đáng sợ bao nhiêu, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn Lữ Bố cũng mới hơn năm trăm tên

Mấy trăm vị Đại Diễn Thần linh!

Sinh linh có thể xem thấu điểm này không khỏi là hít sâu một hơi, cảm giác hoảng sợ đối với lực lượng của Hồng Mông

Không chỉ Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Khổng Tuyên, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình cũng đều nhiệt nghị Thành Thần bảng

Thế lực khác của Cổ Thánh Đế Đạo thì bị số lượng cường giả lên bảng của Đại Tần thiên đình chấn nhiếp, ngoại trừ Thiên Đế, còn có Nhậm Ngã Tiếu cùng Lữ Bố.

Nhất là Nhậm Ngã Tiếu.

Vậy mà xếp thứ hai trên Thành Thần bảng, khó có thể tưởng tượng hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào

Sau khi Thành Thần bảng công bố, càng ngày càng nhiều Đại Đạo Vị Diện cùng thế lực đầu hàng hướng Đại Tần thiên đình, tự động thần phục cùng bị xâm lược đãi ngộ thế là ngày đêm khác biệt, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là kính sợ lực lượng của Tần Quân, muốn theo Tần Quân

Thời gian xoay chuyển, mười ngày vội vàng đi qua.

Thành Thần bảng đã có một chút biến hóa, sau 800 tên trên Thành Thần

bảng có vài chục vị cường giả thứ tự bị thay thế

Khiến cho Hồng Mông Hỗn Độn nghênh đón khiêu chiến trước nay chưa có.

Ai không muốn trở thành Hồng Mông Thần linh?

Ai không muốn trở thành Chưởng Khống giả?

Tần Quân dạo bước ở trên đường đi, nơi này là một khỏa tinh cầu của Hồng Mông, văn minh phồn hoa, có thế lực cường đại trấn thủ, trật tự an ổn, trong mười ngày, hắn một mực tìm kiếm tung tích của Tô Đế, đáng tiếc chưa từng tìm tới, ngay cả Đọa Lạc cũng đã biến mất

Đọa Lạc thôn phệ mấy trăm triệu sinh linh, nguyên lai tưởng rằng sẽ cùng Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật chung một chỗ chiếm đoạt Nam Hồng Mông, nhưng từ khi Thành Thần bảng vừa ra, bọn hắn liền biến mất không thấy gì nữa

Bọn hắn biến mất, khiến cho Khánh Đế lại trọng chưởng Nam Hồng Mông

Đáng nhắc tới chính là, Chính Hoa Tà Phật xếp hạng 26, Khánh Đế sắp xếp 41.

Tần Quân đi vào một gian khách sạn, ở dưới tiểu nhị chiêu đãi, hắn đi vào nơi hẻo lánh ngồi xuống, điểm hai bình Linh Tửu

Ở trong khách sạn, là nơi dễ dàng bộ lấy tình báo nhất.

Tam giáo cửu lưu tụ tập, không che đậy miệng, luôn có thể nghe được rất nhiều tin tức chưa từng truyền ra

- Ai, ngươi ta khi nào có thể vào Thành Thần bảng?

- Thái Dịch Trường Sinh đến cùng là người nơi nào? Sao trước kia chưa nghe nói qua?

- Thành Thần chiến sẽ mai táng bao nhiêu hào kiệt?

- Chớ suy nghĩ quá nhiều, Thành Thần chiến không liên quan gì đến chúng

ta.

------oOo------

Chương 2303: Triều Thiên Phượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong khách sạn các sinh linh riêng phần mình tán gẫu, giống như những khách sạn khác, đề tài cơ hồ đều quay chung quanh Thành Thần chiến

Bọn hắn không biết là bên cạnh ngồi một Đại Năng xếp thứ 15 trên Thành Thần bảng.

Tần Quân không có tham gia cùng bọn họ, đợi tiểu nhị đưa rượu lên, tự mình uống rượu, như một công tử ca, hấp dẫn một số ánh mắt không có hảo ý.

Đại khái đi qua nửa canh giờ.

- Thành Thần bảng có biến hóa!

Trong khách sạn một tên Đại Yêu cả kinh nói, dẫn tới các sinh linh nhao nhao nhắm mắt

Chỉ cần nhắm mắt liền có thể nhìn thấy Thành Thần bảng, cho nên cho dù là tên thứ một ngàn, cũng danh chấn Vạn Giới

Từ khi Thành Thần bảng công bố, giá trị danh khí của Tần Quân liền đang điên cuồng tăng vọt, hiện tại hắn hoàn toàn không cần vì giá trị danh khí cân nhắc, tùy tiện tiêu xài

- Tô Đế đã xếp tới 13 tên! Hắn đánh bại Triều Thiên Phượng, hiện tại Triều Thiên Phượng bị đẩy xuống vị trí mười bốn!

Một tên nữ tu sợ hãi thán phục nói, đây là lần thứ nhất năm trăm người đứng đầu biến động, kết quả vẫn là hai mươi vị trí đầu biến động!

Hai mươi vị trí đầu, đều là tồn tại chấn cổ thước kim!

Tần Quân đặt chén rượu xuống, hắn đang tìm kiếm Tô Đế, không nghĩ tới Tô Đế lại tăng thêm một vị, còn khiêu chiến thành công.

- Tiểu tử này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tần Quân nói thầm một câu, không nghĩ tới Tô Đế còn nghịch thiên hơn Cực Đế

Nếu bồi dưỡng Tô Đế thành Hồng Mông Thần linh mới cũng không tệ, nhưng điều kiện tiên quyết là, hắn thứ nhất, Tô Đế thứ hai.

- Triều Thiên Phượng là cường giả đứng đầu Tây Hồng Mông, lại thua Tô Đế

Một sinh linh đầu hổ cảm khái nói, vừa dứt lời, Tần Quân đứng dậy đi đến bên cạnh hắn, nhìn xuống hắn.

- Ngươi muốn làm gì?

Sinh linh đầu hổ run giọng hỏi, ánh mắt của Tần Quân có một loại cảm giác áp bách khó tả, để tâm thần hắn rung mạnh.

- Triều Thiên Phượng ở nơi nào?

Hiện tại người thứ 14 đã không phải Tô Đế, là Triều Thiên Phượng, hắn tự nhiên phải đổi đối tượng

Nhiệm vụ Bất Bại Thiên Đế chính là muốn hắn dần dần hướng lên trên khiêu chiến

Cũng chỉ có như vậy, giá trị danh khí của hắn tăng tốc mới có thể càng lúc càng nhanh

- Triều Thiên Phượng ở Thiên Phượng Hải Nội của Tây Hồng Mông.

Ánh mắt của sinh linh đầu hổ mê mang, thành thật trả lời, chính là Tần Quân dùng Đấu Đạo chữ Bí, có thể điều khiển tâm trí sinh linh

Đạt được đáp án, Tần Quân quay người rời đi.

Một màn này đưa tới những sinh linh khác chú ý, đồng bọn ngồi cùng bàn với sinh linh đầu hổ càng sợ hãi nhìn Tần Quân

Ngày bình thường sinh linh đầu hổ ngang ngược bá đạo, rất ít trung thực như vậy, rất rõ ràng là Tần Quân quá mạnh, chấn nhiếp hắn

Vừa đi ra khách sạn.

Một tiếng rống vang lên, vang vọng cả hành tinh.

- Thiên Đế ở đâu, cút ra đây!

Thanh âm này vô cùng bá đạo, trong lời nói tràn ngập hưng phấn cùng ngạo khí.

Toàn bộ sinh linh trong tinh cầu sửng sốt, ngay sau đó tiếng ồn ào như biển động từ bốn phương tám hướng bạo phát.

- Thiên Đế? Thiên Đế ở chỗ này?

- Ti... là vị Thiên Đế độc đấu Lăng Đế, Khánh Đế, Chính Hoa Tà Phật, chém giết 1500 cường giả?

- Trời ạ! Tồn tại thứ 15 trên Thành Thần bảng ở phụ cận chúng ta?

- Đây là âm thanh của ai? Thật mạnh, tuyệt đối là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, thậm chí càng mạnh!

Trên đường phố, các sinh linh hưng phấn khó nhịn, phảng phất như Thiên Đế là tín ngưỡng của bọn họ

Tần Quân nhắm mắt làm ngơ, ngước đầu nhìn lên thiên không, hắn có thể nhìn thấy ở ngoài vũ trụ có một thân ảnh mạnh mẽ đang nhìn xuống chúng sinh, cao cao tại thượng, uy phong lẫm liệt.

- Gia hỏa này là ai?

Tần Quân nói một mình, đồng thời hiếu kỳ đối phương làm sao biết hắn.

------oOo------

Chương 2304: Tuyên Minh Lệ hung tàn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hưu! Hưu! Hưu

Lần lượt từng bóng người từ trong Tinh Cầu cấp tốc lướt đi, tốc độ cực nhanh, cấp tốc bay tới Hồng Mông tinh không, vây quanh người mới tới kia.

Bọn hắn chính là Thủ Hộ giả của viên tinh cầu này, vô luận đối phương là tới tìm ai, bọn hắn đều phải bảo hộ Tinh Cầu này

Người đột kích là một nam tử mặc hắc thiết giáp, thân cao năm trượng, tay cầm một thanh trường thương dài mười trượng, mái đầu bạc trắng theo gió cuồng vũ, khuôn mặt không tuấn lãng, thậm chí có chút hung ác, trên mắt có vết sẹo, hắn cười gằn, phấn khởi đến toàn thân run rẩy

- Thiên Đế! Nhanh cút ra đây!

Nam tử mặc áo giáp đen cuồng tiếu nói, như là tìm kiếm được bảo tàng, không nhìn các sinh linh chung quanh

Một sinh linh Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ trầm giọng nói:

- Thiên Đế không có ở chỗ này, ngươi mau rời đi!

Oanh...

Nam tử mặc áo giáp đen thuấn di đến trước mặt hắn, song chưởng đánh tới, như đập dưa hấu, Tạo Hóa Thái Hư Tôn này bị đập đến nhục thân bạo liệt, đồng thời chấp tay hành lễ, chấn động đến không gian nổi lên gợn sóng.

Cường thế!

Những sinh linh khác bị dọa đến vội vàng lui nhanh, kiêng kỵ nhìn nam tử

mặc áo giáp đen.

Sinh linh bị đập bạo nhục thân nguyên thần chạy trốn, rời xa nam tử mặc áo giáp đen, nam tử mặc áo giáp đen không có truy đuổi, mà nhếch miệng cười lạnh nói:

- Ta tên Tuyên Minh Lệ! Xếp thứ bốn mươi bảy trên Thành Thần bảng!

Hắn tận lực tăng thêm âm thanh, khiến cho câu nói này vang vọng cả hành tinh

Trong lời nói cao ngạo, mặc cho ai cũng có thể nghe ra được!

Nhưng thứ bốn mươi bảy cũng đủ để hắn cuồng!

Trên đường phố, Tần Quân im lặng, thứ bốn mươi bảy cũng dám khiêu chiến hắn?

Đầu óc bã đậu?

Thật tình không biết, trước kia Tuyên Minh Lệ một mực bế quan tu luyện, rất ít tham dự Hồng Mông tranh đấu, trong mắt hắn, ngay cả Khánh Đế, Lăng Đế cũng tính không được cái gì.

Hắn vừa xuất thế, liền muốn khiêu chiến cường giả phong quang nhất trước mắt!

Đương kim Hồng Mông, tên Thiên Đế, tuyệt đối là chạm tay có thể bỏng, Lăng Đế phong đại chiến, lưu truyền rộng rãi.

- Thiên Đế! Ngươi còn không ra, ta liền tàn sát viên tinh cầu này!

Tuyên Minh Lệ điên cuồng cười nói, phảng phất như đã ăn chắc Tần Quân

Đổi lại bất kỳ một cường giả nào, cũng không thể chịu đựng khiêu khích như vậy, nếu như Tần Quân có thể nhịn, như vậy Tuyên Minh Lệ liền xem thường Tần Quân, xấu hổ cùng người này đấu tranh!

Tiếng cười của hắn vang vọng thật lâu, để các sinh linh trong tinh cầu hoảng loạn.

Rất nhanh liền có sinh linh lựa chọn thoát đi, nhưng vừa bay ra Tinh Cầu liền bị lực lượng vô hình giết chết, hình thần câu diệt, trong lúc nhất thời, thiên không sinh ra huyết vụ liên tiếp, vô cùng thê mỹ

Một màn này để các sinh linh càng thêm sợ hãi, tiếng thét chói tai, tiếng mắng chửi không dứt lọt vào tai.

- Đường đường cường giả trên Thành Thần bảng lại muốn lạm sát kẻ vô tội!

- Thiên Đế ở đâu? Nhanh đi giết hắn!

- Tuyên Minh Lệ tính là thứ gì, quá cuồng vọng!

- Xong, hắn là tồn tại xếp hạng thứ 47 trên Thành Thần bảng a.

- Chúng ta chết chắc .

Tuyệt vọng bắt đầu lan tràn ở trong tinh cầu, các sinh linh không có chạy trốn, ở trước mặt cường giả bực này, tùy tiện một kích liền có thể để Tinh Cầu tan tành mây khói, bọn hắn không chỗ có thể trốn

Một số sinh linh tu vi cao thâm mưu toan lợi dụng Không Gian Thần Thông chạy trốn, đáng tiếc mới vừa gia nhập Thời Không Loạn Lưu liền bị đánh chết

Khủng bố vô hình!

Tuyên Minh Lệ đã phong tỏa cả hành tinh, mặc cho các sinh linh thần thông bách biến, cũng không cách nào chạy ra.

Các cường giả thủ hộ Tinh Cầu cũng lâm vào trong thiên nhân giao chiến, Tuyên Minh Lệ quá mạnh, nếu bọn hắn lại chống cự, khó thoát khỏi cái chết.

- Tạp chủng! Đừng có ồn ào!

Đúng lúc này, thanh âm của Tần Quân vang lên, như thanh âm cứu thế để chúng sinh lâm vào hoảng hốt

Đây là…

Thiên Đế?

Tần Quân dậm chân mà lên, muốn đi lên trời, đồng thời khí tức của hắn chậm rãi tiết ra, để ánh mắt của sinh linh phía dưới tập trung ở trên người hắn.

------oOo------

Chương 2305: Tuyên Minh Lệ hung tàn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hắn là..

Sinh linh đầu hổ lúc trước bị Tần Quân chấn nhiếp kinh ngạc nói, các sinh linh ở bên cạnh thì mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên.

Thiên Đế!

Tiếng hoan hô vang lên, vô số sinh linh hò hét tên Thiên Đế.

Thiên Đế xếp thứ 15 trên Thành Thần bảng, thực lực của hắn viễn siêu Tuyên Minh Lệ, không có lý do gì thất bại!

Tần Quân chỉ đạp ba bước liền bước ra thiên ngoại, tiến vào tầm mắt của Tuyên Minh Lệ

- Ngươi chính là Thiên Đế? Nhìn không được tốt lắm a!

Tuyên Minh Lệ cười trào phúng nói, đang khi nói chuyện còn liếm môi một cái, lộ ra nụ cười tàn nhẫn

Tần Quân biểu lộ bình tĩnh, hỏi:

- Vì sao ngươi biết trẫm ở đây?

- Có người đang bán hành tung của ngươi.

Tuyên Minh Lệ lắc lắc cổ trả lời, hắn không ngại để Tần Quân chết rõ ràng

Nghe vậy, ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ.

- Ai đang ngó chừng trẫm?

Tần Quân tiếp tục hỏi, trên đường đi, hắn rõ ràng không có cảm giác được bị truy tung.

- Vậy ta liền không biết.

Tuyên Minh Lệ nhún vai nói, chợt ngữ khí xoay chuyển nói:

- Được rồi! Tiếp đó nên tiễn ngươi lên đường! Bảo tọa thứ 15 trên Thành Thần bảng nên thuộc về ta!

Hắn chính là Hồng Mông sinh linh, tuy không cổ lão bằng Lăng Đế, Chu Ma đại đế, nhưng cũng ở trước Hỗn Độn, hắn một mực dốc lòng tu luyện, bây giờ vì thành tựu Hồng Mông Thần linh, rốt cục lựa chọn xuất thế

Hắn tin tưởng vững chắc một điểm, mình tuyệt không chỉ thứ bốn mươi bảy trên Thành Thần bảng!

Nói xong, hắn giơ cao thương, khí thế khủng bố siêu việt Tạo Hóa Thái Hư Tôn bạo phát, làm cho cả Tinh Cầu rung động kịch liệt, không chỉ nó, sao trời còn lại cũng như thế

Tuyên Minh Lệ cuồng là xây dựng ở trên thực lực cường đại, khí tức của Đại Diễn Thần linh vừa ra, để tinh không lâm vào tuyệt vọng tĩnh mịch.

Các sinh linh khẩn trương nhìn qua thiên ngoại, chỉ có thể ký thác hi vọng ở trên người Thiên Đế

- Một thương này, đại biểu cho con đường vô địch của ta bắt đầu!

Tuyên Minh Lệ cuồng tiếu nói, tu luyện vô số năm, rốt cục nghênh đón cơ hội đại triển quyền cước, hắn hưng phấn đến không thể khống chế mình

Đâm ra một thương, Hồng Mông Không Gian vặn vẹo, nếu là ở Cổ Thánh Đế Đạo, vô số Đại Đạo Vị Diện sẽ tùy theo hủy diệt!

Oanh!

Tần Quân trong nháy mắt tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, đồng thời thôi động Đấu Đạo chữ Bí, chiến lực gấp bội.

Tay trái nâng lên, ngón trỏ sử dụng Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ!

Toàn lực mà ra, không giữ lại chút nào!

Liệt diễm mang theo uy áp diệt tuyệt hết thảy giết ra, trong chốc lát, Tuyên Minh Lệ động dung, còn chưa kịp phản ứng, liệt diễm bao phủ trường thương của hắn, sau đó bao phủ hắn.

- Đây là lực lượng gì?

Đây là ý nghĩ sau cùng trước khi ý thức của Tuyên Minh Lệ tiêu tán, đáng tiếc hắn nhất định không chiếm được đáp án

Tựa như một kiếm, dựng đứng mà lên, chia Hồng Mông làm hai nửa.

Hồng Mông nguyên khí bốc lên, lấy chùm sáng liệt diễm làm trung tâm, hình thành từng tầng từng tầng, cao vô tận, rung động toàn bộ tinh không

Lực lượng của Thiên Đế, vượt qua chúng sinh tưởng tượng

Vô số sinh linh há to mồm, phảng phất như có bàn tay vô hình bóp lấy cổ họng của bọn hắn, để bọn hắn nói không ra lời, trong mắt bọn hắn, toàn bộ Hồng Mông giống như bị liệt diễm xuyên thủng, loại rung động kia khó mà hình dung

Tuy bọn hắn cho rằng Thiên Đế sẽ thắng, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ thắng dứt khoát như thế!

Người thứ mười lăm trên Thành Thần bảng cùng thứ bốn mươi bảy chênh lệch lớn như thế?

Cùng lúc đó, Thành Thần bảng trong đầu chúng sinh phát sinh biến hóa

nghiêng trời lệch đất

Thứ bốn mươi bảy Tuyên Minh Lệ bị xóa tên, 953 cường giả ở phía sau cùng tăng lên một cấp, đồng thời vị trí một ngàn xuất hiện tên mới.

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo, vô số sinh linh xôn xao.

Bọn hắn điên cuồng tìm kiếm ngọn nguồn là ai bất hạnh vẫn lạc.

------oOo------

Chương 2306: Lão Tử cùng Tử Vi Đại Đế. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là thứ bốn mươi bảy! Tựa như là gia hỏa gọi Tuyên Minh Lệ! Hắn vẫn lạc!

- Tuyên Minh Lệ? Là thớt hắc mã kia?

- Trời ạ, hẳn là bị cường giả thứ tự cao hơn hắn sát hại, thật đáng thương.

- Tôn Ngộ Không là ai? Thật là may mắn.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Năm mươi cường giả đứng đầu cũng sẽ bị giết?

Chư thiên vũ trụ, Hồng Mông Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo, vô số sinh linh đều hưng phấn nghị luận việc này.

Thành Thần bảng, thật sự là quá kích thích!

Cùng lúc đó, Đại Tần thiên đình.

Tề Thiên cung đông vui bất thường, đám Thần Tướng Tiên Quan nhao nhao đến chúc mừng, náo nhiệt đến cực điểm.

Tôn Ngộ Không bị vây quanh, mặt mũi tràn đầy xấu hổ, nếu như là chính hắn giết tới, còn dễ nói.

Nhưng hắn cái gì cũng không làm, vậy mà liền giết vào Thành Thần bảng, hắn không biết nên cao hứng hay nên xấu hổ

- Tôn Hầu Tử, ngươi chờ, tên của ngươi sớm muộn sẽ bị ta siêu việt!

Lý Nguyên Bá ôm lấy cổ Tôn Ngộ Không, hừ lạnh nói, đang khi nói chuyện còn dùng sức vò đầu Tôn Ngộ Không, khiến cho Tôn Ngộ Không muốn đánh hắn một trận

Dương Tiễn, Triệu Vân, Bạch Khởi, Doanh Chính, Viên Hồng, Lục Nhĩ Mi Hầu, Trư Bát Giới, Đường Tam Tạng… cũng chúc mừng Tôn Ngộ Không, cho dù là vị trí thứ 1000, cũng là vinh diệu vô thượng!

Tên Tôn Ngộ Không, cũng bắt đầu nổi tiếng, toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo đều đang đàm luận hắn.

Một bên khác.

Liệt diễm tiêu tán, Tần Quân thu tay lại, dạo bước đi đến sâu trong tinh không

Hiện tại mục tiêu của hắn là Tây Hồng Mông Thiên Phượng Hải.

Triều Thiên Phượng, là tồn tại hắn sẽ phải đánh bại!

- Đa tạ Thiên Đế!

Một tên Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ lơ lửng trong tinh không xoay người hành lễ, cao giọng hô.

- Đa tạ Thiên Đế!

Sinh linh còn lại đi theo nói, khắp khuôn mặt là vẻ sùng bái.

Đáng tiếc, Tần Quân không quay đầu lại, thậm chí không có trả lời, cấp tốc tan biến ở chỗ sâu trong Hồng Mông

Mà viên Tinh Cầu được Tần Quân bảo hộ kia thì bộc phát ra tiếng hoan hô rung trời, tên Thiên Đế, quanh quẩn trong tinh không, thật lâu không dừng lại.

Không đến một ngày.

Tin tức Thiên Đế miểu sát Tuyên Minh Lệ như Thiên Lôi Địa Hỏa, quét sạch bốn Đại Hồng Mông, cũng lan tràn về phía Hỗn Độn cùng Cổ Thánh Đế Đạo.

Người nghe không khỏi kinh hô, Thiên Đế còn có thể cường thế đến đâu?

- Năm mươi vị trí đầu trên Thành Thần bảng còn có thể miểu sát?

- Thật đáng sợ! Thiên Đế hoành không xuất thế, sau khi nhất phi trùng thiên quả nhiên là không người có thể cản!

- Thiên Đế có thể đạt tới độ cao như thế nào?

- So với Thiên Đế, Tô Đế càng mạnh a, Thiên Đế giết sinh linh yếu hơn mình, Tô Đế thì khiêu chiến lên trên!

- Không phải truyền ngôn, tên Thiên Đế là cấm kỵ sao? Vì sao hắn còn phong quang như thế?

Thành Thần bảng biến động, khiến cho Tần Quân lần nữa trở thành tồn tại tâm điểm của chúng sinh, có rất nhiều sinh linh đều cho rằng Thiên Đế lấy mạnh hiếp yếu, nhưng vẫn như cũ không trở ngại tên tuổi của Tần Quân tăng vọt

Đợi hắn về Đại Tần thiên đình, thế tất để tất cả Thần Ma đều có thể đạt được ban thưởng!

Tây Hồng Mông, trên một khỏa vẫn tinh dài mấy chục vạn trượng, một lão giả mặc đạo bào ngồi xếp bằng, mặt mũi của hắn thình lình giống y hệt Thái Thượng Lão Quân.

Chính là bản tôn của Thái Thượng Lão Quân, Lão Tử!

Lúc trước hệ thống sụp đổ, hắn chính là Thần Ma mang theo lực lượng cực

hạn của hệ thống, đi vào Hồng Mông cũng có thể hoành hành một phương, đương nhiên ở trước mặt cường giả chân chính, hắn không khác con kiến.

Sau khi Thành Thần bảng xuất hiện, Lão Tử liền một mực đang chú ý.

- Thứ một ngàn… Tôn Ngộ Không.

Biểu lộ của Lão Tử vô cùng phức tạp, đồng thời trong mắt tràn đầy nghi hoặc

Đấu Chiến Thắng Phật xếp ở mười vị trí đầu, làm sao lại nhiều thêm một vị Tôn Ngộ Không?

Không phải là trùng tên chứ?

Kiếp trước Tôn Ngộ Không không có khả năng mạnh mẽ như vậy!

Trừ cái đó ra, cái tên Lục Ngô này cũng làm cho hắn nhìn quen mắt.

Lúc này, phía trước bỗng nhiên bay tới một đạo cực quang, lam bạch hoà lẫn, vô cùng sáng chói, Lão Tử cả kinh vội vàng đứng lên

- Khí tức thật mạnh! Không thể địch lại!

------oOo------

Chương 2307: Lão Tử cùng Tử Vi Đại Đế. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Lão Tử kinh hãi, vội vàng xoay người rời đi.

- Dừng lại!

Một tiếng hét phẫn nộ tựa như trời sập vang vọng ở bên tai Lão Tử, chấn động đến hắn thất khiếu chảy máu, thân thể trực tiếp dừng lại, không thể động đậy.

Đạo cực quang kia lấy tốc độ không thể tưởng tượng đụng vào trong cơ

thể Lão Tử, trong chốc lát, đồng tử của Lão Tử trong nháy mắt biến mất, trong mắt hoàn toàn trắng bệch

Một cỗ khí thế mạnh đến cực hạn từ trong cơ thể Lão Tử bạo phát, thổi đến đạo bào cổ động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ bạo liệt

Sau năm ngày.

Tần Quân đi vào Tây Hồng Mông, Tây Hồng Mông còn lớn hơn Nam Hồng Mông, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng không thể ở trong vòng một ngày, đi khắp mỗi một góc của Tây Hồng Mông

Hắn ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái

Trên Thành Thần bảng lại xuất hiện một cái tên quen thuộc.

Cửu Cung Vô Thượng!

Xếp hạng 231, hai ngày trước hoành không xuất thế, trực tiếp gạt Tôn Ngộ Không ra Thành Thần bảng, đã gây nên oanh động không nhỏ

Mấu chốt nhất là, một ngày trước, Cửu Cung Vô Thượng bài danh 579, không có thay thế những sinh linh khác, chỉ là xâm nhập trong đó

Điều này nói rõ Cửu Cung Vô Thượng không phải dựa vào khiêu chiến nhập bảng, mà là dựa vào tu vi tăng vọt, được Hồng Mông Thần linh tăng lên thứ tự.

- Xem ra tiểu tử này gặp cơ duyên không nhỏ.

Tần Quân lẩm bẩm, nhưng hắn cũng không có để Cửu Cung Vô Thượng ở trong lòng

Sơ Thủy Ma tổ mà thôi, cần phải để ý?

Hắn trực tiếp bay về phía Thiên Phượng Hải, trên đường đi hắn hỏi thăm qua không ít sinh linh, đã hoàn toàn xác định phương hướng

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Thành Thần bảng cũng không thể để một mình hắn chơi, hắn có một dã vọng, muốn để Thành Thần bảng bị các Thần Ma công hãm!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Tử Vi Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Tử Vi Đại Đế, vô luận là Tứ Ngự, hay Lục Ngự, đều có hắn!

Tên đầy đủ là Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Thái Hoàng Đại Đế, ở trong thần thoại Đạo Giáo, địa vị cực cao

- Liền triệu hoán hắn! Khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng phân phó.

- Tử Vi Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Thái Hoàng Đại Đế! Bắc Cực Đại Đế! Chúng Tinh chi chủ!

- Tu vi: Hiển Thánh cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Tử Vi Vạn Tượng!

- Thần thông: Vạn Tinh hồi quy! Tử Vi vực! Chưởng khống chư thiên! Bắc Cực Tử Vi chưởng!

- Độ trung thành: 88 (max trị số 100)!

Độ trung thành 88 cũng không tệ lắm, đáng giá bồi dưỡng,

So với tên vô lại Lưu Bang kia, thì tốt hơn nhiều!

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân ở trong lòng tiếp tục phân phó nói, đồng thời lật ra Thần Thoại

Thương Thành giúp Tử Vi Đại Đế lựa chọn huyết mạch thích hợp nhất lại cường đại nhất.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút được Tinh Thần Đại Đạo!

Hả?

Hảo Vận đại đạo phát tác?

Hay hệ thống đột nhiên có lương tâm?

Tần Quân mỉm cười, xem ra Tử Vi Đại Đế không cất cánh cũng khó.

Cũng không lâu lắm, Tử Vi Đại Đế liền xuất hiện, sau một phen hàn huyên, Tần Quân lấy ra một khỏa Bảo Châu bảy màu, to bằng nắm tay trẻ con.

- Đây là viên Tinh Thần Linh Tinh thứ nhất của Hỗn Độn sơ khai, có thể tăng lên huyết mạch thiên phú của ngươi!

Tần Quân cười nói, nghe mà Tử Vi Đại Đế tim đập thình thịch

Tử Vi Đại Đế nhìn tựa như ba bốn mươi tuổi, anh tuấn bá khí, người mặc Đế Hoàng bào tử kim sắc, đầu đội tử quan như bảo kiếm, đi theo bên cạnh Tần Quân, cũng sẽ không lộ ra hạ giá.

Nào giống Lưu Bang.

Lưu manh vô lại!

------oOo------

Chương 2308: Biến đổi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tự mình trợ giúp Tử Vi Đại Đế dung hợp Tinh Thần Linh Tinh,

không đến nửa canh giờ, Tử Vi Đại Đế trực tiếp thành tựu thánh nhân, Thiên Kiếp giáng lâm, còn chưa ra oai, liền bị Tần Quân phất tay đánh tan

- Để Tử Vi Đại Đế truyền thừa Tinh Thần Đại Đạo!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Tử Vi Đại Đế bị hút vào mi tâm của hắn.

Mười giây sau.

- Đinh! Tử Vi Đại Đế Đại Đạo Truyền Thừa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Không phóng thích! Bắt đầu Hồng Mông Độ Kiếp!

Tần Quân muốn một tay đẩy Tử Vi Đại Đế lên vị trí chiến tướng mạnh nhất của Đại Tần thiên đình!

Tốt nhất trực tiếp giết vào Thành Thần bảng!

- Đinh! Tử Vi Đại Đế Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

- Không phóng thích! Bắt đầu cực hạn giác tỉnh!

- Đinh! Tử Vi Đại Đế cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, cười một tiếng, hắn rất chờ mong Tử Vi Đại Đế có thể mạnh bao nhiêu

Dứt bỏ Tinh Thần Linh Tinh không nói, Tử Vi Đại Đế ở trong thần thoại địa vị cũng rất cao, nghĩ đến trải qua Đại Đạo Truyền Thừa, Hồng Mông Độ Kiếp, cực hạn thức tỉnh, sẽ không quá kém.

- Tử Vi Đại Đế, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Trung Thiên Tử Vi Bắc Cực Thái Hoàng Đại Đế! Bắc Cực

Đại Đế! Chúng Tinh chi chủ! Sơ Tinh Thần Linh Tinh!

- Tu vi: Đại Diễn Thần linh Cảnh Biến!

- Công pháp: Tử Vi Vạn Tượng!

- Thần thông: Vạn Tinh hồi quy! Tử Vi vực! Chưởng khống chư thiên! Bắc Cực Tử Vi chưởng!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Tinh Thần Đại Đạo!

- Độ trung thành: 92 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần linh Cảnh Biến?

Tần Quân nhíu mày, xem ra Đại Diễn Thần linh không phân sơ, trung, hậu, viên mãn bốn kỳ, mà là lấy biến làm tiểu cảnh giới

Tử Vi Đại Đế từ trong mi tâm hắn bay ra, ăn mặc không biến, nhưng khí thế xảy ra thay đổi ngất trời.

Hắn đã thành tựu Đại Diễn Thần linh!

Áp đảo Tạo Hóa Thái Hư Tôn, trở thành đệ nhất cường giả trong Đại Tần thiên đình

- Đa tạ Bệ Hạ đề bạt! Ân tình này lớn hơn tính mệnh, ta chắc chắn vì Bệ Hạ xông pha khói lửa!

Tử Vi Đại Đế quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, trầm giọng nói, cho dù tâm tính hắn trầm ổn nữa, trong lời nói cũng có một tia hưng phấn khó mà ức chế

Từ Hiển Thánh cảnh bay vọt đến Đại Diễn Thần linh!

Vượt qua Thánh Nhân cảnh, Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo Chí Tôn, Đại Đạo Đế Tôn, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Vô Cực Chí Cao Đại Đế, Vô Cực Đại Chúa Tể, Hồng Mông Dung Đạo cảnh, Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh, Tạo Hóa Thái Hư Tôn, thành tựu Đại Diễn Thần linh, hơn nữa là ở trong vòng một canh giờ ngắn

ngủi!

Tần Quân ở trong lòng Tử Vi Đại Đế trở nên cao thâm mạt trắc, hắn rất ngạc nhiên Tần Quân đến cùng là Thần thánh phương nào?

- Nhớ kỹ lời của ngươi nói.

Tần Quân gật đầu cười nói, đây chỉ là vị thứ nhất, đằng sau hắn sẽ còn đề bạt Thần Ma đạt tới Đại Diễn Thần linh cảnh

Lăng Đế phong đại chiến, Tuyên Minh Lệ chết, khiến cho hệ thống cực hạn đã đạt tới Đại Diễn Thần linh cảnh, Tần Quân sẽ không bó tay bó chân giống như trước kia.

Tử Vi Đại Đế hít sâu một hơi, trịnh trọng nói:

- Thuộc hạ tuyệt không quên!

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên nói sang chuyện khác, cười nói:

- Ngươi nhắm mắt lại nhìn xem.

Thành Thần bảng lại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất

Tử Vi Đại Đế xếp thứ 236, dẫn đến cường giả thứ tự nguyên lai hạ xuống một vị trí, mấy trăm vị cường giả ở phía sau đi theo hạ xuống, gia hỏa thứ một ngàn càng bi kịch, trực tiếp rơi bảng.

Một màn này, để vô số sinh linh sôi trào.

Tử Vi Đại Đế cũng chú ý tới mình xuất hiện ở trên Thành Thần bảng, hắn không có kinh hỉ, ngược lại đối với Tần Quân càng thêm kính sợ

Hắn có thể đạt tới thành tựu này, hoàn toàn là Tần Quân ban tặng.

------oOo------

Chương 2309: Biến đổi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lật tay sáng tạo ra một tên cường giả sắp xếp hơn hai trăm trên Thành Thần bảng, vậy hắn đến cùng mạnh như thế nào?

Hiện tại, trong đầu Tử Vi Đại Đế đều đang suy đoán thực lực của Tần Quân

- Được rồi, nên tiếp tục lên đường, mục tiêu của trẫm là Triều Thiên Phượng!

Tần Quân mở miệng nói, không muốn chậm trễ thời gian nữa.

Tử Vi Đại Đế mở mắt, trong mắt lóe lên một tia dị quang.

Triều Thiên Phượng, người thứ 14 trên Thành Thần bảng, cao hơn Tần Quân một vị trí!

Sau đó hắn đi theo Tần Quân bay về phía Thiên Phượng Hải.

Tên Tử Vi Đại Đế cũng bắt đầu danh chấn Hồng Mông Hỗn Độn, các Thần Ma của Đại Tần thiên đình kiếp trước từng nghe nói qua Tử Vi Đại Đế càng chấn kinh

- Khẳng định là Bệ Hạ, nếu không Tử Vi Đại Đế có thể mạnh như thế?

- Nói nhảm! Ngoại trừ Bệ Hạ, còn ai có thể có khả năng như thế?

- Bệ Hạ Thần thông càng ngày càng mạnh!

- Thật đáng sợ! Thứ 236 trên Thành Thần bảng sẽ mạnh bao nhiêu?

- Chí ít siêu việt Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh a.

Các Thần Ma đều cảm khái, trong lòng bọn họ có một cảm khái giống nhau, cái kia chính là Bệ Hạ càng ngày càng mạnh

Tây Hồng Mông, Thiên Phượng Hải.

Thiên Phượng Hải cũng không phải là thế giới hải dương nào đó, mà là

một vùng biển tinh không màu tím, chính là Hồng Mông nguyên khí ngưng tụ thành hải dương, bao trùm tinh không bao la, sao trời ở trong đó, như cát đá trong hải dương, vô cùng nhỏ bé

Từ khi Triều Thiên Phượng bị Tô Đế đánh bại, Thiên Phượng Hải liền hoàn toàn tĩnh mịch, các sinh linh không dám vào, sợ bị Triều Thiên Phượng nộ sát

Bên bờ Thiên Phượng Hải, lơ lửng mấy chục ngàn phi tháp, sinh linh trên tháp đều là thủ hạ của Triều Thiên Phượng, Triều Thiên Phượng sáng lập Thiên Các ở Tây Hồng Mông một tay che trời, truyền thuyết Thiên Các sáng lập có dấu tích của Nạp Lan Tôn Vương

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế bay tới, nhìn Thiên Phượng Hải ầm ầm sóng dậy, Tử Vi Đại Đế nhíu mày nói:

- Bên trong có Đại Diễn Thần linh, nghĩ đến hẳn là Triều Thiên Phượng a?

Triều Thiên Phượng thành danh vô số năm, trên đường đi, Tử Vi Đại Đế cũng thông qua thần thức thăm dò được rất nhiều truyền thuyết liên quan tới Triều Thiên Phượng, vô cùng e dè đối phương.

- Gọi hắn ra đi!

Tần Quân cười nói, đã muốn chiến, vậy thì oanh oanh liệt liệt.

Hắn muốn ở trước mặt toàn bộ Tây Hồng Mông, đánh bại Triều Thiên Phượng!

Đến lúc đó danh vọng của hắn đề cao, đợi Đại Tần thiên đình tiến vào Hồng Mông, hắn đăng cao nhất hô, thế tất có vô số cường giả chen chúc tới

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thành Thần bảng để chúng sinh điên cuồng

- Triều Thiên Phượng! Thiên Đế hàng lâm! Còn không mau đi ra!

Tử Vi Đại Đế vận đủ pháp lực, cao giọng nói, âm thanh chấn động đến vô số sinh linh của Thiên Các đinh tai nhức óc, Thiên Phượng Hải cũng đi

theo cuồn cuộn, âm thanh truyền khắp Hồng Mông.

Không đến ba cái hô hấp, một phần mười khu vực Tây Hồng Mông đều nghe được âm thanh của Tử Vi Đại Đế

Thiên Đế khiêu chiến Triều Thiên Phượng!

Hồng Mông chấn động, các sinh linh nghe được âm thanh của Tử Vi Đại Đế đầu tiên là sững sờ, sau đó bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên.

- Thiên Đế tới khiêu chiến Triều Thiên Phượng!

- Đáng thương Triều Thiên Phượng, trước bị Tô Đế đánh bại, lại phải đối mặt Thiên Đế cường thế vô song!

- Triều Thiên Phượng thụ thương, đoán chừng sẽ bại!

- Liền bội phục năng lực nhặt nhạnh chỗ tốt của Thiên Đế!

- Thiên Đế quá phận! Đây là khiêu chiến toàn bộ Tây Hồng Mông chúng ta sao!

Các sinh linh của Tây Hồng Mông cơ hồ đều đang mắng Tần Quân, không giống với dĩ vãng, bọn hắn đều cho rằng Triều Thiên Phượng chắc chắn thất bại, cho nên mới mắng Tần Quân.

Thiên Phượng Hải kịch liệt cuồn cuộn, phảng phất như có quái vật khổng lồ gì sắp lao ra.

- Thiên Đế! Rất tốt!

Thanh âm phẫn nộ của Triều Thiên Phượng truyền ra, rõ ràng là cắn chặt hàm răng nói câu này.

Trong lòng hắn, Tần Quân đã biến thành tiểu nhân vô sỉ, chuyên môn tìm lúc hắn yếu thế khiêu chiến.

------oOo------

Chương 2310: Không xứng thành Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm...

Thiên Phượng Hải từ chỗ trung ương bắt đầu gạt ra, vô số sao trời bị cuốn đi, mấy chục ngàn phi tháp của Thiên Các cũng vội vàng rút lui

Ở trước Thiên Phượng Hải bàng bạc, Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế lộ ra vô cùng nhỏ bé, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ bị sóng biển bao phủ, nhưng nếu rút ngắn khoảng cách, liền có thể cảm nhận được khí thế của bọn hắn, không sợ Thiên Phượng Hải

- Thật mạnh!

Tử Vi Đại Đế trầm giọng nói, Triều Thiên Phượng cùng thực lực của hắn chênh lệch, từ bài danh của Thành Thần bảng liền có thể nhìn ra rất trực quan

Cho dù Triều Thiên Phượng bị Tô Đế kích thương, khí thế vẫn rất mạnh, Lạc Đà gầy còn lớn hơn Ngựa!

Rất nhanh, Triều Thiên Phượng xuất hiện, cả người hắn vòng quanh liệt diễm màu tím, thân hình như Đại Hán khôi ngô, khuôn mặt thì là Phượng thủ, ánh mắt hung ác, thân mặc cẩm hoa bào màu tím, chân đạp Càn Khôn Ngoa, liệt diễm màu tím ở phía sau hóa thành một con Phượng Hoàng dữ tợn to lớn, khàn giọng huýt dài

Triều Thiên Phượng!

Thứ mười bốn trên Thành Thần bảng!

Cường giả đỉnh cấp của Tây Hồng Mông!

Một tuyên cổ cự phách của Hồng Mông tinh không!

Hắn căm tức nhìn Tần Quân, tiếng như hồng lôi hỏi:

- Ngươi chính là Thiên Đế?

- Không sai, là trẫm, chuẩn bị kỹ càng tiếp nhận thất bại lần nữa chưa?

Tần Quân cười hỏi, hoàn toàn không có để Triều Thiên Phượng vào mắt

Khí thế của Triều Thiên Phượng kinh khủng bực nào, chỉ là đứng ở Thiên Phượng Hải, liền để Hồng Mông tinh không run rẩy.

Các sinh linh không dám tới gần, chỉ có thể xa xa quan vọng, cực kỳ khẩn trương, sợ Triều Thiên Phượng gặp bất trắc.

Nghe vậy, Triều Thiên Phượng khó thở mà cười, Lôi Âm gầm thét nói:

- Bổn Tọa xưng bá Tây Hồng Mông bao nhiêu năm, há là hoàng mao tiểu nhi như ngươi có thể đánh bại?

- Cho dù Bổn Tọa thụ thương, cũng có thể nhẹ nhõm trấn áp ngươi!

Hắn nghe được sinh linh Thiên Các lớn tiếng gọi tốt, hò hét tên Triều Thiên Phượng.

Tử Vi Đại Đế nhíu mày, hừ lạnh nói:

- Đừng có sính miệng lưỡi, đại trượng phu sợ thì sợ, không cần kiếm cớ?

Một câu liền để lồng ngực của Triều Thiên Phượng chập trùng, tuy mặt ngoài hắn cuồng vọng, nhưng trong lòng lại chột dạ, cho nên mới dùng kế kích tướng, kích thích Tần Quân lần sau tái chiến

Loại cường giả cấp bậc như bọn hắn, hẳn là rất quan tâm mặt mũi mới đúng!

- Trẫm không dùng pháp lực Thần thông, chỉ dùng một tay, như vậy ngươi còn có gì bất mãn không?

Tần Quân cười vang, âm thanh phóng đại, truyền ra xa xa.

Hắn cũng không muốn để chúng sinh nói hắn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

Không dùng pháp lực Thần thông, chiến lực tuyệt đối đại giảm, huống chi chỉ dùng một tay?

Cái này khiến các sinh linh ở phương xa quan chiến vỡ tổ

- Thiên Đế không khỏi thật ngông cuồng đi!

- Nếu đúng như vậy, Các Chủ có thể đánh bạo hắn!

- Thật coi Tây Hồng Mông chúng ta dễ khi dễ?

- Thiên Đế quá mức tự phụ, hẳn phải chết!

- Các Chủ của chúng ta ở trên Thành Thần bảng thứ tự là cao hơn hắn!

Bởi vì Tần Quân cuồng ngôn, khiến cho các sinh linh của Thiên Các đều cảm thấy hắn đang tìm chết

Triều Thiên Phượng ngẩn người, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân còn cuồng hơn hắn, nhưng hắn sẽ không dễ tin Tần Quân, nếu như trong chiến đấu, Tần Quân bị buộc thôi động pháp lực, đây chính là rất trí mạng

- Làm sao? Như vậy ngươi vẫn sợ?

Tử Vi Đại Đế hừ lạnh nói, mặc dù hắn không có sắc mặt tiểu nhân, nhưng bởi vì quá nghiêm túc, khiến cho lời nói càng có ý vị nhục nhã

Trong mắt Triều Thiên Phượng lóe lên sát ý, rất muốn bóp chết Tử Vi Đại Đế, nhưng hắn trước tiên cần phải đánh bại Tần Quân đã.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, dạo bước đi về phía Triều Thiên Phượng.

Tay phải của hắn thả ở sau thắt lưng, tay trái đưa ra trước, đi về phía Thiên Phượng Hải bàng bạc vô biên, sóng biển cuồn cuộn hình thành cuồng phong lay động mái tóc, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Triều Thiên Phượng, như nhìn một con mồi

- Đáng giận, khinh người quá đáng!

------oOo------

Chương 2311: Không xứng thành Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triều Thiên Phượng ở trong lòng gào thét nói, lúc này hai tay triển khai, chuẩn bị chiến đấu.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Triều Thiên Phượng không cam lòng! Nhiệm vụ tường trình: Triều Thiên Phượng cho rằng ký chủ là nhân cơ hội khiêu chiến hắn, nếu như ký chủ để hắn thua tâm phục khẩu phục, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ.

Để Triều Thiên Phượng thua tâm phục khẩu phục?

Vậy thì dùng lực lượng tuyệt đối!

Oanh!

Toàn thân Tần Quân biến thành kim sắc lập loè, Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh thân, cháy hừng hực, đây là Thiên Đế Thần thể của hắn, tương đương với nhục thân chân thực, bình thường chỉ là ẩn tàng ở trạng thái phàm nhân, cho nên không tính là thi triển Thần thông

Ở Triều Thiên Phượng xem ra, Tần Quân phảng phất như đột nhiên xé mở ngụy trang mềm yếu, hóa thành một con hung thú khủng bố

Lực áp bách khiếp người kia để sắc mặt của Triều Thiên Phượng không tự nhiên, song quyền nắm chặt

- Thành Thần chiến, cũng không phải nói đùa, nếu ngươi muốn thành Thần, liền phải tiếp nhận khiêu chiến, nếu ngươi không dám, liền đừng vọng tưởng thành Thần!

Tần Quân giơ cằm, miệt thị Triều Thiên Phượng cười.

- Nhát gan, không xứng thành Thần!

- Hồng Mông Thần linh, nhất định là tồn tại mạnh hơn xa chúng sinh, cho dù thụ thương, cũng không phải chúng sinh có thể so sánh!

Thanh âm của hắn tràn ngập bá khí, nghe mà các sinh linh của Thiên Các lâm vào trầm tư

Càng nghĩ, bọn hắn càng cảm thấy Tần Quân nói có lý.

Bại là bại, không dám là không dám, đừng lấy cớ quá nhiều!

- Chứng minh cho trẫm, ngươi đến cùng có phải nhát gan hay không!

Tần Quân nhìn Triều Thiên Phượng ngoắc ngoắc, nói đến nơi này, nếu như Triều Thiên Phượng còn không dám nghênh chiến, vậy thì thật để Tần Quân xem thường

- Hừ! Thời điểm Triều Thiên Phượng ta quét ngang Hồng Mông, ngươi ngay cả Hồng Mông cũng không biết ở đâu!

Triều Thiên Phượng bị kích thích ý chí chiến đấu, gầm thét nói, hai tay đột nhiên đẩy đi, Thiên Phượng Hải ở hai bên hóa thành sóng biển kinh thiên động địa cuồn cuộn cuốn về phía Tần Quân.

Như thái sơn ở trước mắt côn trùng, loại lực trùng kích kia, để linh hồn run rẩy.

Đối mặt tình hình như thế, Tần Quân khinh thường cười một tiếng, nắm tay phải từ bên hông oanh ra.

Không có pháp lực!

Không có dựa vào Cực Đạo Viêm Hỏa!

Thuần túy dựa vào lực lượng thân thể!

Quyền phong chấn tan Hỗn Độn vĩ thế, giết ra!

Con mắt chúng sinh trừng lớn, trong mắt bọn họ, một quyền kinh khủng của Tần Quân oanh bạo Thiên Phượng Hải, Hồng Mông nguyên khí biến thành chất lỏng màu tím tứ ngược mỗi cái phương hướng, gió mạnh thổi liệt diễm màu tím của Triều Thiên Phượng điên cuồng lui phía sau.

- Cỗ quyền phong này…

Triều Thiên Phượng lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

Chỉ dựa vào lực lượng thân thể, vậy mà đạt tới tình trạng như thế!

Không khỏi quá mức khủng bố?

Tử Vi Đại Đế cũng động dung, một quyền ban nãy, cho dù không có đánh về phía hắn, cũng làm cho hắn hãi hùng khiếp vía

Thiên Đế lực, quỷ thần khó lường!

Lúc này, Tần Quân động, thuấn di đến trước mặt Triều Thiên Phượng, nắm tay phải như pháo xuất kích, đánh cho không gian chấn động, một quyền rơi vào trên lồng ngực Triều Thiên Phượng

- Phốc...

Triều Thiên Phượng thổ huyết bay ngược, chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng đều bị Tần Quân chấn vỡ, cực kỳ thống khổ.

Nhưng hắn rất nhanh liền ổn định thân hình, hóa thành một đạo khí diễm tử sắc lướt về phía Tần Quân

Nắm tay phải của Tần Quân hóa chưởng, mạnh mẽ vung ra, hình thành tường gió cao tới ức vạn trượng, gần như phân Hồng Mông tinh không thành hai nửa

Tốc độ của Triều Thiên Phượng chậm lại, nhưng vẫn để sinh linh quan chiến khó mà bắt được tốc độ đột phá tường gió.

- Thiên Đế! Muốn đánh bại Bổn Tọa, ngươi còn kém xa lắm!

Triều Thiên Phượng liên tục gào thét, chỉ bất quá lần này, hắn không có

phẫn nộ như lúc trước, mà là tràn đầy ý chí chiến đấu

Hắn bắt đầu nhìn thẳng vào Tần Quân!

Lực lượng của Tần Quân đạt được công nhận của hắn, nhưng hắn không muốn thua, nếu hắn thua, Tây Hồng Mông sẽ thành trò hề.

------oOo------

Chương 2312: Đọa Lạc cùng Tà Phật (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh

Triều Thiên Phượng cùng Tần Quân ở trong Thiên Phượng Hải giao chiến, Tần Quân nương theo tay trái cùng Triều Thiên Phượng chiến đến khó phân thắng bại

Cùng Tô Đế chiến một trận, Triều Thiên Phượng bị thương cũng không nhẹ, cảm giác pháp lực không cách nào hoàn toàn thôi động, chiến lực không đến một nửa, để hắn rất nghẹn khuất

Nhưng hắn nhìn thấy Tần Quân chỉ dùng tay trái, trong lòng càng ngũ vị tạp trần

Tay trái của Tần Quân biến hóa chưởng quyền, chỉ dựa vào tay không đập tan các loại Thần thông của Triều Thiên Phượng, cho dù bị Triều Thiên Phượng công kích, cường độ nhục thể của hắn vẫn nhẹ nhõm đối cứng, lông tóc không hư hại.

Triều Thiên Phượng đột nhiên kéo dài khoảng cách với Tần Quân, vẫy bàn tay lớn một cái, liệt diễm màu tím ở sau lưng hóa thành một cự thú có thể so với hồng thủy chụp về phía Tần Quân

Cự thú tử diễm này lại ẩn chứa Lôi Điện lực, vô cùng huyền bí!

Tần Quân tựa như một Thần linh kim sắc căn bản không né tránh, mặc cho ngươi dùng đủ loại Thần thông, hắn một quyền phá đi

Chân phải giẫm một cái, không gian bạo nát, qua trong giây lát, hắn liền tới trước người Triều Thiên Phượng

Lại là một quyền, không có Pháp Thuật Thần Thông rực rỡ, trực tiếp một quyền, tử diễm phía sau Triều Thiên Phượng hóa thành Phượng Hoàng, thu cánh bảo vệ Triều Thiên Phượng

Tần Quân người mang Liệt Diễm đại đạo, không sợ hỏa diễm thế gian, cho dù đối phương là Đại Diễn Thần linh, trải qua Thủy Nguyên khí vô số năm thối luyện nhục thân cũng sẽ không tổn thương được hắn

Oanh...

Tần Quân thân như trường mâu, xuyên qua Tử Diễm Phượng Hoàng, lần nữa giết tới trước mặt Triều Thiên Phượng

Trạng thái nộ oán!

Tần Quân hồi lâu chưa thi triển kỹ năng, không phải Pháp Lực Thần Thông, mà là thiêu đốt huyết khí, đạt tới hiệu quả chiến lực tăng gấp bội

Huyết khí lượn lờ quanh thân Tần Quân, khiến cho Kim Thân của hắn trở nên tà ác, uy thế của một quyền trong nháy mắt thuế biến

Phốc một tiếng!

Tần Quân xuyên thấu nhục thân của Triều Thiên Phượng, huyết nhục văng tung tóe, thân thể của Triều Thiên Phượng cứng ngắc, bụng bị xuyên thủng, thậm chí có thể nhìn thấy nội tạng cùng bạch cốt âm u

- Làm sao có thể.

Triều Thiên Phượng trừng to mắt, trong mắt tràn đầy tơ máu, trong lòng chấn kinh, không thể tin được nhục thân của mình bị đánh xuyên

Nhưng hắn là Đại Diễn Thần linh, nhục thân cấp tốc khôi phục.

Hắn vừa muốn quay người, Tần Quân lại một quyền đập tới, oanh bạo đầu lâu của hắn!

Triều Thiên Phượng vội vàng né tránh, đầu lâu khôi phục, đáng tiếc, Tần Quân lại lấn người đến, trọng thương nhục thân của hắn

Vòng đi vòng lại, rơi ở trong mắt các sinh linh quan chiến, Triều Thiên Phượng là bị Tần Quân hành hung, không hề có lực hoàn thủ

- Không hổ là Bệ Hạ, thật mạnh!

Tử Vi Đại Đế cảm khái nói, cho dù cách xa như vậy, hắn cũng có thể cảm nhận được huyết khí cường đại của Tần Quân, phảng phất như muốn hủy diệt Hồng Mông

Xé...

Tần Quân lấy tay phải làm đao, trảm Triều Thiên Phượng thành hai nửa, khi nhục thân của hắn khôi phục lại, song quyền tấn mãnh xuất kích, oanh Triều Thiên Phượng thành thịt nát, ngay cả một tế bào cũng không có để lại.

Bá đạo!

Cường thế!

Để các sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối.

Nguyên thần của Triều Thiên Phượng bay tới trên không Thiên Phượng Hải, hắn nhìn xuống Tần Quân, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi

Tiếp tục như vậy nữa, hắn chắc chắn thất bại, thậm chí có khả năng hình thần câu diệt!

- Không được! Ta không thể bại!

Triều Thiên Phượng cắn răng nói, hắn thua Tô Đế, khiến cho Tây Hồng Mông bị ba Hồng Mông khác trào phúng, thậm chí để một số thế lực đến từ Hồng Mông còn lại rục rịch

Nghĩ xong, ánh mắt hắn hung ác, lúc này há mồm, Thiên Phượng Hải cuồn cuộn tụ tập đến, cực nhanh rót vào trong miệng hắn

Tần Quân lướt sóng mà đến, một bước mấy tỷ dặm, nhưng Thiên Phượng Hải vô cùng bao la, sóng biển đếm không hết như sơn thể cứng rắn nhất đánh tới, Tần Quân bị đụng vào, cũng không nhịn được cảm giác đau đớn

- Mọi người chạy mau!

Phương xa, trên một tòa phi tháp, các sinh linh bỗng nhiên cao giọng nói, nói xong, tự mình dẫn đầu thoát đi

Sinh linh còn lại cũng thoát đi, phảng phất như gặp được chuyện bọn hắn cho rằng đáng sợ nhất

Triều Thiên Phượng nhìn thân ảnh Tần Quân càng ngày càng gần, diện mục trở nên dữ tợn.

Tinh Đạo bảy màu.

Hắc khí cuồn cuộn từ cuối cùng đánh tới, ở phía trước có hai mươi bốn cái mộc quan dẫn đường, Chính Hoa Tà Phật đứng ở phía trước nhất, lẳng lặng nhìn phía trước

- Đại Tần thiên đình đến cùng ở đâu?

Trong hắc khí, truyền ra thanh âm của Đọa Lạc.

------oOo------

Chương 2313: Đọa Lạc cùng Tà Phật (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính Hoa Tà Phật không có quay người, nhìn thẳng phía trước, trả lời nói:

- Ngay ở trên Cổ Thánh Đế Đạo này.

- Hi vọng ngươi không có gạt ta

Thanh âm của Đọa Lạc lạnh lùng, không có chút tâm tình nào.

Chính Hoa Tà Phật quay người, dùng ánh mắt còn lại liếc nhìn hắc khí vô biên vô tận, nói:

- Nhớ kỹ ngươi cam đoan, không được thương tổn sinh linh của Đại Tần thiên đình.

- Yên tâm đi!

Đọa Lạc hừ lạnh.

Mục tiêu của bọn hắn đúng là Đại Tần thiên đình!

- Tuy Bổn Tọa rất ngạc nhiên, sự tình ngươi toan tính đến cùng là cái gì?

Đọa Lạc hỏi ngược lại, quan hệ của hai người để cho người ta khó mà phỏng đoán.

Chính Hoa Tà Phật bình tĩnh nói:

- Sự tình ta toan tính là việc tư, sẽ không ảnh hưởng đại nghiệp của ngươi.

- Hy vọng như vậy, nếu như ngươi lừa gạt Bổn Tọa, hậu quả của ngươi sẽ rất thê thảm.

Đối mặt Đọa Lạc uy hiếp, Chính Hoa Tà Phật không có tức giận.

Dù sao ngay cả sư tôn hắn Đấu Chiến Thắng Phật ở trên Thành Thần bảng bài danh cũng thấp hơn Đọa Lạc

Đọa Lạc, thứ tám trên Thành Thần bảng!

Đấu Chiến Thắng Phật, thứ chín trên Thành Thần bảng!

Tây Hồng Mông.

Tần Quân lần nữa đi vào trước Triều Thiên Phượng, Thiên Phượng Hải đã bị hắn thôn phệ một phần mười, nhưng nguyên thần của hắn không có bành trướng, vô cùng quỷ dị

Mắt thấy Tần Quân nâng cao nắm tay phải muốn đập tới, Triều Thiên Phượng đột nhiên ngậm miệng, lúc nắm tay phải của Tần Quân sắp rơi đến trên nguyên thần của hắn, hắn lần nữa há mồm.

Hưu! Hưu! Hưu

Thuỷ tinh màu tím đếm không hết bay ra, như mũi tên, xé rách hết thảy pháp tắc, trực tiếp chấn Tần Quân bay ra ngoài.

Vô Cực Hồng Mông bào bắn ra cường quang, bảo hộ lấy Tần Quân.

Tần Quân trọn vẹn lui ra ngoài mấy trăm vạn dặm, hắn nhíu mày, lúc này, những Thuỷ tinh màu tím kia lại chuyển biến, truy sát đến hắn.

Không đến hai cái hô hấp thời gian, Triều Thiên Phượng liền phun ra mấy chục ức Thuỷ tinh màu tím, từ bốn phương tám hướng hướng cuốn tới Tần Quân, để Tần Quân không có khe hở chạy trốn

Oanh...

Đúng lúc này, một thanh trường kiếm từ Hồng Mông đánh tới, trực tiếp đâm xuyên nguyên thần của Triều Thiên Phượng, mấy chục ức Thuỷ tinh màu tím đi theo tán đi.

- Cái này…

Nguyên thần của Triều Thiên Phượng run rẩy, vô ý thức nhìn lại phía sau.

Chỉ thấy cuối ánh mắt, có một bóng người cười lạnh nhìn về phía hắn, chính là một nam tử áo đen, tóc đen không dài, chỉ tới vành tai, khuôn mặt anh tuấn, tay trái còn duy trì tư thế ném kiếm

- Ừm?

Tần Quân giải trừ nguy cơ nhíu mày nhìn lại, người kia là ai?

- Lê Phàm! Lại là ngươi!

Triều Thiên Phượng lâm vào trong điên cuồng, đáy mắt còn có hoảng sợ

Lê Phàm, tên thứ mười tám trên Thành Thần bảng, hậu đại của Chu Ma đại đế!

Ở trong Tây Hồng Mông cũng là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy, cùng Thiên Các có ân oán, cùng Triều Thiên Phượng càng là không chết không thôi

Đổi lại bình thường, hắn không sợ Lê Phàm, nhưng trạng thái nguyên thần còn bị Lê Phàm đánh lén thành công, để tim của hắn lâm vào khủng hoảng trước nay chưa có.

Lê Phàm!

Tần Quân híp mắt lại, không nghĩ tới lại tới một Đại Năng xếp hai mươi vị trí đầu trên Thành Thần bảng

Tử Vi Đại Đế cũng khẩn trương lên, thứ tự của Lê Phàm viễn siêu hắn, khẳng định cực mạnh

- Triều Thiên Phượng, cảm giác bị đánh lén như thế nào? Ta để ngươi cũng trải nghiệm một phen!

Lê Phàm cười lạnh, sau lưng hiện ra từng thân ảnh, tất cả đều là người khoác khải giáp nặng nề, tản ra khí tức cường đại

------oOo------

Chương 2314: Chí Tà hành tung (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe lời này, xem ra ân oán của Lê Phàm cùng Triều Thiên Phượng rất sâu

Tần Quân nhíu mày, cũng không có lập tức phát động tiến công, Lê Phàm hoàn toàn có thể đợi Triều Thiên Phượng thi triển xong Thần thông này lại đánh lén, nhưng hắn không có.

Phải biết, khí thế của Tần Quân còn ở đỉnh phong, không có thụ thương.

Cho nên Tần Quân sinh ra hiếu kỳ với Lê Phàm, hắn ngược lại muốn xem xem gia hỏa này sẽ làm gì

Nguyên thần của Triều Thiên Phượng cứng ngắc, tựa hồ bị trường kiếm của Lê Phàm giam cầm, không thể động đậy

Sau lưng Lê Phàm đã xuất hiện hơn vạn thân ảnh, khí tức đều ở trên Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, các tộc đều có, toàn bộ mắt mang sát ý nhìn Triều Thiên Phượng

Triều Thiên Phượng bị những ánh mắt này nhìn đến linh hồn run rẩy, đổi lại bình thường, hắn tuyệt đối thờ ơ, nhưng bây giờ ở vào trong lúc nguy cấp, hắn không cách nào bảo trì bình tĩnh

- Ngươi đến cùng muốn làm gì? Nếu như ổn Tọa chết, ngươi có thể đối kháng Thiên Đế?

Triều Thiên Phượng cắn răng nói, muốn lấy Tần Quân uy hiếp Lê Phàm.

Lê Phàm ở Tây Hồng Mông rất mạnh, nhưng muốn địch Thiên Đế, còn kém xa lắm

Nghe vậy, Lê Phàm cười lạnh, nhìn Tần Quân cười nói:

- Thiên Đế, ngươi trước chiến thắng hắn đi! Tốt nhất để ta tới giết là được.

Lời vừa nói, Triều Thiên Phượng trừng to mắt, lúc này chửi ầm lên.

- Lê Phàm! Ngươi tên chó chết này!

- Ngươi dẫm đạp tôn nghiêm của Tây Hồng Mông!

Triều Thiên Phượng không ngừng chửi rủa Lê Phàm, đáng tiếc Lê Phàm mặt không đổi sắc, thậm chí không có trả lời, giống như nhìn người chết.

Tần Quân không có lập tức xuất thủ, mà nhiều hứng thú nhìn Lê Phàm

- Làm sao? Ngươi không xuất thủ?

Lê Phàm nhíu mày hỏi, đây chính là cơ hội tốt để Tần Quân tăng lên thứ tự trên Thành Thần bảng

Tần Quân giải trừ trạng thái nộ oán, hững hờ nói:

- Ngươi muốn làm chim sẻ rình sau, hỏi qua trẫm chưa?

Vô luận Lê Phàm nói thế nào, đều là nhặt nhạnh chỗ tốt!

Tần Quân cũng không muốn để cho người ta kiếm tiện nghi!

Lê Phàm nghe xong, chân mày nhíu chặt hơn, bọn thuộc hạ ở sau lưng nhao nhao nhìn hằm hằm Tần Quân, nhưng không có sinh linh mở miệng khiêu khích, dù sao Tần Quân quá mạnh, bọn hắn sẽ không ngốc đến kéo cừu hận cho chủ công của mình

- Sau đó ta sẽ hồi báo ngươi.

Lê Phàm nói, nếu như không phải Tần Quân cùng Triều Thiên Phượng chiến đấu, hắn cũng không có khả năng thành công đánh lén Triều Thiên Phượng.

- Hi vọng không nên quá kém, nếu không trẫm sẽ không hài lòng.

Tần Quân cười nói, đang khi nói chuyện, hắn đi về phía Triều Thiên Phượng.

Hiện tại điệu bộ này, hắn là rất khó để Triều Thiên Phượng thua tâm phục khẩu phục, nếu như không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, vậy thì thôi.

So với Triều Thiên Phượng, hắn càng thưởng thức Lê Phàm, hiểu nắm lấy thời cơ, cũng có một trái tim bao dung.

Trái lại Triều Thiên Phượng, lệ khí quá nặng.

- Thiên Đế! Ngươi không thể dễ tin hắn! Hắn là tiểu nhân!

Triều Thiên Phượng vội mở miệng nói, Tần Quân chỉ dựa vào một tay liền có thể áp chế hắn, nếu như thi triển toàn lực, đánh bại hắn dễ như trở bàn tay, huống chi hiện tại hắn không động đậy được

Tần Quân không để ý đến, tiếp tục đi tới hắn.

- Bổn Tọa nhận thua! Tự nhận không bằng Thiên Đế!

Đúng lúc này, Triều Thiên Phượng ngửa đầu hô to nói, phảng phất như nhìn các Thần linh hò hét.

Ngay sau đó, Thành Thần bảng sinh ra biến hóa!

Người thứ mười bốn, Thiên Đế!

Người thứ mười lăm, Triều Thiên Phượng!

Trong chốc lát, vô số sinh linh chú ý Thành Thần bảng lập tức xôn xao.

Hai mươi người đứng đầu lại phát sinh biến hóa!

Vẫn như cũ là Triều Thiên Phượng!

Thứ tự lần nữa hạ xuống!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Triều Thiên Phượng không cam lòng! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn không khỏi có chút ngoài ý muốn

Thật tình không biết, Triều Thiên Phượng tuy cuồng, nhưng lòng dạ biết rõ, biết được cho dù là trạng thái toàn thịnh, cũng không phải đối thủ của Tần Quân

Hiện tại hắn chỉ hy vọng lấy được Tần Quân hảo cảm, để Tần Quân giúp hắn đánh lui Lê Phàm

Lê Phàm cũng chú ý tới Thành Thần bảng ở trong đầu biến hóa, trên mặt hắn lộ ra nụ cười trào phúng

------oOo------

Chương 2315: Chí Tà hành tung (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế, Bổn Tọa đã nhận thua, nhanh giúp Bổn Tọa đánh lui hắn, chẳng lẽ ngươi hi vọng tiểu nhân như vậy ở phía sau ngươi?

Triều Thiên Phượng nhìn Tần Quân cười nói, nụ cười vô cùng miễn cưỡng

Nhưng mà, Tần Quân trực tiếp lui lại, nhún vai cười nói:

- Thật có lỗi, ngươi vốn là thua trẫm!

Trò cười!

Cho dù không có Lê Phàm đánh lén, Triều Thiên Phượng cũng chắc chắn thất bại!

Tần Quân dựa vào cái gì giúp hắn?

Thấy cảnh này, Triều Thiên Phượng trừng to mắt, run giọng nói:

- Ngươi…

Còn chưa nói xong, Lê Phàm đi vào phía sau hắn, sắc mặt âm u, trong mắt đều là sát khí.

Không có nói nhảm, tay trái của Lê Phàm bỗng dưng nắm ra một thanh Quang Nhận, nhanh chóng huy động, trực tiếp giảo tán nguyên thần của Triều Thiên Phượng

Hưu...

Hai đạo hồng quang từ trong mắt Lê Phàm bắn ra, đánh tàn hồn của Triều Thiên Phượng tan thành mây khói, tí xíu cũng không còn sót lại, ngay cả Thiên Phượng Hải cũng bị hai đạo hồng quang đánh tan, tràng diện cực kỳ hùng vĩ.

Cường giả đỉnh cấp của Tây Hồng Mông liền vẫn lạc như vậy!

- Rốt cục chết! Ha ha ha!

- Cẩu tặc Triều Thiên Phượng kia cũng có hôm nay!

- Ta rốt cục đợi đến một ngày này, ta có thể xứng đáng tộc nhân của ta!

- Chủ Công uy vũ! Gọn gàng mà linh hoạt!

Các bộ hạ của Lê Phàm hưng phấn kêu, thậm chí có sinh linh vui đến phát khóc.

Xem ra những sinh linh bọn hắn cùng Triều Thiên Phượng đều có huyết hải thâm cừu.

Lê Phàm hít sâu một hơi, chợt bay về phía Tần Quân.

Hắn đi tới cách Tần Quân ngàn mét thì dừng lại, chắp tay cười nói:

- Đa tạ Thiên Đế tương trợ.

Hắn cũng không sợ Tần Quân tập sát hắn, bởi vì trên người Tần Quân có một loại ngạo khí độc bá Hồng Mông, tuyệt không phải người đột nhiên vạch mặt

- Ừm, ngươi muốn hồi báo trẫm thế nào?

Tần Quân hỏi, hắn đối với Lê Phàm hứng thú không lớn, cũng không muốn ở Tây Hồng Mông mỏi mòn chờ đợi, tiếp đó, hắn muốn khiêu chiến Tô Đế.

Tử Vi Đại Đế bay tới bên cạnh hắn, cảnh giác nhìn Lê Phàm.

Lúc trước Lê Phàm đánh lén không có thu hoạch được Tử Vi Đại Đế hảo cảm.

- Ta có hành tung của một Chí Tà, Thiên Đế cần không ?

Lê Phàm mỉm cười nói, Bát Đại Chí Tà ở trong Hồng Mông có rất nhiều

truyền thuyết, tiềm lực trưởng thành vô hạn đủ để hấp dẫn vô số cường giả.

- Ồ? Nói nghe một chút.

Tần Quân nhíu mày nói, nếu dùng Chinh Triệu thành Thần Ma, lại tử trung giác tỉnh, há không mê người sao?

Lê Phàm nhấp miệng, thi triển Truyền Âm Thuật cho Tần Quân.

Sau đó, Tần Quân gật đầu nói:

- Được, trẫm nhận!

Nghe vậy, Lê Phàm trực tiếp ném ra một quyển trục cho Tần Quân, cười nói:

- Chúc Thiên Đế thành công bắt được nó.

Tần Quân gật đầu, thu nhập quyển trục vào trong thần thoại không gian, sau đó mang theo Tử Vi Đại Đế rời đi

Cùng lúc đó, Triều Thiên Phượng ở trên Thành Thần bảng bị xóa tên.

Lê Phàm trở thành người thứ mười lăm trên Thành Thần bảng!

Cường giả sau vị trí thứ mười tám nhao nhao tăng lên một bậc, dẫn đến vô số vũ trụ sôi trào.

- Triều Thiên Phượng biến mất?

- Xem ra hắn là bị Thiên Đế, Lê Phàm liên thủ diệt trừ!

- Tên này quá đáng thương?

- Lê Phàm cùng Triều Thiên Phượng xác thực có ân oán cực sâu, không nghĩ tới cười cuối cùng lại là Lê Phàm

- Xem ra Thành Thần bảng cũng không phải cân nhắc tuyệt đối, tất cả mọi người có hi vọng

Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo đều đang nghị luận việc này, nhất là Tây Hồng Mông, càng vỡ tổ.

Triều Thiên Phượng ngã xuống, Thiên Các xem như nguyên khí đại thương, tiếp xuống sợ là không gánh nổi địa vị bá chủ của Tây Hồng Mông.

------oOo------

Chương 2316: Lý Họa Hồn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chủ Công, nếu như ngươi đối đầu Thiên Đế, có chắc chắn hay không?

Một tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn ở sau lưng Lê Phàm hiếu kỳ hỏi, lúc trước bọn hắn cũng nhìn thấy Triều Thiên Phượng bị Tần Quân áp chế, chỉ dựa vào một tay liền có thể cùng Triều Thiên Phượng chiến đến khó phân thắng bại, để cho người ta nhìn mà than thở

Nghe vậy, Lê Phàm lắc đầu cười một tiếng nói:

- Thực lực của Thiên Đế tuyệt không phải thứ mười bốn trên Thành Thần bảng.

Câu nói này ý vị sâu xa, để các sinh linh ở phía sau hắn miên man bất định.

Sau đó Lê Phàm quay người, nhìn qua các thủ hạ, hăng hái nói:

- Các vị, chuẩn bị xong chưa? Tây Hồng Mông nên đổi chủ!

Lời vừa nói ra, các sinh linh lập tức phấn chấn, thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên gấp rút

Trong Tây Hồng Mông, ngoại trừ Triều Thiên Phượng, Lê Phàm ai cũng không sợ!

Hiện tại Triều Thiên Phượng vẫn lạc, giang sơn Tây Hồng Mông sẽ bị mấy người bọn hắn thu đi!

Trong Hồng Mông tinh không cuồn cuộn.

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế tiếp tục phi hành, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, tay cầm quyển trục mà Lê Phàm đưa cho

- Bệ Hạ, Chí Tà là cái gì?

Tử Vi Đại Đế nhịn không được hiếu kỳ hỏi.

Tần Quân đơn giản giới thiệu cho hắn một chút, nghe mà Tử Vi Đại Đế trừng to mắt

Tiềm lực trưởng thành vô hạn?

- Lê Phàm nói, Chí Tà này ở trong Bát Đại Chí Tà chí ít sắp xếp trước ba, thậm chí không kém hơn Huyền Ngạ Nộ Thú của Chu Ma đại đế.

Tần Quân híp mắt nói.

Huyền Ngạ Nộ Thú ở trong Bát Đại Chí Tà, có thể nói là truyền kỳ.

Nếu như có thể có một Chí Tà không kém hơn Huyền Ngạ Nộ Thú, khẳng định uy phong.

Tử Vi Đại Đế hít sâu một hơi, nói:

- Cái gọi là Chí Tà kia, Bệ Hạ vẫn là phải cẩn thận sử dụng .

Tiềm lực vô hạn cũng là một uy hiếp trí mạng.

Nước có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền!

Tần Quân cười nói:

- Yên tâm đi! Trẫm hoàn toàn có chắc chắn trấn áp nó!

Chợt, hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Triệu hoán Thần Ma!

Tử Vi Đại Đế leo lên Thành Thần bảng, để Tần Quân muốn đề bạt một người khác nữa.

Tốt nhất vạn năm sau, Thành Thần bảng bị Đại Tần thiên đình nhận thầu!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

Nương theo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân thu hồi quyển trục, trên quyển trục ghi lại tư liệu cùng vị trí của Chí Tà này, như trước đang ở trong Tây Hồng Mông, nghe nói Chí Tà này đã vô cùng cường đại, đang ngủ say, để các cường giả Tây Hồng Mông không thể làm gì

- Bắt được Chí Tà này xong, Bệ Hạ có tính toán gì không?

Tử Vi Đại Đế hiếu kỳ hỏi.

- Tìm kiếm Tô Đế, trẫm muốn dần dần hướng lên khiêu chiến, cho đến trở thành Thành Thần bảng đệ nhất nhân!

Tần Quân không chút nghĩ ngợi trả lời, phảng phất như mình nên xếp số một, nghe mà Tử Vi Đại Đế tim đập nhanh hơn, thứ nhất Thành Thần bảng, vậy sẽ trở thành Hồng Mông Thần linh!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Lý Họa Hồn, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Hả?

Lý Họa Hồn?

Trong thần thoại có nhân vật như vậy?

Trong lòng Tần Quân nghi hoặc, chẳng lẽ là Nhậm Ngã Tiếu từ trong Thần Thoại vũ trụ khác bắt tới?

Dù sao nhiệm vụ thu thập Thần Ma cho Thần Thoại Hệ Thống toàn bộ nhờ

Nhậm Ngã Tiếu

- Liền triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước, điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn ngược lại muốn xem xem cái tên lạ lẫm này có bao nhiêu lợi hại.

- Lý Họa Hồn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Hồng Mông chi tử!

- Tu vi: Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ!

- Công pháp: Không!

- Thần thông: Không!

- Pháp bảo: Không!

- Thuộc tính đặc thù: Có ta vô địch (một khi thôi động thuộc tính này, chiến lực tăng lên cực hạn)!

- Độ trung thành: 10 (max trị số 100)!

Hồng Mông chi tử?

Tu vi trực tiếp Hồng Mông Dung Đạo cảnh sơ kỳ?

Tần Quân trừng mắt nhìn, xác định mình không có nhìn lầm.

Nhậm Ngã Tiếu dám bắt một vị Hồng Mông chi tử làm Thần Ma?

------oOo------

Chương 2317: Lý Họa Hồn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế từng nói, năm vị Hồng Mông chi tử sẽ xuất hiện, thậm chí suy đoán Tần Quân là Hồng Mông chi tử

Nhưng Tần Quân chính là Hồng Mông Thần Phụ, như thế nào là Hồng Mông chi tử?

Lúc này, bên cạnh bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, Tử Vi Đại Đế cả kinh cấp tốc xuất hiện ở trước người đó, một chưởng vỗ ra

- Dừng tay!

Tần Quân trầm giọng nói, vang vọng ở bên tai Tử Vi Đại Đế, dọa đến hắn vội vàng thu chưởng.

Ở trước mặt Tử Vi Đại Đế là một thiếu niên, mặc áo trắng như tuyết, khuôn mặt tinh xảo, ánh mắt tinh khiết, như một cái đầm nước, tóc dài đen nhánh tùy ý rối tung, bị quyền phong của Tử Vi Đại Đế chấn đến lui về phía sau

Hồng Mông chi tử, Lý Họa Hồn!

Hắn cũng không có bởi vì Tử Vi Đại Đế đột nhiên tập kích mà cảm thấy kinh hoảng, mặt không biểu tình, tựa hồ có chút ngu ngơ.

- Lý Họa Hồn, ngươi có lai lịch gì?

Tần Quân mở miệng hỏi, Tử Vi Đại Đế tràn đầy nghi hoặc, nhưng không dám nhiều lời.

- Khí tức của ngươi rất giống Nhậm Ngã Tiếu, các ngươi là quan hệ như thế nào?

Lý Họa Hồn không trả lời mà hỏi lại, tuyệt không giống thiếu niên, ngược lại có loại cảm giác tang thương.

Tần Quân đối với hắn càng cảm thấy hứng thú, vậy mà có thể nhìn ra hắn cùng Nhậm Ngã Tiếu có quan hệ, quả thực không đơn giản

- Trẫm không thể nói cho ngươi, nhưng trẫm thả ngươi, ngươi không hồi đáp trẫm sao?

Tần Quân cười tủm tỉm nói, ở dưới Đấu Đạo chữ Bí trợ giúp, hắn phát hiện Lý Họa Hồn hoàn toàn không có tâm lý hoạt động, tâm như chỉ thuỷ.

- Nhậm Ngã Tiếu gạt ta, nói có thể giúp ta mạnh lên.

Lý Họa Hồn trả lời nói, ngữ khí vô cùng bình tĩnh, như con rối không có cảm tình.

Bên cạnh cái trán của Tử Vi Đại Đế đổ mồ hôi lạnh.

Nhậm Ngã Tiếu, thứ 2 trên Thành Thần bảng!

Thiếu niên này cùng nhóm cường giả kia có quan hệ?

- Đúng, trẫm xác thực có thể cho ngươi mạnh lên.

Ngữ khí của Tần Quân tràn ngập mê hoặc, cười nói:

- Ngươi chuẩn bị xong chưa?

- Tốt

Lý Họa Hồn gật đầu, tựa hồ hoàn toàn tín nhiệm Tần Quân.

- Hệ thống, để Lý Họa Hồn tử trung giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, khống chế một Hồng Mông chi tử, đối với tương lai tuyệt đối có trợ giúp.

Ngay sau đó, Lý Họa Hồn bị hút vào mi tâm của hắn, quá trình này, hắn hoàn toàn không có chống cự, tâm tính trầm ổn để Tần Quân hoài nghi hắn là Khí Linh.

Đợi Lý Họa Hồn biến mất, Tử Vi Đại Đế thận trọng hỏi:

- Bệ Hạ, có thể tin hắn?

Lý Họa Hồn cho hắn một loại cảm giác cực kỳ không thoải mái.

- Trẫm tâm lý nắm chắc.

Tần Quân mỉm cười

- Đinh! Lý Họa Hồn tử trung giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, trong lòng Tần Quân phân phó nói:

- Trước điều ra bảng thuộc tính!

Hắn ngược lại muốn xem xem Hồng Mông chi tử mạnh bao nhiêu!

- Lý Họa Hồn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Hồng Mông chi tử!

- Tu vi: Đại Diễn Thần linh cảnh Thất Biến!

- Công pháp: Không!

- Thần thông: Không!

- Pháp bảo: Không!

- Thuộc tính đặc thù: Có ta vô địch (thuộc tính này một khi thôi động, chiến lực tăng lên cực hạn)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần linh cảnh Thất Biến!

Đồng tử của Tần Quân co rụt lại, vừa muốn mở miệng, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa.

- Đinh! Kiểm trắc đến thực lực của Lý Họa Hồn siêu việt cực hạn của hệ thống trước mắt, hắn trực tiếp đi ra!

- Đinh! Hệ thống sụp đổ, lâm vào trong tự mình chữa trị!

Hệ thống lại sập?

Tần Quân im lặng, cái này không khỏi tới quá đột nhiên a?

Chỉ là tử trung giác tỉnh liền để hệ thống sụp đổ.

Lúc này, Lý Họa Hồn từ giữa mi tâm hắn bay ra, vẫn là bộ dáng thiếu niên, nhưng khí tức đã xảy ra thay đổi ngất trời.

Cùng lúc đó, Thành Thần bảng phát sinh biến hóa!

------oOo------

Chương 2318: Đại Đế Tà Lang (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thứ nhất, Thái Dịch Trưởng Sinh!

Thứ hai, Nhậm Ngã Tiếu!

Thứ ba, Âm Dương Hám Thần!

Thứ tư, Cửu Cung Bá Thượng!

Thứ năm, Cửu Cực Chí Cao!

Thứ sáu, Thái Tố Kiếm Quân!

Thứ bảy, Tôn Mệnh Vận!

Thứ tám, Lý Họa Hồn!

Thứ chín, Đọa Lạc!

Lý Họa Hồn, Thành Thần bảng thứ tám!

Đọa Lạc cùng với cường giả phía sau, bao quát Tần Quân ở bên trong,

nhao nhao rơi xuống một bậc!

Tần Quân thấy sửng sốt, trẫm bỏ ra nhiều thời gian như vậy mới leo lên một bậc, kết quả Thần Ma được triệu hoán lại đá đi xuống?

Móa!

Tử Vi Đại Đế cũng phát giác được Lý Họa Hồn biến hóa, không khỏi há to mồm, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được.

Thành Thần bảng thứ tám!

- Cái này…

Tử Vi Đại Đế bị dọa, miệng há lớn, không biết nói cái gì.

Thành Thần bảng thứ tám, thực lực sẽ như thế nào?

Tử Vi Đại Đế lâm vào mê mang, không chỉ hắn, vô số sinh linh ở Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo xôn xao.

Một cái tên xa lạ tiến vào Thành Thần bảng, đều sẽ khiến chú ý cực lớn, huống chi còn là mười vị trí đầu của Thành Thần bảng!

- Lý Họa Hồn là ai? Lợi hại như vậy?

- Áp đảo Đọa Lạc, Tô Đế, Thiên Đế, tên này đến cùng có lai lịch gì?

- Ta hoa mắt sao?

- Mẹ ơi! Ta rơi ra vị trí 1000!

- Cái tên Lý Họa Hồn này thật quen tai, tựa hồ trước kia nghe nói qua.

Trong lúc nhất thời, Lý Họa Hồn trở thành tiểu điểm để chư thiên vũ trụ nghị luận.

Đây cũng là nguyên nhân Thành Thần bảng dẫn tới chúng sinh điên cuồng!

Danh!

Tuyệt đại bộ phận sinh linh cả một đời chỉ vì danh, chứng minh mình từng tồn tại, lại thêm tâm đấu tranh, Thành Thần bảng tự nhiên có thể có sức ảnh hưởng lớn như thế!

Lúc này, Lý Họa Hồn quay người nhìn về phía bọn hắn, vẫn như cũ mặt không biểu tình, chỉ là hiện tại ánh mắt hắn để Tử Vi Đại Đế khẩn trương không thôi

Gia hỏa này hiện tại bài danh còn cao hơn Thiên Đế, quỷ mới biết hắn mạnh bao nhiêu.

- Lý Họa Hồn!

Tần Quân trầm giọng nói, hệ thống đã sụp đổ, không biết đối với Lý Họa Hồn còn có thể khống chế hay không.

- Ngươi là Thiên Đế sao?

Lý Họa Hồn mở miệng hỏi, ngữ khí không có chút cảm tình nào.

- Ừ.

Tần Quân đạm mạc gật đầu, dù ngươi mạnh lên, trẫm cũng sẽ không thua người!

Lý Họa Hồn nói tiếp:

- Đa tạ trợ giúp của ngươi, ta đi làm một chuyện, sau đó liền trở lại giúp ngươi.

Nói xong, Lý Họa Hồn biến mất tại nguyên chỗ.

Tĩnh!

Tần Quân sửng sốt, Tử Vi Đại Đế cũng trợn tròn mắt.

Cứ như vậy rời đi?

- Móa!

Trong lòng Tần Quân chửi tục, hắn còn không kịp ngăn cản, Lý Họa Hồn liền biến mất không thấy gì nữa, để tâm tình của hắn phiền muộn

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện, Lý Họa Hồn nói lời giữ lời, một thủ hạ Đại Diễn Thần linh Thất Biến, hắn là không nỡ thả chạy

- Bệ Hạ, cái này…

Tử Vi Đại Đế nhịn không được lên tiếng hỏi, đồng thời kinh hãi thực lực của Lý Họa Hồn, trốn quả nhiên là không hình không bóng

------oOo------

Chương 2319: Đại Đế Tà Lang (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không có việc gì, tùy hắn, hắn sẽ trở lại.

Tần Quân giả bộ bình tĩnh cười nói, phảng phất như Lý Họa Hồn rời đi cũng không vượt ra ngoài dự đoán, thần sắc bày mưu tính kế

Tử Vi Đại Đế đành phải gật đầu coi như thôi, trong đầu tất cả đều là thân ảnh của Lý Họa Hồn, không cách nào xua tan.

Hai người tiếp tục đi tới.

Cơ hồ mỗi qua một canh giờ, Thành Thần bảng đều sẽ có biến hóa, nhưng biến hóa tập trung ở sau 500, khiến cho danh tiếng của Lý Họa Hồn không cách nào bị che giấu

Lúc chúng sinh đều đang nghị luận Lý Họa Hồn, thứ tự của Cửu Cung Vô Thượng liên tiếp nhảy cao.

Đại khái đi qua nửa ngày.

Tần Quân dựa theo Lê Phàm đưa cho quyển trục chỉ thị, đi tới Tà Ma Sơn.

Chính bởi vì Chí Tà ẩn thân ở đây, mới được mệnh danh là Tà Ma Sơn

Chí Tà này tên là Đại Đế Tà Lang, nghe nói hắn thôn phệ qua vô số Đại Đế, phàm là người dám xưng Đại Đế, đều sẽ bị nó để mắt tới, mấy trăm vạn năm gần đây, nó an phận rất nhiều, một mực ở trong Tà Ma Sơn nghỉ ngơi, nhưng bởi vì quá mạnh, Tây Hồng Mông không người có thể làm gì nó, mà Triều Thiên Phượng thì không để ý, nguyên nhân không rõ.

Đáng nhắc tới chính là, Bát Đại Chí Tà đều không có nhập Thành Thần bảng, rất hiển nhiên, Hồng Mông Thần linh khinh thường Bát Đại Chí Tà thành Thần.

Tà Ma Sơn chính là một sơn mạch dài tới mấy chục tỉ dặm, tựa như một đại lục, trên núi tất cả đều là đại thụ, hoa thơm cỏ lạ chim hót véo von, như một Tiên Cảnh, nhưng phía dưới phần duy mỹ này cất giấu sát cơ trí mạng

Ở phụ cận Tà Ma Sơn, lơ lửng rất nhiều sao trời, trên những sao trời này có sinh linh ở lại, đại bộ phận đều là thám tử các thế lực ở Tây Hồng Mông, một là giám thị Đại Đế Tà Lang, hai là phòng ngừa thế lực khác đạt được Đại Đế Tà Lang.

Lực phá hoại của Đại Đế Tà Lang tuyệt đối là ác mộng, bất luận thế lực nào đạt được nó, đều sẽ cải biến thế cục của Tây Hồng Mông

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế từ sâu trong tinh không bay tới, nhìn qua Tà Ma Sơn càng ngày càng gần, Tử Vi Đại Đế nhíu mày hỏi:

- Đại Đế Tà Lang thật ở đây? Vì sao cảm giác không thấy khí tức của nó?

Tử Vi Đại Đế là Đại Diễn Thần linh, lực cảm giác gần như sẽ không sai lầm.

- Nó ở đó, cũng chính là Tà Ma Sơn.

Tần Quân cười nói, liếc thấy ngụy trang của Đại Đế Tà Lang .

Tử Vi Đại Đế nghe xong, không khỏi lần nữa đưa mắt nhìn sang Tà Ma Sơn, cẩn thận dùng thần thức quét tới, hắn liền cảm giác được khí tức yếu ớt của Tà Ma Sơn, như một con chim nhỏ trên núi, cực kỳ bé nhỏ

Cùng lúc đó, các sinh linh ở chung quanh Tà Ma Sơn cũng thấy được hai người Tần Quân đến, bọn hắn âm thầm nghi hoặc.

Lại là Đại Năng thế lực phương nào?

Khí tức của Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế vô cùng thâm hậu, để thần trí của bọn hắn vừa chạm vào liền tan rã, bọn hắn tự nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ

- Đại Đế Tà Lang, còn không mau tỉnh.

Tần Quân mở miệng cười nói, âm thanh vang vọng Hồng Mông tinh không, hồi âm không dứt.

Tử Vi Đại Đế đi theo bộc phát ra khí thế của mình, khí tức của Đại Diễn Thần linh vừa ra, toàn bộ sinh linh trong tinh không linh hồn run rẩy, tất cả đều kinh hãi

Khí thế thật đáng sợ!

…

Hồng Mông biên giới, nơi này không có sao trời, không có phi đảo, chỉ có Hồng Mông nguyên khí vô tận, như là lúc Hồng Mông sơ khai.

Lăng Đế chạy tới cực nhanh, sắc mặt hắn âm trầm, rõ ràng tâm tình không tốt.

Rất nhanh, phía trước hắn xuất hiện ánh lửa.

Rút ngắn khoảng cách xem xét, đây là một hỏa cầu còn lớn hơn mặt trời vô số lần, ở trong hỏa cầu ngồi xếp bằng một bóng người, cao tới chục tỷ trượng, vô cùng vĩ ngạn, như là Sáng Thế Cự Thần

Nhìn qua bóng người kia, sắc mặt của Lăng Đế hòa hoãn, bay tới trước hỏa cầu khổng lồ, hắn cao giọng nói:

- Đầu khỉ! Còn không mau tỉnh lại!

Sóng âm cuồn cuộn, khiến cho mặt ngoài của hỏa cầu khổng lồ liệt diễm cuồn cuộn, hóa long hóa hổ, sôi trào mãnh liệt

Lời vừa nói ra, thân ảnh vĩ ngạn mở mắt, hai đạo kim quang tràn mi mà ra, lập loè toàn bộ Hồng Mông.

- Nha, đường đường Bất Bại Đại Đế, lại rơi vào kết quả như vậy?

Một tiếng cười khẽ vang lên, trong thanh âm không có trào phúng, như là bằng hữu cũ đang nhạo báng.

Lăng Đế bất đắc dĩ nói:

- Đừng nói nữa, ngươi không thấy được Thành Thần bảng sao?

- Thấy được, ta cũng suy nghĩ lúc nào xuất thế đây.

Thân ảnh trả lời, hắn chính là tồn tại thứ mười trên Thành Thần bảng, Đấu Chiến Thắng Phật!

- Hiện tại xuất thế đi, đồ nhi của ngươi là rất có tiền đồ a.

Lăng Đế thở dài.

Nhắc lên Chính Hoa Tà Phật, hắn liền giận không chỗ phát tiết.

- Ồ? Hắn làm chuyện gì?

Đấu Chiến Thắng Phật nghi hoặc hỏi, hắn đã thật lâu chưa từng gặp qua Chính Hoa Tà Phật, dù sao Chính Hoa Tà Phật đã xuất sư, độc bá một phương.

------oOo------

Chương 2320: Đấu Chiến Thắng Phật xuất thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Đế nói sự tình Chính Hoa Tà Phật cùng Chu Ma đại đế, Đọa Lạc cấu

kết một lần, nghe Chính Hoa Tà Phật cùng Lăng Đế liên thủ đối chiến Thiên Đế, khí tức của Đấu Chiến Thắng Phật trở nên không ổn định, tức giận cho dù là lửa nóng hừng hực cũng không cách nào cách trở.

Đợi Lăng Đế kể xong, Đấu Chiến Thắng Phật lâm vào trong trầm mặc.

Hỏa cầu khổng lồ rung động kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể nổ tung, cỗ khí tức mang tính huỷ diệt kia lan tràn ở trong Hồng Mông tinh không.

Thật lâu sau…

Đấu Chiến Thắng Phật mở miệng hỏi:

- Ngươi tìm đến ta, không chỉ là vì Nghiệt Đồ kia chứ?

- Giúp ta giải phong!

Lăng Đế trầm giọng nói, khắp khuôn mặt là vẻ không cam lòng.

Lăng Đế phong đại chiến đã trở thành sỉ nhục của hắn, lại thêm Chu Ma đại đế phục sinh, hắn không thể lại ẩn nhẫn nữa.

- Ngươi chắc chắn chứ?

Đấu Chiến Thắng Phật truy vấn một câu, ngữ khí có chút ngưng trọng.

- Ý ta đã quyết, ta nuôi nó lâu như vậy, cũng nên đạt được hồi báo.

Lăng Đế gật đầu nói, vừa xuất thế liền gặp được Thành Thần chiến, để lòng tự tin của hắn bị thương, nhu cầu cấp bách an ủi.

Lúc này, hỏa cầu thật lớn bắt đầu co vào, vô số sóng lửa rót vào trong cơ thể Đấu Chiến Thắng Phật, thân thể cao chục tỷ trượng hiển lộ ra.

Vẫn như cũ là kim giáp, nhưng mạnh hơn kim giáp của Tôn Ngộ Không, mặt ngoài lưu chuyển thần quang, áo choàng hồng sắc ở sau lưng chập chờn, đỉnh đầu đội Kim Quan, cổ treo một chuỗi Phật Châu, Hầu Mao phiêu động, hai mắt của Đấu Chiến Thắng Phật trầm ổn, phảng phất như chất chứa vô số chân lý

Đấu Chiến Thắng Phật cao chục tỷ trượng cho dù là ngồi xếp bằng, cũng có thể tạo thành lực trùng kích thị giác cực hạn, ở trước mặt hắn, Lăng Đế là nhỏ bé như vậy.

Thân hình của Đấu Chiến Thắng Phật run lên, cấp tốc hóa thành bình thường, sau đó chậm rãi đứng dậy, dạo bước đi đến trước mặt Lăng Đế

Hai người đứng đối mặt, bốn mắt nhìn nhau, khóe miệng đều giương lên

- Đã bao nhiêu năm rồi?

Đấu Chiến Thắng Phật hỏi.

- Ít cũng có một ngàn tỷ năm a.

Lăng Đế cười.

Ánh mắt hai người lâm vào trong nhớ lại, thời kỳ Hồng Mông, Đấu Chiến Thắng Phật, Lăng Đế, Chu Ma đại đế đều là tồn tại quát tháo phong vân, lẫn nhau tranh đấu, ai cũng không thua ai, chính là truyền kỳ của Hồng Mông

- Chuẩn bị xong chưa?

Đấu Chiến Thắng Phật mở miệng hỏi, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Lăng Đế trầm giọng nói:

- Sớm đã chuẩn bị kỹ càng, nếu không cũng sẽ không tới tìm ngươi .

Mục tiêu của hắn chính là Hồng Mông Thần linh!

Hắn muốn leo lên Thành Thần bảng đệ nhất!

…

Tây Hồng Mông, Tà Ma Sơn.

Từng sinh linh từ trong sao trời bay ra, ánh mắt tập trung ở trên Tà Ma

Sơn, giờ phút này một cỗ khí tức kinh khủng tuyệt luân từ Tà Ma Sơn tiết ra, còn đang không ngừng tăng cường

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế cũng nhìn qua Tà Ma Sơn, bọn hắn có thể cảm giác được Đại Đế Tà Lang sắp thức tỉnh.

- Rống...

Một tiếng gầm gừ vang lên, rung động tinh không, để chúng sinh sợ hãi

Ầm ầm!

Tà Ma Sơn bắt đầu lay động kịch liệt, Sơn Địa vỡ ra, bụi đất tung bay, khí thế rộng rãi, vô số đại thụ ngã xuống, như Thiên Băng Địa Liệt.

Tần Quân mỉm cười, hắn rất hài lòng với Đại Đế Tà Lang, so với Huyết Thị Quỷ Thú cùng Hư Không Ma, Đại Đế Tà Lang nhìn càng thêm bá khí

Tà Ma Sơn bỗng nhiên vỡ ra, sơn mạch lộ ra một đôi mắt vằn vện tia máu, như Ác Ma ẩn tàng trong bóng đêm, khủng bố âm u, mỗi một con mắt đều lớn hơn sao trời, thấy cảnh này, các sinh linh giật nảy mình, lưng bốc lên hơi lạnh.

Hoảng sợ!

Trừ Tần Quân và Tử Vi Đại Đế, cái này là tâm tình của toàn bộ sinh linh.

Tà Ma Sơn còn phân liệt, ánh mắt của Đại Đế Tà Lang gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế, trong ánh mắt tràn đầy hung lệ cùng sát ý

------oOo------

Chương 2321: Đấu Chiến Thắng Phật xuất thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Dám quấy rầy ta ngủ, các ngươi muốn chết như thế nào?

Đại Đế Tà Lang khàn giọng gào thét nói, dẫn tới chúng sinh nhất tề lui lại

- Không tốt! Đại Đế Tà Lang muốn bạo nộ!

- Người kia là kẻ ngu sao? Vì sao muốn đánh thức Đại Đế Tà Lang?

- Trong Bát Đại Chí Tà, chỉ có Đại Đế Tà Lang chưa bị trấn áp, nghe nói sau lưng nó có Đại Năng che chở.

- Đại Đế Tà Lang sợ là siêu việt Huyền Ngạ Nộ Thú năm đó a?

- Khí tức thật khủng bố, làm sao bây giờ? Chúng ta có nên rút lui hay không?

Các sinh linh lẫn nhau thương lượng, không dám thở mạnh, lực uy hiếp của Đại Đế Tà Lang thật sự là quá mạnh.

Tần Quân phất tay, ra hiệu Tử Vi Đại Đế thối lui.

Tử Vi Đại Đế nhíu mày, khí tức của Đại Đế Tà Lang rất mạnh, sợ là đã đạt tới Đại Diễn Thần linh cảnh.

Oanh một tiếng!

Một cái đầu sói lượn lờ hắc khí toát ra, lông sói như từng dãy Cương Châm to lớn, răng nanh bén nhọn, dài đến mấy chục ức, cảm giác giống như Kiếm Xỉ Hổ.

Miệng sói há mở, như muốn nuốt vũ trụ Hồng Mông!

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, mấy trăm Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể gào thét mà ra, bầy rồng đập lên đầu sói của Đại Đế Tà Lang, liệt diễm cuồn cuộn, như Thái Dương bạo tạc, để các sinh linh thấy trợn mắt hốc mồm

Tiếng long ngâm thanh thúy vang vọng!

Đại Đế Tà Lang khàn giọng gào thét, lúc này, Tần Quân bỗng nhiên tiến lên, nắm lấy đầu của Đại Đế Tà Lang còn chưa rụt về, cấp tốc đi vào trước người Đại Đế Tà Lang

Oanh!

Nhục thân của Tần Quân đột nhiên cất cao, đạt tới 200 ức trượng, ngón trỏ tay phải nhô ra, ấn lên đầu sói của Đại Đế Tà Lang, trong chốc lát, hắn thôi động Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, muốn cho Đại Đế Tà Lang nhất kích trí mệnh

Cảm giác áp bách khó có thể tưởng tượng từ ngón tay của Tần Quân truyền, dọa đến Đại Đế Tà Lang nhắm mắt

Xong!

Đại Đế Tà Lang ở trong lòng ai thán, nhưng Tần Quân không có thi triển ra Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, chỉ là ngón tay điểm ở trên trán Đại Đế Tà Lang

- Hàng phục trẫm, nếu không hồn phi phách tán, tu luyện lại từ đầu!

Tần Quân lạnh giọng nói, hắn biết Bát Đại Chí Tà sẽ không chết, nhưng tu luyện lại từ đầu đối với Bát Đại Chí Tà mà nói sống còn khó chịu hơn chết, bởi vì quá trình quá dài.

Đại Đế Tà Lang mở mắt, nhìn qua Tần Quân, trong đôi mắt hung tàn toát ra vẻ sợ hãi.

Chỉ một lát sau, nó liền hiểu mình không phải đối thủ của Tần Quân.

Nó chậm rãi cúi đầu, biểu hiện ra thuận theo.

Hình ảnh bị các sinh linh quan chiến nhìn thấy, tất cả đều hóa đá, nửa ngày cũng không cách nào lấy lại tinh thần.

Đại Đế Tà Lang thần phục?

Chỉ đơn giản như vậy?

Tử Vi Đại Đế lộ ra mỉm cười, Bệ Hạ không hổ là Thiên Đế, khí phách như vậy, đương thời ai có thể so?

Dưới ngón tay của Tần Quân, Đại Đế Tà Lang cấp tốc thu nhỏ, hóa thành Hắc Lang cao năm trượng, toàn thân dữ tợn, mọc ra ba cái đuôi, cả người vòng quanh tà khí, nhất là cặp mắt kia, mặc cho ai nhìn cũng tâm lý rụt rè

Đại Đế Tà Lang cúi đầu, buồn bực nói:

- Chủ nhân.

Nó là Chí Tà, nhưng không phải ngốc, hiểu giờ phút này không hàng phục Tần Quân, hẳn phải chết không nghi ngờ

Nó có thể trở thành Chí Tà duy nhất không có trùng tu qua, cũng là bởi vì nó lấy mạnh hiếp yếu, trong vô số năm, hàng phục qua không biết bao nhiêu chủ nhân, ai mạnh thì theo người đó.

Tần Quân cũng khôi phục thành thái độ bình thường, thả người rơi vào trên đầu Đại Đế Tà Lang, ngạo nghễ mà đừng.

- Từ nay về sau, Đại Đế Tà Lang ngươi là tọa kỵ của trẫm! Thiên Đế tọa kỵ!

Tần Quân cuồng ngạo cười nói, nhìn chúng sinh tuyên bố, Đại Đế Tà Lang thuộc về hắn chưởng khống!

Thiên Đế!

Các sinh linh lập tức xôn xao, nguyên lai hàng phục Đại Đế Tà Lang là Thiên Đế!

Bá chủ Tây Hồng Mông Triều Thiên Phượng mới bị Thiên Đế đánh bại, các sinh linh không chút nghĩ ngợi, trực tiếp quay người bỏ chạy, tan biến ở sâu trong tinh không.

------oOo------

Chương 2322: Chiến Cửu Cung Bá Thượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đợi các sinh linh chạy tứ tán, Tử Vi Đại Đế bay tới, chắp tay chúc nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ hàng phục Chí Tà.

Thực lực của Đại Đế Tà Lang cực mạnh, thậm chí có thể cùng Đại Diễn Thần linh chiến một trận, đối với Tần Quân mà nói, chính là trợ lực không nhỏ.

- Ừm, tiếp xuống có thể đi tìm Tô Đế .

Tần Quân gật đầu cười, giọng nói nhẹ nhàng

Đại Đế Tà Lang không dám chen vào, thân thể run nhè nhẹ, lúc trước Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ của Tần Quân thật sự là dọa nó sợ rồi.

- Hành tung của Tô Đế, chỉ sợ rất khó tìm.

Tử Vi Đại Đế nhíu mày nói, chí ít cùng nhau đi tới, bọn hắn hoàn toàn không có đạt được tin tức của Tô Đế

Tần Quân cũng không vội, cười nói:

- Vậy về Đại Tần thiên đình xem một chút trước đi, thuận tiện dẫn ngươi gặp bằng hữu cũ kiếp trước

Nghe vậy, Tử Vi Đại Đế lộ ra vẻ chờ mong, hắn cũng có chút hoài niệm kiếp trước.

Tần Quân cúi đầu, nhìn Đại Đế Tà Lang cười nói:

- Có muốn mạnh lên hay không?

Mạnh lên?

Đại Đế Tà Lang ngẩn người, vô ý thức cảm thấy có bẫy rập, vội vàng trả lời nói:

- Không, có chủ công ở đây, ta không cần mạnh lên?

Tên này không chỉ cho thấy thái độ, còn thuận tiện đập mông ngựa của

Tần Quân, trách không được có thể sống đến bây giờ.

- Trẫm không có thăm dò ngươi, ngươi quá yếu, trẫm cần ngươi càng mạnh.

Tần Quân đạm mạc nói.

Cũng không biết hệ thống khi nào khôi phục, hắn còn muốn Chinh Triệu Đại Đế Tà Lang thành Thần Ma, lại tiến hành tử trung giác tỉnh.

Hắn không tin thiên phú của Chí Tà còn mạnh hơn Hồng Mông chi tử!

- Thật sao?

Đại Đế Tà Lang lo lắng hỏi, tâm đề phòng rất nặng, để Tử Vi Đại Đế cũng không khỏi bật cười.

- Thật.

Tần Quân gật đầu, lập tức để Đại Đế Tà Lang hưng phấn lên.

Ai không muốn càng mạnh?

Cho dù là Chí Tà cũng muốn!

Chỉ có mạnh hơn, mới có thể để cho cảm giác an toàn càng nhiều!

Sau đó, hai người một sói không có mỏi mòn chờ đợi, tan biến ở chỗ sâu trong Hồng Mông.

Cùng lúc đó, liên quan tới tin tức Đại Đế Tà Lang bị Thiên Đế thu phục cấp tốc truyền đi toàn bộ Tây Hồng Mông

Nói không khoa trương, Đại Đế Tà Lang tuyệt đối là hung vật cường đại nhất Tây Hồng Mông, hung uy hiển hách, tuy các sinh linh hoảng sợ, chán ghét nó, nhưng bị cường giả không thuộc về Tây Hồng Mông cướp đi, bọn hắn vẫn sẽ tức giận bất bình

- Thiên Đế quá ghê tởm! Quả thực là lấn Tây Hồng Mông ta không người!

- Tây Hồng Mông xác thực tìm không ra nhân vật có thể cùng Thiên Đế sánh vai.

- Lê Phàm cũng không bằng hắn?

- Hiện tại Lê Phàm đang bận thu lưới, sao sẽ đi tìm phiền toái?

- Đại Đế Tà Lang vẫn là bị trấn áp, ai!

Các sinh linh Tây Hồng Mông nghị luận ầm ĩ.

Một bên khác, trên một khỏa tinh cầu màu xanh da trời, Lê Phàm ngồi ở trong cung điện, nghe báo cáo của thủ hạ, hắn lộ ra như nghĩ tới cái gì

- Không nghĩ tới Thiên Đế nhanh như vậy liền thu phục được Đại Đế Tà Lang, có ý tứ.

Trên mặt Lê Phàm lộ ra mỉm cười, đối với Đại Đế Tà Lang, hắn một mực rất đau đầu.

Đại Đế Tà Lang vô cùng hung tàn, phía sau còn có một tồn tại siêu nhiên làm chỗ dựa, khiến cho Triều Thiên Phượng một mực không dám động nó, Lê Phàm có nghĩ qua sau khi mình chưởng khống Tây Hồng Mông, nhất định phải diệt trừ Đại Đế Tà Lang.

Hiện tại để Thiên Đế thu phục, vừa vặn giải trừ tai hoạ ngầm.

Cường giả phía sau Đại Đế Tà Lang cũng chỉ sẽ chuyển lửa giận về phía Tần Quân.

Nhưng trong lòng hắn không có nửa điểm áy náy, bởi vì ở lúc cáo tri vị trí của Đại Đế Tà Lang, hắn đã nói qua việc này với Tần Quân, Tần Quân đối với cường giả sau lưng Đại Đế Tà Lang là không thèm để ý

- Tây Hồng Mông nên nghênh đón hòa bình.

Lê Phàm lẩm bẩm, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Hắn đối Thành Thần bảng đệ nhất cũng cảm thấy hứng thú!

Sau khi thống nhất Tây Hồng Mông, hắn cũng phải đi tranh một chuyến!

------oOo------

Chương 2323: Chiến Cửu Cung Bá Thượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai ngày sau.

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế, Đại Đế Tà Lang bay ở trong Tây Hồng Mông, muốn có được tin tức của Tô Đế, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Đáng nhắc tới chính là Tần Quân ở trong Tây Hồng Mông cũng phát hiện Ngân Hà Hệ, trong đó cũng có Trái Đất, Trái Đất nơi này so với Trái Đất kiếp trước của hắn khoa học kỹ thuật càng thêm phát đạt, nhân loại ở Địa Cầu đã thống trị một Đại Đạo Vị Diện, rất là thần kỳ.

- Bệ Hạ, Lăng Đế bài danh tăng cao, đã siêu việt ngài!

Đúng lúc này, Tử Vi Đại Đế bỗng nhiên quay đầu.

Tần Quân ngẩn người, vội vàng nhắm mắt.

Lăng Đế, Thành Thần bảng thứ 12!

Dẫn đến Nạp Lan Tôn Vương, Lục Ngô, Tô Đế, Tần Quân, Lê Phàm tất cả đều hạ xuống một bậc

- Gia hỏa này…

Khóe miệng Tần Quân co giật, hắn bận bịu lâu như vậy, làm sao thứ tự còn rút lui?

Xem ra tu vi của Lăng Đế lại đột nhiên tăng mạnh!

Tần Quân đột nhiên cảm giác được mình có phải nên dừng lại, nghĩ biện pháp đề cao tu vi hay không?

Nhưng nhục thân của hắn đã được Thủy Nguyên khí thối luyện, còn muốn mạnh lên, trừ khi có càng nhiều Thủy Nguyên khí, hoặc là đốn ngộ giống như lần trước.

Đốn ngộ có thể ngộ nhưng không thể cầu, Thủy Nguyên khí cũng như vậy.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, được rồi, hắn vẫn là tiếp tục khiêu chiến Thành Thần bảng, thực lực của hắn hôm nay, dưới Hồng Mông Thần linh, hoàn toàn không sợ bất luận kẻ nào.

Huống chi, mười vị trí đầu của Thành Thần bảng cơ hồ đều là người của hắn.

Thứ tự của Lăng Đế ở trên Thành Thần bảng đột nhiên cất cao, đồng dạng gây nên oanh động to lớn, nhưng những cái này đều không ở trong phạm vi Tần Quân chú ý.

Lại ở Tây Hồng Mông tìm ba ngày.

Tần Quân tìm không có kết quả, quyết định về Đại Tần thiên đình trước

Thế là mang theo Tử Vi Đại Đế, Đại Đế Tà Lang cao tốc bay về phía Nam Hồng Mông, mục tiêu là Cổ Thánh Đế Đạo.

Cùng lúc đó, một tin tức oanh động bốn Đại Hồng Mông xuất hiện!

Cửu Cung Vô Thượng xuất hiện ở Đông Hồng Mông, tuyên bố muốn thống trị Đông Hồng Mông, đồng hành còn có một người

Cửu Cung Bá Thượng!

Tồn tại siêu nhiên thứ tư trên Thành Thần bảng!

Cửu Cung Bá Thượng trực tiếp tiêu diệt Chấp Pháp giả ở Đông Hồng Mông, Chấp Pháp giả kia ở trên Thành Thần bảng xếp hạng thứ 46, hắn vẫn lạc dẫn đến cường giả phía sau bài danh cùng tăng lên

Trong lúc nhất thời, danh tiếng của Cửu Cung Bá Thượng che đậy qua Lý Họa Hồn.

- Cửu Cung Bá Thượng cùng Cửu Cung Vô Thượng là quan hệ như thế nào?

- Cửu Cung Vô Thượng đã tiến vào Top 100 của Thành Thần bảng, thế không thể đỡ a!

- Bọn họ liên thủ, Hồng Mông còn ai có thể địch?

- Cửu Cung Bá Thượng thật mạnh, Phong Hành Ca dù sao cũng là Chấp Pháp giả của Đông Hồng Mông, cứ như vậy vẫn lạc?

- Ma Tộc muốn quật khởi.

Sinh linh nghe nói tin tức này không ai không sợ hãi, Ma Tộc tàn nhẫn, chính là Vạn Tộc chung địch.

Đông Hồng Mông.

Trên một đại lục, có từng chồng bạch cốt, Cửu Cung Vô Thượng xếp bằng ở trên đống cốt, Ma khí mênh mông, Đọa Thiên Kiếm Đế lơ lửng ở phía xa, không có tới gần.

- Lực lượng…

Cửu Cung Vô Thượng mở mắt, nhìn hai tay của mình, si mê lẩm bẩm.

Hắn rốt cục sắp trở lại đỉnh phong.

Lúc này, Cửu Cung Linh bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh, trầm giọng nói:

- Cửu Cung Vô Thượng, nhanh đi trợ giúp, Thành Thần bảng thứ tám Lý Họa Hồn đột kích, đang đồ sát Ma đồ của ngươi!

Lý Họa Hồn!

Cửu Cung Vô Thượng nghe xong, liền vội vàng đứng lên, kinh ngạc hỏi:

- Tại sao hắn lại đến? Cửu Cung Bá Thượng đâu?

- Cửu Cung Bá Thượng bị Nhậm Ngã Tiếu kiềm chế, hiện tại không người có thể ngăn cản Lý Họa Hồn!

Cửu Cung Linh vội vàng trả lời, nói tới Nhậm Ngã Tiếu, trên mặt nàng liền hiện ra vẻ sợ hãi.

Thành Thần bảng thứ hai, Nhậm Ngã Tiếu!

Mấu chốt nhất là Nhậm Ngã Tiếu còn có một tầng thân phận khác, Hồng Mông Thần linh phân thân!

Trước kia Cửu Cung Linh đi theo sau lưng Cửu Cung Thuỷ Đế, tự nhiên gặp qua Nhậm Ngã Tiếu.

Nghe vậy, Cửu Cung Vô Thượng như bị sét đánh, Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn liên thủ?

------oOo------

Chương 2324: Lý Họa Hồn cường đại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mang ta đi nhìn xem!

Cửu Cung Vô Thượng trầm giọng nói, hắn còn không có triệt để khôi phục đỉnh phong, cho dù ở trạng thái đỉnh phong, cũng còn lâu mới có thể đạt tới mười vị trí đầu trên Thành Thần bảng, cho nên đối mặt Lý Họa Hồn, tâm lý không nắm chắc

Cửu Cung Linh gật đầu, dẫn đường rời đi.

Đọa Thiên Kiếm Đế không có theo sau, gần đây tuy tu vi của hắn phóng đại, nhưng ở Hồng Mông vẫn rất yếu, theo sau sẽ chỉ là cản trở

- Rống...

- Rống rống!

Cùng lúc đó, tinh không xa xôi, vô số Ma đồ gào thét đánh tới, trùng trùng điệp điệp, cho dù là ở trong Hồng Mông tinh không cũng lộ ra vô cùng hùng vĩ

Đám Ma đồ diện mục dữ tợn, phát ra Ma khí hội tụ vào một chỗ, hình thành đại dương màu đen mạnh mẽ, lại thêm tiếng gào thét đinh tai nhức óc, cho người ta một loại cảm giác thế không thể đỡ.

Trong đó không thiếu Ma Thú, như từng tòa cự nhạc hoành hành, không kiêng nể gì cả.

Mà ở phía trước, từng Ma Đầu kêu thảm bị đụng bay, hồn phi phách tán, tựa như hồng lưu đụng lên đỉnh núi, kích thích ngàn vạn bọt nước

Rút ngắn khoảng cách xem xét, chỉ thấy một thân ảnh màu trắng dạo bước mà đến, chính là Lý Họa Hồn, đi mây trôi nước chảy, tay trái nhanh như thiểm điện, mỗi lần huy động đều có thể oanh sát rất nhiều Ma đồ.

Thiếu niên áo trắng xâm nhập ức vạn quân, mặc dù thế đơn lực bạc, nhưng không có chút yếu thế, hoành hành vô kỵ, Lý Họa Hồn thể hiện ra khí phách có ta vô địch

Hắn biểu lộ bình tĩnh, phảng phất như không có thất tình lục dục, những nơi đi qua, Ma đồ đều hình thần câu diệt

- Dừng tay!

Cửu Cung Vô Thượng gào thét nói, con mắt đỏ lên, những Ma đồ này đều là tinh nhuệ của hắn, từ khi hắn chuyển thế thành Sơ Thủy Ma tổ liền bắt đầu huấn luyện, xem như cục thịt trong lòng

Lý Họa Hồn không nhìn Cửu Cung Vô Thượng, tiếp tục đồ sát Ma đồ

Một màn này để Cửu Cung Vô Thượng nổi giận, tay phải trực tiếp vỗ tới, Ma khí hóa thành một cự thủ ức dặm, lướt qua đại quân Ma tộc, muốn một chưởng vỗ chết Lý Họa Hồn

Lý Họa Hồn bỗng nhiên ngẩng đầu, hai mắt trừng một cái, liền để Ma khí cự thủ hóa thành mây khói, bạo tán ra.

Oanh...

Lý Họa Hồn bỗng nhiên xông về phía trước, hóa thành một mũi tên nhọn lao đi, trong chớp mắt, lướt qua mấy tỷ dặm, Ma đồ ở ven đường nổ tung, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, tựa như một đạo bạch quang bắn qua, mang đến lực phá hoại diệt thế

Lại thoáng chớp mắt, Lý Họa Hồn thuấn di đến trước người Cửu Cung Vô Thượng, dọa đến Cửu Cung Vô Thượng lui nhanh.

Lý Họa Hồn mặt không biểu tình, mở miệng nói:

- Ngươi cũng xứng trở thành Hồng Mông chi tử?

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Cửu Cung Vô Thượng lập tức xanh đỏ biến hóa, trong lòng cảm nhận được vô cùng nhục nhã, cực hận Lý Họa Hồn, nhưng thực lực của hai người sai biệt quá lớn, để hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ

- Vì đưa ra vị trí Hồng Mông chi tử, ngươi nên đi chết a.

Lý Họa Hồn nhẹ giọng nói, nói xong, hắn liền thả người phóng về phía Cửu Cung Vô Thượng.

Đại Tần Vị Diện, Lục Đế thành.

Tần Quân cùng Tử Vi Đại Đế đứng ở trên đầu Đại Đế Tà Lang, nhìn Lục Đế thành to lớn hùng vĩ, trên mặt Tử Vi Đại Đế lộ ra vẻ kích động

Hắn đã có thể cảm giác được một số khí tức của bằng hữu cũ kiếp trước

Đại Đế Tà Lang ẩn giấu đi khí tức Chí Tà, tuy bề ngoài vẫn dữ tợn kinh dị, nhưng cho người ta cảm giác như Yêu Lang phổ thông

Tần Quân bỗng nhiên nhíu mày, hắn cảm thấy bầu không khí của Lục Đế thành có chút không đúng, thần thức quét qua, hắn sầm mặt lại.

Sau đó hắn biến mất tại nguyên chỗ.

Sau nửa canh giờ, Thần Tướng Tiên Quan Ngũ Phẩm trở lên trong Lục Đế

thành khẩn cấp tập hợp ở trong Thiên Đế Cung

Tử Vi Đại Đế cùng Đại Đế Tà Lang cũng ở trong điện, bầu không khí vô cùng ngưng trọng, mỗi một vị Thần Tướng Tiên Quan đều mặt âm trầm

Tần Quân trầm giọng nói:

- Thương vong như thế nào?

------oOo------

Chương 2325: Lý Họa Hồn cường đại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn làm sao cũng không nghĩ đến, thời điểm hắn rời đi, Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật liên thủ tập kích Đại Tần thiên đình, cũng may Đại Tần thiên đình không bị trọng thương quá lớn.

- Tổn thất mấy chục vạn binh lính, có 327 vị Thần Tướng bị trình độ thương tích khác biệt, nguyên thần của Đại Thánh bị thương nặng, lâm vào trong hôn mê.

Lưu Bá Ôn thận trọng trả lời, Lữ Bố, Phục Hi, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá… hổ thẹn cúi đầu, không thể bảo vệ tốt Đại Tần thiên đình để bọn hắn rất tự trách, nhưng hồi tưởng lại Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật cường đại, bọn hắn cũng không khỏi sợ hãi.

Tần Quân tiếp tục hỏi:

- Bọn hắn lấy vật gì?

Nếu như Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật thật muốn tiêu diệt Đại Tần thiên đình, Đại Tần thiên đình đã không còn tồn tại.

- Là Hư Không Thú, Hồng Mông Bát Đại Chí Tà, mục tiêu của bọn hắn tựa hồ là muốn tập hợp Bát Đại Chí Tà.

Thái Bạch Kim Tinh cắn răng trả lời, lúc trước đại chiến đã truyền ra ở Cổ

Thánh Đế Đạo, để Đại Tần thiên đình mặt mũi mất hết

Hai cường giả bí ẩn làm cho Đại Tần thiên đình thúc thủ vô sách, tuyệt đối là trò cười!

Bát Đại Chí Tà?

Tần Quân nhíu mày, chẳng lẽ Đọa Lạc coi trọng tiềm lực của Bát Đại Chí Tà?

Cho dù Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật không có thương tổn đến căn cơ của Đại Tần thiên đình, vẫn để Tần Quân tức giận.

Thù này nhất định phải báo!

- Trước để cho các Thần tướng liệu thương thật tốt, trẫm sẽ báo thù cho bọn họ!

Tần Quân hừ nói, thần thức quét qua, hắn liền có thể bắt được toàn bộ sinh linh trong Đại Tần thiên đình, trước mắt thương thế nghiêm trọng nhất là Tôn Ngộ Không, linh hồn bị thương nặng, hôn mê bất tỉnh, mà vợ con của Tần Quân thì lông tóc không hư hại, để trong lòng của hắn buông lỏng một hơi.

Nếu như các hài tử của hắn xảy ra chuyện, sợ rằng hắn sẽ điên cuồng

- Xem ra Đại Tần thiên đình nhất định phải có Đại Diễn Thần linh!

Tần Quân âm thầm suy nghĩ, chuyện cho tới bây giờ, Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng theo không kịp bước chân của Tần Quân

Sau đó, Tần Quân lại hỏi thăm tình hình gần đây của Đại Tần thiên đình một phen, liền tan triều.

Tin tức Thiên Đế trở về cấp tốc truyền ra, dẫn tới Cổ Thánh Đế Đạo chấn động

Bây giờ Thiên Đế ở trong lòng chúng sinh Cổ Thánh Đế Đạo địa vị đã xảy ra thay đổi ngất trời, Thiên Đế chính là tồn tại ở trong Hồng Mông cũng có thể xếp tới hai mươi vị trí đầu, cường đại để chúng sinh không dám cùng

Đại Tần thiên đình là địch, chuyện cho tới bây giờ, Đại Tần thiên đình nắm trong tay Đại Đạo Vị Diện đã đang trùng kích 20, nhất là sau khi Thành Thần bảng xuất hiện, các thế lực ở Cổ Thánh Đế Đạo đối với Đại Tần thiên đình vô cùng đỏ mắt, đều muốn ôm đùi

Hiện tại Thiên Đế trở về, chính là thời cơ tốt!

Ngày đó, Tần Quân đi vào Tề Thiên cung, hắn vì Tôn Ngộ Không kiểm tra một phen, phát hiện linh hồn của Tôn Ngộ Không tựa hồ trúng một loại giam cầm nào đó, không cách nào tỉnh lại.

Tần Quân nhướng mày, pháp lực rót vào trong cơ thể Tôn Ngộ Không, muốn mạnh mẽ đột phá tầng giam cầm kia

- Phốc...

Tôn Ngộ Không bỗng nhiên phun ra một ngụm tinh huyết, khí tức trở nên càng thêm uể oải, để Dương Tiễn, Viên Hồng, Lý Nguyên Bá, La Sĩ Tín… khẩn trương không thôi.

Tần Quân chỉ phải thu hồi pháp lực, pháp lực của hắn quá bá đạo, có lẽ có thể xông phá linh hồn giam cầm của Tôn Ngộ Không, nhưng dễ dàng để Tôn Ngộ Không nhận tổn thương lớn hơn.

Cũng may tuy Tôn Ngộ Không hôn mê bất tỉnh, nhưng sinh cơ hoàn hảo.

- Chỉ có thể chờ đợi hệ thống khôi phục, lại nhìn có đan dược có thể giải quyết hay không.

Tần Quân âm thầm nghĩ, chợt đứng dậy.

- A, Thành Thần bảng lại có biến hóa, Lão Tử?

Lúc này, La Sĩ Tín bỗng nhiên kinh ngạc nói, Tần Quân nghe xong, vô ý thức nhắm mắt nhìn lại.

Lão Tử, Thành Thần bảng thứ 989!

- Chẳng lẽ lần trước Thần Ma trốn ra là Lão Tử? Không nên a, hắn làm sao lại mạnh như thế?

Tòng tràn Tần Quân đầy nghi hoặc, chẳng lẽ Lão Tử gặp được cơ duyên to lớn?

Nhưng cơ duyên như vậy thường thường cũng đại biểu cho tai họa khổng lồ!

------oOo------

Chương 2326: Hỗn Độn Thuỷ Kỳ Lân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chẳng lẽ là Lão Tử trong Tam Thanh?

- Không nên a, có thể là trùng tên.

- Nguyên Thuỷ Thiên Tôn cùng Thông Thiên giáo chủ đều không có mạnh như vậy, Lý Nhĩ không có khả năng đạt tới loại độ cao kia!

- Chậc chậc, lúc nào chúng ta có thể leo lên Thành Thần bảng?

Các Thần Ma nghị luận, ngữ khí tràn ngập ước ao.

Đăng nhập Thành Thần bảng liền có thể nổi danh Hồng Mông Hỗn Độn, bọn hắn tự nhiên đỏ mắt

- Được rồi, các ngươi đều tán đi đi!

Tần Quân đứng dậy nói, linh hồn phong tỏa của Tôn Ngộ Không chỉ có thể trước thả một hồi, chỉ cần tính mệnh không lo liền tốt.

Hiện tại Tần Quân muốn làm chính là thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo, thuận tiện chờ đợi hệ thống thức tỉnh

Các Thần Ma gật đầu, vây quanh Tần Quân đi ra cung điện.

Sau ba ngày.

Đại Tần thiên đình phái ra càng ngày càng nhiều quân đội xuất chinh, đồng thời điên cuồng chiêu binh mãi mã, để thế lực khắp nơi âm thầm tắc lưỡi, quốc khố của Đại Tần thiên đình đến cùng phong phú bao nhiêu, mới có thể chống đỡ tiêu hao không kiêng nể gì như thế?

Trong lúc nhất thời, các Đại Đạo Vị Diện cách Đại Tần thiên đình gần nhao nhao chủ động đầu hàng, năm ngày liền có ba bá chủ Đại Đạo Vị Diện chủ động quy hàng Đại Tần thiên đình, dẫn tới Cổ Thánh Đế Đạo xôn xao

Cứ theo đà này, Cổ Thánh Đế Đạo bị Đại Tần thiên đình chinh phục chỉ là vấn đề thời gian!

Một tháng vội vàng đi qua.

Đại Đạo Vị Diện dưới trướng Đại Tần thiên đình đạt tới 50, đã trở thành tồn tại hạc giữa bầy gà ở Cổ Thánh Đế Đạo, mà các Tiên Quan Thần tướng cũng bận tối mày tối mặt.

Nếu không cân nhắc đến vấn đề Đại Tần thiên đình dung hợp, Tần Quân có thể trực tiếp chiếm đoạt Cổ Thánh Đế Đạo, thậm chí không cần hắn xuất mã, điều động Thần Ma Hồng Mông Dung Đạo cảnh trở lên đủ để quét ngang Cổ Thánh Đế Đạo

- Đinh! Hệ thống thành công sửa chữa!

Một ngày này, Tần Quân đang dạy bảo người thân luyện công bị thanh âm hệ thống nhắc nhở cắt ngang.

Rốt cục khôi phục!

Mặc dù hệ thống là hắn sáng tạo, nhưng đi qua vô số năm, đã trở thành tồn tại ngay cả hắn cũng không cách nào khống chế, dù sao hạch tâm của Thần Thoại Hệ Thống là Tạo Hóa Đại Đạo, là Thủy Nguyên khí, ngày sau Tần Quân đột phá vẫn phải dựa vào nó.

- Lần này hệ thống sụp đổ có hậu quả gì lớn hay không?

Tần Quân hỏi, lần trước sụp đổ để Lão Tử chạy, lần này là ai?

- Không, hệ thống tiến hóa cho tới giai đoạn bây giờ, sụp đổ sẽ chỉ chữa trị một đoạn thời gian.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân có chút ngoài ý muốn.

Không có Thần Ma đào tẩu?

Tần Quân có chút tiếc nuối, nếu như Thần Ma chạy đi, sẽ không tạo ra ảnh hưởng quá lớn với hắn, ngược lại có chút lo lắng cùng chờ mong

- Trong Thần Thoại Hệ Thống, ngoại trừ Nhậm Ngã Tiếu, Lý Họa Hồn, có phải còn tồn tại cường đại nhất hay không?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, hắn rất muốn biết Nhậm Ngã Tiếu đến cùng bắt bao nhiêu sinh linh vào Thần Thoại Hệ Thống làm Thần Ma?

- Hệ thống không thể lộ ra, ký chủ tiếp tục mạnh lên, cuối cùng sẽ có một ngày có tư cách biết hết thảy.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân muốn đậu đen rau muống.

Ngươi là trẫm sáng tạo, còn dám thừa nước đục thả câu?

- Hệ thống sao có thể là ký chủ sáng tạo?

Hệ thống nghi hoặc hỏi.

Tần Quân xuyên việt đi Nguyên Sơ kỳ, Thần Thoại Hệ Thống tự mình hi sinh, hắn không có phá hư Thời Gian Tuyến, cho nên đằng sau Thần Thoại Hệ Thống lại truyền thừa tiếp, nhưng bây giờ Thần Thoại Hệ Thống không có ký ức đi theo Tần Quân về trước Hồng Mông

Thời gian xuyên việt đúng là như thế, cùng một thời gian điểm không thể xuất hiện hai cái mình, nhất là mình ở quá khứ không thể nhìn thấy mình ở tương lai, nếu không sẽ dẫn phát thời không hỗn loạn, thậm chí xuyên tạc Vận Mệnh.

Tần Quân lười nhác giải thích, trực tiếp hỏi:

- Điều ra bảo bối có thể giải trừ linh hồn phong ấn.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, bảo bối trong Thần Thoại Thương Thành, mỗi ngày đều tăng nhiều, hẳn là có bảo vật phương diện này

Hết thảy Hồng Mông đều là Thủy Nguyên khí cùng Tạo Hóa Đại Đạo sáng tạo, hệ thống cũng ẩn chứa Thủy Nguyên khí cùng Tạo Hóa Đại Đạo, theo thời gian trôi qua, cũng sẽ sáng tạo ra những bảo bối kia, nói theo một ý nghĩa nào đó, hệ thống không chỉ là phục chế bảo bối, nó cũng biết sáng tạo

Đương nhiên, rất nhiều bảo vật trong Thần Thoại Thương Thành đều là Nhậm Ngã Tiếu cướp bóc tới.

------oOo------

Chương 2327: Hỗn Độn Thuỷ Kỳ Lân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh Tần Quân tìm được một loại bảo bối, bảo vật này tên là Toàn Hồn đan, giá trị mười ba ngàn tỷ danh khí, có thể giải trừ hết thảy linh hồn bị thương cùng cấm chế, mười ba ngàn tỷ giá trị danh khí đối với Tần Quân bây giờ mà nói, căn bản không tính sự tình, hắn không chút do dự đổi lấy, sau đó tự mình tiến về Tề Thiên điện cho Tôn Ngộ Không dùng.

Sau khi dùng Toàn Hồn đan, bên ngoài thân Tôn Ngộ Không ngưng kết thủy tinh, rất nhanh thân thể liền bị tinh thạch bao bọc.

Thấy cảnh này, Tần Quân hài lòng cười một tiếng, sau đó rời đi.

Một lúc lâu sau, hắn gọi La Sĩ Tín, Đế Giang đến.

- Hệ thống, dung hợp mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội kỹ năng truyền thừa, chỉ định dung hợp thành một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ lấy mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội kỹ năng truyền thừa chỉ định dung hợp thành một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

- Bắt đầu rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân và hệ thống câu thông, La Sĩ Tín cùng Đế Giang không có mở miệng, hai vị Thần Ma đều rất hưng phấn, hiểu Bệ Hạ lại muốn đề bạt bọn hắn

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra Âm Khiếu đại đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, để khóe miệng của Tần Quân khẽ cong

- Để La Sĩ Tín trước truyền thừa Âm Khiếu đại đạo, lại Hồng Mông Độ Kiếp, để Đế Giang trước Hồng Mông Độ Kiếp lại cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân tiếp tục ở trong lòng phân phó nói, hai vị Thần Ma trung thành tuyệt đối nên nhất phi trùng thiên!

Thoại âm rơi xuống, La Sĩ Tín cùng Đế Giang liền bị hút vào mi tâm của hắn.

- Đinh! La Sĩ Tín Đại Đạo Truyền Thừa thành công!

- Đinh! Đế Giang Hồng Mông Độ Kiếp thành công!

- Đinh! La Sĩ Tín Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Đế Giang cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, vô cùng mỹ diệu.

Dù sao hệ thống sụp đổ cũng không có trả giá, Tần Quân căn bản không lo lắng.

- Trước điều ra bảng thuộc tính của La Sĩ Tín, phóng thích!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Kỳ Lân Chi Tổ trải qua huyết mạch

tiến hóa, khẳng định cực mạnh, tuyệt đối không kém Tử Vi Đại Đế.

- La Sĩ Tín, đến từ thần thoại truyền thuyết .

- Thân phận: Kỳ Lân Chi Tổ! Hỗn Độn Thuỷ Kỳ Lân!

- Tu vi: Đại Diễn Thần linh cảnh Tứ Biến!

- Công pháp: Khí Thôn Sơn Hà! Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Kỳ Lân hỏa diễm! Sơ Kỳ Lân Chân Thân! Phá Thiên Thần Thương! Nộ Chấn thiên địa!

- Pháp bảo: Kỳ Lân Bá Vương Thương!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Âm Khiếu đại đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Trừ Tà Cát Tường (có thể bảo hộ người bên cạnh không bị yêu ma xâm hại, đồng thời có thể vì chủ công mang đến tường vận)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần linh cảnh Tứ Biến!

Trong mắt Tần Quân lóe lên vui mừng, lúc này, La Sĩ Tín từ giữa mi tâm bay ra.

Cùng lúc đó, Thành Thần bảng phát sinh biến hóa.

La Sĩ Tín, Thành Thần bảng thứ 27!

Thứ tự tất cả cường giả nhao nhao rút lui, hình ảnh rất hùng vĩ, dẫn đến vô số sinh linh sôi trào.

La Sĩ Tín là ai?

Trong Đại Tần thiên đình, các sinh linh đang lưu ý Thành Thần bảng đều oanh động, La Sĩ Tín là Thần Tướng tiếng tăm lừng lẫy của Đại Tần thiên đình, ở trong Đại Tần thiên đình mọi người đều biết.

Vậy mà trực tiếp giết vào Thành Thần bảng thứ hai mươi bảy!

Thậm chí dồn Chính Hoa Tà Phật xuống một bậc!

------oOo------

Chương 2328: Thủy Nguyên chi tinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- La Sĩ Tín là ai?

- Lại là một hạng người vô danh nhập bảng, quả nhiên là đại tranh chi thế, xem ra ta cũng nên quật khởi!

- Người này là ai? Vậy mà trực tiếp đạt tới Thành Thần bảng thứ hai mươi bảy!

- Quả nhiên là anh hùng xuất hiện lớp lớp, 10 ngàn năm này tuyệt đối sẽ trở thành khoảng thời gian đặc sắc nhất trong dòng sông lịch sử!

- Thật là hâm mộ, khi nào đến lượt ta?

Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo đều đang nghị luận La Sĩ Tín, tuyệt đại bộ phận sinh linh đều hiếu kỳ, dù sao bọn hắn chưa nghe nói qua La Sĩ Tín.

La Sĩ Tín quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, kích động không thôi.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Đại Diễn Thần linh!

La Sĩ Tín hồi tưởng lại, có loại cảm giác như thân ở mộng cảnh.

Hắn vậy mà bay thẳng đến ba mươi vị trí đầu trên Thành Thần bảng, trong lúc nhất thời, hắn cảm thấy Tần Quân như có mê vụ bao phủ, thần bí khó lường

- Đứng lên đi, cố gắng vì Đại Tần thiên đình hiệu lực!

Tần Quân cười phất tay, La Sĩ Tín vậy mà không để cho hệ thống sụp đổ, xem ra lần này sụp đổ để hệ thống tăng cường không ít.

Sau đó hắn tiếp tục ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Đế Giang, phóng thích!

Hắn thấy, Đế Giang hẳn là mạnh hơn La Sĩ Tín mới đúng.

Dù sao Đế Giang là Hồng Mông Độ Kiếp trước, sau lại cực hạn giác tỉnh.

- Đinh! Đặc biệt nhắc nhở, Đế Giang đã là lần thứ hai cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân ngẩn người, hắn vậy mà phạm vào hồ đồ, quên Đế Giang đã cực hạn giác tỉnh qua.

Ở Nguyên Sơ kỳ đợi quá lâu, một số việc nhỏ ký ức đều trở nên mơ hồ.

Nhưng không phải hệ thống nhắc nhở đã cực hạn giác tỉnh thành công sao?

Chẳng phải là ý nghĩa ngày sau có thể hai lần cực hạn giác tỉnh?

- Lần thứ hai cực hạn giác tỉnh sẽ có hậu quả gì?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, nếu thật có thể hai lần cực hạn giác tỉnh, vậy tiền đồ của các Thần Ma sẽ càng rộng lớn hơn

- Đây là công năng ẩn tàng gần đây mới mở ra, trước mắt chỉ khai phóng ba lần cực hạn phục giác tỉnh, cực hạn phục giác tỉnh không thể lặp lại sử dụng ở trên người một Thần Ma, tương đương với Thần Ma nhiều nhất chỉ có thể cực hạn giác tỉnh hai lần.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ Sử Thi... tìm kiếm bảy đại Thủy Nguyên chi tinh! Nhiệm vụ tường trình: Thủy Nguyên chi tinh chính là hạch tâm khởi nguyên để hệ thống cực hạn giác tỉnh, nếu như ký chủ phát hiện sáu Thủy Nguyên chi tinh khác, thu hoạch được năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội

Đại Đạo Truyền Thừa, hai cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, cũng triệt để khai phóng công năng cực hạn phục giác tỉnh!

Thủy Nguyên chi tinh?

Tần Quân nheo mắt lại, đó là cái gì?

Chẳng lẽ là sau khi hắn rời đi, Thủy Nguyên khí dựng dục ra?

Lúc này, bảng thuộc tính của Đế Giang hiện lên ở trước mắt hắn:

- Đế Giang, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Vu! Không Gian Thần! Hồng Mông sinh linh.

- Tu vi: Đại Diễn Thần linh Cảnh Lục Biến!

- Công pháp: Lấy lực chứng đạo!

- Thần thông: Tổ Vu Chân Thân! Không Gian áo nghĩa! Vỡ vụn tinh không!

- Thuộc tính đặc thù: Tổ Vu thủ bá (lúc chiến đấu sát khí ép địch, bên người mỗi nhiều một vị Tổ Vu, sát khí càng mạnh)!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Thiết Cát đại đạo!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần linh Cảnh Lục Biến!

- Đinh! Hệ thống sụp đổ, lâm vào tự mình chữa trị.

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, nghe mà khóe miệng Tần Quân giật một cái.

Hệ thống, ngươi an tâm chữa trị a.

Tần Quân ở trong lòng vì hệ thống mặc niệm, lúc này, Đế Giang từ giữa mi tâm hắn bay ra, khí tức khủng bố làm cho toàn bộ sinh linh của Cổ

Thánh Đế Đạo rùng mình, cũng may hắn kịp thời thu liễm.

Thành Thần bảng biến hóa theo.

------oOo------

Chương 2329: Thủy Nguyên chi tinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Giang, Thành Thần bảng thứ mười một!

Thứ tự của 990 cường giả nhảy xuống, bao quát Tần Quân ở bên trong.

Tần Quân không có bị đánh bại, thứ tự lại rơi xuống hai vị trí, rơi đến tên thứ mười bảy.

Cái này khiến hắn không biết nên cao hứng, hay là im lặng.

Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo lần nữa vỡ tổ.

Chúng sinh còn chưa từ La Sĩ Tín mang tới rung động lấy lại tinh thần, lại một cường giả bí ẩn nhập bảng!

- Đế Giang là ai? Con bà nó!! Cường thế giống như Lý Họa Hồn a!

- Hôm nay là thế nào a? Các lộ Đại Năng nhao nhao nhập bảng?

- Lại là một cường giả ta chưa từng nghe tới .

- Tên thứ mười một? Trực tiếp chen lên, hắn là tu vi bay vọt?

- Gia hỏa Lý Bác Vũ kia thật đáng thương, liên tiếp bị chen xuống, hiện tại triệt để bị dồn xuống, có thể là dáng dấp quá xấu

Ngoại giới tất cả đều là tiếng kinh hô không thể tin được, mà trong Đại Tần thiên đình thì một mảnh vui mừng.

Lại là một tên Thần Tướng của Đại Tần thiên đình!

Bọn hắn không cần suy đoán cũng biết, khẳng định là Bệ Hạ cất nhắc!

Hiện nay, sự tình liên quan tới Thiên Đế có thần thông vô thượng có thể đề bạt tu vi thủ hạ, đã được dân gian truyền tụng say sưa, chẳng có gì lạ

Một chiếc Linh chu màu đen to lớn rong ruổi ở trong Hồng Mông tinh không, bề ngoài chiếc Linh chu này dữ tợn như ác quỷ, yên tĩnh.

Trên lầu các cao nhất của Linh chu, ngồi xếp bằng một bóng người.

Chính là Xa Bỉ Thi, Xa Hoàng của Thần Tướng minh!

Hôm nay khí tức của hắn vô cùng thâm hậu, nhắm hai mắt, mặt mũi tràn đầy tang thương, mặc một bộ Hắc Lân đại bào, uy áp cực mạnh.

Hắn bỗng nhiên động dung, con mắt không có mở ra, mày rậm nhíu chặt, thì thào nói:

- Làm sao có thể, Đế Giang, chẳng lẽ là…

Nhìn thấy bài danh của mình ở trên Thành Thần bảng hạ xuống, Xa Bỉ Thi không chỉ không có phẫn nộ, ngược lại rất kinh hỉ!

Nguyên nhân chính là Đế Giang!

Hắn chính là một trong Thập Nhị Tổ Vu, Đế Giang là đứng đầu trong Thập Nhị Tổ Vu, hai người như thân huynh đệ, tự nhiên thân cận.

Rất sớm trước kia, Tần Quân liền từng nói qua, sẽ để Thập Nhị Tổ Vu bọn hắn đoàn tụ, mấy trăm tỷ năm qua, Xa Bỉ Thi có lẽ đã quên ước định này, bây giờ thấy tên Đế Giang, hắn kém chút lệ nóng doanh tròng

Hắn nỗ lực bình phục tâm tình, dù sao hắn là Xa Hoàng đại danh đỉnh đỉnh ở Nam Hồng Mông, cũng không thể làm tư thái nhi nữ

La Sĩ Tín nhìn Đế Giang, mặt mũi tràn đầy không cam lòng, hừ nói:

- Không nghĩ tới còn không bằng ngươi

Đế Giang cười hắc hắc nói:

- Tất cả đều là công lao của Bệ Hạ, cố gắng vì Bệ Hạ hiệu lực, ngày sau chúng ta còn có thể càng mạnh!

Sau đó hai người lần nữa nhìn Tần Quân xoay người hành lễ.

- Thiên Đế! Cút ra đây!

Lúc này, một tiếng gầm thét vang vọng Đại Tần Vị Diện.

Ánh mắt của Tần Quân trở nên sắc bén, Đế Giang cùng La Sĩ Tín càng giận tím mặt, khiêu khích Tần Quân, chính là khiêu khích bọn hắn!

Hai vị Thần Ma biến mất tại nguyên chỗ, tiến đến bắt lấy tên cuồng vọng kia.

Tần Quân không có tự mình xuất phát, từ khi Thành Thần bảng xuất hiện, thỉnh thoảng có cường giả tới khiêu chiến hắn, như Tuyên Minh Lệ, là từ thế lực thần bí nào đó lấy được tình báo, nhưng bọn hắn đối với thế lực thần bí kia không có chút hiểu rõ nào

- Đến cùng là ai ở sau lưng tính kế trẫm? Ngay cả nhiệm vụ hệ thống cũng không có phát động.

Tần Quân nhíu mày, vô luận là ai, chỉ cần bị hắn phát hiện, vậy thì xong đời!

Thiên Đế, há có thể dung người mưu hại?

Không bao lâu, Đế Giang cùng La Sĩ Tín xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, bịch một tiếng, hai người ném một nam tử máu me đầm đìa vào trong điện

- Ta sai rồi ta sai rồi.

- Ta không dám nữa.

Nam tử nằm sấp trên mặt đất, run lẩy bẩy, thậm chí không dám ngẩng đầu.

Tần Quân im lặng, xem ra Đế Giang cùng La Sĩ Tín không có thủ hạ lưu

tình, để gia hỏa này sợ phá gan.

------oOo------

Chương 2330: Hồng Mông đại chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Im miệng! Đừng ồn ào!

La Sĩ Tín giận mắng, dọa đến toàn thân nam tử khẽ run rẩy, không còn dám nhiều lời.

Tần Quân không khỏi đánh giá gia hỏa này, máu me khắp người, ngay cả Pháp Y cũng phá nát thành từng mảnh, nhìn vô cùng thống khổ, không có chút phong phạm cường giả nào

- Ngươi là ai? Vì sao khiêu chiến Bệ Hạ! Thành thật khai báo!

Đế Giang trừng mắt liếc hắn một cái, quát hỏi.

- Ta gọi Lý Bác Vũ.

Nam tử run giọng nói, âm thanh nghẹn ngào, cực kỳ hoảng sợ.

Lý Bác Vũ?

La Sĩ Tín nhíu mày, hỏi:

- Là Lý Bác Vũ bị gạt ra Thành Thần bảng?

Trước khi Đế Giang đi ra, Lý Bác Vũ là tên sau cùng trên Thành Thần bảng

- A? Ta bị gạt ra Thành Thần bảng?

Lý Bác Vũ kinh ngạc nói, vô ý thức nhắm mắt xem xét, tức giận đến phun ra một ngụm máu tươi, khí tức trở nên càng thêm uể oải.

Tần Quân mặt không biểu tình, nói:

- Vì sao ngươi muốn tìm trẫm phiền phức?

- Phiền phức?

- Không dám, ta chỉ là muốn tới khiêu chiến ngài, nghe nói Thiên Đế cường đại, nhân nghĩa vô song, ta muốn đến luận bàn một phen, không có ác ý.

Lý Bác Vũ vội vàng trả lời, sợ Tần Quân trong cơn tức giận giết hắn.

Trong lòng của hắn vô cùng hối hận, thế lực thần bí kia thả tin tức nói Thiên Đế cùng Triều Thiên Phượng chiến một trận, bản thân bị trọng thương, lại thêm Đại Tần thiên đình bị Đọa Lạc tập kích, chính là thời điểm Thiên Đế yếu nhất, hắn mới nghĩ đến nhặt nhạnh chỗ tốt, nếu như đánh bại Thiên Đế, vậy hắn liền phù diêu mà lên, tên tuổi bành trướng, trở thành cường giả đỉnh cấp của Hồng Mông

Đến lúc đó, chỉ cần hắn ẩn trốn, liền có thể tên lưu sử sách, vạn cổ trường tồn.

Đáng tiếc, Thiên Đế còn chưa xuất thủ, hắn liền quỳ.

Giờ khắc này, Lý Bác Vũ hối hận phát điên.

Tần Quân lợi dụng Trận Đạo chữ Bí, nhìn trộm đến nội tâm của hắn hoạt động, trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái.

Gia hỏa này thật ngốc, là làm sao lăn lộn đến Tạo Hóa Thái Hư Tôn a?

Nghĩ xong, ngón trỏ tay phải của Tần Quân chỉ về phía Lý Bác Vũ, bức ra một giọt tinh huyết, chui vào trong cơ thể hắn.

Chính là Vạn Kiếp ngự trùng!

Theo tu vi hắn bay vọt, Vạn Kiếp ngự trùng cũng biến thành cực mạnh, chí ít Tạo Hóa Thái Hư Tôn là không cách nào phản kháng.

- A a a...

Lý Bác Vũ hét thảm lên, tiếng kêu thảm thiết của Tạo Hóa Thái Hư Tôn sao mà vang dội, toàn bộ Lục Đế thành đều có thể nghe thấy.

Các sinh linh nghe ra tiếng kêu thảm thiết truyền từ Thiên Đế Cung, chính là thanh âm lúc trước kêu gào muốn khiêu chiến Tần Quân, bọn hắn lập tức minh ngộ, địch nhân đã bị hàng phục.

- Ngươi đã bị trẫm khống chế, một ý niệm trong đầu của trẫm liền có thể để ngươi hồn phi phách tán, tiếp xuống trong 10 ngàn năm, ngươi liền phụ trách dọn phân ở mã trường cho Đại Tần thiên đình!

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, mã trường của Đại Tần thiên đình cũng không chỉ có ngựa, còn có Long, Ngưu, Lang,… chính là tọa kỵ của quân đội Đại Tần thiên đình, thường xuyên cần người quản lý.

Lý Bác Vũ vẫn còn trong đau nhức kịch liệt, vội vàng đáp ứng nói:

- Ta nguyện ý! Đừng nói 10 ngàn năm! 100 ngàn năm cũng được!

- Tốt! 100 ngàn năm, trẫm phê chuẩn!

- Ta…

- Dẫn đi cho trẫm!

- Vâng!

Cứ như vậy, Lý Bác Vũ bị La Sĩ Tín xách đi ra.

Trong Thiên Đế Cung chỉ còn lại một mình Tần Quân.

Hắn ngồi ở trên long ỷ, nhíu mày suy nghĩ sâu xa, đến cùng là ai một mực thả tin tức nhằm vào hắn?

Cùng lúc đó, tin tức hai vị Thần Tướng của Đại Tần thiên đình giết vào Thành Thần bảng ở Cổ Thánh Đế Đạo điên cuồng lưu truyền, làm cho Đại Đạo Vị Diện cùng Tông Môn gia tộc chưa quy thuận nhao nhao quyết định, đầu nhập vào Đại Tần thiên đình!

Trong lúc nhất thời, Cổ Thánh Đế Đạo nhấc lên cuồng triều đầu hàng.

------oOo------

Chương 2331: Hồng Mông đại chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên quan tới sự tình Lý Bác Vũ khiêu chiến Thiên Đế, biến thành người dọn phân cũng truyền ra ở Hồng Mông, trở thành trò cười trong lúc trà dư tửu hậu.

Các sinh linh đàm luận việc này, cũng sẽ không kiềm hãm được cảm thán Thiên Đế cường đại.

Thời gian như trường hà, một đi không trở lại.

Ba tháng thời gian cấp tốc trôi qua.

Thứ tự Thành Thần bảng mỗi ngày đều đang thay đổi, Cổ Thánh Đế Đạo có quá nửa Đại Đạo Vị Diện tìm Đại Tần thiên đình nương tựa, đương nhiên, đối với Hồng Mông mà nói, đây chỉ là tiểu đả tiểu nháo

Ở trong Hồng Mông, hai chi thế lực hoành không xuất thế, theo thứ tự là Tô Đế Tông cùng Nhan Vương Điện, ở dưới Tô Đế cùng Vũ Văn Thành Đô chỉ huy, đánh đâu thắng đó.

Trái lại Đọa Lạc, Lăng Đế, Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật lại mai danh ẩn tích.

Tây Hồng Mông cũng bị Lê Phàm triệt để chưởng khống, Lê Phàm trở thành bá chủ độc nhất vô nhị ở Tây Hồng Mông

Xa Hoàng trở lại Thần Tướng minh, cùng Hồng Mông Ma Giáo khai chiến, hai chi thế lực bắt đầu tranh đoạt quyền khống chế Nam Hồng Mông, Khánh Đế vì củng cố thân phận Chấp Pháp giả, không thể không tham chiến, Nam Hồng Mông như ván cờ, ba bên đại chiến

Ngoại trừ Bắc Hồng Mông, Đông Hồng Mông, Nam Hồng Mông, Tây

Hồng Mông đều phát sinh biến hóa long trời lỡ đất.

Làm người đã từng mạnh nhất Hồng Mông, mặc dù Nạp Lan Tôn Vương không có hành động, nhưng cũng không có thế lực hoặc cường giả dám trêu chọc hắn.

Hồng Mông đại kiếp xem như đã bắt đầu!

Hồng Mông đã thật lâu không có hỗn loạn lớn như vậy, rất nhiều lão quái vật xuất thế.

Cổ Thánh Đế Đạo, trên Tinh Đạo bảy màu.

- Thiên Võ, mau tới truy ta a!

- Đại ca, ngươi đừng chạy!

Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ ở trong Tinh Đạo phi nhanh, ngươi truy ta đuổi, chơi đến quên cả trời đất.

Hậu phương, đi theo một cỗ long xa, Cửu Long kéo kiệu, kiệu rất lớn, như là một lầu các, Tần Quân, Đắc Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Hi Linh Nữ Đế ngồi ở trước bàn, trò chuyện vui vẻ, sau lưng có thị nữ quạt gió.

- Hai tiểu gia hỏa này càng ngày càng lợi hại.

Tần Quân cười nói, tâm lý có chút cảm thán, thời không thay đổi a.

Tần Lăng Mệnh cũng đã trưởng thành, không thể không nói, hiệu ứng Hồ Điệp xác thực đáng sợ.

- Bệ Hạ, ta cảm thấy bọn hắn đã có thể đi theo sư phụ mình tu luyện.

Chúc Nghiên Khanh đề nghị nói, hai tiểu gia hỏa này căn bản không phải tiểu hài tử phàm trần, lớn lên quá nhanh, cùng người đồng lứa hoàn toàn khác biệt.

Tần Quân gật đầu, cười nói:

- Chuẩn tấu.

Khó được có thời gian bồi người nhà đi ra du ngoạn, tâm tình của hắn rất tốt.

Oanh...

Lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh, dẫn tới tứ nữ đứng dậy.

- Có chiến đấu.

Đắc Kỷ trầm giọng nói, nói xong liền biến mất khỏi tại chỗ.

Một giây sau, nàng đi vào giữa Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ, dắt lấy hai tiểu hài tử

Hai tiểu gia hỏa nhìn phía trước nổ tung sinh ra cường quang mà không chuyển mắt, trong mắt ẩn ẩn lộ ra hưng phấn

Trong Đại Tần thiên đình, bọn hắn đi đến chỗ nào đều có người bảo hộ giám sát, rất ít có thể gặp được chuyện kích thích như thế này.

Huống chi, phụ hoàng của bọn hắn ở phía sau, bọn hắn không sợ hãi.

- Lại là sinh linh thành Đạo đang chiến đấu .

Đắc Kỷ nhíu mày, nàng cũng là Hồng Mông Dung Đạo cảnh, cho nên có thể xem thấu cảnh giới của đối phương.

Nhưng nơi này không phải khu vực tới gần Hồng Mông, xuất hiện sinh linh thành Đạo, tuyệt đối không đơn giản.

Một bên khác, Tần Quân nhíu mày, lộ ra nụ cười quỷ dị, nhìn Hi Linh Nữ Đế ở bên cạnh nhíu mày nói:

- Là mấy tên kia…

Bên ngoài mấy tỷ dặm, một đám sinh linh đang vây đấu một nữ tử, nữ tử toàn thân áo đen, như trang phục dạ hành, mái tóc rối tung, theo chiến đấu

mà loạn vũ, khuôn mặt xinh đẹp, khí khái hào hùng, hai tay cầm kiếm, ung dung không vội.

Vây đấu nàng đều là một đám sinh linh không có đạt tới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, từng cái đỏ mắt, phảng phất như cùng nàng có huyết hải thâm cừu.

- Vì sao nàng ẩn giấu thực lực?

Đắc Kỷ nhíu mày, hơi nghi hoặc một chút, nữ tử áo đen có thể nhẹ nhõm đánh giết các sinh linh kia, nhưng không có, ngược lại biểu hiện dáng vẻ ác chiến.

------oOo------

Chương 2332: Vũ Văn gia tộc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đắc Kỷ không có nhúng tay, mà mang Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ về trong long xa.

Tần Quân nhìn hai đứa bé cười nói:

- Ngoan, đổi chỗ khác chơi đi.

Mặc dù Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ có chút tiếc nuối, nhưng không có ý kiến, nhu thuận gật đầu.

Đương nhiên, bọn hắn chỉ nhu thuận ở trước mặt Tần Quân, ở Lục Đế thành, bọn hắn là có tiếng nghịch ngợm, may mắn còn chưa đạt tới cấp độ hoàn khố, Tần Quân cũng liền mở một mắt, nhắm một mắt

- Bệ Hạ, xử trí bọn hắn như thế nào?

Hi Linh Nữ Đế mở miệng hỏi.

Trong sinh linh vây công nữ tử áo đen, thình lình có thân ảnh đám thánh tướng của Thiên Đế Thạch Điện

12 thánh tướng ngoại trừ Lăng Vân Tà Tôn, đều không còn trung thành với Tần Quân, lại thêm bọn hắn đã từng muốn nhúng chàm Thiên Đế Thạch Điện, có thể nói là tội không thể tha.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Để bọn hắn tự sanh tự diệt đi.

Địch nhân đám Thánh tướng là cường giả thành Đạo, hiển nhiên là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Về phần vì sao nữ tử áo đen không có hiển lộ bản lĩnh chân thật, đoán chừng là sợ bị Đại Tần thiên đình phát giác, vô luận nói như thế nào, đều có bí mật không thể cho ai biết, nhưng Hồng Mông Dung Đạo đã không bị Tần Quân để vào mắt, cho nên Tần Quân cũng lười suy nghĩ nhiều

- Bệ Hạ, các ngươi nhận biết những người kia?

Đắc Kỷ hiếu kỳ hỏi, hiện tại nàng đã biết Tần Quân từng là Thiên Đế ở Hỗn Độn sơ khai, nhưng không biết Tần Quân là Thần linh trước Hồng Mông.

Bao quát Hi Linh Nữ Đế, Ma Cảnh Thương… cũng không biết.

- Ừm, thủ hạ trước kia, hiện tại không nghe lời.

Tần Quân nhẹ giọng nói, ngữ khí bình tĩnh, phảng phất như không có chút tức giận nào

Đắc Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng hai mặt nhìn nhau, Tần Quân đến cùng có bao nhiêu bối cảnh mà các nàng không biết?

Đúng lúc này, nữ tử áo đen bỗng nhiên nhìn về phía phương hướng long xa, tiếu dung lạnh lùng lộ ra một tia ngoài ý muốn.

- Chẳng lẽ là…

Ánh mắt nữ tử áo đen ngưng tụ, đột nhiên ném ra song kiếm, song kiếm bay ra, xoay tròn lấy các sinh linh ở chung quanh, hết thảy 129 tên sinh

linh, tu vi kém cỏi nhất cũng là Vô Cực Chí Cao Đại Đế cảnh, tất cả đều trong nháy mắt chết thảm.

Tay trái Tần Quân nắm vào trong hư không, cách cực xa, cuốn đi nguyên thần của tám vị thánh tướng, 12 thánh tướng ngoại trừ Lăng Vân Tà Tôn cùng tám vị này, còn kém ba người, đoán chừng đã chết ở trong tuế nguyệt vô tình.

Huyết vụ phiêu tán, nữ tử áo đen thu kiếm, chợt bay về phía long xa.

Tần Quân ném nguyên thần của tám vị thánh tướng vào trong luân hồi, để bọn hắn chuyển thế đầu thai

Hành động này, không người phát hiện, ngay cả nữ tử áo đen cũng không có phát hiện

Dù sao bọn hắn đã từng vì Tần Quân hiệu lực qua, Tần Quân không muốn nhìn thấy bọn hắn hồn phi phách tán, cho bọn hắn cơ hội chuyển thế đầu thai

- Trong xe là Thiên Đế Bệ Hạ?

Lúc này, nữ tử áo đen đi tới trước Cửu Long, ôm quyền hỏi.

Nàng ăn nói có ý tứ, trên mặt lại lộ ra vẻ phấn khởi.

- Ngươi là ai?

Thanh âm của Tần Quân bay ra.

Nữ tử áo đen vội vàng tự giới thiệu, cười nói:

- Ta gọi Vũ Văn Thanh Yêu, là tộc nhân của Vũ Văn tộc, Thiên Đế Bệ Hạ còn nhớ ước hẹn cùng Tổ Tiên chúng ta không?

Vũ Văn gia tộc?

Gia tộc Vũ Văn Thành Đô sáng tạo?

Tần Quân nheo mắt lại, tiếp tục hỏi:

- Các ngươi cùng Nhan Vương Điện là quan hệ như thế nào?

Nếu như Vũ Văn Thành Đô không có dựa theo phân phó của hắn sáng tạo thế lực, vậy thì chứng minh Vũ Văn Thành Đô đã biến chất.

------oOo------

Chương 2333: Vũ Văn gia tộc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nhan Vương Điện quy Vũ Văn gia tộc ta chưởng khống.

Vũ Văn Thanh Yêu trả lời, trong lòng mừng thầm, xem ra Tần Quân cùng Tổ Tiên Vũ Văn Thành Đô của nàng xác thực quan hệ không tầm thường.

- Ngươi tìm đến trẫm cần làm chuyện gì?

Tần Quân tiếp tục hỏi, Vũ Văn Thành Đô không có tự mình đến, tới là một hậu bối, xem ra việc này Vũ Văn Thành Đô khả năng không biết được.

Từ ngữ khí của Vũ Văn Thanh Yêu đến xem, nàng cũng không biết quan hệ chân chính của Tần Quân cùng Vũ Văn Thành Đô

- Trong tổ đường của Vũ Văn gia tộc một mực treo chân dung của Thiên Đế Bệ Hạ, lần này ta tới, là muốn mời Thiên Đế Bệ Hạ hỗ trợ.

Vũ Văn Thanh Yêu mong đợi nói.

Trong lầu các, chúng nữ nhìn nhau.

Vũ Văn gia tộc, trong nháy mắt các nàng liên tưởng đến Thành Thần bảng tên thứ mười hai Vũ Văn Thành Đô.

Không nghĩ tới Tần Quân ở Hồng Mông cũng có giao thiệp thâm hậu như thế.

- Vào nói đi.

Tần Quân mở miệng nói, thần thức hắn quét qua, liền có thể ở dưới tình huống thần không biết quỷ không hay tra rõ huyết mạch của Vũ Văn Thanh Yêu

Huống chi tu vi của Vũ Văn Thanh Yêu mới Hồng Mông Dung Đạo cảnh, ở dưới mí mắt của Tần Quân, căn bản làm không được bất luận mánh khóe gì

Nghe vậy, Vũ Văn Thanh Yêu mang theo tâm tình lo lắng cùng mong đợi tiến vào trong lầu các.

Vừa nhìn thấy Đắc Kỷ, Chúc Nghiên Khanh, Du Phượng Hoàng, Hi Linh Nữ Đế cùng hai tiểu hài tử, nàng lập tức ngẩn người.

Nhìn lại Tần Quân, tướng mạo còn trẻ như vậy, không có khí thế uy nghiêm của tuyên cổ cự phách

- Nói đi, đến cùng chuyện gì, để ngươi từ Hồng Mông chạy tới nơi này.

Tần Quân mở miệng hỏi, đang khi nói chuyện, hắn cũng đang đánh giá Vũ Văn Thanh Yêu, xác thực cùng Vũ Văn Thành Đô giống nhau đến mấy phần.

Hồng Mông tinh không, vô số đá vụn trôi nổi, trong Hồng Mông nguyên khí còn trộn lẫn lấy huyết khí.

Trong đó ở trên một khối đại lục tàn phá đứng năm bóng người.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn đứng sóng vai, Lý Họa Hồn mặc áo trắng, không có dính bụi đất, trắng noãn như tuyết, trên mặt Nhậm Ngã Tiếu thì treo vết máu, nhưng từ nụ cười xán lạn, xem ra hắn cũng không có thụ thương

Đứng ở trước bọn họ trăm mét là Cửu Cung Bá Thượng, Cửu Cung Vô Thượng, Cửu Cung Linh, trạng thái của ba người đều rất thê thảm, trên cơ bản đều máu me khắp người, nhất là Cửu Cung Vô Thượng, thậm chí gãy mất hai tay, chỗ hai vai thiêu đốt hỏa diễm màu trắng quỷ dị, khiến cho hắn không cách nào khôi phục.

So với Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn mặt mũi tràn đầy tà tiếu, sắc mặt ba người Cửu Cung Bá Thượng đều âm trầm tới cực điểm, phảng phất như giọt nước

- Cửu Cung Bá Thượng, ngươi còn kém xa lắm.

Nhậm Ngã Tiếu hai tay khoanh trước ngực, giễu cợt.

Ngôn ngữ như châm, đâm vào trái tim đám người Cửu Cung Bá Thượng, để bọn hắn kém chút tức điên.

Lý Họa Hồn mặt không biểu tình, nhẹ giọng nói:

- Xác thực nhỏ yếu.

- Nhậm Ngã Tiếu, ngươi đến cùng có mục đích gì?

Cửu Cung Bá Thượng cắn răng hỏi, trong các Thần linh, chỉ có Cửu Cung Thuỷ Đế không có điều động phân thân, mà là sắp xếp thủ hạ như hắn, nguyên bản niềm tin của hắn rất lớn, nhưng cùng Nhậm Ngã Tiếu chiến một trận, trái tim tự phụ triệt để bị đánh nát.

Đối với cái này, Nhậm Ngã Tiếu cười nói:

- Loài bò sát như ngươi cũng đừng suy đoán, ngươi đoán không được, các Thần linh chỉ có thể ở phía trên nhìn, nếu như ngươi biết quá nhiều, ta sẽ ở ngay trước mặt Cửu Cung Thuỷ Đế, tươi sống xé nát ngươi.

Hắn nói vô cùng tùy ý, diện mục cũng không dữ tợn, nhưng một câu nhẹ như vậy lại để Cửu Cung Bá Thượng băng lạnh

Cửu Cung Vô Thượng cũng phức tạp nhìn Nhậm Ngã Tiếu, hắn đời này ghét nhất đúng là Nhậm Ngã Tiếu, trước kia Nhậm Ngã Tiếu liền thích trêu cợt khi dễ hắn, nhất là sau khi hắn chuyển thế thành Sơ Thủy Ma tổ, Nhậm Ngã Tiếu càng thêm nhằm vào hắn, cho nên nhìn thấy Nhậm Ngã Tiếu, hắn liền tức giận đến không được.

- Thủy Nguyên chi tinh ở đâu?

Lý Họa Hồn mở miệng hỏi, hắn đối với lời nói của Nhậm Ngã Tiếu lại thờ

ơ, thậm chí cảm thấy rất nhàm chán.

- Thủy Nguyên chi tinh, ngươi muốn làm gì?

Cửu Cung Bá Thượng động dung, trầm giọng hỏi.

Thực lực của Lý Họa Hồn thâm bất khả trắc, hoàn ngược Cửu Cung Vô Thượng, để trong lòng Cửu Cung Bá Thượng có e dè.

------oOo------

Chương 2334: Thái Dịch Trường Sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mau nói vị trí của Thủy Nguyên chi tinh, nếu không tiểu tử này sẽ động thủ lần nữa.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn đám người Cửu Cung Bá Thượng nháy mắt cười nói, đang khi nói chuyện còn khều bả vai của Lý Họa Hồn, Lý Họa Hồn bĩu môi, rất không thích ứng động tác này.

Lời vừa nói ra, Cửu Cung Bá Thượng, Cửu Cung Vô Thượng, Cửu Cung Linh lâm vào trong trầm mặc.

Giờ phút này bản thân bọn hắn bị trọng thương, chiến lực đại tổn, mà Lý Họa Hồn đối phó Cửu Cung Vô Thượng, căn bản không có tiêu hao cái gì, nếu lại ra tay, đối với bọn hắn cực kỳ bất lợi

Cửu Cung Bá Thượng cắn răng nói:

- Thủy Nguyên chi tinh, há là đồ vật chúng ta có thể hiểu rõ? Ngay cả các Hồng Mông Thần linh cũng không cách nào truy ra tung tích của bọn nó, ngươi dựa vào cái gì cho rằng ta biết?

Nhậm Ngã Tiếu thu liễm nụ cười, tràn ngập thâm ý nói:

- Các ngươi tham dự Thành Thần chiến, cũng không chỉ là vì sàng chọn Hồng Mông Thần linh mới a!

Nghe vậy, sắc mặt của Cửu Cung Bá Thượng khó coi, trầm giọng nói:

- Ta thật không biết, nếu như ngươi không tin, vậy liền giết ta đi!

Tên này cũng coi như kiên cường, cho dù sống vô số năm, cũng không sợ chết

Cửu Cung Vô Thượng lại có chút sợ hãi, nhưng không biết nên nói cái gì, để hắn cầu xin tha thứ, so với giết hắn còn để hắn khó chịu.

Cửu Cung Linh không nói gì, nhưng nàng khẳng định cùng Cửu Cung Bá Thượng đứng cùng một trận tuyến, cho dù là tử vong.

Nhậm Ngã Tiếu dạo bước đi về phía bọn hắn, Lý Họa Hồn theo sát phía sau.

Một cảm giác áp bách khó mà hình dung bức tới đám người Cửu Cung Bá Thượng, làm sắc mặt bọn hắn càng không tự nhiên.

Tay trái của Nhậm Ngã Tiếu hóa thành đao, lưỡi đao vô hình cắt mặt đất ra một khe rãnh thật dài, toàn bộ đại lục bắt đầu rung động

Lý Họa Hồn mặt không biểu tình, trong mắt lại lóe ra hàn mang, như hai thanh hàn nhận, đâm về ba người Cửu Cung Bá Thượng

- Ta nói! Ta biết vị trí của một Thủy Nguyên chi tinh!

Đúng lúc này, Cửu Cung Bá Thượng bỗng nhiên mở miệng nói, tựa hồ bị dọa sợ.

- Nói!

Nhậm Ngã Tiếu không có dừng bước lại, tiếp tục đi về phía ba người

- Ở chỗ Thái Dịch Trường Sinh, đây là tin tức duy nhất ta biết.

Cửu Cung Bá Thượng hít sâu một hơi, hắn nói ra cái tên lại để Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày.

Thái Dịch Trường Sinh!

Thành Thần bảng đệ nhất!

Tồn tại duy nhất đè ép Nhậm Ngã Tiếu!

- Ngươi đang đùa ta?

Sắc mặt của Nhậm Ngã Tiếu âm trầm, trong mắt có lửa giận đang thiêu đốt.

Cửu Cung Bá Thượng nhún vai, nói:

- Ngươi cho rằng Thái Dịch Trường Sinh sẽ không có Thủy Nguyên chi tinh?

Nghe vậy, Nhậm Ngã Tiếu dừng bước lại, suy nghĩ sâu xa.

Thái Dịch Trường Sinh làm phân thân của Thái Dịch Hỗn Độn, xác thực rất có thể có Thủy Nguyên chi tinh, dù sao Thái Dịch Hỗn Độn là Hồng Mông Thần linh cường đại nhất hiện nay.

Thái Dịch Hỗn Độn vẫn luôn tìm Thủy Nguyên chi tinh, mà Thành Thần chiến mở ra lâu như vậy, Thái Dịch Trường Sinh chưa từng xuất hiện, trong đó tất có chuyện ẩn ở bên trong.

- Cuối cùng sẽ có một ngày, chúng ta đều sẽ đối mặt Thái Dịch Trường Sinh, sao không liên thủ?

Cửu Cung Bá Thượng nói tiếp, bọn hắn tham gia Thành Thần chiến đều mang theo nhiệm vụ, liên thủ xử lý Thái Dịch Trường Sinh mạnh nhất, mới có lợi đối với bọn hắn

Nhậm Ngã Tiếu không có trả lời, như trước đang suy nghĩ.

- Thái Dịch Trường Sinh ở đâu? Ta đi giết hắn.

Lý Họa Hồn mở miệng nói, hoàn toàn không có để Thái Dịch Trường Sinh vào mắt

Nghe hắn nói, Cửu Cung Bá Thượng mắt trợn trắng, quả nhiên là vô tri.

- Hi vọng ngươi không có gạt ta, nếu không ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm con mắt của Cửu Cung Bá Thượng, gằn từng chữ nói.

Cửu Cung Bá Thượng hừ lạnh một tiếng, nói:

- So với ngươi, ta càng muốn diệt trừ Thái Dịch Trường Sinh.

- Thái Dịch Trường Sinh.

------oOo------

Chương 2335: Thái Dịch Trường Sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cung Vô Thượng lẩm bẩm, nhắc tới cái tên này, trong mắt của hắn liền sợ hãi.

Mặc dù Thái Dịch Trường Sinh chỉ là Thần Linh phân thân, nhưng lực lượng đến gần Hồng Mông Thần linh vô hạn, không phải bọn hắn có khả năng địch.

…

Đại Tần Vị Diện, Lục Đế thành, Thiên Đế Cung.

Tần Quân triệu Đế Giang tới, trong điện còn đứng Vũ Văn Thanh Yêu, nàng thay đổi một thân Tử bào ung dung hoa quý, đầu đội trâm cài, cả người so với lúc trước càng thêm rung động lòng người.

- Bệ Hạ, có chuyện gì phân phó?

Đế Giang quỳ một gối xuống ở trên điện, nhìn Tần Quân hỏi, ngữ khí lộ ra vẻ mong đợi.

Vừa mạnh lên, hắn rất muốn đi Hồng Mông xông xáo một phen, nhưng Đại Tần thiên đình cần hắn thủ hộ, hắn có dự cảm, lần này Tần Quân gặp mặt hắn, khẳng định cùng sự tình Hồng Mông có quan hệ

- Trẫm cùng Nhan Vương Điện có quan hệ, nàng là hậu nhân của Nhan Vương Điện Điện Chủ, Nhan Vương Điện Điện Chủ chính là Vũ Văn Thành Đô, Vũ Văn Thành Đô bị Thần linh trấn áp, trẫm phái ngươi đi cứu trợ.

Tần Quân phân phó nói, Nhan Vương Điện đã xuất thế, nhưng chỉ huy Nhan Vương Điện không phải bản tôn của Vũ Văn Thành Đô, mà là phân thân, bản tôn vẫn bị Hồng Mông Thần linh phong ấn.

Muốn giải trừ phong ấn, cần chí cường giả hỗ trợ, đương kim Hồng Mông, ngoại trừ Thiên Đế, sinh linh cùng Vũ Văn Thành Đô quan hệ tốt cũng không nhiều, hơn nữa chỉ có Thiên Đế dễ tìm nhất

- Vũ Văn Thành Đô.

Đế Giang nhíu mày, hắn ở Đại Tần thiên đình cũng đã được nghe nói Vũ Văn Thành Đô, dựa theo Lý Nguyên Bá nói, kiếp trước hắn đập chết qua Vũ Văn Thành Đô, đương nhiên, tất cả mọi người chỉ cười một cái, không có coi là thật.

- Mạt tướng tuân lệnh!

Đế Giang trả lời nói, Tần Quân gật đầu nói:

- Hiện tại liền đi đi!

Vũ Văn Thành Đô là trợ lực rất cường đại, hắn không muốn mất đi.

- Đa tạ Bệ Hạ!

Vũ Văn Thanh Yêu vội vàng nhìn Tần Quân hành lễ nói lời cảm tạ, kích động khó nhịn, Đế Giang là cường giả hai mươi vị trí đầu trong Thành Thần bảng, nàng làm sao không hưng phấn?

Cứ như vậy, Đế Giang cùng Vũ Văn Thanh Yêu rời đi.

Tần Quân thì ngồi ở trên long ỷ nhắm mắt suy nghĩ.

- Đinh! Hệ thống sửa lại thành công!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... thu phục Vũ Văn Thành Đô! Nhiệm vụ tường trình: nếu ký chủ thu phục Vũ Văn Thành Đô lần nữa, thu hoạch được một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Thần Thoại Hệ Thống rốt cục sửa lại thành công.

Chỉ là phát động một nhiệm vụ chi nhánh.

Tần Quân mở mắt, lộ ra như nghĩ tới cái gì, xem ra tâm của Vũ Văn Thành Đô thay đổi.

Vũ Văn Thành Đô, Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô, tuy là Thần Thoại Hệ Thống triệu hoán, nhưng đã không về Thần Thoại Hệ Thống chưởng khống, ngay cả độ trung thành cũng không nhìn thấy.

Nhưng Đế Giang đã rời đi, Tần Quân cũng lười ngăn cản.

Chó có quỷ tâm đánh phục là được!

Cứ như vậy, ba ngày thời gian trôi qua.

Gần đây, Tần Quân không có ý định rời đi, mà lựa chọn đợi Đại Tần thiên đình, nguyên nhân trọng yếu nhất là hắn không có hạ lạc của Tô Đế, mà Thành Thần chiến có 10 ngàn năm, không vội ở nhất thời.

Một ngày này, Thành Thần bảng lại phát sinh biến hóa lớn.

Tô Đế đánh bại Lăng Đế, trở thành Thành Thần bảng thứ mười ba, thứ tự hai người điên đảo, Lăng Đế biến thành người thứ mười sáu, xếp ở trước Tần Quân

- Ông trời ơi… Lại là Tô Đế!

- Tại sao Tô Đế đối mặt với Lăng Đế? Hoàn toàn không có tin tức a!

- Gần đây Tô Đế Tông rất cường thế a, nhìn điệu bộ này, xem ra Tô Đế cũng muốn trùng kích mười vị trí đầu!

- Lăng Đế a, Bất Bại Đại Đế lại bại.

Biến hóa này lần nữa gây nên vô số chấn động.

Tần Quân nhìn Thành Thần bảng, thật lâu không nói, tiểu tử Tô Đế này rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Vậy mà thứ tự một mực tăng lên.

- Lần này ngược lại tốt, trẫm không cần tìm hắn, tìm Lăng Đế liền có thể.

Tần Quân lẩm bẩm, không biết thực lực của Lăng Đế đề cao bao nhiêu.

Vô luận bao nhiêu, Tần Quân đều không thèm để ý.

------oOo------

Chương 2336: Lý Họa Hồn trở về (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế cường thế dẫn tới Hồng Mông Hỗn Độn lần nữa nhấc lên một cỗ phong ba khiêu chiến cuồng nhiệt, sau đó bảy ngày, Thành Thần bảng phát sinh mấy chục lần biến động, ngay cả Tô Đế Tông cũng biến thành tồn tại chạm tay có thể bỏng, rất nhiều sinh linh đều muốn gia nhập Tô Đế Tông, đáng tiếc không có cửa.

Trong Đại Tần thiên đình cũng xuất hiện rất nhiều âm thanh, dù sao Cổ Thánh Đế Đạo một mực lưu truyền truyền ngôn Tô Đế từng bại ở trong tay Thiên Đế, cho nên chúng sinh đều đang mong đợi Thiên Đế có thể lần nữa chiến thắng Tô Đế

Mà đối với Cổ Thánh Đế Đạo mà nói, Tô Đế, Thiên Đế, Cực Đế đều là kiêu ngạo của Cổ Thánh Đế Đạo

Trước mắt, Đại Đạo vị diện dưới trướng Đại Tần thiên đình đã đột phá 70, thống nhất Cổ Thánh Đế Đạo đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Thành Thần bảng chém giết đến lửa nóng, Tần Quân cũng không vội, ngày bình thường dạy bảo hài nhi, làm bạn hậu cung, xử lý triều chính, sống rất thoải mái.

Cứ như vậy, một tháng thời gian đi qua.

Đế Giang trở về, lúc gặp mặt Tần Quân, mặt mũi hắn tràn đầy khó chịu.

Giống như Tần Quân phỏng đoán, Vũ Văn Thành Đô trở nên có chút bành trướng, tuy cảm kích Đế Giang cùng Tần Quân hiệp trợ, nhưng hắn không muốn chắp tay đưa Nhan Vương Điện cho Tần Quân, nhưng hắn hứa hẹn, nếu Tần Quân gặp nạn, tùy thời có thể tìm hắn hỗ trợ.

- Bệ Hạ, Vũ Văn Thành Đô này quá kiêu ngạo, ngữ khí như chúng ta cần hắn hỗ trợ vậy!

Đế Giang hừ nói, nếu không cân nhắc đến giao tình của Vũ Văn Thành Đô cùng Tần Quân, hắn đã ngay mặt xé nát Vũ Văn Thành Đô rồi.

Vũ Văn Thành Đô vừa giải phong ấn kém xa hắn.

Nghe vậy, Tần Quân buông xuống tấu chương, sắc mặt bình tĩnh nói:

- Ngày sau, trẫm sẽ tự mình đi tìm hắn.

Hết thảy của Vũ Văn Thành Đô, đều là Tần Quân cho!

Lúc trước đã nói xong kế hoạch, tên này cũng dám vi phạm, không thể nhịn.

Tuy Tần Quân tạm thời không có tâm tình trừng trị hắn, nhưng ngày sau có nhiều thời gian.

Sau đó Đế Giang cáo lui, Tần Quân tiếp tục thẩm tra xử lí các báo cáo.

Không chỉ Cổ Thánh Đế Đạo, ngay cả đầu mục các đại thế lực ở Hồng

Mông cũng rất ít tự thân đi làm, dẫn đến thuộc hạ lừa trên gạt dưới, bạo ngược, cuối cùng chọc giận những cường giả giả heo ăn thịt hổ, nghênh đón mầm tai vạ.

Tần Quân cũng không phải muốn độc tài đại quyền, chỉ là gần đây làm quen một chút, đằng sau hắn sẽ rời Đại Tần thiên đình, tiếp tục khiêu chiến Thành Thần bảng, tìm kiếm Thủy Nguyên chi tinh, để cho mình tiếp tục mạnh lên.

Thời gian lại qua hai tháng.

Thần Ma của Đại Tần thiên đình lần lượt đạt được ban thưởng, nhưng Tần Quân cũng không có đại lực đề bạt một vị Thần Ma nào đó, có Đế Giang cùng La Sĩ Tín, đầy đủ ứng đối hết thảy nguy hiểm, huống chi hắn cũng ở đây.

Đáng nhắc tới chính là, trong khoảng thời gian này, vẫn có không ít cường giả tới khiêu chiến Tần Quân, hoặc là bị Đế Giang cùng La Sĩ Tín chụp chết, hoặc là đi Đại Tần Mã trường dọn phân.

Cùng lúc đó, chiến tranh ở Hồng Mông càng ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả Bắc Hồng Mông cũng bắt đầu hỗn loạn, Vũ Văn Thành Đô chỉ huy Nhan Vương Điện bắt đầu tập kích Bắc Hồng Mông, khiến cho hòa bình ở Bắc Hồng Mông bị đánh phá.

Một ngày này, Lý Họa Hồn trở về.

Hắn thuấn di xuất hiện ở trong thư phòng của Tần Quân, vô thanh vô tức, ngay cả Đế Giang cùng La Sĩ Tín cũng không có phát hiện.

- Ngươi rốt cục trở về.

Tần Quân cũng không ngẩng đầu lên nói, Lý Họa Hồn ngoại trừ sự tình nhập bảng, gần đây một mực không có tin tức, hắn còn tưởng rằng Lý Họa Hồn không trở lại.

Lý Họa Hồn hoàn toàn như trước đây, không có chút biểu lộ nào, nhẹ giọng nói:

- Ta có hảo cảm với ngươi, ngươi lại giúp ta mạnh lên, ta nói sẽ trở lại.

Bởi vì không lộ vẻ gì, câu nói này hắn rõ ràng nói rất tùy ý, lại cho người ta một loại cảm giác trịnh trọng.

- Gần đây đi làm cái gì rồi?

Tần Quân một bên xem quyển trục, một bên hỏi.

- Cùng Nhậm Ngã Tiếu tìm kiếm Thủy Nguyên chi tinh.

Lý Họa Hồn trả lời, đối với Tần Quân không giữ lại chút nào.

Tần Quân buông xuống quyển trục, ngẩng đầu hỏi:

- Thủy Nguyên chi tinh?

- Nhậm Ngã Tiếu nói Thủy Nguyên chi tinh là Bổn Nguyên sáng tạo Hồng Mông, lơ lửng không cố định, cho dù là Hồng Mông Thần linh cũng không cách nào cảm ứng được, Thần Thoại Hệ Thống liền dung hợp một khối Thủy Nguyên chi tinh trong đó

Lý Họa Hồn gật đầu.

Tần Quân nhăn mày kiếm, lúc trước hắn liền đoán được trong Thần Thoại Hệ Thống có Thủy Nguyên chi tinh, không nghĩ tới là thật.

Vì sao lúc trước hắn không có phát giác được Thủy Nguyên chi tinh?

Xem ra Thủy Nguyên chi tinh đản sinh ở sau khi hắn rời đi, rất có thể cùng Cửu Cực Càn Đế nói Thủy Nguyên khí có ý thức tương quan.

Tần Quân lâm vào trong trầm tư.

------oOo------

Chương 2337: Lý Họa Hồn trở về (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Họa Hồn mở miệng hỏi:

- Thái Dịch Trường Sinh là ai? Rất lợi hại sao?

Tần Quân suy nghĩ bị đánh gãy, hỏi:

- Vì sao hỏi như vậy?

- Nhậm Ngã Tiếu tựa hồ rất sợ hắn.

Lý Họa Hồn thành thật trả lời.

Sợ?

Tần Quân dở khóc dở cười, hắn nhớ kỹ trong Hồng Mông Thần linh, cùng Thái Dịch Hỗn Độn quan hệ tốt nhất đúng là Nhậm Ngã Tiếu, như thế nào sợ chứ?

- Ngươi có thể cụ thể nói một chút trong khoảng thời gian này trải qua cái gì không ?

Tần Quân cười hỏi, đối với Lý Họa Hồn sinh ra hảo cảm, tiểu tử này quá đơn thuần.

Nghe vậy, Lý Họa Hồn bắt đầu một năm một mười giảng thuật.

Nguyên lai hắn cùng Nhậm Ngã Tiếu có liên hệ chặt chẽ ngay cả hắn cũng nói không rõ, hắn có thể cảm ứng được Nhậm Ngã Tiếu tồn tại, khi hắn tìm được Nhậm Ngã Tiếu, liền bị Nhậm Ngã Tiếu mang theo đi tìm Cửu Cung Bá Thượng gây chuyện.

Đáng thương ba người Cửu Cung bị Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn ngược đến chết đi sống lại.

Biết được tin tức một khối Thủy Nguyên chi tinh, hai người liền rời đi, Nhậm Ngã Tiếu tựa hồ có chuyện phải làm, rất nhanh liền hất Lý Họa Hồn ra, thậm chí ngay cả liên hệ thần bí kia cũng bị chặt đứt, Lý Họa Hồn chỉ có thể về.

- Tiểu tử này đến cùng muốn làm gì, hắn đi đơn đấu Thái Dịch Trường

Sinh?

Tần Quân nói một mình, đã nói rõ sau khi giải thoát bản tôn, sẽ về tìm hắn a?

Quả nhiên, lời hứa đều là gạt người.

Lý Họa Hồn liếc nhìn thư phòng một vòng, hỏi:

- Ta ở chỗ nào?

- Thủ Ước!

Tần Quân cao giọng nói, rất nhanh, Bách Lý Thủ Ước chạy vào.

- Mang hắn xuống dưới, an bài tốt chỗ ở, hưởng thụ đãi ngộ nhất phẩm

Tần Quân phân phó nói, Bách Lý Thủ Ước hồ nghi nhìn về phía Lý Họa Hồn, hắn một mực ở bên ngoài, làm sao không thấy được Lý Họa Hồn?

Hắn không dám hỏi nhiều, vội vàng mang theo Lý Họa Hồn xuống dưới.

Tần Quân thì nằm dựa vào ghế suy nghĩ, hắn luôn cảm thấy Thành Thần chiến cùng Thủy Nguyên chi tinh có liên quan.

Các Hồng Mông Thần linh không chỉ là vì tuyển bạt Thần linh mới.

- Càng ngày càng có ý tứ.

Tần Quân mỉm cười, có bí ẩn mới chơi vui, nếu như hắn trở về, các Thần trực tiếp chúng tinh phủng nguyệt, nhất thống Hồng Mông, cái kia còn có ý gì?

Mênh mông tuế nguyệt, nhân tâm chính là biến số.

Mãi mãi không thay đổi, chỉ là Kính Hoa Thuỷ Nguyệt.

Thời gian lại qua ba tháng.

Thần Tướng minh bỗng nhiên phái người đi sứ Đại Tần thiên đình, chính

là Cụ Lưu Tôn.

Cụ Lưu Tôn đi vào Thiên Đế Cung, bước nhanh đi đến trước bậc thang quỳ xuống, gấp giọng nói:

- Tham kiến Bệ Hạ!

- Nói đi, chuyện gì hốt hoảng như vậy?

Tần Quân đưa tay hỏi, hắn nhận được tin tức, Xa Hoàng đã trở lại Thần Tướng minh, gần đây có tư thế nghiền ép Hồng Mông Ma Giáo, Hồng Mông Ma Giáo thậm chí gọi Ma Cảnh Thương trở về, Tần Quân không có ngăn cản, dù sao Hồng Mông Ma Giáo có ân với Ma Cảnh Thương

Về phần để Thần Tướng minh cùng Hồng Mông Ma Giáo hòa hảo, đó là thiên phương dạ đàm.

Hồng Mông Ma Giáo không thuộc về Đại Tần thiên đình, Giáo Chủ càng là dã tâm bừng bừng, không muốn ở dưới người.

- Chính Hoa Tà Phật, Đọa Lạc, Chu Ma đại đế liên thủ tập kích Nam Hồng Mông, Thần Tướng minh chúng ta cùng Hồng Mông Ma Giáo đều không địch lại.

------oOo------

Chương 2338: Vô địch đội hình (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính Hoa Tà Phật, Đọa Lạc, Chu Ma đại đế liên thủ!

Tần Quân cười lạnh, chậm rãi đứng dậy nói:

- Trẫm cùng ngươi đi một chuyến!

Lần trước Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật tập kích Đại Tần thiên đình sổ sách còn không có tính đâu!

Cụ Lưu Tôn nghe xong, lập tức kinh hỉ, có Tần Quân xuất mã, thì sợ gì ba người Chính Hoa Tà Phật?

Dù sao dưới tay Tần Quân là có Đế Giang, La Sĩ Tín.

- Ngươi đi trước chờ đợi.

Tần Quân mở miệng nói, hắn cần chuẩn bị trước một phen.

Nghe vậy, Cụ Lưu Tôn cáo lui.

Tâm thần của Tần Quân khẽ động, truyền âm cho Hoắc Khứ Bệnh

Trong đoạn thời gian này, huyết mạch của Hoắc Khứ Bệnh cũng đã tăng đến cực hạn, nên đề bạt tu vi!

Luận công cực khổ cùng trung tâm, Hoắc Khứ Bệnh đều không thua kém Dương Tiễn.

Rất nhanh, Hoắc Khứ Bệnh đi vào trên điện, quỳ hành lễ, triều bái Tần Quân.

- Chuẩn bị xong chưa, trẫm cảm thấy là thời điểm nên đề bạt tu vi của ngươi

Tần Quân nhìn Hoắc Khứ Bệnh cười nói, nhìn lấy Hoắc Khứ Bệnh, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ hân thưởng

Nhìn chung trong các Thần Ma, Hoắc Khứ Bệnh ở trình độ yêu thích trong lòng hắn tuyệt đối có thể sắp xếp mười vị trí đầu

Hoắc Khứ Bệnh nghe xong, thân thể run lên, nhưng hắn cũng không có biểu hiện kích động ra ngoài, kềm chế tâm tình rất tốt

- Để Hoắc Khứ Bệnh Hồng Mông Độ Kiếp, lại cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, một cỗ hấp lực cường đại hút Hoắc Khứ Bệnh vào mi tâm của Tần Quân, biến mất không thấy gì nữa.

Mười giây sau.

- Đinh! Hoắc Khứ Bệnh Hồng Mông Độ Kiếp thành công!

- Đinh! Hoắc Khứ Bệnh cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân mỉm cười, lật tay tạo nên một cường giả, cảm giác thật sự sảng khoái

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn, phóng thích!

Tần Quân ở trong lòng phân phó.

- Hoắc Khứ Bệnh, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Con sư tử thứ nhất giữa thiên địa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Đại Diễn Thần linh cảnh Tứ Biến!

- Công pháp: Sư Tổ công! Bất Diệt thánh thân! Tiên Thiên thổ nạp pháp!

- Thần thông: Chiến quân nộ! Tổ sư chấn! Thanh thế to lớn! Bát Cực trấn! Cái Thế Thần Thương!

- Pháp bảo: Sư Tổ thương!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần linh cảnh Tứ Biến!

Cũng không tệ lắm!

Tương đương La Sĩ Tín!

Ngay thời điểm Tần Quân hài lòng, Hoắc Khứ Bệnh từ giữa mi tâm hắn bay ra, khí vũ hiên ngang, may mắn khống chế lại khí tức, không có tiết ra.

Nhưng Hồng Mông Thần linh có thể cảm ứng được tu vi của hắn.

Thành Thần bảng biến hóa theo!

Thành Thần bảng thứ ba mươi, Hoắc Khứ Bệnh!

Phía trước là La Sĩ Tín!

Ngoại giới lần nữa chấn động, nhưng so với lúc đầu oanh động muốn nhỏ hơn rất nhiều

Chuyện cho tới bây giờ, Thành Thần bảng đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, tỷ như Khánh Đế, đã từ ban đầu thứ 41 đến thứ năm mươi hai.

Hồng Mông Thần linh chỉ căn cứ tu vi, pháp lực của các sinh linh đến tiến hành bài danh, nhưng tổng có thật nhiều hạng người yêu nghiệt, thực lực mạnh hơn tu vi, đương nhiên, cũng không thiếu rất nhiều sinh linh đang nhanh chóng tăng cường tu vi.

Càng về sau, Thành Thần bảng càng chân thực.

- Rất tốt, trẫm muốn ngươi thủ hộ Đại Tần thiên đình, phải chăng có thể làm được?

Tần Quân cười hỏi, Đại Diễn Thần linh cảnh Tứ Biến, cho dù đặt ở Hồng Mông, cũng có thể thành chúa tể một phương

Có nhiều cường giả thứ tự cao hơn Hoắc Khứ Bệnh, nhưng không nhất định đều là các phương bá chủ

Luôn có chút sinh linh ưa thích độc lai độc vãng, tôn trọng lực lượng cá nhân

- Thủ hộ hết thảy của Bệ Hạ, là chức trách suốt đời của mạt tướng!

------oOo------

Chương 2339: Vô địch đội hình (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoắc Khứ Bệnh trịnh trọng nói, phảng phất như tuyên thệ.

Hai người Quân Thần bốn mắt nhìn nhau, hết thảy đều không cần nói nhiều.

Ngày đó, Tần Quân mang theo Đế Giang, Cụ Lưu Tôn rời đi, Đại Tần thiên đình có Tử Vi Đại Đế, La Sĩ Tín cùng Hoắc Khứ Bệnh thủ hộ, không thành vấn đề

Ba người đứng ở trên đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang, nhìn qua Tinh Đạo bảy màu.

Đế Giang mở miệng nói:

- Bệ Hạ, lần này cần thuận tiện giáo huấn Vũ Văn Thành Đô một chút hay không?

Vũ Văn Thành Đô?

Cụ Lưu Tôn giật mình, tên Vũ Văn Thành Đô ở Hồng Mông có thể nói là vô cùng vang dội, còn mạnh hơn Xa Hoàng, Hồng Mông Ma Giáo giáo chủ.

Tần Quân nhìn phía trước, nhẹ giọng nói:

- Có thể.

Không chỉ Vũ Văn Thành Đô, hắn vẫn còn muốn tìm Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô, hai người không có trước tới tìm hắn, không biết là nguyên nhân nào.

Đại Đế Tà Lang có thực lực địch nổi Đại Diễn Thần linh cảnh, rất nhanh liền bay ra Cổ Thánh Đế Đạo, tiến vào Nam Hồng Mông.

Nam Hồng Mông so sánh với mấy tháng trước, có sự bất đồng rất lớn, trong Hồng Mông nguyên khí nổi lơ lửng xen lẫn mùi máu tươi, có thể thấy được chiến tranh ở Nam Hồng Mông lớn bao nhiêu, khốc liệt đến mức nào

Tại một bên khác của Nam Hồng Mông, chiến tranh bao trùm tinh không

vô biên

Vô số sinh linh Ma Tộc chém giết, các loại pháp thuật phá hư phạm vi rộng tiếp liền thi triển, oanh tạc chiến trường

Ở hậu phương hai quân đều lơ lửng rất nhiều Linh chu to lớn, bên Hồng Mông Ma Giáo lấy Ma Cảnh Thương, Hồng Mông Ma Giáo giáo chủ cầm đầu.

Tuy Ma Cảnh Thương không vào Thành Thần bảng, nhưng dầu gì cũng là một Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

Mà Hồng Mông Ma Giáo giáo chủ, tên là Trường Vô Danh.

Thành Thần bảng thứ 19, sau Chu Ma đại đế một bậc!

Trong một chiếc Linh chu, Trường Vô Danh người mặc đại bào hắc bạch giao nhau, tóc tai bù xù, ánh mắt hung ác, ánh mắt liếc nhìn tất cả sinh linh ở trong điện

Trưởng lão Hồng Mông Ma Giáo có bốn tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn, nhưng đối mặt Đọa Lạc, Chu Ma đại đế cùng Chính Hoa Tà Phật không thể nghi ngờ là lấy trứng chọi đá.

- Ta có thể đối phó Đọa Lạc, nhưng Chu Ma đại đế cùng Chính Hoa Tà Phật, ai tới đối phó?

Trường Vô Danh trầm giọng nói, chớ nhìn Hồng Mông Ma Giáo bọn họ ở Nam Hồng Mông quát tháo phong vân, nhưng bọn hắn ngay cả Nam Hồng Mông cũng không cách nào thống nhất, làm sao so với đám người Đọa Lạc?

Các trưởng lão mặt âm trầm, không có người đáp lại.

Chu Ma đại đế cùng Chính Hoa Tà Phật đều là Ác Ma hung tàn trong truyền thuyết, bọn hắn lấy cái gì đi chống lại?

Cho dù là Ma Cảnh Thương cũng trầm mặc.

Một màn này để Trường Vô Danh phẫn nộ khó nhịn, đột nhiên đứng dậy,

nhìn hằm hằm toàn bộ sinh linh, uy áp làm cho cả cung điện rung động kịch liệt.

Hắn ngoại trừ phẫn nộ, đã không còn cách nào khác.

- Đọa Lạc cùng Chính Hoa Tà Phật còn chưa đến, chúng ta còn có thời gian, sư tôn ta nhất định sẽ tới trợ giúp.

Ma Cảnh Thương đứng dậy nói, nhưng không có để bầu không khí chuyển biến tốt đẹp.

Một tên trưởng lão nói thầm:

- Đại Tần thiên đình bị Chính Hoa Tà Phật cùng Đọa Lạc tập kích, Thiên Đế cũng không dám báo thù, còn trông cậy vào hắn tới giúp chúng ta?

Huống hồ, lần này còn tăng thêm Chu Ma đại đế!

Trường Vô Danh trừng trưởng lão này một chút, hỏi:

- Vậy ngươi đi đối phó Chu Ma đại đế đi? Chỉ biết ngồi nói châm chọc?

Trưởng lão kia bị dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, không dám nói nữa.

- Trường Vô Danh! Còn không mau cút đi ra!

Đúng lúc này, một âm thanh quát lạnh từ bên ngoài truyền đến, chính là thanh âm của Chính Hoa Tà Phật, tràn đầy khinh miệt, rõ ràng không có để Hồng Mông Ma Giáo vào mắt

- Đến rồi!

- Xong! Sao Chính Hoa Tà Phật kéo đến nhanh như vậy? Đọa Lạc khẳng định cũng tới!

- Sát khí thật là khủng khiếp.

- Chúng ta nên làm cái gì?

Trong điện, các sinh linh bối rối lên, cho dù là Ma Cảnh Thương cũng

khẩn trương không thôi.

Đối phương là Đọa Lạc, Chính Hoa Tà Phật thêm Chu Ma đại đế, đội hình vô địch, Hồng Mông Ma Giáo bọn hắn lấy cái gì đi chống cự?

Rống...

Bên ngoài bỗng nhiên truyền đến tiếng gào thét hung lệ, đinh tai nhức óc, đồng thời còn kèm theo tiếng kêu thảm thiết của vô số sinh linh Hồng Mông Ma Giáo.

Hư Không Ma!

Một trong Bát Đại Chí Tà!

------oOo------

Chương 2340: Thế lực thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Không Ma không có mắt mũi tai hóa thành cự nhân trăm vạn trượng, giận lập tinh không, miệng đầy răng nanh như binh khí sắc bén nhất Hồng Mông, tản ra hàn mang khiếp người

Toàn thân nó không có một cọng lông tóc, như Ác Ma bị đốt cháy khét, nhìn chiến trường vô biên vô tận phía trước hét giận dữ, phát tiết lửa giận bẩm sinh của mình

Chính Hoa Tà Phật đứng ở trên đầu Hư Không Ma, sau lưng nổi lơ lửng hai mươi bốn cái mộc quan, như hình quạt lơ lửng, rung động nhân tâm

- Đây mới thật sự là trật tự, trật tự chém giết!

Chính Hoa Tà Phật giang hai tay, mê luyến lẩm bẩm.

Ở phía sau hắn, Ma khí lượn lờ, hóa thành một gương to lớn, chính là Chu Ma đại đế.

- Chính Hoa, Đọa Lạc thật đáng cho chúng ta tín nhiệm sao?

Chu Ma đại đế mở miệng hỏi, hắn đối với chiến tranh cũng không có hứng thú quá lớn, nếu như không có ngoài ý muốn, Hồng Mông Ma Giáo xác định vững chắc sẽ bị tiêu diệt, hắn đối với kết cục nhất định tự nhiên không quan tâm.

Chính Hoa Tà Phật vẫn duy trì thần sắc hưởng thụ như cũ, cười nói:

- Có trọng yếu không? Chúng ta theo như nhu cầu!

- Đọa Lạc truy cầu trật tự mới, ngươi thì sao?

Chu Ma đại đế hỏi, từ khi Chính Hoa Tà Phật phục sinh hắn, hắn liền nhìn không thấu Chính Hoa Tà Phật

Gia hỏa này so với sư tôn của hắn, hoàn toàn tương phản, Đấu Chiến Thắng Phật chính khí lẫm nhiên, gia hỏa này lại tà dị khó dò.

- Ta? Theo đuổi đồ vật rất đơn giản, chỉ bất quá không thể nói cho ngươi.

Chính Hoa Tà Phật quay đầu nhìn Chu Ma đại đế cười nói, chỉ là nụ cười của hắn lộ ra thâm trầm, cho người ta một loại cảm giác không có hảo ý

Chu Ma đại đế không nói gì thêm, phảng phất như tin Chính Hoa Tà Phật

Lúc này, một cỗ khí tức khủng bố từ hậu phương của Hồng đại quân Mông Ma Giáo truyền đến, tứ ngược toàn bộ tinh không.

Chính là Trường Vô Danh!

- Ta sáng tạo Hồng Mông Ma Giáo vạn ức năm, trước kia yếu ớt, hiện tại cường đại, làm sao có thể để cho các ngươi chà đạp!

Thanh âm của Trường Vô Danh vang lên, như một liều thuốc trợ tim, để các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo lập tức phấn chấn

Lực ngưng tụ của Hồng Mông Ma Giáo ở Nam Hồng Mông, là gần với Thần Tướng minh, Thần Tướng minh ít người, so sánh với Hồng Mông Ma Giáo, nội tình kém xa.

- Chỉ bằng ngươi?

Chính Hoa Tà Phật cười nhạo, cho rằng Trường Vô Danh choáng váng.

- Lại thêm ta thì sao?

Một âm thanh bá khí đi theo vang lên, từ một phương hướng khác truyền đến, đồng thời còn mang theo rất nhiều tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc

Xa Hoàng cùng Thần Tướng minh đuổi tới!

Nam Hồng Mông vốn là địa bàn Thần Tướng minh cùng Hồng Mông Ma Giáo tranh phong, xuất hiện địch nhân càng thêm cường đại, bọn hắn tự nhiên phải liên thủ, nếu không không phải đối thủ của đám người Đọa Lạc.

Trước mắt cùng Hồng Mông Ma Giáo đối kháng là quân đội của Chu Ma đại đế, Chu Ma đại đế sống vô số năm, tín đồ rất nhiều, sau khi phục sinh, đăng cao nhất hô, vô số cường giả ma đạo đều sẽ chen chúc tới, tạo thành quân đoàn siêu cấp, dễ như trở bàn tay.

- Có ý tứ, vừa vặn một mẻ hốt gọn.

Chu Ma đại đế ở sau lưng Chính Hoa Tà Phật cười nói, hoàn toàn không có để Thần Tướng minh vào mắt

Chỉ thấy sâu trong tinh không, hai tay Xa Hoàng tự nhiên rủ xuống, cao tốc phi hành, phía dưới đi theo mấy chục ngàn sinh linh Thần Tướng minh, từng cái khí tức cường đại, tức giận nhìn qua phía trước

So với Hồng Mông Ma Giáo, bọn hắn càng hận Chu Ma đại đế hơn

Chu Ma đại đế đi vào Nam Hồng Mông, dẫn đầu tiến công chính là Thần Tướng minh bọn hắn, để bọn hắn hao tổn rất nhiều đồng bạn

Trường Vô Danh mang theo các trưởng lão như Ma Cảnh Thương cấp tốc giết vào chiến trường, Chu Ma đại đế cấp tốc phóng tới Trường Vô Danh.

Chính Hoa Tà Phật thì mang theo Hư Không Ma bay về phía Thần Tướng minh.

- Xa Hoàng, ngươi rất mạnh, nhưng ngươi cũng rất ngu.

Chính Hoa Tà Phật lạnh lùng nói, cho dù thứ tự của Xa Hoàng ở trên Thành Thần bảng cao hơn hắn, hắn cũng không sợ hãi chút nào, thậm chí có loại thái độ khinh miệt

Xa Hoàng như một đạo lưu tinh, lướt qua chiến trường mênh mông, thẳng hướng Chính Hoa Tà Phật

Hư Không Ma bị khí tức không chút kiêng kỵ của Xa Hoàng chọc giận, nhìn Xa Hoàng điên cuồng gào thét, khàn cả giọng

Một chùm sáng màu đen từ trong miệng Hư Không Ma phun ra, đường kính đạt tới vạn mét, tuy ở trong chiến trường không tính to lớn, nhưng lực phá hoại cực mạnh, sinh linh ở dọc đường, vô luận địch nhân hay đồng bạn, tất cả đều bị đánh cho tan tành mây khói, trong chớp mắt liền cướp đến trước mặt Xa Hoàng

Oanh...

Tay trái của Xa Hoàng vỗ xuống, trực tiếp đập tan chùm sáng màu đen, vô cùng cường thế

------oOo------

Chương 2341: Thế lực thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chính Hoa! Hôm nay là tử kỳ của ngươi!

Xa Hoàng gắt gao nhìn chằm chằm Chính Hoa Tà Phật, gằn từng chữ nói, sát khí bành trướng.

Hai tay Chính Hoa Tà Phật nâng lên, hai mươi bốn cái mộc quan đồng thời mở ra, ngay sau đó lần lượt từng bóng người bay ra, đây là Phật La hắn mới chế tạo, thuần một sắc Tạo Hóa Thái Hư Tôn.

- Muốn giết ta? Ngươi nằm mộng đi! Hồng Mông không được, Hỗn Độn không được, ngươi càng không được!

Chính Hoa Tà Phật khinh miệt cười nói, ngay sau đó 24 tôn Phật La giết ra, hắn lại giẫm chân một cái, thả người bay về phía Xa Hoàng, dẫm đến Hư Không Ma khàn giọng gào thét.

Đại chiến triệt để bạo phát.

Một bên khác.

Ba người Tần Quân lại bị cường giả ngăn lại, chính là cường giả trên Thành Thần bảng, xếp hạng hơn bảy trăm, tên là Thái Hưng Giang, bị Đế Giang hai chiêu đánh cho chỉ còn lại có nguyên thần

Sau khi tra hỏi, Tần Quân biết được Thái Hưng Giang đồng dạng là từ thế lực thần bí lấy được tin tức, thế lực kia nói láo Thiên Đế thụ thương.

- Tới khiêu chiến trẫm đều thất bại, các ngươi còn tới?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, hắn cũng hoài nghi những cường giả Thành Thần bảng này là làm sao lăn lộn đến hôm nay.

Thái Hưng Giang ở trạng thái nguyên thần bất đắc dĩ nói:

- Ngài dụ hoặc quá lớn.

Cường giả Thành Thần bảng ai không phải hành tung quỷ bí, duy chỉ có Thiên Đế có thể để bọn hắn nhận được tin tức, hơn nữa còn hư hư thực thực trọng thương, luôn có người sẽ tim đập thình thịch

- Van cầu ngài buông tha ta, ta chỉ là muốn khiêu chiến, không có ác ý.

Thái Hưng Giang cười khổ.

Tần Quân có thể nhìn trộm tâm lý của hắn, biết được hắn cũng không nói dối, nhưng việc này cũng không thể bỏ qua như vậy

- Ngươi có biện pháp liên hệ thế lực kia không?

Tần Quân hỏi, lúc trước người tìm tới khiêu chiến đều không có phương pháp liên hệ thế lực thần bí, đều là ngẫu nhiên biết được.

Lần này, hắn đồng dạng không có hi vọng, chỉ là thử một chút.

- Không biết, bất quá ta biết ai có quan hệ cùng thế lực đó!

Thái Hưng Giang vội vàng trả lời.

- Nói!

Tần Quân trầm giọng.

Thái Hưng Giang phun ra một cái tên, để sắc mặt Tần Quân trong nháy mắt băng lãnh, ngay cả Cụ Lưu Tôn cũng trừng to mắt.

Đế Giang hừ lạnh một tiếng, nói:

- Bệ Hạ, bạch nhãn lang một mực ở bên người a.

- Ngươi đi đi.

Tần Quân mặt không thay đổi nói, Thái Hưng Giang vội vàng rời đi.

Cụ Lưu Tôn thì thào nói:

- Không có khả năng, hắn không có khả năng phản bội Bệ Hạ!

Đế Giang hừ nói:

- Người sắp chết, lời nói cũng thiện, hắn không cần thiết gạt chúng ta.

Tần Quân nhẹ nhàng dậm chân, ra hiệu Đại Đế Tà Lang tiếp tục đi tới.

- Trước giải quyết đám người Đọa Lạc lại nói.

Thanh âm của Tần Quân bình thản, Đế Giang cùng Cụ Lưu Tôn vội vàng đuổi theo

Tiến vào Cổ Thánh Đế Đạo, bọn hắn đã gặp được ba đợt khiêu chiến, Thái

Hưng Giang còn tốt, chỉ là đơn độc hành động, hai đợt trước trận thế cực lớn, đáng tiếc đều là pháo hôi, tất cả đều hình thần câu diệt

Đoàn người cấp tốc bay về phía chiến trường.

Tần Quân đứng ở trên đầu Đại Đế Tà Lang, cảm thụ được gió mạnh nhào tới trước mặt, ánh mắt hắn lấp lóe.

- Mặc kệ ngươi đến cùng là ai, có mục đích gì, trẫm sẽ để cho ngươi hối hận.

Đế Giang ở bên cạnh cũng mặt lạnh lấy, Cụ Lưu Tôn vẫn còn trong hoảng hốt.

------oOo------

Chương 2342: Lực lượng vượt qua cực hạn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh

Chu Ma đại đế hóa thành một đoàn Ma khí điên cuồng đập đến Trường Vô Danh, chấn động đến Hồng Mông nguyên khí hóa thành từng trường long dài nghìn vạn dặm vặn vẹo, quấy đến vô số sinh linh như lá khô phiêu động

Trường Vô Danh vung quyền, pháp lực hóa thành lồng ánh sáng, bao vây lấy nhục thể của hắn, để Chu Ma đại đế không cách nào làm bị thương.

Hai người ở trên Thành Thần bảng thứ tự liền nhau, Chu Ma đại đế thứ mười tám, hắn thứ mười chín, nói rõ tu vi hai người chênh lệch không lớn.

Trong mắt Trường Vô Danh thoáng hiện hung quang, song quyền đột nhiên oanh ra, vừa vặn Chu Ma đại đế cũng đang đánh tới.

Một quyền này, tuyệt đại bá khí!

Trực tiếp oanh Chu Ma đại đế bay ra ma khí, bay ra ngoài mấy chục tỉ

dặm, tan biến ở sâu trong tinh không.

- Gia hỏa giấu đầu lộ đuôi rốt cục lộ ra rồi!

- Ta dùng quả đấm của ta nói cho ngươi biết, thời đại thuộc về ngươi đã qua!

Trường Vô Danh hét giận dữ nói, thỏa thích phát tiết oán khí của mình, Đọa Lạc, Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật liên thủ cho hắn áp lực thật sự là quá lớn.

Tiếng hú của hắn cũng làm cho các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo vô cùng phấn chấn.

Đây chính là Giáo Chủ của bọn họ!

Cự phách số một của Nam Hồng Mông!

Rống...

Đúng lúc này, chỗ Chu Ma đại đế biến mất truyền đến tiếng gầm gừ phẫn nộ bạo lệ, so với Hư Không Ma còn kinh khủng hơn

Trường Vô Danh động dung, thì thào nói:

- Chẳng lẽ là…

Huyền Ngạ Nộ Thú!

Danh xưng Chí Tà mạnh nhất trong truyền thuyết!

Một cỗ gió tanh kinh khủng cuốn tới, để toàn bộ sinh linh trong chiến trường sợ hãi.

Chỉ thấy Chu Ma đại đế đáp lấy một hung thú tựa như Cự Hạt bay tới, Cự Hạt này toàn thân đen bóng, mọc ra vô gai nhọn, như một tòa đại lục, Chu Ma đại đế ở trên đầu nó, còn không lớn bằng một cọng lông, gai độc vô cùng bén nhọn.

Huyền Ngạ Nộ Thú, chỉ là bề ngoài cũng đủ để cho người nghe tin đã sợ

mất mật!

Hai tay áo của Chu Ma đại đế cổ động, ma phong ầm ầm, cuồng tiếu nói:

- Thời đại của Bổn Tọa mới bắt đầu!

Sắc mặt của Trường Vô Danh vô cùng khó coi.

Một bên khác, Xa Hoàng cùng Chính Hoa Tà Phật, Hư Không Ma lâm vào trong ác chiến, Chính Hoa Tà Phật triệt để thể hiện ra thực lực, cho dù đối mặt Tổ Vu, thế công vẫn cường đại, Phật La càng giống như quỷ mị vây quanh chiến trường.

Hư Không Ma cảm nhận được Huyền Ngạ Nộ Thú xuất hiện, trở nên càng thêm nổi giận, lực chiến đấu vậy mà ẩn ẩn có chút tăng lên.

Lúc này, tinh không bên kia truyền đến tiếng la giết.

Cầm đầu là một trung niên, khí chất nho nhã, chính là Nho Giáo Giáo Chủ Khổng Tử, đi theo phía sau mấy chục vạn đệ tử Nho Giáo.

Nho Giáo ở Nam Hồng Mông tuy tính không được thế lực nhất lưu, nhưng nhân mạch cực lớn, có thật nhiều thế lực làm chỗ dựa.

Tu vi của Khổng Tử không đủ, tự nhiên không gia nhập đại chiến trường

- Nam Hồng Mông loạn, tu sĩ chúng ta há có thể ngồi nhìn mặc kệ?

Khổng Tử ủng hộ các đệ tử Nho Giáo, mang bọn hắn đi tới, rất nhanh liền giết vào trong chiến trường.

Chiến tranh càng ngày càng nghiêm trọng.

Trước khi chiến lực mạnh nhất của song phương phân ra thắng bại, đại chiến rất khó kết thúc, bởi vì số lượng sinh linh tham chiến thật sự là quá nhiều, còn có sinh linh liên tục không ngừng từ Hồng Mông đến đây trợ giúp.

Tại chỗ rất xa.

Khánh Đế cùng Khánh Thần Thị của mình lơ lửng giữa không trung, ngóng nhìn chiến tranh.

- Chủ Công, ngài cho rằng phương nào sẽ chiến thắng?

Một tên Tạo Hóa Thái Hư Tôn cười hỏi, không chỉ hắn, Khánh Thần Thị còn lại đều mang nụ cười.

Tâm tình tọa sơn quan hổ đấu, đại bộ phận thời điểm đều rất mỹ diệu.

Ánh mắt của Khánh Đế yên tĩnh nói:

- Nhân vật mang tính then chốt của cuộc chiến tranh này còn không có đăng tràng đâu.

Nghe vậy, đám Khánh Thần Thị suy nghĩ sâu xa.

Chu Ma đại đế cùng Chính Hoa Tà Phật còn có thể dựa vào Đọa Lạc, như vậy Hồng Mông Ma Giáo thì sao?

------oOo------

Chương 2343: Lực lượng vượt qua cực hạn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chẳng lẽ là…

Bọn hắn lập tức động dung, đều nghĩ đến một cái tên, một cái tên để bọn hắn run nhè nhẹ.

Đúng lúc này, một tiếng hét phẫn nộ truyền đến.

- Đệ đệ chớ hoảng sợ! Huynh trưởng đến rồi!

Tiếng gầm gừ của Đế Giang rung động tinh không, để toàn bộ sinh linh trong chiến trường sợ hãi!

Hắn ở trên Thành Thần bảng xếp hạng thứ mười một, toàn bộ chiến

trường, không có một sinh linh thứ tự cao hơn hắn!

Chỉ thấy một thân ảnh vạn trượng hoành hành vô kỵ giết vào chiến trường, từng sinh linh bị hắn đâm đến hình thần câu diệt, cường thế tới cực điểm, như hồng lưu rửa sạch chiến trường.

Xa Hoàng đang cùng Chính Hoa Tà Phật giao chiến đột nhiên quay đầu, mặt mũi tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Thập Nhị Tổ Vu, cho dù cách kiếp trước kiếp này, phần tình nghĩa kia cũng một mực bảo tồn, không giảm mảy may.

- Đó là…

Chính Hoa Tà Phật động dung, lúc trước đi Đại Tần thiên đình, hắn từng cảm thụ qua khí tức của Đế Giang, nhưng còn lâu mới cường đại như bây giờ.

Hắn còn không biết Đế Giang là Thần Tướng của Đại Tần thiên đình, bởi vì tên tuổi của Đế Giang giới hạn ở Cổ Thánh Đế Đạo

Đế Giang trời sinh tinh thông Không Gian Thần Thông, thân hình thoắt một cái, đột nhiên đi vào trước mặt Chính Hoa Tà Phật, đấm ra một quyền, muốn đánh nát Hồng Mông

Chính Hoa Tà Phật dọa đến sắc mặt đại biến, vội vàng né tránh, nhưng đám Phật La của hắn không có may mắn như vậy

Oanh...

Quyền phong chấn không gian chung quanh giãy dụa kịch liệt, đám Phật La trong nháy mắt hóa thành tro bụi

Chính Hoa Tà Phật không kịp hoàn toàn thoát thân, bị quyền phong đâm đến thổ huyết bay ngược.

Đế Giang là Đại Diễn Thần linh cảnh Lục Biến sao mà cường đại, huống chi trong lòng hắn còn giấu phẫn nộ.

- Thật mạnh!

Xa Hoàng âm thầm kinh hãi, tuy sớm biết Đế Giang đã mạnh lên, nhưng không nghĩ tới mạnh như vậy.

Phương xa Trường Vô Danh cùng Chu Ma đại đế cũng chú ý tới Đế Giang đến.

- Đó là ai?

Trường Vô Danh vừa kinh vừa vui, người mạnh như thế, tuyệt đối có thể phá vỡ cục diện bế tắc.

Đế Giang giận truy Chính Hoa Tà Phật, căn bản không cho Chính Hoa Tà Phật cơ hội chạy trốn, trực tiếp xê dịch đến trước mặt, đại thủ đè xuống, đập vào đầu Chính Hoa Tà Phật, chấn động đến cổ của Chính Hoa Tà Phật vỡ nát, thất khiếu phun huyết, thân hình như mũi tên xé rách không gian rơi xuống

Xa Hoàng từ trong vui mừng ngắn ngủi lấy lại tinh thần, hai tay vội vàng đẩy về phía Chính Hoa Tà Phật, một ngọn núi khổng lồ trống rỗng xuất hiện, giơ Chính Hoa Tà Phật lên.

Phanh...

Đế Giang như Thiên Khiển nện xuống, đùi phải đập ầm ầm ở trên bụng Chính Hoa Tà Phật, để hắn phù một tiếng, phun máu tươi tung toé, thậm chí xen lẫn nội tạng.

Cái va chạm này, mạnh như Chính Hoa Tà Phật cũng mất đi ý thức ngắn ngủi.

Lực lượng của Đế Giang thật sự là quá kinh khủng, nhất là ở dưới cơn thịnh nộ, đổi lại những sinh linh khác, ngay cả linh hồn cũng sẽ bị đâm đến bạo tán.

Cường đại đến cực điểm!

Toàn bộ sinh linh một bên chiến đấu, một bên trừng to mắt.

Khánh Đế cùng Khánh Thần Thị của hắn cũng mặt mũi tràn đầy mồ hôi

lạnh, thân thể run rẩy.

- Làm sao có thể, loại lực lượng này…

Chu Ma đại đế cùng Trường Vô Danh kéo dài khoảng cách, ánh mắt nhìn chằm chặp Đế Giang.

- Thật mạnh.

Khổng Tử cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh, lẩm bẩm.

Thập Nhị Tổ Vu đứng đầu, uy chấn chiến trường!

Sâu trong tinh không.

- Đế Giang thật mạnh.

Cụ Lưu Tôn đứng ở trên đỉnh đầu Đại Đế Tà Lang, run giọng nói, nói xong còn nuốt một ngụm nước bọt.

Bên cạnh Tần Quân mặt mỉm cười, một chút cũng không kinh ngạc.

- Đây chính là ái tướng của trẫm, đừng nói Chính Hoa Tà Phật, cho dù là Đọa Lạc tự mình đến, cũng có thể đánh một trận!

Tần Quân kiêu ngạo cười nói, Đại Tần thiên đình ở trong rất nhiều lần đại chiến, đều có thân ảnh của Đế Giang, Đế Giang chưa bao giờ để hắn thất vọng qua.

------oOo------

Chương 2344: Nghiền ép (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Muốn chết! Ngươi là ai?

Chu Ma đại đế nhìn chằm chằm Đế Giang, tức giận hỏi, Đế Giang cường đại để hắn vì sợ mà tâm rung động, mới ra trận liền để Chính Hoa Tà Phật

quỳ, cho dù là hắn cũng tim đập loạn.

Thật sự là quá cường thế!

Đế Giang nắm lấy đầu của Chính Hoa Tà Phật, ngạo nghễ mà đừng, cao giọng nói:

- Ta chính là Đại Tần thiên đình, thủ hạ của Thiên Đế, Đế Giang!

Lời vừa nói ra, toàn bộ chiến trường sôi trào, tên Đế Giang từ khi nhập Thành Thần bảng, sao mà vang dội?

Hắn lại là thủ hạ của Thiên Đế?

- Đế Giang? Thành Thần bảng thứ mười một… Đế Giang?

- Trách không được cường thế như vậy! Xong .

- Quá tốt rồi, Đế Giang giúp Hồng Mông Ma Giáo bọn ta! Chúng ta tất thắng!

- Chẳng phải là nói Thiên Đế cũng đến?

- Ha ha ha, Chu Ma đại đế cùng Chính Hoa Tà Phật hẳn phải chết a!

Hồng Mông Ma Giáo trong nháy mắt hưng phấn vỡ tổ, như thu hoạch được cây cỏ cứu mạng.

Trái lại Ma đồ của Chu Ma đại đế thì sợ hãi, nếu như Thiên Đế cũng tới, bọn hắn tuyệt đối xong đời!

Có thể hàng phục Đế Giang, nói rõ Thiên Đế càng mạnh!

Chu Ma đại đế động dung, trong lòng giận dữ, tại sao lại là Thiên Đế?

Lần trước Lăng Đế phong đại chiến, bọn hắn nguyên bản định bắt Cực Đế, đáng tiếc bị Thiên Đế ngăn chặn, lần này lại gặp phải Thiên Đế nhúng tay, Chu Ma đại đế có loại kích động muốn nhảy lên.

Lúc này, Đế Giang dẫn theo Chính Hoa Tà Phật đánh tới Chu Ma đại đế

Đế Giang không có lập tức chấm dứt Chính Hoa Tà Phật, ngày đó Chính Hoa Tà Phật cùng Đọa Lạc tập kích Đại Tần thiên đình sỉ nhục để hắn ghi nhớ, cho nên hắn không muốn để cho Chính Hoa Tà Phật chết quá dễ dàng

Nhìn thấy Đế Giang đánh tới, Chu Ma đại đế giẫm lên Huyền Ngạ Nộ Thú đánh tới.

Thân là một trong mấy Đại Đế sớm nhất, con Ma thứ nhất chân chính, Chu Ma đại đế sao có thể e ngại Đế Giang?

Ngay cả Hồng Mông Thần linh, hắn cũng dám chiến!

Huyền Ngạ Nộ Thú gầm thét, phun ra nọc độc tựa như đại dương mênh mông, bao phủ về phía Đế Giang, đáng tiếc Đế Giang không thèm để ý chút nào, thân hình đột nhiên cất cao, đồng thời nắm Chính Hoa Tà Phật ở trong tay, tay phải đẩy về phía trước, cuồng phong khủng bố đẩy nọc độc trở về

Chu Ma đại đế cũng không dám đón đỡ nọc độc của Huyền Ngạ Nộ Thú, vội vàng né tránh

Huyền Ngạ Nộ Thú không có cái ý thức kia, bị nọc độc tưới đến toàn thân bốc lên nhiệt khí, tê minh, để vô số sinh linh nghe mà đau đầu choáng váng

Đế Giang xê dịch không gian, đến trước mặt Chu Ma đại đế, hai mắt trừng một cái, lập tức thi triển Thiết Cát đại đạo, Chu Ma đại đế chỉ cảm thấy không gian chung quanh truyền đến áp bách khó có thể tưởng tượng, lúc này hắn hóa thành một đoàn Ma khí.

Binh...

Không gian bỗng nhiên phá nát, Chu Ma đại đế biến thành Ma khí đi theo bị chen tán, tiêu tán ở ác phương hướng khác nhau

Xa Hoàng cũng đánh tới, Trường Vô Danh cũng lấy lại tinh thần, hai người cùng Đế Giang liên thủ đối kháng Chu Ma đại đế

- Hắn thật mạnh.

Ma Cảnh Thương trừng to mắt, nhìn chằm chằm vào Đế Giang, tuy hắn cũng mắt thấy Đế Giang ở trên Thành Thần bảng quấy lên phong vân, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới mạnh như thế

Tựa hồ Chính Hoa Tà Phật, Chu Ma đại đế ở trước mặt hắn căn bản không đáng chú ý.

- Đế Giang! Từ giờ trở đi, Bổn Tọa cùng ngươi không chết không thôi!

Tiếng gầm gừ của Chu Ma đại đế vang lên, Ma khí tiêu tán trong tinh không cấp tốc ngưng tụ, một lần nữa biến thành bộ dáng của Chu Ma đại đế .

Một bên khác…

Tần Quân cùng Cụ Lưu Tôn đứng ở trên đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang, Cụ Lưu Tôn hưng phấn cười nói:

- Xem ra trận chiến này thành kết cục đã định!

Đế Giang cường đại vượt qua tưởng tượng của hắn, thật sự là quá bưu hãn!

- Đọa Lạc còn chưa tới đâu.

Tần Quân nhẹ nhàng nói, hắn chưa từng coi Chính Hoa Tà Phật, Chu Ma đại đế là đối thủ, bởi vì bọn hắn không đủ tư cách.

------oOo------

Chương 2345: Nghiền ép (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên trái Tần Quân, chính là Lý Họa Hồn.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, hỏi:

- Sao ngươi lại tới đây?

- Đại Tần thiên đình quá nhàm chán, ta muốn đi theo ngươi.

Lý Họa Hồn trả lời, vẫn là thần thái không có tình cảm chút nào.

Khóe môi của Tần Quân vểnh lên, không có nhiều lời.

Có Lý Họa Hồn, cho dù Đọa Lạc trở về, cũng không cải biến được kết quả.

Lúc này, Chu Ma đại đế lần nữa cùng Đế Giang, Xa Hoàng, Trường Vô Danh đại chiến, không chút huyền niệm, bị nghiền ép, chỉ có thể phòng ngự tránh né, hoàn toàn không chống đỡ được.

Lực lượng thân thể của Đế Giang cùng Xa Hoàng đã lớn đến cực hạn, Trường Vô Danh lại am hiểu Pháp Thuật Thần Thông, phối hợp lại, thiên y vô phùng, Chu Ma đại đế cùng Huyền Ngạ Nộ Thú chỉ có thể bị hành hung.

Một màn này, để sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo phảng phất như điên cuồng, sĩ khí đại chấn, ý chí chiến đấu sục sôi.

Trái lại đám Ma đồ của Chu Ma đại đế thấy tín ngưỡng bị hành hung, không khỏi sợ hãi.

Cứ theo đà này, bọn hắn chắc chắn thất bại!

Mà bại thì nhất định phải chết!

Ngay cả cơ hội siêu sinh cũng không có!

Phanh...

Chu Ma đại đế cùng Đế Giang song quyền chạm nhau, Hồng Mông nguyên khí chấn động, phạm vi trăm ức dặm không người dám tới gần

Xa Hoàng từ phía sau đạp tới một cước, mang theo lực lượng hủy diệt hết thảy rơi vào trên lưng Chu Ma đại đế, phù một tiếng, Chu Ma đại đế phun máu, tay phải của Trường Vô Danh cách không đánh tới, pháp lực của Đại

Diễn Thần linh trong lúc vô hình đụng vào Chu Ma đại đế, gân cốt chấn động đến đứt từng khúc, bay rớt ra ngoài.

Cơ hội tốt!

Ánh mắt cuối cùng Đế Giang, Xa Hoàng, Trường Vô Danh đồng thời bắn ra sát cơ, ba người lấy tốc độ siêu việt hết thảy tiến công Chu Ma đại đế, khiến cho các sinh linh không cách nào bắt được thân ảnh của bọn hắn, chỉ có thể nhìn thấy Chu Ma đại đế như đống cát, thân thể điên cuồng vặn vẹo, tiếng gãy xương không dứt lọt vào tai, vô cùng thê thảm.

- Chúng ta muốn thắng!

- Ha ha ha! Chu Ma đại đế cũng có hôm nay!

- Không hổ là Đế Giang, quá mạnh!

- Hoàn toàn là lấy sức một mình thay đổi chiến trường a!

- Đế Giang cũng mạnh như thế lớn, chủ công của hắn Thiên Đế lại mạnh cỡ nào?

Các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo một bên chiến đấu, một bên hưng phấn giao lưu, theo Chu Ma đại đế lâm vào hạ phong tuyệt đối, quân địch đều sợ hãi tuyệt vọng, chiến lực hạ xuống trên diện rộng, để các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo đều dễ dàng hơn.

Khánh Đế cũng bắt đầu trầm mặc, nguyên lai tưởng rằng là một trận ác chiến, không nghĩ tới Đế Giang mạnh như thế.

Đám Khánh Thần Thị ở sau lưng đều đang run rẩy, nếu bọn họ đối đầu Đế Giang, đều tự giác hẳn phải chết không nghi ngờ.

- A a a a...

Đúng lúc này, tiếng gào thét của Chính Hoa Tà Phật vang lên, chỉ thấy hắn cấp tốc từ trong tay Đế Giang đào thoát, cho dù toàn thân gãy xương, không thành hình người, khí tức của hắn vẫn rất cường đại

Hai mươi bốn cái mộc quan từ phương hướng khác nhau bay tới, chui vào

trong cơ thể hắn

- Hừ!

Đế Giang hừ lạnh một tiếng, hai chân đá vào trên thân Chu Ma đại đế, dùng lực đạp một cái, thân hình xê dịch tới đỉnh đầu của Chí Chính hoa Tà Phật, lại một quyền nện xuống, trực tiếp nện đầu của Chính Hoa Tà Phật lún vào trong cơ thể, vô cùng hung tàn

Máu tươi bão táp, Chính Hoa Tà Phật lần nữa rớt xuống.

Lần này, hắn bỗng nhiên bắn ra cường quang, thân hình ổn trên không trung.

- Lớn mật!

Một tiếng quát phẫn nộ mà tràn ngập sát ý truyền đến, dẫn đến vô số sinh linh quay đầu nhìn lại, bao quát Đế Giang, Xa Hoàng, Trường Vô Danh.

Khánh Đế cùng Khánh Thần Thị cũng đi theo quay đầu nhìn lại.

Đọa Lạc!

Chỉ thấy sâu trong tinh không xuất hiện một thân ảnh màu đen vô cùng vĩ ngạn, phảng phất như muốn đánh xuyên Hồng Mông tinh không, vô luận là ai, ở trước mặt hắn đều sẽ cảm giác hoảng sợ, luồng sát khí này cho dù là Đại Diễn Thần linh cũng cảm giác không được tự nhiên.

------oOo------

Chương 2346: Lý Họa Hồn chiến Đọa Lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có Bổn Tọa ở đây! Ai dám tiếp tục thương tổn bọn hắn!

Thanh âm của Đọa Lạc vang lên, như Cửu U Hàn Phong, đánh vào trong lòng các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo, để bọn hắn sợ hãi, linh hồn run rẩy.

Đế Giang cười khẩy, cúi người đánh tới Chính Hoa Tà Phật.

Giờ phút này, Chính Hoa Tà Phật bị cường quang bao vây, cũng không có chú ý tới Đế Giang vọt tới.

- Ngươi dám!

Đọa Lạc giận dữ, một đạo hắc ảnh chạy nhanh đến, tốc độ còn nhanh hơn Đế Giang!

Oanh một tiếng!

Hắc ảnh cùng Đế Giang đụng vào nhau, điên cuồng xé nát công kích của Đế Giang, thế không thể đỡ!

Nhưng cái cho Đọa Lạc thời gian, Chính Hoa Tà Phật bị Đọa Lạc hấp xả đi qua.

Mắt thấy Chính Hoa Tà Phật bị Đọa Lạc cứu đi, Đế Giang diện mục dữ tợn, tức giận đến cực điểm.

Ngay một khắc này, trong Hồng Mông tinh không hết thảy đều đình trệ xuống, ngay cả Hồng Mông nguyên khí kịch liệt nhấp nhô cũng dừng lại, vô cùng quỷ dị.

Một bóng người không ngừng xê dịch mà đến, xuyên qua không gian, đi vào trước mặt Chính Hoa Tà Phật, duỗi bàn tay, hút Chính Hoa Tà Phật vào trong tay áo, đồng thời đánh xơ xác pháp lực của Đọa Lạc

Thời gian khôi phục, hết thảy như trước!

Tần Quân đứng trên chiến trường, ở các sinh linh xem ra, hắn phảng phất như trống rỗng xuất hiện, lấy đi Chính Hoa Tà Phật

- Thật nhanh, mới vừa rồi là lực lượng thời gian?

Đế Giang âm thầm kinh hãi, đối với Tần Quân càng thêm kính nể

Vô số ánh mắt đồng loạt rơi vào trên người Tần Quân, Ma Cảnh Thương

kích động nói:

- Sư tôn!

- Là Bệ Hạ!

Khổng Tử cũng kinh hỉ, lúc trước Nho Giáo liền từng truyền tin cho Đại Tần thiên đình, cáo tri Đại Tần thiên đình Khổng Tử đang bế quan, cũng không hiểu biết, nếu không có đại chiến bạo phát, hắn còn phải tiếp tục bế quan.

- Hắn vẫn là tới…

Khánh Đế nhìn thân ảnh của Tần Quân, thì thào nói, song quyền nắm chắc thành quyền.

Mới đầu, hắn là lấy tư thái người bề trên thưởng thức Tần Quân, hiện nay, hắn không thể không ngưỡng vọng, loại tư vị này rất khó chịu.

- Thiên Đế! Ngươi lại muốn ngăn trở Bổn Tọa?

Đọa Lạc nhìn chằm chằm Tần Quân, trầm giọng hỏi, Lăng Đế phong đại chiến, hắn bỏ mặc Tần Quân cứu Cực Đế đi, lúc bắt Hư Không Ma, hắn cũng tận lực không có phá hư Đại Tần thiên đình, nhưng Tần Quân lần nữa trêu chọc hắn, để sự kiên nhẫn của hắn triệt để bị ma diệt.

Tần Quân vung tay áo nói:

- Không phải ngăn cản, là tính sổ sách! Hôm nay ngươi cũng đừng hòng rời đi!

Bá khí!

Cho dù là đối mặt Đọa Lạc xếp thứ chín trên Thành Thần bảng, vẫn bá đạo như cũ!

Toàn bộ chiến trường đi theo sôi trào lên.

- Thiên Đế! Hắn đúng là Thiên Đế?

- Thật uy vũ a! Truyền ngôn là thật!

- Đọa Lạc cùng Thiên Đế ai mạnh? Trên Thành Thần bảng, thứ tự của Đọa Lạc cao hơn a!

- Nam Hồng Mông có Thiên Đế, thì sợ gì Đọa Lạc, Chu Ma đại đế?

- Đọa Lạc mạnh hơn, cũng đấu không lại Thiên Đế, Đế Giang, Xa Hoàng, Trường Vô Danh liên thủ?

Các sinh linh nghị luận, nhóm Ma đồ của Chu Ma đại đế càng bị dọa đến chạy ra bốn phía, không còn dám chiến

- Thiên Đế…

Chu Ma đại đế máu me đầy mặt nghiến răng nghiến lợi, nếu không có Tần Quân cùng Đọa Lạc xuất hiện, hắn còn bị ba người Đế Giang bao vây, ngay cả cơ hội thở cũng không có.

Oanh! Oanh! Oanh.

Vô số xúc tu màu đen từ phương hướng của Đọa Lạc đánh tới, chừng hơn trăm triệu, không kiêng nể gì cả, ven đường đâm chết từng sinh linh, phảng phất như muốn cọ rửa toàn bộ Hồng Mông tinh không, cực kỳ tráng quan.

Tần Quân mặt không biểu tình, Đế Giang bỗng nhiên che ở trước người hắn, tuy Tần Quân biểu hiện thực lực rất mạnh, nhưng hắn ở chỗ này, liền không thể để Tần Quân tự mình xuất thủ!

Nhưng mà một giây sau, lại một bóng người xuất hiện, ngăn ở trước mặt Đế Giang.

Chính là Lý Họa Hồn!

Nhìn qua bóng lưng của Lý Họa Hồn, Đế Giang động dung.

Lý Họa Hồn không có nhiều lời, trực tiếp oanh ra một quyền, một cỗ uy áp khó mà hình dung tứ ngược ra, cường thế vô song, tất cả xúc tu màu đen đều bị đánh nát, hình thành một cảnh tượng tráng lệ, nổ tung nhấc lên

cuồng phong tứ ngược mấy chục ngàn ức dặm, vô số sinh linh bị cuốn bay loạn.

------oOo------

Chương 2347: Lý Họa Hồn chiến Đọa Lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một quyền oai, khủng bố như vậy!

Đế Giang há to mồm, Xa Hoàng, Trường Vô Danh, Chu Ma đại đế… bị dọa sợ, ngay cả Khánh Đế cũng không cách nào cố giả bộ trấn định.

Lý Họa Hồn lắc lắc tay trái, nhìn chằm chằm thân ảnh vĩ ngạn của Đọa Lạc, nói:

- Thực lực ngươi cũng không tệ lắm, đáng giá ta chiến một trận.

- Ngươi là ai?

Con mắt dữ tợn của Đọa Lạc nhìn chằm chằm Lý Họa Hồn, lạnh giọng hỏi

- Lý Họa Hồn.

Thanh âm nhẹ nhàng của Lý Họa Hồn vang vọng toàn bộ Hồng Mông tinh không, để những sinh linh vừa ổn định thân hình kia lập tức hô hấp dồn dập, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin được.

Thành Thần bảng thứ tám Lý Họa Hồn?

Hắn làm sao có thể xuất hiện ở đây?

Lý Họa Hồn ở trên Thành Thần bảng thứ tự một mực đè ép Đọa Lạc, nhưng không có bao nhiêu người biết chân diện mục của Lý Họa Hồn

Hắn vậy mà xuất hiện ở chiến trường Nam Hồng Mông!

- Lý Họa Hồn, vì sao ngươi ngăn Bổn Tọa?

Đọa Lạc lâm vào trầm mặc ngắn ngủi, trầm giọng hỏi, rõ ràng có chút kiêng kị Lý Họa Hồn.

- Bởi vì hắn là người của trẫm!

Tần Quân mở miệng cười nói, ngạo khí trùng thiên, để chúng sinh động dung.

Lý Họa Hồn cũng là thủ hạ của Thiên Đế?

Cái này… toàn bộ sinh linh đều không cách nào giữ vững bình tĩnh.

Cụ Lưu Tôn ở trên đầu Đại Đế Tà Lang nghẹn họng nhìn trân trối, thì thào nói:

- Hắn lại là Lý Họa Hồn.

- Lý Họa Hồn, tại sao hắn lại là thủ hạ của Thiên Đế, chẳng lẽ…

Khánh Đế tim đập nhanh hơn, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Đọa Lạc giống như cũng bị hù dọa, lâm vào trong trầm mặc, đôi mắt khủng bố kia nheo lại, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Họa Hồn, bắt hắn cho trẫm.

Tần Quân tiếp tục phân phó nói, Đọa Lạc lai lịch sâu xa, hư hư thực thực là Hồng Mông Tà Niệm biến thành, nói không chừng có thể thông qua hắn, hiểu rõ đến Hồng Mông Diễn Hóa, thậm chí tìm tòi nghiên cứu đến các Hồng Mông Thần linh đến cùng kiêng kị cái gì.

- Vâng.

Lý Họa Hồn lên tiếng, cất bước đi về phía Đọa Lạc, một bước mấy chục tỉ dặm, dáng người thiếu niên gầy yếu hiển lộ ra tự tin không sợ thiên hạ thương sinh

- Thật cho rằng Bổn Tọa không địch lại ngươi?

Đọa Lạc hừ lạnh một tiếng, thân ảnh to lớn cấp tốc co vào, cao hai trượng, tà khí quấn quanh, chỉ lộ ra đầu tóc, trên mặt mang theo mặt nạ hắc thiết quỷ dị, nụ cười âm lãnh.

Đây cũng là bản tôn của hắn, cũng là lần đầu tiên hiển lộ.

Chân phải nâng lên, một bước đi vào trước mặt Lý Họa Hồn, tay phải từ trên vỗ xuống, tay của hắn ở thời khắc này, hóa thành đao sắc bén nhất Hồng Mông

Lý Họa Hồn mặt không đổi sắc, tay trái trong nháy mắt bắt lấy cổ tay của Đọa Lạc

- Ừm?

Đọa Lạc kinh ồ một tiếng, còn không kịp ra tay, một cỗ lực lượng vô hình bá đạo đánh tới

Oanh...

Thân hình của Đọa Lạc như lưu tinh, bay ngược vào sâu trong tinh không

Lúc này, Lý Họa Hồn nâng tay phải lên, cách không kéo một cái, hấp xả Đọa Lạc trở về, tay phải lần nữa đánh ra

Đọa Lạc kịp phản ứng, đối chưởng vỗ tới, chấn động đến phạm vi trăm ức dặm hóa thành tro bụi, không gian lấy hình thái mắt trần có thể thấy giãy dụa kịch liệt

Đọa Lạc mang theo mặt nạ, chỉ có thể nhìn thấy hai mắt tràn ngập sát ý

Lý Họa Hồn mặt không biểu tình, trong mắt như u thuỷ, không dao động mảy may.

- Gia hỏa này …

Lý Họa Hồn đạm mạc kích thích đến Đọa Lạc, để trong lồng ngực lên cơn giận dữ.

Oanh một tiếng!

Hai người bắn ra, Đọa Lạc hóa thành tà khí tiêu tán, cơ hồ là đồng thời, hắn đi vào sau lưng Lý Họa Hồn, tay phải hóa đao, cách không chém về phía Lý Họa Hồn.

------oOo------

Chương 2348: Khống chế Huyền Ngạ Nộ Thú (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bành...

Đọa Lạc lần nữa bị đánh bay ra ngoài, cho dù là từ sau lưng Lý Họa Hồn tập kích, cũng không cách nào thành công, Lý Họa Hồn tựa hồ bị một cỗ lực lượng vô hình bảo hộ, lực lượng cực mạnh, cho dù là Đọa Lạc cũng khó có thể chống đỡ

Nhưng Đọa Lạc cũng sẽ không bỏ qua như vậy, trận chiến này hắn không thể trốn, thậm chí không thể bại, bằng không hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Hai siêu cấp cường giả ở mười vị trí đầu của Thành Thần bảng bắt đầu đại chiến, để các sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, nhao nhao lui lại, sợ gặp vạ lây

- Đừng buông tha Chu Ma đại đế.

Tần Quân nhìn đám người Đế Giang phân phó nói, hắn không có tự mình xuất thủ, một là Chu Ma đại đế không xứng, hai là hắn muốn hoàn thành nhiệm vụ Thiên Đế bất bại, phải từ thứ tự trên Thành Thần bảng dần dần hướng lên khiêu chiến

Nghe vậy, lúc này Đế Giang chân đạp Không Gian Thần Thông, thẳng hướng Chu Ma đại đế

Xa Hoàng, Trường Vô Danh cũng kịp phản ứng, nếu như để Chu Ma đại đế đào tẩu, hậu hoạn vô cùng, hơn nữa nếu chém giết Chu Ma đại đế, bọn

hắn ở trên Thành Thần bảng thứ tự đều sẽ đề cao!

Chu Ma đại đế bị dọa đến vội vàng chạy trốn, hắn lại tự phụ cũng hiểu tình hình bây giờ, nếu như Đọa Lạc không thể cấp tốc trấn áp Lý Họa Hồn, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đọa Lạc trấn áp Lý Họa Hồn?

Hiện tại xem ra, hắn không bị Lý Họa Hồn trấn áp coi như may mắn!

Cho nên, giờ khắc này, Chu Ma đại đế đã sinh lòng thoái ý, không muốn ham chiến.

- Muốn chạy trốn?

Tiếng quát khinh miệt của Đế Giang truyền đến, như là lôi đình nổ vang, chấn động đến thần hồn của Chu Ma đại đế có chút choáng váng.

Trường Vô Danh khẽ vẫy, phía trước Chu Ma đại đế trống rỗng xuất hiện một Hoàng Kim Cự Môn cao chục tỷ trượng, bên trên khắc vô số đồ án, vô cùng huyền bí, cửa mở ra, kim quang phổ chiếu, chiếu rọi ở trên thân Chu Ma đại đế, để hắn không thể động đậy.

- Đây là cái gì?

Chu Ma đại đế kêu sợ hãi nói, hắn nỗ lực giãy dụa, nhưng tốc độ vẫn lộ ra quá chậm.

Xa Hoàng ở phía sau hắn, song chưởng đột nhiên chắp ở trước ngực, trong chốc lát, Thiên Lôi Địa Hỏa từ hai bên Chu Ma đại đế đánh tới, trong nháy mắt bao phủ hắn, liệt diễm thiêu đốt, lôi điện giao minh, bao trùm mấy chục tỉ dặm tinh không, đau đớn cực hạn để Chu Ma đại đế tê thanh hét thảm lên.

Đế Giang càng là lấy nhục thân đánh tới, thuộc tính đặc thù Tổ Vu thủ bá để hắn mạnh hơn, chỉ cần bên người có Tổ Vu, thực lực liền có thể tăng trưởng, Tổ Vu càng nhiều, thực lực của hắn càng mạnh.

Phốc...

Chu Ma đại đế bị hắn đụng vào lưng, máu tươi không cầm được phun ra.

Đáng thương đệ nhất Đại Đế, lưu lạc thành bộ dáng thê thảm như thế

Một bên khác, Lý Họa Hồn thể hiện ra tư thái tuyệt cường, để Đọa Lạc không thể làm gì.

Lý Họa Hồn vừa xuất thế không lâu, không biết thần thông, nhưng dựa vào một thân pháp lực vô cùng cường đại, sửng sốt chiến đến Đọa Lạc không đả thương được hắn.

Tần Quân thì đến trước mặt Huyền Ngạ Nộ Thú, tay trái nâng lên, Cực Đạo Viêm Hỏa tràn ra, trong chớp mắt liền bao bọc Huyền Ngạ Nộ Thú, nhiệt độ cao khủng bố thiêu đến Huyền Ngạ Nộ Thú thống khổ gào thét

- Trẫm ngược lại muốn xem xem Bát Đại Chí Tà tập hợp sẽ có hiệu quả gì

Tần Quân híp mắt, thì thào nói, Đọa Lạc, Chính Hoa Tà Phật hưng sư động chúng như vậy, nghĩ đến Bát Đại Chí Tà sẽ có diệu dụng

Trừ Đại Đế Tà Lang của hắn, trong tinh không còn có Huyền Ngạ Nộ Thú cùng Hư Không Ma, vừa vặn bắt về.

- Tê...

Huyền Ngạ Nộ Thú lâm vào trong bạo tẩu, mang theo thân thể cao lớn vọt tới Tần Quân.

Ngâm! Ngâm! Ngâm.

Từng Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể Tần Quân gào thét mà ra, điên cuồng đụng vào Huyền Ngạ Nộ Thú, một màn này để các sinh linh cúng bái không thôi

Lấy sức một mình, nhẹ nhõm ngăn lại Huyền Ngạ Nộ Thú, thực lực của Thiên Đế không thể nghi ngờ!

Cứ như vậy, chiến trường dần dần bình tĩnh, nhóm Ma đồ của Chu Ma đại đế chạy trốn tứ phía, đại chiến trường xem như trần ai lạc định, chỉ nhìn cường giả đỉnh cấp chiến đấu

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Đọa Lạc cùng Chu Ma đại đế khó mà tự vệ, bọn hắn huy hoàng muốn dừng bước ở đây.

- Xem ra chúng ta phải lần nữa đánh giá năng lượng của Thiên Đế.

Khánh Đế thăm thẳm nói, Đế Giang, Lý Họa Hồn liên thủ, bốn Đại Hồng Mông ngoại trừ mười vị trí đầu ở Thành Thần bảng, ai có thể ngăn cản Đại Tần thiên đình?

------oOo------

Chương 2349: Khống chế Huyền Ngạ Nộ Thú (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tên Khánh Thần Thị mở miệng nói:

- Lấy thực lực của chúng ta căn bản không thể rung chuyển Thiên Đế, tốt nhất kết minh với thế lực khác, nếu không Nam Hồng Mông sẽ thành vật trong lòng bàn tay của Thiên Đế

Khánh Thần Thị còn lại cũng đi theo gật đầu, căn cứ bọn họ lý giải, Đại Tần thiên đình còn có những người khác đứng hàng Thành Thần bảng, mà bọn hắn, chỉ có Khánh Đế nhập bảng, chênh lệch không phải nhỏ.

- Nhưng chúng ta có thể dựa vào ai đây?

Một tên Khánh Thần Thị khác hỏi.

Hồng Mông mênh mông, bá chủ có thể chống lại Thiên Đế, cẩn thận đếm, cũng không nhiều.

Vừa nghĩ như thế, để bọn hắn đối với Tần Quân càng thêm kính sợ.

- Bằng không tìm Nạp Lan Tôn Vương?

Lại một vị Khánh Thần Thị thận trọng hỏi.

Khánh Đế một mực trầm mặc, khi nghe được Nạp Lan Tôn Vương, sắc mặt hắn biến hóa, trầm giọng nói:

- Tốt, trước xem tiếp lại nói, chiến tranh còn chưa triệt để kết thúc!

Hắn tựa hồ cùng Nạp Lan Tôn Vương có quan hệ không thể nói, vừa nhắc tới Nạp Lan Tôn Vương, như mèo bị đạp cái đuôi

Cùng lúc đó, Huyền Ngạ Nộ Thú còn tê minh.

Tần Quân thử bức ra một giọt tinh huyết, Vạn Kiếp ngự trùng để vào Huyền Ngạ Nộ Thú trong cơ thể

Không biết Vạn Kiếp ngự trùng có hữu dụng với Chí Tà hay không

Rất nhanh, Tần Quân cũng cảm giác được mình cùng Huyền Ngạ Nộ Thú tạo thành liên hệ nào đó, như chưởng khống sinh linh phổ thông, hắn có thể chưởng khống tính mệnh của Huyền Ngạ Nộ Thú, muốn cho nó thống khổ, nó liền đau đến không muốn sống.

- A? Chẳng lẽ Vạn Kiếp ngự trùng cao cấp hơn Chí Tà?

Tần Quân ngạc nhiên nghĩ đến, đồng thời tâm lý hiện ra một cái to gan suy nghĩ

Dùng Vạn Kiếp ngự trùng điều khiển tất cả Chí Tà!

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn hiện ra nụ cười quỷ dị.

Oanh...

Phương xa lần nữa truyền đến tiếng oanh minh đinh tai nhức óc, nhục thân của Chu Ma đại đế bị hủy, nguyên thần bị Hoàng Kim Cự Môn giam cấm, không thể động đậy

Một bên khác, Lý Họa Hồn cũng bộc phát ra toàn bộ thực lực, mượn nhờ thuộc tính đặc thù có ta vô địch, hoàn toàn nghiền ép Đọa Lạc, đánh cho Đọa Lạc không hề có lực hoàn thủ.

Các sinh linh của Hồng Mông Ma Giáo cũng không rảnh rỗi, bọn hắn một

bên liệu thương một bên quan chiến, bao quát Nho Giáo cùng Thần Tướng minh ở bên trong.

- Chúng ta thắng .

- Thiên Đế, Lý Họa Hồn, Đế Giang quá cường đại!

- Vẫn là Thiên Đế lợi hại, ngoại trừ đối phó Huyền Ngạ Nộ Thú, gần như không xuất thủ, liền quyết định chiến quả!

- Nói nhảm! Đây chính là Thiên Đế!

- Trách không được Xa Hoàng tín ngưỡng Thiên Đế như thế, thật sự là sáng suốt a!

Các sinh linh đàm luận với nhau, đại chiến thắng lợi là làm cho người vui sướng nhất, tuy cũng xen lẫn bi thương, nhưng bọn hắn bảo vệ được mảnh gia viên Nam Hồng Mông này

Nam Hồng Mông có thể nội đấu, nhưng không dung tộc khác xâm lấn

Tần Quân tụ tập Huyền Ngạ Nộ Thú, Hư Không Ma, Đại Đế Tà Lang ở cùng một chỗ, tam đại Chí Tà đứng sóng vai, vô cùng hùng vĩ, mỗi một vị đều dữ tợn khủng bố, phảng phất như có thể hủy diệt Hồng Mông, một màn này bị không ít sinh linh sử dụng pháp thuật khắc họa xuống, ở trong dòng sông lịch sử vĩnh viễn bất hủ

- Đáng giận, chẳng lẽ ta thật không bằng hắn?

Đọa Lạc cắn răng nghiến lợi nghĩ, lúc này, Lý Họa Hồn lách mình đi vào phía sau hắn, hai tay chế trụ phần gáy của hắn, hai chân giẫm ở trên lưng Đọa Lạc mượn lực.

Mạnh mẽ kéo một cái!

Máu tươi vẩy ra!

Lý Họa Hồn trực tiếp kéo đầu của hắn xuống, trình độ hung tàn không chút thua kém Đế Giang.

------oOo------

Chương 2350: Thiên Đế là thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa...

Tất cả sinh linh trong chiến trường đều há to mồm, Đọa Lạc lại bị người nhổ đầu?

Ngay sau đó, các sinh linh nhao nhao bắt đầu hò hét tên Lý Họa Hồn, Lý Họa Hồn biểu hiện thật sự là quá kinh diễm, hoàn toàn áp chế Đọa Lạc, khiến cho hình tượng của hắn ở trong lòng chúng sinh cất cao cực nhanh.

Tần Quân cũng có chút ngoài ý muốn, Lý Họa Hồn ở trên Thành Thần bảng chỉ cao hơn Đọa Lạc một vị trí, thực lực lại mạnh như thế?

Rõ ràng không biết Thần thông!

Chẳng lẽ là bởi vì thuộc tính đặc thù có ta vô địch cùng thân phận Hồng Mông chi tử?

Đế Giang, Xa Hoàng cũng quay đầu nhìn về phía Lý Họa Hồn, trong mắt hai vị Tổ Vu tràn đầy vẻ sợ hãi

Cho dù không cùng Lý Họa Hồn chiến đấu, bọn hắn cũng bị Lý Họa Hồn phát ra khí tức hù sợ, thật sự là quá mạnh!

Không giống với Đọa Lạc tà ác, Lý Họa Hồn cường đại là mạnh thuần túy, không trộn lẫn khí tức cùng tâm tình còn lại, đối đãi Đọa Lạc, thờ ơ, bằng bản năng chiến đấu

Mang theo đầu của Đọa Lạc, Lý Họa Hồn dò xét trong chốc lát, hai tay khẽ chống, chấn bạo nó, thần kỳ là áo trắng của hắn không có nhiễm một giọt máu tươi.

Đọa Lạc mất đi đầu lâu cũng không có vì vậy mà mất lực chiến đấu, ngược lại khí tức càng thêm cuồng bạo, so với Huyền Ngạ Nộ Thú còn muốn

hung lệ.

- Bổn Tọa làm sao có thể thua ngươi .

Đọa Lạc gần như cắn chặt hàm răng nói, tà khí từ cái cổ của hắn toát ra, ngưng tụ thành đầu lâu mới, vẫn mang theo mặt nạ, chỉ là mặt nạ trở nên càng thêm dữ tợn.

- Bổn Tọa sinh ra vô địch, Hồng Mông linh hồn quyết không thể thắng Bổn Tọa!

Thanh âm của Đọa Lạc càng điên cuồng lên, để chúng sinh sợ hãi.

Chính như Đông Đế nói, hắn chính là Hồng Mông ác niệm sở sinh, lực lượng của hắn căn cứ vào Hồng Mông tà ác chi niệm.

Lực lượng liên tục không ngừng từ bốn phương tám hướng tuôn ra tụ đến, chúng sinh không cách nào cảm ứng được ác niệm tồn tại, nhưng có thể cảm nhận được gió nổi lên

Khí tức của Đọa Lạc càng khủng bố, để Lý Họa Hồn khẽ nhíu mày, lần nữa giết tới trước mặt Đọa Lạc, vỗ tới một chưởng, tuy là tay không, nhưng so với hết thảy chí bảo đều có lực sát thương.

Oanh...

Trên thân Đọa Lạc bạo phát quang mang màu đen khiếp người, sinh sinh đỡ được Lý Họa Hồn, khiến cho hắn không thể tới gần người

- Cỗ lực lượng này…

Lý Họa Hồn lẩm bẩm, ánh mắt hình như có một tia dị quang.

Đọa Lạc nhìn hằm hằm Lý Họa Hồn, thân thể không ngừng run rẩy, khí tức lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng vọt, toàn bộ Hồng Mông tinh không bắt đầu vặn vẹo.

- Tên kia…

Tần Quân cũng quay người nhìn lại, trên mặt lộ vẻ suy tư.

Khí tức của Đọa Lạc đã siêu việt Lý Họa Hồn.

Tiếp tục như vậy nữa, hậu quả khó mà lường được.

- Cỗ khí tức này, làm sao có thể…

Nguyên thần của Chu Ma đại đế bị Hoàng Kim Cự Môn giam cấm cũng bị Đọa Lạc hù, hoàn toàn không nghĩ tới Đọa Lạc sẽ mạnh như vậy.

Đế Giang, Trường Vô Danh, Xa Hoàng, Khánh Đế… cơ hồ toàn bộ sinh linh đều bị Đọa Lạc hấp dẫn ánh mắt

Phanh...

Đọa Lạc ngang ngược đập tới một quyền, lần thứ nhất đánh bay Lý Họa Hồn ra ngoài, lực lượng mạnh mẽ, để tinh không vỡ ra từng vết nứt

Nơi này chính là Hồng Mông tinh không, mà không phải Hỗn Độn hoặc là Cổ Thánh Đế Đạo!

Lý Họa Hồn tóc dài lộn xộn, rất nhanh liền dừng lại, nhìn Đọa Lạc lâm vào trạng thái bùng nổ, khuôn mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc, đây cũng là lần đầu hắn động dung

- Vì sao lực lượng của ngươi đang không ngừng tăng cường?

Lý Họa Hồn hỏi, đáng tiếc Đọa Lạc không có trả lời, hai tay mở ra, vô số xúc tu từ trong cơ thể Đọa Lạc toát ra, chụp vào Lý Họa Hồn

Những xúc tu màu đen này tốc độ viễn siêu lúc trước, cho dù Lý Họa Hồn né tránh, cũng rất nhanh bị trói lại.

- Bổn Tọa muốn xé nát ngươi! Không chỉ ngươi! Toàn bộ Hồng Mông, toàn bộ sinh linh đều nên bị xé nát!

Đọa Lạc nhìn chằm chằm Lý Họa Hồn nhe răng cười nói, giờ khắc này, trong mắt của hắn chỉ có Lý Họa Hồn.

Đế Giang cùng Xa Hoàng liếc nhau, lúc này đánh tới Đọa Lạc, trợ giúp Lý

Họa Hồn.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... trấn áp Đọa Lạc! Nhiệm vụ tường trình: Đọa Lạc chính là Hồng Mông ác niệm biến thành, có thể thôn phệ tà ác chi niệm của chúng sinh mạnh lên, nếu ký chủ trấn áp, thu hoạch được hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu!

------oOo------

Chương 2351: Thiên Đế là thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để mắt hắn híp lại.

Khen thưởng cũng không tệ lắm, xem ra muốn trấn áp Đọa Lạc, có độ khó nhất định

Sau đó hắn mang theo tam đại Chí Tà hướng Đọa Lạc tới gần, một màn này để chúng sinh lập tức an tâm.

Có nhiều Đại Năng như vậy liên thủ, Đọa Lạc muốn không chết cũng khó khăn!

- Chết! Chết! Chết

Đọa Lạc điên cuồng gào thét nói, cơ hồ muốn mất lý trí.

Lý Họa Hồn bị xúc tu màu đen nắm chặt, mặc cho xúc tu màu đen dùng sức như thế nào, cũng không cách nào xoắn nát hắn

Giờ phút này, Lý Họa Hồn lần nữa khôi phục thần sắc đạm mạc, phảng phất như đã xem thấu Đọa Lạc

Oanh...

Đế Giang Xuyên Toa không gian đi đến, một quyền đập tới, đập gãy tất cả

xúc tu màu đen, hai tay Xa Hoàng thao túng Huyền Phong, song chưởng chụp về phía Đọa Lạc, Huyền Phong hóa thành hai Phong Long, gào thét đánh tới.

Tà khí bành trướng, Đọa Lạc không cần ra tay, liền hai cản lại Phong Long

Hai tay Lý Họa Hồn chấn động, đánh xơ xác xúc tu màu đen

Tần Quân cũng mang theo tam đại Chí Tà đi vào sau lưng Đọa Lạc, mọi người vây quanh Đọa Lạc.

- Xong.

Chu Ma đại đế tuyệt vọng nhắm mắt, nguyên thần của hắn bị Trường Vô Danh giam cầm, chỉ có thể nhìn Đọa Lạc bị vây công, hắn hiểu được, nếu như Đọa Lạc chết, hắn cũng không sống nổi.

Về phần Chính Hoa Tà Phật, còn ở trong tay áo của Tần Quân.

Bọn hắn đã không có cách xoay chuyển.

Đọa Lạc không để ý đến những người khác, tiếp tục tiến công về phía Lý Họa Hồn, nhưng bây giờ có Đế Giang, Xa Hoàng tương trợ, cho dù hắn mạnh lên, cũng ngăn không được.

Lý Họa Hồn thân như quỷ mị, đến phía sau Đọa Lạc, thân thể ưỡn một cái, một cỗ lực lượng vô hình bạo phát, trực tiếp đánh bay Đọa Lạc, ở sau lưng của hắn nghênh đón hắn là độc câu của Huyền Ngạ Nộ Thú, cấp tốc đâm xuyên nhục thể của hắn .

- Còn muốn giãy dụa sao?

Tần Quân nâng tay phải lên, ngón trỏ bắn ra ánh lửa, chuẩn bị dùng Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ kết thúc trận chiến tranh này.

Mặt nạ của Đọa Lạc bỗng nhiên sinh ra vết nứt, nhưng không có vỡ vụn.

Hắn đưa mắt nhìn Tần Quân, lạnh giọng nói:

- Ngươi không nên ngăn cản Bổn Tọa!

- Vì sao không nên?

Tần Quân lạnh lùng.

- Bởi vì ngươi là Thần, hẳn là hiểu ý nghĩa Bổn Tọa tồn tại!

Đọa Lạc khàn cả giọng gào thét.

Thiên Đế là ai?

Các sinh linh hai mặt nhìn nhau, có chút không nghĩ ra, những lời này ý nói Thiên Đế là Hồng Mông Thần linh?

Tần Quân gật đầu, một bộ trẫm hiểu ngươi, sau đó nói:

- Trẫm hiểu, nhưng ngươi đắc tội trẫm, ngươi vẫn phải chết.

Oanh...

Liệt diễm phun ra, vừa vặn đụng vào thân thể Đọa Lạc, nhiệt độ cao kinh khủng để Đọa Lạc tê thanh hét thảm lên.

- Ngươi dám tập kích Đại Tần thiên đình của trẫm, mặc kệ ngươi có ý nghĩa gì, ngươi đều phải chết!

Khuôn mặt Tần Quân lạnh lùng như băng, nghe mà chúng sinh âm thầm kinh hãi.

Đắc tội ai, cũng không thể đắc tội Thiên Đế!

Mắt thấy Đọa Lạc bị Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ đốt sạch, một khí tức cường đại đến bao trùm tất cả mọi người ở đây truyền đến.

- Không thể giết hắn!

Một thanh âm hơi có vẻ dồn dập truyền đến, để ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, ẩn hàm nộ ý.

------oOo------

Chương 2352: Âm Dương Hám Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Dương Nguyên Đế!

Không đúng!

Hẳn là Âm Dương Hám Thần!

Bởi vì Hồng Mông Thần linh không vào Hồng Mông được, bây giờ có thể hoạt động đều là phân thân của bọn hắn.

Đồng thời, Âm Dương Hám Thần đứng hàng thứ ba trên Thành Thần bảng!

Ánh mắt của Tần Quân vô cùng lạnh lùng, căn bản không dừng lại, còn thêm Pháp Lực, nhất định phải để Đọa Lạc hồn phi phách tán

Vô số sinh linh nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh tựa như trong suốt cấp tốc lướt đến, hắn mặc Thuỷ Quang Ngân Y, ngũ quan tinh xảo, nửa bên mặt trái trắng bệch, nửa bên mặt phải đen bóng, khiến cho hắn nhìn không chỉ không tuấn dật, ngược lại cho người ta một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Tốc độ của hắn rất nhanh!

Nhanh đến ngay cả Đế Giang cũng không kịp thi triển Không Gian Thần Thông ngăn cản, trong chớp mắt, hắn liền đến bên cạnh Tần Quân, không có xuất thủ cắt ngang Tần Quân, mà gấp giọng cầu khẩn:

- Phụ Thần! Không thể giết hắn a!

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, tiếng gào thét của Đọa Lạc quanh quẩn tinh không, không dứt lọt vào tai.

Mắt thấy Đọa Lạc muốn hình thần câu diệt, Âm Dương Hám Thần càng

thêm sốt ruột, hư không quỳ xuống với Tần Quân, cắn răng nói:

- Phụ Thần! Lửa giận của ngài cứ trút lên người của ta đi! Lưu hắn một chút hi vọng sống!

Một màn này để vô số sinh linh trừng to mắt.

Người này tự xưng Thiên Đế là Phụ Thần, chẳng lẽ là con trai của Thiên Đế?

Nếu là con trai của Thiên Đế, vì sao muốn cứu Đọa Lạc?

Đế Giang cũng sửng sốt, lúc nào Tần Quân có một đứa con trai như vậy?

Hơn nữa, hắn có thể cảm giác được khí tức của Âm Dương Hám Thần vô cùng cường đại, thậm chí cường đại hơn Lý Họa Hồn, nếu thần thức quét đến trên thân Âm Dương Hám Thần, có thể cảm giác được áp bách ngạt thở, để hắn cảm thấy mình và Âm Dương Hám Thần hoàn toàn không là tồn tại ở cùng một đẳng cấp

Ma Cảnh Thương cũng trợn tròn mắt, nhi nữ của Tần Quân, hắn đều gặp qua, còn hành lễ qua, chưa bao giờ thấy Âm Dương Hám Thần a.

Nhìn thấy Âm Dương Hám Thần quỳ xuống, Tần Quân hừ lạnh một tiếng, sau đó thu tay lại, cũng làm cho Đọa Lạc từ Quỷ Môn Quan trở về.

- Hắn đến địa bàn của trẫm, giết bách tính của trẫm, còn đả thương ái tướng của trẫm, ngươi cảm thấy trẫm có thể bỏ qua?

Tần Quân nhìn Âm Dương Hám Thần hỏi, Âm Dương Hám Thần xấu hổ, trừng Đọa Lạc một chút, rất có ý tứ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

- Phụ Thần, ngài muốn như thế nào mới có thể bớt giận? Chỉ cần để lại cho hắn một chút hi vọng sống liền được.

Âm Dương Hám Thần bất đắc dĩ nói, tuy Đọa Lạc rất trọng yếu, nhưng Tần Quân là Phụ Thần của bọn hắn, quyết không thể lãnh đạm

Nghe vậy, Tần Quân nhếch miệng lên, lúc này một chưởng vỗ tới, Đại Chu Thiên Luân Hồi Chưởng, đánh nhập Đọa Lạc bị tà khí quấn quanh

vào trong luân hồi, Thời Không Đại Đạo thôi động, đánh Đọa Lạc vào trong không gian hỗn loạn không có thời gian, đồng thời Đại Chu Thiên chưởng hút hết pháp lực, của Đọa Lạc để hắn tạm thời biến thành phế nhân.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... trấn áp Đọa Lạc! Thu hoạch được hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, cũng may nhiệm vụ này không phải tru sát.

Tần Quân nhìn m Dương Hám Thần đang trợn mắt hốc mồm cười nói:

- Trẫm bỏ qua chuyện cũ, ngươi đi tìm hắn đi!

Tìm?

Làm sao tìm được?

Âm Dương Hám Thần bất đắc dĩ, Thời Không Loạn Lưu là khó lường nhất, huống chi Tần Quân lợi dụng Thời Không Đại Đạo, che giấu khí tức của Đọa Lạc, muốn tìm được Đọa Lạc, không khác mò kim đáy biển

- Đa tạ Phụ Thần tha thứ.

Âm Dương Hám Thần đứng dậy, bất đắc dĩ nói, ngữ khí vô cùng u oán.

Tần Quân nhún vai cười một tiếng, không có nói tiếp.

Trong ánh mắt hắn dung không được một hạt cát, quản Đọa Lạc có lai lịch gì, đắc tội hắn liền phải trả giá đắt.

- Phụ Thần, ta trước đi tìm hắn, ngày sau gặp lại.

Âm Dương Hám Thần chắp tay nói, nói xong cũng muốn ly khai.

- Chờ một chút! Gấp cái gì! Trẫm còn có lời muốn hỏi ngươi!

Tần Quân hừ nói, hắn còn có rất nhiều nghi hoặc cần mở ra, thật vất vả

gặp được Âm Dương Hám Thần, có thể nào để hắn rời đi?

------oOo------

Chương 2353: Âm Dương Hám Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Dương Hám Thần ngẩn người, chợt nở nụ cười khổ.

Đến tận đây, chiến tranh kết thúc!

Tần Quân không có đánh giết Chu Ma đại đế, tính toán ra, hắn cùng Chu Ma đại đế không có cừu hận, gia hỏa này chính là con Ma thứ nhất, cũng là Ma mạnh nhất, ngày sau lưu có tác dụng lớn.

Đế Giang, Xa Hoàng, Khổng Tử, Ma Cảnh Thương, Cụ Lưu Tôn… tụ tập đến.

Lý Họa Hồn cũng đến bên cạnh Tần Quân, ánh mắt nhìn chằm chằm Âm Dương Hám Thần, trên mặt lộ ra một tia tò mò.

- Ngươi là ai?

Lý Họa Hồn mở miệng hỏi.

Âm Dương Hám Thần mỉm cười nói:

- Ta là ai không trọng yếu, ngươi rất không tệ.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Lý Họa Hồn có chút cổ quái, ngậm lấy ý cười

- Hắn chính là Âm Dương Hám Thần, các ngươi hẳn là đều nghe nói qua chứ.

Tần Quân vì mọi người giới thiệu nói, cái tên này vừa ra, mọi người đều trừng to mắt.

Âm Dương Hám Thần!

Tồn tại thứ ba trên Thành Thần bảng!

Lý Họa Hồn trừng mắt nhìn, người này là vị xếp sau Nhậm Ngã Tiếu kia?

- Thành Thần bảng thứ ba là…

Cụ Lưu Tôn kinh ngạc nói, mới nói một nửa, hắn vội vàng che miệng, biết việc này không thể coi thường.

Trên mặt những người khác cũng lộ ra vẻ không thể tin được, Tần Quân đến cùng là ai?

Ngay cả con trai cũng có thể đứng hàng trước ba trên Thành Thần bảng?

- Tốt, chuẩn bị rời đi a.

Tần Quân nói sang chuyện khác, trận chiến này giải quyết liên minh của Chính Hoa Tà Phật, Đọa Lạc, Chu Ma đại đế, ý nghĩa phi phàm.

Sau trận chiến này, uy vọng của Thiên Đế tăng vọt, nhất là ở Nam Hồng Mông, ngày sau Đại Tần thiên đình nhập Nam Hồng Mông, làm ít công to.

Sau đó, Tần Quân thu nguyên thần của Chu Ma đại đế vào vũ trụ độc lập trong mắt

Kết quả đại chiến cũng như gió lốc quét sạch toàn bộ Nam Hồng Mông, gây nên vô số chấn động.

Trận chiến này liên quan đến quá nhiều Đại Năng, Thiên Đế, Lý Họa Hồn, Đọa Lạc, Đế Giang, Xa Hoàng, Trường Vô Danh, Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật, còn có ba Chí Tà, người nghe ai có thể không có hứng thú?

- Chính Hoa Tà Phật cùng Chu Ma đại đế bị bắt?

- Thật hay giả? Thiên Đế có lực thu hút như thế?

- Đông Đế không phải nói Đọa Lạc chính là Hồng Mông ác niệm biến thành sao, làm sao lại quỳ rồi?

- Lý Họa Hồn mạnh như vậy?

- Lý Họa Hồn là người của Thiên Đế? Tê... Thiên Đế nắm trong tay bao nhiêu cường giả Thành Thần bảng?

Tin tức truyền đi càng ngày càng ly kỳ, thậm chí có sinh linh nói, Thiên Đế một người miểu sát Chu Ma đại đế, Đọa Lạc, Chính Hoa Tà Phật.

Trong lúc nhất thời, phong mang của Thiên Đế không người có thể đụng.

Cùng lúc đó…

Trong một ngôi sao dưới trướng Hồng Mông Ma Giáo, Trường Vô Danh thiết yến cảm tạ Tần Quân.

Cả tòa thành đều là các sinh linh lúc trước tham chiến ăn mừng, tiếng hoan hô chấn thiên, Tần Quân cùng Âm Dương Hám Thần ngồi một mình một bàn, ở trên đỉnh núi, không người quấy rầy.

Âm Dương Hám Thần nhẹ nhàng vỗ vỗ mặt bàn, pháp lực vô hình ngăn cách bọn hắn, để những sinh linh khác không cách nào nghe được bọn hắn giao lưu.

- Lần trước bản tôn của ngươi nói Thủy Nguyên khí có ý thức, rốt cuộc là ý gì? Nguyên nhân thực sự của Thành Thần chiến lại là cái gì?

Tần Quân hỏi, Hồng Mông Thần Linh không thể hạ giới, tuyệt không phải ước định, nếu không lấy tính cách của Nhậm Ngã Tiếu, tuyệt đối sẽ phá hư ước định.

Âm Dương Hám Thần cười khổ nói:

- Nói rất dài dòng.

------oOo------

Chương 2354: Thủy Nguyên ý thức (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sau khi Phụ Thần rời đi, Hồng Mông một mực tại diễn biến, Thủy Nguyên khí ẩn chứa Tạo Hóa Đại Đạo, có thể sáng tạo hết thảy, thậm chí sáng tạo Thủy Nguyên ý thức .

- Thái Dịch Hỗn Độn sáng tạo Hỗn Độn, mượn không ít Thủy Nguyên khí, khiến cho Thủy Nguyên khí ở Hồng Mông biên giới bắt đầu bạo động, ở trên Hồng Mông, hình thành Thủy Nguyên giới.

- Lúc trước, thời điểm Thủy Nguyên ý thức hình thành, còn sinh ra bảy đại Thủy Nguyên chi tinh, nếu để cho Thủy Nguyên ý thức đạt được, nó ngưng tụ thành Vô Thượng Thủy Nguyên Thần Thể, khi đó chúng ta liên thủ cũng không phải là đối thủ của nó.

Âm Dương Hám Thần bắt đầu vì Tần Quân giảng giải nguyên do trong đó, nghe mà Tần Quân nhíu mày

Thủy Nguyên giới, Thủy Nguyên ý thức, Thủy Nguyên chi tinh, Thủy Nguyên Thần Thể.

Tần Quân nghe đau cả đầu, thế là hỏi:

- Bản tôn của các ngươi không thể rời Thủy Nguyên giới, chẳng lẽ cũng có quan hệ tới Thủy Nguyên ý thức?

- Không sai, tuy Thủy Nguyên ý thức không có nhục thân, nhưng đã rất mạnh, Thái Dịch Hỗn Độn còn tới cấu kết, chúng ta nhất định phải liên thủ mới có thể miễn cưỡng chống cự.

Âm Dương Hám Thần cười khổ nói, nhấc lên Thái Dịch Hỗn Độn, trong mắt của hắn liền hiện lên một tia hận ý.

Bọn hắn là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, là người thân nhất, lại lọt vào phản bội, tư vị như thế nào dễ chịu.

- Trong tay Thái Dịch không phải có một khối Thủy Nguyên chi tinh sao?

Tần Quân hỏi, tin tức này là từ trong miệng Lý Họa Hồn biết được, sẽ không có giả, nhưng Âm Dương Hám Thần nói, lại có chút mâu thuẫn.

Âm Dương Hám Thần uống một hớp rượu, lắc đầu nói:

- Thái Dịch Hỗn Độn rất tinh quái, đó là át chủ bài của hắn, dùng để kiềm chế Thủy Nguyên ý thức, Thủy Nguyên ý thức cũng biết, nhưng làm bộ không thèm để ý.

- Mục đích Thành Thần chiến thực sự là vì đối kháng Thủy Nguyên ý thức?

Tần Quân tiếp tục hỏi, thời điểm nguy cấp như vậy, sáng tạo Tân Thần, tuyệt không phải ngẫu nhiên.

Âm Dương Hám Thần trả lời nói:

- Không sai.

- Thủy Nguyên ý thức lòng dạ cũng không sâu, bởi vì nó một mực ở Thủy Nguyên giới, không có trải qua quá nhiều, nhưng bởi vì quá mức cường đại, chúng ta không thể tránh được, chỉ có thể lấy Thành Thần chiến sáng tạo Tân Thần, cùng nhau đối kháng nó, Thái Dịch Hỗn Độn cũng có mục đích của mình, đi theo chúng ta lừa gạt Thủy Nguyên ý thức.

Như thế xem ra, Thủy Nguyên ý thức linh trí không cao.

Tần Quân suy nghĩ, hắn bỗng nhiên cảm thấy rất hứng thú với Thủy Nguyên ý thức

Ở trong tiềm thức hắn đã xem Hồng Mông, Thủy Nguyên khí như đồ vật của mình, cho nên nghe được Thủy Nguyên ý thức, hắn cũng không có sinh ra địch ý, chỉ có hiếu kỳ.

- Ta chỉ có thể nói bấy nhiêu, Phụ Thần tốt nhất nỗ lực mạnh lên, ngài luân hồi quá lâu, đối với ngài bất lợi.

Âm Dương Hám Thần mang theo ẩn ý nói, hiện tại Tần Quân mới Tạo Hóa Thái Hư Tôn, đã bị bọn hắn bỏ xa.

Tần Quân không thể phủ nhận, nhẹ giọng nói:

- Chí Cao Thần Tọa của trẫm vẫn còn chứ?

- Vẫn còn, nhưng Thủy Nguyên ý thức rất ưa thích nó, nếu như nó cường đại đến ngay cả chúng ta cũng không cách nào chống cự, đến lúc đó chúng ta không gánh nổi.

Âm Dương Hám Thần gật đầu nói, hắn tận lực chế tạo áp lực cho Tần Quân, để tránh Tần Quân cầm lấy bọn hắn thư giãn.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... ngồi lên Chí Cao Thần Tọa! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Thủy Nguyên ý thức nhìn trộm Chí Cao Thần Tọa, nếu như ký chủ lần nữa ngồi lên Chí Cao Thần Tọa, thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, ba cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, năm cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, bảy cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân, để mắt hắn híp lại.

Chí Cao Thần Tọa là di vật mà Hồng Mông Đại Đế tặng cho hắn, càng là biểu tượng thân phận của hắn, sao có thể khoan nhượng những sinh linh khác ngồi?

Cho dù là Thủy Nguyên ý thức cũng không được!

- Ừm, một vấn đề cuối cùng, lai lịch của Đọa Lạc, hắn là ác niệm của Hồng Mông Đại Đế, hay là ác niệm của toàn bộ chúng sinh Hồng Mông?

Tần Quân nói sang chuyện khác, cùng Âm Dương Hám Thần giao lưu để hắn lý giải rất nhiều, tâm tình cũng đi theo chuyển biến tốt đẹp

- Không rõ ràng, dù sao hắn sinh ra là vì Hồng Mông cùng Hỗn Độn thăng bằng, sinh linh quá nhiều, đối với Hồng Mông nguyên khí, Hỗn Độn chi khí thậm chí là linh khí tiêu hao đều nhiều lắm.

Âm Dương Hám Thần giải thích nói, bản thân hắn cũng không thích Đọa Lạc, nhưng Đọa Lạc tồn tại là cần thiết.

------oOo------

Chương 2355: Thủy Nguyên ý thức (2)

Nếu như Đọa Lạc vẫn lạc, không biết phải qua bao lâu mới có thể hình thành Đọa Lạc kế tiếp, khi đó chỉ sợ Hồng Mông Hỗn Độn đã hoàn toàn khác biệt.

Tần Quân cũng hiểu tầm quan trọng của trật tự thăng bằng, lúc trước hắn sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, cũng là nghĩ để bọn hắn lẫn nhau cản tay

- Được rồi Phụ Thần, rượu cũng uống xong, ta nên rời đi.

Âm Dương Hám Thần đứng dậy cười nói, hắn tựa hồ nghĩ đến cái gì, cúi đầu nhỏ giọng nói với Tần Quân:

- Đối với những Hồng Mông Thần Linh phân thân khác, trong lòng phải có đề phòng, phân thân đều đã độc lập, bao quát ta ở bên trong, chúng ta đều muốn trở thành Tân Thần, mà không phải phân thân, cho nên chúng ta đều sẽ tranh đoạt Thành Thần bảng.

Nói xong, Âm Dương Hám Thần đi đến một bên, nhìn Tần Quân xoay người hành lễ, sau đó biến mất tại nguyên chỗ.

Tần Quân bưng bát rượu, nở nụ cười.

Hắn cũng không tức giận, cùng phân thân của Hồng Mông Thần linh cạnh tranh, cũng có thể để hắn đột phá đến cảnh giới mạnh hơn

Âm Dương Hám Thần muốn trở thành thần, kia là mục tiêu của hắn, từ đầu đến cuối, hắn đối với Tần Quân rất tôn kính, từ điểm này, Tần Quân vẫn là rất thưởng thức, chí ít hắn có can đảm biểu đạt mình muốn cái gì

Sau khi Âm Dương Hám Thần rời đi, Tần Quân một mình uống rượu, tâm lý một mực đang nghĩ Thủy Nguyên ý thức.

Thủy Nguyên khí cũng có thể sinh ra ý thức, như vậy Thủy Nguyên khí lại là cái gì sinh ra?

Tạo Hóa Đại Đạo tồn tại lại là cái gì?

Cho dù là Thiên Đế, cũng nghĩ không thông.

Một lát sau.

Ma Cảnh Thương mang theo Trường Vô Danh bay tới, nhìn Tần Quân, trong mắt hai người đều tràn đầy kính sợ.

- Tham kiến sư tôn!

Ma Cảnh Thương đi vào bên cạnh Tần Quân, xoay người hành lễ.

Tần Quân gật đầu, Trường Vô Danh đi theo nói:

- Đa tạ Thiên Đế tương trợ, ngài muốn cái gì, hoặc là ta có thể giúp ngài cái gì, cứ mở miệng, Trường Vô Danh ta không thể không báo ân.

- Trẫm muốn ngươi gia nhập Đại Tần thiên đình, nguyện ý không?

Tần Quân cười hỏi.

- Cái này…

Trường Vô Danh sửng sốt, lúng túng không thôi, cái đánh mặt này tới quá nhanh, để hắn không biết nên nói tiếp như thế nào.

- Trẫm chỉ cần ngươi hỗ trợ thu thập tin tức Chí Tà.

Tần Quân không có làm khó Trường Vô Danh, dù sao Trường Vô Danh cùng Ma Cảnh Thương quan hệ rất tốt

Nghe vậy, Trường Vô Danh thở dài một hơi, vội vàng cam đoan nói:

- Không có vấn đề!

Sau đó Trường Vô Danh bắt đầu khách sáo, trong lời nói đều là ý giao hảo.

Ma Cảnh Thương thỉnh thoảng giúp Trường Vô Danh nói chuyện, rõ ràng rất để ý Trường Vô Danh, muốn để Trường Vô Danh cùng Tần Quân quan hệ gần thêm.

- Trẫm liền không dối gạt ngươi cái gì, Đại Tần thiên đình sớm muộn sẽ tiến vào Nam Hồng Mông, trẫm không chỉ muốn để Đại Tần thiên đình chưởng khống Nam Hồng Mông, còn muốn áp đảo ba Đại Hồng Mông còn lại, ngươi chuẩn bị sớm đi.

Tần Quân để chén rượu xuống, tùy ý nói, như nói một việc nhỏ.

Trường Vô Danh lập tức lâm vào trầm mặc, hắn không có tức giận, chỉ có cảm giác bất lực.

Lúc này, một đạo khí tức từ sâu trong tinh không lướt đến, Trường Vô Danh cùng Ma Cảnh Thương vội vàng quay đầu nhìn lại, đó là một trường hồng kim sắc, cho dù thu liễm khí tức, vẫn cảm giác cực kỳ áp bách.

Tần Quân không có quay đầu, khóe miệng cong lên, lộ ra thần sắc giống như cười mà không phải cười.

Gia hỏa này rốt cuộc đã đến!

------oOo------

Chương 2356: Bá Hàn U (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim sắc cầu vồng bay rất nhanh, mắt thấy muốn bay tới Tinh Cầu của đám người Tần Quân, Đế Giang cấp tốc tiến đến ngăn cản.

- Dừng lại!

Đế Giang giận quát một tiếng, cầu vồng kim sắc dừng lại, cường quang tiêu tán, hiển lộ ra thân ảnh của Đấu Chiến Thắng Phật, để Đế Giang trừng to mắt.

Hắn kinh ngạc hỏi:

- Ngộ Không?

Không đúng!

Không phải Tôn Ngộ Không!

Khí tức của Tôn Ngộ Không không có cường đại như thế!

Đấu Chiến Thắng Phật ôm quyền nói:

- Ta chính là Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không, muốn bái kiến Thiên Đế Bệ Hạ.

Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không!

Đế Giang lâm vào lộn xộn, hắn nghe nói qua Tôn Ngộ Không có thân phận Đấu Chiến Thắng Phật, nhưng chưa nghe nói qua còn có Tôn Ngộ Không thứ hai

Từ thái độ của Đấu Chiến Thắng Phật đến xem, hắn rõ ràng không biết mình.

Chờ chút!

Đấu Chiến Thắng Phật!

Chẳng lẽ là Đấu Chiến Thắng Phật trên Thành Thần bảng?

Lúc trước Tôn Ngộ Không còn giận mắng, nói có người dùng danh hào của hắn, không nghĩ tới Đấu Chiến Thắng Phật cũng là Tôn Ngộ Không

Đế Giang lâm vào kinh hoảng, lúc này thanh âm của Tần Quân truyền đến:

- Để hắn tới.

Lời vừa nói ra, Đấu Chiến Thắng Phật hóa thành một vệt kim quang từ bên cạnh Đế Giang lướt qua, mà Đế Giang vẫn còn kinh ngạc, chưa có lấy lại tinh thần.

Rất nhanh, Đấu Chiến Thắng Phật đi vào trước mặt Tần Quân, một chân quỳ xuống, trầm giọng nói:

- Đấu Chiến Thắng Phật tham kiến Bệ Hạ.

Tần Quân không có đứng dậy, tự mình rót rượu, Ma Cảnh Thương, Trường Vô Danh ở bên cạnh nhất tề nuốt nước miếng.

Đấu Chiến Thắng Phật!

Tồn tại Thành Thần bảng thứ mười!

Vậy mà quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, gọi hắn Bệ Hạ, chẳng lẽ…

Nhịp tim hai người bắt đầu tăng tốc, mắt tràn đầy chấn kinh.

- Thuộc hạ biết tội, xin Bệ Hạ trách phạt!

Nhìn thấy Tần Quân không để ý đến mình, Đấu Chiến Thắng Phật cắn răng nói tiếp.

- Tội gì, ngươi ngược lại nói một chút xem.

Tần Quân hững hờ hỏi.

- Tội không biết dạy bảo đồ đệ, nghiệt đồ đắc tội Bệ Hạ, đúng là tội lỗi của ta.

Đấu Chiến Thắng Phật thở dài một tiếng, nói tới Chính Hoa Tà Phật, hắn giận không chỗ phát tiết.

Đế Giang cũng bay tới, hắn cùng Ma Cảnh Thương, Trường Vô Danh đều khó hiểu, đồ đệ của Đấu Chiến Thắng Phật là ai?

Chẳng lẽ là địch nhân gần đây của Tần Quân?

Tần Quân không nói gì, tiếp tục uống rượu, thấy cảnh này, Đấu Chiến Thắng Phật nói tiếp:

- Thuộc hạ còn có tội lãnh đạm, Bệ Hạ xuất thế, nhưng ta không kịp thời chạy đến, đây là đại tội, chết không có gì đáng tiếc!

Tần Quân để chén rượu xuống, nói:

- Ngươi có thể sống đến hôm nay, là nhờ ai ban thưởng?

- Bệ Hạ.

Đấu Chiến Thắng Phật hổ thẹn nói, năm đó hắn xuất hiện ở Hồng Mông, nhỏ yếu như thế nào, Hồng Mông sinh linh vừa ra đời có thể nhẹ nhõm giết chết hắn, hiện nay, hắn sừng sững ở trên Hồng Mông chúng sinh, nghĩ lại lúc trước, hắn càng thêm hổ thẹn

Tính toán ra, Tần Quân ban cho hắn rất nhiều, nhưng chưa bao giờ yêu cầu hắn làm cái gì, ngược lại là đồ đệ của hắn còn đi trêu chọc Tần Quân

Đấu Chiến Thắng Phật càng nghĩ càng hổ thẹn, cúi đầu, không dám cùng Tần Quân đối mặt.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, vung tay áo vứt Chính Hoa Tà Phật máu me khắp người ra, rơi xuống đất, nhìn qua bộ dáng của Chính Hoa Tà Phật như thế, Đấu Chiến Thắng Phật không có đau lòng, ngược lại tức giận đến cho hắn một cước

Đế Giang, Ma Cảnh Thương, Trường Vô Danh hai mặt nhìn nhau, nguyên lai Chính Hoa Tà Phật là đồ đệ của Đấu Chiến Thắng Phật

- Nghiệt đồ! Vi sư không phải đã nói, nhất định phải kính trọng Thiên Đế Bệ Hạ sao?

Đấu Chiến Thắng Phật xé mở bề ngoài ôn hòa, chửi ầm lên nói, tiếng như Hồng Mông thần lôi, để cho thần hồn người ta chấn choáng

Chính Hoa Tà Phật ý thức hoảng hốt, không có trả lời.

------oOo------

Chương 2357: Bá Hàn U (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mở miệng nói:

- Bởi vì mặt mũi của ngươi, trẫm mới lưu hắn một mạng.

Đấu Chiến Thắng Phật bất đắc dĩ thở dài, không biết nên nói như thế nào.

- Hi vọng Bệ Hạ tận khả năng tha cho hắn một mạng, năm đó hắn kém chút cũng được ngài thu lưu.

Ngữ khí của Đấu Chiến Thắng Phật mang theo một tia năn nỉ, dù sao hắn nhìn lấy Chính Hoa Tà Phật lớn lên, lẫn nhau đã có thân tình.

Mộc Quan năm đó, có hai hài nhi, một tên là Chính Hoa Tà Phật, một tên khác bị Tần Quân lấy đi, còn lợi dụng Thủy Nguyên khí phong ấn, thối luyện linh hồn, vốn là huynh đệ, nhưng bởi vì Tần Quân mà Vận Mệnh khác đường

Tần Quân thờ ơ nói:

- Trẫm cần một cái công đạo.

Nói đến đây, ngoại trừ Hư Không Ma, Chính Hoa Tà Phật không có đối mặt qua hắn, trước kia là vì tru sát Cực Đế, hiện tại là vì xưng bá Nam Hồng Mông.

Đấu Chiến Thắng Phật trầm mặc, bầu không khí lập tức lâm vào yên tĩnh

Tần Quân tự mình uống rượu, không có giết Chính Hoa Tà Phật, đã là cho Đấu Chiến Thắng Phật mặt mũi lớn nhất

Qua một hồi lâu, Chính Hoa Tà Phật chậm rãi thức tỉnh.

Khi hắn nhìn thấy Đấu Chiến Thắng Phật quỳ gối ở bên cạnh, dọa đến hắn trừng to mắt, vội vàng đứng lên.

Dù sao hắn là Đại Diễn Thần linh, cho dù thương thế nặng hơn nữa, cũng có thể cấp tốc chữa trị.

- Sư tôn ngài…

Chính Hoa Tà Phật khẩn trương kêu một tiếng, khi thấy Tần Quân ngồi ở trước Đấu Chiến Thắng Phật, tim của hắn lập tức chìm vào đáy cốc.

Hắn trong nháy mắt nghĩ rõ ràng nguyên do, sư tôn là vì hắn đến xin tha.

- Sư tôn, ngài sao có thể…

Chính Hoa Tà Phật tức giận, ở trong tâm hắn, Đấu Chiến Thắng Phật trên đời vô song, có thể nào quỳ ở trước mặt người khác?

Cho dù Tần Quân rất có thể là Hồng Mông Thần linh!

Ba…

Đấu Chiến Thắng Phật vỗ qua, tát Chính Hoa Tà Phật ngã xuống đất, máu tươi cuồng phun, kém chút đánh nát đầu của Chính Hoa Tà Phật.

- Ngươi nhận tội cho ta!

Đấu Chiến Thắng Phật trầm giọng nói.

…

Tinh không bao la, Hồng Mông nguyên khí trôi nổi, hình thành sương mù tím như có như không.

Một cự sơn vĩ ngạn, lẳng lặng phiêu phù, ở trên đỉnh núi, Lăng Đế xếp bằng ngồi dưới đất, hai tay để trước đan điền, hô hấp kéo dài, phun ra nuốt vào Hồng Mông nguyên khí, tràn ngập phạm vi mấy trăm dặm.

Oanh…

Một thân ảnh to lớn từ trên trời giáng xuống, rơi vào trước mặt Lăng Đế, đánh bay đá vụn, nhưng Lăng Đế không có mở mắt

Người tới là một cự nhân, thân cao trăm trượng, mặc quần áo do vỏ cây chế thành, thân mình vạm vỡ, hiển thị rõ lực lượng bạo tạc, tóc dài lộn xộn tán trên vai, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, thậm chí có loại khí thế nhiếp tâm phách.

- Ta chính là Tô Đế Tông, Bá Hàn U!

- Ngươi suy nghĩ kỹ chưa?

Cự nhân trầm giọng hỏi, Bá Hàn U, tên thứ 37 trên Thành Thần bảng!

Mấu chốt nhất là, hắn vậy mà đến từ Tô Đế Tông!

Lăng Đế tựa hồ không vui khi Bá Hàn U đến, hắn mở mắt nói:

- Đã suy nghĩ kỹ, ta nguyện ý gia nhập Tô Đế Tông!

Lời vừa nói ra, khóe miệng Bá Hàn U giương lên nói:

- Cái này là quyết định sáng suốt nhất của ngươi!

Nói xong, hắn móc ra một quyển trục, ném cho Lăng Đế, để lại một câu nói liền bay đi:

- Tô Đế rất coi trọng ngươi, thời điểm Tô Đế Tông tề tụ, ngươi chuẩn bị sẵn sàng.

Tiếp được quyển trục, Lăng Đế khẽ nhíu mày.

Hắn lẩm bẩm:

- Tô Đế, ngươi đến cùng là Thần thánh phương nào, sau lưng của ngươi là ai?

Hắn thật vất vả giải phong ấn, tu vi phóng đại, không nghĩ tới tao ngộ Tô Đế khiêu chiến, trận chiến kia để hắn đến nay rõ mồn một trước mắt, Tô Đế cường đại để hắn sợ hãi.

- Hồng Mông đại kiếp, Tô Đế Thiên Đế.

Lăng Đế thở dài một hơi, không thể không thừa nhận, bây giờ đã không phải là thời đại thuộc về hắn.

Nhưng hắn không có nhụt chí, ngược lại ý chí chiến đấu càng kiêu ngạo hơn!

------oOo------

Chương 2358: Tà Phật cúi đầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tin tức Lăng Đế gia nhập Tô Đế Tông cũng không có truyền ra, nếu như truyền ra, nhất định gây nên sóng to gió lớn

Một bên khác, trong Hồng Mông ma giáo.

Chính Hoa Tà Phật đi theo Đấu Chiến Thắng Phật cùng một chỗ quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, dẫn tới rất nhiều Ma đồ của Hồng Mông Ma Giáo vây xem

- Đó là Chính Hoa Tà Phật?

- Hắn đang cầu xin tha sao? Chậc chậc, hắn cũng có hôm nay!

- Con khỉ bên cạnh Chính Hoa Tà Phật là ai? Khí tức thâm bất khả trắc a!

- Lúc này mới có thể thể hiện ra Thiên Đế bá khí, đương kim Hồng Mông, tuyệt đối tìm không ra vị thứ hai có thể so sánh!

Ma đồ nghị luận ầm ĩ, lúc trước chiến tranh để bọn hắn vì Tần Quân khuynh đảo, cơ hồ đều sùng bái Tần Quân, không có một sinh linh dám nói xấu.

Dù sao Tần Quân tương đương với cho bọn hắn cơ hội sống lại!

- Kỳ thực ta cũng không có ý tứ đối nghịch Thiên Đế, Đọa Lạc để mắt tới Chí Tà, nếu không có ta căn dặn hắn không được đại náo Đại Tần thiên đình, thương vong sẽ càng nhiều!

Chính Hoa Tà Phật cắn răng nói, mặt mũi tràn đầy quật cường.

Đấu Chiến Thắng Phật lại cho hắn một tát, mắng nói:

- Đây là thái độ nhận lỗi sao?

Đám người Đế Giang xấu hổ, Đấu Chiến Thắng Phật thật đúng là không cho Chính Hoa Tà Phật tí xíu mặt mũi.

Tần Quân mặt không biểu tình, hắn cũng tin tưởng Chính Hoa Tà Phật, nếu không lấy thực lực của Đọa Lạc, tiêu diệt Đại Tần thiên đình tuyệt đối nhẹ nhõm.

Nhưng việc này cũng không thể chỉ bằng một phen giải thích coi như xong!

Đại Tần thiên đình thương vong gần 100 ngàn người, cũng không thể chết vô ích!

- Giết ta đi!

Chính Hoa Tà Phật trực tiếp nhắm mắt, huống hồ sự tình đã phát sinh, chỉ có lấy cái chết tạ tội.

Hắn muốn chết có tôn nghiêm, mà không phải như chó cầu xin, cuối cùng vẫn không thể tránh khỏi cái chết.

- Trẫm nói muốn giết ngươi sao?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, lời vừa nói ra, Đấu Chiến Thắng Phật ngạc nhiên ngẩng đầu.

- Chỉ cần Bệ Hạ chịu tha thứ hắn, tội lỗi của hắn, ta đến giúp hắn trả hết nợ!

Đấu Chiến Thắng Phật trầm giọng cam đoan nói, tuy hắn một mực mắng Chính Hoa Tà Phật, nhưng Chính Hoa Tà Phật như con ruột của hắn, hắn nhưng không nỡ Chính Hoa Tà Phật chết.

- Nói đi, ngươi trù tính nhiều như vậy là vì cái gì?

Tần Quân nhìn xuống Chính Hoa Tà Phật hỏi.

Cấu kết Đọa Lạc, Chu Ma đại đế, Chính Hoa Tà Phật khẳng định có âm mưu của mình.

Chính Hoa Tà Phật giương mắt nhìn về phía hắn, bình tĩnh trả lời:

- Ta muốn hủy diệt Hồng Mông, lại thành Thần.

Hủy diệt Hồng Mông?

Đế Giang, Ma Cảnh Thương, Trường Vô Danh đều nhíu mày, ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cũng sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới đồ đệ của mình lại có ý niệm như vậy.

- Ngươi đang nói bậy bạ gì đó!

Đấu Chiến Thắng Phật nói, rất có ý vị chỉ tiếc rèn sắt không thành thép:

- Phương pháp thành Thần linh nhiều như vậy, nhất định phải lạm sát kẻ vô tội, đồ hại sinh linh sao?

- Vậy ngươi thành Thần sao?

Chính Hoa Tà Phật nói để Đấu Chiến Thắng Phật không biết nên phản bác như thế nào.

Tần Quân nhìn hai sư đồ bọn hắn tranh chấp, hờ hững không nói.

- Thành Thần chiến, vi sư sẽ trở thành Thành Thần bảng thứ nhất, sau đó thành Thần!

- Thôi đi, sư tôn, ngươi xem kết cục của Lăng Đế một chút.

- Hừ, vi sư không giống hắn!

- Chu Ma đại đế cũng như thế, thực lực ba người các ngươi chênh lệch không nhiều a.

Mắt thấy hai sư đồ sắp đánh nhau, Tần Quân nhịn không được khục khục một tiếng, để bọn hắn an tĩnh lại.

- Giúp trẫm thu thập Chí Tà, trẫm liền tha thứ ngươi.

Tần Quân mở miệng nói, lúc trước chiến tranh, Chính Hoa Tà Phật đã bị ngược đủ thảm.

Về phần bách tính Đại Tần thiên đình thương vong, Tần Quân đã để người điều khiển Âm Phủ, để cho bọn họ ở kiếp sau có thể có một điểm xuất phát tốt

Nghe vậy, Chính Hoa Tà Phật trầm mặc.

Hắn biết rõ Bát Đại Chí Tà lợi hại, hắn cũng rất động tâm.

Đấu Chiến Thắng Phật nói:

------oOo------

Chương 2359: Tà Phật cúi đầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Còn đứng ngây đó làm gì? Chẳng lẽ ngươi muốn chết?

Câu nói này như sét đánh ngang tai, để Chính Hoa Tà Phật giật mình bừng tỉnh.

Hắn còn do dự cái gì, cho dù Chí Tà thiên phú mạnh hơn, hắn cũng phải có mệnh hưởng dụng.

- Ta đáp ứng.

Chính Hoa Tà Phật cúi đầu nói, Đấu Chiến Thắng Phật đi theo đảm bảo nói:

- Thuộc hạ nhất định giám sát hắn, xin bệ hạ yên tâm.

Cứ như vậy, cọc ân oán này xem như tạm thời hạ màn kết thúc.

Sự tình Chính Hoa Tà Phật quỳ cầu Thiên Đế cũng truyền ra, khiến cho uy vọng của Thiên Đế càng sâu.

Ngày đó, Tần Quân thả Chính Hoa Tà Phật rời đi, một đoàn người cũng đi theo rời Hồng Mông Ma Giáo, tiến về Thần Tướng minh.

Tần Quân đứng ở trên đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang, bên cạnh đi theo Hư Không Ma cùng Huyền Ngạ Nộ Thú, ba Chí Tà đều đã bị hắn dùng Vạn Kiếp ngự trùng điều khiển, tất cả đều rất an phận.

Bầu không khí ngột ngạt, Tần Quân mặt không thay đổi nhìn về phía trước.

Đế Giang thấp giọng hỏi Xa Hoàng:

- Ngươi quản thủ hạ như thế nào a?

Xa Hoàng cười khổ nói:

- Ta cùng Đông Đế địa vị bình đẳng, hơn nữa ta có thể có được tạo hóa hôm nay, là nhờ Đông Đế

Nguyên lai, căn cứ Thái Hưng Giang nói, thế lực thần bí buôn bán động tĩnh của Tần Quân có quan hệ tới Đông Đế.

Đế Giang nói bạch nhãn lang đúng là Đông Đế.

Thần Tướng minh cùng Đại Tần thiên đình kết minh, đã được công nhận sự thật, Đông Đế thậm chí vì Tần Quân, khai chiến với Kim Diêu thần giáo, cho nên chúng sinh đều coi bọn họ là quan hệ liên minh.

- Nếu thật là Đông Đế bán đứng Bệ Hạ, không cho phép ngươi che chở hắn!

Đế Giang trừng Xa Hoàng một chút, cảnh cáo.

- Nếu thật là hắn, ta tự mình động thủ!

Xa Hoàng cắn răng.

Lời của bọn hắn cũng bị Đấu Chiến Thắng Phật, Cụ Lưu Tôn, Lý Họa Hồn cùng Tần Quân nghe được.

Đấu Chiến Thắng Phật nghi hoặc hỏi:

- Đông Đế là ai?

Hiện tại hắn dự định trường kỳ đi theo Tần Quân, hắn muốn trở thành Hồng Mông Thần linh, tự nhiên phải đi theo Tần Quân

Hắn là biết thân phận chân thật của Tần Quân, vị thần sớm nhất, ngay cả Hồng Mông Thần linh cũng là hắn sáng tạo.

- Một tên minh chủ của Thần Tướng minh.

Đế Giang trả lời.

Đấu Chiến Thắng Phật gật đầu, lập tức không có hứng thú, Thần Tướng minh căn bản không bị hắn để vào mắt.

Tần Quân không có tham gia đề tài của bọn họ, ánh mắt bình tĩnh nhìn phía trước.

Nếu như Đông Đế thật có thù với hắn, vì sao lúc trước còn không để ý sinh tử giúp hắn báo thù?

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, kỳ thực Đông Đế chưa từng vì hắn tao ngộ qua nguy cơ sinh tử, Đông Đế danh xưng có thể tính hết tất cả sự tình, nói không chừng trước khi cùng Kim Diêu thần giáo đại chiến, đã tính tới Tần Quân sẽ đến, mới lấy thân thử hiểm, để Tần Quân đối với hắn ít một chút đề phòng.

Ngay thời điểm Tần Quân suy nghĩ, phía trước bỗng nhiên bay tới một bóng người xinh đẹp.

Nàng này dáng người khéo léo đẹp đẽ, người mặc váy hoa, hai chân để trần, mái tóc đen nhánh xinh đẹp buộc chung một chỗ, theo bả vai rủ xuống, da thịt trắng nõn, phảng phất như rất mịn màng, con mắt rất lớn, lông mi chớp động, đẹp đến mức rung động lòng người, ánh mắt tinh khiết đơn thuần, thoạt nhìn không có chút lòng dạ nào.

Tần Quân đưa ánh mắt về phía nàng, mày kiếm cau lại, âm thầm nghi hoặc nói:

- Vì sao nàng này không có tu vi?

Ở trong Hồng Mông, làm sao có thể gặp được người không có tu vi!

Hoặc là tu vi nàng này cao thâm mạt trắc, hoặc là nàng có bí thuật, che giấu tu vi.

- Ngươi là Thiên Đế?

Nữ hài mở miệng hỏi, giọng nói nhẹ nhàng, vô cùng tinh khiết.

Mọi người cảnh giác lên, bọn hắn đồng dạng nhìn không thấu tu vi của nàng này.

Tam đại Chí Tà bỗng nhiên táo động, nhìn chằm chằm nữ hài váy trắng thấp giọng gào thét, như lâm đại địch.

- Ngươi là ai?

Tần Quân hỏi lại.

- Ta? Ân, ta gọi…

Nữ hài cắn ngón tay, bắt đầu suy nghĩ trả lời Tần Quân như thế nào.

------oOo------

Chương 2360: Nguyên Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta gọi Nguyên Đế a.

Nữ hài váy trắng mỉm cười nói, mọi người đưa mắt nhìn nhau, Nguyên Đế là ai?

Vì sao bọn hắn chưa nghe nói qua, trên Thành Thần bảng cũng không có cái tên này

Nguyên Đế?

Tần Quân khiêu mi, đặt trọng điểm ở trên chữ Nguyên, miên man bất định

- Ngươi cũng là Hồng Mông chi tử?

Lý Họa Hồn mở miệng hỏi, ánh mắt bình tĩnh nhìn Nguyên Đế

Nguyên Đế cũng nhìn về phía Lý Họa Hồn, hiếu kỳ đánh giá hắn, gật đầu nói:

- Ngươi cũng vậy a?

Hồng Mông chi tử?

Đấu Chiến Thắng Phật, Cụ Lưu Tôn, Đế Giang, Xa Hoàng đều kinh ngạc nhìn về phía hai người bọn họ, Hồng Mông chi tử trong truyền thuyết ở Hồng Mông có thể nói là lưu truyền rộng rãi, thậm chí có truyền ngôn nói, đợi năm vị Hồng Mông chi tử tề tựu, sẽ nghênh đón đại kiếp

Hai vị Hồng Mông chi tử xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, để bọn hắn nghĩ đến rất nhiều thứ

Tần Quân dò xét Nguyên Đế, nữ hài này đúng là Hồng Mông chi tử, trách không được dám xưng Đế, chỉ là vì sao trên Thành Thần bảng không có tên của nàng?

- Vì sao ta nhìn không thấu ngươi?

Lý Họa Hồn truy hỏi, rất là hiếu kỳ với Nguyên Đế

- Bởi vì ngươi quá yếu.

Nguyên Đế che miệng cười nói, nghe mà Đế Giang, Xa Hoàng, Cụ Lưu Tôn mồ hôi lạnh lâm ly, bọn hắn là được chứng kiến lúc Lý Họa Hồn chiến đấu biểu hiện hung tàn, nếu chọc tức Lý Họa Hồn, Nguyên Đế rất có thể sẽ bị xé nát

- Có đúng không.

Lý Họa Hồn nhìn chằm chằm Nguyên Đế, mặt vẫn không có biểu tình, tựa hồ Nguyên Đế nói đối với hắn không có chút thương tổn nào

Lúc này, Tần Quân cắt ngang bọn hắn, nhìn Nguyên Đế hỏi:

- Ngươi tìm trẫm có việc gì?

Thân là Hồng Mông chi tử, Nguyên Đế khẳng định không phải ngẫu nhiên gặp được hắn

Nguyên Đế nhún vai, trên mặt nở rộ phong hoa sáng chói, cười nói:

- Ta muốn đi cùng ngươi, có thể không?

- Không thể.

Tần Quân trực tiếp cự tuyệt, hắn đối với Nguyên Đế căn bản không hiểu rõ, không có khả năng lưu một quả bom ở bên người

Nghe vậy, Nguyên Đế bĩu môi nói:

- Thiên Đế, ngươi sẽ không phải sợ ta chứ?

Hưu

Một đạo liệt diễm lướt qua bên tai Nguyên Đế, đánh gãy một lọn tóc của nàng, chỉ thấy Tần Quân đang dùng ngón trỏ tay phải chỉ nàng, nhẹ giọng nói:

- Sợ?

- Nói đi, ngươi đến cùng có mục đích gì!

Đồng thời, Tần Quân thôi động Trận Đạo chữ Bí, muốn nhìn trộm nội tâm của Nguyên Đế, đáng tiếc không có nghe được cái gì, như Lý Họa Hồn, 2 người tâm như chỉ thuỷ, căn bản không có tâm lý hoạt động

Hoặc là, bọn hắn không bị Trận Đạo chữ Bí nhìn trộm.

Nguyên Đế nhìn Tần Quân bay tới, ba Chí Tà cả kinh gầm hét lên, uy chấn Hồng Mông Tinh Không.

- Ta muốn hiểu rõ ngươi.

Nguyên Đế cười khẽ nói, không nhìn thẳng ba Chí Tà

- Dừng lại!

Kim Cô Bổng bỗng nhiên nằm ngang ở trước mặt Nguyên Đế, làm cho Nguyên Đế dừng lại

Nguyên Đế không khỏi nhíu mày, ánh mắt nhìn về phía Đấu Chiến Thắng Phật, giận dữ nói:

- Ngươi cái con khỉ này, muốn chết phải không?

Đấu Chiến Thắng Phật cũng không sợ nàng, hừ nói:

- Chỉ bằng ngươi?

Oanh

Một cỗ khí thế kinh khủng tuyệt luân từ trong cơ thể Nguyên Đế bạo phát, thổi đến bạch y tung bay, mái tóc múa tung, con ngươi của nàng biến thành ngân sắc, vô cùng lạnh lùng

Cùng lúc đó, trên Thành Thần bảng xuất hiện một cái tên mới.

Thành Thần bảng thứ chín, Nguyên Đế!

Đọa Lạc cùng với sinh linh phía dưới, bao quát Tần Quân ở bên trong, tất cả thứ tự đều rút lui một vị trí!

------oOo------

Chương 2361: Nguyên Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình ảnh vô cùng hùng vĩ, làm vô số sinh linh ở Hồng Mông, Hỗn Độn vỡ tổ.

- Nguyên Đế là ai? Tại sao lại có tuyệt thế đại năng hoành không xuất thế?

- Thành Thần bảng thứ chín, tốc độ như vậy gần với Lý Họa Hồn a!

- Trời ạ, lại có người giết vào mười vị trí đầu của Thành Thần bảng?

- Một chữ độc nhất xưng Đế, rõ ràng không đơn giản a!

- Ta làm sao chưa nghe nói qua Nguyên Đế?

Vô số sinh linh sôi trào, cùng lúc đó, mấy người Đế Giang cũng phát giác được Thành Thần bảng biến hóa

Xa Hoàng tắc lưỡi, thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Thành Thần bảng thứ chín, trách không được dám đến khiêu khích chúng ta.

Ở đây, ngoại trừ Lý Họa Hồn, không có người bài danh cao hơn Nguyên Đế

khí thế của Nguyên Đế đáng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Đấu Chiến Thắng Phật, gằn từng chữ nói:

- Con khỉ thối! Ta rất chán ghét ngươi!

Thứ tự của Đấu Chiến Thắng Phật ở Thành Thần bảng đã xuống đến thứ mười một, nhưng cùng Nguyên Đế chênh lệch không lớn, có thể thấy bọn họ tu vi chênh lệch cũng không lớn, cho nên không sợ hãi chút nào, nắm lấy Kim Cô Bổng, hừ lạnh nói:

- Cũng vậy!

Oanh

Nguyên Đế bỗng nhiên động, váy trắng nhẹ nhàng, phóng tới Đấu Chiến Thắng Phật, ngay trong nháy mắt này, Tần Quân bỗng nhiên cản ở trước

mặt nàng, một tay như thiểm điện chế trụ cổ tay của nàng, cản nàng lại

- Ngươi khẳng định muốn đánh với chúng ta?

Tần Quân nhíu mày, trầm giọng hỏi, tay của hắn xiết chặt, mặc cho Nguyên Đế dùng lực như thế nào, cũng không cách nào tránh thoát

Nguyên Đế khẽ cắn hàm răng, lộ ra một bộ rất ủy khuất, lầm bầm nói:

- Ta chỉ là muốn kết bạn với ngươi, là hắn động thủ trước được không!

Đối mặt thần sắc này của nàng, Tần Quân có chút bất đắc dĩ, không tiện xụ mặt, thế là ngữ khí bình thản nói:

- Ngươi đã xưng Đế, hẳn là lai lịch không đơn giản, nhưng trẫm không quen ngươi, không thể mang theo, trừ khi ngươi nguyện ý gia nhập Đại Tần thiên đình, hiệu lực cho trẫm.

Con vịt đưa tới cửa, Tần Quân tự nhiên có chút động tâm

- Hiệu lực cho ngươi? Khó mà làm được, hì hì.

Nguyên Đế chắp hai tay ở sau lưng, nhìn Tần Quân cười nói:

- Nhớ tên của ta, về sau chúng ta sẽ gặp lại.

Nói xong, Nguyên Đế bỗng nhiên nhảy lên, hôn lên mặt Tần Quân một cái, quay người rời đi, trong chớp mắt liền tan biến ở sâu trong tinh không Hồng Mông

Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Xa Hoàng, Cụ Lưu Tôn thấy sửng sốt.

Lý Họa Hồn bĩu môi, không nói gì thêm, hắn chỉ là có chút tiếc nuối, còn tưởng rằng có thể cùng Nguyên Đế luận bàn một phen

Tần Quân nhìn phương hướng nàng rời đi, khóe miệng khẽ cong:

- Nguyên Đế, có ý tứ.

Hắn có thể cảm giác được Nguyên Đế không có địch ý với mình, cho nên

mới để cho nàng hôn mình, nếu không lấy tốc độ phản ứng của hắn, Nguyên Đế có thể nào đánh lén thành công?

- Tiếp tục đi tới!

Tần Quân cười nói, trở lại đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang

Sau khi Nguyên Đế rời đi, ba Chí Tà cũng khôi phục lại bình tĩnh, không còn táo bạo

- Xem ra có rất nhiều cường giả ẩn giấu, cho dù là Hồng Mông Thần linh cũng không thể cảm giác đến tu vi của bọn hắn.

Tần Quân âm thầm nghĩ, Hồng Mông trải qua vô số năm phát triển, vô biên vô hạn, tổng có nhiều chỗ là Hồng Mông Thần linh cũng không cách nào nhìn trộm đến, hoặc là loại chí bảo cường đại nào đó

Cứ như vậy, đoàn người tiếp tục bay về phía Thần Tướng minh .

Giờ phút này, bên kia tinh không.

Đông Đế đứng trên đỉnh núi, chung quanh tất cả đều là sương mù tím bàng bạc, chính là Hồng Mông nguyên khí biến thành, từng tòa sơn phong từ trong Vân Hải toát ra, nơi xa mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh sinh linh ngang dọc

- Xem ra ta nên rời đi.

Nửa gương mặt của Đông Đế bị Kim Sắc Diện Cụ cản trở, để cho người ta không cách nào phân rõ biểu lộ của hắn ở thời khắc này, nhìn qua phương xa, trong mắt hắn lộ ra một tia không bỏ

- Đông Vương Công, ước định của ngươi và ta, ta đã làm hết sức, nhưng ta có con đường của ta, từ nay về sau, ngươi ta không thua thiệt lẫn nhau.

Đông Đế lẩm bẩm, đang khi nói chuyện, một đạo quang hoa từ trên rơi xuống, che đậy ở trên người hắn, chấn động đến cả ngọn núi lay động kịch liệt, sương mù tím cuồn cuộn cuồn cuộn

Khí tức của hắn dần dần cất cao, càng ngày càng mạnh, rất nhiều sinh linh

Thần Tướng minh cả kinh tụ tập đến.

- Ta nghịch tính hết thảy, lại không cách nào nhìn trộm đến con đường của mình, thôi!

- Giờ phút này, ta Tiềm Long Xuất Uyên!

------oOo------

Chương 2362: Tôn Mệnh Vận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở dưới quang hoa chiếu rọi, khí tức của Đông Đế càng ngày càng mạnh, quấy đến Hồng Mông Vân Hải cuồn cuộn không ngừng, càng kịch liệt

Những sinh linh Thần Tướng minh tụ tập mà đến kia đều sợ hãi, hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau bắt đầu nghị luận

- Chuyện gì xảy ra? Khí tức của Minh chủ là thế nào vậy?

- Thật đáng sợ, đây là muốn đột phá Tạo Hóa Thái Hư Tôn sao?

- Không thích hợp, khí tức của hắn phảng phất như biến thành một người khác.

- Nhanh thông tri Xa Hoàng!

- Cỗ áp lực này.

Các sinh linh bị Đông Đế hù dọa, bởi vì khí tức của Đông Đế cho bọn hắn một loại cảm giác nguy hiểm, như là thiên địch

Đông Đế đứng ngạo nghễ ở trong quang hoa, nâng hai tay lên, nhìn qua phía trên, tự lẩm bẩm:

- Loại cảm giác cường đại này thật mỹ diệu!

Rất nhanh, khí tức của hắn đột phá tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn, còn đang

không ngừng mạnh lên

Một đoàn khí xám dọc theo quang hoa chiếm cứ xuống, thần bí khó lường, đồng thời một thanh âm vang lên ở bên tai Đông Đế

- Ngươi rốt cục làm ra quyết định chính xác nhất!

Nghe vậy, Đông Đế lắc đầu cười một tiếng, bất đắc dĩ nói:

- Không phải ta muốn, là Mệnh Số đang buộc ta, Thiên Đế đã đánh tới, ta chỉ có thể lựa chọn ngươi, mới có thể bảo mệnh.

Khí xám cấp tốc chui vào trong cơ thể hắn, đồng thời vang lên thanh âm thần bí vừa rồi

- Ta chính là Tôn Mệnh Vận, đi theo ta, mới là chính đạo!

Tôn Mệnh Vận!

Thành Thần bảng thứ bảy!

Cao hơn Lý Họa Hồn, thua các Hồng Mông Thần linh phân thân.

Đông Đế mỉm cười, quang hoa bỗng nhiên tiêu tán, mang hắn đi.

Hắn biến mất để các sinh linh càng thêm không nghĩ ra, thật tình không biết, Đông Đế rời đi mang đến cho Thần Tướng minh bọn họ biến hóa nghiêng trời lệch đất

Đợi Đông Đế rời đi một canh giờ, đám người Tần Quân đuổi tới

- Đông Đế đâu? Gọi hắn tới đây cho ta!

Xa Hoàng tức giận nói, âm thanh ở trong Hồng Mông Vân Hải vang vọng thật lâu

Tần Quân nhíu mày, thần thức quét qua, trong tinh không của Thần Tướng minh không thân ảnh của Đông Đế, phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian

Rất rõ ràng, Đông Đế đã chạy trốn, từ đó nói rõ tâm hắn lo sợ, rất có thể là hắn bán rẻ hành tung của Tần Quân

Sinh linh có thể biết được hành tung của Tần Quân chỉ có thể là người bên cạnh hắn, trừ cái đó ra là Đông Đế có thể thôi toán hết thảy.

Xa Hoàng bắt đầu tự mình tìm tung tích của Đông Đế, đáng tiếc làm sao cũng tìm không thấy

Sắc mặt của Tần Quân băng lãnh, trong lúc lơ đãng tản mát ra uy áp để cho người ta run sợ, lửa giận trong lòng của hắn rất khó khắc chế

- Minh chủ, ta tìm được Đông Đế lưu lại một quyển trục, bên trên có thư tín, viết bốn chữ Thiên Đế thân khải.

Một sinh linh Thần Tướng Minh đi vào trước mặt Xa Hoàng nói.

Xa Hoàng vội vàng mang theo quyển trục đi lên trên Vân Hải, giao cho Tần Quân

- Đông Đế đến cùng có lai lịch gì?

Tần Quân nhìn Xa Hoàng trầm giọng hỏi

Xa Hoàng thở dài một tiếng, cũng hiểu Đông Đế biến chất, đành phải chi tiết cáo tri, nói:

- Đông Đế chính là con trai của Đông Vương Công, trời sinh có Vận Mệnh lực, có thể thôi toán hết thảy, ta có thể có hôm nay, toàn bộ nhờ hắn giúp đỡ.

Lúc trước hắn, Đông Vương Công, Cụ Lưu Tôn đến đây, vô cùng gian khổ, Đông Vương Công ngẫu nhiên gặp được một nữ tử, sau đó sinh hạ Đông Đế

Chân mày của Tần Quân nhíu chặt hơn, trong Thần Thoại Hệ Thống biểu hiện Đông Đế còn sống, thế là hắn tiếp tục hỏi:

- Đông Vương Công đâu?

Đang khi nói chuyện, hắn mở quyển trục ra

- Cái này ta cũng không biết.

Xa Hoàng xấu hổ nói, vì mạnh lên, hắn luôn ở bên ngoài, nếu không sao có thành tựu ngày hôm nay?

Lúc này, trong quyển trục toát ra một bóng người vàng óng, chính là Đông Đế

------oOo------

Chương 2363: Tôn Mệnh Vận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế, đừng tìm ta, ngươi tìm không thấy.

Đông Đế nhìn chằm chằm Tần Quân nói, biểu lộ bình tĩnh, không có trào phúng cười lạnh, cũng không có sợ hãi

- Trong Hồng Mông, ngoại trừ Hồng Mông Thần linh, có rất ít sinh linh là ta không cách nào tính thấu, trong đó có ngươi, nếu như ta không có đoán sai, ngươi rất có thể là Hồng Mông Thần linh chuyển thế, đúng không?

Đông Đế tự mình nói, nghe mà Đế Giang, Xa Hoàng, Cụ Lưu Tôn trừng to mắt, kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân đúng là Hồng Mông Thần linh, thật không thể tin được!

Đấu Chiến Thắng Phật bĩu môi, thầm nghĩ:

- Chỉ là năng lực suy đoán như thế này còn dám giả vờ thần bí?

Tần Quân không phải Hồng Mông Thần linh!

Mà là cha của Hồng Mông Thần linh!

- Sở dĩ ta tiết lộ ra hành tung của ngươi, là muốn lấy ngươi làm kiếm, đảo loạn Hồng Mông, dẫn tới Hồng Mông đại kiếp, hơn nữa ta có thể nhìn ra

được ngươi cũng khát vọng chiến đấu.

Đông Đế nói tiếp, ngữ khí bình thản

Tần Quân nhắm mắt, ba Chí Tà nhìn nguyên thần hình chiếu của Đông Đế gầm hét lên

- Nói hết chưa?

Tần Quân hỏi, để Đông Đế nhíu mày, xem ra hắn không thể tiêu trừ tức giận của Tần Quân

- Đừng để trẫm gặp được ngươi, nếu không ngươi sẽ rất thảm.

Tần Quân mở mắt, gằn từng chữ nói, nói rất nhẹ nhàng tùy ý, nhưng có thể khiến người ta cảm giác được hắn kiên định

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh trừng phạt Đông Đế! Nhiệm vụ tường trình: Đông Đế tính kế ký chủ, nếu như ký chủ thương tổn được hắn, để hắn cảm thấy hối hận, thu hoạch được hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội Thần Ma phục sinh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, biểu thị Đông Đế muốn bi kịch

Đấu Chiến Thắng Phật bỗng nhiên lên tiếng nói:

- Nếu như để cho ta gặp được ngươi, ngươi cũng sẽ không có kết cục tốt, nhớ kỹ ta, ta tên Đấu Chiến Thắng Phật!

Đấu Chiến Thắng Phật!

Chân mày của Đông Đế nhíu chặt hơn, Thành Thần bảng thứ mười một, thật không đơn giản!

- Đế Giang ta cũng buông lời, đừng để ta gặp được ngươi!

Đế Giang cũng lên tiếng, để sắc mặt của Đông Đế càng thêm khó coi

Đế Giang, Thành Thần bảng thứ 12!

- Đông Đế, ngươi sai, kể từ hôm nay, đừng trách ta không niệm tình cũ, ngày khác gặp nhau, liền sinh tử tương hướng.

Xa Hoàng cũng thả ra ngoan thoại,

Hắn là Thành Thần bảng thứ hai mươi ba, nếu những cường giả bọn hắn liên thủ, cho dù là Tôn Mệnh Vận cũng rất khó địch nổi.

- Còn có ta, Lý Họa Hồn.

Lý Họa Hồn mặt không thay đổi mở miệng

Đồng tử của Đông Đế co rụt lại, càng thêm trầm mặc

Chợt, Tần Quân phất tay, xua tan nguyên thần hình chiếu của Đông Đế

- Đây là số mệnh.

Cụ Lưu Tôn cảm thán nói, Đông Đế cả đời tính vận mệnh, lại tính mình vào tử địa

Đắc tội Tần Quân, hắn thấy, Đông Đế đã nửa chân đạp vào quan tài

- Bệ Hạ, chỉ trách ta, là ta không có trông giữ tốt hắn.

Xa Hoàng quỳ ở trên hư không, mặt mũi tràn đầy hổ thẹn

- Không có việc gì, ngươi cũng không thể xem thấu tâm của hắn, việc này tạm thời gác lại, ngươi trước thu xếp tốt Thần Tướng minh đi!

Tần Quân gật đầu nói, Thần Tướng minh ở trong Nam Hồng Mông là thế lực không nhỏ, đối với ngày sau Đại Tần thiên đình vào Hồng Mông, có thể tạo được trợ giúp rất lớn, cho nên để Tần Quân có chút coi trọng

Cứ như vậy, đám người Tần Quân tạm thời vào ở Thần Tướng minh

Sau đó, Tần Quân còn dự định tiến về Nhan Vương Điện, trước nghỉ ngơi mấy ngày

Tần Quân chủ yếu là muốn dừng lại, nghiên cứu Chí Tà một chút, có lẽ có thể từ trên thân bọn nó, thu hoạch được thời cơ đột phá

Một bên khác, Đông Đế cách Thần Tướng minh đã rất xa

Hắn đáp lấy quang hoa phi hành trong tinh không, trong mắt tràn đầy vẻ không cam lòng

Liên tiếp bị Tần Quân, Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Xa Hoàng, Lý Họa Hồn uy hiếp, phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, có bao nhiêu người có thể chịu được?

------oOo------

Chương 2364: Đông Đế sợ hãi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cái này thật phiền toái, ngay cả Lý Họa Hồn, Đấu Chiến Thắng Phật cũng đứng ở bên Thiên Đế.

Đông Đế lẩm bẩm, Lý Họa Hồn chính là Hồng Mông chi tử, hắn không cách nào thôi toán, về phần Đấu Chiến Thắng Phật, lúc trước hắn hoàn toàn không có chú ý

Tuy đau đầu, nhưng hắn không có tuyệt vọng

Đánh không lại đám người Tần Quân, hắn còn không trốn thoát sao?

Nghĩ xong, Đông Đế khu trục tạp niệm trong đầu, tiếp tục đi tới

Hiện tại hắn phải đi tìm Tôn Mệnh Vận, tận khả năng nhanh mạnh lên, Thành Thần chiến chỉ có vạn năm, cấp bách!

Đúng lúc này, phía trước bay tới một bóng người, chính là một nữ hài váy trắng, rõ ràng là Nguyên Đế

Vừa nhìn thấy Nguyên Đế, Đông Đế trừng to mắt, phảng phất như nhìn

thấy vật gì đáng sợ, quay đầu bay qua bên khác

- Dừng lại!

Thanh âm của Nguyên Đế bay tới, Đông Đế không chỉ không có dừng, ngược lại bay càng nhanh

Gặp được Nguyên Đế, hắn làm sao có thể trốn được?

Một giây sau, Nguyên Đế xuất hiện ở trước hắn, tú chưởng nâng lên, sóng gió cuồng bạo cưỡng ép ngăn Đông Đế lại, ngay cả không gian cũng nổi lên gợn sóng, khiến cho hắn không cách nào thi triển Không Gian Thần Thông tiến hành trốn tránh

- Ngươi còn dám động một cái, ta sẽ để cho ngươi chết.

Nguyên Đế nhẹ giọng nói, như thiếu nữ nhân gian, nhưng trong lời nói sát cơ từ bốn phương tám hướng bao phủ Đông Đế, để khắp cả người Đông Đế băng lạnh, không còn dám động đậy một chút

Đông Đế cứng ngắc ở trong tinh không, miễn cưỡng nở nụ cười nói:

- Tiền bối, ngài tìm ta có việc?

- Vì cái gì ngươi trông thấy ta liền tránh? Ngươi biết ta?

Nguyên Đế nheo mắt lại, cười tủm tỉm hỏi, chỉ là nụ cười của nàng rơi vào trong mắt Đông Đế, là vô cùng nguy hiểm

Đông Đế khoát tay nói:

- Ta nhìn không thấu tu vi của tiền bối, tự nhiên phải tránh, tuyệt không có ý khác.

Đáy lòng của hắn lại nổi lên Kinh Đào Hãi Lãng, nhưng không dám lộ ra nửa chút khác thường

- Thật sao?

Nguyên Đế hồ nghi hỏi

- Thật!

Đông Đế vội vàng cam đoan

- Không thú vị, vẫn là Thiên Đế có ý tứ.

Nguyên Đế hừ lạnh một tiếng, nói xong quay người rời đi, rất nhanh liền tan biến ở trong tầm mắt của Đông Đế

Đông Đế thở dài một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị

- Thiên Đế? Chậc chậc, lại bị nàng để mắt tới, cho dù ngươi có Lý Họa Hồn, Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang tương trợ, ngươi cũng xong rồi.

Đông Đế lẩm bẩm, hắn phảng phất như đã biết được thân phận của Nguyên Đế, thay Tần Quân mặc niệm

- Ngay cả nàng cũng xuất thế, Thành Thần chiến đến cùng ẩn giấu bí mật gì?

Đông Đế giữ nguyên phương hướng phi hành, gặp được Nguyên Đế để hắn nghĩ tới rất nhiều thứ

Thần Tướng minh, trong vũ trụ độc lập

Tần Quân ngồi xếp bằng trong hư không, chung quanh bò lổm ngổm Đại Đế Tà Lang, Hư Không Ma, Huyền Ngạ Nộ Thú, pháp lực của hắn cùng ba Chí Tà tương liên, ngay cả khí tức của ba Chí Tà cũng lẫn nhau nối liền cùng một chỗ

Ba Chí Tà bình thường hung ác táo bạo như tiểu cẩu lẳng lặng nằm sấp, ánh mắt nhìn qua Tần Quân, tràn đầy kính sợ

Tần Quân có thể cảm giác được các Chí Tà do một đoàn khí biến thành, cùng loại với Thủy Nguyên khí, nhưng thấp hơn cấp một số, lại cao hơn Hồng Mông nguyên khí

Những khí này có lẽ là nguyên nhân để chúng nó có tiềm lực trưởng thành vô hạn

- Hệ thống, có thể Chinh Triệu chúng nó thành Thần Ma, lại cực hạn giác tỉnh không?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, Chí Tà tiềm lực vô hạn, nếu lại cực hạn giác tỉnh, có thể áp đảo Hồng Mông Thần linh hay không?

- Không thể, Chí Tà không phải sinh linh, lai lịch đặc thù, Thần Thoại Hệ Thống không thể nhận, nếu không sẽ nhiễu loạn hạch tâm của hệ thống.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân nhíu mày, khủng bố như vậy sao?

Xem ra hắn có chút xem nhẹ Chí Tà

- Trẫm ngược lại muốn xem xem, đoàn khí kia đến cùng là cái gì.

Tần Quân lẩm bẩm, Trần Đạo Đức từng nói Bát Đại Chí Tà rất có thể là Sát Niệm của Hồng Mông chúng sinh biến thành, cùng loại với Đọa Lạc, nhưng hắn cảm thấy Bát Đại Chí Tà lai lịch càng sâu

Nói xong, Tần Quân tiếp tục dùng pháp lực của mình nghiên cứu ba Chí Tà

Tu vi cảnh giới của hắn dừng bước ở Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, đã có thể rung chuyển mười vị trí đầu của Thành Thần bảng, nếu như tiến thêm một bước, cho dù là các Hồng Mông Thần linh phân thân, hắn cũng có lòng tin chiến thắng.

------oOo------

Chương 2365: Đông Đế sợ hãi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Sau mười ngày.

Tần Quân mở mắt, phun ra một ngụm trọc khí, chau mày.

Thân là Thủy Nguyên Thần, hắn vậy mà không cách nào tra rõ ràng lai lịch của Chí Tà.

Hắn lắc đầu, tay phải vung lên, nguyên thần của Chu Ma đại đế xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chu Ma đại đế đầu tiên là ngẩn người, ngay sau liền muốn chạy trốn, đáng tiếc bị pháp lực của Tần Quân giam cầm, không cách nào xé mở không gian.

- Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Chu Ma đại đế cắn răng hỏi, kết cục của Đọa Lạc, để hắn rõ mồn một trước mắt, đối mặt Tần Quân, hắn ngoại trừ tuyệt vọng, thì không nhìn thấy nửa chút hi vọng

Đọa Lạc có Âm Dương Hám Thần tương trợ, Chính Hoa Tà Phật có Đấu Chiến Thắng Phật, hắn thì sao?

Hắn không có chỗ dựa, chỉ có thể chờ chết

- Muốn sống không?

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi, hắn cùng Chu Ma đại đế cũng không có cừu hận, lại thêm Chu Ma đại đế thiên phú dị bẩm, lưu có tác dụng lớn

- Thật?

Chu Ma đại đế ngạc nhiên hỏi, thật vất vả phục sinh, tự nhiên không muốn chết thêm lần nữa

- Ừ.

Tần Quân gật đầu, hắn muốn Chu Ma đại đế biến thành Thần Ma, dù sao cũng là con ma thứ nhất của Hồng Mông, đã từng là người mạnh nhất trong Hồng Mông sinh linh.

- Ta nguyện ý!

Chu Ma đại đế không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đáp ứng.

Mặc kệ như thế nào, trước sống sót lại nói!

- Trẫm muốn thi triển một loại Thần thông với ngươi, không nên phản kháng.

Tần Quân phân phó một câu, sau đó ở trong lòng nói:

- Chinh Triệu Chu Ma đại đế thành Thần Ma!

Thoại âm rơi xuống, một cỗ hấp lực từ mi tâm của hắn bay ra, chiếu vào trên người Chu Ma đại đế, trong lòng Chu Ma đại đế hoảng hốt, nhưng không dám phản kháng, trực tiếp bị hút vào mi tâm của Tần Quân

Mười giây sau.

- Đinh! Thành công Chinh Triệu Chu Ma đại đế thành Thần Ma! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, trong lòng Tần Quân phân phó nói:

- Phóng thích, điều ra bảng thuộc tính của hắn.

- Chu Ma đại đế, đến từ Hồng Mông vũ trụ!

- Thân phận: Hồng Mông đệ nhất ma!

- Tu vi: Đại Diễn Thần Chi cảnh ngũ biến!

- Công pháp: Hồng Mông Thổ Nạp Pháp! Chu Ma Thần công!

- Thần thông: Hồng Mông Thôn Tinh Ma Thủ! Ma khí trường tồn! Hóa Khí Thần Niệm! Ma hóa chúng sinh! Hồng Mông Ma Đao!

- Pháp bảo: Không!

- Độ trung thành: 12(max trị số 100)!

Đại Diễn Thần Chi cảnh ngũ biến, rất không tệ!

Chỉ là độ trung thành có chút chướng mắt.

Tần Quân âm thầm suy nghĩ, ngay sau đó, Chu Ma đại đế từ mi tâm hắn bay ra.

Biến thành Thần Ma, Chu Ma đại đế vẫn là trạng thái nguyên thần, hắn hoảng sợ dò xét mình, sợ bị Tần Quân giở trò, nhưng kết quả để hắn kinh ngạc, hắn không có tí xíu biến hóa.

- Tốt, ra ngoài đi!

Tần Quân phất tay cuốn một cái, mang theo Chu Ma đại đế, ba Chí Tà rời đi vũ trụ độc lập.

Trong mười ngày, Thành Thần bảng cũng đang biến hóa, nhưng hai mươi vị trí đầu không có động, thứ tự còn lại không bị Tần Quân chú ý.

Trở lại Hồng Mông Vân Hải, Tần Quân truyền âm cho Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Lý Họa Hồn.

Bọn hắn cần phải đi!

Mục tiêu tiếp theo là Nhan Vương Điện!

- A? Ngươi còn sống?

Đấu Chiến Thắng Phật thuấn di xuất hiện ở sau lưng Chu Ma đại đế, kinh ngạc hỏi, hắn còn tưởng rằng Chu Ma đại đế bị Tần Quân xử tử rồi.

------oOo------

Chương 2366: Cửu Cực Chí Cao chiến Hồng Mông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Mắc mớ gì tới ngươi?

Chu Ma đại đế hừ lạnh, tựa hồ nhìn Đấu Chiến Thắng Phật rất không vừa

mắt.

Lúc trước Hỗn Độn khai ích, hắn, Lăng Đế, Đấu Chiến Thắng Phật ước chiến không dưới vạn lần, sừng sững ở trên Hồng Mông chúng sinh, lẫn nhau rất quen thuộc, nhìn như tranh phong tương đối, kì thực cùng chung chí hướng.

Đấu Chiến Thắng Phật cười mắng:

- Đương nhiên liên quan a, ngươi chết, đối thủ của ta liền thiếu đi một vị.

Chu Ma đại đế không có tức giận, ngược lại khóe miệng khẽ cong, nói:

- Ngươi nhất định thất vọng.

Tần Quân không có chen vào, ngồi ở trên Đại Đế Tà Lang, nhìn Đế Giang phân phó nói:

- Dẫn đường.

Dù sao Đế Giang từng trợ giúp Vũ Văn Thành Đô giải phong ấn, biết được Nhan Vương Điện ở đâu.

Đế Giang gật đầu, thả người bay vọt, bắt đầu dẫn đường, mọi người theo sát phía sau.

Xa Hoàng cũng không có theo, vừa trải qua chiến tranh, Đông Đế lại trốn, Thần Tướng minh chính là thời điểm cần chỉnh đốn, không thể không có người trấn áp.

Cứ như vậy, một đoàn người bay về phía Nhan Vương Điện, rất nhanh liền tan biến ở cuối Hồng Mông Vân Hải.

Nhan Vương Điện gần đây sinh động ở Đông Hồng Mông cùng Bắc Hồng Mông, khoảng cách Nam Hồng Mông rất xa xôi, cho dù là đám người Tần Quân cũng cần vài ngày.

Hai ngày sau, đám người Tần Quân tiến vào Đông Hồng Mông.

Đông Hồng Mông so với Nam Hồng Mông càng loạn hơn, giữa không

trung thường xuyên có thể trông thấy thi thể sinh linh, nhục thân còn chưa hoàn toàn ăn mòn, trong Hồng Mông nguyên khí cũng nổi lơ lửng mùi máu tươi

Tây Hồng Mông bị Lê Phàm chưởng khống, Bắc Hồng Mông có Nạp Lan Tôn Vương, trái lại Đông Hồng Mông loạn nhất, có Tô Đế Tông, Nhan Vương Điện, còn có vô số Đại Năng, tranh đấu cực kỳ tàn khốc.

- Ta chính là Cửu Cực Chí Cao, đặc biệt dừng lại ở Đông Hồng Mông, trogn trăm năm thời gian, mặc cho các ngươi khiêu chiến, ta ở đây chờ khiêu chiến, đừng để ta xem nhẹ Đông Hồng Mông!

- Nghĩ đến, Đông Hồng Mông không người có thể chiến ta!

Đúng lúc này, một âm thanh phảng phất như đến từ trên Hồng Mông uy nghiêm vang vọng cả Đông Hồng Mông, cũng truyền vào tai đám người Tần Quân

Cửu Cực Chí Cao!

Thành Thần bảng thứ năm!

Đồng thời cũng là Hồng Mông Thần linh phân thân!

Tần Quân nheo mắt lại, Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Lý Họa Hồn, Chu Ma đại đế cũng giống như thế, trong mắt đều bốc cháy lên chiến ý

Bọn hắn đều muốn ở trên Thành Thần bảng tiếp tục đi tới, Cửu Cực Chí Cao lớn lối như thế, nếu như chiến thắng hắn, cái kia chính là vinh diệu bao lớn?

- Gia hỏa này thật cuồng!

Đế Giang nói thầm một câu, Thành Thần bảng thứ năm cũng dám lớn lối như vậy, thật coi mình thiên hạ vô địch sao?

Chu Ma đại đế hừ nói:

- Hắn có tư cách cuồng.

Thân là một nhóm Hồng Mông sinh linh sớm nhất, bọn hắn đều biết hậu trường của Cửu Cực Chí Cao

Hồng Mông Thần linh phân thân, đầy đủ miểu sát chúng sinh!

- Hắn đoán chừng không mạnh a, thấp hơn Cửu Cung Bá Thượng một vị trí.

Lý Họa Hồn mở miệng nói, khiến cho những người còn lại kinh ngạc nhìn về phía hắn

Nói thật giống như Cửu Cung Bá Thượng không mạnh vậy!

Khó nói thực lực của Lý Họa Hồn còn có thể đi lên trước?

- Đi thôi, đi Hồng Mông Bạch Thụ, xem ra Vũ Văn Thành Đô cũng sẽ đi Hồng Mông Bạch Thụ.

Tần Quân mở miệng nói, đây cũng là đại tranh chi thế, cường giả dẫn dắt phong tao, Cửu Cực Chí Cao mang theo nhiệm vụ của Thần linh hạ giới, lấy danh nghĩa khiêu chiến, thế tất hấp dẫn càng nhiều cường giả, hiệu suất cũng rất cao, dù sao cũng thuận tiện hơn so với mình đi tìm kiếm

- Hồng Mông Bạch Thụ ở đâu?

Đế Giang hiếu kỳ hỏi

- Ta biết..

Đấu Chiến Thắng Phật nói, trong mắt lộ ra lưu luyến.

------oOo------

Chương 2367: Cửu Cực Chí Cao chiến Hồng Mông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chu Ma đại đế cũng như thế, rất hiển nhiên, bọn hắn đều từng đi qua Hồng Mông Bạch Thụ

Kết quả là, Đấu Chiến Thắng Phật dẫn đường

- Hồng Mông Bạch Thụ chính là một trong những Hồng Mông sinh linh sớm nhất, cũng là bằng hữu cũ của ta cùng Chu Ma đại đế.

Đấu Chiến Thắng Phật một bên dẫn đường, một bên cười nói.

Chu Ma đại đế hừ nói:

- Lúc trước, ngươi cùng Lăng Đế còn cảm thấy rất hứng thú với nàng.

Lời vừa nói ra, Đấu Chiến Thắng Phật mặt mo đỏ ửng, rõ ràng có cố sự.

Tần Quân nghe mà thú vị, nhìn Đấu Chiến Thắng Phật cùng Chu Ma đại đế đối thoại, đường xá cũng không buồn tẻ

Cứ như vậy, Chu Ma đại đế bắt đầu quấy phá, kể rõ sự tình Đấu Chiến Thắng Phật truy cầu Hồng Mông Bạch Thụ.

Cùng lúc đó, khu vực trung ương của Đông Hồng Mông

Một gốc bạch thụ không biết cao bao nhiêu sừng sững ở trong tinh không Hồng Mông, trên cây kết từng mặt trời, chiếu rọi toàn bộ Hồng Mông, mặt ngoài thân thể trắng bệch, như thoa sơn, không có lá cây, chỉ có thân cây, phảng phất như bạch thụ đã chết, chỉ còn lại có cây khô

Một bóng người đứng ở trên cành cây, hắn người mặc đại bào, áo bào phần phật, hai lọn tóc trắng theo gương mặt phiêu động, tóc còn lại đều là màu nâu, mặt không biểu tình, đôi mắt hờ hững, nhìn qua Hồng Mông Tinh Không, tựa hồ đang đợi cái gì

Hắn chính là Cửu Cực Chí Cao, phân thân của Cửu Cực Càn Đế!

- Ngươi làm như thế thật sao? Vạn nhất chọc tới Thần Linh phân thân còn lại, nên làm cái gì bây giờ?

Một giọng nữ ôn nhu vang lên, để cho người ta như tắm gió xuân

Cửu Cực Chí Cao cười khẽ.

- Vừa vặn, ta cũng bất mãn với thứ năm.

Cho dù là Thần Linh phân thân, cũng đều có tâm tranh đệ nhất!

Hồng Mông Thần linh hứa hẹn, nếu bọn hắn được Thành Thần bảng thứ nhất, cũng có thể thành Thần!

- Chúc ngươi thành công.

Giọng nữ ôn nhu vang lên lần nữa, chủ nhân thanh âm chính là Hồng Mông Bạch Thụ

Cửu Cực Chí Cao không nói thêm gì nữa, tiếp tục nhìn qua sâu trong tinh không, không biết suy nghĩ cái gì

Không biết qua bao lâu, sâu trong tinh không xuất hiện một cường quang, như là sao trời

- Cửu Cực Chí Cao đúng không! Ta ngược lại muốn xem xem ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Một giọng nói khinh khỉnh truyền đến, trong lời nói tràn đầy chiến ý cao vút, nóng lòng muốn thử

Cửu Cực Chí Cao mặt không biểu tình, mở miệng hỏi:

- Xưng tên ra, ta muốn ghi lại tên vong hồn ở dưới chân của mình!

- Ta chính là Minh Đế, nhớ kỹ cái tên này, từ nay về sau, ngươi bị cái tên này bao phủ!

Người đến phóng khoáng nói, vừa dứt lời, mười chuôi cự kiếm màu tím chạy nhanh đến, trên cự kiếm phía sau nhất còn đứng một bóng người, chính là Minh Đế

Minh Đế thân mặc Long Bào màu đen, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, nửa gương mặt bị tóc che khuất, khóe miệng giương lên, hiển lộ ra cuồng ý không bị trói buộc

Thành Thần bảng thứ 26, Minh Đế!

Chính là chúa tể một phương ở Đông Hồng Mông, độc lai độc vãng, truyền thuyết hắn có quốc độ thuộc về mình, nhưng chưa bao giờ hiện ra qua

Mười chuôi cự kiếm màu tím có Sát Phạt chi khí cực mạnh, trong chớp mắt lướt qua mấy trăm tỷ dặm, muốn hủy diệt cả Hồng Mông Bạch Thụ.

- Điêu trùng tiểu kỹ!

Cửu Cực Chí Cao hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó đỉnh đầu hắn xuất hiện một cái lỗ đen, một cây trụ lớn màu đen toát ra, giống như hắc thiết đúc thành, đường kính đạt tới vạn mét, sau khi bay ra lỗ đen, phía trước cấp tốc biến lớn, thế không thể đỡ đụng lên Minh Đế cùng mười chuôi cự kiếm màu tím

Oanh

Nổ tung sinh ra chùm sáng còn muốn lớn hơn mặt trời, sóng xung kích quét ngang bốn phương tám hướng, ngay cả thân cây của Hồng Mông Bạch Thụ cũng bắt đầu rung động

Cuồng phong chạm mặt tới, khuôn mặt của Minh Đế hơi ngưng trọng, nhưng không có e ngại Cửu Cực Chí Cao

Hắn nâng tay phải lên, ngón trỏ ngón giữa khép lại, đặt ở trước miệng, niệm một câu huyền ảo, ngay sau đó hai đạo liệt diễm màu xanh da trời xuất hiện ở hai bên trái phải của hắn, phối hợp xoay tròn, hóa thành Hỏa Luân, càng lúc càng lớn, rất nhanh liền đạt tới trăm ức dặm, tản mát ra uy áp vô tận.

- Ta muốn đạp trên danh hào của ngươi, thành Thần!

Ánh mắt Minh Đế tràn ngập ngạo khí, hắn một mực bất mãn thứ hạng của mình, hôm nay liền muốn chính danh!

------oOo------

Chương 2368: Minh Võ Thần Khải (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai tay Minh Đế đột nhiên đẩy về phía Cửu Cực Chí Cao, Diễm Hỏa Luân xoay tròn đánh tới, ở trong Hồng Mông tinh không, vô cùng to lớn, đủ xé nát nghiền ép hết thảy

Cửu Cực Chí Cao nhíu mày, hắn có thể cảm nhận được trong Lam Diễm Hỏa Luân ẩn chứa uy năng vô tận

- Có ý tứ, Thần linh cũng sẽ nhìn lầm.

Cửu Cực Chí Cao âm thầm nghĩ, thứ hạng ban đầu trên Thành Thần bảng là do Hồng Mông Thần linh chế định, nhưng có quá nhiều nhân tố không ổn định, cho nên mới có Thành Thần chiến, trải qua chiến đấu, mới có thể tuyển ra người mạnh nhất chân chính

Rất rõ ràng, Minh Đế là một trong các cường giả bị đánh giá thấp

Vừa nghĩ tới đây, lỗ đen trên đỉnh đầu Cửu Cực Chí Cao toát ra từng trụ lớn màu đen, như mưa tên đánh tới

Oanh...

Hắc trụ cùng hai Lam Diễm Hỏa Luân đụng vào nhau, sóng lửa cuồn cuộn tứ ngược, bao trùm Tinh Không vô biên, thân hình Minh Đế thoắt một cái, cực nhanh lọt vào trong sóng lửa

- Cửu Cực Chí Cao! Thể hiện ra lực lượng chân chính của ngươi đi!

Tiếng gầm gừ của Minh Đế vang vọng toàn bộ Đông Hồng Mông, để vô số sinh linh xôn xao

Nhanh như vậy đã có người khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao?

Nghe ngữ khí, tựa hồ còn mạnh hơn Cửu Cực Chí Cao?

Cùng lúc đó, Minh Đế đi vào trên Hồng Mông Bạch Thụ, cùng Cửu Cực Chí Cao cận thân chiến đấu, hai người không ngừng xê dịch ở trên cành

cây, chiến đến khó phân thắng bại

Song quyền hai chân của Minh Đế quấn quanh lấy Lam Diễm Hỏa Luân, thế công hung mãnh, Cửu Cực Chí Cao cơ hồ không có hoàn thủ, dựa vào thuấn di liên tiếp xuất hiện trên Thiết trụ màu đen, ngăn trở Minh Đế tiến công

- Ngươi đã đến cực hạn?

Cửu Cực Chí Cao mỉm cười, nụ cười của hắn rơi vào trong mắt Minh Đế, lại cực kỳ chướng mắt trào phúng

Minh Đế giận dữ, tốc độ càng nhanh, lực lượng mạnh hơn, pháp lực trong cơ thể bành trướng, thi triển tất cả Thần thông của mình ra.

Đáng tiếc, bọn hắn chênh lệch vẫn còn có chút xa.

Tuy thứ tự trên Thành Thần bảng không thể tính tuyệt đối, nhưng có khảo cứu nhất định, Cửu Cực Chí Cao thân là Thành Thần bảng thứ năm, tự nhiên sẽ không bị Minh Đế bài danh thứ 26 dễ dàng đánh bại.

Hai cường giả tuyệt thế chiến càng phát hỏa, thời gian không ngừng trôi qua

Chậm rãi, có sinh linh bay tới quan chiến, người đến tu vi đều rất mạnh, nếu không sao dám khiêu chiến Thành Thần bảng thứ năm?

- Đó là Minh Đế?

- Tốc độ thật nhanh, Minh Đế thật mạnh!

- Bọn hắn phát ra khí tức viễn siêu Đại Diễn Thần Chi ngũ biến, thậm chí lục biến!

- Cửu Cực Chí Cao mạnh như thế còn chưa tính, vì sao Minh Đế cũng mạnh như thế? Không hợp lý a!

- Không nghĩ tới Minh Đế luôn luôn đê điều mạnh như thế, xem ra những truyền ngôn kia là thật.

Các sinh linh nghị luận, bọn hắn đều muốn khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, cho nên vừa vặn để Minh Đế tiêu hao lực lượng của Cửu Cực Chí Cao.

Cửu Cực Chí Cao bỗng nhiên hét lớn một tiếng, bắt đầu phản kích, hai tay đều nắm một thanh Hắc Côn, đánh cho Minh Đế trở tay không kịp, áp chế Minh Đế rời xa Hồng Mông Bạch Thụ.

Hai người ở trong tinh không, Đại Khai Đại Hợp, các loại Thần Thông cường đại bắt đầu đối bính, trong phạm vi vạn ức phòng, không có sinh linh dám tới gần.

Oanh...

Hai mắt của Cửu Cực Chí Cao bắn ra hai thanh Quang Kiếm, liên tiếp đâm xuyên lồng ngực của Minh Đế, Lam Huyết vẩy ra, đau đến Minh Đế nhíu mày, nhưng chiến lực của hắn không có hạ xuống

Nhục thân thương tổn sẽ không ảnh hưởng Đại Diễn Thần Chi, huống chi là Minh Đế

Minh Đế hóa thành ngàn vạn hư ảnh, trải rộng Tinh Không, bao phủ Cửu Cực Chí Cao, bản tôn của hắn chắp tay ở trước ngực, một bộ khải giáp lam quang bám vào trên người, dần dần biến lớn, trở nên càng thêm ngưng thực, hai thanh Thần kiếm màu xanh da trời xuất hiện ở trong hai tay của hắn

Hai mắt hắn tràn ngập cường quang, khí thế Thần võ đến cực điểm.

Đây là Thần thông mạnh nhất của hắn, Minh Võ Thần Khải!

- Ta cũng không tin không chiến thắng được ngươi!

Minh Đế thấp giọng hừ lạnh, lần nữa đánh tới Cửu Cực Chí Cao

Trong mắt toàn bộ sinh linh đều phản chiếu lấy ngàn vạn hư ảnh của Minh Đế, như sao trời dày đặc, chỉ thấy ngàn vạn hư ảnh ở trung ương bộc phát ra quang cầu to lớn, cấp tốc biến lớn, giảo tán tất cả hư ảnh của Minh Đế.

Băng...

------oOo------

Chương 2369: Minh Võ Thần Khải (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quang cầu nổ tung, hóa thành vô số ánh sáng, Cửu Cực Chí Cao đứng ngạo nghễ ở trong tinh không, giơ cằm, khinh miệt cười nói:

- Ngươi chỉ có chút bản lãnh này?

Minh Đế hóa thành Minh Võ Thần Khải cũng không cãi lại, trực tiếp đánh tới hắn

Cùng lúc đó, Tô Đế Tông Bá Hàn U cùng Lăng Đế chạy đến, hai người nhìn chiến đấu phía trước, vẻ mặt đều ngưng trọng

Khí tức của Cửu Cực Chí Cao thật sự là quá mức cường đại, để bọn hắn cũng cảm thấy sợ hãi

- Minh Đế lại cất giấu thực lực sâu như thế.

Lăng Đế lẩm bẩm, hắn nhận biết Minh Đế, tuy không phải Hồng Mông sinh linh ban đầu, nhưng thiên phú cường đại, ở trước khi Hỗn Độn sơ khai liền thanh danh vang dội, đương nhiên, cũng không có bị Lăng Đế để vào mắt

Nhưng bây giờ Minh Đế phát ra khí tức đã để hắn kiêng kị

- Có ý tứ, đây mới là bầu không khí mà Thành Thần chiến nên có!

Bá Hàn U nhếch miệng cười nói, mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn tham chiến.

Không chỉ có Minh Đế, hắn cũng bất mãn thứ tự trên Thành Thần bảng của mình!

Đại chiến còn đang tiếp tục, Minh Võ Thần Khải vô cùng cường đại, khiến

cho Minh Đế lần nữa cùng Cửu Cực Chí Cao tương xứng

Có thể cùng Thành Thần bảng thứ năm Cửu Cực Chí Cao chiến thành tình hình như thế, Minh Đế đã chứng minh mình!

Đại khái lại qua nửa canh giờ.

Tần Quân, Đấu Chiến Thắng Phật, Lý Họa Hồn, Chu Ma đại đế, Đế Giang mang theo ba Chí Tà chạy đến, bọn hắn đến đưa tới oanh động không nhỏ

- Đó là Đấu Chiến Thắng Phật? Chu Ma đại đế?

- Ti... thật chính là bọn hắn! Hồng Mông sinh linh sớm nhất!

- Đó là Chí Tà?

- Ba Chí Tà, lai lịch của bọn hắn không đơn giản a!

- Người ngồi ở trên đầu Đại Đế Tà Lang là ai? Ngay cả Chu Ma đại đế cùng Đấu Chiến Thắng Phật cũng ở phía sau hắn, không dám đoạt danh tiếng.

Các sinh linh tốp năm tốp ba nghị luận, sắc mặt Lăng Đế cũng âm trầm xuống

- Lại là Thiên Đế.

Lăng Đế nắm chặt song quyền, Thiên Đế vừa đến, khẳng định sẽ làm rối, hi vọng bọn hắn cầm xuống Cửu Cực Chí Cao sẽ càng nhỏ

Mấu chốt nhất là, ngay cả Đấu Chiến Thắng Phật cùng Chu Ma đại đế cũng hàng phục Thiên Đế

Hắn là đối thủ cạnh tranh cùng bạn thân của Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, cho nên nhìn thấy cảnh này, tâm tình lập tức phiền não

- Người chiến đấu với Cửu Cực Chí Cao là ai?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi, thực lực của Minh Đế rất mạnh, tuyệt không phải hạng vô danh.

- Minh Đế, Thành Thần bảng thứ 26, không nghĩ tới hắn mạnh như thế.

Đấu Chiến Thắng Phật cảm thán nói, Minh Đế đã từng khiêu chiến qua hắn, sau khi thảm bại, vạn ức năm sau đó Minh Đế cũng rất ít xuất hiện

Vạn ức năm qua, hắn đã xưa đâu bằng nay

Tần Quân nhíu mày, thứ 26 cũng có thể mạnh như thế?

Tuy hắn ngạc nhiên, nhưng cũng không có cảm thấy rung động, bởi vì hắn thấy, Minh Đế vẫn không địch lại Cửu Cực Chí Cao

Minh Đế chiến đến khí thế hung mãnh, phảng phất như chiếm thượng phong, nhưng người tu vi cao thâm cẩn thận quan sát, sẽ phát hiện Cửu Cực Chí Cao biểu hiện quá mức nhẹ nhõm

Dễ dàng tựa như đang đùa bỡn Minh Đế!

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, Cửu Cực Chí Cao liếc mắt qua, đồng tử lập tức co rụt lại

Mặc dù là phân thân, nhưng hắn cũng có một số ký ức của bản tôn, biết rõ thân phận của Tần Quân

- Hừ! Chơi cũng chán rồi!

Cửu Cực Chí Cao hừ nói, khí thế đột nhiên cất cao, pháp lực nổ tung, đánh bay Minh Đế đang dây dưa mình ra ngoài.

------oOo------

Chương 2370: Tái chiến Lăng Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí tức của Cửu Cực Chí Cao lấy tốc độ không thể tưởng tượng tăng cường, Minh Đế ở dưới trạng thái Minh Võ Thần Khải cả kinh động dung

Người quan chiến cũng tê cả da đầu, nhìn thấy Tần Quân, Cửu Cực Chí Cao không giấu giếm thực lực nữa, hắn không muốn ở trước mặt Tần Quân mất mặt, khí thế bạo phát, mạnh đến để cho người ta tuyệt vọng

- Cái này.

Lúc trước Minh Đế còn thế công hung mãnh trợn tròn mắt, thân thể không ngừng run rẩy

- Thật mạnh.

Mặt mũi Chu Ma đại đế tràn đầy ngưng trọng, hắn phát hiện mình còn đánh giá thấp Thần Linh phân thân, khí thế bực này, cho dù là hắn cũng cảm thấy vô địch, chớ nói chi là bốn vị trước Cửu Cực Chí Cao

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, dưới chân là Đại Đế Tà Lang.

Tuy Hồng Mông Thần linh đều là hắn sáng tạo, nhưng trung gian cách thời gian quá lâu, tu vi của Tần Quân đã bị siêu việt, hiện tại quan chiến có lẽ sẽ có thu hoạch

- Để ngươi nhảy đủ rồi! Bại đi!

Cửu Cực Chí Cao trầm giọng nói, đang khi nói chuyện, đột tập đến trước mặt Minh Đế, tốc độ so với lúc trước càng nhanh, ngay cả Minh Đế cũng trở tay không kịp, vô ý thức nhấc cánh tay phản kháng

Oanh...

Một chùm sáng màu trắng đột nhiên từ trong miệng Cửu Cực Chí Cao phun ra, trong nháy mắt chôn vùi Minh Đế

Cho dù là có Minh Võ Thần Khải, Minh Đế cũng gánh không được một kích này, Minh Võ Thần Khải hóa thành vô số tinh điểm màu xanh da trời phiêu tán, chùm sáng màu trắng như lôi đình phá tan màn đêm, xâu mấy chục ngàn ức dặm, uy áp khủng bố để linh hồn người quan chiến không khỏi run lên

Một kích này, vừa nhanh lại mạnh!

Khoảng cách gần đối mặt, cơ hồ là một con đường chết!

Chùm sáng màu trắng rất nhanh liền tiêu tán, lưu lại nguyên thần của Minh Đế ở trong hư không ngây người

Cửu Cực Chí Cao thủ hạ lưu tình, chỉ hủy nhục thân, không thương tổn hồn phách

- Ngươi bại.

Cửu Cực Chí Cao nhìn chằm chằm Minh Đế, bình tĩnh nói

Lúc trước hắn chỉ là muốn chơi đùa, thẳng đến Tần Quân xuất hiện, hắn không muốn bị Tần Quân coi thường, dù sao Tần Quân là Chúa tể tối cao sáng tạo Hồng Mông Thần linh, cho dù hiện tại tu vi theo không kịp, nhưng hắn thấy, muốn trở thành Hồng Mông Thần linh, nhất định phải đạt được Tần Quân tán thành

Đây là một loại cảm giác nghi thức khó nói lên lời!

Minh Đế bị thua để người quan chiến trầm mặc, ban nãy một chiêu kia thật sự là quá tấn mãnh, làm bọn hắn không ngừng thôi diễn, đổi lại là bọn hắn, nên tránh né như thế nào?

- Ta muốn khiêu chiến ngươi.

Đúng lúc này, một thanh âm nhẹ nhàng bay tới, Cửu Cực Chí Cao quay đầu nhìn lại, chính là Lý Họa Hồn ở bên cạnh Tần Quân.

Tần Quân không có ngăn cản, lẳng lặng nhìn Cửu Cực Chí Cao.

- Xưng tên ra.

Cửu Cực Chí Cao mở miệng nói, có thể đi theo Thiên Đế, tuyệt không phải kẻ yếu.

- Lý Họa Hồn.

Lý Họa Hồn dạo bước đi về phía Cửu Cực Chí Cao, tên của hắn lại để toàn bộ sinh linh trong tinh không động dung

Thành Thần bảng thứ tám, Lý Họa Hồn!

Hắn là Hắc Mã lớn nhất trên Thành Thần bảng, danh chấn Hồng Mông Hỗn Độn, lại không người nhận biết bộ mặt thật sự của hắn

Cửu Cực Chí Cao nheo mắt lại, cười nói:

- Nguyên lai là ngươi, vậy ta ngược lại muốn xem xem ngươi có bao nhiêu lợi hại, có đủ tư cách đứng ở trên bảo tọa thứ tám của Thành Thần bảng hay không!

Lý Họa Hồn không có nói tiếp, cấp tốc đi vào trước người hắn.

Đại chiến trực tiếp bạo phát!

Ngay thời điểm song phương cách xa nhau không đến vạn mét, Lý Họa Hồn đột nhiên trợn hai mắt, hét lớn nói:

- Chấn!

Oanh...

Một cỗ khí tức hạo nhiên từ trong cơ thể hắn bạo phát, không gian chung quanh lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chấn động ra, ngay cả Cửu Cực Chí Cao cũng bị chấn động đến áo bào phần phật

Lý Họa Hồn đột nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, đùi phải xé rách Hồng Mông nguyên khí, mang theo lực lượng đủ để đè sập hết thảy rơi xuống

------oOo------

Chương 2371: Tái chiến Lăng Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tốc độ phản ứng của Cửu Cực Chí Cao nhanh như thế nào, tay trái bỗng dưng nắm Hắc Côn vung nện, phịch một tiếng, hai người đều bị chấn lui

Lý Họa Hồn không chút dừng lại, cúi người gần sát Cửu Cực Chí Cao, tóc đen bỗng nhiên hóa thành từng thanh từng thanh trường thương đâm về Cửu Cực Chí Cao, tốc độ rất nhanh, không phải Minh Đế lúc trước có thể so sánh, Cửu Cực Chí Cao cả kinh không thể không tránh né

Hai người bắt đầu ngươi tới ta đi, cao tốc kịch đấu, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn cũng rất khó đuổi theo

- Lý Họa Hồn.

Minh Đế một bên lui lại, một bên phức tạp nhìn Lý Họa Hồn

Chỉ có cùng Cửu Cực Chí Cao chiến đấu, mới hiểu Cửu Cực Chí Cao khủng bố, lại nhìn Lý Họa Hồn biểu hiện cường thế, để hắn tự lấy làm xấu hổ

Các sinh linh quan chiến cũng nhìn huyết mạch sôi sục, cho dù Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao không có thi triển Thần Thông khí thế bàng bạc, nhưng tràng diện chiến đấu vô cùng hùng vĩ, chợt nhìn, chung quanh Hồng Mông Bạch Thụ đều là tàn ảnh bọn hắn lưu lại, nhiều vô số kể, chỉ vì động tác của bọn hắn quá nhanh, nhanh đến tàn ảnh còn không kịp tán đi

Mười vị trí đầu trong Thành Thần bảng đại chiến so sánh với lúc trước, hoàn toàn không phải một đẳng cấp!

Chỉ là uy áp chiến đấu cũng làm người ta sợ hãi

Lúc này, Tần Quân chậm rãi đứng dậy, Vô Cực Hồng Mông bào tung bay theo gió, thân hình như thần phong, ánh mắt hắn nhìn về phía Lăng Đế, cao giọng nói:

- Lăng Đế, trẫm đối với thứ tự của ngươi cảm thấy rất hứng thú, nghe nói ngươi lại mạnh lên, có dám đánh một trận không?

Hiện tại thứ tự Thành Thần bảng của hắn xuống đến mười tám, Lăng Đế mười bảy

Chỉ có thể nói tạo hóa trêu người, hắn rõ ràng chưa từng bại qua, nhưng Lý Họa Hồn, Đế Giang, Nguyên Đế lại liên tiếp cường thế chen bảng

Lời vừa nói ra, các sinh linh quan chiến nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía Tần Quân

Bọn hắn đều đến từ Đông Hồng Mông, còn chưa từng thấy qua Tần Quân, một mực hiếu kỳ thân phận của Tần Quân

- Thiên Đế khiêu chiến, ta sao dám cự tuyệt?

Lăng Đế đáp lại nói, bây giờ tu vi hắn mạnh hơn, cũng muốn lần nữa chứng minh mình

Hắn chính là Bất Bại Đại Đế!

Vị Bất Bại Đại Đế thứ nhất của Hồng Mông!

Thiên Đế!

Các sinh linh xôn xao, không nghĩ tới Tần Quân đúng là Thiên Đế gần đây danh tiếng cường thịnh!

Tần Quân mỉm cười, xoay tay phải lại, Hồng Mông Đế Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, trải qua Thủy Nguyên khí thối luyện, thân kiếm của Hồng Mông Đế Kiếm trở nên đỏ tươi trong suốt, phảng phất như muốn nhỏ máu

Hắn đã thật lâu không có lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, hôm nay muốn ở trước mặt Đông Hồng Mông, cường thế đánh bại Lăng Đế

Nhìn thấy Tần Quân lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, Lăng Đế khẽ nhíu mày, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy Tần Quân dùng kiếm

Oanh một tiếng!

Lăng Đế từ bên cạnh Bá Hàn U bắn ra, vượt qua không gian, trong chớp mắt liền đến trên Tần Quân, phải tay nắm chặt Bất Bại Kiếm, hắn đồng dạng muốn cường thế đánh bại Tần Quân

Đế Giang, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế cùng ba Chí Tà đều lạnh lùng nhìn hắn

Tần Quân cười khẩy, rút kiếm ngăn trở.

Bang...

Hồng Mông Đế Kiếm cùng Bất Bại Kiếm tấn công, hàn mang tóe hiện, lực trùng kích hình thái có thể thấy được càn quét bát phương,

Trong chốc lát, sắc mặt Lăng Đế kịch biến, hổ khẩu phún huyết, thân thể run rẩy lên.

Tuy Bất Bại Kiếm là chí bảo của Hồng Mông Thần linh, nhưng so với Hồng Mông Đế Kiếm mà nói, vẫn là kém một chút

Dù sao Hồng Mông Đế Kiếm chính là trải qua Thủy Nguyên khí thối luyện vô số năm!

Tay trái của Tần Quân chấn động, dùng lực đánh bay Lăng Đế ra ngoài

Ngay sau đó, hắn thả người nhảy lên, bay tới trăm vạn trượng, một tay giơ kiếm, kiếm nhận chỉ về phía Lăng Đế

Không nói nhảm, pháp lực phun trào, Thần thông đi theo thi triển ra

Thiên Đế Thần Phạt!

Đây là Tần Quân ở Vô Song chiến sở ngộ, lúc ấy trực tiếp vượt cấp diệt sát Chí Tôn Vô Địch!

Oanh một tiếng, một đạo kiếm khí vĩ ngạn từ trong Hồng Mông Đế Kiếm giết ra, vô số năm cải tiến, Thiên Đế Thần Phạt trở nên càng mạnh!

------oOo------

Chương 2372: Đại Đạo hiển hóa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liệt diễm kiếm khí của Thiên Đế Thần Phạt hóa thành hồng kiếm vạn trượng, Cực Đạo Viêm Hỏa cháy hừng hực, ẩn chứa Thời Gian đại đạo,

Không Gian đại đạo, Sát Phạt Đại Đạo, tốc độ cực nhanh, lực phá hoại cũng mạnh đến cực hạn

Lăng Đế vừa ổn định thân hình, Thiên Đế Thần Phạt liền đánh tới

- Đây là…

Lăng Đế nghẹn họng nhìn trân trối, vừa định tránh né, nhưng ở dưới Hảo Vận đại đạo gia trì, Thiên Đế Thần Phạt lấy quỹ tích phi hành quỷ dị bao phủ hắn

Hết thảy phát sinh quá nhanh!

Các sinh linh còn chưa có lấy lại tinh thần, bao quát Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Chu Ma đại đế cũng không kịp chuẩn bị.

Một giây sau, Thành Thần bảng phát sinh biến hóa!

Thiên Đế, thứ mười bảy!

Lăng Đế, thứ mười tám!

Cả cuộc chiến đấu chỉ dùng một chút thời gian, thực chỉ là một cái nháy mắt

Lăng Đế bại như thế nào?

Sinh linh quan chiến giật mình tỉnh lại, không khỏi hít vào khí lạnh, linh hồn run rẩy

Thiên Đế Thần Phạt so với Thần thông mà lúc trước Cửu Cực Chí Cao đánh bại Minh Đế, ẩn ẩn còn mạnh hơn một chút!

Cửu Cực Chí Cao đang cùng Lý Họa Hồn chiến đấu cũng chú ý tới Thiên Đế Thần Phạt vừa rồi, hắn chau mày, tâm lý khiếp sợ không gì sánh nổi

Rõ ràng chỉ là Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, nhưng có thể bộc phát ra chiến lực như vậy!

Đây chính là chỗ kinh khủng của Thiên Đế?

Khó nói Thiên Đế chỉ là ngụy trang thành Tạo Hóa Thái Hư Tôn, kì thực sớm đã thành tựu Đại Diễn Thần Chi?

Liệt diễm kiếm khí của Thiên Đế Thần Phạt cấp tốc tiêu tán, Lăng Đế cùng Bất Bại Kiếm cũng hiện thân, thời khắc này Lăng Đế rơi vào kết cục như Minh Đế, chỉ còn lại có nguyên thần

Nếu không phải Tần Quân không muốn giết hắn, vừa rồi Thiên Đế Thần Phạt đủ để hắn hồn phi phách tán

Khóe môi Tần Quân vểnh lên, dẫn theo Hồng Mông Đế Kiếm trở lại Chí Tôn Cửu Long Ỷ ngồi xuống, phảng phất như chỉ vừa đứng dậy, liền kết thúc chiến đấu, mây trôi nước chảy

- Bệ Hạ thật mạnh.

Đấu Chiến Thắng Phật nhìn chằm chằm Tần Quân, cảm thán nói, nguyên lai tưởng rằng hắn đã siêu việt Tần Quân, hiện tại xem ra, hắn còn chưa nhất định có thể thắng được Tần Quân

Biểu lộ của Chu Ma đại đế cũng rất phức tạp, chỉ có Đế Giang bình tĩnh, không có cảm thấy ngoài ý muốn

Lăng Đế cứ thế đứng ở trong hư không, mặt mũi tràn đầy đắng chát

Át chủ bài của hắn còn chưa lộ ra, hắn liền bại.

Thật đúng là mỉa mai.

Bất quá hắn cũng không có không cam lòng, nếu như đổi một người, vừa rồi Thiên Đế Thần Phạt đủ để cho hắn vẫn lạc, Thiên Đế lưu tình, hắn không thể không nhớ ơn.

- Thôi.

Lăng Đế thở dài một tiếng, quay người bay trở về bên cạnh Bá Hàn U .

Tuy hắn có át chủ bài, nhưng tin tưởng Thiên Đế cũng như thế.

Bại là bại, hắn không vì mình kiếm cớ.

Hoắc hoắc hoắc...

Tay phải của Cửu Cực Chí Cao quơ một cây Hắc Bổng, tay trái bỗng dưng ngưng tụ một thanh Quang Nhận màu trắng ném ra ngoài, nhanh chóng kéo dài, hóa thành trăm trượng, đáng tiếc mũi chân của Lý Họa Hồn xẹt qua dao sắc, một quyền oanh đến.

So với Cửu Cực Chí Cao, thủ đoạn của Lý Họa Hồn lộ ra rất thiếu thốn, nhưng nhục thân hắn cường đại, pháp lực thâm hậu, hai người chiến hồi lâu, nhưng vẫn không có làm bị thương đối phương.

- Tranh thủ thời gian liệu thương đi, đằng sau còn có ác chiến.

Bá Hàn U liếc nhìn Lăng Đế, trầm giọng nói, hắn cũng không có trào phúng Lăng Đế, bởi vì đổi lại là hắn, cũng không có nắm chắc có thể gánh vác được Thiên Đế Thần Phạt

Ban nãy một kiếm kia, đến nay ở trong đầu hắn chiếu lại, cũng kinh diễm tuyệt luân.

Liên quan tới Thiên Đế cùng Lăng Đế ở trên Thành Thần bảng thứ tự thay đổi cũng bị vô số sinh linh phát giác

Thứ tự trên Thành Thần bảng thay đổi chỉ có thể là đơn đấu chiến thắng, hay người bị khiêu chiến chết trận.

Cho nên lần này biến hóa đủ để chứng minh Thiên Đế mạnh hơn Lăng Đế!

- Lăng Đế lại thua Thiên Đế rồi?

- Ta cảm giác Thiên Đế có thể giết vào mười vị trí đầu!

------oOo------

Chương 2373: Đại Đạo hiển hóa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bất Bại Đại Đế lại yếu như thế, cũng không có vô địch như ta tưởng tượng a.

- Nói nhảm, nhìn chung lịch sử, có bao nhiêu Bất Bại Đại Đế?

- Thiên Đế tiếp xuống sẽ khiêu chiến ai? Tô Đế? Vũ Văn Thành Đô?

Chư thiên vũ trụ, Hỗn Độn Hồng Mông đều đang đàm luận việc này, Đại Tần thiên đình càng sôi trào, Thiên Đế tượng trưng cho Đại Tần thiên đình, bọn hắn làm sao có thể không hưng phấn?

Cùng lúc đó, có một tòa thành to lớn đang bay về phía Hồng Mông Bạch Thụ

Trên cửa lớn, treo ba chữ to Nhan Vương Điện, bút lực hùng hậu, ánh mắt chạm đến, phảng phất như có thể cảm nhận được vô số hung thú đang gầm thét, dữ tợn đáng sợ

Nhan Vương Điện!

Thế lực siêu nhiên gần đây ở Đông Hồng Mông thanh danh vang dội, nương theo pháp lực cường đại của Điện Chủ Vũ Văn Thành Đô, Đông Hồng Mông chỉ có Tô Đế Tông mới có thể tranh tài

Giờ phút này ở trong thành, Vũ Văn Thành Đô cùng một đám cao tầng Nhan Vương Điện đang thương nghị sách lược chinh chiến Đông Hồng Mông

- Muốn chiếm cứ Đông Hồng Mông, Tô Đế Tông không thể không trừ!

- Điện Chủ cử thế vô địch, há là Tô Đế có thể so sánh?

- Tô Đế quá mạnh, Tô Đế Tông càng ngọa hổ tàng long, chúng ta phải cẩn thận một chút, lần này tiến về Hồng Mông Bạch Thụ, thế tất gặp được cường giả của Tô Đế Tông.

- Lăng Đế cũng gia nhập Tô Đế Tông, chúng ta không thể khinh thường.

Các cao tầng Nhan Vương Điện mồm năm miệng mười thảo luận, Vũ Văn Thành Đô người mặc Hổ Văn đại bào, nằm tựa ở trên thủ tọa, tựa như nghỉ

ngơi

Lúc này, hắn khẽ nhíu mày, thấy được biến hóa của Thành Thần bảng.

Hai chữ Thiên Đế để hắn có chút bất an.

Dù sao Thiên Đế từng là Thần linh sớm nhất, ngay cả Hồng Mông Thần linh hiện nay cũng từng lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, cho dù tu vi lạc hậu, nhưng dư uy vẫn còn.

- Không được, ta nhất định phải kiên định tín niệm, ta tất thành Thần!

Lông mày của Vũ Văn Thành Đô giãn ra, nếu như tâm lý vẫn như cũ có bóng tối của Thiên Đế, hắn làm sao thành Thần?

Nghĩ xong, hắn mở miệng nói:

- Tốt, chớ ồn ào, chờ ta chiến thắng Cửu Cực Chí Cao, Nhan Vương Điện thế tất lớn mạnh, đến lúc đó Đông Hồng Mông đối với chúng ta mà nói, như lấy đồ trong túi.

Nghe vậy, các cao tầng Nhan Vương Điện nhao nhao gật đầu, bắt đầu tán dương Vũ Văn Thành Đô pháp lực vô biên, cái thế vô song

Vũ Văn Thành Đô không có bực bội, ngược lại có chút hưởng thụ, bị phong ấn lâu như vậy, thời đại giao thế, hắn cũng cần thanh âm như vậy đến tự an ủi mình

- Hệ thống, bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Cửu Cực Chí Cao cùng Lý Họa Hồn ở phương xa.

Trong quá trình quan chiến, hắn dự định triệu hoán Thần Ma, bồi dưỡng một phen.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Hồng Quân, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, để Tần Quân nở nụ cười.

Hồng Quân!

Thánh Nhân Chi Sư, rốt cục để trẫm triệu hoán được ngươi!

Tuy cho đến ngày nay, Hồng Quân đã không cách nào làm cho Tần Quân kinh hỉ, nhưng tình hoài trong lòng, hắn vẫn rất chờ mong.

- Điều ra bảng thuộc tính của Hồng Quân!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn đối với thực lực của Hồng Quân ở trong thần thoại một mực rất hiếu kỳ

- Hồng Quân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thánh Nhân Chi Sư! Đại Đạo hiển hóa!

- Tu vi: Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ!

- Công pháp: Trảm Tam Thi chi pháp!

- Thần thông: Khởi tử hồi sinh! Âm Dương Điên Đảo! Chưởng thiên chi thuật! Tử Khí Đông Lai! Hóa tượng hạ pháp thuật! Tiên Thiên nạp đạo pháp! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Nội Y vũ trụ! Điểm Linh chi thuật!

- Pháp bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp! Tử Tiêu Thần Cung! Đạo Trần! Thiên Địa Huyền Hoàng khí!

- Thuộc tính đặc thù: Đại Đạo khí vận (thân mang số mệnh theo lấy thực lực tăng trưởng mà đề cao, đồng thời gia tăng khí vận cho Chủ Công)!

- Độ trung thành: 60(max trị số 100)!

------oOo------

Chương 2374: Tam Thần Ma tề tụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Quân trống rỗng xuất hiện ở Bên cạnh Tần Quân, tu vi Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ của hắn ở chỗ này, căn bản không đáng giá được nhắc tới, cho nên các sinh linh quan chiến đều không có chú ý tới hắn

Chỉ có Đế Giang, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế cách gần đó ghé mắt nhìn lại

- Ừm?

Đấu Chiến Thắng Phật nhướng mày, Đế Giang càng động dung

Ở trong hồng hoang, Hồng Quân là Đạo Tổ, tương đương với Tần Quân xuyên việt đến Hỗn Độn sơ khai, vượt lên trên chúng sinh

- Tham kiến Bệ Hạ.

Hồng Quân vung tay áo, nhìn Tần Quân xoay người hành lễ, không kiêu ngạo không tự ti, biểu lộ tự nhiên, như Lão Tiên xuất trần, tiên phong đạo cốt, mây trôi nước chảy.

Hắn phảng phất như không kinh ngạc mình vì sao xuất hiện ở đây.

Tần Quân liếc nhìn hắn, mỉm cười:

- Hồng Quân, cố gắng quan chiến, đừng bỏ lỡ cơ duyên.

Đại Diễn Thần Chi chiến đấu, là Thiên Đạo Chí Thánh cả đời cũng không cách nào gặp phải, bởi vì Thiên Đạo Chí Thánh không cách nào đi vào Hồng Mông

Cho dù gặp được, cũng sẽ bị uy áp chiến đấu đánh chết

Cũng may có đám người Tần Quân bảo hộ, Hồng Quân có thể bình yên vô sự quan chiến

Hồng Quân gật đầu, lực chú ý chuyển hướng Cửu Cực Chí Cao cùng Lý Họa Hồn

Lý Họa Hồn đã mở ra thuộc tính đặc thù có ta vô địch, càng chiến càng cuồng, cùng dáng vẻ bình thường đạm mạc phảng phất như hai người, tóc đen loạn vũ, giống như lệ ma.

Mới đầu Hồng Quân còn có thể giữ vững bình tĩnh, rất nhanh liền động dung, thậm chí ngay cả miệng cũng vô ý thức mở lớn.

Chiến đấu kia phá vỡ thế giới quan của hắn, rung động linh hồn của hắn.

Cho dù cách vô cùng xa, khí tức chiến đấu cũng làm cho hắn sợ hãi, mấu chốt nhất là Thần thông của Cửu Cực Chí Cao, hắn hoàn toàn xem không hiểu, thậm chí không cách nào dùng mắt đi nhìn.

Đối với Hồng Quân, Tần Quân có tâm bồi dưỡng, dù sao hắn xem như tồn tại đỉnh phong trong thần thoại Hoa Hạ, đoán chừng cũng chỉ có Bàn Cổ có thể ép hắn, còn có vị Dương Mi đạo nhân không biết thực hư kia.

Thời gian tiếp tục chuyển dời.

Lại có một ít cường giả thành danh chạy đến, khiến cho Tinh Không trở nên náo nhiệt, nhưng không người nào dám tới gần Hồng Mông Bạch Thụ, chỉ có thể đứng xa nhìn.

Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao đã toàn tâm đầu nhập chiến đấu, vô số hắc trụ trải rộng Hồng Mông Bạch Thụ, hình thành lưới đen rắc rối phức tạp

Tần Quân thấy như có điều suy nghĩ, Đại Diễn Thần Chi chiến đấu sử dụng pháp lực cùng chúng sinh rõ ràng khác biệt, cực kỳ biến hóa, Thần thông thi triển ra, phảng phất như có linh tính, điểm này rất thần kỳ

- Đại Diễn Thần Chi là Tạo Hóa khai phát tiến thêm một bước.

Tần Quân một bên quan chiến, một bên suy tư.

Lại qua bảy ngày.

Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao vẫn đang chiến đấu, hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương, nhưng không trở ngại lực chiến đấu của bọn hắn.

Cùng lúc đó, Lăng Đế, Minh Đế cũng lần nữa ngưng tụ ra nhục thân.

- Thành Thần bảng lại có biến hóa!

Một sinh linh bỗng nhiên cao giọng nói, dẫn tới những sinh linh khác trong tinh không nhao nhao nhắm mắt.

Tô Đế, Thành Thần bảng thứ sáu!

Thái Tố Kiếm Quân, Thành Thần bảng thứ 14!

Oanh!

Toàn bộ Tinh Không vỡ tổ, Hồng Mông, Hỗn Độn còn lại cũng như thế

Tô Đế giết vào mười vị trí đầu!

Thứ tự so với Lý Họa Hồn cùng Tôn Mệnh Vận còn cao!

- Tô Đế! Lại là hắn, gia hỏa này quá mạnh!

- Từ khi Tô Đế giương danh, tựa hồ chưa từng bại qua!

- Nói nhảm, Tô Đế là tồn tại có hi vọng trở thành Bất Bại Đại Đế.

- Thiên tài, thiên tài chấn thước cổ kim, trên đời vô song a!

- Tô Đế còn có thể tăng lên sao? Thành Thần chiến mới mở ra không đến một năm a!

------oOo------

Chương 2375: Tam Thần Ma tề tụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ sinh linh đều đang đàm luận Tô Đế, cái tên này lần nữa rung động Hồng Mông Hỗn Độn

Tần Quân cũng nhìn thấy thứ tự của Thành Thần bảng biến hóa, chỉ bất quá biểu lộ của hắn có chút trêu tức.

Thái Tố Kiếm Quân chính là phân thân của Thái Tố Thiên Quân, hắn biết quan hệ của Tô Đế cùng Thái Tố Thiên Quân, năm đó là hắn để Thái Tố Thiên Quân chiếu cố Tô Đế.

Nói không khoa trương, Tô Đế là Tần Quân một tay sáng tạo ra.

Sở dĩ thiên phú của Tô Đế mạnh như vậy, là bởi vì hắn không phải Hỗn Độn sinh linh, cũng không phải Hồng Mông sinh linh, mà là Thủy Nguyên sinh linh, ở thời kỳ hài nhi liền được Tần Quân dùng Thủy Nguyên khí thối luyện linh hồn vô số năm, đã có được Thần cơ, thậm chí có thể nói, hắn cũng là Hồng Mông Thần linh, chỉ là tu vi còn chưa đủ

- Xem ra Tô Đế đạt được Thái Tố Kiếm Quân trợ giúp.

Tần Quân phỏng đoán, đồng thời ác ý tưởng tượng, nếu như Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế biết quan hệ lẫn nhau, sẽ là tâm tình như thế nào?

- Tô Đế là ai, lại lợi hại như vậy? Ngay cả Thần Linh phân thân cũng có thể chiến thắng?

Đấu Chiến Thắng Phật thầm nói, Đế Giang thì nhìn về phía Tần Quân

Tần Quân cùng Tô Đế quan hệ sớm đã ở Đại Tần thiên đình truyền ra, hai người là bạn thân, Tô Đế từng nhiều lần trợ giúp qua Tần Quân

- Hậu sinh khả úy.

Chu Ma đại đế cảm khái nói, giờ khắc này, hắn không thể không phục.

Lúc này, Nhan Vương Điện bay đến.

Vũ Văn Thành Đô đứng ở trong thành trì, ngóng nhìn Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao chiến đấu, hắn khẽ nhíu mày

Nguyên bản bọn hắn đã sớm có thể tới, trên đường gặp được một chút phiền phức mới chậm trễ thời gian

Khí tức của hắn có chút không ổn định, tựa hồ vừa trải qua chiến đấu

- Nhan Vương Điện đến rồi! Đó là Vũ Văn Thành Đô!

Có sinh linh cao giọng nói, ở Đông Hồng Mông, Vũ Văn Thành Đô uy vọng cực cao, thành tựu Thành Thần bảng hai mươi vị trí đầu đủ để hắn không ai bì nổi

Tần Quân cũng cảm giác được Vũ Văn Thành Đô đến, nhưng hắn không có quay đầu.

Đế Giang thì cắn răng nghiến lợi nhìn qua Vũ Văn Thành Đô

Đấu Chiến Thắng Phật nhíu mày, đồng dạng khó chịu Vũ Văn Thành Đô, hắn thấy, hắn cùng Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô đều là Tần Quân sáng tạo, nếu không sớm đã chết, Vũ Văn Thành Đô không tri ân đồ báo, để hắn căm ghét cùng cực.

- Hừ, giả vờ giả vịt!

Chu Ma đại đế hừ lạnh một tiếng, Hồng Quân cũng nhìn về phía Vũ Văn Thành Đô, cực kỳ ngạc nhiên

- Rống....

Đúng lúc này, một tiếng gầm gừ từ phía sau Nhan Vương Thành truyền đến

Âm thanh vô cùng to, rung động Hồng Mông.

Toàn bộ sinh linh nhìn qua, chỉ thấy một sinh linh mặt người thân hổ to lớn từ sâu trong tinh không lao nhanh đến, hắn mọc ra chín cái đuôi, loạn vũ ở sau lưng, quấy Hồng Mông nguyên khí cuồn cuộn, khí thế cường đại, rất có vĩ thế phá tan Hồng Mông!

Tần Quân nheo mắt lại, trong nháy mắt nhận ra thân phận đối phương!

Lục Ngô!

Là một trong ba vị Thần Ma hắn ở thời kỳ Hồng Mông triệu hoán!

Đồng thời, Lục Ngô ở trên Thành Thần bảng xếp hạng thứ mười sáu, hiện tại vừa vặn ở trước Tần Quân.

- Tới thật khéo, vừa vặn làm đá kê chân cho trẫm!

Tần Quân nhếch miệng lên, cười lạnh nghĩ.

Vũ Văn Thành Đô liếc mắt nhìn qua, nhẹ hừ một tiếng, rõ ràng cùng Lục Ngô không hợp nhau

- Gia hỏa này cái náo nhiệt gì cũng muốn tham gia, thật phiền.

Vũ Văn Thành Đô lẩm bẩm, lúc trước hắn cùng Lục Ngô chiến một trận, mới làm trễ nải thời gian

Song phương rất nhanh liền đi tới biên giới dừng lại, nếu lại tới gần, sẽ bị Cửu Cực Chí Cao cùng Lý Họa Hồn chiến đấu tác động đến.

Lục Ngô co thân thể, rất nhanh liền hóa thành cao trăm trượng, khí thế vẫn hung mãnh như cũ, để cho người ta không dám đối mặt

- Hai nghiệt chướng! Bệ Hạ ở đây, còn không mau tới bái!

Đấu Chiến Thắng Phật hét phẫn nộ vang vọng Hồng Mông, dẫn tới các sinh linh nhất tề quay đầu, Vũ Văn Thành Đô cùng Lục Ngô cũng như thế, chỉ bất quá sắc mặt bọn hắn rất khó coi.

------oOo------

Chương 2376: Lại tiến một vị trí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt của Vũ Văn Thành Đô cùng Lục Ngô đều nhìn về phía Tần Quân, cái trước sắc mặt âm tình biến ảo, cái sau cắn răng, bay về phía Tần Quân.

Một màn này để các sinh linh quan chiến miên man bất định.

Khó nói Vũ Văn Thành Đô và Lục Ngô, cùng Thiên Đế có quan hệ gì không muốn người biết a?

Lục Ngô rất mau tới trước người ba Chí Tà, các Chí Tà nhìn hắn gào thét, khiến cho Lục Ngô dừng lại, hắn cũng không phải sợ, chỉ là sợ cùng Tần Quân nổi lên tranh chấp

- Lục Ngô tham kiến Thiên Đế Bệ Hạ!

Lục Ngô làm ra tư thế quỳ bái.

Tần Quân cũng không nhìn hắn, nhắm mắt nghỉ ngơi, nhẹ giọng hỏi:

- Ngươi còn nhớ trẫm?

- Từ trước tới giờ không dám quên.

Lục Ngô trả lời, ngữ khí có chút xấu hổ

Đấu Chiến Thắng Phật hừ nói:

- Vậy vì sao ngươi không sớm đến bái kiến Bệ Hạ?

- Ngươi thì sao? Nếu như không phải đồ nhi của ngươi bị bắt, chỉ sợ cũng không đến a?

Lục Ngô sợ Tần Quân, nhưng không sợ Đấu Chiến Thắng Phật, phản bác trở về.

Đấu Chiến Thắng Phật sầm mặt lại, nói:

- Hiện tại ta đang hiệu lực cho Bệ Hạ!

- Ta cũng có thể!

Lục Ngô hừ lạnh.

Hắn không ưa nhất là Đấu Chiến Thắng Phật kiêu ngạo, ngay cả đồ đệ Chính Hoa Tà Phật của Đấu Chiến Thắng Phật cũng như thế, từ trước tới giờ không để bất luận kẻ nào vào mắt, phảng phất như bọn hắn là tồn tại

cường đại nhất Hồng Mông vậy.

- Lục Ngô.

Hồng Quân nói thầm một tiếng, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên nhìn qua Lục Ngô.

Làm Côn Lôn Sơn Thần Thú, Hồng Quân tự nhiên quen biết Lục Ngô, đáng tiếc Lục Ngô đã không nhớ ra được hắn.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, nhìn Lục Ngô nói:

- Trẫm mặc kệ ngươi có lý do gì, cùng trẫm chiến một trận, nếu như ngươi có thể thắng được trẫm, trẫm chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu như ngươi bại, trẫm muốn ngươi chết!

Hắn tận lực gằn từng chữ, như hàn phong chui vào tâm Lục Ngô, những sinh linh khác cũng xôn xao.

Thiên Đế là bức Lục Ngô tử chiến?

Lục Ngô cũng không phải lương thiện, Thành Thần bảng thứ mười sáu, cường đại đến cực điểm!

- Thiên Đế đây là điên rồi sao?

- Xem ra Thiên Đế cùng Lục Ngô là quen biết cũ, hơn nữa Lục Ngô là thuộc hạ của Thiên Đế!

- Cái này đặc sắc, lại là hai mươi vị trí đầu trên Thành Thần bảng chiến đấu!

- Thiên Đế thật ngông cuồng!

- Thiên Đế cảm thấy đánh bại Lăng Đế, liền có thể chiến thắng Lục Ngô? Lục Ngô là Hồng Mông tổ thú, Vạn Thú chi chủ a!

Các sinh linh thảo luận, kết quả lâu như vậy, Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao chiến đấu đã để bọn hắn nhìn chán, hiện tại có mâu thuẫn mới xuất hiện, bọn hắn tự nhiên hưng phấn

Lục Ngô sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân sẽ yêu cầu như thế.

- Bệ Hạ, ngài nghe ta giải thích.

Lục Ngô vội vàng nói, cũng không phải hắn e ngại thực lực của Tần Quân, chỉ không muốn cùng Tần Quân náo tách ra, nhưng lời còn chưa nói hết liền bị đánh gãy.

- Dốc hết toàn lực chiến một trận, nếu không ngươi không sống được!

Tần Quân khoát tay nói, sở dĩ nói như vậy, cũng không phải hắn hận Lục Ngô, chỉ là không muốn Lục Ngô lưu thủ

Hắn muốn đường đường chính chính đánh bại Lục Ngô, để cho thứ tự của mình ở trên Thành Thần bảng tiếp tục tăng lên!

Nghe vậy, Lục Ngô hít sâu một hơi, hắn nghe ra kiên quyết trong giọng nói của Tần Quân, hiểu nói nhiều hơn nữa cũng vô ích

Sau lưng Cửu Vĩ bắt đầu lay động, một tầng liệt diễm màu trắng bắt đầu bám vào trên lông, hắn nhìn chằm chằm Tần Quân, bắt đầu gào thét tiến đến, tiến vào trạng thái chiến đấu

Trong lòng của hắn cũng có nổi nóng, cho rằng Tần Quân quá mức bá đạo

- Bắt đầu đi!

Tần Quân không cần nói nhảm nhiều lời, vứt xuống câu nói này, đi thẳng tới trước người Lục Ngô, tốc độ nhanh đến để đồng tử của Lục Ngô thít chặt

------oOo------

Chương 2377: Lại tiến một vị trí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Tần Quân vỗ ra một chưởng, pháp lực vô thượng hóa thành Hỏa Chưởng, đánh bay Lục Ngô cao trăm trượng ra ngoài, Tần Quân theo sát phía sau, cùng bọn người Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang kéo dài khoảng cách

Vũ Văn Thành Đô nhíu mày, Tần Quân bày ra khí tức để hắn cảm giác nguy hiểm, lúc này, hắn đột nhiên cảm giác mình đánh giá thấp Tần Quân

Nhìn lại Đế Giang, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế cùng ba Chí Tà, hắn bỗng nhiên có loại cảm giác bất an mãnh liệt

Hồng Mông Bạch Thụ chiến, sợ rằng sẽ xuất hiện rất nhiều tình huống để hắn không nghĩ tới

Lục Ngô ổn định thân hình, lắc lắc đầu, bị Tần Quân đánh bay, để hắn cảm giác rất mất mặt, hắn hét giận dữ một tiếng, chín cái đuôi bỗng nhiên thẳng tắp chỉ hướng Tần Quân, như là mũi thương

Hưu! Hưu! Hưu

Lôi Nhận, Phong Nhận, Thuỷ Tiễn, Thổ Thứ, Kim Kiếm… như mưa to thẳng hướng Tần Quân, thế công to lớn, lại thêm khoảng cách song phương gần, mắt thấy Tần Quân liền bị bao phủ, từng Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể hắn gào thét ra, cùng Ngũ Hành Thần thông của Lục Ngô va chạm

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh liên tiếp bạo phát, ánh sáng lóng lánh Hồng Mông, toàn bộ sinh linh đều đưa lực chú ý từ Lý Họa Hồn, Cửu Cực Chí Cao qua bên này.

Nhìn tư thế của Lý Họa Hồn cùng Cửu Cực Chí Cao, trong thời gian ngắn là không có kết quả, cho nên càng hiếu kỳ Thiên Đế cùng Lục Ngô ai sẽ chiến thắng

Tần Quân lật tay lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, Cực Đạo Viêm Hỏa quấn quanh ở trên lưỡi kiếm, khiến cho Hồng Mông Đế Kiếm bắt đầu rung động

- Lại là đạo Thần thông kia!

Lăng Đế hô hấp dồn dập, lúc trước Thiên Đế Thần Phạt để hắn ký ức vẫn còn mới mẻ, cỗ uy năng hủy diệt kia để hắn sợ hãi

Bá Hàn U ở bên cạnh nheo mắt lại, hắn cũng muốn mở mang kiến thức Thiên Đế Thần Phạt một chút, ý đồ tìm kiếm được sơ hở.

Lục Ngô không biết Thiên Đế Thần Phạt, nghĩ mình tu vi mạnh mẽ, hắn không sợ hãi chút nào, trong miệng ngưng tụ ra cường quang, muốn thi triển Đại Thần Thông

Oanh...

Tần Quân bỗng nhiên đâm ra một kiếm, Thiên Đế Thần Phạt đi theo thôi động, kiếm khí liệt diễm cường thế giết ra .

Lục Ngô trừng to mắt, còn chưa kịp phản ứng, kiếm khí liệt diễm liền bao phủ hắn!

Liệt diễm kiếm khí ẩn chứa Không Gian đại đạo, Thời Gian đại đạo, Sát Phạt Đại Đạo, Hảo Vận đại đạo, Liệt Diễm đại đạo lần nữa thể hiện ra khủng bố của mình!

Tất cả sinh linh quan chiến há to mồm, một kiếm này so với lúc trước càng khủng bố hơn

Biểu lộ của Lăng Đế cũng đọng lại, Bá Hàn U sửng sốt.

- Đó là Thần thông gì.

Vũ Văn Thành Đô trừng to mắt, ngay cả hắn cũng không cách nào nhìn thấu Thiên Đế Thần Phạt

Cùng lúc đó.

Thứ tự trên Thành Thần bảng lần nữa biến hóa!

Thiên Đế, thứ mười sáu!

Lục Ngô, thứ mười bảy!

Tê...

Các sinh linh đều hít vào khí lạnh, Thiên Đế lại thắng!

Vẫn như cũ thắng vô cùng nhẹ nhõm, lấy ưu thế tuyệt đối áp đảo địch nhân!

Tần Quân thu kiếm, liệt diễm kiếm khí đi theo tiêu tán, nguyên thần của Lục Ngô đứng ngẩn người, run rẩy, hoàn toàn không thể tin được mình bại

Tim của hắn vẫn còn hoảng sợ, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn cảm giác mình chết chắc, hắn thật lâu không có cảm nhận được loại tuyệt vọng này

- Trẫm tha thứ ngươi, ngày sau hiệu lực thật tốt.

Tần Quân thu Hồng Mông Đế Kiếm vào trong Thần Thoại không gian, nhìn Lục Ngô cười nói, nói xong, hắn còn liếc nhìn Vũ Văn Thành Đô một cái

Này làm Vũ Văn Thành Đô rùng mình, vội vàng cúi đầu

Tràng cảnh lúc Hồng Mông sơ khai phảng phất như tái hiện, lòng kính sợ đối với Tần Quân không cách nào ngăn chặn sinh ra

Trở lại trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, Đế Giang chúc mừng nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ ở trên Thành Thần bảng lại tiến một bước!

Đấu Chiến Thắng Phật cùng Chu Ma đại đế lâm vào trong hoảng hốt, bọn họ cùng Lục Ngô chênh lệch cũng không lớn, ngay cả Lục Ngô cũng bị Tần Quân nhẹ nhõm đánh bại, Tần Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Tính không được cái gì.

Tần Quân lắc đầu cười nói, cho dù leo lên Thành Thần bảng thứ nhất, hắn cũng cảm thấy chuyện đương nhiên

------oOo------

Chương 2378: Chiến bại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta thua rồi.

Thân thể Lục Ngô run rẩy, lẩm bẩm, nếu như vừa rồi Tần Quân lại thêm chút lực, nguyên thần của hắn sẽ tiêu tán, lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục, vĩnh viễn không có ngày luân hồi

Các sinh linh cũng đang thảo luận Thiên Đế Thần Phạt vừa rồi, thật sự là quá kinh diễm, rất khó tưởng tượng chính diện đối mặt Thiên Đế Thần Phạt sẽ là thể nghiệm kinh dị như thế nào.

Đấu Chiến Thắng Phật nhìn nói:

- Còn không mau tới!

Lục Ngô giật mình tỉnh lại, nghe ý tứ của Tần Quân, rõ ràng dự định bỏ qua chuyện cũ, hắn đương nhiên sẽ không hờn dỗi rời đi.

Đã từng là Chí Cao Thần linh lại về rồi!

Vừa nghĩ như thế, Lục Ngô càng thêm hưng phấn, phẫn uất khi nhục thân bị hủy cũng đi theo tiêu án

Hắn đã thật lâu không thể đột phá, có lẽ đi theo Tần Quân sẽ nâng cao một bước!

Hắn đi tới trước ba Chí Tà, cung kính nằm sấp nói:

- Đa tạ Bệ Hạ tha thứ thuộc hạ bất kính.

Thành Thần bảng rơi xuống một vị trí đối với hắn mà nói, không có gì to tát!

Hắn tin tưởng, cường giả trước mặt cũng sẽ bị Tần Quân lần lượt đạp xuống.

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Đi qua một bên, đừng cản trở trẫm quan chiến.

- Tuân mệnh!

Lục Ngô hấp tấp bay đến bên cạnh Hư Không Ma, Hồng Quân đứng ở sau lưng Tần Quân hít sâu một hơi

Nếu như Tần Quân xem xét độ trung thành của hắn, sẽ phát hiện độ trung thành đã tăng tới 70

Chiến đấu mới vừa rồi để Hồng Quân tin phục, để hắn đối với Tần Quân càng thêm hiếu kỳ

Tần Quân đến cùng là Thần thánh phương nào?

- Bệ Hạ, khi nào thu thập Vũ Văn Thành Đô?

Đấu Chiến Thắng Phật mở miệng hỏi, hắn không có hạ giọng, khiến cho không ít sinh linh đều có thể nghe được.

Vũ Văn Thành Đô nghe xong không khỏi chau mày.

- Không vội, hắn chạy không được.

Tần Quân trả lời, thời điểm nói câu này, hắn nhìn cũng không nhìn Vũ Văn Thành Đô.

Nghe vậy, sắc mặt của Vũ Văn Thành Đô vô cùng khó coi.

- Điện Chủ, nếu không chúng ta rút lui trước?

Một nam tử xuất hiện ở bên cạnh Vũ Văn Thành Đô, chính là Đoạn Mặc Hiên lúc trước cùng Lý Viêm Long giằng co, tử trung của Vũ Văn Thành Đô.

Giờ phút này mặt mũi hắn tràn đầy mây đen, chiến đấu mới vừa rồi hắn nhìn ở trong mắt, Thiên Đế thật sự quá mạnh, mạnh như Đại Diễn Thần Chi cũng trốn không thoát Thiên Đế Thần Phạt, để trong lòng hắn không

khỏi lo lắng

Có lẽ Vũ Văn Thành Đô có thể địch Thiên Đế, nhưng người bên cạnh Thiên Đế thì sao?

- Hừ! Vì sao phải rút lui?

Vũ Văn Thành Đô hừ lạnh một tiếng, nếu như hiện tại rút lui, Nhan Vương Điện còn mặt mũi nào chinh chiến Đông Hồng Mông?

Kỳ thực hắn cũng có thoái ý, nhưng hắn không thể lui!

Cùng lúc đó, Hồng Mông, Hỗn Độn còn lại cũng đang thảo luận Thiên Đế

Rất nhiều sinh linh đều đang suy đoán, là thứ tự Tô Đế bay vọt kích thích đến Thiên Đế.

Sự tình liên quan tới Thiên Đế cùng Tô Đế cũng bắt đầu lưu truyền.

Đại Tần thiên đình.

- Mẫu Hậu, phụ hoàng ở trên Thành Thần bảng lại tăng lên một bậc!

Nhược Tâm hưng phấn chạy vào trong điện, đi tới trước mặt Liễu Nhược Lai nói.

Liễu Nhược Lai mặt giãn ra cười nói:

- Ta đã biết.

Bây giờ Thất Tình Lục Dục của nàng bắt đầu khôi phục, Vận Mệnh khống chế nàng cũng dần dần yếu bớt, nàng đã từng sùng bái Tần Quân không thôi chẳng mấy chốc sẽ trở về.

Nhược Tâm mặt mũi tràn đầy mong đợi nói:

- Ta về sau có thể cũng giống phụ hoàng, lợi hại như vậy hay không?

- Đó là khẳng định, ngươi so với phụ hoàng ngươi sẽ lợi hại hơn.

------oOo------

Chương 2379: Chiến bại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liễu Nhược Lai xoa đầu của nàng, cưng chiều cười.

Nhược Tâm nghe xong, lòng tràn đầy hoan hỉ.

Ba ngày vội vàng đi qua.

Cửu Cực Chí Cao cùng Lý Họa Hồn vẫn đang chiến đấu, nhưng năm mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng đều có thể nhìn ra được, Lý Họa Hồn dần dần ở vào hạ phong

Thần Linh phân thân chung quy càng mạnh hơn một bậc!

Một ngày này, Khánh Đế mang theo Khánh Thần Thị tới gần Hồng Mông Bạch Thụ, hắn mỉm cười đi vào trước mặt Tần Quân, chắp tay cười nói:

- Thiên Đế, chúng ta lại gặp mặt.

Tần Quân nhìn hắn một cái, nói:

- Ngươi không ở Nam Hồng Mông, tới nơi này làm gì?

Khánh Đế cũng không xấu hổ, cười nói:

- Cửu Cực Chí Cao khiêu chiến đã truyền khắp bốn Đại Hồng Mông, ta há có thể không tới xem náo nhiệt?

Dám tuyên bố khiêu chiến một phương Hồng Mông đích xác rất ít người, chí ít đã thật lâu chưa từng xuất hiện

Hiện tại bốn Đại Hồng Mông đều lưu truyền tin tức Cửu Cực Chí Cao đại chiến Lý Họa Hồn

- Vậy ngươi nhìn cho thật kỹ, tiếp xuống sẽ có trò hay.

Tần Quân thần bí cười nói, nói xong liền nhắm mắt, không tiếp tục để ý Khánh Đế.

Tuy nhiệm vụ Bất Hủ Thiên Đế ban thưởng phong phú, nhưng nếu Tần Quân chiến ý bành trướng, nói không chừng cũng sẽ vượt qua thứ tự đi khiêu chiến

Khánh Đế như có điều suy nghĩ, không quấy rầy Tần Quân nữa, trở lại bên người Khánh Thần Thị.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... dã tâm của Cửu Cung Bá Thượng! Nhiệm vụ tường trình: Cửu Cung Bá Thượng muốn giẫm lên ký chủ thành Thần, nếu như ký chủ tự mình đánh bại hắn, thu hoạch được ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, để Tần Quân mở mắt.

Cửu Cung Bá Thượng?

Tần Quân cười, quả nhiên coi trẫm dễ khi dễ?

- Đừng để trẫm gặp được ngươi, nếu không trẫm sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!

Trong lòng Tần Quân phát lên sát cơ, hắn nhớ kỹ Cửu Cung Bá Thượng, tiểu lâu la năm đó đi theo sau lưng Cửu Cung Thuỷ Đế, bây giờ đã bành trướng đến dám bất kính với hắn!

Oanh! Oanh! Oanh

Một Hắc trụ phong tỏa Lý Họa Hồn ở trong hư không, bây giờ Lý Họa Hồn máu me khắp người, ngay cả áo trắng cũng bị nhuộm đỏ, Cửu Cực Chí Cao đỡ hơn Lý Họa Hồn một ít, nhưng cũng bị thương rất nặng.

- Lý Họa Hồn! Ngươi rất mạnh, nhưng ngươi vẫn không địch lại ta!

Thanh âm uy nghiêm của Cửu Cực Chí Cao vang lên, phảng phất như gõ vang tiếng trống kết thúc

Ngay sau đó, song chưởng của hắn đột nhiên đập cùng một chỗ, Hắc trụ trải rộng ức vạn dặm tinh không nhao nhao dung hợp lại, hình thành một viên sao trời vô cùng to lớn, ngăn cách khí tức của Lý Họa Hồn

- Bệ Hạ, có cần chúng ta xuất thủ hay không?

Đế Giang hỏi, hắn vẫn rất có hảo cảm với Lý Họa Hồn, không muốn nhìn thấy tiểu tử này chết.

Tần Quân nhìn chằm chằm phía trước nói:

- Chờ một chút!

Hắn không tin Lý Họa Hồn sẽ chết ở chỗ này.

Lúc này, một tiếng bạo tạc rung động khắp toàn bộ Đông Hồng Mông vang lên, quang cầu màu đen nổ tung, nhấc lên cuồng phong vô biên, rung chuyển không gian, các sinh linh quan chiến cả kinh nhao nhao thôi động pháp lực, hình thành tầng phòng hộ.

Cuồng phong phát động Hồng Mông nguyên khí, hình thành vô số trường long, tứ ngược Hồng Mông.

Ba Chí Tà cũng bị thổi xao động bất an, Đại Đế Tà Lang càng cắn răng nói:

- Loại lực lượng này là lực lượng của Thần linh sao?

Không có người trả lời nó, sinh linh quan chiến đều nín thở ngưng thần, bọn hắn đều muốn biết Lý Họa Hồn có thể vượt qua đạo Thần thông này hay không

Rất nhanh, một bóng người bay tới chỗ đám người Tần Quân, chính là Lý Họa Hồn, chỉ còn lại có nguyên thần, ý thức lâm vào trong Hỗn Độn

Tần Quân vung tay áo, cuốn nguyên thần của Lý Họa Hồn qua.

Có thể cùng Cửu Cực Chí Cao chiến đến trình độ như vậy, Lý Họa Hồn cũng không tính thua.

Dù sao Lý Họa Hồn còn chưa luyện thành bản mệnh Thần thông, chỉ dựa vào pháp lực cùng nhục thân, có thể thương tổn được Cửu Cực Chí Cao, đã rất mạnh.

- Còn có ai dám khiêu chiến ta?

Cửu Cực Chí Cao không để lại dấu vết nhìn Tần Quân một chút, quay đầu nhìn một phương hướng khác hỏi, ngữ khí hào tình vạn trượng, khinh thị tất cả cường giả ở đây

- Ta!

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn truyền đến, dẫn tới các sinh linh nhất tề quay đầu nhìn lại.

------oOo------

Chương 2380: Thiên Đế chiến Tôn Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt Cửu Cực Chí Cao bá khí khiêu chiến, đến cùng là ai dám nghênh chiến?

Cửu Cực Chí Cao vừa chiến thắng Lý Họa Hồn, khí thế cường thịnh, ở các sinh linh xem ra đã là nhân vật không thể chiến thắng

Ánh mắt của các sinh linh xem qua, chỉ thấy chỗ sâu trong Hồng Mông bay tới một đám sinh linh, các chủng tộc đều có, cầm đầu là một nam tử tóc đỏ, thân cao năm trượng, người mặc Giao Lân tử khải, đầu đội kim quan, trên vai đứng hai Huyết Ưng, tay cầm một thanh trường tiễn, khuôn mặt cuồng dã, giữa mi tâm có ba khe hở, phảng phất như ba con mắt

- Nạp Lan Tôn Vương! Không nghĩ đến hắn cũng tới!

- Đã từng là người mạnh nhất Bắc Hồng Mông? Dám khiêu chiến Cửu

Cực Chí Cao!

- Thành Thần bảng thứ mười lăm Nạp Lan Tôn Vương!

- Ngay cả Lý Họa Hồn cũng không phải đối thủ của Cửu Cực Chí Cao, Nạp Lan Tôn Vương hắn cũng dám đứng ra? Nghĩ có thể nhặt nhạnh chỗ tốt sao?

- Chậc chậc, ngồi xem Nạp Lan Tôn Vương vẫn lạc a.

Các sinh linh cơ hồ không coi trọng Nạp Lan Tôn Vương, thậm chí có thật nhiều thanh âm trào phúng

Đừng nhìn Cửu Cực Chí Cao vừa ác chiến kinh lịch, nhưng Đại Diễn Thần Chi không sợ pháp lực tiêu hao, lại đến 10 ngàn cuộc chiến, Cửu Cực Chí Cao vẫn ở trạng thái điên phong

Nạp Lan Tôn Vương mang theo nụ cười kiêu căng bay về phía Hồng Mông Bạch Thụ, phảng phất như không có nhìn thấy chiến đấu lúc trước

- Vì sao Nạp Lan Tôn Vương đến? Đến tìm cái chết sao?

Đoạn Mặc Hiên ở bên cạnh Vũ Văn Thành Đô mỉa mai nói, người mạnh nhất Bắc Hồng Mông lại như thế nào?

Nơi này là Đông Hồng Mông, cho dù hắn không chết ở trong tayCửu Cực Chí Cao, đằng sau cũng rất khó chạy ra Đông Hồng Mông

- Khả năng có mưu đồ khác.

Vũ Văn Thành Đô suy đoán nói, căn cứ hắn hiểu rõ Nạp Lan Tôn Vương, mặc dù người này cuồng, nhưng bụng đầy âm hiểm, rất giỏi bày mưu tính kế

Trước khi Thành Thần chiến, hắn được công nhận là người mạnh nhất Hồng Mông, cũng không phải chỉ là hư danh.

- Hừ!

Khánh Đế hừ lạnh một tiếng, tâm tình khó chịu viết lên mặt, rõ ràng cùng

Nạp Lan Tôn Vương không hợp nhau, quan hệ của hai người nói đến phức tạp, cũng là Khánh Đế không muốn nhắc lên.

Mấy trăm tỷ năm qua, Nạp Lan Tôn Vương rất ít đến Đông Hồng Mông, lần này xuyên qua tầng tầng ngăn cách, có thể tới trước Hồng Mông Bạch Thụ, không đơn giản!

Nạp Lan Tôn Vương không nhìn toàn bộ sinh linh, trực tiếp bay về phía Cửu Cực Chí Cao, bọn thủ hạ của hắn thì dừng lại, nếu lại tới gần, bọn hắn chỉ có thể làm pháo hôi.

Hưu...

Đúng lúc này, một đạo liệt diễm bỗng nhiên phóng tới.

Nạp Lan Tôn Vương cả kinh vội vàng dừng lại, nhìn hằm hằm qua, chỉ thấy Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ lạnh lùng nhìn hắn

Mặc dù Tần Quân cùng Nạp Lan Tôn Vương không có đối mặt qua, nhưng từng phát động nhiệm vụ, lúc hắn san bằng Thần Chủ Vân Điện gặp phải Lục Đao Thần Tôn chính là người của Nạp Lan Tôn Vương, từ đó chọc giận Nạp Lan Tôn Vương

Giờ phút này, Nạp Lan Tôn Vương lòng tràn đầy muốn khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân sẽ ngăn cản hắn

- Thiên Đế? Ta còn không có tìm ngươi phiền toái, ngươi dám cản trở ta?

Mặt mũi của Nạp Lan Tôn Vương tràn đầy băng sương, hồng phát cuồng dã như liệt diễm thiêu đốt, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể hắn tiết ra, để chúng sinh động dung

Tần Quân khinh miệt nói:

- Ngươi còn không có tư cách khiêu chiến hắn, trước qua cửa ải của trẫm đi!

Oanh!

Tinh Không vỡ tổ, Nạp Lan Tôn Vương khí thế hung hăng lại bị Thiên Đế

cản lại, còn làm nhục như vậy, đây là tư thế muốn không chết không thôi a?

Quả thật không sai, Nạp Lan Tôn Vương càng thêm phẫn nộ, giơ cao trường tiễn thẳng hướng Tần Quân

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, một phân thân từ trong cơ thể hắn bay ra, trong chớp mắt, Thiên Đạo phân thân bay ra liên tiếp đụng vào Nạp Lan Tôn Vương

Oanh! Oanh! Oanh

Một ngàn phân thân thực lực tương đương bản tôn Tần Quân sao mà khủng bố, trong nháy mắt áp chế Nạp Lan Tôn Vương, đánh cho Nạp Lan Tôn Vương liên tục lùi về phía sau, trường tiễn hoảng hốt ngăn cản, đáng tiếc vẫn bị thương nhục thân

------oOo------

Chương 2381: Thiên Đế chiến Tôn Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn phương tám hướng tất cả đều là phân thân của Tần Quân, không có chút sơ hở nào, quyền cước tăng theo cấp số cộng, Đại Chu Thiên chưởng liên tục thi triển, điên cuồng thu nạp pháp lực của Nạp Lan Tôn Vương, để sắc mặt hắn vô cùng khó coi

- Làm sao có thể nhiều phân thân như vậy.

Nạp Lan Tôn Vương dọa đến sắp nứt cả tim gan, chỉ là phân thân cũng mạnh như thế, bản tôn của Tần Quân lại mạnh cỡ nào?

Các sinh linh quan chiến cũng bị hù dọa, nhao nhao kinh hô lên

- Phân thân cũng có thể mạnh như thế?

- Một ngàn tôn phân thân này thật mạnh, làm sao cảm giác còn mạnh hơn bản tôn Thiên Đế?

- Không thể nào, làm sao có thể xuất hiện phân thân cường đại như bản tôn?

- Đúng vậy, nếu thật như thế, phân thân khẳng định đều có ý thức độc lập, cái kia chính là tai nạn của bản tôn!

- Chẳng lẽ nói Thiên Đế che giấu tu vi, hắn so với chúng ta tưởng tượng còn kinh khủng hơn?

Tần Quân biểu hiện lần nữa đổi mới nhận biết của các sinh linh đối với hắn, cho dù là Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Chu Ma đại đế, Lục Ngô cũng nhìn trợn mắt hốc mồm

Hồng Quân vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, hắn ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, cười nhìn chiến đấu, phảng phất như người cùng Nạp Lan Tôn Vương chiến đấu không phải hắn

Oanh...

Nạp Lan Tôn Vương đột nhiên bạo phát pháp lực, đánh bay tất cả Thiên Đế phân thân công kích hắn, tay phải nắm trường tiễn, toàn thân dấy lên khí tức hồng sắc, phảng phất như bị liệt diễm quấn thân, ba đạo khe hở ở mi tâm mở ra, lộ ra ba con mắt lớn như móng tay

- Thiên Đế! Ngươi chọc giận ta!

Nạp Lan Tôn Vương trầm giọng nói, thoại âm rơi xuống, hắn cũng đi theo phân ra Thiên Đạo phân thân tác chiến

Đáng tiếc phân thân của hắn có thể nào so sánh với Tần Quân, chẳng được bao lâu, phân thân của hắn đều bị Thiên Đế phân thân đánh tan, hắn lần nữa lâm vào bao vây

Chịu đủ nhục thân tàn phá, lửa giận của Nạp Lan Tôn Vương cơ hồ muốn phá tan lồng ngực, trong cơn giận dữ, hắn lần nữa huy động trường tiễn, quang nhận đếm không hết giết ra, trảm tất cả Thiên Đế phân thân ở trước mặt hắn thành hai nửa, đáng tiếc một giây sau, các Thiên Đế phân thân lại khôi phục như thường

Gần như giết không chết!

Một màn này rơi vào trong mắt Cửu Cực Chí Cao, để hắn nhíu mày, thầm nghĩ:

- Đây là Thần thông gì? Lại có ảo diệu của Tạo Hóa Đại Đạo!

Không hổ là Thiên Đế!

Tồn tại sáng tạo Hồng Mông Thần linh trong truyền thuyết

Ánh mắt của Cửu Cực Chí Cao trở nên phức tạp, như vậy cho dù tu vi của Tần Quân chỉ có Tạo Hóa Thái Hư Tôn hậu kỳ, cũng làm cho hắn cảm giác thâm bất khả trắc

Tần Quân không muốn lãng phí thời gian, muốn lấy thực lực tuyệt đối áp chế Nạp Lan Tôn Vương, tâm thần hắn khẽ động, Thiên Đế phân thân lại từ trong cơ thể bay ra

Còn có?

Các sinh linh giật mình kêu lên, Thiên Đế đến cùng có bao nhiêu phân thân?

Trọn vẹn 3000 Thiên Đế phân thân xuất động, tăng thêm phân thân đang cùng Nạp Lan Tôn Vương chiến đấu, hết thảy có 4000 Thiên Đế phân thân, trong nháy mắt để Nạp Lan Tôn Vương không hề có lực hoàn thủ, thậm chí ngay cả Thần thông cũng không cách nào thi triển

Nạp Lan Tôn Vương mới vừa rồi còn thần uy hiển hách lại biến thành đống cát.

Đám thủ hạ của Nạp Lan Tôn Vương nghẹn họng nhìn trân trối, toàn thân run rẩy, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình

Vũ Văn Thành Đô cũng nắm chặt song quyền, đối lại là hắn, cũng không có tuyệt đối nắm chắc ứng đối 4000 Thiên Đế phân thân.

Tương đương với bị 4000 vị Thiên Đế vây công, ai chịu nổi?

- Quá mạnh.

Bá Hàn U lẩm bẩm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm chiến trường, Lăng Đế ở bên cạnh cũng lâm vào trong rung động.

Nếu như Tần Quân dùng những phân thân này chiến đấu với hắn, hắn càng chật vật.

Giờ khắc này, hắn bỗng nhiên may mắn, đồng thời mặc niệm cho Nạp Lan Tôn Vương.

------oOo------

Chương 2382: Thiên Đế cùng Cửu Cực Chí Cao (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm! Ầm! Phanh

Nạp Lan Tôn Vương bị 4000 Thiên Đế phân thân đánh cho thân thể vặn vẹo, căn bản không cách nào dừng lại, ngay cả Giao Lân tử khải của hắn cũng bị đánh cho rách rưới, tiếp tục như vậy nữa, hắn chắc chắn thất bại

Mặc dù hắn biết tình huống của mình không ổn, nhưng không thể tránh được

Mỗi một giây, toàn thân hắn đều bị công kích đếm không hết, ngay cả pháp lực cũng không cách nào điều động, loại cảm giác thân bất do kỷ này để Nạp Lan Tôn Vương đã thống khổ, lại cảm thấy vô cùng khuất nhục

Hắn phảng phất như đã thấy ánh mắt trào phúng của những sinh linh quan chiến kia

- Ta không cam tâm.

Nạp Lan Tôn Vương ở trong lòng gầm thét, muốn để cho mình siêu việt cực hạn, tuyệt địa phản kích.

Hưu! Hưu! Hưu

Thiên Đế phân thân quấn thành một vòng lại một vòng, hình thành một viên cầu rỗng, mà Nạp Lan Tôn Vương ở vào trung ương viên cầu, Thiên Đế phân thân nhất tề thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, liệt diễm bao phủ Nạp Lan Tôn Vương, hội tụ thành một liệt diễm cầu vô cùng to lớn, như ánh mặt trời, lập loè Hồng Mông

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... người mạnh nhất Bắc Hồng Mông phẫn nộ! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội Thần Ma phục sinh, một cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, hai cơ hội hệ thống ân huệ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn lộ ra nụ cười

Cùng lúc đó, thứ tự trên Thành Thần bảng lại phát sinh biến hóa

Thiên Đế, Thành Thần bảng thứ mười lăm!

Nạp Lan Tôn Vương, Thành Thần bảng thứ mười sáu!

Hồng Mông, Hỗn Độn, chư thiên vũ trụ nhao nhao vỡ tổ, thứ tự của Thiên Đế lại tăng!

So với Tô Đế trực tiếp giết vào thứ sáu, Thiên Đế từng người từng người hướng lên khiêu chiến càng khiến người ta nhiệt huyết sôi trào

Các sinh linh quan chiến cũng chú ý tới Thành Thần bảng biến hóa, tỏ rõ Nạp Lan Tôn Vương đã thảm bại

Đồng thời, cũng cho thấy Nạp Lan Tôn Vương còn chưa vẫn lạc, nếu không Thành Thần bảng đã xóa tên của hắn

- Tôn Vương bại.

Đám thủ hạ của Nạp Lan Tôn Vương khó có thể tin nhìn biển lửa phía trước, lúc trước bọn hắn còn hùng tâm vạn trượng, muốn theo Nạp Lan Tôn Vương đánh Đông Hồng Mông long trời lỡ đất, không nghĩ tới Nạp Lan Tôn Vương vừa đến đã bại

Cảnh tỉnh, không gì hơn cái này.

- Điện Chủ, chúng ta…

Đoạn Mặc Hiên nhịn không được nhìn Vũ Văn Thành Đô nói, còn chưa có nói xong, Vũ Văn Thành Đô đưa tay, ra hiệu hắn im miệng

- Đừng nói nhảm, muốn chạy trốn, chính ngươi trốn đi!

Vũ Văn Thành Đô trầm giọng nói, hắn có sự kiêu ngạo của mình, quyết không thể trốn

Đoạn Mặc Hiên bất đắc dĩ thở dài, chỉ có thể lần nữa đưa ánh mắt nhìn về phía chiến trường, cho dù Thiên Đế mạnh hơn, hắn cũng không thể đi, hắn thề cùng Nhan Vương Điện tồn vong

Tần Quân phất tay, Thiên Đế phân thân đều hóa thành mây khói lượn lờ phiêu tán, biển lửa cũng đi theo gạt ra, thân ảnh của Nạp Lan Tôn Vương hiển hiện.

Nhục thân của tên này còn chưa bị hủy, nhưng đã không thành hình người, máu me đầm đìa, bạch cốt âm u để người tê cả da đầu, hắn không ngừng thở, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng

Vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn cảm thấy khí tức tử vong.

- Ta thua rồi, ta thua rồi.

Nạp Lan Tôn Vương lẩm bẩm, giờ khắc này, hắn thậm chí không còn dám giận Tần Quân, trong lòng chỉ có sợ hãi.

Không ai có thể cảm nhận được vừa rồi hắn đối mặt cái gì, loại đau khổ kia để linh hồn hắn run rẩy

- Bệ Hạ, ngài rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Đế Giang cảm khái nói, cứ theo đà này, bọn hắn cũng sẽ bị Tần Quân kéo xuống, bất quá hắn không nhụt chí, ngược lại rất hưng phấn

Đi theo cường giả như vậy, mới xem như vinh diệu.

- Trẫm là mạnh nhất.

Tần Quân cười tủm tỉm nói, nói câu nói này, hắn không đỏ mặt chút nào, bởi vì hắn vốn là người mạnh nhất!

Ngay cả Hồng Mông Thần linh cũng là hắn sáng tạo, Hồng Mông khai ích có công lao không cách nào coi nhẹ của hắn

Đế Giang nghe xong ngẩn người, cũng cười theo, chỉ bất quá không có để lời nói của Tần Quân ở trong lòng

Nạp Lan Tôn Vương được bọn thủ hạ của hắn vịn rời đi, Tần Quân không có triệt để đánh giết Nạp Lan Tôn Vương, cũng không phải hắn nhân từ, mà là Nạp Lan Tôn Vương còn có giá trị.

Có Nạp Lan Tôn Vương, Bắc Hồng Mông mới sẽ loạn hơn

Nếu như hắn chết, Bắc Hồng Mông tất bị thế lực khác chiếm lấy, ngược lại, hắn còn sống, tranh bá sẽ không kết thúc, cũng là cho Đại Tần thiên đình tranh thủ thời gian

- Còn có ai dám khiêu chiến ta không? Chẳng lẽ Đông Hồng Mông không người dám chiến ta?

------oOo------

Chương 2383: Thiên Đế cùng Cửu Cực Chí Cao (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cực Chí Cao cao giọng hỏi, hắn không có khiêu khích Tần Quân, khiến cho các sinh linh miên man bất định

Thiên Đế biểu hiện cường thế như vậy, Cửu Cực Chí Cao lại giả bộ như không nhìn thấy, giữa hai người rõ ràng có chuyện ẩn ở bên trong

Trong lúc nhất thời, tinh không yên lặng.

Vốn Nạp Lan Tôn Vương muốn khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao bị Thiên Đế vô tình nghiền ép, các sinh linh cũng không dám mạo hiểm, ngược lại nhìn về phía Tần Quân

Bọn hắn đều đang mong đợi Thiên Đế khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao

Đáng tiếc, Tần Quân thờ ơ.

Cửu Cực Chí Cao, Tần Quân sớm muộn sẽ khiêu chiến, nhưng không muốn sớm như vậy.

Một là không có mâu thuẫn, hai là không cần thiết.

Vừa vặn để uy vọng của Cửu Cực Chí Cao tiếp tục kéo lên, chờ thời điểm hắn đạt đến đỉnh phong, không ai bì nổi, Tần Quân tái chiến hắn, đó mới là thời cơ tốt nhất

Hiện tại, Tần Quân liền đợi Cửu Cực Chí Cao chiến ra danh khí vô địch.

- Bệ Hạ, ta muốn khiêu chiến hắn.

Đấu Chiến Thắng Phật mở miệng xin chiến, cùng cường giả chiến đấu, mới có thể không ngừng tăng lên

- Có chắc chắn không?

Tần Quân hỏi

- Không có.

Đấu Chiến Thắng Phật rất lưu manh nói.

Chu Ma đại đế đi theo lên tiếng, nói:

- Không bằng ngươi ta liên thủ?

Trải qua lâu như vậy, nhục thể của hắn đã khôi phục, đây cũng là chỗ cường đại của Đại Diễn Thần Chi

- Có thể liên thủ chiến ta, ta không ngại!

Thanh âm của Cửu Cực Chí Cao truyền đến, để Đấu Chiến Thắng Phật cùng Chu Ma đại đế không khỏi liếc nhau, đều nhìn ra đối phương hưng phấn

Bọn hắn không khát vọng thay thế thứ tự của Cửu Cực Chí Cao ở trên Thành Thần bảng, chỉ muốn thông qua chiến đấu mạnh lên

- Lại thêm ta, như thế nào?

Thanh âm của Lăng Đế đi theo truyền đến, khiến cho các sinh linh nhao nhao quay đầu nhìn về phía hắn, biểu lộ đều hơi kinh ngạc

Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Lăng Đế liên thủ?

Đây chính là một màn Sử Thi a!

Thời kỳ Hồng Mông, ba người là người mạnh nhất đặt song song, chỉ thua Hồng Mông Thần linh, bốn Đại Hồng Mông đến nay còn lưu truyền truyền thuyết của bọn hắn

- Không có vấn đề, vô luận các ngươi có bao nhiêu người cũng được!

Cửu Cực Chí Cao bá khí lẫm nhiên, vô luận đối thủ có bao nhiêu, hắn đều không sợ, vô địch chân chính không chỉ cực hạn ở đơn đấu

Oanh!

Tinh Không sôi trào, toàn bộ sinh linh đều bị Cửu Cực Chí Cao tin phục, thật sự là quá bá khí, ngoài ta còn ai, ai dám tranh phong!

- Hừ, gia hỏa này thật biết trang bức!

Tần Quân nhẹ giọng hừ nói, nhưng khóe miệng lại giơ lên, khí phái như vậy mới xứng với thân phận Hồng Mông Thần linh

Cứ như vậy, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Lăng Đế bay về phía Cửu Cực Chí Cao, khí thế nhao nhao tăng đến đỉnh phong, để các sinh linh quan chiến nín thở ngưng thần, khẩn trương không thôi

Oanh một tiếng!

Ba người Đấu Chiến Thắng Phật trong nháy mắt giết tới trước mặt Cửu Cực Chí Cao, đại chiến trong nháy mắt bạo phát

- Bệ Hạ, cần ta giúp bọn hắn không?

Đế Giang hỏi, một bộ nóng lòng muốn thử, lộ ra nhiệt huyết sôi trào

- Tạm thời không cần, đừng quấy rầy bọn hắn.

Tần Quân khoát tay cười nói, hắn rất chờ mong đám người Đấu Chiến Thắng Phật biểu hiện, bọn họ đều là tồn tại hai mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng, đều rất mạnh, hẳn là sẽ có một trận chiến đấu cực kỳ đặc sắc.

------oOo------

Chương 2384: Song đế lại tụ họp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh

Lăng Đế, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế hóa thành ba đạo lưu tinh điên cuồng va chạm Cửu Cực Chí Cao, tốc độ cực nhanh, làm cho Cửu Cực Chí Cao cách Hồng Mông Bạch Thụ càng ngày càng gần

Đấu Chiến Thắng Phật quơ Kim Cô Bổng, đi vào sau lưng Cửu Cực Chí Cao, một gậy đập tới, nhưng phía sau Cửu Cực Chí Cao trống rỗng xuất hiện một Hắc trụ đỡ được, coong một tiếng, Đấu Chiến Thắng Phật bị đẩy lui, Hắc trụ cũng bị chặn ngang nện đứt

Lăng Đế dẫn theo Bất Bại Kiếm một kiếm chém tới, kiếm khí hóa thành kim quang, quét ngang Hồng Mông nguyên khí, vẫn như cũ bị Hắc trụ thần bí khó lường ở chung quanh Cửu Cực Chí Cao đỡ được

Những Hắc trụ này ẩn trong vô hình, một khi Cửu Cực Chí Cao tao ngộ nguy hiểm, chúng nó sẽ đột nhiên xuất hiện, chống cự hết thảy công kích

- Không được! Tiếp tục như vậy, ngay cả phòng ngự của hắn cũng không cách nào phá mở!

Chu Ma đại đế âm thầm kinh nghi, đồng thời Ma khí hóa thành Hắc Nhận vô số thẳng hướng Cửu Cực Chí Cao

Sau khi cùng Lý Họa Hồn chiến một trận, Cửu Cực Chí Cao hoàn toàn duy trì ở trạng thái mạnh nhất, căn bản không nương tay, bọn hắn tự nhiên không thể giống như Minh Đế, có thể cùng Cửu Cực Chí Cao chiến đến lực lượng ngang nhau

Đấu Chiến Thắng Phật đột nhiên nhổ ra một nhúm lông, dùng miệng thổi, mấy ngàn phân thân xuất hiện, tất cả đều nắm Kim Cô Bổng vây quanh Cửu Cực Chí Cao

Hoa...

Các sinh linh trừng to mắt, mặt lộ vẻ không thể tin được

- Lại là chiêu này!

- Đấu Chiến Thắng Phật cũng biết?

- Khó nói tràng cảnh vừa rồi lại muốn tái diễn?

- Không thể nào! Hẳn chỉ là Thần thông phân thân bình thường mà thôi.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, lúc trước Tần Quân dựa vào tràng cảnh Thiên Đế phân thân hoàn ngược Nạp Lan Tôn Vương thật sự là quá rung động, để bọn hắn rất mẫn cảm

Nạp Lan Tôn Vương đang ngồi xếp bằng dưỡng thương cũng dọa đến hơi run rẩy, sắc mặt âm trầm

Lúc này, Cửu Cực Chí Cao bộc phát ra tốc độ kinh khủng, thân xé nát từng phân thân của Đấu Chiến Thắng Phật, hắn không còn phòng ngự, mà lựa chọn tiến công

Các sinh linh lập tức thở dài một hơi, còn tưởng rằng Thần thông phân thân của Đấu Chiến Thắng Phật cũng sẽ biến thái như Thiên Đế

- Cơ hội tốt!

Ánh mắt của Chu Ma đại đế sáng lên, lúc này hóa thành hình thái Ma khí, vây quanh Đấu Chiến Thắng Phật cùng Cửu Cực Chí Cao, Ma khí tràn ngập, muốn bao trùm toàn bộ tinh không

Ác chiến tiếp tục, đương nhiên chỉ là gian nan đối với Đấu Chiến Thắng Phật, Lăng Đế, Chu Ma đại đế, Cửu Cực Chí Cao vô cùng dễ dàng, hoàn toàn là hành hạ người mới.

- Cửu Cực Chí Cao quá mạnh.

Lục Ngô cảm thán nói, ở trong này, đoán chừng chỉ Tần Quân mới có hi vọng rung chuyển được Cửu Cực Chí Cao

Không chỉ hắn, các sinh linh cũng đang cảm thán, không có so sánh liền không có chênh lệch

Lúc này, bọn hắn mới ý thức được Lý Họa Hồn mạnh bao nhiêu!

Biểu lộ của Tần Quân bình tĩnh, ánh mắt nhìn chiến trường, không có chút dao động

Hiện tại, hắn đối với thực lực của Cửu Cực Chí Cao đã có đánh giá đại khái

Hắn có lòng tin đánh một trận, nếu như hắn đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh, có thể miểu sát Cửu Cực Chí Cao!

Loại tự tin này, tuyệt không phải tâm tính bành trướng!

Tần Quân khác biệt những Hồng Mông Thần linh khác, hắn hấp thu Thủy Nguyên khí tuyệt không phải các Hồng Mông Thần linh có thể so sánh, ở trước Hồng Mông, Thủy Nguyên khí tinh khiết nhất, cao cấp nhất, sau khi Hồng Mông khai ích, Tạo Hóa Đại Đạo chuyển biến Thủy Nguyên khí thành Hồng Mông nguyên khí, chất lượng phân tán, đẳng cấp tự nhiên cũng đi theo hạ xuống, hiện tại cái gọi là Thủy Nguyên giới, cũng là lúc trước Tần Quân sáng tạo, Thủy Nguyên khí ở bên trong cùng Thủy Nguyên khí mà Tần Quân dùng, căn bản không thể đánh đồng!

Hắn vẫn như cũ là Thần linh đẳng cấp cao nhất!

Oanh...

Cửu Cực Chí Cao một cước nện ở sau ót Lăng Đế, đánh Lăng Đế điên đảo tâm thần, nguyên thần kém chút ly thể

Hai tay của Chu Ma đại đế nâng lên, vô số sao trời màu đen ngưng tụ thành, từ bốn phương tám hướng vọt tới Cửu Cực Chí Cao

Cửu Cực Chí Cao chiến ý bành trướng, hét giận dữ một tiếng, thân thể xoay tròn, nhanh đến cực hạn, đánh nát tất cả sao trời màu đen!

Con mắt của Đấu Chiến Thắng Phật biến thành kim sắc, Phật Quang Phổ Chiếu, lực lượng lớn đến để Hồng Mông không gian vặn vẹo

Hồng Mông Bạch Thụ hơi động, phảng phất như khiêu vũ, không biết vì ai mà múa, vô số ánh sáng màu vàng óng bị thân cây tung ra, trôi về phía Đấu Chiến Thắng Phật

Một màn này bị Cửu Cực Chí Cao bắt được, hắn nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, cũng không có nhiều lời

------oOo------

Chương 2385: Song đế lại tụ họp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bọn hắn sẽ bại.

Vũ Văn Thành Đô nhìn chằm chằm phía trước, nhẹ giọng tự nói.

Đoạn Mặc Hiên động dung, ngay cả Hồng Mông sơ kỳ tam đại chí cường liên thủ cũng không địch lại Cửu Cực Chí Cao?

Tim của hắn run rẩy, hắn bỗng nhiên đối với Vũ Văn Thành Đô cũng không có hi vọng, căn cứ hắn lý giải, Vũ Văn Thành Đô chưa bao giờ

chiến thắng qua Đấu Chiến Thắng Phật, trước kia Vũ Văn Thành Đô một mực bại, về sau thật vất vả mới cùng Đấu Chiến Thắng Phật chiến ngang tay

Thực lực như vậy, làm sao chống lại Cửu Cực Chí Cao?

Đúng lúc này, chỗ sâu trong Hồng Mông lại bay tới một bóng người

Bạch y như tuyết, thân hình như kiếm, khuôn mặt lạnh lùng như lưỡi đao, hai mắt sắc bén, tóc đen hơi phất phới, toàn thân tản ra ngạo khí cử thế vô địch

Chính là Tô Đế!

- Tông Chủ đến rồi!

Ánh mắt Bá Hàn U sáng lên.

Tần Quân phảng phất như cảm ứng được cái gì, liếc mắt nhìn, vừa hay nhìn thấy Tô Đế bay tới, về phần những sinh linh khác, lực chú ý của bọn hắn đều ở trên chiến đấu, căn bản không có chú ý tới Tô Đế đến.

- Tiểu tử này quả nhiên tới.

Tần Quân tươi cười, Tô Đế Tông ở Đông Hồng Mông tranh bá, Tô Đế không có đạo lý không đến

Tô Đế cấp tốc lướt qua Hồng Quân, rơi vào bên cạnh Tần Quân, Đại Đế Tà Lang cùng hai Chí Tà khác đều không có phát giác được hắn đến

- Thiên Đế, đã lâu không gặp.

Tô Đế cười nói, lạnh lùng tan rã, nụ cười của hắn cho người ta một loại cảm giác như tắm gió xuân

Tần Quân trêu chọc nói:

- Đúng vậy, đã lâu không gặp, ngươi bây giờ đã là Thành Thần bảng thứ sáu!

Tô Đế lắc đầu bật cười, nói:

- Thứ sáu tính là gì, ta ở thứ nhất chờ ngươi, cùng ngươi chiến đấu tranh đoạt mạnh nhất!

Hai người bốn mắt tương đối, đều cười vô cùng tự tin

Đổi lại những người khác khiêu khích Tần Quân, Tần Quân chắc chắn sẽ không buông tha, duy chỉ có Tô Đế, sẽ làm hắn cao hứng, không có chút tức giận

Không chỉ hắn, Tô Đế cũng như thế, so với Tần Quân, thủ đoạn của Tô Đế càng tàn nhẫn hơn, gặp ai cũng lạnh như băng, chỉ có gặp Tần Quân mới sẽ lộ ra nụ cười

- Cửu Cực Chí Cao, ngươi cảm thấy thế nào?

Tần Quân dùng ánh mắt ra hiệu Tô Đế nhìn về phía Cửu Cực Chí Cao, cười hỏi

- Tạm được!

Ánh mắt Tô Đế vừa rời Tần Quân, sắc mặt liền trở nên băng lãnh, so với Lý Họa Hồn càng thêm hờ hững

- Xem ra ngươi rất có lòng tin.

Tần Quân hứng thú nói.

- Chờ đó, Thành Thần bảng thứ năm thuộc về ta!

Tô Đế bá khí nói, hoàn toàn không để Cửu Cực Chí Cao vào mắt

Một bên khác, Bá Hàn U thì buồn bực

Rõ ràng hắn mới là thành viên của Tô Đế Tông, Tô Đế lại không nhìn hắn, cùng Thiên Đế vừa nói vừa cười, để hắn có chút ghen ghét

Hồng Quân cùng Lục Ngô cũng hiếu kỳ thân phận của Tô Đế, người này đến cùng là ai?

Khẩu khí thật cuồng vọng!

Oanh...

Lúc này, một phương hướng khác đánh tới một cỗ khí tức cường đại, các sinh linh cả kinh toàn bộ quay đầu.

- Ha ha ha! Thật náo nhiệt, Cửu Cực Chí Cao, xem ra ngươi rất uy phong nha!

Chủ nhân của thanh âm rõ ràng là Cửu Cung Bá Thượng, trong lời nói trêu chọc tựa hồ xem thường Cửu Cực Chí Cao.

------oOo------

Chương 2386: Cửu Cung Bá Thượng phẫn nộ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cung Bá Thượng!

Thành Thần bảng thứ tư, cao hơn Cửu Cực Chí Cao một tên!

Tuyệt đại đa số sinh linh chưa từng gặp qua Cửu Cung Bá Thượng, chỉ có sinh linh ở Hồng Mông sơ kỳ còn sống sót mới hiểu.

Tùy tùng của Thần linh, bây giờ là siêu cấp cường giả!

- Người đến là ai?

- Là Cửu Cung Bá Thượng! Thành Thần bảng thứ tư!

- Thành Thần bảng thứ tư? Tê... chẳng phải còn mạnh hơn Cửu Cực Chí Cao?

- Thật hay giả?

- Sao Cửu Cung Bá Thượng lại tới đây?

Các sinh linh bắt đầu thảo luận, rất nhanh liền có sinh linh nhận ra thân phận của Cửu Cung Bá Thượng, truyền miệng nhau, khiến cho các sinh linh rất nhanh liền biết được

Cửu Cung Bá Thượng dạo bước đi đến, chân đạp Hắc Vân, phía sau đi theo Cửu Cung Vô Thượng, Cửu Cung Linh, Đọa Thiên Kiếm Đế, bốn người chăm chú nhìn chằm chằm Cửu Cực Chí Cao, không có hảo ý.

Giờ phút này, Cửu Cực Chí Cao đang bạo ngược Đấu Chiến Thắng Phật, Lăng Đế cùng Chu Ma đại đế, tốc độ cùng lực lượng phát huy vô cùng tinh tế, khiến cho ba vị Hồng Mông chí cường căn bản không cách nào tổn thương hắn

Chu Ma đại đế bị liên tiếp oanh bạo nhục thân, hóa thành Ma khí, tiêu tán lại ngưng tụ, lâm vào Luân Hồi vô hạn, dù vậy, hắn cũng không có vội vàng xao động

Lăng Đế hơi đỡ một ít, dù sao cũng tay cầm Bất Bại Kiếm

Đấu Chiến Thắng Phật thì hoàn toàn là liều mạng, không để ý tới nhục thân của mình, luôn xông lên phía trước nhất

Không thể không nói, bọn hắn rất ăn ý, có thể làm cho Cửu Cực Chí Cao trong khoảng thời gian ngắn không cách nào đạt được thắng lợi, đã rất không tệ

- Cửu Cung Bá Thượng!

Cửu Cực Chí Cao một bên chiến đấu, một bên liếc nhìn Cửu Cung Bá Thượng chạy tới, sắc mặt vô cùng âm lãnh

Hắn rất chướng mắt Cửu Cung Bá Thượng, bọn họ đều là Thần Linh phân thân, chỉ có Cửu Cung Bá Thượng không phải, nhưng tên này gan to bằng trời, miệt thị bọn hắn, còn mưu toan thành Thần

- Đến rất tốt, đợi lát nữa liền thu thập ngươi!

Cửu Cực Chí Cao âm thầm nghĩ, sau đó không nhìn Cửu Cung Bá Thượng, tiếp tục chiến đấu

Hắn rất thưởng thức Đấu Chiến Thắng Phật, Lăng Đế, Chu Ma đại đế, là ba nhân tài có thể đào tạo, thực lực cũng không tệ!

Hắn muốn thành Thần, sau khi thành Thần khẳng định phải có thành viên tổ chức của mình, Thần linh có thể nào không có thuộc hạ, nếu không chuyện gì cũng cần mình tự thân đi làm

Huống hồ, giữa các Hồng Mông Thần linh cũng có địa vị chênh lệch, cũng có đấu tranh!

Cửu Cực Chí Cao muốn trở thành thần, sau khi thành Thần cũng không muốn làm hạng chót!

Rất nhanh, đám người Cửu Cung Bá Thượng đi tới biên giới quan chiến, phía trước đưa ra tinh không cực lớn để bọn người Cửu Cực Chí Cao chiến đấu, Đại Diễn Thần Chi chiến đấu, một tia khí tức cũng có thể nhẹ nhõm hủy diệt một Đại Đạo vị diện, cho dù nơi này là Hồng Mông, cũng phải để ra tinh không rộng lớn

- Thiên Đế cùng Tô Đế cũng ở đây!

Cửu Cung Vô Thượng cắn răng nói, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, Cửu Cung Bá Thượng, Cửu Cung Linh cùng Đọa Thiên Kiếm Đế đều có thể nhìn thấy thân ảnh của Thiên Đế cùng Tô Đế

- Hừ, Thiên Đế, Thần linh ngu xuẩn, hắn vốn nên là người mạnh nhất, nhưng bởi vì muốn luân hồi, mà bị siêu việt.

Cửu Cung Bá Thượng hừ lạnh nói, năm đó các Hồng Mông Thần linh lấy Thiên Đế vi tôn, kia là tràng diện bực nào?

Cho dù là về sau Thái Dịch Hỗn Độn cũng không cách nào đạt tới loại độ cao kia!

Đáng tiếc, Thiên Đế hủy ở trong tay của mình!

Cửu Cung Bá Thượng rất phản cảm dạng Thiên Đế này, không trân quý thân phận của mình, không trân quý hết thảy mình có!

Mà hắn, vì cường đại, vì Cửu Cung Thuỷ Đế làm trâu làm ngựa, thật vất vả mới lăn lộn cho tới địa vị bây giờ, hắn đương nhiên sẽ không buông tha cơ hội thành Thần

Cảm nhận được ánh mắt của Cửu Cung Bá Thượng, Tần Quân nheo mắt lại, trong mắt tràn đầy hàn ý.

Sát ý!

Ghen ghét!

Phẫn nộ!

Tần Quân có thể cảm nhận được trong ánh mắt đối phương bao hàm tâm tình, cái này khiến hắn rất im lặng, trẫm có thù oán với ngươi?

- Gia hỏa này dám khiêu khích ngươi, cần ta xuất thủ không?

Tô Đế hỏi, trong lời nói có lãnh ý, phảng phất như chỉ cần Tần Quân nói một câu, hắn liền sẽ động thủ giết chết Cửu Cung Bá Thượng

Tần Quân nhíu mày, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Xem ra Thái Tố Kiếm Quân vì ngươi bỏ ra không ít.

Tô Đế rõ ràng cuồng hơn trước kia, khẳng định cùng lúc trước thứ tự Thành Thần bảng biến hóa có quan hệ

Nghe vậy, khuôn mặt Tô Đế có chút động, nhìn Tần Quân một chút nói:

- Không hổ là Thiên Đế.

------oOo------

Chương 2387: Cửu Cung Bá Thượng phẫn nộ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người ngầm hiểu lẫn nhau nở nụ cười

Vô luận Tô Đế mạnh bao nhiêu, đều sẽ che chở Tần Quân, loại cảm tình này không biết từ khi nào tì thành lập, tuy Tô Đế muốn chiến thắng Tần Quân, nhưng chỉ là tâm tình cạnh tranh, không có địch ý

- Không cần ngươi xuất thủ, trẫm có thể thu thập hắn!

Tần Quân hừ nói, mặc dù hắn chỉ là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, nhưng hắn ai cũng không sợ!

Đúng lúc này, Cửu Cung Bá Thượng dọc theo các sinh linh hình thành vòng quan chiến, dạo bước đi tới, con mắt nhìn chằm chằm vào Tần Quân, như nhìn con mồi

Một màn này bị các sinh linh nhìn thấy, tất cả đều trở nên hưng phấn

Cửu Cung Bá Thượng để mắt tới Thiên Đế?

Các sinh linh cũng chú ý tới Tô Đế ở bên cạnh Thiên Đế, càng thêm kích động

- Tô Đế cũng tới!

- Cửu Cung Bá Thượng muốn khiêu chiến Thiên Đế? Hắn bài danh cao hơn Thiên Đế a!

- Chậc chậc, điệu bộ này là sắp đại chiến? Thiên Đế, Tô Đế liên thủ chiến Cửu Cung Bá Thượng?

- Khí thế của Cửu Cung Bá Thượng thật mạnh, so với Cửu Cực Chí Cao, chỉ có hơn chứ không kém!

- Thiên Đế xong!

Các sinh linh nhao nhao đồng tình Thiên Đế, lúc trước còn uy phong bát diện, kết quả bị Cửu Cung Bá Thượng để mắt tới, hai người bài danh chênh lệch cực lớn, Thiên Đế là không thể nào chiến thắng Cửu Cung Bá Thượng

- Bệ Hạ cẩn thận.

Lục Ngô khẩn trương nhìn chằm chằm Cửu Cung Bá Thượng, khí tức của Cửu Cung Bá Thượng để hắn rùng mình, nhưng hắn không có trốn, vẫn thủ vững ở trước mặt Tần Quân

Vũ Văn Thành Đô nhíu mày, song quyền nắm chặt, tuy hắn không muốn giao Nhan Vương Điện cho Tần Quân, nhưng hắn cũng không muốn nhìn Tần Quân chết

Hắn có dã tâm, nhưng hắn biết ân, hắn không muốn nhìn thấy Tần Quân chết ở trước mặt mình

Nhưng Cửu Cung Bá Thượng quá mạnh, để hắn trầm mặc

- Gia hỏa này thật làm cho người chán ghét.

Tô Đế nhíu mày lẩm bẩm, rõ ràng có ý muốn xuất thủ

Ở trước mặt hắn, ai dám khiêu khích Thiên Đế?

Muốn chết!

Lúc này, Tần Quân mở miệng nói:

- Loài bò sát, nhìn chằm chằm trẫm, ngươi muốn chết sao?

Hắn đã tức giận, nhiệm vụ Thiên Đế bất bại ban thưởng tuy coi như không tệ, nhưng nếu thật chọc giận hắn, hắn không nhìn nhiệm vụ, trực tiếp vượt qua thứ tự khiêu chiến!

Nghe vậy, trong mắt Cửu Cung Bá Thượng hàn quang thoáng hiện, sát ý như thực chất

- Thiên Đế, gần đây ngươi danh tiếng rất thịnh, có dám đánh với ta một trận không?

Cửu Cung Bá Thượng nheo mắt lại, cười lạnh hỏi.

Xa xa Cửu Cung Vô Thượng nhíu mày, thầm mắng Cửu Cung Bá Thượng không não, nếu như hắn thật đả thương Thiên Đế, ngày sau coi như thành

Thần cũng sẽ bị các Thần linh xa lánh, thậm chí liên thủ chém giết!

- Hừ! Chỉ bằng ngươi? Dám trước đánh với ta một trận không?

Tô Đế lạnh giọng nói, đang khi nói chuyện còn bước ra một bước, để các sinh linh càng thêm hưng phấn

Cửu Cung Bá Thượng cười khẩy, nói:

- Ngươi thì tính là cái gì? Cút sang một bên!

Oanh...

Khí thế của Tô Đế bạo phát, ngay cả Cửu Cực Chí Cao ở phương xa chiến đấu cũng không nhịn được ghé mắt

Thật mạnh!

Đấu Chiến Thắng Phật khẩn trương không thôi, sợ Tần Quân xảy ra chuyện, nhưng hắn bị Cửu Cực Chí Cao kiềm chế, không cách nào hỗ trợ

- Để trẫm tự mình trừng trị hắn!

Tần Quân mở miệng nói, nói xong, hắn đột nhiên đứng dậy nói:

- Loài bò sát, có dám cùng trẫm đi Thời Không Loạn Lưu chiến đấu không!

Hắn không muốn ở chỗ này chiến đấu, sân bãi quá nhỏ!

- Có gì không dám!

Cửu Cung Bá Thượng liếm môi một cái, miệt thị Tần Quân.

------oOo------

Chương 2388: Khuất nhục chết đi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Giúp trẫm chiếu cố tốt hắn.

Tần Quân nhìn Lục Ngô phân phó một câu, chỉ chính là Hồng Quân

- Bệ Hạ.

Lục Ngô không yên lòng nói, nhưng hắn còn chưa nói xong, Tần Quân liền biến mất ở chỗ cũ

Cửu Cung Bá Thượng tàn nhẫn cười một tiếng, đi theo biến mất tại nguyên chỗ

Tinh Không lập tức sôi trào, các sinh linh cũng bắt đầu mặc niệm cho Tần Quân

- Dám nghênh chiến Cửu Cung Bá Thượng, Thiên Đế quá bành trướng!

- Cửu Cung Bá Thượng là Thành Thần bảng thứ tư, Thiên Đế Thành Thần bảng thứ 15, có khả năng so sánh sao?

- Thiên Đế xong, ai, đáng tiếc!

- Tại sao Cửu Cung Bá Thượng lại để mắt tới Thiên Đế? Không có đạo lý a!

- Thiên Đế chết thì chết, ta muốn thấy Cửu Cung Bá Thượng chiến Cửu Cực Chí Cao!

Trong Thời Không Loạn Lưu, chung quanh tất cả đều là thời không điện lưu, không có sao trời, hết thảy hư vô

Tần Quân trống rỗng xuất hiện, cao hơn trăm mét, Cửu Cung Bá Thượng đi theo xuất hiện, mặt mũi tràn đầy khinh miệt nhìn Tần Quân

- Thiên Đế, thời đại của ngươi đã qua, ngươi không xứng với Thần danh!

Cửu Cung Bá Thượng nhìn chằm chằm Tần Quân, nhẹ nói, trong lời nói tràn ngập sát ý thấu xương

Hai cánh tay hắn nhấc lên, Thời Không Loạn Lưu chung quanh liền thay

đổi tràng cảnh, tất cả thời không điện lưu đều biến mất, thay vào đó là vô số thiên thạch màu đen, tinh không hắc ám, có một mặt trời to lớn vô biên ở vào trung ương, chiếu sáng phiến tinh không Hắc Ám này

Tạo Hóa lực!

Cửu Cung Bá Thượng sáng tạo ra chiến trường, đây là hắn cho Tần Quân tôn trọng sau cùng, cũng là điển lễ cho mình

Hắn muốn ở chỗ này Thí Thần!

- Trẫm không phải thần, trẫm là Tạo Vật Chủ!

Tần Quân lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, đạm mạc nói, Hồng Mông Thần linh là hắn ban tặng, dùng Hồng Mông Thần linh để hình dung hắn, ngược lại là một loại vũ nhục với hắn

Cửu Cung Bá Thượng hừ lạnh một tiếng, khí thế của mình hoàn toàn bạo phát, so với lúc trước Cửu Cực Chí Cao ẩn ẩn còn mạnh hơn một phần

Ầm ầm...

Trong Hắc Ám tinh không, tất cả thiên thạch đều rung động kịch liệt, âm thanh hội tụ vào một chỗ, oanh triệt toàn bộ Hắc Ám tinh không

Khí thế cường đại để Vô Cực Hồng Mông bào của Tần Quân cổ động, để hắn đầu tóc rối bời

Cửu Cung Bá Thượng giơ cằm, miệt thị Tần Quân nói:

- Hoảng sợ sao? Sợ hãi sao?

Cho dù Tần Quân có được thực lực siêu vượt cảnh giới, nhưng ở trước mặt tu vi tuyệt đối, hết thảy đều không có tác dụng!

Tần Quân cười nhìn hắn coi trời bằng vung, Thiên Đế phân thân từ trong cơ thể hắn bay ra.

Mỉa mai trên mặt Cửu Cung Bá Thượng càng thêm nồng đậm, muốn dựa vào phân thân chiến thắng hắn?

Buồn cười!

Rất nhanh, Thiên Đế phân thân của Tần Quân đột phá 1000!

2000!

3000!

4000!

- Thiên Đế, ngươi đây là đang tự chui đầu vào rọ sao!

Cửu Cung Bá Thượng cười trào phúng nói, hắn không có lập tức xuất thủ, chờ đợi Tần Quân ra hết mánh khóe, lại đánh tan đối phương

Muốn dùng phân thân chiến thuật biển người đến đối mặt hắn, hắn thấy, Tần Quân vô cùng ngu xuẩn

Lúc này, số lượng Thiên Đế phân thân đột phá 7000!

Còn đang không ngừng tăng nhiều!

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, tốc độ phân thân tăng nhiều đột nhiên nổ tung, trong nháy mắt có 10 ngàn Thiên Đế phân thân xuất thể.

20 ngàn!

50 ngàn!

100 ngàn!

150 ngàn!

Nụ cười của Cửu Cung Bá Thượng im bặt mà dừng, chau mày, hắn cũng nhìn ra những phân thân này quỷ dị, khí tức thâm hậu giống như bản tôn

------oOo------

Chương 2389: Khuất nhục chết đi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn không còn dám khinh thường, lúc này đánh tới Tần Quân bản tôn, thân hình vô cùng cuồng mãnh

- Muộn rồi!

Tần Quân cười khẩy, Hồng Mông Đế Kiếm chỉ hướng Cửu Cung Bá Thượng, Thiên Đế Thần Phạt khoảng cách xa giết ra, liệt diễm kiếm khí quét ngang hết thảy, trong chớp mắt liền đến trước mặt Cửu Cung Bá Thượng

- Phá cho Bổn Tọa!

Cửu Cung Bá Thượng giận quát một tiếng, một quyền đánh tan Thiên Đế Thần Phạt, cường thế vô song!

Lúc này, chung quanh Tần Quân đột nhiên nhiều mấy chục vạn Thiên Đế phân thân, lít nha lít nhít, trải rộng Hắc Ám tinh không, đứng trên từng khỏa thiên thạch, vây Cửu Cung Bá Thượng chật như nêm cối

600 ngàn Thiên Đế phân thân!

700 ngàn Thiên Đế phân thân!

Lại qua hai cái hô hấp, số lượng Thiên Đế phân thân đột phá trăm vạn!

Phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ Hắc Ám tinh không tất cả đều là thân ảnh của Tần Quân, căn bản vô số

Sắc mặt của Cửu Cung Bá Thượng âm trầm, có loại cảm giác bị trêu đùa, Tần Quân rõ ràng có thể lập tức phóng xuất, nhưng cố ý trì hoãn thời gian, mà chính hắn lại còn đần độn chờ lấy.

- Loài bò sát, ngươi chuẩn bị kỹ càng nghênh đón khuất nhục chưa?

Tần Quân cao cao tại thượng, nhìn xuống Cửu Cung Bá Thượng hỏi, đồng thời, vẫn có Thiên Đế phân thân liên tục không ngừng xuất hiện!

Lần này, Tần Quân dự định bạo phát toàn bộ thực lực!

Dù sao nơi đây chỉ có hắn cùng Cửu Cung Bá Thượng, hắn muốn điên cuồng chà đạp Cửu Cung Bá Thượng!

- Đáng giận.

Sắc mặt của Cửu Cung Bá Thượng âm trầm, bị hơn một trăm vạn Thiên Đế phân thân nhìn chằm chằm, hắn cảm giác nguy hiểm cực lớn, loại cảm giác này lúc trước không có, trước kia cũng rất ít có

Hoắc...

Tần Quân huy kiếm chỉ hướng Cửu Cung Bá Thượng, tất cả Thiên Đế phân thân trong nháy mắt động, như đàn châu chấu từ bốn phương tám hướng ép tới Cửu Cung Bá Thượng

Sau đó là một trận quần ẩu thảm không thể tả!

Cửu Cung Bá Thượng cấp tốc thôi động pháp lực, hình thành một đạo Phòng Hộ tráo, khiến cho các Thiên Đế phân thân không cách nào công phá, thần sắc hắn ngưng trọng, như lâm đại địch, không còn trào phúng như lúc trước

Oanh!

Tần Quân tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, tất cả Thiên Đế phân thân cũng như thế, kim quang thiểm diệu, rung động Hắc Ám tinh không

- Còn chưa đủ!

Tần Quân tiếp tục mở ra Đấu Đạo chữ Bí, chiến lực tiếp tục tăng vọt!

Hơn một trăm vạn Thiên Đế phân thân đi theo mở ra Đấu Đạo chữ Bí, chiến lực tăng vọt, khí tức hội tụ vào một chỗ, để Cửu Cung Bá Thượng động dung, phảng phất như muốn sụp đổ!

Còn không có kết thúc!

Trạng thái Nộ oán!

Quanh thân Tần Quân toát ra từng sợi huyết khí, huyết khí thiêu đốt bản thân, tăng cường chiến lực!

Các Thiên Đế phân thân cũng giống như thế, khí thế lần nữa đề cao, cái này làm Cửu Cung Bá Thượng triệt để không bình tĩnh, trừng to mắt, run giọng nói:

- Làm sao có thể?

Oanh một tiếng!

Phòng Hộ tráo của Cửu Cung Bá Thượng bị xé nát, vô số Thiên Đế phân thân công tới, có người thi triển Đại Chu Thiên chưởng, có người thi triển Đại Đạo Sinh Thiên Hoàn, có người thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, các loại Thần thông, đánh cho Cửu Cung Bá Thượng không có chút lực chống đỡ

Hắn liên tiếp bạo phát pháp lực, phá hủy từng Thiên Đế phân thân, nhưng một giây sau lại có càng nhiều Thiên Đế phân thân đánh tới

Từ góc độ của Tần Quân nhìn lại, đã không nhìn thấy thân ảnh của Cửu Cung Bá Thượng, chỉ có thể nhìn thấy các Thiên Đế phân thân hình thành nhân cầu to lớn, còn to lớn sao trời, vô số thiên thạch bị chấn nát, hình ảnh vô cùng hùng vĩ

Tần Quân không có đình chỉ thi triển Phân Thân đại đạo, hắn muốn thử một chút cực hạn của mình!

Hắn muốn nhìn mình nhiều nhất có thể phân ra bao nhiêu phân thân, lại có thể bảo trì bao lâu?

Oanh! Oanh! Oanh

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, Cửu Cung Bá Thượng muốn thoát ly vây quanh, đáng tiếc căn bản làm không được, ở trong tầm mắt của hắn, tất cả đều là thân ảnh của Tần Quân, để hắn phát điên

- Vì cái gì vì cái gì.

Cửu Cung Bá Thượng ở trong lòng cuồng hống, hắn hoàn toàn không thể nào hiểu được Thần thông phân thân của Tần Quân

Những phân thân này đều có thể địch nổi Đại Diễn Thần Chi, hơn nữa còn không chỉ một!

Hơn một trăm vạn Đại Diễn Thần Chi vây công hắn, hắn làm sao chịu được?

Tần Quân nhìn xuống loạn chiến phía dưới, khuôn mặt lạnh lùng, không có chút thương hại nào

Hắn không chỉ có đánh bại Cửu Cung Bá Thượng, còn muốn Cửu Cung Bá Thượng khuất nhục chết đi!

------oOo------

Chương 2390: Thành Thần bảng thứ tư (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm! Ầm! Phanh

Từng Thiên Đế phân thân điên cuồng tàn phá nhục thân của Cửu Cung Bá Thượng, đánh cho Cửu Cung Bá Thượng ở trong trăm vạn phân thân không hề có lực hoàn thủ

Ở dưới Thiên Đế Thần thể, Đấu Đạo chữ Bí, trạng thái Nộ oán, chiến lực của Tần Quân đã siêu việt cực hạn

Đồng thời, phân thân của hắn đã vượt qua 150 vạn!

Còn đang không ngừng tăng nhiều!

Liên tục không ngừng Thiên Đế phân thân xuất hiện ở chung quanh hắn, vừa xuất hiện liền thẳng hướng Cửu Cung Bá Thượng, vừa rời đi, chỗ cũ lại hiện ra Thiên Đế phân thân

- A a a....

Cửu Cung Bá Thượng kêu rên liên hồi, tràn đầy nổi giận cùng sát ý.

Mặc cho hắn phẫn nộ như thế nào, hắn cũng không cách nào hất ra trăm vạn Thiên Đế phân thân, mỗi một giây, nhục thể của hắn đều bị hàng vạn thương tổn, đây là dưới tình huống hắn đã phòng ngự

Tần Quân một mực lạnh lùng nhìn xuống, trong lòng còn có sát ý, hắn muốn để Cửu Cung Bá Thượng chết!

Dám khiêu khích hắn như thế, ngày sau nếu như Cửu Cung Bá Thượng còn sống, Thiên Đế liền tồn tại chỗ bẩn!

Rất nhanh, số lượng phân thân của hắn đột phá hai trăm vạn, tốc độ tăng trưởng cũng đi theo giảm bớt, hẳn là đến khoảng cách số lượng cực hạn càng ngày càng gần

- Đây chính là cực hạn của trẫm?

Tần Quân khẽ nhíu mày, tâm lý có chút khó chịu

Tuy đủ để áp chế Cửu Cung Bá Thượng, nhưng hắn vẫn muốn trở nên càng mạnh!

Đúng lúc này, ánh mắt của hắn bỗng nhiên ngưng tụ, gắt gao chằm chằm Cửu Cung Bá Thượng ở phía dưới

- Thủy Nguyên khí, chẳng trách.

Ánh mắt của Tần Quân sáng lên, lẩm bẩm, ngữ khí có chút hưng phấn

Cửu Cung Bá Thượng lâm vào trạng thái bùng nổ, khí tức hoàn toàn hiển lộ ra, cũng bạo lộ ra Thủy Nguyên khí trong cơ thể hắn

Trách không được Cửu Cung Thuỷ Đế dám phái một tiểu lâu la cạnh tranh cùng Thần Linh phân thân còn lại, nguyên lai trong cơ thể tên này cất giấu Thủy Nguyên khí

- Xem ra ngươi chết có giá trị!

Khóe miệng Tần Quân giương lên, tâm thần khẽ động, hơn hai trăm vạn phân thân trở nên càng thêm cuồng bạo, nhao nhao công kích Cửu Cung Bá Thượng, các loại chiêu số âm hiểm đều dùng ra, để Cửu Cung Bá Thượng rống giận không dứt

Oanh! Oanh! Oanh

Hơn 100 ngàn Thiên Đế phân thân đồng thời thi triển Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, Thiên Đế phân thân ở trước mặt cấp tốc né tránh, ăn ý hoàn mỹ, liệt diễm bao phủ Cửu Cung Bá Thượng, để hắn thống khổ không chịu nổi

Phân thân còn lại cũng không cho Cửu Cung Bá Thượng cơ hội thở dốc, nhao nhao xâm nhập trong liệt diễm dày đặc, tiếp tục thống kích Cửu Cung Bá Thượng

Không đến nửa nén hương thời gian, nhục thân của Cửu Cung Bá Thượng liền bị xé nát, bởi vì các phân thân quá mức cuồng mãnh, Cửu Cung Bá Thượng căn bản không có thời gian khôi phục nhục thân, nguyên thần bị thương nặng

Cùng lúc đó, Tần Quân không còn phân ra phân thân, đã đạt tới điểm tới hạn

Dựa theo hắn tính, phân thân của hắn cực hạn là hai trăm tám mươi vạn

Tần Quân bỗng nhiên cúi người lao xuống, tay phải nắm lấy Hồng Mông Đế Kiếm, qua lại trong hơn hai trăm vạn phân thân, hình ảnh vô cùng hùng vĩ

Cửu Cung Bá Thượng đã điên rồi, không có lý trí công kích loạn xạ, hắn không có chú ý tới Tần Quân bản tôn tới gần

Thành Thần bảng thứ tư Cửu Cung Bá Thượng lưu lạc thành người điên, nếu bị những sinh linh khác phát hiện, khẳng định đều không thể tin được

Cái này phiến Hắc Ám tinh không cũng bắt đầu uốn éo, phảng phất như lúc nào cũng có thể phá nát, tinh không này chính là chiến trường Cửu Cung Bá Thượng sáng tạo, nếu Cửu Cung Bá Thượng vẫn lạc, nó tự nhiên

cũng sẽ tiêu tán

- Giao ra đồ vật cho trẫm!

Tần Quân hừ một tiếng, một kiếm đâm ra, chính là Thiên Đế Thần Phạt

Liệt diễm kiếm khí lướt qua vô số phân thân bao phủ Cửu Cung Bá Thượng, lần này, Cửu Cung Bá Thượng không cách nào đào thoát, càng không cách nào chống cự

- A... đáng giận a....

Lửa giận của Cửu Cung Bá Thượng đã đạt tới cấp độ điên cuồng, đau đớn khó có thể tưởng tượng để nguyên thần của hắn tiếp cận biên giới phá tán

Tay trái của Tần Quân khẽ vẫy, rút ra Thủy Nguyên khí ở sâu trong linh hồn của Cửu Cung Bá Thượng

------oOo------

Chương 2391: Thành Thần bảng thứ tư (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cung Bá Thượng đã không còn là trạng thái đỉnh phong, huống chi còn bị Thiên Đế phân thân bao phủ, căn bản không cách nào bận tâm Thủy Nguyên khí trong cơ thể

Một đạo khí thể màu trắng rơi vào trong tay Tần Quân, chính là Thủy Nguyên khí

Giờ phút này, Cửu Cung Bá Thượng cũng giật mình tỉnh lại, hắn tức giận nhìn về phía Tần Quân, nhận ra đây là Tần Quân bản tôn, vội vàng đánh tới Tần Quân

Tần Quân khinh thường cười một tiếng, quay người đưa lưng về phía Cửu Cung Bá Thượng, cũng không chạy trốn

- Bổn Tọa muốn giết ngươi!

Tiếng gầm gừ của Cửu Cung Bá Thượng như ức vạn lôi đình oanh minh, ngay thời điểm tay phải sắp chạm đến Tần Quân, một Thiên Đế phân thân đụng vào hắn, chấn hắn trở về

Tần Quân bay ra trăm vạn phân thân, đi vào trên một khỏa thiên thạch, vuốt vuốt Thủy Nguyên khí trong tay

Hồng Mông Thần linh cũng không cách nào dựa vào Thủy Nguyên khí tu luyện, Thủy Nguyên khí trong cơ thể bọn họ đều là Tần Quân rót vào, bọn hắn còn như vậy, huống chi Hồng Mông sinh linh?

Thủy Nguyên khí này trải qua vô số năm thai nghén, đã ẩn chứa hơn phân nửa tu vi của Cửu Cung Bá Thượng, không thể so sánh tầm thường

- Làm áo cưới mà thôi thôi, nhưng cũng là vinh hạnh của ngươi!

Tần Quân khẽ cười một tiếng, trực tiếp thu Thủy Nguyên khí vào trong cơ thể

Oanh!

Pháp lực trong cơ thể hắn bắt đầu bạo động, ở dưới công pháp Bất Diệt thánh thân trợ giúp, tu vi bắt đầu bay vọt

Tần Quân hấp thu Thủy Nguyên khí vô cùng vô tận, cho dù hắn không tu luyện, mỗi ngày cũng đang mạnh lên, đương nhiên, tốc độ mạnh lên không cách nào làm cho Tần Quân thỏa mãn

Hiện tại Thủy Nguyên khí này đối với hắn không có chút bài xích nào, nhẹ nhõm dung nhập toàn thân Tần Quân, cũng truyền hơn phân nửa tu vi của Cửu Cung Bá Thượng cho Tần Quân

Hơn phân nửa tu vi này không cách nào bị Tần Quân hoàn toàn hấp thu, ở trong quá trình dung hợp, cũng sẽ tiêu tán rất nhiều, huống chi cường độ pháp lực của Tần Quân xa không phải Cửu Cung Bá Thượng có thể so sánh, vẫn phải trải qua Thủy Nguyên khí trong cơ thể hắn thối luyện, như không ngừng áp súc, tuy thể tích thu nhỏ, nhưng chất lượng bất biến

Tê lần...

Nguyên thần của Cửu Cung Bá Thượng bỗng nhiên bị hai Thiên Đế phân thân xé làm hai nửa, nhưng Cửu Cung Bá Thượng cấp tốc thu hợp, trở về hình dáng ban đầu

Lúc này, nguyên thần của hắn dừng lại, hắn hoảng sợ quay đầu nhìn Tần Quân.

- Pháp lực của ta!

Cửu Cung Bá Thượng tuyệt vọng kêu, một giây sau liền bị vô số Thiên Đế phân thân xé thành vô số ánh sáng

Thành Thần bảng thứ tư, cứ như vậy vẫn lạc!

Cùng lúc đó, Thành Thần bảng sinh ra biến hóa!

Thiên Đế, thứ tư!

Các cường giả sau thứ mười lăm nhao nhao đề cao một vị, bởi vì Cửu Cung Bá Thượng vẫn lạc, trống đi một vị trí

Biến hóa này, dẫn đến vô số sinh linh phát hiện.

- Thiên Đế thứ tư? Ông trời ơi…

- Cửu Cung Bá Thượng chết rồi? Bị Thiên Đế giết?

- Thật đáng sợ, Thiên Đế rốt cuộc mạnh cỡ nào?

- Cái này so với Tô Đế còn muốn khoa trương a, Thiên Đế vậy mà giết Cửu Cung Bá Thượng, không sợ đắc tội Hồng Mông Thần linh sao?

- Ta hoa mắt?

Vô số sinh linh vỡ tổ, phảng phất như nhìn thấy chuyện không thể tin được.

Xung quanh Hồng Mông Bạch Thụ, những sinh linh quan chiến kia cũng bị hù dọa, bọn hắn không ồn ào, ngược lại vắng lặng một cách chết chóc

- Làm sao có thể.

Thân thể Vũ Văn Thành Đô run rẩy lẩm bẩm, Đoạn Mặc Hiên ở bên cạnh cũng bị dọa sợ

Xa xa Cửu Cung Vô Thượng, Cửu Cung Linh, Đọa Thiên Kiếm Đế càng như bị sét đánh, nghẹn họng nhìn trân trối.

------oOo------

Chương 2392: Con đường chính xác (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cửu Cung Bá Thượng chết.

Cửu Cung Vô Thượng lẩm bẩm, thân thể không bị khống chế run rẩy lên, tựa như nghe được tin dữ, khắp khuôn mặt là vẻ không thể tin được

Tuy hắn chán ghét Cửu Cung Bá Thượng, nhưng rất tín nhiệm Cửu Cung Bá Thượng, đạt được Cửu Cung Thuỷ Đế truyền thừa, Cửu Cung Bá Thượng cực mạnh, như thế nào bị Thiên Đế trong thời gian ngắn ngủi như thế đánh bại?

Không chỉ hắn, mạnh như Nạp Lan Tôn Vương, Minh Đế, Vũ Văn Thành Đô… cũng sửng sốt

Bọn hắn đều đã đoán Tần Quân nói không chừng có thể thắng, nhưng không nghĩ tới thắng nhanh như vậy

- Bệ Hạ là Thành Thần bảng thứ tư?

Hồng Quân ngạc nhiên nói, Tần Quân cùng Cửu Cung Bá Thượng mới rời khỏi bao lâu?

Khí thế của Cửu Cung Bá Thượng không ai bì nổi, so với Tần Quân mạnh không chỉ một điểm, cứ như vậy bại?

Tần Quân đến cùng mạnh như thế nào?

Bá Hàn U quay đầu nhìn về phía Tô Đế ở bên cạnh, hỏi:

- Thiên Đế đến cùng là ai?

Hắn nguyên lai tưởng rằng Thiên Đế sẽ bị Cửu Cung Bá Thượng xé nát, nhưng kết quả lại đánh mặt

Tô Đế nhìn qua Cửu Cực Chí Cao phương hướng, hững hờ nói:

- Hắn, là người mạnh nhất trước sơ khai.

Người mạnh nhất trước sơ khai?

Đồng tử của Bá Hàn U co rụt lại, lâm vào trong trầm tư

Cửu Cực Chí Cao đang cùng Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Lăng Đế giao chiến cũng chú ý tới Thành Thần bảng biến hóa, hắn trừng to mắt, có chút không dám tin tưởng

- Làm sao có thể, cho dù bại cũng không có khả năng bại nhanh như vậy.

Trong lòng Cửu Cực Chí Cao chấn động, trong đầu không khỏi hiện ra khuôn mặt của Tần Quân, hắn đột nhiên cảm giác được Tần Quân có thể là đang giả heo ăn thịt hổ

Thiên Đế, cho dù luân hồi, cũng không nên yếu hơn bọn họ

Chẳng lẽ…

Cửu Cực Chí Cao nghĩ đến loại khả năng nào đó, thân thể run nhè nhẹ.

Đúng lúc này, Chu Ma đại đế hóa thành bốn vòi rồng màu đen từ phương hướng khác nhau đụng vào hắn, đáng tiếc vẫn không cách nào xông qua phòng ngự

Đấu Chiến Thắng Phật lần nữa quơ gậy đập đến, lần này lại bị Cửu Cực Chí Cao đưa tay nắm lấy, mạnh mẽ kéo một phát, Đấu Chiến Thắng Phật bay về phía Cửu Cực Chí Cao

Giấu tâm tình lo lắng, Cửu Cực Chí Cao một quyền giết ra.

Phanh...

Một quyền xuyên thủng lồng ngực của Đấu Chiến Thắng Phật, kim giáp phá nát, máu tươi vẩy ra, biểu lộ của Đấu Chiến Thắng Phật cũng đi theo ngưng kết

Cửu Cực Chí Cao khẽ quát một tiếng, pháp lực gào thét, oanh bạo Bất Phôi Chi Thân của Đấu Chiến Thắng Phật, bá đạo tuyệt luân.

Trong Thời Không Loạn Lưu, Cửu Cung Bá Thượng chế tạo ra Hắc Ám tinh không đã theo hắn vẫn lạc mà biến mất, giờ phút này Tần Quân ngồi xếp bằng trong hư không, chung quanh lượn lờ lấy thời không điện lưu, mỗi một tia đủ xé nát sinh linh Vô Cực cảnh

Tần Quân đang tiêu hóa tu vi của Cửu Cung Bá Thượng, tu vi cảnh giới của hắn cũng bởi vì đột phá đến Tạo Hóa Thái Hư Tôn viên mãn, còn chưa đình chỉ

- Tốt nhất là nhất cổ tác khí đột phá Đại Diễn Thần Chi!

Tần Quân âm thầm nghĩ, đối với hắn mà nói, đột phá Đại Diễn Thần Chi không khó lắm, Vận Mệnh của hắn cho dù là Hồng Mông Thần linh cũng không thể so, bởi vì hắn sáng tạo ra Hồng Mông Thần linh, sau này hết thảy đều cùng hắn có quan hệ, tạo hóa như vậy, nếu như không có thể thành tựu Đại Diễn Thần Chi, còn ai có thể?

Ầm ầm...

Nương theo khí tức của Tần Quân không ngừng cất cao, Thời Không Loạn Lưu chung quanh cũng bị oanh ra ngoài, không cách nào tới gần hắn

Đúng lúc này, trước mặt hắn bỗng nhiên xuất hiện một khuôn mặt, chính là thời không điện lưu ngưng tụ thành, khuôn mặt mơ hồ, nhưng cho người ta một loại cảm giác áp bách vô thượng, nó nhìn Tần Quân há mồm, phảng phất như im ắng gào thét

Tần Quân không có phát giác được, vẫn hết sức chuyên chú tăng cường tu

vi

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

------oOo------

Chương 2393: Con đường chính xác (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết qua bao lâu, khuôn mặt thần bí kia biến mất, Tần Quân cũng mở to mắt

Cực Đạo Viêm Hỏa trong cơ thể hắn không bị khống chế tràn ra bên ngoài, vây quanh hắn bay múa, trong mắt Tần Quân lóe lên một tia sáng chói mắt, ngay sau đó Thời Không Loạn Lưu ở chung quanh bị vũ trụ thời không hoàn toàn mới thay thế, vô số sao trời tô điểm trong tinh không, các loại nhan sắc đều có, còn có Tinh Hà tráng lệ, vô số lưu tinh xẹt qua

Liệt Diễm đại đạo, Phân Thân đại đạo, Hảo Vận đại đạo, Sát Lục Đại Đạo, Thời Gian đại đạo, Không Gian đại đạo… Đại Đạo hắn có hóa thành lưu quang màu sắc khác nhau phóng tới sâu trong tinh không, phảng phất như đụng phải vách tường cuối vũ trụ, tất cả đều bạo tán, hóa thành các loại sóng biển, quét sạch vũ trụ

Hắn đột phá Đại Diễn Thần Chi cảnh!

Giờ phút này, hắn đang diễn hóa vũ trụ, không giống với tiểu vũ trụ ở cảnh giới khác, vũ trụ này có thể so với một Đại Đạo vị diện

Năng lực của Đại Diễn Thần Chi không phải sáng tạo một Đại vũ trụ, mà là phút chốc sáng tạo!

Hắn nhất định phải luyện thành năng lực trong chớp mắt sáng tạo Đại vũ trụ, hơn nữa Đại vũ trụ này còn không thể là hư ảnh, có quy tắc hoàn chỉnh, cơ sở vật chất, thậm chí là sinh linh

Phút chốc tạo nên, lại phút chốc vứt bỏ, đối với sinh linh ở trong đó mà nói là vô cùng tàn nhẫn, đây cũng là nguyên nhân đại bộ phận Đại Diễn Thần

Chi rất ít vận dụng loại năng lực này

Đại Diễn Thần Chi, năng lực cường đại nhất chính là sáng tạo hết thảy, Đại Diễn Thần Chi thứ nhất của Hồng Mông là Thái Dịch Hỗn Độn, hắn sáng tạo ra vô số Hỗn Độn.

Tần Quân tin tưởng mình rất nhanh liền có thể luyện thành, dù sao hắn không phải lần đầu tiên sáng tạo!

- Thành Thần bảng thứ tư, không hổ là Thiên Đế.

Trong Hồng Mông, Cực Đế ngồi trên một thiên thạch, thở dài.

Hắn lại lần nữa bị Tần Quân siêu việt, còn bỏ xa, để tâm tình của hắn rất tệ.

Không chỉ Tần Quân, ngay cả Tô Đế cũng đạt tới Thành Thần bảng thứ sáu, đã từng là tam đế, hắn trở thành tồn tại hạng chót

Cực Đế lâm vào trạng thái đê mê trước nay chưa có, hắn rất mê mang, rõ ràng hắn một mực nỗ lực mạnh lên, vì sao theo không kịp Tần Quân cùng Tô Đế?

Lần trước nếu không phải Tần Quân tương trợ, hắn đã chết ở trong tay Chính Hoa Tà Phật, Lăng Đế, mỗi lần nghĩ đến, hắn liền không cam tâm

- Con đường của ta đến cùng có chính xác không?

Cực Đế nhìn qua chỗ sâu của Hồng Mông lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt

- Sai!

- Ngươi còn không có tìm được con đường chân chính của ngươi!

Đúng lúc này, phía trước truyền đến một thanh âm, ngữ khí độc đoán, không thể nghi ngờ

Cực Đế híp mắt nhìn đi, chỉ thấy một cột sáng từ tiền phương cuốn tới, trước chùm sáng đứng một bóng người, tóc hoa râm buộc ở sau ót, khuôn

mặt như nam tử bốn mươi tuổi, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, áo trắng phần phật, mỗi một con mắt đều có sáu cái đồng tử, xếp thành hình tròn, vô cùng quỷ dị

- Ngươi là ai?

Cực Đế mở miệng hỏi, đang khi nói chuyện, chậm rãi đứng dậy, tùy thời chuẩn bị chiến đấu

- Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là ta có thể để ngươi mạnh lên, để ngươi vô địch Hồng Mông!

Lục Đồng nam tử mỉm cười nói, tự tin trong lời nói cho người ta một loại cảm giác ám chỉ mãnh liệt, giúp Cực Đế mạnh lên đối với hắn mà nói chỉ là việc rất nhỏ

Cực Đế không hề bị lay động, nói:

- Vì sao ta phải tín nhiệm ngươi?

- Ngươi không hiếu kỳ lai lịch của ngươi sao? Ở Thiên Đế Vị Diện, lúc Hỗn Độn sơ khai, ngươi vừa xuất thế liền mạnh hơn những sinh linh khác quá nhiều, ngươi không có một chút hiếu kỳ?

- Ngươi rời Hỗn Độn, trên đường đi đều có thể biến nguy thành an, thật là bởi vì ngươi rất mạnh?

Lục Đồng nam tử đi vào trước mặt Cực Đế, hai người cách xa nhau năm mét, bốn mắt nhìn nhau, để Cực Đế nhíu mày

- Ngươi đến cùng muốn làm gì?

Cực Đế trầm giọng hỏi

- Ta muốn ngươi mạnh lên, muốn ngươi tiếp nhận trách nhiệm ngươi vốn nên chấp hành!

Lục Đồng nam tử cười khẽ nói, để Cực Đế nghĩ đến Đọa Lạc.

------oOo------

Chương 2394: Thành tựu Đại Diễn Thần Chi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi không thể nói phục ta, thật xin lỗi.

Cực Đế lắc đầu nói, hắn nhìn như lạnh lùng không có lòng dạ, nhưng lòng tựa như gương sáng, đối phương tuyệt đối có mục đích của mình

- Ngươi nhất định phải đi theo ta, chỉ có ta mới có thể để ngươi đạt tới đỉnh phong.

Lục Đồng nam tử nhìn chằm chằm Cực Đế, gằn từng chữ nói, ngữ khí ẩn hàm uy hiếp

Thần sắc của Cực Đế cũng đi theo lạnh nhạt, khí tức nguy hiểm bắt đầu tiết lộ ra, thậm chí dậm chân đi đến trước Lục Đồng nam tử

Hắn ghét nhất người khác uy hiếp hắn!

Đúng lúc này, Lục Đồng nam tử bỗng nhiên trừng mắt, sáu đồng tử trong mắt bắn ra tia sáng lục sắc, Cực Đế vừa nhìn thấy, trong nháy mắt lâm vào trong hoảng hốt

Lục Đồng nam tử không có thừa cơ tập kích Cực Đế, mà đứng tại chỗ chờ đợi

Qua một hồi lâu, Cực Đế mới thức tỉnh.

Lưng hắn bốc lên hơi lạnh, thân thể run nhè nhẹ, trong mắt đều là vẻ sợ hãi, phảng phất như ác mộng mới tỉnh

- Thế nào, bây giờ ngươi nguyện ý theo ta đi chưa?

Lục Đồng nam tử mở miệng hỏi, trên mặt vẫn treo vẻ tự tin, tựa như ăn chắc Cực Đế

Cực Đế hít sâu một hơi hỏi:

- Đó là thật sao?

Thanh âm của hắn lại xen lẫn vẻ run rẩy, Cực Đế lấy không sợ vô địch thành danh, sẽ rất ít thất thố như vậy

Lục Đồng nam tử nhìn hắn thật sâu, nói:

- Hồng Mông đại kiếp từ trước tới giờ không phải trùng hợp, nhân quả tích lũy, cảnh tượng ngươi thấy cũng không phải ta bịa đặt giả tạo, ngươi hẳn có thể cảm nhận được tâm tình của bọn hắn, rất chân thực, nếu như ngươi không gánh chức trách của mình, tương lai sẽ như ngươi thấy.

- Hồng Mông, Hỗn Độn, đều sẽ không còn tồn tại.

Nghe vậy, Cực Đế ngẩng đầu, nhìn về phía Lục Đồng nam tử, trầm giọng hỏi:

- Một vấn đề cuối cùng, ngươi đến cùng là ai?

- Địa vị bản tôn không thua kém Hồng Mông Thần linh.

Lục Đồng nam tử híp mắt cười nói, đáp án này để Cực Đế động dung.

Thời Không Loạn Lưu.

Oanh!

Khí tức của Tần Quân lần nữa tăng vọt, pháp lực tăng cường gấp trăm lần, làm cho cả Thời Không Loạn Lưu bạo động, vô số thời không hư ảnh tựa hồ muốn phá nát

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá Đại Diễn Thần Chi Cảnh Nhất Biến! Khen thưởng ký chủ một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, từ giờ trở đi, Tần Quân không còn là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, mà là Đại Diễn Thần Chi hàng thật giá thật!

Đúng lúc này, giữa mi tâm Tần Quân bỗng nhiên bay ra một bóng mờ, rõ ràng là Cửu Cung Bá Thượng

- Thiên Đế! Ngươi chết không yên lành! Uổng là Chí Cao Thần!

Cửu Cung Bá Thượng tức giận gào thét, trong giọng nói tràn đầy hận ý

Tần Quân không nhìn thẳng, tay phải vỗ ra, đập tan sợi hồn phách sau cùng của Cửu Cung Bá Thượng, đến tận đây, Cửu Cung Bá Thượng xem như hoàn toàn chết đi, ngay cả cơ hội luân hồi đoạt xá cũng không có!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Cửu Cung Bá Thượng dã tâm! Thu hoạch được ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, sáu cơ hội truyền thừa kỹ năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, lần sau Tần Quân về Đại Tần thiên đình, lại có thể bồi dưỡng một đợt Thần Ma

Hắn trong nháy mắt liền có ý nghĩ

Thập Nhị Tổ Vu nên tề tụ!

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hắn đã đợi rất lâu.

Mười hai vị Tổ Vu Đại Diễn Thần Chi cảnh bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, hình ảnh nhất định rất đẹp

Đồng thời, hắn còn có hai cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, trong lòng cũng có nhân tuyển

Nghĩ xong, Tần Quân chậm rãi đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

Hắn đã tiêu hóa hết tu vi của Cửu Cung Bá Thượng, mặc dù chỉ là Đại Diễn Thần Chi Cảnh Nhất Biến, nhưng thực lực ngang dọc Đại Diễn Thần Chi cảnh cũng không có vấn đề

Không nói những cái khác!

Chỉ là phân thân, hắn có lòng tin đột phá số lượng ngàn vạn!

- Trẫm vô địch, lại về rồi!

------oOo------

Chương 2395: Thành tựu Đại Diễn Thần Chi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khóe miệng Tần Quân giương lên, có ngạo khí vô địch chư thiên!

Tần Quân trở lại đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, vô số ánh mắt quăng tới, tất cả đều tràn đầy chấn kinh cùng hoảng sợ

- Thiên Đế về rồi! Quả nhiên lông tóc không hư hại!

- Chẳng lẽ Cửu Cung Bá Thượng là trúng mai phục?

- Thôi đi, mai phục như thế nào có thể thành công đánh giết Cửu Cung Bá Thượng? Rõ ràng là Thiên Đế quá mạnh!

- Từ giờ trở đi, chúng ta tốt nhất đừng đắc tội hắn, hắn đã thể hiện ra phong mang Thành Thần bảng đệ nhất!

- Ta đến bây giờ còn không thể tin được Cửu Cung Bá Thượng chết.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, thậm chí không dám cùng Tần Quân đối mặt

Hồng Quân nhìn Tần Quân chắp tay cười nói:

- Chúc mừng Bệ Hạ tới Thành Thần bảng thứ tư.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, lộ ra ý cười, Hồng Quân có thể lấy lòng hắn, nói rõ đã động tâm, muốn vì hắn hiệu lực

- Biểu hiện tốt một chút, ngày sau trẫm sẽ để cho ngươi vào Thành Thần bảng!

Lời vừa nói ra, Hồng Quân mừng rỡ không thôi, vội vàng cám ơn Tần Quân

Ở chỗ này đợi lâu như vậy, hắn cũng nghe không ít âm thanh, đối với Thành Thần bảng có hiểu rõ đại khái

Hắn cách tên sau cùng trên Thành Thần bảng, là ức vạn sinh linh, biết rõ mình nhỏ bé, chờ hắn cường đại đến nhập bảng, chỉ sợ Thành Thần chiến đã kết thúc, cho nên nghe được Tần Quân đề bạt, hắn có thể nào không kích động?

Lục Ngô, Đế Giang cũng đi theo chúc mừng Tần Quân, Tần Quân không có để ở trong lòng, ánh mắt nhìn về phía chiến đấu phía trước

Cửu Cực Chí Cao đã sắp chiến thắng.

Đấu Chiến Thắng Phật một lần lại một lần ngưng tụ nhục thân, khí tức đã không lớn bằng lúc trước, hai tay Lăng Đế máu me đầm đìa, nắm Bất Bại Kiếm cũng đang run rẩy, về phần Chu Ma đại đế, đại bộ phận thời điểm đều viễn trình công kích, thương thế nhẹ hơn chút.

Dựa theo Tần Quân đánh giá, không đến nửa canh giờ, đám người Đấu Chiến Thắng Phật chắc chắn thất bại

Bây giờ Tần Quân đối với Cửu Cực Chí Cao đã hoàn toàn chướng mắt, dù sao thứ tự của hắn đã cao hơn Cửu Cực Chí Cao

- Thiên Đế!

Đúng lúc này, sau lưng Tần Quân truyền đến một âm thanh vui cười, để Tần Quân khẽ nhíu mày, không cần quay đầu lại, hắn đã đoán được thân phận người đến

Nguyên Đế!

Thành Thần bảng thứ chín!

Bây giờ Nguyên Đế thay đổi một thân váy dài, đầu đội châu quan, vẫn như cũ chân trần nha tử, chỉ là khí chất càng thêm xuất chúng, phối hợp với khuôn mặt đẹp tinh xảo, hấp dẫn rất nhiều ánh mắt

Nàng cấp tốc lướt qua Hồng Quân, đi vào phía bên phải Tần Quân, nhìn Tần Quân cười nói:

- Đã lâu không gặp!

Tần Quân hỏi:

- Ngươi tới làm gì?

Đối với Hồng Mông chi tử, trong lòng hắn một mực nghi hoặc, đến cùng cái gì là Hồng Mông chi tử?

- Xem náo nhiệt a, Đông Hồng Mông cũng đang thảo luận các ngươi a.

Nguyên Đế thanh tú động lòng người cười nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Tần Quân, chưa từng nhìn về phía bọn người Cửu Cực Chí Cao, Đấu Chiến Thắng Phật, phảng phất như Tần Quân càng có sức hấp dẫn

Tần Quân không hợp tác nói:

- Vậy ngươi xem đi!

Hôm nay hắn thành tựu Đại Diễn Thần Chi, cũng không sợ Nguyên Đế ra vẻ.

Nguyên Đế cười hì hì một tiếng, ánh mắt lại nhìn Tần Quân.

Tần Quân giả bộ không nhìn thấy, một lần nữa nhìn về phía chiến đấu phương xa

Chiến đấu tiếp tục, Đấu Chiến Thắng Phật, Lăng Đế, Chu Ma đại đế càng ở vào yếu thế, Cửu Cực Chí Cao càng chiến càng mạnh

Mắt thấy ba người liền muốn bại trận, Tần Quân nhịn không được mở miệng nói:

- Ngưng chiến đi, Ngộ Không, Chu Ma, lui ra!

Hắn mới mở miệng, Đấu Chiến Thắng Phật không thể không dừng lại,

Chu Ma đại đế đi theo dừng tay, Lăng Đế cũng không dám cùng Cửu Cực Chí Cao đơn đả độc đấu, đành phải đi theo dừng tay.

Cửu Cực Chí Cao cũng rất cho Tần Quân mặt mũi, nói dừng là dừng, chỉ là ánh mắt thoáng nhìn Nguyên Đế ở bên cạnh Tần Quân, ánh mắt lập tức trừng lớn.

------oOo------

Chương 2396: Nhận lầm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó là nàng, tại sao lại ở chỗ này.

Cửu Cực Chí Cao nhíu mày, sắc mặt âm trầm, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Nguyên Đế.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Nguyên Đế quay đầu nhìn hắn nhoẻn miệng cười, nụ cười tuyệt mỹ, kinh diễm Hồng Mông, đáng tiếc Cửu Cực Chí Cao không hề bị lay động

- Hừ!

Cửu Cực Chí Cao hừ lạnh một tiếng, chợt ánh mắt chuyển di, cao giọng hỏi:

- Còn có ai?

Cửu Cung Bá Thượng vẫn lạc cũng không để hắn ngưng chiến, hắn muốn tiếp tục tiếp nhận khiêu chiến, hắn muốn thắng càng nhiều cường giả

Không có một sinh linh ứng thanh, đều nhìn về phía Tần Quân

Giờ phút này Tần Quân không xuất thủ, không người nào dám xuất thủ, bọn hắn đều sợ mình múa rìu qua mắt thợ, mất mặt xấu hổ

Đáng tiếc, Tần Quân sẽ không xuất thủ, bởi vì có sai lầm thân phận Thiên Đế

Thiên Đế không chủ động khi dễ kẻ yếu!

- Bọn hắn đều nhìn ngươi, vì cái gì?

Nguyên Đế hiếu kỳ hỏi, ánh mắt nhìn Tần Quân, phảng phất như tỏa ánh sáng

Tần Quân mặt không đổi sắc nói:

- Có thể là sùng bái trẫm a.

Lúc này, Đấu Chiến Thắng Phật đi vào trước mặt Đại Đế Tà Lang quỳ xuống, hổ thẹn nói:

- Thuộc hạ làm Bệ Hạ mất thể diện.

- Không có việc gì, ngươi đã biểu hiện rất tốt.

Tần Quân gật đầu cười nói, dù sao đối thủ là Thần Linh phân thân, Đấu Chiến Thắng Phật biểu hiện đã nằm ngoài dự đoán của hắn

Chu Ma đại đế không nói gì, nhưng vẫn thành thành thật thật đợi ở một bên, biểu lộ vô cùng phiền muộn

Tam đế liên thủ, lại bị Cửu Cực Chí Cao hoàn ngược, thật sâu kích thích đến lòng tự tôn của hắn

- Làm sao? Không có người sao?

Cửu Cực Chí Cao cao giọng hỏi, đang khi nói chuyện, hắn đưa mắt về phía Tô Đế

Ở đây, ngoại trừ Tần Quân thâm bất khả trắc, cũng chỉ có Tô Đế có thể uy hiếp được hắn

Đối mặt ánh mắt của hắn, Tô Đế biểu lộ lạnh lùng nói:

- Ta sẽ khiêu chiến ngươi, nhưng không phải hiện tại.

Lời này rơi vào trong tai các sinh linh, liền có một phen ý tứ khác, chẳng lẽ Tô Đế đang đợi Cửu Cực Chí Cao suy yếu?

Cửu Cực Chí Cao nhìn Tô Đế một chút, sau đó thu hồi ánh mắt

Không người khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, khiến cho tinh không lâm vào trong yên lặng

Lúc này, Tần Quân chú ý tới Nhan Vương Điện đang lặng lẽ lui lại, rõ ràng là muốn thoát đi.

- Trẫm để ngươi đi rồi sao?

Thanh âm của Tần Quân nổ vang ở bên tai Vũ Văn Thành Đô, chấn động đến thân thể hắn run lên, vội vàng quay đầu nhìn về phía Tần Quân, phát hiện Tần Quân không có nhìn về phía hắn, nhưng một màn này để hắn càng thêm sợ hãi

Lúc trước Vũ Văn Thành Đô còn dám cùng Tần Quân cạnh tranh một phen, nhưng khi Tần Quân đánh giết Cửu Cung Bá Thượng, hắn không dám lại ảo tưởng nữa.

Tuy hắn cuồng, nhưng cũng biết mình cùng Cửu Cực Chí Cao chênh lệch, huống chi Cửu Cung Bá Thượng bài danh ở trên Cửu Cực Chí Cao.

- Điện Chủ, còn do dự cái gì?

Đoạn Mặc Hiên truyền âm hỏi, hắn không có nghe được âm thanh của Tần Quân, còn tưởng rằng Vũ Văn Thành Đô không cam tâm rời đi

Vũ Văn Thành Đô cắn răng, lúc này quay đầu, chuẩn bị thao túng Nhan Vương Điện rời đi

- Dừng lại!

Đúng lúc này, âm thanh của Tần Quân vang lên, uy chấn toàn bộ tinh không

Tần Quân đứng dậy, biến mất tại nguyên chỗ, ngay sau đó liền đến trên Nhan Vương Điện, đồng tử của Vũ Văn Thành Đô co rụt lại, vô ý thức

thôi động pháp lực, đáng tiếc đã không kịp, Tần Quân thuấn di đến trước mặt hắn

Phanh...

Vũ Văn Thành Đô chỉ cảm thấy bụng gặp trọng kích, ý thức hoảng hốt, máu tươi từ trong miệng phun ra, hai đầu gối mềm nhũn, oanh một tiếng, quỳ trên mặt đất, chấn động đến toàn bộ Nhan Vương Điện lay động kịch liệt

Đoạn Mặc Hiên vừa nhìn thấy là Tần Quân, dọa đến mất hồn mất vía, quên cả hành động

Bá...

Trong tinh không, ánh mắt toàn bộ sinh linh quăng tới, khi thấy Tần Quân công kích Vũ Văn Thành Đô, đều nghẹn họng nhìn trân trối

Cộc!

------oOo------

Chương 2397: Nhận lầm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhấc chân, đạp lên đầu Vũ Văn Thành Đô, làm cho Vũ Văn Thành Đô quỳ xuống

Hình ảnh phảng phất như dừng lại, Thiên Đế ngạo nghễ mà đừng, chân phải đạp đầu Nhan Vương Điện Điện Chủ, bức đối phương quỳ bái mình, chấn động nhân tâm không gì sánh nổi, khắc sâu vào trong lòng mỗi một vị sinh linh, để bọn hắn tim đập nhanh hơn

Bá khí!

Không có gì sánh kịp!

- Làm tốt lắm!

Đế Giang huy quyền cười nói, cực kỳ hưng phấn

Lục Ngô, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Hồng Quân đều nuốt nước miếng.

Trong tinh không, các đại nhân vật như Lăng Đế, Khánh Đế, Nạp Lan Tôn Vương, Minh Đế, Bá Hàn U… tất cả đều con mắt đăm đăm

Ngay cả Tô Đế ăn nói có ý tứ cũng lộ ra nụ cười.

Tần Quân nhìn xuống Vũ Văn Thành Đô dưới chân, nói:

- Ngươi biết sai ở chỗ nào không?

Vũ Văn Thành Đô muốn đứng dậy, nhưng bị Tần Quân ép không thể động, một cỗ lực lượng vô hình bao vây hắn, để hắn ngay cả Thần thông cũng không cách nào mở rộng, giờ khắc này, hắn cảm giác toàn bộ Hồng Mông đều ép trên người mình, khó chịu đến cực điểm

- Trẫm cho ngươi hết thảy, để ngươi giải phong ấn, ngươi hồi báo trẫm như thế nào?

Đối mặt Tần Quân chất vấn, Vũ Văn Thành Đô vừa sợ vừa giận, ngay ở trước mắt bao người, mặt mũi của Nhan Vương Điện Điện Chủ như hắn xem như mất hết

Hoa...

Các sinh linh sôi trào lên, nguyên lai là Thiên Đế tạo ra Vũ Văn Thành Đô

Vũ Văn Thành Đô là nhóm Hồng Mông sinh linh đầu tiên, như vậy Tần Quân lại là thân phận ra sao?

Sinh linh tới nơi này đều không phải kẻ yếu, tâm tư thông tuệ, đều nghĩ đến loại khả năng nào đó

Chẳng lẽ Thiên Đế cũng là Hồng Mông Thần linh?

Chỉ có loại khả năng này, mới có thể giải thích vì sao Tần Quân có thể

trong khoảng thời gian ngắn đánh bại Cửu Cung Bá Thượng!

- Thật nhanh.

Ánh mắt Cửu Cung Vô Thượng phức tạp nhìn qua Tần Quân, nhớ ngày đó ở Cổ Thánh Đế Đạo, Tần Quân bị hắn xem là kiến hôi, bây giờ lại bỏ xa hắn.

Chẳng lẽ đây chính là chỗ cường đại của Hồng Mông Thần linh?

- Nói đi!

Tần Quân quát lớn, chân phải đột nhiên dùng lực, đầu Vũ Văn Thành Đô chấn đến mặt đất vỡ ra, vết nứt kéo dài, lan tràn cả tòa thành

- Ngươi…

Đoạn Mặc Hiên lấy lại tinh thần, hắn cũng coi như trung nghĩa, lại vọt tới Tần Quân

Tần Quân đột nhiên trừng mắt liếc hắn một cái, Thiên Đế thần uy bạo phát, dọa đến Đoạn Mặc Hiên như bị sét đánh, co quắp ngồi dưới đất, hai mắt vô thần

Các sinh linh Nhan Vương Điện nhao nhao từ trong thành bay ra, lơ lửng trong tinh không, lít nha lít nhít, vây quanh Tần Quân, phóng tầm mắt nhìn tới, nói ít cũng có trăm vạn, nhưng không có người nào dám ra tay, chỉ có thể ở trong lòng run sợ nhìn Tần Quân

- Ngươi câm sao!

Tần Quân trầm giọng nói, khuất nhục vô tận để thân thể của Vũ Văn Thành Đô run rẩy, hận không thể lập tức chết đi

Nhưng dục niệm cầu sinh mãnh liệt đánh nát tự tôn của hắn, để hắn nhịn không được mở miệng, đứt quãng nói:

- Ta… thuộc hạ biết sai.

- To hơn một tí! Sai ở đâu!

Khuôn mặt của Tần Quân băng lãnh, gầm thét nói, hắn một mực cho Vũ Văn Thành Đô cơ hội, cho nên mới kéo đến bây giờ

Nhưng Vũ Văn Thành Đô để hắn rất thất vọng!

- Thuộc hạ ruồng bỏ lời hứa, vi phạm ý chí của Bệ Hạ.

- Thuộc hạ khinh miệt Bệ Hạ thần uy, không chịu trở về.

- Thuộc hạ chiếm lấy Nhan Vương Điện, mưu toan độc hưởng.

Vũ Văn Thành Đô run giọng nói, âm thanh có chút nghẹn ngào, hắn chưa bao giờ chịu đựng khuất nhục như thế, nhưng cũng chưa từng sợ hãi qua như thế

Hắn có thể cảm giác được sát ý của Tần Quân, hắn hiểu được nếu mình không nhận sai, nhất định sẽ chết

Sống vô số năm, hắn không muốn chết ở chỗ này.

Hắn còn không có thành Thần!

Các sinh linh vây xem đều lâm vào trầm mặc, Thiên Đế bá đạo chấn nhiếp bọn hắn

Nguyên Đế cười nhìn Tần Quân, còn không ngừng vỗ tay, phảng phất như thấy chuyện thú vị.

------oOo------

Chương 2398: Thái Dịch Trường Sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe Vũ Văn Thành Đô nhận sai, các sinh linh không khỏi run sợ, Vũ Văn Thành Đô ở Đông Hồng Mông có thể nói là bá chủ đỉnh cấp, lại lưu lạc thành kết quả như vậy, thật không thể tưởng tượng nổi

Các sinh linh của Nhan Vương Điện càng trợn mắt hốc mồm, phẫn nộ đến cực điểm, nhưng Thiên Đế thần uy quá mạnh, để bọn hắn không dám ra tay

Chân đạp đầu của Vũ Văn Thành Đô, Tần Quân cũng không có cảm giác thành công, tuy Vũ Văn Thành Đô không có đối địch hắn, nhưng chối bỏ lời thề, cần chèn ép một phen

Đợi Vũ Văn Thành Đô nói xong, Tần Quân mới mở miệng nói:

- Về sau nên làm như thế nào?

- Dùng thân này vì Bệ Hạ xông pha khói lửa, vĩnh viễn không bao giờ ruồng bỏ.

Thanh âm của Vũ Văn Thành Đô run rẩy, nói câu này xong, hắn lập tức nhụt chí, cả người thất hồn lạc phách

Từ nay về sau, hắn sẽ sống ở trong bóng ma của Tần Quân

Tinh Không yên lặng, đệ nhất hùng chủ rơi vào khuất nhục như thế, thật đáng buồn đáng tiếc

Nhưng Thiên Đế cường thế chắc chắn chấn động Hồng Mông

Sau này Thành Thần chiến vạn năm, ngoại trừ Thần Linh phân thân, ai dám khiêu khích Thiên Đế?

- Bệ Hạ không giết hắn, đã là nhân từ.

Đấu Chiến Thắng Phật thăm thẳm nói, hắn đã sớm biết Vũ Văn Thành Đô sẽ có một ngày này, lúc trước sau khi Tần Quân rời đi, Vũ Văn Thành Đô liền thể hiện ra phong mang, ai cũng không phục, thậm chí dám khiêu khích Hồng Mông Thần linh

Tần Quân nhấc chân, không áp chế Vũ Văn Thành Đô nữa, chân của hắn vừa dịch chuyển, Vũ Văn Thành Đô lập tức cảm giác được nhẹ nhõm, cả người trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, bắt đầu từng ngụm từng ngụm thở dốc.

Sở dĩ hắn không có đứng lên, cũng không phải không có khí lực, mà là không dám đối mặt

Tâm hồn tàn phá thường thường so với nhục thân thương tổn còn thống khổ hơn, hắn có thể tưởng tượng được ánh mắt của những sinh linh khác cùng Nhan Vương Điện, để hắn hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, căn bản không dám đứng dậy

Tần Quân liếc nhìn thành viên của Nhan Vương Điện chung quanh, mở miệng nói:

- Nhan Vương Điện là trẫm sáng tạo, các ngươi còn không mau bái kiến trẫm!

Uy nghiêm của hắn sao mà mạnh, ngay cả Đoạn Mặc Hiên cũng gánh không được, chớ nói chi là thành viên phổ thông của Nhan Vương Điện

Lúc này liền có vài chục vạn thành viên Nhan Vương Điện bị dọa đến quỳ bái Tần Quân

Ở trong Nhan Vương Điện, một mực có Thiên Đế thần tượng, tuy Vũ Văn Thành Đô bành trướng, nhưng chưa bao giờ che giấu qua sự thật này, chỉ là các sinh linh của Nhan Vương Điện không nghĩ tới, Thiên Đế trong truyền thuyết lại còn sống

- Tất cả quỳ xuống cho ta!

Vũ Văn Thành Đô cúi đầu bỗng nhiên gào thét nói, khàn cả giọng, dọa đến sinh linh Nhan Vương Điện còn lại còn chưa quỳ nhao nhao quỳ xuống, như sóng biển triều lui, cực kỳ rung động

- Nhan Vương Điện.

Ánh mắt Cửu Cực Chí Cao lấp lóe, hắn có hiểu rõ Nhan Vương Điện, lúc trước Vũ Văn Thành Đô khiêu khích Hồng Mông Thần linh, cũng là bởi vì mặt mũi của Tần Quân mới không có bị giết, nhưng bọn hắn không đoán được ngay cả Nhan Vương Điện cũng là Tần Quân sáng tạo

Ở trong ấn tượng của Hồng Mông Thần linh, Tần Quân cao cư Thủy Nguyên giới, không hỏi sự tình Hồng Mông, sao sẽ nghĩ tới sáng tạo thế

lực?

Không phải là vì luân hồi sao?

Cửu Cực Chí Cao hít sâu một hơi, nỗ lực bình phục nội tâm xao động, không dám suy nghĩ nhiều

Lại nhìn về phía Tần Quân, hắn chỉ cảm thấy Tần Quân bị mê vụ bao phủ, hoàn toàn nhìn không thấu

- Nhớ kỹ thân phận của ngươi.

Tần Quân vứt xuống câu nói này liền biến mất ở tại chỗ, trở lại trên đầu Đại Đế Tà Lang

Thân thể Vũ Văn Thành Đô run rẩy chậm rãi đứng dậy, giờ phút này hắn tự nhiên không còn dám trốn, thao túng Nhan Vương Điện đi vào sau lưng ba Chí Tà, cử động này đã cho thấy thái độ của hắn

Từ nay về sau, Nhan Vương Điện đưa về Thiên Đế quản hạt!

- Thiên Đế thu phục Vũ Văn Thành Đô, lại thêm những cường giả khác bên cạnh hắn, trong hai mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng, hắn thế lực lớn nhất!

- Ai có thể ngăn cản Thiên Đế?

- Cửu Cực Chí Cao cũng trầm mặc, còn ai dám ra mặt?

- Đoán chừng cũng chỉ Tô Đế có hi vọng chiến thắng Thiên Đế!

- Ngươi ngốc sao, ngươi không biết quan hệ của Thiên Đế cùng Tô Đế?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đều đang thán phục Thiên Đế, cẩn thận tính toán, trong hai mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng, Lý Họa Hồn, Đế Giang, Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Lục Ngô, Vũ Văn Thành Đô đều là thủ hạ của hắn, Tô Đế, Cực Đế lại cùng hắn quan hệ rất tốt, tiếp tục như vậy nữa, Thiên Đế độc bá Thành Thần bảng, bọn hắn cũng sẽ không kinh ngạc

- Ngươi thật lợi hại.

Nguyên Đế nhìn Tần Quân cười nói, một bộ sùng bái

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, không có để ở trong lòng.

Hắn vốn định trừng phạt Vũ Văn Thành Đô, nhưng nếu Vũ Văn Thành Đô không còn, Nhan Vương Điện biến thành năm bè bảy mảng, hắn không có tinh lực đi thu thập cục diện rối rắm

- Đông Hồng Mông không người sao? Không ai dám khiêu chiến ta?

------oOo------

Chương 2399: Thái Dịch Trường Sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửu Cực Chí Cao mở miệng nói lần nữa, kéo các sinh linh từ trong sóng gió phong ba của Nhan Vương Điện lại

Vẫn không có sinh linh trả lời, tinh không yên lặng đến đáng sợ

Tần Quân phất tay, thả Lý Họa Hồn ra, vũ trụ độc lập trong mắt hắn, thời gian trôi qua tốc độ chậm chạp, đã đầy đủ Lý Họa Hồn khôi phục

Áo trắng nhuốm máu, Lý Họa Hồn vô cùng thê lương, nhưng khí tức đã khôi phục như lúc ban đầu, sắc mặt bình tĩnh, không có chút nhụt chí khi chiến bại nào.

- Tiểu gia hỏa, sao ngươi thảm như vậy?

Nguyên Đế nháy mắt, hiếu kỳ hỏi.

Nghe vậy, Lý Họa Hồn hừ lạnh một tiếng, nói:

- Mắc mớ gì tới ngươi?

- Chậc chậc, còn thẹn thùng.

Nguyên Đế vẻ mặt hiếm lạ, nghe mà Lý Họa Hồn nhíu mày.

Tần Quân thấy thú vị, có loại cảm giác tỷ tỷ khi dễ em trai.

Đúng lúc này, Nạp Lan Tôn Vương nhịn không được muốn khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, tuy hắn thua Tần Quân, nhưng bây giờ Tần Quân bài danh cao hơn Cửu Cực Chí Cao, nói rõ Tần Quân vốn mạnh hơn Cửu Cực Chí Cao

Cho dù hắn vẫn như cũ thua Cửu Cực Chí Cao, chí ít cũng có thể thu được rất nhiều

Xem chiến đấu trước đó, cường giả khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao đều sống sót a.

- Tới đi!

Cửu Cực Chí Cao mở miệng nói, như không người khiêu chiến hắn, hắn ngược lại sẽ rất nhàm chán

Đại chiến bạo phát!

Kết quả không có vượt qua bất luận sinh linh gì đoán trước, Nạp Lan Tôn Vương thảm bại!

- Còn có ai?

Cửu Cực Chí Cao uy phong lẫm lẫm hỏi, ngay cả Nạp Lan Tôn Vương cũng bại, cái này triệt để không người nào dám khiêu chiến

- Rất không tệ, cũng rất cường thế.

Đúng lúc này, một thanh âm đạm mạc truyền đến, chấn động Hồng Mông tinh không

Toàn bộ sinh linh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trên Hồng Mông Bạch Thụ chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người

Thân thể của hắn bị Hỗn Độn chi khí quấn quanh, chỉ lộ ra đầu, khuôn mặt

lạnh lùng, quan sát Cửu Cực Chí Cao

Nhìn thấy mặt của hắn, mắt Tần Quân lập tức nheo lại

Thái Dịch Trường Sinh!

Dáng dấp rất giống Thái Dịch Hỗn Độn!

Cửu Cực Chí Cao biến sắc, trầm giọng hỏi:

- Ngươi tới làm gì?

Nghe vậy, Thái Dịch Trường Sinh trả lời:

- Ta đến tìm kiếm Hồng Mông chi tử.

Hồng Mông chi tử?

Các sinh linh hai mặt nhìn nhau, đều hiếu kỳ người này đến cùng là ai, vậy mà để Cửu Cực Chí Cao thất thố như vậy

Tô Đế, Lý Họa Hồn, Nguyên Đế đều nhìn về Thái Dịch Trường Sinh

- Khí tức của người này thật quỷ dị, phảng phất như không tồn tại.

Bá Hàn U lẩm bẩm, Lăng Đế ở bên cạnh trả lời nói:

- Hắn là Thành Thần bảng đệ nhất Thái Dịch Trường Sinh!

Thái Dịch Trường Sinh!

Bá Hàn U trừng to mắt, sao Đại thần này lại tới đây?

Đúng lúc này, Thái Dịch Trường Sinh nhìn về phía Tần Quân nói:

- Đã lâu không gặp.

Lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh đều quay đầu nhìn về phía Tần Quân

Tần Quân không có trả lời, mặt không thay đổi nhìn hắn, phảng phất như

muốn xem thấu đối phương.

------oOo------

Chương 2400: Trường Sinh xưng mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Tần Quân không có ý tứ trả lời, Thái Dịch Hỗn Độn cũng không thèm để ý, hắn nâng tay phải lên, thủ chưởng đột nhiên chắp ở trước ngực

Đúng lúc này, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng không bị khống chế bay tới hắn, ngay cả thân thể của Lý Họa Hồn cũng đang run rẩy

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, pháp lực gào thét ra, ngăn ở trước mặt, để Thái Dịch Hỗn Độn không cách nào bắt lấy Lý Họa Hồn

- Đáng giận.

Lăng Đế nỗ lực giãy dụa, lại không cách nào tránh thoát, ánh mắt nhìn về phía Thái Dịch Trường Sinh, tràn đầy hoảng sợ

Hắn nhận ra thân phận của Thái Dịch Trường Sinh, Thần Linh phân thân, hơn nữa là Thần Linh phân thân cường đại nhất!

Cửu Cung Vô Thượng càng mắng mẹ, Cửu Cung Thuỷ Đế ghét nhất Thái Dịch Hỗn Độn, hắn tự nhiên cũng như thế

Cảnh này để các sinh linh trong tinh không hai mặt nhìn nhau, rất nhanh liền có sinh linh nhận ra thân phận của Thái Dịch Trường Sinh

Thành Thần bảng đệ nhất!

Trách không được cường thế như vậy.

- Thái Dịch Trường Sinh muốn bắt Hồng Mông chi tử? Hắn muốn mở ra Hồng Mông đại kiếp?

- Nguyên lai Lăng Đế cũng là Hồng Mông chi tử!

- Cửu Cung Vô Thượng, Lăng Đế, bọn hắn là Hồng Mông chi tử?

- Các ngươi mau nhìn, Lý Họa Hồn cũng có dị thường, chẳng lẽ hắn cũng là Hồng Mông chi tử?

- Đây chính là Thái Dịch Trường Sinh a, khí thế thật mạnh, mạnh hơn Cửu Cực Chí Cao, Cửu Cung Bá Thượng nhiều lắm.

Các sinh linh kính sợ nhìn qua Thái Dịch Trường Sinh đứng ở trên Hồng Mông Bạch Thụ, Thành Thần bảng đệ nhất chính là vinh diệu vô thượng

Thái Dịch Trường Sinh mở miệng nói:

- Ngươi thật muốn ngăn cản ta?

Bá...

Các sinh linh đồng loạt nhìn về phía Tần Quân, Thiên Đế cùng Thái Dịch Trường Sinh muốn phát sinh tranh đấu?

Đây tuyệt đối là chiến đấu cấp Sử Thi!

Nghĩ đến đây, hô hấp của các sinh linh đều dồn dập lên

Tần Quân nhìn chằm chằm Thái Dịch Trường Sinh, lạnh giọng nói:

- Ngươi gọi trẫm là gì?

Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Chu Ma đại đế… trận địa sẵn sàng đón quân địch, tùy thời chuẩn bị chiến đấu

Thái Dịch Trường Sinh không giống Cửu Cung Bá Thượng, Cửu Cực Chí Cao, hắn mạnh không thể tưởng tượng, dù sao hắn là Thần linh phân thân mạnh nhất Hồng Mông!

Nghe vậy, Thái Dịch Trường Sinh nheo mắt lại, một bầu không khí tang tóc quét ngang toàn bộ tinh không

- Tông Chủ, ngươi địch nổi hắn sao?

Bá Hàn U quay đầu nhìn Tô Đế hiếu kỳ hỏi.

Tô Đế không có trả lời, tay trái đột nhiên kéo một cái, kéo Lăng Đế đang bay về phía Thái Dịch Trường Sinh lại, vô cùng cường thế, dẫn tới Thái Dịch Trường Sinh liếc mắt nhìn hắn

Chỉ liếc qua, Thái Dịch Trường Sinh liền lần nữa nhìn về phía Tần Quân

- Phụ Thần, ngươi hẳn nên lý giải ta, hẳn nên vinh quang vì ta, mà sẽ không ngăn cản ta.

Thái Dịch Trường Sinh chậm rãi mở miệng nói, hắn xưng hô Tần Quân dẫn tới tinh không vỡ tổ

Phụ Thần?

Chẳng lẽ Tần Quân là Thái Dịch Hỗn Độn?

Vô số đôi mắt rơi vào trên người Tần Quân, đều tràn đầy ngạc nhiên, các loại suy đoán hiển hiện ở trong lòng

Bại Nạp Lan Tôn Vương, trảm Cửu Cung Bá Thượng, chân đạp Vũ Văn Thành Đô, Thiên Đế biểu hiện đã siêu việt chúng sinh tưởng tượng, chỉ có thân phận Hồng Mông Thần linh mới có thể giải thích

Hồng Mông Thần linh hết thảy chỉ có mấy vị, Hồng Mông Thần linh có thể được Thái Dịch Trường Sinh xưng là Phụ Thần chỉ có thể là Thái Dịch Hỗn Độn.

- Lấy ngươi làm vinh? Trẫm dạy ngươi thế nào?

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, vỗ lan can của Chí Tôn Cửu Long Ỷ, đứng dậy

Nguyên Đế ở bên cạnh thì dùng một loại ánh mắt cổ quái nhìn chằm chằm Thái Dịch Trường Sinh, khóe môi nhếch lên nụ cười như có như không

Lý Họa Hồn mở miệng nói:

- Chúng ta bắt hắn lại, Nhậm Ngã Tiếu sẽ rất cao hứng.

Từ lần trước cùng Cửu Cung Bá Thượng chiến một trận, hắn liền rất ngạc nhiên với Thái Dịch Trường Sinh

- Thật có lỗi, Phụ Thần, xưa đâu bằng nay, ta muốn thành thần, bản tôn cũng muốn khai sáng vĩnh hằng chân chính, ai cũng không thể ngăn cản chúng ta!

Ánh mắt của Thái Dịch Trường Sinh kiên định, thét dài một tiếng, hai tay nâng lên, khí thế viễn siêu Cửu Cực Chí Cao bạo phát, Lăng Đế, Lý Họa Hồn, Cửu Cung Vô Thượng bị hắn cách không thu đến trước mặt, tốc độ rất nhanh, ngay cả Tần Quân cùng Tô Đế cũng không kịp phản ứng

- Ngươi dám!

Cửu Cực Chí Cao nổi giận, hắn liền chịu không được sắc mặt cao ngạo của Thái Dịch Trường Sinh, khiến cho hắn buồn nôn

------oOo------

Chương 2401: Trường Sinh xưng mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số Hắc trụ xuất hiện ở bên cạnh, như mưa tên đánh úp về phía Thái Dịch Trường Sinh

Đúng lúc này, Thái Dịch Trường Sinh cùng đám người Lăng Đế bỗng dưng biến mất

Oanh một tiếng!

Hồng Mông Bạch Thụ nằm cũng trúng đạn, một giọng nữ thê lương vang lên

- Bạch thụ!

Đấu Chiến Thắng Phật đỏ ngầu cả mắt, lúc này lấy ra Kim Cô Bổng, muốn

gõ chết Cửu Cực Chí Cao, nhưng hắn cũng hiểu cái này không trách được Cửu Cực Chí Cao, cho nên chỉ có thể nhẫn nhịn

Tần Quân lật tay lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, trầm giọng nói:

- Ngăn hắn lại cho trẫm!

- Vâng!

Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang, Chu Ma đại đế, Lục Ngô, Đại Đế Tà Lang, Hư Không Ma, Huyền Ngạ Nộ Thú nhất tề đáp, tất cả đều truy tìm khí tức của Thái Dịch Trường Sinh

Vũ Văn Thành Đô lướt qua bên cạnh Tần Quân, không cần Tần Quân ra lệnh, hắn liền chủ động xuất kích

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... thu phục Vũ Văn Thành Đô! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, đại biểu cho Vũ Văn Thành Đô triệt để quy tâm

Nguyên nhân rất đơn giản, Vũ Văn Thành Đô hận Thái Dịch Trường Sinh nhất, cũng chính là Thái Dịch Hỗn Độn!

- Rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn có tám lần Đại Đạo Truyền Thừa, dứt khoát duy nhất một lần sử dụng!

Chắc chắn sẽ có Đại Đạo Truyền Thừa thích hợp Hồng Quân!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Trưởng Thiệt đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Chính Khí đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Hắc Động đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Nhiệt Huyết đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Tạo Hóa Đại Đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Giao Thế đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Mộng Yểm đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ rút ra được Hồn Châm đại đạo!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, để Tần Quân hơi vui vẻ

Vậy mà rút trúng Tạo Hóa Đại Đạo!

Hay lắm!

- Hồng Quân, trẫm để ngươi mạnh lên, chuẩn bị xong chưa?

Tần Quân nhìn Hồng Quân hỏi, dẫn tới Nguyên Đế cũng quay đầu nhìn về phía hắn.

Hồng Quân ngẩn người, vội vàng trả lời nói:

- Chuẩn bị xong.

- Để Hồng Quân Đại Đạo truyền thừa, Hồng Mông Độ Kiếp, tử trung giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Hồng Quân liền bị hút vào mi tâm của hắn, biến mất không thấy gì nữa

Một màn này để Nguyên Đế trừng lớn đôi mắt đẹp, rất hiếu kỳ.

Cùng lúc đó, Thái Dịch Trường Sinh xuất hiện lần nữa ở trên Hồng Mông Bạch Thụ, Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng xuất hiện ở sau lưng hắn, bị Hỗn Độn chi khí bao bọc, không thể động đậy

- Dưới Thần linh, ta chính là mạnh nhất! Các ngươi còn không mau quỳ

phục!

Thái Dịch Trường Sinh tức giận gào thét, âm thanh phá vỡ thần hồn, cho dù là Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế… cũng bị chấn động đến ý thức hoảng hốt, ngừng ở trên hư không, còn lại vô số sinh linh dọa đến co quắp ngã xuống, thân thể không tự chủ quỳ bái Thái Dịch Trường Sinh

Thành Thần bảng đệ nhất!

Bá đạo như vậy!

Tô Đế nhìn Thái Dịch Trường Sinh, trong mắt có hai Kim Ô đang nhấp nháy, phảng phất như muốn tràn mi mà ra.

- Ở trước mặt trẫm, ngươi dám nói mạnh nhất?

Tần Quân cười, trong lòng phẫn nộ, hắn cũng sẽ không để Thái Dịch Trường Sinh bắt đi Lý Họa Hồn

- Đinh! Hồng Quân Đại Đạo truyền thừa thành công!

- Đinh! Hồng Quân Hồng Mông Độ Kiếp thành công!

- Đinh! Hồng Quân tử trung giác tỉnh thành công!

------oOo------

Chương 2402: Thành Thần bảng đệ nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điều ra bảng thuộc tính của Hồng Quân, phóng thích hắn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, con mắt nhìn chòng chọc vào Thái Dịch Trường Sinh

Dám bất kính với hắn như vậy, Thái Dịch Trường Sinh ở trong lòng hắn đã lên bảng danh sách tất sát!

Ngày khác nếu như gặp được Thái Dịch Hỗn Độn, Thái Dịch Hỗn Độn cũng đừng hòng tốt hơn!

Lúc này, bảng thuộc tính của Hồng Quân xuất hiện ở trước mặt hắn:

- Hồng Quân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thánh Nhân Chi Sư! Đại Đạo hiển hóa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến!

- Công pháp: Trảm Tam Thi chi pháp!

- Thần thông: Khởi tử hồi sinh! Âm Dương Điên Đảo! Chưởng Thiên chi thuật! Tử Khí Đông Lai! Hóa tượng hạ pháp thuật! Tiên Thiên nạp đạo pháp! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Nội Y vũ trụ! Điểm Linh chi thuật!

- Pháp bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp! Tử Tiêu Thần Cung! Đạo Trần! Thiên Địa Huyền Hoàng khí!

- Đại Đạo Truyền Thừa: Tạo Hóa Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Đại Đạo khí vận (số mệnh theo thực lực tăng trưởng mà đề cao, đồng thời gia tăng khí vận cho Chủ Công)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến!

Nghịch thiên!

Lý Họa Hồn cũng chỉ là Đại Diễn Thần Chi cảnh Thất Biến, đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh, mỗi cao một biến, cơ hồ là ngày đêm khác biệt, không thể vượt qua

Bây giờ hệ thống sẽ không sụp đổ, bởi vì Tần Quân đã Thành Thần bảng thứ tư, khí vận cường thịnh, cho dù ở Hồng Mông, cũng không người có thể đụng

Mắt hắn híp lại, lấy Hồng Quân Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến đi rung chuyển Thái Dịch Trường Sinh, cũng có thể kiểm tra độ cao của Hồng Mông Thần linh một chút

Ngay thời điểm hắn suy tư, Hồng Quân thuận thế từ mi tâm hắn bay ra

Đạo bào cổ động, tiên phong đạo cốt, mặt mũi tràn đầy mây trôi nước chảy, so sánh với lúc trước, khí phái tưởng như hai người, càng lộ vẻ siêu thoát trần thế

- Hồng Quân, giết hắn cho trẫm.

Tần Quân mở miệng phân phó nói, Nguyên Đế nhìn chằm chằm Hồng Quân, đôi mắt đẹp trừng lớn, phảng phất như trông thấy đồ vật ghê gớm gì

- Tuân lệnh.

Hồng Quân gật đầu, biến mất tại nguyên chỗ.

- Con kiến hôi cũng dám ngăn trở ta?

Thái Dịch Trường Sinh bá khí nói, Hỗn Độn chi khí hóa thành một vòi rồng, tứ ngược mà xuống, càng lúc càng lớn, tốc độ nhanh đến cực hạn, cuốn đi đám người Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế

Đúng lúc này, Hồng Quân xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn cả kinh đồng tử co rụt lại

Thật nhanh!

Hồng Quân mặt không biểu tình, vung động Đạo Trần trong tay, đối diện đánh vào trên mặt Thái Dịch Trường Sinh, chấn động đến Hỗn Độn chi khí quanh thân Thái Dịch Trường Sinh tiêu tán, Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng cũng được thoát thân

- Cút....

Thái Dịch Trường Sinh nổi giận, pháp lực nổ tung, phá tan khí thế của Hồng Quân

Đồng thời, Hỗn Độn chi khí của hắn cấp tốc bắt Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng trở lại

Mạnh như Lý Họa Hồn, ở trước mặt hắn cũng không có chút lực ngăn cản nào.

- Ngươi là ai?

Thái Dịch Trường Sinh trầm giọng hỏi, đương kim Hồng Mông, lại có người đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến, để hắn cảm thấy chấn kinh

Đây cơ hồ là chuyện không thể nào!

Hồng Quân huy động Đạo Trần, nhẹ giọng nói:

- Thiên Đế tọa hạ, Hồng Quân.

Hồng Quân!

Thái Dịch Trường Sinh nheo mắt lại, hắn chưa từng nghe nói qua cái tên này, chẳng lẽ là cường giả Thiên Đế âm thầm bồi dưỡng?

Hồng Quân sẽ không cùng hắn nói nhảm, bàn tay trái vung lên, một đạo hoàng khí xoát ra, mắt thấy liền muốn đụng vào Thái Dịch Trường Sinh, ống tay áo của Thái Dịch Trường Sinh cuốn lên, thu nhập vào trong tay áo

Oanh...

Ống tay áo của Thái Dịch Trường Sinh đột nhiên nổ tung, để sắc mặt hắn kịch biến

- Thiên Địa Huyền Hoàng khí của ta, diệt thần hồn của ngươi!

Hồng Quân lạnh giọng nói, Tần Quân đã muốn hắn giết Thái Dịch Trường Sinh, vậy hắn sẽ không lưu tình

Hai người va chạm, liên đới lấy Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng, cũng cùng nhau hóa thành một điểm sáng màu đen, biến mất không thấy gì nữa

Bọn hắn vừa biến mất, tinh không lần nữa sôi trào lên.

- Hồng Quân là ai? Vì sao trước đó chưa nghe nói qua?

- Nguyên lai loài bò sát đi theo bên người Thiên Đế như thế mạnh.

- Có thể rung chuyển Thái Dịch Trường Sinh, Hồng Quân không đơn giản a!

- Thiên Đế đến cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?

------oOo------

Chương 2403: Thành Thần bảng đệ nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mọi người mau nhìn! Thành Thần bảng có biến hóa!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đồng thời Thành Thần bảng cũng sinh ra biến hóa cự đại

Trong bảng, thứ tự của toàn bộ sinh linh đều hạ xuống, tên sau cùng trực tiếp rớt ra Thành Thần bảng!

Thành Thần bảng thứ nhất, Hồng Quân!

Hai chữ Hồng Quân, triệt để oanh động Hồng Mông Hỗn Độn.

Nam Hồng Mông, Thần Tướng minh.

- Hồng Quân! Làm sao có thể!

Xa Hoàng trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, dọa đến toàn bộ sinh linh trong điện nhao nhao nhắm mắt

Khi bọn hắn nhìn thấy Thành Thần bảng đệ nhất danh, tất cả đều hô hấp dồn dập.

Nho Giáo.

Khổng Tử đang cùng đệ tử giảng đạo bỗng nhiên dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ phức tạp, chỉ nghe hắn lẩm bẩm:

- Đạo Tổ tái hiện thần uy, xem ra là thủ bút của bệ hạ.

Một mảnh Hồng Mông tinh không khác.

Lão Tử ở trong một khỏa tinh cầu tu luyện, hắn ngồi xếp bằng ở bên cạnh đại hải vô biên, đột nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra hào quang óng ánh

- Sư tôn Thành Thần bảng đệ nhất.

Lão Tử nỗ lực bình phục tâm tình, Hồng Quân ở trên Thành Thần bảng đệ nhất để hắn không cách nào bảo trì bình tĩnh.

Dù sao Hồng Quân là sư tôn của hắn, hắn làm sao có thể không kích động?

- Ồ? Vị Thành Thần bảng đệ nhất này là sư tôn của ngươi?

Một thanh âm vang lên bên tai Lão Tử, phiêu miểu vô tích.

Lão Tử không có trả lời hắn, ánh mắt lâm vào nhớ lại.

Cổ Thánh Đế Đạo, Đại Tần thiên đình.

Các Thần Ma đều sôi trào lên, Thần Ma đến từ Thần Thoại Hệ Thống đều nghe nói qua Hồng Quân, bây giờ thấy Hồng Quân đạt tới Thành Thần bảng thứ nhất, trong nháy mắt liên tưởng đến Bệ Hạ

- Lại Lão đạo kia, Bệ Hạ uy vũ!

- Là sư huynh!

- Mấy người chúng ta lúc nào mới có thể leo lên Thành Thần bảng?

- Cái gì? Thành Thần bảng đệ nhất là người Đại Tần thiên đình chúng ta?

- Đương nhiên, đó là Đạo Tổ của ta kiếp trước!

Tin tức truyền đi rất nhanh, ngày đó, toàn bộ Đại Tần thiên đình liền lưu truyền, Thành Thần bảng đệ nhất là thủ hạ của Thiên Đế Bệ Hạ.

Hồng Quân, nhất cử thành danh!

Được vô số sinh linh cúng bái!

Thành Thần chiến bắt đầu lâu như vậy, bảo tọa đệ nhất rốt cục thay người!

- Ngươi làm sao để hắn đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến?

Nguyên Đế hiếu kỳ nhìn Tần Quân hỏi, mặt kề rất gần, sắp cùng Tần Quân mặt thiếp mặt

Tần Quân nhẹ nhàng đẩy nàng ra, nói:

- Tại sao phải nói cho ngươi biết?

Hiện tại hắn đối với thân phận của Nguyên Đế tràn đầy nghi vấn

Cái bà nương này ở đâu là Hồng Mông chi tử gì!

Ngay cả tu vi của Hồng Quân cũng có thể nhìn thấu.

Cảm nhận được ánh mắt chất vấn của hắn, Nguyên Đế chu môi giải thích nói:

- Siêu việt Thái Dịch Trường Sinh, Hồng Quân khẳng định là Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến a!

- Ngươi đến cùng là ai?

Tần Quân nhìn chằm chằm nàng, chăm chú hỏi

- Ta là Nguyên Đế a!

- Ha ha!

Tần Quân mắt trợn trắng, không thèm để ý nàng.

Cùng lúc đó, Cửu Cực Chí Cao cũng lâm vào trong khiếp sợ, hắn xa xa nhìn qua Tần Quân, ánh mắt vô cùng phức tạp

- Người này siêu việt Thái Dịch Trường Sinh rồi?

Cửu Cực Chí Cao mê mang, hắn đột nhiên cảm giác được Thái Dịch Trường Sinh cùng Thái Dịch Hỗn Độn cũng không đáng sợ.

Đáng sợ là Tần Quân, là Thần linh cổ xưa nhất kia!

Cho dù hắn luân hồi, vẫn có năng lực sáng tạo Thần linh!

- Thành Thần bảng đệ nhất, Tông Chủ ngươi không sánh bằng Thiên Đế a!

Bá Hàn U cảm thán nói, nghe mà khóe miệng Tô Đế co giật một cái.

------oOo------

Chương 2404: Thất Thải chi khí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi yếu như vậy, ta cũng không chê ngươi, ngươi còn có mặt mũi chế nhạo ta?

Tô Đế hừ lạnh nói, nghe mà Bá Hàn U cười hắc hắc, không có chút xấu hổ nào, ngược lại cười rất đắc ý

Các sinh linh ở trong tinh không bắt đầu thấp giọng thảo luận Hồng Quân cùng Thái Dịch Trường Sinh chiến đấu ai sẽ thắng, hiện nay, Hồng Quân trở thành Thành Thần bảng thứ nhất mới, phần thắng rất lớn

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, chờ đợi Hồng Quân trở về

Ba Chí Tà, Đấu Chiến Thắng Phật, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô, Chu Ma đại đế cũng bay trở về, mặt mũi bọn hắn tràn đầy vẻ phức tạp

Bọn hắn đánh không lại Thái Dịch Trường Sinh, vẫn phải dựa vào Hồng Quân, để bọn hắn khiếp sợ đồng thời cũng rất cô đơn

- Hồng Quân.

Đấu Chiến Thắng Phật cười khổ nói, đời trước của hắn bị Phật Đạo đùa bỡn trong lòng bàn tay, không nghĩ tới kiếp này còn bị Đạo Tổ đè ép

Có người đúng là trời sinh chủ giác!

Tỷ như Hồng Quân, vô luận ở đâu, kiểu gì cũng sẽ một tiếng hót lên làm kinh người, hoành ép thế gian!

Tròng mắt Nguyên Đế loạn chuyển, lặng lẽ lùi lại mấy bước, sau đó Thần không biết quỷ không hay biến mất tại nguyên chỗ

Tần Quân chú ý tới nàng biến mất, nhưng không có ngăn cản

Nguyên Đế không rõ lai lịch, tuy Tần Quân có thể cảm giác được nàng đối với mình không có ác ý, nhưng vẫn hi vọng rời xa nàng

Đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh, giác quan đều gần như đạt tới hoàn mỹ, chỉ cần có một tia địch ý, cho dù đối phương cũng là Đại Diễn Thần Chi, lại che giấu ra sao, cũng có thể cảm nhận được

Thời gian lẳng lặng rời đi.

Tinh Không cũng dần dần yên tĩnh lại.

Cửu Cực Chí Cao xếp bằng ở trên một nhánh Hồng Mông Bạch Thụ, chờ đợi khiêu chiến

Đáng tiếc không có sinh linh dám khiêu chiến hắn, ngược lại đang thảo luận Hồng Quân cùng Thái Dịch Trường Sinh

Đại khái qua hai ngày, Hồng Quân còn chưa trở về, khiến cho Tần Quân có chút lo lắng, cũng may Thành Thần bảng không có biến hóa, Hồng Quân vẫn là đệ nhất, Thái Dịch Trường Sinh hạng hai, hai người đều không có vẫn lạc

Một ngày này, rốt cục có sinh linh không nhịn được xuất thủ, đứng ra khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, còn tưởng rằng Cửu Cực Chí Cao chiến lực có chỗ tiêu hao, hắn có thể có một cơ hội thắng, đáng tiếc bị Cửu Cực Chí Cao vô tình miểu sát

Có dẫn đầu, các sinh linh đều kìm nén không được chiến ý, tốp năm tốp ba liên thủ chiến đấu, vô luận bao nhiêu sinh linh liên thủ, tất cả đều không địch lại Thần thông của Cửu Cực Chí Cao

- Cửu Cực Chí Cao cũng mạnh mẽ như vậy, Thiên Đế cùng Hồng Quân lại mạnh cỡ nào?

Ánh mắt Khánh Đế thăm thẳm, nhìn qua chiến đấu phương xa, tâm tình của hắn nặng nề

Hắn cũng muốn thành Thần, nhưng hắn so sánh với Thiên Đế, Tô Đế, Cửu Cực Chí Cao… chênh lệch quá xa, xa tới để hắn tuyệt vọng

Không chỉ hắn, Nạp Lan Tôn Vương, Minh Đế… cũng cảm giác được thất bại thật sâu

Thời gian lại qua bốn ngày.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... chém giết Thái Dịch Trường Sinh! Nhiệm vụ tường trình: Thái Dịch Hỗn Độn bắt đi Lý Họa Hồn, muốn bắt đủ năm vị Hồng Mông chi tử, tỉnh lại ý chí của Hồng Mông Đại Đế, nếu ký chủ đánh giết Thái Dịch Trường Sinh, thu hoạch được ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, ba cơ hội cực hạn giác tỉnh, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội Hiền Năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để ánh mắt hắn lạnh lẽo

Như thế xem ra, Thái Dịch Trường Sinh vẫn chạy trốn được rồi.

Hồng Quân cũng không thể chém giết, cái này khiến hắn có chút thất vọng

Dù sao Hồng Quân đã là Thành Thần bảng thứ nhất, nói rõ tu vi cao hơn Thái Dịch Trường Sinh, lại không thể chém giết Thái Dịch Trường Sinh, như thế nào không cho hắn thất vọng?

Lúc này, Hồng Quân bỗng dưng xuất hiện ở trước mặt hắn, xoay người hành lễ, hổ thẹn nói:

- Thật có lỗi với Bệ Hạ, ta không thể chém giết Thái Dịch Trường Sinh.

Bọn người Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang nhao nhao nhìn qua.

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi:

- Vì sao?

- Lúc đầu ta đã đánh tan nhục thân của Thái Dịch Trường Sinh, nhưng có người tương trợ Thái Dịch Trường Sinh, tu vi thâm bất khả trắc, ta không địch lại bọn hắn liên thủ, để bọn hắn mang Hồng Mông chi tử đi.

Hồng Quân hít sâu một hơi, lúng túng nói.

------oOo------

Chương 2405: Thất Thải chi khí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân trợ giúp hắn trèo lên đỉnh Thành Thần bảng thứ nhất, hắn vậy mà bại!

Cho dù là lấy một địch hai, hắn vẫn rất xấu hổ, không còn mặt mũi đối diện Tần Quân

- Ai có thể trợ Thái Dịch Trường Sinh, trên Thành Thần bảng, cũng chỉ có Nhậm Ngã Tiếu có tư cách đuổi kịp các ngươi.

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Trong lòng hắn thầm mắng, các Hồng Mông Thần linh đều là thùng cơm sao?

Đã bỏ sót bao nhiêu cường giả siêu cấp?

Hồng Quân trầm giọng trả lời:

- Đối phương là một đoàn khí, không cách nào phân biệt bộ mặt thật sự, đoàn khí này nhan sắc hay thay đổi, cùng tất cả bảy loại nhan sắc.

Thất Thải chi khí?

Tần Quân càng thêm nghi hoặc, đến cùng là ai đang trợ giúp Thái Dịch Trường Sinh?

Hiện ra thực lực, còn không có được thu vào thành Thần bảng, khẳng định có quan hệ tới Hồng Mông Thần linh!

Tần Quân lâm vào trong trầm tư, không nói thêm gì nữa, Hồng Quân thành thật đứng ở trước mặt hắn chờ đợi, đồng thời Hồng Quân đối với Tần Quân cũng tràn ngập tò mò

Có thể lật tay đề bạt tu vi của hắn đến Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, tuyệt đối không đơn giản!

Tu vi của Tần Quân thâm bất khả trắc a!

Cho dù hắn đã đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến, Tần Quân mặt ngoài thì mới Đại Diễn Thần Chi Cảnh Nhất Biến, nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được một tia nguy hiểm

Hắn không cách nào thôi toán kết quả mình cùng Tần Quân chiến đấu

- Cửu Cung Vô Thượng, Lý Họa Hồn, Lăng Đế là Hồng Mông chi tử, hai vị Hồng Mông chi tử khác sẽ là ai?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề khác, hắn cùng Tô Đế khẳng định không phải, nếu không lúc trước vì sao Thái Dịch Trường Sinh không ra tay với bọn họ?

Nói cách khác, sinh linh ở đây đều không phải Hồng Mông chi tử.

Mặt khác, Thái Dịch Trường Sinh muốn nhờ năm vị Hồng Mông chi tử phục sinh Hồng Mông Đại Đế, dã tâm không nhỏ nha.

Hồng Mông Đại Đế khai ích Hồng Mông mạnh bao nhiêu, không có người biết, nếu như hắn phục sinh, Hồng Mông khí vận gia thân, chỉ sợ không ai cản nổi

Nghĩ đến đây, Tần Quân vô tâm quan chiến, muốn tìm tung tích của Thái Dịch Trường Sinh

Cửu Cực Chí Cao còn đang không ngừng tiếp nhận khiêu chiến, tuy Thái Dịch Trường Sinh bắt đi ba vị Hồng Mông chi tử, nhưng hắn cũng không có sợ hãi, vẫn như cũ dựa theo kế hoạch của mình làm việc, bởi vì hắn hiểu mình ngăn không được Thái Dịch Trường Sinh.

- Phụ Thần, đến bên ta nói chuyện một chút.

Đúng lúc này, một thanh âm chui vào trong tai Tần Quân, chính là Nhậm Ngã Tiếu

Nhậm Ngã Tiếu không có hiện thân, lại lưu lại cho Tần Quân một tia khí tức, ra hiệu Tần Quân đi qua, đoán chừng là muốn tránh đi Cửu Cực Chí Cao

Tần Quân mang theo tam đại Chí Tà cùng thủ hạ bay đi.

Một màn này để các sinh linh rối loạn.

- Thiên Đế đi rồi?

- Đoán chừng là Hồng Quân trở về, không có đánh giết Thái Dịch Trường Sinh, Thiên Đế sao sẽ bỏ qua?

- Lý Họa Hồn mạnh như vậy, bây giờ bị Thái Dịch Trường Sinh bắt đi, như là đào một miếng thịt của Thiên Đế, Thiên Đế là sẽ không từ bỏ ý đồ!

- Vô duyên nhìn thấy Thiên Đế chiến Cửu Cực Chí Cao!

- Tô Đế còn chưa đi sao, tiếp xuống khẳng định có một trận đại chiến khoáng thế!

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, bọn hắn cũng không biết Thái Dịch Trường

Sinh bắt đi Hồng Mông chi tử sẽ mang đến nguy hại như thế nào, trong lòng bọn họ suy nghĩ chỉ là làm sao để cho mình ở trong Thành Thần bảng thứ tự tăng lên

Tô Đế nhìn đám người Tần Quân rời đi, trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái.

Một bên khác.

Ở bên kia tinh không, Nhậm Ngã Tiếu ngồi trên thiên thạch chờ đợi, trong tay hắn nắm một cọng cỏ, nhàm chán vuốt vuốt.

Rất nhanh, hắn liền cảm nhận được khí tức của Tần Quân, vỗ vỗ y phục, chậm rãi đứng dậy.

------oOo------

Chương 2406: Hồng Mông chi tử thứ năm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Đế Tà Lang nâng Tần Quân cấp tốc bay tới trước thiên thạch của Nhậm Ngã Tiếu, bọn người Đấu Chiến Thắng Phật, Đế Giang theo sát phía sau.

- Nha, đã có nhiều Đại Diễn Thần Chi đi theo ngài như vậy, không hổ là Phụ Thần, quả nhiên, nó chỉ có ở trong tay ngài mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Tần Quân nháy mắt cười nói, hắn nói tới tự nhiên là Thần Thoại Hệ Thống

Tần Quân hừ nói:

- Ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy, nói đi, tìm trẫm có chuyện gì? Là liên quan tới Thái Dịch Trường Sinh?

Nhậm Ngã Tiếu thu liễm nụ cười, trầm giọng nói:

- Không sai, hiện tại Thái Dịch Trường Sinh đã bắt lấy ba vị Hồng Mông

chi tử, lại thêm Thủy Nguyên chi tinh trong tay hắn, hắn rất có thể sẽ phục sinh Hồng Mông Đại Đế, hơn nữa vị Hồng Mông Đại Đế này không có ý thức độc lập, chỉ là con rối chiến đấu của hắn.

Hồng Mông Đại Đế?

Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô, Chu Ma đại đế đều biến sắc, Đế Giang cùng Hồng Quân thì hiếu kỳ

Về phần Vũ Văn Thành Đô, cũng không có theo tới, dù sao hắn cần trấn thủ Nhan Vương Điện

- Sau đó thì sao? Ngươi biết hắn trốn ở đâu?

Tần Quân tức giận hỏi, hắn đã biết mục tiêu của Thái Dịch Trường Sinh, nhưng có ích lợi gì đây?

Nhậm Ngã Tiếu thần bí hề hề thấp giọng nói:

- Ta biết tung tích một vị Hồng Mông chi tử.

- Là ai?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Còn có hai vị Hồng Mông chi tử, hắn đến nay không biết là ai.

Nhìn Lý Họa Hồn, Cửu Cung Vô Thượng, Lăng Đế liền có thể biết Hồng Mông chi tử tuyệt đối không phải hạng người bình thường, thậm chí Chúa tể qua một thời đại

- Hắn là Lê Phàm ở Tây Hồng Mông, tuy Thái Dịch Trường Sinh tạm thời không có phát hiện, nhưng đoán chừng cũng sắp, không được bao lâu, hắn sẽ đi tìm Lê Phàm.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời.

Lê Phàm!

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, hắn thật không có kinh ngạc quá lớn,

cường giả hai mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng phần lớn được hắn cân nhắc qua, Lê Phàm đương nhiên là một cái trong số đó

- Vì sao ngươi biết? Hồng Mông chi tử có loại đặc tính nào đó?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Vì tru sát Thái Dịch Trường Sinh, xem ra hắn nên tiến về Tây Hồng Mông, tìm kiếm Lê Phàm, sau đó lại ôm cây đợi thỏ.

- Hồng Mông chi tử có ý chí của Hồng Mông Đại Đế bảo hộ, khí vận của bọn hắn cực mạnh, Lý Họa Hồn chính là một cái trong số đó, Lý Họa Hồn chính là con của ta, bởi vì quan hệ máu mủ, khiến cho ta có thể cảm giác được khí tức của Hồng Mông chi tử, chỉ cần ta tới gần Hồng Mông chi tử liền có thể phân biệt ra được.

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai cười nói, những người khác thì trừng to mắt

Nguyên lai Lý Họa Hồn là con trai của Thần linh.

Hồng Quân không biết thân phận của Nhậm Ngã Tiếu, nhưng hắn có thể cảm giác được Nhậm Ngã Tiếu rất mạnh, cho nên hiếu kỳ thiên phú của đối phương.

- Vậy ngươi đi Tây Hồng Mông trước, trẫm sẽ tới sau.

Tần Quân gật đầu nói, hắn đã sớm đoán được Lý Họa Hồn cùng Nhậm Ngã Tiếu quan hệ không tầm thường, chỉ là không nghĩ tới có quan hệ máu mủ

Nhậm Ngã Tiếu gật đầu, tràn ngập thâm ý nói:

- Tối đa một tháng, sau một tháng, Thái Dịch Trường Sinh sẽ biết được Lê Phàm là Hồng Mông chi tử.

- Vị Hồng Mông chi tử cuối cùng là ai?

Tần Quân hỏi ra vấn đề cuối cùng.

Cửu Cung Vô Thượng, Lăng Đế, Lý Họa Hồn, Lê Phàm, còn kém một vị

là tập hợp đủ Hồng Mông Ngũ Tử, đến lúc đó Hồng Mông đại kiếp sẽ giáng lâm

Nhậm Ngã Tiếu mất đi nụ cười, nói:

- Ta cũng không biết, ta thậm chí hoài nghi không có Hồng Mông chi tử thứ năm.

------oOo------

Chương 2407: Hồng Mông chi tử thứ năm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời vừa nói ra, biểu lộ của Tần Quân cũng cổ quái

Nhưng nếu không có vị thứ năm, vậy truyền thuyết Hồng Mông Ngũ Tử từ đâu mà đến?

Sau năm ngày

Đám người Tần Quân trở lại Đại Tần thiên đình, Đấu Chiến Thắng Phật, Lục Ngô, Chu Ma đại đế không đi theo, mà trở về chỉnh hợp thế lực của mình, để gia nhập vào trong Đại Tần thiên đình

Bây giờ Cổ Thánh Đế Đạo cơ hồ bị Đại Tần thiên đình chinh phục, nhưng có một chút Đại Đạo vị diện còn ương ngạnh chống cự

Tần Quân mang theo tam đại Chí Tà, Hồng Quân, Đế Giang trở lại Lục Đế thành, đưa tới gợn sóng cực lớn

Hồng Quân cùng Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Nữ Oa, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề gặp mặt, sư đồ mấy người có thể nói là cảm khái vạn phần

Thông qua một phen giao lưu, cũng làm cho Hồng Quân đối với Tần Quân cùng Đại Tần thiên đình có nhận biết đại khái, để hắn kinh thán không thôi

Không nghĩ tới Đại Tần thiên đình phát triển thời gian ngắn ngủi như vậy,

mười năm trước Thiên Đế càng vô cùng nhỏ yếu

Cùng lúc đó, Tần Quân tổ chức triều hội, hạ lệnh lấy tốc độ nhanh nhất chinh phục Cổ Thánh Đế Đạo kết nối Nam Hồng Mông, hắn thậm chí phái ra mấy Thần Tướng Đại Đạo cấp, ở trong vòng hai ngày ngắn ngủi, liền triệt để chinh phục Đại Đạo vị diện còn lại

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ danh xưng... Hỗn Độn chi chủ! Thu hoạch được hai cơ hội tử trung giác tỉnh, hai cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Thần Ma đỉnh phong, hai cơ hội hệ thống ân huệ, mười lần ngẫu nhiên rút thưởng, tám cơ hội truyền thừa kỹ năng, cũng phát động nhiệm vụ danh xưng Hồng Mông chi chủ!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Hồng Mông chi chủ! Nhiệm vụ tường trình: Nếu ký chủ chinh phục Hồng Mông, trở thành Hồng Mông bá chủ, thu hoạch được mười cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, mười cơ hội cực hạn giác tỉnh, mười cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, mười cơ hội tử trung giác tỉnh, mười cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, mười cơ hội Thần Ma phục sinh, mười cơ hội triệu hoán Thần Ma, mười cơ hội Thần Ma phó bản, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội nghe đạo, mười cơ hội truyền thừa kỹ năng, mười cơ hội Thần Ma đỉnh phong, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội Hiền Năng!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân nheo mắt lại.

Nhiệm vụ Hồng Mông chi chủ ban thưởng tuyệt đối là nhiều nhất từ trước tới nay!

Bất quá hắn tạm thời không cách nào làm được.

- Sử dụng hai lần Đại Đạo Truyền Thừa.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, trước mắt hắn còn có Trưởng Thiệt đại đạo, Chính Khí đại đạo, Hắc Động đại đạo, Nhiệt Huyết đại đạo, Giao Thế đại đạo, Mộng Yểm đại đạo, Hồn Châm đại đạo… không có sử dụng .

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên rút ra Đại Đạo Truyền Thừa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được Chí Cước đại đạo!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thu hoạch được Luân Hồi Đại Đạo!

Liên tục ba đạo thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để hắn suy nghĩ

Hắn dự định bồi dưỡng mười vị Tổ Vu, Đế Giang cùng Xa Bỉ Thi đã là tồn tại Thành Thần bảng ba mươi vị trí đầu, còn lại mười vị Tổ Vu nếu bồi dưỡng tốt, ngày sau Thập Nhị Tổ Vu bọn hắn có thể uy chấn Hồng Mông

Hiện tại hắn có chín loại Đại Đạo Truyền Thừa không có sử dụng

- Thôi, một số Tổ Vu trong đó, liền đề cao Huyết mạch lại Hồng Mông Độ Kiếp, cực hạn giác tỉnh.

Tần Quân nghĩ như vậy đến, nghĩ xong, hắn mở miệng nói:

- Bách Lý Thủ Ước.

Thoại âm rơi xuống, Bách Lý Thủ Ước vội vàng từ ngoài điện chạy vào.

- Bệ Hạ có gì phân phó?

Bách Lý Thủ Ước cung kính hỏi.

- Gọi mười vị Tổ Vu ngoại trừ Đế Giang tới.

Tần Quân mở miệng nói, mười vị Tổ Vu cùng nhau giết vào Thành Thần bảng, sẽ là tràng cảnh hùng vĩ như thế nào?

Bách Lý Thủ Ước lĩnh mệnh, vội vàng thối lui.

Tần Quân bắt đầu cân nhắc Thần Ma còn lại.

Hắn có hai lần cực hạn phục giác tỉnh có thể sử dụng, nên đưa cho ai đây?

Tần Quân lâm vào lựa chọn, dù sao hết thảy hệ thống liền mở ra ba cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, lần thứ nhất đã cho Đế Giang sử dụng.

Cũng không lâu lắm, mười vị Tổ Vu đi vào trong điện, nhất tề quỳ bái Tần

Quân

Sắc mặt của bọn hắn đều có chút kích động, bởi vì bọn hắn hiểu Tần Quân gọi bọn họ tới ý vị như thế nào.

------oOo------

Chương 2408: Thập đại Tổ Vu! Chấn kinh Hồng Mông! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hậu Thổ, Huyền Minh, Cú Mang, Nhục Thu, Cộng Công, Chúc Dung, Cường Lương, Chúc Cửu Âm, Hấp Tư, Thiên Ngô, tất cả đều kích động nhìn Tần Quân.

Tần Quân nói:

- Trẫm muốn để cho các ngươi mạnh lên, chuẩn bị xong chưa?

- Chuẩn bị xong!

Mười vị Tổ Vu trăm miệng một lời nói.

Tần Quân ở trong lòng phân phó:

- Đem tất cả rút thưởng ngẫu nhiên, Thần Ma phó bản, truyền thừa kỹ năng, Thần Ma đỉnh phong, triệu hoán Thần Ma dung hợp thành hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp.

Hiện tại hắn có tám cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, không đủ dùng, chỉ có thể dung hợp

- Đinh! Bắt đầu dung hợp mười hai cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười bốn cơ hội truyền thừa kỹ năng, năm cơ hội Thần Ma phó bản, sáu cơ hội triệu hoán Thần Ma, ba cơ hội Thần Ma đỉnh phong dung hợp thành hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp!

- Đinh! Dung hợp thành công!

Thanh âm hệ thống vang lên, để Tần Quân nở nụ cười.

Sau đó, hắn muốn tốt bồi dưỡng mười vị Tổ Vu

Trong thời gian ngắn, hắn có thể dùng bảo bối trong Thần Thoại Thương Thành đề cao huyết mạch của Tổ Vu.

Sau nửa canh giờ.

- Đinh! Hậu Thổ cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Huyền Minh cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Cú Mang cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Nhục Thu cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Cường Lương cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Cộng Công cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Hấp Tư cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Thiên Ngô cực hạn giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Chúc Dung tử trung giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Chúc Cửu Âm tử trung giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục mười thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân mở mắt, vẻ mặt tươi cười

- Điều ra bảng thuộc tính của bọn hắn! Phóng thích!

Tần Quân lẩm bẩm, thoại âm rơi xuống, mười bảng thuộc tính xuất hiện ở trước mắt

Để hắn hoa cả mắt.

Mười Đại Diễn Thần Chi!

Thành Thần bảng biến hóa theo

Chúc Cửu Âm, Đại Diễn Thần Chi cảnh ngũ biến, Thành Thần bảng thứ mười chín!

Hậu Thổ thứ 28, Chúc Dung, Cộng Công, Cú Mang, Nhục Thu, Thiên Ngô, Huyền Minh, Hấp Tư, Cường Lương theo sát phía sau, chín vị Tổ Vu cường thế nhập bảng, tu vi đều là Đại Diễn Thần Chi cảnh tứ biến, dồn Chính Hoa Tà Phật xuống mười vị trí!

Trong chốc lát, Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo, chư thiên vũ trụ tất cả đều sôi trào lên

Đột nhiên toát ra mười cường giả, đến cùng là ai?

Toàn bộ Cổ Thánh Đế Đạo vỡ tổ!

- Đây không phải thập đại Tổ Vu của Đại Tần thiên đình sao?

- Ta con mẹ nó a! Bọn hắn toàn bộ nhập bảng, hơn nữa còn là năm mươi vị trí đầu!

- Khủng bố, hiện tại Đại Tần thiên đình có bao nhiêu Thần Tướng nhập bảng?

- Trâu a, khẳng định là Thiên Đế làm!

- Quá kích thích! Ta nhất định phải gia nhập Đại Tần thiên đình!

Tên Thập đại Tổ Vu cấp tốc đỏ lên, trở thành Đại Năng chạm tay có thể bỏng

Các Thần Ma trong Lục Đế thành càng hưng phấn không thôi

- Thiên Đế Thần thông, ta vỗ mông ngựa không kịp.

Hồng Quân cảm thán nói, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Quân ngồi ở bên cạnh đều gật đầu

Chuẩn Đề hừ nói:

- Thiên Đế tuyệt đối sẽ áp đảo Hồng Mông Thần linh, chúng ta được Bệ Hạ chọn trúng, là cơ duyên lớn.

Những người còn lại đều gật đầu, cho dù là Thành Thần bảng đệ nhất Hồng Quân cũng không nghi vấn.

Ngày đó, Đế Giang tổ chức yến hội, vì mười huynh đệ tỷ muội của mình ăn mừng

Cùng lúc đó, bốn Đại Hồng Mông cũng đang suy đoán lai lịch của thập đại Tổ Vu

Thật tình không biết, bọn họ đều là thủ hạ của Thiên Đế, nếu như tin tức này truyền ra, bốn Đại Hồng Mông tuyệt đối nổ tung, thế lực khắp nơi đều ngồi không yên.

Luận chiến lực cao cấp, Thiên Đế đã khống chế Thành Thần bảng!

Thiên Đế Cung.

------oOo------

Chương 2409: Thập đại Tổ Vu! Chấn kinh Hồng Mông! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đắc Kỷ mang theo bốn hài tử nhập điện, Tần Lăng Mệnh dẫn đầu chạy đến trước mặt Tần Quân, mặt mũi tràn đầy chờ mong hỏi:

- Phụ hoàng, nhóm Tổ Vu đều được người tăng mạnh lên sao?

- Như thế nào?

Tần Quân cười vuốt ve đầu của hắn hỏi.

- Có thể cũng cho ta mạnh lên hay không!

Tần Lăng Mệnh một mặt chờ đợi

Nghe vậy, thần sắc của Tần Quân lập tức nghiêm túc lên, dọa đến Tần Lăng Mệnh khẽ run rẩy, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết Nhi, Nhược Tâm giật nảy mình, không dám nói lời nào.

Tần Quân nghiêm khắc nói:

- Nhớ kỹ, các Thần tướng đều trải qua vô số chiến đấu, căn cơ thâm hậu, trẫm mới đề bạt bọn hắn, mà các ngươi, còn chưa độc lập, đừng vọng tưởng đi đường tắt!

Hắn rất ít ở trước mặt bọn nhỏ nghiêm khắc như thế, dọa đến bốn hài tử chi chi ngô ngô, không dám nhiều lời.

Đắc Kỷ vội vàng trấn an nói:

- Bọn chúng còn nhỏ, không hiểu chuyện, chậm rãi giáo dục là được.

Tần Quân không cách nào nổi giận với Đắc Kỷ, lắc đầu cười nói:

- Từ nhỏ không dạy tốt, lớn lên sẽ hư.

- Vâng vâng vâng, Bệ Hạ rất lo xa.

Đắc Kỷ đi vào bên cạnh Tần Quân, vì hắn bóp vai, đồng thời dùng ánh mắt ra hiệu bốn hài tử mau chóng rời đi.

Tần Quân giả bộ không có trông thấy, nhìn bốn hài tử rời đi, hắn lâm vào trầm tư

Ngày sau, hắn sẽ trở lại Thủy Nguyên giới, ngồi lên Chí Cao Thần Tọa, nhưng các con của hắn thì sao?

Còn có đám người Đắc Kỷ, các nàng không có thể quen ở Thủy Nguyên giới buồn tẻ?

- Bệ Hạ, ngài đến cùng là lai lịch gì?

Đắc Kỷ đột nhiên hỏi.

Vấn đề này, nàng nhẫn nhịn thật lâu .

Hoắc Khứ Bệnh, Cơ Hạo Dạ… nói Tần Quân là Thiên Đế Hỗn Độn sơ khai, nhưng hiện tại xem ra, thân phận của Tần Quân xa không chỉ vậy.

- Trẫm là Thần linh sớm nhất, ngươi tin không?

Tần Quân cười ha hả nói, phảng phất như đang nói đùa.

- Đương nhiên tin, nhưng nếu Bệ Hạ là Thần linh sớm nhất, vì sao lại chuyển thế a?

Đắc Kỷ cười che miệng, rõ ràng không có để tâm.

Nếu thật là Thần linh sớm nhất, như vậy hết thảy không phải đều là hắn sáng tạo sao?

Vậy hiện đang vì sao hắn lại nỗ lực?

Tần Quân cười cười, không nói gì thêm, hắn đang suy nghĩ tiếp xuống đề bạt ai.

Thập Nhị Tổ Vu tụ đủ, có thể thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Nếu không lại đề bạt Thông Thiên giáo chủ?

Hắn muốn kiến thức Tru Tiên Kiếm Trận bản tăng cường.

Ở trong hồng hoang, Tru Tiên Kiếm Trận còn mạnh hơn Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nó không phải Tứ Thánh hợp lực không thể phá, mà Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận chỉ có thể miễn cưỡng chống lại Thánh nhân.

Thời gian lại qua ba ngày.

Tần Quân mang theo Thông Thiên giáo chủ, Hồng Quân, tam đại Chí Tà cùng mấy người Đế Giang rời đi.

Sau đó, hắn dự định tiến về Tây Hồng Mông.

Mang theo nhiều cường giả như vậy, lần này hắn tất muốn chém giết Thái Dịch Trường Sinh!

Lúc này…

Thành Thần bảng lại sinh ra biến hóa.

Thành Thần bảng thứ bảy, Cực Đế!

Cực Đế trực tiếp ép Tôn Mệnh Vận xuống, một màn này dẫn đến vô số sinh linh nghị luận.

- Cực Đế? Hắn làm sao cũng quật khởi?

- Không hổ là Bất Bại Đại Đế trẻ tuổi nhất, thật lợi hại!

- WOW, mười vị trí đầu của Thành Thần bảng cũng bắt đầu biến động.

- Thiên Đế, Tô Đế, Cực Đế đều đứng hàng mười vị trí đầu, tam đế lại bắt đầu tranh phong!

- Cực Đế sao có thể thứ bảy? Không thích hợp, hắn đạt được đại cơ duyên như thế nào?

Trong Cổ Thánh Đế Đạo, mấy người Tần Quân cũng chú ý tới.

Sắc mặt Tần Quân nghiêm túc, chẳng biết tại sao, hắn có một dự cảm không tốt.

Đông Đế từng nói qua, Cực Đế chính là đại kiếp tà số, hắn trong khoảng thời gian ngắn tu vi bay vọt, phía sau khẳng định có thân ảnh của Hồng Mông Thần linh

------oOo------

Chương 2410: Tôn Mệnh Vận muốn Thí Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Biên giới Hồng Mông, Hồng Mông nguyên khí vô cùng vô tận hóa thành mê vụ màu tím

Cực Đế cùng Lục Đồng nam tử đứng ở trên một khối thiên thạch, trừ bọn họ, còn có một người khác, rõ ràng là Đông Đế

Thời khắc này Cực Đế duy trì trạng thái Ngũ Tướng Thông Thần, hai mắt nhắm nghiền, tựa như một Thần linh, làm sắc mặt của Đông Đế khó coi

Lăng Đế phong đại chiến, hắn còn hô to để bọn người Lăng Đế, Chính Hoa Tà Phật tru sát Cực Đế, hiện tại bọn hắn lại đứng chung một chỗ, có thể nào không xấu hổ?

- Không hổ là đại kiếp tà số!

Mặt mũi Lục Đồng nam tử tràn đầy mê muội nói, hắn nhìn về phía Cực Đế, ánh mắt phảng phất như nhìn một kiện Tạo Vật hoàn mỹ nhất thế gian

Đông Đế nhịn không được hỏi:

- Tôn Chủ, ngài thật muốn trợ gip1 hắn?

Vị Lục Đồng nam tử này rõ ràng là Thành Thần bảng thứ tám Tôn Mệnh Vận!

Đúng là dựa vào sự giúp đỡ của hắn, Cực Đế thay thế thứ tự của hắn ở Thành Thần bảng

- Hắn không chỉ là đại kiếp tà số đơn giản như vậy, dựa vào hắn, chúng ta có thể Thí Thần!

Tôn Mệnh Vận gắt gao nhìn chằm chằm Cực Đế cười nói, nói để Đông Đế động dung

Thí Thần!

Hắn không nghĩ tới Tôn Mệnh Vận lại có ý nghĩ như vậy, lập tức giật nảy mình, vội vàng nhìn chung quanh, sợ dẫn tới lửa giận của các Thần linh

Tôn Mệnh Vận hừ nói:

- Đừng xem, Hồng Mông Thần linh không phát hiện được ta.

Trong lòng Đông Đế cuồng loạn, hắn có thể tính hết tất cả, cho nên đối với Hồng Mông Thần linh trong lòng còn có kính sợ cực sâu

Đúng lúc này, Cực Đế bỗng nhiên mở mắt, hai đạo tà quang từ trong mắt lóe ra, làm người giật mình

Đông Đế bị dọa đến toàn thân lắc một cái, không dám nói nữa.

Tôn Mệnh Vận thì mở miệng nói:

- Rất không tệ, ngươi đã dung hợp với Thủy Nguyên chi tinh, một khi ngươi triệt để chưởng khống Thủy Nguyên chi tinh, ngươi chính là Hồng Mông Thần linh hoàn toàn mới!

Thủy Nguyên chi tinh!

Tôn Mệnh Vận lại có được một khối Thủy Nguyên chi tinh, còn dung hợp nó với Cực Đế

Tà quang trong mắt Cực Đế thật lâu không có tán đi, hắn quay đầu nhìn về phía Tôn Mệnh Vận, nói:

- Ta rất ưa thích cỗ lực lượng này.

Hai tay nắm chắc, hắn lần nữa khôi phục tự tin bá tuyệt thiên hạ như dĩ vãng

Hôm nay hắn lại có tư cách cùng Thiên Đế, Tô Đế tranh phong!

- Tiếp xuống nửa tháng thời gian, ngươi chỉ có thể mạnh lên! Bởi vì chúng ta phải đi tìm Lê Phàm, hắn là Hồng Mông chi tử, trừ Lý Họa Hồn, Lăng

Đế, Cửu Cung Vô Thượng cùng Hồng Mông chi tử cuối cùng, Thái Dịch Trường Sinh khẳng định sẽ phát hiện hắn, chúng ta nhất định phải đuổi ở trước mặt hắn.

Tôn Mệnh Vận cười.

Thái Dịch Trường Sinh!

Đã từng Thành Thần bảng đệ nhất!

Bây giờ Thành Thần bảng thứ 2!

Khóe miệng Cực Đế tự phụ giơ lên nói:

- Tốt, ta cũng rất tò mò Thần Linh phân thân mạnh nhất rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Đông Đế mở miệng nói:

- Thiên Đế cũng sẽ đi tìm Lê Phàm.

Vừa nghe được Thiên Đế, sắc mặt của Tôn Mệnh Vận biến hóa.

Cực Đế thì cười nói:

- Vừa vặn, ta cũng rất tò mò hiện tại hắn mạnh bao nhiêu.

Hồng Mông Hỗn Độn, chư thiên vũ trụ, muốn nói người hắn để ý nhất, khả năng chính là Thiên Đế

Hắn không ghen ghét thực lực của Tần Quân, chỉ muốn lấy Tần Quân làm mục tiêu, thậm chí siêu việt

- Mặc kệ như thế nào, chúng ta nhất định phải đạt được Lê Phàm, Hồng Mông chi tử không thể bị Thái Dịch Trường Sinh bắt đi, nếu không chúng ta đều phải chết.

Tôn Mệnh Vận trầm giọng nói, hắn tựa hồ biết được âm mưu của Thái Dịch Trường Sinh

Cực Đế gật đầu, Đông Đế thì lâm vào trong lo lắng

Hắn đã tính tới Thành Thần bảng đệ nhất chính là thủ hạ của Thiên Đế, lần nữa gặp gỡ Thiên Đế, hắn tuyệt đối sẽ bị để mắt tới

Tây Hồng Mông.

Trong một cung điện u ám, Lê Phàm ngồi xếp bằng ở trên giường, ở trước mặt hắn có một đoàn hắc khí lơ lửng, mơ hồ lộ ra khuôn mặt, rõ ràng là Đọa Lạc

------oOo------

Chương 2411: Tôn Mệnh Vận muốn Thí Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi xác định ở lại chỗ này sao?

Đọa Lạc mở miệng hỏi, hắn bị Tần Quân trục xuất tới luân hồi thời không, không nghĩ tới nhanh như vậy liền trở lại, hơn nữa còn cùng Lê Phàm ở chung một chỗ

Nghe vậy, Lê Phàm mở mắt, cười nói:

- Nơi này có nhà của ta, ta cũng không thể trốn.

- Đối phương là Thái Dịch Trường Sinh.

Đọa Lạc tiếp tục nhắc nhở.

- Làm sao? Ngươi sợ hãi? Cái này không giống như là ngươi a.

Lê Phàm trêu tức hỏi.

Đọa Lạc hừ lạnh một tiếng, nói:

- Lần này, ta liền cùng ngươi chiến Thái Dịch Trường Sinh!

- Quên đi thôi, bây giờ ngươi lấy cái gì đấu với Thái Dịch Trường Sinh?

Lê Phàm lắc đầu.

- Thực lực của ta bắt nguồn từ ác niệm của chúng sinh, ta sẽ trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc mạnh lên.

Đọa Lạc trả lời, nói xong liền bay ra cung điện, cấp tốc biến mất

Lê Phàm không có ngăn cản hắn, mà ngồi ở trên giường suy nghĩ sâu xa

Hắn rất tỉnh táo, hiểu mình cùng Thái Dịch Trường Sinh chênh lệch như thế nào.

- Hồng Mông chi tử, a, ta có thể đi đến hôm nay, cũng không phải dựa vào cái thân phận này.

Ánh mắt Lê Phàm lấp lóe, lộ ra thần sắc kiên định

Một bên khác.

Đám người Tần Quân đã tiến vào Nam Hồng Mông, bay về phía Tây Hồng Mông

Xa Hoàng ở dưới Đế Giang triệu tập cũng chạy đến, kiếp trước kiếp này, Thập Nhị Tổ Vu lại tụ họp, tự nhiên vô cùng náo nhiệt

Trên đường đi cũng không tính buồn tẻ, Tần Quân thì cùng Hồng Quân luận đạo, mà Thông Thiên giáo chủ thì ở một bên lẳng lặng nghe

Hồng Quân đạo pháp có thể nói là vô cùng hùng hậu, hiện tại đột phá đến Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến, lý giải càng sâu, còn sáng tạo ra đạo pháp mạnh hơn, cho dù là Tần Quân cũng thu hoạch không ít

Đột phá tới Đại Diễn Thần Chi, tuy Tần Quân không giờ khắc nào không tăng cường, nhưng tốc độ thật sự là quá chậm, xem chừng không có vài chục ức năm là đừng nghĩ đột phá đến Đại Diễn Thần Chi nhị biến

Cũng may có Hồng Quân.

Tạo Hóa Đại Đạo cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân vô cùng phù hợp, khiến cho hắn lĩnh ngộ đồ vật là Hồng Mông trước mắt cũng không có, bởi vì tử trung, Hồng Quân đối với Tần Quân không giữ lại chút nào

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Đại khái đi qua ba ngày.

Bọn hắn tiến vào Tây Hồng Mông, so với Nam Hồng Mông, Tây Hồng Mông thật sự là quá hòa bình, trong tinh không rất ít gặp được chiến đấu hoặc huyết khí

Lê Phàm thay thế Triều Thiên Phượng, cũng chiếm đoạt Thiên Phượng Hải

Chỉ cần đi Thiên Phượng Hải liền có thể tìm được Lê Phàm

- Ta chính là Thi Vĩ đại đế, phía trước là Thiên Đế?

Lúc này, phía trước bỗng nhiên truyền đến một thanh âm, vô cùng to lớn.

Thi Vĩ đại đế, chính là tồn tại năm mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng, từ khi Thành Thần bảng công bố, tên tuổi bạo tăng

Nhưng hắn ở trong mắt Tần Quân chỉ là tiểu lâu la, không thèm để ý.

Tam đại Chí Tà tiếp tục đi tới.

Hưu! Hưu! Hưu.

Vô số thân ảnh từ bốn phương tám hướng bay tới, bao bọc vây quanh đám người Tần Quân, chừng ngàn vạn, các tộc đều có, khí tức đều không yếu, tất cả đều nhìn chằm chằm đám người Tần Quân

Thi Vĩ đại đế thuấn di tới trước Đại Đế Tà Lang, hắn người mặc khải giáp nặng nề, tóc dài buộc ở sau ót, như một đoàn liệt diễm đang lắc lư, áo choàng vũ động, khí tức Đại Diễn Thần Chi không thu liễm chút nào

- Lăn....

Đế Giang gào thét nói, chấn động đến ngàn vạn sinh linh đầu váng mắt hoa

Thi Vĩ đại đế nheo mắt lại, đầu tiên là lườm Đế Giang một chút, lại nhìn Tần Quân nói:

- Thiên Đế, ta biết thân phận của ngươi, ta có một chuyện muốn hợp tác với ngươi.

- Ngươi tính là cái gì? Cũng xứng cùng Bệ Hạ nhà ta hợp tác?

Chúc Dung tính khí hỏa bạo giận mắng, Thi Vĩ đại đế mang theo nhiều sinh linh vây quanh bọn hắn như vậy, ở đâu là hợp tác, rõ ràng đang uy hiếp

- Vậy ngươi lại tính là thứ gì? Ta cùng chủ tử của ngươi nói chuyện, ngươi chen miệng vào làm gì?

Thi Vĩ đại đế giận dữ nhìn Chúc Dung.

------oOo------

Chương 2412: Trấn Linh bia (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Chúc Dung! Cẩn thận ta xé ngươi!

Chúc Dung táo bạo như thế nào, đánh pháo miệng xưa nay không chịu thua, huống hồ hắn ở trên Thành Thần bảng bài danh cao hơn Thi Vĩ đại đế, nói chuyện không kiêng nể gì cả

Chúc Dung!

Thi Vĩ đại đế biến sắc, tin tức thập đại Tổ Vu là Thiên Đế thủ hạ còn chưa truyền ra, thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng như thế, những sinh linh kia đều đang nghĩ biện pháp khiêu chiến Cửu Cực Chí Cao, nên không có truyền tin tức ra, huống chi, Đông Hồng Mông cùng Tây Hồng Mông khoảng cách quá xa xôi

- Còn không mau cút?

- Trực tiếp xé nát bọn hắn đi!

- Đúng rồi! Cần gì nói nhảm nhiều như vậy!

- Cùng tiến lên!

- Ha ha ha, vừa vặn kiểm nghiệm thực lực của chúng ta!

Tổ Vu còn lại cũng nhao nhao la ầm lên, từng cái ma quyền sát chưởng, như nhìn con mồi nhìn chằm chằm Thi Vĩ đại đế

Cảm nhận được sát khí cường đại của bọn hắn, sắc mặt của Thi Vĩ đại đế trở nên có chút không tự nhiên

Hắn vội vàng nhìn Tần Quân nói:

- Ta biết Thủy Nguyên chi tinh hạ lạc!

Lời vừa nói ra, Tần Quân lập tức mở mắt, ánh mắt nhìn về phía hắn, tràn đầy xem kỹ

Thập Nhị Tổ Vu cũng an tĩnh lại, nhìn thần thái của Tần Quân, bọn hắn liền biết Thủy Nguyên chi tinh đối với Tần Quân mà nói rất trọng yếu

- Nói.

Tần Quân nhìn chằm chằm Thi Vĩ đại đế nói, chỉ một chữ liền để Thi Vĩ đại đế cảm nhận được cảm giác áp bách cực mạnh

Thi Vĩ đại đế thở dài một hơi, sợ Thập Nhị Tổ Vu liên thủ công kích hắn

Lúc trước hắn còn không có cảm giác được, đợi thời điểm Thập Nhị Tổ Vu phẫn nộ, mới hãi hùng khiếp vía

- Ta từng ở dưới trướng Thái Dịch Trường Sinh, ngẫu nhiên biết được sự tình Thủy Nguyên chi tinh, trong tay Thái Dịch Trường Sinh có một khối Thủy Nguyên chi tinh, trừ cái đó ra, còn có một khối Thủy Nguyên chi tinh, nó giấu ở Tây Hồng Mông, nhưng ta không cách nào có được, đương thời cũng chỉ có Thiên Đế ngài có thể làm cho Thái Dịch Trường Sinh

không dám làm loạn, ta muốn cùng ngài chia sẻ khối Thủy Nguyên chi tinh này, chỉ cần ngài bảo hộ ta.

Thi Vĩ đại đế nói tiếp.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... Thi Vĩ đại đế ác ý! Nhiệm vụ tường trình: Thi Vĩ đại đế muốn tính kế ký chủ, lừa gạt ký chủ cùng Thái Dịch Trường Sinh là địch, từ đó thoát thân, nếu ký chủ đánh giết hắn, thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, năm cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, Thi Vĩ đại đế cũng không phải Hồng Mông chi tử, hoặc là lai lịch đặc thù còn lại, tâm lý của hắn trực tiếp liền phát động nhiệm vụ của Thần Thoại Hệ Thống

Tên này vậy mà muốn ám toán hắn!

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, nhưng không có lập tức xuất thủ, hắn muốn nghe Thi Vĩ đại đế lộ ra một số tin tức liên quan tới Thủy Nguyên chi tinh

- Nếu như Thái Dịch Trường Sinh muốn giết ngươi, vì sao ngươi còn sống, ngươi căn bản không biết Thủy Nguyên chi tinh ở đâu a!

Tần Quân nhìn Thi Vĩ đại đế trầm giọng nói, khí thế dần dần đề cao, hôm nay hắn đứng hàng Thành Thần bảng thứ tư, uy áp cường đại đến cực điểm, dưới Hồng Mông Thần linh, không có mấy sinh linh có thể gánh vác

Nghe vậy, Thi Vĩ đại đế lập tức gấp, sợ Tần Quân động thủ.

- Thủy Nguyên chi tinh ngay ở Trấn Linh bia tại biên giới Tây Hồng Mông, nhưng cần pháp quyết đặc thù mới có thể xé mở không gian ẩn tàng!

- Chỉ cần ngươi hợp tác với ta, ngươi ta chia đều Thủy Nguyên chi tinh!

Thi Vĩ đại đế trịnh trọng nói, một bộ rất nghiêm túc, cho người ta cảm giác phong thái đại khí lỗi lạc .

Trấn Linh bia.

Tần Quân giật mình, sau đó nhếch miệng cười một tiếng nói:

- Giết hắn cho trẫm.

Lời vừa nói ra, Thi Vĩ đại đế sửng sốt, còn chưa kịp phản ứng, Thập Nhị Tổ Vu trong nháy mắt đánh tới, cùng vung quyền, vĩ lực bá đạo trực tiếp đánh nhục thể của hắn tan tành mây khói.

Hoa...

Ngàn vạn đại quân trong nháy mắt bạo loạn, Hồng Quân bỗng nhiên vung tay áo, ngàn vạn sinh linh hình thần câu diệt.

------oOo------

Chương 2413: Trấn Linh bia (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, cường hãn như thế!

Nguyên thần của Thi Vĩ đại đế muốn chạy trốn, Đế Giang thi triển Không Gian Thần Thông bắt lấy, hất lên, Chúc Cửu Âm sử dụng Thời Gian Thần thông, để giảm bớt hắn trên diện rộng, Tổ Vu còn lại các hiển Thần thông, hội tụ vào một chỗ, cường thế diệt sát nguyên thần của Thi Vĩ đại đế!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... Thi Vĩ đại đế ác ý! Thu hoạch được một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội cực hạn giác tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, năm cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, trên Thành Thần bảng, tên của Thi Vĩ đại đế cũng bị xóa đi, hơn chín trăm sinh linh tấn cấp.

Vô số sinh linh hiếu kỳ, Thi Vĩ đại đế là bị người nào giết chết?

- Phế phẩm!

Cộng Công khinh thường cười một tiếng, miệt thị Thi Vĩ đại đế

Đáng thương Thi Vĩ đại đế lúc đến khí thế hung hung, lại không nghĩ tới dưới tay Tần Quân có nhiều Đại Diễn Thần Chi như vậy

- Bệ Hạ, tiếp xuống chúng ta đi chỗ nào? Là Trấn Linh bia, hay Thiên Phượng Hải?

Xa Hoàng hiếu kỳ hỏi.

Trấn Linh bia ở Hồng Mông tiếng tăm lừng lẫy, lịch sử đã lâu.

Bốn Đại Hồng Mông đều có một tòa Trấn Linh bia, từ Hồng Mông sơ khai liền tồn tại, không có sinh linh biết ý nghĩa tồn tại của chúng nó

- Thiên Phượng Hải.

Tần Quân trả lời, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Trấn Linh bia chính là hắn sáng tạo.

Trước khi Hồng Mông khai ích, Tần Quân từng thử tìm kiếm thế giới Nguyên Sơ thời kỳ đến cùng lớn bao nhiêu, cho nên sau khi Hồng Mông khai ích, hắn cố ý sáng tạo Trấn Linh bia, đặt ở tứ phương, theo Hồng Mông nguyên khí khuếch trương mà di động, vĩnh viễn ở vào biên giới Hồng Mông

Bốn cái Trấn Linh bia ở giữa cũng có liên hệ, từ đó tìm tòi nghiên cứu Hồng Mông đến cùng lớn bao nhiêu

Thời gian đi qua vô số năm, Tần Quân đã cùng Trấn Linh bia mất đi liên hệ, xem ra là thời điểm thu phục lần nữa rồi

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... thu phục Trấn Linh bia! Nhiệm vụ tường trình: Nếu ký chủ thu phục bốn khối Trấn Linh bia, thu hoạch được ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội triệu hoán Thần Ma, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, tám cơ hội

Thần Ma phó bản!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân nhíu mày, xem ra thu phục Trấn Linh bia cần tốn một chút công phu

Sau đó mọi người tiếp bay về phía Thiên Phượng Hải

- Bắt đầu triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, vừa vặn đánh giết Thi Vĩ đại đế lấy được một lần triệu hoán Thần Ma, sử dụng giết thời gian a.

Rất lâu không có triệu hoán rồi!

Nên đến chút mới mẻ!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Ngụy Trung Hiền, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

- Triệu hoán lần nữa!

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma lần nữa!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Trình Giảo Kim, đến từ dân gian truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Hỗn Thế Ma Vương Trình Giảo Kim?

Tần Quân dừng lại, hắn đối với Trình Giảo Kim thật cảm thấy hứng thú, các phiên bản Trình Giảo Kim đều là tồn tại gậy quấy phân.

Nửa đường giết ra cái Trình Giảo Kim, câu nói này nổi danh nhất!

- Triệu hoán hắn, khôi phục trí nhớ kiếp trước!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, đoán chừng vừa ra lại là phàm nhân a.

Nhưng lấy tu vi của Tần Quân, lại thêm Thần Thoại Thương Thành, có thể trong khoảng thời gian ngắn để Trình Giảo Kim tu vi bay vọt, thoát thai hoán cốt!

Lúc này, một tên béo da đen bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Tần Quân, Hồng Quân, Thông Thiên giáo chủ cùng Thập Nhị Tổ Vu cả kinh quay đầu nhìn về phía hắn, dọa đến toàn thân hắn run rẩy.

------oOo------

Chương 2414: Lực lượng mới xuất hiện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trình Giảo Kim!

Thân cao gần hai mét, lưng hùm vai gấu, mặc Thanh Đồng thiết giáp, tay cầm Trường Phủ, nhìn hung thần ác sát, nhưng ở trước mặt Thập Nhị Tổ Vu, hắn như con gà con, run lẩy bẩy, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

- Ngươi… các ngươi là ai?

Trình Giảo Kim run giọng nói, Thập Nhị Tổ Vu cũng cổ quái theo dõi hắn, tên này rất yếu a.

Lúc này, Tần Quân phất tay, một đạo quang hoa chui vào cái ót của Trình Giảo Kim, bên trong ẩn chứa một số tin tức liên quan tới Đại Tần thiên đình cùng Hồng Mông bố cục, hắn lười phí miệng lưỡi, như vậy sẽ nhanh hơn.

- Lại là một tên may mắn được Bệ Hạ vượt qua thời không gọi đến?

Chúc Cửu Âm hiếu kỳ hỏi.

Tần Quân có thể từ thời không khác nhau tuyển sinh linh đến vun trồng đã không phải là bí mật, ở Đại Tần thiên đình đều lưu truyền rộng rãi

Thậm chí có người tổng kết qua, những sinh linh được tuyển chọn này đều

từng có được sự tích huy hoàng

Đế Giang trừng Chúc Cửu Âm, hừ nói:

- Mắc mớ gì tới ngươi!

Hắn là đang nhắc nhở Chúc Cửu Âm, sự tình của Bệ Hạ, ít suy đoán một chút!

Cho dù suy đoán, cũng không thể ở trước mặt hỏi ra.

Chúc Cửu Âm xấu hổ cười một tiếng, không hỏi thêm nữa.

Đội ngũ tiếp tục đi tới, đại khái một lát sau, Trình Giảo Kim mới thanh tỉnh lại.

Hắn quỳ gối ở trước mặt Tần Quân, kích động nói:

- Đa tạ Bệ Hạ cho ta cơ hội trọng sinh!

So với kiếp trước, Hồng Mông càng hùng vĩ hơn, là thế giới hắn kiếp trước nghĩ cũng nghĩ không ra, vừa nghĩ tới những Đại Năng Tu Sĩ điên đảo Âm Dương, chưởng thiên diệt địa kia, hắn liền khắc chế không được nội tâm phấn khởi của mình

Tần Quân gật đầu, sau đó điều ra Thần Thoại Thương Thành, vì Trình Giảo Kim lựa chọn huyết mạch thích hợp

Hỗn Thế Ma Vương nha, khẳng định phải chọn một huyết mạch ngông cuồng bá khí!

Nhưng trong thời gian ngắn, hắn sẽ không để cho Trình Giảo Kim biến thành Đại Diễn Thần Chi, dù sao Thông Thiên giáo chủ còn xếp hàng kia kìa

Thiên Phượng Hải.

Vô số cung điện lơ lửng ở trên Thiên Phượng Hải, Nhậm Ngã Tiếu dạo bước mà đến, khí tức phiêu miểu, không có sinh linh phát giác được hắn tồn tại

- Có ý tứ, vị Hồng Mông chi tử này vậy mà che giấu tu vi.

Khóe miệng Nhậm Ngã Tiếu giương lên, lộ ra nụ cười ý vị thâm trường

Đúng lúc này, Lê Phàm mang theo vô số tàn ảnh bay tới trước mặt hắn, thần sắc ngưng trọng, như lâm đại địch.

- Ngươi là ai?

Lê Phàm mở miệng hỏi

- Nhậm Ngã Tiếu.

- Thành Thần bảng thứ ba Nhậm Ngã Tiếu?

- Ừ.

Lê Phàm lâm vào trầm mặc, Thành Thần bảng thứ ba mạnh bao nhiêu, hắn không biết, nhưng biết một chuyện, đó chính là hắn tuyệt đối không địch lại.

Nhậm Ngã Tiếu mỉm cười nói:

- Không cần khẩn trương, ta là tới giúp ngươi.

Giúp ta?

Lê Phàm cảnh giác, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi không có khả năng bỗng dưng đến, loại tồn tại như Nhậm Ngã Tiếu càng như vậy, thế gian không có cơm trưa miễn phí.

- Thái Dịch Trường Sinh đang thu thập Hồng Mông chi tử, đã có ba vị rơi vào trong tay hắn, trong đó bao quát con của ta, ngươi hiểu chưa?

Nhậm Ngã Tiếu giải thích, để Lê Phàm giật mình

Hắn nhìn ra được Nhậm Ngã Tiếu không có nói láo, mặc dù nói mây trôi nước chảy, đoán chừng tâm lý cực hận Thái Dịch Trường Sinh.

- Ngươi là đối thủ của Thái Dịch Trường Sinh sao?

Lê Phàm hỏi ra một vấn đề bén nhọn.

- Trước kia hắn không phải đối thủ của ta.

Nhậm Ngã Tiếu tự tin nói, nghe mà ánh mắt Lê Phàm sáng lên

- Thành Thần bảng thứ ba giáng lâm, ta phải vì ngươi thiết yến.

Lê Phàm đưa tay cười nói, ra hiệu Nhậm Ngã Tiếu cùng hắn nhập điện

Nhậm Ngã Tiếu gật đầu, bay về phía trước.

Liên quan tới tin tức Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở Thiên Phượng Hải, được Lê Phàm an bài, cấp tốc truyền khắp Tây Hồng Mông

Vô số sinh linh hiếu kỳ, chẳng lẽ Lê Phàm cùng Nhậm Ngã Tiếu là bạn tốt?

Trèo lên cành cây cao với Thành Thần bảng thứ ba, ai còn dám tìm Lê Phàm phiền phức?

------oOo------

Chương 2415: Lực lượng mới xuất hiện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tin tức đồng thời truyền đi ba Đại Hồng Mông còn lại, dù sao tên tuổi của Nhậm Ngã Tiếu quá lớn, lại rất ít xuất hiện ở trong mắt chúng sinh

Hai ngày sau.

Thành Thần bảng lại sinh ra biến hóa.

Cực Đế, Thành Thần bảng thứ tư!

Hắn chen Âm Dương Hám Thần đến hạng năm, ngay cả Tần Quân cũng

hạ xuống một vị trí, biến thành thứ sáu

Cửu Cực Chí Cao thứ bảy, Tô Đế thứ tám, Tôn Mệnh Vận thứ chín, Lý Họa Hồn thứ mười!

Toàn bộ Hồng Mông triệt để oanh động!

Thứ tự của Cực Đế vượt qua như Thiên Đế lúc trước, Thiên Đế là tru sát Cửu Cung Bá Thượng đăng vị, Cực Đế rõ ràng là tu vi bay vọt, hắn đến cùng thu được cơ duyên như thế nào?

Biên giới Tây Hồng Mông.

Một Thạch Bi cao tới ức vạn trượng đứng thẳng, bên trên không có văn tự, bóng loáng như gương, chính là Trấn Linh bia.

Tây Hồng Mông lớn biết bao, có rất ít sinh linh tới đây, nơi này là giới hạn của Hồng Mông, ở trước Trấn Linh bia là bóng tối vô tận, mà ở sâu trong bóng tối có một điểm trắng

Truyền thuyết điểm trắng thông hướng trống không vô tận, nơi đó không có cái gì, đi vào liền sẽ bị lạc, sau đó chết không có chỗ chôn

Bây giờ, vô tận trống không đã trở thành cấm địa của Hồng Mông, không có sinh linh dám bước vào

Thái Dịch Trường Sinh đứng ở trên đỉnh Trấn Linh bia, sau lưng nằm ba bóng người, chính là Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng, bọn hắn không nhúc nhích, nhưng ánh mắt lại mở to

- Đáng giận! Thái Dịch Trường Sinh! Ngươi rốt cuộc muốn bắt chúng ta làm cái gì?

Cửu Cung Vô Thượng giận mắng, lúc trước Cửu Cung Thuỷ Đế phái hắn tiến về Hỗn Độn tìm Sơ Thủy ma tổ, chuyện này khiến cho hắn đắc tội Thái Dịch Hỗn Độn, cho nên hắn lười nhác cầu tình

Lăng Đế cùng Lý Họa Hồn không nói gì, trong mắt Lăng Đế cũng đầy phẫn nộ, duy chỉ có Lý Họa Hồn rất bình tĩnh, bình tĩnh đến để cho người ta cảm thấy hắn không có linh hồn

Thái Dịch Trường Sinh nhìn qua điểm trắng trống không vô tận, ánh mắt cổ quái, không biết suy nghĩ cái gì

Đứng trong chốc lát, hắn bỗng nhiên cúi đầu nhìn về phía Trấn Linh bia ở dưới chân, đột nhiên một chưởng vỗ xuống

Oanh...

Trấn Linh bia cự chiến một chút, nhưng không có vỡ vụn

Thái Dịch Trường Sinh nhíu mày, lại oanh ra một chưởng, vẫn không thể bổ ra

- Chẳng lẽ ngoại trừ pháp quyết, thật không cách nào bổ ra nó?

Thái Dịch Trường Sinh lẩm bẩm, ngữ khí có chút bực bội.

Thủy Nguyên chi tinh ngay ở dưới chân, hắn lại không cách nào có được, làm sao có thể không phát điên?

- Ngươi thật yếu.

Thanh âm lạnh lùng của Lý Họa Hồn vang lên, như một thanh lợi kiếm cắm vào trong lòng Thái Dịch Trường Sinh

Thái Dịch Trường Sinh không có nói tiếp, tiếp tục oanh chưởng vỗ tới

Đúng lúc này, trong trống không vô tận bỗng nhiên bay tới một đạo hồng quang, tốc độ cực nhanh, lướt qua Trấn Linh bia

Trong chốc lát, Lăng Đế, Lý Họa Hồn, Cửu Cung Vô Thượng chỉ cảm thấy kinh dị trước nay chưa có, để bọn hắn trừng to mắt

Thái Dịch Trường Sinh càng động dung, vô ý thức há to mồm, run giọng nói:

- Làm sao có thể.

Tốc độ phi hành của hồng quang cực nhanh, trong chớp mắt liền tan biến ở

chỗ sâu trong Hồng Mông, không thấy tăm hơi

- Vì sao nó lại đến?

Thái Dịch Trường Sinh khôi phục lại bình tĩnh, nhíu mày lẩm bẩm

- Vừa rồi là cái gì?

Cửu Cung Vô Thượng kinh thanh hỏi.

- Đến từ bên ngoài Hồng Mông.

Lăng Đế cũng lâm vào mê mang cùng không biết.

Ngay cả Lý Họa Hồn luôn luôn đạm mạc cũng nhíu mày

Thân hình Thái Dịch Trường Sinh run lên, hóa ra một phân thân, sau đó nói:

- Ta đi bắt vị Hồng Mông chi tử thứ tư, các ngươi ở chỗ này chờ đi!

Nói xong, hắn liền biến mất ở tại chỗ, lưu lại phân thân trông coi ba người Lý Họa Hồn

- Phân thân của Thần Linh phân thân hẳn là rất yếu a?

Cửu Cung Vô Thượng thấp giọng hỏi, ánh mắt Lăng Đế sáng lên, nhưng chợt lại u ám xuống.

Cho dù rất yếu thì sao?

Bọn hắn có thể tránh thoát Thái Dịch Trường Sinh phong ấn sao?

------oOo------

Chương 2416: Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tây Hồng Mông, Thiên Phượng Hải

Đám người Tần Quân chạy nhanh đến, bọn hắn không có tận lực ẩn tàng khí tức, khiến cho các sinh linh tuần tra ở chung quanh Thiên Phượng Hải cấp tốc tụ tập đến

Lê Phàm cùng Nhậm Ngã Tiếu trống rỗng xuất hiện ở trước Đại Đế Tà Lang, làm Đại Đế Tà Lang cả kinh vội vàng dừng lại

Thập Nhị Tổ Vu cũng chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, sát khí của bọn hắn để Lê Phàm nheo mắt lại.

Nhậm Ngã Tiếu đánh giá Thập Nhị Tổ Vu, trên mặt tươi cười nói:

- Mười hai vị Đại Diễn Thần Chi, kém cỏi nhất cũng có Đại Diễn Thần Chi tứ biến, ghê gớm.

Lời vừa nói ra, Lê Phàm trừng to mắt

Mười hai vị Đại Diễn Thần Chi tứ biến?

Lại thêm Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Quân, Thiên Đế đến cùng nắm giữ thế lực ra sao?

Lúc này, Tần Quân mở miệng hỏi:

- Trong khoảng thời gian này, Thái Dịch Trường Sinh chưa có tới sao?

- Không, nhưng đoán chừng cũng sắp, ta có thể cảm giác được.

Nhậm Ngã Tiếu nhún vai cười.

Có bọn hắn ở đây, lần này nhất định để Thái Dịch Trường Sinh chịu không nổi!

- Đi thôi, trước vào điện, chờ đợi Thái Dịch Trường Sinh đến.

Lê Phàm cười nói, có đám người Tần Quân tương trợ, hắn triệt để yên tâm

Dù sao Thành Thần bảng đệ nhất Hồng Quân cũng tới!

Tần Quân gật đầu, mà những sinh linh đứng xa xa thì kinh hô lên

- Là Thiên Đế! Lần trước Thiên Đế đại chiến Triều Thiên Phượng, ta từng có may mắn mắt thấy qua hắn!

- Hắn là Thiên Đế sao? Khí phách thật cường đại!

- Ngay cả Nhậm Ngã Tiếu cũng phải tươi cười đối đãi với Thiên Đế, có thể thấy được địa vị của Thiên Đế.

- Làm sao ngay cả Thiên Đế cũng tới? Rốt cuộc sắp phát sinh cái gì?

- Chẳng lẽ có chiến tranh muốn tới?

Các sinh linh đều hiếu kỳ nghi hoặc, đến cùng là chuyện gì hấp dẫn Thiên Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu tới

Sau đó mấy ngày, Thiên Phượng Hải không có gợn sóng

Thẳng đến ngày thứ bảy, Thái Dịch Trường Sinh rốt cục giáng lâm

Hỗn Độn chi khí cuồn cuộn như sóng biển đánh tới, từ bốn phương tám hướng bao phủ Thiên Phượng Hải, vô số sinh linh tụ tập cùng một chỗ, chuẩn bị chiến đấu

- Nhậm Ngã Tiếu, ngươi cũng ở đây, xem ra các ngươi đều đã sớm chuẩn bị.

Thanh âm của Thái Dịch Trường Sinh vang vọng trong tinh không, lúc này, Lê Phàm, Nhậm Ngã Tiếu, đám người Tần Quân chậm rãi bay ra

Hưu! Hưu! Hưu

Thập Nhị Tổ Vu cấp tốc vây quanh Thái Dịch Trường Sinh, cùng hắn cách xa nhau ngàn mét, khoảng cách này đối với bọn hắn mà nói, tương đương với sát người.

Ánh mắt Thái Dịch Trường Sinh liếc nhìn một vòng, biểu lộ có chút ngoài ý muốn, thì thào nói:

- Tất cả đều là Đại Diễn Thần Chi, đều ở trên tứ biến, coi như là đại thủ bút!

Lúc này, Hồng Quân cầm phất trần dạo bước đi đến, nói:

- Thái Dịch Trường Sinh, lần này không người có thể cứu ngươi.

Thái Dịch Trường Sinh nhìn về phía Hồng Quân, ánh mắt ẩn chứa sát ý, nói:

- Hồng Quân, lần này chết là ngươi!

Bị Hồng Quân chiếm Thành Thần bảng đệ nhất danh, còn kém chút bị Hồng Quân giết chết, cừu hận làm sao có thể quên?

Hai Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến tranh phong tương đối, khí thế không ngừng cất cao, để Thập Nhị Tổ Vu động dung

- Thật mạnh.

Lê Phàm nắm chặt song quyền, nhưng nếu không có đám người Tần Quân tương trợ, hắn tất nhiên sẽ bị Thái Dịch Trường Sinh bắt đi

Những sinh linh đứng ở xa xa nhìn cũng sôi trào lên

Thành Thần bảng đệ nhất Hồng Quân cũng ở đây!

- Giết hắn.

Thanh âm lạnh lùng của Tần Quân nhẹ nhàng bay tới, không mang theo cảm tình mảy may

Phân thân mà thôi!

Nếu như là Thái Dịch Hỗn Độn, hắn khả năng không nỡ giết, nhưng phân thân của Thái Dịch Hỗn Độn cũng dám lớn lối như vậy, không chút tôn trọng hắn, phải chết!

Thoại âm rơi xuống, Thập Nhị Tổ Vu dẫn đầu phát động

------oOo------

Chương 2417: Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh một tiếng!

Cường quang lóe hiện, Thập Nhị Tổ Vu thể hiện ra tố chất nhục thân cực hạn, điên cuồng bao vây Thái Dịch Trường Sinh, mà Thái Dịch Trường Sinh ở dưới Hỗn Độn chi khí bảo vệ, lại thờ ơ.

Hồng Quân không có xuất thủ, mà nhìn chằm chằm Thái Dịch Trường Sinh, để hắn không có cơ hội chạy trốn

Thiên Phượng Hải trực tiếp nổ tung, Thông Thiên giáo chủ cùng Trình Giảo Kim trốn ở sau lưng Tần Quân, run lẩy bẩy

Đám binh sĩ của Lê Phàm cũng nhao nhao lui xa, cảm giác áp bách thật sự là quá mạnh, để bọn hắn có loại cảm giác sợ hãi sắp hồn phi phách tán

Đế Giang thi triển Thiết Cát đại đạo, cắt không gian chung quanh Thái Dịch Trường Sinh, đáng tiếc khẽ dựa gần Thái Dịch Trường Sinh, không gian liền cực kỳ cứng rắn, để hắn không cách nào rung chuyển

Cộng Công đấm ra một quyền, một Thuỷ Long to lớn như ngân hà rít gào mà ra, bao phủ Thái Dịch Trường Sinh!

Tổ Vu còn lại cũng các hiển Thần thông, đáng tiếc đều không cách nào làm bị thương Thái Dịch Trường Sinh

Thậm chí không thể làm cho Thái Dịch Trường Sinh xuất thủ!

- Ngươi không xuất thủ?

Lê Phàm nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu hỏi, nhìn điệu bộ này, Thập Nhị Tổ Vu căn bản không làm gì được Thái Dịch Trường Sinh

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm phía trước, hững hờ trả lời nói:

- Thiên Đế an bài như vậy, khẳng định có dụng ý.

Cùng lúc đó.

Sâu trong tinh không lại bay tới hai bóng người, chính là Cực Đế và Tôn Mệnh Vận, về phần Đông Đế, hắn tránh ở trên đường, không dám tới

- Cái kia chính là Thái Dịch Trường Sinh sao? Cùng hắn chiến đấu là ai?

Cực Đế hiếu kỳ hỏi, hắn cũng chú ý tới khí tức của Tần Quân, cho nên có chút phấn khởi

Tôn Mệnh Vận nhíu mày nói:

- Không rõ ràng, chúng ta trước dừng lại, quan sát một hồi.

Tần Quân, Hồng Quân, Nhậm Ngã Tiếu, Lê Phàm đều đưa ánh mắt tới

- Cực Đế? Một vị khác hẳn là Tôn Mệnh Vận a.

Tần Quân thì thào nói, khí tức Vận Mệnh hắn rõ ràng nhất, một chút liền nhận ra.

Cực Đế!

Tôn Mệnh Vận!

Lê Phàm sầm mặt lại, lại là hai người trong mười vị trí đầu của Thành Thần bảng.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Tôn Mệnh Vận, khẽ nhíu mày, không biết suy nghĩ cái gì

- Lăn....

Thái Dịch Trường Sinh gào thét một tiếng, hai tay áo vung lên, Thập Nhị Tổ Vu bay ra ngoài, tư thái bá đạo rung động vô số sinh linh.

Hắn là Thái Dịch Trường Sinh, Thành Thần bảng đệ nhất lúc đầu!

Thập Nhị Tổ Vu không có bị đánh tan, bọn hắn liếc nhau, tất cả đều nghiến răng nghiến lợi

Oanh một tiếng!

Thập Nhị Tổ Vu biến thành Tổ Vu Chân Thân, cao trăm vạn trượng, như mười hai Cự Nhạc vĩ ngạn vây quanh Thái Dịch Trường Sinh, phong bế ánh mắt của hắn

- Tới rồi.

Thông Thiên giáo chủ nuốt một ngụm nước bọt, mặt mũi tràn đầy vẻ chờ mong

Thập Nhị Tổ Vu bây giờ so với kiếp trước, mạnh đâu chỉ ức lần!

Ngay cả Tần Quân cũng ngồi nghiêm chỉnh, để Lê Phàm cùng Nhậm Ngã Tiếu không khỏi hiếu kỳ, chẳng lẽ có đại chiêu?

Khí huyết của Thập Nhị Tổ Vu đều bốc cháy lên, từng cái dữ tợn khủng bố, như Cự Ma hủy diệt tinh không

Khí huyết của bọn hắn cấp tốc nối liền cùng một chỗ, khí thế lấy tốc độ để chúng sinh nghẹn họng nhìn trân trối tăng vọt

Thái Dịch Trường Sinh nhíu mày, lúc này huy chưởng vỗ tới, Hồng Quân cản ở trước mặt hắn, triệt tiêu công kích của hắn

- Hừ! Ngươi rốt cục bỏ được xuất thủ!

Thái Dịch Trường Sinh hừ lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra sát ý nồng đậm

- Đối thủ của ngươi không phải ta.

Hồng Quân huy động phất trần, đạm mạc nói

Cùng lúc đó, khí huyết của Thập Nhị Tổ Vu hội tụ ở trên đỉnh đầu của bọn họ, nhanh chóng ngưng kết, ẩn ẩn muốn ngưng tụ ra một cự nhân khủng bố.

Hôm nay bọn hắn đã là Đại Diễn Thần Chi, hợp lực thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận căn bản không cần phiền phức như kiếp trước.

Nhìn qua Cự Thần ở trên đỉnh đầu, thần sắc trên mặt Thập Nhị Tổ Vu đều rất phấn khởi

Bàn Cổ Cự Thần!

Tuy bọn hắn đã siêu việt Bàn Cổ Cự Thần kiếp trước, nhưng trong lòng bọn họ, Bàn Cổ Cự Thần vĩnh viễn là tín ngưỡng, Vĩnh Hằng Bất Diệt!

------oOo------

Chương 2418: Trường Sinh vẫn lạc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Lấy tinh huyết của Thập Nhị Tổ Vu trong khoảng thời gian ngắn ngưng tụ ra Bàn Cổ Cự Thần, chính là một trong mấy trận pháp mạnh mẽ nhất Hồng Hoang!

Năm đó Thập Nhị Tổ Vu chỉ có tu vi Hiển Thánh, bây giờ đều đã thành tựu Đại Diễn Thần Chi, uy năng của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận càng đạt tới cấp độ khó có thể tưởng tượng!

Bọn hắn ngưng kết ra Bàn Cổ Cự Thần, đã siêu việt Bàn Cổ bản thân, mạnh như Thái Dịch Trường Sinh cùng Hồng Quân cũng động dung

- Cảm giác áp bức này.

Lê Phàm run giọng nói, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Thông Thiên giáo chủ hưng phấn không thôi, miệng của Trình Giảo Kim càng không cách nào khép lại

Nhậm Ngã Tiếu giật mình cười một tiếng, thì thào nói:

- Nguyên lai là hắn.

Bàn Cổ Cự Thần ở trên đỉnh đầu Thập Nhị Tổ Vu đã triệt để ngưng tụ thành công, cao tới ức vạn trượng, ở trần, bắp thịt như Sáng Thế Thần Sơn chập chùng, tóc tai bù xù, tia sáng tối tăm, không cách nào thấy rõ mặt mũi của hắn, chỉ có thể nhìn thấy một đôi mắt lộ ra cường quang, như hai mặt trời, nhìn xuống Thái Dịch Trường Sinh

Hồng Quân mỉm cười, bỗng dưng biến mất, đi vào sau lưng Tần Quân, lẳng lặng quan chiến.

- Đây là…

Thái Dịch Trường Sinh trừng to mắt, khí tức của Bàn Cổ Cự Thần để hắn sợ hãi, so với Hồng Quân mang cho hắn cảm giác nguy cơ còn muốn lớn

Cực Đế cùng Tôn Mệnh Vận cũng giật nảy mình

- Đó là cái gì?

Cực Đế nheo mắt lại, Bàn Cổ Cự Thần để huyết dịch trong cơ thể hắn bốc cháy lên, hận không thể lúc này xuất thủ, cùng đánh một trận

Tôn Mệnh Vận bắt đầu thôi toán lai lịch của Bàn Cổ, nhưng ngạc nhiên phát hiện hắn căn bản tính không thấu Bàn Cổ

- Ti... Cự Thần thật khủng khiếp! Tuyệt đối là Thần linh!

- Đó là tồn tại gì, cảm giác máu của ta cũng ngưng kết xuống.

- Đây là trận pháp?

- Chẳng lẽ đó là Hồng Mông Thần linh? Nếu không làm sao có thể mạnh như thế!

- Ông trời ơi... Loại khí tức này.

Các sinh linh càng vỡ tổ, tất cả đều đang kinh ngạc thốt lên, cho dù cách nhau rất xa, bọn hắn cũng có cảm giác thần phục Bàn Cổ Cự Thần

Thủ hạ Thiên Đế lại biết trận pháp khủng bố như thế!

Phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, ai còn có thể địch nổi Thiên Đế?

- Đại biểu trẫm, giết hắn.

Tần Quân mở miệng nói, âm thanh tùy ý, nhưng chữ giết mang theo vô số hàn phong cuốn về phía Thái Dịch Trường Sinh

- Vâng!

Thập Nhị Tổ Vu cùng kêu lên nói, lúc này, Bàn Cổ Cự Thần đột nhiên nhập vào thân, một quyền nện xuống.

Quả đấm của hắn sao mà to lớn, chỉ là quyền phong liền để Hồng Mông tinh không vặn vẹo, sao trời ở trước mặt, tuyệt đối là vô cùng yếu ớt

Thái Dịch Trường Sinh không có tránh né, bởi vì chung quanh bị Thập Nhị Tổ Vu phong kín, bên ngoài còn có Hồng Quân nhìn chằm chằm

Hắn đẩy song chưởng lên, Hỗn Độn chi khí như núi lửa bạo phát, vọt lên thẳng, phảng phất như muốn xông phá đỉnh chóp Hồng Mông, thế không thể đỡ!

Oanh...

Một quyền bá đạo tuyệt luân của Bàn Cổ Cự Thần đánh tan Hỗn Độn khí trụ, không có chút đình trệ nào, rơi vào trên người Thái Dịch Trường Sinh

Thái Dịch Trường Sinh tu vi Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, bị oanh bạo nhục thân!

Sóng gió cuồng bạo để Thập Nhị Tổ Vu run rẩy, bọn hắn đều hưng phấn nhìn qua Bàn Cổ Cự Thần, như tín đồ cuồng nhiệt

- Đây mới là Phụ Thần bá khí!

Đế Giang kích động cuồng hống, phảng phất như hắn chính là Bàn Cổ Cự Thần

Lê Phàm trừng to mắt, Thái Dịch Trường Sinh bị miểu sát?

Phương xa Tôn Mệnh Vận cũng giật nảy mình, hắn là biết Thái Dịch Trường Sinh mạnh bao nhiêu, ở trước mặt Bàn Cổ Cự Thần, lại không chịu được một kích như thế

- Xem ra tiềm lực của Bàn Cổ so với trẫm dự đoán còn muốn lớn.

Tần Quân sờ lên cằm nghĩ, nhưng thanh âm hệ thống nhắc nhở còn chưa vang lên, nói rõ Thái Dịch Trường Sinh chưa chết

Chỉ thấy Thái Dịch Trường Sinh bỗng nhiên xuất hiện ở sau đầu Bàn Cổ Cự Thần, nhục thân trong nháy mắt ngưng tụ ra

Mặt mũi hắn tràn đầy phẫn nộ, vỗ tới một chưởng, Hỗn Độn chi khí cấp tốc tuôn ra, ngưng làm một thanh Trường Qua, đâm xuyên cổ họng của Bàn Cổ Cự Thần

------oOo------

Chương 2419: Trường Sinh vẫn lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bàn Cổ Cự Thần không phải bản tôn, không có linh trí, không biết đau nhức chút nào, quay người vung một bàn tay, lần nữa đập bạo Thái Dịch Trường Sinh, giống như đập ruồi

Đã từng Thành Thần bảng thứ nhất, bây giờ Thành Thần bảng thứ hai, ở trước mặt Bàn Cổ Cự Thần lại yếu đến đáng thương, hoàn toàn không có sức hoàn thủ

Một màn này để toàn bộ tinh không yên lặng lại

Ngoại trừ Nhậm Ngã Tiếu cùng Tần Quân, cơ hồ đều trừng to mắt, nín thở ngưng thần

Quá mạnh!

Rung động nhân tâm!

Mỗi một lần Bàn Cổ Cự Thần huy động thủ chưởng, nhấc lên phong bạo đủ sức xé nát hết thảy, không gian Hồng Mông lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được giãy dụa, tựa hồ tùy thời có thể phá nát

Hồng Mông nguyên khí cũng bắt đầu bạo động, hóa thành sương mù tím bốc lên vô biên vô tận

Thái Dịch Trường Sinh lần nữa ngưng tụ ra nhục thân, Bàn Cổ Cự Thần lấy Lôi Đình Chi Thế đập bạo, ngay sau đó, quay người vung quyền ra, nguyên thần của Thái Dịch Trường Sinh cũng bị đánh tan

Một giây sau, Thành Thần bảng phát sinh biến hóa

Tên của Thái Dịch Trường Sinh bị xóa đi!

Hồng Quân thứ nhất, Nhậm Ngã Tiếu thứ hai, Cực Đế thứ ba, Âm Dương Hám Thần thứ tư, Thiên Đế thứ năm!

Các danh tự đều tăng lên một tên!

Trong chốc lát, tất cả Vị Diện chấn động.

Thái Dịch Trường Sinh là Thành Thần bảng thứ nhất lúc đầu, vậy mà vẫn lạc!

Mấu chốt nhất chính là, không có người thay thế Thái Dịch Trường Sinh!

Chẳng lẽ là chính hắn vẫn lạc?

Hay bị vây giết?

- Móa! Thái Dịch Trường Sinh vẫn lạc?

- Không thể nào! Hắn là Thần Linh phân thân!

- Đến cùng là ai?

- Thái Dịch Trường Sinh cũng vẫn lạc? Thành Thần bảng thứ 2 a!

- Ta sát, hiện tại ở trước ba Thành Thần bảng cũng gặp nguy hiểm a!

Hồng Mông sôi trào, bởi vì Hồng Mông sinh linh cơ hồ đều biết thân phận của Thái Dịch Trường Sinh, cho nên bọn hắn kinh hãi nhất

Dám giết Thần Linh phân thân, chẳng lẽ là Thần Linh phân thân nội đấu?

Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo, chư thiên vũ trụ thì đang cảm thán Thành Thần bảng phong vân biến ảo, khó mà dự đoán

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... chém giết Thái Dịch Trường Sinh! Thu hoạch được ba cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội Đại Đạo Truyền Thừa, ba cơ hội cực hạn giác tỉnh, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội Hiền Năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, đại biểu cho Thái Dịch Trường Sinh vẫn lạc

Sắc mặt Tần Quân không vui không buồn, chỉ nhìn qua Bàn Cổ, ánh mắt đang biến hóa

Sau khi tru sát Thái Dịch Trường Sinh, khí thế của Thập Nhị Tổ Vu tản ra, Bàn Cổ Cự Thần đi theo phá diệt.

- Thái Dịch Trường Sinh cứ thế chết đi?

Lê Phàm lẩm bẩm, trước đó Thái Dịch Trường Sinh cho hắn áp lực quá lớn, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Thái Dịch Trường Sinh bị chết nhanh như vậy

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm Thập Nhị Tổ Vu, khóe miệng khẽ nhếch, phảng phất như nhìn thấy đồ vật thú vị gì

Xa xa Tôn Mệnh Vận cùng Cực Đế trầm mặc xuống.

- Ngươi có biện pháp đối phó đồ vật vừa rồi sao?

Tôn Mệnh Vận trầm giọng hỏi, khí thế của Bàn Cổ Cự Thần cường đại,

hắn chỉ gặp qua Hồng Mông Thần linh có thể áp chế, cho nên không khỏi do dự

Cực Đế không trả lời ngay, do dự một chút, nói:

- Ta sẽ hết sức.

Cho dù Bàn Cổ mạnh hơn nữa, hắn cũng không sợ!

- Nguy cơ giải trừ chưa?

Thông Thiên giáo chủ hiếu kỳ hỏi, hắn còn tưởng rằng Thái Dịch Trường Sinh lại đại phản phái chung cực, không nghĩ tới bị chết thê thảm như thế

Tần Quân gật đầu nói:

- Tiếp xuống tìm kiếm Lý Họa Hồn, chắc hẳn bọn hắn bị Thái Dịch Trường Sinh cất giấu, còn chưa chết.

Hắn hỏi thăm qua Thần Thoại Hệ Thống, Lý Họa Hồn còn chưa vẫn lạc

------oOo------

Chương 2420: Thần linh không thể chiến thắng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguy hiểm?

Đó là nguy hiểm đối với súc sinh như ngươi mà thôi!

Tần Quân không thèm để ý Đại Đế Tà Lang, kiên nhẫn chờ đợi, các Thần Ma cũng như thế

Trong tấm màn đen ở sau lưng không ngừng bay ra thân ảnh các sinh linh, nhưng bọn hắn không dám tới gần đám người Tần Quân, cấp tốc rời đi

Âm Giới đối với Hồng Mông sinh linh mà nói, là đại biểu cho hi vọng cùng cơ duyên không biết, bọn hắn đều rất phấn khởi, không kịp chờ đợi

tiến đến chỗ sâu

Cũng không lâu lắm, một vệt kim quang bay nhanh đến, cấp tốc đi vào trước mặt mọi người

- Bái kiến Thiên Đế, ta là đại tướng Đông Phương Quang Kiếp dưới trướng Ngự Thiên Thần Đế, đặc biệt tới tiếp đón Thiên Đế.

Kim quang tiêu tán, hiện ra một nam tử anh tuấn mặc áo giáp màu vàng óng, uy vũ bất phàm.

Hắn nhìn về phía Tần Quân, ánh mắt tràn đầy kính sợ, không dám thất lễ

Ngự Thiên Thần Đế hẳn là Triệu Thời Thần, dù sao hắn chính là Thần Đế của Ngự Thiên Thần Triều

- Đi thôi.

Tần Quân mở miệng nói, Âm Giới vô cùng lớn, thậm chí còn lớn hơn Hồng Mông, thần trí của hắn không cách nào hoàn toàn bao trùm, Tiên lục vô biên cũng không biết có bao nhiêu, hắn không cách nào xác định vị trí của Âm Dương Nguyên Đế, chỉ có thể biết đại khái vị trí của Ngự Thiên Thần Triều

Cứ như vậy, ở dưới Đông Phương Quang Kiếp chỉ dẫn, mọi người bay về phía Ngự Thiên Thần Triều

Mảnh Tiên lục này bị hai Thần Triều chưởng khống, mỗi bên phân nửa thiên hạ, trước giờ bình an vô sự, so với Hồng Mông, Âm Giới rất ít phát sinh chiến tranh, tương đối bình thản

Trên đường đi, tiểu Thiên Vận cười không ngừng, cảm giác tràng cảnh bốn phía rất mới mẻ

Đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Thông Thiên giáo chủ cũng như thế.

- Âm Giới quả nhiên là nơi tốt, tráng lệ vô biên.

Tào Tháo cảm thán nói, hắn nguyên lai tưởng rằng Âm Giới là âm khí âm

u, không nghĩ tới còn đẹp hơn Hồng Mông.

Thần Ma còn lại đều gật đầu, Võ Tắc Thiên hiếu kỳ nói:

- Cũng không biết Hồng Mông sinh linh nhiều, hay Âm Giới nhiều.

Đám Thần Ma bắt đầu nghị luận, ngươi một lời ta một câu, trò chuyện rất nhiệt tình.

Đông Phương Quang Kiếp liếc nhìn bọn hắn một chút, âm thầm nghi hoặc, vì sao Thiên Đế mang theo một bầy kiến hôi đến Âm Giới?

Đại khái đi qua nửa nén hương thời gian, bọn hắn tiến vào một đại thành của Ngự Thiên Thần Triều, Triệu Thời Thần không ở nơi này, nhưng vì tiết kiệm thời gian, bọn hắn sẽ thông qua trận pháp truyền tống, như vậy dễ dàng hơn

Tần Quân cũng không có sử dụng Thời Không lực của mình, cũng không phải hắn muốn giả heo ăn thịt hổ, chẳng qua là cảm thấy không cần thiết

- Tu vi của sinh linh nơi này coi như không tệ.

Tần Quân âm thầm nghĩ, chỉ là trong thành này liền cất giấu một Tạo Hóa Thái Hư Tôn, không đơn giản

Tu vi của Đông Phương Quang Kiếp càng đạt tới Đại Diễn Thần Chi Cảnh, ven đường gặp phải sinh linh đều cung kính hành lễ, cũng quăng tới ánh mắt tò mò.

Rất nhanh, bọn hắn liền tới trước trận pháp truyền tống .

Đúng lúc này, trên đại thành bỗng nhiên xuất hiện một bóng mờ, cao tới vạn trượng, đen nhánh, để các sinh linh không cách nào phân biệt diện mục thật của hắn

Hưu! Hưu! Hưu

Lần lượt từng bóng người bay lên, lơ lửng giữa không trung, khẩn trương giằng co với hư ảnh vạn trượng, chính là đám binh sĩ của đại thành

- Ta chính là Thần linh!

Thanh âm của Âm Dương Nguyên Đế nổ vang, để toàn bộ sinh linh trên không đại thành sửng sốt, vội vàng quỳ ở trong hư không, triều bái Thần linh

Tại Âm Giới, chúng sinh chỉ thờ phụng một vị Thần, cái kia chính là Âm Dương Nguyên Đế!

- Bái kiến Thần linh!

Toàn thành sinh linh đều triều bái Âm Dương Nguyên Đế, bao quát Đông Phương Quang Kiếp, xem ra hắn còn không biết sự tình Triệu Thời Thần cầu Tần Quân

Tần Quân mặt không biểu tình, các Thần Ma thì chuẩn bị chiến đấu, bọn hắn là biết mục tiêu của chuyến này.

Hư ảnh vạn trượng nhìn xuống đám người nói:

- Âm Giới không chào đón các ngươi!

- Rời đi Âm Giới!

Âm thanh to rõ, vang vọng toàn bộ Tiên lục.

Thiên Vận bị dọa đến rút vào trong ngực Tần Quân, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Tần Quân nhìn chằm chằm hư ảnh vạn trượng nói:

- Lá gan của ngươi mập lên nha.

- Nếu như ngươi không rời đi, đừng trách ta không khách khí!

Hư ảnh vạn trượng trầm giọng nói, hắn cũng không phải bản tôn, nhưng lại tản ra uy áp siêu việt Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, xem ra Âm Dương Nguyên Đế lưu lại rất nhiều chuẩn bị ở Âm Giới.

Tần Quân cười, cười đến tràn ngập sát ý.

------oOo------

Chương 2421: Thần linh không thể chiến thắng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn ôm Thiên Vận, cấp tốc bay tới không trung, song song với hư ảnh vạn trượng, các Thần Ma theo sát phía sau

- Bọn hắn…

Đông Phương Quang Kiếp trừng to mắt, vì sao Thần linh muốn nhằm vào Thiên Đế?

Hẳn là...

Hắn phảng phất như nghĩ tới điều gì, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Triệu Thời Thần vẫn không ưa Hồng Mông Thần linh, những thuộc hạ bọn hắn thường thường nhắc nhở Triệu Thời Thần không được vô lễ, để miễn đắc tội Thần linh

Chẳng lẽ Triệu Thời Thần mời Thiên Đế, là vì đối phó Thần linh?

Các sinh linh trong thành lập tức vỡ tổ.

- Đó là ai?

- Dám đối mặt Thần linh, bọn hắn điên rồi sao?

- Là Thiên Đế! Dương Giới Hồng Mông Thiên Đế!

- Thiên Đế? Đó là đồ chơi gì?

- Dám đối kháng Thần linh, hẳn phải chết không thể nghi ngờ a!

Trong thành này có không ít sinh linh đến từ Nam Hồng Mông, trong nháy mắt bọn hắn liền nhận ra thân phận của Tần Quân

Đông Phương Quang Kiếp vội vàng thi triển pháp thuật, truyền tin cho Triệu Thời Thần, đối mặt Thần linh, hắn cũng không dám giúp Tần Quân

- Bệ Hạ, để cho ta giết hắn!

Thông Thiên giáo chủ hừ nói, Tru Tiên Kiếm Trận được Tần Quân thăng cấp, lòng tự tin của hắn có thể nói bành trướng tới cực điểm, rất muốn thử xem

- Còn không phải thời điểm ngươi biểu hiện.

Tần Quân cười khẽ nói, tay trái ôm Thiên Vận, tay phải lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, kiếm chỉ hư ảnh vạn trượng

Cho dù là bản tôn của Âm Dương Nguyên Đế, hắn cũng không sợ, huống chi là một phân thân?

Hôm nay tu vi của hắn đạt tới Đại Diễn Thần Chi bát biến!

- Hừ, đừng tưởng rằng ngươi là Thiên Đế, ta liền không dám động tới ngươi, ta không phải bản tôn!

Hư ảnh vạn trượng trầm giọng nói, đang khi nói chuyện, đưa tay chộp tới Tần Quân, trong chớp mắt liền đến đỉnh đầu của mọi người

Oanh...

Tần Quân trực tiếp thi triển Thiên Đế Thần Phạt, liệt diễm xoắn nát hư ảnh vạn trượng, ngay cả bầu trời phảng phất như cũng bị một phân thành hai, phong bạo vô biên tứ ngược toàn bộ Tiên lục.

Ánh lửa tóe hiện, lập loè toàn bộ thiên địa.

Tất cả binh lính bị dọa đến vội vàng hạ xuống, vô số sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối.

Dám khai chiến với Thần linh, gia hỏa này điên rồi sao?

Tuy uy áp của Tần Quân khủng bố tới cực điểm, nhưng vẫn để chúng sinh cho là hắn đang tìm cái chết

Bởi vì, Thần linh không thể chiến thắng!

Nhưng mà, hư ảnh vạn trượng bị Thiên Đế Thần Phạt đánh tan lại không còn khôi phục

Cuồng phong gào thét, quét sạch ức vạn dặm thiên khung, thiên địa dần dần yên lặng lại

Đông Phương Quang Kiếp ngước nhìn bầu trời, thân thể run nhè nhẹ, trong mắt tràn đầy rung động

- Làm sao có thể.

Hắn lẩm bẩm, hoàn toàn không thể tin được mình thấy.

Thiên Vận ở trong ngực Tần Quân hưng phấn đến vỗ tay, nói:

- Phụ hoàng! Lại đến một lần! Lại đến một lần!

Chúng Thần Ma cũng âm thầm kinh hãi, Bệ Hạ rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tần Quân cấp tốc rơi xuống bên cạnh Đông Phương Quang Kiếp, các Thần Ma theo sát phía sau, hắn mở miệng nói:

- Đi thôi.

Phảng phất như diệt đi phân thân của Âm Dương Nguyên Đế chỉ là một việc nhỏ, căn bản không cách nào làm cho hắn động dung

Đông Phương Quang Kiếp giật mình tỉnh lại, vội vàng nhìn các sinh linh thủ hộ Pháp trận đang trợn mắt hốc mồm nói:

- Còn đứng ngây ra đó làm gì! Nhanh kích hoạt Pháp trận!

- Vâng!

Các sinh linh vội vàng để linh thạch vào trong trận pháp truyền tống, bọn hắn cũng không dám quay đầu nhìn Tần Quân, trong lòng run sợ.

------oOo------

Chương 2422: Thông Thiên bày trận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sự tình Thần Linh phân thân bị diệt rất nhanh liền truyền ra, kinh động toàn bộ Tiên lục, khiến cho thanh danh của Thiên Đế bắt đầu truyền ra ở Âm Giới

Một bên khác, đám người thông qua trận pháp truyền tống đi vào trung ương Ngự Thiên Thần Triều, nơi này ở trong Tinh Không, không có thiên khung, ngẩng đầu chính là ức vạn sao trời sáng chói dày đặc, làm cho lòng người rung động

Trên không trung ương thành lượn vòng vô số quân đội, mỗi phương hướng đều có vô số sinh linh bay ra bay vào

Ở dưới Đông Phương Quang Kiếp chỉ dẫn, mọi người bay về phía cự tháp cao mười triệu dặm ở trong trung ương thành, tháp này vô cùng vĩ ngạn, tựa như thông hướng chỗ cao nhất của Tinh Không, từng tòa cung điện lấy hình thức chân vịt tọa lạc ở trên Cự tháp

Oanh...

Cửa lớn chỗ cao nhất của cung điện đột nhiên mở ra, Đông Phương Quang Kiếp mang theo mọi người trực tiếp bay vào, ở trong trung ương thành của Ngự Thiên thần triều, là không cho phép phi hành, nhưng bởi vì thân phận của Đông Phương Quang Kiếp, không người dám ngăn cản

- Thiên Đế, ngươi rốt cuộc đến!

Tiếng cười của Triệu Thời Thần truyền đến, trong thanh âm ẩn hàm hưng phấn, thường nhân khó mà phân rõ, nhưng Tần Quân có thể cảm giác được rõ ràng

Hiển nhiên, tin tức lúc trước Tần Quân cùng phân thân của Âm Dương Nguyên Đế chiến đấu đã bị hắn biết được

Rất nhanh, bọn hắn đi vào chỗ sâu trong cung điện, trên bậc thang, Triệu Thời Thần ngồi ở trên ghế khảm nạm lấy mấy trăm thanh bảo kiếm, mặt nở nụ cười

Phía dưới đang thiết yến, cường giả các tộc nâng cốc ngôn hoan, ánh mắt đều nhìn mọi người, có hiếu kỳ, có xem kỹ, cũng có nghi vấn.

- Mời ngồi.

Triệu Thời Thần chỉ chỉ một cái bàn không người bên cạnh cười nói, sau lưng những cường giả này đều đứng rất nhiều thủ hạ, đoán chừng là trợ thủ Triệu Thời Thần mời tới

Tần Quân bất động thanh sắc, dạo bước đi đến, Đại Đế Tà Lang cấp tốc thu nhỏ, biến thành Đại Lang dài hai mét, nhưng tà khí cùng bạo lệ trên người nó hấp dẫn không ít ánh mắt

Thiên Vận sợ người lạ, trốn ở trong ngực Tần Quân, thỉnh thoảng ngẩng đầu, ánh mắt như nước long lanh quét mắt những sinh linh khác

- Giới thiệu cho mọi người một chút, đây là Thiên Đế, Dương Giới bài danh thứ hai Thiên Đế, hạng nhất là Thần Linh phân thân, đáng nhắc tới chính là, Thiên Đế đã giết hai Thần Linh phân thân.

Triệu Thời Thần cười giới thiệu nói, hắn nói để các sinh linh trong điện trừng to mắt, ngay cả Đông Phương Quang Kiếp đứng ở nơi hẻo lánh cũng sửng sốt

Trách không được dám đắc tội Âm Dương Nguyên Đế

Tần Quân thờ ơ, cũng không nói chuyện, chờ Triệu Thời Thần đi thẳng vào vấn đề

Thấy cảnh này, Triệu Thời Thần mỉm cười, thần sắc trở nên nghiêm túc nói:

- Sở dĩ mời các vị đến, mục đích đã nói cho các ngươi biết, đối thủ của chúng ta là Âm Dương Nguyên Đế, không phải phân thân của hắn.

- Trừ các ngươi ra, ta còn mời rất nhiều cường giả của Âm Dương hai giới,

cùng nhau thảo phạt Âm Dương Nguyên Đế, mọi người có thể tới, nghĩ đến đều đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, ta liền không nói thêm cái gì.

- Chỉ đợi thời cơ thành thục, các vị ở trong thành chờ đợi, Ngự Thiên Thần Triều tuyệt sẽ không lãnh đạm các ngươi.

Triệu Thời Thần nói để các sinh linh càng có lòng tin, nguyên lai còn có rất nhiều trợ thủ

Dù sao lần này địch nhân là Hồng Mông Thần linh, mạnh trước nay chưa có, bọn hắn đều không có lòng tin tuyệt đối

- Âm Dương Nguyên Đế ở đâu?

Tần Quân mở miệng hỏi, Âm Giới không có Hồng Mông Tứ Cực Tuyệt Sát đại trận, hắn không cách nào thăm dò toàn bộ Âm Giới, tự nhiên cũng rất khó phát hiện hành tung của Âm Dương Nguyên Đế

Những sinh linh khác đều kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, gia hỏa này muốn trực tiếp đi tìm Âm Dương Nguyên Đế?

Sẽ không phải là ngu ngốc chứ?

Nghĩ giết hai Thần Linh phân thân liền vô địch?

Triệu Thời Thần cũng có chút ngoài ý muốn, nói:

- Âm Giới chỉ có phân thân của Âm Dương Nguyên Đế, chúng ta phải đợi đến bản tôn hắn hạ giới, ở lúc hắn bắt đầu Huyết Tế, khi đó hắn sẽ bị hạn chế, bởi vì Huyết Tế không thể gián đoạn.

Chờ?

Tần Quân nhíu mày, trầm giọng nói:

- Ngươi không phải nói một năm sao?

Triệu Thời Thần giải thích nói:

- Đó là phỏng đoán, ta cũng không thể khẳng định.

Thông Thiên giáo chủ hừ nói:

- Không thể xác định, còn tụ tập chúng ta đến, sợ là có tính toán khác a.

Lời vừa nói ra, ánh mắt các sinh linh đều lấp lóe, tâm tư lưu động.

------oOo------

Chương 2423: Thông Thiên bày trận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triệu Thời Thần vẫn duy trì nụ cười nói:

- Cùng Âm Giới mỗi người một vẻ, ta có thể có âm mưu gì? Huống chi, các ngươi đều không phải là không ràng buộc đi đến.

Tên này nói chuyện rộng thoáng, để không ít sinh linh hừ lạnh.

Tôn Ngộ Không vò đầu nói:

- Vạn nhất phải chờ một triệu năm thì sao? Vạn nhất hắn không Huyết Tế thì thế nào?

Một câu hỏi sắc bén để đại điện yên tĩnh

Bọn hắn cũng không phải thuần túy vì Âm Giới, đều các mưu đồ riêng

Triệu Thời Thần liếc nhìn Tôn Ngộ Không một chút, ánh mắt có chút âm lãnh

Lúc này, Tần Quân đứng dậy nói:

- Triệu Thời Thần, tìm nơi hạ lạc của phân thân Âm Dương Nguyên Đế cho trẫm.

Nói xong, hắn liền dẫn các Thần Ma rời đi, hắn mới lười cùng một đám con kiến hôi tâm hoài quỷ thai làm bạn

Sắc mặt của Triệu Thời Thần cực kỳ khó coi, Tần Quân phân phó hắn như thế, hoàn toàn không nể mặt hắn, trong lòng hắn tự nhiên tức giận

Đợi đám người rời đi, các sinh linh bắt đầu lên tiếng.

- Tên này thật ngông cuồng!

- Thật sự coi mình có thể đơn đấu Âm Dương Nguyên Đế sao?

- Hừ, ta cược hắn hẳn phải chết ở trước mặt Âm Dương Nguyên Đế.

- Thiên Đế sao, có ý tứ, người này ở Dương Giới bài danh thứ hai, Thần thông khẳng định không kém.

- Mặc kệ như thế nào, chúng ta vẫn nên liên thủ .

Đám người Tần Quân còn chưa đi ra cung điện, đều nghe vào trong tai, tất cả đều nổi giận.

- Bệ Hạ, không thể nhịn a!

Tôn Ngộ Không lấy ra Hỗn Độn Tử Kim bổng, chuẩn bị giết trở về

- Dừng tay!

Tần Quân vội vàng quát bảo ngưng lại, để hắn tức giận dậm chân tại nguyên chỗ

Lúc này, Tần Quân nói tiếp nói:

- Thông Thiên, bày trận.

Thông Thiên giáo chủ ngẩn người, ngay sau đó liền hưng phấn lên

Hắn quay người nhìn về phía chỗ sâu trong cung điện, tay phải vung lên, Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Tru Tiên Trận Đồ bay ra, chuẩn bị thi triển Tru Tiên Kiếm Trận

Tần Quân cười lạnh một tiếng, ôm Thiên Vận rời đi, Thần Ma còn lại cũng

đều phấn chấn

Bọn hắn đến Âm Giới hỗ trợ, nhưng không phải là vì bị khinh bỉ!

Nhất định phải giáo huấn đám người kia!

Hưu! Hưu! Hưu! Hưu!

Trong miệng Thông Thiên giáo chủ khẽ quát một tiếng, bốn thanh tiên kiếm bay ra, thẳng hướng đám sinh linh kia, tiếng nổ vang rung trời, chỗ sâu nổ tung, chấn động đến cả cung điện lay động kịch liệt

Khí tức khủng bố từ trong bạo tạc truyền ra, tiếng mắng chửi đi theo truyền đến

Bọn người Tần Quân cấp tốc đi ra ngoài cung điện, Thông Thiên giáo chủ tới điện không trên cung, Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Tru Tiên Trận Đồ xoay quanh trên đỉnh đầu, phảng phất như vật sống

- Muốn chết!

Một cự nhân cao tám trượng gào thét nói, lúc này đập đến Thông Thiên giáo chủ, hắn chính là Đại Diễn Thần Chi, dựa vào nhục thân cũng có thể nhẹ nhõm đụng nát Tiên lục, đáng tiếc hắn đối mặt là Thông Thiên giáo chủ

Thông Thiên giáo chủ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt ngưng tụ, bốn thanh phi kiếm lấy tốc độ siêu việt hết thảy, liên tiếp xuyên thủng cự nhân, Lục Tiên Kiếm chặt đầu của hắn xuống, máu tươi vẩy ra.

Đoạt thủ cấp!

- Dừng tay! Thiên Đế, ngươi đây là muốn làm gì!

Triệu Thời Thần lách mình đi tới trước Thông Thiên giáo chủ, nhìn Tần Quân nói, tức giận để hắn không cách nào bảo trì thong dong như thường ngày.

------oOo------

Chương 2424: Hồn Sơ chi địa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi tránh ra!

Thông Thiên giáo chủ nhìn chằm chằm Triệu Thời Thần, trầm giọng nói, bốn thanh tiên kiếm trở lại trên không, lấy Tru Tiên Trận Đồ làm trung tâm, xoay quanh bày trận, linh khí Âm Giới cuồn cuộn tụ tập đến

Tru Tiên Kiếm Trận!

Uy áp phô thiên cái địa quét sạch bát phương, để vô số sinh linh phía dưới sợ hãi

Ngay cả Triệu Thời Thần cũng động dung, hắn cắn răng nhìn về phía Tần Quân nói:

- Thiên Đế, ngươi đến cùng muốn làm gì?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn nói:

- Có vài con chó không quản được miệng của mình, làm cho trẫm khó chịu.

Lời vừa nói ra, những cường giả cách đó không xa sắc mặt khó coi, lúc trước bọn hắn thấy Tần Quân còn chưa đi xa, cố ý châm chọc Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân trực tiếp vạch mặt

Cảm thụ được uy năng khủng bố của Tru Tiên Kiếm Trận, bọn hắn không dám mở miệng nữa, chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng Tần Quân nhỏ mọn.

Sắc mặt của Triệu Thời Thần âm tình biến ảo, cũng không nghĩ tới tính khí của Tần Quân nóng nảy như thế.

- Có thể cho ta chút mặt mũi, trước tạm thời bỏ qua hay không?

Triệu Thời Thần nhìn Tần Quân trầm giọng nói, dù sao nơi này là Ngự Thiên Thần Triều, nếu như Tần Quân làm loạn, mặt mũi của hắn đặt chỗ nào?

- Còn đứng ngây ra đó làm gì!

Tần Quân hừ nói, ở dưới Trận Đạo chữ Bí nhìn trộm, hắn có thể cảm giác được tâm lý của Triệu Thời Thần cùng với các sinh linh khác, các sinh linh lúc trước trào phúng Tần Quân ở trong lòng đều chửi mắng hắn, thề phải giết hắn

Nghe vậy, ánh mắt của Thông Thiên giáo chủ trở nên băng lãnh, trong miệng lẩm bẩm, Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm bay ra, Tru Tiên Trận Đồ bay lên cao, đến mấy ức dặm trên không trung, liên hợp bốn thanh tiên kiếm vây quanh cả thành trì, lúc này những sinh linh kia muốn chạy trốn, đáng tiếc đã không kịp

- Thông Thiên Diệu Pháp, Hồng Mông Kiếm trận, Tru Tiên!

Hai tay của Thông Thiên giáo chủ đẩy ra, vô số kiếm khí màu đỏ ngang dọc ở trong trận, tốc độ nhanh đến Đại Diễn Thần Chi bình thường cũng không kịp phản ứng, lực sát thương của kiếm khí cực mạnh, mỗi một giây sinh ra vạn ức đạo, không gian trong Tru Tiên Kiếm Trận bị chia cắt thành vô số khối nhỏ

Các sinh linh vội vàng thôi động pháp lực ngăn cản, bao quát Triệu Thời Thần ở bên trong

Trải qua Thủy Nguyên khí thối luyện, Tru Tiên Kiếm Trận cực kỳ cường đại, sinh linh dưới Đại Diễn Thần Chi không có kiên trì được ba cái hô hấp, trong nháy mắt đã bị xoắn đến hồn phi phách tán

Triệu Thời Thần mưu toan xé rách không gian trốn ra, nhưng căn bản không làm được

Đã vào Tru Tiên Kiếm Trận, còn muốn trốn?

- Đáng giận, đây là trận pháp gì?

Triệu Thời Thần sợ hãi, hai mắt biến thành ngân sắc, một giây sau hắn liền

xuất hiện ở bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận

Thời Gian Thần Thông!

Tần Quân nheo mắt lại, hắn người mang Thời Không Đại Đạo, liếc liền nhìn thấu thủ đoạn của Triệu Thời Thần, gia hỏa này lợi dụng Thời Gian Thần Thông làm tốc độ của Tru Tiên Kiếm Trận chậm lại, sau đó tìm được khe hở trốn ra.

Dù sao tu vi của Triệu Thời Thần siêu việt Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, Thời Gian Thần thông của hắn vô cùng cường đại, nhưng so với Tần Quân mà nói, hoàn toàn không đáng giá được nhắc tới

Cảm nhận được ánh mắt của Tần Quân, Triệu Thời Thần bỗng nhiên quay đầu, mồ hôi lạnh lâm ly

Vừa rồi thi triển Thời Gian Thần Thông, hắn không tên có loại cảm giác rợn cả tóc gáy, phảng phất như có đồ vật gì có thể trong nháy mắt lấy mạng của hắn

Chẳng lẽ là Thiên Đế?

Ý nghĩ này vừa nhô ra, Triệu Thời Thần liền hãi hùng khiếp vía

Thời Gian Thần Thông chính là ỷ vào cường đại nhất của hắn, hắn chỉ có thể tự an ủi mình, tuyệt đối là ảo giác.

- A a a....

- Thiên Đế! Ta nguyền rủa ngươi chết không yên lành!

- Ta sai rồi! Thiên Đế! Cầu ngài bỏ qua cho ta đi! A a a!

Trong Tru Tiên Kiếm Trận truyền đến tiếng kêu thảm thiết, để vô số sinh linh trong trung ương thành sợ hãi

Các con dân của Ngự Thiên Thần Triều ngước nhìn Tru Tiên Kiếm Trận, không khỏi trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy rung động.

Tồn tại dám ở chỗ này bày trận, còn để Triệu Thời Thần không thể làm gì,

cũng không nhiều!

Chí ít cảnh tượng như vậy, còn là lần đầu tiên phát sinh

- Thiên Đế Thần uy, há là bọn hắn có thể nhục?

Võ Tắc Thiên nhẹ nói , có cảm giác đại khoái nhân tâm

------oOo------

Chương 2425: Hồn Sơ chi địa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá càng huy quyền hô to thống khoái

Thông Thiên giáo chủ mặt không biểu tình, vẫn thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận, về phần Triệu Thời Thần, chạy trốn liền chạy, hắn cũng không có truy sát, dù sao trên thân Triệu Thời Thần còn có đồ vật Tần Quân muốn.

Đợi những sinh linh lòng mang sát niệm kia đều hình thần câu diệt, Tần Quân mới mở miệng nói:

- Được rồi, Thông Thiên, dừng tay đi.

Nghe vậy, Thông Thiên giáo chủ thu tay lại, Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm cùng Tru Tiên Trận Đồ bay vào trong tay áo của hắn, ức vạn kiếm khí tán đi

Đây chỉ là một loại sát chiêu biến hóa của Tru Tiên Kiếm Trận, còn có rất nhiều biến hóa Thông Thiên giáo chủ chưa thi triển

Chỉ như vậy cũng đầy đủ chấn nhiếp Ngự Thiên Thần Triều!

Trung ương thành lâm vào trong yên tĩnh quỷ dị, sắc mặt của Triệu Thời Thần âm trầm đến sắp chảy ra nước, lại đối mặt Tần Quân, hắn cũng không biết nên mở miệng như thế nào, trong lòng vô cùng tức giận

Thông Thiên giáo chủ trở lại bên người Tần Quân, khí tức bình thản, tựa

hồ như không có thi triển Tru Tiên Kiếm Trận.

Tần Quân lạnh lùng nhìn Triệu Thời Thần, ném một câu liền rời đi:

- Sự tình giao phó ngươi, đừng quên.

Nhìn bọn hắn bay về phía trung ương thành, Triệu Thời Thần nắm chặt song quyền, lên cơn giận dữ

Nhưng vì diệt trừ Âm Dương Nguyên Đế, hắn nhất định phải nhẫn

Những sinh linh may mắn còn sống sót kia nhao nhao bỏ chạy, sợ Tần Quân hối hận, vừa rồi Tru Tiên Kiếm Trận để bọn hắn ở trong một đoạn thời gian rất dài sau này không cách nào quên, hoảng sợ xâm nhập linh hồn

- Đông Phương!

Triệu Thời Thần trầm giọng nói, thoại âm rơi xuống, Đông Phương Quang Kiếp xuất hiện ở bên cạnh hắn, trong mắt khó mà che giấu chấn kinh.

- Sửa sang lại tung tích của Âm Dương Nguyên Đế phân thân, mang cho Thiên Đế!

Tần Quân muốn chủ động trêu chọc Âm Dương Nguyên Đế, vậy Triệu Thời Thần liền thành toàn hắn!

- Vâng!

Đông Phương Quang Kiếp đáp.

Trong một đại môn thông hướng Hồng Mông, bay vào hai bóng người, chính là Lý Họa Hồn cùng Đọa Lạc

- Vì sao chúng ta phải tới nơi này?

Lý Họa Hồn nghi hoặc hỏi.

Khí tức của Âm Giới để hắn rất không thoải mái, muốn rời đi

Đọa Lạc trả lời nói:

- Cực Đế vừa đi, tình cảnh của chúng ta ở Hồng Mông nguy hiểm, chỉ có thể đến Âm Giới, nghe nói Âm Giới có Thủy Nguyên chi tinh, nếu chúng ta có được, thực lực sẽ càng mạnh.

- Mặt khác, nơi này ác niệm càng đậm, rất tốt cho ta.

Sinh linh Âm Giới, phần lớn tràn ngập cừu hận với Hồng Mông cùng Hỗn Độn, nơi này nhìn như hòa bình, kì thực tràn ngập ác niệm

Dù sao phần lớn sinh linh Âm Giới đều từng chết qua.

Lý Họa Hồn nhíu mày, để hắn bồi Đọa Lạc tới, hắn lập tức khó chịu nói:

- Ta mới không bồi ngươi!

Dứt lời, hắn quay người muốn ly khai

- Chờ một chút, nghe nói Âm Giới có Hồn Sơ chi địa, bên trong có Linh Hồn Ấn Ký của toàn bộ sinh linh, bao quát sinh linh đã vẫn lạc, nếu như lợi dụng Thủy Nguyên chi tinh, muốn phục sinh ai đều có thể!

Đọa Lạc mở miệng, lời vừa nói ra, thân ảnh của Lý Họa Hồn run lên, lập tức cứng ngắc.

Lý Họa Hồn quay đầu hỏi:

- Lời ấy thật chứ?

- Truyền thuyết không có lửa thì sao có khói.

Đọa Lạc cười trả lời, để Lý Họa Hồn lâm vào trong trầm tư

- Các ngươi muốn đi chỗ nào?

Đúng lúc này, thanh âm của Hồng Quân bỗng nhiên truyền đến, để sắc mặt của hai người kịch biến

Lại là gia hỏa này, đúng là âm hồn bất tán!

------oOo------

Chương 2426: Thần lực sơ hiển (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Quân cùng Thập Nhị Tổ Vu một mực truy sát Đọa Lạc cùng Lý Họa Hồn, tu vi của Hồng Quân đạt tới Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, cực kỳ cường đại, Thập Nhị Tổ Vu càng có thể thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán ra Bàn Cổ Cự Thần, cũng để bọn hắn không thể làm gì

- Đi!

Đọa Lạc mở miệng nói, Lý Họa Hồn cũng không do dự, hai người bỗng dưng biến mất tại nguyên chỗ

Hồng Quân cùng Thập Nhị Tổ Vu liên tiếp xông ra, trực tiếp truy tìm hai người.

- Tuyệt đối không thể để cho bọn hắn chạy trốn! Đạo Tổ, ngươi truy trước đi, không cần để ý đến chúng ta!

Đế Giang cao giọng nói, tu vi của Hồng Quân cao hơn bọn hắn nhiều, vì hoàn thành nhiệm vụ, bọn hắn liên lụy Hồng Quân

- Tốt!

Hồng Quân cũng không dây dưa dài dòng, tan biến ở chân trời

Thập Nhị Tổ Vu theo sát phía sau.

Ngự Thiên Thần Triều, trong trung ương thành.

Đám người Tần Quân ở lại trong một khách điếm, bởi vì Tru Tiên Kiếm Trận lúc trước, khiến cho sinh linh trong khách điếm này đều chạy hết, chỉ còn lại có chưởng quỹ cùng đám tiểu nhị hầu hạ

Không đến một ngày, Đông Phương Quang Kiếp liền tới bái phỏng, hắn

trở nên càng thêm cung kính, thậm chí không dám đối mặt Tần Quân

- Nơi này ghi chép địa chỉ các phân thân của Âm Dương Nguyên Đế ở Âm Giới.

Đông Phương Quang Kiếp giới thiệu, hắn rất chờ mong Thiên Đế cường thế va chạm với Thần linh vô địch sẽ có kết quả như thế nào

Bình tĩnh mà xem xét, hắn vẫn hi vọng Thiên Đế có thể thắng, nếu không vạn vạn ức sinh linh của toàn bộ Âm Giới sẽ bị Huyết Tế, hắn cũng khó thoát khỏi cái chết

Tần Quân tiếp nhận quyển trục hắn đưa tới, dùng thần thức xem xét

Âm Thần phong, Thời Không Hải, Hồn Sơ chi địa, Liệt Vân Đào

Tần Quân nhíu mày, không nghĩ tới Âm Dương Nguyên Đế ở Âm Giới lưu lại nhiều phân thân như vậy

- Xem ra các ngươi học thần thông phân thân mà trẫm dạy rất thấu triệt.

Tần Quân hừ nhẹ một tiếng, thu quyển trục vào trong không gian thần thoại, tiếp đó, hắn dự định chủ động xuất kích, có hắn ở Âm Giới, đoán chừng trong thời gian ngắn Âm Dương Nguyên Đế cũng không dám Huyết Tế Âm Giới

Đông Phương Quang Kiếp ngẩn người, Phân Thân Thuật của Hồng Mông Thần linh là Thiên Đế dạy?

Hắn đương nhiên sẽ không tin tưởng, chỉ là không tự chủ được phỏng đoán, vì sao Tần Quân nói câu này

Rất nhanh, Đông Phương Quang Kiếp rời đi, không dám quấy nhiễu

Hôm sau trời vừa sáng, đám người liền rời đi, dự định tới Âm Thần phong trước, bọn hắn rời đi khiến cho sinh ý của khách điếm lần nữa nóng nảy

Triệu Thời Thần đứng ở trên đỉnh cung điện, nhìn phương hướng đám người rời đi, ánh mắt u nhiên, hình như có chờ đợi, cũng có kiêng kị

- Thiên Đế áp đảo trên Hồng Mông Thần linh trong truyền thuyết, không biết ngươi có thể trở lại đỉnh phong lúc trước hay không.

Hắn tự lẩm bẩm, hắn từng là một trong các Hồng Mông sinh linh sớm nhất, may mắn từng nghe nói qua Thiên Đế tồn tại, nhưng Thiên Đế vô cùng thần bí, về sau còn biến mất không thấy gì nữa, chính bởi vì hắn biến mất, mới bạo phát Hồng Mông Hỗn Độn đại chiến.

Lần này, hắn nghe nói Thiên Đế tái hiện Hồng Mông, nên tự mình đến mời Tần Quân, chỉ là không nghĩ tới Tần Quân cường thế như vậy, không cho người khác nói một câu nhảm nhí

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện Tần Quân có thể chiến thắng Âm Dương Nguyên Đế

Chỉ là tu vi của Tần Quân mới Đại Diễn Thần Chi bát biến, đủ quy cách sao?

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một năm trước, Tần Quân mới Đại Diễn Thần Chi tứ biến

- Hẳn là hắn che giấu tu vi?

Ánh mắt Triệu Thời Thần sáng lên, nhưng phảng phất như nghĩ đến cái gì, sắc mặt lại trở nên âm trầm

Một bên khác, đám người Tần Quân đã bay ra Tiên lục, tiến vào trong tinh không bao la

Ngồi ở trên đỉnh đầu của Đại Đế Tà Lang, Tần Quân một bên ôm Thiên Vận, một bên dùng thần thức liếc nhìn Tinh Không

Hắn phát hiện Âm Giới cùng Hồng Mông không có khác nhau quá lớn, hoàn toàn khác biệt Âm Phủ của chư thiên vũ trụ, phảng phất như một Hồng Mông khác, linh khí trôi nổi trong tinh không cũng là từ Hồng Mông nguyên khí thuế biến thành, rất thần kỳ

Đủ để thấy dã tâm của Âm Dương Nguyên Đế!

- Xem ra tên này muốn làm vị Hồng Mông Đại Đế thứ hai!

Tần Quân âm thầm nghĩ, có lẽ không chỉ như thế, mục tiêu của Âm Dương Nguyên Đế còn cao hơn

- Phụ hoàng, ta muốn vì sao kia!

------oOo------

Chương 2427: Thần lực sơ hiển (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận chỉ một viên sao trời hồng sắc ở phương xa nói, một bộ rất hưng phấn.

Tần Quân vỗ vỗ tay nhỏ bé của hắn, tức giận nói:

- Muốn sao trời làm gì, cẩn thận phụ hoàng ném ngươi tới đó, về sau để một mình ngươi cô độc.

Một mình?

Thiên Vận ngẩn người, biểu lộ dần dần khó coi, hốc mắt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên hồng nhuận phơn phớt

Mắt thấy Thiên Vận sắp khóc, lúc này, viên sao trời ở phương xa bay nhanh đến, phát động linh khí cuồn cuộn, khí thế bàng bạc

Các Thần Ma lập tức đề phòng, còn tưởng rằng có địch nhân

Viên sao trời kia rất nhanh liền đi vào trước mặt Đại Đế Tà Lang, dừng lại, không có chút khác thường

- Xảy ra chuyện gì?

Lý Nguyên Bá hiếu kỳ hỏi, ánh mắt không tự chủ được rơi vào trên người Thiên Vận, các Thần Ma còn lại cũng như thế

Bọn hắn có thể cảm giác được trên người Thiên Vận có một cỗ lực lượng

cổ quái đang chấn động, lại cho bọn hắn một loại uy áp trực diện linh hồn, tuy rất nhạt, nhưng xác thực tồn tại

Tần Quân nheo mắt lại, nhìn chằm chằm Thiên Vận ở trong ngực, đáy mắt hiện lên vẻ sợ hãi lẫn vui mừng

- Tiểu tử này nhanh như vậy liền thức tỉnh Thần linh lực?

Tuy Thiên Vận tuổi nhỏ, nhưng từ khi ra đời chính là Thần linh, hết thảy quy tắc của Hồng Mông Hỗn Độn, chư thiên vũ trụ đều không thể ước thúc hắn, hắn nói có là có, hắn nói không là không, cho dù là Đại Đạo cũng không thể có

Lúc này, hắn muốn viên sao trời hồng sắc kia, sao trời hồng sắc liền bay tới trước mặt hắn, chính là Thần lực dẫn dắt

Tần Quân cười to, tay phải vồ một cái, sao trời hồng sắc biến thành một viên hồng cầu, đưa cho Thiên Vận cười nói:

- Phụ hoàng thưởng cho ngươi, đừng khóc.

Thiên Vận mặt mày hớn hở, tâm tình tới cũng nhanh, đi cũng nhanh

Chúng Thần Ma phảng phất như hiểu cái gì, hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhìn ra vẻ chấn động trong mắt đối phương

Thủy Nguyên giới.

Âm Dương Nguyên Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu đứng sóng vai, hai thần nhìn xuống phía dưới, lông mày đều nhíu lại

- Thấy rõ ràng chưa?

Âm Dương Nguyên Đế mở miệng hỏi.

Nhậm Ngã Tiếu gật đầu nói:

- Ừm, một Thần linh.

- Không hổ là Phụ Thần, dễ dàng liền sáng tạo ra một Thần linh như thế,

hắn chính là thân sinh cốt nhục của Phụ Thần, sợ là thiên phú còn cao hơn chúng ta.

Âm Dương Nguyên Đế ý vị thâm trường nói, trong mắt tràn đầy dị sắc, không biết đang suy nghĩ cái gì

Nhậm Ngã Tiếu liếc mắt nhìn hắn nói:

- Ta khuyên ngươi chớ làm loạn, nếu như ngươi dám đắc tội Phụ Thần, ta sẽ cùng ngươi không chết không thôi.

Trong chúng Thần, hắn là người sùng kính Tần Quân nhất, nếu không phải Tần Quân sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, nào có hắn hôm nay?

Âm Dương Nguyên Đế hừ nói:

- Ta sẽ không thương tổn Phụ Thần, nhưng đứa bé kia đối với chúng ta uy hiếp rất lớn, ngươi khẳng định muốn để nó trưởng thành tiếp?

- Có lẽ hắn là Thái Dịch Hỗn Độn kế tiếp, thậm chí là Hồng Mông Đại Đế.

Hồng Mông Đại Đế!

Nhậm Ngã Tiếu lâm vào trầm mặc, năm đó Hồng Mông Đại Đế khai ích Hồng Mông, bọn hắn còn tỉnh tỉnh mê mê, có thể thấy bọn họ cùng Hồng Mông Đại Đế chênh lệch lớn bao nhiêu.

- Tiểu gia hỏa này ở Âm Giới, Phụ Thần lại muốn tìm ta phiền phức, vậy ta liền có cơ hội.

Âm Dương Nguyên Đế đạm mạc nói, hắn căn bản không có che dấu sát tâm của mình, để Nhậm Ngã Tiếu nhíu mày.

Nhậm Ngã Tiếu cũng có hài tử, hiểu cảm giác làm cha, nếu như Thiên Vận bị giết, Tần Quân nhất định sẽ điên cuồng.

------oOo------

Chương 2428: Vứt cũ lập mới (1)

Phân thân của Âm Dương Nguyên Đế cách trung ương thành gần nhất là ở Âm Thần phong, Âm Thần phong ở khu vực biên giới của Ngự Thiên Thần triều, sở dĩ điều động nhiều phân thân đến các nơi như vậy, chính là vì cam đoan hòa bình

Âm Dương Nguyên Đế rất có sách lược, không hy vọng Âm Giới hỗn loạn giống như Hồng Mông

Tốc độ phi hành của đám người Tần Quân rất nhanh, nhưng tốn không ít thời gian

Đợi bọn hắn nhìn thấy Âm Thần phong, đã qua nửa canh giờ, đây là ở dưới Thời Không Đại Đạo của Tần Quân gia trì, bởi vì lần đầu tiên tới Âm Giới, Đông Phương Quang Kiếp cho quyển trục cũng không đủ rõ ràng, ven đường phải thỉnh thoảng dừng lại kiểm tra.

- Bệ Hạ, chúng ta thật muốn tìm kiếm từng phân thân của Âm Dương Nguyên Đế sao?

Đúng lúc này, Tào Tháo bỗng nhiên mở miệng nói, trên mặt mỉm cười, rất có cảm giác gian thần.

Tần Quân cũng không quay đầu lại hỏi:

- Ngươi có ý kiến gì?

- Hồng Mông Thần linh cao cao tại thượng, khẳng định đều quan tâm mặt mũi, sao chúng ta không bắt một phân thân, sau đó chiêu cáo Âm Giới, để Âm Dương Nguyên Đế mất hết thể diện, để cho hắn tự mình chạy đến?

Tào Tháo cười trả lời, các Thần Ma đều lộ ra vẻ khinh thường, trong bọn họ phần lớn người đều không thích loại thủ đoạn thấp kém này, nhất là các Thần Tướng lấy Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Khổng Tuyên cầm đầu

Võ Tắc Thiên mở miệng nói:

- Xác thực như thế, như vậy sẽ dùng rất ít sức, huống hồ, cũng nên cho Âm

Dương Nguyên Đế một giáo huấn!

- Cụ thể làm thế nào?

Tần Quân hững hờ hỏi, muốn để Âm Dương Nguyên Đế mất hết thể diện, cũng không chỉ bắt lấy đơn giản như vậy

Tào Tháo cười nói:

- Thuộc hạ có rất nhiều phương pháp, không bằng trước bắt được phân thân này lại thương thảo tiếp.

Hắn xem như chính thức tiến vào pháp nhãn của Tần Quân, cho nên tâm lý rất hưng phấn.

Cái này là kỳ ngộ của hắn!

Chỉ cần hắn nắm chắc, tất nhất phi trùng thiên!

Tần Quân gật đầu, cùng lúc đó, Âm Thần phong cách bọn họ càng ngày càng gần, phía trước là âm vụ vô biên vô tận, bao trùm mảng lớn tinh không, sao trời ở trong đó như là hạt cát

Âm Thần phong không biết cao bao nhiêu đứng vững ở trong âm vụ, là hùng vĩ như vậy, phảng phất như chống đỡ lấy toàn bộ tinh không

Tần Quân đã cảm giác được phân thân của Âm Dương Nguyên Đế, tu vi đạt tới Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến, khí huyết cường đại, âm vụ cũng theo hô hấp của hắn mà cuồn cuộn

- Phụ Thần, ngươi đã đến.

Thanh âm của Âm Dương phân thân bay tới, không có chút kinh ngạc nào

Tần Quân không có trả lời, mà để Đại Đế Tà Lang dừng lại, các Thần Ma dừng lại theo, đều hưng phấn nhìn phía trước

Chỉ cần bắt được Âm Dương phân thân này, bọn hắn liền có thể bức ra bản tôn của Thần Linh!

Khiêu chiến Hồng Mông Thần linh chí cao vô thượng, bọn hắn là vô cùng chờ mong

Đồng thời, bọn hắn cũng cảm thấy rất hứng thú với thân phận của Tần Quân, vì sao phân thân của Hồng Mông Thần linh gọi Tần Quân là Phụ Thần?

Nếu như Tần Quân thật là Phụ Thần của bọn hắn, vậy cần gì chiến đấu?

- Phụ Thần, ngươi khăng khăng đòi luân hồi, thua thiệt chúng ta quá nhiều, Hồng Mông sớm đã không thuộc về ngươi, không cần chấp mê bất ngộ.

Thanh âm của Âm Dương phân thân lần nữa truyền đến, đồng thời cũng bộc phát ra khí thế của mình, phát động âm vụ vô biên, cực kỳ tráng quan

Tần Quân ôm Thiên Vận bỗng nhiên phân ra hai phân thân, phóng tới Âm Thần phong cực nhanh

Chiến đấu bắt đầu.

Năng lượng khủng bố quét sạch toàn bộ tinh không, ngay cả không gian cũng bị chấn động kịch liệt

Các Thần Ma khẩn trương không thôi, Tần Quân dựa vào hai phân thân có thể thắng sao?

Thông Thiên giáo chủ rất muốn ra tay, nhưng không có Tần Quân phân phó, hắn không dám tùy tiện hành động.

Hai mươi tức sau.

Hai Thiên Đế phân thân bay tới, bọn hắn còn đang nắm Âm Dương phân thân hấp hối

Một màn này để các Thần Ma trừng to mắt, nhanh như vậy liền kết thúc chiến đấu rồi?

- Hai cái phụ hoàng! Hai cái phụ hoàng!

------oOo------

Chương 2429: Vứt cũ lập mới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận hưng phấn kêu, giọng non nớt làm cho người ta bật cười

Rất nhanh, Âm Dương phân thân liền được đưa tới trước mặt Tần Quân, các Thần Ma vây quanh, tránh cho hắn chạy trốn

- Vì cái gì, vì cái gì.

Âm Dương phân thân chật vật nói, phảng phất như tùy thời sẽ tắt thở.

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Ngươi gọi bản tôn xuống, nếu không ngươi sẽ sống không bằng chết.

Hắn cũng không thể để Âm Dương Nguyên Đế Huyết Tế Âm Giới, đồng thời cũng phải cảnh cáo Hồng Mông Thần linh, không được thương tổn Thiên Vận

- Không được, bản tôn không thể xuống.

Âm Dương phân thân đứt quãng nói.

Tần Quân nhìn về phía Tào Tháo, muốn cho Tào Tháo cơ hội biểu hiện, dù sao hắn vẫn còn có chút thưởng thức Tào Tháo

Trong nháy mắt Tào Tháo liền hiểu tâm ý của Tần Quân, cố nén kích động, ôm quyền xoay người hành lễ nói:

- Không bằng ở đây truyền lời, tuyên bố Âm Dương Nguyên Đế thần phục Bệ Hạ, để chúng sinh đến đây quan sát, mặt khác, đến thời điểm đó, có thể chọc ra âm mưu của Âm Dương Nguyên Đế, cưỡng bức Âm Dương Nguyên Đế hiện thân.

- Nếu như Âm Dương Nguyên Đế còn không ra, chúng ta liền ở trước mặt chúng sinh chà đạp phân thân này.

Kế sách của Tào Tháo cũng không phải xảo trá thần kỳ, mọi người đều có thể nghĩ ra được, nhưng chỉ có Tào Tháo dám nói ra

Kế này không quá chính đạo, thậm chí có nhục Thần linh, sẽ ảnh hưởng danh tiếng của Thiên Đế, cho nên Thần Ma còn lại không dám nói

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Tào Tháo, hỏi:

- Chà đạp như thế nào?

- Ngay ở trước mặt chúng sinh để hắn quỳ bái dập đầu, để hắn sống không bằng chết, xin chúng ta giết hắn.

Tào Tháo trả lời nói, hắn tin tưởng Thần Ma còn lại có thể làm được điểm này, cho dù không được, còn có Tần Quân

Tần Quân gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Âm Dương phân thân nói:

- Ngươi biết kết cục của mình sau này không?

Sắc mặt của Âm Dương phân thân khó coi, hắn cũng không có sinh ra ý thức độc lập, tương đương với bản tôn, nếu như đúng như Tào Tháo nói, hắn không nổi điên là chuyện không thể nào

Dù sao Âm Giới là hắn sáng tạo, hắn không muốn mất mặt ở trước mặt con dân của mình.

- Rất tốt, ta nhớ kỹ ngươi.

Âm Dương phân thân nhìn chằm chằm Tào Tháo, trầm giọng nói, ánh mắt sắc bén, phảng phất như muốn thiên đao vạn quả Tào Tháo.

Đối với cái này, Tào Tháo chỉ lắc đầu cười một tiếng, lười nhác đấu khẩu.

Hắn thấy, Âm Dương Nguyên Đế hẳn phải chết.

Dám Huyết Tế toàn bộ Âm Giới, sớm đã không phải Thần linh, tâm đã đọa nhập Ma Đạo

- Trẫm chính là Thiên Đế, đã bắt giữ phân thân của Âm Dương Nguyên Đế, chúng sinh có thể đến Âm Thần phong quan sát, nếu như Âm Dương Nguyên Đế không đến, liền chứng minh hắn không xứng là Thần, ngay cả phân thân của mình cũng không bảo vệ được, chớ nói chi là Âm Giới!

Tần Quân bỗng nhiên cao giọng nói, ở dưới Thủy Nguyên Thần lực thôi động, thanh âm của hắn truyền đi cực xa, toàn bộ sinh linh trong Ngự Thiên Thần triều đều có thể nghe được, Thần Triều, thế lực còn lại cũng như thế

Âm Dương phân thân nghe xong, sắc mặt âm trầm tới cực điểm, hắn muốn dẫn nổ nhục thân cùng nguyên thần của mình, đáng tiếc căn bản không làm được, bởi vì hắn đã bị Tần Quân phong ấn, không thể động đậy, Thần lực thì bị phế

- Phụ Thần, ngươi làm như vậy, cũng là cho mình hổ thẹn!

Âm Dương phân thân nhìn chằm chằm Tần Quân, cắn răng nói

Tần Quân theo dõi hắn nói:

- Trẫm cảm giác các ngươi không hợp cách, muốn vứt cựu Thần, trọng lập tân Thần.

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Âm Dương phân thân kịch biến, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn nộ, hắn gào thét nói:

- Không hợp cách nhất chính là ngươi! Ngươi dựa vào cái gì tước đoạt hết thảy của chúng ta?

Dựa vào cái gì?

Tần Quân cười lạnh một tiếng, chỉ bằng hết thảy của các ngươi là trẫm cho!

Câu này hắn lười nói ra, nói cũng vô ích, dù sao ý hắn đã quyết.

------oOo------

Chương 2430: Âm Giới định chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi thanh âm của Tần Quân truyền ra, vô số sinh linh chấn kinh, Ngự Thiên Thần triều cách gần đó càng sôi trào lên

- Thiên Đế? Vậy mà muốn khiêu chiến Âm Dương Nguyên Đế?

- Tìm đường chết a, chẳng lẽ không biết Thần linh là vô địch sao?

- Thiên Đế là ai?

- Lại là hắn, đây là lần thứ hai hắn nhằm vào phân thân của Âm Dương Nguyên Đế, đến cùng hắn muốn làm gì? Thay thế Hồng Mông Thần linh sao?

- Cái này có trò hay để nhìn.

Rất nhanh, liền có không ít sinh linh bay về phía Âm Thần phong, có rất ít người dám khiêu khích Thần linh, huống chi cuồng vọng như thế

Có lẽ, bản tôn của Âm Dương Nguyên Đế sẽ giáng lâm Âm Thần phong, bất kể như thế nào, các sinh linh đều muốn đi xem, nói không chừng có thể có một phen thu hoạch

Một bên khác, trong trung ương thành của Ngự Thiên Thần triều

Triệu Thời Thần đang luyện công mở mắt, thì thào nói:

- Nhanh như vậy, không hổ là Thiên Đế.

Kịch hay như vậy, hắn sao có thể không tới quan sát?

Nghĩ xong, Triệu Thời Thần đứng dậy, chuẩn bị tiến về Âm Thần phong, tuy kế hoạch có biến, nhưng hắn nguyên bản là muốn dựa vào lực lượng của Tần Quân, cho nên trận chiến này, hắn đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu

Tin tức càng truyền càng nhanh, càng truyền càng xa, không đến ba ngày,

liền huyên náo toàn bộ Âm Giới xôn xao

Dù sao việc này liên lụy đến Hồng Mông Thần linh Âm Dương Nguyên Đế, chúng sinh tự nhiên chú ý

Đồng thời, chiến tích của Thiên Đế ở Dương Giới Hồng Mông cũng bắt đầu truyền ra, khiến cho càng ngày càng nhiều sinh linh hiếu kỳ Thiên Đế rốt cuộc mạnh cỡ nào

Mười Đại thần triều cũng bắt đầu chú ý việc này.

Âm Thần phong, đám người Tần Quân ngồi ở trên đỉnh núi chờ đợi, hắn đã giúp mọi người tăng Huyết mạch, tùy thời chuẩn bị chiến đấu

Tuy Tần Quân đã là Đại Diễn Thần Chi bát biến, nhưng hắn đối với lực lượng của Hồng Mông Thần linh hoàn toàn không biết gì cả

Âm Dương phân thân bị phong ấn ở trong một tảng đá lớn, không cách nào động đậy, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Thiên Vận, như nhìn thiên địch

Thiên Vận cảm thấy rất hứng thú với hắn, mới đầu có chút sợ hãi, về sau phát hiện hắn không thể động đậy, liền nhịn không được tới, trêu đùa Âm Dương phân thân, Âm Dương phân thân một mực chịu đựng, cho dù Thiên Vận đáng yêu hoạt bát, vẫn không tiêu trừ được nội tâm hắn ghen ghét

Võ Tắc Thiên ôm Thiên Vận đi, căn dặn nói:

- Tiểu Thiên Tử, đừng chơi với hắn, hắn sẽ ăn ngươi.

Đối với Thiên Vận, các Thần Ma đều rất ưa thích, nhất là Võ Tắc Thiên, tình thương của mẹ tràn lan

Thiên Vận chu môi, vẻ mặt không tình nguyện

Tần Quân thì nhìn ra phương xa, mảnh tinh không này rất tối tăm, âm vụ vô tận phảng phất như che đậy hết thảy, nhưng ở phương xa mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh của những sinh linh khác

Theo tin tức truyền ra, càng ngày càng nhiều sinh linh tụ tập đến

Nhưng Âm Dương Nguyên Đế còn chưa giáng lâm

- Gia hỏa này đến cùng đang suy nghĩ cái gì? Hay Thần linh còn lại ngăn trở hắn?

Tần Quân âm thầm nghĩ, nhưng Thành Thần chiến không bao gồm Âm Giới, có lẽ Hồng Mông Thần linh có thể tự do giáng lâm Âm Giới

Thời gian lại qua một ngày.

Triệu Thời Thần, Đông Phương Quang Kiếp mang theo một đám Tạo Hóa Thái Hư Tôn chạy đến, rơi vào trên đỉnh Âm Thần Phong, Triệu Thời Thần chắp tay cười nói:

- Thiên Đế quả nhiên là Thần thông quảng đại, ta bội phục!

Đông Phương Quang Kiếp cũng cung kính hành lễ, ánh mắt nhìn về phía Âm Dương phân thân cách đó không xa, mắt của hắn liền không khỏi cuồng loạn

- Sao ngươi lại tới đây?

Tần Quân hững hờ hỏi, đối phó Âm Dương Nguyên Đế không cần nhiều pháo hôi như vậy

Triệu Thời Thần cười khổ nói:

- Âm Dương Nguyên Đế sáng tạo ra Âm Giới, dưới tay hắn có một chi quân đội khủng bố, chính là toàn bộ sinh linh từng chống lại hắn biến thành, tên là Âm Giới Thần Quân, đại biểu cho ý chí Thần linh, vô số năm đến nay, mỗi một lần có người phản kháng Âm Dương Nguyên Đế, đều sẽ làm Âm Giới Thần Quân lớn mạnh.

- Lần chiến đấu này, Âm Giới Thần Quân tất nhiên sẽ xuất hiện, Ngự Thiên Thần triều ta tự nhiên sẽ xung phong đi đầu.

Âm Giới Thần Quân!

Tần Quân nheo mắt lại hỏi:

------oOo------

Chương 2431: Âm Giới định chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mười Đại thần triều, duy chỉ có Ngự Thiên Thần triều ngươi có tinh thần chính nghĩa như thế?

- Chín Đại thần triều còn lại không tin Âm Dương Nguyên Đế sẽ Huyết Tế Âm Giới, cũng có thể nói, bọn hắn không dám tin.

Triệu Thời Thần bất đắc dĩ.

Bị Âm Dương Nguyên Đế thống trị vô số năm, Âm Giới không có mấy người dám chống lại Âm Dương Nguyên Đế

Tần Quân như có thâm ý nhìn chằm chằm Triệu Thời Thần, đối với chuyện này, Triệu Thời Thần chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu

- Triệu Thời Thần, Ngự Thiên Thần triều các ngươi không còn tồn tại.

Âm Dương phân thân nhìn chằm chằm Triệu Thời Thần, gằn từng chữ nói, trong lời nói tràn đầy uy hiếp

Triệu Thời Thần lạnh nhạt liếc nhìn hắn nói:

- Ngươi đã tai kiếp khó thoát, đừng rảnh cân nhắc sự tình Ngự Thiên Thần triều chúng ta.

Lời này làm sắc mặt của Âm Dương phân thân vô cùng khó coi

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Sinh linh tụ tập đến càng ngày càng nhiều, ngoại trừ đám người Triệu Thời Thần, còn lại không ai dám tới gần

Bầu không khí càng kiềm chế, có loại bình an trước bão táp

Một ngày này, âm vụ trên Âm Thần phong bắt đầu cuồn cuộn, biến ra khuôn mặt của Âm Dương Nguyên Đế, còn lớn hơn mặt trời, bao phủ chúng sinh

Một màn này để vô số sinh linh ở nơi xa ngắm nhìn rối loạn lên, trong tinh không tối tăm, khuôn mặt của Âm Dương Nguyên Đế là kinh sợ như vậy, để cho người ta sợ hãi

- Thiên Đế, ngươi thật muốn như thế sao?

Âm Dương Nguyên Đế mở miệng nói, giờ khắc này, hắn không còn xưng hô Tần Quân là Phụ Thần, mà là Thiên Đế, đủ để thấy nội tâm của hắn phẫn nộ

Tần Quân ngồi ở trên một tảng đá, đứng quay lưng về phía Âm Dương Nguyên Đế, các Thần Ma đều đề phòng, Âm Dương phân thân thì lộ ra nụ cười quỷ dị

- Ngươi dám gọi thẳng tên trẫm?

Tần Quân mở miệng nói, thanh âm đạm mạc, hắn không có đứng dậy, thậm chí không có nhìn về phía Âm Dương Nguyên Đế

- Ta sẽ không tổn thương ngươi, nhưng ngươi khăng khăng làm như thế, tất cả mọi người bên cạnh ngươi phải chết! Trở thành một thành viên của Âm Giới Thần Quân, ngươi khẳng định muốn tiếp tục uy hiếp ta sao?

Âm Dương Nguyên Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, trầm giọng hỏi, trong lời nói tràn đầy táo bạo cùng bức bách.

Tần Quân hết lần này đến lần khác ngăn cản hắn, để hắn rất nổi nóng

Nghe vậy, sắc mặt của Tần Quân cũng băng lãnh xuống, quả nhiên là nghiệt tử, không nghĩ tới tâm thuật bất chính như thế

Vô luận là vì chúng sinh Âm Giới, hay vì người bên cạnh, Tần Quân đều phải ngăn cản hắn

Nghĩ xong, Tần Quân đứng dậy, nhìn về phía gương mặt khổng lồ của Âm Dương Nguyên Đế nói:

- Mặc dù Âm Giới là ngươi sáng tạo, nhưng không có nghĩa là ngươi có tư cách hủy diệt nó.

- Dựa vào cái gì không có? Nếu như không có ta, căn bản không có Âm Giới!

Âm Dương Nguyên Đế nổi giận.

Xa xa, vô số sinh linh xôn xao, chẳng lẽ Ngự Thiên Thần triều truyền ra tin tức là thật?

Âm Dương Nguyên Đế thật muốn Huyết Tế toàn bộ Âm Giới?

- Trẫm sáng tạo ra ngươi, có phải cũng có thể hủy diệt ngươi hay không?

Tần Quân hỏi, để Âm Dương Nguyên Đế trong nháy mắt trầm mặc xuống.

- Bất kể như thế nào, ngươi cũng không thể ngăn ta! Nếu như ta không trở nên mạnh mẽ, Hồng Mông cũng sẽ bị hủy diệt, muốn cường đại, phải có hi sinh!

Âm Dương Nguyên Đế thấp giọng gào thét.

Giờ khắc này, hắn triệt để vạch mặt, bộc lộ ra dã tâm của mình.

Hắn muốn hi sinh Âm Giới, cứu vãn Hồng Mông!

Vô số sinh linh diện mục trở nên dữ tợn, bọn hắn vốn tràn ngập cừu hận với Hồng Mông, tự nhiên bất mãn Thần linh an bài.

- Các ngươi không phải ưa thích thiết lập ván cục định chiến sao? Có dám cùng trẫm ở Âm Giới quyết chiến không, ngươi lấy ra toàn bộ lực lượng của ngươi, bao quát Âm Giới Thần Quân, trẫm ở chỗ này chờ các ngươi, nếu như ngươi giết được trẫm, trẫm nhường Chí Cao Thần Tọa cho ngươi, nếu như ngươi bại, trẫm tuyệt sẽ không thủ hạ lưu tình!

Tần Quân lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, kiếm chỉ gương mặt khổng lồ của Âm Dương Nguyên Đế, cao giọng nói.

------oOo------

Chương 2432: Thí Thần chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quyết chiến Âm Giới!

Vô số sinh linh đều bị khí phách của Tần Quân rung động, đối mặt Âm Dương Nguyên Đế cường thế, Tần Quân còn dám khiêu chiến, cho dù chiến bại cũng đáng được bọn hắn khâm phục

Trái lại Âm Dương Nguyên Đế, giờ khắc này tín ngưỡng ở trong lòng chúng sinh đã sụp đổ.

Nguyên lai Âm Dương Nguyên Đế sáng tạo Âm Giới chưa bao giờ xem trọng bọn hắn, bọn hắn chỉ là vật hi sinh của Hồng Mông, để trái tim của bọn hắn băng giá

- Ngươi thực muốn như thế?

Âm Dương Nguyên Đế trầm giọng hỏi, Thần uy quét sạch tinh không

- Ngươi sợ?

Tần Quân cùng hắn tranh phong tương đối, các Thần Ma liên tiếp bộc phát ra khí thế của mình, Đại Đế Tà Lang liên tục gào thét, không sợ hãi chút nào

Triệu Thời Thần hò hét nói:

- Âm Dương Nguyên Đế muốn Huyết Tế toàn bộ sinh linh của Âm Giới chúng ta, hắn muốn mạnh lên, muốn hi sinh chúng ta, chúng ta không thể ngồi chờ chết!

- Vì hòa bình, vì Âm Giới, chúng ta nhất định phải Thí Thần!

Thanh âm của hắn mang theo sóng âm cuồn cuộn truyền ra, triệt để kích thích lửa giận của các sinh linh ở phương xa

- Âm Dương Nguyên Đế thật muốn Huyết Tế chúng ta?

- Vì cái gì, dựa vào cái gì để chúng ta vì Hồng Mông hi sinh?

- Trách không được Âm Dương Nguyên Đế mở ra đại môn của Âm Dương hai giới, thì ra là thế, ha ha.

- Đáng giận! Không thể nhịn!

- Muốn hi sinh chúng ta? Vậy chúng ta liền Thí Thần!

Các sinh linh quát lên, phát tiết phẫn nộ của mình, đáng tiếc Âm Dương Nguyên Đế thờ ơ.

Sinh linh Âm Giới đều bị linh hồn hạn chế, một khi rời Âm Giới liền sống không được bao lâu, cường đại như Triệu Thời Thần, lúc đi tìm Tần Quân cũng vô cùng lo lắng, sợ thời gian quá dài sẽ không trụ nổi.

Cho nên cho dù để chúng sinh Âm Giới biết được kế hoạch của mình, Âm Dương Nguyên Đế cũng không thèm để ý

Gà dê được nuôi nhốt là sẽ bị ăn, dù biết cũng không cải biến được vận mệnh của mình.

- Rất tốt, ta ứng chiến, cho ngươi thời gian, một tháng sau, bản tôn của ta sẽ mang lấy Âm Giới Thần Quân quét sạch nơi đây, nếu như ngươi bại, liền nhìn ta Huyết Tế Âm Giới, nhìn ta giết con trai của ngươi!

Âm Dương Nguyên Đế nhìn chằm chằm Tần Quân nói, vẫn chưa quên Thiên Vận, Thiên Vận chính là con ruột của Tần Quân, sinh ra liền là Thần, không thể lưu.

Trong mắt Tần Quân bắn ra sát cơ, nguyên lai trong địch nhân để mắt tới Thiên Vận cũng có Âm Dương Nguyên Đế.

- Hắn tương đương với huynh đệ ngươi, ngươi lại muốn giết hắn?

Tần Quân lạnh giọng hỏi.

Các Thần Ma nghe xong, trong lòng kinh hãi, Bệ Hạ thật là trưởng bối của Hồng Mông Thần linh?

Các sinh linh ở phương xa ngắm nhìn cũng kinh dị, Thiên Đế đến cùng có lai lịch gì?

- Hừ!

Âm Dương Nguyên Đế hừ lạnh một tiếng, dứt lời liền biến mất, gương mặt khổng lồ tan thành âm vụ

Thí Thần chiến, thời gian địa điểm liền định ra như vậy.

- Bệ Hạ, lần này nhất định phải đề bạt ta a, ta giúp ngài đánh nổ hắn!

Tôn Ngộ Không tràn ngập kích động nói, hai quyền vung vẩy, phảng phất như đã nghĩ đến hình ảnh mình bạo giẫm Âm Dương Nguyên Đế

Tần Quân cười nói:

- Sẽ cho ngươi cơ hội.

Thần Ma còn lại nghe xong, cũng tranh nhau xin chiến, ý chí chiến đấu cực cao, hưng phấn lại khẩn trương

Một bên khác, Triệu Thời Thần nhìn Đông Phương Quang Kiếp phân phó nói:

- Truyền lệnh xuống, truyền ra hình ảnh Thiên Đế cùng Âm Dương Nguyên Đế đối thoại, tốt nhất làm cho cả Âm Giới đều biết.

- Vâng!

Đông Phương Quang Kiếp lĩnh mệnh, trực tiếp tan biến ở trong hư không

Nhìn qua Tần Quân, Triệu Thời Thần nheo mắt lại, thì thào nói:

------oOo------

Chương 2433: Thí Thần chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế, ngươi rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Hắn có dự cảm, trận chiến này xốc lên tờ thứ nhất của thời đại mới, có lẽ cũng sắp mở ra Hồng Mông đại kiếp chân chính

Một tháng thời gian ở Âm Giới căn bản tính không được cái gì, trong một tháng này, Ngự Thiên Thần triều điên cuồng thả ra tin tức, lại thêm chung quanh Âm Thần phong có vô số sinh linh, ngắn ngủi một tháng thời gian, ở dưới dư luận tạo thế, Âm Dương Nguyên Đế từ Thần linh được chúng sinh kính ngưỡng biến thành yêu ma diệt thế.

Âm Giới có bao nhiêu sinh linh?

Âm Dương Nguyên Đế còn muốn Huyết Tế toàn bộ bọn hắn, từ xưa đến nay, Ma Đầu lại tà ác cũng không làm được chuyện như thế

Trong lúc nhất thời, mười Đại thần triều bắt đầu liên hợp, vô số cường giả nhao nhao bay về phía Âm Thần phong

Cường giả đều có tự ngạo, đều có một bầu nhiệt huyết, tự nhiên không thể ngồi chờ chết

Danh vọng của Âm Dương Nguyên Đế thất bại thảm hại, tên Thiên Đế ngược lại cấp tốc nhảy lên, dám chống lại Thần linh, sinh linh Âm Giới không thể không phục

Ầm ầm...

Chung quanh Âm Thần phong sấm sét vang dội, cường giả tụ tập đến quá nhiều, dẫn đến linh khí vùng này cực kỳ không ổn định, có loại khí tức như tận thế hàng lâm

Tần Quân cùng các Thần Ma vẫn ngồi ở trên Âm Thần phong, bọn hắn không có yêu cầu Đại Tần thiên đình trợ giúp, một mực chờ ở nơi này

- Không biết khi nào Âm Dương Nguyên Đế sẽ đến.

Lý Nguyên Bá nói thầm một tiếng, mặt mũi tràn đầy khẩn trương cùng vẻ phấn khởi

Đây chính là Hồng Mông Thần linh áp đảo chúng sinh, Thần linh sáng tạo quy tắc vạn vật!

Dương Tiễn hừ nói:

- Tới liền để hắn có đi không về!

Chí Tôn pháp nhãn mở ra, hiển nhiên, hắn cũng rất phấn khởi, không cách nào giữ vững bình tĩnh

Cách đó không xa, Tần Quân ôm Thiên Vận, thấp giọng nói:

- Thiên Vận, lát nữa con đừng có chạy lung tung, cứ đợi ở chỗ này, nghe chưa? Nếu như con không nghe lời, phụ hoàng liền bảo ca ca tỷ tỷ không chơi với con.

Thiên Vận nháy ánh mắt linh động, không ngừng gật đầu, như gà con mổ thóc

Hắn nhỏ tuổi, còn không biết chiến tranh đại biểu cho cái gì, nhưng có Tần Quân, hắn liền không sợ hãi chút nào

Tần Quân ngẩng đầu nhìn phương xa, chỉ thấy cuối âm vụ là từng dãy thân ảnh, vây quanh Âm Thần phong thành một vòng lại một vòng, bầu không khí túc sát, rất là kiềm chế

Sinh linh dám đến Âm Thần phong, tu vi kém cỏi nhất cũng có Hồng Mông Dung Đạo cảnh, đại bộ phận sinh linh đã lòng mang tử chí

Cho dù có khả năng vẫn lạc, bọn hắn cũng phải chiến đấu, bởi vì bọn hắn không đường có thể chọn

Oanh...

Một tiếng sấm sét bỗng nhiên từ trên Âm Thần phong vang lên, chiếu sáng tinh không tối tăm, dẫn tới mấy trăm triệu sinh linh nhao nhao ngẩng đầu

nhìn lại.

Chỉ thấy trên đỉnh Âm Thần phong, âm vụ cuốn lên, tựa như vòng xoáy, lỗ đen ở trung tâm càng lúc càng lớn, tựa như miệng hung thú

Tiếng la giết khủng bố tuyệt luân từ trong lỗ đen truyền ra, thanh âm càng lúc càng lớn, rất nhanh liền tràn ngập toàn bộ tinh không tối tăm, để các sinh linh tê cả da đầu

Âm Giới Thần Quân trong truyền thuyết sắp đến rồi!

- Chuẩn bị chiến đấu!

Ngự Thiên Thần Đế Triệu Thời Thần cao giọng nói, giờ phút này hắn mặc chiến giáp kim sắc, Thần võ bá khí, phía sau đi theo mấy trăm vạn binh lính, đây là quân đoàn mạnh nhất của Ngự Thiên Thần triều, tu vi cao thâm, ở trong mười Đại thần triều cũng sắp xếp số một số hai

- Đại chiến tiến đến, chúng ta tuyệt không lùi bước!

- Thần linh lại như thế nào! Chém là được!

- Ai diệt Âm Giới ta, ta liền giết hắn, cho dù hắn là Thần!

- Toàn thể chuẩn bị! Âm Dương Nguyên Đế đánh đến nơi!

Lãnh tụ thế lực khắp nơi gào thét, khàn cả giọng, rung động hoàn vũ, một khí tức mạnh mẽ liên tiếp bạo phát, mỗi một vị đều có thể quấy vạn dặm hùng phong

Tần Quân ôm Thiên Vận chậm rãi đứng dậy, nhìn qua lỗ đen, mặt hắn không biểu tình, hắn đã có thể cảm giác được khí tức của Âm Dương Nguyên Đế

So với Thần Linh phân thân dĩ vãng hắn gặp phải thì cường đại hơn vô số lần

Viễn siêu Đại Diễn Thần Chi!

Thông Thiên giáo chủ vung tay phải lên, bốn thanh tiên kiếm cùng Tru

Tiên Trận Đồ cấp tốc bay ra, tùy thời chuẩn bị bày trận.

------oOo------

Chương 2434: Thập đại Thần Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Đế, ta cho ngươi một tháng thời gian, ngươi chuẩn bị xong chưa?

- Hôm nay ta muốn đường đường chính chính chứng minh, ta có tư cách thành Thần linh mạnh nhất!

Thanh âm tràn ngập uy áp của Âm Dương Nguyên Đế từ trong lỗ đen truyền ra, để chúng sinh tâm sinh kính sợ, thậm chí cúi đầu

Tiếng gầm gừ liên tiếp từ trong lỗ đen truyền ra, cũng không lâu lắm, vô số thân ảnh toát ra, cả người lượn lờ lấy hắc khí, thân hình không đồng nhất, có giống như người, có giống như Long, các tộc đều có, tất cả đều đen nhánh, như là lệ quỷ, diện mục dữ tợn

Âm Giới Thần Quân!

Trong chớp mắt, liền có hơn vạn Âm Giới Thần binh bay ra lỗ đen, đằng sau còn có Âm Giới Thần binh liên tục không ngừng, phảng phất như vô cùng vô tận, bọn hắn cấp tốc tản ra, lơ lửng ở trên đỉnh Âm Thần phong, khí tức đều rất mạnh, yếu nhất cũng có tu vi Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, sinh linh lại yếu một ít căn bản không vào pháp nhãn của Âm Dương Nguyên Đế, tự nhiên không cách nào trở thành Âm Giới Thần binh

Thông Thiên giáo chủ nhấc tay, Tru Tiên Kiếm Trận nhanh chóng bày ra, đứng ở trên đỉnh Âm Thần phong

Triệu Thời Thần mang theo mấy trăm vạn binh lính của Ngự Thiên Thần triều vọt thẳng đến, như một cỗ sóng biển, quét sạch âm vụ cuồn cuộn

Chín Đại thần triều khác cũng giống như thế, muốn chiến liền chiến nhanh lên, chờ tất cả Âm Giới Thần Quân chạy đến, tình thế của bọn hắn càng nghiêm trọng

Oanh...

Tay phải của Thông Thiên giáo chủ vung lên, Tru Tiên Kiếm Trận giết vào Âm Giới Thần Quân, chiến đấu trong nháy mắt bạo phát

Lực trùng kích khủng bố rung chuyển cả Âm Thần phong, âm vụ bàng bạc ở chung quanh bốc lên, cực kỳ tráng quan.

Vô số sinh linh như mưa trút nước lao đến, giết vào trong Âm Giới Thần Quân, không có một ai e ngại, đều mặt mũi dữ tợn, thề phải diệt trừ Âm Giới Thần Quân

- Giết! Thủ hộ Âm Giới chúng ta!

- Con mẹ nó! Lão phu đã chết qua một lần! Còn sợ chết lại một lần nữa sao!

- Âm Dương Nguyên Đế tàn bạo bất nhân, hôm nay chúng ta nhất định phải Thí Thần!

- Ha ha ha ha! Rất lâu không có nhiệt huyết sôi trào như vậy!

Những cường giả không phải người của mười Đại thần triều cuồng ngạo cười, chiến trường trong nháy mắt mở rộng, đạt tới 100 ngàn ức dặm.

Mặc dù có Tru Tiên Kiếm Trận cản trở, vẫn có liên tục không ngừng Âm Giới Thần binh giáng lâm, chiến đấu vô cùng hùng vĩ, kích thích nhãn cầu không thôi

- Khổng Tuyên!

Tần Quân mở miệng phân phó, thoại âm rơi xuống, Khổng Tuyên liền xuất hiện ở trước mặt hắn, hưng phấn khó nhịn

- Để Khổng Tuyên Hồng Mông Độ Kiếp!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Khổng Tuyên liền bị hắn hút vào mi tâm

Thần Ma còn lại cũng phấn chấn, tất cả đều mong đợi nhìn Tần Quân

Cùng lúc đó, trong lỗ đen trên đỉnh Âm Thần phong, toát ra hai cự thủ màu đen, ngay sau đó một Cự Ma cao tới chục tỷ trượng bò ra, cả người vòng quanh liệt diễm màu xanh, đầu có sừng, chỗ bụng còn có một gương mặt hung ác, cực kỳ kinh dị

Khí tức Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến tứ ngược ra!

- Là Phệ Tâm Diện Ma!

Có một sinh linh hoảng sợ nói, lập tức gây nên vô số xôn xao

Phệ Tâm Diện Ma từng là cường giả số một số hai của Âm Giới, khiêu chiến Âm Dương Nguyên Đế thất bại, thân tử đạo tiêu, không nghĩ tới cũng đã trở thành một thành viên của Âm Giới Thần Quân

- Rống....

Phệ Tâm Diện Ma nhìn chiến trường tức giận gầm thét, phạm vi hai Thần Triều cũng có thể nghe được, để vô số sinh linh ở xa xôi biết chiến tranh đã bắt đầu

- Đinh! Khổng Tuyên Hồng Mông Độ Kiếp thành công! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích!

Tần Quân ở trong lòng nói, ngay sau đó một đạo ngũ thải hà quang từ mi tâm hắn bay ra

- Ngũ Sắc thần quang!

Võ Tắc Thiên thở nhẹ một tiếng, mặt mũi tràn đầy chờ đợi, dù sao Khổng Tuyên là con của nàng, nàng tự nhiên hi vọng Khổng Tuyên càng ngày càng mạnh

Khổng Tuyên vừa xuất thế, trực tiếp giết vào chiến trường, Ngũ Sắc thần quang ngang dọc, hoành hành vô kỵ, quét đi từng Âm Giới Thần binh, rất nhanh hắn liền đến trước Phệ Tâm Diện Ma

Bá...

Ngũ Sắc thần quang rơi vào trên người Phệ Tâm Diện Ma, đáng tiếc không có tạo thành hiệu quả quá lớn

Chỉ vì tu vi chênh lệch quá lớn.

- Điều ra bảng thuộc tính của Khổng Tuyên.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, tu vi của Khổng Tuyên cũng không quá cao, nhưng hắn không có chút nào ngoài ý muốn

------oOo------

Chương 2435: Thập đại Thần Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Khổng Tuyên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Khổng Tước Đại Minh vương! Con Khổng Tước thứ nhất giữa thiên địa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Đại Diễn Thần Chi cảnh ngũ biến!

- Công pháp: Cầm Hoàng Thánh Pháp! Hóa Vô Minh Vương Công!

- Thần thông: Ngũ Sắc thần quang! Nội Y sát tiễn! Quán thông Tinh Hà! Ức Cầm Đông Lai!

- Độ trung thành: 99(max trị số 100)!

Đại Diễn Thần Chi ngũ biến!

Nếu như trước Hồng Mông Độ Kiếp lại cực hạn giác tỉnh, có lẽ sẽ càng mạnh

Dù vậy, Khổng Tước Đại Minh vương cũng có thể ngang dọc chiến

trường!

- Bệ Hạ! Ta thì sao?

Tôn Ngộ Không vội vàng nói, hận không thể lập tức giết vào chiến trường

- Đừng nóng vội!

Tần Quân trầm giọng nói, Âm Dương Nguyên Đế còn chưa đi ra, khỉ gấp cái gì?

Oanh...

Triệu Thời Thần đụng vào Phệ Tâm Diện Ma, tuy hình thể song phương chênh lệch cực lớn, nhưng Phệ Tâm Diện Ma lại bị Triệu Thời Thần đụng vào trong lỗ đen

Ngự Thiên Thần Đế oai, bắt đầu bạo phát!

- Âm Dương Nguyên Đế! Còn không mau cút ra!

Triệu Thời Thần khàn giọng gào thét, trên cổ tràn đầy đỏ gân, dữ tợn cuồng vọng

Hưu! Hưu! Hưu.

Thần Đế của chín Đại thần triều khác tụ tập đến, cùng hắn đứng sóng vai, ngước nhìn lỗ đen, những Âm Giới Thần binh kia đánh tới bọn hắn, nhưng bị pháp lực của bọn hắn chấn đến hình thần câu diệt

- Cái này là lần thứ nhất chúng ta liên thủ a?

Một tên Thần Đế cười nói, chỉ là trong nụ cười cất giấu kiêng kị nồng đậm

Trận chiến này không phải như trước kia, bởi vì địch nhân là Hồng Mông Thần linh, Hồng Mông Thần linh không thể chiến thắng!

- Ai, bị Âm Dương Nguyên Đế nô dịch lâu như vậy, cũng nên bạo phát.

- Ha ha ha! Chết có gì đáng sợ? Hôm nay chúng ta liền để Âm Dương

Nguyên Đế nhìn sự lợi hại của chúng ta!

- Tới đi, ta ngược lại muốn xem xem Hồng Mông Thần linh rốt cuộc mạnh cỡ nào!

- Thí Thần nghe rất có sức hấp dẫn, chúng ta muốn chấn thước cổ kim a!

Các Thần Đế liên tiếp mở miệng, nhưng ý chí chiến đấu ngang nhiên

Khổng Tuyên quay đầu nhìn bọn hắn một chút, hừ lạnh một tiếng, đánh tới Âm Giới Thần binh còn lại

Lúc này, Phệ Tâm Diện Ma xông ra lần nữa, thân thể khổng lồ muốn giẫm nát cả Âm Thần phong.

Thập đại Thần Đế vung chưởng, pháp lực hội tụ vào một chỗ, đụng vào Phệ Tâm Diện Ma, không gian chung quanh ầm vang vỡ nát, vô số Không Gian Liệt Phùng như con rết tóe hiện, cấp tốc lớn mạnh

- Hừ! Những con kiến hôi như các ngươi cũng dám ngăn cản bản Thần!

Tiếng hừ lạnh của Âm Dương Nguyên Đế phảng phất như từ Thượng Giới truyền đến, xuyên việt Âm Giới, vang vọng ở bên tai mười Tôn Thần đế, để bọn hắn điên đảo tâm thần, cho Phệ Tâm Diện Ma cơ hội tránh thoát, một trảo đánh bay bọn hắn

- Làm sao? Còn không hiện thân! Trẫm có dạy ngươi giấu đầu lộ đuôi?

Tần Quân cao giọng nói, trong lời nói có tức giận, như nghiêm phụ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

- Nếu như ta hiện thân, ngươi chống đỡ được sao!

Âm Dương Nguyên Đế đáp lại, tranh phong tương đối, tên này xem như triệt để trở mặt, hoàn toàn không còn kính sợ Tần Quân

Thoại âm rơi xuống, chỗ sâu trong lỗ đen xuất hiện một đạo thần quang, ở trong Âm Giới là loá mắt như vậy

Âm Dương Nguyên Đế!

Thần linh hạ giới!

Không gian Âm Giới bắt đầu rung động kịch liệt, mảnh tinh không này tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

------oOo------

Chương 2436: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bản Thần chính là Âm Dương Nguyên Đế! Thủy Nguyên Thần! Hồng Mông Thần linh! Cũng là Thần linh cường đại nhất tương lai! Các ngươi dám ngỗ nghịch bản Thần, chắc chắn vĩnh viễn không được siêu sinh!

- Hôm nay bản Thần liền muốn tiêu diệt các ngươi, huyết tế toàn bộ Âm Giới!

Tiếng hét phẫn nộ của Âm Dương Nguyên Đế vang vọng toàn bộ Âm Giới, không chỉ chiến trường, cho dù là sinh linh ở các góc của Âm Giới cũng có thể nghe được, gây nên vô số hoảng sợ

Triệu Thời Thần nhìn chằm chằm Âm Dương Nguyên Đế, nổi giận nói:

- Muốn huyết tế Âm Giới, trước bước qua thi thể của chúng ta đã!

Cửu Đại Thần Đế khác cũng bộc phát ra toàn bộ khí thế, phá tan âm vụ

Âm Dương Nguyên Đế chậm rãi hạ xuống, thần quang lóng lánh, áo bào màu bạc cổ động, phát ra thanh âm trấn hồn, hắn miệt thị lấy mười Thần đế, như nhìn súc sinh mình chăn nuôi

Triệu Thời Thần phất tay, không gian chung quanh nổi lên vô số vòng xoáy, ngay sau đó từng thanh từng thanh Vô Hình Chi Nhận bắn ra, chính là Thời Gian đao, nếu bị đánh trúng, bị Thời Gian lực xoắn nát, sẽ không còn tồn tại, cho dù dựa vào Đại Diễn Thần lực cũng không cách nào khôi phục

Oanh một tiếng!

Vô số Thời Gian đao còn chưa tiếp xúc đến Âm Dương Nguyên Đế liền bị Thần lực của hắn đỡ được, tất cả đều bắn ra, bá đạo đến cực điểm

- Chỉ bằng ngươi?

Âm Dương Nguyên Đế khinh thường cười một tiếng, đưa tay chụp về phía Triệu Thời Thần

Phốc...

Triệu Thời Thần chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng vô hình bá đạo rơi vào trên người, cường đại đến cực hạn, để ý thức của hắn trong nháy mắt lâm vào trống không, áo giáp màu vàng trên người phá nát, nhục thân bạo diệt, huyết nhục văng tung tóe, nguyên thần rơi vào trong âm vụ cuồn cuộn, biến mất không thấy gì nữa

Ngự Thiên Thần Đế bị miểu sát!

Chín Thần Đế còn lại bị dọa đến vội vàng thối lui, các sinh linh đang chiến đấu với Âm Giới Thần Quân cũng dọa đến tê cả da đầu

Hồng Mông Thần linh cường đại như thế, bọn hắn lấy cái gì đi đấu?

Phệ Tâm Diện Ma bắt đầu tứ ngược chiến trường, thân ảnh vĩ ngạn ở trong chiến trường làm người ta chú ý nhất, chỉ bất quá cái chú mục này là tràn đầy hoảng sợ

Trước khi trở thành Âm Giới Thần binh, Phệ Tâm Diện Ma ở Âm Giới có uy danh hiển hách, sau khi trở thành Âm Giới Thần binh, hắn trở nên mạnh hơn, không kiêng nể gì cả, trong mắt chỉ có giết chóc

Khổng Tuyên hóa thành Ngũ Sắc thần quang quay chung quanh Âm Thần phong, để đám Âm Giới Thần binh cuốn tới tan thành mây khói

- Diệt!

Thông Thiên giáo chủ cao giọng nói, Tru Tiên Kiếm Trận đột nhiên mở rộng, đường kính đạt tới mấy ức dặm, tâm hắn thần khẽ động, vô số kiếm

khí màu đỏ xoát ra, tất cả Âm Giới Thần binh ở trong trận đều bị xoắn nát, các sinh linh ngược lại không có việc gì, làm bọn hắn đều ném đi ánh mắt cảm kích về phía Thông Thiên giáo chủ

Tru Tiên Kiếm Trận kinh khủng bực nào, nhưng khi trận này trở thành đồng minh, các sinh linh vô cùng thoải mái, chỉ cần tiến công là được.

Âm Dương Nguyên Đế quay người nhìn về phía Tần Quân, giang hai tay ra, cao ngạo nói:

- Nhìn thấy không? Đây chính là lực lượng của Thần linh đương đại, chờ ta huyết tế Âm Giới, ta siêu việt hết thảy, thay thế địa vị của ngươi năm đó! Chỉ có ta mới xứng với Chí Cao Thần Tọa!

Từ khi Thiên Vận xuất thế, hắn liền khắc chế không được nội tâm ghen ghét, ở trước mặt Tần Quân điên cuồng muốn biểu hiện mình, muốn chứng minh mình cường đại, đáng tiếc rơi vào trong mắt Tần Quân, hoàn toàn là trò cười.

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Chỉ có chút bản lĩnh ấy?

Gia hỏa này lại muốn cưỡng chiếm Chí Cao Thần Tọa, không thể nhịn!

- Không cần trẫm ra tay, cũng có thể để ngươi quỳ xuống!

Lúc này Tần Quân nói:

- Dương Tiễn ở đâu!

- Có mạt tướng!

Dương Tiễn lập tức hưng phấn, thuấn di đi vào trước mặt Tần Quân quỳ xuống, kích động khó nhịn

- Hệ thống, để Dương Tiễn cực hạn phục giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ngay sau đó Dương Tiễn liền bị hút vào mi tâm của hắn

Một màn này để Âm Dương Nguyên Đế nhíu mày, hắn là biết Thần Thoại Hệ Thống tồn tại, nhưng hắn không hiểu rõ Thần Thoại Hệ Thống

- Chẳng lẽ ngươi còn có thể trong nháy mắt tạo ra một Thần linh địch nổi ta?

Âm Dương Nguyên Đế khinh miệt cười nói, Âm Dương Thần lực quấn quanh thân, khí thế trên trời dưới dất duy ngã độc tôn nổ tung, tứ ngược toàn bộ chiến trường

Phía trên còn có Âm Giới Thần binh liên tục không ngừng đánh tới, cho đến trước mắt, số lượng Âm Giới Thần binh đã đột phá năm ngàn vạn, còn đang điên cuồng tăng nhiều

------oOo------

Chương 2437: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoại trừ Phệ Tâm Diện Ma, còn có không ít Âm Giới Thần binh hình thể to lớn, bọn hắn tư thái hung bạo, liên tục gào thét

Chiến trường cấp tốc mở rộng, rất nhanh liền đạt tới mấy trăm vạn ức dặm, các sinh linh cùng Âm Giới Thần Quân ngươi truy ta đuổi, luận chiến lực tầng dưới chót, Âm Giới Thần binh mạnh hơn, chỉ bất quá số lượng không chiếm ưu thế

Cửu Tôn Thần Đế nhìn thấy mục tiêu của Âm Dương Nguyên Đế chuyển đến trên người Tần Quân, bọn hắn vội vàng rút lui, đi khiêu chiến cường giả trong Âm Giới Thần Quân

Âm Dương Nguyên Đế quá mức cường đại, mạnh đến để bọn hắn thậm chí không dám tới chiến đấu

Mười giây vội vàng trôi qua.

- Đinh! Dương Tiễn cực hạn phục giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng

thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân nheo mắt lại nói:

- Phóng thích!

Đồng thời, hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Điều ra bảng thuộc tính của Dương Tiễn!

- Dương Tiễn, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Nhị Lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh nhân phù hộ vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ nhất trọng Tạo Hóa!

- Công pháp: Bát Cửu Huyền Công! Kim Đan Đại Đạo!

- Bản mệnh Thần thông: Chí Tôn pháp nhãn! Chí Tôn Bá thể!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Sơn băng địa liệt! Chỉ Địa Vi Cương! Túng Địa kim quang! Phá Tà Thiên Nhãn!

- Pháp bảo: Chiến Thần Tam Tiêm Đao! Trảm Ma Kiếm! Khai Sơn Phủ! Phược Yêu Tác! Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao!

- Thuộc tính đặc thù: Chiến Thần Chi Nộ (trong chiến đấu một khi bị chọc giận, chiến lực theo phẫn nộ mà tăng lên)!

- Đại Đạo: Chiến Đấu Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ nhất trọng Tạo Hóa?

Trong lòng Tần Quân kinh hỉ, quả nhiên đổi mới cảnh giới!

Trên Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, chẳng lẽ là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ?

Nhất trọng Tạo Hóa là tiểu cảnh giới?

Trong lòng Tần Quân hiện lên rất nhiều suy nghĩ, lúc này, Dương Tiễn từ mi tâm của Tần Quân bay ra, rơi vào trước người hắn, ngạo nghễ mà đừng, Chí Tôn Bá thể mở ra, bên ngoài thân như tinh thạch, phối hợp với chiến giáp ngân sắc, thần quang lẫm liệt, bá khí đến cực điểm

Chí Tôn pháp nhãn mở ra, Dương Tiễn lật tay lấy ra Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao, ngước nhìn Âm Dương Nguyên Đế nói:

- Đại Tần thiên đình Thiên Đế tọa hạ Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân Dương Tiễn ở đây, tiểu Thần ngươi chớ có càn rỡ!

Sắc mặt của Âm Dương Nguyên Đế kịch biến, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tin được, con mắt trừng lớn, phảng phất như thấy quỷ

- Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, làm sao có thể.

Âm Dương Nguyên Đế run giọng nói, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình

Các Thần Ma cũng khiếp sợ nhìn qua Dương Tiễn, bây giờ Dương Tiễn cường đại như thế nào, chỉ là khí tức liền để bọn hắn không thở nổi, như là Âm Dương Nguyên Đế.

Dương Tiễn khinh thường Âm Dương Nguyên Đế, cuồng ngạo cười nói:

- Làm sao? Sợ hãi?

Hắn quay đầu nhìn về phía Tần Quân, hăng hái nói:

- Bệ Hạ, ngài nhìn Nhị Lang lấy nguyên thần của tên này!

Oanh...

Dương Tiễn vừa dứt lời, liền thả người đi vào trước mặt Âm Dương Nguyên Đế, tốc độ khủng bố tuyệt luân, tinh không tối tăm xé mở một lỗ

hổng lớn, sâu không thấy đáy, trong nháy mắt hắn liền đến trước mặt Âm Dương Nguyên Đế

Bốn mắt nhìn nhau!

Trong mắt song phương đều tràn ngập sát ý!

------oOo------

Chương 2438: Chúng Thần chấn kinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lăn....

Âm Dương Nguyên Đế gầm thét nói, Âm Dương Thần lực quanh thân hóa thành vô số Giao Long cắn xé về phía Dương Tiễn

Dương Tiễn lợi dụng Chí Tôn pháp nhãn phá diệt, vung đao đánh về phía Âm Dương Nguyên Đế, nhưng tu vi của Âm Dương Nguyên Đế cao hơn hắn, cấp tốc tránh né.

Bây giờ Dương Tiễn tương đương với Hồng Mông Thần linh!

Không nhìn hết thảy quy tắc!

Hai Thần thân hình giao thoa, mỗi một lần va chạm đều sẽ nhấc lên lực trùng kích vô biên, quét ngang chiến trường, phàm là sinh linh cùng Âm Giới Thần binh bị quét đến, trong nháy mắt hóa thành tro bụi, không còn cơ hội chuyển thế

- Mọi người tản ra!

- Đó là cái gì? Lại một Thần linh sao?

- Thiên Đế tọa hạ Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân? Thần linh?

- Có thể cùng Âm Dương Nguyên Đế đại chiến, khẳng định là Thần linh rồi!

- Có thể có Thần linh làm thủ hạ, chẳng lẽ Thiên Đế cũng là Thần linh?

Các sinh linh Âm Giới một bên thối lui, một bên hưng phấn nghị luận, phảng phất như nhìn thấy hi vọng

Trách không được Thiên Đế dám khiêu chiến Âm Dương Nguyên Đế, nguyên lai mạnh như vậy.

Ầm ầm...

Âm Dương Nguyên Đế cùng Dương Tiễn di động với tốc độ cao, nhanh đến Đại Diễn Thần Chi cũng không cách nào bắt được động tĩnh của bọn hắn, phát động âm vụ vô biên, hình thành một vòi rồng khủng bố, khí thế rộng rãi, tứ ngược toàn bộ chiến trường, rất nhanh bọn hắn liền bay tới sâu trong tinh không, đụng nát không gian khắp nơi, trong mắt chỉ có lẫn nhau.

Keng!

Dương Tiễn bổ một đao vào trên lưng Âm Dương Nguyên Đế, nhưng nhục thân của Âm Dương Nguyên Đế có thể so với Thủy Nguyên chí bảo, kém chút đánh gãy Hoàn Vũ Tam Tiêm Đao

Sau một khắc, hai Thần đi vào một chỗ khác của Âm Giới, không chút kiêng kỵ đại chiến.

- Đây chính là lực lượng của Hồng Mông Thần linh sao? Không gì hơn cái này!

Dương Tiễn một tay nâng đao, không ngừng cuồng tiếu, tiếng cười của hắn như từng thanh lưỡi kiếm đâm vào trong lòng Âm Dương Nguyên Đế, để hắn giận dữ

- Ngươi cho rằng ngươi thành tựu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ liền có thể chiến thắng bản Thần? Ngươi nằm mộng!

Âm Dương Nguyên Đế gào thét nói, tay phải hắn giơ cao, trong chốc lát, vô số chùm sáng từ mỗi phương hướng của Âm Giới phóng tới, cao tốc chui vào trong cơ thể, cho dù là Dương Tiễn cũng không kịp ngăn cản

Oanh một tiếng!

Khí thế của Âm Dương Nguyên Đế đề cao, hắn thật sự nổi giận đã liều lĩnh

Cùng lúc đó, Chư Thần ở Thủy Nguyên giới cũng bị kinh động.

Nhậm Ngã Tiếu, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Thủy Nguyên ý thức đứng sóng vai, nhìn xuống phía dưới, sắc mặt của bọn hắn rất khó coi

- Đây là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ! Ngoại trừ chúng ta cùng Thủy Nguyên thần tộc tổ, còn có Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ khác?

Cửu Cung Thuỷ Đế kinh ngạc nói, Dương Tiễn đột phá để hắn rùng mình

Chẳng lẽ còn có lực lượng mà Hồng Mông Thần linh bọn hắn không biết?

Nhậm Ngã Tiếu hít sâu một hơi, hắn biết vì sao Dương Tiễn mạnh lên, khẳng định là bởi vì Thần Thoại Hệ Thống

Chỉ là hắn hoàn toàn không nghĩ tới Thần Thoại Hệ Thống ở trong tay Tần Quân có thể trở nên cường đại như thế

- Là Âm Giới! Âm Dương Nguyên Đế cùng Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ kia chiến đấu, đáng giận, gia hỏa này che giấu Âm Giới, ta không cách nào quan sát rõ ràng!

Cửu Cực Càn Đế cắn răng nói, hận không thể xông vào Âm Giới

Thái Dịch Hỗn Độn không nói gì, chỉ nhíu chặt lông mày, đủ để chứng minh hắn ngưng trọng

Một Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ mới sẽ mang đến rất nhiều vấn đề

Chí ít sự xuất hiện của hắn, đã vượt qua các Hồng Mông Thần linh khống chế.

- Là Thiên Đế, Thiên Đế sáng tạo ra hắn.

Lúc này, Thủy Nguyên ý thức mở miệng nói, thanh âm vô cùng lạnh lùng, không vui không buồn, để cho người ta không cách nào suy đoán nó đang nghĩ gì.

Thiên Đế!

------oOo------

Chương 2439: Chúng Thần chấn kinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng Thần biến sắc, có thể lật tay tạo ra một Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, nói rõ Thiên Đế cũng có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, thậm chí cao hơn

Sắc mặt của Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế vô cùng khó coi

Biểu lộ của Thái Dịch Hỗn Độn cũng đi theo âm trầm.

Nhậm Ngã Tiếu vẫn rất phức tạp, nhưng đáy mắt lại có vẻ kích động, Thái Tố Thiên Quân thì rất bình tĩnh, phảng phất như đã sớm đoán được

- Vậy chúng ta nên giúp ai?

Cửu Cung Thuỷ Đế do dự hỏi

Bọn hắn đều có kế hoạch cùng mục tiêu của mình, nếu như Tần Quân quật khởi mạnh mẽ, hết thảy đều sẽ bị xáo trộn

- Tĩnh quan kỳ biến.

Thái Dịch Hỗn Độn mở miệng nói, câu nói này ý vị thâm trường, ẩn chứa rất nhiều loại ý tứ

Chúng Thần trầm mặc, ánh mắt tiếp tục nhìn phía dưới.

Oanh...

Một chùm sáng màu đen từ trong Chí Tôn pháp nhãn bắn ra, đường kính đạt tới ức dặm, ngang qua hơn phân nửa Âm Giới, ven đường gặp phải hết thảy tất cả đều bị phá hủy, bao quát sinh linh, Tiên lục…

Thân hình của Âm Dương Nguyên Đế hóa thành ngàn vạn tàn ảnh, dán chùm sáng màu đen bức tới Dương Tiễn

Thần linh đại chiến, chúng sinh gặp nạn!

Âm Dương Nguyên Đế chân đạp Âm Dương bộ, thân hình qua lại Âm Dương hai giới, dẫn đến không gian Hồng Mông cũng nổi lên gợn sóng to lớn, hắn lặng yên không tiếng động giết tới sau lưng Dương Tiễn

Âm Dương Thần lực hóa thành một thanh trường mâu muốn xuyên thủng lưng Dương Tiễn, lại không thành công!

Dương Tiễn chính là Thể Tu, lúc cực hạn phục giác tỉnh nhục thân cũng nhận được tăng lên cực hạn, Bất Tử Bất Diệt áp đảo trên hết thảy quy tắc

- Ngươi muốn đâm ta? Có thể dùng thêm chút sức hay không?

Dương Tiễn đột nhiên quay đầu, dữ tợn cười nói, Chí Tôn pháp nhãn bắn ra Thần uy, đánh bay Âm Dương Nguyên Đế, bức đối phương lui đến một tinh vực khác

Thời điểm hai Thần khó phân thắng bại, chiến trường ở Âm Thần phong càng tiến vào gay cấn

Âm Giới Thần Quân thật sự là quá mạnh, Âm Giới Thần binh bị oanh đến tan tành mây khói vậy mà sau một thời gian ngắn lần nữa khôi phục, lỗ đen trên đỉnh Âm Thần phong liên tục không ngừng truyền đưa Âm Giới Thần binh, khiến cho đại quân của mười Đại thần triều dần dần rơi vào hạ phong

- Rống....

Phệ Tâm Diện Ma điên cuồng gào thét, sau đó há mồm hít một hơi, hút mấy ngàn sinh linh vào trong miệng, uy thế khủng bố

Mắt thấy tràng cảnh này, Tần Quân nhíu mày, buông Thiên Vận xuống.

Một Thiên Đế phân thân từ trong cơ thể hắn xông ra, hư không dậm chân, tàn ảnh hợp thành một đường

Oanh! Oanh! Oanh

Vô số Thiên Đế phân thân như hồng lưu vào biển, giết vào chiến trường, những nơi đi qua, hết thảy Âm Giới Thần binh đều bị miểu sát

Bây giờ tu vi của Tần Quân đạt tới Đại Diễn Thần Chi bát biến, thực lực chân thật càng viễn siêu Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, cho dù là Phệ Tâm Diện Ma cũng bị ba Thiên Đế phân thân xé nát, không có lực phản kháng chút nào

Một màn này dọa đến đại quân sinh linh nhao nhao lui ra phía sau.

- Đó là…

- Tất cả đều là Thiên Đế phân thân?

- Tê... ngay cả phân thân cũng khủng bố như thế, bản tôn sẽ mạnh như thế nào?

- Đây chính là Thiên Đế a! Thật mạnh!

- Thắng! Có Thiên Đế cùng Nhị Lang Hiển Thánh Chân quân, chúng ta nhất định có thể Thí Thần!

Các sinh linh hưng phấn không thôi, ngay cả chín Thần Đế cũng thấy huyết mạch sôi sục

Tần Quân thi triển ra 5 triệu Thiên Đế phân thân, cấp tốc quét ngang chiến trường, nhưng Âm Giới Thần Quân phảng phất như liên tục không ngừng, giết cũng giết không hết, chiến trường vừa được thanh tẩy rất nhanh lại bị Âm Giới Thần Quân chiếm cứ

- Thần linh ý chí không thể ngỗ nghịch!

Đúng lúc này, một tiếng rống rung động linh hồn nổ vang, chỉ thấy một thân ảnh cao trăm trượng từ trong lỗ đen giáng lâm, khí tức của hắn còn

mạnh hơn Phệ Tâm Diện Ma, siêu việt Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, gần với Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ!

- Im miệng! Ở trước Thiên Đế mặt, Thần linh tính là gì!

Thông Thiên giáo chủ phất tay, Tru Tiên Kiếm Trận bay về phía lỗ đen, muốn ngăn chặn lối vào của Âm Giới Thần Quân.

------oOo------

Chương 2440: Nhị trọng Tạo Hóa Mỹ Hầu Vương (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Giới Thần binh cao trăm trượng mặc trọng giáp màu đen, hai tay nắm hai thanh Cự Phủ, âm khí quấn quanh, như Ma Thần từ chỗ sâu nhất của Địa Ngục đi ra

Đối mặt Tru Tiên Kiếm Trận, diện mục của hắn dữ tợn, giơ cao hai lưỡi búa đánh xuống

Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm đều dừng lại, không cách nào tiến lên, Tru Tiên Trận Đồ rung động kịch liệt, phảng phất như có lực lượng vô hình kiềm chế lấy nó

Thông Thiên giáo chủ nhướng mày, hai tay bắt đầu tăng pháp lực, đáng tiếc không thể làm Tru Tiên Kiếm Trận tiến tới

- Là hắn! Âm Giới Thần Vương!

Phương xa, một Thần đế kinh hô nói, cái tên này vừa ra, để vô số sinh linh xôn xao

Âm Giới Thần Vương, tồn tại cái thế trước mười Đại thần triều.

Hắn sáng lập Thần Triều thứ nhất của Âm Giới, kẻ đến sau vì siêu việt hắn, mới tự xưng Thần Đế

Nghe nói hắn cùng Ngự Thiên Thần Đế Triệu Thời Thần là tồn tại thuộc về

cùng một thời đại, khi đó Âm Giới Thần Vương mạnh hơn một chút, chiến thiên chiến địa, cả đời đều đang chiến đấu, từng là nhóm Hồng Mông sinh linh đầu tiên, chỉ có Đấu Chiến Thắng Phật, Chu Ma đại đế, Lăng Đế có thể áp chế hắn, lúc Hồng Mông Hỗn Độn đại chiến, hắn và Triệu Thời Thần đều vẫn lạc, đi vào Âm Giới, ngược lại trở nên càng mạnh

Sở dĩ sinh linh Âm Giới phổ biến mạnh hơn Hồng Mông, đó là bởi vì Âm Dương Nguyên Đế một mực cướp bóc tư nguyên của Hồng Mông, đưa vào trong Âm Giới, mặt khác, cường giả đứng đầu Âm Giới tất cả đều đến từ Hồng Mông, tương đương với đại bộ phận cường giả hạng nhất của Hồng Mông di cư đến Âm Giới

Âm Giới Thần Vương đứng ngạo nghễ ở trong tinh không, hai lưỡi búa đột nhiên dùng lực, trấn áp Tru Tiên Kiếm Trận xuống dưới

Hưu! Hưu!

Đúng lúc này, hai Thiên Đế phân thân Xuyên Việt không gian, đi vào trước mặt hắn

Hai Thiên Đế phân thân đồng thời thi triển Đại Chu Thiên chưởng, trực tiếp đánh Âm Giới Thần Vương tan tành mây khói, hai thanh Cự Phủ xoay tròn lấy rơi vào trong sương mù

Một màn này, để vô số sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối

Đây chính là Âm Giới Thần Vương a!

Lại bị hai phân thân Thiên Đế miểu sát?

Nếu như Thiên Đế chỉ có hai phân thân còn dễ nói, nhưng giờ phút này Thiên Đế phân ra mấy trăm vạn phân thân!

- Làm sao có thể! Đây quả thật là phân thân sao?

- Tại sao ta cảm giác Thiên Đế phân thân còn mạnh hơn phân thân của Âm Dương Nguyên Đế?

- Ta cũng có loại cảm giác này.

- Ngay cả Âm Giới Thần Vương cũng không địch lại, nếu chúng ta đối địch…

- Từ nay về sau, Thiên Đế là tín ngưỡng của ta!

Đám binh sĩ của mười Đại thần triều hưng phấn nghị luận, giờ phút này bọn hắn biến thành khán giả, mắt thấy phân thân của Tần Quân tứ ngược Âm Giới Thần Quân, tâm tình của bọn hắn thoải mái phát nổ

Như vậy chí ít bọn hắn không cần chết.

- Thần thông của Bệ Hạ càng ngày càng lợi hại.

Chuẩn Đề cảm thán nói, phân thân chi thuật ai cũng biết, nhưng không có người nào có thể làm cho phân thân mạnh như bản tôn, ngoại trừ Tần Quân, mấu chốt nhất là số lượng phân thân của Tần Quân đạt tới cấp độ làm cho người giận sôi.

Vô luận số lượng hay thực lực, đều để người theo không kịp

Đây mới thật sự là Thần thông phân thân!

- Thật nhiều phụ hoàng! Thật nhiều phụ hoàng!

Thiên Vận ở tại nguyên chỗ nhảy cà tưng, thanh âm nãi thanh nãi khí bị tiếng oanh minh của chiến đấu che giấu

Thông Thiên giáo chủ hít sâu một hơi, Tru Tiên Kiếm Trận đẩy tới lỗ đen, trong lòng của hắn tràn đầy rung động

Hắn và Tần Quân chênh lệch đến cùng lớn bao nhiêu?

Cũng không lâu lắm, Phệ Tâm Diện Ma, Âm Giới Thần Vương lần nữa khôi phục, sau khi trở thành Âm Giới Thần binh, bọn hắn bất tử bất diệt, có thể nhẹ nhõm chết rồi sống lại

Năm triệu Thiên Đế phân thân vẫn duy trì tư thái vô địch, không có Âm Giới Thần binh nào có thể thương tổn được bọn hắn

Oanh...

Dương Tiễn bị oanh xuyên qua Âm Thần phong, kém chút oanh sập sơn phong

Âm Dương Nguyên Đế đứng ngạo nghễ ở trên hư không, Âm Dương Thần lực quấn quanh, vô số Âm Giới chí bảo trôi nổi ở phía sau hắn, trực chỉ Âm Thần phong

- Đây chính là Thần ngươi sáng tạo sao? Không chịu nổi một kích!

Âm Dương Nguyên Đế trào phúng nói, hắn bộc phát ra toàn lực, ngay cả không gian bốn phía cũng bị từng bước xâm chiếm, giãy dụa kịch liệt

Tần Quân mặt không thay đổi nhìn hắn, tên này quả nhiên là bành trướng, thật sự coi mình vô địch?

Không cần Tần Quân mở miệng, Dương Tiễn lần nữa phóng qua Âm Thần phong, giơ cao Tam Tiêm Đao đâm về phía Âm Dương Nguyên Đế

------oOo------

Chương 2441: Nhị trọng Tạo Hóa Mỹ Hầu Vương (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầu khôi của chân quân rơi xuống, tóc đen loạn vũ, khí thế của Dương Tiễn ngược lại càng mạnh

- Hừ! Không biết tự lượng sức mình!

Âm Dương Nguyên Đế hừ lạnh một tiếng, phía sau vô số Âm Giới chí bảo chuyển động, hình thành một vòng lớn, Âm Dương giao hội, ẩn chứa uy năng vô tận

Dương Tiễn như một đạo ngân mang phóng tới, nhưng tốc độ của Âm Dương Nguyên Đế càng nhanh, nhẹ nhõm tránh né

Hai Thần Linh hóa thành hồng quang lao lên đỉnh tinh không, trong chớp mắt liền xuyên toa tầng tầng âm vụ, biến mất không thấy gì nữa

Tần Quân không để cho Thiên Đế phân thân giúp Dương Tiễn, cũng không phải thực lực của hắn không đủ, chỉ là hắn không muốn

Hắn muốn để cho thủ hạ chiến thắng Âm Dương Nguyên Đế, trọng thương tự tin của Âm Dương Nguyên Đế

Hắn muốn để Âm Dương Nguyên Đế hiểu, hắn có thể tùy thời sáng tạo ra Thần linh mạnh hơn Âm Dương Nguyên Đế!

Nghĩ xong, hắn trầm giọng nói:

- Ngộ Không ở đâu!

- Có mạt tướng!

Tôn Ngộ Không sớm đã không nhẫn nại được trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, quỳ xuống một chân, trong thanh âm tràn đầy kích động

- Để Tôn Ngộ Không cực hạn phục giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, con mắt nhìn chằm chằm phía trên

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không liền bị Thần Thoại Hệ Thống hút vào mi tâm

Thần Ma còn lại nín thở ngưng thần, Tôn Ngộ Không lại sẽ trở nên mạnh cỡ nào?

Tôn Ngộ Không nay đã là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, phải chăng có thể thành Thần?

Cùng lúc đó, Triệu Thời Thần bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện, sắc mặt tái nhợt, bị Âm Dương Nguyên Đế oanh bạo nhục thân, thật vất vả một lần nữa ngưng tụ nhục thân, nhưng nguyên thần bị Âm Dương Thần lực ăn mòn, thống khổ không chịu nổi

- Đó là…

Triệu Thời Thần trừng to mắt, ở trong tầm mắt của hắn, phía trên có hai đạo cầu vồng điên cuồng đối bính, cho dù cách xa xôi, vẫn để hắn có loại cảm giác sợ hãi như nguyên thần tùy thời muốn sụp đổ

Hai Thần Linh!

Chẳng lẽ là Thiên Đế đang chiến Âm Dương Nguyên Đế?

Hắn vô ý thức nhìn về phía Âm Thần phong, phát hiện trên đỉnh núi có Tần Quân, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ chiến trường, khắp nơi đều là thân ảnh của Tần Quân, 5 triệu phân thân đang thống trị chiến trường

Từng cảnh tượng ấy để hắn trợn mắt hốc mồm

Trong khoảng thời gian hắn khôi phục nhục thân này, đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Đinh! Tôn Ngộ Không cực hạn phục giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Tần Quân cấp tốc phân phó, hắn ngược lại muốn xem xem Tôn Ngộ Không so với Dương Tiễn, có thể càng mạnh hay không!

- Tôn Ngộ Không, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Thần Viên! Linh Minh Thạch Hầu! Tề Thiên Đại Thánh! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ nhị trọng Tạo Hóa!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo!

- Thần thông: Địa Sát 72 Biến! Hỏa Nhãn Kim Tinh! Kim Cương Bất Tử Thân! Cân Đẩu Vân! Giận trấn chư thiên!

- Pháp bảo: Hỗn Độn Tử Kim bổng! Kim Cô Bổng!

- Đại Đạo truyền thừa: Đấu Chiến Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù một: Tề Thiên Đại Thánh (gia tăng cảm giác áp bách, càng chiến càng mạnh)!

- Thuộc tính đặc thù hai: Ma Tâm Thắng Phật (bởi vì trong thực chất lệ khí quá nặng, dễ dàng thành ma, mất lý trí, vô cùng có khả năng sinh ra ý thức phân liệt)!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ nhị trọng Tạo Hóa!

Còn mạnh hơn Dương Tiễn!

- Đinh! Hệ thống sụp đổ, bắt đầu tự động chữa trị, trong khoảng thời gian này chủ ký sinh không cách nào sử dụng công năng của hệ thống!

------oOo------

Chương 2442: Thần linh sụp đổ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cộc!

Hỗn Độn Tử Kim bổng cắm trên mặt đất, kích lên đá vụn, áo choàng hồng sắc như liệt diễm loá mắt, trong tinh không mờ tối, kim giáp trên người Tôn Ngộ Không là loá mắt như vậy, phảng phất như toàn thân phủ một tầng hoàng kim

Thân hình thẳng tắp, hai phượng quan như Long Xà vặn vẹo, thân hình hơi có vẻ gầy gò lại cho người ta một loại bá khí!

Tề Thiên Đại Thánh, lại lên đỉnh phong!

Ánh mắt của tất cả Thần Ma đều phóng tới trên người Tôn Ngộ Không, so với Dương Tiễn, khí tức của Tôn Ngộ Không vô biên vô hạn, càng nhiều hơn chính là kiêu ngạo cùng bạo lệ, trong Hỗn Độn Tử Kim bổng phảng phất như ẩn chứa lực lượng vô tận, đủ để phá hủy toàn bộ Âm Giới

Lại một vị Thần!

- Khặc khặc hắc hắc.

Tôn Ngộ Không phát ra tiếng cười quái dị mang tính tiêu chí của hắn, Hỏa Nhãn Kim Tinh nhìn chằm chằm trên cao, như nhìn con mồi

Hắn hôm nay xem như người mạnh nhất của Đại Tần thiên đình, một khi thành công, trực tiếp làm cho Thần Thoại Hệ Thống sụp đổ

Tần Quân nở nụ cười, Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ nhất trọng Tạo Hóa Dương Tiễn liền có thể cùng Âm Dương Nguyên Đế đánh đến khó phân thắng bại, hiện tại lại nhiều một Tôn Ngộ Không nhị trọng Tạo Hóa, Âm Dương Nguyên Đế chắc chắn thất bại

- Đó là…

Triệu Thời Thần nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không ở trên đỉnh núi, con mắt trừng lớn, hắn nhận ra Tôn Ngộ Không, con khỉ đi theo sau lưng Tần Quân, vì sao khí tức cường đại như thế?

Như là Thần linh!

Chẳng lẽ…

Hắn thành Thần?

Triệu Thời Thần hãi hùng khiếp vía, chỉ cảm thấy thế giới quan sụp đổ

Thành Thần dễ dàng như thế sao?

Âm Dương Nguyên Đế đang cùng Dương Tiễn chiến đấu cũng không có phát giác được khí tức của Tôn Ngộ Không, bởi vì hiện tại lực chú ý của hắn đều đặt ở trên người Dương Tiễn, có chút phân tâm sẽ bị Dương Tiễn trọng thương

- Dương Tiễn đúng không! Tuy người thành Thần, nhưng ngươi không hưởng thụ được niềm vui thú khi thành Thần! Bởi vì ngươi lập tức sẽ chết…

Âm Dương Nguyên Đế một bên chiến đấu, một bên cười giận dữ nói, ở dưới Âm Dương Thần lực quấn quanh, hắn lộ ra không ai bì nổi như vậy

Ầm!

Nhưng hắn còn chưa nói xong, liền bị một cây tử kim bổng đập trúng, đầu bị nện lún vào trong cơ thể, thân hình rơi thẳng xuống, lướt qua chiến trường, rơi vào dưới đáy Âm Giới, biến mất không thấy gì nữa

Dương Tiễn kinh ngạc, ánh mắt rơi vào trên người Tôn Ngộ Không, chỉ thấy Tôn Ngộ Không khiêng Hỗn Độn Tử Kim bổng, cười hắc hắc nói:

- Có chút không thích ứng, nếu không một gậy nện bạo hắn rồi.

Dương Tiễn lắc đầu cười một tiếng, nhướng mày nói:

- Con khỉ, chúng ta thật lâu không có liên thủ, không bằng chung một chỗ Thí Thần?

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không nhe răng cười nói:

- Ngươi cũng đừng kéo chân sau của ta!

Một vị là Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương!

Một vị là cái thế vô song Nhị Lang Thần!

Hai người là địch là bạn, một mực cạnh tranh với nhau, cũng đều cực kỳ trung thành, rất được Tần Quân ưu ái

- Hừ, chỉ có ngươi thua ta!

Dương Tiễn tự phụ cười một tiếng, lúc này thả người lao xuống, Tôn Ngộ Không theo sát phía sau

Hai thần liên thủ, Âm Dương Nguyên Đế thế tất bi kịch.

Âm Dương Nguyên Đế còn ở trong xung kích, hắn kéo đầu của mình ra, máu me đầy mặt, ý thức có chút hỗn độn, còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh,

lúc này, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đã lao xuống

Hai thần điên cuồng tấn công Âm Dương Nguyên Đế, cận thân sáp lá cà, đánh cho Âm Dương Nguyên Đế trở tay không kịp, ba thần tiếp tục hạ xuống, phảng phất như muốn xông phá Âm Giới

- Đi chết đi cho ta!

Tôn Ngộ Không hét giận dữ một tiếng, hai tay nắm lấy Hỗn Độn Tử Kim bổng đập xuống, lần này toàn lực mà làm, nện bạo nhục thân của Âm Dương Nguyên Đế

Thân thể Thần linh, thịt nát xương tan!

Hỗn Độn Tử Kim bổng của hắn đã sớm được Tần Quân thối luyện qua, hóa thành Thủy Nguyên chi bảo, vô cùng cường đại

- Dám khiêu khích Thiên Đế! Hôm nay ta liền để ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!

Thanh âm của Tôn Ngộ Không cực kỳ âm lãnh, để người nghe như rơi vào Cửu U Địa Ngục

Âm Dương Nguyên Đế chỉ còn lại có hồn phách sợ hãi, hoảng sợ nói:

- Ngươi… ngươi làm sao cũng có thể thành Thần? Không có khả năng!

- Tuyệt đối không thể!

------oOo------

Chương 2443: Thần linh sụp đổ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Tiễn thành Thần đã đủ để hắn kinh ngạc, hiện tại Tôn Ngộ Không cũng thành Thần, hắn trong nháy mắt sụp đổ

Hắn dùng vô số năm mới tu đến Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, Tần

Quân ở dưới mí mắt hắn, lật tay tạo ra hai Thần Linh, hắn làm sao không sụp đổ?

Thiên tân vạn khổ vẫn kém xa một đầu ngón tay của Tần Quân

Để Âm Dương Nguyên Đế vẫn muốn siêu việt Tần Quân tan nát, thậm chí có loại cảm giác nản lòng thoái chí

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn lần nữa đánh tới, nhục thể của hắn tự chủ khôi phục, nhưng lần này, hắn không có phòng thủ, không có né tránh, mặc cho hai Thần công kích

Thủy Nguyên giới.

Chúng Thần lần nữa trầm mặc, bầu không khí vô cùng nghiêm trọng

- Lại một Thần linh.

Nhậm Ngã Tiếu thăm thẳm nói, Thần Thoại Hệ Thống đã mạnh như thế sao?

Thần Thoại Hệ Thống truyền thừa đến trên người Tần Quân, ngay cả trăm năm cũng không tới, lại cường đại đến tình trạng như thế

Thái Tố Thiên Quân thở dài nói:

- Ta cảm giác chúng ta đại họa lâm đầu.

Nếu như Tần Quân tru sát Âm Dương Nguyên Đế, bọn hắn cũng khó có thể may mắn thoát khỏi

Chư Thần đối với Tần Quân đều có tội lừa gạt, đổi lại là bọn hắn, bọn hắn cũng nhịn không được

Cửu Cung Thuỷ Đế táo bạo cũng không nói gì, tâm tình vô cùng nặng nề

Thủy Nguyên ý thức mở miệng nói:

- Các ngươi đã sợ, vì sao không xuất thủ?

Không có Thần linh trả lời bọn hắn, tuy bọn hắn đều có dã tâm, nhưng đều không muốn thương tổn Tần Quân, dù sao bọn hắn là do Tần Quân sáng tạo

- Chúng ta không tiện xuất thủ, nhưng có thể để cho người khác xuất thủ.

Cửu Cung Thuỷ Đế bỗng nhiên nói, hắn nói để Chúng Thần nhướng mày

- Hống hống hống....

Phệ Tâm Diện Ma ở miệng lỗ đen hét giận dữ, hắn bị Tru Tiên Kiếm Trận ngăn cản, không cách nào lao xuống

Không chỉ hắn, ngay cả Âm Giới Thần Vương cũng như thế, các cường giả đã từng uy chấn Âm Giới đều bị ngăn ở trước lỗ đen

Lúc đầu dựa vào Thông Thiên giáo chủ, căn bản không cách nào làm được, nhưng dưới Tru Tiên Kiếm Trận xuất hiện 100 Thiên Đế phân thân, pháp lực quán thâu, nhẹ nhõm ngăn trở Âm Giới Thần Quân

Oanh một tiếng!

Tôn Ngộ Không bay vọt đến, rơi vào trên đỉnh Âm Thần phong, tay trái còn đang nắm hồn phách của Âm Dương Nguyên Đế, Dương Tiễn theo sát phía sau.

- Hừ!

Dương Tiễn tràn đầy khó chịu hừ lạnh một tiếng, bị Tôn Ngộ Không nhanh chân đến trước, làm cho hắn rất khó chịu, nhưng lại không tiện nói gì

- Nhanh như vậy?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, tuy Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không đều là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, nhưng Âm Dương Nguyên Đế già đời hơn, cho dù không thể lấy một địch hai, theo lý mà nói, cũng sẽ không bị bại nhanh như vậy

Tôn Ngộ Không giải thích nói:

- Gia hỏa này tựa hồ hỏng mất, mặc cho chúng ta tiến công, hoàn toàn không phản kháng.

Tần Quân nghe xong, lập tức hiểu được.

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đột nhiên mạnh lên, kích thích Âm Dương Nguyên Đế, giẫm nát niềm kiêu ngạo của hắn, mất đi ý chí chiến đấu

Tần Quân lấy tay khẽ hấp, hấp hồn phách của Âm Dương Nguyên Đế đến trước mặt, lạnh lùng hỏi:

- Ngươi biết sai chưa?

Nếu như Âm Dương Nguyên Đế có thể dừng cương trước bờ vực, hắn sẽ không để cho đối phương hồn phi phách tán, nhiều nhất chỉ là trừng phạt

Hai mắt của Âm Dương Nguyên Đế thất thần, trong miệng nói nhỏ:

- Biết sai, ha ha, ta có gì sai, truy cầu lực lượng là sai sao?

Tần Quân nghe vậy không khỏi nhíu mày, tên này làm sao bướng bỉnh như thế?

Ầm ầm...

Đúng lúc này, phía trên bỗng nhiên xuất hiện từng cái lỗ đen, so với lối vào của Âm Giới Thần Quân còn muốn lớn, tiếng la giết đinh tai nhức óc từ trong những lỗ đen kia truyền đến, tràn đầy cừu hận cùng sát ý.

- Đó là…

Triệu Thời Thần đột nhiên ngẩng đầu, con mắt trừng lớn, phảng phất như thấy đồ vật gì để hắn hoảng sợ.

------oOo------

Chương 2444: Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc (1)

Thủy Nguyên khí!

Là Thủy Nguyên thần tộc!

Tần Quân híp mắt lại, vì sao Thủy Nguyên thần tộc đột nhiên xuất hiện?

Chư Thần không có khả năng để Thủy Nguyên thần tộc giết vào Âm Giới, chẳng lẽ nói Chư Thần ngầm đồng ý để Thủy Nguyên thần tộc giết đến?

Thậm chí có thể là Chư Thần mật báo?

Nghĩ đến đây, sát ý trong mắt Tần Quân liền không thể ngăn chặn tràn ra, hắn nhìn Âm Dương Nguyên Đế hỏi:

- Các ngươi luôn miệng nói muốn đối kháng Thủy Nguyên thần tộc, xem ra đều là lừa gạt trẫm.

- Không, chúng ta xác thực muốn đối kháng Thủy Nguyên thần tộc, nhưng…

Âm Dương Nguyên Đế hữu khí vô lực nói, hắn không có nói hết, nhưng Tần Quân đã hiểu.

Thất Tình Lục Dục bao quát cả tham lam.

- Đó là cái gì?

Dương Tiễn nhíu mày nói, hắn có thể cảm giác được phía sau những lỗ đen kia cất giấu tồn tại vô cùng đáng sợ

Tuyệt đối là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ!

Hơn nữa còn không chỉ Tạo Hóa nhất trọng!

Tôn Ngộ Không cũng nheo mắt lại, gắt gao nhìn chằm chằm những lỗ đen đột nhiên xuất hiện kia, phải tay nắm chặt Hỗn Độn Tử Kim bổng

Chiến tranh chân chính, giờ mới bắt đầu!

Lúc này Tần Quân để 5 triệu Thiên Đế phân thân đánh tới Thủy Nguyên thần tộc, nhưng đại quân của Thủy Nguyên thần tộc đã giết vào.

Những Thủy Nguyên sinh linh này đều hiện lên hình người, khí tức cường đại, cấp tốc giết vào chiến trường, dẫn đến đại quân của mười Đại thần triều cũng không thể không tham chiến

- Thiên Đế! Ngươi quả nhiên ở chỗ này! Hôm nay, ta nhìn ngươi còn trốn nơi nào! Có ai có thể cứu ngươi!

Một thanh âm cực kỳ áp bách vang lên, chính là một Thủy Nguyên thần tộc tổ, cường đại đến để tinh không Âm Giới nổi lên sóng lớn vô biên

Thanh âm của hắn vang vọng toàn bộ Âm Giới, để toàn bộ sinh linh sợ hãi

- Hôm nay không chỉ Thiên Đế chết, các ngươi cũng phải chết, Âm Giới không nên tồn tại!

Thủy Nguyên thần tộc tổ này tiếp tục mở miệng nói, kích phá lấy tâm thần của chúng sinh

- Làm càn! Chỉ bằng ngươi?

Tôn Ngộ Không giận cười một tiếng, lúc này dẫn theo Hỗn Độn Tử Kim bổng giết vào trong một lỗ đen, Dương Tiễn theo sát phía sau

Đại chiến bạo phát, vô số Thủy Nguyên sinh linh từ trong lỗ đen khác nhau giết ra, chỉ là Đại Diễn Thần Chi liền vượt qua ngàn, hoành hành vô kỵ

Tần Quân nhìn Âm Dương Nguyên Đế nói:

- Ngươi thật không nhận sai?

Thủy Nguyên thần tộc tập kích khẳng định có quan hệ tới Âm Dương Nguyên Đế, thậm chí có thể là vì cứu Âm Dương Nguyên Đế

Mặc kệ như thế nào, hắn nhất định phải khống chế Âm Dương Nguyên Đế.

Âm Dương Nguyên Đế đã cảm giác được sát ý của Tần Quân, hắn nhắm mắt, khí tức như tơ, chậm rãi nói:

- Được làm vua thua làm giặc, không cần nhận sai.

Hắn sống lâu như vậy, sáng tạo Âm Dương quy tắc, sao nguyện nhận sai?

Hơn nữa nhìn thấy Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, hắn liền hiểu mình không cách nào trèo lên đỉnh mạnh nhất

Đời này của hắn, theo đuổi đồ vật rất ít, một mực lấy Tần Quân làm mục tiêu, thật vất vả Tần Quân luân hồi vô số năm, để hắn nhìn thấy hi vọng, nhưng bây giờ hi vọng phá diệt, Tần Quân vẫn như cũ để hắn khó mà nhìn theo bóng lưng, hắn đã không có ý chí sống sót.

- Thần lại như thế nào, sống quá tịch mịch.

Âm Dương Nguyên Đế lẩm bẩm, thanh âm rất thấp, không có chút tâm tình chập chờn

Thấy cảnh này, Tần Quân nhướng mày, đưa tay ra, hắn bắt đầu hấp thu Thủy Nguyên khí trong cơ thể Âm Dương Nguyên Đế, một khi Thủy Nguyên khí của Âm Dương Nguyên Đế bị hút hết, chắc chắn thân tử đạo tiêu

Âm Dương Nguyên Đế không có cảm giác thống khổ, trên mặt ngược lại lộ ra vẻ an tường

Không còn âm mưu quỷ kế, để hắn rất nhẹ nhàng, pháp lực của Tần Quân để hắn có loại cảm giác trở lại Thủy Nguyên kỳ

Ầm ầm...

Âm Thần phong rung động kịch liệt, Thiên Vận ngã nhào trên đất, oa oa khóc lớn.

Chung quanh tất cả đều là đại chiến, nhưng trong mắt Tần Quân chỉ còn lại có Âm Dương Nguyên Đế

Lúc này, Âm Dương Nguyên Đế bỗng nhiên mở mắt, hắn nhìn chằm chằm Tần Quân nói:

- Phụ Thần, chúng ta ở trong lòng ngài, đến cùng có địa vị gì?

------oOo------

Chương 2445: Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Người thừa kế.

Tần Quân mặt không thay đổi trả lời, tay phải lại nắm chặt.

Âm Dương Nguyên Đế nghe xong, lộ ra vẻ tiếc nuối:

- Chúng ta thấy thẹn với ngài, nhưng ta không hối hận, nếu như còn có cơ hội, ta cũng sẽ không từ thủ đoạn truy đuổi mạnh nhất, thậm chí siêu việt ngài.

Ngữ khí của hắn bình tĩnh, không có nổi giận, sợ hãi, lạnh lùng như lúc trước

Thần linh đối với sinh tử, nghĩ rất thoáng.

- Phụ Thần, ngài đứng ở đỉnh cao nhất, không cô độc sao?

Hỏi xong câu nói này, hắn liền nhắm mắt chờ chết.

Tần Quân nhìn xuống hắn nói:

- Nguyên nhân chính là cô độc, mới có các ngươi.

Âm Dương Nguyên Đế run lên, khóe miệng lộ ra nụ cười đắng chát

Hoắc...

Hồn phách của Âm Dương Nguyên Đế bỗng nhiên như ánh nến phiêu tán,

hóa thành vô số tinh điểm chui vào trong cơ thể Tần Quân

Thần linh, cứ như vậy vẫn lạc.

Là từ Hồng Mông Đại Đế đến nay, vị Hồng Mông Thần linh thứ hai vẫn lạc!

Các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, Tần Quân sáng tạo ra Hồng Mông Thần linh, như vậy Tần Quân lại có thân phận gì?

Tất cả Thủy Nguyên khí của Âm Dương Nguyên Đế đều bị Tần Quân hấp thu, khiến cho tu vi của hắn bắt đầu tăng vọt

Oanh một tiếng!

Hắn cường thế đột phá Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến!

Phóng tầm mắt nhìn Hồng Mông, hư không vô tận, chỉ có Tần Quân có thể hấp thu Thủy Nguyên khí trong cơ thể những sinh linh khác, nhất là Hồng Mông Thần linh, Thủy Nguyên khí của bọn hắn vốn là Tần Quân quán thâu cho bọn hắn.

Âm Dương Thần lực quấn quanh người, trợ giúp hắn đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ

Cùng lúc đó, Chư Thần ở Thủy Nguyên giới chấn động.

- Âm Dương Nguyên Đế chết.

Sắc mặt của Cửu Cực Càn Đế trắng bệch, mặt lộ vẻ không thể tin được

Tuy những Hồng Mông Thần linh bọn hắn nội đấu, nhưng chưa bao giờ thật muốn một vị Thần linh nào đó chết, cho dù là Thái Dịch Hỗn Độn, cũng chưa từng tru sát qua Thần linh

Bởi vì từ khi bọn hắn xuất thế liền ở cùng nhau, có ngàn vạn thân tình

Cảm nhận được Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc, trong đầu bọn hắn không khỏi trống rỗng, cho dù là Thái Dịch Hỗn Độn cũng không nhịn được nhắm mắt.

Thái Tố Thiên Quân thở dài nói:

- Phụ Thần không có thay đổi.

Thần linh sớm nhất, có thể sáng tạo bọn hắn, cũng có thể bị diệt bọn hắn

Ở trong thời gian Tần Quân biến mất, bọn hắn đều thay đổi bành trướng, chệch hướng bản tâm, đây chính là nhân quả.

Tần Quân sáng tạo bọn hắn, chỉ dẫn bọn hắn được Tạo Hóa vô thượng, bọn hắn không trân quý, không gánh chịu trách nhiệm của mình, gieo xuống ác nhân, lấy được quả chính là lửa giận của Tần Quân, chúng sinh báo ứng.

- Không phải trẫm không cho ngươi cơ hội, là ngươi không cho chúng sinh cơ hội.

Tần Quân lẩm bẩm, thân ở trong Âm Dương Thần lực tẩy lễ.

Tuy tu vi tăng vọt, nhưng tâm tình của hắn lại ngã vào trong thâm uyên

Dù sao hắn cùng Âm Dương Nguyên Đế chung đụng vô số năm, từ Thủy Nguyên kỳ đến Hồng Mông kỳ, từ khi đối phương vừa xuất thế, đến thành tựu Hồng Mông Thần linh

Hắn không khỏi mê mang, hắn sáng tạo Nguyên Sơ thất thần đến cùng là đúng hay sai?

Hồng Mông Đại Đế khai ích Hồng Mông vẫn lạc, Thần linh còn lại ỷ vào quyền lực cùng địa vị, làm xằng làm bậy, không nhìn tính mệnh của chúng sinh

Cái này hoàn toàn khác biệt ý nghĩ lúc đầu của hắn.

Lúc trước hắn sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, chỉ là muốn để bọn hắn làm bạn bên mình, bây giờ diễn biến thành tình hình như vậy

Là lỗi của hắn, hay là Hồng Mông Thần linh sai?

- Trẫm có thể chưởng khống hết thảy, nhưng không chưởng khống được nhân tâm.

Tần Quân có chút hiểu được, tu vi đang đột phá, muốn xâm nhập Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cảnh!

Oanh một tiếng!

Tôn Ngộ Không lượn lờ lấy liệt diễm cuồn cuộn như sao Hỏa từ trong lỗ đen rơi xuống, phá tan âm vụ ra một cái hang lớn.

------oOo------

Chương 2446: Âm Dương Tạo Hóa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta chính là Thủy Nguyên thần tộc tổ, chỉ bằng các ngươi cũng muốn cản trở ta?

- Nhớ kỹ tên ta, Bắc Minh Diệt Thiên!

Trong một lỗ đen truyền ra thanh âm của Thủy Nguyên thần tộc tổ này, trong lời nói tràn đầy bá khí cùng sát ý, thề phải giết sạch chúng sinh Âm Giới

Oanh một tiếng!

Dương Tiễn cũng bị nó đánh rơi xuống dưới, ven đường va nát rất nhiều Âm Giới Thần binh, một số sinh linh chết thảm.

Âm Dương Nguyên Đế vẫn lạc, không có Âm Dương Thần lực duy trì, những Âm Giới Thần binh này một khi hồn phi phách tán, liền không cách nào ngưng tụ phục sinh.

Lúc này, Tôn Ngộ Không từ dưới âm vụ lướt đến, tay nắm lấy Dương Tiễn, kéo hắn lại.

Hai người liếc nhau, hết thảy đều rất nghiêm túc.

- Cùng tiến lên!

Tôn Ngộ Không vung vẩy Hỗn Độn Tử Kim bổng, thuộc tính đặc thù của Tề Thiên Đại Thánh bạo phát, khí thế càng mạnh

Dương Tiễn không cam lòng yếu thế, tăng khí thế của mình đến đỉnh phong, âm vụ bao la hùng vĩ bị khí thế của bọn hắn đánh tan

Các sinh linh nhao nhao lui tránh, khí tức của bọn hắn quá mức cường đại, chúng sinh căn bản không ngăn được

Một đạo cường quang như Thiên trụ rơi xuống, khí tức hạo nhiên vô biên, viễn siêu hết thảy sinh linh Âm Giới, ngay cả Phệ Tâm Diện Ma, Âm Giới Thần Vương ở trước mặt, cũng lộ ra vô cùng nhỏ yếu

Cường quang cấp tốc co lại, một thân ảnh vĩ ngạn hiện ra nguyên hình

Chính là Thủy Nguyên thần tộc tổ, Bắc Minh Diệt Thiên!

Toàn thân hắn lóng lánh ngân quang, trong mắt có giấu ức vạn sao trời, quan sát Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn

Tuy thân hình chỉ cao có trăm trượng, lại cho người ta một loại bá khí không thể ngăn cản!

- Gia hỏa này thật mạnh.

Tôn Ngộ Không hung tợn nhìn chằm chằm Bắc Minh Diệt Thiên, do dự một lát, dẫn theo Hỗn Độn Tử Kim bổng đánh tới

Dương Tiễn biết được hắn một người không ứng phó qua nổi, lúc này đi theo xông lên, hai Thần thế không thể đỡ, xé rách ra hai đạo Không Gian Liệt Phùng.

Bắc Minh Diệt Thiên trừng mắt, nhục thân của Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bỗng nhiên vặn vẹo, như ảnh trong gương đảo ngược, đột nhiên bắn hai người trở về, kinh đến bọn hắn dừng lại

Tôn Ngộ Không không tin tà, phân ra hơn ngàn phân thân đánh tới Bắc

Minh Diệt Thiên, nhưng thời điểm sắp đụng phải Bắc Minh Diệt Thiên, tất cả đều quỷ dị biến hóa phương hướng, bay trở về.

- Đây là Thần thông gì?

Dương Tiễn kinh ngạc hỏi, đang khi nói chuyện, hắn mở ra Chí Tôn pháp nhãn, một chùm sáng màu đen đường kính đạt tới nghìn vạn dặm bắn ra, quét sạch hết thảy.

Không có người trả lời hắn, bởi vì đây là lần đầu tiên Bắc Minh Diệt Thiên tới Âm Giới

Tôn Ngộ Không lâm vào trạng thái táo bạo, liều lĩnh đánh tới Bắc Minh Diệt Thiên

Cùng lúc đó, trên đỉnh Âm Thần phong.

Tần Quân cường thế đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cảnh!

Tạo Hóa nhất trọng!

Âm Dương Tạo Hóa!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ lấy số lượng Tạo Hóa đến phân tiểu cảnh giới, đương nhiên, Tạo Hóa phải mạnh đến cảnh giới nhất định mới được

Ngoại trừ Âm Dương Nguyên Đế Âm Dương Tạo Hóa ra, Tần Quân còn có rất nhiều Tạo Hóa, tỷ như khai ích Hồng Mông, sáng tạo Thần linh, Thần Thoại Hệ Thống, sáng tạo Thời Không tuyến… đợi hắn đẩy những Tạo Hóa này tới cực hạn, sẽ càng nâng cao một bước

Đây là lần thứ nhất Tần Quân đặt chân cảnh giới này.

Âm Dương Thần lực để hắn lâm vào trạng thái đốn ngộ, quanh thân quấn quanh Âm Dương Thần lực, trong phạm vi trăm mét, không người dám tới gần

- Bệ Hạ đây là đột phá đến cảnh giới gì?

Lý Nguyên Bá hiếu kỳ hỏi, hắn thấy khí tức của Tần Quân đã không khác

Hồng Mông Thần linh

Thậm chí để hắn cảm thấy Tần Quân biến thành Âm Dương Nguyên Đế.

Không đúng, càng mạnh hơn Âm Dương Nguyên Đế!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ thành tựu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ! Hệ thống bắt đầu thăng cấp!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, nhưng thời khắc này Tần Quân chuyên chú vào Âm Dương Thần lực, không có bận tâm đến nó

------oOo------

Chương 2447: Âm Dương Tạo Hóa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thông Thiên giáo chủ cảm thán nói:

- Ta hoài nghi Bệ Hạ vốn chính là Thần, hơn nữa địa vị cực cao.

Chỉ có như vậy mới có thể giải thích Thần thông khiến tu vi người ta bay vọt của Tần Quân

Thần Ma khác cũng gật đầu, đều đang suy đoán thân phận chân thật của Tần Quân

Bắc Minh Diệt Thiên cũng chú ý tới Tần Quân đột phá, ánh mắt của hắn trong nháy mắt đỏ lên

Thủy Nguyên thần tộc hận Thiên Đế nhất, nhất là Thủy Nguyên thần tộc tổ, là bọn hắn dẫn đầu chủng tộc đặt cừu hận ở trên đầu Tần Quân

- Thiên Đế! Ngươi còn dám đột phá!

Bắc Minh Diệt Thiên giận cười một tiếng, tay trái hóa thành đao nhận, chém ngang qua

Trong chốc lát, một đạo đao khí do Thủy Nguyên khí ngưng tụ thành thẳng hướng Tần Quân

Oanh một tiếng!

Cả Âm Thần phong trong nháy mắt sụp đổ, một Thiên Đế phân thân lấy tốc độ cực nhanh ôm Thiên Vận đi, Thần Ma còn lại thì bị nổ bay ra ngoài, sống chết không rõ

Mặc dù Tần Quân đang cảm ngộ Âm Dương Thần lực, nhưng mấy trăm vạn Thiên Đế phân thân đâu phải bài trí

Lúc này liền có trăm vạn Thiên Đế phân thân đánh tới Bắc Minh Diệt Thiên

Những phân thân này còn duy trì tu vi Đại Diễn Thần Chi bát biến, như thế nào là đối thủ của Bắc Minh Diệt Thiên?

Bắc Minh Diệt Thiên cười khẩy, thân hình thoắt một cái, một Thiên Đế phân thân bỗng nhiên nổ tung, hóa thành mây khói, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn nháy mắt xuất hiện ở hai bên Tần Quân, hai Thần thủ hộ, để phòng Bắc Minh Diệt Thiên quấy rầy Tần Quân đốn ngộ

Một bên khác, mười Đại thần triều cùng thế lực khắp nơi cũng bắt đầu hỗn chiến với Thủy Nguyên thần tộc, tình hình chiến đấu vô cùng thảm liệt, mỗi một giây đều có vô số sinh linh vẫn lạc

Thủy Nguyên sinh linh rất mạnh, ở trong cùng cảnh giới, sinh linh Âm Giới hoàn toàn địch không lại bọn hắn

Trừ cái này ra, bọn hắn còn phải cẩn thận Âm Giới Thần Quân

Tuy Âm Giới Thần Quân không thể phục sinh, nhưng số lượng to lớn, rất khó diệt sát trong thời gian ngắn

Hưu!

Bắc Minh Diệt Thiên bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, song chưởng đánh ra, hai Thần cả kinh vô ý thức chống

cự, nhưng vẫn bị đánh bay ra ngoài, tan biến ở cuối tinh không.

Lúc này Tần Quân đã không người bảo hộ, những Thiên Đế phân thân đến đây trợ giúp đều bị pháp lực của Bắc Minh Diệt Thiên đánh xơ xác, không làm gì được hắn

- Thiên Đế, chết đi!

Diện mục của Bắc Minh Diệt Thiên dữ tợn, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn

Đại địch của Thủy Nguyên thần tộc đang ở trước mắt, nếu như hắn thành công đánh giết Tần Quân, toàn bộ Thủy Nguyên thần tộc sẽ lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó

Đúng lúc này, Tần Quân đột nhiên mở mắt, toàn thân bắn ra kim quang, Thời Gian Đại Đạo thôi động, lại thêm Không Gian Đại Đạo, hắn thuấn di đến sau lưng Bắc Minh Diệt Thiên, Âm Dương Thần lực hóa thành vô số Giao Long liên tiếp đánh vào trên lưng Bắc Minh Diệt Thiên

Oanh! Oanh! Oanh

Bắc Minh Diệt Thiên bị Âm Dương Thần lực đánh cho không ngừng lui lại, phảng phất như muốn bị gạt ra Âm Giới

- Âm Dương Tạo Hóa, ngàn vạn đều là tương đối.

Tần Quân lẩm bẩm, căn bản không có để Bắc Minh Diệt Thiên vào mắt

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn lần nữa trở lại bên cạnh hắn, mặt mũi hai thần tràn đầy phẫn nộ, gần như muốn bạo tẩu.

- Ta cũng không tin!

Hai mắt của Tôn Ngộ Không đỏ bừng, ẩn ẩn có tư thế mở ra thuộc tính đặc thù Ma Tâm Thắng Phật

Bắc Minh Diệt Thiên cấp tốc bay trở về, hắn cũng phẫn nộ, vừa rồi kém một chút liền có thể đánh giết Tần Quân

- Thiên Đế! Ngươi mơ tưởng tránh thoát!

Bắc Minh Diệt Thiên gầm thét nói, mới vừa rồi là hắn phớt lờ, nếu không mới sẽ không bị Tần Quân đánh lui.

Nghe vậy, Tần Quân ngẩng đầu nhìn về phía hắn, ánh mắt băng lãnh nói:

- Con kiến quả nhiên là không biết trời cao đất rộng!

Không cần hắn phân phó, Tôn Ngộ Không nổi giận mở ra thuộc tính đặc thù Ma Tâm Thắng Phật, chiến lực bão táp, thế không thể đỡ đánh tới Bắc Minh Diệt Thiên.

------oOo------

Chương 2448: Ngươi chỉ có chút lực lượng này? (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Băng...

Toàn bộ tinh không Âm Giới bị Tôn Ngộ Không nổi giận đụng nát, toàn bộ sinh linh trong chiến trường đều rơi vào Thời Không Loạn Lưu.

Thiên Đế phân thân cấp tốc đi cứu các Thần Ma, để tránh bọn hắn bị Thời Không Loạn Lưu cuốn đi

- Này...

Tôn Ngộ Không kêu lên một tiếng giận dữ, giơ cao Hỗn Độn Tử Kim bổng đập tới, dài vạn ức dặm, phát động Thời Không Loạn Lưu, cực kỳ tráng quan, ở trước mặt hắn, phảng phất như không có tồn tại gì có thể ngăn cả.

Sắc mặt của Bắc Minh Diệt Thiên biến hóa, bởi vì hắn cảm giác được khí thế của Tôn Ngộ Không đột nhiên tăng cường, cỗ khí tức hung lệ kia càng làm cho hắn sợ hãi

Coong!

Bắc Minh Diệt Thiên dùng cánh tay phải đỡ được Hỗn Độn Tử Kim bổng, thời không chung quanh bị đánh xơ xác, lực lượng cường đại đến cực điểm cũng làm cho hắn cắn răng

- Lực lượng thật cường đại, gia hỏa này đến cùng có lai lịch gì?

Bắc Minh Diệt Thiên hãi hùng khiếp vía, hắn biết Hồng Mông Thần linh có những ai, nhưng chưa bao giờ thấy qua Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn

Mấu chốt nhất là Tôn Ngộ Không đã tới Tạo Hóa nhị trọng, lực lượng thân thể càng đạt tới cấp độ không thể tưởng tượng, càng chiến càng mạnh, để Bắc Minh Diệt Thiên không thể không thận trọng đối đãi

- Lăn....

Bắc Minh Diệt Thiên gầm thét nói, cánh tay phải chấn động, Hỗn Độn Tử Kim bổng bắn ra, nhưng Tôn Ngộ Không cưỡng ép xé rách Thời Không Loạn Lưu đánh tới hắn

Dương Tiễn theo sát phía sau, hắn ở dưới trạng thái Chí Tôn Bá thể như một Thần linh tinh thạch, cũng cực kỳ cường đại

Mấu chốt nhất là Dương Tiễn truyền thừa Chiến Đấu Đại Đạo!

Hắn chính là vì chiến đấu mà sinh!

Chiến Thần của Đại Tần thiên đình!

Keng! Keng! Bang

Hai thần bắt đầu cùng Bắc Minh Diệt Thiên cận thân chiến đấu, nhưng Bắc Minh Diệt Thiên có Thần thông đặc thù, luôn để phương hướng công kích của bọn họ điên đảo

Chiến đấu vô cùng kịch liệt, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn cực kỳ ăn ý, thế công cuồng mãnh, để Bắc Minh Diệt Thiên hơi bối rối.

- Ta là Thủy Nguyên thần tộc tổ!

Hai mắt của Bắc Minh Diệt Thiên bỗng nhiên sinh ra hấp lực khủng bố, hút Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn vào.

Một giây sau, Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không đi vào hư không vô tận.

Hai thần ngạc nhiên, muốn giết trở về, nhưng lúc này từng thân ảnh khủng bố đánh tới, cản bọn hắn lại.

- Đáng giận.

Tôn Ngộ Không nghiến răng nghiến lợi, triệt để bạo tẩu, toàn thân phảng phất như liệt diễm, không ngừng phiêu động.

Một bên khác, không có Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bảo hộ, Tần Quân lần nữa biến thành con mồi của Bắc Minh Diệt Thiên

- Lần này, ta ngược lại muốn xem xem còn có ai có thể cứu ngươi!

Bắc Minh Diệt Thiên nhe răng cười nói, phảng phất như đã thấy Tần Quân bị hắn xé nát.

Nghe vậy, Tần Quân mặt không biểu tình, ở dưới Âm Dương Thần lực quấn quanh, mặt mũi của hắn càng lạnh lùng, coi thường thương sinh

- Ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể giết được trẫm?

Tần Quân mở miệng hỏi, trong mắt hắn, Bắc Minh Diệt Thiên đã là người chết

Thủy Nguyên thần tộc quả nhiên buồn nôn!

Không lo phát triển tộc đàn, lại nghĩ trăm phương ngàn kế giết hắn!

Thứ ấy oán báo ân!

Sát ý trong mắt Tần Quân càng nồng đậm, vừa vặn thử một chút hiện tại hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Đúng lúc này, một cột sáng từ trên trời rơi xuống, tựa như khai ích Hồng Mông.

- Có ta ở đây, ai dám tổn thương Phụ Thần của ta!

Tiếng hét phẫn nộ của Nhậm Ngã Tiếu truyền đến, ngay sau đó trong cột sáng bay ra thân ảnh một vị Thần Linh, bá khí khinh người, áo bào cổ động, qua lại thời không, cường thế đánh tới Bắc Minh Diệt Thiên

Sắc mặt của Bắc Minh Diệt Thiên kịch biến, vô ý thức né tránh, xê dịch đến chỗ rất xa, nhưng Nhậm Ngã Tiếu đi theo xuất hiện ở sau lưng hắn

Giờ khắc này, Nhậm Ngã Tiếu mặt như băng sương, hắn rất ít phẫn nộ như vậy, sát ý trong mắt gần như hóa thành thực chất

- Ngươi… các ngươi nói không giữ lời!

------oOo------

Chương 2449: Ngươi chỉ có chút lực lượng này? (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bắc Minh Diệt Thiên giận dữ, rõ ràng là Hồng Mông Thần linh đồng ý Thủy Nguyên thần tộc xuất thủ, vì sao Nhậm Ngã Tiếu muốn nhúng tay đối phó hắn?

- Ta không giống bọn hắn!

Tay trái của Nhậm Ngã Tiếu ngưng tụ ra một thanh trường kiếm, kiếm này dài vạn dặm, to bằng cánh tay, chợt nhìn tựa như một tia sáng

Đang khi nói chuyện, Nhậm Ngã Tiếu múa kiếm chém tới, phảng phất như muốn chém Thời Không Loạn Lưu thành hai nửa.

Bắc Minh Diệt Thiên sẽ không ngồi chờ chết, thân hình hóa thành hư ảnh, cho dù bị kiếm nhận cắt qua, vẫn lông tóc không hư hại.

- Thủy Nguyên Thần Thuật! Bá Thần!

Bắc Minh Diệt Thiên chấp tay, nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân bắn

ra cường quang sáng chói, chiếu sáng cả thời không hư vô

Cuồng phong gào thét, vì sao không gian hư vô lại có gió?

Đây là Âm Giới linh khí, bị hắn lấy Thần Thuật hút đến, đột phá không gian bích chướng

Bởi vì Tôn Ngộ Không bạo phát, Âm Giới bị chọc ra một cái động lớn , liên tiếp thời không hư vô, thời không điện lưu nơi này đủ để xé nát bất luận sinh linh nào dưới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ cảnh

Tần Quân nhìn thân ảnh của Nhậm Ngã Tiếu, lộ ra ngoài ý muốn cùng nụ cười vui mừng.

Coi như tiểu tử này còn có lương tâm!

Nhưng Hồng Mông Thần linh còn lại...

Đáng chém!

Dám liên hợp Thủy Nguyên thần tộc đối phó hắn, hắn tương đương với nuôi một đám Bạch Nhãn Lang!

Ánh mắt của Tần Quân lạnh lùng, hư không dậm chân đi về phía Bắc Minh Diệt Thiên

Nhậm Ngã Tiếu huy kiếm chém mạnh, kiếm quang giao thoa ức vạn đạo, nhưng tất cả đều bị Thủy Nguyên lực của Bắc Minh Diệt Thiên đỡ được

Ở dưới tác dụng của Thủy Nguyên Thần Thuật Bá Thần, Bắc Minh Diệt Thiên điên cuồng hấp thu Âm Giới linh khí, khí tức tăng vọt

Bên ngoài thân hắn như choàng một tầng Hắc Khải, đối cứng kiếm khí của Nhậm Ngã Tiếu

Lúc này, tay phải của Nhậm Ngã Tiếu ngưng tụ ra một thanh trường đao, thân hình xoay chuyển, đột nhiên giết tới sau lưng Bắc Minh Diệt Thiên, quay người chém một đao.

Phốc...

Đầu của Bắc Minh Diệt Thiên bị chém xuống, không có máu tươi vẩy ra, hắn như là nham thạch, Bắc Minh Diệt Thiên cũng không có vì vậy mà mất mạng, đùi phải nhanh chóng đạp một cái, lôi đình trùng điệp, rơi vào trên người Nhậm Ngã Tiếu, đẩy lui đối phương.

Ngay sau đó, Bắc Minh Diệt Thiên lại dài ra một cái đầu mới, hắn hung ác nhìn chằm chằm Nhậm Ngã Tiếu nói:

- Ngươi dám ngăn trở ta! Vậy ngươi cũng đi chết đi!

Thoại âm rơi xuống, hai mắt hắn trừng một cái, thân hình Nhậm Ngã Tiếu như mặt hồ bị hòn đá đánh trúng, nổi lên gợn sóng, chợt biến mất không thấy gì nữa

Giống như Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, hắn cũng bị Bắc Minh Diệt Thiên truyền tống đến hư không vô tận.

- Đây là…

Nhậm Ngã Tiếu trừng to mắt, phía trước đang tiến hành đại chiến, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đang bị cường giả của Thủy Nguyên thần tộc vây công, hoàn toàn ở vào hạ phong.

Lúc này hắn quay người, muốn trở về trợ giúp Tần Quân, nhưng đã không kịp.

Hai Thủy Nguyên thần tộc tổ xuất hiện ngăn cản hắn.

Bắc Minh Diệt Thiên khí thế như hồng, muốn xông ra từng tầng vũ trụ, hủy diệt hết thảy.

Hắn ở trong Thủy Nguyên thần tộc tổ, là xếp ở hàng đầu, nhiệm vụ lần này, hắn bắt buộc phải làm, thề muốn chém giết Tần Quân, vì Thủy Nguyên thần tộc báo thù rửa hận

Nghĩ xong, hắn đột nhiên cúi đầu, nhìn về phía Tần Quân.

Giờ phút này, Tần Quân đang chậm rãi đi tới hắn, như nhàn nhã du lịch, không nhanh không chậm

- Đến rất tốt!

Bắc Minh Diệt Thiên cười lạnh nói, hóa thành một hắc quang, trong nháy mắt xuyên thủng nhục thân của Tần Quân

Hắn dừng lại, quay người nhìn về phía Tần Quân, nhưng mà Tần Quân không có thụ thương, đồng dạng quay người nhìn về phía hắn, trên mặt mang theo nụ cười lạnh.

- Ừm?

Bắc Minh Diệt Thiên nhíu mày, có chút ngoài ý muốn.

Tần Quân cao cao tại thượng, nâng cằm nhìn xuống hắn nói:

- Ngươi chỉ có chút lực lượng ấy?

Bắc Minh Diệt Thiên giận dữ, lần nữa phóng tới Tần Quân, lần này hắn biến thành hắc quang điên cuồng va chạm Tần Quân, mỗi một lần đều có thể đụng xuyên nhục thân, nhưng kỳ quái là nhục thân của Tần Quân lông tóc không hư hại, tựa như hình chiếu

------oOo------

Chương 2450: Thời Không Tạo Hóa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục tiến công mấy trăm triệu lần, Bắc Minh Diệt Thiên phát hiện Tần Quân vẫn không có thụ thương, lúc này dừng lại, mặt mũi tràn đầy âm trầm nhìn chằm chằm Tần Quân.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bắc Minh Diệt Thiên lâm vào sợ hãi, không cách nào thương tổn địch nhân, trong chiến đấu là chuyện đáng sợ nhất.

Tần Quân nhìn hắn, cười lạnh nói:

- Không được sao?

Không được?

Nộ khí của Bắc Minh Diệt Thiên điên cuồng phát ra, tay trái cách không kéo Tần Quân một cái, thân thể của Tần Quân trở nên hư huyễn, nhưng rất nhanh lại khôi phục nguyên dạng

Cái này, Bắc Minh Diệt Thiên triệt để không cách nào bảo trì bình tĩnh

Ngay cả lực lượng không gian của hắn cũng không cách nào rung chuyển Tần Quân?

Các Thần Ma nhìn trợn mắt hốc mồm, Bắc Minh Diệt Thiên lợi hại như thế cũng không làm gì được Tần Quân

- Ngươi ở trước mặt trẫm đùa bỡn lực lượng không gian, thật buồn cười.

Tần Quân cười khẩy, sở dĩ Bắc Minh Diệt Thiên không cách nào làm bị thương hắn, là bởi vì trong nháy mắt sắp bị thương tổn, vận dụng Thời Không lực, dưới tình huống đứng im tránh né, tạo thành hiệu quả không nhìn công kích trên thị giác

Hôm nay hắn đã thành tựu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, Thời Không lực cường đại vô số lần, cho dù đối mặt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, cũng có thể để thời gian không gian đình chỉ, đạt tới trình độ quỷ thần khó đoán

Thập đại Thần Đế đang chiến đấu ở phương xa cũng nhìn trợn mắt hốc mồm

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đánh bại Âm Dương Nguyên Đế cũng không làm gì được Bắc Minh Diệt Thiên, Hồng Mông Thần linh Nhậm Ngã Tiếu cũng không làm gì được Bắc Minh Diệt Thiên, nhưng Bắc Minh Diệt Thiên hết lần này tới lần khác không đối phó được Tần Quân, thậm chí không gây thương tổn được một sợi lông

Bắc Minh Diệt Thiên nghe xong càng thêm tức giận, lần nữa lao tới Tần Quân

Lần này, hắn thời khắc cảnh giác, thời điểm sắp tiếp xúc đến Tần Quân, đột nhiên dừng lại

Phốc...

Tần Quân không có thi triển Thời Không lực tránh né, mà lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, dùng tốc độ để Bắc Minh Diệt Thiên không kịp phản ứng, đâm xuyên lồng ngực của hắn

Dưới tác dụng của Trận Đạo chữ Bí, Tần Quân có thể nhìn trộm đến tâm lý hoạt động của Bắc Minh Diệt Thiên, cho nên có thể kịp thời làm ra ứng đối

Bắc Minh Diệt Thiên trừng to mắt, Hồng Mông Đế Kiếm là Thủy Nguyên chi bảo, đối với hắn có thể tạo thành thương tổn nhất định

Tần Quân nắm Hồng Mông Đế Kiếm, tay trái vặn một cái, kiếm nhận của Hồng Mông Đế Kiếm giảo động ở trong cơ thể Bắc Minh Diệt Thiên, đau đến diện mục của Bắc Minh Diệt Thiên kịch biến

- Lăn....

Bắc Minh Diệt Thiên vung chưởng, muốn đánh lui Tần Quân, lúc này Thiên Đế phân thân từ trong cơ thể Tần Quân bay ra

Không giống với Thiên Đế phân thân ở xa xa, những Thiên Đế phân thân này tất cả đều có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhất trọng, cường đại đến cực điểm

Oanh một tiếng!

Bắc Minh Diệt Thiên bị ba Thiên Đế phân thân đánh bay, còn không kịp ổn định thân hình, 10 ngàn Thiên Đế phân thân đã bao phủ hắn

Một trận quần ẩu thảm không nỡ nhìn chính thức triển khai

Cho dù Bắc Minh Diệt Thiên không chỉ là Tạo Hóa nhất trọng, vẫn đánh không lại nhiều Thiên Đế phân thân như vậy.

Không đến hai cái hô hấp, Bắc Minh Diệt Thiên liền bị oanh bạo nhục thân, không hề có lực hoàn thủ.

Một màn này để rất nhiều sinh linh trừng to mắt.

- Thật mạnh.

- Thiên Đế phân thân sao sẽ biến thái như thế?

- Ti... loại Thần thông phân thân này đã vượt qua cực hạn của phân thân a?

- Tên kia xong đời!

- Ha ha ha, xem ra thắng lợi vẫn thuộc về chúng ta!

Các sinh linh đang chiến đấu hưng phấn không thôi, trái lại đại quân của Thủy Nguyên thần tộc thì sợ hãi

Nếu như ngay cả Bắc Minh Diệt Thiên cũng giết không được Tần Quân, bọn hắn liền xong rồi!

Oanh một tiếng!

Từng Thiên Đế phân thân bị đánh bay, nguyên thần của Bắc Minh Diệt Thiên cấp tốc lao ra, mưu toan muốn chạy trốn, nhưng Tần Quân nơi nào sẽ buông tha hắn?

- Muốn đi?

------oOo------

Chương 2451: Thời Không Tạo Hóa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười lạnh một tiếng, phải tay khẽ vẫy, vô số thời không lôi điện chấn Bắc Minh Diệt Thiên trở về

Sau khi hấp thu thời không, Tần Quân chính là Thời Không chi chủ!

Ở Thời Không Loạn Lưu, không ai có thể từ dưới mí mắt của hắn đào tẩu

Thân hình của hắn thoắt một cái, biến thành cao vạn trượng, nắm Bắc Minh Diệt Thiên trong tay, nhìn xuống đối phương, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

- Đáng giận.

Bắc Minh Diệt Thiên nghiến răng nghiến lợi, muốn thi triển Thần thông đào tẩu, nhưng hắn hoảng sợ phát hiện mình không cách nào điều động Thủy Nguyên lực trong cơ thể

Thủy Nguyên lực phảng phất như gặp được Thiên Đế liền co đầu rút cổ lấy, không bị hắn chưởng khống

- Ngươi không phải luân hồi sao?

Bắc Minh Diệt Thiên hoảng sợ nói, nhưng còn chưa nói xong, Tần Quân liền nuốt hắn vào, dự định hấp thu nguyên thần của hắn

Liên quan tới tin tức Thiên Đế luân hồi, tu vi không lớn bằng lúc trước sớm truyền ra ở trong Thủy Nguyên thần tộc, đây cũng là nguyên nhân Thủy Nguyên sinh linh dám săn giết Tần Quân

Ở trước khi chết, Bắc Minh Diệt Thiên có loại cảm giác bị lường gạt.

Oanh!

Tần Quân chỉ cảm thấy trong cơ thể sắp vỡ, điên cuồng hấp thu Thủy Nguyên lực của Bắc Minh Diệt Thiên

- Đinh! Đánh giết một Thủy Nguyên thần tộc tổ! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, hệ thống khen thưởng vô cùng phong phú, để khóe miệng của Tần Quân không khỏi nhếch lên

Bắc Minh Diệt Thiên cường thế liền bị Tần Quân nhẹ nhõm diệt sát

- Bắc Minh Thuỷ Tổ bị Thiên Đế ăn!

Một tên Thủy Nguyên sinh linh hoảng sợ nói, để sĩ khí của đại quân Thủy Nguyên thần tộc trong nháy mắt tán loạn.

Các Thủy Nguyên sinh linh không còn dám chiến đấu, nhao nhao muốn chạy trốn

Lúc này, Tần Quân cao vạn trượng đột nhiên ngửa đầu hấp khí, tất cả Thủy Nguyên sinh linh chỉ cảm thấy một cỗ hấp lực khủng bố không cách nào chống cự truyền đến, lôi kéo bọn hắn bay về phía Tần Quân

Thiên Đế rít gào trong không gian hư vô!

Ở trong vẻ mặt trợn mắt hốc mồm của các sinh linh, từng Thủy Nguyên sinh linh nhục thân phá tán, hóa thành khói xanh, nguyên thần của bọn hắn bị Tần Quân nuốt vào

Trong đó một tên Thiên Đế phân thân vội vàng che Thiên Vận con mắt, các Thần Ma cũng đều nhìn ngây người

Ầm ầm...

Tu vi của Tần Quân bắt đầu cất cao, Thủy Nguyên lực của Bắc Minh Diệt Thiên vốn vô cùng to lớn, lại thêm vô số đại quân Thủy Nguyên thần tộc, hắn đang trùng kích tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng.

Không bao lâu, nguyên thần của tất cả Thủy Nguyên sinh linh đều bị hắn nuốt, hóa thành Thủy Nguyên lực

Cả phiến Thời Không Loạn Lưu ba động kịch liệt, không gian bắt đầu co vào, thời không điện lưu điên cuồng vặn vẹo, hủy diệt hết thảy, dọa đến các sinh linh nhao nhao bay về phía Âm Giới

Thiên Đế phân thân đưa các Thần Ma vào Âm Giới, bởi vì Tần Quân muốn đột phá, đối với chúng sinh mà nói, rất có thể sẽ là tai nạn

- Cỗ lực lượng này…

- Vừa vặn tăng cường Thời Không Tạo Hóa của trẫm!

Tần Quân lẩm bẩm, nhìn lấy hai tay của mình, toàn thân lóng lánh kim quang, không cách nào phân rõ bộ mặt thật sự, như một Thần linh vô cùng loá mắt

Đợi chúng sinh trở lại Âm Giới, hắn cũng cường thế đột phá.

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, Tạo Hóa nhị trọng!

Thu nhập tất cả Thời Không Loạn Lưu vào trong cơ thể hắn, hình ảnh chấn động không gì sánh nổi

Cùng lúc đó, ý thức của Tần Quân tiến vào Thời Không độc lập, hắn định hấp thu Chủ Thời Gian tuyến

Đến lúc đó, hắn sẽ càng mạnh!

Có thể lợi dụng thời không, đùa bỡn tất cả địch nhân!

Cùng lúc đó, trong hư không vô tận, một đạo trường hồng màu đen điên cuồng va chạm Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Nhậm Ngã Tiếu, để ba thần một mực ở vào hạ phong

- Bắc Minh Diệt Thiên vẫn lạc?

Lúc này, một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ kinh ngạc la lên.

------oOo------

Chương 2452: Chấn kinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đủ rồi!

Thanh âm bá đạo của Thái Dịch Hỗn Độn vang vọng hư không vô tận, để các Thủy Nguyên thần tộc tổ nhao nhao dừng lại, quay người rời đi

Trong đó Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn cũng bị bọn hắn cuốn đi, duy chỉ lưu lại Nhậm Ngã Tiếu

Điểm này cũng là ý tứ của Chư Thần, không thể gây tổn thương đến bọn hắn, nhưng có thể giảm bớt chiến lực của Tần Quân.

Sắc mặt của Nhậm Ngã Tiếu âm trầm, quay đầu nhìn về phía điểm sáng thông hướng Hồng Mông, trầm giọng hỏi:

- Các ngươi cũng sẽ ngồi không yên?

- Không muốn ngươi chết mà thôi.

Tiếng hừ lạnh của Thái Dịch Hỗn Độn truyền đến, để Nhậm Ngã Tiếu buồn bực.

Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thuỷ Đế, Thái Tố Thiên Quân đều không có hiện thân, hư không vô tận phảng phất như chỉ còn lại có Nhậm Ngã Tiếu

Một bên khác, Tần Quân ở trong hư vô đột phá.

Hấp thu Bắc Minh Diệt Thiên cùng một chi đại quân của Thủy Nguyên thần tộc, Tần Quân đột phá Tạo Hóa nhị trọng, tu vi cũng không có dừng lại, như trước đang tăng tiến.

Âm Dương Tạo Hóa nhất trọng!

Thời Không Tạo Hóa nhị trọng!

Chủ Thời Gian tuyến cũng bị hắn cường thế hấp thu, hiện nay, hắn chính là Thần không gì làm không được!

Tần Quân bắt đầu suy tư Tạo Hóa tam trọng của mình, hắn đã có ý nghĩ.

Đó chính là Hồng Mông Tạo Hóa!

Khi hắn chưởng khống toàn bộ Hồng Mông, đúng là lúc hắn thành tựu Tạo Hóa tam trọng!

Nghĩ xong, Tần Quân chậm rãi mở mắt, lúc này bay về phía Âm Giới.

Lúc này hắn vẫn lóng lánh thần quang, cực kỳ Thần thánh.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... huyết tế Âm Giới! Thu hoạch được mười cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, mười cơ hội cực hạn giác tỉnh, mười cơ hội Đại Đạo truyền thừa, mười cơ hội Thần Ma đỉnh phong!

Ngay thời điểm Tần Quân bay vào Âm Giới, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên

Hơi chậm một chút?

Trong lòng Tần Quân hơi động, cũng không có để ở trong lòng, hiện tại số lần Hồng Mông Độ Kiếp đã đạt tới mười tám, cơ hội cực hạn giác tỉnh càng đạt tới hai mươi mốt lần, còn có những phần thưởng khác, sau đó, hắn để Đại Tần thiên đình khống chế năm mươi vị trí đầu của Thành Thần bảng!

Nhìn qua Âm Giới tàn phá không chịu nổi, khắp nơi đều là Thời Không Hắc Động, Tần Quân vung tay lên, Thời Không Tạo Hóa thôi động, cấp tốc chữa trị các lỗ đen

Âm Dương Tạo Hóa thi triển ra, giữ gìn lực lượng quy tắc của Âm Giới.

Đợi hết thảy chữa trị tốt, Tần Quân không tụ hợp với các Thần Ma, mà tiến về hư không vô tận

Vì bảo hộ các Thần Ma, hắn thu hồi Thiên Đế phân thân lúc đầu, lần nữa phân ra 10 ngàn phân thân mới bảo hộ các Thần Ma.

Những phân thân mới này đều vô cùng cường đại, có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng

Mười ngàn Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng, sao mà khủng bố!

Quét ngang Hồng Mông Thần linh cũng không phải hy vọng xa vời!

Sau khi Tần Quân rời đi, Âm Giới bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên

Vô số sinh linh đều đang hoan hô, nhất là các sinh linh của mười Đại thần triều, thậm chí vui đến phát khóc

Trận chiến tranh này, tổn thất nghiêm trọng nhất đúng là mười Đại thần triều

Ngay cả thập đại Thần Đế cũng bị thương thế trình độ khác biệt.

- Thắng.

Triệu Thời Thần nhìn 10 ngàn Thiên Đế phân thân ở phương xa, hoảng hốt tự nói.

Trận chiến tranh này viễn siêu tưởng tượng của hắn, ngay cả Thủy Nguyên thần tộc cũng nhúng tay, nhưng sau cùng Thiên Đế vẫn cường thế chiến thắng!

Toàn bộ quá trình, Thiên Đế thậm chí không có bị một chút xíu tổn thương, tu vi còn tăng vọt, phá vỡ thế giới quan của hắn.

- Không hổ là vị Thần sớm nhất, may mắn ta không có đắc tội hắn.

Triệu Thời Thần cười khổ nói, từ hôm nay, Thiên Đế ở trong lòng hắn liền biến thành tồn tại vô địch

Tin tức rất nhanh lan tràn toàn bộ Âm Giới.

Cùng lúc đó, ở khu vực biên giới Âm Giới.

Đọa Lạc cùng Lý Họa Hồn đứng ở trên một khối Vẫn Tinh, phía trước có một đoàn vòng xoáy thời không, hiện ra dị quang tím xanh, để cho người ta hoa mắt thần mê.

- Chiến đấu kết thúc?

Lý Họa Hồn hiếu kỳ hỏi, Thần linh chiến, cho dù cách cực kỳ xa xôi, bọn hắn cũng có thể cảm nhận được uy áp kinh khủng.

Gần như không thể chiến thắng!

Đọa Lạc trầm ngâm nói:

- Không sai, Thiên Đế quá mạnh.

Hắn chợt nhớ tới mình từng trêu chọc Đại Tần thiên đình, càng nghĩ càng thấy sợ

------oOo------

Chương 2453: Chấn kinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Họa Hồn gật đầu nói:

- Thiên Đế chiến thắng là bình thường, dù sao hắn chính là Thần sáng tạo hết thảy, ngay cả Hồng Mông Thần linh cũng là hắn sáng tạo, chỉ là không nghĩ tới Thiên Đế nhanh như vậy liền khôi phục thực lực, chậc chậc, các Hồng Mông Thần linh xong.

Nhậm Ngã Tiếu từng tiết lộ qua sự tình Thủy Nguyên kỳ, khiến cho hắn một mực hướng tới Tần Quân

- Được rồi, Thiên Đế trở lại mạnh nhất là chuyện của hắn, chúng ta cũng phải nỗ lực.

Đọa Lạc lắc đầu nói, ánh mắt chuyển dời đến vòng xoáy thời không phía trước nói:

- Nơi này chính là Hồn Sơ chi địa, chuẩn bị xong chưa?

Hồn Sơ chi địa, ở Âm Giới cực kỳ nổi tiếng.

Nơi này đã từng bị Âm Dương phân thân giám sát, cũng là phân thân mạnh nhất của Âm Dương Nguyên Đế, lúc trước Âm Dương Nguyên Đế thu hồi các phân thân, muốn nghiền ép Dương Tiễn, cho bọn hắn cơ hội thừa dịp

Tuy Hồn Sơ chi địa nổi danh, nhưng trong Âm Giới, không có người biết bên trong cất giấu cái gì.

Lý Họa Hồn hít sâu một hơi nói:

- Chuẩn bị xong.

Sau đó hai ma dậm chân đi thẳng về phía trước.

Lúc này, Lý Họa Hồn bỗng nhiên quay đầu, đồng tử co rụt lại, tựa hồ nhìn thấy cái gì.

Đọa Lạc quay đầu theo, nhưng phía sau không có một sinh linh.

- Ngươi đang nhìn cái gì?

Đọa Lạc nghi hoặc hỏi.

Lý Họa Hồn nắm chặt song quyền, thu hồi ánh mắt nói:

- Không có gì.

Nói xong, hắn dẫn đầu bay vào vòng xoáy thời không, tiến vào Hồn Sơ chi địa.

Đọa Lạc chần chờ quay đầu, lần nữa xác nhận không có sinh linh đi theo, mới tiến vào Hồn Sơ chi địa.

Hư không vô tận.

Tần Quân lơ lửng, trong kim quang, hắn chau mày, sắc mặt có chút âm trầm

Sau khi rời Hồng Mông, hắn liền không cách nào thi triển Thời Không lực, dù sao hư không vô tận không có thời gian cùng không gian tồn tại.

Hắn không cách nào cảm giác được khí tức của Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu xuất hiện ở bên cạnh hắn, sắc mặt cũng không dễ

nhìn

- Phụ Thần, thật có lỗi, ta không thể cứu bọn hắn.

Nhậm Ngã Tiếu hổ thẹn nói, sắc mặt không cam lòng cũng không phải là giả vờ

Tần Quân hỏi:

- Thủy Nguyên thần tộc ở đâu?

- Không rõ ràng, chính bởi vì không rõ ràng, chúng ta mới không làm gì được Thủy Nguyên thần tộc.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu nói, hư không vô tận mênh mông vô biên, căn bản không cách nào tìm kiếm Thủy Nguyên thần tộc ở đâu.

Bọn hắn đã từng bắt qua một tên Thủy Nguyên sinh linh, nhưng những Thủy Nguyên sinh linh bị phái nhập Hồng Mông, trong trí nhớ căn bản không có lộ tuyến trở về Thủy Nguyên thần tộc

Nói cách khác, Thủy Nguyên thần tộc tổ đã xóa trí nhớ của bọn hắn

Tần Quân nhíu mày, sớm biết lúc trước liền không vội giết Bắc Minh Diệt Thiên

Hắn cũng không hoảng hốt, cho dù Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn gặp bất trắc, hắn cũng có thể dùng Thần Thoại Hệ Thống phục sinh, chỉ là hắn không hy vọng hai vị Thần Tướng tao ngộ tra tấn.

- Ngươi đi về trước đi, nói cho Thần linh còn lại, sau đó trẫm sẽ tìm bọn hắn nói chuyện.

Tần Quân phất tay nói, nói xong, hắn phân ra Thiên Đế phân thân, liên tục không ngừng, nhắm các phương hướng khác nhau lao đi, muốn tìm được vị trí của Thủy Nguyên thần tộc

Mười ngàn!

Một triệu!

Năm triệu!

Biểu lộ của Nhậm Ngã Tiếu dần dần động dung, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Mười triệu!

Hai mươi triệu!

Bốn mươi triệu!

Những Thiên Đế phân thân này khí tức đều giống như bản tôn của Tần Quân, không thể tưởng tượng nổi!

Tương đương với có 40 triệu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng!

Nhậm Ngã Tiếu triệt để trợn tròn mắt, miệng cũng vô ý thức mở lớn.

------oOo------

Chương 2454: Phân thân cực hạn. (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

50 triệu!

60 triệu!

Số lượng Thiên Đế phân thân còn đang không ngừng gia tăng, để Nhậm Ngã Tiếu tê cả da đầu, chỉ là một Thiên Đế phân thân liền để hắn vô cùng e dè, huống chi là 60 triệu!

- Tất cả Hồng Mông Thần linh liên thủ, đều không đủ Phụ Thần đánh a .

Nhậm Ngã Tiếu lòng đang run rẩy, vội vàng xoay người rời đi, không dám nhìn nữa

Sống vô số năm, Tần Quân dùng khoảng chừng trăm năm chuyển thế trọng tu đuổi theo, để hắn cảm thấy mình tu luyện đều sống trên thân cẩu.

Thật tình không biết, Tần Quân cũng Xuyên Toa Thời Không, tu luyện vô số năm mới có hôm nay

Tuy ở trong Chủ Thời Gian tuyến, thời gian không đi qua quá lâu

Cuối cùng số lượng Thiên Đế phân thân đạt tới tám ngàn vạn, nhưng đây cũng không phải cực hạn của hắn

Dựa theo hắn tính ra, Thiên Đế phân thân của hắn có thể đạt tới 100 triệu.

Nói không khoa trương, hiện tại hắn đã là tồn tại mạnh nhất!

Vô luận là Hồng Mông Thần linh, hay Thủy Nguyên thần tộc, đều không được hắn để vào mắt

- Chờ trẫm tìm tới các ngươi, các ngươi liền sẽ tuyệt vọng!

Ánh mắt của Tần Quân băng lãnh, Thủy Nguyên thần tộc hết lần này đến lần khác nhằm vào hắn, đừng nói hắn, người tâm tính hiền lành đến đâu cũng không thể nhẫn

Huống chi hắn là Thiên Đế!

Tám ngàn vạn Thiên Đế phân thân dùng tốc độ cao nhất lướt về các phương hướng khác nhau.

Một lúc lâu sau.

Tần Quân vẫn không có đạt được tin tức của Thủy Nguyên thần tộc, tốc độ của hắn sao mà nhanh, một canh giờ đủ hắn bay qua 10 ngàn Hồng Mông, nhưng không có bay đến cuối hư không vô tận

- Chẳng lẽ hư không vô tận cũng đang không ngừng khuếch trương?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, hư không vô tận bao la để trong lòng của hắn bất an

Muốn trở thành Thần không gì làm không được, thì phải biết hết thảy, chưởng khống hết thảy

Hiện tại, hắn biết hư không vô tận rất nhạt, càng không cách nào chưởng khống, sao xứng đáng là Thần linh mạnh nhất?

Tần Quân kiên nhẫn chờ đợi, hy vọng có thể có thu hoạch.

Cùng lúc đó, trong Thủy Nguyên giới, Cửu Cung Thuỷ Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân tập hợp một chỗ.

- Lời ấy thật chứ?

Cửu Cung Thuỷ Đế hỏi, sắc mặt âm tình biến ảo, tâm tình vô cùng phức tạp.

Nhậm Ngã Tiếu hừ nói:

- Đúng vậy, trải qua trận này, không có người có thể là địch thủ của Phụ Thần, cho dù chúng ta liên thủ.

- Vì sao hắn có thể hấp thu Thủy Nguyên Thần lực?

Cửu Cực Càn Đế cắn răng hỏi, Tần Quân quật khởi, triệt để làm rối loạn kế hoạch của bọn hắn, để bọn hắn rất bàng hoàng, không biết nên làm thế nào cho phải

Coi như nhận sai với Tần Quân, đoán chừng cũng sẽ bị trừng phạt.

Thái Tố Thiên Quân nói:

- Chẳng lẽ ngươi quên, ngay từ đầu chúng ta là dựa vào Thủy Nguyên lực của Phụ Thần thối luyện trưởng thành?

- Tuy chúng ta cũng là Hồng Mông Thần linh, nhưng so với Phụ Thần vẫn có chênh lệch rất lớn, chúng ta thậm chí không hiểu rõ Phụ Thần.

Lời vừa nói ra, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu đều lâm vào trầm tư

Bọn hắn vẫn luôn không để ý đến vấn đề này.

Tần Quân đến cùng có lai lịch ra sao?

Bọn hắn chỉ chú ý tu vi của Tần Quân không cao, cho nên mới để Tần Quân ở trong thời gian cực ngắn quật khởi, tạo thành cục diện bây giờ.

- Chẳng lẽ chúng ta thật muốn từ bỏ sao?

Cửu Cung Thuỷ Đế không cam lòng nói.

Bọn hắn đều đã không phải Thủy Nguyên Thần lúc trước, hiện tại đều muốn trở thành mạnh nhất, trù tính vô số năm, lại bị Tần Quân thống trị lần nữa, khó tránh khỏi không cam lòng

- Ngoại trừ từ bỏ, ngươi còn có thể làm gì?

Nhậm Ngã Tiếu liếc mắt nhìn hắn, hỏi lại.

Sở dĩ hắn lộ ra nhiều như vậy, là muốn cứu Thần linh còn lại

Vết xe đổ của Âm Dương Nguyên Đế đã bày ở nơi đó, nếu bọn họ còn ngoan cố không để ý, vậy hắn cũng không có cách nào.

Một bên khác.

------oOo------

Chương 2455: Phân thân cực hạn. (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Dịch Hỗn Độn một mình đợi ở biên giới Thủy Nguyên giới, sau lưng lơ lửng một cây cổ thụ, phong cách bình thường không có gì lạ, chỉ cao năm mét, lá cây đứng im, bình an tường hòa

- Tại sao lại biến thành như vậy.

Thái Dịch Hỗn Độn nhíu mày, tự lẩm bẩm.

Hắn đã có thể cảm giác được khí tức cường đại của Tần Quân, là hắn không cách nào chiến thắng.

Rõ ràng hết thảy đều ở trong hắn khống chế, vì sao Tần Quân đột nhiên mạnh lên nhiều như vậy?

Hắn không nghĩ ra, không thể nào hiểu được.

Nghĩ đi nghĩ lại, hai mắt của hắn nổi lên hồng quang, vô cùng quỷ dị.

- Xem ra chỉ có biện pháp này, nhất định phải nhanh tập hợp đủ năm vị Hồng Mông chi tử.

Hắn nói một mình, hắn sáng tạo Hỗn Độn, muốn siêu việt công tích của Hồng Mông Đại Đế, đủ để chứng minh dã tâm của hắn ở trong Chúng Thần là lớn nhất, tự nhiên không nguyện ý dừng bước lại.

Nếu có thể, hắn còn muốn nhìn một chút có cảnh giới mạnh hơn hay không

Nói xong, Thái Dịch Hỗn Độn bỗng nhiên biến mất.

Sau khi hắn rời đi, Cổ thụ hơi rung động, lá cây run run, phát ra thanh âm sa sa sa

- Thủy Nguyên luân hồi các ngươi tranh là cái gì, các ngươi thật rõ ràng sao?

Trong Cổ thụ truyền ra một giọng nói già nua, nói xong câu đó, nó liền khôi phục lại bình tĩnh, như một gốc tử thụ.

Hai canh giờ trôi qua.

Tám ngàn vạn Thiên Đế phân thân vẫn không thu hoạch được gì, để Tần Quân hít sâu một hơi

Hắn triệu hồi ra Chí Tôn Cửu Long Ỷ ngồi xuống, kiên nhẫn chờ đợi

Dù sao Âm Giới có 10 ngàn Thiên Đế phân thân bảo hộ mọi người, hắn

không vội rời đi

Sau ba canh giờ.

Một Thiên Đế phân thân truyền về một đoạn hình ảnh, chỉ thấy Cực Đế chẳng có mục đích phi hành, hai mắt hắn vô thần, thân thể ẩn ẩn run rẩy, hiển nhiên hắn bay thật lâu, một mực không có thu hoạch

- Gia hỏa này làm sao đến hư không vô tận? Hắn muốn tìm cái gì?

Tần Quân nghi hoặc nghĩ, hắn còn nhớ rõ thân phận của Cực Đế, đại kiếp tà số!

Kết quả hắn để Thiên Đế phân thân này mật thiết chú ý hành tung của Cực Đế

Lấy tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng, căn bản không phải Cực Đế có thể phát giác được.

Bóng lưng của Cực Đế để Tần Quân cảm khái, hắn nghĩ tới Hỗn Độn sơ khai, khi đó Cực Đế cũng kiên quyết như bây giờ

Đại khái qua ba canh giờ.

Cực Đế tựa hồ nghe được cái gì, mặt lộ vẻ kích động.

Tần Quân lập tức nhíu mày, bởi vì Thiên Đế phân thân không có phát giác được tồn tại còn lại.

Lúc này, phía trước Cực Đế xuất hiện một hắc ảnh, tựa như một đoàn liệt diễm, không ngừng sinh sôi, ở trong hư không vô tận là chói mắt như vậy.

Cực Đế phảng phất như nhập Ma, hưng phấn bay về phía nó.

- Đó là cái gì?

Tần Quân đứng lên, nhắm mắt hoán đổi ý thức, để cho mình có thể điều khiển Thiên Đế phân thân kia.

Mắt thấy Cực Đế muốn chui vào hắc ảnh, Tần Quân xuất thủ.

Hưu...

Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ lướt đi, lướt qua đỉnh đầu của Cực Đế, xuyên thủng hắc ảnh

Cực Đế cả kinh đột nhiên quay đầu, kinh ngạc gọi nói:

- Thiên Đế?

Hắc ảnh phía sau hắn bỗng nhiên lại tập hợp, chập chờn như lúc trước.

Tần Quân nói:

- Ngươi đang làm gì?

Tuy Cực Đế cùng Lý Họa Hồn làm chuyện thương thiên hại lý, nhưng ở trong lòng Tần Quân, địa vị một mực rất cao, hắn có thể trừng phạt Cực Đế, nhưng hắn không muốn nhìn thấy Cực Đế đi vào nguy hiểm

- Thiên Đế, ngươi đừng quản ta, ngươi trở về đi!

Khuôn mặt của Cực Đế kiên nghị, nói xong liền xoay người bay tới hắc ảnh

lúc này Tần Quân phóng tới hắn, ngay ở trong điện quang hỏa thạch, trong bóng đen bỗng nhiên duỗi ra một quang thủ, bắt lấy cổ tay của Cực Đế kéo vào.

Hoắc!

Hắc ảnh co vào, biến mất không thấy gì nữa, ngay cả một tia khí tức cũng không có để lại.

------oOo------

Chương 2456: Thủy Nguyên thần tộc khủng hoảng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cái kia rốt cuộc là thứ gì?

Tần Quân nhíu mày, sắc mặc khó coi.

Hôm nay hắn cường đại như thế nào, vậy mà theo không kịp tốc độ của hắc ảnh kia.

Đối phương tuyệt đối siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng, thậm chí càng kỳ quái hơn

Một tia khí tức sau cùng của Cực Đế cũng biến mất, chỉ còn lại có Tần Quân ở trong hư không vô tận.

Rất nhanh, hắn thu hồi ý thức, trở lại trong cơ thể bản tôn, mở to mắt, thì thào nói:

- Xem ra hư không vô tận còn cất giấu rất nhiều thứ.

Có lẽ này lại là cơ duyên của Cực Đế, nếu như hắc ảnh thần bí kia muốn giết Cực Đế, có thể trực tiếp xuất thủ, đương nhiên, cũng có thể là muốn lợi dụng Cực Đế

Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, mà đặt lực chú ý ở trên sự tình Thủy Nguyên thần tộc

Dù sao hắn cũng nghĩ không thông.

Lại qua ba canh giờ, tám ngàn vạn Thiên Đế phân thân không có dừng lại, vẫn bay về phía trước

Giờ phút này hắn so sánh với Thủy Nguyên kỳ, tu vi có ngày đêm khác biệt, bây giờ tốc độ càng xưa đâu bằng nay, phạm vi hắn dò xét đến đã viễn siêu lúc trước

Vẫn không cách nào nhìn thấy cuối hư không vô tận.

Đập vào mắt tất cả đều là trắng xóa, không có bất kỳ vật chất cùng sinh linh

- Không thích hợp, Thủy Nguyên thần tộc không có khả năng giấu xa như

vậy.

Tần Quân nhướng mày, ý thức cảm giác được không thích hợp

Chẳng lẽ hư không vô tận cất giấu Thứ Nguyên không gian?

Nghĩ xong, hắn triệu hồi Thiên Đế phân thân, ở trên đường trở về cẩn thận xem xét.

- Thiên Đế, ngươi muốn tới tìm chúng ta, liền đến a.

Đúng lúc này, bản tôn Tần Quân nghe được một thanh âm già nua, thanh âm thoáng có chút run rẩy, tựa hồ rất khẩn trương.

Tần Quân mở mắt, lúc này bay vào nơi thanh âm truyền tới

Cho dù đối phương có khả năng thiết lập bẫy rập, hắn cũng phải xông, hắn không thể để cho Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bị tra tấn

Cùng lúc đó, tám ngàn vạn Thiên Đế phân thân tất cả đều biến mất, thời gian dài như vậy, sẽ tiêu hao Thủy Nguyên Thần lực của hắn, được không bằng mất

Theo phương hướng thanh âm truyền tới một đường lao đi, Tần Quân không phát hiện hành tung của Thủy Nguyên sinh linh, chớ nói chi là căn cứ của Thủy Nguyên thần tộc

Đại khái phi hành nửa nén hương thời gian, phía trước xuất hiện một đoàn Thủy Nguyên khí, hóa thành một bóng người, như là hư ảnh, chập chờn ba động, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ phá tán.

Nhìn khuôn mặt, như lão giả thất tuần, chỉ là khuôn mặt thâm độc, rõ ràng không phải lương thiện

Nhìn thấy Tần Quân thế không thể đỡ vọt tới, hắn vội mở miệng nói:

- Thiên Đế, ta có lời muốn nói với ngươi!

Tần Quân dừng lại hỏi:

- Hai thủ hạ của trẫm có mạnh khỏe không?

- Bọn hắn chỉ bị chúng ta cầm tù, không có trở ngại.

Lão giả trả lời.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói:

- Ta tên Bắc Minh Phục, chính là Thủy Nguyên thần tộc tổ, ta có một chuyện muốn nói cho ngươi, việc này quan hệ tới Hồng Mông, quan hệ tới Thủy Nguyên.

- Chuyện gì?

Tần Quân hờ hững hỏi, chỉ cần Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn tạm thời vô sự liền tốt.

- Có lực lượng càng khủng bố hơn rục rịch, Thủy Nguyên thần tộc chúng ta luôn có tộc nhân ở trong hư không vô tận thần bí biến mất, không thấy thi cốt, mười ba vạn năm trước thậm chí còn có một Thủy Nguyên thần tộc tổ mất tích.

Bắc Minh Phục bắt đầu kể, trong lời nói lộ ra hoảng sợ.

Tộc nhân liên tiếp biến mất, sẽ có một ngày đến lượt hắn hay không?

Tần Quân nheo mắt lại, hắn vô ý thức liên tưởng đến hắc ảnh thần bí lúc trước bắt đi Cực Đế.

- Bởi vì chuyện này, ta hạn chế tộc nhân ngoại trừ nhiệm vụ, thì không được rời tộc.

Bắc Minh Phục nói tiếp, mắt thấy Tần Quân lộ vẻ không kiên nhẫn, hắn vội vàng nói:

- Lúc trước cỗ lực lượng thần bí lại xuất hiện, chẳng lẽ Thiên Đế không thấy được sao?

- Dù nói thế nào, chúng ta cũng ở chung một Thủy Nguyên thế giới, nên nhất trí đối ngoại.

------oOo------

Chương 2457: Thủy Nguyên thần tộc khủng hoảng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng một Thủy Nguyên thế giới?

Tần Quân hỏi:

- Ý của ngươi là còn có Thủy Nguyên thế giới khác?

- Không rõ ràng, chúng ta vẫn luôn suy đoán như vậy, dù sao hết thảy đều nên có điểm xuất phát, Thủy Nguyên khí lại đến từ chỗ nào?

Bắc Minh Phục chần chờ nói, đây chỉ là suy đoán, ngay cả hắn cũng không thể tin được.

Cho dù bọn hắn là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, cũng không nghĩ ra trước Thủy Nguyên là cái gì.

- Ừm, suy đoán của các ngươi rất có thể là đúng, bất quá, trẫm vẫn phải tính sổ sách!

Khí tức của Tần Quân đột nhiên trở nên vô cùng nguy hiểm, để Bắc Minh Phục trừng to mắt.

Sát khí vừa ra, toàn thân Bắc Minh Phục run lên, dọa đến vội vàng nói:

- Chúng ta có thể trả hai thủ hạ kia lại cho ngươi, chúng ta hi vọng cùng ngươi liên thủ, ngày sau chúng ta lại tính ân oán.

Cũng bởi vì lúc trước Cực Đế gặp phải hắc ảnh, làm bọn họ lâm thời cải biến kế hoạch, mạo hiểm thương lượng với Tần Quân.

Tần Quân lười nghe nói nhãm, cấp tốc đi vào trước người Bắc Minh Phục, Vô Cực Hồng Mông bào cổ động, bá khí lẫm nhiên.

Bắc Minh Phục vừa sợ vừa giận, tu vi của hắn đạt tới Chí Thượng Thủy

Nguyên Chủ Tạo Hóa tam trọng, cường đại như thế nào, tự nhiên cũng có ngạo khí của mình, lúc này huy chưởng oanh ra

Oanh...

Một chưởng của Bắc Minh Phục rơi vào trên lồng ngực Tần Quân, ngay sau đó, hắn liền bị đánh bay ra ngoài, cánh tay phải đứt đoạn, dọa đến hắn sắp nứt cả tim gan

- Làm sao có thể có loại lực lượng này.

Trong lòng Bắc Minh Phục hoảng, còn chưa ổn định thân ảnh, Tần Quân xuất hiện ở sau lưng hắn, Hồng Mông Đế Kiếm đâm xuyên bụng, đau đến linh hồn hắn run rẩy

- Muốn giết trẫm, liền phải trả giá đắt!

Tần Quân ở bên tai Bắc Minh Phục cười lạnh nói, sát ý ngưng kết, xâm nhập trong lòng.

Hai mắt của Bắc Minh Phục bắn ra cường quang, ngay sau đó hóa thành một vệt sáng phá tán, ánh sáng tung bay, tiêu tán không thấy.

Tần Quân nheo mắt lại, thần thức tản ra, theo dõi những điểm sáng kia.

- Thì ra là thế!

Tần Quân quỷ dị cười một tiếng, hắn đã truy tung được Thủy Nguyên thần tộc hạ lạc.

Hồn Sơ chi địa, nơi này trôi nổi vô số điểm sáng, có lớn có nhỏ, trừ cái đó ra, thì không có vật chất khác.

Lý Họa Hồn cùng Đọa Lạc xuyên toa trong đó, nhìn chung quanh.

- Đã tìm được chưa?

Đọa Lạc mở miệng hỏi, Hồn Tinh nơi này thật sự là quá nhiều, đếm cũng vô số, cho dù là hắn cũng nhìn hoa cả mắt

Lý Họa Hồn không có trả lời, ánh mắt nhanh chóng di chuyển.

Đúng lúc này, phía sau hai người bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, lặng yên không một tiếng động, để bọn hắn không thể nhận ra, chính là Thái Dịch Hỗn Độn

Lý Họa Hồn trong lúc lơ đãng quay đầu, kém chút dọa đến hồn phi phách tán, vội vàng lui nhanh, đáng tiếc đã muộn.

Thái Dịch Hỗn Độn vung tay, cuốn hắn vào trong tay áo, Lý Họa Hồn không có chút sức chống cự.

Đọa Lạc vô ý thức quay đầu, vừa nhìn thấy Thái Dịch Hỗn Độn, sắc mặt kịch biến.

- Ngươi muốn sống không?

Thái Dịch Hỗn Độn nhìn chằm chằm Đọa Lạc hỏi, sát cơ khủng bố phong tỏa Đọa Lạc, để hắn không thể động đậy

- Muốn.

Đọa Lạc run giọng nói, ở trước mặt Hồng Mông Thần linh, hắn căn bản không dám phản kháng

- Ừm, đi theo ta.

Thái Dịch Hỗn Độn lần nữa vung tay áo, cuốn lấy Đọa Lạc, hắn cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

Hồn Sơ chi địa lâm vào yên tĩnh, lộ ra tịch liêu đìu hiu.

Một bên khác, trong Hồng Mông.

Lăng Đế đang ở trên một ngôi sao tu luyện, hiện tại hắn khắc sâu ý thức được tu vi không đủ, cho nên khắc khổ tu luyện, mưu toan bảo vệ thân phận Bất Bại Đại Đế của mình

Ở xa xa còn có rất nhiều thủ hạ của hắn đóng giữ, thủ hộ Lăng Đế.

Một lát sau, Thái Dịch Hỗn Độn bỗng nhiên xuất hiện ở trên không Lăng Đế.

------oOo------

Chương 2458: Có nên giết hay không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lăng Đế cảm giác được đỉnh đầu truyền đến một cỗ uy áp khó mà diễn tả bằng lời, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy Thái Dịch Hỗn Độn từ trên nhìn xuống, ánh mắt vô cùng đạm mạc, phảng phất như nhìn một cục đá.

Một màn này để Lăng Đế trừng to mắt, da đầu nổ tung, hắn vừa muốn đứng dậy, Thái Dịch Hỗn Độn vung tay áo, đánh vào trên mặt hắn, để ý thức của hắn trong nháy mắt lâm vào trong bóng tối

- Còn thiếu ba vị.

Thái Dịch Hỗn Độn lẩm bẩm, nói xong, hắn liền rời đi.

Đám thủ hạ của Lăng Đế còn không biết chủ công của mình đã biến mất, đợi bọn hắn phát hiện khí tức của Lăng Đế biến mất, đã quá muộn.

Sau đó hai ngày, Cửu Cung Vô Thượng, Lê Phàm đều bí ẩn mất tích.

Cái trước không người biết được, nhưng cái sau chính là Tây Hồng Mông chi chủ, hắn mất tích làm cho cả Tây Hồng Mông nhấc lên sóng to gió lớn

- Lăng Đế, Lê Phàm mất tích?

- Truyền thuyết bọn họ đều là Hồng Mông chi tử, chẳng lẽ trong này có chuyện ẩn gì ở bên trong?

- Không chỉ bọn hắn, ngay cả Cửu Cung Vô Thượng cũng mất tích.

- Mưa gió nổi lên, ở Âm Giới Thần linh đại chiến vừa kết thúc, Hồng Mông liền phát sinh biến cố như vậy.

- Âm Giới Thần linh đại chiến?

Chúng sinh Hồng Mông đều đang nghị luận, cùng lúc đó, Âm Giới đại chiến cũng truyền vào Hồng Mông, tên Thiên Đế lần nữa gây nên oanh động

Giết Âm Dương Nguyên Đế, diệt Thủy Nguyên thần tộc tổ, độc bá Âm Giới.

Vô số tin tức chấn động đến Hồng Mông chúng sinh hưng phấn không thôi, Nam Hồng Mông khắp nơi đều là tiếng hoan hô, nhất là Đại Tần thiên đình, lên tới Tiên Quan Thần Tướng, xuống đến lê dân bách tính, không ai không cảm thấy vinh diệu

Hư không vô tận.

Tần Quân lơ lửng trong hư không, đưa mắt nhìn quanh, xoay chuyển cực nhanh, phảng phất như đang tìm kiếm đồ vật gì

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên ngừng lại, tay trái trảo một cái, phía trước nguyên bản không có cái gì, nhưng ở dưới Thủy Nguyên Thần lực của hắn đè ép, bức ra một Hắc Tử (*hạt nguyên tử).

Hắc Tử này như hạt cát màu đen, cực kỳ nhỏ bé, ở trong hư không vô tận, nhỏ bé đến mắt thường khó mà nhìn thấy.

- Thì ra là thế.

Tần Quân nhìn chằm chằm Hắc Tử trong lòng bàn tay thì thào nói, loại Hắc Tử này không có khí tức, không có trọng lượng, ở trong hư không vô tận di động với tốc độ cao, tốc độ rất nhanh, cho dù là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhất trọng cũng rất khó phát giác, lại thêm hư không vô tận thật sự quá bao la, tạo thành biểu tượng gần như không tồn tại

Nếu không phải Bắc Minh Phục lâm nguy triệu nó tới, Tần Quân còn không có biện pháp phát giác

Mà Thủy Nguyên thần tộc liền tiềm ẩn ở trong Hắc Tử, khi thần thức của Tần Quân dò vào Hắc Tử, hắn có thể cảm giác được bên trong có sinh khí

bàng bạc

Lúc này Tần Quân chui vào trong Hắc Tử, biến mất không thấy gì nữa, mà Hắc Tử thì nhoáng một cái, cấp tốc phi hành, tan biến ở trong hư không vô tận, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Trong Hắc Tử, chính là một thánh địa tường hòa, dưới trời xanh, lấy một khối đại lục khổng lồ làm trung tâm, chung quanh nổi lơ lửng vô số phù đảo, lớn nhỏ không đều, ở chỗ này không có lực hấp dẫn, không có nguồn nước, nhưng có Thủy Nguyên khí nồng đậm

Thủy Nguyên sinh linh bay vào bay ra, an cư lạc nghiệp, cùng những Thủy Nguyên sinh linh ở bên ngoài làm nhiệm vụ hoàn toàn khác biệt, bọn hắn tựa hồ không có cừu hận, khắp nơi đều là hoan thanh tiếu ngữ

Tần Quân bỗng nhiên xé mở không gian, xuất hiện ở trên Thủy Nguyên thần tộc.

Hưu! Hưu! Hưu

Lần lượt từng bóng người cấp tốc bay tới, trọn vẹn mười vị, tất cả đều là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, khí tức vô cùng cường đại, nghĩ đều là Thủy Nguyên thần tộc tổ.

- Thiên Đế.

Sắc mặt của Bắc Minh Phục khó coi, cắn răng nghiến lợi nói.

Chín vị Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại cũng tràn ngập cừu hận nhìn Tần Quân, đáy mắt càng lộ ra vẻ sợ hãi.

Tần Quân vậy mà tìm được bọn hắn!

Thật tình không biết, Tần Quân vô cùng nhạy cảm với thời không, cho dù Hắc Tử lại nhỏ, tốc độ lại nhanh, cũng sẽ bị hắn bắt được

- Các ngươi truy sát trẫm, có biết sẽ phải trả giá như thế nào không?

Tần Quân quét nhìn bọn hắn, lạnh giọng hỏi.

Hiện tại hắn không có một chút hảo cảm với Thủy Nguyên thần tộc

------oOo------

Chương 2459: Có nên giết hay không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu không có hắn, Thủy Nguyên khí có thể diễn hóa ra Tạo Hóa Đại Đạo, có thể diễn hóa ra sinh linh?

Nói không khoa trương, Tần Quân sáng tạo ra Thủy Nguyên thần tộc, nhưng Thủy Nguyên thần tộc bởi vì ghen ghét Hồng Mông, cừu hận hắn, quả thực là Bạch Nhãn Lang

- Mọi người cùng nhau xông lên, giết hắn, hắn mới đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, không phải là đối thủ của chúng ta!

Một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ to con mở miệng nói, trong lời nói tràn đầy tàn nhẫn

Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại cũng rục rịch, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Tần Quân giương cằm, nhếch miệng lên, lộ ra nụ cười cuồng ngạo khinh miệt

Hắn không nói gì, trực tiếp biến ra 10 ngàn Thiên Đế phân thân, lơ lửng giữa không trung, vây mười vị Thủy Nguyên thần tộc tổ thành từng vòng

Cái này… mười vị Thủy Nguyên thần tộc tổ triệt để trợn tròn mắt.

Cùng lúc đó, Thủy Nguyên sinh linh còn lại cũng phát hiện dị thường ở nơi này, khi thấy 10 ngàn Thiên Đế phân thân, bọn hắn lập tức luống cuống.

- Có địch!

- Là Thiên Đế! Thật là Thiên Đế! Hắn đến rồi! Hắn đến rồi!

- Tê... đúng là Thiên Đế, trong Thủy Nguyên ký ức, Thiên Đế đúng là bộ dáng này!

- Tại sao có thể có nhiều Thiên Đế như vậy?

- Không có khả năng! Thủy Nguyên thần tộc chúng ta làm sao có thể tiết lộ tung tích?

Các Thủy Nguyên sinh linh hoảng sợ nghị luận, trong lời nói tràn đầy sợ hãi

Ở dưới các Thủy Nguyên thần tộc tổ dạy dỗ, toàn bộ Thủy Nguyên thần tộc đều cừu hận Thiên Đế, ở trong truyền thừa của bọn hắn, Thiên Đế là Diệt Thế Yêu Ma, mà các Thủy Nguyên sinh linh ra ngoài làm nhiệm vụ đều là dũng sĩ

Khi Diệt Thế Yêu Ma này xuất hiện ở trong tộc của bọn hắn, bọn hắn khó tránh khỏi sẽ hoảng sợ.

- Những phân thân này.

Sắc mặt của Bắc Minh Phục khó coi, phân thân của Tần Quân cường đại giống như bản tôn, để bọn hắn sợ hãi.

- Giết.

Tần Quân lạnh lùng mở miệng nói, thoại âm rơi xuống, 10 ngàn Thiên Đế phân thân đột nhiên xuất thủ.

Oanh một tiếng!

Khí tức khủng bố, lực trùng kích quét ngang hết thảy.

Từng tòa phù đảo hóa thành tro bụi, đại lục trung tâm cũng rung động kịch liệt, tất cả Thủy Nguyên sinh linh sợ hoảng không thôi.

Tần Quân lấy ra Chí Tôn Cửu Long Ỷ, quay người chậm rãi ngồi xem trận chiến này

Hắn ngược lại muốn xem xem Thủy Nguyên thần tộc dựa vào cái gì dám

đuổi giết hắn!

Ở dưới 10 ngàn Thiên Đế phân thân bao vây, mười Thủy Nguyên thần tộc tổ không có chút sức chống cự nào, toàn bộ không gian sinh ra gợn sóng, ở bên ngoài, Hắc Tử cao tốc phi hành không ngừng run rẩy, phảng phất như muốn nổ tung

- Lăn....

Thuỷ Tổ tối cao của Thủy Nguyên thần tộc gào thét, hắn tên là Bắc Minh Đế, có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng, Thần lực bạo phát, Thiên Đế phân thân ở chung quanh đều bị đánh bay

Còn lại chín vị Thủy Nguyên thần tộc tổ cấp tốc tụ tập đến, bắt đầu bày trận.

Bọn hắn đưa lưng về phía nhau, hình thành một vòng tròn, Thủy Nguyên Thần lực tương liên, hình thành vòng sáng to lớn, cường quang tóe hiện, sáng chói toàn bộ không gian Thủy Nguyên thần tộc

- Thiên Đế, ngươi tàn bạo bất nhân, chúng ta nhất định phải tru sát ngươi!

Tiếng rống giận dữ của Bắc Minh Đế vang vọng không gian Thủy Nguyên thần tộc, dẫn tới các Thủy Nguyên sinh linh bi phẫn

Thời điểm diệt tộc, các Thủy Nguyên sinh linh nhao nhao bộc phát ra huyết tính, muốn cùng Tần Quân quyết nhất tử chiến

Đối với chuyện này, thần sắc của Tần Quân hờ hững, lông mày lại hơi nhíu lại

- Tộc đàn ngu muội, có nên giết hay không.

Tần Quân lẩm bẩm, hiện tại hắn hoàn toàn không coi Thủy Nguyên thần tộc là đối thủ, một ý niệm liền có thể quyết định sinh tử của Thủy Nguyên thần tộc.

------oOo------

Chương 2460: Chết không có gì đáng tiếc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ suy nghĩ sâu xa, mà Thủy Nguyên thần tộc lại cho rằng Tần Quân không có chút thương hại nào, những Thủy Nguyên sinh linh thành niên kia nhao nhao đánh tới Tần Quân

Tựa như ức vạn trường tiễn cùng phát, bốn phương tám hướng đều có Thủy Nguyên sinh linh đánh tới, hình ảnh vô cùng hùng vĩ

Thủy Nguyên thần tộc tồn tại thời gian tương đương Hồng Mông, ở trong Thủy Nguyên thần tộc rất ít bạo phát chiến tranh, tất cả cường giả không có bởi vì tàn sát lẫn nhau mà tổn thất, cho nên cho dù số lượng sinh linh không bằng Hồng Mông, nhưng chiến lực cao đoan tuyệt đối siêu việt Hồng Mông

Ngâm...

Tiếng long ngâm nổ vang, vô số Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể Tần Quân tứ ngược ra, các Thủy Nguyên sinh linh tập sát đến đều bị thôn phệ

Hắn ngồi trên long ỷ, hờ hững nhìn chiến tranh.

Đại lục trung tâm của Thủy Nguyên thần tộc cùng vô số phù đảo đều bởi vì chiến đấu mà bốc cháy, tựa như hỏa diễm địa ngục.

Vô số Thủy Nguyên sinh linh kêu thảm, đang khóc, tuyệt vọng.

Mười vị Thủy Nguyên thần tộc tổ bày trận chống cự 10 ngàn Thiên Đế phân thân, tựa như một quang cầu to lớn, để Thiên Đế phân thân không cách nào đột phá, đây đã là cực hạn của bọn hắn

- Đáng giận.

Bắc Minh Phục một bên duy trì lấy trận pháp, một bên nhìn tộc nhân hi sinh, hắn đau lòng nhức óc, cừu hận đối với Tần Quân cơ hồ muốn phá ngực mà ra

Bắc Minh Đế cầm đầu Thủy Nguyên thần tộc con mắt đỏ hồng, hắn cười

giận dữ nói:

- Thiên Đế, ta lấy danh nghĩa Thủy Nguyên thần tộc, nguyền rủa ngươi! Nguyền rủa ngươi vĩnh sinh nhận lấy nỗi khổ cô độc! Nguyền rủa hết thảy người quan hệ máu mủ với ngươi, cả đời tao ngộ vận rủi! Nguyền rủa ngươi sáng tạo hết thảy đều sẽ đi về phía hủy diệt!

Thoại âm rơi xuống, Bắc Minh Đế phun ra một ngụm tinh huyết, cũng không phải máu đỏ tươi, hơn nữa Tần Quân cảm giác có lực lượng gì đó đang cuốn tới hắn, muốn liên luỵ vận mệnh của hắn.

Hắn người mang Hảo Vận Đại Đạo, lại thêm khí vận cường thịnh, cho nên có thể trước tiên ngăn cản được Bắc Minh Đế nguyền rủa.

- Dám nguyền rủa trẫm?

Tần Quân giận mà bật cười, trong mắt của hắn lộ ra sát ý khiếp người, Đế Viêm Long khí điên cuồng bay ra, quét sạch bát phương

Đại nghĩa của Thủy Nguyên thần tộc tổ để hắn rất phẫn nộ.

Rõ ràng hắn không có nguy hại Thủy Nguyên thần tộc, là Thủy Nguyên thần tộc lặp đi lặp lại nhiều lần trêu chọc hắn, đuổi giết hắn, mà tuyệt đại bộ phận Thủy Nguyên sinh linh còn cảm thấy mình đáng thương.

Quả thực là ngu muội!

Bọn hắn chưa thấy qua Tần Quân nguy hại Thủy Nguyên thần tộc, liền cừu hận Tần Quân, thật tình không biết là Tần Quân sáng tạo ra Thủy Nguyên thần tộc

Bây giờ Tần Quân trả thù bọn hắn, bọn hắn mới biết tuyệt vọng!

Trong cơn giận dữ, Tần Quân lại phân ra 1000 Thiên Đế phân thân, tất cả đều lao về phía mười vị Thủy Nguyên thần tộc tổ.

Oanh một tiếng!

Đại trận phá nát, các Thủy Nguyên thần tộc tổ cấp tốc bị dìm ngập.

Cùng lúc đó…

Trong Hồng Mông, Âm Giới, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo, chư thiên vũ trụ, trong đầu toàn bộ sinh linh đều hiện ra hình ảnh trong không gian Thủy Nguyên thần tộc

- A? Đây là…

- Các ngươi nhanh nhắm mắt lại nhìn!

- Nơi này là địa phương nào? Đang phát sinh chiến tranh?

- Là Thiên Đế! Thiên Đế tàn sát một chủng tộc?

- Thật là Thiên Đế!

Hồng Mông, Âm Giới cùng Nam Hồng Mông kết nối Cổ Thánh Đế Đạo, rất nhiều sinh linh đều nhận ra thân phận của Tần Quân

Cùng lúc đó, Tần Quân từ Chí Tôn Cửu Long Ỷ đứng lên, hắn vung tay áo cười giận dữ nói:

- Các ngươi những con kiến này, hôm nay trẫm liền tiêu diệt các ngươi!

- Trẫm chính là tồn tại chí cao vô thượng, sáng tạo hết thảy, các ngươi không hiểu cảm ơn, chết không có gì đáng tiếc!

Trên chiến hỏa cuồn cuộn, Tần Quân bởi vì phẫn nộ mà trở nên dữ tợn, để Thủy Nguyên thần tộc càng thêm tuyệt vọng, để toàn bộ sinh linh của Hồng Mông tê cả da đầu, lưng bốc lên hơi lạnh

Nhất là trong tấm hình, còn có vô số Thủy Nguyên sinh linh kêu rên, đang khóc, không biết tiền căn hậu quả rất dễ dàng để chúng sinh nghĩ xấu Tần Quân.

Cho dù là các sinh linh trong Đại Tần thiên đình cũng trầm mặc xuống.

- Mẫu Hậu.

------oOo------

Chương 2461: Chết không có gì đáng tiếc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Tuyết Nhi sợ hãi ôm chặt Vọng Tuyết, nhắm chặt hai mắt, khuôn mặt nhỏ trắng bệch.

Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ cùng Nhược Tâm cũng bị hù dọa.

Ở trong tẩm cung, sắc mặt của Đắc Kỷ trong nháy mắt âm trầm xuống, nàng thì thào nói:

- Đến cùng là ai muốn hại Bệ Hạ?

Loại thủ đoạn này, rõ ràng là muốn bôi xấu Tần Quân.

Nàng tin tưởng Tần Quân không có khả năng vô duyên vô cớ giết hại sinh linh.

Cổ Thánh Đế Đạo.

Hoắc Tầm Đế đứng ở trên vách đá, chau mày, không chỉ hắn, trong Cổ Thánh Đế Đạo, bộ hạ cũ của Tần Quân cũng cảm giác kỳ quặc

Huyền Đương vũ trụ.

Chí Tôn Thần Điện Điện Chủ, Mạc Nhược Hà cảm thán nói:

- Lực lượng của Thiên Đế để cho người ta bành trướng.

Bát Hoang.

Hoang Thần ngồi dưới tàng cây, cũng đang nhắm mắt quan chiến, thần sắc của hắn cũng có chút khó coi

Giờ khắc này, tất cả người nhận biết Tần Quân đều có chút khó có thể tin

Nhưng hình ảnh trong đầu là chân thật như vậy, tư thái của Tần Quân tựa

như Diệt Thế Ma Thần.

Trong một Tiên Đảo, Nam Tố tiên tử đặt chén trà xuống, đôi mi thanh tú nhíu chặt, mạng che mặt che đậy dung nhan tuyệt thế của nàng, nhưng từ hai đầu lông mày có thể thấy được nàng lo lắng

- Hắn không có khả năng như vậy, nhưng là ai truyền hình ảnh này cho chúng ta?

Nam Tố tiên tử không khỏi lo lắng thay Tần Quân, tuy trong tấm hình Tần Quân cường đại đến gần như vô địch, rung động linh hồn các sinh linh, nhưng lại gây ra hiệu quảtrái ngược.

- Thiên Đế đang tàn sát một chủng tộc, muốn thôn phệ lực lượng của toàn bộ chủng tộc, để cho tu vi của mình bay vọt, kế tiếp sẽ đến lượt ai?

Lúc này, một thanh âm mênh mông mang theo bi thương vang vọng não hải của chúng sinh, cực kỳ kích động, để tâm tình của chúng sinh sa sút

- Không có khả năng! Là ai mưu tính Bệ Hạ?

Trong Đại Tần thiên đình, Viên Hồng ở trong phủ đệ của mình phát cáu, tu vi của hắn quá yếu, căn bản không giúp được Tần Quân, chỉ có thể ở đây phát tiết

Rất nhanh, hình ảnh trong đầu chúng sinh bỗng nhiên gián đoạn, phảng phất như Thiên Đế hủy diệt hết thảy.

Hồng Mông, Âm Giới, Hỗn Độn tất cả đều trầm mặc.

Một bên khác, Thiên Đế phân thân đánh tan mười vị Thủy Nguyên thần tộc tổ, làm bọn hắn chỉ còn lại có nguyên thần, tái chiến tiếp, tất cả bọn hắn đều sẽ vẫn lạc

Mà lúc này, Tần Quân cũng thu hồi Đế Viêm Long khí.

Bởi vì những Thủy Nguyên sinh linh khác không dám đánh tới hắn, toàn bộ Thủy Nguyên thần tộc đều đã bị hắn dọa sợ, không còn dám khởi xướng tiến công, tất cả đều lui ra phía sau, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tuyệt vọng

Tâm thần của Tần Quân khẽ động, các Thiên Đế phân thân xách nguyên thần của Thủy Nguyên thần tộc tổ đến trước mặt.

Lúc này, trong đầu chúng sinh bỗng nhiên lại xuất hiện hình ảnh trong Thủy Nguyên thần tộc

Vừa vặn là cảnh Tần Quân đưa tay hút nguyên thần của Bắc Minh Phục đến, lạnh giọng nói:

- Trẫm một mực cho các ngươi cơ hội, chờ các ngươi nhận lầm thần phục, nhưng các ngươi một mực không làm, xem ra các ngươi không nên tồn tại!

Số lượng Thiên Đế phân thân cực hạn là 100 triệu, nếu bạo phát một nửa, cũng có thể miểu sát Thủy Nguyên thần tộc, nhưng hắn không làm, đúng là đang chờ Thủy Nguyên thần tộc nhận lầm

Đáng tiếc, hắn không có chờ được.

Thủy Nguyên thần tộc có thể bất diệt, nhưng các Thủy Nguyên thần tộc tổ phải chết, là bọn hắn lừa dối Thủy Nguyên thần tộc!

Mặt mũi Bắc Minh Phục tràn đầy cừu hận, giận nói:

- Thần phục ngươi, ta tình nguyện chết!

Oanh!

Tần Quân khẽ vẫy tay, hút nguyên thần của Bắc Minh Phục vào trong lòng bàn tay, tay trái lại hút nguyên thần của một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ khác.

Mà ở bên ngoài, chuyện quỷ dị lại phát sinh, hình ảnh trong đầu chúng sinh gián đoạn lần nữa.

Liên tục hai đoạn hình ảnh, đủ để cho chúng sinh miên man bất định

------oOo------

Chương 2462: Tạo Hóa tứ trọng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Liên tục hấp thu hai vị Thủy Nguyên thần tộc tổ, tu vi của Tần Quân thế như chẻ tre, cường thế đột phá tới Tạo Hóa tam trọng!

Liệt diễm Tạo Hóa!

Đây là Tạo Hóa thứ ba Tần Quân lựa chọn cường hóa, vốn là muốn để Đại Hồng Mông Tạo Hóa mạnh lên, nhưng gặp được Thủy Nguyên thần tộc, đành phải trì hoãn.

Tu vi tăng vọt, khiến cho khí tức của hắn mạnh hơn, để tám vị Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại tuyệt vọng.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đánh giết một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đánh giết một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hiện tại khen thưởng đã chồng chất đến số lượng trước nay chưa có

Đợi Thần Thoại Hệ Thống thăng cấp thành công, toàn bộ Hồng Mông sẽ bị hắn nhẹ nhõm chưởng khống

Tần Quân nhìn về phía tám vị Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại nói:

- Các ngươi lừa dối tộc nhân của mình, tội lỗi của các ngươi lớn nhất, hôm nay Thủy Nguyên sinh linh thương vong tất cả đều là các ngươi ban tặng.

Tu vi đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tam trọng, tâm tình

của Tần Quân cũng đi theo chuyển biến tốt đẹp

Lửa giận tiêu tán, hắn cũng không muốn chém tận giết tuyệt

Bắc Minh Đế giận nói:

- Làm sao không phải ngươi! Nếu Thủy Nguyên không có ngươi! Thủy Nguyên thần tộc chúng ta chính là chủng tộc sinh linh duy nhất!

Hắn tận lực tăng lớn thanh âm, làm cho cả Thủy Nguyên thần tộc đều có thể nghe thấy

Những Thủy Nguyên sinh linh kia đều cừu hận nhìn Tần Quân, từng cái phảng phất như người đáng thương bị yêu ma lấn ép.

Tần Quân nghe mà tâm phiền, ngoắc tay, hút nguyên thần của Bắc Minh Đế vào trong lòng bàn tay

Tu vi của Bắc Minh Đế đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng, Thủy Nguyên Thần lực vô cùng to lớn, để tu vi của Tần Quân lần nữa bay vọt

Còn lại bảy vị Thủy Nguyên thần tộc tổ đều nhắm mắt, chờ đợi tử vong phủ xuống.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đánh giết một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Thủy Nguyên thần tộc hoàn toàn là nhiệm vụ xoát ban thưởng cho Tần Quân.

Tâm tình của Tần Quân mỹ diệu, bắt đầu hưởng thụ tu vi tăng lên.

Thật tình không biết, giờ phút này Hồng Mông, Âm Giới, Hỗn Độn, Cổ Thánh Đế Đạo cùng chư thiên vũ trụ đều nhấc lên gợn sóng to lớn, rất nhiều thế lực có dã tâm bắt đầu châm ngòi thổi gió, muốn để chúng sinh liên thủ, cùng nhau lật đổ Thiên Đế.

Nếu như Thiên Đế đúng như bọn hắn chứng kiến, ngày sau chúng sinh đều sẽ tao ngộ kiếp nạn

- Chẳng lẽ nói đây chính là Hồng Mông đại kiếp?

- Khẳng định không sai, cũng không nhìn tốc độ Thiên Đế quật khởi, đơn giản đánh vỡ lẽ thường.

- Đại Tần thiên đình quá mạnh, chúng ta ứng đối ra sao?

- Ta cảm thấy có chuyện ẩn ở bên trong, người kia có thể truyền hình ảnh cho chúng ta, lạo ở dưới tình huống Thiên Đế không có chút nào phát giác, nói rõ hắn mạnh hơn Thiên Đế, vậy vì sao hắn không trừng trị Thiên Đế?

- Mặc kệ như thế nào, một trận đại chiến trước nay chưa có sắp xảy ra.

Tuy tuyệt đại đa số sinh linh đều lên án Thiên Đế, nhưng cũng có một chút sinh linh rất lý trí.

Ngày đó, Đại Tần thiên đình công chiếu Hồng Mông, Cổ Thánh Đế Đạo, công bố có địch nhân chế tạo huyễn cảnh nói xấu danh dự của Thiên Đế

Tuy ngoại giới khịt mũi coi thường, nhưng trong Đại Tần thiên đình lại vô cùng tin tưởng Thiên Đế.

Chỉ có tiến vào Đại Tần thiên đình mới có thể hiểu Thiên Đế nhân từ, ở trong Đại Tần thiên đình, Quan Tướng phạm pháp tội như thứ dân, đồng thời áp lực thuế phú cũng rất nhỏ, tài nguyên tu luyện cũng không có tập trung ở trong tay người nắm quyền.

Một ngày này.

Thái Dịch Hỗn Độn tìm tới Đông Đế.

Sau khi Tôn Mệnh Vận vẫn lạc, Đông Đế vì tránh né Tần Quân, ở biên giới Hồng Mông bồi hồi, không dám xâm nhập Hồng Mông.

------oOo------

Chương 2463: Tạo Hóa tứ trọng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vì cái gì, vì cái gì ngươi muốn tìm ta?

Đông Đế hoảng sợ nói, thân hình không ngừng lui lại.

Bốn phía nổi lơ lửng Hồng Mông nguyên khí vô tận, không có những sinh linh khác, Đông Đế thần cơ diệu toán có thể tính tới hết thảy, nhưng không có tính ra Hồng Mông Thần linh sẽ tìm tới hắn.

Thái Dịch Hỗn Độn mặt không biểu tình, nhẹ giọng nói:

- Ta cần tìm vị Hồng Mông chi tử thứ năm.

- Hồng Mông chi tử? Vậy ngươi tìm ta làm gì?

Đông Đế nỗ lực bảo trì trấn định, dù sao hắn không phải Hồng Mông chi tử, Thái Dịch Hỗn Độn sẽ không làm khó hắn, nhiều nhất cần hắn xuất lực mà thôi.

Trong mắt Thái Dịch Hỗn Độn lóe ra hồng quang nói:

- Vị Hồng Mông chi tử thứ năm là Thiên Đế chi tử, Thiên Đế điều động 10 ngàn phân thân bảo hộ, ta không bắt được.

- Vậy tìm ta làm gì?

Đông Đế thận trọng hỏi.

- Cho nên ngươi đến thay thế vị trí của hắn, bởi vì ngươi cũng là Hồng Mông chi tử!

Thái Dịch Hỗn Độn nhìn chằm chằm Đông Đế, nói tiếp.

Lời vừa nói ra, Đông Đế trừng to mắt, lập tức rùng mình.

Không kịp nghĩ nhiều, sắc mặt hắn khó coi nói:

- Ta thế nào lại là Hồng Mông chi tử?

- Nguyên bản ngươi nên là Hồng Mông chi tử, nhưng Thiên Đế chi tử thay thế vị trí của ngươi, tuy khí vận của ngươi không bằng Thiên Đế chi tử, nhưng cũng đầy đủ.

Thái Dịch Hỗn Độn giải thích nói, tựa hồ rất kiên nhẫn, cũng không có ác ý.

Nhưng Đông Đế không phải người bình thường, tâm tư như điện, trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều khả năng.

Hắn hiểu được mình không có cơ hội chạy trốn, chỉ có thể khuyên nói:

- Ta có thể giúp ngươi đạt được Thiên Vận, chỉ cần ngươi không bắt ta.

- Ta không có thời gian lãng phí.

Thái Dịch Hỗn Độn mặt không biểu tình nói, thoại âm rơi xuống, đột nhiên vung tay áo, ý thức của Đông Đế trong nháy mắt lâm vào trong bóng tối.

Trong không gian Thủy Nguyên thần tộc.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đánh giết một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở lần nữa vang lên ở trong đầu Tần Quân, hấp thu Bắc Minh Đế, hắn lại hấp thu một Thủy Nguyên thần tộc tổ.

Cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp tích lũy đến ba mươi tám lần, Đại Đạo truyền thừa, cực hạn giác tỉnh tất cả đều đột phá 40, còn có năm cơ hội cực hạn phục giác tỉnh.

Thoải mái!

Tần Quân hưởng thụ lấy trái cây thắng lợi, tu vi của hắn cũng bắt đầu trùng kích Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng

Sáu vị Thủy Nguyên thần tộc tổ còn sống đã lòng như tro nguội, không có người mở miệng, đều đang đợi chết.

Phương xa, các Thủy Nguyên sinh linh cũng giống như thế, bọn hắn còn tưởng rằng Tần Quân sẽ diệt tộc bọn hắn

Về phần chạy?

Ngoại trừ Thủy Nguyên thần tộc tổ, không có Thủy Nguyên sinh linh có thể mở ra bích chướng của Hắc Tử Không Gian, nói không khoa trương, bọn hắn tương đương với bị Thủy Nguyên thần tộc tổ nuôi nhốt, không cách nào tự mình hiểu rõ ngoại giới, nhiều đời truyền thừa xuống, từ nhỏ đến lớn, bọn hắn đều cho rằng Thiên Đế ghê tởm nhất, tà ác nhất

Cũng không lâu lắm, Tần Quân thành công đột phá đến Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng.

Sát Lục Tạo Hóa!

Chính là căn cứ Sát Lục Đại Đạo cường hóa đến, một khi mở ra Tạo Hóa này, chiến lực của hắn tăng cường mấy lần.

------oOo------

Chương 2464: Vô tận động (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tạo Hóa nhất trọng, Âm Dương!

Tạo Hóa nhị trọng, Thời Không!

Tạo Hóa tam trọng, Liệt Diễm!

Tạo Hóa tứ trọng, Sát Lục!

Tu vi của Tần Quân đạt tới trình độ trước nay chưa có, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Hồng Mông, đoán chừng cũng chỉ có Thái Dịch Hỗn Độn có

thể cùng hắn ở trên cảnh giới so cao thấp.

Cảm nhận được khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, sáu Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại đều thở dài

Cuối cùng, bọn hắn vẫn thành áo cưới của Tần Quân.

Trù tính vô số năm, lại không địch lại Thiên Đế.

Giờ khắc này, Tần Quân triệt để đánh tan sự kiêu ngạo của bọn họ, để trong lòng bọn họ tràn đầy hối hận.

Sớm biết như thế, bọn hắn sẽ không đi trêu chọc Tần Quân.

Lúc này, Tần Quân mở to mắt, trong đôi mắt tràn đầy thần quang, ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, tựa như Chúa tể hết thảy.

Đối mặt ánh mắt của hắn, không có một tên Thủy Nguyên sinh linh dám đối mặt.

Tần Quân thở dài một hơi, đợi hắn giải quyết sáu tên Thủy Nguyên thần tộc tổ sau cùng, hắn là có thể đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa ngũ trọng, ngoại trừ Bắc Minh Đế, Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại tu vi đều là Tạo Hóa nhất trọng hoặc là Tạo Hóa nhị trọng

- Nói cho trẫm, hai thủ hạ của trẫm bị các ngươi nhốt ở đâu? Chỉ cần các ngươi nói ra, trẫm liền bỏ qua Thủy Nguyên thần tộc.

Tần Quân mở miệng nói, hắn lợi dùng thần thức quét một vòng, cũng không có phát hiện khí tức của Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn

Nghe vậy, một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ nhịn không được hỏi:

- Vậy chúng ta thì sao?

- Các ngươi tự nhiên phải chết, nhưng có thể cho hậu nhân của các ngươi sống sót.

Tần Quân trả lời, ở trong Thủy Nguyên thần tộc, tu vi của Thủy Nguyên sinh linh đều không yếu, có thể nghe được đối thoại của bọn họ.

Nghe được Tần Quân có khả năng mở một mặt lưới, vô số Thủy Nguyên sinh linh đều lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Về phần các tổ tiên sinh tử, bọn hắn vô ý thức xem nhẹ, ở trước mắt sống chết, người đều sẽ trước hết nghĩ đến mình, cho dù là Thủy Nguyên sinh linh, cũng không gì hơn cái này.

- Không được, trừ khi ngươi để cho chúng ta sống sót!

Một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ khác cắn răng nói, cho dù Thủy Nguyên sinh linh bị diệt tận cũng không có việc gì, bọn hắn có thể tiếp tục sáng tạo, nhưng bọn hắn chết rồi, Thủy Nguyên thần tộc liền thật xong, ngày sau sẽ bị Thiên Đế nô dịch

- Không thể, giữa các ngươi cùng Thủy Nguyên thần tộc, chỉ có thể lựa chọn một.

Tần Quân đạm mạc nói, hắn ngược lại muốn xem xem những Thủy Nguyên thần tộc tổ này có cốt khí hay không

Lời vừa nói ra, sắc mặt các Thủy Nguyên thần tộc tổ âm tình biến ảo, các loại tâm tình xông lên đầu, để bọn hắn lâm vào trong lựa chọn.

Tất cả Thủy Nguyên sinh linh đều quăng tới vẻ chờ đợi, bọn hắn đều muốn sống sót.

Thủy Nguyên thần tộc tổ dạy bảo bọn hắn, lúc đối mặt Thiên Đế, phải phấn đấu quên mình, không sợ sinh tử, nếu như các Thủy Nguyên thần tộc tổ vứt bỏ bọn hắn, lựa chọn sống tạm, như vậy truyền thừa sẽ sụp đổ

- Chúng ta lựa chọn chúng ta sống sót! Ngươi giết bọn hắn đi!

Lúc này, một tên Thủy Nguyên thần tộc tổ làm ra lựa chọn, để tất cả Thủy Nguyên sinh linh sắc mặt kịch biến, mặt lộ vẻ không thể tin được

Các tổ tiên lại muốn vứt bỏ bọn hắn!

Tần Quân nheo mắt lại nói:

- Nói đi, thủ hạ của trẫm ở đâu?

Các Thủy Nguyên sinh linh triệt để tuyệt vọng, ngay cả các tổ tiên cũng vứt bỏ bọn hắn, bọn hắn nơi nào có một chút hi vọng sống?

Chỉ là tâm lý của bọn hắn khó tránh khỏi sinh ra phẫn nộ cùng bi thương, giờ khắc này, so với Thiên Đế, bọn hắn càng hận các tổ tiên hơn!

Các tổ tiên truyền thừa ý chí cùng tín ngưỡng cho bọn hắn, kết quả các tổ tiên dẫn đầu vứt bỏ ý chí cùng tín ngưỡng, để bọn hắn cảm giác bị lừa gạt

Hơn nữa còn bị lừa cả đời!

- Hai thủ hạ của ngươi bị Bắc Minh Đế trục xuất vào trong vô tận động.

------oOo------

Chương 2465: Vô tận động (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tên Thủy Nguyên thần tộc tổ kia nói tiếp, nghe mà Tần Quân nhíu mày, hỏi:

- Vô tận động?

- Đó là động khẩu thông hướng vùng đất không biết, chỉ cần đi vào, liền không ai có thể trốn ra, tuy lấy tu vi của ngươi, có lẽ có thể tìm trở về.

Lúc tên Thủy Nguyên thần tộc tổ này nói ra lời này, cũng có chút chột dạ

Tần Quân cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới đáy xác thực có một Hắc Động, chỉ lớn chừng quả đấm

Nghĩ xong, Tần Quân ngẩng đầu nhìn hắn nói ra:

- Tốt, vậy các ngươi có thể đợi chết rồi.

Nói xong, hắn đột nhiên trừng to mắt, hút sáu vị Thủy Nguyên thần tộc tổ

vào trong mắt

Hấp thu Thủy Nguyên Thần lực của bọn hắn cần thời gian, Tần Quân không thể lại trễ nải nữa.

Sau đó, hắn cao giọng nói:

- Các ngươi đều thấy rõ ràng, cho tới nay các ngươi đều bị bọn hắn lừa bịp, trẫm sáng tạo ra hết thảy, sáng tạo ra Hồng Mông, cũng sáng tạo ra các ngươi, cái gọi là Thủy Nguyên ký ức bất quá là bọn hắn truyền cho các ngươi, bọn hắn ghen ghét Hồng Mông Thần linh, ghen ghét trẫm cường đại, mà các ngươi ngu muội, chỉ là công cụ của bọn hắn, chờ các ngươi cường đại, bọn hắn lại phái các ngươi truy sát trẫm, đẩy các ngươi vào thâm uyên.

- Hiện tại, ở lúc tính mệnh du quan, bọn hắn lựa chọn mình, nếu hiện tại các ngươi còn nhìn không ra, cũng không xứng là Thủy Nguyên sinh linh.

- Trẫm mở ra không gian bích chướng cho các ngươi, các ngươi có thể ra ngoài xông xáo, cũng có thể ở chỗ này ngu muội sống sót!

Nói xong, Tần Quân đưa tay, ngón trỏ tay phải bắn ra một đạo ánh sáng, bắn phá một lỗ hổng, ở dưới Thời Không Tạo Hóa Thần lực, lỗ hổng kia không cách nào khép lại

Tĩnh!

Toàn bộ Thủy Nguyên thần tộc yên lặng lại, tất cả Thủy Nguyên sinh linh đều sửng sốt, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin

Bọn hắn tín ngưỡng Tổ Tông từ bỏ bọn hắn, Thiên Đế bọn hắn cừu hận lại cứu bọn hắn?

Lúc này, Tần Quân thu hồi Thiên Đế phân thân, chuẩn bị bay vào vô tận động

- Đừng đi, đi sẽ không thể trở về được!

Một Thủy Nguyên sinh linh trẻ tuổi mở miệng nói, hắn lơ lửng giữa không trung, như thanh niên nhân loại, trên mặt còn mang theo một tia ngây thơ

Tần Quân quay đầu nhìn hắn cười cười, không có uy nghiêm cùng phẫn nộ lúc trước, chỉ có ấm áp để cho người ta thoải mái.

Thủy Nguyên thần tộc cùng Hồng Mông, đều bởi vì hắn mà sáng tạo, nếu Thủy Nguyên sinh linh tỉnh ngộ, hắn đương nhiên sẽ không truy cứu tiếp

Những Thủy Nguyên sinh linh này cũng là người đáng thương, từ nhỏ bị điều khiển, cũng không trách bọn hắn

Trong bọn họ có lẽ có người nghi ngờ Thủy Nguyên thần tộc tổ, nhưng chắc hẳn đều đã bị diệt trừ, dần dà, không người nào dám nghi vấn Thủy Nguyên thần tộc tổ.

Thủy Nguyên sinh linh kia sửng sốt, nụ cười của Tần Quân khắc sâu vào trong lòng của hắn thật sâu, mặc dù chỉ là trong lúc nhất thời, lại khắc cốt minh tâm

Hưu!

Tần Quân nghĩa vô phản cố xông vào trong vô tận động, trong Hồng Mông có 10 ngàn Thiên Đế phân thân, hắn cũng không lo lắng Đại Tần thiên đình xảy ra chuyện

Hắn vừa biến mất, Thủy Nguyên thần tộc đi theo bộc phát ra tiếng kêu rên

Trận chiến này, bọn hắn tổn thất rất nhiều đồng bào, sống sót sau tai nạn cũng không cách nào triệt để tiêu trừ bi thương của bọn hắn

- Đáng giận chúng ta nhất định phải đoàn kết, báo thù cho các tộc nhân!

Một lão giả run giọng nói, khàn cả giọng, tràn đầy hận ý.

- Không, chúng ta không nên tìm Thiên Đế báo thù!

Lúc này, một trung niên mở miệng nói, đại bộ phận Thủy Nguyên thần tộc đều là hình người, dù sao người chính là Vạn Vật Chi Linh, hình thái vạn vật tiến hóa hoàn mỹ nhất, nếu không Huyền Đương, Nữ Oa cũng sẽ không tạo ra người.

- Không sai! Đều là các tổ tiên lừa gạt chúng ta!

- Tình cảnh vừa nãy, các ngươi không thấy được sao? Các tổ tiên từ bỏ chúng ta! Bọn hắn muốn chúng ta chết!

- Đó là Thiên Đế bức bách!

- Bức bách? Ta nhìn ngươi là không có thuốc nào cứu được! Các tổ tiên dùng mỹ kỳ là bảo hộ chúng ta, kì thực giam giữ chúng ta, những đồng bào ở bên ngoài làm nhiệm vụ, có mấy cái có thể trở về?

Thủy Nguyên thần tộc bắt đầu nội đấu, phần lớn Thủy Nguyên sinh linh đã hết hy vọng với các tổ tiên, bọn hắn không ngốc, dù sao tu vi cao như vậy, trí tuệ sẽ theo tu vi tăng lên, tận mắt nhìn thấy, hết thảy đều có thể nghĩ rõ ràng.

------oOo------

Chương 2466: Chúng Thần chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc ám!

Hắc ám vô biên vô tận!

Sau khi tiến vào vô tận động, Tần Quân hoàn toàn không cách nào thấy vật, thần thức tràn ra, căn bản dò xét không đến bất luận cái tồn tại gì.

- Nơi này đến cùng thông hướng hơi nào?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, trong lòng tràn ngập tò mò.

Dựa theo thời gian tính ra, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bị ném đến thời gian cũng không tính quá dài

- Đinh! Hệ Thống Thăng cấp thành công!

- Đinh! Hệ thống triệt để khai phóng công năng cực hạn phục giác tỉnh!

- Đinh! Mới tăng công năng Cực Hạn Tạo Hóa, có thể để Thần Ma có Tạo Hóa tăng lên tới cực hạn, có thể thông qua nhiệm vụ thu hoạch được hoặc một trăm lần hệ thống khen thưởng chỉ định dung hợp!

- Đinh! Mới tăng công năng truyền tống Thần Ma, có thể tùy thời truyền tống Thần Ma đã triệu hoán đến bên người, hoặc truyền tống Thần Ma bên người đến bên cạnh Thần Ma chỉ định, có thể thông qua nhiệm vụ thu hoạch được hoặc hai mươi lần hệ thống khen thưởng chỉ định dung hợp!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên, nghe mà trong lòng Tần Quân vui vẻ.

Công năng Cực Hạn Tạo Hóa!

Tạo Hóa còn có cực hạn?

Bây giờ Tần Quân người mang Âm Dương Tạo Hóa, Sát Lục Tạo Hóa, Thời Không Tạo Hóa, Liệt Diễm Tạo Hóa, mặc dù đã rất mạnh, nhưng còn lâu mới có được cảm giác cực hạn, có lẽ tùy từng người mà khác nhau

Nhưng cái công năng này đủ để cho Thần Ma tiếp tục cường đại.

Công năng truyền tống Thần Ma cũng không tệ , có thể tùy thời trợ giúp mình cùng Đại Tần thiên đình.

Không hổ là lấy Tạo Hóa Đại Đạo… làm cơ sở sáng tạo Thần Thoại Hệ Thống, mạnh đến mức không cực hạn.

Ngay thời điểm Tần Quân âm thầm kinh hỉ, phía trước bỗng nhiên xuất hiện vô số ánh sáng, như sao trời sáng chói.

- Chẳng lẽ muốn đến cuối cùng?

Lúc này Tần Quân gia tốc, cường quang đập vào mặt, cho dù là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng không nhịn được nhắm đôi mắt lại.

Sau đó, nghênh đón hắn lại là cái gì?

Trong hư không vô tận, một kim bàn nổi lơ lửng, bên trên là Thái Dịch

Hỗn Độn, ở trước mặt hắn có năm kim trụ, phía trên phong ấn Lý Họa Hồn, Cửu Cung Vô Thượng, Lê Phàm, Lăng Đế, Đông Đế, năm vị Hồng Mông chi tử.

Thái Dịch Hỗn Độn mặt không thay đổi nhìn bọn hắn, đáy mắt lại hiện lên vẻ chần chờ

- Thái Dịch Hỗn Độn! Ngươi chết không yên lành! Đám người Cửu Cung Thuỷ Đế phát hiện ngươi, tất không tha cho ngươi!

Cửu Cung Vô Thượng chửi ầm lên, hắn hiểu rất rõ Thái Dịch Hỗn Độn, dù sao hắn từng chuyển thế thành vị Ma Tổ thứ nhất của Hỗn Độn, biết rõ cầu xin Thái Dịch Hỗn Độn là không có ích lợi gì.

Khuôn mặt của Lý Họa Hồn dữ tợn, mặc dù không có nói chuyện, nhưng luôn nỗ lực giãy dụa

Sắc mặt Lăng Đế âm trầm, Đông Đế thì mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, bình tĩnh nhất ngược lại là Lê Phàm

Lê Phàm lẳng lặng nhìn Thái Dịch Hỗn Độn, như có điều suy nghĩ, phảng phất như suy nghĩ Thái Dịch Hỗn Độn có mục đích gì

- Cửu Cung Thuỷ Đế không phải là đối thủ của ta.

Thái Dịch Hỗn Độn nhẹ nói, câu nói kia để Cửu Cung Vô Thượng không biết nên phản bác như thế nào, kém chút để hắn tức nổ tung

Lúc này, một bóng người xinh đẹp tung bay đến.

Chính là Nguyên Đế!

Vừa nhìn thấy nàng, sắc mặt của Đông Đế kịch biến, những người khác thì nhíu mày.

- Ngươi muốn làm gì?

Nguyên Đế mở miệng hỏi, tuy thanh âm vẫn biến ảo khôn lường, nhưng mang theo một tia uy nghiêm

Thái Dịch Hỗn Độn cũng không quay đầu lại nói:

- Dùng huyết nhục linh hồn của bọn hắn, triệu hoán Hồng Mông Đại Đế!

Nguyên Đế sầm mặt lại nói:

- Lúc trước ngươi cũng không phải nói như vậy!

Thái Dịch Hỗn Độn quay người, ánh mắt phiêu miểu nhìn về phía nàng:

- Thật xin lỗi, ta có mục tiêu cao hơn, mảnh Thủy Nguyên này đã dung không được ta, ta cần phải trở nên mạnh hơn.

- Vậy cùng ngươi phục sinh Hồng Mông Đại Đế có quan hệ gì?

- Ngươi muốn hủy diệt Hồng Mông?

Trên mặt Nguyên Đế có hàn ý như băng sương, khí tức dần dần đề cao, rất có tư thế xuất thủ

------oOo------

Chương 2467: Chúng Thần chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Dịch Hỗn Độn hừ nói:

- Hồng Mông tồn tại thời gian đã quá dài!

Nói xong, hắn đột nhiên đưa tay, Thủy Nguyên Thần lực từ trong lòng bàn tay tràn ra, rơi vào trên thân năm vị Hồng Mông chi tử.

- A a a....

- Đáng giận!

- Thái Dịch Hỗn Độn! Nếu như ta còn sống, nhất định để ngươi sống không bằng chết!

Đông Đế, Cửu Cung Vô Thượng cùng Lý Họa Hồn hét thảm lên, Lăng Đế cùng Lê Phàm cũng vô cùng thống khổ, nhưng bọn hắn một mực ẩn nhẫn.

Nguyên Đế trừng lớn đôi mắt đẹp, lúc này hai tay đẩy ra, từng thanh Hắc Ám Trường Mâu trống rỗng xuất hiện ở sau lưng nàng, lấy thế công cực kỳ tấn mãnh lướt về phía Thái Dịch Hỗn Độn

Oanh một tiếng!

Những Hắc Ám Trường Mâu này tất cả đều bị một cỗ lực lượng vô hình đỡ được, trong nháy mắt vỡ nát.

Cuồng phong bỗng nhiên tản ra, thổi đến áo bào của Thái Dịch Hỗn Độn cổ động, hắn mặt không thay đổi nói:

- Ngươi hẳn là nên ủng hộ ta, ngày sau ngươi sẽ cảm kích ta!

Đang khi nói chuyện, năm đạo khí tức huyết sắc từ trong cơ thể hắn oanh ra, rơi vào trên thân đám người Lý Họa Hồn.

Toàn bộ kim bàn rung động kịch liệt.

- Dừng tay!

Lúc này, tiếng gầm gừ phẫn nộ của Nhậm Ngã Tiếu truyền đến, tùy theo mà đến còn có ba cỗ khí tức cường đại.

Cửu Cung Thuỷ Đế, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cực Càn Đế!

Tứ Thần đánh tới, muốn ngăn cản Thái Dịch Hỗn Độn phục sinh Hồng Mông Đại Đế

Dù sao phục sinh Hồng Mông Đại Đế không phải Hồng Mông Đại Đế lúc đầu, mà sẽ thành con rối chiến đấu của Thái Dịch Hỗn Độn

Tưởng tượng đến thời điểm Thái Dịch Hỗn Độn vừa sáng lập Hỗn Độn, Thái Dịch Hỗn Độn từng đề cập qua, hắn nói bên ngoài Thủy Nguyên khả năng tồn tại những địa phương khác, nói không chừng có tồn tại càng mạnh mẽ hơn, bọn hắn cần sớm phòng bị, nhưng Chúng Thần đều cho

rằng hắn suy nghĩ nhiều

Cho đến hôm nay, Chúng Thần lại cho rằng hắn là muốn để bản thân mạnh lên, tiêu diệt Thần linh còn lại.

- Thần linh ngu xuẩn, các ngươi chỉ biết hưởng thụ cảm giác thành tựu vượt lên trên chúng sinh!

- Các ngươi đã bị quyền lực che đậy bản tâm!

Thái Dịch Hỗn Độn hừ lạnh nói, Tứ Thần đến để sắc mặt của hắn băng lãnh

Trong mắt bắn ra hồng quang khiếp người, khí thế khủng bố bạo phát, để Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Tố Thiên Quân chạy tới sắc mặt kịch biến.

- Thật mạnh.

Thái Tố Thiên Quân cắn răng nói, hai tay nắm một thanh trường kiếm, trực tiếp đánh tới Thái Dịch Hỗn Độn.

Còn lại ba vị Thần linh cũng như thế!

Chúng Thần chiến, triển khai ở bên ngoài Hồng Mông!

Đại chiến quy mô như thế, đã có vạn ức năm không có lặp lại!

Toàn thân Nguyên Đế thiêu đốt lên ngọn lửa màu bạc, đây là Thủy Nguyên hỏa diễm, nàng đã triệt để phẫn nộ.

Một đoàn khí màu xám từ trong Hồng Mông bay tới, cấp tốc chui vào trong cơ thể nàng, chính là Thủy Nguyên ý thức!

Nguyên lai Nguyên Đế chính là Thủy Nguyên ý thức!

Sau khi dung hợp Thủy Nguyên ý thức, khí tức của Nguyên Đế đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt siêu việt Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, ngay sau đó lại siêu việt Cửu Cung Thuỷ Đế

- Con ta chớ hoảng sợ! Ta sẽ cứu ngươi!

Nhậm Ngã Tiếu gầm thét nói, một cước nện xuống, bị Thái Dịch Hỗn Độn dùng hai tay ngăn lại, mâm vàng bị ép nghiêng ngã, năm vị Hồng Mông chi tử vẫn ở trong thống khổ

Hưu!

Cửu Cung Thuỷ Đế bỗng nhiên đi vào bên trái Thái Dịch Hỗn Độn, tay phải nắm một cột khí màu đen, lấy khí làm thương, đâm về Thái Dịch Hỗn Độn.

- Tất cả đều cút cho ta!

Thái Dịch Hỗn Độn nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế cường đại chấn tất cả Hồng Mông Thần linh ra ngoài, bá đạo đến cực điểm!

Sau Hỗn Độn, tư thái Thần linh mạnh nhất phát huy vô cùng tinh tế.

- Thái Dịch Hỗn Độn, ngươi dám lừa gạt ta, hôm nay ta liền huỷ bỏ ngươi!

Nguyên Đế tóc dài phất phới, Thủy Nguyên hỏa diễm thiêu đốt lên để nàng cực kỳ Thần thánh, khí tức càng siêu việt Nhậm Ngã Tiếu, nghiêng ép về phía Thái Dịch Hỗn Độn.

------oOo------

Chương 2468: Tuyền Khải Nữ Hoàng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời điểm chúng Thần chiến đấu kịch liệt, trong vô tận động, cường quang tiêu tán, tầm mắt của Tần Quân dần dần khôi phục, hắn bỗng nhiên cảm giác được mình đụng vào một vách tường ướt át rét lạnh, tựa như bông gòn tạo thành.

Đợi thị lực của hắn khôi phục, phát hiện ở trước mặt hắn là một màn ánh sáng hơi mờ màu xanh biếc, hắn lùi lại mấy bước, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện màn ánh sáng này vô cùng to lớn, chui vào mỗi phương hướng trong

bóng tối

- Đây là cái gì?

Tần Quân nhíu mày, lúc này hắn oanh ra một Đế Viêm Long khí, muốn đánh vỡ màn ánh sáng, đáng tiếc Đế Viêm Long khí vừa tiếp xúc với nó, lập tức bị hấp thu, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi

Tần Quân không tin tà, tiếp tục thi triển Thần thông, nhưng không có cách nào oanh phá màn ánh sáng

Nghĩ xong, hắn bay về phía những phương hướng khác .

- Hệ thống, trẫm có thể truyền tống Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn về hay không?

- Không thể, bởi vì vị trí trước mắt của Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, không ở trong phạm vi khí vận của hệ thống.

Hệ thống trả lời để Tần Quân nhíu mày càng sâu

Nguyên lai truyền tống Thần Ma còn có hạn chế?

Nói cách khác Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn cách hắn rất xa?

Nghĩ đến đây, tim Tần Quân chìm vào đáy cốc

Nếu như Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn đã chết, Tần Quân có thể trực tiếp phục sinh hai vị Thần Ma, nhưng bọn hắn không chết, Tần Quân liền phải tìm bọn hắn, nếu không làm sao xứng với hai vị Thần Ma trung tâm?

Nghĩ xong, Tần Quân trực tiếp mở ra Thiên Đế Thần thể, khí thế tăng vọt

Hôm nay tu vi của hắn đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng, tiến vào Thiên Đế Thần thể, càng cường đại đến cực điểm, một quyền đánh nổ toàn bộ Hồng Mông cũng không là vấn đề

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thần linh lại ở hư không vô tận chiến đấu

Lúc ở Âm Giới, Âm Dương Nguyên Đế cùng Bắc Minh Diệt Thiên cũng

không dám ném loạn Thủy Nguyên Thần lực, chỉ có thể ra tay với địch nhân, cái trước muốn dựa vào Âm Giới mạnh lên, cái sau rình mò Hồng Mông cùng Âm Giới

Oanh! Oanh! Oanh

Tần Quân bắt đầu điên cuồng trùng kích màn ánh sáng, chấn động đến toàn bộ màn ánh sáng nổi sóng, vô cùng hùng vĩ.

Trải qua mấy trăm triệu lần va chạm, Tần Quân rốt cục đột phá màn ánh sáng

Ngay sau đó, hắn cảm giác mình đụng vào đại dương mênh mông, hai mắt không cách nào thấy vật, một cỗ lực trùng kích kinh khủng cuốn tới, để hắn trong nháy mắt lâm vào hôn mê

Tần Quân đã thật lâu không có vô lực như vậy.

Lực trùng kích cường đại thần bí kia viễn siêu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng

Không thể tưởng tượng nổi!

Không biết đi qua bao lâu.

Ý thức của Tần Quân dần dần tỉnh lại, bên tai truyền đến rất nhiều thanh âm huyên náo, lời nói cũng khác nhau, nhưng hắn có thể phân biệt ra được những thanh âm này biểu đạt ý tứ.

- Hắn tỉnh!

- Gia hỏa này thật là một Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ?

- Diện mạo như vậy, chẳng lẽ hắn có quan hệ tới Thiên Nguyên đế tộc?

- Hắn giống như muốn tỉnh!

- Nghe nói hắn là khách lén qua sông, dự mưu làm loạn, chẳng lẽ thật có hạ giới?

Tần Quân nghe mà tâm thần khẽ động, hắn không có lập tức mở mắt

Thần thức quét ra, Tần Quân có thể biết được hết thảy chung quanh

Hắn đang đứng ở trong một kiến trúc lớn giống như Giác Đấu Tràng, bị trói ở trên một cây cột sắt giữa đất trống, toàn thân quấn quanh dây leo màu tím, đường kính đất trống đạt tới vạn dặm, biên giới có vài chục vạn bậc thang, trên bậc thang đứng vô số quang ảnh, mà ở phía trên, là tinh sáng chói không lít nha lít nhít

Những cái bóng kia đều đang nghị luận Tần Quân, như nhìn hung thú bị nhốt

Hình thái quang ảnh cũng không giống nhau, có hình người, có hình thú, đều là sinh linh, chỉ bất quá không có nhục thân thực chất

- Nơi này là nơi nào?

Trong lòng Tần Quân tràn đầy nghi hoặc, chẳng lẽ hắn đi tới thời không bên ngoài Thủy Nguyên?

- Ngươi đã tỉnh.

------oOo------

Chương 2469: Tuyền Khải Nữ Hoàng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, một thanh âm truyền đến, mặc dù ngôn ngữ khác biệt, nhưng Tần Quân có thể phân biệt ra được đối phương là một nữ tử.

Hắn trợn mắt nhìn đi, chỉ thấy phương xa chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, nàng mặc váy màu bạc, mái tóc dài màu xanh da trời rối tung, còn dài hơn thân thể, khuôn mặt tinh xảo, dưới lông mi là đôi mắt thật dài, lộ ra vô cùng kỳ dị

Nhìn thấy sự xuất hiện của nàng, tất cả quang ảnh đều đứng lên, cùng kêu lên hô.

- Tham kiến Tuyền Khải Nữ Hoàng!

Quang ảnh sinh linh ở chung quanh ít nhất cũng có ngàn vạn, thanh âm của bọn hắn hội tụ vào một chỗ, phảng phất như ngay cả Tinh khung cũng đang rung động

Nữ tử được bọn hắn xưng là Tuyền Khải Nữ Hoàng mặt không biểu tình, nhìn Tần Quân, khẽ mở hàm răng hỏi:

- Ngươi đến từ hạ giới?

Hạ giới?

Tần Quân nheo mắt lại, trả lời nói:

- Có ý tứ gì?

Dựa theo hắn đánh giá, tu vi của Tuyền Khải Nữ Hoàng ít nhất cũng có Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng, rất mạnh

Nhưng không có cho hắn cảm giác nguy cơ không thể địch lại.

Lực chiến đấu chân thực của Tần Quân vẫn luôn cao hơn tu vi, cho nên hắn cũng không có bối rối, nghĩ biện pháp từ trong miệng Tuyền Khải Nữ Hoàng hỏi ra tin tức

- Ngươi xuyên qua Nguyên Giới bích chướng, đi vào nơi chúng ta, đến cùng có mục đích gì?

- Ta có thể cảm giác được ngươi không có địch ý, hơn nữa huyết mạch của ngươi cũng không phải phàm linh, nhưng nếu ngươi không thành thật khai báo, ta sẽ giao ngươi cho Đế Đình.

Tuyền Khải Nữ Hoàng nhìn chằm chằm Tần Quân, ngữ khí rất nhẹ, để cho người ta dễ chịu

Tần Quân quét nhìn đấu trường, mở miệng nói:

- Trẫm vì tìm kiếm hai thủ hạ, bọn hắn bị địch nhân đưa đến nơi đây, trẫm

không thể buông tha bọn hắn.

Tu vi đạt tới độ cao như bọn hắn, cho dù ngôn ngữ không thông, bọn hắn cũng có thể nhẹ nhõm hiểu ý tứ của đối phương

Nghe vậy, Tuyền Khải Nữ Hoàng chau mày, tóc dài bắt đầu phất phới, trong mắt tựa hồ đang lóe lên dị quang, cực kỳ kinh diễm

- Lúc trước Đế Đình mới bắt đi hai tên dị loại, khả năng là thủ hạ của ngươi, nhưng ngươi tốt nhất từ bỏ, bởi vì Đế Đình đối với dị loại đến từ Nguyên Vị Diện còn lại tràn ngập bài xích, một khi bị phát hiện, ngươi cũng sẽ mất mạng.

Tuyền Khải Nữ Hoàng nói để Tần Quân lâm vào trầm tư.

Đế Đình?

Nguyên Vị Diện?

Quả nhiên không chỉ một Thủy Nguyên Vị Diện!

Tần Quân cũng không thể bỏ qua như vậy, nếu Đế Đình muốn giết Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, sớm đã giết, nhưng đám người Tôn Ngộ Không còn chưa chết, chỉ sợ có dị thường

Hắn nhất định phải cứu hai vị Thần Ma, bởi vì hắn còn không hiểu rõ Nguyên Vị Diện này đến cùng lớn bao nhiêu, nhưng mạnh như Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng kiêng kị Đế Đình, chắc hẳn Đế Đình cực mạnh, nếu Đế Đình từ trong miệng Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn moi ra tin tức của Hồng Mông, nói không chừng sẽ dẫn tới hạo kiếp càng lớn

Nghĩ xong, Tần Quân tiến vào Thiên Đế Thần thể, toàn thân lóng lánh kim quang, khí thế vô cùng cường đại, chấn động đến toàn bộ đấu trường rung động kịch liệt

- Ừm? Đây là… chẳng lẽ hắn thật cùng có quan hệ tới Thiên Nguyên đế tộc?

Trong lòng Tuyền Khải Nữ Hoàng nghi ngờ nghĩ, nàng từng đi qua Thiên Nguyên đế tộc, hơn nữa ở Thiên Nguyên đế tộc thờ phụng một tổ tượng,

cực kì tương tự Tần Quân.

Chính bởi vì điểm này, nàng mới mang Tần Quân về.

- Đừng vùng vẫy, đây là Khốn Thần Ác Mạn, ngươi không thể nào tránh thoát.

Tuyền Khải Nữ Hoàng mở miệng nói, vừa dứt lời, nét mặt của nàng liền ngưng kết xuống.

Chỉ thấy Khốn Thần Ác Mạn quấn quanh lấy Tần Quân dấy lên liệt diễm, cấp tốc lớn mạnh, rất nhanh liền bao bọc cả cây cột sắt

- Hệ thống, dùng hai mươi cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng dung hợp làm một cơ hội Thần ma truyền tống, truyền Lý Nguyên Bá tới cho trẫm!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hiện tại cực hạn phục giác tỉnh triệt để khai phóng, còn có chức năng mới cực hạn Tạo Hóa, hắn tự nhiên có thể đề bạt thủ hạ lúc đầu

Muốn xông xáo Đế Đình, cần có sách lược vẹn toàn!

------oOo------

Chương 2470: Hùng Phong thần vực (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Chúc mừng ký chủ dùng hai mươi cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng dung hợp thành một cơ hội truyền tống Thần Ma!

- Đinh! Lý Nguyên Bá đang được Thần Thoại Hệ Thống truyền đưa tới!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn vội vàng nói:

- Chờ Nguyên Bá tới, trước cho hắn cực hạn phục giác tỉnh!

Bây giờ Lý Nguyên Bá đã là Tạo Hóa Thái Hư Tôn, lúc đầu đã đạt đến cực

hạn, nhưng Tần Quân thiên vị hắn, thường xuyên tặng cho hắn thiên tài địa bảo trong Thần Thoại Thương Thành, khiến cho huyết mạch thiên phú của hắn một mực đề cao

Lần này, đi vào Nguyên Vị Diện cao hơn, Thần Thoại Thương Thành khẳng định sẽ đổi mới càng nhiều bảo bối mạnh hơn

Thần Ma của Đại Tần thiên đình sẽ lần nữa trở nên tiềm lực vô hạn.

Cùng lúc đó, trong Đại Tần thiên đình

Lý Nguyên Bá đang ở trong phủ đệ tu luyện bỗng nhiên biến mất, bởi vì hắn tính khí nóng nảy, lúc tu luyện không người nào dám quấy rầy, cho đến mấy ngày sau, mới bị người phát hiện hắn đã biến mất

Trên đấu trường, Lý Nguyên Bá bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Tần Quân

Sự xuất hiện của hắn lập tức hấp dẫn ngàn vạn ánh mắt, ngay cả Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng quay đầu nhìn về phía hắn, mày ngài nhíu chặt

Tốc độ thật nhanh!

Rõ ràng tu vi yếu như thế.

Lý Nguyên Bá nhìn thấy Tần Quân bị trói, vô ý thức gọi:

- Bệ Hạ.

Còn chưa nói xong, hắn liền bị hút vào mi tâm của Tần Quân, biến mất không thấy gì nữa

- Đinh! Lý Nguyên Bá bắt đầu cực hạn phục giác tỉnh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân, toàn bộ sinh linh đều đưa mắt nhìn sang.

- Ngươi làm cái gì?

Tuyền Khải Nữ Hoàng nheo mắt, chăm chú nhìn Tần Quân hỏi

Ngay cả nàng cũng không có chú ý tới Lý Nguyên Bá là làm sao xuất hiện, khiến cho nàng tràn đầy kiêng kị với Tần Quân

Nghe vậy, Tần Quân không có trả lời, ở dưới Liệt Diễm Tạo Hóa thiêu đốt, Khốn Thần Ác Mạn bắt đầu buông ra, ngàn vạn sinh linh xôn xao, nhao nhao bộc phát khí thế, bay lên, phảng phất như vô số tiểu Thái Dương chiếu rọi ở trên không

Liệt diễm quấn quanh lấy Tần Quân, hắn lộ vẻ khinh miệt cười nói:

- Trẫm không có ác ý, nhưng nếu các ngươi dám ngăn cản trẫm, trẫm sẽ không hạ thủ lưu tình.

Tuy hắn bị trói, nhưng không có nhận đến tổn thương chút nào, Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng không có nhục nhã hắn, cho nên hắn không có so đo

Nhưng nếu những sinh linh này dám động thủ, Tần Quân sẽ để bọn hắn hiểu như thế nào là hoảng sợ!

- Đinh! Lý Nguyên Bá cực hạn phục giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Trước phóng thích, điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Thần Thoại Hệ Thống đã thăng cấp, lại thêm đi vào Nguyên Vị Diện cao hơn, hắn còn có thể lại tăng cường thiên phú của Lý Nguyên Bá, về sau lại tiếp tục cực hạn Tạo Hóa!

- Lý Nguyên Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Kim Sí Đại Bằng Điểu! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Đại Diễn Thần Chi cảnh Cửu Biến!

- Công pháp: Kim Bằng Thần Biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Trời long đất lở! Che khuất bầu trời! Âm Dương Nhị khí! Nhất kích chí cao!

- Pháp bảo: Ma Lôi Song Chùy!

- Đại Đạo truyền thừa: Kim Cương Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Kim Bằng bạo lệ (một khi gặp được nguy hiểm, cực khả năng bạo tẩu, lúc bạo tẩu, chiến lực sẽ đề cao)!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến!

Coi như không tệ!

Toàn bộ đấu trường, ngoại trừ Tuyền Khải Nữ Hoàng cùng Tần Quân, không có Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ thứ hai.

Lý Nguyên Bá cấp tốc từ mi tâm của Tần Quân bay ra, oanh một tiếng rơi xuống đất, dẫm đến mặt đất phá nát ra hai cái động

Nham thạch của đấu trường vô cùng cứng rắn, đổi lại nham thạch của Hồng Mông, sẽ bị Lý Nguyên Bá chấn đến hóa thành tro bụi

------oOo------

Chương 2471: Hùng Phong thần vực (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá ngạc nhiên nhìn qua hai tay, sau đó quay đầu lễ bái Tần Quân, kích động nói:

- Đa tạ Bệ Hạ đề bạt!

Một màn này để toàn bộ sinh linh xôn xao.

Lúc trước mặc dù Lý Nguyên Bá xuất hiện cùng biến mất thời gian nhanh, nhưng bọn hắn đều có thể bắt được

Từ Tạo Hóa Thái Hư Tôn bay vọt đến Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, lại

chỉ tốn mười cái hô hấp thời gian?

Dù là Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng nghĩ không thông.

Ngay thời điểm nàng chuẩn bị mở miệng, một thanh âm từ bên trên rơi xuống, tràn ngập ngạo ý nói:

- Tuyền Khải, ngươi quả nhiên ở chỗ này, sự tình lần trước suy nghĩ kỹ càng chưa?

Toàn bộ sinh linh nhao nhao quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bên cạnh Tuyền Khải Nữ Hoàng bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện một bóng người, thân hình hắn thẳng tắp, trên người mặc áo giáp màu vàng óng, tản ra thần quang, tóc đỏ không ngừng phiêu động, tựa như liệt diễm đang cuộn trào

Vừa nhìn thấy sự xuất hiện của hắn, Tuyền Khải Nữ Hoàng liền nhíu mày

- Ngươi tới làm cái gì?

Tuyền Khải Nữ Hoàng trầm xuống hỏi.

Nam tử cười tủm tỉm nói:

- Cảm giác ngươi gặp nguy hiểm, ta liền đến.

Nói xong, hắn nhìn về phía Tần Quân cùng Lý Nguyên Bá, ở trên cao nhìn xuống, khinh thường nói:

- Bản tôn chính là Hùng Phong Hư Vô, ngươi còn không mau quỳ xuống!

Hùng Phong Hư Vô!

Ngàn vạn quang ảnh xôn xao, nhao nhao thối lui, rời xa hắn.

Tần Quân cười, làm sao ở đâu cũng có loại trang bức này?

- Cút! Chỉ bằng con lợn giống như ngươi cũng muốn để cho Bệ Hạ nhà ta quỳ? Ngươi ngay cả quỳ cho ta cũng không có tư cách!

Lý Nguyên Bá trực tiếp chửi ầm lên, hoàn toàn không cho Hùng Phong Hư

Vô mặt mũi, để sắc mặt của Hùng Phong Hư Vô trong nháy mắt khó coi

Ngàn vạn quang ảnh mắt trợn tròn, đấu trường yên lặng lại.

Yên tĩnh như chết!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... cơn giận của Hùng Phong thần vực! Nhiệm vụ tường trình: Hùng Phong Hư Vô có dục vọng chiếm hữu Tuyền Khải Nữ Hoàng, muốn giúp nàng giải quyết phiền phức, cùng ký chủ sinh ra xung đột, hắn đã sinh ra sát ý với ký chủ, nếu ký chủ đánh giết Hùng Phong Hư Vô, thu hoạch được một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội truyền tống Thần Ma cũng chọc giận toàn bộ Hùng Phong thần vực!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn âm thầm đậu đen rau muống, khen thưởng thật ít!

Nhưng Hùng Phong thần vực lại là cái gì?

- Muốn chết!

Hùng Phong Hư Vô giận mà ra tay, tay phải đè xuống, uy áp khủng bố chấn động đến đấu trường rung động kịch liệt, lúc này, Tần Quân bỗng nhiên ngăn ở trước người Lý Nguyên Bá, cười lạnh nói:

- Có trẫm ở đây, ngươi dám đả thương người của trẫm?

Oanh!

Tần Quân trực tiếp mở ra Đấu Đạo chữ Bí, chiến lực bay vọt, vô số Đế Viêm Long khí từ trong cơ thể hắn tranh nhau lao ra, lướt về lao phía Hùng Phong Hư Vô

Tuyền Khải Nữ Hoàng biến mất tại nguyên chỗ, nhưng Hùng Phong Hư Vô không lui

Hắn chính là Thần Vực chi chủ, há có thể tránh né?

Huống chi, tu vi của Tần Quân thấp hơn hắn!

- Hôm nay bản tôn liền để ngươi đau đến không muốn sống!

Mặt mũi của Hùng Phong Hư Vô tràn đầy dữ tợn cười nói, lúc Đế Viêm Long khí sắp đụng vào hắn, bị áo giáp của hắn đỡ được, không đả thương được hắn mảy may

Lý Nguyên Bá nhìn đến lo lắng, muốn xuất thủ, nhưng biết nếu hắn xuất thủ chỉ làm liên lụy Tần Quân

Lúc này, trong ức vạn tinh thần bay tới một bia đá, ở trong ánh mắt các sinh linh càng lúc càng lớn, dọa đến bọn hắn nhao nhao rút lui

Tần Quân lật tay lấy ra Hồng Mông Đế Kiếm, không sợ hãi chút nào, bia đá kia trong khoảnh khắc liền đến trên đấu trường, rộng chừng vạn dặm, không biết dài bao nhiêu, phảng phất như kết nối lấy đỉnh tinh không, bên trên quấn quanh khí tức tử kim sắc, tản mát ra khí thế mênh mông bá đạo

Không do dự!

Tần Quân trực tiếp thi triển Thiên Đế Thần Phạt đâm tới!

------oOo------

Chương 2472: Lấy Thiên Đế vi tôn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đế Thần Phạt biến thành liệt diễm cự kiếm cấp tốc đụng vào tấm bia đá, ánh lửa lấp lóe, lực lượng kinh khủng của Thiên Đế Thần phạt ngạnh sanh đỡ được bia đá

Ánh lửa chiếu rọi ở trên mặt Hùng Phong Hư Vô, trong mắt của hắn lộ ra sát ý cực hạn

Quả nhiên!

Con kiến này không đơn giản!

Lúc trước Hùng Phong Hư Vô đúng là cảm giác được khí tức của Tần

Quân cường đại mới chạy đến, vừa giao thủ một cái, Tần Quân bày ra lực lượng liền siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa tứ trọng

Hai đạo Thần thông đập đến, phát động vô số mây gió, ngàn vạn sinh linh nhao nhao rút lui, nhưng có thật nhiều sinh linh không kịp bay ra đấu trường liền bị uy áp chiến đấu chấn đến hồn phi phách tán, trong đó không thiếu Đại Diễn Thần Chi.

Lý Nguyên Bá bị ép tới nằm rạp trên mặt đất, không thể động đậy

Hắn là Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, giờ phút này như phàm nhân, ngước nhìn Thần tiên đánh nhau

Oanh một tiếng!

Liệt diễm cự kiếm cùng tấm bia đá phá tán, Hùng Phong Hư Vô cấp tốc đi vào đỉnh đầu của Tần Quân, một chưởng vỗ tới, một chưởng này toàn lực mà động, sinh linh Tạo Hóa nhất trọng cũng sẽ bị hắn đập đến hồn phi phách tán

Nhưng hắn đối mặt là Tần Quân!

Dưới trạng thái Thiên Đế Thần thể, Đấu Đạo chữ Bí, nhục thân của hắn sao mà cường đại, vung kiếm đâm tới

Hồng Mông Đế Kiếm đâm xuyên thủ chưởng của Hùng Phong Hư Vô, máu tươi vẩy ra, đau đến khuôn mặt của Hùng Phong Hư Vô vặn vẹo

Nhưng Tần Quân không có đâm xuyên cánh tay của Hùng Phong Hư Vô, bởi vì xương cốt của Hùng Phong Hư Vô vô cùng cứng rắn, có thể so với Thủy Nguyên chi bảo

Dù vậy, Hùng Phong Hư Vô cũng không cách nào làm cho Tần Quân lui lại một bước

- Làm sao có thể, lực lượng của gia hỏa này…

Trong lòng Hùng Phong Hư Vô sợ hãi, chẳng lẽ Tần Quân thật là người của Thiên Nguyên đế tộc?

Phương xa, Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng trừng lớn đôi mắt đẹp, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân lợi hại như thế

Cho dù nàng đối mặt Hùng Phong Hư Vô, cũng không dám nói trăm phần trăm chiến thắng, nếu không nàng làm sao để Hùng Phong Hư Vô ở Thần Vực của mình qua lại không chút kiêng kỵ?

- Chỉ bằng chút khí lực này cũng muốn để trẫm quỳ xuống?

Trong ánh lửa, truyền ra tiếng cười lạnh của Tần Quân, tuy Hùng Phong Hư Vô không nhìn thấy nét mặt của hắn, nhưng có thể tưởng tượng ra được

Kiêu ngạo!

Khinh miệt!

Hùng Phong Hư Vô nổi giận, tay phải bỗng dưng nắm chặt một thanh Tử Kim Loan Đao hình bán nguyệt, chém thẳng xuống, muốn chặt đứt cánh tay phải của Tần Quân

Tần Quân thôi động Thời Không lực, động tác của hắn bắn ngược, hết thảy phát sinh quá nhanh, Hùng Phong Hư Vô thậm chí không kịp phản ứng.

Phốc...

Đầu của Hùng Phong Hư Vô bị Tần Quân chém xuống một kiếm, một màn này để các sinh linh không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối

- Thật mạnh, hắn vậy mà có thể thương tổn được Hùng Phong Hư Vô!

- Hùng Phong Hư Vô là Vực Chủ của Hùng Phong thần vực, thực lực vô cùng cường đại, nghe nói còn được Đế Đình xem trọng!

- Dị loại đến từ hạ giới lại cường đại như thế?

- Xong, hắn có thể tìm chúng ta phiền phức hay không?

- Đừng lo lắng, Tuyền Khải Nữ Hoàng còn ở kia!

Tiếng nghị luận của các sinh linh trong nháy mắt bạo phát, vô cùng ồn ào

Tuyền Khải Nữ Hoàng nhíu chặt mày ngài, nàng cũng bị thực lực của Tần Quân làm rung động

- Xem ra hắn đúng là người của Thiên Nguyên đế tộc, nếu không lực chiến đấu sẽ không vượt qua lẽ thường như thế.

Tuyền Khải Nữ Hoàng suy đoán, nàng cũng không có ý xuất thủ, tuy Hùng Phong Hư Vô là vì nàng ra tay, nhưng không phải thật lưu ý nàng, mà là ham mỹ mạo cùng quyền lực của nàng mà thôi

Nếu không phải Hùng Phong thần vực quá mạnh, nàng đã sớm vạch mặt với Hùng Phong Hư Vô

Hiện tại có Tần Quân thu thập Hùng Phong Hư Vô, nàng tự nhiên cao hứng

Tần Quân bắt đầu điên cuồng huy động Hồng Mông Đế Kiếm, Sát Lục Tạo Hóa đi theo thôi động, khiến cho tốc độ công kích của hắn cực nhanh, trong chớp mắt chém Hùng Phong Hư Vô thành vô số mảnh vỡ

------oOo------

Chương 2473: Lấy Thiên Đế vi tôn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thật lợi hại!

Lý Nguyên Bá thấy hưng phấn không thôi, từ nơi sâu xa, hắn phảng phất như bắt được cái gì, bên ngoài thân đi theo biến thành kim sắc

Hắn đã là Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến đỉnh phong, cách Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ chỉ thiếu chút nữa.

Thấy tư thái chiến đấu của Tần Quân, hắn ẩn ẩn có tư thế tiến vào ngộ đạo

- Còn muốn trốn?

Tần Quân cười lạnh một tiếng, nắm vào trong hư không một cái, Thời Không Tạo Hóa Thần lực thôi động, Hùng Phong Hư Vô tiềm ẩn ở trong không gian bị bức ra

Mặc dù Hùng Phong Hư Vô là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng, nhưng Tần Quân không cách nào hấp thu Thủy Nguyên Thần lực của hắn

Sở dĩ Tần Quân có thể hấp thu Thủy Nguyên lực của Thủy Nguyên thần tộc, đó là bởi vì Thủy Nguyên thần tộc là do hắn sáng tạo, mà Tạo Hóa Đại Đạo lại bị Tần Quân chưởng khống, tương đương với mệnh cơ của Thủy Nguyên thần tộc cùng hắn tương liên, khó mà dứt bỏ.

- Ngươi đến cùng là ai?

Hùng Phong Hư Vô gầm thét nói, giờ phút này hắn vẫn mặc tử kim giáp, nhưng khí tức cực kỳ không ổn định, nhục thân đã không còn, không gian chung quanh trở nên cứng rắn giam cầm hắn, để hắn không cách nào khôi phục nhục thân

- Trẫm chính là Thiên Đế!

Tần Quân hừ nói, nói xong, hắn đột nhiên thi triển Sát Lục Tạo Hóa cùng Liệt Diễm Tạo Hóa, hóa thành một Hỏa Long dài ức vạn trượng, rít gào bắn vọt, cường thế nuốt Hùng Phong Hư Vô

Chỉ cần là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, Tần Quân liền không sợ!

Huống chi hắn có Tạo Hóa đều rất mạnh, tỷ như Âm Dương Tạo Hóa, Thời Không Tạo Hóa

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... cơn giận của Hùng Phong thần vực! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, một cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, một cơ hội truyền tống Thần Ma cũng chọc giận toàn bộ Hùng Phong thần vực!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Hùng Phong Hư Vô nhìn như vô cùng cường đại đã bị Tần Quân diệt sát

Ánh sáng tử kim tung bay ở trên đấu trường.

Liệt diễm rút đi, kim quang tiêu tán, hiển lộ ra diện mạo của Tần Quân, tuấn mỹ đến hoàn mỹ, khóe miệng giương lên càng có loại cuồng ý không sợ trời không sợ đất

- Tuyền Khải Nữ Hoàng, nói cho trẫm, nơi này đến cùng là địa phương nào?

Tần Quân quay người, nhìn Tuyền Khải Nữ Hoàng cười.

Lý Nguyên Bá đứng dậy, đứng ở bên cạnh hắn.

Ánh mắt của Tuyền Khải Nữ Hoàng tràn ngập thâm ý nói:

- Nơi này là Nguyên Vị Diện thứ tám, Thương Cảnh thần vực.

Thương Cảnh thần vực!

Tần Quân nở nụ cười, trong mắt lóe ra dị quang.

Tất cả sinh linh đều khẩn trương nhìn Tần Quân, sợ hắn bỗng nhiên xuất thủ

- Rất tốt, Nguyên Vị Diện thứ tám đúng không, ngày sau, nơi này lấy trẫm vi tôn, lấy Thiên Đế vi tôn!

Tần Quân cười to, sơ cuồng bá khí, nghe mà toàn bộ sinh linh nín thở ngưng thần, nỗ lực suy tư tên Thiên Đế.

Tuyền Khải Nữ Hoàng phảng phất như nghĩ tới điều gì, khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra chấn kinh.

- Nguyên Bá, đi thôi!

Tần Quân mở miệng nói, nói xong thả người vọt lên, Lý Nguyên Bá theo sát phía sau.

Nhìn hai người rời đi, các sinh linh hai mặt nhìn nhau, đều cực kỳ rung động

Hùng Phong Hư Vô cứ thế chết đi?

- Thiên Nguyên đế tộc xuất thế, Đại Nguyên chư thiên sắp đổi trời.

Tuyền Khải Nữ Hoàng lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt.

Hùng Phong Hư Vô đã chết, tiếp xuống nàng phải nghĩ biện pháp đối mặt lửa giận của Hùng Phong thần vực

Nhưng nàng càng hiểu kỳ Tần Quân, gia hỏa này thật dám xông Đế Đình sao?

- Có lẽ ngươi rất mạnh, nhưng ngươi không thể tưởng tượng Đế Đình cường đại, đứng người ở trên đỉnh Đế Đình kia còn vô cùng cừu hận Thiên Nguyên đế tộc.

Tuyền Khải Nữ Hoàng nói xong, tay trái huy động, đấu trường nguyên bản tàn phá lần nữa khôi phục nguyên dạng, ngay sau đó nàng liền biến mất ở chỗ cũ, lưu lại các sinh linh tiếp tục nghị luận Tần Quân.

------oOo------

Chương 2474: Giàu trước nay chưa từng có (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cùng Lý Nguyên Bá phi hành ở trong tinh không, tinh không trong Thương Cảnh thần vực rất giống chư thiên vũ trụ ở Cổ Thánh Đế Đạo, sao trời trải rộng, khắp nơi đều có ánh sáng lướt qua, những cái kia đều là sinh linh

Sinh linh nơi này đại bộ phận đều lấy ánh sáng làm hình thái, giữa không trung tràn ngập khí thể cùng loại với Thủy Nguyên khí, vô sắc vô hình, cũng có thể hấp thu tu luyện

Tần Quân một bên hấp thu những khí thể này, một bên nhìn Lý Nguyên Bá hỏi:

- Tình huống của Đại Tần thiên đình như thế nào?

Bởi vì cách quá xa, hắn không cách nào liên hệ những Thiên Đế phân thân kia, cũng may có thể thông qua hệ thống truyền đưa Thần Ma tới.

- Đại sự không ổn, có người hại Bệ Hạ.

Lý Nguyên Bá vội vàng trả lời, nói thao thao bất tuyệt, nghe mà Tần Quân chau mày

Có người lừa dối chúng sinh?

Vì sao hắn ở Thủy Nguyên thần tộc không có cảm giác được đối phương nhìn trộm?

Chẳng lẽ nói tu vi của đối phương viễn siêu hắn?

Nếu như thế, vì sao không trực tiếp xuất thủ với hắn?

Tần Quân càng nghĩ càng nghi hoặc, hắn đầu tiên nghĩ đến là Thái Dịch Hỗn Độn

Nhưng Thái Dịch Hỗn Độn không có khả năng mạnh như vậy.

Chẳng lẽ còn có hắc thủ hắn không biết?

- Bệ Hạ, chúng ta muốn đi đâu?

Lý Nguyên Bá hỏi, hắn đã đạt tới Đại Diễn Thần Chi Cửu Biến, tùy thời có thể đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được rất nhiều khí tức cường hoành

Nơi này so với Hồng Mông, khủng bố không chỉ gấp đôi.

- Đi cứu Ngộ Không cùng Nhị Lang, bọn hắn có khả năng bị Đế Đình bắt.

Tần Quân trả lời, hắn không hiểu rõ Đế Đình, trước phải tìm một chỗ sưu tập tình báo

- Hệ thống, triệu hoán Thần Ma đi!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, mỗi đi vào địa phương mới, hắn liền muốn triệu hoán Thần Ma, bắt đầu bố cục.

- Đinh! Bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán Thần Ma!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán được Can Tương Mạc Tà, đến từ thần thoại truyền thuyết, phải chăng triệu hoán lần nữa?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, đối với Can Tương Mạc Tà, Tần Quân vẫn có nghe thấy, kiếp trước còn thật thích bọn hắn

- Liền triệu hoán bọn hắn, điều ra bảng thuộc tính, khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Tần Quân tiếp tục ở trong lòng phân phó nói, Lý Nguyên Bá thì đang không ngừng hỏi thăm Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn mạnh bao nhiêu

Ba vị Thần Ma quan hệ thân mật, hắn tự nhiên không muốn thua hai vị Thần Ma còn lại

- Bọn hắn đều mạnh hơn ngươi.

Nghe được Tần Quân trả lời, sắc mặt của Lý Nguyên Bá phát khổ

- Can Tương Mạc Tà, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Kiếm Linh!

- Tu vi: Địa Tiên cảnh tầng bảy!

- Công pháp: Ma Kiếm chi khí!

- Thần thông: Mê Hoặc Sát Tâm!

- Độ trung thành: 87(max trị số 100)!

Bảng thuộc tính mới xuất hiện, bên cạnh Tần Quân liền có thêm hai bóng người

Chính là Can Tương Mạc Tà, hai người là một đôi phu thê, khuôn mặt phổ thông, hoàn toàn khác biệt tà mị mà mọi người tưởng tượng.

Lý Nguyên Bá quay đầu nhìn về phía bọn hắn, cũng không có lập tức xuất thủ, bởi vì hắn đã tập mãi thành thói quen

Khẳng định là gia hỏa may mắn được Bệ Hạ chọn trúng!

- Các ngươi thật yếu.

------oOo------

Chương 2475: Giàu trước nay chưa từng có (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn chằm chằm vợ chồng Can Tương Mạc Tà đang tràn đầy mê mang nói, nói xong, hắn huy động tay trái, truyền cho hai người một đạo Thủy Nguyên Thần lực

Oanh! Oanh!

Khí tức của Can Tương Mạc Tà bắt đầu tăng vọt, để bọn hắn mừng rỡ không thôi.

Đại khái trễ nải nửa canh giờ, đám người tiếp tục đi tới.

Mà lúc này tu vi của Can Tương Mạc Tà đã đạt tới Thiên Đạo Chí Thánh cảnh trung kỳ, hai người hồn phách tương liên, tu vi cũng sẽ bảo trì nhất trí, bọn hắn được Thủy Nguyên Thần lực của Tần Quân bao vây, ghé qua trong tinh không, đến bây giờ bọn hắn còn chưa có lấy lại tinh thần.

- Bệ Hạ thật là Thần.

Mạc Tà ở trong lòng nghĩ.

Trượng phu của nàng cũng nghĩ:

- Đúng vậy, chúng ta phải cố gắng hiệu lực, đây chính là cơ duyên to lớn.

Hai vợ chồng tâm thần giao lưu chạy không khỏi lỗ tai của Tần Quân cùng Lý Nguyên Bá, đối với chuyện này, bọn hắn cũng không có để ở trong lòng

Thương Cảnh thần vực rất lớn.

Đám người Tần Quân đã bay qua khoảng cách của hai Hồng Mông, vẫn không nhìn thấy giới hạn

Ven đường bọn hắn gặp được không ít Tinh Cầu có khí tức sinh linh, khí tức có mạnh có yếu, yếu nhất như Huyền Đương đại thế giới, mạnh nhất thậm chí vượt qua Hồng Mông

Cuối cùng, Tần Quân mang theo ba vị Thần Ma đi vào một Tinh Cầu hoang tàn vắng vẻ.

Hắn điều ra Thần Thoại Thương Thành, bắt đầu vì ba Thần Ma lựa chọn bảo bối có thể đề bạt huyết mạch, hắn định hấp thu sáu vị Thủy Nguyên thần tộc tổ còn lại, như vậy hắn sẽ mạnh hơn, đối mặt Đế Đình có nắm chắc hơn

Sau năm ngày.

Tần Quân cường thế đột phá đến Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng!

Trước đó trong nhiệm vụ chính tuyến hắn phát động, mỗi đánh giết một vị Thủy Nguyên thần tộc tổ, thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng

Dẫn đến khen thưởng đã đạt tới cấp độ vô cùng phong phú

Hiện tại hắn muốn đề bạt ai cũng có thể, không kiêng nể gì cả!

Hấp thu xong tất cả Thủy Nguyên khí của Thủy Nguyên thần tộc tổ, một cỗ ký ức to lớn rót vào trong đầu hắn

Chính là ký ức của các Thủy Nguyên thần tộc tổ, bên trong ghi lại Thủy Nguyên thần tộc sinh ra cùng phát triển

Nguyên lai sau khi Thủy Nguyên thần tộc sinh ra, từng có tồn tại thần bí giáng lâm, là hắn dạy bảo Thủy Nguyên thần tộc tu luyện, cũng bởi vì hắn mở ra viên Hắc Tử kia, dẫn đến Hồng Mông Thần linh đều không có phát giác được Thủy Nguyên thần tộc, cho đến Thủy Nguyên thần tộc cường đại lên.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... bí mật của Thủy Nguyên thần tộc! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, năm cơ hội cực hạn giác tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, hai cơ hội Thần Ma Chinh Triệu, năm cơ hội hệ thống ân huệ!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... tồn tại thần bí! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì ký chủ hiểu rõ lịch sử của Thủy Nguyên thần tộc, nếu ký chủ phát hiện vị tồn tại thần bí kia, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, ba cơ hội truyền tống Thần Ma, một cơ hội cực hạn giác tỉnh!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, Tần Quân cũng không có để ở trong lòng

Hắn mở to mắt, thì thào nói:

- Vô luận là ai, vô luận ngươi có mục đích gì, tốt nhất không nên nhằm vào trẫm, nếu không trẫm sẽ để cho ngươi hối hận!

Cùng lúc đó, Lý Nguyên Bá, Can Tương Mạc Tà vội vàng lại gần, huyết mạch của bọn hắn đã đề bạt đến cực hạn, không cách nào lại tăng trưởng

75 lần Đại Đạo truyền thừa, 74 lần Hồng Mông Độ Kiếp, 76 lần cực hạn giác tỉnh, làm sao cũng có thể để Can Tương Mạc Tà siêu việt Đại Diễn Thần Chi

Chớ nói chi là Lý Nguyên Bá, hiện tại có thể dựa vào mình lĩnh ngộ đột phá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, lại thêm cực hạn Tạo Hóa, siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng không nói chơi

Hưu...

Đúng lúc này, sâu trong tinh không lướt đến một mũi tên ánh sáng, dài đến trăm trượng, xé rách không gian, cấp tốc giết vào trong Tinh Cầu, bắn nhanh đến Tần Quân

Lý Nguyên Bá đột nhiên vung ra Kim Bằng Thần Chuy, phịch một tiếng, Kim Bằng Thần Chuy bị mũi tên ánh sáng đánh nát.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, để Can Tương Mạc Tà giống như bên tai nổi sấm, ý thức kém chút lâm vào hôn mê

Ngâm...

Một Đế Viêm Long khí rít gào lao ra, cường thế đỡ được mũi tên ánh sáng

Hiện nay tu vi của Tần Quân đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng, thực lực so sánh với năm ngày trước, mạnh hơn không chỉ gấp trăm lần, ngăn lại mũi tên ánh sáng này dễ như trở bàn tay

------oOo------

Chương 2476: Đế Đình Táng Ma sơn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay trái của Tần Quân nắm lại, Đế Viêm Long khí nổ tung, quang tiễn cũng nổ nát vụn, tập kích bị hắn cường thế phá giải

Hắn định thần nhìn lại, chỉ thấy sâu trong tinh không có một bóng người đứng ngạo nghễ, lấy cánh tay làm cung, ngón trỏ chỉ về phía hắn

Người này mặc hắc y, trên mặt che vải đen, chỉ lộ ra đôi mắt thâm thúy âm lãnh

- Quả nhiên lợi hại, trách không được có thể giết Hùng Phong Hư Vô!

Nam tử áo đen lẩm bẩm, trong lời nói cũng không có tâm tình chập chờn,

phảng phất không để Tần Quân vào mắt

Thoại âm rơi xuống, hắn bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

Ngay sau đó, hắn bỗng nhiên đi vào trên không đám người Tần Quân

- Đây là cái tốc độ gì!

Trong lòng Lý Nguyên Bá hoảng hốt, Can Tương Mạc Tà thậm chí không kịp phản ứng

Tần Quân nhấc quyền đánh tới, lực lượng không gì sánh kịp trực tiếp chấn vỡ Vẫn Tinh ở dưới chân, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Đồng tử của nam tử áo đen co rụt lại, thân hình đảo ngược, giống như thuấn di đi vào phía sau, tay trái thành đao, đâm tới lưng Tần Quân, trực chỉ trái tim

Ba!

Tần Quân một tay chế trụ cổ tay của hắn, để hắn không thể động đậy

Giờ khắc này, nam tử áo đen mới cảm nhận được lực lượng của Tần Quân kinh khủng, bóp cổ tay của hắn biến hình

- Ngươi…

Hắn vừa muốn mở miệng, vô số Thiên Đế phân thân xuất hiện ở chung quanh, thậm chí trên đỉnh đầu hắn cũng có, hình thành một vòng vây không có góc chết, dọa đến hắn trừng to mắt.

Những Thiên Đế phân thân này tất cả đều có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng, khí tức hội tụ vào một chỗ, để hắn cảm giác nhục thân muốn nổ tung

- Ngươi là ai?

Tần Quân mặt không thay đổi hỏi, xem chừng đến từ Hùng Phong thần vực

Hùng Phong Hư Vô chính là Vực Chủ của Hùng Phong thần vực, hắn bị giết, không có khả năng không gây ra phong bạo

Nam tử áo đen trầm giọng nói:

- Ta là tới giết ngươi, ngươi giết Hùng Phong Hư Vô, còn muốn trốn?

Thoại âm rơi xuống, một đạo quang tiễn từ trong cơ thể hắn bạo phát, muốn đánh tan toàn bộ Thiên Đế phân thân, đáng tiếc các Thiên Đế phân thân bộc phát Cực Đạo Viêm Hỏa, đỡ được quang tiễn của hắn

Phốc...

Tần Quân bỗng nhiên xé nát nam tử áo đen, cường quang tóe hiện, thần hồn của nam tử áo đen muốn đào thoát, đáng tiếc hắn đối mặt là Tần Quân

Không cần hắn tự mình động thủ, các Thiên Đế phân thân cũng có thể nhẹ nhõm diệt nam tử áo đen.

Can Tương Mạc Tà lơ lửng ở trong tinh không, nghẹn họng nhìn trân trối, không bao lâu, chiến đấu im bặt mà dừng, bọn hắn đã cảm giác không thấy khí tức của nam tử áo đen

Lý Nguyên Bá nhếch miệng cười một tiếng, nói:

- Biết Bệ Hạ lợi hại chưa?

Hai vợ chồng vô ý thức gật đầu, miệng há to không cách nào khép lại

Tần Quân quay người, tất cả Thiên Đế phân thân biến mất.

Khuôn mặt hắn bình tĩnh, mặc dù hắn không có từ trong miệng nam tử áo đen hỏi thăm ra tin tức, nhưng ở dưới Trận Đạo chữ Bí trợ giúp, hắn từ trong lòng nam tử áo đen nhìn trộm đến tin tức mình muốn

Người này đến từ Hùng Phong thần vực, thực lực còn mạnh hơn Vực Chủ, bởi vì hắn từng là thích khách theo chân phụ thân của Hùng Phong Hư Vô

Tin tức Hùng Phong Hư Vô vẫn lạc đã truyền đến Hùng Phong thần vực, huyên náo toàn vực chấn động, thậm chí tuyên bố truy sát Thiên Đế

Đây chỉ là đợt thứ nhất, về sau đoán chừng còn có phiền phức liên tục không ngừng

Hùng Phong thần vực còn mạnh hơn Thương Cảnh thần vực

Nhưng Tần Quân không để ý.

- Hùng Phong thần vực sao? Rất tốt, trẫm muốn các ngươi thành bàn đạp của Đại Tần thiên đình.

Khóe miệng của Tần Quân giương lên, chợt nhìn Can Tương Mạc Tà cười nói:

- Hai người các ngươi tới.

Trải qua những ngày này đề bạt, độ trung thành của Can Tương Mạc Tà đã đạt tới 95.

Hai vị Thần Ma thuộc về chung hồn, tương đương với chỉ có một vị Thần Ma.

- Trẫm muốn đề bạt các ngươi, chuẩn bị xong chưa?

Đối mặt Tần Quân hỏi thăm, Can Tương Mạc Tà lập tức kích động lên.

------oOo------

Chương 2477: Đế Đình Táng Ma sơn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những ngày này, Lý Nguyên Bá không ít lần đề cập qua Thần thông vô thượng của Tần Quân, để bọn hắn hướng tới không thôi.

- Chuẩn bị xong!

Can Tương Mạc Tà hưng phấn.

- Hệ thống, để Can Tương Mạc Tà truyền thừa Hồn Phách đại đạo, lại Hồng Mông Độ Kiếp, cực hạn giác tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Can Tương Mạc Tà liền bị hút vào mi tâm của hắn.

Hồn Phách đại đạo chính là hắn rút rất nhiều Đại Đạo truyền thừa mới rút ra, rất thích hợp Can Tương Mạc Tà, có thể khống chế hết thảy hồn phách của sinh linh tu vi thấp hơn mình.

Mười giây sau.

- Đinh! Can Tương Mạc Tà cực hạn giác tỉnh thành công, phải chăng phóng thích?

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính của bọn hắn!

Ngày sau Can Tương Mạc Tà còn có thể sử dụng cực hạn Tạo Hóa cùng cực hạn phục giác tỉnh, cái này cũng không phải cực hạn.

- Can Tương Mạc Tà, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Kiếm Linh! Hồng Mông Ma Hồn!

- Tu vi: Đại Diễn Thần chi cảnh nhị biến!

- Công pháp: Ma Kiếm chi khí!

- Thần thông: Mê Hoặc Sát Tâm!

- Đại Đạo truyền thừa: Hồn Phách đại đạo!

- Độ trung thành: 87(max trị số 100)!

Đại Diễn Thần chi nhị biến!

Vẫn được!

Chí ít ở Nguyên Vị Diện thứ tám có sức tự vệ.

- Đi thôi!

Đợi Can Tương Mạc Tà từ mi tâm của hắn bay ra, hắn liền vứt xuống một câu, thả người vọt lên.

Can Tương Mạc Tà không kịp cảm tạ, vội vàng đuổi theo.

Trong năm ngày này, Tần Quân từng dùng thần thức đảo qua tinh không, thông qua rất nhiều sinh linh trao đổi lý giải được Thương Cảnh thần vực.

Thương Cảnh thần vực vô cùng bao la, lấy Tuyền Khải Nữ Hoàng cầm đầu, phía dưới có vô số thế lực, cực kỳ màu mỡ, chỉ là so sánh với Hùng Phong thần vực, kém không chỉ một chút.

Truyền thuyết Tuyền Khải Nữ Hoàng sống mấy chục vạn ức năm, là nàng một tay sáng lập Thương Cảnh thần vực, Thương Cảnh thần vực ở biên giới Nguyên Vị Diện thứ tám

Tuyệt đại đa số sinh linh cũng không biết cái từ Nguyên Vị Diện thứ tám này, bọn hắn thậm chí không rõ ràng đến cùng có bao nhiêu Thần Vực, có thể thấy được Nguyên Vị Diện lớn bao nhiêu

Đế Đình chính là quái vật khổng lồ áp đảo trên Thần Vực, không có người biết Đế Đình rốt cuộc mạnh cỡ nào, đoạn thời gian gần đây, sinh linh của Đế Đình luôn hoạt động ở biên cảnh Thương Cảnh thần vực, đưa tới oanh động không nhỏ

Tần Quân luôn cảm thấy Đế Đình cùng Thủy Nguyên thần tộc có quan hệ, nếu không làm sao trùng hợp như vậy?

Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn vừa bị ném vào vô tận động liền bị Đế Đình bắt?

Đế Đình ở đâu, hắn không rõ ràng.

Nhưng căn cứ tin tức hắn lấy được, Đế Đình bắt được hai dị loại, muốn thẩm phán ở Táng Ma sơn

Hắn tiếp xuống liền muốn đi Táng Ma sơn.

Táng Ma sơn ở giữa Thương Cảnh thần vực cùng Hùng Phong thần vực, nghe nói nơi đó thường xuyên có Diệt Thế Nguyên Phong thổi qua, cho dù là Tạo Hóa Thái Hư Tôn gặp được, cũng chắc chắn thân tử đạo tiêu

Hư không vô tận.

Mặt mũi của Thái Dịch Hỗn Độn tràn đầy nụ cười điên cuồng, ở trước mặt hắn, đám người Lý Họa Hồn, Lăng Đế đã mất đi ý thức, hôn mê bất tỉnh.

Ở phía sau hắn, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cung Thuỷ Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân cùng Nguyên Đế đều hấp hối, không còn lực tái chiến, chỉ có thể căm hận nhìn hắn, muốn tới gần, nhưng có một màn ánh sáng ngăn trở bọn hắn.

- Hồng Mông, chúng ta sắp gặp lại.

Thái Dịch Hỗn Độn cuồng tiếu nói, để các Hồng Mông Thần linh hận đến nghiến răng

Nguyên Đế cắn răng hỏi:

- Trong cơ thể ngươi đến cùng cất giấu cái gì?

Đúng lúc này, toàn thân Đông Đế co lại, hồn phách bị kéo ra, rơi vào trong lòng bàn tay của Thái Dịch Hỗn Độn, Lý Họa Hồn, Lăng Đế, Cửu Cung Vô Thượng, Lê Phàm cũng như thế

Hồn phách của năm người bọn hắn ở trong lòng bàn tay của Thái Dịch Hỗn Độn ngưng tụ thành một tử cầu

- Không!

Nhậm Ngã Tiếu khàn cả giọng gào thét, hắn điên cuồng oanh kích màn ánh sáng, đáng tiếc lúc trước đại chiến hắn bị thương nặng, căn bản không cách nào phá màn sáng, chỉ có thể nhìn Lý Họa Hồn đi hướng hủy diệt

------oOo------

Chương 2478: Hồng Mông Đại Đế phục sinh (1)

Oanh...

Tử cầu trong lòng bàn tay Thái Dịch Hỗn Độn đột nhiên lớn mạnh, nhục thân của đám người Lý Họa Hồn cũng bị hút vào, tử cầu phun trào kịch liệt.

Trong chốc lát, trong lòng toàn bộ sinh linh Hồng Mông đều thấy lạnh cả người

Loại cảm giác này vô cùng quỷ dị, như báo trước mạt thế tiến đến

- Hồng Mông Đại Đế, nên đi ra.

Thái Dịch Hỗn Độn nhẹ giọng nói, ngữ khí giống như hoài niệm, giống như thở dài, để cho người ta khó mà phỏng đoán tình cảm chân thực trong nội tâm của hắn

- Nếu ta còn sống, Thái Dịch Hỗn Độn, ngươi sẽ hối hận!

Tiếng gầm gừ của Lý Họa Hồn bỗng nhiên vang lên, nói xong, khí tức của hắn liền triệt để biến mất.

Hồng Mông chi tử vẫn lạc!

Duy nhất một lần vẫn lạc năm vị!

Nhậm Ngã Tiếu tức giận đến hai mắt đỏ bừng, hắn không có gào thét, chỉ nhìn chòng chọc vào Thái Dịch Hỗn Độn

Thần linh còn lại trầm mặc xuống, Nguyên Đế nhíu mày, vẫn còn đang suy tư lực lượng trong cơ thể Thái Dịch Hỗn Độn là cái gì.

Bọn hắn không có chú ý tới, ở trên bọn họ, lơ lửng một bóng người.

Cả người hắn vòng quanh hắc khí, khuôn mặt vô cùng tuấn dật, có chút tương tự Tần Quân, mang theo mặt nạ, ánh mắt lạnh lùng.

- Rống....

Tử cầu trước mặt Thái Dịch Hỗn Độn phát ra tiếng gào thét khủng bố, chính là âm thanh của Hồng Mông Đại Đế, vô cùng bá đạo, uy chấn hư không vô tận.

Hồng Mông Đại Đế!

Sắp xuất thế!

- Đinh! Thần Ma Lý Họa Hồn tử vong!

Tần Quân đang phi hành chợt nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở

Hắn ngẩn người.

Lý Họa Hồn chết rồi?

Có Nhậm Ngã Tiếu bảo hộ, ai có thể giết Lý Họa Hồn?

Hắn đầu tiên nghĩ đến Thái Dịch Hỗn Độn, nhưng cũng không lo lắng, có 10 ngàn Thiên Đế phân thân bảo hộ, Thái Dịch Hỗn Độn căn bản không nguy hại được Đại Tần thiên đình.

Hiện tại hắn có hai cơ hội Thần Ma phục sinh, không ngại cho Lý Họa Hồn dùng

Lý Họa Hồn đối với hắn là tử trung, lại từng vì hắn hiệu lực qua, nếu không có Nhậm Ngã Tiếu giác tỉnh trí nhớ kiếp trước của Lý Họa Hồn, Lý Họa Hồn cũng sẽ không biến thành Cuồng Ma giết chóc.

- Phục sinh Lý Họa Hồn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó.

- Đinh! Bắt đầu phục sinh Lý Họa Hồn!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, ánh mắt Tần Quân nhìn ra xa, Lý Nguyên Bá cùng Can Tương Mạc Tà theo sát phía sau.

Mười giây sau.

Tần Quân bỗng nhiên dừng lại, ba người Lý Nguyên Bá cũng vội vàng dừng lại theo

- Bệ Hạ, sao vậy.

Lý Nguyên Bá mở miệng hỏi, còn chưa nói xong, một thân ảnh màu trắng từ mi tâm của Tần Quân bay ra.

Chính là Lý Họa Hồn!

Vẫn là thiếu niên áo trắng, phong độ nhẹ nhàng, khuôn mặt lạnh lùng, phảng phất như không có cảm tình.

Lý Họa Hồn nhìn chung quanh, sau cùng nhìn về phía Tần Quân, hít sâu một hơi, nửa quỳ xuống nói:

- Đa tạ Bệ Hạ khởi tử hồi sinh.

Ba người Lý Nguyên Bá thì đề phòng nhìn Lý Họa Hồn, lúc Lý Họa Hồn còn sống từng đứng mười vị trí đầu của Thành Thần bảng, thậm chí tru sát qua Thần Linh phân thân, cực kỳ cường đại.

Tần Quân hỏi:

- Vì sao ngươi chết?

- Là Thái Dịch Hỗn Độn, hắn tập hợp đủ năm vị Hồng Mông chi tử, muốn phục sinh Hồng Mông Đại Đế.

Lý Họa Hồn thành thật trả lời, nói lên đoạn kinh nghiệm này, khuôn mặt hắn bình tĩnh, phảng phất như lại trở về lúc đầu

Vị ám ma để Hồng Mông hoảng sợ giống như đã không còn

Tần Quân nhướng mày, nghe nói Đông Đế bị Thái Dịch Hỗn Độn chọn làm vị Hồng Mông chi tử thứ năm, lông mày hắn mới buông ra.

Gia hỏa này vậy mà thật muốn phục sinh Hồng Mông Đại Đế

Trong Nguyên Sơ thất thần, Hồng Mông Đại Đế thiên phú mạnh nhất, nếu như Hồng Mông Đại Đế biến thành con rối của Thái Dịch Hỗn Độn, chỉ cần cho Hồng Mông Đại Đế thời gian, rất nhanh liền có thể giúp Thái Dịch Hỗn Độn quét ngang hết thảy.

------oOo------

Chương 2479: Hồng Mông Đại Đế phục sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, ngày sau trẫm sẽ để cho ngươi tự mình báo thù.

Tần Quân gật đầu nói, thiên phú của Lý Họa Hồn cũng rất mạnh, dù sao cũng là con trai Thần linh, cho hắn cực hạn Tạo Hóa cùng cực hạn phục giác tỉnh, đánh nổ Thái Dịch Hỗn Độn không nói chơi

Lý Họa Hồn gật đầu, đối với Tần Quân, hắn không chút nghi ngờ

Sau đó, mọi người tiếp tục đi tới.

Trên đường đi, Lý Nguyên Bá thử thông đồng Lý Họa Hồn, đáng tiếc Lý Họa Hồn hờ hững với hắn

Một ngày này, Hồng Mông, Âm Giới, chư thiên vũ trụ, Cổ Thánh Đế Đạo… toàn bộ sinh linh bỗng nhiên cảm ứng được một cỗ khí tức vô cùng cường đại

- Trước có Thiên Đế sau có đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười, ta chính là Hồng Mông Đại Đế khai ích Hồng Mông, hôm nay phục sinh, trọng chưởng Hồng Mông, Chư Thần lấy ta vi tôn!

Thanh âm hùng vĩ bá khí của Hồng Mông Đại Đế vang vọng ở trong lòng toàn bộ sinh linh, để tất cả vũ trụ vị diện chấn động

Oanh!

Chúng sinh chấn động, nguyên bản chúng sinh còn lên án Đại Tần thiên

đình cùng Thiên Đế, Hồng Mông Đại Đế xuất hiện, trong nháy mắt kéo hết danh tiếng

- Hồng Mông Đại Đế khai ích Hồng Mông?

- Trước có Thiên Đế sau có đạo? Đây là ý gì?

- Thiên Đế còn ở trước Đại Đạo?

- Hồng Mông Đại Đế? Trước kia làm sao chưa nghe nói qua?

- Đây là Thần linh mới?

Đại Tần thiên đình chấn động kịch liệt nhất, Hồng Mông Đại Đế xem như thừa nhận thân phận của Thiên Đế?

Thiên Đế Cung, Đắc Kỷ đang bồi bạn Thiên Vận nghe mà toàn thân run lên

- Trước có Thiên Đế sau có đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười.

Đắc Kỷ lẩm bẩm, nàng trong nháy mắt suy nghĩ hiểu, trách không được Nhậm Ngã Tiếu quan tâm Tần Quân như vậy

Câu nói này không chỉ để cho nàng nghĩ đến rất nhiều, rất nhiều Tiên Quan Thần Tướng đi theo Tần Quân cũng bị hù dọa.

Thương Cảnh thần vực.

Đám người Tần Quân rốt cục đi vào biên giới Thần Vực, vùng này có rất nhiều sinh linh, không chỉ hình thái ánh sáng, thậm chí có không ít sinh linh hình người, khí tức đều rất mạnh, ở dưới Trận Đạo chữ Bí nhìn trộm, Tần Quân có thể nghe rõ ràng bọn hắn giao lưu

- Dị loại là cái gì? Đế Đình lại huyên náo lớn như vậy.

- Nghe nói là sinh linh đến từ Nguyên Vị Diện khác, cũng không biết thực hư.

- Nguyên Vị Diện? Đây là ý gì?

- Cái này ta cũng giải thích không rõ ràng, dù sao không kém chỗ của chúng ta.

- Đế Đình vừa ra tay liền náo ra động tĩnh như thế, chỉ sợ Táng Ma sơn có đại sự sắp phát sinh.

Nghe bọn hắn nói, Tần Quân như nghĩ tới cái gì.

Trong sinh linh bay về phía Táng Ma sơn, thậm chí có một Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, có thể thấy được Táng Ma sơn không đơn giản

Ngay cả Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng e ngại, Đế Đình nên mạnh bao nhiêu?

Huống hồ lần này sinh linh xuất hiện ở Táng Ma sơn cũng không thể hoàn toàn đại biểu Đế Đình, chỉ có thể coi là một tiểu đội ngũ của Đế Đình

- Là Đế Đình bắt Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn sao?

Lý Họa Hồn hiếu kỳ hỏi, khi hắn biết được tình cảnh của mình, hắn cũng có chút hưng phấn

Đây chính là vị diện cao hơn Hồng Mông, đại biểu cho càng nhiều cơ duyên to lớn!

Nếu như hắn trở nên mạnh hơn, trở về tất giẫm Thái Dịch Hỗn Độn

Đúng lúc này, bỗng nhiên Tần Quân liếc nhìn một phương hướng, sắc mặt biến hóa.

Chỉ thấy bên ngoài mấy chục tỉ dặm, có một tòa đại thành chạy như bay, trên đỉnh đại thành đứng một bóng người

Rõ ràng là Bạch Đế!

Đại thành dưới chân hắn chính là Mệnh Thành!

- Sao lại là hắn?

Tần Quân kinh ngạc, trách không được hắn ở Hồng Mông không cách nào dùng Trấn Linh bia tìm kiếm được hành tung của Bạch Đế, nguyên lai Bạch Đế đi tới Nguyên Vị Diện thứ tám.

Không có khả năng!

Hắn làm sao tới?

Khó nói trừ vô tận động, còn có cửa vào Nguyên Vị Diện khác?

Bạch Đế cảm ứng được ánh mắt của Tần Quân, quay đầu nhìn lại, hắn cũng giật nảy mình

- Sao tiểu tử này lại tới đây? Khó nói gần đây thịnh truyền Thiên Đế chính là hắn?

Biểu lộ của Bạch Đế cổ quái, vô luận là Nguyên Vị Diện thứ tám, hay Hồng Mông Hỗn Độn, sinh linh tự xưng Thiên Đế cũng không ít.

------oOo------

Chương 2480: Tử Vi đến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Tần Quân truyền âm hỏi, Lý Nguyên Bá cũng nhận ra Bạch Đế, biểu lộ kinh ngạc

Bạch Đế hồi âm nói:

- Ta còn muốn hỏi ngươi đây, ngươi không ở Hồng Mông tranh bá, tới nơi này làm gì?

- Hồng Mông đã là vật trong lòng bàn tay của trẫm, tùy thời có thể xưng bá.

Tần Quân trả lời.

Bạch Đế nghe xong, khóe miệng co giật, thầm chửi một câu thật biến thái

Sau đó hắn điều khiển Mệnh Thành bay tới đám người Tần Quân

Toà Mệnh Thành này so sánh với lúc trước, có không ít biến hóa, chung quanh thành thể có hắc khí quỷ dị

Tần Quân chú ý tới tu vi của Bạch Đế, vậy mà tăng cường không ít, đã đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn sơ kỳ.

Gia hỏa này khẳng định thu được Tạo Hóa không nhỏ!

Bạch Đế ngoắc nói:

- Còn không vào thành, nghĩ đến các ngươi cũng là đi Táng Ma sơn a?

Nghe vậy, Tần Quân vung tay áo, cuốn tất cả mọi người vào Mệnh Thành

Một màn này để các sinh linh đi ngang qua âm thầm hiếu kỳ

- Đó là Mệnh Thành?

- Xuỵt! Cẩn thận một chút, Mệnh Thành không may mắn, chúng ta đừng dính vào!

- Táng Ma sơn hấp dẫn bao nhiêu lực chú ý a?

- Nguyên lai trong Mệnh Thành có sinh linh.

Các sinh linh nghị luận, không có sinh linh dám tới gần Mệnh Thành

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân ở dưới Bạch Đế chỉ dẫn đi vào một cung điện, Bạch Đế tự mình đi đến thủ tọa ngồi xuống

- Tại sao các ngươi lại đi vào Nguyên Vị Diện thứ tám?

Bạch Đế mở miệng hỏi, ánh mắt rơi vào trên người Tần Quân, cảm thấy rất hứng thú

Tần Quân đơn giản giải thích một phen, đối với Bạch Đế, hắn vẫn rất tín nhiệm

- Vô tận động của Thủy Nguyên thần tộc.

Bạch Đế nhíu mày, sắc mặt có chút khó coi nói:

- Nếu như hai dị loại kia thật là Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, vậy thì phiền toái, đắc tội Hùng Phong thần vực còn tốt, Nguyên Vị Diện thứ tám có rất nhiều Thần Vực, ngươi tùy tiện tránh không sao cả, nhưng đắc tội Đế Đình, ngươi muốn tránh cũng không có cách nào.

- Đế Đình đến cùng có lai lịch ra sao?

Lý Nguyên Bá hiếu kỳ hỏi.

- Đế Đình, lấy đế xưng danh, bên trong sinh linh tầng dưới đáy cũng là Đế Hoàng, am hiểu Thống Ngự chi đạo, cho nên Đế Đình mới có thể áp đảo Thần Vực, vô số Đại Đế, Hoàng giả đều muốn gia nhập Đế Đình, bởi vì trong Đế Đình có thật nhiều tư nguyên, không có người biết Đế Đình mạnh bao nhiêu.

Bạch Đế thở dài.

Hắn nhìn thấy sắc mặt của Lý Nguyên Bá, Can Tương Mạc Tà có chút khó coi, liền trấn an nói:

- Nhưng ngươi có thể đánh giết Hùng Phong Hư Vô, nói rõ bây giờ ngươi rất mạnh.

- Trẫm nhất định phải cứu bọn họ.

Tần Quân hờ hững nói, hắn có thể phục sinh Thần Ma chết đi, nhưng cũng không thể mỗi lần đều để Thần Ma vẫn lạc lại phục sinh?

Vậy uy tín của Thiên Đế hắn còn đâu?

Bạch Đế lắc đầu cười một tiếng, nói:

- Liền biết tính cách của ngươi sẽ như vậy, nhưng đến lúc đó phải nhìn rõ

ràng tình huống lại quyết định, vạn nhất không phải là bọn hắn thì sao?

Chỉ sợ Tần Quân cứu lầm người, còn đắc tội Đế Đình!

Tuy hắn đến Nguyên Vị Diện thứ tám thời gian không dài, nhưng biết rõ Đế Đình khủng bố

Hắn từng nhìn thấy một Thần Vực Vực Chủ quỳ gối trước Vương Thành của mình, nghe nói là đắc tội Đế Đình, một tên Đại Đế của Đế Đình bắt hắn quỳ xuống trăm vạn năm chuộc tội, lúc ấy đưa tới oanh động không nhỏ

- Ừm, vì sao ngươi lại đi vào Nguyên Vị Diện thứ tám?

Tần Quân nói sang chuyện khác, Táng Ma sơn hắn nhất định phải đi.

Chờ cứu ra Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn, hắn liền về Hồng Mông, trước thống nhất Hồng Mông, hư không vô tận lại tính toán sau.

- Mệnh Thành dẫn ta tới, nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết.

------oOo------

Chương 2481: Tử Vi đến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Đế bất đắc dĩ trả lời:

- Hiện tại ta đã dung hợp với Mệnh Thành, mỗi một ngày đều đang mạnh lên, cho nên ta cũng không oán không hối.

Dung hợp?

Tần Quân nhướng mày, Hồng Mông Mệnh Thành cùng Thủy Nguyên thần tộc có quan hệ, nhưng Thủy Nguyên thần tộc cũng không thể xuyên qua Nguyên Vị Diện, chẳng lẽ có quan hệ tới tồn tại thần bí dạy bảo Thủy Nguyên thần tộc?

Biên giới vũ trụ, một Thiên Hà màu tím từ trên trời rơi xuống, khí thế bàng bạc.

Ở bên cạnh Thiên Hà màu tím, lơ lửng một bậc thang hình quạt, từ dưới lên trên, càng ngày càng hẹp

Trên bậc thang quỳ mấy chục ngàn thân ảnh, từng cái thân hình bá đạo, khí thế cường đại, tuyệt không phải hạng người bình thường

Bọn hắn đều cung kính ngước nhìn thân ảnh vĩ ngạn đứng trên đỉnh chóp kia

- Khí tức Tử Vi, tựa hồ là người của Thiên Nguyên đế tộc.

Một thanh âm lạnh lùng thâm trầm vang lên, chính là của thân ảnh vĩ ngạn kia

Hắn chậm rãi quay người, cao tới hai trượng, áo bào màu bạc khảm nạm lấy vô số linh thạch nhỏ bé, đầu đội Đế Quan, hai mắt nhắm nghiền, phía sau mọc ra một đôi cánh đen nhánh, giương cánh mười trượng, khiến cho hắn nhìn càng thêm uy nghiêm.

- Quỷ Thần Thư chủ thượng, sự tình Đế Đình, chúng ta không tiện xuất thủ?

Phía dưới truyền đến một thanh âm, trong lời nói tràn đầy kính sợ.

Quỷ Thần Thư!

Cái tên này phảng phất như có loại ma lực nào đó, để Thiên Hà màu tím đình trệ xuống, ngay cả giọt nước vẩy ra ở trên tinh không cũng dừng lại

Nghe vậy, thân ảnh được xưng Quỷ Thần Thư cúi đầu nhìn mấy chục ngàn thân ảnh phía dưới.

- Các ngươi đều từng là Đại Đế, Hoàng giả, Vực Chủ, chẳng lẽ các ngươi còn sợ Đế Đình?

Quỷ Thần Thư nhẹ giọng nói, đang khi nói chuyện, hắn quay người nhìn về phía Thiên Hà màu tím, tuy hai mắt mù, nhưng có thần thức, không mắt

còn hơn có mắt

Hắn thấp giọng nói:

- Có Tử Vi, xuyên việt vị diện.

Hắn nói để mấy chục ngàn sinh linh phía dưới hai mặt nhìn nhau

- Bách vực sắp loạn, ngươi cùng ta chiến một trận, cũng nên tới.

Quỷ Thần Thư nói một mình, để cho người ta không cách nào phỏng đoán ý tứ của hắn

Thiên Hà màu tím lần nữa lưu động, khí thế vẫn không thể ngăn cản, phảng phất như có thể phá hủy hết thảy

Biên giới Thương Cảnh thần vực, Táng Ma sơn.

Táng Ma sơn tồn tại vô số năm, toàn bộ tinh không tràn ngập huyết khí cùng Ma khí, không có sao trời.

Nhìn từ đằng xa, Táng Ma sơn như một con rùa đầy gai, dày đặc khủng bố, mơ hồ có vô số tiếng gào thét truyền ra, để người tê cả da đầu

Giờ phút này, ở giữa dãy núi, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bị phong ấn ở trong thạch quan, thạch quan dựng thẳng lơ lửng, sắc mặt của hai vị Thần Ma rất khó coi, mới đầu bọn hắn còn giãy dụa, hiện tại đã từ bỏ.

Ánh mắt của bọn hắn nhìn trên đỉnh núi, âm vụ bao phủ, mơ hồ có thể nhìn thấy mấy bóng người, như là yêu ma.

- Ai, ba mắt, xem ra chúng ta khó thoát tai kiếp.

Tôn Ngộ Không thở dài nói, thật vất vả thành tựu Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng, kết quả bị Bắc Minh Đế ném vào vô tận động, lại lưu đày tới Nguyên Vị Diện thứ tám, không may về đến nhà a.

Dương Tiễn hừ nói:

- Yên tâm đi, Bệ Hạ sẽ tới cứu chúng ta.

- Thật sao? Nơi này không phải Hồng Mông, đừng nói Bệ Hạ có thể chiến thắng những tên kia hay không, có thể tìm được chúng ta hay không cũng là một vấn đề.

Tôn Ngộ Không lắc đầu.

Con ngươi của hắn đảo một vòng, cười hắc hắc nói:

- Có thể chết cùng ngươi, cũng không tính tịch mịch.

- Lăn, ai muốn chết theo ngươi?

Dương Tiễn tức giận nói, hai vị Thần Ma bắt đầu đấu võ mồm, trò chuyện một chút, tâm tình của bọn hắn cũng đi theo nhẹ nhõm

Chết có gì sợ?

Chí ít có bằng hữu bên cạnh!

- Các ngươi còn cười được, nếu như đồng loại của các ngươi không tới, các ngươi sẽ nhận nỗi thống khổ Vạn Hồn thiêu đốt!

Một tiếng hừ lạnh từ bên trên truyền đến, tràn đầy chán ghét.

- Lão Tôn muốn cười, ngươi đến đánh ta a!

Tôn Ngộ Không gầm thét nói, chấn động đến thạch quan rung động.

------oOo------

Chương 2482: Đế Đình công chính (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ! Bát Hầu!

Âm thanh kia hừ lạnh lần nữa, sau đó không lại phản ứng Tôn Ngộ Không, mặc cho hắn cười.

Ở chung quanh Táng Ma sơn đã có thật nhiều sinh linh, nhưng không có người nào dám tùy tiện tiến vào Táng Ma sơn.

Nhìn mấy bóng người trên đỉnh núi, các sinh linh không ngừng nghị luận

- Bọn hắn là Đại Đế của Đế Đình sao?

- Không rõ, khí tức thật cường đại, chí ít Tạo Hóa ngũ trọng!

- Khí tức trên núi tựa như là Võ Chính đại đế!

- Võ Chính đại đế? Hắn không phải đã chết rồi sao?

- Thật là Võ Chính đại đế, mấy trăm tỷ năm trước một mình giết vào Hùng Phong thần vực, không người dám gánh uy phong, ta từng tận mắt nhìn thấy!

Rất nhanh liền có sinh linh nhận ra một bóng người trong đó.

Võ Chính đại đế!

Sỉ nhục lớn nhất của Hùng Phong thần vực, bởi vì vũ nhục một phương Thần Vực bị Đế Đình xử tử, không nghĩ tới lại gia nhập Đế Đình.

Các sinh linh âm thầm phỏng đoán, nếu tin tức này truyền đến Hùng Phong thần vực, khẳng định sẽ gây ra chấn động cực lớn

Nhưng gần đây Hùng Phong Hư Vô chết thảm, Hùng Phong thần vực lại có ý kiến, cũng không dám làm tức giận Đế Đình

- Nha, Võ Chính, không nghĩ tới còn có không ít người nhớ kỹ ngươi.

Trên đỉnh núi, một tiếng cười nhẹ vang lên, Võ Chính đại đế hơi giương cằm, rút ngắn khoảng cách xem xét, Võ Chính đại đế mặc hắc bào, tóc dài tung bay, khuôn mặt tuấn lãng hùng vũ, bả vai to lớn phảng phất như gánh chịu hết thảy.

Võ Chính đại đế mặt không biểu tình nói:

- Kia đã là quá khứ.

Bên cạnh có một tên nam tử tóc trắng lại gần, khuôn mặt âm lãnh, như rắn độc, cười khẽ nói:

- Năm đó ngươi vốn nên bị xử tử, vì sao còn sống?

Võ Chính đại đế liếc mắt nhìn hắn nói:

- Có một số việc, ngươi không nên nghe ngóng, nếu không không người có thể cứu được ngươi.

Lời vừa nói ra, nam tử tóc trắng nheo mắt lại, mơ hồ hiện lên một tia sát cơ, nhưng hắn ẩn tàng rất khá, cười tủm tỉm thối lui.

Trừ bọn họ, còn có năm bóng người, bọn hắn đều từng là cường giả uy chấn một phương, bây giờ liên thủ hiệu lực cho Đế Đình

- Chúng ta còn phải đợi bao lâu?

Võ Chính đại đế nhìn về phía một hắc ảnh ở sau lưng hỏi, trong sương mù dày đặc, bọn hắn như Ma Tổ tề tụ, để cho người ta sợ hãi

- Đợi thêm hai ngày nữa.

Hắc ảnh trả lời, âm thanh khàn khàn, sát khí đi theo tản ra, như là Hàn Phong.

Hai ngày, đối với bọn hắn mà nói, tựa như nháy mắt

Một bên khác, Mệnh Thành nhanh chóng bay về phía Táng Ma sơn

Đám người Tần Quân cùng Bạch Đế đứng ở trên đỉnh, nhìn tinh không phương xa

- Phía trước hội tụ khí tức đều rất cường đại, đây chính là Nguyên Vị Diện thứ tám, thời gian tồn tại còn dài hơn Hồng Mông, ngươi nói, ngoại trừ Nguyên Vị Diện thứ tám, phải chăng còn có những Nguyên Vị Diện khác?

Bạch Đế vuốt râu cảm khái nói, hắn không khỏi nghĩ tới Thánh Đình ở

Huyền Đương đại thế giới

Quê hương quá nhỏ.

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Thứ tám, nghe xong liền biết còn có thứ bảy thứ sáu được không.

Bạch Đế cười hắc hắc:

- Cũng phải.

Hưu...

Đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên lướt qua một bóng người màu xanh da trời, tốc độ còn nhanh hơn Mệnh Thành

Tần Quân liếc mắt nhìn, ngẩn người.

Lại là Tuyền Khải Nữ Hoàng của Thương Cảnh thần vực.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Tuyền Khải Nữ Hoàng quay đầu nhìn hắn một cái, mỉm cười, tựa hồ cũng không kinh ngạc gặp được Tần Quân

- Nàng cũng muốn đi Táng Ma sơn?

Tần Quân híp mắt nghĩ, hiện tại hắn đã có thể xem thấu tu vi của Tuyền Khải Nữ Hoàng

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng!

Không hổ là một phương Vực Chủ.

Tuyền Khải Nữ Hoàng rất nhanh liền tan biến ở phía trước

- Ngươi biết nàng? Chậc chậc, diễm phúc của tiểu tử ngươi thật không cạn, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Tuyền Khải Nữ Hoàng cười qua với người nào.

Bạch Đế nháy mắt ra hiệu nói, muốn giễu cợt Tần Quân.

------oOo------

Chương 2483: Đế Đình công chính (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá hừ nói:

- Đó là đương nhiên, Bệ Hạ của chúng ta mị lực lớn biết bao!

- Vậy còn ngươi?

- Ta? Ta không thích nữ nhân!

- …

Bạch Đế lắc đầu cười một tiếng, không thèm để ý ngốc tử này.

Mệnh Thành tiếp tục phi hành.

Hai ngày vội vàng trôi qua.

Táng Ma sơn đã tụ tập mấy chục vạn sinh linh, tu vi đều rất mạnh, không chỉ là Thương Cảnh thần vực, đại bộ phận đều đến từ Thần Vực còn lại, tất cả lơ lửng trong tinh không, không dám tùy tiện vào Táng Ma sơn

Tinh Không tối tăm, âm vụ bao phủ.

Ngoại trừ xem náo nhiệt, các sinh linh còn muốn bái nhập Đế Đình

Truyền thuyết, vừa vào Đế Đình, vạn thần cúng bái, bách vực không dám đắc tội

- Đó chính là dị loại sao? Thoạt nhìn không có chỗ dị thường.

- Chậc chậc, hai Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, đoán chừng không phải dị loại.

- Đế Đình nói bọn hắn là dị loại, bọn hắn chính là dị loại!

- Các ngươi đoán Đế Đình sẽ thẩm phán bọn hắn như thế nào?

- Không hiểu rõ vì sao Đế Đình hưng sư động chúng như vậy.

Các sinh linh nghị luận, Tuyền Khải Nữ Hoàng ẩn vào trong sương mù dày đặc, tựa như trăng giấu ở sau mây.

Lông mi của Tuyền Khải Nữ Hoàng khẽ run, phảng phất như rung chuyển thiên hạ, một đôi mắt đẹp ẩn chứa thu thủy chậm rãi mở ra, nhu tình rút đi, thay vào đó là thâm thúy không cách nào tra rõ

- Nên bắt đầu a?

Tuyền Khải Nữ Hoàng nhẹ giọng nói, như nói chuyện với mình

Cũng không lâu lắm, thanh âm của Võ Chính đại đế vang lên:

- Lúc trước chúng ta tuần tra nguyên cảnh, phát hiện hai dị loại đến từ hạ giới, chúng ta hoài nghi hạ giới có âm mưu với chúng ta, hôm nay ở đây thẩm phán hai dị loại, ở trước mặt chúng sinh công chính thẩm phán ra âm mưu của hạ giới.

Công chính!

Đây là khẩu hiệu của Đế Đình, sinh linh sống lâu đều biết là chuyện tiếu lâm

Đế Đình công chính còn nô dịch vô số Thần Vực?

Oanh! Oanh!

Hai thạch quan dâng lên, bên trong phong ấn Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn trôi nổi ở trên không Táng Ma sơn, bị mấy trăm vạn ánh mắt khóa chặt.

- Thẩm phán con mẹ ngươi! Có bản lĩnh trực tiếp giết chúng ta!

Tôn Ngộ Không giận mắng, không sợ chết chút nào.

Mặc dù Dương Tiễn không có nói chuyện, nhưng hai mắt nhắm chặt, mặt lạnh.

- Nói đi, các ngươi là ai phái tới, đến từ nơi đâu!

Nam tử tóc trắng bỗng nhiên bay lên, đi vào trước mặt hai vị Thần Ma chất vấn.

Võ Chính đại đế cùng sáu bóng người khác đi theo bay lên, xông mở âm vụ ở chung quanh Táng Ma sơn

Khí tức của bọn hắn hội tụ vào một chỗ, để mấy trăm vạn sinh linh tâm thần rung mạnh

- Thật mạnh.

Tuyền Khải Nữ Hoàng nheo mắt, nàng không khỏi liên tưởng đến Tần Quân, khẽ lắc đầu, phảng phất như vì Tần Quân mặc niệm

- Các ngươi ngốc sao, ta sẽ nói?

Tôn Ngộ Không giận đỗi nói, nghe mà không ít sinh linh không biết nên khóc hay cười.

Sắc mặt của nam tử tóc trắng âm trầm, tay phải vung lên, từng tia huyết khí quỷ dị chui vào trong cơ thể Tôn Ngộ Không, trong chốc lát, Tôn Ngộ Không biến sắc, ngửa đầu gào thét.

- A a a a....

Tiếng kêu thảm thiết của Tôn Ngộ Không tràn đầy thống khổ, để người tê cả da đầu

Võ Chính đại đế mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn Tôn Ngộ Không, chờ đợi Tôn Ngộ Không cung khai.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một tiếng gầm gừ nổi giận truyền đến, uy chấn tinh không.

Chính là Lý Nguyên Bá!

Chỉ thấy một đạo quang mang bay vọt tinh không, lướt qua mấy trăm vạn sinh linh.

Đương...

Nam tử tóc trắng vô ý thức huy chưởng ngăn trở, cản một thanh cự đao ở trước mặt, cùng Kim Chùy của Lý Nguyên Bá va chạm, oanh một tiếng, nhục thân của nam tử tóc trắng bị nện đến rơi vào Táng Ma sơn, cự đao huyết sắc thì bị cắt ngang.

------oOo------

Chương 2484: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim Sí Đại Bằng Điểu, cường thế vô song!

Oanh...

Nam tử tóc trắng đụng xuyên Táng Ma sơn, bụi đất bay lên cuồn cuộn

Đám người Võ Chính đại đế đều quay đầu nhìn về phía hắn, khuôn mặt kinh hãi, phảng phất như thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi.

- Cỗ khí tức này…

Võ Chính đại đế kinh ngạc, bọn hắn cũng như thế, huống chi mấy trăm vạn sinh linh, càng xôn xao không thôi.

Nên ngoài thân Lý Nguyên Bá như dội hoàng kim, sáng chói, khuôn mặt hung hãn, hai mắt bắn ra tà quang

Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng trừng lớn đôi mắt đẹp, phảng phất như nhìn thấy đồ vật gì không thể tưởng tượng nổi

- Tên kia không phải mới Đại Diễn Thần chi sao, tại sao lại đột phá?

Tuyền Khải Nữ Hoàng tâm cuồng loạn, nàng trước tiên liên tưởng đến Tần Quân, Tần Quân đến cùng có lực lượng gì, lại để Lý Nguyên Bá liên tiếp mạnh lên.

Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không cũng giật nảy mình.

- Móa! Ngươi cái ngu ngốc này, sao lại tới đây?

Tôn Ngộ Không ngạc nhiên nói, nếu không phải đang chiến đấu, Lý Nguyên Bá thật muốn cho hắn một búa

Lão tử cứu ngươi, ngươi còn gọi lão tử ngu ngốc?

Lý Nguyên Bá nổi giận, lúc này vung chùy đánh tới Võ Chính đại đế ở bên cạnh

Không gian bị Kim Chùy xé mở, Võ Chính đại đế vô ý thức dùng hai tay ngăn cản, bởi vì tốc độ công kích của Lý Nguyên Bá thật sự là quá nhanh, nhanh đến để hắn không cách nào tránh né

Đương...

Võ Chính đại đế bị nện đến thổ huyết bay ngược, tan biến ở trong sương mù dày đặc

- Thiên Đế tọa hạ Lý Nguyên Bá ở đây, ai dám làm tổn thương Thần Tướng của Thiên Đình!

Lý Nguyên Bá rống nói, uy chấn Thần Vực, gây ra vô số kinh hô.

Hung uy cuồn cuộn, mấy trăm vạn sinh linh cả kinh như thủy triều lui lại, bởi vì khí tức của Lý Nguyên Bá thật sự quá mạnh, mạnh đến để bọn hắn không cách nào chịu được

Cùng lúc đó, Mệnh Thành đang nhanh chóng bay tới Táng Ma sơn

Nghe được tiếng gầm gừ của Lý Nguyên Bá, Bạch Đế tắc lưỡi, khó có thể tin nhìn về phía Tần Quân, hỏi:

- Làm sao hắn đột nhiên trở nên mạnh như thế?

Lúc trước Tần Quân lấy một trăm cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng dung hợp thành một lần cực hạn Tạo Hóa, để Lý Nguyên Bá thuế biến

Tần Quân nhìn chằm chằm bảng thuộc tính trước mặt, khóe miệng giương lên, cười vô cùng thần bí

- Lý Nguyên Bá, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Kim Sí Đại Bằng Điểu! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

- Công pháp: Kim Bằng Thần biến!

- Thần thông: Bằng Điểu Chân Thân! Trời long đất lở! Che khuất bầu trời! Âm Dương Nhị khí! Nhất kích chí cao!

- Pháp bảo: Ma Lôi Song Chùy!

- Đại Đạo truyền thừa: Kim Cương Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc thù: Kim Bằng bạo lệ (một khi gặp được nguy hiểm, có khả năng bạo tẩu, lúc bạo tẩu, chiến lực sẽ đề cao)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Kim Cương Âm Dương!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Vậy mà không có phân chia tiểu cảnh giới?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, vừa định hỏi, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên:

- Đinh! Lý Nguyên Bá siêu việt cực hạn của hệ thống, hệ thống sụp đổ, tiến vào trạng thái tự động chữa trị!

Lại sập?

Tần Quân đã coi như chuyện thường ngày ở huyện, hiện tại hắn mới vừa gia nhập Nguyên Vị Diện thứ tám, nếu lại chờ một đoạn thời gian, có lẽ Lý Nguyên Bá sẽ mạnh hơn, nhưng không có cách, vì tru địch, chỉ có thể như thế!

Lý Họa Hồn nheo mắt lại, nhìn chằm chằm thân ảnh của Lý Nguyên Bá, có chút hiểu được

Thời khắc này toàn thân Lý Nguyên Bá lóng lánh kim quang, từ phương xa nhìn lại, tựa như mặt trời loá mắt, mê vụ chung quanh đều lấy mắt trần có thể thấy giãy dụa

Lý Nguyên Bá cười gằn phóng tới các thành viên Đế Đình còn lại

Tốc độ của hắn nhanh đến cực hạn, không ai có thể nhanh hơn hắn, cơ hồ một chùy một tên, ngoại trừ hắc ảnh hình người, tất cả đều bị hắn đánh nổ, nhục thân hóa không

Sau khi Kim Chùy được rót vào Kim Cương Tạo Hóa, vô cùng cứng rắn, đủ hắn tùy ý tứ ngược

- Ngươi dám đắc tội Đế Đình chúng ta!

Nam tử tóc trắng lúc trước bị trọng thương rống giận đánh tới, cả người hắn vòng quanh huyết khí, sóng gió cao ức vạn trượng, xé nát hết thảy đánh tới

------oOo------

Chương 2485: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá cười khẩy, hắn thành tựu Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, tâm tính bành trướng, không sợ bất luận kẻ nào.

- Chết!

Lý Nguyên Bá nhìn nam tử tóc trắng gào thét một tiếng, chấn động đến mấy trăm vạn sinh linh pháp lực cuồng loạn, điên đảo tâm thần

Nam tử tóc trắng bay về phía Lý Nguyên Bá trong nháy mắt phá tán, hóa thành vô số tinh huy tản ra

Vẫn lạc!

Hét lớn một tiếng liền để Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ hồn phi phách tán, vô số năm tu vi tẫn tán!

Võ Chính đại đế vừa muốn đánh tới giật mình kêu lên.

Làm sao có thể!

- Chẳng lẽ hắn siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ?

Võ Chính đại đế hoảng sợ nghĩ, bởi vì hắn từng chứng kiến loại lực lượng này

Nói phán sinh tử, cho dù là đối mặt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ!

- Cái này…

Đôi mắt đẹp của Tuyền Khải Nữ Hoàng đăm đăm, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình

Lý Nguyên Bá đột nhiên quay đầu, cười gằn nhìn về phía đám người Võ Chính đại đế, tàn nhẫn cười một tiếng:

- Chết!

Năm thành viên Đế Đình tu vi yếu nhất trong nháy mắt phá tán, Võ Chính đại đế tu vi đã đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ đỉnh phong hoảng sợ nhìn lấy hai tay của mình, chỉ nói một câu, hắn liền hoàn toàn chết đi.

- Lực lượng Bất Hủ.

Hắc ảnh hình người còn sót lại như một đoàn khói đen nổi bồng bềnh giữa

không trung

Lý Nguyên Bá theo dõi hắn, hỏi:

- Sao ngươi không chết?

Trong thạch quan, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn há to mồm, con mắt trợn tròn.

Địch nhân ngay cả bọn hắn cũng không cách nào phản kháng lại bị Lý Nguyên Bá nói chết?

- Tê... đây là lực lượng gì?

- Ông trời ơi... đám người kia đều là Đại Đế Hoàng giả a, liền chết như vậy?

- Loại năng lực này, các Đế Đình Đại Đế cũng không phải phàm nhân a!

- Thật đáng sợ.

- Thiên Đế tọa hạ, như vậy Thiên Đế lại khủng bố ra sao?

Mấy trăm vạn sinh linh xôn xao, nói chết địch nhân, bọn hắn cũng làm được, nhưng đối mặt là sinh linh cảnh giới thấp hơn nhiều mình

Nhưng nói chết Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, quả thực là vô căn cứ!

Mỗi một vị Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ đều có thể sáng tạo một phương Thần Vực, chỉ cần chịu tốn thời gian

Đại Năng bực này liên tục bị nói chết mấy vị?

Trên Mệnh Thành, đám người Tần Quân cũng trợn tròn mắt

Cho dù là Tần Quân cũng giật nảy mình.

- Bất Hủ Pháp Tiên Thiên mạnh như vậy?

Tần Quân nuốt một ngụm nước bọt, may mắn Lý Nguyên Bá trung thành

với hắn, nếu như là một tên Thần Ma dã tâm bừng bừng, chẳng phải là một câu liền thí quân?

Đối mặt Lý Nguyên Bá ép hỏi, hắc ảnh hình người trả lời:

- Ta có bảo vật hộ thân, như thế nào bị ngươi dễ dàng giết chết?

Đang khi nói chuyện, hắn hóa thành vô số đoàn hắc khí, quấn quanh Táng Ma sơn, như vòi rồng hắc ám

- Lý Nguyên Bá sao? Ngươi dám diệt Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình ta, cho dù ngươi là Bất Hủ thì sao! Ngươi trái với quy tắc, chờ bị chế tài đi!

Thoại âm rơi xuống, tất cả hắc khí đột nhiên biến mất.

Lý Nguyên Bá nhíu mày, hắn có tâm truy sát, nhưng khí tức tên này quá quỷ dị, Thần Vực chung quanh đều đã không có khí tức của hắn tồn tại, phảng phất như bọn người Võ Chính đại đế, đã vẫn lạc.

Tĩnh!

Tinh không yên tĩnh!

Toàn bộ sinh linh đều nghẹn họng trân trối nhìn Lý Nguyên Bá, như phàm nhân ngưỡng vọng Thần linh

Đứng ngạo nghễ ở trong tinh không, Lý Nguyên Bá là không ai bì nổi như vậy

Hắn hơi nhếch miệng, thì thào nói:

- Lần thứ nhất vận dụng Bất Hủ lực, cũng không tệ lắm.

Kỳ thật ngay từ đầu ngay cả hắn cũng giật nảy mình, bây giờ trong mắt hắn, Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ giống như sinh linh phổ thông, vô cùng nhỏ yếu.

------oOo------

Chương 2486: Thiên Đế dị thường (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Nguyên Bá xuất hiện, trong khoảng thời gian ngắn diệt sáu Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình, dọa lùi một tên, như gió thu quét lá rụng kết thúc chiến đấu!

Mấy trăm vạn sinh linh đến bây giờ còn không có tĩnh hồn, tràng cảnh lúc trước thật sự là quá dọa người

Lý Nguyên Bá phất tay, đánh nát thạch quan, Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bình an vô sự, bay tới trước mặt hắn, không ngừng hỏi han.

Đối với cái này, Lý Nguyên Bá không che giấu tu vi của mình chút nào, đắc ý không thôi.

Hoa...

Mấy trăm vạn sinh linh lấy lại tinh thần, lúc này lập tức giải tán, sợ bị Lý Nguyên Bá một lời phán định sinh tử

Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng muốn rút đi, lúc này, Lý Nguyên Bá bỗng nhiên ngoắc nàng, đưa nàng tới trên Mệnh Thành, đến bên cạnh Tần Quân

- Bệ Hạ, ta đưa cho ngài một vị Thiên Phi.

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc nói, âm thanh rất bỉ ổi.

Tần Quân im lặng, Tuyền Khải Nữ Hoàng hãi hùng khiếp vía đồng thời cũng có chút nổi giận, Lý Nguyên Bá xem nàng như người nào!

Nàng là một phương Thần Vực chi chủ, không phải bình hoa phổ thông

Nhưng đối mặt Lý Nguyên Bá cường đại, nàng giận mà không dám nói gì

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Tuyền Khải, ngươi đi đi.

Mới tới Nguyên Vị Diện thứ tám, Tuyền Khải Nữ Hoàng không có làm khó dễ hắn, hắn cũng lười lưu Tuyền Khải Nữ Hoàng lại

Hiện tại Tần Quân đối với sắc đẹp hứng thú cũng không cao, dù sao mỹ nhân trong hậu cung hắn đều là phương hoa tuyệt đại

Tuyền Khải Nữ Hoàng nhìn hắn thật sâu, khẽ gật đầu, sau đó xoay người rời đi

Nhìn thân ảnh nàng rời đi, Tần Quân lộ ra nụ cười thần bí

Kỳ thật buông tha Tuyền Khải Nữ Hoàng, còn có dụng ý càng sâu.

Bên cạnh Thương Cảnh thần vực có lối vào thông hướng hư không vô tận, cho nên Thương Cảnh thần vực không thể loạn, nếu Tuyền Khải Nữ Hoàng chết, ánh mắt vô số cường giả sẽ bị hấp dẫn tới, khi đó sẽ tạo thành uy hiếp cực lớn với Nguyên Vị Diện của hắn

Mặt khác, Tần Quân cũng muốn lợi dụng Tuyền Khải Nữ Hoàng, kế hoạch cụ thể ngày sau sẽ thi hành

Đợi Tuyền Khải Nữ Hoàng biến mất, ba người Lý Nguyên Bá cũng bay tới.

Lý Nguyên Bá nói:

- Bệ Hạ, mỹ nhân đưa tới cửa cũng không nhận?

Tần Quân trừng mắt liếc hắn một cái nói:

- Ngươi biết cái gì!

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc, cũng không có để ở trong lòng

- Đa tạ Bệ Hạ cứu giúp!

Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không kích động quỳ xuống, bọn hắn vốn cho là mình chết chắc, không nghĩ tới Tần Quân thật tới, còn ban cho Lý Nguyên Bá lực lượng Bất Hủ, diệt sát cường địch.

Bạch Đế, Lý Họa Hồn cùng Can Tương Mạc Tà thì nhìn chằm chằm vào Lý Nguyên Bá, phảng phất như muốn hắn xem thấu

- Đi thôi, về Hồng Mông.

Tần Quân phất tay áo cười nói, lần này trở về, hắn tất định ra Hồng Mông Càn Khôn.

- Không được, ta không thể trở về.

Lúc này, Lý Nguyên Bá bỗng nhiên mở miệng.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Vì sao?

- Bây giờ ta người mang Bất Hủ Thần lực, Nguyên Vị Diện của chúng ta dung không được ta, hơn nữa ta có thể cảm giác được có thật nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm ta.

Lý Nguyên Bá trầm giọng nói, bởi vì cái gọi là đứng càng cao càng sợ hãi, hắn nhìn như vô địch, nhưng cũng có đồ vật kiêng kỵ

Dung không được?

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên khủng bố như thế?

Mọi người bị chấn kinh, Bạch Đế càng nghĩ đến cái gì, vô ý thức há to mồm

- Bệ Hạ, tiếp xuống ta phải rời ngài, nếu như ngài gặp được nguy hiểm, ta sẽ kịp thời chạy đến, ta có loại cảm giác, tiếp xuống sẽ có tồn tại rất mạnh tới tìm ta.

Lý Nguyên Bá nói tiếp, sắc mặt nghiêm túc.

Hắn cũng không muốn rời Tần Quân, nhưng không có cách nào, bởi vì hắn không có nắm chắc có thể bảo toàn Tần Quân, những ánh mắt kia cho dù cách vô số không gian, cũng làm cho hắn không được tự nhiên

------oOo------

Chương 2487: Thiên Đế dị thường (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không có việc gì, đi theo trẫm, trẫm có thể sáng tạo ngươi, cũng có thể sáng tạo vị Bất Hủ Pháp Tiên Thiên thứ hai, nếu ngươi một mình hành động, sợ rằng sẽ bị Đế Đình bắt, bọn hắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Tần Quân quyết định nói, đánh lui đợt cường giả Đế Đình này, nghĩ đến hệ thống lại sẽ tăng cường

Lý Nguyên Bá nghe xong, đúng là lý này, thế là gật đầu.

Tôn Ngộ Không hừ nói:

- Bệ Hạ chẳng mấy chốc sẽ để cho ta siêu việt ngươi!

- Thôi đi, đến lúc đó nhìn xem ai mạnh hơn!

Lý Nguyên Bá khinh thường nói, hắn cùng Tôn Ngộ Không thường thường đấu võ mồm, mọi người đã quen

- Các ngươi trở về đi, ta tiếp tục lên đường.

Bạch Đế bỗng nhiên mở miệng.

Tần Quân nhìn hắn một chút, không có khuyên can, mà mang theo mọi người bay về phía Thương Cảnh thần vực

- Ai, tiểu gia hỏa lúc trước triệt để bỏ xa ta, ta vẫn phải chậm rãi truy tìm con đường của mình.

Bạch Đế ung dung nói, cũng không thương cảm, ngược lại tràn ngập ý chí chiến đấu

Hắn cũng có một trái tim truy đuổi mạnh nhất

Mệnh Thành từ lướt qua trên không Táng Ma sơn, âm thanh của Bạch Đế cũng bay xuống

- Vận Mệnh chi đạo, Nhân Quả chi đạo, luân hồi thủy chung, điểm cuối cùng kỳ thật chính là điểm xuất phát.

Tin tức liên quan tới sáu Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình bị giết cấp tốc truyền ra, Lý Nguyên Bá, Thiên Đế cùng Thiên Đình bắt đầu truyền ra.

Người nghe không ai không kinh hô, đã bao nhiêu năm, đã thật lâu không có sinh linh dám chống lại Đế Đình, chớ nói chi là liên trảm sáu Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình.

- Lý Nguyên Bá là ai? Trước kia sao chưa nghe nói qua?

- Không phải là Bá Hoàng chứ?

- Chậc chậc, Đế Đình rốt cục mất thể diện.

- Dám chọc giận Đế Đình, tuyệt đối không có kết cục tốt!

- Chẳng lẽ là tồn tại siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ?

Lý Nguyên Bá xem như nhất chiến thành danh, tin tức thậm chí càng truyền càng không hợp thói thường, thậm chí có sinh linh nói Lý Nguyên Bá chính là lão quái vật đã sống mấy trăm vạn ức năm

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... đánh tan Đế Đình! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì Lý Nguyên Bá tru sát sáu Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình, chọc giận Đế Đình, tiếp xuống Đế Đình tất sẽ diệt sát đám người ký chủ, nếu đánh lui đợt Đế Đình công kích tiếp theo, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, hai cơ hội Thần Ma truyền tống, hai cơ hội cực hạn giác tỉnh, hai cơ hội Thần Ma phục sinh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, cách trận chiến ở Táng Ma sơn một ngày

- Đinh! Hệ thống sửa lại thành công!

Đối với cái này, Tần Quân thờ ơ, hắn đang tự hỏi Đế Đình rốt cuộc mạnh cỡ nào.

Chẳng lẽ Lý Nguyên Bá nói tới ánh mắt đều là đến từ Đế Đình?

Cùng lúc đó, bọn hắn cách Nguyên Vị Diện ở bên kia Thương Cảnh thần vực càng ngày càng gần

Ngay thời điểm Tần Quân suy nghĩ thực lực của Đế Đình, hắn bỗng nhiên cảm giác tim đập nhanh, càng lúc càng nhanh, phảng phất như trái tim muốn nổ tung.

Hắn vội vàng dừng lại, che bộ ngực của mình.

- Bệ Hạ, thế nào?

Lý Nguyên Bá vội hỏi, đang khi nói chuyện, còn bắt lấy cổ tay Tần Quân kiểm tra

- Không biết, trẫm đột nhiên cảm giác rất khó chịu.

Tần Quân nhíu mày trả lời, loại cảm giác này vô cùng quỷ dị.

Lý Nguyên Bá nghi hoặc nói:

- Thân thể Bệ Hạ không có dị thường a.

Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Họa Hồn thì cảnh giác nhìn qua chung quanh, chẳng lẽ có cường địch đột kích?

Can Tương Mạc Tà cũng khẩn trương lên, trong lòng bọn họ, Tần Quân cường đại như thế nào, sao có thể vô duyên vô cớ cảm giác khó chịu?

Tần Quân càng khó chịu, có một loại cảm giác ngạt thở khó tả, ngay cả linh hồn cũng run rẩy

- Đến cùng xảy ra chuyện gì?

- Hệ thống, ngươi biết không?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, Thần Thoại hệ thống lấy Tạo Hóa Đại Đạo, Thủy Nguyên khí làm hạch tâm, một mực mạnh lên, không ngừng cướp bóc khí vận tư nguyên cùng tin tức của các thời không.

------oOo------

Chương 2488: Quỷ Thần Mưu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mắt thấy cái trán của Tần Quân cũng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, các Thần Ma lập tức gấp

- Không nên a, Bất Hủ Thần lực của ta không có tra ra dị thường.

Lý Nguyên Bá nhíu mày, mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng

Tôn Ngộ Không giận mắng nói:

- Ngươi không phải thổi ngươi rất lợi hại sao?

Chuyện quá khẩn cấp, Lý Nguyên Bá cũng không cùng hắn cãi lộn, cẩn thận thay Tần Quân kiểm tra thân thể

- Không rõ ràng, không có tra được tổn thương.

Thanh âm hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân tâm chìm vào đáy cốc

Cảm giác quỷ dị khó chịu càng mãnh liệt, để hắn như nhìn thấy tử vong, thậm chí còn đáng sợ hơn tử vong.

Không phải thống khổ trên nhục thể, mà là khó chịu trên cảm xúc

Hắn muốn điều động Thủy Nguyên Thần lực trong cơ thể, đáng tiếc căn bản không cách nào làm được

Một lát sau, ngay thời điểm mọi người lòng nóng như lửa đốt, toàn thân Tần Quân run lên, loại khó chịu khó diễn tả bằng lời kia bỗng nhiên biến

mất

- Chuyện gì xảy ra, sao trẫm đột nhiên tốt?

Tần Quân kinh ngạc nói, Thủy Nguyên Thần lực trong cơ thể cũng có thể tự nhiên điều khiển

Mọi người như trút được gánh nặng, bắt đầu đoán là nguyên nhân gì.

- Có phải có địch nhân ở trong tối tính toán bệ hạ hay không?

- Không phải là điềm không may chứ?

- Không có khả năng, vừa rồi bệ hạ thống khổ không thể là giả, các ngươi gặp qua bệ hạ như vậy chưa?

- Vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tần Quân không có chen vào, hắn cũng đang suy nghĩ vấn đề này.

Chờ chút!

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện, lúc trước Thiên Vận đã từng gặp được tình huống như vậy, làm cho Tô Đế rời đi.

Chẳng lẽ ở Nguyên Vị Diện thứ tám cũng xuất hiện một người mệnh cơ cùng hắn tương liên?

Cùng một thời không, không được xuất hiện hai người giống nhau, một khi thời gian kéo dài, song phương đều sẽ bài xích lẫn nhau

Tần Quân càng nghĩ càng thấy quá mức, làm sao Nguyên Vị Diện thứ tám có thể xuất hiện một cái hắn khác?

- Bệ hạ, tiếp xuống chúng ta nên làm gì?

Lý Nguyên Bá hỏi, phàm là sự tình hắn không nghĩ ra hắn liền lười nghĩ nhiều

- Tiếp tục lên đường.

Tần Quân trả lời, bọn hắn cách Nguyên Vị Diện đã rất gần, chỉ là muốn tìm được vô tận động, phải phí một đoạn thời gian, bởi vì bọn hắn đều không rõ ràng lộ tuyến cụ thể

Vô luận là Tần Quân, hay Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, ở trong quá trình xuyên qua Nguyên Vị Diện đều ở vào trạng thái hôn mê.

Thủy Nguyên giới.

Thái Dịch Hỗn Độn, Hồng Mông Đại Đế cùng một người thần bí mang mặt nạ hắc thiết đang trôi nổi ở trước Chí Cao Thần tọa.

- Đây chính là Chí Cao Thần tọa của Thiên Đế?

Người thần bí mở miệng hỏi, ánh mắt lộ ra cực nóng.

Thái Dịch Hỗn Độn gật đầu nói:

- Đây là lúc Hồng Mông Đại Đế mở Hồng Mông, tặng cho Phụ Thần.

Bên cạnh Hồng Mông Đại Đế mặt không biểu tình, toàn thân không có một tia sinh khí, như là khôi lỗi.

Người thần bí dậm chân tiến lên, muốn ngồi lên Chí Cao Thần tọa

Con ngươi của Thái Dịch Hỗn Độn co rụt lại, vội vàng ngăn đối phương, trầm giọng nói:

- Ngươi muốn làm gì?

Người thần bí ngẩn người, híp mắt nói:

- Ta là ân nhân lớn nhất của ngươi, không thể giao Chí Cao Thần tọa cho ta sao?

- Không thể! Đây là đồ vật của Phụ Thần, ngươi muốn cái gì ta cũng có thể cho, duy chỉ có nó là không thể!

Thái Dịch Hỗn Độn trầm giọng nói, ngữ khí cường thế, không cho phản

bác.

Người thần bí híp mắt nói:

- Nếu như ta nhất định muốn thì sao?

Oanh!

Hồng Mông Đại Đế bộc phát ra khí thế tuyệt cường, thổi đến áo bào của người thần bí cổ động

Thái Dịch Hỗn Độn đối chọi gay gắt:

- Ta nói, duy chỉ có vật này là không được!

------oOo------

Chương 2489: Quỷ Thần Mưu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi có thể có hôm nay, đều là ta tương trợ, ngươi thật muốn ngỗ nghịch ta?

Người thần bí lạnh giọng nói, ngữ khí có sát ý bức người, về phần Hồng Mông Đại Đế, trực tiếp bị hắn bỏ qua

Thái Dịch Hỗn Độn vẫn không nói, thậm chí quay người đánh vào Chí Cao Thần tọa một chưởng, lực lượng khó có thể tưởng tượng đánh Chí Cao Thần tọa bay ra Thủy Nguyên giới, rơi vào thời không loạn lưu, biến mất không thấy gì nữa

Người thần bí biến sắc, trong nháy mắt nổi giận, sát khí bộc phát.

- Ngươi biết ta là ai không?

Người thần bí gầm thét nói, rất có tư thế xuất thủ.

- Ta biết ngươi đến từ vị diện cao hơn, nhưng ngươi cũng không thể tùy ý

làm bậy!

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Hồng Mông Đại Đế tiền hậu giáp kích người thần bí

Toàn bộ Thủy Nguyên giới chỉ còn lại có bọn hắn, Hồng Mông Thần linh khác đều đã bị Thái Dịch Hỗn Độn khu trục.

- Xem ra ngươi có chút bành trướng, hôm nay ta liền giáo huấn ngươi một chút!

- Nhớ kỹ, từ nay về sau, Thiên Đế chỉ có một, kia chính là ta!

Người thần bí nhếch miệng cười, nói xong, hắn liền xuất thủ.

Oanh một tiếng!

Hắc khí cuồn cuộn bạo tạc, bao phủ toàn bộ Thủy Nguyên giới.

Hưu...

Đám người Tần Quân cao tốc phi hành ở trong tinh không, đến vùng này, sao trời càng ngày càng ít, nhưng vẫn không nhìn thấy cuối cùng, Tần Quân thậm chí không có phát hiện màn ánh sáng trước kia hắn tới gặp phải.

Sắc mặt của mọi người có chút ngưng trọng, bởi vì bọn hắn đã bay ra Thương Cảnh thần vực, nhưng vẫn không có đi tới cuối của Nguyên Vị Diện thứ tám

- Bệ hạ, phương hướng của chúng ta có sai hay không?

Lý Nguyên Bá nhịn không được mở miệng hỏi, hắn chính là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, thần thức vô cùng bao la, phía trước vẫn là bầu trời sao mênh mông vô bờ, còn bay như vậy, cũng chỉ là tốn thời gian

Tần Quân dừng lại, hắn nhíu mày nói:

- Chẳng lẽ vô tận động không ở phía trước?

Xuyên thẳng qua vị diện, xưa nay không phải là một phương hướng.

- Không cần quay lại, các ngươi là không thể quay về!

Đúng lúc này, một thanh âm uy nghiêm bỗng nhiên vang vọng ở bên tai bọn hắn, kinh đến bọn hắn nhìn bốn phía, nhưng không có phát hiện khí tức cùng thân ảnh của những sinh linh khác

- Ai? Cút ra đây!

Lý Nguyên Bá gầm thét nói, khí tức của đối phương ngay cả hắn cũng bắt không đến, tuyệt không phải hạng người bình thường.

Chẳng lẽ là cường giả của Đế Đình?

Thoại âm rơi xuống, trước Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh đen kịt, không phân rõ khuôn mặt, nhưng từ thân ảnh đến xem, cảm giác cực kỳ áp bách

- Bệ hạ cẩn thận!

Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn vội vàng ngăn ở trước người Tần Quân, đám người Lý Họa Hồn cũng tùy thời chuẩn bị chiến đấu

Tần Quân nhìn chằm chằm bóng đen hỏi:

- Ngươi là ai?

- Ta tên Quỷ Thần Mưu, chắc hẳn bây giờ ngươi chưa nghe nói qua!

Bóng đen mở miệng nói, này là phân hồn hư ảnh của Quỷ Thần Mưu

Đám người Lý Nguyên Bá vẫn cảnh giác, bởi vì bọn hắn căn bản chưa nghe nói qua cái tên này

- Ngươi muốn làm gì?

Tần Quân tiếp tục hỏi, Quỷ Thần Mưu là cái gì, danh hào thật trang bức.

- Ngươi chính là Tử Vi, mệnh số lại không phải ở Nguyên Vị Diện này, ta

muốn lôi kéo ngươi, gia nhập Quỷ Thần Mưu!

Quỷ Thần Mưu đi thẳng vào vấn đề nói, Quỷ Thần Mưu đúng là thế lực hắn sáng tạo

Ở trong Nguyên Vị Diện thứ tám, truyền thuyết của Quỷ Thần Mưu rất ít, bởi vì bọn hắn đã thật lâu không có lấy tên Quỷ Thần Mưu làm việc

- Nếu như trẫm cự tuyệt thì sao? Tần Quân mỉm cười hỏi, trong mắt lại không có ý cười

Hắn chính là Thiên Đế, như thế nào cam tâm khuất ở dưới người?

- Cự tuyệt, vậy ta liền rời đi.

Quỷ Thần Mưu trả lời để mọi người kinh ngạc, dễ nói chuyện như vậy?

- Ừm, trẫm cự tuyệt.

Tần Quân đạm mạc gật đầu.

Quỷ Thần Mưu tính là thứ gì, còn không bá khí bằng Thiên Đình của hắn!

- Tự giải quyết cho tốt, ngươi đến sẽ khiến Vị Diện này bài xích, Đế Đình sắp ra tay rồi.

Quỷ Thần Mưu nói xong liền biến mất không thấy gì nữa, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua

Mà hắn nói lại để mọi người giật mình, Đế Đình sắp đuổi tới?

------oOo------

Chương 2490: Cửu Túc Cụ Quyền (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Vừa rồi hẳn nên hỏi hắn, nhìn dáng vẻ hắn rất lợi hại a.

Lý Nguyên Bá huy quyền nói, chấn động đến bầu trời sao ba động.

Tôn Ngộ Không tức giận nói:

- Ngươi làm như vậy không phải bại lộ nhà của mình sao? Nói cho địch nhân biết nhược điểm!

- Cũng đúng.

Lý Nguyên Bá vò đầu cười ngây ngô, chỉ là ánh mắt hắn lấp lóe, hiển nhiên còn hiếu kỳ thân phận của Quỷ Thần Mưu

Dương Tiễn nhìn về phía Tần Quân hỏi:

- Bệ hạ, tiếp xuống nên làm gì?

Tần Quân trầm ngâm một lát nói:

- Đi tìm Tuyền Khải Nữ Hoàng đi, nàng hẳn là biết vô tận động.

Sau khi hắn hôn mê tỉnh lại liền bị Tuyền Khải Nữ Hoàng bắt, hơn nữa Tuyền Khải Nữ Hoàng nhận ra hắn không phải là tồn tại ở Nguyên Vị Diện thứ tám, nàng tuyệt đối biết vô tận động

Mọi người gật đầu, quay người bay về phía Thương Cảnh thần vực

Tìm kiếm Tuyền Khải Nữ Hoàng ngược lại không khó, dù sao nàng là Vực Chủ, tọa trấn ở trung ương Thương Cảnh thần vực, sẽ rất ít rời đi

Sau khi bọn hắn rời đi không lâu.

Mảnh không gian này bỗng nhiên xuất hiện lỗ đen lít nha lít nhít, ngay sau đó từng người từng người mặc trọng giáp đen kịt xuất hiện, bọn hắn không có nhục thân, dưới trọng giáp chỉ có hắc khí, như là âm binh.

Một đạo cường quang từ bên trên rơi xuống, quang mang tán đi, một nữ tử mọc tám cánh chim màu xanh xuất hiện, tóc dài phiêu động, trên người mặc chiến giáp kim sắc, như thiên sứ thánh khiết, chỉ là mặt mũi của nàng xấu xí, tựa như tà ma.

Nàng nhíu mày liếc nhìn chung quanh, hừ nói:

- Khí tức vậy mà đứt mất, lại có khí tức của Quỷ Thần Mưu, những đồ vật buồn nôn này luôn đối nghịch Đế Đình chúng ta.

- Tất cả đều tản ra, truy tra dị loại, một khi có phát hiện lập tức báo cáo!

Nữ tử tám cánh mở miệng nói, thoại âm rơi xuống, trọng binh chung quanh đều biến mất không thấy gì nữa

Mà nàng thì ánh mắt chuyển dời đến phương hướng Thương Cảnh thần vực

- Đã tới, vậy ta cũng nên gặp ngươi một chút, Tuyền Khải, không biết ngươi bây giờ trôi qua như thế nào.

Nữ tử tám cánh nhếch miệng cười lạnh, cười vô cùng tàn nhẫn

Thoại âm rơi xuống, lúc này nàng bay về phía Thương Cảnh thần vực.

Trong một đại điện thần bí mà u ám, Cực Đế ngồi xếp bằng trên mặt đất, chung quanh tọa lạc mười cái đèn dầu, ánh nến còn cao hơn người

Oanh! Oanh! Oanh

Thân thể Cực Đế không ngừng phát ra tiếng nổ mạnh trầm thấp, mà khuôn mặt hắn thì bình tĩnh, bên ngoài thân ẩn ẩn có xu thế biến thành màu đen.

Ngũ Tướng thông thần!

Cực Đế so với lúc trước trở nên mạnh hơn, nếu Tần Quân ở đây, liền sẽ phát hiện hắn đã siêu việt Đại Diễn Thần Chi

Lúc này, phía trước hắn bỗng nhiên xuất hiện một bóng người.

Người này cao tới ba trượng, thân hình còng xuống, mặc áo bào đen cũ nát, tóc như cỏ dại tản mát, khuôn mặt hắn không thấy già, như nam tử ba mươi tuổi, chỉ là hai mắt đục ngầu, phảng phất như trải qua vô số tang thương

- Không hổ là đại kiếp tà số, thiên phú dị bẩm.

Nam tử cảm thán nói, trong mắt tràn ngập vẻ chờ mong

Rất nhanh, Cực Đế chậm rãi mở mắt, khí tức như rồng, cao vút mà sâu xa

Hắn lại mạnh lên!

- Cụ Cửu Túc, vì sao ngươi lựa chọn ta?

Cực Đế mở miệng hỏi, từ khi bị Cụ Cửu Túc mang tới nơi này, hắn cả ngày tu luyện, Cụ Cửu Túc không ngừng chỉ điểm hắn, hoàn toàn không có ý tứ làm khó dễ, để trong lòng hắn một mực nghi hoặc

Nghe vậy, nam tử được xưng là Cụ Cửu Túc quay người, ngước nhìn phía trên, chỉ thấy đỉnh chóp là một bộ tinh không đồ, sâm la vạn tượng, sáng chói rộng lớn

- Ta cũng không gạt ngươi, bởi vì ngươi là đại kiếp tà số, hơn nữa không phải tà số bình thường!

Cụ Cửu Túc thăm thẳm nói, nghe mà Cực Đế nhíu mày

Trong khoảng thời gian này, Cụ Cửu Túc bày ra thực lực viễn siêu Hồng Mông Thần linh, hắn thậm chí còn hỏi Cực Đế các cảnh giới

Đại Diễn Thần Chi!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ!

------oOo------

Chương 2491: Cửu Túc Cụ Quyền (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Hồng Mông ở trong mắt Cụ Cửu Túc, như là nơi nhỏ bé chật hẹp, chẳng

thèm ngó tới.

- Truyền thuyết Thiên Nguyên đế tộc sáng tạo Nguyên Vị Diện, Nguyên Vị Diện đã biết có mười cái, chúng ta ở trong Nguyên Vị Diện thứ tám, về sau nội bộ Thiên Nguyên đế tộc bộc phát mâu thuẫn, tự giết lẫn nhau, dần dần ẩn lui, trở thành thần thoại truyền thuyết, lưu lại Thiên Nguyên đế tộc đều là bàng chi, không phải chính tông.

- Chỉ có chính tông của Thiên Nguyên đế tộc mới thật sự là Thiên Nguyên đế tộc, bởi vì bọn hắn có lực lượng sáng tạo Nguyên Vị Diện.

- Gần đây trong trăm vạn ức năm, một mực lưu truyền một truyền ngôn, một vị đại năng vô thượng nào đó của Thiên Nguyên đế tộc mở ra Nguyên Vị Diện mới, nhưng không có người biết Nguyên Vị Diện mới ở nơi nào.

Nói đến đây, Cụ Cửu Túc quay người, nhìn Cực Đế nói:

- Hồng Mông các ngươi là Nguyên Vị Diện mới!

- Mỗi một Nguyên Vị Diện đều có đại kiếp tà số, nhưng ngươi khác biệt, ngươi đến từ Nguyên Vị Diện mới, ở Nguyên Vị Diện của các ngươi chưa từng có Bất Hủ sinh ra, hết thảy quy tắc còn ở giai đoạn ban đầu, đại kiếp tà số như ngươi còn có khả năng vô hạn, có tư cách kế thừa y bát của ta!

Cực Đế nghe mà trừng to mắt, thế giới quan của hắn tan nát.

Nguyên lai Hồng Mông chỉ là Nguyên Vị Diện mới, ở trước Hồng Mông đã có mười Nguyên Vị Diện?

- Thiên Nguyên đế tộc là nhân vật gì?

Cực Đế hỏi.

Có thể sáng tạo Nguyên Vị Diện, nó cường đại khó có thể tưởng tượng

Trong mắt Cụ Cửu Túc lộ ra căm hận, hừ nói:

- Bọn hắn bất quá là ác lang cao ngạo tự phụ mà thôi!

- Nói cách khác có 11 Nguyên Vị Diện?

- Cái kia liền không biết, Thiên Nguyên đế tộc cường đại, không người biết được, cho dù con cháu chi thứ cũng khó có thể liên quan đến.

- Nghe nói tổ tiên của Thiên Nguyên đế tộc là tồn tại địa vị cao nhất mạnh nhất, hắn sáng tạo ra hết thảy, sáng tạo ra Bất Hủ, sáng tạo ra Tạo Hóa, hắn là biểu tượng mạnh nhất, nhìn chung ức vạn hào kiệt, đều ngưỡng vọng vị mạnh nhất kia, cố gắng cả đời muốn gặp mặt đối phương, nhưng không người có thể thành công.

Mặc dù Cụ Cửu Túc chán ghét Thiên Nguyên đế tộc, nhưng đối với vị mạnh nhất kia thì tràn ngập chờ mong

- Nếu không có hắn, liền không có chúng ta, chính bởi vì hắn, Thiên Nguyên đế tộc khống chế hết thảy, bất quá bây giờ Thiên Nguyên đế tộc chính tông không còn, các Nguyên Vị Diện đều có kiêu hùng, tỷ như Đế Đình, Quỷ Thần Mưu, Nguyên Yêu Tông của Nguyên Vị Diện thứ tám chúng ta, thế lực của bọn hắn không chỉ ở Nguyên Vị Diện thứ tám, thậm chí cùng với những Nguyên Vị Diện khác cũng có cấu kết.

Hắn vì Cực Đế trải rộng ra cách cục tranh bá mênh mông

Mạnh nhất!

Thiên Nguyên đế tộc!

11 Nguyên Vị Diện!

Đế Đình, Quỷ Thần Mưu, Nguyên Yêu Tông!

Cực Đế hít sâu một hơi, cố gắng tiêu hóa đoạn tin tức này, hắn trầm giọng nói:

- Như vậy ngươi cần ta làm gì?

Trên trời sẽ không rớt xuống đĩa bánh, không có vô duyên vô cớ yêu!

Cụ Cửu Túc híp mắt nở nụ cười, cười vô cùng sâm nhiên:

- Ta muốn ngươi diệt bàng chi của Thiên Nguyên đế tộc!

Lời vừa nói ra, Cực Đế trừng to mắt.

Muốn hắn đắc tội thế lực mạnh nhất?

- Ngươi không cần sợ hãi, có ta giúp ngươi, tu vi của ta, phóng tầm mắt nhìn Nguyên Vị Diện thứ tám, người có thể địch nổi ta, không ra năm ngón tay số.

Cụ Cửu Túc tự đắc.

- Sở dĩ để ngươi báo thù, chính là cho ngươi khảo nghiệm, đại nạn ta sắp tới, cần đệ tử truyền thừa ý chí.

Đại nạn?

Cực Đế nhíu mày hỏi:

- Tu vi như ngươi cũng có đại nạn?

- Đại nạn cũng không phải tuổi thọ, ngày sau ngươi liền biết, tiếp xuống ta muốn vì ngươi thể hồ quán đỉnh, truyền thừa ngươi một Thần thông tuyên cổ!

Cụ Cửu Túc đi vào trước mặt Cực Đế, cười sâm nhiên.

- Thần thông gì?

- Cửu Túc Cụ Quyền!

------oOo------

Chương 2492: Càn Long Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ Hoàng cung, ở trong tinh vực trung tâm của Thương Cảnh thần vực

Nơi đây lơ lửng vô số tiên đảo, các loại cự thú chuyên chở thương đội lui

tới, mà Nữ Hoàng cung vĩ ngạn đứng ở trung ương, chỉ là bậc thang trước cửa thì có trăm vạn, giống như một con đường lên trời

Đám người Tần Quân đã tới Nữ Hoàng cung, nhưng có thị vệ ngăn cản, không cho phép tự ý vào cung

- Cút, bảo nữ hoàng của các ngươi đi ra!

Lý Nguyên Bá giận dữ nhìn bọn hắn, dọa đến bọn hắn toàn thân run rẩy, kém chút hồn phi phách tán

Đúng lúc này, thanh âm của Tuyền Khải nữ hoàng bay tới:

- Để bọn hắn vào.

Lý Nguyên Bá quá mạnh, nếu nàng cự tuyệt cầu kiến, chỉ sẽ chọc ra mầm tai vạ

Cứ như vậy, đám người Tần Quân bay vào Nữ Hoàng cung, những thị vệ kia cũng bắt đầu nghị luận thân phận của đám người Tần Quân

Nếu bọn hắn biết được Lý Nguyên Bá gần đây thanh danh vang dội ở trong đó, sẽ hù đến hồn bất phụ thể.

Nữ Hoàng cung rất lớn, hành lang thật dài, hai bên dứng từng dãy kim trụ, mặt trên in bức họa bất đồng, như ảnh thu nhỏ lịch sử

Rất nhanh, đám người Tần Quân bay tới, Tuyền Khải Nữ Hoàng ngồi ở trên hoàng vị, biểu lộ bình tĩnh, tựa hồ đối với đám người Tần Quân đến, hoàn toàn không có cảm thấy ngoài ý muốn

- Thiên Đế, không nghĩ tới nhanh như vậy chúng ta lại gặp mặt.

Tuyền Khải Nữ Hoàng mở miệng nói, giọng nói bình thản, để cho người ta khó phân biệt trong lòng nàng đang suy nghĩ gì

Tần Quân nói ngay vào điểm chính:

- Trẫm muốn biết các ngươi từ nơi nào bắt được trẫm.

Tuyền Khải Nữ Hoàng hồi đáp:

- Nguyên Vị Diện, lúc phát hiện ngươi, ngươi đã ở vào hôn mê.

Nghe vậy, Tần Quân nhíu mày.

Tuyền Khải Nữ Hoàng tiếp tục nói:

- Ngươi là muốn hỏi thăm đường đi thông Nguyên Vị Diện của ngươi?

- Thật có lỗi, nếu ta biết được, chỉ sợ ngươi đã sớm gặp ta.

Một khi Nguyên Vị Diện mới bị công bố, tuyệt đối sẽ gây ra vô số thế lực tranh nhau tìm kiếm.

Tần Quân nhíu mày càng sâu, đây không phải là ý nghĩa, bọn hắn không trở về được?

Lý Nguyên Bá cáu kỉnh nói:

- Vậy nên làm cái gì bây giờ?

Sau có Đế Đình truy sát, trước không đường về, còn có cảnh ngộ bết bát hơn sao?

- Phóng nhãn Nguyên Vị Diện thứ tám, đoán chừng chỉ có một gia hỏa biết được câu trả lời các ngươi mong muốn.

Tuyền Khải Nữ Hoàng mở miệng nói.

Mọi người nhao nhao nhìn về phía nàng, Tôn Ngộ Không càng thúc giục:

- Ngươi nói tiếp đi!

- Càn Long Đại Đế, đến từ Đế Đình.

Tuyền Khải Nữ Hoàng cho đáp án để mọi người sắc mặt khó coi lên

Bọn họ cùng Đế Đình đã kết thành thù hận, coi như Càn Long Đại Đế biết, cũng không có khả năng nói cho bọn hắn.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Lấy dã tâm của Đế Đình, giả sử Càn Long Đại Đế thực sự biết, chỉ sợ bọn họ sớm đã đi.

Hắn ở Hồng Mông cũng không có gặp được tồn tại đến từ Nguyên Vị Diện thứ tám!

Chờ chút!

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

Bóng đen thần bí bắt Cực Đế, cùng với tồn tại thần bí dạy bảo Thủy Nguyên thần tộc, chẳng lẽ chính là người Đế Đình?

Nếu như thật sự như thế, một khi thân phận của hắn cho hấp thụ ánh sáng, Hồng Mông chẳng phải nguy hiểm?

Lúc mọi người do dự, một giọng nữ âm lãnh từ ngoài cung truyền tới

- Tuyền Khải Nữ Hoàng, cố nhân cầu kiến, còn không ra, những lâu la này của ngươi khí huyết thật thối, ta ăn có chút buồn nôn, ngươi nên phụ trách nha!

Sắc mặt của Tuyền Khải Nữ Hoàng đại biến, biến mất ngay tại chỗ

Chỉ thấy bên ngoài Nữ Hoàng cung, nữ tử tám cánh của Đế Đình đang cầm lấy một cánh tay máu me đầm đìa gặm, hình ảnh ghê người không gì sánh được

Sau khi Tuyền Khải Nữ Hoàng thấy, đôi mắt đẹp bắn ra sát ý, lạnh giọng nói:

- Bát Nghịch, ngươi chính là Hoàng giả, sao có thể làm sự tình đê tiện như thế!

Sinh linh có thể vào Đế Đình, ai không từng là Đại Đế hoặc Hoàng giả, nữ tử tám cánh cũng vậy.

Đã từng cùng Tuyền Khải Nữ Hoàng tịnh danh song kiều, đáng tiếc bởi vì người yêu bị giết, tính tình đại biến, bây giờ càng như tà ma

------oOo------

Chương 2493: Càn Long Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Bát Nghịch cười lạnh nói:

- Không phải ăn mấy thủ hạ của ngươi sao, cần phải trào phúng như vậy?

Mấy tên?

Tuyền Khải Nữ Hoàng tức giận đến bộ ngực chập trùng, nhưng tu vi của Bát Nghịch mạnh hơn nàng, nàng không dám phát tác tại chỗ, để tránh khỏi tạo thành càng nhiều thương vong

Hưu! Hưu! Hưu.

Từng tiếng xé gió truyền đến, các cường giả của Thương Cảnh thần vực nhao nhao tụ tập đến, bao bọc vây quanh Bát Nghịch, người đến cơ hồ đều là Đại Diễn Thần Chi, thậm chí có không ít sinh linh cách Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ chỉ thiếu chút nữa, tất cả đều nhìn chằm chằm Bát Nghịch

Toàn bộ sinh linh trong tinh không đều dọa đến tránh xa, các tiên đảo càng vắng vẻ không người.

- Gần đây có một ít dị loại cãi lời Đế Đình ta, có người nói bọn hắn ẩn ở Thương Cảnh thần vực, không biết ngươi có tung tích của bọn hắn hay không?

Bát Nghịch nhìn chằm chằm Tuyền Khải Nữ Hoàng hỏi, ở dưới sự che chở của Lý Nguyên Bá, khí tức của đám người Tần Quân đều đã biến mất, nàng tự nhiên không cảm giác thấy

Nàng dùng ngón tay quấn quanh mái tóc của mình, lộ ra tư thái lười biếng,

chỉ là khuôn mặt xấu xí để cho người ta buồn nôn

Tuyền Khải Nữ Hoàng trầm giọng nói:

- Chỗ ta không có tung tích của bọn hắn, ngươi đi đi!

Kỳ thật Thương Cảnh thần vực không yếu, nhưng gần đây gặp phải địch nhân đều rất mạnh, để cho nàng không thể không nhịn.

- Thật sao? Ta có thể ở lại hay không, gần đây có chút đói.

Bát Nghịch lau đi máu tươi ở khóe miệng, dử tợn hỏi.

- Lưu em gái ngươi, cút đi!

Đúng lúc này, tiếng mắng của Lý Nguyên Bá từ trong Nữ Hoàng cung truyền ra.

Ngay sau đó đám người Tần Quân liền bay ra.

- Là các ngươi!

Bát Nghịch nheo mắt lại, trận chiến ở Táng Ma sơn, tên Đại Đế chạy trốn kia đã lưu hình ảnh của đám người Tần Quân, trên dưới Đế Đình đều biết, cho nên nàng liếc mắt là có thể nhận ra

Lý Nguyên Bá nhìn chằm chằm nàng nói:

- Cút, hoặc là chết!

Bát Nghịch không những không giận mà còn cười nói:

- Muốn ta lăn? Ta vừa lúc muốn bắt các ngươi!

Đang khi nói chuyện, toàn thân nàng run lên, một tầng ngân quang hiện lên ở mặt ngoài thân thể, giống như một tầng áo giáp trong suốt

Nàng triệt để bạo phát khí thế của mình, chấn động hết thảy tiên đảo ở trong tinh không

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng!

Cường Đại đến cực hạn!

- Chết!

Lý Nguyên Bá tức giận gào thét, vận dụng Bất Hủ Thần lực.

Nhưng mà toàn thân Bát Nghịch nổi lên gợn sóng ngân sắc, không có bỏ mình.

- Đối phương có chuẩn bị mà đến.

Tần Quân hí mắt nói, cho dù có chuẩn bị mà đến, hắn cũng không sợ.

- Nguyên Bá, giết nàng.

Tần Quân hạ lệnh, thoại âm rơi xuống, Lý Nguyên Bá thuấn di đến trước mặt Bát Nghịch, đấm ra một quyền.

Bát Nghịch đến không kịp né tránh, bị Lý Nguyên Bá đánh trúng, không gian nghiền nát, nàng bị đánh nhập Thời Không loạn lưu, không thấy tăm hơi.

- Đây là bảo vật gì.

Lý Nguyên Bá nhíu mày, cảm giác hữu quyền có chút đau đớn.

Tầng ngân quang trên mình Bát Nghịch không đơn giản, có thể phòng ngự Bất Hủ Thần lực của hắn

Lúc này, Tuyền Khải Nữ Hoàng đi tới bên cạnh Tần Quân, gấp giọng nói:

- Các ngươi đi nhanh, Bát Nghịch chưa bao giờ hành động đơn độc.

Nàng dù sao cũng là đứng đầu một vực, Đế Đình không có khả năng ở trước mặt mọi người giết nàng, dù sao Đế Đình rất thích giữ mặt mũi

Tần Quân nhìn nàng cười nói:

- Trẫm không thích trốn, Đế Đình lại như thế nào, trẫm chính là Thiên Đế, ai ngăn giết kẻ đó!

Đế Đình lại như thế nào!

Đáng chết liền giết!

- Thiên Đế? Hừ, loài bò sát tự đại!

Đúng lúc này, một thanh âm tràn ngập khinh miệt truyền đến, mang theo một cổ uy áp kinh khủng diệt tuyệt hết thảy, để tiên đảo chung quanh Nữ Hoàng cung nát bấy, vô số sinh linh chết thảm.

------oOo------

Chương 2494: Đại Đế tam đẳng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cường giả!

Xem ra Đế Đình là quyết tâm muốn diệt trừ bọn hắn!

Ánh mắt của Tần Quân băng lãnh, trầm giọng nói:

- Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không nghe xong, lập tức kích động.

Hắn vội vàng đi đến trước mặt Tần Quân, ôm quyền nói:

- Bệ hạ, ta chuẩn bị xong!

Lý Nguyên Bá cùng hắn được nước lâu như vậy, hắn đã sớm đợi không kịp!

- Hệ thống, dùng một trăm cơ hội hệ thống ân huệ dung hợp thành một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, để Tôn Ngộ Không cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, còn như Dương Tiễn, hắn muốn lại dựa vào sau một ít, mỗi một lần đều để Dương Tiễn thử chức năng mới, đưa tới Dương Tiễn rất nhanh liền bị siêu việt, trong lòng của hắn cũng có chút băn khoăn

Dương Tiễn cũng hiểu dụng ý của Tần Quân, không chỉ không có thất lạc, ngược lại lộ ra mỉm cười.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ dùng một trăm cơ hội hệ thống ân huệ dung hợp thành một cơ hội cực hạn Tạo Hóa!

Gợi ý của hệ thống âm tiết cứng rắn vang lên, Tôn Ngộ Không đã bị hút vào mi tâm của Tần Quân

- Đinh! Tôn Ngộ Không bắt đầu cực hạn Tạo Hóa!

Khóe miệng của Tần Quân khẽ cong, nếu Tôn Ngộ Không cực hạn Tạo Hóa, kém cõi nhất cũng có thể đến tới Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Huống chi, Táng Ma sơn đánh một trận để hệ thống đạt được không ít khí vận, lúc này đây hệ thống cực hạn càng cao, nói không chừng sẽ để cho Tôn Ngộ Không càng mạnh

Cái gọi là cực hạn của Hệ thống cũng không phải thật là cực hạn của Thần Ma, nó kỳ thật có hai tầng cực hạn, tầng thứ nhất là cho dù sụp đổ cũng có thể để Thần Ma đạt tới tu vi, tầng thứ hai là Thần Ma đưa tới hệ thống sụp đổ tu vi lúc trước thiết định

Thường thường cho dù Thần Ma để hệ thống sụp đổ, cũng có thể đạt được tu vi, nhưng đó không phải là cực hạn của Thần Ma, đây chẳng qua là cực hạn của hệ thống, hệ thống không cách nào giao phó Thần Ma tu vi siêu việt mình quá nhiều.

Cho nên, tầng thứ hai cực hạn tu vi có loại ý nghĩa báo động trước.

Lúc này, một thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện ở trên Nữ Hoàng cung

Toàn thân hắn tản ra khí tức màu đỏ, như lửa cháy hừng hực, thân hình giấu trong đó, trên khuôn mặt chỉ có một đôi mắt, gắt gao nhìn chằm chằm đám người Tần Quân, phảng phất như đang nhìn người chết

- Ta chính là Đế Đình Thần Áo, các dị loại còn không mau quỳ hàng phục!

Nam tử quát lên, tiếng như hồng lôi, uy chấn bầu trời, để chúng sinh linh hồn run rẩy, thân thể không bị khống chế quỳ lạy hắn.

Thần Áo!

Hoa...

Vô số sinh linh nghẹn họng nhìn trân trối, mặt lộ vẻ khó tin

- Thần Áo? Đại Đế tam đẳng của Đế Đình?

- Chẳng lẽ là Thần Áo trong truyền thuyết quét ngang 30 vực không địch thủ?

- Thần Áo không phải một trong các sinh linh sớm nhất của Nguyên Vị Diện thứ tám sao?

- Thần Áo? Truyền kỳ Đại Đế?

- Không thể nào, Thần Áo còn sống?

Các sinh linh liên tục kinh nghị, mặc dù bình thường Đế Đình ra ngoài làm việc, nhưng có rất ít Đại Đế hiển lộ danh hào, bởi vì bọn hắn không phải trao đổi với người, dựa vào thực lực tuyệt đối hoành áp hết thảy

Trong Đế Đình phân Đại Đế Hoàng giả thành cửu đẳng, từ cửu đẳng đến nhất đẳng, địa vị càng ngày càng cao, tiêu chuẩn bình phán không chỉ là thực lực, còn có danh khí chênh lệch

Đại Đế tam đẳng, đã là tồn tại siêu cường!

Lý Nguyên Bá cũng cảm thấy áp lực lớn lao, hắn cầm song chùy đánh tới Thần Áo

- Cút!

Thần Áo hừ lạnh một tiếng, hai đạo cực quang từ trong mắt bắn ra, lấy tốc

độ cực nhanh đánh vào trên mình Lý Nguyên Bá

Lý Nguyên Bá là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên cũng không địch lại, bị đánh lui trăm tỉ dặm, thời không điện lưu quanh quẩn, khủng bố tuyệt luân

- Đinh! Tôn Ngộ Không cực hạn Tạo Hóa thành công! Có phóng thích hay không?

Gợi ý của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn cũng không có lập tức triệu hoán, hắn ngược lại muốn nhìn chiến lực chân chính của Lý Nguyên Bá mạnh bao nhiêu

Lý Nguyên Bá giận dữ, Bất Hủ Thần lực rót vào song chùy, cả người biến thành một Thần linh kim sắc, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Thần Áo.

------oOo------

Chương 2495: Đại Đế tam đẳng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đã phát động thuộc tính đặc biệt!

Kim Bằng bạo ngược!

Chiến lực điên cuồng tăng cao!

Giờ khắc này, trong mắt của hắn chỉ có Thần Áo.

- A?

Ánh mắt của Thần Áo đông lại, có chút kinh ngạc trạng thái của Lý Nguyên Bá

Còn chưa chờ hắn mở miệng, Lý Nguyên Bá đụng nát không gian, đi tới trước mặt hắn, song chùy vung đập xuống, muốn đập hắn đến hồn phi phách tán

Uy áp của hắn càng không có chút nào che giấu phóng xuất ra, để Nữ Hoàng cung vỡ nát, cả bầu trời sao nổi sóng

Đám người Tần Quân không thể không thối lui, cho dù là Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng không khỏi run sợ

- Xong.

Nàng tuyệt vọng lẩm bẩm nói, mặc cho Lý Nguyên Bá cùng Thần Áo chiến đấu, sẽ hủy toàn bộ Thương Cảnh thần vực

Oanh một tiếng!

Một làn sóng xung kích kinh khủng quét ngang hết thảy, Tần Quân cả kinh vội vàng thi triển Thời Không Tạo Hóa, chuyển đám đông đến bên kia tinh không, nhưng khi bọn hắn mới vừa dừng lại, sóng xung kích cũng đã quét tới cách bọn hắn nghìn vạn dặm.

Tần Quân xê dịch khoảng cách xa bực nào, cho dù là Đại Diễn Thần Chi cũng cần tốn hao thời gian nhất định, nhưng đối với sóng xung kích mà nói, chớp mắt liền lướt qua.

Dưới tình thế cấp bách, Tần Quân xê dịch lần nữa

Ven đường hết thảy tất cả đều bị phá hủy, vạn vạn ức sinh linh chịu tội vô ương

Tuyền Khải Nữ Hoàng không kịp chấn kinh thời không lực của Tần Quân, nàng đau lòng nhức óc, dung nhan tuyệt đẹp vô cùng âm trầm

- Thật có lỗi.

Tần Quân mở miệng nói, ngoại trừ xin lỗi, hắn cũng không biết làm cái gì

Bất Hủ chi chiến, cho dù là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng không ngăn cản được, càng chưa nói tới sinh linh phổ thông

Đúng lúc này, lúc trước Bát Nghịch bị Lý Nguyên Bá oanh nhập Thời Không loạn lưu bỗng nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu mọi người

Bát Nghịch nhếch miệng cười một tiếng, cười vô cùng tàn nhẫn, tay phải chụp vào Tần Quân

Tần Quân trong nháy mắt thôi động Thời Không Tạo Hóa, để tốc độ của Bát Nghịch chậm lại

Mặc dù Bát Nghịch người mang chí bảo có thể ngăn cản Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, nhưng tu vi của nàng không có đạt tới Bất Hủ Pháp Tiên Thiên

Chỉ cần là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, liền không làm gì được Tần Quân.

Oanh! Oanh! Oanh

Từng Thiên Đế phân thân như cá diếc sang sông từ đỉnh đầu Tần Quân toát ra, một người một cước, liên tiếp đá vào trên mình Bát Nghịch, đánh cho nàng trở tay không kịp.

Lúc này Dương Tiễn mở ra chí tôn pháp nhãn, bắn ra hắc quang, chiếu vào trên mình Bát Nghịch, để động tác của nàng chậm chạp xuống.

Tuyền Khải Nữ Hoàng cũng xuất thủ, Thương Cảnh thần vực chính là thịt của nàng, nàng cần phát tiết lửa giận

Một trường tiên sáng chói từ trong lòng bàn tay nàng bay ra, ngang ngược quất vào trên mặt Bát Nghịch, kém chút quất bạo đầu đối phương.

- Ngươi….

Bát Nghịch tức giận không thôi, còn chưa chờ nàng kịp phản ứng, Tần Quân bỗng nhiên tiến nhập trạng thái Thiên Đế Thần thể, vô số Thiên Đế phân thân giết ra, tất cả đều kim chói, như Thần linh

Trăm vạn phân thân!

Trong nháy mắt bao phủ Bát Nghịch!

Bạo tạc liên tiếp, giống như một tràng pháo hoa thịnh thế nở rộ ở trên đỉnh đầu Tần Quân

Tần Quân nhìn Tuyền Khải Nữ Hoàng nói:

- Trẫm sẽ tiêu diệt Đế Đình đến xin lỗi ngươi.

Tuyền Khải Nữ Hoàng ngẩn người, phức tạp nhìn về phía Tần Quân

Thương Cảnh thần vực thương vong triệt để chọc giận Tần Quân

Đế Đình thật sự quá bá đạo, thật cho là hắn dễ khi dễ?

- Hệ thống, dùng mười cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, mười cơ hội hiền năng dung hợp thành một cơ hội truyền tống Thần Ma! Hơn nữa vốn có một cơ hội truyền tống Thần Ma, truyền đưa Hạng Võ, Bạch Khởi tới!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, muốn về vô tận động liền phải đi tìm Càn Long Đại Đế, vậy liền thuận tiện diệt Đế Đình!

------oOo------

Chương 2496: Nhớ kỹ tên của ta (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh...

Trăm vạn Thiên Đế phân thân được giải phóng, toàn thân tản ra ngân quang, mặt mũi Bát Nghịch tràn đầy dữ tợn, tám cánh màu xanh quấn quanh lấy phong nhận quỷ dị

Nàng gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, lạnh giọng nói:

- Nếu không phải Đế Đình muốn người sống, ta sẽ dằn vặt ngươi đến chết!

Dằn vặt trẫm?

Tần Quân cười, cười vô cùng băng lãnh.

Thật cho là trẫm không làm gì được ngươi?

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói:

- Phóng thích Tôn Ngộ Không, điều ra bảng thuộc tính!

Thoại âm rơi xuống, bảng thuộc tính của Tôn Ngộ Không liền xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Tôn Ngộ Không, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Chủng tộc: Hỗn Độn Thần Viên! Linh Minh Thạch Hầu! Tề Thiên Đại Thánh! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

- Công pháp: Kim đan Đại Đạo!

- Thần thông: Địa sát thất thập nhị biến! Hỏa Nhãn kim tinh! Kim Cương bất tử thân! Cân Đẩu Vân! Nộ trấn chư thiên!

- Pháp bảo: Hỗn Độn tử kim bổng! Kim Cô Bổng!

- Đại Đạo truyền thừa: Đấu Chiến Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc biệt một: Tề Thiên Đại Thánh (gia tăng cảm giác áp bách, càng đánh càng mạnh)!

- Thuộc tính đặc biệt hai: Ma Tâm Thắng Phật (bởi vì trong xương lệ khí quá nặng, dễ dàng thành Ma, mất lý trí, vô cùng có khả năng sản sinh ý thức phân liệt)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Đấu Chiến Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vẫn là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên?

Tần Quân khẽ nhíu mày, lúc này Tôn Ngộ Không bỗng nhiên nắm Hỗn Độn tử kim bổng từ mi tâm bay ra

Không cần Tần Quân mở miệng, hắn liếc mắt liền thấy Bát Nghịch

Hai mắt bắn ra hồng quang, Tôn Ngộ Không thả người nhảy lên, đi tới đỉnh đầu Bát Nghịch, tốc độ của hắn còn nhanh hơn Lý Nguyên Bá

Ánh mắt của Bát Nghịch không kịp nhấc lên, Tôn Ngộ Không liền nện xuống một gậy.

Đông...

Bát Nghịch bị đánh bạo, ngay cả chí bảo thần bí của nàng cũng hóa thành vô số ngân huy, phiêu tán trên không trung, nguyên thần căn bản không kịp trốn.

Miểu sát!

Tuyệt đối miểu sát!

Dương Tiễn, Lý Họa Hồn, Tuyền Khải Nữ Hoàng đều nhìn trợn mắt hốc mồm

Hạng Võ cùng Bạch Khởi vừa mới xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân cũng giật mình kêu lên.

- Cái này…

Hạng Võ nhìn xung quanh, nếu không có Tần Quân cùng Dương Tiễn ở đây, hắn khẳng định phải trận địa sẵn sàng đón quân địch

Mặt mũi Bạch Khởi tràn đầy ngưng trọng, hắn cảm giác bốn phương tám hướng đều truyền đến cảm giác áp bách cực mạnh, phải biết rằng hắn chính là Tạo Hóa Thái Hư Tôn!

- Làm sao có thể.

Tuyền Khải Nữ Hoàng lẩm bẩm, Lý Nguyên Bá siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng không thể đánh bể Bát Nghịch, Tôn Ngộ Không lại có thể!

Chẳng phải nói Tôn Ngộ Không càng mạnh hơn Lý Nguyên Bá?

Nàng vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, nam nhân này rốt cuộc là ai?

Có thể trong khoảng thời gian ngắn để cho tu vi của thủ hạ tăng long trời lỡ đất?

- Ngộ Không, đi trợ giúp Nguyên Bá, không cần hạ thủ lưu tình.

Tần Quân nhìn Tôn Ngộ Không phân phó nói, Tôn Ngộ Không đứng ngạo nghễ ở trên biển mây cuồn cuộn là kiệt ngạo như vậy, như Chiến Thần không ai bì nổi.

- Tuân lệnh!

Tôn Ngộ Không dữ tợn cười một tiếng, hắn đã không kịp chờ đợi muốn biểu hiện tốt một phen!

Thoại âm rơi xuống, hắn liền biến mất không thấy gì nữa, đi trợ giúp Lý Nguyên Bá

Tần Quân nhìn về phía Bạch Khởi cùng Hạng Võ nói:

- Nơi này là Nguyên Vị Diện thứ tám, trẫm cần lực lượng của các ngươi.

Nguyên Vị Diện thứ tám?

Mặc dù Bạch Khởi cùng Hạng Võ nghi hoặc, nhưng không có hỏi thăm, dù sao đi theo Tần Quân là được rồi.

------oOo------

Chương 2497: Nhớ kỹ tên của ta (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ cứ nói, lần này địch nhân là ai?

Hạng Võ nhếch miệng cười nói, ngạo khí của Tây Sở Bá Vương sâu tận xương tủy, huống chi hắn còn có được thân phận một trong Ngũ Đế.

- Ta sẽ thành sát kiếm của bệ hạ!

Bạch Khởi càng sát khí lẫm nhiên nói, để Tuyền Khải Nữ Hoàng giật nảy mình.

Lại là hai dị loại đến từ Nguyên Vị Diện mới?

Giờ khắc này, nàng sinh ra hứng thú nồng nặc với Tần Quân.

Oanh! Oanh! Oanh!

Phía sau bỗng nhiên truyền đến lực lượng trùng kích, quét ngang tàn phá Thương Cảnh thần vực.

Sắc mặt của Tuyền Khải Nữ Hoàng lần nữa trở nên khó coi, tiếp tục như vậy nữa, Thương Cảnh thần vực sẽ bị hủy.

Nhưng nàng hiểu, nàng không cách nào ngăn trận chiến đấu này.

Sau trận chiến này, vô luận phương nào thắng thua, Thương Cảnh thần vực cũng rất khó tồn tại.

Tần Quân chiến thắng, Đế Đình tất giận chó đánh mèo Thương Cảnh thần vực

Thần Áo chiến thắng, Tần Quân rất có thể sẽ liều lĩnh, đúng là tai nạn của Thương Cảnh thần vực

- Chung quy là mình quá yếu.

Trong lòng Tuyền Khải Nữ Hoàng u thán, biểu lộ càng là ta thấy mà yêu, đáng tiếc đám người Tần Quân không có chú ý tới.

- Hệ thống, vì sao Tôn Ngộ Không mạnh hơn Lý Nguyên Bá nhiều như vậy?

Tần Quân ở trong lòng tò mò hỏi, miểu sát Bát Nghịch thật sự là quá có lực rung động

- Tôn Ngộ Không đã đạt được Bất Hủ Pháp Tiên Thiên đỉnh phong, tự

nhiên mạnh hơn Lý Nguyên Bá.

Hệ thống hồi đáp, để Tần Quân hiểu ra.

Cộng thêm Tôn Ngộ Không có thể vượt cấp chiến đấu, lần này biểu hiện kỳ thật chẳng có gì lạ.

- Đáng giận! Ngươi rốt cuộc là ai?

Tiếng rống giận tràn ngập thống khổ của Thần Áo vang vọng bầu trời, không chỉ có Thương Cảnh thần vực, vài cái Thần Vực ở xung quanh cũng có thể nghe được.

- Nhớ kỹ tên của ta, cho dù ngươi lập tức sẽ chết, ta chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!

Tiếng cười kiêu căng khó thuần của Tôn Ngộ Không vang lên, chấn động chúng sinh.

Oanh!

Các Thần Vực vì thế mà chấn động.

- Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không?

- Thương Cảnh thần vực bạo phát chiến đấu? Uy áp thật kinh khủng!

- Vừa rồi âm thanh kia có chút quen tai, dường như ở đâu nghe nói qua.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao lại có đại chiến?

- Tôn Ngộ Không là ai? Làm sao chưa nghe nói qua?

Vô số sinh linh ghi lại danh hào của Tôn Ngộ Không Tề Thiên Đại Thánh, rất nhanh liền có sinh linh nhận ra thanh âm của Thần Áo

Chỉ có sinh linh sống đủ lâu mới nhớ kỹ Thần Áo.

Năm đó Thần Áo phong thái bực nào, hoành hành hơn mười Thần Vực, vô địch một đời, sau đó mất tích bí ẩn, không biết nguyên do, chúng sinh còn

tưởng rằng hắn đã chết.

Không gian trong Thương Cảnh thần vực liên tiếp bạo tạc, cho dù cách ba người Tôn Ngộ Không rất xa xôi, như trước chịu không được uy áp chiến đấu

Vô số sinh linh bắt đầu chạy nạn, sinh linh tu vi yếu thì bị dư ba hủy diệt, thân tử đạo tiêu.

Đại khái qua thời gian một nén nhang.

Chiến đấu đình chỉ, chỉ là dư ba vẫn đang khuếch tán.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... đánh tan Đế Đình! Thu được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục thức tỉnh, năm cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, hai cơ hội truyền tống Thần Ma, hai cơ hội cực hạn thức tỉnh, hai cơ hội Thần Ma phục sinh!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ sử thi... hủy diệt Đế Đình! Nhiệm vụ tường trình: Đế Đình là cự phách của Nguyên Vị Diện thứ tám, nếu ký chủ hủy diệt Đế Đình, sẽ được năm cơ hội cực hạn Tạo Hóa, mười cơ hội truyền tống Thần Ma, ba cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội Đại Đạo truyền thừai, năm cơ hội triệu hoán Thần Ma, hai mươi cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Liên tục hai thanh âm gợi ý của hệ thống vang lên, nói rõ Thần Áo đã chết.

Lúc này, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, Tôn Ngộ Không như trước thần thái phấn chấn, Lý Nguyên Bá lại có chút chật vật, trên mình còn có vết máu

- Bệ hạ, địch nhân đã chết.

Tôn Ngộ Không đắc ý nói, Lý Nguyên Bá có chút buồn bực, phảng phất như bị cướp công lao.

Tuyền Khải Nữ Hoàng nghe mà hít sâu một hơi

Bát Nghịch chết thì thôi, Thần Áo cũng bỏ mình?

Đây chính là Đại Đế tam đẳng của Đế Đình!

Tồn tại Bất Hủ chân chính!

------oOo------

Chương 2498: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân tán dương:

- Làm rất tốt! Nguyên Bá cũng rất lợi hại!

Nghe vậy, Lý Nguyên Bá lập tức mặt mày hớn hở, đối với sự tình hầu tử đoạt công, hắn đã không phải lần đầu tiên tao ngộ, nhưng mỗi một lần đều không thoải mái

Cường giả đều có tự ngạo, hắn thấy, cho hắn thời gian nhất định, tất có thể đánh nổ Thần Áo

Đương nhiên, ở trong lòng hắn cũng rất kinh ngạc thực lực của Tôn Ngộ Không

Rất mạnh, quả thực mạnh hơn hắn!

Tôn Ngộ Không vỗ bả vai Lý Nguyên Bá, cười hắc hắc nói:

- Không sao, lần sau động tác nhanh một chút là tốt rồi!

Lý Nguyên Bá nghe xong, lập tức lại buồn bực, dẫn tới mọi người cười to

Trò chuyện trong chốc lát, Dương Tiễn nhìn Tuyền Khải Nữ Hoàng hỏi:

- Nữ hoàng, ngươi có biết Càn Long Đại Đế ở đâu không?

Mọi người lấy lại tinh thần, Nguyên Vị Diện thứ tám lớn biết bao, muốn tìm được Càn Long Đại Đế, không thể nghi ngờ là mò kim đáy biển

- Hắn thường ở Thánh Long lĩnh, hắn am hiểu chế thuốc, xa gần nghe tiếng, các ngươi một đường hỏi thăm có thể nhẹ nhõm tìm được, bất quá Càn Long Đại Đế chính là Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình, được Đế Đình trọng điểm bảo hộ, các ngươi phải cẩn thận.

Tuyền Khải Nữ Hoàng hồi đáp, nàng nhìn tinh không tàn phá không chịu nổi, khuôn mặt ưu sầu.

Một trận chiến này để Thương Cảnh thần vực chết bao nhiêu sinh linh, bị hủy bao nhiêu tinh không, xem như là tổn thương nguyên khí nặng nề

Tần Quân gật đầu nói:

- Ngày sau trẫm biết dìu dắt Thương Cảnh thần vực các ngươi.

Mạnh được yếu thua vốn là như thế, chiến tranh xưa nay sẽ không có chuyện không thương vong, thương hại chỉ có thể để ở trong lòng

Nói xong, Tần Quân quay người rời đi, những người khác theo sát phía sau

Rất nhanh, bọn hắn liền tan biến ở trong tinh không.

- Hi vọng các ngươi có thể thắng lợi.

Tuyền Khải Nữ Hoàng lẩm bẩm, Đế Đình thống trị quá mức bá đạo, ngày hôm nay, cho dù không có đám người Tần Quân, Bát Nghịch cũng sẽ gây khó khăn đủ đường, hơn nữa cái này không phải lần đầu tiên

Cách mỗi ngàn năm, các Thần Vực đều sẽ nộp lên Đế Đình một số tài nguyên cực kỳ khổng lồ, các Thần Vực sớm có dị nghị, chỉ là không dám phản bác ở trước mặt mọi người

Vô luận là ai, dám khiêu chiến quyền uy của Đế Đình, đều không có kết cục tốt, Thần Vực nhìn như rất lớn, nhưng đối với Đế Đình mà nói, chỉ là tảng đá dưới chân

Nghĩ xong, Tuyền Khải Nữ Hoàng quay người bay về phía Nữ Hoàng cung, nàng cần chỉnh đốn Thương Cảnh thần vực, để tránh Thần Vực bạo loạn.

Cùng lúc đó, liên quan tới Đế Đình Bát Nghịch cùng Thần Áo bị Tề Thiên Đại Thánh chém giết cấp tốc truyền ra

Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá liên thủ, rất rõ ràng bọn họ đều là đến từ một thế lực, dẫn tới chúng sinh suy đoán

- Thiên Đình? Cùng Đế Đình chỉ kém một chữ, chẳng lẽ có liên hệ gì?

- Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá, có ý tứ, bọn hắn đây là muốn đối kháng Đế Đình?

- Thần Áo chết rồi? Không thể nào!

- Đại Đế tam đẳng của Đế Đình cũng bị chém, trời ơi...

- Thiên Đế đứng đầu Thiên Đình là ai?

Các Thần Vực đều đang nghị luận việc này, có thể thấy uy tín của Đế Đình dần dần giảm xuống, bởi vì đám người Tần Quân đang quang minh chánh đại tìm kiếm Thánh Long lĩnh.

Đồ đần cũng đoán được, mục tiêu của bọn hắn là Càn Long Đại Đế trong Thánh Long lĩnh

Đế Đình, Đại Đế nhị đẳng!

Bên kia, đám người Tần Quân ngồi xếp bằng trên Cân Đẩu Vân của Tôn Ngộ Không.

Hôm nay Cân Đẩu Vân đã siêu việt trước đây, tốc độ phi hành cực nhanh

- Hệ thống, để Hạng Võ truyền thừa Lực Lượng Đại Đạo, lại Hồng Mông độ kiếp, cực hạn phục thức tỉnh!

Tần Quân nhìn Hạng Võ, ở trong lòng nghĩ.

Lực Lượng Đại Đạo, chính là tồn tại số một số hai trong 3000 Đại Đạo, thích hợp nó nhất là Bàn Cổ, bất quá hắn không có triệu hoán được Bàn Cổ, càng không thể chỉ định triệu hoán, chỉ có thể trước cho Hạng Võ

Dù sao Đại Đạo truyền thừa không có tính duy nhất, Đại Đạo giống nhau có thể truyền thừa đến trên Thần Ma bất đồng

Cứ như vậy, Hạng Võ bị hắn hút vào mi tâm, các Thần Ma khác không cảm thấy kinh ngạc

Dù sao sau đó phải tiến hành một trận đại chiến!

- Đinh! Hạng Võ cực hạn phục thức tỉnh thành công, có phóng thích hay không?

- Không phóng thích, trước điều ra bảng thuộc tính của hắn để trẫm nhìn xem!

Tần Quân ở trong lòng quyết định nói, hắn nghĩ tới thời điểm cho Đế Đình một kinh hỉ

- Hạng Võ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thuấn Đế chuyển thế! Hồng Mông thần đồng! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

------oOo------

Chương 2499: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Công pháp: Cực Lực Quyết!

- Pháp bảo: Vương Bá Tinh Kích!

- Thần thông: Tiên thiên song đồng! Bá vương thân! Toái Tinh quyền! Vương Khiếu thương sinh!

- Đại Đạo truyền thừa: Lực Lượng Đại Đạo!

- Độ trung thành: 98(max trị số 100)!

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Còn chưa cực hạn Tạo Hóa cũng đã mạnh như vậy!

Sở dĩ mạnh mẽ như vậy, ngoại trừ Lực Lượng Đại Đạo, cũng bởi vì Hồng Mông thần đồng, đây cơ hồ là bảo bối cải tạo huyết mạch đắt nhất trong Thần Thoại Thương Thành, giá trị danh khí vượt lên hai mươi tỷ

- Bạch Khởi, qua đây.

Tần Quân tiếp tục phân phó nói, Bạch Khởi đi tới trước mặt hắn.

- Để Bạch Khởi cực hạn thức tỉnh, lại cực hạn Tạo Hóa!

Bạch Khởi sẽ thành vị cực hạn Tạo Hóa thứ ba!

Tần Quân rất chờ mong hắn có thể mở cảnh giới mới, tru diệt Bát Nghịch, Thần Áo, hơn nữa khoảng thời gian này danh khí truyền bá, chắc hẳn cực hạn của hệ thống đã siêu việt Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Mười giây trôi qua rất nhanh

- Đinh! Bạch Khởi cực hạn Tạo Hóa thành công, có phóng thích hay không?

- Không phóng thích, trước nhìn bảng thuộc tính.

Tần Quân ở trong lòng hồi đáp, hi vọng Bạch Khởi sẽ không để cho hắn thất vọng

- Bạch Khởi, Sát Thần!

- Chủng tộc: Minh Hoàng! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới!

- Công pháp: Sát Thần quyết!

- Thần thông: Khấp Huyết trảo! Huyết Khí tung hoành! Minh Hoàng Đạo Mộng!

- Pháp khí: Nhân Đồ Kích!

- Đại Đạo truyền thừa: Sát Phạt Đại Đạo!

- Thuộc tính đặc biệt: Sát thần chi thế (quân đội sát khí gấp bội)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Sát Phạt Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới!

Đây chính là đẳng cấp trên Bất Hủ Pháp Tiên Thiên?

Tần Quân kinh hỉ, giả sử phóng xuất ra Bạch Khởi, hệ thống lại muốn sụp đổ a.

- Bệ hạ, tại sao bọn hắn còn không đi ra?

Lý Nguyên Bá tò mò hỏi, hắn cũng rất chờ mong Hạng Võ cùng Bạch Đế có thể mạnh cỡ nào.

Tần Quân cười thần bí nói:

- Chờ đến Thánh Long lĩnh, bọn hắn sẽ ra.

Sau đó ánh mắt hắn nhìn về phía Lý Họa Hồn cùng Mạc Tà.

Nhất là Lý Họa Hồn, Thần linh chi tử, Hồng Mông chi tử, nhất định phải hảo hảo bồi dưỡng.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Lý Họa Hồn không khỏi hỏi:

- Đến ta sao.

Khóe miệng của Tần Quân giật một cái, tức giận nói:

- Ngươi tiếp tục chờ cho trẫm, còn chưa tới phiên ngươi!

- A.

Lý Họa Hồn gật đầu, biểu lộ rất bình tĩnh.

Sau đó, Tần Quân nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

Hắn muốn sáng tạo một Thời Không Tuyến mới, áp súc Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám, bất quá tu vi của hắn không đủ, tạm thời làm không được

Nguyên Vị Diện thứ tám so với Hồng Mông mà nói, không chỉ mạnh hơn, còn càng bao la, phảng phất như vô biên vô hạn

Sau khi tiến nhập Nguyên Vị Diện thứ tám, Tần Quân liền có một dã tâm

Đó chính là chưởng khống Nguyên Vị Diện thứ tám!

Không chỉ Nguyên Vị Diện thứ tám, Nguyên Vị Diện khác, hắn cũng muốn chưởng khống!

Hắn muốn làm Thiên Đế mạnh nhất đúng nghĩa!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chung cực... Thiên Đế mạnh nhất! Nhiệm vụ tường trình: Nếu ký chủ chưởng khống hết thảy Nguyên Vị Diện, thành tựu Thiên Đế mạnh nhất chí cao vô thượng, hệ thống mở ra hết thảy công năng với ký chủ, hủy bỏ giá trị danh khí cùng nhiệm vụ!

------oOo------

Chương 2500: Mục tiêu mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đế mạnh nhất!

Hủy bỏ giá trị danh khí cùng nhiệm vụ?

Tần Quân nheo mắt lại, xem ra vị trí này đúng là đỉnh cao nhất của Thần Thoại hệ thống.

Hắn mỉm cười, không nghĩ nhiều nữa, cố gắng cường hóa Thời Không Tạo Hóa của mình, tranh thủ sớm ngày sáng tạo ra Thời Không Tuyến thuộc về Nguyên Vị Diện thứ tám

Nếu để cho hắn chưởng khống thời không của Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn sẽ vô địch ở vị diện này!

Thời Không lực, chính là bá chủ tất cả!

Những người khác thì bắt đầu nói chuyện phiếm, đối với bọn hắn mà nói, chút thời gian này căn bản không tu luyện được cái gì, dù sao tu vi của bọn hắn đã rất cao, cho dù người yếu nhất là vợ chồng Mạc Tà cũng có tu vi Đại Diễn Thần Chi

Bọn họ tu hành, mỗi một lần đều là bế quan năm tháng dài đằng đẵng

Mười ngày nửa tháng đối với bọn hắn mà nói, còn không bằng tán gẫu.

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Thương Cảnh thần vực cách Thánh Long lĩnh rất xa xôi, xa xôi đến tuyệt đại đa số sinh linh cả đời cũng không đến được

Ven đường càng ẩn núp vô số nguy hiểm, vô luận ở đâu, lợi ích trên hết, cướp đoạt theo tới.

Có Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá, không ai có thể ngăn cản bọn hắn

Phàm là sinh linh dám ngăn cản bọn hắn đều bị bọn hắn diệt, từng cuộc chiến đấu có tên của Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá, truyền đi càng ngày càng hừng hực.

Tên Thiên Đình cũng bắt đầu truyền ra.

Tinh không mênh mông, một ngọn núi non xanh nước biếc, các loại chim bay cá nhảy an cư lạc nghiệp

Bên hồ, có một tiểu đình.

Một bạch y nam tử ngồi ở trong đó, trong tay vuốt vuốt cổ kiếm Thanh Đồng, tóc đen tung bay, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, trong mắt mơ hồ lóe ra hai Kim Ô.

Chính là Tô Đế!

Ở bên cạnh Tô Đế, còn ngồi một nữ tử, mặc lục y lả lướt, như thiếu nữ hoa quý, khuôn mặt tinh xảo tiếu mỹ, nàng đang cầm quai hàm, ý cười đầy mặt nhìn chằm chằm Tô Đế, hai mắt cong lên như trăng khuyết, đẹp đến mức tận cùng

- Xem đủ chưa?

Tô Đế mở miệng hỏi, nghe vậy, nữ tử cười hắc hắc nói:

- Xem không đủ, vô luận nhìn bao lâu cũng không đủ!

Tô Đế luôn lạnh như băng đối mặt nàng, nhịn không được lắc đầu bật cười

Thấy vậy, lục y nữ tử sờ dây chuyền trên cổ mình, không biết suy nghĩ cái gì, trên mặt lộ ra si mê.

Đúng lúc này, Bá Hàn U bỗng nhiên xuất hiện ở bên ngoài.

- Tông chủ, Thiên Đế tới, quả nhiên không ra ngươi sở liệu.

Bá Hàn U hưng phấn nói, năm đó ở Hồng Mông, Tô Đế Tông bọn hắn dưới tình huống bất đắc dĩ lui lại, đưa tới hắn còn chưa cùng Thiên Đế luận bàn, vẫn cảm thấy tiếc nuối.

Lời vừa nói ra, Tô Đế nheo mắt lại, buông Thanh Đồng kiếm trong tay xuống, trong mắt bắn ra hào quang óng ánh

- Đã bao nhiêu năm?

- Một vạn năm? Hay một triệu năm? Có lẽ càng lâu.

- Ngươi rốt cuộc đã đến.

Tô Đế tự lẩm bẩm, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị.

Hắn một mực chờ mong có thể cùng Tần Quân đến một hồi quyết đấu mạnh nhất chân chính, lúc hai người đều trở thành mạnh nhất, lại đến đại chiến, quyết ra ai mới là mạnh nhất đương đại

Vì thế, hắn một mực chờ đợi.

- Thiên Đế? Chính là vị Thần cao nhất ngươi nói kia?

Lục y nữ tử tò mò hỏi, nàng rất ít chứng kiến Tô Đế lộ ra nụ cười như vậy

Tô Đế gật đầu, sau đó nhìn Bá Hàn U hỏi:

- Thiên Đế gần đây đang làm cái gì?

- Đối nghịch Đế Đình, có người nói hắn đang mang theo thủ hạ đi Thánh Long lĩnh, đoán chừng là bởi vì Càn Long Đại Đế từng đi qua Hồng Mông.

Bá Hàn U hồi đáp.

- Đế Đình?

Trong mắt Tô Đế lóe ra hàn mang, không do dự, hắn hạ lệnh:

- Mật thiết chú ý Đế Đình, giả sử Thiên Đế gặp nạn, tùy thời trợ giúp.

- Vô luận là ai, dám đả thương Thiên Đế, đều giết cho ta!

Ngữ khí của hắn lành lạnh, tràn ngập sát ý, để thiên địa giống như thổi qua hàn phong

- Vâng!

------oOo------

Chương 2501: Mục tiêu mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bá Hàn U nói xong liền biến mất tại chỗ

Lục y nữ tử nhịn không được ghen ghét, hừ nói:

- Cảm giác ngươi rất quan tâm Thiên Đế a.

- Ừm, không có hắn, liền không có ta.

Tô Đế gật đầu nói, đang khi nói chuyện, lần nữa cầm lấy Thanh Đồng kiếm, tiếp tục cân nhắc.

- Thật sao?

Lục y nữ tử bĩu môi, vẻ mặt hồ nghi, con mắt nhìn chằm chằm Tô Đế.

…

Chỉ chớp mắt, thời gian nửa tháng đi qua.

Đám người Tần Quân đã bay qua bảy Thần Vực, nhưng cách Thánh Long lĩnh lại xa không thể chạm

- Thật quá buồn chán, nếu Đế Đình chủ động tìm tới chúng ta thì tốt biết bao?

Tôn Ngộ Không nằm trên Cân Đẩu Vân, nhàm chán ngáp, hắn nói dẫn tới Lý Nguyên Bá cùng Lý Họa Hồn gật đầu.

Dương Tiễn mở miệng cười nói:

- Đế Đình khẳng định đã ở Thánh Long lĩnh mai phục tốt, lần này đi tới, vẫn cẩn thận là hơn.

Thần Áo chết thảm, sẽ gây nên Đế Đình coi trọng.

Nói không chừng gặp phải nhiều vị Đại Đế nhị đẳng, thậm chí Đại Đế nhất

đẳng!

Tần Quân mở mắt nói:

- Làm sao? Đợi không được?

Tôn Ngộ Không nghe xong, vò đầu cười nói:

- Bệ hạ, ta quấy rầy đến ngươi sao?

- Này ngược lại không có, chỉ là trẫm cũng gặp phải bình cảnh, muốn cùng các ngươi tâm sự.

Tần Quân mỉm cười nói, nhìn Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn cùng với Lý Nguyên Bá, hắn không hiểu có loại cảm giác thương hải tang điền

Ba vị Thần Ma cùng hắn từ Huyền Đương đại thế giới đi đến ba ngàn đại thế giới, lại đi đến Chư Thiên vũ trụ, Cổ Thánh Đế đạo, Hồng Mông, hư không vô tận, hiện tại lại cùng hắn chiến Nguyên Vị Diện thứ tám.

Ngoại trừ tu vi, tính cách của bọn hắn từ đầu đến cuối đều không có thay đổi

Trái lại Tần Quân, hắn đã thay đổi rất nhiều

- Lại nói, mục tiêu của bệ hạ ngài là cái gì?

Tôn Ngộ Không mở miệng hỏi.

Lời vừa nói ra, Thần Ma khác đều nhìn về Tần Quân, bao quát Lý Họa Hồn.

Khóe miệng Tần Quân giương lên, nói:

- Đương nhiên là mạnh nhất, mạnh nhất đúng nghĩa, trẫm không tin nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, trẫm muốn làm vùng trời cao nhất.

Mạnh nhất!

Nói đơn giản, lại tràn đầy định số không thể nào.

Chí ít các Thần Ma không cách nào tưởng tượng Tần Quân nói mạnh nhất là mạnh như thế nào

- Giả sử bệ hạ thành mạnh nhất, chúng ta có thể thiết yến cho toàn bộ Đại Tần Thiên Đình không? Đến lúc đó chư thiên vũ trụ cùng chúc mừng, tràng diện nên nguy nga bực nào a?

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc nói, tên này thích nhất náo nhiệt, mỗi một lần chiến thắng trở về, hắn đều thiết yến mời Tiên quan Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình

Tôn Ngộ Không đảo cặp mắt trắng dã, hừ nói:

- Chỉ biết ăn uống, ta cảm thấy đến lúc đó bệ hạ hẳn nên tổ chức mạnh nhất dưới Thiên Đế đại bỉ, hết thảy vị diện vũ trụ đều có thể tham gia!

- Nói như vậy, ngươi sợ là ngay cả tư cách dự thi cũng không có.

Dương Tiễn tức giận nói.

Vợ chồng Mạc Tà không khỏi bật cười, ngay cả khóe miệng của Lý Họa Hồn cũng nhẹ nhàng nhếch lên.

Mọi người bắt đầu nói chuyện, nhắc tới sau khi Tần Quân thành tựu mạnh nhất, chuyện bọn hắn cần làm.

Không ai có thể vĩnh viễn bảo trì ý chí chiến đấu cao vút, bây giờ bọn hắn có thể, nhưng cuối cùng sẽ có một ngày, bọn hắn sẽ vô tâm chiến đấu, muốn dừng bước lại

Tần Quân cũng có lo lắng như vậy, cho nên hắn luôn nhắc nhở mình, muôn ngàn lần không thể dừng bước lại.

Đúng lúc này, phía trước bay tới một đạo thân ảnh.

Người tới là một hài nhi, nhìn chỉ có một hai tuổi, mặc cái yếm nhỏ, trên đầu cột hai bím tóc, da trắng nõn, chỉ là khuôn mặt có chút già nua

Hắn đạp hoàng vân chạy nhanh đến, khí tức rất mạnh, thâm bất khả trắc,

dẫn tới chúng Thần Ma nhất tề đưa ánh mắt về phía hắn.

------oOo------

Chương 2502: Vận rủi biến số (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đứng lại!

Tôn Ngộ Không trầm giọng quát lên, chấn triệt tinh không.

Tên hài nhi vẻ mặt già nua kia dừng lại, trên mặt hắn mang nụ cười quỷ dị, cười rộ lên.

- Phía trước chính là Thiên Đế?

Hài nhi già nua mở miệng hỏi, thanh âm khàn khàn không gì sánh được, phảng phất như có một lão quái đoạt thân thể của hắn

Tần Quân theo dõi hắn, quan sát tỉ mỉ, phát hiện không cách nào xem thấu tu vi, nói rõ tu vi kẻ này siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ

- Ngươi là người phương nào, hãy xưng tên ra.

Tần Quân mở miệng hỏi.

Gia hỏa này không có trực tiếp động thủ, nói rõ không phải người Đế Đình

- Ta tên Thiết Mệnh Cơ, ta là người như thế nào không trọng yếu, nhưng ta muốn đề tỉnh ngươi.

Hài nhi già nua cười híp mắt nói, nói xong câu đó, nụ cười của hắn cũng đi theo thu liễm, trở nên trịnh trọng, đáy mắt cất giấu kiêng kị cùng sợ hãi

- Chuyện gì?

Tần Quân mặt không biểu tình, Lý Nguyên Bá cùng Tôn Ngộ Không rút ra vũ khí, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Tu vi của Thiết Mệnh Cơ rất mạnh, bọn hắn không thể lơ là!

- Ngươi là biến số, khuyên ngươi trở về điểm bắt đầu đi, đừng lại tranh khí vận, bằng không hậu quả khó mà lường được!

Thiết Mệnh Cơ nhìn chằm chằm Tần Quân, gằn từng chữ một, nét mặt của hắn cũng biến thành kinh dị.

Tần Quân thờ ơ, Lý Nguyên Bá thì mắng to:

- Con mẹ ngươi là tới khiêu khích sao?

- Muốn chết!

Lúc này Tôn Ngộ Không muốn động thủ, muốn một gậy đập chết Thiết Mệnh Cơ

- Chờ một chút! Trẫm muốn nghe hắn nói tiếp!

Tần Quân mở miệng chặn lại, Thiết Mệnh Cơ dù sao cũng là một cường giả Bất Hủ, tuyệt đối không phải hồ đồ.

Nói ra lời này, cũng không thể bởi vì hắn đến từ Nguyên Vị Diện khác?

Đám người Tôn Ngộ Không cũng như thế, vì sao không nói bọn hắn?

Cho nên, hiện tại Tần Quân có chút hiếu kỳ.

- Ngươi tốt nhất tin ta, bằng không ngươi sẽ nghênh đón vận rủi khó có thể lường được, ngay cả mọi thứ cùng ngươi có liên quan cũng sẽ bị hủy diệt.

Thiết Mệnh Cơ trầm giọng nói:

- Ta không phải vì ngươi, là vì chúng sinh tương quan với ngươi.

- Bớt ở chỗ này tà thuyết mê hoặc người khác đi!

Tôn Ngộ Không giận dữ nói, toàn thân run rẩy, cơ hồ khắc chế không được lửa giận

Tần Quân lộ ra nụ cười hỏi:

- Ngươi biết trẫm là ai?

Thiết Mệnh Cơ lắc đầu:

- Ta không biết, nhưng ta biết ngươi cùng Thiên Nguyên đế tộc có quan hệ mật thiết, ngươi tồn tại chính là biến số của Thiên Nguyên đế tộc, nếu ngươi lại tiếp tục náo xuống, Thiên Nguyên đế tộc tất xuất thế.

- Ngươi đến từ Thiên Nguyên đế tộc?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

- Cũng không phải.

- Vậy thì câm miệng!

- Mặc dù ta không phải…

- Ngươi không phải Thiên Nguyên đế tộc, còn nói cái gì?

- Ngươi…

- Cút!

Thiết Mệnh Cơ bị Tần Quân đột nhiên thay đổi thái độ làm tức giận đến toàn thân run rẩy, rất muốn cùng Tần Quân lý luận, nhưng Tần Quân không cho hắn cơ hội

- Cho ngươi ba cái hô hấp thời gian, lại không cút, ngươi liền chết chắc!

Tần Quân nhìn chằm chằm Thiết Mệnh Cơ nói, cho dù ai bị Thiết Mệnh Cơ nguyền rủa như thế, cũng sẽ khó chịu!

- Ta nói chính là…

Thiết Mệnh Cơ không phục, muốn tiếp tục khuyên bảo, nhưng lời còn chưa nói hết, Tôn Ngộ Không đã đến trước mặt hắn

Một gậy nện xuống!

Thiết Mệnh Cơ trực tiếp hóa thành hư vô, hoàng vân dưới chân cũng như thế

Tần Quân cũng không nghĩ tới, đáng thương Thiết Mệnh Cơ không có chút tâm lý chuẩn bị nào

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn về phương xa

Chỉ thấy bên ngoài ngàn tỉ dặm, Thiết Mệnh Cơ xuất hiện lần nữa, sắc mặt hắn âm trầm, nhìn chòng chọc vào Tôn Ngộ Không, nổi giận mắng:

- Chết hầu tử, ngươi chờ, lệ khí của ngươi quá nặng, không được quả tốt!

------oOo------

Chương 2503: Vận rủi biến số (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói xong, hắn xoay người bỏ chạy, trong nháy mắt biến mất

Tôn Ngộ Không hùng hùng hổ hổ nói:

- Gia hỏa này ngược lại có bản lĩnh không nhỏ!

Tu vi của hắn chính là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên đỉnh phong, dĩ nhiên cũng bắt không được Thiết Mệnh Cơ!

- Tiếp tục đi tới !

Tần Quân mở miệng nói, chỉ là việc nhỏ xen giữa này không có bị hắn ném qua sau đầu

Thiết Mệnh Cơ rốt cuộc có lai lịch gì?

Hắn cùng với Thiên Nguyên đế tộc lại là quan hệ như thế nào?

Trong lòng Tần Quân miên man bất định, chẳng lẽ Thiên Nguyên đế tộc có quan hệ tới hắn?

Có thể xuyên qua đến Nguyên Sơ kỳ đã là ngẫu nhiên, lẽ nào tương lai hắn còn có thể tiếp tục xuyên toa?

Không có khả năng, nói như vậy, Vận Mệnh La Bàn chẳng phải là vô địch?

Cân Đẩu Vân tiếp tục phi hành, Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá thì không ngừng mắng, điên cuồng nguyền rủa Thiết Mệnh Cơ

Lúc đầu tâm tình của bọn hắn rất tốt, bây giờ bị Thiết Mệnh Cơ khuấy, đều trở nên phiền não

Thiết Mệnh Cơ nói lời thề son sắt, hơn nữa tu vi trác tuyệt, không giống như lừa đảo

Chẳng lẽ ngày sau bọn hắn thực sự sẽ có vận rủi?

Mọi người rất nhanh liền lâm vào trầm mặc.

Thủy Nguyên giới.

Người thần bí chân đạp Thái Dịch Hỗn Độn, khinh miệt cười nói:

- Phục không?

Phương xa, Hồng Mông Đại Đế vết thương chồng chất bị từng đạo hắc khí quấn quanh, không thể động đậy.

Thái Dịch Hỗn Độn nghiến răng nghiến lợi, thân thể cứng ngắc, không cách nào phản kháng, chỉ có thể nghiêm giọng nói:

- Ngươi giết ta, chỉ biết kiếm củi ba năm thiêu một giờ!

- Nếu ta chết, Hỗn Độn biết phá diệt, cho dù là ngươi cũng cứu vãn không

được!

Nghe vậy, sắc mặt của người thần bí âm trầm xuống, chân phải đột nhiên dùng sức, chấn Thái Dịch Hỗn Độn phun huyết, linh hồn xé rách, thống khổ tới cực điểm

- Thân phận? Hừ, kể từ hôm nay, ta liền gọi Siêu Thiên! Đợi ta giết Thiên Đế, ta sẽ thành Thiên Đế!

Người thần bí cười như điên nói, ngày sau gọi hắn là Siêu Thiên.

Thái Dịch Hỗn Độn không có trả lời, thừa nhận thống khổ, trong mắt hắn lộ ra vẻ không cam lòng

Hắn truy cầu mạnh nhất, kết quả không nghĩ tới trở thành quân cờ

- Kế tiếp Thần linh các ngươi phải dung hợp Hồng Mông cùng Hỗn Độn, mặt khác, Thủy Nguyên thần tộc có thể tiến nhập Hồng Mông sinh tồn, không được khó xử.

Siêu Thiên nhấc chân, không áp chế Thái Dịch Hỗn Độn nữa.

Nhưng lời của hắn lại làm cho Thái Dịch Hỗn Độn đột nhiên ngẩng đầu, kinh sợ hỏi:

- Ngươi cùng Thủy Nguyên thần tộc là quan hệ như thế nào?

- Hừ, ta sáng lập Thủy Nguyên thần tộc, ngươi cứ nói đi?

Siêu Thiên khinh miệt cười lạnh.

Thái Dịch Hỗn Độn như bị sét đánh, ngây ra như phỗng

Đúng lúc này, một thân ảnh xé mở không gian xuất hiện ở Thủy Nguyên giới, chính là Nguyên Đế.

Cũng có thể xưng nàng là Thủy Nguyên ý thức.

- Chính chủ đã đến rồi.

Siêu Thiên vừa nhìn thấy Nguyên Đế, nụ cười càng sâu.

Nam Hồng Mông, Đại Tần Thiên Đình.

Đát Kỷ hành tẩu ở trong hậu cung, nhíu chặt mày, ven đường cung nữ gặp phải tất cả đều quỳ lạy nàng, nàng bắt lại một cung nữ hỏi:

- Có từng gặp tiểu thiên tử không?

Cung nữ sợ hãi nói:

- Không có.

Đát Kỷ buông nàng ra, tâm tình càng hoảng sợ

Thần thức nàng đảo qua mỗi một cái góc của hậu cung, đều không có tung tích của Thiên Vận, điều này làm cho lòng của nàng chìm vào đáy cốc

Ùng ùng!

Đúng lúc này, bầu trời phương xa truyền đến tiếng oanh minh, Đát Kỷ biến sắc, biến mất ngay tại chỗ

Trong hư không, trên tầng tầng biển mây, Thiên Vận từ từ nhắm hai mắt, lơ lửng, từng đạo Thủy Nguyên khí chiếm cứ quanh người hắn, để hắn nhìn như Thần linh

Hi Linh Nữ Đế, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Hắc Điệp tiên tử, Võ Tắc Thiên, La Sĩ Tín… hơn mười đạo thân ảnh liên tiếp xuất hiện, vây quanh Thiên Vận.

- Chuyện gì xảy ra?

- Khí tức của tiểu thiên tử thật mạnh.

- Cái này… làm sao có thể.

- Hắn dường như đang thức tỉnh lực lượng gì đó, ông trời của ta, nhỏ như vậy liền cường đại như thế, ngày sau Đại Tần Thiên Đình ta chắc chắn xưng bá hết thảy a!

Các Thần Ma rất kích động, thiên phú của Thiên Vận càng yêu nghiệt, liền chứng minh tương lai của Đại Tần Thiên Đình càng cường thịnh.

------oOo------

Chương 2504: Tề tụ Thánh Long lĩnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền phù ở giữa không trung, khí tức của Thiên Vận càng thêm cường đại, quanh thân quấn quanh Thủy Nguyên khí như long quyển phong, cuốn lên phong vân, đồ sộ không gì sánh được

Các cường giả của Đại Tần Thiên Đình không ngừng lui lại, tất cả đều rất kích động

Khí tức của Thiên Vận càng mạnh, tiếng hoan hô của bọn họ càng nóng bỏng

Đát Kỷ thì nhíu chặt đôi mi thanh tú, nàng không có cao hứng, ngược lại tràn đầy lo lắng

Sự tình xảy ra khác thường tất có yêu dị, hơn nữa trước đây Thiên Vận cũng phát sinh qua dị thường, trong lòng nàng vẫn lo lắng, rất sợ con của mình lại xảy ra vấn đề

Đúng lúc này, bỗng nhiên Thiên Vận mở mắt, trong đôi mắt bắn ra hai đạo quang trụ, giờ phút này khuôn mặt nhỏ nhắn lại có chút dữ tợn

Hắn đang thức tỉnh mình lực lượng Thần linh!

Hưu!

Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở chân trời, rõ ràng là Nguyên Đế.

Nhìn Thiên Vận, khuôn mặt nàng lộ ra vẻ chấn kinh

- Làm sao có thể, cổ lực lượng này…

Nguyên Đế rung giọng nói, lúc này, mười đạo Thiên Đế phân thân cản ở trước mặt nàng, không cho phép nàng tới gần

Nàng đến cũng không phải muốn tổn thương Thiên Vận, cho nên không có hành động thiếu suy nghĩ

Oanh một tiếng!

Khí tức của Thiên Vận tăng vọt lần nữa, các Thiên Đế cả kinh, vô số sinh linh náo động, nhao nhao nhìn về phía hắn

- Ông trời của ta, tiểu gia hỏa này còn có thể lại biến thái hơn không?

Doanh Chính kinh ngạc kêu lên, đồng dạng là thiên tử, đám người Tần Lăng Mệnh cũng rất yêu nghiệt, nhưng so sánh với Thiên Vận, hoàn toàn là khác nhau trời vực

Thiên Vận nâng hai tay lên, đột nhiên xé mở một vết rách, hắn muốn bước vào

- Thiên Vận!

Đát Kỷ vội vàng hô, mặt mũi nàng tràn đầy vẻ kinh hoảng, hoàn toàn không rõ Thiên Vận muốn làm cái gì

Nghe vậy, Thiên Vận nhìn nàng cười xán lạn, sau đó liền bước vào hắc động, các Thiên Đế phân thân nhao nhao xông lại, muốn kéo hắn trở về, nhưng một cỗ lực lượng cực kỳ mạnh từ trong hắc động đánh ra, đánh tới hơn mười Thiên Đế phân thân hóa thành tro bụi

Sau một khắc, hắc động co rút lại, khí tức của Thiên Vận cũng hoàn toàn biến mất

Các Thần Ma nhìn trợn mắt hốc mồm

Đát Kỷ như bị sét đánh, cả người phảng phất như mất hồn, đứng ngẩn ngơ ở trên không trung

- Còn không mau truy!

Đông Hoàng Thái Nhất gầm hét lên, thoại âm rơi xuống, các Thần Ma nhao nhao xé mở không gian, đi truy tìm Thiên Vận

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Đám người Tần Quân đã bay ba tháng, rốt cục sắp đến Thánh Long lĩnh

Sở dĩ tốn hao nhiều thời gian như vậy, ngoại trừ tốc độ cao đi đường ra, còn phải tìm hiểu tin tức của Thánh Long lĩnh

Có người nói Thánh Long lĩnh đã tụ tập năm Đại Đế nhị đẳng

Ở trong mắt chúng sinh, nếu đám người Tần Quân dám lên Thánh Long lĩnh, chắc chắn phải chết

Nhưng vì trở về Hồng Mông, Tần Quân nhất định phải bắt Càn Long Đại Đế

- Nhiều nhất nửa chén trà thời gian, chúng ta sẽ đến Thánh Long lĩnh.

Tôn Ngộ Không nói với mọi người, thần sắc mọi người đều có chút ngưng trọng, dọc theo đường đi, bọn hắn đã biết được

- Hệ thống, truyền đưa Đế Giang, Như Lai tới!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, lúc đánh chết Thần Áo, Bát Nghịch, thu được hai cơ hội truyền tống Thần Ma, hiện tại có thể sử dụng

Cách Thánh Long lĩnh càng gần, tâm của hắn càng bất an, luôn cảm thấy phía trước có uy hiếp khó có thể tưởng tượng đang chờ hắn

- Đinh! Bắt đầu truyền tống Đế Giang!

- Đinh! Bắt đầu truyền tống Như Lai Phật Tổ!

Liên tục hai thanh âm gợi ý của hệ thống vang lên, ngay sau đó, Đế Giang cùng Như Lai Phật Tổ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh, làm các Thần Ma giật nảy mình

Tôn Ngộ Không kêu lên:

- Như Lai lão nhi, người cũng tới rồi!

Hắn cùng với Như Lai đã sớm tiêu tan hiềm khích lúc trước, thậm chí còn kề vai chiến đấu qua, đối với Như Lai, hắn rất tín nhiệm, chỉ cần tu vi cảnh giới của Như Lai tương đương hắn, tuyệt đối là một trợ thủ cường lực!

Dương Tiễn cũng nhìn Đế Giang gật đầu, thân là đứng đầu Tổ Vu, Đế Giang ở Đại Tần Thiên Đình công lao có thể đứng mười vị trí đầu, đáng giá hắn tôn kính

Mạc Tà liếc nhau, thất kinh Thần thông của bệ hạ

- Nhị Lang, nói cho bọn hắn tình thế bây giờ đi.

Tần Quân cũng không mở mắt, trực tiếp phân phó nói

Dương Tiễn bắt đầu giải thích cho hai người Đế Giang.

Biết được bọn hắn đi tới Nguyên Vị Diện thứ tám trên Hồng Mông, hai vị Thần Ma đều nghẹn họng nhìn trân trối, thế giới quan bị trùng kích cường liệt

------oOo------

Chương 2505: Tề tụ Thánh Long lĩnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một lát sau, hai vị Thần Ma liền hiểu tình cảnh hiện tại

- Bệ hạ cứ việc phân phó, bọn ta sẽ vì ngài xông pha chiến đấu!

Đế Giang nhìn Tần Quân ôm quyền nói, mặc dù Như Lai chỉ nói một câu A Di Đà Phật, nhưng thần sắc cũng vô cùng kiên định

Tần Quân mở mắt, nhìn về phía bọn hắn, mặt lộ vẻ mỉm cười nói:

- Trẫm trước giúp các ngươi đề cao huyết mạch.

Tôn Ngộ Không nghe xong, liền để tốc độ chậm lại

Tần Quân thay Đế Giang cùng Như Lai hối đoái ra bảo bối cường đại thích hợp, giúp bọn hắn dung hợp, một bên nhìn về phía Dương Tiễn, Mạc Tà nói:

- Chuẩn bị xong chưa?

- Chuẩn bị xong!

Ba vị Thần Ma miệng đồng thanh nói

- Hệ thống để Dương Tiễn cực hạn Tạo Hóa, để Mạc Tà cực hạn phục thức tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó, Thần Thoại hệ thống liền thu Dương Tiễn, Mạc Tà vào

Mười giây trôi qua.

- Đinh! Dương Tiễn cực hạn Tạo Hóa thành công, có phóng thích hay không?

- Đinh! Mạc Tà cực hạn phục thức tỉnh, có phóng thích hay không?

- Không phóng thích, trước điều ra bảng thuộc tính của bọn họ!

Tần Quân ở trong lòng phân phó, hi vọng ba vị Thần Ma đừng cho hắn thất vọng

- Dương Tiễn, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Nhị lang Thần, Thanh Nguyên Diệu Đạo Chân Quân, Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Hữu Vương, Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới!

- Công pháp: Bát Cửu Huyền Công! Kim Đan Đại Đạo!

- Bản mạng Thần thông: Chí Tôn Pháp Nhãn! Chí Tôn Bá Thể!

- Thần thông: Địa Sát Thất Thập Nhị Biến! Sơn Băng Địa Liệt! Chỉ Địa Vi Cương! Túng Địa Kim Quang! Phá Tà Thiên Nhãn!

- Pháp bảo: Chiến Thần Tam Tiên Kích! Trảm Ma kiếm! Khai Sơn Phủ! Khốn Yêu Tác! Hoàn Vũ Tam Tiên Đao!

- Thuộc tính đặc biệt: Chiến Thần phẫn nộ (trong chiến đấu một khi bị chọc giận, chiến lực theo phẫn nộ mà đề thăng)!

- Đại Đạo: Chiến Đấu Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Chiến Đấu Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Lại là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới?

Tần Quân thầm kêu không ổn, cái này có thể để hệ thống sụp đổ hay không?

- Mạc Tà, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Kiếm linh! Hồng Mông ma hồn!

- Tu vi: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng!

- Công pháp: Ma kiếm chi khí!

- Thần thông: Đầu độc sát tâm!

- Đại Đạo truyền thừa: Hồn Phách Đại Đạo!

- Độ trung thành: 87(max trị số 100)!

Mạc Tà có chút kém, cho dù huyết mạch được Tần Quân đề thăng một ít, cũng không thể đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên

Tần Quân bắt đầu suy tư, chờ đằng sau lúc khai chiến, để Hạng Võ ra trước, hay thả Dương Tiễn ra trước?

Cùng lúc đó…

Bên kia tinh không, Thánh Long lĩnh náo nhiệt không gì sánh được

Thánh Long lĩnh là một dãy núi huyền phù ở trong tinh không mênh mông, liên miên ức vạn dặm, tựa như một con cự long chiếm cứ trên không trung

Giờ phút này, xung quanh Thánh Long lĩnh tụ tập rất nhiều sinh linh, tu vi đều rất mạnh, kẻ yếu căn bản không dám đến đây quan chiến

- Thiên Đế sắp tới!

- Chậc chậc, lúc này đây Tề Thiên Đại Thánh cùng Lý Nguyên Bá hẳn phải chết!

- Bọn họ là ngốc hả, lại thực sự dám đến!

- Bọn họ chậm lại, đoán chừng đã sợ.

- Đổi thành ta, ta cũng không tới, hoàn toàn là chịu chết!

------oOo------

Chương 2506: Thiên Đình chiến Đế Đình (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đỉnh núi Thánh Long lĩnh đứng từng thân ảnh vĩ ngạn, khí tức cường đại, cho dù tràn ngập tiên vụ, cũng không thể che đậy hào quang của bọn họ

Hai trận chiến ở Táng Ma sơn và Thương Cảnh thần vực để Đế Đình mất hết thể diện, lúc này đây, bọn hắn muốn ở trước mặt chúng sinh cường thế diệt trừ đoàn người Thiên Đình!

Giờ phút này, các Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình cũng cảm nhận được khí tức của đám người Tần Quân, bọn hắn đang dùng thần thức trao đổi

- Tốc độ của bọn hắn chậm lại.

- Nếu bọn họ có dấu hiệu rút lui, chúng ta lập tức xuất thủ.

- Dám cãi lời Đế Đình, nhất định phải dùng máu của bọn hắn trùng kiến Thần uy của Đế Đình!

- Hừ, sau đó Càn Long nhất định phải cho ta một viên Bất Hủ đan!

- Bất Hủ đan? Khẩu vị của ngươi thật lớn!

Bọn hắn đàm tiếu, hoàn toàn không có để đám người Tần Quân ở trong lòng

Mặc dù Thần Áo chết thảm, nhưng ở Thánh Long lĩnh, rất nhiều người trong bọn họ đều mạnh hơn Thần Áo, hội tụ vào một chỗ, không có người bọn hắn giết không được!

Đại khái qua nửa canh giờ, đám người Tần Quân mới chậm rãi đáp lấy Cân Đẩu Vân bay đến, huyết mạch của Như Lai cùng Đế Giang cũng thành công dung hợp, tu vi cũng có chút ít tăng tiến

Cái chi tiết này cũng bị các Đại Đế Hoàng giả quan sát được, nhưng bọn hắn không có để ở trong lòng

Đế Giang cùng Như Lai tăng trưởng ở trong mắt bọn họ, căn bản không đáng giá nhắc tới, như cũ một hơi có thể thổi chết

Tôn Ngộ Không cùng Lý Nguyên Bá đứng ở phía trước, Lý Họa Hồn đứng ở phía bên phải Tần Quân, Đế Giang cùng Như Lai thì ở phía sau, bọn hắn vây quanh Tần Quân, ánh mắt đều nhìn về phía Thánh Long lĩnh

- Áp lực thật cường đại, đây chính là Đế Đình sao?

Lý Nguyên Bá lẩm bẩm, lông mày nhíu chặt, ánh mắt tràn ngập hưng phấn cùng tâm thần bất định

Một trận chiến này, so với dĩ vãng đều muốn nguy hiểm!

Nhìn từng thân ảnh giống như Sáng Thế Thần trên Thánh Long lĩnh, tâm tình của các Thần Ma không khác Lý Nguyên Bá bao nhiêu

Các sinh linh nhao nhao tránh ra, cùng đám người Tần Quân kéo dài khoảng cách

Đại bộ phận sinh linh đều là hạng người tiếng tăm lừng lẫy, cuộc chiến hôm nay sớm đã truyền ra, bọn họ đều muốn chứng kiến trận chiến lịch sử này.

Nhìn như đều đang giễu cợt đám người Tần Quân, kỳ thật trong lòng mỗi một vị cường giả đều có vẻ chờ mong

Hi vọng có người có thể lật đổ Đế Đình thống trị!

Nguyên Vị Diện thứ tám có thể nói là Đế Đình một tay che trời, Quỷ Thần Mưu sớm đã mai danh ẩn tích, Nguyên Yêu Tông đóng cửa không ra, Thiên Nguyên đế tộc xuất quỷ nhập thần, loại cục diện này, để Đế Đình không ngừng bành trướng

Đám người Tần Quân cách Thánh Long lĩnh trăm ức dặm thì dừng lại, nhìn về phía Thánh Long lĩnh

- Càn Long Đại Đế ở đâu, trẫm chính là Thiên Đế, có một chuyện muốn hỏi thăm.

Tần Quân dẫn đầu mở miệng nói trước, thanh âm không chút hèn mọn nào, thậm chí ẩn ẩn mang theo một chút khinh miệt

Dù sao đã là địch, hắn không cần giả bộ?

- Hừ! Chỉ bằng ngươi cũng muốn gặp Đế Đình Càn Long? Thiên Đế đúng không, sau ngày hôm nay, ngươi không còn tồn tại!

Một Đại Đế mở miệng nói, thanh âm tràn đầy hèn mọn, phảng phất như cười nhạo Tần Quân ngốc, cố ý chịu chết

- Sâu kiến! Dám ra đây đánh với ta một trận không!

Tôn Ngộ Không lấy ra Hỗn Độn tử kim bổng cao giọng hô, áo khoác ngoài màu đỏ theo gió chập chờn, tư thái kiệt ngạo vô song

Lý Nguyên Bá đi theo bộc phát ra khí tức, kêu gào nói:

- Một đám bò sát, thật sự nghĩ mình ôm đùi Đế Đình liền vô địch thiên hạ, nếu dám ra đây đơn đấu, lão tử một búa đập chết tươi!

Hai gia này hỏa thích đánh pháo miệng nhất, trào phúng địch nhân, lần nào cũng trúng

Bọn hắn không cố kỵ trào phúng để các Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình nhao nhao nổi giận, lúc này thì có tám Đại Đế bay ra Thánh Long lĩnh

Tám Đại Đế cũng không có trực tiếp thẳng tới đám người Tần Quân, mà bay tới phương hướng khác nhau, vây quanh đám người Tần Quân

Giữa hai người cách trăm ức dặm, Thánh Long lĩnh cũng bị vây vào trong đó, mỗi người nâng hai tay lên, pháp lực gào thét, rõ ràng cho thấy muốn kết trận

Đám người Tần Quân không có ngăn cản, bởi vì bọn hắn không có cảm giác được khí tức nguy hiểm, nghĩ đến những Đại Đế này là muốn chế tạo ra chiến trường, tránh cho hủy diệt Thần Vực ở phụ cận

Trong chốc lát, lấy tám Đại Đế làm trận điểm, hình thành một màn sáng

hình viên cầu trong suốt

------oOo------

Chương 2507: Thiên Đình chiến Đế Đình (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Phóng thích Can Tướng Mạc Tà!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ngay sau đó Can Tướng Mạc Tà từ mi tâm hắn bay ra

- Hai Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng, cái này là ỷ vào của ngươi?

Một Đại Đế mở miệng giễu cợt nói, thoại âm rơi xuống, hắn liền dậm chân ra, hai bước bước ra Thánh Long lĩnh

- Triển Tiến, Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình!

Bên ngoài kết giới, có sinh linh kinh hô, hiển nhiên danh tiếng của Triển Tiến không nhỏ

Triển Tiến người mặc áo giáp màu vàng óng, hai tay thiêu đốt hỏa diễm, đầu tóc bạc trắng phất phới, ánh mắt tàn nhẫn gắt gao nhìn chằm chằm đám người Tần Quân, như nhìn con mồi

Tôn Ngộ Không nhảy ra, muốn cùng Triển Tiến quyết nhất tử chiến

- Nguyên Bá, bảo vệ tốt bệ hạ!

Nghe vậy, Lý Nguyên Bá lập tức bĩu môi, tâm tình phiền muộn, chết hầu tử lại đoạt danh tiếng của hắn!

- Ngươi lên đi!

Tần Quân mở miệng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Hạng Võ liền từ mi tâm của hắn bay ra

Khí tức Bất Hủ Pháp Tiên Thiên đỉnh phong khủng bố tàn sát toàn bộ chiến trường, dẫn tới rất nhiều Đại Đế của Đế Đình kinh nghi

Hạng Võ người mang Lực Lượng Đại Đạo cường đại cở nào, song đồng càng lột xác thành Hồng Mông thần đồng, để cho người ta không dám nhìn thẳng

- Thật mạnh!

Lý Nguyên Bá hưng phấn cười một tiếng, lúc này dẫn theo song chùy

thẳng tới Triển Tiến

Oanh một tiếng!

Triển Tiến cùng Tôn Ngộ Không đồng thời bắn ra, Lý Nguyên Bá thả người nhảy lên, bay qua đỉnh đầu Tôn Ngộ Không, song chùy toàn lực nện xuống, muốn đập bạo Triển Tiến

Nhưng Triển Tiến là Đại Đế nhị đẳng, không phải Lý Nguyên Bá có thể chiến thắng

- Cút....

Triển Tiến giận quát một tiếng, hai cánh tay bắn ra Tạo Hóa Thần thông, đánh Lý Nguyên Bá bay ra ngoài, đầu khớp xương đứt từng khúc

Tôn Ngộ Không theo sát phía sau, một gậy đập đến, lực lượng của hắn đại thể có thể sánh bằng Lý Nguyên Bá, thậm chí có thể vượt cấp chiến đấu, Triển Tiến không dám ngạnh kháng, cấp tốc né tránh

Đại chiến triệt để bạo phát!

Để vô số sinh linh ở bên ngoài kết giới khẩn trương

- Những tên kia…

Hạng Võ đứng ở trước mặt Tần Quân nhìn chằm chằm Thánh Long lĩnh thì thào một câu, hắn có thể cảm giác được ở trong Thánh Long lĩnh, còn có tồn tại mạnh hơn Triển Tiến, thậm chí không chỉ một vị

Can Tướng Mạc Tà, Đế Giang, Như Lai thấy cũng khẩn trương, nhất là Đế Giang cùng Như Lai, uy áp chiến đấu của đám người Tôn Ngộ Không đều để bọn hắn có loại cảm giác hồn phi phách tán

- Như Lai!

Tần Quân mở miệng nói, Như Lai kích động, đi đến bên cạnh hắn chờ phân phó

- Hệ thống, để Như Lai truyền thừa Thánh Phật Đại Đạo, lại Hồng Mông

độ kiếp, cực hạn phục thức tỉnh!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, bây giờ hắn còn có hơn mười lần Đại Đạo truyền thừa không có sử dụng, chuyên môn lưu ở thời khắc chiến đấu, giết địch nhân trở tay không kịp

Một giây kế tiếp, Như Lai đã bị hút vào mi tâm của hắn

Một màn này cũng bị các Đại Đế Hoàng giả ở trên Thánh Long lĩnh chú ý tới

- Biến mất một tên, xem ra đồn đãi là thật.

- Gia hỏa này không đơn giản!

- Lẽ nào đây chính là nguyên nhân mà chủ thượng muốn hắn sống?

- Nhìn tiếp đi!

Liên quan tới tin tức Thiên Đế có thể để cho thủ hạ trở nên mạnh mẽ, sớm đã truyền vào trong tai Đế Đình, ở Hồng Mông cũng là bí mật công khai, bất quá không người có thể làm gì được Tần Quân

- Đinh! Như Lai cực hạn phục thức tỉnh thành công, có phóng thích hay không?

------oOo------

Chương 2508: Thiên Đế át chủ bài (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Phóng thích Như Lai, điều ra bảng thuộc tính của hắn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, vô luận là Dương Tiễn hay Bạch Khởi, một khi đi ra đều sẽ để hệ thống sụp đổ, cho nên phải lưu ở phía sau!

- Như Lai, đến từ Tây Du Ký!

- Thân phận: Phật Tổ! Hồng Mông kim cốt! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới!

- Công pháp: Đại Nhật Như Lai Phật Kinh!

- Thần thông: Như Lai Thần chưởng! Bàn tay phật quốc! Phật Tổ vạn tượng! Thần Phật kích thân! Vạn Pháp hóa hư!

- Pháp bảo: Thần Phật cà sa!

- Đại Đạo truyền thừa: Thánh Phật Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới!

Tần Quân nhướng mày, so với hắn dự đoán cao hơn một chút, không hổ là Phật Tổ, thích hợp Thánh Phật Đại Đạo không gì sánh được!

Một vệt kim quang từ giữa mi tâm hắn bay ra, chính là Như Lai.

Hắn ngồi ở trên kim liên, khôi phục tư thái cao cao tại thượng dĩ vãng, bao quát thương sinh, như Thần linh bất hủ!

Khí tức Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế vừa ra, Thánh Long lĩnh trong nháy mắt kinh hoàng

Hết thảy Đại Đế Hoàng giả cũng kinh hô

- Làm sao có thể từ Thiên Đạo Chí Thánh bay thẳng đến Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế?

- Ta không nhìn lầm chứ?

- Quá giả, gia hỏa này là cố ý ẩn giấu tu vi a?

- Ẩn dấu? Ở trước mặt chúng ta ẩn dấu như thế nào?

- Thiên Đế đến cùng là Thần thánh phương nào?

Không chỉ bọn hắn, toàn bộ sinh linh ở ngoài kết giới đều sôi trào

Giả sử Thiên Đế thật có Thần lực như thế, tuyệt đối sẽ biến thành tồn tại nóng nảy nhất, ai không muốn mạnh lên?

- A Di Đà Phật, xin bệ hạ phân phó Như Lai.

Như Lai ở trạng thái Kim Thân trăm trượng, tựa như một ngọn núi đứng trước Cân Đẩu Vân, thanh âm của hắn bình thản không gì sánh được, lại làm cho người không kiềm hãm được sản sinh cảm xúc quỳ bái

Hạng Võ cũng bị khí tức của Như Lai kinh động, nheo mắt lại, trong Hồng Mông thần đồng tràn đầy vẻ phức tạp

- Bắt Càn Long Đại Đế lại, vô luận người nào cản ngươi, đều giết.

Tần Quân hạ lệnh, thanh âm rất nhẹ, nhưng chữ giết sau cùng rất nặng, phảng phất như để lộ một hồi tinh phong huyết vũ

- Tuân mệnh.

Như Lai nói xong cũng bay tới đằng trước

Can Tướng Mạc Tà, Lý Họa Hồn, Đế Giang đều phấn chấn nhìn thân ảnh của Như Lai

Triển Tiến đang kịch chiến với Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá cũng chú ý tới Như Lai tới gần, để hắn tê cả da đầu

Tu vi của hắn không sai biệt lắm Tôn Ngộ Không, đạt tới Bất Hủ Pháp Tiên Thiên đỉnh phong, xem như tồn tại kém nhất trong Đại Đế nhị đẳng, nếu không cũng không thể nào có thể sớm đi ra chiến đấu

Hắn là đánh không lại Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế a!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba Đại Đế nhị đẳng không kém gì Triển Tiến vội vàng xuất thủ, khí thế uy chấn không gian kết giới, làm cho cả Thánh Long lĩnh lay động kịch liệt

- A Di Đà Phật, ý chí của Thiên Đế là vô thượng, các ngươi đối nghịch Thiên Đế, chính là đối nghịch chính đạo, chắc chắn lọt vào nghiệp lực phản phệ!

Như Lai mở miệng nói, nói giống như Đế Đình tội ác tày trời vậy

Đang khi nói chuyện, sau lưng hắn sinh ra 3000 cánh tay, tầng tầng điệp gia, đồ sộ không gì sánh được, khí thế đạt đến đỉnh phong

3000 kim chưởng đánh ra, liên tiếp oanh kích, Bất Hủ Thần lực tuôn trào, ba Đại Đế kia bị đở được, đành phải dùng Bất Hủ Thần lực đi ngăn cản

Tôn Ngộ Không cùng Triển Tiến bắt đầu cao tốc chiến đấu, hai người dọc theo kết giới bắt đầu đánh cận chiến, có kết giới gia trì, ngay cả không gian cũng biến thành cực kỳ vững chắc

Hai người không ngừng xê dịch, mỗi lần hiện thân đều là va chạm hủy diệt

- Tất cả đều lên! Ngoại trừ Thiên Đế, tất cả đều giết cho ta!

Đúng lúc này, trong Thánh Long lĩnh truyền ra thanh âm hùng vĩ bá đạo, hắn không muốn bởi vì các Đại Đế Hoàng giả cao ngạo mà bại trận

Lúc này đây, bọn hắn không thể bại!

Bằng không Đế Đình triệt để mất hết thể diện!

Thoại âm rơi xuống, mấy chục vị Đại Đế bộc phát ra khí thế khủng bố, yếu nhất cũng có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa bát trọng!

------oOo------

Chương 2509: Thiên Đế át chủ bài (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Đình rõ ràng cho thấy muốn tuyệt sát đám người Tần Quân

- Ha ha ha ha! Đến đây đi!

Hạng Võ che ở trước mặt Tần Quân, ngạo nghễ cười nói, Tây Sở Bá Vương thần uy vô song!

- Phóng thích Bạch Khởi!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới Như Lai không có gây ra Thần Thoại hệ thống sụp đổ, để hắn có chút kinh hỉ

Như Lai còn như vậy, Bạch Khởi cùng Dương Tiễn tự nhiên cũng sẽ không để hệ thống sụp đổ

Một đạo huyết quang từ mi tâm hắn bay ra, thẳng hướng mấy chục vị Đại Đế kia

Sát thần Bạch Khởi!

- Muốn thương tổn bệ hạ nhà ta! Tất cả đều chết!

Bạch Khởi tràn ngập sát ý quát, đang khi nói chuyện, một kiếm chém tới, sát khí ngưng thực, hình thành một tấm võng lớn, muốn ngăn lại mấy chục vị Đại Đế

Nhưng trong những Đại Đế Hoàng giả này, có hơn 20 Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, hai Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, căn bản không sợ hắn

Oanh một tiếng!

Các Đại Đế Hoàng giả xé mở huyết lưới, lúc này Như Lai huy chưởng đến, vô số bàn tay màu vàng óng như mưa xối xả bắn ra, đại bộ phận Đại Đế Hoàng giả đều chặn lại

Lý Nguyên Bá rống giận vung song chùy, đáng tiếc bị một Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cường thế đở được

Bạch Khởi cấp tốc đi tới bên cạnh Như Lai, cùng mấy chục vị Đại Đế Hoàng giả đối chọi gay gắt

Can Tướng Mạc Tà đi theo bay ra, bọn hắn tốt xấu gì cũng có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng, tự nhiên có thể tham chiến

- Đế Giang!

Tần Quân tiếp tục hạ lệnh, Đế Giang xuất hiện ở bên cạnh hắn

Đúng lúc này, một Đại Đế bỗng nhiên xuất hiện ở trên đỉnh đầu của Tần Quân, lấy tay chộp tới, muốn bắt Tần Quân

Nhưng mà trước người Tần Quân chính là một bá vương!

- Cút....

Hạng Võ một cước đá vào bụng đối phương, đạp bay ra ngoài

Đây là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, nhưng lại gánh không được lực lượng của Hạng Võ!

- Làm sao có thể.

Ở trong quá trình bay ngược, tên Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế này kinh ngạc kêu lên

- Hệ thống, dùng năm mươi cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm mươi cơ hội Đại Đạo truyền thừai dung hợp thành một cơ hội cực hạn Tạo Hóa!

- Để Đế Giang cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, thoại âm rơi xuống, Đế Giang đã bị hút vào mi tâm của hắn

Ngay sau đó, hắn tiếp tục phân phó nói:

- Phóng thích Dương Tiễn!

Ánh mắt của hắn vô cùng băng lãnh, lạnh giọng nói:

- Lúc này đây, trẫm muốn đánh nát Thánh Long lĩnh!

Hoắc...

Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân Dương Tiễn cấp tốc từ mi tâm hắn bay ra, một đao đánh về phía Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế kia, tốc độ quá nhanh, hơn nữa đối phương căn bản không nghĩ tới sẽ có một Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế ẩn núp, bị Dương Tiễn đâm thủng ngực

Lúc này, các sinh linh ở ngoại giới cũng nhận ra thân phận của các Đại Đế Hoàng giả

- Ti... đó là Huống Tôn hoàng?

- Ông trời ơi... Ngay cả Ngạo Địa Thần Hoàng cũng đi ra!

- Huống Tôn hoàng bị người kia đâm thương?

- Đế Đình thật là hạ quyết tâm muốn tiêu diệt Thiên Đình a!

- Thiên Đế đến cùng còn có bao nhiêu át chủ bài?

Bên ngoài kết giới tiếng người huyên náo, trong kết giới chiến hỏa ngập trời

Dương Tiễn tham chiến để áp lực của Hạng Võ trong nháy mắt ít đi một chút, mấy chục vị Đại Đế bị Như Lai, Lý Nguyên Bá, Bạch Khởi ngăn lại cũng giật mình kêu lên

Một Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế!

Ánh mắt của bọn hắn đỏ bừng, mặc dù Thiên Đế nhỏ yếu, nhưng có Thần thông như vậy, để bọn hắn đều sinh ra tà niệm

Muốn chiếm lấy Tần Quân, để Tần Quân giúp bọn hắn đề cao tu vi!

- Đinh! Đế Giang cực hạn Tạo Hóa thành công, có phóng thích hay không?

Gợi ý của hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân nheo mắt lại.

------oOo------

Chương 2510: Trảm Bất Hủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Điều ra bảng thuộc tính của Đế Giang, phóng thích!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, lúc này đây, hắn muốn bốc lên nguy hiểm hệ thống hỏng mất đánh tan Đế Đình!

- Đế Giang, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tổ Vu! Không Gian Thần! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới!

- Công pháp: Lấy Lực chứng đạo!

- Thần thông: Tổ Vu chân thân! Áo nghĩa không gian!

- Thuộc tính đặc biệt: Tổ Vu thủ kích (lúc chiến đấu sát khí áp địch, bên người mỗi nhiều một vị Tổ Vu, sát khí càng mạnh)!

- Đại đạo truyền thừa: Thiết Cát đại đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Không Gian Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới!

- Đinh! Hệ thống siêu việt cực hạn sụp đổ! Lâm vào trạng thái chữa trị!

Thanh âm hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn cũng không có thất vọng

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Tam Giới, Đế Giang trở thành Thần tướng mạnh nhất dưới tay hắn!

Huống Tôn Hoàng bị Dương Tiễn đâm thủng ngực nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình thoắt một cái, đi tới trước mặt Tần Quân, tốc độ rất nhanh, ngay cả Dương Tiễn cũng không kịp giết.

- Thiên Đế! Ta bắt được ngươi rồi!

Huống Tôn Hoàng hưng phấn nghĩ, mắt nhìn tay mình sắp chạm tới cổ của Tần Quân

Đang ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Đế Giang từ mi tâm của Tần Quân bay ra, chân phải giẫm ở trên mặt Huống Tôn Hoàng

Oanh một tiếng!

Nhục thân của Huống Tôn Hoàng bị Đế Giang giẫm bạo!

Cường đại như này!

Dẫn đến vô số sinh linh đồng loạt chuyển mắt nhìn qua, tất cả đều bị dọa sợ

Huống Tôn Hoàng bị miểu sát?

Dương Tiễn, Hạng Võ sửng sốt, Lý Họa Hồn cũng kinh ngạc nhìn Đế Giang, loại lực chiến đấu này…

Mấy chục vị Đại Đế bị Bạch Khởi, Như Lai, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Can Tướng Mạc Tà ngăn lại cũng sửng sốt, một vị Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế khác là Ngạo Địa Thần Hoàng trợn to hai mắt, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình

Huống Tôn Hoàng là Đại Đế nhị đẳng, tu vi đạt tới Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế nhị giới, lại bị Đế Giang miểu sát?

Tính ra cho đến trước mắt, Tần Quân đã phái ra bốn Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, so với Đế Đình còn hơn một vị

- Ta chính là Thiên Đình Đế Giang, nếu Đế Đình không hàng phục, tất cả đều chết ở dưới chân ta đi!

Đế Giang đứng ngạo nghễ ở trước người Tần Quân, cuồng ngạo cười nói, miệt thị các Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình

Hưu!

Huống Tôn Hoàng xuất hiện ở biên giới kết giới, lần nữa ngưng tụ nhục thân, trên mặt còn mang theo chưa tỉnh hồn

Lực lượng của Đế Giang thật sự quá kinh khủng, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn thậm chí cảm giác linh hồn của mình muốn nghiền nát

Quá mạnh mẻ!

- Đế Giang, trước giết mấy cái mạnh nhất trong bọn hắn.

Tần Quân mở miệng nói, trận chiến tranh này mới bắt đầu, hắn cần địch nhân ngã xuống đến ủng hộ sĩ khí của Thần Ma khác!

- Vâng!

Đế Giang đáp, ngay sau đó hắn liền biến mất tại chỗ

Tinh thông Không Gian Tạo Hóa, tốc độ của hắn tuyệt đối là nhanh nhất, ở trong kết giới như cá gặp nước!

Huống Tôn Hoàng chỉ cảm thấy một cỗ sát ý đánh tới, còn chưa chờ hắn kịp phản ứng, đã cảm giác không gian chung quanh đột nhiên co rút lại, lần nữa nhục thể của hắn chen bể

Thân hình Đế Giang xuất hiện, giờ phút này hắn đã tiến nhập trạng thái Tổ Vu chân thân, thân hình khôi ngô, khuôn mặt dữ tợn, tay phải như thiểm điện nắm vào trong hư không một cái, bắt lấy nguyên thần của Huống Tôn Hoàng

- Làm sao có thể.

Huống Tôn Hoàng kinh ngạc kêu lên, thật tình không biết Tạo Hóa của Đế Giang chính là không gian, trong vô số Tạo Hóa, không gian có thể đứng hàng Top 5, hơn nữa hắn là Tổ Vu, nhục thân ở trong đồng cấp cơ hồ vô

địch.

Đế Giang tàn nhẫn cười một tiếng, trong mắt bắn ra hung quang, từng đạo không gian chi nhận vô hình từ bốn phương tám hướng đánh tới, cắn nát nguyên thần của Huống Tôn Hoàng

- A a a....

Tiếng kêu thảm thiết của Huống Tôn Hoàng vang lên, để các Đại Đế Hoàng giả đều tê cả da đầu

------oOo------

Chương 2511: Trảm Bất Hủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngạo Địa Thần Hoàng muốn xuất thủ cứu viện Huống Tôn Hoàng, đáng tiếc có Bạch Khởi, hắn căn bản nhảy không ra

Không đến một cái hô hấp!

Huống Tôn Hoàng hình thần câu diệt!

Vẫn lạc!

Oanh!

Tinh không triệt để oanh động!

- Thiên Đình Đế Giang? Ngay cả Đại Đế nhị đẳng cũng có thể nhẹ nhõm diệt sát!

- Rốt cuộc hiểu vì sao Thiên Đế có tự tin đến Thánh Long lĩnh, thủ hạ của hắn thật cường!

- Đế Đình nguy hiểm!

- Đế Giang, sau hôm nay cái tên này, chắc chắn oanh động bách vực!

- Ngoại trừ Đế Giang, thủ hạ khác của Thiên Đế cũng rất mạnh!

Vô số sinh linh ở bên ngoài kết giới hưng phấn kinh hô, lẽ nào Đế Đình thật muốn bị lật đổ?

Đánh chết Huống Tôn Hoàng xong, Đế Giang lại giết về phía Ngạo Địa Thần Hoàng

Đám người Như Lai cũng đang chiến đấu cùng mấy chục vị Đại Đế Hoàng giả, cuồng phong không ngừng gào thét ở trong kết giới, tàn sát bừa bãi hết thảy .

Bị Đế Giang kích thích, Tôn Ngộ Không trực tiếp tiến nhập thuộc tính đặc biệt của Tề Thiên Đại Thánh, huy động Hỗn Độn Tử Kim Bổng, không ai bì nổi!

Oanh một tiếng!

Ngạo Địa Thần Hoàng cùng Đế Giang đối quyền, không gian xung quanh điên cuồng vặn vẹo, như sóng biển, ngay cả Đại Đế Hoàng giả cách gần đó cũng bị lật tung ra ngoài

- Ngươi rất mạnh! Sao không hiệu lực cho Đế Đình!

Trong lòng Ngạo Địa Thần Hoàng thất kinh lực lượng của Đế Giang, Vì vậy ném ra ngoài cành oliu.

Đế Giang chẳng đáng cười nói:

- So sánh với Thiên Đình, Đế Đình là thứ gì?

Nói xong, đột nhiên Đế Giang dùng sức, một quyền đánh lui Ngạo Địa Thần Hoàng

Tu vi của Ngạo Địa Thần Hoàng so với Huống Tôn Hoàng mà nói, không cao hơn bao nhiêu, hai người đều thuộc về Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế nhị giới

Đế Giang đắc thế không tha người, truy sát Ngạo Địa Thần Hoàng, làm

cho Ngạo Địa Thần Hoàng ở trong chiến trường cao tốc tán loạn

Lý Nguyên Bá nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân biến thành kim sắc sáng chói, Âm Dương lực quấn quanh hai tay, hóa thành hình thái cự chùy, ở trong chiến trường hoành hành vô kỵ

Dương Tiễn cười nói:

- Xem ra không cần ta xuất thủ.

Hạng Võ cũng cười gật đầu, ngoại trừ Đế Giang, toàn bộ chiến trường làm người ta chú ý nhất chính là Như Lai

Mấy ngàn cánh tay không ngừng oanh chưởng, không có một vị Đại Đế Hoàng giả nào có thể cận thân

Tư thái của Phật Tổ phát huy vô cùng tinh tế!

- A Di Đà Phật! Thắng lợi vĩnh viễn thuộc về Thiên Đình, đối nghịch Thiên Đế, chính là Tà đạo!

Thanh âm trang nghiêm của Như Lai vang lên, tức giận đến bên Đế Đình kém chút thổ huyết, rất muốn giết con lừa trọc này, nhưng Như Lai là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, cho dù là nhất giới, cũng không ai cản nổi

Bạch Khởi tay cầm huyết kiếm, liên tục chém mấy Đại Đế Hoàng giả đầu lĩnh, cường thế không gì sánh được, nhưng muốn tiêu diệt Đại Đế Hoàng giả, cần mạt sát cả nguyên thần Tạo Hóa

Cùng lúc đó, liên tiếp có Đại Đế Hoàng giả muốn đánh lén Tần Quân, đáng tiếc có Dương Tiễn, Hạng Võ, bọn họ đánh lén chỉ có thể là tự chịu diệt vong!

Oanh...

Dương Tiễn giận dữ kích hoạt Chí Tôn Pháp Nhãn, một Hoàng giả tu vi Bất Hủ Pháp Tiên Thiên hôi phi yên diệt, cho dù khôi phục, đoán chừng cũng chiến lực đại tổn

Thánh Long lĩnh rung động kịch liệt.

Một cổ khí tức kinh khủng tuyệt luân truyền ra, còn mạnh hơn Huống Tôn Hoàng, Ngạo Địa Thần Hoàng, thậm chí không kém gì Đế Giang

- Làm càn! Thật coi Đế Đình dễ ta khi dễ sao?

Tiếng quát này vang vọng tinh không, để vô số sinh linh đầu váng mắt hoa

Đế Giang không quan tâm, lần nữa diệt sát một Đại Đế, đứng đầu Tổ Vu, tàn nhẫn cường thế!

Mặc dù Bạch Khởi là Sát Thần, nhưng lực hủy diệt so với Đế Giang, vẫn còn kém một chút

Mặc dù Như Lai thần thánh không gì sánh được, nhưng hạ thủ không chút lưu tình

Ùng ùng...

Một đạo quang trụ đường kính vạn dặm bỗng nhiên từ trong Thánh Long lĩnh bắn ra, trong cột sáng có vô số ác quỷ diện mục dử tợn đang gầm thét, tốc độ cực nhanh, đánh nát ba ngọn núi, muốn tiêu diệt đám người Tần Quân

------oOo------

Chương 2512: Đường Tuyệt Thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hừ!

Đế Giang hừ lạnh một tiếng, song quyền đánh ra, cuồng phong gào thét, đánh lên quang trụ hồng sắc, nhưng chỉ làm quang trụ hồng sắc chậm lại tốc độ, mà không có đánh tan

Thấy vậy, Như Lai xuất thủ, chưởng chưởng liên tiếp đánh ra, rơi vào trên quang trụ hồng sắc, mới đầu còn không có hiệu quả, nhưng rất nhanh liền đánh tan bên ngoài

Mặc dù Như Lai chỉ có tu vi Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế Nhất Giới cảnh, nhưng sức chiến đấu thực tế rất mạnh!

Dù sao hắn ở trong Tây Du chính là chúa tể tối cao

Cường như Tôn Ngộ Không cũng bị hắn trị đến dễ bảo, quỳ xuống đất dập đầu

- Vạn Phật Triều Tông!

Như Lai trầm giọng quát lên, thanh âm quanh quẩn ở trong kết giới, trong chốc lát, toàn thân hắn bắn ra kim quang, rực rỡ không gì sánh được

Toàn bộ sinh linh đều bị chiếu nheo mắt lại, lúc này, thủ chưởng của Như Lai chụp về phía Thánh Long lĩnh

Một chưởng này khởi điểm rất phổ thông, nhưng sau đó chính là lực lượng diệt thế!

Mấy chục vị Đại Đế bị cuốn bay, một người điên đảo chiến trường, để vô số sinh linh kém chút quỳ

Lực lượng hủy diệt tàn sát về phía Thánh Long lĩnh

Tiên vụ bao phủ Thánh Long lĩnh bị cuốn đi, mắt thấy Thánh Long lĩnh sắp nghiền nát, một thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện ở trước Thánh Long lĩnh

Oanh!

Vị Đại Đế này đưa tay đón lấy Vạn Phật Triều Tông, khuôn mặt lạnh lùng lộ ra thần sắc phẫn nộ, kim bào long văn phượng ấn không ngừng cổ động, uy phong lẫm lẫm

- Là hắn! Đế Đình Đường Tuyệt Thế, người nổi bật trong Đại Đế nhị đẳng!

- Đường Tuyệt Thế, ông trời của ta, Đế Đình thật phái ngoan thủ a!

- Truyền thuyết, lúc Nguyên Vị Diện thứ tám vừa lập, Đường Tuyệt Thế

đã ra đời, thậm chí được Thiên Nguyên đế tộc tán thưởng!

- Cái này có trò hay để nhìn!

- Đường Tuyệt Thế là Đại Đế vô địch, hắn vừa ra tới, trận chiến này còn có lo lắng sao?

Các sinh linh liên tục kinh nghị, lại cảm thấy Đế Đình tất thắng

Không có cách nào, danh tiếng của Đường Tuyệt Thế quá vang dội

Phàm là sinh linh độc lập trà trộn vào Nguyên Vị Diện thứ tám, đều nghe nói qua truyền thuyết của hắn

Sự tích của hắn truyền khắp Nguyên Vị Diện thứ tám

Đương đại, có không ít Vực Chủ từng là đệ tử của Đường Tuyệt Thế

- Các ngươi quả thực rất mạnh, nhưng gặp được ta, các ngươi đều phải chết!

Đường Tuyệt Thế lạnh giọng nói, nói xong, hắn dùng ánh mắt ý bảo các Đại Đế Hoàng giả khác lui lại

Đám rác rưởi này căn bản tiếp xúc không đến Thiên Đế, ray tay cũng không có tác dụng

- A Di Đà Phật, thí chủ đã mạnh như vậy, sao không đầu nhập vào Thiên Đình ta, lấy ánh mắt của ngươi nên biết Thiên Đình mạnh nhất, vì sao ngu dốt như thế.

Như Lai mở miệng nói, còn lộ ra vẻ tiếc hận, nghe mà Đường Tuyệt Thế nhíu mày

Luận ba hoa, người nào có thể sánh bằng Như Lai?

Chỉ có một vị có thể, đó chính là Chuẩn Đề.

- Hừ, ngu dốt chính là bọn ngươi!

Đường Tuyệt Thế hừ lạnh một tiếng, cất bước đi về phía các Thần Ma, một bước liền vượt đến trước mặt Tôn Ngộ Không, vỗ tới một chưởng

Tôn Ngộ Không vô ý thức giơ Hỗn Độn Tử Kim Bổng lên, đáng tiếc đã chậm

Phanh...

Tôn Ngộ Không bị một chưởng đánh bể nhục thân, Kim Cương Bất Tử Thân ở trước mặt Đường Tuyệt Thế chỉ là một chê cười

Đề phòng nguyên thần của Tôn Ngộ Không cũng bị Đường Tuyệt Thế đánh diệt, Đế Giang vội vàng đi tới trước mặt Đường Tuyệt Thế, đấm ra một quyền

Tinh không vỡ vụn!

Không gian vững chắc như pha lê nghiền nát, lồng ngực của Đường Tuyệt Thế tiếp được một quyền này, nhưng hắn mặt không đổi sắc, thân hình càng không có run rẩy

- Tu vi tam giới, há có thể cùng ta tranh nhau phát sáng?

Đường Tuyệt Thế khinh miệt cười nói, thoại âm rơi xuống, toàn thân hắn bốc cháy lên lửa mạnh, liên đới lấy Đế Giang cũng bị đốt

------oOo------

Chương 2513: Đường Tuyệt Thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lực lượng khủng bố làm cho Đế Giang rút lui

Đáng tiếc, vô luận Đế Giang thôi động Bất Hủ Thần lực như thế nào, cũng không thể tiêu trừ hỏa diễm trên thân thể

Bạch Khởi bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau Đường Tuyệt Thế, một kiếm đâm xuyên bụng Đường Tuyệt Thế, đáng tiếc Đường Tuyệt Thế thờ ơ như

trước, chẳng đáng cười một tiếng, trừng Bạch Khởi một cái

Trong chốc lát, Bạch Khởi bỗng nhiên ngất xỉu.

Nhân cơ hội này, Đường Tuyệt Thế vung tay phải lên, lấy tay làm đao, chém xuống đầu Bạch Khởi

Như Lai thấy vậy, sao có thể ngồi nhìn mặc kệ, vội vàng đánh tới

- Không ổn a!

Hạng Võ nhìn chằm chằm phía trước, nói nhỏ một câu.

Động tác của Đường Tuyệt Thế nhanh đến để hắn căn bản không phân rõ, cũng trong nháy mắt, Bạch Khởi, Đế Giang hết thảy bị thương nặng

Tần Quân cũng nhíu mày, trong lòng trầm xuống.

- Gia hỏa này tuyệt đối siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới!

Thần Thoại hệ thống còn đang tu sửa, nếu có thể nhanh lên một chút, thật là tốt biết bao?

- Đinh! Thần Thoại hệ thống sửa lại thành công!

Đúng lúc này, thanh âm hệ thống vang lên, Tần Quân ngẩn người

Nhanh như thế?

- Bởi vì Đế Giang giết Huống Tôn Hoàng, còn có Đại Đế Hoàng giả khác bị giết, khí vận của bọn họ rất cao, có thể giúp hệ thống nhanh chóng chữa trị.

Hệ thống giải thích nghi hoặc cho Tần Quân, quả thực như thế, cho đến ngày nay, tốc độ chữa trị của hệ thống càng lúc càng nhanh, cho nên Tần Quân đã quen hệ thống sụp đổ

Tần Quân lập tức nở nụ cười.

Vừa lúc!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... đánh chết Đường Tuyệt Thế! Nhiệm vụ tường trình: Đường Tuyệt Thế chính là Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình, ở Nguyên Vị Diện thứ tám cực kỳ nổi tiếng, nếu ký chủ đánh chết Đường Tuyệt Thế, sẽ được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, mười cơ hội đại đạo truyền thừa, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm cơ hội Thần Ma truyền tống!

Thanh âm hệ thống vang lên lần nữa, ban thưởng phong phú như vậy, có thể thấy được Đường Tuyệt Thế mang cho Tần Quân nguy cơ bao lớn

- Dung hợp mười lăm cơ hội Thần Ma phó bản, mười lăm cơ hội Thần Ma đỉnh phong, bảy mươi cơ hội Hồng Mông độ kiếp làm một cơ hội cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn quyết định để hệ thống lại sụp đổ một lần!

Thật xin lỗi, hệ thống!

- Lý Họa Hồn.

Tần Quân mở miệng nói, Lý Họa Hồn ở một bên lẳng lặng xem cuộc chiến quay đầu nhìn về phía hắn, khuôn mặt bình tĩnh, giống như có lẽ đã đoán được Tần Quân muốn làm gì

- Hệ thống, để Lý Họa Hồn cực hạn Tạo Hóa!

Nhi tử của Hồng Mông Thần linh, lại truyền thừa khí vận của Hồng Mông Đại Đế, Lý Họa Hồn không cần cải tạo huyết mạch!

Thoại âm rơi xuống, Lý Họa Hồn đã bị hút vào mi tâm của hắn

- Không tốt! Thiên Đế lại muốn giúp thủ hạ trở nên mạnh mẽ!

Ngạo Địa Thần Hoàng ở sau lưng Đường Tuyệt Thế kinh ngạc nói, lập tức đưa tới Đại Đế Hoàng giả khác kinh ngạc, bọn hắn vội vàng xuất thủ, phóng về phía Tần Quân

Đế Giang mới vừa thoát khỏi hỏa diễm quấn thân còn chưa kịp phản ứng, từng Đại Đế Hoàng giả liền lướt qua bên cạnh hắn

Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Can Tướng Mạc Tà muốn ngăn cản, đáng tiếc không kịp

Tần Quân khinh miệt cười nói:

- Muốn bắt trẫm? Chỉ bằng các ngươi!

Dương Tiễn cùng Hạng Võ ở phía trước, Đường Tuyệt Thế thì bị Như Lai, Bạch Khởi kềm chế, ai có thể tổn thương hắn?

Cùng lúc đó, trong trời sao phía xa bay tới một thân ảnh

Người này mặc đồ đen, mang khăn che mặt, trong tay còn nắm một thanh kiếm, cho dù không có hiển lộ khuôn mặt, cũng cho người một loại khí thế cực mạnh

- May mắn tới kịp, bằng không tông chủ sẽ bạo tẩu.

Nam tử áo đen nhẹ nhàng cười một tiếng, thanh âm cực kỳ từ tính, tràn đầy tự tin

- Ngay cả Đường Tuyệt Thế cũng tới, xem ra Đế Đình bị Thiên Đế ép rất gắt, bất quá Thiên Đế là đối thủ tông chủ quan tâm nhất, cho dù là Đế Đình, cũng không thể tổn thương Thiên Đế.

Vừa nói, nam tử áo đen vừa bay về phía Thánh Long lĩnh.

------oOo------

Chương 2514: Thần niệm diệt địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Lý Họa Hồn cực hạn Tạo Hóa thành công! Có phóng thích hay không?

Thanh âm hệ thống vang lên ở trong đầu Tần Quân, Tần Quân nhìn chằm chằm Đường Tuyệt Thế, trong lòng hừ nói:

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính của Lý Họa Hồn!

- Lý Họa Hồn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Hồng Mông chi tử!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế thất giới!

- Công pháp: Nhậm Tự Tại Thần Công!

- Thần thông: Vô Địch bá khí! Diệt Vực Chỉ! Huyết Hành Thần Thuật! Phương Thiên Thần Mục!

- Pháp bảo: Không!

- Thuộc tính đặc biệt: Có ta vô địch (một khi thôi động thuộc tính này, chiến lực đề thăng cực hạn)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Sát Chiến Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế thất giới!

Sát Chiến Tạo Hóa là cái gì?

Giết chóc thêm chiến đấu kết hợp?

Tần Quân kinh hỉ, lúc này thanh âm hệ thống vang lên lần nữa:

- Đinh! Hệ thống siêu việt cực hạn mà lâm vào sụp đổ, tiến nhập trạng thái chữa trị!

Đáng thương Thần Thoại hệ thống cuối cùng vẫn sụp đổ

Bất quá có thể thành toàn Lý Họa Hồn, đã rất mạnh!

- Chỉ là vì sao đột nhiên hệ thống tăng cường nhiều như vậy?

Trong lòng Tần Quân có vẻ nghi hoặc, từ Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới vượt qua đến thất giới, bước chân có chút lớn a.

Suy nghĩ kỹ một chút, từ Bạch Khởi, Tôn Ngộ Không, hệ thống lại đột nhiên từ nhất giới đề cao đến tam giới, đi lên trước nữa, nếu chăm chú suy luận, liền sẽ phát hiện hệ thống tiến bộ tốc độ đang nhanh chóng đề cao

Chẳng lẽ là bởi vì Nguyên Vị Diện thứ tám quá lớn, danh khí của Tần Quân truyền đi quá rộng?

Rất có thể, bởi vì giá trị danh khí của Tần Quân đã biến thành một chuỗi chữ số thật dài, mỗi thời mỗi khắc đều điên cuồng tăng cao

Thời điểm hắn suy tư, Lý Họa Hồn bay ra mi tâm của hắn

Vẫn là thiếu niên áo trắng tuấn, sắc mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng rơi vào trước mặt Tần Quân

Dương Tiễn cùng Hạng Võ đồng thời nhìn về phía hắn, đều nhướng mày, bởi vì bọn hắn cảm giác không thấy khí tức của Lý Họa Hồn

- Gia hỏa này…

Dương Tiễn nắm chặt song quyền, ở Hồng Mông, Lý Họa Hồn chính là tồn tại hắn ngưỡng vọng, không nghĩ tới bây giờ hắn lại bị Lý Họa Hồn siêu việt

Bất quá tình hình bây giờ, Lý Họa Hồn càng mạnh, đối bọn hắn càng có lợi

- Giết bọn hắn đi.

Tần Quân mỉm cười nói, nhìn như hòa ái dễ gần, nhưng nói là giết chóc tàn nhẫn

Lý Họa Hồn híp mắt, trong mắt lóe lên huyết quang

Oanh! Oanh! Oanh.

Từng Đại Đế Hoàng giả tu vi yếu bỗng nhiên bạo tán, nguyên thần cũng không còn lại

Một màn này để vô số sinh linh trợn to hai mắt, Đường Tuyệt Thế càng quay đầu, con mắt sắp lòi ra

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên thì có năng lực nói định sinh tử, Tần Quân có nhiều thủ hạ cường đại như vậy bảo hộ, không bị Bất Hủ Thần lực hãm hại, ở trong chiến đấu cũng như thế, các cường giả đều sẽ bảo vệ sinh linh trận doanh của mình, nhưng lần này, Đường Tuyệt Thế không kịp bảo hộ Đại Đế Hoàng giả khác

Bởi vì Thần niệm của Lý Họa Hồn thật sự là quá mạnh mẽ

Hắn không phải nói định sinh tử, mà là niệm định sinh tử.

Đây cũng là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế!

Niệm có thể thông suốt Nguyên Vị Diện!

Định chúng sinh tồn vong!

- Lẽ nào hắn đã siêu việt lục giới?

Đường Tuyệt Thế run sợ, trong lòng nghĩ, hắn chính là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tứ giới, vốn cho rằng có thể trấn áp đám người Đế Giang, không nghĩ tới lại giết ra một cái Lý Họa Hồn!

Làm hắn khiếp sợ nhất cũng không phải Lý Họa Hồn, mà là Tần Quân

Ngay cả cường giả siêu việt hắn cũng có thể lật tay sáng tạo!

Chẳng lẽ Thiên Đế là sinh linh trực hệ của Thiên Nguyên đế tộc?

------oOo------

Chương 2515: Thần niệm diệt địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dù sao có đồn đãi nói Thiên Đế rất giống tượng thần mạnh nhất mà Thiên Nguyên đế tộc cung phụng, nhưng tuyệt đại đa số sinh linh đều cho rằng chỉ là trùng hợp

Giả sử là Thiên Nguyên đế tộc, Thiên Đế không có lý do gì khai chiến với Đế Đình

Người nào không biết, Đế Đình là dựa vào Thiên Nguyên đế tộc đến đỡ lên?

Ước chừng 17 Đại Đế Hoàng giả, trong đó đều là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Tất cả đều ở trong nháy mắt ngã xuống!

Bên trong kết giới vắng vẻ, các Đại Đế trấn thủ bát phương cũng như bị sét đánh, mục trừng khẩu ngốc, một luồng hơi lạnh từ sống lưng bọn hắn dâng lên, để linh hồn run rẩy

Lý Họa Hồn dậm chân bước ra, trực tiếp phóng qua đỉnh đầu của Như Lai

Nhìn bóng lưng của hắn, Như Lai nheo mắt lại.

Bạch Khởi, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Can Tướng Mạc Tà cùng với Đế Giang đều bị sự cường đại của hắn chấn động

Ánh mắt Lý Họa Hồn nhìn chằm chằm Đường Tuyệt Thế, ý đồ rất rõ ràng

Hắn muốn giết Đường Tuyệt Thế!

- Ngươi muốn làm gì! Đắc tội Đế Đình, ngày sau ngươi chắc chắn phải chết, không nên chấp mê bất ngộ!

Đường Tuyệt Thế trầm mặt quát lên, mặc dù đều là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, nhưng mỗi một giới chênh lệch rất lớn, như hắn áp chế Đế Giang vậy

Tứ giới đối mặt thất giới, chắc chắn phải chết!

Lý Họa Hồn căn bản không để ý tới hắn, ánh mắt nhíu lại, trong chốc lát Thần niệm tràn ra

Đường Tuyệt Thế không kịp thoát đi, vô ý thức thôi động Thần niệm

Hai cỗ Thần niệm cường đại đụng vào nhau, ngoại trừ Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, tất cả đều bị đánh bay ra ngoài, Thánh Long lĩnh nghiền nát, kết giới bị xông phá, tám Đại Đế thổ huyết bay ngược

Tần Quân còn tốt, ở Dương Tiễn cùng Hạng Võ bảo vệ, không có bị trọng thương

Phương xa vô số sinh linh đều bị quét đến thần hồn điên đảo, kém chút hôn mê

Cường đại!

Không có gì sánh kịp!

Ở trước mặt Lý Họa Hồn cùng Đường Tuyệt Thế, toàn bộ sinh linh đều có loại cảm giác trực diện tử vong

Không có Thần lực hoa lệ va chạm, hai cường giả cái thế hư không đối lập, lại tàn sát toàn bộ tinh không

Tiếng oanh minh không dứt lọt vào tai!

Hết thảy đều phá diệt, tinh không vặn vẹo

- Đây mới là Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình, Đại Đế nhất đẳng lại mạnh cỡ nào?

Tần Quân âm thầm kinh ngạc, đương nhiên hắn vẫn không có e ngại cùng hối hận

Đế Đình lại mạnh, có mạnh bằng Thần Thoại hệ thống không?

Kết hợp Tạo Hóa đại đạo, Thời Không đại đạo, Sát Lục đại đạo… lại dung hợp Thủy Nguyên khí, nếu Thần Thoại hệ thống là sinh linh, đó đúng là

tồn tại thiên phú chí cường!

Lúc này, Lý Họa Hồn tiếp tục cất bước đi tới

Đường Tuyệt Thế trợn to hai mắt, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng

Ở trong Thần niệm đụng nhau, nếu hắn di động, sẽ cho Lý Họa Hồn cơ hội thừa dịp, thoáng qua liền có thể thân tử đạo tiêu, nhưng nếu bất động, Lý Họa Hồn vẫn có thể giết hắn!

Thực lực thế này phóng nhãn Nguyên Vị Diện thứ tám, cũng có thể được cho tồn tại đứng đầu!

Giờ khắc này, Đường Tuyệt Thế hối hận, sớm biết sẽ không nhận nhiệm vụ này

Thiên Đế thật sự quá biến thái!

Rất nhanh, Lý Họa Hồn đã đến trước mặt Đường Tuyệt Thế, chậm rãi nâng tay phải lên, ngón trỏ điểm ở trên trán Đường Tuyệt Thế

- Ngươi rất không may, nhưng gặp phải ta ở thời khắc này, ngươi lại rất may mắn.

Lý Họa Hồn nhìn chằm chằm Đường Tuyệt Thế nói.

Không may gặp phải Thiên Đế

May mắn chính là gặp Lý Họa Hồn ở thời khắc này, có thể được chết thống khoái một chút

Nếu đổi thành Lý Họa Hồn trước kia, Đường Tuyệt Thế sẽ bị dằn vặt chết đi sống lại

- Ngươi…

Đường Tuyệt Thế muốn mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng lời còn không kịp nói, huyết quang từ trong ngón trỏ của Lý Họa Hồn hiện lên, đánh cho Đường Tuyệt Thế hình thần câu diệt

Tinh không bị huyết quang xé rách ra từng khe hở, kéo dài tới trong trời sao phía xa, kéo dài qua vô số Thần Vực

Một đời Đại Đế, ngã xuống!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... đánh chết Đường Tuyệt Thế! Thu được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, mười cơ hội đại đạo truyền thừa, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội Thần Ma đỉnh phong, năm cơ hội truyền tống Thần Ma!

------oOo------

Chương 2516: Thiên Đình cường thế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe thanh âm hệ thống, Tần Quân nheo mắt lại

Lẽ nào hệ thống đã được chữa trị?

Xem ra khí vận của Đường Tuyệt Thế rất cao, dù sao cũng là sinh linh sớm nhất của Nguyên Vị Diện thứ tám

Nghĩ xong, hắn tiếp tục nhìn về phía những Đại Đế Hoàng giả khác

Đường Tuyệt Thế ngã xuống để tinh không lâm vào yên lặng

Đại Đế Hoàng giả sống sót đều tràn đầy vẻ tuyệt vọng, thậm chí không dám nhìn Lý Họa Hồn

Lý Họa Hồn đứng ngạo nghễ ở trong tinh không, nhìn giống như một thiếu niên bình thường, lại cho người ta một loại cảm giác như Ma vương diệt thế

Đây chính là Đường Tuyệt Thế!

Ở trước mặt hắn, lại không có sức đánh trả chút nào!

Rất khó tưởng tượng hắn mạnh như thế nào

- Các ngươi, cũng phải chết.

Lý Họa Hồn nhìn về phía các Đại Đế Hoàng giả khác, ánh mắt híp lại, trong chốc lát, Bất Hủ Thần Niệm giết ra, trong nháy mắt thì có tám Đại Đế Hoàng giả hình thần câu diệt

Để chúng sinh càng thêm sợ hãi.

- Quá mạnh mẽ.

Đế Giang cảm khái nói, hắn thậm chí cảm giác nếu mình là địch nhân của Lý Họa Hồn, cũng sẽ bị miểu sát

Rõ ràng bọn họ chênh lệch chỉ có mấy giới, nhưng thực lực khác nhau trời vực

Bất quá vừa nghĩ tới Lý Họa Hồn chính là Hồng Mông chi tử, con trai Thần linh, hắn liền thoải mái

Đại Đế Hoàng giả còn lại bị dọa đến vội vàng chạy trốn, đáng tiếc Lý Họa Hồn không có ý định bỏ qua cho bọn hắn

- Thiên Đình thắng?

- Người nọ là ai, ngay cả Đường Tuyệt Thế cũng có thể đơn giản diệt sát.

- Ta không có nhìn lầm chứ, một người định càn khôn?

- Quá mạnh mẽ, căn bản không cần xuất thủ liền kết thúc chiến tranh!

- Trách không được Thiên Đế dám đến Thánh Long lĩnh.

Phương xa, các sinh linh nghị luận ầm ĩ, bọn hắn không dám tới gần, rất sợ bị chiến đấu lan đến, thân tử đạo tiêu

Khóe miệng Tần Quân nhếch lên, cười nói:

- Lý Họa Hồn, đừng đuổi theo, đi bắt Càn Long Đại Đế tới cho ta.

Giờ phút này, Lý Họa Hồn đã biến mất ở trong trời sao, truy sát Đại Đế Hoàng giả chạy trốn, nhưng hắn tin tưởng gia hỏa này có thể nghe được

Vừa dứt lời, Lý Họa Hồn liền xuất hiện ở trên Thánh Long lĩnh, sau đó cúi người nhảy vào Thánh Long lĩnh

Tôn Ngộ Không, Bạch Khởi, Đế Giang, Can Tướng Mạc Tà, Như Lai, Lý Nguyên Bá quay người bay trở về đến bên cạnh Tần Quân

Bọn hắn bắt đầu cảm thán Lý Họa Hồn cường đại

Nguyên bản cho là bọn họ xong đời, không nghĩ tới mỗi lần Lý Họa Hồn được Tần Quân đề bạt, đều như gió thu cuốn hết lá vàng nhẹ nhõm kết thúc chiến đấu, để cho người ta không thể không phục

- Người kia thật mạnh!

Phương xa, nam tử áo đen cầm kiếm nói nhỏ:

- Xem ra tông chủ còn đánh giá thấp Thiên Đế.

Lý Họa Hồn bày ra thực lực để hắn cũng cảm thấy khó có thể địch nổi, nói gì tới Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình

Nghĩ xong, hắn không có lập tức rời đi, mà lẳng lặng huyền phù ở trong tinh không, không biết đang đợi cái gì

Oanh một tiếng!

Toàn bộ Thánh Long lĩnh bỗng nhiên nổ tung, hóa thành vô số đá vụn vẩy ra trời sao

Bụi đất cuồn cuộn, Lý Họa Hồn bắt được một trung niên mặc áo dài trắng bay ra ngoài

Tần Quân nhìn qua, biểu lộ có chút kinh ngạc

Nam tử bị Lý Họa Hồn bắt chính là Càn Long Đại Đế

Hắn ngược lại rất bình tĩnh, không có giãy dụa, phảng phất như đã nhận mệnh

Tu vi của hắn chỉ có Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế nhất giới, có thể ở trong Đế Đình hỗn cho tới địa vị bây giờ, toàn bằng luyện đan thuật

- Chính là hắn.

Lý Họa Hồn ném Càn Long Đại Đế tới trước mặt Tần Quân, hắn đã dùng Bất Hủ Thần lực của mình phong ấn Càn Long Đại Đế, có thể cho Càn Long Đại Đế nói chuyện, nhưng không thể động đậy, thậm chí không cách nào dùng Thần niệm

Các Thần Ma nhao nhao vây quanh, bắt đầu ra oai với Càn Long Đại Đế

------oOo------

Chương 2517: Thiên Đình cường thế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thành thật trả lời vấn đề của bệ hạ, ngươi còn có thể có một chút hi vọng sống!

- Gia hỏa này chính là Càn Long Đại Đế, nhìn bộ dạng rất yếu a.

- Chậc chậc, ngươi không sợ sao?

- Có người nói gia hỏa này biết luyện hết thảy đan dược, thậm chí có thể luyện chế Thánh đan tăng cường Bất Hủ Thần lực, cũng không biết thực hư.

Đối mặt các Thần Ma trêu tức trào phúng, Càn Long Đại Đế thờ ơ, lẳng lặng nhìn Tần Quân

Tần Quân nhíu mày, mở miệng nói:

- Là ngươi?

Càn Long Đại Đế lại giống Càn Hoàng đế như đúc!

Càn Hoàng đế chính là cha đẻ của Tần Quân đời này, Đại Tần Thiên Đình ban đầu chính là từ Càn Nguyệt vương quốc biến thành, khi đó, Tần Quân chiến thắng trở về, biết được Càn Hoàng đế bị người tập sát, ngay cả gặp Càn Hoàng đế lần cuối cũng không kịp.

Cũng bởi vì Càn hoàng đế bỏ mình, Tần Quân mới danh chánh ngôn thuận ngồi lên bảo tọa Hoàng đế

Bây giờ thấy dáng dấp của Càn Long Đại Đế rất giống Càn Hoàng đế, hắn đột nhiên cảm giác được chuyện năm đó có chút kỳ quặc

Phảng phất như vì trợ giúp hắn đăng cơ, Càn Hoàng đế chỉ có chết đi vậy.

Nghe vậy, Càn Long Đại Đế hít sâu một hơi nói:

- Đã lâu không gặp.

Các Thần Ma đồng loạt nhìn về phía Tần Quân, biểu lộ ngạc nhiên, thậm chí có chút xấu hổ.

Tần Quân quen biết Càn Long Đại Đế?

Lý Nguyên Bá lúc trước trào phúng Càn Long Đại Đế nhiều nhất bắt đầu cầu khẩn, hi vọng Càn Long Đại Đế cùng Tần Quân quan hệ không sâu

- Thật là ngươi? Trẫm cần ngươi giải thích.

Tần Quân trầm giọng nói, hắn cũng không có bởi vì gặp lại Càn Hoàng đế mà kinh hỉ

Không đúng, hiện tại phải gọi hắn là Càn Long Đại Đế

Nhìn biểu lộ của Càn Long Đại Đế, nghĩ đến hắn đã sớm nhận ra Tần Quân, nhưng không có đứng ra ngăn cản chiến tranh, chắc chắn có ý nghĩ khác!

- Chuyển sang nơi khác nói chuyện đi!

Càn Long Đại Đế thở dài một tiếng, lúc này Tần Quân nhìn Lý Họa Hồn nháy mắt, Lý Họa Hồn hiểu ý, tay phải vung lên, mọi người liền biến mất

Phương xa, nam tử áo đen cũng hóa thành khói đen tiêu tán

Chiến tranh đến tận đây kết thúc

Nhưng chúng sinh hiểu, một hồi bão táp càng lớn chỉ vừa mở màn

Đế Đình không có khả năng nhẫn nhịn

- Nguyên Vị Diện thứ tám sắp loạn.

- Thiên Đình, Đế Đình, chậc chậc, đại chiến kế tiếp sợ rằng sẽ lay động toàn bộ Nguyên Vị Diện

- Càn Long Đại Đế bị bắt, Đế Đình tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

- Vị đại nhân vật kia của Đế Đình có thể xuất mã hay không?

- Hẳn sẽ không, hắn không phải một mực bế quan sao, giả sử hắn đi ra, Quỷ Thần Mưu, Nguyên Yêu Tông đều sẽ chấn động.

Các sinh linh bắt đầu rút lui, tin tức cũng từ trong miệng bọn hắn truyền khắp Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trận chiến này ý nghĩa cực lớn, Thiên Đế đối mặt Đế Đình biểu hiện cường thế như vậy, dường như tuyên bố một tín hiệu cho các Thần Vực, Đế Đình cũng không phải vô địch

Bên kia…

Đám người Tần Quân đi tới một tinh cầu không người.

Nhìn Càn Long Đại Đế nằm dưới đất, Tần Quân mặt không thay đổi mở miệng nói:

- Nói đi!

- Nguyên Vị Diện mà các ngươi ở là Nguyên Vị Diện mới chính thống,

năm đó ta chỉ là đệ tử chi thứ của Thiên Nguyên đế tộc, bị điều động đến Nguyên Vị Diện mới, đề phòng phá hư Nguyên Vị Diện mới, đại năng của Thiên Nguyên đế tộc để cho ta chuyển thế, cũng giao phó nhiệm vụ trọng đại, đó chính là bồi dưỡng ngươi.

- Tên của ngươi có hàm nghĩa đặc thù, cũng không phải ta đặt, mà là Thiên Nguyên đế tộc đặt, ngay cả mẫu thân của ngươi kỳ thật cũng chỉ là một đạo ảo ảnh.

- Ngươi quá mức hoàn khố, ta chỉ có thể hạ lệnh lưu đày ngươi, để cho ngươi chịu một ít đau khổ, cũng may ngươi không có khiến ta thất vọng, thành công quật khởi.

- Nguyên bản ta còn muốn ở cùng ngươi một thời gian, nhưng Thiên Nguyên đế tộc lệnh ta phải đi, không thể gặp mặt ngươi, ta chỉ có thể thiết kế sự kiện mình bị ám sát, nguyên thần trở lại Nguyên Vị Diện thứ tám.

- Mấy trăm vạn ức năm, ngươi rốt cục đi tới độ cao bây giờ.

Càn Long Đại Đế cảm khái, rất có cảm giác thương hải tang điền

Mấy trăm vạn ức năm!

Tần Quân trợn to hai mắt, Thần Ma khác cũng hai mặt nhìn nhau

------oOo------

Chương 2518: Kết quả thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dứt bỏ thời gian hắn xuyên việt, đối với Thần Ma mà nói, chỉ trải qua mấy chục năm mà thôi

Mấy người Tôn Ngộ Không cũng từng nghe nói qua quá khứ của Càn Hoàng Đế, không nghĩ tới Càn Hoàng Đế là Thiên Nguyên đế tộc phái đi

Chỉ có Thiên Nguyên đế tộc có thể sáng tạo Nguyên Vị Diện, Hồng Mông có sinh linh của Thiên Nguyên đế tộc cũng không tính kỳ quái

Chỉ là Tần Quân lâm vào trong trầm tư, giả sử thật như Càn Long Đại Đế nói, chẳng phải là từ Nguyên Sơ kỳ, Thiên Nguyên đế tộc liền nhìn trộm mình

Lẽ nào từ vừa mới bắt đầu, hắn đang ở dưới chưởng khống của Thiên Nguyên đế tộc?

Không có khả năng!

Tần Quân vô ý thức phủ nhận, nếu thật như thế, hắn đã sớm nhận thấy được dị thường

- Vậy trẫm là ai sinh?

Tần Quân tiếp tục mở miệng hỏi, hắn vốn là sinh linh a.

Đời này không có khả năng đột nhiên xuất hiện!

- Vì không bại lộ mình, ta cố ý sáng tạo ra một tia phân hồn, đoạt xác Càn Hoàng Đế khi chưa sinh, bắt đầu bố cục, mà ta cũng âm thầm điều khiển hết thảy, thân thể của ngươi chính là một hài nhi gần chết, không giống hoàng tử khác, cha mẹ chết trong nạn đói, ta tình cờ nhặt được, sau đó để hồn phách của ngươi chuyển thế nhập vào thân này, ta dựa theo Thiên Nguyên đế tộc phân phó, cố ý phong ấn Chủ hồn của ngươi, đợi thời cơ chín muồi lại phóng thích, đáng tiếc còn không kịp giúp ngươi thức tỉnh chủ hồn, ta đã bị Thiên Nguyên đế tộc triệu hồi.

- Ta biết ngươi rất hiếu kỳ thân phận của mình, kỳ thật ta cũng không biết.

- Thiên Nguyên đế tộc trục xuất ta, hiện tại ta hiệu lực cho Đế Đình.

Càn Long Đại Đế giải thích để mọi người nghe mà mục trừng khẩu ngốc

Cái này là bố cục lớn như thế nào a.

Kéo dài qua hai Nguyên Vị Diện?

Tần Quân cũng nhíu mày, từ nơi sâu xa, hắn phảng phất như bắt được cái gì, nhưng lại nghĩ không ra

- Đế Đình từng được Thiên Nguyên đế tộc đỡ lên, nhưng Đế Đình bây giờ lại cừu hận Thiên Nguyên đế tộc, ta hiệu lực cho Đế Đình, tương đương với đối nghịch Thiên Nguyên đế tộc, cho nên ta sẽ không lại lừa ngươi.

Càn Long Đại Đế tiếp tục nói, ánh mắt trở nên phức tạp, hắn sống vô số năm, cũng không có con nối dòng, nhưng nhìn lấy Tần Quân lớn lên, cho dù chia lìa mấy trăm triệu năm, hắn vẫn thường xuyên tưởng niệm

- Ta cho ngươi một lời khuyên, Thiên Nguyên đế tộc đã biến chất, cả tông ẩn lui, bàng chi muốn trùng kiến Thần uy của Thiên Nguyên đế tộc, ngươi tốt nhất đừng trêu chọc bọn hắn, bởi vì ngươi có quan hệ với Thiên Nguyên đế tộc chính tông, cụ thể quan hệ như thế nào, ta không biết, nhưng ta cảm giác bàng chi sẽ đối địch với ngươi.

Nội bộ Thiên Nguyên đế tộc phân tranh sớm đã không phải bí mật, ở Nguyên Vị Diện thứ tám mặc dù không coi là mọi người đều biết, nhưng muốn biết vẫn có thể làm được

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nói cho trẫm con đường trở về Hồng Mông, trẫm bỏ qua ngươi.

Công ơn nuôi dưỡng, cho nên hắn có thể không giết Càn Long Đại Đế

Nhưng lúc trước Càn Long Đại Đế bỏ qua Đế Đình cùng hắn khai chiến, hắn rất khó lại tôn kính Càn Long Đại Đế

Mấu chốt nhất là, hai Nguyên Vị Diện thời gian trôi qua tốc độ lớn như thế, hắn lo lắng Hồng Mông đã qua thật lâu

- Ta có thể dẫn đường cho các ngươi

Càn Long Đại Đế đáp ứng rất kiên quyết, để các Thần Ma âm thầm đề phòng

Mặc dù bọn hắn không có nói chen vào, nhưng nghe được rõ ràng, Càn Long Đại Đế đã từng khống chế qua Tần Quân, nói không chừng hiện tại cũng đang đùa âm mưu

Tần Quân hờ hững gật đầu, trong đầu không ngừng suy đoán quan hệ giữa Thiên Nguyên đế tộc và mình

Hắn nghĩ tới rất nhiều loại khả năng.

Tỷ như, hồn phách của mình đến từ Thiên Nguyên đế tộc, bản thân hắn có thể là sinh linh của Thiên Nguyên đế tộc

Tỷ như, hắn xuyên qua thời không, sáng lập Thiên Nguyên đế tộc, dù sao hắn đã có khinh nghiệm không chỉ một lần

Tỷ như, Mệnh Vận Chi Luân truyền lại từ Thiên Nguyên đế tộc, bằng không sao cường đại như thế?

Vừa nghĩ, hắn bảo Lý Họa Hồn giải trừ phong ấn cho Càn Long Đại Đế, sau đó để Càn Long Đại Đế dẫn đường

Càn Long Đại Đế thành thật bay ở phía trước, không nói một lời

Các Thần Ma thì bắt đầu thảo luận quan hệ giữa Đế Đình cùng Thiên Nguyên đế tộc

Thiên Nguyên đế tộc sáng tạo rất nhiều Nguyên Vị Diện, Đế Đình dựa vào cái gì dám cừu hận Thiên Nguyên đế tộc?

Chẳng lẽ lực lượng chân chính của Đế Đình còn chưa bày ra?

Cùng lúc đó, trận chiến ở Thánh Long lĩnh triệt để truyền ra, dẫn tới vô số Thần Vực sôi trào

Đây đã là lần thứ hai Thiên Đế đánh tan Đế Đình!

------oOo------

Chương 2519: Kết quả thần bí (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàn toàn không để cho Đế Đình mặt mũi!

Trong tinh không hắc ám, sát khí vô tận hội tụ thành cơn lốc, Quỷ Thần Sách ngồi xếp bằng ở trong gió, hưởng thụ sát khí rèn luyện

Hắn chậm rãi mở mắt ra, khóe môi vểnh lên, lộ ra nụ cười quỷ dị

- Thiên Đế, chẳng lẽ ngươi là Thiên Nguyên đế tộc phái tới khiển trách Đế Đình?

Quỷ Thần Sách tự lẩm bẩm, hắn phảng phất như nghĩ đến chuyện thú vị gì, sau đó bật cười

Hắn đang giễu cợt Đế Đình.

Cây to đón gió, Đế Đình không hiểu thu liễm, còn hiếp bách vực, sớm muộn gì cũng sẽ bị diệt

Cười trong chốc lát, Quỷ Thần Sách nhắm mắt lại

Nhưng vào lúc này, một thân ảnh lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn, ngay cả không gian cũng không có chút ba động nào

Chính là Cực Đế Cụ Cửu Túc!

- Quỷ Thần Sách, ngươi còn muốn núp bao lâu?

Cụ Cửu Túc hừ lạnh một tiếng, rõ ràng có giao tình rất sâu với Quỷ Thần Sách, bằng không Quỷ Thần Sách cũng sẽ không bình thản như vậy

Nghe vậy, Quỷ Thần Sách cũng không mở mắt, nói:

- Ta không phải núp, là đang chờ đợi.

- Ta xem ngươi là sợ Đế Đình a!

Cụ Cửu Túc cười nhạt, hắn như có thâm ý nói:

- Ngươi đã biết trận chiến Thánh Long lĩnh, nghĩ đến Thiên Đế có quan hệ với Thiên Nguyên đế tộc, nếu không thì không thể nào có thể trong khoảng thời gian ngắn để cho tu vi người ta bay vọt.

Tin tức Thiên Đế đơn giản sáng tạo ra Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế đã điên truyền, thế lực khắp nơi đều thèm Tần Quân nhỏ dãi

- Cho dù hắn đến từ Thiên Nguyên đế tộc lại như thế nào? Ta chưa bao giờ lấy Thiên Nguyên đế tộc làm mục tiêu.

Quỷ Thần Sách thờ ơ, đang khi nói chuyện, sát khí cuồn cuộn tụ đến, cấp tốc bao phủ thân hình của hắn

Cụ Cửu Túc nhíu mày, nói:

- Hừ, ngươi đúng là vẫn còn sợ.

Nói xong, Cụ Cửu Túc biến mất không thấy gì nữa

Đợi hắn rời đi, Quỷ Thần Sách ở trong sát khí mới truyền ra một tiếng hừ:

- Muốn lợi dụng ta, Cụ Cửu Túc, ngươi đã không phải là ngươi năm đó, người sợ không phải ta, mà là ngươi.

- Chí tôn lúc trước, đã một đi không trở lại.

Sau năm ngày.

Đám người Tần Quân đi theo Càn Long Đại Đế tới Nguyên cảnh, nơi này cách Thương Cảnh thần vực rất xa, để Tần Quân nghi hoặc, tại sao mình lại xuất hiện ở Thương Cảnh thần vực?

- Các ngươi từ vô tận động tiến đến, lại ở trong Nguyên cảnh cao tốc lưu động, cho đến bị ném ra ngoài.

Càn Long Đại Đế giải thích, để đám người Tần Quân hiểu ra

- Nhanh đi!

Tần Quân thúc giục, hắn cũng không muốn trở về, Hồng Mông đã qua vô số năm

Bất quá thời không tuyến của Hồng Mông bị hắn hấp thu, hắn có thể

xuyên qua thời gian, trở lại thời gian điểm mình vừa rời đi

Chỉ là, hắn chưa thử nghiệm mang nhiều người như vậy xuyên qua thời không

Càn Long Đại Đế gật đầu, biểu lộ bình tĩnh, tiếp tục dẫn đường

- Đứng lại!

Đúng lúc này, một tiếng quát truyền đến, ngay sau đó một cỗ uy áp cực mạnh bao phủ đám người Tần Quân

Càn Long Đại Đế nhíu mày nói:

- Người tới là Đại Đế nhị đẳng mạnh nhất của Đế Đình, tên Hoa Lang Hoàng, có người nói hắn đến từ Nguyên Vị Diện khác, ở trong Đế Đình hành tung thần bí, ta biết hắn cũng rất ít.

Đại Đế nhị đẳng mạnh nhất, Hoa Lang Hoàng!

- Có ta ở đây.

Lý Họa Hồn mở miệng nói, ngôn ngữ bình tĩnh, cho người ta cảm giác rất an toàn

------oOo------

Chương 2520: Trở về Hồng Mông (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Càn Long Đại Đế quay người, hô lớn nói:

- Hoa Lang Hoàng, đừng đuổi theo, ta đã quyết tâm đi theo Thiên Đế, nếu ngươi theo đuổi không bỏ, chỉ biết đưa mạng mà thôi.

Đi theo trẫm?

Tần Quân nhíu mày, trẫm có đồng ý sao!

Đối với Càn Long Đại Đế, hiện tại hắn cũng không có hảo cảm, trời mới biết trong lòng tên này cất giấu ý niệm gì

Vì Càn Long Đại Đế là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, cảnh giới cao hơn Tần Quân nhiều, hắn không cách nào dùng Đấu Đạo Bí Tự nhìn trộm nội tâm

Hoa Lang Hoàng hiện ra nguyên hình, hình tượng đầu sói thân người, người mặc một bộ hồng bào áo lông.

Mắt nhìn xuống đám người Tần Quân, đôi mắt của hắn tràn đầy lãnh ý, tựa hồ đang ấp ủ sát niệm

Lý Họa Hồn quay người nhìn về phía hắn, bốn mắt nhìn nhau, hết thảy đều yên tĩnh

Đám người Tần Quân tự nhiên có cảm giác sợ hết hồn hết vía

Bọn hắn hiểu, Lý Họa Hồn đang cùng Hoa Lang Hoàng dùng Thần niệm giao phong

- Thần niệm Đại Đế, mỗi một giới chênh lệch quá lớn.

Đế Giang nắm chặt song quyền, có ý chí chiến đấu thiêu đốt trong mắt hắn

Lý Họa Hồn cường đại sẽ chỉ làm hắn càng hưng phấn

Càn Long Đại Đế thở dài một tiếng, nói:

- Từ nay về sau, ta liền theo ngươi, nếu ngươi bảo vệ ta, ta giúp Thiên Đình các ngươi luyện chế đan dược.

Luyện chế đan dược!

Nguyên Vị Diện thứ tám, không có thế lực có thể cự tuyệt thuật luyện đan của hắn

Chí ít ở trên tạo nghệ luyện đan, không ai bằng hắn

- Trẫm không tin ngươi.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, không chút động tâm nói

Nghe vậy, Càn Long Đại Đế cười khổ, hắn là thật không muốn ở Đế Đình

Sở dĩ hắn ở Thánh Long lĩnh, cũng là bởi vì Đế Đình ràng buộc, đừng nhìn hắn là Đại Đế nhị đẳng, nhưng nào có Đại Đế nhị đẳng một mực ở một chỗ?

Hắn rõ ràng là bị cầm tù.

Đương nhiên, hiện tại giải thích như thế nào đi nữa, Tần Quân cũng sẽ không tin

Lúc này, Lý Họa Hồn quay người

Hoa Lang Hoàng liếc nhìn bọn hắn thật sâu, sau đó quay người rời đi

Rất rõ ràng, trận chiến này Lý Họa Hồn càng hơn một bậc, làm cho Hoa Lang Hoàng không thể không lui lại

- Tiểu tử ngươi thật lợi hại!

Tôn Ngộ Không tán dương, Lý Họa Hồn phảng phất như nhớ tới thời kì Hồng Mông thành Thần bảng, lần nữa tung hoành vô địch

- Được rồi, chúng ta trở về đi!

Tần Quân mở miệng nói, sự tình Hoa Lang Hoàng chỉ là một khúc nhạc dạo, không thể chậm trễ hành trình của bọn họ

Ở dưới sự hướng dẫn của Càn Long Đại Đế, bọn hắn đi tới chỗ sâu trong Nguyên cảnh

Đại khái phi hành một nén nhang, Càn Long Đại Đế dừng lại, tay phải tìm tòi, nắm vào trong hư không, một cái hắc tử xuất hiện ở trong tay hắn

Tần Quân híp mắt, hắc tử này giống như hắc tử của Thủy Nguyên thần tộc, chẳng lẽ chỗ dựa sau lưng Thủy Nguyên thần tộc là Đế Đình?

- Đạt tới tu vi Bất Hủ, không thể đi vào.

Càn Long Đại Đế nói để các Thần Ma hơi biến sắc, bọn hắn ở Hồng Mông đều có nhà của mình, nếu không thể trở về nhà, đó là dày vò bực nào

- Các ngươi chờ ở chỗ này, trẫm đi một lát sẽ trở lại, lần tiếp theo trẫm trở về, Hồng Mông sẽ mạnh hơn, đến lúc đó để cho các ngươi cũng có thể về nhà.

Tần Quân liếc nhìn các Thần Ma một vòng, trịnh trọng phân phó nói

Lúc này đây trở về, hắn cần phải thống nhất Hồng Mông, hư không vô tận, tăng cường Nguyên Vị Diện của mình

Lý Nguyên Bá cười hắc hắc nói:

------oOo------

Chương 2521: Trở về Hồng Mông (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bệ hạ, đừng cho chúng ta đợi lâu a, miễn cho đám hổ cái kia đều quên chúng ta.

Tần Quân lắc đầu bật cười, mang theo Can Tướng Mạc Tà tiến nhập hắc tử

Trong bọn họ, chỉ có Can Tướng Mạc Tà giống như hắn, còn không có đạt được Bất Hủ cảnh.

Đợi bọn hắn biến mất, Đế Giang nhìn chằm chằm Càn Long Đại Đế, nói:

- Hi vọng ngươi không nên dở trò, bằng không ngươi sẽ chết rất khó coi.

Càn Long Đại Đế mỉm cười, không nói gì thêm, hắn biết hành động sẽ chứng minh mình

Cùng lúc đó.

Tần Quân mang theo Can Tướng Mạc Tà qua lại vô tận động

Can Tướng Mạc Tà có chút khẩn trương, dù sao đây là lần đầu tiên bọn hắn xuyên toa Nguyên Vị Diện, đối với Hồng Mông, mặc dù bọn hắn nghe các Thần Ma khác nói qua, nhưng lại không biết

Một đường không trở ngại, rất nhanh bọn hắn liền thấy được ánh sáng

Đợi bọn hắn bay ra ngoài, đập vào mắt là trắng xóa vô tận, trong lòng Tần Quân buông lỏng, rốt cục trở lại hư không vô tận quen thuộc

Hiện tại hắn muốn xác nhận Hồng Mông trôi qua bao lâu

Giả sử thời gian trôi qua nhiều, vậy hắn liền xuyên qua thời không, trở lại thời gian điểm lúc đầu

Biên giới Nam Hồng Mông, Trấn Linh bia đang bị vô số Thủy Nguyên sinh linh vây quanh, tất cả đều cười gằn nhìn trên đỉnh của Trấn Linh bia

Trên Trấn Linh bia, nằm từng cổ thi thể, trong đó thình lình có La Sĩ Tín, Tiết Nhân Quý, Viên Hồng, Kim Vô Hối, Nguyên Sơ Đại Đế, Cơ Hạo Dạ, Đông Hoàng Thái Nhất, Chúc Cửu Âm… các Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình, ngay cả Hắc Điệp tiên tử cũng nằm trong vũng máu, mặt của mọi người trắng bệch, chết không nhắm mắt

Bọn hắn đều bị hút hồn phách, chỉ để lại thi thể trống rỗng

Giờ phút này, còn có hai người sống

Quan Vũ máu me khắp người tay cầm Thanh Long Hỗn Độn đao đứng ở trước mặt một nam tử, nam tử này chính là Tần Lăng Mệnh sau khi thành niên

- Xong.

Tần Lăng Mệnh lẩm bẩm, vết máu trên mặt không che được thần sắc tuyệt vọng của hắn

- Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao, còn dám chống cự? Thần tướng mạnh hơn ngươi ngàn vạn lần cũng chết sạch, ngươi cho rằng ngươi có thể bảo

vệ được hắn?

Một tiếng cười tràn ngập khinh miệt truyền đến, chỉ thấy Siêu Thiên huyền phù ở phía sau Thủy Nguyên sinh linh, như trước mang mặt nạ che nửa mặt, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường

Võ bào của Quan Vũ đã nát, vết thương chồng chất, nhưng hắn như trước che ở trước mặt Tần Lăng Mệnh

- Lúc Đại Tần Thiên Đình còn chưa thành lập, ta theo bệ hạ còn tấm bé, bây giờ bệ hạ đã rời đi mấy ức năm, Đại Tần hủy diệt, mặc dù ta không thể cứu vãn, nhưng cũng phải chết ở trước thiên tử!

Quan Vũ nhìn chằm chằm Siêu Thiên gằn từng chữ một, mặc dù khí tức yếu ớt, nhưng ánh mắt cực kỳ kiên định

Ở đây, bất luận một vị Thủy Nguyên sinh linh nào cũng có thể giết hắn, đã là tình thế chắc chắn phải chết

- Quan tướng quân hà tất giãy giụa nữa.

Tần Lăng Mệnh co quắp ngồi dưới đất, tuyệt vọng chết lặng nhẹ giọng nói, phía sau còn nằm thi thể đệ đệ em gái, hắn biết mình chết chắc rồi, đắm chìm ở trong sự sợ hãi, không cách nào tự kềm chế

- Đứng lên!

Đúng lúc này, Quan Vũ bỗng nhiên phẫn nộ quát, âm thanh như tiếng sấm vang vọng bên tai Tần Lăng Mệnh, dọa đến toàn thân hắn run lên

- Ngươi là trưởng tử của Thiên Đế, ngươi là thiên tử của Đại Tần Thiên Đình! Cho dù chết, cũng phải đứng chết!

Thanh âm của Quan Vũ nặng nề không gì sánh được, vang vọng Hồng Mông tinh không

Các Thủy Nguyên sinh linh không có lập tức xuất thủ, tất cả đều trêu tức giễu cợt nhìn Quan Vũ

Dù sao Quan Vũ cùng Tần Lăng Mệnh chết chắc rồi, bọn hắn lười nhác lại

ra tay, không bằng xem cuộc vui

Nhìn Đại Tần Thiên Đình đã từng huy hoàng triệt để hủy diệt!

- Đứng lên!

Quan Vũ đưa lưng về phía Tần Lăng Mệnh giận dữ hét, Thanh Long Hỗn Độn đao chặt lên mặt đất, muốn tỉnh lại Tần Lăng Mệnh

- Thiên Đế chưa từng sợ chết qua, lúc này đây, là ta vô năng, không bảo vệ được ngươi, nhưng ngươi không thể chết uất ức, ném mặt mũi của Thiên Đế!

- Nhớ kỹ, cha của ngươi, là Thiên Đế của Đại Tần Thiên Đình chúng ta, sẽ trở về báo thù cho chúng ta!

Quan Vũ nói để Tần Lăng Mệnh cúi đầu, chậm rãi đứng dậy, đảo qua tinh thần suy sụp, lưng cũng đi theo thẳng lên

Cảm nhận được Tần Lăng Mệnh đã đứng lên, Quan Vũ mới kéo Thanh Long Hỗn Độn đao đi về phía Siêu Thiên, lưỡi đao trượt trên mặt đất tóe ra tia lửa.

------oOo------

Chương 2522: Thiên Đế nổi giận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Quan Tướng quân! Ta cùng chết với ngươi!

Tần Lăng Mệnh nắm chặt song quyền, vội vàng cất bước theo sau

Quan Vũ nói chấn tỉnh hắn, để hắn nhớ lại thân phận của mình

Hắn chính là con trai của Thiên Đế, cho dù chết, cũng không thể chết uất ức!

Nếu không thẹn với những Thần tướng chiến tử kia!

- Phụ hoàng, ngươi nhất định phải báo thù cho chúng ta!

Tần Lăng Mệnh cắn răng nghĩ, cất bước phóng đi, cấp tốc phóng qua Quan Vũ bên

Quan Vũ cúi đầu, khóe miệng khẽ cong, hắn đi chậm rãi không phải hắn cố ý, mà là hắn đã kiệt sức, nhưng nhìn thấy động tác của Tần Lăng Mệnh, hắn cũng cắn răng bước nhanh

- Buồn cười.

Siêu Thiên cười khẩy, ánh mắt hắn ngưng tụ, trong chốc lát, Quan Vũ cùng Tần Lăng Mệnh đều dừng lại, thân thể không ngừng run rẩy

Hắn đang hút hồn!

Trên dưới Đại Tần Thiên Đình, toàn bộ hồn phách sinh linh đều đã bị hắn hút đi

Sở dĩ hấp hồn, bởi vì bản thân hắn cũng chỉ là hồn thể, cần dựa vào hồn phách chúng sinh để bản thân mạnh lên

Nguyên Vị Diện mới không cách nào dung nạp Bất Hủ, cho nên bản tôn của Siêu Thiên không có giáng lâm, mà hồn thể của hắn có tu vi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa bát trọng, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Hồng Mông, cho dù là Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Nguyên Đế cũng không phải là đối thủ của hắn

- Bệ hạ, đời sau Vân Trường lại vì ngươi hiệu lực, đáng tiếc, không thể nhìn thấy ngươi đứng ở đỉnh phong.

Quan Vũ nhắm mắt, chờ đợi tử vong phủ xuống

Đúng lúc này, một thanh âm tràn ngập nổi giận vang vọng Hồng Mông tinh không, thanh âm này đối với hắn mà nói là quen thuộc như vậy!

Tần Quân!

Tần Lăng Mệnh cũng ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn lại

Tất cả Thủy Nguyên sinh linh bị không gian chen bể, hóa thành Thủy Nguyên khí

Siêu Thiên biến sắc, còn chưa kịp phản ứng, Can Tướng Mạc Tà liền xuất hiện ở hai bên người hắn

Hắn bất quá Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa bát trọng, sao địch nổi Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng Can Tướng Mạc Tà?

Can Tướng Mạc Tà đồng thời xuất thủ, ấn chỉ lên trời, Thủy Nguyên Thần lực trong tay bọn họ phong tỏa không gian, để Siêu Thiên không cách nào đào thoát

Tần Quân đi theo xuất hiện ở trước mặt Siêu Thiên, đôi mắt băng lãnh đến cực điểm gắt gao nhìn chằm chằm Siêu Thiên, để Siêu Thiên rùng mình

- Ngươi là Thiên Đế?

Siêu Thiên kinh ngạc hỏi, trong thanh âm tràn đầy vẻ không thể tin được

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân sẽ ở trong lúc mấu chốt này xuất hiện

- Không có khả năng, ngươi không phải là đi Nguyên Vị Diện khác sao? Làm sao có thể trở về nhanh như vậy?

Siêu Thiên nổi giận hỏi, Tần Quân không có trả lời, tay phải đặt lên trán Siêu Thiên

Đấu Đạo Bí Tự thôi động, hắn bắt đầu đọc ký ức của Siêu Thiên

Trong chốc lát, Siêu Thiên chỉ cảm thấy linh hồn lâm vào trong thống khổ trước nay chưa có, tiếng kêu rên liên hồi

- A a a a...

Tiếng kêu thảm thiết của Siêu Thiên vang vọng tinh không, quanh quẩn không ngừng, đáng tiếc không ai có thể cứu hắn

- Phụ hoàng.

Tần Lăng Mệnh kích động đến không biết nên nói cái gì, thân thể mềm nhũn, tê liệt ngã xuống ở trên Trấn Linh bia

Quan Vũ cũng thở dài một hơi, đùi phải chua chua, nửa quỳ xuống

Oanh một tiếng.

Hồn thể của Siêu Thiên nổ tung, vô số điểm sáng từ từ bay ra, lơ lửng ở chung quanh Tần Quân, Can Tướng Mạc Tà

Tất cả đều là hồn phách!

Hồn phách của Đại Tần Thiên Đình, lít nha lít nhít, nói ít cũng có mấy trăm vạn.

Các hồn phách rất nhanh liền tỉnh táo lại, khi bọn hắn thấy rõ là Tần Quân, tất cả đều kinh hỉ.

------oOo------

Chương 2523: Thiên Đế nổi giận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là bệ hạ! Bệ hạ lại về rồi!

- Quá tốt rồi! Ta nói bệ hạ sẽ trở lại!

- Chúng ta còn sống?

- Khẳng định là bệ hạ phục sinh chúng ta!

- Ha ha! Đại Tần Thiên Đình chúng ta khí số chưa hết!

Các Tiên quan Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình kích động nghị luận, thậm chí phát ra gào thét, phát tiết kích động của mình

Tần Quân chậm rãi mở mắt, trong mắt lộ ra lửa giận

Căn cứ ký ức của Siêu Thiên, hắn hiểu rõ dã tâm kế hoạch của Siêu Thiên

Siêu Thiên Đến từ Thiên Nguyên Đế tộc, muốn thay thế Tần Quân, cho nên hấp thu rất nhiều hồn phách của Đại Tần Thiên Đình, những hồn phách này đều tới từ sinh linh từng có ràng buộc với Tần Quân, bọn hắn cũng không có tử vong chân chính, chỉ bị kéo ra hồn phách

Mà sinh linh phụ thuộc Đại Tần Thiên Đình thì không có may mắn như vậy, có hàng ức sinh linh hình thần câu diệt

Mấy trăm triệu năm thời gian, Siêu Thiên đang nỗ lực khống chế mỗi một Thủy Nguyên sinh linh, gần ngàn năm nay mới triển khai truy sát Đại Tần Thiên Đình

Toàn bộ Hồng Mông, vô số sinh linh chết thảm, vì hưởng thụ cảm giác thành tựu, hắn tận lực nhằm vào Đại Tần Thiên Đình cuối cùng, bây giờ số lượng Hồng Mông sinh linh không bằng một phần trăm lúc đầu

Hồng Mông Thần linh đều đã vẫn lạc, bao quát Thái Dịch Hỗn Độn, Hồng Mông Đại Đế…

Siêu Thiên vẫn còn chưa đủ, hắn còn dự định huyết tẩy Hồng Mông, để Thủy Nguyên thần tộc thay thế Hồng Mông chúng sinh

Tần Quân nhìn về phía Siêu Thiên thống khổ không chịu nổi, hắn gằn từng chữ nói:

- Trẫm sẽ không để cho ngươi chết nhẹ nhõm như thế!

Mặc dù không rõ thân phận của Siêu Thiên ở Thiên Nguyên Đế tộc, nhưng Tần Quân thịnh nộ, nhất định phải tra tấn hắn

Cứ như vậy, Tần Quân thu Siêu Thiên vào trong vị diện độc lập, ở bên trong có Liệt Diễm Tạo Hóa, Sát Lục Tạo Hóa, Thời Không Tạo Hóa…

Hắn tận lực để thời gian trong đó trôi qua đến tốc độ chậm nhất, Siêu Thiên ở bên trong 10 ngàn năm, hiện thực mới qua nháy mắt

- Tất cả đều trở lại nhục thể của các ngươi đi.

Tần Quân mở miệng nói, đang khi nói chuyện, hắn bắt đầu thôi động Trấn Linh bia ở tứ phương Hồng Mông, giúp Tiên quan các Thần tướng tìm kiếm nhục thân của mình

Hồn phách của Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Chúc Nghiên Khanh, Vọng Tuyết, Hắc Điệp tiên tử, Hi Linh Nữ Đế đều còn, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết Nhi, Nhược Tâm cũng như thế, chỉ là bọn hắn đã được an táng

Lấy tu vi của Tần Quân giúp bọn họ tái tạo nhục thân, căn bản không phải vấn đề

Mấy trăm triệu năm thương hải tang điền, trong lòng Tần Quân tự trách, tính toán đợi sự tình kết thúc, hắn sẽ xuyên việt về thời gian điểm lúc đầu

Nửa tháng sau, Đại Tần Thiên Đình trọng chưởng Hồng Mông

Toàn bộ Hồng Mông đều cảm kích đại ân của Thiên Đế, nếu không có Thiên Đế, Hồng Mông liền thật xong

Tần Quân lưu lại một phân thân, sau đó tiến vào thời không tuyến

Nhìn thời không tuyến mênh mông, ánh mắt hắn ngưng tụ, hồn phách của Siêu Thiên liền xuất hiện ở trước mặt hắn

Bây giờ Siêu Thiên hấp hối, hồn phách như ánh nến tùy thời dập tắt, dù đã đi ra, hắn vẫn chết lặng

Trong khoảng thời gian này, ý chí của hắn đã bị tra tấn đến sụp đổ, hiện tại chỉ muốn chết mà thôi

- Nhìn kỹ cho trẫm, trẫm muốn gạt bỏ ngươi ở trong tất cả thời không!

Tần Quân lạnh giọng nói, đang khi nói chuyện, tâm thần khẽ động

Tất cả Siêu Thiên ở trong các thời gian điểm đều vẫn lạc, đương nhiên, cái này bao quát ở Nguyên Vị Diện, bản tôn của Siêu Thiên không ở chỗ này

- Không.

Siêu Thiên trừng to mắt, kêu thảm, hắn cảm giác được linh hồn của mình đang lấy tốc độ khủng khiếp suy yếu

Hắn không có quá khứ, cũng không có tương lai, tất cả những gì thuộc về hắn ở Nguyên Vị Diện này, chắc chắn sẽ bị lực lượng thời không ma diệt

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn, mặc dù Siêu Thiên rất giống hắn, nhưng căn bản không có quan hệ gì với hắn

Có lẽ chính là bởi vì tương tự, Siêu Thiên mới được Thiên Nguyên Đế tộc phái tới thay thế hắn

- Đinh! Hệ thống sửa lại thành công!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Siêu Thiên ác ý! Nhiệm vụ tường tình: con cháu bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc Siêu Thiên muốn thay thế ký chủ, nếu ký chủ đánh giết bản tôn, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, năm cơ hội truyền tống Thần Ma, mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội đại đạo truyền thừa!

------oOo------

Chương 2524: Trẫm muốn chúng sinh tín ngưỡng trẫm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh... tồn tại thần bí! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, một cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, hai cơ hội Hồng Mông độ kiếp, ba cơ hội truyền tống Thần Ma, một cơ hội cực hạn thức tỉnh!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Cổ Thánh đế đạo! Thu hoạch được ba cơ hội cực hạn thức tỉnh, một cơ hội triệu hoán Thần Ma, một cơ hội chỉ định triệu hoán Thần Ma, năm cơ hội Thần Ma đỉnh phong, ba cơ hội tử trung đỉnh phong, sáu cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng, hai cơ hội nghe đạo, ba cơ hội đại đạo truyền thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở liên tiếp vang lên ở trong đầu Tần Quân, cũng không có để tâm tình của Tần Quân chuyển biến tốt

Hắn nhìn chằm chằm hồn thể của Siêu Thiên nhanh chóng suy yếu, lạnh giọng nói:

- Nói cho trẫm, vì sao ngươi muốn thay thế trẫm!

Siêu Thiên tuyệt vọng, biết mình đã vô lực hồi thiên, lúc này giận mắng:

- Thiên Đế, ngươi chết không yên lành! Ngươi ngang ngược bá đạo, cuối cùng sẽ có một ngày, hết thảy ngươi sáng tạo sẽ lật đổ ngươi!

Thoại âm rơi xuống, Siêu Thiên liền bị thời không lực ma diệt

Bởi vì nơi này là Thời Không Tuyến, hồn phách của hắn bị Thời Không Tạo Hóa hấp thu, trợ giúp Tần Quân mạnh lên

Nhưng Tần Quân bởi vì hắn nói mà lâm vào trầm tư

Trẫm sáng tạo hết thảy?

Ngang ngược bá đạo?

Chẳng lẽ Thiên Nguyên Đế tộc thật là hắn sáng tạo?

Tần Quân lâm vào trong trầm tư, tru sát hồn thể của Siêu Thiên cũng không có tiêu trừ lửa giận của hắn

Nếu không có hắn chưởng khống Hồng Mông Thời Không Tuyến, Đại Tần Thiên Đình của hắn sẽ phá hủy!

Không thể nhịn!

Tần Quân hít sâu một hơi, lúc này bay về thời gian điểm mới rời Hồng Mông

Về phần Can Tướng Mạc Tà, hắn dự định lưu trong tương lai

Hắn tạm thời không có năng lực dẫn người tiến vào Thời Không Tuyến, đối với Can Tướng Mạc Tà mà nói, vợ chồng bọn họ chung một chỗ, ở đâu cũng không đáng kể

Rất nhanh, Tần Quân liền trở lại thời gian điểm lúc đầu .

Thủy Nguyên giới.

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Nguyên Đế bị từng hắc khí quấn quanh, không thể động đậy

Hồng Mông Đại Đế mặt không thay đổi đứng ở một bên, như là khôi lỗi

- Chuyện gì xảy ra? Khí tức của tên kia đứt mất?

Nguyên Đế bỗng nhiên nhíu mày, kinh nghi một tiếng, Thái Dịch Hỗn Độn cũng nhíu mày

- Hắn lại muốn làm gì?

Thái Dịch Hỗn Độn cắn răng nói, hắn cùng Nguyên Đế, Hồng Mông Đại Đế liên thủ cũng không địch lại Siêu Thiên, Hồng Mông Đại Đế thậm chí còn bị Siêu Thiên điều khiển, hiện tại Thái Dịch Hỗn Độn là tù nhân

Hắn vô cùng hối hận, biết sớm như vậy, lúc trước liền không nên nghe Siêu Thiên

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện trước người bọn hắn

Hồng Mông Đại Đế vừa nhìn thấy Tần Quân, ánh mắt trống rỗng lại loé lên tia sáng kỳ dị

- Thiên Đế?

Nguyên Đế kinh ngạc nói, trên gương mặt xinh đẹp tuyệt mỹ lộ ra vẻ sốt ruột, nàng vội vàng nói:

- Thiên Đế, mau rời đi! Mục tiêu của Siêu Thiên là ngươi!

Sở dĩ nhắc nhở Tần Quân, một là bởi vì nàng có hảo cảm với Tần Quân,

hai là Tần Quân là hi vọng cuối cùng của Thủy Nguyên giới này

Thái Dịch Hỗn Độn thở dài nói:

- Phụ Thần, đi thôi, ta thua rồi, bị bại rối tinh rối mù.

Cùng nhau đi tới, hắn trở nên cô độc, để hắn vô cùng hối hận

Hắn cũng hiểu, hắn không trở về được như lúc trước

Thời điểm không có phiền não, dục vọng .

Sắc mặt của Tần Quân băng lãnh, tay phải vung lên, hắc khí quấn quanh lấy Nguyên Đế, Thái Dịch Hỗn Độn trong nháy mắt tan rã

Nguyên Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn trợn tròn mắt, cứ thế đứng tại nguyên chỗ

Bọn hắn không cách nào tránh thoát trói buộc lại bị Tần Quân nhẹ nhõm phá vỡ?

- Siêu Thiên đã chết, kể từ hôm nay…

Tần Quân mở miệng nói, sắc mặt vô cùng băng lãnh, ngữ khí bá đạo, cảm giác cực kỳ áp bách, để trong lòng Nguyên Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn run sợ

- Thủy Nguyên.

- Hồng Mông.

- Hỗn Độn.

- Cổ Thánh đế đạo.

- Chư thiên vũ trụ.

------oOo------

Chương 2525: Trẫm muốn chúng sinh tín ngưỡng trẫm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hư không vô tận.

- Tất cả đều về trẫm khống chế, ai dám phản kháng, giết.

Tần Quân nhìn chằm chằm hai người gằn từng chữ nói, chữ giết cuối cùng để cho hai người trong nháy mắt có cảm giác hồn phi phách tán

Dứt lời, Tần Quân quay người bay về phía Chí Cao Thần tọa

Hồng Mông Đại Đế chỉ có thể xác không tự chủ được đi theo lên, một màn này để Thái Dịch Hỗn Độn hoảng hốt

Giờ phút này, hắn có loại cảm giác trở lại Nguyên Sơ kỳ

Lúc trước Phụ Thần cùng Hồng Mông Đại Đế là hất ra bọn hắn như vậy, để bọn hắn sinh lòng tự ti cùng mê mang

Nguyên Đế mặt mũi tràn đầy hâm mộ nhìn chằm chằm Tần Quân, nói:

- Không hổ là Thiên Đế.

Siêu Thiên cực kỳ cường đại cũng bị Thiên Đế chém giết, thế gian còn có ai có thể đối địch Thiên Đế?

Ai phối?

Rất nhanh, Tần Quân đi vào trước Chí Cao Thần tọa

Hắn nhấc tay vuốt ve Chí Cao Thần tọa, cũng không có vui mừng, thần sắc rất bình tĩnh

- Vị trí này, chỉ có trẫm mới có thể ngồi.

Nói xong, Tần Quân quay người ngồi xuống, trong chốc lát, Chí Cao Thần tọa bắn ra cường quang chói mắt

Hồng Mông Đại Đế đi vào trước mặt Tần Quân, quỳ xuống một chân, hư không triều bái Tần Quân

- Chúng sinh nghe, kể từ hôm nay, Hồng Mông, Hỗn Độn lấy trẫm vi tôn, trẫm lại trợ giúp các ngươi mạnh hơn, vì các ngươi thành lập vị diện càng lớn!

- Trẫm hi vọng các ngươi đi theo trẫm, cố gắng tu luyện, vị diện của chúng ta, lấy Hồng Mông, Hỗn Độn, Cổ Thánh đế đạo làm một Nguyên Vị Diện, còn có Nguyên Vị Diện khác, nơi đó có sinh linh càng mạnh mẽ hơn, bọn hắn thậm chí đang nhìn trộm chúng ta, ngay cả Hồng Mông Thần linh cũng bị bọn hắn điều khiển.

- Trẫm muốn các ngươi tín ngưỡng trẫm!

Thanh âm Tần Quân vang vọng Thủy Nguyên giới, vang vọng Hồng Mông, vang vọng Hỗn Độn, vang vọng chư thiên vũ trụ

Trong chốc lát, toàn bộ Nguyên Vị Diện chấn động

Vô số sinh linh xôn xao

- Đây là thanh âm của Thiên Đế?

- Thiên Đế vừa đồ một chủng tộc, liền muốn xưng bá hết thảy?

- Nguyên Vị Diện cao hơn?

- Thật hay giả? Khó nói con đường cường giả thật là vĩnh hằng?

- Không thể nào, Thiên Đế muốn xưng bá, dựa vào cái gì?

- Thanh âm này uy áp sao sẽ khủng bố như thế, để cho ta muốn thần phục.

Tuyệt đại đa số sinh linh đều đang mắng, lúc trước Siêu Thiên cố ý truyền tống hình ảnh Tần Quân đại chiến với Thủy Nguyên thần tộc cho chúng sinh, khiến cho chúng sinh rất e ngại Thiên Đế, đều cảm thấy tận thế hàng lâm

Nam Hồng Mông.

Đại Tần Thiên Đình sôi trào, tất cả đều hô to Thiên Đế thần minh

Mà nhóm thân tín của Tần Quân thì rất kinh ngạc, tu vi của bệ hạ lại bay vọt rồi?

Nếu không có thể nào khẩu xuất cuồng ngôn như thế?

Thủy Nguyên giới.

Tần Quân nhìn Hồng Mông Đại Đế trước mặt, thăm thẳm thở dài:

- Ngươi sáng tạo Hồng Mông, Hồng Mông lại không nhớ ơn ngươi, nhưng trẫm sẽ không bạc đãi ngươi.

Nói xong, hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Chinh triệu Hồng Mông Đại Đế thành Thần Ma!

Mặc dù đây chỉ là một thể xác, nhưng trong Thần Thoại hệ thống cất giấu một sợi linh hồn của Hồng Mông Đại Đế, trải qua hệ thống gia trì, nói không chừng có thể phục sinh Hồng Mông Đại Đế chân chính

Thoại âm rơi xuống, Hồng Mông Đại Đế liền bị hắn hút vào mi tâm

Lúc này, Nguyên Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn bay tới

- Thiên Đế, bây giờ ngươi mạnh bao nhiêu?

Nguyên Đế hưng phấn hỏi, Tần Quân chính là Thần linh sớm nhất, khi Thủy Nguyên còn ở giai đoạn ban sơ, liền hắn xuất hiện, Nguyên Đế thân là Thủy Nguyên ý thức, đối với Tần Quân có hảo cảm tiên thiên, dẫn đến sau khi nàng biến hóa, chuyện thứ nhất là tìm Tần Quân

Sắc mặt Tần Quân bình tĩnh, nói:

- Trẫm đã là tồn tại cường đại nhất Nguyên Vị Diện này.

Nhưng còn chưa đủ!

Câu nói này hắn nói ở trong lòng, hắn muốn càng cường đại

Hắn muốn để Thiên Nguyên Đế tộc trả giá đắt!

Siêu Thiên chọc giận Tần Quân, để Tần Quân quyết định, hắn muốn báo thù!

------oOo------

Chương 2526: Chế bá Thành Thần bảng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... ngồi lên Chí Cao Thần tọa! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông độ kiếp, ba cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, ba cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm cơ hội đại đạo truyền thừa, năm cơ hội Chinh Triệu Thần Ma, bảy cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, Chí Cao Thần tọa phát ra cường quang cũng đi theo tiêu tán

Chí Cao Thần tọa lần nữa nhận hắn làm chủ!

Tần Quân thờ ơ, Chí Cao Thần tọa bắt đầu cất cao, ánh mắt của hắn rủ xuống, nhìn Thái Dịch Hỗn Độn

- Ngươi có biết tội của ngươi không?

Biết tội?

Thái Dịch Hỗn Độn lâm vào trong hoảng hốt, mặc dù lúc trước hắn rất hối hận, nhưng để hắn nhận sai, vậy còn không như giết hắn

Hắn có thể hối hận ở trong lòng, nhưng không thể nói ra được

Dù sao hắn từng là Hồng Mông Thần linh mạnh nhất, sáng tạo Hỗn Độn, cái thế vô song

- Trẫm phạt ngươi hối lỗi ở trong hư không vô tận.

Tần Quân vỗ ra một chưởng, oanh Thái Dịch Hỗn Độn ra Thủy Nguyên giới

Thái Dịch Hỗn Độn làm nhiều chuyện hồ đồ như vậy, hắn đương nhiên sẽ không tha thứ, đưa Thái Dịch Hỗn Độn đến hư không vô tận, kỳ thật còn có một mục đích khác

Đây là một nước cờ.

- Thần linh khác đâu?

Tần Quân mở miệng hỏi, hôm nay tu vi của hắn đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa lục trọng, thực lực chân chính càng là vô địch dưới Bất Hủ, hiện tại Hồng Mông Thần linh liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn

Nguyên Đế trả lời:

- Bọn hắn đều bị Siêu Thiên bắt đi, không biết tung tích.

Nghe vậy, Tần Quân nhíu mày, ý thức thôi động Trấn Linh bia

Quan sát toàn bộ Hồng Mông, hắn cũng không có phát hiện bóng dáng của Hồng Mông Thần linh

Chẳng lẽ bọn hắn bị Siêu Thiên bắt về Thiên Nguyên Đế tộc?

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... cứu Hồng Mông Thần linh! Nhiệm vụ tường tình: Hồng Mông Thần linh bị Siêu Thiên đưa vào Thiên Nguyên Đế tộc, nếu ký chủ cứu bọn hắn ra, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, hai cơ hội cực hạn phục giác tỉnh, ba cơ hội truyền tống Thần Ma, bốn cơ hội Chinh Triệu Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, để Tần Quân nhíu mày

Quả thật như thế!

Đối với Cửu Cực Càn Đế cùng Cửu Cung Đại Đế, hắn rất bất mãn, nhưng quá đám người Nhậm Ngã Tiếu coi như trung tâm, cần giải cứu

- Thiên Nguyên Đế tộc, trẫm ngược lại muốn xem xem các ngươi cùng trẫm đến cùng có quan hệ gì.

Tần Quân lẩm bẩm, Nguyên Đế vừa nghe đến Thiên Nguyên Đế tộc thì toàn thân run lên, nhưng lại lộ ra vẻ sở ngộ.

- Đinh! Thành công chiêu mộ Hồng Mông Đại Đế thành Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở lại một lần nữa vang lên, lần này là Hồng Mông Đại Đế trở thành Thần Ma

- Điều ra bảng thuộc tính của hắn, phóng thích.

Trong lòng Tần Quân quyết định nói, mặc dù bây giờ tu vi của Hồng Mông Đại Đế không vào mắt hắn, nhưng tiềm lực của Hồng Mông Đại Đế lại cực kỳ cao

Chí ít trong Thần Thoại Thương Thành tạm thời không có huyết mạch vượt qua Hồng Mông Đại Đế

- Hồng Mông Đại Đế, đến từ Nguyên Sơ kỳ!

- Thân phận: người sáng lập Hồng Mông! Hồng Mông Thần linh!

- Tu vi: Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng!

- Công pháp: Không!

- Thần thông: Không!

- Pháp bảo: Không!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa nhị trọng, chính là tu vi hấp thu năm vị Hồng Mông chi tử mới có

Hồng Mông Đại Đế phục sinh, tạm thời như một tờ giấy trắng, bảng thuộc tính rất đơn giản

Lúc này, Hồng Mông Đại Đế từ mi tâm hắn bay ra

Khuôn mặt của Hồng Mông Đại Đế kiên nghị, người mặc minh bào, trong lúc giơ tay nhấc chân tràn ngập bá khí, thân thể vĩ ngạn, so sánh với trạng thái khôi lỗi lúc trước tưởng như hai người

Nguyên Đế nhìn thấy Hồng Mông Đại Đế lại xuất hiện, không khỏi nhíu mày

Nàng có thể cảm giác được vị Hồng Mông Đại Đế này khác với lúc đầu

Trở nên rất nguy hiểm, khí tức càng thâm hậu hơn

Hồng Mông Đại Đế chậm rãi mở mắt, tự nhiên xoay người, nhìn Tần Quân nhẹ nhàng hành lễ, nói:

- Bái kiến Phụ Thần, đã lâu không gặp.

- Xác thực đã lâu không gặp.

Tần Quân gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Hồng Mông Đại Đế trở nên ý vị sâu xa

------oOo------

Chương 2527: Chế bá Thành Thần bảng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy ngày sau, Nam Hồng Mông Đại Tần Thiên Đình bắt đầu phát phát động chiến tranh với ba Hồng Mông khác, dẫn tới Hồng Mông rung chuyển

Trở lại Đại Tần Thiên Đình, Tần Quân liên tiếp đề bạt Thần Ma.

Từng Thần Ma bắt đầu nghịch tập Thành Thần bảng, mặc dù các Thần linh Hồng Mông bị bắt, nhưng có Tần Quân, Thành Thần bảng tiếp tục duy trì, Thành Thần bảng đối với Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ mà nói, chỉ là

một loại thủ đoạn nhỏ, vừa vặn chính danh cho Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình

Không đến một tháng.

Thành Thần bảng hoàn toàn thay đổi.

Hạng nhất, Thiên Đế!

Hạng hai, Hồng Quân!

Hạng ba, Thông Thiên giáo chủ!

Hạng tư, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn!

Hạng năm, Đế Tuấn!

Hạng sáu, Đát Kỷ!

Hạng bảy, Hi Linh Nữ Đế!

Hạng tám, Nữ Oa!

Hạng chín, Phục Hy!

Hạng mười, Đông Hoàng Thái Nhất!

Ba mươi người đứng đầu tất cả đều là Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình, rung động Hồng Mông, Hỗn Độn.

Trong khoảng thời gian này, Nhiễm Mẫn mang theo thế lực hắn mới sáng tạo ra trở về Đại Tần Thiên Đình, Vũ Văn Thành Đô, Lục Ngô, Đấu Chiến Thắng Phật cũng như thế

Chính Hoa Tà Phật còn đang tìm kiếm Thủy Nguyên chi tinh khắp nơi, đoán chừng hắn đã hết hy vọng

Thiên Đế quá mạnh!

Một ngày này, Tần Quân gọi Quan Vũ tới

- Vân Trường, chuẩn bị xong chưa?

Tần Quân ngồi trên Chí Tôn Long Ỷ, cười nhẹ hỏi

Mấy trăm triệu năm sau, ở thời không song song, cho dù Quan Vũ chết, cũng tin phụng Tần Quân, nên thưởng!

Tần Quân đặc biệt vì hắn đổi huyết mạch đắt nhất trong Thần Thoại Thương Thành.

Nguyên Long Thần Cốt!

Đến từ Nguyên Vị Diện thứ tám, Nguyên Long là chủng tộc mạnh nhất khi Nguyên Vị Diện thứ tám vừa thành lập, thực lực kinh khủng, vô số năm đi qua, Nguyên Vị Diện thứ tám đã rất ít nhìn thấy Nguyên Long

Giá trị 80 vạn ức giá trị danh khí!

Nghe rất không hợp thói thường, nhưng đối với Tần Quân bây giờ mà nói, chỉ là cọng lông

- Mạt tướng chuẩn bị xong.

Quan Vũ quỳ trên mặt đất, trầm giọng nói, thanh âm to, lại không có kích động, bởi vì hắn đã sớm biết Tần Quân sẽ nâng đỡ hắn, chỉ cần hắn trung tâm hiệu lực, Tần Quân sẽ không bạc đãi

- Hệ thống, để Quan Vũ truyền thừa Hủy Diệt Đại Đạo, lại Hồng Mông độ kiếp!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, sở dĩ không cực hạn Tạo Hóa, là bởi vì Nguyên Vị Diện này không cách nào dung nạp Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, chớ nói chi là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Thoại âm rơi xuống, Quan Vũ liền bị hắn hút vào mi tâm

Hắn vừa muốn đứng dậy, lông mày bỗng nhiên nhíu một cái, sau đó biến mất tại chỗ cũ

Một giây sau, hắn đi vào Thủy Nguyên giới

Chỉ thấy Nguyên Đế ngồi xếp bằng trong hư không, cả người vòng quanh Thủy Nguyên khí, mắt nhắm chặt, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ

- Ngươi đang làm cái gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, Thủy Nguyên giới bởi vì Nguyên Đế mà bắt đầu rung động kịch liệt, tùy thời có xu thế sụp đổ

- Ta không biết, ta không cách nào khống chế mình.

Nguyên Đế thống khổ nói, lúc này Tần Quân đưa tay, ấn lên đầu vai của nàng, rót Thủy Nguyên Thần lực vào trong cơ thể nàng, muốn ngăn cản nàng tiếp tục tu luyện

Oanh một tiếng!

Tần Quân bị bắn ra, một tia máu tươi theo khóe miệng của hắn chảy ra, hắn trừng to mắt, khó có thể tin nhìn về phía Nguyên Đế

Đây là lực lượng gì?

Trong lòng của hắn chấn kinh, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn không có chút sức chống cự nào, tuyệt không phải lực lượng của Nguyên Đế

- Không nên tới gần ta.

Nguyên Đế cắn răng nói, Thủy Nguyên khí trong Thủy Nguyên giới điên cuồng tụ tập, hình thành phong bạo kinh khủng

Tại đỉnh đầu nàng, Thủy Nguyên khí ngưng tụ ra một gương mặt khổng lồ, để Tần Quân tràn ra mồ hôi lạnh

Bởi vì gương mặt này giống hắn như đúc!

------oOo------

Chương 2528: Hấp thu Thủy Nguyên ý thức (1)

- Ngươi là ai?

Tần Quân nhìn chằm chằm gương mặt khổng lồ trên đỉnh đầu Nguyên Đế, trầm giọng hỏi

Đối phương giống hắn như đúc, để hắn nhịn không được nghĩ lung tung

Nguyên Đế không có mở miệng, nhắm mắt, lộ ra rất thống khổ, mà gương mặt khổng lồ kia thì nhìn chằm chằm Tần Quân, truyền ra thanh âm như Tuyên Cổ Vĩnh Hằng:

- Ngươi rốt cục tới mức độ này.

- Có ý tứ gì?

Tần Quân nhíu mày, hắn bắt đầu suy đoán thân phận của gia hỏa này

Chẳng lẽ có quan hệ với Siêu Thiên?

Đến từ Thiên Nguyên Đế tộc?

- Nguyên Vị Diện mới này chính là vì ngươi sáng tạo, bây giờ cả vị diện sắp bị ngươi khống chế, ý thức vị diện cũng sẽ nằm trong tay ngươi, chỉ có ngươi nắm nàng trong tay, mới có thể triệt để khống chế Nguyên Vị Diện.

Gương mặt khổng lồ ung dung nói, bởi vì không có hiện ra con mắt, khiến cho Tần Quân không cách nào phỏng đoán tâm lý của đối phương

- Ngươi đến từ Thiên Nguyên Đế tộc?

Tần Quân tiếp tục hỏi, chỉ có Thiên Nguyên Đế tộc chính tông mới có thể sáng tạo Nguyên Vị Diện

Gương mặt khổng lồ bỗng nhiên tán đi, một lần nữa ngưng tụ xuất hiện ở sau lưng Tần Quân

- Thân phận của ta rất đặc thù, có thể nói đến từ Thiên Nguyên Đế tộc.

Gương mặt khổng lồ nhìn chằm chằm bóng lưng của Tần Quân, trả lời, giống như quỷ mị, để Tần Quân cảnh giác

- Ngươi không có ý định nói rõ ràng?

Tần Quân lơ ngơ, gia hỏa này đến cùng là ai?

Tại sao lại xuất hiện ở lúc Nguyên Đế tu luyện?

Còn tuyên bố Nguyên Vị Diện mới là vì hắn sáng tạo

- Ta là ai kỳ thật không trọng yếu, chí ít đối với ngươi mà nói không trọng yếu, lúc trước ngươi giải quyết một sinh linh bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc, tiếp đó, bọn hắn đều sẽ nhằm vào ngươi, việc cấp bách nhất, là ngươi cần dung hợp toàn bộ Nguyên Vị Diện.

Gương mặt khổng lồ đến trước mặt Tần Quân nói, hắn phảng phất như dò xét Tần Quân

Dung hợp toàn bộ Nguyên Vị Diện?

- Ngươi đã khống chế thời không của Nguyên Vị Diện này, tiếp xuống tự nhiên phải khống chế Nguyên Vị Diện, chỉ có khống chế Nguyên Vị Diện, ngươi mới có thể đạp vào con đường truy đuổi mạnh nhất.

- Nói đến thế thôi, ta ở Nguyên Vị Diện thứ nhất chờ ngươi.

Gương mặt khổng lồ nói xong những lời này liền biến mất không thấy gì nữa, không gian không có sóng chấn động, Tần Quân cũng không thể bắt được khí tức của hắn

Hắn đến cùng là ai?

Lại có mục đích gì?

Tần Quân lâm vào trầm tư, sau khi gương mặt khổng lồ biến mất, vẻ thống khổ trên mặt Nguyên Đế cũng biến mất

- Đối phương hẳn không có ác ý với trẫm, nếu không hệ thống đã phát

động nhiệm vụ.

Tần Quân chỉ có thể bảo thủ đoán chừng như vậy, gương mặt khổng lồ nhắc nhở hắn phải hấp thu Nguyên Đế, dung hợp Nguyên Vị Diện, cái này để hắn hơi lúng túng

Nguyên Đế cùng hắn không oán không cừu, hấp thu nàng, chẳng phải là tương đương với giết nàng?

Đúng lúc này, Nguyên Đế bỗng nhiên mở mắt, trong mắt bắn ra tinh quang

Nàng nhìn chằm chằm Tần Quân nói:

- Thiên Đế, hấp thu ta đi.

Vừa rồi có một cỗ ký ức to lớn tràn vào ý thức của nàng, để cho nàng hiểu lai lịch của Nguyên Vị Diện cùng số mệnh của mình

Tần Quân nhíu mày, không có lập tức đáp ứng

- Ngươi không cần lo lắng, sau khi hấp thu ta, lại dung hợp Nguyên Vị Diện, ta vẫn sẽ tồn tại, chỉ cần ngươi không gạt bỏ ý thức của ta là được.

Nguyên Đế cười nói, nàng tiên thiên có hảo cảm với Tần Quân, đi thành toàn người khác, còn không bằng thành toàn Tần Quân

Siêu Thiên cũng có dã tâm hấp thu nàng, chỉ bất quá tu vi tạm thời không đủ, cho nên trong tương lai Siêu Thiên sẽ thông qua hấp thu hồn phách Hồng Mông sinh linh tăng cường mình

Nghe vậy, lông mày của Tần Quân mới giãn ra, nói:

- Vậy trẫm hấp thu ngươi như thế nào?

Quan Vũ đã thành công Hồng Mông độ kiếp, nhưng bởi vì chuyện này đột nhiên, nên Tần Quân tạm thời không có phóng thích hắn

Nguyên Đế đứng dậy, bay tới trước mặt Tần Quân, trực tiếp hôn lên miệng Tần Quân, ngay sau đó, nàng hóa thành một đoàn khí xám, chui vào cái trán của hắn

------oOo------

Chương 2529: Hấp thu Thủy Nguyên ý thức (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong chốc lát, toàn thân Tần Quân run lên, toàn bộ Thủy Nguyên giới Thủy Nguyên khí bắt đầu vọt tới hắn

Nguyên Vị Diện thứ tám, trong Nguyên cảnh

Bạch Khởi, Hạng Võ, Dương Tiễn, Lý Họa Hồn, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Đế Giang, Như Lai cùng Càn Long Đại Đế đang xếp bằng ở trong hư không, chờ Tần Quân trở về

Đối với bọn hắn mà nói, Tần Quân cùng Can Tướng Mạc Tà vừa rời đi không đến bao lâu

- Cũng không biết lúc nào bệ hạ sẽ trở về.

Lý Nguyên Bá lầm bầm một tiếng, ở Nguyên Vị Diện thứ tám cũng không chơi vui, ngoại trừ Thần Ma bên người, khắp nơi đều là địch nhân

- Bệ hạ càn quét Hồng Mông Thần linh xong sẽ trở về, bởi vì mục tiêu của hắn đã chuyển dời đến Nguyên Vị Diện thứ tám, bước chân của bệ hạ chưa bao giờ ngừng qua, chúng ta chỉ cần chờ đợi.

Dương Tiễn cười nói, hắn ngược lại không hy vọng Tần Quân trở về quá nhanh, tốt nhất thu xếp xong Đại Tần Thiên Đình, cam đoan Đại Tần Thiên Đình không lo mới trở lại

Thần Ma khác cũng đi theo mở miệng, bọn hắn bắt đầu thảo luận Đế Đình

Đại Đế nhị đẳng của Đế Đình cũng đã đạt tới Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, Đại Đế nhất đẳng thì sao?

Đế Đình chi chủ thì sao?

- Đế Đình chi chủ rất mạnh, đã từng xông xáo qua Thần Vực khác, phóng

tầm mắt nhìn Nguyên Vị Diện thứ tám, đoán chừng tìm không ra địch thủ.

Càn Long Đại Đế chen vào nói, hắn cũng muốn dung nhập đội ngũ, cho nên nguyện ý lộ ra tình báo của Đế Đình

- Truyền thuyết, Đế Đình chi chủ từng là đồ đệ một vị cường giả nào đó của Thiên Nguyên Đế tộc chính tông, về sau bị trục xuất sư môn, dẫn đến hắn cừu hận Thiên Nguyên Đế tộc.

Các Thần Ma nghe được cảm thấy hứng thú, bắt đầu truy vấn Càn Long Đại Đế

Càn Long Đại Đế cũng không giấu diếm, còn kém nói cả sự tình phong hoa tuyết nguyệt của Đế Đình chi chủ, khiến cho các Thần Ma đối với hắn dần dần có ấn tượng tốt

- Hừ, Càn Long, ngươi quả nhiên là không muốn sống.

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang triệt tinh không, đám người cả kinh nhao nhao đứng dậy chuẩn bị chiến đấu

Sắc mặt Càn Long Đại Đế kịch biến, kêu sợ hãi nói:

- Vân Cung Đế! Sao ngươi lại tới đây?

Vân Cung Đế!

Truyền kỳ của Nguyên Vị Diện thứ tám, trước kia trên đường các Thần Ma đến Thánh Long lĩnh cũng đã được nghe nói tên của hắn

Đại Đế nhất đẳng của Đế Đình, đã từng chúa tể hơn trăm vực

Trước khi gặp Đế Đình chi chủ, hắn vô địch Nguyên Vị Diện thứ tám, uy danh ức vạn năm không suy

Chỉ thấy một bóng người vĩ ngạn xuất hiện ở trên bọn hắn, cao tới trăm vạn trượng, người khoác ngân giáp thần thánh, khuôn mặt vô tình, như Thần linh nhìn xuống bọn hắn

Mạnh!

Lần đầu tiên nhìn thấy Vân Cung Đế, các Thần Ma đều khẩn trương lên, ngay cả Lý Họa Hồn cũng nheo mắt lại

Ánh mắt của Vân Cung Đế khóa chặt Lý Họa Hồn, nói:

- Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế thất giới, xác thực rất mạnh, bất quá phong mang của ngươi dừng ở đây.

- Thật sao?

Lý Họa Hồn trực tiếp dậm chân mà lên, muốn cùng Vân Cung Đế đại chiến

Càn Long Đại Đế vội vàng nói:

- Vân Cung Đế, Thiên Đế cùng Thiên Nguyên Đế tộc có quan hệ, ngươi thật muốn đắc tội Thiên Nguyên Đế tộc?

Lời vừa nói ra, Vân Cung Đế nhíu mày, nhìn về phía hắn nói:

- Đế Đình vốn cùng Thiên Nguyên Đế tộc thuỷ hỏa bất dung.

- Đây chẳng qua là bàng chi, Thiên Đế đến từ Thiên Nguyên Đế tộc chính tông, Đế Đình chọc nổi sao?

Càn Long Đại Đế tiếp tục bức bách, cho dù lúc trước Lý Họa Hồn biểu hiện kinh diễm, nhưng hắn vẫn không cảm thấy Lý Họa Hồn là đối thủ của Vân Cung Đế

Nghe vậy, Vân Cung Đế nhíu mày càng sâu

Đúng lúc này, phương xa bay tới một người áo đen, chính là người áo đen lúc trước quan chiến Thánh Long lĩnh

- Vân Cung Đế, Tô Đế có lệnh, ai dám nhằm vào Thiên Đế, là địch với Tô Đế tông.

Người áo đen mở miệng nói, thanh âm lạnh lùng

Tô Đế tông?

Các Thần Ma trừng to mắt, Tô Đế tông đến Nguyên Vị Diện thứ tám?

- Tô Đế tông? Chi mạch mạnh nhất Nguyên Yêu Tông, Tô Đế càng cao thâm mạt trắc, thậm chí tung hoành qua Nguyên Vị Diện thứ bảy, sao Thiên Đế có thâm giao với Tô Đế?

Càn Long Đại Đế ngạc nhiên hỏi, nếu thật như thế, thì sợ gì Đế Đình?

------oOo------

Chương 2530: Tô Đế vô địch (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tô Đế.

Sắc mặt của Vân Cung Đế biến hóa, đối với cái tên này, hắn rõ ràng có chút e ngại

Tôn Ngộ Không nhìn Càn Long Đại Đế nghi hoặc hỏi:

- Tô Đế đến từ Nguyên Vị Diện thứ tám?

- Cũng không phải như thế, hắn đến từ Nguyên Vị Diện khác, đi qua rất nhiều Nguyên Vị Diện, tung hoành vô địch, đến nay chưa bại qua, trăm triệu năm trước, hắn dẫn Tô Đế tông giáng lâm Nguyên Vị Diện thứ tám, cùng Đế Đình chi chủ đại chiến, không rơi xuống hạ phong

Mặt mũi Càn Long Đại Đế tràn đầy khâm phục nói, người có thể làm cho hắn bội phục không nhiều, nhưng Tô Đế tuyệt đối là một vị

Ngay cả Nguyên Yêu Tông địa vị tương đương Đế Đình, Quỷ Thần Mưu cũng bị Tô Đế khống chế, có thể thấy được Tô Đế mạnh bao nhiêu

Trăm triệu năm trước!

Vừa nghĩ tới Càn Long Đại Đế đã trở lại Nguyên Vị Diện thứ tám mấy

trăm vạn ức năm, xem ra vị Tô Đế này thật đến từ Hồng Mông, lúc cùng Đại Tần Thiên Đình tranh bá, thần bí biến mất, nguyên lai đến nơi này

Nhưng khi đó Tô Đế ngay cả Thành Thần bảng thứ nhất cũng không có đạt tới qua, vì sao hiện tại mạnh như vậy?

Thần Ma âm thầm nghi hoặc, bọn hắn bỗng nhiên nghĩ đến một điểm, từ đầu đến cuối, không người biết được tu vi của Tô Đế, cho dù ở trong thành Thần chiến, mặc dù thứ tự của hắn không có đạt tới thứ nhất, nhưng chưa từng bại qua

Đồng thời, hắn cũng là đối thủ Tần Quân thưởng thức nhất, có thể làm cho Tần Quân coi trọng như thế, tuyệt không phải bình thường

Tần Quân cũng có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế đột nhiên tăng mạnh, cho Tô Đế mấy trăm triệu năm thời gian cường đại đến tình trạng như thế, cũng không phải là khó có thể lý giải được

Chỉ là…

Tô Đế vừa tới Nguyên Vị Diện thứ tám liền có tư cách cùng Đế Đình chi chủ đánh một trận?

- Đã nghe chưa? Nếu như ngươi còn muốn sống liền lăn đi!

Lý Nguyên Bá đắc ý ồn ào nói, trên dưới Đại Tần Thiên Đình ai chẳng biết Tần Quân cùng Tô Đế quan hệ vô cùng tốt, Tô Đế đã từng nhiều lần trợ giúp qua Tần Quân, tuyệt đối là minh hữu!

Trong mắt Vân Cung Đế lóe lên một tia âm sắc, rất muốn chụp chết Lý Nguyên Bá, nhưng Lý Họa Hồn cản trở ở phía trước

- Hừ, Thiên Đế không ở đây, liền để cho các ngươi sống lâu một hồi!

Vân Cung Đế lạnh hừ một tiếng, vung tay áo rời đi

Các Thần Ma âm thầm thở dài một hơi, Vân Cung Đế so với Đường Tuyệt Thế mà nói, mạnh đâu chỉ một chút

Sau khi hắn rời đi, Dương Tiễn quay người nhìn về phía người áo đen mà

Tô Đế phái tới, ôm quyền hỏi:

- Không biết tục danh của các hạ là gì?

- Ta chính là Hạ Thiên Ý, nguy cơ đã giải trừ, nhưng đoán chừng Đế Đình sẽ không từ bỏ ý đồ, các ngươi tự giải quyết cho tốt.

Người áo đen nói xong liền biến mất không thấy gì nữa, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh

Hạ Thiên Ý?

Các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, Lý Nguyên Bá có chút khó chịu nói:

- Tên này thật chảnh.

Hắn quay đầu nhìn Càn Long Đại Đế hỏi:

- Ngươi biết Hạ Thiên Ý không?

Càn Long Đại Đế lắc đầu, cười nói:

- mMặc dù Tô Đế cường đại, nhưng Tô Đế tông của hắn rất điệu thấp, hạng người nổi danh cũng không nhiều.

Đối với Hạ Thiên Ý, hắn ngược lại không có để ở trong lòng

Nếu như Hạ Thiên Ý thật rất mạnh, lấy phong cách của Tô Đế, căn bản sẽ không nói nhảm, trực tiếp khai chiến

Mọi người gật đầu, bắt đầu nghe ngóng tin tức của Tô Đế từ Càn Long Đại Đế

Thân là luyện đan sư thứ nhất của Nguyên Vị Diện thứ tám, ngày bình thường sinh linh có thể gặp hắn đều là hạng người tiếng tăm lừng lẫy, thông qua nói chuyện với nhau, hắn biết được rất nhiều sự tình không muốn người biết

Vân Cung Đế bị dọa lùi, đằng sau một đoạn thời gian rất dài, Đế Đình không có phái người đến bắt đám người Tôn Ngộ Không

Bọn hắn cũng thở dài một hơi, kiên nhẫn chờ Tần Quân trở về

…

Thủy Nguyên giới.

Ầm ầm...

------oOo------

Chương 2531: Tô Đế vô địch (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thân ở trong Thủy Nguyên khí cuồn cuộn, tu vi tăng vọt, hắn đã đột phá đến Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa bát trọng, còn chưa kết thúc!

Hấp thu Thủy Nguyên ý thức, tương đương với hấp thu Thủy Nguyên giới này

Vô số năm đi qua, Thủy Nguyên ý thức vốn rất mạnh, hiện tại càng kích thích Tạo Hóa Đại Đạo trong cơ thể Tần Quân, trợ giúp tu vi của Tần Quân bay vọt

Hồng Mông Đại Đế chẳng biết lúc nào đã đi tới cách đó không xa, hắn lẳng lặng nhìn Tần Quân, không dám quấy nhiễu

Trong lòng của hắn tràn đầy rung động, thầm nghĩ:

- Phụ Thần rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Chỉ là Tần Quân phát ra khí tức liền để hắn rùng mình, rất khó tưởng tượng, hiện tại Tần Quân đã đứng ở độ cao như thế nào

Không biết đi qua bao lâu

Tần Quân rốt cục đột phá đến Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa

cửu trọng, giờ khắc này, hắn ngay cả Bất Hủ Pháp Tiên Thiên cũng có lòng tin chiến một trận!

Hắn chậm rãi mở mắt, ánh mắt ngưng tụ, Nguyên Đế từ mi tâm hắn bay ra

Bây giờ Nguyên Đế đã nhận Tần Quân làm chủ, quan hệ của bọn hắn như Can Tướng Mạc Tà, dùng chung một hồn, đương nhiên, Tần Quân nắm giữ bá quyền tuyệt đối, chỉ cần một ý niệm trong đầu liền có thể gạt bỏ Nguyên Đế

Nguyên Đế mở mắt, ngạc nhiên nhìn hai tay của mình, sau đó nhìn Tần Quân cười nói:

- Đa tạ Thiên Đế hạ thủ lưu tình.

Tần Quân tức giận trợn nhìn nàng một chút, Nguyên Đế tác thành hắn, đối với hắn có ân, hắn tự nhiên không thể giống như trước đây lạnh như băng đối đãi nàng

- Chúc mừng Phụ Thần nâng cao một bước.

Hồng Mông Đại Đế nhìn Tần Quân chúc mừng nói, chết vô số năm, lần nữa phục sinh, hắn vẫn duy trì trái tim lúc trước

Tần Quân gật đầu nói:

- Tiếp xuống trẫm muốn dung hợp toàn bộ Nguyên Vị Diện, một khi thành công, Nguyên Vị Diện như tiểu thế giới trẫm sáng tạo, đến lúc đó, trẫm có thể trợ giúp toàn bộ Nguyên Vị Diện mạnh lên.

Sau khi hấp thu Thủy Nguyên ý thức, hắn mới hiểu được sự tình gương mặt khổng lồ nói.

Chỉ có hấp thu Thủy Nguyên ý thức, mới có thể khống chế Nguyên Vị Diện, lấy khí vận chúng sinh của Nguyên Vị Diện tới tu luyện, mới có thể đi lên con đường mạnh nhất

Đây cũng là nguyên nhân Nguyên Vị Diện mới gây nên vô số oanh động

- Đây hết thảy vốn nên thuộc về Phụ Thần.

Hồng Mông Đại Đế gật đầu nói, hắn không có trải qua lục đục với nhau, tâm tính tự nhiên không có bành trướng giống Hồng Mông Thần linh khác

Lúc này Tần Quân thuấn di đến trước Chí Cao Thần tọa ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, Thần niệm bắt đầu trải rộng ra, muốn bao trùm toàn bộ Nguyên Vị Diện

Cho dù hắn đã là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng, muốn bao trùm toàn bộ Nguyên Vị Diện cũng cần thời gian

Không bao lâu, Thần niệm của hắn bao trùm tứ đại Hồng Mông

Hắn thấy được toàn bộ sinh linh, thấy được Đại Tần Thiên Đình

Hắn nhìn thấy Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết Nhi, Nhược Tâm… tu luyện, để hắn không khỏi liên tưởng đến Thiên Vận, trong lòng không khỏi quặn đau

Nhưng hắn đã là Thiên Đế, trái tim cứng như bàn thạch, rất nhanh liền ngăn chặn cảm xúc

Chỉ có trở nên mạnh hơn, hắn mới có thể tìm được Thiên Vận

Bao trùm xong Hồng Mông, Thần niệm của hắn lại bắt đầu đầu xâm nhập Âm giới

Lại là Hỗn Độn, Hỗn Độn giấu ở trong Hồng Mông, có Cổ Thánh đế đạo kết nối, rất có thời không song song

Thần niệm đảo qua Cổ Thánh đế đạo, Tần Quân thấy được rất nhiều người quen biết cũ, nhưng hắn thờ ơ.

Một lát sau, Thần niệm của hắn bao trùm chư thiên vũ trụ, Thần niệm bắt đầu mò về hư không vô tận

Cùng lúc đó…

Chỗ sâu trong Hư không vô tận, Thái Dịch Hỗn Độn chẳng có mục đích phi hành

Bị Tần Quân khu trục, hắn một mực nghĩ lại mình.

Nghĩ kỹ càng, hắn mới phát hiện mình là khôi lỗi của Siêu Thiên

Thời điểm hắn âm thầm ảo não, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một hắc động, bên trong nhô ra một bàn tay, cấp tốc bắt hắn lại, mạnh như Thái Dịch Hỗn Độn cũng không kịp phản ứng, bị bắt vào hắc động, biến mất không thấy gì nữa

Một màn này vừa lúc bị Thần niệm của Tần Quân bao trùm đến bắt được

Tần Quân thân ở Thủy Nguyên giới không chỉ không có biến sắc, ngược lại khóe miệng khẽ cong, lộ ra tiếu dung cao thâm mạt trắc

------oOo------

Chương 2532: Thiên Đế cường đại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm ngược lại muốn xem xem đến cùng là ai theo dõi vị diện của trẫm!

Trong lòng Tần Quân hừ lạnh, lần trước là Cực Đế, lần này là Thái Dịch Hỗn Độn, phảng phất như có người xem Nguyên Vị Diện này như lao tù

Bất quá lần này, Tần Quân là cố ý.

Hắn cố ý trục xuất Thái Dịch Hỗn Độn đến hư không vô tận, dẫn xà xuất động

Nghĩ xong, Tần Quân tiếp tục chuyên tâm kéo dài Thần niệm

Muốn bao trùm toàn bộ hư không vô tận, cần thời gian dài dằng dặc, lần này, hắn nhất định phải kiên nhẫn chờ đợi

Về phần đám người Tôn Ngộ Không, Tần Quân tin tưởng bọn họ có thể sống sót, cho dù gặp bất trắc, hắn cũng có thể dùng Thần Ma phục sinh

Ở giữa toàn bộ Đại Tần Thiên Đình cùng mấy người Tôn Ngộ Không, hắn chỉ có thể lựa chọn cái trước

Thời gian cứ như vậy trôi qua

Nguyên Vị Diện thứ tám, trong một phương thiên địa

Hạ Thiên Ý báo cáo tình huống cho Tô Đế, Tô Đế chắp tay sau lưng, ngắm nhìn mặt hồ, ánh mắt bình tĩnh

- Tông chủ, Thiên Đế thật đáng giá ngài đối đãi như thế?

Hạ Thiên Ý nhịn không được hỏi, mặc dù mũ rộng vành che đậy mặt mũi của hắn, nhưng nghe ngữ khí liền có thể tưởng tượng được hắn nhíu mày

Tô Đế không có nhìn về phía hắn, nhẹ giọng nói:

- Đáng giá, hắn là tồn tại mạnh nhất, không bị thời gian, không gian, nhân quả, luân hồi, khí vận hạn chế, hắn chúa tể hết thảy, chỉ là hiện tại hắn không có mạnh như vậy mà thôi.

- Làm sao có thể, ngươi đang nói giỡn a?

Hạ Thiên Ý nhíu mày

- Ngươi đi theo ta bao lâu? Ta đã từng nói giỡn qua?

Tô Đế liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt có chút băng lãnh

- Trong chuyện Thiên Đế này, ngươi nhất định phải hết sức quan sát, nếu như Đế Đình có động tác, nhất định phải trước tiên cho ta biết, nếu Thiên Đế xảy ra chuyện, đừng trách ta không niệm tình xưa.

Lời vừa nói ra, toàn thân Hạ Thiên Ý run lên

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Tô Đế sẽ để ý Thiên Đế như thế

Thật lâu sau, Hạ Thiên Ý mở miệng nói:

- Cái này không giống ngươi.

Tô Đế hơi nhếch miệng, khuôn mặt lạnh lùng lộ ra tiếu dung tự phụ nói:

- Ngươi không hiểu, ta tôn kính Thiên Đế, cũng không phải bởi vì ta e ngại hắn, mà là ta muốn siêu việt hắn!

- Cuối cùng sẽ có một ngày, ngươi sẽ hiểu hết thảy.

- Lui ra đi!

Đối mặt Tô Đế bá đạo, Hạ Thiên Ý đành phải lui ra

Ánh mắt Tô Đế chuyển đến trời xanh, thì thào nói:

- Đế Đình chi chủ, hừ, ngươi không biết mình trêu chọc tồn tại như thế nào a.

Ánh mắt hắn khinh miệt, rõ ràng không có để Đế Đình chi chủ vào mắt

Thời gian không ngừng trôi qua.

Qua tới mười năm, Thần niệm của Tần Quân mới bao trùm hư không vô tận

Nên biết hắn là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ Tạo Hóa cửu trọng!

Hư không vô tận bao la khôn cùng, đợi Hồng Mông mở rộng đến cuối hư không vô tận, sẽ khổng lồ như Nguyên Vị Diện thứ tám

Thời gian mười năm, đối với Tần Quân mà nói, có lẽ là một cái chớp mắt, nhưng đối với chúng sinh mà nói, có thể nói là thủy triều lên xuống

Bốn hài tử của Tần Quân đều đã lớn, Đại Tần Thiên Đình hùng bá toàn bộ Hồng Mông

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... Hồng Mông chi chủ! Thu hoạch được mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội đại đạo truyền thừa, mười cơ hội tử trung giác tỉnh, mười cơ hội Chinh Triệu Thần Ma, mười cơ hội Thần Ma phục sinh, mười cơ hội triệu hoán Thần Ma, mười cơ hội Thần Ma phó bản, mười cơ hội ngẫu

nhiên rút thưởng, mười cơ hội nghe đạo, mười cơ hội truyền thừa kỹ năng, mười cơ hội Thần Ma đỉnh phong, mười cơ hội hệ thống ân huệ, mười cơ hội hiền năng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên trong đầu Tần Quân

Không có nhiệm vụ đến tiếp sau, bởi vì Tần Quân đã phát động nhiệm vụ Thiên Đế mạnh nhất, là khống chế Nguyên Vị Diện

Tần Quân mở mắt, ánh mắt lăng lệ, hiện tại Thần niệm hắn bao trùm toàn bộ Nguyên Vị Diện, phải gìn giữ không ngừng, rất gian nan, nhưng hắn kiên trì

- Hệ thống, trợ trẫm một chút sức lực!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, đang khi nói chuyện, Thủy Nguyên Thần lực của hắn bộc phát.

------oOo------

Chương 2533: Thiên Đế cường đại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn phải dùng Thủy Nguyên Thần lực của mình đi theo Thần niệm, bao phủ toàn bộ Nguyên Vị Diện, sau đó thu Nguyên Vị Diện vào trong cơ thể, cùng bản thân hòa làm một thể

Trong chốc lát, một cỗ lực lượng bàng bạc từ trong cơ thể Tần Quân truyền ra, chính là lực lượng của Thần Thoại hệ thống

Cùng lúc đó, Mệnh Vận Chi Luân của Tần Quân cũng đi theo thôi động

Hồng Mông Đại Đế, Nguyên Đế, Quan Vũ nhìn trợn mắt hốc mồm

Trong khoảng thời gian này, Quan Vũ một mực ở trong Thủy Nguyên giới, tiếp nhận Hồng Mông Đại Đế, Nguyên Đế dạy bảo, tu vi đột nhiên tăng mạnh

- Cỗ khí tức này…

Quan Vũ tê cả da đầu, nhìn qua bóng người của Tần Quân, hắn có xúc động quỳ bái

Cũng không phải đến từ trung tâm, mà là Tần Quân quá mạnh!

Đây là một loại uy áp từ trên linh hồn!

Hồng Mông Đại Đế cùng Nguyên Đế ngược lại không kinh ngạc, Thiên Đế nên cường đại như vậy mới đúng!

Thời gian tiếp tục trôi qua

Mười năm…

Trăm năm…

Cổ Thánh đế đạo, trong tinh đạo bảy màu

Hưu! Hưu! Hưu!

Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Nhược Tâm cao tốc chạy như bay

Hôm nay bọn hắn đã lớn, Tần Lăng Mệnh tuấn lãng, rất có khí chất lãnh tụ, Tần Thiên Võ thì dáng người khôi ngô, giơ tay nhấc chân rất bá khí, rất có khí chất Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình, Nhược Tâm thì duyên dáng yêu kiều, mặc váy xanh, như tuyệt đại tiên nữ

Giờ phút này, bọn hắn đang xông xáo Cổ Thánh đế đạo, ở phía trước bọn hắn có một bóng người huyết sắc

Rút ngắn khoảng cách xem xét, rõ ràng là Hỗn Độn Ma Thai

Bây giờ Hỗn Độn Ma Thai rất mạnh, nhưng so với thiên tử thiên nữ của Đại Tần Thiên Đình mà nói, vẫn yếu một chút

- Gia hỏa này là Hỗn Độn Ma Thai năm đó để phụ hoàng nhức đầu?

- Ha ha a, không gì hơn cái này!

- Tuyết nhi không đi ra, tuyệt đối sẽ hối hận!

Ba người một bên truy đuổi, một bên đàm tiếu

Bọn hắn không có chú ý tới, phía sau bọn hắn có một bóng người lặng lẽ đi theo, chính là Bồ Đề tổ sư

- Ba hài tử này… ai!

Bồ Đề tổ sư lắc đầu bật cười, không hổ là con của Thiên Đế, tất cả đều thiên phú dị bẩm

Nói tới thiên phú dị bẩm, hắn không khỏi liên tưởng đến Thiên Vận

Hài tử kia xuất sinh liền là Thần linh, hiện tại nếu như còn sống, trời mới biết sẽ cường đại đến độ cao như thế nào

Hỗn Độn Ma Thai bị đuổi giết giận điên lên, hắn ở Huyền Đương vũ trụ là tồn tại để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, sinh linh khác nhìn thấy hắn liền chạy, làm sao mới vừa gia nhập Cổ Thánh đế đạo liền bị ba người trẻ tuổi truy sát?

Nhất là Tần Lăng Mệnh, để hắn không khỏi nghĩ đến một người

- Các ngươi sẽ phải hối hận! Ngày sau ta nhất định ăn các ngươi!

Hỗn Độn Ma Thai điên cuồng kêu, đáng tiếc vừa dứt lời, Tần Lăng Mệnh liền thi triển ra Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, trực tiếp xuyên thủng lưng của hắn, máu tươi vẩy ra, kém chút để hắn dừng lại

Đúng lúc này.

Tinh đạo phía trước bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt không gian, ngay sau đó một thiếu niên đi ra

Thiếu niên mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, đôi mắt tinh khiết, người mặc tụ bào, khí chất xuất trần, để cho người ta hai mắt tỏa sáng

Hắn vừa nhìn thấy Hỗn Độn Ma Thai, nhẹ giọng nói:

- Định.

Thoại âm rơi xuống, Hỗn Độn Ma Thai đột nhiên dừng lại, ánh mắt hắn trừng lớn, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, sợ hãi tới cực điểm

- Chuyện gì xảy ra.

Hỗn Độn Ma Thai lâm vào trong khủng hoảng trước nay chưa có, ánh mắt của hắn rơi vào trên người thiếu niên, run giọng nói:

- Ngươi… ngươi là ai.

Ba người Tần Lăng Mệnh cũng dừng lại, cảnh giác nhìn thiếu niên thần bí kia

- Ta? Ta gọi Thiên Vận.

Sắc mặt thiếu niên bình tĩnh nói, cái tên này để ba người Tần Lăng Mệnh trừng to mắt

------oOo------

Chương 2534: Dung hợp Nguyên Vị Diện (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận?

Tiểu thiên tử mất tích?

Nhược Tâm lập tức kích động nói:

- Thiên Vận? Ngươi còn nhớ rõ chúng ta không?

Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ liếc nhau, đều có chút khó có thể tin

Thiên Vận sao sẽ xuất hiện ở Cổ Thánh đế đạo?

Nếu như hắn thật ở Cổ Thánh đế đạo, phụ hoàng bọn hắn thần thông quảng đại sao sẽ không phát hiện được?

Bọn hắn cũng sẽ không đơn thuần giống như Nhược Tâm

Thiên Vận nhìn về phía bọn hắn, nhẹ nhàng gật đầu, nói:

- Nhớ kỹ.

Sau đó tay phải hắn chiêu một cái, thu Hỗn Độn Ma Thai vào trong lòng bàn tay

Làm xong việc này, hắn liền quay người, chuẩn bị rời đi

- Chờ một chút, ngươi muốn đi đâu?

Nhược Tâm vội mở miệng hỏi, lúc này Bồ Đề tổ sư bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Thiên Vận, đưa tay muốn chụp vào bả vai Thiên Vận

Thân hình Thiên Vận nhoáng một cái, để Bồ Đề tổ sư bắt hụt

Ngay sau đó, Thiên Vận đi ra ngoài ngàn mét, nhìn chằm chằm đám người Tần Lăng Mệnh, nói:

- Ta với các ngươi đạo khác biệt, trở về nói cho mẫu hậu, ta sống rất tốt.

Nói xong, Thiên Vận liền biến mất, vô thanh vô tức

Bồ Đề tổ sư chau mày, loại tốc độ này…

Liên tưởng đến biểu hiện trước khi Thiên Vận biến mất, loại uy áp đó đến nay còn để hắn sợ hãi, đáy lòng hắn không khỏi trầm xuống

Bây giờ Thiên Vận đến cùng biến thành tồn tại như thế nào?

Thủy Nguyên giới.

Tần Quân cũng chú ý tới Thiên Vận xuất hiện, hắn âm thầm kinh hãi, phái Hồng Mông Đại Đế đi mang về

Mặc dù Thiên Vận là Hồng Mông Thần linh, nhưng so với Hồng Mông Đại Đế mà nói, vẫn quá yếu

Không bao lâu, Hồng Mông Đại Đế liền dẫn theo Thiên Vận đi vào trước mặt Tần Quân

- Thả ta ra!

Thiên Vận nói, vô luận hắn giãy giụa như thế nào, cũng không thể tránh thoát Thủy Nguyên Thần lực của Hồng Mông Đại Đế

- Hừ!

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần tọa hừ lạnh một tiếng, hắn còn dung hợp Nguyên Vị Diện, cho nên không có mở mắt, nhưng nhất tâm lưỡng dụng đối với hắn mà nói cũng không phải việc khó

Thiên Vận nhìn về phía Tần Quân, lập tức nhu thuận, không giãy dụa nữa

Hắn làm bộ đáng thương nói:

- Phụ hoàng.

Cùng thiếu niên bình tĩnh trước kia tưởng như hai người

- Trong khoảng thời gian này ngươi đi đâu?

Nguyên Đế, Quan Vũ cũng bay tới.

Hồng Mông Đại Đế thì đang đánh giá Thiên Vận, hắn có thể cảm giác được Thiên Vận đã là Hồng Mông Thần linh, người mang Thủy Nguyên khí

Không hổ là con trai của Phụ Thần.

- Ta…

Thiên Vận khó khăn, không biết nên trả lời như thế nào

Trăm năm qua đi, Thiên Vận vẫn là bộ dáng thiếu niên, còn chưa thành

niên, nghĩ đến địa phương hắn đi, tốc độ thời gian trôi qua khác biệt Hồng Mông

- Ngươi đừng đi nữa, trở về thăm mẫu hậu của ngươi đi.

Tần Quân hạ lệnh nói, Thiên Vận bình an vô sự, tuyệt đối là gặp quý nhân, nếu không hắn tuổi còn nhỏ, cho dù tu vi cường đại, cũng rất khó mạnh khỏe sống đến bây giờ

- Không được, ta không thể đi, tiếp xuống ta muốn bế quan đột phá Bất Hủ, không thể lưu lại.

Thiên Vận lập tức gấp, hắn nói để ba người Hồng Mông Đại Đế trừng to mắt

Đột phá Bất Hủ?

Bọn hắn là nghe Tần Quân nhắc qua phân hoá cảnh giới, trước mắt Nguyên Vị Diện căn bản dung không được cường giả Bất Hủ

Tần Quân cũng nhíu mày, hắn có thể cảm giác được tu vi của Thiên Vận, miễn cưỡng đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn, sao có thể đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên?

Nếu để cho hắn bế quan, đoán chừng cũng là trên ngàn vạn ức năm

Nếu Đát Kỷ biết được, không nổi điên mới lạ

- Trẫm cũng có thể để ngươi đột phá Bất Hủ, lưu lại!

Tần Quân không cho phản bác nói, nghe mà sắc mặt Thiên Vận khổ qua

- Phụ hoàng, để cho ta đi đi, đây đối với ngài mà nói cũng là chuyện tốt, chờ ta mạnh lên, trở về liền có thể chia sẻ áp lực giúp ngài.

Thiên Vận khẩn cầu nói, đáng tiếc Tần Quân không để ý tới hắn

------oOo------

Chương 2535: Dung hợp Nguyên Vị Diện (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thấy cảnh này, Thiên Vận cắn răng, ngửa đầu phát ra tiếng gào thét chói tai, để người tê cả da đầu

- Ngươi muốn làm gì?

Hồng Mông Đại Đế trầm giọng nói, bởi vì Thiên Vận là con trai của Tần Quân, cho nên hắn coi như em trai của mình

Đối với em trai, hắn vẫn luôn rất uy nghiêm

Tần Quân nhíu mày, bởi vì hắn đang dung hợp Nguyên Vị Diện, không cách nào bận tâm Thiên Vận

Lúc này, đỉnh đầu Thiên Vận bỗng nhiên xuất hiện một lỗ đen, ngay sau đó một cỗ hấp lực kinh khủng lôi kéo Thiên Vận đi

Hồng Mông Đại Đế xuất thủ, muốn bắt lấy Thiên Vận

- Hừ!

Một tiếng hừ lạnh vang lên, Hồng Mông Đại Đế trừng to mắt, cả người lâm vào trong hoảng hốt

- Thiên Đế, giao con của ngươi cho ta đi, hắn tồn tại sẽ chỉ làm ngươi phiền toái hơn.

Tần Quân chau mày, thanh âm này giống gương mặt khổng lồ lúc trước như đúc

Hắn chỉ dẫn Tần Quân dung hợp Nguyên Vị Diện, lại muốn dẫn con trai của Tần Quân đi?

Hắn đến cùng có mục đích gì?

Còn chưa chờ Tần Quân suy nghĩ nhiều, Thiên Vận liền bị hút đi, lỗ đen biến mất, Hồng Mông Đại Đế căn bản không kịp ngăn cản

Về phần Tần Quân, còn đang dung hợp Nguyên Vị Diện, nếu như hắn xuất thủ, hết thảy đều phí công nhọc sức

Huống hồ, cho dù hắn xuất thủ, cũng không thể ngăn cản, vị tồn tại thần bí kia thật sự quá mạnh

Ở Tần Quân xem ra, hắn rất có thể siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Nếu như Tần Quân cùng hắn đều là tồn tại của Thiên Nguyên Đế tộc, như vậy sẽ không ra tay với Thiên Vận

Lấy tu vi của đối phương, không đáng dài dòng như thế

Thiên Vận bị mang đi, Thủy Nguyên giới lâm vào trong yên lặng

Hồng Mông Đại Đế hổ thẹn nói:

- Phụ Thần, là ta vô năng.

Nguyên Đế mở miệng nói:

- Có lẽ tên kia là sư phụ của tiểu thiên tử a?

Quan Vũ vuốt râu trầm tư, trầm mặc không nói

- Thôi được rồi.

Tần Quân thở dài một tiếng, sau đó không nhiều lời nữa

- Hệ thống, vì sao không có phát động nhiệm vụ?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, cho dù đối phương không có ác ý, nhưng hắn muốn đoạt lại Thiên Vận, hẳn là phát động nhiệm vụ mới đúng!

- Tình huống không biết được.

Hệ thống chần chờ nói, câu trả lời của nó để trong lòng Tần Quân sinh ra một suy nghĩ to gan.

Không phải là…

Nghĩ như vậy, khóe miệng của hắn không khỏi nhếch lên, để đám người Hồng Mông Đại Đế đưa mắt nhìn nhau, đoán không được nguyên do

Cùng lúc đó, đám người Tần Lăng Mệnh truyền tin tức trở về, làm Đát Kỷ thương tâm rơi lệ

Tần Quân truyền âm an ủi Đát Kỷ vài câu, liền tiếp tục dung hợp Nguyên Vị Diện

Siêu Thiên và Đế Đình tùy thời có thể tập kích Nguyên Vị Diện, hắn nhất định phải nắm chặt thời gian

Thời gian xoay chuyển.

Ngàn năm vội vàng trôi qua.

Tần Quân rốt cục dung hợp toàn bộ Nguyên Vị Diện, dung nhập trong cơ thể mình

Giờ khắc này, hắn trở thành Thần không gì làm không được trong Nguyên Vị Diện!

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trong một đại điện lờ mờ, toàn thân Cực Đế như hắc thiết đứng trong đại điện, bên ngoài thân trồi lên bùa chú màu bạc quỷ dị, như ẩn như hiện, vô cùng huyền ảo

Cụ Cửu Túc đứng ở trước mặt hắn, kích động khó nhịn nói:

- Thiên tài! Tuyệt đối là thiên tài! Ngươi đã học xong Cửu Túc Cụ Quyền!

- Chỉ cần cho ngươi thời gian, không có người có thể là địch thủ của ngươi!

Giờ khắc này, lòng tin của Cụ Cửu Túc tăng gấp bội

Cái gì Đế Đình chi chủ, Quỷ Thần Mưu, sớm muộn sẽ bị đệ tử của hắn

siêu việt

- Đây chính là Cửu Túc Cụ Quyền sao?

Cực Đế nhìn qua hai tay của mình lẩm bẩm, thần sắc lạnh lùng, như là Cổ Thần

Hắn dung hợp Ngũ Tướng thần thông cùng Cửu Túc Cụ Quyền, sáng tạo ra Thần thông cái thế trước nay chưa có

Đối với điểm này, hắn có chỗ giấu diếm Cụ Cửu Túc, Cụ Cửu Túc cho là hắn chỉ học xong Cửu Túc Cụ Quyền

- Thiên Đế, ta lại sắp siêu việt ngươi!

Cực Đế tràn đầy tự tin nghĩ, sau khi nhận truyền thừa của Cửu Túc Cụ Quyền, hắn lần nữa biến thành Bất Bại Đại Đế không sợ trời không sợ đất trước kia!

------oOo------

Chương 2536: Chúng sinh vui mừng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cửu Túc Cụ Quyền chính là Thần thông vô thượng ta quan sát chín đại Nguyên Vị Diện sáng tạo, bằng vào Thần thông này, ngươi chắc chắn siêu việt Bất Hủ!

Cụ Cửu Túc vòng quanh Cực Đế, tự ngạo nói

Cửu Túc Cụ Quyền chính là sáng tạo kiêu ngạo nhất của hắn, bằng vào Thần thông này, hắn tung hoành vô địch, nếu không phải tao ngộ một trận biến cố, hiện tại Đế Đình chi chủ, Quỷ Thần Mưu cũng phải e ngại hắn ba phần

Cực Đế hít sâu một hơi, nói:

- Siêu việt Bất Hủ cũng không phải mục tiêu của ta.

- Mục tiêu của ta cho tới nay chỉ có một.

- Thành tồn tại mạnh nhất!

- Không gì làm không được, chí cao vô thượng!

Mục tiêu của Cực Đế cùng Tần Quân, ngay cả Tô Đế cũng như thế, cái này cũng là nguyên nhân bọn hắn cùng chung chí hướng

Cụ Cửu Túc gật đầu cười nói:

- Phàm là cường giả, đều sẽ có dã tâm này, bất quá đứng càng cao, nhìn thấy đồ vật càng nhiều, hi vọng ngươi có thể một mực bảo trì dã tâm hiện tại.

Cực Đế gật đầu, hắn nhìn chằm chằm Cụ Cửu Túc, nói:

- Cho ta nhiệm vụ đi, ta không muốn vùi đầu tu luyện.

Đối với Cực Đế mà nói, chỉ có chiến đấu, mới có thể để cho hắn nhanh chóng thuế biến!

Hắn cho tới bây giờ đều không phải khổ tu sĩ

Nghe vậy, ánh mắt Cụ Cửu Túc biến đổi, xem kĩ lấy Cực Đế

Đại kiếp tà số, đều có một đặc điểm

Cái kia chính là hiếu chiến!

Đại kiếp tà số của Nguyên Vị Diện khác cơ hồ đều là vì vậy mà vẫn lạc

Cực Đế tuân theo đặc điểm này, cũng không có để Cụ Cửu Túc lo lắng, ngược lại mừng rỡ

Hậu đãi Cực Đế như vậy, hắn là hi vọng Cực Đế không sợ trời không sợ đất

- Ta cho ngươi một nhiệm vụ, bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc ở

Nguyên Vị Diện thứ tám có một căn cứ bí mật, ta cần ngươi đi phá hủy.

Cụ Cửu Túc trầm giọng nói, hi vọng Cực Đế không phớt lờ

- Tốt!

Cực Đế đáp ứng nói, mặc dù hắn hiếu chiến, nhưng không ngốc

Cụ Cửu Túc tuyệt đối sẽ không phái hắn đi làm nhiệm vụ căn bản không thể hoàn thành, nếu không Cụ Cửu Túc tốn hao hết thảy đều sẽ uổng phí

Biên giới Hồng Mông.

Không gian đang không ngừng kéo dài ra bên ngoài, hư không vô tận cũng đi xa, không chỉ một phương Hồng Mông, tứ đại Hồng Mông đều như thế

Ngay cả Cổ Thánh đế đạo cũng mở rộng

Từng màn biến hóa thần kỳ bị vô số sinh linh phát hiện, trong lúc nhất thời, Hồng Mông, Hỗn Độn lời đồn đại nổi lên bốn phía

Thậm chí có sinh linh nói Hồng Mông đại kiếp mới bắt đầu

Thật tình không biết, đây là Tần Quân phát triển Nguyên Vị Diện

Nguyên Vị Diện thành thục cơ hồ đều không có hư không vô tận, tinh không giống như Hồng Mông

Tần Quân xếp bằng ở trên Chí Cao Thần tọa, toàn bộ Thủy Nguyên giới trừ hắn không có một người, Hồng Mông Đại Đế, Nguyên Đế, Quan Vũ đều đã rời đi

Bởi vì trong khoảng thời gian này, Thủy Nguyên giới cùng Hồng Mông dung hợp, sự hiện hữu của bọn hắn như tạp chất, sẽ trở ngại dung hợp

- Chúng sinh nghe, trẫm chính là Thiên Đế, đang thôi diễn Hồng Mông Hỗn Độn đến Nguyên Vị Diện, trong khoảng thời gian này, sẽ nổi lên ngàn vạn biến hóa, nhưng không cần phải lo lắng.

Thanh âm của Tần Quân vang lên ở trong đầu chúng sinh, nhưng ngàn

năm trước, sự tình Tần Quân tàn sát Thủy Nguyên thần tộc một mực không có tiêu trừ, chúng sinh đều rất chán ghét, sợ hãi hắn

Tần Quân mặc kệ, hắn bắt đầu giảng đạo.

Trợ giúp chúng sinh cường đại

- Đạo của trẫm, là 3000 đạo, lấy luyện khí bắt đầu, khởi nguyên của khí, chính là Thủy Nguyên, Thủy Nguyên biến Hồng Mông, Hồng Mông biến Hỗn Độn…

Tần Quân bắt đầu giảng đạo, hắn muốn tăng lên thực lực của chúng sinh, tăng cường khí vận, tăng tốc tiến trình Hồng Mông diễn hóa

Mới đầu, còn có vô số sinh linh chửi rủa Tần Quân

Nhưng theo Tần Quân bắt đầu giảng đạo, bọn hắn đều an tĩnh lại, hô hấp dồn dập

Thiên Đế giảng đạo!

Hơn nữa càng nghe, bọn hắn càng kinh ngạc

Mới đầu là giảng Thủy Nguyên khí, về sau vậy mà giảng tu luyện!

Pháp môn tu luyện của Thiên Đế cao thâm bậc nào!

------oOo------

Chương 2537: Chúng sinh vui mừng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông, càng phấn chấn

- Bệ hạ giảng đạo!

- Ti... bệ hạ muốn làm gì?

- Đây là tiết tấu muốn chúng sinh cùng một chỗ bay lên?

- Ta sát, Hồng Mông nguyên khí bàng bạc, đến cùng có bao nhiêu sinh linh tu luyện.

- Tuyệt đối sẽ ghi vào sử sách, đời đời bất hủ!

Bây giờ Hồng Mông đã bị Đại Tần Thiên Đình thống trị, Thiên Đế thành tồn tại cao nhất, cũng được công nhận người mạnh nhất, có thể nghe hắn giảng đạo, ai không hưng phấn?

Cùng lúc đó, Tần Quân có thể cảm giác được Hồng Mông nguyên khí, Hỗn Độn chi khí bạo động, bị các sinh linh hấp thu

- Tạo Hóa đại đạo, nên xuất động.

Tần Quân một bên giảng đạo, một bên âm thầm nghĩ

Tạo Hóa đại đạo, năng lực lớn nhất là từ không sinh có, sáng tạo hết thảy

Các loại linh khí bị hấp thu, tiếp tục như vậy, không bao lâu linh khí sẽ khô kiệt

Nhưng cũng may, Tần Quân chủ chưởng Tạo Hóa đại đạo, có thể điều khiển Tạo Hóa đại đạo chế tạo nhiều linh khí hơn

Trong chốc lát, Thủy Nguyên khí cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn tràn ra, lúc sắp rời khỏi Thủy Nguyên giới, chuyển biến thành càng nhiều Hỗn Độn nguyên khí, tràn ngập Hồng Mông

Khi những khí này tiến vào Cổ Thánh đế đạo, liền chuyển biến thành Hồng Mông nguyên khí, mặc dù đẳng cấp giảm xuống, nhưng số lượng tăng nhiều, tạo phúc chúng sinh

Trong Đại Tần Thiên Đình, ngay cả các thiên phi cũng nghiêm túc lắng nghe, mặc dù các nàng quyền cao chức trọng, nhưng không muốn bị Tần Quân bỏ xa, các nàng phải xứng với danh phận Thiên Đế phi

Thời gian như thế trôi qua.

Mỗi một năm mỗi một ngày đều có vô số sinh linh đột phá

Không đến mười năm, chúng sinh đã không còn cừu hận e ngại Thiên Đế, mà tràn ngập cảm kích

Nếu như Thiên Đế thật là ác nhân, sao lại trợ giúp chúng sinh?

Nghĩ như thế nào, cũng không cảm thấy Thiên Đế tà ác.

Về phần công đức khí vận?

Thiên Đế đã đứng ở đỉnh điểm, cần sao?

Không cần!

Trợ giúp chúng sinh mạnh lên, ngược lại sẽ để địa vị của hắn không vững chắc

Trong lúc nhất thời, Thiên Đế trở thành Chí Cao Thần đại công vô tư

Trăm năm.

Ngàn năm.

Thiên Đế giảng đạo còn chưa kết thúc, Hồng Mông khuếch trương cũng tăng nhanh

Năm ngàn năm vội vàng đi qua.

Oanh một tiếng!

Hồng Mông, Hỗn Độn, chư thiên vũ trụ, các vị diện linh khí đột nhiên tăng vọt, khiến cho chúng sinh vô cùng hưng phấn

- Chuyện gì xảy ra?

- Thiên Đế muốn làm gì?

- Trời ạ, đây là muốn chúng sinh cùng một chỗ phi thăng sao?

- Thiên Đế chi ân, Thiên Đế chi ân a!

- Chẳng lẽ đây là kỷ nguyên mới mở đầu?

Các sinh linh một bên tu luyện, một bên nghị luận

Năm ngàn năm, để bọn hắn cảm giác lần giảng đạo này vĩnh viễn không có cuối cùng, khiến cho rất nhiều thế lực lại bắt đầu rục rịch

- Trẫm khuếch trương Hồng Mông, chúng sinh có thể đi chiếm lĩnh.

Tần Quân bỗng nhiên đình chỉ giảng đạo, nói một câu như vậy, sau đó tiếp tục giảng đạo, nghe mà vô số chủng tộc phấn chấn

Khai cương khoách thổ, vốn là sự tình các thế lực thích nhất

Thời gian lại qua hơn ba nghìn năm

Thành Thần bảng có một kết thúc

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... chế bá Thành Thần bảng! Thu hoạch được mười cơ hội Thần Ma phục sinh, mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, mười cơ hội đại đạo truyền thừa, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội triệu hoán Thần Ma, một trăm cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... bất bại Thiên Đế! Thu hoạch được năm cơ hội Hồng Mông độ kiếp, ba cơ hội đại đạo truyền thừa, ba cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm cơ hội hệ thống ân huệ!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, mặc dù Tần Quân không có theo thứ tự khiêu chiến, nhưng hắn chủ đạo Thành Thần bảng, chưa bại một lần, khiến cho hắn hoàn thành nhiệm vụ bất bại Thiên Đế

------oOo------

Chương 2538: Triệu hoán chí cao! Bàn Cổ Cự Thần! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc đầu chư Thần hứa hẹn qua, Thành Thần bảng đệ sẽ trở thành tân thần, nhưng từ khi Thiên Đế quật khởi, chư Thần biến mất, thịnh truyền bọn họ đã vẫn lạc, thứ nhất Thành Thần bảng lại là Thiên Đế

Vô luận tuyển như thế nào, Thiên Đế cũng là Thần

Thành Thần bảng cũng biến mất ở trong đầu chúng sinh, nó tiêu chí lấy một thời đại vĩ đại

Chư Thần giao thế, tu vi chúng sinh bay vọt!

Thời đại hoàn toàn mới, mạnh hơn dĩ vãng vô số lần!

Ngắn ngủi vạn năm, cảnh giới của các sinh linh đều tăng nhiều, ở thời kì cuối Thành Thần chiến, không có tu vi Đại Diễn Thần Chi, căn bản chen không vào Thành Thần bảng

Hết thảy đều quy công cho Thiên Đế

Liên quan tới truyền thuyết của Thiên Đế cũng ở dưới Đại Tần Thiên Đình tận lực thúc đẩy, lưu truyền rộng rãi, vô luận là Hồng Mông Hỗn Độn, hay Cổ Thánh đế đạo chư thiên vũ trụ, ngay cả Âm giới cũng lưu truyền các loại truyền thuyết của Thiên Đế

Thiên Đế, trở thành Thần Thoại

Thần Thoại chân chính, chí ít ở Nguyên Vị Diện này, không có người nào có thể vượt qua Thiên Đế

Lại qua vạn năm.

Tần Quân còn dung hợp Nguyên Vị Diện, bây giờ phạm vi Hồng Mông khuếch trương hơn vạn lần, còn đang không ngừng bổ sung hư không vô tận

Trợ giúp chúng sinh tăng cường tu vi, Tần Quân thu được công đức khí vận trước nay chưa có

Khí vận, cũng không phải tồn tại vật chất, mà là một loại tồn tại vô hình

Đây là đồ vật mà ngay cả Tạo Hóa cũng không thể sáng tạo

Đây là đồ vật sau khi quy tắc sinh ra, siêu việt quy tắc, lấy sinh linh làm cơ sở, sinh linh càng mạnh, khí vận càng mạnh, có thể khống chế vận mệnh

Tần Quân ở dưới công đức khí vận quán thâu, ẩn ẩn có thời cơ đột phá

Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Bây giờ Nguyên Vị Diện so với trước kia mạnh gấp trăm lần, mặc dù còn không có triệt để thành thục, nhưng đủ để tiếp nhận một tên Bất Hủ Pháp Tiên Thiên

Hôm nay Tần Quân liền muốn đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

Oanh một tiếng!

Khí tức của hắn điên cuồng tăng vọt, toàn bộ sinh linh của Nguyên Vị Diện đều có thể cảm giác được một cỗ uy áp từ trên cao trút xuống

Nhưng cỗ uy áp này không để cho chúng sinh sợ hãi, bởi vì bọn hắn vô cùng quen thuộc

Đây là khí tức của Thiên Đế

Thời gian qua lâu như vậy, chúng sinh đều cho rằng Thiên Đế sẽ không tổn thương bọn hắn, trừ khi bọn hắn làm chuyện thương thiên hại lý

Đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên cũng không có tiêu hao thời gian quá dài

Vẻn vẹn hai ngày, tất cả Thủy Nguyên Thần lực trong cơ thể Tần Quân đều chuyển biến thành Bất Hủ Thần lực

Giờ khắc này, hắn thành tựu Bất Hủ Pháp Tiên Thiên!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, ban thưởng ký chủ một lần triệu hoán chí cao!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân

Tần Quân một bên thể ngộ Bất Hủ Thần lực, một bên hỏi:

- Triệu hoán chí cao là như thế nào?

- Cái gọi là triệu hoán chí cao, là tùy ý triệu hoán Thần Ma trong Thần Thoại hệ thống, cũng giao phó tu vi trong cực hạn của hệ thống, thậm chí có thể ở trước triệu hoán tùy ý lựa chọn huyết mạch trong Thần Thoại Thương Thành, độ dung hợp huyết mạch đạt tới trăm phần trăm!

Dung hợp huyết mạch?

Giao phó tu vi cực hạn của hệ thống?

Tần Quân lập tức vui vẻ, cái này liền có chút lợi hại.

Hoàn toàn là tạo Thần!

Mặc dù hắn thường xuyên giúp Thần Ma cải tạo huyết mạch, nhưng không có vị Thần Ma nào có thể trăm phần trăm dung hợp huyết mạch mới

Tần Quân bắt đầu giảng đạo, hắn dự định giảng đạo tới khi Nguyên Vị Diện thành thục mới thôi

Đợi Hồng Mông bổ sung xong hư không vô tận, là thời điểm Nguyên Vị Diện thành thục

Hắn vừa giảng đạo, vừa bắt đầu triệu hoán chí cao:

- Sử dụng cơ hội triệu hoán chí cao, triệu hoán Bàn Cổ!

Hắn đối với Thần Thoại Hoa Hạ có tình cảm khó mà diễn tả bằng lời, đương nhiên phải triệu hoán tồn tại đỉnh phong của Thần Thoại Hoa Hạ!

------oOo------

Chương 2539: Triệu hoán chí cao! Bàn Cổ Cự Thần! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bắt đầu sử dụng triệu hoán chí cao, triệu hoán Bàn Cổ!

- Mời ký chủ giao phó huyết mạch cho Thần Ma!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, ngay sau đó Thần Thoại thương thành liền xuất hiện ở trước mắt Tần Quân

Chỉ có huyết mạch, không có bảo bối khác, đồng thời cũng không có giá trị danh khí, tất cả đều miễn phí

Triệu hoán chí cao, bá đạo như vậy!

Bàn Cổ mạnh nhất Thần Thoại Hoa Hạ, tự nhiên phải lựa chọn huyết mạch mạnh nhất!

Ở trong lòng Tần Quân, Bàn Cổ là biểu tượng của lực lượng, thích hợp Lực chi đại đạo nhất

Cho nên hắn quay chung quanh lực lượng tới chọn huyết mạch

Đáng nhắc tới chính là, triệu hoán chí cao không có hạn chế số lượng huyết mạch, nhưng huyết mạch quá nhiều, ngược lại sẽ hạn chế huyết mạch khác, Hỗn Độn Ma Thai là ví dụ tốt nhất, 3000 thiên phú Thần thông lại như thế nào, cũng không có để hắn xưng bá hết thảy, rời Huyền Đương vũ trụ, hắn cái gì cũng không tính

Qua một hồi lâu, Tần Quân mới lựa chọn thành công

Tần Quân vì Bàn Cổ thiết định tu vi là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cửu giới, đây cũng là cực hạn trước mắt của hệ thống

Vốn là thất giới, nhưng bây giờ đã đề cao đến cửu giới.

- Đinh! Bắt đầu triệu hoán chí cao Bàn Cổ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, mười giây sau, cũng không có triệu hoán thành công

Đây là chức năng mới, chắc hẳn phải hao phí một đoạn thời gian

Nguyên Vị Diện thứ tám, Nguyên cảnh.

Ầm ầm...

Một đạo quang hoa kim sắc bỗng nhiên xông vào Nguyên cảnh, ở phía trước, Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn, Lý Nguyên Bá, Hạng Võ, Bạch Khởi, Như Lai, Đế Giang, Càn Long Đại Đế bị trói ở trên một cây kim trụ, không thể động đậy, mặc cho dòng lũ kim sắc cọ rửa, mạnh như Đế Giang cũng không nhịn được phát ra tiếng kêu thảm.

Lý Họa Hồn lại không ở chỗ này.

- Hừ, cứng đầu.

Một tiếng hừ lạnh truyền đến, nhìn theo phương hướng âm thanh truyền tới, chỉ thấy cách ức vạn dặm, lơ lửng một Thần đài bạch ngọc, phía trên đứng ba bóng người

Kẻ nói chuyện là đại hán khôi ngô ngồi ở trên Thần tọa, hắn khoác thần khải ngân sắc, không có tóc, nhìn như nhân loại, thực ra không phải vậy, con mắt như mắt ưng, đỉnh đầu lơ lửng một vòng sáng, bảy màu huyễn lệ, mơ hồ có lôi minh lấp lóe

Vân Cung Đế cùng một tên Đại Đế khác ngồi ở hai bên hắn

Bọn họ đều là Đại Đế nhất đẳng của Đế Đình

Ở giữa chính là Lôi Trụ Tôn Đế, một tên khác là Hư Vô Thiên Hoàng

Đế Đình rất ít Đại Đế nhất đẳng, không đến mười vị, tất cả đều là tồn tại siêu nhiên của Nguyên Vị Diện

Ba Đại Đế nhất đẳng đồng thời xuất động, tuyệt đối là đại sự nghe rợn cả người

- Tôn Đế, thật không giết bọn hắn?

Vân Cung Đế mở miệng hỏi, trong ba người Lôi Trụ Tôn Đế mạnh nhất, hắn cùng Hư Vô Thiên Hoàng tự nhiên phải lấy hắn cầm đầu

Lôi Trụ Tôn Đế trầm giọng nói:

- Thiên Đế không ra, chúng ta liền không thể tổn thương bọn hắn, đây là ý tứ của Đế Đình chi chủ.

Danh tự của Đế Đình chi chủ, không người biết được, chí ít ở Nguyên Vị Diện thứ tám là như thế, ngay cả Đại Đế nhất đẳng như bọn hắn cũng không dám gọi thẳng tên huý

- Cái này là vì sao?

Hư Vô Thiên Hoàng nhíu mày hỏi, tướng mạo của hắn Thần võ, trên trán có hai cây sừng thú như lưỡi đao, lóe ra hàn mang khiếp người

- Bởi vì Đế Đình chi chủ coi trọng Thiên Đế.

Lôi Trụ Tôn Đế lạnh lùng trả lời.

Trong Đế Đình, quy tắc duy nhất chính là cường giả vi tôn, Thiên Đế hấp dẫn lực chú ý của Đế Đình chi chủ, cho dù Thiên Đế giết rất nhiều Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình, nhưng chỉ cần Thiên Đế thần phục, Đế Đình chi chủ sẽ bỏ qua chuyện cũ

Vân Cung Đế cùng Hư Vô Thiên Hoàng trầm mặc, trong lòng bọn họ đều có chút khó chịu, nhưng chỉ có thể nhẫn nhịn

Năm đó bọn hắn đã từng có cừu hận Đế Đình, lúc bọn hắn đi vào, lão thành viên cũng khó chịu bọn hắn

Đây chính là nguyên nhân Đế Đình cường thịnh

Chỉ cần ngươi đủ mạnh, ngươi liền có thể ở trong Đế Đình hoành hành bá đạo!

- Tiếp tục như vậy nữa, Tô Đế sẽ tới.

Sắc mặt Vân Cung Đế khó coi nói, nhắc lên Tô Đế, Lôi Trụ Tôn Đế cùng Hư Vô Thiên Hoàng cũng biến sắc

------oOo------

Chương 2540: Mạnh nhất Cự Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế!

Cái tên này đối với Vân Cung Đế, Lôi Trụ Tôn Đế, Hư Vô Thiên Hoàng mà nói, có thể nói là nghe nhiều nên thuộc

Trăm triệu năm trước, Tô Đế hoành không xuất thế, giết vào Nguyên Vị Diện thứ tám, lúc ấy Đế Đình còn phát sinh qua mâu thuẫn, cuối cùng làm cho Đế Đình chi chủ xuất thủ

Đế Đình chi chủ cùng Tô Đế chiến đấu, ai thắng ai thua, không người biết được, nhưng sau đó Đế Đình không còn nhằm vào Tô Đế, Nguyên Yêu Tông của Tô Đế nghịch tập, để cho người ta không khỏi miên man bất định

- Hừ, đoán chừng Tô Đế chỉ là nói thôi, nếu không đã sớm đánh tới.

Lôi Trụ Tôn Đế hừ lạnh nói, Đế Đình chi chủ đối với Thiên Đế là tình thế bắt buộc, coi như trong lòng bọn hắn chột dạ, cũng phải chịu đựng

Huống chi, Tô Đế không phải không tới sao?

Lập tức, ba Đại Đế nhất đẳng quan sát đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn.

Bọn hắn thừa nhận dòng lũ kim sắc không ngừng cọ rửa, cực kỳ thống khổ

Dòng lũ kim sắc này có hiệu quả công kích linh hồn, làm bọn hắn chịu đủ tra tấn mà lại không cách nào chết, sống không bằng chết

- Các ngươi chờ bệ hạ trở về hoàn trả gấp trăm lần đi!

Tôn Ngộ Không trừng mắt gào thét nói, diện mục dữ tợn, đáng tiếc không cách nào tránh thoát trói buộc

Ba Đại Đế nhất đẳng không nhìn hắn kêu gào, bởi vì bọn hắn đã quen

- Các ngươi nhắc tới ta?

Đúng lúc này, một thanh âm vang lên, lạnh lùng đến cực điểm, như hàn phong phất qua

Sắc mặt của Lôi Trụ Tôn Đế, Vân Cung Đế, Hư Vô Thiên Hoàng đều kịch biến

Thanh âm này, bọn hắn cả đời cũng khó mà quên

Chính là Tô Đế.

Bọn hắn vội vàng quay đầu nhìn lại, liền thấy Tô Đế mặc áo trắng dạo bước đi tới

Tóc đen như mưa phiêu động, khuôn mặt lạnh lùng, hai lông mày lộ ra ngạo khí miệt thị thương sinh, lúc dậm chân phảng phất như vượt ngang vô số thiên địa, ngoại trừ Tô Đế, còn có thể là ai?

Ba Đại Đế nhất đẳng bị dọa đến vội vàng đứng lên, như lâm đại địch

Lôi Trụ Tôn Đế trước tiên mở miệng nói:

- Tô Đế, ngươi thật muốn đối nghịch Đế Đình?

Tô Đế khinh thường cười một tiếng, không nói nhảm, dậm chân đi đến chỗ bọn hắn

Một bước vượt qua nghìn vạn dặm, hai bước liền leo lên Thần đài!

Dọa đến Lôi Trụ Tôn Đế, Vân Cung Đế, Hư Vô Thiên Hoàng vội vàng lui nhanh, rời xa Thần đài

Các Thần Ma lập tức kinh hỉ

- Là Tô Đế!

- Gia hỏa này quả nhiên đến rồi!

- Tô Đế, giết chết bọn chúng!

- Sao hắn lại tới đây?

- Xem ra quan hệ giữa bệ hạ cùng Tô Đế rất sâu!

Các Thần Ma hưng phấn kêu, Càn Long Đại Đế thì tràn đầy vẻ khó tin

Mặc dù hắn nghe nói Tần Quân cùng Tô Đế quan hệ tốt, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới Tô Đế thật vì Tần Quân xuất quan

Đã bao nhiêu năm?

Tô Đế đã thật lâu không có xuất thế, chớ nói chi là sẽ tranh đấu với Đế Đình

Năm đó chém giết thảm liệt như thế nào, Tô Đế có thể vì Tần Quân, lần nữa vạch mặt với Đế Đình, để hắn không khỏi suy nghĩ sâu xa, Tần Quân cùng Tô Đế đến cùng là quan hệ như thế nào?

- Tô Đế, ngươi chớ quá mức!

Hư Vô Thiên Hoàng trầm giọng hét lên, tiếng như hồng lôi, phảng phất như không e ngại Tô Đế, nhưng ánh mắt lại bán rẻ hắn

Tô Đế ngẩng đầu, trong đôi mắt có Kim Ô tê minh

Sát khí đánh tới ba Đại Đế nhất đẳng

Không chờ bọn họ tiếp tục nói, đột nhiên Tô Đế thả người vọt lên, Thần đài bạch ngọc bị chấn vỡ, hóa thành mảnh vỡ

Phanh...

Hư Vô Thiên Hoàng bị Tô Đế đánh xuyên lồng ngực, biểu lộ của hắn ngưng kết, thân thể run rẩy, hoàn toàn không nghĩ tới tốc độ của Tô Đế nhanh như vậy

Vân Cung Đế cùng Lôi Trụ Tôn Đế cũng kịp phản ứng, lúc này phóng về

phía Tô Đế

Tô Đế cười khẩy, hai Kim Ô từ trong mắt bay ra

Đại chiến hết sức căng thẳng!

…

Thủy Nguyên giới, sau khi Tần Quân đột phá Bất Hủ Pháp Tiên Thiên tiếp tục giảng đạo, theo hắn đột phá, linh khí của toàn bộ Nguyên Vị Diện cũng đi theo tăng vọt

Tâm thần hắn khẽ động, một bên giảng đạo, một bên huy sái Bất Hủ Thần lực.

Trong khoảnh khắc, tu vi vô số sinh linh đột phá

Cuồng hoan bộc phát

------oOo------

Chương 2541: Mạnh nhất Cự Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đây là lực lượng gì?

- Thiên Đế ban ân a!

- Thiên Đế nhân từ, đây mới thật sự là Thần linh!

- Đúng, Thần trước kia căn bản không quản thương sinh!

- Ai nói Hồng Mông đại kiếp? Đi ra nhận lấy cái chết!

Hồng Mông, Âm giới, Hỗn Độn, Cổ Thánh đế đạo, chư thiên vũ trụ đều hưng phấn kêu lên

Chiêu này của Tần Quân, cơ hồ ban thưởng đến trên người mỗi một sinh

linh, ngoại trừ tân sinh linh

Công đức này, trước đó chưa từng có

Xả thân vì thương sinh!

Cùng lúc đó, tốc độ Hồng Mông khuếch trương đột nhiên bạo tăng, tu vi của Tần Quân không giảm mà tăng

- Đinh! Thành công triệu hoán chí cao Bàn Cổ, phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân

Phóng thích?

Làm sao có thể!

Nếu hắn xuất hiện, Nguyên Vị Diện này không nổ tung mới lạ!

- Không phóng thích, trước điều ra bảng thuộc tính!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, hắn đối với Bàn Cổ là ôm lấy chờ mong cực lớn

Thoại âm rơi xuống, bảng thuộc tính của Bàn Cổ xuất hiện ở trước mắt

- Bàn Cổ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Sáng Thế Thần! Cự Thần! Nguyên tổ lực thần!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cửu giới!

- Công pháp: Khai thiên tích địa!

- Thần thông: Thân hóa vạn vật! Lực bổ vạn pháp! Cự Thần gào thét!

- Pháp bảo: Khai Thiên Phủ!

- Thuộc tính đặc biệt: Cự Thần Mạnh Nhất (một khi phát động, tiến vào trạng thái Bá thể, uy áp gấp bội, lực lượng gấp bội)!

- Độ trung thành: 90 (max trị số 100)!

Cự Thần Mạnh Nhất!

Móa!

Còn có trạng thái Bá thể?

Cái thuộc tính đặc biệt này quá trâu bò!

Tần Quân rất hài lòng, xem ra Bàn Cổ có thể trường kỳ bồi dưỡng, siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tuyệt không phải việc khó

Nghĩ xong, Tần Quân tiếp tục giảng đạo, khuếch trương Hồng Mông

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Chúng sinh tu vi bay vọt, đồng thời tu vi của Tần Quân cũng đang không ngừng tăng trưởng

Tu luyện triều dâng trước nay chưa có, có rất ít tranh đấu

Được cho đoạn thời gian hòa bình nhất từ sau Hồng Mông mở.

Ngàn năm.

Vạn năm.

Hồng Mông đã lớn đến vượt qua phạm trù chúng sinh suy nghĩ

Nguyên Vị Diện đã dung hợp với Tần Quân, Nguyên Vị Diện càng mạnh, Tần Quân sẽ càng mạnh

Trong khoảng thời gian này, Hồng Mông cũng hiện lên không ít cường giả mới, nhưng tên tuổi không có truyền ra, chủ yếu là tranh đấu quá ít, đại bộ phận sinh linh đều bận bịu tu luyện

Tần Quân thỉnh thoảng sẽ phái phân thân đi chủ trì triều chính của Đại Tần Thiên Đình, bởi vì hắn giảng đạo, Hồng Mông cũng không có thế lực dám

nhằm vào Đại Tần Thiên Đình

Thẳng đến 50 ngàn năm sau.

Oanh… một tiếng kinh thế, linh khí của từng vị diện vũ trụ bắt đầu bạo động, vô số sinh linh chỉ cảm thấy tu vi không thể ngăn chặn bay vọt

- Chúng sinh theo trẫm đột phá gông xiềng, giúp Nguyên Vị Diện chúng ta bay lên, sáng tạo thịnh thế trước nay chưa có.

Thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên vang lên, ở trong đầu chúng sinh như tỉnh thế thần âm, để chúng sinh có loại cảm giác thể hồ quán đỉnh

Trước kia đồ vật tối nghĩa khó hiểu trong nháy mắt thông suốt, để bọn hắn không để ý đến Tần Quân, chuyên tâm thể ngộ

Cùng lúc đó…

Trong Thủy Nguyên giới, khí tức của Tần Quân bắt đầu tăng vọt, bởi vì Hồng Mông đã triệt để bổ sung xong hư không vô tận

Vô số khí vận từ các vị diện vọt tới, rót vào Thủy Nguyên giới, bao phủ Tần Quân

Hắn muốn đột phá.

Nguyên Vị Diện thành thục, trợ giúp hắn trùng kích Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Đến lúc đó, hắn triệt để không để Đế Đình vào mắt, thậm chí còn có thể chủ động xuất kích.

------oOo------

Chương 2542: Thiên Đế Thần cung (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh khí bốc lên, chúng sinh cuồng hoan, địa vị của Thiên Đế ở trong lòng

các sinh linh bắt đầu lên cao kịch liệt

Từ nay về sau, nếu còn có sinh linh dám chửi bới Thiên Đế, chắc chắn dẫn tới những sinh linh khác thảo phạt

Khí vận vô tận cuốn lên phong bạo kinh khủng, vây quanh Tần Quân, vô hình hóa hữu hình, quét sạch toàn bộ Thủy Nguyên giới, bây giờ Thủy Nguyên giới so với trước kia đã co lại rất nhiều, đã không bằng một phần năm trước kia

Chí Cao Thần tọa của Tần Quân bởi vì lâu dài bị khí vận rèn luyện, cũng đã thuế biến

Toàn thân như kim cương khảm nạm, trong suốt sáng long lanh, thần quang lóng lánh, không phải Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế không thể ngồi lên, nếu không sẽ thân tử đạo tiêu

Sau khi trở thành Nguyên Vị Diện chi chủ, tâm cảnh của Tần Quân đã bắt đầu thuế biến, trở nên càng vĩ đại

Ánh mắt của hắn cao hơn, nhìn càng thêm xa

Cho dù không sử dụng Thời Không Tạo Hóa, hắn cũng có thể thấy quá khứ tương lai của Nguyên Vị Diện này

Ở thời khắc đột phá Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, vô số hình ảnh tràn vào trong đầu hắn

Hắn thấy Vận Mệnh của vô số sinh linh

Thậm chí là người quen, thân nhân của hắn

Có tốt, có hỏng.

Tần Lăng Mệnh ngày sau trở thành Đại Tần Thiên Đình người cầm quyền, thành Thiên Đế mới, đáng tiếc, hắn không thể dẫn dắt Đại Tần Thiên Đình đi đỉnh phong cao hơn, ngược lại để Đại Tần Thiên Đình đi về phía suy sụp

Tần Thiên Võ trở thành Thần tướng mạnh nhất Đại Tần Thiên Đình, đáng

tiếc cuối cùng chiến tử ở một phương Nguyên Vị Diện khác, dẫn đến Tần Lăng Mệnh mất lý trí, chôn xuống nhân quả hủy diệt cho Đại Tần Thiên Đình

Vận Mệnh của Tần Tuyết Nhi cùng Nhược Tâm coi như không tệ, bạn đời không ai cô phụ các nàng

Đát Kỷ, Du Phượng Hoàng, Vọng Tuyết… ở trong một cung điện, vĩnh hằng đợi hắn, đến chết cũng không đổi

Những tương lai này để Tần Quân nhíu mày

Hắn không thấy tương lai của mình, bởi vì hắn không có mệnh số, hắn chính là Nguyên Vị Diện chi chủ, từ nay về sau, Nguyên Vị Diện này bất diệt, hắn không chết, cho nên chỉ có thể là hắn truyền vị cho Tần Lăng Mệnh, không để ý tới thế sự

Không chỉ hắn, tương lai của Thiên Vận hắn cũng không nhìn thấy

Hắn chỉ có thể nhìn thấy một hình ảnh

Sau khi Thiên Vận thành niên đứng ở trước mặt một nam tử áo trắng, nửa quỳ dưới đất, tên nam tử áo trắng này máu me khắp người, thậm chí còn gãy mất hai tay, cúi đầu, không cách nào phân rõ diện mạo, lôi hỏa đầy trời quét sạch, cuồng phong gào thét, Thiên Vận cười với nam tử áo trắng, trong tươi cười tràn ngập tiếc nuối

Chẳng biết lúc nào, Tần Nô hóa thành Vận Mệnh xuất hiện ở trước mặt Tần Quân, nửa quỳ trong hư không

Nhìn Tần Quân, khuôn mặt Tần Nô tràn ngập kích động, nhưng hắn không dám quấy nhiễu Tần Quân

Hai chủ tớ lẳng lặng ở trong phong bạo khí vận, bóng người vĩnh hằng bất hủ, hóa thành bức tranh sử thi tráng lệ

Oanh một tiếng!

Sau khi Tần Quân hấp thu mệnh số của chúng sinh, hắn thành công đột phá Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế!

Hơn nữa không chỉ nhất giới!

Trực tiếp đột phá đến Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới!

Chí cao vô thượng!

Quy tắc của Nguyên Vị Diện cũng mạnh lên, dần dần, sẽ sinh ra Bất Hủ Thần lực, để chúng sinh siêu thoát hết thảy, nói định sinh tử

- Trên Đại Diễn, chính là Thủy Nguyên, lập Tạo Hóa, định càn khôn, lại hướng lên, chính là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, ngàn vạn đạo pháp gia thân, tên là Bất Hủ!

Thanh âm của Tần Quân lần nữa vang vọng trong não hải chúng sinh, chúng sinh không rõ, thật tình không biết đó là một cảnh giới hoàn toàn mới

Đến tận đây, Hồng Mông triệt để lột xác thành Nguyên Vị Diện, Nguyên Vị Diện thành thục, chí ít bao la giống như Nguyên Vị Diện thứ tám, chỉ là các sinh linh cường đại kém xa

Tần Quân chậm rãi mở mắt, khi hắn nhìn thấy Tần Nô, cũng không có kinh ngạc, bởi vì hắn sớm đã phát giác được

- Ngươi có khỏe không?

Tần Quân mở miệng hỏi, kém chút để Tần Nô rơi lệ

Năm tháng dài dằng dặc, hắn là hồn phách duy nhất đi theo Tần Quân xuyên qua thời không, hắn không còn là Vận Mệnh phân thân năm đó, mà là Vận Mệnh chân chính, áp đảo trên chư thiên vũ trụ

------oOo------

Chương 2543: Thiên Đế Thần cung (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Nô cúi đầu, run giọng nói:

- Còn tốt, ta một mực quan sát bệ hạ, nhưng bất lực, xin bệ hạ thứ lỗi.

Hắn chính là Vận Mệnh cao nhất, còn mờ ảo hơn khí vận, có thể cúi xem hết thảy, nhưng không thể tham dự

Đây cũng là cái giá khi trở thành Vận Mệnh, chỉ có thể như người đứng xem đối đãi hết thảy

Đồng thời trong đoạn thời gian này, tình cảm của hắn bị bóc ra, cho đến hiện tại mới khôi phục

- Khổ ngươi rồi.

Tần Quân thở dài một tiếng, trở thành Nguyên Vị Diện chi chủ, Thiên Đế chí cao vô thượng, hắn chợt phát hiện mình cũng không vui

Bởi vì hắn thấy được quá nhiều tương lai bi thảm

Cũng may bây giờ hắn có thể khống chế Vận Mệnh của toàn bộ sinh linh, bao quát Tần Nô

- Không khổ cực, ta một mực chờ đợi ngày này, bệ hạ quả nhiên làm được.

Thanh âm Tần Nô nghẹn ngào nói, khi hắn hóa thân thành Vận Mệnh, hắn liền biết Hồng Mông tính không được cái gì, hư không vô tận bao la bực nào, nhất định phải để Hồng Mông thay thế hư không vô tận, mới có thể để cho quy tắc chân chính hoàn thiện

Lúc đó hắn còn cảm thấy cái này là sự tình không thể nào hoàn thành, bởi vì hư không vô tận thật sự quá vô biên vô hạn, cho dù là hắn, cũng không cách nào tưởng tượng lớn bao nhiêu

Hiện tại Tần Quân khống chế toàn bộ Nguyên Vị Diện, lại không còn một chút xíu hư không vô tận, trong lòng của hắn ngoại trừ kích động, chính là tự hào

Đây là chủ nhân của hắn

Nắm giữ hết thảy ở trong tay

- Tiếp đó, trẫm sẽ để cho cho ngươi tự do, nhưng ngươi không được điều khiển Vận Mệnh.

Tần Quân mở miệng nói, nghe có chút vô tình, nhưng Tần Nô không ngại

Bởi vì hắn không cách nào xác định nếu như mình có thể điều khiển Vận Mệnh chúng sinh, mình lại biến thành cái dạng gì

Tần Quân đưa tay điểm một cái, Tần Nô liền phân ra một Vận Mệnh phân thân

Vận Mệnh phân thân này giống Tần Nô như đúc, mặt không biểu tình, như là khôi lỗi

- Đi thôi.

Tần Quân lạnh nhạt nói, thoại âm rơi xuống, Vận Mệnh phân thân liền biến mất không thấy gì nữa

Tần Nô lần nữa khôi phục tự do, bởi vì hắn sáng tạo ra trật tự Vận Mệnh, một đạo công đức kinh khủng rơi ở trên người hắn, để tu vi của hắn tăng vọt

Cho đến Bất Hủ Pháp Tiên Thiên mới dừng lại

Phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Nguyên Vị Diện, công đức của hắn gần với Tần Quân nhất, cho dù là Hồng Mông Đại Đế cũng không bằng

Khi cột sáng công đức tiêu tán, bóng người Tần Nô hiển hiện ra

Hắn đưa tay lên, ngay sau đó một cung điện xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tần Quân, cung điện này vô cùng vĩ ngạn, bị Vận Mệnh lực quấn quanh

Ở trước cung điện mới có bảy Thần tượng, chính là Nguyên Sơ thất thần, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cực Càn Đế, Cửu Cung Thủy Đế, Âm Dương Nguyên Đế, ở trên đỉnh cung điện có một tượng thần cự đại, rõ ràng là Tần Quân

Cửa lớn cung điện xuất hiện một tấm bia đá lớn, tựa như Trấn Linh bia, phía trên khắc bốn chữ, bút lực huyền ảo, giống như có Bất Hủ Thần lực đang cuộn trào

Thiên Đế Thần cung!

Cùng lúc đó, Thủy Nguyên giới cấp tốc giải tán, rất nhanh liền hóa thành bóng đêm vô tận, độc lập với Nguyên Vị Diện

- Từ nay về sau, nơi này chính là tẩm cung của bệ hạ, chí cao vô thượng, vô luận là ai tự tiện bước vào, cũng sẽ bị Vận Mệnh lực từng bước xâm chiếm.

Tần Nô xoay người hành lễ với Tần Quân, sáng tạo Thiên Đế Thần cung đã hao hết Bất Hủ Thần lực trong cơ thể hắn

Nhưng cảnh giới còn đó, hắn rất nhanh sẽ trùng tu được

Khóe miệng Tần Quân khẽ cong, Chí Cao Thần tọa bay lên, bay vào Thiên Đế Thần cung, biến mất không thấy gì nữa

Tần Nô không cùng đi lên, bởi vì hắn phải làm gương, ngoại trừ Thiên Đế, không ai có thể bước vào Thiên Đế Thần cung

Tay phải của hắn vung lên, Vận Mệnh lực quấn quanh lấy Thiên Đế Thần cung hóa thành sương mù cuồn cuộn, che đậy Thiên Đế Thần cung, chỉ có tượng của Nguyên Sơ thất thần hiển hiện, đứng ngạo nghễ ở trên đám mây, trấn áp thương sinh.

------oOo------

Chương 2544: Chí Cao Thần giới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Giới này tên là Chí Cao Thần giới, lấy Thiên Đế Thần cung làm trung tâm khí vận, vĩnh viễn trấn áp chư thiên vị diện, bên trong hắc ám, bên ngoài toả ra ánh sáng, phổ chiếu chúng sinh.

Tần Nô nhìn chằm chằm Thiên Đế Thần cung thì thào nói, lời nói này nhìn như tùy ý, kì thực là chế định quy tắc

Tiểu Vị Diện này bắt đầu cất cao, thoát ly Nguyên Vị Diện

Cùng lúc đó, trong Thiên Đế Thần cung

Đát một tiếng!

Chí Cao Thần tọa rơi xuống, trước mắt đen kịt, nhưng Tần Quân không có cảm thấy khó chịu

Hắn yên lặng nhìn phía trước, hắc ám là nơi để cho người ta tưởng tượng nhiều nhất

Hắn bắt đầu nhìn tương lai của chúng sinh, nhất là tương lai của Đại Tần Thiên Đình

Chỉ cần hắn cải biến một chuyện nhỏ nào đó, liền có thể thay đổi Vận Mệnh cùng tương quan

Đáng tiếc, vô luận hắn phỏng đoán như thế nào, xuyên tạc Vận Mệnh như thế nào, cuối cùng Đại Tần Thiên Đình cũng sẽ hủy diệt

Cái này khiến hắn không nghĩ ra

Ở trong tương lai hắn suy đoán, đều không thấy mình.

Hắn đến cùng là bởi vì chuyện gì rời đi Đại Tần Thiên Đình?

Hắn càng nghĩ càng bực bội, nhịn không được tiết ra khí tức của mình, chấn động Thiên Đế Thần cung

Chí Cao Thần giới cùng Nguyên Vị Diện không có tương liên, cho nên khí tức của hắn không có nguy hại đến Nguyên Vị Diện

Phẫn nộ trong chốc lát, hắn thả Bàn Cổ ra

Ngay sau đó, một Thần linh khôi ngô từ mi tâm hắn bay ra

Hắn tóc tai bù xù, cơ bắp rắn chắc, ẩn chứa lực lượng phá hủy hết thảy, phải tay nắm Khai Thiên Phủ, thân không có quần áo, mê mang nhìn Thiên Đế Thần cung

Hắn vô ý thức quay đầu nhìn lại, lúc này quỳ lạy Tần Quân, trầm giọng nói:

- Bàn Cổ tham kiến Thiên Đế bệ hạ!

Tần Quân gật đầu, tay phải vung lên, một bộ áo giáp màu đen xuất hiện

Áo giáp này tên là Thủy Bá Thần Khải, chính là áo giáp đắt nhất trong Thần Thoại hệ thống, đến từ Nguyên Vị Diện thứ tám, truyền thuyết là Hắc Long ở vị diện thứ nhất biến thành, tiếp nhận Bất Hủ Thần lực mà không tổn hại

Giá trị 65 vạn ức danh khí!

Rất nhanh, Thủy Bá Thần Khải bám vào trên người Bàn Cổ, Bàn Cổ ngẩng đầu, hai mắt đục ngầu bắn ra hào quang khiếp người

Hắn có thể cảm giác được mặc vào thần khải này, lực lượng của hắn ẩn ẩn có chút tăng cường

- Từ nay về sau, ngươi chính là Thủ Cung thần tướng của Thiên Đế Thần cung, ngươi có bằng lòng hay không?

Tần Quân nhìn Bàn Cổ hỏi, Thiên Đế Thần cung chính là tượng trưng cho thân phận của hắn, bởi vì là trung tâm quyền lực cao nhất, hắn sẽ không mang những người khác tới, cho dù là thân nhân của mình

Cũng không phải hắn lạnh lùng vô tình, mà là nơi này hội tụ các loại quy tắc của toàn bộ Nguyên Vị Diện, hơi không cẩn thận liền có thể xáo trộn quy tắc, thương sinh gặp nạn

- Ta nguyện ý!

Bàn Cổ nói năng có khí phách, dưới triệu hoán chí cao, hắn đối với Tần Quân có tiên thiên hảo cảm, hơn nữa rất đậm

Huống chi hắn còn duy trì trí nhớ kiếp trước, khai thiên tích địa mà chết, cho nên hắn rất cảm kích Tần Quân cho hắn cơ hội sống lại

- Hi vọng ngươi có thể vĩnh viễn đi theo trẫm đến mạnh nhất.

Tần Quân mở miệng yếu ớt nói, tiếp đó, mục tiêu của hắn là Đế Đình

Lại là Thiên Nguyên Đế tộc!

Hắn muốn tra rõ ràng hết thảy mê vụ, khống chế các Nguyên Vị Diện, đi đến đỉnh phong

- Ta sẽ dùng hết khả năng!

Bàn Cổ ẩn vào trong bóng tối kiên định nói, Thủy Bá Thần Khải truyền ra tiếng long ngâm, ở trong điện vang vọng thật lâu

Lời lời thề này, xâm nhập linh hồn

Thiên Đế bỗng nhiên đình chỉ giảng đạo, khiến cho linh khí của toàn bộ Nguyên Vị Diện không còn tăng vọt, nhưng cũng không có hạ xuống

Triều dâng tu luyện đến tận đây kết thúc

Chúng sinh bắt đầu tranh đoạt tinh không mới mở ra, sau hòa bình chính là chiến tranh vô tận

Không biết qua bao lâu, Đại Tần Thiên Đình tuyên bố đổi tên

Bỏ đi hai chữ Đại Tần, từ đó tên là Thiên Đình

------oOo------

Chương 2545: Chí Cao Thần giới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đình vẫn như cũ là thế lực cường đại nhất Nguyên Vị Diện, nhưng tạm thời không cách nào khuếch trương cương thổ đến toàn bộ Nguyên Vị

Diện, nhưng bởi vì Thiên Đế tồn tại, không có thế lực nào dám trêu chọc Thiên Đình

Thiên Đế cung.

Tần Quân lật xem tấu chương, bên cạnh đứng các loại Tiên quan nhất phẩm như Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh, Quách gia, Quản Trọng…

Ở trước bàn sách, Tần Lăng Mệnh quỳ trên mặt đất, tâm thần bất định

Bây giờ Tần Lăng Mệnh đã trưởng thành, anh tuấn tiêu sái, rất giống Tần Quân, nhất là khuôn mặt, quả thực là trong một cái khuôn tạo ra

- Kể từ hôm nay, các ngươi dạy bảo đại thiên tử quản lý triều cương.

Tần Quân mở miệng phân phó nói, hắn chính là Nguyên Vị Diện chi chủ, ngày sau tự nhiên không thể vì sự tình Thiên Đình, mỗi ngày phê duyệt tấu chương, thật sự là quá thấp kém

Cho nên hắn muốn uỷ quyền, để con của mình bắt đầu khống chế Thiên Đình

Ý nghĩ này, hắn đã sớm có, hắn thường xuyên bế quan hoặc ra ngoài, Thiên Đình như rắn mất đầu, thật sự là không thích hợp

Sở dĩ bỏ đi hai chữ Đại Tần, là muốn thay đổi Vận Mệnh của Thiên Đình

- Chúng thần tuân chỉ!

Đám người Lưu Bá Ôn cùng kêu lên đáp, đều không có vẻ ngoài ý muốn

Trong lòng bọn họ hiểu, Thiên Đình đã không xứng với bệ hạ

Tần Lăng Mệnh không có kích động, vẻ mặt sầu khổ, hắn không muốn tiếp trách nhiệm này, nhìn trên bàn chất từng chồng tấu chương, hắn liền đau đầu

- Ừm, kể từ hôm nay, vị trí này thuộc về ngươi.

Tần Quân đứng dậy, đi đến trước người Tần Lăng Mệnh vỗ bờ vai của

hắn, lời nói thấm thía

Toàn thân Tần Lăng Mệnh run lên, vội vàng đứng dậy

Ở dưới ánh mắt cổ vũ của Tần Quân cùng với những Tiên quan khác, hắn ngồi lên long ỷ chỉ có Tần Quân mới có thể ngồi

Nhìn qua tấu chương trên bàn, trên mặt hắn lộ ra vẻ chấn động

Một vài quyển trục mở ra, hắn thấy được các vị diện truyền đến tấu chương, tin tức vô hình điên cuồng chui vào đầu óc hắn

Tần Quân mỉm cười, quay người chuẩn bị rời đi

- Bệ hạ, ngài chuẩn bị đi chỗ nào?

Quách gia nhịn không được hỏi, nguyên lai tưởng rằng Tần Quân trở về, hắn có thể trợ giúp Tần Quân đi đến đỉnh phong, nhưng không nghĩ tới, Tần Quân căn bản không dùng được hắn, dựa vào mình liền đánh xuống toàn bộ Hồng Mông

Từ trước đến nay, ở trong lòng những Tiên quan bọn hắn, Tần Quân vô cùng cao thượng, cao thượng đến để bọn hắn kính sợ, để bọn hắn có cảm giác khoảng cách

Nhất là sau khi trở thành Nguyên Vị Diện chi chủ, Tần Quân trong lúc giơ tay nhấc chân, cỗ khí phách kia để bọn hắn thậm chí không dám đối mặt

Tần Quân không quay đầu lại, chỉ để lại một câu nói:

- Báo thù…

Toàn thân các Tiên quan run rẩy, hai mặt nhìn nhau

Còn ai có tư cách để bệ hạ báo thù?

Một bên khác…

Tần Quân đi vào trong tẩm cung của Đát Kỷ

Từ sau khi Thiên Vận biến mất, Đát Kỷ rất ít đi ra tẩm cung, mỗi ngày chuyên tâm tu luyện

Cảm nhận được khí tức như có như không của Tần Quân, Đát Kỷ xếp bằng ở trên đài ngọc mở mắt, nhìn qua Tần Quân, trong đôi mắt bình tĩnh như nước của nàng sinh ra một tia chấn động

- Bệ hạ.

Đát Kỷ chuẩn bị đứng dậy hành lễ, nhưng Tần Quân đưa tay, ra hiệu nàng không cần đứng dậy.

- Bệ hạ, ngài đến là vì chuyện gì?

Đát Kỷ mở miệng hỏi, mặc dù thanh âm có chút khàn khàn, nhưng nàng đang cố gắng để cho mình trở nên có tình cảm

Thiên Vận mất tích để cho nàng tự trách, nhưng lại chưa bao giờ trách Tần Quân

- Trẫm giao Thiên Đình cho Lăng Mệnh, trẫm muốn rời đi một đoạn thời gian, trước khi đi, muốn đề bạt tu vi của các ngươi, lần tiếp theo trở về, trẫm nhất định mang Thiên Vận về.

Tần Quân mở miệng nói, nhìn Đát Kỷ tiều tụy như thế, hắn có chút áy náy cùng đau lòng

Vừa nghe Tần Quân muốn dẫn Thiên Vận về, con mắt của Đát Kỷ sáng lên, thậm chí hô hấp có chút dồn dập

Nàng không có kích động, ngược lại sầu lo nói:

- Bệ hạ, ngài có thể gặp nguy hiểm gì hay không?

------oOo------

Chương 2546: Cường cường quyết đấu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nguy hiểm? Ngươi yên tâm, hậu cung liền giao cho ngươi.

Tần Quân cười nói, hắn vốn định đưa đám người Đát Kỷ đến Thiên Đế Thần cung, nhưng nếu như thế, liền phải hạn chế hành động của các nàng, để tránh các nàng không cẩn thận phá hư quy tắc

Như vậy sẽ như cầm tù đám người Đát Kỷ, không có nhân đạo

Cho nên hắn định đề bạt tu vi cho hậu cung, chinh triệu toàn bộ các nàng thành Thần Ma

Trọn vẹn bỏ ra một tháng, Tần Quân mới rời đi

Các thiên phi không có chỗ nào mà không phải Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, được cho là tồn tại đỉnh tiêm của Đại Tần Thiên Đình, mà các nàng cũng không có bại lộ tu vi

Một ngày này, Tần Quân quay về Thiên Đế Thần cung, mang theo Bàn Cổ bay tới trước vô tận động

Vô tận động ở trong không gian độc lập của Thủy Nguyên thần tộc, mà tiểu hắc tử đã bị Tần Quân khống chế, trôi nổi ở trong Chí Cao Thần giới

- Có thuộc hạ ở nơi này lặng chờ bệ hạ khải hoàn trở về.

Tần Nô cung kính nói, hiện tại hắn đã khôi phục thân tự do, bất quá tất cả tu vi đều dùng để sáng tạo Chí Cao Thần giới cùng Thiên Đế Thần cung, cho nên hắn phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày có đầy đủ tu vi xuyên qua Hồng Mông,

Hắn còn muốn du lịch chư thiên, tiêu sái một phen

Tần Quân gật đầu, lúc này mang theo Bàn Cổ tiến vào hắc tử

Hắc tử không có trói buộc, tiếp tục di động với tốc độ cao, biến mất ở trong tầm mắt của Tần Nô

Tần Nô hơi xuất thần, qua một hồi lâu hắn mới rời đi

Không biết qua bao lâu.

Tần Quân cùng Bàn Cổ đi vào Nguyên Vị Diện thứ tám, bởi vì không có khống chế thời không của Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn không cách nào thời gian dài xuyên qua thời không, coi như có thể, cũng không thể mang theo Bàn Cổ

Khi bọn hắn ly khai Nguyên cảnh, Tần Quân dùng Thần niệm quét tới

Một lát lúc sau, lông mày của hắn nhíu lại

Bọn hắn đi tới một Thần Vực khác

Căn cứ tin tức Thần niệm của hắn bắt được, Nguyên Vị Diện thứ tám gió nổi mây phun, nhân vật thường xuyên bị đàm luận lại là Cực Đế!

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Nguyên Vị Diện thứ tám đã qua thật lâu?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, hắn cũng không có quá lo lắng, bởi vì thông qua Thần Thoại hệ thống có thể biết đám người Tôn Ngộ Không còn sống

Hiện tại hắn trở thành Nguyên Vị Diện chi chủ, cũng không lo lắng thời gian ở Thiên Đình sẽ trôi qua quá nhanh, chỉ là hắn không thể khống chế thời không của Nguyên Vị Diện thứ tám, cái này khiến hắn có chút bị động

- Xem ra cần phải sớm ngày khống chế Thời không của Nguyên Vị Diện thứ tám.

Tần Quân âm thầm suy nghĩ, khống chế thời không, biện pháp rất đơn giản lại rất khó

Cái kia chính là khống chế Thời Gian Đại Đạo cùng Không Gian Đại Đạo của Nguyên Vị Diện thứ tám, dung hợp chúng nó thành Thời Không đại đạo, quy về mình dùng

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chi nhánh... lại chưởng khống thời không! Nhiệm vụ tường tình: Nếu ký chủ khống chế Thời không của Nguyên Vị Diện thứ tám, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, năm cơ hội Hồng Mông độ kiếp, năm cơ hội đại đạo truyền thừa, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm cơ hội Chinh Triệu Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, Tần Quân mỉm cười, mang theo Bàn Cổ bay về phía Thần Vực trung tâm

Hắn dự định trước tìm đám người Tôn Ngộ Không

Hai người cấp tốc tan biến ở sâu trong tinh không

Ngâm...

Từng hắc khí ngưng tụ thành cự long chiếm cứ trong tinh không, phát động sóng gió cuồn cuộn, quét sạch ức vạn dặm tinh không, ở trong cự long xoay quanh, cả người Cực Đế giống như hắc thiết đứng ngạo nghễ, hắn ở trần, cơ bắp như sắt thép, cực kỳ có cảm giác lực lượng, mặt ngoài hiện lên bùa chú màu bạc quỷ dị, vô cùng huyền ảo

Cùng hắn đối chiến rõ ràng là Siêu Thiên.

Siêu Thiên từ trên cao nhìn xuống Cực Đế, khuôn mặt ngưng trọng

Hắn trầm giọng nói:

- Không nghĩ tới ngươi đạt được Cụ Cửu Túc truyền thừa, trách không được lớn lối như thế!

Hắn đã từng nhìn trộm Hồng Mông, tự nhiên biết Cực Đế

Nhưng hắn không nghĩ tới, Cực Đế lại giết tới Nguyên Vị Diện thứ tám, hơn nữa mạnh hơn trước kia vô số lần

------oOo------

Chương 2547: Cường cường quyết đấu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vừa nghĩ tới khuôn mặt của Cụ Cửu Túc, hắn liền không nhịn được nghiến răng nghiến lợi

Lão gia hỏa này đối với bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc bọn hắn, là cực kỳ cừu hận, tìm được cơ hội là sẽ tập kích

Để bọn hắn phát điên là, bọn hắn còn không làm gì được Cụ Cửu Túc

Bản lĩnh chạy trốn của Cụ Cửu Túc thật sự là quá mạnh

Cực Đế mặt lạnh, tay phải nâng lên, trên người tóe hiện ra chín đạo cường quang, phân biệt ở vào trán, hai vai, yết hầu, song chưởng, trái tim, hai đầu gối, tựa như chín đạo quang hoa, hóa thành lưỡi dao

Cửu Túc Cụ Quyền!

Lấy chín bộ vị của thân thể làm chín túc, tập trung lực lượng, biến hoá để cho bản thân sử dụng

Bản thân Cực Đế là Đại Kiếp Tà Số, cường đại đến để chúng sinh sợ hãi, cho nên hắn có thể cấp tốc truyền thừa Cửu Túc Cụ Quyền

Địch nhân càng sợ hãi, chủ nhân của Cửu Túc Cụ Quyền càng cường đại!

Thân thể Cực Đế run lên, đụng xuyên từng hắc long, giết tới trước mặt Siêu Thiên, hai tay nắm Cụ lực, tựa như tay cầm song đao, chém về phía Siêu Thiên

Siêu Thiên cấp tốc tránh thoát, tay phải đè ép, một Hắc Long đáp xuống, đụng vào Cực Đế, đáng tiếc không có đánh Cực Đế rơi xuống

Hắc Long của hắn có chút tương tự Long khí của Tần Quân

Thiên Nguyên Đế tộc, mỗi một vị đều là trời sinh đế hoàng!

Oanh! Oanh! Oanh.

Cực Đế bắt đầu truy sát Siêu Thiên, nhục thân của Siêu Thiên không bằng Cực Đế, chỉ có thể không ngừng tránh lui, ở thời điểm tránh lui thi triển Thần thông công kích Cực Đế, đáng tiếc Cực Đế tiến vào trạng thái Ngũ Tướng thần thông cùng Cửu Túc Cụ Quyền hoàn toàn không sợ

Từng Hắc Long đâm vào trên người Cực Đế, đều bị đánh tan, hóa thành hư

khói, mẫn diệt ở trong tinh không

Ở chỗ rất xa, có hai bóng người đứng trên thiên thạch, đều mặc áo trắng

Chính là Tô Đế cùng Lý Họa Hồn.

- Hắn lại mạnh lên.

Tô Đế tán thưởng nói, trong mắt tràn đầy vẻ hân thưởng

Lý Họa Hồn còn duy trì bộ dáng thiếu niên, hai người đứng chung như huynh đệ, đều phong hoa tuyệt đại, đẹp như bức tranh, cười nhìn thủy triều lên xuống

Lý Họa Hồn gật đầu, nói:

- Hắn rất giống ngươi, trách không được các ngươi có thể một mực theo sát bộ pháp của Thiên Đế.

Theo sát?

Tô Đế lắc đầu bật cười, nói:

- Ngươi hiểu rõ Thiên Đế vẫn quá ít, bao quát Nhậm Ngã Tiếu, hắn giống như ngươi, còn đánh giá thấp Thiên Đế.

- Thật sao?

Lý Họa Hồn như có điều suy nghĩ, ánh mắt lần nữa chuyển dời đến chiến đấu phía trước

Siêu Thiên rất nhanh liền chiếm cứ thượng phong, dù sao Cực Đế là người cái sau vượt cái trước, mà hắn cường đại vô số năm, đương nhiên sẽ không bị Cực Đế dễ dàng đánh bại

Chỉ thấy tay phải của Siêu Thiên hóa kiếm, đâm về phía trước một cái, trong chốc lát, một ánh kiếm màu đen lấy tốc độ siêu việt hết thảy xuyên thủng lồng ngực của Cực Đế

Sắc mặt của Cực Đế ngưng kết, ngạc nhiên phát hiện mình không thể động

đậy

Siêu Thiên tàn nhẫn cười một tiếng, chuẩn bị kết thúc phong mang của Cực Đế

Đúng lúc này, một cỗ sát cơ kinh khủng tuyệt luân khóa chặt hắn, còn chưa chờ hắn phản ứng, sau lưng của hắn bỗng nhiên xuất hiện một bóng đen quỷ dị

- Ngươi gọi Siêu Thiên đúng không?

Tiếng cười lạnh của Quỷ Thần Sách truyền đến, để Siêu Thiên cảm giác linh hồn run sợ.

Siêu Thiên vô ý thức lui nhanh, nhưng Quỷ Thần Sách lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn, một tay bóp cổ của hắn, vô cùng tấn mãnh

- Làm sao có thể.

Sắc mặt của Siêu Thiên đại biến, hoàn toàn không nghĩ tới Nguyên Vị Diện thứ tám còn có cường giả như thế

------oOo------

Chương 2548: Thẳng hướng Đế Đình (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quỷ Thần Sách bóp cổ Siêu Thiên cười lạnh nói:

- Dáng dấp giống tổ tượng Đế tộc của các ngươi mấy phần, xem ra dã tâm của ngươi rất lớn!

Đang khi nói chuyện, hắn đột nhiên thi lực, cắt đứt cổ của Siêu Thiên

Gãy cổ đối với sinh linh như bọn hắn mà nói, căn bản tính không được cái gì

Siêu Thiên hóa thành hắc khí tán đi, muốn tránh né bàn tay của Quỷ Thần

Sách

Đáng tiếc, hắn vừa ngưng tụ nhục thân, Quỷ Thần Sách xuất hiện lần nữa, vẫn bóp cổ của hắn

Một bên khác, Cực Đế cũng tránh thoát trói buộc, nhưng bởi vì Quỷ Thần Sách nhúng tay, hắn không thể không đứng ngoài quan sát

- Chẳng lẽ hắn là Quỷ Thần Sách mà Cụ Cửu Túc nói tới?

Cực Đế nhíu mày, âm thầm nghĩ, bởi vì Cụ Cửu Túc xem Quỷ Thần Sách là đối thủ cạnh tranh lớn nhất, cho nên thường xuyên đề cập, thậm chí còn phân tích các hạng Thần thông cùng khuyết điểm của Quỷ Thần Sách

Thậm chí ngay cả yêu thích cùng cảm xúc của Quỷ Thần Sách cũng giảng giải cho Cực Đế

Siêu Thiên vô cùng cường thế ở trước mặt Quỷ Thần Sách, không chịu nổi một kích, khiến cho Cực Đế chú ý Quỷ Thần Sách

Người này rất mạnh.

Đáng giá chiến một trận!

Trái tim hiếu chiến của Cực Đế, đến từ sâu trong linh hồn, nhìn thấy cường giả, hắn liền muốn khiêu chiến

Bất quá bây giờ là Quỷ Thần Sách cùng Siêu Thiên tranh đấu, hắn chỉ có thể quan chiến

Cùng lúc đó.

Phương xa, Tô Đế cùng Lý Họa Hồn cũng bị Quỷ Thần Sách hấp dẫn

- Quỷ Thần Sách? Cường giả đỉnh cao của Nguyên Vị Diện thứ tám?

Lý Họa Hồn hiếu kỳ hỏi, đây cũng không phải lần thứ nhất hắn gặp được Quỷ Thần Sách, nhưng hắn rất hiếu kỳ thực lực của Quỷ Thần Sách.

Tô Đế bình tĩnh nói:

- Ừm, chỉ có hai người có thể đối địch với hắn.

- Ai?

Lý Họa Hồn truy hỏi

- Đế Đình chi chủ cùng Cụ Cửu Túc.

- Cụ Cửu Túc là ai?

- Sư phụ của Cực Đế bây giờ.

- Vậy còn ngươi?

- Ta có thể giết hắn.

-…

Lý Họa Hồn không biết nên nói cái gì, nhìn Tô Đế, ánh mắt có chút phức tạp

- Ngươi thật xưa đâu bằng nay.

Lý Họa Hồn cảm thán nói, cảm xúc trong lời nói chỉ có hắn có thể hiểu

Tô Đế mỉm cười, từ chối cho ý kiến

Một bên khác, Siêu Thiên bị Quỷ Thần Sách dây dưa

Quỷ Thần Sách rõ ràng là đang trêu đùa hắn, để Siêu Thiên khó thở lại không thể làm gì

- Rời đi nơi đây, nhanh!

Thanh âm của Cụ Cửu Túc bỗng nhiên vang lên ở bên tai Cực Đế, thanh âm tràn ngập lo lắng

Cực Đế nhíu mày, nhưng vẫn nghe lời rời đi

Sau khi hắn rời đi, Tô Đế cũng mang theo Lý Họa Hồn rời đi

Quỷ Thần Sách phát giác được không thích hợp, lúc này tinh không xung quanh bọn hắn nổi lên lửa tím quỷ dị, từ bốn phương tám hướng cuốn tới

- Cáp cáp cáp cáp! Quỷ Thần Sách! Ngươi nhất định phải chết!

Siêu Thiên cuồng tiếu, phảng phất như đã thấy Quỷ Thần Sách vẫn lạc

Trong đường đi hối hả, Tần Quân cùng Bàn Cổ trọ ở trong một gian khách sạn, bọn hắn vừa uống rượu vừa nghe thực khách ở chung quanh nghị luận

Toà tiên đảo này trôi nổi trong tinh không, bởi vì ở giữa bảy Thần Vực, cho nên được bảy vực che chở, lui tới đều là hạng người tu vi cao thâm, đề tài của bọn họ đều liên quan đến cách cục của Nguyên Vị Diện thứ tám

- Gần đây đám người Thiên Đình kia lại dẹp xong một phương Thần Vực!

- Đế Giang thật mạnh, còn có Tôn Ngộ Không, dã tâm của hắn quá lớn!

- Ta càng thấy Bạch Khởi lợi hại.

- Các ngươi nói, vì sao Đế Đình một mực ẩn nhẫn bọn hắn?

- Không rõ ràng, nghe nói có quan hệ tới một đại năng của Nguyên Yêu Tông

------oOo------

Chương 2549: Thẳng hướng Đế Đình (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe bọn hắn đàm luận, Tần Quân cũng không kinh ngạc

Trong khoảng thời gian này, hắn đã nghe nói qua không ít tin tức liên quan tới đám người Tôn Ngộ Không

Bọn gia hỏa này nâng lên đại kỳ Thiên Đình, hùng bá hai vực

Căn cứ suy tính, cách Tần Quân rời đi, Nguyên Vị Diện thứ tám đã qua hai ức năm

Tần Quân bỗng nhiên không dám xác định tỉ lệ thời gian trôi qua của hai Nguyên Vị Diện, một hồi Nguyên Vị Diện thứ tám nhanh, một hồi là Hồng Mông càng nhanh

Kỳ quái.

Nghĩ đến hắn là có quan hệ tới Nguyên cảnh

Bàn Cổ là một cái hồ lô, chỉ cần Tần Quân không nói lời nào, dưới tình huống bình thường, hắn sẽ không mở miệng

Uống hết hai bầu rượu, Tần Quân liền dẫn Bàn Cổ rời đi

Hắn tạm thời không có ý nghĩ đi tìm đám người Tôn Ngộ Không, hắn muốn trực tiếp giết vào Đế Đình, nhổ tận gốc Đế Đình

Hiện tại tu vi của hắn đạt tới Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới, Bàn Cổ là tồn tại cửu giới, đủ để rung chuyển Đế Đình

Ở trong suy đoán của hắn, tu vi của Đế Đình chi chủ hẳn là giống như Bàn Cổ, hoặc là siêu việt cửu giới.

- Tiếp đó, chúng ta đi chỗ nào? Tìm đám người Đế Giang sao?

Bàn Cổ hiếu kỳ hỏi, hắn từng xem qua Thiên Đình, biết được Tổ Vu là hậu nhân của hắn, nhưng Tần Quân không cho hắn hạ giới, nên hắn một mực ẩn nhẫn

Bây giờ nghe nói Đế Giang cũng tới Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn có chút kìm nén không được

- Đừng nóng vội, đợi chúng ta bước vào Đế Đình, bọn hắn sẽ tới tìm chúng ta.

Tần Quân khoát tay cười nói, đại bản doanh của Đế Đình ở đâu, hắn không biết, nhưng biết phân đà phụ cận Đế Đình

Đế Đình muốn xưng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, vì khống chế các Thần Vực, sáng lập không ít phân đà, đều có một tên Đại Đế nhị đẳng hoặc Đại Đế tam đẳng làm đà chủ

Về phần Đại Đế nhất đẳng, tự nhiên không có khả năng làm loại việc nặng này, bọn hắn cả ngày vội vàng tu luyện, vô tâm quản lý

Bàn Cổ gật đầu, trên gương mặt lộ ra vẻ ước ao

Hai người cấp tốc bay ra tiên đảo

Không đến nửa ngày, bọn hắn liền tới Đế Đình phân đà gần nhất

Nơi này tràn ngập sương mù, bên trong giấu quần đảo, như là tiên cảnh, thuỵ thú phi cầm đếm không hết, sinh linh đi ngang qua đều ao ước, ánh mắt kính sợ, nhưng không dám xâm phạm

Không cần Tần Quân hạ lệnh, Bàn Cổ trực tiếp ném ra Khai Thiên Phủ

Oanh một tiếng!

Một búa bổ ra sương mù cùng quần đảo, hình ảnh vô cùng hùng vĩ, ngay cả không gian cũng bị đánh ra một vết nứt dài tới mấy chục tỉ dặm

- Ai?

Trong phân đà Đế Đình truyền ra một thanh âm tức giận, ngay sau đó một bóng người bay ra

Chừng chín tên Đại Đế Hoàng giả, sinh linh tu vi yếu còn lại đều đã bị đánh chết

Năm đó Bàn Cổ khai thiên tích địa chém giết bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần?

Cho nên ngộ sát sinh linh vô tội, sẽ không để hắn áy náy

Không chỉ hắn, vị cường giả nào trên tay không máu me đầm đìa?

Khác nhau ở chỗ, giết bao nhiêu mà thôi.

Nhưng số lượng lớn đến có thể ảnh hưởng cách cục, sẽ khiến chúng sinh thảo phạt, nhân quả dây dưa

- Giải quyết bọn hắn, lưu một người sống là được.

Tần Quân phân phó nói, có Bàn Cổ, căn bản không cần hắn động thủ

Nghe vậy, ánh mắt Bàn Cổ ngưng tụ, tám Đại Đế Hoàng giả trực tiếp mẫn diệt, chỉ để lại một vị Đại Đế không thể động đậy ở trong hư không

- Đây là Bất Hủ Thần Niệm.

Tên Đại Đế này trừng lớn mắt, trong lòng sợ hãi

- Nói cho trẫm, Đế Đình chi chủ của các ngươi ở đâu?

Thanh âm của Tần Quân bay tới, dọa đến hắn rùng mình

Tìm Đế Đình chi chủ?

Vô luận hắn nói hay không, đều là một con đường chết

Nói, chắc chắn lọt vào lửa giận của Đế Đình chi chủ

- Đế Đình chi chủ ở….

Tên Đại Đế này bỗng nhiên mở miệng, hắn tê cả da đầu, mồ hôi lạnh to như hạt đậu

Bởi vì hắn không khống chế nổi mình, hắn vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, cảm giác ánh mắt của Tần Quân vô cùng quỷ dị, để hắn có loại cảm giác mê muội

Chính là Đấu Đạo Bí Tự!

Tên Đại Đế này chỉ là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, căn bản gánh không được Đấu Đạo Bí Tự của Tần Quân

Ở dưới Tần Quân khống chế, hắn một năm một mười phun ra tin tức của Đế Đình chi chủ

------oOo------

Chương 2550: Tổ Nguyên thần tượng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đế Đình chi chủ ở trong Đế Đình giới, muốn đi Đế Đình giới, cần tiến về La Dương Mộ vực, ở trung ương La Dương Mộ vực, trước Tổ Nguyên thần tượng có trận pháp truyền tống thông hướng Đế Đình giới.

Nghe Đại Đế giảng thuật, Tần Quân hơi nhíu mày

La Dương Mộ vực!

Hắn cũng từng nghe tới, chính là Thần Vực do vô số mộ địa tạo thành, có rất ít sinh linh tiến vào, bởi vì tử khí quá nặng, oan hồn vô số, cho dù là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ vào, cũng rất khó thoát thân

Không nghĩ tới Đế Đình giới lại ở trong hiểm địa như thế, cùng hình tượng Thần thánh mà bình thường bọn hắn tuyên dương hoàn toàn khác biệt

Nghĩ xong, Tần Quân quay người, tên Đại Đế kia hôi phi yên diệt

Hắn đồng dạng là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, Thần niệm đủ để diệt tận thương sinh

- Đi thôi!

Tần Quân mang theo Bàn Cổ bay về phía La Dương Mộ vực

Làm Thần Vực cực kỳ nổi danh Nguyên Vị Diện thứ tám, rất dễ dàng liền hỏi ra phương hướng

Một đường tiến lên không trở ngại

Cùng lúc đó, một tin tức động trời truyền khắp Nguyên Vị Diện thứ tám

Thiên Nguyên Đế tộc sắp xuất thế!

Nghe nói hang ổ của Quỷ Thần Mưu bị bưng, kỳ chủ Quỷ Thần Sách cùng thủ hạ hạch tâm đều biến mất

Việc này vừa truyền ra, lập tức huyên náo xôn xao

- Quỷ Thần Mưu bị bưng ổ? Làm sao có thể?

- Tê... Thiên Nguyên Đế tộc sáng tạo hết thảy sắp xuất thế? Vì sao?

- Quỷ Thần Sách còn sống?

- Giả, Thiên Nguyên Đế tộc đã có vài chục ức năm chưa từng xuất hiện.

- Nhóm người cuối cùng tiến vào Thiên Nguyên Đế tộc nhận truyền thừa, bây giờ đều trở thành một phương Vực Chủ.

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, ngay cả những Vực Chủ, thế lực chi chủ kia cũng không thể tin được

Ở Nguyên Vị Diện thứ tám, chúng sinh đều rất tín ngưỡng Thiên Nguyên Đế tộc, ngoại trừ tam đại thế lực cấp độ bá chủ

So sánh với Đế Đình, Thiên Nguyên Đế tộc có thể nói là vô cùng nhân hậu, trước kia thường cách một đoạn thời gian sẽ tuyển bạt sinh linh có thiên phú nhập tộc tu luyện, hơn nữa không yêu cầu hồi báo

Nhìn lại Đế Đình, chỉ biết bóc lột chúng sinh

Tần Quân cùng Bàn Cổ ở trên đường cũng nghe được tin tức này, Tần Quân nở nụ cười

Hắn đang rầu rĩ làm sao tìm kiếm Thiên Nguyên Đế tộc, không nghĩ tới Thiên Nguyên Đế tộc liền xuất hiện

Vừa vặn!

Thu thập Đế Đình xong, hắn khẳng định sẽ mạnh lên, lại tìm Thiên

Nguyên Đế tộc phiền phức, cứu Thiên Vận cùng các Hồng Mông Thần linh

Nghĩ xong, Tần Quân bắt đầu gia tăng tốc độ, Bàn Cổ theo sát phía sau

Nguyên Vị Diện rất lớn, nhất là Nguyên Vị Diện thứ tám lâu đời hơn Hồng Mông, hai người Tần Quân vượt qua trên trăm Thần Vực, mới tới La Dương Mộ vực

Còn chưa tiến vào La Dương Mộ vực, tinh không dọc đường liền cực kỳ tĩnh mịch, sinh linh lui tới rất ít, thậm chí ngay cả tinh cầu có sinh linh cũng không

Trong vũ trụ lơ lửng rất nhiều hài cốt, nhìn thấy mà giật mình

Phía trước có một đoàn ánh sáng, như là hạo nhật, chiếu sáng vũ trụ hắc ám, cái kia chính là La Dương Mộ vực

Tần Quân cùng Bàn Cổ cấp tốc tiến vào La Dương Mộ vực

La Dương Mộ vực rất lớn, thậm chí lớn hơn đại bộ phận Thần Vực, vô số mộ địa như từng phi đảo tụ tập, lít nha lít nhít, thỉnh thoảng vang lên tiếng oan hồn gào thét

Khí tức của đám người Tần Quân rất mạnh, dọa đến các oan hồn không dám tới gần, như tránh né thiên địch

Một đường vô sự.

Hai người rốt cục đi tới trước Tổ Nguyên thần tượng, Tổ Nguyên thần tượng cao tới ngàn vạn trượng, chính là một Thần linh ngồi ở trên ghế đá

Biểu lộ của Bàn Cổ cổ quái, không khỏi nhìn về phía Tần Quân

Thần sắc của Tần Quân cũng như thế, mày kiếm nhíu chặt

Bởi vì dáng dấp của Tổ Nguyên thần tượng này giống hắn như đúc, ngay cả ghế đá cũng rất giống Chí Cao Thần tọa

Hơn nữa không phải Chí Cao Thần tọa trước kia, mà là Chí Cao Thần tọa

trải qua Bất Hủ Thần lực rèn luyện.

------oOo------

Chương 2551: Tổ Nguyên thần tượng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Thiên Nguyên Đế tộc thật là trẫm sáng tạo?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, thiên hạ không có khả năng có chuyện trùng hợp như vậy

Đúng lúc này, Bàn Cổ đi vào trước ngực Tổ Nguyên thần tượng, phát hiện một cửa đá, cửa này cao tới trăm trượng, nhìn như rất lớn, nhưng nhìn từ đằng xa lại vô cùng nhỏ bé, để cho người ta xem nhẹ

Ánh mắt của Bàn Cổ ngưng tụ, ngay sau đó cửa đá liền mở ra

Cường quang tóe hiện, thấy không rõ tràng cảnh bên trong

Tần Quân lướt qua Bàn Cổ, dẫn đầu tiến vào, Bàn Cổ theo sát phía sau

Sau khi bọn hắn đi vào không lâu, phía sau trống rỗng xuất hiện một bóng người

Bóng người này như một làn khói xanh, phiêu miểu hư vô, thậm chí không có hình người hoàn chỉnh

- Hết thảy đều có nhân quả, ngươi vẫn là ngươi, cho dù ngươi không muốn thừa nhận.

Trong bóng người truyền ra một thanh âm tuyên cổ, phảng phất như trải qua tang thương, ngộ được chân lý vô thượng

Hắn nhìn trong chốc lát, rất nhanh liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua

Một bên khác.

Hai người Tần Quân tiến vào trong động ánh sáng, chung quanh như hư không vô tận, tràn đầy trắng xóa, nhưng có vô số dòng điện màu xanh da trời lướt qua, hình thành một thông đạo không có cuối cùng

- Không Gian Đại Đạo?

Tần Quân nhíu mày, lúc này dừng lại, mặc dù Bàn Cổ có chút nghi hoặc, nhưng không có mở miệng hỏi thăm, lẳng lặng chờ ở bên cạnh Tần Quân

Tần Quân người mang Thời Không Tạo Hóa bắt đầu hấp thu Không Gian Đại Đạo

Không Gian Đại Đạo này có khả năng không phải Không Gian Đại Đạo cao nhất của Nguyên Vị Diện thứ tám, nhưng có thể để hắn hiểu rõ không gian của Nguyên Vị Diện thứ tám, vì ngày sau đánh tốt cơ sở

Không đến thời gian uống cạn nửa chén trà

Tần Quân nhẹ nhõm thu hoạch Không Gian Đại Đạo, tu vi không có tăng trưởng, nhưng đối với không gian của Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn lĩnh ngộ không ít

Không Gian Đại Đạo ở nơi này càng mạnh hơn Không Gian Đại Đạo của Hồng Mông, Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ bình thường cũng không thể thu phục

Hấp thu xong Không Gian Đại Đạo, Tần Quân tiếp tục đi tới

Trong đại điện u ám

Cực Đế nhìn Cụ Cửu Túc hỏi:

- Vì sao để ta trở về, ta có thể giết hắn!

- Thiên Nguyên Đế tộc trở về.

Cụ Cửu Túc hít sâu một hơi, trầm giọng nói, trong mắt khó mà che giấu vẻ sợ hãi

- Ngươi không phải hi vọng ta diệt Thiên Nguyên Đế tộc sao?

Cực Đế nhíu mày hỏi

- Ta nói là bàng chi, bây giờ trở về là dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc.

Cụ Cửu Túc thở dài.

- Mỗi một vị dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc đều có thể địch toàn bộ bàng chi, cho dù là ta, ở trước mặt cũng vô cùng nhỏ bé, nhớ kỹ, ngày sau tuyệt đối không nên đối nghịch dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc.

Cụ Cửu Túc căn dặn nói, sợ Cực Đế không khống chế được tâm hiếu chiến của mình

Cực Đế nghi hoặc nói:

- Nếu như dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc cường đại như thế, không phải Nguyên Vị Diện đều bị bọn hắn khống chế sao?

- Xác thực như thế, nhưng bọn hắn không nguyện ý, dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc số lượng rất ít, hiện nay bàng chi chỉ là một vị nào đó trong bọn hắn lưu lại dòng dõi, huyết mạch không thuần, cho nên bị dòng chính bài xích.

Cụ Cửu Túc giải thích nói, dù sao hắn từng xông xáo qua Nguyên Vị Diện khác, hiểu rõ Thiên Nguyên Đế tộc rất sâu

- Rất ít? Chẳng lẽ một Nguyên Vị Diện liền đại biểu một vị dòng chính?

Cực Đế hiếu kỳ hỏi

Hắn vẫn luôn có trái tim mạnh nhất, tự nhiên cảm thấy hiếu kỳ tồn tại dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc

Biểu hiện của Cụ Cửu Túc càng sợ hãi, hắn càng hưng phấn

- Không sai, Nguyên Vị Diện đã biết có 11 cái, bao quát Hồng Mông các ngươi ở bên trong, nhưng không người nào dám khẳng định chỉ có 11 cái

Nguyên Vị Diện, thậm chí còn có người nói tồn tại mạnh nhất của Thiên Nguyên Đế tộc còn sống, dù sao mạnh nhất là không thể nào vẫn lạc, những sinh linh như chúng ta nhìn như rất cường đại, kì thực vẫn như cũ là ếch ngồi đáy giếng.

Cụ Cửu Túc thở dài nói, hắn còn không kịp tìm bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc báo thù, không nghĩ tới dòng chính liền xuất thế, để tâm tình của hắn rất bực bội

------oOo------

Chương 2552: Bàn Cổ đại chiến Đế Đình giới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Nguyên Đế tộc xuất thế làm cho cả Nguyên Vị Diện thứ tám nhấc lên sóng to gió lớn, bởi vậy tin tức một phân đà của Đế Đình tan biến bị che giấu đi

Ngoại giới phong vân dũng động, Tần Quân cùng Bàn Cổ đã đi tới trong Đế Đình giới

Đế Đình giới là một vũ trụ độc lập, lớn như Hồng Mông trước kia, bên trong rất ít sao trời, thậm chí ngay cả sinh linh cũng ít đến thương cảm

Linh khí ngược lại vô cùng phồn vinh mạnh mẽ, có thể thấy được nơi này giấu bao nhiêu thiên tài địa bảo

Tần Quân cùng Bàn Cổ vừa tiến vào Đế Đình giới, liền bị Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình phát giác, từng khí thế mạnh mẽ tụ tập đến, khiến cho không gian chung quanh nổi lên gợn sóng kịch liệt, phảng phất như lúc nào cũng có thể vỡ vụn

Bàn Cổ nheo mắt lại, nhẹ giọng nói:

- Có một cỗ khí tức siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế.

Tần Quân mỉm cười, chắc hẳn là vị Đế Đình chi chủ kia

- Hôm nay, ai cũng đừng buông tha.

Tần Quân hạ lệnh nói, Bàn Cổ gật đầu, khí tức của Đế Đình chi chủ để hắn rất phấn khởi

Từ khi hắn phục sinh, hắn còn chưa chân chính chiến đấu qua

Hôm nay, hắn muốn động tay một chút

- Người nào dám tự tiện xông vào Đế Đình! Muốn chết sao?

Một thanh âm uy nghiêm truyền đến, ẩn chứa phẫn nộ

Đoạn thời gian gần đây, uy tín của Đế Đình liên tiếp bị thương nặng, bây giờ còn có người dám giết vào Đế Đình giới, hoàn toàn không nhìn Thần uy của bọn hắn, bọn hắn có thể nào không giận?

Rất nhanh, từng Đại Đế Hoàng giả đi tới trước mặt hai người Tần Quân

Đều là cường giả Bất Hủ, có mười Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, tám Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, tất cả đều nhìn chằm chằm Tần Quân cùng Bàn Cổ

- Đế Đình chi chủ đâu?

Tần Quân mở miệng hỏi, mới đầu hắn cùng Đế Đình không oán không cừu, là Đế Đình bắt Dương Tiễn cùng Tôn Ngộ Không trước, còn liên tiếp đuổi giết bọn hắn, nên hắn không thể nhịn!

Hắn muốn để Đế Đình chi chủ trả giá đắt, hối hận!

- Ngươi là ai?

Một tên Đại Đế trầm giọng hỏi, ánh mắt vô ý thức rơi vào trên người Bàn Cổ, không có cách nào, khí tức của Bàn Cổ thật sự là quá mạnh, để cho người ta rất khó coi nhẹ

Bàn Cổ cùng Tần Quân đều không trả lời, đúng lúc này, một đạo khí tức vô cùng cường đại cuốn tới

Siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế!

Đế Đình chi chủ!

Oanh một tiếng!

Người đến mặc kim bào loá mắt, đầu đội vương miện chí tôn, khuôn mặt kiên nghị, ánh mắt thâm thúy, tựa hồ cất giấu vô số Tinh Hải, hắn nhìn chằm chằm Tần Quân, cười nói:

- Ngươi chính là Thiên Đế?

Thiên Đế!

Các Đại Đế Hoàng giả lập tức xôn xao, cũng bởi vì Thiên Đế, mới làm Đế Đình bọn họ liên tiếp bị hao tổn, ngay cả Vân Cung Đế, Lôi Trụ Tôn Đế, Hư Vô Thiên Hoàng cũng bởi vì Thiên Đế mà vẫn lạc, khiến cho toàn bộ Đế Đình đều cừu hận hắn

Mặc dù cừu hận, nhưng các Đại Đế Hoàng giả không dám biểu hiện ra ngoài

Bọn hắn đều biết Đế Đình chi chủ thèm nhỏ dãi Tần Quân, muốn có được Thiên Đế, để Thiên Đế giúp hắn mạnh lên, thậm chí giúp bọn hắn mạnh lên

- Cho trẫm một lời giải thích, vì sao nhằm vào trẫm như thế, nếu không trẫm sẽ san bằng Đế Đình các ngươi.

Tần Quân lạnh lùng nói, hắn có thể cảm nhận được tham lam trong mắt Đế Đình chi chủ

- Ta muốn mời chào ngươi, hiệu lực cho ta, ta để ngươi trở thành người thứ hai của Đế Đình.

Đế Đình chi chủ mở miệng nói, để các Đại Đế Hoàng giả chung quanh đều động dung biến sắc, có chút khó có thể tin

Tần Quân giả bộ kinh hỉ, kích động hỏi:

- Thật sao?

- Thật.

Đế Đình chi chủ cười tủm tỉm nói, không ai có thể cự tuyệt quyền lực triệu hoán

- Vậy tốt, Bàn Cổ giết hắn, trẫm muốn trực tiếp trở thành Đế Đình chi chủ.

Tần Quân hưng phấn nói, thoại âm rơi xuống, Bàn Cổ giận quát một tiếng, tại chỗ liền có năm Đại Đế Hoàng giả hóa thành tro bụi

Đế Đình chi chủ giận dữ, Tần Quân cũng dám đùa nghịch hắn

Làm hắn khiếp sợ nhất chính là thực lực của Bàn Cổ

------oOo------

Chương 2553: Bàn Cổ đại chiến Đế Đình giới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cửu giới, nhưng Thần niệm cường đại, đã siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Bàn Cổ cũng không nói nhảm, lấy ra Khai Thiên Phủ, bay về phía đám người Đế Đình chi chủ

Đại chiến trong nháy mắt bộc phát!

Các Đại Đế Hoàng giả nhao nhao phát động Thần thông, công kích về phía Bàn Cổ, trong chốc lát, cường quang chiếu rọi toàn bộ Đế Đình giới, để Đế Đình giới mất đi nhan sắc

- Ngươi là ai? Tu vi như vậy tuyệt không phải hạng người vô danh!

Đế Đình chi chủ tức giận hỏi, đang khi nói chuyện, hắn cũng tham dự chiến đấu

Cảnh giới của Tần Quân là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới, thực lực

chân thật mạnh hơn, cho dù quan chiến cũng không sợ bị liên lụy

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ, Bàn Cổ!

Thanh âm của Bàn Cổ vô cùng hùng vĩ, như thanh âm của sử thi, rung động lòng người

Oanh một tiếng!

Bàn Cổ chém về phía Đế Đình chi chủ một búa, trong tay Đế Đình chi chủ chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh kiếm, đón lấy Khai Thiên Phủ

Lực trùng kích kinh khủng càn quét về phía từng phương hướng, những Bất Hủ Pháp Tiên Thiên kia trong nháy mắt chết sạch, ngay cả cơ hội nguyên thần xé rách không gian chạy trốn cũng không có

Không gian của Đế Đình giới vô cùng cứng rắn, cho dù là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cũng không thể xuyên qua không gian, nếu không Đế Đình giới thời khắc ở vào trong nguy hiểm

Hai mắt Bàn Cổ hiện ra hàn quang khiếp người, chiếu lên Đế Đình chi chủ

Đúng lúc này, hai tay Bàn Cổ dùng sức ép một chút, đánh Đế Đình chi chủ bay xuống dưới, tan biến ở dưới tinh không

Một màn này để Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế còn sống nghẹn họng nhìn trân trối

Làm sao có thể!

Đây chính là Đế Đình chi chủ!

Lực lượng của Bàn Cổ sao mà kinh khủng, cho dù cảnh giới thấp hơn Đế Đình chi chủ, cũng không phải Đế Đình chi chủ có thể ngăn cản

Hưu! Hưu! Hưu!

Ba Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế bỗng nhiên đánh tới Tần Quân

Trong đó một vị mạnh nhất tu vi đạt tới ngũ giới!

Tu vi chênh lệch hai giới cơ hồ không cách nào đền bù, nhưng bọn hắn đối mặt là Tần Quân

Tần Quân cười khẩy, từng Thiên Đế phân thân bay ra, chớp mắt liền bay ra trăm vạn, liên tiếp đụng vào ba Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Ba Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế trợn tròn mắt

Đây là Thần thông gì?

Còn chưa chờ bọn hắn nghĩ rõ ràng, vô số Thiên Đế phân thân vây quanh bọn hắn, trải rộng tinh không, chừng hai ngàn vạn, còn đang tăng nhiều

Hiện nay, số lượng Thiên Đế phân thân của Tần Quân có thể đạt tới số lượng như thế nào, ngay cả Tần Quân cũng không rõ ràng

Chớp mắt triệu hồi ra ngàn vạn Thiên Đế phân thân đối với hắn mà nói, rất nhẹ nhàng

Không cần Tần Quân mở miệng, các Thiên Đế phân thân cấp tốc bao phủ ba Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế

Kết cục không có gì bất ngờ xảy ra, ba Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế vẫn lạc

Cùng lúc đó, các Đại Đế Hoàng giả khác trong Đế Đình giới cũng đến đây trợ giúp

Bàn Cổ tiến vào trạng thái Cự Thần, cao tới vạn trượng, hét giận dữ tinh không, không ai cản nổi

- Làm càn!

Tiếng hét phẫn nộ của Đế Đình chi chủ vang vọng Đế Đình giới, chỉ thấy một đạo cực quang từ dưới đáy tinh không bắn lên, Bàn Cổ phản ứng nhạy cảm, một búa chém xuống, chém cực quang thành hai nửa

Oanh...

Một cự quyền liệt diễm đụng đến, còn khổng lồ hơn cả Bàn Cổ, muốn hủy

diệt hết thảy

Đáng tiếc Bàn Cổ căn bản không né tránh, đón đỡ quyền này, hai vai lắc một cái, đánh xơ xác

Đế Đình chi chủ đi vào sau lưng Bàn Cổ, tay cầm quang kiếm, muốn chém đầu của Bàn Cổ

Hưu...

Một đạo hỏa quang chạy nhanh đến, đâm vào trên người Đế Đình chi chủ, mặc dù không có làm Đế Đình chi chủ bị thương, nhưng cũng cho Bàn Cổ thời gian phản ứng, quay người vung một quyền, đánh bay Đế Đình chi chủ

Chính là Thiên Đế Thần Phạt của Tần Quân

So với trước kia, Thiên Đế Thần Phạt nhanh hơn vô số lần!

Sau khi đánh lui Đế Đình chi chủ, Bàn Cổ chuyển hướng Đại Đế Hoàng giả khác, tư thái bá đạo, không người có thể tranh tài

------oOo------

Chương 2554: Vĩnh Hằng Thần Mệnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bàn Cổ nhanh chóng huy động Khai Thiên Phủ, một búa trảm một Đại Đế, thổi một hơi đánh chết một Hoàng giả

Đế Đình giới bị Hỗn Độn chi khí của Khai Thiên Phủ kích phá, tựa như vô số cự long đang lao nhanh vặn vẹo, tứ ngược bốn phương

Tần Quân có hơn hai ngàn vạn Thiên Đế phân thân bảo hộ, không có Đại Đế Hoàng giả dám tập kích hắn, bởi vì khí tức của những phân thân này đều là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới, hơn hai ngàn vạn cường giả tam giới, ai dám lao vào?

Cho dù là Đế Đình chi chủ bị Bàn Cổ đánh lui cũng có chút kinh hãi

- Gia hỏa này đến cùng có lai lịch gì, dám tự xưng Thiên Đế, chẳng lẽ hắn có quan hệ với Thiên Nguyên Đế tộc?

Mặt mũi Đế Đình chi chủ tràn đầy kiêng kỵ nhìn Tần Quân, nguyên lai tưởng rằng Tần Quân chỉ có thể giúp đỡ kẻ dưới mạnh lên, không nghĩ tới bản thân cũng mạnh như vậy

Có thể phân ra hơn hai ngàn vạn phân thân thực lực tương đương bản tôn, cho dù là Đế Đình chi chủ cũng cảm thấy không bằng

Phải được người này!

Nghĩ xong, ánh mắt của Đế Đình chi chủ hung ác, cấp tốc lao về phía Bàn Cổ

Bàn Cổ không chết, hắn rất khó bắt được Tần Quân, huống chi Bàn Cổ còn đồ sát sinh linh Đế Đình, hắn sao có thể bỏ mặc không quan tâm

Trong chốc lát, Đế Đình chi chủ hóa thành một vệt ánh sáng, chớp mắt vô số dặm, ngang ngược đâm vào trên lưng Bàn Cổ, chấn động đến thân hình của Bàn Cổ nhoáng một cái

- Chỉ bằng ngươi, cũng dám chiến đấu với ta!

Bàn Cổ quay đầu cười giận dữ nói, thoại âm rơi xuống, hắn liền vào trạng thái Cự Thần mạnh nhất

Oanh một tiếng!

Uy áp kinh khủng trực tiếp chấn Đế Đình chi chủ bay ra ngoài

- Không có khả năng, đây là lực lượng gì?

Đế Đình chi chủ giật nảy mình, cái này con mẹ nó vẫn là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế sao?

Bàn Cổ sẽ không nói nhảm, giơ cao Khai Thiên Phủ giận bổ đến

Khai Thiên Phủ bị hắn dùng Bất Hủ Thần lực rèn luyện qua, cho dù là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế đỉnh cấp cũng gánh không được một búa của hắn

Đương...

Đế Đình chi chủ vung kiếm ngăn trở, lần này hai bên đều hết toàn lực

Như Hồng Mông đụng vào Hỗn Độn, trong chốc lát, tất cả kiến trúc, phi đảo, đại lục trong Đế Đình giới đều hóa thành tro bụi, những sinh linh hiệu lực cho Đế Đình kia cũng như thế

Không gian vỡ vụn, không gian liên tiếp lấy Tổ Nguyên thần tượng cũng bị xé mở, hơn hai ngàn vạn Thiên Đế phân thân ngăn ở trước mặt Tần Quân, liên tiếp hóa thành tro bụi

Tần Quân có Thiên Đế phân thân bảo hộ, nhưng những sinh linh khác không có, đám Đại Đế Hoàng giả kia đều vẫn lạc, vô luận trước kia là đại năng kinh thiên động địa như thế nào, giờ phút này đều biến thành pháo hôi, thậm chí ngay cả pháo hôi cũng không bằng

La Dương Mộ vực.

Lồng ngực của Tổ Nguyên thần tượng bỗng nhiên vỡ vụn, cuồng phong cuồn cuộn gào thét ra, xông hủy vô số mộ địa, giết ra La Dương Mộ vực, liên tiếp xuyên thủng rất nhiều Thần Vực, để vô số ngôi sao vỡ vụn mới dừng lại

Một kích này, số lượng tử thương vượt qua thường nhân tưởng tượng!

Lực lượng siêu việt Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế đủ để hủy diệt một Nguyên Vị Diện!

Trong cung điện lờ mờ

Cụ Cửu Túc đang dạy bảo Cực Đế đột nhiên quay đầu, kinh ngạc nói:

- Đây là…

- Vĩnh Hằng Thần Mệnh đang chiến đấu?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

Cảnh giới trên Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế!

Đạt tới cảnh giới này, có thể xuyên thẳng qua Nguyên Vị Diện, không nhận hết thảy quy tắc ảnh hưởng, vĩnh hằng tồn tại!

Cực Đế kinh ngạc hỏi:

- Chẳng lẽ là Quỷ Thần Sách cùng Thiên Nguyên Đế tộc đang chiến đấu?

Hắn cũng có thể cảm nhận được cỗ uy áp kia, cực kỳ mạnh

Cụ Cửu Túc không có trả lời, bởi vì hắn cảm thấy khí tức của Đế Đình chi chủ, còn có một đạo khí tức cực kỳ đáng sợ, cho tới bây giờ hắn chưa từng cảm thụ qua

Phảng phất như hóa thân đại biểu quy tắc hủy diệt!

Một bên khác.

Tô Đế cùng Lý Họa Hồn đang dạo bước trong một đại lục thần bí, cảm nhận được cỗ khí tức mang tính chất huỷ diệt kia, Tô Đế nheo mắt lại, thì thào nói:

- Vĩnh Hằng Thần Mệnh, tốc độ phát triển của Thiên Đế thật nhanh.

- Vĩnh Hằng Thần Mệnh là cái gì?

Lý Họa Hồn hiếu kỳ hỏi, chẳng lẽ là cảnh giới của Thiên Đế?

------oOo------

Chương 2555: Vĩnh Hằng Thần Mệnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế mỉm cười nói:

- Tồn tại trên Bất Hủ, là vĩnh hằng chân chính.

Lý Họa Hồn cái hiểu cái không

- Ngươi cần phải trở về, Thiên Đế đang chờ ngươi.

Tô Đế tiếp tục cười nói, nghe vậy, Lý Họa Hồn gật đầu, quay người rời đi

Vừa đi ra bốn bước, hắn bỗng nhiên dừng lại, quay đầu hỏi Tô Đế:

- Đợi ta trợ giúp Thiên Đế đi đến đỉnh phong, sẽ trở về giúp ngươi, không có ta, ngươi không được.

Tô Đế ngẩn người, lắc đầu bật cười nói:

- Ta đã không phải là ta năm đó, cha con các ngươi giúp ta quá nhiều, về sau ta sẽ giúp các ngươi.

Giọng nói nhẹ nhàng, cẩn thận cảm thụ liền có thể thấy hắn tự phụ

Tô Đế, từ Hỗn Độn sơ khai, hắn liền là kiêu căng như vậy, ngoại trừ Thiên Đế, không có người bị hắn để vào mắt

Lý Họa Hồn nhìn hắn thật sâu, biến mất tại nguyên chỗ

Cùng lúc đó.

Trong Đế Đình giới, Bàn Cổ cùng Đế Đình chi chủ bắt đầu điên cuồng chiến đấu, hai người triệt để buông ra, tốc độ chiến đấu cực nhanh, cho dù là Tần Quân cũng theo không kịp tốc độ của bọn hắn

Tiếng gào thét của Bàn Cổ quanh quẩn không ngừng, đinh tai nhức óc

Giờ phút này Đế Đình chi chủ lòng tràn đầy lửa giận, Đế Đình hắn thành lập vô số năm cứ như vậy bị Bàn Cổ hủy, hắn kém chút liền mất lý trí

Đổi lại địch nhân khác, hắn có thể đánh lui, chuyển đến một vùng không gian khác chiến đấu, nhưng Bàn Cổ quá hung mãnh, để hắn không thể làm gì

- Loại nhục thân này hoàn toàn không kém Vĩnh Hằng Thần Mệnh, chẳng lẽ cũng là Thiên Đế ban cho hắn?

Hai mắt Đế Đình chi chủ đỏ tươi, trong lòng hiện lên ngàn vạn suy nghĩ

Sức sáng tạo như thế, tuyệt đối là người Thiên Nguyên Đế tộc!

Hơn nữa đến từ dòng chính!

Nếu như hắn muốn nâng cao một bước, nhất định phải bắt lấy Tần Quân

Đáng tiếc, Bàn Cổ sẽ không cho hắn cơ hội này

Ở trong cực tốc, Bàn Cổ biến thành nguyên hình, thân cao năm trượng, cơ bắp bạo tạc phồng lên, tay phải nắm lấy Khai Thiên Phủ bổ tới

Đế Đình chi chủ không có tránh né, Bất Hủ Thần lực rót vào quang kiếm, va chạm với Khai Thiên Phủ

Oanh...

Lực trùng kích truyền ra, may mắn Tần Quân có ngàn vạn Thiên Đế phân thân ngăn cản, nếu không đã sớm hôi phi yên diệt

Nhưng Bàn Cổ cùng Đế Đình chi chủ thật sự là quá mạnh, làm cho Tần Quân không thể không rời Đế Đình giới, trở lại La Dương Mộ vực

Hắn bay tới phương xa, nhìn qua Tổ Nguyên thần tượng, chỉ thấy lồng ngực của Tổ Nguyên thần tượng đã phá vỡ một cái hang lớn, phong bạo liên tiếp oanh ra, như thần pháo diệt thế, ngay cả không gian chung quanh Tổ Nguyên thần tượng cũng sinh ra vết nứt mắt trần có thể thấy

Đánh vỡ không gian Nguyên Vị Diện!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh, cường đại đến cực điểm!

Tổ Nguyên thần tượng bị hủy, các Thần Vực khác cũng bị vạ lây, khiến cho các vực sôi trào

- Chuyện gì xảy ra?

- Uy áp thật là khủng khiếp, đến từ La Dương Mộ vực!

- Là ai đang tập kích chúng ta?

- Không thích hợp, khí tức giống như cách không gian khác biệt!

- La Dương Mộ vực xảy ra chuyện gì?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, không có sinh linh dám tới gần La Dương Mộ vực

Tần Quân lẳng lặng chờ, vì phòng ngừa vạn nhất, hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Hệ thống, đưa Côn Bằng tới.

Hắn có tám cơ hội truyền tống Thần Ma, dùng một lần cũng không sao

Một giây sau, Côn Bằng bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân

Vẻ mặt mộng bức, kinh ngạc nhìn Tần Quân

- Trẫm cần ngươi.

Tần Quân mỉm cười nói, Côn Bằng bị triệu hoán ra vẫn một mực không có được đề bạt, ở trong Đại Tần Thiên Đình biểu hiện cũng trung quy trung củ, cũng may có Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất coi trọng, để cho hắn trôi qua rất vui vẻ

------oOo------

Chương 2556: Côn Bằng trùng sinh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cần ta?

Côn Bằng tâm thần bất định nói, đời trước của hắn dã tâm bừng bừng,

nhưng ở Đại Tần Thiên Đình, hắn có dã tâm, nhưng thực lực quá yếu cũng không lật được trời

Nghe được Tần Quân cần hắn, hắn cấp tốc đoán được cơ duyên

Bệ hạ muốn đề bạt hắn!

Hắn cố gắng bình tĩnh tâm tình, chờ đợi Tần Quân an bài

Tần Quân trước vì hắn lựa chọn huyết mạch thích hợp

Côn Bằng, có thể hóa cá hóa chim, ở Hồng Hoang là tồn tại cấp đại lão, tự nhiên phải phối hợp huyết mạch đỉnh cấp

Để nó tiến hóa, thành Đạo Côn?

Đại Đạo Côn!

Không đủ, ít nhất cũng phải là Hồng Mông Côn, Nguyên Vị Diện Côn!

Gần đây hệ thống lại trở nên mạnh hơn một chút, dẫn đến trong Thần Thoại Thương Thành lại xuất hiện không ít bảo bối tốt

Tần Quân rất nhanh liền chọn trúng một loại huyết mạch

Sơ Nguyên Thần Côn!

Giá trị 69 vạn ức danh khí, đồng dạng có thể biến chim biến cá, cực kỳ tương tự Côn Bằng

Lúc này Tần Quân liền trợ giúp Côn Bằng dung hợp loại huyết mạch kia, Côn Bằng mừng rỡ như điên, thành thành thật thật tiếp nhận cải tạo

Tâm hắn bành trướng, đã bắt đầu huyễn tưởng đại sát tứ phương!

Cùng lúc đó, lồng ngực của Tổ Nguyên thần tượng còn không ngừng phun ra sóng xung kích, quét sạch hết thảy, dẫn đến Tổ Nguyên thần tượng bắt đầu trải rộng vết rách, lúc nào cũng có thể sụp đổ

Bàn Cổ cùng Đế Đình chi chủ như trước ở trong Đế Đình giới đại chiến,

cho dù là Tần Quân cũng rất khó phân rõ tình hình chiến đấu

Mặc dù cảnh giới của Đế Đình chi chủ cao hơn Bàn Cổ, nhưng Tần Quân tràn ngập lòng tin với Bàn Cổ

Bàn Cổ chưa từng bại qua?

Cũng không lâu lắm, một đạo khí tức từ bốn phương tám hướng chạy đến, chính là các Đại Đế Hoàng giả của Đế Đình, bọn hắn cảm nhận được La Dương Mộ vực truyền đến uy áp, trong nháy mắt liền hiểu Đế Đình gặp nạn, nhao nhao đến đây trợ giúp

- Nơi đó có người!

- Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế! Mọi người cùng nhau xông lên!

- Hắn khẳng định là địch nhân!

- Trước giết hắn, miễn cho cường giả khủng bố bên trong đi ra!

- Nhất định phải phong tỏa cửa vào, nếu không Nguyên Vị Diện sẽ gặp nạn.

Các Đại Đế Hoàng giả nghị luận ầm ĩ, đang khi nói chuyện, trực tiếp đánh tới hai người Tần Quân

Côn Bằng đang dung hợp huyết mạch của Sơ Nguyên Thần Côn kém chút dọa tiểu trong quần, những uy áp này để hắn có loại cảm giác hít thở không thông, may mắn bên cạnh có Tần Quân, trải qua Tần Quân giảng đạo, Hồng Mông sinh linh đều xem Tần Quân là tồn tại mạnh nhất, bao quát Côn Bằng ở bên trong

Ánh mắt Tần Quân ngưng tụ, ngàn vạn Thiên Đế phân thân xuất động

Đối phó một đám lâu la, một ngàn vạn phân thân là đủ!

Ở dưới Côn Bằng nghẹn họng nhìn trân trối, không đến ba cái hô hấp, các Đại Đế Hoàng giả đột kích đều vẫn lạc, ngay cả vô số mộ địa của La Dương Mộ vực cũng bị đánh nát, cốt phiến bay khắp nơi

Đây là lần thứ nhất Côn Bằng trực quan nhìn Tần Quân chiến đấu

Quá mạnh!

Vượt qua tưởng tượng của hắn!

- Còn có loại thần thông Phân Thân kia?

Côn Bằng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, phân thân cũng cường đại như vậy, bản tôn sẽ mạnh cỡ nào?

- Đừng phân tâm, cố gắng cảm thụ đi!

Thanh âm của Tần Quân truyền vào trong tai hắn, dọa đến toàn thân hắn giật mình, vội vàng quay đầu nhắm mắt, chuyên tâm trải nghiệm huyết mạch mới cường đại

Đại chiến còn đang tiếp tục

Tần Quân kiên nhẫn chờ đợi

Hai ngày sau, chiến đấu còn chưa kết thúc

Ở dưới nhàm chán, Tần Quân bắt đầu cường hóa Côn Bằng, Côn Bằng đã thành công dung hợp huyết mạch Sơ Nguyên Thần Côn

- Để Côn Bằng truyện thừa Không Gian Đại Đạo, lại Hồng Mông độ kiếp, cực hạn Tạo Hóa, tử trung giác tỉnh.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, mặc dù độ trung thành của Côn Bằng đã đạt tới 90, nhưng Tần Quân không yên lòng, cho nên lưu lại một tay

Không Gian Đại Đạo, cũng không phải Không Gian Đại Đạo của Nguyên Vị Diện thứ tám

Trong Thần Thoại hệ thống tuyển Đại Đạo truyền thừa đã có vài chục cái, chỉ là Không Gian Đại Đạo liền có hai cái, Liệt Diễm đại đạo có ba cái, có thể thấy được Đại Đạo không có tính duy nhất

Côn Bằng lấy tốc độ nhanh trứ danh, nên phải chú trọng điểm này.

Tốc độ cực hạn là xuyên toa không gian!

Cho nên Không Gian Đại Đạo cũng là Đại Đạo truyền thừa thích hợp Côn Bằng nhất

Mười giây đồng hồ vội vàng đi qua

- Đinh! Côn Bằng thành công truyện thừa Không Gian Đại Đạo!

- Đinh! Côn Bằng thành công Hồng Mông độ kiếp!

- Đinh! Côn Bằng thành công cực hạn Tạo Hóa!

------oOo------

Chương 2557: Côn Bằng trùng sinh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Côn Bằng tử trung giác tỉnh thành công! Phải chăng phóng thích?

- Trước điều ra bảng thuộc tính, không phóng thích.

Tần Quân ôm chờ mong rất lớn với Côn Bằng, muốn giữ lại làm át chủ bài, tự nhiên không muốn lập tức phóng thích

Tốt nhất xoát cảnh giới mới!

- Côn Bằng, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Yêu sư! Thượng Cổ Thần thú! Sơ Nguyên Thần Côn! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhất cảnh!

- Công pháp: Côn Bằng biến!

- Thần thông: Côn Bằng chân thân! Thần giương cánh! Yêu Vương gầm

thét! Bạt Thiên Chi Lực!

- Pháp bảo: Yêu Sư phiến!

- Đại Đạo truyền thừa: Không Gian Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Không Gian Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

Ánh mắt Tần Quân sáng lên, nếu như chờ Bàn Cổ chiến thắng lại đề bạt Côn Bằng, có lẽ sẽ càng mạnh

Nhưng hắn không thèm để ý, ngày sau có thể đề bạt Thần Ma khác, huống chi Côn Bằng còn có thể cực hạn phục thức tỉnh

Sở dĩ sớm đề bạt Côn Bằng như vậy, là vì lo trước khỏi hoạ

Vạn nhất lúc này giết ra ngưu quỷ xà thần gì thì sao?

Tình huống như vậy, Tần Quân không chỉ gặp được một lần, cho nên hắn ưa thích lưu lại cho mình át chủ bài

- Hệ thống, nếu phóng thích Côn Bằng, hệ thống sẽ sụp đổ chứ?

Tần Quân hiếu kỳ hỏi

Hệ thống rất thẳng thắn, trực tiếp trả lời:

- Tất nhiên!

- Cho trẫm một lần triệu hoán chí cao, trẫm sẽ không để ngươi sụp đổ.

Trong lòng Tần Quân trêu chọc.

Triệu hoán chí cao là công năng mới nhất, nhưng không thể thông qua dung hợp ban thưởng những nhiệm vụ khác thu hoạch được, cho nên để Tần Quân một mực ghi nhớ

- Ký chủ, ngươi không thể vô sỉ như vậy.

Hệ thống bất đắc dĩ nói

Sở dĩ thần Thoại hệ thống không thể ý để Tần Quân sử dụng, đây là bắt nguồn từ hệ thống tự bảo vệ mình, nếu để cho Tần Quân tùy ý sử dụng công năng của hệ thống, đoán chừng không được bao lâu, nó sẽ bị chơi phế.

Tần Quân không cưỡng cầu, hắn cũng không thể quá ỷ lại Thần Thoại hệ thống, dù sao Thần Thoại hệ thống cũng phải dựa vào hắn mạnh lên

Thời gian tiếp tục trôi qua

Mười ngày trôi qua

Bàn Cổ cùng Đế Đình chi chủ chiến đấu vẫn chưa phân ra thắng bại, nhưng Tần Quân phát hiện uy áp của bọn hắn đã không lớn bằng lúc trước

Đoán chừng sắp kết thúc rồi.

Oanh!

Đúng lúc này, Tổ Nguyên thần tượng bỗng nhiên sụp đổ, nó rốt cục không chịu nổi chiến đấu trùng kích

Tần Quân sớm có đoán trước, cho nên không thèm để ý, nhưng hắn đột nhiên nhướng mày

Chỉ thấy sau khi Tổ Nguyên thần tượng bạo tạc, ở vị trí đầu vậy mà lưu lại một quang đoàn, như có thuỷ tinh ở bên trong chuyển động

- Đó là cái gì?

Tần Quân âm thầm hiếu kỳ, phải tay khẽ vẫy, hút quang đoàn tới

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một âm thanh hét to truyền đến, ngay sau đó một đạo hắc

ảnh ngăn ở giữa hắn cùng quang đoàn, cắt đứt Bất Hủ Thần lực của hắn

Bóng đen này giống người mà không phải người, như quỷ hồn, sâm nhiên kinh khủng

- Ngươi là ai?

Tần Quân lạnh lùng hỏi, đối phương không có mang cho hắn khí tức nguy hiểm, cho nên hắn không khẩn trương

Bóng đen trầm giọng nói:

- Ta là ai không trọng yếu, nhưng ngươi không thể tiếp xúc nó.

Lại là câu này!

Ngươi là ai không trọng yếu, vậy con mẹ nó ngươi còn ra trận làm gì?

Trong lòng Tần Quân trào phúng, sao luôn có địch nhân dùng câu này dạo đầu thế nhỉ?

Rất có ý tứ?

- Trẫm nhất định phải có được!

Tần Quân cười lạnh một tiếng, đưa tay đánh ra Đại Chu Thiên Chưởng

------oOo------

Chương 2558: Ngươi là mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù bóng đen không rõ lai lịch, nhưng tu vi không có siêu việt Tần Quân, căn bản ngăn không được Đại Chu Thiên Chưởng

Một chưởng đánh bóng đen xơ xác, Tần Quân cường thế hút tia sáng vào trong tay

- Trẫm ngược lại muốn xem xem, cái này rốt cuộc là thứ gì!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, tay phải bóp chặt, quang đoàn tiêu tán, sau đó một khối thuỷ tinh xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn

Kích cỡ tương đương ngón tay, nội bộ cất giấu vô số tơ máu, mặt ngoài trong suốt, mơ hồ lộ ra ngân quang

- Ném nó đi!

Bóng đen ngưng tụ lần nữa, gấp giọng nói:

- Nếu ngươi có được, Thiên Nguyên Đế tộc sẽ tìm ngươi phiền toái!

- Trẫm vừa vặn muốn tìm bọn hắn!

Lúc này thần thức của Tần Quân dò vào trong thuỷ tinh, hắn ngược lại muốn xem xem, đây là cái quái gì

Oanh!

Thần thức của Tần Quân vừa vào thuỷ tinh, não hải trong nháy mắt bạo tạc, một cỗ ký ức to lớn điên cuồng tràn vào trong đầu hắn

Bóng đen thấy cảnh này, lập tức thở dài.

- Đều là mệnh số.

Hắn không có lập tức rời đi, mà chờ đợi ở bên cạnh Tần Quân

Cùng lúc đó, ý thức của Tần Quân lâm vào trong hỗn độn

Không biết qua bao lâu, phảng phất như trong bóng đêm vô tận tóe hiện ra ánh sáng, vô cùng sáng chói, chiếu sáng hết thảy

Trong mơ mơ màng màng, ý thức của Tần Quân thức tỉnh, hắn phát hiện mình thân ở trong bóng tối, chỉ có phía trước có ánh sáng, thế là hắn bắt đầu bay về phía ánh sáng

Rất nhanh, Tần Quân liền thấy trong ánh sáng có một bóng người, vô cùng

vĩ ngạn, tựa như Thần minh cao nhất, đứng ngạo nghễ ở trong quang minh, không sợ hắc ám

- Đó là cái gì?

Tần Quân nheo mắt lại, từ nơi sâu xa, hắn phảng phất như nghĩ tới điều gì

Nhưng tỉ mỉ suy nghĩ, lại quên, rất là quỷ dị

- Ngươi còn chưa hiểu sao?

Đúng lúc này, bóng người vĩ ngạn bỗng nhiên mở miệng, chấn động đến Tần Quân cảm giác vũ trụ điên đảo, thần hồn khó chịu

- Có ý tứ gì?

Tần Quân trầm giọng hỏi, giờ phút này hắn không nhớ ra được mình là ai, từ đâu mà đến

- Ngươi còn chưa hiểu sao?

Bóng người vĩ ngạn tiếp tục hỏi, vẫn tái diễn một vấn đề

Tần Quân trầm mặc, bắt đầu suy nghĩ vấn đề của đối phương

Đối phương muốn hắn hiểu cái gì?

Oanh!

Đúng lúc này, Tần Quân cảm giác trong cơ thể sắp vỡ, một la bàn kim sắc từ trong cơ thể bay ra, chính là Mệnh Vận Chi Luân!

Mệnh Vận Chi Luân bay tới đỉnh đầu Tần Quân, cao tốc xoay tròn, tản mát ra cường quang loá mắt

Một giây sau, Tần Quân đột nhiên tỉnh táo lại, ý thức trở lại trong thân thể

Chung quanh vẫn nổi lơ lửng vô số cốt phiến, bóng đen còn ở bên cạnh chờ hắn

Mà thuỷ tinh vừa rồi đã biến mất không thấy gì nữa, Tần Quân quay đầu nhìn về phía bóng đen, nhíu mày hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

- Nhân quả luân hồi, ngươi cuối cùng vẫn đạp vào con đường này, ngày sau ngươi sẽ rõ.

Bóng đen thăm thẳm thở dài, còn chưa chờ hắn rời đi, một đạo cường quang từ trên trời rơi xuống, chiếu vào trên người Tần Quân

Cường quang tiêu tán, bóng người Tần Quân đã biến mất không thấy gì nữa

Bóng đen tựa hồ cũng không có ngạc nhiên, trầm mặc không nói, đi theo rời đi

Một bên khác, thân thể Tần Quân hoàn toàn không bị khống chế, bị cường quang hấp xả, tràng cảnh chung quanh như hang động thời không vậy

- Chuyện gì xảy ra, nó muốn mang trẫm đi chỗ nào?

Trong lòng Tần Quân kinh ngạc, hắn đã đạt tới Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới, vậy mà không có lực phản kháng chút nào

Đây là cái ánh sáng gì?

Tần Quân không có bối rối, mà cẩn thận cảm thụ

Vị trí của hắn rất giống Thời Không Tuyến, chỉ bất quá không phải Hồng Mông Thời Không Tuyến, so sánh với nhau thì cao cấp hơn, ánh mắt thoáng nhìn, liền có vô số hình ảnh khắc sâu vào trong mắt hắn

Nếu như là phàm nhân, chỉ cần vừa mở mắt sẽ bị vô số tin tức chấn bể đầu

Hình ảnh các thời không Hồng Mông bị Tần Quân bắt được

Nhưng càng nhiều hơn chính là Nguyên Vị Diện khác, để Tần Quân vô ý thức há to mồm

Chẳng lẽ đây là Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện?

Đúng lúc này, bên cạnh Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện một vệt ánh sáng, thân hình giống bóng người vĩ ngạn lúc trước Tần Quân nhìn thấy như đúc

------oOo------

Chương 2559: Ngươi là mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi còn chưa hiểu sao?

Quang ảnh mở miệng hỏi, để Tần Quân kém chút phát điên

Lại là câu nói này!

Trẫm hiểu con mẹ ngươi!

Trán Tần Quân nổi gân xanh, trầm giọng nói:

- Ngươi đến cùng là ai, đùa nghịch hoa chiêu gì! Hiện ra chân thân đi!

Đối mặt Tần Quân ép hỏi, quang ảnh không tiếp tục lặp lại câu hỏi kia, mà trả lời:

- Ta chính là ngươi.

Lời vừa nói ra, Tần Quân rùng mình

Ta chính là ngươi?

Câu nói này có thể phân tích ra quá nhiều ý tứ, ý vị sâu xa

- Ngươi luân hồi vô số lần, xuyên thẳng qua thời không nhân quả, ngươi muốn đáp án, ngươi còn chưa hiểu sao?

Quang ảnh tự mình nói

Tần Quân nheo mắt lại, hỏi:

- Ngươi đến từ quá khứ, hay tương lai?

- Ta không ở quá khứ, cũng không trong tương lai, ta ở chỗ cao nhất.

Quang ảnh trả lời

Tần Quân nhíu mày, như có điều suy nghĩ

Chỗ cao nhất.

Trên thời không?

- Hư hư thật thật, huyễn giả huyễn thật, ngươi đang theo đuổi cái gì, ngươi hiểu chưa, chìa khoá lưu cho chính ngươi, lại vì mở ra cái gì?

Quang ảnh tiếp tục hỏi, câu không giải thích được này lại làm cho Tần Quân đột nhiên thông suốt, bừng tỉnh đại ngộ

Nếu như hắn không có đoán sai, quang ảnh nói tới chìa khoá là chỉ Mệnh Vận Chi Luân

- Thiên Nguyên Đế tộc là ngươi sáng tạo?

Tần Quân nói sang chuyện khác, để quang ảnh trầm mặc thật lâu

Cuối cùng phun ra một chữ:

- Phải.

Phải!

Hắn là Tần Quân, hắn sáng tạo ra Thiên Nguyên Đế tộc, nói cách khác Tần Quân sáng tạo ra Thiên Nguyên Đế tộc

Khả năng này, Tần Quân sớm đã đoán được, cho nên hắn không khiếp sợ, ngược lại lộ ra tiếu dung

Sau đó, hắn chỉ cần biết là hắn ở quá khứ, hay trong tương lai sáng tạo ra

hết thảy

Quang ảnh bắt đầu lắc lư, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ tiêu tán

- Được rồi, lại để cho ngươi nhìn một hồi, ngươi liền phải trở về.

Quang ảnh mở miệng nói, lúc này Tần Quân quay đầu

Chẳng lẽ những hình ảnh này có ý nghĩa đặc thù?

Hắn thấy được Tô Đế, uy phong lẫm liệt, vô luận đến đâu cũng sẽ rất nhanh tung hoành vô địch

Hắn thấy được Cực Đế, hắn bóp lấy cổ Cụ Cửu Túc, khuôn mặt dữ tợn

Hắn thấy được Quỷ Thần Sách, bị giam giữ ở trong Thời Không cảnh, liên tục gầm thét

Hắn còn chứng kiến Thiên Vận, Nhậm Ngã Tiếu, Lý Họa Hồn… có tốt có xấu

- Chẳng lẽ đây đều là tương lai?

Tần Quân âm thầm nghĩ, ngay cả tương lai của cường giả như Quỷ Thần Sách cũng từ nơi sâu xa quy định tốt?

Đúng lúc này, quang ảnh biến mất, hình ảnh thời không chung quanh bắt đầu lộn ngược, Tần Quân cũng bị cường quang đưa trở về

Rất nhanh, Tần Quân trở lại La Dương Mộ vực

Bàn Cổ cùng Đế Đình chi chủ còn đang chiến đấu, nhưng khí tức của bọn hắn đã rất yếu, đoán chừng không được bao lâu sẽ kết thúc

Hiện tại, Tần Quân đi vào có lẽ còn có thể đoạt đầu người, nhưng không có cái tất yếu kia

Hắn nhắm mắt dư vị, hình ảnh tương lai vừa mới nhìn thấy cho hắn tác dụng không nhỏ, có thể cải biến kết quả không tốt

Từ nơi sâu xa, hắn không cách nào quên Thời Không Tuyến lúc trước nhìn thấy, khắc ấn ở trong đầu hắn, vung đi không được

Đây tuyệt đối là Thời Không Tuyến trên Nguyên Vị Diện!

Chỉ là vì sao quang ảnh kia xuất hiện, muốn nhắc nhở hắn cái gì?

Oanh một tiếng!

Đế Đình chi chủ bỗng nhiên từ trong động thời không bay ra, Đế Đình giới cường đại ngày xưa đã không còn tồn tại

Đế Đình chi chủ tóc tai bù xù, mặt mũi tràn đầy vẻ phẫn nộ, thuận ánh mắt của hắn nhìn lại, Bàn Cổ dẫn theo Khai Thiên Phủ bay ra, đằng đằng sát khí, kinh động tinh không

------oOo------

Chương 2560: Con mồi rất béo tốt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bàn Cổ! Ta và ngươi không chết không thôi!

Đế Đình chi chủ tức giận nói, hắn đã thật lâu không có phẫn nộ như vậy

Bàn Cổ hoàn toàn không để ý tới, xách búa phóng tới Đế Đình chi chủ

Oanh...

Bàn Cổ bộc phát ra tốc độ đỉnh phong, lấy tốc độ mà Tần Quân không kịp nhìn lướt qua đỉnh đầu của Đế Đình chi chủ

Trong chốc lát, toàn thân Đế Đình chi chủ cứng ngắc, mặt lộ vẻ không thể tin được

Ngay sau đó nhục thể của hắn bạo tạc, nhấc lên phong bạo kinh khủng, quét ngang toàn bộ La Dương Mộ vực

Vô số điểm sáng tản ra, phóng tới từng phương hướng, để Bàn Cổ không cách nào ngăn cản

Những cái kia đều là phân hồn của Đế Đình chi chủ

Trong chớp mắt liền xuyên phá không gian, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi

Tuy Bàn Cổ mạnh, nhưng muốn vượt cấp tru sát Đế Đình chi chủ vẫn rất khó khăn, huống chi đối phương là hùng chủ như Đế Đình chi chủ.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ sử thi... hủy diệt Đế Đình! Thu hoạch được năm cơ hội cực hạn Tạo Hóa, mười cơ hội truyền tống Thần Ma, ba cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội đại đạo truyền thừa, năm cơ hội Chinh Triệu Thần Ma, hai mươi cơ hội ngẫu nhiên rút thưởng!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên, Tần Quân mỉm cười

Mặc dù Đế Đình chi chủ đào tẩu, nhưng Bàn Cổ lấy sức một mình hủy diệt Đế Đình, cũng coi như báo thù rửa hận

- Kể từ hôm nay, Nguyên Vị Diện thứ tám, không còn Đế Đình.

Tần Quân mỉm cười nói, Bàn Cổ bay trở về bên cạnh hắn, nhếch miệng cười to, nói:

- Thống khoái, về sau còn có địch nhân như vậy, ta vẫn sẽ lên trước!

Lúc trước ở Đế Đình giới, Thiên Đế phân thân của Tần Quân làm hắn kinh diễm, để hắn hiểu được bản thân của Tần Quân cũng cực kỳ cường đại, cho nên mới nói ra lời này

Tần Quân gật đầu, hắn liếc nhìn một vòng, quyết định nói:

- Tiếp đó, trẫm muốn tìm Thời Gian Đại Đạo của Nguyên Vị Diện này.

Về phần hùng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn tạm thời không có hứng thú

Chỉ cần tu vi đủ mạnh, sẽ khống chế hết thảy, không đáng như trước kia,

khắp nơi công thành chiếm đất

Huống chi, ngay cả đệ nhất cường giả của Nguyên Vị Diện thứ tám cũng thảm bại trong tay bọn hắn, khiến cho Nguyên Vị Diện thứ tám đã không bị Tần Quân để vào mắt

Trừ cái này ra, Tần Quân cũng muốn đi Nguyên Vị Diện thứ nhất

Dựa theo gương mặt khổng lồ thần bí kia nói, dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc hẳn là giấu ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, bao quát con của hắn Thiên Vận

Sau khi hai người rời đi, tin tức liên quan tới Đế Đình hủy diệt cũng lan truyền nhanh chóng

Đế Đình muốn hùng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, tự nhiên sẽ bị thế lực khắp nơi nhìn chằm chằm, đại chiến ở Đế Đình giới hấp dẫn nhiều ánh mắt như vậy, sau khi chiến đấu kết thúc, cường giả các phương tiến đến xem xét tình huống, liền biết được Đế Đình giới bị diệt, Đế Đình chi chủ sống chết không rõ

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ tám chấn động

- Đế Đình hủy diệt rồi?

- Đến cùng là ai làm? Chẳng lẽ là Thiên Nguyên Đế tộc?

- Đúng, khẳng định là Thiên Nguyên Đế tộc, Đế Đình không chỉ một lần công khai khinh miệt Thiên Nguyên Đế tộc, trừ bọn họ, còn ai có năng lực như thế?

- Khó có thể tin, Đế Đình lại bị diệt như vậy.

- Giả a, Đế Đình là tụ tập rất nhiều Đại Đế!

- Đại Đế lại như thế nào? Quỷ Thần Mưu cũng giống như thế, còn không phải bị bưng nguyên ổ.

Chúng thuyết phân vân, khiến cho địa vị của Thiên Nguyên Đế tộc ở trong lòng chúng sinh liên tiếp kéo lên

Liên quan tới Thiên Đế cùng Bàn Cổ, ngược lại không người biết được

Nhưng vô luận ở đâu, cũng không có nhân vật phong tao tuyệt đối, sau khi Đế Đình hủy diệt, Nguyên Vị Diện thứ tám thay đổi bất ngờ, rất nhanh chúng sinh liền tiếp nhận tin tức Đế Đình hủy diệt

Đúng lúc này, Nguyên Yêu Tông cường thế xuất hiện, quét ngang Nguyên Vị Diện thứ tám

Trong đó Tô Đế tông mạnh nhất đánh đâu thắng đó, nhất là Tô Đế, thể hiện ra bá khí có thể so với Đế Đình chi chủ, không có người nào có thể ở trước mặt hắn chống nổi ba chiêu

Xuân tới xuân đi, thoáng chớp mắt, ngàn năm đã trôi qua

Một ngày này, Tần Quân cùng Bàn Cổ đi vào khu vực biên giới của Nguyên Vị Diện thứ tám

------oOo------

Chương 2561: Con mồi rất béo tốt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong ngàn năm thời gian, hai người Tần Quân đã từng đi gặp đám người Tôn Ngộ Không, lúc ấy các Thần Ma nhìn thấy Bàn Cổ, có thể nói vô cùng kích động, nhất là Đế Giang, quỳ xuống khóc ròng ròng

Tần Quân bảo bọn hắn an tâm phát triển, khai hỏa thanh danh của Thiên Đình, để Thiên Đình ở Nguyên Vị Diện thứ tám chiếm bốn Thần Vực

Nếu ở trước kia, tuyệt đối kinh động toàn bộ Nguyên Vị Diện, nhưng bây giờ Nguyên Yêu Tông phong mang tất lộ, che giấu phong thái của Thiên Đình

- Bệ hạ, nơi này hẳn không có Thời Gian Đại Đạo a.

Bàn Cổ mở miệng nói, bọn hắn dạo bước ở trong tinh hà, chung quanh nổi

lơ lửng vô số các loại sao trời, đẹp như tranh vẽ

Mặc dù đẹp, nhưng thấy thế nào cũng không giống như địa phương giấu Thời Gian Đại Đạo

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, nói:

- Vậy cũng không nhất định.

Tìm ngàn năm, vẫn không có đầu mối, nhưng hắn không vội

Cách mỗi một năm, hắn đều sẽ điều động một Thiên Đế phân thân về Hồng Mông xem xét tình huống, Hồng Mông không lo, hắn có thể nhẹ nhõm tìm Thời Gian Đại Đạo

Không thể không nói, Tần Quân đánh giá thấp Nguyên Vị Diện thứ tám bao la, cho dù là Hồng Mông bây giờ cũng không sánh được Nguyên Vị Diện thứ tám

Hai người tiếp tục dạo bước tiến lên

Phía trước bỗng nhiên truyền đến một tia sáng, chỉ thấy một lão phụ nhân chạy tới cực nhanh, nàng khoảng năm sáu mươi tuổi, trên người quấn bảy tiểu xà màu sắc không đồng nhất

Nàng vừa nhìn thấy Tần Quân cùng Bàn Cổ, ánh mắt sáng lên, bay tới bọn hắn

- Hừ!

Bàn Cổ hừ lạnh một tiếng, khí tức tuyệt cường bộc phát, trong nháy mắt định trụ lão phụ nhân, không cách nào tiến lên

Tần Quân nheo mắt lại, tỉ mỉ quan sát lão phụ nhân, phát hiện lão phụ nhân này không đơn giản

Sinh linh có thể xuất hiện ở vùng này vốn không đơn giản, bởi vì chung quanh không có Thần Vực, khiến cho vùng này nguy cơ tứ phía, dễ dàng gặp phải cướp giết

- Các ngươi…

Lão phụ nhân run giọng nói, hoàn toàn không nghĩ tới Bàn Cổ cường đại như vậy, bằng vào khí tức liền để nàng không thể động đậy

Tuyệt đối là cường giả Bất Hủ!

- Vùng này có chỗ thời gian trôi qua chênh lệch hay không?

Tần Quân mở miệng hỏi, hắn có thể nhìn trộm ra tâm lý hoạt động của đối phương

Bà nương này vậy mà muốn cướp bọn hắn, quả nhiên là người không thể xem bề ngoài

Nghe hắn hỏi, lão phụ nhân liền vội vàng nói:

- Có! Có! Chỉ cần các ngươi không giết ta, ta liền mang các ngươi đi!

Đồng thời, trong lòng nàng hừ nói:

- Chờ mang các ngươi qua đó, để cho các ngươi sống không bằng chết!

Thật tình không biết, nàng suy nghĩ cái gì, Tần Quân đều có thể nghe được

Sắc mặt Tần Quân bình tĩnh gật đầu, Bàn Cổ thu hồi khí tức, để lão phụ nhân dẫn đường

Lão phụ nhân giả ra bộ dáng sợ hãi, mang theo hai người Tần Quân bay về phía trước

Đại khái bay nửa nén hương thời gian, lão phụ nhân dừng lại, chỉ về vòng xoáy đằng trước nói:

- Là ở chỗ này, càng đi vào bên trong, tốc độ thời gian trôi qua càng chậm.

Tần Quân gật đầu, nhẹ giọng nói:

- Ngươi có thể đi chết rồi.

Lời vừa nói ra, lão phụ nhân trừng to mắt, vội vàng lui nhanh, bảy tiểu xà trên người như lôi điện mau chóng lao ra, há miệng, muốn cắn về phía Tần Quân

Ánh mắt của Bàn Cổ ngưng tụ, bảy tiểu xà hóa thành tro bụi

Đúng lúc này, rất nhiều người trống rỗng xuất hiện ở chung quanh, vây quanh hai người Tần Quân

Trong đó thình lình có hai Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, năm Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, còn có vài chục Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, tất cả đều cười gằn nhìn về phía hai người Tần Quân, như bắt rùa trong hũ

- Chậc chậc, hai con mồi rất béo.

Trong đó một tên Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế có tám đôi mắt mở miệng cười nói, thanh âm tàn nhẫn, lộ ra sát ý lạnh lùng.

------oOo------

Chương 2562: Thời Thần quân chủ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đường kính của vòng xoáy tinh không cực kỳ dài, hơn ngàn vạn sao trời vây quanh ở trung tâm xoay tròn, lóe ra các loại quang mang, lóa mắt mê người

Tần Quân nhìn vòng xoáy tinh không, ánh mắt sáng lên

Hắn cất bước đi đến, không nhìn địch nhân ở chung quanh

- Gia hỏa này dám không nhìn chúng ta!

Một tên Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế khác nổi giận, đưa tay chụp về phía Tần Quân

Lúc này, Bàn Cổ thuấn di xuất hiện hắn sau lưng, Khai Thiên Phủ chém xuống, trực tiếp trảm thành hai nửa

Ngay cả lời cũng không kịp nói, Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế này liền biến thành tro bụi, hình thần câu diệt, không có cơ hội siêu sinh

Những sinh linh khác đều nhìn ngốc

Ở trong mắt chúng sinh, Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế gần như là tồn tại giết không chết, tại sao lại bị Bàn Cổ miểu sát?

Tần Quân cấp tốc bay vào vòng xoáy tinh không, quả nhiên cảm nhận được tốc độ thời gian trôi qua giảm bớt

Trong ngàn năm thời gian, hắn gặp được không ít Thời Gian Đại Đạo, nhưng đại bộ phận đều rất nhỏ yếu, thậm chí mới sinh ra, căn bản không có cách sáng tạo ra Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám

Nhưng lần này, hắn có thể cảm giác được quy tắc Thời Gian ở nơi này rất cường đại

Tần Quân có chút hưng phấn, về phần những địch nhân khác, hắn căn bản không để trong lòng

Sau lưng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, không đến ba cái hô hấp, toàn bộ địch nhân đều bị tiêu diệt

Toàn bộ quá trình, Tần Quân đều không quay đầu lại

Có Bàn Cổ ở sau lưng, hắn căn bản không cần quay đầu

Không thể không nói, Bàn Cổ là Thần Ma cho hắn cảm giác an toàn mạnh nhất, cho dù cảnh giới không phải vô địch, nhưng chỉ cần có Bàn Cổ, không người có thể thương tổn được Tần Quân

Rất nhanh, Tần Quân liền tiến vào chỗ sâu của vòng xoáy tinh không

Ở chỗ này, tốc độ thời gian trôi qua vô cùng quỷ dị, một hồi chậm đến gần như đứng im, một hồi nhanh đến chớp mắt ức năm, để bộ pháp của Tần Quân một hồi ngừng, một hồi thuấn di ức vạn dặm

Ánh mắt Tần Quân ngưng tụ, thôi động Thời Không Tạo Hóa trong cơ thể,

muốn hấp thu quy tắc Thời Gian nơi này

Oanh một tiếng!

Toàn bộ tinh không bỗng nhiên tĩnh lại, mạnh như Bàn Cổ cũng động dung, cử chỉ biến đến vô cùng chậm chạp

- Lực lượng thời gian của nơi này thật mạnh!

Bàn Cổ lẩm bẩm, ngay cả tốc độ nói chuyện cũng giảm bớt rất nhiều

Tần Quân cảm giác được quy tắc Thời Gian bài xích mình, nhưng hắn không nhụt chí, một lần lại một lần muốn hấp thu quy tắc của nó, đáng tiếc quy tắc Thời Gian ở nơi này thật sự quá mạnh, hắn không thể không lâm vào trong chiến đấu

Cũng may vùng này có rất ít sinh linh ẩn hiện, bởi vì nơi này là cấm địa nổi danh

Thời gian nơi này sẽ thôn phệ sinh linh!

Oanh! Oanh! Oanh.

Quy tắc Thời Gian không còn ương ngạnh chống cự, mà là tiến công Tần Quân

Lực lượng thời gian cường đại cấp tốc tiêu hao Bất Hủ Thần lực của Tần Quân, bất đắc dĩ, Tần Quân tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, toàn thân lóng lánh kim quang, vô cùng xinh đẹp

Ngay sau đó, khí tức của hắn lại bạo tăng!

Đấu đạo bí tự!

Lực chiến đấu của hắn bay vọt, lấy lực lượng Thời Không Tạo Hóa của mình chống lại lực lượng thời gian

Đúng lúc này, trên không vòng xoáy bỗng nhiên xuất hiện một bóng người

Người đến toàn thân lóng lánh ngân quang, không cách nào phân rõ thân

hình, hắn mở miệng nói:

- Ngươi là ai? Dám rình mò quy tắc Thời Gian của Nguyên Vị Diện!

Hoắc...

Khai Thiên Phủ bỗng nhiên ném đến, nhưng người kia nhẹ nhõm tránh thoát

Ở dưới quy tắc Thời Gian ảnh hưởng, động tác của Bàn Cổ rất chậm chạp

- Ngươi là ai?

Bàn Cổ trầm giọng hỏi, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm đối phương

- Ta là Thời Thần quân chủ, đến từ Thiên Nguyên Đế tộc.

Người đến mở miệng nói, tên của hắn rất lạ lẫm, nhưng bốn chữ Thiên Nguyên Đế tộc đủ để rung động bát phương

Tần Quân chuyên tâm chống lại quy tắc Thời Gian, không cách nào đối mặt Thời Thần quân chủ

------oOo------

Chương 2563: Thời Thần quân chủ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Nguyên Đế tộc sao, các ngươi rốt cục xuất hiện.

Tần Quân dùng ánh mắt còn lại liếc đi, hắn cũng không hoảng hốt

Hắn tin tưởng Bàn Cổ có thể bảo vệ mình

Lúc này, ngân quang co vào, Thời Thần quân chủ hiển lộ ra thân hình, mang mặt nạ màu bạc, ngân quang hóa thành một bộ thần khải, lưu động lực lượng thời gian, làm cho người ta không cách nào nhìn thẳng

Bàn Cổ nổi giận gầm lên một tiếng, ngang ngược đánh vỡ lực lượng thời gian trói buộc mình, đánh tới Thời Thần quân chủ

Nhất lực phá vạn pháp!

Đây là quy tắc duy nhất Bàn Cổ thờ phụng!

- Ngu xuẩn!

Thời Thần quân chủ liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng hừ nói, trong mắt xuất hiện bất mãn

Thời Gian Đại Đạo của Nguyên Vị Diện thứ tám bị hắn chưởng khống, thậm chí bị hắn nuôi nhốt ở đây, thôn phệ sinh linh lui tới, tăng cường quy tắc Thời Gian, không nghĩ tới hôm nay lại có người có thể rung chuyển quy tắc Thời Gian, để hắn không thể không ra tay

Thời Thần quân chủ vung tay phải lên, một ngân mâu do lực lượng thời gian biến thành đâm tới Bàn Cổ

Đương...

Khai Thiên Phủ từ trên trời giáng xuống, bổ vào trên ngân mâu, Bàn Cổ đi theo vọt tới, chân phải giẫm lên Khai Thiên Phủ, thả người nhảy lên, vượt ngang vạn dặm, một quyền đánh tới Thời Thần quân chủ

Thời Thần quân chủ cũng không né tránh, oanh một tiếng, tay phải của hắn như thiểm điện nâng lên, chỉ dựa vào một chỉ ngăn lại nắm đấm của Bàn Cổ

Con ngươi của Bàn Cổ nhíu lại, lúc này hắn mới ý thức được Thời Thần quân chủ cường đại hơn Đế Đình chi chủ rất nhiều

Khống chế thời gian của Nguyên Vị Diện, Thời Thần quân chủ tự nhiên cực kỳ cường đại

- Cút đi!

Thời Thần quân chủ dùng sức, đánh Bàn Cổ bay ra ngoài, trong chớp mắt liền tan biến ở sâu trong tinh không

Một giây sau, Bàn Cổ đột nhiên vọt tới, từ bên ngoài vòng xoáy tinh không vọt tới, biến thành Cự Thần, cưỡng ép xông phá quy tắc Thời Gian lao về phía Thời Thần quân chủ

- Có chút không ổn.

Tần Quân lẩm bẩm, lúc này ở trong lòng phân phó nói:

- Phóng thích Côn Bằng!

Ngàn năm trôi qua, cực hạn của hệ thống đã siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhất cảnh, cho dù phóng thích Côn Bằng, cũng không có để hệ thống sụp đổ

Thoại âm rơi xuống, một con đại bàng từ mi tâm của Tần Quân bay ra, hóa thành nhân hình, chính là Côn Bằng

Côn Bằng ngẩn người, cảm thụ Vĩnh Hằng Thần lực mênh mông của mình, hắn lập tức phấn khởi

- Đi giúp Bàn Cổ!

Tần Quân hạ lệnh, Côn Bằng bị hắn tử trung giác tỉnh, không cần lo lắng sẽ phản bội

Bàn Cổ!

Côn Bằng như bị sét đánh, vô ý thức quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy Bàn Cổ cùng Thời Thần quân chủ đại chiến

Hắn há to mồm, thật là Bàn Cổ?

Cỗ khí tức này…

Thật mạnh!

Không kịp nghĩ nhiều, hai tay của hắn hóa cánh, vỗ cánh bay cao, hối hả trợ giúp Bàn Cổ

Thời Thần quân chủ một lần lại một lần đánh lui Bàn Cổ, cảm nhận được khí tức của Côn Bằng, hắn ngẩn người

Vì sao Tần Quân có thể đột nhiên thả ra một Vĩnh Hằng Thần Mệnh?

Ở Nguyên Vị Diện này, Vĩnh Hằng Thần Mệnh có thể đếm được trên đầu ngón tay, vì sao hắn chưa từng gặp qua Côn Bằng?

Côn Bằng thi triển Không Gian Tạo Hóa, vỗ hai cánh, không gian chung quanh Thời Thần quân chủ trong nháy mắt co lại, mưu toan ép hắn thành thịt nát

Thời Thần quân chủ nhếch miệng lên, lộ ra tiếu dung khinh thường

Chỉ thấy hai tay hắn khoanh tròn, lực lượng thời gian hình thành một vòng tròn ngân sắc ở trước mặt hắn, hấp xả Côn Bằng, Côn Bằng cả kinh muốn tránh né, nhưng lực hấp xả của vòng tròn ngân sắc quá mạnh, để hắn chỉ có thể miễn cưỡng không bị hút đi, căn bản trốn không thoát

Lúc này, Bàn Cổ giơ cao Khai Thiên Phủ chém tới, chém vào trên vòng tròn ngân sắc, trảm nát nó ra

Hai Thần Ma mạnh nhất bắt đầu liên thủ tiến công Thời Thần quân chủ

Thời Thần quân chủ cũng rất kiên nhẫn, hắn nhìn ra Tần Quân không thể trong thời gian ngắn hấp thu được Thời Gian Đại Đạo, cho nên muốn nhìn thực lực của Bàn Cổ cùng Côn Bằng như thế nào.

Nếu như không tệ, còn có thể thu làm thủ hạ.

------oOo------

Chương 2564: Cùng tiến lên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Côn Bằng cùng Bàn Cổ vây công lấy Thời Thần quân chủ, Thời Thần quân chủ phong tỏa không gian, khiến cho vòng xoáy tinh không trong ngoài ngăn cách, bọn hắn chiến đấu không có lan đến gần Thần Vực khác

Bàn Cổ tiến vào trạng thái Cự Thần mạnh nhất, càng đánh càng mạnh, cho dù là Côn Bằng liên thủ với hắn trong lòng cũng run sợ, sợ đối phương nhất thời thất thủ, ngộ thương đồng đội

Cũng may Côn Bằng tinh thông Không Gian chi đạo, có tỷ lệ tránh khỏi va chạm với Bàn Cổ

Oanh! Oanh! Oanh.

Ba cường giả áp đảo Nguyên Vị Diện thứ tám giận chiến liên tục, cho dù Côn Bằng cùng Bàn Cổ liên thủ, cũng không thể áp chế Thời Thần quân chủ

Một bên khác, Tần Quân còn đang tranh đấu với quy tắc Thời Gian

- Hệ thống, truyền tống La Sĩ Tín tới, trực tiếp thu vào trong Thần Thoại hệ thống, không nên phóng ra.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói:

- Để La Sĩ Tín cực hạn Tạo Hóa!

Trước khi rời Hồng Mông, hắn đã giúp các Thần Ma của Đại Tần Thiên Đình tăng cường huyết mạch đến cực hạn, trong đó bao quát La Sĩ Tín

Vì chính là hôm nay!

Mười giây sau.

- Đinh! La Sĩ Tín cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn phân phó nói:

- Phóng thích, điều ra bảng thuộc tính của hắn.

- La Sĩ Tín, đến từ thần thoại truyền thuyết.

- Thân phận: Kỳ Lân tổ! Thủy Nguyên Kỳ Lân!

- Tu vi: Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cửu giới!

- Công pháp: Khí thôn sơn hà! Tiên Thiên Thổ Nạp Pháp!

- Thần thông: Kỳ Lân Hỏa Sơn! Thủy Kỳ Lân chân thân! Phá thiên Thần thương! Nộ rung thiên địa!

- Pháp bảo: Kỳ Lân Bá Vương Thương!

- Đại Đạo truyền thừa: Âm Khiếu đại đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Âm Khiếu Tạo Hóa!

- Thuộc tính đặc biệt: Trừ tà cát tường (có thể bảo hộ người bên cạnh không bị tà ma xâm hại, đồng thời có thể mang đến tường vận cho chủ công)!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế cửu giới!

Mặc dù không bằng Côn Bằng, nhưng cũng coi như không tệ

Ngay thời điểm Tần Quân âm thầm suy tư, La Sĩ Tín từ mi tâm hắn bay ra

Vừa mở mắt nhìn thấy tràng cảnh chung quanh, La Sĩ Tín liền giật nảy mình

- Không có thời gian giải thích, nhanh đi trợ giúp Bàn Cổ cùng Côn Bằng đi!

Tần Quân trầm giọng phân phó, lời vừa dứt, La Sĩ Tín liền tiến đến trợ giúp

Mặc dù rất khiếp sợ Bàn Cổ xuất hiện, nhưng La Sĩ Tín sớm đã không phải Kỳ Lân tổ lúc trước, Bàn Cổ không còn để hắn quá kính sợ

Oanh...

La Sĩ Tín nắm Kỳ Lân Bá Vương Thương đã rèn luyện qua giết vào chiến trường, để Thời Thần quân chủ kinh ngạc

- Lại xuất hiện một tên Thần Niệm Đại Đế đỉnh phong, gia hỏa này…

Thời Thần quân chủ vừa phòng ngự, vừa chú ý Tần Quân

Hắn càng nhìn Tần Quân càng cảm thấy quen mắt, làm sao giống Tổ Nguyên thần tượng như thế?

Hắn làm sao cũng không có khả năng liên tưởng Tần Quân cùng tổ tông của Thiên Nguyên Đế tộc lại với nhau

Bởi vì vị tổ tông kia là biểu tượng mạnh nhất, làm sao có thể là Tần Quân?

- Kỳ Lân! Ngươi đến rất đúng lúc!

Côn Bằng ngạc nhiên nói, mặc dù La Sĩ Tín tạm thời không bằng hắn, nhưng dầu gì cũng là Thần Niệm Đại Đế cửu giới, có thể chia sẻ một số áp lực

Mặc dù Bàn Cổ vẫn điên cuồng công kích tới Thời Thần quân chủ, nhưng cũng hiếu kỳ La Sĩ Tín xuất hiện

Thần thông của bệ hạ quả nhiên là vô song

Đoán chừng cũng chỉ có cường giả Thiên Nguyên Đế tộc mới có thể có Thần thông như vậy

- Hừ! Chỉ bằng các ngươi! Lại gọi giúp đỡ tới cũng vô dụng!

Thời Thần quân chủ hừ lạnh nói, vẻ mặt khinh miệt

------oOo------

Chương 2565: Cùng tiến lên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói xong, khí tức của hắn đột nhiên đề cao, oanh một tiếng, đẩy lui Bàn Cổ, La Sĩ Tín, Côn Bằng, lực lượng thời gian gia trì ở trên thần khải, khiến cho thần khải của hắn bắt đầu thuế biến, từng thanh kiếm thời gian xuất hiện ở sau lưng, hiện lên hình quạt lơ lửng, uy năng cực kỳ cường đại

- Hệ thống, đưa Lưu Trầm Hương tới, trước truyền thừa Chiến Đấu Đại Đạo, lại Hồng Mông độ kiếp, cực hạn thức tỉnh, cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Dương Thiền thường xuyên thỉnh cầu hắn đề bạt Lưu Trầm Hương, lại thêm Lưu Trầm Hương là đồ đệ của Tôn Ngộ Không, huyết mạch đã sớm được hắn đề bạt, chỉ chờ một bước lên trời!

Chiến Đấu Đại Đạo, trước mắt cũng chỉ có Dương Tiễn truyền thừa qua, hi vọng Lưu Trầm Hương có thể cho lực một chút

Mười giây sau.

- Đinh! Lưu Trầm Hương truyền thừa Chiến Đấu Đại Đạo thành công!

- Đinh…

- Đinh…

- Đinh! Lưu Trầm Hương cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục bốn thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, lúc này Tần Quân phân phó nói:

- Phóng thích! Điều ra bảng thuộc tính!

- Lưu Trầm Hương, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Chủng tộc: Bán Thần! Nguyên Nhân Thủy tổ! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhất cảnh!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo!

- Pháp bảo: Khai Sơn Thần Phủ!

- Thần thông: Bá Trảm!

- Đại Đạo truyền thừa: Chiến Đấu Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Chiến Đấu Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 99 (max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhất cảnh!

Cái gọi là Nguyên Nhân Thủy tổ chính là người đầu tiên của Nguyên Vị Diện thứ tám, không giống Hỗn Độn, ở Nguyên Vị Diện thứ tám, Nhân tộc là chủng tộc do Thiên Nguyên Đế tộc tự mình sáng tạo, thiên phú cực mạnh, nhưng thịnh cực tất suy, Nhân tộc đã vẫn lạc, ở Nguyên Vị Diện thứ tám rất ít có thể nhìn thấy Nhân tộc chân chính

Tần Quân rất hài lòng, thậm chí có chút kinh hỉ, xem ra sử dụng công năng của hệ thống có trình tự sẽ để Thần Ma càng mạnh

Nguyên bản các Thần Ma hạng chót, ngày sau có thể trở thành tồn tại đỉnh cấp

Lưu Trầm Hương từ trong mi tâm hắn bay ra

- Trợ giúp Bàn Cổ, Côn Bằng, La Sĩ Tín giết địch!

Tần Quân trực tiếp phân phó nói, Lưu Trầm Hương ngẩn người, lúc trước mình còn ở Đại Tần Thiên Đình, làm sao vừa mạnh lên liền đến nơi này?

Cũng may Thần Thoại hệ thống không chỉ giao phó hắn lực lượng, còn giao phó hắn các loại tin tức của Vĩnh Hằng Thần Mệnh, để hắn ở trước khi đi ra liền triệt để nắm lực lượng mới trong tay

Lưu Trầm Hương cầm lấy Khai Sơn Thần Phủ lao tới Thời Thần quân chủ

Ánh mắt của Thời Thần quân chủ ngưng tụ, lại xuất hiện một Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

- Chẳng lẽ hắn là…

Thời Thần quân chủ nghĩ đến khả năng nào đó, toàn thân run rẩy lên

- Ha ha cáp! Trầm Hương, ngươi đến rất đúng lúc!

La Sĩ Tín cười to nói, cùng ba Thần Ma khác vây quanh Thời Thần quân chủ

Lưu Trầm Hương rất phấn khởi, ánh mắt nhịn không được nhìn về phía Bàn Cổ, nhịp tim như trống trận

Cự Thần trong truyền thuyết a!

Hắn vô ý thức nhìn về phía Khai Sơn Thần Phủ của mình, lại nhìn Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ, không khỏi có chút xấu hổ

Bàn Cổ cũng rất tò mò với Lưu Trầm Hương, bởi vì bọn hắn đều dùng búa

Nhưng giờ phút này bọn hắn không kịp giao lưu, trước phải chiến thắng Thời Thần quân chủ đã!

- Cùng tiến lên! Giết hắn!

Côn Bằng mở miệng nói, đang nói chuyện, dẫn đầu phóng tới Thời Thần quân chủ, thân hình hóa thành vô số không gian tiễn, xuyên toa không gian, từ trên đỉnh đầu của Thời Thần quân chủ rơi xuống, muốn đâm xuyên đối thủ

Thời Thần quân chủ cũng không hoảng loạn, kiếm thời gian liên tiếp giết ra, làm cho Côn Bằng chỉ có thể xuyên qua không gian tránh né, nhưng những kiếm thời gian này lại có thể vượt qua thời không, theo sát phía sau

Bàn Cổ cùng Lưu Trầm Hương tả hữu giáp công, đều rống giận vung búa chém tới

La Sĩ Tín hóa thành chân thân Kỳ Lân tổ, thân cao trăm trượng, lân phiến toàn thân lóe ra thần quang, phá tan vòng xoáy tinh không, tiếng gầm hóa thành lưỡi dao từ các phương hướng khác nhau tập kích Thời Thần quân chủ

Lưu Trầm Hương gia nhập, để Thời Thần quân chủ lâm vào bị động

Cùng lúc đó, Tần Quân cũng bắt đầu chiếm cứ thượng phong, áp chế quy tắc Thời Gian của Nguyên Vị Diện thứ tám

------oOo------

Chương 2566: Nguyên Vị Diện đứng im (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm cũng không tin không thu phục được ngươi!

Trong lòng Tần Quân hừ lạnh, bắt đầu thôi động Vận Mệnh Chi Luân, tăng cường lực lượng Thời Không của mình

Vận Mệnh Chi Luân có thể vượt qua thời không, cường đại thần bí, bản thân liền ẩn chứa lực lượng Thời Không cực mạnh, nó cao tốc chuyển động, để lực lượng Thời Không của Tần Quân trong nháy mắt tăng vọt, kim quang loá mắt, như một cột sáng, triệt để áp chế quy tắc Thời Gian

Ở dưới lực lượng Thời Không lôi kéo, quy tắc Thời Gian trong vòng xoáy tinh không bắt đầu ngưng tụ thành một quang cầu ngân sắc, quanh thân lóng lánh thời gian lôi điện, bay tới gần Tần Quân

Một màn này để Thời Thần quân chủ khẩn trương, muốn xông tới, đáng tiếc Côn Bằng ngăn ở phía trước hắn, hai cánh chấn động, không gian trước mặt nổi lên sóng lớn, không gian lấy tốc độ cực nhanh nổi sóng, đụng vào Thời Thần quân chủ

Thời Thần quân chủ cắn răng, nổi giận gầm lên một tiếng, trong chốc lát, không gian bích chướng phong bế lấy vòng xoáy tinh không vỡ vụn, sóng xung kích cuồn cuộn tứ ngược bát phương

Không đến ba cái hô hấp, tất cả Thần Vực chung quanh đều bị quét sạch, vô số ngôi sao vỡ nát, tất cả sinh linh dưới Bất Hủ đều hình thần câu diệt

Ở trước mặt Vĩnh Hằng Thần Mệnh, Nguyên Vị Diện lộ ra yếu ớt như vậy

Tần Quân cũng bị làn sóng xung kích này chấn đến khó chịu, cũng may Thiên Đế Thần thể của hắn có thể miễn cưỡng chèo chống

Bàn Cổ giơ cao Khai Thiên Phủ, bắp thịt toàn thân kéo căng, chém tới một búa

Trong chốc lát, vòng xoáy tinh không vỡ nát nổ tung, Thời Thần quân chủ bị chấn lui lại mấy chục ngàn mét

Thời Thần quân chủ lông tóc không hư hại, thần khải của hắn cứng rắn tới cực điểm, hắn bẻ bẻ cổ, quay người phóng về phía Tần Quân

Hắn không thể để Tần Quân hấp thu quy tắc Thời Gian, cho dù thân phận của Tần Quân đúng như hắn suy đoán

Côn Bằng xuyên toa không gian ngăn ở sau lưng Tần Quân, La Sĩ Tín lao nhanh đến, Kỳ Lân Bá Vương Thương cao tốc xoay tròn đâm thẳng tới

Tu vi của Lưu Trầm Hương tương đương Côn Bằng, hắn cùng Bàn Cổ cận thân tác chiến, mặc dù bị Thời Thần quân chủ không ngừng đánh lui, nhưng hắn không tức giận chút nào

- Tất cả đều cút cho ta!

Thời Thần quân chủ gào thét nói, vô số kiếm thời gian từ trong cơ thể hắn bay ra, bắn tới Côn Bằng, Bàn Cổ, La Sĩ Tín cùng Lưu Trầm Hương, bức đến bọn hắn liên tục lùi về phía sau, duy chỉ có Tần Quân không bị kiếm thời gian đánh trúng

Hắn muốn bắt sống Tần Quân!

Mắt thấy bốn người Bàn Cổ đều không ngăn cản được Thời Thần quân chủ, tâm của Tần Quân hơi trầm xuống.

- Truyền tống Lục Áp đạo nhân, để hắn truyền thừa Liệt Diễm Đại Đạo, lại Hồng Mông độ kiếp, cực hạn thức tỉnh, cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, trẫm không tin đánh không thắng ngươi!

Không cần hắn phân phó, bốn tên Thần Ma đều ra sức ngăn cản Thời Thần quân chủ

Tuy Thời Thần quân chủ mạnh, nhưng bốn Thần Ma cũng không phải ăn chay, ở dưới bọn hắn phòng thủ, Thời Thần quân chủ căn bản không có cách tiếp xúc đến Tần Quân

Không gian có Côn Bằng phong tỏa, hắn muốn xuyên qua không gian đến trước mặt Tần Quân là rất khó

Thời Thần quân chủ càng táo bạo, hắn bỗng nhiên nâng hai tay, toàn thân bắn ra ngân quang sáng chói

Ngay sau đó, một đạo quang ảnh từ trong cơ thể hắn xông ra, thân hình của những quang ảnh này cực kỳ giống hắn, như phân thân, cấp tốc bao phủ đám người Bàn Cổ, trong chớp mắt liền bay ra trăm vạn

- Đinh! Lục Áp đạo nhân truyền thừa Liệt Diễm Đại Đạo thành công!

- Đinh….

- Đinh….

- Đinh! Lục Áp đạo nhân cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Nghe thanh âm hệ thống nhắc nhở, Tần Quân cấp tốc phân phó, để nó phóng thích Lục Áp đạo nhân

Bảng thuộc tính của Lục Áp đạo nhân cũng xuất hiện ở trước mắt:

- Lục Áp đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Ly Hỏa chi tinh! Nguyên Huyền Hỏa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhị cảnh!

- Công pháp: Ly Hỏa Thánh Tiên Kinh!

- Thần thông: Ngũ Hành Thần Độn Thuật! Đại Tự Tại Công! Trảm Tam Giới Đao! Ly Hỏa!

- Pháp bảo: Trảm Tiên Phi Đao! Thất Phi Tiễn!

- Đại Đạo truyền thừa: Liệt Diễm Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Liệt Diễm Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100 (max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhị cảnh!

------oOo------

Chương 2567: Nguyên Vị Diện đứng im (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hệ thống còn không sụp đổ?

Mới vừa nghĩ xong liền nghe…

- Đinh! Hệ thống siêu việt cực hạn dẫn đến sụp đổ! Lâm vào trạng thái chữa trị!

Thanh âm hệ thống vang lên, mơ hồ có một tia u oán.

Một đạo hỏa quang từ mi tâm của Tần Quân bay ra, hóa thành nhân hình, chính là Lục Áp đạo nhân

Năm đó lúc đại chiến Thánh Môn, Lục Áp đạo nhân có thể nói vô cùng thần uy, Tần Quân một mực nhớ kỹ, hi vọng hắn có thể tái hiện thần uy

- Thay trẫm giết địch.

Tần Quân trầm giọng nói, lấy IQ của Lục Áp đạo nhân có thể trong nháy mắt phân rõ địch nhân.

Nghe vậy, Lục Áp đạo nhân hít sâu một hơi, nói:

- Tuân lệnh!

Hắn quay người huy động tay phải, một hỏa đao bay ra, chính là Trảm Tiên Phi Đao quấn quanh lấy Liệt Diễm Tạo Hóa

Một đao giết ra, vượt qua không gian, đi thẳng tới sau đầu Thời Thần quân chủ

Thời Thần quân chủ căn không có phát giác được, bị Trảm Tiên Phi Đao đánh nổ đầu

Bàn Cổ, La Sĩ Tín, Lưu Trầm Hương, Côn Bằng cùng nhau quay đầu nhìn lại.

- Lục Áp!

Côn Bằng ngạc nhiên nói, ngay sau đó con ngươi hắn co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện cảnh giới của Lục Áp cao hơn hắn!

Bàn Cổ kinh ngạc nhìn về phía Lục Áp đạo nhân, lại một cường giả cảnh giới siêu việt hắn, hơn nữa là được Tần Quân sáng tạo

Lưu Trầm Hương thở dài một hơi, thật dựa vào bọn họ, xác thực đánh không lại Thời Thần quân chủ, cũng may có tiếp viện

Lục Áp đạo nhân cũng không rời đi, chỉ canh giữ ở bên cạnh Tần Quân, tâm thần khẽ động, từng thanh từng thanh Trảm Tiên Phi Đao lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, tất cả đều quấn quanh liệt diễm, ngay cả không gian cũng bị thiêu đốt

- Lại tới một cái!

Thời Thần quân chủ nổi giận, thân thể cấp tốc phục hồi như cũ, ánh mắt tràn ngập sát ý

Hắn không thể lại dây dưa tiếp!

Mắt thấy quy tắc Thời Gian đã sắp tới bên miệng Tần Quân, hắn không

ngăn cản nữa, thời gian của Nguyên Vị Diện thứ tám sẽ bị Tần Quân khống chế

Ánh mắt hắn ngưng tụ, trong chốc lát, toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ tám tĩnh lại.

Nhưng cũng có một chút nhân vật tu vi mạnh mẽ còn có thể nhúc nhích.

Trong cung điện lờ mờ.

Cụ Cửu Túc ngẩng đầu, kinh ngạc nói:

- Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là Thời Thần quân chủ?

Cực Đế chậm chạp ngẩng đầu, như con ốc sên, tốc độ nói cũng vô cùng chậm, nói:

- Thời Thần quân chủ?

- Một Thần linh đến từ bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc, khống chế thời gian của Nguyên Vị Diện thứ tám, chỉ có hắn có thể làm cho cả Nguyên Vị Diện đứng im.

Cụ Cửu Túc thăm thẳm nói, trong mắt lộ ra hận ý.

Cực Đế nhíu mày, không nói gì thêm.

Một bên khác, Bàn Cổ, Lưu Trầm Hương, Côn Bằng, La Sĩ Tín cũng giống như bị định trụ

Tần Quân không bị ảnh hưởng, dù sao hắn chính là một Nguyên Vị Diện chi chủ, khống chế thời không, có thể chống cự lực lượng thời gian

Thời Thần quân chủ dạo bước đi tới Tần Quân, từng thanh từng thanh kiếm thời gian bắn tới

Bàn Cổ trừng to mắt, diện mục dữ tợn, ném ra Khai Thiên Phủ, muốn giúp Tần Quân hóa giải nguy cơ, nhưng Khai Thiên Phủ bay ra ngoài tốc độ cũng vô cùng chậm chạp

Thời Thần quân chủ lạnh giọng nói:

- Ta không tiếc 10 tỷ năm tạo hóa, cũng phải bắt ngươi cho được!

Hưu! Hưu! Hưu!

Đúng lúc này, ba thanh Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp đạo nhân đánh tới, tốc độ cực nhanh, ngay cả lực lượng thời gian cũng không thể ước thúc bọn chúng

Oanh...

Trảm Tiên Phi Đao cùng kiếm thời gian đụng vào nhau, trong chốc lát cường quang tóe hiện, bao phủ tất cả mọi người, lan ra toàn bộ vũ trụ tinh không.

------oOo------

Chương 2568: Chuyển thế mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số Thần Vực bị lực trùng kích của chiến đấu đảo qua, hết thảy hóa thành tro tàn, quy tắc mẫn diệt, chúng sinh thân tử đạo tiêu, như tận thế kéo tới

Mấu chốt nhất là, hết thảy tất cả đều lâm vào trong đứng im, những sinh linh kia thậm chí không kịp trốn

Chỗ chiến đấu, Lục Áp đạo nhân nhanh chóng thi triển Trảm Tiên Phi Đao

Trảm Tiên Phi Đao của hắn phảng phất như vô cùng vô tận, liên tục thi triển ra, cùng kiếm thời gian của Thời Thần quân chủ hình thành hai dòng lũ va chạm vào nhau

- Chuyện gì xảy ra, vì sao hắn không bị lực lượng thời gian khống chế?

Sắc mặt của Thời Thần quân chủ vô cùng khó coi, cảnh giới của hắn cũng là Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhị cảnh, không cách nào hoàn toàn nghiền ép

Lục Áp đạo nhân

Lúc này, hắn bỗng nhiên chú ý tới sau lưng Lục Áp đạo nhân có một tia sáng, liên tiếp lấy Tần Quân.

Là lực lượng Thời Không của Tần Quân!

- Lại là hắn!

Thời Thần quân chủ giận không kiềm được, nhưng muốn bắt Tần Quân nhất định phải đi qua Lục Áp đạo nhân

Đúng lúc này, tốc độ chuyển động của Vận Mệnh Chi Luân ở trong cơ thể Tần Quân đột nhiên tăng cao, trực tiếp hấp thu quy tắc Thời Gian vào trong cơ thể

Trong chốc lát!

Tốc độ thời gian trôi qua của toàn bộ Nguyên Vị Diện khôi phục bình thường, không còn đứng im nữa

Thời Thần quân chủ kinh hãi, còn không kịp chửi ầm lên, Bàn Cổ, La Sĩ Tín, Lưu Trầm Hương, Côn Bằng nhao nhao đánh tới, vô số Thần thông tiếp liền thi triển, không ngừng oanh tạc, làm cho Thời Thần quân chủ cách Tần Quân càng ngày càng xa

- Cẩu vật! Hôm nay tất sát ngươi!

La Sĩ Tín hét giận dữ, Kỳ Lân Bá Vương Thương như phân thân của hắn, tự động công kích Thời Thần quân chủ

Bàn Cổ cùng Lưu Trầm Hương lay động chiến phủ, chém thần khải của Thời Thần quân chủ không ngừng rung động, ẩn ẩn có tư thế vỡ vụn

Côn Bằng gia cố không gian, phong tỏa Thời Thần quân chủ hành động, để đối phương liên tiếp bị thương

Một kích ban nãy làm cho cả Nguyên Vị Diện đứng im, cũng tiêu hao lực lượng của Thời Thần quân chủ, để hắn bị bốn Thần Ma áp chế

Một bên khác, Tần Quân đã thu quy tắc Thời Gian vào trong cơ thể, ở dưới Vận Mệnh Chi Luân trấn áp, rất nhanh quy tắc Thời Gian liền hàng phục

Hắn không có lập tức rời đi, mà lấy ra Chí Tôn Cửu Long Ỷ ngồi xuống, bắt đầu dung hợp Thời Không của Nguyên Vị Diện thứ tám

Nếu như sáng tạo ra Thời Không Đại Đạo, như vậy quá khứ tương lai của Nguyên Vị Diện thứ tám đều bị hắn chưởng khống

Lục Áp đạo nhân quay đầu nhìn về phía Tần Quân, trong mắt liên tục hiện ra dị sắc

- Cảnh giới của bệ hạ, khó có thể tưởng tượng.

Lục Áp đạo nhân thở dài nói, mặc dù hiện tại tu vi cảnh giới của hắn siêu việt Tần Quân, nhưng hắn cảm giác mình ở trước mặt Tần Quân, vẫn nhỏ yếu như cũ

Tần Quân có thể sáng tạo hắn, khẳng định cất giấu lực lượng cường đại hơn

Ở Hồng Mông giảng đạo thời gian dài, Hồng Mông chúng sinh đều sùng bái Tần Quân, bao quát các Thần Ma của Thiên Đình

- Đinh! Hệ thống sửa lại thành công!

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... Thời Thần quân chủ oán hận! Nhiệm vụ tường tình: Bởi vì ký chủ cướp quy tắc Thời Gian của Thời Thần quân chủ, dẫn đến Thời Thần quân chủ vô cùng oán hận ký chủ, nếu ký chủ đánh giết hắn, thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, mười cơ hội Hồng Mông độ kiếp, năm cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, mười cơ hội truyền tống Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, xem ra hấp thu quy tắc Thời Gian của Nguyên Vị Diện thứ tám, đã tăng nhanh tốc độ chữa trị của hệ thống

Về phần đánh giết Thời Thần quân chủ, Tần Quân đã không để ở trong lòng

Trải qua lần này, hắn sẽ càng mạnh!

Nghĩ xong, Tần Quân bắt đầu chăm chú dung hợp thời gian cùng không gian của Nguyên Vị Diện thứ tám

Bàn Cổ, La Sĩ Tín, Côn Bằng, Lưu Trầm Hương càng đánh càng hăng, làm cho Thời Thần quân chủ không thể không đào tẩu

- Các ngươi chờ đó, việc này còn không xong đâu!

Thời Thần quân chủ ném câu ngoan thoại liền chạy trốn, đám người Bàn Cổ không có truy đuổi, bởi vì nhiệm vụ trọng yếu nhất của bọn hắn là bảo vệ Tần Quân.

- Phi! Lại là loại lời này!

La Sĩ Tín nhìn phương hướng Thời Thần quân chủ thoát đi nhổ một ngụm nước bọt, thần sắc tràn ngập khinh thường.

Bàn Cổ, Lưu Trầm Hương, Côn Bằng cũng không có để ở trong lòng.

Chỉ vì bọn hắn đều tín nhiệm Tần Quân.

Bọn hắn trở lại bên cạnh Tần Quân, cùng Lục Áp đạo nhân thủ hộ ở xung quanh Tần Quân.

- Bệ hạ đang làm gì?

------oOo------

Chương 2569: Chuyển thế mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không rõ lắm, hắn giống như đang dung hợp hai loại quy tắc.

- Là thời gian cùng không gian!

- Chậc chậc, đây là muốn khống chế Nguyên Vị Diện thứ tám?

- Nguyên Vị Diện thứ tám? Là danh tự của nơi này sao?

Các Thần Ma bắt đầu trò chuyện, Bàn Cổ giới thiệu cho các Thần Ma khác Nguyên Vị Diện thứ tám, để bọn hắn hiểu rõ càng nhiều

Mặc dù tu vi của các Thần Ma tăng lên, nhưng lần đầu tiên tới Nguyên Vị Diện thứ tám, đều cảm thấy rất mới lạ

Cùng lúc đó, Tần Quân chuyên tâm dung hợp hai loại quy tắc

Thời gian cùng không gian đều là vương giả trong quy tắc, không ai phục ai, lại thêm bọn chúng đến từ Nguyên Vị Diện thứ tám, gian nan hơn lúc Tần Quân dung hợp Hồng Mông thời không vô số lần

Bất quá bây giờ Tần Quân cũng viễn siêu trước kia, hắn rất kiên nhẫn

Chiến đấu ở nơi này cũng hấp dẫn thế lực khắp nơi chú ý

Trận chiến này liên lụy mười mấy Thần Vực, sinh linh chết oan nhiều vô số kể.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì? Gần đây làm sao luôn phát sinh nhiều tai nạn như vậy?

- Chẳng lẽ lại là Thiên Nguyên Đế tộc?

- Tiếp tục như vậy nữa, Nguyên Vị Diện thứ tám sẽbị hủy.

- Ai, đại kiếp sao?

- Nghe nói lúc trước thời gian đình chỉ, tại sao ta không có phát giác được?

Các Thần Vực đều bàn tán việc này, khủng hoảng bắt đầu lan tràn.

Một chỗ nào đó của Nguyên cảnh.

Ba bóng người chậm rãi đi ra, đều là sinh linh hình người, hai nam một nữ, cầm đầu là nữ tử, người mặc váy trắng thánh khiết, đầu đội trâm phượng nguyên châu, khuôn mặt hoàn mỹ, ánh mắt lại lộ ra lạnh lùng

Bên cạnh có hai nam tử mặc thần khải màu trắng bạc, tay cầm trường thương, như là thị vệ.

- Nguyên chủ, nơi này chính là Nguyên Vị Diện thứ tám.

Nam tử bên trái mở miệng nói, ánh mắt không ngừng liếc nhìn tinh không

Nữ tử nhìn chằm chằm phía trước, nhẹ giọng nói:

- Thời gian ngưng lại, vừa rồi có người vận dụng Thời Gian nguyên lực, đoán chừng là bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc, thật là ngu muội.

Thời Gian nguyên lực!

Hai nam tử động dung, nam tử phía bên phải trầm giọng nói:

- Ngông cuồng vận dụng Thời Gian nguyên lực, hắn không sợ Nguyên Vị Diện thứ tám sụp đổ sao?

- Cho nên nói bọn hắn ngu muội.

Nữ tử dậm chân tiến lên, nhìn thẳng phía trước, ung dung nói:

- Không quan tâm những chuyện đó, mục tiêu của chúng ta là bắt lấy Thiên Nguyên Đế tộc tổ, hiểu không?

- Ngài thật xác định Thiên Nguyên Đế tộc tổ đã chuyển thế?

- Đúng vậy, đây chính là tồn tại mạnh nhất, tại sao lại chuyển thế?

Hai nam tử truy hỏi, rõ ràng có chút khẩn trương.

Dù sao bọn hắn muốn bắt là tồn tại mạnh nhất.

Hai chữ mạnh nhất đủ để đè sập hết thảy tự tin.

Nữ tử thánh khiết cũng không quay đầu lại nói:

- Mạnh nhất cũng sẽ có phiền não, hắn sáng tạo hết thảy, gieo xuống nhân,

chuyển thế chính là quả của hắn, nếu như chúng ta không bắt hắn, Nguyên Vị Diện chi chủ khác cũng sẽ động thủ, chúng ta phải ra tay trước một bước.

- Mặt khác, nếu để cho tồn tại mạnh nhất khôi phục ký ức luân hồi, các Nguyên Vị Diện đều sẽ bị gạt bỏ, cho nên lần hành động này, các ngươi nhất định phải cẩn thận.

Gạt bỏ tất cả Nguyên Vị Diện!

Hai nam tử bị dọa đến sắc mặt trắng nhợt, không biết nói cái gì nữa.

- Chúng ta đi tìm Đế Đình trước.

Nữ tử thánh khiết quyết định nói, Đế Đình là bá chủ ở Nguyên Vị Diện thứ tám, chắc hẳn có thể cung cấp manh mối

------oOo------

Chương 2570: Không người có thể siêu việt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết qua bao lâu, Tần Quân rốt cục dung hợp Thời Không Đại Đạo của Nguyên Vị Diện thứ tám

Ở dưới Vận Mệnh Chi Luân trợ giúp, hắn bắt đầu sáng tạo Thời Không vị diện độc lập thuộc về Nguyên Vị Diện thứ tám, lại kéo từng thời không vào một điểm, hình thành Thời Không Tuyến

Quá trình này rất gian nan, cũng may tu vi hắn cao thâm, tiến triển cực nhanh

Bàn Cổ, La Sĩ Tín, Lục Áp đạo nhân, Lưu Trầm Hương, Côn Bằng vây quanh Tần Quân, nhắm mắt tu luyện

Cùng Thời Thần quân chủ chiến một trận, ngoại trừ Lục Áp đạo nhân, bọn hắn cơ hồ đều đã bị thương, đồng thời cũng tiêu hao không ít Bất Hủ Thần lực hoặc Vĩnh Hằng Thần lực

Đạt tới cảnh giới như bọn hắn, lực lượng nhìn như vô cùng vô tận, liên tục không ngừng, thực tế thì không phải, đây chẳng qua là so sánh với chúng sinh mà thôi

Đồng cấp giao chiến, tiêu hao lực lượng cực lớn, cũng cần thời gian khôi phục

Vì phòng bị quấy rầy, Côn Bằng cắt chém mảnh không gian này ra, không gian trùng điệp, khiến cho sinh linh lui tới không cách nào nhìn thấy bọn hắn, tiếp xúc đến bọn hắn, mà bọn hắn thì có thể thấy hết thảy phía ngoài

Thời gian cấp tốc trôi qua.

Một năm vội vàng qua đi.

Ở Nguyên Vị Diện thứ tám, thời gian một năm là ngắn ngủi như vậy, các Thần Ma cùng Thời Thần quân chủ chiến một trận mang tới khủng hoảng vẫn chưa tán đi

Một bên khác, Nguyên Yêu Tông ở dưới Tô Đế dẫn đầu đại sát tứ phương, nếu có người không phục, đều bị bọn hắn tiêu diệt.

Nguyên Yêu Tông ẩn ẩn có xu thế thống nhất Nguyên Vị Diện thứ tám

Một ngày này, Thời Thần quân chủ đánh tới lần nữa.

Hắn còn mang tới ba ngoại viện, cầm đầu chính là nữ tử thánh khiết

- Hắn hẳn là…

Thời Thần quân chủ chỉ Tần Quân, ánh mắt âm hàn nói

Tần Quân cướp đi quy tắc Thời Gian của hắn, để hắn hận thấu xương

Không chỉ hắn, ngay cả Siêu Thiên cũng ở trong đội ngũ, đồng dạng cừu hận nhìn chằm chằm Tần Quân

Tần Quân diệt phân hồn của hắn, dẫn đến hắn bố cục vô số năm phá diệt, mỗi lần nhớ tới, trái tim hắn đều đang chảy máu

Nữ tử thánh khiết quan sát Tần Quân tỉ mỉ, ánh mắt dần dần phát sáng

- Cút!

La Sĩ Tín đứng dậy nhìn bọn hắn gào thét nói, không nghĩ tới Thời Thần quân chủ mang cứu binh giết trở lại nhanh như vậy, lúc này Tần Quân đang sáng tạo Thời Không Tuyến, bọn hắn không dám dời đi, để tránh quấy rầy Tần Quân

- Ta là Nguyên Vị Diện chi chủ thứ bảy, tìm Thiên Đế có việc, ta không có địch ý.

Nữ tử thánh khiết mở miệng nói, nàng nói để Thời Thần quân chủ cùng Siêu Thiên kích động lên

- Nguyên chủ, ngài…

Thời Thần quân chủ muốn chất vấn Nguyên chủ thứ bảy, nhưng hai vị Thánh tướng của Nguyên chủ thứ bảy liếc mắt nhìn hắn, uy áp cường đại để hắn im miệng, không dám nhiều lời

Tu vi của Siêu Thiên kém xa Thời Thần quân chủ, thấy tình hình này, hắn tự nhiên không dám ló đầu

Sinh linh bàng chi khác của Thiên Nguyên Đế tộc cũng trầm mặc, đợi phân phó

La Sĩ Tín không có trả lời, vẫn hung tợn nhìn chằm chằm nàng, để phòng nàng xuất thủ.

- Nàng này rất mạnh.

Lục Áp đạo nhân truyền âm cho các Thần Ma nhắc nhở, hắn là người tu vi cao nhất ở đây, nhưng vẫn nhìn không thấu tu vi của Nguyên chủ thứ bảy, đủ để thấy Nguyên chủ thứ bảy khủng bố đến mức nào.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên yên lặng.

Nguyên chủ thứ bảy lẳng lặng quan sát Tần Quân, ánh mắt phức tạp, một

hồi cực nóng, một hồi sợ hãi.

Thật lâu sau.

Nguyên chủ thứ bảy bỗng nhiên mở miệng hỏi:

- Các ngươi hiểu rõ chủ công của các ngươi sao?

Lời vừa nói ra, các Thần Ma đều nhíu mày.

- Ngươi muốn nói cái gì?

Lục Áp đạo nhân lạnh lùng hỏi, Thần Ma khác cũng lộ ra tức giận

Bà nương này muốn ly gián lòng trung thành của bọn hắn?

------oOo------

Chương 2571: Không người có thể siêu việt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quả nhiên là si tâm vọng tưởng!

Nguyên chủ thứ bảy không nhìn ánh mắt của bọn hắn, mà tự mình nói:

- Truyền thuyết, Thiên Nguyên Đế tộc sáng tạo hết thảy, sáng tạo ra Nguyên Vị Diện, mà Thiên Nguyên Đế tộc chính là do tồn tại mạnh nhất sáng tạo, tồn tại mạnh nhất là xưng hào của tạo vật chủ, không có người biết hắn tên gì.

Các Thần Ma không có mở miệng, bị Nguyên chủ thứ bảy nói hấp dẫn, bắt đầu lẳng lặng lắng nghe

- Căn cứ ta cùng với những Nguyên chủ khác tìm tòi nghiên cứu, 11 Nguyên Vị Diện đã biết cũng không phải Nguyên Vị Diện sớm nhất, mà hết thảy đều do tồn tại mạnh nhất sáng tạo, cho nên chúng ta phỏng đoán, mỗi khi Nguyên Vị Diện phát triển đến cực hạn, tồn tại mạnh nhất sẽ hủy diệt, sáng tạo Nguyên Vị Diện mới, tuân theo quy tắc Luân Hồi.

Nguyên chủ thứ bảy ung dung nói, nói ra lời này không chỉ để các Thần Ma động dung, ngay cả các sinh linh bàng chi của Thiên Nguyên Đế tộc cũng lộ ra chấn kinh.

Tồn tại mạnh nhất sẽ gạt bỏ Nguyên Vị Diện?

- Chẳng lẽ không có người siêu việt vị mạnh nhất kia?

Lưu Trầm Hương nhịn không được hỏi, chiếu theo ý của Nguyên chủ thứ bảy nói, tu luyện truy cầu bất tử có tác dụng cái rắm

Cuối cùng vẫn sẽ bị gạt bỏ!

Nguyên chủ thứ bảy nhìn Lưu Trầm Hương thật sâu, nói:

- Cũng bởi vì không người có thể siêu việt, hắn mới được xưng là mạnh nhất.

- Đời Nguyên chủ thứ nhất vô cùng cường đại, viễn siêu Vĩnh Hằng Thần Mệnh, từng có ý đồ khiêu chiến tồn tại mạnh nhất, nhưng không có bất kỳ phong ba gì, một đi không trở lại, sau đó có Nguyên chủ thứ nhất hiện tại.

- Tồn tại mạnh nhất sáng tạo hết thảy, chúng ta vô luận tu luyện tới trình độ mạnh cỡ nào, đều ở dưới quy tắc của hắn, như ở trong lòng bàn tay của hắn trưởng thành, lại mạnh thế nào cũng không thể nhảy ra lòng bàn tay của hắn.

Nàng lộ ra một cỗ bi thương, làm cho tất cả mọi người lâm vào trầm mặc

Siêu Thiên cắn răng nghiến lợi nhìn về phía Tần Quân, nhất là nghe Nguyên chủ thứ bảy nói tới đoạn sau, cừu hận trong mắt của hắn càng thêm nồng đậm

- Chủ công của các ngươi là tồn tại mạnh nhất chuyển thế.

Nguyên chủ thứ bảy chuyển hướng, cực kỳ thâm ý nói.

Nghe vậy, các Thần Ma không có chấn kinh, bọn hắn đã đoán được.

Nguyên chủ thứ bảy không có khả năng vô duyên vô cớ kể cho bọn hắn chuyện xưa, khẳng định có quan hệ tới Tần Quân

Lại thêm Thần thông của Tần Quân làm cho không người nào có thể lường, bọn hắn rất dễ liên tưởng đến

Tần Quân có thể để tu vi của bọn hắn ở trong thời gian cực ngắn tăng vọt, Thần thông như vậy ngoại trừ tồn tại mạnh nhất sáng tạo hết thảy, còn ai có thể làm được?

- Các ngươi giao hắn cho ta, chúng ta để hắn không thể thức tỉnh, chỉ cần khống chế hắn, tồn tại mạnh nhất sẽ không còn xuất hiện, chúng ta sẽ không bị gạt bỏ.

Nguyên chủ thứ bảy nói ra mục tiêu, đáng tiếc các Thần Ma thờ ơ.

- Thật có lỗi, chức trách của chúng ta là bảo vệ bệ hạ, vì bệ hạ mà chết!

La Sĩ Tín nhìn chằm chằm Nguyên chủ thứ bảy, gằn từng chữ nói

Hắn mới không tin chuyện ma quỷ của Nguyên chủ thứ bảy, rõ ràng là muốn mưu hại Tần Quân

Bàn Cổ mở miệng nói:

- Chúng ta đều là do bệ hạ sáng tạo, cho dù bệ hạ muốn chúng ta chết, lại như thế nào?

Đi theo Tần Quân lâu như vậy, bọn hắn có thể cảm nhận được Tần Quân nhân từ, sao sẽ vô tình gạt bỏ hết thảy?

Bọn hắn không ngốc, Nguyên chủ thứ bảy rất có thể là muốn đánh cắp lực lượng của Tần Quân, mới biên ra chuyện ma quỷ này

Nguyên chủ thứ bảy nhíu mày, không nghĩ tới thủ hạ của Tần Quân trung thành như thế

- Nguyên chủ, trực tiếp động thủ đi!

Một tên thánh tướng mở miệng nói, hắn có thể cảm giác được Tần Quân

đang mạnh lên

Nguyên chủ thứ bảy lạnh giọng nói:

- Không thể kích thích hắn, ngươi quên sao?

Thời Thần quân chủ cứ thế ở bên cạnh, hoàn toàn không nghĩ tới lai lịch của Tần Quân lớn như vậy, hắn từng đã đoán Tần Quân là dòng chính của Thiên Nguyên Đế tộc

Nhưng không nghĩ đến Tần Quân là tổ tông của bọn hắn

- Đợi chút nữa đi, chờ hắn kết thúc, chúng ta lại trấn áp hắn.

Nguyên chủ thứ bảy phân phó nói, ánh mắt một mực không hề rời Tần Quân.

Thấy cảnh này, Siêu Thiên nheo mắt lại, chậm rãi lui ra, thân hình tan biến ở trong tinh không.

Mặc dù những người khác chú ý tới, nhưng không có để ở trong lòng, còn tưởng rằng hắn bởi vì sợ mới rời đi.

------oOo------

Chương 2572: Khống chế thứ tám thời không (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời không vị diện độc lập, vô số điểm sáng kết thành một sợi dây, lít nha lít nhít, còn mênh mông hơn vũ trụ Tinh Hải, rút ngắn khoảng cách xem xét, mỗi một điểm sáng đều là ảnh thu nhỏ của một thời không

Tần Quân đang dùng ý thức thao túng hết thảy, hắn cũng không biết tràng cảnh bên ngoài, chuyên tâm ở nơi này

Nguyên Vị Diện thứ tám thật sự là quá bao la, số lượng sinh linh đã siêu việt phạm trù thống kê, sinh ra thời không song song càng nhiều vô số, khiến cho Tần Quân ở thời điểm sáng tạo Thời Không Tuyến, tu vi cũng

đang chậm rãi tăng cường

Ở trong quá trình này, tâm thần của Tần Quân vô cùng chuyên chú, như máy móc làm việc.

Không biết qua bao lâu.

Có lẽ ngắn ngủi một cái chớp mắt, có lẽ là vĩnh hằng tang thương

Rốt cục thành công sáng tạo Thời Không Tuyến!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh… lại chưởng khống thời không! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, năm cơ hội Hồng Mông độ kiếp, năm cơ hội Đại Đạo truyền thừa, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, năm cơ hội Chinh Triệu Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở đi theo vang lên ở trong đầu Tần Quân, đại biểu cho Tần Quân đã khống chế Thời Không của Nguyên Vị Diện thứ tám!

Ý thức của Tần Quân bắt đầu hiển hiện, đứng ở trong Thời Không Tuyến, vô luận phía trước hay phía sau, đều không thể nhìn thấy điểm cuối cùng

Điểm xuất phát của Nguyên Vị Diện thứ tám không biết ở đâu, tương lai càng xa vô tận

Tần Quân nhìn Thời Không Tuyến còn muốn hùng vĩ hơn Hồng Mông Thời Không Tuyến vô số lần này, hắn lâm vào trong trầm tư

Hắn đang suy nghĩ mình có nên xuyên qua hay không?

Dựa theo lúc trước gặp được quang ảnh nói, hắn sẽ thành tồn tại mạnh nhất, sáng tạo Thiên Nguyên Đế tộc, sáng tạo hết thảy

Chẳng lẽ như lúc ở Hồng Mông, hắn xuyên qua đến trước khi hết thảy bắt đầu, thành là chúa tể cao nhất?

Nhưng mở đầu của Nguyên Vị Diện thứ tám, khẳng định đã có Nguyên Vị Diện khác

Coi như Tần Quân muốn xuyên qua, cũng phải thu phục thời không của các Nguyên Vị Diện khác, mới có thể xuyên qua đến sớm nhất chân chính

- Chờ một chút!

Tần Quân đột nhiên quay đầu, nhìn về phía cuối cùng của Thời Không Tuyến thông hướng tương lai

Hắn chợt phát hiện mình một mực lâm vào nhầm lẫn

Chính như quang ảnh trong Tổ Nguyên thần tượng nói:

- Ta không ở quá khứ, cũng không ở tương lai, ta ở chỗ cao nhất.

Hắn không nhất định phải xuyên về quá khứ!

Xuyên qua tương lai cũng được!

Tương lai của Nguyên Vị Diện thứ tám cùng với tương lai của những Nguyên Vị Diện khác đều phát triển trên một sợi dây, chí ít về thời gian là như thế

Tần Quân càng nghĩ càng kích động, nhịp tim có chút tăng tốc

Hắn bỗng nhiên bay về phía tương lai, cấp tốc qua lại Thời Không Tuyến

Cùng lúc đó, nhục thân của Tần Quân cũng biến mất không thấy gì nữa, tiến vào thời không vị diện độc lập

Một màn này để đám người Bàn Cổ thất kinh, ngay cả Nguyên chủ thứ bảy cũng như thế

- Chuyện gì xảy ra?

Thời Thần quân chủ kinh ngạc hỏi, vô ý thức nhìn về phía Nguyên chủ thứ bảy

Thân là Nguyên chủ, vậy mà để Tần Quân chạy trốn?

Nguyên chủ thứ bảy nhíu mày, trầm giọng nói:

- Khí tức của hắn biến mất, không có khả năng!

Mặc dù là Nguyên chủ, khống chế hết thảy của Nguyên Vị Diện thứ bảy, có thể tùy ý vượt qua thời không, nhưng nàng không thể khống chế thời không, bởi vì nàng không có Vận Mệnh Chi Luân, không cách nào sáng tạo ra thời không vị diện độc lập, chớ nói chi là Thời Không Tuyến

Thời không vị diện độc lập cực kỳ cao cấp, chí ít cao cấp hơn Nguyên Vị Diện, cho dù là Nguyên chủ thứ bảy cũng không thể truy tìm

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu nhất là Nguyên chủ thứ bảy thư giãn, hơn nữa còn có đám người Bàn Cổ bảo hộ

- Khẳng định là các ngươi đùa nghịch mánh khóe!

La Sĩ Tín nổi giận, hắn xem như Thần Ma tương đối sớm liền theo Tần Quân, trung thành tuyệt đối, Tần Quân ở dưới mí mắt của hắn biến mất, để hắn bạo tẩu

Lúc này dẫn theo Kỳ Lân Bá Vương Thương đánh tới.

Thần Ma khác cũng như thế, ngay cả Lục Áp đạo nhân cũng đằng đằng sát khí

Đại chiến trong nháy mắt bộc phát!

------oOo------

Chương 2573: Khống chế thứ tám thời không (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ trụ mênh mông…

Một chiếc thuyền lớn dài đến vạn dặm bay tới, phía trên tựa như đại lục, núi non chập chùng, vô số sinh linh bay vào bay ra

Giờ phút này, Tô Đế đang đứng ở trên đỉnh núi, phía sau là một loạt thành

viên của Tô Đế tông, khí tức tất cả đều cường đại, trong đó thình lình có Lăng Đế, Lăng Đế bây giờ so với lúc trước mạnh hơn không chỉ gấp trăm lần

- Tông chủ, Nguyên Yêu Tông tông chủ lại tạo áp lực cho chúng ta, hi vọng chúng ta có thể giao ra càng nhiều Thần Vực.

Bá Hàn U mở miệng nói, bóng người như Thiết Tháp đứng vững vàng, trên mặt lộ ra tức giận, tựa như hung thú gào thét

Sắc mặt Tô Đế bình tĩnh, ánh mắt lạnh tới cực điểm

- Giết hắn đi.

Tô Đế suy nghĩ một lát, quyết định nói:

- Cái tên Nguyên Yêu Tông này không êm tai bằng Tô Đế tông của chúng ta.

Lời vừa nói ra, các thành viên của Tô Đế tông ở sau lưng nhếch miệng cười, đều cười vô cùng lạnh lùng

Bọn hắn đang chờ mệnh lệnh này!

Đúng lúc này, một bóng người màu đen xuất hiện ở bên cạnh Tô Đế, quỳ một chân trên đất, ôm quyền trầm giọng nói:

- Bẩm báo tông chủ, khí tức của Thiên Đế biến mất, chúng ta không cách nào truy tung được hắn, theo dò xét, thủ hạ của Thiên Đế đang chiến đấu với Nguyên chủ thứ bảy, trong đó còn có người Thiên Nguyên Đế tộc!

Khí tức của Thiên Đế biến mất?

Tô Đế giận tím mặt, quay người, nghiêm nghị hét lên:

- Lời ấy là thật?

- Tuyệt không dám có nửa điểm hư giả!

Bóng người trả lời, thanh âm có chút phát run, đối mặt Tô Đế nổi giận, hắn

cảm giác mình lúc nào cũng có thể sẽ hồn phi phách tán

Thành viên Tô Đế tông khác cũng khẩn trương lên, bọn hắn đều biết Tô Đế cực kỳ quan tâm Thiên Đế

- Thiên Nguyên Đế tộc! Nguyên Vị Diện thứ bảy! Rất tốt!

Ánh mắt của Tô Đế băng lãnh, thì thào nói, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được sát khí thấu xương

Trong Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám

Tần Quân cực tốc xuyên qua, hắn đã xuyên qua ngàn vạn ức năm, thời gian dài như vậy đầy đủ rất nhiều vũ trụ sinh ra đến hủy diệt

Hắn không có dừng lại.

Từ nơi sâu xa, hắn cảm thấy phía trước có đồ vật gì đang chờ hắn

Trên đường đi, hắn thấy được rất nhiều tương lai của Nguyên Vị Diện thứ tám

Có hình ảnh Tô Đế xưng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, cũng có hình ảnh hắn xưng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, càng có hình ảnh hắn cùng Tô Đế quyết chiến, còn có hình ảnh Cực Đế đồ sát Nguyên Vị Diện thứ tám, có thể nói là các loại khả năng đều có

Không giống như trước, xuyên qua thời gian dài như vậy, hắn vẫn không có cảm giác được váng đầu hoa mắt

Dù sao hôm nay hắn đã là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế tam giới!

Hắn bắt đầu thôi động Vận Mệnh Chi Luân, để cho tốc độ xuyên qua của mình trở nên càng nhanh

Oanh một tiếng!

Tốc độ của hắn đột nhiên tăng gấp bội!

Rất nhanh, hắn liền bay qua tỉ tỉ năm, nhưng vẫn trông không đến cuối

cùng

Đến nơi này, Thời Không Tuyến không còn sáng chói, các điểm thời không song song càng ngày càng ít, thông qua ảnh thu nhỏ thời không có thể nhìn thấy sinh linh của Nguyên Vị Diện thứ tám đồ thán, Thần Vực ngày xưa phồn hoa sớm đã không còn tồn tại

Tần Quân bỗng nhiên do dự, đến cùng có nên tiếp tục hay không?

Hiện tại hắn không có đến thời khắc sinh tử tồn vong, không đáng mạo hiểm

Lại đi về phía trước, trời mới biết sẽ phát sinh chuyện gì

Nghĩ đi nghĩ lại, tốc độ của Tần Quân bắt đầu trở nên chậm

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên thoáng nhìn một ảnh thu nhỏ thời không

Trong tấm hình, hắn tóc tai bù xù ngồi một mình ở trên Chí Cao Thần Tọa, hết thảy hóa thành hư vô, chỉ có một Thiên Đế cung nhẹ nhàng trôi nổi ở trong bóng tối, thê lương đìu hiu vô tận

Một màn này để con ngươi của Tần Quân co rụt lại, tim của hắn không hiểu thắt đau

Tại sau lại như thế, hắn thấy tất cả ảnh thu nhỏ thời không đều là hình ảnh hắn ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa, không nhúc nhích, trong tấm hình hắn phảng phất như một pho tượng, mất đi sinh khí

------oOo------

Chương 2574: Thần bí ánh sáng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chẳng lẽ đến đằng sau chỉ còn lại có trẫm?

Tần Quân âm thầm nghĩ, nếu như thật như thế, như vậy sẽ tịch mịch như thế nào?

Hơn nữa không thích hợp a!

Cho dù chỉ còn lại có hắn, hắn cũng có thể sáng tạo hết thảy

Hơn nữa, hắn không có khả năng để người bên cạnh chết!

Hắn dừng lại, cẩn thận quan sát mình ở thời không này, mày kiếm nhíu chặt

Hắn phát hiện khí tức của hắn ở thời không này vô cùng quỷ dị, ánh mắt trống rỗng vô thần, giống như tử thi, ngồi ở trên Chí Cao Thần Tọa không biết suy nghĩ cái gì

Đúng lúc này, hắn ở thời không đó bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân

Rõ ràng cách thời không, Tần Quân lại có thể xác định hắn đang nhìn mình

Hai người giống nhau nhìn chăm chú, vô cùng quỷ dị

Hơn nữa Tần Quân này đến từ tỉ tỉ năm sau, trời mới biết cường đại đến cỡ nào

Tần Quân bị nhìn trong lòng sợ hãi, nhưng vì mặt mũi, hắn không có chuyển mắt, bốn mắt nhìn nhau, chăm chú nhìn nhau

Không biết nhìn bao lâu, Tần Quân không chống nổi.

Được rồi!

Tính trẫm thua!

Tần Quân dịch khỏi ánh mắt, tiếp tục xuyên qua.

Nếu như vẫn không nhìn thấy cuối cùng, hắn sẽ quay đầu, đợi ngày sau tu vi càng thêm cường đại, hắn lại nếm thử

Sau đó gặp phải ảnh thu nhỏ thời không, tất cả đều chỉ có hắn, vẫn ngồi ở

trên Chí Cao Thần Tọa, ngước nhìn hắn, ánh mắt trống rỗng, lộ ra tử khí

Từ từ, Tần Quân cảm thấy khó chịu, trước kia xuyên qua Thời Không Tuyến, cảm giác thần hồn điên đảo xuất hiện lần nữa.

Xem ra đã đến cực hạn.

Tần Quân không còn thôi động Vận Mệnh Chi Luân, chuẩn bị quay về

Hôm nay hắn đã cường đại lên, Thần Thoại hệ thống cũng như thế, không đáng xuyên toa tranh thủ thời gian tu luyện

Đến Bất Hủ cảnh, chỉ dựa vào thời gian tu luyện là vô dụng, nhất định phải dựa vào lĩnh ngộ cùng cơ duyên

Đừng nói Bất Hủ, cho dù là Đại Diễn Thần Chi cũng có thể xuyên qua thời không, đương nhiên, xuyên toa thời gian cũng có hạn chế, cho dù là Vĩnh Hằng Thần Mệnh cũng không có khả năng như Tần Quân, tùy ý tiến về quá khứ tương lai, mà không bị phản phệ

Ngay thời điểm Tần Quân vừa quay đầu

Vận Mệnh Chi Luân ở trong cơ thể hắn không bị khống chế cao tốc xoay tròn

Ngay sau đó, Tần Quân liền bị Vận Mệnh Chi Luân khống lấy tiếp tục bay về tương lai

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân kinh sợ, cố gắng thôi động Bất Hủ Thần lực, muốn đình chỉ Vận Mệnh Chi Luân

Nhưng Vận Mệnh Chi Luân bộc phát ra lực lượng tuyệt cường, ngay cả Tần Quân dùng hết toàn lực cũng không thể ngăn cản

- Có một loại lực lượng thần bí xóa đi hệ thống!

Thanh âm của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, tràn đầy lo lắng

Xóa hệ thống?

Tần Quân nổi giận, hắn cũng không tin còn không trấn áp được Vận Mệnh Chi Luân!

Oanh! Oanh! Oanh!

Hắn liên tiếp mở ra Thiên Đế Thần thể, đấu đạo chữ bí, trạng thái Nộ oán, Bất Hủ Thần lực tăng vọt, trấn áp lên Vận Mệnh Chi Luân

Vận tốc của Vận Mệnh Chi Luân bắt đầu chậm lại, nhưng vẫn kéo lấy Tần Quân bay về phía trước

Lúc này, phía trước bỗng nhiên xuất hiện cường quang

Cường quang kết nối lấy cuối cùng của Thời Không Tuyến, đến nơi này, mỗi một thời gian điểm chỉ có một thời không, không có thời không song song, phảng phất như điểm cuối cùng của thời gian

Tần Quân trừng to mắt, căn bản không kịp né tránh, hắn liền đụng vào cường quang

Trong chốc lát, ý thức của Tần Quân lâm vào trống không.

- Ký chủ…

Ngay thời điểm hắn lâm vào hôn mê, ngay cả thanh âm của hệ thống cũng không kịp nghe xong

Trong mơ mơ màng màng, ý thức của Tần Quân bắt đầu khôi phục

Hắn chật vật mở mắt, mí mắt nhảy lên, ánh vào tầm mắt là hào quang sáng chói, vô cùng chướng mắt, để hắn đột nhiên chớp mắt, ký ức khôi phục

- Trẫm ở đâu?

Tần Quân vội vàng đứng lên, hắn ngạc nhiên phát hiện chung quanh tất cả đều là cường quang, căn bản không nhìn thấy những vật khác

Hai chân như trôi nổi ở trong tinh không, không có lực hút, hướng dưới lên trên, đều không nhìn thấy cuối cùng

------oOo------

Chương 2575: Thần bí ánh sáng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh sáng nơi này vô cùng ấm áp, để thể xác và tinh thần của Tần Quân dễ chịu, nhưng hắn ngạc nhiên phát hiện Bất Hủ Thần lực của mình biến mất

Giờ phút này hắn giống như một phàm nhân

Ngay cả thần thức cũng không có!

Năm đó hắn xuyên qua Nguyên Sơ kỳ, còn bảo lưu tu vi, làm sao hiện tại lại đột nhiên không có?

- Hệ thống, ngươi vẫn còn chứ?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, đáng tiếc không có đạt được trả lời

Chẳng lẽ Thần Thoại hệ thống đã bị xóa?

Tần Quân tâm chìm vào đáy cốc.

Hắn đạp hai chân, bắt đầu bay đi chung quanh, hắn phát hiện một điểm, ánh sáng nơi này phảng phất như tồn tại thực chất, có thể mượn lực

Một đường bay về phía trước, hắn vẫn không có nhìn thấy tồn tại khác

Loại tình huống này giống như lúc trước hắn tiến về Nguyên Sơ kỳ gặp được trắng xóa vô tận, cho nên lần này hắn không có bối rối

Trước kia hắn liền suy nghĩ, cuối cùng của thời gian là cái gì?

Ở đây, hắn rất có thể sẽ tìm được đáp án.

Không biết bay bao lâu, Tần Quân vẫn không thu hoạch được gì, thế là hắn dừng lại

- Chẳng lẽ ở tương lai, hết thảy đều hóa thành hư vô?

Tần Quân nhíu mày suy đoán, bởi vì bay tới sau tỉ tỉ tỉ năm, Nguyên Vị Diện thứ tám chỉ còn lại hắn, đoán chừng Hồng Mông cũng như thế, về phần Nguyên Vị Diện khác, hắn tạm thời không cách nào biết được

Việc cấp bách là, hắn nhất định phải khôi phục lực lượng

Không cách nào sử dụng Thần Thoại thương thành, ngay cả vũ trụ độc lập trong mắt hắn cũng không thể mở, phảng phất như biến mất rồi

Hắn bắt đầu nội thị, ngạc nhiên phát hiện ngay cả Vận Mệnh Chi Luân, Tử Vi đế tinh đạo quả cũng mất

Giờ khắc này, hắn ngoại trừ nhục thân cường đại như trước ra, thì hoàn toàn không có một chút xíu pháp lực

- Cái này…

Tần Quân trợn tròn mắt, thân thể run nhè nhẹ.

Nhưng hắn dù sao cũng là Thiên Đế, có thể ổn định cảm xúc

Hắn liếc nhìn chung quanh, bỗng nhiên sinh ra một suy nghĩ to gan

Những quang năng tồn tại thực chất này, có thể giúp hắn tu luyện?

Nghĩ xong, hắn bắt đầu hấp thu ánh sáng

Theo hô hấp của hắn, ánh sáng tiến nhập trong cơ thể, trong chốc lát, thân thể của hắn co quắp, phảng phất như muốn bạo tạc.

Thống khổ cực hạn để sắc mặt của Tần Quân nhăn nhó, vô cùng dữ tợn

Bởi vì không có pháp lực, hắn căn bản không có cách điều khiển ánh sáng sau khi vào thân thể

Không biết qua bao lâu

Thời điểm Tần Quân sắp bị giày vò đến sụp đổ, thống khổ đột nhiên như thủy triều thối lui

Ngay sau đó, hắn cảm giác trong cơ thể có một dòng nước ấm tựa như pháp lực đang cuộn trào, nhưng tạm thời không cách nào điều khiển

Thống khổ qua đi, là sảng khoái khó mà hình dung

Tần Quân cảm giác linh hồn của mình cũng đang ngâm ôn tuyền, nếu như nói mới vừa rồi là thống khổ đến cực hạn, vậy bây giờ là dễ chịu đến cực hạn

- Hữu hiệu!

Tần Quân đại hỉ, bắt đầu trắng trợn hấp thu ánh sáng chung quanh

Sau đó, mỗi lần hắn hấp thu ánh sáng đều không có cảm giác thống khổ, chỉ có sảng khoái vô tận

Hắn bắt đầu trở nên tham lam, điên cuồng hấp thu ánh sáng

Thời gian dần trôi qua, da của hắn bắt đầu nổi lên quang mang, như tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể

Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, điên cuồng thôn phệ ánh sáng

Thời gian ở chỗ này đã mất đi định nghĩa, hoặc là nói, nơi này không có thời gian

Thậm chí ngay cả không gian cũng không có

Phía trước bỗng nhiên bay tới hai đạo quang đoàn, bọn chúng so với chung quanh ánh sáng càng thêm ngưng thực, nhưng nếu như không cẩn thận quan sát, rất dễ dàng coi nhẹ bọn chúng

Bọn chúng bay tới sau lưng Tần Quân, thời khắc này Tần Quân đắm chìm ở trong hấp thu ánh sáng, nên không có phát giác được bọn chúng tồn tại

Hai cái quang đoàn ở phía sau hắn xoay tròn, tựa như chơi đùa

Không biết hấp thu bao nhiêu ánh sáng, Tần Quân cũng như biến thành một người ánh sáng, hắn mới tỉnh ngộ, vội vàng đình chỉ

- Đây là…

Tần Quân nhìn hai tay của mình, lâm vào trong kinh ngạc, giờ phút này hắn đã là ánh sáng, ánh sáng hình người.

------oOo------

Chương 2576: Bất Hủ Vĩnh Hằng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Trẫm biến thành ánh sáng?

Tần Quân dở khóc dở cười, đáy lòng có chút bất an, tình thế phát triển vượt qua dự đoán của hắn

Hắn đối với cuối cùng của thời gian có rất nhiều tưởng tượng, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là như thế này

Hắn không còn dám hấp thu ánh sáng, sợ mình bị đồng hóa

Có khả năng hết thảy sinh linh, sự vật đều hóa thành ánh sáng, tạo thành mảnh thế giới hiện tại này hay không?

Vừa nghĩ như thế, Tần Quân không còn dám hành động thiếu suy nghĩ

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác phía sau có cái gì, vội vàng quay đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy hai chùm sáng lớn như nắm đấm chuyển động ở phía sau hắn

Tần Quân ngạc nhiên, đến cuối cùng của thời gian, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy chùm sáng có thể tự mình phi hành, phảng phất như có sinh mệnh lực

- Các ngươi có ý thức sao?

Tần Quân mở miệng hỏi, hai quang đoàn nghe xong, lúc này cao tốc phi hành, vòng quanh hắn xoay tròn, lộ ra vô cùng vui sướng

Hắn bắt đầu giao lưu với chúng nó, đáng tiếc vô luận nói cái gì, đều không có đạt được hồi phục

Cuối cùng, Tần Quân từ bỏ, có lẽ hai quang đoàn này có linh trí, nhưng cũng thuộc về sơ khai, căn bản không có cách giao lưu

Hắn bắt đầu nếm thử điều khiển nguồn nhiệt trong cơ thể, hắn có loại cảm giác, nguồn nhiệt này cao cấp hơn Bất Hủ Thần lực của hắn!

Khi hắn chưởng khống nguồn nhiệt, có thể tìm biện pháp trở về

Đợi ở chỗ này, hắn sớm muộn gì cũng sẽ phát điên

Còn buồn tẻ hơn Nguyên Sơ kỳ, Nguyên Sơ kỳ hắn còn có tu vi, còn có thể sáng tạo phân hồn giải buồn, còn có Thần Thoại hệ thống, Tần Nô làm bạn, nhưng ở chỗ này, hắn thật là lẻ loi một mình

Tần Quân thử vận chuyển Bất Diệt Thánh Thân Tâm Pháp, muốn khống chế nguồn nhiệt cho mình dùng

Lần thứ nhất, thất bại.

Lần thứ hai, thất bại.

Lần thứ ba, vẫn thất bại!

Tần Quân cũng không nhụt chí, tiếp tục nếm thử từng lần

Không biết thử mấy vạn lần, hắn rốt cục có thể khống chế một tia nguồn nhiệt tùy tâm lưu động ở trong cơ thể

Tia nhiệt này vô luận rót vào chỗ nào, nơi đó đều tràn ngập lực lượng, đủ để phá hủy hết thảy!

So với Bất Hủ Thần lực, mạnh không chỉ gấp trăm lần!

Vẻn vẹn chỉ một tia!

Tần Quân đại hỉ, tiếp tục thôi động tâm pháp

Ở cuối cùng thời gian, đã không có thời gian, cho nên hắn không lo lắng sự tình khác, chuyên tâm tu luyện

Từ từ, Tần Quân khống chế nguồn nhiệt càng ngày càng nhiều, ánh sáng trên người hắn cũng bắt đầu biến mất, dần dần biến trở về dáng dấp ban đầu

Biến hóa như thế để Tần Quân âm thầm mừng rỡ

Hắn thật sợ mình biến thành ánh sáng

Trong thời gian này, hai quang đoàn không có rời đi, làm bạn ở bên cạnh Tần Quân

Ở một chỗ thời gian dài, Tần Quân cùng chúng nó cũng thành lập loại liên hệ đặc thù nào đó

Mối liên hệ này rất cổ quái, Tần Quân có thể cảm giác được tâm tình của bọn nó, nhưng không cách nào nhìn trộm tâm lý hoạt động của bọn nó

Đoán chừng linh trí của bọn nó vẫn quá nhỏ

Nơi này buồn tẻ đến cực điểm, ngoại trừ ánh sáng, không còn sự vật gì khác

Đợi Tần Quân triệt để khống chế nguồn nhiệt trong cơ thể, hắn khôi phục thân người lần nữa, có thể cảm giác được mình mạnh hơn trước khi xuyên qua, mặc dù không có Bất Hủ Thần lực, nhưng nguồn nhiệt trong cơ thể càng cường đại hơn

Tần Quân quyết định ban tên cho nó.

Tên là Chí Cao Thần Lực!

Chỉ có chí cao mới có thể xứng với loại lực lượng này, xứng với thân phận

của hắn

- Đợi trẫm hấp thu xong những ánh sáng này, trẫm ngược lại muốn xem xem, sẽ còn lại cái gì!

Tần Quân âm thầm suy tư, tiếp tục hấp thu ánh sáng

Đợi hắn trở về, tất sẽ càng thêm cường đại!

Cho dù là Thiên Nguyên Đế tộc, cũng không sợ!

Tần Quân bắt đầu hấp thu ánh sáng, một bên chuyển hóa chúng nó thành Chí Cao Thần Lực

Dần dần, Chí Cao Thần Lực ở dưới ý chí của hắn thao túng, ở trong cơ thể hình thành Tử Vi Đế Tinh đạo quả

------oOo------

Chương 2577: Bất Hủ Vĩnh Hằng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Vi Đế Tinh đạo quả của hắn đã siêu việt phạm trù đạo quả, nhưng là đạo quả hắn quen thuộc

Từ từ, ánh sáng chung quanh hắn càng ngày càng ít

Tần Quân cũng không nhớ rõ đi qua bao lâu, nếu có thời gian, có lẽ đã qua ngàn vạn năm, có lẽ là 10 tỷ năm

Khi hắn ngưng tụ Nguyên Thần lần nữa, thần thức sinh ra, bắt đầu kéo dài, muốn lý giải thế giới cuối cùng của thời gian đến cùng lớn bao nhiêu

Mấu chốt nhất là, hắn làm sao trở về!

Thần thức điên cuồng mở rộng, cuối cùng Tần Quân hiểu rõ thế giới ánh sáng này lớn chừng Hỗn Độn, thần trí của hắn tới gần biên giới sẽ không cách nào kéo dài, rõ ràng không có không gian, nhưng lại có cảm giác như

bức tường vô hình vây quanh

- Nếu trẫm hấp hết những ánh sáng này, như vậy sẽ qua bao lâu?

Khóe miệng của Tần Quân hơi run rẩy, có chút phát điên

Cảm giác mạnh lên là tốt, nhưng loại buồn tẻ này thật sự quá mệt nhọc

Cho dù xuyên qua mấy lần hắn cũng chịu không được

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía hai quang đoàn bên người, bọn chúng nhẹ nhàng trôi nổi, phảng phất như đi ngủ

Khóe miệng của hắn khẽ cong, lộ ra nụ cười quỷ dị, lúc này thần thức dò vào trong quang đoàn

Hắn muốn giúp chúng nó khai phát linh trí

Để chúng nó thành sinh linh chân chính!

Như lúc trước sáng tạo Nguyên Sơ thất thần, vì giải buồn.

Bất quá nơi này là cuối cùng của thời gian, sau này coi như hắn trở về, hai quang đoàn cũng không giúp được hắn

Đợi linh trí của hai quang đoàn triệt để khai phát, Tần Quân rốt cục có thể dùng ý thức giao lưu

- Trẫm chính là Thiên Đế, nhớ kỹ danh hào của trẫm.

Tần Quân cười tủm tỉm, phảng phất như quái thúc thúc.

Hai cái quang đoàn cái hiểu cái không, một cái nhịn không được hỏi:

- Vậy danh hào của chúng ta là gì?

- Các ngươi hi vọng trẫm lấy cho các ngươi, hay tự mình lấy?

Tần Quân hỏi.

Danh hào là biểu tượng của tồn tại, vô cùng trọng yếu, nhất định phải thận trọng

- Lấy như thế nào?

Một quang đoàn khác hiếu kỳ hỏi.

Tần Quân ngẩn người, dù sao tu luyện quá lâu, hắn cũng muốn thư giãn một tí

- Trẫm nói một chút cố sự Thiên Đình cho các ngươi a.

Tần Quân ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu giảng giải cuộc đời của mình:

- Ở một địa phương tên là Huyền Đương đại thế giới, có một hoàng tử tên gọi Tần Quân…

Mới đầu, hai cái quang đoàn còn nghe không hiểu, nhưng thanh âm của Tần Quân cực kỳ có ma lực, để trong óc của bọn nó không tự chủ được sinh ra hình ảnh chuyện xưa

Tần Quân từ Càn Nguyệt vương quốc của Huyền Đương đại thế giới bắt đầu kể, Tiềm Long võ hội, vùng đất vô chủ, Quan Thiên đại hội, xuyên qua biên hải, Thần Vực đại chiến, Âm Dương hai giới đại chiến, thiên hạ cửu đế,… lại nói đến ba ngàn đại thế giới, Vũ Trụ Thánh Môn, kỳ ngộ ở Bát Hoang, Vô Song chiến, Cổ Thánh đế đạo… lần thứ nhất thành lập thế giới quan cho chúng nó

Bởi vì Tần Quân ảnh hưởng, thế giới quan của bọn chúng có xu thế giống như Tần Quân

Tần Quân một mực giảng đến thống nhất Hồng Mông mới kết thúc.

Lại sau này, hắn liền không cần phải nhiều lời nữa, cho dù nơi này là cuối cùng của thời gian, vạn nhất có biến số thì làm sao bây giờ?

Hắn phải lưu lại cho mình đường lui

- Những Thần linh kia thật đáng giận!

- Đúng rồi! Bạch nhãn lang! Không hiểu được có ơn tất báo!

Hai tiểu gia hỏa lòng đầy căm phẫn nói, từ ngữ nói ra cũng là học từ Tần Quân

- Vậy các ngươi nghĩ ra tên của mình chưa?

Tần Quân cười hỏi, từ khi linh trí của hai tiểu gia hỏa này triệt để khai phát, hắn liền không tịch mịch nữa, cho nên hắn xem chúng như con của mình

Đối với bọn hắn lấy danh tự như thế nào, hắn cũng rất chờ mong

Nói không chừng có kinh hỉ!

- Ta gọi Bất Hủ!

- Ta gọi Vĩnh Hằng!

Hai tiểu gia hỏa trăm miệng một lời nói, để Tần Quân sửng sốt.

------oOo------

Chương 2578: Các ngươi sẽ trở thành Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất Hủ!

Vĩnh Hằng!

Tần Quân nhìn chằm chằm hai tiểu gia hỏa mà xuất thần, chẳng lẽ cái này có quan hệ tới Bất Hủ cảnh, Vĩnh Hằng cảnh?

Không đúng!

Nơi này là cuối cùng của thời gian, không phải thời gian khởi nguyên, tên cảnh giới còn sinh ra trước chúng nó.

Nghĩ xong, Tần Quân lắc đầu, đối với cuối cùng của thời gian, hắn hiểu vẫn quá ít.

Nơi này khác Thủy Nguyên giới quá nhiều, chỉ nói ánh sáng nơi này, cũng mạnh hơn Thủy Nguyên khí vô số lần.

Sau đó hắn không tiếp tục để ý Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nữa, tự mình bắt đầu tu luyện.

Bởi vì vết xe đổ của Hồng Mông Thần linh, hắn không trợ giúp Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng tu luyện, mà để chúng nó ở một bên hóng mát.

Từ khi có linh trí, hai tiểu gia hỏa bắt đầu chơi đùa, chơi đến quên cả trời đất, căn bản không cần Tần Quân.

Cứ như vậy, Tần Quân không ngừng hấp thu ánh sáng, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng du ngoạn khắp nơi.

Theo ánh sáng càng ngày càng ít, mảnh thế giới này cũng đi theo thu nhỏ, địa phương không có ánh sáng, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng liền không cách nào tiến vào, bao quát thần thức của Tần Quân ở bên trong.

Tần Quân xếp bằng ở chỗ cũ, thân hình như danh tự của hai tiểu gia hỏa, Bất Hủ Vĩnh Hằng.

Ở trong quá trình tu luyện dài dằng dặc, Tần Quân cũng ban tên cho mảnh thế giới này.

Thủy Chung thế giới! (*thế giới cuối cùng)

Tên như ý nghĩa, cuối cùng của hết thảy, thế giới hư vô chân chính, trừ ánh sáng, không có cái gì.

Rất lâu sau.

Thủy Chung thế giới đã thu nhỏ đến vạn dặm, tu vi của Tần Quân đã cực mạnh, so với trước khi xuyên qua, tựa như thoát thai hoán cốt, mặc dù không có cảnh giới, nhưng Chí Cao Thần Lực của hắn đủ để phá hủy hết thảy, bao quát quy tắc.

Hắn chỉ cần mở miệng nói chuyện, Chí Cao Thần Lực sẽ tràn ra, căn cứ tâm tình của hắn hành động, nếu hắn muốn ai chết, Chí Cao Thần Lực sẽ phá hủy đối phương.

So với Bất Hủ Thần lực càng có lực phá hoại!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng càng bất an, mặc dù bọn chúng ngây thơ vô tri, nhưng Thủy Chung thế giới thu nhỏ, để bản năng của chúng nó cảm thấy sợ hãi.

Nếu như Thủy Chung thế giới biến mất, bọn chúng nên làm cái gì?

Dưới sợ hãi, bọn chúng chỉ có thể dựa gần Tần Quân, như hài tử ở trước mặt cha tìm kiếm bảo hộ.

Tần Quân không để ý đến, thần trí của hắn cũng bị hạn chế ở trong phạm vi vạn dặm, hắn cũng có chút khủng hoảng, nhưng nếu như không làm như vậy, hắn sẽ bị vây ở chỗ này vĩnh viễn.

- Phá rồi lại lập, nếu như cuối cùng của thời gian không có gì, vậy trẫm liền sáng tạo hết thảy!

Tần Quân mở mắt, ánh mắt kiên định, hắn cũng không thể tính toán rõ ràng mình tu luyện bao lâu, có lẽ so với thời gian ở trước Hồng Mông còn dài hơn, hắn tu luyện đồng thời cũng đang không ngừng lĩnh ngộ.

Từ nơi sâu xa, hắn cảm thấy Thủy Chung thế giới có lẽ là khởi nguyên của thời gian mới.

Như là luân hồi.

Nếu không vì sao Thủy Chung thế giới có nhiều chỗ tương tự Nguyên Sơ thế giới như vậy?

Chỉ là như vậy mà nói…

Hết thảy trước kia sẽ biến mất sao?

Ở lúc gần cuối của thời gian, Nguyên Vị Diện thứ tám chỉ còn lại có hắn, mà hắn kia cũng không có kiên trì đến Thủy Chung thế giới.

Cho dù hắn sáng tạo ra mới hết thảy, thì tính sao?

Chờ hắn trở lại lúc đầu, nên trải qua hết thảy vẫn phải trải qua.

- Không! Có lẽ Vận Mệnh Chi Luân mang trẫm tới đây, chính là vì cải biến hết thảy!

Ánh mắt của Tần Quân lần nữa khôi phục kiên định, nghĩ xong, hắn tăng thêm tốc độ tu luyện.

Chu vi vạn dặm bắt đầu co vào.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng càng bất an, tiến vào trong ngực Tần Quân, run lẩy bẩy.

Đối với cái này, Tần Quân thờ ơ.

Đợi thế giới co vào còn đường kính một mét, ngoại trừ vị trí của Tần Quân, chung quanh một mảnh đen kịt.

Hiện tại ánh sáng chỉ còn sót lại vùng đất một mét, mất đi hắc ám liền đánh tới.

- Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Xong đời!

- Thiên Đế Thiên Đế! Nhanh cứu chúng ta a!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng gấp giọng nói, như con kiến trên lò lửa.

Tần Quân mở mắt, nhẹ giọng an ủi:

- Đừng sợ, có ta ở đây.

Giờ khắc này, Tần Quân không còn tự xưng trẫm.

Bởi vì trong lòng hổ thẹn.

Đối với Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng mà nói, Thủy Chung thế giới là toàn bộ của bọn chúng, Tần Quân muốn không phải là bọn chúng muốn, thậm chí

từ trình độ nào đó mà nói, Tần Quân tương đương với tước đoạt nhà của bọn nó.

------oOo------

Chương 2579: Các ngươi sẽ trở thành Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu thật như trẫm nghĩ, như vậy trẫm sẽ không bạc đãi các ngươi!

Tần Quân ôm bọn chúng, trong lòng hứa hẹn nói.

Ngay sau đó, hắn đột nhiên trừng to mắt, tất cả ánh sáng ở chung quanh đều bị thu vào trong cơ thể.

Trong chốc lát, hết thảy bị hắc ám thôn phệ, chỉ có Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đang toả ra quang mang, ương ngạnh không tắt.

- Thiên Đế, đây là cảm giác lạnh sao?

Thanh âm của Bất Hủ thăm thẳm vang lên, thanh âm càng yếu ớt.

- Đừng sợ, đằng sau sẽ nghênh đón ấm áp.

Tần Quân an ủi nói.

- Tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì?

Vĩnh Hằng hỏi.

- Các ngươi sẽ trở thành Thần, Thần sáng tạo hết thảy.

- Thần? Hồng Mông Thất Thần mà ngươi nói sao?

- Còn lợi hại hơn bọn hắn.

- Thật sao!

Tần Quân vừa an ủi bọn chúng, vừa thôi động Chí Cao Thần Lực của mình.

Địa phương không ánh sáng, hắc ám như vô cùng cứng rắn, để Chí Cao Thần Lực của hắn không cách nào xông phá.

Tần Quân âm thầm phân cao thấp, trẫm cũng không tin!

Chí Cao Thần Lực điên cuồng đánh thẳng vào hắc ám, muốn mở thế giới hoàn toàn mới.

Khí tức của Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng càng yếu ớt, không có ánh sáng tiếp tế, bọn chúng sớm muộn gì cũng sẽ tiêu vong.

Tần Quân phân ra một ít Chí Cao Thần Lực, cung cấp nuôi dưỡng bọn chúng, để chúng nó không có tán đi.

Một lần lại một lần trùng kích!

Một lần lại một lần thất bại!

Tần Quân không vội vàng xao động, vẫn đang kiên trì.

Sau khi vô số lần thất bại.

Oanh

Tiếng nổ mạnh khai thiên tích địa vang lên, ngay cả Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng rơi vào trạng thái ngủ say cũng bị bừng tỉnh.

Chí Cao Thần Lực như một cột sáng từ trong đôi mắt của Tần Quân bắn ra, xé tan bóng đêm, bắn về phía chỗ sâu trong hắc ám.

Đạo ánh sáng này, chính là ánh sáng sáng thế!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhớ kỹ một màn này ở sâu trong đầu.

- Thiên Đế! Ngươi thành công!

- A! Chúng ta trở thành Sáng Thế Thần!

Hai tiểu gia hỏa ở trong ngực Tần Quân hưng phấn kêu to.

Tần Quân phấn chấn, sau khi lần thứ nhất xông phá hắc ám, hắn tiếp tục thôi động Chí Cao Thần Lực, lần nữa mở ra một quang đạo.

Oanh! Oanh! Oanh.

Vô số cột sáng từ trong thân thể của hắn liên tiếp oanh ra, xé tan bóng đêm, hắc ám phá vỡ là màu trắng.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng vô cùng kích động, không ngừng ủng hộ Tần Quân.

Khi tất cả hắc ám bị Chí Cao Thần Lực xé nát, hóa thành màu trắng, hai tiểu gia hỏa từ trong ngực Tần Quân bay ra, du đãng khắp nơi.

Tần Quân cũng dùng hết Chí Cao Thần Lực, nhưng thế giới màu trắng kia bị hắn chưởng khống, hắn có thể khống chế từng tấc một.

- Buồn tẻ, trẫm muốn tinh không.

Tần Quân nhẹ giọng cười nói, trong chốc lát, vô số sao trời lơ lửng ở trong thế giới màu trắng.

Chí Cao Thần Lực, siêu việt Bất Hủ Thần lực, có thể sáng tạo bất kỳ vật gì, còn thần kỳ hơn Tạo Hóa Đại Đạo!

Nó có thể căn cứ hình ảnh trong đầu Tần Quân, sáng tạo ra đồ vật giống như đúc.

- Không đủ, trẫm còn muốn có đại địa.

Tần Quân tiếp tục phân phó, dưới chân đột nhiên xuất hiện một khối đại lục, mở rộng ra phía ngoài.

- Trên đại địa phải có cây! Phải có nước!

- Trẫm muốn nơi đó có núi!

- Trẫm muốn nơi đó có biển!

- Trên đỉnh đầu hóa thành bầu trời, có mây trắng tô điểm!

Tần Quân không ngừng hạ lệnh, dần dần, một thiên địa hoàn toàn mới xuất hiện ở trước mắt hắn.

------oOo------

Chương 2580: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Oa! Đây là thế giới mà Thiên Đế nói cho chúng ta sao?

- Thật đẹp! Ngươi mau đến xem, biển cả thật có thể đi vào!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng tùy ý ngao du ở giữa thiên địa, cực kỳ hưng phấn.

Tần Quân vẫn sáng tạo, hắn muốn trước sáng tạo ra một thiên địa hoàn chỉnh.

Có núi có nước có cây, có nhật nguyệt có gió mây.

Thủy Chung thế giới đã qua, tiếp xuống chính là hết thảy hoàn toàn mới.

- Trẫm gọi một chu kỳ như vậy là kỷ nguyên!

- Một kỷ nguyên đi qua, kế tiếp là kỷ nguyên hoàn toàn mới!

Tần Quân tự lẩm bẩm, trong tối tăm, phảng phất như chế định quy tắc gì, bầu trời hiện nổi sóng hưởng ứng hắn.

Đại địa cùng hải dương nhanh chóng lan tràn, trời xanh cũng như thế.

Tần Quân không có lập tức sáng tạo sinh linh.

Bởi vì hắn hứa hẹn với Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, muốn để chúng nó trở thành Thần!

Thần sáng tạo hết thảy!

Nghĩ xong, tâm thần của Tần Quân khẽ động, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn, hai tiểu gia hỏa kinh ngạc.

- Trẫm truyền cho các ngươi công pháp, để cho các ngươi trở thành Sáng Thế Thần.

- Đây là Vạn Sinh Sáng Tạo Công trẫm lĩnh ngộ!

- Vạn Sinh Sáng Tạo Công!

Tần Quân bắt đầu truyền thụ Vạn Sinh Sáng Tạo Công cho Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, đây là công pháp hắn hấp thu Thủy Chung thế giới ngộ được.

Lấy Chí Cao Thần Lực làm cơ sở sáng tạo.

Không có Chí Cao Thần Lực, không cách nào tu thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Vì để cho hai tiểu gia hỏa có thể tu thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công, hắn cố ý cho bọn chúng hai đạo Chí Cao Thần Lực, trợ giúp bọn chúng luyện thành thần công này.

Đợi hai tiểu gia hỏa luyện thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công, thế giới của kỷ nguyên thứ nhất cũng triệt để thành hình.

Oanh! Oanh!

Hai tiểu gia hỏa bay tới không trung, như hai hạo nhật dâng lên, kinh động phong vũ lôi điện.

Hải dương bốc lên, lôi vân hét giận dữ, đại địa run rẩy.

Thiên địa chúc mừng hai vị tân Thần sinh ra!

Tần Quân đứng ở trên đỉnh núi, ngước nhìn hết thảy, trên mặt hiền lành mỉm cười.

- Hi vọng các ngươi đừng cho trẫm thất vọng.

Tần Quân âm thầm nghĩ, bất quá hắn nghĩ lại, lắc đầu bật cười.

Cho dù Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ngày sau như Hồng Mông Thần linh phản bội hắn lại như thế nào?

Hắn thuộc về kỷ nguyên cũ, hắn còn phải trở về.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng không liên quan gì tới hắn cả.

Khí tức của hai tiểu gia hỏa càng cường đại, toàn bộ thiên địa phảng phất như muốn vỡ vụn, bọn chúng hưng phấn điên cuồng, phát tiết cảm xúc kích động của mình.

Qua hồi lâu, bọn chúng mới thành công đột phá!

Bọn chúng còn mạnh hơn Đại Diễn Thần Chi ở kỷ nguyên trước!

Dựa theo Tần Quân đánh giá, thực lực của bọn nó ở giữa Đại Diễn Thần Chi cùng Thủy Nguyên chủ.

Sau khi đột phá thành công, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhanh chóng bay tới trước mặt Tần Quân, líu ríu nói không ngừng.

- Thiên Đế! Bây giờ chúng ta là Sáng Thế Thần sao?

- Ha ha ha, Thiên Đế, ngươi nói chúng ta có tính là con của ngươi không, giống như cố sự ngươi giảng, thừa kế nghiệp cha.

Nghe hai tiểu gia hỏa nói, trong lòng Tần Quân ấm áp.

Tình nghĩa của bọn họ sớm đã là tình phụ thân con.

- Vậy các ngươi còn không gọi cha?

Tần Quân tức giận cười nói, nhìn lấy bọn chúng, hắn phảng phất như thấy được Tần Lăng Mệnh, Thiên Vận...

Khi còn bé bọn hắn cũng hoạt bát như vậy.

Đáng tiếc, hắn không có làm tròn trách nhiệm của người cha, không có làm bạn bên hài tử đến lúc chúng trưởng thành.

------oOo------

Chương 2581: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cha!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng kích động nói, hô trọn vẹn mấy trăm lần, thẳng đến bị Tần Quân quát bảo ngưng lại, bọn chúng mới im miệng.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Còn không mau diễn luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công đi!

Nghe vậy, hai tiểu gia hỏa vội vàng xoay người, hiện tại bọn chúng còn duy trì trạng thái ánh sáng, thân hình rất giống tiểu hài tử Nhân tộc, Thần thánh lại có chút đáng yêu.

Vĩnh Hằng cao hơn Bất Hủ một chút, cho nên nó làm ca ca, Bất Hủ làm đệ đệ.

- Ta tên Vĩnh Hằng, hiện tại sáng tạo nhóm sinh linh đầu tiên của thiên địa, ban tên là Vĩnh Hằng Thần tộc!

Vĩnh Hằng phất tay nói, từng điểm sáng bay ra cơ thể nó, chừng 1000, như sao trời lơ lửng ở trước mặt nó.

Bất Hủ không cam lòng yếu thế, đi theo phất tay nói:

- Ta tên Bất Hủ, ta cũng sáng tạo nhóm sinh linh đầu tiên của thiên địa, ban tên là Bất Hủ Thần tộc!

Ngay sau đó, trong cơ thể nó đồng dạng bay ra 1000 điểm sáng.

Vĩnh Hằng Thần tộc!

Bất Hủ Thần tộc!

Tần Quân cười đến nheo mắt lại, hai tiểu gia hỏa này thật có ý tứ.

- Từ nay về sau, Bất Hủ Thần tộc cùng Vĩnh Hằng Thần tộc lấy Thiên Đế làm tổ, gọi chúng ta là phụ thân!

Hai tiểu gia hỏa trăm miệng một lời nói, đáng tiếc, không có người đáp lại.

Sinh linh mới sáng tạo ra không có khai phát linh trí, như lần thứ nhất Tần Quân gặp được bọn chúng vậy.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng không có đạt được hồi phục, mặt như đưa đám, còn cho là mình sáng tạo thất bại.

Tần Quân yêu chiều nhìn bọn chúng một chút, sau đó phất tay.

Chí Cao Thần Lực của hắn cực kỳ cường đại, vô luận là số lượng hay chất lượng, đều không phải Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng có thể so sánh.

Trong chốc lát, hai ngàn điểm sáng bị Chí Cao Thần Lực của hắn bao phủ.

Chỉ chớp mắt, linh trí của bọn nó đều được mở ra.

- Năm đó phụ thân dạy các ngươi thế nào, các ngươi còn nhớ không?

Tần Quân nhìn Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhắc nhở, hai tiểu gia hỏa ngẩn người, lúc này hưng phấn lên, bắt đầu triệu tập chủng tộc của mình.

Thấy cảnh này, Tần Quân cười cười, quay người rời đi.

Sau đó liền xem hai tiểu gia hỏa này biểu hiện, Tần Quân còn có sự tình mình phải làm.

Hắn biến mất tại nguyên chỗ, cấp tốc đi vào thiên nhai hải giác.

Bên ngoài thiên địa, vẫn hắc ám như cũ.

Tần Quân đưa tay đụng chạm đến hắc ám, tay của hắn có thể luồn vào, nhưng rất nhanh tay của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán, bị hắc ám thôn phệ.

Hắn nhíu mày thu tay lại, tay phải trong nháy mắt khôi phục.

- Trẫm nên trở về như thế nào đây?

Tần Quân lâm vào xoắn xuýt, hắn sáng tạo ra kỷ nguyên mới, nhưng giờ khắc này, hắn cảm giác mình cách Thiên Đình xa xôi, xa xôi đến để hắn cảm thấy Thiên Đình là một giấc mộng.

Hắn chưa từng có loại cảm giác này

Cho dù xuyên qua đến Nguyên Sơ thế giới, hắn còn có hi vọng trở về.

Nhưng lần này, Thần Thoại hệ thống bị xóa, Vận Mệnh Chi Luân biến mất, hết thảy hắn quen thuộc đều đã biến mất.

Hắn không ở quá khứ, mà ở trong tương lai.

- Chẳng lẽ trẫm phải tìm được Vận Mệnh Chi Luân mới có thể trở về?

Tần Quân lẩm bẩm, không có Vận Mệnh Chi Luân thì nên làm cái gì?

Vậy thì sáng tạo!

Nghĩ xong, Tần Quân ngồi xếp bằng xuống, ngồi ở trước hắc ám, nhìn thẳng hắc ám.

Tâm tùy ý động, hắn lật tay phải ra, trống rỗng xuất hiện một vòng tròn, giống Vận Mệnh Chi Luân như đúc, khắc đầy đường vân, quy tắc thời không huyền ảo.

Nhưng mà…

Sau đó nên làm sao xuyên việt đây?

Tần Quân lâm vào mê mang, hắn tiến vào thời không vị diện độc lập, nhưng nơi này không có Thời Không Tuyến.

Hắn đứng ở trong hắc ám, chung quanh không có một ảnh thu nhỏ thời không nào.

------oOo------

Chương 2582: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Oa! Đây là thế giới mà Thiên Đế nói cho chúng ta sao?

- Thật đẹp! Ngươi mau đến xem, biển cả thật có thể đi vào!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng tùy ý ngao du ở giữa thiên địa, cực kỳ hưng phấn.

Tần Quân vẫn sáng tạo, hắn muốn trước sáng tạo ra một thiên địa hoàn chỉnh.

Có núi có nước có cây, có nhật nguyệt có gió mây.

Thủy Chung thế giới đã qua, tiếp xuống chính là hết thảy hoàn toàn mới.

- Trẫm gọi một chu kỳ như vậy là kỷ nguyên!

- Một kỷ nguyên đi qua, kế tiếp là kỷ nguyên hoàn toàn mới!

Tần Quân tự lẩm bẩm, trong tối tăm, phảng phất như chế định quy tắc gì, bầu trời hiện nổi sóng hưởng ứng hắn.

Đại địa cùng hải dương nhanh chóng lan tràn, trời xanh cũng như thế.

Tần Quân không có lập tức sáng tạo sinh linh.

Bởi vì hắn hứa hẹn với Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, muốn để chúng nó trở thành Thần!

Thần sáng tạo hết thảy!

Nghĩ xong, tâm thần của Tần Quân khẽ động, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn, hai tiểu gia hỏa kinh ngạc.

- Trẫm truyền cho các ngươi công pháp, để cho các ngươi trở thành Sáng Thế Thần.

- Đây là Vạn Sinh Sáng Tạo Công trẫm lĩnh ngộ!

- Vạn Sinh Sáng Tạo Công!

Tần Quân bắt đầu truyền thụ Vạn Sinh Sáng Tạo Công cho Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, đây là công pháp hắn hấp thu Thủy Chung thế giới ngộ được.

Lấy Chí Cao Thần Lực làm cơ sở sáng tạo.

Không có Chí Cao Thần Lực, không cách nào tu thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Vì để cho hai tiểu gia hỏa có thể tu thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công, hắn cố ý cho bọn chúng hai đạo Chí Cao Thần Lực, trợ giúp bọn chúng luyện thành thần công này.

Đợi hai tiểu gia hỏa luyện thành Vạn Sinh Sáng Tạo Công, thế giới của kỷ nguyên thứ nhất cũng triệt để thành hình.

Oanh! Oanh!

Hai tiểu gia hỏa bay tới không trung, như hai hạo nhật dâng lên, kinh động phong vũ lôi điện.

Hải dương bốc lên, lôi vân hét giận dữ, đại địa run rẩy.

Thiên địa chúc mừng hai vị tân Thần sinh ra!

Tần Quân đứng ở trên đỉnh núi, ngước nhìn hết thảy, trên mặt hiền lành mỉm cười.

- Hi vọng các ngươi đừng cho trẫm thất vọng.

Tần Quân âm thầm nghĩ, bất quá hắn nghĩ lại, lắc đầu bật cười.

Cho dù Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ngày sau như Hồng Mông Thần linh phản bội hắn lại như thế nào?

Hắn thuộc về kỷ nguyên cũ, hắn còn phải trở về.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng không liên quan gì tới hắn cả.

Khí tức của hai tiểu gia hỏa càng cường đại, toàn bộ thiên địa phảng phất như muốn vỡ vụn, bọn chúng hưng phấn điên cuồng, phát tiết cảm xúc kích động của mình.

Qua hồi lâu, bọn chúng mới thành công đột phá!

Bọn chúng còn mạnh hơn Đại Diễn Thần Chi ở kỷ nguyên trước!

Dựa theo Tần Quân đánh giá, thực lực của bọn nó ở giữa Đại Diễn Thần Chi cùng Thủy Nguyên chủ.

Sau khi đột phá thành công, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhanh chóng bay tới trước mặt Tần Quân, líu ríu nói không ngừng.

- Thiên Đế! Bây giờ chúng ta là Sáng Thế Thần sao?

- Ha ha ha, Thiên Đế, ngươi nói chúng ta có tính là con của ngươi không, giống như cố sự ngươi giảng, thừa kế nghiệp cha.

Nghe hai tiểu gia hỏa nói, trong lòng Tần Quân ấm áp.

Tình nghĩa của bọn họ sớm đã là tình phụ thân con.

- Vậy các ngươi còn không gọi cha?

Tần Quân tức giận cười nói, nhìn lấy bọn chúng, hắn phảng phất như thấy được Tần Lăng Mệnh, Thiên Vận...

Khi còn bé bọn hắn cũng hoạt bát như vậy.

Đáng tiếc, hắn không có làm tròn trách nhiệm của người cha, không có làm bạn bên hài tử đến lúc chúng trưởng thành.

------oOo------

Chương 2583: Bất Hủ Thần tộc! Vĩnh Hằng Thần tộc! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cha!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng kích động nói, hô trọn vẹn mấy trăm lần, thẳng đến bị Tần Quân quát bảo ngưng lại, bọn chúng mới im miệng.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Còn không mau diễn luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công đi!

Nghe vậy, hai tiểu gia hỏa vội vàng xoay người, hiện tại bọn chúng còn duy trì trạng thái ánh sáng, thân hình rất giống tiểu hài tử Nhân tộc, Thần thánh lại có chút đáng yêu.

Vĩnh Hằng cao hơn Bất Hủ một chút, cho nên nó làm ca ca, Bất Hủ làm đệ đệ.

- Ta tên Vĩnh Hằng, hiện tại sáng tạo nhóm sinh linh đầu tiên của thiên địa, ban tên là Vĩnh Hằng Thần tộc!

Vĩnh Hằng phất tay nói, từng điểm sáng bay ra cơ thể nó, chừng 1000, như sao trời lơ lửng ở trước mặt nó.

Bất Hủ không cam lòng yếu thế, đi theo phất tay nói:

- Ta tên Bất Hủ, ta cũng sáng tạo nhóm sinh linh đầu tiên của thiên địa, ban tên là Bất Hủ Thần tộc!

Ngay sau đó, trong cơ thể nó đồng dạng bay ra 1000 điểm sáng.

Vĩnh Hằng Thần tộc!

Bất Hủ Thần tộc!

Tần Quân cười đến nheo mắt lại, hai tiểu gia hỏa này thật có ý tứ.

- Từ nay về sau, Bất Hủ Thần tộc cùng Vĩnh Hằng Thần tộc lấy Thiên Đế làm tổ, gọi chúng ta là phụ thân!

Hai tiểu gia hỏa trăm miệng một lời nói, đáng tiếc, không có người đáp lại.

Sinh linh mới sáng tạo ra không có khai phát linh trí, như lần thứ nhất Tần Quân gặp được bọn chúng vậy.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng không có đạt được hồi phục, mặt như đưa đám, còn cho là mình sáng tạo thất bại.

Tần Quân yêu chiều nhìn bọn chúng một chút, sau đó phất tay.

Chí Cao Thần Lực của hắn cực kỳ cường đại, vô luận là số lượng hay chất lượng, đều không phải Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng có thể so sánh.

Trong chốc lát, hai ngàn điểm sáng bị Chí Cao Thần Lực của hắn bao phủ.

Chỉ chớp mắt, linh trí của bọn nó đều được mở ra.

- Năm đó phụ thân dạy các ngươi thế nào, các ngươi còn nhớ không?

Tần Quân nhìn Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhắc nhở, hai tiểu gia hỏa ngẩn người, lúc này hưng phấn lên, bắt đầu triệu tập chủng tộc của mình.

Thấy cảnh này, Tần Quân cười cười, quay người rời đi.

Sau đó liền xem hai tiểu gia hỏa này biểu hiện, Tần Quân còn có sự tình mình phải làm.

Hắn biến mất tại nguyên chỗ, cấp tốc đi vào thiên nhai hải giác.

Bên ngoài thiên địa, vẫn hắc ám như cũ.

Tần Quân đưa tay đụng chạm đến hắc ám, tay của hắn có thể luồn vào, nhưng rất nhanh tay của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán, bị hắc ám thôn phệ.

Hắn nhíu mày thu tay lại, tay phải trong nháy mắt khôi phục.

- Trẫm nên trở về như thế nào đây?

Tần Quân lâm vào xoắn xuýt, hắn sáng tạo ra kỷ nguyên mới, nhưng giờ khắc này, hắn cảm giác mình cách Thiên Đình xa xôi, xa xôi đến để hắn cảm thấy Thiên Đình là một giấc mộng.

Hắn chưa từng có loại cảm giác này

Cho dù xuyên qua đến Nguyên Sơ thế giới, hắn còn có hi vọng trở về.

Nhưng lần này, Thần Thoại hệ thống bị xóa, Vận Mệnh Chi Luân biến mất, hết thảy hắn quen thuộc đều đã biến mất.

Hắn không ở quá khứ, mà ở trong tương lai.

- Chẳng lẽ trẫm phải tìm được Vận Mệnh Chi Luân mới có thể trở về?

Tần Quân lẩm bẩm, không có Vận Mệnh Chi Luân thì nên làm cái gì?

Vậy thì sáng tạo!

Nghĩ xong, Tần Quân ngồi xếp bằng xuống, ngồi ở trước hắc ám, nhìn thẳng hắc ám.

Tâm tùy ý động, hắn lật tay phải ra, trống rỗng xuất hiện một vòng tròn, giống Vận Mệnh Chi Luân như đúc, khắc đầy đường vân, quy tắc thời không huyền ảo.

Nhưng mà…

Sau đó nên làm sao xuyên việt đây?

Tần Quân lâm vào mê mang, hắn tiến vào thời không vị diện độc lập, nhưng nơi này không có Thời Không Tuyến.

Hắn đứng ở trong hắc ám, chung quanh không có một ảnh thu nhỏ thời không nào.

------oOo------

Chương 2584: Vạn Sinh Sáng Tạo nhất cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ sau khi Bất Hủ thần tộc, Vĩnh Hằng thần tộc sinh ra, tân thiên địa trở nên náo nhiệt.

Tần Quân một mực ở biên giới thiên địa trầm tư suy nghĩ, đến cùng nên sáng tạo ra Vận Mệnh Chi Luân như thế nào?

Trọng yếu nhất chính là giữa kỷ nguyên có hắc ám ngăn cản khó mà vượt qua.

Tần Quân ngẩng đầu, nhìn về phía sâu trong bóng tối, nói là hắc ám, không bằng nói phía trước không có gì, không có không gian, không có ánh sáng.

- Thôi, trẫm vẫn là nghĩ biện pháp tu luyện đi!

Hắn hấp thu tất cả ánh sáng, mặc dù đều hóa thành nguồn nhiệt ở trong cơ thể, nhưng không có luyện hóa tất cả thành Chí Cao Thần Lực.

Đợi nguồn nhiệt của hắn chuyển biến thành Chí Cao Thần Lực, tu vi của hắn thế tất bay vọt.

Hiện tại hắn có thể cảm giác được mình càng cường đại hơn trước khi xuyên qua, xem chừng tung hoành Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế không là vấn đề.

Nghĩ xong, Tần Quân bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Tâm pháp Vạn Sinh Sáng Tạo Công bắt đầu vận chuyển.

Công dung này hợp Tạo Hóa chân lý cùng Bất Diệt Thánh Thân, tức có thể sáng tạo, lại có thể tu pháp tu thân, tuyệt đối là công pháp thứ nhất chân chính.

Cho dù tu vi của Tần Quân không tính mạnh nhất, nhưng hắn xuyên qua một kỷ nguyên, lĩnh ngộ chân lý mà chúng sinh không thể lĩnh ngộ được, mới có thể sáng tạo ra thần công như thế.

Tân thiên địa là Tần Quân dựa theo đại thế giới phổ thông sáng tạo, có ngày đêm phân chia, có bốn mùa luân chuyển, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng dựa theo lý niệm Tần Quân truyền thụ cho bắt đầu quy định thời gian.

Định nghĩa thời gian bắt đầu chế định ở tân thiên địa, cũng xâm nhập trong lòng nhóm sinh linh đầu tiên.

Đại khái qua vạn năm.

Oanh một tiếng!

Tần Quân rốt cục đột phá, nguồn nhiệt chuyển biến thành Chí Cao Thần Lực!

Hắn tiến vào cảnh giới mới!

Hắn mệnh danh cảnh giới này tên là Vạn Sinh Sáng Tạo nhất cảnh!

Bởi vì hắn cảm giác Chí Cao Thần Lực còn có thể tiến hóa, cho nên bảo thủ định là nhất cảnh.

Toàn bộ thiên địa bị uy áp của hắn tứ ngược, các sinh linh run rẩy, ngay cả Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cũng giật nảy mình.

- Cỗ uy áp này…

- Chẳng lẽ là Thiên Đế sao? Hắn đột phá?

- Phải gọi mạnh nhất!

- Mạnh nhất, cái tên này không dễ nghe a, gọi Tổ thần được không?

- Thật lợi hại, lợi hại hơn tộc trưởng nhiều!

Sinh linh Thần tộc hưng phấn nghị luận, tất cả vẫn còn là hình thái ánh sáng.

Ở trong lòng bọn chúng, tạm thời không có cảm xúc ghen ghét, cừu hận, vô luận Tần Quân trở nên mạnh cỡ nào, bọn chúng đều sẽ cao hứng, bởi vì chúng nó tin tưởng Tần Quân sẽ không tổn thương bọn chúng.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng hưng phấn nhất, hai tiểu gia hỏa quanh quẩn trên không trung, chờ đợi Tần Quân trở về.

Thiên địa khôi phục lại bình tĩnh, hai Thần tộc tề tụ ở trên thảo nguyên, ngay cả Bất Hủ, Vĩnh Hằng cũng ngồi dưới đất chờ đợi.

Lúc này, Tần Quân trống rỗng xuất hiện ở trên đỉnh đầu của bọn chúng, khiến chúng nó sôi trào lên.

- Yên tĩnh.

Tần Quân mở miệng nói, thanh âm của hắn tràn ngập ma lực, để các sinh linh cũng không an phận xuống.

Chỉ thấy hắn xoay tay phải lại, vung ra một đạo Chí Cao Thần Lực, trong miệng nói:

- Trẫm sáng lập Tạo Hóa Đại Đạo, Tạo Hóa nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, bao quát Thủy Nguyên khí, cung cấp chúng sinh tu luyện.

Đạo Chí Cao Thần Lực này nhìn như không nhiều, nhưng ẩn chứa Tạo Hóa Đại Đạo, có thể sinh ra vô số Thủy Nguyên khí, như kỷ nguyên trước vậy.

Trong chốc lát, toàn bộ sinh linh đều cảm giác một cỗ lực lượng ấm áp vô hình rơi vào trên người, để chúng nó không khỏi đắm chìm trong đó.

Tần Quân truyền thụ bọn chúng công pháp, chính là Bất Diệt Thánh Thân pháp, liên quan tới Vạn Sinh Sáng Tạo Công, hắn cố ý dặn dò qua, để Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng không được truyền ra ngoài, nếu không sẽ giống như chuyện xưa hắn nói, sẽ bị phản bội.

Đương nhiên, coi như nói ra cũng không sao, bởi vì không có Chí Cao Thần Lực, sẽ không tu luyện được Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Qua ba năm, các sinh linh của Bất Hủ thần tộc cùng Vĩnh Hằng thần tộc mới thức tỉnh.

Hiện tại bọn chúng đã nắm giữ phương pháp tu hành.

Ở dưới Tần Quân thúc đẩy, toàn bộ thiên địa đã tràn đầy Thủy Nguyên khí, vô hình vô sắc.

- Hai mươi người đầu tiên biến hóa thành công, trẫm sẽ ban thưởng bọn chúng.

------oOo------

Chương 2585: Vạn Sinh Sáng Tạo nhất cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhìn các sinh linh, mỉm cười nói, những sinh linh này như cháu của hắn, hắn tự nhiên nhìn thân thiết.

Lời vừa nói ra, các sinh linh lập tức hưng phấn lên.

- Chúng tiểu nhân, cùng một chỗ tu luyện, không thể thua Vĩnh Hằng thần tộc!

Bất Hủ cao giọng hô nói, vô cùng kích động.

Vĩnh Hằng cũng không cam chịu lạc hậu, đi theo hô to.

Cứ như vậy, nhóm sinh linh đầu tiên của tân kỷ nguyên bắt đầu cố gắng tu luyện.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cũng không muốn bị hậu bối siêu việt, đồng dạng rất cố gắng, thấy cảnh này, Tần Quân hài lòng cười một tiếng.

Mặc dù là tân kỷ nguyên, không có địch nhân, không có uy hiếp, nhưng Tần Quân hi vọng bọn chúng có thể tích cực, không hi vọng chúng nó bởi vì lười biếng mà bị siêu việt.

So với Nguyên Sơ thất thần, bọn chúng mới tính là nhóm sinh linh đầu tiên chân chính.

Không có Nguyên Vị Diện khác, không có lục đục với nhau!

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Đại khái qua 8000 năm, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng thành công biến hóa, hai người hóa thành thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, có chút tương tự Tần Quân, Vĩnh Hằng thân là đại ca, hình thể khôi ngô hơn một chút.

Chợt nhìn, Tần Quân phảng phất như thấy được Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ.

Hắn có chút hoảng hốt, ký ức của kỷ nguyên trước để hắn càng có loại cảm giác như mộng.

- Phụ thân, ngươi xem chúng ta ai càng xinh đẹp hơn?

Bất Hủ hưng phấn hỏi, Vĩnh Hằng cũng chờ mong, đều muốn lấy được Tần Quân tán dương.

- Nhớ kỹ, nam nhân không thể gọi xinh đẹp, phải nói đẹp trai!

Tần Quân cười tủm tỉm nói, xem ra trong lòng hai tiểu gia hỏa này xác thực nhớ lời của hắn, nếu không cũng sẽ không lớn lên giống hắn.

- Nam nhân?

- Phụ thân, ngươi nói nữ nhân, nam nữ khác nhau cái gì?

Hai tiểu gia hỏa hưng phấn hỏi, sau khi biến hóa, bọn hắn trở nên càng thêm hoạt bát.

Nhìn khuôn mặt tươi cười của bọn nó, Tần Quân bắt đầu chờ mong, ở trong tân kỷ nguyên, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng sẽ đóng vai nhân vật như thế nào?

Hi vọng bọn nó có thể trở thành Sáng Thế Thần chúa tể hết thảy!

Cứ như vậy, Tần Quân cũng không tu luyện, bắt đầu dạy bảo Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng.

Không quy củ không thành sách!

Nhất định phải thừa dịp thời điểm hai tiểu gia hỏa đơn thuần dạy bảo, sự tình ở Hồng Mông không thể tái phạm.

Tần Quân cũng không cần bọn nó tử trung với mình, dù sao cũng là con của mình, nhưng phải để bọn hắn hiểu, thiện là đạo, có ơn tất báo, tận lực công bằng với vạn vật mình sáng tạo.

Lại qua 100 ngàn năm!

Rốt cục có một sinh linh biến hóa, đến từ Vĩnh Hằng thần tộc, để Bất Hủ bĩu môi, nhưng từ đáy lòng vẫn chúc mừng ca ca.

- Ngươi muốn tên gọi là gì?

Tần Quân gọi sinh linh này tới trước mặt, cười hỏi.

Sinh linh mới biến hóa tựa như một đại hán khôi ngô, rất có phong thái của Bàn Cổ, Đế Giang.

Hắn nghĩ một hồi, nói:

- Ta muốn gọi Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

Nghe vậy, Tần Quân sửng sốt.

Vĩnh Hằng thì hưng phấn lên, vỗ bờ vai của hắn cười nói:

- Hảo tiểu tử, có giác ngộ, xem ra năm đó ta giảng cố sự cho các ngươi, ngươi còn nhớ rõ.

- Đương nhiên nhớ kỹ, ta cảm thấy cái tên Vĩnh Hằng Thần Mệnh này rất bá khí!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh cười hắc hắc nói, vẻ mặt tự đắc.

Bất Hủ cũng đi theo gật đầu, tán dương nói:

- Hai chữ Thần Mệnh rất không tệ, phụ thân, ngài muốn thưởng hắn cái gì?

Lời vừa nói ra, Vĩnh Hằng cùng Vĩnh Hằng Thần Mệnh đều mong đợi nhìn về phía Tần Quân.

Lời hứa năm đó, bọn hắn còn nhớ rõ.

------oOo------

Chương 2586: Sơ đại Sáng Tạo thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nâng tay phải lên, cách không điểm về phía Vĩnh Hằng Thần Mệnh, trong chốc lát, Vĩnh Hằng Thần Mệnh trừng to mắt, ngay sau đó mí mắt rủ xuống.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng mong đợi nhìn Tần Quân, bọn hắn đều rất muốn biết Tần Quân ban thưởng cái gì.

Cảm nhận được ánh mắt của bọn hắn, Tần Quân cười nói:

- Đây là một loại Thần thông.

Sinh linh biến hóa trước nhất tất có chỗ bất phàm, Tần Quân muốn giao phó bọn hắn cơ duyên cùng trách nhiệm.

Thiên địa này chỉ là điểm xuất phát, kỷ nguyên huy hoàng mà bao la hùng vĩ cần bọn hắn đi mở mang.

Qua một tháng thời gian, Vĩnh Hằng Thần Mệnh mới hoàn toàn lĩnh ngộ, hắn vội vàng quỳ xuống, khấu tạ Tần Quân, nói năng lộn xộn:

- Đa tạ Tổ thần!

Tần Quân lĩnh ngộ Vạn Sinh Sáng Tạo Công, đồng thời cũng sáng tạo ra

rất nhiều Thần thông, đều là lúc hắn nhàm chán nghĩ ra, căn cứ 3000 Đại Đạo diễn sinh đến.

Lại qua mười năm.

Sinh linh biến hóa thứ hai xuất hiện, thuộc về Bất Hủ thần tộc.

- Sẽ không phải muốn tự xưng Bất Hủ Thần Niệm chứ?

Tần Quân ở trong lòng thầm nhủ, nghĩ đi nghĩ lại, sinh linh này mở miệng nói:

- Ta muốn gọi Bất Hủ Thần Niệm!

Mặt mũi của hắn tràn đầy phấn khởi, hiển nhiên thấy hình ảnh Vĩnh Hằng Thần Mệnh được Tần Quân hỏi thăm.

Tần Quân im lặng, quả là thế?

Hắn cũng tán thưởng một phen, sau đó cho Bất Hủ Thần Niệm một Thần thông.

Sau đó lần lượt có sinh linh biến hóa.

Pháp Tiên Thiên!

Đại diễn!

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ!

…

Lúc có 20 sinh linh biến hóa xuất hiện ở trước mắt, Tần Quân thổn thức không thôi, những tên này còn có thể lại quen tai một chút không?

Chẳng lẽ hai kỷ nguyên sẽ có liên hệ?

Như kỷ nguyên trước, danh tự những cảnh giới kia từ đâu mà đến?

Cái này đều là Thần linh áp đảo Nguyên Vị Diện a.

Trừ cái này ra, còn có 1980 sinh linh, không biết đợi thời đại Nguyên Vị Diện giáng lâm, sẽ còn thừa lại mấy cái.

- Các ngươi có muốn thiên địa biến lớn, thậm chí xuất hiện càng nhiều thiên địa hơn không?

Tần Quân cười hỏi, 20 sinh linh biến hóa xếp thành một hàng ở trên không trung, sau khi nghe, tất cả đều hưng phấn nói:

- Muốn!

Trong lòng bọn họ, Tổ thần là cao cao tại thượng, chỉ có phụ thân của hai tộc mới có thể đàm tiếu.

Hiện tại Tần Quân bàn giao nhiệm vụ cho bọn hắn, bọn hắn tự nhiên hưng phấn.

- Đợi đến càng nhiều thiên địa xuất hiện, trẫm sẽ để cho các ngươi đi, như trẫm sáng tạo Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, như Vĩnh Hằng cùng Bất Hủ sáng tạo các ngươi, các ngươi cũng sáng tạo chủng tộc của mình.

- Ngày sau, các ngươi cũng phải giống trẫm cùng Bất Hủ, Vĩnh Hằng, truyền thừa tiếp, để cho hậu đại của các ngươi cũng như các ngươi, có một phiến thiên địa thuộc về mình.

Thanh âm của Tần Quân rất ôn hòa, thậm chí có thể nói xen lẫn một tia yêu chiều, như một cỗ xuân gió thổi vào trong lòng mỗi một sinh linh.

Truyền thừa!

Đây là khóa thứ nhất Tần Quân dạy bọn họ.

Chủng tộc cường thịnh đều có truyền thừa, hai Thần tộc này muốn trường tồn, muốn mở thế giới mới, cũng cần truyền thừa.

Cho dù là Địa Cầu nhỏ yếu cũng hiểu được truyền thừa.

Tỷ như Hoa Hạ Ngu Công dời núi.

Hiện tại bọn hắn chỉ có thể mở mang một vùng thế giới nhỏ, nhưng đời đời kiếp kiếp truyền thừa, cuối cùng có một ngày, bọn hắn có thể sáng tạo Nguyên Vị Diện vô cùng mênh mông!

- Trẫm xưng các ngươi là sơ đại Sáng Tạo thần!

Tần Quân trầm giọng nói, thanh âm trở nên tràn ngập lực rung động.

Hai mươi sinh linh biến hóa ngẩn người, ngay sau đó tất cả đều hô hấp dồn dập.

------oOo------

Chương 2587: Sơ đại Sáng Tạo thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những sinh linh còn đang cố gắng biến hóa kia nghe xong, lập tức hâm mộ, chỉ có thể cố gắng tu luyện, sớm ngày biến hóa, để Tổ thần cũng tán dương mình, thu hoạch được phong hào.

- Phụ thân, vậy chúng ta là gì?

Bất Hủ gấp giọng hỏi, các hài tử của mình trở thành sơ đại Sáng Tạo thần, hắn cũng không muốn lạc hậu.

Tần Quân nhìn hắn cùng Vĩnh Hằng, mang theo ẩn ý nói:

- Các ngươi là Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, cái này không chỉ là danh tự, cũng là ý nghĩa tồn tại của các ngươi!

Nghe vậy, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng liếc nhau, đều nhìn ra nghi hoặc trong mắt đối phương.

Tần Quân cười lớn một tiếng, không giải thích nhiều, quay người rời đi.

Sau đó, hắn cũng nên cố gắng tu luyện.

Những sinh linh còn chưa biến hóa kia nhìn thấy hắn rời đi, đều cảm giác

thất lạc, thậm chí có chút nhụt chí.

Đúng lúc này, Tần Quân đưa lưng về phía bọn hắn phất tay, vung ra một đạo Chí Cao Thần Lực.

Trong chốc lát, 1980 sinh linh đều bắn ra cường quang sáng chói, bắt đầu biến hóa.

- Đừng cho trẫm thất vọng.

Thân ảnh của Tần Quân biến mất, nhưng thanh âm của hắn lại vang vọng bên tai.

Hắn không biết, câu nói này của hắn khích lệ các Thần linh bao nhiêu.

Thiên Đế ở trong lòng các sơ đại Sáng Tạo thần đã biến thành tín ngưỡng.

Hắn không phải tổ tông, không phải chúa công, là mục tiêu để các sơ đại Sáng Tạo thần vĩnh sinh truy đuổi!

Ung dung trăm vạn năm, như bạch mã qua khe hở, nhoáng một cái mà qua.

Chí Cao Thần Lực của Tần Quân đột phá lần nữa, đạt tới Vạn Sinh Sáng Tạo nhị cảnh!

Bản thân Chí Cao Thần Lực liền có biến hóa vô tận, có thể tự chủ trưởng thành tiến hóa, Tần Quân lợi dụng Vạn Sinh Sáng Tạo Công có thể thôi động tốc độ tiến hóa của Chí Cao Thần Lực.

Hiện tại hắn cường đại khó mà đánh giá, chí ít hắn cảm thấy nếu mình gặp lại Thời Thần quân chủ, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm miểu sát!

Nhìn như hắn tiến bộ thần tốc, thực ra thì không phải vậy.

Cách hắn xuyên qua, hắn đã không cách nào tính toán đến cùng qua bao lâu, chí ít cũng có ngàn vạn ức năm, dù sao ở giữa hai kỷ nguyên là Thủy Chung thế giới, không có thời gian.

Tâm tính của Tần Quân lần nữa thăng hoa, đối đãi sự vật cũng có chút

khác biệt.

Nhưng vô luận biến đổi như thế nào, hắn vẫn rất lo lắng Thiên Đình, lo lắng những người cùng hắn quật khởi kia.

- Trẫm đã đi tới tân kỷ nguyên, có thể cải biến tương lai nhìn thấy trong Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám, trẫm sẽ không để cho các ngươi có bất kỳ sơ suất nào!

Tần Quân nhìn qua hắc ám phía trước, tự lẩm bẩm, bóng lưng tràn ngập đìu hiu.

Phương xa, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đứng sóng vai, lẳng lặng nhìn bóng lưng của hắn.

- Phụ thân đến cùng đang suy nghĩ gì?

Bất Hủ nhíu mày hỏi, Vĩnh Hằng không trả lời, bởi vì hắn cũng nghĩ không thông.

Trong mắt của bọn hắn chỉ có phiến thiên địa này, không thể nào hiểu được Tần Quân.

Vĩnh Hằng thở dài nói:

- Mục tiêu của phụ thân, chúng ta một mực đoán không ra, có lẽ phiến thiên địa này quá nhỏ, không dung được hắn.

Bọn hắn hồi tưởng lại lúc trước Tần Quân nói, muốn mở thiên địa càng lớn càng nhiều.

- Vậy chúng ta liền giúp phụ thân đi, các con cũng đã trưởng thành, nên động thủ!

Bất Hủ nắm chặt song quyền nói, Vĩnh Hằng nghe xong, đi theo gật đầu.

Lúc này hai người biến mất tại nguyên chỗ.

Mặc dù Tần Quân chú ý tới khí tức của bọn hắn, nhưng không quay đầu.

Hắn đã sáng tạo ra điểm xuất phát, con đường về sau cuối cùng thuộc về Bất Hủ thần tộc cùng Vĩnh Hằng thần tộc.

- Trẫm không thuộc về nơi này, sớm muộn gì cũng sẽ ly khai, chỉ nhìn các ngươi có thể ở trước khi trẫm đi, chân chính gánh vác lên chức trách Sáng Tạo thần hay không.

Tần Quân khẽ thở dài một cái, hắn bỗng nhiên có chút không bỏ.

Những hài tử này rời hắn, thật có thể vĩnh sinh sao?

Hắn không dám khẳng định, nhưng tạm thời hắn không quyết định được.

Thời gian kế tiếp, Tần Quân tiếp tục tu luyện, sinh linh của Bất Hủ thần tộc cùng Vĩnh Hằng thần tộc thì ở biên giới thiên địa, bắt đầu cố gắng đánh vỡ hắc ám, sáng tạo ra không gian chính thức ở trong hư vô.

Tần Quân vì mở phương thiên địa này, hao phí vô số tinh lực, quá trình dài dằng dặc, tu vi của bọn hắn không bằng Tần Quân, tự nhiên cũng như thế.

------oOo------

Chương 2588: Hình Hủy Diệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh.

Hai ngàn vị Sáng Tạo thần đứng ở biên giới thiên địa, song chưởng oanh ra Thủy Nguyên Thần lực, đụng vào trong bóng tối, vừa vào hắc ám, Thủy Nguyên Thần lực liền biến mất.

Thiên địa tràn ngập Thủy Nguyên khí, cho nên các Sáng Tạo thần luyện ra chính là Thủy Nguyên Thần lực.

Bọn hắn kiên trì, cũng may quy tắc Thời Gian của tân kỷ nguyên không có chân chính thành lập, biển sẽ không khô, đá sẽ không nát.

Đại khái qua hai ức năm, các Sáng Tạo thần vẫn không cách nào phá mở

hắc ám.

Hôm ấy, một tiểu nam hài thận trọng đi đến sau lưng Tần Quân, hắn nhìn chỉ khoảng bảy tám tuổi, lại mặc áo quần của người trưởng thành, trông rất buồn cười.

Quần áo của các Sáng Tạo thần đều chỉ dùng Thủy Nguyên Thần lực của mình sáng tạo ra, chủ yếu là thấy Tần Quân mặc quần áo, bọn hắn tò mò bắt chước.

- Tìm trẫm có việc gì không?

Tần Quân nhắm mắt tu luyện bỗng nhiên mở miệng hỏi, dọa đến toàn thân tiểu nam hài run lên, vội vàng quỳ xuống, nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy.

Tần Quân đứng dậy, đi đến trước mặt, nâng nó dậy, tức giận cười nói:

- Trẫm đáng sợ như vậy sao?

- Tổ thần không đáng sợ, Tổ thần khả kính.

Tiểu nam hài khẩn trương trả lời, khuôn mặt mi thanh mục tú, lông mi không hiểu để Tần Quân cảm giác có chút quen thuộc, nhưng cụ thể tương tự ai, hắn lại không nói ra được.

- Vì sao tìm trẫm?

Tần Quân hỏi, tuy tiểu nam hài là Sáng Tạo thần, nhưng không phải sơ đại Sáng Tạo thần, Tần Quân đối với hắn ấn tượng không sâu.

Nghe vậy, tiểu nam hài hít sâu một hơi, ngước nhìn Tần Quân, lấy dũng khí hỏi:

- Tổ thần, ta muốn biết ý nghĩa tồn tại của chúng ta.

Ý nghĩa tồn tại?

Tần Quân ngẩn người, không khỏi có chút hoảng hốt.

Lúc trước hắn đến Nguyên Sơ kỳ, người thứ nhất hỏi hắn vấn đề này là Hồng Mông Đại Đế.

Chẳng lẽ…

Tần Quân nhìn về phía tiểu nam hài, ánh mắt trở nên tràn ngập thâm ý, hắn hỏi:

- Ngươi muốn có ý nghĩa gì?

Không mê mang giống như Hồng Mông Đại Đế, mặt mũi của tiểu nam hài tràn đầy kiên định, nói:

- Ta cảm thấy ý nghĩa sự tồn tại của ta hẳn là giống như tên của mình.

- Tên của ngươi là gì?

- Ta gọi Hủy Diệt.

- Hủy Diệt sao? Có ý tứ, ngươi muốn hủy diệt cái gì?

Ánh mắt của Tần Quân trở nên ôn hòa, sờ đầu tiểu nam hài hỏi.

Không nghĩ tới trong Sáng Tạo thần xuất hiện một Hủy Diệt Thần?

Vậy thì hoàn toàn khác biệt Hồng Mông Đại Đế, Nguyên Sơ thất thần nghĩ đều là sáng tạo.

Hủy Diệt nói:

- Không biết, nơi này là nhà của chúng ta, ta không muốn hủy diệt nó.

Tần Quân ngồi xổm xuống, hai tay nắm lấy bả vai nhỏ của Hủy Diệt, cười nói:

- Trẫm cho ngươi mục tiêu, được không?

- Tốt tốt, Tổ thần, ngươi mau nói đi.

Hủy Diệt hưng phấn thúc giục nói, hắn thật cao hứng, Tổ thần cũng không

có uy nghiêm như hắn tưởng tượng.

- Người phá hư quy tắc, Hủy Diệt!

- Người lường gạt chúng sinh, Hủy Diệt!

- Người xuyên tạc nhân quả, Hủy Diệt!

- Người nhiễu loạn Âm Dương, Hủy Diệt!

- Người sáng tạo ác quy, Hủy Diệt!

- Người nghiệp lực quấn thân, Hủy Diệt!

Hủy Diệt nghe mà sửng sốt một chút, nhịn không được hỏi:

- Như thế nào là quy tắc? Như thế nào là chúng sinh? Như thế nào là nhân quả? Như thế nào là Âm Dương? Như thế nào là ác quy? Như thế nào là nghiệp lực?

Tần Quân cười nói:

- Quy tắc, vững chắc phiến thiên địa này là quy tắc, chúng sinh, là chỉ toàn bộ sinh linh, nhân quả là, trẫm nói cho ngươi mục tiêu Hủy Diệt, là nhân, ngươi Hủy Diệt sáu người này, đây chính là quả, nếu như có người ngăn cản ngươi, là nhiễu loạn nhân quả, bất cứ chuyện gì cũng có nhân quả, nhớ kỹ, không thể thiên vị bất luận kẻ nào, càng không thể thiên vị chính ngươi.

- Âm Dương, chính là hai mặt, ngày sau sẽ có Âm Dương sinh ra, đến lúc đó ngươi liền hiểu.

- Ác quy, là quy tắc không công bằng, khuynh hướng một số nhỏ sinh linh, thậm chí khuynh hướng người chế định quy tắc là ác quy.

------oOo------

Chương 2589: Hình Hủy Diệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nghiệp lực, trẫm sáng tạo hết thảy, phàm là kẻ giết chóc, sẽ bị nghiệp lực quấn thân.

Hủy Diệt nghe cái hiểu cái không, chỉ có thể gật đầu, ghi lại lời Tần Quân nói.

Tần Quân cảm thấy kẻ này ngày sau trách nhiệm trọng đại, thậm chí có thể giám sát các Sáng Tạo thần, lúc trước các Hồng Mông Thần linh chính là không có người giám sát, tùy ý làm bậy, mới có kết cục thê thảm.

- Trẫm ban ngươi một cái họ, được không?

- Họ là gì?

- Mở đầu cho tên, truyền thừa khởi nguyên.

- Được!

- Ngày sau, ngươi họ Hình.

- Hình? Hình Hủy Diệt?

Tần Quân gật đầu, Hình Hủy Diệt lập tức hưng phấn, tại nguyên chỗ không ngừng nhảy nhót.

Hắn là Sáng Tạo thần thứ nhất có họ, hắn làm sao không kích động?

- Được rồi, rời đi đi.

Tần Quân đứng dậy, phất tay nói, nói xong, hắn liền quay người đi đến biên giới thiên địa, đối mặt hắc ám tiếp tục tu luyện.

Hình Hủy Diệt phấn khởi rời đi, như hài tử được kẹo.

Rất nhanh, hắn liền bị Vĩnh Hằng bắt lấy, tiến về biên giới thiên địa, hỗ trợ mở tân thiên địa.

Hình Hủy Diệt không nói họ của mình, hắn xem chuyện này như bí mật

của mình cùng Tổ thần, không thể nói cho người khác biết.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Tần Quân tu luyện, đồng thời cũng lưu ý các Sáng Tạo thần khác, ngoại trừ 20 vị sơ đại Sáng Tạo thần, Sáng Tạo thần khác có lẽ cũng cất giấu trách nhiệm trong tương lai.

Dần dần, Tần Quân cũng lười tính toán thời gian.

Không biết qua bao lâu.

Một ngày này, Vĩnh Hằng Chí Cao Thần Lực bỗng nhiên vươn vào trong bóng tối, không có tiêu tán, như ở trong bóng đêm mở ra một lỗ hổng.

Một màn này, để các Sáng Tạo thần phấn chấn.

- Cuối cùng thành công!

- Vĩnh Hằng Phụ Thần lợi hại a!

- Các con còn không mau thêm chút sức!

- Cáp cáp cáp cáp, rốt cục thành công! Sớm ngày mở thế giới mới, chúng ta liền có thể sáng tạo càng nhiều sinh linh!

- Tổ thần nhất định sẽ rất cao hứng!

Hai ngàn vị Sáng Tạo thần cùng Bất Hủ, Vĩnh Hằng đều rất hưng phấn, nhao nhao dùng hết toàn lực.

Như Tần Quân năm đó, có lần thành công thứ nhất, phía sau sẽ rất dễ dàng.

Bọn hắn dựa vào Thủy Nguyên Thần lực điên cuồng mở không gian, phá diệt hắc ám!

Tần Quân cũng chú ý tới thành công của bọn hắn, hắn mỉm cười, nhưng không nói lời nào.

Bởi vì hết thảy không có vượt quá dự liệu của hắn.

Hắn còn đang buồn rầu vì Vận Mệnh Chi Luân.

Đến cùng nên sáng tạo Vận Mệnh Chi Luân như thế nào?

Làm cho hắn nhức đầu là, hiện tại quy tắc Thời Gian cùng quy tắc Không Gian còn chưa thành lập.

Còn chờ đợi như vậy, hắn sợ mình sẽ quên hết thảy ở kỷ nguyên trước, sau đó bắt đầu lại từ đầu.

Nếu thật như thế, vậy tương lai trước kia hắn nhìn thấy sẽ thành sự thật.

Đó chính là sau khi hắn rời đi, Tần Lăng Mệnh trở thành Thiên Đế, Tần Thiên Võ bỏ mình, Tần Lăng Mệnh nổi giận, dẫn đến Thiên Đình hủy diệt.

Tần Quân thăm thẳm thở dài, mặc dù hiện tại hắn vô cùng cường đại, có thể sáng tạo quy tắc cùng sinh linh, lại không sáng tạo ra đường về nhà.

Lại trôi qua rất lâu.

Một ngày này, một vị sơ đại Sáng Tạo thần bỗng nhiên hô to nói:

- Ta là Nguyên Không Gian, nguyện lấy thân hóa không gian, lấy không gian vững chắc thế giới thiên địa, ngăn cản hắc ám!

Thanh âm của hắn cực kỳ to, vang vọng toàn bộ thiên địa, dẫn tới các Sáng Tạo thần nhìn về phía hắn.

Ngay cả Tần Quân cũng đột nhiên quay đầu.

- Nguyên Không Gian sao?

Ánh mắt của Tần Quân phức tạp, trong 20 vị sơ đại Sáng Tạo thần, ngoại trừ Nguyên Không Gian, còn có Nguyên Thời Gian, hai thần vô cùng tương tự, quan hệ cũng tốt nhất.

Khi bọn hắn nói ra tên của mình lúc, Tần Quân liền đoán được trách nhiệm tương lai của bọn hắn.

Chỉ là thật đến một ngày này, trong lòng của hắn lại cực kỳ cảm khái.

------oOo------

Chương 2590: Chúng tộc sinh ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Không Gian lơ lửng ở trên không trung, hai tay mở rộng, toàn thân bắn ra cường quang, chiếu rọi thiên địa.

- Ngươi muốn làm gì?

Bất Hủ gầm thét nói, Nguyên Không Gian là một trong các hài tử hắn yêu thích, hắn tự nhiên không muốn để Nguyên Không Gian hi sinh.

Trong cường quang, thanh âm của Nguyên Không Gian bay ra:

- Phụ thân, đây là sứ mệnh của ta, ngày sau ta cùng thiên địa đồng thể, ta không có chết, ta vĩnh viễn trường tồn!

Thoại âm rơi xuống, hắn bỗng nhiên bạo tán, hóa thành vô số quang huy tán đi, bay về bốn phương tám hướng, đi vào biên giới hắc ám, hóa thành không gian vô hình, ngăn cản hắc ám thôn phệ.

Đến tận đây, quy tắc Không Gian xác lập!

Trong chốc lát, toàn bộ thiên địa rung động động, một cỗ công đức cực lớn giao cho Nguyên Không Gian, để Nguyên Không Gian có Tạo Hóa lực.

Ngày sau, hắn càng ngày càng mạnh, cường đại đến có thể thôn phệ hắc ám, trợ giúp thiên địa khuếch trương biên giới.

Sở dĩ thiên địa có công đức, chính là Tần Quân ban cho Chí Cao Thần Lực sáng tạo.

Hiện nay, phiến thiên địa này đã có linh!

Như Đại Đạo, Thiên Đạo hậu thế, có quy tắc duy trì.

Nguyên Không Gian hi sinh bản thân để thiên địa lâm vào trong bi thương.

Đây là lần thứ nhất có Sáng Tạo thần hi sinh, trước đó chưa từng có, cho dù là Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cũng có chút thất kinh, bọn hắn vội vàng tìm Tần Quân, hi vọng Tần Quân có thể phục sinh Nguyên Không Gian.

Đối với chuyện này, Tần Quân chỉ trả lời một câu.

- Hắn không có chết, hắn chỉ biến thành tồn tại cao cấp hơn các ngươi mà thôi.

Câu nói này để Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng lâm vào trong trầm tư.

Trước mắt bọn hắn xác thực không bằng quy tắc cao cấp.

Đạt được Tần Quân trả lời, bọn hắn liền tin tưởng Nguyên Không Gian không có vẫn lạc.

Đợi sau khi bọn hắn rời đi, sắc mặt Tần Quân bình tĩnh quét nhìn thiên địa một vòng, trong lòng sớm có minh ngộ, cũng không có bi thương.

Khi sáng tạo, đồng thời sẽ hấp thu một ít gì đó.

Nhất là mở thế giới.

Sau khi quy tắc Không Gian thành lập, các Sáng Tạo thần tiếp tục mở mang thế giới.

Đại khái ngàn vạn năm sau.

Nguyên Thời Gian cũng hi sinh, thân hóa quy tắc Thời Gian, đến tận đây, thời gian mới chân thực tồn tại.

Thân là Sáng Tạo thần, bọn hắn có thể cảm giác được thời gian lưu động, rốt cuộc hiểu Tổ thần nói tới thời gian đại biểu cho cái gì.

Thời gian cùng không gian đều đã thành lập, khiến cho Thủy Nguyên khí trong trời đất tăng vọt, để tu vi của các Sáng Tạo thần bay vọt.

Thiên địa càng lúc càng lớn, càng về sau, Tần Quân để bọn hắn mở thiên địa mới, mà phiến thiên địa này được hắn đặt tên là Chúng Thần khởi nguyên.

Cứ như vậy, mỗi một vị Sáng Tạo thần đều bắt đầu sáng tạo thế giới mới thuộc về mình, Tần Quân thì ở Chúng Thần khởi nguyên, tiếp tục tu luyện.

Chục tỷ năm sau.

Mỗi một vị Sáng Tạo thần đều mở ra tân thiên địa thuộc về mình, bọn chúng như sao trời, mà Chúng Thần khởi nguyên như mặt trăng, chúng tinh củng nguyệt.

Tần Quân đứng ở trên đỉnh núi, nhìn vũ trụ mênh mông, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Tân kỷ nguyên huy hoàng đã chính thức giương buồm!

Tất cả chuyện tiếp theo, hắn sẽ không nhúng tay, mặc cho các Sáng Tạo thần tự mình phát triển.

Đại khái lại qua trăm tỷ năm.

Tần Quân rốt cục đột phá Vạn Sinh Sáng Tạo tam cảnh, vô cùng cường đại, chí ít ở trước khi xuyên qua, hắn không có gặp được tồn tại mạnh mẽ hơn mình.

Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, độc lập với hệ thống tu luyện của chúng sinh, chỉ có hắn cùng Bất Hủ, Vĩnh Hằng có thể luyện thành.

Chí Cao Thần Lực, trong vạn pháp, lực lượng mạnh nhất, không có cái thứ hai!

Cùng lúc đó, các Sáng Tạo thần bắt đầu sáng tạo chủng tộc của mình.

- Ta là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, sáng tạo Thủy Nguyên sinh linh!

- Ta là Pháp Tiên Thiên, sáng tạo Tiên Thiên tộc!

- Ta là Thiên Nguyên, sáng tạo Thiên Nguyên Đế tộc!

Thường cách một đoạn thời gian, liền có thanh âm của một vị Sáng Tạo thần vang vọng toàn bộ vũ trụ.

------oOo------

Chương 2591: Chúng tộc sinh ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân bỗng nhiên mở to hai mắt, biểu lộ có chút kinh ngạc.

Thiên Nguyên Đế tộc!

Trước kia hắn nghe được cái tên Thiên Nguyên này, liền đoán ra, nhưng ở trước khi xuyên qua, các loại dấu hiệu cho thấy Thiên Nguyên Đế tộc chính là hắn sáng tạo, làm sao hiện tại lại thay đổi?

Thiên Nguyên tương đương với cháu của hắn, làm thành như vậy, ở trong Thiên Nguyên Đế tộc, bối phận của Tần Quân trực tiếp đề cao.

- Có thể là trùng hợp, dù sao nơi này là tân kỷ nguyên.

Tần Quân chỉ có thể suy đoán như thế, có lẽ Thiên Nguyên Đế tộc kỷ nguyên trước là hắn sáng tạo, nhưng Thiên Nguyên Đế tộc ở kỷ nguyên kế tiếp không phải.

Đừng nói kỷ nguyên, cho dù là vũ trụ kỷ nguyên phổ thông, cũng sẽ có trùng hợp tương tự xuất hiện.

Tất cả đều là nhân quả luân hồi.

Nghĩ xong, Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, chuyên tâm tu luyện, sau đó sáng tạo ra Vận Mệnh Chi Luân.

Theo thời gian, quy tắc Không Gian sáng lập, hắn bỗng nhiên có minh ngộ, cảm giác mình cách sáng tạo Vận Mệnh Chi Luân càng ngày càng gần.

Từng chủng tộc sinh ra, khiến cho dưới chúng Thần xuất hiện sinh linh, giai cấp cũng bắt đầu xuất hiện.

Sáng Tạo thần sáng tạo sinh linh cũng không có sức sáng tạo giống như hắn, chỉ có số ít có năng lực như thế, đại bộ phận đều rất bình thường.

Thời gian lâu dài, vũ trụ càng lúc càng lớn, các tộc cũng bắt đầu sinh ra ma sát.

Cũng may có Bất Hủ, Vĩnh Hằng, đủ để trấn áp hết thảy.

Cứ như vậy, lại qua vạn ức năm.

Vũ trụ đã lớn hơn Hỗn Độn, vẫn đang không ngừng mở rộng.

Trong các Thần giới đều có tượng thần của Tần Quân, để sinh linh một đời lại một đời tín ngưỡng, Tần Quân sống ở Chúng Thần khởi nguyên, gần như không xuất thế, khiến cho hắn biến thành thần thoại truyền thuyết, để sinh linh hậu đại thậm chí hoài nghi hắn có phải thật tồn tại hay không.

Một ngày này, Hình Hủy Diệt đi vào Chúng Thần khởi nguyên, tìm Tần Quân, nói có mê hoặc.

Tần Quân tâm thần khẽ động, Hình Hủy Diệt liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hình Hủy Diệt còn không kịp mở miệng, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cũng đi theo xuất hiện.

Hai vị phụ thân của Sáng Tạo thần mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên có chút không kịp chuẩn bị.

- Nói ra mê hoặc của ngươi đi.

Tần Quân mở miệng phân phó nói, Hình Hủy Diệt nhìn Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng một chút, hít sâu một hơi, bắt đầu hỏi thăm.

- Ngài từng nói qua sáu người cần hủy diệt đã xuất hiện, ta có nên xuất thủ hay không?

Hình Hủy Diệt đặt câu hỏi để Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng nhíu mày, chẳng lẽ Tần Quân cùng Hình Hủy Diệt trong âm thầm còn từng trao đổi qua?

Trong lòng bọn họ có chút khó chịu, dù sao Hình Hủy Diệt không có nói cho bọn hắn biết.

Thân là phụ thân của Hình Hủy Diệt, Vĩnh Hằng nhịn không được hỏi:

- Hủy diệt sáu người là cái gì?

Hình Hủy Diệt liếc mắt nhìn hắn, thành thành thật thật trả lời.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng trầm mặc.

Hiện nay, vũ trụ đã bắt đầu bộc phát tranh đấu, bọn hắn cũng rất nhức đầu, bởi vì là phụ thân của Sáng Tạo thần, bọn hắn không tiện tự mình xuất thủ.

- Nhớ kỹ ý nghĩa sự tồn tại của ngươi, chỉ cần ngươi không làm sai, nếu như ngươi làm sai, hai vị phụ thân của Sáng Tạo thần sẽ trừng phạt ngươi.

Tần Quân mỉm cười nói, câu nói này cũng làm cho Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ghi nhớ.

Chỉ có lẫn nhau cản tay, quy tắc mới có thể tận khả năng công bằng.

- Ngươi đi xuống trước đi.

Tần Quân vung tay áo, đưa Hình Hủy Diệt ra ngoài.

Sau đó, hắn nhìn về phía Bất Hủ, Vĩnh Hằng, ánh mắt tràn ngập thâm ý.

Hai thần còn cho là mình đã làm sai điều gì, hoảng hốt quỳ xuống.

- Trẫm có một chuyện muốn nói cho các ngươi.

Tần Quân mở miệng nói, hắn muốn nói ra sự tình mình sắp rời đi.

Trước khi rời đi, hắn phải dạy hai thần một vài thứ.

- Ngài có chuyện gì?

Bất Hủ thận trọng hỏi, trong lòng bất an.

Vĩnh Hằng cũng chăm chú nhìn Tần Quân.

- Trẫm sắp rời đi nơi này.

------oOo------

Chương 2592: Thiên Đế bố cục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rời đi nơi này?

Bất Hủ ngẩn người, truy hỏi:

- Chúng Thần khởi nguyên nhàm chán sao? Vậy ngài muốn đi chỗ nào? Thần giới mặc ngài chọn.

Vĩnh Hằng cũng gật đầu, không có nghĩ nhiều .

- Không, trẫm muốn rời đi nơi này, tiến về kỷ nguyên trước khi các ngươi sinh ra.

Tần Quân lắc đầu cười nói, nghe mà hai thần mê mang .

Bọn hắn tạm thời còn không có khái niệm vượt qua thời không.

Mặc dù trước kia Tần Quân nói chuyện xưa của mình, nhưng cố sự quá dài, quá xa xưa, bọn hắn có thể nhớ kỹ tình tiết đã không nhiều .

- Nói cách khác, tiếp đó, trẫm sẽ không bồi tiếp các ngươi, sẽ không gặp nhau cực kỳ lâu, lâu đến sẽ để cho các ngươi quên trẫm .

Tần Quân đổi một loại thuyết pháp, để hai thần lập tức kinh hoảng .

Còn tưởng rằng Tần Quân giống như Nguyên Không Gian, Nguyên Thời

Gian hi sinh bản thân.

- Phụ thân, ngài đang nói gì đấy? Có chúng ta ở đây, không cần ngài đi mở càng nhiều không gian!

Vĩnh Hằng trầm giọng nói, hôm nay hắn đã có uy nghiêm, đương nhiên so sánh với Tần Quân, căn bản không đáng giá nhắc tới .

Bất Hủ gật đầu, trước kia hắn không hiểu rõ vì sao Nguyên Thời Gian cùng Nguyên Không Gian lựa chọn hi sinh, hiện tại Tần Quân cũng như thế, để hắn càng thêm phát điên .

Tần Quân nhìn vẻ mặt lo lắng của hai con trai, trong lòng của hắn không bỏ .

Nhà của hắn ở kỷ nguyên trước, nhưng kỷ nguyên này cũng là nhà của hắn .

Lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, bảo hắn lựa chọn ra sao?

- Trẫm tạm thời không rời đi, say này lại nói tiếp.

Tần Quân phất tay đưa Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ra Chúng Thần khởi nguyên, hắn thật sự không cách nào đối mặt ánh mắt khao khát của hai đứa con trai.

Một bên khác, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đi vào trong vũ trụ, nhìn thiên địa vĩ ngạn tráng lệ phía trước, sắc mặt hai thần rất khó coi .

- Không được! Chúng ta nhất định phải ngăn cản cha!

Bất Hủ nắm chặt song quyền nói, mặt mũi tràn đầy kiên định .

Từ khi bọn hắn có linh trí, Tần Quân liền ở bên cạnh họ, là Tần Quân dẫn bọn hắn mở vũ trụ, là Tần Quân trợ giúp bọn hắn trở thành Sáng Tạo thần, là Tần Quân cho bọn hắn ấm áp

Bọn hắn không dám tưởng tượng thời gian không có Tần Quân sẽ là bộ dáng gì .

- Chúng ta phải nắm chắc thời gian tu luyện, chứng minh cho phụ thân nhìn, chúng ta đã có thể nâng lên trách nhiệm!

Vĩnh Hằng trầm giọng nói, thanh âm âm vang hữu lực, như đang phát thệ .

Hai thần liếc nhau, lúc này biến mất, đi trở về tu luyện .

Cùng lúc đó, Tần Quân đi vào ngọn núi cao nhất trong Chúng Thần khởi nguyên.

Đầu đội tinh không hắc ám, nhìn qua mấy ngàn thiên địa, trên mặt hắn tràn đầy tiếu dung kiêu ngạo.

Đây hết thảy, là do hắn chủ đạo!

Sau khi hắn rời đi, vũ trụ sẽ còn khuếch trương, tiến hóa thành Nguyên Vị Diện, vô số vũ trụ, đại thế giới, rộng lớn vô ngần, vô biên vô hạn, sinh linh còn nhiều hơn ức vạn sao trời, văn minh trải rộng các ngõ ngách, vũ trụ tĩnh mịch trở nên náo nhiệt rộng rãi!

Hắn càng nghĩ càng tự đắc, xoay tay phải lại, Vận Mệnh Chi Luân xuất hiện ở trong tay hắn .

Vận Mệnh Chi Luân ẩn chứa lực lượng Thời Không, cũng là kiện pháp bảo thứ nhất của kỷ nguyên, ẩn chứa lực lượng công đức sớm nhất!

Đồng thời, Tần Quân còn sáng tạo ra Thời Không Tuyến, bất quá hắn vẫn không có cách nào dựa vào Vận Mệnh Chi Luân xuyên việt trở về.

Trong lòng của hắn có một suy đoán to gan, không biết có thể trở thành sự thật hay không.

- Vì phòng ngừa vạn nhất.

Tần Quân nói nhỏ, ngay sau đó một phân thân trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh hắn .

Thiên Đế phân thân này tu vi giống hắn như đúc, mặt không biểu tình, khí chất cực kỳ uy nghiêm.

Tần Quân nâng tay trái lên, ngón trỏ điểm ở trên trán phân thân.

Trong chốc lát, con ngươi của Thiên Đế phân thân trở nên sáng ngời hữu thần .

- Từ nay về sau, ngươi tên Thiên Đế, sau khi trẫm rời đi, ngươi trợ giúp hai hài tử .

------oOo------

Chương 2593: Thiên Đế bố cục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mỉm cười nói, nghe vậy, Thiên Đế phân thân gật đầu .

Vì phòng ngừa, hắn cố ý rót vào Thiên Đế phân thân một đạo Chí Cao Thần Lực thuộc về hắn.

Đạo Chí Cao Thần Lực này theo phân thân không ngừng tu luyện mà mạnh lên, hơn nữa vĩnh viễn cao hơn phân thân, để phân thân không cách nào khống chế, thậm chí không phát hiện được, chỉ bị bản tôn của Tần Quân khống chế .

Đồng thời, nếu bản tôn Tần Quân xuyên qua thất bại, thân tử đạo tiêu, như vậy đạo Chí Cao Thần Lực kia sẽ đoạt xá, đoàn tụ bản nguyên ý thức của Tần Quân.

Không chỉ vì bảo hộ Sáng Tạo thần, cũng là biện pháp dự phòng cho mình.

- Trước đi theo trẫm .

Tần Quân mỉm cười nói, ở trước khi hắn đi, hắn vẫn phải dạy bảo một phen, thậm chí bố cục .

Vạn nhất, có một ngày hắn trở lại kỷ nguyên này thì sao?

Phân thân gật đầu, từ hiện tại bắt đầu, hắn là Thiên Đế!

Sau đó một đoạn thời gian, Tần Quân bắt đầu du tẩu vũ trụ, tìm một số Sáng Tạo thần có tiềm lực có trách nhiệm, ở trước khi đi, cho bọn hắn một phen cơ duyên .

Năm tháng dài dằng dặc cứ trôi qua như vậy.

Vũ trụ của tân kỷ nguyên đã lớn hơn Hồng Mông.

Một ngày này, Tần Quân tìm Hình Hủy Diệt .

Hình Hủy Diệt đã triệt để lột xác thành Hủy Diệt nguyên thần, giữ gìn trật tự của chúng sinh, nhưng hắn không có thực lực, đừng nói Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, Sáng Tạo thần bình thường hắn cũng không có cách nào trấn áp .

- Đây là Nguyên Phạt, ẩn chứa Chí Cao Thần Lực, có thể giúp ngươi, để ngươi trở thành Sáng Tạo thần mạnh nhất dưới Bất Hủ, Vĩnh Hằng!

Tần Quân lật tay lấy ra một cây roi, roi này như một thanh kim kiếm, mặt ngoài khắc đường vân của Sát Lục Đại Đạo, Tạo Hóa Đại Đạo.

Hình Hủy Diệt vừa bị một Sáng Tạo thần đánh bại rất chật vật, đầy bụi đất, còn chưa tìm được địa phương chữa thương liền bị Tần Quân ngăn lại, biểu lộ hắn kinh ngạc, sau đó mừng rỡ như điên.

- Đa tạ Tổ thần ban ân!

Hình Hủy Diệt kích động nói, đối với chuyện này, Tần Quân chỉ gật đầu cười một tiếng .

Hắn vừa mới chuẩn bị quay người rời đi, Hình Hủy Diệt lại mở miệng nói:

- Tổ thần, ta một mực không có sáng tạo chủng tộc, nhưng gần đây sáng tạo ra hai đứa bé, cảm giác bọn hắn…

Hai đứa bé?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Nói đi.

- Bọn hắn rất kỳ quái, không hề giống ta.

Vẻ mặt của Hình Hủy Diệt đau khổ nói, nếu như để hậu thế nghe được, còn tưởng rằng hắn bị cắm sừng rồi .

- Mang trẫm đi xem một chút .

Tần Quân cười nói, hắn ngược lại muốn xem xem Hình Hủy Diệt có thể sáng tạo ra hài tử như thế nào.

Hai Hủy Diệt nguyên thần tương lai?

Ở dưới Hình Hủy Diệt dẫn đầu, bọn hắn đi vào một vùng trời nhỏ, vùng trời này có Thủy Nguyên Thần lực của Hình Hủy Diệt bảo hộ, ngoại trừ Sáng Tạo thần, không có sinh linh có thể phá vỡ phòng ngự .

Rất nhanh, Tần Quân đi theo Hình Hủy Diệt tiến vào một sơn động, gặp được hai đứa bé .

Tần Quân lập tức sửng sốt, biểu lộ cổ quái .

Hai đứa bé ở vào trạng thái hài nhi, một đứa da đỏ ngầu, một đứa làn da trắng nõn, đều an tĩnh ngủ say, cực kỳ an tường.

- Đây không phải Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế sao?

- Chẳng lẽ lại là trùng hợp?

Tần Quân nhíu mày, để Hình Hủy Diệt lo lắng không thôi, vội hỏi:

- Bọn nó có vấn đề sao?

Dù sao cũng là con của mình, cho dù không như mình, hắn cũng rất thương yêu .

- Không có vấn đề, cố gắng bồi dưỡng bọn hắn .

Tần Quân lắc đầu cười nói, chẳng lẽ hai kỷ nguyên có liên hệ?

Nói xong, Tần Quân liền rời đi .

Hình Hủy Diệt nắm Nguyên Phạt cứ thế đứng tại nguyên chỗ, hắn quay người nhìn hai đứa bé nằm trên đống cỏ, biểu lộ phức tạp, thở dài nói:

- Ngay cả Tổ thần cũng tán dương các ngươi, thế nhưng phụ thân người mang trọng trách, không thể để các ngươi lấy thân phận hài tử của ta xuất thế .

------oOo------

Chương 2594: Thiên Đế sinh ra (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoảng cách thời điểm Tần Quân ban thưởng Hình Hủy Diệt Nguyên Phạt, đã qua mười vạn năm.

Dựa vào Nguyên Phạt, Hình Hủy Diệt trở thành người chấp pháp của vũ trụ, khiến cho hắn đắc tội không ít Sáng Tạo Thần, nhưng đối với chúng sinh mà nói, hắn tồn tại có thể duy trì công bằng, khiến cho địa vị của hắn ẩn ẩn có xu thế trùng kích Sáng Tạo Thần mạnh nhất.

Một ngày này, Tần Quân gọi Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng tới.

- Cha, có chuyện gì sao?

Bất Hủ dẫn đầu hỏi, tính vẫn nôn nóng như cũ, dù đã là phụ thân của chúng Thần, hắn cũng không có ổn trọng hơn.

Lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân, để Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng trừng to mắt.

- Hắn là phân thân của trẫm, có ý chí của trẫm, sau khi trẫm rời đi, gặp được sự tình gì, có thể tìm hắn hỗ trợ, hắn ngay ở chỗ này.

Tần Quân cười nói, lời vừa nói ra, Bất Hủ và Vĩnh Hằng lập tức kinh hoảng.

Bọn hắn cách Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh đã càng ngày càng gần, không nghĩ tới Tần Quân muốn rời đi nhanh như vậy.

- Cha, vì cái gì ngài nhất định phải rời đi?

Vĩnh Hằng nhịn không được trầm giọng hỏi, nắm chặt song quyền, đây là lần đầu tiên hắn chống đối Tần Quân, trong giọng nói khó nén phẫn nộ cùng không cam lòng.

Không chỉ hắn, Bất Hủ cũng có cảm giác bị vứt bỏ.

Ánh mắt của Tần Quân thâm thúy, bộc phát ra uy áp kinh khủng, ép tới toàn bộ vũ trụ rung động kịch liệt, vô số sinh linh nằm rạp trên mặt đất.

Oanh! Oanh!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng quỳ xuống, không đứng dậy nổi.

- Sở dĩ trẫm rời đi, là vì truy tìm hết thảy chân lý, các ngươi là con trai của trẫm, ngày sau các ngươi cũng phải như thế, nhớ kỹ, vô luận trẫm có ở bên cạnh các ngươi hay không, thì trong lòng trẫm vẫn nhớ các ngươi, giống như tên của các ngươi, loại cảm tình này Vĩnh Hằng Bất Hủ!

Thanh âm của Tần Quân tràn ngập lực kích động, để Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng lệ nóng doanh tròng, bọn hắn không khỏi nghĩ đến trước kia.

Trước kia không có vũ trụ, thiên địa rất nhỏ, bọn hắn chỉ có thể cuộn mình ở trong ngực Tần Quân, khi đó thật ấm áp.

Hiện tại vũ trụ rất lớn, thế giới vô số, bọn hắn cũng đã không thể thường xuyên đi theo Tần Quân, mặc dù trở thành chúng Thần chi phụ, nhưng bọn hắn lại mất đi vui vẻ đơn thuần lúc trước.

Hình ảnh quá khứ, như thủy triều hiện lên ở trong đầu bọn họ.

Bỗng nhiên bọn hắn hiểu ý tứ của Tần Quân.

Tần Quân hi vọng bọn họ tin cậy hắn giống lúc trước.

- Nhớ kỹ một câu, luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn!

- Trẫm biến mất chỉ là tạm thời, cuối cùng sẽ có một ngày, Thiên Đế chân chính sẽ trở lại!

Nói xong câu đó, Tần Quân liền hư không tiêu thất tại nguyên chỗ, hắn tiến nhập Thời Không Tuyến.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cứ thế tại nguyên chỗ, trong miệng lặp đi lặp lại lời của Tần Quân.

Ngay cả Thiên Đế ở một bên cũng như thế, đang tự hỏi lời của Tần Quân.

Luân hồi vô tận, chỉ có Thiên Đế trường tồn!

Tần Quân đi vào Thời Không độc lập, hiện tại Thời Không Tuyến còn rất ngắn, mỗi một điểm chỉ có một thời không hư ảnh.

Hắn đứng ở điểm xuất phát của Thời Không Tuyến nhìn về phía trước, thấy được rất nhiều hình ảnh.

Có hình ảnh Bất Hủ, Vĩnh Hằng bế quan tu luyện, có tràng cảnh các Sáng Tạo Thần đại chiến, có hình ảnh Hình Hủy Diệt bị chúng Thần vây công, thậm chí thấy được không ít Sáng Tạo Thần vẫn lạc.

Mặc dù Tần Quân dạy bảo bọn hắn phải hòa thuận yêu nhau, nhưng cuối cùng khó thoát mệnh số.

Sau khi đại chiến kết thúc, các Thần giới vẫn lạc, Thiên Nguyên mang theo Thiên Nguyên đế tộc một mực không có tham chiến, mà trốn ở khu vực biên giới, quán triệt lấy mục tiêu của Tần Quân, không ngừng khai thác không gian.

Cuối cùng, bọn hắn sáng tạo ra Nguyên Vị Diện, độc lập với vị diện tối cao, ở dưới vị diện tối cao.

Thời Không Tuyến đến đây kết thúc, cứ theo đà này, nếu như Thiên Nguyên đế tộc xưng bá, chẳng phải là tương tự Nguyên Vị Diện trước?

Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, lật tay xuất ra Vận Mệnh Chi Luân.

Quay người nhìn về phía bóng đêm vô tận.

Hắn tưởng tượng vô số loại khả năng, cuối cùng tính ra phương pháp có hi vọng nhất.

Cái kia chính là nắm Vận Mệnh Chi Luân bay về phía bóng đêm vô tận trước điểm xuất phát của thời gian, sau đó dẫn nổ Vận Mệnh Chi Luân.

Lúc hắn đến điểm cuối cùng của thời gian, Vận Mệnh Chi Luân liền biến mất không thấy gì nữa, cho nên hắn suy đoán dẫn nổ Vận Mệnh Chi Luân, mới có thể xuyên qua Nguyên Kỷ Nguyên.

Nghĩ xong, Tần Quân nắm lấy Vận Mệnh Chi Luân, thả người bay vào hắc ám.

------oOo------

Chương 2595: Thiên Đế sinh ra (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đã từng ý đồ bay về phía hắc ám của Thời Không độc lập, nhưng không được bao lâu liền bị Thời Không lực chuyển dời về.

Vừa bay ra ngoài một giây, hắn bỗng nhiên bóp nát Vận Mệnh Chi Luân, trong chốc lát, toàn bộ Thời Không độc lập sụp đổ.

Ý thức của Tần Quân lâm vào trong bóng tối.

Không biết qua bao lâu.

Ý thức của Tần Quân bắt đầu thức tỉnh, khắc sâu vào tầm mắt hắn là một thế giới ánh sáng lóng lánh.

Thế giới cuối cùng!

Hắn lại về rồi!

Trong lòng Tần Quân vui vẻ, nhưng ngay sau đó lại thống khổ.

Ban đầu hắn ở cuối cùng của thế giới liền không cách nào xuyên về phía trước, bây giờ trở về thì phải làm thế nào đây?

Vẫn kém một chút

Chẳng lẽ hắn lại phải trải qua một lần?

Nếu thật như vậy, hắn không sụp đổ mới lạ.

Đúng lúc này, một vệt ánh sáng xuất hiện ở trước mặt hắn, hấp dẫn chú ý của hắn.

Đồng thời, hắn phát hiện mình không có nhục thân, chỉ có ý thức.

- Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ trẫm đã chết?

Tâm của Tần Quân lâm vào trong bất an, hắn chợt phát hiện tốc độ ánh sáng lưu động ở cuối cùng của thế giới tăng tốc, phảng phất như phim tua nhanh.

Chùm sáng trước mặt hắn bắt đầu biến lớn, dần dần hóa thành nhân hình, ở trong quá trình này, ánh sáng hình người bỗng nhiên phân ra một điểm sáng, điểm sáng rất bí ẩn, nhưng bị Tần Quân bắt được.

Điểm sáng này cấp tốc bay về phía Tần Quân, chuẩn xác mà nói bay về phía tầm mắt của hắn, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

- Đó là cái gì?

Tần Quân nhíu mày, hắn phảng phất như nghĩ tới điều gì.

Ánh sáng hình người bắt đầu thuế biến, hóa thành người thật, rõ ràng là bộ dáng của Tần Quân.

Vị Tần Quân này ngồi xếp bằng ở trong cuối cùng của thế giới, ánh sáng ở chung quanh nhanh chóng lưu động, về sau ở bên cạnh hắn ra đời hai tiểu quang đoàn.

Tần Quân nhận ra, đó chính là Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng.

- Đây là hình ảnh trẫm xuyên qua cuối cùng của thế giới?

Tần Quân nghi hoặc, vì sao hắn sẽ thấy những cảnh này?

Lúc này, điểm sáng biến mất lúc trước lại xuất hiện ở trước tầm mắt của Tần Quân, cấp tốc chui vào trong cơ thể Tần Quân kia.

Ngay sau đó vị Tần Quân kia chậm rãi mở mắt, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn vội vàng đứng lên, thấp giọng nỉ non nói:

- Trẫm ở đâu đây?

Mặc dù thanh âm của hắn rất thấp, nhưng lại bị Tần Quân nghe được.

Trong chốc lát, trong lòng Tần Quân sinh ra cảm xúc không thể tưởng tượng nổi, chợt ý thức của hắn bạo tạc, lần nữa lâm vào trong hôn mê.

Ký ức to lớn phun trào ở trong đầu Tần Quân, sau khi trí nhớ của hắn rõ ràng, hắn chậm rãi mở mắt.

Phát hiện mình đang ở trên Thời Không Tuyến, thần sắc hắn phức tạp, chậm rãi quay người, Thời Không Tuyến ở phía sau vô cùng hùng vĩ, càng đi về trước, thời không song song càng nhiều, không nhìn thấy cuối cùng.

Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám!

Hắn không có kinh hỉ, chỉ sâu kín nhìn phía trước, nhẹ nhàng thở dài.

- Thì ra là thế, điểm xuất phát của trẫm thật ra là cuối cùng của thế giới.

Giờ khắc này, Tần Quân rõ ràng tất cả nghi hoặc ở trước kia.

Nguyên lai, hắn là sinh linh sớm nhất.

Đản sinh ở trước Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, là tia ánh sáng thứ nhất ở trong cuối cùng của thế giới sinh ra ý thức.

Ở trong quá trình biến hóa, hắn vì bảo vệ mình, cố ý phân ra một tia phân

hồn, muốn dùng phân hồn xem xét cuối cùng của thế giới, quan sát hoàn cảnh, nhưng phân hồn không cẩn thận rời đi cuối cùng của thế giới, xuyên qua đến Nguyên Kỷ Nguyên trước, mới có cố sự tiếp sau.

------oOo------

Chương 2596: Dòng sông lịch sử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hiện tại trẫm mới là trẫm chân chính!

Tần Quân nhìn qua Thời Không Tuyến, mặt lộ vẻ suy tư.

Trước khi xuyên qua đến cuối cùng của thế giới, hắn tương đương với phân hồn, nhưng sau khi Vận Mệnh Chi Luân bạo tạc, nhục thân hủy diệt, phân hồn trở lại trong cơ thể bản tôn ở cuối cùng của thế giới, khi đó bản tôn không có ý thức, phân hồn chủ đạo thân thể, ngược lại biến thành chủ hồn, biến thành hắn hiện tại.

Chỉ là, trong cuối cùng của thế giới không có Vận Mệnh Chi Luân, hắn là làm sao xuyên việt Nguyên Kỷ Nguyên?

Thật tình không biết, lúc hắn ở trong Thời Không Tuyến của Nguyên Kỷ Nguyên bạo tạc, một tàn phiến của Vận Mệnh Chi Luân còn bảo lưu lại.

Bởi vì Tần Quân biến mất, Thời Không độc lập sụp đổ, tàn phiến của Vận Mệnh Chi Luân cũng rơi vào Chúng Thần khởi nguyên.

Phân thân Thiên Đế của Tần Quân bỗng nhiên lách mình, bắt lấy tàn phiến của Vận Mệnh Chi Luân ở trên không trung.

- Phía trên này có khí tức của bản tôn, chẳng lẽ…

Thiên Đế nhíu mày lẩm bẩm, chợt lại biến mất, trở về chỗ cũ.

Đến tận đây, Tổ thần của Nguyên Kỷ Nguyên sơ kỳ biến mất, cũng không có gây nên sóng gió quá lớn, bởi vì các tộc san sát, vũ trụ không ngừng khuếch trương, Chúng Thần khởi nguyên đã là truyền thuyết, là cấm địa.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng cũng bắt đầu bế quan, truy đuổi Tần Quân, không để ý tới thế sự.

Theo chủng tộc càng ngày càng nhiều, mâu thuẫn cũng càng lúc càng lớn, cuối cùng bạo phát chiến tranh.

Nguyên Kỷ Nguyên lần thứ nhất chiến tranh!

Hai ngàn vị Sáng Tạo Thần, ngoại trừ mấy vị, cơ hồ đều tham dự, giết chóc trải rộng vũ trụ.

Cho đến Sáng Tạo Thần vẫn lạc, mới kinh động hai vị Sáng Tạo Thần Phụ.

Bất Hủ, Vĩnh Hằng tức giận, lấy thực lực bá đạo tuyệt luân trấn áp hết thảy, khiến cho chiến tranh tạm thời kết thúc, nhưng về sau, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng mâu thuẫn, khiến cho chiến tranh bộc phát lần nữa.

Thẳng đến về sau, Sáng Tạo Thần liên tiếp vẫn lạc, chỉ còn lại có mấy Sáng Tạo Thần còn sống, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ý thức được sai lầm, tất cả đều bế quan nghĩ lại.

Vô số năm sau, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng gặp nhau ở trên đỉnh núi Chúng Thần khởi nguyên.

- Cha đến cùng ở đâu?

Bất Hủ thở dài nói, sắc mặt u ám, không có hăng hái như trước kia.

Vĩnh Hằng thở dài, thăm thẳm nói:

- Nếu cha trở về, khẳng định sẽ rất giận.

Lúc trước chỉ có một phiến thiên địa, bọn hắn hòa thuận như thế nào, hiện nay…

Đúng lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng bọn hắn, mở miệng nói:

- Muốn tìm được bản tôn, trẫm có một biện pháp.

Lời vừa nói ra, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng quay đầu nhìn về phía hắn.

- Thật?

- Mau nói!

Hai thần gấp giọng hỏi, ánh mắt Thiên Đế thâm thúy, tràn ngập thâm ý nói:

- Bản tôn nói qua, hắn muốn đi trước khi Nguyên Kỷ Nguyên bắt đầu, nói cách khác xuyên qua thời gian, nếu các ngươi đủ mạnh, lấy Thần lực vô thượng, thay đổi Càn Khôn, để thời gian hãm nhập trong luân hồi.

- Còn nhớ rõ trước kia Thiên Đế từng giảng cố sự cho các ngươi sao?

Nghe vậy, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng như có điều suy nghĩ, Thiên Đế mỉm cười, biến mất tại nguyên chỗ.

Cái nhạc đệm này hoàn toàn thay đổi sự phát triển của Nguyên Kỷ Nguyên.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Thiên Nguyên sống sót tu vi cường đại, mang theo Thiên Nguyên đế tộc khai sáng Nguyên Vị Diện.

Rất lâu sau, Nguyên Vị Diện thứ nhất sinh ra, Thiên Nguyên đế tộc di chuyển cả tộc, rời đi vị diện tối cao.

Đây cũng là lịch sử đầu tiên của Nguyên Vị Diện, có huy hoàng, cũng có bi kịch.

Ở trong dòng sông lịch sử trôi qua vô tình, Thiên Đế bị phủ bụi, ngoại trừ vị diện tối cao, Nguyên Vị Diện cũng không có lưu truyền truyền thuyết của hắn.

Thiên Nguyên vì kỷ niệm thời đại ban sơ, ở Thiên Nguyên đế tộc lập xuống Tổ Nguyên thần tượng, để cho hậu nhân chiêm ngưỡng.

…

Oanh…

Lưu Trầm Hương máu me khắp người bị đánh bay, hai tay vỡ nát gãy xương, nhưng trong mắt vẫn tràn ngập cừu hận.

Bàn Cổ, Lục Áp đạo nhân, La Sĩ Tín, Côn Bằng cũng ở trong đại chiến, Nguyên Chủ thứ bảy không có xuất thủ, có hai vị Thánh tướng cùng cường giả của bàng chi Thiên Nguyên đế tộc, nàng không có xuất thủ, bởi vì không cần thiết.

Nàng chỉ cau mày, vì sao Thiên Đế đột nhiên biến mất không thấy gì nữa?

- Đáng giận...

------oOo------

Chương 2597: Dòng sông lịch sử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Sĩ Tín nổi giận gầm thét, muốn giết tới trước mặt Nguyên Chủ thứ bảy, đáng tiếc thực lực không đủ, căn bản làm không được.

Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp đạo nhân cũng không thể làm bị thương Nguyên Chủ thứ bảy.

Thời Thần quân chủ lạnh giọng nói:

- Các ngươi còn giả ngu! Đều đi chết đi!

Vừa rồi Thiên Đế biến mất cũng làm cho hắn kinh ngạc, mấu chốt nhất là, hắn có thể cảm giác được thời gian của Nguyên Vị Diện thứ tám triệt để không về hắn chưởng khống.

Giờ khắc này lòng hắn tràn đầy lửa giận, nhất định phải tru sát thủ hạ của Thiên Đế cho hả giận!

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện, khí tức của hắn để toàn bộ sinh linh quay đầu nhìn lại.

Chính là Tần Quân!

Tần Quân bây giờ hoàn toàn khác biệt vừa rồi, càng thêm uy nghiêm, Vô Cực Hồng Mông Bào ở trên người in lạc ấn của 3000 Đại Đạo chí lý, thâm ảo huyễn lệ.

- Bệ hạ!

La Sĩ Tín ngạc nhiên nói, ngay sau đó, hắn liền bay tới bên cạnh Tần Quân, Thần Ma còn lại cũng nhao nhao lui đến chung quanh Tần Quân.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Để cho các ngươi lo lắng.

- Bệ hạ, lúc trước người đi đâu?

Lưu Trầm Hương kìm nén không được hỏi.

Thần Ma khác cũng tò mò nhìn về phía Tần Quân.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Lĩnh ngộ một Thần thông, vừa rồi nếm thử.

Hắn có thể cảm giác được Vận Mệnh Chi Luân trong cơ thể, hắn ở trong lòng hỏi:

- Hệ thống?

- Ừm?

Thanh âm của hệ thống vang lên, để nụ cười của hắn càng sâu.

Hắn thật về rồi!

- Kỳ quái, vì sao cảm giác giống như hệ thống thất lạc một đoạn ký ức

nhỉ?

Hệ thống lên tiếng nói, Tần Quân không có trả lời nó, chỉ cần nó còn liền tốt.

Lúc này, thanh âm của Nguyên Chủ thứ bảy vang lên:

- Thiên Đế, có thể nói chuyện với ta một chút hay không?

Tần Quân quay đầu nhìn về phía nàng, ánh mắt lạnh lùng, để bọn hắn hãi hùng khiếp vía.

- Chuyện gì xảy ra, ánh mắt của hắn...

Thời Thần quân chủ nhíu mày nghĩ, chẳng biết tại sao, hắn cảm giác Tần Quân phảng phất như biến thành người khác.

Không chỉ hắn, những người khác cũng có loại cảm giác này, bọn hắn càng thêm cảnh giác, để tránh Tần Quân đột nhiên tập kích.

- Chết.

Tần Quân đạm mạc phun ra một chữ, trong chốc lát, ngoại trừ Nguyên Chủ thứ bảy, Thời Thần quân chủ, toàn bộ sinh linh đều hóa thành tro bụi, bị chết không thống khổ chút nào, bị chết không có dấu hiệu nào.

Thời Thần quân chủ trừng to mắt, rùng mình.

Nguyên Chủ thứ bảy cũng nheo mắt lại, gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân, trầm giọng nói:

- Ngươi muốn làm gì? Chúng ta không có giết thủ hạ của ngươi!

Cho dù chết thảm hai vị Thánh tướng, nàng vẫn có thể khống chế cảm xúc, không hổ là Nguyên Chủ.

Tần Quân giơ cằm, ánh mắt băng lãnh nói:

- Dám đả thương người của trẫm, liền phải chết.

Tiếng nói vừa dứt, hắn nâng tay phải lên, đột nhiên kéo một phát, Thời Thần quân chủ không bị khống chế bay về phía hắn.

Hiện tại Tần Quân là Vạn Sinh Sáng Tạo tam cảnh!

Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, độc lập với hệ thống tu luyện của chúng sinh, dù chỉ là tam cảnh, cũng không phải Vĩnh Hằng Thần Mệnh có thể ngăn cản.

Con ngươi của Nguyên Chủ thứ bảy co rụt lại, muốn xuất thủ, nhưng tay phải vừa nâng lên, lại buông xuống.

- Ngươi...

Thời Thần quân chủ muốn chửi ầm lên, nhục thân bỗng nhiên bạo tạc, hồn phách cũng đi theo phá diệt, trong nháy mắt vẫn lạc.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến Thời Thần quân chủ oán hận! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, mười lần Hồng Mông độ kiếp, năm lần cực hạn thức tỉnh, năm lần Đại Đạo truyền thừa, mười lần Thần Ma truyền tống!

------oOo------

Chương 2598: Hắn đã thức tỉnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời Thần quân chủ vẫn lạc!

Các Thần Ma đều trợn mắt hốc mồm, lúc trước bọn hắn còn phải liên thủ đánh lui Thời Thần quân chủ, hiện tại Tần Quân lật tay liền nó trấn diệt, loại thủ đoạn này…

Tu vi của Tần Quân đến cùng cao bao nhiêu?

Sau khi diệt sát Thời Thần quân chủ, ánh mắt của Tần Quân nhìn về phía Nguyên Chủ thứ bảy, hỏi:

- Ngươi là ai,tới có mục đích gì?

Hắn có thể cảm giác được tu vi của Nguyên Chủ thứ bảy cao hơn Thời Thần quân chủ rất nhiều, thậm chí có thể nói hoàn toàn không là tồn tại ở cùng một đẳng cấp.

Cho nên hắn mới không vội giết Nguyên Chủ thứ bảy.

Ít nhất cũng phải biết rõ ràng nguyên do, ai nhằm vào hắn, sau đó cùng nhau diệt trừ!

Nguyên Chủ thứ bảy cảm nhận được ánh mắt của hắn, không hiểu liên tưởng đến Nguyên Chủ thứ nhất, ánh mắt của bọn hắn rất giống.

Cao cao tại thượng, coi thường hết thảy, cho dù là Vĩnh Hằng Thần Mệnh ở trước mặt bọn hắn, cũng hờ hững như vậy.

Nguyên Chủ thứ bảy nghĩ đến loại khả năng nào đó, thân thể khẽ run lên, mở miệng hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi đã thức tỉnh?

- Thức tỉnh?

Tần Quân nheo mắt lại, lúc này thôi động Đấu Đạo Bí Tự, bắt đầu nhìn trộm nội tâm hoạt động của Nguyên Chủ thứ bảy.

Biết được Nguyên Chủ thứ bảy cho rằng hắn là Thiên Nguyên, hắn không khỏi im lặng.

Thiên Nguyên chỉ có thể coi là cháu của hắn.

Không đúng, đó là Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp, Nguyên Kỷ Nguyên này thì không phải!

Nghĩ xong, Tần Quân trầm giọng nói:

- Nể tình ngươi là Nguyên Vị Diện chi chủ, trẫm có thể thả ngươi, nhưng ngươi phải mang trẫm đi tìm Thiên Nguyên đế tộc!

Nguyên Chủ thứ bảy nghe xong, sắc mặt đại biến, Tần Quân xem như thừa

nhận sao?

Nếu như Tần Quân đã thức tỉnh thân phận mạnh nhất của kiếp trước, chẳng phải là không ai có thể ngăn cản?

Vừa nghĩ tới những truyền thuyết kia của mạnh nhất, sắc mặt của nàng liền có chút khó coi.

- Không đáp ứng? Vậy ngươi liền đi chết đi!

Tần Quân hừ lạnh nói, dọa đến Nguyên Chủ thứ bảy hoa dung thất sắc, vội vàng nói:

- Ta đáp ứng! Ta dẫn ngươi đi!

Các Thần Ma nhìn mà không cách nào lấy lại tinh thần.

Sao Tần Quân biến mất trong giây lát, liền để tình hình chiến đấu triệt để thay đổi?

Cứ như vậy, Nguyên Chủ thứ bảy mang theo đám người Tần Quân đi tới căn cứ của Thiên Nguyên đế tộc ở Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trên đường đi, Tần Quân đều đang suy tư, hắn dựa vào Vận Mệnh Chi Luân xuyên qua, vậy Vận Mệnh Chi Luân của Nguyên Kỷ Nguyên này là làm sao lưu truyền xuống?

Hắn đoán được một khả năng to gan, nhưng lại cảm thấy không có khả năng.

- Nếu thật như vậy, vậy hết thảy lại có ý nghĩa gì?

Tần Quân nghi hoặc nghĩ, nhưng khả năng này như một tảng đá lớn treo ở trong lòng hắn, để hắn rất bất an.

Cũng may, lấy tu vi của hắn bây giờ đủ để cải biến tương lai mà hắn nhìn thấy ở trong Thời Không Tuyến.

Tương lai hắn không hy vọng chỉ có mình sống đến cuối cùng!

Rất nhanh, bọn hắn xuyên toa không gian, đi tới chỗ bàng chi của Thiên Nguyên đế tộc, đây là một đại lục ở trong thời không loạn lưu, chỉ có bàng chi của Thiên Nguyên đế tộc mới có tư cách sinh tồn ở chỗ này, nếu những sinh linh khác bất hạnh tự tiện xông vào, sẽ bị giết chết.

Nguyên Chủ thứ bảy chính là Nguyên Vị Diện chi chủ, tương đương với đạt được Thiên Nguyên đế tộc chính tông tán thành, trong lòng bàng chi lại có ý kiến, cũng không dám trực tiếp biểu hiện ra ngoài.

Nhìn qua Thần địa thứ tám phía trước, ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, hắn đã có thể cảm giác được khí tức của Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế.

Ngược lại là khí tức của Thái Tố Thiên Quân, hắn không có cảm ứng được.

Oanh!

Tần Quân đánh ra Hồng Mông Phá Mệnh Chỉ, chùm sáng liệt diễm xông ngang, đánh nát cấm chế của Thần địa thứ tám, chấn động đến toàn bộ Thần địa lay động kịch liệt.

- Là ai!

Một thanh âm tràn ngập nổi giận vang lên, rung khắp thời không loạn lưu.

Tần Quân mang theo các Thần Ma cấp tốc bay vào Thần địa thứ tám, Nguyên Chủ thứ bảy theo sát phía sau, nàng không dám chạy trốn, nếu như không giải quyết mâu thuẫn với Tần Quân, đoán chừng Nguyên Vị Diện thứ bảy cũng sẽ bởi vì nàng mà hủy diệt.

Ở trong truyền thuyết nàng nghe được, mạnh nhất là vô địch, sự cường đại của hắn đã không thể dùng tu vi đến định nghĩa.

Vô số bóng người bay tới, vây quanh đám người Tần Quân.

- Đó là Nguyên Chủ thứ bảy?

------oOo------

Chương 2599: Hắn đã thức tỉnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Sao dáng dấp của gia hỏa này giống Tổ Nguyên thần tượng như vậy?

- Chẳng lẽ hắn là Thiên Đế mà Nguyên Vị Diện thứ tám gần đây lưu truyền?

- Hắn cũng dám xông đến Thần địa thứ tám, quả nhiên là muốn chết!

- Mọi người cẩn thận, hắn có thể phá vỡ Pháp trận, thực lực không thể khinh thường!

Những bàng chi của Thiên Nguyên đế tộc này nghị luận ầm ĩ, chừng hai trăm vị, khí tức đều rất cường đại, phóng tới Nguyên Vị Diện thứ tám, đều có tư cách làm Vực Chủ.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, địch nhân xung quanh đều hóa thành vô số điểm sáng phiêu tán, thân tử đạo tiêu.

Bất quá hắn không có chém tận giết tuyệt, lưu lại cho những sinh linh này một tia tàn hồn, để bọn hắn có cơ hội chuyển thế, chỉ bất quá cho dù chuyển thế trọng tu, bọn hắn cũng không còn là tộc nhân của Thiên Nguyên đế tộc, ngay cả bàng chi cũng không đủ tư cách.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một âm thanh hét to truyền đến, ngay sau đó một nam tử mặc ngân giáp xuất hiện ở trước mặt Tần Quân.

Hắn không có xuất thủ, mà kinh sợ nói:

- Ngươi có quan hệ với Thiên Nguyên đế tộc chúng ta, sao lại trắng trợn đồ sát người bản tộc!

Có quan hệ?

Tần Quân cười khẩy, hiện tại hắn đã biết rõ ràng thân thể của mình, hắn còn cổ lão hơn quy tắc, không có bất kỳ người nào có thể làm cho hắn cúi

đầu.

- Giao Hồng Mông Thần linh ra, nếu không ngươi cũng chết!

Hắn có thể cảm giác được tu vi của tên này đạt tới Vĩnh Hằng Thần Mệnh ngũ cảnh, nhưng thì tính sao?

Ở trước mặt hắn, vẫn không đáng chú ý.

Hồng Mông Thần linh!

Sắc mặt nam tử ngân giáp kịch biến, lâm vào trong lựa chọn.

Nguyên Chủ thứ bảy mở miệng nói:

- Đồng ý đi, Trần Chủ, hắn đã thức tỉnh.

Lời vừa nói ra, nam tử được xưng là Trần Chủ lộ vẻ hoảng sợ, vội vàng quay người, cao giọng nói:

- Mang hai vị Hồng Mông Thần linh kia ra!

- Còn có một vị đâu?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, nếu như Thái Tố Thiên Quân ngộ hại, vậy hắn sẽ huyết tẩy Thần địa thứ tám.

Trần Chủ quay đầu, cười khổ nói:

- Bị Tô Đế cứu đi.

Tần Quân ngẩn người, lắc đầu cười một tiếng.

Không nghĩ tới gia hỏa Tô Đế này vẫn rất mạnh, có thể cứu Thái Tố Thiên Quân, nói rõ tu vi của hắn cũng ở Vĩnh Hằng Thần Mệnh cảnh.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến Hình Hủy Diệt.

Chẳng lẽ Tô Đế ở Nguyên Kỷ Nguyên này cũng có lai lịch đặc thù?

Nếu không sao lợi hại như thế, cho dù đã từng được hắn dùng Thủy Nguyên khí rèn luyện qua linh hồn.

Tỉ mỉ nghĩ lại, ban đầu ở Hồng Mông lần đầu gặp Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật, hắn cũng không có lý giải được lai lịch chân thực của hai người.

Lúc này, Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cực Càn Đế được đưa tới.

- Phụ Thần...

Cửu Cực Càn Đế ngạc nhiên nói, ý thức của Nhậm Ngã Tiếu cũng chậm rãi khôi phục, hai người đầy bụi đất, rõ ràng nhận lấy không ít tra tấn.

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, cấm chế trong cơ thể bọn hắn biến mất, ngay cả thương thế cũng khôi phục trong nháy mắt.

Đây chính là chí cao thần lực!

Lực lượng cường đại nhất, có năng lượng hủy diệt cùng sáng tạo.

- Ngài đã tới...

Nhậm Ngã Tiếu nhìn thấy Tần Quân, hoảng hốt không thôi, thậm chí ngay cả thanh âm cũng có chút run rẩy.

- Ừm, các ngươi lui xuống trước đi.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, tay phải vung lên, Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cực Càn Đế đi vào phía sau hắn.

Hắn thì nhìn về phía Trần Chủ, ánh mắt lạnh lùng, để Trần Chủ không dám đối mặt, vội vàng cúi đầu.

- Tộc trưởng, ngài đây là...

Một tên đại hán giáp đen nhịn không được hỏi, bọn hắn là Thiên Nguyên đế tộc, trời sinh cao ngạo, tự nhiên không quen nhìn tộc trưởng sợ như thế.

------oOo------

Chương 2600: Thời gian luân hồi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Im miệng!

Trần Chủ hừ lạnh nói, thanh âm như tiếng sấm, chấn động đến tên đại hán giáp đen kia chảy mồ hôi lạnh, không còn dám nhiều lời.

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, cứu ra Hồng Mông Thần linh! Thu hoạch được một cơ hội cực hạn Tạo Hóa, hai lần cực hạn phục thức tỉnh, ba lần truyền tống Thần Ma, bốn lần Thần Ma Chinh Triệu!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, những phần thưởng này đã không thể để Tần Quân sinh ra cảm xúc.

Bỗng nhiên Cửu Cực Càn Đế nhắc nhở nói:

- Phụ Thần, Cửu Cung Thủy Đế đâu?

Thái Tố Thiên Quân được Tô Đế cứu đi, chuyện này bọn hắn đã biết, lúc trước là ở dưới hai người trợ giúp, Tô Đế mới có thể lông tóc không hư hại cứu Thái Tố Thiên Quân đi.

Khóe miệng của Tần Quân khẽ cong nói:

- Tên kia đang trốn ở phía xa.

Mới vừa gia nhập thời không loạn lưu, hắn liền phát hiện khí tức của Cửu Cung Thủy Đế, nhưng Cửu Cung Thủy Đế lén lén lút lút, cách Thần địa thứ tám cực xa, hắn liền tạm thời không nhìn.

Mà trong Thần địa thứ tám chỉ có khí tức của Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cực Càn Đế, hắn tự nhiên quan tâm Thái Tố Thiên Quân, về phần Cửu Cung Thủy Đế, trước để qua một bên, miễn còn sống liền tốt.

Nơi xa?

Cửu Cực Càn Đế, Nhậm Ngã Tiếu cùng các Thần Ma vô ý thức nhìn lại

thời không loạn lưu.

Lúc này, Tần Quân đi vào một cung điện hùng vĩ, những người khác theo sát phía sau.

Trần Chủ không dám làm loạn, truyền âm hỏi Nguyên Chủ thứ bảy:

- Ngươi nói là thật?

- Hai tên Thánh tướng của ta cùng tộc nhân ngươi phái đi trợ giúp đều chết rồi, Thiên Đế chỉ dựa vào ngôn ngữ, liền để bọn hắn hôi phi yên diệt.

Nguyên Chủ thứ bảy trả lời, lấy Vĩnh Hằng Thần lực của nàng căn bản không phát hiện được Chí Cao Thần Lực tồn tại, cho nên còn tưởng rằng Tần Quân không có thi triển pháp lực.

Chỉ có tu vi chênh lệch cực lớn, mới có thể dựa vào ngôn ngữ nói chết địch nhân.

Sở dĩ nói chết, là bởi vì uy áp quá mạnh!

- Ngươi có cảm giác hay không, Phụ Thần giống như trở nên khác trước.

Nhậm Ngã Tiếu nói thầm một câu, Cửu Cực Càn Đế gật đầu.

Bọn hắn bị giam ở Thần địa thứ tám vô số năm, còn tưởng rằng Tần Quân là dựa vào cố gắng tu luyện trở nên cường đại như vậy.

Mặc dù bọn hắn nghi hoặc, nhưng không có đa tưởng, Tần Quân có thể tự mình đến cứu bọn họ, đủ để chứng minh tình cảm không có đổi.

Rất nhanh, bọn hắn tiến vào trong Thiên Nguyên Thần điện.

Tần Quân tự mình đi đến trước ghế cao ngồi xuống, để bọn hộ vệ trong điện động dung, nhưng nhìn thấy Trần Chủ không nói gì, bọn hắn cũng không dám bộc phát.

- Nói đi, Thiên Nguyên đế tộc phát triển như thế nào, nói từ lúc sơ khai nhất!

Tần Quân hững hờ nói, nghe vậy, Trần Chủ cũng không có nghi vấn thân phận của Tần Quân.

Bởi vì thời điểm tộc tổ mạnh nhất của Thiên Nguyên đế biến mất, chỉ có một cái Nguyên Vị Diện.

- Từ khi ngài đề nghị sáng tạo Nguyên Vị Diện, các tiền bối của Thiên Nguyên đế tộc sáng tạo ra Nguyên Vị Diện thứ nhất, đằng sau lại lần lượt sáng tạo ra chín Nguyên Vị Diện, mỗi một vị tiền bối đều khai sáng bàng chi, một bàng chi quản một Nguyên Vị Diện, chúng ta là bàng chi thứ tám.

Trần Chủ trả lời, thần sắc có chút kích động.

Nếu như Tần Quân thật là mạnh nhất chuyển thế, vậy cái này chính là cơ duyên của hắn!

Thăng chức rất nhanh, thậm chí trở thành chính tông!

- Ở trên Nguyên Vị Diện, phải chăng còn có vị diện cao hơn?

Tần Quân tiếp tục hỏi, lời vừa nói ra, toàn bộ sinh linh động dung.

Vị diện cao hơn?

Cho dù là Trần Chủ cũng giật nảy mình, hắn do dự nói:

- Ngài cũng không biết, ta làm sao biết được?

Tần Quân nheo mắt lại, kỳ thật hắn hoài nghi Nguyên Kỷ Nguyên là một vòng luân hồi.

Thời gian cuối cùng có khả năng chính là điểm xuất phát của thời gian.

Nếu như thật như thế, như vậy Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đều tồn tại, còn có những Sáng Tạo Thần kia.

Bọn hắn đều ở vị diện tối cao, Nguyên Vị Diện đối với bọn hắn mà nói, căn bản không đáng giá được nhắc tới.

Nghĩ như vậy, Tần Quân trầm ngâm nói:

- Thiên Nguyên đế tộc chính tông ở đâu?

- Cái này ta cũng không biết, ta chỉ là bàng chi...

Vẻ mặt Trần Chủ đau khổ nói, hắn còn muốn dựa vào Tần Quân đề bạt làm chính tông của Thiên Nguyên đế tộc đây này.

------oOo------

Chương 2601: Thời gian luân hồi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta biết, bọn hắn có khả năng ở Nguyên Vị Diện thứ nhất!

Lúc này, Nguyên Chủ thứ bảy mở miệng nói, thời gian Nguyên Vị Diện thứ nhất đản sinh cực kỳ lâu, đã lâu đến không cách nào tính toán thời gian.

- Ừm, tiếp xuống ngươi đi theo trẫm, chờ mang trẫm đến Nguyên Vị Diện thứ nhất, ngươi lại rời đi.

Tần Quân phân phó nói, không dung Nguyên Chủ thứ bảy cự tuyệt.

Nguyên Chủ thứ bảy muốn nói lại thôi, cuối cùng lấy dũng khí hỏi:

- Ngài sẽ gạt bỏ Nguyên Vị Diện sao?

Gạt bỏ Nguyên Vị Diện?

Toàn bộ sinh linh giật nảy mình, ngay cả các Thần Ma cũng như thế.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cực Càn Đế liếc nhau, bọn hắn đều có thể nhìn ra khó có thể tin trong mắt đối phương.

Ngay cả Nguyên Vị Diện cũng không bị Phụ Thần để vào mắt?

Phụ Thần rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Vì sao nói như vậy?

- Những Nguyên Chủ chúng ta phát hiện tung tích của Nguyên Vị Diện khác, nhưng chúng nó đều đã bị xóa bỏ, cho nên chúng ta suy đoán

Nguyên Chủ thứ bảy trả lời.

Tần Quân nhướng mày, vì sao Thiên Nguyên muốn xóa đi Nguyên Vị Diện mà mình sáng tạo?

Chẳng lẽ là… Hình Hủy Diệt?

Nếu thật sự như thế, như vậy suy đoán của hắn là sự thật.

Thời gian cuối cùng chính là điểm xuất phát của thời gian!

- Chỉ cần không trái với quy tắc, sẽ không bị gạt bỏ.

Tần Quân trả lời.

Câu nói này để Nguyên Chủ thứ bảy lập tức vui cười.

Nàng không có nghi vấn Tần Quân, dù sao Tần Quân cùng Tổ Nguyên thần tượng giống nhau như đúc, tu vi còn đột nhiên bay vọt, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

- Tốt, các ngươi đều ra ngoài đi, trẫm còn muốn hỏi hắn.

Tần Quân phất tay nói, tiếp xuống hắn muốn nghiệm chứng phỏng đoán của mình, cho nên chỉ lưu Trần Chủ.

Đám người rời đi, Trần Chủ cũng cho bọn hộ vệ thối lui.

Mặc dù hắn khẩn trương, nhưng không có bối rối, lấy thực lực của mạnh nhất muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay!

Trong thời không loạn lưu.

Cửu Cung Thủy Đế lơ lửng ở trong đó, nhìn qua phía trước, lấy thị lực của hắn có thể nhìn thấy Thần địa thứ tám.

Hắn do dự, muốn đi tìm Tần Quân, nhưng lại sợ bị Tần Quân trách phạt, cho nên lâm vào trong thiên nhân giao chiến.

- Cách xa hắn một chút, nếu không ngươi không có kết cục tốt.

Lúc này, một thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên, để sắc mặt của hắn càng thêm khó coi.

- Hắn khẳng định đã nhận ra ta, vừa rồi cỗ Thần niệm kia...

Cửu Cung Thủy Đế cắn răng nói, giờ khắc này hắn lâm vào trong mê mang.

- Vậy thì thế nào? Ta cứu ngươi ra, là muốn giúp ngươi siêu việt Nguyên Chủ, thậm chí trở thành Nguyên Chủ mới, hắn cũng không phải Thiên Nguyên đế tộc tổ chân chính, cho nên ngươi không cần phải lo lắng.

Âm thanh kia tiếp tục vang lên, muốn thuyết phục Cửu Cung Thủy Đế.

Nghĩ một hồi, hắn vẫn quyết định đi tìm Tần Quân.

- Thật có lỗi, hắn là Phụ Thần của ta, ta nhất định phải gặp hắn!

Nói xong, Cửu Cung Thủy Đế bay về phía Thần địa thứ tám, nhưng hắn còn không có bay ra ngoài, lại đột nhiên biến mất.

Khí tức trong nháy mắt tán đi.

Một bên khác, ngoài Thiên Nguyên Thần điện, các Thần Ma khe khẽ bàn luận.

- Bệ hạ thật là Thiên Nguyên đế tộc tổ?

- Thật? Phụ Thần lợi hại như vậy?

- Nói nhảm! Bệ hạ khẳng định là tồn tại lợi hại nhất!

- Ha ha, trách không được hắn có thể đề bạt chúng ta, nguyên lai hắn đã từng sáng tạo ra Nguyên Vị Diện!

- Được rồi, về sau ta không nghĩ siêu việt bệ hạ nữa, vẫn là để bệ hạ chậm rãi đề bạt ta, hắc hắc.

------oOo------

Chương 2602: Hỗn loạn bắt đầu (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ khi biết được Tần Quân là Thiên Nguyên đế tộc tổ sáng tạo Nguyên Vị Diện, các Thần Ma đều rất hưng phấn, ngay cả Nhậm Ngã Tiếu cùng Cửu Cực Càn Đế cũng như thế.

Tần Quân lập tức trở thành chúa tể khai sáng hết thảy, danh xưng mạnh nhất, bọn hắn làm sao không hưng phấn?

Nguyên Chủ thứ bảy nhìn bọn hắn, ánh mắt lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Đại khái qua nửa canh giờ.

Tần Quân đi ra Thiên Nguyên Thần điện, Trần Chủ đi theo ở phía sau, lộ ra vẻ rất khẩn trương.

- Tốt, trước đi tìm đám người Ngộ Không.

Tần Quân phân phó, nói xong, hắn dẫn đầu thả người vọt lên, những người khác theo sát phía sau.

Nguyên Chủ thứ bảy liếc nhìn Trần Chủ một chút, cũng đi theo.

Nhìn bóng lưng Tần Quân rời đi, Trần Chủ nở nụ cười khổ, tự lẩm bẩm:

- Hắn rốt cuộc là ý gì? Vị diện cao hơn thật tồn tại?

Tần Quân hỏi thăm hắn rất nhiều vấn đề, tất cả đều là liên quan tới Thiên Nguyên đế tộc, từ ghi chép cổ xưa nhất hắn biết bắt đầu, ngẫu nhiên nói lên vấn đề để hắn khó mà trả lời, phảng phất như Tần Quân chứng kiến Thiên Nguyên đế tộc phát triển, hiện tại chỉ là xác minh.

Một phen tra hỏi để hắn càng thêm vững tin Tần Quân là mạnh nhất chuyển thế.

- Mạnh nhất xuất thế, Nguyên Vị Diện sắp loạn.

Trần Chủ lẩm bẩm, hắn là nghe nói qua một truyền ngôn, mạnh nhất căn bản không quan tâm Nguyên Vị Diện, thậm chí ngay cả Thiên Nguyên đế tộc chính tông cũng không để vào mắt.

Nếu không phải mạnh nhất biến mất, đoán chừng Thiên Nguyên đế tộc còn ở dưới mạnh nhất trấn áp, không thể giống như hôm nay, quyền nghiêng các Nguyên Vị Diện.

Bọn hộ vệ nhao nhao vây quanh, ân cần thăm hỏi.

Hắn khoát tay áo nói:

- Truyền lệnh xuống, gần đây không được tự tiện hành động!

- Vâng!

Bọn hộ vệ cùng kêu lên đáp, trong lòng đều tràn ngập chấn kinh, người kia thật là mạnh nhất?

- Đúng rồi, Siêu Thiên đâu? Hắn đã chết chưa?

Trần Chủ phảng phất như nghĩ đến cái gì, mở miệng hỏi.

Hắn là thường xuyên nghe Siêu Thiên nhắc lên Thiên Đế, thậm chí về sau bởi vì Thiên Đế đổi tên thành Siêu Thiên.

Hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, chẳng lẽ Siêu Thiên đã sớm biết thân phận chân thật của Thiên Đế?

- Không rõ ràng...

Bọn hộ vệ hai mặt nhìn nhau, đều không thể trả lời chính xác.

Cái này khiến Trần Chủ nhíu mày, hi vọng Siêu Thiên không gây ra tai họa, để tránh liên lụy bàng chi thứ tám.

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đã rời thời không loạn lưu, trở lại Nguyên Vị Diện thứ tám.

Đám người Tần Quân ngồi ở trên lưng Côn Bằng, Côn Bằng còn to lớn hơn tiên đảo vỗ cánh bay lượn, không bao lâu liền lướt qua bảy cái Thần Vực.

Hắn ngồi một mình ở trên đỉnh đầu Côn Bằng, hai tay khoanh trước ngực, ánh mắt nhìn chằm chằm phía trước, không biết đang suy tư điều gì.

Tất cả mọi người không dám tùy tiện tới gần, từ khi Tần Quân hấp thu Thời Gian quy tắc, đám người cảm giác hắn thay đổi, trở nên càng thêm cao không thể chạm, cỗ uy áp kia cho dù Tần Quân cực lực thu liễm, cũng để bọn hắn tâm sinh kính sợ.

- Tiếp đó, trẫm muốn một lần nữa chế định quy tắc.

Ánh mắt của Tần Quân thâm trầm, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Từng Nguyên Vị Diện đều minh tranh ám đấu, giết chóc vô số, thậm chí còn có sinh linh lợi dụng quy tắc, nhiễu loạn các vị diện.

Đại điện u ám.

Cực Đế đi theo sau lưng Cụ Cửu Túc ra cửa đại điện, thần sắc của hai người đều vô cùng ngưng trọng.

- Ngươi thật muốn đi?

Cực Đế mở miệng hỏi, trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

Cụ Cửu Túc cũng không quay đầu lại nói:

- Ta thiếu hắn một món nợ ân tình!

Hắn muốn đi Đế Đình cứu Quỷ Thần Sách!

Cực Đế nghi hoặc, Quỷ Thần Sách bị bắt không chỉ một ngày hai ngày, mới đầu Cụ Cửu Túc còn không để ý, vì sao hiện tại đột nhiên đổi thái độ?

------oOo------

Chương 2603: Hỗn loạn bắt đầu (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Cần ta đi theo không?

Cực Đế tiếp tục hỏi, hắn có thể có hôm nay, toàn bộ nhờ Cụ Cửu Túc tương trợ, ân này hắn không thể không báo.

Cụ Cửu Túc nghe xong, bỗng nhiên dừng bước, quay đầu lại hỏi:

- Ngươi còn chưa đủ mạnh.

- Hỗn loạn sắp bắt đầu, mạnh nhất sẽ tái nhập Nguyên Vị Diện, nắm chặt thời gian tu luyện đi.

Nói xong, hắn liền biến mất khỏi tại chỗ.

Cực Đế nhíu mày, lâm vào trong trầm mặc.

- Đến cùng là vì cái gì?

Cực Đế nhìn như không có lòng dạ, thực tế tâm tư thông thấu, cân nhắc sự tình có trí tuệ siêu việt thường nhân, chỉ bất quá lòng háo thắng của hắn thường xuyên khó mà khống chế, ngay cả chính hắn cũng không thể nghĩ rõ ràng.

Nghĩ xong, hắn quay người chuẩn bị trở về tu luyện.

Đúng lúc này, thanh âm của Siêu Thiên bỗng nhiên từ bên ngoài truyền đến:

- Cực Đế, ra gặp một lần, ta có việc tìm ngươi.

Nghe được thanh âm này, Cực Đế không khỏi nhíu mày.

Lúc trước hắn cùng Siêu Thiên đại chiến qua, làm cho Quỷ Thần Sách xuất thủ, cuối cùng dẫn đến Quỷ Thần Sách bị bắt.

Đương nhiên, Quỷ Thần Sách tuyệt không phải bắt Siêu Thiên, hẳn là cường giả của Thiên Nguyên đế tộc.

Chỉ là vì sao sau khi Cụ Cửu Túc giết tới Thiên Nguyên đế tộc, đối phương tìm tới nơi này?

Cực Đế vừa nghĩ, vừa quay người đi ra ngoài.

Giờ khắc này, lòng háo thắng của hắn lại bị kích phát!

Chỉ cần cường địch không có bị hắn chiến thắng, hắn đều muốn tái chiến, hơn nữa là không cách nào khắc chế loại chiến ý kia!

Trong cung điện, Tần Quân ngồi trên cao, Thần Ma ngồi hai hàng ở phía dưới, trong đó bao quát Dương Tiễn, Tôn Ngộ Không, Lý Nguyên Bá, Hạng Võ, Bạch Khởi, Càn Long đại đế… ngay cả Nguyên Chủ thứ bảy cũng ngồi ở cuối cùng.

- Bệ hạ, hiện tại ngài mạnh bao nhiêu?

Tôn Ngộ Không nhịn không được hỏi, lần này gặp nhau, để hắn cảm giác Tần Quân phảng phất như biến thành người khác, như phàm nhân đối mặt Tiên Thần.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Từ nay về sau, các ngươi có thể buông tay buông chân chinh chiến, vô luận là ai, đều không cần sợ, cho dù là Thiên Nguyên đế tộc.

Cùng đám người Tôn Ngộ Không, Dương Tiễn ở chung lâu như vậy, hắn tin tưởng các Thần Ma hiểu ý tứ của hắn, tùy ý chinh chiến có thể, nhưng không được lạm sát kẻ vô tội, đối nội nhất định phải tài đức sáng suốt công

chính.

Chúng Thần Ma nghe xong, lập tức kích động.

Ngay cả Thiên Nguyên đế tộc cũng không sợ!

Phía dưới Nguyên Chủ thứ bảy hiếu kỳ, vì sao mạnh nhất chán ghét con dân của mình như thế?

Nàng vừa nghĩ tới hành động của bàng chi Thiên Nguyên đế tộc, tựa hồ hiểu một chút.

Ở trong mắt mạnh nhất, Thiên Nguyên đế tộc cùng chúng sinh, đều là con của hắn, cho nên gạt bỏ Thiên Nguyên đế tộc cũng có khả năng.

Trong lòng nàng có chút trấn an, xem ra mạnh nhất cũng không phải lãnh khốc vô tình như nàng tưởng tượng.

- Mặt khác, nàng là Nguyên Chủ của Nguyên Vị Diện thứ bảy.

Tần Quân nhìn về phía Nguyên Chủ thứ bảy, để đám người nhao nhao quay đầu lại.

Nguyên Chủ?

Càn Long đại đế hít sâu một hơi, lúc này mới bao lâu?

Tần Quân ngay cả Nguyên Chủ cũng dám bắt?

Nguyên Chủ thứ bảy biểu lộ bình tĩnh, cũng không có cảm giác nhục nhã.

- Tiếp xuống trẫm muốn về Hồng Mông, ngoại trừ Bàn Cổ, những người khác lưu ở nơi này.

Tần Quân nói tiếp, hắn chỉ là đơn giản nói Nguyên Chủ thứ bảy, để các Thần Ma tràn ngập lòng tin.

Nói xong, tay phải hắn vung lên, Bàn Cổ, Nguyên Chủ thứ bảy, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế biến mất.

Bọn hắn vừa rời đi, trong đại điện lập tức vỡ tổ.

Tôn Ngộ Không tiến đến trước mặt La Sĩ Tín, thúc giục nói:

- Mau nói, đến cùng xảy ra chuyện gì?

------oOo------

Chương 2604: Vi tình sở khốn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Sĩ Tín nói sự tình chiến đấu với Thời Thần quân chủ, hắn tận lực nói ngoa, như là thuyết thư, nghe mà đám người Tôn Ngộ Không nhiệt huyết sôi trào, tất cả đều hối hận, lúc ấy nếu như theo chân bệ hạ, thật là sảng khoái biết bao!

- Được rồi, tiếp xuống chuẩn bị thu nạp Thần Vực xung quanh, chúng ta không thể để cho bệ hạ thất vọng.

Dương Tiễn mở miệng nói, để đám người gật đầu.

- Hiện nay, Nguyên Vị Diện thứ tám đối với chúng ta uy hiếp lớn nhất hẳn là Nguyên Yêu Tông.

Bạch Khởi đi theo nói.

Mặc dù Nguyên Yêu Tông không cường đại bằng Thiên Nguyên đế tộc, nhưng trong Nguyên Yêu Tông có một người quan hệ đặc thù.

Cái kia chính là Tô Đế!

Bọn hắn đều biết quan hệ giữa Tần Quân cùng Tô Đế, cái này không dễ xử lý.

- Ai nha! Vừa rồi nên hỏi bệ hạ một chút.

Lý Nguyên Bá ai thán nói, hắn là rất muốn khiêu chiến Tô Đế, chỉ bất quá trở ngại mặt mũi của Tần Quân, không dám vô lễ.

Đám người lắc đầu cười một tiếng, Dương Tiễn khoát tay nói:

- Nguyên Yêu Tông còn chưa xưng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, chúng ta không cần phải lo lắng, trước thu phục Thần Vực khác lại nói.

Bọn hắn đi theo Tần Quân lâu như vậy, đều không muốn dừng bước lại.

Chỉ có thống ngự hết thảy, mới có thể an tâm!

Cùng lúc đó, đám người Tần Quân đã tiến vào Nguyên cảnh.

Tần Quân không có lập tức trở về Hồng Mông, mà để Bàn Cổ, Nguyên Chủ thứ bảy, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế chờ một lát.

Hắn tiến vào Thời Không độc lập.

Tâm thần khẽ động, Nguyên Vị Diện thứ tám cùng Hồng Mông Thời Không Tuyến hiện ra ở trước mắt hắn, như hai cấp độ, Nguyên Vị Diện thứ tám ở phía trên, Hồng Mông ở phía dưới.

Nhìn kỹ, liền có thể phát hiện hai Thời Không Tuyến cũng không đối xứng, khi thì lắc lư, dẫn đến tốc độ thời gian hai bên trôi qua hoàn toàn khác biệt.

Hắn nâng hai tay lên, tay trái đối ứng Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ tám, tay phải đối ứng Thời Không Tuyến của Hồng Mông, lấy Chí Cao Thần Lực đối xứng hai Thời Không Tuyến, thẳng đến ổn định hắn mới thu tay lại.

Như vậy sẽ không có biến số quá lớn.

Nghĩ đến đây, Tần Quân mỉm cười.

Thời điểm hắn chuẩn bị rời đi, ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ.

Nhìn kỹ lại, hắn phát hiện phàm là thời không song song có hắn đều biến mất, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

- Chẳng lẽ là bởi vì bản tôn của trẫm trở về?

Tần Quân âm thầm nghi hoặc, bất quá hắn cũng không có để ở trong lòng.

Dù sao hắn là sinh linh sớm nhất, nếu thời không song song có hắn tồn tại, ngược lại làm mất thân phận.

Nghĩ xong, hắn trở lại Nguyên cảnh, mang theo đám người Bàn Cổ bay tới Hồng Mông.

Bây giờ Tần Quân tiến vào Hồng Mông, tâm thần khẽ động liền có thể trực tiếp trở lại Thiên Đế cung của Đại Tần Thiên Đình.

Hắn để Bàn Cổ, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế về Chí Cao Thần giới trước, sau đó để Lưu Bá Ôn an bài Nguyên Chủ thứ bảy ở lại, có hắn ở đây, chắc hẳn Nguyên Chủ thứ bảy cũng không dám làm loạn.

Lưu Bá Ôn xem xét Nguyên Chủ thứ bảy khí chất phi phàm, tướng mạo tuyệt mỹ, dù cho là Thiên Phi cũng không xinh đẹp sánh bằng nàng, lập tức nghĩ tới điều gì, cười rạng rỡ dẫn Nguyên Chủ thứ bảy rời đi.

Tần Quân trước thăm Đát Kỷ một chút, lại đi thăm các Thiên Phi khác, Hắc Điệp tiên tử, Liễu Nhược Lai, Chúc Nghiên Khanh, Lâm Ngọc Kỳ, Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng, Tiểu Ly, Bạch Trạch… các nàng đều bình an vô sự.

- Bệ hạ, thiên tử có chút không ổn.

Bách Lý Thủ Ước đi tới trước mặt Tần Quân nói, giờ phút này Tần Quân đang ở ngự hoa viên cùng các Thiên Phi chuyện trò vui vẻ.

Nghe vậy, hắn hững hờ hỏi:

- Làm sao không ổn?

Hắn có thể cảm giác được khí tức của Tần Lăng Mệnh vẫn còn, chỉ cần không chết liền tốt, hài tử lớn rồi, nên độc lập bay lượn.

- Hắn vi tình sở khốn, không chú ý triều chính.

Bách Lý Thủ Ước nhìn thoáng qua các Thiên Phi, sau đó thận trọng nói.

Chúc Nghiên Khanh nghe xong, cũng không có động dung, nhẹ nhàng cầm lấy chén trà, phảng phất như Tần Lăng Mệnh không phải con của nàng.

- Ồ? Nói nghe một chút.

Tần Quân hứng thú hỏi, Tần Lăng Mệnh đã không phải hài tử, nhưng một mực không có cưới vợ nạp thiếp, ngược lại là Tần Thiên Võ đã có vài chục tiểu thiếp, phong lưu tự tại.

Hiện tại Bách Lý Thủ Ước đã thành thiếp thân tùy tùng của Tần Lăng Mệnh, rất ít rời xa Tần Lăng Mệnh, đối với sự tình của đối phương, có thể nói là nhất thanh nhị sở.

------oOo------

Chương 2605: Vi tình sở khốn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Là như vậy, hắn thích một cô gái bình thường, cô gái kia không có hứng thú gì với tu luyện, cũng không muốn trường sinh, chỉ muốn ở trong núi cả đời...

Nguyên lai, đoạn thời gian trước Tần Lăng Mệnh nhàm chán, liền hạ phàm du ngoạn, đi Huyền Đương đại thế giới mà Tần Quân từng xông xáo, làm quen nữ tử phàm nhân kia.

Biết được thân phận của Tần Lăng Mệnh, nữ tử phàm nhân kia cũng không có kinh hỉ, ngược lại rất ưu sầu.

Cho dù Tần Lăng Mệnh muốn trợ giúp nàng lột xác, nàng cũng không đáp ứng.

Cuối cùng lựa chọn chết già, linh hồn luân hồi, Tần Lăng Mệnh lại tìm không thấy nàng, cho nên tinh thần suy sụp.

- Vì sao tìm không thấy?

Tần Quân hỏi, thân là Thiên Đình chi chủ, Âm giới cũng bị Tần Lăng Mệnh khống chế, sẽ còn tìm không thấy linh hồn nào đó sao?

Bách Lý Thủ Ước cười khổ nói:

- Ta cũng không biết.

- Xem ra việc này có kỳ quặc.

Lúc này Đát Kỷ nói.

Sự xuất hiện của nàng để các Thiên Phi kinh hỉ, bởi vì đã thật lâu Đát Kỷ không hề rời tẩm cung của mình.

Tần Quân không có đứng dậy, chỉ quay đầu cười nói:

- Ngươi rốt cục chịu đi ra.

- Ừm, ta muốn theo ngươi đi tìm Thiên Vận.

Đát Kỷ che miệng cười nói, phảng phất như trở lại tư thái phong tình vạn chủng, hại nước hại dân.

Tần Quân trầm ngâm một lát nói:

- Được.

Hiện tại hắn căn bản không sợ Thiên Nguyên đế tộc, vừa vặn kiểm nghiệm Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh cường đại, mang theo Đát Kỷ cũng không sợ bị kéo chân sau, dù sao hắn còn có thể đề bạt Thần Ma.

Tần Quân phân phó nói:

- Gọi Thông Thiên giáo chủ, Lão Tử, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Hồng Quân, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tới.

Lão Tử đã sớm chạy thoát Thần Thoại hệ thống, về sau bị Thủy Nguyên thần tộc chọn trúng, may mắn không có đối nghịch Thiên Đình, hiện tại đã được chiêu an.

- Vâng!

Bách Lý Thủ Ước quay người rời đi.

Ầm ầm...

…

Trong một vũ trụ, lơ lửng một mặt trời rất lớn, mặt ngoài thiêu đốt liệt diễm màu tím, ở phía trước nó có vô số xích sắt đang lắc lư, xích sắt quấn quanh một đoàn hắc khí, để nó không cách nào chạy trốn.

- Đáng giận...

Trong hắc khí truyền ra thanh âm của Quỷ Thần Sách, hắn cố gắng giãy dụa, muốn phá vỡ phong ấn của Trần Chủ, đáng tiếc căn bản làm không được.

- Đừng vùng vẫy, ngươi không thể nào trốn ra!

Đúng lúc này, tiếng cười trào phúng của Siêu Thiên vang triệt vũ trụ.

Ngay sau đó, Siêu Thiên cùng Cực Đế xuất hiện ở trước Quỷ Thần Sách, Siêu Thiên vẫn mang mặt nạ hắc thiết, ánh mắt trêu tức nhìn chằm chằm Quỷ Thần Sách, Cực Đế thì mặt không biểu tình.

- Là các ngươi!

Quỷ Thần Sách hừ lạnh, cũng không có kinh hô.

Hắn là tồn tại bất tử, cho dù nhục thân bị hủy cũng khó vẫn lạc, đây chính là nguyên nhân Trần Chủ phong ấn hắn.

Siêu Thiên mỉa mai nói:

- Còn cậy mạnh, ngươi đã sắp chết, còn có cái gì muốn nói?

- Chết?

Quỷ Thần Sách phảng phất như nghe được chuyện cười, cao giọng cười to.

Siêu Thiên không có cảm giác được nhục nhã, vẫn cười nhìn Quỷ Thần Sách.

- Đã như vậy, vậy ngươi lên đi.

Siêu Thiên quay đầu nhìn Cực Đế nói, ngữ khí của hắn dừng một chút, chỉ Quỷ Thần Sách:

- Hấp thu hắn, Cửu Túc Cụ Quyền của ngươi sẽ mạnh hơn, đồng thời ngươi sẽ trực tiếp bước vào Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

------oOo------

Chương 2606: Siêu Thiên sợ hãi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Hấp thu ta?

Thanh âm của Quỷ Thần Sách từ trong hắc khí truyền ra, ý vị không rõ, để cho người ta khó mà phỏng đoán.

Cực Đế nhìn thoáng qua Siêu Thiên, rõ ràng là chuẩn bị động thủ.

Hắn mặt không biểu tình, chăm chú nhìn Quỷ Thần Sách.

Siêu Thiên cuồng vọng cười nói:

- Cụ Cửu Túc muốn cứu ngươi, đáng tiếc hắn tìm không thấy ngươi, đang bị Trần Chủ kiềm chế, dù sao cũng chết, không bằng tác thành cho hắn, để ngươi chết có giá trị.

- Muốn giết ta? Các ngươi nghĩ rất hay!

Quỷ Thần Sách không có chút sợ hãi nào, lạnh giọng hét lên, vẫn kiệt ngạo vô song.

Siêu Thiên nhíu mày, rất khó chịu Quỷ Thần Sách cuồng ngạo.

Cực Đế bỗng nhiên dừng bước lại, cấp tốc tiến vào trạng thái Ngũ Tướng Thần Thông, lại thôi động Cửu Túc Cụ Quyền, khí tức vô cùng đáng sợ.

Dù là Siêu Thiên thấy trong lòng cũng phát lạnh.

- Thiên phú của gia hỏa này quả nhiên kinh khủng, so với lần trước, hắn lại mạnh lên.

Siêu Thiên âm thầm kinh hãi, nụ cười trên mặt lại càng thêm xán lạn.

Đúng lúc này!

Cực Đế đột nhiên quay đầu, đánh về phía hắn một quyền, hết thảy phát sinh quá nhanh, Siêu Thiên cũng không kịp phản ứng, nhục thân bị quyền phong phá hủy, chỉ còn nguyên thần lưu lại.

- Ngươi...

Siêu Thiên nổi giận, khó có thể tin nói.

Rõ ràng bọn hắn đã nói tốt, Cực Đế lại lâm thời lật lọng, còn động thủ với hắn, quả nhiên là muốn chết!

Cực Đế mặt không biểu tình, lắc lắc cổ cất bước đi về phía Siêu Thiên.

Nhục thân của Siêu Thiên cũng cấp tốc khôi phục, giận không kiềm được nhìn về phía Cực Đế, sát khí bộc phát, kinh động toàn bộ vũ trụ.

- Ta muốn ngươi chết!

Khuôn mặt của Siêu Thiên vặn vẹo, thả người lao về phía Cực Đế.

Khóe miệng Cực Đế dương lên, cười khẩy, không lùi mà tiến tới, cùng Siêu Thiên oanh đụng vào nhau.

Oanh! Oanh! Oanh

Cực Đế cùng Siêu Thiên hóa thành hai đạo hồng quang, điên cuồng đụng

nhau, mỗi một lần đụng nhau, bọn hắn đều sẽ ra tay mấy chục vạn lần, mặc dù Siêu Thiên rất mạnh, nhưng ở trong cận chiến, không cách nào áp chế được Cực Đế.

Đột nhiên Siêu Thiên bộc phát ra khí tức toàn thịnh, đánh lui Cực Đế, ngay sau đó hai tay mở ra, lôi đình xuất hiện ở trong tay hắn, xé rách không gian, oanh triệt vũ trụ, đinh tai nhức óc.

Cực Đế đã tiến vào trạng thái mạnh nhất, hắn chỉ sẽ tiến công mà không trốn tránh!

Lúc này, trên đỉnh đầu của Quỷ Thần Sách bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, hắn mặc áo trắng, khuôn mặt lạnh lùng, nhìn xuống hắc khí dưới chân.

- Ngươi là...

Quỷ Thần Sách phảng phất như thấy được chuyện không thể tin được gì, kinh hô nói.

Trong mắt Tô Đế bay ra hai kim ô, tê minh bay về phía những xích sắt kia, đánh nát chúng nó.

Sau đó hắn xoay người, nâng tay phải lên vỗ xuống, trực tiếp đánh xơ xác hắc khí dưới chân, bóng người của Quỷ Thần Sách hiển lộ ra.

Một màn này dọa sợ Siêu Thiên, Cực Đế tìm đúng cơ hội ra một quyền, lần nữa oanh bạo nhục thể của hắn.

- Tô Tô Đế...

Siêu Thiên hoảng sợ nói, hắn không phải sợ hãi thực lực của Tô Đế, mà là kinh hãi Quỷ Thần Sách được thả ra.

Cái này, hắn bị ba cường giả tuyệt thế để mắt tới.

- Ngươi đừng giãy dụa, để ngươi được chết một cách thống khoái.

Tô Đế nhìn chằm chằm Siêu Thiên, gằn từng chữ nói, ngôn ngữ lạnh lùng, định ra kết cục của Siêu Thiên.

Hồng Mông.

Tần Quân ngồi ở trong Thiên Đế cung, phất tay nói:

- Các ngươi đi xuống đi!

Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Hồng Quân, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vội vàng hành lễ thối lui.

Đợi bọn hắn rời đi, Tần Quân tiếp tục phân phó nói:

- Gọi Hình Thiên, Đế Tuấn, Tam Hoàng, Dương Tái Hưng, Tiết Nhân Quý, Hoắc Khứ Bệnh tới.

- Vâng!

Thanh âm của Kinh Kha vang lên, hắn không có hiện thân, giống như quỷ mị.

Cùng lúc đó, đám người Hồng Quân đi ra Thiên Đế cung.

- Bệ hạ là muốn trọng dụng chúng ta?

------oOo------

Chương 2607: Siêu Thiên sợ hãi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thông Thiên giáo chủ mở miệng hỏi, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, Hồng Mông đã bị Thiên Đình khống chế, không cần bọn hắn chiến đấu a.

Chỉ có một khả năng!

Cái kia chính là đi chinh chiến Nguyên Vị Diện khác!

Hồng Quân vuốt râu cười nói:

- Đây là cơ duyên, không nên suy nghĩ nhiều.

Chuẩn Đề hừ nói:

- Bệ hạ là chiếu cố chúng ta, chỉ cần chúng ta lập công, hắn sẽ không quên chúng ta.

Hắn là Thần Ma ở trong mọi người đi theo Tần Quân thời gian dài nhất, đối với Tần Quân có thể nói là trung thành tuyệt đối, so với Hồng Quân, hắn càng ngưỡng mộ tín nhiệm Tần Quân.

Cho dù là Tiếp Dẫn, địa vị cũng kém Tần Quân ở trong lòng hắn.

Nữ Oa gật đầu nói:

- Xem ra chúng ta có cơ hội liên thủ chiến đấu.

Bọn họ đều là đồ đệ của Hồng Quân, tương đương với một sư môn, còn chưa bao giờ liên thủ đối địch qua.

- Tốt, đi thôi, sớm ngày đề cao huyết mạch.

Hồng Quân cười nói, nói xong, hắn mấy bước liền tan biến ở trên thềm đá.

Thấy cảnh này, những người khác nhìn nhau cười một tiếng, theo sau rời đi.

Sau khi bọn hắn rời đi, Đế Tuấn, Hình Thiên… cũng được truyền đến Thiên Đế cung.

Trọn vẹn truyền bốn tốp Thần Ma, Tần Quân mới rời Thiên Đế cung.

Hắn vừa đi ra Thiên Đế cung, Tần Lăng Mệnh người mặc Hoàng Kim Long bào vội vàng chạy đến.

- Hài nhi không có kịp thời bái kiến phụ hoàng, xin phụ hoàng trách phạt!

Tần Lăng Mệnh vội vàng quỳ gối dập đầu, thanh âm có chút kích động, để hắn chưởng khống Thiên Đình lớn như vậy có chút cố sức, cho nên nhìn thấy Tần Quân trở về, trong lòng của hắn thở dài một hơi.

Tần Quân không có mở miệng, chỉ nhìn thoáng qua, một câu cũng không nói.

Tần Lăng Mệnh ngẩn người, vội vàng hô:

- Phụ hoàng!

Nhưng Tần Quân vẫn không trả lời hắn, tiếp tục đi xuống thềm đá.

Trước Thiên Đế cung có 100 ngàn thềm đá, từ dưới đi lên, phảng phất như lên trời, không có thiên tử truyền chiếu, bất kỳ người nào cũng không được tự tiện đạp vào.

Mặc dù Tần Lăng Mệnh là thiên tử, nhưng trong lòng hắn, ở trong mắt toàn bộ chúng sinh của Thiên Đình, Thiên Đế mới thật sự là chúa tể, càng là tín ngưỡng.

Tần Lăng Mệnh vội vàng đứng lên, đi vào bên cạnh Tần Quân, gấp giọng hỏi:

- Phụ hoàng, ngài giận ta?

Hắn thầm mắng, khẳng định là Bách Lý Thủ Ước nói chuyện của hắn.

Tần Quân mặt không biểu tình, dạo bước đi xuống dưới, không có ý dừng lại.

Tần Lăng Mệnh kinh sợ, không biết nên làm cái gì.

- Quỳ xuống!

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên hét lên, dọa đến hai chân Tần Lăng Mệnh mềm nhũn, quỳ gối trên thềm đá.

Thiên Đình chi chủ quỳ gối ở trên thang trời, đây là hình ảnh khuất nhục, nhưng Tần Lăng Mệnh không có phẫn nộ, chỉ có khẩn trương cùng sợ hãi.

- Ngươi có biết ngươi bây giờ là thân phận gì sao?

Thanh âm của Tần Quân truyền vào trong tai hắn, để toàn thân hắn run lên, không biết nên trả lời như thế nào.

Hắn hiểu được mình thất trách, nhưng lại không dám nói gì.

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, một giây sau, hắn cùng Tần Lăng Mệnh đồng thời biến mất.

Ngay sau đó, bọn hắn đi vào Thời Không độc lập.

- Chính ngươi nhìn xem!

Tần Quân lạnh giọng nói, Tần Lăng Mệnh giật nảy mình, vô ý thức liếc nhìn chung quanh, khi hắn nhìn thấy hai Thời Không Tuyến phía trước, lập tức trừng to mắt.

Tần Quân rót Chí Cao Thần Lực vào trong cơ thể hắn, để hắn có thể thấy rõ thời không song song có liên quan tới hắn.

Trong chốc lát, vô số hình ảnh tràn vào trong mắt Tần Lăng Mệnh, để toàn thân hắn run rẩy.

Qua một hồi lâu, Tần Quân mới thu hồi Chí Cao Thần Lực.

Tần Lăng Mệnh vẫn run rẩy, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, trừng lớn trong đôi mắt tràn đầy tơ máu, bên trong tràn ngập sợ hãi.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, mang theo Tần Lăng Mệnh trở lại thang trời.

- Vừa rồi đó là cái gì?

Tần Lăng Mệnh ngồi ở trên thềm đá, run giọng hỏi, thậm chí không dám nhìn tới con mắt của Tần Quân.

------oOo------

Chương 2608: Đối thủ cạnh tranh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đó là tương lai của ngươi.

Tần Quân đưa lưng về phía Tần Lăng Mệnh nói, nói thật, trong lòng của hắn có chút thất vọng.

Hắn kỳ vọng cao Tần Lăng Mệnh, đáng tiếc, Tần Lăng Mệnh biểu hiện quá tệ.

Lại vì một nữ tử phàm nhân lãnh đạm triều chính, mặc dù tình yêu trân quý, nhưng Tần Lăng Mệnh là Thiên Đình chi chủ, hắn sơ sẩy có khả năng dẫn đến vô số sinh linh ở vào trong nước sôi lửa bỏng.

Lại nghĩ tới tương lai hắn từng nhìn thấy, Thiên Đình ở trong tay Tần Lăng Mệnh hủy diệt, hắn liền khó lộ ra khuôn mặt tươi cười với Tần Lăng Mệnh.

Tần Lăng Mệnh hai tay ôm đầu, vừa rồi những hình ảnh kia ở trong đầu hắn vung đi không được, như là ác mộng.

Trong những tấm hình tương lai kia, Thiên Đình phá diệt, Thần tướng Tiên quan liên tiếp chết thảm, ngay cả mẹ của hắn cũng chết ở trước mặt hắn, để linh hồn của hắn sợ hãi.

Tương lai mê mang không đáng sợ.

Đáng sợ là biết tương lai của mình rất bi thảm.

Mắt thấy Tần Lăng Mệnh lâm vào trong tự trách, trong lòng Tần Quân không đành lòng, mở miệng nói:

- Làm con trai của trẫm, chẳng lẽ ngươi không thể thay đổi tương lai sao?

- Nếu như ngươi không tỉnh lại, vị trí Thiên Đình chi chủ nên thay người.

Nói xong, Tần Quân liền biến mất khỏi tại chỗ.

Toàn thân Tần Lăng Mệnh run lên, chậm rãi ngẩng đầu, trong đầu quanh quẩn lời nói của Tần Quân.

Cải biến tương lai!

Tần Lăng Mệnh hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên kiên định.

Hắn đứng dậy, không có đi xuống dưới, mà quay người từng bước một đạp về Thiên Đế cung, lưng dần dần thẳng tắp.

Giờ khắc này, hắn lần nữa khôi phục Thiên Đình chi chủ.

Trở lại ngự hoa viên, Tần Quân tìm Chúc Nghiên Khanh, cùng nàng tâm sự chuyện Tần Lăng Mệnh.

- Vì con chưa bao giờ gặp trắc trở.

Chúc Nghiên Khanh nhẹ giọng thở dài, không giống Tần Quân, Thiên Đình là Tần Quân chinh chiến khắp nơi đánh ra, mà đối với Tần Lăng Mệnh, là dễ như trở bàn tay, cho nên hắn không có hiểu trách nhiệm của Thiên Đình chi chủ.

Tần Quân nhẹ vuốt tay nàng, cười khẽ nói:

- Con của nàng, còn phải chịu khổ nhiều lắm?

Chúc Nghiên Khanh trợn trắng mắt nói:

- Ta nào có ý tứ kia, chỉ bất quá vô luận là người hay thần, có vui liền có khổ, thiếu một thứ cũng không được.

Tần Quân như có thâm ý cười nói:

- Cảm thụ của ngươi rất sâu nha, xem ra thời điểm trẫm không có mặt, ngươi rất u oán.

- Nào có...

Gương mặt của Chúc Nghiên Khanh ửng đỏ, mặc dù nàng là tu luyện cuồng, nhưng thường xuyên sẽ nhớ Tần Quân.

Mỗi lần nghĩ đến nàng cùng Tần Quân ở Huyền Đương đại thế giới quen biết, nàng luôn có loại cảm giác giật mình như mộng.

Năm đó thiếu niên phóng khoáng ngông ngênh kia, bây giờ trưởng thành Thiên Đế uy bá vô số vũ trụ, thời gian luôn là không thể tưởng tượng nổi như vậy.

Cũng bởi vì kinh nghiệm trước kia, khiến cho nàng rất nghiêm ngặt với Tần Lăng Mệnh, lần này Tần Lăng Mệnh lưu luyến phàm nữ, làm hại nàng còn cùng Tần Lăng Mệnh cãi nhau tưng bừng.

Nàng không muốn để cho Tần Lăng Mệnh cô phụ Tần Quân tân tân khổ khổ tạo dựng lên Thiên Đình.

- Mặc dù các con đã lớn, nhưng còn chưa đủ đảm đương trách nhiệm, làm cha mẹ còn phải nâng đỡ.

Tần Quân nắm tay Chúc Nghiên Khanh, nhẹ giọng nói, đang khi nói chuyện, hắn rót vào cơ thể nàng một đạo Chí Cao Thần Lực, giúp nàng cải tạo thân thể cùng linh hồn.

Chúc Nghiên Khanh cũng cảm giác được một cỗ lực lượng kỳ dị đi vào trong cơ thể, nhưng nàng không có kinh hoảng, mà si ngốc nhìn Tần Quân.

Mặc dù con trai đã mấy chục ngàn tuổi, nhưng nàng cùng Tần Quân thanh xuân mãi mãi, hình ảnh này như mối tình đầu lúc trẻ, nam nhi trầm ổn, nữ tử ẩn ý đưa tình.

- Sẽ có một ngày, ngươi không cần chúng ta nữa hay không?

Chúc Nghiên Khanh tự nhiên hỏi, ánh mắt vẫn tràn ngập yêu thương.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Cớ gì nói lời ấy?

- Chỉ là đột nhiên muốn hỏi một chút.

Chúc Nghiên Khanh mỉm cười nói.

Kỳ thật không chỉ nàng, ngay cả Thiên Phi khác cũng có loại lo lắng này.

Bởi vì tốc độ phát triển của Tần Quân thật sự là quá nhanh, nhanh đến làm

cho các nàng tự ti, cảm thấy không xứng với Tần Quân.

- Ngươi một ngày là Thiên Phi của trẫm, vĩnh viễn sẽ như vậy, cho đến vĩnh hằng.

Tần Quân trấn an nói, câu nói này để Chúc Nghiên Khanh cười như trăng rằm.

------oOo------

Chương 2609: Đối thủ cạnh tranh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

…

Trong vũ trụ giam giữ Quỷ Thần Sách, mặt trời to lớn đã vỡ vụn, vô số liệt diễm trôi nổi trong tinh không, thần kỳ là bọn chúng không có dập tắt.

Tô Đế nắm nguyên thần của Siêu Thiên, để hắn không cách nào đào thoát.

Phương xa, Cực Đế đang chữa thương, Quỷ Thần Sách đoàn tụ nhục thân.

- Ngươi ta không oán không cừu, vì sao...

Siêu Thiên chật vật nói, nguyên thần lúc nào cũng có thể sẽ phá tán, ánh mắt nhìn về phía Tô Đế tràn đầy cầu xin.

Giờ phút này hắn không cao ngạo như dĩ vãng, mà như một con chó kéo dài hơi tàn.

Tô Đế giương mắt lạnh lẽo nhìn hắn nói:

- Ngươi ở trong bóng tối nhìn trộm Hồng Mông, cho là ta không biết sao? Ngươi đắc tội Thiên Đế, là đắc tội ta.

Thiên Đế!

Siêu Thiên trừng to mắt, còn chưa mở miệng, Tô Đế đã bóp nát nguyên

thần của hắn.

Siêu Thiên vẫn lạc.

Tô Đế lắc tay, lộ ra vẻ chán ghét.

Hắn quay đầu nhìn về phía Cực Đế, cười nói:

- Ngươi vẫn còn có chút yếu.

Nghe vậy, Cực Đế nheo mắt lại, hừ nói:

- Ta sẽ đuổi kịp ngươi.

- Ta chờ ngươi.

Tô Đế lắc đầu bật cười, thân hình tiêu tan, tan biến ở trong vũ trụ.

Quỷ Thần Sách hiếu kỳ hỏi:

- Ngươi cùng hắn là quan hệ như thế nào?

- Đối thủ.

Cực Đế trả lời, trên mặt kìm lòng không được lộ ra tiếu dung.

Hắn hỏi ngược lại:

- Cụ Cửu Túc nói muốn cứu ngươi, các ngươi đến cùng quan hệ thế nào?

Quỷ Thần Sách ngẩn người, thở dài một tiếng, lộ ra tiếu dung phức tạp:

- Có lẽ như ngươi và Tô Đế.

Cực Đế nghe xong, lập tức hiểu, đoán chừng là tương ái tương sát, cái này không phải như hắn cùng Tô Đế sao.

- Đúng rồi, vì sao ngươi đột nhiên phản bội đối phương?

Quỷ Thần Sách tiếp tục hỏi, chẳng lẽ là Cụ Cửu Túc an bài?

Cực Đế nhàn nhạt nói:

- Mặc dù hấp thu ngươi có thể để ta mạnh lên, nhưng ngươi đã giúp ta, chúng ta không ai nợ ai.

Nói xong, Cực Đế cấp tốc xé mở không gian rời đi.

Quỷ Thần Sách sửng sốt, chợt mỉm cười nói:

- Tiểu tử thật thú vị, thật sự cho rằng có thể hấp thu ta, sư phụ ngươi cũng không được, huống chi ngươi.

Thời gian xoay chuyển, một tháng cấp tốc đi qua.

Một ngày này, Bàn Cổ, Nguyên Chủ thứ bảy, Đát Kỷ, Hồng Quân, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn, Lão Tử, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn… đứng ở trên quảng trường dưới Thiên Đế cung chờ đợi.

Tần Quân bỗng nhiên xuất hiện, liếc nhìn bọn hắn nói:

- Đi thôi, tiến về Nguyên Vị Diện thứ nhất!

Mang theo Thần Ma đỉnh cấp của Thần Thoại Hoa Hạ, hơn nữa còn là Thần Ma sau khi tiến hóa, lần này, hắn mang theo quyết tâm nhất định phải tìm Thiên Vận về.

Đám người không có ý kiến, Tần Quân vung tay phải lên, đám người trong nháy mắt biến mất.

Bách Lý Thủ Ước, Lưu Bá Ôn, Thái Bạch Kim Tinh đứng ở phía sau đều cảm khái vạn phần.

Bệ hạ lại mạnh lên.

Một bên khác, đám người Tần Quân đã đi vào trong vô tận động.

- Dựa theo các ngươi nói, con của các ngươi rất có thể bị Thiên Nguyên đế tộc chính tông lấy đi, Thiên Nguyên đế tộc chính tông ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, cụ thể ở đâu, ta không biết, ta chỉ có thể mang các ngươi đi

Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nguyên Chủ thứ bảy mở miệng nói, trong nội tâm nàng mặc niệm thay Thiên Nguyên đế tộc, vậy mà để mắt tới hài tử của mạnh nhất, tính lên bối phận, kẻ này tương đương với trưởng bối của bọn hắn.

Mặc dù mạnh nhất mới thức tỉnh, nhưng nàng tin tưởng mạnh nhất là mạnh nhất, đắc tội hắn, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

------oOo------

Chương 2610: Nguyên Vị Diện thứ nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đến Nguyên Vị Diện thứ nhất, ngươi có thể rời đi.

Tần Quân đạm mạc nói, chỉ cần biết lộ tuyến, khi trở về hắn liền không cần Nguyên Chủ thứ bảy, dù sao hắn người mang Thời Không Tạo Hóa, xuyên qua Nguyên Vị Diện cũng không phải việc khó.

Nguyên Chủ thứ bảy gật đầu, như vậy không thể tốt hơn, đi theo Tần Quân, trong lòng nàng luôn run sợ, sợ ngày nào đó Tần Quân không cẩn thận mạt sát nàng.

Đối với Nguyên Chủ mà nói, mạnh nhất của Thiên Nguyên đế tộc trong truyền thuyết là tín ngưỡng.

Sau khi xác định thân phận của Tần Quân, nàng sẽ không đi nghi vấn thực lực của Tần Quân, mạo hiểm đắc tội mạnh nhất chuyển thế, không bằng tới giao hảo, bảo vệ tốt Nguyên Vị Diện thứ bảy.

Rất nhanh, bọn hắn liền bay ra vô tận động, đi vào Nguyên cảnh.

Dựa theo Nguyên Chủ thứ bảy nói, Nguyên cảnh tương đương với thời không loạn lưu, có thể thông hướng từng Nguyên Vị Diện, đương nhiên, cửa vào cực kỳ thần bí, rất khó phát hiện.

Nhưng thân là Nguyên Chủ, Nguyên Chủ thứ bảy biết được lối vào từng

Nguyên Vị Diện.

Trên đường đi, Nguyên Chủ thứ bảy đàng hoàng chỉ cửa vào của những Nguyên Vị Diện kia.

- Nơi này có thể tiến về Nguyên Vị Diện thứ hai.

- Nơi này là Nguyên Vị Diện thứ ba.

- Nơi này là...

Mỗi lần Nguyên Chủ thứ bảy chỉ, các Thần Ma đều quay đầu nhìn, xấu hổ chính là bọn hắn căn bản nhìn không thấy.

Tần Quân có thể nhìn thấy, bởi vì Nguyên Chủ thứ bảy chỉ cửa vào là hắc tử, như hắc tử của Thủy Nguyên thần tộc, bên trong có không gian độc lập.

Xem ra hắc tử là từ Thiên Nguyên đế tộc truyền thừa xuống.

Qua hồi lâu, bọn hắn mới tìm được hắc tử tiến vào Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nguyên Chủ thứ bảy quơ quơ ống tay áo, dùng pháp lực cưỡng ép xé mở hắc tử, lộ ra một cánh cửa thời không.

Đám người tiến vào, đám người Hồng Quân lần đầu tiên tới Nguyên Vị Diện khác đều rất khẩn trương, sợ không cẩn thận thân tử đạo tiêu.

- Thật thần kỳ.

Đế Tuấn cảm thán nói, tiến vào hắc tử, bọn hắn liền tới một thông đạo thời không, chung quanh lưu động vô số lôi điện thời không, mơ hồ còn có thể nhìn thấy hình ảnh đến từ thời không khác, cực kỳ thần kỳ.

Nguyên Chủ thứ bảy đi ở phía trước, dưới chân phảng phất như có một thông đạo vô hình.

Các Thần Ma đều hiếu kỳ hết nhìn đông tới nhìn tây, Tần Quân cũng không có đi vội, mà đánh giá chung quanh.

Mặc dù hắn là Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, nhưng hắn xuyên qua thời không, rất nhiều lịch sử đều không có trải qua, hy vọng có thể từ Thiên Nguyên đế tộc tới lý giải càng nhiều lịch sử.

- Nguyên lai Thiên Vận cách ta xa như vậy...

Đát Kỷ hoảng hốt nói, lòng của nàng rất lo lắng.

Hiện nay, Thiên Vận có khả năng đã lớn lên, không biết hắn còn nhớ mẫu thân hay không?

Không có làm bạn bên con tới trưởng thành, nàng cho là mình rất thất bại.

Tần Quân vỗ vỗ bờ vai của nàng, mặc dù không có nói chuyện, nhưng Đát Kỷ có thể hiểu tâm ý của hắn.

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện cường quang, chắc hẳn là lối ra.

Không bao lâu, bọn hắn liền đi ra thông đạo thời không, đi vào Nguyên cảnh của Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Đưa đám người Tần Quân đến biên giới Nguyên cảnh, Nguyên Chủ thứ bảy mới dừng bước lại nói:

- Nguyên Chủ thứ nhất cùng Thiên Nguyên đế tộc đều rất bá đạo, nếu sinh linh của Nguyên Vị Diện khác bước vào sẽ bị đuổi giết, ta thân là Nguyên Chủ, không tiện đánh vỡ quy tắc.

Tần Quân gật đầu, lúc này mang theo các Thần Ma bay ra Nguyên cảnh.

Nguyên Chủ thứ bảy mỉm cười, quay người rời đi, mạnh nhất đã thức tỉnh, nàng phải trở về chỉnh đốn Nguyên Vị Diện thứ bảy, bởi vì nàng ẩn ẩn có một loại cảm giác, chính là Thiên Nguyên đế tộc sắp biến thiên, thậm chí sẽ tác động đến tất cả Nguyên Vị Diện.

Vừa bay ra Nguyên cảnh, chúng Thần Ma nhao nhao trừng to mắt.

Trước mắt vẫn là bầu trời sao sáng chói duy mỹ, nhưng để bọn hắn khiếp sợ là linh khí tràn ngập ở trong tinh không.

So với Hồng Mông không biết nồng đậm gấp bao nhiêu lần!

------oOo------

Chương 2611: Nguyên Vị Diện thứ nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay cả Bàn Cổ cũng hơi kinh ngạc, linh khí của Nguyên Vị Diện thứ nhất nồng đậm hơn Nguyên Vị Diện thứ tám rất nhiều, khối lượng cũng rất cao, không hổ là Nguyên Vị Diện cổ xưa nhất.

- Đi thôi, đi địa phương có sinh linh trước.

Tần Quân mở miệng nói, dựa theo Nguyên Chủ thứ bảy nói, Nguyên Vị Diện thứ nhất lớn hơn Nguyên Vị Diện thứ tám không chỉ mười lần, cường giả vô số, các nơi đều có thủ hạ của Nguyên Chủ thứ nhất, nếu ngông cuồng dùng thần thức liếc nhìn Nguyên Vị Diện thứ nhất, còn chưa quét xong sẽ bị Nguyên Chủ thứ nhất tìm tới cửa.

Bởi vì Tần Quân là mạnh nhất chuyển thế, đương nhiên, đây chỉ là cách nhìn của Nguyên Chủ thứ bảy, nàng nghĩ Tần Quân còn chưa khôi phục đỉnh phong, cho nên ra vẻ hảo ý nhắc nhở, để Tần Quân trước đề phòng Nguyên Chủ thứ nhất, dù sao Nguyên Chủ thứ nhất đời trước từng khiêu chiến qua mạnh nhất, cho dù đời Nguyên Chủ thứ nhất này không như đời trước, cũng sẽ không kém đi nơi nào.

Đám người cũng không có ý kiến, lúc này vội vàng bay đi.

Sau khi bọn hắn rời đi không bao lâu, trong Nguyên cảnh lại bay ra một bóng người, rõ ràng là Cụ Cửu Túc.

Mặt mũi hắn tràn đầy vẻ âm trầm, thì thào nói:

- Trần Chủ quả nhiên không có gạt ta.

Nghĩ xong, hắn bay về phía khác với đám người Tần Quân.

Dưới trời xanh, trên biển mây cuồn cuộn, nổi lơ lửng một cung điện,

phảng phất như do ngọc thạch xây thành, toàn thân trắng óng ánh, ở trên đỉnh chóp cung điện có hai Băng Phượng Hoàng đang say ngủ.

Phía sau cung điện là một vườn hoa, lưng tựa vách núi.

Ở trong vườn, một thanh niên mặc trường bào cẩm tú đang ngồi xếp bằng tu luyện, hai tay đặt ở trên đầu gối, tản mát ra khí tức màu xanh da trời, vô cùng thần kỳ.

Chính là Thiên Vận!

Ở nơi hẻo lánh còn có một bóng người, chính là Hỗn Độn Ma Thai hắn bắt ở Hồng Mông, giờ phút này bị một sợi dây xích buộc lại, khí tức yếu ớt, phảng phất như lúc nào cũng sẽ chết.

Lúc này, một lão giả tóc trắng bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Thiên Vận.

Hắn trực tiếp nhấc chưởng chụp về phía Thiên Vận, thân hình Thiên Vận ngồi xếp bằng trên mặt đất nhoáng một cái, xuất hiện ở bên ngoài năm mét, vẫn ngồi xếp bằng, duy trì tư thái lúc đầu.

Lão giả tóc trắng nheo mắt lại, lần nữa đưa tay, lúc này, Thiên Vận phân ra một đạo phân thân, trải rộng vườn hoa, rất khó phân rõ bản tôn là ai.

- Chơi vui không?

Các Thiên Vận đều mở to mắt hỏi, dọa đến Hỗn Độn Ma Thai bừng tỉnh, toàn thân khẽ run rẩy.

Lão giả tóc trắng quay người, hai tay thả lỏng sau thắt lưng, cười nói:

- Chỉ là khảo nghiệm ngươi, cần gì tức giận?

- Hừ!

Thiên Vận hừ lạnh một tiếng, rõ ràng lão giả tóc trắng không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này.

- Phụ hoàng của ngươi đến Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Lúc này, lão giả tóc trắng mở miệng nói, Thiên Vận đứng lên, tất cả phân thân đều tiêu tán.

- Lời ấy thật chứ?

Thiên Vận hỏi, sắc mặt âm tình biến ảo.

Lão giả tóc trắng gật đầu nói:

- Tự nhiên là thật, ngươi biết thân phận của phụ hoàng ngươi, nếu như hắn bị Thiên Nguyên đế tộc phát hiện, vậy thì không hay rồi.

- Vậy phải làm thế nào? Nguyên Chủ thứ nhất cũng đang chờ phụ hoàng tự chui đầu vào lưới...

Thiên Vận nhíu chặt mày kiếm, bộ dáng này rất giống Tần Quân.

Lão giả tóc trắng lắc đầu nói:

- Đây đều là nhân quả, ngươi không cần lo lắng, sớm ngày luyện thành Thần công, mới có thể bảo vệ phụ hoàng ngươi.

Nghe vậy, Thiên Vận hít sâu một hơi, lúc này trở lại chỗ cũ, ngồi xếp bằng xuống.

Thấy cảnh này, lão giả tóc trắng hài lòng cười một tiếng, hắn cố ý lấy tin tức này đến khảo nghiệm tâm tính của Thiên Vận, quả nhiên không để cho hắn thất vọng.

- Chờ ngươi luyện thành Thần công, ta sẽ giúp ngươi thuế biến, trước đó, ngươi không được rời nơi này, nếu không ta rất khó bảo hộ ngươi.

Lão giả tóc trắng căn dặn nói, mặt mũi tràn đầy từ ái.

- Đã biết!

Thiên Vận cũng không quay đầu lại trả lời, tâm tư lại bay về phía phụ hoàng của mình.

------oOo------

Chương 2612: Hồn Tinh của Thần linh sơ đại (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ trụ tinh không của Nguyên Vị Diện thứ nhất từ thị giác nhìn lại, cùng Nguyên Vị Diện thứ tám không có quá nhiều khác nhau, chỉ là trình độ linh khí đậm đặc không phải một cấp bậc.

Rất nhanh, đám người Tần Quân liền phát hiện một hòn đảo lớn, vô số sinh linh ra ra vào vào, tu vi yếu nhất cũng đạt tới Tạo Hóa Thái Hư Tôn, hơn nữa đó còn là số ít.

Tần Quân không có nhập đảo, thôi động Đấu Đạo Bí Tự, dùng Thần niệm liếc nhìn đảo lớn một lần, tâm lý hoạt động của toàn bộ sinh linh trong đảo đều thu nhập não hải.

Sau khi bài trừ tin tức vô dụng, hắn đối với Nguyên Vị Diện thứ nhất đã có lý giải đại khái.

Trước mắt, Thiên Nguyên đế tộc chính tông ẩn lui vô số năm, rất ít xuất hiện, ngược lại là bàng chi thường xuyên hoạt động, bàng chi Thiên Nguyên đế tộc muốn làm người chấp pháp của Nguyên Vị Diện thứ nhất, Nguyên Chủ thứ nhất tự nhiên không nguyện ý, cho nên hai bên rất không hợp nhau, thường xuyên phân cao thấp ở trong bóng tối.

Gần đây Nguyên Vị Diện thứ nhất phát sinh mấy đại chiến đều bị hoài nghi có bàn tay của Nguyên Chủ thứ nhất cùng bàng chi Thiên Nguyên đế tộc thôi động, như đánh cờ, lấy chúng sinh làm quân cờ.

Đáng tiếc Tần Quân không có đạt được tin tức vị trí của Thiên Nguyên đế tộc.

- Thế nào?

Đát Kỷ hỏi, nàng cố gắng khắc chế tâm tình của mình, dù sao nàng đã thật lâu không có nhìn thấy con trai, lâu đến ký ức của nàng cũng có chút mơ hồ.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không thu hoạch được gì.

Hoặc là Thiên Vận bị Thiên Nguyên đế tộc ẩn tàng, hoặc Thiên Vận căn không ở Thiên Nguyên đế tộc.

Lúc trước thanh âm mang Thiên Vận đi chỉ nói ở Nguyên Vị Diện thứ nhất chờ hắn, nhưng không minh xác nói Thiên Vận tại Thiên Nguyên đế tộc.

Mặc kệ như thế nào, hắn phải tìm kiếm được Thiên Vận, mới có thể trở về.

Nghĩ xong, đám người tiếp tục bay tới chỗ sâu của Nguyên Vị Diện thứ nhất, cũng không có dừng lại ở trên đảo lớn.

Bỗng nhiên Hồng Quân mở miệng nói:

- Bệ hạ, Thiên Nguyên đế tộc đã xưng là người chấp pháp của Nguyên Vị Diện, đi tìm kiếm, không bằng nháo ra chuyện, dẫn xà xuất động.

Tần Quân trầm ngâm nói:

- Chủ ý có thể, nhưng làm sao nháo sự? Chúng ta không thể thương tổn vô tội a.

Bọn hắn ở Nguyên Vị Diện thứ nhất không có địch nhân, ngoại trừ Thiên Nguyên đế tộc.

Vấn đề tương đương với về điểm bắt đầu, cái kia chính là tìm kiếm Thiên Nguyên đế tộc.

- Ngoại trừ giết chóc, còn có thể đoạt bảo!

Đế Tuấn đề nghị nói, chỉ cần bảo vật tốt, Thiên Nguyên đế tộc tất sẽ để mắt tới.

Tần Quân gật đầu, không nói gì thêm.

Trên đường đi, hắn đều dùng Thần niệm liếc nhìn địa phương chung quanh có sinh linh.

Đại khái qua hai ngày.

Đám người Tần Quân rốt cục tìm được một tin tức, ở trong Khởi Nguyên Khuê Hà có Hồn Tinh của Thần linh sơ đại toát ra.

Thiên Nguyên đế tộc được từng Nguyên Vị Diện ca tụng là Thần tộc sớm nhất, Thần linh sơ đại càng là tồn tại vô cùng lâu, Hồn Tinh của hắn tuyệt đối rất trân quý, cái gọi là Hồn Tinh, chính là hồn phách để lại kết tinh, có ký ức cùng linh hồn lực của hồn phách, hơn nữa không có ý thức.

Tin tức vừa truyền ra, trực tiếp kinh động toàn bộ Nguyên Vị Diện.

Vô luận đám người Tần Quân đi chỗ nào, đều có thể nghe được các sinh linh nghị luận việc này.

- Hồn Tinh của Thần linh sơ đại! Khó lường a!

- Tại sao ta cảm giác có âm mưu?

- Loại sự tình này có thể truyền ra? Thiên Nguyên đế tộc không có phong tỏa tin tức?

- Đoán chừng là thủ đoạn của Nguyên Chủ thứ nhất.

- Ta cũng cảm thấy vậy! Hồn Tinh của Thần linh sơ đại sao sẽ tiết lộ ra tin tức?

Đám người Tần Quân qua lại tinh giữa không trung, bên tai nghe bát phương.

Đát Kỷ mở miệng nói:

- Chúng ta đi Khởi Nguyên Khuê Hà?

Biểu lộ của nàng có chút do dự, mặc dù bọn hắn muốn tìm Thiên Vận, nhưng cũng không thể chịu chết.

Nàng càng không muốn để Tần Quân gặp nguy hiểm.

Tần Quân gật đầu nói:

- Đi thôi, thuận tiện nhìn xem Nguyên Chủ thứ nhất cùng Thiên Nguyên đế tộc có thể náo thành cái dạng gì.

------oOo------

Chương 2613: Hồn Tinh của Thần linh sơ đại (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn luôn cảm thấy sự tình Thiên Vận không có đơn giản như vậy, dù sao hắn cũng không phải mạnh nhất chuyển thế, nhưng hắn tin tưởng Thiên Nguyên đế tộc chính tông sẽ không nghĩ như thế.

Mặc dù Thiên Vận sinh ra là Thần linh, nhưng đó là Hồng Mông Thần linh, thiên phú đặt ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, cũng không phải đỉnh tiêm.

- Có lẽ Thiên Vận có sứ mệnh mà trẫm cũng không biết.

Tần Quân âm thầm nghĩ, bất quá hắn không có để ở trong lòng, nếu như con của hắn vẫn lạc, hắn đều có thể cảm ứng được.

Cứ như vậy, một đoàn người bắt đầu tiến đến Khởi Nguyên Khuê Hà.

Sự tình Hồn Tinh của Thần linh sơ đại tới quá đột ngột, đột nhiên đến phảng phất như đang dẫn dụ Tần Quân.

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trong cung điện lờ mờ, Cực Đế một mình đứng ở trong đại điện, trước mặt lơ lửng một đạo hắc diễm, vô cùng quỷ dị, như là tim đập.

- Thật quyết định?

Cực Đế mở miệng hỏi, hắc diễm trước mặt chính là phân tâm của Cụ Cửu Túc.

Cụ Cửu Túc ở trong hắc diễm, trả lời nói:

- Nguyên Vị Diện thứ nhất chính là chiến trường chân chính, chỉ cần xông xáo ở chỗ này, mới có thể chân chính bước vào Vĩnh Hằng.

Cực Đế nhíu mày nói:

- Nguyên Vị Diện thứ nhất thật cường đại như vậy?

Thanh âm của Cụ Cửu Túc bay ra:

- Nguyên nhân chân chính là ta muốn đồ sát Thiên Nguyên đế tộc, nếu như ta không về được, vật kia liền đưa ngươi, ngày sau nhất định phải truyền thừa Cửu Túc Cụ Quyền!

Sắc mặt Cực Đế bình tĩnh, nhẹ nhàng gật đầu.

- Ta đi đây, đồ nhi.

Cụ Cửu Túc vừa dứt lời, khói đen tiêu tán.

Đợi phân hồn của hắn rời đi, Cực Đế nhếch miệng lên, cười vô cùng kiệt ngạo.

- Đồ nhi? Chỉ bằng ngươi?

Cực Đế dậm chân đi về phía trước, tan biến ở trong bóng tối.

Khởi Nguyên Khuê Hà.

Đây là một dòng sông từ khi Nguyên Vị Diện thứ nhất sinh ra liền tồn tại, ngoại trừ Thiên Nguyên đế tộc chính tông, không có người biết lai lịch của nó, nghe nói chính là Thiên Nguyên đế tộc tổ sáng tạo, có thể thông hướng quá khứ tương lai, nhìn trộm hết thảy.

Nhưng nơi này càng là một hiểm địa, cho dù là Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, một khi rơi vào sông, cũng có đi không về!

Khởi Nguyên Khuê Hà dài đến vạn dặm.

Không sai, chỉ có vạn dặm.

So với Nguyên Vị Diện thứ nhất mà nói, Khởi Nguyên Khuê Hà vô cùng nhỏ hẹp, như dòng sông điện, lẳng lặng lưu động ở trong tinh không, trăm triệu năm mới chảy qua trăm dặm, có thể thấy được tốc độ của nó chậm bao nhiêu.

Giờ phút này, vô số sinh linh tụ tập ở chung quanh Khởi Nguyên Khuê Hà, lít nha lít nhít, như ánh sáng vây quanh Khởi Nguyên Khuê Hà.

- Nơi nào có Hồn Tinh gì?

- Ta ở chỗ này mấy ngày, có cái rắm Hồn Tinh!

- Đến cùng là ai truyền tin tức? Tới nhiều cường giả như vậy, chỉ là Vĩnh Hằng Thần Mệnh liền vượt qua 20, muốn chơi cái gì đây?

- Cảm giác nguy hiểm sắp giáng lâm a!

- Sao cảm giác Khởi Nguyên Khuê Hà có chút không đúng nhỉ?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, có sinh linh chú ý tới trong Khởi Nguyên Khuê Hà có một đạo hồng quang hiện lên, cách mỗi hai canh giờ, liền sẽ lập loè một lần.

Cụ Cửu Túc từ phương xa bay tới, hắn thu liễm khí tức rất khá, không có gây nên oanh động.

Dù sao hắn cũng là cường giả đỉnh cao tung hoành Nguyên Vị Diện thứ tám, luận tu vi, phiến tinh không này tạm thời không có sinh linh nào có thể so sánh với hắn.

- Nhiều sinh linh như vậy, tiếp xuống sẽ sinh ra bao nhiêu sợ hãi?

Trên mặt Cụ Cửu Túc lộ ra nụ cười âm hiểm, con mắt nhìn chăm chú về phía Khởi Nguyên Khuê Hà, không biết suy nghĩ cái gì.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Khởi Nguyên Khuê Hà phun trào, tựa như có đồ vật gì muốn xông ra.

Toàn bộ sinh linh đều sôi trào lên, chẳng lẽ thật có Hồn Tinh muốn bay ra

ngoài?

Trong lúc nhất thời, các Vĩnh Hằng Thần Mệnh đều bộc phát ra khí tức, dọa đến những sinh linh khác nhao nhao lui nhanh, rời xa Khởi Nguyên Khuê Hà.

Đại thần chiến đấu, kẻ yếu tránh đi!

------oOo------

Chương 2614: Hoàng tước ở phía sau (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tất cả tránh ra cho bản tọa!

Một thanh âm bá đạo vang lên, chỉ thấy một cự nhân lóng lánh hoàng quang dậm chân đi đến, hắn thân cao vạn trượng, người mặc áo giáp, tóc dài như rồng, không ngừng cuồng vũ, hai mắt như hai vầng thái dương, bắn ra hai đạo ánh sáng, vô cùng khiếp người.

Hoa...

Các sinh linh vội vàng tránh ra, tất cả đều lộ vẻ chấn kinh.

- Là Lâu Tiêu cự thần! Sao hắn lại tới đây!

- Một trong mười Cự Thần… Lâu Tiêu cự thần?

- Xong! Hồn Tinh không giành được!

- Ngay cả Cự Thần cũng nhúng tay, còn chơi thế nào a?

- Hắn chính là Cự Thần được Nguyên Chủ thứ nhất gia phong, đắc tội hắn, có phải tương đương với đắc tội Nguyên Chủ thứ nhất hay không?

Các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đại bộ phận thanh âm đều lộ ra e ngại.

Mười Cự Thần đều là tồn tại mạnh nhất trong Vĩnh Hằng Thần Mệnh, hơn

nữa sau lưng có Nguyên Chủ thứ nhất, ai dám trêu chọc?

Lâu Tiêu cự thần đi vào bên cạnh Khởi Nguyên Khuê Hà, nhìn Khởi Nguyên Khuê Hà cuồn cuộn, mặt hắn lộ vẻ kích động.

Chỉ cần lấy được một viên Hồn Tinh, hắn sẽ nâng cao một bước, hắn làm sao không kích động?

Đúng lúc này, có một cỗ khí tức vô cùng cường đại tứ ngược đến, kinh động ức vạn sao trời trong tinh khung, ngay cả Khởi Nguyên Khuê Hà cũng cuồn cuộn đến càng thêm kịch liệt.

Lâu Tiêu cự thần nhướng mày, vô ý thức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bốn Cự Thú giống như rồng giống như sư lao nhanh đến, bốn vó đốt liệt diễm ngân sắc, sau lưng lôi kéo một thành trì vĩ ngạn, cao chừng mấy vạn trượng, ở đỉnh chóp cung điện đứng một bóng người, khuôn mặt lãnh ngạo, hai tay chắp sau lưng, tựa như một Đế Hoàng bễ nghễ thương sinh.

- Tứ Vương thần thành! Là Bạch Ngọc Hằng Vương!

Có sinh linh kinh hô nói, dẫn tới các sinh linh khác càng thêm bạo động.

Bạch Ngọc Hằng Vương, là tồn tại kinh khủng không kém hơn mười Cự Thần, thời điểm Nguyên Vị Diện thứ nhất chưa sinh ra, hắn đã xuất sinh, thuộc về sinh linh cổ xưa nhất, nghe nói hắn còn giao hảo với Thiên Nguyên đế tộc, thậm chí có truyền ngôn nói hắn là đến từ Thiên Nguyên đế tộc.

- Thật có lỗi, Hồn Tinh ta muốn!

Bạch Ngọc Hằng Vương bá đạo mở miệng nói, không dung bất luận kẻ nào phản bác, bao quát Lâu Tiêu cự thần ở bên trong.

Lâu Tiêu cự thần lập tức nổi giận, hét lên:

- Cút! Ai dám đoạt với bản tọa, bản tọa diệt toàn tộc hắn!

Ngang ngược!

Cuồng bá!

Hoàn toàn không có giá đỡ của Cự Thần, phảng phất như một cự ma!

Bạch Ngọc Hằng Vương nheo mắt, giữa mi tâm hiện ra một đường vân thuỷ tinh, kỳ dị huyền ảo, cùng Lâu Tiêu cự thần tranh phong tương đối.

Hai cường giả tuyệt thế bắt đầu bộc phát ra khí thế của mình, cùng đối phương tranh đấu, liên tiếp đề cao, làm cho chúng sinh lui càng ngày càng xa.

Cụ Cửu Túc nhìn chằm chằm bọn hắn, lộ ra nụ cười trào phúng.

Hồn Tinh còn chưa xuất thế, liền muốn tranh đấu?

Không sợ bị hoàng tước tại hậu?

Đúng lúc này, Khởi Nguyên Khuê Hà bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, chỉ thấy ở giữa nổi lên cường quang, phảng phất như có đồ vật gì ở trong Khởi Nguyên Khuê Hà từ từ bay lên.

Đó là… Hồn Tinh!

Hô hấp của Cụ Cửu Túc lập tức gấp rút, hắn cố gắng bình tĩnh cảm xúc, để cho mình không có xúc động.

Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương vừa thấy được Hồn Tinh muốn xuất thế, đều vội vàng phóng đi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai người bắt đầu điên cuồng đối chiến, Bạch Ngọc Hằng Vương thi triển các loại Thần thông, khi thì thiên hoa loạn trụy, khi thì bạo vũ như tiễn, mà Lâu Tiêu cự thần dựa vào song chưởng cường hoành, đập tan tất cả Thần thông của Bạch Ngọc Hằng Vương, không đến một cái nháy mắt, bọn hắn đã qua trăm vạn chiêu, trong nháy mắt đi tới trên Khởi Nguyên Khuê Hà, một bên chiến đấu, một bên chờ đợi Hồn Tinh bay ra.

Bạch Ngọc Hằng Vương giơ cao hai tay, Vĩnh Hằng Thần lực hóa thành

một thanh cự kiếm dài đến ngàn vạn trượng, chém xuống một kiếm, phảng phất như muốn trảm Nguyên Vị Diện thứ nhất thành hai nửa.

Lâu Tiêu cự thần không cam lòng yếu thế, nắm tay phải từ bên hông oanh ra, một liệt diễm cự long gào thét, phù diêu mà lên, dồn sức đụng cự kiếm, trong nháy mắt bạo tạc, lực trùng kích kinh khủng tứ ngược tám phương, diệt sát hết thảy.

Vô số sinh linh trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Cụ Cửu Túc nheo mắt lại, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm chùm sáng trong Khởi Nguyên Khuê Hà.

Cùng lúc đó.

Sâu trong tinh không, đám người Tần Quân chạy đến.

- Phóng thích Chuẩn Đề! Tiếp Dẫn!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, sau đó hai đạo kim quang từ mi tâm bay ra.

Chính là Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn!

------oOo------

Chương 2615: Hoàng tước ở phía sau (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chuẩn Đề đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thủy Nguyên Bồ Đề Căn! Tây Phương giáo giáo chủ! Hồng Mông sinh linh...

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh thất cảnh!

- Công pháp: Tiên Thiên Thành Đạo Công!

- Thần thông: Phật Mẫu pháp thân! Tây Phương Diệt Pháp! Tây Phương Thần Chưởng!

- Pháp bảo: Thất Bảo Diệu Thụ! Phật Mẫu thần trượng! Lục Căn Thanh Tịnh Trúc!

- Đại Đạo truyền thừa: Độ Pháp Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh thất cảnh!

Cũng may bây giờ cực hạn của hệ thống đã siêu việt ngũ cảnh, sẽ không sụp đổ!

- Tiếp Dẫn đạo nhân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tây Phương Giáo chủ! Thiên Đạo Thánh Nhân! A Di Đà Phật! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh bát cảnh!

- Công pháp: Tây Phương Cực Lạc! Trảm Tam Thi!

- Thần thông: Thế giới cực lạc! Tam Tai Cửu Kiếp! Độ tà pháp chú! Lục Trượng Kim Thân! Giáo chủ bản tôn! Vạn Lý Trưởng Miên Chưởng! Hám Thương Khung Ấn! Tam Thiên Phật Mẫu!

- Pháp bảo: Thập Nhị Phẩm Liên Đài! Tiếp Dẫn bảo tràng! Thanh Liên Bảo Sắc kỳ! Xá Lợi Tử! Đãng Ma Xử! Tây Phương tràng hạt!

- Đại Đạo truyền thừa: Hoàn Bỉ Đại Đạo!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Tiếp Dẫn còn mạnh hơn Chuẩn Đề một tiểu cảnh giới!

Thần Ma còn lại đều nhìn về bọn hắn, trong ánh mắt tràn ngập chờ mong.

- Đi đoạt Hồn Tinh.

Tần Quân mở miệng phân phó nói, ngữ khí dừng một chút nói:

- Nhớ kỹ kế hoạch của chúng ta!

Chuẩn Đề quay đầu cười nói:

- Thuộc hạ biết.

Tiếp Dẫn cũng quay người hành lễ, sau đó hai Vĩnh Hằng Thần Mệnh bay thẳng tới Khởi Nguyên Khuê Hà.

Nhìn bóng lưng của bọn hắn, Nữ Oa cảm thán nói:

- Không nghĩ tới ta sẽ có một ngày lo lắng thay bọn họ.

Thông Thiên giáo chủ cười to nói:

- Bởi vì kiếp này chúng ta ở vào một trận doanh.

Không quan tâm kiếp trước như thế nào, hiện tại bọn hắn đều hiệu lực cho Tần Quân.

Nếu không phải Tần Quân cường thế, bọn hắn cũng không có khả năng hài hòa như thế.

Hồng Quân mỉm cười nhìn về phía trước, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đều là đồ đệ của hắn, hắn tự nhiên chờ mong hai đồ nhi biểu hiện.

Oanh...

Lâu Tiêu cự thần bị Bạch Ngọc Hằng Vương một kiếm chém lồng ngực, không có máu tươi vẩy ra, bởi vì trong cơ thể Lâu Tiêu cự thần tràn ngập kỳ quang, thấy không rõ cốt nhục.

- Ngươi dám!

Lâu Tiêu cự thần tức giận, ngay thời điểm hắn muốn phát điên, Hồn Tinh bay ra Khởi Nguyên Khuê Hà.

Nó vẫn bị cường quang bao khỏa, thấy không rõ diện mục thật.

Bạch Ngọc Hằng Vương vừa muốn xuất thủ, Cụ Cửu Túc bỗng nhiên đánh tới, toàn thân hắn quấn quanh Cụ lực, chín bộ vị trên thân thể lóng lánh quang mang, chính là Cửu Túc Cụ Quyền!

Hắn lấy tốc độ cực nhanh đoạt Hồn Tinh, nhanh đến để Bạch Ngọc Hằng Vương trở tay không kịp.

- Ha ha! Hồn Tinh thuộc về ta!

Cụ Cửu Túc cuồng hỉ, đúng lúc này, một đóa kim liên nện ở trên ót hắn, nện đến hắn ở trên không trung lật ra mấy vòng, mới đứng vững thân hình.

Hắn một bên bay về phía trước, một bên tức giận quay đầu.

Chỉ thấy Chuẩn Đề ở sau lưng theo đuổi không bỏ, lại sau nữa là Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương.

- Gia hỏa này là ai?

Cụ Cửu Túc tức giận, vừa rồi tập kích để hắn thật sự rất mất mặt, cho nên hận Chuẩn Đề đến nghiến răng.

------oOo------

Chương 2616: Dám động thủ nữa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Giao ra bảo bối, tha cho ngươi khỏi chết!

Chuẩn Đề ở sau lưng Cụ Cửu Túc nói, trong lời nói tràn đầy uy hiếp.

Cụ Cửu Túc cười, ngay cả ngươi cũng dám uy hiếp ta?

Nếu không phải phía sau ngươi có Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương, lão phu sớm đã xoay người giết ngươi!

Đúng lúc này, Tiếp Dẫn trống rỗng xuất hiện ở phía trước Cụ Cửu Túc.

Chỉ thấy hai tay của hắn huy động, đài sen trống rỗng xuất hiện ở trước mặt, cấp tốc tăng lớn, đường kính đạt tới ngàn vạn ức dặm, như muốn chia cắt vũ trụ thành hai.

Cụ Cửu Túc đụng vào đài sen, cưỡng ép chấn vỡ.

- Chỉ bằng điêu trùng tiểu kỹ như vậy cũng dám cản ta?

Cụ Cửu Túc khịt mũi coi thường nói, mặt mũi tràn đầy vẻ khinh miệt.

Nhưng Tiếp Dẫn bỗng nhiên thiếp thân đến, tay phải oanh ra, ống tay áo cổ động, Vĩnh Hằng Thần lực cuồn cuộn tứ ngược, như dòng lũ hủy diệt vũ trụ cọ rửa Cụ Cửu Túc.

Mạnh như Cụ Cửu Túc cũng không thể không phòng ngự, thân hình cũng đình trệ xuống.

Lúc này, Chuẩn Đề đánh tới, từng đóa sen vàng từ trong lòng bàn tay hắn bay ra, liên tiếp đánh vào sau ót Cụ Cửu Túc, để đầu Cụ Cửu Túc không ngừng lắn lư, giống như gà con mổ thóc.

Quỷ dị nhất là kim liên này có hiệu quả công kích linh hồn, để ý thức của Cụ Cửu Túc lâm vào trong trống không..

- Trả Hồn Tinh cho ta!

Lâu Tiêu cự thần gào thét, đưa tay hư không chộp tới, muốn bắt được Cụ Cửu Túc.

Bạch Ngọc Hằng Vương đánh tới, một cước đạp ở trên cánh tay phải của Lâu Tiêu cự thần, như một đạo bạch cầu vồng, lướt gấp về phía Cụ Cửu Túc.

Chuẩn Đề sao sẽ để bọn hắn đạt được, ngăn ở sau lưng Cụ Cửu Túc.

Ánh mắt của Bạch Ngọc Hằng Vương lạnh lùng, vỗ ra một chưởng, trong chốc lát, không gian co lại, kéo Cụ Cửu Túc cùng Chuẩn Đề tới trước mặt hắn.

Oanh!

Chuẩn Đề bộc phát ra Vĩnh Hằng Thần lực, bức lui Bạch Ngọc Hằng Vương.

Bạch Ngọc Hằng Vương miệt thị nhìn Chuẩn Đề, chuẩn bị mạnh mẽ xông tới, lấy chỉ làm kiếm, lúc này Tiếp Dẫn xuất hiện ở bên cạnh Cụ Cửu Túc, Thần kiếm của Bạch Ngọc Hằng Vương bắn ngược, đâm về chính hắn.

Hoàn Bỉ Đại Đạo!

Lâu Tiêu cự thần cũng lao tới cướp đoạt Cụ Cửu Túc, cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đại chiến, Cụ Cửu Túc nhân cơ hội này khôi phục ý thức, khi thấy mình bị bốn cường giả tuyệt thế vây quanh, hắn giật mình kêu lên.

- Cái kim liên kia có vấn đề!

Cụ Cửu Túc âm thầm nghĩ, đúng lúc này, Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác cũng xuất thủ, nhao nhao giết đến cướp đoạt Hồn Tinh.

Ầm ầm...

Mười mấy tên Vĩnh Hằng Thần Mệnh đánh nhau, kinh khủng bực nào, cho dù nơi này là Nguyên Vị Diện thứ nhất, không gian cũng bị xé nứt, vô số ngôi sao, đảo lớn, đại lục bị phá hủy.

Trong chốc lát, liền chết mấy chục ức sinh linh vô tội, đều cách chiến trường rất xa xôi, tuyệt đối là tai bay vạ gió.

Khởi Nguyên Khuê Hà cũng bị chiến đấu sinh ra phong bạo kinh động, tựa như tơ lụa ở trong cuồng phong.

Tần Quân dùng Chí Cao Thần Lực của mình bảo vệ đám người, làm bọn hắn không nhận uy áp của chiến đấu ảnh hưởng.

Tần Quân quay đầu liếc nhìn Thần Ma một vòng, các Thần Ma đều kích động lên, tràn ngập mong đợi nhìn về phía Tần Quân.

Bọn hắn hiểu Tần Quân muốn chọn người tham chiến!

Bọn hắn đều hi vọng mình được chọn trúng!

- Để Đế Tuấn cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Đế Tuấn đã là Đại Diễn Thần Chi, chỉ có cực hạn Tạo Hóa mới có thể trở nên càng mạnh!

Hơn nữa trước khi hắn tới lại đề bạt huyết mạch thiên phú của Đế Tuấn, nghĩ đến lần này nhất định có thể đạt tới Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Cứ như vậy, Đế Tuấn bị hút vào mi tâm của hắn.

Tần Quân tiếp tục liếc nhìn Thần Ma, một Đế Tuấn cũng không đủ.

- Thông Thiên giáo chủ!

Tần Quân mở miệng phân phó, Thông Thiên giáo chủ đi vào trước mặt hắn, lặng chờ phân phó.

- Để Thông Thiên giáo chủ cực hạn Tạo Hóa!

Trong lòng vừa phân phó, Thông Thiên giáo chủ liền bị hút vào mi tâm.

Rất nhanh, Đế Tuấn cực hạn Tạo Hóa thành công, Tần Quân trực tiếp thả hắn ra.

- Đế Tuấn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thiên Đế! Yêu Đế! Hồng Mông sinh linh!

------oOo------

Chương 2617: Dám động thủ nữa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh lục cảnh!

- Công pháp: Kim Ô thần điển!

- Thần thông: Thái Dương Thần Lâm! Nhất Thủ Già Thiên! Thâu Thiên Hoán Nhật! Trường Khiếu Vạn Yêu!

- Pháp bảo: Yêu Đế Kỳ! Hà Đồ Lạc Thư!

- Thuộc tính đặc biệt: Yêu Đế Thần uy (trời sinh Yêu Đế, đối với yêu quái cảnh giới thấp hơn mình có uy áp thống trị tuyệt đối)!

- Đại Đạo truyền thừa: Liệt Diễm Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Liệt Diễm Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh lục cảnh!

Không cần Tần Quân phân phó, Đế Tuấn kìm nén không được trái tim kích động, trực tiếp lao tới chiến trường.

Hắn vừa đụng vào Lâu Tiêu cự thần, Thông Thiên giáo chủ cũng thành công cực hạn Tạo Hóa.

- Thông Thiên giáo chủ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Tiệt giáo giáo chủ! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh!

- Công pháp: Thông Thiên Thần pháp! Trảm Tam Thi! Kim Đan Đại Đạo!

- Thần thông: Khai thiên tích địa! Phong thuỷ hỏa thổ! Tru Tiên kiếm trận! Đại Hợp Thần chưởng! Ngũ khí triều nguyên! Tam hoa tụ đỉnh! Vạn kiếp bất diệt!

- Pháp bảo: Tru Tiên Kiếm! Lục Tiên kiếm! Hãm Tiên kiếm! Tuyệt Tiên kiếm! Tru Tiên trận đồ! Thanh Bình Kiếm! Tử Điện Chùy! Xuyên Tâm Tỏa! Lục Hồn Kỳ!

- Đại Đạo truyền thừa: Kiếm Trận Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Kiếm Trận Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh!

Thông Thiên giáo chủ trực tiếp trở thành Thần tướng mạnh nhất dưới tay Tần Quân!

Hắn vừa bay ra mi tâm của Tần Quân, liền phất tay tế ra Tru Tiên kiếm trận.

Tru Tiên trận đồ treo cao ở trên đỉnh vũ trụ, bốn thanh tiên kiếm bay đi, vây quanh toàn bộ chiến trường.

Cụ Cửu Túc đang chiến đấu liếc về phía Tần Quân, lập tức trừng to mắt.

- Sao lại là hắn? Hắn vì sao cũng nhúng tay việc này?

Trong lòng Cụ Cửu Túc nhấc lên sóng biển ngập trời, đồ đệ của hắn chính là Cực Đế, hắn thường xuyên chú ý, cho nên đối với Tần Quân cũng biết không ít.

Hắn cũng cho rằng Tần Quân đến từ Thiên Nguyên đế tộc chính tông.

Nhưng hắn không tin Tần Quân là mạnh nhất.

Trong lòng Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương giận không kiềm được, nhiều Vĩnh Hằng Thần Mệnh như vậy giết ra cướp đoạt, cho dù là bọn hắn cũng không thể trấn áp toàn trường.

Cụ Cửu Túc mắt thấy mình không giữ nổi Hồn Tinh, liền vứt cho Lâu Tiêu cự thần.

Lâu Tiêu cự thần đại hỉ, cấp tốc đưa tay tiếp được.

Minh...

Đúng lúc này, một Kim Ô giương cánh nghìn vạn dặm lướt đến, trực tiếp đụng vào sau lưng Lâu Tiêu cự thần, liệt diễm trong nháy mắt quấn quanh nhục thân của hắn, bắt đầu đốt cháy.

Chính là Đế Tuấn xuất thủ.

Toàn thân Lâu Tiêu cự thần chấn động, xua tan liệt diễm trên người, vừa muốn quay đầu nổi giận, mười Vĩnh Hằng Thần Mệnh đã đánh tới, nếu đơn đấu, hắn một cái cũng không sợ, hiện tại dọa đến vội vàng ném Hồn Tinh ra.

Hắn muốn ném Hồn Tinh cho Bạch Ngọc Hằng Vương, đáng tiếc Bạch Ngọc Hằng Vương cũng hiểu bây giờ không phải là thời cơ cầm Hồn Tinh, quay người tránh thoát.

Lúc này, Thông Thiên giáo chủ bỗng nhiên xuất hiện, tiếp được Hồn Tinh.

Bá...

Các cường giả đều đưa ánh mắt về phía hắn, thấy cảnh này, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn cấp tốc đi vào bên cạnh, giằng co với những Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác.

- Các ngươi đến cùng là ai?

Lâu Tiêu cự thần nổi giận hỏi, ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn, không che giấu sát ý của mình chút nào.

Thông Thiên giáo chủ hừ lạnh nói:

- Chúng ta chính là Thần tướng dưới trướng của Thiên Đế, Hồn Tinh chúng ta muốn, dám động thủ nữa, chết!

Tiếng nói vừa dứt, tứ đại tiên kiếm kịch liệt chiến minh, Tru Tiên trận đồ xoay tròn, rất nhanh, Tru Tiên kiếm trận thôi động, phong tỏa toàn bộ không gian chiến trường.

Sát khí vô tận cuốn tới tất cả mọi người, dù là Lâu Tiêu cự thần, Bạch Ngọc Hằng Vương cũng không nhịn được động dung.

------oOo------

Chương 2618: Điên cuồng tác chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tru Tiên kiếm trận kích hoạt, lòng tin của Thông Thiên giáo chủ tăng vọt!

Hắn giơ cao Hồn Tinh, cười nói:

- Hồn Tinh này nên quy về người có năng lực, ai dám đoạt?

Cực kỳ khinh miệt!

Nghe mà đám người Lâu Tiêu cự thần, Bạch Ngọc Hằng Vương, Cụ Cửu Túc hận đến nghiến răng.

Lúc này có một tên Vĩnh Hằng Thần Mệnh xuất thủ, há mồm phun ra hắc vụ cuồn cuộn, hóa thành hung thú vũ trụ, gầm thét lao về phía Thông Thiên giáo chủ.

Không cần Thông Thiên giáo chủ xuất thủ, Chuẩn Đề trực tiếp vung tay áo hấp thu.

Đại Đạo của hắn chính là Độ Pháp Đại Đạo, có thể độ tận ngàn vạn pháp môn, đương nhiên, cái kia phải là dưới tình huống cảnh giới của đối phương không siêu việt hắn.

Chiêu này hù sợ tên Vĩnh Hằng Thần Mệnh kia, ngay thời điểm hắn muốn lui bước, Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương đồng thời di động.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh còn lại phản ứng cũng rất nhanh, căn bản không cần ngôn ngữ giao lưu, nhao nhao xuất thủ, muốn liên thủ chấm dứt đám người Thông Thiên giáo chủ.

Ánh mắt của Thông Thiên giáo chủ ngưng tụ, Tru Tiên kiếm trận khởi động, vô số kiếm khí huyết sắc quét ngang.

Hưu! Hưu! Hưu.

Kiếm khí tung hoành, làm cho các Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhao nhao thôi pháp phòng ngự.

Cho dù là Lâu Tiêu cự thần cũng bị kiếm khí đâm rách bên ngoài da, dọa đến hắn không dám khinh thường.

- Đây là trận pháp gì?

Bạch Ngọc Hằng Vương hãi hùng khiếp vía, sát khí trong trận pháp này thật quá nồng nặc, phảng phất như ở nơi này vẫn lạc qua vô số Thần linh.

Thông Thiên giáo chủ bắt đầu điều khiển Tru Tiên kiếm trận, muốn chém giết bọn hắn ở nơi này.

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn không có xuất thủ, bọn hắn đều đang cảm thán Tru Tiên kiếm trận cường đại.

Nhất là cảnh giới của Thông Thiên giáo chủ còn ở Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh, ở đây không có sinh linh nào cao hơn hắn.

- Thật như vậy sao?

Đát Kỷ nhìn Tần Quân hỏi, khuôn mặt lo lắng.

Thông Thiên giáo chủ đạt được Hồn Tinh vốn có thể trốn, nhưng hắn không trốn, mà dựa theo Tần Quân phân phó chờ đợi Thiên Nguyên đế tộc xuất hiện.

Tần Quân nhìn nàng cười nói:

- Yên tâm đi, có trẫm ở đây.

Hôm nay hắn là Vạn Sinh Sáng Tạo tam cảnh, Vĩnh Hằng Thần Mệnh cảnh không có người có thể làm địch thủ, cho dù là tồn tại siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh, hắn cũng không sợ.

Vừa vặn khảo thí hắn rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Nhìn thấy Tần Quân tự tin như vậy, Đát Kỷ đành phải thu liễm tâm tình.

Bàn Cổ gật đầu nói:

- Thông Thiên không tệ.

Tam Thanh chính là nguyên thần của hắn biến thành, quan hệ giống như Hồng Mông Thần linh cùng Tần Quân, hắn tự nhiên yêu thương Thông Thiên giáo chủ.

Hồng Quân vuốt râu cười nói:

- Trình độ Tru Tiên kiếm trận của Thông Thiên đã cao hơn.

Trong lòng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm giác có chút khó chịu, dù sao Tam Thanh vụng trộm cũng cạnh tranh nhau a.

Chỉ có Nữ Oa là thật cao hứng.

Oanh một tiếng!

Bỗng nhiên Tru Tiên kiếm trận phá nát, mặc dù cảnh giới của Thông Thiên giáo chủ cao, Tru Tiên kiếm trận cũng rất mạnh, nhưng bên trong có hơn hai mươi Vĩnh Hằng Thần Mệnh, nếu bị Tru Tiên kiếm trận trấn áp, ngược lại không hợp lý.

Bạch Ngọc Hằng Vương cùng Lâu Tiêu cự thần liên thủ, kích về phía Thông Thiên giáo chủ.

Tiếp Dẫn tế ra Thập Nhị phẩm đài sen, đài sen cao tốc xoay tròn, vô số cánh sen hóa thành lưỡi dao giết ra.

Chuẩn Đề cùng Đế Tuấn cũng xuất thủ, bốn vị Thần Ma tựa lưng vào nhau, liên thủ tác chiến.

Hơn hai mươi Hồng Mông Thần linh hóa thành hồng quang điên cuồng đập đến bọn hắn, tiếng vang cực lớn, vang vọng tinh không.

Những sinh linh còn sống kia đều nhìn trợn mắt hốc mồm.

- Thật mạnh!

- Lại làm cho Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương liên thủ!

- Thiên Đế tọa hạ? Thiên Đế là ai?

- Xem ra lực hấp dẫn của Hồn Tinh thật rất lớn, không biết cuối cùng hoa rơi vào nhà nào.

- Uy áp thật mạnh, cảm giác hồn phi phách tán, chúng ta đi thôi...

Các sinh linh không còn dám tới gần Khởi Nguyên Khuê Hà, theo các Vĩnh Hằng Thần Mệnh chiến đấu càng kịch liệt, tinh không chung quanh bắt đầu oanh sập, hiện ra rất nhiều lỗ đen.

Cụ Cửu Túc lui ra khỏi chiến trường.

------oOo------

Chương 2619: Điên cuồng tác chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không được! Tiếp tục như vậy, nhất định sẽ không ổn!

Cụ Cửu Túc âm thầm nghĩ, liều mạng như vậy, coi như đạt được Hồn Tinh, cũng không có khí lực đi thủ hộ.

Nghĩ xong, hắn đột nhiên biến mất tại chỗ.

Chạy trốn.

Tần Quân chú ý tới hắn, không khỏi nhướng mày.

Hắn cũng không nhận ra Cụ Cửu Túc, nhưng hắn nhìn qua tương lai, trong tương lai người này bị Cực Đế giết, cho nên hắn liền nhìn nhiều mấy lần.

…

Trong cung điện.

Thiên Vận đang tu luyện tâm thần không yên, đột nhiên đứng dậy, ở trong vườn đi tới đi lui.

- Đến cùng xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là bởi vì phụ hoàng?

Thiên Vận lẩm bẩm, rất muốn rời đi, nhưng hắn nhất định phải nắm chặt thời gian tu luyện.

Đúng lúc này, lão giả tóc trắng bỗng nhiên xuất hiện, trầm giọng hét lên:

- Ngươi đang làm gì! Còn không tu luyện!

Thiên Vận quay người hỏi:

- Có phải phụ hoàng ta xảy ra chuyện hay không?

- Phụ hoàng ngươi có thể xảy ra chuyện gì? Đừng lo lắng vớ vẩn!

Lão giả tóc trắng hừ lạnh nói, để Thiên Vận đành phải ngồi trở lại.

Nhìn thấy hắn rầu rĩ không vui, lão giả tóc trắng đành phải nhẹ giọng trấn an:

- Sở dĩ tâm thần của ngươi không yên, có thể là bởi vì có Hồn Tinh của Thần linh sơ đại xuất thế.

- Hồn Tinh của Thần linh sơ đại?

Thiên Vận quay đầu nghi ngờ hỏi.

Lão giả tóc trắng cười ha hả nói:

- Truyền thuyết, rất sớm trước kia, thời điểm Thiên Nguyên đế tộc vừa sinh ra, còn có chủng tộc lợi hại khác, bọn họ đều là Thần linh, đáng tiếc về sau bọn hắn biến mất, đoán chừng là bởi vì chiến tranh, mà Khởi Nguyên Khuê Hà là lực lượng quy tắc của các Thần linh ngưng tụ thành, cho dù là Vĩnh Hằng Thần Mệnh cũng không thể hàng phục nó.

Thiên Vận cái hiểu cái không gật đầu.

Thấy cảnh này, lão giả tóc trắng mang theo ẩn ý nói:

- Ngươi có thể có quan hệ tới Thần linh sơ đại, đợi ngươi tu luyện tới đỉnh phong, liền có thể lý giải hết thảy mê hoặc.

Nghe vậy, Thiên Vận nheo mắt lại, cũng không trả lời.

Ánh mắt lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì.

Oanh!

Một Vĩnh Hằng Thần Mệnh hóa thành vô số điểm sáng phiêu tán, thân tử đạo tiêu, hoàn toàn chết đi!

Một màn này để các sinh linh ở phương xa run sợ.

Lại một Vĩnh Hằng Thần Mệnh vẫn lạc!

Từ khi khai chiến, Vĩnh Hằng Thần Mệnh đã vẫn lạc ba vị, toàn bộ tinh không nổi lơ lửng vô số điểm sáng do bọn hắn biến thành, như ức vạn sao trời.

Bốn người Thông Thiên giáo chủ liên thủ, để các cường giả không thể làm gì.

Hai tay của Lâu Tiêu cự thần bị trảm, nhưng rất nhanh liền khôi phục, hắn hung tợn nhìn chằm chằm bốn người Thông Thiên giáo chủ, trong lòng vô cùng tức giận.

Hắn là một trong mười Cự Thần, vậy mà không làm gì được những hạng người vô danh này!

Tâm tình của Bạch Ngọc Hằng Vương cũng không tốt hơn bao nhiêu, nhưng hắn còn có thể nhẫn nại.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh còn lại phảng phất như nhập ma, điên cuồng công kích Thông Thiên giáo chủ, Đế Tuấn, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn.

- Làm sao còn chưa tới?

Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói, hắn chỉ tự nhiên là Thiên Nguyên đế tộc.

Hồng Quân trầm ngâm nói:

- Đoán chừng còn quan sát, sự tình Khởi Nguyên Khuê Hà quá đột ngột, nói không chừng là Thiên Nguyên đế tộc thôi động.

Đúng lúc này, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trên đỉnh đầu Tần Quân.

Rõ ràng là Cụ Cửu Túc!

Hắn thi triển Cửu Túc Cụ Quyền, tay phải chụp vào Tần Quân, rõ ràng là chuẩn bị bắt Tần Quân đi.

Đáng tiếc, hắn đối mặt không phải Tần Quân lúc trước, mà là Thiên Đế sáng tạo quy tắc chí cao.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, ngay cả tay cũng chẳng muốn nhấc, Chí Cao Thần Lực từ trong cơ thể hắn bộc phát, phá hủy nhục thân của Cụ Cửu Túc.

- Làm sao có thể!

Trong lòng Cụ Cửu Túc cuồng hống, mắt thấy ngay cả Nguyên Thần của mình cũng sắp tiêu vong, dọa đến Cụ Cửu Túc vội vàng bỏ chạy.

------oOo------

Chương 2620: Ôm cây đợi thỏ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Muốn chạy trốn?

Ánh mắt của Tần Quân hiện lên sát ý, lúc này xuất thủ, muốn bắt được Cụ

Cửu Túc.

Mặc dù Cụ Cửu Túc là tồn tại siêu cường trong Vĩnh Hằng Thần Mệnh, vẫn bị Chí Cao Thần Lực của hắn cuốn lấy, không thể động đậy.

- Đây là lực lượng gì...

Cụ Cửu Túc sợ hãi nghĩ, hắn phát hiện Cụ lực của mình ở trước mặt lực lượng của Tần Quân, không hề có tác dụng.

Mắt thấy hắn sắp bị kéo về phía Tần Quân, trong lòng của hắn hung ác, nguyên thần bỗng nhiên phá tán, hóa thành vô số điểm sáng, cấp tốc tản ra.

Chợt nhìn, hắn tựa như hồn phi phách tán, kì thực lực lượng linh hồn của hắn vẫn còn ở đó.

Mắt thấy hắn liều như thế, Tần Quân cười lạnh một tiếng, không bắt đối phương nữa.

Dù sao ngày sau gia hỏa này sẽ bị Cực Đế giết chết!

Trước để cho hắn cẩu thả sống một đoạn thời gian, lại trợ giúp tu vi của Cực Đế bay lên.

Sau khi Cụ Cửu Túc chạy trốn, ánh mắt của Tần Quân chuyển dời đến đám người Thông Thiên giáo chủ.

Hồng Quân, Nữ Oa, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn thì hai mặt nhìn nhau, vừa rồi Tần Quân xuất thủ để bọn hắn cảm nhận được uy áp vô thượng, còn mạnh hơn các sinh linh chiến đấu phía trước.

- Bệ hạ quả nhiên đến có chuẩn bị.

Hồng Quân nhìn Tần Quân thật sâu, hành tẩu qua chư thiên vũ trụ, cũng chỉ có Tần Quân để hắn nhìn không thấu.

Hắn lắc đầu cười một tiếng, lười suy nghĩ nhiều.

Dù sao đi theo Tần Quân, hắn không cần nghĩ quá nhiều, chỉ cần nghe lệnh là được, còn có thể tự tại.

Cùng lúc đó, chiến đấu vẫn còn tiếp tục, Lâu Tiêu cự thần cùng Bạch Ngọc Hằng Vương cầm đầu các Vĩnh Hằng Thần Mệnh căn bản không làm gì được đám người Thông Thiên giáo chủ, ngược lại bị chém giết từng người từng người.

Thả mắt nhìn đi, toàn bộ vũ trụ phảng phất như phá diệt, dựa theo Tần Quân tính, lấy tiêu chuẩn của Nguyên Vị Diện thứ tám mà nói, tương đương với 50 Thần Vực bị hủy diệt, sinh linh chết đi càng nhiều vô số kể.

Dù vậy, Thiên Nguyên đế tộc còn chưa đi ra.

Cái này khiến Tần Quân cau mày.

Quả nhiên là không nhìn tính mệnh của thương sinh?

Mắt thấy chiến đấu vẫn còn tiếp tục, Tần Quân không thể không ra tay, hét lớn một tiếng:

- Đưa Hồn Tinh cho trẫm!

Nghe vậy, Thông Thiên giáo chủ phóng tới Tần Quân, ba vị Thần Ma khác bảo hộ lấy bọn hắn.

Lâu Tiêu cự thần lật tay lấy ra một kim bia khắc vô số bí văn, nện về phía đám người Thông Thiên giáo chủ, nhấc lên cuồng phong, đáng tiếc bị đám người Thông Thiên giáo chủ tránh thoát.

Rất nhanh, Thông Thiên giáo chủ ném Hồn Tinh tới cho Tần Quân, Tần Quân tiếp được.

- Ai dám đoạt?

Tần Quân bộc phát ra khí thế tuyệt cường, tứ ngược phiến tinh không này, tất cả Vĩnh Hằng Thần Mệnh đều dừng lại, sợ hãi nhìn về phía hắn, bao quát đám người Thông Thiên giáo chủ.

Loại khí thế này

Viễn siêu bọn hắn!

Tuyệt không phải Vĩnh Hằng Thần Mệnh có thể có!

Lâu Tiêu cự thần đỏ ngầu cả mắt, người này là ai?

Thực lực như thế, tuyệt không phải hạng người vô danh, chẳng lẽ là thân tín của Nguyên Chủ thứ nhất?

Bạch Ngọc Hằng Vương cũng suy đoán giống như thế, hắn thấy, hoặc là đến từ Thiên Nguyên đế tộc, hoặc là đến từ Nguyên Chủ thứ nhất.

Bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, huống chi là Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác.

Tần Quân cười khẩy, hắn cũng không rời đi, chờ Thiên Nguyên đế tộc đến.

Các Thần Ma vây quanh hắn, như chúng tinh củng nguyệt, để các Vĩnh Hằng Thần Mệnh không dám tới gần.

- Nên làm gì bây giờ?

- Đánh cũng đã đánh! Có thể nào từ bỏ!

- Lại chờ chút! Hắn không có ý tứ rời đi!

- Gia hỏa này quá cuồng vọng!

Các Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhìn nghiến răng nghiến lợi, bọn hắn đều rất mạnh, nếu truyền đi, chẳng phải là mất mặt?

May mắn phiến tinh không này đã không có sinh linh, hoặc là bị diệt, hoặc dọa đến chạy trốn, chỉ còn lại có bọn hắn.

Khởi Nguyên Khuê Hà gió êm sóng lặng.

Bầu không khí trở nên vi diệu.

- Hắn đang chờ cái gì?

------oOo------

Chương 2621: Ôm cây đợi thỏ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Ngọc Hằng Vương nheo mắt lại, trong lòng khẩn trương nghĩ.

Lâu Tiêu cự thần cùng với những Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác cũng đang khẩn trương, Tần Quân sẽ không phải là tụ đại chiêu gì chứ?

Thông Thiên giáo chủ, Hồng Quân chờ Thần Ma rất im lặng, các ngươi đoạt không được, còn không chịu đi?

- Làm sao còn chưa tới?

Bàn Cổ thấp giọng hỏi, chẳng lẽ có chuyện ẩn ở bên trong?

Tần Quân cũng đang nghi ngờ, nhưng biểu lộ của hắn rất bình tĩnh.

Dứt bỏ Hồn Tinh không đề cập tới, chiến đấu đại quy mô như vậy sao có thể không gây nên Thiên Nguyên đế tộc chú ý?

- Không bằng trước tiên lui đi!

Hồng Quân mở miệng nói, sự tình ra khác thường tất có yêu dị.

Tần Quân gật đầu, mang theo đám người bay đi.

Đúng lúc này, vô số cột sáng xuất hiện ở chung quanh, vây quanh bọn hắn, hình thành một vòng tròn cự đại, đường kính đạt tới một trăm triệu dặm, những cột sáng này như Thiên trụ, bao phủ toàn bộ vũ trụ.

- Không tốt! Thiên Nguyên đế tộc đến!

Lâu Tiêu cự thần kinh thanh nói, nói xong, hắn xoay người bỏ chạy, vô cùng dứt khoát.

Bạch Ngọc Hằng Vương nhìn Tần Quân thật sâu, thối lui đi theo.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác cũng không dám chờ lâu, cấp tốc rút lui.

Chỉ thấy trong cột ánh sáng đi ra từng bóng người, khí tức cường đại, tất cả đều là Vĩnh Hằng Thần Mệnh, chừng 30 tên.

Toàn thân bọn hắn lóng lánh cường quang, không cách nào phân biệt diện mục thật của bọn hắn.

- Rốt cục đến rồi!

Thông Thiên giáo chủ cười lạnh một tiếng, bốn thanh tiên kiếm xoay quanh, Tru Tiên kiếm trận ở trên đỉnh đầu, tùy thời có thể bày trận.

Đế Tuấn, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cũng chuẩn bị chiến đấu, Bàn Cổ cầm ra Khai Thiên Phủ.

Tần Quân bị vây quanh rốt cục lộ ra vẻ tươi cười, chỉ bất quá tiếu dung của hắn rất lạnh.

Nếu như Thiên Vận thật bị Thiên Nguyên đế tộc bắt đi, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí!

- Ngươi chính là Thiên Đế! Đi theo chúng ta một chuyến!

Một bóng người lóng lánh tử quang mở miệng nói, ngữ khí bá đạo, không cho cự tuyệt.

- Có phải các ngươi bắt con trai của trẫm hay không?

Tần Quân mở miệng hỏi, hắn cần xác nhận một phen.

Nghe vậy, bóng người tử quang kinh ngạc nói:

- Con của ngươi là ai?

Đôi mi thanh tú của Đát Kỷ nhíu chặt, nếu không phải Thiên Nguyên đế tộc, vậy manh mối của bọn hắn liền gãy mất.

- Hừ, bắt hắn đi, quản con của hắn là ai!

- Khối Hồn Tinh kia không thuộc về ngươi.

- Hắn là Thiên Đế sao, dáng dấp xác thực giống Tổ Nguyên thần tượng như đúc.

- Hừ, hắn là đang vũ nhục Tổ Nguyên thần tượng!

Các cường giả Thiên Nguyên đế tộc liên tiếp mở miệng, trong lời nói xen lẫn một tia lửa giận.

Tần Quân lớn lên giống Tổ Nguyên thần tượng, là vũ nhục lớn nhất đối với bọn hắn!

- Để Lão Tử Hồng Mông độ kiếp, cực hạn thức tỉnh, cực hạn Tạo Hóa, để Nguyên Thủy Thiên Tôn cực hạn Tạo Hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, Lão Tử ở dưới Thủy Nguyên thần tộc trợ giúp đã có được Đại Đạo của mình, mà Nguyên Thủy Thiên Tôn ở thời điểm Thành Thần chiến đã Đại Đạo truyền thừa, Hồng Mông độ kiếp, cực hạn thức tỉnh.

Tiếng nói vừa dứt, hai vị Thần Ma liền bị hắn hút vào mi tâm.

- Lên!

Bóng người tử quang phân phó nói, hắn biết Tần Quân có năng lực có thể đề bạt tu vi.

Chuyện này sớm đã truyền ra ở trong bàng chi Thiên Nguyên đế tộc, bọn hắn là bàng chi thứ nhất, cho nên rất chú ý Tần Quân.

Thông Thiên giáo chủ vội vàng đưa tay, tế ra Tru Tiên kiếm trận, Thần Ma khác cũng nhao nhao xuất thủ.

Đại chiến trong nháy mắt bộc phát!

Ba mươi Vĩnh Hằng Thần Mệnh từ phương hướng khác nhau vọt tới, khí thế hội tụ vào một chỗ, đủ để hủy diệt hết thảy.

Tần Quân bộc phát ra Chí Cao Thần Lực, triệt tiêu khí thế của bọn hắn,

đồng thời bảo hộ Đát Kỷ.

- Thật mạnh!

Bóng người tử quang âm thầm kinh hãi, làm hắn khiếp sợ nhất chính là lực lượng của Tần Quân vô cùng đặc thù, chí ít hắn chưa bao giờ thấy qua, còn cao hơn Vĩnh Hằng Thần lực!

------oOo------

Chương 2622: Tàng Mệnh Luân (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngâm! Ngâm! Ngâm.

Từng Long khí từ trong cơ thể Tần Quân giết ra, bây giờ Đế Viêm Long khí của hắn đã triệt để thuế biến, sớm thoát ly phạm trù Long khí.

Long khí do Chí Cao Thần Lực ngưng tụ thành liên tiếp lướt qua đỉnh đầu các Thần Ma, điên cuồng đụng vào từng cường giả Thiên Nguyên đế tộc, đánh bay bọn hắn.

Cho dù là bóng người tử quang mạnh nhất cũng bị đánh bay!

Ở trước mặt Chí Cao Thần Lực, không có người nào có thể ngăn cản!

Các Thần Ma giật nảy mình, mặc dù lúc trước khí thế của Tần Quân để bọn hắn chấn kinh, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới Tần Quân xuất thủ sẽ cường thế như vậy.

Trực tiếp đánh lui 30 Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

Hơn nữa còn là 30 Vĩnh Hằng Thần Mệnh đến từ Thiên Nguyên đế tộc!

- Chỉ bằng các ngươi, cũng dám bắt trẫm?

Tần Quân cười nhạo nói, cho dù là Thiên Nguyên tới cũng vô dụng!

Đế Viêm Long khí liên tiếp giết ra, hiện tại hắn xưng là Thiên Đế Long khí, hoành hành không sợ, để các Vĩnh Hằng Thần Mệnh của Thiên Nguyên đế tộc không cách nào tới gần đám người Tần Quân.

Rất nhanh, mười giây vội vàng đi qua.

- Đinh! Lão Tử cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Nguyên Thủy Thiên Tôn cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn phân phó phóng thích tất cả, cũng điều ra bảng thuộc tính.

- Lão Tử, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Đạo giáo Thủy tổ! Thủy Nguyên thần phách! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh thập cảnh!

- Công pháp: Kim Đan Đại Đạo! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Trảm Tam thi! Đạo kinh!

- Thần thông: Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Kim Liên tán hoa! Tam hoa tụ đỉnh! Bĩ cực thái lai! Súc Địa Thành Thốn! Vạn Pháp Càn Khôn! Khí thôn tinh khung!

- Pháp bảo: Thái Thượng đạo trần!

- Thuộc tính đặc biệt: Thái thượng vô tình (thời điểm chiến đấu, vô cùng chuyên chú, không nhận bất luận công kích linh hồn gì)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Vô Tình Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 95(max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh thập cảnh!

Không hổ là Lão Tử, trong nháy mắt trở thành Thần Ma cảnh giới cao nhất

dưới tay Tần Quân!

- Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Một trong Tam Thanh! Thanh Huyền Tổ Khí Ngọc Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn Diệu Vô Thượng Đế! Xiển giáo tổ sư! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh!

- Công pháp: Vạn thừa chi pháp! Trảm Tam thi! Khai thiên tích địa!

- Thần thông: Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Không sư vô thượng! Đạo pháp vô thuỷ! Độ chúng sinh! Nguyên khí cửu cực! Nội Y Càn Khôn! Đại pháp vô lượng! Nguyên thuỷ quang minh!

- Pháp bảo: Hóa Huyết Thần Hạp! Tam Bảo Ngọc Như Ý! Bàn Cổ Phiên! Tam Thuỷ Thần Bình!

- Thuộc tính đặc biệt: Tam Thanh tổ sư (nếu khai tông lập phái, gia tăng khí vận chủ công)!

- Đại Đạo truyền thừa: Tan Pháp Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Tan Pháp Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 99(max trị số 100)!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh!

Tương đương Thông Thiên giáo chủ!

Hai vị giáo chủ cấp tốc từ mi tâm hắn bay ra, khí tức của bọn hắn vừa ra, các cường giả Thiên Nguyên đế tộc cả kinh nhao nhao kinh hô.

Lúc trước Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn rất yếu, sao đột nhiên còn mạnh hơn bọn họ?

- Lời đồn đãi kia là thật!

- Còn có thể như vậy?

- Tu vi thật có thể dùng Thần thông đến đề bạt? Hơn nữa vượt qua mấy đại cảnh giới.

- Nhất định phải bắt hắn lại! Nếu kẻ này trưởng thành, Nguyên Vị Diện sẽ gặp nạn!

------oOo------

Chương 2623: Tàng Mệnh Luân (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tất cả đều lên cho ta!

Các cường giả Thiên Nguyên đế tộc lần nữa lao về phía đám người Tần Quân, lần này, bọn hắn bộc phát ra toàn bộ khí thế, như 30 đạo hồng quang điên cuồng đánh tới.

Không gian trong vòng nghìn dặm bị những cột sáng kia phong tỏa, làm cho khí tức chiến đấu của bọn hắn không cách nào lan ra ngoài, bọn hắn có thể thỏa thích chiến đấu!

Lão Tử Nhất Khí Hóa Tam Thanh, phân ra hai đạo phân thân, dùng Vĩnh Hằng Thần lực ngưng tụ ra Thái Thượng Vô Tình Kiếm, kích về phía các cường giả Thiên Nguyên đế tộc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mạnh lên, đang muốn biểu hiện tốt một chút, đương nhiên sẽ không lưu thủ.

Thông Thiên giáo chủ điều khiển Tru Tiên kiếm trận công kích địch nhân, thế nhưng tốc độ của địch nhân quá nhanh, kiếm khí trong Tru Tiên kiếm trận căn bản không có cách đuổi kịp, nếu không phải bọn hắn cũng ở trong kiếm trận, hắn không ra hết toàn lực, để trong kiếm trận không có không gian tránh né.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn biểu hiện vô cùng ăn ý, hai vị Tây Phương giáo chủ liên thủ, không có địch nhân nào có thể đột phá.

Đế Tuấn càng thể hiện ra uy thế bá đạo của Yêu Đế, Thái Dương Chân Hỏa đốt cháy hết thảy, để vạn dặm tinh không giãy dụa kịch liệt.

Tần Quân bảo hộ Đát Kỷ, Hồng Quân, Nữ Oa cùng Bàn Cổ.

Tuy Bàn Cổ mạnh, nhưng đối mặt cường giả đỉnh cấp trong Vĩnh Hằng Thần Mệnh cũng chỉ có thể chịu chết.

- Bệ hạ, ta muốn tham chiến!

Bàn Cổ không kịp chờ đợi nói, ý tứ rất đơn giản, mau giúp ta mạnh lên!

Tần Quân đưa tay nói:

- Đừng vội!

Hắn không dám xác định Thiên Nguyên đế tộc phải chăng còn có tồn tại mạnh hơn không, cho nên phải giữ Bàn Cổ làm át chủ bài.

Thần Ma trải qua chí cao triệu hoán, chỉ có thể sử dụng cực hạn Tạo Hóa cùng cực hạn phục thức tỉnh, nhưng Bàn Cổ đã có thể so với Vĩnh Hằng Thần Mệnh, cho nên hắn chính là đòn sát thủ của Tần Quân.

Oanh! Oanh! Oanh!

30 cường giả của Thiên Nguyên đế tộc lâm vào trong nổi giận, bởi vì vô luận bọn hắn cố gắng như thế nào, cũng không thể phá vỡ vòng bảo hộ của các Thần Ma, chớ nói chi là đụng phải Tần Quân.

Bóng người tử quang thấy tình thế không đúng, lúc này ngửa đầu thét dài, thanh âm vô cùng quỷ dị, chỉ có Vĩnh Hằng Thần Mệnh nghe được, những sinh linh khác chỉ có thể nhìn thấy hắn ngửa đầu há mồm!

Tên này xin cứu binh!

- Gọi đi! Trẫm nhất định phải tìm được Thiên Vận!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, chợt hắn ở trong lòng phân phó nói:

- Để Nữ Oa, Hồng Quân cực hạn Tạo Hóa!

Hồng Quân cùng Nữ Oa bị hút vào mi tâm.

Thấy cảnh này, Bàn Cổ hít sâu một hơi, lúc này hiểu dụng ý của Tần Quân.

Tần Quân muốn lưu hắn đối phó địch nhân mạnh nhất!

Đây là một loại tín nhiệm.

Càng là một loại vinh quang!

- Hừ! Thiên Nguyên đế tộc quả nhiên bá đạo! Ngay cả Hồn Tinh cũng muốn chiếm lấy!

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên, thanh âm tràn đầy xem thường.

Chỉ thấy bên ngoài Thiên trụ chẳng biết lúc nào xuất hiện một bóng người, hắn mặc kim y, đầu đội thần quan sừng rồng, tóc đen xõa tung sau thắt lưng, khuôn mặt tuấn mỹ, thậm chí có loại cảm giác nữ tính âm nhu, cặp mắt kia để cho người ta xem xét liền cảm thấy e ngại, tròng mắt màu tím phảng phất như thời khắc đang tính kế cái gì đó.

- Tàng Mệnh Luân, ngươi muốn làm gì!

Bóng người tử quang quay đầu lại hỏi, hiển nhiên biết người đến, trong giọng nói có một tia kiêng kị.

Tàng Mệnh Luân lắc đầu cười một tiếng, ngay sau đó bước vào trong cột sáng, tiến vào chiến trường.

- Ta muốn làm gì? Ta muốn giết các ngươi!

Tàng Mệnh Luân cười lạnh dạo bước tiến lên, lời vừa nói ra, tất cả cường giả Thiên Nguyên đế tộc nhao nhao lui lại, không dám tiến công, mà như lâm đại địch đối mặt Tàng Mệnh Luân.

- Tàng Mệnh Luân? Khí tức Bất Hủ.

Tần Quân nheo mắt lại, nhìn Tàng Mệnh Luân, hắn không hiểu liên tưởng đến Bất Hủ, không phải bề ngoài, mà là khí tức rất giống.

Tàng Mệnh Luân lấy ra một kim tiên, tiên thân như kiếm, quấn quanh lấy khí tức thần thánh.

Đó là Nguyên Phạt!

Tần Quân trừng to mắt, đây không phải là Nguyên Phạt hắn cho Hình Hủy Diệt sao?

Làm sao đến tay Tàng Mệnh Luân?

Trong chốc lát, nghi hoặc trước kia của Tần Quân trong nháy mắt giải trừ.

Cho tới bây giờ vốn không có Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp, mà chỉ có một, không ngừng nhân quả luân hồi!

Nếu thật như thế, vậy hắn chẳng phải biến thành tổ tông của Thiên Nguyên đế tộc?

------oOo------

Chương 2624: Siêu Thoát Thần Nguyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tàng Mệnh Luân cầm Nguyên Phạt, khí thế đạt đến đỉnh điểm, siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Hắn nhìn chằm chằm các cường giả Thiên Nguyên đế tộc cười lạnh nói:

- Ai tới trước? Một tiên tang hồn! Tuyệt không thống khổ!

- Cái kia rốt cuộc là thứ gì...

Bóng người tử quang nhìn chằm chằm Nguyên Phạt, hoảng sợ nghĩ.

Hắn chưa bao giờ sợ hãi với một món pháp bảo như thế.

Đúng lúc này, Tàng Mệnh Luân bỗng nhiên nhìn chăm chú về phía hắn, thuấn di đến trước mặt, đánh tới một tiên!

Một tiên này nhanh đến ngay cả quy tắc cũng không thể ngăn!

Mạnh như bóng người tử quang cũng bị đánh bạo, hóa thành vô số ánh sao, bị Nguyên Phạt hấp thu.

Hoa...

Các cường giả Thiên Nguyên đế tộc còn lại kinh hãi, ở trong bọn họ, bóng người tử quang mạnh nhất, ở trong bàng chi thứ nhất địa vị cực cao, lại bị Tàng Mệnh Luân một tiên đánh chết!

- Đinh! Nữ Oa cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Hồng Quân cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, hắn không để ý đến, muốn nhìn tình thế phát triển như thế nào mới quyết định.

Tàng Mệnh Luân nhếch miệng cười một tiếng, cười vô cùng âm lãnh, tiếp tục phóng tới Vĩnh Hằng Thần Mệnh khác của Thiên Nguyên đế tộc, cái này làm Thiên Nguyên đế tộc bị dọa sợ, nhao nhao tránh né, bay ra bên ngoài cột sáng, nhưng Tàng Mệnh Luân theo đuổi không bỏ.

Rất nhanh, bọn hắn liền tan biến ở trong tầm mắt mọi người.

- Ách...

Chuẩn Đề lộ vẻ ngoài ý muốn, chiến đấu cứ như vậy kết thúc?

Để hắn có chút không kịp chuẩn bị!

Đúng lúc này, có một cỗ khí tức cực mạnh giáng lâm, thậm chí không kém gì Tàng Mệnh Luân.

Chỉ thấy trên Thiên trụ xuất hiện một bóng người vĩ ngạn, toàn thân lóng

lánh kim quang, chỉ là bàn tay liền đạt tới vạn dặm, bàn tay khổng lồ chụp vào đám người Tần Quân, như đưa tay bắt sâu kiến ở trong hũ.

Các Thần Ma thi pháp ngăn cản, Vĩnh Hằng Thần lực hội tụ vào một chỗ, hình thành một lồng ánh sáng bảy màu, ngăn cản bàn tay khổng lồ.

Mặc dù liên thủ, cũng lộ ra rất miễn cưỡng!

Tần Quân lập tức phóng thích Hồng Quân cùng Nữ Oa, thuận tiện điều ra bảng thuộc tính của bọn hắn.

- Nữ Oa, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Oa Hoàng! Hỗn Độn Thiên Xà! Sáng thế nữ thần! Đại địa chi mẫu! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vĩnh Hằng Thần Mệnh bát cảnh!

- Công pháp: Trảm Tam thi! Đại địa thần kinh!

- Thần thông: Nữ Oa chân thân! Hồng khắp núi sông! Địa hoàng 70 biến! Đại pháp vô lượng thủ!

- Pháp bảo: Giang Sơn Xã Tắc Đồ! Hồng Tú Cầu! Kim Hồ Llô! Tam Sinh Thạch! Thiên Quyền Trượng! Luyện Yêu Bình! Ngũ Thải Thạch! Đại Địa kiếm!

- Thuộc tính đặc biệt: Đại địa chi mẫu (ở trên thổ địa Nhân tộc, sức chiến đấu theo nhân khẩu tăng nhiều mà tăng cường)!

- Đại Đạo truyền thừa: Địa Linh Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Địa Linh Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 99(max trị số 100)!

Bát cảnh, vẫn được!

Nhưng không thể ngăn cơn sóng dữ!

Hắn lại nhìn về phía bảng thuộc tính của Hồng Quân.

- Hồng Quân, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Thánh Nhân chi sư! Đại Đạo hiển hóa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Siêu Thoát Thần Nguyên nhất cảnh!

- Công pháp: Trảm Tam thi!

- Thần thông: Khởi tử hồi sinh! Âm Dương điên đảo! Chưởng thiên chi thuật! Tử khí đông lai! Tiên Thiên Nạp Đạo pháp! Nhất Khí Hóa Tam Thanh! Điểm linh chi thuật!

- Pháp bảo: Tạo Hóa Ngọc Điệp! Tử Tiêu Thần cung! Đạo Trần! Thiên Địa Huyền Hoàng khí!

- Thuộc tính đặc biệt: Đại Đạo khí vận (khí vận bản thân theo thực lực tăng trưởng mà đề cao, đồng thời gia tăng khí vận cho chủ công)!

- Đại Đạo truyền thừa: Tạo Hóa Đại Đạo!

- Cực hạn Tạo Hóa: Bản Nguyên Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Siêu Thoát Thần Nguyên nhất cảnh!

Ánh mắt Tần Quân sáng lên, quả nhiên đổi mới cảnh giới!

------oOo------

Chương 2625: Siêu Thoát Thần Nguyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấu chốt nhất là hệ thống còn chưa sụp đổ!

Xem ra hiện tại hắn trợ giúp hệ thống mạnh mẽ hơn không ít.

Hệ thống thăng cấp ngoại trừ có quan hệ khí vận, còn có quan hệ tới tu vi của Tần Quân.

Nữ Oa cùng Hồng Quân liên tiếp bay ra, hai vị Thần Ma trong nháy mắt đánh giá ra tình hình trước mắt, Nữ Oa vung tay oanh ra Vĩnh Hằng Thần lực, trợ giúp chúng Thần Ma ngăn cản bàn tay khổng lồ, đáng tiếc lồng ánh sáng vẫn bị ép xuống.

- Đáng giận...

Thông Thiên giáo chủ cắn răng, trong lòng tràn ngập kinh hãi, đối phương đến cùng là tồn tại như thế nào?

Không chỉ hắn, Thần Ma khác cũng có chút tuyệt vọng.

Bọn hắn thật vất vả được đề bạt tu vi, liên thủ vậy mà không địch lại một tay của đối phương!

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

Đúng lúc này, Hồng Quân bay tới đỉnh đầu của bọn hắn, đi tới trước lồng ánh sáng, tay phải nâng lên, lấy tay không chống đỡ lồng ánh sáng, các Thần Ma chỉ cảm thấy toàn thân chợt nhẹ, tất cả đều ngạc nhiên nhìn về phía Hồng Quân.

Chỉ thấy Hồng Quân gánh lấy lồng ánh sáng đi lên, lại ép tới bàn tay khổng lồ không ngừng rút lui.

Đạo bào phần phật!

Giờ khắc này bóng lưng của Đạo tổ ở trong mắt các Thần Ma là vĩ ngạn như vậy.

- Gia hỏa này…

Bàn Cổ nheo mắt lại, bọn hắn đều hiểu rõ, trải qua Thần thông của Tần Quân đề bạt, có thể trở nên mạnh cỡ nào, toàn nhìn tạo hóa của mình.

Lúc này Hồng Quân biểu hiện không thể nghi ngờ đã chứng minh thiên

phú cùng khí vận của mình.

Bàn Cổ cũng không hâm mộ, bởi vì hắn có tự tin, mình nhất định mạnh hơn Hồng Quân!

Cứ như vậy, Hồng Quân đánh bay bàn tay khổng lồ ra ngoài.

- Bệ hạ, hiện tại hắn là cảnh giới gì?

Đát Kỷ hiếu kỳ hỏi, Thần Ma còn lại cũng tò mò quay đầu.

- Siêu Thoát Thần Nguyên!

Tần Quân phun ra bốn chữ, để chúng Thần Ma trừng to mắt.

Siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh?

Tần Quân cũng không hiểu rõ Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh, dù sao hắn không có tận mắt thấy Nguyên Kỷ Nguyên phát triển.

Nhưng hắn tin tưởng, hai đứa con trai của hắn khẳng định là tồn tại mạnh nhất trước mắt.

- A? Siêu Thoát Thần Nguyên? Khi nào Nguyên Vị Diện thứ nhất lại nhiều một người mạnh như thế?

Cự ảnh kinh nghi, cũng không có sợ hãi, chỉ thấy hắn bắt đầu dùng sức, để thân hình của Hồng Quân cũng ngừng lại.

Hồng Quân nhíu mày, bắt đầu thêm lực lượng.

Đúng lúc này, Tàng Mệnh Luân bỗng nhiên bay trở về, nhìn qua cự ảnh kim sắc, hắn trực tiếp vung Nguyên Phạt ra.

Cự ảnh phảng phất như cảm nhận được nguy hiểm, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, tránh thoát Nguyên Phạt.

- Tàng Mệnh Luân, ngươi thật sự cho rằng có Nguyên Chủ thứ nhất bảo hộ ngươi, ngươi liền có thể không kiêng nể gì cả?

Thanh âm của cự ảnh vang lên, ẩn hàm sát ý.

Tàng Mệnh Luân ngẩng đầu, ngạo nghễ cười nói:

- Phải thì như thế nào?

Cự ảnh không nói thêm gì nữa, giống như đã rời đi.

Nguyên Phạt trở lại trong tay Tàng Mệnh Luân, hắn quay người nhìn về phía đám người Tần Quân, biểu lộ có chút trêu tức.

Hắn chậm rãi bay tới đám người Tần Quân, ánh mắt khóa chặt ở trên người Tần Quân.

Hồng Quân ngăn ở trước người Tần Quân, Thần Ma khác cũng làm tốt chuẩn bị chiến đấu.

Nhưng lúc trước hình ảnh Tàng Mệnh Luân một tiên đánh giết Vĩnh Hằng Thần Mệnh thật sự quá rung động, làm trong lòng bọn họ còn rụt rè.

- Ngươi chính là Thiên Đế, quả nhiên không đơn giản.

Tàng Mệnh Luân mở miệng cười nói, một câu liền bại lộ mục tiêu của mình.

Hắn cũng không phải đi ngang qua.

Mà là hữu tâm đến tìm Tần Quân.

Tần Quân mặt không thay đổi nhìn hắn, cũng không nói chuyện, nhìn hắn muốn nói gì.

- Nghe nói ngươi là Mạnh Nhất chuyển thế, nhưng vì sao Thiên Nguyên đế tộc nhằm vào ngươi như thế?

Tàng Mệnh Luân hiếu kỳ hỏi, hỏi xong câu này, hắn cũng dừng lại, không tiến thêm nữa.

- Trẫm không phải Mạnh Nhất chuyển thế.

Tần Quân đạm mạc trả lời, đáng tiếc Tàng Mệnh Luân không tin.

Đừng nói Tàng Mệnh Luân không tin, ngay cả các Thần Ma cũng không tin.

------oOo------

Chương 2626: Pháp Tiên Thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi có phải mạnh nhất chuyển thế hay không, không phải ngươi có thể quyết định, mà là mạnh nhất quyết định.

Tàng Mệnh Luân giống như cười mà không phải cười nói, chợt ánh mắt nhìn về phía Hồng Quân, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói:

- Nghe nói Nguyên Vị Diện thứ tám xuất hiện một Thiên Đế có thể tùy ý đề bạt tu vi của sinh linh, quả nhiên là thật, ngay cả Siêu Thoát Thần Nguyên cũng có thể sáng tạo ra.

Hồng Quân theo dõi hắn hỏi:

- Ngươi đến cùng có mục đích gì?

Tàng Mệnh Luân tay cầm Nguyên Phạt, cho dù Hồng Quân là Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh cũng không dám làm loạn.

Nghe vậy, Tàng Mệnh Luân cười nói:

- Chỉ là muốn nhìn Thiên Đế một chút mà thôi.

Nói xong, hắn quay người muốn ly khai.

Các Thần Ma ngẩn người, cứ như vậy rời đi?

Lúc này, Tần Quân mở miệng hỏi:

- Pháp bảo của ngươi ở đâu ra?

Thân hình Tàng Mệnh Luân trì trệ, nhưng không quay đầu lại rời đi.

Tần Quân lâm vào trầm tư, nếu như Nguyên Phạt là Hình Hủy Diệt truyền cho Tàng Mệnh Luân, như vậy Tàng Mệnh Luân không có khả năng xưng Thiên Nguyên là mạnh nhất.

Thiên Nguyên ở trong các Sáng Tạo Thần cũng không tính rất mạnh, thậm chí còn bị kẻ đến sau siêu việt, chí ít Hình Hủy Diệt khẳng định mạnh hơn rất nhiều.

Cũng may, Tần Quân xác định được một sự kiện.

Đó chính là Nguyên Kỷ Nguyên mà hắn đi kia ở ngay lúc này, nói cách khác hắn sáng tạo ra hết thảy, hắn mới là mạnh nhất.

Hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, vị diện tối cao trên Nguyên Vị Diện không biết bây giờ là cảnh tượng như thế nào, Chúng Thần khởi nguyên phải chăng còn tồn tại, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ở đâu?

- Bệ hạ, tiếp xuống chúng ta đi chỗ nào?

Đát Kỷ mở miệng hỏi, mặt mũi tràn đầy thất lạc.

Tin tức của Thiên Vận gãy mất, vị diện vũ trụ vô tận, đến cùng nên đi chỗ nào tìm?

Tần Quân trầm ngâm, ánh mắt chuyển dời đến trên Khởi Nguyên Khuê Hà.

Theo Thiên Nguyên đế tộc thối lui, những cột sáng kia cũng đi theo tiêu tán, toàn bộ tinh không khắp nơi đều là hư vô hắc ám, sau khi đại chiến, không có mấy trăm ức năm, là rất khó phục hồi như cũ, trừ khi có đại năng xuất thủ.

Khởi Nguyên Khuê Hà phảng phất như không có trải qua bất luận phong ba gì, gió êm sóng lặng.

Tần Quân lật tay, Hồn Tinh trống rỗng xuất hiện ở trong tay, hắn từ trong Hồn Tinh cảm nhận được khí tức của Sáng Tạo Thần, chẳng lẽ đã từng có

Sáng Tạo Thần vẫn lạc ở trong Khởi Nguyên Khuê Hà?

Nghĩ đi nghĩ lại, Tần Quân bắt đầu tới gần Khởi Nguyên Khuê Hà.

Các Thần Ma hai mặt nhìn nhau, theo sát phía sau hắn.

Đi tới trước Khởi Nguyên Khuê Hà, nhìn như dòng điện hội tụ thành sông lam, hắn phảng phất như thấy được toàn bộ quá trình Nguyên Vị Diện phát triển.

Vô số hình ảnh tràn vào trong đầu hắn, nhưng hắn không nhìn thấy Sáng Tạo Thần.

Chẳng lẽ Hồn Tinh này là của Thiên Nguyên?

Tần Quân kinh ngạc nghĩ, hắn nghe nói qua Khởi Nguyên Khuê Hà là Thiên Nguyên đế tộc tổ sáng tạo.

- Bệ hạ, ngài đang suy nghĩ gì?

Hồng Quân nhịn không được hỏi, lại không rời đi, Thiên Nguyên đế tộc sẽ đánh tới, Tàng Mệnh Luân đã rời đi a.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Đi trước đi!

Chẳng biết tại sao, hắn cảm giác Thiên Vận bị bắt là có người nhằm vào hắn.

Đối phương cố ý nói ở Nguyên Vị Diện thứ nhất chờ hắn, mặc dù không có biểu hiện địch ý, nhưng để hắn cảm thấy đây là một cái bẫy, chỉ là không biết mục đích như thế nào.

Cứ như vậy, Tần Quân mang theo các Thần Ma rời đi.

Cùng lúc đó, toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng đang thảo luận trận chiến này, bởi vì tác động đến phạm vi quá rộng.

- Chiến đấu đến từ Khởi Nguyên Khuê Hà, nghe nói chết không ít Vĩnh

Hằng Thần Mệnh!

- Thật! Ngay cả Thiên Nguyên đế tộc cũng tham chiến!

- Thiên Đế là ai, dám giằng co với Lâu Tiêu cự thần, Bạch Ngọc Hằng Vương?

------oOo------

Chương 2627: Pháp Tiên Thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đến cùng chết bao nhiêu sinh linh?

- Hồn Tinh có lực hấp dẫn lớn như vậy sao?

Từng sinh linh đều đang nghị luận, cho dù không có tận mắt nhìn thấy, nhưng lúc đó chiến đấu thanh thế cực lớn, cho dù ở một bên khác của Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng có thể nghe được.

Thậm chí còn có một truyền ngôn, Thiên Nguyên đế tộc tổn thất 30 Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

Tin tức này rất không hợp thói thường, cơ hồ không có sinh linh tin.

Cho đến thật lâu, cũng không có sinh linh dám tiến về Khởi Nguyên Khuê Hà.

Một bên khác, đám người Tần Quân phi hành rời đi, ngoại trừ Đát Kỷ cùng Bàn Cổ, tất cả đều là Vĩnh Hằng Thần Mệnh, thậm chí Siêu Thoát Thần Nguyên, tốc độ của bọn hắn cực nhanh, cũng không lâu lắm liền rời chiến trường, đi vào tinh vực không có bị phá hư.

Sự tình tìm kiếm Thiên Vận chỉ có thể tạm thời gác lại.

Tần Quân định tìm Thời Gian quy tắc cùng Không Gian quy tắc của Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nói như vậy, toàn bộ sinh linh trong Nguyên Vị Diện thứ nhất đều nằm trong tay hắn.

Khi hắn nói ra đề nghị này, ngoại trừ Bàn Cổ, cơ hồ không ai dám tin.

Nguyên Vị Diện thứ nhất cường đại dường nào, có thể bị hắn khống chế trong thời gian ngắn?

Nhưng trở ngại thân phận của Tần Quân, bọn hắn đều không dám nói ra, có lẽ Tần Quân thật có thể làm được thì sao?

Cứ như vậy, đám người Tần Quân bắt đầu tìm Thời Gian quy tắc cùng Không Gian quy tắc.

Đối với những sinh linh khác mà nói, không khác mò kim đáy biển, nhưng Tần Quân sáng tạo hai Thời Không Tuyến, đối với quy tắc Thời Gian, Không Gian vô cùng mẫn cảm, chỉ cần đi khắp Nguyên Vị Diện thứ nhất, là hắn có thể tìm tới hai loại quy tắc này.

Bất quá ở Nguyên Vị Diện thứ nhất sáng tạo Thời Không Đại Đạo không có dễ dàng như vậy, chí ít Tần Quân phải trở thành tồn tại mạnh nhất của Nguyên Vị Diện thứ nhất, nếu không sẽ bị những cường giả khác cắt ngang.

Thời gian vội vàng.

Hai năm cấp tốc đi qua, đại chiến ở Khởi Nguyên Khuê Hà vẫn bị các sinh linh nói say sưa, tin tức Thiên Nguyên đế tộc vẫn lạc 30 Vĩnh Hằng Thần Mệnh cũng truyền ra, bởi vì tất cả bàng chi thứ nhất của Thiên Nguyên đế tộc đều rút về, rõ ràng là phát sinh đại sự.

- Phía trước là cái gì?

Bỗng nhiên Nữ Oa mở miệng hỏi, bọn hắn đang đứng ở trong sương mù tím bàng bạc, sương mù này cùng loại với Hồng Mông nguyên khí, tràn ngập phiến tinh không.

Theo phương hướng nàng chỉ nhìn lại, chỉ thấy phía trước có một bóng người đang dạo bước đi tới.

Trong hai năm, bọn hắn gặp rất nhiều sinh linh không biết sống chết, nhưng lần này, bóng người phía trước vô cùng quỷ dị, bởi vì không có chút khí tức nào.

Thần niệm vừa chạm vào, một loại cảm giác sợ hãi khó tả liền trào lên ở trong lòng bọn hắn.

Nên biết bọn hắn là Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

- Cẩn thận, đối phương lai giả bất thiện!

Hồng Quân mở miệng nói, đang khi nói chuyện liền bay tới trước, bảo hộ đám người.

Tần Quân cũng nhìn qua, biểu lộ có chút cổ quái.

Hắn là Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, khí tức của toàn bộ sinh linh đều chạy không khỏi giác quan của hắn.

Gia hỏa này cũng không phải không có khí tức, mà là rất mạnh!

Rất giống một vị Sáng Tạo Thần nào đó, hơn nữa còn là Sáng Tạo Thần sơ đại!

Pháp Tiên Thiên!

- Chẳng lẽ là hắn? Không đúng, không phải hắn!

Tần Quân nhíu mày nghĩ.

Rất nhanh, đối phương liền đến cách bọn họ ngàn mét, hắn dừng bước lại, sương mù tím chung quanh tán đi, chỉ thấy hắn ở trần, hai tay tự nhiên rủ xuống, tóc dài chập trùng.

Bởi vì tóc che chắn, khiến cho mọi người không cách nào phân biệt mặt mũi của hắn, Thần niệm khẽ dựa gần sẽ bị bắn ngược, để bọn hắn như lâm đại địch.

- Khí tức của ngươi là Chí Cao Thần Lực!

Đúng lúc này, đối phương bỗng nhiên mở miệng, thanh âm khàn khàn đến cực điểm, để trong lòng các Thần Ma phát lạnh.

Tần Quân mở miệng hỏi:

- Ngươi cùng Pháp Tiên Thiên là quan hệ như thế nào?

Lời vừa nói ra, toàn thân đối phương run lên, ôm đầu, gầm thét nói:

- Ta không phải Pháp Tiên Thiên! Ta không phải Pháp Tiên Thiên! Ta là Hình Sinh! Ta là Hình Sinh!

Sương mù tím chung quanh bị thanh âm của hắn chấn động đến kịch liệt cuồn cuộn, tựa như vô số cự long bốc lên.

------oOo------

Chương 2628: Tái hiện vinh quang (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Sinh?

Tần Quân nhíu mày, chẳng lẽ có quan hệ tới Hình Hủy Diệt?

Vậy vì sao khí tức của đối phương rất giống Pháp Tiên Thiên?

Các Thần Ma cũng sửng sốt, Pháp Tiên Thiên không phải cảnh giới sao?

- Bệ hạ, ngài biết hắn?

Thông Thiên giáo chủ hiếu kỳ hỏi, trong lòng càng thêm vững tin Tần Quân là mạnh nhất chuyển thế, nếu không vì sao nhận biết nhiều cường giả của Nguyên Vị Diện thứ nhất như vậy?

Tần Quân nhẹ giọng nói:

- Không biết, chỉ là khí tức của hắn rất giống một vị cố nhân của trẫm.

Khí tức!

Trong lòng các Thần Ma run lên, bao quát Hồng Quân ở bên trong.

Bọn hắn cũng không thể bắt được khí tức của Hình Sinh, nhưng Tần Quân lại có thể, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Tần Quân rất có thể mạnh hơn bọn họ!

Hơn nữa là loại cường đại viễn siêu bọn hắn kia!

Hình Sinh đột nhiên dừng lại, không còn gào thét, hai tay buông đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tần Quân nói:

- Chí Cao Thần Lực, Chư Thần chi phụ, ngươi phải chết!

Nói xong, Hình Sinh bỗng nhiên phóng tới Tần Quân.

Hồng Quân cả kinh vung tay vỗ tới, lực lượng Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh vô song, một chưởng vỗ lên đầu vai Hình Sinh, trong chốc lát, Hình Sinh bị ép dừng lại.

Mặc dù Hồng Quân không cách nào bắt khí tức của Hình Sinh, nhưng cũng không có nghĩa là hắn yếu.

Đạt tới Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh, đã siêu thoát hết thảy, chính là tiến hóa cuối cùng của Nguyên Vị Diện, Thần Nguyên!

Hồng Quân từng nói qua với các Thần Ma, một Nguyên Vị Diện vô số năm mới có thể sinh ra một khối Thần Nguyên, Thần Nguyên có thể trợ giúp sinh linh siêu thoát.

Đây đều là ký ức Thần Thoại hệ thống giao phó hắn.

Oanh một tiếng!

Thần lực bộc phát, Hình Sinh bị Hồng Quân đẩy lui.

Ánh mắt của Hình Sinh cũng chuyển dời đến trên người Hồng Quân, trong đôi mắt đục ngầu biến thành màu nâu, gắt gao nhìn chằm chằm Hồng

Quân, lạnh giọng nói:

- Ngươi dám ngăn ta!

Ầm ầm...

Sương mù tím cuồn cuộn hướng tụ tập đến xung quanh Hình Sinh, chui vào trong cơ thể hắn, thân thể của hắn cấp tốc cất cao, trong chớp mắt liền cao trăm trượng.

Cao ngàn trượng!

Cao vạn trượng!

Hình Sinh vỗ tới một chưởng, phong tỏa tinh không, muốn chụp chết Hồng Quân.

Ánh mắt của Hồng Quân ngưng tụ, Tạo Hóa Ngọc Điệp bay ra đỉnh đầu, trải qua Thần lực rèn luyện, Tạo Hóa Ngọc Điệp sớm đã bay vọt, trực tiếp gắn ở trên đầu của hắn, chống cự nắm đấm của Hình Sinh.

Các Thần Ma nhao nhao xuất thủ, các loại Thần thông cách không đánh tới, vô số kim liên như mưa đột kích, nện ở trên người Hình Sinh, Tru Tiên kiếm trận vây quanh, Thái Cực Đồ, Giang Sơn Xã Tắc Cầu, Thất Bảo Diệu Thụ, Thập Nhị phẩm đài sen, Hà Đồ Lạc Thư… tất cả đều tế ra.

Hình Sinh cảm giác bị đau, liên tục gào thét, như là phát cuồng.

- Bệ hạ, chúng ta vẫn là rời đi đi, cần gì so đo với một tên điên?

Đát Kỷ mở miệng nói, nàng nhìn ra được các Thần Ma không làm gì được Hình Sinh, ý thức của Hình Sinh hỗn loạn, rất dễ dàng để bọn hắn đào tẩu.

- Lại chờ chút...

Tần Quân nhìn chằm chằm Hình Sinh nói, hắn muốn thông qua Hình Sinh hiểu quá khứ.

Sau khi hắn rời đi, Nguyên Kỷ Nguyên đến cùng xảy ra chuyện gì, các Sáng Tạo Thần như thế nào.

Hắn có loại dự cảm, sau khi hắn rời đi, phát sinh sự tình rất lớn.

Oanh...

Hình Sinh đột nhiên phất tay, đánh bay tất cả pháp bảo, thân hình hắn co lại thành một đạo tử quang, lái về phía phương xa, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Chạy trốn?

Tần Quân nhíu mày, các Thần Ma cũng có chút không kịp chuẩn bị.

- Trên người ngươi có Chí Cao Thần Lực! Ngươi là dị loại!

Thanh âm tức giận của Hình Sinh bay tới, nhưng Tần Quân có thể cảm giác được khí tức của hắn đã đi xa, truy cũng không kịp.

Chí Cao Thần Lực?

------oOo------

Chương 2629: Tái hiện vinh quang (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các Thần Ma vô ý thức nhìn về phía Tần Quân, như thế nào là Chí Cao Thần Lực?

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Chí Cao Thần Lực, là lực lượng mạnh nhất, có thể sáng tạo hết thảy, cũng có thể hủy diệt hết thảy.

Sáng tạo hết thảy?

Các Thần Ma lập tức liên tưởng đến thân phận của Tần Quân, mạnh nhất chuyển thế!

Mạnh nhất chính là Thiên Nguyên đế tộc tổ, sáng tạo Nguyên Vị Diện, chẳng lẽ chính là bởi vì Chí Cao Thần Lực?

Nghĩ như vậy, bọn hắn sẽ không tiếp tục hỏi thăm, hỏi cũng vô dụng.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... hiểu rõ lịch sử của Nguyên Kỷ Nguyên! Nhiệm vụ tường trình: Bởi vì gặp được Nguyên Phạt, Hình Sinh, ký chủ sinh ra nghi hoặc với Nguyên Kỷ Nguyên, nếu ký chủ hiểu rõ lịch sử, thu hoạch được một lần chí cao triệu hoán, hai cơ hội cực hạn Tạo Hóa, mười lần Hồng Mông độ kiếp, mười lần cực hạn thức tỉnh, mười lần Đại Đạo truyền thừa, mười lần Thần Ma Chinh Triệu, mười lần Thần Ma phục sinh, năm lần tử trung giác tỉnh!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, ban thưởng rất phong phú, đủ để thấy nhiệm vụ gian nan.

Tần Quân luôn cảm thấy từ nơi sâu xa, có người nào đang điều khiển hết thảy.

Đầu tiên là Khởi Nguyên Khuê Hà.

Lại là Tàng Mệnh Luân.

Hiện tại gặp được Hình Sinh.

Trùng hợp theo nhau mà đến, vậy thì không phải trùng hợp.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, thì thào nói:

- Không phải là ngươi chứ?

Sau khi Hình Sinh rời đi, mọi người cũng tiếp tục đi đường, chuyện này lại cho bọn hắn cảnh giác, Nguyên Vị Diện thứ nhất tàng long ngọa hổ, cho dù là Siêu Thoát Thần Nguyên cũng không dám nói tung hoành vô địch.

Trong một vũ trụ độc lập, lơ lửng một tinh cầu to lớn vô biên, ở trên tinh cầu có một bảo điện.

Trước điện có bia đá, khắc năm chữ to... Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Bảo điện không có bầu trời, chỉ có thành cung quay chung quanh, trong điện có một bóng người, mặc tử ngọc bào, khuôn mặt nhìn hơn ba mươi tuổi, hai mắt cất giấu một phương vũ trụ, thông qua con ngươi liền có thể nhìn thấy tinh hà sáng chói.

Hắn chính là Nguyên Chủ thứ nhất.

Ở trước mặt hắn lơ lửng một thuỷ cầu đường kính một mét, bên trong có hình ảnh Hình Sinh phi hành.

- Truyền thừa của Sáng Tạo Thần Pháp Tiên Thiên cũng không phải dễ cầm như vậy.

Nguyên Chủ thứ nhất lạnh lùng nói, trong ánh mắt nhìn về phía Hình Sinh không có chút thương hại nào, chỉ có mỉa mai.

Sau đó tay phải hắn vung lên, thuỷ cầu hóa thành hơi nước tán đi.

Hắn quay người dạo bước đi ra.

Hắn ra ngoài điện, đứng ở biên giới quan sát phía dưới tinh cầu, từ góc độ của hắn nhìn xuống, trong tinh cầu tựa hồ cất giấu một quái vật khổng lồ, sâm nhiên kinh khủng.

Nguyên Chủ thứ nhất hoảng hốt, tự lẩm bẩm:

- Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để cho ngươi phục sinh, để ngươi tái hiện vinh quang.

- Thiên Nguyên đế tộc tính toán là cái gì, ngươi mới là mạnh nhất!

…

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trong đại điện u ám, Cực Đế đang tu luyện bỗng nhiên phát giác được cái gì, con mắt mở ra, trong bóng đêm, như có hai vệt ánh sáng lạnh lẽo từ trong con mắt hắn hiện lên.

Chỉ thấy từng điểm sáng bay vào trong điện, ngưng tụ thành Cụ Cửu Túc.

Hắn ở vào trạng thái nguyên thần nhìn vô cùng mỏi mệt, hắn thở dài nói:

- Ta thất bại.

Cực Đế đứng dậy nhìn về phía hắn, hỏi:

- Người nào tổn thương ngươi?

- Thiên Đế!

Cụ Cửu Túc cắn răng nghiến lợi nói, trong mắt tràn đầy sát ý, nghe mà con ngươi của Cực Đế hơi co lại.

Hắn căn dặn Cực Đế nói:

- Lần sau nhìn thấy Thiên Đế, ngươi nhất định phải giúp ta giết hắn!

Đang nói chuyện, nhục thể của hắn bắt đầu ngưng tụ thành, chỉ bất quá thực lực kém xa trước, không có thời gian dài tu luyện, hắn rất khó khôi phục đỉnh phong.

- Thiên Đế dám đoạt Hồn Tinh với ta, không quan tâm trước kia ngươi cùng hắn quan hệ như thế nào, từ giờ trở đi, hắn là địch nhân của chúng ta!

Cụ Cửu Túc thấp giọng mắng, mặt mũi tràn đầy vẻ không cam lòng.

Lúc này, bỗng nhiên Cực Đế xuất thủ, nắm cổ của hắn, giơ lên cao cao.

- Ngươi...

Cụ Cửu Túc trừng to mắt, muốn giãy dụa, nhưng Cực Đế đã tiến vào trạng thái Cửu Túc Cụ Quyền cùng Ngũ Tướng Thần Thông, để hắn không cách nào tránh thoát.

------oOo------

Chương 2630: Vĩnh Hằng Như Một (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi muốn làm gì?

Cụ Cửu Túc hoảng sợ hỏi, hắn đã xem Cực Đế như đệ tử thân truyền, hoàn toàn không nghĩ tới Cực Đế sẽ ra tay.

Cực Đế cũng không giống như người thí sư.

Cực Đế nheo mắt lại, trong mắt tràn đầy sát ý khiếp người nói:

- Ai cho phép ngươi đối phó Thiên Đế!

Cụ Cửu Túc nghe xong, lập tức tức hổn hển, vừa kinh vừa sợ, vội vàng hét lên:

- Ngươi quên sao, lúc ở Hồng Mông, Thiên Đế từng truy sát ngươi!

Hắn chỉ là thời kì tam ma loạn Hồng Mông.

Khi đó, Cực Đế, Lý Họa Hồn, Đọa Lạc liên thủ, huyết tẩy Hồng Mông.

Sát ý trong mắt Cực Đế không có yếu bớt, hắn gằn từng chữ nói:

- Đó là ta làm sai trước, hơn nữa Thiên Đế sẽ không giết ta.

Nói ra lời này, hắn hoàn toàn không có chút do dự.

Hắn tin tưởng Thiên Đế tuyệt sẽ không giết hắn, như hắn sẽ không giết Thiên Đế.

Hắn vĩnh viễn quên không được tràng cảnh cùng Tần Quân lần thứ nhất gặp nhau.

Cùng nhau đi tới, hắn rất cô độc, cơ hồ không có bằng hữu, cũng chỉ có Thiên Đế, Tô Đế và hắn cùng chung chí hướng.

- Vô luận là ai, muốn đối phó Thiên Đế, trước bước qua thi thể của ta.

Cực Đế nhìn chằm chằm Cụ Cửu Túc nói, nói xong câu đó, hắn đột nhiên

há mồm, bắt đầu hấp thu Cụ lực của Cụ Cửu Túc.

Cụ lực trong cơ thể Cụ Cửu Túc bị hút đi, sinh cơ cấp tốc yếu bớt, để hắn vô cùng hoảng sợ.

- Ngươi không thể như vậy! Là ta truyền thụ ngươi Cửu Túc Cụ Quyền!

- Ta là sư phụ ngươi!

- Ngươi...

- Ta lấy danh nghĩa Cửu Túc Cụ Quyền, nguyền rủa ngươi vận rủi vĩnh hằng!

Vô luận Cụ Cửu Túc năn nỉ, chửi mắng như thế nào cũng không thể tránh khỏi cái chết, Cụ lực trở thành áo cưới.

Đợi Cụ lực bị rút sạch, hắn liền hình thần câu diệt, nhục thân hóa thành tro bụi.

Cực Đế hít sâu một hơi, khí tức của hắn bắt đầu điên cuồng phát ra.

- Vốn không muốn giết ngươi, muốn trách thì trách ngươi!

Cực Đế lẩm bẩm, từ khi hắn giải cứu Quỷ Thần Sách cũng có thể thấy được, kỳ thật hắn rất trọng tình trọng nghĩa, mặc dù trong lòng không tán đồng người sư phụ Cụ Cửu Túc này, nhưng cũng muốn ngày sau báo đáp Cụ Cửu Túc.

Đáng tiếc, Cụ Cửu Túc chạm đến nghịch lân của hắn.

Sau đó, Cực Đế ngồi xếp bằng xuống.

Căn cứ Cụ Cửu Túc nói, có thể biết Thiên Đế ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, cho nên hắn phải nắm chặt thời gian mạnh lên, không thể lạc hậu Thiên Đế.

- Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ chiến thắng ngươi!

Cực Đế lộ vẻ mỉm cười, trên con đường mạnh lên có người một mực làm

bạn, đối với hắn mà nói, là một sự tình rất ấm áp.

Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Đám người Tần Quân còn đang tìm Thời Gian quy tắc cùng Không Gian quy tắc, không thể không nói, Nguyên Vị Diện thứ nhất rất lớn, Đại Đạo vị diện ở chỗ này, như một hạt bụi bặm trong Địa Cầu.

Từ khi gặp được Hình Sinh, bọn hắn càng thêm cẩn thận, liên tục hai tháng không gặp được đại năng Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh, ngược lại để bọn hắn hơi buông lỏng.

Như thế xem ra, Siêu Thoát Thần Nguyên trong Nguyên Vị Diện thứ nhất rất thưa thớt.

Lúc này, Tần Quân nhìn thấy phía trước có vô số thiên thạch, lít nha lít nhít, tất cả đều đứng im bất động.

Hắn vội vàng mở miệng nói:

- Các ngươi chờ ở chỗ này!

Nói xong, hắn liền bay về phía mây thiên thạch.

Hắn có thể cảm giác được quy tắc Không Gian ở nơi này rất mạnh, chí ít hắn chưa bao giờ gặp phải Không Gian quy tắc mạnh như thế.

Ở trong cùng một Nguyên Vị Diện, mỗi một loại quy tắc đều có quy tắc ban đầu, hoặc xưng là chủ quy tắc, nếu hắn muốn dung hợp Thời Không Đại Đạo, sáng tạo Thời Không Tuyến, thì phải dung hợp không gian chủ quy tắc cùng thời gian chủ quy tắc.

Trên đường đi, bọn hắn gặp được không ít Không Gian quy tắc, Thời Gian quy tắc, nhưng đều không phải chủ quy tắc.

- Rất có thể là không gian chủ quy tắc!

Tần Quân âm thầm mong đợi nghĩ, chủ quy tắc ở trong Nguyên Vị Diện lơ lửng không cố định, Thiên Nguyên đế tộc cùng Nguyên Chủ đều sẽ ngăn sinh linh đi bắt chủ quy tắc, để tránh Nguyên Vị Diện lộn xộn.

------oOo------

Chương 2631: Vĩnh Hằng Như Một (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn đưa tay cách không trảo một cái, vô số thiên thạch bay tới, ngay cả tinh không cũng nổi sóng.

Không Gian quy tắc!

Các Thần Ma đều mong đợi nhìn Tần Quân, hi vọng lần này là chủ quy tắc.

Đúng lúc này, một vệt sáng từ trong cơ thể Tần Quân bay ra.

Rõ ràng là Hồn Tinh!

Tần Quân rõ ràng đặt nó ở trong Thần Thoại không gian, nó còn có thể xông ra?

Không kịp hỏi thăm hệ thống, Tần Quân nâng tay trái lên, Chí Cao Thần Lực tràn ra, chụp vào Hồn Tinh.

Nhưng Hồn Tinh bay thẳng vào mây thiên thạch, tốc độ còn nhanh hơn Tần Quân.

Vừa tiến vào Không Gian quy tắc, đột nhiên Hồn Tinh dừng lại, bắt đầu rung động kịch liệt.

- Chuyện gì xảy ra?

Đế Tuấn kinh ngạc hỏi, vì sao Hồn Tinh lại chạy ra?

Không ai có thể trả lời hắn, bao quát Tần Quân.

Ngay sau đó, trong Hồn Tinh truyền ra một cỗ khí tức cường hoành, mới đầu như Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, chợt lại mạnh như Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, điên cuồng tăng vọt, rất nhanh liền siêu việt Vĩnh Hằng Thần

Mệnh.

- Chẳng lẽ là ý chí của Sáng Tạo Thần?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, nếu thật sự như thế, chủ nhân khối Hồn Tinh này chẳng phải là không chết?

Như vậy trong Khởi Nguyên Khuê Hà lại giấu bao nhiêu Sáng Tạo Thần?

Tần Quân nhíu mày, hắn không hấp thu Không Gian quy tắc nữa, mà chờ Hồn Tinh biến hóa.

Nếu thật là Sáng Tạo Thần, hắn cũng không sợ.

Bởi vì hắn là tổ tông của các Sáng Tạo Thần.

Hồn Tinh bỗng nhiên sụp đổ, hiện ra cường quang chói mắt, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy một bóng người từ trong Hồn Tinh bay ra.

Đây là một người ánh sáng, còn chưa triệt để ngưng tụ nhục thân.

Tần Quân nheo mắt lại, trong nháy mắt đánh giá ra thân phận của đối phương, thì thào nói:

- Vĩnh Hằng Như Một.

Vĩnh Hằng Như Một, một trong các Sáng Tạo Thần sơ đại, người nổi bật trong Vĩnh Hằng thần tộc.

- Cáp cáp cáp cáp! Ta lại phục sinh! Bất Hủ! Ngươi chờ, cuối cùng có một ngày ta sẽ tiêu diệt ngươi!

Vĩnh Hằng Như Một cười điên cuồng, thanh âm tràn ngập hưng phấn.

Đúng lúc này, một bóng người từ bốn phương tám hướng chạy đến, tất cả đều là cường giả bàng chi thứ nhất của Thiên Nguyên đế tộc.

Cầm đầu là một ông lão mặc áo vàng, thân hình cực giống cường giả bí ẩn hôm đó giao thủ với Hồng Quân, hắn nhìn thấy Vĩnh Hằng Như Một, sắc mặt kịch biến, nhìn Tần Quân chửi ầm lên nói:

- Ngươi cái dị loại này! Đến cùng làm cái gì?

Nghe vậy, trong mắt Tần Quân lóe lên hàn mang, rất muốn bóp chết hắn.

Các Thần Ma cũng trợn mắt nhìn chằm chằm hắn.

Các cường giả Thiên Nguyên đế tộc khác vây quanh Vĩnh Hằng Như Một, tất cả đều lộ vẻ hoảng sợ.

Bọn hắn có thể cảm giác được khí tức của Vĩnh Hằng Như Một đang điên cuồng tăng vọt!

Lúc này, Nguyên Chủ thứ nhất cũng đuổi tới, đầu tiên là nhìn Tần Quân một chút, lại nhìn về phía Vĩnh Hằng Như Một, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

- Đáng giận, làm sao để hắn sống lại trước?

Nguyên Chủ thứ nhất cắn răng nghĩ, đây chính là Thần linh có thể so với Thiên Nguyên đế tộc tổ!

Mạnh Nhất không có, nếu bỏ mặc hắn trưởng thành, Nguyên Vị Diện thứ nhất không có người có thể là địch thủ.

Vĩnh Hằng Như Một vẫn tùy ý cuồng tiếu, căn bản không quan tâm sinh linh ở chung quanh.

Hắn bỗng nhiên cảm nhận được cái gì, đột nhiên cúi đầu, nhìn về phía Tần Quân.

Một màn này dọa sợ các Thần Ma, Hồng Quân càng ngăn ở trước mặt Tần Quân, bảo hộ lấy hắn.

- Ngươi… không có khả năng, làm sao có thể...

Vĩnh Hằng Như Một phảng phất như thấy được chuyện không thể tin gì, kinh thanh nói.

Tần Quân mặt không thay đổi theo dõi hắn, không sợ hãi chút nào.

Các cường giả Thiên Nguyên đế tộc hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ Tần Quân thật là mạnh nhất chuyển thế?

Nếu như thế, vậy hành vi của bọn hắn trước đó tương đương với khi sư diệt tổ!

------oOo------

Chương 2632: Nguyên Chủ mưu tính (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt ánh mắt của Vĩnh Hằng Như Một, Tần Quân lạnh lùng nói:

- Làm sao? Không biết trẫm rồi?

Lời vừa nói ra, dọa đến toàn thân Vĩnh Hằng Như Một run lên, vội vàng quỳ xuống lễ bái.

- Không dám, Tổ...

Vĩnh Hằng Như Một run giọng nói, còn chưa nói xong, Tần Quân quát lớn nói:

- Im miệng! Đừng nói ra thân phận của trẫm!

Một màn này để toàn bộ sinh linh trợn tròn mắt, bao quát các Thần Ma ở bên trong.

Bọn hắn có thể cảm giác được khí tức của Vĩnh Hằng Như Một đã siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh, tiến vào Siêu Thoát Thần Nguyên!

Người mạnh như thế đối mặt Tần Quân cũng kinh sợ?

Còn xưng Tần Quân là tổ?

- Chẳng lẽ ta đoán sai?

Nguyên Chủ thứ nhất nhìn chằm chằm Tần Quân, nhíu mày nghĩ, hắn cũng suy đoán Tần Quân là Thiên Nguyên chuyển thế, cho nên mới tính toán Tần Quân, muốn kéo đổ Thiên Nguyên đế tộc.

Về phần vì sao Thiên Nguyên đế tộc nghi vấn hắn, chính là bởi vì Thiên Nguyên đế tộc chính tông ẩn thế, hắn tận lực lẫn lộn chứng cứ, kích thích bàng chi Thiên Nguyên đế tộc.

Hoàng y lão giả của Thiên Nguyên đế tộc chính là chủ nhân bàng chi thứ nhất, tên là Bắc chủ, Siêu Thoát Thần Nguyên duy nhất trong bàng chi thứ nhất.

Cũng chính bởi vì chỉ có hắn là Siêu Thoát Thần Nguyên, cho nên hắn mới không làm gì được Nguyên Chủ thứ nhất.

Giờ phút này, Bắc chủ càng thêm vững tin Tần Quân không phải mạnh nhất chuyển thế.

Bởi vì quan hệ giữa mạnh nhất cùng Vĩnh Hằng Như Một, thậm chí có thể nói cực kém.

Trong dòng sông lịch sử, Vĩnh Hằng Như Một từng tìm kiếm mạnh nhất xin trợ giúp, về phần giúp cái gì, hắn không biết, chỉ biết mạnh nhất cự tuyệt.

- Vĩnh Hằng Như Một kính sợ hắn như thế, chẳng lẽ hắn là địch nhân của Thiên Nguyên đế tộc?

Bắc chủ phỏng đoán, nếu như Tần Quân thật là mạnh nhất, thì sẽ không tùy ý chém giết hậu bối của Thiên Nguyên đế tộc.

Nghĩ như vậy, ánh mắt hắn nhìn về phía Tần Quân càng thêm cừu hận.

Bởi vì đối phương, bàng chi Thiên Nguyên đế tộc tổn thất bao nhiêu sinh linh?

Đừng nói bàng chi thứ nhất, ngay cả bàng chi thứ tám cũng chết không ít.

Tần Quân cảm nhận được ánh mắt của hắn, Đấu Đạo Bí Tự khởi động, tâm lý hoạt động của Bắc chủ cùng với những cường giả Thiên Nguyên đế tộc

khác, rất nhanh liền bị hắn nhìn trộm ra.

Đối với những sinh linh đến từ Thiên Nguyên đế tộc này, Tần Quân không có chút hảo cảm.

Sớm biết như thế, năm đó nên diệt Thiên Nguyên đế tộc.

Nghĩ xong, Tần Quân phân phó nói:

- Giết bọn gia hỏa Thiên Nguyên đế tộc này đi.

Lời vừa nói ra, Bắc chủ cùng các thủ hạ rùng mình.

Khí tức của Vĩnh Hằng Như Một còn tăng vọt, nếu như Vĩnh Hằng Như Một thật nghe hắn, vậy đối với Thiên Nguyên đế tộc mà nói chính là ác mộng.

Các Thần Ma ngẩn người, chẳng lẽ gia hỏa này là bệ hạ triệu hoán ra?

Chỉ thấy Vĩnh Hằng Như Một chậm rãi đứng dậy, quay người nhìn về phía sinh linh Thiên Nguyên đế tộc, trong mắt bắn ra hai chùm sáng bỗng nhiên biến thành màu đỏ.

- Trốn!

Bắc chủ nói, nói xong, chính hắn cũng dẫn đầu bỏ chạy.

Các sinh linh Thiên Nguyên đế tộc khác cũng giật mình tỉnh lại, vội vàng quay người đào tẩu.

- Muốn chạy trốn?

Vĩnh Hằng Như Một cười lạnh nói, lúc này biến mất tại nguyên chỗ, truy sát sinh linh của Thiên Nguyên đế tộc.

Cứ như vậy, trong tinh không chỉ còn đám người Tần Quân cùng Nguyên Chủ thứ nhất.

Tần Quân nhìn về phía Nguyên Chủ thứ nhất, giống như cười mà không phải cười nói:

- Ngươi chính là Nguyên Chủ thứ nhất? Trẫm vừa vặn muốn tìm ngươi!

Nguyên Chủ thứ nhất hít sâu một hơi nói:

- Vì sao ngươi biết thân phận của ta?

- Ở nơi này, ngoại trừ ngươi cùng Thiên Nguyên đế tộc, ai còn dám đến?

Tần Quân thu liễm tiếu dung, lạnh giọng nói.

Hồng Quân dạo bước đi về phía Nguyên Chủ thứ nhất.

Trước đó, bọn hắn liền thương lượng qua muốn tìm Nguyên Chủ thứ nhất, tự nhiên không thể để cho Nguyên Chủ thứ nhất chạy.

------oOo------

Chương 2633: Nguyên Chủ mưu tính (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Làm sao? Các ngươi còn muốn giết ta?

Nguyên Chủ thứ nhất phảng phất như thấy được sự tình buồn cười nhất Nguyên Vị Diện, cất tiếng cười to, còn kém ôm bụng cười.

Hồng Quân lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp, đi tới gần Nguyên Chủ thứ nhất.

Hắn có thể cảm giác được Nguyên Chủ thứ nhất còn mạnh hơn Bắc chủ.

- Không giết ngươi, tìm ngươi hỏi ít chuyện.

Tần Quân cười ha hả nói, đang khi nói chuyện, chính hắn cũng đi đến Nguyên Chủ thứ nhất.

Chỉ dựa vào Hồng Quân, còn chưa nhất định có thể bắt được Nguyên Chủ thứ nhất.

Thấy cảnh này, Nguyên Chủ thứ nhất nheo mắt lại, sinh lòng tức giận.

Nếu không phải hắn âm thầm an bài, Tần Quân sớm đã chết ở Khởi Nguyên Khuê Hà.

Nghĩ xong, Nguyên Chủ thứ nhất đột nhiên phát ra khí thế của mình, toàn bộ tinh không nổi lên ba động kịch liệt, ngay cả Không Gian quy tắc trong thiên thạch cũng đang rung động.

Hồng Quân xuất thủ trước, thuấn di đến trước mặt Nguyên Chủ thứ nhất, tay phải đánh ra.

Tần Quân thi triển Thời Không Đại Đạo, đi vào sau Nguyên Chủ thứ nhất, cùng Hồng Quân tiền hậu giáp kích.

- Tốc độ thật nhanh, vì sao hắn đột nhiên mạnh lên nhiều như vậy?

Nguyên Chủ thứ nhất kinh ngạc nghĩ, lúc Tần Quân tiến vào Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn liền quan sát Tần Quân.

Lúc này mới bao lâu?

Chẳng lẽ gia hỏa này thật là mạnh nhất chuyển thế?

Không có khả năng!

Nguyên Chủ thứ nhất tâm tư như điện, thân hình hóa thành nguyên khí tiêu tán, ngay sau đó, hắn đi vào sau lưng Tần Quân, muốn dùng tay phải chế trụ đầu vai của Tần Quân.

Ngâm...

Thiên Đế Long khí gào thét ra, đụng bay Nguyên Chủ thứ nhất.

Mới bay ra không đến trăm mét, thân hình của Nguyên Chủ thứ nhất tiêu tán, cơ hồ là cùng một thời gian, hắn đi vào đỉnh đầu của Tần Quân, trong tay phải toát ra một thanh hắc nhận, vô cùng sắc bén, ẩn chứa quy tắc Thần lực.

Hồng Quân huy động đạo trần, đập tan hắc nhận trong tay Nguyên Chủ

thứ nhất.

Tần Quân lật tay lấy ra Hồng Mông đế kiếm, đưa tay là Thiên Đế Thần phạt, hỏa quang giết ra, bao phủ Nguyên Chủ thứ nhất.

Các Thần Ma nhìn hoa cả mắt, cho dù sớm đã suy đoán, bọn hắn vẫn không nhịn được chấn kinh.

Tần Quân lại có thể tham dự Siêu Thoát Thần Nguyên chiến đấu!

- Ngươi dám!

Đúng lúc này, thanh âm của Vĩnh Hằng Như Một truyền đến, Nguyên Chủ thứ nhất cả kinh trống rỗng xuất hiện ở ngoài ngàn vạn dặm, phảng phất như không có bị Thiên Đế Thần phạt tổn thương mảy may.

- Thiên Đế, ngươi nhớ kỹ, thân phận của ngươi là ta ban cho ngươi! Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ thu hồi lại!

Thanh âm của Nguyên Chủ thứ nhất tràn ngập hàn ý, tiếng nói còn chưa hoàn toàn rơi xuống, hắn liền biến mất không thấy gì nữa.

Vĩnh Hằng Như Một đi theo xuất hiện ở trước mặt Tần Quân.

Thời khắc này khí tức của Vĩnh Hằng Như Một không còn tăng trưởng.

Mạnh hơn Hồng Quân một chút, nhưng cũng chẳng mạnh đến đâu.

- Hừ! Để hắn chạy trốn!

Vĩnh Hằng Như Một hừ lạnh nói, vẫn duy trì hình tượng người ánh sáng, chỉ là thân hình càng thêm ngưng thực hơn.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Hắn trốn không thoát.

Sau đó hắn nhìn về phía Vĩnh Hằng Như Một nói:

- Trẫm cần hỏi ngươi một số việc.

Vĩnh Hằng Như Một tự nhiên hiểu hắn muốn hỏi điều gì, gật đầu đồng ý.

- Các ngươi chờ ở chỗ này.

Tần Quân căn dặn các Thần Ma, đang khi nói chuyện, ống tay áo vung lên, dùng Chí Cao Thần Lực phong bế không gian chung quanh bọn hắn, mặc dù các Thần Ma có thể nhìn thấy bọn hắn, nhưng nghe không được thanh âm, Thần niệm càng không cách nào thăm dò vào.

Tần Quân dùng thần niệm hỏi:

- Nói cho trẫm, sau khi trẫm rời đi phát sinh hết thảy!

Hiện tại hắn bức thiết cần hiểu lịch sử, hắn cảm thấy chân tướng Thiên Vận mất tích giấu ở trong đó.

Vĩnh Hằng Như Một cố gắng bình phục cảm xúc, chậm rãi nói:

- Sau khi ngài rời đi, chúng ta vẫn không ngừng mở vũ trụ, nhưng bởi vì ngài biến mất, hai vị Phụ Thần bế quan, dã tâm của các Sáng Tạo Thần cũng bắt đầu bành trướng.

- Mới đầu là Bất Hủ thần tộc cùng Vĩnh Hằng thần tộc mâu thuẫn, đến đằng sau, các Sáng Tạo Thần đều từng người tự chiến, đều muốn chiếm cứ càng nhiều thiên địa, thu hoạch được càng nhiều quy tắc.

------oOo------

Chương 2634: Nguyên Kỷ Nguyên đại chiến (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai tộc đại chiến!

Trong lòng Tần Quân than thở, hắn đã sớm đoán được sẽ phát sinh việc này, nhưng nghe được vẫn khó tránh khỏi có chút chua xót.

Năm đó bọn hắn ở Chúng Thần khởi nguyên, là hòa thuận bực nào, thậm

chí không có cãi lộn.

Quy tắc có thể trấn áp hết thảy, nhưng không trấn áp được nhân tâm.

Chỉ có tâm, mới là căn bản để sinh linh tồn tại.

- Bất Hủ thần tộc cùng Vĩnh Hằng thần tộc đại chiến tính không được cái gì, vô số năm sau, hai vị Phụ Thần xuất quan, biết được chiến tranh liền giận tím mặt, ra tay trấn áp, khiến cho hai tộc không thể không hài hòa.

- Nhưng hòa bình cuối cùng không có vĩnh hằng, ngay cả hai vị Phụ Thần cũng quyết liệt, Bất Hủ Phụ Thần muốn tiếp tục khai thác vũ trụ, nhưng Vĩnh Hằng Phụ Thần lại muốn ổn định tu luyện, mà nội bộ hai tộc cũng sản sinh chia rẽ, chọc giận hai vị Phụ Thần, cuối cùng hai vị Phụ Thần lần nữa bế quan, hai tộc loạn chiến triệt để bắt đầu.

- Các Sáng Tạo Thần riêng phần mình mang tộc chinh chiến, những Sáng Tạo Thần sơ đại chúng ta mới đầu còn có thể trấn áp bọn hắn, nhưng theo càng ngày càng nhiều tài nguyên diễn hóa ra, các Sáng Tạo Thần phát hiện ngoại vật có thể giúp tu luyện, thậm chí ngay cả quy tắc cũng có thể dùng tu luyện, thế là loạn chiến bắt đầu.

Vĩnh Hằng Như Một càng nói càng căm phẫn, còn kém chửi ầm lên.

Tần Quân nhíu mày, nhịn không được hỏi:

- Hủy Diệt đâu?

Hắn đã từng dạy bảo Hình Hủy Diệt, thậm chí giao Nguyên Phạt cho Hình Hủy Diệt, chẳng lẽ Hình Hủy Diệt không có đảm đương trách nhiệm?

- Hắn? Bởi vì ngài giao cho hắn chức trách, khiến cho mới đầu tất cả mọi người rất kính sợ hắn, nhưng thẳng đến hậu kỳ của loạn chiến, hắn bị các Sáng Tạo Thần vây công, trấn áp linh hồn ở cuối cùng của vị diện tối cao.

Vĩnh Hằng Như Một lắc đầu nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

- Nguyên thần của Hủy Diệt vẫn lạc, khiến cho chúng Thần càng thêm càn rỡ, đại chiến tiếp tục, Sáng Tạo Thần liên tiếp vẫn lạc, thẳng đến lúc kết thúc, Sáng Tạo Thần chỉ còn lại không tới 15 vị.

Nói đến chỗ này, Vĩnh Hằng Như Một thở dài, hắn rơi vào Khởi Nguyên Khuê Hà vô số năm, mới đầu còn có ý thức, hắn sẽ thường xuyên nghĩ lại quá khứ.

Cuối cùng chỉ còn lại có thở dài vô tận, mang theo hối hận lâm vào ngủ say vĩnh cửu, cho tới bây giờ được Tần Quân khôi phục.

Hai ngàn Sáng Tạo Thần chỉ còn lại không tới 15 vị?

Sắc mặt của Tần Quân cũng khó nhìn, vì sao chém giết thảm liệt như vậy, chẳng lẽ không bận tâm tình đồng tộc.

- Hiện tại vị diện tối cao có hai vị Phụ Thần trấn áp, Sáng Tạo Thần sống sót không được sáng tạo sinh linh, mà các sinh linh cũng không thể sinh sôi, Thiên Nguyên không muốn như vậy, thế là lặng lẽ mở Nguyên Vị Diện, ta cũng không muốn ở vị diện tối cao, bởi vì nơi đó âm u đầy tử khí, các sinh linh đều không lui tới, bởi vì cừu hận không cách nào tiêu trừ.

- Cho nên, ta cùng Pháp Tiên Thiên tìm Thiên Nguyên, muốn cùng hắn mở Nguyên Vị Diện, nhưng Thiên Nguyên không muốn, Pháp Tiên Thiên cùng hắn chiến đấu, ta không thể không ra tay.

Nói đến chỗ này, Vĩnh Hằng Như Một có chút xấu hổ.

Hai vị Sáng Tạo Thần sơ đại liên thủ, còn không địch lại Thiên Nguyên?

Tần Quân đã đoán được kết cục, nếu không vì sao Hình Sinh có khí tức của Pháp Tiên Thiên?

Các Thần Ma nhìn thấy sắc mặt của Tần Quân âm tình biến ảo, trong lòng rất hiếu kỳ, đáng tiếc Tần Quân cùng Vĩnh Hằng Như Một đều đang dùng Thần niệm giao lưu, căn bản không có cách phân biệt khẩu hình.

- Bệ hạ đến cùng có lai lịch gì? Xem ra không chỉ mạnh nhất đơn giản như vậy.

- Trên mạnh nhất hẳn không có tồn tại mạnh hơn a?

- Bàng chi Thiên Nguyên đế tộc cũng không thừa nhận bệ hạ là mạnh nhất,

chẳng lẽ chúng ta hiểu lầm rồi?

- Nguyên Chủ thứ bảy đánh giá sai?

Các Thần Ma suy đoán, Đát Kỷ thì biểu lộ phức tạp.

Thân là Thiên Phi của Tần Quân, nàng căn bản không hiểu rõ Tần Quân, đổi lại dĩ vãng, nàng có thể tự an ủi mình, nhưng bây giờ nàng cũng coi như nhìn ra, Thiên Vận biến mất có quan hệ tới thân phận của Tần Quân.

Cái này khiến nàng rất lo lắng Thiên Vận, sợ hãi địch nhân dùng hắn đến áp chế Tần Quân.

Cha con bất hòa, tuyệt đối là tổn thương lớn nhất với nàng.

- Sau khi Thiên Nguyên khai sáng Nguyên Vị Diện, tu vi tăng cao trên phạm vi lớn, gia hỏa này ẩn giấu tu vi, để cho ta cùng Pháp Tiên Thiên trở tay không kịp, cuối cùng Pháp Tiên Thiên vẫn lạc, ta cũng hồn phách bị trấn áp ở trong Khởi Nguyên Khuê Hà.

Vĩnh Hằng Như Một thở dài nói, lịch sử sau đó hắn cũng không biết.

Bởi vì hắn một mực ở trong Khởi Nguyên Khuê Hà, vĩnh thế lâm vào cô độc buồn tẻ.

------oOo------

Chương 2635: Nguyên Kỷ Nguyên đại chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng rồi, Tổ thần, tạm thời ngài không nên về vị diện tối cao.

Bỗng nhiên Vĩnh Hằng Như Một nghĩ đến cái gì, nhắc nhở nói.

Tần Quân nhíu mày, hỏi:

- Vì sao?

- Ta luôn cảm thấy ở vị diện tối cao cất giấu cái gì đó, tồn tại kia ảnh hưởng tới hai vị Phụ Thần, hai vị Phụ Thần đối với hết thảy đều tràn ngập chán ghét, thậm chí tiết lộ qua suy nghĩ muốn hủy diệt hết thảy.

Vĩnh Hằng Như Một do dự nói, rõ ràng chính hắn cũng không dám khẳng định.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ Sử Thi... khống chế vị diện tối cao! Nhiệm vụ tường trình: Sáng Tạo Thần sơ đại lộ ra, ở trong vị diện tối cao cất giấu tồn tại không biết, có khả năng hủy diệt vị diện tối cao, nếu ký chủ ở trước khi vị diện tối cao hủy diệt, chưởng khống vị diện tối cao, thu hoạch được ba lần chí cao triệu hoán, mười lần cực hạn phục thức tỉnh, hai mươi lần Hồng Mông độ kiếp, ba mươi lần cực hạn thức tỉnh, năm mươi lần Đại Đạo truyền thừa!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, dẫn tới hắn nắm chặt song quyền.

Thật chẳng lẽ có đồ vật gì muốn hủy diệt vị diện tối cao?

Vị diện tối cao là tâm huyết của hắn, ngay cả vị diện tối cao cũng bị hủy, như vậy Nguyên Vị Diện cũng không còn tồn tại.

- Xem ra trẫm nhất định phải sớm ngày mạnh lên, lại tiến vào vị diện tối cao.

Tần Quân âm thầm nghĩ, thậm chí nghĩ đến mấy loại khả năng.

Nhưng trước mắt hắn ngay cả Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng không thể chinh phục, đi vị diện tối cao có thể làm cho ai thần phục?

Sáng Tạo Thần sớm đã bắt đầu tự giết lẫn nhau!

Sau đó, Tần Quân lại hỏi thăm một số nghi ngờ của mình, qua một hồi lâu, hắn mới thu hồi Thời Không Đại Đạo.

Vĩnh Hằng Như Một cũng không biết Tàng Mệnh Luân, Hình Sinh, lại càng không biết Thiên Nguyên đi đâu.

Về phần hướng đi của Thiên Vận, hắn hoàn toàn không biết gì cả.

- Đi thôi!

Tần Quân hít sâu một hơi nói, hắn cố gắng bình phục tâm tình.

Vĩnh Hằng Như Một gật đầu, lúc này phi thân rời đi.

Hắn phải đi tìm mảnh vỡ hồn phách khác của mình, mới có thể khôi phục bản tôn, chỉ bằng hắn như bây giờ, tu vi đã là cực hạn, không cách nào đề cao.

Nhìn thấy Vĩnh Hằng Như Một rời đi, các Thần Ma vội vàng tụ tập tới.

Bọn hắn đều không có hỏi thăm, mà lẳng lặng nhìn qua Tần Quân.

Tần Quân trầm giọng nói:

- Tiếp đó, thủ hộ trẫm, trẫm muốn hấp thu không gian chủ quy tắc!

Hắn đã xác định Không Gian quy tắc nơi này là chủ quy tắc, bởi vì khí tức chủ quy tắc bản nguyên vừa rồi khiến cho Vĩnh Hằng Như Một thức tỉnh.

Nói cách khác, là Nguyên Không Gian trợ giúp huynh trưởng của mình.

Tần Quân nhìn về phía Bàn Cổ cùng Đát Kỷ nói:

- Chuẩn bị xong chưa?

Hắn nhất định phải trợ giúp hai vị Thần Ma mạnh lên, như vậy hắn mới có thể không bị quấy rầy.

Chiến lực mạnh nhất là Bàn Cổ, về phần Đát Kỷ, Tần Quân chỉ hy vọng nàng có thể tự vệ.

Nghe vậy, Bàn Cổ cùng Đát Kỷ gật đầu.

- Để Đát Kỷ cực hạn phục thức tỉnh, cực hạn Tạo Hóa, để Bàn Cổ cực hạn Tạo Hóa.

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ngay sau đó, Thần Thoại hệ thống

liền hút bọn hắn vào mi tâm.

Các Thần Ma yên tĩnh chờ đợi, đúng lúc này, một đạo khí tức khủng bố truyền đến, để các Thần Ma nhíu mày, bởi vì bọn hắn nhớ kỹ đạo khí tức này.

Hình Sinh!

Tên này lại tới!

------oOo------

Chương 2636: Tứ cảnh oai (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ thấy Hình Sinh đằng đằng sát khí vọt tới, hắn gầm thét nói:

- Vĩnh Hằng! Cút ra đây!

Vĩnh Hằng?

Các Thần Ma đều nhíu mày, chẳng lẽ vị ban nãy là Vĩnh Hằng?

Thật tình không biết, bọn hắn đoán đúng phân nửa, Vĩnh Hằng Như Một chính là con trai của Vĩnh Hằng.

Bọn hắn nhao nhao lấy ra pháp bảo chuẩn bị, Bàn Cổ sắp đi ra, cho nên lòng tin của bọn hắn tăng nhiều, lần này tất sát Hình Sinh.

Tần Quân nhìn thấy Hình Sinh đánh tới, nhịn không được hét lên:

- Dừng lại!

Khi nói chuyện, hắn thôi động Vạn Sinh Sáng Tạo Công, lấy Chí Cao Thần Lực giam cầm nhục thân của Hình Sinh.

Trong chốc lát, Hình Sinh lập tức dừng lại.

Diện mục của hắn vẫn dữ tợn như cũ, thân thể run rẩy, muốn đột phá Chí Cao Thần Lực.

Các Thần Ma kinh ngạc nhìn về phía Tần Quân, không nghĩ tới hắn vẫn không dùng tới toàn lực, chẳng phải là nói bản thân Tần Quân liền có thể tru sát Hình Sinh?

- Đinh! Đát Kỷ cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

- Đinh! Bàn Cổ cực hạn Tạo Hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Liên tục hai thanh âm hệ thống vang lên, Tần Quân trực tiếp lựa chọn phóng thích, cũng để hệ thống điều ra bảng thuộc tính.

- Bàn Cổ, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Sáng Thế Thần! Cự Thần! Nguyên tổ lực thần!

- Tu vi: Siêu Thoát Thần Nguyên tứ cảnh!

- Công pháp: Khai thiên tích địa!

- Thần thông: Thân hóa vạn vật! Lực bổ vạn pháp! Cự Thần gào thét!

- Pháp bảo: Khai Thiên Phủ!

- Thuộc tính đặc biệt: Cự Thần mạnh nhất (một khi phát động, tiến vào trạng thái Bá thể, uy áp gấp bội, lực lượng gấp bội)!

- Cực hạn Tạo Hóa: Lực Tạo Hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Đát Kỷ là Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh, mà Bàn Cổ thì đạt tới Siêu Thoát Thần Nguyên tứ cảnh!

- Đinh! Thần Thoại hệ thống siêu việt cực hạn sụp đổ! Lâm vào trạng thái chữa trị bản thân!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, không ra Tần Quân sở liệu.

Không sụp mới lạ.

Ngay sau đó, Bàn Cổ cùng Đát Kỷ từ mi tâm hắn bay ra.

Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên Phủ, khí tức vô cùng đáng sợ, cho dù là Hồng Quân cũng lộ vẻ kinh hãi.

Bàn Cổ vừa nhìn thấy Hình Sinh, hai mắt bắn ra hung quang.

Không chờ Tần Quân phân phó, hắn xách búa kích về phía Hình Sinh.

Tốc độ vô cùng tấn mãnh, không gian dọc đường bị hắn xé rách ra hắc ám hư vô, Hình Sinh cũng không kịp tránh né, Bàn Cổ chém tới một búa.

Trong chốc lát, sinh linh của hơn phân nửa Nguyên Vị Diện đều rùng mình.

Một loại sợ hãi khó mà diễn tả bằng lời từ sâu trong linh hồn toát ra.

Oanh!

Một búa chém xuống!

Hình Sinh bị chém thành hai nửa, không có máu tươi, nhục thể của hắn trực tiếp phá tán, chỉ còn lại có hai nửa hồn phách.

Lực lượng của Cự Thần, cường đại đến để cho người ta tuyệt vọng!

Các Thần Ma nhìn trợn mắt hốc mồm, bao quát Hồng Quân.

- Dừng tay!

Tần Quân vội vàng nói, Bàn Cổ vừa nâng Khai Thiên Phủ lên, lơ lửng ở trong hư không.

Nhân cơ hội này, Hình Sinh vội vàng ngưng tụ nhục thân, quay người đào tẩu.

Tần Quân nơi nào sẽ để hắn trốn, hét lên:

- Bắt hắn lại!

- Vâng!

Thanh âm của Bàn Cổ vô cùng thần uy, thanh âm quanh quẩn phạm vi khó mà đánh giá, nếu là ở Nguyên Vị Diện thứ tám, toàn bộ sinh linh đều có thể nghe được.

Kém chút miểu sát Hình Sinh, Bàn Cổ làm sao có thể không bắt hắn được?

Không đến hai cái hô hấp, Bàn Cổ như xách gà con nắm Hình Sinh đi vào trước mặt Tần Quân.

- Hừ!

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, Chí Cao Thần Lực rót vào trong cơ thể Hình Sinh, phong ấn hồn phách của hắn, để hắn như khôi lỗi.

- Xem chừng hắn.

Tần Quân phân phó một câu liền bắt đầu hấp thu không gian chủ quy tắc.

Các Thần Ma phân bố ở chung quanh Tần Quân, thủ hộ hắn.

Cùng lúc đó, Nguyên Vị Diện thứ nhất oanh động.

- Vừa rồi uy áp...

- Là ai hét lớn? Thanh âm thật khủng bố, cảm giác linh hồn cũng đang run rẩy!

------oOo------

Chương 2637: Tứ cảnh oai (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tuyệt đối là tồn tại siêu việt Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

- Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng phải nghênh đón đại kiếp sao?

- Xong, ta cảm thấy nguy cơ.

Vô số sinh linh đều kinh hô, ngay cả Bắc chủ cũng bị hù dọa.

Mặc dù Vĩnh Hằng Như Một đã đạt tới Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh, nhưng chỉ có thể đánh bại hắn, không cách nào đánh giết.

- Đây là ai?

Bắc chủ kém chút sụp đổ, bởi vì hắn cảm giác tiếng quát vừa rồi còn kinh khủng hơn Vĩnh Hằng Như Một.

Cứ theo đà này, hắn làm sao có thể giữ vững Nguyên Vị Diện thứ nhất?

Không chỉ hắn, Nguyên Chủ thứ nhất cũng giật nảy mình.

Nguyên Chủ thứ nhất đầu tiên liên tưởng đến Tần Quân, bởi vì Tần Quân có thể trợ giúp thủ hạ mạnh lên, lại thêm Vĩnh Hằng Như Một khôi phục, hắn không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

- Không được, ta phải tranh thủ thời gian phục sinh hắn!

Nguyên Chủ thứ nhất tức giận nghĩ, rất nhanh liền trở lại vũ trụ độc lập của hắn.

Trong cung điện, Thiên Vận còn ở trong hoa viên tu luyện.

Lúc này, lão giả tóc trắng bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng, mở miệng nói:

- Đại sự không ổn!

Thiên Vận giật nảy mình, vội vàng đứng lên hỏi:

- Có chuyện gì?

Trong lòng thầm mắng, lão bất tử này muốn hù chết hắn sao?

- Có một Sáng Tạo Thần phục sinh, hắn đang ở Nguyên Vị Diện thứ nhất!

Lão giả tóc trắng trầm giọng nói, sắc mặt tái xanh.

Sáng Tạo Thần?

Thiên Vận hít sâu một hơi, hắn là biết Sáng Tạo Thần là Thần linh ban sơ, còn cổ lão hơn Nguyên Vị Diện, thuộc về Thần linh giống như mạnh nhất.

Tồn tại như vậy phục sinh, mạnh nhất lại chuyển thế, ai có thể ngăn cản?

- Hắn sẽ làm gì?

Thiên Vận thận trọng hỏi, có thể làm cho lão giả tóc trắng khủng hoảng như thế, chắc chắn sẽ không là chuyện tốt.

- Hắn cùng mạnh nhất là sinh tử địch, ngươi cảm thấy hắn sẽ trả thù mạnh nhất như thế nào?

Lão giả tóc trắng nhìn chằm chằm Thiên Vận hỏi.

Thiên Vận ngẩn người, nhíu mày nói:

- Hủy diệt Nguyên Vị Diện!

Mạnh Nhất có thể mở mang Nguyên Vị Diện, Vĩnh Hằng Như Một cùng là Sáng Tạo Thần tự nhiên cũng có thể.

Lão giả tóc trắng không tiếp tục trả lời, mà tràn ngập thâm ý nhìn Thiên Vận.

Qua một hồi lâu.

Thẳng đến trong lòng Thiên Vận thấy sợ hãi, hắn mới thăm thẳm nói:

- Đừng tu luyện, ra ngoài xông xáo đi!

- Cái gì? Ta còn chưa thành công a?

Thiên Vận kinh ngạc hỏi, dưới nguy cơ như thế, ngươi đẩy ta đi ra?

Ngươi muốn giết đồ?

Lão giả tóc trắng không có trả lời, tay phải vung lên, Thiên Vận cùng Hỗn Độn Ma Thai biến mất.

- Hi vọng ngươi có thể tìm được chuyển thế của hắn.

Lá cây phất phới rơi xuống, lão giả tóc trắng lẩm bẩm, cả người phảng phất như già nua hơn rất nhiều.

…

Từ khi sáng tạo qua hai Thời Không Tuyến, lại tiến vào Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, Thời Không Tạo Hóa của Tần Quân mạnh hơn, hấp thu không gian chủ quy tắc vậy mà không tốn sức chút nào.

Chỉ là cần thời gian vẫn rất dài, nhưng lại ngắn hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Dù sao nơi này là Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Đại khái qua hai mươi ngày.

Tần Quân thành công hấp thu không gian chủ quy tắc, ở trong Nguyên Vị Diện thứ nhất, không gian lấy hắn vi tôn, theo tâm hắn hiệu lực.

Hắn chậm rãi mở mắt, các Thần Ma đều lại gần.

Đát Kỷ quan tâm hỏi:

- Thành công không?

Tần Quân mỉm cười nói:

- Thành công, hơn nữa còn thành công hơn trẫm tưởng tượng.

Hiện tại, hắn nhắm mắt lại, toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ nhất đều có thể thu nhập trong óc của hắn.

Hắn muốn đi chỗ nào, liền có thể đi chỗ đó!

Ở trên di động, có cảm giác như tâm tưởng sự thành.

Các Thần Ma lập tức kinh hỉ, vội vàng chúc mừng Tần Quân.

Lúc này, Tần Quân biến sắc, vội vàng nhắm mắt lại.

Hắn cảm nhận được khí tức của Thiên Vận!

------oOo------

Chương 2638: Đoàn tụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong vũ trụ mênh mông, một đại lục lẳng lặng nổi lơ lửng, tự thành một phương thiên địa.

Thiên Vận thân ở trong rừng cây tu luyện, ở chung quanh hắn dựng thẳng bốn tấm bia đá, đang tản ra hoàng quang nhàn nhạt.

Trận pháp này có thể ẩn nấp khí tức của hắn, để hắn lặng lẽ ở chỗ này tu luyện.

Bị lão giả tóc trắng vứt ra, đã qua nửa tháng, mới đầu hắn còn có chút khủng hoảng, cũng may gần đây Thiên Nguyên đế tộc tổn thất nặng nề, không có sinh linh đi truy tra hắn.

Hôm nay tu vi của hắn đã đạt tới Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ Cảnh, mặc dù ở Nguyên Vị Diện thứ nhất tính không được cái gì, nhưng ở trong các hài tử của Tần Quân xem như tồn tại cường đại nhất.

Ào ào táp...

Đúng lúc này, bụi cỏ phía trước bỗng nhiên lay động, phảng phất như có đồ vật gì muốn xông ra.

Thiên Vận mở mắt, chỉ thấy một nam tử đầu tóc rối bời đi tới, toàn thân

hắn rất bẩn, trên người chỉ quấn một miếng vải thú, miễn cưỡng che giấu.

- Ngươi là ai?

Thiên Vận mở miệng hỏi, cũng không có lộ ra thần sắc đề phòng, bởi vì nam tử này tử rất yếu, chỉ có tu vi Vô Cực đại chúa tể.

Nghe vậy, nam tử úng thanh úng khí nói:

- Ta gọi Cát Tường.

Cát Tường?

Thiên Vận nghe xong sửng sốt, sau đó nở nụ cười, hiếu kỳ hỏi:

- Ai lấy cho ngươi cái tên này?

Ở dưới thần trí của hắn bao trùm, hắn biết phương thế giới này không có sinh linh có thể uy hiếp hắn, cho nên hắn rất nhẹ nhàng.

- Tiều phu dưới núi.

Cát Tường trả lời, ở Nguyên Vị Diện thứ nhất là có Nhân tộc tồn tại, không giống Nguyên Vị Diện thứ tám, Nhân tộc cơ hồ diệt tuyệt.

Nhân tộc ở phiến thiên địa này cũng tu hành, nhưng rất yếu, ngay cả năng lực bay khỏi phiến đại lục này cũng không có, cho nên Cát Tường như hạc giữa bầy gà, rất cổ quái.

- Vậy ngươi tìm ta làm gì?

Thiên Vận tiếp tục hỏi, hắn có thể cảm giác được Cát Tường rất đơn thuần, nhất là cặp mắt kia, thuần tịnh vô hạ, tươi sáng tương phản với hình tượng.

Cát Tường vò đầu cười nói:

- Ta thích khí tức của ngươi.

Lời vừa nói ra, Thiên Vận nhíu mày hỏi:

- Ngươi có thể cảm giác được khí tức của ta?

Hắn vô ý thức nhìn về bốn tấm bia đá chung quanh, chẳng lẽ Pháp trận mất linh rồi?

Cát Tường vừa muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, sau lưng Thiên Vận bỗng nhiên xuất hiện một đám người.

Chính là đám người Tần Quân.

Tu vi Thiên Vận kém xa đám người Tần Quân, căn bản không phát hiện được sự xuất hiện của bọn hắn, nhìn thấy Cát Tường mặt lộ vẻ sợ hãi, thân hình hắn nhoáng một cái, cấp tốc nhảy dựng lên, quay người nhìn lại.

- Thiên Vận!

Đát Kỷ ngạc nhiên nói, nước mắt vỡ đê, dưới sự kích động, nàng thậm chí quên ôm lấy Thiên Vận.

Thiên Vận ngẩn người, ngạc nhiên hỏi:

- Tại sao là các ngươi?

- Vì sao tiểu tử ngươi không tới tìm chúng ta?

Tần Quân trầm giọng hỏi, Khởi Nguyên Khuê Hà đại chiến đã để bọn hắn danh chấn Nguyên Vị Diện thứ nhất, Thiên Vận hẳn là từng nghe nói.

Nghe vậy, Thiên Vận có chút xấu hổ, không biết nên trả lời như thế nào.

Các Thần Ma tấm tắc lấy làm kỳ lạ đánh giá hắn, phát hiện hắn rất giống Tần Quân, nhất là chân mày.

Mắt thấy Đát Kỷ muốn đi đến, Thiên Vận vội vàng nói sang chuyện khác:

- Vì sao các ngươi tới, hiện tại Nguyên Vị Diện thứ nhất không yên ổn, các ngươi trở về đi.

- Vậy ngươi theo chúng ta trở về!

Đát Kỷ đi tới, giữ chặt tay Thiên Vận nói, nhìn Thiên Vận đã lớn lên, trong mắt nàng tràn đầy áy náy.

Không có làm bạn con của mình trưởng thành, là thất trách lớn nhất của mẫu thân.

Nghe vậy, Thiên Vận lắc đầu nói:

- Không được, ta không thể trở về.

- Vì sao?

Đát Kỷ gấp, Tần Quân cũng nhíu mày.

------oOo------

Chương 2639: Đoàn tụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận cười khổ nói:

- Có quá nhiều nguyên nhân, ta không biết thời gian của các ngươi qua bao lâu, nhưng ta sớm đã không phải mình, trong khoảng thời gian rời các ngươi, ta từng mê thất trong không trung, sau đó được sư phụ ta Ngọc Khung lão tổ cứu, hiện tại ta bị Thiên Nguyên đế tộc truy sát, chỉ có thể trốn ở chỗ này, sở dĩ không rời Nguyên Vị Diện thứ nhất, bởi vì chỉ có nguyên khí nơi này mới có thể làm cho ta nhanh chóng trưởng thành.

Mê thất ở trong thời không!

Bị Thiên Nguyên đế tộc truy sát!

Đát Kỷ đau lòng, nhưng không biết nên an ủi nhi tử như thế nào.

Tần Quân hừ nói:

- Không có việc gì, trẫm giúp ngươi thành Nguyên Chủ thứ nhất, như thế nào?

Thiên Đình đã giao cho Tần Lăng Mệnh, có Thiên Vận thiên phú nhất sau này trở về cũng không dễ an bài, không bằng để hắn xưng bá Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Thiên Vận nghe xong ngẩn người, cổ quái nhìn Tần Quân, mang theo ẩn ý nói:

- Nguyên Vị Diện thứ nhất sắp biến thiên, rất có thể đi hướng hủy diệt, ngài vẫn là trở về đi, chờ ta tu luyện thành công, ta sẽ trở về.

Cát Tường ở một bên nghe bọn hắn nói chuyện với nhau, trong mắt lộ ra ao ước.

Mặc dù hắn nghe không hiểu ba người Tần Quân nói chuyện, nhưng hắn có thể cảm nhận được Tần Quân cùng Đát Kỷ quan tâm Thiên Vận.

Loại thân tình này mang tới ấm áp, hắn đã thật lâu không có hưởng thụ được.

Tần Quân phất tay nói:

- Trẫm sẽ phái người lưu lại bảo hộ ngươi, việc này không cần nhiều lời!

Đối mặt phụ hoàng bá đạo như thế, Thiên Vận cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận.

Lúc này, Tần Quân nhìn về phía Cát Tường, trong mắt lóe lên kỳ quang, hỏi:

- Này là ai?

Thiên Vận nhún vai nói:

- Dân bản địa thôi, mới tán gẫu qua vài câu.

Nói xong, hắn nhìn Cát Tường phất tay nói:

- Ngươi đi nhanh đi, đừng trở lại nữa.

- Chớ đi, lưu lại cùng ngươi tu luyện.

Tần Quân đột nhiên nói, làm cho tất cả mọi người sửng sốt.

Sau đó bọn hắn đều nhìn về phía Cát Tường, muốn nhìn tiểu tử này đến cùng lạ ở chỗ nào.

Cát Tường kinh hỉ, lúc này đi đến trước mặt Thiên Vận, mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn.

Thiên Vận vô ý thức tránh ra, nhưng gia hỏa này nhắm mắt theo đuôi, để hắn rất im lặng.

Đát Kỷ nhìn về phía Tần Quân, dùng ánh mắt hỏi thăm.

Tần Quân lắc đầu mỉm cười, ra hiệu nàng không cần hỏi nhiều.

Cứ như vậy, Tần Quân cùng các Thần Ma dừng ở nơi này.

Các Thần Ma cũng vui vẻ thanh nhàn, vừa vặn nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Tần Quân cũng không có ép các Thần Ma ở chỗ này, để bọn hắn tùy tiện du ngoạn, chỉ cần không thương hại sinh linh liền tốt.

Hắn cùng Đát Kỷ thì cùng Thiên Vận tu luyện, ngẫu nhiên hắn sẽ còn chỉ đạo Cát Tường.

Ở dưới Tần Quân dạy bảo, hai người đột nhiên tăng mạnh.

Trăm năm vội vàng đi qua.

Cát Tường đột phá tới Vô Cực đại chúa tể viên mãn, mặc dù tu vi của Thiên Vận tinh tiến, nhưng còn chưa đột phá đại cảnh giới.

Hiện tại, Thiên Vận cũng rất tò mò với Cát Tường, vì sao thiên phú của tiểu tử này không kém gì hắn?

Chẳng lẽ Cát Tường không phải đến từ phương thiên địa này?

Hắn hỏi thăm qua Tần Quân, đáng tiếc Tần Quân một mực không trả lời.

Đáng nhắc tới chính là, Cát Tường ưa thích quấn lấy Thiên Vận, cơ hồ lúc nào cũng đi theo hắn, chưa bao giờ rời Thiên Vận phạm vi trăm mét, khiến cho Thiên Vận rất bực bội, hảo cảm đối với hắn gần bằng không.

- Có thể đừng quấn lấy ta hay không?

Một ngày này, Thiên Vận đi tới chợ nhân gian giải sầu, sau lưng theo sát Cát Tường.

Tóc của Cát tường vẫn rất lộn xộn, nhưng thân thể sạch sẽ, mặc áo lam, khuôn mặt nhìn cũng rất thanh tú.

Cát Tường cười hắc hắc, không nói gì, bước chân vẫn đi theo Thiên Vận.

Đúng lúc này, phía trước đi tới một lão giả, quần áo mộc mạc, thân thể còng xuống, hai tay chắp ở sau lưng, rất giống người thường.

Ánh mắt hắn híp lại, phảng phất như không mở ra được, đi qua bên cạnh Thiên Vận cùng Cát Tường, thấp giọng hừ nói:

- Hai cái chẳng lành, Nguyên Vị Diện thứ nhất gặp nạn.

------oOo------

Chương 2640: Thần Mệnh chi tử (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận dừng bước lại, sửng sốt, mặc dù phiến thiên địa này ở vào Nguyên Vị Diện thứ nhất, nhưng đối với sinh linh ở đây mà nói, căn bản không biết cái từ Nguyên Vị Diện thứ nhất này.

Như sinh linh của Huyền Đương đại thế giới không biết mình ở trong Hồng Mông.

Đây là vấn đề tầm mắt!

Lão nhân này lại biết!

Tuyệt không phải người thường!

Thiên Vận mở miệng hỏi:

- Ngươi là ai?

Cát Tường cũng nhìn về phía lão giả, mặc dù hắn chất phác, nhưng không ngốc.

Lão giả không có dừng bước, gật gù đắc ý đi về trước, phảng phất như mắt mờ.

Thiên Vận cảm thấy rất hứng thú, tay phải vung lên, dùng pháp lực cuốn lão giả, Cát Tường cũng biến mất.

Đối diện có một Đại Hán bán bánh nướng mắt trợn tròn, vô ý thức vuốt vuốt ánh mắt của mình, còn cho rằng mình hoa mắt.

Ngoài vạn dặm, Thiên Vận mang theo lão giả đi vào trên sườn núi, lão giả lảo đảo ngồi sập xuống, nhưng hắn ngay cả hừ cũng không hừ một tiếng, phủi mông một cái liền đứng lên.

Cát Tường xuất hiện ở sau lưng Thiên Vận hỏi:

- Hắn là ai?

Thiên Vận trợn trắng mắt, nếu ta biết, còn cần dẫn hắn đi ra hỏi thăm?

Lão giả cười tủm tỉm nói:

- Người trẻ tuổi, làm gì thô lỗ như thế.

- Ngươi đến cùng là ai? Nếu như ngươi không nói, ta sẽ để cho ngươi đau đến không muốn sống.

Thiên Vận giả bộ hung ác uy hiếp nói, lão giả không có cho hắn cảm giác nguy cơ, cho nên hắn cũng không sợ.

Huống chi, đám người Tần Quân còn ở đây.

Bọn hắn là tồn tại có thể chém giết Vĩnh Hằng Thần Mệnh!

- Ngươi đừng uy hiếp, ta đang muốn chết đây, chỉ là không chết được.

Lão giả lắc đầu thở dài nói, một bộ rất muốn chết.

Thiên Vận nhíu mày, trầm giọng nói:

- Ngươi đến cùng muốn nói cái gì? Ngươi khẳng định không phải ngẫu nhiên gặp chúng ta!

Lão giả đi đến trước mặt hắn, mở ra con mắt phảng phất như vĩnh viễn ngủ không tỉnh, ung dung nói:

- Ta muốn nói cho các ngươi biết, không cần tu luyện, nếu không các ngươi sẽ phải hối hận.

Hối hận?

Thiên Vận giận dữ, không tu luyện thì chờ chết sao?

Cát Tường nhìn không được, nắm tay nói:

- Cẩn thận ta đánh chết ngươi!

Từ khi tiều phu thu dưỡng hắn chết, hắn liền không có người quản, tu vi mỗi ngày gia tăng mãnh liệt, trước kia hoàn toàn không có tu luyện cũng đạt tới Vô Cực Đại Chúa Tể, tự nhiên vô ý đánh chết qua rất nhiều người, cho nên mới trốn ở trong núi sâu, không dám đi ra ngoài.

Bây giờ mặc dù Cát Tường lớn lên, nhưng bản tâm vẫn là hài tử.

Lão giả cười ha hả nói:

- Ngươi đánh chết ta, đó mới tốt.

Cát Tường nghe xong, không thể nhịn được huy quyền.

Oanh một tiếng!

Lão giả bị hắn đánh bay vào trong núi, cả núi đá vỡ vụn, lực lượng bá đạo làm cho cả thiên địa lay động kịch liệt.

Thiên Vận lơ lửng giữa không trung, coi thường nhìn hết thảy.

Hưu!

Hồng Quân đi vào giữa hai người, trầm giọng hỏi:

- Các ngươi đang làm gì?

Tần Quân đã phân phó, nếu hai đứa bé làm càn, các Thần Ma có thể giáo huấn bọn hắn.

Đương nhiên, các Thần Ma chỉ cười đáp ứng, không ai thật dám giáo huấn Thiên Vận cùng Cát Tường.

Thiên Vận nói đơn giản một lần, để Hồng Quân nhíu mày.

Ở dưới mí mắt của bọn hắn, lại còn có người tìm tới Thiên Vận, để hắn mồ hôi lạnh lâm ly.

Nếu Thiên Vận xảy ra chuyện, bọn hắn làm sao bàn giao với Tần Quân.

Hồng Quân cúi đầu nhìn lại, ngay sau đó đạo trần vung lên, lật ra đá vụn phía dưới, lão giả từ trong bụi đất cuồn cuộn bay ra, hắn nằm ngang, một bộ đang ngủ, để Cát Tường trừng to mắt.

Mặc dù hắn không dùng toàn lực, nhưng đầy đủ hủy thiên diệt địa, vì sao không có thể đánh chết lão nhân này?

- Siêu Thoát Thần Nguyên, ngươi vậy mà ẩn tàng sâu như vậy.

Hồng Quân nhìn chằm chằm lão giả, gằn từng chữ nói, sắc mặt vô cùng khó coi.

Siêu Thoát Thần Nguyên!

------oOo------

Chương 2641: Thần Mệnh chi tử (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắc mặt Thiên Vận kịch biến, vô ý thức lui nhanh.

Mặc dù Cát Tường không rõ tình huống, nhưng cũng theo sát hắn.

Lão giả cười ha hả nói:

- Ngươi không phải cũng vậy sao?

Lúc này, Bàn Cổ, Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, Đế Tuấn liên tiếp xuất hiện, vây quanh lão giả.

Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên Phủ sát khí ngút trời, phong vân biến sắc, toàn bộ đại lục tùy thời có thể sụp đổ.

Đừng nói phiến thiên địa này, nếu như không có ngăn cản, hắn thậm chí có thể phá diệt Nguyên Vị Diện thứ nhất!

- Nha, người thật nhiều, đều muốn giết ta sao?

Lão giả vẫn cười ha hả, phảng phất như lão gia gia nhà bên hòa ái dễ gần.

Các Thần Ma cũng không ăn bộ này của hắn.

- Giết hắn đi!

Đế Tuấn đề nghị nói, quả quyết tàn nhẫn.

Chuẩn Đề gật đầu.

Bàn Cổ lúc nâng Khai Thiên Phủ lên, chuẩn bị một búa chấm dứt lão giả.

Cảm nhận được sát khí của Bàn Cổ, con mắt của lão giả mở ra, ánh mắt vô

cùng sắc bén.

- Các ngươi căn bản không biết lai lịch của bọn hắn, thả mặc cho bọn hắn trưởng thành, sẽ chỉ hủy diệt hết thảy.

Lão giả trầm giọng nói, một cỗ khí thế khủng bố khó có thể tưởng tượng bộc phát, để các Thần Ma động dung.

Cát Tường trừng to mắt, lão nhân này mạnh như thế, lúc trước nếu hoàn thủ, hắn chẳng phải liền xong đời?

Bàn Cổ hừ lạnh một tiếng, một búa chém xuống, vì không phá hư phiến thiên địa này, hắn tập trung lực lượng ở trên lưỡi búa, không có tiết ra ngoài.

Nhưng mà đúng lúc này, lão giả đột nhiên biến mất, để Bàn Cổ bổ không.

- Ta chính là Thần Mệnh chi tử, còn cổ lão hơn Nguyên Vị Diện, biết được hết thảy, các ngươi không nên tồn tại, quy tắc đã định, nhân quả luân hồi, không ai có thể chúa tể hết thảy, mạnh nhất chỉ là chuyện tiếu lâm.

Thanh âm của lão giả vang lên, thanh âm lộ ra bi thương, phảng phất như đoán được hết thảy kết cục.

Bàn Cổ nhíu mày, các Thần Ma cũng phát hiện khí tức của hắn biến mất.

Có thể từ trong tay Bàn Cổ lông tóc không hư hại đào tẩu, có thể thấy được lão nhân này lai lịch không đơn giản.

Thần Mệnh chi tử?

Như thế nào là Thần Mệnh?

Các Thần Ma lâm vào trong trầm tư.

Một bên khác, Tần Quân đứng trên đỉnh núi nhìn hết thảy vừa rồi phát sinh.

Hắn sờ lên cằm thì thào nói:

- Con trai của Vĩnh Hằng Thần Mệnh? Vì sao trẫm chưa thấy qua?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh, vị Sáng Tạo Thần thứ nhất biến hóa, hắn tự nhiên khắc sâu ấn tượng.

Đát Kỷ hiện ra ở sau lưng hắn, nghi hoặc nói:

- Bệ hạ, ngài biết hắn?

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng nói:

- Không biết.

Chẳng lẽ các Sáng Tạo Thần đều đang ngó chừng Nguyên Vị Diện thứ nhất?

Rất nhanh, các Thần Ma trở về báo cáo tình huống, Tần Quân bảo bọn hắn không cần để ý.

Hắn ngay cả Sáng Tạo Thần cũng không để vào mắt, huống chi là con trai của Sáng Tạo Thần?

Hắn nhìn qua Thiên Vận cùng Cát Tường, tràn ngập thâm ý nói:

- Cố gắng tu luyện, các ngươi có thể thay đổi hết thảy.

Cải biến hết thảy?

Thiên Vận ngẩn người, không hiểu có chút kích động, trong trăm năm, hắn rất ít đạt được Tần Quân tán dương.

Cát Tường nhìn thấy hắn cười, cũng cười rộ lên.

Việc nhỏ xen giữa này để Tần Quân lưu lại một cái tâm nhãn, để các Thần Ma chú ý phương thiên địa này.

Cũng may ngoại trừ Thần Mệnh chi tử, phiến thiên địa này không có cường giả khác có thể uy hiếp được bọn hắn.

Cứ như vậy, bọn hắn tiếp tục dạy bảo Thiên Vận cùng Cát Tường.

Tần Quân truyền Đại Chu Thiên chưởng cùng Đại Đạo Sinh Thiên Luân cho hai người, đối đãi Cát Tường, hắn như đối đãi con trai, để các Thần Ma âm thầm nghi hoặc.

Tiểu tử ngốc này đến cùng có lai lịch gì?

Chẳng lẽ là con riêng của bệ hạ?

Không trách bọn họ suy nghĩ lung tung, Đát Kỷ cũng có chút ghen ghét.

Dù sao Tần Quân cũng không có thu Cát Tường làm đồ đệ.

Cát Tường không nghĩ quá nhiều, có thể đi theo Thiên Vận, hắn liền rất vui vẻ, hắn rất ưa thích khí tức của Thiên Vận, ngay cả đi ngủ cũng nhất định phải ở sát bên Thiên Vận.

Vô luận Thiên Vận tức giận như thế nào, cũng đuổi không được hắn.

------oOo------

Chương 2642: Mệnh cách (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Vị Diện thứ nhất, trong Nguyên cảnh, bỗng nhiên bay ra một bóng người.

Chính là Cực Đế.

Hắn mặc áo bào đen, khuôn mặt lạnh lùng, con mắt quét nhìn về phía vũ trụ mênh mông, thì thào nói:

- Đây chính là Nguyên Vị Diện thứ nhất sao?

Hắn đã triệt để dung hợp Cụ lực của Cụ Cửu Túc, tu vi bay vọt, vì tiếp tục mạnh lên, hắn đi tới Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Cảm thụ được nguyên khí mênh mông của nơi này, Cực Đế lộ vẻ mỉm

cười.

- Thiên Đế, chờ đó, ta sẽ không để cho ngươi siêu việt ta quá nhiều.

Cực Đế nắm chặt song quyền nghĩ, lúc này hóa thành một đạo hắc quang, bay vọt đến sâu trong tinh không, biến mất không thấy gì nữa.

Hiện tại tu vi của hắn ở Nguyên Vị Diện thứ nhất không đáng chú ý, lại thêm Thiên Nguyên đế tộc đang đau đầu Vĩnh Hằng Như Một, cho nên đối với người xâm nhập chỉ có thể coi nhẹ.

Sương mù tràn ngập, chính là nguyên khí biến thành, ở chỗ này không có ánh nắng, vô cùng lờ mờ, như hỗn độn sơ khai.

Một người ánh sáng xé tan bóng đêm bay tới, chính là Vĩnh Hằng Như Một.

Vĩnh Hằng Như Một phi hành, đồng thời ánh mắt quét nhìn bốn phía, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

- Kỳ quái, khí tức rõ ràng từ nơi này truyền đến, vì sao ta không có tìm được?

Vĩnh Hằng Như Một lẩm bẩm, ngữ khí có chút bực bội.

Nguyên Vị Diện thứ nhất ở trong mắt hắn cũng không lớn, nhưng hắn muốn tìm phân hồn của mình lại như mò kim đáy biển, làm sao cũng tìm không thấy, hắn khó tránh khỏi có chút vội vàng xao động.

Nhất là nhìn thấy Tần Quân, hắn rất muốn nhanh khôi phục thực lực.

- Ngươi đang tìm cái gì?

Đúng lúc này, có giọng nói lạnh lùng truyền đến, Vĩnh Hằng Như Một cả kinh quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp ngoài vạn dặm có một bóng người, đây là một nam tử cả người vòng quanh hắc khí, chỉ lộ ra khuôn mặt, để tim của hắn lập tức chìm vào đáy cốc.

Bởi vì tướng mạo của đối phương giống hắn khi còn sống như đúc.

Phân hồn!

- Tốt, không nghĩ tới ngươi đã có ý thức của mình.

Vĩnh Hằng Như Một cười lạnh nói, phân hồn có ý thức của mình, sẽ không còn muốn bị chủ hồn hấp thu.

Còn chưa chờ Vĩnh Hằng Như Một xuất thủ, phân hồn của hắn liền xuất thủ.

Nơi đây là cấm địa tiếng tăm lừng lẫy của Nguyên Vị Diện thứ nhất, bởi vì nơi này có một hung thần, vô cùng cường đại, chính là phân hồn của Vĩnh Hằng Như Một.

Hai Siêu Thoát Thần Nguyên trong nháy mắt oanh vào nhau, hai người lấy tốc độ siêu việt cực hạn chiến đấu.

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai người cuồng đánh, sương mù cuồn cuộn lay động, hóa thành một vòi rồng quấy phá tinh không.

Toàn bộ sinh linh trong Nguyên Vị Diện thứ nhất đều có thể cảm nhận được uy áp của bọn hắn.

Ở một chỗ khác.

Đám người Tần Quân cũng có thể cảm nhận được, bọn hắn đều ngước nhìn bầu trời, phảng phất như có thể nhìn thấy chiến đấu.

- Là Vĩnh Hằng Như Một.

Tần Quân lẩm bẩm, để cho người ta nghe không ra ý nghĩ trong nội tâm của hắn.

Thiên Vận đang tu luyện nhịn không được hỏi:

- Vĩnh Hằng Như Một là ai, chẳng lẽ là...

Tần Quân có thể nhìn trộm đến tâm lý hoạt động của hắn, cho nên nhiều hứng thú nói:

- Xem ra sư phụ của ngươi biết không ít.

Trong lòng Thiên Vận lộp bộp, hít sâu một hơi, hỏi:

- Phụ hoàng, ngài đến cùng có lai lịch gì?

Trước kia hắn luôn đứng ở chỗ cao nhìn xuống Tần Quân, nhìn xuống Nguyên Vị Diện khác, luôn cảm giác mình biết được hết thảy, hơn nữa còn bảo hộ người nhà của mình.

Nhưng trong khoảng thời gian này ở chung, hắn phát hiện mình căn bản không hiểu rõ Tần Quân.

Hắn thậm chí có loại cảm giác, Tần Quân còn mạnh hơn sư phụ hắn Ngọc Khung lão tổ.

Tần Quân mỉm cười nói:

- Phụ hoàng của ngươi, là tồn tại đứng ở đỉnh cao nhất.

Liên quan tới thân phận của hắn, hắn không muốn lộ cho thân nhân của mình.

Nếu để cho bọn hắn biết được thân phận của mình, chỉ sợ bọn họ không thể tiếp nhận.

Nếu như Tần Quân là Thần linh cao nhất sáng tạo hết thảy, tại sao lại để bọn hắn gặp nhiều trắc trở như vậy?

Hắn không cách nào trả lời, chỉ có thể giấu diếm.

------oOo------

Chương 2643: Mệnh cách (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau đó hắn nhắm mắt, ý thức tiến vào trong mắt.

Ở bên trong, Hình Sinh bị Chí Cao Thần Lực trói buộc, không thể động đậy, lơ lửng trong tinh không, chịu đựng cô độc vô tận.

Nơi này tốc độ thời gian trôi qua vô cùng nhanh, ở bên ngoài một ngày, nơi này đã qua một trăm triệu năm.

Giờ phút này, hai mắt Hình Sinh vô thần, như là pho tượng.

Ý thức của Tần Quân biến hóa bay tới trước mặt hắn, hỏi:

- Suy nghĩ ra chưa?

Hắn đang bức bách Hình Sinh hồi tưởng lại thân phận của mình.

- Ta không biết, ta không biết mình là ai, ta là Pháp Tiên Thiên? Không ta là Hình Sinh...

Hình Sinh lẩm bẩm, thống khổ đến chết lặng.

Tần Quân tiếp tục hỏi:

- Ngươi nghe nói qua Hình Hủy Diệt chưa?

Lời vừa nói ra, Hình Sinh đột nhiên trừng lớn hai mắt, trong mắt bắn ra hung quang.

Hắn phảng phất như nghĩ tới điều gì, toàn thân co rút run rẩy.

Quả nhiên!

Gia hỏa này là hậu nhân của Hình Hủy Diệt!

Về phần vì sao truyền thừa mệnh cách của Pháp Tiên Thiên, hắn lại không rõ ràng.

Cái gọi là mệnh cách, chính là đồ vật chỉ Sáng Tạo Thần mới có, bên trong

ẩn chứa hết thảy của Sáng Tạo Thần, cho dù Sáng Tạo Thần chết rồi, nhưng mệnh cách vẫn còn ở đó.

Mệnh cách là ánh sáng cuối cùng của thế giới, tồn tại vĩnh hằng, bất tử bất diệt, cho dù Nguyên Vị Diện phá diệt, nó vẫn sẽ tồn tại.

Đương nhiên, truyền thừa đến trên người một sinh linh khác, nó liền không còn là Sáng Tạo Thần lúc đầu.

Tần Quân nói ra vô số nghi vấn, Hình Sinh đều thờ ơ, lần này cuối cùng nhớ ra cái gì.

Chỉ nghe Hình Sinh thấp giọng lẩm bẩm, âm thanh run rẩy.

- Người phá hư quy tắc hủy diệt...

- Người lường gạt chúng sinh hủy diệt...

- Người xuyên tạc nhân quả hủy diệt...

- Người nhiễu loạn Âm Dương hủy diệt...

- Người sáng tạo ác quy hủy diệt...

- Người nghiệp lực quấn thân hủy diệt...

Sau khi Tần Quân nghe được, trong lòng không khỏi xúc động.

Nghĩ đến tiểu hài năm đó mặt mũi tràn đầy kiên nghị, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Hài tử kia rất đơn thuần, nhưng bởi vì Tần Quân giao cho hắn trách nhiệm, khiến cho hắn vẫn lạc, rơi vào kết cục hồn phách tách rời.

Tần Quân thở dài một tiếng, mang Hình Sinh ra vũ trụ độc lập.

Hiện thực.

Hình Sinh rơi trên mặt đất, Thiên Vận cùng Cát Tường cả kinh mở mắt.

- Đó là...

Thiên Vận trừng to mắt, đây không phải ác thần Hình Sinh của Nguyên Vị Diện thứ nhất sao?

Hình Sinh ở trong Nguyên Vị Diện thứ nhất hung danh hiển hách, phàm là sinh linh đụng vào hắn đều cửu tử nhất sinh, đã từng để Nguyên Vị Diện thứ nhất lâm vào khủng hoảng, cũng may hắn bị Thiên Nguyên đế tộc khu trục.

Tần Quân phất tay, đưa Hình Sinh đến sâu trong vũ trụ.

Hắn chưởng khống quy tắc Không Gian của Nguyên Vị Diện thứ nhất, muốn đưa Hình Sinh đi đến nơi nào, đều không là vấn đề.

- Bệ hạ, vì sao thả hắn?

Đát Kỷ nghi hoặc hỏi, đây không phải thả hổ về rừng sao?

Tần Quân thăm thẳm nói:

- Hắn đã không phải là địch nhân.

Nguyên lai, Hình Sinh là Hình Hủy Diệt lựa chọn người thừa kế, chỉ là Hình Sinh quá yếu, lại truyền thừa mệnh cách của Pháp Tiên Thiên, lực lượng của hai Sáng Tạo Thần khiến cho hắn lâm vào trạng thái phân tranh, chỉ biết giết chóc, khi thì thanh tỉnh, khi thì điên cuồng.

Đát Kỷ nhíu mày, chẳng lẽ Hình Sinh đã bị Tần Quân thu phục?

Tần Quân ôm lấy bờ eo của nàng, mang nàng rời đi, không quấy rầy đám người Thiên Vận tu luyện.

- Thiên Vận, người vừa rồi kia, sao khí tức lại cho ta một loại cảm giác đã từng quen biết?

Cát Tường hiếu kỳ hỏi.

Thiên Vận cũng đang nghi ngờ, hắn chỉ thấy qua chân dung của Hình Sinh, cái này là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không hiểu có loại

cảm giác muốn thân cận Hình Sinh.

------oOo------

Chương 2644: Đồ sát Thiên Nguyên đế tộc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Không rõ ràng, ta cũng có loại cảm giác này.

Thiên Vận lắc đầu nói, biểu lộ rất phức tạp, hắn đã cảm giác được từ nơi sâu xa tựa hồ có lực lượng gì đang thao túng hắn.

Từ khi gặp được Cát Tường, loại cảm giác này liền rất mãnh liệt.

Cát Tường quấn lấy hắn như thế, nhưng hắn không có phản cảm, chỉ là thỉnh thoảng sẽ phiền.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới mình sẽ cùng một nam nhân khác mỗi ngày quấn quýt lấy nhau, đổi lại trước kia, hắn khẳng định cảm thấy là ác mộng, bây giờ lại tập mãi thành thói quen.

- Chẳng lẽ ta tới đây, cũng không phải trùng hợp?

Thiên Vận liếc nhìn Cát Tường, âm thầm nghĩ.

Cát Tường thì không có đa tưởng, gãi đầu một cái, tiếp tục tu luyện.

Một bên khác, Tần Quân cùng Đát Kỷ trở lại trong nhà gỗ.

Đát Kỷ nhịn không được hỏi:

- Bệ hạ, Cát Tường cùng Thiên Vận đến cùng là quan hệ như thế nào?

Vừa rồi lúc Hình Sinh xuất hiện, ánh mắt của Cát Tường cùng Thiên Vận bị nàng bắt được, cho nên sinh lòng nghi hoặc.

Tần Quân châm trà cho nàng, sau đó cười nói:

- Không cần lo lắng, bọn hắn truyền thừa mệnh cách của Sáng Tạo Thần.

- Có ý tứ gì?

Đát Kỷ nhíu mày hỏi.

Tần Quân giải thích Sáng Tạo Thần cùng mệnh cách một chút, để Đát Kỷ kinh hỉ.

Cái này chẳng phải ý nghĩa tương lai Thiên Vận có thể đạt tới độ cao của Thiên Nguyên đế tộc tổ?

- Vì sao bọn hắn có thể truyền thừa mệnh cách của Sáng Tạo Thần?

Đát Kỷ vẫn còn có chút nghi hoặc, tiếp tục hỏi.

Tần Quân nói thẳng:

- Trẫm người mang Thời Không Tạo Hóa, đã từng xuyên qua thời không, dưới cơ duyên xảo hợp, truyền thừa Thời Gian mệnh cách ở trên người Thiên Vận.

Kỳ thật hắn biết cũng không phải cơ duyên xảo hợp, mà là Nguyên Thời Gian báo ân hắn.

Về phần Cát Tường, có thể là được Nguyên Không Gian lựa chọn.

Nguyên Thời Gian cùng Nguyên Không Gian chính là bạn thân, ở lúc Thiên Vận bị Ngọc Khung lão tổ ném ra, Nguyên Không Gian liền đưa Thiên Vận đến phụ cận.

Vừa nghĩ tới Nguyên Thời Gian cùng Nguyên Không Gian, trong mắt của hắn liền lộ ra vẻ bi thương.

Năm đó, hắn hẳn nên quan tâm hai đứa bé này.

Hiện nay Nguyên Thời Gian cùng Nguyên Không Gian đã dung hợp các vị diện, sớm đã không còn ý thức của mình, tương đương với vẫn lạc.

Đát Kỷ như có điều suy nghĩ, lần nữa nhìn về phía Tần Quân nói:

- Bệ hạ, cho dù ngài không phải mạnh nhất chuyển thế, chắc hẳn cũng là một vị Sáng Tạo Thần, nếu không làm sao biết được những thứ này?

Tần Quân mỉm cười, không có phủ nhận, nhưng cũng không có thừa nhận.

Hắn cũng không phải Sáng Tạo Thần.

Hắn sáng tạo ra Sáng Tạo Thần!

Ầm ầm...

Nguyên khí cuồn cuộn, chui vào trong cơ thể Vĩnh Hằng Như Một.

Hắn đã hấp thu phân hồn, ánh sáng trên người đang ngưng tụ, dần dần hiện ra nhục thân.

Cùng lúc đó, tu vi của hắn cũng tăng vọt!

- Cảm giác đã lâu a.

Vĩnh Hằng Như Một lẩm bẩm, quang mang tiêu tán, lộ ra một diện mục dữ tợn.

Bị trấn áp vô số năm, rốt cục có thể trùng sinh, lệ khí tích súc đã lâu của hắn căn bản là không có cách khắc chế, lúc nào cũng có thể sẽ bộc phát.

- Thiên Nguyên, thù này nên báo rồi!

Vĩnh Hằng Như Một cười lạnh, quang mang trên người cũng bắt đầu thối lui.

Mặc dù hắn nghĩ thoáng rất nhiều chuyện, nhưng Thiên Nguyên trấn áp hắn, còn tru sát Pháp Tiên Thiên, để hắn không cách nào dễ dàng tha thứ.

Năm đó Sáng Tạo Thần sơ đại thân mật bực nào, hắn đến nay vẫn nghĩ mãi mà không rõ vì sao Thiên Nguyên ra tay với bọn họ!

Hắn cùng Pháp Tiên Thiên không có ác ý, chỉ muốn hỗ trợ mở rộng Nguyên Vị Diện, bởi vì vị diện tối cao âm u đầy tử khí.

Trong mắt của hắn tràn đầy hận ý, hắn muốn hủy diệt Nguyên Vị Diện, hắn muốn tru sát Thiên Nguyên đế tộc, hắn muốn tìm Thiên Nguyên chuyển thế!

Nghĩ xong, hắn xé rách không gian rời đi.

Trước hết giết Thiên Nguyên đế tộc, đợi Thiên Nguyên phục sinh, hắn muốn ở trước mặt Thiên Nguyên hủy diệt Nguyên Vị Diện, hắn muốn để Thiên Nguyên thống khổ!

Ngày đó, Nguyên Vị Diện thứ nhất bộc phát ra uy áp chiến đấu kinh khủng.

- Vĩnh Hằng Như Một! Thiên Nguyên đế tộc ta sẽ không bỏ qua cho ngươi! A.....

Thanh âm của tộc trưởng bàng chi thứ nhất Bắc chủ vang vọng toàn bộ Nguyên Vị Diện, ngay sau đó hắn liền hét thảm, nhưng tiếng kêu thảm thiết không có tiếp tục bao lâu, rất nhanh liền im bặt.

Chúng sinh sợ hãi.

Thiên Nguyên đế tộc bị địch tập?

------oOo------

Chương 2645: Đồ sát Thiên Nguyên đế tộc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh Hằng Như Một là ai?

Nguyên Vị Diện thứ nhất nghênh đón khủng hoảng trước nay chưa có.

Đám người Tần Quân cũng giật nảy mình, Vĩnh Hằng Như Một đồ sát Thiên Nguyên đế tộc?

Các Thần Ma nhao nhao đi vào bên người Tần Quân, chờ đợi phân phó.

- Yên lặng theo dõi kỳ biến.

Tần Quân trầm giọng nói, dù sao hắn cũng chán ghét Thiên Nguyên đế tộc.

Vừa vặn để Vĩnh Hằng Như Một diệt đi.

Chỉ là hắn cảm thấy Vĩnh Hằng Như Một không chỉ muốn hủy diệt Thiên Nguyên đế tộc, còn có mục đích khác.

Thiên Vận cảm thán nói:

- Sư phụ nói đại kiếp rốt cuộc đã đến, cơn giận của Sáng Tạo Thần, ai có thể ngăn cản?

Ngọc Khung lão tổ từng nói hắn cùng Sáng Tạo Thần có quan hệ, cho nên mới để hắn tu luyện Thần công.

Nhưng đại kiếp tới quá nhanh, hắn căn bản theo không kịp tiết tấu.

Cát Tường hiếu kỳ hỏi:

- Cái gì là Sáng Tạo Thần?

Thiên Vận trợn trắng mắt, tức giận nói:

- Không nên hỏi đừng hỏi!

Mặc dù Cát Tường Thiên phú cường đại, nhưng quá ngốc, ngày sau đoán chừng cũng khó thành đại khí.

Không qua mấy ngày.

Một tin tức truyền khắp Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Bàng chi thứ nhất của Thiên Nguyên đế tộc bị tàn sát hầu như không còn, không một may mắn còn sống sót.

Đây tuyệt đối là đại sự xưa nay chưa từng có!

- Làm sao có thể! Thiên Nguyên đế tộc bị tàn sát?

- Vĩnh Hằng Như Một là ai? Làm sao chưa nghe nói qua?

- Có thể đồ sát Thiên Nguyên đế tộc, hắn mạnh đến bao nhiêu?

- Ngay cả Thiên Nguyên đế tộc cũng đánh không lại, chúng ta làm sao bây giờ?

- Xong, Nguyên Vị Diện sắp bị hủy diệt...

Sinh linh trong Nguyên Vị Diện thứ nhất sợ hãi nghị luận, bầu không khí khủng hoảng bắt đầu lan tràn.

Cùng lúc đó, Vĩnh Hằng Như Một tiến về Nguyên Vị Diện khác, đồ sát bàng chi Thiên Nguyên đế tộc.

Nguyên Vị Diện thứ hai, Nguyên Vị Diện thứ ba, Nguyên Vị Diện thứ tư…

Không có người nào có thể ngăn cản Vĩnh Hằng Như Một.

Sáng Tạo Thần điên cuồng giết bàng chi Thiên Nguyên đế tộc, như giết chết một đám kiến, vô cùng nhẹ nhõm.

Rất nhanh, bàng chi của Thiên Nguyên đế tộc ở các Nguyên Vị Diện đều bị hắn gạt bỏ.

Hồng Mông là Nguyên Vị Diện mới, tồn tại Vĩnh Hằng Như Một không biết, lại thêm Hồng Mông cũng không có Thiên Nguyên đế tộc, cho nên bị Vĩnh Hằng Như Một coi nhẹ.

- Thiên Nguyên! Ngươi lại không xuất hiện, ta liền đồ sát sinh linh ngươi sáng tạo, hủy diệt tất cả Nguyên Vị Diện!

Tiếng cười điên cuồng của Vĩnh Hằng Như Một vang vọng các Nguyên Vị Diện, để từng Nguyên Vị Diện sôi trào lên.

Sợ hãi trước đó chưa từng có bao phủ các Nguyên Vị Diện.

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Tô Đế đứng ở ven hồ ngước nhìn bầu trời, hắn nhíu mày, thì thào nói:

- Hủy diệt Nguyên Vị Diện?

Hạ Thiên Ý, Đường Khuynh Thiên cùng Bá Hàn U hiện ra ở sau lưng hắn.

- Tông chủ, chúng ta nên làm gì?

Bá Hàn U vội vàng mở miệng hỏi.

Tô Đế không có trả lời, vẫn nhìn bầu trời, lâm vào trong trầm tư.

Đối phương đến cùng là ai?

Dám khiêu chiến mạnh nhất, không phải là cường giả đến từ Nguyên Vị Diện khác chứ?

- Yên lặng theo dõi kỳ biến, hắn là không thể nào hủy diệt tất cả Nguyên Vị Diện a.

Tô Đế trầm giọng nói, đối phương quá mạnh, chí ít hắn làm không được có thể truyền âm tất cả Nguyên Vị Diện.

- Vì cái gì làm không được?

Đường Khuynh Thiên nghi hoặc hỏi.

Tô Đế nhàn nhạt nói:

- Bởi vì có Thiên Đế.

Thiên Đế?

Ba người Đường Khuynh Thiên đưa mắt nhìn nhau, bọn hắn rất khó lý giải, vì sao Tô Đế tôn sùng Thiên Đế như thế?

Ngoại trừ Thiên Đế, Tô Đế vô luận đối mặt ai, đều không coi ra gì, làm bọn hắn một mực rất ngạc nhiên thân phận của Thiên Đế.

------oOo------

Chương 2646: Muốn đồ Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên một đại lục hoang vu, Tàng Mệnh Luân đang nằm ở trên sườn núi, ngước nhìn tinh không sáng chói mênh mông.

- Hủy diệt tất cả Nguyên Vị Diện?

Tàng Mệnh Luân lẩm bẩm, Nguyên Phạt bị hắn ném ở bên cạnh rung động kịch liệt.

Khí tức của Sáng Tạo Thần đối với Nguyên Phạt mà nói vô cùng quen thuộc.

Ở trong tay Hình hủy diệt, nó đánh qua các Sáng Tạo Thần, thậm chí có Sáng Tạo Thần còn bị nó đánh chết, hồn phách bị nó hấp thu.

Cảm nhận được Nguyên Phạt rung động, Tàng Mệnh Luân nhíu mày.

- Ngươi thế nào?

Tàng Mệnh Luân nắm Nguyên Phạt lên, nhẹ giọng hỏi.

Mặc dù Nguyên Phạt cường đại, nhưng không biết nói chuyện, thậm chí không cách nào truyền ra ý thức.

Vuốt ve Nguyên Phạt, Tàng Mệnh Luân chau mày.

Hắn còn đang hồi tưởng lúc trước Vĩnh Hằng Như Một nói, muốn hủy diệt tất cả Nguyên Vị Diện.

Cho tới nay, Tàng Mệnh Luân đều nghĩ mình vô địch, cho dù là Nguyên Chủ thứ nhất cùng Bắc chủ cũng không bị hắn để vào mắt, nhưng Vĩnh Hằng Như Một cho hắn một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Cường đại!

Cường đại đến để hắn tuyệt vọng.

- Chẳng lẽ hắn đã siêu việt Siêu Thoát Thần Nguyên?

Tàng Mệnh Luân lâm vào mê mang, nếu như Nguyên Vị Diện hủy diệt, hắn sống không được.

Nghĩ xong, hắn cầm Nguyên Phạt rời đi.

Theo tuyên ngôn bá đạo của Vĩnh Hằng Như Một truyền ra, các Nguyên Chủ tụ hợp, thương thảo biện pháp ứng đối.

Bọn hắn ở trong Nguyên cảnh gặp mặt, vờn quanh thành một vòng, đối mặt lẫn nhau.

Hết thảy có mười vị Nguyên Chủ!

Nguyên Chủ thứ nhất mở miệng trước tiên:

- Chúng ta nhất định phải gọi Thiên Nguyên đế tộc chính tông ra, Vĩnh Hằng Như Một siêu việt Siêu Thoát Thần Nguyên, chúng ta liên thủ cũng không đủ hắn giết.

Nguyên Chủ thứ bảy nhíu mày hỏi:

- Hắn đến cùng là ai?

Ở dưới bọn hắn khống chế, khi nào toát ra một cường giả như vậy?

Chẳng lẽ cũng đến từ Thiên Nguyên đế tộc chính tông?

Nguyên Chủ thứ nhất trầm giọng nói:

- Vĩnh Hằng Như Một là tồn tại giống như mạnh nhất, Thần linh sớm nhất, sau bị mạnh nhất chém giết, hồn phách rơi vào Khởi Nguyên Khuê Hà, Hồn Tinh trước đó không lâu là hắn.

Hồn Tinh!

Chúng Nguyên Chủ nhíu mày, mặc dù bọn hắn thân ở Nguyên Vị Diện khác biệt, nhưng đều sắp xếp thủ hạ ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, cho nên đều nghe nói qua sự tình Hồn Tinh, không nghĩ tới trong Hồn Tinh cất giấu một tồn tại có thể so với mạnh nhất.

Hiện tại Vĩnh Hằng Như Một muốn hủy diệt Nguyên Vị Diện, bọn hắn đi chỗ nào tìm kiếm Thiên Nguyên đế tộc chính tông?

Hơn nữa Thiên Nguyên đế tộc chính tông thật có thể đối phó Vĩnh Hằng Như Một?

- Các ngươi nghe nói qua chỗ kia sao?

Lúc này, Nguyên Chủ thứ hai mở miệng nói, hắn hất lên đại bào tử kim sắc, ngay cả đầu cũng che khuất, vô cùng thần bí.

Các Nguyên Chủ nhìn về phía hắn, chờ đợi hắn nói tiếp.

- Truyền thuyết có một chỗ, là chỗ Chúng Thần khởi nguyên, có lẽ nơi đó có Thiên Nguyên đế tộc chính tông.

Nguyên Chủ thứ hai ung dung nói.

Chúng Thần khởi nguyên!

Các Nguyên Chủ đều biến sắc.

Một ngày này, Tần Quân đang làm bạn với Đát Kỷ du sơn ngoạn thuỷ bỗng nhiên dừng bước.

- Ra đi.

Tần Quân mở miệng nói, Đát Kỷ nghe xong, sắc mặt biến hóa.

Nàng là Vĩnh Hằng Thần Mệnh, vậy mà không có phát giác được chung quanh có người?

Chỉ thấy Vĩnh Hằng Như Một xuất hiện ở trước mặt hai người, thời khắc này Vĩnh Hằng Như Một mặc long bào cực giống Vô Cực Hồng Mông Bào, trong lúc giơ tay nhấc chân tản ra uy áp vô thượng, phảng phất như

chúa tể khống chế hết thảy.

Tần Quân mặt không thay đổi nhìn Vĩnh Hằng Như Một.

- Tổ thần, ngươi nhìn ta hiện tại thế nào?

Vĩnh Hằng Như Một nâng hai tay, cười nói, nụ cười của hắn tràn đầy tự phụ, cho dù nói chuyện với Tần Quân, cũng không có tôn trọng như lúc trước.

Sau khi khôi phục thực lực, hắn cảm giác mình viễn siêu Tần Quân, tự nhiên tâm tính phát sinh cải biến.

Tần Quân đạm mạc nói:

- Rất tốt, cao cao tại thượng.

------oOo------

Chương 2647: Muốn đồ Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đúng vậy, cao cao tại thượng, ta rất thích hình dung của ngươi!

Vĩnh Hằng Như Một nhếch miệng cười nói, hắn không nhìn Đát Kỷ, vòng quanh Tần Quân, hững hờ hỏi:

- Thiên Nguyên để cho ta chịu đựng nỗi khổ cô độc vô tận, Tổ thần, ngươi cảm thấy ta nên hồi báo hắn như thế nào?

- Nhân quả tuần hoàn, ngươi đã làm, còn cần hỏi ta?

Tần Quân lạnh giọng nói, trong mắt lóe lên sát ý.

Quả nhiên là cánh cứng cáp rồi, cảm thấy mình có thể lên trời?

Vĩnh Hằng Như Một lách mình đi vào trước mặt Tần Quân, cười nói:

- Tổ thần, ngươi giúp ta mạnh lên, ta mang ngươi giết trở lại Chúng Thần khởi nguyên, ta sẽ lại nâng ngươi lên đỉnh phong của chúng Thần, như thế nào?

Chúng Thần đỉnh phong!

Lại?

Tâm thần Đát Kỷ rung mạnh, khiếp sợ nhìn về phía Tần Quân.

Nàng từng đoán Tần Quân là Sáng Tạo Thần, bây giờ nghe Vĩnh Hằng Như Một nói, thân phận của Tần Quân rõ ràng cao hơn Sáng Tạo Thần.

Tần Quân hừ nói:

- Trẫm cần ngươi?

Vĩnh Hằng Như Một cũng không tức giận, cười nói:

- Ta sẽ chứng minh cho ngươi, ta mới là Sáng Tạo Thần mạnh nhất.

- Tiếp đó, ta sẽ hủy diệt Nguyên Vị Diện, sẽ giết Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng!

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí của hắn trở nên sâm nhiên.

Tần Quân bỗng nhiên đưa tay, ấn bờ vai của hắn, nhìn chằm chằm ánh mắt của hắn nói:

- Trẫm không cho phép ngươi làm như vậy!

Vĩnh Hằng Như Một nhíu mày, không có đẩy lui Tần Quân, mà trả lời:

- Tổ thần, năm đó ngươi rời đi, đã bỏ qua quyền quản hạt chúng ta, lần này, ngươi chỉ có thể nhìn.

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Bước ra ba bước, hắn liền biến mất tại nguyên chỗ.

- Đinh! Phát động nhiệm vụ chính tuyến... ngăn cản Nguyên Vị Diện hủy

diệt! Nhiệm vụ tường trình: Sáng Tạo Thần Vĩnh Hằng Như Một muốn hủy diệt tất cả Nguyên Vị Diện, nếu như ký chủ ngăn cản hắn, thu hoạch được một lần chí cao triệu hoán, hai cơ hội cực hạn Tạo Hóa, hai lần cực hạn phục thức tỉnh, mười lần Hồng Mông độ kiếp, mười lần cực hạn thức tỉnh, mười lần Thần Ma Chinh Triệu!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để hắn thở dài.

Nguyên lai hắn tưởng rằng Vĩnh Hằng Như Một đã đại triệt đại ngộ, nhưng không nghĩ tới sau khi dung hợp phân hồn, hắn lại bành trướng, thậm chí ngay cả hai vị Thần phụ của mình cũng muốn giết.

Đát Kỷ lo lắng hỏi:

- Bệ hạ, ngài không có sao chứ?

- Không có việc gì.

Tần Quân lắc đầu, may mắn Vĩnh Hằng Như Một không có phát hiện thân phận của Thiên Vận cùng Cát Tường, nếu không liền phiền toái.

Đại kiếp của Nguyên Vị Diện sắp tới.

Tần Quân nhìn lên bầu trời, thì thào nói:

- Ngươi đã lệch hướng bản tâm, vậy đừng trách trẫm vô tình.

Hắn nhất định phải ngăn cản Vĩnh Hằng Như Một, vì vô số sinh linh của từng Nguyên Vị Diện!

Cho dù giết Vĩnh Hằng Như Một, hắn cũng phải làm!

Đát Kỷ nhìn Tần Quân, lâm vào trong hoảng hốt.

Thân phận của Tần Quân để thế giới quan của nàng bị trùng kích, nàng làm sao cũng không nghĩ ra hoàng tử năm đó là Chúng Thần chi tổ.

Hồng Mông.

Hai mươi bốn mộc quan bay nhanh trong tinh không, Chính Hoa Tà Phật đứng ở trên mộc quan trước nhất, ngóng nhìn phương xa.

Hắn đang xông xáo Hồng Mông.

Từ khi Thiên Đế mở rộng Hồng Mông, chúng sinh cũng bắt đầu lang thang, muốn đi khắp toàn bộ Hồng Mông, hắn cũng là một cái trong số đó.

Chỉ có chân chính đạp vào đường xá, mới có thể cảm nhận được Thiên Đế cường đại.

Gần như không thể đạt tới.

Chính Hoa Tà Phật hồi tưởng đến dĩ vãng, trên mặt lộ ra cười khổ.

May mắn lúc trước hắn không có đắc tội chết Thiên Đế.

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng kinh khủng giáng lâm, để Chính Hoa Tà Phật không thể động đậy.

- Đi theo ta!

Thanh âm của Tàng Mệnh Luân bỗng nhiên truyền đến, sau đó phía trước xuất hiện một vết nứt màu đen, hút Chính Hoa Tà Phật đi.

Toàn bộ quá trình rất nhanh, nhanh đến Hồng Mông Thần linh cũng không kịp phát hiện.

------oOo------

Chương 2648: Hủy Diệt Nguyên Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Nguyên cảnh, Chính Hoa Tà Phật không thể động đậy, nhìn Tàng Mệnh Luân, hắn cắn răng hỏi:

- Ngươi là ai? Vì sao bắt ta?

Hắn căn bản không biết Tàng Mệnh Luân, cho nên trong lòng rất phiền muộn.

Đồng thời trong lòng hắn run sợ đánh giá chung quanh, hắn chưa bao giờ thấy qua Nguyên cảnh, nguyên khí nơi này để hắn có loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

Nếu như không phải bị trấn áp, sợ rằng hắn sẽ lập tức tu luyện.

- Ta tên Tàng Mệnh Luân, tìm ngươi có việc, đi với ta một chuyến, sẽ không bạc đãi ngươi!

Tàng Mệnh Luân cũng không quay đầu lại nói.

Chính Hoa Tà Phật cố gắng nghĩ lại cái tên Tàng Mệnh Luân này, Hồng Mông căn bản không có một người như thế.

Không phải là sinh linh Nguyên Vị Diện khác mà Thiên Đế nói tới chứ?

Nghĩ đến đây, Chính Hoa Tà Phật lập tức gấp, hắn lại không muốn đi Nguyên Vị Diện khác, trời biết nói sẽ phát sinh cái gì.

Thế nhưng hắn bất quá là Đại Diễn Thần Chi, làm sao có thể phản kháng Tàng Mệnh Luân là Siêu Thoát Thần Nguyên?

Đúng lúc này, trong cơ thể Tàng Mệnh Luân bay ra một vệt kim quang, rõ ràng là Nguyên Phạt.

Nguyên Phạt trực tiếp rơi vào trong tay Chính Hoa Tà Phật, Tàng Mệnh Luân cả kinh vội vàng dừng lại, quay người trừng mắt nhìn Chính Hoa Tà Phật.

- Làm sao có thể, chẳng lẽ bởi vì lực lượng Hủy Diệt sâu trong linh hồn hắn?

Tàng Mệnh Luân trừng to mắt, sở dĩ tìm Chính Hoa Tà Phật, là bởi vì hắn biết Chính Hoa Tà Phật là hài tử mà Hủy Diệt Nguyên Thần lưu lại.

Năm đó, hắn được Hủy Diệt Nguyên Thần truyền thừa, ở chỗ truyền thừa, phát hiện hai tiểu hài, chính là Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật.

Sở dĩ Hủy Diệt Nguyên Thần truyền thừa tới Nguyên Vị Diện thứ nhất, là bởi vì muốn Sáng Tạo Thần không cách nào tìm được.

Đạt được Nguyên Phạt cùng Hủy Diệt Nguyên Thần truyền thừa, Tàng Mệnh Luân không có chém tận giết tuyệt, vì báo ân, hắn đưa hai đứa bé đến Nguyên Vị Diện mà lúc ấy Thiên Nguyên mới sáng tạo ra, cũng chính là Hồng Mông.

Bây giờ Vĩnh Hằng Như Một nhiễu loạn hòa bình của Nguyên Vị Diện, hắn nhất định phải mạnh lên.

Biện pháp duy nhất có thể nhanh chóng tăng cường là dựa vào Nguyên Phạt!

Hắn muốn mượn lực lượng Hủy Diệt sâu trong linh hồn Chính Hoa Tà Phật đến tiến hóa Nguyên Phạt, sở dĩ không tìm Tô Đế, là bởi vì Tô Đế không ở trong Hồng Mông, đã xông đến Nguyên Vị Diện thứ tám.

Tay cầm Nguyên Phạt, Chính Hoa Tà Phật trừng to mắt, hắn có thể cảm giác được một cỗ lực lượng vô cùng cường đại điên cuồng chui vào trong tay hắn.

- Cái này...

Chính Hoa Tà Phật hoàn toàn không cách nào lý giải tình hình thời khắc này, đây là cái đồ chơi gì?

Tàng Mệnh Luân xuất thủ, chuẩn bị đoạt lại Nguyên Phạt.

Oanh!

Nguyên Phạt bộc phát ra lực lượng kinh khủng, đánh bay Tàng Mệnh Luân.

Tàng Mệnh Luân cuồng phun Thần huyết, kém chút bạo thể mà chết.

Hắn khó có thể tin nhìn về phía Nguyên Phạt, Nguyên Phạt làm bạn hắn vô số năm vậy mà phản bội hắn?

Chính Hoa Tà Phật không có kinh hỉ, ngược lại vô cùng sợ hãi, ngay cả Tàng Mệnh Luân cũng không làm gì được thứ này, hắn càng không thể.

Lúc này, trong Nguyên Phạt toát ra một đạo bạch khí, hội tụ thành một bóng người vĩ ngạn, rõ ràng là bóng người của Hình Hủy Diệt, mặc dù thấy không rõ diện mạo, nhưng tản mát ra khí tức vô cùng kinh khủng.

Tàng Mệnh Luân nghẹn họng nhìn trân trối, cỗ khí tức này còn cường đại hơn Vĩnh Hằng Như Một, để hắn run lẩy bẩy.

- Hủy Diệt Nguyên Thần...

Tàng Mệnh Luân kém chút dọa tiểu trong quần, đạt được Hình Hủy Diệt truyền thừa, hắn biết rõ Hình Hủy Diệt cường đại đến không thể vượt qua.

Chỉ thấy hư ảnh của Hình Hủy Diệt nâng tay phải lên, ngón trỏ bắn ra một đạo bạch quang, lấy tốc độ cực nhanh bao phủ Tàng Mệnh Luân.

Tàng Mệnh Luân không kịp tránh né, trực tiếp hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu, không có cơ hội trùng sinh!

Tĩnh!

Chính Hoa Tà Phật trợn tròn mắt, Tàng Mệnh Luân liền chết như vậy?

Bị bảo bối của mình hại chết?

Đúng lúc này, hư ảnh của Hình Hủy Diệt quay đầu liếc qua Chính Hoa Tà Phật, mơ hồ trong lúc đó, Chính Hoa Tà Phật thấy được một đôi mắt, vô cùng băng lãnh, nhưng lại cho hắn cảm giác ấm áp không hiểu.

Rất nhanh, hư ảnh tiêu tán, chui vào trong Nguyên Phạt.

Nắm Nguyên Phạt, Chính Hoa Tà Phật không biết làm sao, tiếp xuống nên làm cái gì bây giờ?

Hắn bỗng nhiên nhìn về phía chung quanh, mừng rỡ như điên.

Cái gì là cơ duyên?

Cái gì là Tạo Hóa?

Đây chính là cơ duyên!

Đây chính là Tạo Hóa!

Chính Hoa Tà Phật hít sâu một hơi, chuẩn bị ở chỗ này tu luyện.

Nguyên khí cao cấp hơn Hồng Mông nguyên khí, ở chỗ này tu luyện, so với Hồng Mông mà nói, có thể nói là tiến triển cực nhanh!

Một đời bá chủ, Tàng Mệnh Luân vẫn lạc ở đây, không người biết được.

Thật đáng buồn, đáng tiếc.

------oOo------

Chương 2649: Hủy Diệt Nguyên Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một bên khác, đám người Tần Quân cũng tiến vào Nguyên cảnh của Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Tần Quân muốn trở về thu xếp tốt Hồng Mông, tránh cho Hồng Mông xảy ra chuyện, mà Thiên Vận không muốn đi, đáng tiếc vẫn bị Bàn Cổ xách đi, Cát Tường ưa thích Thiên Vận, một tấc cũng không rời.

- Bệ hạ, có đối sách đối phó Vĩnh Hằng Như Một không?

Chuẩn Đề nhịn không được hỏi, dù sao Vĩnh Hằng Như Một muốn hủy diệt tất cản Nguyên Vị Diện, Hồng Mông cũng là Nguyên Vị Diện.

Tần Quân gật đầu nói:

- Có, đó chính là các ngươi!

Lời vừa nói ra, các Thần Ma kinh hỉ.

Những lời này của Tần Quân không phải đại biểu cho muốn trợ giúp bọn hắn mạnh lên sao?

Bàn Cổ cười điên cuồng:

- Nếu như ta cùng hắn đồng cảnh giới, tuyệt đối có thể giết hắn!

- Ta cũng vậy!

Đế Tuấn mở miệng nói.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, cũng không nói thêm gì.

Vĩnh Hằng Như Một chính là Sáng Tạo Thần sơ đại, thiên phú chiến đấu sẽ không kém hơn bọn hắn, thậm chí mạnh hơn.

Cho nên nhằm vào Vĩnh Hằng Như Một, hắn dự định dùng chiến thuật biển người!

Một đường xuyên thẳng qua.

Rất nhanh, bọn hắn liền đụng vào Chính Hoa Tà Phật.

Chính Hoa Tà Phật đang tu luyện cảm nhận được khí tức của bọn hắn, vội vàng mở mắt.

Khi hắn nhìn thấy đám người Tần Quân lúc, biểu lộ lập tức kinh ngạc.

Các Thần Ma cũng trừng to mắt, bọn hắn đều biết Chính Hoa Tà Phật, dù sao cũng là đồ đệ của Đấu Chiến Thắng Phật.

Bầu không khí có chút xấu hổ.

Tần Quân nhíu mày hỏi:

- Sao ngươi lại ở chỗ này?

Hắn chú ý tới đồ vật trong tay Chính Hoa Tà Phật.

Nguyên Phạt!

Các Thần Ma cũng như thế, vô ý thức nhìn chung quanh, để tránh Tàng Mệnh Luân đánh lén.

Chính Hoa Tà Phật trả lời:

- Một gia hỏa tên Tàng Mệnh Luân bắt ta tới, sau đó hắn bị cái đồ chơi này giết?

Đang khi nói chuyện, hắn vung vẩy Nguyên Phạt trong tay, biểu lộ có chút bất đắc dĩ.

Đối với Tần Quân, hắn vẫn rất tín nhiệm.

Tần Quân đại công vô tư, vì chúng sinh giảng đạo vô số năm, ngay cả hắn cũng được lợi, cho nên tâm hoài cảm kích.

- Bị pháp bảo của mình giết?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày nói, mặt mũi tràn đầy nghi vấn.

Thần Ma khác cũng nghĩ như vậy.

Tần Quân thì lộ ra mỉm cười, cười nói:

- Cha ngươi vẫn rất bao che cho con nha.

Cha!

Chính Hoa Tà Phật trừng to mắt, chẳng lẽ hư ảnh lúc trước là cha của hắn?

Đối với lai lịch của mình, hắn một mực không rõ ràng, Đấu Chiến Thắng Phật cũng nói không rõ ràng, dần dà, hắn đã xem nhẹ chuyện này.

- Ừm, cha ngươi là một vị Sáng Tạo Thần.

Tần Quân gật đầu nói, lời vừa nói ra, các Thần Ma đều trừng to mắt, ngay cả Thiên Vận cũng như thế.

Gia hỏa này là con trai của Sáng Tạo Thần?

Chính Hoa Tà Phật sửng sốt, vội hỏi:

- Sáng Tạo Thần là cái gì?

Tần Quân cũng không giấu diếm, thời cơ thành thục, nên để Chính Hoa Tà Phật hiểu rõ hết thảy.

Khi Chính Hoa Tà Phật biết được mình cùng Tô Đế là huynh đệ đồng nguyên, biểu lộ của hắn càng thêm kinh ngạc, khó có thể tin.

- Tô Đế...

Ánh mắt Thiên Vận lấp lóe, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

- Ở nơi này tu luyện, đằng sau nói không chừng cần ngươi hỗ trợ.

Tần Quân vứt xuống câu này liền bay đi, những người khác vội vàng đuổi theo, bay về phía lối vào Hồng Mông.

------oOo------

Chương 2650: Nguyên Vị Diện thứ nhất, diệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn bóng lưng đám người Tần Quân rời đi, Chính Hoa Tà Phật lâm vào trong trầm tư.

Lúc trước Tần Quân nói để hắn còn không có tỉnh hồn, cha của hắn lại là Hủy Diệt Nguyên Thần, mà Tô Đế lại là đồng nguyên huynh đệ với hắn.

Nghĩ đến trước kia cùng Tô Đế tranh đấu, tâm tình của hắn rất phức tạp.

Nhìn qua Nguyên Phạt, hắn tự lẩm bẩm:

- Ta không có mệnh số, thì ra là bởi vì ngươi.

Không có mệnh số, khiến cho Vận Mệnh không cách nào can thiệp hắn.

Hắn một mực vẫn lấy làm kiêu ngạo, hiện tại rốt cuộc hiểu rõ ràng.

Hết thảy nguồn gốc từ cha hắn, Hủy Diệt Nguyên Thần.

Vừa nghĩ tới hư ảnh Hủy Diệt Nguyên Thần lúc trước, loại cường đại kia để tâm hắn bành trướng.

- Ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng.

Chính Hoa Tà Phật hít sâu một hơi, chợt ngồi xếp bằng xuống.

Trong Nguyên Phạt tự mang truyền thừa, có thể làm cho hắn nhanh chóng mạnh lên.

Tàng Mệnh Luân đoạt được truyền thừa cũng không phải truyền thừa chân chính của Hủy Diệt Nguyên Thần, nếu hắn biết được, đoán chừng sẽ chết không nhắm mắt.

Hồng Mông.

So sánh với những Nguyên Vị Diện khác, nơi này vô cùng bình tĩnh, không có chiến tranh cùng khủng hoảng quét sạch toàn bộ Nguyên Vị Diện.

Bởi vì Hồng Mông mới mở rộng xong, ở trong một đoạn thời gian rất dài, sinh linh đều bôn ba khắp nơi, tìm kiếm cơ duyên.

Tần Quân để các Thần Ma về Thiên Đình, mà hắn thì mang theo Bàn Cổ đi Chí Cao Thần giới.

Bàn Cổ là thủ hộ giả của Chí Cao Thần giới, tự nhiên về được.

Tần Nô vừa cảm thụ được khí tức của bọn hắn, xuất hiện ở bên cạnh Tần Quân.

- Bệ hạ, ngài rốt cục trở về.

Tần Nô cung kính nói, hắn có thể cảm giác được Tần Quân phảng phất như biến thành người khác, càng cao thâm khó lường hơn.

Tần Quân nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đi vào trong Thiên Đế Thần cung.

Hấp thu xong không gian chủ quy tắc của Nguyên Vị Diện thứ nhất, hắn còn không kịp lĩnh ngộ, lại thêm Vĩnh Hằng Như Một điên cuồng, hắn cần mạnh lên.

Tần Nô gãi đầu, luôn cảm thấy Tần Quân giống như có tâm sự, nhưng hắn lại không dám hỏi nhiều, đành phải đi tìm Bàn Cổ.

Trong Thiên Đế Thần cung.

Tần Quân ngồi trên Chí Cao Thần tọa, trong lòng hỏi:

- Vì sao nhiệm vụ bảo hộ Thiên Vận trưởng thành không có hoàn thành?

Hiện tại hắn rất cần tích lũy ban thưởng của hệ thống.

- Thiên Vận ở trước khi trưởng thành đã chết, chỉ là về sau được phục sinh, cho nên nhiệm vụ này đã tính thất bại.

Hệ thống trả lời, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Thiên Vận đã chết?

Xem ra Thiên Vận vẫn che giấu không ít chuyện, đồng thời trong lòng của hắn có chút áy náy.

Thiên Vận luôn cười hì hì, khiến người ta cảm thấy hắn phảng phất như không có trải qua trắc trở.

Không có đa tưởng, Tần Quân bắt đầu tu luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Đợi hắn đột phá Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh, Vĩnh Hằng Như Một cũng sẽ không bị hắn để vào mắt.

Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh chính là cảnh giới tu luyện độc lập với chúng sinh, mỗi đột phá một cảnh, tương đương với Sáng Tạo Thần tu luyện một đại cảnh giới, thậm chí nhiều hơn.

Trong Thiên Đế Thần cung lâm vào trong yên tĩnh.

Hồng Mông, trong Thiên Đình.

Tần Lăng Mệnh, Tần Thiên Võ, Nhược Tâm, Tần Tuyết Nhi vây quanh Thiên Vận, tất cả đều tràn đầy vẻ kích động.

- Ngươi rốt cục về rồi!

- Hảo tiểu tử, làm sao cảm giác bây giờ ngươi rất mạnh!

- Ha ha ha, em trai, mau gọi tỷ tỷ.

- Đúng, ta cũng là tỷ tỷ của ngươi.

Thiên Vận bị bọn hắn nhiệt tình làm cho có chút trở tay không kịp, hắn nguyên bản cho là sau khi mình trở về, sẽ có chút lạnh nhạt với các ca ca tỷ tỷ, nhưng cuối cùng không phải như thế.

Hắn đành phải thành thành thật thật gọi ca ca tỷ tỷ, trong lòng lại rất ấm.

Cát Tường ở bên cạnh thấy ghen ghét, ôm cánh tay, hừ lạnh một tiếng.

Đáng tiếc, Thiên Vận làm bộ không có nghe được.

- Hôm nay, công bố toàn bộ Hồng Mông, em trai của trẫm trở về rồi!

Tần Lăng Mệnh phóng khoáng cười nói, trong lời nói tràn đầy cao hứng.

Hôm nay hắn đã là Thiên Đình chi chủ, tự xưng trẫm cũng không thất lễ.

------oOo------

Chương 2651: Nguyên Vị Diện thứ nhất, diệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận nhìn hắn, ánh mắt giống như có thâm ý.

Tin tức liên quan tới con trai nhỏ của Thiên Đế trở về bắt đầu truyền ra, truyền rất xôn xao.

Những truyền thuyết kia của Thiên Vận cũng bị chúng sinh đào móc.

Xuất sinh là Hồng Mông Thần linh!

Thiên phú như vậy, ai có thể so?

Nguyên Vị Diện thứ nhất, Vĩnh Hằng Như Một xé không gian Nguyên cảnh, dạo bước đi ra.

Hắn lục soát khắp từng Nguyên Vị Diện cũng không có bắt được khí tức của Thiên Nguyên, cho nên có chút táo bạo.

Thần niệm của hắn quét qua, phát hiện đám người Tần Quân đã rời đi, lập tức lộ ra tiếu dung.

- Đã như vậy, vậy liền bắt đầu từ nơi này!

Vĩnh Hằng Như Một thì thào nói, ngay sau đó nâng tay phải lên, lòng bàn tay nhấn về phía trước.

Oanh!

Thần lực từ trong lòng bàn tay hắn tuôn ra, vô hình vô sắc, trong chốc lát, sao trời phía trước sụp đổ.

Bạo tạc kéo dài tới, ngay cả không gian cũng bạo tán, hóa thành vô số mảnh vỡ, tinh không phá diệt, vô số sao trời, phi đảo, đại lục hóa thành tro bụi.

Những vũ trụ, vị diện giấu trong không gian thứ nguyên cũng mẫn diệt.

Lực lượng siêu việt Siêu Thoát Thần Nguyên muốn phá hủy toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nguyên Chủ thứ nhất đang trong cung điện tu luyện đột nhiên mở mắt, hắn đứng lên, sắc mặt vô cùng âm trầm.

- Đáng chết...

Nguyên Chủ thứ nhất cắn răng nói, hai chữ này bao hàm phẫn nộ vô tận của hắn.

Hắn cảm giác được Nguyên Vị Diện thứ nhất đang hủy diệt, khẳng định là Vĩnh Hằng Như Một!

Cũng may vùng vũ trụ này không thuộc về Nguyên Vị Diện thứ nhất, hắn không cần lo lắng mình sẽ bị Vĩnh Hằng Như Một tìm tới.

Thế nhưng hắn cùng Nguyên Vị Diện thứ nhất mệnh số tương liên, Nguyên Vị Diện thứ nhất phá diệt, hắn cũng bị thương nặng.

Hắn coi như tức giận nữa, cũng không dám bay ra ngoài.

Tuyệt vọng lan khắp toàn thân hắn, để khắp cả người hắn băng lạnh.

- Phốc.....

Hắn bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, khí tức trong nháy mắt uể oải xuống.

Hắn mở hai mắt, rống giận.

Hắn có thể cảm giác được Nguyên Vị Diện thứ nhất đã hủy diệt.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới Nguyên Vị Diện thứ nhất mênh mông lại hủy diệt ở thời gian ngắn ngủi như thế, bao nhiêu sinh linh, toàn bộ biến mất, ngay cả cơ hội chuyển thế cũng không có.

- Nguyên Vị Diện thứ nhất đã diệt, Thiên Nguyên, ngươi còn không ra, sau đó liền đến phiên Nguyên Vị Diện thứ hai!

Tiếng cười lạnh của Vĩnh Hằng Như Một vang vọng các Nguyên Vị Diện khác, để từng Nguyên Vị Diện sôi trào.

Nguyên Vị Diện thứ nhất đối với sinh linh các Nguyên Vị Diện khác mà nói, như là thánh địa, để chúng sinh hướng tới.

Lại bị diệt?

Chúng sinh phản ứng như không dám tưởng tượng, ngay sau đó biến thành sợ hãi, xâm nhập linh hồn.

Trong Thiên Đế Thần cung, Tần Quân mở hai mắt ra, hai đạo kim quang chiếu sáng hắc ám.

- Hừ.

Thanh âm của Tần Quân tràn ngập sát ý.

Vĩnh Hằng Như Một thật hủy diệt Nguyên Vị Diện, bao nhiêu sinh linh bị hắn giết chết?

Giờ khắc này, Tần Quân triệt để tức giận, hắn nguyên bản còn muốn ngăn cản Vĩnh Hằng Như Một, hiện tại hắn quyết định muốn giết Vĩnh Hằng Như Một.

Sau đó hắn nhắm mắt lại lần nữa,

Hắn nhất định phải sớm ngày đột phá tới Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh, sau đó chế tài Vĩnh Hằng Như Một.

Hồng Mông ngược lại không có nghe được thanh âm của Vĩnh Hằng Như Một, bởi vì Vĩnh Hằng Như Một còn không biết Hồng Mông tồn tại.

Nguyên Vị Diện thứ tám, lòng người bàng hoàng.

- Nguyên Vị Diện thứ nhất thật không còn?

- Cứ theo đà này, sớm muộn gì cũng sẽ đến phiên chúng ta!

- Cái này, ai có thể cứu vớt chúng ta?

- Đáng giận, hắn đến cùng muốn làm gì?

- Chẳng lẽ không có đại năng ngăn cản hắn sao?

Các Thần Vực đều lâm vào trong sợ hãi, nếu như Vĩnh Hằng Như Một nói

thật, như vậy bọn hắn cũng sẽ bị diệt.

Biết trước tử vong sắp đến, hơn nữa bất lực, mới là sự tình khiến người ta sợ hãi nhất.

------oOo------

Chương 2652: Vô pháp vô thiên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bến bờ vũ trụ, một tử hà khí thế bàng bạc chảy về phía tinh không, bên cạnh lơ lửng một bậc thang hình quạt, từ dưới lên trên, càng ngày càng hẹp, phía trên đứng mấy chục bóng người.

Chính là Quỷ Thần Mưu!

So với trước kia, bóng người bên bậc thang ít đi rất nhiều, lộ ra vô cùng đìu hiu.

Quỷ Thần Sách đứng ở trên đỉnh, ngước nhìn phía trên, ánh mắt phảng phất như xuyên thấu không gian Nguyên Vị Diện thứ tám, nhìn ra tồn tại cao hơn.

Hắn thăm thẳm thở dài.

- Ta đến cùng tranh đấu với ai?

Quỷ Thần Sách mê mang, trước đó hắn cùng Thiên Nguyên đế tộc, Cụ Cửu Túc tranh, hiện tại đối thủ đều vẫn lạc, hắn bỗng nhiên đã mất đi mục tiêu.

Vĩnh Hằng Như Một còn hủy diệt Nguyên Vị Diện, hắn không có cảm giác được tuyệt vọng, chỉ có hoảng hốt vô tận.

Thủ hạ của hắn cũng trầm mặc, đối mặt Vĩnh Hằng Như Một thần bí mà vô địch, bọn hắn chỉ có thể trầm mặc.

- Chủ thượng, chẳng lẽ chúng ta chờ chết như vậy sao?

Một sinh linh mở miệng hỏi, lúc trước hắn chính là Thần Vực chi chủ, thần phục Quỷ Thần Sách đã mấy chục tỷ năm.

Quỷ Thần Sách cúi đầu nhìn về phía hắn nói:

- Làm sao?

Hôm nay hắn lâm vào chán chường trước nay chưa có.

- Chưa hẳn!

Đúng lúc này, một thanh âm truyền đến, chỉ thấy Cửu Cung Thủy Đế trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh Quỷ Thần Sách, các sinh linh khẩn trương quay qua.

Quỷ Thần Sách nhíu mày nói:

- Ngươi có chuyện gì?

Hiển nhiên hắn không phải lần đầu tiên gặp được Cửu Cung Thủy Đế.

Cửu Cung Thủy Đế cười cười, lúc này phía sau hắn bỗng nhiên xuất hiện một đoàn hắc khí, phun trào ở phía sau hắn, giống như người giống như quỷ.

Quỷ Thần Sách trừng to mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

…

Nguyên Vị Diện thứ hai.

Khu vực trung ương, trên một ngọn núi, Nguyên Chủ thứ hai ngồi xuống tu luyện.

Đúng lúc này, Vĩnh Hằng Như Một bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, khí tức khủng bố để toàn thân hắn run rẩy, nhưng hắn không có mở mắt.

- Làm sao? Ngươi đã sớm đoán được ta sẽ đến?

Vĩnh Hằng Như Một đi vào trước mặt hắn, từ trên cao nhìn xuống nói, ngôn ngữ tràn ngập khinh miệt.

Dưới vị diện tối cao, hắn là tồn tại vô địch!

Nguyên Chủ thứ hai cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Động thủ đi.

Khoảng cách Nguyên Vị Diện thứ nhất hủy diệt đã qua trăm năm, Thiên Nguyên vẫn chưa xuất hiện.

Vĩnh Hằng Như Một cười lạnh, tay phải ấn lên đầu Nguyên Chủ thứ hai, hắn thăm thẳm nói:

- Muốn trách thì trách Thiên Nguyên, mạnh nhất trong mắt các ngươi, Lúc trước hắn chém giết ta và bằng hữu tốt nhất, lúc đó ta nhìn thấy bạn thân bị giết, cũng bất lực như ngươi.

- Tâm tình của ta cũng không tệ lắm, ngươi động thủ đi, đừng nói nhảm.

Nguyên Chủ thứ hai nhẹ giọng trả lời, nghe mà sắc mặt của Vĩnh Hằng Như Một cứng đờ.

Oanh!

Nguyên Chủ thứ hai bị Thần lực của Vĩnh Hằng Như Một chấn thành bụi tản ra, hồn phi phách tán, chết đến không thể chết thêm.

- Hừ! Chó của Thiên Nguyên cũng chán ghét như vậy.

Vĩnh Hằng Như Một hừ lạnh nói, sau đó hắn nâng tay lên, Thần lực gào thét mà ra.

Ngay sau đó, mắt thường có thể đụng hết thảy hóa thành hư vô hắc ám, ngay cả không gian cũng vỡ vụn, vô số dòng điện thời không như bầy rồng tứ ngược tinh không.

Không đến hai cái hô hấp.

Nguyên Vị Diện thứ hai, hủy diệt.

Tuyệt đại đa số sinh linh thậm chí không kịp phản ứng, ý thức liền lâm vào trong bóng đêm vô tận, vĩnh viễn ngủ say.

Diệt tuyệt hết thảy!

Giờ khắc này, quanh thân Vĩnh Hằng Như Một quấn quanh lấy từng tia huyết khí, chính là nghiệp lực biến thành.

Hắn đồ sát sinh linh thật sự quá nhiều, khiến cho nghiệp lực của hắn ngưng thành hữu hình.

Hắn lắc lắc tay, vẫn không cách nào đánh tan nghiệp lực, không khỏi khẽ gắt một tiếng, giễu cợt nói:

- Nghiệp lực lại như thế nào? Chúng Thần đã mất đi đấu chí, ai có thể làm gì được ta?

Sau đó thanh âm của hắn vang vọng các Nguyên Vị Diện còn lại.

- Nguyên Vị Diện thứ hai đã phá diệt, mạnh nhất của các ngươi vẫn chưa từng xuất hiện, hắn đã vứt bỏ các ngươi, Sáng Tạo Thần của các ngươi từ bỏ các ngươi, các ngươi còn có tất yếu gì tồn tại.

Ngữ khí của hắn tràn đầy trêu tức, bức bách chúng sinh cừu hận Thiên Nguyên.

Từng Nguyên Vị Diện đều lâm vào trong trầm mặc, trong lòng chúng sinh chỉ còn lại có sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Sau đó hai trăm năm.

Nguyên Vị Diện thứ ba, Nguyên Vị Diện thứ tư liên tiếp bị hủy diệt, nhưng Thiên Nguyên vẫn chưa từng xuất hiện, phảng phất như đã vẫn lạc.

Vĩnh Hằng Như Một trở nên càng táo bạo, hoành hành các Nguyên Vị Diện khác, các sinh linh thường xuyên có thể nhìn thấy thân ảnh của hắn, nhưng không nhận ra hắn là Sáng Tạo Thần hủy diệt Nguyên Vị Diện.

Một ngày này, hắn đi vào Nguyên Vị Diện thứ tám.

Hắn phi hành ở trong tinh không, mưu toan tìm kiếm Thiên Nguyên chuyển thế thân.

Phía trước bỗng nhiên bay tới một bóng người, chính là Tô Đế.

Ánh mắt của Vĩnh Hằng Như Một rơi ở trên người hắn, hai mắt ngưng tụ, lúc này tiến lên, ngăn Tô Đế lại.

Tô Đế bị tốc độ của hắn dọa sợ, vội vàng dừng lại.

- Vì sao ngươi có khí tức của Sáng Tạo Thần?

Vĩnh Hằng Như Một trầm giọng hỏi, trong lòng của hắn nhấc lên kinh đào hải lãng.

Khí tức của Hủy Diệt Nguyên Thần!

Trong Sáng Tạo Thần, mặc dù Hủy Diệt Nguyên Thần không thuộc về sơ đại, nhưng thực lực cường đại, gần với Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Tô Đế nhíu mày hỏi:

- Ngươi là ai?

Sáng Tạo Thần…

Chẳng lẽ hắn là …

Tô Đế nheo mắt lại, nhìn chằm chằm Vĩnh Hằng Như Một, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Vĩnh Hằng Như Một đánh giá Tô Đế, biểu lộ càng cổ quái.

Rất nhanh, hắn liền nhận ra thân phận của Tô Đế.

- Thì ra là thế.

Vĩnh Hằng Như Một cười, Hủy Diệt Nguyên Thần nhìn như ngoan cố lại

cũng hiểu được lưu lại cho mình chuẩn bị ở sau.

Tô Đế hít sâu một hơi, hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

Cho dù đối phương là Vĩnh Hằng Như Một hủy diệt Nguyên Vị Diện, nếu muốn xuất thủ với hắn hoặc là Nguyên Vị Diện thứ tám, hắn cũng đến chiến một trận.

- Không có gì, ngươi tự giải quyết cho tốt đi.

Vĩnh Hằng Như Một vứt xuống câu nói này, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tô Đế quay người nhìn lại, chân mày nhíu chặt hơn.

Vì sao Vĩnh Hằng Như Một buông tha hắn?

Còn có câu nói kia, cái gì gọi là trên người hắn có khí tức của Sáng Tạo Thần?

Tô Đế tâm tư phun trào, bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Chí Cao Thần giới.

Oanh!

Toàn bộ Thiên Đế Thần cung bỗng nhiên rung động kịch liệt, Bàn Cổ cùng Tần Nô cả kinh, trong nháy mắt xuất hiện ở trước Thiên Đế Thần cung.

Cảm nhận được cỗ khí tức kinh khủng tuyệt luân kia, hai người đều trừng to mắt.

- Đây là bệ hạ đột phá?

Tần Nô thận trọng hỏi, ở trước mặt cỗ khí tức này, hắn cảm giác mình là nhỏ bé như vậy.

Bàn Cổ tràn đầy ngưng trọng, chậm rãi gật đầu.

Cảm thụ của hắn cùng Tần Nô không kém bao nhiêu, nên biết hắn là Siêu Thoát Thần Nguyên tứ cảnh.

- Bệ hạ đến cùng là Thần thánh phương nào, vì sao mỗi một lần đột phá đều không hợp thói thường như thế...

Bàn Cổ mồ hôi lạnh lâm ly nghĩ, Vạn Sinh Sáng Tạo Công cường đại không phải hắn có thể tưởng tượng.

Rất nhanh, cỗ khí tức vô biên kia cấp tốc biến mất.

Ở trong Thiên Đế Thần cung, Tần Quân chậm rãi mở mắt, khóe môi vểnh lên.

Hắn rốt cục đột phá.

Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh!

So với trước khi đột phá, hắn mạnh hơn không chỉ vạn lần!

Tạo Hóa Vạn Sinh Sáng Tạo Công tiềm lực vô hạn, cho dù Tần Quân là người sáng tạo cũng không thể đánh giá.

- Cũng không biết hai gia hỏa kia tu luyện đến loại tình trạng nào.

Tần Quân không khỏi liên tưởng đến Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, Lúc trước, hắn truyền Vạn Sinh Sáng Tạo Công cho bọn hắn.

Chính vì như vậy, bọn hắn mới có thể thay đổi nhân quả, để Nguyên Kỷ Nguyên vĩnh viễn hãm nhập trong luân hồi.

Chương 1853:Tổ thần đối chiến Sáng Tạo Thần

- Vào đi.

Thanh âm của Tần Quân từ trong Thiên Đế Thần cung truyền ra, Bàn Cổ cùng Tần Nô vội vàng bay vào.

Rất nhanh, bọn hắn liền gặp được Tần Quân.

Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần tọa, khí tức cùng toàn bộ Thần cung hòa làm một thể, mờ mịt thần bí.

------oOo------

Chương 2653: Vô pháp vô thiên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Chúc mừng bệ hạ đột phá.

Tần Nô chắp tay cười nói, ánh mắt nhìn về phía Tần Quân tràn đầy vẻ cuồng nhiệt.

Hắn đi theo Tần Quân xuyên qua thời không, chứng kiến Tần Quân sáng tạo Hồng Mông, nhìn đối phương từng bước một đạp vào đỉnh phong, không ai có thể lý giải tâm tình của hắn.

Tần Quân mỉm cười gật đầu nói:

- Tiếp đó, trẫm muốn thân chinh Vĩnh Hằng Như Một, các ngươi thủ hộ Hồng Mông.

Lời vừa nói ra, Bàn Cổ cùng Tần Nô ngẩn người.

Bàn Cổ đã nói cho Tần Nô sự tình liên quan tới Vĩnh Hằng Như Một, tự nhiên hiểu việc này hung hiểm.

- Bệ hạ, không thể sốt ruột a!

Tần Nô vội vàng khuyên, mặc dù Tần Quân đột phá, nhưng so với Vĩnh Hằng Như Một hủy diệt mấy Nguyên Vị Diện mà nói, chí ít hắn thấy còn không được.

Bàn Cổ cũng khuyên:

- Bệ hạ, việc này không thể lỗ mãng, vạn nhất ngài có nguy hiểm, chúng ta liền thật không còn hy vọng.

Tần Quân chậm rãi đứng dậy, áo bào khẽ nhúc nhích, thể hiện ra khí phách Thần linh chí cao, bễ nghễ hết thảy, vô địch chư thiên.

- Trẫm chỉ là thu thập nghiệt tử bất tranh khí mà thôi.

Tần Quân không cho phản bác nói, ngay sau đó, hắn liền tan biến ở trước Chí Cao Thần tọa.

Bàn Cổ cùng Tần Nô lâm vào trầm mặc.

Thật lâu.

Bọn hắn đồng thời thở dài, sau đó xoay người rời đi.

Tin tức liên quan tới Thiên Đế rời đi cũng không có bị bọn hắn truyền ra, để tránh Thiên Đình hỗn loạn.

Trong Nguyên cảnh.

Vĩnh Hằng Như Một bỗng nhiên xuất hiện, hắn kinh nghi nói:

- Nơi này còn có một Nguyên Vị Diện mới?

Hắn đi thẳng về phía trước, rất nhanh liền gặp được Chính Hoa Tà Phật đang tu luyện.

- Cỗ khí tức này, làm sao lại...

Vĩnh Hằng Như Một kinh ngạc nói, chẳng lẽ Hủy Diệt Nguyên Thần lưu lại hai hài tử?

Cảnh giới của Chính Hoa Tà Phật thấp, còn không phát hiện được Vĩnh Hằng Như Một, nhưng Nguyên Phạt trong tay hắn lại cảnh giác lên, không ngừng rung động.

Hắn vội vàng mở mắt, giờ phút này Vĩnh Hằng Như Một cách hắn không đến hai mét, dọa đến hắn lui nhanh.

- Ngươi là ai?

Chính Hoa Tà Phật tức giận hỏi.

Vĩnh Hằng Như Một cười tủm tỉm nói:

- Ta là bằng hữu cũ của cha ngươi, đừng sợ.

Mặc dù hắn cừu hận Thiên Nguyên, đồ sát Nguyên Vị Diện, nhưng còn không có mất lý trí.

Hắn xem như một trong số ít hảo hữu của Hình Hủy Diệt, rất ít tham dự chiến tranh, lúc trước tìm Thiên Nguyên, cũng là nghĩ tiếp tục kéo dài mục tiêu Tần Quân lưu lại, khai thác thế giới, đáng tiếc bị Thiên Nguyên ám toán.

Cha?

Chính Hoa Tà Phật lập tức trừng to mắt, run giọng nói:

- Ngươi là Sáng Tạo Thần?

Vĩnh Hằng Như Một mỉm cười gật đầu, hắn cũng chú ý tới Nguyên Phạt, thế là chỉ Nguyên Phạt nói:

- Cái kia là bảo bối của cha ngươi, giết qua rất nhiều Sáng Tạo Thần.

- Ngươi muốn cứu cha ngươi không?

Nghe vậy, Chính Hoa Tà Phật kinh hỉ nói:

- Cha ta chưa chết?

- Hồn phách của hắn bị trấn áp ở Chí Cao Thần giới, ngươi muốn cứu hắn, cần đánh bại các Sáng Tạo Thần ở đó, bao quát Sáng Tạo Thần Phụ.

Vĩnh Hằng Như Một tràn ngập thâm ý nói, muốn mê hoặc Chính Hoa Tà Phật đối địch Thần giới cao nhất.

Cái gọi là Thần giới cao nhất, là vị diện tối cao, thế giới đầu tiên Tần Quân mở.

Chính Hoa Tà Phật lâm vào trong trầm tư, ánh mắt của Vĩnh Hằng Như Một để hắn rất khó chịu, cho nên hắn không có lập tức tin tưởng.

- Phía sau ngươi cũng là Nguyên Vị Diện?

Vĩnh Hằng Như Một đổi chủ đề hỏi.

Chính Hoa Tà Phật bình tĩnh lắc đầu nói:

- Không có cái gì.

- Chậc chậc, ngươi láu cá hơn cha ngươi, còn biết nói láo.

Vĩnh Hằng Như Một giống như cười mà không phải cười nói.

Chính Hoa Tà Phật trầm mặc, trong lòng mắng Vĩnh Hằng Như Một giảo hoạt.

Đã biết rõ còn hỏi thăm?

Sau đó, Vĩnh Hằng Như Một đi qua, chuẩn bị tiến về Hồng Mông.

Đúng lúc này, Tần Quân từ Nguyên cảnh dạo bước đi tới.

Bộ pháp của hắn lười nhác, Vô Cực Hồng Mông Bào ở trên người hơi phiêu động, tóc dài rối tung, mắt nhắm lại.

Vừa nhìn thấy Tần Quân, Vĩnh Hằng Như Một liền dừng bước lại, cười nói:

- Tổ thần, nguyên lai Nguyên Vị Diện này có liên quan tới ngươi.

Hắn tìm khắp tất cả Nguyên Vị Diện, cũng không có hành tung của Thiên Nguyên.

Chỉ có một khả năng!

Cái kia chính là Thiên Nguyên giấu ở trong Nguyên Vị Diện mới.

Chính Hoa Tà Phật quay đầu nhìn lại, phát hiện là Tần Quân, trong lòng chấn động.

Thiên Đế là tổ tông của Sáng Tạo Thần?

Nếu không vì sao Vĩnh Hằng Như Một xưng Tần Quân là Tổ thần?

- Ừm, trẫm muốn giết ngươi.

Tần Quân mở mắt, nhẹ nói, ánh mắt rơi vào trên người Vĩnh Hằng Như Một, toát ra vẻ bất đắc dĩ.

Vĩnh Hằng Như Một cười, lắc đầu nói:

- Tổ thần thật biết nói đùa.

Oanh!

Tần Quân bỗng nhiên vọt tới trước mặt hắn, khí thế cực mạnh, Vĩnh Hằng Như Một cả kinh lui ra phía sau một bước.

Vẻn vẹn một bước, đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Chính Hoa Tà Phật thấy mắt trợn tròn, vừa rồi tốc độ của Tần Quân siêu việt tưởng tượng của hắn, cảm giác toàn bộ Nguyên cảnh bởi vì Tần Quân di động mà hủy diệt.

Tần Quân nhìn chằm chằm Vĩnh Hằng Như Một nói:

- Nếu như hiện tại ngươi dừng tay, trẫm cho ngươi một chút hi vọng sống.

Một chút hi vọng sống?

Vĩnh Hằng Như Một cười, lạnh giọng nói:

- Không giết Thiên Nguyên, ta thề không bỏ qua.

- Tổ thần, nếu như ngươi ngăn ta, đừng trách ta không khách khí!

Hắn tự nhận đã đủ tôn kính với Tần Quân, cho dù tu vi của Tần Quân

không bằng hắn, hắn vẫn vì Tần Quân suy nghĩ.

Hủy diệt Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng là chờ sau khi Tần Quân rời đi, hắn mới động.

Nhưng Tần Quân không hiểu hắn, để hắn rất giận.

- Chuyển sang nơi khác, ngươi ta chiến một trận.

Tần Quân nhẹ giọng nói, ngữ khí bình tĩnh, không giống như muốn tử chiến.

Vĩnh Hằng Như Một nhìn Tần Quân thật sâu, qua một hồi lâu mới đáp:

- Được!

Hắn quay người, vỗ vỗ bả vai của Chính Hoa Tà Phật, đi đến một phương hướng khác.

Tần Quân theo sát phía sau.

- Thiên Đế.

Chính Hoa Tà Phật vội vàng nói, Tần Quân quay đầu nhìn hắn cười cười, sau đó đi theo Vĩnh Hằng Như Một.

Nhìn lấy bọn hắn rời đi, Chính Hoa Tà Phật thật lâu không có lấy lại tinh thần.

Hắn không rõ Tần Quân cùng Vĩnh Hằng Như Một đến cùng có cừu hận gì.

Nhưng lúc trước Vĩnh Hằng Như Một nói bị hắn nhớ kỹ.

Cha hắn ở Thần giới cao nhất chờ hắn đi cứu!

Thiên Đình.

- Cái gì? Bệ hạ đi tìm Vĩnh Hằng Như Một rồi?

Đát Kỷ kinh thanh hỏi, đứng ở trước mặt nàng chính là Bàn Cổ.

Nàng đang vì Thiên Vận an bài việc hôn nhân, cho nên muốn tìm Tần Quân, Tần Quân từng lưu cho nàng một lệnh bài, chỉ cần rót pháp lực vào, Tần Quân ở Chí Cao Thần giới liền có thể cảm ứng được.

Nhưng Tần Quân rời đi, Bàn Cổ tiếp được tín hiệu, đành phải tự mình đến đây nói cho Đát Kỷ.

Dù sao Đát Kỷ là thiên hậu của Tần Quân.

Bàn Cổ bất đắc dĩ nói:

- Bệ hạ vừa đột phá, khả năng có nắm chắc.

Nói ra lời này, hắn cũng không có sức lực.

Vĩnh Hằng Như Một thật sự là quá mạnh!

Lúc Tần Quân đột phá tuy khí tức rất mạnh, nhưng so sánh với Vĩnh Hằng Như Một, vẫn có một ít chênh lệch.

Đát Kỷ hoa dung thất sắc, ngồi ở trên ghế đá, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

Bàn Cổ thở dài một tiếng, biến mất tại nguyên chỗ, về Chí Cao Thần giới.

Đát Kỷ hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, cầu nguyện cho Tần Quân.

Nàng không có bối rối, chuyện cho tới bây giờ, nàng đã có thể hoàn toàn tín nhiệm Tần Quân.

Lần này Tần Quân đi nhất định có thể đánh bại Vĩnh Hằng Như Một, chỉ là hi vọng hắn không bị thương.

------oOo------

Chương 2654: Thần chiến (1)

Tần Quân cùng Vĩnh Hằng Như Một bay ra Nguyên cảnh, đi vào một vùng không gian tăm tối, nơi này không gian vô biên vô hạn, như thế giới trước Nguyên Kỷ Nguyên.

Vĩnh Hằng Như Một quay người nhìn về phía Tần Quân, cười nói:

- Nơi này là tầng không gian giữa Thần giới cao nhất cùng Nguyên Vị Diện, ở chỗ này, chúng ta có thể thỏa thích chiến đấu.

Tần Quân theo dõi hắn nói:

- Ngươi còn nghĩ rất chu đáo.

Vĩnh Hằng Như Một nhếch miệng cười, trong mắt bắn ra tinh quang nói:

- Có thể cùng Tổ thần chiến một trận, trong Sáng Tạo Thần chỉ có ta có vinh hạnh đặc biệt như thế?

Mặt hắn lộ vẻ hưng phấn, mặc dù hắn đã cảm thấy mình cường đại hơn Tần Quân, nhưng nếu thật đánh bại Tần Quân, tâm cảnh của hắn sẽ đề cao mạnh.

- Ừm, đúng là vinh hạnh đặc biệt, bất quá cái giá là tử vong.

Tần Quân lạnh nhạt nói, đang khi nói chuyện, hắn tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, cả người giống như mạ vàng, lóng lánh kim quang sáng chói.

Vĩnh Hằng Như Một hơi biến sắc, khí tức của Tần Quân đột nhiên đề cao, thậm chí để hắn có loại cảm giác tưởng như hai người.

- Xem ra ta vẫn đánh giá thấp Tổ thần.

Vĩnh Hằng Như Một âm thầm nghĩ, ngay sau đó hắn nhấc chưởng nhìn Tần Quân nói:

- Trong ba chưởng, nếu như không thể đánh bại ngươi, coi như ta thua, Nguyên Vị Diện ta cũng không tiếp tục hủy diệt nữa.

Ba chưởng?

Tần Quân cười, lười nhác nói nhảm, trực tiếp thôi động Thiên Đế Long khí.

Ngâm...

Từng Thiên Đế Long khí tê ngâm từ trong cơ thể hắn giết ra, mang theo khí thế không thể ngang hàng đụng vào Vĩnh Hằng Như Một.

Vĩnh Hằng Như Một cười lạnh, tay phải oanh ra, Thần lực hóa thành quang chưởng, cao tới ức vạn dặm, quét ngang mà đi, va nát từng Thiên Đế Long khí, đánh tới Tần Quân.

Lực lượng siêu việt Siêu Thoát Thần Nguyên bá đạo như vậy!

Tần Quân mặt không đổi sắc, thôi động đấu đạo bí tự, khí thế lần nữa tăng vọt.

Hắn nâng tay phải lên, ngón trỏ bắn ra Thiên Đế Thần phạt, hỏa quang giết ra, xuyên thủng quang chưởng vĩ ngạn.

Hỏa quang cường đại kích về phía Vĩnh Hằng Như Một, để Vĩnh Hằng Như Một động dung.

Chưởng thứ nhất đã ra!

Chỉ còn lại hai chưởng!

Vĩnh Hằng Như Một không dám khinh thường, lúc này thi triển toàn lực, huy chưởng mà ra, đánh xơ xác hỏa quang của Thiên Đế Thần phạt, ngay sau đó thân hình hắn tan biến tại chỗ cũ.

Cơ hồ là cùng một thời gian, hắn đi vào sau lưng Tần Quân, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, bàn tay trái từ sau lưng đẩy ra.

Một chưởng này đủ để hủy diệt hết thảy!

Lúc hủy diệt Nguyên Vị Diện thứ nhất, hắn cũng chưa từng động tới Thần

lực như thế!

Đổi lại Tần Quân lúc ở Vạn Sinh Sáng Tạo tam cảnh căn bản là không có cách tránh né, nếu bị vỗ trúng, thế tất thân tử đạo tiêu.

Oanh!

Bàn tay trái của Vĩnh Hằng Như Một rơi vào trên lưng Tần Quân, Thần lực kinh khủng muốn xé nát Tần Quân.

Kình phong hủy diệt hết thảy tứ ngược, thổi đến Vô Cực Hồng Mông Bào của Tần Quân điên cuồng chập chờn, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ bạo tán.

Biểu lộ của Vĩnh Hằng Như Một trong nháy mắt ngưng kết, bởi vì Tần Quân lông tóc không hư hại, hắn thậm chí cảm giác được Thần lực của mình bị Tần Quân thu vào trong cơ thể, lưng của Tần Quân giống như cất giấu một cái miệng to như chậu máu, thôn phệ Thần lực của hắn.

- Cái này...

Vĩnh Hằng Như Một trợn tròn mắt, hắn không tin tà, tăng lớn Thần lực, đáng tiếc vẫn vô dụng.

Tần Quân đưa lưng về phía hắn mở miệng nói:

- Ba chưởng đã qua, ngươi thua.

Đánh mặt quá ác, Vĩnh Hằng Như Một cắn răng, giả bộ không có nghe được, tay phải vung ra.

Lúc này, Tần Quân xoay người, một quyền đập tới.

Quyền chưởng tấn công!

Không gian hắc ám quanh quẩn âm thanh trầm đục, đủ để phá vỡ thần hồn.

Cánh tay phải của Vĩnh Hằng Như Một đứt từng khúc, thân hình bay rớt ra ngoài.

Đúng lúc này, Tần Quân duỗi tay nắm lấy tay phải của hắn, quyền trái điên cuồng oanh ra, rơi vào trên người Vĩnh Hằng Như Một.

Cơ hồ là trong nháy mắt, hắn oanh ra mấy chục tỷ quyền, lực lượng của hắn cực kỳ kinh khủng, mạnh như Vĩnh Hằng Như Một cũng bị đánh nổ nhục thân, hồn phách hóa thành vô số đốm sáng.

Tần Quân chậm rãi thu quyền, trong kim quang, không cách nào hiện ra nét mặt của hắn.

------oOo------

Chương 2655: Thần chiến (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, khí thế của hắn là băng lãnh như vậy.

Hồn phách của Vĩnh Hằng Như Một rất nhanh liền ngưng tụ thành công, nhục thân khôi phục, trong nháy mắt phục sinh.

Hắn nhìn Tần Quân, sắc mặt âm trầm tới cực điểm, nắm chặt song quyền, cắn răng nghiến lợi hỏi:

- Đây là lực lượng gì?

- Lực lượng sáng tạo ngươi.

Tần Quân lạnh giọng trả lời, nhìn về phía Vĩnh Hằng Như Một, ánh mắt tràn đầy sát ý.

Lật lọng, uổng là Thần!

Dạng Thần này, tru cũng được!

Nghĩ xong, Tần Quân cất bước đi về phía Vĩnh Hằng Như Một, khí thế liên tiếp cất cao, cho dù là Nguyên Vị Diện cũng gánh không được khí tức của hắn.

Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh, đủ để bao dung hết thảy lực lượng, cũng có thể hủy diệt hết thảy.

Vĩnh Hằng Như Một thẹn quá hoá giận, lúc này bộc phát ra toàn bộ lực lượng, trong chốc lát, hắn khôi phục quang thể, hóa thành trạng thái người ánh sáng.

Hai thần đụng vào nhau, ngàn vạn quy tắc tế ra, càn quét cùng một chỗ, nhiễu loạn không gian.

Hai bên bộc phát ra tốc độ cực hạn, ở trong khu vực hư vô không ngừng cuồng chiến.

Sông lớn rộng chừng vô số dặm bành trướng lao đến, bao phủ hai thần.

Ngay sau đó sông lớn tiêu tán, liệt diễm cuồn cuộn từ trên rơi xuống, vẫn không ảnh hưởng được hai thần.

Tần Quân dùng Đại Chu Thiên chưởng đánh lui Vĩnh Hằng Như Một, chín Đại Đạo Sinh Thiên Luân xoay quanh người hắn, đường kính đạt tới ức vạn dặm, chấn động đến Vĩnh Hằng Như Một lui càng ngày càng xa.

- Đáng giận

Trong mắt Vĩnh Hằng Như Một bắn ra hai đạo hung quang khiếp người, hắn nâng tay phải lên, lòng bàn tay đưa lên trên.

- Dùng danh nghĩa của ta, Vĩnh Hằng Thần phù hộ!

Tiếng nói vừa dứt, một cột sáng phù diêu xuống, rơi ở trên người hắn.

Tần Quân xùy cười một tiếng, khinh miệt nói:

- Ngươi mưu toan siêu việt Vĩnh Hằng, lại còn vận dụng lực lượng của hắn.

Lời vừa nói ra, Vĩnh Hằng Như Một như mèo bị dẫm đuôi, lửa giận bộc phát, từ trong Vĩnh Hằng thần quang xông ra, trên người có tầng một áo giáp, tràn đầy lam quang, chính là Vĩnh Hằng lực.

Giờ khắc này, khí thế của hắn tăng vọt, cường đại đến cực điểm.

Tần Quân vung tay phải lên, Chí Cao Thần Lực rót vào mỗi một bộ phận, kim quang trên người càng thêm lập loè.

- Trẫm muốn để ngươi hiểu, vì sao trẫm có tư cách sáng tạo hết thảy!

Thanh âm của Tần Quân vô cùng uy nghiêm, như quy tắc công bằng tuyệt đối, chế tài chúng sinh!

Oanh!

Hai thần lần nữa oanh vào nhau, vạn pháp phá diệt, Hỗn Độn Hồng Mông liên tiếp huyễn hiện, cũng không phải tồn tại chân thực, mà là ý niệm của Tần Quân.

Vĩnh Hằng Như Một hoàn toàn bị Tần Quân áp chế, nhưng hắn phẫn nộ, căn bản không buông tay, một mực bảo trì tư thế tiến công.

Ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, vô số Thiên Đế Phân Thân xuất hiện, trải rộng phương viên nghìn vạn dặm, vây Vĩnh Hằng Như Một chật như nêm cối.

Một trăm triệu Phân Thân!

Như một trăm triệu Sáng Tạo Thần Thủy tổ nhìn chằm chằm Vĩnh Hằng Như Một.

Trong lòng Vĩnh Hằng Như Một nhấc lên sóng biển vạn trượng, hắn kinh thanh hỏi:

- Cái này...

Hắn có thể cảm giác được khí tức của những Phân Thân này như bản tôn của Tần Quân.

Chỉ một Tần Quân, hắn cũng đánh không lại, nhiều Tần Quân như vậy, còn có thể chiến?

Tâm thần Tần Quân khẽ động, một trăm triệu Thiên Đế Phân Thân cùng

nhau động.

Oanh một tiếng!

Tiếng oanh minh xuyên thấu không gian, vang vọng tất cả Nguyên Vị Diện, kinh đến vô số sinh linh ngẩng đầu nhìn lên trên.

Chỉ thấy trên cao nổi lên kim quang, tựa như quang minh rơi xuống, xua tan hết thảy tà ác, chấn động lòng người không gì sánh nổi.

- Đó là cái gì?

- Cỗ uy áp này rất mạnh, nhưng không để cho ta cảm giác được nguy hiểm.

- Loại khí tức này, đến cùng đến từ ai?

- Chẳng lẽ Vĩnh Hằng Như Một lại muốn hủy diệt Nguyên Vị Diện?

Các sinh linh đều đang nghị luận, vô cùng khẩn trương, sợ Vĩnh Hằng Như Một hủy diệt Nguyên Vị Diện lần nữa.

------oOo------

Chương 2656: Thành toàn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hưu! Hưu! Hưu

Một trăm triệu Thiên Đế Phân Thân đều thối lui, trở lại chỗ bọn hắn xuất hiện, như thần tượng đứng sừng sững bất động, lạnh lùng nhìn phía trước.

Bóng người của Vĩnh Hằng Như Một đã biến mất, nơi đó chỉ còn lại có một mảnh điểm sáng, chính là hồn phách của hắn.

Thiên Đế Phân Thân vừa ra.

Sáng Tạo Thần thì như thế nào?

Miểu sát!

Tần Quân lạnh nhạt nhìn Vĩnh Hằng Như Một, trong mắt không có chút thương hại.

Hắn đã cho Vĩnh Hằng Như Một rất nhiều cơ hội, đáng tiếc Vĩnh Hằng Như Một không nghe khuyên bảo, thậm chí ngay cả lời hứa của mình cũng không tuân thủ.

Tần Quân đã triệt để thất vọng.

Cừu hận che đậy trái tim của Sáng Tạo Thần này.

Khí tức của Vĩnh Hằng Như Một vô cùng yếu ớt, cho dù hắn có thể phục sinh, thậm chí ngay cả hồn phách cũng khó mẫn diệt, nhưng ở dưới Chí Cao Thần Lực tàn phá, hắn cũng gánh không được, không có lập tức phục sinh.

- Vì cái gì, không có khả năng...

Thanh âm của Vĩnh Hằng Như Một đứt quãng vang lên, trong thanh âm tràn ngập tuyệt vọng cùng khó có thể tin.

Một đoạn thời gian trước, Tần Quân ở trong mắt hắn vẫn là sâu kiến tùy thời có thể bóp chết, vì sao hiện tại mạnh như vậy?

Hắn có thể xác định Tần Quân tuyệt đối là mới mạnh lên.

Nếu không sớm ở lúc hắn hủy diệt Nguyên Vị Diện thứ nhất, Tần Quân đã xuất thủ.

Nhưng lúc này mới bao lâu?

Làm sao tu vi có thể bay vọt khủng bố như thế.

Chẳng lẽ đây hết thảy đều là âm mưu của hắn?

Tần Quân vì diệt trừ hắn, tận lực chờ hắn hủy diệt Nguyên Vị Diện mới vừa xuất thủ?

Giờ khắc này, Vĩnh Hằng Như Một nghĩ đến rất nhiều loại khả năng, để hồn phách của hắn lâm vào trong băng giá.

Tần Quân thân ở trong kim quang lộ ra vô cùng thần bí, làm cho không người nào có thể phân rõ ánh mắt của hắn.

- Còn có gì muốn nói không?

Tần Quân mở miệng hỏi, thanh âm băng lãnh, lạnh lùng vô tình.

Hồn phách của Vĩnh Hằng Như Một bắt đầu tập hợp, hắn cũng không có cảm thấy cao hứng, bởi vì hắn hiểu, cho dù nhục thân ngưng tụ thành công, hắn cũng trốn không thoát.

- Nếu như ngươi gặp được Thiên Nguyên, giúp ta giết hắn, được không?

Thanh âm của Vĩnh Hằng Như Một mang theo một tia năn nỉ, cho dù đến thời khắc vẫn lạc, hắn vẫn chỉ muốn báo thù.

Hắn quên không được một màn Pháp Tiên Thiên chết thảm kia, như bóng ma ở trong lòng hắn.

Tần Quân thăm thẳm hỏi:

- Hắn ngoại trừ giết các ngươi, còn làm qua chuyện sai gì không?

Vĩnh Hằng Như Một trầm mặc.

Trừ cái này ra, Thiên Nguyên xác thực không có thể bắt bẻ.

Trong Chúng Thần, chỉ có Thiên Nguyên tuân theo ý chí của Tần Quân, một mực mở thế giới mới, trái lại Sáng Tạo Thần khác chỉ biết nội đấu.

Tần Quân nâng tay phải lên, Chí Cao Thần Lực vô hình trong nháy mắt cuốn lấy Vĩnh Hằng Như Một.

Đây chính là Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh!

Mỗi đột phá một cảnh, như thoát thai hoán cốt.

Sở dĩ có thể đột phá, chủ yếu là bởi vì không gian chủ quy tắc của Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nguyên Vị Diện thứ nhất là mở đầu của Nguyên Vị Diện, không gian chủ quy tắc của nó tương đương với không gian chủ quy tắc của tất cả Nguyên Vị Diện.

Thậm chí ẩn chứa ảo diệu của Nguyên Không Gian.

Hơn nữa là Nguyên Không Gian phát triển thành thục.

Đương nhiên, Tần Quân nguyên bản ở Vạn Sinh Sáng Tạo tam cảnh đỉnh phong, lại thêm Vĩnh Hằng Như Một áp lực, khiến cho Tần Quân có thể thuận lợi đột phá.

Ở dưới trăm triệu Thiên Đế Phân Thân nhìn chằm chằm, Vĩnh Hằng Như Một triệt để từ bỏ.

Ở dưới Chí Cao Thần Lực lôi kéo, Vĩnh Hằng Như Một tới gần Tần Quân.

Rất nhanh, Vĩnh Hằng Như Một liền đến trước mặt Tần Quân, vẫn không thể động đậy.

Tần Quân đưa tay, sờ lên đầu của hắn, như trưởng bối đang vuốt ve hậu nhân, không nói gì để tất cả phẫn hận trong lòng Vĩnh Hằng Như Một hòa tan.

Giờ khắc này, Vĩnh Hằng Như Một nghĩ đến trước đây thật lâu.

Hai ngàn Sáng Tạo Thần nghe Tần Quân giảng đạo.

Khi đó bọn hắn đơn thuần vui vẻ, vô ưu vô lự.

- Tổ thần, nếu như có thể, giúp ta phục sinh Hủy Diệt...

Vĩnh Hằng Như Một nói ra thỉnh cầu sau cùng của mình, sau đó hắn tự bạo, hồn phách hóa thành vô số điểm sáng, chui vào trong lòng bàn tay của Tần Quân.

Ở thời khắc cuối cùng, hắn triệt để buông xuống.

------oOo------

Chương 2657: Thành toàn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho dù chết, hắn cũng nguyện ý thành toàn Tần Quân.

Kim quang trên người Tần Quân rút đi, ngay thời điểm hồn phách của Vĩnh Hằng Như Một đều chui vào lòng bàn tay hắn, hắn đột nhiên nắm tay.

Một điểm sáng lơ lửng ở trong lòng bàn tay hắn.

Tay phải hắn vung lên, ném điểm sáng này vào sâu trong bóng tối.

- Tội lỗi của ngươi, trẫm giúp ngươi đền bù, nhưng không có lần sau.

Tần Quân nhẹ giọng nói, sau đó hắn hư không ngồi xếp bằng xuống.

Một trăm triệu Thiên Đế Phân Thân tiêu tán, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Hắn không có rời đi, mà ở khu vực này cảm ngộ.

Vĩnh Hằng Như Một ở một khắc cuối cùng lựa chọn tác thành hắn, hắn tự nhiên không thể bôi nhọ.

Trước khi tiến vào trạng thái tu luyện, hắn mở miệng nói:

- Vĩnh Hằng Như Một đã vẫn lạc, Nguyên Vị Diện còn lại sẽ không bị hủy diệt nữa.

Lời vừa nói ra.

Nguyên Vị Diện thứ năm, Nguyên Vị Diện thứ sáu, Nguyên Vị Diện thứ bảy, Nguyên Vị Diện thứ tám, Nguyên Vị Diện thứ chín, Nguyên Vị Diện

thứ mười… tất cả đều phấn chấn.

- Vĩnh Hằng Như Một chết! Ha ha!

- Thanh âm này là của ai? Chẳng lẽ là mạnh nhất?

- Vĩnh Hằng Như Một chết rồi? Là ai giết hắn?

- Nhanh vỗ ta, ta có nằm mơ hay không?

- Kinh khủng, Vĩnh Hằng Như Một lại chết đi? Chết vô thanh vô tức...

Sinh linh của các Nguyên Vị Diện bắt đầu nghị luận việc này, sợ hãi, tuyệt vọng bao phủ các Nguyên Vị Diện trong nháy mắt tán đi.

Nguyên Vị Diện thứ tám, trên một đại thế giới, Tô Đế đang đi trên đường dừng bước lại, ngước nhìn bầu trời, hắn tự lẩm bẩm:

- Không hổ là Thiên Đế.

Hắn lắc đầu cười một tiếng, mặt lộ vẻ tiếu dung, tiếp tục đi tới, tan biến ở trong bể người.

Một bên khác.

Thương Cảnh thần vực, Tuyền Khải Nữ Hoàng đang xử lý sự vụ Thần Vực lâm vào trong hoảng hốt.

- Thanh âm này là...

Nàng lộ vẻ phức tạp, phương tâm càng chấn động.

Nguyên Vị Diện thứ bảy.

Nguyên Chủ thứ bảy đang ở trong cung tu luyện chậm rãi mở mắt, trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra kinh hỉ.

Nàng nhận ra thanh âm này.

Cho nên nàng không có chấn kinh, mà nói một mình:

- Quả nhiên, hắn thật là mạnh nhất.

Mạnh nhất trở về, Nguyên Vị Diện lại lần nữa khôi phục trật tự.

Cùng lúc đó.

Chúng sinh Hồng Mông thì không nghĩ ra.

Vĩnh Hằng Như Một là ai?

Thanh âm của Tần Quân cũng vang lên ở Hồng Mông, chủ yếu là bảo đảm bình an cho đám người Đát Kỷ, để bọn hắn không cần phải lo lắng mình.

Thiên Đình, trong ngự hoa viên.

Đát Kỷ cùng các Thiên Phi tập hợp, khi nàng nghe được thanh âm của Tần Quân, lập tức thở dài một hơi, lộ ra tiếu dung cười ngất chúng sinh.

Thiên Phi khác thì rất ngạc nhiên.

- Đây không phải thanh âm của bệ hạ sao?

- Vĩnh Hằng Như Một là ai?

- Đát Kỷ tỷ tỷ, có phải ngươi có chuyện gì giấu diếm chúng ta hay không?

- Đúng rồi! Nhanh nói đi!

Chúc Nghiên Khanh, Liễu Nhược Lai, Vọng Tuyết, Du Phượng Hoàng, Hắc Điệp tiên tử, Hi Linh Nữ Đế, Lâm Ngọc Kỳ… vội vàng hỏi thăm Đát Kỷ.

Đát Kỷ cũng không giấu diếm nữa, nói sự tình tiến về Nguyên Vị Diện thứ nhất một lần, nghe mà thế giới quan của các Thiên Phi vỡ nát.

Thật lâu khó mà lấy lại tinh thần.

Chí Cao Thần giới.

Nguyên khí quấn quanh Bàn Cổ, hắn mở hai mắt, thở dài nói:

- Không hổ là bệ hạ...

Lúc này, Tần Nô xuất hiện ở bên cạnh hắn, kinh hỉ nói:

- Bệ hạ thắng?

------oOo------

Chương 2658: Vô Thượng Nguyên Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ừm, hẳn là không sai, bệ hạ cường đại không phải ngươi ta có khả năng tưởng tượng.

Bàn Cổ nhẹ nhàng gật đầu, lúc nói ra lời này, mặt mũi hắn tràn đầy thổn thức.

Tần Nô hưng phấn nắm chặt song quyền nói:

- Bệ hạ là Thiên Đế, Thiên Đế sáng tạo hết thảy, chí cao vô thượng, đánh bại Vĩnh Hằng Như Một là chuyện đương nhiên.

Giờ khắc này, hắn không khỏi hồi tưởng tràng cảnh cùng Tần Quân mở Hồng Mông.

Có một loại đồ vật tên là huy hoàng nở rộ ở trong lòng hắn.

Vô luận đến đâu.

Thiên Đế vĩnh viễn là tồn tại mạnh nhất!

Hắn là Thần Thoại!

Thần Thoại mạnh nhất!

Bàn Cổ hít sâu một hơi:

- Hiện tại, chúng ta lại an ổn, cố gắng tu luyện đi, tranh thủ lần tiếp theo, chúng ta có thể trợ giúp bệ hạ.

Tần Nô gật đầu, lúc này hưng phấn rời đi.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, Bàn Cổ không biết nên khóc hay cười.

Rất khó tưởng tượng gia hỏa này là Hồng Mông Vận Mệnh.

Hồng Mông Nguyên cảnh.

Chính Hoa Tà Phật nhìn quang hải kim sắc ở phía trên, hắn cảm thán không thôi.

Thiên Đế lại lần nữa cứu vớt chúng sinh.

Khác biệt dĩ vãng, lần này, hắn cứu tất cả Nguyên Vị Diện.

- Ngươi đến cùng là Thần thánh phương nào?

Chính Hoa Tà Phật lẩm bẩm, nghĩ về quá khứ, hắn có loại cảm giác Thiên Đế nhìn hắn trưởng thành.

Nếu như hắn không đoán sai, cha của mình Hủy Diệt Nguyên Thần cùng Tần Quân có quan hệ chặt chẽ không thể tách rời.

Thậm chí có thể là một loại quan hệ để hắn khiếp sợ.

Nguyên Phạt trong tay bỗng nhiên chiến minh, Chính Hoa Tà Phật có thể cảm giác được nó cao hứng.

Vì Thiên Đế thắng lợi mà cao hứng?

Hắn hoang đường nghĩ, rất nhanh hắn liền bác bỏ khả năng này.

Thật tình không biết, Nguyên Phạt chính là Thiên Đế sáng tạo, nói theo một ý nghĩa nào đó, Thiên Đế mới là chủ nhân chân chính của nó.

Sau đó, hắn tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Trong vị diện độc lập.

Nguyên Chủ thứ nhất đang tu luyện mở mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

- Làm sao có thể, đây chính là Sáng Tạo Thần...

Toàn thân hắn run rẩy, hắn cũng nghe được thanh âm của Tần Quân.

Thiên Đế bị hắn xem như quân cờ vậy mà tru sát Sáng Tạo Thần!

Hơn nữa không có tiếng vang chiến đấu.

Há không phải nói thực lực của Thiên Đế viễn siêu Vĩnh Hằng Như Một?

Nếu như thế, vậy coi như hắn phục sinh tín ngưỡng của hắn, cũng không tranh nổi Tần Quân.

Trong nháy mắt hắn mê mang.

Cả người đấu chí tan rã, lưng cúi xuống, xụi lơ tại nguyên chỗ, hai mắt vô thần.

Trong quang cầu màu xanh da trời phía dưới, bóng người vĩ ngạn kia vẫn lẳng lặng cất giấu, giống như vật chết.

Không gian hư vô.

Trong bóng tối, Tần Quân lẳng lặng ngồi, cảm ngộ toàn bộ lực lượng của Vĩnh Hằng Như Một.

Nguyên lai, trên Siêu Thoát Thần Nguyên chính là Vô Thượng Nguyên Thần.

Theo lý mà nói, cảnh giới này tương đương với cảnh giới tối cao!

Cho dù là các Sáng Tạo Thần ở Thần giới cao nhất cũng chỉ có thể đạt tới cảnh giới này.

Nhưng không bao gồm Tần Quân tu luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh có thể hoàn ngược Vô Thượng Nguyên Thần, huống chi Vạn Sinh Sáng Tạo Công còn có thể tiến thêm một bước.

Nếu là ngũ cảnh thì sao?

Lần nữa vô địch các vị diện?

Tần Quân không có suy nghĩ tới phương diện này nhiều, Vĩnh Hằng Như Một sống vô số năm, cảm ngộ của hắn đầy đủ để tu vi của Tần Quân bay vọt lần nữa.

Huống chi, Vĩnh Hằng Như Một còn cống hiến hồn phách của mình, tương đương với thể hồ quán đỉnh cho Tần Quân.

Quy tắc Vĩnh Hằng Như Một, thể hiện ở trên Vĩnh Hằng.

Như thế nào là Vĩnh Hằng?

Bản tôn Vĩnh Hằng!

Quy tắc Vĩnh Hằng!

Thần lực Vĩnh Hằng!

Hồn phách Vĩnh Hằng!

Đúng nghĩa bất tử bất diệt, ngoại trừ Chí Cao Thần Lực, không có lực lượng gì có thể diệt sát hắn.

------oOo------

Chương 2659: Vô Thượng Nguyên Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Có lẽ trẫm có thể khôi phục bốn Nguyên Vị Diện mà hắn mạt sát.

Tần Quân nhắm mắt lại lẩm bẩm, lâm vào trạng thái huyền diệu.

Một đạo kim hoa từ bên trên rơi xuống, vẩy vào trong không gian hư vô, khu trục hắc ám.

Ngay sau đó, nguyên khí cuồn cuộn từ không sinh có, tràn ngập ở quanh người hắn.

Muốn triệt để dung hợp mệnh cách của Vĩnh Hằng Như Một, vẫn phải tốn hao thời gian dài dằng dặc, mà không phải một sớm một chiều.

…

Hồng Mông trải qua trăm vạn năm, Nguyên Vị Diện khác cũng đi qua thời gian khác biệt, dài nhất đạt tới mấy chục tỷ năm.

Trong Nguyên cảnh.

Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn mang theo Quỷ Thần Sách cùng thủ hạ của hắn dạo bước đi lại.

- Chúng ta muốn đi đâu?

Quỷ Thần Sách trầm giọng hỏi, hắn cùng Cửu Cung Thủy Đế kết minh chục tỷ năm, Quỷ Thần Mưu cũng chuyển dời đến Nguyên Vị Diện thứ sáu, trở thành quái vật khổng lồ chiếm cứ nửa giang sơn của Nguyên Vị Diện thứ sáu.

Một ngày này, Cửu Cung Thủy Đế bỗng nhiên mang theo Thái Dịch Hỗn Độn tới tìm hắn, nói muốn dẫn hắn đi gặp một vị thần.

Một vị thần có thể dẫn bọn hắn siêu việt Nguyên Chủ.

Tu vi đạt tới cảnh giới như bọn hắn, cơ hồ không cách nào lại tăng trưởng, lại thêm bọn hắn không có mệnh cách, càng không có cơ hội đột phá.

Cửu Cung Thủy Đế cũng không quay đầu lại nói:

- Yên tâm đi, sẽ không hại ngươi, ở trên thân thể ngươi hao tốn nhiều tinh lực cùng thời gian như vậy, không có khả năng hại ngươi.

Nghe vậy, Quỷ Thần Sách nhíu mày càng sâu.

Đến cùng sự tình gì, lại hần bí như vậy?

Thái Dịch Hỗn Độn mở miệng yếu ớt nói:

- Thật muốn dẫn bọn hắn đi sao? Có thể bị Phụ Thần phát hiện hay không?

- Đừng lo lắng, Phụ Thần đã có ít nhất triệu năm chưa từng xuất hiện.

Cửu Cung Thủy Đế khoát tay cười nói, trong mắt lộ ra vẻ kích động:

- Chẳng lẽ ngươi thoả mãn với thân phận Hồng Mông Thần linh? Không muốn trở thành Sáng Tạo Thần?

Sáng Tạo Thần!

Thái Dịch Hỗn Độn trầm mặc, Quỷ Thần Sách cùng bọn thủ hạ của hắn cũng động dung.

Cái thân phận này đầy đủ để toàn bộ sinh linh điên cuồng.

Sáng Tạo Thần a!

Đây chính là tồn tại cường đại có thể hủy diệt Nguyên Vị Diện!

Rất nhanh, phía trước bọn hắn xuất hiện một bóng người.

Rõ ràng là Chính Hoa Tà Phật.

Chính Hoa Tà Phật cầm Nguyên Phạt hành tẩu ở trong Nguyên cảnh, chẳng có mục đích.

Hắn vừa nhìn thấy đám người Cửu Cung Thủy Đế, lập tức sửng sốt, đám người Cửu Cung Thủy Đế cũng sửng sốt.

Bầu không khí trở nên vi diệu.

- Các ngươi muốn đi đâu đây?

Chính Hoa Tà Phật trầm giọng nói, vừa nhìn thấy Cửu Cung Thủy Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn, trong mắt của hắn liền toát ra sát ý.

Đối với Hồng Mông chúng sinh mà nói, Hồng Mông Thần linh trước kia đều rất đáng giận, thậm chí kém chút để sinh linh của Nguyên Vị Diện khác phá vỡ Hồng Mông.

- Mắc mớ gì tới ngươi? Cút!

Cửu Cung Thủy Đế tức giận nói, đồ đệ của Đấu Chiến Thắng Phật, hắn còn nhớ rõ.

Những người khác cũng không có để Chính Hoa Tà Phật vào mắt.

Thấy cảnh này, Chính Hoa Tà Phật hừ lạnh một tiếng, dẫn theo Nguyên Phạt phóng về phía bọn hắn.

…

Trên Hồng Mông, trong một không gian riêng biệt.

Nhậm Ngã Tiếu đứng ở trước mặt Lý Họa Hồn, nhìn Lý Họa Hồn đang đột phá, hắn cảm thán nói:

- Không hổ là con trai ta, trò giỏi hơn thầy!

Hai mắt Lý Họa Hồn nhắm chặt, cả người quấn quanh lấy kình phong, khí thế cường đại.

Lúc này, Tô Đế bỗng nhiên xuất hiện.

Hắn đi đến trước mặt Nhậm Ngã Tiếu, hỏi:

- Thế nào? Hắn có khỏe không?

- Nói nhảm! Không chỉ không có việc gì, còn muốn đột phá!

Hai tay Nhậm Ngã Tiếu chống nạnh, đắc ý cười nói, đang khi nói chuyện, còn giương đầu lên.

Khóe miệng của Tô Đế khẽ cong, cười nói:

- Đây chính là mệnh cách của Sáng Tạo Thần, không nghĩ tới ngươi bỏ được cho hắn.

- Ngươi cho ta mệnh cách, ta liền có quyền lực xử trí nó.

Nhậm Ngã Tiếu khoát tay cười nói, vẻ mặt không quan trọng.

Hắn thua thiệt Lý Họa Hồn quá nhiều, cho dù cho mệnh cách, hắn vẫn cảm thấy chưa đủ.

- Bất quá nói đi thì nói lại, ngươi là từ đâu đạt được mệnh cách của Sáng Tạo Thần?

Nhậm Ngã Tiếu hiếu kỳ hỏi.

------oOo------

Chương 2660: Thiên Đế trở về, Đại Diễn khôi phục (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế mỉm cười, cũng không trả lời, ném một câu liền rời đi:

- Dạy bảo hắn thật tốt, đừng để ma tâm của hắn lần nữa chạy đến.

Mắt thấy Tô Đế rời đi, Nhậm Ngã Tiếu vội vàng gọi hắn lại:

- Ngươi lại muốn đi chỗ nào?

Tô Đế cũng không quay đầu lại, khoát tay nói:

- Truy đuổi Thiên Đế.

Tiếng nói còn chưa hoàn toàn rơi xuống, hắn liền biến mất không thấy gì nữa.

Nhậm Ngã Tiếu ngẩn người, cảm thán nói:

- Tiểu tử này, ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

Trong mắt hắn toát ra hồi ức.

- Khi đó ngươi chỉ là một mao đầu tiểu tử quật cường, bây giờ đã siêu việt ta, trách không được phụ Thần coi trọng như thế ngươi.

Nhậm Ngã Tiếu thì thào nói, chợt quay người ngồi ở bên cạnh Lý Họa Hồn, chờ Lý Họa Hồn đột phá.

Thời gian có thể san bằng hết thảy.

Dần dần, sinh linh từng Nguyên Vị Diện đã từ trong bóng tối của Vĩnh Hằng Như Một đi ra.

Mà Hồng Mông không có trải qua nguy cơ Nguyên Vị Diện hủy diệt, nên càng thương hải tang điền.

Thiên Đế đã trở thành truyền thuyết.

Thiên Đình ở dưới Tần Lăng Mệnh dẫn đầu, càng thêm cường thịnh, được chúng sinh cung xưng là Mệnh đế.

Ở dưới tài nguyên của Thiên Đình, Tần Lăng Mệnh đột phá tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, đã hoàn toàn gánh vác lên trách nhiệm của Thiên Đình chi chủ.

Tu vi của Tần Thiên Võ còn mạnh hơn hắn, thành một đời Chiến Thần mới của Thiên Đình.

Cũ mới giao thế, truyền thuyết của Thiên Đế cùng các Thần tướng cũng đã trở thành Thần Thoại, vĩnh thế lưu hương.

Một ngày này.

Trong Thiên Đế cung, Đát Kỷ cùng các Thiên Phi uống trà nói chuyện phiếm.

Bây giờ, Thiên Đế cung đã trở thành cấm địa cao nhất của Thiên Đình,

Thiên Đình chi chủ Mệnh đế hạ lệnh, ai dám xông vào, giết chết bất luận tội.

- Cũng không biết khi nào Tần Quân ca ca trở về.

Tiểu Ly chống cằm, thăm thẳm ai thán nói.

Nàng rất nhớ Tần Quân, nhớ sắp nhập ma rồi.

Chúc Nghiên Khanh che miệng cười nói:

- Bệ hạ đang đột phá, đừng suy nghĩ, chờ hắn trở về, sẽ không lại rời đi nữa.

Không chỉ có nàng nghĩ như vậy, Thiên Phi khác cũng như thế.

Bây giờ Tần Quân cường đại cỡ nào, ngay cả Vĩnh Hằng Như Một hủy diệt Nguyên Vị Diện cũng bị Tần Quân diệt sát, còn có ai là đối thủ của Tần Quân?

Tần Quân, đã là mạnh nhất!

Áp đảo hết thảy!

- Ai, hồi tưởng lại trước kia, luôn có cảm giác nằm mộng.

Du Phượng Hoàng để quyển sách trên tay xuống, cảm thán nói.

Hắc Điệp tiên tử lắc đầu bật cười, nói:

- Ta cùng bệ hạ gặp nhau càng giống như một giấc mộng.

Nàng đợi Tần Quân 120 ngàn năm, không nghĩ tới sau khi sống lại Tần Quân có thể đạt tới độ cao bây giờ, đã không thể dùng truyền kỳ để hình dung.

Hi Linh Nữ Đế cười nói:

- Ta ngược lại không cảm thấy giống mộng, từ vừa mới bắt đầu, ta đã cảm thấy bệ hạ sẽ đứng ở đỉnh phong nhất.

So với Hắc Điệp tiên tử, nàng yêu càng thêm si tình.

Từ hỗn độn sơ khai đợi mấy trăm tỷ năm, mới đợi được Tần Quân lần nữa Quân Lâm Thiên Hạ, nàng rất may mắn, may mắn mình không hề từ bỏ.

Đát Kỷ đặt chén trà xuống, tức giận nói:

- Đối thoại như vậy, các ngươi còn muốn lặp lại bao nhiêu lần?

- Đúng vậy, trẫm cũng nghe ra kén.

Đúng lúc này, thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên vang lên, chúng nữ cả kinh nhao nhao đứng dậy quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Tần Quân chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên ngoài mười mét, cười híp mắt nhìn các nàng.

Một màn này để chúng nữ hoảng hốt không thôi.

Sau khi đột phá Tần Quân triệt để thu liễm uy áp, rất giống công tử thế gian, để của nàng phảng phất như cách một thế hệ, phảng phất như về tới tràng cảnh bắt đầu gặp Tần Quân.

Vô luận các nàng đợi bao lâu.

Tần Quân kiểu gì cũng sẽ trở về, cười nhìn các nàng, đợi các nàng tiến vào ngực của hắn.

- Làm sao? Còn thất thần? Không cho trẫm ôm một chút?

Tần Quân ra vẻ tức giận hừ nói, chúng nữ cả kinh nhao nhao vọt tới.

- Bệ hạ! Ngài rốt cục về rồi!

------oOo------

Chương 2661: Thiên Đế trở về, Đại Diễn khôi phục (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tần Quân ca ca, Tiểu Ly rất nhớ ngươi!

- Bệ hạ, ngài thay đổi, làm sao cảm giác trẻ ra a?

- Đúng, nhìn còn nhỏ hơn Mệnh đế.

Chúng nữ vây quanh Tần Quân mồm năm miệng mười cười nói, đây cũng không phải lần thứ nhất trùng phùng, cho nên bọn họ đều có thể khống chế tốt tâm tình của mình.

Ở dưới các nàng chen chúc, Tần Quân đi vào trước bàn ngồi xuống.

Đát Kỷ hỏi:

- Bệ hạ, về sau ngài còn đi ra ngoài không?

Lần này đột phá tốn hao thời gian dài như vậy, làm cho các nàng lo lắng Tần Quân lần tiếp theo đột phá, lại tốn bao nhiêu thời gian?

Tần Quân mỉm cười, nói:

- Hiện tại trẫm vô luận đi chỗ nào, đều là sự tình nhất niệm.

Câu nói này không tính nói dối.

Mặc dù hắn vẫn ở Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh, nhưng cách ngũ cảnh đã rất gần.

Chỗ có Nguyên Vị Diện đều ở trong mắt hắn.

Nhưng qua một đoạn thời gian, hắn sẽ tiến về Thần giới cao nhất, để tránh Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng giống Vĩnh Hằng Như Một, muốn hủy diệt hết thảy.

Không có tuyệt đối nắm chắc, hắn sẽ không tiến về Thần giới cao nhất, không sợ 10 ngàn chỉ sợ vạn nhất.

- Sự tình nhất niệm? Bệ hạ, hiện tại ngài là cảnh giới gì?

Chúc Nghiên Khanh hiếu kỳ hỏi, nàng là tu luyện cuồng, đối với tu vi của Tần Quân tự nhiên cảm thấy hứng thú.

Tần Quân ra vẻ thần bí cười nói:

- Cảnh giới mạnh nhất!

Vạn Sinh Sáng Tạo cảnh, đúng là cảnh giới mạnh nhất!

Chúc Nghiên Khanh bĩu môi, đáp án này quá qua loa đi?

- Tiếp đó, trẫm sẽ cùng các ngươi một đoạn thời gian, sau đó trẫm sẽ đi khôi phục bốn Nguyên Vị Diện bị hủy diệt.

Tần Quân nói ra chính đề, khôi phục bốn Nguyên Vị Diện, là vì chuộc tội cho Vĩnh Hằng Như Một.

Hắn thả đi một tia phân hồn của Vĩnh Hằng Như Một.

Nhưng nghiệp lực quấn thân, không tiêu trừ nghiệp lực, Vĩnh Hằng Như Một sẽ nửa bước khó đi.

Chúng nữ đối với cái này ngược lại không có ý kiến, nếu như Tần Quân có năng lực, cử động lần này cũng là việc thiện.

Tin tức liên quan tới Thiên Đế trở về cũng không có truyền ra, thậm chí không có truyền ra ở trong nội bộ Thiên Đình.

Trong vũ trụ.

Nguyên chủ thứ nhất đứng ở vách đá, nhìn tinh cầu phía dưới, mặt mũi tràn đầy vẻ phấn khởi.

- Ngài rốt cục sống lại!

Đang khi nói chuyện, hắn lật tay lấy ra một khối Hồn Tinh, ném xuống.

Khối Hồn Tinh này từ đâu mà đến, không người biết được, chỉ có trong lòng của hắn rõ ràng.

Hồn Tinh rơi vào tinh cầu, nổi lên trận trận gợn sóng.

Ngay sau đó, bóng người vĩ ngạn kia chậm rãi rung động.

Một cỗ khí tức khủng bố bay lên, rung khắp toàn bộ vũ trụ độc lập.

Thần uy của Sáng Tạo thần, đủ để rung chuyển hết thảy vũ trụ.

Nguyên chủ thứ nhất kích động đến toàn thân run rẩy, thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Đại Diễn, nhanh khôi phục đi!

Đại Diễn, giống như Vĩnh Hằng Như Một, Pháp Tiên Thiên, đứng hàng sơ đại Sáng Tạo thần.

Hậu thế tên cảnh giới Đại Diễn Thần Chi, cũng là từ lấy hắn ra.

Nguyên chủ thứ nhất nóng lòng phục sinh Đại Diễn như vậy, vì chính là khôi phục hòa bình của Nguyên Vị Diện.

Thiên Nguyên đế tộc đã không xứng chúa tể Nguyên Vị Diện.

Mà Thiên Nguyên không biết tung tích.

Cùng lúc đó, Tần Quân ở Hồng Mông Thiên Đế cung cũng cảm giác được khí tức của Đại Diễn.

Hắn đặt chén rượu xuống, chậm rãi đứng dậy, Tiểu Ly ở bên cạnh hỏi:

- Tần Quân ca ca? Thế nào? Đến lượt ngươi!

Nàng đang đánh cờ với Tần Quân, chính là cờ vây ở Địa Cầu.

Ở trong hắc bạch, bao hàm hết thảy chân lý.

- Chờ một chút.

Tần Quân nhẹ giọng trả lời, ánh mắt nhìn về phía chân trời.

Khí tức kia để hắn cảm giác rất quen thuộc.

Là một vị Sáng Tạo thần!

Chẳng lẽ là Đại Diễn?

Đại Diễn chính là một trong 20 vị sơ đại Sáng Tạo thần, thiên phú xếp hàng đầu.

------oOo------

Chương 2662: Chiến Thần nguy hiểm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại Diễn khôi phục cũng không có để Tần Quân xuất thủ, chỉ cần Đại Diễn không làm loạn, hắn liền lười xuất thủ.

Cũng không thể không cho các Sáng Tạo thần phục sinh, dù sao bọn hắn cũng tương đương với hậu bối của Tần Quân.

Khí tức của Đại Diễn cũng không kinh động sinh linh của các Nguyên Vị Diện, bởi vì chênh lệch cảnh giới quá lớn.

Trừ khi đạt tới cảnh giới Vô Thượng Nguyên Thần, nếu không vô luận là ai, cũng không thể cảm ứng được.

- Đại Diễn đi ra, tiểu tử Thiên Nguyên kia còn giấu ở đâu?

Tần Quân hiếu kỳ nghĩ, đồng thời hắn cũng đang suy đoán.

Sáng Tạo thần vẫn lạc liên tiếp khôi phục, đến cùng là bởi vì cái gì?

Chỉ là trùng hợp?

Tần Quân không nghĩ nhiều nữa, trở về chỗ cũ, tiếp tục cùng Tiểu Ly đánh cờ.

- Nói rõ rồi đó, nếu ngươi thua, phải theo ta đi thế gian chơi mười năm.

Tiểu Ly nũng nịu nói, nha đầu này vô luận qua bao nhiêu năm, cũng vĩnh viễn giống như một đứa bé.

Tần Quân cười gật đầu, bây giờ đối với hắn mà nói, mười năm tính không được cái gì.

Cuối cùng, hắn cố ý thua Tiểu Ly, thỏa mãn hứng thú của nàng.

Cứ như vậy, Tần Quân mang theo nàng hạ phàm đi chơi.

Mà Hồng Mông cũng đang phát triển, mỗi ngày thủy triều lên xuống, thay đổi bất ngờ.

Mặc dù Thiên Đình xưng bá Hồng Mông, nhưng rất nhiều thế lực đều muốn thay thế, nhất là Thiên Đế đã biến mất.

Rất nhiều sinh linh đều cho rằng Thiên Đế siêu thoát hết thảy, đã không quan tâm Thiên Đình.

Theo truyền ngôn thay đổi, Thiên Đế sớm đã không thuộc về Thiên Đình, mà là toàn bộ Hồng Mông.

Như địa vị của Thiên Nguyên đối với Nguyên Vị Diện mà nói, hắn thuộc về Thiên Nguyên đế tộc, nhưng lại không thuộc về Thiên Nguyên đế tộc.

Hưu! Hưu! Hưu!

Một bóng người truy đuổi trong tinh không, bay ở phía trước nhất chính là hai bóng người.

Một nam tử mặc khải giáp oai hùng ôm một nữ tử chạy trốn, sau lưng có vài chục sinh linh truy đuổi, tu vi yếu nhất cũng là Đại Diễn Thần Chi cảnh, ba sinh linh cầm đầu càng đạt tới Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ.

- Tần Thiên Võ! Ngươi trốn không thoát!

Một tên Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ kêu gào nói, hóa thành nhân hình mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Nam tử oai hùng chính là Thiên Đình Chiến Thần Tần Thiên Võ, đệ đệ của Mệnh đế.

Tần Thiên Võ cắn răng, máu tươi trên mặt đã ngưng khô.

Mặc dù nữ tử trong ngực hắn tính không được tuyệt sắc, lại có khí chất ôn nhuận như nước, đôi mắt thuỷ linh, phảng phất như cất giấu ngàn vạn nhu tình.

- Thả ta ra đi, nếu không hai chúng ta đều không sống nổi.

Khí tức của nữ tử nhỏ bé yếu ớt, sắc mặt u ám, đã lâm vào tuyệt vọng.

Tần Thiên Võ gầm nhẹ nói:

- Im miệng! Ta muốn ngươi sống! Ngươi liền phải sống thật tốt cho ta!

- Vì ta không đáng …

Nữ tử thăm thẳm thở dài nói:

- Có thể lưu lại cái bóng ở trong lòng ngươi, ta chết cũng không tiếc.

Tần Thiên Võ không trả lời, hai tay ôm nữ tử thật chặt.

Bây giờ Hồng Mông vô cùng bao la, muốn tìm được Thiên Đình trợ giúp, hắn còn cần tiến lên một đoạn thời gian rất dài.

Oanh...

Một cự quyền ngân sắc lượn lờ lấy liệt diễm màu trắng đánh tới, so với sao trời ở dọc đường còn muốn khổng lồ.

Tần Thiên Võ ôm nữ tử, xé rách không gian, tan biến ở trong bóng tối, tránh thoát một quyền này.

Qua lại thời không loạn lưu, những sinh linh kia theo sát phía sau, hoàn toàn không có ý bỏ qua hắn.

- Thật chẳng lẽ phải chết ở trong tay bọn họ?

Tần Thiên Võ cắn răng nghĩ, giờ khắc này, trong lòng hắn tràn đầy dục vọng cầu sinh.

Hắn có thể chết, nhưng hắn không muốn nữ nhân mình yêu chết.

Đời này của hắn, vô cùng phong lưu, thật vất vả gặp được nữ nhân chân chính ưa thích lại bị quân địch tập kích, để hắn phẫn nộ lại không cam lòng.

- Ha ha! Nếu đánh giết Thiên Đình Chiến Thần, chúng ta nhất định có thể lưu danh vạn thế!

- Xuỵt! Chúng ta không thể truyền tin tức đi!

- Bất kể như thế nào, hắn chết chắc.

- Không nghĩ tới đường đường Thiên Đình Chiến Thần, lại vì một nữ tử, ngay cả mệnh cũng không cần!

Sau lưng các sinh linh thỏa thích trào phúng, lời của bọn hắn như từng thanh từng thanh dao đâm vào trong lòng Tần Thiên Võ.

Đáng giận

Giờ khắc này, Tần Thiên Võ nghĩ đến rất nhiều người, nghĩ đến mẹ, nghĩ đến các hài tử của mình, nghĩ đến cha hắn.

Hắn chậm rãi nhắm mắt, chuẩn bị nhận mệnh.

------oOo------

Chương 2663: Chiến Thần nguy hiểm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cha hắn Thiên Đế biến mất hồi lâu, hắn sẽ không hy vọng xa vời có thể được Tần Quân trợ giúp.

- Vì ta đáng giá không?

Nữ tử thăm thẳm thở dài nói, nàng run run rẩy rẩy đưa tay, vuốt ve gương mặt của Tần Thiên Võ.

- Đáng!

Tần Thiên Võ cắn răng nói, phun ra chữ này, phảng phất như đã dùng hết lực lượng toàn thân.

Đúng lúc này, phía trước xuất hiện hai bóng người.

Tần Thiên Võ nhìn lại, con mắt trong nháy mắt trừng lớn, thân thể không kiềm hãm được dừng lại.

Sau lưng những sinh linh kia nhao nhao thi triển pháp thuật Thần thông, hội tụ thành cường quang đánh tới.

Mắt thấy hai người Tần Thiên Võ liền bị cường quang bao phủ.

Bỗng nhiên!

Cường quang trong nháy mắt biến mất, ngay cả những sinh linh kia cũng bị định trụ, ở sau lưng Tần Thiên Võ không nhúc nhích, chỉ có tròng mắt có thể đảo qua đảo lại.

- Làm sao có thể…

Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cầm đầu hoảng sợ nghĩ, hắn chưa bao giờ gặp phải tình huống như thế.

Hắn là Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ a!

Vì sao không thể động đậy?

Ánh mắt của bọn hắn đều dừng lại ở phía trước.

Chỉ thấy một nam tử áo trắng nắm tay một nữ hài dạo bước đi tới, bọn hắn phảng phất như trời đất tạo nên một đôi, nam mây trôi nước chảy, nữ tiếu

mỹ đáng yêu.

Chính là Tần Quân cùng Tiểu Ly.

Tần Quân tận lực thu liễm khí tức, khiến cho chúng sinh khó liên tưởng đến hắn cùng Thiên Đế.

Toàn thân Tần Thiên Võ run rẩy, kích động đến quên nói chuyện.

Nữ tử trong ngực hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy Tần Quân cùng Tiểu Ly, vẻ mặt nàng vô cùng nghi hoặc.

- Phụ hoàng…

Tần Thiên Võ run giọng nói, xưng hô thế này, nữ tử lập tức trừng to mắt, những sinh linh kia kém chút dọa phá tim gan.

Phụ hoàng?

Phụ hoàng của Tần Thiên Võ là ai?

Toàn bộ Hồng Mông đều biết!

Đây chính là Thiên Đế chí cao vô thượng!

Thiên Đế không phải biến mất sao?

Vì sao xuất hiện ở đây?

Giờ khắc này, trong nháy mắt bọn hắn tuyệt vọng.

Bọn họ cùng Tần Thiên Võ mâu thuẫn sớm đã sinh ra, cũng không chỉ lần này tử chiến.

Dĩ vãng Tần Quân sẽ không xuất hiện, vì sao hiện tại đột nhiên hiện thân?

- Ngươi nha, thật là đủ chật vật.

Tần Quân nhẹ giọng thở dài, tay phải vung lên, những sinh linh kia đều hóa thành tro bụi, hồn phi phách tán.

Tiểu Ly nhìn chằm chằm nữ tử trong ngực Tần Thiên Võ, cười hỏi:

- Nha, đây là con dâu thứ mấy trăm của ngươi rồi?

Mấy trăm!

Nữ tử nguyên bản vẫn còn kinh ngạc, con mắt trong nháy mắt sắc bén.

Tần Thiên Võ xấu hổ, nhưng Tiểu Ly là trưởng bối của hắn, hắn không dám mạo phạm, chỉ có thể nói sang chuyện khác hỏi:

- Sao hai người lại đến?

- Còn không phải tiểu tử ngươi ở trong lòng cầu trẫm tới cứu ngươi.

Tần Quân tức giận nói, con của hắn vậy mà ở địa bàn nhà mình bị người đuổi giết, thật mất mặt.

Nghe vậy, Tần Thiên Võ càng thêm xấu hổ, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

- Được rồi, trở về đi!

Tần Quân vung tay áo, trực tiếp đưa Tần Thiên Võ cùng nữ nhân của hắn về Thiên Đình.

Tiểu Ly tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nói:

- Thiên Võ cũng có một ngày nguyện ý vì nữ nhân chịu chết.

Tần Quân nắm tay nàng đi về phía trước, chớp mắt đi vào trong thành phố náo nhiệt của thế gian.

Mọi người xung quanh đều không có phát giác được bọn hắn đột nhiên xuất hiện.

- Xem ra bọn hắn còn cần tôi luyện.

Tần Quân cười nói, đối với tao ngộ của Tần Thiên Võ, hắn cũng không có

đau lòng.

Cho dù Tần Thiên Võ chết, hắn cũng có thể để Tần Thiên Võ phục sinh.

------oOo------

Chương 2664: Dã tâm của Đại Diễn (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tôi luyện cái gì, đều là con của ngươi, có ngươi ở đó, bọn hắn còn không thể tùy tâm sở dục?

Tiểu Ly mắt trợn trắng nói, người cha này thật là nghiêm.

Tần Quân hừ nói:

- Khó mà làm được, vạn sự vạn vật đều có quy tắc của mình, ta cũng không thể để bọn hắn phá hư.

Trải qua nhiều như vậy, tâm tính của hắn sớm đã chuyển biến.

Chúng sinh trong mắt hắn đều bình đẳng, nếu không phải lúc trước những sinh linh kia nghiệp lực quấn thân, hắn mới sẽ không gạt bỏ.

Luận con trai, con của hắn sao mà nhiều.

Chẳng lẽ mỗi một người đều phải thiên vị?

Tiểu Ly nghiêm túc nhìn Tần Quân, nói:

- Tần Quân ca ca, ngươi thay đổi.

- Ngươi mới phát hiện? Xem ra cũng không tính mắt a.

Tần Quân hừ nói.

- Thôi đi, sớm liền phát hiện, ta cảm thấy ngươi trở nên càng thêm giống thần, mọi thứ đều đứng ở góc độ của chúng sinh cân nhắc, cho dù là Chân

Thần cũng không có đại công vô tư như ngươi.

Tiểu Ly chu môi nói, những năm này, nàng cùng Tần Quân sớm chiều ở chung, hành tẩu ở từng thế gian, xem hiểu rất nhiều hành vi của Tần Quân.

Hắn có thể lạnh lùng đối đãi sinh tử.

Hắn có thể xuất thủ trừng phạt kẻ ác.

Đối mặt một phương thế giới hủy diệt, hắn có thể vô tình đối đãi, cho dù nàng năn nỉ.

Dựa theo Tần Quân nói, đều là quy tắc.

Dưới cái nhìn của nàng, Tần Quân đã hãm sâu trong hạn chế của quy tắc.

Thật tình không biết, Tần Quân là người sáng tạo quy tắc.

Ngay cả Sáng Tạo thần cũng là hắn sáng tạo, hắn phải làm gương tốt, vì thần, trọng tân định nghĩa quy tắc.

- Yên tâm đi, trẫm đối với các ngươi, sẽ không công bằng như vậy.

Tần Quân vuốt vuốt mái tóc của Tiểu Ly cười nói, con trai nhiều như vậy, nhưng thê thiếp chỉ có mấy vị, hắn tự nhiên sẽ trân quý yêu thương.

Nghe vậy, Tiểu Ly mặt mày hớn hở.

- Còn có hai năm thời gian, trẫm dẫn ngươi đi một chỗ, như thế nào?

Tần Quân bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn Tiểu Ly thần bí cười nói.

Tiểu Ly nghe xong, lập tức cảm thấy hứng thú, vỗ tay nói:

- Tốt!

Ngay sau đó, Tần Quân phất tay, mang theo Tiểu Ly rời đi.

Thiên Đình, Mệnh Đế cung.

Tần Lăng Mệnh ngồi ở trên long ỷ, vẻ mặt tức giận, phía dưới đứng đầy Tiên quan Thần tướng.

Tần Thiên Võ đứng trên đại điện, thương thế đã khôi phục, mặt lộ vẻ phẫn nộ.

- Huynh trưởng, nhất định phải thu thập bọn họ!

Tần Thiên Võ trầm giọng nói, hắn kém chút chết ở trong tay đối phương, cơn giận này không cách nào nuốt xuống.

- Nên phái ai đi?

Tần Lăng Mệnh hỏi, hắn hơi lúng túng một chút.

Những Thần Ma bộ hạ cũ của Tần Quân hoặc là quyền cao chức trọng, hoặc không có thực lực, mà hắn bồi dưỡng thủ hạ đều không được.

- Nếu không, đi mời tổ sư hỗ trợ?

Một Tiên quan đề nghị nói, chỉ chính là Bồ Đề tổ sư.

Bồ Đề tổ sư chính là sư phụ của Tần Lăng Mệnh, lâu dài bế quan tu luyện, tu vi sớm đã siêu việt Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ.

Lời vừa nói ra, Tần Lăng Mệnh do dự một lát, liền mở miệng nói:

- Ngươi đi một chuyến, liền nói trẫm có việc muốn nhờ.

- Vâng!

Tên Tiên quan kia đáp, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, có thể có cơ hội cùng Bồ Đề tổ sư giao hảo, hắn tự nhiên nguyện ý.

- Đúng rồi, huynh trưởng, đợi lát nữa ta có một chuyện phải nói cho ngươi.

Tần Thiên Võ thần bí hề hề nói, Tần Lăng Mệnh nghe mà bất đắc dĩ cười một tiếng.

Đứa em trai này của mình vĩnh còn lâu mới chính hình.

Trên triều đình, còn cùng hắn nháy mắt ra hiệu.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài Mệnh Đế cung, xuất hiện hai bóng người.

Chính là Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn.

- Hiện tại Thiên Đình không quá mạnh mẽ a!

------oOo------

Chương 2665: Dã tâm của Đại Diễn (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Họa Hồn bĩu môi nói, trong mắt hắn, chỉ có Tần Quân trấn giữ Thiên Đình mới xứng với danh xưng Thiên Đình.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu nói:

- Không phải bọn hắn yếu, là ngươi quá mạnh, huống chi những thủ hạ kia của phụ Thần đều đã công thành lui thân, vì mình tu hành cố gắng, ngươi đụng tới, còn chưa nhất định có thể đánh thắng.

Tỷ như Bàn Cổ, Tam Thanh, Đế Tuấn, Hồng Quân… tuyệt đối không phải Lý Họa Hồn có thể địch.

Bất quá Lý Họa Hồn đã truyền thừa Mệnh cách, cuối cùng có một ngày sẽ siêu vượt bọn họ.

Lý Họa Hồn không nói tiếp, về phần trong lòng hắn nghĩ như thế nào, Nhậm Ngã Tiếu cũng có thể đoán được.

Rất nhanh, các Tiên quan Thần tướng liên tiếp đi ra Mệnh Đế cung.

Khi bọn hắn nhìn thấy Nhậm Ngã Tiếu, đều nhao nhao hành lễ.

Nhậm Ngã Tiếu chính là Hồng Mông Thần linh, đồng thời cũng là Thiên Đình Công Đức Uy Vũ Thần Tôn, cũng từng vì Thiên Đế hiệu lực, đáng

được bọn hắn cúi đầu.

Đợi Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Võ đi ra, Nhậm Ngã Tiếu mới mở miệng nói:

- Mệnh đế, ta có việc muốn nói với ngươi.

Nghe vậy, ánh mắt Tần Lăng Mệnh quăng tới, trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

Mặc dù Nhậm Ngã Tiếu thường xuyên đến, nhưng Lý Họa Hồn không thường tới a.

Hai người đều là Tần Quân đã từng công thần, hắn không dám thất lễ.

Thế là hắn mang Nhậm Ngã Tiếu, Lý Họa Hồn đi vào trong nội cung.

Trong vũ trụ.

Nguyên chủ thứ nhất quỳ trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy hưng phấn nhìn bóng người phía trước.

Chính là Sáng Tạo thần Đại Diễn!

Đại Diễn hóa thành nhân hình, thân thể trần trụi, thân hình hơi có vẻ gầy gò, tóc bạc dài tới mặt đất, đưa lưng về phía Nguyên chủ thứ nhất, đang đánh giá hai tay của mình.

- Bao lâu rồi ta rốt cục phục sinh.

Đại Diễn cảm thán nói, khuôn mặt không tính anh tuấn, trên trán còn nhiều hơn hai con mắt, màu sắc con ngươi cũng không giống nhau, ẩn chứa một loại lực lượng quy tắc chí cường.

Hắn quay người nhìn về phía Nguyên chủ thứ nhất, hỏi:

- Hiện tại là lúc nào? Chư Thần còn không?

Nguyên chủ thứ nhất thành thành thật thật trả lời:

- Thiên Nguyên sáng tạo Nguyên Vị Diện chuyển thế, không biết tung

tích, về phần chư Thần, ta không rõ ràng, lúc trước Vĩnh Hằng Như Một từng phục sinh, vì bức bách Thiên Nguyên hiện thân, hắn hủy diệt bốn Nguyên Vị Diện, cuối cùng bị Thiên Đế diệt sát.

Nói đến chỗ này, thanh âm của hắn nhịn không được run rẩy.

Mỗi lần nghĩ đến Vĩnh Hằng Như Một bị Tần Quân giết chết, tâm tình của hắn liền rất phức tạp, như là tâm ma.

- Thiên Đế?

Đại Diễn ngẩn người, cho là mình nghe lầm, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, có thể đánh giết Vĩnh Hằng Như Một, chỉ có vị Thiên Đế kia.

- Chẳng lẽ hai vị phụ Thần tìm Tổ Thần trở về rồi?

Đại Diễn nhíu mày nghĩ, vừa nghĩ tới hai vị phụ Thần, trong mắt của hắn liền lấp lóe sát ý.

Hắn vĩnh viễn quên không được Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng vô tình.

Lần này phục sinh, hắn phải báo thù!

Bất quá không giống với Vĩnh Hằng Như Một, hắn muốn tìm Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng báo thù.

Hắn nhìn chằm chằm Nguyên chủ thứ nhất, nói:

- Nhờ có ngươi phục sinh ta, nói đi, ngươi muốn cái gì?

Thân là Sáng Tạo thần, hắn vẫn có thể thỏa mãn bất luận nguyện vọng gì của Nguyên chủ thứ nhất.

- Không dám, chỉ hy vọng ngài có thể trọng chưởng Nguyên Vị Diện, cho Nguyên Vị Diện một trật tự mới!

Mặt mũi Nguyên chủ thứ nhất tràn đầy chờ đợi nói, lòng của hắn vẫn lo lắng cho các Nguyên Vị Diện.

Được cho là đại công vô tư!

Nhưng Đại Diễn trực tiếp cự tuyệt nói:

- Không được, ta còn có chuyện phải làm, không thể ở Nguyên Vị Diện trì hoãn quá lâu.

So với Thần giới cao nhất, hắn đối với Nguyên Vị Diện một chút xíu hứng thú cũng không có.

Nguyên chủ thứ nhất như bị sét đánh, có chút không kịp chuẩn bị.

- Ta giúp ngươi diệt trừ địch nhân, để ngươi trở thành Nguyên Vị Diện chi chủ!

Đại Diễn trầm ngâm nói, hắn nhìn Nguyên chủ thứ nhất rất thuận mắt, có rất ít sinh linh có thể vì Nguyên Vị Diện suy nghĩ, để sinh linh như vậy gánh trách nhiệm này, cũng coi như xứng đáng với chúng sinh của Nguyên Vị Diện.

- Ta?

Nguyên chủ thứ nhất ngẩn người, trong lòng kinh hỉ, nhưng vẫn cố nén kích động, do dự nói:

- Ta không được a?

Nếu như Thiên Nguyên trở về, có thể tìm hắn gây sự hay không?

Còn có Thiên Đế

Hắn chỉ ngẫm lại liền tê cả da đầu.

------oOo------

Chương 2666: Tìm kiếm Thiên Nguyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta nói ngươi được! Ngươi liền được!

Đại Diễn đưa tay, Thần lực vô thượng hấp xả Nguyên chủ thứ nhất đến trước mặt.

Nguyên chủ thứ nhất tâm thần bất định không thôi, hắn không cách nào phản kháng, chỉ có thể chờ đợi Đại Diễn an bài.

Đồng thời, đáy lòng của hắn cũng có một tia chờ mong.

Vừa nghĩ tới mình có thể khống chế tất cả Nguyên Vị Diện, tim của hắn liền không nhịn được nhảy mạnh.

Đại Diễn dùng tay phải ấn lên đầu Nguyên chủ thứ nhất, ngay sau đó đưa vào Thần lực vô thượng, để não hải của Nguyên chủ thứ nhất trong nháy mắt sắp vỡ, lập tức lâm vào hôn mê.

Nhìn Nguyên chủ thứ nhất, khóe môi Đại Diễn vểnh lên, lộ ra tiếu dung khinh miệt.

- Chỉ bằng ngươi, cũng vọng tưởng khống chế tất cả Nguyên Vị Diện?

Đại Diễn lẩm bẩm, phảng phất như nhìn một chuyện cười.

Hắn bắt đầu tăng lớn chuyển vận Thần lực, để nhục thân của Nguyên chủ thứ nhất bắt đầu bành trướng, phảng phất như lúc nào cũng có thể bạo tạc.

Tinh cầu lam quang ở phía dưới cũng phá diệt, hóa thành tinh hà màu lam xông tới, sau đó rót vào trong cơ thể Nguyên chủ thứ nhất.

Nụ cười trên mặt Đại Diễn càng thêm âm lãnh.

Hắn giúp Nguyên chủ thứ nhất mạnh lên, coi như báo ân, nhưng hắn không có nói không động tay chân.

Muốn tìm Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng báo thù, hắn phải lưu lại chuẩn bị ở sau.

Trong một vũ trụ, văn minh tu luyện mới vừa vặn cất bước.

Tinh hà vô số, ở trong tinh không một nơi tên là Hệ Ngân hà, Tần Quân

cùng Tiểu Ly dạo bước đi lại.

- Linh khí nơi này thật mỏng manh.

Tiểu Ly nhìn chung quanh, cảm thán nói.

Dạng linh khí này có thể ra một Thiên Tiên cũng tính rất hiếm thấy.

Tần Quân cười nói:

- Đừng xem nhẹ nơi này, mặc dù linh khí không đủ, nhưng sinh linh nơi này đi một con đường tu hành khác, lấy khoa học kỹ thuật làm môi giới.

Khoa học kỹ thuật?

Tiểu Ly trừng mắt nhìn, hỏi:

- Là những pháp bảo khoa học kỹ thuật kia của Thiên Đình sao?

- Không sai, phát triển đến cuối cùng, bọn hắn sẽ sáng tạo ra pháp bảo khoa học kỹ thuật như thế.

Tần Quân cười nói, sở dĩ hắn tới nơi này, là muốn thuận tiện nhìn xem Ngọc nhi, cũng chính là cháu gái của hắn.

Tiểu Ly nghe xong, đối với văn minh khoa học kỹ thuật nơi này càng cảm thấy hứng thú.

Sau đó, Tần Quân mang theo nàng bay về phía Địa Cầu.

Bây giờ Địa Cầu đã xưa đâu bằng nay, bước chân nhân loại đã bước vào tinh thần đại hải.

Ở mấy trăm năm trước, thu hình liên quan tới Tần Quân cùng Cực Đế chiến đấu dẫn tới Địa Cầu chấn động, các quốc gia bắt đầu liên hợp nghiên cứu thảo luận sinh linh tiến hóa, mưu toan đạt tới độ cao như Tần Quân cùng Cực Đế.

Ở dưới các quốc gia lớn tập trung tài nguyên điên cuồng nghiên cứu, không đến hai mươi năm, siêu nhân huyễn tưởng trở thành sự thật.

Một trăm năm sau, tu hành cũng đã phổ cập trong giáo dục của các quốc gia.

Cuối cùng, một nữ nhân tên Tần Ngọc hoành không xuất thế, nương theo lý thuyết tu luyện khiến toàn bộ Địa Cầu chấn kinh.

Về sau ở dưới Tần Ngọc dẫn đầu, toàn nhân loại chính thức đạp vào con đường tu hành, văn minh Địa Cầu cũng lan tràn ra Hệ Ngân hà.

Tần Quân cùng Tiểu Ly dùng Thần niệm quét qua, liền bắt được những tin tức này.

Tiểu Ly hiếu kỳ hỏi:

- Tần Ngọc? Tần Quân ca ca, nàng sẽ không phải cùng ngươi có quan hệ chứ?

- Ừm, xem như chất nữ của trẫm.

Tần Quân cười khẽ nói.

Hắn quả nhiên không có nhìn lầm Tần Ngọc, lúc trước hắn lưu cho Tần Ngọc đồ vật cũng không có bị dùng đến tà đồ.

- Chúng ta ở chỗ này chơi hai ba năm liền trở về, trẫm cũng nên bồi các Thiên Phi khác.

Tần Quân cười nói, Tiểu Ly gật đầu, Tần Quân có thể đơn độc theo nàng mười năm, nàng đã thật cao hứng.

Trong Nguyên cảnh.

Thiên Vận cùng Cát Tường nhanh như tên bắn vụt qua, hai người ngươi truy ta đuổi.

- Thiên Vận! Chậm một chút!

Cát Tường ở phía sau gọi, hai người như hình với bóng hồi lâu, vô luận làm chuyện gì cũng sẽ cùng một chỗ.

Thiên Vận cười to nói:

- Lại không nhanh chút liền bị mẫu hậu phát hiện!

------oOo------

Chương 2667: Tìm kiếm Thiên Nguyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn nhẫn nhịn hồi lâu, rốt cục nhịn không được rời Hồng Mông, tiến về Nguyên Vị Diện khác xông xáo.

Cát Tường nghe xong, cũng không muốn bị Thiên Hậu đuổi kịp, lúc này bộc phát tốc độ toàn thịnh.

Rất nhanh, bọn hắn đụng phải bốn sinh linh.

Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Quỷ Thần Sách cùng Cực Đế sóng vai hành tẩu ở trong Nguyên cảnh.

Thiên Vận vừa thấy được, lúc này dừng lại, Cát Tường cũng như thế.

Bọn hắn nhíu mày nhìn về phía bốn người Cửu Cung Thủy Đế.

- Như thế nào là bọn hắn?

Thiên Vận nhíu mày, vì sao bọn hắn sẽ đi cùng một chỗ?

- Nha, đây không phải Thiên Vận sao?

Cửu Cung Thủy Đế nheo mắt lại, cười nói, chỉ là tiếng cười của hắn có chút lạnh.

Thái Dịch Hỗn Độn nhìn về phía Thiên Vận, ánh mắt cũng ẩn hàm sát ý.

Bọn họ đều là con trai của Tần Quân, đối với Thiên Vận đều có địch ý, bởi vì Tần Quân quá mức thiên vị Thiên Vận, chí ít theo bọn hắn nghĩ là như

thế.

Cực Đế nhíu mày, trầm giọng nói:

- Vì sao các ngươi đi ra?

Hắn tựa hồ biết được thân phận của Thiên Vận, mặc dù ngôn ngữ nghiêm khắc, nhưng cũng có một tia quan hoài.

Quỷ Thần Sách thì hiếu kỳ nhìn về phía hai người Thiên Vận.

Hai tiểu gia hỏa lại người mang mệnh cách của Sáng Tạo thần.

- Cái này không phiền các ngươi quan tâm.

Thiên Vận đạm mạc trả lời, ánh mắt thì rất cảnh giác.

Bốn người này liên thủ, sợ là có mưu đồ bí mật!

Cửu Cung Thủy Đế lắc đầu nói:

- Đi thôi, tiếp tục tìm kiếm Thiên Nguyên, nếu chậm trễ, sẽ không tiện bàn giao.

Nói xong, hắn dẫn đầu cất bước, Thái Dịch Hỗn Độn, Quỷ Thần Sách cùng Cực Đế theo sát phía sau, rất nhanh liền lướt đi.

Thiên Vận nhìn bọn hắn rời đi, lông mày một mực nhíu chặt.

Chẳng biết tại sao, hắn cảm giác bốn người này mạnh lên.

Mạnh đến mức thâm bất khả trắc, cho dù là Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh Hồng Quân, tựa hồ cũng không có mạnh như bọn hắn.

- Chúng ta trở về đi!

Thiên Vận quay người nói, Cát Tường ngẩn người, cũng không có phản bác, chỉ cần được đi theo Thiên Vận, hắn liền thỏa mãn.

Một bên khác, Quỷ Thần Sách hỏi thăm thân phận của hai người Thiên

Vận.

Cửu Cung Thủy Đế giới thiệu một phen, Quỷ Thần Sách mang theo ẩn ý nói:

- Con trai của Thiên Đế đều có mệnh cách, mà Thiên Đế lại có thể trảm Sáng Tạo thần, xem ra Thiên Đế lai lịch không đơn giản, rất có thể đến từ Thần giới cao nhất.

Thái Dịch Hỗn Độn gật đầu nói:

- Lúc trước Hồng Mông còn chưa mở, phụ Thần liền tồn tại, tám chín phần mười cũng là một Sáng Tạo thần.

Cực Đế không có mở miệng, mặt không biểu tình.

Lúc trước Nguyên Vị Diện thứ nhất hủy diệt, hắn cho là mình sẽ chết, không nghĩ tới lúc mở mắt lại gặp một phen cơ duyên khác.

Kỳ thật, hắn không muốn làm bạn với bọn người Cửu Cung Thủy Đế, nhưng vì mạnh lên, chỉ có thể ẩn nhẫn.

- Thiên Nguyên đến cùng sẽ giấu ở đâu? Có thể co đầu rút cổ đến nay, hắn cũng thật lợi hại.

Cửu Cung Thủy Đế nói sang chuyện khác, hắn không hy vọng Tần Quân liên luỵ vào.

Không nói trước đó có bọn họ ân oán gì, hắn dù sao cũng là Tần Quân sáng tạo.

Thái Dịch Hỗn Độn suy đoán nói:

- Có thể ở Hồng Mông hay không?

- Hồng Mông? Trong Hồng Mông, ai có tư cách này?

Cửu Cung Thủy Đế nhíu mày nói, Hồng Mông có những thiên tài kia, bọn hắn đều rõ ràng.

Thái Dịch Hỗn Độn mang theo ẩn ý nói:

- Tô Đế cùng Lăng Đế, bây giờ Tô Đế độc bá Nguyên Vị Diện thứ tám, Lăng Đế trước đó chính là Hồng Mông chi tử, bị ta dung hợp thành Hồng Mông Đại Đế, vẫn còn có thể phục sinh, rất quỷ dị, hắn bây giờ đi theo Tô Đế, rất đáng giá lưu ý.

Cửu Cung Thủy Đế cùng Cực Đế cũng bắt đầu suy nghĩ.

Quỷ Thần Sách chỉ nhận biết Tô Đế, hắn có chút ngoài ý muốn nói:

- Tô Đế đến từ Hồng Mông?

Tô Đế mang đến cho hắn một cảm giác thâm bất khả trắc, sau khi Thiên Nguyên đế tộc biến mất, Tô Đế có thể khống chế Nguyên Yêu Tông, xưng bá Nguyên Vị Diện thứ tám, thủ đoạn xác thực trác tuyệt.

------oOo------

Chương 2668: Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở địa cầu chơi hai ba năm sau, Tần Quân cùng Tiểu Ly trở lại Hồng Mông.

Liên quan tới hắn trở về, đến nay không có truyền ra ở Hồng Mông, Tần Lăng Mệnh ngược lại là muốn tuyên bố, dùng cái này chấn nhiếp thế lực khác, nhưng không có Tần Quân chính miệng hứa hẹn, hắn không dám, vạn nhất Tần Quân không tiện lộ ra hành tung mà nói, hắn coi như thành tội nhân.

Trở lại Thiên Đế cung, Tiểu Ly cấp tốc tìm tới Thiên Phi khác, kể mười năm vui chơi của mình.

Một ngày này, Tần Lăng Mệnh cùng Thiên Vận bỗng nhiên đi tới trước Thiên Đế cung, thỉnh cầu gặp Tần Quân.

Sau khi cung nữ truyền tin tức, Tần Quân mới chậm rãi đi tới.

Kỳ thật Tần Lăng Mệnh cùng Thiên Vận tới gần, hắn liền có thể cảm nhận được, nhưng hắn vẫn muốn đi những trình tự này, tôi luyện tính nhẫn nại của hai con.

- Phụ hoàng, ngài rốt cục đi ra, gấp chết chúng ta rồi!

Tần Lăng Mệnh vội vàng nói, Thiên Vận đi theo gật đầu.

Tần Quân cười nói:

- Nha, Cát Tường không có làm đuôi của ngươi nữa rồi?

Thiên Vận lúng túng khục khục một tiếng, nói:

- Hắn đang ngủ.

- Không quan tâm Cát Tường, Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Quỷ Thần Sách cùng Cực Đế gần đây ẩn hiện ở Nguyên cảnh chung quanh Hồng Mông.

Tần Lăng Mệnh gấp giọng nói, dựa theo Thiên Vận nói, bốn người này đã xưa đâu bằng nay, rất mạnh, thậm chí có khả năng còn mạnh hơn Hồng Quân.

Cái này khiến Tần Lăng Mệnh cảm giác được nguy cơ.

Tần Quân trợn trắng mắt nói:

- Ngươi luống cuống cái gì?

Đối mặt ánh mắt chất vấn của Tần Quân, Tần Lăng Mệnh quẫn bách, không biết nên trả lời như thế nào.

Hai tay Tần Quân thả lỏng sau thắt lưng, nhìn qua bầu trời, ánh mắt sâu xa, phảng phất như có thể thu hết thảy vào mắt.

Thiên Vận hỏi:

- Phụ hoàng, chẳng lẽ râu ria sao?

Tần Lăng Mệnh cũng đang chờ đợi Tần Quân trả lời.

- Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn đều là hài tử của trẫm, tương đương với huynh trưởng của các ngươi, Cực Đế càng không có khả năng hại trẫm, ngược lại là Quỷ Thần Sách, là cái biến số.

Tần Quân hững hờ nói.

Lời vừa nói ra, Tần Lăng Mệnh cùng Thiên Vận trừng to mắt.

Bọn hắn nhìn thấy qua Hồng Mông Thần linh xưng Tần Quân là Phụ Thần, còn tưởng rằng là bái phụ Thần, hiện tại xem ra không chỉ đơn giản như vậy.

Có lẽ giống như bọn hắn, là huynh đệ cùng cha khác mẹ.

Về phần Cực Đế, truyền thuyết tam đế ở Hồng Mông sớm đã là giai thoại, bọn hắn cũng tin tưởng Cực Đế sẽ không nguy hại Thiên Đình.

- Được rồi, nên làm cái gì thì làm cái đó, trẫm cho ngươi cơ sở tốt như vậy, không để cho ngươi tranh đấu giành thiên hạ, ngươi lại không có thành tựu gì, trẫm sẽ rất thất vọng.

Tần Quân quay người nhìn về phía Tần Lăng Mệnh, trêu tức cười nói.

Hắn hôm nay cũng không có coi Thiên Đình quá nặng, cuối cùng sẽ có một ngày, một đời đổi một đời, Thiên Đình cũng rời xa hắn.

Nghe vậy, Tần Lăng Mệnh hít sâu một hơi.

Hắn hiểu được mình có chút thất thố, không thể luôn dựa vào Tần Quân.

Mỗi lần nghe các lão tướng nhắc lên sự tích đi theo Tần Quân giành chính quyền, hắn đều nhiệt huyết sôi trào, hắn cũng tận mắt chứng kiến Tần Quân từ hùng chủ một phương vũ trụ đi đến địa vị bá chủ Hồng Mông, cho dù người khác đều nói Tần Quân là Thần linh chuyển thế, chẳng có gì lạ, nhưng hắn cũng bội phục Tần Quân.

Suy nghĩ kỹ một chút, hắn không khỏi có chút hổ thẹn.

Về sau vẫn là ổn trọng một chút.

Hai người rất nhanh liền rời đi, tan biến ở trong sương mù.

Tần Quân khẽ lắc đầu, cười nói:

- Xem ra các Sáng Tạo thần đều muốn nổi lên mặt nước.

Kỳ thật lúc bốn người Cực Đế xuất hiện ở Nguyên cảnh, hắn liền cảm ứng được.

Bởi vì hắn hấp thu không gian chủ quy tắc của Nguyên Vị Diện thứ nhất, có thể nhìn trộm đến không gian của tất cả Nguyên Vị Diện.

------oOo------

Chương 2669: Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp đó, đang nghỉ ngơi, đồng thời hắn còn phải nghĩ biện pháp tăng lên tới Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh, để ứng đối thảy.

Mặc dù giao Chí Cao Thần Lực cùng Vạn Sinh Sáng Tạo Công cho Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, nhưng bọn hắn cuối cùng không bằng Tần Quân, có khả năng đạt tới cực hạn không thể so sánh với Tần Quân.

Có lẽ hiện tại bọn hắn mạnh hơn Tần Quân, nhưng luôn có một ngày, sẽ bị Tần Quân siêu việt.

Chỉ là có một biến số.

Tần Quân nheo mắt lại, thì thào nói:

- Năm đó lưu ngươi lại, là muốn giúp bọn hắn, không biết tâm của ngươi có phải đã thay đổi hay không.

Không biết qua bao lâu, Nguyên Vị Diện thứ tám bỗng nhiên bộc phát ra

chiến đấu kinh thế.

Uy áp của trận chiến này tác động đến toàn bộ Nguyên Vị Diện, kéo dài rất hồi lâu, cuối cùng lắng lại, không có người hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

Một trận chiến này qua đi rất nhiều năm, các Nguyên Vị Diện đều lâm vào trong bình tĩnh.

Dưới bình tĩnh, lại khiến người ta cảm thấy mạch nước ngầm phun trào.

Một ngày này, Nguyên chủ thứ nhất thông qua Nguyên cảnh đi vào Nguyên Vị Diện thứ năm.

Hắn triệu tập tất cả Nguyên chủ ở Nguyên Vị Diện thứ năm gặp nhau, mưu toan thống nhất tất cả Nguyên Vị Diện, đương nhiên, hắn loại bỏ Hồng Mông, để tránh chọc giận Tần Quân.

Các Nguyên chủ tự nhiên không muốn thần phục hắn.

- Hừ! Nguyên chủ thứ nhất! Nguyên Vị Diện thứ nhất của ngươi đã mất, làm sao, muốn cướp của chúng ta?

Nguyên chủ thứ sáu trầm giọng hét lên, đang khi nói chuyện, còn chà chà chân phải, chấn động đến toàn bộ cung điện rung động.

Nguyên chủ thứ bảy nhíu mày, Nguyên chủ thứ năm, Nguyên chủ thứ tám, Nguyên chủ thứ chín, Nguyên chủ thứ mười cũng sắc mặt khó coi.

- Coi như thống nhất, chúng ta cũng chỉ nguyện ý đi theo người tru sát Vĩnh Hằng Như Một kia!

Nguyên chủ thứ bảy mở miệng nói, nàng cảm thấy chỉ có Tần Quân có thể đảm nhiệm trách nhiệm này.

Nguyên Vị Diện cũng chỉ có ở dưới Tần Quân thống nhất, mới có thể hòa bình.

Nguyên chủ khác cũng gật đầu, đương nhiên, trong lòng nghĩ như thế nào, chỉ có chính bọn hắn biết, dù sao không thể để cho Nguyên chủ thứ nhất

đạt được.

Nguyên chủ thứ nhất hít sâu một hơi, chậm rãi đứng dậy, cái ghế dưới thân trong nháy mắt vỡ nát.

Một cỗ khí tức cực mạnh từ trong cơ thể hắn phát ra, để chúng Nguyên chủ động dung.

Vô Thượng Nguyên Thần!

Ở dưới Đại Diễn trợ giúp, Nguyên chủ thứ nhất đã siêu việt Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh!

- Nếu các ngươi không đáp ứng, hôm nay cũng đừng nghĩ rời đi này điện.

Nguyên chủ thứ nhất âm trầm nói, Sáng Tạo thần đã giao Nguyên Vị Diện cho hắn, những tạp toái này dựa vào cái gì phản đối?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trong đại điện lâm vào yên lặng.

Hồng Mông, ung dung trôi qua trăm vạn năm.

Mười vạn năm đầu, Tần Quân đều bồi các Thiên Phi, ở dưới hắn cố ý, những Thiên Phi chưa từng mang thai kia cũng có hài tử, về sau có thể làm mẫu thân, Tần Quân mới rời đi tu luyện.

Cảnh giới của hắn quá cao, nếu tu luyện, Hồng Mông căn bản không chịu nổi.

Đáng nhắc tới chính là, các hài tử mới sinh thiên phú cũng rất cao, thậm chí còn cao hơn Thiên Vận lúc đầu.

Các Thần Ma đều tranh nhau muốn thu đồ, đáng tiếc đều bị Tần Quân cự tuyệt, hết thảy xem duyên phận.

Các em trai em gái xuất thế để áp lực của Tần Lăng Mệnh càng lớn, sợ ngày nào sẽ có cường giả siêu cấp giáng lâm, cướp đoạt các em trai em gái của hắn, ở dưới áp lực như vậy, sự chú ý của hắn hoàn toàn tập trung ở trên Thiên Đình.

90 vạn năm sau.

Tần Quân rốt cục đột phá Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh.

Vạn Sinh Sáng Tạo Công cũng không phải dựa vào linh khí để tích lũy đột phá, mà là lĩnh ngộ cùng sáng tạo.

Trong 90 vạn năm, Tần Quân ở trong mắt mình sáng tạo ra mấy chục Nguyên Vị Diện, đều chỉ có vỏ bọc, không có sinh linh, dù vậy cũng đủ hắn đột phá.

- Ngũ cảnh, sáng tạo đại Vị Diện.

Khu vực hư vô, Tần Quân mở mắt, tự lẩm bẩm.

Muốn đột phá lục cảnh, kia liền càng khó, chí ít Tần Quân tạm thời không có suy nghĩ.

Tiếp đó, hắn muốn phục sinh bốn Nguyên Vị Diện bị Vĩnh Hằng Như Một diệt, bao quát những sinh linh kia.

Hắn hấp thu Vĩnh Hằng Như Một, mà bốn Nguyên Vị Diện hết thảy đều bị Vĩnh Hằng Như Một hấp thu, cho nên trong cơ thể Tần Quân có hết thảy ấn ký của bốn Nguyên Vị Diện.

------oOo------

Chương 2670: Trống rỗng (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mong chúng sinh không còn so đo lỗi lầm của hắn.

Tần Quân nhẹ giọng nói, ngay sau đó bốn cái quang đoàn từ trong mắt hắn bay ra, chính là ảnh thu nhỏ của bốn Nguyên Vị Diện.

Đây là Nguyên Vị Diện hắn mới sáng tạo ra, cần cải tiến một phen, mới có thể phục sinh sinh linh lúc đầu.

Tâm thần khẽ động, trong Nguyên Vị Diện xuất hiện vô số sao trời, phi đảo, đại lục…

Đầu tiên là Nguyên Vị Diện thứ nhất, dựa theo bộ dáng trong trí nhớ của Vĩnh Hằng Như Một tiến hành sáng tạo, ngay sau đó vô số sinh linh xuất hiện, tất cả đều duy trì lấy cảnh tượng một giây trước khi Nguyên Vị Diện hủy diệt.

Hết thảy đều ở vào trong đứng im.

Kế tiếp là Nguyên Vị Diện thứ hai!

Sáng tạo phân bố giống như Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Quá trình này dính đến chi tiết vô cùng to lớn, cho dù là ý thức của Siêu Thoát Thần Nguyên cũng gánh không được.

Nhưng đối với Tần Quân bây giờ mà nói, rất là nhẹ nhõm.

Nguyên Vị Diện thứ hai khôi phục, lại là Nguyên Vị Diện thứ ba.

Thẳng đến Nguyên Vị Diện thứ tư khôi phục, dựa theo tính toán, Hồng Mông mới qua mười năm.

Bởi vậy có thể thấy được, bây giờ Tần Quân cường đại cỡ nào, Vạn Sinh Sáng Tạo Công không tầm thường đến cỡ nào.

Nhìn bốn Nguyên Vị Diện ở trước mắt, Tần Quân mỉm cười.

Thật tình không biết, ở phía sau hắn, trong bóng tối xa xôi lơ lửng một bóng người, người mặc áo bào đen, làn da trắng bệch, trong đôi mắt chỉ có tròng trắng, không có con ngươi, sâm nhiên kinh khủng, lạnh lùng nhìn Tần Quân, như ác mộng đang nhìn trộm quang minh.

Tần Quân phất tay, thả bốn Nguyên Vị Diện đến vị trí cũ.

Ở giữa Nguyên Vị Diện quấn quanh lấy Nguyên cảnh, cúi đầu nhìn xuống, giống như mê cung, rắc rối phức tạp.

Tăng thêm Hồng Mông, hết thảy có 11 Nguyên Vị Diện, ở chung quanh

bọn chúng, còn có không ít lạc ấn của Nguyên Vị Diện, nhưng đều đã hủy diệt, như vỏ trứng vỡ vụn.

- Trẫm chính là Thiên Đế, thay Vĩnh Hằng Như Một chuộc tội, khôi phục bốn Nguyên Vị Diện nguyên bản bị phá hư, bao quát toàn bộ sinh linh bên trong.

Tần Quân mở miệng nói, thanh âm vang vọng bảy Nguyên Vị Diện khác.

Dẫn tới từng Nguyên Vị Diện vỡ tổ.

Lười nhác so đo với phản ứng của chúng sinh, Tần Quân nâng tay phải lên, búng tay một cái.

Ngay sau đó trong bốn cái Nguyên Vị Diện, hết thảy quy tắc bắt đầu vận hành, ý thức của chúng sinh trong nháy mắt thức tỉnh, bọn hắn kinh ngạc nhìn chung quanh.

- A? Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

- Chuyện gì xảy ra? Ta quên cái gì nhỉ? Chẳng lẽ là Vĩnh Hằng Như Một quấy phá?

- Vĩnh Hằng Như Một muốn hủy diệt Nguyên Vị Diện?

- Ta làm sao có loại cảm giác đại mộng mới tỉnh?

Trong bốn Nguyên Vị Diện, toàn bộ sinh linh đều đang nghi ngờ.

Trong mắt Tần Quân lóe lên một chút ánh sáng, để chúng sinh hiểu đến cùng xảy ra chuyện gì.

Khi bọn hắn đạt được những ký ức này, đều khó có thể tin.

Bọn hắn chết qua một lần?

Kinh ngạc qua đi chính là cảm kích, giờ khắc này, Thiên Đế trở thành chúa cứu thế của bốn Nguyên Vị Diện, tín ngưỡng cao nhất.

Nhìn qua hết thảy, khóe miệng Tần Quân lộ ra ý cười.

Đây chính là mị lực của sáng tạo.

Lúc này, bóng người kinh khủng kia đã đi tới sau lưng Tần Quân, cách xa không đến một mét, đôi mắt trắng bệch nhìn Tần Quân.

Ánh mắt của hắn vô cùng trống rỗng!

Trống rỗng đến đủ để cho Sáng Tạo thần cũng vì đó sợ hãi.

Hắn chậm rãi nâng tay phải lên, móng tay dài như lợi trảo, đầu ngón tay lóe ra hàn mang, muốn đánh tới Tần Quân.

- Ký chủ, cẩn thận sau lưng!

Đúng lúc này, thanh âm của hệ thống bỗng nhiên vang lên.

Tần Quân cả kinh, ánh mắt ngưng tụ, chớp mắt dời đi ra ngoài vạn dặm.

Định thần nhìn lại, vị trí nguyên lai của hắn không có bóng người khác.

- Cẩn thận cái gì?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, chau mày.

Vừa rồi hắn không có phát giác được có cái gì tới gần.

Nhưng bây giờ Thần Thoại hệ thống đã rất cường đại, hẳn là sẽ không phạm sai lầm.

- Vừa rồi có cái gì muốn tập sát ký chủ, đề nghị ký chủ mau chóng rời đi nơi này.

Hệ thống lần nữa nói, thanh âm vậy mà có chút run rẩy.

------oOo------

Chương 2671: Trống rỗng (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhíu mày, lúc này hắn bỗng nhiên cảm giác phía sau có hàn khí đánh tới, hắn cấp tốc quay người đập tới một quyền.

Nhưng mà, sau lưng không có gì, để quả đấm của hắn nện không.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Quân nhíu mày, trong lòng kinh sợ, từ khi hắn đột phá Vạn Sinh Sáng Tạo tứ cảnh, còn chưa bao giờ cảm thấy bất an như vậy.

Thân hình hắn nhoáng một cái, mười ức Thiên Đế Phân Thân trưng bày ở trong khu vực hư vô.

Hắn cùng Thiên Đế Phân Thân không ngừng liếc nhìn chung quanh, muốn tìm ra tồn tại thần bí ẩn núp trong bóng tối.

Nhưng vô luận bọn hắn tìm kiếm như thế nào, cũng không tìm được.

Cho dù hắn dùng Thần niệm bao trùm chung quanh, thì cảm giác bất an kia vẫn tăng cường.

Phảng phất nguy hiểm cách hắn càng ngày càng gần.

Lúc này, phía sau Tần Quân xuất hiện khuôn mặt lúc trước, im ắng gào thét, diện mục dữ tợn.

Kinh khủng nhất là các Thiên Đế Phân Thân đều không nhìn thấy hắn tồn tại.

- Ký chủ! Mau chóng rời đi! Về Nguyên cảnh nhanh!

Hệ thống lần nữa thúc giục nói, lần này ngữ khí so với lúc trước càng lo lắng hơn.

Tần Quân lách mình trở lại Nguyên cảnh, mà hắn thì lưu lại Thiên Đế Phân Thân, hắn ngược lại muốn xem xem là cái gì.

- Là Sáng Tạo thần? Không có khả năng Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng? Cũng

không có khả năng.

Tần Quân thân ở trong Nguyên cảnh, nhíu mày.

Các Sáng Tạo thần không có đạo lý hù dọa hắn.

Hơn nữa đồ vật để hắn không thể nhận ra kia, đến cùng mạnh cỡ nào?

Chẳng lẽ Nguyên Kỷ nguyên ở sau khi hắn rời đi, trong quá trình phát triển lại ra đời tồn tại cực kỳ cường đại?

Hắn bỗng nhiên ý thức được một điểm, là có phải có sinh linh tới nơi này trước không.

Dưới tình huống bình thường, đạt tới Siêu Thoát Thần Nguyên liền có thể thoát ly Nguyên Vị Diện, nhưng hắn ở chỗ này tu luyện thời gian dài như thế, chưa từng thấy qua sinh linh khác.

- Hệ thống, vừa rồi ngươi bắt được vật kia không?

Tần Quân ở trong lòng hỏi, ngay sau đó một khuôn mặt hiện lên ở trong đầu Tần Quân.

Khuôn mặt kia không có con ngươi, hai mắt tái nhợt để trái tim Tần Quân băng giá.

Ánh mắt trống rỗng phảng phất như có thể thôn phệ hết thảy.

Gương mặt dữ tợn, Tần Quân chưa bao giờ thấy qua.

- Hắn là ai?

Tần Quân nhíu mày nghĩ, hắn cố gắng bình phục tâm tình, thân là Thiên Đế, hắn không thể bối rối.

- Không rõ ràng, hắn không giống như sinh linh, không có khí tức, vượt qua hệ thống nhận biết.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân nhíu mày càng sâu.

Đúng lúc này, hắn chợt thấy mười ức Thiên Đế Phân Thân phát sinh dị dạng.

Chỉ thấy các Phân Thân đều nắm lấy cổ của mình, hai chân không ngừng đạp, phảng phất như có đồ vật gì bóp cổ của bọn hắn.

Trọn vẹn mười ức Phân Thân, mỗi một vị đều như thế.

Tất cả đều không có lực phản kháng chút nào!

Một màn này để trái tim Tần Quân băng giá, song quyền vô ý thức nắm chặt.

Rất nhanh, các Phân Thân đều phá tán, biến mất không thấy gì nữa.

Tần Quân hít sâu một hơi, nói:

- Chẳng lẽ vật kia không dám vào?

- Có thể, ký chủ vừa tiến đến, nguy cơ liền giải trừ.

Hệ thống trả lời, để Tần Quân tâm loạn như ma.

- Ngươi nhìn thấy vật kia.

Lúc này, giọng nói lạnh lùng truyền vào trong tai Tần Quân, hắn quay đầu nhìn lại.

Rõ ràng là phân thân của hắn, bất quá phân thân này mặc không giống hắn, người khoác áo bào màu bạc, đầu đội đế quan do nguyên khí ngưng tụ thành.

Con ngươi của Tần Quân co rụt lại, trong nháy mắt nhận ra thân phận của đối phương.

Đây không phải Phân Thân hắn lưu lại ở Chúng Thần khởi nguyên sao?

- Sao ngươi lại tới đây?

Tần Quân trầm giọng hỏi, Phân Thân này thần không biết quỷ không hay

xuất hiện ở sau lưng hắn, để hắn phản cảm.

Bất quá hắn cũng không e ngại, năm đó lúc sáng tạo Phân Thân này, hắn lưu lại tay chân ở trong cơ thể đối phương.

------oOo------

Chương 2672: Thủy Ác (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi là bản tôn của ta, ta tự nhiên phải chú ý ngươi.

Phân Thân trả lời, hiện tại thân phận của hắn là Thiên Đế, Thiên Đế của Thần giới cao nhất.

Đương nhiên, ngoại trừ Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, Sáng Tạo thần khác đều không biết Thiên Đế tồn tại.

Tần Quân giống như cười mà không phải cười nói:

- Xem ra, tu vi của ngươi bây giờ rất cao.

- Lại cao hơn cũng là bản tôn ban cho.

Thiên Đế trả lời, ngữ khí đạm mạc giống như lúc trước.

Tần Quân quay đầu nhìn về phía khu vực hư vô, hỏi:

- Vật kia đến cùng là lai lịch gì?

Nghe vậy, Thiên Đế thở dài một tiếng, nói:

- Hắn là hắc ám biến thành, hắc ám thuần túy nhất.

- Mặc dù ngươi sáng tạo ra hết thảy, là tạo vật chủ cao nhất, nhưng đối với hắc ám mà nói, ngươi chính là cừu địch.

- Vô số năm nay, các sinh linh tự giết lẫn nhau, oán khí tích lũy, cuối cùng

kích thích hắc ám sinh ra ý thức.

- Ta xưng nó là Ác Thủy Nguyên, tên gọi tắt Thủy Ác, nó ở trong bóng đêm, là tồn tại vô địch, cho dù là ta, cũng không chống lại được nó, nhưng cũng may nó không cách nào tiến vào trong phạm vi thời không.

- Nguyên Không Gian cùng Nguyên Thời Gian hi sinh mình, thành lập thời không, tương đương với bọn hắn một mực bảo hộ hết thảy ngài sáng tạo.

Thiên Đế nói để Tần Quân nhíu mày.

Ác Thủy Nguyên?

Thủy Ác?

Tần Quân nghi hoặc nói:

- Nếu như nó thật vô địch, vì sao trước kia không giết trẫm?

Hắn ở trong hư vô tu luyện bao lâu?

Há không nên sớm bị Thủy Ác giết chết?

Thiên Đế trả lời:

- Bởi vì ta đang bảo vệ ngài, nhưng gần đây nó lại mạnh lên.

Tần Quân giật mình, tràn ngập thâm ý hỏi:

- Xem ra ngươi rất sớm đã chú ý tới trẫm.

- Ừm, là ta đề nghị để bọn hắn thay đổi kỷ nguyên, để Nguyên Kỷ nguyên hãm nhập trong luân hồi.

Thiên Đế gật đầu nói, ngữ khí dừng một chút, hắn tiếp tục nói:

- Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ở vào trạng thái tiêu cực, nếu bọn hắn nhìn thấy ngài biến thành hiện tại, đoán chừng sẽ lâm vào điên cuồng, thậm chí hủy diệt hết thảy.

- Vì sao?

Tần Quân lạnh giọng hỏi, con không chê cha xấu!

- Làm sao? Bọn hắn còn ghét bỏ trẫm yếu?

Thiên Đế lắc đầu, thở dài nói:

- Trong khoảng thời gian ngài không có ở đây, Sáng Tạo thần tự giết lẫn nhau, thậm chí để bọn hắn không cách nào khống chế, hiện tại các Sáng Tạo thần còn thù hận bọn họ, nếu để cho bọn hắn phát hiện, ngài biến mất vô số năm, tu vi lại không bằng bọn hắn, bọn hắn sẽ nghĩ như thế nào?

- Sẽ cho rằng ngài sai!

- Ngài ở trong lòng bọn họ là tồn tại mạnh nhất, một khi tín ngưỡng sụp đổ, bọn hắn sẽ không tin tưởng thân phận của ngươi, thậm chí đi vào con đường hủy diệt.

Thanh âm của Thiên Đế rất bình tĩnh, để cho người ta cảm thấy hắn không có nói sai.

Tần Quân cũng cảm thấy có đạo lý, tâm tính của Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng hắn hiểu rõ, ở trong lòng hai tiểu gia hỏa, hắn là không gì làm không được.

Xem ra tạm thời không thể cùng bọn hắn chạm mặt.

- Về sau, ngài không thể lại đi ra ngoài.

Thiên Đế cuối cùng căn dặn nói, vừa nghĩ tới Thủy Ác cường đại, hắn liền không nhịn được nhíu mày.

Tần Quân gật đầu, hắn rất ngạc nhiên, gần đây xảy ra chuyện gì để Thủy Ác mạnh lên?

- Tận khả năng mạnh lên đi, ta đã đạt tới cực hạn, Thủy Ác còn mạnh lên, cuối cùng có một ngày, hắn sẽ đánh phá thời không hạn chế, giết vào, đến lúc đó, cho dù là Sáng Tạo thần cũng phải chết, hơn nữa chết rất thảm, bởi vì hắn chính là ác oán vô số năm qua biến thành.

- Ta đi, nếu có chuyện gì, tùy thời ở trong lòng liên lạc ta.

Thiên Đế nói xong liền biến mất, phảng phất như vẫn trung thành tuyệt đối với Tần Quân.

Sau khi hắn rời đi, Tần Quân thì bắt đầu suy nghĩ sâu xa.

Thủy Ác sẽ hủy diệt hết thảy?

Trong khoảng thời gian này, đến cùng là chuyện gì để nó mạnh lên?

Chẳng lẽ có quan hệ tới Đại Diễn?

------oOo------

Chương 2673: Thủy Ác (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hay có quan hệ tới bốn người Cực Đế?

Hắn lần nữa ngẩng đầu nhìn lại, khuôn mặt dữ tợn kinh khủng của Thủy Ác hiện lên ở khu vực hư vô, nhìn hắn im ắng gào thét, giống như cùng hắn có thù không đợi trời chung.

- Thủy Ác? Trẫm sẽ không để cho ngươi tiến đến.

Tần Quân tự lẩm bẩm, xem ra mình vẫn không thể quá an dật.

Nghĩ xong, hắn quay người rời đi.

Cùng lúc đó, bốn Nguyên Vị Diện khôi phục khiến cho các Nguyên Vị Diện đều đang hoan hô.

Hiện tại các Nguyên Vị Diện do Nguyên chủ thứ nhất thống nhất, các Nguyên Vị Diện đều có thể lui tới, rất nhanh liền có sinh linh nghiệm chứng lời của Tần Quân.

Bốn cái Nguyên Vị Diện bị gạt bỏ thật khôi phục!

Trong lúc nhất thời, thập đại Nguyên Vị Diện lâm vào trong vui mừng.

Tần Quân thì trở lại Chí Cao Thần giới, mới vừa gia nhập Chí Cao Thần giới, hệ thống nhắc nhở liền vang lên ở trong đầu hắn:

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến... ngăn cản Nguyên Vị Diện hủy diệt! Thu hoạch được một cơ hội chí cao triệu hoán, hai cơ hội cực hạn tạo hóa, hai cơ hội cực hạn phục thức tỉnh, mười cơ hội Hồng Mông Độ Kiếp, mười cơ hội cực hạn thức tỉnh, mười cơ hội Chinh Triệu Thần Ma!

Bởi vì Vĩnh Hằng Như Một đã hủy đi bốn Nguyên Vị Diện, cho nên nhiệm vụ này một mực không có hoàn thành.

Không thể không nói, hắn đã hồi lâu không có nghe được thanh âm nhiệm vụ hoàn thành.

Hiện nay hắn quá mức cường đại, có rất ít chuyện có thể phát động nhiệm vụ.

- Vì sao Thủy Ác không có phát động nhiệm vụ?

Tần Quân ở trong lòng hiếu kỳ hỏi, Thủy Ác đối với chúng sinh mà nói, xem như nhân vật phản diện mạnh nhất, lẽ ra nên phát động nhiệm vụ.

- Bởi vì hắn quá mạnh.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, để Tần Quân ngẩn người.

Bởi vì quá mạnh, để hệ thống không cách nào phát động nhiệm vụ?

Hắn lập tức dở khóc dở cười.

- Trước dùng chí cao triệu hoán đi, trẫm đã rất lâu không có dùng qua.

Tần Quân ở trong lòng cười nói, sau đó hỏi:

- Chí cao triệu hoán Dương Mi đại tiên.

Hắn đối với Thần Thoại Hoa Hạ có chút hoài cựu, kỳ thật trong Thần Thoại hệ thống còn có Thần Ma khác, nhưng triệu hoán ra đều rất yếu, còn không bằng triệu hoán Thần Ma ưa thích.

Nhưng Dương Mi đại tiên cũng không phải nhân vật chính thống trong Thần Thoại Hoa Hạ, nhưng chỉ cần có người tín ngưỡng, liền sẽ diễn sinh ở vũ trụ song song tương ứng.

Sau đó Thần Thoại thương thành hiện ra ở trước mắt hắn, để hắn vì Dương Mi đại tiên lựa chọn Huyết mạch thích hợp.

Tần Quân tự nhiên là lựa chọn Huyết mạch mạnh nhất.

Trước mắt, hệ thống cực hạn là Vô Thượng Nguyên Thần Ngũ Cảnh!

Rất nhanh, hắn liền kết thúc lựa chọn.

- Đinh! Bắt đầu chí cao triệu hoán Dương Mi đại tiên!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu hắn.

Tần Quân hững hờ chờ đợi, đồng thời ở trong lòng suy nghĩ làm sao mạnh lên.

Dựa vào Vạn Sinh Sáng Tạo Công chậm rãi tu luyện, trời biết nói cần bao lâu.

Xem ra cần phải thu phục tất cả thời không Nguyên Vị Diện, có lẽ có thể tinh tiến, bao quát Thần giới cao nhất ở bên trong.

Tần Quân âm thầm suy tư.

Rất nhanh, Dương Mi đại tiên liền triệu hoán thành công, Tần Quân để hệ thống phóng thích Dương Mi đại tiên, cũng điều ra bảng thuộc tính.

- Dương Mi đại tiên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Nguyên Liễu!

- Tu vi: Vô Thượng Nguyên Thần Ngũ Cảnh!

- Công pháp: Hóa thiên địa thần pháp!

- Thần thông: Nắm chắc không gian! Phiên vân che hải! Vô Cực Nguyên Thủy! Mắt thu hoàn vũ!

- Pháp bảo: Nguyên Liễu chi!

- Thuộc tính đặc biệt: Bản Nguyên Không Gian (có thể tự do xuyên qua hết thảy không gian)!

- Độ trung thành: 99(max trị số 100)!

Bản Nguyên Không Gian!

Có ý tứ!

Tần Quân nhướng mày, về sau có thể điều động Dương Mi đại tiên đi Thần giới cao nhất làm thám tử.

Lúc này, một lão đạo sĩ từ mi tâm hắn bay ra, người mặc một bộ thanh sam đạo bào, khí chất có chút tương tự Hồng Quân.

Chính là Dương Mi đại tiên truyền thuyết còn sớm hơn Hồng Quân.

Đương nhiên, đây chẳng qua là Hồng Hoang truyền thuyết.

------oOo------

Chương 2674: Uy hiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đa tạ ân tái tạo của bệ hạ.

Dương Mi đại tiên nhìn Tần Quân quỳ lạy nói, thanh âm có chút run rẩy.

Thần Thoại hệ thống đã giao phó hắn ký ức Hồng Hoang, cho nên cảm thụ được mình bây giờ nắm giữ lực lượng, hắn sao có thể giữ vững bình tĩnh?

Đời trước của hắn bất quá là Thánh Nhân cảnh, hiện tại vượt qua Thiên Đạo Chí Thánh, Đại Đạo chí tôn, Đại Đạo Đế Tôn, Vô Cực Hỗn Nguyên Siêu Thánh, Vô Cực Chí Cao đại đế, Vô Cực Đại Chúa Tể, Hồng Mông Dung Đạo, Hồng Mông đại tự tại, Hồng Mông Thái Nguyên Thủy Tổ, Tạo Hóa Thái Hư Tôn, Đại Diễn Thần Chi, Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ, Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, Bất Hủ Thần Niệm Đại Đế, Vĩnh Hằng Thần Mệnh, Siêu Thoát Thần Nguyên!

Đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần cảnh!

Hắn tự suy nghĩ một chút cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi!

Tần Quân nhìn hắn nói:

- Trẫm có nhiệm vụ muốn giao cho ngươi.

- Xin bệ hạ phân phó!

Dương Mi đại tiên trầm giọng nói, hắn thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn Tần Quân.

Có thể giao phó hắn Thần lực như thế, Tần Quân lại mạnh cỡ nào?

Hắn không dám tưởng tượng, cũng không tưởng tượng nổi.

- Trẫm muốn phái ngươi đi một chỗ, đến lúc đó, không cần cố ý làm gì, chỉ cần hiểu rõ tình huống nơi đó liền tốt.

Tần Quân vừa nói, một bên nâng tay phải lên, trong ngón trỏ bắn ra một vệt ánh sáng, chui vào mi tâm của Dương Mi đại tiên.

Bên trong ẩn chứa con đường đi tới Thần giới cao nhất.

Lúc tu luyện ở khu vực hư vô, hắn liền phát hiện con đường thông hướng Thần giới cao nhất.

- Tuân lệnh!

Dương Mi đại tiên cung kính nói, sau đó hỏi:

- Hiện tại liền đi.

- Đi đi.

Tần Quân nhìn ra được Dương Mi đại tiên rất khẩn trương, đoán chừng quá mức kính sợ hắn, cho nên cũng không làm khó.

Dương Mi đại tiên như trút được gánh nặng, lúc này tan biến ở trong Thiên Đế Thần cung.

Tần Quân cười cười, không nghĩ tới Dương Mi nhát gan như vậy.

Bất quá cũng đúng, ai bảo hắn mạnh như thế?

Sau đó, Tần Quân ở trong Thiên Đế Thần cung lẳng lặng suy tư hồi lâu mới rời đi.

Hắn chuẩn bị thu phục tất cả thời không của Nguyên Vị Diện.

Đối với hắn hôm nay mà nói, việc này đơn giản dễ như trở bàn tay.

Lúc trước hắn ở Nguyên Vị Diện thứ nhất, tìm Thời Gian chủ quy tắc, lại sáng tạo Thời Không Tuyến.

Lúc xuyên qua Nguyên cảnh, hắn gặp Chính Hoa Tà Phật.

Giờ phút này, Chính Hoa Tà Phật dẫn theo Nguyên Phạt, mặt mũi tràn đầy mệt mỏi đi về phíaHồng Mông.

- Ngươi sao thế?

Tần Quân bỗng nhiên dừng lại hỏi, dọa Chính Hoa Tà Phật kêu to một tiếng, kém chút vô ý thức vung vẩy Nguyên Phạt bổ tới Tần Quân.

- Thiên Đế, không có gì.

Vừa nhìn thấy là Tần Quân, sắc mặt của Chính Hoa Tà Phật hoà hoãn lại, chỉ là trong mắt tràn đầy thất bại.

Vẻ mặt này cực kỳ giống thời điểm ở Hồng Mông năm đó.

- Ngươi đi chỗ nào?

Tần Quân híp mắt hỏi, nếu như hắn không đoán sai, gia hỏa này đi Thần giới cao nhất.

Bởi vì lúc trước hắn nhìn từng cái Nguyên Vị Diện, cũng không có bắt được khí tức của Chính Hoa Tà Phật.

- Chỉ là đi bế quan, Thiên Đế, ngài muốn đi đâu vậy?

Chính Hoa Tà Phật lắc đầu nói, miễn cưỡng vui cười.

- Trẫm cũng đi bế quan.

Tần Quân mỉm cười, ngay sau đó liền chia tay Chính Hoa Tà Phật.

Chính Hoa Tà Phật ngẩn người, nở nụ cười khổ, tiếp tục ủ rũ cúi đầu tiến lên.

Vừa bay ra ngoài không bao xa, hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, quay người bay về phía Nguyên Vị Diện thứ tám.

Nguyên Vị Diện thứ nhất, hiện tại lại trở thành thánh địa trong Nguyên Vị Diện, các sinh linh án lấy quỹ tích lúc đầu sinh hoạt, chỉ là thiếu đi Thiên Nguyên đế tộc thống trị.

Một ngày này, Tần Quân đi vào Nguyên Vị Diện thứ nhất, hắn tìm Nguyên Chủ thứ nhất.

Nguyên Chủ thứ nhất ở trung ương của Nguyên Vị Diện thứ nhất, là Nguyên Chủ cung hắn kiến tạo, hưởng thụ hết thảy quyền lực có được.

Tần Quân sớm liền phát hiện hắn bức bách Nguyên Chủ khác hàng phục, cho nên mới tìm hắn tâm sự.

------oOo------

Chương 2675: Uy hiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh một tiếng!

Đại môn nguy nga bị Tần Quân đá văng.

Nguyên Chủ thứ nhất đang luyện công, cửa lớn bỗng nhiên đánh tới hắn, dọa đến hắn vội vàng vỗ tay.

Cửa vỡ nát, nhưng một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng đánh tới, đánh cho Nguyên Chủ thứ nhất miệng phun máu tươi, kém chút nhục thân bạo tán.

Lúc này, Tần Quân dạo bước đi tới.

- Ngươi rất tiêu sái nha!

Thanh âm của Tần Quân nhẹ nhàng truyền đến, để sắc mặt của Nguyên Chủ thứ nhất đại biến.

Hôm nay hắn đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần nhị cảnh, nhưng vẫn không thể cảm giác đến khí tức của Tần Quân.

Hắn vội vàng đứng lên, run giọng hỏi:

- Thiên Đế, sao ngài lại tới đây?

Thân hình Tần Quân nhoáng một cái, đi vào trước mặt hắn, hai người cách xa nhau không đến một mét.

Nhìn chằm chằm con mắt của Nguyên Chủ thứ nhất, Tần Quân giận quát một tiếng:

- Quỳ xuống!

Nguyên Chủ thứ nhất chỉ cảm thấy não hải kém chút nổ tung, hai chân không bị khống chế quỳ đi xuống, lúc này, tay phải của Tần Quân đặt ở trên đỉnh đầu hắn, dọa đến toàn thân hắn cứng đờ.

- Đây chính là lực lượng tru sát Vĩnh Hằng Như Một sao.

Nguyên Chủ thứ nhất sắp nứt cả tim gan, thân thể không ngừng run rẩy, sợ hãi tràn ngập tinh thần của hắn.

Tần Quân nhìn hắn nói:

- Ai cho phép ngươi khống chế tất cả Nguyên Vị Diện?

Thanh âm của hắn lười nhác, lại lộ ra lãnh ý vô tận, để Nguyên Chủ thứ nhất càng thêm sợ hãi.

Nguyên Chủ thứ nhất vội vàng trả lời:

- Là Đại Diễn Sáng Tạo thần Đại Diễn!

- Đại Diễn? Chẳng lẽ hắn không biết trẫm ở đây sao?

Tần Quân vẫn mặt không biểu tình, để tâm của Nguyên Chủ thứ nhất cuồng loạn.

Thiên Đế vậy mà không để Đại Diễn vào mắt!

- Hắn biết.

Nguyên Chủ thứ nhất thành thật trả lời, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, chỉ có thể nói tất cả.

Bản thân Đại Diễn cũng xác thực biết.

- Từ giờ trở đi, ngươi quy phục trẫm, Nguyên Vị Diện thứ nhất vẫn do ngươi quản, nguyện ý không?

Tần Quân bức hỏi, nếu như Nguyên Chủ thứ nhất dám nói một chữ không, như vậy hữu chưởng của hắn liền sẽ đè xuống.

- Nguyện ý.

Nguyên Chủ thứ nhất triệt để sợ, so với quyền lực, mệnh quan trọng hơn,

chí ít hắn còn bảo lưu lại Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Nghe vậy, Tần Quân thu tay lại, quay người rời đi.

- Ngươi không tính ngu xuẩn.

Thanh âm của Tần Quân quanh quẩn ở trong điện, rất nhanh, hắn liền tan biến ở xa xa.

Nguyên Chủ thứ nhất run rẩy đứng dậy, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Hắn là Vô Thượng Nguyên Thần, ở trước mặt Tần Quân lại mềm yếu như thế.

Hắn thậm chí có loại cảm giác, Tần Quân còn cường đại hơn Đại Diễn!

- Thôi, chí ít tu vi còn, ta không có tổn thất gì, ngược lại kiếm lời.

Nguyên Chủ thứ nhất chỉ có thể tự an ủi mình, như thế may mắn Tần Quân không biết, hắn đã từng có ý đồ coi Tần Quân là quân cờ đi nhằm vào Thiên Nguyên đế tộc, bằng không hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Thật tình không biết, chính là bởi vì điểm ấy, Tần Quân mới cố ý tới dọa hắn.

Một bên khác.

Tần Quân đã tìm được Thời Gian chủ quy tắc.

Thần niệm của hắn quét qua, Thời Gian quy tắc nơi nào cường đại nhất, nơi đó chính là Thời Gian chủ quy tắc!

Không do dự, hắn trực tiếp đưa tay hấp thu Thời Gian chủ quy tắc.

Không gian trong vòng nghìn dặm đều bị hắn ngăn cách, như vậy sinh linh ven đường lui tới cũng sẽ không phát hiện thậm chí xông tới.

Lần này hấp thu Thời Gian chủ quy tắc, vô cùng nhẹ nhõm.

Không bao lâu, Tần Quân liền cường thế hấp thu, không một chút khó

khăn.

- Kế tiếp là sáng tạo Thời Không Tuyến.

Tần Quân lẩm bẩm, ngay thời điểm hắn chuẩn bị nhắm mắt, sau lưng bỗng nhiên truyền đến tiếng xé gió.

------oOo------

Chương 2676: Thành Sáng Tạo thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân nhắm mắt, tiếng xé gió kia dừng lại.

Chỉ thấy một nam tử mặc cẩm bào xuất hiện ở ngoài vạn dặm, bởi vì mảnh không gian này bị Tần Quân ngăn cách, hắn căn bản không nhìn thấy Tần Quân.

- A? Chuyện gì xảy ra? Vì sao không gian nơi này dị thường như thế?

Nam tử lẩm bẩm, trên gương mặt mọc đầy lân phiến thuỷ tinh, cực kỳ thần dị.

Tên của hắn là Cửu Thạch, tu vi đạt tới Vĩnh Hằng Thần Mệnh thất cảnh, ở Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng coi như cường giả uy chấn nhất phương.

Hắn ở tại nguyên chỗ dò xét chốc lát, chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, Tần Quân bắt đầu sáng tạo Thời Không Tuyến, để hắn cảm thấy một tia gợn sóng.

- A?

Cửu Thạch không nhúc nhích, hắn không ngừng dùng Thần niệm liếc nhìn nơi này.

Rất nhanh, lông mày của hắn nhíu chặt.

- Nơi này tuyệt đối có gì đó quái lạ!

Cửu Thạch lẩm bẩm, hắn nhìn về phía trước, phảng phất như nhìn thấy cái gì, thật lâu không có chuyển ánh mắt.

Không biết qua bao lâu.

Tên này vẫn không có rời đi, hắn còn cho là mình gặp cơ duyên, tại chỗ cảm ngộ.

Nhưng thần kỳ là hắn thật lĩnh ngộ được, tạo nghệ đối với không gian nâng cao một bước.

Ẩn ẩn có tư thế đột phá Vĩnh Hằng Thần Mệnh bát cảnh!

Trong không gian kín.

Ý thức của Tần Quân tiến vào Vị Diện thời không độc lập, ở phía trước hắn, là ba sợi Thời Không Tuyến vô cùng mênh mông, dọc theo sắp xếp, trông không đến cuối cùng.

Quá khứ, tương lai của Nguyên Vị Diện thứ nhất tất cả đều bị hắn chưởng khống ở trong mắt.

Hắn thấy được Thiên Nguyên.

Hắn ở trong hư không, nhìn xuống Nguyên Vị Diện thứ nhất, sau lưng có mấy chục đạo quang ảnh, khí tức rất mạnh, không ai không cao hơn Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh.

- Không đủ hoàn thiện, ta phải tự mình nhập thế hiểu rõ, biết chúng sinh cần quy tắc như thế nào.

Thiên Nguyên mặt không thay đổi nói, dáng dấp của hắn rất giống Tần Quân, nhưng hai người đứng chung một chỗ, lại có chỗ khác biệt tươi sáng.

Nói xong câu đó, hắn cúi người lao xuống, hóa thành một vệt ánh sáng.

Nhìn như là rơi vào trong Nguyên Vị Diện thứ nhất, nhưng Tần Quân phát

hiện hắn lại đi Nguyên cảnh, tiến về Nguyên Vị Diện khác.

Những cái bóng kia hai mặt nhìn nhau, bọn họ đều là Thiên Nguyên đế tộc chính tông, thấy cảnh này, tất cả đều quay người bay về phía Thần giới cao nhất.

Đến tận đây, người sáng tạo Nguyên Vị Diện, mạnh nhất trong mắt chúng sinh chuyển thế biến mất.

Trừ cái đó ra, Tần Quân còn chứng kiến tương lai cùng quá khứ của những sinh linh khác, có thể nói là chúng sinh muôn màu, sâm la vạn tượng.

Tần Quân đã không phải lần đầu tiên sáng tạo Thời Không Tuyến, cho nên không có cảm thán quá lớn, rất nhanh liền trở lại trong hiện thực.

Ánh mắt hắn ngưng tụ, không gian chung quanh khôi phục bình thường.

Cửu Thạch chỉ cảm thấy không gian trước mắt bỗng nhiên động một cái, ngay sau đó Tần Quân trống rỗng xuất hiện ở trong tầm mắt hắn.

- Ngươi ngươi là ai?

Cửu Thạch vô ý thức lui lại, trầm giọng hỏi.

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, mỉm cười, quay người rời đi, vẻn vẹn một bước liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay cả khí tức cũng không có để lại.

Cửu Thạch ngẩn người, luôn cảm thấy khuôn mặt của Tần Quân giống như gặp qua ở đâu.

- Chờ chút, chẳng lẽ là Tổ Nguyên thần tượng?

- Hắn là mạnh nhất?

Cửu Thạch kinh ngạc nghĩ, lập tức phấn khởi.

Nhưng mà hắn đoán sai.

Tần Quân không phải Thiên Nguyên, mà là gia gia của Thiên Nguyên!

Sáng tạo ra Thời Không Tuyến của Nguyên Vị Diện thứ nhất, Tần Quân lại đi tới Nguyên Vị Diện thứ hai.

Tìm Thời Gian chủ quy tắc, Không Gian chủ quy tắc, đối với hắn mà nói rất đơn giản.

Không đến nửa ngày, hắn liền tìm được, dung hợp, sáng tạo ra Thời Không Tuyến thuộc về Nguyên Vị Diện thứ hai.

Tiếp đó, hắn lại đi Nguyên Vị Diện thứ ba, Nguyên Vị Diện thứ tư.

Hết thảy thuận lợi, không trở ngại chút nào, cũng không có ai có thể trở ngại hắn.

Tần Quân đi vào Nguyên Vị Diện thứ năm, hắn dừng ở trong Nguyên cảnh, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại.

Nguyên cảnh trong sương mù mông lung, không cách nào thấy vật, nhưng ánh mắt của hắn lại có thể xuyên qua Nguyên Không Gian, nhìn thấy Thủy Ác ở trong khu vực hư vô.

------oOo------

Chương 2677: Thành Sáng Tạo thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần này, Thủy Ác hiện ra bóng người, toàn thân quấn quanh lấy hắc khí, chỉ hiển lộ khuôn mặt trắng bệch, con mắt gắt gao nhìn Tần Quân, như oán quỷ trong bóng tối nhìn chăm chú cừu nhân.

Ánh mắt trống rỗng lại lộ ra một tia oán độc.

Tần Quân hừ lạnh một tiếng, gia hỏa này tựa hồ lại tiến hóa.

Vì sao đột nhiên tăng cường?

Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Tần Quân nhíu mày, lâm vào trong trầm tư.

Thủy Ác nhìn chằm chằm vào Tần Quân, không nhúc nhích, phảng phất như muốn dùng ánh mắt giết chết hắn.

Mặc dù biết tên này trước mắt là vô địch, nhưng Tần Quân cũng không sợ.

Có gan giết vào a!

Tựa hồ cảm nhận được Tần Quân trào phúng, khuôn mặt của Thủy Ác trở nên dữ tợn, thậm chí há mồm gào thét, chỉ là không có thanh âm.

Giờ khắc này Thủy Ác như ác quỷ bị khóa, ra sức giãy dụa.

Tần Quân hít sâu một hơi, không nhìn đối phương nữa.

Vạn nhất ép gia hỏa này, có thể xông tới hay không?

Nghĩ đến loại tình huống này, tâm của Tần Quân vẫn lắc một cái.

Ngay cả Thiên Đế ở Thần giới cao nhất cũng không làm gì được Thủy Ác, hắn tự nhiên cũng không thể.

Lần trước, hình ảnh mười ức Thiên Đế Phân Thân bị miểu sát rõ mồn một ở trước mắt, thực lực của Thiên Đế Phân Thân là giống như hắn.

Nói cách khác, hắn cùng Thủy Ác chênh lệch ít nhất mười ức lần.

- Vẫn nên mạnh lên, đến thủ hộ hết thảy trẫm sáng tạo.

Tần Quân lắc đầu cười một tiếng, hắn tự hào nhất không phải Thiên Đình, cũng không phải Thần Thoại hệ thống, mà là hết thảy.

Nghĩ xong, hắn quay người tiến vào Nguyên Vị Diện thứ năm.

Sau khi hắn rời đi không lâu, phía trên bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt, một xúc tu màu đen chậm rãi luồn vào, ngay sau đó cấp tốc chui vào Nguyên cảnh, biến mất không thấy gì nữa.

Oanh!

Biên giới Hồng Mông, trong vũ trụ độc lập, toàn bộ tinh không đều rung động.

Nhậm Ngã Tiếu lơ lửng trong tinh không, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm phía trước, chỉ thấy Lý Họa Hồn ngồi xếp bằng, khí tức như vòi rồng phóng lên trời.

Mạnh!

Cường đại đến để Nhậm Ngã Tiếu run rẩy.

- Xem ra thời điểm ngươi tuổi nhỏ, đưa ngươi đến nơi kia, đúng là cử chỉ sáng suốt, ngươi học tiểu tử kia không tệ.

Nhậm Ngã Tiếu mỉm cười, hiện tại hắn càng ngày càng thích hồi ức quá khứ.

Có lẽ là tâm tính đã già.

Bị hậu bối siêu việt, hắn sẽ không còn đấu chí.

Trên có Thiên Đế, dưới có Lý Họa Hồn, hắn còn không bằng tiêu dao tự tại.

Lúc này, quanh thân Lý Họa Hồn bỗng nhiên lượn lờ một đạo huyết khí, như lưỡi đao, xé rách không gian, làm cho Nhậm Ngã Tiếu không thể không lui lại.

Bàn Cổ, Hồng Quân đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Nhậm Ngã Tiếu.

- Hắn đây là…

Hồng Quân kinh ngạc hỏi.

Khí tức của Lý Họa Hồn để hắn cũng cảm giác có chút đáng sợ.

Bàn Cổ cũng chăm chú nhìn Lý Họa Hồn, tay nắm Khai Thiên Phủ.

Nhậm Ngã Tiếu phong khinh vân đạm cười nói:

- Hắn thành Thần, trở thành Sáng Tạo thần!

Sáng Tạo thần!

Bàn Cổ cùng Hồng Quân trừng to mắt.

- Ghê gớm, tiểu tử này rất khá!

Thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên truyền đến, chỉ thấy hắn xuất hiện ở sau lưng Lý Họa Hồn, tay phải nâng lên, ấn lên vai Lý Họa Hồn.

Nhìn thấy Tần Quân xuất hiện, nụ cười trên mặt Nhậm Ngã Tiếu càng tăng lên.

- Phụ Thần, hắn tương đương với cháu trai của ngươi, ngài phải giúp hắn một tay a!

Nhậm Ngã Tiếu nói, Lý Họa Hồn là cục thịt trong lòng hắn, hắn tự nhiên muốn cho Lý Họa Hồn cái tốt nhất.

Tần Quân không có trả lời, hắn cũng xác thực chuẩn bị giúp Lý Họa Hồn.

Trừ đi tiểu tử này trước kia làm chuyện hoang đường, Tần Quân vẫn rất thích.

------oOo------

Chương 2678: Thần Ma tề tụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở dưới Chí Cao Thần Lực của Tần Quân trợ giúp, mệnh cách trong cơ thể Lý Họa Hồn không còn bạo động, như băng sơn hóa thuỷ, dung nhập kỳ kinh bát mạch, thậm chí trong linh hồn.

- A?

Tần Quân bỗng nhiên kinh nghi, bởi vì hắn phát hiện trong cơ thể Lý Họa Hồn có một vật.

Vật này rất giống ánh sáng bản nguyên trong thế giới cuối cùng.

Có ý tứ!

Khóe miệng Tần Quân khẽ cong, tiếp tục trợ giúp Lý Họa Hồn triệt để dung hợp mệnh cách.

Đợi Lý Họa Hồn trở thành Sáng Tạo thần, tu vi của hắn càng ngày càng tăng, chỉ cần thời gian, liền có thể địch nổi Sáng Tạo thần uy tín lâu năm.

Sáng Tạo thần cũng không phải có thể vô hạn tăng cường, ngay cả Thiên Đế ở Thần giới cao nhất cũng đã đạt đến cực hạn, huống chi là các Sáng Tạo thần.

Qua một hồi lâu.

Tần Quân buông tay, Lý Họa Hồn mở mắt, trong mắt lóe ra thần quang.

Áo trắng bỗng nhiên nhuộm thành huyết sắc, đỏ đến làm lòng người rét lạnh.

Một màn này làm đám người Nhậm Ngã Tiếu khẩn trương lên.

Tiểu tử này sẽ không phải lại phải nhập ma chứ?

Lý Họa Hồn ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, nói:

- Đa tạ bệ hạ.

Ngữ khí vẫn bình tĩnh như cũ, như không có tình cảm.

Nhậm Ngã Tiếu, Bàn Cổ, Hồng Quân lập tức thở dài một hơi, chỉ sợ hắn nhập ma biến thành hung tàn cuồng vọng.

Nếu một Sáng Tạo thần nhập ma, đây chính là tai nạn.

- Ừm, ngươi rất không tệ, có rất ít sinh linh có thể lột xác thành Sáng Tạo

thần.

Tần Quân mang theo ẩn ý nói, sinh linh phổ thông, cho dù đạt được mệnh cách của Sáng Tạo thần, cũng không nhất định có thể trở thành Sáng Tạo thần.

Hình Sinh là ví dụ tốt nhất.

Còn có Tàng Mệnh Luân, tên này đã vẫn lạc.

Lý Họa Hồn lắc đầu nói:

- Đường còn rất dài.

Đến độ cao này, đường còn rất dài?

Tần Quân cười cười, chợt ra hiệu Lý Họa Hồn đi gặp Nhậm Ngã Tiếu, hai cha con đoán chừng có rất nhiều lời muốn nói.

Sau đó, Tần Quân mang theo Bàn Cổ, Hồng Quân rời đi.

Không chỉ bọn họ, tất cả Thần Ma đều được đưa đến Chí Cao Thần giới.

Lôi Chấn Tử, Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Như Lai, Cửu Linh Nguyên Thánh, Dương Tiễn, Hình Thiên, Bồ Đề tổ sư, Hậu Nghệ, Viên Hồng, Hồng Hài Nhi, Triệu Vân, Quan Vũ, Bạch Trạch, Ngưu Ma Vương, Thái Bạch Kim Tinh, Đế Tuấn, La Sĩ Tín, Triệu Công Minh, Thái Thượng lão quân, Đông Hoàng Thái Nhất, Na Tra, Lý Tồn Hiếu, Hắc Bạch Vô Thường, Khổng Tuyên, Doanh Chính, Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ, Lữ Bố, Hồng Quân, Hạng Võ, Bạch Khởi, Đế Giang, Lý Họa Hồn, Côn Bằng, Lưu Trầm Hương, Lục Áp đạo nhân… gần hai trăm vị Thần Ma tất cả đều lơ lửng trong hư không.

Nhìn chung quanh, bọn hắn lập tức khẩn trương lên, cũng may bọn hắn có thể cảm nhận được khí tức của Tần Quân, cho nên không hoảng loạn.

- Trẫm chiếu các ngươi đến, là muốn nói cho các ngươi, cùng nhau đi tới, may mắn mà có các ngươi làm bạn.

Sau lưng Tần Quân xuất hiện Chí Cao Thần tọa, hắn chậm rãi ngồi xuống,

sau đó nói.

Ngữ khí vẫn bình tĩnh, nhưng các Thần Ma đều có thể cảm nhận được hắn chân thành tha thiết.

- Vì bệ hạ hiệu lực, muôn lần chết không chối từ!

Dương Tiễn ngạo nghễ nói, đối với hắn mà nói, vì Tần Quân mà chiến, liền là vinh quang lớn nhất.

Lôi Chấn Tử đi theo nói:

- Có thể gặp được bệ hạ, mới là cơ duyên lớn nhất của chúng ta.

Thần Ma khác cũng nhao nhao mở miệng, biểu đạt nội tâm của mình.

Bọn hắn đều rất cảm kích Tần Quân, vô luận là Thần Ma sớm nhất, hay Thần Ma về sau, đều có thể cảm nhận được Tần Quân chân thành.

Bọn hắn đều được Tần Quân đề bạt qua, đạt đến độ cao mà kiếp trước bọn hắn không bao giờ đạt tới.

Nhìn qua Tần Quân bây giờ, tâm tình của bọn hắn đều có chút kích động.

Lúc trước, bọn hắn có từng nghĩ đến hôm nay?

Áp đảo Hồng Mông!

- Hì hì, ta sẽ tiếp tục hiệu lực cho bệ hạ, nếu như bệ hạ không cần ta, ta có thể thủ hộ hài tử của bệ hạ.

Hồng Hài Nhi vui cười nói.

Hắn phảng phất như mãi mãi là hài tử, vô luận thương hải tang điền.

Tần Quân trở nên nhu hòa, nghĩ đến năm đó Hồng Hài Nhi kém chút vì mình chiến tử, có một loại ấm áp ở trong lòng chảy xuôi.

- Được rồi, trẫm bắt đầu giảng đạo, các ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, toàn bằng tạo hóa!

------oOo------

Chương 2679: Thần Ma tề tụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân mở miệng nói, chúng Thần Ma nhao nhao thu liễm tiếu dung, chờ đợi Tần Quân giảng đạo.

Lực lượng quy tắc chung quanh bỗng nhiên đình trệ, Chí Cao Thần Lực của Tần Quân tràn ra, vây quanh các Thần Ma, đề cao lực lĩnh ngộ của bọn hắn.

Chí Cao Thần Lực từ không sinh có, khiến cho Chí Cao Thần giới trong nháy mắt tràn ngập vô số nguyên khí.

Các Thần Ma cũng cảm thấy nguyên khí mênh mông, âm thầm khâm phục Tần Quân cường đại.

Sở dĩ tạm dừng sáng tạo Thời Không Tuyến, vì các Thần Ma giảng đạo, là bởi vì trong lòng Tần Quân có loại bất an.

Cho nên hắn muốn để các Thần Ma tập thể mạnh lên, bảo hộ Hồng Mông.

Hiện tại hắn tọa trấn Hồng Mông, trong lòng cũng càng an tâm.

Giảng đạo bắt đầu, Tần Quân mới mở miệng liền là vô thượng chí lý, quy tắc áo nghĩa chúng sinh khó có thể lý giải được.

Thời gian ở chỗ này đình chỉ.

Không biết qua bao lâu, Tần Nô cũng tới tham gia náo nhiệt.

Đang trong quá trình giảng đạo, Tần Quân cũng làm cho Thần Thoại hệ thống thông kê tu vi của Thần Ma.

- Lý Bạch, đến từ dân gian truyền thuyết.

- Chủng tộc: Thanh Liên Trường Ca Thần kiếm! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Siêu Thoát Thần Nguyên thập cảnh!

- Công pháp: Thanh Liên ngự khí quyết!

- Thần thông: Thanh Liên Thần kiếm! Sát Nhân kiếm! Thơ Đạo đại pháp! Tru Thánh Vô Cực kiếm trận!

- Pháp bảo: Thanh Liên trường ca!

- Đại Đạo truyền thừa: Kiếm Đạo Đại Đạo!

- Cực hạn tạo hóa: Kiếm tạo hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Lý Bạch còn kém cực hạn phục thức tỉnh không có sử dụng, khoảng cách Vô Thượng Nguyên Thần chỉ thiếu chút nữa.

Còn có Thần Ma khác, cũng nhận được không ít đề cao.

Lý Bạch được thả ra, tiếp tục nghe đạo, muốn nhất cử đột phá Vô Thượng Nguyên Thần.

Cùng lúc đó.

Khu vực hư vô.

Thủy Ác nhìn chằm chằm Chí Cao Thần giới, lâm vào trong nổi giận.

Hắn cố gắng há mồm, muốn nói chuyện, nhưng không có phát ra bất kỳ thanh âm.

Hắn thử vô số lần.

Rốt cục!

Hắn phát ra một thanh âm, vô cùng bén nhọn, truyền về phía Chí Cao Thần giới.

- Chết!

Tần Quân nhướng mày, không cần ngẩng đầu, hắn cũng biết là Thủy Ác.

Trong khoảng thời gian này, hắn có thể cảm nhận được Thủy Ác nhìn chằm chằm vào hắn, trong ánh mắt oán độc cho dù là Nguyên Không Gian cũng ngăn không được.

- Gia hỏa này càng ngày càng mạnh.

Trong lòng Tần Quân thở dài, chỉ dựa vào hắn tạm thời không cách nào đối mặt Thủy Ác, cho nên hắn phải tận khả năng đề bạt các Thần Ma.

Nghĩ xong, hắn phân ra một đạo Thiên Đế Phân Thân, do Thiên Đế Phân Thân đi hấp thu thời gian, không gian của các Nguyên Vị Diện khác, sau đó truyền cho hắn, hắn lại sáng tạo Thời Không Tuyến.

- Đinh! Khổng Tuyên cực hạn tạo hóa thành công! Phải chăng phóng thích?

Thanh âm hệ thống nhắc nhở bỗng nhiên vang lên, Tần Quân trực tiếp lựa chọn phóng thích, cũng để hệ thống điều ra bảng thuộc tính của Khổng Tuyên.

- Khổng Tuyên, đến từ thần thoại truyền thuyết!

- Thân phận: Khổng Tước Đại Minh Vương! Còn Khổng Tước thứ nhất giữa thiên địa! Hồng Mông sinh linh!

- Tu vi: Vô Thượng Nguyên Thần Nhất Cảnh!

- Công pháp: Phượng Hoàng thánh pháp! Hóa Không Minh Vương công!

- Thần thông: Ngũ sắc thần quang! Quán thông tinh hà! Ức điểu đông lai!

- Đại Đạo truyền thừa: Thôn Phệ Đại Đạo!

- Cực hạn tạo hóa: Thôn Phệ thần quang!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vô Thượng Nguyên Thần Nhất Cảnh!

Sau Dương Mi đại tiên, vị Thần Ma thứ hai đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần!

Sau khi Khổng Tuyên ra ngoài, cũng không có phát tiết khí tức của mình, mà trở về chỗ cũ, thành thành thật thật nghe Tần Quân giảng đạo.

------oOo------

Chương 2680: Thiên Đế mạnh nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lần này giảng đạo, càng ngày càng nhiều Thần Ma đạt được đột phá, lại thêm Tần Quân thỉnh thoảng dùng Thần Thoại hệ thống giúp bọn hắn, làm đến bọn hắn đều có thu hoạch cực lớn.

Rất nhanh, Thiên Đế Phân Thân trở về.

Truyền vào trong cơ thể hắn quy tắc Thời Gian, Không Gian của các Nguyên Vị Diện.

Lúc này hắn nhắm mắt, một bên giảng đạo, một bên đi vào Vị Diện thời không độc lập sáng tạo Thời Không Tuyến.

Đối với hắn mà nói, nhất tâm nhị dụng, không tính việc khó.

Từng Thời Không Tuyến bị hắn sáng tạo thành công.

Không biết qua bao lâu.

Trong Vị Diện thời không độc lập đã có 11 Thời Không Tuyến.

Đến tận đây, thời không của 11 Nguyên Vị Diện đều bị hắn chưởng khống!

- Đinh! Hoàn thành nhiệm vụ chung cực... Thiên Đế mạnh nhất! Mở ra tất

cả công năng, hủy bỏ giá trị danh khí cùng nhiệm vụ!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, cùng lúc đó, những nhiệm vụ trước kia đều biến mất, ngay cả giá trị danh khí trong Thần Thoại Thương Thành cũng hủy bỏ.

Từ giờ trở đi, Thần Thoại hệ thống không còn có bất kỳ hạn chế với Tần Quân.

Khóe miệng Tần Quân khẽ cong hỏi:

- Trẫm có thể vô hạn sử dụng chí cao triệu hoán không?

- Mặc dù hủy bỏ hạn chế, nhưng hệ thống có cực hạn, vô hạn sử dụng cũng sẽ sụp đổ.

Hệ thống bất đắc dĩ nói, biết trước Tần Quân sẽ lòng tham như thế.

Kỳ thật Tần Quân cũng hiểu điểm này, đối với chúng sinh mà nói, hệ thống khả năng không gì làm không được, nhưng ở góc độ Tần Quân, hệ thống kỳ thật đã rất nhỏ hẹp.

Hắn không có điên cuồng đề bạt Thần Ma, bởi vì không cần thiết.

Cho dù các Thần Ma tăng lên tới cực hạn của hệ thống, cũng không thể chiến thắng Thủy Ác, hơn nữa như vậy dễ dàng chơi chết hệ thống.

Huống hồ, công lao của các Thần Ma cũng không đáng để bọn hắn đạt tới cực hạn của hệ thống, trước kia là cần, hiện tại nếu trắng trợn đề bạt, chỉ biết phá hư quy tắc.

Giống như Tào Tháo, Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử… bái nhập dưới tay hắn, Thần Ma không có công lao lớn làm sao có thể đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần?

Chẳng phải là nói, chúng sinh chỉ cần đập mông ngựa hắn, liền có thể tu vi bay vọt?

Đương nhiên, những Thần Ma từng vì hắn vào sinh ra tử có thể, nhưng cũng chỉ có thể là số ít.

- Lý Tồn Hiếu, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử.

Tần Quân bắt đầu điểm danh, trợ giúp bọn hắn tăng lên tu vi trên diện rộng.

Nhưng khi hắn liên tục đề bạt ba vị Thần Ma.

- Đinh! Hệ thống bị lấy hết năng lượng mà sụp đổ, lâm vào trạng thái chữa trị!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, nghe mà Tần Quân im lặng.

Quá yếu đi!

Vừa mở ra tất cả quyền hạn, liền suy sụp?

Tần Quân đành phải coi như thôi, Lý Tồn Hiếu, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử liên tiếp từ mi tâm hắn bay ra.

Ba vị Thần Ma đều đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần Ngũ Cảnh, vô cùng cường đại.

Thần Ma khác cảm thụ được bọn hắn cường đại đến cực điểm, đều vô cùng ước ao.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên đình chỉ giảng đạo.

- Dừng ở đây, mọi người rời đi, tự mình lĩnh ngộ.

Tần Quân mở mắt nói, nói xong, hắn vung tay phải lên, đưa các Thần Ma về chỗ cũ.

Ngay cả đám người Hồng Hài Nhi cũng không thể chống cự.

Các Thần Ma kinh ngạc đồng thời cũng đang suy đoán, Tần Quân rốt cuộc mạnh cỡ nào?

Tần Quân quay người, bay trở về Thiên Đế Thần cung.

Tần Nô cùng lên đến, hiếu kỳ hỏi:

- Bệ hạ, vì sao ngài đột nhiên đề bạt nhiều thủ hạ như vậy?

Hắn hoàn toàn đứng ở góc độ của Tần Quân cân nhắc, bây giờ Tần Quân đã vô địch, không cần thiết cho mình nhiều uy hiếp tiềm ẩn như vậy.

Vạn nhất, ngày nào đó có Thần Ma làm phản?

Lòng người khó dò nhất!

- Chỉ là theo công ban thưởng, tiếp đó, trẫm sẽ không ban ân bọn hắn nữa, trừ khi bọn hắn có thể được đại công đức.

Tần Quân trả lời, đây là ban ân sau cùng của hắn đối với các Thần Ma, tiếp đó, tất cả đều nhìn chính bọn hắn biểu hiện.

Hưu! Hưu! Hưu!! Hưu!

Cực Đế, Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Quỷ Thần Sách ghé qua ở trong Nguyên cảnh.

Mục tiêu chính là Thần giới cao nhất!

------oOo------

Chương 2681: Thiên Đế mạnh nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Thiên Nguyên khả năng đã thân tử đạo tiêu, đến lúc đó chúng ta nhất định phải thống nhất trả lời, xác thực tìm không thấy.

Cửu Cung Thủy Đế căn dặn nói, hiện tại hắn trở thành thủ lĩnh của bốn người, nắm giữ quyền nói chuyện lớn nhất.

Những người khác không có ý kiến, bởi vì bọn hắn cũng vô kế khả thi.

Có lẽ, Thiên Nguyên thật đã chết rồi.

Đúng lúc này, một hắc ảnh từ phía dưới đuổi theo, vô thanh vô tức, để bọn hắn không có phát giác được.

Bóng đen cấp tốc phóng về phía Cực Đế.

Cực Đế tựa hồ cảm ứng được cái gì, vô ý thức cúi đầu, đạo hắc ảnh kia trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn, để toàn thân hắn cứng đờ, ngừng lại.

Cửu Cung Thủy Đế, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách cảm nhận được hắn dị thường, cũng dừng lại theo.

- Ngươi đang làm gì đấy? Còn không mau đuổi theo!

Cửu Cung Thủy Đế không vui hét lên, nghe vậy, Cực Đế chậm rãi ngẩng đầu.

Chỉ thấy hai mắt Cực Đế hoàn toàn trắng bệch, không có con ngươi, cực kỳ kinh người, dù là ba người Cửu Cung Thủy Đế nhìn trong lòng cũng siết chặt.

- Ngươi sao vậy?

Cửu Cung Thủy Đế trầm giọng hỏi, không thể luống cuống, để tránh không trấn áp được Cực Đế.

Cực Đế không nói gì, mà lắc lắc cổ.

- Ta giành được cuộc sống mới.

Cực Đế mở miệng nói, thanh âm cực kỳ lạnh lùng, như là người chết.

Oanh một tiếng!

Hắn đột nhiên xông lên, hóa thành một đạo hắc quang, xuyên thủng nhục thân của Cửu Cung Thủy Đế, lúc hiện thân lần nữa, trong tay hắn đã nắm hồn phách của Cửu Cung Thủy Đế.

- Ngươi đang làm cái gì!

Thái Dịch Hỗn Độn tức giận hỏi, Quỷ Thần Sách cũng nhíu mày.

Cực Đế Rõ ràng không thích hợp!

Cùng lúc trước tưởng như hai người.

Nhất là khí tức, thậm chí để bọn hắn cảm giác được bất an.

Cực Đế không nhìn bọn hắn, há mồm nuốt hồn phách của Cửu Cung Thủy Đế.

Một màn này làm Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách sợ hãi, vội vàng quay người đào tẩu.

- Định!

Cực Đế bỗng nhiên mở miệng, thân hình của Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách đột nhiên dừng lại, không thể động đậy.

Bọn hắn nhìn Cực Đế thâm bất khả trắc, mặt mũi tràn đầy mồ hôi lạnh, trong mắt lộ ra sợ hãi trước đó chưa từng có.

Cực Đế chậm rãi rơi xuống, hai tay đặt tại sau gáy của bọn họ, chuẩn bị nhiếp hồn.

- Dừng tay!

Tiếng quát của Tần Quân như tiếng sấm, Cực Đế cả kinh toàn thân run lên, con ngươi trong mắt như ẩn như hiện.

Ầm!

Tần Quân một quyền đánh bay Cực Đế, đồng thời Chí Cao Thần Lực giúp Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách khôi phục tự do.

Nhìn thấy Tần Quân xuất hiện, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách lập tức thở dài một hơi.

Tần Quân ngước nhìn Cực Đế, sắc mặt có chút khó coi.

Vì sao khuôn mặt của Cực Đế thời khắc này giống Thủy Ác như vậy?

Chẳng lẽ hắn bị Thủy Ác nhập vào thân?

Cực Đế cắn răng, tựa hồ giãy dụa cái gì.

Tần Quân lấy tay chụp vào hắn, Cực Đế đột nhiên phất tay, một cỗ lực lượng vô cùng cường đại chấn bay Tần Quân ra ngoài.

Ngay sau đó, Cực Đế quay người bay về phía Thần giới cao nhất, rất nhanh khí tức liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Không xong!

Tần Quân thấp giọng mắng, sắc mặt tái xanh.

Thái Dịch Hỗn Độn liền vội hỏi:

- Phụ Thần, hắn đến cùng sao vậy?

- Hắn bị hắc ám cường đại nhất nhập vào thân, không người có thể ngăn cản hắn.

Tần Quân trầm giọng nói.

Cực Đế chính là Đại Kiếp Tà Số, bản thân là biểu tượng của hắc ám, Thủy Ác tìm tới hắn cũng hợp tình lý.

Chỉ là Tần Quân rất quan tâm Cực Đế, nhìn thấy Cực Đế bị nhập thân, hắn vô cùng phẫn nộ.

Cực Đế chỉ là thuần túy muốn mạnh lên, nhưng luôn bị người lợi dụng.

Mấu chốt nhất là, lực lượng của Thủy Ác cộng thêm thiên phú chiến đấu của Cực Đế, ai có thể ngăn cản?

------oOo------

Chương 2682: Lửa giận của các Hồng Mông Thần linh (1)

- Hắc ám cường đại nhất.

Quỷ Thần Sách lẩm bẩm, thời điểm nhớ tới, không hiểu có loại cảm giác rợn cả tóc gáy, phảng phất như có đồ vật gì trong bóng tối nhìn trộm hắn.

Khi hắn đang suy nghĩ hắc ám, hắc ám liền đang nhìn chăm chú hắn.

Dùng ánh mắt ác độc nhất thế gian theo dõi hắn.

Thái Dịch Hỗn Độn hỏi:

- Tiếp đó, hắn sẽ như thế nào?

Cửu Cung Thủy Đế chết, để hắn cừu hận Cực Đế, dù sao Cửu Cung Thủy Đế là huynh đệ đồng nguyên của hắn.

Tần Quân nhìn phía trên, ánh mắt tựa hồ thăm dò vào trong Thần giới cao nhất, thăm thẳm nói:

- Đồ sát toàn bộ sinh linh cùng thần, hủy diệt tất cả vị diện.

Lời vừa nói ra, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách lập tức trừng to mắt.

- Hắn đi Thần giới cao nhất, hẳn là sẽ bị các Sáng Tạo thần diệt trừ a?

Quỷ Thần Sách do dự nói, bọn hắn đi qua Thần giới cao nhất, biết rõ những Sáng Tạo thần kia cường đại.

Tần Quân lắc đầu, nói:

- Cho dù là người mạnh nhất của Thần giới cao nhất cũng đã bại ở trong tay hắc ám.

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Quỷ Thần Sách trừng to mắt, một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân dâng lên, bay thẳng đỉnh đầu, ngay cả linh hồn cũng run rẩy.

Bọn hắn tin tưởng Tần Quân sẽ không ăn nói lung tung.

Nói cách khác, Cực Đế đã biến thành diệt thế ma đầu vô địch?

- Các ngươi tự giải quyết cho tốt.

Tần Quân vứt xuống câu nói này liền trở lại Thiên Đế Thần cung.

Hắn phải suy nghĩ làm sao đối phó Thủy Ác, giải cứu Cực Đế, đồng thời, trong lòng hắn cũng kinh nghi, vì sao Thủy Ác sẽ tiến vào Nguyên Không Gian?

- Đây không phải là bản tôn của hắn, mà là một đạo lực lượng cùng ý chí mà thôi.

Thanh âm của Thiên Đế bỗng nhiên vang lên ở trong đầu Tần Quân, để Tần Quân thở dài một hơi.

Nếu như là bản tôn của Thủy Ác, như vậy làm sao chơi?

Chờ chết là được rồi!

- Ta sẽ kiềm chế hắn, bản tôn cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày có thể diệt trừ Thủy Ác.

Thiên Đế nói, không hy vọng Cực Đế quấy rầy Tần Quân tu luyện.

Tần Quân vội vàng nói:

- Không được tổn thương hắn, trẫm muốn hắn hoàn hảo không chút tổn hại.

- Được!

Thiên Đế trả lời.

Tần Quân hít sâu một hơi, lúc này chuẩn bị trùng kích Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh!

Hắn sáng tạo ra Thời Không Tuyến của tất cả Nguyên Vị Diện, có thể mượn chúng nó đến cảm ngộ, kích thích Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Chỉ là muốn đột phá, cần rất lâu, không có đường tắt có thể đi.

Hồng Mông.

Thái Dịch Hỗn Độn triệu tập Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế gặp nhau, về phần Thái Tố Thiên Quân, sớm đã đi theo Tô Đế, không ở Hồng Mông.

- Cửu Cung Thủy Đế chết rồi, bị Cực Đế nuốt hồn phách.

Thái Dịch Hỗn Độn trầm giọng nói, nghe vậy, ba vị Hồng Mông Thần linh đều nhíu mày.

Cửu Cực Càn Đế vội hỏi:

- Vì sao Cực Đế muốn giết hắn?

Hắn nghe nói qua Cửu Cung Thủy Đế cùng Cực Đế pha trộn chung một chỗ, chẳng lẽ bởi vì chuyện nào đó náo tách ra rồi?

Thái Dịch Hỗn Độn cố gắng bình phục tâm tình, thuật lại lời Tần Quân nói một lần, để sắc mặt ba vị Hồng Mông Thần linh đại biến.

- Gia hỏa này quả nhiên là Đại Kiếp Tà Số, hơn nữa là Đại Kiếp Tà Số bao trùm tất cả vị diện.

Nhậm Ngã Tiếu cười khổ nói, nét mặt của hắn phức tạp nhất.

Nếu sớm biết như thế, trước kia hắn có vô số cơ hội bóp chết Cực Đế ở trong trứng nước.

Bọn hắn đều không ngốc, Thủy Ác chỉ tìm tới Cực Đế, khẳng định có nguyên do.

Hồng Mông Đại Đế hỏi:

- Thái độ của Phụ Thần như thế nào?

- Không rõ ràng, hắn chưa hề nói đối phó Cực Đế ra sao.

Thái Dịch Hỗn Độn lắc đầu nói, sở dĩ hắn nói cho đám người Nhậm Ngã Tiếu, chỉ là muốn thổ lộ một phen.

Dù sao trước kia bọn hắn từng là quan hệ thân nhất.

Cửu Cực Càn Đế cắn răng nói:

- Thù này không thể không báo!

Ánh mắt Hồng Mông Đại Đế lấp lóe, nói:

- Trước kia ta không có mặt, không quản được các ngươi, nhưng bây giờ, Cửu Cung Thủy Đế không có làm chuyện sai lại bị giết, ta không thể ngồi xem mặc kệ.

Nghĩ xong, hắn quay người rời đi.

------oOo------

Chương 2683: Lửa giận của các Hồng Mông Thần linh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ngươi muốn đi đâu?

Cửu Cực Càn Đế truy hỏi.

- Thần giới cao nhất!

- Chỉ bằng ngươi? Ngươi không phải đi chịu chết sao?

- Không gặp nguy hiểm, có thể nào tuyệt địa đột phá!

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Cửu Cực Càn Đế bị trấn trụ, lập tức hai thần cắn răng theo sau.

Hiện nay, bọn họ cùng Tần Quân đều có ngăn cách, cho nên không yêu cầu xa vời Tần Quân có thể giúp bọn hắn.

- Chờ chút!

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên mở miệng nói.

Ba thần quay đầu, Thái Dịch Hỗn Độn nhíu mày nói:

- Ngươi muốn ngăn cản chúng ta?

- Không, ta đi cùng các ngươi, nhưng phải mang theo giúp đỡ.

Nhậm Ngã Tiếu khoát tay cười nói, chỉ là ánh mắt rất lạnh.

Hiển nhiên, Cửu Cung Thủy Đế chết cũng chọc giận hắn!

- Ai?

Cửu Cực Càn Đế ngạc nhiên hỏi, nếu có giúp đỡ tốt nhất, nếu không chỉ dựa vào bọn họ, hiển nhiên là chịu chết.

- Con trai ta.

Nhậm Ngã Tiếu tự tin nói, nghe vậy, ba thần động dung.

Lý Họa Hồn!

Trong Thiên Đế Thần cung.

Tần Quân cũng phát giác được cử động của các Hồng Mông Thần linh, nhưng hắn không có ngăn cản.

Dù sao Thần giới cao nhất có Thiên Đế bảo bọc.

- Cực Đế a Cực Đế, vì sao mệnh của ngươi nhiều thăng trầm như vậy.

Tần Quân cảm thán nói, nhìn chung hắn nhiều lần xuyên qua thời không, cũng không ai có tâm cầu tiến mạnh như Cực Đế.

Cực Đế mạnh không phải vì để so sánh với người khác, mà là chân chính hướng tới cường đại.

Trong lòng hắn, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh.

Giờ khắc này, hắn bỗng nhiên có chút nhớ Tô Đế.

Bất quá từ khi biết Tô Đế chính là con trai của Hình Hủy Diệt, hắn cũng cảm giác là lạ.

Không hiểu có loại cảm giác cạnh tranh với hậu nhân.

Nghĩ xong, Tần Quân lách mình rời đi.

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Tô Đế đang du tẩu thế gian, tay hắn nắm bảo kiếm, áo trắng như tuyết, như kiếm khách lang thang thiên nhai.

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên dừng bước lại.

Chỉ thấy cuối con đường xuất hiện một bóng người quen thuộc, chính là Tần Quân.

Hai người cách xa nhau một con đường, người đến người đi, nhưng đều trở ngại không được ánh mắt của bọn hắn.

Gió nhẹ thổi qua, gợi lên góc áo của hai người.

Tô Đế cúi đầu cười một tiếng, dạo bước đi về phía Tần Quân.

Lúc trước hắn hãm sâu gông xiềng, ở trong chư thiên vũ trụ truy theo Tần Quân, khi đó hắn cùng hiện tại hoàn toàn khác biệt.

- Làm sao? Ở thế gian giả trang kiếm khách chơi vui không?

Tần Quân cười tủm tỉm hỏi, vẻ mặt đăm chiêu.

Tô Đế đi vào trước mặt hắn, khóe miệng khẽ cong, lộ ra tiếu dung như có như không, nói:

- Ta không giả, rất sớm trước kia, ta chính là dùng kiếm.

- Há, thật sao?

Tần Quân theo dõi hắn, dò xét một phen, tán thưởng nói:

- Tiểu tử ngươi thật lợi hại, đã sắp đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần, xem ra ngươi cùng Lý Họa Hồn đều có đại cơ duyên.

- Cơ duyên lớn hơn nữa cũng không sánh bằng gặp gỡ ngươi.

Tô Đế lắc đầu cười nói, để Tần Quân ngẩn người, chẳng lẽ tiểu tử này đã biết thân phận của hắn?

- Đi thôi, tìm một gian khách sạn vừa uống rượu vừa trò chuyện, năm đó Nhậm Ngã Tiếu liền thích uống rượu nhất.

Tô Đế quay người, đi đến một con đường khác.

Tần Quân đuổi theo cước bộ của hắn, nói:

- Lần này trẫm tìm tới ngươi, ngươi đoán cần làm chuyện gì?

- Người hoặc sự tình có thể liên quan tới ngươi và ta cũng không nhiều, chẳng lẽ có quan hệ tới Cực Đế?

Tô Đế trực tiếp liền đoán được đáp án, năm đó sau khi Tần Quân rời đi, hắn cùng Cực Đế liên tiếp tung hoành Cổ Thánh đế đạo, chúng sinh không biết, kỳ thật bọn hắn thường xuyên giao thủ, cho nên tình nghĩa cực kỳ thâm hậu.

- Ừm, hiện tại hắn đã là khôi lỗi, bất quá không có việc gì, trẫm có biện pháp cứu hắn, chỉ là muốn cùng ngươi luận đạo một phen.

Tần Quân gật đầu cười nói, tu vi của Tô Đế kém xa hắn, nhưng hắn muốn cùng Tô Đế luận đạo, có lẽ có thể thu hoạch trên tâm cảnh.

------oOo------

Chương 2684: Quá khứ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong một gian tửu lâu, Tần Quân cùng Tô Đế ngồi uống rượu ở bên cửa sổ lầu hai.

Rượu thế gian tự nhiên không thể để cho bọn hắn say, bọn hắn trò chuyện quá khứ.

Từ Hỗn Độn sơ khai, đến bát hoang gặp nhau, lại đến Cổ Thánh đế đạo trùng phùng.

Cho dù là Tô Đế, nhìn đủ loại ở quá khứ, cũng không nhịn được thổn thức, cảm thán nhân sinh.

- Kỳ thật, ta đã sớm biết được thân phận của ta, Hồng Mông sơ khai, đa tạ ngươi thu dưỡng.

Tô Đế lung lay chén rượu, cười nói, nếu không có Thủy Nguyên khí tẩy lễ, sẽ không có hắn ngày nay.

Tần Quân lắc đầu nói:

- Chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi, Chính Hoa Tà Phật đi tìm ngươi.

- Ừm, tạo hóa trêu ngươi.

Tô Đế gật đầu, lúc hắn đi vào Hồng Mông, cùng Chính Hoa Tà Phật phát sinh mâu thuẫn, ai nghĩ tới bọn hắn lại là huynh đệ đồng nguyên.

Tần Quân cười hỏi:

- Cảm giác như thế nào?

Tô Đế lắc đầu, bất đắc dĩ nói:

- Không quá tốt.

Đối mặt Chính Hoa Tà Phật, hắn luôn có loại cảm giác quái dị.

- Đúng rồi, gần đây Thái Tố có khỏe không?

Tần Quân ngược lại nói tới Thái Tố Thiên Quân, ngày xưa Hồng Mông Thần linh đã thiếu đi Cửu Cung Thủy Đế cùng Âm Dương Nguyên Đế, hắn tự nhiên không hy vọng Thái Tố Thiên Quân xảy ra chuyện.

- Rất tốt, chỉ là nàng không muốn đối mặt với những Hồng Mông Thần linh khác.

Tô Đế trả lời, đang khi nói chuyện, lắc lắc chén rượu trong tay, ung dung nói:

- Ngươi cùng nàng, là hai vị ân nhân của ta, ngươi giao ta cho nàng, mà nàng một mực bảo hộ ta trưởng thành, nếu như nàng có gì có lỗi với ngươi, hi vọng ngươi có thể tha thứ nàng, đương nhiên, nếu như không thể tha thứ, ngươi cứ nói, ta nguyện ý giúp nàng bồi tội.

Mặc dù là thỉnh tội, nhưng hắn cũng không có áp lực, hắn tin tưởng Tần Quân sẽ không làm khó hắn.

Tần Quân vờ giận nói:

- Vậy ngươi phế một thân tu vi, chuộc tội thay nàng đi!

- Được!

Tô Đế trực tiếp đáp ứng, đưa tay chuẩn bị cho mình một chưởng.

- Đủ rồi, ngươi làm sao không thú vị như thế?

Tần Quân tức giận nói.

Khóe miệng Tô Đế giương lên, tay phải chậm rãi rơi xuống.

Dù hắn đang cười, cũng cho người một loại cảm giác rất lạnh.

Hắn hỏi:

- Cực Đế đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Tần Quân không có giấu diếm, đại khái nói một lần, thuận tiện giới thiệu lai lịch của Thủy Ác.

Nghe vậy, Tô Đế nhíu mày nói:

- Thật chẳng lẽ vô kế khả thi?

Hắn chỉ không phải Cực Đế, mà là Thủy Ác.

Cực Đế chỉ là bị Thủy Ác bám vào, khẳng định có biện pháp thoát khỏi.

Nhưng Thủy Ác, ngay cả Tần Quân cũng cảm thấy cường đại, hắn tự nhiên cũng kiêng kị.

- Yên tâm đi, có trẫm ở đây, là sẽ không để cho hắn phá hư Nguyên Vị Diện.

Tần Quân khoát tay cười nói, đương nhiên, trong lòng hắn cũng không chắc chắn, nhưng hắn sẽ vì mục tiêu này cố gắng tu luyện.

Tô Đế gật đầu, hắn tin tưởng Tần Quân, cho tới nay đều tin tưởng.

- Tâm sự trước kia đi, trẫm đối với kinh nghiệm của ngươi rất ngạc nhiên.

Tần Quân uống một chén rượu, cười hỏi.

Tô Đế mỉm cười, đặt chén rượu xuống nói:

- Thiên Đế, ngươi đi qua tinh cầu màu xanh da trời kia, ta đã từng đi qua.

- Ồ? Có đúng không, vì sao trẫm không phát hiện?

Tần Quân nhiều hứng thú hỏi.

Tô Đế nói tiếp nói:

- Ngươi từng kể cho Thái Tố rất nhiều chuyện, nàng đối với văn minh Địa Cầu mà ngươi nói cảm thấy rất hứng thú, thế là mở ra một vũ trụ độc lập,

bên trong liền có Địa Cầu, cùng Địa Cầu ngươi đi khác biệt, tương đương với thời không song song, ta ở nơi đó hai mươi năm.

Tô Đế bắt đầu từ từ nói quá khứ của mình, năm đó Hồng Mông cùng Hỗn Độn đại chiến, Thái Tố Thiên Quân không thể không đưa đi hắn, giấu ở trong vũ trụ độc lập.

Về sau, Tô Đế trở nên cường đại, đi tới Đại Đạo vị diện của Thiên Đế, cũng chính là Hỗn Độn sơ khai mà Tần Quân xuyên qua, hai người lại một lần nữa gặp nhau, cũng là lần gặp nhau này, quan hệ của bọn hắn rút ngắn.

Ở Hỗn Độn kỳ cạnh tranh, để Tô Đế thu hoạch không ít, đến nay còn thường xuyên hồi tưởng lại, bởi vì khi đó, hắn, Tần Quân cùng Cực Đế lẫn nhau chênh lệch nhỏ nhất.

Tần Quân nghiêm túc nghe, nhân sinh của Tô Đế cũng coi như truyền kỳ, vận mệnh nhiều thăng trầm, cũng tương đối đặc sắc.

------oOo------

Chương 2685: Quá khứ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Đế nói thẳng, từ khi gặp được Tần Quân, hắn mới hoàn toàn thuế biến, mục tiêu cũng cải biến theo.

- Kỳ thật rất sớm trước kia, ta liền biết ngươi là Thiên Đế, tồn tại mạnh nhất sáng tạo hết thảy.

Tô Đế giương mắt nhìn về phía Tần Quân, như có thâm ý nói.

Cái này cũng giải thích vì sao hắn một mực lấy Tần Quân làm mục tiêu, bởi vì Tần Quân là mạnh nhất, siêu việt Tần Quân, hắn sẽ thành mạnh nhất mới.

- Thật?

Tần Quân nhướng mày hỏi.

Tô Đế cười gật đầu, nói:

- Không phải thân phận Hồng Mông, mà là…

Đang khi nói chuyện, tay hắn chỉ lên trên.

Thần giới cao nhất!

Tần Quân hiếu kỳ hỏi:

- Thái Tố cũng không biết, ngươi làm sao biết?

- Phân thân của ngươi đi tìm ta.

Tô Đế thành thật trả lời, để Tần Quân giật mình.

Xem ra tên kia một mực đang nhìn chăm chú hắn.

Hắn cũng không tức giận, dù sao Thiên Đế sẽ không hại hắn.

- Ngươi cùng Lý Họa Hồn lại làm sao quen biết?

Tần Quân lại hỏi một vấn đề, dù sao cũng là nói chuyện phiếm, hiểu rõ một số chuyện lý thú cũng không tệ.

Tô Đế cười lắc đầu, nói:

- Còn không phải bởi vì Nhậm Ngã Tiếu, sau khi Lý Họa Hồn sinh ra, hắn sợ bị Hồng Mông Thần linh khác phát hiện, liền thương lượng với Thái Tố, đưa Lý Họa Hồn đến bên cạnh ta, cùng ta chung một chỗ trưởng thành.

Tần Quân ngẩn người, sau đó cười nói:

- Nguyên lai các ngươi là thanh mai trúc mã.

- Thanh mai trúc mã có thể hình dung hai nam nhân sao?

Tô Đế trợn trắng mắt.

Hai người chuyện trò vui vẻ, vô luận cười bao lớn, người chung quanh cũng nghe không được, bởi vì bọn hắn đã bị Chí Cao Thần Lực ngăn cách.

- Ngươi cùng Thiên Vận đến cùng là quan hệ như thế nào?

Tần Quân tiếp tục hỏi.

Lần này, Tô Đế trầm mặc.

Ngữ khí của hắn phức tạp, nói:

- Ta không thể nói, ta muốn giữ bí mật cho hắn, trừ khi hắn đồng ý.

- Chẳng lẽ hắn từng xuyên qua thời không, gặp được ngươi?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

Thiên Vận từng nói, hắn sớm đã không phải hắn lúc đầu, từng mê thất giữa không trung, còn chết qua một lần, là Ngọc Khung lão tổ cứu hắn.

Tô Đế do dự một chút, chậm rãi gật đầu, sau đó đổi chủ đề, không muốn nhiều lời về Thiên Vận.

Thấy cảnh này, Tần Quân cũng không truy vấn, dù sao cái này cũng là tư ẩn của con hắn.

Cùng Tô Đế hàn huyên ba ngày ba đêm, tâm tình của Tần Quân vui vẻ, tự mình rời đi.

Tô Đế thì tiếp tục cầm kiếm đi thiên nhai.

Hắn cũng không phải nhàn chơi, đồng dạng là gặp bình cảnh, muốn du lịch nhân gian, thu hoạch được cảm ngộ.

Có thể cùng tri kỷ nói chuyện phiếm, tâm tình luôn có thể rộng rãi.

Nhất là độ cao của Tần Quân hiện nay, người có thể lấy tâm bình tĩnh đối mặt hắn đã không nhiều.

Trở lại Hồng Mông.

Tần Quân trước tiên ở Thiên Đế cung một năm, mới trở lại Thiên Đế Thần cung tiếp tục tu luyện.

Lần này, hắn dự định trực tiếp bế quan tu luyện đến Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh!

Bởi vì hắn có thể cảm giác được Thủy Ác cách Nguyên Vị Diện càng ngày càng gần, không chừng có một ngày, bản tôn của Thủy Ác sẽ giáng lâm.

Hồng Mông, trên một phi đảo.

Thiên Vận cùng Cát Tường sóng vai ngồi xếp bằng tu luyện, hai người bỗng nhiên nhíu mày.

Phốc...

Cát Tường bỗng nhiên phun máu, hắn cố gắng khắc chế, nhưng miệng căn bản ngăn không được, máu tươi theo khóe miệng tràn ra, lưu ở trên người hắn.

Sắc mặt của Thiên Vận cũng khó coi, nhưng tu vi của hắn cao hơn Cát Tường, cho nên không có thổ huyết.

Qua một hồi lâu, hai người mới thức tỉnh, mồ hôi đầm đìa.

- Chuyện gì xảy ra, cảm giác vừa rồi...

Thiên Vận nắm chặt trái tim của mình, trong đôi mắt tràn đầy tơ máu, như gặp ác mộng mới tỉnh.

------oOo------

Chương 2686: Đấu quy tắc (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cát Tường cũng che ngực, vẻ mặt nghĩ mà sợ:

- Vừa rồi giống như có đồ vật gì muốn ăn chúng ta, thật đáng sợ.

Thiên Vận không có nói tiếp, hắn cũng bị dọa không nhẹ.

Hắn chưa bao giờ có cảm giác sợ hãi như thế.

Từ nơi sâu xa, phảng phất như có đồ vật gì tới gần bọn hắn, mưu toan thôn phệ bọn hắn.

- Chúng ta có nên nói với Thiên Đế hay không?

Cát Tường mở miệng hỏi, trong mắt hắn, Thiên Đế không gì làm không được, có lẽ có thể lý giải nghi hoặc.

Thiên Vận lắc đầu, nói:

- Loại sự tình này không nên quấy rầy hắn, chúng ta dù sao cũng phải dựa vào chính mình.

Nghĩ xong, hắn điều khiển phi đảo tiếp tục đi tới.

Cát Tường thì hết nhìn đông tới nhìn tây, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, sợ có địch nhân đột nhiên nhảy ra.

Khu vực hư vô.

Thủy Ác huyễn hóa ra bản tôn, vẫn là khuôn mặt dữ tợn đáng sợ, cừu thị hết thảy.

Hắn duỗi quỷ trảo, phảng phất như muốn đụng vào cái gì, nhưng vừa vươn ra không bao lâu, hắn liền như bị giật điện thu hồi.

Cái này khiến hắn càng thêm táo bạo, liên tiếp đưa tay, không sợ thống khổ.

- Dừng tay!

Đúng lúc này, một thanh âm truyền đến.

Chính là Thiên Đế, Thiên Đế đến từ Thần giới cao nhất, cũng là Phân

Thân của Tần Quân.

Hắn mặt không thay đổi nhìn chằm chằm Thủy Ác, nói:

- Ngươi có ý thức không?

Thủy Ác cắn răng nghiến lợi nhìn hắn, cũng không trả lời, tựa hồ nghe không hiểu, bắt đầu tới gần Thiên Đế.

Thấy cảnh này, Thiên Đế nhíu mày.

Thủy Ác cường đại như thế, nếu không có ý thức, ngược lại rất tồi tệ, tương đương với không có nhược điểm.

Hắn vung tay chụp về phía Thủy Ác, Chí Cao Thần Lực hóa thành bàn tay khổng lồ, như biển cả bao phủ.

Nhưng toàn thân Thủy Ác chấn động, liền đánh xơ xác bàn tay khổng lồ của hắn.

Sắc mặt Thiên Đế đại biến, lúc này chuẩn bị thoát đi.

Đúng lúc này, Thủy Ác đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, duỗi tay nắm lấy cánh tay của hắn, phốc một tiếng, cánh tay của hắn bị tháo xuống, cũng may tốc độ của hắn nhanh, cấp tốc trở lại Nguyên Không Gian.

Hắn đi vào Nguyên cảnh giữa Nguyên Vị Diện cùng Thần giới cao nhất, nhìn phía trước, sắc mặt khó coi.

Phía trước không có vật gì, chỉ có hắc ám, nhưng ánh mắt của hắn có thể vượt qua Nguyên Không Gian, nhìn thấy Thủy Ác.

Thủy Ác nhìn hắn im ắng gào thét, cái khuôn mặt kia, hận không thể xé nát hắn.

Thiên Đế đành phải vung tay áo rời đi.

Hắn cùng Thủy Ác câu thông lại một lần nữa thất bại!

Trong Thiên Đế Thần cung.

Tần Quân không biết Thiên Đế cùng Thủy Ác lại một lần va chạm, chỉ có Nguyên Vị Diện mới ở trong tầm mắt của hắn, Nguyên cảnh thông hướng Thần giới cao nhất hắn không nhìn thấy.

Hắn đang tu luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công, trong điện không ngừng hiển hiện các loại bóng người, tất cả đều là toàn bộ sinh linh trong cả đời Tần Quân gặp phải, giao thế xuất hiện, biểu lộ không đồng nhất, cảm xúc cũng không giống nhau.

Vạn Sinh Sáng Tạo Công, tu luyện công pháp này là không ngừng sáng tạo.

Hắn muốn kinh nghiệm của mình sáng tạo ra, sáng tạo thành ký ức hữu hình.

Sau đó hắn mở mắt, trong điện xuất hiện hai hàng tinh trụ, đứng đối mặt nhau, kéo dài đến cửa lớn của Thần cung.

Những bóng mờ kia nhao nhao bay về phía tinh trụ, chui vào bên trong, hóa thành từng đường vân kỳ dị, khắc ở mặt ngoài.

Bởi vì trí nhớ của hắn quá to lớn, trong lúc nhất thời, trong cung điện ánh sáng lấp lóe, vô cùng thần dị.

Thấy cảnh này, Tần Quân lần nữa nhắm mắt.

Hắn nâng tay phải lên, liên tục đập bảy chưởng, Chí Cao Thần Lực hóa thành chưởng ấn dừng lại ở giữa không trung.

Chính là Đại Chu Thiên chưởng!

Một chưởng nát núi, hai chưởng úp biển, ba chưởng phá thiên, bốn chưởng kích sao trời, năm chưởng chuyển thiên địa, sáu chưởng đổi Âm Dương, bảy chưởng phá luân hồi!

- Đây là quy tắc Thần thông, tặng cho thương sinh!

Tần Quân lẩm bẩm, thoại âm rơi xuống, bảy đạo chưởng ấn hóa thành bảy chùm ánh sáng, bay ra Thiên Đế Thần cung.

Quy tắc Thần thông hiện thế.

Trong chốc lát, chúng sinh Hồng Mông đều cảm giác được linh hồn run lên hoặc ngực ngột ngạt, cũng may loại cảm giác này lóe lên liền biến mất, không có gây nên chúng sinh chủ ý.

Sau đó, Tần Quân lại sáng tạo Đại Đạo Sinh Thiên Luân, Long Khí… thành quy tắc, ném vào trong Hồng Mông.

Vô số năm sau, những quy tắc Thần thông này sẽ một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa vô số, cung cấp chúng sinh cường đại.

------oOo------

Chương 2687: Đấu quy tắc (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước kia, các Sáng Tạo thần sáng tạo quy tắc là vì chế ước, cho dù sinh linh sử dụng, cũng là bị ép.

Mà những Thần thông này, tất cả đều là quy tắc để cho chúng sinh cường đại.

Tương đương với một loại quy tắc khác.

Tu vi đạt tới độ cao nhất định, đều có thể xem quy tắc như vũ khí, nhưng đó là hậu thiên bố trí, mà Tần Quân sáng tạo quy tắc thần thông, ý nghĩa tồn tại của nó là dùng để chiến đấu, cạnh tranh!

Hắn cho mỗi một loại quy tắc thần thông một ý nghĩa, để tránh nhiễu loạn cân bằng.

- Này là đấu quy tắc.

Tần Quân nói một mình.

Thiên Đế sáng tạo đấu quy tắc.

Thời đại hoàn toàn mới mở màn!

Quy tắc không giới hạn ở trong chế ước!

Bên ngoài Thiên Đế Thần cung.

Bàn Cổ ngồi ở trong hư không bỗng nhiên mở mắt, mặt lộ vẻ kinh ngạc, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, có thể nhìn thấy một đạo hồng quang từ trong Thiên Đế Thần cung bay ra, tan biến ở dưới Chí Cao Thần giới.

- Đó là cái gì, sao có chút giống lực lượng quy tắc như vậy?

Bàn Cổ hiếu kỳ tự nói, chẳng lẽ bệ hạ sáng tạo quy tắc?

Sáng tạo quy tắc, hắn cũng có thể.

Nhưng muốn hắn sáng tạo ra quy tắc để cho chúng sinh sử dụng, rất khó, cho dù làm được, cũng không thể phổ cập toàn bộ Hồng Mông.

Bởi vì quá trình này sẽ hao tổn quá nhiều Thần lực.

Chỉ có Chí Cao Thần Lực, có thể từ không sinh có, vô cùng vô tận.

Tần Quân một bên sáng tạo thần thông, một bên chuyển hóa thành quy tắc thần thông, khiến cho tu vi của hắn cũng đang không ngừng tăng cường.

Thời gian ở Hồng Mông cũng đang chậm rãi trôi qua.

Hồng Mông đại khái qua vạn năm.

Một ngày này, một tiếng nói oanh minh vang vọng tất cả Nguyên Vị Diện.

Ngay sau đó, tiếng rống giận dữ của Đại Diễn vang lên.

- A a a a a....

Vô số sinh linh thần hồn điên đảo, cũng may Đại Diễn không có nhằm vào chúng sinh, nếu không chỉ dựa vào thanh âm liền có thể đánh chết vô số sinh linh.

Trong Nguyên cảnh phụ cận Nguyên Vị Diện thứ nhất.

Sắc mặt Đại Diễn âm trầm, diện mục thậm chí trở nên dữ tợn.

Cảm thụ được lực lượng của mình nhanh chóng biến mất, hắn vừa sợ vừa giận.

- Đáng giận, thù này nếu ta không báo uổng là Sáng Tạo thần!

Đại Diễn cắn răng nghiến lợi nói, lúc này, Nguyên Chủ thứ nhất bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

- Sáng Tạo thần, ngài sao vậy?

Nguyên Chủ thứ nhất kinh ngạc hỏi, hắn cũng phát giác được khí tức của Đại Diễn đang nhanh chóng yếu bớt.

Sắc mặt Đại Diễn khó coi nói:

- Chư Thần tước đoạt lực lượng của ta!

Lời vừa nói ra, sắc mặt Nguyên Chủ thứ nhất kịch biến.

Đại Diễn ngẩng đầu, oán hận nói:

- Các ngươi sẽ phải hối hận!

Bị Chư Thần từ Thần giới cao nhất ném ra, để hắn vô cùng chật vật.

Nguyên Chủ thứ nhất do dự hỏi:

- Sau này, ngươi có tính toán gì không?

Sáng Tạo thần mất đi lực lượng, coi như là Sáng Tạo thần sao?

Hắn có thể cảm giác được Đại Diễn rất nhanh liền không bằng hắn.

Đại Diễn cúi đầu, nắm chặt song quyền nói:

- Trùng tu! Lại giết trở về!

Trùng tu?

Cái kia cần tu luyện bao lâu?

Nguyên Chủ thứ nhất nhìn về phía Đại Diễn, ánh mắt thay đổi.

Thần mà nay cả Chư Thần cũng không đồng ý, đoán chừng không phải thật là Thần, hơn nữa hiện tại không tính là Sáng Tạo thần.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Đại Diễn nhìn về phía hắn, gầm thét nói:

- Làm sao? Ngươi xem thường ta?

Đang khi nói chuyện, Đại Diễn còn đưa tay, muốn nắm cổ Nguyên Chủ thứ nhất.

------oOo------

Chương 2688: Đại Diễn hận (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Chủ thứ nhất tránh đi Đại Diễn.

Hắn bình tĩnh nói:

- Sáng Tạo thần, ngươi bớt giận.

Đại Diễn dừng lại, chậm rãi thu tay, khuôn mặt phẫn nộ đến cực điểm bỗng nhiên lộ ra tiếu dung.

Hắn cười giận dữ nói:

- Ngươi quên là ai ban cho ngươi hết thảy sao?

Nguyên Chủ thứ nhất mặt không thay đổi nói:

- Tất cả đều bị Thiên Đế lấy đi, hiện tại ta cũng phải hiệu lực cho Thiên Đế.

Nguyên Chủ khác cũng khôi phục địa vị cùng quyền lực như cũ, nhưng trên đầu bọn hắn đều thêm một người, chính là Tần Quân.

Tất cả Nguyên Chủ đều đã là thủ hạ của Tần Quân.

Nghe vậy, Đại Diễn biến sắc, hắn thì thào nói:

- Đúng! Còn có hắn!

Nghĩ xong, hắn liền chuẩn bị quay người rời đi, muốn tìm Thiên Đế.

- Chờ một chút, ngươi muốn làm gì? Thiên Đế rất mạnh, ngươi đừng đi tìm phiền toái!

Nguyên Chủ thứ nhất vội vàng nhắc nhở, còn tưởng rằng Đại Diễn muốn đi tìm Tần Quân phiền phức.

Đại Diễn dừng lại, quay đầu lại nói:

- Đúng, hắn xác thực rất mạnh, cho nên phải hi sinh ngươi!

Đang khi nói chuyện, Đại Diễn quay đầu nhìn về phía hắn.

Nguyên Chủ thứ nhất vừa nhìn thấy dư quang của hắn, cũng cảm giác được sát ý rét lạnh xương, vô ý thức đề phòng.

Lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác Thần lực của mình không bị khống chế, điên cuồng tán loạn ở trong cơ thể.

Thân thể của hắn bắt đầu tự chủ bay về phía Đại Diễn.

Đại Diễn cười lạnh nói:

- Ta cho ngươi lực lượng, cũng có thể phá hủy ngươi.

Nói xong, Nguyên Chủ thứ nhất đột nhiên bạo thể, chỉ còn lại có hồn phách lóng lánh cường quang.

Cường quang chính là Đại Diễn Thần lực, trói buộc hồn phách của Nguyên Chủ thứ nhất, để hắn không thể động đậy.

- Đại Diễn! Ngươi uổng là Sáng Tạo thần! Hèn hạ!

Nguyên Chủ thứ nhất giận mắng, hắn cũng hiểu lúc này cầu xin tha thứ là vô dụng.

Đại Diễn cười khẩy, hút vào trong cơ thể.

Ngay sau đó, lực lượng biến mất của hắn bỗng nhiên bắt đầu tăng cường.

Hắn tiến về Thần giới cao nhất, đã sớm đoán được sẽ có dạng kết quả này, cho nên lưu lại chuẩn bị ở sau.

Đợi hắn hấp thu xong lực lượng của Nguyên Chủ thứ nhất, hắn liền quay người bay về phía Hồng Mông.

Tần Quân đang ở trong Thiên Đế Thần cung tu luyện cũng chú ý tới một màn này, hắn một mực giữ lại tâm nhãn cúi xem tất cả Nguyên Vị Diện, tránh cho Thủy Ác lại thả lực lượng vào.

Không nghĩ tới lại gặp phải Đại Diễn bị Chư Thần từ Thần giới cao nhất chạy xuống.

- Xem ra Thần giới cao nhất vẫn không có hòa bình.

Tần Quân âm thầm nghĩ, hắn từng hỏi thăm Thiên Đế tình huống của Thần giới cao nhất, Thiên Đế chỉ nói rất bình tĩnh, không có gợn sóng.

Mà sau khi Cực Đế tiến vào Thần giới cao nhất liền biến mất không thấy gì nữa, Thiên Đế cũng không thể phát hiện, lúc này mới làm cho Thiên Đế lần nữa tìm Thủy Ác, ý đồ thương lượng, đáng tiếc thất bại.

- Đợi trẫm đột phá lục cảnh, liền đi lên xem một chút.

Tần Quân lẩm bẩm, ngay cả Đại Diễn cũng biết hắn tồn tại, Sáng Tạo thần của Thần giới cao nhất sẽ không biết?

Còn có Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, Tần Quân cũng muốn biết thái độ của bọn hắn hiện tại.

Rất nhanh, Đại Diễn liền tiến vào Chí Cao Thần giới.

Hắn vừa tiến đến, liền thấy vô số quy tắc lực tựa như sao băng lượn vòng lấy Thiên Đế Thần cung, để hắn trừng to mắt.

- Đây là…

Đại Diễn kinh ngạc, ngay sau đó liền đoán được Tần Quân đang làm gì.

Sáng tạo quy tắc!

Nhiều quy tắc lực như vậy, cho dù là hắn ở đỉnh phong cũng không thể làm d.

Thiên Đế không có yếu như hắn nghĩ!

Lúc này, Bàn Cổ xách búa bổ tới!

Mặc dù Đại Diễn không phải đỉnh phong, nhưng cũng không phải Bàn Cổ có thể thương tổn được.

Ngay thời điểm Đại Diễn chuẩn bị xuất thủ, một cỗ lực lượng cường đại đến cực hạn truyền đến, để hắn không thể động đậy.

Một búa của Bàn Cổ chém vào trên bả vai hắn, Khai Thiên Phủ khảm vào trong Thần cốt.

- A?

Bàn Cổ kinh nghi, hắn rõ ràng nhắm ngay đầu Đại Diễn, sao lại bổ lên bờ vai?

Rõ ràng Đại Diễn không nhúc nhích a.

- Lui ra.

------oOo------

Chương 2689: Đại Diễn hận (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm của Tần Quân vang lên ở bên tai Bàn Cổ, Bàn Cổ trong nháy mắt minh ngộ, lúc này biến mất tại chỗ.

Thân thể Đại Diễn run rẩy, cố gắng giãy dụa.

- Ngươi tới làm cái gì?

Thanh âm của Tần Quân truyền vào trong tai hắn, để hắn đình chỉ giãy dụa.

Hắn vội vàng nói:

- Tổ thần, ta là tới cầu ngươi hỗ trợ!

- Hỗ trợ? Lúc vừa khôi phục, vì sao không đến tìm trẫm?

Tần Quân bức hỏi, để Đại Diễn vô cùng xấu hổ, không biết nên trả lời như thế nào.

Lúc này, cửa lớn của Thiên Đế Thần cung đột nhiên mở ra, Chí Cao Thần Lực trực tiếp hút Đại Diễn vào, ngay sau đó, cửa lớn lần nữa đóng lại, phảng phất như thôn phệ Đại Diễn.

Ầm!

Đại Diễn chật vật rơi trên mặt đất, hắn vội vàng nhảy dựng lên, vừa vặn nhìn thấy Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần tọa nhìn xuống hắn.

- Nói cho trẫm, Thần giới cao nhất tình huống!

Tần Quân lạnh giọng nói, giờ khắc này, Đại Diễn phảng phất như về tới Chúng Thần khởi nguyên, dọa đến vội vàng quỳ phục ở trước mặt Tần Quân.

Hắn run giọng nói:

- Thần giới cao nhất trước mắt lấy các Sáng Tạo thần vi tôn, hai vị Sáng Tạo thần phụ còn đang bế quan.

- Trừ cái này ra thì sao, ngươi bị ai đánh xuống?

Tần Quân trầm giọng hỏi, ngữ khí thật không tốt, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ nổi giận.

Cỗ uy áp cường đại kia để Đại Diễn run lẩy bẩy.

- Là các Sáng Tạo thần liên thủ, ta muốn phục sinh Hủy Diệt nguyên thần, bị bọn hắn phát hiện.

Đại Diễn không dám giấu diếm, một năm một mười trả lời.

Tần Quân lại hỏi thăm một vài vấn đề, hắn đều trả lời.

Nguyên lai, hiện nay Thần giới cao nhất lấy Vĩnh Hằng Thần Mệnh vi tôn, hắn xem như Sáng Tạo thần cường đại nhất, mà Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng bế quan vô số năm, sinh linh của Thần giới cao nhất sắp quên sự hiện hữu của bọn hắn.

Thiên Đế càng ẩn tàng ở trong Chúng Thần khởi nguyên, không người biết được.

Thần giới cao nhất cũng có vô số chủng tộc sinh hoạt, nhưng lẫn nhau rất ít lui tới, bầu không khí vô cùng khẩn trương.

Đại Diễn cũng không có gặp được Cực Đế, phảng phất như Cực Đế chưa bao giờ đi qua Thần giới cao nhất.

- Ngươi tìm trẫm, muốn trẫm giúp ngươi báo thù?

Tần Quân lạnh lùng hỏi, Thần giới cao nhất bình tĩnh như trước, nhưng dưới bình tĩnh sớm đã sóng cả mãnh liệt.

Chư Thần không muốn để Hủy Diệt nguyên thần phục sinh, đã nói lên bọn hắn còn có dã tâm, vẫn sợ bị Hủy Diệt nguyên thần ước thúc.

- Không, ta chỉ muốn mời Tổ thần trở về trọng chưởng Thần giới cao nhất!

Đại Diễn thận trọng nói, Tần Quân chính là khởi nguyên của vạn sự vạn vật, có tư cách khống chế Thần giới cao nhất.

Chỉ cần Tần Quân mở miệng, Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng chỉ có thể đồng ý!

Tần Quân lắc đầu, nói:

- Tạm thời không được!

Hiện tại mục tiêu của hắn là Thủy Ác, không muốn lãng phí thời gian ở Thần giới cao nhất.

Hắn ở chỗ này tu luyện, cùng ở Thần giới cao nhất tu luyện không có khác nhau, đều phải không ngừng sáng tạo, đã không cách nào dựa vào ngoại vật.

Đại Diễn lập tức gấp, vội vàng nói:

- Ngài phải đi a, bây giờ các Sáng Tạo thần nghĩ chỉ muốn hủy diệt hết thảy, nhất định phải ngăn cản bọn hắn!

Hủy diệt hết thảy?

Tần Quân cười khẩy, nói:

- Có trẫm ở đây, bọn hắn không phá hư được Nguyên Vị Diện.

- Vậy Thần giới cao nhất thì sao?

Đại Diễn truy hỏi.

- Cái kia là địa bàn của các ngươi, tùy các ngươi chơi như thế nào cũng được!

Tần Quân đạm mạc nói.

Thần giới cao nhất có Thiên Đế, hắn không lo lắng.

Đại Diễn như bị sét đánh, cứ thế đứng tại nguyên chỗ.

Tần Quân phất tay, hắn đưa đến Nguyên cảnh.

- Về sau không được bước vào Hồng Mông, nếu không đừng trách trẫm không khách khí!

Thanh âm của Tần Quân vang lên bên tai Đại Diễn, sát ý trong lời nói cũng không phải là nói đùa.

Đại Diễn nắm chặt song quyền, nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không dám biểu hiện một chút bất mãn.

- Tổ thần.

- Ngươi không xứng làm Tổ thần!

Đại Diễn ở trong lòng rống giận, ngay cả Tần Quân cũng hận lên.

------oOo------

Chương 2690: Tần Thiên Thừa (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giấu cảm xúc tức giận bất bình ở trong lòng, Đại Diễn cấp tốc rời đi.

Tâm lý của hắn cũng bị Tần Quân nhìn trộm được.

- Ngu muội tự đại, không có kết cục tốt.

Tần Quân lạnh hừ một tiếng, hắn không giết Đại Diễn, Đại Diễn cũng sẽ chết.

Bây giờ Đại Diễn còn có thể tìm ai hỗ trợ?

Chẳng qua là tìm đường chết mà thôi.

Nghĩ xong, Tần Quân nhắm mắt, tiếp tục sáng tạo quy tắc Thần thông.

Quy tắc Thần thông Hccc hắn cũng chia đến Nguyên Vị Diện khác, trong mắt hắn, mặc dù Hồng Mông vẫn đặc thù, nhưng hắn cũng có nghĩa vụ trợ giúp Nguyên Vị Diện khác, dù sao hiện tại tất cả Nguyên Vị Diện đều bị hắn chưởng khống.

Những sinh linh đạt tới trên Bất Hủ cảnh đều có thể cảm giác được nguyên khí chung quanh bỗng nhiên nổi lên sóng gió, từ nơi sâu xa, bên người phảng phất như nhiều thứ gì.

- Chuyện gì xảy ra?

- Loại cảm giác này chẳng lẽ là quy tắc lực?

- Đây là cơ duyên thuộc về ta?

- Trong lòng biến động, tất có dị thường.

Các Nguyên Vị Diện đều có sinh linh bắt đầu truy tra quy tắc thần thông, sau đó một đoạn thời gian rất dài, quy tắc thần thông không bị phát hiện, một mực âm thầm tiến hóa.

Thời điểm Tần Quân không ngừng sáng tạo, các Nguyên Vị Diện cũng đang phát triển, các sinh linh cạnh tranh lẫn nhau.

Trong Hồng Mông, càng ngày càng nhiều thế lực muốn quật khởi, nhưng Thiên Đình độc chưởng Hồng Mông, để bọn hắn không thể không chống lại Thiên Đình.

Vô luận Thiên Đình cường đại như thế nào, vẫn luôn có sinh linh muốn quật khởi, xoay người làm chủ nhân, đây chính là nhân tâm.

Tần Quân không có khả năng để bọn hắn tín ngưỡng Thiên Đình, nói như vậy, Hồng Mông liền không có sinh khí, tất cả đều âm u đầy tử khí, chúng sinh cũng sẽ trở thành Hồng Mông khôi lỗi.

Trong lúc nhất thời, Mệnh Đế sứt đầu mẻ trán.

Hắn muốn mời các Thần Ma hỗ trợ, nhưng các Thần Ma đều bận rộn truy

đuổi Tần Quân, có rất ít người nguyện ý giúp hắn.

Đây hết thảy đều được Tần Quân ngầm đồng ý, Tần Lăng Mệnh cần bồi dưỡng thế lực của mình, mà không phải một mực dựa vào lực lượng của hắn.

Mặc dù Tần Lăng Mệnh không có Thần Thoại hệ thống cùng Mệnh Vận Chi Luân, nhưng điểm xuất phát của hắn cao hơn Tần Quân quá nhiều.

Thời điểm đăng vị, chính là thời điểm Thiên Đình cường thịnh nhất.

Thời gian dần trôi qua, những hài tử khác của Tần Quân cũng đạp vào sân khấu Hồng Mông.

Trước lúc bọn hắn thai nghén, Tần Quân đã tu luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công, áp đảo Sáng Tạo thần, cho nên thiên phú của bọn hắn cũng siêu việt các ca ca tỷ tỷ.

Thiên phú cường đại nhất là Tần Thiên Thừa, do Hi Linh Nữ Đế sinh.

Xuất sinh liền thành Đạo, trưởng thành liền đạt tới Hồng Mông Đại Tự Tại cảnh, kinh động toàn bộ Hồng Mông.

Được vinh dự là yêu nghiệt thứ nhất của Hồng Mông, bởi vì cha là Thiên Đế, không có sinh linh dám nguy hại hắn.

Mệnh Đế rất coi trọng Tần Thiên Thừa, thường xuyên mang theo trên người.

Vũ trụ mênh mông, một chiếc pháp thuyền kim sắc đi tới, ở trên thuyền, Tần Lăng Mệnh cùng Tần Thiên Thừa ngồi đối diện nhau.

- Bệ hạ, ngươi muốn mang ta đi chỗ nào?

Tần Thiên Thừa mở miệng hỏi, dáng dấp của hắn rất giống Tần Quân lúc tuổi còn trẻ, có thể nói, trong các hài tử, hắn giống Tần Quân nhất.

Mặc võ bào màu xanh trắng, mi tâm còn in một đạo tử văn.

Hắn đồng dạng kế thừa Tử Vi đế tinh đạo quả của Tần Quân, bên trong ẩn

chứa một tia Chí Cao Thần Lực!

Tần Lăng Mệnh bưng chén rượu lên, cười nói:

- Ngươi gấp cái gì?

Đối với Tần Thiên Thừa, hắn kỳ vọng rất cao.

Không chỉ là em trai của hắn, còn có thể trở thành chiến tướng của hắn, cho nên hắn hi vọng tương lai Thiên Đình có thể do Tần Thiên Thừa đến bảo hộ.

Tần Thiên Thừa bĩu môi, nằm sấp trên bàn, lộ ra biểu lộ dày vò nói:

- Thật sự là quá nhàm chán! Ta đang bận sang tạo thần thông đây!

Hắn không chỉ có thiên phú huyết mạch cường đại, thiên phú linh hồn cũng cực mạnh, thường xuyên sang tạo thần thông pháp thuật, trong đó có không ít Thần thông đã được Thiên Đình pháp khố ghi chép.

So với những hài tử khác, Tần Thiên Thừa có thể nói là trái tim xích tử, lòng tràn đầy học hỏi và tu luyện.

------oOo------

Chương 2691: Tần Thiên Thừa (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ khi hắn trưởng thành, hắn liền chưa thấy qua Tần Quân, nhưng trong lòng của hắn lại một mực nhớ Tần Quân, hi vọng cuối cùng sẽ có một ngày có thể được Tần Quân tán thành.

- Ngươi nha, chỉ biết vùi đầu tu luyện, chẳng lẽ không thể lo cho gia đình sao?

Tần Lăng Mệnh giả bộ nổi giận nói, thân là Mệnh Đế, hắn nghiêm túc lên vẫn rất có uy nghiêm.

Vẻ mặt Tần Thiên Thừa đau khổ, ai thán nói:

- Ta chỗ nào không để ý gia đình!

Đúng lúc này, một tên thị vệ đi tới, nửa quỳ xuống, ôm quyền nói:

- Bệ hạ! Đã đến vị trí của Thủy Nguyên chi tinh!

Thủy Nguyên chi tinh!

Lúc trước bảy khối Thủy Nguyên chi tinh còn lưu một nửa ở trong Hồng Mông.

Tần Lăng Mệnh gật đầu, nhìn Tần Thiên Thừa cười nói:

- Đi thôi, mang ngươi đến, là giúp ngươi mạnh lên!

Lời vừa nói ra, ánh mắt Tần Thiên Thừa sáng lên, đi theo Tần Lăng Mệnh ra cửa lớn.

Chỉ thấy trước pháp thuyền, bên ngoài trăm triệu dặm, chính là Thủy Nguyên khí ngưng tụ thành uông dương đại hải, tựa như một mảnh tử hải, bên trong lóe ra vô số ánh sáng.

Vùng này đỗ rất nhiều pháp thuyền, giữa tinh không tràn ngập không ít khí tức cường hoành, đều là cường giả tiếng tăm lừng lẫy trong Hồng Mông.

- Tù Mệnh Đế Tôn, vùng Tử Hải này, ngươi không nên nhúng tay!

Một Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ lạnh giọng nói, đầu người thân sư tử, toàn thân tản ra tia sáng chói mắt, như một vầng mặt trời.

Nghe vậy, một bên khác của tử hải, Tù Mệnh Đế Tôn mặt không biểu tình, đi theo phía sau hắn là Thiên Mệnh Đại Đế.

Bây giờ, bọn hắn đã ở Hồng Mông đứng vững gót chân.

Tù Mệnh Đế Tôn luôn muốn bái Tần Quân làm sư, đáng tiếc trời xui đất khiến không cách nào bái được, hắn cũng không có lưu lại Thiên Đình, mà đi ra xông xáo, Thiên Mệnh Đại Đế một mực đi theo, hai sư đồ sống

nương tựa lẫn nhau.

- Bảo vật này, có người tài thì được (*)!

Tù Mệnh Đế Tôn hừ lạnh nói, hôm nay tu vi của hắn đã đạt tới Đại Diễn Thần Chi cửu biến, cách Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ chỉ thiếu chút nữa, nhưng lực chiến đấu của hắn rất mạnh, để Chí Thượng Thủy Nguyên Chủ cũng phải cẩn thận ứng đối.

- Chậc chậc, Tù Mệnh Đế Tôn cũng dám đến đoạt Thủy Nguyên chi tinh?

- Truyền thuyết Tù Mệnh Đế Tôn cùng Thiên Đế có sâu xa, không biết thực hư?

- Làm sao có thể, nếu cùng Thiên Đế có quan hệ, sớm ở trước khi Hồng Mông trở thành Nguyên Vị Diện, hắn liền theo gà chó lên trời!

- Chúng sinh cạnh tranh, Thiên Đế sẽ không nhúng tay!

- Nghe nói năm đó Thiên Đế từng chiếm được Thủy Nguyên chi tinh, mới một bước lên trời!

Chung quanh Tử hải, các sinh linh nghị luận ầm ĩ, đối với Thủy Nguyên chi tinh đều tràn đầy chờ mong.

Đúng lúc này, pháp thuyền của Thiên Đình lái tới.

Một cỗ khí tức siêu việt Đại Diễn Thần Chi từ trong pháp thuyền truyền đến, kinh động bát phương.

Tần Thiên Thừa đứng ở boong thuyền, nhìn qua tử hải, mặt hắn lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, hắn đã có thể cảm giác được Thủy Nguyên chi tinh tồn tại.

Vô số năm đi qua, Thủy Nguyên chi tinh trở nên càng thêm cường đại.

Chân phải Tần Thiên Thừa giẫm một cái, trực tiếp phóng về phía tử hải.

Những cường giả khác thấy cảnh này, nhao nhao xuất thủ.

Vì cơ duyên của mình, ai sẽ để ý Thiên Đình?

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Một màn này bị Tần Quân ở Thiên Đế Thần cung nhìn thấy, hắn mỉm cười.

- Tù Mệnh Đế Tôn? Trẫm cũng sắp quên vị cố nhân này rồi.

Tần Quân lẩm bẩm, càng nhiều lực chú ý là đặt ở trên người Tần Thiên Thừa.

Đối với Tần Thiên Thừa, hắn cũng tràn ngập chờ mong.

Dựa theo hắn đánh giá, nếu Tần Thiên Thừa không chết yểu, về sau thậm chí có thể đạt tới độ cao của Sáng Tạo thần phụ!

Bởi vì hắn ẩn chứa Chí Cao Thần Lực, thiên phú so với Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng chỉ cao hơn chứ không thấp.

Trừ cái đó ra, còn có một hài tử, cũng có được một tia Chí Cao Thần Lực, chỉ là Chí Cao Thần Lực so với Tần Thiên Thừa mà nói, yếu nhược hơn không ít, cho nên thiên phú cũng sẽ yếu hơn rất nhiều.

------oOo------

Chương 2692: Thủy Ác Bất Phụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một hài tử khác có được Chí Cao Thần Lực, tên là Tần Bất Phụ, chính là Hắc Điệp tiên tử sinh.

Tiểu tử này không hợp Tần Thiên Thừa, thậm chí có chút ghen ghét Tần Thiên Thừa.

Nếu không có Tần Thiên Thừa, hắn chính là Thiên tử được cả Hồng Mông tán thưởng, bởi vì so với thiên tử thiên nữ khác mà nói, thiên phú của hắn cực mạnh.

Vừa nghĩ tới Tần Bất Phụ, lực chú ý của Tần Quân liền chuyển hướng Tần Bất Phụ.

Giờ phút này, Tần Bất Phụ đang cùng Cơ Bất Bại tu luyện.

Bây giờ Cơ Bất Bại sớm đã đạt tới Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, đương nhiên, may mắn mà có Tần Quân trợ giúp, chinh triệu thành Thần Ma.

Hai ông cháu đang ở thái cổ tiềm tu.

Tần Bất Phụ người mặc áo đen, khuôn mặt lạnh lùng, kế thừa dung mạo của Tần Quân cùng Hắc Điệp tiên tử, như là công tử từ trong bức họa đi ra.

Cơ Bất Bại ngủ gật ở trên một tảng đá lớn, trong miệng còn ngậm một cọng cỏ.

Vừa ngủ vừa vỗ mông.

Tên này càng ngày càng không có chính hình.

Tần Bất Phụ nhịn không được mở mắt, nói:

- Gia gia!

Thanh âm của hắn cực lớn, chấn động đến toàn bộ bát hoang rung động kịch liệt.

Cơ Bất Bại dọa đến khẽ run rẩy, vội vàng xoay người ngồi dậy, khi hắn lấy lại tinh thần, nhìn thấy Tần Bất Phụ nhìn mình chằm chằm, lập tức tức hổn hển nói:

- Nhốn nháo cái gì mà nhốn nháo! Cẩn thận ta treo ngược ngươi lên đánh!

Tần Bất Phụ cũng nổi giận, hỏi:

- Đã nói mang ta đi tu luyện? Ngươi chỉ biết ngủ!

Cơ Bất Bại nói năng hùng hồn đầy lý lẽ:

- Ta là để ngươi thư giãn một tí!

- Tiểu tử ngươi quá vội vàng, so với Thiên Thừa kém quá xa!

Nghe vậy, Tần Bất Phụ tức giận đến cái trán nổi gân, hắn ghét nhất người khác so sánh hắn với Thiên Thừa, nhưng hắn hiểu được Cơ Bất Bại là cố ý kích thích hắn, không thể để cho Cơ Bất Bại đạt được.

- Hừ!

Hai tay của hắn khoanh ở trước ngực, hừ lạnh một tiếng nói:

- Nếu như ngươi không muốn dạy ta, có thể, ta đi tìm Huyền Đế!

Huyền Đế là Trưởng Tham Thương!

Hắn đối với con trai của Thiên Đế rất có hứng thú, vẫn muốn thu đồ đệ.

Cơ Bất Bại nghe xong, lập tức mặt giãn ra vui cười, nói:

- Bất Phụ a, ngươi sao có thể như vậy! Gia gia bản lĩnh lớn lắm!

Một già một trẻ, bắt đầu đấu võ mồm, nhìn như cãi lộn, nhưng cực kỳ ấm áp.

Tần Quân mỉm cười, đối với Tần Bất Phụ ghen ghét, hắn nhìn ở trong mắt, nhưng không có để ở trong lòng, bản tâm của Tần Bất Phụ không xấu, huống chi Tần Thiên Thừa còn rất ưa thích hắn.

Trong các huynh đệ tỷ muội, Tần Thiên Thừa thích Tần Bất Phụ nhất, cho dù Tần Bất Phụ luôn châm chọc khiêu khích hắn.

Có lẽ là bởi vì Chí Cao Thần Lực tồn tại.

Đúng lúc này, trong bát hoang bỗng nhiên xuất hiện một đạo hắc khí, vô cùng tà ác, nó xé rách không gian, cấp tốc đánh tới Tần Bất Phụ.

Trong Thiên Đế Thần cung.

Sắc mặt của Tần Quân đại biến, lúc này biến mất tại nguyên chỗ.

- Xú lão đầu! Ngươi còn khoác lác! Nếu không có phụ hoàng ta, ngươi có thể có thành tựu hôm nay?

Tần Bất Phụ chỉ cái mũi của Cơ Bất Bại mắng, đúng lúc này, một đạo hắc khí như mũi tên đánh tới Tần Bất Phụ.

- Cẩn thận!

Cơ Bất Bại vội vàng đẩy Tần Bất Phụ ra, bởi vì hết thảy phát sinh quá nhanh, hắn cũng không kịp né tránh.

Oanh một tiếng!

Một bóng người vĩ ngạn ngăn ở trước hai ông cháu, chính là Tần Quân.

Hắn một chưởng vỗ về phía hắc khí, đánh bay hắc khí kia.

Bát hoang đại lục trực tiếp vỡ nát, vô số ngôi sao hóa thành tro bụi.

Cuồng phong tứ ngược, Cơ Bất Bại cùng Tần Bất Phụ vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy bóng lưng của Tần Quân, bọn hắn đều sửng sốt.

------oOo------

Chương 2693: Thủy Ác Bất Phụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Phụ hoàng.

Tần Bất Phụ run giọng nói, hắn sùng bái nhất là Tần Quân, kính úy nhất cũng là Tần Quân.

Ở trước mặt Tần Quân, hắn luôn rất câu nệ.

Tần Quân nhíu mày, trong lòng tràn ngập lửa giận.

Lại là Thủy Ác!

Gia hỏa này lại rót lực lượng của mình vào!

Cái này cũng nói Thủy Ác càng ngày càng mạnh!

Tần Quân quay người, chuẩn bị an ủi Tần Bất Phụ, đạo hắc khí kia lần nữa đánh tới, từ trên trời giáng xuống, muốn nhập thân vào Tần Bất Phụ!

Lúc này Tần Quân lấy tay, hút Tần Bất Phụ đến bên cạnh, tay trái vung ra Thiên Đế Long khí, quấn quanh hắc khí, lần này, hắc khí không cách nào bỏ chạy, nhưng đang điên cuồng giãy dụa.

Tần Bất Phụ thấy mắt trợn tròn, đó là cái gì?

Cơ Bất Bại cũng sửng sốt, đang suy nghĩ lai lịch của hắc khí.

Tần Quân muốn thu hắc khí vào trong lòng bàn tay, lúc này, hắc khí phá tán, hóa thành vô số lực lượng hắc ám tiêu tán, cuối cùng bị Thiên Đế Long khí của Tần Quân đốt không còn.

- Vĩnh Sinh, kia rốt cuộc là cái gì?

Cơ Bất Bại nhịn không được hỏi, hắn là Bất Hủ Pháp Tiên Thiên, vậy mà không cách nào đuổi theo tốc độ của hắc khí vừa rồi.

Tần Bất Phụ cũng nhìn về phía Tần Quân, chờ đợi đáp án.

Tần Quân cũng không giấu diếm, Thủy Ác tương đương với địch nhân của toàn bộ sinh linh, cho dù truyền ra, cũng không có gì đáng ngại.

Khi hai ông cháu nghe xong, tất cả đều hít sâu một hơi.

Nếu như thật như Tần Quân nói, Thủy Ác có phải muốn huyết tẩy tất cả Nguyên Vị Diện hay không?

Tần Bất Phụ càng là tay chân lạnh buốt, chẳng lẽ Thủy Ác để mắt tới hắn?

Tần Quân vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói:

- Đừng sợ, có phụ hoàng ở đây.

Nhìn thấy tiếu dung của Tần Quân, trong nháy mắt Tần Bất Phụ liền không sợ, trong lòng hắn, Tần Quân là mạnh nhất, có Tần Quân, Nguyên Vị Diện sụp đổ cũng tính không được cái gì.

- Phụ hoàng, hắn vì sao muốn tìm ta?

Tần Bất Phụ thận trọng hỏi, lúc nói chuyện thanh âm rất nhẹ, so với lúc đối mặt Cơ Bất Bại tưởng như hai người.

Cơ Bất Bại thấy mà ghen ghét, thở dài, muốn hấp dẫn Tần Bất Phụ chú ý, đáng tiếc bị Tần Bất Phụ không nhìn.

- Bởi vì ngươi sinh ra liền không giống bình thường.

Tần Quân cười nói, hắn nói rất tùy ý, lại làm cho Tần Bất Phụ chấn động.

Những lời này là tán dương hắn thiên phú dị bẩm sao?

Thủy Ác không có tìm Thiên Thừa, mà tìm hắn, há không phải nói hắn lợi hại hơn Thiên Thừa?

Tần Bất Phụ lập tức phấn khởi, vội vàng gật đầu nói:

- Phụ hoàng, ta sẽ không để cho ngài thất vọng, cuối cùng có một ngày, ta sẽ siêu việt Thủy Ác! Bảo hộ tất cả Nguyên Vị Diện!

Tần Quân cười vuốt đầu của hắn, mặc dù hai người cao không sai biệt lắm, nhưng ở trước mặt Tần Quân, Tần Bất Phụ vĩnh viễn là hài tử.

- Uy uy uy, Thủy Ác chạy đến Hồng Mông, ngươi cũng không có phát hiện? Có nên nói cho toàn bộ Hồng Mông, để chúng sinh đề phòng hay không?

Cơ Bất Bại mở miệng hỏi, hắn nhìn như tùy tiện, nhưng cũng ý thức được việc này nghiêm trọng.

Nói cách khác, Thủy Ác đã nguy hại đến Nguyên Vị Diện!

Tần Quân lắc đầu nói:

- Không cần thiết, Thủy Ác là ác niệm thuần túy, trừ một ít người thân phận đặc thù, hắn gặp được chúng sinh, sẽ chỉ giết chóc, hắn không đáng phân ra lực lượng, trước tiến đến lặng lẽ giết chóc, lần này tới, hắn là muốn đoạt xá Bất Phụ.

Cơ Bất Bại hiểu.

Nếu như Thủy Ác có thể đồ sát chúng sinh, liền đại biểu cho Tần Quân bại, chúng sinh chỉ có thể chờ chết.

Hiện tại truyền đi, sẽ chỉ làm Nguyên Vị Diện hỗn loạn, vô luận bọn hắn biết việc này hay không, đều sẽ không ảnh hưởng kết quả sau cùng.

So với Thủy Ác, chúng sinh quá yếu.

Tần Quân nhìn về phía Tần Bất Phụ, trịnh trọng nói:

- Nhớ kỹ, ngươi là con trai của Thiên Đế, vĩnh viễn không thể cúi đầu, càng không thể cúi đầu trước ác niệm của ngươi, hiểu không?

- Hiểu!

Tần Bất Phụ gật đầu, lần này ngoài ý muốn không có để hắn kinh hoảng, ngược lại để hắn rất hưng phấn.

Hắn cảm giác mình đã tham dự vào đại sự của Nguyên Vị Diện, cũng phân chia áp lực với Tần Quân, trên điểm này, hắn viễn siêu Thiên Thừa.

------oOo------

Chương 2694: Thần Ma nhập Thần giới cao nhất (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Được rồi, các ngươi tiếp tục tu luyện đi, hắn tạm thời sẽ không lại phân ra lực lượng đến nhúng chàm Bất Phụ.

Tần Quân phất tay nói, nói xong cũng quay người rời đi.

Tần Bất Phụ muốn gọi Tần Quân, đáng tiếc lời nói còn không kịp nói ra, Tần Quân liền biến mất.

Hắn thất lạc buông tay phải xuống, lập tức ủ rũ.

Cơ Bất Bại trấn an nói:

- Trách nhiệm của phụ hoàng ngươi rất lớn, ngươi phải hiểu, ta có thể dạy ngươi, dù sao ta là cha của phụ hoàng ngươi, ta có thể bồi dưỡng ngươi ưu tú giống như hắn!

Nghe vậy, Tần Bất Phụ ngẩng đầu, tức giận nói:

- Chính ngươi cũng không ưu tú!

Tần Quân vừa đi, hắn lập tức khôi phục bộ dáng kiêu ngạo, tức giận đến đánh về phía Cơ Bất Bại.

- Khinh thường gia gia, thật muốn lật trời rồi?

Cứ như vậy, hai ông cháu ra tay đánh nhau, Tần Bất Phụ thi triển toàn lực, nhưng vẫn như cũ không đả thương được Cơ Bất Bại.

Con đường tu hành của hắn cũng chính thức bắt đầu.

Trở lại Thiên Đế Thần cung, Tần Quân ngồi ở trên Chí Cao Thần tọa, phân ra vô số Thiên Đế Phân Thân.

- Đi thôi!

Hắn để Thiên Đế Phân Thân đi bảo hộ các con của mình, lần này là Tần Bất Phụ, lần tiếp theo có thể là Tần Thiên Thừa, hoặc những hài tử khác, vạn nhất hắn đang tu luyện trong lúc quan trọng, không kịp xuất thủ liền phiền toái.

- Chỉ là vì sao đối phương tìm Bất Phụ?

Tần Quân lẩm bẩm, lâm vào trong trầm tư.

Cực Đế thì cũng thôi đi, là Đại Kiếp Tà Số, trên người Bất Phụ lại có cái gì hấp dẫn Thủy Ác?

Xem ra tiểu tử Bất Phụ này thật không đơn giản, mình khả năng không để ý đến địa phương nào đó.

Nghĩ xong, Tần Quân nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Hắn nhất định phải nắm chặt thời gian, sớm ngày đột phá.

Thủy Ác một mực ở bên ngoài nhìn chằm chằm, nói không chừng ngày nào đó sẽ xông vào.

Nhưng hắn muốn đột phá đến Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh, cần thời gian dài dằng dặc, đầy đủ Hỗn Độn từ sinh ra đến phá diệt.

Trong Nguyên cảnh thông hướng Thần giới cao nhất.

Oanh! Oanh! Oanh!

Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn, Hồng Mông Đại Đế bị ném ra, ba thần vết thương chằng chịt, khí tức vô cùng yếu ớt.

- Nếu như các ngươi lại dám xông vào, lần tiếp theo, tất để cho các ngươi hình thần câu diệt!

Một thanh âm vang lên, chấn động đến hồn phách ba thần kém chút phá diệt.

Hạ xuống hồi lâu, bọn hắn mới đứng vững thân hình.

- Đáng giận.

Nhậm Ngã Tiếu cắn răng nói, muốn xông lên, nhưng bị Thái Dịch Hỗn Độn, Hồng Mông Đại Đế cản lại.

- Đừng xúc động!

Hồng Mông Đại Đế trầm giọng nói, sắc mặt của hắn cũng không dễ nhìn.

Bọn hắn đi tìm Cực Đế, kết quả bị Sáng Tạo thần ném ra, Lý Họa Hồn thì bị bắt, tâm tình của bọn hắn làm sao có thể tốt?

Nhậm Ngã Tiếu đỏ ngầu cả mắt, trầm giọng nói:

- Không xúc động! Vậy phải làm thế nào?

Đây chính là con của hắn!

Hồng Mông Đại Đế cắn răng nói:

- Chỉ có thể tìm phụ Thần hỗ trợ.

Sáng Tạo thần cường đại viễn siêu dự đoán của bọn hắn, ở trước mặt vị Sáng Tạo thần kia, bọn hắn không có chút sức chống cự nào.

Thái Dịch Hỗn Độn gật đầu nói:

- Phụ Thần là giết qua một Sáng Tạo thần!

- Tìm phụ Thần cứu Họa Hồn thì được, nhưng phụ Thần sẽ không giết Cực Đế.

Nhậm Ngã Tiếu hít sâu một hơi, cố gắng bình phục tâm tình.

Nghe vậy, ánh mắt của Thái Dịch Hỗn Độn cùng Hồng Mông Đại Đế đều lóe lên.

Thù của Cửu Cung Thủy Đế không thể không báo!

- Vậy làm sao bây giờ?

Hồng Mông Đại Đế lâm vào xoắn xuýt trước nay chưa có, năm đó mở Hồng Mông cũng không từng lo lắng qua như thế.

- Ta có thể giúp các ngươi!

------oOo------

Chương 2695: Thần Ma nhập Thần giới cao nhất (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, Đại Diễn bỗng nhiên xuất hiện, vừa nhìn thấy hắn, ba người Hồng Mông Đại Đế nhất thời nhíu mày.

Bọn hắn nhận ra Đại Diễn, một trong Sáng Tạo thần, nhưng bị Sáng Tạo thần khác liên thủ khu trục, đã trở thành trò cười của Thần giới cao nhất.

- Ngươi có thể giúp chúng ta thế nào?

Thái Dịch Hỗn Độn trầm giọng hỏi, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, sợ Đại Diễn lừa dối.

Đại Diễn cười thần bí, bắt đầu truyền âm.

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn đều đại biến.

Đúng lúc này, bốn tiếng xé gió truyền đến.

Chính là Lý Bạch, Lý Tồn Hiếu, Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi!

Bọn hắn ở dưới Tần Quân trợ giúp, đã trở thành Vô Thượng Nguyên Thần, phóng tầm mắt nhìn Nguyên Vị Diện, cũng không có sinh linh có thể chống đỡ bọn hắn.

- Không cần ngươi xuất thủ, ta sẽ trợ giúp bọn hắn!

Lý Tồn Hiếu hừ lạnh nói, bộc phát khí thế, uy hiếp Đại Diễn.

Lý Bạch cười khẩy, cùng Lôi Chấn Tử, Hồng Hài Nhi đồng thời bộc phát ra khí thế.

Sắc mặt của Đại Diễn trong nháy mắt khó coi, nắm chặt song quyền, hỏi:

- Các ngươi là ai? Đến từ Thần giới cao nhất?

Nguyên Vị Diện là không thể nào có Vô Thượng Nguyên Thần tồn tại, cho nên hắn trong nháy mắt liên tưởng đến Thần giới cao nhất.

- Sáng Tạo thần vô tri, chúng ta chính là tọa hạ Thần tướng của Thiên Đế, cút đi!

Lý Bạch mỉa mai cười nói, đang khi nói chuyện, Thanh Liên trường ca xuất thể, kiếm ý cường đại, sát khí tung hoành, dọa đến Đại Diễn vội vàng chạy trốn.

Trước mắt Đại Diễn còn chưa khôi phục thời kỳ toàn thịnh, căn bản là không có cách chống lại bốn vị Vô Thượng Nguyên Thần.

- Các ngươi.

Nhậm Ngã Tiếu sửng sốt, không nghĩ tới các Thần Ma đã cường đại đến nước này.

Dù sao hắn cũng từng là chủ nhân cccc Thần Thoại hệ thống, thậm chí có thể nói không có hắn, liền không có Thần Thoại hệ thống.

Lý Bạch biết thân phận của hắn, cười nói:

- Bệ hạ để cho chúng ta tiến về Thần giới cao nhất cứu Lý Họa Hồn.

Lời vừa nói ra, Nhậm Ngã Tiếu lập tức bừng tỉnh.

Sau đó bốn người Lý Bạch thả người vọt lên, bay về phía Thần giới cao nhất.

Thái Dịch Hỗn Độn ngước nhìn phương hướng bọn hắn rời đi, cảm thán không thôi, đang muốn mở miệng.

Một cỗ lực lượng cường đại đến để bọn hắn mất đi ý thức truyền đến.

Bọn hắn hoảng hốt một chút, lần nữa mở mắt, phát hiện mình đi vào trong Thiên Đế Thần cung.

Chung quanh tất cả đều là quy tắc Thần thông, hóa thành vô số cầu vồng bay tán loạn, vây quanh bọn hắn.

Vừa nhìn thấy Tần Quân trên Chí Cao Thần tọa, bọn hắn vội vàng quỳ xuống.

- Tham kiến phụ Thần!

Ba thần cung kính nói, thần sắc có chút khẩn trương.

Sợ bị Tần Quân biết được bọn hắn muốn giết Cực Đế.

Tần Quân nhắm mắt lại, hỏi:

- Vị Sáng Tạo thần nào ném các ngươi xuống?

- Là Siêu Thoát.

Thái Dịch Hỗn Độn thận trọng trả lời, việc này thật sự là quá mất mặt, để bọn hắn hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Siêu Thoát!

Một trong 20 vị sơ đại Sáng Tạo thần!

- Ừm, trẫm đã phái người tiến đến Thần giới cao nhất, Lý Họa Hồn sẽ trở lại, về phần sự tình Cực Đế, tạm thời gác lại, ngay cả các Sáng Tạo thần cũng tìm không thấy hắn, chớ nói chi là các ngươi.

Lời nói của Tần Quân rất bá đạo, không dung bọn họ phản bác.

Hồng Mông Đại Đế muốn nói lại thôi, hắn chưa quen thuộc Cực Đế, nhưng dám giết huynh đệ của hắn, hắn liền phải báo thù.

Cho nên, hắn còn nghĩ rằng Tần Quân là muốn bao che Cực Đế.

- Làm sao? Các ngươi còn có ý kiến?

Tần Quân mở mắt hỏi, trong chốc lát, theo ánh mắt của hắn mở ra, phảng phất như thần quang xuất hiện, chiếu sáng cả Thiên Đế Thần cung, để linh hồn của ba Thần run lên, thương thế hoàn toàn khỏi hẳn.

Ngay cả Thần lực cũng triệt để khôi phục.

- Trong khoảng thời gian này, ở Chí Cao Thần giới tu luyện đi, các ngươi quá yếu, chuyện gì cũng không làm được!

Tần Quân hừ nói, ánh mắt nhìn về phía bọn hắn, tràn ngập thâm ý nói:

- Nhớ kỹ thân phận của các ngươi, các ngươi là Hồng Mông Thần linh, đừng quên trách nhiệm của các ngươi, nếu các ngươi muốn nhảy ra thân phận này, chỉ có thể mạnh lên.

Ba thần ở Hồng Mông có lẽ rất mạnh, nhưng phóng tới Nguyên Vị Diện khác, tính không được đỉnh tiêm, chớ nói chi là trong Thần giới cao nhất.

------oOo------

Chương 2696: Cực Đế chi kiếp (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Mong phụ Thần dạy bảo!

Hồng Mông Đại Đế dập đầu nói, chỉ dựa vào chính bọn hắn, trong thời gian ngắn thực lực là không thể nào bay vọt đến độ cao Sáng Tạo thần.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn cũng chờ mong nhìn Tần Quân.

Tần Quân khẽ gật đầu, phất tay đưa bọn hắn ra Thiên Đế Thần cung.

Đồng thời, hắn phân phó Bàn Cổ trước dạy bảo ba thần một đoạn thời gian.

Trước hết để cho tâm tính của ba thần ổn định lại, trong khoảng thời gian này, bọn hắn đã trải qua không ít chuyện, quá mức vội vàng xao động, không có lợi cho tu luyện.

- Siêu Thoát?

Ánh mắt của Tần Quân lấp lóe, Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái

Dịch Hỗn Độn chính là phân hồn của hắn biến thành, cùng hắn đồng nguyên, Sáng Tạo thần nhất định có thể phát giác được, nhưng vẫn khu trục.

Đã có dị tâm!

Nếu không phải hắn vội vàng tu luyện, tất sẽ lên Thần giới cao nhất, trọng chưởng hết thảy.

Nghĩ xong, hắn nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Sau đó ngàn năm thời gian, Hồng Mông không có bị Thủy Ác quấy nhiễu, Nguyên Vị Diện khác cũng không có phát sinh biến cố lớn, chúng sinh đang bình thản sinh hoạt, có tu luyện, có đấu tranh, có công thành chiếm đất, chúng sinh muôn màu, không có ý thức đến nguy cơ đã bao phủ tất cả Nguyên Vị Diện.

Tần Thiên Thừa cùng Tần Bất Phụ cũng càng ngày càng mạnh, được Thiên Đình xưng là Thiên Đế song tử.

Luận thiên phú, ngay cả Thiên Vận cũng cảm thấy không bằng.

Tần Lăng Mệnh rất coi trọng bọn hắn, thậm chí muốn bồi dưỡng bọn hắn thành Chiến Thần như Tần Thiên Võ.

Mặc dù trong lòng Tần Thiên Thừa không tình nguyện, nhưng vẫn cho hắn mặt mũi, mà Tần Bất Phụ thì hoàn toàn không cho Tần Lăng Mệnh mặt mũi, làm theo ý mình, khiến cho Tần Lăng Mệnh rất bất đắc dĩ.

Đây hết thảy đều ở trong mắt Tần Quân.

- Bản tôn, Cực Đế ám sát sinh linh của Thần giới cao nhất.

Một ngày này, thanh âm của Thiên Đế vang lên ở bên tai Tần Quân.

Tần Quân đang tu luyện mở mắt, trong lòng hỏi:

- Ngươi không thể ngăn cản?

- Hắn đã hãm sâu trong lực lượng của Thủy Ác, hơn nữa càng ngày càng

mạnh, ta để hắn chạy trốn một lần.

Thiên Đế trả lời, ngữ khí có chút chần chờ.

Tần Quân trong nháy mắt hiểu ý tứ của hắn, hắn muốn thỉnh cầu Tần Quân cho hắn buông tay chiến một trận, lúc vạn bất đắc dĩ thậm chí có thể giết Cực Đế.

Tần Quân nhíu mày, không nói tiếp.

Cực Đế cũng là người bị hại, lại thêm quan hệ của hắn cùng Tần Quân, Tần Quân tự nhiên không hy vọng hắn chết.

- Nếu như bản tôn có thể sớm ngày tru sát Thủy Ác, có lẽ có thể làm cho hắn giải thoát.

Thanh âm Thiên Đế vang lên lần nữa, không muốn để cho Tần Quân khó xử.

Tần Quân hỏi:

- Các Sáng Tạo thần có phản ứng gì?

- Bọn hắn hận Cực Đế thấu xương, nhưng Cực Đế có thể che giấu khí tức, lại thêm càng ngày càng mạnh, để bọn hắn không làm gì được Cực Đế, gần đây bọn hắn đang thương thảo liên thủ tru sát Cực Đế.

Thiên Đế thành thật trả lời, mặc dù hắn giấu ở trong Chúng Thần khởi nguyên, lại có thể hiểu rõ tất cả động thái của Thần giới cao nhất.

Tần Quân lâm vào trong trầm tư, hắn không cách nào nhanh chóng đột phá đến Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh, xem ra cần phải tiến về Thần giới cao nhất.

Cho dù không thể giúp Cực Đế thoát khỏi lực lượng của Thủy Ác, cũng phải trấn áp.

Nghĩ xong, hắn lại phân ra năm Thiên Đế Phân Thân, để bọn hắn trấn thủ Thiên Đế Thần cung, để tránh Hồng Mông đại loạn.

Hắn vung tay phải lên, chiêu Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn tiến đến.

- Chiêu mộ đám người Thái Dịch Hỗn Độn thành Thần Ma, lại để bọn hắn cực hạn thức tỉnh, cực hạn tạo hóa!

Tần Quân ở trong lòng phân phó nói, ngay sau đó ba thần không kịp nói chuyện liền bị Thần Thoại hệ thống hút vào trong mi tâm.

Hiện nay Thần Thoại hệ thống cường đại cỡ nào, cho dù là Siêu Thoát Thần Nguyên cũng không thể chống cự nó.

Rất nhanh, ba vị Thần Ma liền cực hạn tạo hóa thành công.

- Điều ra bảng thuộc tính, thả ra!

Tần Quân đứng dậy phân phó, ngay sau đó Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn liên tiếp từ mi tâm hắn bay ra.

- Hồng Mông Đại Đế, đến từ Nguyên Sơ thời kỳ!

- Thân phận: người sáng lập Hồng Mông! Hồng Mông Thần linh!

- Tu vi: Vô Thượng Nguyên Thần Thất Cảnh!

------oOo------

Chương 2697: Cực Đế chi kiếp (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Công pháp: Thủy Nguyên Thần Công!

- Thần thông: Hồng Mông Thần chưởng!

- Pháp bảo: Không!

- Cực hạn tạo hóa: Hồng Mông tạo hóa!

- Độ trung thành: 100(max trị số 100)!

Vô Thượng Nguyên Thần Thất Cảnh!

Cảnh giới này đủ để cho hắn hoành hành Thần giới cao nhất!

- Nhậm Ngã Tiếu, đến từ Thần Thoại không biết!

- Thân phận: Thủy Nguyên Thần!

- Tu vi: Vô Thượng Nguyên Thần lục cảnh!

- Công pháp: Bất diệt Thánh Thân! Thủy Nguyên Thần Công!

- Thần thông: Diệt Tuyệt Thần đao! Hồng Mông bá chưởng! Uống Phá Hỗn Độn! Càn Khôn Vô Cực! Vô Cực vô sinh!

- Cực hạn tạo hóa: Đại tự tại tạo hóa!

- Độ trung thành: 100!

Vô Thượng Nguyên Thần lục cảnh, cũng không tệ!

Về phần Thái Dịch Hỗn Độn, bởi vì bái nhập dưới tay Tần Quân thời gian không dài, thiên phú huyết mạch không có tăng lên, cho nên thấp hơn Hồng Mông Đại Đế cùng Nhậm Ngã Tiếu.

Chỉ có Vô Thượng Nguyên Thần tứ cảnh, nhưng cũng coi như bước vào Vô Thượng cảnh.

Cảm thụ được trong cơ thể Thần lực mênh mông, ba thần kích động không thôi, vội vàng lễ bái Tần Quân, cực kỳ cảm kích.

- Đi thôi, trẫm mang các ngươi đi Thần giới cao nhất!

Tần Quân vung tay áo cười nói, ngay sau đó bọn hắn liền đến Nguyên cảnh.

Hồng Mông Đại Đế đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần Thất Cảnh cũng âm thầm kinh hãi.

Cho dù tu vi bay vọt, hắn vẫn theo không kịp bước chân của Tần Quân, chí ít từ vừa rồi đến xem, hắn ở trước mặt Tần Quân, không có chút sức chống cự nào.

Bốn người cấp tốc bay về phía Thần giới cao nhất.

Nguyên cảnh đi lên không ngừng biến hẹp, cho đến tiến vào thông đạo thông hướng Thần giới cao nhất.

Càng lên cao, phụ trọng của thân thể sẽ càng lớn, chính là quy tắc lực của Nguyên Không Gian, dù sao tiền thân của Nguyên Không Gian cũng là Sáng Tạo thần, muốn ngăn cách phàm linh cùng Thần giới cao nhất.

Lúc trước ba thần có thể dựa vào Lý Họa Hồn đi vào Thần giới cao nhất, hiện tại tất cả đều có thể dựa vào chính mình.

- Phụ Thần, chúng ta thật không thể giết Cực Đế sao?

Hồng Mông Đại Đế nhịn không được lên tiếng hỏi, hắn từng nghe nói sự tình của Tần Quân cùng Cực Đế, nhưng không thể đặt mình vào hoàn cảnh người khác cảm nhận được, cho nên trong lòng của hắn ôm lấy một chút hi vọng.

Tần Quân nhìn chằm chằm phía trên, trả lời nói:

- Cực Đế cùng Cửu Cung Thủy Đế, đều là bị Thủy Ác hãm hại, vì sao ngươi không nghĩ đi giết hắn?

- Huống hồ, đợi trẫm rút ra lực lượng Thủy Ác trong cơ thể Cực Đế, nói không chừng còn có thể phục sinh Cửu Cung Thủy Đế.

Phục sinh Cửu Cung Thủy Đế!

Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn nghe xong, đều kinh hỉ.

Nếu như có thể phục sinh Cửu Cung Thủy Đế, thù này cũng có thể hóa giải.

Báo thù chỉ có thể tăng hận, nếu người chết có thể phục sinh, huyết hận so với phục sinh mà nói, tính không được cái gì.

Tần Quân không tiếp tục trả lời, đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi, bởi vì Cực Đế thôn phệ hồn phách của Cửu Cung Thủy Đế, nếu có thể từ trên người Cực Đế tìm ra một tia hồn phách của Cửu Cung Thủy Đế, hắn sẽ có biện pháp phục sinh.

Rất nhanh, bọn hắn liền tiến vào trong thông đạo Thần giới cao nhất.

Một đường không trở ngại.

Thần giới cao nhất, vũ trụ cuồn cuộn hơn Nguyên Vị Diện vô số lần.

Vô số đại lục phiêu phù ở trong vũ trụ, ở chỗ này không có sao trời, chỉ có từng thế giới.

Ở trong vũ trụ, có rất ít sinh linh lui tới, lộ ra vô cùng điu hiu.

Tần Quân, Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn trống rỗng xuất hiện ở trong một vũ trụ.

Nhìn Thần giới cao nhất quen thuộc mà xa lạ, Tần Quân cảm khái nói:

- Trẫm lại về rồi!

- Phụ Thần, chẳng lẽ trước kia ngươi cũng ở chỗ này?

Thái Dịch Hỗn Độn nhịn không được hỏi.

------oOo------

Chương 2698: Thần niệm va chạm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Nơi này là trẫm mở.

Tần Quân nhẹ giọng nói, là hắn sáng tạo ra Chúng Thần khởi nguyên, sáng

tạo ra Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng, mà Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng lại phân hóa Sáng Tạo thần, các Sáng Tạo thần không ngừng mở rộng thế giới, mới có Chúng Thần khởi nguyên, có Nguyên Vị Diện lúc sau.

Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn nghe xong, đều hai mặt nhìn nhau.

Bọn hắn biết thân phận của Tần Quân rất cao, không nghĩ tới cao đến loại trình độ này, trách không được được các Sáng Tạo thần xưng là Tổ thần.

Hồng Mông Đại Đế cảm thán nói:

- Ngài không chỉ là người sáng tạo Hồng Mông, còn là tồn tại mở hết thảy, vạn sự vạn vật đều nên xưng ngươi là Tổ thần.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn gật đầu, biểu thị đồng ý.

Đối với cái này, Tần Quân nhếch miệng mỉm cười.

- Ngươi còn có thể cảm nhận được khí tức của Lý Họa Hồn không?

Tần Quân hỏi Nhậm Ngã Tiếu, Nhậm Ngã Tiếu cùng Lý Họa Hồn là cha con, khí tức đồng nguyên, trước kia ở Hồng Mông, vô luận Lý Họa Hồn ở đâu, hắn đều có thể cảm ứng được.

Nghe vậy, Nhậm Ngã Tiếu nhắm mắt, bắt đầu cảm thụ khí tức của Lý Họa Hồn.

Thần giới cao nhất rất lớn, ở dưới các Sáng Tạo thần không ngừng mở rộng, gần như vô biên vô hạn, cho dù Nguyên Vị Diện thứ nhất cũng không bằng một phần trăm.

Đúng lúc này, vô số khí tức mạnh mẽ truyền đến.

Chỉ thấy bốn phương tám hướng lướt đến vô số quang ảnh, chừng trên trăm, vây quanh bốn người Tần Quân.

Cường quang tiêu tán, bọn hắn hiển lộ thân hình, tất cả đều là làn da màu xanh da trời, rất giống hình người, trên mặt mọc ra bốn con mắt, trên người đều hất lên một lớp áo ánh sáng.

Tu vi của sinh linh cầm đầu đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần Nhất Cảnh.

Tay hắn nắm một thanh Thần binh giống như Tam xoa kích, nói:

- Là các ngươi, lại tự tiện xông vào Thần giới cao nhất, Sáng Tạo thần đã phân phó chúng ta ở đây chờ đợi, nếu như các ngươi lại dám xông vào, giết chết bất luận tội!

Bây giờ tu vi của Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn viễn siêu hắn, hắn căn bản nhìn không thấu, cho nên trực tiếp đánh tới.

Dù sao nếu ngồi nhìn mặc kệ, bọn hắn phải đối mặt lửa giận của Sáng Tạo thần Siêu Thoát.

- Cút!

Thái Dịch Hỗn Độn trầm giọng hét lên, hôm nay tu vi của hắn đã đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần tứ cảnh, tự nhiên không để những người này vào mắt.

Nghe vậy, các sinh linh nổi giận xuất thủ, muốn lấy thế sét đánh lôi đình diệt sát người xâm nhập.

Đại chiến trong nháy mắt bộc phát.

Có ba vị Hồng Mông Thần linh, Tần Quân không cần động thủ, hắn đang dùng Thần niệm liếc nhìn Thần giới cao nhất, muốn quét ra bóng dáng của Cực Đế cùng Lý Họa Hồn.

Oanh!

Thần niệm của Tần Quân cùng một cỗ Thần niệm cực kỳ cường hoành khác đụng vào nhau, chấn động đến áo bào của Tần Quân phần phật.

Đối phương càng bị thương nặng, Thần niệm như giật điện thối lui.

Hồng Mông Đại Đế vỗ ra một chưởng, mười bảy sinh linh hóa thành tro tàn, chết đến mức không thể chết thêm.

Nhậm Ngã Tiếu lấy chỉ làm kiếm, nhắm các sinh linh đánh tới liên trảm vài kiếm, các sinh linh đều hình thần câu diệt.

Thái Dịch Hỗn Độn cũng cực kỳ cường thế.

Ngoại trừ sinh linh cầm đầu ra, những sinh linh khác tu vi đều ở Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh.

Nên biết Nguyên Chủ thứ nhất cùng bàng chi chi chủ của Thiên Nguyên đế tộc thứ nhất cũng mới Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh, có thể thấy được Thần giới cao nhất cùng Nguyên Vị Diện thứ nhất chênh lệch bao xa, gần như không thể vượt qua.

Tần Quân thì đang tự hỏi đạo Thần niệm ban nãy là ai, ít nhất cũng có tu vi Vô Thượng Nguyên Thần lục cảnh, tuyệt không phải Sáng Tạo thần phổ thông, hẳn là sơ đại Sáng Tạo thần?

Bất quá hiện nay đã không có danh xưng sơ đại Sáng Tạo thần, bởi vì Sáng Tạo thần đã còn thừa không có mấy.

Nghĩ xong, Tần Quân nhìn về phía Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn, bọn hắn chiến đấu cũng sắp kết thúc.

Trong đó Nhậm Ngã Tiếu biểu hiện cường thế nhất, phát tiết lấy lửa giận của mình.

Vô Thượng Nguyên Thần này bị ba thần biểu hiện ra thực lực hù sợ, lúc này muốn quay người đào tẩu, nhưng ba thần nơi nào sẽ cho hắn cơ hội chạy trốn?

Hồng Mông Đại Đế lấy thế sét đánh lôi đình diệt sát, thần hồn muốn chạy trốn, lúc này Tần Quân vung tay, cách không ma diệt.

- Tiếp tục tìm Lý Họa Hồn.

Tần Quân nhìn Nhậm Ngã Tiếu phân phó nói, Nhậm Ngã Tiếu nhắm mắt lại tìm tòi.

Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn thì đang chờ đợi.

- Loại cảm giác cường đại này thật tốt!

Thái Dịch Hỗn Độn cảm thán nói, từ khi Nguyên Vị Diện xuất hiện, những Hồng Mông Thần linh bọn hắn liền trở nên hữu danh vô thực, dù sao so sánh với cường giả những Nguyên Vị Diện khác, bọn hắn quá yếu, lại thêm Tần Quân giảng đạo, càng ngày càng nhiều sinh linh đuổi theo, làm bọn hắn trở nên chỉ có kỳ danh.

Hồng Mông Đại Đế gật đầu, nhìn về phía Tần Quân, hiếu kỳ hỏi:

- Phụ Thần, trong Thần giới cao nhất này, có Sáng Tạo thần là đối thủ của ngài?

------oOo------

Chương 2699: Thần niệm va chạm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân lắc đầu, nói:

- Không có.

Đây là sự thật, hắn chỉ khách quan trần thuật, cho nên ngữ khí bình tĩnh.

Hai thần liếc nhau, đều nhìn ra vẻ hưng phấn trong mắt đối phương.

Như vậy bọn hắn còn có gì có thể e ngại?

Trực tiếp tung hoành Thần giới cao nhất!

Rất nhanh, Nhậm Ngã Tiếu mở mắt, nhíu mày nói:

- Kỳ quái, hoàn toàn cảm giác không thấy, phảng phất như hắn không ở Thần giới cao nhất.

Tần Quân nghe vậy, cũng không kỳ quái, bình tĩnh nói:

- Đi theo trẫm.

Nói xong, hắn quay người bay về một phương hướng, ba thần theo sát phía sau.

Cái hướng kia chính là Chúng Thần khởi nguyên!

Các Sáng Tạo thần khẳng định phát hiện hắn đến, chắc hẳn sẽ ngăn cản hắn tiến vào Thần giới cao nhất.

Bởi vì như vậy mà nói, Tần Quân sẽ tỉnh lại Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng!

Đây tuyệt đối là sự tình các Sáng Tạo thần không muốn nhìn thấy.

Hai vị Sáng Tạo thần phụ đối với Thần giới cao nhất có thực lực thống trị tuyệt đối!

Một đường phi hành, không có sinh linh ngăn cản.

Ven đường, Tần Quân không ngừng dùng Thần niệm quan sát những đại thế giới kia, phát hiện bọn chúng tự thành quy tắc, không bị bên ngoài ảnh hưởng, sinh linh bên trong như Hồng Hoang, diễn ra cố sự của riêng mình.

- Các Sáng Tạo thần quả nhiên là hảo thủ đoạn.

Tần Quân hừ lạnh nói, trong lời nói tràn đầy mỉa mai.

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Nhậm Ngã Tiếu có chút xấu hổ, bởi vì lúc trước bọn hắn cũng đối đãi thế giới thủ hạ như thế.

Tựa như nuôi nhốt, để chúng sinh xem mình là chúa tể cao nhất, lấy thế giới của mình làm toàn bộ.

Hồng Mông Đại Đế hiếu kỳ hỏi:

- Chẳng lẽ sinh linh nơi này đều là hậu duệ của Sáng Tạo thần?

Tần Quân gật đầu, để Hồng Mông Đại Đế nheo mắt lại.

Quả nhiên độc ác!

Ngay cả con cháu cũng đối đãi như thế, tâm kia đáng chết!

Tần Quân lạnh nhạt nói:

- Hi vọng các ngươi không lại giống như bọn hắn.

Lại?

Hồng Mông Đại Đế nghi ngờ nhìn về phía Thái Dịch Hỗn Độn cùng Nhậm Ngã Tiếu.

Nhậm Ngã Tiếu ho khan, trực tiếp đẩy hết trách nhiệm :

- Muốn trách thì trách Thái Dịch Hỗn Độn!

Thái Dịch Hỗn Độn trầm mặc.

Hồng Mông cùng Hỗn Độn đại kiếp cơ hồ đều là hắn thúc đẩy, hắn không thể đẩy trách nhiệm.

Bốn người tiếp tục phi hành.

Rất nhanh, có khí tức mạnh mẽ truyền đến.

Tần Quân nheo mắt lại, cái này không phải là khí tức lúc trước cùng Thần niệm của hắn va chạm sao?

Chỉ thấy một đạo hồng quang lướt đến, Tần Quân cũng nhận ra thân phận của hắn.

Một trong Sơ đại Sáng Tạo thần, Thần Nguyên!

Lúc trước trong 20 vị sơ đại Sáng Tạo thần, cảm giác tồn tại của Thần Nguyên cũng không cao.

Nhưng bây giờ hắn sống đến cuối cùng, đủ để thấy thực lực.

- Tham kiến Tổ thần!

Thần Nguyên cấp tốc bay tới trước mặt Tần Quân, hư không quỳ gối.

Ba thần nguyên bản cảnh giác lập tức thở dài một hơi.

Khí tức của Thần Nguyên rất cường đại, nếu đánh nhau, thắng bại khó liệu, đương nhiên, có Tần Quân ở đây, lại đến mười cái Thần Nguyên cũng không là vấn đề.

------oOo------

Chương 2700: Âm thanh chấn Thần giới (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Nguyên nhìn qua Tần Quân, khắp khuôn mặt là vẻ kích động, hắn run giọng nói:

- Tổ Thần, thật là ngài sao, bao nhiêu kỷ nguyên, không nghĩ tới ta còn có thể lại nhìn thấy ngài!

Nhìn Thần Nguyên kích động như thế, Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn hai mặt nhìn nhau.

Gia hỏa này thật là Sáng Tạo thần sao?

So sánh với những Sáng Tạo thần khác, thái độ hoàn toàn tương phản.

Đối mặt Thần Nguyên kích động, Tần Quân thờ ơ nói:

- Đừng giả bộ.

Thần Nguyên ngẩn người, vội vàng giải thích nói:

- Ta không có giả bộ, ta thật là mới biết Tổ Thần về! Vì việc này, ta còn cùng với những Sáng Tạo thần khác xém chút nữa đánh nhau.

- Lý Họa Hồn ở đâu?

Tần Quân hỏi, hắn có thể nhìn trộm tâm lý hoạt động của Thần Nguyên,

phát hiện tiểu tử này không có nói láo, cho nên thái độ của hắn cũng có chuyển biến tốt.

Thần Nguyên thận trọng hỏi:

- Lý Họa Hồn là ai?

Nhậm Ngã Tiếu giải thích một phen, bắt đi Lý Họa Hồn là Siêu Thoát, Thần Nguyên cũng không hiểu biết.

Các Sáng Tạo thần phần lớn thời gian đều đang bế quan, dù sao Thần giới cao nhất luôn buồn tẻ như vậy.

- Siêu Thoát dám làm như thế! Tổ Thần yên tâm, ta nhất định sẽ cứu Lý Họa Hồn ra!

Thần Nguyên cắn răng nói, hắn cùng Siêu Thoát quan hệ rất tốt, cho nên lúc chế định cảnh giới, hai người bọn hắn ghép thành đôi, tên là Siêu Thoát Thần Nguyên cảnh.

Nghĩ xong, Thần Nguyên quay người rời đi, chuẩn bị đi tìm Siêu Thoát tính sổ.

Nhậm Ngã Tiếu muốn theo sau, nhưng lại bị Tần Quân lấy tay ngăn lại.

- Để hắn đi, các ngươi đi theo trẫm!

Tần Quân ngược lại muốn xem xem Thần Nguyên có thể cứu Lý Họa Hồn ra hay không.

Hồng Mông Đại Đế hỏi:

- Chúng ta đi chỗ nào? Tìm kiếm Cực Đế sao?

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, cười nói:

- Để cừu hận qua một bên, trẫm muốn mang các ngươi đi điểm xuất phát của hết thảy.

Lời vừa nói ra, ba thần trừng to mắt.

Điểm xuất phát của hết thảy, đó là cái gì?

Ba thần lập tức cảm thấy hứng thú, đi theo Tần Quân bay về phía Chúng Thần khởi nguyên.

Trên một đại lục, một cung điện lơ lửng ở trên đỉnh vũ trụ.

Trong điện, đứng rất nhiều đạo quang ảnh.

Ngồi ở thủ tọa chính là Vĩnh Hằng Thần Mệnh, Sáng Tạo thần mạnh nhất!

Đầu hắn mang tử kim thần quan, trên người mặc áo bào đen, bá khí lăng nhiên, hai mắt tựa hồ cất giấu tuyên cổ tương lai, ẩn chứa hết thảy chân lý.

- Còn không tìm được hắn sao?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh trầm giọng nói, quang ảnh phía dưới đều là tộc nhân, thủ hạ đắc lực của hắn, tu vi đều ở Vô Thượng Nguyên Thần cảnh.

Đối mặt Vĩnh Hằng Thần Mệnh hỏi thăm, các quang ảnh trầm mặc, không biết nên trả lời như thế nào.

Bởi vì bọn hắn xác thực không có tìm được Cực Đế.

Cực Đế xuất quỷ nhập thần, mỗi lần xuất hiện, tất sát rất nhiều sinh linh, để Vĩnh Hằng Thần Mệnh hận đến nghiến răng.

- Các ngươi làm ta quá thất vọng.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhẹ giọng nói, ngôn ngữ nghe không ra là vui hay giận.

- Tổ Thần, chúng ta không rõ ràng lai lịch của hắn, có phải là Sáng Tạo thần khác giở trò quỷ hay không?

Một quang ảnh thận trọng hỏi, Vĩnh Hằng Thần Mệnh để tộc nhân xưng hắn là Tổ Thần, học theo Tần Quân.

Sáng Tạo thần khác?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh nhíu mày, lâm vào trong trầm tư.

Đúng lúc này, một vệt quang ảnh bay vào.

- Khởi bẩm Tổ Thần, nghe nói Thiên Đế giáng lâm Thần giới cao nhất!

Quang ảnh gấp giọng nói, lời vừa nói ra, Vĩnh Hằng Thần Mệnh đứng bật dậy.

Quang ảnh khác xôn xao.

Thiên Đế?

Chẳng lẽ là Thiên Đế từ tuyên cổ trong truyền thuyết?

Thiên Đế sáng tạo hết thảy?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh liền vội hỏi:

- Thiên Đế ở đâu?

------oOo------

Chương 2701: Âm thanh chấn Thần giới (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần giới cao nhất rất lớn, hơn nữa Nguyên Không Gian hạn chế mạnh, muốn dùng Thần niệm bao trùm toàn bộ Thần giới cao nhất là cần thời gian, cho nên Vĩnh Hằng Thần Mệnh sẽ không ở thời điểm nhàn hạ, dùng Thần niệm quét nhìn Thần giới cao nhất.

- Hắn đang tiến đến Chúng Thần khởi nguyên!

Quang ảnh báo tin trả lời, Chúng Thần khởi nguyên đối với Thần giới cao nhất, có thể nói là cấm địa.

Bởi vì Sáng Tạo thần phụ hạ lệnh, cho dù là Sáng Tạo thần tự tiện xông

vào Chúng Thần khởi nguyên, cũng phải chết.

Lúc này Vĩnh Hằng Thần Mệnh biến mất tại nguyên chỗ, rõ ràng là tiến về Chúng Thần khởi nguyên, truy tìm Tần Quân.

Trong điện, các quang ảnh hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

Dưới trời xanh, sơn hải tương liên, liên miên bất tuyệt.

Cực Đế đứng ở trên đỉnh núi cao vạn trượng, quan sát sơn hà tráng lệ, trong đôi mắt hắn, tất cả đều là trống rỗng.

Hắn lắc lắc cổ, hơi nhe răng, diện mục dữ tợn, phảng phất như chống lại cái gì.

Oanh một tiếng!

Hắn bỗng nhiên tiến vào trạng thái Ngũ Tướng thông thần, toàn thân biến thành hắc thiết sắc, con ngươi như ẩn như hiện.

- Ngươi đến cùng là ai!

Cực Đế cắn răng gầm nhẹ, vô cùng thống khổ.

Lực lượng Thủy Ác từng bước xâm chiếm lấy tâm trí của hắn, để hắn lâm vào giãy dụa khó có thể tưởng tượng.

Hưu! Hưu! Hưu!

Vô số bóng người bỗng nhiên xông phá tầng mây, bay tới trên đỉnh núi, vây quanh Cực Đế.

Cầm đầu là một nam tử cầm kiếm, hắn kiếm chỉ Cực Đế hỏi:

- Ngươi là người phương nào, lại dám xông vào cấm địa phái ta!

Nơi này linh khí dồi dào, có thể xưng là thánh địa tu luyện, tự nhiên không cho người khác đặt chân.

Cực Đế đột nhiên ngẩng đầu, nhìn hằm hằm bọn hắn, dọa đến bọn hắn run

rẩy.

Nhưng cũng may nhiều người dũng khí đủ, huống chi nơi này là địa bàn của bọn hắn, bọn hắn nhất định phải giữ vững.

- Giết hắn!

Có người cao giọng nói, thoại âm rơi xuống, Cực Đế bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, xé mạnh, nhục thân và linh hồn của hắn bị xé nát.

Những người khác kinh hoảng, còn chưa chờ bọn hắn bỏ chạy, trong nháy mắt Cực Đế đã xé nát tất cả mọi người.

- Rống....

Cực Đế đứng trên đỉnh núi rống giận, thanh âm tựa như cự thú hung mãnh nhất vũ trụ, không chỉ vang vọng đại thế giới này, ngay cả sinh linh của hơn phân nửa Thần giới cao nhất cũng có thể nghe được.

Người nghe không khỏi trái tim băng giá, bởi vì trong tiếng gào thét này tràn ngập ngang ngược cùng hận ý.

Phảng phất như phát tiết sát ý vô tận!

Sau khi rống dài, Cực Đế liền nâng nắm tay phải, một quyền nện xuống, cao phong vỡ vụn.

Một giây sau, toàn bộ đại thế giới vỡ nát!

Ức vạn sinh linh vẫn lạc, bị chết không có dấu hiệu nào, không thống khổ chút nào.

Cực Đế từ trong bụi đất vô biên xông ra, tan biến ở sâu trong vũ trụ.

Đại đồ sát ở Thần giới cao nhất chính thức bắt đầu!

…

Một bên khác.

Tần Quân đang chạy về Chúng Thần khởi nguyên cũng nghe được tiếng rống giận dữ của Cực Đế.

Hắn không khỏi nhíu mày, trong lòng của hắn có loại cảm giác không ổn.

Sắc mặt của Thái Dịch Hỗn Độn khó coi, cắn răng nói:

- Là thanh âm của Cực Đế!

Nhậm Ngã Tiếu cùng Hồng Mông Đại Đế cũng ngưng trọng.

Bọn hắn tu vi cao hơn Thái Dịch Hỗn Độn, có thể cảm giác được Cực Đế vô cùng cường đại, dạng thực lực này nếu không chút kiêng kỵ giết chóc, tuyệt đối sẽ sinh linh đồ thán.

- Phụ Thần, chúng ta thật không ngăn cản hắn?

Thái Dịch Hỗn Độn nhịn không được hỏi, hắn không rõ, vì sao Tần Quân bao che Cực Đế như vậy.

Tần Quân bình tĩnh nói:

- Không phải không ngăn cản, các ngươi tìm được hắn sao?

Theo tiếng rống giận dữ tan biến, khí tức của Cực Đế đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, cho dù Tần Quân triển khai thần niệm, cũng bắt không đến hắn.

Dù sao ngay cả Thiên Đế ở Thần giới cao nhất cũng không thể truy tìm Cực Đế, huống chi là bọn hắn?

Tần Quân nhìn như bình tĩnh, trong lòng lại lửa giận khó nhịn.

Cứ theo đà này, Cực Đế chắc chắn vạn kiếp bất phục.

Cho dù hắn chiến thắng Thủy Ác, hắn cũng phải xử trí Cực Đế, nếu không làm sao xứng đáng quy tắc hắn sáng tạo?

Cho dù hắn không so đo, thiên vị Cực Đế, nghiệp lực trên người Cực Đế cũng khó có thể xóa đi.

Nơi này chính là Thần giới cao nhất!

------oOo------

Chương 2702: Nhập Chúng Thần khởi nguyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Tại sao lại truy tra không được khí tức của hắn? Chẳng lẽ trên người hắn có dị bảo?

Hồng Mông Đại Đế nhíu mày thì thào nói, có thể ở địa bàn của Sáng Tạo thần, để Sáng Tạo thần cùng Sáng Tạo thần tổ không cách nào bắt được, hoàn toàn là chuyện không thể nào.

Nhậm Ngã Tiếu nheo mắt lại, nói tiếp:

- Trừ khi hắn không ở Thần giới cao nhất!

Nghe vậy, Tần Quân phảng phất như nghĩ tới điều gì, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại.

Xuyên qua Nguyên Không Gian của Thần giới cao nhất, hắn tựa hồ thấy được Thủy Ác diện mục dữ tợn đang theo dõi hắn.

Chẳng lẽ Cực Đế có năng lực xuyên qua Nguyên Không Gian?

Khi hắn bị đuổi giết, liền rời Nguyên Không Gian?

Tần Quân càng nghĩ càng thấy có khả năng, lực lượng của Thủy Ác mạnh hơn, cũng không thể nào làm được quỷ thần khó dò như thế.

- Tiếp tục đi tới, cách Chúng Thần khởi nguyên rất gần rồi!

Tần Quân mở miệng nói, ném sự tình Cực Đế đến sau đầu.

Ba thần cũng không có ý kiến, cho dù bọn hắn lại muốn báo thù, cũng phải tìm ra Cực Đế mới được.

Bọn hắn tiếp tục đi tới.

Quang mang của Chúng Thần khởi nguyên đã xuất hiện ở sâu trong vũ trụ.

Nơi này là trung tâm của Thần giới cao nhất, tuy là cấm địa, nhưng cũng là thánh địa, cung cấp toàn bộ sinh linh của Thần giới cao nhất tín ngưỡng, bao quát Sáng Tạo thần ở bên trong.

Ngay thời điểm bọn người Tần Quân sắp đến Chúng Thần khởi nguyên, Vĩnh Hằng Thần Mệnh bỗng nhiên xuất hiện.

- Tham kiến Tổ Thần?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh cung kính quỳ xuống, biểu lộ nghiêm túc.

Tần Quân không nhìn hắn, tiếp tục bay về phía Chúng Thần khởi nguyên.

Sắc mặt của Vĩnh Hằng Thần Mệnh kịch biến, lúc này lách mình đến phía trước Tần Quân, gấp giọng nói:

- Tổ Thần! Chúng ta có việc thì thương lượng! Ngàn vạn lần không thể đi vào Chúng Thần khởi nguyên!

- Vì sao không thể vào?

Tần Quân bễ nghễ hắn hỏi.

Chúng Thần khởi nguyên là nhà hắn, còn có đạo lý không cho hắn vào?

Vĩnh Hằng Thần Mệnh vội vàng giải thích:

- Như thế sẽ quấy nhiễu Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng!

- Trẫm chính là cha của bọn hắn, tại sao phải sợ bọn hắn?

Tần Quân lạnh giọng nói, trong giọng nói ẩn hàm một tia sát ý.

Thật cho là tất cả đều siêu việt hắn?

Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn thì cảnh giác nhìn Vĩnh Hằng Thần Mệnh, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh ngưng nghẹn, không biết nên nói cái gì.

- Cút ngay!

Tần Quân vung tay lên, Chí Cao Thần Lực đụng vào Vĩnh Hằng Thần Mệnh, vị Sáng Tạo thần mạnh nhất này bị Tần Quân vén bay ra ngoài.

Ba vị Hồng Mông Thần linh theo sát Tần Quân, bay về phía Chúng Thần khởi nguyên.

Từ ánh mắt của bọn hắn nhìn lại, Chúng Thần khởi nguyên chính là một đại lục tản ra cường quang, vô cùng to lớn, nguyên khí mênh mông cho dù là Vô Thượng Nguyên Thần cũng sẽ tâm động thình thịch.

Ở vào tình thế như vậy tu luyện, khẳng định thể xác tinh thần vui vẻ, nói không chừng có thể tăng cường lực lĩnh ngộ.

Chỉ có lòng yên tĩnh như nước, lực lĩnh ngộ mới có thể đạt tới tốt nhất.

- Tổ Thần!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh lập tức gấp, lấy tay chụp vào bả vai Tần Quân.

Tần Quân đột nhiên quay đầu, để Vĩnh Hằng Thần Mệnh vội vàng dừng lại.

Trong chốc lát, sát ý kinh khủng khó có thể tưởng tượng từ bốn phương tám hướng vọt tới, bao phủ Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

- Làm sao có thể có loại thực lực này.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh sợ hãi không thôi, hắn sớm liền phát hiện Tần Quân xuất hiện, nhưng khi đó Tần Quân quá yếu, căn bản không đủ để tiến vào pháp nhãn của hắn, mới qua bao lâu a?

Tần Quân vậy mà trở nên cường đại như thế!

Đoán chừng đã có thể chống đỡ Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng.

Cho dù lại kinh hãi, hắn cũng không thể để Tần Quân nhập Chúng Thần khởi nguyên!

------oOo------

Chương 2703: Nhập Chúng Thần khởi nguyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ xong, tay phải Vĩnh Hằng Thần Mệnh dùng Thần lực ngưng tụ ra một thanh trường thương, toàn lực ném về phía Tần Quân.

Xé rách Nguyên Không Gian, trong nháy mắt liền muốn đụng vào Tần Quân.

Ngâm...

Thiên Đế Long khí ngao rít gào mà ra, tiếng rên vang vọng Thần giới cao nhất.

Oanh một tiếng, chùm sáng bị xé nát, Tần Quân từ trong cường quang xông ra, giết tới trước mặt Vĩnh Hằng Thần Mệnh, ngón trỏ tay phải nâng lên, điểm lên trán Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Con ngươi của Vĩnh Hằng Thần Mệnh thít chặt, vô ý thức muốn tránh đi, đáng tiếc đã không kịp.

Oanh...

Thiên Đế Thần Phạt giết ra, liệt diễm trong nháy mắt bao phủ thân hình Vĩnh Hằng Thần Mệnh, xỏ xuyên vũ trụ, phảng phất như muốn đánh xuyên Thần giới cao nhất.

Cảm thụ được uy áp kinh khủng của Thiên Đế Thần Phạt, ba vị Hồng Mông Thần linh cũng nuốt nước miếng.

Nhậm Ngã Tiếu cảm thán nói:

- Quá mạnh, Sáng Tạo thần cũng không phải đối thủ của phụ Thần.

Thái Dịch Hỗn Độn cùng Hồng Mông Đại Đế gật đầu, bọn hắn có thể cảm giác được Vĩnh Hằng Thần Mệnh còn mạnh hơn Sáng Tạo thần khác.

Liệt diễm tiêu tán, Vĩnh Hằng Thần Mệnh hiện thân, chỉ còn lại có một chùm sáng, như là ánh nến.

Tần Quân lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói:

- Nếu như ngươi lại ngăn cản, trẫm sẽ không lưu thủ!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh dọa đến không dám nhúc nhích, nhưng hắn vẫn lấy dũng khí nói:

- Tổ Thần! Bọn hắn đã thay đổi! Hiện tại bọn hắn ở vào trạng thái cực kỳ nguy hiểm, nếu đánh tỉnh bọn hắn, bọn hắn sẽ hủy diệt Thần giới cao nhất!

Nhưng Tần Quân không để ý tới, mang theo ba vị Hồng Mông Thần linh bay vào Chúng Thần khởi nguyên.

Vĩnh Hằng Thần Mệnh khôi phục nhục thân, nhìn bọn hắn rời đi, sắc mặt âm tình biến ảo.

- Vì sao các ngươi luôn độc đoán như thế!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh cắn răng thì thào nói, trong lòng tràn ngập phẫn uất.

Mặc dù hắn danh xưng Sáng Tạo thần mạnh nhất, nhưng so với Tần Quân, Bất Hủ, Vĩnh Hằng, chênh lệch vẫn còn quá lớn, nhưng hắn có dã tâm, cho nên không cam tâm.

Dù không cam lòng đến đâu hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Cuối cùng, hắn lựa chọn rời đi, tùy thời chuẩn bị ứng đối Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng bạo tẩu.

Chúng Thần khởi nguyên, so với trước khi Tần Quân đi lớn hơn rất nhiều,

nơi này phong cảnh vô cùng duy mỹ, như tiên cảnh, linh khí hóa sương mù, tràn ngập tại ở giữa dãy núi.

Bốn người Tần Quân ngự không phi hành, đánh giá Chúng Thần khởi nguyên tráng lệ.

- Nơi này chính là Chúng Thần khởi nguyên sao? Tuy đẹp, lại không khác những đại thế giới khác, có lẽ đây chính là hình thức ban đầu của đại thế giới.

Nhậm Ngã Tiếu cảm khái nói.

Hắn đi qua rất nhiều nơi, phát hiện thế giới diễn hóa, đều trăm sông đổ về một biển, cuối cùng sẽ diễn biến về một phương hướng.

Tần Quân dùng thần niệm liếc nhìn Chúng Thần khởi nguyên, phát hiện trong Chúng Thần khởi nguyên không có một sinh linh, ngay cả Bất Hủ, Vĩnh Hằng cùng Thiên Đế cũng không có mặt.

Trùng hợp như vậy?

Tần Quân nhíu mày, phát giác được một chút không bình thường, chẳng lẽ có âm mưu.

Sau đó hắn mang theo ba vị Hồng Mông Thần linh bay khắp nơi, kiểm tra mỗi một góc của Chúng Thần khởi nguyên.

- Thiên Đế, ngươi ở chỗ nào?

Trong lòng Tần Quân nói, đổi lại thường ngày, Thiên Đế khẳng định sẽ trả lời, nhưng lần này không có.

Thiên Đế phảng phất như bốc hơi khỏi nhân gian.

Đợi bọn hắn lục soát Chúng Thần khởi nguyên một lần, vẫn không phát hiện hành tung của Bất Hủ, Vĩnh Hằng cùng Thiên Đế.

- Phụ Thần, không thích hợp a!

Hồng Mông Đại Đế trầm giọng nói, cảnh giác nhìn chung quanh, sợ địch

nhân đột nhiên giết ra.

Tần Quân nhắm mắt không nói, hiển nhiên cũng đang tự hỏi vấn đề này.

Ầm ầm

Chúng Thần khởi nguyên bỗng nhiên truyền đến rung động dữ dội, như đại địa chạm vào nhau.

Lúc này bọn hắn thả người bay đi, tan biến ở cuối cùng đường chân trời.

Khí tức cường đại uy áp toàn bộ Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân nhìn về phía khí tức truyền đến, chỉ thấy phía dưới xuất hiện một hố to đường kính đạt tới vạn dặm, đáy hố có một tia sáng, tản mát ra vô số quy tắc lực, ngay cả Nguyên Không Gian cũng nổi lên sóng gió.

------oOo------

Chương 2704: Tà vật làm Thiên Đế sợ hãi (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong hố to, quy tắc quấn quanh, lơ lửng một đoạn xương ngón tay, trong suốt sáng long lanh, ánh mắt của đám người Tần Quân bị nó hấp dẫn.

- Đó là cái gì? Bên trong ẩn chứa lực lượng vậy mà để cho ta tim đập nhanh!

Hồng Mông Đại Đế nhíu mày hỏi, xương ngón tay này cho hắn một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Nhậm Ngã Tiếu cùng Thái Dịch Hỗn Độn cũng gắt gao nhìn chằm chằm xương ngón tay kia, đề phòng, để tránh xương ngón tay bỗng nhiên phát động tiến công.

Tần Quân cũng rất tò mò, cái này sẽ là xương ngón tay của ai?

Hắn đưa tay, Chí Cao Thần Lực cách không thu lấy xương ngón tay, tất cả

quy tắc lực đều bị Chí Cao Thần Lực gạt mở, nhưng vừa chạm vào xương ngón tay, Chí Cao Thần Lực liền bị bắn ra.

Ông...

Xương ngón tay bắt đầu rung động, phảng phất như sắp bạo tạc.

Ba vị Hồng Mông Thần linh lập tức khẩn trương lên.

Nơi này chính là Chúng Thần khởi nguyên, một đoạn xương ngón tay xuất hiện, chỉ sợ là chẳng lành!

Hưu!

Xương ngón tay bỗng nhiên đánh tới Tần Quân, âm thanh phá không vang vọng Chúng Thần khởi nguyên.

Ánh mắt Tần Quân ngưng tụ, tay phải nâng lên, dùng Chí Cao Thần Lực đỡ được.

Xương ngón tay rung động, muốn đột phá Chí Cao Thần Lực, đáng tiếc lần này Tần Quân vận dụng toàn lực, nó căn bản không có cách đột phá.

- Thứ này.

Ánh mắt Tần Quân gắt gao nhìn chằm chằm xương ngón tay, hắn có thể xác định đoạn xương ngón tay này không phải đến từ Sáng Tạo thần, cũng không phải Bất Hủ, Vĩnh Hằng cùng Thiên Đế.

Vậy nó đến cùng tới từ ai?

- Trước thu lại hẳn nói!

Tần Quân vung tay áo, thu vào trong vũ trụ của mình, sử dụng lực lượng thời không phong ấn nó, để nó không thể chạy trốn.

Theo xương ngón tay biến mất, quy tắc lực phía dưới cũng nhao nhao tán đi.

Đúng lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên từ chân trời bay đến.

Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn trừng to mắt, hai mặt nhìn nhau, sau đó đều nhìn về phía Tần Quân.

Thiên Đế chính là Tần Quân Phân Thân, hai người giống nhau như đúc, nhưng ba vị Hồng Mông Thần linh không biết tầng quan hệ này, cho nên có chút chấn kinh.

Vị Thiên Đế này trong lúc giơ tay nhấc chân đều ẩn chứa quy tắc lực, nhìn lạnh lùng hơn Tần Quân rất nhiều.

- Tham kiến bản tôn.

Thiên Đế đi vào trước mặt Tần Quân, cung kính ôm quyền nói.

Bản tôn!

Phân Thân?

Các Hồng Mông Thần linh sửng sốt, bọn hắn biết Tần Quân Phân Thân bản lĩnh rất mạnh, nhưng vị Thiên Đế này cho bọn hắn cảm giác còn mạnh hơn bản tôn của Tần Quân.

Sẽ có Phân Thân mạnh hơn bản tôn?

- Ngươi đi đâu vậy?

Tần Quân nhìn chằm chằm Thiên Đế hỏi, ngữ khí có chút không vui.

Thiên Đế trả lời nói:

- Tránh ma quỷ!

- Ma quỷ gì?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

- Là xương ngón tay ngài vừa mới thu phục, nó chính là tà vật!

Ngữ khí của Thiên Đế có chút phức tạp.

Tà vật!

Ba vị Hồng Mông Thần linh nghe sợ nổi da gà, tà vật đối với loại cường giả như Thiên Đế, sẽ kinh khủng như thế nào?

Tần Quân trầm giọng nói:

- Nói rõ ràng cho trẫm, lại xâu khẩu vị của trẫm, trẫm diệt ngươi!

Nói năng đứt quãng, muốn ăn đòn sao!

Thiên Đế ngẩn người, lắc đầu cười một tiếng, bất đắc dĩ nói:

- Lai lịch của tà vật này ta cũng không rõ ràng, từ khi Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng thay đổi thời không nhân quả, thường cách một đoạn thời gian đều sẽ xuất hiện dạng tà vật này, sinh linh đạt được tà vật đều sẽ trở nên cường đại, nhưng cũng bởi vậy tính tình đại biến, tràn ngập tính công kích.

- Đoạn xương ngón tay ban nãy cũng là một trong tà vật, trước khi ta đi còn không có nó, có thể là mới xuất hiện.

Thay đổi thời không nhân quả?

Nhậm Ngã Tiếu nhịn không được hỏi:

- Thay đổi thời không nhân quả là có ý gì?

Thiên Đế liếc mắt nhìn hắn, nói:

- Luân hồi, hết thảy đều là luân hồi, chúng ta cuối cùng sẽ chết, rồi lại sẽ xuất hiện, không có kết cục, chỉ lại không ngừng luân hồi, đây chính là kết cục khi thay đổi thời không nhân quả.

Các Hồng Mông Thần linh nghe mà lưng bốc lên hơi lạnh.

Tần Quân lâm vào trầm tư, chẳng lẽ những tà vật này có quan hệ tới nhân quả luân hồi?

Hắn nhìn về phía Thiên Đế hỏi:

- Vậy Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đi đâu?

------oOo------

Chương 2705: Tà vật làm Thiên Đế sợ hãi (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Bọn hắn vẫn lạc.

Thiên Đế bình tĩnh nói, phảng phất như nói một việc nhỏ.

Tần Quân nheo mắt lại, theo dõi hắn, Thiên Đế bình thản ung dung.

Bốn mắt nhìn nhau, bầu không khí trở nên ngưng trọng.

Ba vị Hồng Mông Thần linh cũng nghe ra không thích hợp, Phân Thân của phụ Thần rất cổ quái, ngữ khí làm sao có loại âm dương quái khí nhỉ?

Chẳng lẽ hắn che giấu cái gì?

Bỗng nhiên ánh mắt của Tần Quân ngưng tụ, trong chốc lát, sắc mặt Thiên Đế kịch biến, hai tay ý thức ôm bụng cười, toàn thân run rẩy lên.

Hắn khó có thể tin nhìn về phía Tần Quân, hỏi:

- Ngươi làm cái gì?

Tần Quân hỏi:

- Đừng muốn ra vẻ, ngươi lại không thành thật khai báo, trẫm sẽ để cho ngươi hối hận.

Trước đó hắn liên hệ Thiên Đế, nhưng Thiên Đế không có nói Bất Hủ, Vĩnh Hằng đã vẫn lạc.

Hoặc là lừa gạt hắn, hoặc là dấu hắn làm sự tình gì.

Vô luận là loại tình huống nào, đều sẽ để Tần Quân tức giận.

Thiên Đế cảm giác linh hồn thống khổ, tựa hồ lúc nào cũng có thể bạo diệt, hắn vội vàng nói:

- Ta không có lừa ngươi bọn hắn muốn diệt trừ Thủy Ác, liên thủ tiến đến hư vô, một đi không trở lại!

- Chuyện xảy ra khi nào?

Tần Quân hỏi, hắn không tin Thiên Đế.

Chuyện đột nhiên xảy ra, không hợp lý!

Nhưng trận đạo chữ bí của hắn lại không cách nào nhìn trộm tâm lý hoạt động của Thiên Đế, cho nên chỉ có thể hỏi tiếp.

- Ngay ở trước đó không lâu, sau khi Cực Đế tới!

Thiên Đế đau đến xoay người, sắp co lại thành một đoàn.

Tần Quân không còn tra tấn hắn, hắn ở trong cơ thể Thiên Đế lưu lại một đạo Chí Cao Thần Lực, vô luận trải qua bao lâu, chỉ cần hắn muốn, liền có thể để Thiên Đế sống không bằng chết.

- Muốn báo thù cho bọn họ, ngài phải mạnh lên, ta hiểu rõ một chỗ, có thể để ngài trở nên càng mạnh.

Thiên Đế chậm rãi nói.

Gia hỏa này không mang thù?

Hay là sợ?

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm Thiên Đế, trong mắt tất cả đều là vẻ cảnh giác.

Vừa rồi Thiên Đế biểu hiện để bọn hắn nghi vấn.

Tần Quân cũng không ngốc, hắn lật tay, đoạn xương ngón tay kia bỗng

nhiên xuất hiện, đầu ngón tay chỉ về phía Thiên Đế.

Thấy cảnh này, sắc mặt Thiên Đế đại biến, vội vàng lui nhanh, rời xa Tần Quân.

- Bản tôn ngài muốn làm gì?

Thiên Đế cùng Tần Quân cách xa nhau mấy ngàn dặm, cắn răng hỏi.

Tần Quân cười lạnh nói:

- Hình như ngươi rất sợ nó?

Sắc mặt Thiên Đế khó coi, không biết nên trả lời như thế nào.

- Nếu như ngươi không giao ra Bất Hủ, Vĩnh Hằng, trẫm sẽ nó thả, nó giống như cảm thấy rất hứng thú với ngươi.

Tần Quân đạm mạc nói, hắn có thể cảm giác được xương ngón tay rất muốn lao tới Thiên Đế.

Thiên Đế trầm mặc, không biết nên trả lời như thế nào.

- Cho ta một đoạn thời gian, ta giúp ngài tìm ra bọn hắn!

Cuối cùng, Thiên Đế vẫn cúi đầu, làm trong mắt Tần Quân lấp lóe hàn quang.

Quả nhiên đang gạt hắn!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng căn bản không chết!

Còn chưa chờ hắn phân phó, Thiên Đế xoay người bỏ chạy.

Vì an nguy của Bất Hủ, Vĩnh Hằng, Tần Quân tạm thời không giết hắn, bỏ mặc hắn rời đi.

Hắn thu ngón tay vào trong vũ trụ.

- Phụ Thần, vì sao hắn lừa gạt ngươi?

Thái Dịch Hỗn Độn nhịn không được hỏi.

Phân Thân dám làm như thế?

Tần Quân trả lời nói:

- Vì thời gian quá dài, ở trước Nguyên Vị Diện, hắn đã được trẫm sáng tạo, thời gian có thể san bằng hết thảy.

Lời vừa nói ra, trong lòng ba vị Hồng Mông Thần linh giật mình.

Mặc dù biết Tần Quân là Tổ Thần của các Sáng Tạo thần, nhưng bọn hắn vẫn không nhịn được hiếu kỳ.

Tần Quân đến cùng sống bao lâu?

- Trước ở lại nơi này, các ngươi cẩn thận một chút, để tránh lại có tà vật xuất hiện.

Tần Quân phân phó nói, hắn muốn nghiên cứu xương ngón tay một chút, tìm tòi nghiên cứu ra lai lịch của nó.

------oOo------

Chương 2706: Bóng người thần bí (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân đi vào ngọn núi cao nhất trên Chúng Thần khởi nguyên, hắn đứng ở chỗ này, quan sát thiên địa, ánh mắt lơ lửng không cố định.

Lần nữa đăng lâm ngọn núi này, tâm tình của hắn hoàn toàn không giống.

Trước kia không có bao nhiêu cảm giác, bởi vì khi đó chỉ có một thế giới, hiện tại ở chỗ này có thể nói là chư thiên vô số, vị diện đỉnh điểm, để hắn có loại cảm giác cảnh còn người mất.

Hắn ngồi xếp bằng, lật tay lấy ra xương ngón tay, sau khi Thiên Đế rời đi,

đoạn xương ngón tay này liền không bạo động nữa.

Chẳng lẽ trước lúc bọn hắn nhập Chúng Thần khởi nguyên, Thiên Đế liền núp trong bóng tối?

Nghĩ đến đây, Tần Quân hừ lạnh một tiếng.

Sau đó hắn không nghĩ nhiều nữa, lực chú ý tập trung ở trên xương ngón tay.

Trong đoạn xương ngón tay này ẩn chứa một loại lực lượng thần kỳ, cùng loại với quy tắc, lại không giống quy tắc.

Đến cùng là cái gì đây?

Tần Quân rất ngạc nhiên, mặc dù cỗ lực lượng này thấp hơn Chí Cao Thần Lực, nhưng không kém bao nhiêu.

Tuyệt đối có lai lịch bất phàm!

Thần niệm của hắn thăm dò vào, trong chốc lát, Thần niệm hắn sắp vỡ, vô số hình ảnh truyền vào trong óc.

Để hắn dần dần động dung.

Hắn thấy được một vùng ngân hà, vô số tượng đá sinh linh trôi nổi, lít nha lít nhít, như ức vạn sao trời, nhìn từ đằng xa, tinh hà chính là từ bọn chúng tạo thành.

Ánh mắt Tần Quân rơi vào trong tinh hà, nơi đó có một bóng người, tản ra khí tức giống xương ngón tay như đúc.

Rất cổ quái.

Rõ ràng là hình ảnh ký ức, lại có thể để hắn cảm nhận được khí tức.

Khuôn mặt của bóng người kia mơ hồ không rõ, xếp bằng ở trong tinh hà, không nhúc nhích.

Tần Quân muốn xem đến rõ ràng hơn, đáng tiếc không cách nào làm được.

Không biết tĩnh tọa bao lâu.

Bóng người kia chậm rãi đứng dậy, hắn nhìn tượng đá sinh linh ở chung quanh, bỗng nhiên mở miệng nói:

- Phá!

Hắn nói ngôn ngữ là Tần Quân chưa từng nghe nói qua, nhưng Tần Quân có thể hiểu ý tứ của hắn.

Thoại âm rơi xuống, toàn bộ tượng đá hóa thành tro bụi, phiêu tán ở trong tinh không.

Ngay sau đó, tinh không lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hóa thành hắc ám, như bị hắc ám thôn phệ.

Giờ khắc này, Tần Quân phảng phất như đi vào thế giới cuối cùng, cảnh tượng tất cả ánh sáng biến mất, hắc ám hàn lâm, giống bức họa này như đúc.

Bóng người kia như Tần Quân khi đó, cô độc, tuyên cổ trường tồn.

Bất quá khi đó Tần Quân có Bất Hủ, Vĩnh Hằng làm bạn, mà bóng người này không có gì cả.

Những ký ức này, mãi mãi không thay đổi.

Ý thức của Tần Quân trở lại hiện thực, hắn nhíu mày, thì thào nói:

- Bóng người kia có lai lịch gì? Vì sao có loại cảm giác quen thuộc?

Hắn luôn cảm giác mình gặp qua bóng người kia.

Giống như là con của hắn.

Không phải như loại Bất Hủ, Vĩnh Hằng… mà là thân sinh cốt nhục.

- Chẳng lẽ là Lăng Mệnh? Không đúng, lại có chút giống Thiên Vận, Thiên Thừa.

Tần Quân nhíu chặt chân mày hơn, các con của hắn đều mạnh khỏe, làm sao có thể rơi ra một đoạn xương ngón tay?

Sau đó, hắn tiếp tục quan sát xương ngón tay, càng cảm giác mình suy đoán có thể là thật.

Tiếp xuống một đoạn thời gian, hắn vẫn cầm xương ngón tay quan sát.

Thẳng đến Thiên Đế trở về.

Thiên Đế đi vào trên đỉnh núi, quỳ lạy Tần Quân nói:

- Bản tôn, ta đã thông tri Bất Hủ, Vĩnh Hằng, nhưng bọn hắn không tin.

Tần Quân mở mắt hỏi:

- Vì sao không tin?

- Bọn hắn nhận định ngài đã mất, có lẽ bọn hắn không thể tin được ngài đã trở về, nếu như ngài trở về, cũng cần phải kinh thiên động địa, mà không phải từ hạ giới phi thăng đến.

Thiên Đế hít sâu một hơi nói, sau đó còn nói ra vị trí của hai vị Sáng Tạo thần phụ.

Nguyên lai sau khi Bất Hủ, Vĩnh Hằng thay đổi thời không nhân quả, ở trên đỉnh cao nhất của Thần giới sáng lập Luân Hồi cung, bế quan vô số kỷ nguyên, một mực đợi Tần Quân xuất hiện.

Khi Tần Quân xuất hiện ở Hồng Mông, bọn hắn liền đã nhận ra Tần Quân, mới đầu bọn hắn rất kích động, nhưng rất nhanh liền lâm vào nghi vấn.

Phụ thân trong lòng bọn họ không có khả năng yếu như vậy, ngay cả mở Hồng Mông cũng phải hi sinh con của mình.

------oOo------

Chương 2707: Bóng người thần bí (2)

Lại thêm khi đó tâm tính của Tần Quân cùng lúc ở thế giới cuối cùng kém không ít, làm bọn hắn càng thêm không tin.

Tần Quân dở khóc dở cười, tức giận nói:

- Vậy bây giờ thì sao, chẳng lẽ trẫm cùng trong trí nhớ của bọn hắn còn không giống?

Thiên Đế lắc đầu nói:

- Ta cũng nói như vậy, nhưng bọn hắn không nguyện ý tin tưởng, còn nói nếu bọn họ đi ra, sẽ nhịn không được hủy diệt hết thảy vị diện.

- Vì sao muốn hủy diệt?

Tần Quân nghi hoặc hỏi.

Chẳng lẽ bế quan lâu, tẩu hỏa nhập ma?

Thiên Đế thành thật trả lời:

- Bởi vì bọn hắn cảm thấy chỉ khi hết thảy đều không còn tồn tại, ngài mới có thể xuất hiện, như lúc ban đầu.

Tần Quân im lặng, không khỏi hồi tưởng lại thế giới cuối cùng.

Nơi đó không có thời gian, không có không gian, chỉ có hắn, Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Hắn thăm thẳm thở dài nói:

- Mang trẫm đi tìm bọn họ.

Nghe vậy, Thiên Đế gật đầu.

Lần này, hắn nhìn tựa hồ không có đùa nghịch tâm cơ.

Tần Quân đi theo Thiên Đế rời Chúng Thần khởi nguyên, hắn mặt không biểu tình, nhìn như đang suy nghĩ tâm sự, kì thực cảnh giác Thiên Đế.

Mặc dù hắn có biện pháp tru sát Thiên Đế, nhưng Thiên Đế đã biến đến mức không thể khống chế, lúc trước còn lừa hắn nói Bất Hủ, Vĩnh Hằng đã chết, để Tần Quân như thế nào lại tin tưởng hắn?

Nhưng Tần Quân nhất định phải tìm Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Từ tình huống trước mắt đến xem, muốn tiêu diệt Thủy Ác, chỉ dựa vào hắn là không được.

Bởi vì hiện tại hắn đột phá rất khó khăn, cần thời gian.

Sau khi Tần Quân rời đi, Chúng Thần khởi nguyên chỉ còn lại Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn.

Ba thần ngồi xuống, chờ Tần Quân trở về.

Một bóng người bỗng nhiên bay tới, rõ ràng là Dương Mi đại tiên, vẻ mặt hắn sợ hãi, cấp tốc bay đến trước mặt ba thần.

Ba thần trong nháy mắt di động, vây quanh hắn.

- Thiên Đế bệ hạ đâu? Hắn ở đâu?

Dương Mi đại tiên gấp giọng hỏi, nghe mà ba thần nhíu mày, bọn hắn không biết Dương Mi đại tiên.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm Dương Mi đại tiên, biểu lộ cổ quái nói:

- Ngươi đến từ Thần Thoại?

Thần Ma trong Thần Thoại hệ thống hắn đều biết, đối với Dương Mi đại tiên vẫn có một ít ấn tượng.

- Thần Thoại?

Vẻ mặt của Hồng Mông Đại Đế vô cùng nghi hoặc, Thái Dịch Hỗn Độn thì như có thâm ý nhìn về phía Nhậm Ngã Tiếu.

Hắn nhớ Nhậm Ngã Tiếu đã từng sáng tạo ra thứ gì đó, là theo Tần Quân yêu cầu đi sáng tạo, trong danh tự có hai chữ thần thoại.

Dương Mi đại tiên cũng nhớ lại Nhậm Ngã Tiếu, thần sắc phức tạp, không lo được ân oán trước kia, nói:

- Gia hoả kia muốn giết tới, chúng ta nhất định phải tìm được bệ hạ!

Oanh...

Một trận cuồng phong nghiền nát từng tòa sơn nhạc, chỉ thấy Cực Đế như mũi tên đánh tới.

Sắc mặt của ba vị Hồng Mông Thần linh đại biến, mặc dù bọn hắn muốn tìm Cực Đế báo thù, nhưng hiện tại Cực Đế tản ra khí tức thật sự là quá mạnh.

- Mau trốn!

Dương Mi đại tiên trầm giọng nói, nói xong, mình liền lách người rời đi.

Hồng Mông Thần linh cũng như thế.

Cực Đế không có truy đuổi Dương Mi đại tiên, mà đánh tới ba vị Hồng Mông Thần linh.

Tốc độ của hắn rất nhanh, chí ít nhanh hơn các Hồng Mông Thần linh!

Không đến một cái nháy mắt, hắn liền đến phía sau Thái Dịch Hỗn Độn, một quyền nện xuống.

Nhục thân của Thái Dịch Hỗn Độn bị oanh bạo, thần hồn muốn chạy ra, lại bị Cực Đế một hút vào trong bụng.

Vẫn lạc!

- Thái Dịch!

Hồng Mông Đại Đế lập tức nổi giận, quay người lao về phía Cực Đế.

------oOo------

Chương 2708: Hắc Ám đại đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Ta tất sát ngươi!

Hồng Mông Đại Đế gầm thét nói, thanh âm vang vọng Chúng Thần khởi nguyên, khuôn mặt dữ tợn, lửa giận chiếm cứ hai mắt.

Đối mặt Hồng Mông Đại Đế khí thế hung hung, Cực Đế mặt không biểu tình, đôi trắng bệch lạnh lùng tới cực điểm, một quyền vung đi.

Ở dưới Ngũ Tướng thần thông, toàn thân hắn đen kịt, như hóa thân của hắc ám.

Hồng Mông Đại Đế nhấc chưởng đối kháng.

Một chưởng nén giận, toàn lực mà làm!

Oanh!

Quyền chưởng tấn công, Hồng Mông Đại Đế bị Cực Đế đánh nổ, đi theo gót Thái Dịch Hỗn Độn!

Thần hồn mới xuất thể liền bị Cực Đế thôn phệ, hắn chính là tồn tại Vô Thượng Nguyên Thần Thất Cảnh, những vẫn bị miểu sát.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn mà con mắt đỏ bừng, đồng dạng quay người đánh tới Cực Đế.

Cho dù hắn biết mình đánh không lại Cực Đế, nhưng hắn cũng muốn quay đầu!

Đối mặt Nhậm Ngã Tiếu, Cực Đế nâng lên nắm tay phải, nhưng thân thể hắn bỗng nhiên run lên, diện mục dữ tợn, phảng phất như giãy dụa.

Phanh...

Nhậm Ngã Tiếu một chưởng bổ vào trên bờ vai Cực Đế, nhục thân của Cực Đế cường đại đến cực điểm, không có bị hắn chặt đứt, nhưng thân thể vẫn rớt xuống.

Chúng Thần khởi nguyên bị hắn đụng xuyên, Nhậm Ngã Tiếu theo đuổi không bỏ, muốn chém giết Cực Đế.

Nhưng vào lúc này, Dương Mi đại tiên bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, ngăn hắn lại, gấp giọng nói:

- Ngươi muốn chịu chết sao!

Một tiếng quát lớn này để Nhậm Ngã Tiếu thanh tỉnh, Dương Mi đại tiên bắt lấy bờ vai của hắn, mang theo hắn tiến hành không gian xê dịch, rời xa Chúng Thần khởi nguyên.

Cực Đế không ngừng hạ xuống, hắn như trước đang giãy dụa ra lực lượng của Thủy Ác.

- Không thể giết hắn, hắn là người được Thiên Đế cùng Tô Đế quan tâm.

Cực Đế cắn răng gào thét, con ngươi như ẩn như hiện.

Nhưng rất nhanh, ý chí của hắn lại bị Thủy Ác chiếm cứ lần nữa.

- Giết chóc mới là sứ mệnh của ngươi!

- Ý nghĩa sự tồn tại của ngươi là giết chóc! Là hủy diệt!

- Thiên Đế cùng Tô Đế chỉ là chướng ngại vật của ngươi! Chỉ có giết bọn hắn, ngươi mới có thể chân chính phóng thích thiên tính!

- Tỉnh đi, ngươi không giống bọn hắn, bọn hắn đều có hết thảy mỹ hảo của thế gian, mà ngươi lại không, ngươi một mực gánh vác lấy hắc ám tiến lên, chức trách của ngươi là để hắc ám thôn phệ hết thảy!

Bỗng nhiên Cực Đế phát ra thanh âm âm lãnh, ngữ khí tràn ngập ngang ngược, sát ý.

Nương theo câu nói sau cùng rơi xuống, Cực Đế ngừng ở trên không trung, không tiếp tục rơi xuống nữa.

Cực Đế ngẩng đầu, hai mắt khôi phục trắng bệch.

Hắn nhìn đỉnh điểm của Thần giới cao nhất, thân hình nhoáng một cái, biến mất không thấy gì nữa.

Luân Hồi cung, nơi này ở trên đỉnh Thần giới cao nhất, là một không gian độc lập, cho dù là Vô Thượng Nguyên Thần cũng rất khó đột phá không gian bích chướng.

Tòa cung điện này ở trong sương mù, đỉnh chóp là tượng thần của Tần Quân, cúi nhìn Thần giới cao nhất, vô cùng vĩ ngạn.

Thiên Đế đẩy đại môn, mang theo Tần Quân tiến vào Luân Hồi cung.

Hai cỗ Thần niệm cường đại trong nháy mắt đánh tới, bao phủ Tần Quân cùng Thiên Đế.

Tần Quân hơi nhướng mày, cảm giác Bất Hủ, Vĩnh Hằng không yếu hơn Thiên Đế nhỉ?

Xem ra bọn hắn ở Vạn Sinh Sáng Tạo Công thành tựu rất cao.

Lúc này, hai quang ảnh vĩ ngạn xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, cao tới trăm vạn trượng, ở trước mặt bọn hắn, Tần Quân cùng Thiên Đế như là sâu kiến.

Hai đạo quang ảnh thu nhỏ, biến thành Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Hai vị Sáng Tạo thần phụ mặt lộ vẻ âm trầm nhìn chằm chằm Tần Quân, trong mắt tràn đầy lửa giận.

So sánh với trước khi Tần Quân đi, bọn hắn trở nên càng có cảm giác áp bách, nhất là lúc thần sắc âm trầm, khiến người ta cảm thấy trời phảng phất như muốn sụp đổ.

- Làm sao? Còn muốn xuất thủ với trẫm?

Tần Quân tức giận nói, hai tiểu gia hỏa này không muốn nhận hắn?

Bất Hủ trầm giọng nói:

- Lăn ra ngoài! Ngươi không phải cha ta, nếu như lại xuất hiện, ta tất sát ngươi!

Mặc dù Vĩnh Hằng không có nói chuyện, nhưng trong mắt đã toát ra sát ý.

Tần Quân nhíu mày, hét lên:

- Các ngươi không phải thật tẩu hỏa nhập ma chứ?

Oanh!

Bất Hủ chân đạp một bước, huy chưởng chụp về phía Tần Quân, đổi lại bất luận một vị Vô Thượng Nguyên Thần nào ở trước mặt hắn, cũng sẽ bị hắn tập trung, bởi vì tốc độ thật sự quá nhanh.

Trong nháy mắt Tần Quân tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, đón đỡ một chưởng của hắn.

------oOo------

Chương 2709: Hắc Ám đại đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một chưởng này để Tần Quân lui lại nửa bước, biểu lộ của Bất Hủ cũng ngưng kết.

Dù hắn chưa dùng toàn lực, nhưng Tần Quân chỉ lui nửa bước vẫn làm hắn chấn kinh.

Vĩnh Hằng cũng sửng sốt, có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

- Hắn chính là bản tôn của ta, các ngươi không cần chấp mê bất ngộ!

Thiên Đế trầm giọng nói, lúc trước sở dĩ hắn lừa gạt Tần Quân, là lo lắng

sẽ phát sinh tình cảnh lúc này.

Vĩnh Hằng kéo Bất Hủ ra, nhìn chằm chằm Tần Quân nói:

- Ngươi đi đi, chúng ta sẽ không tin tưởng ngươi, trừ khi…

- Trừ khi cái gì?

Tần Quân hỏi, hắn cũng không giận, tâm tính sớm đã viễn siêu lúc trước.

Vĩnh Hằng nói:

- Trừ khi ngươi có thể khôi phục hết thảy như lúc ban đầu, tất cả Sáng Tạo thần để chết đi phục sinh.

Tần Quân trầm mặc, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Bất Hủ hừ nói:

- Làm không được a! Mau rời đi đi!

Từ lúc Hồng Mông, bọn hắn liền quan sát Tần Quân, một mực xem thường Tần Quân, ở dưới ấn tượng cứng nhắc, cho dù Tần Quân mạnh lên, bọn hắn cũng vô ý thức mâu thuẫn.

Nếu không phải dáng dấp của Tần Quân cùng cha của bọn hắn giống như đúc, đoán chừng bọn hắn sẽ tại chỗ oanh sát Tần Quân.

- Lỗi lầm của các ngươi, còn muốn trẫm chùi đít cho các ngươi? Lúc trước trẫm dạy các ngươi thế nào?

Tần Quân tức giận hỏi.

Giờ phút này, Tần Quân chỉ có thể dùng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép để hình dung tâm tình của mình.

Loại yêu cầu hoang đường này cũng nói ra được, còn làm Sáng Tạo thần phụ!

Oanh!

Tần Quân trực tiếp mở ra đấu đạo chữ bí, chân phải giẫm một cái, chấn động đến Luân Hồi cung rung động ba lần.

Khí tức của hắn bay vọt, để Bất Hủ, Vĩnh Hằng động dung.

Thiên Đế cũng khẽ nhíu mày, không biết nên giúp bên nào.

Sau khi Tần Quân rời đi, hắn liền xem Bất Hủ, Vĩnh Hằng như con của mình, hiện tại bản tôn cùng con trai đại chiến, hắn kẹp ở giữa, thật không dễ làm.

- Ngươi muốn làm gì!

Sắc mặt của Vĩnh Hằng khó coi hỏi, bị Tần Quân chất vấn, để hắn mặt mũi không ánh sáng, bị đâm trúng chỗ đau, trong lòng cũng có lửa giận.

- Trẫm muốn thu thập các ngươi!

Tần Quân lạnh giọng nói, đúng lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu hắn.

- Đinh! Thái Dịch Hỗn Độn tử vong!

Sắc mặt hắn lập tức đại biến, Thái Dịch Hỗn Độn làm sao lại chết?

Chẳng lẽ lại có tà vật xuất hiện?

- Đinh! Hồng Mông Đại Đế tử vong!

Lại một thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên, để Tần Quân biến mất tại chỗ cũ.

Thiên Đế ngẩn người, vội vàng đuổi theo.

Lưu lại Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ngây người ở trong đại điện.

Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân xuất hiện ở phía trên, Thần niệm quét qua, hắn liền cảm ứng

được khí tức của Cực Đế.

Hắn trong nháy mắt đoán được chân tướng.

Hắn lần nữa biến mất, trước đi tìm Nhậm Ngã Tiếu.

Giờ phút này, Dương Mi đại tiên mang theo Nhậm Ngã Tiếu đi tới một bên khác của Thần giới cao nhất.

Hai người rơi vào một phương thế giới.

Nhậm Ngã Tiếu ngồi dưới tàng cây, sắc mặt âm tình biến ảo, có phẫn nộ, có không cam lòng, cũng có cừu hận, càng nhiều hơn chính là hối hận.

Dương Mi đại tiên thở dài nói:

- Tên kia mỗi thôn phệ một thần hồn đều sẽ mạnh lên, ngoại trừ bệ hạ, đoán chừng không có người nào có thể ngăn cản hắn.

Vừa nghĩ tới khí tức của Cực Đế, hắn liền không nhịn được rùng mình một cái.

Hắn thật sự là không muốn lại đối mặt Cực Đế.

- Vì sao hắn xuất hiện?

Nhậm Ngã Tiếu ngẩng đầu hỏi, hai mắt tràn ngập tơ máu.

Dương Mi đại tiên vội vàng phủi sạch quan hệ, nói:

- Ta nhìn thấy hắn một đường bay về phía Chúng Thần khởi nguyên, mới cố ý tới báo tin!

------oOo------

Chương 2710: Chiến Cực Đế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe Dương Mi đại tiên giải thích, Nhậm Ngã Tiếu dời ánh mắt, chỉ là lửa giận cùng hối hận của hắn không cách nào biến mất.

Lý Họa Hồn bị bắt, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn bị giết, để hắn gần như ở vào trong sụp đổ.

- Chờ một chút.

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nở nụ cười quỷ dị, phảng phất như trở mặt.

Dương Mi đại tiên bị nét mặt của hắn dọa đến khẽ run rẩy, hỏi:

- Ngươi sao vậy?

Sẽ không phải là tức giận công tâm, điên rồi chứ?

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu cười một tiếng, nói:

- Không có gì, chỉ là nhớ tới một chuyện.

Thần Thoại hệ thống là được hắn hoàn thiện, hắn biết một số công năng của Thần Thoại hệ thống, trong đó bao quát công năng phục sinh Thần Ma.

Lúc trước sự tình phát sinh quá đột ngột, để hắn mất đi tư duy, sau khi tỉnh táo, hắn không khỏi cảm thấy may mắn.

May mắn Dương Mi đại tiên ngăn hắn lại.

- Đa tạ.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Dương Mi đại tiên nói.

Nhìn thấy hắn khôi phục bình thường, Dương Mi đại tiên thả lỏng một hơi, thật vất vả cứu Nhậm Ngã Tiếu ra, hắn cũng không hy vọng Nhậm Ngã Tiếu lại đi chịu chết.

Đúng lúc này, Tần Quân bỗng nhiên đi vào trước mặt bọn hắn.

Thiên Đế theo sát phía sau.

- Các ngươi vẫn khỏe chứ?

Tần Quân mở miệng hỏi, ánh mắt hoàn toàn lạnh lẽo.

Xem ra nhất định phải tranh thủ thời gian trấn áp Cực Đế, thiên phú chiến đấu của Cực Đế cực kỳ hiếm thấy, lại thêm lực lượng của Thủy Ác, tiếp tục như vậy, thế tất sẽ càng ngày càng mạnh, thậm chí có khả năng siêu việt Thiên Đế.

Khi đó, Tần Quân đối mặt Thủy Ác cùng Cực Đế, hậu quả khó mà lường được.

- Phụ Thần, tạm thời không cần phục sinh bọn hắn! Để tránh lại chết, bọn hắn chỉ có thể phục sinh một lần.

Nhậm Ngã Tiếu nhắc nhở, Tần Quân nhướng mày, hắn còn là lần đầu tiên biết Thần Ma phục sinh chỉ có một cơ hội.

Dương Mi đại tiên thì rất ngạc nhiên, bọn hắn đến cùng đang nói cái gì?

Thiên Đế như có điều suy nghĩ, hắn biết Thần Thoại hệ thống tồn tại, mắt thấy Tần Quân cùng Nhậm Ngã Tiếu sáng tạo ra Thần Thoại hệ thống, nhưng hắn không rõ ràng tiềm lực của Thần Thoại hệ thống.

Không chỉ hắn, Bất Hủ, Vĩnh Hằng cũng coi thường chỗ cường đại của Thần Thoại hệ thống.

- Các ngươi trở về đi!

Tần Quân trầm giọng nói, hiện tại Thần giới cao nhất tràn đầy nguy hiểm, cho dù là Vô Thượng Nguyên Thần cũng không thể cam đoan an toàn của mình.

Nhậm Ngã Tiếu muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn lựa chọn trầm mặc.

Dương Mi đại tiên thì thở dài một hơi, từ khi gặp được Cực Đế, hắn trong lòng liền run sợ, sợ không cẩn thận đụng vào Cực Đế.

Tần Quân vung tay, dùng Chí Cao Thần Lực đưa Nhậm Ngã Tiếu cùng Dương Mi đại tiên về hạ giới.

- Nhất định phải bắt hắn lại, nếu như tình huống đặc thù, đề nghị tru sát!

Thiên Đế nhìn Tần Quân nói, sợ Tần Quân bận tâm tình cảm ngày xưa, cho nên cố ý thêm vào một câu:

- Bây giờ không phải là thời điểm xử trí theo cảm tính!

Tần Quân hít sâu một hơi, gật đầu.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn ngưng tụ, vô số Thiên Đế Phân Thân từ trong cơ thể bay ra.

Cùng lúc đó, ở một bên khác của Thần giới cao nhất.

Cực Đế đang điên cuồng đồ sát sinh linh.

Một Sáng Tạo thần mang theo ức vạn Thần binh vây quanh Cực Đế, vũ trụ mênh mông tràn đầy quang ảnh, vây quanh hắc ám là Cực Đế.

- Giết hắn!

- Gia hỏa này quá mức tà ác, không thể bỏ mặc hắn sống sót!

- Vây quanh hắn! Không thể để cho hắn có cơ hội chạy trốn!

- Có Sáng Tạo thần, nhìn hắn còn trốn như thế nào!

Ức vạn Thần binh đều giận mắng, trong khoảng thời gian này, Cực Đế ở Thần giới cao nhất huyên náo nghiêng trời lệch đất, bọn hắn có thể nhịn được mới lạ?

Nhìn quang ảnh trải rộng vũ trụ, Cực Đế mặt không biểu tình, hai mắt trống rỗng.

- Nghiệt súc! Ngươi tàn sát sinh linh, hôm nay bản Thần liền muốn ở đây tru sát ngươi!

Tên Sáng Tạo thần kia lạnh giọng nói, ngay sau đó vung động Thần trượng trong tay, ức vạn Thần binh từ từng phương hướng đánh tới Cực Đế, thanh thế to lớn, rung động khắp toàn bộ Thần giới cao nhất.

------oOo------

Chương 2711: Chiến Cực Đế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Cực Đế duy trì trạng thái Ngũ Tướng thông thần bỗng nhiên thôi động Cửu Túc Cụ Quyền, chín bộ vị ở trên người xuất hiện Cụ lực, khí tức của hắn càng bay vọt.

Chín Đại Đạo Sinh Thiên Luân màu đen xoay quanh ở quanh người hắn.

Hắn đột nhiên khởi hành, tựa như một vệt đen phân vũ trụ thành hai nửa, ven đường mấy trăm vạn Thần binh đều bị hắn đánh cho hồn phi phách tán.

Sáng Tạo thần động dung, lúc này giơ thần trượng lên đâm về phía Cực Đế.

Cực Đế đập tới một quyền, đối cứng thần trượng ẩn chứa quy tắc lực.

Đương…

Thần trượng bị thiết quyền của Cực Đế nện đến co vào, hóa thành một cái bánh ánh sáng, nắm đấm của Cực Đế cũng thuận thế rơi vào trên lồng ngực Sáng Tạo thần.

Một quyền này, hủy diệt hết thảy!

Sáng Tạo thần kia biểu lộ ngưng kết, còn không kịp nói chuyện, nhục thể của hắn liền bạo diệt, linh hồn thì bị Cực Đế nuốt vào trong miệng.

Thôn phệ Sáng Tạo thần!

Tất cả Thần binh đều bị chấn nhiếp, sợ hãi điên cuồng bò lên trong lòng bọn hắn.

- Làm sao có thể.

- Sáng Tạo thần chết rồi?

- Hắn nuốt thần hồn của Sáng Tạo thần, hắn rốt cuộc là vật gì?

- Xong, mau trốn a!

- Mau trốn!

Các Thần binh lấy lại tinh thần, lập tức vỡ tổ, nhao nhao chạy trốn.

Thân hình của Cực Đế bỗng nhiên cất cao, đạt tới mười ức trượng, mở ra miệng to như chậu máu, khí thôn vũ trụ, hấp lực kinh khủng tuyệt luân hấp xả những Thần binh muốn chạy trốn kia trở về.

Trong chốc lát, có vài chục vạn Thần binh bị hắn thôn phệ.

Càng ngày càng nhiều Thần binh bị hút trở về, chỉ có Thần binh trên Vĩnh Hằng Thần Mệnh mới có thể đào thoát.

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng vũ trụ.

Khí tức của Cực Đế tăng vọt, ngay cả Nguyên Không Gian cũng ba động, phảng phất như tùy thời phá diệt.

Đúng lúc này, các Thiên Đế Phân Thân của Tần Quân như dòng lũ vọt tới.

- Dừng tay!

Tần Quân quát một tiếng, uy chấn Thần giới cao nhất, để toàn thân Cực Đế run lên.

Nghe được thanh âm của Tần Quân, con ngươi của Cực Đế như ẩn như hiện, phảng phất như thần trí muốn khôi phục.

Nhưng hắn có thể nào chiến thắng Thủy Ác?

Hai cỗ ý chí va chạm, khiến cho Cực Đế lâm vào trạng thái bùng nổ, liên tục gầm thét.

Từng Thiên Đế Phân Thân đánh tới, tất cả đều tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, đập ở trên người hắn, tốc độ cực nhanh, cho dù Cực Đế thân cao mười ức trượng, vẫn bị đánh đến thân thể điên cuồng vặn vẹo, như con rối mặc cho bài bố.

Thiên Đế nhìn một màn này, âm thầm kinh hãi.

Hắn cảm giác bản tôn lại mạnh lên!

Nhiều như vậy Thiên Đế Phân Thân hội tụ vào một chỗ, cường đại dường nào, đơn giản vô địch.

- Ngươi còn không thu tay lại!

Tần Quân trầm giọng hét lên, mặt mũi tràn đầy âm trầm, hắn có thể nhìn ra Cực Đế đang chống lại, nhưng không cách nào chiến thắng Thủy Ác.

Điều này nói rõ, ở sâu trong nội tâm Cực Đế vẫn giấu kín lấy ý niệm hủy diệt.

Hắn vẫn cho rằng Cực Đế là trái tim xích tử, hiện tại xem ra, hắn nhìn lầm.

Thân là Đại Kiếp Tà Số, bản thân Cực Đế liền không thuần chính.

Bị vô số Thiên Đế Phân Thân công kích, biểu lộ của Cực Đế vô cùng thống khổ.

- Rống.

Cực Đế đột nhiên gào thét, hai tay chấn động, đánh bay tất cả Thiên Đế Phân Thân.

Tần Quân đưa tay chộp tới, Chí Cao Thần Lực hóa thành một bàn tay khổng lồ còn muốn to lớn hơn Cực Đế, bắt lấy.

Giờ khắc này, ở dưới Chí Cao Thần Lực, Cực Đế lộ ra vô cùng nhỏ bé.

- Tỉnh!

Trong lòng Tần Quân quyết tâm, bàn tay khổng lồ bóp chặt, bóp nát nhục thân của Cực Đế, hóa thành vô số hắc tinh phiêu tán, chỉ còn lại có thần hồn phiêu đãng ở trong lòng bàn tay.

Thần hồn của Cực Đế đen kịt, bị lực lượng của Thủy Ác xâm nhiễm, cực kỳ kinh khủng.

------oOo------

Chương 2712: Sản phẩm nhân quả (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân thu tay lại, Chí Cao Thần Lực biến thành bàn tay khổng lồ đột nhiên co vào, nắm lấy thần hồn của Cực Đế thu hồi.

Cực Đế ra sức giãy dụa, đáng tiếc mất đi nhục thân, hắn căn bản không phải đối thủ của Tần Quân.

Thiên Đế thở dài một hơi, rốt cục bắt được gia hỏa này.

Nếu lại bỏ mặc Cực Đế trưởng thành tiếp, hậu quả khó mà lường được.

Mắt thấy Cực Đế muốn rơi vào trong tay Tần Quân, lúc này, một cỗ lực lượng vô hình đánh tan Chí Cao Thần Lực, bảo vệ Cực Đế.

Ánh mắt của Tần Quân lập tức đọng lại, vô ý thức ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy đỉnh chóp nhất của Thần giới cao, bên ngoài Nguyên Không Gian, Thủy Ác ghé vào trên Nguyên Không Gian, hung tợn nhìn xuống hắn, như lệ quỷ leo cửa sổ, sâm nhiên kinh khủng.

Thiên Đế cũng phát giác được ánh mắt âm hàn của Thủy Ác, sắc mặt hơi khó coi.

Thủy Ác càng ngày càng cường đại, thậm chí có thể ở trên Thần giới cao nhất nhìn xuống bọn hắn, điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ Thủy Ác đang bồi dưỡng ý thức của mình.

Biết từ góc độ nào có thể cho địch nhân cảm giác áp bách lớn nhất.

Đương nhiên, cũng có thể là trùng hợp.

Bất quá Thiên Đế sống lâu như vậy, đã không tin trùng hợp, mọi thứ đều là nhân quả.

Đã mất đi Chí Cao Thần Lực trói buộc, trong nháy mắt Cực Đế khôi phục nhục thân, khí tức cường đại như lúc trước.

Hắn không có lập tức rời đi, mà nhìn chằm chằm Tần Quân, dùng ánh mắt trống rỗng theo dõi nội tâm Tần Quân.

Cho tới bây giờ, duy chỉ có Tần Quân không có sợ hãi hắn.

Hắn cũng không phải Cực Đế, mà là Thủy Ác.

Cho dù Thiên Đế đối mặt Thủy Ác, cũng sẽ khẩn trương.

- Ngươi phải chết!

Cực Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, chậm rãi nói, trong lời nói tràn đầy ác độc.

Tần Quân bay về phía Cực Đế, hắn nhất định phải bắt lấy Cực Đế, để tránh đối phươnglàm nhiều việc ác.

Đúng lúc này, đôi mắt của Cực Đế bỗng nhiên khôi phục, hắn nhìn Tần Quân, lộ ra thần sắc sợ hãi, bi phẫn nói:

- Ngươi thật muốn giết ta sao?

Tần Quân dừng lại, mày kiếm nhíu chặt.

Mặc dù hắn biết là Thủy Ác cố ý lừa gạt hắn, nhưng hắn vẫn không khỏi

động lòng trắc ẩn.

Thế gian có rất nhiều người đáng thương, Cực Đế chính là một cái trong số đó.

Không biết khởi nguyên, không biết nơi hội tụ, chỉ biết truy tìm lực lượng hư vô mờ mịt.

Mặc dù hắn thưởng thức Cực Đế, nhưng trong lòng càng đồng tình Cực Đế.

- Ngươi muốn như thế nào? Chỉ cần ngươi chịu buông tha hắn!

Sắc mặt Tần Quân bình tĩnh nói, cùng hắc ám cực hạn hiệp thương, ở Thiên Đế xem ra, hắn điên rồi.

Sắc mặt Thiên Đế âm tình biến ảo, hắn cắn răng, tay phải thả đến sau thắt lưng, trong lòng bàn tay ngưng tụ quang nhận.

Cực Đế vẫn giả bộ như bi phẫn, gầm thét nói:

- Là ngươi! Ngươi đến cùng làm sao mới bằng lòng buông tha ta!

Đang khi nói chuyện, hắn quay người chuẩn bị đào tẩu.

Ngay trong nháy mắt này, Thiên Đế xuất thủ.

Tay phải ném ra quang nhận, trực tiếp xuyên thủng thân thể Cực Đế.

Ngay sau đó đạo đạo quang điện quấn quanh quanh thân Cực Đế, để hắn không cách nào động đậy, thống khổ gào thét.

Tần Quân thở dài một tiếng, đi vào sau lưng Cực Đế, trong tròng mắt màu tím bộc phát ra hấp lực kinh khủng, thu Cực Đế vào vũ trụ độc lập trong mắt.

Trên Thần giới cao nhất, Thủy Ác trở nên táo bạo, điên cuồng đập Nguyên Không Gian, muốn đánh nát Nguyên Không Gian, sau đó tiến vào Thần giới.

Tần Quân ngẩng đầu nhìn về phía Thủy Ác, nói:

- Ngươi, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nghe vậy, Thủy Ác bình tĩnh trở lại, ngay cả diện mục cũng không còn dữ tợn.

Ngay sau đó, Thủy Ác biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Đế thở dài một hơi, hắn thật đúng là sợ Tần Quân bức Thủy Ác hoặc là thả Cực Đế.

Hưu! Hưu! Hưu!

Lúc này, từng khí tức cường hoành lướt đến, cầm đầu chính là Sáng Tạo Thần Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Thiên Đế hừ lạnh một tiếng, rất là không vui.

Cảm nhận được khí tức của Cực Đế biến mất, Vĩnh Hằng Thần Mệnh mới xuất hiện, đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

- Tổ thần, các ngươi vẫn khỏe chứ?

------oOo------

Chương 2713: Sản phẩm nhân quả (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh Hằng Thần Mệnh lộ ra vẻ mặt ân cần, nhẹ giọng hỏi, ánh mắt thận trọng nhìn phụ cận.

Sợ Cực Đế giết ra.

Lúc trước khí tức của Cực Đế cường đại cỡ nào, để bọn hắn cũng cảm giác sợ hãi.

Tần Quân không để ý đến bọn hắn, quay người bay về phía Chúng Thần

khởi nguyên.

Thiên Đế thì nhìn Vĩnh Hằng Thần Mệnh hừ nói:

- Phế vật!

Thoại âm rơi xuống, Thiên Đế biến mất, lưu lại Vĩnh Hằng Thần Mệnh sắc mặt khó coi.

Đám thủ hạ của Vĩnh Hằng Thần Mệnh hai mặt nhìn nhau, dám quát Sáng Tạo Thần như thế, người này là ai?

Cùng lúc đó, những Thần binh đào tẩu kia cũng truyền ra tin tức.

Sáng Tạo Thần bị thôn phệ!

Tin tức này để Thần giới cao nhất chấn động, nhất là các Sáng Tạo Thần đều sợ hãi.

Bọn hắn đứng ở trên đỉnh thời gian quá dài, cho nên hiện tại mới toát ra một địch nhân có thể thôn phệ Sáng Tạo Thần, bọn hắn có thể nào không sợ?

- Cái kia rốt cuộc là thứ gì?

- Nghe nói là đến từ Nguyên Vị Diện!

- Nguyên Vị Diện phát triển nhanh như vậy sao? Ngay cả Sáng Tạo Thần cũng có thể thôn phệ, hắn phải mạnh như thế nào?

- Thần giới cao nhất muốn loạn.

- Khó nói đại kiếp lại muốn tới, lần này là thời điểm các Sáng Tạo Thần tận thế sao?

Các loại ngôn luận xuất hiện ở Thần giới cao nhất, các Sáng Tạo Thần áp chế chúng sinh vô số năm, đã sớm để chúng sinh sinh ra mâu thuẫn với bọn hắn, hiện tại Cực Đế thôn phệ Sáng Tạo Thần, để bọn hắn thấy được một tia hi vọng.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều sinh linh cho rằng đây là hạo kiếp của toàn bộ Thần giới cao nhất, không có người nào có thể trốn được.

Luân Hồi cung.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng ngồi đối diện, hai thần nhìn chằm chằm lẫn nhau, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Không biết qua bao lâu, Vĩnh Hằng mới mở miệng yếu ớt nói:

- Ngươi thấy thế nào?

- Đại Kiếp Tà Số, nguyên lai hắn là Đại Kiếp Tà Số của Nguyên Kỷ Nguyên.

Bất Hủ thở dài nói.

Lúc trước vì quan sát Tần Quân, bọn hắn cũng thuận tiện quan sát Cực Đế, chỉ là không nghĩ tới Cực Đế cuối cùng trở thành khôi lỗi của Thủy Ác.

Vĩnh Hằng lắc đầu nói:

- Ta nói là cha, hắn thật là cha sao?

Bất Hủ trầm mặc.

Một lát sau, hắn mới mở miệng nói:

- Chúng ta thay đổi thời không nhân quả, sai, hắn không phải cha của chúng ta, chỉ là sản phẩm của nhân quả.

- Chúng ta vẫn là hủy diệt hết thảy, chờ đợi cha trở về đi.

Mắt thấy từng Sáng Tạo Thần chết thảm, khiến cho Bất Hủ đối với sở tác sở vi của bọn hắn sinh ra nghi vấn.

Không chỉ hắn, Vĩnh Hằng cũng như thế.

Thủy Ác cường đại để bọn hắn sợ hãi, bọn hắn bản năng muốn trốn tránh.

Biện pháp trốn tránh chỉ có một, luân hồi phá diệt, để Nguyên Kỷ Nguyên không còn đầu đuôi tương liên.

Vĩnh Hằng hít sâu một hơi, nói:

- Thật muốn làm như vậy sao?

- Mặc dù chúng ta là cha sáng tạo, nhưng hết thảy thật ra là chúng ta sáng tạo, chúng ta có tư cách hủy diệt hết thảy.

Ánh mắt Bất Hủ lấp lóe, trầm giọng nói.

Trong Luân Hồi cung, hai vị Sáng Tạo Thần Phụ lộ ra âm u như vậy.

Vĩnh Hằng không có nói tiếp, nhưng không có phản bác.

- Những tà vật kia là đến từ Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp, bọn hắn phản kháng, phản kháng chúng ta đánh gãy mệnh số của bọn họ, chúng ta phải tìm cơ hội động thủ, rất cấp bách rồi.

Bất Hủ nói tiếp, nhắc tới tà vật, của Vĩnh Hằng càng thêm khó coi.

- Lấy lực lượng của ngươi và ta, chỉ sợ khó có thể làm cho hết thảy khôi phục như lúc ban đầu.

Vĩnh Hằng thở dài nói, cảm giác hữu tâm vô lực là rất khó chịu.

Bất Hủ lộ ra một tia cười lạnh, nói:

- Có một tiểu tử có thể dùng, hắn kém chút liền sánh vai hai ta.

- Ngươi nói là hắn?

Sắc mặt Vĩnh Hằng biến hóa, chần chờ hỏi.

------oOo------

Chương 2714: Kế tiếp Nguyên Kỷ Nguyên (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng Thần khởi nguyên.

Trong một sơn động, Tần Quân thả Cực Đế ra.

Ở trong vũ trụ độc lập, thời gian bị vô hạn chậm dần, Tần Quân đã dùng Chí Cao Thần Lực tiêu trừ lực lượng của Thủy Ác cho Cực Đế.

Cực Đế co quắp ngồi dưới đất, thần sắc cô đơn, thậm chí không có ngẩng đầu nhìn Tần Quân.

Hắn chỉ ngồi như vậy.

Tần Quân nhìn hắn nói:

- Còn không tỉnh lại.

Nghe vậy, Cực Đế hai tay chống đất, mặt mũi tràn đầy cười khổ nói:

- Ta lại gây ra nghiệp chướng, ngươi giết ta đi.

Mặc dù hắn thích mạnh lên, nhưng có nguyên tắc.

Trước kia ở Hồng Mông ngộ nhập lạc lối, đã để hắn rất áy náy, hiện tại càng giết tới Thần giới cao nhất đế, hắn lại cao ngạo cũng hiểu hắn đã mất chỗ dung thân.

Tần Quân hừ lạnh nói:

- Ngươi không muốn báo thù?

Lời vừa nói ra, ánh mắt Cực Đế co lại, chậm rãi đứng dậy.

Tần Quân mỉm cười, sau khi tiêu trừ lực lượng của Thủy Ác, tu vi của Cực Đế không có yếu bớt, vẫn mạnh như vậy, dù sao hắn hấp thu hồn phách của Sáng Tạo Thần, Hồng Mông Thần linh còn có vô số Thần binh, sinh linh.

Mặc dù giờ phút này hắn không phải Sáng Tạo Thần, cũng đã có được

thực lực địch nổi Sáng Tạo Thần mạnh nhất.

Có thể nói là trời xui đất khiến.

Cực Đế hít sâu một hơi, nói:

- Báo xong thù, ta sẽ tự mình chấm dứt.

Lãnh hội được phong thái của Thần giới cao nhất, hắn đời này đã không tiếc.

Hắn hiểu được mình đã đứng ở đỉnh phong của tu luyện.

Đây chính là điểm cuối cùng của hắn.

Tần Quân khoát tay cười nói:

- Trước tru sát Thủy Ác rồi nói sau.

Nếu có thể tru sát Thủy Ác, Cực Đế cũng coi như lấy công chuộc tội, về sau lại vì chúng sinh hiệu lực, rửa sạch tội nghiệt liền tốt.

Lúc này, Thiên Đế đi tới, khi hắn nhìn thấy Cực Đế, thần sắc lập tức lạnh lẽo.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Cực Đế mặt không biểu tình, những ký ức khi hắn bị Thủy Ác thống trị thần hồn vẫn còn, cho nên rõ ràng quan hệ giữa Thiên Đế cùng Tần Quân.

- Được rồi, hắn đã không còn bị Thủy Ác điều khiển.

Tần Quân cười nói, có thể làm cho Cực Đế khôi phục thần trí, hắn vẫn rất cao hứng.

Mấu chốt nhất là lực lượng của Cực Đế vẫn còn, về sau thời điểm đối chiến Thủy Ác, có lẽ có thể phát huy ra tác dụng.

- Ta sẽ giết Thủy Ác, sau đó hi sinh mình, trả nợ thương sinh.

Cực Đế bình tĩnh nói, hắn từ trước đến nay nói được thì làm được.

Thần sắc của Thiên Đế hòa hoãn, nhưng hắn vẫn nói thẳng:

- Ngươi giết Thủy Ác thế nào? Ngươi lại đụng hắn, có thể lại biến thành khôi lỗi hay không?

Cực Đế dạo bước hướng đi cửa hang, cùng thiên đế gặp thoáng qua, ném câu nói tiếp theo:

- Ta chưa bao giờ thua một người hai lần.

Hắn dừng một chút, nói:

- Ngoại trừ Thiên Đế.

Nói xong, hắn nghĩa vô phản cố đi ra sơn động.

Thiên Đế nheo mắt lại, lâm vào trong trầm tư.

Tần Quân cười nói:

- Không nên suy nghĩ nhiều, thêm một người nhiều một phần lực lượng.

Hắn tin tưởng Cực Đế hiện tại, có thể nói Cực Đế là người hiểu rõ Thủy Ác nhất, có lẽ hắn có thể tìm ra sơ hở của Thủy Ác.

Bởi vì hắn từng hóa thân thành Thủy Ác.

Chỉ có chính mình, mới biết được mình sợ cái gì.

Thiên Đế gật đầu, chỉ có thể tạm thời tin tưởng Cực Đế.

Hắn chợt nhớ tới cái gì, sau đó hỏi:

- Bản tôn, tà vật kia còn không?

Tần Quân lật tay lấy ra xương ngón tay của tà vật, dọa đến Thiên Đế lui nhanh, xương ngón tay lại bắt đầu rung động kịch liệt.

Thiên Đế mồ hôi lạnh lâm ly, vội vàng nói:

- Nhanh thu hồi đi! Ta chỉ là hỏi một chút!

------oOo------

Chương 2715: Kế tiếp Nguyên Kỷ Nguyên (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cười, tay phải nắm lại, xương ngón tay liền biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Đế thở dài một hơi, biểu lộ có chút xấu hổ.

- Xem ra ngươi rất sợ nó, ngươi biết lai lịch của nó?

Tần Quân trêu tức hỏi, Cực Đế khôi phục để tâm tình của hắn rất tốt, cho nên có thể vui đùa hỏi ra vấn đề này.

Thiên Đế trầm ngâm nói:

- Ta hoài nghi, đương nhiên, chỉ là hoài nghi, hoài nghi tà vật này đến từ Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp.

Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp?

Tần Quân nhíu mày, hỏi:

- Có ý tứ gì? Không phải nói thời không đã hãm vào trong luân hồi sao? Sao là Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp?

Thiên Đế thở dài nói:

- Đây chính là nhân quả, có nhân có quả, nghịch chuyển thời không sinh ra hậu quả.

- Luân hồi vô tận đầu, kết quả chỉ là lời nói suông.

- Bất cứ chuyện gì đều sẽ có điểm cuối, chỉ là sớm hay muộn mà thôi, mặc

dù Nguyên Kỷ Nguyên của chúng ta hãm nhập trong luân hồi, nhưng không có nghĩa là Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp đã biến mất, bọn hắn đang nhìn trộm chúng ta.

Thiên Đế nói để Tần Quân như có điều suy nghĩ.

Hắn luôn cảm thấy xương ngón tay tà vật đến từ một hài tử nào đó của hắn, chẳng lẽ Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp là con của hắn sáng tạo ra?

Nếu như thế, cũng hợp tình hợp lý.

Chỉ là, tại sao con của hắn lại lưu lại một đoạn xương ngón tay?

Chẳng lẽ Nguyên Kỷ Nguyên kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì?

Tần Quân lâm vào trầm tư, hắn nghĩ tới rất nhiều loại khả năng.

Thiên Đế nhìn thấy Tần Quân đang tự hỏi, thế là lặng lẽ rời đi, hắn cuối cùng chỉ là Phân Thân, hắn tin tưởng bản tôn có thể hiểu hết thảy, cải biến hết thảy.

Giống như bản tôn sáng tạo hết thảy vậy.

Một bên khác.

Cực Đế đi tới trên một ngọn núi, hắn ngước nhìn lên, tựa hồ có thể nhìn thấy Thủy Ác.

Hắn lạnh giọng nói:

- Ngươi ta cuối cùng khác đường, ta sẽ giết ngươi, tựa như ngươi để ta tàn sát sinh linh.

Nói xong, Cực Đế ngồi xếp bằng xuống.

Bị Thủy Ác chiếm cứ nhục thân, để hắn có chút hiểu được.

Hắn dự định sáng tạo một Thần thông trước nay chưa có, mà Thần thông này chính là mấu chốt để hắn tru sát Thủy Ác.

Tiếp đó, Tần Quân bắt đầu tìm kiếm Lý Bạch, Lý Tồn Hiếu, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử cùng Lý Họa Hồn, Cửu Cực Càn Đế bị bắt đi.

Mà Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn thì được Tần Quân phục sinh, đưa về Hồng Mông.

Cực Đế thì toàn tâm tu luyện, tiềm ẩn ở trong Chúng Thần khởi nguyên.

Trong một Đại thế giới.

Thác nước trăm vạn trượng chảy xuống, khí thế bàng bạc, hơi nước dâng lên, tràn ngập thiên địa.

Dưới đáy thác nước có một bóng người, đang bị thác nước trùng kích, toàn thân máu me đầm đìa, thậm chí còn lộ ra bạch cốt âm u.

Chính là Lý Họa Hồn.

Khuôn mặt thanh tú buông thõng, ánh mắt bình tĩnh, tựa hồ không cảm giác đến thống khổ.

Hưu!

Một tiếng xé gió truyền đến, chỉ thấy một mũi tên nhọn phóng tới, xuyên thủng trái tim của hắn, nhưng hắn vẫn không có động dung.

- Chậc chậc, sinh mệnh của ngươi đã truyền thừa đến cực hạn, xem ra ngươi cũng không đơn giản.

Một bóng người vĩ ngạn bỗng nhiên xuất hiện ở trước thác nước, nhìn xuống Lý Họa Hồn.

Chính là Sáng Tạo Thần Siêu Thoát!

Siêu Thoát khoác áo kim vũ, khuôn mặt lạnh lùng, trong mắt lóe ra dị quang.

Lý Họa Hồn chính là con trai của Nhậm Ngã Tiếu, mà mặc dù Nhậm Ngã Tiếu xưng Tần Quân là Phụ Thần, nhưng bản thân hắn là phân hồn của Tần Quân, nói theo một ý nghĩa nào đó, Nhậm Ngã Tiếu là Tần Quân, như vậy

Lý Họa Hồn cũng là con trai của Tần Quân.

Cho dù Tần Quân ở Nguyên Sơ kỳ không cường đại, nhưng sau khi sáng tạo Chí Cao Thần Lực, Chí Cao Thần Lực lại trợ giúp sáng tạo hai ngàn Sáng Tạo Thần, cho nên trong cơ thể các Sáng Tạo Thần cũng ẩn chứa bộ phận lực lượng của Tần Quân.

Bọn họ cùng Lý Họa Hồn có liên hệ đặc thù, khiến cho Lý Họa Hồn không chướng ngại chút nào kế thừa mệnh cách.

Đối mặt Siêu Thoát trào phúng, Lý Họa Hồn bỗng nhiên nở nụ cười.

- Ngươi biết ngươi làm như vậy với ta, hậu quả sẽ là cái gì không?

Lý Họa Hồn cúi đầu, nhưng thanh âm của hắn như gió lạnh thổi qua thiên địa.

Siêu Thoát nheo mắt lại, lộ ra sát ý.

- Ta sẽ nghiền xương ngươi thành tro, luyện hồn tỏa thần, để ngươi vĩnh viễn ở vào trong thống khổ!

Đột nhiên Lý Họa Hồn ngẩng đầu, mắt nhìn chằm chằm Siêu Thoát, gằn từng chữ nói.

------oOo------

Chương 2716: Thiên phú (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Để cho ta vĩnh viễn ở vào trong thống khổ?

Siêu Thoát ngẩn người, phảng phất như nghe được chuyện cười to lớn ở Thần giới cao nhất, ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười che giấu thanh âm thác nước trút xuống.

Lý Họa Hồn bình tĩnh nhìn hắn, trong ánh mắt không có cừu hận, không có sát ý, như là hồ nước, bình tĩnh không lay động.

Cười một hồi lâu, Siêu Thoát mới cúi đầu nhìn về phía Lý Họa Hồn.

- Ngươi trốn không thoát, chờ linh hồn của ngươi lột xác thành Sáng Tạo Thần hồn, ngươi sẽ bị ta luyện chế thành khôi lỗi.

Siêu Thoát cười lạnh nói, hắn đã đạt đến cực hạn, không cách nào lại mạnh lên.

Biện pháp duy nhất là Lý Họa Hồn trở nên mạnh giống như hắn, đồng thời để cho hắn sử dụng, tương đương với thực lực hắn tăng gấp bội.

Đương nhiên, một cộng một không nhất định sẽ là hai.

Đối mặt Siêu Thoát hung tợn uy hiếp, Lý Họa Hồn thờ ơ.

Cùng nhau đi tới, loại uy hiếp như thế này hắn nghe nhiều.

Địch nhân dám uy hiếp hắn, cuối cùng đều đã chết.

Hắn tin tưởng lần này cũng không ngoại lệ.

Rất nhanh, Siêu Thoát rời đi, lưu lại Lý Họa Hồn tiếp tục chịu đựng thống khổ.

Lý Họa Hồn chậm rãi nhắm mắt, từng sợi huyết khí từ trong cơ thể hắn tràn ra, quấn quanh thân, khiến cho thân hình của hắn trở nên như ẩn như hiện, như là hư ảnh, lúc nào cũng có thể sẽ tiêu tán.

Hắn đang lặng lẽ tu luyện.

Thác nước này là nguyên khí biến thành, hơn nữa là nguyên khí thuần chính nhất.

Hắn cũng không vội chạy trốn, hắn tin tưởng Tần Quân sẽ đến cứu hắn.

Dĩ vãng như thế, sau này cũng như thế.

Hưu! Hưu! Hưu!! Hưu!

Lý Bạch, Hồng Hài Nhi, Lý Tồn Hiếu, Lôi Chấn Tử từ sâu trong vũ trụ lướt đến.

Ở trước bọn hắn là một thế giới vô biên vô tận, tiên khí bao phủ, vô cùng tráng lệ, nguyên khí nồng đậm hơn thế giới chung quanh rất nhiều lần.

- Phía trước hẳn là đại thế giới của Siêu Thoát!

Lý Tồn Hiếu trầm giọng nói, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Bọn hắn phụng mệnh đến đây nghĩ cách cứu viện Lý Họa Hồn, nhưng tìm hồi lâu mới tìm tới nơi này.

Siêu Thoát nắm giữ rất nhiều đại thế giới, nơi này chỉ là một cái trong số đó, cũng chỉ có nơi này là địa phương Siêu Thoát thường hay ở.

- Cẩn thận một chút, Siêu Thoát rất mạnh, trước kia chỉ là Phân Thân liền để cho chúng ta chịu không ít khổ đầu.

Lôi Chấn Tử nhắc nhở, Siêu Thoát là một trong các sơ đại Sáng Tạo Thần, ở trong Thần giới cao nhất, thuộc về tồn tại đỉnh cấp, lúc trước bọn hắn truy tra tin tức của Lý Họa Hồn, liền tao ngộ Siêu Thoát Phân Thân công kích, mặc dù cuối cùng thắng lợi, nhưng tất cả đều bị thương.

Lý Bạch chẳng hề để ý cười nói:

- Vùng Nguyên Không Gian này có quy tắc lực bảo hộ, cho nên không bị Thần niệm phát hiện, hiện tại bệ hạ đã tới Thần giới cao nhất, nếu chúng ta chiến đấu, phá hư quy tắc lực, thế tất kinh động bệ hạ.

Hồng Hài Nhi bĩu môi nói:

- Bệ hạ để cho chúng ta đi hoàn thành nhiệm vụ, ngươi cũng muốn bệ hạ xuất thủ.

Lý Bạch nhún vai nói:

- Mấu chốt là chúng ta đánh không thắng Siêu Thoát, nhiệm vụ là cứu Lý Họa Hồn, chắc hẳn bệ hạ sẽ không trách tội chúng ta, dù sao hắn cũng rất quan tâm Lý Họa Hồn.

Lý Tồn Hiếu cùng Lôi Chấn Tử gật đầu, nếu mình góp vào, chẳng phải là cũng cần Tần Quân cứu giúp?

Nghĩ xong, hai tay Lôi Chấn Tử vỗ tới, vô số lôi điện từ trong lòng bàn tay hắn lướt đi, hóa thành ức vạn lôi long rít gào, hoành hành bá đạo, bay thẳng về phía đại thế giới.

Ầm ầm...

Quy tắc lực chung quanh Đại thế giới bị rung chuyển, một tấm lưới ánh sáng màu xanh da trời như ẩn như hiện, nó bảo vệ đại thế giới, không bị Lôi Đình lực của Lôi Chấn Tử phá hư.

Hồng Hài Nhi phun ra Tam Muội Chân Hỏa, bây giờ Tam Muội Chân Hỏa của hắn cường đại cỡ nào, thậm chí có thể đốt cháy quy tắc, đốt cháy tạo hóa.

Lý Bạch vung tay phải lên, Thanh Liên trường ca xuất thể, hóa thành một đạo thanh quang lướt đi, phảng phất như vũ trụ một phân thành hai, đập về phía lưới ánh sáng.

Lý Tồn Hiếu không có xuất thủ, hắn đang đề phòng Siêu Thoát.

- Lại là mấy con bò sát các ngươi! Quả nhiên là không muốn sống nữa!

Thanh âm của Siêu Thoát bỗng nhiên từ trong đại thế giới truyền đến, ngữ khí mang theo sát ý cực hạn.

Ngay sau đó, hắn liền mang theo vô số Thần binh từ trong Đại thế giới bay ra.

Tay phải vung lên, lôi đình, chân hỏa cùng Thanh Liên trường ca liền bị đánh tan.

- Hừ, hôm nay, các ngươi ai cũng đừng nghĩ trốn!

Siêu Thoát hừ lạnh một tiếng, lúc này nâng tay phải lên, chỉ thấy trên Đại thế giới xuất hiện một cái khe, đạo đạo hắc khí hóa thành mưa tiễn giết ra.

------oOo------

Chương 2717: Thiên phú (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đến tốt!

Lý Bạch tùy ý cuồng tiếu, Thanh Liên trường ca hóa thành vô số kiếm ảnh xuất hiện ở sau lưng hắn, hắn lấy chỉ làm kiếm, chỉ về phía Siêu Thoát, tất cả kiếm ảnh súc thế bay ra.

Oanh! Oanh! Oanh.

Hai dòng lũ kinh khủng đụng vào nhau, đủ để phá hủy hết thảy.

Nguyên khí cuồn cuộn bị phát động, hóa thành cuồng phong tứ ngược vũ trụ.

Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử cùng Lý Tồn Hiếu nhao nhao động thủ, mục tiêu của bọn hắn không phải Siêu Thoát, mà là lưới ánh sáng quy tắc.

Chỉ cần phá hư, khí tức của Lý Họa Hồn sẽ tiết ra, Tần Quân rất nhanh liền có thể phát giác được.

Siêu Thoát cũng lo lắng điểm này, hắn biết Tần Quân đã giáng lâm Thần giới cao nhất, đang tìm Lý Họa Hồn.

Hắn lập tức nổi giận, tay trái ngưng tụ ra một thanh thần trượng lóng lánh kim quang, vung đánh về phía ba người Hồng Hài Nhi.

Đại chiến triệt để bộc phát!

Nguyên Vị Diện thứ tám.

Trong một phương vũ trụ, Tô Đế đang ngồi ở bên hồ, gió nhẹ lay động áo trắng, khí tức của hắn cùng thiên địa hợp nhất.

Hắn du lịch nhân gian vô số năm, đã lĩnh ngộ được rất nhiều, đang cố gắng

tu luyện.

Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, quỳ một chân trên đất, trầm giọng nói:

- Tông chủ, bên ngoài có một vị tự xưng Chính Hoa muốn gặp ngài, nói là đồng nguyên huynh đệ của ngài.

Tô Đế cũng không mở mắt, nhẹ giọng nói:

- Ngươi đi xuống đi, hắn đã tiến đến.

Bóng đen ngẩn người, chợt biến mất tại chỗ.

Ngay sau đó, Chính Hoa Tà Phật trống rỗng xuất hiện.

Hắn đánh giá phiến thiên địa này, nói:

- Ngươi thật biết hưởng thụ.

- Nói đi, chuyện gì.

Tô Đế trực tiếp hỏi, Chính Hoa Tà Phật vô sự không lên tam bảo điện, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian.

Hắn đang đứng ở lúc đột phá.

- Đi với ta lên Thần giới cao nhất, phục sinh cha của chúng ta.

Chính Hoa Tà Phật nói, giọng thành khẩn, ánh mắt nhìn về phía Tô Đế tràn đầy chờ mong.

Tô Đế chậm rãi mở mắt, nói:

- Muốn cứu hắn, cần chiến thắng các Sáng Tạo Thần, ngươi xác định chúng ta có thể?

Chính Hoa Tà Phật lật tay lấy ra Nguyên Phạt, nói:

- Chúng ta có nó, nó tên Nguyên Phạt, chuyên đánh Sáng Tạo Thần.

Đang khi nói chuyện, hắn ném Nguyên Phạt cho Tô Đế.

Nguyên Phạt phảng phất như có linh, tự động bay vào trong tay Tô Đế.

Nắm Nguyên Phạt, Tô Đế ngẩn người, trong mắt lộ ra kỳ quang.

Một cỗ ký ức khổng lồ bỗng nhiên chui vào đầu óc hắn, cường đại như hắn cũng lâm vào trong hoảng hốt.

Chính Hoa Tà Phật ở phía sau lẳng lặng thủ hộ.

- Không thể không thừa nhận, thiên phú của ngươi xác thực mạnh hơn ta, ta cần ngươi.

Chính Hoa Tà Phật nhìn chằm chằm Tô Đế, thì thào nói.

Ở trong nhận thức của hắn, thiên phú của Tô Đế gần với một người.

Cái kia chính là Tần Quân.

Thậm chí ngay cả Cực Đế cũng không bằng Tô Đế.

Tô Đế vĩnh viễn có thể bảo trì cường đại thâm bất khả trắc, từ Hồng Mông đến Nguyên Vị Diện, một mực như thế.

Hiện tại bọn hắn nhận nhau, Chính Hoa Tà Phật không chút keo kiệt, nguyện ý cùng Tô Đế cộng hưởng Nguyên Phạt.

Hồi lâu sau.

Tô Đế chậm rãi mở mắt, trong mắt như có Kim Ô tê minh.

Hắn cúi đầu nhìn về phía Nguyên Phạt, thì thào nói:

- Loại lực lượng này là lực lượng hủy diệt sao?

------oOo------

Chương 2718: Hóa thân thành hắc ám (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Lĩnh ngộ được cái gì?

Chính Hoa Tà Phật mở miệng hỏi, ngữ khí tràn ngập chờ mong.

Tô Đế đứng dậy, nắm Nguyên Phạt, trả lời:

- Tất cả.

Tất cả!

Con ngươi của Chính Hoa Tà Phật co rụt lại, vội vàng nhảy lên hỏi:

- Ngươi kế thừa tất cả truyền thừa của cha?

Tô Đế hít sâu một hơi, nói:

- Nếu như ta không đoán sai, hẳn là như thế.

Nguyên Phạt cho truyền thừa để hắn cảm giác đột phá còn kém nửa bước.

Hắn rất hưng phấn, nhưng hắn đang áp chế cảm xúc.

- Rất tốt, theo ta đi Thần giới cao nhất tu luyện, sau đó cùng một chỗ nghĩ cách cứu cha!

Chính Hoa Tà Phật vỗ bả vai của Tô Đế cười nói, bọn hắn liên thủ nhất định có thể cứu Hủy Diệt Nguyên Thần.

Tô Đế suy nghĩ nói:

- Cho ta hai ngày, để ta an bài một chút.

Lần này đi Thần giới cao nhất, trời mới biết khi nào có thể trở về.

Chính Hoa Tà Phật gật đầu, hai ngày hắn vẫn có thể chờ được.

Tô Đế nhắm mắt, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

Chính Hoa Tà Phật rời đi, chuẩn bị hai ngày sau lại tới đón hắn.

Thần giới cao nhất.

Oanh...

Siêu Thoát đánh vào trên người Lý Tồn Hiếu một trượng, đánh cho nhục thân của Lý Tồn Hiếu sụp đổ, thần hồn chạy trốn.

Lý Bạch huy kiếm chém tới, kiếm khí ngang qua mấy chục tỉ dặm, ven đường tru sát rất nhiều Thần binh, rơi vào trên người Siêu Thoát, đáng tiếc căn bản không đả thương được Siêu Thoát.

Siêu Thoát cầm thần trượng, gầm thét nói:

- Chỉ bằng các ngươi cũng muốn đối nghịch ta!

Hắn biết mục tiêu của đám người Lý Bạch là Lý Họa Hồn, cho nên nhất định phải giết chết bốn người này.

Nếu Tần Quân phát hiện, vậy thì không hay rồi!

Nghĩ xong, Siêu Thoát nói:

- Ta là Sáng Tạo Thần, ngăn!

Thoại âm rơi xuống, Lý Bạch chỉ cảm thấy Nguyên Không Gian chung quanh bao phủ hắn, hắn vô ý thức muốn tránh né, đáng tiếc không cách nào làm được.

- Đáng giận đây là có chuyện gì?

Sắc mặt Lý Bạch kịch biến, thật tình không biết, Nguyên Không Gian chính là Sáng Tạo Thần biến thành, cho nên Nguyên Không Gian đều rất khoan dung với tất cả Sáng Tạo Thần, nhưng đối với sinh linh không phải Sáng Tạo Thần lại cực kỳ bình đẳng.

Các Sáng Tạo Thần đều có thể thúc đẩy Nguyên Không Gian chiến đấu,

nhưng lúc Sáng Tạo Thần đối chiến Sáng Tạo Thần, Nguyên Không Gian sẽ không sẽ hỗ trợ ai cả.

Mắt thấy Siêu Thoát đánh tới, Lý Bạch chỉ có thể tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Đúng lúc này, một bóng người vĩ ngạn cản ở trước mặt hắn.

Một chưởng vỗ về phía thần trượng của Siêu Thoát, chấn động đến thần trượng của Siêu Thoát rời tay bay đi.

Siêu Thoát lui nhanh, vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy người đến, mặt mũi của hắn trở nên kinh dị.

Người đến chính là Tần Quân!

Vô Cực Hồng Mông bào bay phất phới, Tần Quân ngăn ở trước mặt Lý Bạch, lạnh giọng nói:

- Rất tốt! Dám lừa gạt trẫm, còn xuất thủ với thủ hạ của trẫm!

Đối mặt ánh mắt lạnh lùng của Tần Quân, Siêu Thoát lập tức bối rối, không biết nên trả lời như thế nào.

Lý Họa Hồn ngay ở trên đại thế giới, hiện tại hắn thừa nhận, tuyệt đối sẽ chết rất thảm.

- Tổ thần ngài nghe ta giải thích.

Siêu Thoát lúng túng khoát tay nói, đúng lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng hắn, tay phải nhô ra, xuyên thủng bộ ngực của hắn, kéo một cái, cầm ra một quang đoàn.

Mệnh cách!

Đồ vật trọng yếu nhất của Sáng Tạo Thần!

Mệnh cách ly thể, Thần thể của Siêu Thoát lập tức cứng ngắc, hắn vô ý thức quay đầu nhìn lại, khi hắn nhìn thấy Thiên Đế, mặt lộ vẻ không thể tin được, kinh ngạc nói:

- Vì cái gì.

Còn chưa nói xong, hắn liền hình thần câu diệt.

Một sơ đại Sáng Tạo Thần vẫn lạc như vậy!

Các Thần binh xôn xao, nhao nhao bỏ chạy.

- Chủ thần vẫn lạc!

- Mau trốn a!

- Làm sao có thể! Bọn hắn đến cùng là ai?

- Sáng Tạo Thần cứ như vậy vẫn lạc?

- Hắn đến cùng là ai, vì sao có thể miểu sát Chủ thần?

------oOo------

Chương 2719: Hóa thân thành hắc ám (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần binh vừa trốn vừa kinh hô, lúc trước thấy tuyệt đối là sự tình kinh hãi nhất của bọn hắn kiếp này.

Sáng Tạo Thần không gì làm không được lại bị miểu sát, lật đổ bọn hắn nhận biết.

Lý Bạch thở dài một hơi, chắp tay cười nói:

- Phân Thân của bệ hạ quả nhiên là càng ngày càng lợi hại.

Trên dưới Thiên Đình, ai chẳng biết Thiên Đế Phân Thân thần thông cường đại.

Tần Quân nhìn qua đại thế giới, nói:

- Đi cứu Lý Họa Hồn ra.

Nghe vậy, Lý Bạch gật đầu, bay về phía đại thế giới.

Hồng Hài Nhi, Lý Tồn Hiếu, Lôi Chấn Tử nhao nhao hành lễ với Tần Quân, sau đó giết vào đại thế giới cứu Lý Họa Hồn.

Thiên Đế đưa mệnh cách của Siêu Thoát cho Tần Quân, Tần Quân trực tiếp thu vào trong Thần Thoại không gian.

- Bản tôn, kỳ thật ngài có thể hấp thu lực lượng của các Sáng Tạo Thần để mạnh lên, vì chúng sinh, hi sinh bọn hắn.

Thiên Đế đề nghị, ánh mắt có chút lấp lóe.

Tần Quân tức giận nói:

- Trẫm hấp thu ngươi, hi sinh ngươi, như thế nào?

- Không có vấn đề!

Thiên Đế hiên ngang lẫm liệt nói.

Tần Quân nhìn hắn thật sâu, không có nói tiếp.

Hắn đến bây giờ đều nhìn không thấu Thiên Đế, Phân Thân này đến cùng trung tâm với hắn, hay tâm hoài quỷ thai.

Bất kể như thế nào, Thiên Đế đều ở trong hắn khống chế.

Rất nhanh, Lý Họa Hồn máu me khắp người ở dưới bốn vị Thần Ma hộ tống bay ra đại thế giới.

Bọn hắn không có phá hư đại thế giới, dù sao sinh linh ở đại thế giới này là vô tội.

- Đa tạ bệ hạ cứu giúp.

Lý Họa Hồn đi vào trước mặt Tần Quân, ôm quyền nói.

Tần Quân phất tay, thương thế của Lý Họa Hồn trong nháy mắt khỏi hẳn, nói:

- Nhậm Ngã Tiếu muốn tới cứu ngươi, nhưng nơi này quá nguy hiểm, trẫm để hắn đi về trước.

Lý Họa Hồn gật đầu, hắn chỉ đại thế giới ở sau lưng, nói:

- Đại thế giới này có thể tặng cho ta không?

Các Thần Ma sửng sốt, gia hỏa này muốn báo thù đại thế giới sao?

Thiên Đế như có thâm ý nhìn chằm chằm Lý Họa Hồn, không biết suy nghĩ cái gì.

- Có thể.

Tần Quân đồng ý nói, hắn có thể nhìn trộm tâm lý hoạt động của Lý Họa Hồn, biết được tiểu tử này muốn dựa vào thác nước Thủy Nguyên tu luyện.

Lý Họa Hồn liền bay trở về.

Thấy cảnh này, Tần Quân mỉm cười, sau đó mang theo các Thần Ma bay trở về Chúng Thần khởi nguyên.

Hiện tại chỉ còn lại có Cửu Cực Càn Đế còn chưa tìm được.

Tần Quân dự định để Thiên Đế đi tìm, hắn thì chuyên tâm tu luyện, ứng đối lần công kích sau của Thủy Ác.

Nguyên cảnh.

Hình Sinh mờ mịt phi hành, không biết phải bay về nơi nào.

- Tới.

Đúng lúc này, một thanh âm cực kỳ mê hoặc vang lên ở bên tai hắn.

Hình Sinh ngẩn người, theo âm thanh bay đi.

Rất nhanh, hắn liền bay ra Nguyên cảnh, rời Nguyên Không Gian che chở, đi vào khu vực hư vô.

Đập vào mắt tất cả đều là hắc ám.

Thủy Ác bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng Hình Sinh, mà Hình Sinh không có chút nào phát giác.

- Ngươi thuộc về hắc ám, hóa thân thành hắc ám đi.

Thủy Ác ở bên tai Hình Sinh nỉ non nói, con mắt trống rỗng nhìn chằm chằm phía trước.

Toàn thân Hình Sinh run lên, bỗng nhiên ôm đầu hét thảm, lộ ra vô cùng thống khổ.

Ngay sau đó, Thủy Ác bỗng nhiên chui vào trong cơ thể Hình Sinh, đạo đạo hắc khí bao khỏa Hình Sinh.

Thần giới cao nhất.

Luân Hồi cung.

Bất Hủ đứng lên, hắn cắn răng nói:

- Tên kia là hậu đại của Hủy Diệt?

Vĩnh Hằng đứng dậy, sắc mặt vô cùng khó coi, thì thào nói:

- Hắn vì sao muốn chiếm cứ nhục thân của sinh linh, chẳng lẻ muốn mượn cái này tiến vào Nguyên Không Gian? Nhưng như thế chỉ là phí công, hắn thử qua vô số lần, lại còn không buông bỏ.

- Không đúng, lần này là hậu đại của Hủy Diệt, Hủy Diệt cùng Thủy Ác trên bản chất mà nói là giống nhau, đều lấy hủy diệt làm chức trách.

Bất Hủ lắc đầu nói, càng nói chính hắn càng kinh ngạc.

Nếu thật sự như thế, ác mộng sắp giáng lâm.

------oOo------

Chương 2720: Phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Dậu duệ của Hủy Diệt Nguyên Thần thành ký sinh thể, lần này chỉ sợ Thủy Ác sẽ đạt được mục đích.

Vĩnh Hằng trầm giọng nói, nếu Thủy Ác giết đến, cho dù không cường đại như ở khu vực hư vô, bọn hắn cũng rất khó ngăn cản.

Bất Hủ nhìn về phía hắn, nói:

- Việc này không nên chậm trễ! Hiện tại liền đi phục sinh Hủy Diệt, để hắn giúp bọn ta hủy diệt hết thảy quy tắc, hủy diệt hết thảy nhân quả!

Vĩnh Hằng gật đầu, lúc này hai thần biến mất tại chỗ cũ.

Dưới Luân Hồi cung.

Liếc nhìn lại, Thần giới cao nhất là tường hòa duy mỹ như vậy, vô số đại thế giới nhẹ nhàng trôi nổi ở trong vũ trụ, không nhúc nhích, hình ảnh phảng phất như muốn lan tràn đến vĩnh hằng.

Dù ai cũng không cách nào dự liệu được, hai vị Sáng Tạo thần của Thần giới cao nhất sắp hủy diệt hết thảy.

Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân đang ở trên đỉnh núi tu luyện, hắn cách Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh càng ngày càng gần.

Mở ra đấu quy tắc, Vạn Sinh Sáng Tạo Công của hắn càng cường đại, Chí Cao Thần Lực đã có thể vô địch khắp cả Thần giới cao nhất.

Nhưng muốn đánh bại Thủy Ác, còn thiếu rất nhiều.

Đúng lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, trầm giọng

nói:

- Thủy Ác chiếm thân thể của hài tử Hình Hủy Diệt, tiếp đó, hắn rất có thể sẽ lấy thân thể của tiểu tử kia giết vào Nguyên Không Gian!

Hài tử của Hình Hủy Diệt?

Tần Quân đột nhiên mở mắt, hỏi:

- Tô Đế, hay Chính Hoa Tà Phật?

- Đều không, là một hài tử tên Hình Sinh, hắn là trước khi Hình Hủy Diệt chết đản sinh.

Thiên Đế lắc đầu nói, để thần sắc của Tần Quân dừng một chút.

Nguyên lai Hình Sinh cũng là hài tử của Hình Hủy Diệt, vì sao dưới cơ duyên xảo hợp thu được Pháp Tiên Thiên truyền thừa?

Quái tai!

Tần Quân tiếp tục hỏi:

- Hắn đã đi vào chưa?

- Còn chưa, dung hợp cũng cần thời gian, tựa như Cực Đế lúc trước, vừa tiến vào Thần giới cao nhất cũng ẩn núp một đoạn thời gian.

- Huống chi lần này hắn là bản tôn dung nhập cơ thể Hình Sinh, chúng ta nhất định phải cẩn thận.

Sắc mặt Thiên Đế nghiêm túc nói, Thủy Ác quá mức cường đại, để áp lực của hắn cực lớn.

Tần Quân nhìn về phía chân trời, thì thào nói:

- Nếu không thể đánh bại Thủy Ác, thì làm sao bây giờ?

Thiên Đế ngẩn người, ánh mắt trở nên tràn ngập thâm ý, nói:

- Lực lượng của Thủy Ác đến từ chúng sinh ác niệm, không có người nào sẽ không sinh ra ác niệm, cho nên còn có một biện pháp, càng dễ dàng đánh bại Thủy Ác.

Tần Quân không có kinh hỉ, lâm vào trong trầm mặc.

Thiên Đế cắn răng nói:

- Cái kia chính là gạt bỏ toàn bộ sinh linh!

Thần sắc của Tần Quân không thay đổi, ánh mắt một mực nhìn phương xa, giống như có lẽ đã đoán được đáp án này.

Dưới Luân Hồi cung.

Bất Hủ bỗng nhiên xuất hiện, ngay sau đó Vĩnh Hằng cũng xuất hiện, hai thần đứng đối mặt nhau.

- Phân hồn thu thập đủ rồi?

Vĩnh Hằng mở miệng hỏi, hai tay đều nắm lấy hai đoàn ánh sáng.

Chính là phân hồn của Hình Hủy Diệt.

Bất Hủ gật đầu, hắn cũng nắm lấy bốn phân hồn.

Hai thần quay người bay về phía bắc của Thần giới cao nhất, tốc độ rất nhanh.

Không bao lâu, bọn hắn liền đến biên giới Thần giới.

Nơi này nổi lơ lửng một đại lục, trên đại lục có bốn cự sơn, quay chung quanh cùng một chỗ, như bốn ngón tay đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Khi bọn hắn tiến vào đại lục, không gian nổi sóng, hiển nhiên nơi này có cấm chế.

Đây là mộ của chủ hồn Hình Hủy Diệt, bị Bất Hủ, Vĩnh Hằng cố ý trấn áp ở đây, vì chính là hôm nay.

Bất quá muốn phục sinh Hình Hủy Diệt, còn cần thời gian.

Thời gian cứ như vậy trôi qua.

Mấy chục năm sau.

Hai bóng người đuổi đến nơi này, chính là Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế, tuy bọn hắn dùng tốc độ cao nhất đi đường, nhưng thời gian của Nguyên Vị Diện cùng Thần giới cao nhất trôi qua tốc độ khác biệt.

- Chờ một chút.

Chính Hoa Tà Phật bỗng nhiên đưa tay ngăn Tô Đế, chau mày.

Hắn không phải lần đầu tiên đến chỗ này, cho nên có thể cảm giác được nơi này dị thường.

Tô Đế cảnh giác nhìn chung quanh, chẳng lẽ có địch nhân ẩn giấu?

- Bên trong có người, rất có thể là Sáng Tạo Thần.

------oOo------

Chương 2721: Phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính Hoa Tà Phật trầm giọng nói, để Tô Đế nhíu mày.

Bọn hắn còn không phải đối thủ của Sáng Tạo Thần.

Thật tình không biết, bên trong không chỉ là Sáng Tạo Thần, còn là hai vị Sáng Tạo Thần Phụ.

- Các ngươi không cần vào, chúng ta đang phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần!

Đúng lúc này, thanh âm của Vĩnh Hằng bay ra, để Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế sửng sốt.

Là ai phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần?

Các Sáng Tạo Thần không phải đều sợ Hủy Diệt Nguyên Thần sao?

Không có người cho bọn hắn đáp án, bọn hắn cũng không dám hỏi nhiều.

Bởi vì vừa rồi âm thanh kia cho bọn hắn một loại cảm giác không thể chiến thắng.

- Là chờ hay lui?

Tô Đế liếc nhìn Chính Hoa Tà Phật, hỏi.

Nếu tự tiện xông vào, bọn hắn rất có thể sẽ chết.

Chính Hoa Tà Phật trầm ngâm nói:

- Chờ!

Tô Đế gật đầu.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Không biết qua bao lâu, trong đại lục nhiều hơn một đạo khí tức, mặc dù yếu ớt, lại làm cho người rùng mình.

Trong nháy mắt Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật đoán được chủ nhân của khí tức kia.

Cha của bọn hắn, Hủy Diệt Nguyên Thần!

Hai người tâm thần bất định, bởi vì bọn hắn không biết mục đích của đối phương, đối phương phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần cần làm chuyện gì?

Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở trước người bọn hắn, sắc mặt hắn âm trầm hét lên:

- Các ngươi muốn làm gì?

Tựa như ức vạn lôi đình vang vọng, dù Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật cũng bị chấn động đến thần hồn run lên.

- Là hắn.

Con ngươi của Tô Đế co rụt lại, nhìn bóng lưng của Thiên Đế, biểu lộ có chút kinh ngạc.

Chính Hoa Tà Phật cũng sửng sốt, hắn nhận lầm Thiên Đế thành Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân lại xuất hiện.

- Phục sinh hắn, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Thanh âm của Bất Hủ truyền tới, thanh âm nhẹ nhàng, rõ ràng không để Thiên Đế vào mắt.

Hiện tại Thiên Đế cũng không dám vào, dù sao thần hồn của Hình Hủy Diệt đã ngưng tụ, nếu hắn cắt ngang quá trình này, Hình Hủy Diệt có khả năng sẽ hồn phi phách tán, hoàn toàn chết đi.

Hắn hiểu được Bất Hủ, Vĩnh Hằng muốn làm gì, cho nên sắc mặt âm tình biến ảo.

Hủy diệt hết thảy, Thủy Ác sẽ tiêu tán theo, mà bọn hắn vẫn còn, còn có thể tiếp tục sáng tạo, cho nên đứng ở góc độ của Sáng Tạo Thần Phụ, biện pháp này là không có phong hiểm nhất.

- Bất cứ tình huống nào?

Tô Đế tự lẩm bẩm, hắn đang suy đoán, bất cứ tình huống nào là chỉ cái gì?

Chẳng lẽ là Thủy Ác mà Tần Quân từng đề cập qua?

Hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn lại, nhưng lấy ánh mắt của hắn còn không có biện pháp xuyên qua Nguyên Không Gian.

Chính Hoa Tà Phật cũng đang suy đoán.

Thiên Đế chậm rãi quay người, liếc nhìn hai người bọn họ, nói:

- Các ngươi trở về đi.

- Vì sao? Chúng ta thế là hậu đại của hắn!

Chính Hoa Tà Phật trầm giọng hỏi, hắn còn muốn lấy Nguyên Phạt trả lại cho Hình Hủy Diệt.

Thiên Đế trầm giọng nói:

- Lưu lại, các ngươi sẽ chết!

Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế không hề bị lay động.

Thấy cảnh này, Thiên Đế đành phải thở dài nói:

- Thôi.

Hắn nhìn về phía Tô Đế, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lúc này phất tay, dùng Chí Cao Thần Lực cuốn đi Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật.

Ba người tới một đại thế giới khác.

Sau khi Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật hạ xuống, vô ý thức bày ra tư thế chiến đấu.

- Chớ khẩn trương, ta là muốn ban cho các ngươi cơ duyên.

Thiên Đế khoát tay nói, chỉ thấy hắn ngồi xếp bằng ở giữa không trung, nhìn Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật.

Cơ duyên?

Hai người ngẩn người, liếc nhau, đều nhìn ra đối phương nghi hoặc.

Lúc trước còn muốn đuổi bọn hắn đi, vì sao giờ phút này lại cho cơ duyên?

- Ban nãy hai vị kia là Sáng Tạo Thần Phụ, bọn hắn phục sinh cha của các ngươi, là muốn hủy diệt hết thảy, bao quát các ngươi.

Thiên Đế nhìn chằm chằm bọn hắn, trịnh trọng nói, để sắc mặt hai người

biến đổi.

------oOo------

Chương 2722: Kiềm chế (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hủy diệt hết thảy!

Tô Đế cùng Chính Hoa Tà Phật cũng ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, nhưng hồn phách của Hủy Diệt Nguyên Thần đã đoàn tụ, khí tức đang nhanh chóng tăng trưởng, đoán chừng không bao lâu nữa, là hắn có thể phục sinh.

Khi đó, bọn hắn có thể ngăn cản Hủy Diệt Nguyên Thần hay không?

Bọn hắn đều được Nguyên Phạt truyền thừa, biết rõ Hủy Diệt Nguyên Thần cường đại.

- Vậy ngươi muốn cho chúng ta cơ duyên gì?

Chính Hoa Tà Phật mở miệng hỏi, hắn ẩn ẩn cảm giác được chiến tranh sắp tới.

Sáng Tạo Thần Phụ cấp thiết phục sinh Hủy Diệt Nguyên Thần như vậy, muốn hủy diệt hết thảy, chắc là Thủy Ác kia lại có hành động.

Tô Đế nhìn Thiên Đế , chờ đợi phân phó của hắn.

Thiên Đế nhìn về phía Chính Hoa Tà Phật, nâng tay phải lên, Nguyên Phạt không bị khống chế bay ra cơ thể Chính Hoa Tà Phật, để sắc mặt của Chính Hoa Tà Phật biến hóa.

- Cơ duyên của ngươi ngay ở trên người nó, sau đó ta sẽ dẫn ra Sáng Tạo Thần lực mà nó ẩn chứa.

Thiên Đế mở miệng nói, đang khi nói chuyện, tay trái chụp vào Nguyên Phạt.

Nguyên Phạt bắn ra cường quang sáng chói, chiếu sáng cả bầu trời.

Cũng may bọn hắn đang đứng ở vùng đất hoang tàn vắng vẻ, không sợ bị sinh linh ở nơi này phát hiện.

Thiên Đế dẫn lực lượng của Nguyên Phạt vào cơ thể Chính Hoa Tà Phật, trong chốc lát, Thần lực bao khỏa Chính Hoa Tà Phật, khiến cho hắn tựa như ở trong trứng ánh sáng.

Tô Đế ở bên cạnh lẳng lặng nhìn, không có quấy rầy bọn hắn.

Một lát sau, Thiên Đế mới buông Nguyên Phạt ra, để Nguyên Phạt rót Sáng Tạo Thần lực vào Chính Hoa Tà Phật.

Một khi thành công, Chính Hoa Tà Phật sẽ thành Sáng Tạo Thần mới!

- Tiếp đó, đến phiên ngươi.

Thiên Đế quay đầu nhìn về phía Tô Đế, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Tô Đế mở miệng hỏi:

- Này là có chỗ cần chúng ta?

- Ừm, muốn đánh bại Thủy Ác, vẫn là để cho bản tôn xuất thủ, nhưng Thủy Ác chẳng mấy chốc sẽ giết đến, cần các ngươi đi kiềm chế!

Thiên Đế gật đầu nói, hắn nhìn chằm chằm Tô Đế, tràn ngập thâm ý nói:

- Ta nhìn lấy ngươi trưởng thành, đối với thiên phú của ngươi, ta vẫn nguyện ý tin tưởng.

Kiềm chế Thủy Ác!

Đây chính là tồn tại Thiên Đế cũng không thể chiến thắng!

Tô Đế không có khiếp đảm, sắc mặt hắn bình tĩnh, nói:

- Tới đi, ta cũng không hy vọng hết thảy đều bị hủy diệt.

Thiên Đế gật đầu, tay phải bỗng nhiên rơi vào trên vai Tô Đế.

Trong chốc lát, Tô Đế động dung, hắn chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng không có gì sánh kịp rót vào trong cơ thể.

Oanh!

Toàn bộ đại thế giới rung động, hắn trực tiếp đột phá tới Vô Thượng Nguyên Thần!

Hắn vốn ở vào Siêu Thoát Thần Nguyên thập cảnh, cho dù không dựa vào Thiên Đế, cũng có thể đột phá!

Tần Quân ở Chúng Thần khởi nguyên cũng có thể cảm ứng được khí tức của Tô Đế, Chính Hoa Tà Phật, không chỉ hắn, tất cả Sáng Tạo Thần ở Thần giới cao nhất đều có thể cảm nhận được.

Lực lượng của Thiên Đế cường đại dường nào, so với Bất Hủ, Vĩnh Hằng cũng không thua mảy may.

- Chung quy là kiếp số khó thoát.

Tần Quân tự lẩm bẩm, động tác của Bất Hủ, Vĩnh Hằng hắn cũng có thể nhìn thấy, nhưng hắn không ngăn cản, bởi vì hắn tin tưởng Hình Hủy Diệt.

Hắn chỉ kiếp số chính là Thủy Ác.

Sau đó hắn nhắm mắt tiếp tục tu luyện.

Hắn nhất định phải nắm chặt thời gian đột phá.

Thiên Đế, Bất Hủ, Vĩnh Hằng đều chỉ có là Vạn Sinh Sáng Tạo ngũ cảnh, đây chính là cực hạn của bọn họ, bởi vì bọn họ là Tần Quân sáng tạo, cho nên cực hạn của Tần Quân xa không phải bọn hắn có thể so sánh.

Muốn chiến thắng Thủy Ác, hi vọng rơi ở trên người hắn.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

300 năm sau.

Tần Quân rốt cục đột phá tới Vạn Sinh Sáng Tạo lục cảnh.

Nhưng chưa đủ!

------oOo------

Chương 2723: Kiềm chế (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù hắn đã rất mạnh, nhưng hắn có thể cảm giác được mình cùng Thủy Ác vẫn có một ít chênh lệch, hắn nhất định phải lại đột phá một cảnh.

Nếu có thể đạt tới Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh, liền có thể định ra Càn Khôn, Thủy Ác cũng có thể lật tay diệt!

Thần giới cao nhất đi qua 300 năm, Nguyên Vị Diện khác thì không giống nhau, có đi qua 1 tỷ năm, có đi qua mấy ngàn năm.

Một ngày này.

Hình Sinh bỗng nhiên xuất hiện ở trong Nguyên cảnh.

Hắn bẻ bẻ cổ, dùng ánh mắt tái nhợt nhìn hai tay của mình, chợt cười như điên.

- Ta rốt cục tiến vào rồi!

Hình Sinh cười đến toàn thân run rẩy, hiện tại hẳn nên gọi hắn là Thủy Ác.

Thủy Ác rất hưng phấn, hắn từng huyễn tưởng qua vô số lần tiến vào Nguyên Không Gian, rốt cục thực hiện được.

Trước kia sở dĩ không thành công, là bởi vì hắn quá yếu, nhưng theo từng Sáng Tạo Thần vẫn lạc, quy tắc hỗn loạn, tâm tình chúng sinh tiêu cực càng ngày càng nhiều, hắn càng ngày càng mạnh.

Lấy thân thể con trai của Sáng Tạo Thần tiến vào Nguyên Không Gian, Nguyên Không Gian sẽ không ngăn cản.

- Sau đó chính là thời khắc hưởng thụ giết chóc!

Thủy Ác cười lạnh nói, lúc này hắn xông về phía trước.

Phía trước chính là Nguyên Vị Diện thứ bảy!

Hắn không có giống như Vĩnh Hằng Như Một trực tiếp hủy diệt Nguyên Vị Diện, mà tiến vào Nguyên Vị Diện thứ bảy, lần lượt giết sinh linh.

Hắn muốn để chúng sinh ở trong thống khổ, tuyệt vọng chết đi.

Giống như ác niệm của chúng sinh suy nghĩ!

Giết chóc trong nháy mắt bộc phát!

Trước Chúng Thần khởi nguyên, Thiên Đế lơ lửng, ở trước mặt hắn có vài vị Sáng Tạo Thần cùng nhiều vô số Thần binh, trải rộng toàn bộ vũ trụ.

- Lai lịch của Thủy Ác, trẫm đã nói cho các ngươi biết, tiếp đó, các ngươi muốn xuống dưới ngăn cản Thủy Ác, hiểu chưa?

Thiên Đế chắp tay sau lưng, trầm giọng nói, ánh mắt rơi vào trên người Vĩnh Hằng Thần Mệnh.

Sắc mặt của Vĩnh Hằng Thần Mệnh âm tình biến ảo, hắn cắn răng nói:

- Được!

Nếu không phải Thiên Đế nói đây không phải là bản tôn của Thủy Ác, hắn căn bản không dám tới.

Thủy Ác cường đại không cần nhiều lời, chỉ là phụ thể ở trên người Cực Đế, liền có thể thôn phệ Sáng Tạo Thần, huống chi bản tôn?

Sáng Tạo Thần Thần Nguyên mở miệng hỏi:

- Đám người Phụ Thần đâu?

Lời vừa nói ra, các Sáng Tạo Thần đều nhìn về phía Thiên Đế.

Vô số Thần binh thì ở phía sau chờ phân phó, bầu không khí vô cùng kiềm chế, bởi vì bọn hắn đều hiểu đối mặt mình là địch nhân gì.

Thiên Đế trả lời:

- Bọn hắn phục sinh Hình Hủy Diệt!

Nghe vậy, các Sáng Tạo Thần đều lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Đổi lại thường ngày, bọn hắn khẳng định bối rối, nhưng nếu đối chiến Thủy Ác, bọn hắn tự nhiên hi vọng Hình Hủy Diệt đứng ra.

Hình Hủy Diệt cường đại, không thể nghi ngờ, đại bộ phận Sáng Tạo Thần đều là bị Hình Hủy Diệt chém giết.

- Lên đường đi! Thủy Ác ngay ở Nguyên Vị Diện giết chóc!

Thiên Đế phất tay nói, các Sáng Tạo Thần mang theo Thần quân của mình tiến về hạ giới.

Nhìn bóng lưng của bọn hắn rời đi, Thiên Đế tự lẩm bẩm:

- Để cho các ngươi chịu chết là vì kéo dài thời gian, vừa vặn rửa sạch tội lỗi của các ngươi.

Hắn tận lực che giấu tình hình thực tế, mặc dù Thủy Ác kia không phải bản tôn, nhưng thực lực cùng bản tôn không kém bao nhiêu.

Nếu như hắn nói ra tình hình thực tế, các Sáng Tạo Thần khẳng định đều không muốn tham chiến.

Ầm ầm...

Đúng lúc này, Chúng Thần khởi nguyên ở sau lưng sinh ra chấn động.

Cũng không phải Tần Quân đột phá, mà là Cực Đế.

Chỉ thấy Cực Đế đứng trên đỉnh núi, một vòi rồng màu đen chiếm cứ ở quanh người, Cụ lực ngưng thực, tựa như một ác ma ở trên đầu giương nanh múa vuốt, bề ngoài có chút tương tự Thủy Ác.

- Gia hỏa này.

Khuôn mặt Thiên Đế có chút động, bởi vì hắn cảm thấy một cảm giác nguy cơ.

Cực Đế đã cường đại đến có thể uy hiếp hắn!

Nguyên bản thực lực của Cực Đế bảo trì ở Vô Thượng Nguyên Thần thất cảnh, bởi vì thôn phệ mấy vị Sáng Tạo Thần, hiện tại hắn tựa hồ sáng tạo ra một Thần thông khó lường, để chiến lực của hắn tăng vọt.

------oOo------

Chương 2724: Hạo kiếp giáng lâm (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Vị Diện thứ bảy.

Oanh!

Vô số sao trời sụp đổ, liệt diễm tràn ngập toàn bộ vũ trụ, tiếng kêu thảm của vô số sinh linh theo nguyên khí truyền ra.

Những tiếng kêu gào thê thảm này tràn đầy sợ hãi, thống khổ cùng tuyệt vọng.

Trong biển lửa cuồn cuộn, Thủy Ác cuồng tiếu bay ra ngoài, trên người có một tầng áo giáp màu đen, chính là oán lực biến thành.

Theo từng tràng giết chóc tiến hành, mặt mũi của hắn cũng càng giống như bản tôn Thủy Ác.

Thủy Ác một đường bay đi, những nơi đi qua, sao trời bạo tạc, tinh hà phá tán.

Khí tức kinh khủng đến cực điểm kia bao phủ toàn bộ Nguyên Vị Diện.

Toàn bộ sinh linh chỉ cần nhắm mắt liền có thể nhìn thấy hắn giết chóc, loại sợ hãi khi mắt thấy tử vong đến gần này đủ để chúng sinh nổi điên.

Sinh linh tu vi mạnh mẽ muốn thông qua Nguyên cảnh chạy trốn, lại ngạc nhiên phát hiện Nguyên cảnh bị phong tỏa, bọn hắn căn bản xông vào không nổi.

Bây giờ Nguyên Vị Diện thứ bảy đã biến thành lao ngục, bọn họ đều là người ở trong lao đợi chết.

- Xong, thật phải chết sao.

- Hắn rốt cuộc là thứ gì?

- Chẳng lẽ là Sáng Tạo Thần muốn hủy diệt hết thảy?

- Sáng Tạo Thần? Hắn tính là thần sao? Hoàn toàn là ma a! Ma giết chóc!

- Thiên Đế đâu? Sao hắn vẫn chưa xuất hiện?

Chúng sinh sợ hãi, thậm chí có sinh linh khẩn cầu Thiên Đế xuất hiện, như trước kia Vĩnh Hằng Như Một hủy diệt Nguyên Vị Diện hoành không xuất thế.

Đáng tiếc, Thiên Đế ở Thần giới cao nhất tu luyện, không lo được bọn hắn.

- Tử vong đối cho các ngươi mà nói mới là đường về!

Tiếng cười âm hiểm của Thủy Ác vang vọng Nguyên Vị Diện thứ bảy.

Theo giết càng ngày càng nhiều sinh linh, hắn cũng đang chậm rãi mạnh lên.

Sở dĩ không vội đi Thần giới cao nhất, là bởi vì hắn muốn cho Tần Quân chết cuối cùng.

Tần Quân chọc giận hắn, cho nên hắn muốn để Tần Quân ở trong tuyệt vọng chết đi.

Đúng lúc này, Nguyên chủ thứ bảy bay tới.

Nhìn Thủy Ác sâm nhiên kinh khủng, Nguyên chủ thứ bảy hít sâu một hơi, khuôn mặt đẹp tuyệt mỹ tràn đầy vẻ kiên định.

Thân là Nguyên chủ, nàng có nghĩa vụ vì chúng sinh của Nguyên Vị Diện thứ bảy mà chiến.

- Làm sao? Ngươi muốn khiêu chiến ta?

Thủy Ác cũng phát hiện Nguyên chủ thứ bảy, mặt lộ tiếu dung khinh miệt, con mắt nhìn chằm chằm Nguyên chủ thứ bảy, trong chốc lát, toàn thân Nguyên chủ thứ bảy băng hàn, nàng có thể cảm giác được tử vong đang ở trước mắt.

Nàng còn chưa bao giờ có cảm giác như thế.

Sợ hãi dâng lên trong lòng của nàng.

Nàng không có sụp đổ, cũng không có trốn.

Chỉ thấy nàng chắp tay trước ngực, trong miệng bắt đầu niệm pháp quyết chỉ có nàng có thể hiểu, trong chốc lát, chung quanh hiện ra đạo đạo hư ảnh, càng ngày càng nhiều.

Tất cả đều là sinh linh đã chết!

- Thù Thần chi thuật, cho dù ta không cách nào chiến thắng ngươi, cũng phải chiến!

Nguyên chủ thứ bảy trầm giọng nói, dù sao nàng cũng trốn không thoát Nguyên Vị Diện thứ bảy, còn không bằng chết oanh oanh liệt liệt.

Thủy Ác cười lạnh một tiếng, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Nguyên chủ thứ bảy, vỗ ra một chưởng.

Oanh...

Một chùm sáng màu đen từ trong lòng bàn tay hắn bắn ra, trong nháy mắt bao phủ Nguyên chủ thứ bảy, những bóng mờ chung quanh cũng đi theo tiêu tán, như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Nguyên chủ thứ bảy, vẫn lạc!

Ở trước mặt Thủy Ác, nàng không hề có lực hoàn thủ.

Thủy Ác tùy ý cười to, tiếp tục bay đi.

Hắn tận lực liên tiếp não hải của toàn bộ sinh linh, để chúng sinh mắt thấy Nguyên chủ thứ bảy chết thảm như thế nào.

Giờ khắc này, toàn bộ Nguyên Vị Diện thứ bảy lâm vào trong tĩnh mịch.

Tai nạn giáng lâm đến quá nhanh, để bọn hắn không kịp phản ứng.

Hiện tại ngay cả Nguyên chủ cũng đã chết, còn có ai có thể cứu bọn hắn?

Giết chóc còn đang tiếp tục.

Khi các Sáng Tạo Thần phủ xuống, Nguyên Vị Diện thứ bảy đã chết ba phần tư sinh linh.

------oOo------

Chương 2725: Hạo kiếp giáng lâm (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oán niệm tụ tập, cho dù là Sáng Tạo Thần cũng có thể cảm giác được hàn ý sâu tận xương tủy.

Sắc mặt của Vĩnh Hằng Thần Mệnh âm trầm, cắn răng nói:

- Tìm cho ta! Nhất định phải giết vật kia!

Từ khi bọn hắn sinh ra, còn chưa bao giờ gặp phải hạo kiếp dạng này,

trước kia đều là Sáng Tạo Thần bọn hắn nội đấu, cho nên trong lòng của hắn tràn đầy lửa giận.

Sáng Tạo Thần đều cao ngạo, chỉ cho phép mình hủy diệt hết thảy, không cho phép những sinh linh khác tùy ý làm bậy.

- Vâng!

Chục tỷ Thần binh cùng kêu lên đáp, tu vi của bọn hắn đều rất mạnh, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, trước đi bắt Thủy Ác.

- Hừ! Ta ngược lại muốn xem xem một Phân Thân có thể càn rỡ như thế nào!

Vĩnh Hằng Thần Mệnh hừ lạnh nói, trong lời nói tràn đầy sát ý.

Hồng Mông, Tần Quân điều động Phân Thân, muốn tiếp đi vợ con của mình.

Thiên Đế cung.

- Không được! Trẫm không thể đi!

Tần Lăng Mệnh đứng dậy lớn tiếng nói, mặt mũi tràn đầy không cam lòng.

Phía dưới đứng Thiên Đế Phân Thân, hắn còn là lần đầu tiên dám phản bác mệnh lệnh của Tần Quân.

- Ngươi lưu lại sẽ chết.

Thiên Đế Phân Thân nhìn chằm chằm Tần Lăng Mệnh nói.

Tần Lăng Mệnh đi xuống, vừa đi vừa nói:

- Cho dù trẫm chết, cũng phải cùng Thiên Đình cùng tồn vong!

Cùng tồn vong!

Thiên Đế Phân Thân trầm mặc, thở dài một tiếng, liền biến mất.

Tần Lăng Mệnh biết lưu lại hắn phải chết không nghi ngờ, nhưng hắn không thể đi, bởi vì lúc hắn lên ngôi từng hứa hẹn, sẽ không để cho Thiên Đình mất ở trong tay hắn.

Một bên khác, Thiên Vận, Cát Tường, Tần Thiên Thừa, Tần Bất Phụ, Nhược Tâm, Tần Thiên Võ, Tần Tuyết Nhi… cũng bị Thiên Đế Phân Thân khác tìm tới, tề tụ ở trên quảng trường Thiên Đế cung, chuẩn bị tới Thần giới cao nhất.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Mẫu hậu, chúng ta muốn đi đâu?

- Vì sao phụ hoàng hưng sư động chúng như vậy?

- Đừng hỏi nữa, chúng ta cũng không rõ ràng tình huống.

Bọn hắn nghị luận, đều có chút khẩn trương.

Dĩ vãng nguy cơ lớn hơn nữa, Tần Quân cũng không tụ tập bọn hắn cùng nhau di chuyển.

- Bất Phụ, ngươi cảm thấy là bởi vì cái gì?

Tần Thiên Thừa ôm lấy cổ Tần Bất Phụ cười hỏi, hắn tuyệt không khẩn trương, ngược lại cảm thấy thú vị.

Tần Bất Phụ liếc mắt nhìn hắn, không có trả lời.

Rất nhanh, các Thiên Đế Phân Thân trở lại trên quảng trường, trong đó một Thiên Đế Phân Thân mở miệng nói:

- Hiện tại có một tồn tại tên Thủy Ác tiến vào Nguyên Không Gian, hắn muốn hủy diệt hết thảy, đang tàn sát Nguyên Vị Diện thứ bảy, bao quát trẫm, không có người nào có thể chiến thắng hắn, cho nên trước đưa các ngươi đến Thần giới cao nhất, nơi này là vị diện đản sinh các Sáng Tạo Thần, điểm xuất phát của hết thảy, trẫm cũng tu luyện ở đó.

Chính là Tần Quân!

Hắn thông qua Thiên Đế Phân Thân cùng người thân nói chuyện.

Thoại âm rơi xuống, tất cả mọi người hoảng loạn.

Trong lòng bọn họ, Tần Quân là tồn tại vô địch, địch nhân ngay cả Tần Quân cũng không làm gì được, sẽ mạnh như thế nào?

- Thế nhưng gia tộc của ta thì làm sao bây giờ?

Tần Thiên Võ thận trọng hỏi, hắn đã thành gia lập nghiệp, con cháu truyền thừa mấy chục đời, hắn sao có thể nhẫn tâm vứt xuống?

Hắn mới mở miệng, Thiên tử thiên nữ khác cũng đi theo lên tiếng.

Hiện tại bọn hắn đều thành gia, tự nhiên không thể nói đi là đi.

Thiên Đế Phân Thân nhíu mày, ngay sau đó thanh âm của Tần Quân truyền đến:

- Thần giới cao nhất không giống Hồng Mông, tu vi quá yếu, sẽ không chịu nổi áp lực, các ngươi không thể mang quá nhiều người, nhanh lựa chọn đi!

Nếu tùy ý bọn hắn, chẳng phải là sẽ mang ngàn ngàn vạn vạn sinh linh vào Thần giới cao nhất?

Tần Quân vẫn phải chuyên tâm tu luyện, nào có thời gian bảo vệ bọn hắn.

Huống hồ, phàm là sinh linh có quan hệ thân thích đều nhập Thần giới cao nhất, uy nghiêm của Thần giới ở đâu?

------oOo------

Chương 2726: Cực Đế quyết tuyệt (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy các con do dự, Đát Kỷ đứng ra, mở miệng nói:

- Các ngươi đã không phải là hài tử, lấy hay bỏ tự mình quyết định, chỉ cần không hối hận liền tốt, trên đời này không có thập toàn thập mỹ.

Nàng mới mở miệng, thiên phi khác cũng lên tiếng, các nàng cũng không hy vọng Tần Quân khó xử.

Nếu thật mang theo tất cả huyết thống con cháu, chỉ là tụ tập đủ cũng cần thời gian.

Tần Thiên Võ cắn răng nói:

- Ta vẫn ở lại đây đi! Ta chính là Chiến thần của Thiên Đình, vì Thiên Đình, vì con cháu của ta, ta không thể trốn!

Thiên Đế Phân Thân còn muốn nói tiếp, đúng lúc này, hắn bỗng nhiên biến sắc.

- Liền quyết định như vậy!

Tất cả Thiên Đế Phân Thân cùng nhau vung tay áo, ngoại trừ Tần Thiên Võ, tất cả mọi người đều bị cuốn đi.

Nguyên lai, Tần Quân ở trong Nguyên cảnh an bài một Thiên Đế Phân Thân canh gác, vừa vặn nhìn thấy Thủy Ác từ Nguyên Vị Diện thứ bảy đi ra.

Hắn cũng không thể để Thủy Ác phát hiện động tác của hắn.

Nguyên cảnh.

Thủy Ác ngăn Thiên Đế Phân Thân lại, cười lạnh nói.

- Làm sao? Muốn chạy trốn?

Sắc mặt của Thiên Đế Phân Thân âm trầm, không có trả lời.

- Sinh linh ngươi phái tới đều bị ta giết.

Thủy Ác vòng quanh Thiên Đế Phân Thân, hững hờ nói.

Để Tần Quân đang ở Thần giới cao nhất nhíu mày, chẳng lẻ Vĩnh Hằng Thần Mệnh cũng đã chết?

Đây chính là Sáng Tạo Thần mạnh nhất, dầu gì cũng phải chống đỡ một đoạn thời gian mới đúng.

- Chậc chậc, ngươi không thấy được bộ dáng bọn hắn cầu xin tha thứ đâu, thật là đáng thương.

Thủy Ác cười lạnh, giờ phút này hắn đã triệt để biến thành bộ dáng bản tôn, không thể nào liên hệ với Hình Sinh lúc trước nữa.

Ánh mắt trống rỗng gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Đế Phân Thân, phảng phất như muốn ăn Thiên Đế Phân Thân.

Thiên Đế Phân Thân liếc xéo lấy Thủy Ác, nói:

- Làm như vậy, đối với ngươi mà nói có ý nghĩa gì?

Nghe vậy, Thủy Ác sửng sốt.

Ý nghĩa?

Vấn đề này hắn chưa bao giờ nghĩ tới, từ khi hắn sinh ra liền muốn hủy diệt hết thảy, nhưng chưa từng nghĩ tới ý nghĩa hủy diệt?

- Coi như ngươi hủy diệt hết thảy, thì tính sao? Cô độc còn sống?

Thiên Đế Phân Thân tiếp tục hỏi, ngữ khí băng lãnh, không sợ chọc giận Thủy Ác chút nào.

Thủy Ác thẹn quá hoá giận, rống nói:

- Thì tính sao? Chỉ cần các ngươi chết hết, ta sẽ cao hưng!

- Đây là sự tình duy nhất có thể làm cho ta cao hứng!

Thanh âm của hắn chấn động đến nguyên khí chung quanh cuồn cuộn kịch liệt.

Thoại âm rơi xuống, hắn quay người một quyền nện ở trên lồng ngực Thiên Đế Phân Thân, một quyền này trực tiếp để Thiên Đế Phân Thân phá tán, hóa thành vô số ánh sao.

Làm xong hết thảy, hắn hừ lạnh một tiếng, quay người bay về phía Nguyên Vị Diện thứ sáu.

Về phần vấn đề Thiên Đế Phân Thân hỏi, rất nhanh liền bị hắn ném qua sau ót.

Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân chậm rãi mở mắt, lẩm bẩm nói:

- Gia hỏa này quả nhiên sinh ra ý thức độc lập.

Tà ác thuần túy đã biến thành không thuần túy.

Dù vậy, Tần Quân cũng muốn giết hắn, bất quá có thể lợi dụng ý thức độc lập của hắn đến gia tăng phần thắng.

Nghĩ xong, hắn thăm thẳm thở dài.

Muốn đột phá tới Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh sao mà khó, chí ít đối với hắn mà nói, còn cần thời gian dài dằng dặc.

Nhưng bây giờ nguy cơ lửa sém lông mày, hắn nên làm cái gì?

Chỉ mù quáng tu luyện, là không được.

Đúng lúc này, Cực Đế bỗng nhiên xuất hiện ở trước người hắn.

- Thiên Đế, ta lấy lực lượng của Thủy Ác làm cơ sở, sáng tạo ra Ngũ Tướng thông thần mới, cần ta xuất thủ không?

Cực Đế hỏi, hắn cũng biết Tần Quân cần thời gian.

Nghe vậy, Tần Quân nhíu mày, lắc đầu nói:

- Ngươi đi, sẽ chỉ chịu chết.

Cực Đế mạnh hơn, cũng chỉ là Vô Thượng Nguyên Thần, cùng Thủy Ác có chênh lệch không thể vượt qua.

Cực Đế trầm giọng nói:

- Yên tâm đi, cho dù chết, ta cũng có thể giúp ngươi kiềm chế hắn.

------oOo------

Chương 2727: Cực Đế quyết tuyệt (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn cũng hiểu cực hạn của mình ở đâu, muốn tru sát Thủy Ác, vẫn phải dựa vào Tần Quân.

- Có thể, nhưng ngươi lưu lại cho trẫm một sợi hồn phách.

Tần Quân trầm ngâm nói, tiếp tục như vậy nữa, không được bao lâu, Thủy Ác liền có thể giết sạch Nguyên Vị Diện, nếu có Cực Đế đi kiềm chế, cũng coi là một biện pháp.

Cực Đế lắc đầu, quyết tuyệt nói:

- Nếu bỏ mình, cứ như vậy kết thúc đi, ta không muốn sống thêm.

- Vì sao?

Tần Quân nhíu mày hỏi.

- Tội lỗi của ta quá nhiều, còn sống đối với ngươi cũng không dễ.

Cực Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, ngữ khí phức tạp nói.

Ánh mắt kiên định giờ phút này lại lóe ra dị quang.

Nhìn lại cả đời này, hắn phát hiện người hoặc sự tình đáng giá lưu luyến rất ít, thậm chí có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đối mặt ánh mắt của Cực Đế, Tần Quân trầm mặc.

- Ta không sợ chết, chỉ có chút tiếc nuối, còn không kịp cùng ngươi ở đỉnh phong chiến một trận.

Cực Đế bỗng nhiên cười nói, nói xong, hắn liền nghĩa không quay đầu xoay người rời đi.

Chưa chờ Tần Quân ngăn cản, hắn liền rời Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân cũng không ngăn cản, bởi vì hắn có thể hiểu quyết tâm của Cực Đế.

Thủy Ác ở phía dưới, bọn hắn không thể nào tái chiến một trận.

Nhìn phương hướng Cực Đế rời đi, tâm tình của Tần Quân rất kém.

Hắn không muốn cô phụ Cực Đế.

Oanh...

Đại lục phong ấn chủ hồn của Hình Hủy Diệt bạo tạc, vô số đá vụn bay ra các nơi.

Vĩnh Hằng cùng Bất Hủ đồng thời xuất hiện trong hư không, trên mặt hai thần lộ ra thần sắc hưng phấn.

Chỉ thấy trong bụi đất cuồn cuộn có một bóng người vĩ ngạn như ẩn như hiện, cao tới mấy trăm triệu trượng, phảng phất như có thể chống đỡ toàn bộ vũ trụ.

- Phụ Thần.

Thanh âm của Hình Hủy Diệt chậm rãi truyền ra, nghe khàn khàn, cảm giác cực kỳ áp bách.

Bất Hủ cười nói:

- Rất tốt, ngươi rốt cục sống lại, chúng ta tìm ngươi có việc?

- Chuyện gì?

Hình Hủy Diệt hỏi, ngữ khí bình tĩnh, tựa hồ không có vì phục sinh mà kích động, không vui không buồn.

- Hủy diệt hết thảy!

Vĩnh Hằng trầm giọng nói, bọn hắn đã có thể cảm giác được khí tức của Thủy Ác, vô cùng cường đại.

- Ta cự tuyệt.

Hình Hủy Diệt quả quyết trả lời, để sắc mặt của hai vị Sáng Tạo Thần Phụ trong nháy mắt khó coi.

Bọn hắn trước đó liền đoán được đáp án này, nhưng vẫn không khỏi sinh ra lửa giận.

- Chúng ta sáng tạo ra ngươi, lại phục sinh ngươi, hiện tại cần ngươi, ngươi dựa vào cái gì cự tuyệt?

Bất Hủ giận dữ, lúc này đưa tay chụp vào Hình Hủy Diệt.

Lúc này, bụi đất cuồn cuộn bao phủ Hình Hủy Diệt bỗng nhiên tản ra, Hình Hủy Diệt biến mất không thấy gì nữa.

- Thật có lỗi, ta có nguyên tắc của ta!

Thanh âm của Hình Hủy Diệt từ phương xa truyền đến, thời kỳ đỉnh phong, Hình Hủy Diệt là dựa vào Bất Hủ, Vĩnh Hằng cùng với các Sáng Tạo Thần khác liên thủ trấn áp, cho nên hắn căn bản không sợ Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Sắc mặt Bất Hủ âm trầm nói:

- Làm sao bây giờ?

Hắn có thể cảm giác được Hình Hủy Diệt đang bay về phía Chúng Thần khởi nguyên, nếu hắn ngăn cản, nói không chừng sẽ kinh động Tần Quân.

Tần Quân khẳng định sẽ ngăn cản hắn hủy diệt hết thảy.

Vĩnh Hằng lắc đầu, nói:

- Chờ đi, chờ hắn hiểu rõ tình hình sẽ làm ra quyết định chính xác.

- Nếu có cha ở đây, thật là tốt biết bao.

Bất Hủ thở dài nói, trong lòng của hắn Tần Quân là không gì làm không được, cho nên hắn mới không chịu nhận Tần Quân hiện tại.

Nếu như Tần Quân thật là Thiên Đế, khôi phục hết thảy không đáng kể chút nào.

Ngay cả Thủy Ác cũng không dám lớn lối như vậy!

Hai thần đã sinh ra chấp niệm, vì trốn tránh trách nhiệm, bọn hắn chỉ có thể trách tội Tần Quân.

Trách Tần Quân không có mạnh như bọn hắn tưởng tượng!

Một bên khác.

Tần Quân cũng có thể cảm giác được Hình Hủy Diệt tới gần, hắn lộ vẻ mỉm cười, Hình Hủy Diệt không để cho hắn thất vọng.

------oOo------

Chương 2728: Chỉ tồn một vị (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Hủy Diệt cấp tốc đi vào trước mặt Tần Quân, nửa quỳ xuống, thân thể hắn trần trụi, đầu tóc rối bời, dưới ánh mặt trời, cơ bắp như nham thạch cứng rắn.

Hắn cố nén kích động, nói:

- Bái kiến Tổ thần!

Đã bao nhiêu năm?

Hắn đã nhớ không rõ.

Hắn đã sắp quên khuôn mặt của Tần Quân, nhưng hắn vĩnh viễn không cách nào quên bóng người của Tần Quân.

Tần Quân nhìn Hình Hủy Diệt cùng trong trí nhớ hoàn toàn khác biệt, trên mặt cũng lộ ra thần sắc cảm khái.

- Ngươi đã trưởng thành.

Tần Quân nói để toàn thân Hình Hủy Diệt run lên.

Ở Thần giới cao nhất, Hủy Diệt Nguyên Thần mà chúng sinh cùng Sáng Tạo Thần nghe tin đã sợ mất mật, chỉ có ở trước mặt Tần Quân, hắn mới như là hài tử.

- Không có lớn lên, ở trước mặt ngài, vĩnh viễn chưa trưởng thành.

Âm thanh của Hình Hủy Diệt run rẩy nói, trước khi hắn chết, nguyện vọng lớn nhất cũng không phải nhìn lấy các hài tử của mình trưởng thành, mà là gặp lại Tần Quân một lần.

Hắn muốn nói cho Tần Quân, hắn không có cô phụ Tần Quân kỳ vọng.

Hắn một mực dựa theo Tần Quân chế định hủy diệt sáu người đến chấp hành chức trách.

- Ngươi có biết tình hình trước mắt không?

Tần Quân không ôn chuyện với Hình Hủy Diệt, mà trực tiếp chuyển dời chủ đề đến chính đề.

Hình Hủy Diệt chậm rãi đứng dậy, thần sắc ngưng trọng nói:

- Ta đã có thể cảm giác được khí tức của hắn, rất mạnh, gần như không thể chiến thắng.

Cho dù Thủy Ác ở Nguyên Vị Diện, nhưng cỗ khí tức kia cũng bay thẳng tới Thần giới cao nhất, để chúng sinh sợ hãi.

- Hắn chính là Thủy Ác, muốn hủy diệt hết thảy, tà ác thuần túy, đối mặt hắn không thể hạ thủ lưu tình.

Tần Quân căn dặn nói, Hình Hủy Diệt phục sinh, về sau cũng có thể kiềm chế Thủy Ác, nhưng ở trước mắt, hắn vẫn phải khôi phục tu vi.

Nghe vậy, Hình Hủy Diệt gật đầu nói:

- Đợi ta lấy được Nguyên Phạt, nhất định phải trừng phạt hắn!

Đúng lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện nói:

- Không cần, Nguyên Phạt đã về con của ngươi.

Hình Hủy Diệt quay đầu, kinh hỉ hỏi:

- Con trai ta?

Thiên Đế gật đầu, nói:

- Ngươi cẩn thận cảm thụ, có thể tìm tới bọn hắn, đi tâm sự trước đi.

Hình Hủy Diệt nắm chặt song quyền, cố gắng giữ vững bình tĩnh, quay người nhìn Tần Quân quỳ xuống, dập đầu một cái liền rời đi.

Tần Quân nhìn Thiên Đế hỏi:

- Bọn hắn thế nào?

- Sắp rồi, không được bao lâu liền có thể tham chiến.

Thiên Đế trả lời, ngữ khí có chút vui mừng.

Đối mặt Thủy Ác cường đại, Chính Hoa Tà Phật cùng Tô Đế đều không sợ chiến.

Tần Quân thở dài một tiếng, nói:

- Tận lực để bọn hắn còn sống.

Thiên Đế gật đầu, hỏi ngược lại:

- Bản tôn, là vì sự tình đột phá mà phiền não?

- Ừm, chỉ sợ trẫm còn chưa đột phá, Thủy Ác đã đánh tới.

Tần Quân nói thẳng, đến lúc nay, hắn cũng không cần che giấu.

Lúc này, các Thiên Đế Phân Thân mang theo vợ con của Tần Quân đi vào Chúng Thần khởi nguyên.

- Nơi này chính là Chúng Thần khởi nguyên?

- Chúng Thần khởi nguyên, nguyên lai thân phận của phụ hoàng cao như vậy.

- Nguyên khí nơi này thật dồi dào, so với Hồng Mông, nồng đậm hơn vô số lần, hơn nữa khối lượng nguyên khí cao hơn!

- Thật đẹp!

- Phụ hoàng đang ở đâu?

Bọn hắn hưng phấn nghị luận, trong khoảng thời gian này cũng không có tà vật sinh ra, có thể tùy ý bọn hắn du lịch, nhưng không được rời Chúng Thần khởi nguyên.

Đát Kỷ, Hi Linh Nữ Đế, Chúc Nghiên Khanh… vô ý thức quay đầu nhìn lại, cuối tầm mắt, Tần Quân cùng Thiên Đế đang đứng trên đỉnh núi ngắm nhìn các nàng.

- Bản tôn, nếu ngài dung hợp ta, chắc hẳn tu vi sẽ tăng tiến một bậc.

Thiên Đế mở miệng nói, ánh mắt yên tĩnh, tựa hồ tử vong đối với hắn mà nói, không đáng giá được nhắc tới.

------oOo------

Chương 2729: Chỉ tồn một vị (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân liếc mắt nhìn hắn, mang theo ẩn ý nói:

- Ngươi bây giờ cũng tương đương với sinh mạng thể độc lập, thật cam tâm chết đi sao?

- Sống có gì vui, chết có gì sợ.

- Giống như ngài nói, luân hồi vô tận đầu, chỉ có Thiên Đế trường tồn, ta chết, thật ra là vĩnh hằng.

Thiên Đế lạnh nhạt cười nói, coi nhẹ sinh tử, thì sợ gì hi sinh.

- Ngươi trước bồi trẫm tu luyện đi, luận đạo một phen, như thế nào?

Tần Quân quay người hỏi, nếu như thật đến một bước cuối cùng, còn chưa đủ chiến thắng Thủy Ác, lại dung hợp Thiên Đế.

Nguyên cảnh.

Oanh!

Cực Đế từ bên trên rơi xuống, tựa như một đạo hắc quang xé rách không gian, khí thế rộng lớn.

Thời khắc này Cực Đế đang duy trì trạng thái Ngũ Tướng thông thần, cả người giống như hắc thiết, nhưng mặt ngoài quấn quanh lấy từng đường vân màu xám, chính là từ Cụ lực cộng thêm ác oan lực ngưng tụ thành lực lượng mới, có thể nói là tất cả tâm tình tiêu cực ngưng tụ, khiến cho hắn tựa như Tà Thần hủy diệt hết thảy.

Hai mắt hắn lạnh lùng, con ngươi màu đỏ thẫm, nhìn chằm chằm Nguyên Vị Diện thứ năm, hét giận dữ nói:

- Thủy Ác! Cút ra đây nhận lấy cái chết!

Nguyên Vị Diện thứ bảy, Nguyên Vị Diện thứ sáu đều bị Thủy Ác đồ sát hầu như không còn, Thủy Ác đang ở Nguyên Vị Diện thứ năm hoành hành bá đạo, đã tru diệt gần nửa sinh linh, lệ khí đạt tới cực điểm, cách Nguyên Không Gian cũng có thể cảm nhận được.

Thanh âm của hắn vang vọng từng Nguyên Vị Diện, Hồng Mông sinh linh cũng có thể nghe được.

Rất nhiều sinh linh nhận biết Cực Đế trong nháy mắt đoán ra thân phận của hắn.

- Đó là Cực Đế?

- Cực Đế là ai?

- Đối thủ cạnh tranh không nhiều của Thiên Đế!

- Thôi đi, hắn sớm đã bị Thiên Đế bỏ xa!

- Cực Đế muốn khiêu chiến Thủy Ác? Hắn không phải tà ma sao?

Giờ khắc này, vô số sinh linh phấn chấn, nghe thanh âm của Cực Đế liền có cảm giác áp bách, khẳng định rất mạnh.

Nếu Cực Đế có thể tru sát Thủy Ác, hạo kiếp sẽ kết thúc.

Thủy Ác không để ý đến Cực Đế, như trước đang đồ sát sinh linh.

Cực Đế nhướng mày, lúc này vung quyền đánh tới Nguyên Vị Diện thứ năm.

Một quyền này, toàn lực mà làm!

Nguyên khí cuồn cuộn bị hắn phát động, quyền kình đủ để hủy diệt hết thảy đánh tới Nguyên Vị Diện thứ năm, từ bên ngoài Nguyên Không Gian, oanh sập cả Nguyên Vị Diện thứ năm, trong đó vô số ngôi sao, đại thế giới hóa thành tro tàn.

Không gian sụp đổ, thời gian hỗn loạn!

Ngàn vạn quy tắc bị hắn phá đi!

Từ thị giác của hắn nhìn lại, Nguyên cảnh bị oanh ra một cái lỗ đen thật lớn, trông không đến cuối cùng.

Nguyên Vị Diện thứ năm, diệt!

Bên trong còn lại vô số sinh linh cũng đi theo hủy diệt.

Đối với cái này, Cực Đế ngay cả mí mắt cũng không nháy một chút.

Lãnh khốc tới cực điểm!

Chính như tên của hắn.

Hiện tại mục tiêu của hắn chỉ có một, cái kia chính là Thủy Ác.

Hoặc là hắn chết, hoặc là Thủy Ác chết, hoặc là đồng quy vu tận.

Trận chiến này, giữa bọn hắn tối đa chỉ có một người sống!

Từng sợi hắc khí xuất hiện ở trước Cực Đế, chuyển động ngưng tụ, hóa thành bóng người của Thủy Ác.

Thủy Ác cười trào phúng nói:

- Ngươi biết vừa rồi ngươi giết bao nhiêu sinh linh không?

- Chí ít bọn hắn chết không thống khổ chút nào.

Cực Đế lạnh lùng nói, đang khi nói chuyện, dậm chân đi đến Thủy Ác.

Thủy Ác ngẩn người, hắn cười.

Cười vô cùng tàn nhẫn, tràn ngập sát ý.

- Ngươi có thể có hôm nay, là nhờ ta ban tặng! Còn dám chiến đấu với ta, ta sẽ để cho ngươi chết thống khổ hơn cả bọn hắn!

Thủy Ác cười giận dữ nói, ngay sau đó liền đánh tới Cực Đế.

Oanh một tiếng!

Hai tồn tại kinh khủng siêu việt Vô Thượng Nguyên Thần oanh vào nhau, vô số nguyên khí bị chấn động đến chôn vùi, quy tắc từng Nguyên Vị Diện bị chấn động, vũ trụ tới gần biên giới Nguyên Vị Diện càng bị chấn thành tro bụi.

Cực Đế đập tới một quyền, đánh vào dưới hàm Thủy Ác, đánh bay đối phương, sau đó theo sát phía sau.

Bọn hắn cấp tốc đột phá Nguyên Không Gian, đi vào khu vực hư vô trên Nguyên Vị Diện.

------oOo------

Chương 2730: Vì chiến mà sinh, vì chiến mà chết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh! Oanh! Oanh.

Cực Đế cùng Thủy Ác ở khu vực hư vô kích chiến, khí thế lên cao đến đỉnh phong, mặc dù khu vực hư vô im ắng, nhưng lại chấn động đến các vị diện khác sinh ra tiếng oanh minh, vô số sinh linh cầu nguyện, hi vọng Cực Đế có thể thắng lợi.

Ỷ vào Ngũ Tướng thông thần hoàn toàn mới, Cực Đế cường thế áp chế Thủy Ác, đánh cho Thủy Ác trở tay không kịp.

Trọn vẹn 81 Đại Đạo Sinh Thiên Luân chiếm cứ quanh thân, như răng cưa công kích Thủy Ác.

Cực Đế lấy Đại Chu Thiên chưởng hấp thu lực lượng của Thủy Ác, càng đánh càng mạnh.

- Gia hỏa này vậy mà có thể lĩnh ngộ lực lượng của ta?

Thủy Ác âm thầm ngạc nhiên, trong lòng càng thêm kiên định, nhất định phải tru sát gia hỏa này.

Nghĩ xong, hắn đột nhiên bộc phát khí tức toàn thịnh, trực tiếp vén bay Cực Đế ra ngoài.

Ở khu vực hư vô, không có khái niệm không gian, cũng không có khoảng cách, trong mắt bọn họ chỉ có lẫn nhau, đều chỉ có một ý niệm trong đầu.

Cái kia chính là giết chết đối phương!

Cực Đế quất đến một chân, nếu đặt ở Nguyên Vị Diện, ngay cả Nguyên Không Gian cũng sẽ bị xé rách.

Thủy Ác đánh tới một trảo, tốc độ còn nhanh hơn lúc trước.

Cực Đế sơ sẩy, bị trảo của hắn xé thành mảnh vỡ, tàn nhẫn bá đạo.

Cũng may thần hồn của Cực Đế vẫn còn, cấp tốc ngưng tụ nhục thân, giết tới sau lưng Thủy Ác, 81 Đại Đạo Sinh Thiên Luân chồng chất lên nhau, như trụ trời đập đến trên lưng Thủy Ác.

Hô...

Thủy Ác cấp tốc hóa thành hư ảnh biến mất, lần nữa ngưng tụ thân hình, hắn đã áp sát tới trước mặt Cực Đế, tay phải hóa đao, đầu ngón tay là lưỡi đao, chém đầu của Cực Đế xuống.

Máu tươi vung vẩy.

Cho dù đầu bị chém bay, song quyền của Cực Đế vẫn toàn lực vung ra, đánh vào Thủy Ác, đánh bay đối phương ra ngoài.

Dần dần, Cực Đế bắt đầu rơi vào hạ phong.

Một màn này bị Tần Quân, Thiên Đế, Hình Hủy Diệt, Bất Hủ, Vĩnh Hằng, Chính Hoa Tà Phật, Tô Đế ở Thần giới cao nhất nhìn thấy.

Trên đỉnh núi.

Tần Quân giả bộ không nhìn thấy, tiếp tục cùng Thiên Đế luận đạo, muốn lĩnh ngộ càng nhiều, để Vạn Sinh Sáng Tạo Công càng tiến một bước.

Hình Hủy Diệt đang bồi bạn với Tô Đế, Chính Hoa Tà Phật thì kinh nghi nói:

- Người kia là ai? Khi nào Nguyên Vị Diện ra một nhân vật như vậy?

Tô Đế không nói gì, ánh mắt phức tạp, trong tay áo song quyền nắm chặt.

Chính Hoa Tà Phật thở dài một tiếng, nói:

- Hắn là Bất Bại Đại Đế của Hồng Mông chúng ta, Bất Bại Đại Đế chân chính.

Cực Đế là vị Bất Bại Đại Đế cuối cùng của Hồng Mông, so sánh với hắn, Bất Bại Đại Đế ở dĩ vãng chỉ là trò cười.

Nhớ ngày đó, ngay cả Chính Hoa Tà Phật cũng không để ý Cực Đế.

Không nghĩ tới hiện nay, Cực Đế lại vì sinh linh của các Nguyên Vị Diện mà chiến, hơn nữa độc chiến Thủy Ác, cái dũng khí này, Chính Hoa Tà Phật cảm thấy không bằng.

- Hắn rất mạnh, thậm chí còn mạnh hơn lúc ta ở đỉnh phong, nhưng hắn vẫn phải chết.

Hình Hủy Diệt lắc đầu nói, hắn không nhận ra Cực Đế, trong lòng chỉ có khâm phục cùng tiếc hận, nhưng không có đau lòng.

Nghe vậy, Chính Hoa Tà Phật cũng không nói cái gì, chỉ cảm thấy trong lòng lo lắng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Cực Đế cao ngạo cùng Thủy Ác đại chiến, từ vừa mới bắt đầu chiếm thượng phong, đến đằng sau bị đánh đến không hề có lực hoàn thủ, nhưng hắn vẫn không từ bỏ.

Cho dù thần hồn bị xé nứt, hắn cũng cấp tốc khôi phục, không hừ một tiếng, ương ngạnh chiến đấu.

Tần Quân còn cùng Thiên Đế luận đạo, ở dưới áp lực cực hạn, hắn lĩnh ngộ được rất nhiều, Vạn Sinh Sáng Tạo Công càng thêm hoàn thiện.

Không biết qua bao lâu.

Luận đạo kết thúc.

Thiên Đế mở miệng hỏi:

- Cần ta đi cứu hắn không?

Cho tới bây giờ, Cực Đế còn đang chiến đấu, cứng cỏi vượt qua Thiên Đế dự đoán.

Hắn tự vấn lòng, đổi lại là hắn, có thể kiềm chế Thủy Ác thời gian dài như vậy sao?

Không có đáp án, bởi vì hắn không cách nào dự đoán.

- Ngươi cứu không được hắn, hơn nữa hắn cũng không cần cứu.

Tần Quân nhắm mắt lại, nhẹ giọng trả lời.

- Cực Đế vì chiến mà sinh, vì chiến mà chết.

- Ngươi nhúng tay, sẽ chỉ làm cái chết của hắn dính vào vết bẩn.

Trong lòng Thiên Đế chấn động, hắn một mực quan sát Tần Quân, cho nên khó tránh khỏi sẽ phát hiện Cực Đế.

Tư chất của Cực Đế ở trong hỗn độn tính là đỉnh tiêm, nhưng phóng tới Hồng Mông, tính không được trác tuyệt, thả đến Nguyên Vị Diện, Thần giới cao nhất, càng không tính được cái gì.

------oOo------

Chương 2731: Vì chiến mà sinh, vì chiến mà chết (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng Cực Đế nương theo cứng cỏi, từng bước một đi tới hôm nay, tuyệt đối là kỳ tích.

Loại kỳ tích này thật vĩ đại.

- Đáng tiếc, ta còn không có lý giải ngươi.

Thiên Đế thở dài, sau đó đứng dậy, hắn nên vì Tần Quân kéo dài thời gian.

Luân Hồi cung.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng trầm mặc nhìn nhau, bọn hắn đều bị Cực Đế rung động.

Một con bò sát lại bộc phát ra thực lực như thế.

- Chúng ta không phải là sai rồi chứ?

Vĩnh Hằng bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Biểu lộ của Bất Hủ phức tạp, nhẹ giọng nói:

- Có lẽ vậy.

Cho dù biết sai lại như thế nào?

Ván đã đóng thuyền, họa đã giáng lâm, bọn hắn có thể làm gì?

Đúng lúc này, toàn bộ Luân Hồi cung chấn động.

Không chỉ Luân Hồi cung, Thần giới cao nhất cùng từng Nguyên Vị Diện đều đang chấn động.

Uy áp chiến đấu kéo dài thật lâu cũng biến mất theo.

Thủy Ác cùng Cực Đế chiến đấu cuối cùng kết thúc.

Hai vị Sáng Tạo Thần Phụ lâm vào trầm mặc, bọn hắn đã đoán được kết cục.

Cực Đế cuối cùng vẫn lạc.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Thủy Ác không có lập tức trở về Nguyên Không Gian đồ sát sinh linh, mà ở khu vực hư vô hấp thu lực lượng của Cực Đế.

Lúc này, Thiên Đế bỗng nhiên đi vào Luân Hồi cung.

- Thân là Sáng Tạo Thần Phụ, các ngươi muốn một mực co đầu rút cổ ở nơi này sao?

Thanh âm của Thiên Đế truyền đến, ẩn chứa một tia lửa giận, là lửa giận chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Bất Hủ cười khổ nói:

- Chẳng lẻ đi chịu chết sao? Biện pháp duy nhất các ngươi lại không cho phép!

Chỉ cần hủy diệt hết thảy, Thủy Ác tất vong, bọn hắn còn có thể một lần nữa sáng tạo.

Thiên Đế gầm thét nói:

- Đó không phải biện pháp, mà là trốn tránh!

- Một phàm linh cũng dám chiến đấu với Thủy Ác, mà các ngươi thì sao?

- Cha của các ngươi cũng đang cố gắng tu luyện, vì chính là tru sát Thủy Ác, nếu các ngươi lại tiếp tục suy sụp tinh thần, các ngươi thẹn với cha của các ngươi coi trọng!

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng đều run rẩy lên, hai thần nghiến răng nghiến lợi, nhắm mắt lại, lâm vào trong lựa chọn.

Thần giới cao nhất, trong một đại thế giới.

Chính Hoa Tà Phật tay cầm Nguyên Phạt, đứng ở bên vách núi, phía sau là Hình Hủy Diệt cùng Tô Đế.

- Ta đi trước, sau đó ngươi lại đi, tận lực kéo thời gian dài.

Chính Hoa Tà Phật đưa lưng về phía bọn hắn, nhìn chân trời nói.

Hắn sắp đi chiến Thủy Ác.

Tô Đế trầm giọng nói:

- Tận lực sống sót.

Hình Hủy Diệt không nói gì, hắn thậm chí không có bi phẫn, ngược lại trên mặt sinh ra tiếu dung.

- Vì tất cả mà chết, đáng giá, ngươi đi trước, cha rất nhanh sẽ xuống dưới cùng ngươi.

Hình Hủy Diệt cười to nói, hắn đã chết qua một lần, chết lại một lần thì có làm sao?

Chính Hoa Tà Phật mỉm cười, lúc này biến mất tại nguyên chỗ.

Hắn không có lập tức tiến về khu vực hư vô, mà đi vào Hồng Mông.

Đấu Chiến Thắng Phật sinh hoạt ở trong Hồng Mông, rất ít xuất quan.

Trước khi lâm chiến, hắn muốn đi thăm người hắn kính trọng nhất.

Tô Đế quay người nhìn về phía Hình Hủy Diệt, hỏi:

- Nếu cuối cùng Thiên Đế chiến thắng Thủy Ác, Cực Đế có thể phục sinh không?

- Có lẽ có thể, có lẽ không thể, nhưng chỉ cần ngươi hiểu rõ một việc, Thiên Đế không gì làm không được, chỉ nhìn hắn muốn hay không muốn mà thôi.

Hình Hủy Diệt vỗ vỗ bả vai Tô Đế cười nói, sau đó quay người rời đi, chuẩn bị tiếp tục khôi phục tu vi.

Tô Đế lưu ở bên vách núi, lâm vào trong trầm tư.

------oOo------

Chương 2732: Thần Ma tề tụ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khu vực hư vô.

Thủy Ác ngồi xếp bằng, quanh thân quấn quanh lấy từng sợi khí tức đen xám giao hòa, chính là lực lượng của Cực Đế.

Hấp thu lực lượng của Cực Đế, hắn trở nên càng mạnh hơn.

Nguyên bản lực lượng của Cực Đế là hắn đưa cho, nhưng thiên phú của Cực Đế không gì sánh kịp, sáng tạo ra Thần thông mới, lực lượng nâng cao một bước, cuối cùng làm giá y cho hắn.

Chính Hoa Tà Phật mang theo Nguyên Phạt bước vào khu vực hư vô, nhìn Thủy Ác, thần sắc hắn kiên định, ánh mắt không sợ hãi chút nào.

- Lúc trước gia hoả kia còn mạnh hơn ngươi, hắn cũng chết, ngươi còn dám tới?

Thủy Ác nhắm mắt lại hỏi, trong lời nói tràn ngập trào phúng.

Hắn không hiểu những người này là chuyện gì xảy ra, vì sao một cái tiếp một cái tới chịu chết?

Hắn rất chán ghét loại cảm giác này.

Hắn hi vọng chúng sinh sợ hãi mình, mà không phải muốn khiêu chiến hắn.

Chính Hoa Tà Phật hừ lạnh một tiếng, dẫn theo Nguyên Phạt lao về phía

Thủy Ác.

- Đây là Nguyên Phạt đánh Sáng Tạo Thần, hôm nay đánh ngươi, là vũ nhục lớn nhất với nó!

Chính Hoa Tà Phật gầm thét nói, hắn đã ôm quyết tâm hẳn phải chết, cũng không sợ chọc tức Thủy Ác.

Oanh...

Hai bên đụng vào nhau, rung động hết thảy.

Chính Hoa Tà Phật tay cầm Nguyên Phạt, vô số quy tắc từ trong Nguyên Phạt bộc phát, Nguyên Phạt rơi vào trên người Thủy Ác, quy tắc lực quấn quanh Thủy Ác.

Trong chốc lát, Thủy Ác hét thảm lên, diện mục vô cùng dữ tợn.

Mặc dù thực lực của Chính Hoa Tà Phật không bằng Cực Đế, nhưng Nguyên Phạt của hắn là Thần khí mạnh nhất.

Một roi một roi rơi xuống, đánh cho Thủy Ác chạy trối chết, gào thét liên tục.

Mới đầu Chính Hoa Tà Phật còn kinh hỉ, nhưng rất nhanh liền phát hiện Thủy Ác lại càng ngày càng mạnh, hắn hấp thu đặc tính Đại Chu Thiên chưởng của Cực Đế, lại đang hấp thu lực lượng của Nguyên Phạt!

- Làm sao có thể!

Sắc mặt của Chính Hoa Tà Phật kịch biến, giờ khắc này, hắn mới thật sự hiểu địch nhân mình đối mặt đến cùng khủng bố như thế nào.

Cứ theo đà này, Thủy Ác tất sẽ hấp thu hết Nguyên Phạt, đến lúc đó, nghênh đón hắn chính là ác mộng.

Thần giới cao nhất.

Theo các Sáng Tạo Thần vẫn lạc, bầu không khí của Thần giới cao nhất vô cùng nghiêm trọng, các sinh linh thậm chí không dám rời đi đại thế giới

của mình.

Một ngày này, Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn cùng Cửu Cực Càn Đế mất tích bỗng nhiên xuất hiện, bọn hắn trực tiếp bay về phía Chúng Thần khởi nguyên.

- Xác định chưa? Một cái cũng không để lọt?

Nhậm Ngã Tiếu trầm giọng hỏi, Hồng Mông Đại Đế cùng Thái Dịch Hỗn Độn đều gật đầu.

Cửu Cực Càn Đế nghi hoặc hỏi:

- Mang bọn hắn làm cái gì? Trong bọn họ, ngoại trừ cực kì cá biệt, đều quá yếu.

Bây giờ tu vi của Cửu Cực Càn Đế thình lình đạt tới Vĩnh Hằng Thần Mệnh cửu cảnh, mặc dù không bằng đám người Nhậm Ngã Tiếu, nhưng so sánh với trước kia, có thể nói là thoát thai hoán cốt.

- Ngươi biết cái gì?

Nhậm Ngã Tiếu liếc mắt nhìn hắn, hừ lạnh nói, dọa đến Cửu Cực Càn Đế khẽ run rẩy, không dám hỏi nhiều.

Lúc trước đến Thần giới cao nhất cứu Lý Họa Hồn, báo thù cho Cửu Cung Thủy Đế, bọn hắn còn tưởng rằng Cửu Cực Càn Đế bị bắt, kết quả gia hỏa này chạy trốn, một mực trốn ở biên giới Thần giới cao nhất, gần đây chui vào Hồng Mông, bị Hồng Mông Đại Đế phát hiện.

Này làm Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn tức giận, đánh hắn một trận tơi bời, để hắn bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi.

Rất nhanh, bọn hắn liền đến Chúng Thần khởi nguyên.

Bọn hắn không có đi quấy rầy Tần Quân tu luyện, mà rơi vào trên thảo nguyên.

Thiên Vận cùng Cát Tường bỗng nhiên bay tới, sau lưng còn đi theo Tần Thiên Thừa cùng Tần Bất Phụ, bốn người đang tỷ thí tốc độ.

- Sao các ngươi lại tới đây?

------oOo------

Chương 2733: Thần Ma tề tụ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vận hiếu kỳ mà hỏi.

Nhậm Ngã Tiếu trợn trắng mắt, nói:

- Các ngươi có thể tới, chúng ta lại không được sao?

- Đúng a, không được.

Cát Tường đương nhiên nói.

Phốc...

Nhậm Ngã Tiếu kém chút tức giận đến phun máu, rất muốn hành hung Cát Tường một chầu.

Hắn hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên, ngay sau đó vô số bóng người xuất hiện ở trên thảo nguyên.

Mấy trăm Thần Ma đứng ở trên thảo nguyên, lấy Dương Mi đại tiên, Lý Bạch, Dương Tiễn, Lý Tồn Hiếu, Hồng Hài Nhi, Lôi Chấn Tử… cầm đầu.

Lý Nguyên Bá, Tôn Ngộ Không, Như Lai, Cửu Linh Nguyên Thánh, Hình Thiên, Bồ Đề tổ sư, Hậu Nghệ, Viên Hồng, Triệu Vân, Quan Vũ, Ngưu Ma Vương, Thái Bạch Kim Tinh, Đế Tuấn, La Sĩ Tín, Triệu Công Minh, Thái Thượng lão quân, Đông Hoàng Thái Nhất, Na Tra, Hắc Bạch Vô Thường, Khổng Tuyên, Doanh Chính, Nhiễm Mẫn, Nữ Oa, Lục Nhĩ Mi Hầu, Vô Chi Kỳ, Lữ Bố, Hồng Quân, Can Tướng Mạc Tà, Hạng Võ, Bạch Khởi, Đế Giang, Côn Bằng, Lưu Trầm Hương, Lục Áp đạo nhân…

Võ Tắc Thiên, Hoàng Phong đại vương, Hằng Nga, Tỳ Bà, Cửu Thiên

Huyền Nữ, Dương Tái Hưng, Hàn Tín, Cửu Đầu Trùng, Kim Thiền Tử, Nguyên Thủy thiên tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nam Cực Tiên Ông, Huyền Đô, Hiên Viên Hoàng Đế, Thần Nông, Phục Hy, Lưu Bá Ôn, Gia Cát Lượng, Hao Thiên Khuyển, Hoắc Khứ Bệnh, Chúc Cửu Âm, Cường Lương, Khoa Phụ, Hậu Thổ, Nhục Thu, Thiên Lý Nhãn…

Bao quát những Thần Ma đến từ Thần Ma phó bản cũng ở trong đó.

Bọn hắn không có kinh ngạc, mà trầm mặc nhìn Nhậm Ngã Tiếu.

Bởi vì trước khi đến, Nhậm Ngã Tiếu đã nói với bọn hắn mục đích tới nơi này, trong đó bao quát Thủy Ác.

Đáng nhắc tới chính là, các Thần Ma không ai cự tuyệt!

Cho dù sợ hãi, bọn hắn cũng cắn chặt hàm răng đồng ý.

- Là ta mang các ngươi tới nơi này, trước kia là ta bá đạo, không có cho các ngươi cơ hội, cưỡng ép tước đoạt tự do của các ngươi, hiện tại, ta cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, nếu không muốn chết, có thể rời đi.

- Bất quá nói trước, cho dù các ngươi rời đi, Thủy Ác cũng có thể hủy diệt hết thảy, các ngươi lưu lại chỉ là vì bệ hạ kéo dài thời gian, để bệ hạ cường đại đến tru sát Thủy Ác!

Nhậm Ngã Tiếu nhìn chằm chằm mấy trăm Thần Ma, trầm giọng nói.

Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Cửu Cực Càn Đế cũng rất tò mò, những sinh linh này đến cùng có quan hệ gì với Nhậm Ngã Tiếu?

Thiên Vận đứng ở phía sau, ánh mắt lấp lóe.

Cát Tường thì vò đầu, vẻ mặt nghi hoặc.

Tần Thiên Thừa cùng Tần Bất Phụ thì hoàn toàn là xem náo nhiệt.

- Từ khi Dương Tiễn bái nhập bệ hạ, liền quyết định dùng thân này làm đao cho bệ hạ, tuyệt không lùi bước!

Dương Tiễn đi ra, quay người nhìn về phía tất cả Thần Ma cao giọng nói.

- Hừ! Còn cần ngươi nói? Ba con mắt, cùng Thủy Ác chiến một trận, nhất định phải để cho ta xông ở phía trước!

Tôn Ngộ Không khiêng Hỗn Độn Tử Kim Bổng hừ lạnh nói, khắp khuôn mặt là chiến ý.

Cùng địch nhân mạnh nhất chiến đấu, để hắn nhiệt huyết sôi trào.

Đông Hoàng Thái Nhất ngửa mặt lên trời cười dài, nói:

- Đã đến một bước này, còn nói cái gì lui hay không lui, mặc dù chúng ta không làm việc cho Thiên đình, nhưng vĩnh viễn tôn Thiên Đế là bệ hạ!

- Quan Vân Trường ta phải chết trước bệ hạ!

- Từ Đại Tần vương quốc đến Đại Tần Thiên Đình, ta chưa e sợ qua!

- Nói đi, lúc nào khai chiến!

- Hừ, nghĩ chúng ta là ai? Chúng ta là Thần tướng của Đại Tần Thiên Đình! Chưa từng sợ qua?

- Ha ha ha, ngươi cảm giác chúng ta sẽ trốn sao?

Các Thần Ma nhao nhao lên tiếng, đều hào tình vạn trượng, hung hãn không sợ chết.

Trên đỉnh núi, Tần Quân đang tu luyện dù chưa mở mắt, nhưng khóe miệng vẫn giơ lên.

Đến nay, hắn đã không cần Thần Ma bảo hộ, nhưng tuế nguyệt chinh chiến trước kia hắn chưa từng quên.

------oOo------

Chương 2734: Tiến hóa vô hạn! Thần Ma mạnh nhất! (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Các ngươi trước nghỉ ngơi mấy ngày.

Nhậm Ngã Tiếu hài lòng gật đầu, nói xong, hắn liền quay người bay về phía Tần Quân.

Các Thần Ma thì vây lại bốn người Thiên Vận, nhất là Tần Thiên Thừa cùng Tần Bất Phụ, thiên phú siêu việt Thiên Vận, bọn hắn đều rất ngạc nhiên.

Dù sao sắp tử chiến, có thể nhìn xem thiên tài trong truyền thuyết, cũng coi như không uổng đời này.

Một bên khác, Nhậm Ngã Tiếu đi vào trên đỉnh núi, cùng Tần Quân tụ hợp.

- Vì sao triệu tập bọn hắn đến?

Tần Quân nghi hoặc hỏi, chẳng lẽ muốn hắn trợ giúp các Thần Ma mạnh lên?

Mặc dù hệ thống đã mở ra tất cả quyền hạn, nhưng năng lượng bản thân cũng không phải vô cùng vô tận, chờ đề bạt tất cả Thần Ma đến đỉnh phong, Thủy Ác đã tàn sát xong hết thảy.

- Tự nhiên là giúp ngài tranh thủ thời gian.

Nhậm Ngã Tiếu trả lời, trên mặt mỉm cười, phảng phất như nói một chuyện lý thú, ở dưới hung uy của Thủy Ác bao phủ, có rất ít sinh linh có thể cười giống như hắn.

- Được rồi, trẫm giúp bọn hắn đề bạt, bản thân cũng đang tiêu hao thời gian.

Tần Quân lắc đầu nói, hắn không muốn các Thần Ma vì hắn chịu chết.

Nhậm Ngã Tiếu nhướng mày nói:

- Cũng không tiêu hao quá nhiều thời gian, kỳ thật Thần Thoại hệ thống cất giấu một công năng chung cực cùng Thần Ma mạnh nhất!

Công năng chung cực?

Thần Ma mạnh nhất?

Tần Quân nhướng mày, vội hỏi:

- Có ý tứ gì?

- Đại Đạo 3000, quy tắc vô số, ta từng gặp được một chư thiên vũ trụ có Đại Đạo đặc biệt nhất, tên Vô Hạn Đại Đạo, chính là Tạo Hóa đại đạo diễn hóa, Đại Đạo này có thể vô hạn tăng nhiều bất kỳ vật gì, bao quát Thần lực, Vô Hạn Đại Đạo này chính là Thần Ma mạnh nhất phát hiện, hắn tặng Vô Hạn Đại Đạo cho ta, đồng thời tự nguyện thành Thần Ma trong Thần Thoại hệ thống.

- Vô Hạn Đại Đạo đã sáng tạo ra công năng chung cực của hệ thống… tiến hóa vô hạn, chỉ có thể sử dụng một lần!

Nhậm Ngã Tiếu giải thích nói, nghe mà Tần Quân nhíu mày.

Vô Hạn Đại Đạo?

Nếu như thật có Vô Hạn Đại Đạo, chẳng phải sớm đã bị Sáng Tạo Thần phát hiện?

- Về sau ta mới biết, hắn hẳn là Thiên Nguyên mà các cường giả của Nguyên Vị Diện tìm kiếm.

Nhậm Ngã Tiếu nói tiếp, câu này để Tần Quân nhíu mày càng sâu.

Thiên Nguyên là Thần Ma mạnh nhất?

- Hắn tự xưng mạnh nhất, nói cuối cùng có một ngày, sẽ xuất hiện Tà Thần hủy diệt hết thảy, lúc chúng sinh cùng ngài cũng không cách nào giải quyết, có thể vận dụng Vô Hạn Đại Đạo, triệu hoán hắn ra!

- Ở trong các Sáng Tạo Thần, hắn cũng tính tồn tại số một số hai, nếu không có thể nào lấy một địch hai, tru sát Vĩnh Hằng Như Một cùng Pháp Tiên Thiên?

- Hiện tại đã đến thời khắc cuối cùng hắn nói tới, Phụ Thần, triệu hoán hắn đi, triệu hoán Thần Ma mạnh nhất trong Thần Thoại hệ thống!

Nhậm Ngã Tiếu càng nói càng phấn khởi, lúc trước Thiên Nguyên còn dạy hắn rất nhiều thứ, tương đương với nửa cái sư phụ của hắn.

Thẳng đến thân phận của Tần Quân để lộ, hắn mới hiểu được vì sao Thiên Nguyên sẽ tìm hắn.

Nguyên lai là bởi vì Tần Quân!

Tần Quân hít sâu một hơi, ở trong lòng phân phó nói:

- Hệ thống, triệu hoán Thần Ma mạnh nhất trong Thần Thoại hệ thống!

Từ khi hắn sáng tạo Vạn Sinh Sáng Tạo Công, hắn đối với Thần Ma gần như không ỷ lại, thậm chí chẳng muốn lại triệu hoán Thần Ma, cho nên hắn làm sao cũng không nghĩ ra Thiên Nguyên giấu ở trong Thần Thoại hệ thống.

Hắn còn tưởng rằng Thiên Nguyên đã vẫn lạc.

- Đinh! Chúc mừng ký chủ triệu hoán Sáng Tạo Thần Thiên Nguyên!

- Đinh! Chúc mừng ký chủ phát động công năng chung cực... vô hạn thức tỉnh!

Liên tục hai thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, ngay sau đó một bóng người trống rỗng xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Thần Ma mạnh nhất, Thiên Nguyên!

Thiên Nguyên người khoác nguyên khải, thân hình thẳng tắp, đầu đội ngân quan, hiện ra vô số ánh sáng.

Mặt mũi của hắn giống Tần Quân đến mấy phần, như là cha con.

Nhìn Tần Quân, con ngươi của Thiên Nguyên co rụt lại, nụ cười vui mừng chậm rãi bò lên trên mặt của hắn, đợi hắn kịp phản ứng, lúc này mới vội vàng quỳ xuống.

- Tham kiến Tổ thần!

Thiên Nguyên kích động nói, trước kia hắn từng quan sát Tần Quân, khi đó Tần Quân rất nhỏ yếu, để hắn không thể tin được.

Lần nữa nhìn thấy Tần Quân, Tần Quân đã siêu việt Thiên Đế, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Thần giới cao nhất, cũng không có người có thể làm địch thủ, khí thế vô địch kia để hắn hiểu được.

Thiên Đế mạnh nhất lại về rồi!

------oOo------

Chương 2735: Tiến hóa vô hạn! Thần Ma mạnh nhất! (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Quân cảm thán nói:

- Không nghĩ tới ngươi lại ở trong Thần Thoại hệ thống.

Hắn đã từng đoán Thiên Nguyên thay lòng đổi dạ, cho nên mới bỏ mặc Thiên Nguyên đế tộc tùy ý làm bậy, hiện tại mới hiểu được, Thiên Nguyên một mực vì hắn nỗ lực.

Thiên Nguyên hít sâu một hơi, nói:

- Vì Tổ thần hiệu lực, là vinh quang của ta!

Nhậm Ngã Tiếu nhịn không được nói:

- Uy uy uy, ngươi lại không nhìn ta rồi?

Thiên Nguyên liếc mắt nhìn hắn, cười nói:

- Bồi ngươi lâu như vậy, không nhìn ngươi lại như thế nào?

Hai thần cười một tiếng.

Một vị là Hồng Mông Thần linh, một vị là Sáng Tạo Thần, lại không có chút ngăn cách nào, như là tri kỷ.

Đúng lúc này, một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng Thần giới cao nhất.

Không chỉ Thần giới cao nhất, ngay cả Nguyên Vị Diện khác cũng có thể nghe được.

Chính Hoa Tà Phật, vẫn lạc.

Hắn cũng không có thể ngăn cản Thủy Ác.

- Hắn đã mạnh như vậy sao?

Thiên Nguyên đứng dậy, nhíu mày thì thào nói.

Trước đây thật lâu, khi hắn còn chưa sáng lập Nguyên Vị Diện, hắn liền phát hiện Thủy Ác tồn tại, chính bởi vì Thủy Ác tồn tại, để Bất Hủ, Vĩnh Hằng phát điên, mới để cho các Sáng Tạo Thần đình chỉ mở thế giới.

- Hiện tại chỉ có phụ Thần có thể ngăn cản hắn, chúng ta cần tranh thủ thời gian cho phụ Thần.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Thiên Nguyên nói.

Thần Thoại hệ thống là lấy Thiên Nguyên làm cơ sở, Thiên Nguyên còn mạnh hơn Vĩnh Hằng Thần Mệnh, chỉ bất quá điệu thấp, cực hạn của hắn là cực hạn của Thần Thoại hệ thống.

Trước kia vì không bại lộ khí tức, hắn phong ấn ở trong Thần Thoại hệ thống, không người biết được.

Nghe vậy, Thiên Nguyên hít sâu một hơi, đi đến bên vách núi, giang hai cánh tay, nói:

- Tổ thần, ta đi tranh thủ thời gian cho ngươi.

Trong chốc lát, nguyên khí của toàn bộ Thần giới cao nhất tụ tập đến, kinh

động tất cả mọi người trong Chúng Thần khởi nguyên, nhưng bọn hắn phát hiện dị biến đến từ trên đỉnh núi của Tần Quân, thì bình tĩnh trở lại, còn tưởng rằng Tần Quân đột phá.

Oanh!

Thiên Nguyên thả người nhảy lên, bay ra Chúng Thần khởi nguyên, một đường bay lên trên.

Nguyên khí vô tận tụ tập đến trong cơ thể hắn.

Ngay cả Bất Hủ, Vĩnh Hằng trong Luân Hồi cung cũng bị chấn kinh.

- Đây là Thiên Nguyên? Hắn lúc nào trở nên mạnh như vậy?

Bất Hủ kinh ngạc nói, tuy Thiên Nguyên là sơ đại Sáng Tạo Thần, nhưng trước kia tính không được đỉnh tiêm, bởi vì hắn quá vô danh, không tranh quyền thế.

Vĩnh Hằng không nói tiếp, thần sắc phức tạp.

Không ngừng có người muốn xả thân vì thương sinh, bọn hắn thì sao?

Thân là cha, co đầu rút cổ chờ chết ở đây?

Rất nhanh, Thiên Nguyên khôi phục đỉnh phong, hắn cũng tới khu vực hư vô trên Thần giới cao nhất.

- Thủy Ác đúng không? Chịu chết đi!

Thiên Nguyên gầm thét nói, thanh âm vang vọng tất cả vị diện.

Ngay cả Hình Hủy Diệt, Tô Đế cũng không nhịn được ngẩng đầu nhìn lại.

Không chỉ hắn, Lý Họa Hồn đang ở dưới thác nước Thủy Nguyên cũng bị khí tức của Thiên Nguyên rung động.

Đây là ai?

Rất nhanh, Thủy Ác liền tìm tới Thiên Nguyên.

- Là ngươi? Trước đây thật lâu, ngươi kém chút bị ta giết, ngươi đã quên sao?

Thủy Ác cười lạnh nói, sau khi tru sát Chính Hoa Tà Phật, Nguyên Phạt cũng rơi vào trong tay hắn.

Hắn nhìn Thiên Nguyên, như nhìn con mồi.

Lần này, hắn sẽ không để cho Thiên Nguyên chạy thoát!

- Hừ! Lúc này không giống ngày xưa!

Thiên Nguyên cười khẩy, cố ý khiêu khích Thủy Ác, hắn muốn toàn bộ lực chú ý của Thủy Ác đặt ở trên người mình.

------oOo------

Chương 2736: Vì Thiên Đế muôn lần chết không chối từ (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Nguyên cùng Thủy Ác đại chiến rất nhanh liền triển khai, so với hai cuộc chiến trước còn cường đại hơn rất nhiều.

Tần Quân thu hồi lực chú ý lại, hỏi:

- Tiến hóa vô hạn chỉ có thể sử dụng một lần, vậy vì sao phải mang nhiều Thần Ma đến như vậy?

- Xác thực chỉ có thể sử dụng một lần, nhưng lần này, không hạn chế số lượng người tiếp nhận, nói cách khác, tất cả Thần Ma đều có thể tiến hóa vô hạn, sử dụng xong, Thần Thoại hệ thống cũng sẽ biến mất.

Nhậm Ngã Tiếu đắc ý cười nói, công năng của Thần Thoại hệ thống là hắn sáng tạo, nguồn gốc từ hắn, hắn tự nhiên đắc ý.

Tần Quân nhướng mày nói:

- Nếu trẫm sử dụng tiến hóa vô hạn cho mình, sau khi cường đại vô hạn, chẳng phải có thể đánh bại Thủy Ác?

- Không, chỉ là Thần lực vô hạn tăng nhiều, muốn đánh bại Thủy Ác, phải là lực lượng thuế biến đến tầng thứ cao hơn, cho nên các Thần Ma chỉ có thể giúp ngài tranh thủ thời gian.

Nhậm Ngã Tiếu lắc đầu nói, hắn quay người nhìn về phía các Thần Ma ở phương xa, trong mắt lộ ra một tia không bỏ.

- Nhưng trong bọn họ, rất nhiều Thần Ma đều quá yếu ớt, trước tiên cần phải mạnh lên.

Nhậm Ngã Tiếu nói xong, bỗng nhiên thét dài một tiếng.

Ngay sau đó, Hồng Mông Đại Đế, Cửu Cực Càn Đế, Thái Dịch Hỗn Độn cấp tốc bay tới.

Cùng lúc đó, lại có một bóng người bay tới, rõ ràng là Thái Tố Thiên Quân.

Nàng chẳng biết lúc nào đuổi tới Thần giới cao nhất.

Năm vị Hồng Mông Thần linh tề tụ ở trước mặt Tần Quân.

- Các ngươi đây là?

Tần Quân nhíu mày hỏi, trong lòng ẩn ẩn đoán được cái gì.

Hồng Mông Đại Đế mở miệng nói:

- Chúng ta vốn là phân hồn của phụ Thần, bây giờ nguyện ý trở về bản nguyên, trợ giúp phụ Thần nâng cao một bước!

Nhậm Ngã Tiếu, Cửu Cực Càn Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Thái Tố Thiên Quân đều thần sắc kiên định nhìn Tần Quân.

Sắc mặt Tần Quân âm trầm, quát khẽ nói:

- Trẫm không cần các ngươi, cũng có thể trảm Thủy Ác!

Hiện tại Hồng Mông Thần linh đã là sinh linh độc lập, dung hợp bọn hắn, tương đương với sát sinh, thậm chí có loại cảm giác thí tử.

- Lúc trước ta đã làm hết tâm nguyện, nhìn thấy hắn trưởng thành đến bây giờ, ta đã không tiếc.

Thái Tố Thiên Quân mỉm cười nói, nói chính là Tô Đế, trong mắt nàng lộ ra vẻ yêu chiều, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Tần Quân, nói:

- Hi vọng phụ Thần đừng để hắn chết, cho dù chết, cũng có thể làm hắn phục sinh.

Nàng thu dưỡng Tô Đế vô số năm, một mực nhìn Tô Đế lớn lên, Tô Đế đã trở thành lưu luyến lớn nhất của nàng, thậm chí còn hơn Tần Quân.

Không thể không nói, tình thương của mẹ siêu việt hết thảy.

Nhậm Ngã Tiếu nhìn Tần Quân còn đang do dự, nói:

- Phụ Thần, hiện tại xoắn xuýt nhiều một hồi, là thẹn với Thiên Nguyên, Chính Hoa Tà Phật, Cực Đế hi sinh.

Cửu Cực Càn Đế mở miệng nói:

- Chúng ta có lỗi với Hồng Mông, nếu có thể hi sinh vì Hồng Mông, cũng coi như chuộc tội!

Mặc dù Thái Dịch Hỗn Độn không nói chuyện, nhưng ánh mắt vô cùng kiên định.

Tần Quân thở dài một hơi, nhìn năm vị Hồng Mông Thần linh, nói:

- Các ngươi không để cho trẫm thất vọng, phần trách nhiệm này, trẫm sẽ truyền thừa tiếp.

Nói xong, Chí Cao Thần Lực của hắn quấn chặt lấy năm vị Hồng Mông Thần linh.

Trong ánh mắt hắn tràn đầy lưu luyến.

Nhất là Nhậm Ngã Tiếu.

Đây đã là lần thứ hai Nhậm Ngã Tiếu vì hắn hi sinh.

Tới gần hi sinh, chỉ có Nhậm Ngã Tiếu còn duy trì tiếu dung thoải mái, như tên của hắn.

- Trước có Thiên Đế sau có đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười!

Nhậm Ngã Tiếu bỗng nhiên mở miệng nói, nghe mà bốn vị Hồng Mông Thần linh khác thần sắc biến đổi.

Ngay sau đó, bốn vị Hồng Mông Thần linh đều nở nụ cười, cùng một chỗ đọc lời dạy của Tần Quân lúc trước.

- Trước có Thiên Đế sau có đạo, Hồng Mông chưa mở mặc ta cười!

- Luân hồi vô tận đầu, chỉ có Thiên Đế trường tồn.

Năm vị Hồng Mông Thần linh bắt đầu đọc, như lúc trước Tần Quân dạy bọn họ, bọn hắn bi bô tập nói.

Thanh âm của bọn hắn quanh quẩn toàn bộ Chúng Thần khởi nguyên.

------oOo------

Chương 2737: Vì Thiên Đế muôn lần chết không chối từ (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người nhao nhao quay đầu nhìn về phía bọn hắn, thần sắc có chút rung động.

Từ nơi sâu xa, bọn hắn phảng phất như đã hiểu.

- Luân hồi vô tận đầu, chỉ có Thiên Đế trường tồn.

Hoắc Khứ Bệnh nghẹn ngào lẩm bẩm, hốc mắt có chút ướt át, tràng cảnh

trong Thiên Đế thạch điện phân biệt rõ mồn một trước mắt.

Chuẩn Đề, Câu Trần Đại Đế, Cường Lương cũng lộ vẻ hồi ức.

Không biết bắt đầu từ khi nào, Tần Quân đã biến thành tín ngưỡng của bọn họ, là tín ngưỡng có thể để bọn hắn máu chảy đầu rơi.

Khi thanh âm của năm vị Hồng Mông Thần linh đình chỉ, cũng đại biểu cho bọn hắn vẫn lạc.

Từ nay về sau, không có Hồng Mông Đại Đế, Nhậm Ngã Tiếu, Thái Dịch Hỗn Độn, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân.

Bọn hắn đều đã hóa thân thành Thiên Đế.

Dung hợp bọn hắn, Tần Quân lâm vào trạng thái đốn ngộ, tất cả ký ức của năm vị Hồng Mông Thần linh đều tràn vào trong óc hắn, Vạn Sinh Sáng Tạo Công không tự chủ vận chuyển.

Hết thảy cảm ngộ của phân hồn đều bị hắn tiếp thu.

Khu vực hư vô.

Thiên Nguyên cùng Thủy Ác giao chiến, giờ phút này Thiên Nguyên đã triệt để rơi vào hạ phong.

Thủy Ác rất mạnh, cũng không phải nguồn gốc từ chúng sinh oán lực mạnh, mà là hắc ám ban tặng lực lượng.

Chúng sinh oán niệm chỉ để hắn tràn ngập ngang ngược hủy diệt hết thảy, lực lượng của hắn đến từ hắc ám.

Thậm chí có thể nói, loại lực lượng này là lực lượng thuần túy nhất lúc ban đầu.

Áp đảo tất cả thần lực!

Thiên Nguyên mạnh hơn, cũng mạnh không bằng Thủy Ác.

- Ta muốn để ngươi tiếp nhận thống khổ kinh khủng nhất lại chết đi!

Thủy Ác dữ tợn cười nói, tay phải vung lên, vô số hắc nhận bao phủ Thiên Nguyên, Thiên Nguyên một lần lại một lần bị phân thây phân hồn, cho hắn thời gian khôi phục, lại giết một lần, không ngừng tra tấn Thiên Nguyên.

Thiên Nguyên vẫn cố nén, để Thủy Ác càng thêm táo bạo.

Thật tình không biết, Thiên Nguyên rất hi vọng hắn một mực tra tấn mình, cho Tần Quân càng nhiều thời gian đột phá.

Khí tức của Thiên Nguyên càng ngày càng yếu, tiếp tục như vậy nữa, hắn cuối cùng sẽ vẫn lạc.

Oanh!

Một đạo khí tức cường hoành đánh tới, làm Thủy Ác quay đầu.

Chỉ thấy Hình Hủy Diệt đột nhiên đụng vào, đánh bay hắn ra ngoài, Thiên Nguyên cũng bởi vậy được cứu vớt.

- Là ngươi.

Thiên Nguyên vừa khôi phục nhục thân miễn cưỡng mở mắt, nhìn thấy Hình Hủy Diệt, không khỏi nở nụ cười.

Trước khi chết, còn có thể gặp được huynh đệ đồng nguyên, hắn làm sao không cao hứng?

Hình Hủy Diệt không có nhiều lời, trực tiếp đánh tới Thủy Ác.

Đại chiến tiếp tục.

Đáng tiếc, cho dù Hình Hủy Diệt tham chiến, cuối cùng cũng là chuyện vô bổ.

Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân đứng lơ lửng ở trên không thảo nguyên, nhìn mấy trăm Thần Ma ở phía dưới, nói:

- Các ngươi hiểu sau đó phải đối mặt cái gì không?

- Vì Thiên Đế muôn lần chết không chối từ!

Mấy trăm vị Thần Ma cùng kêu lên nói, thanh âm hội tụ vào một chỗ.

Các Thiên phi biểu lộ phức tạp, hồi tưởng lại đủ loại tràng cảnh ở quá khứ.

Thiên Vận, Cát Tường, Tần Thiên Thừa, Tần Bất Phụ… đều trợn mắt hốc mồm.

Cái này đều là lão tướng khai triều của Thiên Đình a!

Biểu hiện ra tinh thần để bọn hắn rung động không thôi.

Biết rõ sẽ chịu chết, nhưng tất cả Thần Ma nhìn về phía Tần Quân, thần sắc đều tràn đầy kiên định.

Phảng phất như vì Tần Quân mà chết, là vinh quang vô thượng!

- Hôm nay, trẫm liền ban các ngươi vô hạn thức tỉnh!

Tần Quân trầm giọng hét lên, thoại âm rơi xuống, một cỗ lực lượng hạo nhiên chí thượng giáng lâm, bao phủ tất cả Thần Ma.

Năm vị Hồng Mông Thần linh hi sinh, tu vi của Tần Quân nâng cao một bước, cách Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh càng ngày càng gần.

Cái này cũng khiến cho Thần Thoại hệ thống càng mạnh!

------oOo------

Chương 2738: Thần Ma thề chết (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Đinh! Bắt đầu vô hạn thức tỉnh cho tất cả Thần Ma!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên trong đầu ở Tần Quân, ngay sau đó

mấy trăm Thần Ma hóa thành quang ảnh bay vào trong mi tâm hắn.

Các vợ con của Tần Quân quay đầu nhìn lại, nhìn Tần Quân cao cao tại thượng, trong mắt bọn họ đều tràn đầy chờ mong.

Hiện tại tất cả vị diện đều lâm vào nguy cơ hủy diệt trước nay chưa có, duy chỉ có Tần Quân có hi vọng chiến thắng Thủy Ác, bọn hắn đều đang đợi.

- Phụ hoàng có thể chiến thắng Thủy Ác sao?

Tần Thiên Thừa lẩm bẩm, hiện tại hắn cũng có thể cảm nhận được Thủy Ác kinh khủng, để hắn có loại cảm giác hít thở không thông.

Tần Bất Phụ hừ nói:

- Nhất định có thể! Phụ hoàng là mạnh nhất! Không có thứ hai!

Nghe vậy, Tần Thiên Thừa kinh ngạc nhìn về phía Tần Bất Phụ.

Giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm giác mình không bằng em trai.

Không phải thiên phú, mà là tín niệm.

Cho dù ở dưới tình huống như vậy, Tần Bất Phụ vẫn có thể biểu hiện ra nhẹ nhàng như thường.

Tiến hóa vô hạn cũng không phải chỉ cần mười giây.

Tần Quân xếp bằng ở trong không trung, tiếp tục tu luyện.

Không có mấy ngày.

Khí tức của Thiên Nguyên biến mất.

Vị Sáng Tạo Thần mạnh nhất mở Nguyên Vị Diện kia, cũng là Thần Ma mạnh nhất trong Thần Thoại hệ thống, cứ như vậy vẫn lạc.

Tần Quân không hề động dung, vẫn chuyên tâm tu luyện.

Giờ phút này, hắn đã không lo được phẫn nộ cùng bi thương, hắn che đậy tâm tình của mình, để cho mình đạt tới cảnh giới vô tình.

Sau khi Thiên Nguyên vẫn lạc, Thủy Ác trở nên càng thêm táo bạo, kiên nhẫn cũng càng giảm.

Hắn cường thế trấn sát Hình Hủy Diệt.

Hủy Diệt Nguyên Thần nắm giữ quy tắc hủy diệt cao nhất cũng theo đó vẫn lạc.

Thần giới cao nhất.

Tô Đế hít sâu một hơi, chậm rãi đứng dậy nói:

- Tới phiên ta.

Thiên Đế nhìn Tô Đế, ung dung nói:

- Đừng sợ, rất nhanh ta sẽ đến bồi ngươi.

Tô Đế quay đầu nhìn hắn nửa quỳ xuống, mở miệng nói:

- Đa tạ ân dạy bảo.

Thiên Đế cười cười, nâng Tô Đế lên, dùng ngữ khí trách cứ nói:

- Ta dạy ngươi các loại Thần thông, ngươi bồi dưỡng cho tới độ cao bây giờ, kết quả ngươi lại lấy bản tôn làm mục tiêu, lá gan thật rất lớn nha.

Nghe vậy, trên mặt Tô Đế lần đầu lộ ra nụ cười lúng túng.

Hắn đứng dậy hóa thành một đạo độn quang biến mất, nói:

- Nếu có kiếp sau, ta sẽ còn lấy Thiên Đế làm mục tiêu!

Thiên Đế lắc đầu bật cười, chỉ là nụ cười của hắn rất nhanh liền biến mất, thần sắc trở nên u ám.

Hắn chậm rãi ngồi xuống, ngồi ở bên vách núi, nhìn bóng lưng Tô Đế rời

đi, thì thào nói:

- Nhân quả luân hồi, điểm cuối đến cùng ở đâu.

Tô Đế trực tiếp lao lên, ánh mắt đã xuyên qua Nguyên Không Gian rơi vào trên người Thủy Ác.

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Rõ ràng là Lý Họa Hồn.

- Ngươi cũng tới.

Tô Đế không có nhìn hắn, vẫn nhìn ở trên.

Lý Họa Hồn cũng nhìn chằm chằm lên trên, nói:

- Không có ta, ngươi được không?

Khóe miệng Tô Đế giương lên, lúc trước vì trốn tránh Hồng Mông Hỗn Độn đại chiến, Nhậm Ngã Tiếu ném Lý Họa Hồn vừa ra đời vào thế giới hắn đang ở, hai người cùng nhau trưởng thành, quan hệ thâm hậu, lúc trước Tô Đế sáng tạo Tô Đế tông, Lý Họa Hồn cũng là một thành viên của Tô Đế tông, nhưng cuối cùng hắn vì mạnh hơn, theo Nhậm Ngã Tiếu rời đi, trở thành Thần Ma của Thần Thoại hệ thống.

Lúc ấy, Lý Họa Hồn bị Tô Đế tông xem như là phản đồ.

Vô số năm sau, bọn hắn ở Hồng Mông gặp nhau, Lý Họa Hồn lại hóa thành huyết y, tàn sát thương sinh, bọn hắn càng ngày càng xa.

- Trận chiến cuối cùng, có thể cùng ngươi chết chung một chỗ, cũng xem như rất tốt.

Tô Đế cười khẽ nói, Lý Họa Hồn cười theo.

------oOo------

Chương 2739: Thần Ma thề chết (2)

Dưới trạng thái áo trắng, Lý Họa Hồn sẽ rất ít cười, còn cười sáng sủa như thế, như thiếu niên thế gian.

Hai người cấp tốc đột phá Nguyên Không Gian.

Không đến ba cái hô hấp, uy áp đại chiến lần nữa bao phủ các vị diện.

Trận chiến này kết cục đã bị chúng sinh biết trước.

Sợ hãi, tuyệt vọng lan tràn.

Mặc dù không ngừng có cường giả khiêu chiến Thủy Ác, nhưng chỉ là kéo dài thời gian mà thôi.

Đến cùng ai có thể cứu vãn hết thảy?

Chúng Thần khởi nguyên.

- Đinh! Tất cả Thần Ma đã triệu hoán đều thành công vô hạn thức tỉnh! Trực tiếp phóng thích!

Thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên ở trong đầu Tần Quân, ngay sau đó, vô số quang ảnh từ mi tâm của hắn bay ra.

Các Thần Ma đều đạt tới Vô Thượng Nguyên Thần thập cảnh!

Ngoại trừ Chí Cao Thần Lực, đây chính là đỉnh phong tu luyện, là cuối cùng.

Bọn hắn lơ lửng ở trước mặt Tần Quân, trên không trung quỳ lạy.

- Đinh! Thần Thoại hệ thống hoàn thành sứ mệnh, dung nhập trong cơ thể ký chủ!

Lúc này, thanh âm hệ thống nhắc nhở vang lên lần nữa, Tần Quân trừng to mắt, ánh mắt vô cùng phức tạp, cho dù hắn để cho mình ở vào trạng thái vô tình, tâm cảnh vẫn nổi sóng.

Thần Thoại hệ thống là tồn tại làm bạn hắn dài nhất.

Nó nhìn như không có linh tính, chỉ là pháp bảo, nhưng ở trong lòng Tần Quân, sớm đã coi nó là thân nhân.

Lần này, Thần Thoại hệ thống cũng như các Hồng Mông Thần linh, tác thành hắn.

Trong chốc lát, Thần Thoại hệ thống biến thành lực lượng rót vào thần hồn của Tần Quân, để hắn tiến hóa, để hắn thuế biến.

Tần Quân chậm rãi nhắm mắt lại, giận quát một tiếng:

- Vì trẫm mà chiến!

Oanh! Oanh! Oanh.

Mấy trăm vị Thần Ma phóng lên trời, kinh động toàn bộ Thần giới cao nhất.

Đát Kỷ, Hi Linh Nữ Đế, Thiên Vận, Tần Thiên Thừa… tất cả mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm, quần tinh lên không, giống như ánh sáng cứu thế.

Cùng lúc đó, khí tức của Tô Đế cùng Lý Họa Hồn cũng biến mất.

Bọn hắn cũng đi theo gót Cực Đế, Chính Hoa Tà Phật, Thiên Nguyên, Hình Hủy Diệt.

Thời gian Thủy Ác tru giết bọn hắn rất ngắn, cũng không phải bọn hắn quá yếu, mà là Thủy Ác đã không muốn lãng phí thời gian.

Luân Hồi cung.

- Những khí tức này… làm sao có thể.

Bất Hủ đứng dậy, toàn thân run rẩy.

Mấy trăm Vô Thượng Nguyên Thần thập cảnh, đây là khái niệm gì?

Mặc dù bọn hắn tu luyện Vạn Sinh Sáng Tạo Công, áp đảo Vô Thượng Nguyên Thần, nhưng bọn hắn vẫn sợ hãi.

Khả năng của Thiên Đế, không thể tưởng tượng.

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không! Hôm nay vì Thiên Đế mà chiến, vì Thiên Đế mà chết!

Tiếng gầm gừ của Tôn Ngộ Không vang vọng tất cả vị diện, rung động chúng sinh.

Thiên Đế xuất thủ!

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân Dương Tiễn! Ta từng thề, kiếp này không phụng thiên, chỉ phụng Thiên Đế, hôm nay vì Thiên Đế mà chết!

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Quan Vân Trường! Bằng vào Thanh Long đao của ta, nhất định trảm hồn Thủy Ác!

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Lý Nguyên Bá! Ha ha ha! Bệ hạ, nhìn ta biểu hiện!

- Ta chính là Thiên Đế tọa hạ Khổng Tuyên! Nguyện vì Thiên Đế chiến tử!

Vô số tiếng rống giận dữ vang vọng từng Nguyên Vị Diện, chính là các Thần Ma tuyên thệ, trước khi chết, bọn hắn cũng phải dùng cái chết của mình đến khích lệ chúng sinh.

Nói cho chúng sinh, đừng sợ, còn có Thiên Đế!

Mấy trăm vị Thần Ma giết vào khu vực hư vô, không cho Thủy Ác cơ hội nói nhảm, nhao nhao giết tới.

Xông lên trước nhất chính là Tôn Ngộ Không.

Hoàn toàn như trước đây!

Tề Thiên Đại Thánh vĩnh viễn xông pha chiến đấu!

Theo sát là Lý Nguyên Bá cùng Dương Tiễn, tất cả Thần Ma cảnh giới đều đạt đến đỉnh phong, nhưng lực chiến đấu của bọn hắn không đồng dạng.

- Đi chết đi!

Tôn Ngộ Không vung một gậy, Hỗn Độn Tử Kim Bổng hóa thành vô số tàn ảnh, đủ để xuyên phá Nguyên Vị Diện, một gậy đánh về phía Thủy Ác.

------oOo------

Chương 2740: Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy trăm vị Thần Ma trong nháy mắt bao phủ Thủy Ác, uy áp trước nay chưa có bao phủ tất cả vị diện, để vô số sinh linh sợ hãi, linh hồn run rẩy.

Mặc dù Thủy Ác rất mạnh, nhưng các Thần Ma thần thông vạn biến, đánh cho hắn trở tay không kịp.

Tần Quân ở Chúng Thần khởi nguyên nhìn đại chiến.

Hắn nhíu mày, nếu như ngay cả các Thần Ma cũng vẫn lạc, còn có ai có thể ngăn cản Thủy Ác?

Thiên Đế?

Bất Hủ?

Vĩnh Hằng?

Thời gian lưu cho hắn đã không nhiều.

Nghĩ xong, Tần Quân nhìn thoáng qua vợ con của mình, quay người trở lại trên đỉnh núi, tiếp tục tu luyện.

Thần Thoại hệ thống đã không còn, để hắn luôn cảm giác trong lòng vắng vẻ.

Đúng lúc này, Vận Mệnh Chi Luân bỗng nhiên xoay tròn.

Trong chốc lát, nguyên khí cuồn cuộn tụ tập đến.

- Đây là…

Tần Quân động dung, tại sao Vận Mệnh Chi Luân lại tự mình vận chuyển?

Thiên Đế bỗng nhiên xuất hiện ở trước người hắn, nói:

- Vận Mệnh Chi Luân truyền thừa vô số năm, so với tất cả Nguyên Vị Diện tồn tại thời gian còn dài hơn, nó sớm có linh, chỉ là không biết biểu đạt ý thức mà thôi.

Tần Quân giật mình, hỏi:

- Vậy hiện tại nó muốn làm gì?

- Nó hiểu sứ mạng của mình đến.

Thiên Đế mang theo ẩn ý nói, ngay sau đó Tần Quân bỗng nhiên cảm giác được Vận Mệnh Chi Luân trong cơ thể vỡ vụn, hóa thành một cỗ năng lượng kỳ dị chảy vào gân cốt bách hải của hắn.

Sắc mặt Tần Quân biến hóa, hắn lập tức hiểu Thiên Đế nói tới sứ mệnh là cái gì.

Vận Mệnh Chi Luân cùng hắn dung hợp.

Một khi dung hợp thành công, hắn chính là Vận Mệnh Chi Luân, Vận Mệnh Chi Luân chính là hắn.

Như là Thần Thoại hệ thống.

Hai kiện Thần bảo chí cao đều trợ giúp hắn mạnh hơn, để hắn trở thành tồn tại không gì làm không được.

Thiên Đế nhìn chằm chằm Tần Quân, trịnh trọng nói:

- Bản tôn, sau đó nhờ vào ngươi.

Nói xong, hắn hóa thành vô số ánh sao bay vào trong cơ thể Tần Quân.

Trong nháy mắt, khí tức của Tần Quân bắt đầu tăng vọt, uy áp kinh khủng để mọi người trong Chúng Thần khởi nguyên quay đầu nhìn lại.

Chẳng lẻ Tần Quân đột phá?

Cảm nhận được lực lượng Thiên Đế tan nhập trong cơ thể, biểu lộ của Tần Quân vô cùng phức tạp.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Thiên Đế có tính toán khác, không nghĩ tới ở lúc cuối cùng, Thiên Đế sẽ hi sinh mình, tác thành cho hắn.

Đây hết thảy đều bởi vì Thủy Ác!

Thủy Ác không chết, hắn thẹn với Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Thái Tố Thiên Quân, Cửu Cực Càn Đế, Cực Đế, Tô Đế, Lý Họa Hồn, Thiên Nguyên, Hình Hủy Diệt, Chính Hoa Tà Phật, Thiên Đế, Thần Thoại hệ thống, Vận Mệnh Chi Luân cùng các Thần Ma đang hi sinh!

Tần Quân nhắm mắt lại, cẩn thận thể ngộ lực lượng của Vận Mệnh Chi Luân cùng Thiên Đế.

Cùng lúc đó, khu vực hư vô trên Thần giới cao nhất, từng Thần Ma bị Thủy Ác xé nát.

Cho dù là Vô Thượng Nguyên Thần thập cảnh, vẫn không cách nào tổn thương đến Thủy Ác.

Cấp độ lực lượng của Thủy Ác cao hơn bọn hắn nhiều, ở trước mắt, tuyệt đối là tồn tại vô địch.

- Chuyện gì xảy ra.

Thủy Ác vừa chiến đấu, vừa nhíu mày nghĩ, hắn vô ý thức nhìn về phía Thần giới cao nhất.

Mơ hồ, hắn cảm giác được nơi đó có khí tức uy hiếp truyền đến.

Có một cỗ lực lượng đang mạnh lên!

Là hắn!

Thủy Ác liên tưởng đến Tần Quân, hắn nổi giận.

Sinh linh hắn ghét nhất là Tần Quân, cho nên mới muốn lưu Tần Quân đến cuối cùng, lại không ngừng tra tấn Tần Quân, không nghĩ tới Tần Quân mạnh lên!

Giờ khắc này, hắn có loại cảm giác bị lường gạt, lúc này bộc phát ra toàn bộ khí thế, tất cả Thần Ma ở chung quanh đều bị chấn thành tro bụi.

- Các ngươi đều chết hết cho ta!

Thủy Ác hét giận dữ, diện mục dữ tợn, không tiếp tục trêu đùa các Thần Ma nữa.

------oOo------

Chương 2741: Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khí tức của hắn cũng kinh động đến các vị diện, rung động chúng sinh.

Chúng Thần khởi nguyên.

Tần Quân cảm nhận được khí tức của Thủy Ác, khuôn mặt có chút ba động.

Hắn có thể cảm giác được khí tức của từng Thần Ma liên tiếp biến mất, bao quát các đồ đệ hắn chiêu mộ thành Thần Ma, Nguyên Sơ Đại Đế, Sơ Hạo Dạ, Ly Võ Ma Tôn, Viêm Tuyên Đế Quân…

Tu vi của Tần Quân cũng điên cuồng tăng lên.

Hắn hòa tan tất cả Thời Không Tuyến vào trong cơ thể, chỉ chốc lát, vô số ký ức tràn vào trong đầu hắn, để Vạn Sinh Sáng Tạo Công cao tốc vận chuyển.

Đúng lúc này, hai bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Tần Quân.

Chính là Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Sắc mặt hai thần khó coi, khi bọn hắn cảm nhận được Thủy Ác bộc phát uy áp, liền hiểu không thể do dự nữa.

Dù sao bọn hắn không cách nào chiến thắng Thủy Ác, chỉ có thể ký thác hi vọng ở trên người Tần Quân.

Tần Quân sáng tạo ra bọn hắn, cũng có thể lại phục sinh bọn hắn!

- Cha, là chúng ta sai.

Vĩnh Hằng thở dài một tiếng, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng dung nhập vào trong cơ thể Tần Quân.

Mặc dù Bất Hủ không có nói chuyện, lại quỳ xuống dập đầu một cái, sau đó hóa thành ánh sáng, bay vào mi tâm của Tần Quân.

Tần Quân mở to mắt, trong mắt lóe lên tinh quang.

Bất Hủ, Vĩnh Hằng cường đại dường nào!

Có lẽ thực lực kém xa Thủy Ác, nhưng bọn hắn là ánh sáng ban sơ của Nguyên Kỷ Nguyên, sinh ra cùng một lúc với Tần Quân, lại thêm sống vô số năm, tất cả đều hoà vào trong cơ thể Tần Quân, hiệu quả tuyệt không phải một cộng một bằng hai.

Oanh!

Tần Quân trực tiếp đột phá Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh!

Đạt tới đỉnh phong trước nay chưa có!

Hoặc là nói, hắn sáng tạo ra đỉnh phong mới, tu vi điên cuồng tăng lên,

toàn bộ Chúng Thần khởi nguyên đều lay động kịch liệt, thậm chí Nguyên Không Gian của Thần giới cao nhất cũng nổi sóng.

Tần Quân không có lập tức xuất thủ, bởi vì hắn còn cảm ngộ lực lượng mới.

Chỉ có triệt để khống chế Chí Cao Thần Lực mới, hắn mới có thể đánh bại Thủy Ác.

- Cỗ khí tức này là…

- Chẳng lẽ có cường giả đột phá?

- Thật mạnh! Tuyệt đối có thể so với Thủy Ác!

- Chẳng lẽ là Sáng Tạo Thần?

- Hắn là Sáng Tạo Thần Phụ trong truyền thuyết!

Trong Thần giới cao nhất, các sinh linh hưng phấn nghị luận, giống như gặp được chúa cứu thế.

Khu vực hư vô, các Thần Ma càng ngày càng ít, cảm thụ được khí tức của Tần Quân, Thủy Ác càng táo bạo, xuất thủ vô cùng tàn nhẫn, không lưu tình chút nào, một chiêu liền có thể diệt sát một vị Thần Ma.

Rất nhanh, vị Thần Ma cuối cùng Tôn Ngộ Không cũng chết ở trong tay Thủy Ác.

Cho dù chết, Tôn Ngộ Không cũng duy trì tư thái quơ gậy, đỉnh thiên lập địa, vĩnh viễn không chịu thua.

Lúc này Thủy Ác lao xuống, đột phá Nguyên Không Gian, giết vào Thần giới cao nhất.

Ầm ầm...

Các đại thế giới bị khí tức của hắn ép vỡ nát, ngay cả đám người trong Chúng Thần khởi nguyên cũng bị khí tức của hắn ép tới nửa quỳ hoặc nằm rạp trên mặt đất.

Ngọn núi Tần Quân ngồi hóa thành vô số đá vụn, hắn đột nhiên mở mắt, phóng lên tận trời, hóa thành một vệt ánh sáng, tốc độ siêu việt hết thảy.

Thủy Ác trừng to mắt, còn không kịp tránh né, Tần Quân đã nện lên bụng hắn một quyền, lực lượng cường đại mang theo hắn xông phá Nguyên Không Gian, lần nữa trở lại khu vực hư vô.

Cơ hồ là cùng một thời gian, trong Thần giới cao nhất, toàn bộ sinh linh như trút được gánh nặng.

Vừa rồi trong nháy mắt Thủy Ác giáng lâm, để bọn hắn có loại cảm giác sắp chết.

Tần Quân bỗng nhiên dừng lại, Thủy Ác thì tiếp tục bay ngược.

Lúc này, ánh mắt Tần Quân ngưng tụ, Thiên Đế Long khí rít gào lao về phía Thủy Ác, giảo Thủy Ác thành từng sợi hắc khí.

Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh!

Tuyệt đối cường đại!

Cho dù là Thủy Ác, ở trên khí thế cũng không bằng Tần Quân hiện tại.

Tần Quân tiến vào trạng thái Thiên Đế Thần thể, toàn thân lóng lánh kim quang, không cách nào phân biệt thần sắc của hắn.

Giờ khắc này, hắn hóa thành Thiên Đế vô tình.

Chỉ muốn tru sát Thủy Ác!

Thủy Ác cấp tốc khôi phục nhục thân, cắn răng nghiến lợi nhìn Tần Quân, nói:

- Đến rất tốt, ta muốn để ngươi nếm thống khổ vô tận!

------oOo------

Chương 2742: Trẫm tức hết thảy (*Đại Kết Cục) (1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

- Muốn trẫm ăn hết thống khổ?

Tần Quân cười lạnh, lúc này tâm thần khẽ động.

Chục tỷ Thiên Đế Phân Thân trong nháy mắt bao phủ khu vực hư vô, vây quanh Thủy Ác.

Mỗi một Thiên Đế Phân Thân đều có tu vi Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh, chỉ là khí tức hội tụ vào một chỗ, cũng đủ để cho Thủy Ác động dung.

- Ngươi làm sao có thể…

Thủy Ác trừng to mắt, còn chưa chờ hắn nói nhiều, tâm thần Tần Quân khẽ động, chục tỷ Thiên Đế Phân Thân cùng nhau di động.

Oanh!

Tốc độ của chục tỷ Thiên Đế Phân Thân nhanh như ánh sáng, nhục thân của Thủy Ác trong nháy mắt bị oanh bạo, hóa thành vô số hắc khí phiêu tán.

Còn chưa kết thúc!

Các Thiên Đế Phân Thân bắt đầu nắm những hắc khí kia, muốn triệt để diệt trừ Thủy Ác.

Thủy Ác biến thành hắc khí cũng đi theo hóa thành vô số Phân Thân, cùng chục tỷ Thiên Đế Phân Thân chiến đấu.

Đáng tiếc, phân thân của hắn không cách nào so sánh với bản tôn, chỉ có thể bị Thiên Đế Phân Thân vây đánh áp chế, cơ hồ là trong cùng một lúc, Thủy Ác cùng vô số Phân Thân của hắn bạo tán.

Tần Quân chậm rãi bay lên, nhìn xuống Thủy Ác, trong kim quang, làm cho không người nào có thể phân biệt ánh mắt của hắn.

Chí Tôn Cửu Long Ỷ bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng, hắn ngồi xuống, lấy tư thái bễ nghễ cúi xem Thủy Ác bị Thiên Đế Phân Thân vây công.

Thủy Ác một lần lại một lần bị hủy diệt nhục thân, hắn không có thần hồn, biến thành hắc khí cũng là oán khí của chúng sinh, cho nên hắn tương đương với không chết.

Nhưng ở dưới chục tỷ Thiên Đế Phân Thân cường độ cao vây công, khí tức của hắn cũng càng ngày càng yếu.

Như lúc trước hắn tra tấn Cực Đế, Tô Đế, Chính Hoa Tà Phật… một lần lại một lần, để khí tức đối phương chậm rãi biến mất.

Tần Quân không có nhàn rỗi, hắn thể ngộ lực lượng của Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh.

Ký ức cảm ngộ của Bất Hủ, Vĩnh Hằng, Thiên Đế để hắn đến nay không có hoàn toàn tiêu hóa.

Hắn có loại trực giác, Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh tuyệt không phải điểm cuối cùng của Vạn Sinh Sáng Tạo Công.

Hắn còn có thể càng mạnh!

Sau khi tru sát Thủy Ác, hắn là mạnh nhất đúng nghĩa!

Trên đời vô song!

Thủy Ác cũng chú ý tới Thiên Đế ngồi nhìn hắn bị ngược, hắn lập tức nổi giận.

- Lăn....

Thủy Ác hét giận dữ một tiếng, hắc ám vô biên vô tận bắt đầu quán thâu lực lượng cho hắn, để hắn trở nên càng mạnh.

Lúc này, Tần Quân bỗng nhiên mở ra Đấu Đạo Bí Tự.

Khí tức của chục tỷ Thiên Đế Phân Thân đi theo bay vọt, lần nữa bạo ngược Thủy Ác.

Mỗi lần Thủy Ác vừa ngưng tụ nhục thân, còn chưa kịp tránh né, liền gặp chục tỷ lần trùng kích, nhục thân siêu việt Vô Thượng Nguyên Thần cũng như giấy vụn.

- Số chín là số lớn nhất, Đại Đạo bí chữ, không gì hơn cái này.

Tần Quân lẩm bẩm, phảng phất như hiểu cái gì.

Trong chốc lát, hắn thôi động Vô Hạn Đại Đạo, Vô Hạn Đại Đạo tấn cấp làm Vô Hạn Tạo Hóa.

Đấu Đạo Bí Tự đi theo thôi động, tất cả Thiên Đế Phân Thân bắt đầu tăng cường vô hạn.

Toàn bộ khu vực hư vô đều bị khí tức của các Thiên Đế Phân Thân ngưng kết, trong bóng tối nổi lên kim quang.

Đó là ánh sáng Thiên Đế!

- Làm sao có thể, ngươi làm sao có thể mạnh như vậy?

Thủy Ác sợ hãi nói, trong lời nói tràn đầy phẫn nộ.

Hắn cảm giác mình bị lừa gạt, Tần Quân vốn nên bị hắn tra tấn đến chết!

Hắn không còn ngưng tụ nhục thân, hắc khí phiêu tán, lan tràn toàn bộ khu vực hư vô, cùng hắc ám hòa làm một thể.

Cùng lúc đó, vô số hắc khí từ từng Nguyên Vị Diện truyền đến, dung nhập trong bóng tối.

Đó là oán khí, sát khí… của chúng sinh.

Thủy Ác đang hấp thu tâm tình tiêu cực của chúng sinh, để cho mình cũng tăng cường vô hạn.

Chúng sinh bất diệt, Thủy Ác không chết!

- Thiên Đế! Ngươi không thể nào giết chết ta! Ngươi sẽ chỉ bị ta giết!

Thanh âm của Thủy Ác lần nữa trở nên tà ác, tràn ngập trào phúng, phảng phất như Tần Quân đã chết chắc.

Hắn bị Thiên Đế xưng là Thủy Ác, cũng không phải là không có đạo lý.

Bất Hủ, Vĩnh Hằng từng vọng tưởng hủy diệt chúng sinh, để Thủy Ác tiêu vong, thật tình không biết, cái kia là sai lầm.

Bản chất của Thủy Ác là hắc ám.

------oOo------

Chương 2743: Trẫm tức hết thảy (*Đại Kết Cục) (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cho dù chúng sinh biến mất, hắn vẫn còn sống, chỉ là không có cường đại như hiện tại mà thôi.

Đúng lúc này, Tần Quân ngồi ở trong Chí Tôn Cửu Long Ỷ bỗng nhiên nâng tay phải lên, đặt ở trước ngực, lòng bàn tay hướng lên trên.

- Trẫm chính là Thiên Đế, hôm nay lấy sức mạnh của chúng sinh tiêu diệt Thủy Ác, mong chúng sinh hiểu, trẫm cuối cùng sẽ khôi phục hết thảy!

Thanh âm của Tần Quân bỗng nhiên vang vọng tất cả Nguyên Vị Diện.

Vô số sinh linh xôn xao, bọn hắn đều không rõ ý tứ của Tần Quân, cái gì gọi là sẽ khôi phục hết thảy?

- Thiên Đế là có ý gì?

- Chúng ta có thể trợ giúp Thiên Đế diệt trừ Thủy Ác?

- Chỉ cần có thể giết Thủy Ác, chúng ta đều nguyện ý!

- Thiên Đế muốn làm gì?

- Chẳng lẻ Thiên Đế cũng không có biện pháp đánh bại Thủy Ác?

Chúng sinh sợ hãi, khẩn trương, bởi vì bọn hắn không cách nào nhìn trộm đến chiến đấu ở khu vực hư vô, nên bọn hắn không thể nào hiểu được Tần Quân.

Chí Cao Thần Lực của Tần Quân bao trùm từng Nguyên Vị Diện cùng Thần giới cao nhất.

Thủy Ác hóa thành một bàn tay khổng lồ, muốn chụp về phía Tần Quân, nhưng bị các Thiên Đế Phân Thân cản lại.

Ở dưới Vô Hạn Tạo Hóa, tu vi của các Thiên Đế Phân Thân đã mạnh vô hạn, cho dù không cách nào tiêu diệt Thủy Ác, Thủy Ác cũng rất khó đánh bại.

Tần Quân bỗng nhiên thu chưởng, thu nhập tất cả Nguyên Vị Diện, Thần giới cao nhất ở trong tay.

Ngay sau đó, tất cả vị diện trong bàn tay Tần Quân bị đánh vào ngực mình.

Hắn đang hấp thu tất cả vị diện!

Hấp thu chúng sinh!

- Ngươi… ngươi điên rồi! Ngươi làm như vậy cùng ta có gì khác biệt?

Thủy Ác kinh sợ chất vấn, ở khu vực hư vô ngưng tụ ra một gương mặt khổng lồ, vô cùng dữ tợn.

Trong kim quang, bóng người của Tần Quân là Thần thánh như vậy, cao cao tại thượng, khí tức hạo nhiên khôn cùng.

- Trẫm chính là Thiên Đế! Ý chí của trẫm, là ý chí của chúng sinh!

Tần Quân bình tĩnh nói, đang khi nói chuyện, hắn cùng Chí Tôn Cửu Long Ỷ bắt đầu biến lớn, kim quang dần dần tràn ngập toàn bộ khu vực hư vô.

Không đến một giây, gương mặt khổng lồ của Thủy Ác ở trước mặt Tần Quân liền lộ ra nhỏ bé khôn cùng.

- Trẫm mở Nguyên Kỷ Nguyên, tạo Sáng Tạo Thần, sáng tạo Hồng Mông, Hỗn Độn, trẫm tồn tại, là vĩnh hằng bất diệt, là chí cao vô thượng!

- Ức vạn quy tắc, chỉ có trẫm vĩnh tồn!

Thanh âm của Tần Quân càng vang dội, rung khắp khu vực hư vô.

Giờ khắc này, đã không có vị diện, không có chúng sinh, chỉ có Tần Quân cùng Thủy Ác.

Hai đạo quang ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở hai bên Tần Quân, bọn hắn giơ cao tay phải, cùng một chỗ vỗ xuống, đánh tan gương mặt khổng lồ của Thủy Ác.

Chính là Nguyên Không Gian, Nguyên Thời Gian!

- Thiên Đế bất hủ vĩnh Hhằng!

Ý chí của hai Sáng Tạo Thần cùng kêu lên, khàn cả giọng, thanh âm thét dài còn chưa rơi xuống, bọn hắn liền dung nhập vào trong cơ thể Tần Quân.

Thân hình của Tần Quân lần nữa tăng vọt, ở dưới Vô Hạn Tạo Hóa thôi động, hắn trở nên vô cùng to lớn.

Chiếm cứ cả khu vực hư vô!

Hắn lần nữa nâng tay phải lên, hét lên:

- Lấy ý chí của trẫm, hủy diệt hắc ám!

Chí Cao Thần Lực bộc phát, hấp thu tất cả hắc ám ở trong lòng bàn tay Tần Quân.

- Dừng tay! Ngươi không thể làm như vậy!

Thủy Ác sợ hãi nói, căn bản không có cách nào chống cự.

Tần Quân nguyên bản đạt tới Vạn Sinh Sáng Tạo thất cảnh, hiện tại lại hấp

thu tất cả vị diện, sự cường đại của hắn đã viễn siêu Thủy Ác, để Thủy Ác không cách nào chống cự.

Vô thượng Thiên Đế!

Cắn nuốt hắc ám!

Hắn muốn để cho mình biến thành hết thảy!

Hết thảy tồn tại hư thực đều về hắn quản lý!

Oanh!

Khu vực hư vô hắc ám đột nhiên biến mất, thay vào đó là kim quang vô hạn.

Như thế giới cuối cùng, thế giới của ánh sáng.

Nhưng khi đó là bạch quang, mà bây giờ là kim quang, là ánh sáng của Thiên Đế!

…

Hết trọn bộ!

------oOo------

Chương 2744: Nguyên Kỷ Nguyên mới (Đại Kết Cục)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc ám biến mất.

Thủy Ác vẫn lạc.

Tần Quân ngồi một mình ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, tất cả đều là kim quang, hắn là ánh sáng.

Kim quang trên người hắn bắt đầu biến mất, rất nhanh thì bản tôn hiển lộ

ra ngoài.

Chục tỷ Thiên Đế Phân Thân lơ lửng ở chung quanh, như sao trời cuồn cuộn, lít nha lít nhít, đếm cũng đếm không xuể.

Tần Quân biểu lộ bình tĩnh, không có hưng phấn sau khi tru sát Thủy Ác, cũng không có áy náy vì hấp thu chúng sinh.

Hắn liền ngồi như vậy, cảm ngộ tâm đắc lúc trước.

Sau khi biết Thủy Ác đến từ hắc ám cùng tâm tình tiêu cực của chúng sinh, hắn rất quả quyết hấp thu chúng sinh cùng hắc ám, mạnh như Thủy Ác cũng không kịp nghĩ ra đối sách.

Một trận hạo kiếp quét sạch các vị diện cũng bởi vậy kết thúc.

Cuối cùng, chỉ có Tần Quân vn còn ở đó.

Bất quá Tần Quân không có nhụt chí, vẫn bình tĩnh như cũ.

Bởi vì hắn còn có thể khôi phục hết thảy như lúc ban đầu!

Không biết qua bao lâu.

Trong thế giới kim quang, Tần Quân ngồi ở trên Chí Tôn Cửu Long Ỷ, không nhúc nhích, cho đến hắn đột phá.

Vạn Sinh Sáng Tạo bát cảnh!

Tâm thần hắn khẽ động, mấy trăm đạo quang ảnh xuất hiện ở trước mặt.

Bên trong bao hàm các Thần Ma tham chiến, Thiên Đế, Tô Đế, Cực Đế, Chính Hoa Tà Phật, Lý Họa Hồn, Nhậm Ngã Tiếu, Hồng Mông Đại Đế, Thái Dịch Hỗn Độn, Cửu Cực Càn Đế, Thái Tố Thiên Quân, Thiên Nguyên, Vĩnh Hằng, Bất Hủ, Hình Hủy Diệt, Nguyên Không Gian, Nguyên Thời Gian…

Bọn hắn lẳng lặng nhìn Tần Quân.

- Ý chí của các ngươi, trẫm không cô phụ.

Tần Quân mở mắt, nhìn bọn hắn nhẹ nói.

- Đến nơi đến chốn, trẫm sẽ khởi động lại hết thảy, dưới tình huống không có Thủy Ác, hết thảy làm lại như trước, chỉ là sẽ gia tăng rất nhiều biến số.

- Biến số cũng là sinh cơ.

- Các ngươi hiệu lực cho trẫm, nhìn xem Nguyên Kỷ Nguyên tới có đồ vật các ngươi muốn tiếp tục truy tìm hay không.

Tần Quân thì thào nói, lúc này phất tay, quang ảnh trước mắt tiêu tán.

Hắn không để cho hết thảy trực tiếp khôi phục, mà lựa chọn tái tạo, đưa những sinh linh vì hắn mà biến mất kia đi vào luân hồi.

Giữ lại linh trí cùng linh hồn lúc đầu, chỉ là bởi vì không có Thủy Ác, không có hắc ám cực hạn, hết thảy quỹ tích sẽ phát sinh biến động.

Hắn chậm rãi đứng dậy, nhìn thế giới màu vàng vô biên vô tận, thì thào nói:

- Nhân quả luân hồi, đến nơi đến chốn, cuối cùng trẫm vẫn phải bắt đầu từ nơi này.

Đọc xong, hắn lật vung tay lên, kim quang tất cả đều thu nhập trong cơ thể hắn, thay vào đó là hư vô hắc ám, bất quá bây giờ hắc ám sẽ không lại sinh sôi Thủy Ác.

Ngay sau đó, hai đạo kim quang từ trong mắt của hắn bay ra.

Hai đạo ánh sáng nở ra Bất Hủ, Vĩnh Hằng.

Hắn mỉm cười nói:

- Trẫm lại cho các ngươi một cơ hội, lần này, trẫm sẽ không rời đi, trẫm ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể trưởng thành đến trình độ nào.

Thời gian ung dung.

Ở dưới Tần Quân khống chế, hết thảy như ban sơ phát triển.

Bất Hủ cùng Vĩnh Hằng sinh ra linh trí, ở dưới Tần Quân trợ giúp, cùng nhau mở Chúng Thần khởi nguyên.

Về sau, hai vị Sáng Tạo thần phụ lại dựng dục ra hai ngàn Sáng Tạo thần.

Ở dưới Tần Quân giảng đạo, 20 vị Sáng Tạo thần dẫn đầu biến hóa bị hắn ca tụng là sơ đại Sáng Tạo thần.

Hết thảy phát triển giống như nguyên lai, ngay cả đối thoại của bọn họ cũng không biệt.

Các Sáng Tạo thần bắt đầu mở thế giới, Thần giới cao nhất từ từ sinh ra.

Hình Hủy Diệt sinh ra hai tử, theo thứ tự là Chính Hoa Tà Phật cùng Hình Sinh, Tô Đế lại chưa từng xuất hiện.

Về phần vì sao không xuất hiện, chính là Tần Quân tận lực gây ra.

Chúng Thần khởi nguyên, trên đỉnh núi.

Tần Quân vung tay phải lên, nói:

- Quy tắc Tạo Hóa, lấy số chín là số lớn nhất, trẫm sáng tạo quy tắc cửu mật, chia làm lâm, binh, đấu, giả, giai, trận, liệt, tiền, hữu, giao phó bọn chúng năng lực khác biệt…

Tuy hắn chỉ được ba Đại Đạo Bí Tự, cũng đã triệt để lĩnh hội Đại Đạo Bí Tự.

Hiện tại, hắn cải tiến Đại Đạo Bí Tự thành quy tắc cửu mật, lưu lại sinh cơ cho chúng sinh.

Ngay sau đó, hắn lại lật tay phải, trong lòng bàn tay lơ lửng ba cái quang đoàn, theo thứ tự là Thần Thoại hệ thống, Mệnh Vận Chi Luân cùng Vô Hạn Đại Đạo biến thành.

- Các con của trẫm, trẫm làm cha, nhưng rất thất bại, hiện tại sáng lập cơ duyên vô thượng, trong các ngươi, có thể được nó chọn trúng, toàn bằng

tạo hóa của mình.

Tần Quân lẩm bẩm, mặt lộ vẻ mỉm cười.

Sau đó hắn dùng Chí Cao Thần Lực dung hợp cả ba lại.

Thần Thoại hệ thống, Mệnh Vận Chi Luân cùng Vô Hạn Đại Đạo đã sớm bị hắn dung hợp, cho nên lần này sau khi phân hoá ra ngoài, Tần Quân vẫn có được năng lực của bọn nó.

Tần Quân hiện tại so với Nguyên Kỷ Nguyên trước, cường đại hơn vô số lần, hắn đã là không gì làm không được đúng nghĩa.

- Bất quá cơ duyên này, phải cần ngụy trang.

Tiếu dung của Tần Quân trở nên quỷ dị, phảng phất như biết trước chuyện lý thú gì.

Hắn đã hạn định, cơ duyên này chỉ có thể rơi vào trên người hài nhi của hắn, người có linh hồn không phải bản nguyên của hắn, là không thể có được.

Đây là tư tâm sau cùng của hắn.

Vô số năm sau, Thiên Nguyên lại mở ra một Nguyên Vị Diện mới.

Tần Quân phân ra một đạo Phân Thân, sáng tạo Hồng Mông Thất Thần, mở Hồng Mông.

Tuy Hồng Mông là Nguyên Vị Diện mới nhất, nhưng bởi vì sự xuất hiện của hắn, được trao cho khả năng vô hạn.

Lúc sau, hắn không còn can thiệp nữa.

Mọi chuyện đều khó có khả năng vĩnh viễn phát triển về phía mỹ hảo, chúng sinh đều có định số của mình.

Tần Quân mở lại Thần giới cao nhất, khôi phục Bàn Cổ, Tần Nô.

Hắn hấp thu chúng sinh, linh hồn chúng sinh đều ở trong cơ thể hắn, cho

nên đám người Bàn Cổ đều là bản tôn.

Sau khi Nguyên Kỷ Nguyên mới bắt đầu, Tần Quân từng chút từng chút thả ra linh hồn trong thân thể, dựa theo thời gian bọn hắn xuất hiện ở Nguyên Kỷ Nguyên trước, để chúng sinh chuyển sinh.

Thiên Đế lần nữa biến thành truyền thuyết hư vô mờ mịt.

Không có người biết Nguyên Kỷ Nguyên trước xảy ra chuyện gì.

Hết thảy tất cả, chỉ có Tần Quân hiểu, hắn thỉnh thoảng sẽ hồi tưởng, lại không phiền muộn, chỉ coi đó là một đoạn ký ức mỹ hảo thuộc về hắn.

Sau Hồng Mông, Thái Dịch Hỗn Độn sáng tạo Hỗn Độn.

Tần Quân lại chia một Phân Thân nhập Hỗn Độn, đồng thời hắn cũng thả linh hồn Cực Đế ra.

Cực Đế bị Thủy Ác hấp thu, mà Thủy Ác bị Tần Quân hấp thu, linh hồn của Cực Đế tự nhiên ở trong cơ thể hắn.

- Trẫm chính là Thiên Đế, trẫm không đành lòng vạn vật mờ mịt luống cuống, đặc biệt ban cho các ngươi Tiên Thiên thổ nạp pháp, dẫn các ngươi đi đến con đường tu luyện.

Thanh âm của Tần Quân vang vọng các Đại Đạo vị diện của Hỗn Độn.

Còn Hỗn Độn, hết thảy phát triển đã sinh ra sai lệch với Nguyên Kỷ Nguyên trước, Thái Dịch Hỗn Độn không có bị Thiên Nguyên đế tộc mê hoặc, tạm thời không có ý tứ chiếm đoạt Hồng Mông.

Nhưng nên tới kiểu gì cũng sẽ đến, chỉ là kéo dài mà thôi.

Đối với sự tình sau này phát sinh, Tần Quân rất chờ mong, bởi vì mỗi một điểm thời gian đều đang sinh ra linh hồn mới, lại thêm hắn thả ra linh hồn, Nguyên Kỷ Nguyên này so với Nguyên Kỷ Nguyên trước càng thêm đặc sắc.

Dưới Thanh Khâu Sơn.

Một Cửu Vĩ Bạch Hồ nhanh chóng vọt đi ở trong rừng cây, như một tia chớp lướt qua.

- Hì hì, rốt cục cũng trốn ra được!

Cửu Vĩ Bạch Hồ cười đùa, thanh âm linh hoạt kỳ ảo, như thanh âm của thiếu nữ.

Mắt thấy rừng cây càng ngày càng gần, Cửu Vĩ Bạch Hồ càng hưng phấn.

Cuối rừng cây lộ ra ánh nắng, phảng phất như bên ngoài là bầu trời.

Nó cấp tốc lao ra.

Đúng lúc này, nó bỗng nhiên cảm giác cái đuôi của mình bị người xách lên, tứ chi huyền không, để nó kinh hô một tiếng, vô ý thức giãy dụa.

- Đừng nhúc nhích.

Một thanh âm ôn nhu truyền đến, phảng phất như có ma lực, để Cửu Vĩ Bạch Hồ không khỏi dừng lại.

Nó vô ý thức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nam tử mặc áo bào trắng đứng ở sau lưng nó.

Khuôn mặt nam tử này vô cùng anh tuấn, giữa mi tâm có lạc ấn tử diễm, ngay cả hai con ngươi cũng là màu tím, như bao hàm ức vạn sao trời, thâm thúy không thấy đáy.

Cửu Vĩ Bạch Hồ nhìn mà mê thất tâm thần, nhưng rất nhanh nó liền giật mình tỉnh lại.

- Ngươi là ai?

Cửu Vĩ Bạch Hồ run giọng hỏi, ở trong tay Tần Quân, nó tựa như một con mèo nhỏ.

- Ta gọi Tần Quân.

Tần Quân cúi đầu cười nói, hai mắt cười thành trăng khuyết, trong mắt cất

giấu ngàn vạn nhu tình, để tâm Cửu Vĩ Bạch Hồ hóa thành xuân thủy.

- Ngươi muốn làm gì?

Cửu Vĩ Bạch Hồ thận trọng hỏi, nó phát hiện mình không cách nào tránh thoát tay của Tần Quân, nói rõ tu vi của Tần Quân mạnh mẽ hơn nó rất nhiều.

- Ta sao? Ta muốn mang ngươi về, nuôi thê tử từ bé.

Tần Quân cười tủm tỉm nói, nghe mà Cửu Vĩ Bạch Hồ trừng to mắt, rất kinh ngạc.

- Từ nay về sau, ngươi liền gọi Tô Đát Kỷ.

Một người một hồ, bốn mắt nhìn nhau, hình ảnh dừng lại thành vĩnh hằng.

Hết.

Lời tác giả:

Tần Quân trở thành tồn tại mạnh nhất, Thiên Đế vô thượng, như tên sách của chúng ta.

Một năm rưỡi, tích lũy gần 390 vạn chữ, có lẽ rất nhiều người đều mắng ta chậm, nhưng ta đã tận lực.

Tiếp đó, trước ngừng một đoạn thời gian, đằng sau sẽ còn đổi mới Nguyên Kỷ Nguyên, một số cố sự của Tần Quân sinh ra, tương đương với phần mới, bất quá Tần Quân đã vô địch, là không thể nào lại có nội dung cốt truyện thoải mái chập trùng như trước đó, còn không bằng để nó yên tĩnh trôi qua.

Mọi người cũng có thể đi ủng hộ sách mới, sách mới là cố sự của Nguyên Kỷ Nguyên mới, bàn tay vàng của nhân vật chính đã được điểm ra nha.

Cuối cùng, cảm tạ chư vị ủng hộ.

------oOo------